

समइति समः नातिदीर्घो नातिद्विस्वः षण्णवत्यंगुलोत्सेधो योनांशः सदिबौकसामित्युक्तेः समानि अन्यूनानधिकपरिमाणानि विभक्तानि पृथग्भूतानि अंगानि अवयवायस्यसः भुवौ नासापुटेनेत्रे
कर्णावौष्ठोचचूचुकौ कूर्परौ मणिवंधौ च जानुनीवधौ कटी करौ पादौ स्फिजौ यस्य समौ ज्ञेयः स भूपतिरित्युक्तेः स्निग्धवर्णः स्निग्धश्यामलवर्ण इत्यर्थः स्निग्धेन्द्रनीलवर्णस्तु भोगं विदति पुष्कलमित्यु
क्तेः प्रतापः स्मृतिमात्रेण रिपुलुदयविदारणक्षमं पौरुषं तद्वान् प्रतापौ पौरुषात्पावितिकोशः पीनवक्षाः मांसलसमोन्नतवक्षाः विशालाक्षः विस्तृतायतनेत्रः नासिकाचक्षुषीकर्णौ यस्यायतावित्यु
क्तेः लक्ष्मीवान् सीतारूपलक्ष्मीशक्तिमान् सर्वावयवसौंदर्यवान्वा मोपधत्वा द्वलम् एवमुक्तरीत्या शुभानि सामुद्रिकशास्त्रोक्तानि लक्षणानि यस्य स शुभलक्षणः ॥ ११ ॥ धर्मज्ञ इति सत्यामो
घासंधा सकृदेव प्रपन्नायतवास्मीति वयाचते अभयं सर्वभूतेभ्यो दशम्येन द्वानममेत्यादिरूपिणी प्रतिज्ञायस्य यशस्वीरावणवधादिना दिव्ययशः संपन्नः ज्ञानसंपन्नः ब्रह्मज्ञानपरिपूर्णः अतएव ज
टायुषं प्रतिमयात्वं समनुज्ञातो गच्छलोकाननुत्तमानित्युक्तिः संगच्छते ब्रह्मज्ञस्यैव ब्रह्मोपदेशो अधिकारात् विना ब्रह्मोपदेशमनुत्तमलोकावाप्त्यसंभवात् न विद्यते उत्तमायेभ्यस्ते अनुत्तमाः आत्मानं

समः समविभक्तांगः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ॥ पीनवक्षा विशालाक्षो लक्ष्मीवाञ्छुभलक्षणः ॥ ११ ॥

धर्मज्ञः सत्यसंधश्च प्रजानां च हिते रतः ॥ यशस्वी ज्ञानसंपन्नः शुचिर्वस्यः समाधिमान् ॥ १२ ॥

प्रजापतिः समः श्रीमान् धातारिपुनिपूदनः ॥ रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य परिरक्षिता ॥ १३ ॥

मानुषं मन्येशं दशरथात्मजमित्यादिवचस्तु मायामात्रमित्यन्यत्र विस्तरः शुचिः प्रातःस्नानादिना प्राणायामाभ्यासादिना प्रत्याहारादिजन्यरागद्वेषहानेन च मायिकशरीरत्वाच्च नित्यं वा ह्यांतरशु
द्धः वश्यः पित्राचार्यदेवेषु विनीतः समाधिमान् निजतत्त्वसमाधिमान् ॥ १२ ॥ प्रजापतीति प्रजापतिः समः यद्यपि रामो ब्रह्मैव तथापि मानुषधर्माणां शोकमोहादीनां मायिकानां तत्र दर्शनेन औ
पाधिकभेदमादाय तत्समत्वोक्तिः भार्गवलोकप्रतिबंधरूपात् जटायुमोक्षप्रदानरूपात् स्वेन सह सर्वायोध्यावासिजनस्य शरीरस्य ब्रह्मलोकनयनरूपाच्चकारणात् तत्समत्वम् सर्वथा स्वतंत्रस्यैवैद
शेषु योग्यत्वात् श्रीमानित्येवमादीनां पौनःपुन्यं सकलैश्वर्यादिसत्त्वबोधनार्थं धातापितेव सर्वप्रजाधारणपोषणसामर्थ्ययुक्तः रिपुनिपूदनः आश्रितजनरिपुनाशकः कामादिरिपुनाशकश्च अन्य
था जगदुरोर्जगवतोरिपोरेवाभावेनैतद्विशेषणासंगतिः स्यात् बाहुलकात्कर्तरित्युद् जीवलोकस्य प्राणिसमूहस्य सकलव्यवहारप्रवर्तकत्वेन रक्षिता धर्मस्य तत्तद्वर्णाश्रमधर्मस्य मर्यादापरिपाल
नद्वारारक्षिता ॥ १३ ॥

रक्षितेति स्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षितासादरमनुष्ठाता स्वजनस्य स्वजन्तुजनस्य अवश्यभाविनोप्यनिष्टस्य निरासपूर्वकं परमेष्टमोक्षदानेन रक्षिता तच्चावरीषप्रह्लादध्रुवा
दीनारक्षणेन प्रसिद्धमेव वेदानां क्रम्यजुःसामाथर्वणां लंदःकल्पव्याकरणज्योतिषनिरुक्तशिक्षारूपवेदांगानां च तत्त्वज्ञः पाठनोऽर्थतत्त्वज्ञाता शस्त्रास्त्रादिप्रतिपादकं शास्त्रं धनुर्वेदः तस्मिन्निष्ठितः सम्य
कज्ञाता ॥ १४॥ सर्वेति सांख्ययोगतर्कपूर्वोत्तरमीमांसासूत्राणिसंव्याख्यानानिशास्त्राणि स्मृत्युपस्मृत्यश्च तत्त्वार्थशासकत्वाच्छास्त्रम् सर्वमूलशब्दशासकत्वाद्वाकरणं च शास्त्रम् तथैव
कामेन्द्रकादीन्यपि नीतिशास्त्राणि सर्वेषामेषामर्थतत्त्वज्ञः स्मृतिमान् उक्ताधीनवेदशास्त्रार्थविस्मरणरहितः प्रतिभानवान्व्यवहारकालेश्च तस्याश्च तत्त्वार्थस्य शीघ्रं प्रतिभासः प्रतिभानंत
वान् तदुक्तम् प्रज्ञानवनवोन्मेषशालिनीप्रतिभाविदुरिति सर्वलोकप्रियः द्रष्टृस्मृतलोकानामिहामुत्रहितावहः साधुः मृदुमधुरस्वभावः अदीनात्मा सहजासाधारणक्षात्रभावेन अदीनस्वभावः अ
तिव्यसनपरंपरायामपि अक्षुजितांतःकरणो वा विचक्षणः यथाचिन्तलौकिकालौकिकसर्वक्रियासुकुशलः ॥ १५॥ सर्वदेति सर्वदा होमदेवपूजासमाधिष्ठानकालेषु तत्कालोचितैः सद्भिः सा

रक्षितास्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षिता ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञो धनुर्वेदे च निष्ठितः ॥ १४॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः स्मृतिमान् प्रतिभानवान् ॥ सर्वलोकप्रियः
साधुरदीनात्मा विचक्षणः ॥ १५॥ सर्वदा भिगतः सद्भिः समुद्रइव सिंधुभिः ॥ आर्यः सर्वसमश्चैव सदैव प्रियदर्शनः ॥ १६॥ स च सर्वगुणोपेतः कौसल्या
नंदवर्धनः ॥ समुद्रइव गांभीर्यैर्धैर्येण हिमवानिव ॥ १७॥ विष्णुना सदृशो वीर्यैः सोमवत्प्रियदर्शनः ॥ कालाग्निसदृशः क्रोधे क्षमया पृथिवीसमः ॥ १८॥

स्विकस्वभावैः पुरोहितद्विजमंत्रिप्रधानादिभिः सिंधुभिर्नदीभिः समुद्रइव भिगतः सेवितः यद्वा सद्भिर्भक्तैः सदा सेवितः भगवत्सेवायां कालनियमाभावात् दृष्टान्तेन तं प्राप्तानां सतां भक्तानां तेन सह
क्यं ध्वनयति आर्यः सर्वपूज्यः सर्वेषु सुखदुःखोदकेषु समः हर्षविषादरहितः शत्रुमित्रोदासीनेषु वैषम्यरहितः तत्तत्कार्यानु रूपफलदातेत्यर्थ इत्यन्ये सर्वैव सवविस्थासु मुहुर्मुहुर्न भवेपि अननुभूतपूर्व
द्विस्मयनीयदर्शनः ॥ १६॥ सचेति सरामः सर्वगुणैर्युक्तः उक्तैर्वक्ष्यमाणैश्च कौसल्यानंदवर्धनत्वेन महाकुलप्रसूतत्वप्रधानमहिषीपुत्रत्वादिरूपस्याभिषेकोचितधर्मस्य सत्तादर्शिता गांभीर्यम
गाथाशयत्वं तत्र समुद्रतुल्यः धैर्यमनसाप्यधृष्यत्वं दृष्टवियोगादौ अनभिभूतचित्तत्वं चरणे अचलतया सहायाभावेपि स्थितिश्चेतेन हिमवत्सदृशः ॥ १७॥ विष्णुनेति यद्यपि रामो विष्णुरेव सर्वरूप
वत् क्षमाप्रतीकारसामर्थ्येपि अपकारसहिष्णुना तया पृथिवी तुल्यः ॥ १८॥

धनदेनेति त्यागेधनत्यागेधर्मार्थधनव्ययविषये अपेक्षितधनसंपत्तौ धनदेननवनिधीशेनसमः अस्मिन्नेवांश उपमानतुत्यागांशे तस्य धनसंग्रह एव प्रवृत्तेः धनदव्यवहारस्तु कतिपयत्रिदशेभ्यो भगव
 शक्त्या कतिपय धनदानमात्रादिति बहवः सत्ये सत्यवचने अपरो धर्म इव धर्मस्य मूर्त्यन्तरमिवेत्युत्प्रेक्षा एतदंतं बालकांडीयार्थसंग्रहः तमेवमित्यादिना अयोध्याकांडीयार्थसंग्रह आरभ्यते तत्र इक्ष्वा
 कुवंशप्रजवत्त्वेन भगवदविर्भावः सूचितः महावीर्यः शत्रुनिबर्हण इत्यनेन विश्वामित्रानुग्रहजशस्त्रास्त्रसंपत्तिनाटकावधादिसूचितम् लक्ष्मीवानित्यनेन सीतापरिणयः सूचितः सत्यपराक्रममि
 त्यनेन नार्गवलोकप्रतिबंधादिसूचितम् एवं गुणसंपन्नं प्रागुक्तरीत्या सकलकल्याणगुणयुक्तम् सत्यपराक्रमं अमोघपराक्रमम् ॥ १९ ॥ ज्येष्ठमिति ज्येष्ठगुणैः यौवराज्याभिषेकाहं गुणैः युक्तम् प्रकृती
 नां प्रजानां हितैः इहामुच्यते हितावहैः युक्तम् ज्येष्ठसुतं रामम् प्रकृतिप्रियकाम्यया प्रकृतीनां प्रियं कर्तुमिच्छया छांदसः काम्यजिति प्राश्नः प्रकृतिसंबंधेन आत्मनः प्रियं कर्तुमिच्छया युवराजेन हि प्रजा
 कृत्ये संपादिते सति व्यवहारादि निरीक्षणजन्यश्रमनिवृत्तिरूपं प्रियं स्वस्य भवतीति वयम् ॥ २० ॥ यौवराज्येनेति युवराजस्य भावो यौवराज्यम् पितरिराज्यं कुर्वत्येव सर्वराज्यापारे अभिषेकपूर्व

धनदेनसमस्यागे सत्ये धर्म इवापरः ॥ तमेवं गुणसंपन्नं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ १९ ॥ ज्येष्ठं ज्येष्ठगुणैर्युक्तं प्रियं दशरथः सुतम् ॥ प्रकृतीनां हितैर्युक्तं प्र
 कृतिप्रियकाम्यया ॥ २० ॥ यौवराज्येन संयोज्यते महीपतिः ॥ तस्याभिषेकसंभारान्दृष्ट्वा भार्याथ कैकयी ॥ २१ ॥ पूर्वदत्तवरादेवी वरमेनम
 याचत ॥ विवासनं च रामस्य भरतस्याभिषेचनम् ॥ २२ ॥ ससत्यवचनाद्राजा धर्मपाशेन संयतः ॥ विवासयामास सुतं रामं दशरथः प्रियम् ॥ २३ ॥

कमधिकृतः पुत्रो युवराजः संयोज्यते महीपतिः दशरथः ऐच्छत् अथ तस्य रामस्य यौवराज्याभिषेके अपेक्षितान्संभारान् औदुंबरीयांसीतस्यैव प्रादेशमात्राः पादाः स्युरित्यादिना बह्वचब्राह्म
 णेन उपदिश्यमानान् दधिमधुसंधिपिरादीन् भृतान् दृष्ट्वा मंथरावचनां ज्ञात्वा कैकयी राज्ञः कनीयसी भार्या अत्र कैकेयीत्येव यद्यपि कैकयशब्दादजिकेकयमित्रवित्यादिना यादेरियादेशे गुणे आदि
 दृष्ट्वा ङीपियस्येति लोपसाधु तथापि अपिमापं मपंकुर्याच्छंदो भग्नकारयेदिति न्यायेन कैकयीति प्रयोगः पुंयोगलक्षणं ङीषिकेकयीति पाठ इत्यन्ये ॥ २१ ॥ पूर्वपूर्वस्मिन्काले इंद्रसहायार्थं प्रवृत्त दश
 रथस्यैतैर्युद्धकाले दशरथेतरप्रयुक्तामासुरीमायां धवलांगमुनिदत्तविद्यया निवारयिष्ये कैकेयैतुष्टेन दशरथेन दत्तौ वरौ यस्यैसा देवी सैवराज्याभिषेकसमये प्राप्ता अभिषेका देवी न द्विष्यत मा एनं व
 द्यमाणलक्षणं वरं प्राप्तकालत्वाद्या चतराजानम् यार्चो द्विकर्मकत्वात् वरद्वयमाह रामस्य राज्यादुद्वासनं भरतस्य स्वपुत्रस्य अभिषेचनम् ॥ २२ ॥ स इति सत्यवचनात् धर्मपरनिर्देशेन सत्यप
 रतिज्ञत्वादित्यर्थः अतो हेतोः सत्यरूपेण धर्मपाशेन संयतः बद्धः स दशरथः प्रियं सुतमपि विवासयामास ॥ २३ ॥

सहति वीरः अनेकैरपराङ्मुखतया योद्धा पितरामः पितुः प्रतिज्ञां सत्यतया स्वविवासनेन अनुपालयन् यद्वा कैकेयीसन्निधौ पितृवचनपरिपालनविषयां स्वकृतां प्रतिज्ञां परिपालयन् पितृवचनकृता
निर्देशात् आज्ञातः मानुश्च कैकेय्याः प्रियकारणात् प्रियसिद्धिनिमित्तं वनं जगाम अनेन पितृवचनसंतोषकरणमेव सर्वात्मना पुत्रस्य धर्म इति भगवता उपदिष्टम् ॥ २४ ॥ तमिति व्रजंतं भ्रातरम् प्रियः
रामे सहजप्रतिमान् ॥ २५ ॥ भ्रातरमिति भ्रातुः रामस्य दयितः प्रियः सौभ्रात्रसु भ्रातृभावं स्नेहमितियावत् स्नेहादेव जगाम न पित्रादि निर्देशादिति भावः अथ रामस्य दयिता इष्टा प्राणसमानिरति
शयप्रेमास्पदम् हितानित्यं हितकारिणी ॥ २६ ॥ जनकस्य कुले अन्वये जाता यद्यप्येषा अयोनिजा तथापि सीरध्वजस्य देवयजनलांगलपद्धतावाविर्भूतत्वादेव मुक्तिः अतएवाह देवमायेवेति से
व अचिन्योदयस्थितिलया देवैरेव स्वकार्यसिद्ध्या कांक्षिभिर्निर्मिता आविर्भाविता यद्वा इवशब्द एवार्थे देवेन भगवता आविर्भाविता स्वमायैव भगवतोऽनाद्यन्ता सर्वकार्यसहायभूता सहजशक्ति

सजगाम वनं वीरः प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ पितुर्वचननिर्देशात् कैकेय्याः प्रियकारणात् ॥ २४ ॥ तं व्रजंतं प्रियो भ्राता लक्ष्मणो नु जगाम ह ॥ स्नेहाद्विनय
संपन्नः सुमित्रानंदवर्धनः ॥ २५ ॥ भ्रातरं दयितो भ्रातुः सौभ्रात्रमनुदर्शयन् ॥ रामस्य दयिता भार्या नित्यं प्राणसमाहिता ॥ २६ ॥ जनकस्य कुले जाता दे
वमायेव निर्मिता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नानारीणामुत्तमावधूः ॥ २७ ॥ सीताप्यनुगतारामं शशिनं रोहिणीयथा ॥ पौरैरेनुगतो दूरं पित्रादशरथेन च ॥ २८ ॥
शृंगवेरपुरे सूतं गंगाकूले व्यसर्जयत् ॥ गुहमासाद्य धर्मात्मानि पादाधिपतिं प्रियम् ॥ २९ ॥ गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सीतया ॥ तेवनेन वनं गत्वा
नदीस्तीर्त्वा बहूदकाः ॥ ३० ॥ चित्रकूटमनुप्राप्य भरद्वाजस्य शासनात् ॥ रम्यमावसथं कृत्वा रममाणानेन त्रयः ॥ ३१ ॥ देवगंधर्वसंकाशास्तत्र तेन्य
वसन्मुखम् ॥ चित्रकूटं गते रामे पुत्रशोकातुरस्तथा ॥ ३२ ॥

रेव हिमाया यत्तु तिलोत्तमादिव देवमायेव स्थितेति तच्च निर्मितपदवैयर्थ्यापत्तेः सर्वैः स्त्रीलक्षणैः संपन्ना युक्ता ॥ २७ ॥ सीतेति सीतालांगलपद्धतिः तदुत्थत्वात् सीता शशिनं रोहिणीवराममनुगता
॥ २८ ॥ शृंगेति गंगाकूले वर्तमानशृंगवेरपुरे स्थितं निषादाधिपतिं प्रियं इष्टं गुहं आसाद्य तत्सहितो लक्ष्मणादिसहितश्च रामः सूतं रथेन स्वप्रापणार्थमागतं गंगाकूले व्यसर्जयत् परावर्तितवान् ॥ २९ ॥ गु
हेनेति पूर्वाधेयं श्लोकान्वयि अथ ते सीतारामलक्ष्मणाः वनेन पुरोवर्त्ति प्राप्त्वनद्वारेण परं अपरं वनं गत्वा तेव नपादचारस्तेन वनं गत्वेत्यर्थ इति संप्रदायः ॥ ३० ॥ चित्रेति अनुपश्वात् भरद्वाजस्य शा
सनात् चित्रकूटं प्राप्य तत्र रम्यं आवसथं पर्णशालां कृत्वा तत्र वने रममाणान् त्रयः देवगंधर्वसदृशाः सुखं न्यवसन् नित्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तथा पुत्रशोकातुरः अनिर्वाच्यपुत्रवियोगजन्यशोकपीडितः ॥ ३२ ॥

राजेति तस्मिन्शरथे गते लोकांतरं गते मृते वसिष्ठाद्यैर्द्विजैस्त्रैर्वर्णिकैः इदमुपलक्षणम् तत्सहितैर्मन्त्रित्वैरित्यपि बोध्यम् ॥ ३३ ॥ राज्याय राज्यं कर्तुं तैर्नियुज्यमानः प्रेर्यमाणो महाबलः समर्थोऽपि सौभाग्याद्वा ज्यैष्ठ्यं ततः रामपादप्रसादकः पूज्यं रामं प्रसादयितुं वनं जगाम पादशब्दः पूज्यवाची ॥ ३४ ॥ गत्वेति सभरतः महात्मानं सत्यप्रतिज्ञात्वा दिधर्मैर्महावैभवं भ्रातरं रामं गत्वा आर्यभावपुरस्कृतः विनीतवेषः तं रामं राज्याय प्रतिनिवृत्तिं अयाचत् याचिर्द्विकर्मकः ॥ ३५ ॥ ननु पितृमातृदत्तराज्यं तवैव योग्यमिति मम प्रतिनिवृत्तिरनुचिता इत्यत्राह त्वमेवेति सर्वगुणश्रेष्ठे ज्येष्ठे सति कनिष्ठो न राज्याह इति धर्मत्वमेव जानासि इति त्वमेव राजा इति वचो राममब्रवीत् रामोऽपि रमयतीति व्युत्पत्त्या आश्रितचित्तरंजकोऽपि पितुरादेशात् राज्यं नैच्छदित्युत्तरेणान्वयः अत्र हेतुर्गर्भविशेषणम् परमोदारः स्वमुखसाधनस्य परस्मैदानमौदार्यं तद्युतः सुमुखः राज्यादपि वने अम्लान्याय अधिकमुखप्रसादयुक्तः सुमहायशाः प्रतिज्ञापालनरूपयशोभंगभियानैच्छदितिकतककृतः तीर्थस्तु परमोदारः

राजादशरथः स्वर्गजगाम विलपन् सुतम् ॥ गते तु तस्मिन् भरतो वसिष्ठमुप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३३ ॥ नियुज्यमानो राज्याय नैच्छद्राज्यं महाबलः ॥ स जगाम वनं वीरो रामपादप्रसादकः ॥ ३४ ॥ गत्वा तु समहात्मानं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ अयाचद्भ्रातरं राममार्यभावपुरस्कृतः ॥ ३५ ॥ त्वमेव राजा धर्मज्ञ इति रामं वचोब्रवीत् ॥ रामोऽपि परमोदारः सुमुखः सुमहायशाः ॥ ३६ ॥ न चैच्छत् पितुरादेशाद्वा ज्यं रामो महाबलः ॥ पादुके चास्य राज्याय न्यासं दत्त्वा पुनः पुनः ॥ ३७ ॥ निवर्तयामास ततो भरतं भरताग्रजः ॥ सकाममनवाप्यैव रामपादावुपस्पृशत् ॥ ३८ ॥ नन्दिग्रामेऽकरोद्वा ज्यं रामागमनकांक्षया ॥ गते तु भरते श्रीमान् सत्यसंधोजितेन्द्रियः ॥ ३९ ॥

रः याचकाभीष्टप्रदाननिरतः अर्थिलाप्तेन प्रसन्नमुखः सुमहायशाः अर्थवैमुखेन प्रसिद्धकीर्तिरपि पित्राज्ञैव भरतवाक्यं नैच्छदित्याह ॥ ३६ ॥ ततः अस्य भरतस्य राज्याय राज्यरक्षणसामर्थ्यं लब्धुं अहल्यादौ दृष्टशक्तिकार्चित्यवैभवस्वपदस्पृष्टे पादुके न्यासरूपेण दत्त्वा पुनः पुनः प्रतिनिवृत्तियाचमानं भरतं चतुर्दशसमानंतरं सर्वथा प्रतिनिवर्तितव्यमित्यभ्युपेत्य निवर्तयामास अस्थेति राज्यापेक्षया षष्ठी दत्वेत्यत्र अस्मै इत्यर्थलभ्यम् दत्वेत्यन्वयेऽपि संप्रदानस्य शेषत्वविवक्षया षष्ठीत्यन्ये यत्तु निक्षेपे मुख्यदानाभावान्न चतुर्थी दत्वेत्यन्वयेऽपीति तन्न खंडिकोपाध्यायस्तस्मै च पेटां ददातीति महाभाष्यप्रयोगविरोधान् ॥ ३७ ॥ सभरतः रामप्रतिनिवृत्तिरूपं काममनवाप्यैव रामपादौ न मस्कृत् सर्वत्र प्रतिनिवृत्तइति शेषः ॥ ३८ ॥ ततो नमस्कृत्य प्रतिनिवृत्तो नन्दिग्रामे स्थित्वा रामश्वनुर्दशसमारूपप्रतिज्ञातसमयानंतरं राज्याय आगमिष्यतीति रामागमनकांक्षया पादुके पुरस्कृत्य राज्यमकरोत् उत्तरार्धे स्पष्टम् ॥ ३९ ॥

रामइति उक्तगुणविशिष्टोरामस्तु अत्यासन्नतयानागरस्यमंत्रितद्वादिपौरजनस्य भरतस्य च तत्र चित्रकूटे आगमनमालक्ष्य संभाष्यतेषां प्रतिनिवर्तनप्रयासाद्वरमितोपि दूरगमनमिति संचित्य दंडका
नदंडकारण्यानि अवांतरवनवहुत्वाद्वहुवचनम् तेषां रक्षश्चोरादिभूयिष्ठत्वादेकापः सज्जो भूत्वा प्रविवेश हेति प्रसिद्धौ ॥ ४० ॥ प्रविश्येति महारण्यमिति अरण्यकांडकथासंग्रहः राजीवंपद्म
म् अनेन राक्षसयुद्धांतरकृतहर्षोऽप्यनितः शरजंगाद्याऋषयः ॥ ४१ ॥ चापीति निपातसमुच्चयः पद्यपूरकः अगस्य भ्राता इधमवाहननामेति केचित् ततो मुनेरगस्यस्य भ्रातागस्य इति श्रुतः सचिन्व
कानने वन्यं सखीभिः कोपितो शपदिति मार्कंडेयपुराणेश्रूयते दिव्यधनुरादिकं कार्याय प्रतिगृहाणेत्येवं रूपादगस्य वचनात् ऐंद्रं द्रादगस्य स्यागतं शरासनं धनुर्जग्राह पूर्वभागं वंजित्वा ततः प्राप्तं य
द्वैष्णवं धनुर्जगत्तारामेण वरुणेन्यस्तं तदिद्रेण वरुणादानीयागस्ये स्थापितमित्यपे अरण्यकांडे स्फुटम् ॥ यद्वा इंद्रो विष्णुः ॥ ४२ ॥ खड्गं चेति अनुरूपनिजा युधलाभात् परमप्रीतः अक्षयाः सायकाः

रामस्तु पुनरालक्ष्य नागरस्य जनस्य च ॥ तत्रागमनमेकाग्रो दंडकान् प्रविवेश ॥ ४० ॥ प्रविश्य तु महारण्यं रामो राजीवलोचनः ॥ विराधं राक्षसं हत्वा
शरजंगददर्शह ॥ ४१ ॥ सुतीक्ष्णं चाप्यगस्यं च अगस्य भ्रातरं तथा ॥ अगस्य वचनाच्चैव जग्राह इंद्रं शरासनम् ॥ ४२ ॥ खड्गं च परमप्रीतस्तूणी चाक्ष
यसायकौ ॥ वसतस्तस्य रामस्य वने वनचरैः सह ॥ ४३ ॥ ऋषयो भ्यागमन्सर्वे वधाया सुररक्षसाम् ॥ सतेषां प्रतिशुश्राव राक्षसानां तदा वने ॥ ४४ ॥
प्रतिज्ञातश्च रामेण वधः संयतिरक्षसाम् ॥ ऋषीणामग्निकल्पानां दंडकारण्यवासिनाम् ॥ ४५ ॥ तेन तत्रैव वसता जनस्थाननिवासिनी ॥ विरूपिता
शूर्पणखा राक्षसी कामरूपिणी ॥ ४६ ॥ ततः शूर्पणखा वाक्यादुद्युक्तान्सर्वराक्षसान् ॥ खरं त्रिशिरसं चैव दूषणं चैव राक्षसम् ॥ ४७ ॥

वाणाः ययोस्तौ तूणी इषुधी वनचरैः वानप्रस्थैः ॥ ४३ ॥ ऋषय इति तद्वने वसतो रामस्यांतिकं अमुराः कबंधादयः रक्षांसि खरादयः तेषां वधाय वधप्रार्थयितुं सर्वे ऋषयः अभ्यागमन् सरामः तेषां रा
क्षसानां वधं तस्मिन्नेतेभ्यो ऋषिभ्यः प्रतिशुश्राव प्राप्तकालममुररक्षो यो धयिष्ये नोपेक्षिष्ये इति तद्वचो गीकृतवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥ प्रतिज्ञात इति अग्निकल्पानां अग्निसदृशानां ऋषीणां सन्निधावि
ति शेषः अपेक्षित इति वारोषः संयतियुद्धेर्वाच्यमित्यमिति जशक्तिवैभवाद् रक्षासां वधः प्रतिज्ञातश्चेति संबन्धः ॥ ४५ ॥ तेनेति तेन रामेण तत्रैव दंडकारण्यदक्षिणप्रदेशवर्तिपंचवत्याश्रमे जनस्थानं ना
मदंडकारण्ये रावणस्य वलनिवेशस्थानम् कामरूपिणी इच्छयानाना रूपधारिणी यद्वा पुंसां काम्यमानरूपवती विरूपिता कर्णनासाच्छेदेन वैरूप्यं प्रापिता शूर्पणखेत्यत्र न खमुखात्संज्ञायां ङीप् निषे
धः पूर्वपदात्संज्ञायामिति गत्वम् ॥ विरुद्धं रूपं विरूपं तत्संज्ञातमस्या इति तारकादित्वादितच् ॥ ४६ ॥ तत इति ततः तद्वैरूप्यकरणानंतरम् सर्वराक्षसान् जनस्थाननिवासिन इति शेषः उद्युक्तान् युद्धा
यसन्नद्वान् ॥ ४७ ॥

पदानुगान् अनुचरान् निवसतारामेणेत्येषः उत्तरश्लोकान्वयी ॥ ४८ ॥ रक्षसामिति ॥ चतुर्दशसहस्राणितसंख्यासंख्यातानिसैन्यानि इतिशेषः ज्ञातयः खरादयः खरादयो हिरावर्णस्यैवात्रेयाः
 श्रुत्वाश्रुपणस्वामुखादितिशेषः मूलितः व्याप्तचित्तः ॥ ४९ ॥ क्रोधेन व्याप्तः सरावणः मारीचेन बहुशः बहुवारं परदारहरणस्य परमाधर्मत्वं बलवद्विरोधस्य निजनाशांतत्वमनस्तेन रामेण बलवता विश्वा
 मित्राश्रमे मदनुभूतवलेन तेन विरोधो न क्षमो न युक्तः न हितश्च इति वार्यमाणोऽपि मारीचं नाम प्रसिद्धं राक्षसं सीताहरणे सहायं वरयामास वज्रव्रणे इति स्वार्थेण्यतोऽपि ॥ ५० ॥ नेतिपूर्वाधपूर्वान्वयि
 कालचोदितः मृत्युप्रेरितः रावणः तद्वाक्यं मारीचवाक्यं तु अनादृत्य ॥ ५१ ॥ सहमारीचः मारीचसहितः वोपसर्जनस्येति विकल्पात् सहस्यसादेशाभावः तस्य खरादिहंतृत्वेन प्रसिद्धस्य रामस्य आश्र
 निजघानरणेरामस्तेषांचैव पदानुगान् ॥ वनेतस्मिन्निवसता जनस्थाननिवासिनाम् ॥ ४८ ॥ रक्षसां निहतान्यासन्सहस्राणि चतुर्दश ॥ ततो ज्ञाति
 बंधं श्रुत्वा रावणः क्रोधमूछितः ॥ ४९ ॥ सहायं वरयामास मारीचं नाम राक्षसम् ॥ वार्यमाणः सुबहुशो मारीचेन सरावणः ॥ ५० ॥ न विरोधो बलव
 ताक्षमो रावणतेन ते ॥ अनादृत्य तु तद्वाक्यं रावणः कालचोदितः ॥ ५१ ॥ जगाम सहमारीचस्तस्याश्रमपदं तदा ॥ तेन मायाविना दूरमपवात्य नृपात्मजौ
 ॥ ५२ ॥ जहार भार्यां रामस्य गृध्रं हत्वा जटायुपम् ॥ गृध्रं च निहतं दृष्ट्वा तदा श्रुत्वा च मैथिलीम् ॥ ५३ ॥ राघवः शोकसंतप्तो विललापाकुलेंद्रियः ॥ ततस्ते
 नैव शोकेन गृध्रं दग्ध्वा जटायुपम् ॥ ५४ ॥ मार्गमाणो वने सीतां राक्षसं संदर्शह ॥ कबंधं नाम रूपेण विकृतं घोरदर्शनम् ॥ ५५ ॥ तं निहत्य महाबाहु
 र्ददाहस्वर्गतश्च सः ॥ सचास्य कथयामास शवरीं धर्मचारिणीम् ॥ ५६ ॥ श्रमणां धर्मनिपुणामभिगच्छेति राघव ॥ सोऽभ्यगच्छन्महातेजाः शवरीं श
 च्चुमूदनः ॥ ५७ ॥

मपदे आश्रमस्थानं जगाम ततः तेन मायाविना मारीचेन तौ नृपात्मजौ रामलक्ष्मणौ दूरं अपवाह्य अपसार्य ॥ ५२ ॥ जहारेति हत्वा हतप्रायं कंठगतप्राणं कृत्वा रामस्य भार्यां जहारेति संबंधः निहतं
 निहतप्रायम् श्रुत्वा गृध्रमुखादितिशेषः ॥ ५३ ॥ विललापपर्यदेव यत् आकुलेंद्रियः शोकपरवशेंद्रियः तेनैव शोकेन निवृत्तिहेतुमप्राप्तेन अभिभूयमान एव सन् गृध्रं रावणेन सीता अपहृतेति निवेद्य
 मृतं दग्ध्वा विधिना संस्कृत्य ॥ ५४ ॥ सीतां वने मार्गमाणः मार्गयमाण इत्यर्थः रूपेण विकृतं कबंधं राक्षसं संदर्शेत्येति संबंधः ॥ ५५ ॥ तमिति तं कबंधं निहत्य ददाह महाबाहूरामः सच कबंधः स्वर्गतः स्व
 र्गमनयोग्यं स्वीयं गंधर्वरूपं प्राप्तवान् ततः तेन रूपेण अस्य रामस्य ॥ ५६ ॥ श्रमणां तापसीम् धर्मनिपुणां सकलधर्मज्ञाम् धर्मचारिणीमित्यस्य तु सकलधर्मानुष्ठात्रीमित्यर्थः श्रमणामित्यत्र कर्त
 रित्युद् तपसा आभ्यसीत्यर्थान् तामभिगच्छेति कथयामासेत्यन्वयः ॥ ५७ ॥

शवर्येति सम्यक्पूजितः यथाविधि अर्घ्याद्युपचारैः पूजितः पंपेत्यादिना किष्किं धाकां डकथासंग्रहः संगतः मिलितः ॥ ५८ ॥ हनुमद्वचनात् सुग्रीवो युष्मन्मैत्रीमपेक्षते इत्यादिरूपात् समागतः मैत्रीकृतवात् हनुशब्दोऽस्त्वातो दीर्घात् सुग्रीवायेति संगतायेति शेषः शंसत् अकथयत् छांदसोऽडभावः महाबलः सुग्रीवेण स्वकार्यसाधकमहाबलवत्त्वेनावगतः ॥ ५९ ॥ आदित इति जन्मारभ्येत्यर्थः तत्प्राप्तद्वत्त्वेत्सीतायाश्च वत्तं विशिष्य रावणापहारांतं अशंसत् यद्यपि महाबलत्वाद् द्विनापि सहायं सर्वनिर्वाहकः तथापि लोकरीतिमनुसृत्य सुग्रीवमैत्रीमुद्दिश्य सर्वमकथयदिति बोद्धव्यम् वानरः सुग्रीवोऽपि रामस्य संबंधितस्त्वं श्रुत्वा ॥ ६० ॥ स्वसमानदुःखमहाबलसंबंधलाभात्पीतः सुग्रीवः अग्निसाक्षिकं अग्निरेव साक्षाद् दृष्टाय स्यतादृशं सख्यं चकार ततो वैरानुकथनं वालिन

शवर्यपूजितः सम्यग्रामोदशरथात्मजः ॥ पंपातीरे हनुमता संगतो वानरेण ह ॥ ५८ ॥ हनुमद्वचनाच्चैव सुग्रीवेण समागतः ॥ सुग्रीवाय च तत्सर्वं शंसद्रामो महाबलः ॥ ५९ ॥ आदितस्तद्यथा वत्तं सीतायाश्च विशेषतः ॥ सुग्रीवश्चापि तत्सर्वं श्रुत्वा रामस्य वानरः ॥ ६० ॥ चकार सख्यं रामेण प्रीतश्चैवाग्नि साक्षिकम् ॥ ततो वानरराजेन वैरानुकथनं प्रति ॥ ६१ ॥ रामायावेदितं सर्वं प्रणयादुःखितेन च ॥ प्रतिज्ञातं च रामेण तदा वालिवधं प्रति ॥ ६२ ॥ वालिनश्च बलं तत्र कथयामास वानरः ॥ सुग्रीवः शंकितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राघवे ॥ ६३ ॥ राघवप्रत्ययार्थं तु दुंदुभेः कायमुत्तमम् ॥ दर्शयामास सुग्रीवो महापर्वतसन्निभम् ॥ ६४ ॥ उत्स्मयित्वा महाबाहुः प्रेक्ष्य चास्थिमहाबलः ॥ पादांगुष्ठेन चिक्षेप संपूर्णं दशयोजनम् ॥ ६५ ॥

स्तवचवैरैकिकारणमिति रामकृतप्रश्नं प्रतिप्रश्नोत्तरमिति यावत् ॥ ६१ ॥ रामाययत्युत्तरमावेदितव्यं तत्सर्वं रामवद्वारापहारांतकष्टैः संजातदुःखेन सुग्रीवेण प्रणयाद्रामाय आवेदितम् तदा तद्वृत्तांतं श्रवणानंतरकाले रामेण वालिवधं प्रति वालिवधमुद्दिश्य अवश्यं वालिनं वधिष्यामीति प्रतिज्ञातम् ॥ ६२ ॥ वालिनश्चेति तत्र कृष्यमूकपर्वते वानरः सुग्रीवो वालिनो बलं अरुणोदयानंतरं सूर्योदयाद्यागेव रावणं गृहीत्वा चतुःसमुद्रलंघनादिरूपं कथयामास किंच सुग्रीवः रामो वालितुल्योऽवेति शंकितः संजातशंक आसीत् ॥ ६३ ॥ राघवेति राघवस्य वालिमहाबलत्वे विश्वासार्थमुत्तमं बलप्रत्यायनोत्तमसाधनं महापर्वतसदृशं दुंदुभेर्देवस्य शरीरं दर्शयामास यस्य काय इदानीमेतादृशस्तादृशो दुंदुभिर्वालिना हत्वा एतावद्दूरं प्रक्षिप्त इत्युक्त्वा दर्शयामासेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ उत्स्मयित्वेति बाहुलकात्स्वार्थेण चू ईषस्मितं कृत्वा ॥ ६५ ॥

विभेदेति पुनश्च प्रत्ययं जनयन् स्वबलविश्वासमुत्पादयन् हेतौ शता फलमपि हेतुः तदा एकेनैव महेषुणा सकृद्योगेनैव सप्तशालान्सप्तशालवृक्षान्तस्मीपस्थं गिरिपर्वतरसातलं षष्ठमधोलोकं च
विभेदं अतलवितलमुतलतलातलमहातलरसातलपाताला इति सप्त अधोलोकाः एकशालमात्रभेदेन अस्य बालिसाम्यशंका जायेत तन्निवृत्त्यर्थं मनुक्तानामप्यशालगिरिप्रस्थादीनां भेदनमिति मं
नव्यम् ॥ ६६ ॥ तत इति ततः शालभेदानंतरं तेन अतिदुष्करेण कर्मणा बालिवधे विश्वासं प्राप्तः प्रीतमनाः कपिराज्यलाभोऽचिरादेवेति संतुष्टमनाः किष्किंधाराम्यांगुहारां महितो जगाम ॥ ६७ ॥
तत इति हरिवरः कपिश्रेष्ठः अगर्जन् सिंहनादं कृतवान् हरीश्वरः वाली ॥ ६८ ॥ अन्विति तदा अंगदमुखादवगतसुग्रीवराममित्रत्वेन संयुग निर्गमनं वारयंती तारां स्वस्त्रियं मया अकृतापकारो धर्मज्ञो
रामो मद्यं नापकरिष्यति इत्यादिवचनैरनुमान्य अनुमतिं प्रापय्य कृतानुमतिकारुत्वेन यावत् सुग्रीवेण सह वाली युद्धाय समागतो भवत् ॥ तत्र संयुगे एनं वालिनम् ॥ ६९ ॥ तत इति सुग्रीववचना

विभेदचपुनः शालान्सप्तैकेन महेषुणा ॥ गिरिरसातलं चैव जनयन् प्रत्ययं तदा ॥ ६६ ॥ ततः प्रीतमनास्तेन विश्वस्तः समहाकपिः ॥ किष्किंधारामसहि
तो जगाम च गुहां तदा ॥ ६७ ॥ ततो गर्जद् हरिवरः सुग्रीवो हेमपिंगलः ॥ तेन नादेन महतानिर्जगाम हरीश्वरः ॥ ६८ ॥ अनुमान्य तदा तारां सुग्रीवेण स
मागतः ॥ निजघान च तत्रैनं शरेणैकेन राघवः ॥ ६९ ॥ ततः सुग्रीववचनाद् दत्त्वा वालिनमाहवे ॥ सुग्रीवमेव तद्राज्यं राघवः प्रत्यपादयत् ॥ ७० ॥ स च स
वांस्समानीयवानरां न्वानरर्पितः ॥ दिशः प्रस्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजाम् ॥ ७१ ॥ ततो गृध्रस्य वचनात्संपातेर्हनुमान् चली ॥ शतयोजनविस्ती
र्णपुष्टुबेलवणार्णवम् ॥ ७२ ॥ तत्र लंकां समासाद्य पुरीं रावणपालिताम् ॥ ददर्श सीतां ध्यायंती मशोकवनि कांगताम् ॥ ७३ ॥ निवेदयित्वा भिज्ञानं
प्रवृत्तिविनिवेद्य च ॥ समाश्वास्य च वैदेहीं मर्दयामास तोरणम् ॥ ७४ ॥

त्वालिनं जहिकाकुस्थमयावद्द्वोयमंजलिरित्येवं हृत्पात्सुग्रीववचनात् आह्वरेणे प्रत्यपादयत् प्रतिष्ठापितवान् सुग्रीववचनादित्यनेन अनपकारि बालिवधस्यायुक्तत्वेऽपि मित्रापकारित्वेन तदुक्त्या
हननमिति ध्वनितम् ॥ ७० ॥ स चेति सुग्रीवः दिदृक्षुः अन्वेषिषुः सर्वान्वानरां समानीय सर्वादिशः प्रस्थापयामास ॥ ७१ ॥ तत इति गृध्रस्य संपातेर्वचनात् तस्यां वसतिवैदेही दीना कौशेय
वासिनीत्येवं हृत्पात् पुष्टुबेलवणार्णवम् इतः सुंदरकांडकथासंग्रहः ॥ ७२ ॥ तत्रेति अशोकवनिकांगतां प्रमदवनस्थितां ध्यायंतीं राममिति शेषः ॥ ७३ ॥ निवेदयित्वेति अभिज्ञानं अंगुलीयकरू
पम् प्रवृत्तिरामसुग्रीवसख्यादिसर्वदत्तांतम् समाश्वास्य राघवस्य सर्वोपिव्यापारस्वत्पत्यापत्येकफलक इत्यादित्वं च कथनेन वैदेहीं समाश्वास्य गृहीत्वा प्रत्यभिज्ञानमिति पाठे प्रत्यभिज्ञानं सीता
लकस्थितचूडामणिरूपम् तोरणं अशोकवनिकांगतप्रासादवहिर्द्वारसन्निवेशं चकारादशोकवनं च मर्दयामास ॥ ७४ ॥

पंचेति सेनापताः सैन्यपतयः पिंगलनेत्रप्रभृतयः मंत्रिसुताः जंबुमाल्यादयः अक्षरावणसुननिष्पिष्यचूर्णीकृत्यग्रहणं इंद्रजित्युक्तब्रह्मास्त्रकृतबंधनसमुपागमत्प्राप्तैः ॥ ७५ ॥ अस्त्रेणेति मदस्त्रं
स्यामोघत्वात्तेनबंधनमात्रंचतुःपंचघटिकानंतरंपुनर्मौक्षश्वेतिब्रह्मदत्तवरात् तावताकालेनब्रह्मास्त्रमुक्तमात्मानं ज्ञात्वापियदृच्छयाकार्यीतरप्रसंगेनरावणदर्शनापेक्षया मंत्रिणःवद्वानेतृनृतान् रा
क्षसान्प्रतिवीर्यहेतुसमर्थोपिमर्षयन्क्षमांकुर्वन् रावणसमीपं प्राप्त्वा निशेषः ममर्षेतिवापाठः ॥ ७६ ॥ ततइति ततः रावणदर्शनादिव्यापारानंतरंसीतामृतेसीतावस्थानप्रदेशं विनालंकां दग्ध्वा रा
मायप्रियंसीतादर्शनरूपप्रियवार्तामाख्यातुं पुनः रामांतिकं महाकपिः हनुमान् आयात् आगतः ॥ ७७ ॥ सोऽभीति प्रदक्षिणं प्रदक्षिणादिमुख्यमुपचारम् महात्मानं परमात्मानम् अमेयात्मा अपरि
च्छेद्यबलबुद्धिधैर्यादिवैभवः तत्त्वतः सार्वविभक्तिकस्तसिः दृष्टासीतेति तत्त्वं न्यवेदयदित्यर्थः अत्र दृष्टेति पदस्य प्रथमप्रयोगो रामस्य सीतेति श्रवणेन द्विषयक्रियापदसंशयो माभूदित्यर्थः ॥ ७८ ॥

पंचसेनाग्रगण्यत्वात् सप्तमंत्रिसुतानपि ॥ शूरमक्षं च निष्पिष्यग्रहणं समुपागमत् ॥ ७५ ॥ अस्त्रेणोन्मुक्तमात्मानं ज्ञात्वा पैतामहाद्वरात् ॥ मर्षयन् राक्ष
सान् वीरोयं त्रिणस्तान्यदृच्छया ॥ ७६ ॥ ततो दग्ध्वा पुरीं लंकां मृते सीतां च मैथिलीम् ॥ रामाय प्रियमाख्यातुं पुनरायान् महाकपिः ॥ ७७ ॥ सोऽभिग
म्य महात्मानं कृत्यारामं प्रदक्षिणम् ॥ न्यवेदयदमेयात्मा दृष्टासीतेति तत्त्वतः ॥ ७८ ॥ ततः सुग्रीवसहितो गत्वा तीरं महोदधेः ॥ समुद्रं क्षोभयामास शरै
रादित्यसन्निभैः ॥ ७९ ॥ दर्शयामास चात्मानं समुद्रः सरितां पतिः ॥ समुद्रवचनाच्चैव नलं सेतुं मकारयत् ॥ ८० ॥ तेन गत्वा पुरीं लंकां हत्वा रावणमाह
वे ॥ रामः सीतामनुप्राप्य परां व्रीडामुपागमत् ॥ ८१ ॥

ततइति ततो युद्धकांडकथासंग्रहः क्षोभयामास लंकागमनमार्गदाने औदासीन्यात् समुद्रमापातालमाकुलीचकारेत्यर्थः ॥ ७९ ॥ दर्शयामासेति समुद्रः शरक्षोभितइति शेषः समुद्रवचनात् ए
ष सेतुमहोत्साहः करोतु मयि वानरः तमहं धारयिष्यामीत्येवं रूपान् नलं सेतुं अकारयत् नलेन सेतुं कारितवानित्यर्थः ॥ ८० ॥ तेनेति तेन सेतुना आहवेयुद्धे अत्र कचिन्मध्येऽभ्यर्षिचदित्यादिश्लो
कद्वयम् अभ्यर्षिचत्सलं कायाराक्षसेंद्रं विभीषणम् कर्मणा तेन महता देवा इंद्रपुरोगमाः ॥ १ ॥ स देवर्षिगणास्तुष्टाराघवतेऽभ्यर्षयन् तथा परमसंतुष्टैः पूजितः सर्वदैवतैः ॥ २ ॥ लंकायां राज्ञेरा
क्षसेंद्रं तत्त्वव्यवहारविषयो ज्ञवति यथा तथाभ्यर्षिचत् तेन कर्मणारावणहननादिरूपेण स देवर्षिगणा देवर्षिसहिता गणाः अर्थाद्वर्षिगणास्तत्सहिता देवा इत्यर्थः तदिदं श्लोकद्वयं पूजितः सर्वदैवतैः
अर्जिषिच्येत्त्यनेन पुनरुक्तमिति प्रक्षिप्तमेव बोध्यम् सीतां प्राप्य अनुपश्वात्परां व्रीडां रक्षोगृहे चिरोपितां पुनर्गृहीतवानिति लोकापवादशंकया अतिशयितां लज्जामुपागमत् ॥ ८१ ॥

तामिति जनसंसदिवानराक्षससभायां परुषमर्मस्पृक्षीपोनेत्रातुरस्येवप्रतिकूलासिमेदृढमित्यादिवचनमुवांचलौकस्यनास्यांरामस्यकामादिदोषतःपुनर्जिघृक्षास्तीतिप्रत्यायनार्थं अमृष्यमा
णापातिव्रत्यसंशयजनितमुक्तवचनम् सतीत्यनेनपातिव्रत्यबलान्निजच्छयाअग्निप्रादुर्भावनशक्तिमत्त्वद्योतनमितिकेचित् लक्ष्मणप्रादुर्भावितोज्वलनइत्यन्ये ॥ ८२ ॥ ततइति अग्निवचनात्
विशुद्धभावाभिनिष्पापाप्रतिगृहीप्तराघवेत्येवंरूपात् विगतकल्मषाभिनिष्पापास्वयंज्ञात्वालोकस्यचतथात्वंप्रत्याय्यसीतामंगीचकारेतिशेषः कचित्तुअग्रहीदमलांरामोवचनाच्चगुरोस्तदेतिपठ्यते
तन्नामलामितिपुनरुक्तमापद्यते ॥ ८३ ॥ तेनकर्मणासीताप्रत्यानयनातेनकर्मणा ऋषिदेवगणसहितचराचरप्रजासहितत्रैलोक्यंनुष्टुतोप तस्ततोपेणचप्रहृष्टःसंतोषवशादेवसर्वदैवतैः पूजितश्च
रामोवक्तौ अत्रकेचित्अचराणांरक्षादीनारावणकृतपीडापरिज्ञानाभावेनरावणवधजन्यसंतोषाभावादेवंव्याचक्षते देवऋषिगणमितिपाठः ऋत्यकइतिप्रकृतिभावः तत्रदेवगणाइंद्रादयः क

तामुवाचततोरामःपरुषंजनसंसदि ॥ अमृष्यमाणासासीताविवेशज्वलनंसती ॥ ८२ ॥ ततोऽग्निवचनात्सीतांज्ञात्वाविगतकल्मषाम् ॥ कर्मणातेन
महतात्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ८३ ॥ सदेवर्षिगणंनुष्टुराघवस्यमहात्मनः ॥ वभौरामःसंप्रहृष्टःपूजितःसर्वदैवतैः ॥ ८४ ॥ अभिषिच्यचलंकायांराक्ष
सैर्द्रविभीषणम् ॥ कृतकृत्यस्तदारामोविज्वरःप्रमुमोदह ॥ ८५ ॥ देवताभ्योवरंप्राप्यसमुत्थाप्यचवानरान् ॥ अयोध्यांप्रस्थितोरामःपुष्पकेणसुहृ
दतः ॥ ८६ ॥ भरद्वाजाश्रमंगत्वारामःसत्यपराक्रमः ॥ भरतस्यांतिकेरामोहनूमंतंव्यसर्जयत् ॥ ८७ ॥

विगणाःविश्वामित्रादयः एतद्रूपयंत्रैलोक्यंसचराचरम् अत्रचरप्रजाःगतिभक्षणमात्रप्रधानाः तिर्यक्स्त्रोतसःपशुपक्ष्यादयरेरावतादयः अचरप्रजाःचरप्रजाभिन्नाज्ञानयुक्तप्रजाअवाक्स्त्रोत
सोमनुष्याः एवंचस्वस्वशेषतिर्यगवाक्स्त्रोतोयुतेदेवर्षिगणरूपंत्रैलोक्यंनुष्टम् रावणस्यमर्त्योपेक्षित्वात्याधान्येनदेवर्षिपहणमित्याहुः ॥ ८४ ॥ अभिषिच्येति राक्षसैर्द्रभाविचत्वव्यवहारविषयम्
कृतकृत्यःप्राक्प्रतिज्ञातविभीषणाभिषेकलक्षणकृत्यस्यापिकृतत्वात्कृतकृत्यः अतएवविज्वरः विगतावश्यकर्तव्यविषयचितातापः प्रमुमोदेतिच्छांदसंपरस्मैपदम् ॥ ८५ ॥ देवताभ्यइति सुप्रो
च्यितवदुत्तिष्ठंतुवानरा इत्येवंरूपंवरंरावणवधजनितहर्षवशात्स्वदिदक्षयासमागताभ्योदेवताभ्यःप्राप्यसुहृद्भिःसुयीवविभीषणादिभिःसंवृतःपुष्पकेणअयोध्यामुद्दिश्यप्रस्थितःजगाम ॥ ८६ ॥
भरद्वाजेति चतुर्दशेनुसंपूर्णवर्षेहनिर्यूतम नद्रक्ष्यामियदित्वांनुप्रवेक्ष्यामिद्वताशनमितिभरतेनप्रतिज्ञातत्वात्भरद्वाजाश्रमेचतुर्दशसमासमाप्त्यनंतरंमुनिवचनेनएकदिनविलंबस्यप्राप्तत्वात्स्यागम
नप्रबोधनायहनुमद्विसर्जनं यद्वा महत्यावानरसेनयासहाकस्माद्रमनेभरतादेःशंकामाभूदितितद्विसर्जनम् ॥ ८७ ॥

पुनरिति पुष्पकाद्वतीर्णत्वात्पुनस्तत्पुष्पकंसमारुह्य आख्यायिकां पूर्ववत्तविषयांकथां भरद्वाजाश्रमरोहात्पूर्वमिव जल्पन्कथयन् सुधीवेति विभीषणादेरुपलक्षणम् ॥ ८८ ॥ नंदियामइति नंदियामेधातुजः सहस्रस्यापिवनप्रयुक्तां जटां हित्वा त्यक्त्वा रामः सीतामनुप्राप्य मुनिवेषत्यागेन सीतानुरूपं रूपं प्राप्य यद्वा मुनिवेषत्यागेन तदृष्टां सीतां प्राप्य प्राप्तविस्मृष्टराज्यं पुनरवाप्तवान् ॥ ८९ ॥ एतदेतच्चरितं वनत्वेनोपदिश्य देवकः पिरतः परमुत्तरकांडविषये भविष्यत्त्वेनोपदिशति प्रहृष्टेति अनेन चरावणवधानंतरं रामराज्यं प्रशासितसतिवाल्मीकेनारदं प्रतिप्रश्रुतिज्ञायते प्रहृष्टः प्राति त्विकपुत्रपश्चाद्विस्तपस्या मुदितः क्षोभराहित्येन मुदितांतःकरणः लोकः सर्वप्रजाः तुष्टः बहुप्रदाद्भगवतः सांसारिकपारमार्थिकार्थलाभात्तुष्टः अतएव पुष्टः दारिद्र्यकार्श्यरहितः आमयो मनः पीडा रोगोद्वेहजो व्याधिः दुर्भिक्षणचोरादिभयेन चरहितः भविष्यतीति शेषः यद्वा रामविरहेण दुःखितो राममिलनेन तुष्टः तथातद्विरहेण कृशः तन्मिलनादेव पुष्टः ॥ ९० ॥ नेति स्वपितृपुत्रेषु

पुनराख्यायिकां जल्पन्सुग्रीवसहितस्तदा ॥ पुष्पकंतस्मारुह्य नंदिग्रामं ययौ तदा ॥ ८८ ॥ नंदिग्रामे जटां हित्वा भ्रातृभिः सहितो नयः ॥ रामः सीतामनुप्राप्य राज्यं पुनरवाप्तवान् ॥ ८९ ॥ प्रहृष्टमुदितां लोकस्तुष्टः पुष्टः सुधार्मिकः ॥ निरामयोऽत्यरोगश्च दुर्भिक्षभयवर्जितः ॥ ९० ॥ नपुत्रमरणं केचिद्रस्यंति पुरुषाः कचिन् ॥ नार्यश्चाविधवानित्यं भविष्यंति पतिव्रताः ॥ ९१ ॥ नचाग्निजं भयं किंचिन्नाप्सु मज्जंति जंतवः ॥ नवातजं भयं किंचिन्नापि ज्वरकृतं तथा ॥ ९२ ॥ नचापि क्षुद्रयंतत्र न तस्करभयं तथा ॥ नगराणि चराष्ट्राणि धनधान्ययुतानि च ॥ ९३ ॥ नित्यं प्रमुदिताः सर्वे यथाकृतयुगे तथा ॥ अश्वमेधशतैरिष्ट्वा तथा बहुसुवर्णकैः ॥ ९४ ॥ गवां कोट्ययुतं दत्त्वा विद्वद्भ्यां विधिपूर्वकम् ॥ असंख्येयं धनं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यो महायशाः ॥ ९५ ॥

चजीवस्त्विति शेषः अविधवा जत्रनुगमनाद्भवांशपुत्रसद्भावाद्देति शेषः ॥ ९१ ॥ नचाग्निजमिति पादत्रयेण आधिदैविकदुःखनिवृत्तिरुच्यते चतुर्थेनाध्यात्मिकनिवृत्तिः ॥ ९२ ॥ भौतिकदुःखाभावमाह नचापीति क्षुद्रयं क्षुद्रपशमोपायाभावजनचनैव भविष्यतीत्यनुपंगः ॥ ९३ ॥ नित्यमिति कृतयुगे स्वाभाविकादधर्मासंबंधान्नित्यं प्रजामोदः त्रेतायां अधर्मस्य पादांशेन संबंधेपि रामपालनवैजवात्तदनाक्रमेण नित्यप्रमोदत्वं अथ रामस्य जाविदत्तांतरमाह अश्वेति शतशब्दो नंतवाची इष्टादत्वेत्यादित्वरूपकथनं ननु तेषां रामस्य स्वलोकप्राप्तिप्रतिहेतुतेति बोध्यं यत्तु कृतककृताश्वमेधाद्यनुष्ठानस्य मानुषोपाधिप्रयुक्तावर्ज्याघशमनद्वारा ब्रह्मलोकप्राप्तौ हेतुत्वमित्युक्तं तन्न भगवदवताराणां पुण्यपापसंबंधस्य सर्वतंत्रविरुद्धत्वात् अश्वमेधाद्यनुष्ठानंतुलीलामात्रलोकोपदेशाद्येत्यन्यत्र विस्तरः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

राजवंशानिति कामरूपकान्यकुजादितत्तद्वाज्यपदस्थान् राजवंशान् शतगुणान् अनेकगुणद्विद्विर्यथा भवति तथा स्थापयिष्यति शाश्वततत्तद्वाज्यप्रदानेनेति शेषः चातुर्वर्ण्यं च त्वारोवर्णाः स्वार्थं
 व्यञ्जं नियोक्ष्यति शक्तिस्वधर्मभंशमपीति शेषः ॥ ९६ ॥ अवतारत्यागकालमाह दशेति उपासित्वानित्यवदनुष्ठायेत्यर्थः ब्रह्मलोकं मायिकं वैकुण्ठलोकं अनेन निज नित्यकर्मयोगोपे
 तस्यैव साक्षात्परं परया ब्रह्मलोकं प्राप्तिरिति ध्वनिः ॥ ९७ ॥ अथ नारदः स्वोपदिष्टसंक्षेपरा मायणपाठफलमुपदिशति इदमिति पवित्रं चित्तशोधनं पुण्यं सकलपुण्यसाधनं वेदैः संमितं सकल
 रहस्यवेदार्थप्रतिपादकत्वाद्देतुल्यम् ॥ ९८ ॥ सर्वपापमोक्षद्वारामोक्षफलकत्वमुपपादितं पुण्यस्यापि त्रिगुणात्मकत्वेन पापतुल्यतया हेयत्वादिति मुमुक्षुफलमुद्दिश्य मुमुक्षूणां मपि प्रवृत्तये
 आह एतदिति आयुष्यं आयुःकरणं आख्यानमाख्यायिका रामोऽयं प्रतिपाद्यो यस्य तद्रामायणं संज्ञात्वाण्णत्वं गणोदासीदासादयः तैः सह इह ऐहिकान् भोगान् मुक्ताप्रेत्य मृत्वा स्वर्गं मही

राजवंशान् शतगुणान् स्थापयिष्यति राघवः ॥ चातुर्वर्ण्यं च लोकं स्मिन्स्वेधर्मे नियोक्ष्यति ॥ ९६ ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ रामो राज्या
 मुपासित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ॥ ९७ ॥ इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च संमितम् ॥ यः पठेद्रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९८ ॥ एतदाख्यानमायुष्यं पठ
 न् रामायणं नरः ॥ स पुत्रपौत्रः स गणः प्रेत्य स्वर्गं महीयते ॥ ९९ ॥ पठन् द्विजो वा गृषभत्वमीयात् स्यात्क्षत्रियो भूमिपतिवमीयात् ॥ वणिग्जनः पण्यफ
 लत्वमीयात् जनश्च शूद्रोऽपि महत्वमीयात् ॥ १०० ॥ ॥ हरिः ओम् ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥
 नारदस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा वाक्यविशारदः ॥ पूजयामास धर्मात्मा सहशिष्यो महामुनिः ॥ १ ॥

यते स्वर्गिणिः सत्कृतो मोदते इत्यर्थः पठन्मिति हेतौ शता ॥ ९९ ॥ पठन्मिति द्विजः मुख्यद्विजो ब्राह्मणः पठन् वा गृषभत्वं शब्दब्रह्मपारगत्वं प्राप्नुयात् स्यादित्येवार्थः यदि क्षत्रियः तदारामायणं पठन्
 भूपतित्वमाप्नुयात् पण्यैः क्रयद्रव्यैः साध्यं मूलाद्विगुणत्रिगुणद्वयादिरूपं फलं यस्य तत्त्वं प्राप्नुयात् धनसमृद्धिं प्राप्नुयादिति फलितोर्थः शूद्रोऽपि जनः त्रैवर्णिकदासः अन्नशृण्वन्नित्यध्याहारः
 महत्त्वं द्विजेतरसर्वप्रजाभ्यः श्रेष्ठत्वं महत्त्वं देहातिस्वोपरितनवर्णप्राप्तिलक्षणं च महत्त्वं प्राप्नुयात् अस्य गायत्र्यर्थप्रतिपादकत्वं ध्वननाय गायत्र्यादिमाक्षरेणोपक्रम्य यादिति गायत्र्यंतिमाक्षरेण समा
 पितवान् ॥ १०० ॥ ॥ इति श्रीरा० वा० आ० बालकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नारदस्येति विशारदः विशिष्टाव्याकरणसंस्कारादिविशेषवती विचित्रार्थाचशारदावाणीयस्य सः
 सहशिष्य इत्यत्र वोपसर्जनस्येति वैकल्पिकत्वात् सत्त्वाभावः प्रश्नानुरूपं वाक्यगुणसमूहवच्च उत्तरसम्यक्दत्तमिति पूजयामास अतिविचित्रं भगवद्बचनमित्यादि शब्दैः ॥ १ ॥

यथावदिति आपृच्छयैवसाधुयामीत्युक्तैव अभ्यनुज्ञातः यथासुखं विहरतामिति वाल्मीकिना अनुगमनपूर्व अभ्यनुज्ञातः अनेन गुरुशिष्ययोः स्नेहभक्तिप्रकाशनं विहाय समितिर्पुल्लगम् ॥ २ ॥
स इति स वाल्मीकिः तस्मिन् नारदे देवलोकं गते सति मुहूर्तं स्वाश्रमे स्थित्वा पश्चात्माध्याङ्गिकार्थं जाङ्गव्या अविदूरतः समीपे वर्तमानं तमसा तीरं जगाम यत्तु मुहूर्तमात्रेण देवलोकं गत इत्यन्वय इति तन्न
छादिसत्त्वकल्पने मानात्तावात् अव्ययत्वकल्पनस्याप्यगतिकगतिकत्वाच्च मुहूर्तादिति पाठस्तु कल्पितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अकर्ममिति अवतरणप्रदेशस्य पंकराहित्यमनेनोच्यते तीर्थं ऋषिजुष्टजलं
निशामय पश्य अतएव शमो दर्शन इति मित्वा भावादङ्गस्त्वत्वं रमणीयत्वे हेतुः प्रसन्नां विविति सन्मनुष्यचित्तस्य कामादिदोषराहित्येन नित्यप्रसन्नत्वात्सादृश्यम् ॥ ५ ॥ न्यस्यतामिति वल्कला

यथावत्पूजितस्तेन देवर्षिर्नारदस्तथा ॥ आपृच्छयैवाभ्यनुज्ञातः स जगाम विहाय समम् ॥ २ ॥ समुहूर्तं गते तस्मिन् देवलोकं मुनिस्तदा ॥ जगाम तमसा
तीरं जाङ्गव्यास्त्वविदूरतः ॥ ३ ॥ स तु तीरं समासाद्य तमसा यामुनिस्तदा ॥ शिष्यमाह स्थितं पार्श्वे दृष्ट्वा तीर्थं मकर्ममम् ॥ ४ ॥ अकर्ममिदं तीर्थं भरद्वा
ज निशामय ॥ रमणीयं प्रसन्नां वु सन्मनुष्यमनो यथा ॥ ५ ॥ न्यस्यतां कलशस्तात दीयतां वल्कलं मम ॥ इदमेवावगाहिष्ये तमसा तीर्थमुत्तमम् ॥ ६ ॥
एवमुक्तो भरद्वाजो वाल्मीकेन महात्मना ॥ प्रायच्छतमुनेस्तस्य वल्कलं नियतांगुरोः ॥ ७ ॥ स शिष्यहस्तादादाय वल्कलं नियतैर्द्रियः ॥ विचचार हृष्यंस्त
त्सर्वतो विपुलं वनम् ॥ ८ ॥ तस्याभ्याशेतु मिथुनं चरंतं मनपायिनम् ॥ ददर्श भगवांस्तत्र कौचयोश्चारुनिःस्वनम् ॥ ९ ॥ तस्मात्तु मिथुनादेकं पुमांसं पा
पनिश्चयः ॥ जघान वैरनिलयो निपादस्तस्य पश्यतः ॥ १० ॥ तं शोणितपरीतां गंचेष्टमानं महीतले ॥ भार्या तु निहतं दृष्ट्वा रुराव करुणां गिरम् ॥ ११ ॥

इति पाठे छादंसं स्वीत्वं वल्कलमस्त्रियामिति निघंटुः इदमेव अत्यासन्नमपि गंगातीर्थं मध्याङ्गकालातिक्रमादगत्वेति शेषः ॥ ६ ॥ एवमिति वाल्मीकेनेति तस्येदमित्यण् प्रायच्छतेति च्छादंसं
नियतः सेवापरः ॥ ७ ॥ स इति नियतैर्द्रियः जितैर्द्रियः विचचार अनुष्ठानयोग्यैकां देशनिरीक्षणायेति शेषः ॥ ८ ॥ तस्येति तस्य वनस्य अभ्याशे समीपे चरन् भगवान् तद्वनाभ्याश एव चरंतं
अनपायिनं आधिव्याधिरहितं अतएव चारुनिःस्वनं कौचयोर्मिथुनं ददर्श चरंतं अनपायिनमित्यार्थम् ॥ ९ ॥ तस्मादिति मिथुनाद्विभक्तं एकं पुमांसं पापनिश्चयः तद्वनरूपपापनिश्चयः अतएव
वैरनिलयः निजानपकारिष्वपि प्राणिषु अकारणवैराश्रयः स इव निषादः तस्य पश्यतः तं पश्यंतं अनादृत्य जघान पश्यत इति पष्ठी चानादरे ॥ १० ॥ तमिति चेष्टमानं लुठंतं निहतं दृष्ट्वा निषादेनेति शेषः
पः करुणां गिरं दीनं शब्दं रुराव अकरोदित्यर्थः पाठांतरे खेपरिभ्रमा खे आकाशे परिभ्रमणं करोति सेत्यर्थः ॥ ११ ॥

वियुक्तेति सहचारिणा अहोरात्रमिति शेषः तावत्शीर्षेण कुक्कुटादिवत्ताम्रवर्णशीर्षगतचूडायुक्तेन मत्तेन कामसंभोगवशादिति शेषः अतएव पत्रिणा संभोगकालत्वाद्विततपक्षवता सहितेन स्वसंगते नतेना पूर्णरतित्वादत्यंतशोकः इत्थं भूतेन पतिना वियुक्ता रुरावेति पूर्वेणान्वयः ॥ १२ ॥ तथा विधं कामभोगवशम् धर्मात्मनः दयादाक्षिण्या हिंसादिधर्मप्रवणचित्तस्य कारुण्यं दया समपद्यत सम जायत ॥ १३ ॥ तत इति करुणवेदित्वात्संजातकरुणत्वात् इत्थं श्लां दसः विदेः सत्तार्था लुभाभार्थाद्वाणिनिः रुदती कौंची निशाम्य दृष्ट्वा अयं काममोहितपक्षिवधरूपः अधर्म एवेति निश्चित्य कौंची विषयकरुणावत्त्वेन अर्थात्पापकारिणि निषादे आविर्भूतरोषतया इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ मानिषादेति कौंचं हंतुं प्रत्यक्षदृश्यमाननिषादशापरूपोर्थस्तु स्पष्ट एव किंच मालक्ष्मीं निषीदत्यस्मिन् तत्संबोधनं धनं मानिषादयद्यस्माद्वेतोः कौंचमिथुनात् मंदोदरीरावणरूपात् एकं काममोहितं रावणं अवधीः हतवानसितस्माच्चंशाश्वतीः समाः अनेकान्संवत्सरान् अद्वितीयां प्रतिष्ठां अस्वहैश्वर्यानां दावामि अगमः प्रामुहि तेनार्थतः शब्दतोपि मनाक्काव्यार्थसूचनमित्युक्तेः श्रीरामकृतरावणवधरूपकाव्यार्थः काव्यादौ अवश्यकर्तव्याशीर्वादश्च सूचित इति तीर्थः कतककृत्तु प्रत्यक्ष

वियुक्तापतिना तेन द्विजेन सहचारिणा ॥ तावत्शीर्षेण मत्तेन पत्रिणा सहितेन वै ॥ १२ ॥ तथा विधं द्विजं दृष्ट्वा निषादेन निपातितम् ॥ ऋषेर्धर्मात्मनस्तस्य कारुण्यं समपद्यत ॥ १३ ॥ ततः करुणवेदित्वा धर्मायमिति द्विजः ॥ निशाम्य रुदतीं कौंचीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ मानिषादप्रतिष्ठां त्वमगमः शाश्वतीः समाः ॥ यत्कौंचमिथुनादेकमवधीः काममोहितम् ॥ १५ ॥

संहंतु निषादशापरूपोर्थस्तु स्पष्ट एव किंच नितरांसदेवर्षिगणं त्रैलोक्यं सादयति पीडयतीति निषादः तस्य संबुद्धिः हे निषादरावण यद्यस्मात् कौंचमिथुनात् अल्पीभावात् कुंचेः पचाद्यच् कुंचं तत् त्वार्थिकोणं कौंचम् राज्यक्षयवनवासादिदुःखेन अत्यल्पीभूतं परमकार्श्यं गतं यत् मिथुनं सीतारामरूपं तस्मात् एकं सीतारूपं यस्मादवधीः वधाभ्यधिकपीडां प्रापितवानसि तस्माच्चं प्रतिष्ठां या लं कापरेषु च पौत्रभृत्यगणवैशिष्ट्येन ब्रह्मणा प्रतिष्ठादत्तां अतः परं मागम इति काव्यार्थसूचनम् त्रैलोक्यस्य परममंगलरूपं चेदं सत्यसरस्वत्यापुरस्तादा विर्भावितमित्याह अत्रेदमवधेयम् रावणवधे जाते अथोध्याराज्यप्राप्त्यनंतरं नारदं प्रतिप्रश्न इति स्वयमेव व्याख्यातत्वात् तदुत्तरकालिकैतत् श्लोकस्य एवं विधिघटितस्योक्तार्थस्य कतकमते कथं संगतिः कथं वा सर्वज्ञासत्यसरस्वतीभूतमर्थमाशास्यत्वेन निर्दिशेदिति तीर्थव्याख्यानेपि इदं काव्यार्थसूचनं कविना कार्यमिति तदुक्तं संमतिश्लोकार्थाद्भ्रम्यते तत्रवाल्मीकेस्तथा तात्पर्ये किमिदं व्यालतं मया इत्युक्तेरसंगतेः न च किमिदमित्यस्यप

वगंधचेत्यर्थः तदप्येषः श्लोको जिगीतो मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्यावसन्गृहे इत्यादिव दुःशः श्रुतिपूपलं जेनेदृशाक्षरसन्निवेशस्य श्लोकत्वेन मुनेरज्ञानमित्यस्यात्यंतमनुचितत्वात् प्राक्तननारदकृपिसं
 वादस्यापि श्लोककृतपतयातत्रैव संदेहकरणौचित्याच्च तत्पश्चोत्तरसर्वकेवलसंस्कृतैरेव एतत्श्लोकोत्तरमेव श्लोकैस्तस्यापि निबन्धनमिति कल्पना तु न युक्ता मानाभावात् अन्यथोपपत्तेश्च अध
 मत्वबुद्धिपूर्वकचितवचनस्येदृशे र्थे तात्पर्यसंज्ञवस्याप्यभावाच्च माडोयोगाभावेऽगमइत्येतावन्मात्रेण लुङ्भाजनत्वस्यैव प्रतीत्या आशिषोऽप्रतीतेश्च एतत्श्लोकनिर्गमकाले कवेः काव्यं करिष्या
 मीतिबुद्धेरप्यभावाच्च ब्रह्मोपदेशानंतरमेव हिनथाबुद्धिर्वाल्मीकेः ममनुप्रतिभाति नारदात्स्वगुणश्रवणानंतरं मुनेः स्ववर्णनेच्छां ज्ञात्वा स्वचरित्रस्य च करुणारसमयत्वेन तत्प्रधानकाव्येऽतिकरुणचि
 त्तत्वे वाधिकारान्कृपेः करुणचित्तत्त्वजिज्ञासेव पूर्वभृगुदत्तशापस्य पुनरुक्तत्वकरणेन दाढ्यसंपादनाय च मुनेरीक्षणाय च भगवान् राम एव निषादरूपेण पश्यतो मुनेः पुरतस्तमनादृत्य कौंचरक्षो वि
 शेषरूपं जघान ततस्तदिच्छावशादंतर्यामितया तथा प्रेरणाच्च महानधर्मो यमनेन कृत इति रुषापापमते निषादयत्त्वं काममोहितं कौंचमिथुनात् मिथुनीभूतात् कौंचयुगात् विभक्तमेकमवधीः तत्त्वम
 पिशाश्वतोऽसमा आयुः शेषं नूतानि बहूनि वर्षाणि प्रतिष्ठां स्वस्ती साहित्येन स्थिति इह लोके मागमः माप्राप्नुहि किं त्वल्पकालमेव तथा वास एकमिथुनीभावपर्यंतमिति यावत् इति शमवान् मुनिः एकम
 वधीरित्युक्ते र्वयास त्वया स्त्रीविरहितः कृतः साचनाय कहीना कृता तथा त्वमपि प्रियया स्वभार्यया हीनो भवसा च त्वया हीना भवत्विति पर्यवसानम् अगमइत्यङ्गमस्तु माङ्गयोगेऽप्यार्पत्वात् तस्य र
 क्षोऽप्युपपत्तु एतदुत्तरं ब्रह्मणः सकाशात् सकलरामवृत्तान्तज्ञानवरलाभोत्तरकालं कृते तस्मात्तु मिथुनादेकमिति श्लोकैर्वैरनिलय इति विशेषणेन सूचितम् रक्षःस्वेव तस्य लोकदृष्ट्या वैरनिलयत्वप्रसिद्धेः
 निषादस्यापि प्राणिषु नैवैरं किं त्वाहाराद्यर्थमेव तद्दनमिति प्रसिद्धेश्च अतएवारण्यकां डेमृगयाव्यसनमुपक्रम्य विनावैरं चरौ इति तृतीयं यदिदं रौद्रं परप्राणाभिहिंसनम् निर्वैरं क्रियते मोहात्तच्च ते
 समुपस्थितमिति च वक्ष्यति त्रीण्येव व्यसनान्यद्यकामजानि भवंतु ते इति चोपक्रमे उक्तम् नन्वीदृशो र्वस्वयाकेन मानेन निर्णीत इति चेच्छृणु ऋष्यक्षरस्वारस्यात् तच्चापेऽस्फुटम् तत्र संदेहश्चेत्स्यात्
 यामिणं पृच्छ तदुक्तं पाद्मेशिव शिवा संवादे रामवैभववर्णने चतुर्विंशे अध्याये ततो जानपदः कश्चित्पामरः काष्ठविक्रयी स्ववधूगर्हणद्वारा रावणस्य गृहोपिताम् गर्हयामास वैदेहीं दुर्दृष्टो लोको नंदकः
 तच्छ्रुत्वा देविचारेभ्यो जिगीतो लोकापवादनः आहूय लक्ष्मणं प्राहरामो राजीवलोचनः शृणु मे वचनं गुह्यं सीतासंत्यागकारणम् वाल्मीकिनाथ भृगुणा शप्तोऽस्मि किल लक्ष्मण तस्मादेनां त्यजाम्यद्यज
 तेनैवात्र कारणमिति तथा स्कादिपातालखंडे अयोध्यामाहात्म्ये तत्र त्र्यतीर्थाश्रमवर्णनप्रस्तावे शापोक्त्या लदिसंतं प्राचेत समकल्मषम् प्रोवाच वचनं ब्रह्मा तत्रागत्य सुसंस्कृतः न निषादः स वै रामो
 मृगयां चर्तुमागतः तस्य संवर्णने नैव सुश्लोक्यस्वं जविष्यसि इत्युक्त्वा तं जगामाशु ब्रह्मलोकं सनातनः ततः संवर्णयामास राघवं यं थकोटिभिः कोटिभिः शतकोटिभिः चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्र
 विस्तरमित्यन्यत्रोक्तेः तच्च संपूर्णं ब्रह्मलोके इत्येतत्त्वम् इहतु कुशलवोपदिष्टा चतुर्विंशतिसहस्रीत्यलम् योगवासिष्ठे तु शापांतराण्यप्युक्तानि तथा हि सनत्कुमारो निष्काम अवसद्वत्ससन्नि वैकुंठा
 दागतो विष्णुस्त्रिलोक्याधिपतिः प्रभुः ब्रह्मणा पूजितस्तत्र सत्यलोकनिवासिभिः विनाकुमारं तं दृष्ट्वा सुवाच प्रभुरीश्वरः सनत्कुमारस्तव्योसि निष्कामो गर्वचेष्टया अतस्त्वं भवकामार्तः शरजन्मेति ना
 मतः तेनापि शापिनो विष्णुः सर्वज्ञत्वं तवास्ति यत् किंचित्कालं हिनत्यक्त्वा त्वमज्ञानी भविष्यसि शापितः शमः किंचित्कालमवतारांतरेऽत्यल्पकालं तस्य क्त्वा तद्रूपं त्यक्त्वा अज्ञानी स इव तथा भृगुर्भा

यौहतां दृष्ट्वा प्रोवाच को धर्ममूर्च्छितः विष्णोत वापि भार्याया वियोगो हि भविष्यति तथा वृंदयाशापितो विष्णुश्छलनं यच्च याकृतम् अतस्त्वं स्त्रीवियोगं हि वचनान्ममयास्यसि शापितः शप्तः छलनं प
तिवेषेण संभोगरूपम् तथा भार्या हि देवदत्तस्य पयोष्णीतीरसंस्थिता नृसिंहवेषधृग्विष्णुं दृष्ट्वा पंचत्वमागता तेन शप्तो हि नृहरिर्दुःखार्तः स्त्रीवियोगतः तवापि भार्याया सार्धं वियोगो हि भविष्यतीति
दुःखार्तः तृतीयार्थे आर्षी प्रथमा दुःखार्तेनेत्यर्थः ताराशापोपि किं किं धाकादितैव वक्ष्यत इत्यलं विस्तरेण प्राचेतसेन मुनिनारामो राजीवलोचनः तमसोपवने शप्तो वेषधृक् जानकीपतिः ॥ १ ॥
श्रीरामः प्राकृतां लीलां स्वीयां वर्णयितुं दा मंदोदर्याः पतिः क्रूरः कौचवद्विनिपातितः ॥ २ ॥ अंडजं निहतं दृष्ट्वा मुनिः शापमथाददौ चिरं प्रतिष्ठाभाभूत्ते निषादभुवि हिंसक ॥ ३ ॥ शापं श्रुत्वैव सर्वात्मा त
त्रैवांतरधीयत शोकाक्रांतस्तु वाल्मीकिर्ब्रह्मणा शुसुबोधित इति ॥ ४ ॥ त्यक्त्वा जीर्णदुकूलवद्वसुमतीं बद्धोऽबुधिर्विदुवद्वाणाग्नेण जरत्कपोतकद्वय्यापादिनो रावणः लंकाकापि विभीषणाय सहसा
मुदेव हस्ते पिताश्रुत्वैव रघुनायकस्य चरितं को वानरो नाचति ॥ ५ ॥ १ ५ ॥ तस्येति मयामुनिना शातेन तपस्विना शकुनिशोकपीडितेनेदमीदृशं क्रूरं तपोनाशकरं किं व्याहृतमिति वीक्षतो तयामिप्रेरण

तस्येत्थं ब्रुवतश्चितावभूवद्दिवीक्षतः ॥ शोकार्तेनास्य शकुनेः किमिदं व्याहृतं मया ॥ १६ ॥ चितयन्समहाप्राज्ञश्चकार मतिमान्मतिं ॥ शिष्यं चैवा
ब्रवीद्वाक्यमिदं समुनिपुंगवः ॥ १७ ॥ पादबद्धोक्षरसमस्तं त्रीलयसमन्वितः ॥ शोकार्तस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवतु नान्यथा ॥ १८ ॥ शिष्यस्तु तस्य ब्रुव
तो मुनेर्वाक्यमनुत्तमम् ॥ प्रतिजग्राह संतुष्टस्तस्य तुष्टो भवन्मुनिः ॥ १९ ॥

यानिषादे सर्वतो महत्त्वसंभावनया दृश्यमानकौचेन द्वैपरीत्यसंभावनयाऽतिनिश्चयमयशस्करं महापातकेभ्योऽप्यधिकं पापं वृत्तमिति चितावभूव यद्यप्येतत्सर्वं वाल्मीकिरुक्तमेव तथापि कुशलवगेयत
याम्यकाव्यस्य करणान्तदुक्तिर्यैव मुक्तिः अन्यथा स्वाचिनायाः स्वापरोक्षत्वाद्भूवेतिलिङसंगतिः स्यात् यद्वा सर्गचतुष्टयमाद्यमुपोद्घातरूपकस्य चिच्छिष्यस्य वाल्मीकीयोपोद्घातत्वाच्च वाल्मी
कीयोक्तिः पारोक्ष्यमारोप्य स्वयमपि तथोक्तिरुपोद्घातत्वद्योतनायेत्यन्ये ॥ १६ ॥ चितयन्निति महदयशस्करमिदं कर्म वृत्तमिति चितयन्सत्यसंकल्पतया इत्थं मतिं संकल्पं चकार तदभिलापकं
वाक्यं शिष्यमब्रवीदिति संबंधः ॥ १७ ॥ पादेति अष्टाक्षरानुष्टुप्पदैर्बद्धः अक्षरसमः छंदः शास्त्रोक्तगुरुलघ्वक्षरवैषम्यरहितः तथा तं त्रीवीणालयस्तालमृदंगवेणुहस्ताभिनयानां समकालं विरामस्ता
भ्यां युक्तः तं व्यामारोप्य वाद्यैः सह गानुं योग्य इति यावत् अतः शोकार्तस्य शापरूपतयाऽनौचित्येन प्रवृत्तोऽपि मे मम श्लोको यशोरूपो भवतु अन्यथाऽयशोरूपो माभूदित्यर्थः अत्र भवत्विति पाठ एव
बहुपुस्तकसंमतस्तीर्थसंमतश्च श्लोको यशसि पद्ये चेति निबंढः ॥ १८ ॥ शिष्य इति एवं ब्रुवतस्तस्य ऋषेर्वाक्यं यशो भवत्वित्येवं रूपम् लटः सन् तथैवेदं यशोरूपमेवेदमित्यनुमोदनेन प्रतिजग्राह अं
गीचकार अयशोरूपेऽपि यशस्वानुमोदनेन गुरुस्तस्य तुष्टो भवदित्यर्थः ॥ १९ ॥

सदिति अजिबेकमिति मध्याह्नकर्तव्यानुष्ठानोपलक्षणम् तमेवार्थं अवशतः शापार्थं श्लोकोत्तररूपम् उपावर्तत न्यवर्तत ॥ २० ॥ श्रुतवान्बहुश्रुतः पृष्ठतः पृष्ठभागेन प्रसारितकरः परिपूर्णकल
समादाय अनुपश्वाजगामेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ सदिति मुखतो न्याः कथाश्चकार मनसानुशापार्थं कश्चलोकविषयं ध्यानमास्थितः यत्तु ध्यानमंबाया गायत्र्या श्रुतुर्मुखरुद्रप्राधान्येन ध्यानमास्थित
इत्यर्थे इति तन्म तदास्थितो न्याः कथाश्चकारेत्यस्यासंगते रित्यलं ध्यानपदार्थानि ज्ञादूषणाजिनिवेशेन ॥ २२ ॥ अथ तच्चिन्तां निवर्तयितुं ब्रह्मागमनमाह आजगामेति स्वयंप्रभुः अनन्यमुखनि
रीक्षकतवासर्वलोकदृष्ट्युभयो गिज्ञानैश्वर्यादिशक्तिमान् अतएव भूरादिलोकनिर्माता तं शापवाक्योच्चारणवशादिति चिन्ताक्रांतम् ॥ २३ ॥ वाग्यतः अतिसंभ्रमवशाद्यतवाक् प्रयतोऽतिनमः

सोभिपेकंततः कृत्वा तीर्थं तस्मिन् यथाविधि ॥ तमेव चिंतयन्नर्थमुपावर्तत वै मुनिः ॥ २० ॥ भरद्वाजस्ततः शिष्यो विनीतः श्रुतवान् गुरोः ॥ कलशं पूर्ण
मादाय पृष्ठतोऽनुजगाम ह ॥ २१ ॥ सप्रविश्याश्रमपदं शिष्येण सह धर्मवित् ॥ उपविष्टः कथाश्चान्याश्चकार ध्यानमास्थितः ॥ २२ ॥ आजगाम ततो
ब्रह्मलोककर्ता स्वयंप्रभुः ॥ चतुर्मुखो महातेजाद्रुतं मुनिपुंगवम् ॥ २३ ॥ वाल्मीकिरथ तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय वाग्यतः ॥ प्रांजलिः प्रयतो भूत्वा तस्थौ प
रमविस्मितः ॥ २४ ॥ पूजयामास तं देवं पाद्यार्घ्यासनवन्दनैः ॥ प्रणम्य विधिवच्चैनं पृष्ट्वा चैव निरामयम् ॥ २५ ॥ अथोपविश्य भगवानासने परमार्चि
ते ॥ वाल्मीकि ये च ऋषयः संदिदेशासनंततः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणा समनुज्ञातः सोऽप्युपाविश दासने ॥ उपविष्टे तदा तस्मिन् साक्षाल्लोकपितामहे ॥ २७ ॥ तद्वते
नैव मनसा वाल्मीकिर्ध्यानमास्थितः ॥ पापात्मना कृतं कष्टं वैरग्रहणबुद्धिना ॥ २८ ॥ यस्तादृशं चारुरवं क्रौंचं हन्यादकारणात् ॥ शोचन्नेव पुनः क्रौंचो
मुपश्लोकमिमं जगौ ॥ २९ ॥

॥ २२ ॥ पूजयामासेति वंदनं स्तुतिः प्रणम्येति पृथगुक्तेः एनमित्याद्युत्तरान्वयि ॥ २५ ॥ एनं मुनिं ब्रह्मा अनामयं आमयः पीडातद्रहितम् व्ययहीनमिति यावत् तपइति शेषः तत्पृष्ट्वा अनंतरं स्वय
मासने उपविश्य ऋषये आसने दिदेश आसने उपवेष्टुमनुमेन इत्यर्थः वाल्मीकि ये च ऋषय इति पाठः एतेन ब्राह्मणकुशलं पृच्छेत्क्षत्रवंधुमनामयमित्युक्ते ब्राह्मणप्रत्ययं प्रश्नः स्मार्ताचारविरुद्धः तं दे
वमित्यनेनैव सिद्धे एनमित्यस्य वैयर्थ्यापत्तिश्चेत्यपास्तम् ॥ २६ ॥ लोकपितामहे उपविष्टे सति तदनुज्ञया स्वयमुपाविशदिति संबंधः ॥ २७ ॥ तद्वतेन क्रौंचगतेन वैरं गृह्णातिसाचासौ बुद्धिस्तद्वता
कर्तरित्युद्वाहुलकात् निषादेनेति शेषः कष्टं कृतं क्रौंचवधरूपं तपोनाशसंपादकशापनिःसारणेन कष्टं कृतं मयेति शेषः ॥ २८ ॥ कष्टमेवाह यइति हन्यात् हतवानित्यर्थे लां दसम् अकारणा
त्तद्वत्यमानकारणं विना उपसमीपे ब्रह्मणः समीपे ॥ २९ ॥

शोकपरायणः कौचवधकृतकौचीदुःखदर्शनजेन स्वस्य मुखनस्तपोहानिकरशापार्थक्यश्लोकस्यावशतो निःसरणजेन च शोकेन व्याप्तः अतएवांतर्गतमना अंतर्गते श्लोकार्थ एव दत्तचित्तः श्लोकं जगवितिसंबंधः ततश्चाशोकप्रस्तम् प्रहसन्मदिच्छयावतीर्णा सरस्वतीं न जानातीति हासं कुर्वन् ॥ ३० ॥ तद्वचनमेवाह श्लोक एवास्त्वयमिति अयं त्वया बद्धः श्लोको यशोरूप एवास्तु श्लोकशब्दस्य पद्यपरतया योजनेऽस्त्विति पाठस्यासंगत्यापत्तेः अस्तीत्युक्तेरेव ब्रह्मण औचित्यात् मम तु अयशोरूपस्य यशोरूपताशीर्दानमिति नासंगतिः श्लोक एव त्वयेति पाठेऽपि यशोरूप एवायं त्वया बद्धोऽन्नतवविचारः संदेहो मास्तु मद्वचनात्त्वत्संकल्पाच्चास्य तथाभावप्राप्तेरित्याशयः ननु भवतु त्वदाशिपातथात्वमस्याः परंतु शांतस्वभावस्य ऋषेर्ममदृशी वागत्यंतमनुचिनेत्यपि माविषादं कुर्वित्याह मच्छंदादिति मत्संकल्पादित्यर्थः विष्णोरवतारभूतस्य रामस्य संकल्पोऽपि स्वसंकल्पत्वेनोक्तः एकामूर्तिस्त्रयोदेवारुद्रविष्णुपितामहा इति हरिवंशोक्तेः नन्वीदृशसंकल्पो ब्रह्मणोऽपि किमर्थ इति चेच्छृणु येषां परस्य दारवियोगादिजनकं कर्म स्वस्य दारवियोगादिकं जनयितुं नालंतेषामपि ब्रह्मशापस्तज्जननेऽलमिति लोके ब्रह्मण माहात्म्यं सूचयितुम् एवं राज्यादिसत्त्वेऽपि कामजय एवोत्तमो न तु

पुनरंतर्गतमना भूत्वा शोकपरायणः ॥ तमुवाच ततो ब्रह्मा प्रहसन्मुनिपुंगवम् ॥ ३० ॥ श्लोक एवास्त्वयं बद्धो नात्र कार्या विचारणा ॥ मच्छंदादेव ते ब्रह्म प्रवृत्तेयं सरस्वती ॥ ३१ ॥ रामस्य चरितं कृत्स्नं कुरुत्वमृषिसत्तम ॥ धर्मात्मनो भगवतो लोके रामस्य धीमतः ॥ ३२ ॥ वृत्तं कथय धीरस्य यथा ते नारदाच्छ्रुतम् ॥ रहस्यं च प्रकाशं च दृत्तं तस्य धीमतः ॥ ३३ ॥ रामस्य सहसौ मित्रे राक्षसानां च सर्वशः ॥ वैदेत्याश्चैव यद्वृत्तं प्रकाशं यदिवारहः ॥ ३४ ॥

तद्गोचरापलभित्वैव व्यवहारेण शिक्षयितुं तस्यायश्चित्तविधया स्वकीर्तिवर्णनेन मुनेर्यशो वृद्ध्यर्थं भगवद्विषयमहापापप्रायश्चित्तत्वात्कैमुतिकन्यायेनेतरजनानां सर्वपापप्रायश्चित्तरामायणश्रवणादीत्यर्थं तत्त्वबोधयितुं चेति गृहाण एतदप्यक्षरस्वारस्यबलेन मया योजितमतो निरीर्ष्यसहृदया विचारयंतु ॥ ३१ ॥ एवं परवशप्रवृत्तस्यापि शापस्य भगवद्विषयतयेतरसकलमन्वायुक्तप्रायश्चित्तनिवर्त्यस्य यंप्रत्यसौ शापस्तच्चरितवर्णनरूपप्रायश्चित्तमुपदिशति रामस्य चरितमिति लोके रामस्य रमते इति रामः बाहुलकात्कर्तारिषञ् तेन लोकाधिष्ठातुर्लोकान्तर्यामिणश्चेत्यर्थः कुरुवर्णयस्व धर्मात्मन इत्यनेन रावणादिवधवत्कौचवधोऽपि धर्मफलक एव लोकव्यवहारेण लोकहितत्वाच्च द्रक्षकत्वाच्चेति सूचितम् ॥ ३२ ॥ वृत्तमिति अस्मिन्नारदोक्तविशेषपरत्वादपौनरुक्त्यम् धियमीरयतीति धीरः तेन बुद्धिप्रेरकस्येत्यर्थः तेन गायत्र्यर्थं भूतस्येत्युक्तम् ॥ ३३ ॥ रामलक्ष्मणयोराक्षसानां सीतायाश्च यत्प्रकाशं तदीयानां प्रकाशं तवाविदितम् यदि वा यदपि तदीयानामपिरहः अविदितं तव तु मुनिरामविदितं तदपि सर्वं ते विदितं भविष्यति अनेन तत्करणयोग्यतादानम् यच्च मानिषादेति वदपर्यालोच्यापि वाक्त्वत्तो निःसरिष्यति सापि नान्यथा भविष्यति तेनास्या अपि सत्यत्वं भावीति श्वनितम् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ एवं सामर्थ्येद्वोपसंहरति कुर्विति यावदित्याद्युत्तरान्वयि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तावदिति यावत्त्वल्लुतकथाप्रचारस्तावदधश्चत्वंदयापूर्वमपि अतिमहत्तिक्रोधकरणात् अधोगमनयोग्योपित्वं ऊर्ध्वसर्वोर्ध्ववर्तमानेषु मल्लोकेषु निवासं प्राप्स्यसि ततो मया सह मोक्ष्यस इत्यर्थः लोकेष्विति तदवयवाभिप्रायं बहुवचनं ऊर्ध्वमधश्च विद्यमानेषु मल्लोकेषु मन्निर्मितलोकेषु निवत्स्यसि सर्वत्राप्रतिह तगतिः संचरिष्यसि ततः परं मुक्तिं प्राप्स्यसीति तीर्थः तत्र मल्लोकेष्वित्यस्य चारितार्थ्यं चित्यम् इतीति तत्रैवांतर्धानेनास्याप्यंतर्यामिरूपतोक्ता ॥ ३८ ॥ तत इति विस्मयं आश्चर्यं तस्येति प्रीयमा णाः आश्चर्यमिदमस्मदुरोः पद्यं द्रव्यतणाप्यनुमोदितम् प्रादुर्भवक्ष्यमाणमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ तदेवाह समेति साम्यं गुरुलघ्वक्षरराहित्यम् यः ऋषिणा गीतः सः अनुअतिशयितशोकोत्पत्त्यनंतरं व्या

तच्चाप्यविदितं सर्वं विदितं ते भविष्यति ॥ न ते वागवृता काव्ये काचिदत्र भविष्यति ॥ ३५ ॥ कुरुराम कथां पुण्यां श्लोकबद्धां मनोरमां ॥ यावत्स्थास्यं तिगिरयः सरितश्च महीतले ॥ ३६ ॥ तावद्रामायण कथा लोकेषु प्रचरिष्यति ॥ यावद्रामस्य च कथा त्वल्लुता प्रचरिष्यति ॥ ३७ ॥ तावदूर्ध्वमधश्चत्वं म ल्लोकेषु निवत्स्यसि ॥ इत्युक्ता भगवान्ब्रह्मा तत्रैवांतरधीयता ॥ ३८ ॥ ततः शिष्यो भगवान्मुनिर्विस्मयमाययौ ॥ तस्य शिष्यास्ततः सर्वे जगुः श्लोकमि मं पुनः ॥ मुहुर्मुहुः प्रीयमाणाः प्रादुर्भवश्च विस्मिताः ॥ ३९ ॥ समाक्षरैश्चतुर्भिर्यः पादैर्गीतो महर्षिणा ॥ सो नु व्याहरणाद्भूयः शोकः श्लोकत्वमागतः ॥ ४० ॥ तस्य बुद्धिरियं जाता महर्षेर्भावितात्मनः ॥ रुत्सं रामायणं काव्यमीदृशैः करवाण्यहम् ॥ ४१ ॥ उदारवृत्तार्थपदैर्मनोरमैस्तदास्य रामस्य चकार कीर्तिमान् ॥ समाक्षरैः श्लोकशतैर्यशस्विनो यशस्करं काव्यमुदारदर्शनः ॥ ४२ ॥

हरणाद्भूयः शोकः विपुलः शोक एव श्लोकत्वं प्राप्त इति वयं मन्यामहे इति प्रादुरितिसंबन्धः उत्प्रेक्षाचेयम् तेनास्य श्लोकस्य करुणरसमयत्वं ध्वनितम् अत्र नष्टक्रौंचालंबनकः क्रौंचीविरावानुदीपितो निषादविषयक्रोधव्यभिचारिको मानिषादेत्यादिवाक्यानुभावकः करुणोरस इति बोध्यम् यत्तु पूर्वश्लोके प्रादुरित्यस्य पठंतीत्यर्थकरणम् पुनः पुनः पाठेनानंदवंतोऽभूवन्निति फलितार्थकथनम् अ त्रच श्लोकेभ्यो नु व्याहरणान्मुहुर्मुहुः शिष्यैः पुनः पाठा ल्लोकेशोकः श्लोकत्वेन प्रतिबद्धो भवत् श्लोकत्वं प्राप्त इति तीर्थादिव्याख्यानंतदतिनिःसारमिति स्पष्टमेव ॥ ४० ॥ तस्येति ईदृशैर्मानिषादे तिवत्करुणारसप्रधानैरित्यर्थः अनेनान्येरसा अत्र गुणीभूता इति ध्वनितम् ॥ ४१ ॥ उदारेति उदारस्य यद्वृत्तं चरितं उदारवायच्चरितं तद्वृत्तार्थबोधकैः पदैः मनोरमैः श्रुतिकटुत्वादिदोषरहितैः अ स्य यशस्विनो रामस्य दाशरथ्ये रामस्य नारदोपदिष्टस्य श्लोकशतैरिति शतशब्दो नंतवाची ॥ ४२ ॥

एवंकाव्यनिर्माणमुक्तातत्रश्रोतृनभिमुखीकरोति तदिति समासस्तत्पुरुषादिः संधिरेकादेशादिजः योगःप्रकृतिप्रत्यययोः एतेउपगतायथाव्याकरणालंकारशास्त्रमर्यादयस्मिन्काव्येतादृशंका
व्यं रघुवरचरितंतद्वर्णनरूपं समःपतत्यकर्षादिदोषरहितोमधुरःकरुणारसयुक्तत्वेनमाधुर्यगुणप्रधानःउपनतःप्रसन्नतयोपलभ्यमानोयोऽर्थस्तद्वोधकवाक्यैर्निबद्धं उपनतत्वेनप्रसादगुणवत्ता
दर्शिता समुदायेनवैदर्भीरीतिमत्त्वंध्वनितं रघेर्गत्यर्थान्निष्पन्नरघुवरशब्देनतस्यसर्वातिर्यामित्वंध्वनितं इदृशस्यापिमिथ्यार्थकत्वेऽनुपादेयत्वंस्यादतआह मुनिप्रणीतंब्रह्मानुग्रहप्राप्तसत्यवागृषि
प्रणीतं पुरुषार्थस्वर्गमोक्षादिसाधनत्वेनरघुवरचरितमित्यनेनोक्तप्रायमेव दशशिरसश्रवधमित्यनेनवनांतमिदंश्रोतव्यमितिसूचितं तेनैवसूचितफललाभात् उत्तरकांडंत्वस्यखिलं भारतस्यह
रिवंशवत् अतएवायिमसर्गेवनसंचरणपर्यंतवृत्तान्वेषणमेवसमाधिनाऋषेर्वक्ष्यतीतिप्राञ्चः परेनुदशशिरसोवधंचेत्यन्वयः चेनसीतात्यागादिरूपोत्तरकांडीयवृत्तांतसंप्रहृत्याहुः ॥ ४३ ॥ ॥

तदुपगतसमाससंधियोगंसममधुरोपनतार्थवाक्यबद्धम् ॥ रघुवरचरितंमुनिप्रणीतंदशशिरसश्रवधंनिशामयध्वम् ॥ ४३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा
यणवाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वावस्तुसमग्रंतद्मार्थसहितंहितम् ॥ व्यक्तमन्वेपतेभूयोयद्वृत्तंतस्यधी
मतः ॥ १ ॥ उपसृष्टोदकंसम्यङ्मुनिःस्थित्वाकृतांजलिः ॥ प्राचीनाग्रेषुदर्भेषुधर्मेणान्वेपतेगतिम् ॥ २ ॥ रामलक्ष्मणसीताभीराज्ञादशरथेनच ॥ स
भार्येणसराष्ट्रेणयस्यामंतत्रतत्त्वतः ॥ ३ ॥ हसितंभाषितंचैवगतिर्यावच्चचेष्टितम् ॥ तत्सर्वधर्मवीर्येणयथावत्संप्रपश्यति ॥ ४ ॥ स्त्रीतृतीयेनचतथाय
स्यामंतचरतावने ॥ सत्यसंधेनरामेणतत्सर्वचान्ववैक्षत ॥ ५ ॥

इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामायेरामायणतिलके वालमीकीये आदिकाव्ये वालकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वेति नारदात्काव्यविषयंरामचरितरूपंवस्तुश्रुत्वा समग्रं
काशरहस्यसहितंकुर्वित्तिचक्रतमुखाच्छ्रुत्वातस्यधीमतोरामस्ययद्वृत्तंचरितंसरहःप्रकाशंतद्भूयःपुनःव्यक्तंसाक्षात्कारविषयोयथाभवतितथाकर्तुंअन्वेपतेउद्युंक्तेस्मैतिशेषः धर्मार्थेतिचित्रिणी
पलक्षणं फलत्वेनतत्सहितं हितंमोक्षफलकं ॥ १ ॥ उद्योगमेवाह उपेति आचम्येत्यर्थः सम्यक्सृष्ट्युक्ताचमनरीत्या इदमन्वेषामपिप्रायत्यसंपादकानामुपलक्षणं प्राग्येषुदर्भेषुस्थित्वा ध
र्मेणयोगजेनब्रह्मप्रसादरूपेणचगतिरामादीनांचरितरूपांअन्वेपतेअतियत्नेनपश्यतिस्म ॥ २ ॥ रामेत्यादिश्लोकद्वयमेकंवाक्यं भार्याःकौसल्याद्याःतत्सहितेनदशरथेनरामादिभिश्चयस्यामंसंव
दंचरितंराज्यपालनादिरूपंहसितादिरूपंचतत्सर्वतत्रसमाधौतत्त्वतःधर्मवीर्येणयोगजबलेनपश्यतिस्म ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ अयोध्यावासकालिकंवृत्तंनिरीक्ष्यतदन्तरंवनकालिकंचनिरीक्षितमित्याह
स्त्रीतृतीयेनेति द्वितीयोलक्ष्मणः तत्सर्वंचेतिचस्यतदुत्तरकालिकमुत्तरकांडस्यंचेत्यर्थइत्यपरे ॥ ५ ॥

नेदं दर्शयितुं स्वमविवक्षाह तत इति पूर्वाचरितयोगाभ्यासादित्यर्थः योगसमाधिं तत्र समाधौ पुरापश्यति अपश्यदित्यर्थः यन्निर्वृत्तं जातं इदमुपलक्षणं यच्च भावितच्चरित्रं पश्यति स्मेति यावत् ॥ ६ ॥
तदिति धर्मेण योगजेन अतएव महामतिः तत्सर्वमतीतमनागतं चतुर्विषयं काव्यं अभिरामस्येत्यनेन तादृशकाव्यकरणस्य रागप्राप्तोक्ता ॥ ७ ॥ कामेति कामरूपो योऽर्थः पुरुषार्थस्तद्रूपेण गुणेन
फलेन युक्तं धर्मोऽर्थरूपपुरुषार्थफलेन विस्तरवत् विस्तरेण तदुभयप्रतिपादकं तद्वाच्येत्यर्थः रत्नैः काव्यगुणालंकारव्यंग्यैराढ्यपूर्णं सर्वश्रुतीनां मनोभूताः सारभूताः उपनिषदस्तासां हरंतदर्थं प्रति
पादकं तेन मोक्षफलकत्वं व्याख्यानांतरं त्वचमत्कारीत्युपेक्षितम् ॥ ८ ॥ स इति रघुवंशस्य तद्वंशावतीं रामस्य नारदकथनक्रमेणैव तच्चरितं तत्प्रतिपादकं काव्यचकारेत्यर्थः ॥ ९ ॥ विस्तरेण

ततः पश्यति धर्मात्मा तत्सर्वयोगमास्थितः ॥ पुरायत्तत्र निर्वृत्तपाणावामलकं यथा ॥ ६ ॥ तत्सर्वतत्त्वतो दृष्ट्वा धर्मेण समहामतिः ॥ अभिरामस्य राम
स्य तत्सर्वकर्तुमुद्यतः ॥ ७ ॥ कामार्थगुणसंयुक्तं धर्मार्थगुणविस्तरम् ॥ समुद्रमिव रत्नाढ्यं सर्वश्रुतिमनोहरम् ॥ ८ ॥ स यथा कथितं पूर्वं नारदेन महा
त्मना ॥ रघुवंशस्य चरितं चकार भगवान्मुनिः ॥ ९ ॥ जन्मरामस्य सुमहदीर्यं सर्वानुकूलतां ॥ लोकस्य प्रियतां क्षांतिं सौम्यतां सत्यशीलतां ॥ १० ॥ नाना
चित्राः कथाश्चान्या विश्वामित्रसहायने ॥ जानक्याश्च विवाहं च धनुषश्च विभेदनम् ॥ ११ ॥ रामरामविवादं च गुणान्दाशरथे स्तथा ॥ तथा भिषेकं रा
मस्य कैकेय्यादुपभावतां ॥ १२ ॥

वर्णनीयानथानिदं हि विदुषां लोके समासव्यासधारणमित्युक्तेः समासेन संक्षेपेणाह जन्मेत्यादिना वीर्यं स्वयमक्षतस्य पराभिभवसामर्थ्यं सर्वानुकूलतां सर्वेषामनुवर्तनरूपां प्रियतां विश्लेषासह
त्वपर्यवसायिनी वस्तुसौंदर्यवला द्विषयलाभेऽप्यनिवर्त्या विद्यमानानामपि दोषाणामदर्शनकरी व्यसनसहसंपातेऽप्यनिवर्त्याया अनुपस्कृतवस्तुमात्रालं विनीदच्छाप्रेमपदवाच्यातद्विषयतां एवं
भगवति रामे मायाशबले जाते प्रेमचित्तशुद्धिद्वारा शुद्धविषयप्रेमोत्पाद्यनिदिध्यासनद्वारा मुक्तिजनकज्ञानपर्यवसायीति बोध्यं क्षांतिं उच्यमानोऽपि पुरुषोऽनोत्तरं प्रतिपद्यते इत्युक्तरूपां सौम्यतां अ
क्रूरदर्शनताम् ॥ १० ॥ नानेति विश्वामित्रसहायने विश्वामित्रेण सह गमने तदुपस्थितिकाले सभायां मार्गगमनकाले च चित्रानानाकथा अन्याश्च कथायोगवासिष्ठोक्ता ब्रह्मप्रतिपादिकाः कथा
अत्र ग्रंथे उक्ता गंगादिकथाश्चेत्यर्थः एतेनात्र श्लोकेनानेति अन्या इति च व्यर्थमित्यपास्तं जानक्याश्चेति चेन्नोर्मिलादिसंग्रहः ॥ ११ ॥ रामेति द्वितीयः परशुरामः गुणान्विनयजयरूपान् ॥ १२ ॥

विधातंचेति विवासनंवनं प्रतिप्रस्थापनं परलोकस्यचाश्रयं परलोकगमनंमरणमित्यावन् ॥ १३ ॥ प्रकृतीनामिति प्रकृतीनांवांचनापूर्वकविसर्जनमयोध्यांप्रतिपरावर्तनं निषादाधिपोगुहः
सुतःसुमेचः ॥ १४ ॥ गंगायाइति अभ्यनुज्ञानंसंमतिः ॥ १५ ॥ वास्त्विति वास्तुकर्मचित्रकूटगृहनिर्माणं निवेशंतत्रगृहेअवस्थानं प्रसादनंभरतकर्तृकम् ॥ १६ ॥ पादुकेति श्रेष्ठपादुकयो
र्भरतकृतंअभिषेकं नंदिग्रामस्यनितरांअतिशयेनवासनं भरतेतत्रगतेसर्वप्रजास्तत्रैववासंकृतवत्यइत्यर्थः ॥ १७ ॥ दर्शनमिति अनसूयासमास्यांअनसूयासहसीतायाःसमास्यासहासनं य

विधातंचाभिषेकस्यरामस्यचविवासनम् ॥ राज्ञःशोकंविलापंचपरलोकस्यचाश्रयम् ॥ १३ ॥ प्रकृतीनांविषादंचप्रकृतीनांविसर्जनम् ॥ निषादा
धिपसंवादंमृतोपावर्तनंतथा ॥ १४ ॥ गंगायाश्चापिसंतारंभरद्वाजस्यदर्शनम् ॥ भरद्वाजाभ्यनुज्ञानाच्चित्रकूटस्यदर्शनम् ॥ १५ ॥ वास्तुकर्मनिवे
शंचभरतागमनंतथा ॥ प्रसादनंचरामस्यपितुश्चसलिलक्रियाम् ॥ १६ ॥ पादुकाय्याभिषेकंचनंदिग्रामनिवासनम् ॥ दंडकारण्यगमनंविराधस्य
वधंतथा ॥ १७ ॥ दर्शनंशरभंगस्यसुतीक्ष्णेनसमागमम् ॥ अनसूयासमास्यांचअंगरागस्यचार्पणम् ॥ १८ ॥ दर्शनंचाप्यगस्यस्यधनुषोग्रहणंत
था ॥ शूर्पणस्याश्चसंवादंविहृपकरणंतथा ॥ १९ ॥ वधंखरत्रिशिरसोरुत्थानंरावणस्यच ॥ मारीचस्यवधंचैववैदेत्याहरणंतथा ॥ २० ॥ राघवस्य
विलापंचगृधराजनिवर्हणम् ॥ कबंधदर्शनंचैवपंपायाश्चापिदर्शनम् ॥ २१ ॥ शबरीदर्शनंचैवफलमूलाशनंतथा ॥ प्रलापंचैवपंपायांहनूमदर्शनं
तथा ॥ २२ ॥ ऋष्यमूकस्यगमनंसुग्रीवेणसमागमम् ॥ प्रत्ययोत्पादनंसख्यंवालिमुग्रीवविग्रहम् ॥ २३ ॥ वालिप्रमथनंचैवसुग्रीवप्रतिपादनम् ॥
ताराविलापंसमयंवर्षरात्रनिवासनम् ॥ २४ ॥ कोपंराघवसिंहस्यबलानामुपसंग्रहम् ॥ दिशःप्रस्थापनंचैवपृथिव्याश्चनिवेदनम् ॥ २५ ॥

अप्येतद्विराधवधात्पूर्वमेवतथापिकमेतात्पर्याभावात्प्रत्ययेनाभिधानं अंगरागःचंदनादिः ॥ १८ ॥ दर्शनमिति अगस्यसकाशाद्धनुषोग्रहणं ॥ १९ ॥ वधमिति उत्थानंजानकीहरणोद्योग
म् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ऋष्येति प्रत्ययोत्पादनंशालभेदादिभिः सुग्रीवस्यविश्वासजननं विग्रहंयुद्धम् ॥ २३ ॥ वालीति सुग्रीवप्रतिपादनंसुग्रीवस्यराज्येस्थापनं समयंशरदियात्राकर्तव्ये
तिरामसुग्रीवयोःसंकेतं वर्षेति वर्षाकालिकवासांगीकरणम् ॥ २४ ॥ कोपमिति उपसंग्रहंवानराणामेलनं पृथिव्याश्चनिवेदनंसुग्रीवेणवानरान्प्रतिपृथ्वीसंस्थानकथनम् ॥ २५ ॥

अंगुलीयकदानंरामकर्तृकं हनुमति प्रायोपवेशनं प्रायेण अनशनेन वानराणां मुपवेशनं समुद्रसमीपे वासः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ एकस्यापि विचिंतनं असहायस्य कर्तव्यार्थविचारं चेत्यर्थः अ
वरोधोऽतः पुरम् ॥ २९ ॥ यानं गमनम् ॥ ३० ॥ अभिज्ञानं रामदत्तांगुलीयकम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ग्रहणमिति लंकायादाहेन तत्रत्यानामा कंदनं लंकादाहे हनुमद्गर्जनमित्यर्थो वा अभिमर्द
नमिति पाठे लंकायादाहेन अभितो मर्दनमित्यर्थः प्रतिप्लवनं पुनः सागरोत्तरणम् ॥ ३३ ॥ मणिनिर्यातनं सीतायादत्तस्य स्वशिरोरत्नस्य राघवेदानं नलसेतोः नलनिर्मितसेतोः ॥ ३४ ॥ प्रतारं से

अंगुलीयकदानं च कक्षस्य विलदर्शनम् ॥ प्रायोपवेशनं चैव संपातेश्चापि दर्शनम् ॥ २६ ॥ पर्वतारोहणं चैव सागरस्यापिलंघनम् ॥ समुद्रवचनाच्चै
व मैनाकस्य च दर्शनम् ॥ २७ ॥ राक्षसीतर्जनं चैव च्छायाग्राहस्य दर्शनम् ॥ सिंहिकायाश्च निधनं लंकामलयदर्शनम् ॥ २८ ॥ रात्रौ लंकाप्रवेशं च
एकस्यापि विचिंतनम् ॥ आपानभूमिगमनमवरोधस्य दर्शनम् ॥ २९ ॥ दर्शनं रावणस्यापि पुष्पकस्य च दर्शनम् ॥ अशोकवनिकायानं सीतायाश्चा
पि दर्शनम् ॥ ३० ॥ अभिज्ञानप्रदानं च सीतायाश्चापि भाषणम् ॥ राक्षसीतर्जनं चैव त्रिजटास्वप्नदर्शनम् ॥ ३१ ॥ मणिप्रदानं सीताया वक्षभंगंतयै
व च ॥ राक्षसीविद्रवं चैव किंकराणां निवर्हणम् ॥ ३२ ॥ ग्रहणं वायुमूनोश्च लंकादाहाभिगर्जनम् ॥ प्रतिप्लवनमेवाथ मधूनां हरणं तथा ॥ ३३ ॥ राघ
वाश्वासनं चैव मणिनिर्यातनं तथा ॥ संगमं च समुद्रेण नलसेतोश्च बंधनम् ॥ ३४ ॥ प्रतारं च समुद्रस्य रात्रौ लंकावरोधनम् ॥ विभीषणेन संसर्गवधो
पायनिवेदनम् ॥ ३५ ॥ कुंभकर्णस्य निधनं मेघनादनिवर्हणम् ॥ रावणस्य विनाशं च सीतावाप्तिमरेः पुरे ॥ ३६ ॥ विभीषणाभिषेकं च पुष्पकस्य च द
र्शनम् ॥ अयोध्यायाश्च गमनं भरद्वाजसमागमम् ॥ प्रेषणं वायुपुत्रस्य भरतेन समागमम् ॥ ३७ ॥ रामाभिषेकाभ्युदयं सर्वसैन्यविसर्जनम् ॥ स्वराष्ट्रं
जनं चैव वैदेत्याश्च विसर्जनम् ॥ ३८ ॥ अनागतं च यत्किंचिद्रामस्य वसुधातले ॥ तच्च कारोत्तरे काव्ये वाल्मीकिर्भगवानृषिः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० वा० तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

नायादतिशेषः ॥ ३५ ॥ निवर्हणं भारणं अरेः रावणस्य ॥ ३६ ॥ अयोध्यायाश्च गमनं तदुद्देश्यकं गमनम् ॥ ३७ ॥ रामाभिषेकाभ्युदयं रामाभिषेकोत्सवं सर्वत्र चकारेत्यनुकल्प्यते ॥ ३८ ॥
अनागतं चेति यत्किंचिदित्यनेन सीताविसर्जनात्पूर्वकालिकस्य भूयस्त्वं अनंतरकालस्य अल्पता द्योत्यते तत्सर्वमुत्तरे सर्वतो विशिष्टे काव्ये चकार निवर्धयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा
मेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वाल्मीकीये तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

प्राप्तेति अनेनरावणवधोत्तरमेतत्काव्यकरणमितिसूचितं वाल्मीकिस्तद्विषयवासीकृषिरित्यर्थाद्वगंतव्यं चरितं तत्पतिपादकं काव्यं अर्थवद्धन्यलंकारादियशस्तार्थं आत्मवानिति पाठे अ
वहितान्तःकरणः प्राशस्येमतुप् आत्मशब्दश्चान्तःकरणवाची ॥ १ ॥ चतुर्विंशदिति चतुर्विंशतिरित्यर्थकश्छांदसः शतानिति पुल्लिङ्गोप्येवं तत्रपंचशतरूपसर्गसंख्याषट्कांडानामेव श्लोकसं
ख्यानुसोत्तराणामित्याहुः कतककृतस्तु उक्तसंख्यापेक्षयाषट्त्रिंशत्सर्गसंख्याधिक्यदर्शनात् चतुर्विंशत्सहस्रापेक्षया श्लोकसंख्याया अप्याधिक्यदर्शनाच्च उत्तरकांडीयसर्गसंख्यानुक्तेश्च प्रक्षि
प्तोयं श्लोको न त्वार्थइत्याहुः ॥ २ ॥ कृत्वात्विति सहशब्दः सहितपरः भविष्येण सहसहितं विशिष्टं यदुत्तरतेन सहितमिदं काव्यं ब्रह्मनियोगात्तत्पसादाच्च कृत्वा कोनुप्रभुः समर्थः एतत्प्रयुंजीयात् स
त्तामुपठन् श्रावयेत्सभ्या निति सूचितयामास सहोत्तरमित्यत्रोत्तरपदार्थस्य सभविष्यमिति सविशेषणत्वेऽप्यार्षः समासः भविष्यं च सीता विसर्जनमारभ्येत्येके तस्याः भूप्रवेशोत्तरकालिकमिति प

प्राप्तराज्यस्य रामस्य वाल्मीकिर्भगवानृषिः ॥ चकार चरितं कृत्स्नं विचित्रपदमर्थवत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्तवानृषिः ॥ तथा सर्ग
शतान्यं च षट्कांडानि तथोत्तरम् ॥ २ ॥ कृत्वानुतन्महाप्राज्ञः सभविष्य सहोत्तरम् ॥ चिंतयामास कोन्वेतत्प्रयुंजीयादिति प्रभुः ॥ ३ ॥ तस्य चिंतयमान
स्य महर्षेर्भावितात्मनः ॥ अगृहीतांततः पादौ मुनिवेषौ कुशीलवौ ॥ ४ ॥ कुशीलवौ तु धर्मज्ञौ राजपुत्रौ यशस्विनौ ॥ भ्रातरौ स्वरसंपन्नौ ददर्शाश्रमवा
सिनौ ॥ ५ ॥ स तु मेधाविनो हृष्ट्वा वेदेषु परिनिष्ठितौ ॥ वेदोपबृंहणार्थाय तावग्राहयत् प्रभुः ॥ ६ ॥ काव्यं रामायणं कृत्स्नं सीतायाश्चरितं महत् ॥ पौल
स्त्यवधमित्येवं चकार चरितव्रतः ॥ ७ ॥ पाठ्ये गेयं च मधुरं प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम् ॥ जातिभिः सप्तभिर्युक्तं तंत्रीलयसमन्वितम् ॥ ८ ॥

रे प्रयुंजीयादिति च्छांदसम् ॥ ३ ॥ तस्येति भावितात्मनः रामचरितबंधनेन शुद्धचित्तस्य अगृहीतामिति च्छांदसम् आवांगतारावित्युक्त्वा पादग्रहणं कृतवन्तौ मुनिवेषौ राजकुमारावप्याश्रम
स्थितिवशान्नृपतौ कुशीलवौ कुशलवौ कुशशब्दस्य कुशीभावः पृषोदरादित्वात् ददर्शकाव्यग्रहणे योग्यतयाऽपश्यदित्यर्थः ॥ ५ ॥ सत्विति धीधारणावती मेधा परिनिष्ठितौ जातवेदाध्य
यनौ उपबृंहणवेदस्य तत्तदर्थे तात्पर्यग्रहणं तद्रूपायार्थाय प्रयोजनाय अनेन श्रुतितात्पर्यविषयीभूतार्थप्रतिपादकतया प्रामाण्यमस्योपादेयत्वं च सूचितम् ॥ ६ ॥ काव्यमिति रामस्यायनं चरि
तं तत्पतिपादकं च महत्काव्यं पौलस्त्यवधमित्येवं नामकं चकार तत्तावदग्राहयतेति पूर्वेण संबंधः यथा कृष्णचरितवर्णनरूपमाद्यकाव्यस्य शिशुपालवधइति नाम ॥ ७ ॥ पाठ्येइति इतः श्लोकचतु
ष्टयमेकान्वयं पाठ्यगेययोर्भाविष्यद्यतौ तेन पाठे गाने चेत्यर्थः गानं तंत्रीनाडीसमुत्थश्रुतिभेदोपेतं उज्जयत्रापिमधुरं श्रोतुं सुखजनकं प्रमाणानिद्रुतमध्यविलंबितानि सप्तजातयः षड्जादयः
सप्तस्वराः सप्तस्वरविशिष्टगानानुरोधीति यावत् ॥ ८ ॥

रसैरिति वीरादीत्यादिनाबीजस्तादृशान्तसंग्रहः शृंगारादिरसैश्चयुक्तं नवरसयोगीतियावत् ईदृशं काव्यं तावगायताम् ॥ ९ ॥ तौ विशेषयति तौत्विति गांधर्वस्य समग्रनाट्यस्य तत्त्वज्ञौ स्थानं च मूर्च्छना च नयोः समाहारः स्थानमूर्च्छनं तत्र कोविदौ तत्त्वज्ञौ यदूर्ध्वलृदययंथेः कपोलफलकादयः प्राणसंचारणस्थानं स्थानमित्यभिधीयते उरःकंठः शिरश्चेतितत्पुनस्त्रिविधं भवेत् मंद्रं मध्यं चतारचेति शांडिल्यः तथा यत्रैव स्वरः पूर्णमूर्च्छनासेत्युदाहृतेति च यत्र गीतविशेषे इत्यर्थः रूपिणौ प्रशस्तरूपवन्तौ ॥ १० ॥ रूपेति अत्र रूपमवयवसंस्थानं उक्तस्य स्वरसंपन्ना वित्यस्यैव विवरणं मधुरस्वरेति विवात्सूयादेरुत्थितौ विवाविवप्रतिविवाविव तथारामदेहात् उत्थितौ परौरामदेहावित्यर्थः ॥ ११ ॥ ताविति धर्म्यधर्मदिनपेतं वाचोविधेयं विनापि पुस्तकं पाठ

रसैः शृंगारकरुणहास्यरौद्रभयानकैः ॥ वीरादिभीरसैर्युक्तं काव्यमेतदगायताम् ॥ ९ ॥ तौ तु गांधर्वतत्त्वज्ञौ स्थानमूर्च्छनकोविदौ ॥ भ्रातरौ स्वरसंपन्नौ गंधर्वाविवरूपिणौ ॥ १० ॥ रूपलक्षणसंपन्नौ मधुरस्वरभाषिणौ ॥ विवादिवोत्थितौ विवौरामदेहात्तथापरौ ॥ ११ ॥ तौ राजपुत्रौ कात्सर्येन धर्म्यमास्थानमुत्तमम् ॥ वाचोविधेयं तत्सर्वं कृत्वा काव्यमनिदिताम् ॥ १२ ॥ ऋषीणां च द्विजातीनां साधूनां च समागमे ॥ यथोपदेशं तत्त्वज्ञौ जगत्स्तौ समाहितौ ॥ १३ ॥ महात्मानौ महाभागौ सर्वलक्षणलक्षितौ ॥ तौ कदाचित्समेतानामृषीणां भावितात्मनाम् ॥ १४ ॥ मध्ये सभं समीपस्थाविधं काव्यमगायताम् ॥ तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे वाष्पपर्याकुलेक्षणाः ॥ १५ ॥ साधुसाध्विति तावूचुः परं विस्मयमागताः ॥ ते प्रीतमनसः सर्वे मुनयो धर्मवत्सलाः ॥ १६ ॥ प्रशशंसुः प्रशस्तव्यौ गायमानौ कुशीलवौ ॥ अहो गीतस्य माधुर्यं श्लोकानां च विशेषतः ॥ १७ ॥ चिरनिर्वृत्तमप्येतत्प्रत्यक्षमिव दर्शितम् ॥ प्रविश्य तावुभौ सुष्ठु तथा भावमगायताम् ॥ १८ ॥

योग्यम् ॥ १२ ॥ ऋषीणां द्विजातीनामिति गोवर्लिर्वदन्त्यायेन साधूनां द्विजेतराणामपियथोपदेशं जगत् तत्त्वज्ञौ काव्यस्य गानादेश्वतत्त्वज्ञौ सुसमाहितौ सुतरां स्थिरचित्तौ ॥ १३ ॥ लक्ष्यलक्षणेति पाठे सामुद्रिकवद्विलक्ष्यं परीक्ष्यं लक्षणं सुलक्षणं तेन लक्षितौ युतौ अतएव महात्मानौ महाभागौ च भागोभाग्यमत्र गीयतामिदमाख्यानं भवद्भ्यामृषिंसंदि राजर्षीणां पुण्यकृतां साधूनां च समागमे गुरुणैव मनुजानौ प्रकृत्या मधुरस्वरावितिकचित्युच्येत दनन्वयीति स्पष्टमेव भावितात्मनां शुद्धचित्तानाम् ॥ १४ ॥ मध्ये सभमित्यव्ययीभावः समीपस्थौ सहितावित्यर्थः तत्त्वज्ञानम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रशस्तव्यौ अविदितात्मनोऽप्यौ अहो आश्चर्यम् ॥ १७ ॥ चिरेति एतत्प्रावणवधांतचरितं एवं ऋषिप्रशंसोत्तरं पुनस्तयोर्गानमाह भावं काव्याभिप्रायं तत्तद्रसरूपं प्रविश्य तन्मयी भूयः सुष्ठु तथा श्रोतृणां रसाविर्भावो भवति तथा गायतामित्यर्थः ॥ १८ ॥

सहिताविति मधुरं पाठनो गानतश्च रक्तं उच्चैः स्वरसंपदा षड्जादिस्वरसंपदासंपन्नं यथा भवति तथा गायतामिति पूर्वोक्तसंबंधः एवं अहो गीतस्येत्यायुक्तरीत्या ॥ १९ ॥ संरक्ततरमत्युच्चतरं
तथाप्यत्यर्थं मधुरं ततो रामायणगानश्रवणानंदपरवशानां मुनीनां चेष्टा आह प्रीतिरिति संस्थितः सभायामिति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ वृसीं कृषीणामासनम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्वस्ती
त्याद्यासीः ॥ २५ ॥ आश्चर्यमित्यादि मनोहरमित्यंतमेकं वाक्यम् ॥ २६ ॥ परमिति कवीनामाधारं वर्णनीयार्थस्य प्रकारभेदलाभद्वारा हेतुसर्वगीतिषु कोविदौ कुशीलवौ इदं गीतं गायनयोग्यं व

सहितौ मधुरं रक्तं संपन्नं स्वरसंपदा ॥ एवं प्रशस्यमानौ तौ तपःश्लाघ्यैर्महर्षिभिः ॥ १९ ॥ संरक्ततरमत्यर्थं मधुरं तावगायतां ॥ प्रीतः कश्चिन्मुनिस्ताभ्यां
संस्थितः कलशंददौ ॥ २० ॥ प्रसन्नो वल्कलं कश्चिद्ददौ ताभ्यां महायशाः ॥ अन्यः कृष्णाजिनमदाय ज्ञसूत्रं तथा परः ॥ २१ ॥ कश्चित्कमंडलुं प्रादान्मौ
जीमन्यो महामुनिः ॥ वृसीमन्यस्तदा प्रादात्कौपीनमपरो मुनिः ॥ २२ ॥ ताभ्यां ददौ तदा लष्टः कुठारमपरो मुनिः ॥ काषायमपरो वस्त्रं चीरमन्यो ददौ मु
निः ॥ २३ ॥ जटाबंधनमन्यस्तु काष्ठं रज्जुं मुदान्वितः ॥ यज्ञभांडमृषिः कश्चित्काष्ठभारं तथा परः ॥ २४ ॥ औदुंबरीं वृसीमन्यः स्वस्तिके चित्तदा ऽवदन् ॥
आयुष्यमपरे प्रादुर्मुदातत्र महर्षयः ॥ २५ ॥ ददुश्चैवं वरान्सर्वे मुनयः सत्यवादिनः ॥ आश्चर्यमिदमाख्यानं मुनिना संप्रकीर्तितम् ॥ २६ ॥ परं कवी
नामाधारं समाप्तं च यथाक्रमम् ॥ अभिगीतमिदं गीतं सर्वगीतिषु कोविदौ ॥ २७ ॥ आयुष्यं पुष्टिजननं सर्वश्रुतिमनोहरम् ॥ प्रशस्यमानौ सर्वत्र कदा
चित्तत्र गायकौ ॥ २८ ॥ रथ्यासुराजमार्गेषु दर्शयित्वा भरताग्रजः ॥ स्ववेश्मचानीयततो भ्रातरौ सकुशीलवौ ॥ २९ ॥ पूजयामास पूजार्हौ रामः शत्रुनि
वर्हणः ॥ आसीनः कांचने दिव्ये सचिं सिंहासने प्रभुः ॥ ३० ॥ उपोपविष्टैः सचिवैर्भ्रातृभिश्च समन्वितः ॥ दृष्ट्वा तुरूपसंपन्नौ विनीतौ भ्रातरावुभौ ॥ ३१ ॥
उवाच लक्ष्मणं रामः शत्रुघ्नं भरतं तथा ॥ श्रूयतामेतदाख्यानमनयोर्देववर्चसोः ॥ ३२ ॥

स्तु अभिगीतं सुष्ठु गीतं यथाक्रमं समाप्तं समापितं च अविगीतमिति पाठे अनवयं यथा तथा गीतमित्यर्थः ॥ २७ ॥ आयुष्यं आयुर्जनकं पुष्टिरभ्युदयः सर्वश्रुतिमनोहरं सर्वश्रुतीनां मनांसि उपनिष
दस्तदर्थं हरमित्यनेन मोक्षदं गीतमित्येवं सर्वत्र प्रशस्यमानौ तत्रापोध्यायाम् ॥ २८ ॥ रथ्यासुस्वल्पवीथिपुराजमार्गेषु च गायमानौ तौ कदाचिद्भरताग्रजो रामो दर्शयित्वान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ उ
पोपविष्टसचिव इति पाठे उपसमीपे उपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः उपोपविष्टैः सचिवैरिति पाठे समीपस्थैर्मन्त्रिभिर्भ्रातृभिश्च समन्वित इत्यर्थः आत्मरूपसंपन्नाविति पाठे आत्मसदृशावित्यर्थः दृष्ट्वा
तुरूपसंपन्नाविति प्रचुरः पाठः ॥ ३१ ॥ अनयोः सकाशादेतदाख्यानं श्रूयतामिति लक्ष्मणादीनुवाच ॥ ३२ ॥

विचित्रार्थपदमिति पूर्वान्वयि ततो गायकौ गातुं प्रैरयत् स्वचित्तायतनिःस्वनं स्वस्य श्रोतुं चित्तस्य च अनुरूप आयतः तारः निःस्वनो नादो यत्र तथा स्वबलानुरूपं श्रोतुं चित्ताद्वा दकं च यथा भवति ताव
 दुच्चस्वरमिति फलितम् ॥ ३३ ॥ तं त्रीलयवदन्तं त्रीशब्दसदृशम् ॥ विश्रुतार्थविशेषतः श्रुतमात्रेण अर्थबोधजनकं यथा भवति तथा अतिशयेना गायनामित्यन्वयः सर्वगात्राणि श्रोतृणां सर्वगात्राणि
 ह्यादयस्ते मां चादिप्रादुक्तविण आनंदानुभावसमर्थानि कुर्वन् मनस आह्लादो नाम निद्रायामिव विस्तृतान्यव्यापारता हृदयानि हृदयमिति हृदयमित्युपनिषन्निर्वचनात् हृदयं प्रत्यगात्मा उपा
 धिभेदाद्बहुवचनम् तस्य ह्लादो नाम तत्सुखभोगः ॥ ३४ ॥ श्रोत्रं कर्णशष्कुलीतदाश्रयं श्रोत्रेन्द्रियं तस्य सुखम् अथाख्यानस्य श्रवणे प्रयोजनमुपदिशन् पुनरपिलक्षणादीनत्यादरेण श्रवणार्थं
 प्रेरयति इमाविति तत्तस्मात् महातपस्विनौ आश्रमवासात्तपोयुक्तौ स्वरूपतस्तु आजानुबाहुत्वादिपार्थिवलक्षणा न्वितौ मुनिशिष्यत्वाच्च मुनी इमौ प्रबंधस्य गायकौ चरिते गेयं काव्यं च महानु
 जावंशब्दार्थालंकारललितसंदर्भत्वादिवैभवेन सार्वभौमविषयत्वेन च महावैभवम् अतः निबोधत आदरेण शृणुत किंच यतः तत्काव्यं तच्छ्रवणं च ममापि भूतिकरं इहामुत्राभ्युदयकरं प्रचक्षते अने
 विचित्रार्थपदसम्यग्गायकौ समचोदयत् ॥ तौ चापि मधुरं रक्तं स्वचित्तायतनिःस्वनम् ॥ ३३ ॥ तं त्रीलयवदत्यर्थं विश्रुतार्थमगायतां ॥ ह्यादयस्सर्व
 गात्राणि मनांसि हृदयानि च ॥ श्रोत्राश्रयसुखं गेयं तद्वभौ जनसंसदि ॥ ३४ ॥ इमौ मुनी पार्थिवलक्षणा न्वितौ कुशीलवौ चैव महातपस्विनौ ॥ ममा
 पितृभूतिकरं प्रचक्षते महानुभावं चरितं निबोधत ॥ ३५ ॥ ततस्तु तौरामवचः प्रचोदितावगायतां मार्गविधानसंपदा ॥ स चापिरामः परिपदतः शनैर्बु
 भूषया सक्तमनावभूव ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० वालकांडे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥

ककल्पजीविनो वृद्धाः पूर्वपूर्वरामायणस्यैतत्फलत्वोक्त्या अस्यापितत्फलकत्वमिति भाव इति प्राञ्चः वस्तुतो मम चरितं मत्संबंधितं चरितं मच्चरितार्थप्रतिपादकं तत्लोकोत्तरं काव्यं निबोधत यत
 तत्तु श्रोतृणां भूतिकरमपि भूक्तिमुक्तिदमपि प्रचक्षते पूर्ववत् श्रवणमात्रेण सर्वगात्राह्लादाद्यपिशब्दया ह्यम् अतएव महानुभावं महाप्रभावम् अस्य श्लोकस्य लक्षणादीनामेतच्छ्रवणप्रवर्तकार्थक
 त्वेनैव मेवास्य व्याख्योचिनेति द्रष्टव्यम् ॥ ३५ ॥ तत इति रामवचः प्रेरितौ तौ मार्गविधानसंपदा गानं द्विविधं मार्गो देशीचेति तत्र प्राकृतावलंबिगानदेशी संस्कृतावलंबितुगानं मार्गः तयोर्मध्ये मा
 गां स्थगानमार्गवलंबनसामग्र्या अगायताम् परिपदतः सभागतः सरामोपि बुभूषया स्वचरितस्य चिरकालं स्थितीच्छया प्रबंधस्य गीतश्रवणे आसक्तमनावभूव शनैः पदेन उत्तमपुरुषत्वात् स्वप्रशंसा
 र्थकं अत्र काव्ये शनैः प्रवृत्तिरिति ध्वन्यते स्वयं श्रवणे चोत्तरोत्तरं लोकानामुपादेयत्वबुद्ध्या श्रवणे प्रवृत्तौ तस्य स्थिरत्वं भवतीति तदाशयः स्वप्रवर्तितकविकृतत्वाच्चैव मिच्छा भगवत इति बोध्यम् इ
 हामुत्र स्वाभ्युदयेच्छयेति व्याख्यानं त्वयुक्तम् भगवतः स्वाभ्युदयेच्छायाबाधात् एतेन राज्ञां कविकृतस्वकाव्यश्रवणमावश्यकमिति सूचितम् ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामाय
 णतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

तांत्विति दिविदेवपतिरिन्द्रपुरीअमरावतीयथाआवासयामास एवराजादशरथस्तांपुरीआवासयामासपूर्वाधिकलोकवसतिमतीचकार धर्मन्यायबलेनपोषणान्महोराष्टस्यविशेषेणवर्धन
कर्ता ॥ ९ ॥ कपाटेति तोरणं बहिर्द्वारालंकारदारुबंधः सुविभक्तंअंतरंयेषांतादृशाआपणायस्यांसा सर्वयंत्रायुधवतीप्राकारोपरीतिशेषः उषितांकृतवासाम् ॥ १० ॥ सूनेति सूताःस्तुतिपा
ठकाः मागधाःवंशावलिकथकाः अट्टालाःउपरिगृहाः शतघ्नोनामप्राकारसंरक्षणार्थमयोजारनिर्मिताःप्राकारोपरिस्थापिताःआयुधविशेषाः ॥ ११ ॥ वध्विति वधूनांनाटकशालासमुदायैः
सर्वतोयुक्तांउद्यानानिक्रीडार्थपुष्पवाटिकाः सालःप्राकारःसालवनंवा ॥ १२ ॥ दुर्गेति जलदुर्गेणगंभीराअगाधापरिखायस्यांतांअतएवदुर्गामित्रैरपिदुःखगम्यां अन्यैःशत्रुभिर्दुरासदांअश

तांतुराजादशरथोमहाराष्ट्रविवर्धनः ॥ पुरीमावासयामासदिविदेवपतिर्यथा ॥ ९ ॥ कपाटतोरणवतींसुविभक्तांतरापणाम् ॥ सर्वयंत्रायुधवतीमु
षितांसर्वशिल्पिभिः ॥ १० ॥ सूतमागधसंवाधांश्रीमतीमतुलप्रभाम् ॥ उच्चाट्टालध्वजवतींशतघ्नीशतसंकुलाम् ॥ ११ ॥ वधूनाटकसंघैश्चसंयुक्तां
सर्वतःपुरीम् ॥ उद्यानाषवणोपेतांमहतींसालमेखलाम् ॥ १२ ॥ दुर्गगंभीरपरिखांदुर्गामन्यैर्दुरासदाम् ॥ वाजिवारणसंपूर्णांगोभिरुष्टैःखरैस्तथा
॥ १३ ॥ सामंतराजसंघैश्चवलिकर्मभिरावृताम् ॥ नानादेशनिवासैश्चवणिग्भिरुपशोभिताम् ॥ १४ ॥ प्रासादैरत्नविकृतैःपर्वतैरिवशोभिताम् ॥
कूटागारैश्चसंपूर्णामिन्द्रस्येवामरावतीम् ॥ १५ ॥ चित्रामष्टापदाकारांवरनारीगणायुताम् ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णाविमानगृहशोभिताम् ॥ १६ ॥ गृ
हगाढामविच्छिद्रांसमभूमौनिवेशिताम् ॥ शालितंदुलसंपूर्णामिक्षुकांडरसोदकाम् ॥ १७ ॥ दुंदुभीभिर्मृदंगैश्चवीणाभिःपणवैस्तथा ॥ नादितांभृ
शमत्यर्थंपृथिव्यांतामनुत्तमाम् ॥ १८ ॥ विमानमिवसिद्धानांतपसाधिगतंदिवि ॥ सुनिवेशितवेश्मनांतांनरोत्तमसमावृताम् ॥ १९ ॥

क्यसमीपगमनामपि वारणागजाः ॥ १३ ॥ सामनेति समेताद्वैःराजसमूहैः बलिःकरःतद्दानरूपंकर्मयेषांतादृशैः ॥ १४ ॥ रत्नविकृतैःरत्ननिर्मितैःपर्वतसदृशैःप्रासादैःशोभितां कूटाख्यैःअ
गारैःगृहैः स्त्रीणांक्रीडागृहैरितियावत् कूटाःशालाःअगारंगृहइत्यन्ये ॥ १५ ॥ चित्रामिति अष्टापदंसुवर्णतज्जलेनकृतः आकारःअलंकारोयस्याइत्येके द्यूतफलकाकारामित्यन्ये विमान
गृहंसप्तभूमिगृहं विमानोस्त्रीदिवयानेसप्तभूमौचसन्नतीतिनिघंटुः ॥ १६ ॥ गृहेति गृहैःपौरकुटुंबिगृहैः गाढानिबिडांअतएवअविच्छिद्रां इक्षुकांडरससमानस्वादूदकवतीं ॥ १७ ॥ भृशंनादितां
पृथिव्यांअत्यर्थंअत्यंतं अनुत्तमामितिबहुव्रीहिः ॥ १८ ॥ तपसाप्राप्तंदिविसिद्धानांविमानमिवपृथिव्यामनुत्तमामितिसंबंधः सुष्ठुनिवेशितःवेश्मनांअंतःबाह्यप्रदेशोयस्यांताम् ॥ १९ ॥

एवंसर्गचतुष्टयेनोपोद्घातकत्वावस्तुनिर्दिशति सर्वेति कृत्स्नाइयंवसुंधराप्रजापतिवैवस्वतमनुमुपादायउपक्रम्यजयशालिनां जयेनशोभावतांनृपाणां सर्वापूर्वैरेहिकामुष्मिकसर्वापूर्वसाधनं यथाभवन्नित्यासीत् सर्वापूर्वशब्दोऽप्युपादेयपरोनियतनपुंसकलिङ्गइतिकंचित् ॥ १ ॥ किंचयेषांवंशेससगरोनामअमृतं सागरइत्यादिनासमुद्रेसागरशब्दप्रवृत्तिस्तदधीनेतिसूचितम् षष्टिपुत्रानिपुत्रसहस्राणिषष्टिपुत्रसहस्राणि कंचित्तुषष्टिरितिपृथक्पदपाठः अनेनतदुद्धारार्थतद्वंशेनजगत्पवित्रीकरणसमर्थगंगायद्वंशेवतारितेतिव्यज्यते तेनचातिशयितंतद्वंशमाहात्म्यंसूचितम् तद्वंशस्यगंगापरनामकजगदवतारयोग्यनाचनेनसूचिता ॥ २ ॥ तेषांइक्ष्वाकूणांवंशेवंशविषयेरामायणमितिनाम्नाप्रसिद्धमहवाख्यानमुत्पन्नमितियोजना इक्ष्वाकपत्येपुइक्ष्वाकुत्वारोपादित्वाकूणामित्युक्तिः ॥ ३ ॥ तदिति तदिदं बुद्धिस्थम् आदितः आदिमारभ्य निखिलं उत्तरकांडांतं सर्वम् सर्वशब्दोऽवयवकार्त्तर्ये सर्वावयवकम् वर्णपदच्युतिरहितमितियावत् धर्मकामार्थाः

सर्वापूर्वमियंयेषामासीत्कृत्स्नावसुंधरा ॥ प्रजापतिमुपादायनृपाणां जयशालिनाम् ॥ १ ॥ येषांससगरोनामसागरोयेनखानितः ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणियंयांतंपर्यवारयन् ॥ २ ॥ इक्ष्वाकूणामिदंतेषांराजांवंशेमहात्मनाम् ॥ महदुत्पन्नमाख्यानंरामायणमितिश्रुतम् ॥ ३ ॥ तदिदंवर्तयिष्यावःसर्वं निखिलमादितः ॥ धर्मकामार्थसहितंश्रोतव्यमनसूयता ॥ ४ ॥ कोशलोनाममुदितःस्फीतोजनपदोमहान् ॥ निविष्टःसरयूतीरेप्रभूतधनधान्यवान् ॥ ५ ॥ अयोध्यानामनगरीतत्रासीलोकविश्रुता ॥ मनुनामानवेंद्रेणयापुरीनिर्मितास्वयम् ॥ ६ ॥ आयतादशचद्वेचयोजनानिमहापुरी ॥ श्रीमती त्रीणिविस्तीर्णासुविभक्तमहापथा ॥ ७ ॥ राजमार्गेणमहतासुविभक्तेनशोभिता ॥ मुक्तपुष्पावकीर्णेनजलसिक्तेननित्यशः ॥ ८ ॥

सहितायस्मात्तत् सहिताइत्यत्रकेनेत्याकांक्षायांमोक्षेणेतिगम्यते तेनपुरुषार्थचतुष्टयसाधनमितिफलितम् वर्तयिष्यावःगास्यावः तत्अनसूयताअसूयामकुर्वताश्रोतव्यम् अनेनअसूयाराहित्यमेवएतच्छ्रवणाधिकारिविशेषणमित्युक्तम् सर्वपुरुषार्थसाधनत्वाच्चश्रवणेअत्यादरःसूचितः ॥ ४ ॥ कोशलइति मुदितः राजभिर्धर्मतःपरिपालनात् स्फीतःउत्तरोत्तरंद्विप्रान्तः सरयूतीरेतदुपलक्षितदेशे निविष्टःस्थितः जनपदःअस्तीतिशेषः ॥ ५ ॥ अयोध्येति तत्रकोशलजनपदेअयोध्यानामलोकविश्रुतानगरीअस्ति यामानवेंद्रेणमनुनास्वयंनिर्मिताआसीत् पुरीसप्तपूर्यंतर्गता ॥ ६ ॥ आयतेति सरयूतीरोपश्लेषेणद्वादशयोजनदीर्घा त्रीणियोजनानीतिशेषः विस्तीर्णातिर्यग्विस्तारवती महापथोबहिर्मार्गः ॥ ७ ॥ राजेति राजमार्गःसर्वपण्यशोभितोराजद्वारात्पुनःप्रवृत्तः मुक्तपुष्पाणिविकसितपुष्पाणि ॥ ८ ॥

येचेति विविक्तस्यसमूहाद्भूतसहायरहितं अपरापरंपरेपित्रादयःअपरेपुत्रादयतेर्हीनं वंशस्यैकतंतुमित्येके परकीयस्वकीयमिन्नंकेवलप्रेक्षकमित्यन्ये तथाशब्दमात्रानुमितसत्तयावेधयोग्यं
प्रच्छन्नमितियावत् तथाविततंचविरुध्ययुद्धंरुत्वापश्चात्तत्तपलायितं ईदृशानुशक्यवेधानपियेवाणैर्नविध्यंतियेचलघुहस्ताःशीघ्रवेधिनः विशारदाःअस्त्रशस्त्रप्रयोगसमर्थाःतेपांसहस्रैःपूर्णा
मित्युत्तरेणसंबंधः ॥ २० ॥ सिंहेति बाहुवलैरपिमल्लयुद्धैरपि ॥ २१ ॥ महारथैः आत्मानंसारथिचाश्वात्रक्षन्त्युध्येतयोनरः समहारथसंज्ञःस्यात् एकोदशसहस्रैर्योद्धाच आवासयामासते
पामावासेनैतैःपूर्णचकारेत्यर्थः ॥ २२ ॥ तामिति अग्निमद्विःआहिताग्निभिः गुणाःशमदमादयः वेदानांपडंगानांचपारगैः महर्षिकल्पैःमहर्षिसदृशैः केवलैःमुख्यैःऋषिभिर्मन्त्रद्रष्टृभिश्चआव

येचवाणैर्नविध्यंतिविविक्तमपरापरम् ॥ शब्दवेध्यंचविततंलघुहस्ताविशारदाः ॥ २० ॥ सिंहव्याघ्रवराहाणामत्तानानदतांवने ॥ हंतारोनिशितैः
शस्त्रैर्बलाद्बाहुवलैरपि ॥ २१ ॥ तादृशानांसहस्रेस्तामभिपूर्णमहारथैः ॥ पुरीमावासयामासराजादशरथस्तदा ॥ २२ ॥ तामग्निमद्विर्गुणवद्विराव
तांदिजोत्तमैर्बदपडंगपारगैः ॥ सहस्रदैःसत्यरतैर्महात्मभिर्महर्षिकल्पैर्ऋषिभिश्चकेवलैः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रोमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि
काव्येवाल्मीकिपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यांपुर्यामयोध्यायांवेदवित्सर्वसंग्रहः ॥ दीर्घदर्शीमहातेजाःपौरजानपदप्रियः ॥ १ ॥
इक्ष्वाकूणामतिरथोयज्वाधर्मपरोवशी ॥ महर्षिकल्पोराजर्षिस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ २ ॥ बलवान्निहतामित्रोमित्रवान्विजितेंद्रियः ॥ धनैश्चसंच
यैश्चान्यैःशक्रवैश्रवणोपमः ॥ ३ ॥ यथामनुर्महातेजालोकस्यपरिरक्षिता ॥ तथादशरथोराजालोकस्यपरिरक्षिता ॥ ४ ॥ तेनसत्याभिसंधेनत्रिवर्ग
मनुतिष्ठता ॥ पालितासापुरीश्रेष्ठाइंद्रेणवामरावती ॥ ५ ॥ तस्मिन्पुरवरेल्लष्टाधर्मात्मानोबहुश्रुताः ॥ नरास्तुष्टाधनैःस्वैःस्वैरलुब्धाःसत्यवादिनः ॥ ६ ॥

तांव्याप्तम् ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरा०वा०आ०वा०पंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यामिति वेदवित्तैर्बर्णिकमात्रस्यआद्योयंगुणः सर्वसंग्रहःसर्वेषाम
परिमितचतुरंगवलराष्ट्रदुर्गादीनांसंग्राहकः एवंसामादिप्रयोगेएवंफलंभविष्यतीत्यादिदीर्घदर्शनशीलः तेजःप्रतापः ॥ १ ॥ अतिरथःदशसहस्रमहारथैर्योद्धा वशीस्वाधीनः ॥ २ ॥ धनंहिर
ण्यादि अन्यैःसंचयैःधान्यादिसंचयैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेनेति सत्याभिसंधःसत्यप्रतिज्ञः धर्मकामार्थैस्त्रिवर्गस्तत्संपादककर्मानुष्ठानप्राधान्येनपालिताअभवदितियोजना ॥ ५ ॥ धर्मात्मानःधर्म
वासनावच्चिन्ताः बहुश्रुताइतिबहुव्रीहिः ॥ ६ ॥

नाल्येति सनाउक्तवस्तुनो निचयः सन्निचयः अल्पः सन्निचयो यस्य सनास्ति अभावमुखेन सर्वेषां बहुधनवत्ता सूच्यते योपि अगवादिमान् अर्थाभावेऽव्ययीभावेन जूतत्पुरुषे वा ततो मतुप् अतए
वासिद्वार्यः असिद्धैहिकामुष्मिकप्रयोजनः ईदृशः कुटुंबीनकश्चिदासीदितियोजना एवमपेपि ॥ ७ ॥ कामीकामैकतत्परः कदर्यः आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयेत् लोभाढ्यः पितरौ भ्रातृ
सकदर्यइति स्मृतः वृशंसो धातुकः कूरः शक्यमिति सामान्येन पुंसकम् अत्र नञ् आवृत्या काम्यादिषु संबध्यते तेनैकगुणवतां समुदितगुणवतां च तत्र सत्तानि षिध्यते ॥ ८ ॥ सर्वे इति सुसंयताः सुष्ठु
निरुहोर्तेन्द्रियाः ॥ ९ ॥ जोगोधर्मा विरुद्धः कामभोगः अमृष्टोऽनिर्मलः ननलिमांग इति पाठः नलिमांग इति सुष्ठु पेति समासः लेपश्चंदनादिना तदाह नासुगंध इति ॥ १० ॥ निष्कः उरोभूषणम्

नाल्यसन्निचयः कश्चिदासीत् तस्मिन् पुरोत्तमे ॥ कुटुंबी योऽसिद्धार्थो गवाश्च धनधान्यवान् ॥ ७ ॥ कामीवानकदर्यो वानृशंसः पुरुषः कचित् ॥ द्रष्टुं श
क्यमयोध्यायां नाविद्वान्न च नास्तिकः ॥ ८ ॥ सर्वे नराश्च नार्यश्च धर्मशीलाः सुसंयताः ॥ मुदिताः शीलवत्ताभ्यां महर्षय इवानलाः ॥ ९ ॥ नाकुंडलीना
मुकुटीनां नानात्मभोगवान् ॥ ना मृष्टो न नलिमांगो नासुगंधश्च विद्यते ॥ १० ॥ ना मृष्टभोजी नादातानाप्यनंगदनिष्कधृक् ॥ नाहस्ताभरणो वापि
दृश्यते नाप्यनात्मवान् ॥ ११ ॥ नानाहिताग्निर्नायज्वानक्षुद्रो वानतस्करः ॥ कश्चिदासीदयोध्यायां न चावृत्तो न संकरः ॥ १२ ॥ स्वकर्मनिरतानित्यं
ब्राह्मणा विजितेन्द्रियाः ॥ दानाभ्ययनशीलाश्च संयताश्च प्रतिग्रहे ॥ १३ ॥ नास्तिको नानृती वापि न कश्चिदबहुश्रुतः ॥ नासूयको न चाशक्तो नाविद्वा
न्विद्यते कचित् ॥ १४ ॥ नाषडंगविदत्रास्ति नाव्रतो नाबहुश्रुतः ॥ नदीनः क्षिप्तचित्तो वा व्यथितो वापि कश्चन ॥ १५ ॥ कश्चिन्नरो वानारी वानाश्रीमा
न्नाप्यरूपवान् ॥ द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नापिराजन्यभक्तिमान् ॥ १६ ॥

अनात्मवान् अजितान्तःकरणः ॥ ११ ॥ अयज्वासोमयागरहितः क्षुद्रः अल्पविद्यैश्वर्यादिमान् अवृत्तः सदाचाररहितः न संकरः कुंडगोलकादिः न च निर्वृत्तसंकर इति पाठे निर्वृत्तं अनुष्ठितं सांकर्यं पर
स्नेहे बीजावापादिरूपं येन सदित्यर्थः संकरशब्दो भावप्रधानः ॥ १२ ॥ स्वेति दानं नित्यप्राप्तं यथाशक्ति विधिना परदत्तस्य स्वीकारः प्रतिग्रहस्तत्र संयताः संकुचिताः निषिद्धप्रतिग्रहरहिता इत्यर्थः
॥ १३ ॥ नास्तिकः नास्ति परलोक इति बुद्धिमान् अनृती असत्यवचनः अनृत इति पाठेऽपि अर्श आद्यचास एवार्थः अशक्तः स्वीयैहिकामुष्मिकार्थसाधना समर्थः ॥ १४ ॥ नेति व्रतमेकादश्यादि
व्रतम् क्षिप्तचित्त इति उन्मादादिनेति शेषः व्यथितः आधिव्याधिपीडितः ॥ १५ ॥ कश्चिदिति नार्यानां श्रीमतीत्याद्युक्तम् श्रीः शोभाकांतिः रूपगौरत्वादि राजादशरथस्तस्मिन् भक्तिः स्नेहस्तद
भाववान् नाजन् ॥ १६ ॥

प्रथमं राजानं स्तुत्वा तस्मिन्पुरवरे इत्यादिभिर्ब्राह्मणप्रशंसाकृता इदानीं क्षत्रियादिसाधारण्येन वर्णाः प्रशंस्यन्ते वर्णेष्विति त्रिभिः अथ्यचतुर्थे पुअथ्यो ब्राह्मणः सचतुर्थीयेषां तेषु सर्ववर्णा इति शेषः व
दान्योदानशौडः स्यादिति विश्वः सर्वत्रासन्निति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ ब्रह्ममुखं ब्राह्मणप्रधानम् तदाज्ञावर्तीत्यर्थः शूद्राणां स्वकर्माह त्रीनिति उपचारः सेवा ॥ १९ ॥ २० ॥ यो धानामिति शौर्यातिश
यात् अग्निनुल्यानाम् पेशलानामकुटिलानाम् अमर्षिणां कृताजिभवासहिष्णूनाम् कृतविद्यानां अभ्यस्तास्रशस्त्रादिविद्यानाम् यो धानां संघैः संपूर्णेतियोजना ॥ २१ ॥ कांबोजविषये कांबोजदेशे

वर्णेष्वथ्यचतुर्थे पुदेवतातिथिपूजकाः ॥ कृतज्ञाश्च वदान्याश्च शूरा विक्रमसंयुताः ॥ १७ ॥ दीर्घायुषो नराः सर्वधर्मसत्यंच संश्रिताः ॥ सहिताः पुत्रपौ
त्रैश्च नित्यं स्त्रीभिः पुरोत्तमे ॥ १८ ॥ क्षत्रं ब्रह्ममुखं चासीद्वै स्याः क्षत्रमनुव्रताः ॥ शूद्राः स्वकर्मनिरता स्त्रीन्वर्णानुपचारिणः ॥ १९ ॥ सातेनेक्ष्वाकुनाथेन
पुरीमुपरिरक्षिता ॥ यथापुरस्तात्मनुनामानवेद्रेण धीमता ॥ २० ॥ यो धानामग्निकल्याणां पेशलानाममर्षिणाम् ॥ संपूर्णा कृतविद्यानां गुहाकेसरिणा
मिव ॥ २१ ॥ कांबोजविषये जातैर्बाह्वीकैश्च हयोत्तमैः ॥ वनायुजैर्नदीजैश्च पूर्णाहरिहयोत्तमैः ॥ २२ ॥ विंध्यपर्वतजैर्मत्तैः पूर्णाहैमवतैरपि ॥ मदान्वि
तैरतिवलैर्मातंगैः पर्वतोपमैः ॥ २३ ॥ ऐरावतकुलीनैश्च महापद्मकुलैस्तथा ॥ अंजनादपि निष्क्रांतैर्वा मनादपि च द्विपैः ॥ २४ ॥ भद्रैर्मद्रैर्मृगैश्चैव भद्रमंद्र
मृगैस्तथा ॥ भद्रमंद्रैर्मद्रमृगैर्मृगमद्रैश्च सापुरी ॥ २५ ॥ नित्यमत्तैः सदा पूर्णानां गैरचलसन्निभैः ॥ सायोजने द्वेच भूयः सत्यनामा प्रकाशते ॥ २६ ॥ तां पु
रीं समहातेजाराजादशरथो महान् ॥ शशासशमितामित्रो नक्षत्राणां वचंद्रमाः ॥ २७ ॥ तां सत्यनामां दृढतोरणार्गलां गृहैर्विचित्रैरुपशोभितां शिवा
म् ॥ पुरीमयोध्यां नृसहस्रसंकुलां शशासवैशक्रसमोमहीपतिः ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० वालकांडे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

बाह्वीकैस्तद्देशजैः बाह्वीजैरितिकचित्पाठः वनायुर्देशविशेषः हरिर्द्रस्तस्य हयउच्चैः श्रवास्तद्वदुत्तमैः नदीजैः सिंधुनदसमीपोद्भवैः ॥ २२ ॥ हैमवतैर्हिमवत्पर्वतजातैः मातंगैर्गजैः ॥ २३ ॥ ऐरावता
द्वयोदिग्गजाः ॥ २४ ॥ भद्रैरिति भद्रमंद्रा मृगाश्चेति विज्ञेयास्त्रिविधा गजाः क्रमेण हिमवद्विध्यसप्तजाः भद्रमंद्रमृगाः चित्रभावाः संकीर्णगजाः भद्रमंद्रादयो द्विस्त्रिभावाः ॥ २५ ॥ नित्येति द्वि
योजने द्वयोर्व्यो जनयोः अन्यंतसंयोगे द्वितीया भूयः अभ्यधिकं सत्यनामा योद्धुमशक्येत्यन्वर्थनामा राज्ञो मूलधाम एतावत् ॥ २६ ॥ तामिति शमितानां शितामित्रायेन नक्षत्राणि नक्षत्रलोकान्
॥ २७ ॥ तामिति अर्गलं नाम कपाटावटं भक्तित्यक्त्वा पितदारुविशेषः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥

अयतस्यमंत्रिसंप्रवृत्त्यने तस्येति गुणैरमात्यापेक्षितैर्गुणैर्युक्ताः इक्ष्वाकोस्तद्वंशजस्यदशरथस्य गुणानाह मंत्रज्ञाःमंत्रःकार्यविचारःइंगितंपराभिप्रायं प्रियस्यराज्ञःहिततत्पराः ॥ १ ॥ अष्टा
विंति शुचयःअसत्यत्वामिद्रोहादिरुपवाङ्मनसाशुचित्वरहिताः नित्यशःआत्मप्रयोजनसमयेपिराजकृत्येषुतदनुष्ठानेषु अनुरक्ताःतत्पराः ॥ २ ॥ तान्नामतआह धृष्टिरित्यादि ॥ ३ ॥ अभि
मतौऋत्विजौमृत्विजौ अपरेउक्ताष्टप्रधानमंत्रिव्यतिरिक्ताइत्येके परेमंत्रिणइत्युक्त्यावसिष्ठवामदेवयोर्मंत्रित्वमपिसूच्यतइतितीर्थः तत्र मंत्रिणश्चतथेतिपाठेपरेषामृत्विक्कलाभेपिवसिष्ठवा
मदेवयोर्मंत्रित्वस्यशब्दमयादियाव्यग्यमयादियाचालाभान् वस्तुतस्तथापरेइत्यस्यऋत्विजइत्यर्थः मंत्रिणश्चेत्यस्यवसिष्ठाद्याइतिशेषः अमात्याःदेशादिकार्यनिर्वाहकाः मंत्रिणोव्यवहारद्रष्टा
तस्यामात्यागुणैरासन्निक्ष्वाकोःसुमहात्मनः ॥ मंत्रज्ञाश्चैंगितज्ञाश्चनित्यंप्रियहितेतरताः ॥ १ ॥ अष्टौवभूवुर्वीरस्यतस्यामात्यायशस्विनः ॥ शुचय
श्चानुरक्ताश्चराजकृत्येषुनित्यशः ॥ २ ॥ धृष्टिर्जयंतोविजयःसुराष्टोराष्टवर्धनः ॥ अकोपोधर्मपालश्चसुमंत्रश्चाष्टमोऽर्थवित् ॥ ३ ॥ ऋत्विजौद्वावभि
मतौतस्यास्तामृपिसत्तमौ ॥ वसिष्ठोवामदेवश्चमंत्रिणश्चतथापरे ॥ ४ ॥ सुयज्ञोप्यथजाबालिःकाश्यपोप्यथगौतमः ॥ मार्कण्डेयस्तुदीर्घायुस्तथा
कात्यायनोद्विजः ॥ ५ ॥ एतैर्ब्रह्मर्षिभिर्नित्यमृत्विजस्तस्यपौर्वकाः ॥ विद्याविनीताङ्गीमंतःकुशलानियतेंद्रियाः ॥ ६ ॥ श्रीमंतश्चमहात्मानःशस्त्रज्ञाह
ठविक्रमाः ॥ कीर्तिमंतःप्रणिहितायथावचनकारिणः ॥ ७ ॥ तेजःक्षमायशःप्राप्ताःस्मितपूर्वाभिभाषिणः ॥ क्रोधात्कामार्थहेतोर्वानब्रूयुरनृतंतवचः
॥ ८ ॥ तेषामविदितंकिंचित्स्वेपुनास्तिपरेषुवा ॥ क्रियमाणंरुतंवापिचारेणापिचिकीर्षितम् ॥ ९ ॥ कुशलाव्यवहारेषुसौहृदेषुपरीक्षिताः ॥ प्रातका
लंयथादंडंधारयेयुःसुतेष्वपि ॥ १० ॥

इदतिशेदः ॥ ४ ॥ परानेवाह सुयज्ञइत्यादि सुयज्ञऋषिविशेषः ॥ ५ ॥ एतैर्ब्रह्मर्षिभिर्नित्यंसहितास्तस्यऋत्विजइत्यनेनसर्वथाकर्मसादुण्यंदर्शितं पौर्वकाःपरंपरागताइत्यर्थकममात्यत्विजां
विशेषणं विद्येति विद्ययासहविनीताः विद्याविनयोभयसंपन्नाइत्यर्थः यथायोगवक्ष्यमाणानिविशेषणानिअमात्येषुमंत्रिषुचयोजनीयानि ॥ ६ ॥ शस्त्रज्ञाःशस्त्रप्रतिपादकधनुर्वेदविदः प्रणि
हिताःसर्वराजकार्येषुसावधानाः यथावचनकारिणः राज्ञइतिशेषः ॥ ७ ॥ कामार्थहेतोरितिद्वंद्वगर्भःकर्मधारयः ॥ ८ ॥ स्वेषुमित्रेषु परेषुशत्रुषु चारेणकरणेनकृतंक्रियमाणमपिवाअपिचि
कीर्षितंचतेषांनकिंचिदविदितमभूदितिशेषः ॥ ९ ॥ सौहृदंविषयविशेषगतदोषानुदोषत्वेनागृह्यंश्चित्तवृत्तिविशेषस्तत्रपरीक्षिताः राज्ञेतिशेषः प्रातःसापराधत्वलक्षणःकालोयस्यतं धारयेयुः
कुर्युरित्यर्थः ॥ १० ॥

कोशसंग्रहणचतुरंगवलपरिग्रहेहेतुः अहितंत्वहिनाचरणरहितंशत्रुमपिअविदूषकंअनपराधिनंनहिंस्युः ॥ ११ ॥ राजशास्त्रंनीतिशास्त्रं अनुष्ठिताःअनुसारिणः शुचीनामिति स्तेयान्तरहिताः
 शुचयः विषयोदेशः ॥ १२ ॥ ब्रह्मेति अजिपूरयन्नितिपाठेअडभावआर्षः सुतीक्ष्णेति बलाबलंअपराधतारतम्यं पुरुषस्येत्युपलक्षणं देशादीनांचबलाबलंसंप्रेक्ष्येत्यर्थः देशकालवयःशक्तीः
 संचित्यादंदकर्मणीतिवचनात् अयंकोशपूरणहेतुः ॥ १३ ॥ एकबुद्धीनांपरस्परमेकबुद्धीनां संप्रजानतांपुराष्ट्रवृत्तांतंविचारयतां तेषांविचारविषयेपुरादौमृषावादित्वगुणविशिष्टःकोपिना
 सीत् ॥ १४ ॥ प्रेतिमंत्रिणानीत्यासर्वप्रशांतंनिर्वाधमासीदित्यर्थः ॥ १५ ॥ नरेंद्रस्यहितार्थाःहितप्रयोजनाः सर्वत्रासन्नितिशेषः ॥ १६ ॥ गुरोः संबंधसामान्येष्वपि गुरुणास्वस्वाचार्येणरा
 कोशसंग्रहणेयुक्ताबलस्यचपरिग्रहे ॥ अहितंचापिपुरुषंनहिंस्युरविदूषकम् ॥ ११ ॥ वीराश्चनियतोत्साहाराजशास्त्रमनुष्ठिताः ॥ शुचीनांरक्षितार
 श्वनित्यंविषयवासिनाम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मक्षत्रमहिंसंतस्तेकोशंसमपूरयन् ॥ सुतीक्ष्णदंडाःसंप्रेक्ष्यपुरुषस्यबलाबलम् ॥ १३ ॥ शुचीनामेकबुद्धीनांसर्वे
 षांसंप्रजानताम् ॥ नासीत्युरेवाराष्ट्रेवामृषावादीनरःकचित् ॥ १४ ॥ कचिन्नदुष्टस्तत्रासीत्परदाररतिर्नरः ॥ प्रशांतंसर्वमेवासीद्राष्ट्रपुरवरंचतत् ॥ १५ ॥
 सुवाससःसुवेषाश्चतेचसर्वेशुचिव्रताः ॥ हितार्थाश्चनरेंद्रस्यजाग्रतो नयचक्षुषा ॥ १६ ॥ गुरोर्गुणगृहीताश्चप्रख्याताश्चपराक्रमैः ॥ विदेशेष्वपिवि
 ज्ञाताःसर्वतोबुद्धिनिश्चयाः ॥ १७ ॥ अभितोगुणवंतश्चनचासन्गुणवर्जिताः ॥ संधिविग्रहतत्त्वज्ञाःप्रकृत्यासंपदान्विताः ॥ १८ ॥ मंत्रसंवरणेशक्ताः
 शक्ताःसूक्ष्मासुबुद्धिपु ॥ नीतिशास्त्रविशेषज्ञाःसततंप्रियवादिनः ॥ १९ ॥ ईदृशैस्तैरमात्यैश्चराजादशरथोनयः ॥ उपपन्नोगुणोपेतैरन्वशासद्वसुंध
 राम् ॥ २० ॥ अवक्ष्यमाणश्चारेणप्रजाधर्मेणरक्षयन् ॥ प्रजानांपालनंकुर्वन्नधर्मपरिवर्जयन् ॥ २१ ॥

ज्ञाच अर्शआद्यजंतगुणशब्देनगुणवत्तयागृहीताइत्यर्थः तेनगुर्वनुग्रहप्राप्तसर्वैश्वर्यत्वंचसूचितं गुणागुणगृहीताइतिपाठेगुणदोषगृहीतारइत्यर्थः बहुव्रीहिः आहिताग्न्यादित्वात्परनिपातो
 निष्ठांतस्य विदेशेष्वपिसर्वतोविज्ञातत्वेहेतुः बुद्धिनिश्चयाबुद्धिसंपन्नाः ॥ १७ ॥ अभितोगुणवंतःसर्वदेशेसर्वकालेचगुणवंतः संधीति संध्यादिविषयकशास्त्रतत्त्वज्ञाः प्रकृत्यात्रिगुणयासंपदा
 न्विताः तत्रसात्विक्यासंपदाशिष्टपालने तामस्यासंपदादुष्टनिग्रहकाले भोगकालेराजस्या संपदाधनधान्यदासीदासशिविकाश्वगजादिरूपया ॥ १८ ॥ संवरणंरक्षणं बुद्धिषुविचारेषु
 ॥ १९ ॥ ईदृशैःप्रागुक्तहृषैःअमात्यैश्च चादृत्विह्यंत्रिभिः अतएवगुणोपेतैःउपपन्नइतियोजना ॥ २० ॥ चारेणस्वपरदेशवृत्तांतं प्रजाधर्मेणयुक्तायथाभवंतितथापुरुषैरक्षयन् सर्व
 वहेतोशता ॥ २१ ॥

अनोहेनोर्विश्रुतः सत्यसंगरः सत्यप्रतिज्ञः तत्र अयोध्यायाम् ॥ २२ ॥ अधिगमः प्राप्तिः नवाः सामंतायस्य कंटकाः शत्रवश्चोराश्च ॥ २३ ॥ तैरिति मंत्रोविचारस्तत्साध्यं हितं उभयत्र निविष्टैः
 कुरालैः सूक्ष्मार्थदर्शननिपुणैः समर्थैः तत्साधनशक्तैः तेजोमयैः प्रचुरनेजोवद्भिः तेजःपराभिभवसामर्थ्यं गोभिः किरणैर्युक्त उदितो र्क इव गवामपितेजोमयैरित्यत्यंतस्वार्थिकमयदंतं विशेषणमि
 त्येके तदपुष्टम् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरा० वा० आ० बालकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं समपगुणस्याप्यपुत्रत्वेनाजितपितृलोकत्वात्पुत्रार्थमश्वमेधप्रस्तावः तस्येति तप्यमान
 स्यतपः कुर्वतः ॥ १ ॥ चिंतयानस्य मुग्धावच्छादितः तपसाप्यसाध्यपुत्रोत्पत्त्युपायं मार्गमाणस्य एवं वक्ष्यमाणा ॥ २ ॥ सनीति यद्व्यमिति मंत्रिभिः सह निश्चितां मतिं कृत्वेत्यन्वयः सुमंत्रमा
 विश्रुतद्विपुलोकेषु वदान्यः सत्यसंगरः ॥ सतत्र पुरुषव्याघ्रः शशासपृथिवीमिमाम् ॥ २२ ॥ नाध्यगच्छद्विशिष्टं वा तुल्यं वा शत्रुमात्मनः ॥ मित्रवान्न
 तसामंतः प्रतापहतकंटकः ॥ सशशासजगद्राजादिविदेवपतिर्यथा ॥ २३ ॥ तैर्मंत्रिभिर्मंत्रहिते निविष्टैर्वतोऽनुरक्तैः कुशलैः समर्थैः ॥ सपार्थिवोदीनि
 मवापयुक्तस्तेजोमयैर्गोभिरिवोदितोऽर्कः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० वा० सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्य चैवं
 प्रभावस्य धर्मज्ञस्य महात्मनः ॥ सुतार्थं तप्यमानस्य नासां दंशकरः सुतः ॥ १ ॥ चिंतयानस्य तस्यैवं बुद्धिरासीन् महात्मनः ॥ सुतार्थं वाजिमेधेन किम
 र्थं नय जान्यहम् ॥ २ ॥ सनिश्चितां मतिं कृत्वा यद्व्यमिति बुद्धिमान् ॥ मंत्रिभिः सह धर्मात्मा सर्वैरपि कृतात्मभिः ॥ ३ ॥ ततो ब्रवीन् महातेजाः सुमंत्रं मंत्रि
 सत्तमम् ॥ शीघ्रमानय मे सर्वान् गुरुंस्तान्स पुरोहितान् ॥ ४ ॥ ततः सुमंत्रस्त्वरितं गत्वा त्वरितविक्रमः ॥ समानय त्स तान्सर्वान्समस्तान्वेदपारगान् ॥ ५ ॥
 सुयज्ञं वामदेवं च जाबालि मथ काश्यपम् ॥ पुरोहितं वसिष्ठं च ये चाप्यन्ये द्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ तान् पूजयित्वा धर्मात्मा राजा दशरथस्तदा ॥ इदं धर्मार्थस
 हितं श्लक्ष्णं वचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ मम लालप्यमानस्य सुतार्थं नास्ति वै सुखम् ॥ तदर्थं हयमेधेन यक्ष्यामीति मतिर्मम ॥ ८ ॥
 नयामासेति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत इति विक्रमो गमनं सर्वान् तान् गुरुन् समस्तान्वेदपारगान् अगुरुंश्च ॥ ५ ॥ सुयज्ञादयो विद्यागुरवः वसिष्ठस्यैव पुरोहितत्वेनोपनेतृतयोपनेतुरेतां ध्यापकतया
 गुरुत्वेऽपि स्वसमशिष्याणां स्वतपोव्याक्षेपभियां तेनैवाध्यापनेन योगात्तेषामपि विद्यागुरुत्वमक्षतं अन्ये अश्वमेधार्त्विज्याद्युपयुक्ताः ॥ ६ ॥ धर्मेणार्थेन च सहितं श्लक्ष्णं मधुरम् ॥ ७ ॥ ममेति
 सुतार्थं सुतमुद्दिश्य लालप्यमानस्य पुनः पुनः शृशंच विलपतो राज्यादिनापि सुखं न भवति तातप्यमानस्येति पाठे पुनः पुनर्भृशंच तपः कुर्वत इत्यर्थः अयमेव पाठो युक्तः पूर्वसुतार्थं तप्यमानस्येत्युक्ते
 अतस्तदर्थं पुत्रार्थं मतिरभ्यवसायः ॥ ८ ॥

तदिति शास्त्रोक्तेन कर्मणा विधिना केन प्रकारेणाचरणेन अहं कामं पुत्ररूपं प्राप्स्यामीत्यत्र बुद्धिरुपायविषया विचार्यतां क्रियताम् ॥ ९ ॥ तत इति प्रतिपूजास्तुतिः पार्थिवस्य मुखेरितं साक्षाद्वा
ज्ञास्वयमेवोक्तम् ॥ १० ॥ संभारा अश्वमेधप्रसिद्धाः एकैर्विशतियूपादिरूपाः संभ्रियतां संपाद्यताम् ॥ ११ ॥ सरश्वा इति चौत्वर्ये अभिप्रेतान् मनोभिप्रेतगुणयुक्तान् ॥ १२ ॥ धार्मिकी धर्म
प्रयोजना सर्वथा प्राप्स्यसे इति प्रतिज्ञानात्संतोषः ॥ १३ ॥ हर्षजनितानंदाश्च पारिप्लवनेत्रः ॥ १४ ॥ समर्थेति चतुःशतारक्षंतीति श्रुतेः रक्षणसमर्थे श्वतुःशतराजपुत्रैरक्षितः सोपाध्यायः उपाध्या
यपदेन प्रधानात्विजः अश्वस्य मेध्यस्य पदे पदे जुहोतीत्युक्तहोमनिर्वाहाय तत्साहित्यम् ॥ १५ ॥ शांतयः विघ्ननिवारककर्माणि वर्धतां छांदसोऽणि लोपः यथा कल्पं यथाक्रमं क्रमस्तु कथ्यते क
तदहं यष्टुमिच्छामि शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ कथं प्राप्स्याम्यहं कामं बुद्धिरत्र विचिंत्यताम् ॥ ९ ॥ ततः साध्वितितद्वाक्यं ब्राह्मणाः प्रत्यपूजयन् ॥ वसिष्ठप्रमु
खाः सर्वे पार्थिवस्य मुखेरितम् ॥ १० ॥ ऊचुश्च परमप्रीताः सर्वे दशरथं वचः ॥ संभाराः संभ्रियतां ते तुरगश्च विमुच्यताम् ॥ ११ ॥ सरश्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञ
भूमिर्विधीयताम् ॥ सर्वथा प्राप्स्यसे पुत्रानभिप्रेतांश्च पार्थिव ॥ १२ ॥ यस्य ते धार्मिकी बुद्धिरियं पुत्रार्थमागता ॥ ततस्तुष्टोभवद्राजा श्रुत्वैतद्विजभाषि
तम् ॥ १३ ॥ अमात्यान् ब्रवीद्राजा हर्षव्याकुललोचनः ॥ संभाराः संभ्रियतां मे गुरुणां वचनादिह ॥ १४ ॥ समर्थाधिष्ठितश्चाश्वः सोपाध्यायो विमुच्य
ताम् ॥ सरश्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञभूमिर्विधीयताम् ॥ १५ ॥ शांतयश्चापि वर्धतां यथा कल्पं यथाविधि ॥ शक्यः प्राप्तुमयं यज्ञः सर्वेणापि महीक्षिता ॥ १६ ॥
नापराधो भवेत्कष्टो यद्यस्मिन् क्रतुसत्तमे ॥ छिद्रं हि नृगयंते स्म विद्वांसो ब्रह्मराक्षसाः ॥ १७ ॥ विधिहीनस्य यज्ञस्य सद्यः कर्ता विनश्यति ॥ तद्यथा वि
धिपूर्वमेकतुरेप समाप्यते ॥ १८ ॥

त्यइति जागुरिः यथाविधि शास्त्रोक्तविध्यनतिक्रमेण शक्य इति काकुरत्र सर्वेण सर्वगुणयुक्तेनापिराज्ञा अयं यज्ञः प्राप्तुं शक्योऽपि तु नेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तदेवाह नेति यद्यत्र यज्ञे कष्टो महाप्रायश्चित्त
नाशयोपराधो विध्यपराधः क्रियालोपादिरूपो न स्यात्स्यादपि अन्यः प्राप्यः सत्त्वत्रातियत्नसाध्योऽतो न सर्वमुल्लभः हियतः यज्ञादिपुमंत्रक्रियालोपादिनाराक्षसत्वं प्राप्ता ब्राह्मणा ब्रह्मराक्षसा विद्वां
सो यज्ञतंत्रज्ञाश्चिद्वद्रूपचारं नृगयते ते चेषदपचारं दृष्ट्वा स्वयंतेषु प्रविश्यापचारधारां संपादयते अतो न सर्वप्राप्यः ॥ १७ ॥ किंच विधिहीनस्य यज्ञस्य कर्ता यजमानः कृत्विकसंघश्च सद्यो विनश्यति
तत्ततो हेतोर्न्यायेन एष यज्ञो विधिपूर्वशास्त्रोक्तप्रकारेण न तु तदपचारेण यथा समाप्यते तथा विधानं यत्नः क्रियतां नन्वेवं चेदशक्यमेतत्तत्राह यूयं तथाकरणेषु समर्थाः शक्ता इति इत्येवं प्रकारोत्साहना
निराजा चक्र इत्यर्थः ते प्रतिपूजिता मंत्रिणस्तथेत्यवदन् प्रत्यपूजयन् निति पाठे चेति शेषः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ पार्थिवेत्थर्धपूर्वान्वयि वर्धयंत इत्यस्य आशीर्जिरिति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ उपसंदिष्ट इति त्रिपदं समित्यस्य आप्यतामित्यनेनान्वयः व्यवहितप्रयोगार्पः ॥ २२ ॥ ताः पत्नीर्यज्ञा
दाः ॥ २३ ॥ दीक्षादीक्षाविषयदृढनिश्चयं विशतकुरुत वर्चःकांतिः ॥ २४ ॥ मुखपद्मानितीरूपकं वसंतकालावच्छिन्नपद्मोपमाच ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिल
केवाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकाहो अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एतदिति हयमेधंसुतार्थं करिष्यामीति राजवाक्यं सूतः सुमंत्रः सहिराज्ञ उभयधर्मा सूतो मंत्री च पुरावृत्तमिति

तथाविधानं क्रियतां समर्थाः साधनेष्विति ॥ तथेति चाब्रुवन् सर्वे मंत्रिणः प्रतिपूजिताः ॥ १९ ॥ पार्थिवेन्द्रस्य तद्वाक्यं यथापूर्वं निशम्यते ॥ तथा द्विजास्ते
धर्मज्ञावर्धयंतो नृपोत्तमम् ॥ २० ॥ अनुज्ञातास्ततः सर्वे पुनर्जन्मुर्यथागतम् ॥ विसर्जयित्वा तान्विप्रान्सचिवानिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ऋत्विग्भिरुप
संदिष्टो यथावत्कतुराप्यताम् ॥ इत्युक्त्वा नृपशार्दूलः सचिवान्समुपस्थितान् ॥ २२ ॥ विसर्जयित्वा स्ववेश्मप्रविवेश महामतिः ॥ ततः सगत्वा ताः प
त्नीनरेन्द्रो हृदयंगमाः ॥ २३ ॥ उवाच दीक्षां विशतयस्येहं सुतकारणात् ॥ तासां तेनातिकांतेन वचनेन सुवर्चसाम् ॥ २४ ॥ मुखपद्मान्यशोभंत पद्मानि
वहिमात्यये ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वा० आ० वा० अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वारहः सूतो राजानमिदमब्रवीत् ॥ श्रूयतां तत्पु
रावृत्तपुराणे च मया श्रुतम् ॥ १ ॥ ऋत्विग्भिरुपदिष्टो यं पुरावृत्तो मया श्रुतः ॥ स नत्कुमारो भगवान्पूर्वं कथितवान्कथाम् ॥ २ ॥ ऋषीणां सन्निधौ राजं
सत्तवपुत्रागमं प्रति ॥ काश्यपस्य च पुत्रोऽस्ति विभांडक इति श्रुतः ॥ ३ ॥ ऋष्यशृंग इति ख्यातस्तस्य पुत्रो भविष्यति ॥ सवने नित्यं संवृद्धो मुनिर्वनचरः सदा
॥ ४ ॥ नान्यं जानाति विप्रैर्द्रो नित्यं पित्रनुवर्तनात् ॥ द्वैविध्यं ब्रह्मचर्यस्य भविष्यति महात्मनः ॥ ५ ॥

हासः य इति हासः पुराणे च चेन ऋषिकथ्यमानकथासंग्रहः मया श्रुतः स श्रूयताम् ॥ १ ॥ ऋत्विगिति ऋत्विगिरयमश्वमेधरूपः पुत्रोपाय उपदिष्टः मया त्विति हासविषयः किंचिद्विशेषविशिष्टः
श्रुत इत्यर्थः तमाह सनदित्यादिना कथासर्वज्ञत्वाद्भविष्यद्विषयम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ख्यातोऽज्ञविष्यतीति ऋष्यशृंग इति ख्यातस्य मानः धातुसंबन्धे इति साधुत्वं नित्यसंवृद्धः पित्रावने नित्यं वर्धित इत्य
र्थः सर्वथा पौरादिव्यवहारानभिज्ञत्वं नित्यपदेन सूचितं अतएव पित्रनुवर्तनात्पितृव्यागतं नित्यमित्याज्ञानुवर्तनात्वनचरत्वम् ॥ ४ ॥ नान्यमिति जानातीति भविष्यति वर्तमानसामीप्यात् पित्रनुवर्तनात्
पित्रासहवासात् ब्रह्मचर्यस्य द्वैविध्यं मेखलाजिनादिधारणरूपं मुख्यं ब्रह्मचर्यं दारेषु क्रतुगमनरूपं परंगौणं तत्प्रकारद्वयमपि अस्य भविष्यति द्विविधशब्दाद्ब्रह्मचरीहेः प्यञ् ॥ ५ ॥

लोकेष्वित्यर्थपूर्वान्वयि एवंपिन्न्यादिसेवया समभिवर्ततेतिभविष्यतिलङ्कृअडभावश्चार्षः ॥ ६ ॥ ७ ॥ व्यतिक्रमात् राजोचितधर्मविलोपनात् दारुणत्वं बहुकालव्यापित्वात् ॥ ८ ॥ घोर
त्वंसर्वराष्ट्रव्यापनात् वृत्तायांजातायां ॥ ९ ॥ श्रुतेनवेदाध्ययनेनसंवृद्धान् श्रुतकर्माणः अनावृष्टिकरश्रुतमत्कर्माणः यतोभवंतोलोकव्यवहारज्ञाः ॥ १० ॥ समेति तस्यमस्यापस्यप्रायश्चित्तंयथा
भवतितथानियममनुष्ठेयांशंसमादिशंत्वित्यन्वयः उक्ताः पृष्टाः ॥ ११ ॥ तेचशुद्धब्रह्मचारिणेकन्यादानंप्रायश्चित्तमूचुरित्याह वक्ष्यंतीति ॥ १२ ॥ आनाय्यत्वितिपाठः महीपालकप्येति

लोकेषुप्रथितंराजन्विप्रैश्चकथितंसदा ॥ तस्यैवंवर्तमानस्यकालःसमभिवर्तत ॥ ६ ॥ अग्निंशुश्रूषमाणस्यपितरंचयशस्विनम् ॥ एतस्मिन्नेवकाले
तुरोमपादःप्रतापवान् ॥ ७ ॥ अंगेषुप्रथितोराजाभविष्यतिमहाबलः ॥ तस्यव्यतिक्रमाद्राज्ञोभविष्यतिसुदारुणा ॥ ८ ॥ अनावृष्टिःसुघोरावैसर्व
लोकभयावहा ॥ अनावृष्ट्यांतुवृत्तायांराजादुःखसमन्वितः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाञ्छ्रुतसंवृद्धान्समानीयप्रवक्ष्यति ॥ भवंतःश्रुतकर्माणोलोकचारित्रवे
दिनः ॥ १० ॥ समादिशंतुनियमंप्रायश्चित्तंयथाभवेत् ॥ इत्युक्तास्तेततोराज्ञासर्वेब्राह्मणसत्तमाः ॥ ११ ॥ वक्ष्यंतितेमहीपालंब्राह्मणावेदपारगाः ॥
विभांडकसुतंराजन्सर्वोपायैरिहानय ॥ १२ ॥ आनाय्यतुमहीपालकप्यशृंगंसुसल्लतम् ॥ विभांडकसुतंराजन्ब्राह्मणंवेदपारगम् ॥ १३ ॥ प्रयच्छ
कन्यांशांतांवैविधिनासुसमाहितः ॥ तेषांतुवचनंश्रुत्वा राजाचिंतांप्रपत्स्यते ॥ १४ ॥ केनोपायेनवैशक्यमिहानेतुंसवीर्यवान् ॥ १५ ॥ ततोराजावि
तिश्चित्यसहमंत्रिभिरात्मवान् ॥ पुरोहितममात्यांश्चप्रेषयिष्यतिसल्लतान् ॥ १६ ॥ तेतुराज्ञोवचःश्रुत्वाव्यथितावनताननाः ॥ नगच्छेमक्रपेर्भीता
अनुनेष्यंतितंतृपम् ॥ १७ ॥ वक्ष्यंतिचिंतयित्वातेतस्योपायांश्चतानूक्षमान् ॥ आनेष्यामोवयंविप्रंनचदोषोभविष्यति ॥ १८ ॥

प्रकृतिभावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ राज्ञश्चित्तमजिनयति केनेति वीर्यजितेन्द्रियत्वंविद्यावृत्ततपोवीर्यंच ॥ १५ ॥ १६ ॥ तेल्विति व्यथिताअशक्यार्थनियोगतःखिन्नाः वनताननाःनष्टमुखाः अ
वस्यादेलोपः क्रपेर्विभांडकात्भीतानगच्छेमेत्युक्ताःशक्यार्थत्वादेतन्नियोगाकरणंक्षंतव्यमित्यनुनेष्यंति ॥ १७ ॥ एवमनुनीयअथक्षमानुचितान्गणिकाप्रेषणादिरूपानुपायान्विचार्यरा
जानंवक्ष्यंति यद्यस्मदुक्तंश्रोष्यसितदातमानेष्यामः दोषोस्माकंशापादिरूपस्तस्यतपोवैकल्यादिरूपोवासर्वथानभविष्यति ॥ १८ ॥

एवममात्यपुरोहितवचनाद्वगणिकाभिस्तद्वाराऋषिस्तुत आनीतः देवइंद्रः पर्जन्यमवर्षयत्तद्देशे शांताचास्मैप्रदीयते प्रदत्ता वर्तमानसामीप्ये लट् यद्यपिसनत्कुमारोक्त्यनुवादेन भविष्यन्निर्देशात्
चितस्तथापिराज्ञः संनोपाधिक्षयाय स्वप्रोच्यमानकाले दत्तमेव न दिति बोधयितुं भूतनिर्देशः ॥ १९ ॥ ऋष्यशृंगेति अंगराजमित्रत्वस्य राज्ञिवक्ष्यमाणत्वेन मित्रजामाता स्वस्यापि जामातैवेत्यतो जा
मानेत्युक्तिः वीजांतरमप्यथेव क्ष्यते एतदुक्तेः एवं सनत्कुमारकथितं पुत्रोत्पत्त्युपायरूपं वस्तुमया तुभ्यं व्याहृतं अयं देवः प्रमाणमिति शेषः ॥ २० ॥ अथेति लृष्टः नियतपुत्रप्राप्त्युपायलाभात्तस्य
सच्चिदितत्वश्रवणाच्चतुष्टः येन पूर्वोत्तरश्लोके आनयनादिसर्वं भविष्यत्त्वेनैव व्याचक्षते तेषां कथयमाना इति राजप्रश्रानुपपत्तिरित्याहुः सोच्यतां स उच्यतामित्यर्थः संधिरार्षः यद्वा सातद्विषया

एवमंगाधिपेनैव गणिकाभिर्ऋषेः सुतः ॥ आनीतोऽवर्षयद्देवः शांताचास्मैप्रदीयते ॥ १९ ॥ ऋष्यशृंगस्तु जामाता पुत्रांस्तव विधास्यति ॥ सनत्कुमा
रकथितमेतावद् व्याहृतं मया ॥ २० ॥ अथ लृष्टो दशरथः सुमंत्रं प्रत्यभाषत ॥ यथर्ष्यशृंगस्त्वानीतो येनोपायेन सोच्यतान् ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
द्रायणे वाल्मीकीये आ० बालकांडेन वमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंत्रश्चोदितो राज्ञा प्रोवाचेदं वचस्तदा ॥ यथर्ष्यशृंगस्त्वानीतो येनो
पायेन मंत्रिभिः ॥ तन्मे निगदितं सर्वं शृणु मे मंत्रिभिः सह ॥ १ ॥ रोमपादमुवाचेदं सहामात्यः पुरोहितः ॥ उपायो निरपायो यमस्माभिरभिचिंतितः ॥ २ ॥
ऋष्यशृंगो वनचरस्तपःस्वाध्यायसंयुतः ॥ अनभिज्ञस्तु नारीणां विषयाणां सुखस्य च ॥ ३ ॥ इन्द्रियार्थैरभिमतैर्न रचित्तप्रमाथिभिः ॥ पुरमानाययि
ष्यामः क्षिप्रं चाध्यवसीयताम् ॥ ४ ॥ गणिकास्तत्र गच्छन्तु रूपवत्यः स्वलंकृताः ॥ प्रलोभ्य विविधोपायैरानेष्यन्तीह सलंकृताः ॥ ५ ॥ श्रुत्वा तथेति राजा
च प्रत्युवाच पुरोहितम् ॥ पुरोहितो मंत्रिणश्च तदा चक्रुश्च ते तथा ॥ ६ ॥

कथोच्यतामित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडेन वमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंत्र इति चोदितः तादृशतपस्विनो ग
णिकाभिरानयनमन्याश्वर्यमिति विस्तरेण कथनाय प्रेरितः मंत्रिभिः सह संमन्य रोमपादेन यथर्ष्यशृंग आनीतो येन चोपायेन आनीतस्तन्मयानि गदितं सर्वं प्रकारं मे मत्तो मंत्रिभिः सह शृण्वित्युजना
॥ १ ॥ रोमेति सहामात्यः पुरोहितः तमुवाच निरपायोऽव्यभिचारिफलः ॥ २ ॥ नारीणां नारीसंबन्धि विषयाणां शब्दादीनां तत्संबन्धि सुखस्य चेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभिमतैः प्राणिमात्रस्येति शेषः इन्द्रि
यार्थैस्तद्विषयैर्दिव्यगीत्यादिभिः अध्यवसीयतां अस्मदुक्तकरणा ययत्यतां ॥ ४ ॥ तदाह गणिका इति सलंकृताः विचित्रांबराभरणान्धपानादिभिः ॥ ५ ॥ श्रुत्वेति राजा पुरोहितं तथेति त्वयैव त
थाकर्तव्यमिति प्रत्युवाच अत्यल्पविषयत्वाद्वा एवमादः अथ पुरोहितस्य विप्रत्वात् गणिकाभिः संवादोऽनुचित इति सोऽपि मंत्रिणः प्रत्युवाच मंत्रिणश्च ते तथा चक्रुः साक्षाद्वगणिकाः प्रेरयन् ॥ ६ ॥

वारेति तन्मंत्रिवचः अस्मिन्वनेयुष्मज्जनपदप्रांतवर्तिनिशृंगवेरपुरवने आश्रमस्यविभांडकाश्रमस्यअविदूरेनिकटेस्थित्वाऋषिपुत्रस्यधीरत्वादिगुणविशिष्टस्यदर्शनेयत्नकुर्वन्तिस्मचक्रुः पितुरुप
 लालनादिभिर्नित्यसंतुष्टः स आश्रमान्नातिचक्राम आश्रमादूरंनिरगात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ नेति रुपादिकंजन्मप्रभृतिदृष्टपूर्वंनभवतियथातथाव्यवक्ष्यतइतिशेषः नगरजंसत्त्वंअश्वगजादि राष्ट्रजं
 मकरकुक्कुटादि ॥ ९ ॥ ततइति तद्देशंवारस्त्रीसंचारदेशम् यदृच्छयादैववशात् ॥ १० ॥ ११ ॥ कइति कस्त्वंकिंजातिःकस्यपुत्रइतिचकिंनामाचकिंवर्तसेकिंकर्मासि अपिचएकःसंस्त्वंविज
 नेदूरेजनवासरूपपथमादिभ्योदूरेवनेकिमर्थंचरसीतिप्रश्नचयम् ॥ १२ ॥ अदृष्टेति स्त्रियइत्यस्यदृष्टाइतिशेषः अनेनहार्दमूलभूता चलस्यचेतसोयास्यादुदासीनेषुवस्तुषु अवारणीयावृत्तिःसा
 वारमुख्यास्तुतच्छ्रुत्वावनंप्रविविशुर्महत् ॥ आश्रमस्याविदूरेस्मिन्यत्नकुर्वन्तिदर्शने ॥ ७ ॥ ऋपेःपुत्रस्यधीरस्यनित्यमाश्रमवासिनः ॥ पितुःसनित्य
 संतुष्टानातिचक्रामचाश्रमात् ॥ ८ ॥ नतेनजन्मप्रभृतिदृष्टपूर्वंतपस्विना ॥ स्त्रीवापुमान्वायच्चान्यस्सत्त्वंनगरराष्ट्रजम् ॥ ९ ॥ ततःकदाचित्तद्देशमाज
 गामयदृच्छया ॥ विभांडकमुतस्तत्रताश्चापश्यद्वरांगनाः ॥ १० ॥ ताश्चित्रवेपाःप्रमदागायंत्योमधुरस्वरम् ॥ ऋषिपुत्रमुपागम्यसर्वावचनमब्रुवन्
 ॥ ११ ॥ कस्त्वंकिंवर्तसेब्रह्मन्ज्ञातुमिच्छामहेवयम् ॥ एकस्त्वंविजनेदूरेवनेचरसिशंसनः ॥ १२ ॥ अदृष्टरूपास्तास्तेनकाम्यरूपावनेस्त्रियः ॥ हार्दात्त
 स्यमतिर्जाता आख्यातुंपितरंस्वकम् ॥ १३ ॥ पिताविभांडकोस्माकंतस्याहंसुतऔरसः ॥ ऋष्यशृंगइतिख्यातंनामकर्मचमेभुवि ॥ १४ ॥ इहाश्र
 मपदोस्माकंसमीपेभुभदर्शनाः ॥ करिष्येवोत्रपूजांवैसर्वेषांविधिपूर्वकम् ॥ १५ ॥ ऋषिपुत्रवचःश्रुत्वासर्वासांमतिरासवै ॥ तदाश्रमपदंद्रष्टुंजग्मुः
 सर्वास्ततोऽगताः ॥ १६ ॥ गतानांतुततःपूजामृषिपुत्रश्चकारह ॥ इदमर्घ्यमिदंपाद्यमिदंमूलंफलंचनः ॥ १७ ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजांसर्वाएवसमुत्सु
 काः ॥ ऋषेर्भातिश्चशीघ्रंतुगमनायमतिदधुः ॥ १८ ॥

दृष्टिशब्देनकथ्यतइत्युक्तलक्षणादृष्टिरुक्ता ततःसर्वांशोऽनुपेक्षात्मकज्ञानरूपःपरिचयोपिमध्येज्ञेयः अतस्तासुहार्दात्तदर्शनजस्नेहात् दोषानालोकिनीप्रीत्यारव्यचित्तवृत्तिर्हार्दमित्युक्तेः स्वकंस्त्री
 यम् अदृष्टरूपाःप्रागदृष्टैवरूपाः काम्यरूपाःकमनीयरूपाः एतद्वयंचस्नेहकारणम् ॥ १३ ॥ पितेति नामेत्यंतमाद्यप्रश्नोत्तरम् द्वितीयप्रश्नोत्तरमाह कर्मचमदीयंभुविप्रसिद्धम् तपोरूपमित्य
 र्थः ॥ १४ ॥ तृतीयप्रश्नोत्तरमाह इहेति इहवने आश्रमपदः आर्षपुंस्त्वम् वर्तनइतिशेषः सर्वेषामितिनिर्देशोवस्तुमात्राभिप्रायेण अनेनस्त्रीस्वरूपापरिज्ञानंसूचितम् ॥ १५ ॥ ऋषीति आसे
 त्पार्ष वज्रवेत्यर्थः तद्वर्णमतिर्वज्रवेत्यन्वयः ॥ १६ ॥ नोस्माकम् भक्ष्यमितिशेषः ॥ १७ ॥ प्रतीतिसमुत्सुकाःऋष्यशृंगस्यतदाश्रमतोनयने ऋषेर्विभांडकात् ॥ १८ ॥

मुख्यानिप्रशस्तास्वाद्वन्ति प्रतारणार्थमोदकाएवमुच्यते प्रतिगृहाण तेजद्रंकल्याणम् भक्षयस्व च फलानीतिशेषः माचिरम् ऋषेरागमनात्पूर्वमेव भक्षणीयमित्याशयः ॥ १९ ॥ ततइति स
मालिङ्ग्यस्पर्शेनापिवशीकर्तुमालिङ्गनम् हर्षसमन्विताः बालब्रह्मचारितोगाढतरालिङ्गनप्राप्त्यास्वकार्यानुकूलस्पर्शप्राप्त्या च ॥ २० ॥ तानीति ताभिः प्रीत्यादत्तानि तेजस्वीवारवनितास्पर्शेप्यु
च्येतस्वाद्ब्रह्मत्वाच्चाहीनतेजाः मन्यते यो मन्यते स इव व्यवहरतीत्यर्थः पूर्वमनास्वादितानि अनास्वादिनपूर्वाणि नित्यनिवासिनामितिकर्तरिशेषेष्टी ॥ २१ ॥ व्रतचर्यामित्यैव किंचिद्व्रतमनुष्ठेय

अस्माकमपि मुख्यानिफलानीमानि हे द्विज ॥ गृहाण विप्र भद्रं ते भक्षयस्व च माचिरम् ॥ १९ ॥ ततस्तास्तं समालिङ्ग्य सर्वा हर्षसमन्विताः ॥ मोदकान्प्र
ददुस्तस्मै भक्ष्यांश्च विविधान् शुभान् ॥ २० ॥ तानि चास्वाद्यते जस्वीफलानीति स्म मन्यते ॥ अनास्वादितपूर्वाणि वने नित्यनिवासिनाम् ॥ २१ ॥ आ
पृच्छ च तदा विप्रं व्रतचर्यानि वेद्य च ॥ गच्छंति स्मापदेशात्ताभीतास्तस्य पितुः स्त्रियः ॥ २२ ॥ गता सुता सुसर्वासु काश्यपस्यात्मजो द्विजः ॥ अस्वस्थत्वं द
यश्चासीदुःखाच्च परिवर्तते ॥ २३ ॥ ततोपरेद्युस्तं देशमाजगाम स वीर्यवान् ॥ विभांडकसुतः श्रीमान् मनसा चिंतयन्मुहुः ॥ २४ ॥ मनोज्ञाय त्रतादृष्टा
वारमुस्याः स्वलंकृताः ॥ दृष्ट्वैव च ततो विप्रमायां तं दृष्टमानसाः ॥ २५ ॥ उपस्तृत्य ततः सर्वास्तास्तमूचुरिदं वचः ॥ एत्याश्रमपदं सौम्य अस्माकमिति
चाब्रुवन् ॥ २६ ॥ चित्राण्यत्र बहूनि स्युर्मूलानि च फलानि च ॥ तत्राप्येष विशेषेण विधिर्हि भविता ध्रुवम् ॥ २७ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तासां सर्वासां ददयंग
मम् ॥ गमनाय मतिं च क्रेतं च निन्युस्तथा स्त्रियः ॥ २८ ॥ तत्र चानीयमाने तु विप्रे तस्मिन् महात्मनि ॥ ववर्ष सहसा देवो जगत्पृष्ठादयंस्तदा ॥ २९ ॥

मस्माकमिति निवेद्य ज्ञापयित्वा तस्मादपदेशाद्वाजात् तस्य पितुर्विभांडकाद्वीताः स्त्रियः गच्छंति स्म गताः ॥ २२ ॥ अस्वस्थत्वं दयः अप्रसन्नचित्तः आसीत् दुःखात्तादृशचाक्षुषादिविषयसुखवि
श्लेषजात् परिवर्तनं एकदेशानवस्थितिः ॥ २३ ॥ ततइति उक्ताद्धेतोः मनसा चिंतयन् तासां दर्शनस्पर्शनगमनादिप्रकारान्स्मरन्नित्यर्थः तत्र गमनमेतद्वारकमवश्यं भावीति चिंतयन्नित्यर्थश्च
॥ २४ ॥ तं क्रेतं तत्राह मनोज्ञा इति ॥ २५ ॥ उपस्तृत्य प्रत्युद्गम्य ॥ २६ ॥ चित्राणीति यद्यत्रैव चित्राणि मूलानि फलानि च भवेयुः संभावनायां लिङ् अतः तत्र गमनं व्यर्थमिति चेत्तत्रापि एष विधिः
विचित्रफलमूलभक्षणविधिर्विशेषेण इतोऽप्याधिक्येन भविष्यति ॥ २७ ॥ श्रुत्वा त्विति गंगायां पूर्वस्थापितानां वमारोप्य प्रवाहेनैव अंगदेशं निन्युरिति महाभारते ॥ २८ ॥ तत्रेति अंगदेशे ॥ २९ ॥

वर्षेणेति वर्षेणसहैवविषयस्त्वदेशमागतंविप्रप्रत्युद्रम्यप्रदुःअंजल्यादिपूर्वनमोजातइतिशेषः शिरसामहीगतश्च साटांगनमस्कारंचकृतवानित्यर्थः ॥ ३० ॥ अर्थ्यंचेति अर्थ्यादिपूजिताद्विप्रेन्द्रा
दृष्यशृंगान्प्रसादंमयिसापराधेपिभवान्नित्यप्रसन्नोस्त्वित्येवंसौमुख्यंवब्रे किमर्थमित्यतआह मेति अतिजुगुप्सितंगणिकाभिःस्नानयनंव्यवहारकालेज्ञात्वातंविप्रंक्रप्यशृंगंतत्पितरंविभांडकंचम
न्युःक्रोधआविशेत् समाप्रविशत्वित्यर्थमितिभावः ॥ ३१ ॥ अंतरिति प्रसन्नत्वादेवतदनुज्ञयाअंतःपुरंप्रवेश्यहर्षंदृष्टिजमृषिसंबंधजंच ॥ ३२ ॥ एवमिति ननुगणिकास्पर्शतत्स्पष्टफलभक्षणा
दिजिरस्यतपोहानौकथंतदमनमात्रेणदृष्टिः नचस्त्रीत्वाद्यज्ञानान्तपोहानिः ईषदोषस्तुतपसैवदग्धइतिवाच्यम् निर्मलब्रह्मचर्येणविदितनिखिलवेदशास्त्रतत्त्वस्यशास्त्रतःस्त्रीस्वरूपज्ञानस्यब्रह्म
चर्येतत्परिहारज्ञानस्यचदुर्निवारत्वात् वनेवनचरस्त्रीणामनुभवाच्च सर्वथाअज्ञत्वेअनुपहृशक्त्यभावापत्तेश्चेतिचेन्न निर्मलब्रह्मचर्येणब्रह्मज्ञतयासर्वत्रब्रह्मदृष्ट्याचदोषलेशस्याप्यस्पर्शात् प्रार

वर्षेणैवागतंविप्रंतापसंसनराधिपः ॥ प्रत्युद्रम्यमुनिंप्रदुःशिरसाचमहीगतः ॥ ३० ॥ अर्थ्यंचप्रददौतस्मैन्यायतःसुसमाहितः ॥ वब्रेप्रसादंविप्रेन्द्रा
न्माविप्रंमन्युराविशेत् ॥ ३१ ॥ अंतःपुरंप्रवेश्यास्मैकन्यांदत्वायथाविधि ॥ शांतांशांतेनमनसाराजाहर्षमवापसः ॥ ३२ ॥ एवंसन्यवसत्तत्रसर्वका
मैःसुपूजितः ॥ क्रप्यशृंगोमहातेजाःशांतयासहभार्यया ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेदशमःसर्गः ॥ १० ॥
भूयएवहिराजेंद्रशृणुमेवचनंहितम् ॥ यथासदेवप्रवरःकथयामासबुद्धिमान् ॥ १ ॥ इक्ष्वाकूणांकुलेजातोभविष्यतिसुधार्मिकः ॥ नाम्नादशरथोरा
जाश्रीमान्सत्यप्रतिश्रवः ॥ २ ॥ अंगराजेनसख्यंचतस्यराज्ञोभविष्यति ॥ कन्याचास्यमहाभागाशांतानामभविष्यति ॥ ३ ॥

अवशात्क्षत्रियस्त्रीसंबंधंताविनंतद्वारकंजानन्नेवगणिकाभिस्तथाव्यवजक्रेतासांभयानुत्तये अतएवनेतेनेतिनवमश्लोकेतथाव्यवक्रियतेइतिशेषः पूरितोस्माभिःप्राक् एतत्सर्वंजानन्पितापि
तमनुयायनशप्तवान्राजानमित्येवात्रतत्त्वम् अनेनतत्त्वज्ञस्यसर्वदोषासंबंधोष्वनितः ब्रह्मज्ञेदानसंकल्पमात्रेणफलसिद्धिरित्यादिचसूचितम् यत्तुक्चिद्विभांडकस्यपुत्रान्वेषणंक्रोधेनततोमा
गैक्रप्यशृंगायशांतादानादिवृत्तांतलाभेनपुनराश्रमंपरादृत्यागमनवर्णनंतदपितत्त्वज्ञत्वएवोपपद्यते अन्यथास्वपुत्रस्यगणिकाद्वारकब्रह्मचर्यविलोपकृतोरोपोज्ञस्यतस्यकेनाप्युपायेनवारयितु
मशक्यइत्यलम् ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेदशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवंसनत्कुमारोक्तकथांतत्संगे
क्रप्यशृंगानयनकथांचसांप्रतिकीमुक्तातदानयनार्थमहाराजेनैवगंतव्यमितिबोधयितुमनेकयुगद्वयःसुमंत्रःपुनरपितदर्थगर्भासनत्कुमारोक्तांकथामाह भूयएवेति देवप्रवरःसनत्कुमारः यथेति
यदित्यर्थः ॥ १ ॥ सत्यप्रतिश्रवःसत्यप्रतिज्ञः ॥ २ ॥ अंगेति अंगराजोरोमपादः तस्यदशरथस्य अस्यरोमपादस्य ॥ ३ ॥

कोसावंगराजइत्यत्राह ॥ पुत्रइति अंगस्य अंगनामकस्य तेरोमपादंगमिष्यति ऋष्यशृंगानयनार्थमिति शेषः तमित्यस्य प्रतीतिशेषः ॥ ४ ॥ गमनप्रयोजनमाह अनपत्यइति आहरेतनिर्वहेत्
चकारेण धर्माद्यर्थे च ॥ ५ ॥ श्रुत्वेति अत्यराज्ञोदशरथस्यैतद्वाक्यं श्रुत्वा मनसा च तस्य अवश्यकर्तव्यतां विचिंत्य निश्चित्य पुत्रवंतं शांताभर्तारं प्रदास्यते इत्यन्वयः पुत्रवंतमित्यनेन जातपुत्रः कृष्ण
केतो ग्रीवादीति विष्णुकर्मण्याधानाधिकारित्वं सूचितम् तेनाहिताग्नित्वेनातिज्याधिकारस्तस्य उक्तः शांतासहितं भर्तारमित्यर्थेन शांताभर्तारमित्यनेन शांतासाहित्यमपि सूचितम् ॥ ६ ॥ तं
यज्ञं पुत्रकामेष्टिपम् ॥ ७ ॥ वरयिष्यति वरणं करिष्यति तत्करोतीति णिच् ॥ ८ ॥ वरणविषयमाह यज्ञेति यज्ञः प्रसवकारणं प्रसवः स्वर्गकारणमिति बोध्यम् लभते लप्स्यते तं कामं प्रार्थितं का
पुत्रस्त्वं गस्यराज्ञस्तुरोमपादइति श्रुतः ॥ तं सराजादशरथोगमिष्यति महायशः ॥ ४ ॥ अनपत्योऽस्मि धर्मात्मनः शांताभर्ता मम क्रतुम् ॥ आहरेत त्व
चाजमः संनानार्थं कुलस्य च ॥ ५ ॥ श्रुत्वा राज्ञो यतद्वाक्यं मनसा च विचिंत्य च ॥ प्रदास्यते पुत्रवंतं शांताभर्तारमात्मवान् ॥ ६ ॥ प्रतिगृह्य च तं विप्रं सरा
जाविगतज्वरः ॥ आहरिष्यति तं यज्ञं प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ ७ ॥ तं च राजादशरथो यशस्कामः कृतांजलिः ॥ ऋष्यशृंगं द्विजश्रेष्ठं वरयिष्यति धर्मवित् ॥ ८ ॥
यज्ञार्थं प्रसवार्थं च स्वर्गार्थं च नरेश्वरः ॥ लभते च स तं कामं द्विजमुस्याद्विशांपतिः ॥ ९ ॥ पुत्राश्चास्य भविष्यन्ति च त्वारोमित विक्रमाः ॥ वंशप्रतिष्ठानकराः
सर्वभूतेषु विश्रुताः ॥ १० ॥ एवं स देव प्रवरः पूर्वकथितवान् कथाम् ॥ स नत्कुमारो भगवान् पुरा देवयुगे प्रभुः ॥ ११ ॥ सत्वं पुरुषशार्दूलसमानयसु सत्क
तम् ॥ स्वयमेव महाराज गत्वा सवलवाहनः ॥ १२ ॥ सुमंत्रस्य वचः श्रुत्वा हृष्टोदशरथो भवत् ॥ अनुमान्य वसिष्ठं च सूतवाक्यं निशाम्य च ॥ १३ ॥ सां
तपुरः सहा मात्यः प्रययौ यत्र स द्विजः ॥ वनानि सरितश्चैव व्यतिक्रम्य शनैः शनैः ॥ १४ ॥ अभिचक्राम तं देशं यत्र वै मुनिपुंगवः ॥ आसाद्य तं द्विजश्रेष्ठं रो
मपादसमीपगम् ॥ १५ ॥

मय्यज्ञम् ॥ १ ॥ पुत्रा इति वंशप्रतिष्ठानं वंशाविच्छेदस्तत्कराः ॥ १० ॥ एवमिति पूर्वपूर्वस्मिन्काले कस्मिन् पूर्वकाले तत्राह पुरा देवयुगे एतच्चतुर्युगी प्राक्तनचतुर्युग्याद्ये सत्ययुगे इत्यर्थः ॥ ११ ॥
एतत्कथाकथनस्य विवक्षितमर्थमाह स इति स्वयमेवेति ननु पुरोहितादिद्वारा ॥ १२ ॥ अनुमान्य कृतानुमतिकं कृत्वा अन्यथामपि पुरोहिते स्थिते यज्ञार्थं कथमन्यानयनमिति तस्य क्रोधः स्यात्
अनुमतौ हेतुः सूतवाक्यं निशाम्येति श्रावयित्वेत्यर्थः ॥ १३ ॥ यत्र रोमपादराष्ट्रे ॥ १४ ॥ अभिचक्राम जगाम तं देशं आसाद्य प्राप्य अथो अनंतरं रोमपादसमीपे द्विजश्रेष्ठं ऋषिपुत्रं ददर्श ततस्तदा
गमनानंतरं राजारोमपादस्तस्य राज्ञोदशरथस्य यथान्यायं यथाविधिविशेषतः अत्यादरेण पूजां च के इत्यन्वयः आदरे हेतुः सखित्वम् ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ सख्यमिति सख्यं स्वमैत्री संबंधकं यौनादिसंबंधः ऋषिपुत्राय रोमपादेन आख्यातं कथितम् तदा तच्छ्रवणानंतरकाले तं दशरथं प्रत्यपूजयत् ऋष्यभृंग इति शेषः तेन सह रोमपादेन सह संबंधश्चायं तादृशो येन दशरथस्यापि जामातृत्वव्यवहारयोग्यः ऋष्यभृंगः एतदेवाभिप्रेत्योक्तं प्राक्तं वज्रामातेति क्वचिच्चैवं पठ्यतेऽपि अनेन मेनपत्याय दत्तेयं वरवर्णिनी याचते पुत्रतुल्यैषा शांताप्रियवरात्मजा सोयने श्वशुरो ब्रह्मन्यथैवाहं तथा नृप इति अत्र याचते इति चतुर्थं तम् अतएव प्राक्सांतःपुरस्यांगदेशे गमनमुक्तम् कन्यास्नेहाद्विनासांगमनमिति भाति ॥ १८ ॥ १९ ॥ उच्यते

ऋषिपुत्रं ददर्शाथो दीप्यमानमिवानलम् ॥ ततो राजायथान्यायं पूजां चक्रे विशेषतः ॥ १६ ॥ सखित्वात्तस्य वैराज्ञः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ रोमपादेन चाख्यातं ऋषिपुत्राय धीमते ॥ १७ ॥ सख्यं संबंधकं चैव तदा तं प्रत्यपूजयत् ॥ एवं सुसत्कृतस्तेन सहोषित्वानरर्षभः ॥ १८ ॥ सप्ताष्टदिवसान् राजा जानमिदमब्रवीत् ॥ शांता तव सुताराजः सह भर्त्रा विशांपते ॥ १९ ॥ मदीयं नगरं यातु कार्यं हि महदुद्यतम् ॥ तथेति राजा संश्रुत्य गमनं तस्य धीमतः ॥ २० ॥ उवाच वचनं विप्रं गच्छ त्वं सह भार्यया ॥ ऋषिपुत्रः प्रतिश्रुत्य तथेत्याह नृपंतदा ॥ २१ ॥ सनृपेणाभ्यनुज्ञातः प्रययौ सह भार्यया ॥ तावन् यो न्यांजलिं कृत्वा स्नेहात्संश्लिष्य चोरसा ॥ २२ ॥ ननंदतुर्दशरथो रोमपादश्च वीर्यवान् ॥ ततः सुहृदमापृच्छ्य प्रास्थितो रघुनंदनः ॥ २३ ॥ पौरेषु प्रेषया मासदूतान्वैशीघ्रगामिनः ॥ क्रियतां नगरं सर्वक्षिप्रमेव स्वलंकृतम् ॥ २४ ॥ धूपितं सितं संपृष्टं पताकाभिरलंकृतम् ॥ ततः प्रहृष्टाः पौरास्ते श्रुत्वा राजा नमागतम् ॥ २५ ॥ तथाच कुश्वतसर्वराज्ञाय त्येपितंतदा ॥ ततः स्वलंकृतं राजानगरं प्रविवेश ह ॥ २६ ॥ शंखदुंदुभिनिर्द्वादैः पुरस्कृत्वा द्विजर्षभम् ॥ ततः प्रमुदिताः सर्वे दृष्ट्वा वैनागरा द्विजम् ॥ २७ ॥ प्रवेश्यमानं सत्कृत्य नरेन्द्रेणेंद्रकर्मणा ॥ यथादिवि सुरेन्द्रेण सह साक्षेण काश्यपम् ॥ २८ ॥ अंतःपुरं प्रवेश्यै नं पूजां कृत्वा च शास्त्रतः ॥ कृतकृत्यं तदात्मानं मेनेतस्योपवाहनात् ॥ २९ ॥

त उपक्रांतम् संश्रुत्य प्रतिज्ञाय ॥ २० ॥ प्रतिश्रुत्य आकर्ण्य ॥ २१ ॥ सः ऋष्यभृंगः तौ रोमपाददशरथौ ॥ २२ ॥ सुहृदं रोमपादं ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्वलंकृतं त्वप्रकारमाह धूपितमित्यादि आदौ सितंतोयैः पश्चात्संनृष्टम् ॥ २५ ॥ प्रेषितमित्यस्य उक्तेत्यादिः ॥ २६ ॥ द्विजं ऋष्यभृंगम् ॥ २७ ॥ इन्द्रकर्मणा इन्द्रसहायार्थं कर्म यस्य तादृशेन राज्ञा सत्कृत्य प्रवेश्यमानं द्विजं दृष्ट्वा देवेन्द्रेण स्वनगरं प्रवेश्यमानं काश्यपं वामनं दृष्ट्वा यथा स्वर्गवासिनो मुदितास्तथा च नगरा मुदिता इति पूर्वोक्तान्वयः इन्द्रकर्मणे त्यनेन राज्ञः समग्रो महिमातिशयोच्यते ॥ २८ ॥ उपवाहनात् स्वसमीपानयनात् ॥ २९ ॥

नद्याममनमेवव्याचष्टे सहजत्रैति प्रीत्याशांतायांप्रीत्या बहुकालविश्लेषोत्तरंमिलितत्वाच्चानंदामिरंतःपुरस्य ॥ ३० ॥ सहद्विजासपुत्रभर्तृकेनियावत् ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामोपेयामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवंनिश्चितमवगतंपुत्रदातृत्वंयस्यतादृशेऋष्यशृंगेआनीतेसकलपापक्षयकारित

अंतःपुराणिसर्वाणिशांतांदृष्ट्वातथागतां॥सहभर्त्राविशालार्क्षींप्रीत्यानंदमुपागमन्॥३०॥ पूज्यमानातुताभिःसाराज्ञाचैवविशेषतः॥ उवासतत्र सुखिताकंचित्कालंसहद्विजा॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकादशःसर्गः॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ततःकालेबहुतिथेकस्मिंश्चित्सुमनोहरे॥ वसंतेसमनुप्राप्तेराज्ञोयष्टुमनोभवत्॥ १ ॥ ततःप्रणम्यशिरसातंविप्रंदेववर्णिनम्॥ यज्ञायवरयामाससं तानार्थकुलस्यच॥ २ ॥ तथेतिचसराजानमुवाचवसुधाधिपम्॥ संभाराःसंभ्रियंतांतैतुरगश्चविमुच्यताम्॥ ३ ॥ सरश्वाश्चोत्तरेतीरेयज्ञभूमिर्विधी यतां॥ ततोब्रवीच्छपोवाक्यंब्राह्मणान्वेदपारगान्॥ ४ ॥ सुमंत्रावाहयक्षिप्रमृत्विजोब्रह्मवादिनः॥ सुयज्ञंवामदेवंचजाबालिमथकाश्यपम्॥ ५ ॥ पु रोहितंवसिष्ठंचयेचान्येद्विजसत्तमाः॥ ततःसुमंत्रस्त्वरितंगत्वात्वरितविक्रमः॥ ६ ॥ समानयत्सतान्सर्वान्समस्तान्वेदपारगान्॥ तान्पूजयित्वाधर्मा त्माराजादशरथस्तदा॥ ७ ॥ धर्मार्थसहितंयुक्तंश्लक्ष्णंवचनमब्रवीत्॥ ममतातप्यमानस्यपुत्रार्थनास्तिवैसुखम्॥ ८ ॥ पुत्रार्थंहयमेधेनयक्ष्यामी तिमतिर्मम॥ तदहंयष्टुमिच्छामिहयमेधेनकर्मणा॥ ९ ॥ ऋषिपुत्रप्रभावेणकामान्प्राप्स्यामिचाप्यहम्॥ ततःसाध्वितितद्वाक्यंब्राह्मणाःप्रत्यपूज यन्॥ १० ॥ वसिष्ठप्रमुखाःसर्वेपार्थिवस्यमुखाच्च्युतम्॥ ऋष्यशृंगपुरोगाश्चप्रत्यूचुर्नृपतिंतदा॥ ११ ॥ संभाराःसंभ्रियंतांतैतुरगश्चविमुच्यताम्॥ सरश्वाश्चोत्तरेतीरेयज्ञभूमिर्विधीयताम्॥ १२ ॥ सर्वथाप्राप्त्यसेपुत्रांश्चतुरोऽमितविक्रमान्॥ यस्यतेधार्मिकीबुद्धिरियंपुत्रार्थमागता॥ १३ ॥

वापूर्वसंकल्पितत्वेनचअश्वमेधंप्रस्तौति ततइति बहुतिथेअनल्पेकाले गतइतिशेषः सुमनोहरेशास्त्रोक्तदोषरहिते मनःअभवत्प्रावर्तत ॥ १ ॥ ततइति देववर्णिनंदेववर्चसं कुलस्यसंता नार्थकुलाविच्छेदरूपप्रयोजनमुद्दिश्यतेनस्वर्गार्थंच यज्ञाययज्ञार्थं विप्रंऋष्यशृंगम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ आवाहयमत्समीपंप्रापय ॥ ५ ॥ ततइत्यादिव्याख्यातप्रायम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुत्रार्थंहयमेधेनकर्मणातदास्थेनकर्मणा अनुष्ठानारंभायचपुनरुपन्यासः ॥ ९ ॥ ऋषिपुत्रोऋष्यशृंगः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ धार्मिकीप्रज्ञासंरक्षणरूपधर्मप्रयोजना ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ संभ्रियंतु संपाद्यन्तां गुरुणामित्यादयो व्याख्यातवायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ गतानामिति गतेषु द्विजादिष्वित्यर्थः सप्तम्यर्थे षष्ठी विसर्जयित्वा संवत्सरां
 ने यागार्थमिति शेषः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ संवत्सरां ते दीक्षे
 तेति सूत्रात् पूर्ववत् संवत्सरां तेषां प्राप्ते दीक्षाप्रवृत्तिरूपदिश्यते पुनरिति प्रसवरूपफलं हयमेधेन भावयितुं गतो वसिष्ठान्तिकमिति शेषः ॥ १ ॥ वसिष्ठं च चादरुंधर्तां प्रश्रि

ततः प्रीतो भवद्राजा श्रुत्वा तु द्विजभाषितम् ॥ अमात्यान् ब्रवीद्राजा हर्षेण दंशु भाक्षरम् ॥ १४ ॥ गुरुणां वचनाच्छ्रीघ्रं संभाराः संभ्रियंतु मे ॥ समर्था
 धिष्ठितश्चाश्वः सोपाध्यायो विमुच्यताम् ॥ १५ ॥ सरश्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञभूमिर्विधीयताम् ॥ शांतयश्वाभिवर्धतां यथाकल्पं यथाविधि ॥ १६ ॥ श
 क्यः कर्तुमयं यज्ञः सर्वेणापि महीक्षिता ॥ नापराधो भवेत्कष्टो यद्यस्मिन् क्रतुसत्तमे ॥ १७ ॥ छिद्रं हि मृगयंत्येते विद्वांसो ब्रह्मराक्षसाः ॥ विधिहीनस्य य
 ज्ञस्य सद्यः कर्ता विनश्यति ॥ १८ ॥ तद्यथाविधि पूर्वमे क्रतुरेष समाप्यते ॥ तथानिधानं क्रियतां समर्थाः करणोऽपि ह ॥ १९ ॥ तथेति च ततः सर्वे मंत्रि
 णः प्रत्यपूजयन् ॥ पार्थिवेन्द्रस्य तद्वाक्यं यथाज्ञममकुर्वत ॥ २० ॥ ततो द्विजास्ते धर्मज्ञमस्तु वन्यार्थि वर्यभम् ॥ अनुज्ञातास्ततः सर्वे पुनर्जग्मु र्यथागत
 म् ॥ २१ ॥ गतानां तेषु विप्रेषु मंत्रिणस्तान् नराधिपः ॥ विसर्जयित्वा स्ववेश्म प्रविवेश महामतिः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये
 आदिकाव्ये बालकांडे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पुनः प्राप्ते वसन्ते तु पूर्णः संवत्सरो भवत् ॥ प्रसवार्थं ततो यष्टुं हयमेधेन वीर्यवान् ॥ १ ॥
 अभिवाद्य वसिष्ठं च न्यायतः प्रतिपूज्य च ॥ अब्रवीत्प्रश्रितं वाक्यं प्रसवार्थं द्विजोत्तमम् ॥ २ ॥ यज्ञो मे क्रियतां ब्रह्मन्यथोक्तं मुनिपुंगव ॥ यथानविघ्नाः क्रि
 यन्ते यज्ञांगेषु विधीयतां ॥ ३ ॥ भवान्निग्धः सुदन्मत्यं गुरुश्च परमो महान् ॥ वोढव्यो भवता चैव भारो यज्ञस्य चोद्यतः ॥ ४ ॥

न विनययुक्तम् ॥ २ ॥ यथोक्तं शास्त्रोक्तप्रकारानतिक्रमेण यज्ञांगेषु अश्वादिषु यथा ब्रह्मराक्षसादिभिर्विघ्नान् क्रियन्ते तथा विधीयतां क्रियतामित्यर्थः ॥ ३ ॥ भवानिति सुदृढः स्निग्धत्वा
 व्यभिचारादतिशयप्रतिपत्तये पुनः स्निग्धेति विशेषणं मह्यमिति पठ्यर्थं परमो महानित्यपि स्निग्धपदवत् विसृष्टपुनः प्राप्ताश्वकत्वादुद्यतः आरब्धो यज्ञसंबन्धं गानुष्ठानरूपो भारः भवतैव सर्ववेदशा
 सत्तेन वोढव्यः वोढुमर्हः ॥ ४ ॥

समर्थितसम्यक्साधितम् ॥ ५ ॥ अत्रवीदिति वसिष्ठोचकता स्थापत्यस्थपतेरथकारस्यकर्मनचनिष्ठिनाम्ब्रीणान् ॥ ६ ॥ कर्मातिकान् आसमाभिकर्मनिर्वाहकान्भृत्यान् शिल्पकारान्शि
 त्यचित्रादि वर्धकीन्स्वनाः स्वनाः कूपवापीनिर्मातारः गणकान्ज्योतिर्विदः शिल्पिनश्चर्मकाराद्याः नटाः सूत्रधाराः नर्तकाः नृत्यकारिणः ॥ ७ ॥ समीहंतां कर्मकुर्वन्वित्यत्रवीदितिपूर्वेणान्वयः
 यज्ञकर्मैत्यस्यनिर्वर्तयितुमितिशेषः ॥ ८ ॥ इष्टकाइति बहुसाहस्रीबहुसहस्रसंख्येयाइत्यर्थः जातावेकवचनं राज्ञोयोग्याः उपकार्याः राजसद्मानि गुणाः अन्नपानाद्युपकरणानि सर्वत्रअत्रवी
 दित्यनुकर्षः ॥ ९ ॥ सुनिष्ठिताः महावर्षवातादिनिवारणक्षमाः ॥ १० ॥ कर्तव्याइत्यस्यावासाइतिशेषः पार्थिवानामल्पमांडलिकानाम् ॥ ११ ॥ वैदेशिकनिवासिनवैदेशिकानां स्वदेशनिवासि
 तथेतिचसराजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ करिष्ये सर्वमेवैतद्भवतायस्समर्थितम् ॥ ५ ॥ ततोब्रवीद्विजान्बृहद्भान् यज्ञकर्मसुनिष्ठितान् ॥ स्थापत्येनिष्ठि
 तांश्चैवबृहद्भान्परमधार्मिकान् ॥ ६ ॥ कर्मातिकान् शिल्पकारान् वर्धकीन्स्वनकानपि ॥ गणकान् शिल्पिनश्चैवतथैवनटनर्तकान् ॥ ७ ॥ तथाशुचीन्शा
 स्त्रविदः पुरुषान्सुबहुश्रुतान् ॥ यज्ञकर्मसमीहंतां भवंतोरजशासनात् ॥ ८ ॥ इष्टकाबहुसाहस्रीशीघ्रमानीयतामिति ॥ उपकार्याः क्रियंतां च राज्ञो ब
 हुगुणान्विताः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणावसथाश्चैवकर्तव्याः शतशः शुभाः ॥ भक्ष्यान्नपानैर्बहुभिः समुपेताः सुनिष्ठिताः ॥ १० ॥ तथापौरजनस्यापि कर्तव्याश्च
 सुविस्तराः ॥ आगतानां सुदूराच्च पार्थिवानां पृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ वाजिवारणशालाश्च तथा शय्यागृहाणि च ॥ भटानां महदावासा वैदेशिकनिवासि
 नां ॥ १२ ॥ आवासा बहू भक्ष्या वै सर्वकामैरुपस्थिताः ॥ तथापौरजनस्यापि जनस्य बहुशोभनम् ॥ १३ ॥ दातव्यमन्नं विधिवत्सत्कृत्य न तु लीलया ॥
 सर्ववर्णा यथा पूजां प्राप्नुवंति सुसत्कृताः ॥ १४ ॥ न चावज्ञा प्रयोक्तव्या कामक्रोधवशादपि ॥ यज्ञकर्मसु येऽव्यग्राः पुरुषाः शिल्पिनस्तथा ॥ १५ ॥ ते
 वामपि विशेषेण पूजाकार्या यथाक्रमम् ॥ येस्युः संपूजिताः सर्वे वसुभिर्भोजनेन च ॥ १६ ॥
 नांचेत्यर्थः महदावासा इत्यत्रात्वाभावः ॥ १२ ॥ सर्वकामैरुपस्थिताः काम्यमानैः सर्वपदार्थैर्युक्ताः जनस्य इतरक्षुद्रजनस्यापि बहुशोभनं यथा भवति तथा आवासाः कार्या इत्यर्थः ॥ १३ ॥
 दातव्यमिति सत्कृत्य परलोकप्रयोजनबुद्ध्या शास्त्रोक्तसत्कारपूर्वकं देयमित्यर्थः न तु लीलया उत्सवमात्रबुद्ध्या अनादरेण यथा पूजां प्राप्नुवंति पूजां मन्यते तथा सुसत्कृताः कार्या इत्यर्थः ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ तेषामपीति अपि स्त्वर्थे यथा कर्मज्येष्ठानुक्रमेण तत्र उपपत्तिमाह ये वसुभिर्धनैर्भोजनादिभिश्च पूजिताः सेवकास्तेषां सर्वकार्यं सुविहितं भवति किंचिदपि कार्यं न परिहीयते न हीनं भव
 ति तस्मान्मयि प्रीतियुक्तेन चित्तेन भवंतस्तथा कुर्वन्तु यथा सर्वे सुदृढस्ते च शिल्प्यादयश्च वस्वादिभिः पूजिताः स्युरिति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ यथोक्तमिति यत्त्वया उक्तं न यथोक्तं त्वदुक्तं न निक्रमेण सुविहितं न किञ्चित्तत्र लुप्यते इति शेषः किञ्चोक्तं भावेः वचनं यथा कथयिष्यसि तच्च तर्धैव करिष्यामः तत्रापि न किञ्चिद्विनिर्जविष्यति ततः नियोजनान्तरम् ॥ १९ ॥ २० ॥ मानवाः चतुर्वर्णातिरिक्ताः संकरादयः ॥ २१ ॥ तमिति मिथिलाधिपं स्वयमेव आनयेति संबंधः ननु दूतमात्रप्रेषणेन कुत एवं विशेषः कुतश्च तदा यथा सर्वं सुविहितं न किञ्चित्परिहीयते ॥ तथा भवतः कुर्वन्तु प्रीतियुक्तेन चेतसा ॥ १७ ॥ ततः सर्वे समागम्य वसिष्ठमिदमब्रुवन् ॥ यथेष्टं तत्सुविहितं न किञ्चित्परिहीयते ॥ १८ ॥ यथोक्तं तत्करिष्यामो न किञ्चित्परिहास्यते ॥ ततः सुमंत्रमाहूय वसिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ॥ १९ ॥ निमंत्रयस्व नृपतीं पृथिव्यां ये च धार्मिकाः ॥ ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्चैश्वर्यान् शूद्रांश्चैव सहस्रशः ॥ २० ॥ समानयस्व सत्कृत्य सर्वदेशेषु मानवान् ॥ मिथिलाधिपतिं शूरं जनकं सत्यवादिनम् ॥ २१ ॥ तमानय महाभागं स्वयमेव सुसत्कृतम् ॥ पूर्वसंबन्धिनं ज्ञात्वा ततः पूर्वव्रवीमि ते ॥ २२ ॥ तथा काशिपतिं स्निग्धं सततं प्रियवादिनम् ॥ सह तदेव संकाशं स्वयमेवानयस्व ॥ २३ ॥ तथा केकयराजानं वृद्धं परमधार्मिकम् ॥ श्वशुरं राजसिंहस्य सपुत्रं तमिहानय ॥ २४ ॥ अंगेश्वरं महेश्वासं रोमपादं सुसत्कृतम् ॥ वयस्यं राजसिंहस्य सपुत्रं तमिहानय ॥ २५ ॥ तथा कोसलराजानं भानुमंतं सुसत्कृतम् ॥ मगधाधिपतिं शूरं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ २६ ॥ प्राप्तिज्ञं परमोदारं सत्कृतं पुरुषर्षभम् ॥ राज्ञः शासनमादाय चोदयस्व नृपर्षभान् ॥ २७ ॥ प्राचीनान् सिंधुसौवीरान् सौराष्ट्रेयांश्च पार्थिवान् ॥ २८ ॥ दाक्षिणात्यान् रैद्रांश्च समस्तानानयस्व ॥ संति स्निग्धाश्च ये चान्ये राजानः पृथिवीतले ॥ २९ ॥ तानानय यथाक्षिप्रं सानुगान्सहवांधवान् एतान् दूतैर्महाभागैरानयस्व नृपाज्ञया ॥ ३० ॥ वसिष्ठवाक्यं तच्छ्रुत्वा सुमंत्रस्त्वरितं तदा ॥ व्यादिशत् पुरुषांस्तत्र राज्ञा मानयने शुभान् ॥ ३१ ॥ स्वयमेव हि धर्मात्मा प्रयातो मुनिशासनात् ॥ सुमंत्रस्त्वरितो भूत्वा समानेतुं महामतिः ॥ ३२ ॥

नयनस्य प्रथममुपदेशस्तत्राह पूर्वसंबन्धिनं पूर्वस्मिन्नेव काले भाविनं संबन्धिनं समस्तपाठे मयूरव्यंसकादित्वात्समासः तं योगबलेन ज्ञात्वा ततो हेतोः भाविसंबन्धित्वाद्धेतोः सर्वेभ्यः पूर्वपूर्वकाले तदानयनं ब्रवीमीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ केकयराजानमिति अनित्यत्वात्समासां ताभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सत्कृतं यथा जवति तथानयस्वेति शेषः ॥ २७ ॥ प्राचीनान् प्राग्देशवर्तिनः सौराष्ट्रे भवानित्यर्थे ढगार्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यथा यथा योग्यदूतप्रेषणेन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ स्वयमेवेति वसिष्ठेन विशिष्योक्तानिति शेषः ॥ ३२ ॥

नेचेति पूर्वनियुक्तादित्यर्थः वसिष्ठायमहर्षयइतिपाठः ॥ ३३ ॥ अवज्ञया अनादरेण लीलया अश्रद्धया आवश्यकत्वादेतत्पुनः शिक्षितम् ॥ ३४ ॥ तदेवाह अवज्ञयेति ॥ ३५ ॥ रत्नानि उक्त
मवस्तूनि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ यज्ञियं यज्ञोपयोगि सुकृत्स्नवादि संभाररूपम् अंतिकात्समीपे वर्तमानमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ मनसेवेति क्षिप्रसिद्धत्वोपकरणसौष्ठवज्ञापनायोपेक्षेयम् ॥ ३९ ॥ वसिष्ठव
चनादित्यत्र वसिष्ठे तिलमविभक्तिके पृथक्पदम् वसिष्ठस्य कृप्यशृंगस्य च प्रत्येकं उभयोश्च मिलितयोर्वचनात् ॥ ४० ॥ आरभन्निति च्छांदसम् ॥ ४१ ॥ यज्ञवाटमित्यर्थपूर्वान्वयि शास्त्रं क
तेच कर्मांतिकाः सर्वे वसिष्ठायमहर्षये ॥ सर्वनिवेदयंति स्म यज्ञे यदुपकल्पितम् ॥ ३३ ॥ ततः प्रीतो द्विजश्रेष्ठस्तान्सर्वान्मुनिरब्रवीत् ॥ अवज्ञयानदात
व्यंकस्य चिह्नी लयापि वा ॥ ३४ ॥ अवज्ञया कृतं हन्यादातारं नात्र संशयः ॥ ततः कैश्चिद्दहोरात्रैरुपयातामहीक्षितः ॥ ३५ ॥ बहूनि रत्नान्यादाय राज्ञोद
शरथस्य ह ॥ ततो वसिष्ठः सुप्रीतो राजानमिदमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ उपयातानरव्याघराजानस्तव शासनात् ॥ मयापि सत्कृताः सर्वे यथार्हं राजसत्तम
॥ ३७ ॥ यज्ञियं च कृतं सर्वपुरुषैः सुसमाहितैः ॥ निर्यातु च भवान्यष्टुं यज्ञाय तनमंतिकात् ॥ ३८ ॥ सर्वकामैरुपहृतैरुपेतं वै समंततः ॥ द्रष्टुमर्हसिराजेंद्र
मनसेव विनिर्मितम् ॥ ३९ ॥ तथा वसिष्ठवचनादप्यशृंगस्य चोभयोः ॥ दिवसे शुभनक्षत्रे निर्यातो जगतीपतिः ॥ ४० ॥ ततो वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे एव
द्विजोत्तमाः ॥ कृप्यशृंगं पुरस्कृत्य यज्ञकर्मारभस्तदा ॥ ४१ ॥ यज्ञवाटंगताः सर्वे यथाशास्त्रं यथाविधि ॥ श्रीमांश्च सहपत्नीभीराजादीक्षामुपाविशत्
॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० वा० त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ संवत्सरे पूर्णेतस्मिन्प्राप्ते तु रंगमे ॥ सरस्वाश्चोत्तरे तीरे राज्ञो यज्ञो
भ्यवर्तत ॥ १ ॥ कृप्यशृंगं पुरस्कृत्य कर्मचक्रुर्द्विजर्षभाः ॥ अश्वमेधे महायज्ञे राज्ञोऽस्य सुमहात्मनः ॥ २ ॥ कर्मकुर्वंति विधिवद्वाजकावेदपारगाः ॥ य
थाविधियथान्यायं परिक्रामंति शास्त्रतः ॥ ३ ॥

त्यसूत्रादि विधिस्तदुक्तप्रकारः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीगमाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति अश्वो
त्सर्गानंतरम् वर्षे पूर्णेतस्मिन् अश्वमेधः प्राप्ते सति कर्मप्रवर्ततेत्यर्थः अत्र त्रिंशद्दिनात्मकसावनमासपरिच्छिन्नो वत्सरः ॥ १ ॥ कृप्यशृंगमिति अनेन प्रधानात् त्विज्यं ब्रह्मत्वं तस्य गम्यते इति कतकः अ
थेपुत्रेष्टाविष्टे हंकरिण्यामीति कृप्यशृंगोक्तेर्जुहावाग्नौ च तेजस्यीति कृप्यशृंगं प्रकृत्य वाल्मीक्युक्तेः श्वाध्वर्यवमस्येति युक्तम् ॥ २ ॥ कर्मेति वेदपारगाः अधीतस्य वेदस्य पारंफलवदर्थवबोधं
च्छंति प्रामुख्येति याजकाः कृत्वजः यथाविधिकल्पसूत्रार्थकश्रुत्यनतिक्रमेण न्यायोत्रतन्निर्वाहिका पूर्वमीमांसा तंचानतिक्रम्य परिक्रामंति शास्त्रोक्तस्वस्वक्रियाक्रमकालमविस्मृत्य प्रवर्तते ॥ ३ ॥

प्रवर्ग्य आराधुपकारकं कर्मविशेषम् उपसदं इष्टिविशेषम् अधिकं प्रकृत्युपदिष्टां गतिदेशात् तत्तद्विकृत्यपेक्षितो विशेषोऽधिकं कर्म ॥ ४ ॥ अभिपूज्येति तत्तत्कर्मपूजादेवतामिति शेषः यथायथा विधि प्रातःसवनं कर्मविशेषः ॥ ५ ॥ ऐंद्रः इंद्रदेवताको हविर्जागोदत्तः राजा सोमलता च अभिपुनः यावभिः संक्षुधनिः सारितसारः ॥ ६ ॥ तृतीयेति यथेत्यस्य यथाविधीत्यर्थः ॥ ७ ॥ शिक्षा क्षरसमन्वितैः शिक्षा अभ्यासकालः तत्र गृहीतानि अक्षराणि शिक्षाक्षराणित्समन्वितैः स्वरतो वर्णतश्च अहीनैरित्यावत् ऋष्यशृंगादय इत्यत्रादिशब्दः प्रधानवाची भीष्मादिश्च सुयोधन इति वत् ॥ ८ ॥ गीतिभिः सामभिः ॥ ९ ॥ नचेति अहुतं अन्यथा हुतम् स्वलितं अज्ञानतो न किमपि कर्म त्यक्तम् ब्रह्मवत् मंत्रवत् क्षेमयुक्तं क्षेमो विध्यपराधराहित्यम् यद्वा क्षेमो विघ्नराहित्यम् ॥ १० ॥

प्रवर्ग्य शास्त्रतः कृत्वा तथैवोपसदं हिजाः ॥ चक्रुश्च विधिवत् सर्वमधिकं कर्मशास्त्रतः ॥ ४ ॥ अभिपूज्यतदा दृष्टाः सर्वे च कुर्याथाविधि ॥ प्रातःसवनपूर्वा णिकर्माणि मुनिपुंगवाः ॥ ५ ॥ ऐंद्रश्च विधिवद्दत्तो राजा चाभिपुतो नयः ॥ मध्यं दिनं च सवनं प्रावर्तत यथाक्रमम् ॥ ६ ॥ तृतीयसवनं चैव राज्ञोऽस्य सुम हात्मनः ॥ चक्रुस्तेशास्त्रतो दृष्ट्वा यथा ब्राह्मणपुंगवाः ॥ ७ ॥ आह्वयं च क्रिरेतत्र शक्रादीन् विबुधोत्तमान् ॥ ऋष्यशृंगादयो मंत्रैः शिक्षाक्षरसमन्वितैः ॥ ८ ॥ गीतिभिर्मधुरैः स्निग्धैर्मंत्राङ्कनैर्यथार्हतः ॥ होतारो ददुरावात्यहविर्भागां दिवौ कसाम् ॥ ९ ॥ नचाहुतमभूत्तत्र स्वलितं वानकिंचन ॥ दृश्यते ब्रह्मवत् सर्वक्षेमयुक्तं हि चक्रिरे ॥ १० ॥ नतेष्वहः सुश्रान्तो वासुधितो वानदृश्यते ॥ नाविद्वान्ब्राह्मणः कश्चिन्नाशतानुचरस्तथा ॥ ११ ॥ ब्राह्मणा भुञ्जते नित्यं नाथवंतश्च भुञ्जते ॥ तापसा भुञ्जते चापि श्रमणाश्चैव भुञ्जते ॥ १२ ॥ दृष्ट्वाश्च व्याधिताश्चैव स्त्रीबालाश्च तथैव च ॥ अनिशं भुञ्जमानानां न दृष्टिरुपलभ्यते ॥ १३ ॥ दीयतां दीयतामन्नं वासांसि विविधानि च ॥ इति संचोदितास्तत्र तथा च कुरनेकशः ॥ १४ ॥ अन्नकूटाश्च दृश्यन्ते बहवः पर्वतोपमाः ॥ दिवसे दिवसे तत्र सिद्धस्य विधिवत्तदा ॥ १५ ॥ नानादेशादनुप्राप्ताः पुरुषाः स्त्रीगणास्तथा ॥ अन्नपानैः सुविहितास्तस्मिन् यज्ञे महात्मनः ॥ १६ ॥

नेति श्रान्तः स्वस्वार्त्विज्याशक्तः अशतानुचरः शतसेवकरहितः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणा इति त्रैवर्णि कोपलक्षणं द्विजत्वात् नाथवंतः दासाः शूद्रा इति यावत् तापसाः अदासाः शैवादिमार्गमाश्रिताः शूद्राः श्रमणाः बौद्धसंन्यासिनः यद्वा श्रमणपदं संन्यास्युपलक्षणम् ॥ १२ ॥ न दृष्टिरुपलभ्यते भोज्यसौष्ठवात् उदरपूर्णावपिरसाति शयलो ज्ञेन मानसी तृप्तिर्नोपलभ्यत इत्यर्थः यद्वा अनिशं भुञ्जाने स्वपि जनेषु यजमानस्य तृप्तिरलंबुद्धिर्नासीदित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अन्नेति लुप्तपृष्ठीकं पृथक् यदम् तस्य सिद्धस्येति पक्षस्येत्यर्थकं विशेषणम् विधिवत्सूदशास्त्रोक्तप्रकारेण सिद्धस्येत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सुविहिताः सुविहिततृप्तिकाः ॥ १६ ॥

अन्वमिति स्वाह्वन्नुक्तेतिशेषः प्रशंसाकारमाह अहोतृमाः स्मभद्रंतेइति इतिप्रशंसांराघवः शुश्रावेत्यन्वयः यद्वा विधिवत्स्वादुइत्यपिप्रशंसाकारः ॥ १७ ॥ स्वलंकृताइति अनेनराजकृतो यज्ञपरिचारकस्तत्कारोऽप्यनितः तान्यरिवेषयितृन् अन्येतत्सहायभूताः भोक्तृबाहुल्येनपरिवेषणस्यअल्पासाध्यत्वात् पाकशालातोन्नप्रापकास्तत्सहायाः अतएवतस्यस्यसाध्यत्वात्पुरुषक तुल्यम् ॥ १८ ॥ कर्मांतरेइति एकसवनं समाप्यपुनः सवनानंतरं रत्नकालागमात्पूर्वस्मिन्तरालकाले हेतुवादान्हेतूपन्यासपूर्वकान्वादांश्चक्रुः ॥ १९ ॥ संस्तरेयज्ञेप्रचोदिताः शास्त्राद्यैः ब्रूहि प्रेष्यादिशब्दैः प्रेरिताइत्यर्थः ॥ २० ॥ सदस्याविधिदर्शिनः ॥ २१ ॥ यूपोच्छ्रयेयूपोत्क्षेपणप्रेषकाले तथास्वादिरास्तावंतः षट्संख्याकावित्वसहिताः एकैकवित्वयूपसमीपेस्थिताः परेअन्ये

अन्नाहिविधिवत्स्वादुप्रशंसंतिद्विजर्षभाः ॥ अहोतृमाः स्मभद्रंतेइतिशुश्रावराघवः ॥ १७ ॥ स्वलंकृताश्चपुरुषाब्राह्मणान्यर्यवेपयन् ॥ उपासंतेचतान न्येमुचष्टमणिकुंडलाः ॥ १८ ॥ कर्मांतरेतदाविप्राहेतुवान्वहून्पि ॥ प्राहुः सुवाग्मिनोधीराः परस्परजिगीषया ॥ १९ ॥ दिवसेदिवसेतत्रसंस्तरेकु शलाद्विजाः ॥ सर्वकर्माणिचक्रुस्तेयथाशास्त्रं प्रचोदिताः ॥ २० ॥ नापडंगविदत्रासीन्नाव्रतोनावहुश्रुतः ॥ सदस्यास्तस्यवैराज्ञोनावदकुशलोद्विजः ॥ २१ ॥ प्राप्तेयूपोच्छ्रयेतस्मिन्पट्टवैल्वाः स्वादिरास्तथा ॥ तावंतोवित्वसहिताः पर्णिनश्चतथापरे ॥ २२ ॥ श्लेष्मातकमयोदिष्टोदेवदारुमयस्तथा ॥ द्वावेवतत्रविहितौचाहुव्यस्तपरिग्रहौ ॥ २३ ॥ कारिताः सर्वएवैतेशास्त्रज्ञैर्यज्ञकोविदैः ॥ शोभार्थं तस्ययज्ञस्यकांचनालंकृताभवन् ॥ २४ ॥ एकविं शतियूपास्ते एकविंशत्यरत्नयः ॥ वासोभिरेकविंशद्विरेकैकंसमलंकृताः ॥ २५ ॥ विन्यस्ताविधिवत्सर्वेशिल्पिभिः सुरुतादृढाः ॥ अष्टासयः सर्वएव श्लक्ष्णरूपसमन्विताः ॥ २६ ॥ आच्छादितास्तेवासोभिः पुष्पैर्गन्धैश्चपूजिताः ॥ सप्तर्षयोदीप्तिमंतोविराजंतेयथादिवि ॥ २७ ॥

पर्णिनः पालाशायूपास्तेपिषडितितथाशब्दार्थः ॥ २२ ॥ श्लेष्मातकोरज्जुदालस्तन्मयएकोयूपः अश्वमेधेदिष्टउपदिष्टइत्यर्थः श्लेष्मातकमयोग्रिष्ठइतिपाठेअग्रिष्ठः अग्न्यभिमुखः तथा देवदारुमयोप्यस्ति यूपः सचनैकोनापिषट्किंतुद्वौतौचव्यस्तबाहुभ्यां प्रसारितभुजाभ्यां तावदायामेनपरिग्रहः स्वीकारोययोस्तौ एवंचैकविंशतिरश्वमेधेयूपाइत्युक्तं तेचतत्सूत्रश्रुत्योः प्रसिद्धा इत्यन्यत्रविस्तरः ॥ २३ ॥ कांचनालंकृताभवन्वित्यत्रअहभावश्छांदसः शास्त्रज्ञैः शास्त्रंशिल्पशास्त्रंशुल्बशास्त्रं च ॥ २४ ॥ महोच्छ्रायपरीणाहोयूपोन्यः सर्वकांचनः यज्ञेसमभवत्तत्रशोभार्थं मुपकल्पितइतिकचित्पाठः एकेति अरत्निनामचतुर्विंशत्यंगुलयः ॥ २५ ॥ अष्टासयः अस्त्रिः कोणः तक्ष्णविशेषेण श्लक्ष्णस्पर्शवितास्वरूपेण युक्ताः ॥ २६ ॥ यथासप्तर्षयोविराजंतेतथायू पाव्यराजंतेत्यर्थः ॥ २७ ॥

इष्टका इति यथान्यायं यथासूत्रं अर्धेष्टकामंडलेष्टका इत्यश्वकारिताः शुल्बवद्विरिति शेषः अग्निः अग्न्याधारभूतो देशः सन्नात्मणैः इष्टकाभिश्चितो बद्ध इत्यर्थः शुल्बकर्मणीति पाठे शुल्बसूत्रोक्तकर्मणीत्यर्थः केचित्तु तत्र इष्टकावद्धे देशे अग्निश्चितः स्थापित इत्यर्थ इत्याहुः ॥ २८ ॥ सचित्यः अग्निः संचितः स्थापितः कथं संचित इत्यत्राह गरुडः गरुडसंस्थानः रुक्मपक्षः सहस्रं हिरण्यशल्कैः प्रतिदिशमग्निप्रोक्षतीति सूत्राद् रुक्मपक्षत्वमिति केचित् अत्र पक्षे त्रिगुणोष्टादशात्मक इत्यस्य असामंजस्यं मत्वा चितदेशविशेषणानीमानि स्वर्णेष्टकाभिः पक्षनिर्माणाद् रुक्मपक्षत्वमित्यन्ये त्रिगुणः प्रस्तारः तदेवाह अष्टादशात्मक इति षट्चित्तयो जवन्तीति प्रकृतौ उक्तेरिति भावः ॥ २९ ॥ यथाशास्त्रं इंद्रायराज्ञे इत्याद्यनुवाकैः प्रतिपादिताः ॥ ३० ॥ शामित्रे मारणविशसनादिकर्मणि ॥ ३१ ॥ नियतं वद्धं अश्वरत्ने पूज्यं न्येत्यनियतमित्यनुकर्षः ॥ ३२ ॥ कौसल्येति परिचर्यप्रोक्षणादिना संस्कृत्य त्रिभिः रुपाणैः असिभिः एनं अश्वं विशशास अस्य विशसनं कृतवती महिष्यश्वास्यासिना

इष्टकाश्च यथान्यायं कारिताश्च प्रमाणतः ॥ चितोऽग्निर्वाहणैस्तत्र कुशलैः शिल्पकर्मणि ॥ २८ ॥ सचित्यो राजसिंहस्य संचितः कुशलैर्द्विजैः ॥ गरुडोरुक्मपक्षो वै त्रिगुणोष्टादशात्मकः ॥ २९ ॥ नियुक्तास्तत्र पशवस्तत्तदुद्दिश्य दैवतम् ॥ उरगाः पक्षिणश्चैव यथाशास्त्रं प्रचोदिताः ॥ ३० ॥ शामित्रे तु हयस्तत्र तथा जलचराश्च ये ॥ ऋषिभिः सर्वमेवैतन्नियुक्तं शास्त्रतस्तदा ॥ ३१ ॥ पशूनां त्रिशतं तत्र यूपे पुनियतं तदा ॥ अश्वरत्नोत्तमं तत्र राज्ञो दशरथस्य ह ॥ ३२ ॥ कौसल्या तं हयं तत्र परिचर्य समंततः ॥ रुपाणैर्विशशासैर्न त्रिभिः परमयामुदा ॥ ३३ ॥ पतत्रिणा तदा सार्धं सुस्थितेन च चेतसा ॥ अवसद्रजनीमेकां कौसल्या धर्मकाम्यया ॥ ३४ ॥ होताऽध्ययुस्तथा द्वाता हयेन समयोजयन् ॥ महिष्या परिवृत्त्याथ वावाताम परां तथा ॥ ३५ ॥

कल्पयन्तीति सूत्रात् ॥ ३३ ॥ पतत्रिणेति पुरा अश्वानां पक्षाः संतीति प्रसिद्धा एव वादः पतत्रिणा गरुडवेगेनेत्यर्थ इत्यन्ये सुस्थितेन स्थिरेण चेतसा उपलक्षिता सती कौसल्या धर्मेच्छया एकां रजनीं अश्वेन सह अवसत् ॥ ३४ ॥ अथ होतादयः महिष्या कृताभिषेकया परिवृत्त्या राज्ञो भोगाद् द्विहृत्कृतया दास्या च सह वावातां राज्ञो वल्लभां भुजिष्यां अश्वेन समयोजयन्ति संबंध इति केचित् अपरे तु वावाताशब्दो राज्ञो मध्यमजातीयद्वितीयजात्यावाची तदुक्तमेतरेयब्राह्मणभाष्ये तृतीयपंचिकास्थद्वाविंशतिखंडस्थवावातेति प्रतीकव्याख्यानावसरे राज्ञां हि त्रिविधाः स्त्रिय उत्तममध्यमा धमजातीयास्तासां मध्ये उत्तमजातेः क्षत्रियायामहिषीति नाम मध्यमजाते वैश्यायावावातेति अधमजातेः शूद्रायाः परिवृत्तिरिति अतएवाश्वलायनसूत्रे दशमाध्यायेऽष्टमखंडस्थवावातेति प्रतीकं गृहीत्वा द्वितीयाचार्येति व्याख्यातं नारायणवृत्तिकृता ॥ ३५ ॥

वपांचंद्राख्यमेदः चंद्रनाममैदोस्तितदुद्धरतिनास्यवपाविद्यते इति सूत्रात् परमेणश्रौतप्रयोगचातुर्येणसंपन्नोयुक्तः ॥ ३६ ॥ नराधिपौदशरथः ॥ ३७ ॥ हयस्येति सर्वाणिब्राह्मणाइत्यत्र गुरोरपिलघूच्चरणनयालघुकार्यकरत्वस्यच्छंदःशास्त्रेउक्तत्वान्छंदोभंगः ॥ ३८ ॥ पुक्षेति अन्येषांअश्वमेधातिरिक्तयज्ञानां पाशुकंहविःपुक्षशाखासुनिधायअवदीयते अश्वमेधेप्रधानस्यपशोरश्वस्यहविर्जागोवैतसेकटेनिधायअवदातव्यइष्यते ॥ ३९ ॥ ज्यहइति अश्वमेधस्यत्रीणिसवनीयान्यहानिइतिकल्पसूत्रेणतन्मूलब्राह्मणैश्चअश्वमेधस्यहःसंख्यातउक्तः सवनीयाङ्गां

पतत्रिणस्तस्यवपामुद्भूत्यनियतेंद्रियः ॥ ऋत्विक्परमसंपन्नःश्रपयामासशास्त्रतः ॥ ३६ ॥ धूमगंधंवपायास्तुजिघ्रतिस्मनराधिपः ॥ यथाकालंयथान्यायंनिर्णुदन्पापमात्मनः ॥ ३७ ॥ हयस्ययानिचांगानितानिसर्वाणिब्राह्मणाः ॥ अग्नौप्रास्यंतिविधिवत्समस्ताःषोडशर्त्विजः ॥ ३८ ॥ पुक्षशाखासुयज्ञानामन्येषांक्रियतेहविः ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यवैतसोभागइष्यते ॥ ३९ ॥ ज्यहोश्वमेधःसंख्यातःकल्पसूत्रेणब्राह्मणैः ॥ चतुष्टोममहस्तस्यप्रथमंपरिकल्पितम् ॥ ४० ॥ उक्थ्यंहितीयंसंख्यातमतिरात्रंतथोत्तरम् ॥ कारितास्तत्रबहवोविहिताःशास्त्रदर्शनात् ॥ ४१ ॥ ज्योतिष्टोमायुषीचैवमतिरात्रौचनिर्मितौ ॥ अभिजिह्विश्चजिह्वैवमाभोर्यामौमहाक्रतुः ॥ ४२ ॥ प्राचीहोत्रेददौराजादिशंसकुलवर्धनः ॥ अध्वर्यवेप्रतीचींतुब्रह्मणेदक्षिणांदिशम् ॥ ४३ ॥ उद्गात्रेतुतथोदीचींदक्षिणैषाविनिर्मिता ॥ अश्वमेधेमहायज्ञेस्वयंभूविहितेपुरा ॥ ४४ ॥ क्रतुंसमाप्यतुतदान्यायतःपुरुषर्षभः ॥ ऋत्विजश्चतुर्वुवन्सर्वेराजानंगतकिल्बिषम् ॥ ४५ ॥ भवानेवमर्हीकृत्स्नामेकोरक्षितुमर्हति ॥ नभूम्याकार्यमस्माकंनहिशक्ताःस्मपालने ॥ ४६ ॥

प्राधान्यात् तानिज्यहोरात्राणिगणयति चतुष्टोमशब्देनअग्निष्टोमः ॥ ४० ॥ उत्तरंतृतीयशास्त्रदर्शनाद्विहिताबहवःप्रधानाःऋतवस्तत्रकारिताः ॥ ४१ ॥ तानाह ज्योतिरित्यादि आयुरायुष्टोमः अतिरात्रावितिद्विवचनात्अतिरात्रस्यद्विःप्रयोगः तथाआभोर्यामाविति महाक्रतुरितिजातावेकवचनं एतेमहाक्रतवइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ प्राचीमिति ॥ ४३ ॥ विनिर्मिताकल्पेषुविहितास्वयंभूविहिते प्रजापतिरश्वमेधमसृजतेतिश्रुतेः ॥ ४४ ॥ क्रतुमिति धरांचतुर्दिगवच्छिन्नाम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भवानिति भोगैकप्रयोजनत्वाद्भूमेस्तयास्माकंनकिंचित्प्रयोजननापिचोरादिभ्योरक्षणेवयंशक्ताः ॥ ४७ ॥

तत्र हेतुमाह रता इति स्वाध्यायो वेदाध्ययनं तेन दंडादावस्माकमधिकारोपिनेति ध्वनितं भूमिपेत्यनेन तवैवैषायोग्येति त्वमेव निष्क्रयेण पुनरिमां गृहाणेति सूचितं तदाह निष्क्रयमिति मूल्यमित्यर्थः
ननु तु वो मूल्यं दातुमशक्यं अतः किंचिदेवेति ॥ ४८ ॥ किंचित्पदार्थानाह मणिरत्नं अनर्घ्यरत्नं तस्यापि राजार्हत्वादाह सुवर्णमिति यद्वा समुद्यतं उपस्थितं यत्किंचिदेव भवच्छक्यमित्यर्थः
॥ ४९ ॥ शतसहस्राणि दशलक्षमिति यावत् ॥ ५० ॥ सुवर्णं षोडशमाषकं चतुर्गुणं चत्वारिंशत्कोटिं ततः सर्वेऽक्रत्विजः सहिताः दक्षिणाप्राप्तं सर्वं वसुधनमंगीकृत्य विभागाय ऋष्यशृंगवसिष्ठाभ्यां

रताः स्वाध्यायकरणेन वयं नित्यं हि भूमिप ॥ निष्क्रयं किंचिदेव हेतुप्रयच्छतु भवानिति ॥ ४८ ॥ मणिरत्नं सुवर्णं वा गावो यद्वा समुद्यतम् ॥ तत्प्रयच्छतु नृपश्रे
ष्ठधरण्यान प्रयोजनम् ॥ ४९ ॥ एवमुक्तो नरपतिर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ गवां शतसहस्राणि दशतेभ्यो ददौ नृपः ॥ ५० ॥ दशकोटिं सुवर्णं स्य रजतस्य च
तुर्गुणम् ॥ ऋत्विजस्तु ततः सर्वं प्रददुः सहिता वसु ॥ ५१ ॥ ऋष्यशृंगाय मुनये वसिष्ठाय च धीमते ॥ ततस्तेन्यायतः कृत्वा प्रविभागं द्विजोत्तमाः ॥ ५२ ॥
सुप्रीतमनसः सर्वे प्रत्युचुर्मुदिताभृशम् ॥ ततः प्रसर्पकेभ्यस्तु हिरण्यं सुसमाहितः ॥ ५३ ॥ जांबूनदं कोटिं संख्यं ब्राह्मणेभ्यो ददौ तदा ॥ दरिद्राय द्विजाया
यहस्ताभरणमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ कस्मैचिद्वाचमानाय ददौ राघवनंदनः ॥ ततः प्रीतेषु विधिवद्विजेषु द्विजवत्सलः ॥ ५५ ॥ प्रणाममकरोत्तेषां हर्षव्याकुलि
तैर्द्वियः ॥ तस्याशिषोथविविधा ब्राह्मणैः समुदाहृताः ॥ ५६ ॥ उदारस्य नृवीरस्य धरण्यां पतितस्य च ॥ ततः प्रीतमनाराजा प्राप्य यज्ञमनुत्तमम् ॥ ५७ ॥
पापापहं स्वर्नयनं दुस्तरं पार्थिवर्षभैः ॥ ततो ब्रवीद्दृष्यशृंगं राजा दशरथस्तदा ॥ ५८ ॥ कुलस्य वर्धनं तत्तु कर्तुमर्हसि सुव्रत ॥ तथेति च सराजानमुवाच
द्विजसत्तमः ॥ ५९ ॥ भविष्यति सुताराजं श्वत्वारस्ते कुलोद्बहाः ॥ ६० ॥

प्रददुस्तस्य पुरोन्यस्तवंतः ॥ ५१ ॥ तदाह ऋष्येति प्रविभागं कृत्वा वसिष्ठादिद्वारा विभज्य गृहीत्वेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ सुप्रीतेति संतुष्टाः संतः अत्यंतमुदिताः स्मृत्युचुः राजानमिति शेषः प्रसर्पकेभ्यः
अभ्यागतेभ्यः ॥ ५३ ॥ जांबूनदं जंबूनदीप्रभवमुवर्णं कोटिशब्दोऽनंतवाची अथ सर्वदक्षिणादानानंतरं याचमानाय दरिद्राय कस्मैचिद्वातव्यवस्त्वंतराभावात् हस्ताभरणमेव ददौ ॥ ५४ ॥
ततः तेन हस्ताभरणदानेनेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ विविधाः आशिषः आब्रह्मन्नायुष्मंत इत्याद्याः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ स्वर्नयनं स्वर्गप्रापकं दुस्तरं प्राकृतैराजभिरप्राप्तसमाप्तिकम् ॥ ५८ ॥ कुलस्य वर्धनं ता
दृशं कर्म ॥ ५९ ॥ ६० ॥

पुनरप्युवाच पुत्रजनककर्मणेपुनरपिप्रेरयामासेत्यर्थः यद्यपिपुत्रकामेष्ट्यैवपुत्रावामिःसंभवतितथापितपोरतस्यवैश्यस्यश्रावणस्यवधेतद्वियोगातुरतपोरततन्मातापितृमरणेनचब्रह्मवधसमपा
 पोत्सन्धानायायश्चित्तत्वेनाश्वमेधानुष्ठानं बोध्यम् ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीरामा० वा० आ० वा० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मेधावीति मेधावीशेषवेदशारवाधारणयो
 ग्यवृद्धिमात्रवेदज्ञः स्वरूपतोर्थतश्चवेदतत्त्ववित्सकप्यशृंगः प्रतिश्रुतार्थनिर्वाहाय किं कर्तव्यमिति निश्चेतुं किंचित्कालं ध्यात्वा समाधिकत्वाद् इदमुत्तरं इदमिह उत्तरानुष्ठेयकृत्यमिति निश्चित्य पश्चा
 लब्धसंज्ञः समाध्युत्थितस्तं नृपमब्रवीत् ॥ १ ॥ किमब्रवीत्तदाह इष्टिमिति पुत्रीयां पुत्रप्रसक्तकारणभूतां पुत्रकारणात् पुत्रप्राप्तिहेतोः अथर्ववेदप्रोक्तैर्मन्त्रैर्विधानतः कल्पसूत्रतः सिद्धानियतफलत्वे
 सतस्य वाक्यं मधुरं निशम्य प्रणम्य तस्मै प्रयतो नृपेन्द्रः ॥ जगाम हर्षपरमं महात्मा तमृष्यशृंगं पुनरप्युवाच ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा० वा० आ० बाल
 कांडे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मेधावीतु ततो ध्यात्वा स किंचिदिदमुत्तरम् ॥ लब्धसंज्ञस्ततस्तं तु वेदज्ञो नृपमब्रवीत् ॥ १ ॥ इष्टितेऽहं करिष्या
 मिपुत्रीयां पुत्रकारणात् ॥ अथर्वशिरसि प्रोक्तैर्मन्त्रैः सिद्धां विधानतः ॥ २ ॥ ततः प्राक्रमदिष्टितां पुत्रीयां पुत्रकारणात् ॥ जुहावाग्नौ च तेजस्वीमंत्रदृष्टे
 न कर्मणा ॥ ३ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ भावप्रतिग्रहार्थं वै समवेता यथाविधि ॥ ४ ॥ ताः समेत्य यथान्यायं तस्मिन्सदसि देवताः ॥
 अब्रुवँलोककतीरं ब्रह्माणं वचनं ततः ॥ ५ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन रावणो नाम राक्षसः ॥ सर्वांस्त्रोवाधते वीर्याच्छासितुं तं शक्नुमः ॥ ६ ॥ त्वया तस्मै वरो
 दत्तः प्रीतेन भगवंस्तदा ॥ मानयंतश्च तं नित्यं सर्वतस्तस्य क्षमामहे ॥ ७ ॥ उद्वेजयति लोकां स्त्रीनुच्छिन्नान् द्वेष्टि दुर्मतिः ॥ शक्रं त्रिदशराजानं प्रधर्षयितुमि
 च्छति ॥ ८ ॥ ऋषीन् यक्षान्सगंधर्वान् ब्राह्मणान्सुरांस्तदा ॥ अतिक्रामति दुर्धर्पो वरदानेन मोहितः ॥ ९ ॥ नैनं सूर्यः प्रतपति पार्श्वे वाति न मारुतः ॥ चलो
 मिमालीतं दृष्ट्वा समुद्रोऽपि न कं पते ॥ १० ॥ तन्महन्नोभयंतस्माद्राक्षसाद्वोरदर्शनात् ॥ वधार्थं तस्य भगवन्नुपायं कर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 न प्रसिद्धा मिष्टिकरिष्यामीत्युक्तेति शेषः ॥ २ ॥ तत इति मंत्रदृष्टेन मंत्रपूर्वकतया कल्पसूत्रे दृष्टेन ॥ ३ ॥ तत इति तत्रेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ता इति समेत्य अंतर्धानशक्त्या इतरानवलोकयितुमिति शेषः ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥ कुतस्तस्य युष्मद्राधनक्षमकीर्यलाभ इत्यत आह त्वयेति मानयंतः सर्वदेवतावध्यत्वरूपत्वद्वत्तत्वरं परिपालयंत इत्यर्थः ॥ ७ ॥ उच्छिन्नान्संपत्त्यादिभिरधिकान् त्रिदशराजानमितिसमा
 सातोऽनित्यत्वान्न कृतः प्रधर्षयितुमिच्छतीत्युक्तेरेतदुत्तरकालमिद्रजित्कृतं इदं बंध इति ज्ञायते ॥ ८ ॥ असुरान् राहुप्रमुखान् ॥ ९ ॥ प्रतपति प्रतापयतीत्यर्थः क्रौर्यातिशयश्चातकमेतज्जातीयं न
 वातिनाधिकवाति च चलो मिमालास्वजावोऽपि न कं पते इति विरोधात् लंकारः ॥ १० ॥ तत्तस्मात्कारणात् तस्मादुक्तगुणविशिष्टात् ॥ ११ ॥

एवमिति भगवान्ब्रह्मेतिशेषः हंत्यनुकंपायाम् ॥ १२ ॥ तेनेति तत्तथास्त्वित्युक्तमितियोजना ॥ १३ ॥ नेति तदावरणसमये मृत्युर्मृत्युजनकः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरेसर्वदेवतासंतोष
 काले विष्णुःसदाभूभारोद्धारादिकर्ता ॥ १६ ॥ वैनतेयोगरुहः केयूरबाहुभूषणम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मणाचेति बंधमानइत्यनुकूप्यते समागत्येति सब्रह्मभिर्देवैर्मिलित्वासमाहितोदेवकार्यतत्परः स
 मभिपूयसम्यक्स्तुत्वा सन्तताःप्रणताः ॥ १८ ॥ त्वामिति अस्मद्गुःखहरणस्यत्वदेकसाध्यत्वात्अवतर्तुनियोक्ष्यामहे तदेवाह राज्ञइत्यादिना ॥ १९ ॥ धर्मज्ञस्येत्यादिराजविशेषणानि क्री
 एवमुक्तःसुरैःसर्वैश्चित्तयित्वाततोब्रवीत् ॥ हंतायंविदितस्तस्यवधोपायोदुरात्मनः ॥ १२ ॥ तेनगंधर्वयक्षाणांदेवतानांचरक्षसां ॥ अवध्योऽस्मीति
 वागुक्तातथेत्युक्तंचतन्मया ॥ १३ ॥ नाकीर्तयदवज्ञानात्तद्रक्षोमानुपांस्तदा ॥ तस्मात्समानुपाद्वध्योमृत्युर्नान्योस्यविद्यते ॥ १४ ॥ एतच्छ्रुत्वाप्रियं
 वाक्यंब्रह्मणासमुदाहृतम् ॥ देवामहर्षयःसर्वेप्रहृष्टास्तेभवन्स्तदा ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरेविष्णुरुपयातोमहाद्युतिः ॥ शंखचक्रगदापाणिःपीतवासाज
 गत्पतिः ॥ १६ ॥ वैनतेयंसमारुह्यभास्करस्तोयदंयथा ॥ तमहाटककेयूरोबंधमानःसुरोत्तमैः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणाचसमागत्यतत्रतस्थौसमाहितः ॥ त
 मब्रुवन्सुराःसर्वेतमभिपूयसन्नताः ॥ १८ ॥ त्वानियोक्ष्यामहेविष्णोर्लोकानांहितकाम्यया ॥ राज्ञोदशरथस्यत्वमयोध्याधिपतेर्विभो ॥ १९ ॥ धर्म
 ज्ञस्यवदान्यस्यमहर्षिसमतेजसः ॥ अस्यभार्यासुतिस्तपुद्रीश्रीकीर्त्युपमासुच ॥ २० ॥ विष्णोपुत्रत्वमागच्छकृत्वात्मानंचतुर्विधम् ॥ तत्रत्वंमानुषो
 भूत्वाप्रवृद्धलोककंटकम् ॥ २१ ॥ अवध्यंदेवतैर्विष्णोसमरेजहिरावणम् ॥ सहिदेवान्सगंधर्वांसिद्धांश्चक्रपिसत्तमान् ॥ २२ ॥ राक्षसोरावणोमू
 र्खावीर्योद्रिकेणबाधते ॥ ऋषयश्चततस्तेनगंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ २३ ॥ क्रीडंतोनंदनवनेरौद्रेणविनिपातिताः ॥ वधार्थंवयमायातास्तस्यवैमुनिभिः
 सह ॥ २४ ॥ सिद्धगंधर्वयक्षाश्चततस्त्वांशरणंगताः ॥ त्वंगतिःपरमादेवसर्वेषांनःपरंतप ॥ २५ ॥

श्रीत्यादिराजपत्नीविशेषणंचअवतारयोग्यताध्वननाय ॥ २० ॥ आत्मानंसोपकरणमात्मानं अन्येद्युःपांचजन्यात्माकैकेय्यांभरतोभवत् तदन्येद्युःसुमित्रायामनंतात्माचलक्ष्मणः सुदर्शना
 माशचुघ्नोद्वैजातौयुगपयियेइतिपाद्भोक्तेः अब्रात्मानमित्युक्त्याशंखचक्रानंतानामपिभगवद्रूपतासूचिता हुंकारेणभवानिवपांचजन्यःशब्दमात्रेणसकलभुवनक्षोभकत्वाद्विष्णुतुल्यएवेतिबो
 ध्यं चतुर्विधमिति चातुर्विध्यविधानंरावणेन्द्रजिह्ववणगंधर्ववधादीनांप्रत्येकंदेवकार्यरूपाणांसद्भावात् ॥ २१ ॥ कुतोममैवनियोगस्तत्राह अवध्यमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ रौद्रेणकृत्याकृत्यवि
 चारगुन्येन वधार्थंवधप्रार्थनार्थम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

वधायेति वृणांलोके इत्यस्य अवतरितुमिति शेषः ॥ २६ ॥ धर्मसंहितान् धर्मसंहितानित्यर्थः धर्मसंहितमिति वा पाठः ॥ २७ ॥ २८ ॥ हत्वेति हत्वा वत्स्यामीति योजना ॥ २९ ॥ ३० ॥ मानुष्ये इति मनु
 प्यलोके यथा देवैराज्ञप्तं तथा आत्मनो जन्मभूमिचितया मासयोग्यत्वेन विचारयामास ततः विचारानंतरम् ॥ ३१ ॥ रोचयामास ऐच्छत् स्तुतिभिस्तुष्टुः ॥ ३२ ॥ स्तुत्वा च यदूचुस्तदाह तमिति
 रावण उद्धरसमूलमुन्मूलय विरावण विशेषेण त्रिलोकीकंदनं तपस्विनां भयावहमित्यन्वयः रावणस्मरणेनातिभीतचित्तानां देवानामुक्तौ तमित्यस्य पुनरुक्तिर्न दोषाय अत्र इंद्रादिदेवानां संपिताम
 वधाय देवशत्रूणां वृणांलोके मनः कुरु ॥ एवं स्तुतस्तु देवेशो विष्णुस्त्रिदशपुंगवः ॥ २६ ॥ पितामहपुरोगांस्तान्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अब्रवीत्त्रिदशान्सर्वा
 न्समेतान् धर्मसंहितान् ॥ २७ ॥ भयं त्यजत भद्रं वोहितार्थं युधिरावणम् ॥ सपुत्रपौत्रसामात्यं समं त्रिज्ञातिबांधवम् ॥ २८ ॥ हत्वा क्रूरं दुराधर्षं देवर्षीणां
 भयावहम् ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ २९ ॥ वत्स्यामि मानुषे लोके पालयन् पृथिवीमिमाम् ॥ एवं दत्त्वा वरं देवो देवानां विष्णुरात्मवान्
 ॥ ३० ॥ मानुष्ये चितयामास जन्मभूमि मथात्मनः ॥ ततः पद्मपलाशाक्षः कृत्वा आत्मानं चतुर्विधम् ॥ ३१ ॥ पितरं रोचयामास तदा दशरथं नृपम् ॥ ततो
 देवर्षिगंधर्वाः सरुद्राः साप्सरोगणाः ॥ स्तुतिभिर्दिव्यरूपाभिस्तुष्टुवुर्मधुसूदनम् ॥ ३२ ॥ तमुद्धतं रावणमुग्रतेजसं प्रवृद्धदर्पं त्रिदशेश्वरद्विषम् ॥ विरा
 वणं साधुतपस्विकं कंटकं तपस्विनामुद्धरतं भयावहम् ॥ ३३ ॥ तमेव हत्वा सबलं सबांधवं विरावणं रावणमुग्रपौरुषम् ॥ स्वर्लोकमागच्छ गतज्वरश्चिरं
 सुरेंद्रगुप्तं गतदोषकल्मषम् ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ततो नारा
 यणो विष्णुर्नियुक्तः सुरसत्तमैः ॥ जानन्नपि सुरानेवं श्लक्ष्णं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ उपायः को वधेत स्य राक्षसाधिपतेः सुराः ॥ यमहंतं समास्थाय निह
 न्याच्छपिकंठकम् ॥ २ ॥

हानानियोजकत्वं विभोश्च नियोज्यत्वं न दोषो लीलात्वादित्यन्यत्र विस्तरः ॥ ३३ ॥ तमिति तंहत्वेत्यन्वयः सबांधवमित्यनेन लवणादिवधसूचनं हे सुरेंद्र उपेंद्र गुप्तं अर्थाच्च येति शेषः गतदोषक
 ल्मषं दोषारागादयस्तद्रूपकल्मषहीनं स्वर्लोकं वैकुण्ठारख्यं गतज्वरः स्वभावतो निवृत्ताशेषतापः ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० रा० वा० आ० वा० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इ
 ति नियुक्तः प्रार्थितः यद्वा आज्ञप्त इत्यर्थः अतएव जानन्नपि वधोपायमज्ञावतेषामविनीतत्वं लज्जापरिहाराय तान्पच्छेत्यर्थः जानन्वधोपायमिति शेषः ॥ १ ॥ उपाय इति यमुपायमास्था
 यतमहं निहन्त्यां सतस्य वधे उपायः क इत्यन्वयः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ सहीति लोकपूर्वजः सर्वलोकसमष्टित्वात् हिरण्यगर्भः समवर्ततायेदिति श्रुतेः यद्वा ब्रह्माचतुर्मुखः लोकपूर्वजत्वं च हिरण्यगर्भतादात्म्याध्यासेन ॥ ४ ॥ संतुष्ट इति मानुषभिन्नेभ्यः प्राणिमात्रेभ्यो भयं न भवेदिति वरं ददावित्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ दृष्टः निश्चितः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सचापीति दशरथोपीत्यर्थः तस्मिन्काले भगवदवतितीर्षाकाले पुत्रियामिति द्रुपदश्चादसः ॥ ९ ॥ स इति निश्चयं अवतारविषयम् आमन्त्र्य साधयामीत्युक्तेत्यर्थः अंतर्धानंगत इति तस्मादेव समाजादिति शेषः ॥ १० ॥ तत इति अंतर्धानानंतरमित्यर्थः अंतर्धाय भगवानेव स्वतेजः संभृतपायसमादाय ह

एवमुक्ताः सुराः सर्वे प्रत्यूचुर्विष्णुमव्ययम् ॥ मानुषं रूपमास्थाय रावणं जहिसंयुगे ॥ ३ ॥ सहितेपेतपस्तीव्रं दीर्घकालमरिंदमः ॥ येन तुष्टो भवद्वह्मालो ककृल्लोकपूर्वजः ॥ ४ ॥ संतुष्टः प्रददौ तस्मै राक्षसाय वरं प्रभुः ॥ नानाविधेभ्यो भूतेभ्यो भयं नान्यत्र मानुषात् ॥ ५ ॥ अवज्ञाताः पुरातेन वरदाने हि मानवाः ॥ एवं पिता महात्तस्माद्वरदानेन गर्वितः ॥ ६ ॥ उत्सादयति लोकां स्त्रीन्स्त्रियश्चाप्युपकर्षति ॥ तस्मात्तस्य वधो दृष्टो मानुषेभ्यः परंतप ॥ ७ ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सुराणां विष्णुरात्मवान् ॥ पितरं रोचयामास तदा दशरथं नृपम् ॥ ८ ॥ सचाप्यपुत्रो नृपतिस्तस्मिन्काले महाद्युतिः ॥ अयजत्पुत्रियामिष्टिपुत्रेप्सुररिसूदनः ॥ ९ ॥ सकृत्वा निश्चयं विष्णुरामं च पितामहम् ॥ अंतर्धानंगतो देवैः पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ १० ॥ ततो वै यजमानस्य पावकादतुललक्षणसंपन्नं दिव्याभरणभूषितम् ॥ शैलशृंगसमुत्सेधं दृष्ट्वा शार्दूलविक्रमम् ॥ ११ ॥ दिवाकरसमाकारं दीप्तानलशिखोपमम् ॥ तप्तजांबूनदमयीं राजतां तपरिच्छदाम् ॥ १२ ॥ दिव्यपायससंपूर्णां पात्रीं पत्नीमिव प्रियाम् ॥ प्रगृह्य विपुलां दोर्भ्यां स्वयं मायामयीमिव ॥ १३ ॥

ताम्रेः सकाशात्पादुर्भवति स्म नक्षत्रस्य भगवत्तेजोधारणेशक्तिरस्ति तदेवाह महद्भूतमिति एको विष्णुर्महद्भूतमित्युक्तेः अतुलप्रभं विद्युदादिवत् दृष्टिप्रतिघातकतेजोवत् भूतप्राणी ॥ ११ ॥ कणकणवर्णम् स्निग्धाश्चक्रणाः हर्यक्षस्य सिंहस्येव तनुजाः लोमानि दम्शप्रवराः मूर्द्धजाः केशाश्च यस्य तत् मुखस्थरो माणि दम्शप्रवरो मुखस्थं व्यामरोम ॥ १२ ॥ समुत्सेध उच्छ्रायः दृष्ट्वा शार्दूलविक्रमः पादविन्यासो यस्य तत् ॥ १३ ॥ दिवाकर इति तद्वत्प्रभं डलव्याप्तम् तैक्ष्ण्ये दृष्टांतो दीप्तानलस्येति तमेति राजतोरजतविकारः अंतपरिच्छदः पिधानपात्रं यस्यास्ताम् ॥ १४ ॥ पात्रीति लिङ्गसामान्यादुत्प्रेक्षते पत्नीमिवेति प्रगृह्येति स्वयंदोर्भ्यां प्रगृह्य प्रादुर्भूतमित्यन्वयः मायामयीमिव इवशब्द एवार्थे भगवतो मायैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

दशरथसमवेक्ष्येत्यन्वयः प्राजापत्यं प्रजापतिना प्रेषितम् प्रजापतेः प्रजापालकाद्विष्णोः संभूतम् तद्रूपमित्यर्थः ॥ १६ ॥ ततः परंप्राजापत्यं मां विद्धीति तदुक्त्यनंतरम् पूर्वकृत्या तद्वती एव तद्वच
नस्तव ज्योत्स्नं निमित्तं उवाचेत्यर्थः ॥ १७ ॥ देवानर्चयता हयमेधेनेति शेषः ॥ १८ ॥ देवनिर्मितं देवेन प्रजापतिना निर्मितम् धन्यं प्रशस्तम् ॥ १९ ॥ भार्याणाम् संबंधसामान्येष्वपि भार्याभ्यश्च
त्यर्थः आनुरुप्यं महिषीत्वयशःशीलगुणादिना ॥ २० ॥ हिरण्यमयी हिरण्यविकाराम् ॥ २१ ॥ मुदेति अभिप्रदक्षिणं पुनः पुनः प्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥ वित्तं धनम् ॥ २३ ॥ अद्भुतप्रख्यं अद्भुताका

समवेक्ष्या ब्रवीद्वाक्यमिदं दशरथं नृपम् ॥ प्राजापत्यं नरं विद्धि मामिहाभ्यागतं नृप ॥ १६ ॥ ततः परंतदाराजा प्रत्युवाच कृतांजलिः ॥ भगवन् स्वांगतं ते
स्तुकिमहं करवाणिते ॥ १७ ॥ अथो पुनरिदं वाक्यं प्राजापत्यो नरो ब्रवीत् ॥ राजन्नर्चयता देवानघ प्राप्तमिदं त्वया ॥ १८ ॥ इदं तु नृप शार्दूलपायसं देव
निर्मितम् ॥ प्रजाकरं गृहाण त्वंधन्यमारोग्यवर्धनम् ॥ १९ ॥ भार्याणामनुरूपाणामश्नीतेति प्रयच्छवै ॥ तासु त्वं लप्स्यसे पुत्रान्यदर्थं यजसे नृप ॥ २० ॥
तथेति नृपतिः प्रीतः शिरसा प्रतिगृह्यताम् ॥ पार्त्री देवान्नसंपूर्णां देवदत्तां हिरण्यमयीम् ॥ २१ ॥ अभिवाद्य च तद्रूपं तद्भुतं प्रियदर्शनम् ॥ मुदा परमया
युक्तश्चकाराभिप्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥ ततो दशरथः प्राप्य पायसं देवनिर्मितम् ॥ बभूव परमप्रीतः प्राप्य वित्तमिवाधनः ॥ २३ ॥ ततस्तदद्भुतप्रख्यं भूतं पर
मभास्वरम् ॥ संवर्तयित्वा तत्कर्म तत्रैवांतरधीयत ॥ २४ ॥ हर्षरश्मिभिरुद्योतंतस्यांतःपुरमावभौ ॥ शारदस्याभिरामस्य चंद्रस्येवनभौ शुभिः ॥ २५ ॥
सौतः पुरं प्रविश्यैव कौसल्यामिदमब्रवीत् ॥ पायसं प्रतिगृहीष्वपुत्रीयं त्विदमात्मनः ॥ २६ ॥ कौसल्यायै नरपतिः पायसार्धं ददौ तदा ॥ अर्धादर्थं ददौ
वापि सुमित्रायै नराधिपः ॥ २७ ॥ कैकेयै चावशिष्टार्धं ददौ पुत्रार्थकारणात् ॥ प्रददौ चावशिष्टार्धं पायसस्यामृतोपमम् ॥ २८ ॥

रम् संवर्तयित्वा समाप्य कर्म पायसदानरूपम् तत्रैव अग्रिकुंड एव ॥ २४ ॥ हर्षरश्मिभिर्हर्षोद्भूतमुखकांतिभिः उद्योतंत्योतमानं अंतःपुरं तद्वर्तिस्त्रीजातं शारदचंद्रस्य अंशुभिर्नभ इवेत्यन्वयः ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ कौसल्यायै इति अर्थशब्दोऽत्र समप्रविभागवाची अर्धादर्थं तुरीयांशमित्यर्थः ॥ २७ ॥ अवशिष्टार्धं अवशिष्टस्य चतुर्थांशस्य अर्थम् अष्टमांशमित्यर्थः पुनरवशिष्टार्धं अष्टमांशम् ॥ २८ ॥

अनुचित्येति कैकेय्यपेक्षया ज्येष्ठत्वं कौसल्यापेक्षया कनिष्ठत्वं च सुमित्राया विचार्यपादोनां शार्धदानम् तस्यैकनिष्ठत्वाच्च कैकेय्यै अष्टमांशदानम् बहुभायां संभोगकर्मणि पक्षपातो न धर्मवि
 तागकर्मणि एवं च भरतश्चतुष्पादस्यार्धमर्धमित्याहुः अपरेतुरामभरतौ प्रत्येकं व्यंशौ लक्ष्मणश्चतुष्पादस्यार्धमर्धमित्याहुः तथाहि कौसल्यायै दत्तार्धस्य अर्धादर्थं चतुर्थं शरूपं सुमित्रायै दत्तवान्
 कौसल्ययादापितवानित्यर्थः एवं कैकेय्यै कौसल्यादत्तार्धावशिष्टमर्धददौ ततः कौसल्यादत्तावशिष्टस्यैकैकेय्यै दत्तस्य यदर्थं तदर्थं विचार्य पुनरपि सुमित्रायै ददौ तथादापयामासेत्यर्थः अत्रार्ध
 पदावृत्तिर्विध्या तदुक्तं कालिदासेन सतेजोवैष्णवं पत्न्योर्विभजे चरुसंज्ञितम् द्यावापृथिव्योः प्रत्ययमहर्षतिरिवातपम् अर्चितानस्य कौसल्याप्रिया कैकेयवंशजा अतः संभावितां ताभ्यां सुमित्रा
 मैच्छदीश्वरः तेवद्भुजस्य चित्तज्ञे पत्न्यौ पत्युर्महीक्षितः चरोरर्धार्धभागभ्यां तामयोजयतामुभे साहिप्रणयवत्यासीत् सपत्न्योरुभयोरपीति अर्धार्धभागभ्यामित्यस्य स्वस्वलब्धांशसंबन्धार्धभाग
 भागभ्यामित्यर्थः पृथगिति विज्ञेयतिशेषः कतकस्याप्येवंरीतिरेव संमतेत्याहुः कचित्तु इत्युक्ता प्रददौ तस्यैह विषोर्धनराधिपः स्वयमेव संकृत्वा भागं भागवतांवरः अर्धादर्थं ददौ चापि कैकेय्यै सन

अनुचित्य सुमित्रायै पुनरेव महामतिः ॥ एवतांसां ददौ राजा भार्याणां पायसं पृथक् ॥ २९ ॥ ताश्चैव पायसं प्राप्य नरेन्द्रस्योत्तमस्त्रियः ॥ संमानं मे निरे
 सर्वाः प्रहर्षोदितचेतसः ॥ ३० ॥ ततस्तु ताः प्राश्य तमुत्तमस्त्रियो महीपतेरुत्तमपायसं पृथक् ॥ दुताशनादित्यसमानतेजसोऽचिरेण गर्भाभ्यतिपेदिरेत
 दा ॥ ३१ ॥ ततस्तुराजा प्रतिवीक्ष्य ताः स्त्रियः प्ररुढगर्भाः प्रतिलब्धमानसः ॥ बभूवुस्तृप्तिदिवेयथा हरिः सुरेन्द्रसिद्धर्षिगणाभिपूजितः ॥ ३२ ॥ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥

राधिपः चतुर्भागं द्विधा कृत्वा सुमित्रायै ददौ तदेति दृश्यमानः पाठः सत्वसांप्रदायिक एव तत्तद्वत्तभागजन्यस्य तत्तत्पुत्रैकवाक्यतौचित्येन अपरे तु व्याख्यैवात्र ज्यायसी पाठांतरे व्याख्यांतरे च लक्ष्म
 णरामयोरेव भरतश्चतुष्पादयोरेकवाक्यतायां बीजालाभः उक्तं च पाठे युगंबभूवतुस्तत्र सुस्त्रिगधौरामलक्ष्मणौ तथा भरतश्चतुष्पादयोः सांशवशात् स्वतइतीतिदिक् ॥ २९ ॥ ताश्चेति प्राप्य प्रहर्षेण
 उदितं विकसितं चेतो यासां ताः स्त्रियः नरेन्द्रस्य संमानं अपक्षपातेन यथोचितव्यवहारमेतिरेत्यन्वयः ॥ ३० ॥ ततइति महीपतेः स्त्रिय इत्यन्वयः उत्तमपायसं उत्तमत्वं च तस्य विष्णुतेजः संभृतत्वात्
 दुताशनादित्यसमानतेजस इति गर्भाणां स्त्रीणां च तत्रेण विशेषणम् ॥ ३१ ॥ प्रतिलब्धमानसः प्रतिलब्धशब्दः प्रतिलब्धस्वास्थ्यपरः तादृशं मानसं यस्येत्यर्थः यद्वा पूर्णमनोरथ इत्यर्थः यथाशब्द
 स्वार्थे त्रिदिवे हरिर्निद्रश्च लृष्ट इत्यर्थः सुरेन्द्रेत्यादिराजविशेषणम् भगवदंशगर्भसंभवेनैः पूजितो मनसास्तुतः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिका
 व्ये वालकांडे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

पुत्रत्वमिति गतेगंतुमुपकृति ॥ १ ॥ सहायान्सहायकरणसमर्थान् ननु कदाचिद्भगवान्प्रतिज्ञायापिनावतरेदत उक्तम् सत्यसंधस्येति सत्यप्रतिज्ञैस्तेत्यर्थः ॥ २ ॥ मायाविदः असुरादिमायासंहरसमर्थदेवमायाशक्तिमतः जवेवेगविषये ॥ ३ ॥ असंहार्यानिनि पुरैरिति शेषः संहननं शरीरम् सर्वास्त्रगुणसंपन्नान्सर्वास्त्रनिवारणसामर्थ्यरूपगुणयुक्तान् यद्वा प्रयोगोपसंहारादयस्तद्गुणाः अमृतप्राशनादेवाः ॥ ४ ॥ गंधर्व्योगंधर्वपत्न्यः ॥ ५ ॥ वानरीणांतनूषु वानरीशरीरसदृशशरीरासु अप्सरः प्रभृतिष्वित्यर्थः हरिरूपेणेति तस्मान्मद्रूपसंयुक्तामद्वीर्यसमेतजसः उत्पत्त्यंतिवधार्थं तु क

पुत्रत्वं तु गते विष्णोराज्ञस्तस्य महात्मनः ॥ उवाच देवताः सर्वाः स्वयं भूर्भगवानिदम् ॥ १ ॥ सत्यसंधस्य वीरस्य सर्वेषां नो हितैषिणः ॥ विष्णोः सहायान्बलिनः सृजध्वं कामरूपिणः ॥ २ ॥ मायाविदश्च शूरांश्च वायुवेगसमान् जवे ॥ न यज्ञान्बुद्धिसंपन्नान् विष्णुतुल्यपराक्रमान् ॥ ३ ॥ असंहार्यानुपायज्ञान् दिव्यसंहननान्वितान् ॥ सर्वास्त्रगुणसंपन्नान् मृतप्राशनानिव ॥ ४ ॥ अप्सरः सुचमुख्या सुगंधर्वीणांतनूषु च ॥ यक्षपन्नगकन्या सुक्रक्षविद्याधरीषु च ॥ ५ ॥ किन्नरीणां च गात्रेषु वानरीणांतनूषु च ॥ सृजध्वं हरिरूपेण पुत्रांस्तुल्यपराक्रमान् ॥ ६ ॥ पूर्वमेव मया सृष्टो जांबवानक्षपुंगवः ॥ जृंभमाणस्य सहसाममवक्रादजायत ॥ ७ ॥ ते तथोक्ता भगवता तत्प्रतिश्रुत्य शासनम् ॥ जनयामासुरेवंते पुत्रान्वानररूपिणः ॥ ८ ॥ ऋषयश्च महात्मानः सिद्धविद्याधरो रगाः ॥ चारणाश्च सुतान् वीरान्सृजुर्वनचारिणः ॥ ९ ॥ वानरैर्द्रुमहेंद्राभिमिंद्रोवा लिनमात्मजम् ॥ सुग्रीवं जनयामास तपनस्तपतांवरः ॥ १० ॥ बृहस्पतिस्त्वजनयत्तारं नाम महाकपिम् ॥ सर्ववानरमुख्यानां बुद्धिमंतमनुत्तमम् ॥ ११ ॥ धनदस्य सुतः श्रीमान्वानरोगंधमादनः ॥ विश्वकर्मा त्वजनयन्नलं नाम महाकपिम् ॥ १२ ॥ पावकस्य सुतः श्रीमान्नीलोत्पलसदृशप्रभः ॥ तेजसायशसा वीर्यादत्यरिच्यत वीर्यवान् ॥ १३ ॥

लस्यतव वानरा इति रावणविषये नंदिकेश्वरशापादेव मुक्तम् तुल्यपराक्रमान् स्वत्वतुल्यपराक्रमानित्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु त्वयापि स्त्रांशः स्रष्टव्य इति चेत्तत्राह पूर्वमेवेति पूर्वयुगे इत्यर्थः तदुत्पत्तिप्रकारमाह जृंभमाणस्येति सहसा तत्क्षणे ॥ ७ ॥ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण ॥ ८ ॥ ९ ॥ वानरैर्द्रुमिति ननुराघवसहायार्थं तत्तत्स्वावतारकरणप्रेरणाद्वालिनो वतारस्य तदसहायत्वात् किमर्थोयमवतार इति चेत् दुंदुभ्यादिव धार्थं तदवतारस्यावश्यकत्वात् पुत्रद्वारा तस्यापिराघवसहायत्वाच्च दुंदुभ्यादिव धेनापितत्साहाय्यकरणाच्च अस्यापि भगवदवतारात् पूर्वमुत्पत्तिर्ज्ञेया तपनः सूर्यः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पावकस्य अग्नेः अत्यरिच्यत ततोऽधिको भवदित्यर्थः ॥ १३ ॥

हृषेति रूपलक्षणेनद्रविणेनयुक्तौ रूपसंमतौ रूपवत्त्वेनसर्वलोकसंमतावित्यर्थः ॥ १४ ॥ पर्जन्यस्तदभिमानिनीदेवता धर्मपुत्रोऽपरःसुषेणइतियुद्धकादेवक्ष्यति अत्रनुवरुणपुत्रउक्तः ॥ १५ ॥
 वज्रसंहननंवज्रवदभेद्यशरीरतेनोपेतोयुक्तः ॥ १६ ॥ दशग्रीववधोद्यताइत्यस्यभेदविष्यंतीतिशेषः ॥ १७ ॥ गजाचलसंकाशाः गजसदृशाःपर्वतसदृशाश्चेत्यर्थः ॥ १८ ॥ गोपुच्छावानरवि
 शेषाःक्षिप्रमेवतत्तद्योनौदेवानारत्यव्यवहितोत्तरकालमेव रूपवर्णः वेषःसंस्थानविशेषः ॥ १९ ॥ तस्यतत्पुत्रस्य तेनतदीयरूपवेषादिकंपृथक्पृथगसांक्येणाजायत किंचिदुन्नतविक्रमादेवा
 रूपद्रविणसंपन्नावश्विनौरूपसंमतौ ॥ मैदंचद्विविदंचैवजनयामासतुःस्वयम् ॥ १४ ॥ वरुणोजनयामाससुषेणंनामवानरम् ॥ शरभंजनयामास
 पर्जन्यस्तुमहाबलः ॥ १५ ॥ मारुतस्यौरसःश्रीमान्हनूमान्नामवानरः ॥ वज्रसंहननोपेतोवैनतेयसमोजवे ॥ १६ ॥ सर्ववानरमुख्येषुबुद्धिमान्वल
 वानपि ॥ तेसृष्टावद्दुसाहसादशग्रीववधोद्यताः ॥ १७ ॥ अप्रमेयवलावीराविक्रांताःकामरूपिणः ॥ तेगजाचलसंकाशावपुष्पंतोमहाबलाः ॥ १८ ॥
 ऋक्षवानरगोपुच्छाःक्षिप्रमेवाभिजज्ञिरे ॥ यस्यदेवस्ययद्रूपंवेषोयश्चपराक्रमः ॥ १९ ॥ अजायतसमंतेनतस्यतस्यपृथक्पृथक् ॥ गोलांगूलेषुचो
 त्पन्नाःकिंचिदुन्नतविक्रमाः ॥ २० ॥ ऋक्षीषुचतथाजातावानराःकिन्नरीषुच ॥ देवामहर्षिगंधर्वास्तार्क्ष्ययक्षायशस्विनः ॥ २१ ॥ नागाःकिंपुरुषाश्चै
 वसिद्धविद्याधरोरगाः ॥ बहवोजनयामासुर्दृष्टास्तत्रसहस्रशः ॥ २२ ॥ चारणाश्चसुतान्वीरान्ससृजुर्वनचारिणः ॥ वानरान्सुमहाकायान्सर्वान्वैवन
 चारिणः ॥ २३ ॥ अप्सरःसुचमुख्यासुतथाविद्याधरीषुच ॥ नागकन्यासुचतदागंधर्वीणांतनूषुच ॥ कामरूपवलापेतायथाकामविचारिणः ॥ २४ ॥
 सिंहशार्दूलसदृशादर्पेणचबलेनच ॥ शिलाप्रहरणाःसर्वेसर्वेपर्वतयोधिनः ॥ २५ ॥ नखदंष्ट्रायुधाःसर्वेसर्वेसर्वास्त्रकोविदाः ॥ विचालयेयुःशैलेन्द्रा
 न्नेदयेयुःस्मिरान्द्रुमान् ॥ २६ ॥ क्षोभयेयुश्चवेगेनसमुद्रंसरितांपतिं ॥ दारयेयुःक्षितिंपद्मान्माप्लवेयुर्महार्णवान् ॥ २७ ॥ नभस्तलंविशेयुश्चगृह्णीयु
 रपितोयदान् ॥ गृह्णीयुरपिमातंगान्मत्तान्प्रव्रजतोवने ॥ २८ ॥

वस्यातोपि किंचिदधिकपराक्रमाइत्यर्थः ॥ २० ॥ ऋक्षीषुचक्षशरीरासु चत्त्वर्थे किन्नरीषुत्वित्यर्थः एवमप्येपि तार्क्ष्यास्तार्क्ष्यवंशजाः ॥ २१ ॥ नागाःसर्पाः ॥ २२ ॥ चारणादेवबंदिनः वन
 चारिणःवनवासिनइत्येकत्र परत्रवनस्थफलभक्षकानित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सर्वास्त्रकोविदाइति स्वयंप्रतिभातसर्वास्त्रपरिहारोपायाइत्यर्थः शिलाप्रहरणाइत्याद्युक्तेस्तेषामस्त्रप्रयो
 कृत्वाभावात् विचालयेयुरित्यादौशक्यार्थेलिङ् विचालनशक्ताइत्यर्थः ॥ २६ ॥ आप्लवेयुःसंतरेयुः ॥ २७ ॥ प्रव्रजतःस्वच्छंदगतीन् ॥ २८ ॥

नादेनेत्यस्यपातयेयुरित्यनेनान्वयः ॥ २९ ॥ शतसहस्राणि कोटिरित्यर्थः ॥ ३० ॥ ते प्रागुक्ताः हरीणां प्रधानेषु येषु मध्ये हरियूथपावभूवः यूथपश्रेष्ठान्वीरांश्च हरीन् अजनयन्नित्यर्थः क्रक्ष
वतः पर्वतविशेषस्य प्रस्थानान् उपतस्थुः आसेवतेस्म ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आतरौ सुग्रीववालिनौ सर्वे च सर्वेऽपि उपतस्थुः केचित्साक्षात् केचिन्लादिद्वारेत्याह नलमित्यादि ॥ ३३ ॥ अर्दयन्
आर्दयन्नित्यर्थः अदृष्टावर्षः ॥ ३४ ॥ वाली जुगोपेत्यन्वयः देवराजावतारत्वादिति भावः ॥ ३५ ॥ विविधसंस्थानैः नानाप्रकारसन्निवेशैः नानाव्यंजनलक्षणैः परस्परभेदव्यंजनतत्तल्ल

नर्दमानांश्च नादेन पातयेयुर्विहंगमान् ॥ इदृशानां प्रसूतानि हरीणां कामरूपिणाम् ॥ २९ ॥ शतं शतसहस्राण्यूथपानां महात्मनाम् ॥ ते प्रधानेषु य
थेषु हरीणां हरियूथपाः ॥ ३० ॥ बभूवुर्यूथपश्रेष्ठान्वीरांश्चाजनयन्हरीन् ॥ अन्ये क्रक्षवतः प्रस्थानुपतस्थुः सहस्रशः ॥ ३१ ॥ अन्ये नानाविधाञ्छैला
न्काननानि च भोजिरे ॥ सूर्यपुत्रं च सुग्रीवं शक्रपुत्रं च वालिनम् ॥ ३२ ॥ आतरावुपतस्थुस्ते सर्वे च हरियूथपाः ॥ नलं नीलं हनूमंतमन्यांश्च हरियूथपान्
॥ ३३ ॥ ते तार्क्ष्यबलसंपन्नाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ विचरंतोऽर्दयन्सर्वान्सिंहव्याघ्रमहोरगान् ॥ ३४ ॥ महाबलो महाबाहुर्वाला विपुलविक्रमः ॥ जुगो
पभुजवीर्येण क्रक्षगोपुच्छवानरान् ॥ ३५ ॥ तैरियं पृथिवीशूरैः स पर्वतवनार्णवा ॥ कीर्णा विविधसंस्थानैर्नानाव्यंजनलक्षणैः ॥ ३६ ॥ तैर्मेषवृंदा
चलकूटसन्निभैर्महाबलैर्वानरयूथपाधिपैः ॥ बभूवभूर्भीमशरीररूपैः समावतारामसहायहेतोः ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये
आदिकाव्ये बालकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ निर्वृत्ते तु कृतौ तस्मिन् हयमेधे महात्मनः ॥ प्रतिगृह्यामराभागान् प्रतिजग्मु र्यथागतम्
॥ १ ॥ समामदीक्षानियमः पत्नीगणसमन्वितः ॥ प्रविवेश पुरीं राजा स भृत्यबलवाहनः ॥ २ ॥ यथार्हं पूजितास्ते न राज्ञा च पृथिवीश्वराः ॥ मुदिताः प्रय
युर्दशात्प्रणम्य मुनिपुंगवम् ॥ ३ ॥ श्रीमतां गच्छतां तेषां स्वगृहाणि पुरात्ततः ॥ बलानिराज्ञां शुभ्राणि प्रहृष्टानि च काशिरे ॥ ४ ॥

क्षणयुतैः ॥ ३६ ॥ अचलकूटः पर्वतशृंगं यूथपाधिपैः यूथपानामधिपैरित्यर्थः भीमशरीररूपैः भयजनकशरीराकृतिभिः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मी
कीये आदिकाव्ये बालकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रासंगिकदेवतावतारमुक्त्वा प्रकृतः प्रधानावतार उच्यते निर्वृत्ते इत्यादि निर्वृत्ते समामे पुत्रोत्पत्तिविचितयन्नित्यंतो वृत्तानुवा
दः हयमेधे इत्यस्य पुत्रेष्टियुन इति शेषः ॥ १ ॥ प्रविवेश प्रवेशाभिमुखो बभूव ॥ २ ॥ मुनिपुंगवं वसिष्ठं ऋष्यशृंगं च ॥ ३ ॥ शुभ्राणि दशरथदत्तवस्त्राभरणादिनाऽत्युज्ज्वलानि अतएव प्रहृष्टानि ॥ ४ ॥

द्विजोत्तमान्वसिष्ठादीन् ॥ ५ ॥ सानुयात्रेणसभृत्तेनराज्ञादशरथेनअनुगम्यमानऋष्यशृंगःप्रययौ स्वस्थानमितिशेषः ॥ ६ ॥ सर्वाश्वसिष्ठादीनपि तत्रपुरे ॥ ७ ॥ ऋतूनामितिप्रथमार्थेपष्ठी
समत्ययुःसमतीताः नावभिकेनवस्यातिथौ स्यार्थेठक् ॥ ८ ॥ अदितिदैवत्येपुनर्वसौ पंचसुरविभौमशनिगुरुशुक्रेपुउच्चसंस्थेपुमेषमकरतुलाकर्कमीनस्थेषु सचंद्रगुरौकर्कटेलग्रेस्थितेसति ॥ ९ ॥
प्रोद्यमानेतत्रलग्रेउदयंगच्छतिसतीत्यर्थः सर्वलोकनमस्कृतं अस्यसर्वलोकरूपश्चासौनमस्कृतश्चतमित्यप्यर्थः तेनादौप्रादुर्भावसमयेमात्राविराड्रूपस्यदर्शनंतस्तद्रूपदर्शनविस्मयात्तयानम
स्कृतःसन्माययावालजावदधावितिसूचितम् ॥ १० ॥ विष्णोःशंखचक्रानंतविशिष्टस्यविष्णोरित्यर्थः अर्धकिंचिन्यूनमर्धमित्यर्थः शंखचक्रादेरभावादितिभावः ॥ ११ ॥ देवानांवरेणदेव

गतेषुपृथिवीशेषुराजादशरथःपुनः ॥ प्रविवेशपुरींश्रीमान्पुरस्कृत्यद्विजोत्तमान् ॥ ५ ॥ शांतयाप्रययौसार्धमृष्यशृंगःसुपूजितः ॥ अनुगम्यमानोराज्ञा
चसानुयात्रेणधीमता ॥ ६ ॥ एवंविस्तृतान्सर्वान्राजासंपूर्णमानसः ॥ उवाससुखितस्तत्रपुत्रोत्पत्तिविचिंतयन् ॥ ७ ॥ ततोयज्ञेसमाप्तेतुऋतूनां
षट्समत्ययुः ॥ ततश्चद्वादशेमासेचैत्रेनावभिकेतिथौ ॥ ८ ॥ नक्षत्रेऽदितिदैवत्येस्वोच्चसंस्थेषुपंचसु ॥ ग्रहेषुकर्कटेलग्रेवाक्पताविंदुनासह ॥ ९ ॥ प्रो
द्यमानेजगन्नाथंसर्वलोकनमस्कृतम् ॥ कौसल्याऽजनयद्रामंदिव्यलक्षणसंयुतम् ॥ १० ॥ विष्णोरर्धमहाभागंपुत्रमैक्ष्वाकुनंदनम् ॥ लोहिताक्षंम
हाबाहुंरक्तोष्ठंदुंदुभिस्वनम् ॥ ११ ॥ कौसल्याशुशुभेतेनपुत्रेणामिततेजसा ॥ यथावरेणदेवानामदितिर्वज्रपाणिना ॥ १२ ॥ भरतोनामकैकेय्यांजज्ञे
सत्यपराक्रमः ॥ साक्षाद्विष्णोश्चतुर्भागःसर्वैःसमुदितोगुणैः ॥ १३ ॥ अथलक्ष्मणशत्रुघ्नौसुमित्राऽजनयत्सुतौ ॥ वीरौसर्वास्त्रकुशलौविष्णोरर्धस
मन्वितौ ॥ १४ ॥ पुण्येजातस्तुभरतोमीनलग्रेप्रसन्नधीः ॥ सार्वजातौतुसौमित्रौकुलीरेऽभ्युदितेरवौ ॥ १५ ॥

श्रेष्ठेन ॥ १२ ॥ चतुर्भागःचतुर्न्यूनोभागश्चतुर्भागः पायसार्धस्यचतुर्थीशान्यूनोभागः अतएवसाक्षाद्विष्णोःसर्वैर्गुणैःसमुदितःयुक्तः अस्यपांचजन्यावतारतयास्वधारकस्यविष्णोःसाक्षाद्विष्णु
त्वमुक्तं अनेनपांचजन्यस्यापिविष्णुत्वमेवेतिसूचितं तदीयसर्वगुणवत्तासूचनेनास्यापिरामतुल्यत्वंरामपायसांशसमपायसांशजन्यत्वंचसूचितम् ॥ १३ ॥ विष्णोरर्द्धेति विष्णोःरामस्य अर्ध
राब्दोत्रभागवाचीनसमांशवाची तेनपायसाटमांशौलक्ष्मणशत्रुघ्नावितिबोध्यं ॥ १४ ॥ सार्वआश्लेषा कुलीरःकर्कटः अभ्युदितेइत्यस्यउच्चस्थेइत्यर्थः सौमित्रौइतिद्विवचनेनतयोर्यमजत्वं
सूच्यते ॥ १५ ॥

राज्ञ इति पृथक् गुणवंतः प्रत्येकं अनन्यसाधारण गुणवंतः अनुरूपाः ज्येष्ठकनिष्ठत्वादियोग्यव्यवहारवंतः रुच्याकांत्या प्रोष्ठपदा इति पूर्वाभाद्रपदोत्तराभाद्रपदोर्नाम तयोश्च प्रत्येकं द्वे द्वे तारे इति ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धं तैत्तिरीयश्रुतिरपि चत्वार एकमभिकर्मदेवाः प्रोष्ठपदास इति यान्वदंतीति तदुपमा इत्यर्थः ॥ १६ ॥ जगुरितिरामाद्युत्पत्तिकाले इति शेषः पतदित्यत्र अङ्गभावश्छांदसः ॥ १७ ॥ गायनैः गायकैः वादनैः वादकैः विराविण्यः सशब्दाः रथ्या इति विशेष्यं सर्वरत्नसमन्विताः नडाद्युद्देशेन क्षिप्रैरनैर्युक्ताः ॥ १९ ॥ प्रदेयान्पारितोषिकान् सूताः पौराणिकाः मागधावंशावलीकीर्तकाः वंदिनः स्तुतिपाठकाः संबंधसामान्येष्वही सुतादिसंबन्धियद्देयपारितोषिकं तत्तैभ्यो ददावित्यन्वयः ॥ २० ॥ अतीत्येति एकादशाहशब्दः सूतकांतोपलक्षणं अन्यथा क्षत्रियस्य द्वादशाहं सूतक

राज्ञः पुत्रामहात्मानश्चत्वारोजज्ञिरे पृथक् ॥ गुणवंतो नुरुपाश्च रुच्या प्रोष्ठपदोपमाः ॥ १६ ॥ जगुः कलंचगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ देवदुंदुभयोने दुःपुष्पदृष्टिश्च स्वास्पतत् ॥ १७ ॥ उत्सवश्च महानासीदयोध्यायां जनाकुलः ॥ रथ्याश्च जनसंवाधानद्वनर्तकसंकुलाः ॥ १८ ॥ गायनैश्च विराविण्यो वादनैश्च तथा परैः ॥ विरेजुर्विपुलास्तत्र सर्वरत्नसमन्विताः ॥ १९ ॥ प्रदेयांश्च ददौ राजा सूतमागधवंदिनाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तं गोधनानि सहस्रशः ॥ २० ॥ अतीत्यैकादशाहं तु नाम कर्म तथाऽकरोत् ॥ ज्येष्ठं रामं महात्मानं भरतं कैकयी सुतम् ॥ २१ ॥ सौमित्रं लक्ष्मणमिति शत्रुघ्नमपरं तथा ॥ वसिष्ठः परमः प्रीतो नामानि कुरुते तदा ॥ २२ ॥ ब्राह्मणान् भोजयामास पौरजानपदानपि ॥ अददद्वाह्मणानां च रत्नौघममलं बहु ॥ २३ ॥ तेषां जन्मक्रियादीनि सर्वकर्माण्यकारयत् ॥ तेषां केतुरिव ज्येष्ठो रामो रतिकरः पितुः ॥ २४ ॥ बभूव भूयो भूतानां स्वयं भूरिव संमतः ॥ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे लोकहिते रताः ॥ २५ ॥

मिति स्मृतिविरोधः स्यात् तथा च रामजन्मतस्त्रयोदशे दिने नामकरणमकरोदित्यर्थः अस्य निरुक्तिः पूर्वदर्शिता श्रियः कमलवासिन्यारमणोऽयं यतो हरिः तस्माच्छ्रीराम इत्यस्य नामसिद्धं पुरातनम् सहस्रनामसदृशं स्मरणान्मुक्तिदं नृणामिति पादोऽुक्तम् ॥ २१ ॥ नामानि कुरुते नामकरणमकारयदित्यर्थः वर्तमानसामीप्ये लब्धं अंतर्भावित्यर्थं तां च यत्तु कृतकेन राज्ञो नामकरणादाव न धि कारयत्युक्ते अकरोदित्यत्र च पुरोहितद्वारेति शेषपूर्णं कृतं तन्मानं चित्यम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणान् भोजयामासेति राजा ज्ञयेति शेषः बहुबहुमानपूर्वकमित्यर्थः ॥ २३ ॥ जन्मक्रियादीनि तदाद्युपनयनांतानीत्यर्थः अकारयत् त्वसिष्ठो राज्ञेति शेषः केतुः विरुद्धजः स यथा अन्नदानादिकीर्तिख्यापयति एवं इक्ष्वाकुकुलवैभवप्रकाशकः रतिः प्रीतिः ॥ २४ ॥ स्वयं भूर्हिरण्यगर्भः स इव सर्वशक्ति मत्त्वेन संमतः ॥ २५ ॥

ज्ञानोपसंपन्नाः तच्च ज्ञानयुक्ता इति केचित् गुणैः साधारणैः क्षत्रासाधारणैश्च सद्गुणैरित्यर्थः तेषामिति निर्धारणे षष्ठी रामः सर्वसद्गुण इति शेषः ॥ २६ ॥ इष्टः सर्वस्येत्यादिगुणकथने पौनरुक्त्यं दा-
 ह्याय रथचर्यासुरणोचितरथप्रचारेषु ॥ २७ ॥ लक्ष्मिवर्धन इति द्वयार्पणः ॥ २८ ॥ रामस्य सुस्निग्ध इति प्राक्तनेनान्वयः स्वशरीरादपि तस्य स्वात्मभूतस्य रामस्य प्रियकरः ॥ २९ ॥ रामस्य
 अपरः बहिः संचरन् प्राण इव लक्ष्मणः प्रियः तदेवाह नचेति ॥ ३० ॥ मृगयां आखेटमुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३१ ॥ परिपालयन् रामशरीरमिति शेषः अनेन लक्ष्मणस्य भक्त्यतिशय उक्तः हियतः शत्रुघ्नो
 सर्वज्ञानोपसंपन्नाः सर्वसमुदिता गुणैः ॥ तेषामपि महातेजारामः सत्यपराक्रमः ॥ २६ ॥ इष्टः सर्वस्य लोकस्य शशांक इव निर्मलः ॥ गजस्कंधे श्वपृष्ठे च
 रथचर्यासु संमतः ॥ २७ ॥ धनुर्वेदे च निरतः पितुः शुश्रूषणे रतः ॥ बाल्यात्प्रभृतिसुस्निग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥ २८ ॥ रामस्य लोकरामस्य भ्रातुर्ज्ये-
 ष्ठस्य नित्यशः ॥ सर्वप्रियकरस्तस्य रामस्यापि शरीरतः ॥ २९ ॥ लक्ष्मणो लक्ष्मिसंपन्नो बहिः प्राण इवापरः ॥ न च तेन विनानिद्रांलभते पुरुषोत्तमः
 ॥ ३० ॥ मृष्टमन्त्रमुपानीतमश्नाति न हितं विना ॥ यदा हि हयमारूढो मृगयां याति राघवः ॥ ३१ ॥ अथैतं पृष्ठतोभ्येति सधनुः परिपालयन् ॥ भरतस्यापि
 शत्रुघ्नो लक्ष्मणावरजो हि सः ॥ ३२ ॥ प्राणैः प्रियतरो नित्यं तस्य चासीत् तथा प्रियः ॥ स चतुर्भिर्महाभागैः पुत्रैर्दशरथः प्रियैः ॥ ३३ ॥ बभूव परमप्रीतो
 देवैरिव पितामहः ॥ ते यदा ज्ञानसंपन्नाः सर्वसमुदिता गुणैः ॥ ३४ ॥ क्रीमंतः कीर्तिमंतश्च सर्वज्ञा दीर्घदर्शिनः ॥ तेषामेवं प्रभावाणां सर्वेषां दीप्ततेजसा
 म् ॥ ३५ ॥ पिता दशरथो लृष्टो ब्रह्मलोकाधिपो यथा ॥ तेषां पिमनुजव्याघ्रावैदिकाध्ययने रताः ॥ ३६ ॥ पितृशुश्रूषणरता धनुर्वेदे च निष्ठिताः ॥ अथ
 लृम्भहाते जा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ सराज्ञो दर्शनाकांक्षी द्वा राध्यक्षानुवाच ह ॥ ३७ ॥

लक्ष्मणावरजोऽतो रामावरजस्य भरतस्य प्रिय इति शेषः रामलक्ष्मणाविव भरतशत्रुघ्नौ परस्परप्रिया वित्यर्थः ॥ ३२ ॥ तस्य शत्रुघ्नस्य स भरत इति शेषः तथा तस्य भरतस्य शत्रुघ्नः प्रिय आसीत् ॥ ३३ ॥
 वैदिकाध्ययने वेदसंबन्ध्यध्ययने ॥ ३६ ॥ दारक्रियाविवाहः कुमारस्य विशालाक्षं पांडुतां मुखमादे कपोलतलसंलीनपाणिः पद्मासनस्थित इत्यादियोगवासिष्ठोक्तरीत्या संसारासारत्वदर्शने
 न ज्ञातानां मुखपांडुतादीनां कामकृतत्वसंभावनया विवाहक्रिया चितनमिति बोध्यम् ॥ ३७ ॥ सोपाध्यायः स पुरोहितः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

कौशिकंकुशिकगोत्रापत्यम् विलेशापत्रासातद्वाराध्यक्षाः राजवेदमत्वरयाप्रविविशुः तदागमननिवेदनायेतिशेषः ॥ ४० ॥ संभ्रांतमनसःक्षुभितचित्ताः तेनदीयेनविश्वामित्रसंबंधिना
॥ ४१ ॥ इक्ष्वाकवे तद्वंशजत्वात्ताच्छब्दम् समाहितः एकाग्रचित्तः ॥ ४२ ॥ ब्रह्माणंबृहस्पतिम् बृहस्पतिर्देवानांब्रह्मेतिश्रुतेः संशितव्रतंतीक्ष्णनियमम् ॥ ४३ ॥ उपहारयदिति वसिष्ठेनेतिशेषः
अहन्तावत्प्रायः राज्ञोर्ध्वराजप्रेरणयावसिष्ठानीतम् ॥ ४४ ॥ कुशलपदंअनामयोपलक्षणम् क्षत्रवंधुमनामयमितिश्रुतेः अव्ययंवृद्धिम् ॥ ४५ ॥ पुनर्विशिष्यपृच्छति कुशलमिति विशेषका
रमाह अपितेदति अपिःप्रश्ने एवमप्येपि सामंतासन्नताः नम्रा अपिरिपवोजिताः ॥ ४६ ॥ अपिदैवकर्महोमदेवतार्चनादिकम् मानुषकर्मसामभेदादिकम् राज्ञः प्रेरितार्थदातृत्वेनप्रथमतोराज्ञेना

शीघ्रमास्यातमांप्राप्तंकौशिकंगाधिनः सुतम् ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यराज्ञोवेशमप्रदुद्रुवुः ॥ ४० ॥ संभ्रांतमनसः सर्वे तेनवाक्येनचोदिताः ॥ तेगत्वारा
जन्तवन्विश्वामित्रमृषितदा ॥ ४१ ॥ प्राप्तमावेदयामासुर्नृपायेक्ष्वाकवेतदा ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वासपुरोधाः समाहितः ॥ ४२ ॥ प्रत्युज्जगामसंतुष्टो
ब्रह्माणमिववासवः ॥ सदृष्ट्वाज्वलितंदीप्यातापसंसंशितव्रतम् ॥ ४३ ॥ प्रदृष्टवदनोराजाततार्थमुपहारयत् ॥ सराज्ञः प्रतिगृह्यार्थंशास्त्रदृष्टेनकर्म
णा ॥ ४४ ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपर्यपृच्छन्नराधिपम् ॥ पुरेकोशेजनपदेवांधवेषुसुहृत्सुच ॥ ४५ ॥ कुशलंकौशिकोराज्ञः पर्यपृच्छत्सुधार्मिकः ॥ अ
पितेसन्नताः सर्वे सामंतारिपवोजिताः ॥ ४६ ॥ दैवंचमानुषंचैवकर्मतेसाध्वनुष्ठितम् ॥ वसिष्ठंचसमागम्यकुशलंमुनिपुंगवः ॥ ४७ ॥ ऋषींश्चतान्य
यान्यायंमहाभागउवाचह ॥ तेसर्वेदृष्टमनसस्तस्यराज्ञोनिवेशनम् ॥ ४८ ॥ विविशुः पूजितास्तेननिषेदुश्चयथार्हतः ॥ अथदृष्टमनाराजाविश्वामि
त्रंमहामुनिम् ॥ ४९ ॥ उवाचपरमोदारोदृष्टस्तमभिपूजयन् ॥ यथाऽमृतस्यसंप्राप्तिर्यथावर्षमनूदके ॥ ५० ॥

मयादिपृष्ठाततोवसिष्ठेनसमागम्यालिंगनादिकृत्वा कुशलमित्यस्यपप्रच्छेतिशेषः अनेनराजपुरोहितत्वकृतः पूर्वस्पर्धयेषदपमानोवसिष्ठस्यविश्वामित्रकृतः सूचितः वसिष्ठश्चसमागम्यप्रहसन्मु
निपुंगवः यथार्हपूजयित्वैनंप्रच्छकुशलंतदेतिकचित्पाठः तत्रपूर्वमांस्पर्धमानोपिमद्राजसन्निधावागतइतिहासः ॥ ४७ ॥ ऋषीन्वामदेवादीन्यथान्यायंसंगत्यकुशलंचोवाच अत्रवामदेवादि
तिः स्वस्थानस्थैरेवसमागम्यस्वकार्यसिद्धयेतान्गृहीत्वैवतेस्वयंचराजसदनंविविशुरित्यन्वयः ॥ ४८ ॥ पूजिताइत्यस्यराज्ञेतिशेषः ॥ ४९ ॥ परमोदारः परमदाता दृष्टः पुलकितः अनूदकेइत्या
र्षदीर्घत्वम् ॥ ५० ॥

सदृशदारेषु जातिवयो रूपगुणानुलयेषु प्रनष्टस्य निध्यादेरिति शेषः महः पुत्रजन्माद्युत्सवः तस्मादुदयो यस्य सदृशो यथा तथा ते आगमनं मन्ये अत्र स्वकार्यं हर्षसादृश्यस्यागमने उत्क्यातवागमनजहर्ष
स्यानिर्वाच्यत्वं व्यज्यते स्वागतं ते इति भिन्नं वाक्यम् च परं कं कामं किमु केन प्रकारेण करोमि कुर्यामित्यर्थः वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पात्रभूतः सर्वसेवायोग्यः दिष्ट्या शुभादृष्टेन सुजी
वितम् अथैव तत्फललाभादिति ज्ञावः ॥ ५३ ॥ पूर्वमिति राजर्षि शब्दसाधकेन तपसा पूर्व अतिशयितं कांतिमान् ॥ ५४ ॥ अनुपश्यात् ब्रह्मर्षित्वसाधकेन तपसा ब्रह्मर्षित्वं प्राप्तोऽतो मया बहुधा बहु
प्रकारेण राजर्षि ब्रह्मर्षि प्रकारेण पूज्यो सीत्यन्वयः तदिति परमं पवित्रमिदं त्वदागमनं यन्मम पुरोऽभूत्तदद्भुतमत्याश्चर्यमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ हे प्रभो तव संदर्शनात् शुभक्षेत्रं सकलपापाभावविशिष्टसक
लशुभसाधनपुण्यवद्देहगतः प्राप्तवान् तेन सफलजन्मतानिष्पापता च ध्वनिता इदं शरीरं कौतये क्षेत्रमित्यभिधीयते इति भगवद्गीतोक्तेः ब्रूहीति तुभ्यमिति पष्ठ्यर्थे चतुर्थी ते यत्कार्यं प्रतियत्कार्यार्थं

यथा सदृशदारेषु पुत्रजन्माप्रजस्य वै ॥ प्रनष्टस्य यथा लभो यथा हर्षो महोदयः ॥ ५१ ॥ तथैवागमनं मन्ये स्वागतं ते महामुने ॥ कंच ते परमं कामं करोमि
किमु हर्षितः ॥ ५२ ॥ पात्रभूतो सिमे ब्रह्मन् दिष्ट्या प्राप्तो सिमानद ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ ५३ ॥ यस्माद्विप्रेन्द्रमद्राक्षं सुप्रभातानि
शामम ॥ पूर्वराजर्षि शब्देन तपसाद्योतितप्रभः ॥ ५४ ॥ ब्रह्मर्षित्वमनुप्राप्तः पूज्यो सिवदुधामया ॥ तदद्भुतमभूद्विप्रपवित्रं परमं मम ॥ ५५ ॥ शुभक्षेत्रं ग
तश्चाहं तव संदर्शनात् शुभो ॥ ब्रूहि यत्प्रार्थितं तुभ्यं कार्यमागमनं प्रति ॥ ५६ ॥ इच्छाम्यनुगृहीतो हं त्वदर्थं परिवृद्धये ॥ कार्यस्य न विमर्शं च गंतुमर्हसि सु
व्रत ॥ ५७ ॥ कर्ता चाहमशेषेण देवतं हि भवान्मम ॥ मम चायमनुप्राप्तो महानभ्युदयो द्विज ॥ तवागमनजः कृत्स्नो धर्मश्चानुत्तमो द्विज ॥ ५८ ॥ इति ह
दयसुखं निशम्य वाक्यं श्रुति सुखमात्मवता विनीतमुक्तम् ॥ प्रथितगुणयशा गुणैर्विशिष्टः परमऋषिः परमं जगाम हर्षम् ॥ ५९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
द्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकादौऽष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

मागमनं तन्मया प्रार्थितः स ब्रूहि कथय ॥ ५६ ॥ स्वाभिमतकार्ययोगेन अनुगृहीतो हं त्वदर्थं योजनपरिवृद्धिनिष्पत्तिकर्तुमिच्छामि विमर्शं करिष्यति न वेति संदेहम् ॥ ५७ ॥ तत्र हे तुमाह देवतं हीति
इतश्च न संदेह इत्याह मम चेति तवागमनजः कृत्स्नो धर्मः मम महानभ्युदयः प्राप्तः हर्षातिशयाद्विजेति पुनरुक्तिर्न दोषाय ॥ ५८ ॥ इतीति यतो हृदयसुखमत एव श्रुति सुखम् आत्मवता स्वाधीनेन
विनीतं विनययुक्तम् प्रथितैर्गुणैः विशंकुस्वगरोहणादिभिर्यशो यस्य गुणैः शमदमादिभिः परमऋषिः ऋत्यक इति प्रकृतिभावः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिल
के वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकादौऽष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥

॥

तदिति अद्भुतविस्तरवैवर्तहिमवान्ममेत्याद्युक्तिरूपमाश्चर्यप्रपञ्चम् ॥ १ ॥ एतत्तवैवसदृशानान्यतः नान्यस्य तत्रहेतुगर्भविशेषणं महावंशेत्यादि वसिष्ठव्यपदेशिनः वसिष्ठनियोगवर्तिनः ॥ २ ॥ यच्चिति तस्यतद्व्यतिपाद्यस्यकार्यस्य निश्चयकर्तव्यत्वनिश्चयसर्वथाकरिष्यामीत्यङ्गीकारं कुरुष्व कृत्वा च सत्यप्रतिश्रवः सत्यप्रतिज्ञो भव ॥ ३ ॥ अहमिति विद्यार्थयागार्थनियमदीक्षां आतिष्ठे आस्थितोऽस्मि तस्य यज्ञस्य ॥ ४ ॥ व्रतेऽस्मि बह्वुशस्त्रीर्णसमाप्तिकल्पे समाप्त्या समाप्तिसमये ॥ ५ ॥ नियमनिश्चये व्रतसंकल्पे अवधूतेनाशिते तस्मिन् तत्संकल्पविषये यज्ञे च तथा भूतेनाशिते

तच्छ्रुत्वा राजसिंहस्य वाक्यमद्भुतविस्तरम् ॥ दृष्टरोमामहातेजा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥ सदृशं राजशार्दूलतवैव भुवि नान्यतः ॥ महावंशप्रसूतस्य वसिष्ठव्यपदेशिनः ॥ २ ॥ यत्तु मे दृढतं वाक्यं तस्य कार्यस्य निश्चयम् ॥ कुरुष्व राजशार्दूल भव सत्यप्रतिश्रवः ॥ ३ ॥ अहं नियममातिष्ठे विद्यार्थं पुरुषर्षभ ॥ तस्य विप्रकरो द्वौ तुराक्षसौ कामरूपिणौ ॥ ४ ॥ व्रते तु बह्वुशस्त्रीर्णसमाप्त्यां राक्षसा विमौ ॥ मारीचश्च सुबाहुश्च वीर्यवंतौ सुशिक्षितौ ॥ ५ ॥ तौ मां सरुधिरौ घेणवेदितामभ्यवर्षताम् ॥ अवधूतं तथा भूते तस्मिन् नियमनिश्चये ॥ ६ ॥ कृतश्रमो निरुत्साहस्तस्माद्देशादपाक्रमे ॥ न च मे क्रोधमुत्पुं बुद्धिर्भवति पार्थिव ॥ ७ ॥ तथा भूता हि सा चर्या न शापस्तत्र मुच्यते ॥ स्वपुत्रं राजशार्दूलरामं सत्यपराक्रमम् ॥ ८ ॥ काकपक्षधरं वीरं ज्येष्ठं मे दातुमर्हसि ॥ शक्तोऽद्येऽपि मया गुप्तो दिव्येन स्वेन तेजसा ॥ ९ ॥

सति ॥ ६-॥ कृतश्रमः कृतदृष्ट्या प्रयासः अतएव निरुत्साहः तस्माद्देशादपाक्रमे निर्गतोऽस्मि ननु भवद्भिः शापेनैव कुतस्तौ ननाशितौ तत्राह नचेति क्रोधमुत्पुं शत्रुं ॥ ७ ॥ तत्र हेतुमाह तथा भूतेति शापादिप्रवृत्त्यनर्हत्वर्यः अतः स्वपुत्रमित्यादि ॥ ८ ॥ बालानां कपोलसमीपशिखाकाकपक्षः नन्वेनेन बालेन किं करिष्यसीत्यत्राह ॥ शक्त इत्यादि मया पितृस्थानीयेनेति शेषः दिव्यं तेजो वै ण्यवतेन युक्त इति शेषः ॥ ९ ॥

विकर्तारः विघ्नकर्तारः तेषां विनाशनेपिशक्तः किंपुनर्मद्यज्ञरक्षणे मारीचसुबाहुसेनाभिप्रायेण तेषामिति बहुवचनं राज्ञोदानप्ररोचनायाह श्रेयश्चेति बहुरूपं अस्त्रदानविवाहादिरूपं किंच मुखपां
हुत्वादिनिवर्तकं बहुरूपं विपुलतरं परमार्थरूपं च श्रेय आत्मस्वरूपं प्रदास्यामि वसिष्ठद्वारादापयिष्यामि बोधयिष्यामीत्यर्थः रामस्य शुद्धमुक्तस्वभावत्वेपि लोकानां तत्त्वबोधनमेव रामबोधनस्य फ
लं सनत्कुमारशापवशात्तिरोहितस्य ज्ञानस्य प्रादुर्भूतिश्च फलमिति बोध्यं तदुक्तमादित्यपुराणे विज्ञानमेतदखिलं विश्वाकारमबुद्धयः पश्यन्ति ज्ञानिनस्त्वेकमात्मरूपमिदं जगत् दुर्विज्ञेयं वसिष्ठेन रा
मायकथितं पुरेति स्कंदप्रतिशिवोक्तेः योगवासिष्ठे स्फुटतरमेतत् मुख्यश्रेयश्च विष्णुपुराणे द्वितीयांशे तन्मह्यं प्रणताय त्वयं च्छ्रेयः परमं द्विज तद्वदाखिलविज्ञानजलवीच्युदधिर्भवानितिराजप्रश्नेपु
त्रस्वर्गादीनामापेक्षिकश्रेयस्त्वेपि परमार्थरूपं श्रेयस्त्वमित्युक्ता एको व्यापी समः शुद्धो निर्गुणः प्रकृतेः परः जन्मवृद्ध्यादिरहित आत्मा सर्वगतोऽव्ययः परं ज्ञानमयो सद्भिर्नामजात्यादिभिर्विभुः न

राक्षसाये विकर्तारस्तेषामपि विनाशने ॥ श्रेयश्चास्मै प्रदास्यामि बहुरूपं न संशयः ॥ १० ॥ त्रयाणामपि लोकानां येन ख्यातिं गमिष्यति ॥ न च तौ राम
मासाद्य शक्तौ स्यातुं कथंचन ॥ ११ ॥ न च तौ राघवादन्यो हंतुं मुत्सहतं पुमान् ॥ वीर्योऽसि कौहितौ पापौ कालपाशवशंगतौ ॥ १२ ॥ रामस्य राजशा
हूलनपर्याप्तौ महात्मनः ॥ न च पुत्रगतं स्नेहं कर्तुं मर्हसि पार्थिव ॥ १३ ॥ अहंते प्रतिजानामि हतौ तौ विद्धि राक्षसौ ॥ अहं वेदमि महात्मानं रामं सत्यपराक्र
मम् ॥ १४ ॥ वसिष्ठोऽपि महातेजाये चेमेतपसि स्थिताः ॥ यदि ते धर्मलाभं तु यशश्च परमं भुवि ॥ १५ ॥

योगवान्मयुक्तोऽभून्नैव पार्थिव योक्ष्यते तस्यात्मपरदेहेषु सतोऽप्येकमयं हियत् विज्ञानं परमार्थोऽसाविति जडभरतोक्त्यात्मस्वरूपमेव परमार्थश्रेयस्त्वेन दर्शितम् तथात्रैव आत्माध्येयः सदाभूपयोगयु
क्तैस्तथापरं श्रेयस्तस्यैव संयोगः श्रेयोयः परमात्मनेति उक्तं प्रघट्टकांतरे तथा जीवपरमात्मनोर्योः संयोगः उपाधिनिर्गमरूपः स परं श्रेय इति तदर्थः विभेदजनकेऽज्ञानेनाशमात्यं तिकंगते आत्मनो ब्रह्म
णो भेदमसंतकः करिष्यतीति प्रघट्टकांतरोक्तेः परमात्मात्मनोर्योः परमार्थ इतीर्यते इति तेनैवोक्तत्वाच्चेत्यलम् ॥ १० ॥ त्रयाणां त्रिष्वित्यर्थः येन महत्तास्त्रादिना आसाद्य युद्धे इति शेषः ॥ ११ ॥
न चेत तत्र हेतुमाह वीर्येत्यादि रामस्तर्हि कथं हन्यादित्यत्राह कालेति ॥ १२ ॥ रामस्य रामवीर्यस्य पुत्रगतं पुत्रविषयं रामे इति शेषः नायं तव पुत्रः किंतर्हि दिव्यमेतत्ते जइति तात्पर्यम् ॥ १३ ॥
तत्र हेतुमाह अहमिति हताविति भूतप्रत्ययेन वधस्य सुकरत्वं ध्वन्यते रामं निरतिशयवैभवविष्णुतेजोऽंशावताररूपम् ॥ १४ ॥ स्वज्ञाने संवादमाह वसिष्ठोऽपीत्यादि तेऽप्येवं विदुरिति शेषः ते इति त्व
मित्यर्थे धर्मलाभं परमं यशश्च यद्विस्थिरमिच्छसीत्यन्वयः तेन रामदानं तवापि फलदमित्याशयः ॥ १५ ॥

मेमस्य किंचमंत्रिणांसमेपिदानुमर्हसीत्याह यदीत्यादि अभ्यनुज्ञांरामदानविषयकानुमतिम् ॥ १६ ॥ ततःतदा अभिप्रेतंममेष्टम् तवचअसंसक्तंअतीतबाल्यत्वान्मातापितृसक्तिरहितम् ई
 स्वरत्वात्काप्यनासक्तमिति व्यंग्यम् ॥ १७ ॥ नापिनातिचिरविप्रयोगस्तेपुत्रेणेत्याह दशेति यज्ञसंबन्धिदशरात्रात्मकःकालएवराममपेक्षतइतिशेषः हेराघवममअयंयज्ञस्यकालःयथायथो
 कंकालनात्येतिनातिक्रामति ततोऽधिकोविलंबो न जवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तथेति अत्रापिपूर्वश्लोकांतीर्धमावृत्त्यासंबन्ध्यते हेराघवममायंयज्ञस्यकालोनात्येतिनातिपतेत्तथाकुरुष्वेत्यन्वयः
 धर्मायंसहितम् अर्थोरामस्यास्त्रादिलाभरूपः ॥ १९ ॥ २० ॥ चलनंकेपःततोत्थायेतिच्छांसम् व्यपीदनेत्यप्येवम् भयान्वितःरक्षोनिमित्तपुत्रवियोगभयान्वितः ॥ २१ ॥ इतीति अतीवअ
 त्थस्तदयस्यलृदयपुंढरीकवर्त्यात्मनःमनसोतःकरणस्यचविदारणंपीडाजनकम् शुश्रुवान्शुश्राव महान्नरपतिः सार्वभौमइतिवावत् महात्मा महाबुद्धिः व्यथितमनाःमूर्च्छितचित्तःअभवत्अ
 स्थिरमिच्छसिराजेंद्ररामंमेदानुमर्हसि ॥ यद्यभ्यनुज्ञांकाकुस्थददतेतवमंत्रिणः ॥ १६ ॥ वसिष्ठप्रमुखाःसर्वेततोरामंविसर्जय ॥ अभिप्रेतमसंसक्त
 मात्मजंदानुमर्हसि ॥ १७ ॥ दशरात्रंहियज्ञस्यरामंराजीवलोचनम् ॥ नात्येतिकालोयज्ञस्ययथायंममराघव ॥ १८ ॥ तथाकुरुष्वभद्रंतेमाचशोके
 मनःकृयाः ॥ इत्येवमुक्ताधर्मात्माधर्मार्थसहितंवचः ॥ १९ ॥ विरराममहातेजाविश्वामित्रोमहामतिः ॥ सतन्निशम्यराजेंद्रोविश्वामित्रवचःशुभम्
 ॥ २० ॥ शोकेनमहताविष्टश्चालचमुमोहच ॥ लब्धसंज्ञस्ततोत्थायव्यपीदतभयान्वितः ॥ २१ ॥ इतिसल्लदयमनोविदारणंमुनिवचनंतदतीवशु
 श्रुवान् ॥ नरपतिरभवन्महान्महात्माव्यथितमनाःप्रचचालचासनात् ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकोन
 विंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वारजशार्दूलोविश्वामित्रस्यभाषितम् ॥ मुहूर्तमिवनिःसंज्ञःसंज्ञावानिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ ऊनपो
 दशवर्षोमेरामोराजीवलोचनः ॥ नयुद्धयोग्यतामस्यपश्यामिसहराक्षसैः ॥ २ ॥

वस्यानुमराक्तआसनावचचालच निःसंज्ञःपपातेत्यर्थः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभि० श्रीरा० रा० वा० आ० बा० एकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तदिति निःसंज्ञइवनिष्प्राणइ
 व रामेप्राकृतत्वबुद्ध्याराक्षसेभ्योभयसंज्ञावनयादानप्रतिज्ञयाचव्याकुलत्वान्मूर्च्छितइत्यर्थः ततःसंज्ञावान्गतमूर्च्छादंक्ष्यमाणमब्रवीत् ॥ १ ॥ ऊनेति किंचिदूनानिषोडशवर्षाण्यस्यसः
 इदंचयुद्धावोग्यत्वंप्रतिपादितम् षोडशवर्षःक्षत्रियकुमारएवकवचधरोयुद्धार्हइतिशास्त्रादितिकतककृतः अन्येतुऊनषोडशवर्षशब्दस्यद्वादशवर्षइत्यर्थः कौशिकयागरक्षणार्थमागतस्यराम
 स्यवयोविशेषमुद्दिश्यबालोद्वादशवर्षोयमकृतास्त्रश्रवाघवइत्यरण्यकांडेरावणंप्रतिमारीचोकेरित्याहुः अरण्येबालःषोडशवर्षोयमित्येवपाठोरावणस्यभयातिशयार्थंवामारीचस्यात्युक्तिःसे
 तिकतकाशयः ॥ २ ॥

इयमिति एकोरथोगजश्चैकोनराः पंचपदातयः त्रयश्चतुरगास्तुत्रैः पत्तिरित्यभिधीयते पत्तिनुत्रिगुणामेकं विदुः सेनामुखं बुधाः त्रीणीसेनामुखान्येको गुल्म इत्यभिधीयते त्रयो गुल्मागणो नाम वा
हिनीनुगणास्त्रयः सृतास्तिस्रस्तुवाहिन्यः पृतनेतिविचक्षणैः चमूस्तुपृतनास्तिस्रश्चस्वस्तिस्रस्वनीकिनी अनीकिनी दशगुणां प्रादुरक्षौहिणीं बुधा इति यस्याहमिति संधिरार्षः पतिः पालकः ईश्वरः
स्वामी वोद्वेत्यस्य अस्मीति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ गोप्तायज्ञस्येति शेषः प्राणान्धरिष्यामि जीविष्यामीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ रामगमने अनुपपत्तिमाह बाल इत्यादि ऊनपोडशवर्षत्वादेव बालत्वव्य
वहारः स्नेहातिशयेन च तेनैव अकृतविद्यत्वव्यवहारः अन्यथा सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे ज्ञानोपसंपन्ना इति पूर्वोक्त्या विरोधः स्यात् ॥ ७ ॥ नचेति रक्षसामित्यस्यरणे इति शेषः कूटंकपटम् रामनय

इयमक्षौहिणीसेना यस्याहं पतिरीश्वरः ॥ अनया सहितो गत्वा योद्वाहं तैर्निशाचरैः ॥ ३ ॥ इमेशूराश्च विक्रान्ता भृत्या मेऽस्रविशारदाः ॥ योग्यारक्षोग
णैर्योद्धुनरामं नेतुमर्हसि ॥ ४ ॥ अहमेव धनुष्याणि गर्गसासमरमूर्धनि ॥ यावत्प्राणान्धरिष्यामि तावद्योत्स्ये निशाचरैः ॥ ५ ॥ निर्विघ्ना व्रतचर्या सा भ
विष्यति सुरक्षिता ॥ अहं तत्र गमिष्यामि नरामं नेतुमर्हसि ॥ ६ ॥ बालोऽहं कृतविद्यश्च न च वेत्ति बलाबलम् ॥ न चास्त्रबलसंयुक्तो न च युद्धविशारदः ॥ ७ ॥
न चासौरक्षसां योग्यः कूटयुद्धाहिराक्षसाः ॥ विप्रयुक्तो हिरामेण मुहूर्तमपि नोत्सहे ॥ ८ ॥ जीवितुं मुनिशार्दूलनरामं नेतुमर्हसि ॥ यदि वाराघवं ब्रह्मन्ने
तुमिच्छसि सुव्रत ॥ ९ ॥ चतुरंगसमायुक्तं मया सह चतनय ॥ पष्टिर्वर्षसहस्राणि जातस्य मम कौशिक ॥ १० ॥ कच्छ्रेणोत्पादितश्चायं नरामं नेतुमर्ह
सि ॥ चतुर्णामात्मजानां हि प्रीतिः परमिका मम ॥ ११ ॥ ज्येष्ठे धर्मप्रधाने च नरामं नेतुमर्हसि ॥ किं वीर्यारक्षसास्ते च कस्य पुत्राश्च केचने ॥ १२ ॥

नेवाधकमप्याह विप्रेत्यादि ॥ ८ ॥ उक्तानुपपत्तिपरिहारायाह यदि वेति ॥ ९ ॥ इतोपिरामनयनमयुक्तमित्याह पष्टिरिति अतीतानीति शेषः ॥ १० ॥ कच्छ्रेण दुःखेन कचिदुःखेनेत्येव पाठः
यज्ञदीक्षादिलक्षणेन परमिका अतिशयिता स्वार्थैकः चतुर्णामिति निधरणेषठी तेषां मध्ये अस्मिन्मम प्रीतिरधिकेत्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रीत्याधिक्ये कारणमाह ज्येष्ठे इति अनेन राज्ययोग्यता ध्वनि
ता धर्मप्रधाने त्रिषु पुरुषार्थेषु धर्माधीनप्रवृत्तिके राक्षसैर्युद्धे हि पाक्षिकनाशसंज्ञावनयाराज्यविच्छेद एव भवेत् धर्मेण प्रजापालनं च नान्यतो निर्वहेत् अतो रामो नेतुमयोग्यः अथ रामनयनस्य सर्व
या अयोग्यत्वं प्रतिपादयितुं रक्षः स्वरूपं पृच्छति किं वीर्या इति केचने किनामानः ॥ १२ ॥

कथंप्रमाणाः कीदृशरीरप्रमाणाः रक्षन्तिस्वामित्वेनेतिशेषः प्रतिकर्तव्यप्रतिविधेयं संहारः कथंकर्तव्यइत्यर्थः ॥ १३ ॥ मयारणे इत्यत्र प्रतिकर्तव्यमित्यनुपगमः ॥ १४ ॥ स्थातव्यमिति दुष्टभा
वाननिषांसंविधिरिणे कथं स्थातव्यमिति च संशेति संबंधः तत्र हेतुः वीर्यत्यादि ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रसिद्धश्चायं रावण इत्याह श्रूयते इत्यादि ॥ १७ ॥ यतो महाबलस्ततो यदा अनादरात्स्वयं यज्ञ
स्य विघ्नकर्तानखलु अनादरात्स्वयं विघ्नाय नागच्छति तदा ॥ १८ ॥ तेन रावणेन प्रेरितौ मारीचसुबाहु यज्ञविघ्नं करिष्यत इति संबंधः ॥ १९ ॥ अथ रावणनाम श्रुत्वा स्वयमेव निवृत्तप्रतीकारप्रत्या
शोराजा आह इत्युक्तइति ॥ २० ॥ अल्पजाग्यस्य त्वन्नियोगाकरणादिति शेषः प्रसादयिनुमाह दैवतमित्यादि ॥ २१ ॥ २२ ॥ सत्विति वीर्यमादत्तेनाशयतीत्यर्थः अतस्तत्संग्रामाद्वैमुख्यमपि
कथंप्रमाणाः केचैतान् रक्षन्ति मुनिपुंगव ॥ कथंच प्रतिकर्तव्यं तेषां रामेण रक्षसाम् ॥ १३ ॥ मामकैर्वावलैर्ब्रह्मन्मया वा कूटयोधिनाम् ॥ सर्वमेशं स
भगवन्कथं तेषां मयारणे ॥ १४ ॥ स्थातव्यं दुष्टभावानां वीर्यास्मिन्काहिराक्षसाः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १५ ॥ पौलस्त्यवंशप्र
भवो रावणो नाम राक्षसः ॥ स ब्रह्मणा दत्तवरस्त्रैलोक्यं बाधते भृशम् ॥ १६ ॥ महाबलो महावीर्यो राक्षसैर्वहुभिर्वृतः ॥ श्रूयते च महाराज रावणो राक्ष
साधिपः ॥ १७ ॥ साक्षाद्वै श्रवणभ्राता पुत्रो विश्रवसो मुनेः ॥ यदानखलु यज्ञस्य विघ्नकर्ता महाबलः ॥ १८ ॥ तेन संचोदितो तौ तुराक्षसौ च महाबलौ ॥
मारीचश्च सुबाहुश्च यज्ञविघ्नं करिष्यतः ॥ १९ ॥ इत्युक्तो मुनिना तेन राजो वाचमुनिं तदा ॥ न हि शक्तोऽस्मि संग्रामे स्थातुं तस्य दुरात्मनः ॥ २० ॥ सत्वं
प्रसादं धर्मज्ञकुरुष्व मम पुत्रके ॥ मम चैवाल्पभाग्यस्य दैवतं हि भवान्गुरुः ॥ २१ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षाः पतंगपन्नगाः ॥ न शक्ता रावणं सोढुं किंपुन
र्मानवा युधि ॥ २२ ॥ स तु वीर्यवतां वीर्यमादत्ते युधिरावणः ॥ तेन चाहं न शक्तोऽस्मि संयोद्धुं तस्य वावलैः ॥ २३ ॥ सबलो वामुनिश्रेष्ठ सहितो वाममात्म
जैः ॥ कथमप्यमरप्रख्यं संग्रामाणामकोविदम् ॥ २४ ॥ बालं मे तनयं ब्रह्मन्नैव दास्यामि पुत्रकम् ॥ अथ कालोपमौ युद्धे सुतौ सुंदोपसुंदयोः ॥ २५ ॥
न दोषा येति जावः तस्य बलैर्मारीचादिभिः ॥ २३ ॥ हे मुनिश्रेष्ठ सबलः सैव न्यः मम पुत्रैः सहितो वा भवानपि तेन योद्धुं न शक्त इत्यनुपगमः अस्तु वा कथंचिद्भवतस्तथा सामर्थ्यं पुत्रं तु सर्वथानदास्यामी
त्याह कथमपीत्यादि अमरप्रख्यं अमरतुल्यरूपमेव न त्वमरमिति तात्पर्यं नैव दास्यामीत्यन्वयः ॥ २४ ॥ अतिदुःखितो क्तिवात्तस्य पुत्रकशब्दयोः पौनरुक्त्यनदोषः पुत्रकमित्यनुकंपायांकन्
अदाने हेतुं तामप्याह अबेत्यादि यतः सुंदोपसुंदपुत्रौ कालोपमौ यमनुल्यौ मारीचसुबाहु इत्यकुलजसुंदोपसुंदाभ्यां यक्षकन्यायां जातत्वेन अगस्त्यशापेन च अतिकूरतमौ राक्षसत्वं प्राप्नोयतस्तौ य
ज्ञविघ्नकरो अतः सुतैर्नैव दास्यामीत्यन्वयः ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अन्यथात्तवताममानयने अनुनेष्यामिरामागमनायेतिशेषः ॥ २७ ॥ ॥ इतीति सुद्धतः प्रथमं शुष्कमिद्रिर्द्धनः पश्चादाज्यसिक्तोऽग्निरिवेति योजना उज्ज्वलितोरोषज्वालाख्य
चित्तवृत्तियुक्तः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तदिति स्नेहेन पुत्रस्नेहेन पर्याकु
ला निगदन्तः निःश्वराणि यस्मिंस्तत्तत्पुत्रवचनं श्रुत्वेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अयं विपर्ययः प्रतिज्ञाहानिरूपोराघवाणामयुक्तः यतोऽयमस्य कुलस्य विपर्ययो नाशः विपर्ययपदावृत्तिर्बोद्ध्या ॥ २ ॥ यदि
यज्ञविघ्नकरौ तौ तेनैव दास्यामि पुत्रकम् ॥ मारीचश्च सुबाहुश्च वीर्यवंतौ सुशिक्षितौ ॥ २६ ॥ तयोरन्यतरं यो दुष्टास्यामि स सुहृद्गणः ॥ अन्यथा त्वनुने
ष्यामि भवंतं सह बांधवः ॥ २७ ॥ इति नरपतिजल्पनाद्विजेंद्रकुशिकसुतं सुमहान्विवेश मन्युः ॥ सुद्धत इव मखेग्निराज्यसिक्तः समभवदुज्ज्वलितो मह
र्षिवक्त्रिः ॥ २८ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य स्नेहपर्याकुला
क्षरम् ॥ समन्युः कौशिको वाक्यं प्रत्युवाच महीपतिम् ॥ १ ॥ पूर्वमर्थं प्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञां हातुमिच्छसि ॥ राघवाणामयुक्तायं कुलस्यास्य विपर्ययः ॥ २ ॥
यदीदं ते क्षमं राजन् गमिष्यामि यथागतम् ॥ मिथ्या प्रतिज्ञः काकुत्स्थसुखी भव सुहृद्दतः ॥ ३ ॥ तस्य रोषपरीतस्य विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ च चालवसु
धाकृत्स्ना देवानां च भयं महत् ॥ ४ ॥ त्रस्तरूपं तु विज्ञाय जगत्सर्वं महानृपिः ॥ नृपतिं सुव्रतोर्धोरो वसिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ इक्ष्वाकूणां कुले जातः सा
क्षाद्धर्मइवापरः ॥ धृतिमान्सुव्रतः श्रीमान्न धर्मं हातुमर्हसि ॥ ६ ॥ त्रिपुलोके पुर्विख्यातो धर्मात्मा इति राघवः ॥ स्वधर्मं प्रतिपद्य स्वनाधर्मं वोढुमर्हसि
॥ ७ ॥ प्रतिश्रुत्य करिष्येति उक्तं वाक्यमकुर्वतः ॥ इष्टापूर्तवधो भूयात्तस्माद्रामं विसर्जय ॥ ८ ॥ कृतास्त्रमकृतास्त्रं वानैनं शक्ष्यंति राक्षसाः ॥ गुप्तं कुशिकपु
त्रेण ज्वलनेनामृतं यथा ॥ ९ ॥

इदं प्रतिज्ञाहानिरूपं क्षमं युक्तं इदं तत्फलं च यद्विज्ञप्तं सत्यं तदा यथागतं गमिष्यामि मिथ्यावादीत्वं सुहृद्दतः सुखी भवेति विपरीतलक्षणयोक्तिः ॥ ३ ॥ धीमत इत्यत्रोपदृष्टेति शेषः जगदन्यथाकरण
समर्थो यमश्च कुद्धः किं करिष्यतीति देवानां भयम् ॥ ४ ॥ त्रस्तरूपं अतिशयेन त्रस्तं जगत्त्रैलोक्यं ॥ ५ ॥ साक्षाद्धर्मइव इवशब्द एवार्थे दृढारोपं रूपकमिदं ॥ ६ ॥ स्वधर्मं सत्यं प्रतिज्ञत्वं ॥ ७ ॥
इष्टं अश्वमेधांतयागः आपूर्णवापीकूपादिनिर्माणं तद्वधः तत्फलनाशः भूयाद्धेतुं भविष्यतीति यावत् करिष्ये इति प्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञाय संधिरार्पः उक्तवाक्यं अकुर्वतः अननुतिष्ठतः ॥ ८ ॥ कृता
स्त्रं शिक्षितास्त्रं शक्ष्यंति सहिष्यंते प्रधर्षयितुमिति शेषो वा अग्निरारक्षितममृतमिवेत्युपमा अनेन पुत्रविपत्तिभीत्यपनयः ॥ ९ ॥

न केवलं विश्वामित्रकृतसंरक्षणेनैव रामस्य दुर्धर्षत्वं किं नु स्वतोपीत्याह रामविश्वामित्रयोः श्लिष्टवर्णनेन एष इति एष रामो विश्वामित्रश्च रामपक्षे विद्याधिकः सहजज्ञानशक्तिः तपसः मननादेः परायणं प्राप्य विश्वामित्रपक्षे तपस आश्रयः ॥ १० ॥ रामपक्षे अन्यः पुमान् अविद्यावृत्तः पुमानित्यर्थः विश्वामित्रपक्षे एनं अस्त्रगणम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ ननु देवाद्यनवगतसर्वास्त्रप्राप्तिः ऋषेः कथमिति त आह सर्वेति रुशाश्वः प्रजापतिपुत्रैकः परमधार्मिका इति पाठे परमधार्मिकप्रतिष्ठावंत इत्यर्थः एतेनापि दुर्लभत्वं ध्वनितं दत्ताः शिवेनेति शेषः प्रशासति प्रशास्तिस्मेत्यर्थः शवार्पः ॥ १३ ॥

एष विग्रहवान् धर्म एष वीर्यवतां वरः ॥ एष विद्याधिको लोके तपसश्च परायणम् ॥ १० ॥ एषोऽस्त्रान्विविधान्वेत्ति त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ नैनमन्यः पुमान्वेत्ति न च वेत्स्यंति केचन ॥ ११ ॥ न देवानर्पयः केचिन्नामरानचराक्षसाः ॥ गंधर्वयक्षप्रवराः सकिन्नरमहोरगाः ॥ १२ ॥ सर्वास्त्राणि रुशाश्वस्य पुत्राः परमधार्मिकाः ॥ कौशिकायपुरादत्ताय दारा न्यप्रशासति ॥ १३ ॥ तेऽपि पुत्राः रुशाश्वस्य प्रजापति सुता सुताः ॥ नैकरूपामहावीर्यादीनि मंतोजयावहाः ॥ १४ ॥ जयाचसुप्रभाचैव दक्षकन्ये सुमध्यमे ॥ तेऽसूतेऽस्त्राणि शस्त्राणि शतं परमभास्वरम् ॥ १५ ॥ पञ्चाशतं सुतान् लेभे जया लब्धवरावरा न ॥ वधायासुरसैन्यानामप्रमेयानरूपिणः ॥ १६ ॥ सुप्रभाऽजनयच्च अपि पुत्रान्यं चाशतं पुनः ॥ संहारान्नाम दुर्धर्षान् दुराक्रामान् वलीयसः ॥ १७ ॥ तानि चास्त्राणि वेत्येष यथावत् कुशिकात्मजः ॥ अपूर्वाणां च जनने शक्तो भूयश्च धर्मवित् ॥ १८ ॥ तेनास्य मुनिमुख्यस्य धर्मज्ञस्य महात्मनः ॥ न किंचिदस्य विदितं भूतं भव्यं चराचरम् ॥ १९ ॥ एवं वीर्यमहातेजा विश्वामित्रो महायशः ॥ न रामगमने राजन्संशयं गंतुमर्हसि ॥ २० ॥ तेषां निग्रहणेशक्तः स्वयंच कुशिकात्मजः ॥ तव पुत्रहितायैव त्वामुपेत्याभियाचते ॥ २१ ॥

अस्त्राणां मातृप्राशस्समप्याह तेषां प्रजापति सुते दक्षकन्ये तयोः सुताः नैकरूपाः अनेकरूपाः ॥ १४ ॥ तेऽसूते सुवाते इत्यर्थः शस्त्राणि परविशसन्कर्तृणि ॥ १५ ॥ वरान् श्रेष्ठान् अप्रमेयान् गुणे यत्तया अपरिच्छेद्यान् अरूपिणः अदृश्यमानरूपान् ॥ १६ ॥ संहारान् अन्वर्थं संहारनामकान् दुर्धर्षान् परैः सोढुमशक्यान् दुराक्रामान् दीर्घार्पः दुराक्रमान् अमोघान् ॥ १७ ॥ अपूर्वाणां अस्त्रविद्याविशेषाणामिति शेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वस्तुनोरक्षो निग्रहेशक्तोऽपि विश्वामित्रस्त्वपुत्रानुग्रहायैव तं च याचत इत्याह तेषामिति हितं अतिरहस्यानन्यदुर्लभानेकविद्याप्रदानादित्यर्थः ॥ २१ ॥

मुमोदेतिपरस्मैपदमार्थम् चस्त्वर्थःप्रसन्नचित्तइत्युत्तरंयोज्यः राघवस्यरामस्य कुशिकात्मजायरामंदातुंबुद्ध्यार्चितयदितिशेषः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीरा०रा०वा०आ०वा०एकविं
 शःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ तथेति सलक्ष्मणरामंआजुहावतयोरविनाभावज्ञानादितिशेषः ॥ १ ॥ कृतस्वस्ययनंकृतमंगलाचरणम् मंगलैर्मंगलसूचकैर्मन्त्रैः किंचितच्चज्ञानप्रतिपादक
 वाक्यैरन्तिमन्त्रितंबोधितमित्यर्थः तद्वोधनंचयोगवासिष्ठेप्रसिद्धम् ॥ २ ॥ राजापितृद्वयश्रवणेनसुप्रीतमनाःसन्रामंददौ ॥ ३ ॥ यात्रायांशकुनमाह ततइति वधौइत्यस्यपृष्ठतइतिशेषः विश्वा
 मित्रगतंतस्सेवद्धम् राजीवंपद्मम् ॥ ४ ॥ प्रयातेप्रयाणोन्मुखे स्वप्रयोजनोपक्रमाद्देवानांदुंदुभिस्त्वनसहितापुष्पदृष्टिः शंखादिघोषस्तुस्वनगरजः ॥ ५ ॥ धन्वीधनुर्विद्याकृतश्रमः ॥ ६ ॥ कला
 इतिमुनिवचनात्प्रसन्नचित्तोरघुवृषभश्वमुमोदपार्थिवः ॥ गमनमभिरुरोचराघवस्यप्रथितयशाःकुशिकात्मजायबुद्ध्या ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षेेश्री
 मद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकविंशःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ तथावसिष्ठेब्रुवतिराजादशरथःस्वयम् ॥ प्रहृष्टवदनोराम
 माजुहावसलक्ष्मणम् ॥ १ ॥ कृतस्वस्ययनंमात्रापित्रादशरथेनच ॥ पुरोधसावसिष्ठेनमंगलैरभिमन्त्रितम् ॥ २ ॥ सपुत्रंमूर्ध्न्युपाघ्रायराजादशरथ
 स्तदा ॥ ददौकुशिपुत्रायसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ ३ ॥ ततोवायुःसुखस्पर्शोनीरजस्कोववौतदा ॥ विश्वामित्रगतंरामंदद्वाराजीवलोचनम् ॥ ४ ॥ पुष्प
 दृष्टिर्महत्यासीद्देवदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषःप्रयातेतुमहात्मनि ॥ ५ ॥ विश्वामित्रोययावग्रेततोरामोमहायशाः ॥ काकपक्षधरोधन्वी
 तंचसौमित्रिरन्वगान् ॥ ६ ॥ कलापिनौधनुष्पाणीशोभयानौदिशोदश ॥ विश्वामित्रंमहात्मानंत्रिशोर्पाविवपन्नगौ ॥ ७ ॥ अनुजग्मतुरक्षुद्रौपिताम
 हमिवाश्विनौ ॥ अनुयातौश्रियादीनौशोभयंतावनिदितौ ॥ ८ ॥ तदाकुशिकपुत्रंतुधनुष्पाणीस्वलंकृतौ ॥ बद्धगोधांगुलित्राणौखड्गवंतौमहाद्युतौ
 ॥ ९ ॥ कुमारौचारुवपुषौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ अनुयातौश्रियादीनौशोभयेतामनिदितौ ॥ १० ॥

विनौसन्तूणीरौ शोभयानौप्रकाशयंतौशस्त्रतेजसा मुगभावआर्षः त्रिशोर्पाविवपन्नगौ स्कंधस्थितधनुषापृष्ठबद्धतूणीरेणमस्तकेनचत्रिशोर्षत्वम् यद्वा प्रत्येकंतूणीरद्वयधारणात्रिशोर्षत्वम् ध
 नुषःपाणावुक्तत्वात् अत्रेदंतूणीरादिवैष्णवंगण्डेनदत्तरामायताटकासुबाहुवधायमारीचस्यसमुद्रेपातनायच नहिप्राकृतशस्त्रसाध्यमेतत् तदुक्तंपात्रे पक्षीताक्ष्यःसमागम्यत्रीणिचास्त्राणिकामुं
 कम् सर्वभूतैरदृश्यःसन्दत्वाताभ्यांपुनर्ययाविति अस्त्राणिशस्त्राणिखड्गचर्मतूणीररूपाणि ॥ ७ ॥ अक्षुद्रौअनल्परूपवीर्यादिमंतौ शोभयंतौविश्वामित्रमितिशेषः ॥ ८ ॥ बद्धगोधाचर्मकृतंअं
 गुलित्राणययोस्तौ गोधाहस्तत्राणमितिकश्चिद् अंगुलित्राणस्यपौनरुक्त्यापत्तेस्तच्चित्यम् ॥ ९ ॥ शोभयेतामित्यदभावश्छांदसः ॥ १० ॥

स्याणुं देवमिव चित्तं कुमारं विवपावकी ॥ अध्यर्धयोजनं अर्धाधिकयोजनं षट्कोशमिति यावत् ॥ ११ ॥ तावद्दूरगमनेन बालकयोः क्षुत्तृपीडा प्रादुर्भावि स्यादवश्यं कत्वा न्महर्षिर्विनाप्यन्नं परमृतमयेदि
व्येविद्ये उपेक्षमाह वत्सरामेत्यादि सलिलं गृहाण शुद्धाचमनं कुरु कालस्य अन्नभोजनकालस्य पर्ययोऽतिक्रमः ॥ १२ ॥ मंत्रग्रामं बलाविद्यासंज्ञकं मंत्रसमूहम् तथा अतिबलासंज्ञकं च अ
न्येन प्रागुक्तदिव्याचरातरूपं मंत्रसमूहम् तथा प्रकृतोपयोगिन्यौ बलातिबलाभ्ये च विद्ये इत्यर्थः परंतु अत्र बलातिबलयोरेव दानं अन्येषां तु दानमये भविष्यतीत्याहुः गृहाण त्वमित्युपलक्षणं लक्ष्म
णस्यापि क्षुत्पिपासाक्षातिरूपफलस्य उक्तयोरपि दर्शनात् अपेक्षणाच्च श्रमो बहुदूरगमनादौ तन्मूलको ज्वरोपि न विपर्ययः अन्यथा भावस्तद्विद्याजपेन भविष्यतीति शेषः ॥ १३ ॥ प्रमत्तं अक

स्याणुं देवमिव चित्तं कुमारं विवपावकी ॥ अध्यर्धयोजनं गत्वा सरस्वादिक्षिणे तटे ॥ ११ ॥ रामेति मधुरां वाणीं विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ गृहाण व
त्स सलिलं मा भूत् कालस्य पर्ययः ॥ १२ ॥ मंत्रग्रामं गृहाण त्वं बलामतिबलां तथा ॥ न श्रमो न ज्वरो वा तेन रूपस्य विपर्ययः ॥ १३ ॥ न च सुप्तं प्रमत्तं बाध
यिष्यन्ति तैर्कृताः ॥ न बाह्वोः सदृशो वीर्ये पृथिव्या मस्तिकश्च न ॥ १४ ॥ त्रिपुलोके पुनरात्मन भवेत्सदृशस्तव ॥ बलामतिबलां चैव पठतस्तातराघव
॥ १५ ॥ न सो भाग्येन दाक्षिण्येन ज्ञानेन बुद्धिनिश्चये ॥ नोत्तरे प्रतिवक्तव्ये समोलोके तवानघ ॥ १६ ॥ एतद्विद्याद्वये लब्धेन भवेत्सदृशस्तव ॥ बलाचातिव
ला चैव सर्वज्ञानस्य मातरौ ॥ १७ ॥ क्षुत्पिपासेन ते राम भविष्येते नरोत्तम ॥ बलामतिबलां चैव पठतस्तातराघव ॥ १८ ॥ विद्याद्वयमधीयाने यशश्चा
य भवेद्भुवि ॥ पितामहसुतेत्येते विद्येते जः समन्विते ॥ १९ ॥ प्रदातुं तव काकुत्स्थसदृशस्त्वं हि पार्थिव ॥ कामं बहुगुणाः सर्वं त्वय्येतेनात्र संशयः ॥ २० ॥
तपसा संभृते चैते बहुरूपे भविष्यतः ॥ ततो रामो जलं स्पृष्ट्वा प्रहृष्टवदनः शुचिः ॥ २१ ॥

ताचमनादिकम् धर्षणमजिज्वः अस्तीति वर्तमानसामीप्ये भविष्यति लट् सर्वत्र तद्विद्यालाभो हेतुः ॥ १४ ॥ न केवलं पृथिव्यामेवेत्याह त्रिष्वित्यादि ॥ १५ ॥ ज्ञानं तच्च ज्ञानं बुद्धिनिश्चयः ऐहि
कविषयः वादिनं प्रतिवक्तव्ये उत्तरे इत्यर्थः ॥ १६ ॥ तव सदृशो न केनापि गुणेनेति शेषः सर्वज्ञानस्य मातराविति अप्रतिभामूलक्षुधादिनिवृत्तिसामर्थ्यवत्त्वात् सर्वज्ञानजनके इत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥
विद्याद्वयमधीयाने च यीति शेषः यशश्चाप्यनुलंभुवीति पाठे भविष्यतीत्यपिशेषः तयोर्विद्ययोस्तादृशसामर्थ्यकारणमाह पितामहेत्यादि तन्निर्मितत्वात् तत्सुते ॥ १९ ॥ प्रदातुं मम बुद्धिरिति शेषः
सदृशः ज्ञानयोग्य इत्यर्थः एते एतद्विद्याप्रदानयोग्याः बुद्धितिलुप्तमभिक्तिकम् बहव इत्यर्थः विपुला इति यावत् ॥ २० ॥ तपसामदीयेन संभृते पूर्णे बहुरूपे शास्त्रोक्तफलादधिकफलप्रदे यद्वा तप
सा सर्वतपः प्राप्यत्वेन तपोरूपेण भवता संभृते धृते इत्यर्थः जलं स्पृष्ट्वा आचम्य ॥ २१ ॥

विद्यासमुदितः विद्यासंबद्धः स्वतो विक्रमवानपि विद्यासंबन्धादधिकविक्रमइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सहस्रेत्यादिपूर्वान्वयि कुशिकात्मजो विश्वामित्रः गुरुकार्याणि गुरुविषयाणिकार्याणि पूर्वोत्था
 योपश्वात्सन्निवेशीत्यादीनि तानि सर्वाणि नियुज्य उपदिश्येत्यर्थः सप्तम्यंतपाठे गुरुकार्याणि पादोपसंग्रहणादीनि कुशिकात्मजे नियुज्य कृत्वेत्यर्थः सरथ्वांतत्तीरे ॥ २३ ॥ दशरथेत्यादिषष्ठ्यर्थे च
 नुर्थः तृणाद्यनुचितशयनोपितयोरपि रात्रेः सुखव्युष्टत्वे हेतुः कुशिकमुत्तवचो नुलालितत्वम् विबभौ व्युष्टेत्यावत् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये

प्रतिजग्राहते विद्ये महर्षेर्भावितात्मनः ॥ विद्यासमुदितो रामः शुशुभे भीमविक्रमः ॥ २२ ॥ सहस्ररश्मिर्भगवान् शरदीव दिवाकरः ॥ गुरुकार्याणि
 सर्वाणि नियुज्य कुशिकात्मजः ॥ उपुस्तारजनीं तत्र सरथ्वांसमुखं त्रयः ॥ २३ ॥ दशरथं नृपसूनुसत्तमाभ्यां तृणशयनेऽनुचिते तदोपिताभ्यां ॥ कुशिक
 मुत्तवचो नुलालिताभ्यां सुखमिव सावित्र्यौ विभावरी ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥
 प्रभातायां तु शर्वर्या विश्वामित्रो महामुनिः ॥ अभ्यभाषत काकुत्स्थो शयानौ पर्णसंस्तरे ॥ १ ॥ कौसल्या सुप्रजारा मपूर्वासंध्या प्रवर्तते ॥ उत्तिष्ठ नरशा
 दूलकर्तव्यं देवमाह्निकम् ॥ २ ॥ तस्य र्षेः परमोदारं वचः श्रुत्वा नरोत्तमौ ॥ स्नात्वा कृतोदकौ वीरौ जेपतुः परमं जपम् ॥ ३ ॥ कृताह्निकौ महावीर्यौ विश्वा
 मित्रं तपोधनम् ॥ अभिवाद्या तिसंलृष्टौ गमनायाभितस्यतुः ॥ ४ ॥ तौ प्रयांतौ महावीर्यौ दिव्यां त्रिपथगां नदीम् ॥ ददृशाते तस्तत्र सरथ्वाः संगमेशु
 भे ॥ ५ ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यमृषीणां भावितात्मनां ॥ बहुवर्षसहस्राणितप्यतां परमंतपः ॥ ६ ॥ तं दृष्ट्वा परमप्रीतौ राघवौ पुण्यमाश्रमम् ॥ ऊचतुस्तं म
 हात्मानं विश्वामित्रमिदं वचः ॥ ७ ॥

आदिकाव्ये बालकांडे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रभातायामिति पर्णसंस्तरे मृदुपर्णादिपरिकल्पितेशयनीये पूर्वश्लोके तृणशयन इत्युपलक्षणं बोध्यम् ॥ १ ॥ कौसल्येति
 हेरामत्वया पुत्रेण कौसल्या सुपुत्राशो जनपुत्रवती अतस्तादृशस्य सुपुत्रस्य तव अस्मिन् समये निद्रा अनुचिता यतः पूर्वासंध्या प्रवर्तते प्रातः संध्या प्रवर्तते अत उत्तिष्ठ देवदेवता ध्यानम् आह्निकं शौचा
 दिक्रिया ॥ २ ॥ स्नात्वा कृतोदकौ कृतार्थदानौ इदं तावत्पर्यंतं कर्तव्यं क्रियामात्रोपलक्षणम् परमं जपं सावित्रीम् ॥ ३ ॥ अभितस्थतुः संमुखौ स्थितावित्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रयांतौ गच्छंतौ ॥ ५ ॥ तत्र
 गंगासरयुसंगमप्रदेशे तप्यतां तपताम् यच्छांसः ऋषीणामाश्रमपदं ददृशाते इत्यनुकर्षः ॥ ६ ॥ तं परमरमणीयम् ॥ ७ ॥

वसनेवसति नदृच्छादसः ॥ ८ ॥ प्रहस्यवालकवचनश्रवणजसंतोषात्हासः सर्वज्ञोप्येवंनाटयतीति वा यस्य पूर्वः यस्य पूर्वकालाधिष्ठेयः अभूत्सश्रूयतामित्यन्वयः ॥ ९ ॥ मूर्तिमान्शरीरधरः स माहितसमाहितचित्तं स्थाणुरुद्रम् ॥ १० ॥ कृतोद्वाहंसमाधेः कृतव्युत्थानं कालोचितविलासदेशंगच्छतं देवेशं दुर्मैधाः कामोर्धयामासचित्तविकारोत्पादनेन अभिभूतवान्ततो महात्मनारुद्रेण ज्ञातापराधेन दुर्कृतः चक्षुषा अवध्यातो दृष्टश्चेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ व्यशीर्यत विशीर्णानि सर्वगात्राणि सर्वेऽवयवाः ॥ १२ ॥ तत्र प्रसिद्धतरेऽस्मिन्नाश्रमे हतं नष्टं हशब्दः प्रसिद्धौ ॥ १३ ॥ त

कस्यायमाश्रमः पुण्यः को न्वस्मिन्वसते पुमान् ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छावः परं कौतूहलं हि नौ ॥ ८ ॥ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रहस्य मुनिपुंगवः ॥ अब्रवीच्छ्रु यतां राम यस्यायं पूर्व आश्रमः ॥ ९ ॥ कंदर्पो मूर्तिमानासीत्काम इत्युच्यते बुधैः ॥ तपस्यंतमिह स्थाणुं नियमेन समाहितम् ॥ १० ॥ कृतोद्वाहं तु देवेशं गच्छंतं समरुद्रणम् ॥ धर्षयामास दुर्मैधा दुर्कृतश्च महात्मना ॥ ११ ॥ अवध्यातश्च रुद्रेण चक्षुषा रघुनंदन ॥ व्यशीर्यत शरीरात्स्वात्सर्वगात्राणि दुर्मतेः ॥ १२ ॥ तत्र गात्रं हतं तस्य निर्दग्धस्य महात्मनः ॥ अशरीरः कृतः कामः क्रोधाद्देवेश्वरेण ह ॥ १३ ॥ अतंग इति विख्यातस्तदा प्रभृतिराघव ॥ स चांगविषयः श्रीमान्वत्रांगं समुमोच ह ॥ १४ ॥ तस्यायमाश्रमः पुण्यस्तस्येमे मुनयः पुरा ॥ शिष्या धर्मपरा वीरतेषां पापं न विद्यते ॥ १५ ॥ इहाघरजनीं रामवसेम शुभदर्शन ॥ पुण्ययोः सरितोर्मध्ये श्वस्तरिष्यामहे वयम् ॥ १६ ॥ अभिगच्छामहे सर्वेषु च यः पुण्यमाश्रमम् ॥ इह वासः परोस्माकं सुखं वत्स्यामहे निशाम् ॥ १७ ॥ स्नाताश्च कृतजप्याश्च द्रुतहव्यानरोत्तम ॥ तेषां संवदतां तत्र तपो दीर्घेण चक्षुषा ॥ १८ ॥ विज्ञाय परमप्रीता मुनयो हर्षमागमन् ॥ अर्थपाद्यं तथा तिथ्यं निवेद्य कुशिकात्मजे ॥ १९ ॥

तो ज्ञायात्पलायमानो यत्र देशे सकामोऽंगमुमोच सोऽंगविषयः अंगदेश इति विख्यात इति शेषः ॥ १४ ॥ तस्य स्थाणोः इमे मुनयः इदानीमिह तपस्यंतः तस्य रुद्रस्य पुरा पूर्वकालसंतानपरंपरया शिष्याः अतएव धर्मपराः अतएव तेषां पापं न विद्यते ॥ १५ ॥ सरितोः गंगा सरस्वतोः ॥ १६ ॥ स्नानादिना शुचयो भूत्वा पुण्यमाश्रममभिगच्छामहे व्यत्ययात्तद् हे इति पृथक् पदं वा परः युक्ततरः ॥ १७ ॥ स्नाता इत्यादीनि तदाश्रममुनिविशेषणानि तेषां संवदतां तेषु संवदन्तु तान् अदृष्ट्वा पितपो महिमजात दीर्घत्ववता अतएव विप्रकृष्टार्थग्राहिणा चक्षुषारामाद्यागमनं विज्ञायेत्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ आतिथ्यमतिथ्यर्हं भोजनादि ॥ १९ ॥

पश्चाद्भगवतोपि मनुष्यरूपधारित्वेन विश्वामित्रेण गुरुत्वादेन न च आदौ विश्वामित्रे अर्थादिदत्त्वा पश्चाद्भगवतोऽभ्यर्चयन् अङ्गावर्चः तदाश्रमस्थानृषीनिति शेषः यद्वा सत्कारं समनुप्राप्य
तं प्राप्य विश्वामित्रादींस्तदाश्रमस्थाऋषयोऽभ्यर्चयन् नित्यर्थः ॥ २० ॥ अजपन् नदीतीरे ते विश्वामित्राद्याऋषयश्च तद्वासिभिर्मुनिभिः सह स्वसाहित्येन आनीताः संवेशनाय स्वाश्रमं प्रापिताः
॥ २१ ॥ कामाश्रमपदे सर्वकामपरिपूरके जगत्तत्र ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीरा० वा० आ० बालकांडे त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति नद्याः गंगायाः ॥ १ ॥

रामलक्ष्मणयोः पश्चाद् कुर्वन्नतिथि क्रियाम् ॥ सत्कारं समनुप्राप्य कथाभिरभिरंजयन् ॥ २० ॥ तथार्हमजपन् संन्यासपयस्ते समाहिताः ॥ तत्र वासि
भिरानीता मुनिभिः सुव्रतैः सह ॥ २१ ॥ न्यवसत्सुखं तत्र कामाश्रमपदे तथा ॥ कथाभिरभिरामाभिरभिरामौ नृपात्मजौ ॥ २२ ॥ रमयामास धर्मा
त्मा कौशिको मुनिपुंगवः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० बालकांडे त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः प्रभाते विमले कृताङ्गिकमरि
दमौ ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य नद्यास्तीरमुपागतौ ॥ १ ॥ ते च सर्वे महात्मानो मुनयः संशितव्रताः ॥ उपस्थाप्य शुभां नावं विश्वामित्रमथाब्रुवन् ॥ २ ॥
आरोहतु भवान्नावं राजपुत्रपुरस्कृतः ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानं मा भूत्कालस्य पर्ययः ॥ ३ ॥ विश्वामित्रस्तथेत्युक्त्वा तानृषीन् प्रतिपूज्य च ॥ ततार सहितस्ता
भ्यां सरितं सागरं गमाम् ॥ ४ ॥ तत्र शुश्राव वैशब्दं तोयसंरंभवर्धितम् ॥ मध्यमागम्य तोयस्य तस्य शब्दस्य निश्चयम् ॥ ५ ॥ ज्ञातुकामो महातेजाः स
हरामः कनीयसा ॥ अथ रामः सरिन्मध्ये प्रच्छन् मुनिपुंगवम् ॥ ६ ॥ वारिणो भिद्यमानस्य किमयं तुमुलो ध्वनिः ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा कौतूहलसम
न्वितम् ॥ ७ ॥ कथयामास धर्मात्मा तस्य शब्दस्य निश्चयम् ॥ कैलासपर्वते राममनसानिर्मितं परम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मणानरशार्दूलतेनेदं मानसं सरः ॥ त
स्मान्मुखावसरसः साऽयोध्यामुपगूहते ॥ ९ ॥

उपस्थाप्य आनाय्य ॥ २ ॥ राजपुत्रपुरस्कृत इति तृतीया तत्पुरुषः तीर्त्वेति शेषः अरिष्टं शुभं यथा भवति तथा रिषे हि सार्थत्वात् ॥ ३ ॥ ततारतुं मुपक्रांतः सरितं गंगां सागरं गच्छति जलपूर्णत्वरू
पत्वरूपं प्रापयति तां अंतर्भावितं न्यर्थः अगस्त्यशोषितस्य समुद्रस्य गंगया पूरणं कृतमिति प्रसिद्धे ॥ ४ ॥ तोयसंरंभेण परस्परं तरंगसंघट्टक्षोभेण वर्धितं अतिप्रवृद्धं निश्चयं सहज औपाधि
को वेत्येतदन्यतर निश्चयम् ॥ ५ ॥ ज्ञातुकाम इत्यस्य जात इति शेषः ॥ ६ ॥ भिद्यमानस्य परस्परसंघट्टमानस्य ॥ ७ ॥ निश्चयं निश्चयजनकहेतुम् ॥ ८ ॥ तेन मनो निर्मितत्वेन तस्मात्सरसो
यामुखावसेत्यन्वयः ॥ ९ ॥

सरसोद्योनिप्रवर्ततेतिसरयुः सरःप्रवृत्तेतिनद्योगनिर्वचनं पुण्यत्वेहेतुर्ब्रह्मसरश्च्युतत्वं तस्याअयं संधिरार्पः याजाङ्गवीमभिवर्ततेतयासहसंगच्छते तस्याअयंशब्दइत्यर्थः ॥ १० ॥ ताभ्यां
सरयुगंसाभ्याम् ॥ ११ ॥ विक्रमःपादविक्षेपः घोरसंकाशंजयंकरदर्शनम् ॥ १२ ॥ अविप्रहृतंसार्यगमागमाभावात्अक्षुण्णं झल्लिकाकीटविशेषः ॥ १३ ॥ भैरवैःभयंकरैः श्वापदानि
दृष्टव्याःशरणाखैःदारुणशब्दैः शकुनैःजासैः शकुनैःसर्वपक्षिभिः भैरवस्वनैःवाशब्दभिःअतिभैरवंशब्दंकुर्वद्भिः ॥ १४ ॥ शोभितंयुक्तं धवादयोदृक्षविशेषाः ॥ १५ ॥ किनुकुतोनु ॥ १६ ॥

सरःप्रवृत्तासरयुःपुण्याब्रह्मसरश्च्युता ॥ तस्यायमतुलःशब्दोजाङ्गवीमभिवर्तते ॥ १० ॥ वारिसंक्षोभजोरामप्रणामंनियतःकुरु ॥ ताभ्यांतुतावुभौ
कृत्वाप्रणाममतिधार्मिकौ ॥ ११ ॥ तीरंदक्षिणमासाद्यजग्मतुर्लघुविक्रमौ ॥ सवनंघोरसंकाशंदृष्ट्वानरवरात्मजः ॥ १२ ॥ अविप्रहृतमैक्ष्वाकःप
प्रच्छमुनिपुंगवम् ॥ अहोवनमिदंदुर्गंझल्लिकागणसंयुतम् ॥ १३ ॥ भैरवैःश्वापदैःकीर्णशकुनैर्दारुणारवैः ॥ नानाप्रकारैःशकुनैर्वाशब्दभिर्भैरवस्व
नैः ॥ १४ ॥ सिंहव्याघ्रवराहैश्चवारणैश्चापिशोभितम् ॥ धवाश्वकर्णककुभैर्विल्वतिंदुकपाटलैः ॥ १५ ॥ संकीर्णवदरीभिश्चकिंविदंदारुणंवनम् ॥
तमुवाचमहातेजाविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ १६ ॥ श्रूयतांवल्लकाकुत्स्थयस्यैतद्दारुणंवनम् ॥ एतौजनपदौस्फीतौपूर्वमास्तांनरोत्तम ॥ १७ ॥ मल
दाश्वकरूपाश्वदेवनिर्माणनिर्मितौ ॥ पुरावृत्रवधेराममलेनसमभिप्लुतम् ॥ १८ ॥ क्षुधाचैवसहसाक्षंब्रह्महत्यासमाविशत् ॥ तमिंद्रंमलिनंदेवाक्र
पयश्चतपोधनाः ॥ १९ ॥ कलशैःस्नापयामासुर्मलंचास्यप्रमोचयन् ॥ इहभूम्यांमलंदत्वादेवाःकारूपमेवच ॥ २० ॥ शरीरजंमहेंद्रस्यततोहर्षप्रपे
दिरे ॥ निर्मलानिष्करूपश्चशुद्धइंद्रोयथाभवत् ॥ २१ ॥ ततोदेशस्यसुप्रीतोवरंप्रादादनुत्तमम् ॥ इमौजनपदौस्फीतौख्यातिलोकेगमिष्यतः ॥ २२ ॥
मलदाश्वकरूपाश्वममांगमलधारिणौ ॥ साधुसाध्वितितंदेवाःपाकशासनमब्रुवन् ॥ २३ ॥ देशस्यपूजांतांदृष्ट्वाकृतांशक्रेणधीमता ॥ एतौजनप
दौस्फीतौदीर्घकालमरिंदम ॥ २४ ॥

यस्यप्राणिनःसश्रूयतामित्यन्वयः स्फीतौसमृद्धौ

॥ १७ ॥ मलदाःकरूपादतिबहुवचनंशब्दस्यजावकृतं देवनिर्माणेनदेवयत्नेननिर्मितौ मलेनअशुच्याचारेण ॥ १८ ॥ क्षुधावुभुक्षया समभिप्लुतमित्यनुकुर्यते ब्रह्महत्यावृत्रस्यब्रह्मसंतानत्वा
त् देवाःवत्सादयः ॥ १९ ॥ कलशैःगंगाजलपूर्णघटैः प्रमोचयन्प्रामोचयन् कारूपंक्षुत् दत्वात्यक्तेत्यर्थः ॥ २० ॥ शरीरजमितिपूर्वान्वयि प्रपेदिरेदेवाइतिशेषः ॥ २१ ॥ ततःतदेत्यर्थः
॥ २२ ॥ यस्मान्ममांगमलधारिणौतस्मात्स्वार्तिगमिष्यतइतिपूर्वेणान्वयः ॥ २३ ॥ शक्रेणकृतादेशस्यपूजांदृष्ट्वापाकशासनंसाध्वितिअब्रुवन्नितिपूर्वेणान्वयः ॥ २४ ॥

कस्यचित्कियतः कालस्य अपगमे इति शेषः ॥ २५ ॥ भद्रं ते इति विश्वामित्रस्य आशीर्वचनं बालकत्वेन तादृशयक्षिणीनामश्रवणेन त्रासो मा भूदिति यद्वा ताटकानामते भद्रं प्रथमशौर्यस्थानत्वे
न शौर्यप्रसिद्धिकरत्वरूपं भद्रत्वमस्या इति बोध्यम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सेयं याविनाशयति सेत्यर्थः आवृत्य निरुध्य अर्धं अतिक्रान्तमत्यर्धं तादृशे योजने ॥ २९ ॥ यतश्चेदं ताटकावनं अ
स्माभिर्गतव्यं अतएव च हेतोर्हरामस्य बाहुबलमाश्रित्य इमां जहि ॥ ३० ॥ ननु स्त्रीकथं हंतव्या तत्राह मन्त्रियोगादिति मदाज्ञया स्त्रीवधशंकां त्यज ईदृशं ताटकाक्रान्तम् ॥ ३१ ॥ अद्यापि निव

मलदाश्वकरूपाश्च मुदिता धनधान्यतः ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य यक्षिणी कामरूपिणी ॥ २५ ॥ बलं नागसहस्रस्य धारयंती तदा त्वभूत् ॥ ताटकानाम
भद्रं ते भाया सुंदस्य धीमतः ॥ २६ ॥ मारीचो राक्षसः पुत्रो यस्याः शक्रपराक्रमः ॥ वृत्तबाहुर्महाशीर्षो विपुलास्यतनुर्महान् ॥ २७ ॥ राक्षसो भैरवाका
रो नित्यं त्रासयते प्रजाः ॥ इमौ जनपदौ नित्यं विनाशयति राघव ॥ २८ ॥ मलदांश्च करूपांश्च ताटकादुपचारिणी ॥ सेयं पंथानमावृत्य वसत्यत्यर्धं योज
ने ॥ २९ ॥ अतएव च गंतव्यं ताटकाया वनं यतः ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य जहीमां दुष्टचारिणीम् ॥ ३० ॥ मन्त्रियोगादिमं देशं कुरु निष्कटकं पुनः ॥ नहि
कश्चिदिमं देशं शक्नोत्यागंतुमीदृशम् ॥ ३१ ॥ यक्षिण्याघोरयाराम उत्सादितमसत्यया ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यथैतद्धारुणं वनम् ॥ यक्ष्याचोत्सादितं
सर्वमद्यापि न निवर्तते ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ अथ तस्या
प्रमेयस्य मुनेर्वचनमुत्तमम् ॥ श्रुत्वा पुरुषशार्दूलः प्रत्युवाच शुभांगिरम् ॥ १ ॥ अल्पवीर्या यदा यक्षी श्रूयते मुनिपुंगव ॥ कथं नागसहस्रस्य धारयत्य
बलावलम् ॥ २ ॥ इत्युक्तं वचनं श्रुत्वा राघवस्यामि तौ जसः ॥ हर्षयन् श्लक्ष्णया वाचा सलक्ष्मणमरिंदमम् ॥ ३ ॥ विश्वामित्रोऽब्रवीद्वाक्यं शृणु येन व
लोकटा ॥ वरदानकृतं वीर्यं धारयत्यबलावलम् ॥ ४ ॥ पूर्वमासीन्महायक्षः सुकेतुर्नाम वीर्यवान् ॥ अनपत्यः शुभाचारः स च ते पेमहत्तपः ॥ ५ ॥

ते अत्र पूर्वस्थितौ जन इति शेषः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ अथेति अ
प्रमेयस्य अप्रमेयप्रभावस्य शार्दूलः श्रेष्ठः ॥ १ ॥ यदा यतः यक्षी यक्षजातिः श्रूयते पुराणादाविति शेषः अवलेतिसाभिप्रायम् ॥ २ ॥ ३ ॥ वीर्यशौर्यादि बलमात्रप्रश्लेषे वीर्याभिधानं शौर्यादयो
न्येपि गुणास्तस्यां संतीति ज्ञापनार्थम् ॥ ४ ॥ वरप्राप्तिमूलमाह पूर्वमिति तेपे पुत्रार्थं पितामहमुद्दिश्येति शेषः ॥ ५ ॥

कन्यारत्नदिव्यरूपवतीकन्याम् ॥ ६ ॥ तदभिसंहितगुणवतापुत्रेणात्यन्तजनपीडाभवेदिति विचार्यपुत्रं न ददौ ॥ ७ ॥ विवर्धतीवर्धमानां जंभपुत्रायेत्यत्र खंजुपुत्रायेति पाठे खंजोः पुत्रः खंजुपुत्रः असुरयक्षयोर्देवयोनि त्वेनोचितः संबंधः ॥ ८ ॥ व्यजायत प्रासोष्ट असूत ॥ ९ ॥ शापं दर्शयति सुंदेति निहते अगस्येन शापं दत्वेति शेषः इच्छति इच्छति स्म ॥ १० ॥ जातसंरंभास्वभर्तृवध जकोपवती ॥ ११ ॥ भजस्व शुद्धदेवयोनिस्वरूपं मुक्तेति शेषः शमवान् राक्षसत्वं भजस्वेति ॥ १२ ॥ तदेव विस्तरेणाह पुरुषादीति भवेति शेषः तदेवोपपादयति इदमिति इदं रूपं यक्षिणीरूपं

पितामहस्तु प्रीतस्तस्य यक्षपतेस्तदा ॥ कन्यारत्नं ददौ रामताटकां नाम नामतः ॥ ६ ॥ ददौ नागसहस्रस्य बलं चास्याः पितामहः ॥ न त्वेव पुत्रं यक्षाय ददौ चासौ महायशाः ॥ ७ ॥ तां तु बालां विवर्धतीं रूपयौवनशालिनीम् ॥ जंभपुत्राय सुंदाय ददौ भार्याय शस्विनीम् ॥ ८ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य यक्षीपुत्रं व्यजायत ॥ मारीचं नाम दुर्धर्षयः शापाद्राक्षसो भवत् ॥ ९ ॥ सुंदेतु निहते राम अगस्य मृषिसत्तमम् ॥ ताटका सह पुत्रेण प्रधर्षयितुमिच्छति ॥ १० ॥ भक्षार्थं जातसंरंभा गर्जती सा भ्यधावत ॥ आपतंतीं तु तां दृष्ट्वा अगस्यो भगवानृषिः ॥ ११ ॥ राक्षसत्वं भजस्वेति मारीचं व्याजहार सः ॥ अगस्यः परममर्षस्ताटकामपि शमवान् ॥ १२ ॥ पुरुषादी महायक्षी विरुता विरुतानना ॥ इदं रूपं विहाया शुदारुणं रूपमस्तुते ॥ १३ ॥ सैषा शापकृता मर्षा ताटकाक्रोधमूर्छिता ॥ देशमुत्सादयत्येनमगस्याचरितं शुभम् ॥ १४ ॥ एनां राघवदुर्दृष्टां यक्षीं परमदारुणाम् ॥ गोब्राह्मणहितार्थाय जहिदुष्टपराक्रमां ॥ १५ ॥ न ह्येनां शापसंस्पर्शं कश्चिदुत्सहते पुमान् ॥ निहतुं त्रिपुलोकेषु त्वामृतेरघुनंदन ॥ १६ ॥ न हिते स्त्रीवधकृते घृणाकार्या नरोत्तम ॥ चातुर्वर्ण्यहितार्थं हि कर्तव्यं राजसूनुना ॥ १७ ॥

विहाय व्याजयित्वा दारुणं रूपं राक्षसीरूपं अस्तु भवतु एतदेवाभिप्रेत्य पादोक्तं तौ रामलक्ष्मणौ वीरावायांती पथिराक्षसीं ताटकां नाम घोरां तां सुंदभार्यां सुकेतुजामिति ॥ १३ ॥ अमर्षात् असहनात् देशोत्सादने हेतुगर्जविशेषणं अगस्याचरितमिति अगस्य तपःस्थानमित्यर्थः ॥ १४ ॥ गोब्राह्मणहितार्थायैति स्त्रीवधशंका निरासाय तद्विताय क्रियमाणं पापवदाभासमानमपि धर्मायेति भावः ॥ १५ ॥ शापसंस्पर्शं अगस्य शापव्याप्ताम् ॥ १६ ॥ हेनरोत्तम त्वेस्त्रीवधनिमित्ता घृणानकार्या अत्र नरोत्तमेत्यनेन पुरुषोत्तमेश्वररूपत्वान्नवपापसंबन्धाभाव इति ध्वनितं चातुर्वर्ण्यहितार्थं तद्विताय कर्तव्यमित्यस्य नृशंसमित्याद्युत्तरेणान्वयः ॥ १७ ॥

वाशब्दार्थे अतृशंसमिव तृशंसं कर्मपिकार्यमित्यर्थः प्रजारक्षणकारणप्रजारक्षणाद्वेतोः रक्षतासदेति रक्षाधर्मसमृद्धिशेषत्वेनेति भावः पातकं वा मुख्यपातकं वा सदोषं वा यज्ञादिवत्सदोषं
 इषत्यापयुतं धर्मं वा सदोषवधरूपमिति यावत् ॥ १८ ॥ एषधर्म इति धर्ममूलकत्वादिति भावः अतोप्यस्यावधोन्याय्य इत्याह अधर्म्यामिति धर्मादपेताम् तदेवोपपादयति धर्माहीति ॥ १९ ॥
 अधर्म्यः स्त्रीवधोऽपि धर्म एवेत्यर्थं समतिजिरुपपादयति श्रूयत इति पृथिवीतदधिष्ठात्रीदेवताम् यद्वा तस्याः प्रजा इत्यर्थः ॥ २० ॥ अनिद्रं निद्रासुखरहितम् अनिद्रमिति पाठे इन्द्ररहितम् काव्यः शु
 क्रः ॥ २१ ॥ एतैः एतादृशैः यद्वा आर्षेवहुत्वम् एताभ्यां शक्रविष्णुभ्यामित्यर्थः मच्छासनादिति यथापरशुरामस्य जमदग्नेर्गुरोराज्ञायामातृवधेऽपि न दोषस्तथाबलादिदातृत्वेन गुरोर्ममाज्ञया स्त्री

नृशंसमनृशंसं वा प्रजारक्षणकारणात् ॥ पातकं वा सदोषं वा कर्तव्यं रक्षतासदा ॥ १८ ॥ राज्यभारनियुक्तानामेषधर्मः सनातनः ॥ अधर्म्यां जहिका
 कुत्स्यधर्मास्तस्यां न विद्यते ॥ १९ ॥ श्रूयते हि पुराशक्रो विरोचनसुतां नृप ॥ पृथिवीं हंतुमिच्छंतीं मथं रामभ्यसूदयत् ॥ २० ॥ विष्णुना च पुरारामभृगु
 पत्नीपतिव्रता ॥ अनिद्रं लोकमिच्छंतीं काव्यमातानि पूदिता ॥ २१ ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभीराजपुत्रैर्महात्मभिः ॥ अधर्मसहितानार्यो हताः पुरुषसत्तमैः
 तस्मादेनां घृणां त्यक्त्वा जहि मच्छासना नृप ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥
 मुनेर्वचनमक्लीबं श्रुत्वा नरवरात्मजः ॥ राघवः प्रांजलिर्भूत्वा प्रत्युवाच दृढव्रतः ॥ १ ॥ पितुर्वचननिर्देशात्पितुर्वचनगौरवात् ॥ वचनं कौशिकस्येति
 कर्तव्यमविशंकया ॥ २ ॥ अनुशिष्टोऽस्य योऽध्यायां गुरुमध्ये महात्मना ॥ पित्रादशरथेनाहं नावज्ञेयं हितद्वचः ॥ ३ ॥ सोऽहं पितुर्वचः श्रुत्वा शासनाद्वत्स
 वादिनः ॥ करिष्यामि न संदेहस्तादृकावधमुत्तमम् ॥ ४ ॥

वधेत वनदोष इति भावः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ मुनेरिति अक्लीबं घृष्टम् ॥ १ ॥
 पितुरिति कौशिकस्य वचनं अविशंकया कर्तव्यं त्वये त्वेवं हृत्पानिर्देशान्नियोगात् पितुर्वचनगौरवात्परमाप्तवाक्यत्वेन अतिप्रमाणत्वात् त्वद्वचनं अवश्यं कर्तव्यत्वेन निश्चितमिति शेषः ॥ २ ॥ कदै
 वं नियोगः कृत इत्यत्राह अन्विति गुरवो वसिष्ठवामदेवाद्याः अनवज्ञानहेतुरुक्त एव तद्वचो विश्वामित्रवच इत्यनुशिष्ट इत्यन्वयः ॥ ३ ॥ सोऽहमिति ब्रह्मवादिनस्तस्यापापस्पर्शेन तत्संकल्पादन्यस्या
 पिपापमपापं पुण्यं चेत्याह उत्तममिति उक्तधर्ममित्यर्थः ॥ ४ ॥

पुण्यत्वमेवोपपादयति गोब्राह्मणेति अप्रमेयस्य तव च हिताय अस्य हितं स्वाज्ञापरिपालनेन संतोषरूपम् इदमावर्तते तव वचनं कर्तुं मुद्यतो विचिकित्सारहितो हं तादृकावधं करिष्यामीति पूर्वेणान्वयः ॥ ५ ॥ तीव्रं पुरुषश्रवणम् ॥ ६ ॥ विचस्ताः जीताः मोहिता व्याकुलचित्ता जाता ॥ ७ ॥ तं शब्दं श्रुत्वा च कुद्धासशब्दो यत्र यतो विनिःसृतस्तमभिनिध्याय शब्दनिःसरणावधिदेशं लक्ष्य अभ्यद्रवदितियोजना ॥ ८ ॥ प्रमाणेन शरीरप्रमाणेन ॥ ९ ॥ भैरवं भयंकरम् दारुणं घोरम् अस्य वपुः चोप्यर्थः अजीरूणा मपीत्यर्थः ॥ १० ॥ एतामिति विनिवृत्तां अस्मत्संमुखामनास्य

गोब्राह्मणहितार्थाय देशस्य च हिताय च ॥ तव चैवाप्रमेयस्य वचनं कर्तुं मुद्यतः ॥ ५ ॥ एवमुक्त्वा धनुर्मध्ये बद्ध्वा मुष्टिं मरिंदमः ॥ ज्याघोषमकरोत्तीव्रं दिशः शब्देन नादयन् ॥ ६ ॥ तेन शब्देन विचस्तास्तादृका वनवासिनः ॥ तादृका च सुसंकुद्धा तेन शब्देन मोहिता ॥ ७ ॥ तं शब्दमभिनिध्याय राक्षसी क्रोधमूर्च्छिता ॥ श्रुत्वा चाभ्यद्रव कुद्धाय त्रशब्दो विनिःसृतः ॥ ८ ॥ तां दृष्ट्वा राघवः कुद्धां विरुतां विरुताननाम् ॥ प्रमाणेनातिवृद्धां चलक्ष्मणं सोभ्यभाषत ॥ ९ ॥ पश्य लक्ष्मण यद्विषया भैरवं दारुणं वपुः ॥ भिद्येरन् दर्शनादस्याभीरूणां हृदयानि च ॥ १० ॥ एतां पश्य दुराधर्षा मायावलसमन्विताम् ॥ विनिवृत्तां क रोम्यग्रहन् कर्णाग्रनासिकाम् ॥ ११ ॥ न ह्येतामुत्सहे हंतुं स्त्रीस्वभावेन रक्षिताम् ॥ वीर्यं चास्या गतिं चैव हन्यामिति हि मे मतिः ॥ १२ ॥ एवं ब्रुवाणो रामे तु तादृका क्रोधमूर्छिता ॥ उद्यम्य बाहुं गर्जती राममेवाभ्यधावत ॥ १३ ॥ विश्वामित्रस्तु ब्रह्मर्षिर्दुर्द्वारेणाभिभर्त्स्यताम् ॥ स्वस्ति राघव यो रस्तु जयं चैवाभ्यभाषत ॥ १४ ॥ उद्धुन्वानारजो घोरं तादृकाराघवावुभौ ॥ रजो मेघेन महता मुहूर्तं साय्यमोहयत् ॥ १५ ॥ ततो मायां समास्थाय शिलावर्षेण राघवौ ॥ अवाकिरन्मुमहता ततश्चुक्रोधराघवः ॥ १६ ॥ शिलावर्षं महत्तस्याः शरवर्षेण राघवः ॥ प्रतिवार्योपधावंत्याः करौ चिच्छेदपत्रिभिः ॥ १७ ॥

रावताम् पलायितामिति यावत् ॥ ११ ॥ कर्णादिहरणमात्रे हेतुमाह नहीति वीर्यं परपराभवशक्तिम् गतिं आकाशादिगतिम् पाणिपादच्छेदेनेति शेषः तावतैव देशहितस्य गुरुवचनानुष्ठानस्य च सिद्धाशूरविगर्हितः स्त्रीवधो नुचित इति भावः ॥ १२ ॥ राममेव विश्वामित्रस्य दुर्धर्षत्वेन तं विस्तृज्य मानुषबुद्ध्या राममेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तं रामसंमुखमभिधावंतीम् जयं च जयविषयकाशिषं च ॥ १४ ॥ घोरं रजः उद्धुन्वानेत्यन्वयः रजो मेघेन रजो धकारेण ॥ १५ ॥ मायां समास्थाय अंतर्धानं गत्वेति यावत् चुक्रोधस्त्रीत्वप्रयुक्तदाक्षिण्यं विस्तृज्येति शेषः ॥ १६ ॥ पत्रिभिरिति एकैकस्य बहुधा खंडनाभिप्रायेण ॥ १७ ॥

दृतेकणाग्रिनासिकाचयस्यास्ताम् ॥ १८ ॥ अनेकशःरूपाणिकृत्वा अंतर्धानंगतासतीस्वमाययाराधयौमोहयंती ॥ १९ ॥ भैरवं अश्मवर्षमित्यन्वयः ॥ २० ॥ घृणया अलं स्त्री इति घृणामा
स्त्वित्यर्थः दुष्टचारिणीमायाशक्त्या अंतर्धानेन पाषाणादिवृष्टिकर्त्री अतो घृणा अनुचिता ॥ २१ ॥ घृणानोचितेत्यत्र हेत्वंतरमाह यज्ञविघ्नकरीति मायया पुरायावर्धेततावत्तत्कालात्पुरैवपू
र्वमेव एषावध्यतां सायंसंध्यापुराप्रवर्तते प्रवर्तयिष्यत्यर्थः ॥ २२ ॥ कितञ्च इत्याह रक्षांसीति अश्मवृष्ट्येति करणे तृतीया ॥ २३ ॥ शब्दमात्रेण लक्ष्यं सम्यङ्निश्चित्य वेधकर्तृत्वसामर्थ्यदर्शय

ततश्चिन्नभुजां श्रांतामभ्याशेपरिगर्जतीम् ॥ सौमित्रिरकरोत्क्रोधाद्भुतकर्णाग्रनासिकाम् ॥ १८ ॥ कामरूपधरासातुकृत्वारूपाण्यनेकशः ॥ अंत
र्धानंगतायक्षीमोहयंतीस्वमायया ॥ १९ ॥ अश्मवर्षं विमुंचंती भैरवं विचचारसा ॥ ततस्तावश्मवर्षेण कीर्यमाणौ समंततः ॥ २० ॥ दृष्ट्वा गाधिसु
तः श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ अलं ते घृणयारामपापैषादुष्टचारिणी ॥ २१ ॥ यज्ञविघ्नकरीयक्षीपुरावर्धेतमायया ॥ वध्यतां तावदेवैषापुरासंध्याप्र
वर्तते ॥ २२ ॥ रक्षांसि संध्याकाले तु दुर्धर्षाणि भवंति हि ॥ इत्युक्तः स तु तां यक्षीमश्मवृष्ट्या भिवर्षिणीम् ॥ २३ ॥ दर्शयन् शब्दवेधित्वं तां रुरोधससाय
कैः ॥ सारुद्धाबाणजालेन मायाबलसमन्विता ॥ २४ ॥ अभिदुद्रावकाकुत्स्थं लक्ष्मणं च विनेदुषी ॥ तामापतंती वेगेन विक्रांतामशनीमिव ॥ २५ ॥
शरेणोरसिविव्याधपपातचममारच ॥ तां हतां भीमसंकाशां दृष्ट्वासुरपतिस्तदा ॥ २६ ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थं सुराश्चाप्यभिपूजयन् ॥ उवाच पर
मप्रीतः सहस्राक्षः पुरंदरः ॥ २७ ॥ सुराश्च सर्वे संलृष्टा विश्वामित्रमथाब्रुवन् ॥ मुने कौशिक भद्रं ते सेंद्राः सर्वे मरुद्गणाः ॥ २८ ॥ तोषिताः कर्मणाऽनेन
स्नेहं दर्शयराधये ॥ प्रजापतेः कृशाश्वस्य पुत्रान्सत्यपराक्रमान् ॥ २९ ॥ तपो बलभृतो ब्रह्मनूराधवायनिवेदय ॥ पात्रभूतश्च ते ब्रह्मंस्तवानुगमने रतः ॥ ३० ॥

नित्यर्थः ॥ २४ ॥ अभिदुद्रावेति अंतर्धानं हित्वेति शेषः ॥ २५ ॥ भीमसंकाशां भीमरूपाम् ॥ २६ ॥ अभिपूजयन् अडभावार्पणः सहस्राक्षः विश्वामित्रमुवाचेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ किमुक्त
वंतस्तदाह मुने इति ॥ २८ ॥ तोषितावयमिति शेषः अनेन कर्मणा त्वत्प्रवर्तितताटकावधरूपेण स्नेहं दर्शय मदीयो यमाप्तः शिष्य इति स्नेहमूलं व्यापारं प्रवर्तय तमेव व्यापारमाह प्रजापतेरिति
॥ २९ ॥ तपसा ज्ञानेन बलेन च मृतः पूर्णः तेन वदानस्य पात्रभूतश्चराधवः अतस्तस्मै कृशाश्वपुत्रान्निवेदय तथालब्धानामेवास्त्राणां कार्यक्षमत्वमिति भावः अनुगमने शुश्रूषणे दृढनिश्चयः ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ पूजयंतस्तुवंतो जग्मुरित्यन्वयः प्रवर्तते इत्यस्य स्मेतिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ मुक्तशापं अपगतोपद्रवं यद्वा लब्धशापयाताटकयामुक्तम् ॥ ३५ ॥ प्रभातवेलां प्रतिबोध्यमान इति विश्वामित्रेणेत्यादिः जजागारेतिशेषः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथेति

कर्तव्यं मुमहत्कर्मसुराणां राजसूनुना ॥ एवमुक्त्वा सुराः सर्वे जग्मुर्दृष्टाविहाय सम् ॥ ३१ ॥ विश्वामित्रं पूजयंतस्ततः संध्याप्रवर्तते ॥ ततो मुनिवरः प्रीतस्लाटकावधतोपितः ॥ ३२ ॥ मूर्धिराममुपाघ्राय ददं वचनमब्रवीत् ॥ इहाघरजनीं रामवसामशुभदर्शन ॥ ३३ ॥ श्वः प्रभाते गमिष्यामस्तदाश्रमपदं मम ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा हृष्टो दशरथात्मजः ॥ ३४ ॥ उवासरजनीं तत्र ताटकायावने सुखम् ॥ मुक्तशापं वनं तच्च तस्मिन्नेव तदाहनि ॥ रमणीयं विवश्राजयथा चैत्ररथं वनम् ॥ ३५ ॥ निहत्य तां यत्समुतां सरामः प्रशस्यमानः सुरसिद्धसंघैः ॥ उवास तस्मिन्मुनिना सहैव प्रभातवेलां प्रतिबोध्यमानः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ तारजनीमुप्यविश्वामित्रो महायशः ॥ प्रहस्य राघवं वाक्यमुवाच मधुरस्वरम् ॥ १ ॥ परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते राजपुत्रमहायशः ॥ प्रीत्या परमया युक्तो ददाम्यस्त्राणि सर्वशः ॥ २ ॥ देवासुरगणान्वापि स गंधर्वो रगान्भुवि ॥ यैरमित्रान्प्रसत्याजौ वशीकृत्य जयिष्यसि ॥ ३ ॥ तानि दिव्यानि भद्रं ते ददाम्यस्त्राणि सर्वशः ॥ दंडचक्रं महद्व्यंतवदास्यामिराघव ॥ ४ ॥ धर्मचक्रं ततो वीरकालचक्रं तथैव च ॥ विष्णुचक्रं तथा त्र्युग्रमैंद्रचक्रं तथैव च ॥ ५ ॥ वज्रमखं नरश्रेष्ठ शैवं शूलवतंतथा ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरश्चैव ऐषीकमपिराघव ॥ ६ ॥

उप्येति आर्षं प्रहस्य विजयशालिरामदर्शनजसंतोषजोहासः ॥ १ ॥ सर्वशः सर्वाणि ॥ २ ॥ देवासुरगणान्वापि वाशब्दश्चार्थं गंधर्वो रगसहितदेवासुरगणरूपशत्रून्पि प्रसह्य बलेन जयिष्यसि जेष्यसि यदिव धेदयानदावशीकृत्य संमोहनास्त्रादिना जेष्यसि अन्येषां तु कागणेनेति भावः ॥ ३ ॥ दंडचक्रादयोऽस्त्रभेदाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ शूलवतं शूलवतनामकं क्वचित्तु शूलवरमिति पाठः ब्रह्मशिरास्त्रं ब्रह्मास्त्रादन्यत् ॥ ६ ॥

गदेदेमोदकीशिखरीसंज्ञेदेगदेगदासंज्ञकेऽस्त्रे ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्त्रं च वारुणास्त्रं चेत्यर्थः शुष्काद्रसंज्ञकेदे अशनी अशनीसंज्ञके अस्त्रे ॥ ९ ॥ पिनाकिन इदं पैनाकं दयितं अग्नेरिति शेषः शिखरं नाम शि
 खरमिति प्रसिद्धं ॥ १० ॥ प्रथमं मुख्यं ॥ ११ ॥ कंकालादीन्यसुरधार्यास्त्राणि ॥ १२ ॥ यानिरक्षसां वधार्थं समर्थानि एतानि ददामीत्यन्वयः वैद्याधरं विद्याधरसंबंधि नंदं नाम असिरत्नमित्य
 न्वयः यतोऽस्त्रादस्तीनां प्रादुर्भावि इति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ दन्तीत्यार्षं प्रशमनं रिपूणां क्रोधशामकमस्त्रं विलापनं परिदेवनकारकम् ॥ १५ ॥ मादनं शत्रूणां मदजनकं दुर्धर्मित्याद्यस्य विशेष
 ददामिते महाबाहो ब्राह्ममस्त्रमनुत्तमम् ॥ गदेदे चैव काकुत्स्थमोदकीशिखरीशुभे ॥ १६ ॥ प्रदीप्ते नरशार्दूलप्रयच्छामि नृपात्मज ॥ धर्मपाशमहं रामकाल
 पाशं तथैव च ॥ १७ ॥ वारुणं पाशमस्त्रं च ददाम्यहमनुत्तमम् ॥ अशनीद्वे प्रयच्छामि शुष्काद्रं रघुनंदन ॥ १८ ॥ ददामि चास्त्रं पैनाकमस्त्रं नारायणं तथा ॥ आग्नेय
 मस्त्रं ददितं शिखरं नाम नामतः ॥ १९ ॥ वायव्यं प्रथमं नाम ददामि तव चानघ ॥ अस्त्रं हयशिरोनाम क्रौंचमस्त्रं तथैव च ॥ २० ॥ शक्तिद्वयं च काकुत्स्थ द
 दामि तव राघव ॥ कंकालं मुसलं घोरं कापालमथ किंकिणीं ॥ २१ ॥ वधार्थं रक्षसां यानि ददाम्येतानि सर्वशः ॥ वैद्याधरं महास्त्रं च नंदनं नाम नामतः
 ॥ २२ ॥ अस्मिन् महाबाहो ददामि नृवरात्मज ॥ गांधर्वमस्त्रं दयितं मोहनं नाम नामतः ॥ २३ ॥ प्रस्वापनं प्रशमनं ददामि सौम्यं च राघव ॥ वर्षणं शोषणं
 चैव संतापनं विलापनं ॥ २४ ॥ मादनं चैव दुर्धर्मं कंदर्पं दयितं तथा ॥ गांधर्वमस्त्रं दयितं मानवं नाम नामतः ॥ २५ ॥ पैशाचमस्त्रं दयितं मोहनं नाम नाम
 तः ॥ प्रतीच्छ नरशार्दूलराजपुत्रमहायशः ॥ २६ ॥ तामसं नरशार्दूलसौमनं च महाबलम् ॥ संवर्तं चैव दुर्धर्मं मौसलं च नृपात्मज ॥ २७ ॥ सत्यमस्त्रं म
 हाबाहो तथा मायामयं परम् ॥ सौरं तेजः प्रभं नाम परतेजोपकर्षणम् ॥ २८ ॥ सोमास्त्रं शिशिरं नाम त्वाष्ट्रमस्त्रं सुदारुणम् ॥ दारुणं च भगस्यापिशोते
 पुमथ मानदम् ॥ २९ ॥ एतान् राममहाबाहो कामरूपान् महाबलान् ॥ गृहाण परमोदारान् क्षिप्रमेव नृपात्मज ॥ ३० ॥ स्थितस्तु प्राङ्मुखो भूत्वा शु
 चिर्मुनिवरस्तदा ॥ ददौ रामाय सुप्रीतो मंत्रग्राममनुत्तमम् ॥ ३१ ॥

णं ॥ ३२ ॥ प्रतीच्छ गृहाण ॥ ३३ ॥ मौसलं आसुरमुसलादन्यत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मंत्रग्रामं अस्त्राणां मंत्रमूर्तित्वात् ननु बलातिबलादानप्रसंगेऽपि मंत्रग्रामं गृहाणेत्युक्तमिति पु
 नरत्रदानं विफलमिति चेन्न गृहाणेत्येव तत्रोक्तत्वात् ननु ददामि तेन तत्कालोपयोगिबलातिबलयोरेव तत्र दानं इतरेषां त्वन्नेति विवेक इति कतकतः वस्तुनो बलातिबले मंत्रसमूहात्मके इति न ह्यं
 मंत्रग्राममिति तत्रार्थ इति न दोष इति परे ॥ ३८ ॥

सर्वेति येषां उक्तं दिव्यास्त्राणां सर्वसंग्रहणं सर्वधारणं कर्तुं देवैरपि दुर्लभं दुष्करं देवा अपि यत्किंचिदस्त्रमेव जानन्तीति भावः तानि सर्वाण्यस्त्राणि राघवाय रामाय विश्वामित्रो न्यवेदयत् इत्तवान् राघवाय रामाय लक्ष्मणाय चैव्यपि बोध्यं युगपदेवो जयोरुपदेश इति बोध्यं ॥ २३ ॥ जपतः रामाय दातुं तेषां वीर्यवत्तासंपादनाय तान्यस्त्राणि जपत इत्यर्थः उपतस्थुः गृहीतभामंडलवपूंषि उपतस्थु उपस्थितानि विश्वामित्रनियोगेन रामं च उपतस्थुः ॥ २४ ॥ सर्वेस्त्रदेवाः मुदिताः स्वाधिदेवतारामसंबंधेन तुष्टाः किकरा अंगीकृतदासत्वाः ॥ २५ ॥ २६ ॥ समालभ्य उपसृश्य मानसाः स दामनः

सर्वसंग्रहणं येषां देवैरपि दुर्लभम् ॥ तान्यस्त्राणि तदा विप्रो राघवाय न्यवेदयत् ॥ २३ ॥ जपतस्तु मुनेस्तस्य विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ उपतस्थुर्महार्हाणि सर्वाण्यस्त्राणि राघवम् ॥ २४ ॥ ऊचुश्च मुदितारामः सर्वे प्रांजलयस्तदा ॥ इमे च परमोदारकिंकरास्तव राघव ॥ २५ ॥ यद्यदिच्छसि भद्रं ते तत्सर्वं करवाम वै ॥ ततो रामः प्रसन्नात्मा तैरित्युक्तो महाबलैः ॥ २६ ॥ प्रतिगृह्य च काकुत्स्थः समालभ्य च पाणिना ॥ मानसामेभविष्यध्वमिति तान्यभ्यचोदयत् ॥ २७ ॥ ततः प्रीतमनारामो विश्वामित्रं महा मुनिं ॥ अभिवाद्य महातेजागमनायोपचक्रमे ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतिगृह्य ततोऽस्त्राणि प्रहृष्टवदनः शुचिः ॥ गच्छन्नेव च काकुत्स्थो विश्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ गृहीतास्त्रांस्मिन्नगवन्दुराधर्पः सुरैरपि ॥ अस्त्राणां त्वहमिच्छामि संहारान्मुनिपुंगव ॥ २ ॥ एवं ब्रुवतिकाकुत्स्थे विश्वामित्रो महातपाः ॥ संहारान्याजहाराथ धृतिमान्मुव्रतः शुचिः ॥ ३ ॥ सत्यवंतं सत्यकीर्तिपृष्टं भसमेव च ॥ प्रतिहारतरं नाम पराङ्मुखमवाङ्मुखम् ॥ ४ ॥ लक्ष्यालक्ष्याविमौ चैव हृदनाभस्तु नाभकौ ॥ दशाक्षशतवक्रौ च दशशीर्षशतोदरौ ॥ ५ ॥

स्थिताः यद्यपि जगत्तोरामस्य सर्वविदिनमेव तथापि विद्यागुरुपदेशगृहीतैव फलदानान्यथेति लोकां नूतनो धयितुं विश्वामित्रोपदेशग्रहणमिति बोध्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० आ० वा० सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गच्छन्ममिष्यन् ॥ १ ॥ संहारान्ज्ञातुमिति शेषः उपसंहारापरिज्ञाने पुनः प्रयोगानर्हतया अप्राप्तप्रायत्वात्तज्ज्ञानेच्छा संहारो नाम प्रयुक्तस्यावस्यमंत्रविशेषेण पुनः स्वात्मनि स्थापनं ॥ २ ॥ एवमिति उक्तास्त्राणां संहारमार्गमुपदिश्य अथ अनंतरंत्यश्रसंतुष्टः परमकृपिः अन्यान्यप्यस्त्राण्युपदिशति स्म ॥ ३ ॥ तदाह सत्यवंतमित्यादि ददामीति सर्वत्र शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥६॥ सार्चिमाल्यादयो न्येतांश्च ददामीत्यर्थः ॥ ७॥ ८॥ ९॥ भास्वरांस्तेजोमयान्प्रतीच्छगृहाण पात्रभूतः अस्त्रदानस्येति शेषः मम मत्तः ॥ १० ॥ बाढमित्यंगीकारे प्रल्लेष्टेनांतरात्मना प्रत्यग्रहीदि
तिशेषः मूर्तिमंतः स्वस्वदेवतारूपेण ॥ ११ ॥ प्रद्वंजलिपुटाः प्रद्वान्मन्त्रानेचने अंजलेः पुटं संश्लेषोयेषां तादृशाः ॥ १२ ॥ इमेस्मसन्निहितावयमिति शेषः शाधि आज्ञापय ॥ १३ ॥ गम्यतां इदानी
मिति शेषः कार्यकाले पुमानसाः मनसि संनिहिता भूत्वा साहाय्यं करिष्यथ ॥ १४ ॥ प्रदक्षिणं सकलस्वदेवताऽधिदेवत रूपत्वाद्गामस्य प्रदक्षिणकरणं ॥ १५ ॥ एतदुत्तरं तनस्तुरामः काकुत्स्थः

पद्मनाभमहानाभौ दुंदुनाभस्वनाभकौ ॥ ज्योतिषं शकुनं चैव नैरास्यविमलाबुभौ ॥ ६ ॥ यौगंधरविनिद्रौ च दैत्यप्रमथनौ तथा ॥ शुचिबाहुर्महाबाहु
निष्कलिर्विरुचस्तथा ॥ सार्चिमालीधृतिमालीवृत्तिमानरुचिरस्तथा ॥ ७ ॥ पित्र्यः सौमनसश्चैव विधूतमकराबुभौ ॥ करवीरं रतिं चैव धनधान्यौ च
राघव ॥ ८ ॥ कामरूपं कामरुचिं मोहमावरणं तथा ॥ जृम्भकं सर्पनाथं च पंथानवरुणौ तथा ॥ ९ ॥ कृशाश्वतनयान् रामभास्वरान् कामरूपिणः ॥ प्र
तीच्छ मम जज्ञे पात्रभूतां सिराघव ॥ १० ॥ बाढमित्येव काकुत्स्थः प्रल्लेष्टेनांतरात्मना ॥ दिव्यभास्वरदेहाश्च मूर्तिमंतः सुखप्रदाः ॥ ११ ॥ केचिदंगा
रसदृशाः केचिद्भूमोपमास्तथा ॥ चंद्रार्कसदृशाः केचित्प्रद्वंजलिपुटास्तथा ॥ १२ ॥ रामं प्रांजलयो भूत्वाऽब्रुवन्मधुरभाषिणः ॥ इमे स्मरशार्दूलशा
धिकिं करवामत ॥ १३ ॥ गम्यतामिति तानाह यथेष्टं रघुनंदनः ॥ मानसाः कार्यकाले पुसाहाय्यं मे करिष्यथ ॥ १४ ॥ अथ ते राममामं चकृत्वा चापि
प्रदक्षिणम् ॥ एवमस्त्वितिकाकुत्स्थमुक्त्वा जग्मुर्यथागतम् ॥ १५ ॥ स च तान् राघवो ज्ञात्वा विश्वामित्रं महामुनिं ॥ गच्छन्नेवायमधुरं श्लक्ष्णं वचन
मब्रवीत् ॥ १६ ॥ किमेतन्मेषसंकाशं पर्वतस्याविदूरतः ॥ दक्षखंडमिदं भाति परं कौतूहलं हि मे ॥ १७ ॥ दर्शनीयं मृगाकीर्णं मनोहरमतीव च ॥ नाना
प्रकारैः शकुनैर्वल्गुभाषैरलंकृतम् ॥ १८ ॥

शासनाद्वलवादिनः लक्ष्मणा यचनात्सर्वान् सचास्त्रान् रघुनंदनः संहारान्मुसलदृष्टः श्रीमांस्तस्मै न्यवेदयदित्यधिकं दृश्यते तत्पक्षिभं बलातिबलयोरिवास्त्राणामपियुगपदुभयोर्विश्वामित्रेणैवोपदे
शदानसंज्ञवात् सतान् उपदिष्टान् अस्त्रान् राघवो रामः ज्ञात्वा मंत्रतो मूर्तिः प्रयोगतश्चेति शेषः ॥ १६ ॥ मेषसंकाशं काण्यर्तनैर्विड्याच्च दक्षखंडं दक्षसमूहं किं वनसंबन्धि उत आश्रमसंबन्धीति
प्रश्नः ॥ १७ ॥ वल्गुभाषैः मधुरभाषैः ॥ १८ ॥

रोमहर्षणात् ताटकयानिर्जनीकरणात्तस्य जयानकत्वेनरोमहर्षणत्वं अनयादशस्यसुखवत्तया इदमाश्रमपदंत्ववगच्छामि ॥ १९ ॥ आश्रमपदंनिर्णीयनत्कस्येतिशंसेतिपृच्छति सर्वमिति स
वैचरांस सर्वशब्दविवक्षितंजिज्ञासांतरंस्वयमेवाह संप्राप्ताइति तेब्रह्मघ्नास्तवयज्ञस्यविघ्नाययत्रसंप्राप्ताःसदेशःकः ॥ २० ॥ यत्रचनवयाज्ञिकीक्रियामयारक्षितव्यायत्रचराक्षसावध्याःभग
वन्तस्यत्वदाश्रमस्यकोदेशःप्रदेशइत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायण० वा० आदिकाव्येवाल्मीकीयेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ तस्यरामस्यपरिपृच्छ
तोवचनेश्रुत्वेतिरोषः व्याख्यातुंपृष्टोत्तरमितिशेषः ॥ १ ॥ इहवने इहप्रदेशे ॥ २ ॥ तपश्चरणयोगार्थं स्वाचारेणलोकप्रवर्तनायस्वतपश्चरणं वामनस्यकरिष्यमाणवामनावतारस्यविष्णोःपू

निःसृताःस्ममुनिश्रेष्ठकांताराद्रोमहर्षणात् ॥ अनयात्ववगच्छामिदेशस्यसुखवत्तया ॥ १९ ॥ सर्वमेशंसभगवन्कस्याश्रमपदंत्विदम् ॥ संप्राप्तायत्र
तेपापाब्रह्मघ्नादुपचारिणः ॥ २० ॥ तवयज्ञस्यविघ्नायदुरात्मानोमहामुने ॥ भगवंस्तस्यकोदेशःसायत्रतवयाज्ञिकी ॥ २१ ॥ रक्षितव्याक्रियाब्रह्मन्म
यावध्याश्चराक्षसाः ॥ एतत्सर्वमुनिश्रेष्ठश्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो ॥ २२ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ० वाल्मीकीयेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥
अथतस्याप्रमेयस्यवचनंपरिपृच्छतः ॥ विश्वामित्रोमहातेजाव्याख्यातुमुपचक्रमे ॥ १ ॥ इहराममहाबाहोविष्णुर्देवनमस्कृतः ॥ वर्षाणिसुबहूनीह
तथायुगशतानिच ॥ २ ॥ तपश्चरणयोगार्थमुवाससुमहातपाः ॥ एपपूर्वाश्रमोरामवामनस्यमहात्मनः ॥ ३ ॥ सिद्धाश्रमइतिख्यातःसिद्धोत्थत्रम
हातपाः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुराजावैरोचनिर्वलिः ॥ ४ ॥ निर्जित्यदैवतगणान्सेंद्रान्सहमरुद्गणान् ॥ कारयामासतद्राज्यंत्रिपुलोकेपुविश्रुतः ॥ ५ ॥
यज्ञचकारसुमहानसुरेन्द्रोमहाबलः ॥ बलेस्तुयजमानस्यदेवाःसाग्निपुरोगमाः ॥ समागम्यस्वयंचैवविष्णुमूचुरिहाश्रमे ॥ ६ ॥

वाश्रमःवामनावतारात्पूर्वकालेतपोयोगार्थंपरिगृहीतआश्रमः ॥ ३ ॥ सिद्धाश्रमत्वव्यवहारेर्वाजमाह हियस्मात्अत्रमहातपाविष्णुस्तपःसिद्धोजातइति एतस्मिन्कालेविष्णोस्तपःकाले
॥ ४ ॥ मरुद्गणान्आवहादिवायुगणान् कारयामास स्वार्थेणिच् चकारेत्यर्थः यद्वा इंद्रादिराज्यंस्वीयैःकैश्चिदेवकारयामासेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ बलेर्यजमानस्य व्यवहारंदृष्ट्वेतिरोषः साग्निपु
रोगमाःपुरोगमेनाग्निनासहिताइत्यर्थः अग्निमुखत्वाच्चदेवानांतस्मिन्पुरोगमत्वं स्वयमेवागम्यनतुदूतमुखेन ॥ ६ ॥

यजने कर्त्रभिप्रायत्वादात्मनेपदम् नन्वसुरस्यबलेदेवद्विशोयामाद्यनुपपत्तिः यागतर्पणीयदेवताभावात् इंद्रादीनांतद्वेष्यत्वात् नचशब्दमात्रदेवतेतियुक्तम् अर्थवादप्रामाण्येनदेवतायाविग्रहव
त्त्वस्योत्तरमीमांसायां सिद्धांतितत्वादिति चेन्न कर्मदेवाजानदेवभेदेनदेवानाद्विविध्यात् तत्रयेकर्मणादेवत्वंप्राप्तास्तेकर्मदेवाः आजानदेवास्तुयज्ञमंत्रार्थभूतामंत्रेणनित्यसंबद्धाःकर्मदेवेभ्यःप्राची
नाएव तत्कर्मदेवानाद्विष्यत्वेपिआजानदेवानांयज्ञेनप्यत्वेननदोषः विघ्नकर्तारोप्यत्रकर्मदेवाएव यज्ञाद्यधिकाराभावोप्याजानदेवानामेवस्वयष्टव्यदेवतांतराभावात् कर्मदेवानांत्वस्येव अतए
वेंद्रादीनांयज्ञादिश्रवणनानुपपन्नमित्यन्यत्रविस्तरः असमाप्तव्रतेअसमाप्तयज्ञे स्वकार्यंआत्मीयानांदेवानांकार्यम् अभिपद्यतांसंपाद्यताम् ॥ ७ ॥ असमाप्तव्रतइत्युक्तेःप्रयोजनंदर्शयंतस्तत्सं
पादनेउपायमपिस्वयमेववदंति येचेति अभिवर्ततेप्राप्नुवन्ति इतस्ततःनानादेशेभ्यः यत्रगोभूहिरण्यादिविषये यच्चवस्तुयाचंतेतेभ्यस्तत्सर्वंयथावत्तयज्ञसाहुण्यायअवमानादिरहितंसत्कारपूर्वंप्रय

बलिवैरोचनिर्विण्णोयजतेयज्ञमुत्तमम् ॥ असमाप्तव्रतेतस्मिन्स्वकार्यमभिपद्यताम् ॥ ७ ॥ येचैनमभिवर्ततेयाचितारइतस्ततः ॥ यच्चयत्रयथावच्च
सर्वतेभ्यःप्रयच्छति ॥ ८ ॥ सत्वंसुरहितार्थायमायायोगमुपाश्रितः ॥ वामनत्वंगतोविण्णोकुरुकल्याणमुत्तमम् ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नंतरेरामकश्यपोग्निस
मप्रभः ॥ अदित्यासहितोरामदीप्यमानइवौजसा ॥ १० ॥ देवीसहायोभगवान्दिव्यंवर्षसहस्रकम् ॥ व्रतंसमाप्यवरदंतुष्टावमधुसूदनम् ॥ ११ ॥ त
पोमयंतपोराशितपोमूर्तिंतपोत्मकम् ॥ तपसात्वांसुतमेनपश्यामिपुरुषोपमम् ॥ १२ ॥ शरीरेतवपश्यामिजगत्सर्वमिदंप्रभो ॥ त्वमनादिरनिर्देश्य
त्वामहंशरणंगतः ॥ १३ ॥

च्छति चौएवार्थे ॥ ८ ॥ मायास्वतत्त्वाच्छादनेनप्राकृतमर्त्यादिभावप्रकाशिकाशक्तिस्तस्यायोगःसंबंधस्तमाश्रितः वामनत्वप्राप्तावयंहेतुः वामनरूपस्यात्याश्चर्यत्वेनतत्पार्थनाविषयस्यावश्यं
यजमानकर्तव्यतयातद्रूपप्रार्थनम् ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवैर्वामनावतारप्रार्थनसमयेरामेतिद्विःसंबोधनंस्वाश्रमसंनिधानेनरामपृष्टतन्महत्त्वकथनेनहर्षातिशयाच्चबोध्यम् ॥ १० ॥ अदित्यास
हितोव्रतंसमाप्यदेवीसहायस्तुष्टावेत्यन्वयः देवीअदितिरेव यद्वा देवीसरस्वती वरदंविण्णुरूपपुत्रप्राप्त्युद्देशेनकृतव्रततिवरदानोन्मुखम् ॥ ११ ॥ स्तोत्रप्रकारमाह तपोमयमित्यादि अन्नमयोय
ज्ञइतिवत्पचुरतपोयुक्तमित्यर्थः तावतापरेषांकिमतआह तपोराशिद्रष्टृनृणांसकलतपोजन्यफलप्राप्त्याभगवतस्तपोराशित्वम् ननुतपसोन्यत्वेअद्वैतश्रुतिबाधोऽतआह तपोमूर्तिमिति एवंचतप
सस्तदन्यत्वेननाद्वैतहानिः तपोत्मकमितिघञ्पूर्वकविधानमितिकप्रत्ययेतपनंतपःज्ञानम् तपआलोचनइतिधात्वनुसारात् तदात्मकंज्ञानस्वरूपमित्यर्थः अतएवअतप्ततपसाद्रष्टुमशक्यइत्यत
स्तपसात्वामिति ॥ १२ ॥ दृश्यमानंचवैराजंरूपमित्याह शरीरेइत्यादि अनिर्देश्यःअशक्यपरिच्छेदः ॥ १३ ॥

वरंअभीष्टम् वराहःदिव्यवर्षसहस्रतपसावरदानयोग्यः ॥ १४ ॥ मारीचःमरीचिपुत्रः अदित्याइत्यादेर्याचमानायाइत्यादिशेषः ॥ १५ ॥ याच्यमानवरमाह पुत्रत्वमित्यादि ॥ १६ ॥ यवीया
कनिष्ठः साहाय्यंवल्लिलरूपम् ॥ १७ ॥ अयंयत्राश्रमेतपोमयस्त्वमयादेवैश्वर्यंअनुभूयसेइत्यर्थः सिद्धेएतदाश्रमस्थितिसाध्येतपःकर्मणिसिद्धेसतिनिष्पन्नेसतिप्रयोजनाभावात्इतउत्तिष्ठदे

तमुवाचहरिःप्रीतःकश्यपंधूतकल्मषम् ॥ वरंवरयभद्रंतेवरार्होसिमतोमम ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमारीचःकश्यपोऽब्रवीत् ॥ अदित्यादेवतानां
चममचैवानुयाचितम् ॥ १५ ॥ वरंवरदसुप्रीतोदातुमर्हसिसुव्रत ॥ पुत्रत्वंगच्छभगवन्नदित्याममचानघ ॥ १६ ॥ भ्राताभवयवीयांस्त्वंशक्रस्यासु
रमूदन ॥ शोकार्तांतांतुदेवानांसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ अयंसिद्धाश्रमोनामप्रसादात्तेभविष्यति ॥ सिद्धेकर्मणिदेवेशउत्तिष्ठभगवन्नितः ॥ १८ ॥
अयविष्णुर्महातेजाअदित्यांसमजायत ॥ वामनंरूपमास्थायवैरोचनिमुपागमत् ॥ १९ ॥ त्रीन्पदानथभिक्षित्वाप्रतिगृह्यचमेदिनीम् ॥ आक्रम्य
लोकांलोकार्थीसर्वलोकहितेरतः ॥ २० ॥ महेंद्रायपुनःप्रादान्नियम्यवल्लिमोजसा ॥ त्रैलोक्यंसमहातेजाश्वकेशक्रवशंपुनः ॥ २१ ॥ तेनैवपूर्वमाक्रां
तआश्रमःश्रमनाशनः ॥ मयापिभक्त्यातस्यैववामनस्योपभुज्यते ॥ २२ ॥ एनमाश्रममायांतिराक्षसाविघ्नकारिणः ॥ अत्रतेपुरुषव्याघ्रहंतव्यादुष्ट
चारिणः ॥ २३ ॥ अद्यगच्छामहेरामसिद्धाश्रममनुत्तमम् ॥ तदाश्रमपदंताततवाप्येतद्यथामम ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वापरमप्रीतो गृह्यरामंसलक्ष्मणम् ॥
प्रविशन्नाश्रमपदं व्यरोचतमहामुनिः ॥ शशीवगतनीहारःपुनर्वसुसमन्वितः ॥ २५ ॥ तं दृष्ट्वा मुनयःसर्वेसिद्धाश्रमनिवासिनः ॥ उत्पत्त्योत्पत्त्यसह
साविश्वामित्रमपूजयन् ॥ २६ ॥ यथार्हचकिरेपूजांविश्वामित्रायधीमते ॥ तथैवराजपुत्राभ्यामकुर्वन्नतिथिक्रियाम् ॥ २७ ॥ मुहूर्तमथविश्रांतौ
राजपुत्रावरिंदमौ ॥ प्रांजलीमुनिशार्दूलमूचतूरघुनंदनौ ॥ २८ ॥

वकार्यायितिशेषः ॥ १८ ॥ अथदेवकार्यनियोगानंतरम् ॥ १९ ॥ आक्रम्यत्रिभिःपदैरितिशेषः लोकार्थीत्रैलोक्याक्रमणार्थी ॥ २० ॥ नियम्यवद्धा ॥ २१ ॥ तेनैववामनावतारकर्त्रा म
याविश्वामित्रेण ॥ २२ ॥ पूर्वसर्गात्कृतद्वितीयप्रश्नोत्तरमाह एनमिति ॥ २३ ॥ अनुत्तमंसर्वोत्तमम् हेतातदेतदाश्रमपदंयथाममस्वभूतं तथातवापिविष्णुवतारत्वादितिगूढोभिसंधिः ॥ २४ ॥
पुनर्वसुद्वेनारे ॥ २५ ॥ उत्पत्त्योत्पत्त्यसंतोषातिशयादितिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अथैवप्रवेशदितएव कालविलंबेफलाभावात् सिद्धत्वञ्ज्ञसिद्ध्याअन्वर्थसिद्धसंज्ञः तववचःअत्रैवपुरुषव्याघ्रहंतव्याहुटचारिणइतियततस्त्यमस्तु राक्षसान्सर्वथाहनिष्येइतिभावः ॥ २९ ॥
नियतःनिगृहीतांतःकरणः ॥ ३० ॥ कुमाराविवस्कंदविशाखाविव ॥ ३१ ॥ प्रशुचीअवतारत्वादशुचित्वसंभावनाराहित्येनप्रकर्षतःशुची नियमेनकर्तव्यंजाप्यंसमाप्येत्यन्वयः दीक्षामध्येना
ग्निहोत्रमितिनिषेधाद्ग्नहोत्रपदमौपासनहोमपरमितिकेचित् ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९ ॥

अथैवदीक्षांप्रविशभद्रंतेमुनिपुंगव ॥ सिद्धाश्रमोयंसिद्धःस्यात्सत्यमस्तुवचस्तव ॥ २९ ॥ एवमुक्तोमहातेजाविश्वामित्रोमहानृपिः ॥ प्रविवेशतदादी
क्षांनियतोनियतेंद्रियः ॥ ३० ॥ कुमाराविवतांरात्रिमुषित्वासुसमाहितौ ॥ प्रभातकालेचोत्थायपूर्वासंध्यामुपास्यच ॥ ३१ ॥ प्रशुचीपरमंजाप्यंस
माप्यनियमेनच ॥ हुताग्निहोत्रमासीतंविश्वामित्रमवंदताम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकोनत्रिंशःस
र्गः ॥ २९ ॥ ॥ ३३ ॥ अथतौदेशकालज्ञौराजपुत्रावरिंदमौ ॥ देशेकालेचवाक्यज्ञाववृतांकौशिकंवचः ॥ १ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छावांयस्मिन्काले
निशाचरौ ॥ संरक्षणीयौतौब्रूहिनातिवर्तततत्क्षणम् ॥ २ ॥ एवंब्रुवाणौकाकुत्स्थौत्वरमाणौयुयुत्सया ॥ सर्वेतेमुनयःप्रीताःप्रशशंसुर्नृपात्मजौ ॥ ३ ॥
अद्यप्रभृतिषड्रात्रंरक्षतांराघवौयुवाम् ॥ दीक्षांगतोत्येषमुनिमौनित्वंचगमिष्यति ॥ ४ ॥ तौतुतद्वचनंश्रुत्वारारजपुत्रौयशस्विनौ ॥ अनिद्रंषडहोरात्रंत
पोवनमरक्षताम् ॥ ५ ॥ उपासांचक्रतुर्वीरौयतौपरमधन्विनौ ॥ ररक्षतुर्मुनिवरंविश्वामित्रमरिंदमम् ॥ ६ ॥ अथकालेगतेतस्मिन्पष्ठेहनितथागते ॥
सौमित्रिमब्रवीद्रामोयत्तोभवसमाहितः ॥ ७ ॥ रामस्यैवंब्रुवाणस्यत्वरितस्ययुयुत्सया ॥ प्रजज्वालततोवेदिःसोपाध्यायपुरोहिता ॥ ८ ॥

अथेति कौशिकंवचोब्रूतामित्यन्वयः ॥ १ ॥ तौनिशाचरौसंरक्षणीयौयज्ञसंरक्षणायनिवारणीयौ गहादित्वाच्छः तत्क्षणंसंक्षणःयथानातिवर्ततनातिक्रमेतथाब्रूहीत्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ एवं
विश्वामित्रेपृष्टेदीक्षयातस्यमौनित्वादृषयऊचुः अथेति मौनित्वंचगमिष्यतिअद्यापिदीक्षितत्वान्मौन्येवअतःपरमपिषड्रात्रपर्यंतमौनित्वंप्राप्स्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ यतौसन्नद्धौ परमधन्वि
नावित्यार्षे विश्वामित्रंतद्यज्ञम् ॥ ६ ॥ कालेपंचाहोरात्रलक्षणे षष्ठेऽहनिआगतेइतिच्छेदः प्राप्तेइत्यर्थः यद्वा षष्ठेहनिगते रात्रावित्यर्थः यत्तःसज्जः समाहितःएकाग्रचित्तः ॥ ७ ॥ उपाध्या
योब्रूता पुरोहितउपद्रष्टा इदंक्रत्विगंतराणामप्युपलक्षणं इदंज्वलनंराक्षसागमनसूचकउत्पातइत्याहुः ॥ ८ ॥

दत्तं संहितं च मसुक्तासं समित्कुसुमोच्चवैश्वसहिता इदं वेदीज्ज्वलनं यज्ञोद्देश्यकम् ॥ ९ ॥ संप्रवर्तते स्म आकाशे महाज्ज्वलः प्रादुरासीच्च ॥ १० ॥ यथा प्रादृषिगगनमावार्यगगनमादृत्य महाश
निमहागजं महावर्षादिविचित्रकारी दृश्यते तथा मायां प्रकटीकुर्वाणौ राक्षसौ अभ्यधावताम् ॥ ११ ॥ कौतौका च सामायेत्यत्राह मारीच इत्यादि अवास्तुजन्वदपुः ॥ १२ ॥ समुक्षितां अभ्याशे

सदर्भं च मसुक्तासं समित्कुसुमोच्चया ॥ विश्वामित्रेण सहिता वेदिर्ज्ज्वालसर्त्विजा ॥ ९ ॥ मंत्रवच्च यथान्यायं यज्ञोऽसौ संप्रवर्तते ॥ आकाशे च महा
ज्ज्वलः प्रादुरासीच्च यानकः ॥ १० ॥ आवार्यगगनं मेघो यथा प्रादृषिदृश्यते ॥ तथा मायां विकुर्वाणौ राक्षसावभ्यधावताम् ॥ ११ ॥ मारीचश्च सुवा
हुश्चतयोरनुचरास्तथा ॥ आगम्य भीमसंकाशारुधिरौ घानवास्तुजन् ॥ १२ ॥ तां तेन रुधिरौघेण वेदीं वीक्ष्य समुक्षिताम् ॥ सहसा भिद्रुतोरामस्तानप
श्यत्ततो दिवि ॥ १३ ॥ तावापतंतौ सहसा दृष्ट्वा राजीवलोचनः ॥ लक्ष्मणं त्वभिसंप्रेक्ष्य रामो वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ पश्य लक्ष्मण दुर्दृष्टान् राक्षसान्
शिताशनान् ॥ मानवास्त्रसमाधूतान् निलेनयथा घनान् ॥ १५ ॥ करिष्यामि न संदेहो नोत्सहे हंतुमीदृशान् ॥ इत्युक्त्वा वचनं रामश्चापे संधाय वेगवान्
॥ १६ ॥ मानवं परमोदारमखं परमभास्वरम् ॥ चिक्षेप परमक्रुद्धो मारीचो रसिराघवः ॥ १७ ॥ स तेन परमास्त्रेण मानवेन समाहतः ॥ संपूर्णं योजनश
तं क्षिप्तः सागरसंप्लवे ॥ १८ ॥ विचेतनं विघूर्णतं शीतेषु बलपीडितम् ॥ निरस्तं दृश्य मारीचं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १९ ॥ पश्य लक्ष्मण शीतेषु मानवं म
नुसंहितम् ॥ मोहयित्वा नयत्येनं न च प्राणैर्वियुज्यते ॥ २० ॥ इमानपि वधिष्यामि निघूर्णान् दुष्टचारिणः ॥ राक्षसान्यापकर्मस्थान् यज्ञघ्नान् रुधिराश
नान् ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं चाशुलाघवं दर्शयन्निव ॥ विगृत्य सुमहच्चास्त्रमाग्नेयं रघुनंदनः ॥ २२ ॥

इति शेषः अजिद्रुतः अजितः शालां प्रधावन् तत्रादृष्ट्वा ततो दिवितानपश्यन् ॥ १३ ॥ आपतंतौ स्वसंमुखमागच्छंतौ ॥ १४ ॥ मानवास्त्रसमाधूतान् करिष्यामि पश्येति योजना ॥ १५ ॥ ईदृशान् स्थि
तायुः शेषान् दुर्वलान्वा ॥ १६ ॥ परमोदारं परमश्रेष्ठम् ॥ १७ ॥ स तेनेति मारीचः सागरसंप्लवे समुद्रमध्ये ॥ १८ ॥ विचेतनं चैतन्यरहितं अतएव विघूर्णमानं शीतेषु रिति मानवास्त्रनामांतरं दृश्य
दृष्ट्वा ॥ १९ ॥ शीतेषु शीतेष्वित्यपरनामकं मानवास्त्रं मनुसंहितं मनुप्रयुक्तं वियुज्यते वियोजयतीति यावत् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

निजघानदूरोत्सारणपूर्वकं नाशनं वायव्यास्तफलंबोध्यम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ निरीतिकाः निरावाधाः ॥ २५ ॥ सत्यं कृतं अन्वर्थं नाम कंकृतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामी
येरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं स्वयज्ञविघ्नविनाशफलकं सर्वास्त्रसंबंधानुग्रहं कृत्वा भगवान्विश्वामित्रः सहजलक्ष्मीशक्ति
संबंधानुग्रहाय प्रवर्तत इत्याह अथेति तत्र यज्ञशालायाम् ॥ १ ॥ कृतापौर्वाहिकी क्रियायाभ्यां तौ अभिजग्मतुः अभिवादार्थमिति शेषः तदुक्तं पूर्वसर्गात् संध्यामुपागमदिति सहगतो विश्वा

मुबाहूरसिचिक्षेपसविद्धः प्रापतद्भुवि ॥ शेषान्वायव्यमादाय निजघानमहायशः ॥ राघवः परमोदारो मुनीनां मुदमावहन् ॥ २३ ॥ सहत्वारक्षसा
न्सर्वान्यज्ञान् रघुनंदनः ॥ ऋषिभिः पूजितस्तत्र यथेन्द्रो विजयेपुरा ॥ २४ ॥ अथ यज्ञे समासे तु विश्वामित्रो महामुनिः ॥ निरीतिकादिशोदृष्ट्वा काकु
त्स्थमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ कृतार्थोऽस्मि महाबाहो कृतं गुरुवचस्त्वया ॥ सिद्धाश्रममिदं सत्यं कृतं वीरमहायशः ॥ सहिरामं प्रशस्यैवं ताभ्यां संध्यामुपा
गमत् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० वालकांडे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ तारं रजनीं तत्र कृतार्थो रामलक्ष्मणौ ॥ ऊषतुर्मुदितौ
वीरौ प्रहृष्टनांतरात्मना ॥ १ ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या कृतपौर्वाहिकक्रियौ ॥ विश्वामित्रमृषीं श्रान्त्या न सहितावभिजग्मतुः ॥ २ ॥ अभिवाद्य मुनिश्रेष्ठं
ज्वलंतमिव पावकम् ॥ ऊचतुः परमोदारं वाक्यं मधुरभाषिणौ ॥ ३ ॥ इमौ स्म मुनिशार्दूलकिं करौ समुपागतौ ॥ आज्ञापय मुनिश्रेष्ठ शासनं करवाव
किम् ॥ ४ ॥ एवमुक्ते तयोर्वाक्यं सर्व एव महर्षयः ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य रामं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ मैथिलस्य नरश्रेष्ठ जनकस्य भविष्यति ॥ यज्ञः परम
धर्मिष्ठस्तत्र यास्यामहे वयम् ॥ ६ ॥ त्वंचैव नरशार्दूलसहास्माभिर्गमिष्यसि ॥ अद्भुतं च धनूरत्नं तत्र त्वं द्रष्टुमर्हसि ॥ ७ ॥ तद्धि पूर्वं नरश्रेष्ठ दत्तं सदसि देव
तैः ॥ अप्रमेयबलं घोरं मुखं परमज्ञास्वरम् ॥ ८ ॥ नास्य देवानां गंधर्वानां सुरान च राक्षसाः ॥ कर्तुमारोपणं शक्तान कथंचन मानुषाः ॥ ९ ॥

मित्रो होमार्थं त्वरया शालामागत इति बोध्यम् ॥ २ ॥ मुनिश्रेष्ठं विश्वामित्रम् ॥ ३ ॥ स्मेत्यव्ययम् ॥ ४ ॥ तयोरिति ताभ्यामित्यर्थे विश्वामित्रं पुरस्कृत्य कृतविश्वामित्रानुमतिका इति यावत् ॥ ५ ॥
मैथिलस्य मैथिल्याधिपतेः परमधर्मिष्ठः उत्कटातिशयितधर्मवान् परमेति पृथक् पदं वा परमायस्मिन्नित्यर्थं करामसंबोधनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ पूर्वपूर्वस्मिन्काले देवरातास्य प्राचीनजनकस्य य
ज्ञे सदसि देवतैर्देवक्षयज्ञवधे प्रसादिनाच्छिवाल्लुब्धं यज्ञप्रसादितैः शिवसहितैर्देवैर्दत्तं अतस्तत्र तिष्ठतीति शेषः ॥ ८ ॥ तस्याद्भुतत्वमाह नास्येति आरोपणं शरप्रक्षेपयोग्यज्यासंबंधः न कथंचन
न कथमपीत्यर्थः ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ तत्रमिथिलायां यज्ञं चेति यज्ञद्रक्ष्यसिचेत्यन्वयः चकारेण जानकीस्वीकारसमुच्चयः ॥ ११ ॥ कुतस्तादृशधनुषस्तथा स्थितिस्तत्राह तद्धीति उत्तमंतद्धनुःमैथिलेन निजयज्ञप्रीतदेवेभ्यो यज्ञफलत्वेन याचितं युद्धे रिपूणां जयाय सर्वदैवतैः शिवसहितैः सर्वदैवतैर्दत्तं अतस्तत्र तिष्ठतीत्यर्थः तदुक्तं पादौ चापं शंभोर्दयादत्तमिति कौर्मैपि प्रीतश्च भगवानीशस्त्रिशूलीनीललोहितः प्रददौ शत्रुनाशार्थं जनकाया द्रुतं धनुरिति सुनाभं शोभनमुष्टिबंधनस्थानम् ॥ १२ ॥ आयागभूतं यजनीयदेवताभूतमित्यर्थः वेदमनीत्यस्य तिष्ठतीति शेषः अतएवाह अर्चितमित्यादि न्यासभूतं नरपते

धनुषस्तस्य वीर्यं हि जिज्ञासंतो महीक्षितः ॥ न शोकुरारोपयितुं राजपुत्रामहाबलाः ॥ १० ॥ तद्धनुर्नरशार्दूलमैथिलस्य महात्मनः ॥ तत्र द्रक्ष्यसि काकुत्स्थयज्ञं च परमाद्भुतम् ॥ ११ ॥ तद्धियज्ञफलं तेन मैथिलेनोत्तमं धनुः ॥ याचितं नरशार्दूलसुनाभं सर्वदैवतैः ॥ १२ ॥ आयागभूतं नृपतेस्तस्य वेदमनिराघव ॥ अर्चितं विविधैर्गंधैर्धूपैश्चागुरुगंधिभिः ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा मुनिवरः प्रस्थानमकरोत्तदा ॥ सर्पिसंघः सकाकुत्स्थ आमं च्यवत्तदेवताः ॥ १४ ॥ स्वस्ति वस्तुगमिष्यामि सिद्धः सिद्धाश्रमादहम् ॥ उत्तरे जाह्नवीतीरे हिमवंतं शिलोच्चयं ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा मुनिशार्दूलः कौशिकः सतपोधनः ॥ उत्तरां दिशमुद्दिश्य प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥ १६ ॥ तं ब्रजंतं मुनिवरमन्वगादनुसारिणाम् ॥ शकटीशतमात्रं तु प्रयागे ब्रह्मवादिनाम् ॥ १७ ॥ मृगपक्षिगणाश्चैव सिद्धाश्रमनिवासिनः ॥ अनुजग्मुर्महात्मानो विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ १८ ॥ निवर्तयामास ततः सर्पिसंघः सपक्षिणः ॥ ते गत्वा दूरमध्वानं लंबमाने दिवाकरे ॥ १९ ॥ वासं च कुर्मुनिगणाः शोणाकूले समाहिताः ॥ तेऽस्तंगते दिनकरे स्नात्वा द्रुतद्रुताशनाः ॥ २० ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य निषेदुरमितौ जसः ॥ रामोऽपि सहसौ मित्रिर्मुनीस्तानभिपूज्य च ॥ २१ ॥ अग्रतो निषसादाथ विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ अथ रामो महातेजा विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ २२ ॥

रितिकचित्पाठः तत्रापिन्यस्य ते अस्मिन् देवतेति व्युत्पत्त्यास एवार्थः देवतान्यासश्च यागार्थ एव प्रतिमादौ ॥ १३ ॥ एवमुक्तेति महर्षिगणद्वारेति शेषः मुनिवरो विश्वामित्रः वनदेवताः वनदुर्गाद्याः ॥ १४ ॥ सिद्धः निर्विघ्नयज्ञसिद्धेति भावः कगमिष्यसीत्यत्राह उत्तरेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ अनुसारिणां उक्तदिगनुसारिणां पश्चाद्गमिनामित्यत्र शकटीशतमात्रं शतपरिच्छिन्नशकटारोपिता ग्रिहोत्रसंजारादिमत्तब्रह्मवादिनां यथैव अन्वगादिति संबंधः ॥ १७ ॥ १८ ॥ पक्षिणो निवर्तयामासेत्यनेन ऋषीणामनिवर्तनमुक्तं तदेवाह ते गत्वेति ॥ १९ ॥ शोणनदस्यैव शोणा इत्यपि नामेत्याहुः वस्तुनः शोणा इति गिरिव्रजसमीपस्थो नदीविशेष इत्येतदुत्तरसर्गोत्पष्टं अस्तंगते अस्तं जिगमिषतीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

एतदन्तर्प्रक्षिप्तम् अथसामन्तराजविसर्जनम् एवमास्तेइति एवंसर्वोपास्यत्वेन प्रशासत् शत्रुतम् अभ्यस्तत्वानुमत्तावः ॥ १ ॥ कतिपयाहःसु गतेष्वितिशेषः ॥ २ ॥ भवान्हिगतिरव्यया अच
लाप्रतिष्ठत्यर्थः भवतावयंपालिताःकन्याप्रदानादिनापालितवंशाः तेजसातपोवीर्येण ॥ ३ ॥ संबन्धकपुरोगमाःसंबन्धकंसंबन्धःपुरोगमोपेसरोयासांताः संबन्धःप्रीतयश्चेत्यर्थः ॥ ४ ॥ रत्नान्या

राजानश्चसहामात्यायेचान्येपिसमागताः ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राधर्मसमन्विताः ॥ ५ ॥ सर्वेचोत्फुल्लनयनाःसर्वेहर्षसमन्विताः ॥ राममे
वानुपश्यन्तिभृशमत्यंतहर्षिताः ॥ ६ ॥ ततो गस्योमहातेजाराघवंचेदमब्रवीत् ॥ दृष्टाःसभाजिताश्चापिरामयास्यामहेवयम् ॥ एवमुक्त्वागताःसर्वे
पूजितास्तेययागतम् ॥ ७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्येउत्तरकाण्डेअगस्यवाक्यंनामसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमास्ते
महाबाहुरहन्यहनिराघवः ॥ प्रशामसर्वकार्याणिपौरजानपदेपुच ॥ १ ॥ ततःकतिपयाहःसुवैदेहंमिथिलाधिपम् ॥ राघवःप्रांजलिर्भूत्वावाक्यमे
तदुवाचह ॥ २ ॥ भवान्हिगतिरव्यग्राभवतापालितावयम् ॥ भवतस्तेजसोग्रेणरावणोनिहतोमया ॥ ३ ॥ इक्ष्वाकूणांचसर्वेपांमैथिलानांचसर्व
शः ॥ अतुलाःप्रीतयोर्राजन्संबन्धकपुरोगमाः ॥ ४ ॥ तद्भवान्स्वपुरंयातुरत्नान्यादायपार्थिव ॥ भरतश्चसहायार्थंपृष्ठतश्चानुयास्यति ॥ ५ ॥ सतथे
तिततःकृत्वाराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ प्रीतोस्मिभवताराजन्दर्शनेननयेनच ॥ ६ ॥ यान्येतानितुरत्नानिमदर्थ्यंसंचितानिवै ॥ दुहित्रोस्तान्यहंराजन्सर्वा
ण्येवददामिवै ॥ ७ ॥ ततःप्रयातेजनकेकेकयंमातुलंप्रभुम् ॥ राघवःप्रांजलिर्भूत्वाविनयाद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ इदंराज्यमहंचैवभरतश्चसलक्ष्मणः ॥
आयत्तास्त्वंहिनोराजनृगतिश्चपुरुषर्षभ ॥ ९ ॥ राजाहिरद्वःसंतापंत्वदर्थमुपयास्यति ॥ तस्माद्रमनमघैवरोचतेतवपार्थिव ॥ १० ॥ लक्ष्मणेना
नुयात्रेणपृष्ठतोनुगमिष्यते ॥ धनमादायवहुलंरत्नानिविविधानिच ॥ ११ ॥

दायअस्माभिर्दीयमानोत्तमवस्तूनि भरतःपृष्ठतोनुयास्यति इष्टबंधूनामनुगमनरूपसत्कारार्थम् ॥ ५ ॥ सतथेति कृत्वाअंगीकृत्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ मदर्थंप्रीत्याममदानार्थम् ॥ ७ ॥ केकयंमातुलं
युधाजितम् ॥ ८ ॥ एतद्राज्यमयोध्याराज्यमहंरामःभरतलक्ष्मणौआयत्तास्त्वयीतिशेषः त्वदधीनाइत्यर्थः हेराजन् हेकेकययुवराज नोस्माकंत्वंगतिरापदीष्टबंधुः ॥ ९ ॥ राजाकेकयः ॥ १० ॥
अनुयात्रेणअनुयात्रोपचाररूपेण अनुगमिष्यतेभवानितिशेषः ॥ ११ ॥

तासामेकान्तःकुडावालवद्बृहत्तलीलया ॥ भ्रामितस्तुसखीमध्येमध्येगृह्यदशाननम् ॥ ३४ ॥ सखीमन्यांसमाहूयपश्यत्वंकीटकंधृतम् ॥ दशास्यं
 विंशतिभुजंरुष्णांजनसमप्रभम् ॥ ३५ ॥ हस्ताद्वस्तंसचक्षिमोभ्राम्यतेभ्रमलालसः ॥ भ्राम्यमाणेनबलिनाराक्षसेनविपश्चिता ॥ ३६ ॥ पाणावे
 कायसंदृशरोषेणवनिताशुभा ॥ मुक्तस्तयाशुभःकीटोधुन्वंत्याहस्तवेदनात् ॥ ३७ ॥ गृहीत्वान्यातुरक्षेत्रमुत्पपातविहायसा ॥ ततस्तामपिसंकुद्धो
 विददारनखैर्भ्रशम् ॥ ३८ ॥ तयासहविनिर्धूतःसहसैवनिशाचरः ॥ पपातसोभसोमध्येसागरस्यभयातुरः ॥ ३९ ॥ पर्वतस्येवशिखरंयथावज्जविदा
 रितम् ॥ प्रापतसागरजलेतथासौविनिपातितः ॥ ४० ॥ एवंसरावणोरामश्चेतद्दीपनिवासिभिः ॥ युवतीभिर्विगृह्याशुभ्रामितश्चततस्ततः ॥ ४१ ॥
 नारदोपिमहातेजारावणंप्राप्यधर्षितम् ॥ विस्मयंसुचिरंरुत्वाप्रजहासननर्तच ॥ ४२ ॥ एतदर्थंमहाबाहोरावणेनदुरात्मना ॥ विज्ञायापहृतासी
 तान्वत्तोमरणकांक्षया ॥ ४३ ॥ भवान्नारायणोदेवःशंखचक्रगदाधरः ॥ शार्ङ्गपद्मायुधोवज्रीसर्वदेवनमस्कृतः ॥ ४४ ॥ श्रीवत्सांकोट्यपीकेशःसर्व
 देवाभिपूजितः ॥ पद्मनाभोमहायोगीभक्तानामभयप्रदः ॥ ४५ ॥ वधार्थंरावणस्यत्वंप्रविष्टोमानुषीतनुम् ॥ किंनवेत्सित्वमात्मानंयथानारायणो
 त्यहम् ॥ ४६ ॥ मामुत्थस्वमहाभागस्मरचात्मानमात्मना ॥ गुह्याद्गुह्यतरस्त्वंहित्येवमाहपितामहः ॥ ४७ ॥ त्रिगुणश्चत्रिवेदीचत्रिधामाचत्रिरा
 घव ॥ त्रिकालकर्मत्रैविद्यत्रिदशारिप्रमर्दन ॥ ४८ ॥ भयाक्रांतास्त्रयोलोकाःपुराणैर्विक्रमैस्त्रिभिः ॥ त्वंमहेंद्रानुजःश्रीमान्वलिवंधनकारणात्
 ॥ ४९ ॥ अदित्यागर्भसंभूतोविष्णुस्त्वंहिसनातनः ॥ लोकाननुग्रहीतुंवैप्रविष्टोमानुषीतनुम् ॥ ५० ॥ तदिदंसाधितंकार्यंसुराणांसुरसत्तम ॥ निह
 तोरावणःपापःसपुत्रगणबांधवः ॥ ५१ ॥ प्रहृष्टाश्चसुराःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः ॥ प्रशांतंचजगत्सर्वंत्वत्प्रसादात्सुरेश्वर ॥ ५२ ॥ सीतालक्ष्मीर्महाभा
 गासंभूतावसुधातलात् ॥ त्वदर्थमिहचोत्पन्नाजनकस्यगृहेप्रभो ॥ ५३ ॥ लंकामानीययत्नेनमातेवपरिरक्षिता ॥ एवमेतस्माख्यातंतवराममहा
 यशः ॥ ५४ ॥ ममापिनारदेनोक्तमृषिणादीर्घजीविना ॥ यथासनत्कुमारेणव्याख्यातंतस्यरक्षसः ॥ ५५ ॥ तेनापिचतदेवाशुरुतंसर्वमशेषतः ॥
 यश्चेतच्छ्रावयेच्छ्राद्धेविद्वान्बाह्मणसन्निधौ ॥ ५६ ॥ अन्नंतदक्षयंदत्तंपितृणामुपतिष्ठति ॥ एतांश्रुत्वाकथांदिव्यांरामोराजीवलोचनः ॥ ५७ ॥ परं
 विस्मयमापन्नोभ्रातृभिःसहराघवः ॥ वानराःसहसुग्रीवाराक्षसाःसविभीषणाः ॥ ५८ ॥

बलवीर्यसमोपेतान्यादृशांस्त्वमिहेच्छसि ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वा रावणः प्रत्युवाच ह ॥ १० ॥ कथं नारद जायते तस्मिन् द्वीपे महाबलाः ॥ श्वेतद्वीपे क
 थं वासः प्राप्तस्तु महात्मभिः ॥ ११ ॥ एतन्मे सर्वमाख्याहि प्रभो नारद तत्त्वतः ॥ त्वया दृष्टं जगत्सर्वं हस्तामलकवत्सदा ॥ १२ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वा ना
 रदः प्रत्युवाच ह ॥ अनन्यमनसो नित्यं नारायणपरायणाः ॥ १३ ॥ तदाराधनसक्ताश्च तच्चित्तास्तत्परायणाः ॥ एकांतभावानुगतास्ते नाराक्षसाधि
 प ॥ १४ ॥ तच्चित्तास्तद्वत्प्राणानरानारायणं सदा ॥ श्वेतद्वीपे तु तैर्वास अर्जितः सुमहात्मभिः ॥ १५ ॥ ये हता लोकनाथेन शार्ङ्गमानम्यसंयुगे ॥ चक्रा
 युधेन देवेन तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥ १६ ॥ न हियज्ञफलैस्तातनतपोभिर्न संयमैः ॥ न च दानफलैर्मुख्यैः सलोकः प्राप्यते सुखम् ॥ १७ ॥ नारदस्यवचःश्रु
 त्वादशग्रीवः सुविस्मितः ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं कालं तेन योत्स्यामि संयुगे ॥ १८ ॥ आपृच्छन् नारदं प्रायाच्छ्वेतद्वीपाय रावणः ॥ नारदोऽपि चिरं ध्यात्वा कौ
 तूहलसमन्वितः ॥ १९ ॥ दिदृक्षुः परमाश्चर्यं तत्रैव त्वरितं ययौ ॥ सहिकेलिकरो विप्रो नित्यं च समरप्रियः ॥ २० ॥ रावणोऽपि ययौ तत्र राक्षसैः सह राघ
 व ॥ महता सिंहनादेन दारयन्सदिशो दश ॥ २१ ॥ गते तु नारदे तत्र रावणोऽपि महायशः ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं दुर्लभं यत्सुरैरपि ॥ २२ ॥ तेजसा तस्य
 द्वीपस्य रावणस्य बलीयसः ॥ तत्तस्य पुष्पकं यानं वातवेगसमाहतम् ॥ २३ ॥ अवस्थातुं न शक्नोति वाताहत इवांबुदः ॥ सचिवाराक्षसेन्द्रस्य द्वीपमासा
 द्यदुर्दृशम् ॥ २४ ॥ अब्रुवन् रावणं भीताराक्षसा जातसाध्वसाः ॥ राक्षसेन्द्रवयं मूढा भ्रष्टसंज्ञाविचेतसः ॥ २५ ॥ अवस्थातुं न शक्यामो युद्धं कर्तुं कथं
 चन ॥ एवमुक्त्वा दुद्रुवुस्तसर्व एव निशाचराः ॥ २६ ॥ रावणोऽपि हितयानं पुष्पकं हेमभूषितम् ॥ विसर्जयामास तदा सहतैः क्षणदाचरैः ॥ २७ ॥ गतं तु
 पुष्पकं रामरावणो राक्षसाधिपः ॥ कृत्वा रूपं महाभीमं सर्वराक्षसवर्जितः ॥ २८ ॥ प्रविवेश तदा तस्मिन् श्वेतद्वीपे सरावणः ॥ प्रविशन्नेव तत्राशुना
 रीभिरुपलक्षितः ॥ २९ ॥ एकयासस्मितं कृत्वा हस्ते गृह्य दशाननम् ॥ पृष्ठश्चागमनं ब्रूहि किमर्थमिह चागतः ॥ ३० ॥ कोवात्वं कस्य वा पुत्रः केन वा प्र
 हितो वद ॥ इत्युक्त्वा रावणो राजन्कुक्षो वचनमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ अहं विश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षसः ॥ युद्धार्थमिह संप्राप्तो न च पश्यामि कंचन
 ॥ ३२ ॥ एवं कथयत तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ प्राह संस्तेत तः सर्वे सुखं न युवतीजनाः ॥ ३३ ॥

एवं श्रुत्वा महाबाहोराक्षसैः प्रतापवान् ॥ त्वया सह विरोधेच्छुश्चितयामास राघव ॥ २७ ॥ स न कुमारात्तद्वाक्यं चिंतयानो मुहुर्मुहुः ॥ रावणो मुमु-
 देश्रीमान्नुद्धार्य विचचार ह ॥ २८ ॥ श्रुत्वा च तां कथां रामो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ शिरसश्चालनं कृत्वा विस्मयं परमं गतः ॥ २९ ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं स न-
 रेश्वरस्तदा मुदा युतो विस्मयमान चक्षुः ॥ पुनश्च तं ज्ञानवतां प्रधानमुवाच वाक्यं वद मे पुरातनम् ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे सर्गः
 ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः पुनर्महातेजाः कुंभयोनिर्महायशाः ॥ उवाच रामं प्रणतं पितामह इवेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रूयतामिति चोवाच रामं सत्यपराक्रम-
 म् ॥ कथां शेषं महातेजाः कथयामास स प्रभुः ॥ २ ॥ यथा ख्यानं श्रुतं चैव यथा वृत्तं यथा तथा ॥ प्रीतात्मा कथयामास राघवाय महामतिः ॥ ३ ॥ एत-
 दयं महाबाहोरावणेन दुरात्मना ॥ सुता जनकराजस्य हताराम महामते ॥ ४ ॥ एतां कथां महाबाहो नारदः सुमहायशाः ॥ कथयामास दुर्धर्ष मेरौ गि-
 रिवरोत्तमे ॥ ५ ॥ देवगंधर्वसिद्धानां नृपीणां च महात्मनाम् ॥ कथां शेषं पुनः सोऽथ कथयामास राघव ॥ ६ ॥ नारदः सुमहातेजाः प्रहसन्निवमानद ॥
 तां कथां शृणु राजेंद्र महापापप्रणाशनीम् ॥ ७ ॥ यां तु श्रुत्वा महाबाहो ऋषयो देवतैः सह ॥ ऊचुस्तं नारदं सर्वे हर्षपर्याकुलेक्षणम् ॥ ८ ॥ यश्चेमांश्चाव-
 येन्नित्यं शृणुयाद्वापि सक्तिः ॥ स पुत्रपौत्रवानरामस्वर्गलोके महीयते ॥ ९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ त-
 तः सराक्षसो रामपर्यटन् पृथिवीतले ॥ विजयार्थी महाभूरैराक्षसैः परिवारितः ॥ १ ॥ दैत्यदानवरक्षः सुयं शृणोति बलाधिकम् ॥ तमाकलयति युद्धार्थी
 रावणो बलदर्पितः ॥ २ ॥ एवं स पर्यटन् सर्वा पृथिवी पृथिवीपते ॥ ब्रह्मलोकान्निवर्ततं समासाद्याथ रावणः ॥ ३ ॥ व्रजंतं मेघपृष्ठस्थं शुभंतं मिवाप-
 रम् ॥ तमभिसृत्य प्रीतात्मा ह्यभिवाद्य कृतांजलिः ॥ ४ ॥ उवाच हृष्टमनसानारदं रावणस्तदा ॥ आब्रह्मभवनं लोकास्त्वया दृष्टात्यनेकशः ॥ ५ ॥ क-
 स्मिन्लोके महाभाग मानवा बलवत्तराः ॥ योऽहमिच्छामि तैः सार्धं यथाकामं यदृच्छया ॥ ६ ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तं तु नारदः प्रत्युवाच तम् ॥ अस्ति राज-
 न्महाद्वीपं क्षीरोदस्य समीपतः ॥ ७ ॥ तत्र ते चंद्रसंकाशमानवाः सुमहाबलाः ॥ महाकायामहावीर्यामेघस्तनितनिःस्वनाः ॥ ८ ॥ महामात्रा धैर्यवं-
 तो महापरिबहावः ॥ श्वेतद्वीपे मया दृष्टा मानवाराक्षसाधिप ॥ ९ ॥

एवमुक्तः स चैतेन ब्रह्मणा वानरोत्तमः ॥ प्रणम्य शिरसा पादौ देवदेवस्य राघव ॥ १४ ॥ उक्तवाँ लोककर्तारमादिदेवं जगत्पतिम् ॥ यथाज्ञापयसे देव
 स्थितो हंतवशासने ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा हरिर्देवं ययौ दृष्टमनास्तदा ॥ स तदा द्रुमखंडेषु फलपुष्पघनेषु च ॥ १६ ॥ ब्रह्मन्प्रतिबलः शीघ्रं वने फलकृताश
 नः ॥ चिन्मधूनि मुख्यानि चिन्मधूनि पुष्पाण्यनेकशः ॥ १७ ॥ दिने दिने च सायाह्ने ब्रह्मणो तिकमागमत् ॥ गृहीत्वाराममुख्यानि पुष्पाणि च फलानि च
 ॥ १८ ॥ ब्रह्मणा देवदेवस्य पादमूलेन्यवेदयत् ॥ एवं तस्य गतः कालो बह्वपर्यटतो गिरिम् ॥ १९ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य समतीतस्य राघव ॥ ऋक्षराड्
 वानरश्चेमुत्पयापरिपीडितः ॥ २० ॥ उत्तरं मेरुशिखरंगतस्तत्र च दृष्टवान् ॥ नानाविहगसंघुष्टं प्रसन्नसलिलं सरः ॥ २१ ॥ चलत्केसरमात्मानं कृत्वा
 तस्य तटे स्थितः ॥ ददर्श तस्मिन् सरसि वक्रच्छायामथात्मनः ॥ २२ ॥ कोयमस्मिन्मम रिपुर्वसत्यं तर्जले महान् ॥ रूपं चांतर्गतं तत्र वीक्ष्य तत्पश्यतो हरिः
 ॥ २३ ॥ क्रोधाविष्टमना ख्येपनियतं मावमन्यते ॥ तदस्य दुष्टभावस्य पुष्कलं कुमतेर्गृहम् ॥ २४ ॥ एवं स चिंत्य मनसा स वै वानरचापलात् ॥ आप्तुत्य
 चापतत्तस्मिन् देवानरसत्तमः ॥ २५ ॥ उत्पुत्य तस्मात्स दृष्ट्वा दुःखितः पुनः पुनः ॥ तस्मिन्नेव क्षणे रामस्त्रीत्वं प्राप स वानरः ॥ २६ ॥ मनोज्ञरूपा सा
 नारी लावण्यललिता शुभा ॥ विस्तीर्णजघना सुभ्रूनीलकुंतलमूर्धजा ॥ २७ ॥ मुग्धसस्मितवक्त्रा च पीनस्तनतटा शुभा ॥ हृदतीरे च सा भाति क्रजुय
 ष्ठिलता यथा ॥ २८ ॥ त्रैलोक्यसुंदरी कांता सर्वचित्तप्रमाथिनी ॥ लक्ष्मीवपद्यरहिता चंद्रज्योत्स्नेव निर्मला ॥ २९ ॥ रूपेणाप्यभवत्सा तु श्रियं देवी मु
 मायया ॥ द्योतयंती दिशः सर्वास्तत्राभूत्सावरांगना ॥ ३० ॥ एतस्मिन् नंतरे देवो निवृत्तः सुरनायकः ॥ पादावुपास्य देवस्य ब्रह्मणस्तेन वै पथा ॥ ३१ ॥
 तस्यामेव च वेलायामादित्योपि परिभ्रमन् ॥ तस्मिन्नेव पदे सो भूयस्मिन्सा तनुमन्यमा ॥ ३२ ॥ युगपत्सा तदा दृष्टा देवाभ्यां सुरसुंदरी ॥ कंदर्पवश
 गौतौ तु दृष्ट्वा तां संवभूवतुः ॥ ३३ ॥ ततः क्षुभितसर्वांगौ सुरेद्रौ पन्नगाविव ॥ तद्रूपमद्भुतं दृष्ट्वा त्याजितौ धैर्यमात्मनः ॥ ३४ ॥ ततस्तस्यां सुरेन्द्रेण स्कन्नं
 शिरसि पातितम् ॥ अनासाद्यैव तानारीं सन्निवृत्तमथाभवत् ॥ ३५ ॥ ततः सा वानरपतिं जज्ञे वानरमीश्वरम् ॥ अमोघरेतस्तस्य वासवस्य महात्म
 नः ॥ ३६ ॥ बालेषु पतितं बीजं वालीनाम यभूवसः ॥ भास्करेणापितस्यां वै कंदर्पवशवर्तिना ॥ ३७ ॥

वीजं निषिकं ग्रीवायां विधानमनुवर्तत ॥ तेनापि सावरतनुर्नोक्ता किंचिद्वचः शुभम् ॥ ३८ ॥ निवृत्तमदनश्चाथ सूर्योपि समपद्यत ॥ ग्रीवायां पतितं
 वीजं सुग्रीवः समजायत ॥ ३९ ॥ एवमुत्पाद्यतौ वीरौ वानरेंद्रौ महाबलौ ॥ दत्त्वा तु कांचनीं मालां वानरेंद्रस्य वालिनः ॥ ४० ॥ अक्षय्यां गुणसंपूर्णां शि
 कस्तुत्रिदिवं ययौ ॥ सूर्योपि स्वसुतस्यैव निरूप्य पवनात्मजम् ॥ ४१ ॥ कृत्येषु व्यवसायेषु जगाम सवितांबरम् ॥ तस्यां निशायां व्युष्टायामुदिते च
 दिवाकरे ॥ ४२ ॥ स तद्दानरूपं तु प्रतिपेदे पुनर्नृप ॥ स एव वानरो भूत्वा पुत्रौ स्वस्य प्लवंगमौ ॥ ४३ ॥ पिंगेक्ष्णौ हरिवरौ बलिनौ कामरूपिणौ ॥ मधू
 न्यमृतकल्याणिपायितौ तेन तौ तदा ॥ ४४ ॥ गृह्य क्रक्षरजास्तौ तु ब्रह्मणोऽतिकमागमत् ॥ दृष्ट्वा रजसं पुत्रं ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ४५ ॥ बहुशः सां
 त्वयामास पुत्राभ्यां सहितं हरिम् ॥ सांत्वयित्वा ततः पश्चाद्देवदूतमथादिशत् ॥ ४६ ॥ गच्छ मद्दूतनादूत किंकिंधां नाम वैशुभाम् ॥ सा त्वस्य गुणसं
 पन्ना महती च पुरी शुभा ॥ ४७ ॥ तत्र वानरयूथानि सुबहूनि वसंति च ॥ बहुरत्नसमाकीर्णा वानरैः कामरूपिभिः ॥ ४८ ॥ पुण्यापण्यवती दुर्गा चातुर्व
 ण्यपुरस्कृता ॥ विश्वकर्मरुता दिव्या मन्त्रियोगाच्च शोभना ॥ ४९ ॥ तत्र रक्षरजसं दृष्ट्वा स पुत्रं वानरर्षभम् ॥ यूथपालान्समाह्वाय यांश्चान्यान् प्राकृतान्
 रीन् ॥ ५० ॥ तेषां संभाव्य सर्वेषां मदीयं जनसंसदि ॥ अभिषेचय राजानमारोप्य महदासने ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वा तत्राश्वते सर्वे वानरेण च धीमता ॥ अस्य रक्ष
 रजसो नित्यं भविष्यति वशानुगाः ॥ ५२ ॥ इत्येवमुक्ते वचने ब्रह्मणा तं हरीश्वरम् ॥ पुरतः कृत्य दूतो सौप्रययौ तां पुरीं शुभाम् ॥ ५३ ॥ स प्रविश्या निल
 गतिस्तां गुहां वानरोत्तमः ॥ स्थापयामास राजानं पितामहं नियोगतः ॥ ५४ ॥ राज्याभिषेकविधिना स्नातो थाभ्यर्चितस्तथा ॥ सबद्धमुकुटः श्रीमा
 नभिषिक्तः स्वलंकृतः ॥ ५५ ॥ आज्ञापयामास हरीन्सर्वान्मुदितमानसः ॥ स तद्दीपसमुद्रायां पृथिव्यां ये प्लवंगमाः ॥ ५६ ॥ वालिसुग्रीवयोरपि एष च
 क्षरजः पिता ॥ जननी चैष तु हरिरित्येतद्ब्रह्मस्तुते ॥ ५७ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्दिद्वान्यश्चैतच्छृणुयान्नरः ॥ सिद्ध्यति तस्य कार्यार्थामनसो हर्षवर्धनाः ॥ ५८ ॥
 एतच्च सर्वं कथितं मया विभो प्रविस्तरणे ह यथार्थं तस्तत् ॥ उत्पत्तिरेषारजनी च राणामुक्ता तथैव हरीश्वराणाम् ॥ ५९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० म० वा० आ०
 उ० सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ एतां श्रुत्वा कथां दिव्यां पौराणीं राघवस्तदा ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरो विस्मयं परमं ययौ ॥ १ ॥ राघवो थक्कपेर्वाक्यं श्रु
 त्वा वचनमब्रवीत् ॥ कथं यमहती पुण्या त्वत्प्रसादाच्छ्रुता मया ॥ २ ॥

बृहत्कौतूहलेचास्मिन्संवृतो मुनिपुंगव ॥ उत्पत्तिर्यादृशीदिव्यावालि सुग्रीवयोर्द्विज ॥ ३ ॥ किंचित्रं मम ब्रह्मर्षे सुरेंद्रतपनाबुभौ ॥ जातौ वानरशार्दू
 लौ बलेन बलिनां वरौ ॥ ४ ॥ एवमुक्ते तुरामेण कुंभयो निरभाषत ॥ एवमेतन्महाबाहो वृत्तमासीत्पुरा किल ॥ ५ ॥ अथापरां कथां दिव्यां शृणु राजन्स
 नातनीम् ॥ यदर्थं रामवैदेहीरावणेन पुरा हता ॥ ६ ॥ तत्ते हं कोर्तयिष्यामि समाधिं श्रवणे कुरु ॥ पुरा कृतयुगे रामप्रजापति सुतं प्रभुम् ॥ ७ ॥ सनत्कु
 मारमासीनं रावणो राक्षसाधिपः ॥ वपुषा सूर्यसंकाशं ज्वलन्तमिव तेजसा ॥ ८ ॥ विनया वनतो भूत्वा त्व्यभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उक्तवान् रावणो रा
 मतृपिंसत्यवादिनम् ॥ ९ ॥ को त्वस्मिन्प्रवरो लोके देवानां बलवत्तरः ॥ यं समाश्रित्य विबुधा जयन्ति समरे रिपून् ॥ १० ॥ कंयजन्ति द्विजानित्यं कंध्या
 यन्ति च योगिनः ॥ एतन्मेशं स भगवन्विस्तरेण तपोधन ॥ ११ ॥ विदित्वा हृद्गतं तस्य ध्यानदृष्टिर्महायशाः ॥ उवाच रावणं प्रेम्णा श्रूयतामिति पुत्रक
 ॥ १२ ॥ यो वै भर्ता जगत्कृत्स्नं यस्योत्पत्तिं न विग्रहे ॥ सुरासुरैर्न तो नित्यं हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ १३ ॥ यस्य नाभ्युद्भवो ब्रह्मा विश्वस्य जगतः पतिः ॥ येन
 सर्वमिदं सृष्टं विवस्वता वरजंगमम् ॥ १४ ॥ तं समाश्रित्य विबुधा विधिना हरि मध्वरे ॥ पितृन्ति त्व्यमृतं चैव मानिताश्च यजन्ति तम् ॥ १५ ॥ पुराणैश्चैव
 वैदे श्वपंचरात्रैस्तथैव च ॥ ध्यायन्ति योगिनो नित्यं क्रतुभिश्च यजन्ति तम् ॥ १६ ॥ दैत्यदानवरक्षांसि ये चान्ये चामरद्विषः ॥ सर्वान् जयति संग्रामे सदा स
 वैः स पूज्यते ॥ १७ ॥ श्रुत्वामहर्षेस्तद्वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा पुनरेव महामुनिम् ॥ १८ ॥ दैत्यदानवरक्षांसि ये हताः समरे ऽर
 यः ॥ कां गतिं प्रतिपद्यते किंच ते हरिणा हताः ॥ १९ ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच महामुनिः ॥ दैवतैर्निहतानित्यं प्राप्नुवंति दिवः स्थलम् ॥ २० ॥ पुन
 स्तस्मात्परिभ्रष्टा जायन्ते वसुधातले ॥ पूर्वार्जितैः सुखैर्दुःखैर्जायन्ते च प्रियन्ति च ॥ २१ ॥ ये ये हताश्च क्रधरेण राजंस्त्रैलोक्यनाथेन जनार्दनेन ॥ ते ते गता
 स्तन्निलयं नरेंद्राः क्रोधोपि देवस्य वरेण तुल्यः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा ततस्तद्वचनं निशाचरः सनत्कुमारस्य मुखाद्विनिर्गतम् ॥ तथा प्रहृष्टः सबभूव विस्मितः क
 थन्तुयास्यामि हरिं महाहवे ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० बा० आ० उत्तरकांडे सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवं चिन्तयतस्तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ पु
 नरेवापरं वाक्यं व्याजहार महामुनिः ॥ १ ॥ मनसश्चेप्सितं यत्तद्भविष्यति महाहवे ॥ सुखी भव महाबाहो कंचित्कालमुदीक्षय ॥ २ ॥

एवं श्रुत्वामहाबाहुस्तृप्तिप्रत्युवाच सः ॥ कौटिलक्षणांतस्य ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ३ ॥ राक्षसेशवचः श्रुत्वा समुनिः प्रत्यभाषत ॥ श्रूयतां सर्वमाख्या
 स्येत् वराक्षसपुंगव ॥ ४ ॥ सहिसर्वगतो देवः सूक्ष्मो व्यक्तः सनातनः ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥ स भूमौ दिवि पाताले पर्वतेषु वने
 पुच ॥ स्थावरेषु च सर्वेषु नदीषु नगरीषु च ॥ ६ ॥ ओंकारश्चैव सत्यश्च सावित्री पृथिवी च सः ॥ धरा धर धरो देवोऽत्यन्त इति विश्रुतः ॥ ७ ॥ अहश्चरात्रि
 श्च उभे च संव्येदिवाकरश्चैव यमश्च सोमः ॥ स एव कालोऽत्यनिलो नलश्च स ब्रह्मरुद्रेऽस एव चापः ॥ ८ ॥ विद्योतति ज्वलति भाति लोकांस्तृजत्ययं संहर
 ति प्रशास्ति ॥ क्रीडां करोत्यव्ययलोकनाथो विष्णुः पुराणो भवनाशकैकः ॥ ९ ॥ अथ वा बहूनाऽनेन किमुक्तेन दशानन ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं
 सचराचरम् ॥ १० ॥ नीलोत्पलदलस्यामः किंजल्कारुणवाससा ॥ प्रावृट्काले यथा व्योम्निस तडितो यदो यथा ॥ ११ ॥ श्रीमान्मेघवपुः स्यामः शुभः
 पंकजलोचनः ॥ श्रीवत्सेनोरसायुक्तः शशांकरुतलक्षणः ॥ १२ ॥ तस्य नित्यं शरीरस्थामेघस्येव शतद्रुदाः ॥ संग्रामरूपिणी लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठति
 ॥ १३ ॥ न शक्यः ससुरैर्द्रुपुं नासुरैर्न च पन्नगैः ॥ यस्य प्रसादं कुरुते स वै तं द्रुपुमर्हति ॥ १४ ॥ न हियज्ञफलैस्तातन तपोभिस्तु संचितैः ॥ शक्यते भगवान्द्रु
 पुंनदानेन न चैव्यया ॥ १५ ॥ तद्रक्तैस्तद्रतप्राणैस्तच्चित्तैस्तत्परायणैः ॥ शक्यते भगवान्द्रुपुंज्ञाननिर्दग्धकिल्बिषैः ॥ १६ ॥ अथ वा पृच्छथ रक्षेन्द्रयदितं
 द्रुपुमिच्छसि ॥ कथयिष्यामि ते सर्वं श्रूयतां यदि रोचते ॥ १७ ॥ कृते युगे व्यतीते वैमुखे त्रेतायुगस्य तु ॥ हितार्थं देवमर्त्यानां भवितानृपविग्रहः ॥ १८ ॥
 इक्ष्वाकूणां च यो राजा भाव्यो दशरथां भुवि ॥ तस्य सूनुर्महातेजः रामो नाम भविष्यति ॥ १९ ॥ महातेजामहाबुद्धिर्महाबलपराक्रमः ॥ महाबाहुर्महा
 सत्वः क्षमया पृथिवीसमः ॥ २० ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः समरेश त्रुभिस्तदा ॥ भविता हितदारामो नरो नारायणः प्रभुः ॥ २१ ॥ पितुर्नियोगात्सविभुर्दे
 वके विविधे वने ॥ विचरिष्यति धर्मात्मा भ्रात्रा सह महामनाः ॥ २२ ॥ तस्य पत्नी महाभागालक्ष्मीसीतेति विश्रुता ॥ दुहिता जनकस्यैषा उत्थिता वसु
 धातलात् ॥ २३ ॥ रूपेणाप्रतिमालोके सर्वलक्षणलक्षिता ॥ छायेवानुगतारामं निशाकरमिव प्रभा ॥ २४ ॥ शीलाचारगुणोपेता सा धीर्धैर्यसमन्वि
 ता ॥ सहस्रांशोरश्मिरिव द्येकामूर्तिरिव स्थिता ॥ २५ ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं मयारावणविस्तरात् ॥ महतो देवदेवस्य शाश्वतस्याव्ययस्य च ॥ २६ ॥

अद्वैत एककारं आवालयं बाल्यमारभ्य ॥ ३९ ॥ यदा वैरमुत्थितं तदैष हनुमान् शापवशादेवात्मनो बलं न वेद ॥ ४० ॥ ननु हनूमतो ज्ञानाभावेऽपि सुग्रीवः किमिति न बोधितवान् तत्राह न सपे इति वा
 लिना भ्राम्यमाणेषु सुग्रीवोऽपि न बलं न वेदेत्यनुकर्षः तदपि देवकार्यं यावदेव तदा तु जांबवता स्मारितः समुद्रतीरे तज्ज्ञातवान् उक्तमेव पुनराह देवेति ॥ ४१ ॥ तदा सुग्रीवविपत्तमये आहतबलः अ
 पहतस्वबलपरिज्ञानः अतएव रणे कुंजररुद्धः सिंह इव सहितः सुग्रीवसहितो यमास्थितः स्थित एव न तु युद्धं कृतवानिति सिंहः कुंजररुद्धे वेति पाठांतरं तत्र संधिरार्षः ॥ ४२ ॥ पराक्रमः महत्स्यपि
 युद्धकार्येऽस्माहः उस्ताहपदेन तत्कार्यविषयः सः अतिरर्थनिर्धारणं प्रतापः प्रभावः सौशील्यं सुखभावत्वं माधुर्यं वाचि नयानयौ तत्परिज्ञाने प्रवृत्तिनिवृत्ती इत्यन्ये गांभीर्यमापद्यक्षोभः सुवीर्यं
 सुग्रीवेण समं तस्य अद्वैतं छिद्रवर्जितम् ॥ आवालयं सख्यमभवद निलस्याग्निना यथा ॥ ३९ ॥ एष शापवशादेव न वेद बलमात्मनः ॥ वालिसुग्रीव
 यावैरं यदारामसमुत्थितम् ॥ ४० ॥ न त्वेपरामसुग्रीवो भ्राम्यमाणोऽपि वालिना ॥ देवजानाति न त्वेष बलमात्मनि मारुतिः ॥ ४१ ॥ ऋषिशापाहत
 बलस्तदेव कपिलतपः ॥ सिंहः कुंजररुद्धो वा आस्थितः सहितोरणे ॥ ४२ ॥ पराक्रमोऽस्माह मतिप्रतापसौशील्यमाधुर्यनयानयैश्च ॥ गांभीर्यचातुर्य
 सुवीर्यैर्हनुमतः कोऽप्यधिकोऽसि लोके ॥ ४३ ॥ असौ पुनर्याकरणं ग्रहीष्यन्सूर्योन्मुखः प्रपुष्पनाः कर्पीन्द्रः ॥ उद्यद्विरेरस्तगिरिं जगाम ग्रंथं महद्धारय
 न प्रमेयः ॥ ४४ ॥ समूत्रवृत्त्यर्थं पदं महार्थं स संग्रहं सिद्ध्यति वै कर्पीन्द्रः ॥ न त्वस्य कश्चित्सदृशोऽस्ति शास्त्रे वै शारदे छंदगतौ तथैव ॥ ४५ ॥ सर्वासु विद्या
 सु तपो विधाने प्रस्पर्धतेऽयं हि गुरुसुराणाम् ॥ प्रवीवि विक्षोरिव सागरस्य लोकान् दिधक्षोरिव पावकस्य ॥ लोकक्षयेष्वेव यथांतकस्य हनुमतः स्था
 स्यतिकः पुरस्तात् ॥ ४६ ॥ एषेव चान्ये च महाकर्पीन्द्राः सुग्रीदमैद्विविदाः सनीलाः ॥ सतारतारेयनलाः सरंभास्त्वल्कारणाद्रामसुरैर्हि स्मृताः ॥ ४७ ॥
 स्वर्क्षणेन परपराभवः धैर्यमकंप्यचित्ता हनुमत एतैर्गुणैः कोऽप्यधिको न कोपीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ उद्यद्विरेरुद्यगिरेः महद्व्रंथं धारयन् अर्थतः पाठतश्च गृह्यन् धारयन प्रमेय इति नुडभाव आर्षः सूर्य
 साम्बुव्यार्थं तावदमनम् ॥ ४४ ॥ कोऽसौ यं थस्तत्राह समूत्रेति सूत्रमष्टाध्यायोलक्षणं वृत्तिस्तात्कालिकसूत्रवृत्तिः अर्थपदं सूत्रार्थबोधकपदवद्वार्तिकं महार्थं महाभाष्यं पतंजलिकृतं स संग्रहं
 व्याहृतसंग्रहाख्यं यथसहितं सिद्ध्यति वै सिद्धो भवति शास्त्रांतरेष्वपीत्यर्थः तदेवाह न त्वस्य सदृशः शास्त्रे कश्चित् छंदगतौ पूर्वोत्तरमीमांसासुरवेन वेदार्थनिर्णये वै शारदे वैदुष्ये विशिष्य न वमव्या
 करणकर्ता हनुमानिति च प्रसिद्धिरिति कृतकः ॥ ४५ ॥ उक्तमेव स्पष्टयति सर्वास्विति अयं गुरुं प्रस्पर्धते प्रवीवि विक्षोर्युगंति भूमिमाप्लावयितुं तां प्रकर्षेण विशेषेण वेष्टुमिच्छोः प्रवी इति दीर्घ आर्षः
 लोकक्षये युगांतकाले ॥ ४६ ॥ एषेव एष इव संधिरार्षः अन्येऽपि स्मृताः तारेयोंगदः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ समएतद्वक्ष्यमाणलक्षणं विज्ञाप्यमस्ति अत आगतस्पृहो हं यद्वदामि तद्भवद्भिर्मरुते मन्त्रिमित्तमनुकंपयाकर्तव्यम् ॥ ५४ ॥ अहमागतो वनवा
सात्पौरादीन् स्वकार्येषु स्थाप्य क्रतून् करिष्यामि ॥ ५५ ॥ सदस्याविधिदर्शिनः महावीर्याः महत्तपो वीर्ययुक्ताः ॥ ५६ ॥ युष्मानाश्रित्यानिशुनिर्वृतो हं पितृभिरनुगृहीतो भविष्यामि ॥ ५७ ॥

गजोगवाक्षोगवयः सुदंष्ट्रोर्मैदः प्रभोज्योतिमुखोनलश्च ॥ एते च क्रक्षाः सहवानरेन्द्रैस्त्वत्कारणाद्रामसुरैर्हिंस्तृष्टाः ॥ ४८ ॥ तदेतत्कथितं सर्वं यन्मां त्वं
परिपृच्छसि ॥ हनूमतो बालभावे कर्मैतत्कथितं मया ॥ ४९ ॥ श्रुत्वा गस्यस्य कथितं रामः सौमित्रिरेव च ॥ विस्मयं परमं जग्मुर्वनिराराक्ष सैः सह
॥ ५० ॥ अगस्यस्त्वब्रवीद्रामं सर्वमेतच्छ्रुतं त्वया ॥ दृष्टः संभाषितश्चासिरामगच्छामहे वयम् ॥ ५१ ॥ श्रुत्वा तद्राघवो वाक्यमगस्यस्योग्रतेजसः ॥
प्रांजलिः प्रणतश्चापि महर्षिर्मिदमब्रवीत् ॥ ५२ ॥ अद्य मे देवतास्तुष्टाः पितरः प्रपितामहाः ॥ युष्माकं दर्शनादेव नित्यं तुष्टाः सर्वांधवाः ॥ ५३ ॥ विज्ञाप्यं
तु ममैतद्विद्यद्वदाम्यागतस्पृहः ॥ तद्भवद्भिर्मरुते कर्तव्यमनुकंपया ॥ ५४ ॥ पौरजानपदान् स्थाप्य स्वकार्येष्वहमागतः ॥ क्रतून् हं करिष्यामि प्रभा
वाद्भवतां सताम् ॥ ५५ ॥ सदस्याममयज्ञेषु भवंतो नित्यमेव तु ॥ भविष्यथ महावीर्या ममानुग्रहकां क्षिणः ॥ ५६ ॥ अहं युष्मान्समाश्रित्य तपोनिधू
तकल्मषान् ॥ अनुगृहीतः पितृभिर्भविष्यामि सुनिर्वृतः ॥ ५७ ॥ तदा गंतव्यमनिशं भवद्भिरिह संगतैः ॥ अगस्याद्यास्तु तच्छ्रुत्वा क्रपयः संशितव्रताः
॥ ५८ ॥ एवमस्त्वितितं प्रोच्य प्रयातुमुपचक्रमुः ॥ एवमुक्ता गताः सर्वे क्रपयस्ते यथागतम् ॥ ५९ ॥ राघवश्च तमेवार्थं चिंतयामास विस्मितः ॥ ततो
संभास्करेयाते विस्तृत्य नृपवानरान् ॥ ६० ॥ संख्यामुपास्य विधिवत्तदानरवरोत्तमः ॥ प्रवृत्तायां रजन्यां तु सौतः पुरचरो भवत् ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अभिषिक्ते तु काकुत्स्थे धर्मैर्ण विदितात्मनि ॥ व्यतीतायानिशा पूर्वापौराणां हर्ष
वर्धिनी ॥ १ ॥ तस्यां रजन्यां व्युष्टायां प्रातर्नृपतिबोधकाः ॥ बंदिनः समुपातिष्ठन्सौम्या नृपतिवेश्मनि ॥ २ ॥

तदा आगतं व्यमितिच्छेदः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तमेवार्थं यागरूपम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥
ऋषिगणाभिषेककाले संप्राप्ताः कथितकथाविस्तृष्टाः ततोऽभिषेकदिनस्य यानिशा सापौराणां पूर्वाप्रथमा हर्षवर्धिनी अभूत्सा च व्यतीतेत्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥

रक्तकंठिनोमधुरकंठाः ॥ ३ ॥ त्वयिमुनेब्राह्मेमुहूर्तेऽध्यायधर्मानुष्ठानरहितेसतिसर्वजगत्सुप्तं सुप्तधर्मकं भविष्यति यथाराजातथाप्रजेतिन्यायात् ॥ ४ ॥ प्रजापतिसमः पजापरिपालनइति भा-
वः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ईदृशंसौम्यत्वं त्वद्वृत्तिसौम्यत्वं च द्रेनान्यत्र पूर्वमभूवन्निति शेषः भवितारोऽप्येति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ एताश्चान्याश्च उक्तय इति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ पांडुराच्छादनं उत्तराच्छादनपटः

तेरक्तकंठिनः सर्वे किन्नरा इव शिक्षिताः ॥ तुष्टुवुर्नृपतिर्वीरं यथावत्संप्रहर्षिणः ॥ ३ ॥ वीरसौम्यप्रबुध्यस्वकौ सत्याप्रीतिवर्धन ॥ जगद्धिसर्वस्वपिति
त्वयिमुनेनराधिप ॥ ४ ॥ विक्रमस्तेयथाविष्णोरूपं चैवास्मिनोरिव ॥ बुद्ध्या बृहस्पतेस्तुल्यः प्रजापतिसमोऽसि ॥ ५ ॥ क्षमाते पृथिवी तुल्या ते जसा भा-
स्करोपमः ॥ वेगस्ते वायुना तुल्यो गांभीर्यमुदधेरिव ॥ ६ ॥ अप्रकंप्यो यथास्याणुश्चंद्रे सौम्यत्वमोदृशम् ॥ नेदृशाः पार्थिवाः पूर्वभवितारो नराधिप
॥ ७ ॥ यथा त्वमसि दुर्धर्षो धर्मनित्यः प्रजाहितः ॥ न त्वां जहाति कीर्तिश्च लक्ष्मीश्च पुरुषर्षभ ॥ ८ ॥ श्रोश्च धर्मश्च काकुत्स्थ त्वयि नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ एता-
श्चान्याश्च मधुरावदिभिः परिकीर्तिताः ॥ ९ ॥ सूताश्च संस्तवैर्दिव्यैर्वोधयन्ति स्म राघवम् ॥ स्तुतिभिः स्तुयमानाभिः प्रत्यबुध्यतराघवः ॥ १० ॥ स तद्विहा-
य शयनं पांडुराच्छादनास्तृतम् ॥ उत्तस्थौ नागशयनाद्हरिर्नारायणो यथा ॥ ११ ॥ तमुत्थितं महात्मानं प्रह्लादः प्रांजलयो नराः ॥ सलिलं भाजनैः शुभ्रै-
रुपतस्युः सहस्रः ॥ १२ ॥ कृतोदकः शुचिर्भूत्वा काले द्रुतद्रुताशनः ॥ देवागारं जगामाशु पुण्यमिक्ष्वाकुसेवितम् ॥ १३ ॥ तत्र देवान् पितृन् विप्रान् च यि-
त्वा यथाविधि ॥ वात्यकक्ष्यां तरं रामो निर्जगाम जनैर्दृतः ॥ १४ ॥ उपतस्थुर्महात्मानो मंत्रिणः स पुरोहिताः ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे दीप्यमाना इवाग्रयः
॥ १५ ॥ त्रिष्यश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः ॥ रामस्योपाविशन् पार्श्वे शक्रस्येव यथामराः ॥ १६ ॥ भरतोलक्ष्मणश्चात्र शत्रुघ्नश्च महायशाः ॥
उपासां चक्रिरेहृष्टा वेदास्त्रय इवाध्वरम् ॥ १७ ॥ याताः प्रांजलयो भूत्वा किंकरा मुदिताननाः ॥ मुदितानामपार्श्वस्था बहवः समुपाविशन् ॥ १८ ॥
वानराश्च महावीर्या विंशतिः कामरूपिणः ॥ सुग्रीवप्रमुखाराममुपासन्ते महौजसः ॥ १९ ॥

॥ ११ ॥ सलिलं गृहीत्वेति शेषः शौचाद्यर्थमिति भावः ॥ १२ ॥ देवागारं देवपूजागृहम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मुदितानामतन्नामकाः किंकराः ॥ १८ ॥ विंशतिर्वानराः सु-
ग्रीवांगदहनूमजावत्सुषेणतारनीलनलमैदद्विविदकुमुदशरभशतवलिगंधमादनगजगवाक्षगवयधूसरं भज्योतिमुखविंशतिः प्रधानवानरा इत्यर्थ इति कतकः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ ऋषिभिः ऋषयोत्रवसिष्ठाद्याः ॥ २२ ॥ तेन रूपेण सर्वलोकोपास्यत्वाकारेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥
 विभीषणश्चरक्षोभिश्चतुर्भिः परिवारितः ॥ उपासते महात्मानं धनेशमिव गृह्यकाः ॥ २० ॥ तथानिगमवृद्धाश्च कुलीना ये च मानवाः ॥ शिरसा वंध
 राजानमुपासन्ते विचक्षणाः ॥ २१ ॥ तथा परिवृतो राजा श्रीमद्विष्णुर्ऋषिभिर्वरैः ॥ राजभिश्च महावीर्यैर्वानरैश्च सराक्षसैः ॥ २२ ॥ यथा देवेश्वरो नित्य
 ऋषिभिः समुपास्यते ॥ अधिकस्तेन रूपेण सहस्राक्षाद्विरोचते ॥ २३ ॥ तेषां समुपविष्टानां तास्ताः सुमधुराः कथाः ॥ कथ्यन्ते धर्मसंयुक्ताः पुराणज्ञैर्म
 हात्मभिः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु निखिलं राघवो गस्यमब्रवीत् ॥ य एष क्षर
 जानामवालिमुग्रीवयोः पिता ॥ १ ॥ जननीकाच भवनं सा त्वया परिकीर्तिता ॥ वालिमुग्रीवयोश्चापि नामनीकेन हेतुना ॥ २ ॥ एतद्वह्न्यसमाच
 स्वकौतूहलमिदं हि नः ॥ सप्रोक्तो राघवेणैव मगस्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणुराम कथामेतां यथा पूर्वं समासतः ॥ नारदः कथयामास ममाश्रममु
 पागतः ॥ ४ ॥ कदाचिददमानो सावति धर्ममुपागतः ॥ अर्चितस्तु यथान्यायं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ५ ॥ सुखासीनः कथामेनां मया पृष्टः सकौतुकात् ॥
 कथयामास धर्मात्मा महर्षे श्रूयतामिति ॥ ६ ॥ मेरुर्नगवरः श्रीमान् जांबूनदमयः शुभः ॥ तस्य यन्मध्यमं शृंगं सर्वदैवतपूजितम् ॥ ७ ॥ तस्मिन्दिव्या
 सभारम्या ब्रह्मणः शतयोजना ॥ तस्यामास्तं सदा देवः पद्मयोनिश्चतुर्मुखः ॥ ८ ॥ योगमभ्यसतस्तस्य नेत्राभ्यां यदसुसुवत् ॥ तद्गृहीतं भगवता पाणि
 नाचर्चितं तु तदा ॥ ९ ॥ निक्षिप्तपात्रं तद्गमौ ब्रह्मणालोककर्तृणा ॥ तस्मिन्नश्रुकणेरामवानरः संबभूव ह ॥ १० ॥ उत्पन्नमात्रस्तु तदा वानरश्च नरोत्तम ॥
 समाश्वास्य प्रियैर्वाक्यैरुक्तः किल महात्मना ॥ ११ ॥ पश्य शैलं सुविस्तीर्णं सुरैरध्युषितं सदा ॥ तस्मिन्नरम्ये गिरिवरे बहुमूलफलाशनः ॥ १२ ॥ ममां
 तिकचरो नित्यं भववानरपुंगव ॥ कंचित्कालमिहास्वत्वं ततः श्रेयो भविष्यति ॥ १३ ॥

एतदुत्तरं वालिमुग्रीवोत्पत्तीति हासो रावणस्य श्वेतद्वीपगमनेति हासश्च कतिपयैः सर्गैरगस्योक्तिया कचित्पुस्तकेषु दृश्यते ते तु पूर्वसर्गात् एवागस्यस्य स्वाश्रमगमनकथनादसंगताः कतकतीर्थाद्यनाह
 तत्वाच्च मयापि न व्याख्याताः ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमुक्ता महेंद्रादय इत्यर्थः अमरैः परिवारे देवगणैः वरदत्तं दत्तवरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सुगन्धां डानियज्ञोपकरणानि अग्निहोत्राणि अग्निहोत्रसाधनभूताग्रयः
 भग्नविच्छिन्नविध्यस्तशब्दाः सुगन्धादिपुक्रमेण योज्याः संशान्तानां सम्यक्शांतानां शांतिप्रधानानामृषीणामितियावत् ॥ २९ ॥ प्रावर्तत प्रावर्तयदित्यर्थः शंभुना ब्रह्मणा ॥ ३० ॥ जानंतः वर
 अमित्राणां भयकरो मित्राणामभयंकरः ॥ अजेयो भविता पुत्रस्तव मारुत मारुतिः ॥ २२ ॥ कामरूपः कामचारी कामगः प्लवतां वरः ॥ भवत्यव्याहत
 गतिः कीर्तिमांश्च भविष्यति ॥ २३ ॥ रावणोत्सादनार्थानिरामप्रीतिकराणि च ॥ रोमहर्षकराण्येव कर्ता कर्माणि संयुगे ॥ २४ ॥ एवमुक्ता तमामंश्य
 मारुतं त्वमरैः सह ॥ यथागतं ययुः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ २५ ॥ सोपि गंधवहः पुत्रं प्रगृह्य गृहमा नयत् ॥ अंजनायास्तमाख्याय वरदत्तं विनिर्गतः
 ॥ २६ ॥ प्राप्य रामवराने पवरदानबलान्वितः ॥ जवेनात्मनिसंस्थेन सोऽसौ पूर्ण इवार्णवः ॥ २७ ॥ तरसा पूर्यमाणो पितृदावानरपुंगवः ॥ आश्रमे पु
 महर्षीणामपराध्यति निर्भयः ॥ २८ ॥ सुगन्धां डान्यग्निहोत्राणि वल्कलानां च संचयान् ॥ भग्नविच्छिन्नविध्यस्तान्संशान्तानां करोत्ययम् ॥ २९ ॥ एवं
 विधानिकर्माणि प्रावर्तत महाबलः ॥ सर्वेषां ब्रह्मदंडानामवध्यः शंभुना कृतः ॥ ३० ॥ जानंतः कृपयः सर्वे सहंते तस्य शक्तितः ॥ तथा केसरिणा त्वेपवा
 युना सोऽजनी सुतः ॥ ३१ ॥ प्रतिपिद्धोऽपि मर्यादां लंघयत्येव वानरः ॥ ततो महर्षयः क्रुद्धा भृग्वंगिरसवंशजाः ॥ ३२ ॥ शेषपुरे नंरघुश्रेष्ठनातिक्रुद्धातिम
 न्यवः ॥ बाधसेयस्समाश्रित्य बलमस्मान्पुवंगम ॥ ३३ ॥ तदीर्घकालं वेत्तासि नास्माकं शापमोहितः ॥ यदा ते स्मर्यते कीर्तिस्तदा ते वर्धते बलम् ॥ ३४ ॥
 ततस्तु हतते जौ जामहर्षिवचनौ जसा ॥ एषोऽश्रमाणि तान्येव मृदुभावं गतो चरत् ॥ ३५ ॥ अथ क्षरजसो नाम वालिसुग्रीवयोः पिता ॥ सर्ववानररा
 जासीते जसा इव भास्करः ॥ ३६ ॥ सतुराज्यं चिरं कृत्वा वानराणां महेश्वरः ॥ ततस्त्वर्क्षरजानामकालधर्मेण योजितः ॥ ३७ ॥ तस्मिन्नस्तमिते चाथमं
 त्रिभिर्मन्त्रकोविदैः ॥ पित्र्ये पदे कृतो वाली सुग्रीवौ वालिनः पदे ॥ ३८ ॥

दानमिति शेषः तस्य ब्रह्मणः शक्तितो वरसामर्थ्यात्संहते क्षमते तस्य चेष्टितमिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्रोधोजिघांसा मन्युरमर्षः अतिक्रुद्धातिमन्यवश्च न भवन्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ तदीर्घेति तद्व
 लमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ हतते जौ जा अपहृतस्ववीर्यबलज्ञानः एषोऽश्रमाणीत्यर्थः संधिः ॥ ३५ ॥ क्षरजस इत्यकारांतः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वालिनः पदे यौ वराज्ये ॥ ३८ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ ऋषिभिः ऋषयोत्रवसिष्ठाद्याः ॥ २२ ॥ तेन रूपेण सर्वलोकोपास्यत्वाकारेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥

विभीषणश्चरक्षोभिश्चतुर्भिः परिवारितः ॥ उपासते महात्मानं धनेशमिव गुह्यकाः ॥ २० ॥ तथानिगमदृष्ट्वाश्चकुलीना ये च मानवाः ॥ शिरसा वंध्य
राजानमुपासन्ते विचक्षणाः ॥ २१ ॥ तथापरिवृतो राजा श्रीमद्विष्णुर्ऋषिभिर्वरैः ॥ राजभिश्च महावीर्यैर्वानरैश्च सराक्षसैः ॥ २२ ॥ यथा देवेश्वरो नित्य
ऋषिभिः समुपास्यते ॥ अधिकस्तेन रूपेण सहस्राक्षाद्विरोचते ॥ २३ ॥ तेषां समुपविष्टानां तास्ताः सुमधुराः कथाः ॥ कथ्यन्ते धर्मसंयुक्ताः पुराणज्ञैर्म
हात्मभिः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु निखिलं राघवो गस्यमब्रवीत् ॥ य एष क्षर
जानामवालिमुग्रीवयोः पिता ॥ १ ॥ जननीकाच भवनं सावयापरिकीर्तिता ॥ वालिसुग्रीवयोश्चापि नामनीकेन हेतुना ॥ २ ॥ एतद्वह्न्यसमाच
क्ष्वकौतूहलमिदं हि नः ॥ सप्रोक्तो राघवेणैव मगस्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणुराम कथामेतां यथा पूर्वमासतः ॥ नारदः कथयामास ममाश्रममु
पागतः ॥ ४ ॥ कदाचिददमानो सावति धर्ममुपागतः ॥ अर्चितस्तु यथान्यायं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ५ ॥ सुखासीनः कथामेतां मया पृष्टः सकौतुकात् ॥
कथयामास धर्मात्मा महर्षे श्रूयतामिति ॥ ६ ॥ मेरुर्नगवरः श्रीमान् जांबूनदमयः शुभः ॥ तस्य यन्मध्यमं शृंगं सर्वदैवतपूजितम् ॥ ७ ॥ तस्मिन्दिव्या
सभारम्या ब्रह्मणः शतयोजना ॥ तस्यामास्तं सदा देवः पद्मयोनिश्चतुर्मुखः ॥ ८ ॥ योगमभ्यसतस्तस्य नेत्राभ्यां यदसुसुवत् ॥ तद्गृहीतं भगवता पाणि
ना चर्चितं तु ततः ॥ ९ ॥ निक्षिप्तमात्रं तद्रूपं ब्रह्मणालोककर्मणा ॥ तस्मिन्नश्रुकणेरामवानरः संवभूव ह ॥ १० ॥ उत्पन्नमात्रस्तु तदा वानरश्च नरोत्तम ॥
समाश्वास्य प्रियैर्वाक्यैरुक्तः किल महात्मना ॥ ११ ॥ पश्य शैलं सुविस्तीर्णं सुरैरध्युषितं सदा ॥ तस्मिन् रम्ये गिरिवरे बहुमूलफलाशनः ॥ १२ ॥ ममां
तिकचरो नित्यं भववानरपुंगव ॥ कंचित्कालमिहास्वत्वं ततः श्रेयो भविष्यति ॥ १३ ॥

एतदुत्तरं वालिसुग्रीवोत्यत्तीति हासो रावणस्य श्वेतद्वीपगमनेति हासश्च कतिपयैः सर्गैरगस्योक्तिर्याकचित्सुस्तकेषु दृश्यते तेन पूर्वसर्गात् एवागस्यस्य स्वाश्रमगमनकथनादसंगताः कतकतीर्थाद्यानाद
तत्वाच्च मयापि न व्याख्याताः ॥

अतिरभसेनातिवेगेनागात् वासवादपिपूर्वमितिशेषः अनेनहनूयता सराहुः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ एवमवेक्ष्यमहाशैलकूटवट्टहत्तरमवेक्ष्य मुखशेषइतिराहोःस्वरूपकथनम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रागे
वालक्षितंस्वरराहुदर्शनात्पूर्वमेवायंराहोःस्वरइतिनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ इदमपिमहत्फलमितिमत्वा हस्तिराजानेरावतम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ हस्तांतातहस्तायात् ॥ ४६ ॥ वामाहनुः हनुशब्दःस्त्रि

अथातिरभसेनागाद्राहुस्तृज्यवासवम् ॥ अनेनचसवैदृष्टःप्रधावनशैलकूटवत् ॥ ३९ ॥ ततःसूर्यसमुत्सृज्यराहुंफलमवेक्ष्यच ॥ उत्पपातपुनर्व्यां
मग्रहीतुंमिहिकासुतम् ॥ ४० ॥ उत्सृज्यार्कमिमंरामप्रधावंतंप्लवंगमम् ॥ अवेक्ष्यैवंपरावृत्तोमुखशेषःपराङ्मुखः ॥ ४१ ॥ इंद्रमाशंसमानस्तुत्रा
तारंमिहिकासुतः ॥ इंद्रइंद्रेतिसंत्रासान्मुहुर्मुद्गुरभापत ॥ ४२ ॥ राहोर्विक्रोशमानस्यप्रागेवालक्षितंस्वरम् ॥ श्रुत्वेन्द्रोवाचमाभैषीरहमेनंनिपूदये
॥ ४३ ॥ ऐरावतंततोदृष्ट्वामहत्तदिदमित्यपि ॥ फलंतंहस्तिराजानमभिदुद्रावमारुतिः ॥ ४४ ॥ तथास्यधावतोरूपमैरावतजिघृक्षया ॥ मुहूर्तमभ
वद्वोरमिद्राद्युपरिभास्वरम् ॥ ४५ ॥ एवमाधावमानंतुनातिकुद्वःशर्चापतिः ॥ हस्तांतादतिमुक्तेनकुलिशोनाभ्यताडयत् ॥ ४६ ॥ ततोगिरौपपातैष
इंद्रवज्राभिनाडितः ॥ पतमानस्यचैतस्यवामाहनुरभज्यत ॥ ४७ ॥ तस्मिंस्तुपतितेचापिवज्रताडनविह्वले ॥ चुक्रोधेन्द्रायपवनःप्रजानामहिताय
सः ॥ ४८ ॥ प्रचारंसतुसंगृह्यप्रजास्वतर्गतःप्रभुः ॥ गुहांप्रविष्टःस्वसुतंशिशुमादायमारुतः ॥ ४९ ॥ विष्णुमूत्राशयमावृत्यप्रजानांपरमार्तिकृत् ॥ रुरो
धसर्वभूतानियथावर्षाणिवासवः ॥ ५० ॥ वायुप्रकोपाद्भूतानिनिरुद्धासानिसर्वतः ॥ संधिभिर्भिद्यमानैश्चकाष्ठभूतानिजज्ञिरे ॥ ५१ ॥ निःस्वाध्या
यवषट्कारंनिष्क्रियंधर्मवर्जितम् ॥ वायुप्रकोपाच्चैलोक्यनिरयस्थमिवाभवत् ॥ ५२ ॥ ततःप्रजाःसगंधर्वाःसदेवासुरमानुषाः ॥ प्रजापतिसमाधा
बन्धुःखिताश्चसुखेच्छया ॥ ५३ ॥ ऊचुःप्रांजलयोदेवामहोदरनिभोदराः ॥ त्वयातुभगवन्सृष्टाःप्रजानाथचतुर्विधाः ॥ ५४ ॥

याम् तत्पराहनुरितिकोशात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ प्रचारंदेहिमात्रहितभूतंस्वप्रचारंसंगृह्यसंक्षिप्य अंतर्गतःसर्वदेहांतरगतःप्रभुःसर्वजगत्पटित्तिनिवृत्तिकर्ता ॥ ४९ ॥ रुरोधनिरुद्धस्वगतिप्रचारमकरो
त् एवंविधार्थस्यदेवशक्यत्वेदृष्टांतोयथेति वासवोयथावर्षाण्यावृत्यरुंधे ॥ ५० ॥ ५१ ॥ स्वाध्यायोवेदाध्ययनम् वषट्कारोयागः निष्क्रियंसंसारशून्यम् निरयस्थमिव अतिशयितदुःखवदि
त्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ महोदरेति महोदररोगग्रस्तोदरवदुदरयेपति ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कारणादित्युक्ता किंचित्कारणमत्रास्तीत्युक्तायस्मिन्कारणे वायुश्रुक्रोधतत्कारणं पुनरभाषत ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ दारुभिः समतां याति क्षणमपिन चलतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ रुक्प्रदः शूलादिशो गप्रदः गमिष्याम अप्रसाद्येत्यसंधिरार्षः ॥ ६३ ॥ आस्यति आस्ते ॥ ६४ ॥ सदागतेर्वायोः गंधर्वः ऋषियक्षेति गुरुलघुभेदार्पः ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीरामा

त्वया दत्तो यमस्माकं मायुषः पवनः पतिः ॥ सोऽस्मान्प्राणेश्वरो भूत्वा कस्मादेषोऽद्य सत्तम ॥ ५५ ॥ रुरोधदुःखं जनयन्नंतः पुर इव स्त्रियः ॥ तस्मात्त्वांश
रणं प्राप्ता वायुनोपहता वयम् ॥ ५६ ॥ वायुसंरोधजंदुःखमिदं नानुददुःखहन् ॥ एतत्प्रजानां श्रुत्वा तु प्रजानाथः प्रजापतिः ॥ ५७ ॥ कारणादिति चो
क्ता सौ प्रजाः पुनरभाषत ॥ यस्मिंश्चकारणं वायुश्रुक्रोधचरुोधच ॥ ५८ ॥ प्रजाः शृणुध्वंतस्सर्वं श्रोतव्यं चात्मनः क्षमम् ॥ पुत्रस्तस्यामरेशेन इंद्रेणा
घनिपातितः ॥ ५९ ॥ राहोर्वचनमास्यायततः सकुपितो निलः ॥ अशरीरः शरीरेषु वायुश्रुतिपालयन् ॥ ६० ॥ शरीरं हि विना वायुं समतां याति दारुभिः ॥
वायुः प्राणः सुखं वायुर्वायुः सर्वमिदं जगत् ॥ ६१ ॥ वायुना संपरित्यक्तं न सुखं विंदते जगत् ॥ अद्यैव च परित्यक्तं वायुना जगदायुषा ॥ ६२ ॥ अद्यैव ते
निरुच्छासाः काष्ठकुड्योपमाः स्थिताः ॥ तद्यामस्तत्र यत्रास्ते मारुतो रुक्प्रदो हिनः ॥ माविनाशं गमिष्याम अप्रसाद्यादितेः सुतम् ॥ ६३ ॥ ततः प्रजाभिः
सहितः प्रजापतिः स देवगंधर्वभुजंगगुह्यकैः ॥ जगाम यत्रास्यति तत्र मारुतः सुतं सुरेंद्राभिहतं प्रगृह्य सः ॥ ६४ ॥ ततोर्कवैश्वानरकांचनप्रभं सुतं तदो
त्संगगतं सदागतेः ॥ चतुर्मुखो वीक्ष्य रूपामथाकरोत्सदेवगंधर्वः ऋषियक्षराक्षसैः ॥ ६५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तर
कांडे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः पितामहं हृत्वा वायुः पुत्रवधादितः ॥ शिशुकंतं समादाय उत्तस्थौ धातुरग्रतः ॥ १ ॥ चलकुंडलमौलि
सक्तपनीयविभूषणः ॥ पादयोर्न्यपतद्वायुस्त्रिरुपस्थाय वेधसे ॥ २ ॥ तंतुवेदविदा तेन लंबाभरणशोभिना ॥ वायुमुत्थाप्य हस्तेन शिशुं तं परिमृष्टवान्
॥ ३ ॥ स्पृष्टमात्रस्ततः सोऽथ सलीलं पद्यजन्मना ॥ जलसिक्तं यथा सस्यं पुनर्जीवितमाप्तवान् ॥ ४ ॥

निरामे श्रीरामाये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ सक्तपनीयेति तपनीयस्रगित्यर्थः त्रिरुपस्थायन्यपतत्
उपस्थानपूर्वकं त्रिःसाष्टांगप्रणतवानित्यर्थः ॥ २ ॥ वेदविदा अनादितो शेषवेदार्थविदा लंबाभरणशोभिना हस्तेन वायुमुत्थाप्य परिमर्शः स्पर्शः ॥ ३ ॥ ४ ॥

सर्वभूतेषु सन्निरुद्धं संत्यक्तनिरोधं यथा भवति तथा यथा पुरायथा पूर्वप्राणापानात्मना चचार ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रियुग्मः त्रीणियुग्मानियस्यसः तानियशो वीर्ये ऐश्वर्यश्रियौ ज्ञानवैराग्ये च त्रिककुत्रिम
तिप्रधानः त्रिधामात्रिलोकस्थानः ॥ ७ ॥ वक्ष्यामि श्रूयतामिति गुरुवैषम्यमार्षम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ कुशेशयमयी कांचनपद्ममयीम् ॥ १० ॥ ११ ॥ अहंमालापूर्ववरं दास्यामि ॥ १२ ॥ शति

प्राणवंतमिमं दृष्ट्वा प्राणो गंधवहो मुदा ॥ चचार सर्वभूतेषु सन्निरुद्धं यथा पुरा ॥ ५ ॥ मरुद्रोधादिनिर्मुक्तास्ताः प्रजामुदिता भवन् ॥ शीतवातविनि
र्मुक्ताः पद्मिन्यद्वसां बुजाः ॥ ६ ॥ ततस्त्रियुग्मस्त्रिककुत्रिधामात्रिदशार्चितः ॥ उवाच देवताब्रह्मा मारुतप्रियकाम्यया ॥ ७ ॥ भोमहेन्द्राग्निवरुणामहेश्व
रधनेश्वराः ॥ जानतामपि वः सर्वं वक्ष्यामि श्रूयतां हितम् ॥ ८ ॥ अनेन शिशुना कार्यं कर्तव्यं बो भविष्यति ॥ तद्वदध्वं वरान्सर्वे मारुतस्यास्य तुष्टये ॥ ९ ॥
ततः सहस्रनयनः प्रीतियुक्तः शुभाननः ॥ कुशेशयमयीं मालामुत्क्षिप्येदं वचो ब्रवीत् ॥ १० ॥ मत्करोत्सृष्ट्व जेणहनुरस्य यथा हतः ॥ नाम्नावैकपिशा
दूलो भविता हनुमानिति ॥ ११ ॥ अहमस्य प्रदास्यामि परमं वरमद्भुतम् ॥ इतः प्रभृतिवजस्य ममावध्यो भविष्यति ॥ १२ ॥ मार्तण्डस्त्वब्रवीत् तत्र भग
वांस्तिमिरापहः ॥ तेजसोऽस्य मदीयस्य ददामि शतिकां कलाम् ॥ १३ ॥ यदा च शास्त्राण्यध्येतुं शक्तिरस्य भविष्यति ॥ तदास्य शास्त्रं दास्यामि येन वा
ग्मा भविष्यति ॥ १४ ॥ वरुणश्च वरं प्रादान्नास्य मृत्युर्भविष्यति ॥ वर्षायुतशतेनापि मत्पाशादुदकादपि ॥ १५ ॥ यमोदंडादवध्यत्वमरोगत्वं च दत्त
वान् ॥ वरं ददामि संतुष्टं अविषादं च संयुगे ॥ १६ ॥ गदेयं मामिकानैतं संयुगे पुवधिष्यति ॥ इत्येवं धनदः प्राह तदा ह्येकाक्षिपिं गलः ॥ १७ ॥ मत्तो म
दायुधानां च अवध्योऽयं भविष्यति ॥ इत्येवं शंकरेणापि दत्तांस्त्य परमो वरः ॥ १८ ॥ विश्वकर्मा च दृष्ट्वे मं बालं प्रति महारथः ॥ मत्कृतानि च शास्त्राणि या
नि दिव्यानि तानि च ॥ तैरवध्यत्वमापन्नश्चिरजीवी भविष्यति ॥ १९ ॥ दीर्घायुश्च महात्मा च ब्रह्मातं प्राब्रवीद् वचः ॥ सर्वेषां ब्रह्मदंडानां मवध्यत्वं भविष्य
ति ॥ २० ॥ ततः सुराणां तु वरैर्दृष्ट्वा ह्येनमलंकृतम् ॥ चतुर्मुखस्तुष्टमना वायुमाह जगद्गुरुः ॥ २१ ॥

कांकलां शततममंशम् ॥ १३ ॥ शास्त्रं शास्त्राध्ययनं तदर्थज्ञानं च ॥ १४ ॥ १५ ॥ तुष्टाविषादमित्यार्षोऽसंधिः ॥ १६ ॥ १७ ॥ मदायुधानां शूलादिपाशुपतास्त्रांतानाम् ॥ १८ ॥ १९ महा
त्मा महानात्मा यस्य स ब्रह्मज्ञ इति यावत् सर्वेषां ब्रह्मास्त्रांतानाम् ब्रह्मदंडो ब्रह्मर्षिः क्रियमाणः संहारोद्देश्यकः शापो न भविष्यति अस्येति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वा महेंद्रादय इत्यर्थः अमरैः परिवारे देवगणैः वरदत्तं दत्तवरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सुगन्धां डानियज्ञोपकरणानि अग्निहोत्राणि अग्निहोत्रसाधनभूताग्रयः
भग्नविच्छिन्नविध्वस्तशब्दाः सुगन्धां डादिपुक्रमेण योज्याः संशान्तानां संस्यकृशानां शान्तिप्रधानानां मृषीणामिति यावत् ॥ २९ ॥ प्रावर्तत प्रावर्तयदित्यर्थः शंभुना ब्रह्मणा ॥ ३० ॥ जानंतः वर

अमित्राणां भयकरो मित्राणामभयंकरः ॥ अजेयो भविता पुत्रस्तव मारुत मारुतिः ॥ २२ ॥ कामरूपः कामचारी कामगः पुवतां वरः ॥ भवत्यव्याहत
गतिः कीर्तिमांश्च भविष्यति ॥ २३ ॥ रावणोत्सादनार्थानिरामप्रीतिकराणि च ॥ रोमहर्षकराण्येव कर्ता कर्माणि संयुगे ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वा तमामंश्य
मारुतं त्वमरैः सह ॥ यथागतं ययुः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ २५ ॥ सोपि गंधवहः पुत्रं प्रगृह्य गृहमानयत् ॥ अंजनायास्तमाख्याय वरदत्तं विनिर्गतः
॥ २६ ॥ प्राप्य रामवरानेप वरदानबलान्वितः ॥ जवेनात्मनि संस्येन सोऽसौ पूर्ण इवार्णवः ॥ २७ ॥ तरसा पूर्यमाणो पितृदावानरपुंगवः ॥ आश्रमेपु
महर्षीणामपराध्यति निर्भयः ॥ २८ ॥ सुगन्धां डान्यग्निहोत्राणि वल्कलानां च संचयान् ॥ भग्नविच्छिन्नविध्वस्तान् संशान्तानां करोत्ययम् ॥ २९ ॥ एवं
विधानिकर्माणि प्रावर्तत महाबलः ॥ सर्वेषां ब्रह्मदंडानामवध्यः शंभुना रूतः ॥ ३० ॥ जानंतः ऋषयः सर्वे सहंते तस्य शक्तितः ॥ तथा केसरिणा त्वेपवा
युना सोऽजनी सुतः ॥ ३१ ॥ प्रतिपिद्धोऽपि मर्यादां लंघयत्येव वानरः ॥ ततो महर्षयः क्रुद्धा भृग्वंगिरसवंशजाः ॥ ३२ ॥ शोपुरे नंरघुश्रेष्ठनातिक्रुद्धातिम
न्यवः ॥ बाधसेयस्समाश्रित्य बलमस्मान्पुवंगम ॥ ३३ ॥ तद्दीर्घकालं वेत्तासि नास्माकं शापमोहितः ॥ यदा ते स्मर्यते कीर्तिस्तदा ते वर्धते बलम् ॥ ३४ ॥
ततस्तु लुप्ततेजो जामहर्षिवचनौजसा ॥ एषोऽश्रमाणि तान्येव मृदुभावं गतो चरत् ॥ ३५ ॥ अथ क्षरजसो नाम वालिसुग्रीवयोः पिता ॥ सर्ववानररा
जासीत्तेजसा इव भास्करः ॥ ३६ ॥ स तुराज्यं चिरं कृत्वा वानराणां महेश्वरः ॥ ततस्त्वक्षरजानां कालधर्मेण योजितः ॥ ३७ ॥ तस्मिन्नस्तमिते चाथ मं
त्रिभिर्मन्त्रक्रोचिदैः ॥ पित्र्ये पदे रूतो वाली सुग्रीवो वालिनः पदे ॥ ३८ ॥

दानमिति शेषः तस्य ब्रह्मणः शक्तितो वरसामर्थ्यात्सिंहं ते क्षमंते तस्य चेष्टितमिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्रोधोजिघांसा मन्युरमर्षः अतिक्रुद्धा अतिमन्यवश्च न भवंतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ तद्दीर्घेति तद्
लमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ लुप्ततेजो जा अपलुप्तस्ववीर्यबलज्ञानः एषोऽश्रमाणीत्यर्थः संधिः ॥ ३५ ॥ ऋक्षरजस इत्यकारांतः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वालिनः पदे यौवराज्ये ॥ ३८ ॥

अशकुर्वत इति पदम् ॥ २५ ॥ यतः पर्वतं द्वा अपि वालि मार्गादपाक्रामन् मांसशोणितं विभज्जीवनप्रेम्सुः प्राणी तस्य मार्गादपक्रामतीति किंवक्तव्यम् ॥ २६ ॥ अपक्षिगणसंपातान्यावता कालेन
 वालिगच्छति तावता कालेन पक्षिगणैरप्यप्राप्या सागरान् क्रमशोगच्छति निशेषः संध्याकालं प्रातः संध्याकालं ध्येयदेवतारूपं ब्रह्मावंदत ध्यातवान् ॥ २७ ॥ सरावणः कक्षस्थरावणसहितः ॥ २८ ॥
 तस्मिन्संध्यामुपासित्वा स्नात्वेत्यादि दक्षिणसमुद्रतटे पि जपन्वैनैगमान्मंत्रानित्युक्तेः समुद्रचतुष्टये पि प्रातः संध्याकालस्य उदयात् पूर्वपरतश्च मिलित्वा त्रिमुहूर्तात्मकस्य मध्ये चतुःसमुद्रतटावच्छेदेन
 तेऽशकुर्वतः संप्राप्तुं वालिनं राक्षसोत्तमाः ॥ तस्य बाहू रुवेगेन परिश्रान्ता व्यवस्थिताः ॥ २५ ॥ वालि मार्गादपाक्रामन् पर्वतं द्वापि गच्छतः ॥ किंपुनर्जी
 वनप्रेम्सुर्विभ्रद्मांसशोणितम् ॥ २६ ॥ अपक्षिगणसंपातान्वानरेंद्रो महाजवः ॥ क्रमशः सागरान्सर्वान्संध्याकालमवंदत ॥ २७ ॥ संपूज्यमानो
 यातस्तु खचरैः खचरोत्तमः ॥ पश्चिमसागरं वाली आजगाम सरावणः ॥ २८ ॥ तस्मिन्संध्यामुपासित्वा स्नात्वा जप्त्वा च वानरः ॥ उत्तरं सागरं प्राया
 दहमानो दशाननम् ॥ २९ ॥ बहुयोजनसाहसं वहमानो महाहरिः ॥ वायुवच्च मनोवच्च जगाम सहशत्रुणा ॥ ३० ॥ उत्तरे सागरे संध्यामुपासित्वा द
 शाननम् ॥ वहमानो गमद्वाली पूर्वैव समहोदधिम् ॥ ३१ ॥ तत्रापि संध्यामन्वास्य वासविः सहरीश्वरः ॥ किष्किंधामभितोगृह्य रावणं पुनरागमत्
 ॥ ३२ ॥ चतुर्ष्वपि समुद्रेषु संध्यामन्वास्य वानरः ॥ रावणो दहनश्रान्तः किष्किंधोपवने पतत् ॥ ३३ ॥ रावणं तु मुमोचा यस्वकक्षाल्कपिसत्तमः ॥ कुत
 स्वमिति चोवाच प्रहसनं रावणं मुहुः ॥ ३४ ॥ विस्मयंतु महद्गत्वा श्रमलो लनिरीक्षणः ॥ राक्षसेन्द्रो हरींद्रं तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ वानरेंद्रमहेंद्रा
 भराक्षसेन्द्रोस्मिरावणः ॥ युद्धेऽप्युरिह संप्रातः स चाद्यासादितस्त्वया ॥ ३६ ॥ अहो बलमहो वीर्यमहो गाभीर्यमेव च ॥ येनाहं पशुवद्गृह्य भ्रामितश्चतु
 र्गोणवान् ॥ ३७ ॥

किंचित्किंचित्कालं ध्येयब्रह्मणो ध्याननियमस्तत्पिपादकमंत्रस्मरणनियमश्च वालिन इति गम्यते ईदृशं व्रतं च महेंद्रो रावणस्य समूलनाशाय पुत्रद्वारानुतिष्ठतीति बोध्यं यत्तु तस्य दक्षिणसमुद्रेशौचं
 पश्चिमं स्नात्वा मुक्तेः आपो हिष्ठादिमंत्रैर्मार्जनं पूर्वसमुद्रेऽप्यादीत्येवं संध्यावंदनशेषानुष्ठानत्वाच्चतुर्षु समुद्रेषु संध्यामन्वास्येत्युक्तिरितिकतकतीर्थादयस्तज्जपन्वैनैगमान्मंत्रानिति दक्षिणसमुद्रस्नानकालो
 त्थाविरुध्यते महुत्करीत्यासामंजस्याच्च संध्याकाले गायत्र्यर्थं ब्रह्मणो ध्यानमेव प्रधानं स एव संध्यापदार्थ इति स्पष्टं श्रुतिस्मृतिविदाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ वासवापत्यं वासविः ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ प्रहसन्निति मां जिघृक्षुर्दुरात्मा स्वयमेव ग्रहणं प्राप्त इति तोषात्पहासः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आसादितः कक्षनिक्षेपं प्रापितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

अथांतवदथांतः सन् मापर्वतसमानभारम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तुभ्यंतव ॥ ४० ॥ नौआवयोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आगतैः सहेतिशेषः ॥ ४४ ॥ धर्षितोवालिनारावणः पश्चात्पावकनिकटे
 भाताकृतः सोऽहंभावतयात्मेहः कृतः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥
 अथरावणवान्यपेक्षयापि हनूमतो बलवत्वं मन्यमानेन रामेण महाबलो हनूमान् सुग्रीवार्थे वालिनं किं न हतवानिति प्रश्ने उत्तरमाह अपृच्छतेति दक्षिणाशादक्षिणदिक् अपृच्छतेत्यस्यविवरणमिदम्

एवमथांतवद्वीरशोघमेव चवानर ॥ मां चैवोद्वहमानस्तु कोन्यो वीर भविष्यति ॥ ३८ ॥ त्रयाणामेव भूतानां गतिरेषा प्लवंगम् ॥ मनो निलसुपर्णानां
 तव चाग्रनसंशयः ॥ ३९ ॥ सोऽहं दृष्टवस्तुभ्यमिच्छामि हरिपुंगव ॥ त्वया सह चिरं सख्यं सुस्निग्धं पावकाग्रतः ॥ ४० ॥ दाराः पुत्राः पुरंराष्ट्रं भोगाच्छा
 दनभोजनम् ॥ सर्वमेवाविभक्तं नौ भविष्यति हरीश्वर ॥ ४१ ॥ ततः प्रज्वालयित्वाग्निं तावुभौ हरिराक्षसौ ॥ आहत्य मुपसंपन्नौ परिष्वज्य परस्परम्
 ॥ ४२ ॥ अन्योन्यं लंबित करौ ततस्तौ हरिराक्षसौ ॥ किष्किं धां विशतुर्दृष्टौ सिंहौ गिरिगुहामिव ॥ ४३ ॥ स तत्र मासमुपितः सुग्रीव इव रावणः ॥ अमा
 त्यैरागतैर्नीतस्त्वेलाक्योत्सादनार्थिभिः ॥ ४४ ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं वालिनारावणः प्रभो ॥ धर्षितश्चरुतश्चापि भ्राता पावकसन्निधौ ॥ ४५ ॥ बलमप्र
 तिमं रामवालिनोऽभवदुत्तमम् ॥ सोऽपि त्वया विनिर्दग्धः शलभो वक्त्रिनायथा ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे
 चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अपृच्छत तदारा मोदक्षिणाशाश्रयं मुनिम् ॥ प्रांजलिर्विनयोपेत इदमाहवचोर्थवत् ॥ १ ॥ अतुलं ब
 लमेतद्वालिनोरावणस्य च ॥ न त्वेताभ्यां हनूमता समं त्विति मतिर्मम ॥ २ ॥ शौर्यं दाक्ष्यं बलं धैर्यं प्राज्ञतानयसाधनं ॥ विक्रमश्च प्रभावश्च हनूमति
 कृतालयाः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वैव सागरं वीक्ष्य सीदंतीं कपिवाहिनीं ॥ समाश्वास्य महाबाहुर्योजनानां शतं पुतः ॥ ४ ॥

हेति ॥ १ ॥ अतुलमनुपमं एताभ्यां एतयोः षष्ठ्यर्थे चतुर्थी आर्षी एतयोर्बलं हनूमता तद्वलेन न सममित्यर्थः ॥ २ ॥ न केवलं बलमेवाधिकं किं त्वन्यदपीत्याह शौर्यमिति दाक्ष्यं क्षिप्रकारित्वं
 बलं शरीरं धैर्यं केनाप्यप्रकंप्यता प्राज्ञता शीघ्रं कार्याकार्यनिर्णेतृता नयसाधनं राजनीतिरुत्पत्तिरसाधनम् ॥ ३ ॥ तानेव गुणानाह दृष्ट्वैवेति सागरं वीक्ष्य सीदंतीं कपिवाहिनीं दृष्ट्वा तां समाश्वास्य यो
 जनशतं पुतः ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ बंधाद्वत्सास्रबंधान् ॥ ७ ॥ यानिकर्माणि हनूमतो दृष्टानि तानि कालस्य यमस्यैद्रादेश्वनश्रूयन्ते ॥ ८ ॥ लंकाप्राप्ता विभीषणाय देयत्वेन प्रतिज्ञातेत्यर्थः लक्ष्मणप्राप्तिरौषधपर्वतानयनेन ॥ ९ ॥ नस्यात्सहायइति शेषः ॥ १० ॥ वीरुधइत्यकारांतो वक्षवाची किमर्थं बालिघातेनेति पाठे सुग्रीवप्रियकाम्यया बालिघाते किमर्थं न प्रवृत्तइत्यर्थः पदच्छेदशेषपूरणाभ्यां गूढत्वात्तस्यै

धर्षयित्वा पुरीं लंकां रावणांतः पुरंतदा ॥ दृष्टा संभाषिता चापि सीतायाश्वासिता तथा ॥ ५ ॥ सेनाग्रगामंत्रिसुताः किं करारावणात्मजः ॥ एते हनूमता तत्र एकैकं विनिपातिताः ॥ ६ ॥ भूयो बंधाद्विमुक्तेन भाषयित्वा दशाननं ॥ लंकाभस्मीकृता येन पावके नेव मेदिनी ॥ ७ ॥ न कालस्य न शक्रस्य न विष्णोर्विस्तपस्य च ॥ कर्माणि तानि श्रूयन्ते यानि युद्धे हनूमतः ॥ ८ ॥ एतस्य बाहुवीर्येण लंका सीता चलक्ष्मणः ॥ प्राप्ता मया जयश्चैव राज्यां मित्राणि वांधवाः ॥ ९ ॥ हनूमान्यदि मे न स्याद्दानराधिपतेः सखा ॥ प्रवृत्तिमपि को वेत्तुं जानक्याः शक्तिमान् भवेत् ॥ १० ॥ किमर्थं बालीचैतेन सुग्रीवप्रियकाम्यया ॥ तदा वैरसमुत्पन्नेन दग्धो वीरुधो यथा ॥ ११ ॥ न हि वेदितवान् मन्ये हनूमानात्मनो बलम् ॥ यदृष्टवान् जीवितेष्टं क्लिश्यंतं वानराधिपम् ॥ १२ ॥ एतन्मे भगवन्सर्वं हनूमति महामुने ॥ विस्तरेण यथा तत्त्वं कथयामरपूजित ॥ १३ ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा हेतुयुक्तमपि स्ततः ॥ हनूमतः समक्षं तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ सत्यमेतद्रघुश्रेष्ठयद्वीषि हनूमति ॥ न बले विद्यते तुल्यो न गतौ न मर्तौ परः ॥ १५ ॥ अमोघशपैः शपस्तु दत्तोऽस्य मुनिभिः पुरा ॥ न वेत्ता हि बलं सर्वं बली सन्नरिर्मर्दन ॥ १६ ॥ बाल्येऽप्येतेन यत्कर्म कृतं राममहाबल ॥ तन्न वर्णयितुं शक्यमिति बाल्यतया स्यते ॥ १७ ॥ यदि वा स्तित्वमवैपिता ॥ १८ ॥ तस्य भार्या वभूवेष्टा जनेति परिश्रुता ॥ जनयामास तस्यां वै वायुरात्मजमुत्तमम् ॥ २० ॥

विवरणं तदा वैरइत्यादि ॥ ११ ॥ बाल्यहनने हेतुं स्वयमेव राम ऊहति नहीति जीवितेष्टं जीवितादपि प्रियम् ॥ १२ ॥ हनूमति तद्विषये पृष्टमेतत्सर्वं कथयेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यद्वीषीति र्णः स्वर्णरूपः सुमेरुः सावर्णमेरुः ॥ १५ ॥ तदेवाह अमोघेति ॥ १६ ॥ बाल्यतया बाल्यभावेन अजानतेवेत्यर्थः अनेनास्यते ॥ १७ ॥ निशामय शृणु ॥ १८ ॥ सूर्यदत्तवरेण स्व

शालिशुकनिभाभासं प्रामातृमन्तदा जना ॥ फलान्याहर्तुकामावै निष्क्रान्ता गहनेवरा ॥ २१ ॥ शिशुभावे बाल्यावस्थायां हनूमति प्लवमाने सति ॥ २५ ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दोषज्ञो विद्वान् सन्भवतीत्यदोषज्ञस्तत्र हेतुः शिशुरिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सूर्यरथोपरितदुपरितनप्रदेशे अनेन हनुमता परामृष्टः स्पृष्टो राहुस्ततो मंडलावस्तः सन्नपक्रांतः ॥ ३२ ॥

शालिशुकनिभाभासं प्रामातृमन्तदा जना ॥ फलान्याहर्तुकामावै निष्क्रान्ता गहनेवरा ॥ २१ ॥ एष मातुर्वियोगाच्च क्षुधया च भृशार्दितः ॥ रुरोद शिशुर
 त्वर्थं शिशुः शरवणे यथा ॥ २२ ॥ तदोद्यंतं विवस्वंतं जपापुष्पोत्करोपमम् ॥ ददर्श फललोभाच्च त्युत्पपातर विप्रति ॥ २३ ॥ बालार्काभिमुखो बालो
 बालार्क इव मूर्तिमान् ॥ ग्रहीतुकामो बालार्कं पुनर्वरमध्यगः ॥ २४ ॥ एतस्मिन् प्लवमाने तु शिशुभावे हनूमति ॥ देवदानवयक्षाणां विस्मयः सुमहा
 नभूतः ॥ २५ ॥ बाष्पे बभूवे गवान्वायुर्गरुडो नमनस्तथा ॥ यथायं वायुपुत्रस्तु क्रमते वरमुत्तमम् ॥ २६ ॥ यद्वितावच्छिन्नशोरस्य ईदृशो गतिविक्रमः ॥ यौ
 वनं बलमासाद्य च यवगोभविष्यति ॥ २७ ॥ तमनुप्लवते वायुः प्लवंतं पुत्रमात्मनः ॥ सूर्यदाहभयाद्रक्षंस्तु पारचयशीतलः ॥ २८ ॥ बहुयोजनसाहसं
 कामन्नेव गतो वरम् ॥ पितुर्बलाच्च बाल्याच्च भास्कराभ्याशमागतः ॥ २९ ॥ शिशुरेपत्वदोषज्ञ इति मत्वा दिवाकरः ॥ कार्यं चास्मिन्समायत्तमित्येवं
 न ददाहसः ॥ ३० ॥ यमेव दिवसं त्येष ग्रहीतुं भास्करं पुनः ॥ तमेव दिवसं राहुर्जिघृक्षति दिवाकरम् ॥ ३१ ॥ अनेन च परामृष्टो राहुः सूर्यरथोपरि ॥ अ
 पक्रांतस्ततश्च स्तोराहुश्चंद्रार्कमर्दनः ॥ ३२ ॥ इंद्रस्य भवनं गत्वा सरोषः सिंहिकासुतः ॥ अब्रवीद्विकुटिं कृत्वा देवं देवगणैर्दृतम् ॥ ३३ ॥ बुभुक्षापनयं
 दत्वा चंद्रार्कौ मम वासवः ॥ किमिदं तत्त्वया दत्तमन्यस्य बलवत्तनम् ॥ ३४ ॥ अद्याहं पर्वकाले तु जिघृक्षुः सूर्यमागतः ॥ अथान्यो राहुरासाद्य जग्राह
 सहस्रारविम् ॥ ३५ ॥ सराहोर्वचनं श्रुत्वा वासवः संभ्रमान्वितः ॥ उत्पपातासनं हित्वा उद्वहन्कांचनीं सजम् ॥ ३६ ॥ ततः कैलासकूटाभंचतुर्दंतमदस्र
 वम् ॥ शृंगारधारिणं प्राशुं स्वर्णघंटादृहासिनम् ॥ ३७ ॥ इंद्रः करीन्द्रमारुत्य राहुं कृत्वा पुरस्सरम् ॥ प्रायाद्यत्राभवत्सूर्यः सहानेन हनूमता ॥ ३८ ॥

॥ ३३ ॥ हे वासव चंद्रार्कौ मम यथा कालं बुभुक्षापनयं बुभुक्षापनीयते नेनेति व्युत्पत्त्या नंदत्वा तदन्नम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शृंगारधारिणं नानाशृंगारधारिणं स्वर्णघंटाशब्दरूपादृहासवंतम्
 ॥ ३७ ॥ करीन्द्रमैरावतं अनेन हनुमता सह यत्र देशे सूर्यस्तं प्रायात् ॥ ३८ ॥

वयायुध्यन्तपावयुध्यन्नित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ दुर्बलेवबलरहितेव यथावेगंस्ववेगोचितं प्रहर्तुमसमर्थास्वयमेव द्विधाभूताक्षितावपतत् तत्रहेतुर्वरदानकृतत्राणेइति ॥ ६१ ॥ अपातर्पत्अप
 राक्षस एव पृष्ठतो गच्छन् निष्टननूदन् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ साध्वीतिवादिन इति दीर्घार्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ आतपापायेवर्षाकाले ॥ ६८ ॥ सोत्ससर्जत्यर्थं सहैवत्यक्तवन्त इत्य
 श्रृंगैरिव वृषायुध्यन्त ताग्रैरिव कुंजरौ ॥ परस्परं विनिप्रतौ नरराक्षससत्तमौ ॥ ५९ ॥ ततोर्जुनेन क्रुद्धेन सर्वप्राणेन सागदा ॥ स्तनयोरन्तरे मुक्तरावण
 स्य महोरसि ॥ ६० ॥ वरदानकृतत्राणे सागदारावणोरसि ॥ दुर्बलेव यथावेगं द्विधाभूतापतत्क्षितौ ॥ ६१ ॥ सत्वर्जुनप्रयुक्तेन गदाघातेन रावणः ॥ अ
 प्पातर्पत्तुर्मात्रं निषसाद च निष्टनन् ॥ ६२ ॥ सविद्रुलं तदालक्ष्य दशग्रीवं ततोर्जुनः ॥ सहसोत्पत्य जग्राह गरुत्मानि वपन्नगम् ॥ ६३ ॥ स तु बाहुसह
 सेण बलाद्बल्यदशाननम् ॥ बवंधवलवान् राजा बलिनारायणो यथा ॥ ६४ ॥ बध्यमाने दशग्रीवो सिद्धचारणदेवताः ॥ साध्वीतिवादिनः पुष्पैः किरं
 त्यर्जुनमूर्धनि ॥ ६५ ॥ व्याघ्रोन्मगमिवादाय नृगराडिव कुंजरम् ॥ ररासहैह यो राजा हर्षादं बुदवन्मुहुः ॥ ६६ ॥ प्रहस्तस्तु समाश्रुतो दृष्ट्वा बद्धं दशानन
 म् ॥ सहसाराक्षसः क्रुद्ध अभिद्रुद्रावहैहयम् ॥ ६७ ॥ नक्तं चराणां वेगस्तु तेषामापततां वभौ ॥ उद्धूत आतपापाये पयोदानां मिवां बुधौ ॥ ६८ ॥ मुंचमुं
 चेति भाषन्तस्तिष्ठतिष्ठेति चासकृत् ॥ मुसलानि च शूलानि सोत्ससर्जतदारणे ॥ ६९ ॥ अप्राप्तान्येव तान्याशु असंभ्रांतस्तदार्जुनः ॥ आयुधान्यमरारी
 णां जग्राह निपूदनः ॥ ७० ॥ ततस्तान्येवरक्षांसि दुर्धरैः प्रवरायुधैः ॥ भित्त्वा विद्रावयामास वायुरं बुधरानिव ॥ ७१ ॥ राक्षसां स्वासयामास कार्त
 वीर्यार्जुनस्तदा ॥ रावणं गृह्य नगरं प्रविवेश सुदृढतः ॥ ७२ ॥ सकीर्यमाणः कुसुमाक्षतोत्तरैर्द्विजैः स पौरैः पुरुदूतसन्निभः ॥ ततोर्जुनः स्वां प्रविवेश तां
 पुरीं बलिन गृह्यैव सहस्रलोचनः ॥ ७३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रावणग्रहणं तत्तु वायुग्रहणस
 न्निभम् ॥ ततः पुलस्त्यः शुश्राव कथितं दिवि देवतैः ॥ १ ॥

र्यः ॥ ६९ ॥ अप्राप्तान्येव त्वसमीपमनागतान्येवांतरिक्षस्थान्येवामरारीणां तान्यायुधानि रावणयाहिकरव्यतिरिक्तकरैराशुजग्राह ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे
 श्रीरामायेरायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अथ पुलस्त्येन रावणमोचनं रावणेति ॥ १ ॥

कंथ्यमानः अनुकंपयायुज्यमानः ॥ २ ॥ मनःसंपातविक्रमः मनस्तुल्यगतिः ॥ ३ ॥ अमरावतिसंकाशां आर्षोद्भवः ॥ ४ ॥ सुदुर्दृशं सुदुर्दर्शमित्यर्थः प्रत्यभिज्ञायद्वाःस्थामंत्रिणोवा ॥ ५ ॥
पत्युद्रच्छत्पत्युद्रच्छत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ईश्वरं ब्रह्माणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिवंकुशलं पुलस्त्योवाचेतिसंधिरार्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यस्यरावणस्य ॥ १५ ॥ पुत्रकस्यमदीयवा

ततः पुत्रकतस्नेहात्कंथ्यमानो महापृतिः ॥ माहिष्मतीपतिद्रष्टुमाजगाम महानृपिः ॥ २ ॥ सवायुमार्गमास्थाय वायुतुल्यगतिर्द्विजः ॥ पुरीं माहिष्मतीं
प्राप्तो मनःसंपातविक्रमः ॥ ३ ॥ सोमरावतिसंकाशां दृष्टुपुष्टजनावताम् ॥ प्रविवेश पुरीं ब्रह्माद्रं द्रस्येवामरावतीम् ॥ ४ ॥ पादचारामिवादित्यं निष्प
तंतं सुदुर्दृशम् ॥ ततस्ते प्रत्यभिज्ञाय अर्जुनाय न्यवेदयत् ॥ ५ ॥ पुलस्त्य इति विज्ञाय वचनाद्देहयाधिपः ॥ शिरस्यंजलिमाधाय प्रत्युद्रच्छत्तपस्विनम्
॥ ६ ॥ पुरोहितोऽस्य गृह्यार्थं मधुपर्कं तथैव च ॥ पुरस्तात्पययौ राज्ञः शक्रस्येव बृहस्पतिः ॥ ७ ॥ ततस्तनृपिमायांतमुद्यंतमिव भास्करम् ॥ अर्जुनो हृश्य
संभ्रांतो वंदेद्रुद्रेश्वरम् ॥ ८ ॥ सतस्य मधुपर्कं गां पाद्यमर्थ्य निवेद्य च ॥ पुलस्त्यमाहराजेंद्रो हर्षगद्गदया गिरा ॥ ९ ॥ अद्यैव ममरावत्या तुल्या माहिष्म
तीकृता ॥ अद्याहंतु द्विजेंद्रत्वांस्मात्पश्यामि दुर्दृशम् ॥ १० ॥ अद्य मे कुशलं देव अद्य मे कुशलं व्रतम् ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ॥ ११ ॥
यत्ते देव गणैर्वर्धौ वंदे हं चरणौ तव ॥ इदं राज्यमिमे पुत्रा इमे दारा इमे वयम् ॥ ब्रह्मन्किं कुर्मः किं कार्यमाज्ञापयतु नो भवान् ॥ १२ ॥ तंधर्मेऽग्निपुत्रेषु
शिवं पृष्ट्वा च पार्थिवम् ॥ पुलस्त्योवाच राजानं हैहयानां तथार्जुनम् ॥ १३ ॥ नरेंद्रां बुजपत्राक्षपूर्णचंद्रनिभानन ॥ अतुलं ते वलं येन दशग्रीवस्त्वया
जितः ॥ १४ ॥ भयाद्यस्योपतिष्ठेतां निष्पदौ सागरानिलौ ॥ सोयं नृधे त्वया बद्धः पौत्रो मेरणदुर्जयः ॥ १५ ॥ पुत्रकस्य यशःपीतं नाम विश्रावितं त्वया ॥
महाक्याद्याच्यमानोऽद्य मुंचवत्स दशाननम् ॥ १६ ॥ पुलस्त्याज्ञां प्रगृह्याथ न किंचन वचोर्जुनः ॥ मुमोचैव पार्थिवेन्द्रो राक्षसेन्द्रं प्रहृष्टवत् ॥ १७ ॥ सतं
प्रमुच्य त्रिदशारि मर्जुनः प्रपूज्य दिव्याभरणस्रगं वरैः ॥ अहिंसकं सख्यमुपेत्य साग्निकं प्रणम्य तं ब्रह्मसुतं गृहं ययौ ॥ १८ ॥

लस्यरावणस्य यशःपीतं नाशितं स्वीयं नाम चरावणजिदित्येवं चैलोक्ये विश्रावितम् ॥ १६ ॥ न किंचिद्वच ऊचे किंतु क्रियाकेवलमुत्तरमिति मुमोचैव प्रहृष्टवत् ब्रह्मपुत्रो मां प्रार्थितवानिति संतोष
युक्तः सत् ॥ १७ ॥ अहिंसकं सख्यं परस्परहिंसाप्रवृत्तिनिवारणसाधनं साग्निकं अग्निसाक्षित्वसहितम् ॥ १८ ॥

पुलस्येनापिसंत्यक्तो गच्छलं कामित्यनुज्ञातः अपि नार्जुनेनापित्यक्तो बंधनान्मुक्तः कृतातिथ्यः अर्जुनेनेति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ बलिभ्योपिवलिनः संति ईश्वरस्यैर्विचित्रत्वादित्याशयः यः श्रेयश्छेत्तेन परे परस्मिन्वज्ञानकार्या ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ५ ॥ अथ रावणस्य वालिदर्शनम् अर्जुनेनेति अनिर्विण्णः कृतः पुलस्येन विमोच्यार्जुनसख्यं प्राप्य तेन पूजयित्वा विसर्जितत्वात्पराभवजनितनिर्वेदरहितः कृत इत्यर्थः ॥ १ ॥ युद्धे द्वयतियुद्धनिमित्तमाद्वयती

पुलस्येनापिसंत्यक्तो राक्षसैर्द्रुप्रतापवान् ॥ परिष्वक्तः कृतातिथ्यो लज्जमानो विनिर्जितः ॥ १९ ॥ पितामहसुतश्चापि पुलस्यो मुनिपुंगवः ॥ मोचयित्वा दशग्रीवं ब्रह्मलोकं जगाम ह ॥ २० ॥ एवं सरावणः प्राप्तः कार्तवीर्यात्प्रधर्पणम् ॥ पुलस्यवचनाच्चापि पुनर्मुक्तो महाबलः ॥ २१ ॥ एवं बलिभ्यो बलिनः संतिराघवनंदन ॥ नावज्ञाहिपरे कार्या यद्दृष्टेच्छ्रेय आत्मनः ॥ २२ ॥ ततः सराजा पिशिताशनानां सहस्रबाहोरुपलभ्य मैत्रीम् ॥ पुनर्नृपाणां कदनंचकार च चारुसर्वापृथिवींचदपात् ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्जुनेन विमुक्तस्तुरावणो राक्षसाधिपः ॥ चचार पृथिवीं सर्वांमनिर्विण्णस्तथा कृतः ॥ १ ॥ राक्षसं वामनुष्यं वा शृणुते यं बलाधिकम् ॥ रावणस्तं समासाद्य युद्धे द्वयतिदर्पितः ॥ २ ॥ ततः कदाचि किंकिधानगरीं वालिपालिताम् ॥ गत्वा द्वयतियुद्धाय वालिनं हेममालिनम् ॥ ३ ॥ ततस्तु वानरामात्यास्तारस्तारापिता प्रभुः ॥ उवाच वानरो वाक्यं युद्धप्रेप्सुमुपागतम् ॥ ४ ॥ राक्षसैर्द्रुगतो वालीयस्ते प्रतिबलो भवेत् ॥ कोन्यः प्रमुखतः स्थातुं तव शक्तः पुवंगमः ॥ ५ ॥ चतुर्भ्योऽपि समुद्रेभ्यः संध्यामन्वास्य रावण ॥ इदं मुहूर्तमायाति वालीतिष्ठ मुहूर्तकम् ॥ ६ ॥ एतान् स्थिचयान्यस्य एतेशंखपांडुराः ॥ युद्धार्थिनामिमेराजन्वानराधिपते जसा ॥ ७ ॥ यद्वा मृतरसः पीतस्त्वय रावणराक्षस ॥ तदा वालिनमासाद्य तदंतं तव जीवितम् ॥ ८ ॥

त्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ वानरामात्याः वालिमंत्रिणः तानाह तारएकः तारापितासुषेणः प्रभुर्युवराजः सुयोधश्चोवाच ॥ ४ ॥ किमूचुस्तदाह राक्षसैर्द्रुति ते तुभ्यं प्रतिबलो युद्धं दातुमिति शेषः ॥ ५ ॥ चतुर्भ्यः समुद्रेभ्यश्चतुर्षु समुद्रेषु संध्यामस्य गव्येयदेवतां ब्रह्मरूपामन्वास्यात्वा इदं मुहूर्तमस्मिन्मुहूर्ते आयाति ॥ ६ ॥ तेन ते युद्धमयोग्यमित्याह एतानिति ॥ ७ ॥ यद्वेतियद्यप्यर्थे यद्यप्यमृतरसः पीतो जवतितदा तथापि वालिनमासाद्य तव जीवितं तदंतं तस्मीपगमनपर्यंतम् ॥ ८ ॥

जगच्चित्रं सर्वार्थजनकं इदं बालिनं पश्य दुर्लभं ते भविष्यति जीवितमिति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ तारम् तारादीनित्यर्थः ॥ ११ ॥ संध्योपासनतत्परं सम्यग्ध्येयब्रह्मध्यानतत्परम् ॥ १२ ॥ निःशब्दपदं निःशब्दपदविज्ञेयस्याक्रियायां तथा ॥ १३ ॥ पापाभिप्रायकं पापाभिप्रायवंतम् ॥ १४ ॥ सिंहो वा सिंह इव ॥ १५ ॥ जिघृक्षमाणमित्यादिरित्येवमित्यंतो बालिनो विचारः ॥ १६ ॥

पश्येदानीं जगच्चित्रमिमं विश्रवसः सुत ॥ इदं मुहूर्तं तिष्ठस्व दुर्लभं ते भविष्यति ॥ ९ ॥ अथवा त्वरसे मर्तुं गच्छ दक्षिणसागरम् ॥ बालिनं द्रक्ष्यसे तत्र भूमिपुमिव पावकम् ॥ १० ॥ सतु तारं विनिर्भर्त्स्य रावणो लोकरावणः ॥ पुष्पकं तत्समारुह्य प्रययौ दक्षिणार्णवम् ॥ ११ ॥ तत्र हेमगिरिप्रख्यं तरुणार्कनिभाननम् ॥ रावणो बालिनं दृष्ट्वा संध्योपासनतत्परम् ॥ १२ ॥ पुष्पकादवरुत्याथ रावणो जनसन्निभः ॥ ग्रहीतुं बालिनं तूर्णं निःशब्दपदमब्रजत् ॥ १३ ॥ यदृच्छया तदा दृष्टो बालिनापि सरावणः ॥ पापाभिप्रायकं दृष्ट्वा चकार न तु संभ्रमम् ॥ १४ ॥ शशमालक्ष्य सिंहो वापन्न गंगरुडो यथा ॥ न चिंतयति तं बालीरावणं पापनिश्चयम् ॥ १५ ॥ जिघृक्षमाणमायां तरावणं पापचेतसम् ॥ कक्षावलंबिनं कृत्वा गमिष्ये त्रीन्महार्णवान् ॥ १६ ॥ द्रक्ष्यं त्यरिं ममां कस्यं संसदूरुकरां वरम् ॥ लंबमानं दशग्रीवं गुरुदस्येव पन्नगम् ॥ १७ ॥ इत्येवं मतिमास्थाय बालीमौ न मुपास्थितः ॥ जपन् नैगमान्मंत्रांस्तस्थौ पर्वतराडिव ॥ १८ ॥ तावन् योन्यं जिघृक्षंतौ हरिराक्षसपार्थिवौ ॥ प्रयत्नवंतौ तत्कर्म ईहतुर्वलदपि तौ ॥ १९ ॥ हस्तग्राहंतुं तं मत्वा पादशब्देन रावणम् ॥ पराङ्मुखोऽपि जग्राह बाली सर्पमिवांडजः ॥ २० ॥ ग्रहीतुकामं तं गृह्य रक्षसामीश्वरं हरिः ॥ खमुत्पपात वेगेन कृत्वा कक्षावलंबिनम् ॥ २१ ॥ तं च पीडयमानं तु विदुदंतं न खैर्मुहुः ॥ जहार रावणं बालीपवनस्तोयदं यथा ॥ २२ ॥ अथ ते राक्षसमात्मा क्रियमाणे दशानने ॥ मुमोक्षयिष्वो बालिरवमाणा अभिद्रुताः ॥ २३ ॥ अन्वीयमानस्तैर्बालीभ्राजतैः वरमध्यगः ॥ अन्वीयमानो मेघौघैरंवरस्य इवांशुमान् ॥ २४ ॥

द्रक्ष्यंति देवादय इति शेषः ममां कस्यं कक्षस्थमित्यर्थः संसत्संमानानि ऊरुकरां वरं वस्त्रं च यस्य तं गुरुदस्येति अंकस्थमित्यनुकर्षः ॥ १७ ॥ नैगमान्वैदिकान् बाल्यादयो हि स्वयं प्रतिभातसकलवेदाः जपन्त इति व्याचक्ष ॥ १८ ॥ तत्कर्म ग्रहणकर्म ॥ १९ ॥ हस्तग्राहं हस्तैर्यहणाभिप्रायवंतं पादशब्देन मत्वा सूक्ष्मेण पादशब्देन पश्चादायां तं ज्ञात्वा पराङ्मुखोऽपि द्विगवलोकनरहितोऽपि हस्तग्राहमिति पाठे रावणपादशब्देन तादृशं मत्वेत्यर्थः अंडजो गुरुदः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मुमोक्षयिषव इति मोक्षशब्दात्तत्करोतीति ण्यं तात्सन् रवमाणाः क्रोशंतः ॥ २३ ॥ २४ ॥

रावणं प्रांजलिं नियमेनैश्वरं प्रतिकृतां जलिं तद्वतीवशमित्यार्षोदीर्घः मूर्तिमंतः प्राण्याकारवन्तोऽचला इव राक्षसाः ॥ ४१ ॥ तत्र तत्र स्मनीयते प्रतिदिवसं पूजार्थं राक्षसैरिति शेषः ॥ ४२ ॥ तल्लिङ्गं
 जांबूनदमयं नित्यं पूजालिङ्गं ऐश्वर्यकामनया हितल्लिङ्गं पूजारावणस्य ऐश्वर्यकामस्य सौवर्णलिङ्गं पूजायास्तन्त्रेषूक्तेः ॥ ४३ ॥ जगौ सामानीति शेषः ॥ ४४ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामा
 यणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ नर्मदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ निर्मलं तज्जलं कार्तवीर्यभुजैरासक्तं आसंगं बंधनं प्राप्य प्रतिस्रोतः प्रतिप्रवाहं
 रावणं प्रांजलिं यांतमन्वयुः सर्वराक्षसाः ॥ तद्वतीवशमापन्ना मूर्तिमंत इवाचलाः ॥ ४१ ॥ यत्र यत्र च याति स्म रावणो राक्षसेश्वरः ॥ जांबूनदमयं लिङ्गं
 तत्र तत्र स्मनीयते ॥ ४२ ॥ बालुकावेदिमध्ये तु तल्लिङ्गं स्थाप्य रावणः ॥ अर्चयामास गंधैश्च पुष्पैश्चामृतगंधिभिः ॥ ४३ ॥ ततः स तामार्तिहरं परं वरं वर
 प्रदं चंद्रमयूखभूषणम् ॥ समर्चयित्वा स निशाचरो जगौ प्रसार्य हस्ताम्बुजं नर्तचाग्रतः ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 उत्तरकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ नर्मदा पुलिने यत्र राक्षसेन्द्रः सदारुणः ॥ पुष्पोपहारं कुरुते तस्माद्देशाद् दूरतः ॥ १ ॥ अर्जुनो जयतां श्रेष्ठो
 माहिष्मत्याः पतिः प्रभुः ॥ क्रीडते सह नारीभिर्नर्मदातोयमाश्रितः ॥ २ ॥ तासां मध्यगतो राजारजचतुर्जुनः ॥ करेणूनां सहस्रस्य मध्यस्थ इव कुंजरः
 ॥ ३ ॥ जिज्ञासुः स तु बाहूनां सहस्रस्योत्तमं बलम् ॥ रुरोध नर्मदावेगं बाहुभिर्बहुभिर्वृतः ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यभुजासक्तं तज्जलं प्राप्य निर्मलम् ॥ कूलोपहारं
 कुर्वाणं प्रतिस्रोतः प्रधावति ॥ ५ ॥ समीननक्रमकरः स पुष्पकुशसंस्तरः ॥ स नर्मदां भसो वेगः प्रावृट्काल इवावभौ ॥ ६ ॥ स वेगः कार्तवीर्येण संप्रेषित
 इवांभसः ॥ पुष्पोपहारं सकलं रावणस्य जहार ह ॥ ७ ॥ रावणोऽर्धसमांतं तमुत्सृज्य नियमं तदा ॥ नर्मदां पश्यते कांतां प्रतिकूलां यथा प्रियाम् ॥ ८ ॥ पश्चि
 मेन तु तं दृष्ट्वा सागरोद्गारसन्निभम् ॥ वर्धतमं भसो वेगं पूर्वाभाशां प्रविश्य तु ॥ ९ ॥ ततो नुद्वांतशकुनां स्वभावे परमे स्थिताम् ॥ निर्विकारांगनाभासा
 मपश्यद्रावणो नदीम् ॥ १० ॥

प्रतिकूलमिति यावत् प्रधावति ॥ ५ ॥ कुशसंस्तरः कुशास्तरणं स तु तत्पुलिने कर्मनिमित्तं ऋषिगणकृतः ॥ ६ ॥ संप्रेषित इव रावणं प्रतीति शेषः ॥ ७ ॥ पश्यते पश्यति स्म ॥ ८ ॥ सागरोद्गारः चंद्रोद
 यकालिक समुद्रपरिदृष्टिः ॥ तेन हि समुद्रगानयस्तत्समीपदेशे विपरीतप्रवाहाः क्रियन्ते इति प्रसिद्धं पश्चिमेन मार्गेण पूर्वाभाशां प्रविश्य वर्धतमं भसो वेगं दृष्ट्वा प्रतिकूलां कांतां प्रियामिव नर्मदां पश्यति स्मे
 त्यन्वयः पूर्वाभाशां प्रविश्यति इति पाठे रावण इति शेषः तस्य कियद् दृष्टि रिति निर्णयार्थमिति भावः ततः पूर्वदिशि तस्मात्पश्चिमेन मार्गेण पाठो युक्तः कतकसंमतश्च ॥ ९ ॥ १० ॥

मव्येतरकरागुल्याद्विगहस्तांगुल्याशीघ्रान्वेषणद्योतकाभिनयंकृत्वाअन्वेष्टुमदिशत् ॥ ११ ॥ व्योमांतरगतौआकाशमार्गौ ॥ १२ ॥ पश्येतामपश्यताम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ मेदिनीपादसह
स्रगुरुधनं गिरिं मिव संस्थितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रोधवद्बुध्यतेनेनेतिरोधः सेतुस्तेद्वदित्यर्थः क्रीडापयतिक्रीडयति पुगार्पः ॥ १८ ॥ १९ ॥ निशम्यदृष्ट्वाअर्जुनइत्युक्त्वाअन्यस्यैवंविधसा

मव्येतरकरागुल्याद्विशब्दास्योदशाननः ॥ वेगप्रभावमन्वेष्टुमदिशच्छुकसारणौ ॥ ११ ॥ तौतुरावणसंदिष्टौआतरौशुकसारणौ ॥ व्योमांतरगतौ
वीरौप्रस्थितौपश्चिमामुखौ ॥ १२ ॥ अर्धयोजनमात्रंतुगत्वातौरजनीचरौ ॥ पश्येतांपुरुषंतोयेक्रीडंतंसहयोपितम् ॥ १३ ॥ बृहत्सालप्रतीकाशंतो
यव्याकुलमूर्धजम् ॥ मदरक्तांतनयनंमदव्याकुलचेतसम् ॥ १४ ॥ नदींवाहुसहस्रेणरुंधंतमरिमर्दनम् ॥ गिरिंपादसहस्रेणरुंधंतमिवमेदिनीम् ॥ १५ ॥
बालानांवरनारीणांसहस्रेणसमावृतम् ॥ समदानांकरेणूनांसहस्रेणैवकुंजरम् ॥ १६ ॥ तमद्भुततरंदृष्ट्वाराक्षसौशुकसारणौ ॥ सन्निवृत्तावुपागम्य
रावणांतमयोचतुः ॥ १७ ॥ बृहत्सालप्रतीकाशःकोप्यसौराक्षसंश्वर ॥ नर्मदारोधवद्बुद्धाक्रीडापयतियोपितः ॥ १८ ॥ तेनवाहुसहस्रेणसन्निरुद्ध
जलानदी ॥ सागरोद्गारसंकाशानुद्गारान्मृजतेमुहुः ॥ १९ ॥ इत्येवंभाषमाणौतौनिशम्यशुकसारणौ ॥ रावणोर्जुनइत्युक्त्वासययौयुद्धलालसः
॥ २० ॥ अर्जुनाभिमुखेतस्मिनरावणेराक्षसाधिपे ॥ चंडःप्रवातिपवनःसनादःसरजस्तथा ॥ २१ ॥ सकृदेवरुतोरारवःसरक्तपृषतोघनैः ॥ महोदरमहा
पार्श्वधृम्बाक्षशुकसारणैः ॥ २२ ॥ संवताराक्षसैर्द्रस्तुतत्रागाद्यत्रार्जुनः ॥ अदीर्घेणैवकालेनसतदाराक्षसोवली ॥ २३ ॥ तंनर्मदाद्रुद्धंभीममाजगा
मांजनप्रभः ॥ सतत्रस्त्रीपरिवृतंवासिताभिरिवद्विपम् ॥ २४ ॥ नरेंद्रंपश्यतेराजाराक्षसानांतदार्जुनम् ॥ सरोपाद्रक्तनयनोराक्षसेन्द्रोवलोद्धतः ॥ २५ ॥
इत्येवमर्जुनामात्यानाहगंभीरयागिरा ॥ अमात्याःक्षिप्रमाख्यातहैहयस्यनृपस्यवै ॥ २६ ॥ युद्धार्थंसमनुप्राप्तोरावणोनामनामतः ॥ रावणस्य
वचःश्रुत्वामंत्रिणोथार्जुनस्यते ॥ २७ ॥

मर्थ्यासंभवयुक्त्या ॥ २० ॥ २१ ॥ सरक्तपृषतोरक्तविंदुसहितोरावःशब्दःसकृदेवरावणप्रस्थानेनसहैवैकवारंचघनैःरुतः रक्तवर्षुकमेधानांसकृद्रावोप्युत्पातइतिकतकः ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ पश्यतेपश्यतिस्म ॥ २५ ॥ इत्येवंवक्ष्यमाणप्रकारेण ॥ २६ ॥ २७ ॥

अर्जुनमंत्रिणोऽप्यग्योक्त्यारावणं निंदन्ति युद्धस्येत्यादि हेरावणत्वया साधुसम्यग्युद्धस्य कालो विज्ञातः यस्त्वं क्षीवं मदानमत्तं स्त्रीगतं स्त्रीगोष्ठीगतं साधुसम्यग्योद्धुमुत्सहसे उक्तमेव स्पष्टं पुनराह स्त्री
समक्षगतमिति यत्तत्सम्यक्कालो विज्ञातः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वभावेनाहुः क्षमस्येति अद्य दिवसे युद्धविलंबं क्षमस्व सहस्य उप्यताम् इहेति शेषः युध्येति पदम् समरे श्रद्धायद्यस्ति तदा श्वोर्जुनं युध्ययु
ध्यस्य ॥ ३० ॥ हे युद्धतृष्णा समावृत यदिवा अथवा ते त्वरायदियुद्धे तदा स्मान् युद्धे निपात्य अर्जुनेन युद्धं प्राप्स्यसि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हलहलेति शब्दानुकारः अनुयात्रा अनुचरामंत्रिण इत्यर्थः

उत्तस्युः साधुधास्तंचरावणं वाक्यमब्रुवन् ॥ युद्धस्य कालो विज्ञातः साधुभो साधुरावण ॥ २८ ॥ यः क्षीवं स्त्रीगतं चैव योद्धुमुत्सहसे नृपम् ॥ स्त्रीसमक्ष
गतं यत्त्वं योद्धुमुत्सहसे नृपम् ॥ २९ ॥ क्षमस्वाद्यदशप्रोव उप्यतारं जनीत्वया ॥ युद्धश्रद्धा तु यद्यस्ति श्वस्ता तसमरेर्जुनम् ॥ ३० ॥ यदिवापि त्वरा तुभ्यं
युद्धतृष्णा समावृत ॥ निपात्या स्मान् रणे युद्धमर्जुनेनोपयास्यसि ॥ ३१ ॥ ततस्तैरावणामात्यैरमात्यास्तं नृपस्य तु ॥ सूदिताश्चापिते युद्धे भक्षिताश्च
बुभुक्षितैः ॥ ३२ ॥ ततो हलहलाशब्दानमदातीरगावभौ ॥ अर्जुनस्यानुयात्राणां रावणस्य च मंत्रिणाम् ॥ ३३ ॥ इपुभिस्तोमरैः प्रासैस्त्रिशूलैर्वज्रक
र्पणैः ॥ सरावणानंदयंतः समंतात्समभिद्रुताः ॥ ३४ ॥ हैहयाधिपयोधानां वेग आसीत्सुदारुणः ॥ सनकस्मिन्मकरसमुद्रस्येव निःस्वनः ॥ ३५ ॥ रा
वणस्य तु ते मात्याः प्रहस्तशुकमारणाः ॥ कार्तवीर्यबलं क्रुद्धानि हंति स्म स्वतेजसा ॥ ३६ ॥ अर्जुनाय तु तत्कर्म रावणस्य समंत्रिणः ॥ क्रीडमानाय क
थितं पुरुषैर्भयविद्वलैः ॥ ३७ ॥ श्रुत्वा नभेतव्यमिति स्त्रीजनं स तदार्जुनः ॥ उत्तारजलात्तस्माद्गताया दिवां जनः ॥ ३८ ॥ क्रोधदूषितनेत्रस्तु स तदा
र्जुनपावकः ॥ प्रजज्वाल महाघोरो युगांत इव पावकः ॥ ३९ ॥ सतूर्णतरमादाय वरहे मांगदो गदाम् ॥ अभिदुद्रावरक्षांसितमांसी विदिवाकरः ॥ ४० ॥
बाहुविक्षेपकरणां समुद्यम्य महागदाम् ॥ गारुडं वेगमास्थाय आपपातैव सोर्जुनः ॥ ४१ ॥

॥ ३३ ॥ कर्पणमायुधविशेषः सरावणानरावणसहितान् मंत्रिणोऽर्जुनोऽर्जुनमंत्रिणो बभूवुरिति शेषः ॥ ३४ ॥ नकादिसहितसमुद्रस्येव स्वन आसीत् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ समंत्रिणो मंत्रिसहितस्य राव
णस्य ॥ ३७ ॥ स्त्रीजनं नभेतव्यमित्युक्तेति शेषः अंजनो दिग्गजः ॥ ३८ ॥ अर्जुनरूपः पावक इति रूपकम् युगातिप्रलयकाले ॥ ३९ ॥ अभिदुद्रावद्रावयामास ॥ ४० ॥ बाहुविक्षेपकरणां बा
हुविर्विक्षेपकरणां समसंपादनं यस्यास्ताम् गारुडं वेगं गुरुदं स दृशवेगम् आपपातैव न तु विलंबितवानित्यर्थः ॥ ४१ ॥

विध्यपर्वतोऽर्कमार्गकदा स्थित इति पौराणिकी कथा ॥ ४२ ॥ अस्य प्रेषयन्नस्य संहारार्थं क्षिपन् ॥ ४३ ॥ अशोकापीडं अशोकपुष्पशिरवातसंनिभः ॥ ४४ ॥ गतविक्रवः गतभयः ॥ ४५ ॥ पंचबाहुशतैकच्छ्रयः क्लेषो यस्य स्यात्साम् ॥ ४६ ॥ शैल इव स्थितो निपपात ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वासितार्थे करिणीरूपप्रयोजनाय युयुधाते इति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

तस्य मार्गसमामुख्यं विध्योऽर्कस्येव पर्वतः ॥ स्थितो विध्य इवाकंप्यः प्रहस्तो मुसलायुधः ॥ ४२ ॥ ततोऽस्य मुसलं घोरं लोहवद्दंढं ददतः ॥ प्रहस्तः प्रेषय
नकुद्वोरसचयथांतकः ॥ ४३ ॥ तस्याग्रे मुसलस्याग्निरशोकापीडसन्निभः ॥ प्रहस्तकरमुक्तस्य वभूव प्रदहन्निव ॥ ४४ ॥ आधावमानं मुसलं कार्त
वीर्यसदार्जुनः ॥ निपुणं वंचयामास गदया गतविक्रवः ॥ ४५ ॥ ततस्तमभिदुद्राव सगदो ह्येह याधिपः ॥ भ्रामयाणो गदां गुर्वी पंचबाहुशतोच्छ्रयाम्
॥ ४६ ॥ ततोऽहोतिवेगेन प्रहस्तो गदया तदा ॥ निपपातस्थितः शैलो वज्रिवज्रहतो यथा ॥ ४७ ॥ प्रहस्तं पतितं दृष्ट्वा मारी च शुकसारणाः ॥ समहोदर
धृष्टात्मा अपस्तृष्टारणाजिरात् ॥ ४८ ॥ अपक्रान्तिष्वमात्येषु प्रहस्ते च निपातिते ॥ रावणोऽभ्यद्रव तूर्णमर्जुनं नृपसत्तमम् ॥ ४९ ॥ सहस्रबाहोस्तद्युद्धं
विशद्वाहोश्च दारुणम् ॥ नृपराक्षसयोस्तत्र आरब्धं रोमहर्षणम् ॥ ५० ॥ सागराविव संक्षुब्धौ चलमूला विवाचलौ ॥ तेजोयुक्ता विवादित्यौ प्रदहंता
विवानलौ ॥ ५१ ॥ बलोद्धतौ यथानागौ वासितार्थे यथावृषौ ॥ मेघाविव विनर्दतौ सिंहाविव बलोल्लूकतौ ॥ ५२ ॥ रुद्रकालाविव क्रुद्धौ तौ तदाराक्षसा
र्जुनौ ॥ परस्परं गदां गृह्यताडयामास तु र्भृशम् ॥ ५३ ॥ वज्रप्रहारानचलायथा घोरान्विपेहिरे ॥ गदाप्रहारांस्तौ तत्र सेहाते नरराक्षसौ ॥ ५४ ॥ यथा श
निरवेभ्यस्तु जायते तथा प्रतिश्रुतिः ॥ तथा तयोर्गदापोथैर्दिशः सर्वाः प्रतिश्रुताः ॥ ५५ ॥ अर्जुनस्य गदासातु पात्यमानाऽहितोरसि ॥ कांचनाभं नभश्चक्रे
विद्युत्सौ दामनीयथा ॥ ५६ ॥ तथैव रावणेनापि पात्यमाना मुहुर्मुहुः ॥ अर्जुनोरसि निर्भाति गदोल्केव महागिरौ ॥ ५७ ॥ नार्जुनः खेदमायाति नराक्ष
सगणेश्वरः ॥ सममासीत्तयोर्युद्धं यथा पूर्वं बलीन्द्रयोः ॥ ५८ ॥

अगतिवेभ्यः अशनिपातध्वनिभ्यः प्रतिश्रुतिः प्रतिध्वनिः गदापोथैर्गदापतैः प्रतिश्रुताः प्रतिध्वनिमत्यः ॥ ५५ ॥ अहितोरसिरावणोरसि सौदामनीविद्युत्विशेषेण द्योतमानानभइवरावणोरोग
दाकांचनाभं कांचनवर्णचक्रे प्रकाशितं चक्रे इति यावत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नराक्षसगणेश्वरः खेदमायाति ॥ ५८ ॥

अयंतुतावः जारभावइत्यर्थः मानुषेष्वपि शास्त्राधिकारिष्वपि भविष्यति राज्ञस्तवदोषादिः ॥ ३३ ॥ तत्रार्थमिति योजारभावेन पापस्य कर्ता तत्र युरुवे पापस्यार्थं निपतिष्यति त्वय्यर्थम् ॥ ३४ ॥ न केवलं तवैवास्थिरत्वमपि तु यश्चेत्यादिः सोऽपि ध्रुवः स्थिरो न भविष्यति ॥ ३५ ॥ तत्रार्थमिति योजारभावेन पापस्य कर्ता तत्र युरुवे पापस्यार्थं निपतिष्यति त्वय्यर्थम् ॥ ३६ ॥ यस्मात्त्वमनवस्थि

न संशयः ॥ ३३ ॥ तत्रार्थं तस्य यः कर्ता त्वय्यर्थं निपतिष्यति ॥ न च ते स्थावरं स्था
अयंतु भावो दुर्बुद्धेयस्त्वये ह प्रवर्तितः ॥ मानुषेष्वपि लोकेषु भविष्यति ॥ एष शापो मयामुक्त इत्यसौ त्वांतदा ब्रवीत् ॥ ३५ ॥ तां तु भार्यां सुनिर्भर्त्स्य सो
न भविष्यति न संशयः ॥ ३४ ॥ यश्च यश्च सुरेन्द्रः स्यात् ध्रुवः स न भविष्यति ॥ रूपयौवनसंपन्ना यस्मात्त्वमनवस्थिता ॥ तस्माद्रूपवती लोके न त्वमेका भवि
ब्रवीन्सुमहातपाः ॥ दुर्विनीते विनिध्वंसममाश्रमसमीपतः ॥ ३६ ॥ नाश्रित्य विभ्रमो यमुपस्थितः ॥ ३८ ॥ तदा प्रभृतिभूयिष्ठं प्रजारूपसमन्विता ॥ सा
प्यति ॥ ३७ ॥ रूपं च ते प्रजाः सर्वांगमिष्यति न संशयः ॥ यदेकं स वद्रूपेण विह्वलं कसा ॥ न कामकाराद्विप्रर्षे प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ४० ॥ अहल्यया त्वेव
तं प्रसादयामास महर्षिगौतमं तदा ॥ ३९ ॥ अज्ञानाद्वा विप्रप्रवृत्तः ॥ ४१ ॥ मोनामश्रुतो लोके वनं चाप्युपयास्यति ॥ ब्राह्मणार्थं महाबाहुर्विष्णु
मुक्तः प्रत्युवाच स गौतमः ॥ उत्पत्स्यति महातेजा इक्ष्वाकुभिः सांवे ॥ ४२ ॥ कृत्स्नया यदुष्कृतं कृतम् ॥ ४३ ॥ तस्यातिथ्यं च कृत्वा वैमत्सर्मीपंगमि
मानुषविग्रहः ॥ ४२ ॥ तद्रक्ष्यसि यदा भद्रं ततः पूता भविष्यति मिवा ॥ ४४ ॥ राजगामस्वमाश्रमम् ॥ तपश्च चारुमुहत्सापत्नी ब्रह्मवादिनः ॥ ४५ ॥
प्यसि ॥ वत्स्यसि त्वं मया सार्धं तदा हिवरवर्णिनि ॥ ४४ ॥ मिनी ॥ ४५ ॥ या कृतम् ॥ ४६ ॥ तेन त्वं ग्रहणं शत्रोर्यातो नान्येन वा सव ॥ शीघ्रं वै यज
शापोऽसर्गादितस्येदं मुनेः सर्वमुपस्थितम् ॥ तत्स्मरन् ॥ ४७ ॥ पुत्रश्च तव देवेंद्र न विनष्टो महारणे ॥ ४८ ॥
यज्ञं त्वं वैष्णवं मुसमाहितः ॥ ४७ ॥ पावितस्तेन यज्ञेन पुष्परेण ॥ ४९ ॥ मुनिः प्रजागमिष्यति यद्यस्मादेकमेकस्थं तद्रूपमाश्रित्यायं विभ्रमः कायविकार उपस्थितः प्रवृत्त इन्द्र

तातस्मादेतावत्कालं त्वमेकैव रूपवतीति यत्स्थितं तन्न भविष्यति ॥ ३८ ॥ कृत्वा
त्येति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणार्थं विश्वामित्राति फुल्ले

आयकैणपुलोत्वा यज्ञमिह्वेति देवानां नयज्ञेष्वधिकारइति जैमिन्यु अस्य
सत्त्वमेवागस्येनोक्तमिति रामं प्रति विभीषणेनोक्तम् श्रुतं च मे विभीषण तो निप
सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ रावणपराजयकथनम् तत इ

कं तु प्रमादादिति निरूपितं प्राक् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ आश्चर्यं स्मारितोऽस्मीति यद्यदगस्येनोक्तं तत्सर्वमया दृष्टमिति
मुखादिनिशेषः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिं
शोऽध्याये विस्मयाद्गणवत्सदा वैभवश्रवणजविस्मयादिव ॥ १ ॥ लोकाः मनुष्यलोकप्राणिनः शून्याः शूरत्वगुणशून्याः ॥ २ ॥ त

नीतः सन्निहितश्चैव आयकैणमहोदधौ ॥ एतच्छ्रुत्वाभ्या
नामवलं यत्कीर्तितं मया ॥ ५० ॥ निर्जितस्तेन देवैः प्रह्व
वानराक्षसास्तदा ॥ विभीषणस्तुरामस्य पार्श्वस्यो वरा
मेतच्छ्रुतं च मे ॥ ५३ ॥ एवं रामसमुद्भूतो रावणो लोककं
कीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ म
भगवन् राक्षसः कुरोयदाप्रभृतिमेदिनीम् ॥ पर्यटंकितदा
त्रनप्राप्ता रावणो राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥ उताहो हतवीर्यास्ते व
गस्यो भगवानृषिः ॥ उवाच रामं प्रहसन्पितामह इवेश्वरम् ॥ ५ ॥ वाः प्रविीक्षितः ॥ वहिष्कृता वरास्रैश्च बहवो निर्जितानृपाः ॥ ४ ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा अ
॥ ६ ॥ ततो माहिष्मतीनामपुरीं स्वर्गपुरीं प्रभाम् ॥ संप्राप्तो यत्र सन्निहर्मुहुः इत्येवं बाधमानस्तु पार्थिवान्पार्थिववर्षभ ॥ चचार रावणो रामपृथिवीं पृथिवीपते
व्यंसदासीदसुरेतसः ॥ ७ ॥

देवाह राजेति राजाक्षत्रियः राजमात्रः अक्षत्रियः केवलप्रभुः ॥ ३ ॥ उताहो अथवा विद्यमा
शेषः ॥ ४ ॥ प्रहसन्केनापि क्षत्रियेण दुरात्मनः कथं पराभवो न जात इति भगवतो रामस्य मर्षाः प्रतिष्ठा एव हतवीर्यावीर्यरहिताः वीर्यवत्त्वेऽपि वरास्रैर्दिव्यास्रैर्वहिष्कृताः यद्बहवो नृपानिर्जिता इति वदसीति
रीअमरावती वसुरेतसः सदा सान्निध्यमग्नेर्नित्यसन्निधानमित्यर्थः ॥ ७ ॥

वरः खेऽप्युवाच गस्यहासः पितामहश्चतुर्मुखो ब्रह्मा ईश्वरं अग्निप्रधानं शौर्यादिक्षत्रगुणं रुद्रम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वर्गपु

तस्याग्नेः प्रजावायसादाद्वसुरेतसोऽग्नेस्तुल्य आसीत् यत्रार्जुनराज्यवेलायामग्निः शरकुंडेशयः ॥ १ ॥
दिवसं यस्मिन् दिने रावणो गतस्तस्मिन्नेव दिवसे नर्मदां रंजुनर्मदायां क्रीडितुं ईश्वरो राजा ॥ १ ॥

रास्तुत कुंडेशयः शत्रूणां भिचारार्थं शरपरिस्तुत कुंडे नित्यं सन्निहितो वर्तत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तमेव
१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ राक्षसपतिप्रतिमहीपतेरसान्निध्यं अब्रुवन् पौराणां मुखादिति शेषः ॥ १३ ॥

तुल्य आसीत् नृपस्तस्य प्रभावाद्दसुरेतसः ॥ अर्जुनो नाम यत्राग्निः शरकुंडेशयः ॥ १ ॥

तः स्त्रीभिः सहेश्वरः ॥ १ ॥ तमेव दिवसं सोऽथ रावणस्तत्र आगतः ॥ राक्षसकुंडेशयः सदा ॥ ८ ॥ तमेव दिवसं सोऽथैहयाधिपतिर्वली ॥ अर्जुनो नर्मदां रंजुनं

तुमर्हथ ॥ रावणोऽहमनुप्राप्तोऽयुद्धेऽसुर्वरेण ह ॥ ११ ॥ ममागमनमप्यवणोराक्षसैर्द्रस्तुतस्यामात्यानपृच्छत ॥ १० ॥ कर्जुनो नृपतिः शीघ्रं सम्यगाख्या

अब्रुवन् राक्षसपतिमसान्निध्यं महीपतेः ॥ श्रुत्वा विश्रवसः पुत्रः पौत्रयग्रे युष्माभिः सन्निवेद्यताम् ॥ इत्येवं रावणेनोक्तास्ते मात्याः सुविपश्चितः ॥ १२ ॥

भ्रमिवाविष्टमुद्गांतमिव मेदिनीम् ॥ १४ ॥ अपश्यद्रावणो विन्ध्यं साराणामर्जुनंगतम् ॥ १३ ॥ अपस्तृत्यागतो विन्ध्यं हिमवत्सन्निभंगिरिम् ॥ सतम

तैर्गीतैः सादृहासमिवांबुभिः ॥ देवदानवगंधर्वैः साप्सरोग्भिः सविस्मालिखंतमिवांबरम् ॥ सहस्रशिखरोपेतं सिंहाध्युषितकंदरम् ॥ १५ ॥ प्रपातपति

स्फटिकप्रतिमं जलम् ॥ १७ ॥ फणाभिश्चलजिह्वाभिरनंतमिवाद्भिः ॥ १६ ॥ स्वस्त्रीभिः क्रीडमानैश्च स्वर्गभूतं महोच्छ्रयम् ॥ नदीभिः स्यंदमानाभिः

वणोनर्मदां ययौ ॥ चलोपलजलां पुण्यां पश्चिमोदधिगामिनीं फले वेष्टितम् ॥ उक्तामंतं दर्शयंतं हिमवत्सन्निभंगिरिम् ॥ १८ ॥ पश्यमानस्ततो विन्ध्यं रा

लाशयाम् ॥ २० ॥ चक्रवाकैः सकारंदैः सहस्रजलकुक्कुटैः ॥ सा ॥ २१ ॥ १९ ॥ महिषैः सृमरैः सिंहैः शार्दूलैर्क्षगजोत्तमैः ॥ उष्णाभितमैस्तृपितैः संक्षोभितज

म् ॥ विस्तीर्णपुलिनश्रोणीं हंसावलिसुमेखलाम् ॥ २२ ॥ पुष्परेफससैश्च सदामतैः कूजद्भिः सुसमावृताम् ॥ २१ ॥ फुल्लद्रुमकृतोत्तंसां चक्रवाकयुगस्तनी

अपस्तृत्य पुरादिति शेषः अयं महामेघमिवाविष्टमाकाशसंवल्लतेनात्युच्चत्वं मेदिनिं ॥ वनूलिमांसीं जलफेनामलां शुक्राम् ॥ जलावगाहसुस्पर्शां फुल्लोत्पलशुभेक्षणाम् ॥ २३

तैर्द्रवैः सादृहासमिव ॥ १६ ॥ स्फटिकप्रतिमं जलं स्यंदमानाभिर्नदीभिः कृत्वा ॥ तिमुद्गांतमिव उद्भिद्योद्गतमिव ॥ १४ ॥ सहस्रशिखरोपेतं अनेकशृंगयुतम् ॥ १५ ॥ प्रपातस्त्वतटोभृमुः ततः पति

जलानियस्यास्ताम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अथ नर्मदां स्त्रीत्वेन वर्णयति फुल्ले ॥ चलजिह्वाभिः फणाभिरुपलक्षितमनंतमिव विष्ठितं उक्तामंतं ऊर्ध्वं व्यामुवानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ चलानि उपलेषु

ति ॥ २२ ॥ जनानां जलावगाहे मुखस्पर्शरूपगुणोयस्यास्ताम् ॥ २३ ॥

वा० रा०

॥ १८ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ नर्मदांगेयमिति प्रख्याय प्रशस्य अनेन नर्मदायाः
॥ २७ ॥ चंद्रायति चंद्र इवाचरति आर्षपरस्मैपदम् ॥ २८ ॥ २९ ॥

पुष्पकादवरुत्याशु नर्मदां सरितां वराम् ॥ इष्टामिव
वै सार्धराक्षसपुंगवः ॥ २५ ॥ प्रख्याय नर्मदां सोथग
कसारणौ ॥ एष रश्मि सहस्रेण जगत्स्त्वैव कांचनम् ॥
॥ २८ ॥ नर्मदा जलशीतश्च सुगंधिः श्रमनाशनः ॥ म
मीनविहंगोभिः सभये वांगनास्थिता ॥ ३० ॥ तद्भवंत
नर्मदां शर्मदां शुभाम् ॥ सार्वभौममुखामत्ता गंगामिव
दुसमप्रभे ॥ ३३ ॥ पुष्पोपहारं शनैः करिष्यामि कपदि
राक्षसेन्द्रगजैस्तु स्तुभितान नर्मदानदी ॥ ३५ ॥ वामना
पुष्पाण्याज कुर्वत्यर्थं रावणस्य तु ॥ नर्मदा पुलिने लघ्वेशु
स्वसेश्वरः ॥ ३८ ॥ अवतीर्णो नदीं स्नातुं गंगामिव महागज
वणः ॥ ततः क्षिप्त्वा वरं त्यक्त्वा शुक्लवस्त्रसमावृतः ॥ ४० ॥

महापद्म इति पाठांतरं महापद्मो दिग्गजः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ राक्षसेन्द्रा एव
शिवपूजार्थम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

कंतु प्रमाशकत्वं तत्तदकृतशिवपूजादेर्महाफलत्वं गंगायाः सर्वोक्तिष्टत्वं च सूचितम् ॥ २६ ॥ सलीलं सविलासं कांचनं तन्मय
मुखादिदियुता ऊर्मयोयस्याः सा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अवगाहध्वं स्नानं कुरुत सार्वभौममुखाः सार्वभौमनामकदिग्गजादयः

नवगाद्यदशाननः ॥ २४ ॥ सतस्याः पुलिने रम्येनानामुनिनिषेविते ॥ उपोपविष्टः सचि
हेंद्रसुरावणः ॥ नर्मदादर्शने हर्षमाप्तवान्सदशाननः ॥ २६ ॥ उवाच सचिवांस्तत्र सलीलं शु
णिनी क्षणतापकरः सूर्यो नभसो मध्यमास्थितः ॥ मामासीनं विदित्वैव चंद्रायति दिवाकरः
क्यमद्रोत्येष वात्यसौ सुसमाहितः ॥ २९ ॥ इयं वापि सरिच्छ्रेष्ठान नर्मदा शर्मवर्धिनी ॥ नक्र
कः ॥ त्वपैरिन्द्रसमैर्युधि ॥ चंदनस्य रसेने वरुधिरेण समुक्षिताः ॥ ३१ ॥ ते यूयमवगाहध्वं
॥ ३२ ॥ अस्यां स्नात्वा महानद्यां पाप्मनो विप्रमोक्षयथ ॥ अहमप्यद्य पुलिने शरदिं
मे नैव मुक्तास्तु प्रहस्तशुकसारणाः ॥ ३४ ॥ समहोदरधूमाक्षान नर्मदां विजगाहिरे ॥
रागैर्गंगा इव महागजैः ॥ ततस्ते राक्षसाः स्नात्वा नर्मदायां महावलाः ॥ ३६ ॥ उत्तीर्य
प्रभे ॥ ३७ ॥ राक्षसैस्तु मुहूर्तेन कृतः पुष्पमयोगिरिः ॥ पुष्पेषूपल्लवेष्वेवं रावणो रा
मुहूर्त्वा च विधिवज्जप्त्वा जप्यमनुत्तमम् ॥ ३९ ॥ नर्मदासलिलात्तस्मादुत्ततारसरा

वगाः प्ररि ५ ॥ वामनाद्यादिग्गजाः गंगा इव महागजैरित्यसंधिरार्षः ॥ ३६ ॥ रावणस्य बल्यर्थं रावणकर्तृक
मेश्वरः २

उ० कां०

७

॥ ४८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यथावलौकिकैर्देवैर्निरुद्धैर्कृतनिरोधैस्तमयात्रैर्लोक्यं भुज्यते एवमस्य पापस्य निरोधस्यैर्लोक्यरक्षार्थं मम कर्तव्यत्वेन रोचते इत्यब्रवीदिति पूर्वोक्तसंबन्धः ॥ १४ ॥
ततो न्यदेशं रावणावस्थितदेशादन्यदेशं रावणं संत्यज्येति वज्रपातादिना प्रहर्तुं शक्यत्वात् पुरःस्थितिर्निश्चयोजनेत्याशयेन तत्तत्का ॥ १५ ॥ उत्तरेण प्रविवेश देवसेनामिति शेषः अनिवर्तकः अ

तस्य तं निश्चयं ज्ञात्वा शक्रो देवेश्वरस्तदा ॥ रथस्य समरस्थस्तान् देवान्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १० ॥ सुराः शृणुत मद्वाक्यं यत्तावन्मम रोचते ॥ जीवन्नेव द
शग्रीवः साधुरस्योनि गृह्यताम् ॥ ११ ॥ एष त्वतिबलः सैन्ये रथेन पवनौजसा ॥ गमिष्यति प्रवृद्धोर्मिः समुद्रद्विपर्वणि ॥ १२ ॥ न ह्येष हंतुं शक्यो ह्यवर
दानान्मुनिर्भयः ॥ तद्ब्रवीष्यामहेरस्यो यत्ताभवत संयुगे ॥ १३ ॥ यथावलौकिकैर्निरुद्धैर्चत्रैर्लोक्यं भुज्यते मया ॥ एवमेतस्य पापस्य निरोधो मम रोचते ॥ १४ ॥
ततो न्यदेशमास्थाय शक्रः संत्यज्य रावणम् ॥ अयुज्यत महाराजराक्षसां त्वासयनरणे ॥ १५ ॥ उत्तरेण दशग्रीवः प्रविवेशानिवर्तकः ॥ दक्षिणेन तु पा
श्वेन प्रविवेश शतक्रतुः ॥ १६ ॥ ततः स योजनशतं प्रविष्टो राक्षसाधिपः ॥ देवतानां बलं सर्वं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ १७ ॥ ततः शक्रो निरीक्ष्याथ प्रनष्टं तु स्व
कं बलम् ॥ न्यवर्तयदसंभ्रांतः समावृच्य दशाननम् ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नंतरे नादो मुक्तो दानवराक्षसैः ॥ हाहताः स्मृतिग्रस्तं दृष्ट्वा शक्रेण रावणम् ॥ १९ ॥
ततोरथं समास्थाय रावणिः क्रोधमूर्छितः ॥ तस्मै न्यमतिसंकुद्धः प्रविवेश सुदारुणम् ॥ २० ॥ तां प्रविश्य महामायां प्राप्तां पशुपते पुरा ॥ प्रविवेश सुसं
रक्ष्यस्तस्मै न्यसमभिद्रवत् ॥ २१ ॥ स सर्वदेवतास्य क्वाशक्रमेवाभ्यधावत ॥ महेंद्रश्च महातेजानापश्यच्च सुतं रिपोः ॥ २२ ॥ विमुक्तकवचस्तत्र व
ध्यमानो पिरावणिः ॥ त्रिदशैः सुमहार्वायैर्न च कारच किंचन ॥ २३ ॥ समातलिसमायां तं ताडयित्वा शरोत्तमैः ॥ महेंद्रं वाणवर्षेण भूय एवाभ्यवाकिरत्
॥ २४ ॥ ततस्त्यक्त्वा रथं शक्रो विससर्ज च सारथिम् ॥ ऐरावतं समारुह्य मृगयामास रावणिम् ॥ २५ ॥ स तत्र मायाबलवानदृश्योऽथांतरिक्षगः ॥ इंद्रं मा
यापरिद्विषं कृत्वा संप्राद्रवच्छरैः ॥ २६ ॥ स तं यदा परिश्रांतमिंद्रं जज्ञेथ रावणिः ॥ तदैतं मायया बद्धा स्वसैन्यमभितोनयत् ॥ २७ ॥

निवर्तितम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ दशाननं न्यवर्तयदित्यत्र हेतुरसंभ्रांतः समावृच्येति ॥ १८ ॥ १९ ॥ तस्मै न्यदेवसैन्यम् ॥ २० ॥ पुरःस्थित्या देवसेनाजयस्याशक्यत्वात् मायां श्रयते तामिति समभिद्र
वत् समभ्यद्रावन्नदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ किंचन किमपि नयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ स्वसैन्यमभितोनयत् स्वसैन्यपार्श्वमनयदित्यर्थः ॥ २७ ॥

महेन्द्रेन बलात्नीयमानं दृष्ट्वा विद्यावानपि असुरमायासंहारविद्यावानपि इंद्रोयेन रावणिना माययानीयते स न दृश्यते एतत्किं न्विति चुक्रुधुः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ युद्धे दर्शनस्थ इति
 अदर्शनस्थ इति च्छेदः अतिहेतु एवात्र वीदित्यर्थः दर्शने महेन्द्रनाश भियेति भावः ॥ ३२ ॥ हेतात आगच्छगच्छामः स्वपुरमिति शेषः रणकर्मनिवर्ततां निवृत्तमस्तु समाप्तमस्त्वित्यर्थः कुतो निवृत्ति
 तंतुदृष्ट्वा बलात्तेन नीयमानं महारणात् ॥ महेन्द्रममराः सर्वे किं नु स्यादित्यर्चितयन् ॥ २८ ॥ दृश्यते न समायावीशक्रजित्समिति जयः ॥ विद्यावानपि
 येन इंद्रो माययाऽपहृतो बलात् ॥ २९ ॥ एतस्मिन्नंतरे कुद्धाः सर्वे सुरगणास्तदा ॥ रावणं विमुखीकृत्य शरवर्षैरवाकिरन् ॥ ३० ॥ रावणस्तु समासाद्य आ
 दित्यां श्वसूंस्तदा ॥ नशशाकससंग्रामे यो दुंशुभिर्दितः ॥ ३१ ॥ सतं दृष्ट्वा परिम्लानं प्रहारैर्जर्जरीकृतं ॥ रावणिः पितरं युद्धे दर्शनस्थो ब्रवीदिदम्
 ॥ ३२ ॥ आगच्छतात गच्छामोरणकर्मनिवर्ततां ॥ जितं नो विदितं तु स्वस्थो भवगतज्वरः ॥ ३३ ॥ अयं हि सुरसैन्यस्य त्रैलोक्यस्य च यः प्रभुः ॥ स
 गृहीतो देवबलाद्भद्रदर्पाः सुराः कृताः ॥ ३४ ॥ यथेष्टं भुंक्ष्व लोकां स्त्रीन्निगृह्यारातिमोजसा ॥ यथा किं ते श्रमेणेह युद्धमद्य तु निष्फलं ॥ ३५ ॥ ततस्ते दे
 वतगणानि वृत्तारणकर्मणः ॥ तच्छुत्वा रावणे वाक्यं शक्रहीनाः सुरागताः ॥ ३६ ॥ अथ सरणविगतमुत्तमौजां सिद्धशरिपुः प्रथितो निशाचरेंद्रः ॥ स्व
 सुतवचनमादृतः प्रियंतसमनुनिशम्य जगाद चैव सूनुं ॥ ३७ ॥ अतिबलसदृशैः पराक्रमैस्त्वं मम कुलवंशविवर्धनः प्रभो ॥ यदयमतुलबलस्त्वयाद्य
 वै त्रिदशपतिस्त्रिदशाश्च निजिताः ॥ ३८ ॥ नय रथमधिरोप्य वासवं नगरमितो ब्रजसेनया वृतस्त्वं ॥ अहमपि तव पृष्ठतो द्रुतं सहसचिवैरनुयामि ह
 पृवत् ॥ ३९ ॥ अथ सबलवतः सबाहनस्त्रिदशपतिपरिगृह्य रावाणिः ॥ स्वभवनमधिगम्य वीर्यवान्कृतसमरान्विससर्ज राक्षसान् ॥ ४० ॥ ॥ इत्या
 र्ष श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ जिते महेन्द्रेऽतिबले रावणस्य सुतेन वै ॥ प्रजा
 पतिपुरस्कृत्य ययुर्लंकां सुरास्तदा ॥ १ ॥

स्तत्राह नोस्माकं जितं जयः संवृत्तः भावे निष्ठा सजयस्ते विदितोस्तु ॥ ३३ ॥ कथं जयं स्तत्राह अयं हीति देवबलाद्देवसेनायाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ रणविगतः दिगतरणः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ राक्षसान्विससर्ज स्वभवनं प्रतीतिशेषः ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकांडे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ अथ ब्रह्मणेन्द्रमोच
 नमिद्राश्वासनं च जिते इति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ अहोस्येति संधिरार्षः तव तुल्यः एष इति शेषः ॥ ३ ॥ त्रीन्लोकान् जेष्यामीति या प्रजापतिज्ञा कृता सा सफला जाता ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तन्मुच्यतां त्रिदशानां वशे स्थापितत्वात्तावत एवार्थस्य त्वत्संपा
द्यत्वादिति भावः अस्य मोक्षणार्थाय अन्यदप्यभीष्टं दिवौकसः किं प्रयच्छंतु द्वेति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सर्वामरत्वं सर्वतो निमित्तात्सर्वस्मिन्नपिकाले मरणराहित्यं मत्सृष्टप्राणिनां नास्ति ॥ ९ ॥ ता
न्प्राणिनां आह पक्षिण इति महौजसो भूता द्विपादाः ॥ १० ॥ श्रूयतां वेति वा अथ वा सर्वामरत्वा संभवेशतक्रतुविमोक्षणे तद्रूपानि निमित्ताद्यामेति सिद्धिः कांक्षिता सा श्रूयताम् ॥ ११ ॥ तदेवाह म
तत्र रावणमासाद्य पुत्रभ्रातृभिरावृतम् ॥ अब्रवीद्गनेति पुन्साम् पूर्वप्रजापतिः ॥ २ ॥ वत्सरावणतुष्टोस्मि पुत्रस्य तव संयुगे ॥ अहोस्य विक्रमौ दा
र्यं तव तुल्योधिकोऽपि वा ॥ ३ ॥ जितं हि भवता सर्वं त्रैलोक्यं स्वेन तेजासा ॥ कृता प्रतिज्ञा सफला प्रीतोऽस्मि स सुतस्य ते ॥ ४ ॥ अयं च पुत्रोति बलस्तव रा
वणवीर्यवान् ॥ जगतीं द्रजिदित्येव परिख्यातो भविष्यति ॥ ५ ॥ बलवान्दुर्जयश्चैव भविष्यत्येव राक्षसः ॥ यं समाश्रित्य ते राजन् स्थापितास्त्रिदशावशे
॥ ६ ॥ तन्मुच्यतां महाबाहो महेंद्रः पाकशासनः ॥ किंचास्य मोक्षणार्थाय प्रयच्छंतु दिवौकसः ॥ ७ ॥ अथाब्रवीन्महातेजा इन्द्रजित्समिति जयः ॥ अ
मरत्वं महदेव वृणे यद्येष मुच्यते ॥ ८ ॥ ततो ब्रवीन्महातेजामेघनादं प्रजापतिः ॥ नास्ति सर्वा मरत्वं हि कस्य चित्प्राणिनो भुवि ॥ ९ ॥ पक्षिणश्च तुष्पदो
वाभूतानां वामहौजसां ॥ श्रुत्वा पितामहेनोक्तं मिन्द्रजित्सु भुणाव्ययम् ॥ १० ॥ अथाब्रवीत्स तत्र स्थं मेघनादो महाबलः ॥ श्रूयतां वा भवेत्सिद्धिः शत
क्रतुविमोक्षणे ॥ ११ ॥ ममेष्टं नित्यशो हव्यैर्मन्त्रैः संपूज्य पावकं ॥ संग्राममवतर्तुं च शत्रुनिर्जयकां क्षिणः ॥ १२ ॥ अश्वयुक्तोरथो मत्स्यमुत्तिष्ठेत्तु वि
भावसोः ॥ तत्स्थस्या मरतास्यान्मे एष मे निश्चितो वरः ॥ १३ ॥ तस्मिन् यद्यसमाते च जप्यहोमे विभावसौ ॥ युध्येयं देव संग्रामे तदामे स्याद्विनाशनम्
॥ १४ ॥ सर्वो हितपसा देव वृणोत्य मरतां पुमान् ॥ विक्रमेण मया त्वेतदमरत्वं प्रवर्तितम् ॥ १५ ॥ एवमस्त्विति तं चाह वाक्यं देवः पितामहः ॥ मुक्तश्चेंद्र
जिताशक्रो गताश्च त्रिदिवंसुराः ॥ १६ ॥

मेष्टमिति तदामे स्याद्विनाशनं नान्यदेत्येवं रूपं मेष्टमित्यभिप्रेतं संबन्धः नित्यशो नियमेन मन्त्रैस्तत्पूर्वकं हव्यैः पावकं संपूज्य शत्रुनिर्जयकां क्षिणः संग्राममवतर्तुं प्रवेष्टुं वाच्छतो ममाश्वयुक्तोरथो विभा
वसोस्तत्कालमुत्तिष्ठेत् तत्स्थस्य तद्रथेति श्रुतो मम मरता च स्यादेव एष मे निश्चितो वरः ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन्सां पामिकया गोऽपेक्षितं यज्जप्यहोमं समाहारद्वंद्वः तस्मिन्समाप्ते यदियुद्धेयं यु
द्धं कुर्यात्तदामे विनाशनं स्यादिति मेष्टमित्यन्वयः ॥ १४ ॥ लोकविलक्षणक्रियया यमेवरलाभ इत्याह सर्वो हीति ॥ १५ ॥ १६ ॥

अष्टाश्रमार्थांश्च नियम्यतः ॥ १७ ॥ हेतुकतो एवमिदानीं शोचन्ति शेषः तादृशो भवात्पुरा सुदुष्कृतं किमु करोति स्म कस्मात्कृतवानसि ॥ १८ ॥ ननु किमया कृतं तत्राह अमरं द्रेति वर्णो देह
कान्तिः एकविधे देहकान्तयः समाभाषाः समवचनाः एकरूपाः समानवयोवस्थाः ॥ १९ ॥ दर्शने रूपलक्षणे वर्णादौ ॥ २० ॥ तासां विशेषार्थं किंचित्किंचिदंगवैकल्यप्रयुक्तपरस्परवैलक्षण्यसि

१ तस्मिन् अन्तरेण मदीनां अष्टमरद्युतिः ॥ इन्द्रश्चितापरीतामाध्यानतत्परतांगतः ॥ १७ ॥ तंतुदृष्ट्वा तथाभूतं प्राह देवः पितामहः ॥ शतक्रतो किमु पुराक
रातिस्म सुदुष्कृतम् ॥ १८ ॥ अमरं द्रमया बुद्ध्या प्रजाः सृष्टास्तथा प्रभो ॥ एकवर्णाः समाभाषा एकरूपाश्च सर्वशः ॥ १९ ॥ तासां नास्ति विशेषो हि दर्श
ने लक्षणेऽपि वा ॥ ततो ह मेकाग्रमनास्ताः प्रजाः समचितयम् ॥ २० ॥ सोहं तासां विशेषार्थं स्त्रियमेकां विनिर्ममे ॥ यद्यस्य जानां प्रत्यंगं विशिष्टं तत्तदुद्भू
तम् ॥ २१ ॥ ततो मयारूपगुणैरहल्यास्त्री विनिर्मिता ॥ हलं नामेह वै रूपं हल्यंतत्प्रभवं भवेत् ॥ २२ ॥ यस्यानविद्यते हल्यं तेनाहल्येति विश्रुता ॥ अह
ल्येत्येव च मया तस्यानाम प्रकीर्तितम् ॥ २३ ॥ निर्मितायां च देवं द्रतस्यां नार्यां सुरर्षभ ॥ भविष्यतीति कस्यैषाममचिंता ततो भवत् ॥ २४ ॥ त्वंतु शक्र
तदानारीं जानीषे मनसा प्रभो ॥ स्थानाधिकतया पत्नी ममैषेति पुरंदर ॥ २५ ॥ सामयान्यासभूता तु गौतमस्य महात्मनः ॥ न्यस्ता बहूनि वर्षाणि तेन नि
र्यातिता च ह ॥ २६ ॥ ततस्तस्य परिज्ञाय महास्थैर्यं महामुनेः ॥ ज्ञात्वा तपसि सिद्धिं च पत्न्यर्थं स्पर्शिता तदा ॥ २७ ॥ स तया सह धर्मात्मारमते स्म महामु
निः ॥ आसन्निराशा देवास्तु गौतमे दत्तया तया ॥ २८ ॥ त्वंकुद्वस्त्विह कामात्मा गत्वा तस्याश्रमं मुनेः ॥ दृष्ट्वांश्च तदा तां स्त्रीं दीप्तामग्निशिखामिव ॥ २९ ॥
सा त्वया धर्षिता शक्रकामार्तेन समन्वुता ॥ दृष्ट्वांश्च तदा तेन आश्रमे परमर्षिणा ॥ ३० ॥ ततः क्रुद्धेन तेनासि शप्तः परमतेजसा ॥ गतोसि येन देवं द्रद
शाभागविपर्ययम् ॥ ३१ ॥ यस्मान्मे धर्षिता पत्नी त्वया वासव निर्भयात् ॥ तस्मात्त्वं समरेश क्रशत्रुहस्तंगमिष्यसि ॥ ३२ ॥

द्वार्थम् ॥ २१ ॥ तत्प्राप्तं वै रूपं प्रभवम् हल्यं निश्चयम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ कस्यैषा भविष्यति भार्येति शेषः ॥ २४ ॥ स्थानाधिकतया देवाधिपतित्वरूपाधिकस्थानप्राप्त्या हेतुना विनापि मदनुम
तिममैषापत्नीति जानीषे ॥ २५ ॥ निर्यातिता पुनः प्रत्यर्पिता ॥ २६ ॥ स्थैर्यं जितेन्द्रियत्वं तपोविषयां सिद्धिं च ज्ञात्वा स्पर्शिता भार्यात्वेन दत्ता ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दशाभागवस्थाभे
देष्वर्थरूपस्तस्य विपर्ययबंधनरूपां विपरीतावस्थाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

चित्रकर्मइवेत्यसंधिरार्थः यथासिद्धमायानिर्मितंचित्रकर्मआश्चर्यकरंतथैवतेषांपरसंपुवोरणसंमर्दआभातिस्म ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सर्वहितमसावृतं उभयश
रवर्षकतसर्वदिक्छादनेनेतिभावः ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ देवाश्चराक्षसाश्च

चित्रकर्मइवाभातिसर्वेषांरणसंपुवः ॥ निहतानांप्रसुप्तानांराक्षसानांमहीतले ॥ ४१ ॥ शोणितोदकनिष्पंदाकाकगृध्रसमाकुला ॥ प्रवृत्तासंयुग
मुखेशस्रग्राहवतीनदी ॥ ४२ ॥ एतस्मिन्नंतरेक्रुद्धोदशग्रीवःप्रतापवान् ॥ निरीक्ष्यतुवलंसर्वदैवतैर्विनिपातितम् ॥ ४३ ॥ सतंप्रतिविगात्याशुप्रवृ
द्धसैन्यसागरम् ॥ त्रिदशान्समरेनिघ्नशक्रमेवाभ्यवर्तत ॥ ४४ ॥ ततःशक्रोमहच्चापंविस्फार्यसुमहास्वनम् ॥ यस्यविस्फारनिर्घोषैःस्तनतिस्म
दिशोदश ॥ ४५ ॥ तद्विरूप्यमहच्चापमिंद्रोरावणमूर्धनि ॥ पातयामाससशरान्यावकादित्यवर्चसः ॥ ४६ ॥ तथैवचमहाबाहुर्दशग्रीवोनिशाचरः ॥
शक्रंकार्मुकविभ्रष्टैःशरवर्षैरवाकिरत् ॥ ४७ ॥ प्रयुध्यतोरथतयोर्बाणवर्षैःसमंततः ॥ नाज्ञायततदाकिंचित्सर्वहितमसावृतम् ॥ ४८ ॥ ॥ इत्या
पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततस्तमसिसंजातेसर्वेतेदेवराक्षसाः ॥ अयुद्धांतबलो
न्मत्ताःसूदयंतःपरस्परम् ॥ १ ॥ इंद्रश्चरावणश्चैवरावणिश्चमहाबलः ॥ तस्मिंस्तमोजालवृतेमोहमीयुर्नतेत्रयः ॥ २ ॥ सतुहृष्ट्वावलंसर्वरावणोनिह
तंक्षणात् ॥ क्रोधमभ्यगमत्तीव्रमहानादंचमुक्तवान् ॥ ३ ॥ क्रोधात्सूतंचदुर्धर्षःस्यंदनस्थमुवाचह ॥ परसैन्यस्यमध्येनयावदंतोनयस्वमाम् ॥ ४ ॥
अद्यैवत्रिदशान्सर्वान्विक्रमैःसमरेस्वयम् ॥ नानाशस्त्रमहासारैर्नयामियमसादनम् ॥ ५ ॥ अहमिंद्रं वधिष्यामिधनदंवरुणंयमम् ॥ त्रिदशान्विनिह
त्याशुस्वयंस्थास्याम्यथोपरि ॥ ६ ॥ विषादो नैवकर्तव्यःशीघ्रंवाहयमेरयम् ॥ द्विःखलुत्वां व्रीम्यद्ययावदंतंनयस्वमाम् ॥ ७ ॥ अयंसनंदनोद्देशोयत्र
वर्तामहेवयम् ॥ नयमामद्यतत्रत्वमुदयोयत्रपर्वतः ॥ ८ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वातुरगान्समनोजवान् ॥ आदिदेशाथशत्रूणांमध्येनैवचसारथिः ॥ ९ ॥

देवराक्षसाः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ परसैन्यस्यांतोयावत्तावन्मांमध्येनपरसेनामध्यमार्गेणनयस्व ॥ ४ ॥ ५ ॥ अथोपरि सर्वेषामुपरिष्टादित्यर्थः ॥ ६ ॥ अथदेवसेनामध्यप्रवेशेकथंभविष्यतीतिविषण्णं
सारथिपुनरप्याह द्विःखल्विति द्विद्विवारं व्रीमि तत्कथंनयसीतिशेषः ॥ ७ ॥ अपरिमितदेवसेनायाअंतस्यदुर्ज्ञेयत्वादाह अयमिति नंदनमारभ्योदयपर्वतांतंसेनातिष्ठतीतिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥

विदुतपलायनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ ततइंद्रस्यतद्व्यारोहणानंतरं वायुचपलावायुप्रवर्तिताः ॥ २५ ॥ वायंतअवायंत समाहिताः गगने प्रवृत्ताः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ युद्धात्पु
 दस्थानात् समुपाविशत्तूष्णीमास्त ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कुंभकर्णस्त्विति अस्य जागरितस्य युद्धादिप्रसंगेनेकदिनमपि जागरणमित्यतो ज्ञायते नानाप्रहरणोद्यतः उद्यतनानाप्रहरणः केनाभ्यपद्यत
 दृष्ट्वा प्रणाशं पुत्रस्य देवेषु च विदुतम् ॥ मातलिं चाह देवेशोरथः समुपनीयताम् ॥ २३ ॥ स तु दिव्यो महाभीमः सज्ज एव महारथः ॥ उपस्थितो मात
 लिना वाह्यमानो महाजवः ॥ २४ ॥ ततो मेघारथे तस्मिंस्तडित्वं तो महाबलाः ॥ अग्रतो वायुचपलाने दुःपरमनिःस्वनाः ॥ २५ ॥ नानावाद्यानि वायं
 तगंधर्वाश्च समाहिताः ॥ न नृतुश्चाप्सरः संघानिर्याते त्रिदशेश्वरे ॥ २६ ॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विभ्यां समरुद्रणैः ॥ वृतो नानाप्रहरणैर्निर्ययौ त्रिदशा
 धिपः ॥ २७ ॥ निर्गच्छतस्तु शक्रस्य परुषः पवनो ववौ ॥ भास्करो निष्प्रभश्चैव महोत्काशप्रपेदिरे ॥ २८ ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरो दशग्रीवः प्रतापवान् ॥
 आरुरो हरथं दिव्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ २९ ॥ पन्नगैः सुमहाकायैर्वेष्टितं लोमहर्षणैः ॥ येषां निःश्वासवातेन प्रदीप्तमिव संयुगे ॥ ३० ॥ दैत्यैर्निशा
 चरैश्चैव सरथः परिवारितः ॥ समराभिमुखो दिव्यो महेंद्रो भ्यवर्तत ॥ ३१ ॥ पुत्रंतं वारयित्वा तु स्वयमेव व्यवस्थितः ॥ सोऽपि युद्धाद्दिनि क्रम्य रावणिः
 समुपाविशत् ॥ ३२ ॥ ततो युद्धं प्रवृत्तं तु सुराणां राक्षसैः सह ॥ शस्त्राणि वर्षतां तेषां मेघानामिव संयुगे ॥ ३३ ॥ कुंभकर्णस्तु दुष्टात्मानानां प्रहरणोद्य
 तः ॥ नाज्ञायत तदाराजं युद्धं केनाभ्यपद्यत ॥ ३४ ॥ दंतैः पादैर्भुजैर्हस्तैः शक्तितो मरुद्गरैः ॥ येन ते नैव संक्रुद्धस्ताडयामास देवताः ॥ ३५ ॥ स तुरुद्रैर्म
 हाघोरैः संगम्याथ निशाचरः ॥ प्रयुद्धस्तैश्च संग्रामे क्षतः शस्त्रैर्निरंतरम् ॥ ३६ ॥ ततस्तद्राक्षसं सैन्यं प्रयुद्धं समरुद्रणैः ॥ रणे विद्रावितं सर्वं नानाप्रहरणै
 स्तदा ॥ ३७ ॥ केचिद्विनिहताः कृत्वा श्रेष्ठं तस्मिन् महीतले ॥ वाहनेष्ववसक्ताश्च स्थिता एवापररणे ॥ ३८ ॥ रथान्नागान् खरानुष्टान् पन्नगांस्तुरगांस्तथा ॥
 शिशुमारान् वराहांश्च पिशाचवदनानपि ॥ ३९ ॥ तान्समालिङ्ग्य बाहुभ्यां विष्टब्धाः केचिदुत्थिताः ॥ देवैस्तु शस्त्रसंभिन्ना मग्निरेच निशाचराः ॥ ४० ॥

केन युद्धं कृतवानिति नाज्ञायतापि तु प्राप्तेन सर्वेणाप्युच्यतेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अपि च प्रहरणनियमोऽपि नास्तीत्याह दंतैरिति ॥ ३५ ॥ प्रयुद्धः कृतप्रकटयुद्धः ॥ ३६ ॥ समरुद्रणैर्देवैरिति शेषः
 ॥ ३७ ॥ कृत्वा श्लिङ्गान्ः केचिन्मोहाद्वाहनेभ्यो निपतितदेहा अपि वाहनेष्ववसक्ता एव स्थिता इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदेवाह रथानिति ॥ ३९ ॥ रथादीन्वाहुभ्यां समालिङ्ग्य विष्टब्धाः केचिदुत्थिताः
 मूर्च्छिताः कालेन गतमूर्च्छा उत्थिताः मग्निरेमृताः ॥ ४० ॥

चयस्माच्चयाकार्याणां शत्रुवधादिकार्याणां पारोतः समाप्तिरुक्तो वाचा जल्पितः स पारस्त्वया कर्मणा दुर्गम एव दुष्प्राप एव कुतस्तत्राह कार्याणामिति यः कार्याणां पारं कर्मणा गच्छतिसबुद्धिमान् ॥ १३ ॥ सत्त्वहीनार्थः क्रियाकार्यनिष्पादना समर्थः केनचिदपि दुर्वापस्य मद्विजय रूपस्यार्थस्य सिद्धिर्वाचा व्याहृत्य दुर्मते कृतार्थोस्मीति जानीषे ॥ १४ ॥ अथ शायितावितियच्च योक्तं सातेऽप

उक्तश्च दुर्गमः पारः कार्याणां राक्षसत्वया ॥ कार्याणां कर्मणा पारं योगच्छतिसबुद्धिमान् ॥ १३ ॥ सत्त्वमर्थस्य हीनार्थो दुर्वापस्य केनचित् ॥ वाचा व्याहृत्य जानीषे कृतार्थोस्मीति दुर्मते ॥ १४ ॥ अंतर्धानगतेनाजौयत्वया चरितस्तदा ॥ तस्कराचरितो मार्गो नैष वीरनिषेवितः ॥ १५ ॥ यथावाण पथं प्राप्य स्थितोऽस्मि तव राक्षस ॥ दर्शय स्वाद्यतत्तेजो वाचा त्वं किं विकल्पसे ॥ १६ ॥ एवमुक्तो धनुर्भीमं परावृत्त्य महाबलः ॥ ससर्जनि शितान्याणां निद्रजित्समिति जयः ॥ १७ ॥ तेन सृष्टा महावेगाः शराः सर्पविषोपमाः ॥ संप्राप्य लक्ष्मणं पेतुः श्वसंत इव पन्नगाः ॥ १८ ॥ शरैरतिमहावेगैर्वेगवान् रावणात्मजः ॥ सौमित्रिभिर्द्रजिद्युद्धे विव्याध शुभलक्षणम् ॥ १९ ॥ सशरैरतिविद्वांगोरुधिरेण समुक्षितः ॥ शुशुभे लक्ष्मणः श्रीमान्विधूम इव पावकः ॥ २० ॥ इंद्रजित्त्वात्मनः कर्मप्रसमीक्ष्याभिगम्य च ॥ विनयसुमहानादमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ पत्रिणः शितधारास्तेशरामत्कार्मुकच्युताः ॥ आदास्यं तेद्यसौ मित्रे जीवितं जीवितांतकाः ॥ २२ ॥ अद्य गोमायुसंघाश्च स्येन संघाश्च लक्ष्मण ॥ गृध्राश्च निपतंतु त्वांगतां सुनिहतं मया ॥ २३ ॥ क्षत्रवंधुंसदानार्थं रामः परमदुर्मतिः ॥ भक्तं भ्रातरमद्यैव त्वां द्रक्ष्यति हतं मया ॥ २४ ॥ विसस्तकवचं भूमौ व्यपविद्ध शरासनम् ॥ हतोत्तमांगं सौमित्रे त्वामद्य निहतं मया ॥ २५ ॥ इतिब्रुवाणं संक्रुद्धः परुषं रावणात्मजम् ॥ हेतुमद्वाक्यमर्थज्ञो लक्ष्मणः प्रत्युवाच ह ॥ २६ ॥ वाग्वलंत्यजदुर्बुद्धे क्रूरकर्म न्हिराक्षस ॥ अथ कस्माद्ददस्येतत्संपादयसु कर्मणा ॥ २७ ॥ अकृत्वा कल्पसे कर्म किमर्थमिह राक्षस ॥ कुरुत कर्म येनाहं श्रद्धेयं तव कल्पनम् ॥ २८ ॥

कीर्तिरेवेत्याह अंतरिति आजौरणेतर्धानगतेन त्वया यत्न्य आचरित एष तस्करादिचरितो मार्गो न वीरनिषेवितः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ लक्ष्मणं संप्राप्य पेतुः क्वचैनाहता इति शेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वामद्येति द्रक्ष्यतीत्यनुकर्षः ॥ २५ ॥ २६ ॥ क्रूरकर्मनूकूटयुद्धव्यापारकर्तः एतद्वथावचनं कस्माद्ददसि सर्वसुकर्मणैव संपादय ॥ २७ ॥ २८ ॥

अनवक्षिपन् ईषदपि निदामकुर्वन् अविकथन् स्वश्लाघामकुर्वन् ॥ २९ ॥ ३० ॥ सुपत्रवाजिताः सुपत्रैः कंकादिपत्रैः संजातवेगाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विमर्दः संघर्षः ॥ ३३ ॥ विक्रांतौ कृतपराक्र-
मौ ॥ ३४ ॥ बलवच्चौ बलद्वन्द्वः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नरराक्षसमुख्यौ तौ प्रहृष्टावभ्ययुध्यतामित्युत्तरं श्लोकद्वयं भिन्नवृत्तं प्रक्षिप्तम् तदुत्तरं सर्गावच्छेदश्चासंप्रदायः तयोर्युद्धस्यैवापेक्षत्वेन प्रकरणां-

अनुक्तापरुषं वाक्यं किंचिदप्यनवक्षिपन् ॥ अविकथन्वधिष्यामित्वां पश्य पुरुषादन ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वा पंचनाराचानाकर्णापूरितान् शरान् ॥ विज-
घानमहावेगान् लक्ष्मणो राक्षसोरसि ॥ ३० ॥ सपत्रवाजितावाणाज्वलिता इव पन्नगाः ॥ नैर्ऋतोरस्य भासंत सवितूरश्मयो यथा ॥ ३१ ॥ सशरै-
राहतस्तेन सरोषो रावणात्मजः ॥ सुप्रयुक्तैस्त्रिभिर्वाणैः प्रतिविध्या धलक्ष्मणम् ॥ ३२ ॥ सबभूव महाभीमो नरराक्षससिंहयोः ॥ विमर्दस्तु मुल्लो युद्धे प-
रस्परजयैषिणोः ॥ ३३ ॥ विक्रांतौ बलसंपन्नावुभौ विक्रमशालिनौ ॥ उभौ परमदुर्जयावतुल्यबलतेजसौ ॥ ३४ ॥ युयुधाते तदा वीरौ ग्रहाविव न-
भोगतौ ॥ बलवच्च विवहितौ युधि वै दुष्प्रधर्षणौ ॥ ३५ ॥ युयुधाते महात्मानौ तदा केसरिणां विव ॥ बहूनवस्तु जंतौ हि मार्गणौ घानवस्थितौ ॥ ३६ ॥
नरराक्षसमुख्यौ तौ प्रहृष्टावभ्ययुध्यताम् ॥ ३७ ॥ ॥ सर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः शरान् दाशरथिः संधायामि-
त्रकर्षणः ॥ ससर्जराक्षसेन्द्राय कुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ ३८ ॥ तस्य ज्यातलनिर्दोषं सश्रुत्वा राक्षसाधिपः ॥ विवर्णवदनो भूत्वा लक्ष्मणं समुदैक्षत
॥ ३९ ॥ विषण्णवदनं हृष्ट्वाराक्षसं रावणात्मजम् ॥ सौमित्रिं युद्धसंयुक्तं प्रत्युवाच विभीषणः ॥ ४० ॥ निमित्तान्युपपश्यामि यान्यस्मिन् रावणात्म-
जे ॥ त्वरतेन महाबाहो भग्नएष न संशयः ॥ ४१ ॥ ततः संधाय सौमित्रिः शरानाशी विषोपमान् ॥ मुमोच विशिखांस्तस्मिन् सर्पानिव विषो ल्वणान्
॥ ४२ ॥ शक्राशनिसमस्पर्शैर्लक्ष्मणेनाहतः शरैः ॥ मुहूर्तमभवन्मूढः सर्वसंक्षुभितेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ ददर्शावस्थितं वीरमाजौ दशरथात्मजम् ॥ सोभि-
चक्राम सौमित्रिरोषात्संरक्तलोचनः ॥ ४४ ॥

तराचावादितिकतकः ॥ ३७ ॥ सर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः शरानिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ युद्धसंयुक्तं युद्धजनकहर्षयुक्तम् ॥ ४० ॥ निमित्तानि मुखवैवर्ण्यादिदुर्निमित्तानि यानि
अनुभूतपराजयसूचकत्वानि तेनैतद्वधे त्वरशीघ्रमुद्यमं कुरु ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सर्वसंक्षुभितेन्द्रियः संक्षुभितसर्वेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

प्रथमेतद्युद्धेनागपाशबंधनकेतस्मिन्युद्धे यत्र भ्रात्रा सह निबद्धस्त्वं तत्किं न स्मरसि यद्य आयुधि आयोधने विचेष्टसे शरपातादिकरोषि ॥ ४५ ॥ तदेव पुनराह युवामिति ॥ ४६ ॥ यमसादनं यमगृहम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ नैतत्किंचिदिति ब्रुवन् एतन्नात्किंचिन्नात्किंचित्करमिति ब्रुवन् नित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अकिंचित्करत्वमेव विवृणोति नैवमिति एवंशब्दार्थोलघवइति पुष्प

अब्रवीच्चैनमासाद्य पुनः सपरुषं वचः ॥ किं न स्मरसि तद्युद्धे प्रथमे मत्पराक्रमम् ॥ निबद्धस्त्वं सह भ्रात्रा यदा युधिविचेष्टसे ॥ ४५ ॥ युवांखलु महायुद्धेव जाशनि समैः शरैः ॥ शायितौ प्रथमं भूमौ विसंज्ञौ सपुरःसरौ ॥ ४६ ॥ स्मृतिर्वानास्तिते मन्ये व्यक्तं वायमसादनम् ॥ गंतुमिच्छसि यन्मां त्वमाधर्षयितुमिच्छसि ॥ ४७ ॥ यदिते प्रथमे युद्धे न दृष्टो मत्पराक्रमः ॥ अद्य त्वां दर्शयिष्यामिति प्लेदानीं व्यवस्थितः ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा समभिर्बाणैरभिविव्याध लक्ष्मणम् ॥ दशभिस्तु हनूमंतं तीक्ष्णधरैः शरोत्तमैः ॥ ४९ ॥ ततः शरशतेनैव सुप्रयुक्तेन वीर्यवान् ॥ क्रोधाद्दिगुणसंरन्धो निर्विभेदं विभीषणम् ॥ ५० ॥ तदृष्ट्वेन्द्रजिता कर्मरुतं रामानुजस्तदा ॥ अचिंतयित्वा प्रहसन् नैतत्किंचिदिति ब्रुवन् ॥ ५१ ॥ मुमोच च शरान् घोरान् संगृह्य नरपुंगवः ॥ अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिलक्ष्मणो युधि ॥ ५२ ॥ नैवंरणगताः शूराः प्रहरन्ति निशाचर ॥ लघवश्चाल्पवीर्याश्च शराहीमे सुखास्तव ॥ ५३ ॥ नैवं शूरास्तु युध्यन्ते समरे युद्धकाक्षिणः ॥ इत्येवं तं ब्रुवन् धन्वी शरैरभिववर्षह ॥ ५४ ॥ तस्य बाणैः सुविध्वस्तं कवचं कांचनं महत् ॥ व्यशीर्यतरथोपस्थे ताराजालमिवावरात् ॥ ५५ ॥ विधूतवर्मानाराचैर्बभूव स कृतव्रणः ॥ इन्द्रजित्समरे वीरः प्रत्यूषे भानुमानिव ॥ ५६ ॥ ततः शरसहस्रेण संक्रुद्धो रावणात्मजः ॥ विभेदसमरे वीरो लक्ष्मणं भीमविक्रमः ॥ ५७ ॥ व्यशीर्यत महद्व्यंकवचं लक्ष्मणस्य तु ॥ कृतप्रतिकृतान्योन्यं बभूव तुरभिद्रुतौ ॥ ५८ ॥ अभीक्ष्णं निःश्वसंतौ वै युध्येतां तु मुलौ युधि ॥ शरसंरुतसर्वांगौ सर्वतोरुधिरोक्षितौ ॥ सुदीर्घकालं तौ वीराव न्योन्यं निशितैः शरैः ॥ ५९ ॥ ततश्च तुर्महात्मानौ रणकर्मविशारदौ ॥ बभूव तु श्वात्मजयेयतौ भीमपराक्रमौ ॥ ६० ॥ तौ शरौ घैस्तथा कीर्णौ निरुत्तकवचध्वजौ ॥ सृजंतौ रुधिरं चोष्णं जलप्रसवणाविव ॥ ६१ ॥

मालावल्लघवइमेतवशरामे सुखानुतुष्टेशदा इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ प्रत्यूषे भानुमानिव क्षतजरक्तवर्णत्वादिति भावः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अन्योन्यं कृतप्रतिकृता आर्षोडा कृतप्रतिकृतेयतौ बभूवतुरित्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

सासारयोः धारासंपात आसारस्तत्सहितयोः ॥ ६२ ॥ महान्कालोऽनेकदिनरूपः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ जयेधृतौ ददोत्साहौ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ चयः समूहः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ शरवर्षततो घोरं मुंचतोर्भीमनिःस्वनम् ॥ सासारयोरिवाकाशे नीलयोः कालमेघयोः ॥ ६२ ॥ तयोरथ महान्कालो व्यतीयाद्युध्यमानयोः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं क्लृप्तं चाप्युपजग्मतुः ॥ ६३ ॥ अस्त्राण्यस्त्रविदां श्रेष्ठौ दर्शयंतौ पुनः पुनः ॥ शरानुच्चावचाकारानंतरिक्षे बंधतुः ॥ ६४ ॥ व्यपेतदोषमस्यंतौ लघुचित्रं च सुपुच ॥ उभौ तु तुमुलं घोरं चक्रतुर्नरराक्षसौ ॥ ६५ ॥ तयोः पृथक् पृथग्भीमः शुश्रुवे तु मुलः स्वनः ॥ सकंपं जनयामास निर्घात इव दारुणः ॥ ६६ ॥ तयोः स भ्राजते शब्दस्तथा समरयत्तयोः ॥ सुघोरयोर्निःस्वनतोर्गगने मेघयोरिव ॥ ६७ ॥ सुवर्णपुंखैर्नाराचैर्बलवंतौ रुतव्रणौ ॥ प्रसुसुवा ते रुधिरं कीर्तिमंतौ जयेधृतौ ॥ ६८ ॥ ते गात्रयोर्निपतितारुक्मपुंखाः शरायुधि ॥ अस्त्रदग्धा विनिष्पेतुर्विविशुधरणीतलम् ॥ ६९ ॥ अन्ये सुनिशितैः शस्त्रैराकाशे संजघद्विरे ॥ बभञ्जुश्चिच्छिदुश्चैव तयोर्बाणाः सहस्रशः ॥ ७० ॥ सबभूवरणे घोरस्तयोर्बाणमयश्च यः ॥ अग्निभ्यामिव दीप्ताभ्यां स त्रे कुशमयश्च यः ॥ ७१ ॥ तयोः रुतव्रणौ देहौ शुशुभाते महात्मनोः ॥ सुपुष्पाविव निष्पत्रौ वने किंशुकशाल्मली ॥ ७२ ॥ चक्रतुस्तु मुलं घोरं सन्निपातं मुहुर्मुहुः ॥ इंद्रजितलक्ष्मणश्चैव परस्परजयैषिणौ ॥ ७३ ॥ लक्ष्मणो रावणिं युद्धे रावणिश्चापिलक्ष्मणम् ॥ अन्योन्यं तावभिघ्नंतौ न श्रमं प्रतिपद्यताम् ॥ ७४ ॥ बाणजालैः शरीरस्थैरवगाढैस्तरस्विनौ ॥ शुशुभाते महावीर्यौ प्ररूढाविव पर्वतौ ॥ ७५ ॥ ततोरुधिरसिक्तानि संवृतानि शरैर्भृशम् ॥ बभ्राजुः सर्वगात्राणि ज्वलंत इव पावकाः ॥ ७६ ॥ तयोरथ महान्कालो व्यतीयाद्युध्यमानयोः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं क्लृप्तं चाप्यभिजग्मतुः ॥ ७७ ॥ अथ समरपरिश्रमं निहतुं समरमुखेष्वजितस्य लक्ष्मणस्य ॥ प्रियहितमुपपादयन् महात्मा समरमुपेत्य विभीषणो वतस्थे ॥ ७८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोनवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

सन्निपातं युद्धम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अवगाढैः गाढमग्नैः प्ररूढौ प्ररूढवक्षौ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ समरपरिश्रमं युद्धजश्रमम् ॥ ७८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा

॥ ४९ ॥ ५० ॥ इंद्रादिभ्योपियदिभ्यंतथापितवासाधारणंयशोजयजंदातुमिच्छामि तद्वयहेतवोदेवादयोपिमयिकुद्धेमहीतलेशयिष्यंति किंपुनर्नरवानराइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वरुणा
लयंसमुद्रम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सुखावहंउत्तरोत्तरमधिकसुखजनकंसुखम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ षममानः ॥ कतकरी० ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीरा०श्रीरामीयेरामायणतिलकेवा०आदिकाव्येयुद्ध०
त्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथाविचारकारीरावणइतियदुक्तमसहायएवयोत्स्यामीतिचतदुभयंदूषयतिमहोदरइत्याह तदिति अतिकायस्यकुंभकर्णस्यतत्तेनप्रकारेणो

राघवंलक्ष्मणंचैवसुग्रीवंचमहाबलम् ॥ हनूमंतंचरक्षोघ्रंयेनलंकाप्रदीपिता ॥ ४९ ॥ हरींश्चभक्षयिष्यामिसंयुगेसमुपस्थिते ॥ असाधारणमिच्छा
मितवदातुंमहद्यशः ॥ ५० ॥ यदिचेंद्राद्रयंराजन्यदिचापिस्वयंभुवः ॥ अपिदेवाःशयिष्यंतेमयिकुद्धेमहीतले ॥ ५१ ॥ यमंचशमयिष्यामिभक्षयि
ष्यामिपावकम् ॥ आदित्यंपातयिष्यामिसनक्षत्रंमहीतले ॥ ५२ ॥ शतक्रतुंवधिष्यामिपास्यामिवरुणालयम् ॥ पर्वतांश्चूर्णयिष्यामिदारयिष्यामि
मेदिनीम् ॥ ५३ ॥ दीर्घकालंप्रसुप्तस्यकुंभकर्णस्यविक्रमम् ॥ अद्यपश्यंतुभूतानिभक्ष्यमाणानिसर्वशः ॥ नत्विदंत्रिदिवंसर्वमाहारोममपूर्यते ॥ ५४ ॥
वधेनतेदाशरथेःसुखावहंमुखंसमाहर्तुमहंव्रजामि ॥ निहत्यरामंसहलक्ष्मणेनखादामिसर्वांहरियूथमुख्यान् ॥ ५५ ॥ रमस्वराजमिवचाद्यवारु
णींकुरुष्वकृत्यानिविनीयदुःखम् ॥ मयाद्यरामेगमितेयमक्षयंचिरायसीतावशगाभविष्यति ॥ ५६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि
काव्येयुद्धकांडेत्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तदुक्तमतिकायस्यबलिनोबाहुशालिनः ॥ कुंभकर्णस्यवचनंश्रुत्वोवाचमहोदरः ॥ १ ॥
कुंभकर्णकुलेजातोयुष्टःप्राकृतदर्शनः ॥ अवलिपोनशक्रोपिकृत्यंसर्वत्रवेदितुम् ॥ २ ॥ नहिराजानजानीतेकुंभकर्णनयानयौ ॥ त्वंतुकैशोरकाद्दृष्टः
केवलंवक्तुमिच्छसि ॥ ३ ॥ स्थानंवद्विचहानिचदेशकालविधानवित् ॥ आत्मनश्चपरेपांचबुध्यतेराक्षसर्षभः ॥ ४ ॥

केवचनंश्रुत्वामहोदरउवाच ॥ १ ॥ कुलेमहाकुलेजातोपिधृष्टोऽवलिप्रस्वंप्राकृतदर्शनःसन्सर्वकृत्यंकर्तव्यंवेदितुंनशक्रोपि ॥ २ ॥ नसवेदनयानयावितिकुंभकर्णोक्तंदूषयति नहीति राजान
यानयौउचितकृत्याकृत्येनजानातिइतिनकिंतुजानीतएवेत्यर्थः त्वंतुकैशोरकाद्वाल्याद्दृष्टःसन्नेवंवक्तुमिच्छसि केवलंवक्तुमिच्छसिइतिपाठेअसहायतयारामेणयुद्धमितिशेषः ॥ ३ ॥ राजा
नुसर्ववेत्तीत्याह स्थानमिति स्थानंवद्विचक्षयराहित्येनयथाप्राप्तस्वरूपेऽवस्थानम् आत्मनोवद्विचरेपांचानिचराजाबुध्यते किंच देशकालविधानविद्देशकालयोरुचितकर्तव्यवित् ॥ ४ ॥

वा० रा०

॥ १५ ॥

यु० कां०

६

॥ १५ ॥

सर्वयाराज्ञोऽविवेकोनास्तीत्याह यत्त्वशक्यमिति अनुपासितद्वेनातएवप्राकृतबुद्धिनाकेवलंबलवतायत्तुर्तुमशक्यतादृशंकोबुधोराजाकुर्यात्तनकोपि ॥ ५ ॥ एतावताप्रथमवैमहाराजरु
तमेतदचितितम् केवलंबीर्यदर्पेणानुबंधोविचारितइतिकुंभकर्णोक्तदूषणपरितुतम् अथत्रिषुचैतेषुयच्छ्रेष्ठमित्यादिनाधर्मएवसेव्योनतुकामस्तद्विरुद्धइतियदुक्तंतत्राह यांस्त्विति यांश्चधर्मा
दीन्पृथगाश्रयाधर्मादयःपरस्परविरुद्धानैकानुष्ठेयाइतिब्रवीषितान्धर्मादीन्स्वभावेनतत्त्वतोऽवबोद्धुंतेलक्षणंसामर्थ्यनस्यस्ति ॥ ६ ॥ कुतइत्यत्रसर्वस्याप्येकानुष्ठेयत्वादेवेत्याह कर्मचैवेति सर्वे
पांकारणानांमुखसाधनानांत्रिवर्गलक्षणानांकर्मैवप्रयोजनंप्रयोजकमुत्पादकम् नस्यक्रियस्यकश्चनपुरुषार्थोधर्मादिः एवमेकपुरुषयत्नसाध्यानांश्रेयःपापीयसांकर्मणांशुभाशुभव्यापाराणां
फलमत्रैकस्मिन्नेवकर्तरिभवति एवंचविरुद्धयोरपिधर्मकामयोरेकानुष्ठेयत्वदर्शनाद्धर्मएवानुष्ठेयोनुतद्विरुद्धःकामइतित्वदुक्तमयुक्तमितिभावः ॥ ७ ॥ तत्रपुरुषयत्नसाध्येष्वप्येधुधर्मार्थयोः

यत्त्वशक्यंबलवतावक्तुंप्राकृतबुद्धिना ॥ अनुपासितद्वेनकःकुर्यात्तादृशंनरः ॥ ५ ॥ यांस्तुधर्मार्थकामांस्त्वंब्रवीषिपृथगाश्रयान् ॥ अवबोद्धुंस्वभा
वेननहिलक्षणमस्तितान् ॥ ६ ॥ कर्मचैवहिसर्वेषांकारणानांप्रयोजनम् ॥ श्रेयःपापीयसांचात्रफलंभवतिकर्मणाम् ॥ ७ ॥ निःश्रेयसफलावेव
धर्मार्थावितरावपि ॥ अधर्मानर्थयोःप्राप्तंफलंचप्रात्यवायिकम् ॥ ८ ॥ ऐहलौकिकपारक्यंकर्मपुंभिर्निषेव्यते ॥ कर्माण्यपितुकल्पानिलभतेका
ममास्थितः ॥ ९ ॥

कामात्कश्चिद्विशेषोस्तीत्याह निःश्रेयसेति धर्मार्थोनिःश्रेयसफलावेवसंतौकामनाविशेषेणेतरावपिस्वर्गाभ्युदयफलावपिभवतः अत्रधर्मशब्देनार्थनिरपेक्षोजपध्यानादिः अर्थशब्देनचार्थसा
ध्योयागदानादिः यज्ञोदानंतपश्चैवपावनानिमनीषिणामितिभगवद्वचनात् तेषांचित्तशुद्धिद्वारामोक्षसाधनत्वमस्ति कामस्तुनकदापिनिःश्रेयसफलइतिभावः तयोरपरमपिकामाद्विशेषमाह अ
धर्मानर्थयोरिति जपादिरूपेक्रियामयेवानित्यधर्मेलुप्तेसतिअधर्मानर्थोप्राप्तोभवतस्तयोश्चसतोःप्रात्यवायिकंविहिताकरणप्रयुक्तप्रत्यवायजन्यंफलंपुंसःप्राप्तंभवति नतुकाम्याकरणेप्रत्यवाय
इतिजावः ॥ ८ ॥ कीदृशंतत्फलंतत्राह ऐहलौकिकेति इहलोकेपरत्रचभवंकर्मकर्मफलम् इहकृणदारिद्र्यादिरूपंपरत्रनरकयातनादिरूपंनिषेव्यतेअनुभूयते एवंधर्मफलमपि अथकामस्य
धर्मार्थाभ्यांवैलक्षण्यमाह कर्माणीति कामंतत्पुरुषार्थसिद्धिमुद्दिश्यकर्माण्यत्नेनास्थितोनुतिष्ठन्नपिकल्पानिशुभानितुविशिष्यअत्रापिसाक्षाल्लभतेनतुधर्मार्थवत्कालांतरेलोकांतरेवा एवं
चधर्मार्थकामाएकेनैवसेव्याः धर्मविरुद्धोयदिकामस्तदासत्यतपोविक्रमादिनासमाधेयः नहिभिक्षुकाःसंतीतिस्थाल्योनाधिश्रियंतइतिन्यायादितिभावः ॥ ९ ॥

इदानीमनभिज्ञायशास्त्रार्थमित्यादिनादुर्मत्रिसंबंधस्याज्यइत्युक्तंतत्परिहरति तत्रेति तत्रत्रयाणांएकानुष्ठेयत्वेसिद्धेसतिराज्ञाइदंकामपुरुषार्थसाधनकार्यकर्तुयोग्यं तथाहदिकृमंनिश्चितंचनो
स्माकंसंविणामतमनुमतंच बलवद्विषयेन्याय्यत्वस्योक्तत्वात् अतोराज्ञिनास्मासुचकिंचिदचातुर्यं अथसाहसप्रवृत्तिरूपंप्रागुक्तदोषमुद्धरति शत्रौहीति शत्रौहिप्रसिद्धं साहसंबलवतोबलात्
वृत्तिरूपं अत्रैतदनुष्ठानेकिमिवापनीयतेकोपनयोनकोपि उचितमेवकृतमित्यर्थः यत्तुतीर्थेनोक्तं धर्माधर्मयोर्हिताहितसाधनत्वंनिश्चित्यपरदाराहरणरूपाधर्मात्राज्ञोदुःखमित्युक्तंतद्धर्माधर्म
योर्हिताहितफलनियमाभावादसंगतमित्याह यास्तुधर्मार्थेति पृथगाश्रयान्पृथक्फलजनकान्वदसितान्स्वभावेनावबोद्धुंस्वरूपतोज्ञातुंलक्ष्यतेनेनेतिलक्षणकारणंचनास्ति सुखफलकयागा
विधर्मानुष्ठानेपितात्कालिकशरीरायासदर्शनात् दुःखजनकपरदारगमनादावपितात्कालिकसुखदर्शनाच्चेतिभावः तदेवप्रदर्शयति कर्मचेति सर्वेषांकारणानांसुखानामित्यर्थः कर्मकर्ममात्रं
प्रयोजनप्रयोजकं साधकमित्यर्थः अत्रास्मिन्पुण्यकर्मणिफलंभवति अश्रेयोपीतिशेषः पापीयसांकर्मणांश्रेयःसुखंचफलंभवति एतदेवविशदयति निःश्रेयसेति धर्मार्थोतत्साधनीभूतेकर्मणी
इतरोअधर्मानर्थोतत्साधनभूतेकर्मणीइतियावत् निःश्रेयसफलावेव चतुर्विधकर्माण्यपिश्रेयस्कराण्येवेत्यर्थः किनुकदाचिदधर्मानर्थयोःप्रात्यवायिकंप्रत्यवायकारणकंदुःखफलंसुखंच प्रा
तत्रकृममिदंराज्ञाहदिकार्यमतंचनः ॥ शत्रौहिसाहसंयत्तकिमिवात्रापनीयते ॥ १० ॥ एकस्यैवाभियानेतुहेतुर्यःप्राहृतस्त्वया ॥ तत्राप्यनुपपन्नं
तेवक्ष्यामियदसाधुच ॥ ११ ॥ येनपूर्वजनस्थानेबहवोतिबलास्तदा ॥ राक्षसाराधवध्यस्ताःकथमेकोजयिष्यसि ॥ १२ ॥ येपूर्वनिर्जितास्तेनजन
स्थानेमहौजसः ॥ राक्षसांस्तान्पुरेसर्वान्भीतानयनपश्यसि ॥ १३ ॥

प्यतइतिप्राप्तिः कर्मणिक्तिन् प्राप्यंभवतीत्यर्थः एते
नाधर्मानर्थयोःसुखदुःखोभयफलत्वमुक्तं धर्मार्थयोरव्यवस्थितफलमुक्त्वाकामस्याप्याह ऐहलौकिकेति इहलोकपरलोकोपयोगिकर्मधर्मार्थरूपंनिषेव्यतेतत्फलंचानुभूयते तथाकाममा
स्थितोभियथेच्छाचारोपिकल्पानिशुभानिकर्माणिकर्मफलानिलभते एवंचविहितमेवशुभदंनिषिद्धमशुभदमितिनियमोनेतिभावः एतत्पक्षानुसारेणैवसीताहरणंरावणेनकृतमस्माभिश्चानुमत
मित्याह तत्रेति तथासतिइदंकार्यंसीताहरणरूपंप्राज्ञाहदिनिश्चितमस्माभिरनुमतंच किंचशत्रुविषयेरावणेनयत्साहसंकृतंतत्किमिव नकिमपीत्यर्थः अत्रसाहसविषयेअपनीयतांपृथक्कृत्यप्र
दर्शयतां अत्रपक्षेरावणेनाविचार्यकृतंकिमपिदर्शयितुंनशक्यमित्यर्थइतिपंचश्लोकीव्याख्यानं तन्न धर्मादुःखस्याधर्मात्सुखस्यसर्वसंमतत्वात् यदपिउक्तंयागादौनांतरीयकंदुःखमितितन्नत
स्यधर्मस्यफलंकिनुप्राकृतकर्मंतरस्यैव एवमधर्मविषयेपि अनयारीत्यासर्वपलालप्रायतयादूष्यतांमतिमद्भिरित्यलम् ॥ १० ॥ अथेदानीमेवमांराजनृव्यादिशअहमुत्सादयिष्यामीत्यादि
नासहायतयायोस्मिंसंहारवादउक्तस्तंदूपयति एकस्यैवेति एकस्यासहायस्यैवाभियानेतुहेतुःस्वबललक्षणःप्राहृतउक्तस्तत्रापियदनुपपन्नंउपपत्तिरहितंअतएवासाधुवचोस्तितत्तेवक्ष्यामि
॥ ११ ॥ अनुपपत्तिमेवाह येनेति येनातिबलाहतास्तराधवमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ जनस्थानेतेनयेनिर्जिताविद्रावितास्तानद्यापिभीतानत्रपुरेविद्यमानानुराक्षसान्पश्यसिकिम् ॥ १३ ॥

मिहमिवसुप्तसर्पमिवचबुद्धापिप्रबोधयितुमिच्छसि अहोतेमौर्व्यमितिभावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदं सर्वं वलं शत्रोः प्रतिसमासने प्रतिमुखावस्थाने संशयस्थं संशयितं जीवनविषयं अतएव
ननमेरोचत इत्यन्वयः ॥ १६ ॥ हीनार्थो हीनबलोऽसहायः सन्कः पुमान्समृद्धार्थससहायं जीवितत्यागे निश्चितं स्वप्राणं तृणीकृत्य शत्रुसंहारादिदृढोद्योगं रिपुं प्राकृतं यथा प्राकृतमिवोक्तविशेषणर
हितमिव वशमाने तु मिच्छति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पूर्वमेव वै देहीं लब्ध्वा पितृं किमर्थं विलंबसेत द्रोगायेति शेषः भोगार्थं सीतया वशगया भाव्यमिति यदीच्छसि तदा सीताते वशगा भविष्यति ॥ २० ॥

तं सिहमिव संक्रुद्धं रामं दशरथात्मजम् ॥ सर्पसुप्तमहो बुद्धाप्रबोधयितुमिच्छसि ॥ १४ ॥ ज्वलंतं तेजसानित्यं क्रोधेन च दुरासदम् ॥ कस्तं मृत्युमि
वासत्यमासादयितुमर्हति ॥ १५ ॥ संशयस्य मिदं सर्वं शत्रोः प्रतिसमासने ॥ एकस्य गमनं तात न हि मेरोचते भृशम् ॥ १६ ॥ हीनार्थस्तु समृद्धार्थकारि
पुं प्राकृतं यथा ॥ निश्चितं जीवितत्यागे वशमाने तु मिच्छति ॥ १७ ॥ यस्य नास्ति मनुष्येषु सदृशो राक्षसोत्तम ॥ कथमाशंससे यो दुंतुल्ये नेंद्रविवस्वतोः
॥ १८ ॥ एवमुक्त्वा तु संरञ्जं कुंभकर्णमहोदरः ॥ उवाच रक्षसां मध्ये रावणं लोकरावणम् ॥ १९ ॥ लब्ध्वा पुरस्ताद्देहीं किमर्थं त्वं विलंबसे ॥ यदीच्छसि
तदा सीता वशगा ते भविष्यति ॥ २० ॥ दृष्टः कश्चिदुपायो मे सीतोपस्थानकारकः ॥ रुचितश्चेत्स्वया बुद्ध्या राक्षसं द्रवतः शृणु ॥ २१ ॥ अहं हि जिह्वः संक्रा
दी कुंभकर्णो विवर्तनः ॥ पंचरामवधायै ते निर्यातीत्यवधोषय ॥ २२ ॥ ततो गत्वा वयं युद्धं दास्यामस्तस्य यत्नतः ॥ जेष्यामो यदि ते शत्रून् नोपायैः कार्य
मस्तिनः ॥ २३ ॥ अथ जीवतिनः शत्रुर्वयं च कृतसंयुगाः ॥ ततः समभिपत्स्यामो मनसा यत्समीक्षितम् ॥ २४ ॥ वयं युद्धादिहैष्यामोरुधिरेण समु
क्षिताः ॥ विदार्य स्वतनुं बाणैरामनामां कितैः शरैः ॥ २५ ॥

कुतस्तत्राह दृष्ट इति सीतोपस्थानस्य सीतानुकूल्यस्य कारकः साधनं कश्चिदुपायो मे मया दृष्टोऽस्ति तं शृणु तं श्रुत्वा स्वया बुद्ध्या पर्यालोच्य रुचितश्चेत्तमनुतिष्ठेति शेषः ॥ २१ ॥ तमुपायमाह अह
मिति पंचैते निर्यातीत्यवधोषय ॥ २२ ॥ ततो गत्वा तस्य रामस्य युद्धं दास्यामः यदि देवात्तव शत्रून् जेष्यामस्तदानोऽस्माकमुपायैः सीतावशीकरणोपायानुष्ठानैर्न किंचित्कृत्यमस्ति रामं प्रत्याशानिद
न्यात्स्वत एव तदानुकूल्यस्य सिद्धत्वादिति भावः ॥ २३ ॥ अथ पक्षांतरे नोऽस्माकं शत्रुरस्माभिरसाध्यनाशत्वाद्यदि जीवति कृतसंयुगावयं च यदि जीवामततो मनसा यत्समीक्षितं तत्समभिपत्स्यामः
प्राप्स्यामः ॥ २४ ॥ किंतु तत्राह वयमिति स्वतनुं रामनामां कितैर्बाणैर्विदार्य कृतविदारणं संपाद्य यावत्पाणसंकटं युद्धेत्यर्थः एवं युद्धारुधिरोक्षिता युद्धात्परादत्येहैष्यामः ॥ २५ ॥

तत इति कृतवैर इति इदमेव तपोनाशकमस्य ॥ १ ॥ तपसो घोरत्वं दर्शयति फलेत्यादि दांतो जिनेन्द्रियः पुत्राह विष्णुं दादयः ॥ ३ ॥ ब्रह्मर्षित्वाय ब्रह्मविद्यया तपः क
 रणात्तदधिदेवतत्वाद्ब्रह्मा ब्रवीत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ देवैः सह त्रिविष्टपं स्वर्गं गत्वा तदनुस्वं लोकं गतः लोकानां भूरादीनाम् ॥ ७ ॥ समन्युः सैन्द्यः स्वंप्रत्येवेदं वचः सुमहति तपसि कृते पिसर्पिगणा देवामां राजर्षि
 रित्येव विदुः अवगच्छन्ति तस्मादस्य तपसस्तद्वाक्क्षणात्वं फलं नास्ति न भवतीति मन्ये ॥ ८ ॥ ९ ॥ परमात्मवान् परमात्मध्यानवान् परमधीरश्च ॥ १० ॥ ११ ॥ गच्छेयम् यज्ञबलेनेति शेषः देवतानां परागतिः
 ततः संतमद्दयः स्मरन्निग्रहमात्मनः ॥ विनिःश्वस्य विनिःश्वस्य कृतवैरो महात्मना ॥ १ ॥ सदक्षिणां दिशं गत्वा महिष्या सह राघव ॥ तपसपरमं घोरं
 विश्वामित्रो महातपाः ॥ २ ॥ फलमूलाशनो दांतश्च चारपरमंतपः ॥ अथास्य जज्ञिरे पुत्राः सत्यधर्मपरायणाः ॥ ३ ॥ हविष्पंदो मधुष्पंदो दृढनेत्रो महार
 थः ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ४ ॥ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ जिताराजर्षिं लोकास्ते तपसा कुशिकात्मज ॥ ५ ॥ अनेन
 तपसा त्वांहिराजर्षिरिति विद्महे ॥ एवमुक्त्वा महातेजा जगाम सहदैवतैः ॥ ६ ॥ त्रिविष्टपं ब्रह्मलोकं लोकानां परमेश्वरः ॥ विश्वामित्रोऽपि तच्छ्रुत्वा क्रियाकिं
 चिदवाङ्मुखः ॥ ७ ॥ दुःखेन महता विष्टः समन्युरिदमब्रवीत् ॥ तपश्च सुमहत्तमं राजर्षिरिति मां विदुः ॥ ८ ॥ देवाः सर्पिगणाः सर्वे नास्ति मन्यंतपः फलम् ॥
 एवं निश्चित्य मनसा भूय एव महातपाः ॥ ९ ॥ तपश्च चारधर्मात्मा काकुत्स्थ परमात्मवान् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ १० ॥ त्रिशंकुरि
 ति विख्यात इह वा कुकुलवर्धनः ॥ तस्य बुद्धिः समुत्पन्नाय जेयमिति राघव ॥ ११ ॥ गच्छेयं स्वशरीरेण देवतानां परांगतिम् ॥ वसिष्ठं स समाहूय कथया
 मासंचितितम् ॥ १२ ॥ अशक्यमिति चाप्युक्तो वसिष्ठेन महात्मना ॥ प्रत्याख्यातो वसिष्ठेन स ययौ दक्षिणां दिशम् ॥ १३ ॥ ततस्तत्कर्मसिद्ध्यर्थं पुत्रांस्त
 स्यगतो नृपः ॥ वसिष्ठादीर्घतपसस्तपोयत्र हितेऽपिरे ॥ १४ ॥ त्रिशंकुस्तु महातेजाः शतं परमभास्वरम् ॥ वसिष्ठपुत्रान्ददृशे तप्यमानान् मनस्विनः ॥ १५ ॥
 स्वर्गः ॥ १२ ॥ अशक्यत्वकथनपूर्वकं प्रत्याख्यानबीजं च प्रसिद्धं त्रिशंकुत्वमेवेति पुराणेषु स्पष्टम् ॥ १३ ॥ तत्कर्मसशरीरस्वर्गप्रापकयज्ञकर्म तस्य वसिष्ठस्य पुत्राय त्रनेपिरे तत्र गत्वेति शेषः तस्य
 पुत्रान्गतः प्राप्तः ॥ १४ ॥ शतशब्देन स्वावयवगतबहुत्वेन बहुवचनम् अनभिधानात् शतशब्दः संख्यावाची संख्येयवाची च विशत्यादिवत् अत्र तु संख्येयवाची शतं वसिष्ठपुत्रान् शतसंख्याका
 नित्यर्थः अत्रावयवप्राधान्येन तद्बहुत्वेन बहुवचनं प्राप्तं तदनभिधानान्न भवति एकवचनमेव भवति यथाविंशतिब्राह्मणाः संख्यावाचिनोऽपि एकवचनं ब्राह्मणानां शतमिति यथा अतः वसिष्ठपु
 त्रानित्यनेन शतमित्यनेन च सामानाधिकरण्यम् ॥ १५ ॥

॥ १२ ॥ यसतेस्स ॥ १३ ॥ अग्निपुरोगमोवायुस्तस्सहिताः अग्निसहितोवायुःपुरोगमोयेषांयुद्धइतिवा ॥ १४ ॥ समुदीरितेप्रयुक्ते ॥ १५ ॥ ब्राह्मेणतेजसाब्रह्मविद्याभ्यासजेनतेजसायुक्तेनब्रह्मदंडेन
करघृतेनयसतेस्मेत्यन्वयः ब्राह्मेणैवतेजसाब्राह्मेतेजःशमनस्यसाध्यत्वादितिभावः ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यमोहनंभयात्रिलोकीचिन्तमूर्च्छाकरं रौद्रंस्मरणेपिभयदं सुदारुणंदुर्दर्शनंनृसिंहवीरभद्रादिवत्
घोरमितिपाठोतरं तुल्योर्थः ॥ १७ ॥ रौद्रदारुणत्वेउपपादयति रोमेत्यादि रोमकूपेषुरोमकूपेभ्यः मरीच्योविस्फुलिगाः ऋषेर्विश्वामित्रब्रह्मास्त्राकुलत्वाद्धृष्टाकुलाचिह्नमग्नेर्विशेषणम् ॥ १८ ॥

त्रिशूलमस्रंघोरंचकापालमथकंकणम् ॥ एतान्यस्त्राणिचिक्षेपसर्वाणिरघुनंदन ॥ १२ ॥ वसिष्ठेजपतांश्रेष्ठेतदद्भुतमिवाभवत् ॥ तानिसर्वाणिदंडे
नयसतेब्रह्मणःसुतः ॥ १३ ॥ तेषुशांतेषुब्रह्मास्त्रंक्षिप्तवान्गाधिनंदनः ॥ तदस्त्रमुद्यतंदृष्ट्वादेवाःसाग्निपुरोगमाः ॥ १४ ॥ देवर्षयश्चसंभ्रांतागंधर्वाःसम
होरगाः ॥ त्रैलोक्यमासीत्संभ्रस्तंब्रह्मास्त्रेसमुदीरिते ॥ १५ ॥ तदप्यस्त्रंमहाघोरंब्राह्मंब्राह्मेणतेजसा ॥ वसिष्ठोयसतेसर्वंब्रह्मदंडेनराघव ॥ १६ ॥ ब्रह्मा
स्त्रंयसमानस्यवसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ त्रैलोक्यमोहनंरौद्ररूपमासीत्सुदारुणम् ॥ १७ ॥ रोमकूपेषुसर्वेषुवसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ मरीच्यद्वनिष्पेतुरग्ने
र्धूमाकुलार्चिषः ॥ १८ ॥ प्राज्वलद्ब्रह्मदंडश्चवसिष्ठस्यकरोद्यतः ॥ विधूमद्वकालाग्निर्यमदंडइवापरः ॥ १९ ॥ ततोऽस्तुवन्मुनिगणावसिष्ठंजपतांवर
म् ॥ अमोघंतेवलंब्रह्मंस्तेजोधारयतेजसा ॥ २० ॥ निगृहीतस्त्वयाब्रह्मन्विश्वामित्रोमहाबलः ॥ अमोघंतेवलंश्रेष्ठलोकाःसंतुगतव्यथाः ॥ २१ ॥ ए
वमुक्तोमहातेजाःशमंचक्रेमहातपाः ॥ विश्वामित्रोविनिरुतोविनिःश्वस्येदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ क्षत्रियबलंक्षत्रियबलंब्रह्मतेजोवलंबलम् ॥ एकेनब्रह्मदं
डेनसर्वास्त्राणिहतानिमे ॥ २३ ॥ तदेतत्प्रसमीक्ष्याहंप्रसन्नोद्विद्यमानसः ॥ तपोमहत्समास्थस्येयद्वैब्रह्मत्वकारणम् ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा
यणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपट्पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥

विधूमःकालाग्निरिवब्रह्मदंडश्चप्राज्वलत् तत्समर्पितब्रह्मतेजसेतिभावः ॥ १९ ॥ ततोऽस्तुवन्साधुसाध्वित्युपश्लोकितवंतः हेब्रह्मन्तेवलंअमोघमस्तुअरातावविसर्जनेनाक्षीणमस्तु प्रतिब्रह्मास्त्रं
माप्रयुह्वेतियावत् पारक्यंतेजःस्वतेजसासहजेनधारयविलाप्यैकीकुरु ॥ २० ॥ नन्वरौस्थितेकथमप्रतियोगोतआह निगृहीतइति ब्रह्मास्त्रयासेननष्टसामर्थ्यःस्वतएवमृतप्रायोजातइत्यर्थः
॥ २१ ॥ शमंचक्रेप्रतियोगतोऽरातिनाशनाहुपरतइत्यर्थः विनिरुतःनिरस्तसर्वशक्तिः ॥ २२ ॥ क्षत्रियबलंधिक् केवलंनिधंबलमित्यर्थः ब्रह्मतेजोवलंप्रशस्तंबलम् ॥ २३ ॥ प्रसन्नोद्विद्यमा
नसः परित्यक्तक्षत्रस्वजावइतियावत् ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपट्पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥

शून्यं सर्वप्राणिपलायनात् अतएव निःशब्दमिव ईरिणमूपरं निर्वृक्षनिर्मानुषकांतरसदृशमिति यावत् ॥ २४ ॥ वदतो वै वदतो पीत्यर्थः तादृशस्यापि वसिष्ठस्य वचनमनादृत्य दुर्द्वुरित्यर्थः ॥ २५ ॥
 एवमुक्त्वा पलायमानप्राणिजातं प्रतीतिशेषः इदं वक्ष्यमाणम् ॥ २६ ॥ यत्तस्मान्मे आश्रमं विना शितवानसि यत्तस्मान्महिषसिद्धं दुराचारो मूढस्त्वं तस्मान्मभविष्यसि नक्ष्यसीत्यर्थः ॥ २७ ॥
 वसिष्ठस्याश्रमपदं शून्यमासीन्महात्मनः ॥ मुहूर्तमिव निःशब्दमासीदीरिणसन्निभम् ॥ २४ ॥ वदतो वै वसिष्ठस्य माभैरिति मुहुर्मुहुः ॥ नाशयाम्यद्यगा
 धेयं तीहारमिव भास्करः ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वा महातेजा वसिष्ठो जपतां वरः ॥ विश्वामित्रं तदा वाक्यं सरोपमिदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ आश्रमं चिरसं वृद्धं यद्वि
 नाशितवानसि ॥ दुराचारो हियन्मूढस्तस्मात्त्वं न भविष्यसि ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वा परमकुद्धो दंडमुद्यम्य सत्वरः ॥ विधूम इव कालाग्निर्यमदंडमिवापरम्
 ॥ २८ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रामद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्तो वसिष्ठेन विश्वामित्रो म
 हाबलः ॥ आग्नेयमस्त्रमुद्दिश्य तिष्ठेति चेति चाब्रवीत् ॥ १ ॥ ब्रह्मदंडं समुद्यम्य कालदंडमिवापरम् ॥ वसिष्ठो भगवान्क्रोधादिदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥
 क्षत्रवंधोऽस्थितोऽस्येपयद्वलं तद्विदर्शय ॥ नाशयाम्यद्य ते दर्पशस्त्रस्य तव गाधिज ॥ ३ ॥ कच ते क्षत्रियबलं कच ब्रह्मबलं महत् ॥ पश्य ब्रह्मबलं दिव्यं मम
 क्षत्रियपांसन ॥ ४ ॥ तस्यास्त्रं गाधिपुत्रस्य घोरमाग्नेयमुत्तमम् ॥ ब्रह्मदंडेन तच्छांतं मग्नेर्वेगइवांभसा ॥ ५ ॥ वारुणं चैव रौद्रं च ऐंद्रं पाशुपतं तथा ॥
 ऐपीकं चापि चिक्षेप कुपितो गाधिनंदनः ॥ ६ ॥ मानवं मोहनं चैव गांधर्वं स्वापनं तथा ॥ जृम्भणं मोहनं चैव संतापनविलापने ॥ ७ ॥ शोषणं दारणं चैव व
 ज्रमसंनुदुर्जयम् ॥ ब्रह्मपाशं कालपाशं वारुणं पाशमेव च ॥ ८ ॥ पिनाकमस्रं दयितं शुष्कार्द्रं अशनी तथा ॥ दंडास्त्रमथ पैशाचं क्रौंचमस्रं तथैव च ॥ ९ ॥
 धर्मचक्रं कालचक्रं विष्णुचक्रं तथैव च ॥ वायव्यं मथ नचैव अस्रं हयशिरस्तथा ॥ १० ॥ शक्तिद्वयं च चिक्षेप कं कालं मुसलं तथा ॥ वैद्याधरं महास्रं च का
 लास्त्रमथ दारुणम् ॥ ११ ॥

विधूमः कालाग्निरिव क्रोधाद्वसिष्ठोऽपरं यमदंडमिव दंडमुद्यम्य तस्याविति शेषः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मी० आदिकाव्ये वालकांडे पंचपंचाशः सर्गः
 ॥ ५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्तो न भविष्यसीत्युक्तः ॥ १ ॥ २ ॥ तिष्ठतिष्ठेति जीषयंतं प्रतिस्वर्गीत्यभावमाह स्थितोऽस्येप इति तव शस्त्रस्य दर्पत्यालब्धं यत् अस्ररूपं शस्त्रं तस्यापि जनेतव दर्पम्
 ॥ ३ ॥ ४ ॥ क्षत्रियपांसनेन युक्ता स्थितस्य तस्य वसिष्ठस्य ब्रह्मदंडेन गाधिपुत्रस्याग्नेयं शांतमासीत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ दयितं शिवस्येति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

निर्वेगत्वे समुद्रोपमा निष्प्रभत्वे इतरे उपमे उपरकोराहुयस्तः ॥ ९ ॥ हतसर्वबलोत्साहः सर्वाणिबलानि शारीरबौद्धास्त्रादीनि तज्जन्योत्साहहीनः निर्वेदसर्वत्रनिष्फलत्वबुद्धिर्जचित्तरवेदम् ॥ १० ॥
 एकं अवशिष्टमिति शेषः राज्यायराज्यं रक्षितुं पृथिवीं क्षत्रधर्मेण पालयेति नियुज्येत्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ दर्शयामास आत्मानमिति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ साक्षादुपकारकाणि अंगानि आरात

समुद्रइव निर्वेगो भग्नदंष्ट्रइवोरगः ॥ उपरकइवादित्यः सद्यो निष्प्रभतांगतः ॥ ९ ॥ हतपुत्रबलो दीनो लूनपक्षइव द्विजः ॥ हतसर्वबलोत्साहो निर्वेदं सम
 पद्यत ॥ १० ॥ सपुत्रमेकं राज्याय पालयेति नियुज्य च ॥ पृथिवीं क्षत्रधर्मेण वनमेवाभ्यपद्यत ॥ ११ ॥ सगत्वा हि मवत्पार्श्वे किन्नरोरगसेविते ॥ महा
 देवप्रसादार्थं तपस्तेपेमहातपाः ॥ १२ ॥ केनचित्त्वथ कालेन देवेशो वृषभध्वजः ॥ दर्शयामास वरदो विश्वामित्रं महामुनिं ॥ १३ ॥ किमर्थं तप्यसे राज
 न्ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् ॥ वरदोऽस्मि वरो यस्ते कांक्षितः सोभिधीयताम् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तु देवेन विश्वामित्रो महातपाः ॥ प्राणिपत्यमहादेवं विश्वामि
 त्रोऽब्रवीदिदम् ॥ १५ ॥ यदितुष्टो महादेव धनुर्वेदो ममानघ ॥ सांगोपांगोपनिषदः सरहस्यः प्रदीयताम् ॥ १६ ॥ यानि देवेषु चास्त्राणि दानवेषु महर्षि
 षु ॥ गंधर्वयक्षरत्नः सुप्रतिभांतु ममानघ ॥ १७ ॥ तव प्रसादाद्भवतु देवदेव ममेप्सितम् ॥ एवमस्त्विति देवेशो वाक्यमुक्त्वा गतस्तदा ॥ १८ ॥ प्राप्य चा
 स्त्राणि देवेशाद्विश्वामित्रो महाबलः ॥ दर्पणमहतायुक्तो दर्पपूर्णो भवत्तदा ॥ १९ ॥ विवर्धमानो वीर्येण समुद्रइव पर्वणि ॥ हतं मे नेतदाराम वसिष्ठमृषि
 सत्तमम् ॥ २० ॥ ततो गत्वा श्रमपदं मुमोचास्त्राणि पार्थिवः ॥ यैस्तत्तपो वनं नाम निर्दग्धं चास्त्रतेजसा ॥ २१ ॥ उदीर्यमाणमखंतद्विश्वामित्रस्य धीम
 तः ॥ दृष्ट्वा विप्रद्रुताभीता मुनयः शतशो दिशः ॥ २२ ॥ वसिष्ठस्य च येशिष्या ये च वैष्णवपक्षिणः ॥ विद्रवंति भयाद्भीतानानादिग्भ्यः सहस्रशः ॥ २३ ॥

उपकारकाणि अंगानि मंत्रा उपनिषदः समाहारद्वंद्वे द्वंद्वाच्चुदेति षट् तेन सहितो धनुर्वेद इत्यर्थः रहस्यं आचार्यमुखैकगम्यं विधाजातम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रसादात् न तूपदेशोपेक्षेति भावः ॥ १८ ॥
 श्रवित्वा तस्य हज एव वर्षस्तस्य पूर्तिरस्त्रलाभात् ॥ १९ ॥ २० ॥ यैरस्त्रैरस्त्रतेजसा स्वीयते जसा तपो वनं निर्दग्धं भवेत्तान्यस्त्राणि मुमुचे इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ विश्वामित्रस्य शेषेष्वपि तेनोदीर्यमाणं
 विसृज्यमानम् ॥ २२ ॥ जयाद्वयहेतोरस्त्रजालान् नानादिग्भ्यः व्यत्ययेन द्वितीयार्थं चतुर्थीपंचमीवा ॥ २३ ॥

पथ्यत इत्यनादरेषु विस्फारितं विवृतम् ॥ १९ ॥ अर्दिताः पीडिताः ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रभादुर्निरीक्ष्यं तेजः हेमः किंजल्कस्य च सदृशैः हेमवर्णीवरं पीतांबरम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रामा० वा० आ० वाल० चतुष्पंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ आकुलान्पलायमानान् कामधुगितिसंबोधनं योगतः योगमहिम्ना ॥ १ ॥ २ ॥ रोमकूपेषुरोमकू

नाशयति बलं सर्वं विश्वामित्रस्य पश्यतः ॥ सराजापरमक्रुद्धः क्रोधविस्फारितेक्षणः ॥ १९ ॥ पृष्ठवान्नाशयामास शस्त्रैरुच्चावचैरपि ॥ विश्वामित्रा दिता नृद्व्यापद्भुवान् शतशस्तदा ॥ २० ॥ भूय एवास्तद्वोराञ्छकान्यवनमिश्रितान् ॥ तैरासीत्संवृता भूमिः शकैर्यवनमिश्रितैः ॥ २१ ॥ प्रभावद्विर्म हावीर्बर्हम किंजल्कसन्निभैः ॥ तीक्ष्णासिपट्टिशधरैर्हमवर्णीवरावृतैः ॥ २२ ॥ निर्दग्धं तद्वलं सर्वं प्रदीनैरिव पावकैः ॥ ततोऽस्त्राणि महातेजा विश्वामित्रो मुमोच ह ॥ २३ ॥ तैस्ते यवनकां वोजावर्वराश्चाकुलीकृताः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकान्दे चतुष्पंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्तानाकुलान् दृष्ट्वा विश्वामित्रास्त्रमोहितान् ॥ वसिष्ठश्चोदयामास कामधुक् सृजयोगतः ॥ १ ॥ तस्याहुंकारतो जाताः कां वोजारविसन्निभाः ॥ ऊधसश्चायसंभूतावर्वराः शस्त्रपाणयः ॥ २ ॥ योनिदेशाच्च यवनाः शकृद्देशाञ्छकाः स्मृताः ॥ रोमकूपेषु स्लेच्छाश्च हारीताः सकिरातकाः ॥ ३ ॥ तैस्तन्निपूदितं सर्वं विश्वामित्रस्य तत्क्षणात् ॥ सपदातिगजं साश्वंसरथं रघुनंदन ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा निपूदितं सैन्यं वसिष्ठेन महात्मना ॥ विश्वामित्रसुतानां तु शतं नानाविधायुधम् ॥ ५ ॥ अभ्यधावत्सु संकुद्धं वसिष्ठं जपतां वरम् ॥ हुंकारेणैव तान्सर्वान्निर्ददाहमहानृषिः ॥ ६ ॥ तस्मात्स्वरथपादाता वसिष्ठेन महात्मना ॥ भस्मीकृता मुहूर्तेन विश्वामित्रसुतास्तथा ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा विनाशितान्सर्वान्वलं च सुमहायशाः ॥ सब्रीडं चितया विष्टो विश्वामित्रो भवत्तदा ॥ ८ ॥

पेभ्यः स्लेच्छहारीतकिराताजातिविशेषाः ॥ ३ ॥ विश्वामित्रस्य तत्सैन्यम् ॥ ४ ॥ विश्वामित्रसुतानां शतं ऋषिरेवधेनोर्बलमतोऽयमेव नाशनीय इत्याशयेन वसिष्ठमभ्यधावत् ॥ ५ ॥ हुंकारेण तपोबलसंयुतेन क्षत्रियत्वेऽपि पृथिवीपतित्वाभावात्तद्वधेऽल्पप्रायश्चित्तं आततायित्वाच्चेति भावः ॥ ६ ॥ मुहूर्तेन भस्मीकृता इत्यपवर्गे तृतीया मासेनानुवाकोऽधीत इति वत् ॥ ७ ॥ सर्वान्पुत्रान् सब्रीडमिति क्रियाविशेषणम् ॥ ८ ॥

शतरोमुत्पान्त्वकर्षकान् पादमूलपादसमीपं महात्मनो वसिष्ठस्य ॥ ६ ॥ रोदनमश्रुपातः क्रोशनमार्तशब्दः रुदत्या एव क्रुषिसमीपगमनं रुदंत्यैव च कथनमित्येतदर्थं द्वीरुदंतीति ॥ ७ ॥ ८ ॥ स
काशः समीपं स्वसाजगिनी ॥ ९ ॥ बलात्क्षात्रात् मत्तोऽविवेकी ॥ १० ॥ मय्यमम न हितद्वलेन तुल्यमित्यर्थः तपोबलेन तर्हि दंढ्यतां तत्राह राजा त्वित्यादि राजत्वात् तपोबलेन न दंढ्य इति भावः
तद्वद्भ्यति किं किं धायां दुर्लभस्य च धर्मस्य जीवितस्य शुभस्य च राजानो वानरश्चेष्टप्रदातारो न संशयः तान् न हि स्यान् न चाक्रोशेनाक्षिपेनाप्रियं वदेत् देवामानुषरूपेण चरंत्येते महीतल इति अथ

निधूयतांस्तदाभृत्यान् शतशः शत्रुसूदन ॥ जगामानिलवेगेन पादमूलं महात्मनः ॥ ६ ॥ शबलासारुदंती च क्रोशंती चेदमब्रवीत् ॥ वसिष्ठस्याग्रतः
स्थित्वारुदंती मेघनिःस्वना ॥ ७ ॥ भगवन्किं परित्यक्ता त्वया हं ब्रह्मणः सुत ॥ यस्माद्राजभटामां हिनयंते त्वत्सकाशतः ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तु ब्रह्मर्षिरिदं वच
नमब्रवीत् ॥ शोकसंतप्तहृदयांस्वसारमिव दुःखिताम् ॥ ९ ॥ न त्वां त्यजामि शबलेनापि मेऽपकृतं त्वया ॥ एष त्वां नयते राजा बलान्मतो महाबलः ॥ १० ॥
न हितुल्यं बलं मत्पराजा त्वद्य विशेषतः ॥ बलीराजा क्षत्रियश्च पृथिव्याः पतिरेव च ॥ ११ ॥ इयमक्षौहिणी पूर्णा गजवाजिरथाकुला ॥ हस्तिध्वजसमा
कीर्णतिनासौ बलवत्तमः ॥ १२ ॥ एवमुक्ता वसिष्ठेन प्रत्युवाच विनीतवत् ॥ वचनं वचनज्ञासा ब्रह्मर्षिमतुलप्रभम् ॥ १३ ॥ न बलं क्षत्रियस्याद्ब्रह्म
णा बलवत्तराः ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मबलं दिव्यं क्षात्राच्च बलवत्तरम् ॥ १४ ॥ अप्रमेयं बलं तुभ्यं न त्वया बलवत्तरः ॥ विश्वामित्रो महावीर्यस्तेजस्तव दुरासदम्
॥ १५ ॥ नियुंक्ष्व मां महातेजस्त्वं ब्रह्मबलसंभृतम् ॥ तस्य दर्पबलं यत्नं नाशयामि दुरात्मनः ॥ १६ ॥ इत्युक्तस्तु तयाराम वसिष्ठस्तु महायशः ॥ सृजस्वे
तितदोवाच बलं परबलार्दनम् ॥ १७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुरभिः सा सृजत्तदा ॥ तस्याहुं भारवोत्सृष्टाः पट्टवाः शतशो नृप ॥ १८ ॥

विशेषतः अवध्य इति शेषः अद्य कृतातिथ्ये के दिने तेनातिथित्वा द्विशेषतोऽवध्य इति भावः बलीराजेत्यनेन युद्धाजेयत्वमुक्तं पृथिवीपतिक्षत्रियत्वेन तद्वधस्य महापातकसमता बोधिता ॥ ११ ॥
बलित्वमेव उपपादयति इयमिति हस्तिस्थैर्ध्वजैः समाकीर्णा ॥ १२ ॥ विनीतवत् विनयोपेतम् ॥ १३ ॥ न बलं अल्पबलं बलवत्तराः क्षत्रियादिभ्यः क्षात्रात्क्षत्रियबलादपि बलवत्तरं अधिकम्
॥ १४ ॥ तुभ्यं तव न त्वया सदृशोपीति शेषः बलवत्तर इति दूरे इति शेषः महावीर्यः महावीर्योपि तत्र हेतुस्तेजस्तवेत्यादि ॥ १५ ॥ ननु त्वमेव तस्य बलं नाशय तत्राह नियुंक्ष्वेति कामधेनुत्वान्नियोगापेक्षा
परकाम्यार्थसृष्टावेव तस्याः सामर्थ्यात् ब्रह्मबलसंभृतां तादृशकार्यसमर्थत्वेन मां ध्यायस्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ हुं ज्ञाना मगवांशब्दाः पट्टवश्च कयवनकां बोजवर्बरा म्लेच्छजातिविशेषाः ॥ १८ ॥

श्वेताश्वानांचतुर्युजां चतुःसंख्याकश्वेताश्वयुतानामित्यर्थः आर्षःसमासः रथानांचेतिपाठः ॥ १८ ॥ किंकिणीकविभूषितानितिषष्ठ्यर्थेद्वितीया रथानांविशेषणमेतत् देशोवाढीकादिः कुलमुच्चैःश्रवणादीनां गंधर्वकुलंवा गंधर्वकुलजातस्त्वमितिपुराणवचनात् ॥ १९ ॥ अनेकवर्णैर्विभक्तानांप्राप्तभेदानां वयःस्थानांतरुणीनां वयःस्थस्तरुणोयुवेतिकोशात् ॥ २० ॥ एकांकोदितमित्यन्वयः यावदिति इतोप्यधिकंवायावदिच्छसीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ एतच्छबलारूपं वस्तु ॥ २३ ॥ आतदक्षिणाइत्यनेनहव्यादिवदक्षिणाप्येतदधीनेति सूचितं ॥ २४ ॥ एतदेवकिं

ददामि कुंजराणां तिसहस्राणि चतुर्दश ॥ हैरण्यानां रथानां च श्वेताश्वानां चतुर्युजाम् ॥ १८ ॥ ददामितेशतान्यष्टौ किंकिणीकविभूषितान् ॥ हयानां देशजातानां कुलजानां महौजसाम् ॥ १९ ॥ सहस्रमेकं दशचददामितवसुव्रत ॥ नानावर्णविभक्तानां वयःस्थानांतथैव च ॥ २० ॥ ददाम्येकांगवां कोटिशबलादीयतां मम ॥ यावदिच्छसिरत्नानि हिरण्यं वा द्विजोत्तम ॥ २१ ॥ तावद्ददामिते सर्वदीयतां शबलामम ॥ एवमुक्तस्तु भगवान्विश्वामित्रेण धीमता ॥ २२ ॥ तदास्यामीति शबलां प्राहराजन्कथंचन ॥ एतदेव हि मे रत्नमेतदेव हि मे धनम् ॥ २३ ॥ एतदेव हि सर्वस्वमेतदेव हि जीवितम् ॥ दर्शश्च पौर्णमासश्च यज्ञाश्चैवामदक्षिणाः ॥ २४ ॥ एतदेव हि मे राजन् विविधाश्च क्रियास्तथा ॥ अतो मूलाः क्रियाः सर्वाममराजन् न संशयः ॥ २५ ॥ बहुना किंप्रलोपेन न दास्ये कामदोहिनीम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ कामधेनुं वसिष्ठोऽपि यदान्त्यजते मुनिः ॥ तदाऽस्य शबलारामविश्वामित्रोऽन्वकर्षत ॥ १ ॥ नीयमाना तु शबलारामराज्ञा महात्मना ॥ दुःखिता चितयामासरुदती शोककर्षिता ॥ २ ॥ परित्यक्ता वसिष्ठेन किमहं सुमहात्मना ॥ याहं राजभृतैर्दीना क्रियेय भृशदुःखिता ॥ ३ ॥ किं मया पकृतं तस्य महर्षेर्भावितात्मनः ॥ यन्मामनागसं दृष्ट्वा भक्तां त्यजति धार्मिकः ॥ ४ ॥ इति संचितयित्वा तु निःश्वस्य च पुनः पुनः ॥ जगाम वेगेन तदा वसिष्ठं परमौजसम् ॥ ५ ॥

यादित्यस्यैव विवरणं अतो मूलाः एतन्मूला इत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्वथादानाभावे हेतुगर्भविशेषणं कामदोहिनीं इच्छाविषयदोहनशीलां काव्यालिंगमलंकारः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्री० श्रीरा०रा० वा० आ० वा० त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अथ दंडोपायप्रवृत्तिमाह कामधेनुमिति न त्यजते नान्यजत् अन्वकर्षत् बलादिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ राजभृतैः राजसेवकैः नैवेदितं किंचित्पाठः क्रियेय कर्मणिलिङ्ग भृशदुःखिता भृशेन अतिशयेन दुःखितास्मीति शेषः भृशशब्दो बहुपर्यायोवा ॥ ३ ॥ अपकृतं अपराधं दृष्ट्वा ज्ञात्वापि भक्तां सेवापरां ॥ ४ ॥ ५ ॥

अनेकविधस्वादुरसयुतानां खांडवानां भक्ष्यविशेषाणां शेषेष्वपि तैः पूर्णानि भोजनानि भोजनपात्राणि गौडानिराजतानि आसन्निति शेषः रजते गुड इत्यभिधानमिति कतककृत् ॥ ४ ॥ हर्षश्चि-
 त्तसतोषपुष्टिर्देहपुष्टिस्तु युक्तजनैरासमंतायुक्तं ॥ ५ ॥ अंतःपुरश्रेष्ठैः सहितः ॥ ६ ॥ अमात्याः कर्मसचिवाः मंत्रिणो मंत्रस्य सचिवाः पूजितः आतिथ्येन सत्कृतः ॥ ७ ॥ पूजार्हेण मादृशपूजाक-
 रणयोग्येन पूजित इत्यस्यैव विवरणमादरातिशयद्योतनाय सुसत्कृत इति हर्षाद्वा पुनरुक्तिरदोषः ॥ ८ ॥ शतसहस्रेण निष्क्रयभूतेनेति शेषः ॥ ९ ॥ धर्मतो न्यायतः पार्थिवस्य रत्नत्वा मित्वा तूरत्न-
 नानास्वादुरसानां च खांडवानां तथैव च ॥ भोजनानि सुपूर्णाणि गौडानि च सहस्रशः ॥ ४ ॥ सर्वमासीत्सु संतुष्टं दृष्टुं पुष्टिना युतम् ॥ विश्वामित्रबलं रा-
 मवसिष्ठेन सुतर्पितम् ॥ ५ ॥ विश्वामित्रो हिराजर्षिर्दृष्टुं पुष्टिदा भवत् ॥ सांतःपुरवरो राजा स ब्राह्मणपुरोहितः ॥ ६ ॥ सामात्यो मंत्रिसहितः स भृत्यः पू-
 जितस्तदा ॥ युक्तः परमहर्षेण वसिष्ठमिदमब्रवीत् ॥ ७ ॥ पूजितो हं त्वया ब्रह्मन् पूजार्हेण सुसत्कृतः ॥ श्रूयतामभिधास्यामि वाक्यं वाक्यविशारद ॥ ८ ॥
 गवांशतसहस्रेण दीयतां शबलामम ॥ रत्नं हि भगवन्नेतद्भक्तहारी च पार्थिवः ॥ ९ ॥ तस्मान्मेशबलां देहि ममैषा धर्मतो द्विज ॥ एवमुक्तस्तु भगवान्वासि-
 ष्ठो मुनिपुंगवः ॥ १० ॥ विश्वामित्रेण धर्मात्मा प्रत्युवाच महीपतिम् ॥ नाहं शतसहस्रेण नापि कोटिशतैर्गवाम् ॥ ११ ॥ राजन्दास्यामि शबलां राशि-
 भीरजतस्य वा ॥ न परित्यागमर्ह्यं मत्सकाशादरिदम ॥ १२ ॥ शाश्वती शबलामस्यं कीर्तिरात्मवतो यथा ॥ अस्यां हव्यं च कव्यं च प्राणयात्रा तथैव च
 ॥ १३ ॥ आयत्तमग्निहोत्रं च बलिहोमस्तथैव च ॥ स्वाहाकारवषट्कारौ विद्याश्च विविधास्तथा ॥ १४ ॥ आयत्तमत्र राजर्षे सर्वमेतन्न संशयः ॥ सर्व-
 स्वमेतत्सत्येन मम तुष्टिकरी तथा ॥ १५ ॥ कारणैर्बहुभीराजन्नदास्येशबलांतव ॥ वसिष्ठेनैव मुक्तस्तु विश्वामित्रो ब्रवीत्तदा ॥ १६ ॥ संरब्धतरमत्यर्थं
 वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ हैरण्यकक्षग्रैवेयान् सुवर्णाकुशभूपितान् ॥ १७ ॥

हरत्वा च ममैषा योग्येति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कुत इयं परित्यागं नाहं त्यत्राह शाश्वतीति यथा आत्मवतो राजयोगवतो विद्यादिजाकीर्तिः शाश्वती नित्यसंबद्धा एवमसंभ्रतदत्ता शबलानि
 त्यमसंबद्धा एवमादरे बीजमाह हव्यं देवं कव्यं पित्र्यं प्राणयात्रा जीवनं ॥ १३ ॥ आयत्तमधीनं बलिर्भूतबलिः होमो वैश्वदेवादिः आयत्त इत्यस्य सर्वत्रानुकर्षः स्वाहाकारवषट्कारौ तत्साध्य-
 यज्ञौ विद्या इति एतत्प्रयः प्राशनेन चित्तशुद्धेः प्राणतृप्तेर्देहपाटवाच्च तत्साध्यविधाना मेतदायत्तत्वं ॥ १४ ॥ एतत्सर्वमातिथ्यादि एतच्छबलारूपमेव मे सर्वस्वं सत्येन शपे इति शेषः तथा दर्शनादि
 नाम मनुष्टिकरी च ॥ १५ ॥ कारणैरुक्तैः साभिप्रायं चैतद्बोध्यं ॥ १६ ॥ संरब्धतरमत्याग्रहयुक्तं हैरण्यादिरण्यविकाराः कक्षाः घंटोपेतमध्यबंधनार्थं शृंगखलाः ग्रैवेयं पीवालं कारशृंगखलादि ॥ १७ ॥

पूजावाक्येन आतिथ्यं करिष्यामीत्येवं रूपेणैव मम पूजनं कृतमिति राजा ब्रवीत् ॥ १५ ॥ विद्यते यत्तवाश्रमे फलमूलं तेन पूजित इत्यनेन राजभोज्याभावादेनैव यत्संतुष्टा इति ध्वनिः ॥ १६ ॥ पूजा
होमत्वेति शेषः मैत्रेण स्नेहयुक्तेन मत्वर्यायाजं ॥ १७ ॥ निर्मन्त्रेण भोजनाङ्गीकाराय प्रार्थनम् ॥ १८ ॥ बाढमित्यस्य विवरणं यथा प्रियमित्यादि ॥ १९ ॥ तेन विश्वामित्रेण कल्मषीचित्र
वर्णाहोमधेनुं ॥ २० ॥ शबलेन नामे अस्य राजर्षेर्महार्हेण भोजनेन सत्कारं कर्तुं व्यवसितोऽस्मि उद्युक्तोऽस्मि तमेव्यवसायं संविधत्स्व संपादय तदुपयोगिपदार्थदानेनेति शेषः ॥ २१ ॥ षड्रसेषु मधुरा
दियु यस्य यस्य यद्वज्रि पूजितं अङ्गीष्टं ॥ २२ ॥ तत्सर्वं यथा कामं तत्प्रीत्यनतिक्रमेण मम कृते मत्तोषार्थं रसेनान्नं रसयुतान्नं भक्ष्यशष्कुल्यादिना रसेनेति सर्वान्वयि पानेन पानकरसादिना लेखं
एवमुक्तो वसिष्ठेन विश्वामित्रो महामुनिः ॥ कृतमित्यब्रवीद्राजा पूजावाक्येन मेत्वया ॥ १५ ॥ फलमूलेन भगवन्विद्यते यत्तवाश्रमे ॥ पाद्येनाचमनी
येन भगवद्दर्शनेन च ॥ १६ ॥ सर्वथा च महाप्राज्ञ पूजार्हेण सुपूजितः ॥ नमस्तेऽस्तु गमिष्यामि मैत्रेणेक्षस्व चक्षुषा ॥ १७ ॥ एवं ब्रुवंतं राजानं वसिष्ठः पुन
रेव हि ॥ न्यमन्त्रय न धर्मात्मा पुनः पुनरुदारधीः ॥ १८ ॥ बाढमित्येव गाधेयो वसिष्ठं प्रत्युवाच ह ॥ यथा प्रियं भगवतस्तथास्तु मुनिपुंगव ॥ १९ ॥ एवमु
क्तस्तथा तेन वसिष्ठो जपतां वरः ॥ आजुहावततः प्रीतः कल्मषीं धूतकल्मषाम् ॥ २० ॥ एत्येहि शबलेक्षि प्रंशृणु चापि वचो मम ॥ सबलस्यास्य राज
र्षेः कर्तुं व्यवसितोऽस्म्यहम् ॥ २१ ॥ भोजनेन महार्हेण सत्कारं संविधत्स्व मे ॥ यस्य यस्य यथा कामं षड्रसेष्वभिपूजितम् ॥ २२ ॥ तत्सर्वं कामधुग्दिव्ये अ
भिवर्ष कृते मम ॥ रसेनान्नं पानेन लेख्यं चाप्येण संयुतम् ॥ अन्नानां निचयं सर्वं सृजस्व शबलेत्वर ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० आ० बालकांडे द्विपंचा
शः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्ता वसिष्ठेन शबलाशत्रुसूदन ॥ विदधे कामधुक् कामान्यस्य यस्येप्सितं यथा ॥ १ ॥ इक्षुन्मधूंस्तथाला
जान्मैरेयांश्च वरासवान् ॥ पानानि च महार्हाणि भक्ष्यांश्चोच्चावचानपि ॥ २ ॥ उष्णाद्व्यस्यौदनस्यात्र राशयः पर्वतोपमाः ॥ मृष्टान्यन्नानि सूपान्श्च दधि
कुल्यास्तथैव च ॥ ३ ॥

जिह्वापाशं क्षौद्रादि चोष्यं अथरपुटपाशं आम्रफलादि अन्नानां शाल्यन्नादीनां निचयं राशिः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके बालमीकीये आदिकाव्ये बालकांडे द्विपंचा
शः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ यस्य यस्य यथा यथेप्सितं तथा तथा सर्वान् कामान्विदधे इत्यर्थः ॥ १ ॥ तदेव प्रपंचयति इक्षुं निति सविकारानि क्षुन् मधूं क्षौद्राणि मैरेयं च धात्री धातकी गुडवारि
भिः कृतं मद्यं भक्ष्यान्पूपादीन् उच्चावचानेकविधान् ॥ २ ॥ उष्णाद्व्यस्य उष्णत्वगुणयुक्तस्य राशयः आसन्निति शेषः मृष्टान्यन्नानि पायसभेदाः दधिकुल्या इत्युपलक्षणं दुग्धादेरपि ॥ ३ ॥

परमकल्याणस्वत्तावाद्ब्रह्मलोकोपमाश्रमस्य ॥ २८ ॥ जयतांशूराणां ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आ० वा० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५१ ॥
 वसिष्ठप्रणतो वसिष्ठेन स्वागतमित्युक्तश्चेति योजना ॥ १ ॥ व्यादिदेश अदापयत् ॥ २ ॥ फलमूलमिति जाति त्वादेकवचं ॥ ३ ॥ ४ ॥ वनस्पतिशब्देन वृक्षमात्रं न तु विना पुष्पं फलं त एव तद्विषये
 पिकुशलं पर्यपृच्छत सर्वत्र तत्पृष्ट सर्वविषये ॥ ५ ॥ जपतां तपस्विनां ॥ ६ ॥ कच्चिदिति प्रश्ने हे धार्मिक धर्मेण तदनुष्ठानेन प्रजारं जयन् राजवृत्तेन न्यायेनार्जनमर्थस्य वर्धनं पालनं तथा सत्या
 अन्यैर्वैखानसैश्चैव समं तादुपशोभितम् ॥ वसिष्ठस्याश्रमपदं ब्रह्मलोकमिवापरम् ॥ २८ ॥ ददर्श जयतां श्रेष्ठो विश्वामित्रो महाबलः ॥ २९ ॥ ॥ इ
 त्पार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ तं दृष्ट्वा परमप्रीतो विश्वामित्रो महाबलः ॥ प्रणतो
 विनयाद्वीरो वसिष्ठं जपतां वरम् ॥ १ ॥ स्वागतं तव चेत्युक्ता वसिष्ठेन महात्मना ॥ आसनं चास्य भगवान्वसिष्ठो व्यादिदेश ह ॥ २ ॥ उपविष्टाय च तदा वि
 श्वामित्राय धीमते ॥ यथान्यायं मुनिवरः फलमूलमुपाहरत् ॥ ३ ॥ प्रतिगृह्यतु तां पूजां वसिष्ठाद्राजसत्तमः ॥ तपोभिर्होत्रशिष्येषु कुशलं पर्यपृच्छत
 ॥ ४ ॥ विश्वामित्रो महातेजा वनस्पतिगणे तदा ॥ सर्वत्र कुशलं प्राह वसिष्ठो राजसत्तमम् ॥ ५ ॥ सुखोपविष्टं राजानं विश्वामित्रं महातपाः ॥ पप्रच्छ
 जपतां श्रेष्ठो वसिष्ठो ब्रह्मणः सुतः ॥ ६ ॥ कच्चित्ते कुशलं राजन् कच्चिद्धर्मेण रंजयन् ॥ प्रजाः पालयसे राजन् राजवृत्तेन धार्मिक ॥ ७ ॥ कच्चित्ते संभृता भृ
 त्याः कच्चित्तिष्टंति शासने ॥ कच्चित्ते विजिताः सर्वैरिषवोरिषु सूदन ॥ ८ ॥ कच्चिद्वलेषु कोशेषु मित्रेषु च परंतप ॥ कुशलं ते नरव्याघ्रपुत्रपौत्रे तथा नय ॥ ९ ॥
 सर्वत्र कुशलं राजा वसिष्ठं प्रत्युदाहरत् ॥ विश्वामित्रो महातेजा वसिष्ठं विनयान्वितम् ॥ १० ॥ कृत्वा तौ सुचिरं कालं धर्मिष्ठौ ताः कथास्तदा ॥ मुदा परम
 यायुक्तौ प्रीयेतां तौ परस्परम् ॥ ११ ॥ ततो वसिष्ठो भगवान्कथां तेरघुनंदन ॥ विश्वामित्रमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥ १२ ॥ आतिथ्यं कर्तुमिच्छा
 मिव लस्यास्य महाबल ॥ तव चैवाप्रमेयस्य यथार्हं संप्रतीच्छ मे ॥ १३ ॥ सत्क्रियां हि भवानेतां प्रतीच्छतु मया कृताम् ॥ राजंस्त्वमतिथि श्रेष्ठः पूजनी
 यः प्रयत्नतः ॥ १४ ॥

त्रे प्रतिपत्तिश्च राजवृत्तं चतुर्विधमित्युक्तेन राजवृत्तेन पालयसे इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ संभृताः वेतनदानादिना ॥ ८ ॥

बलेषु चतुरंगेषु कोशेषु अर्थसमूहेषु पुत्रपौत्रे गवाश्वप्रभृतित्वादेकवचं ॥ ९ ॥ एको वसिष्ठशब्दो वरिष्ठवाची ॥ १० ॥ तौ उक्तविशेषणकौ वसिष्ठविश्वामित्रौ ताः कथाः अन्योन्यकुशलप्रश्नो
 त्तरादिरूपाः प्रीयेतां अडभावार्थो लङि ॥ ११ ॥ प्रहसन्निव उत्तमातिथिलाभजहर्षेण ॥ १२ ॥ संप्रतीच्छ मे मत्कृतमानिथ्यमंगीकुरु ॥ १३ ॥ हेतुगर्भविशेषणमतिथिश्रेष्ठ इति ॥ १४ ॥

दिष्ट्याभागेन ॥ १३ ॥ विश्वामित्रयत्नतएव तेन सह प्राप्तिस्ततएव च मातुः शापोद्धार इति तं स्तौति अचिंत्येत्यादिना मनसाप्यन्येनाशक्यचितनमतिस्त्विष्ट्यादिकर्ता परमांगतिजगतः परमहितप्रदं
अन्येतवमचेत्याहुः ॥ १४ ॥ गोप्ताअस्रदानादिना ॥ १५ ॥ बलंतपोबलं यथायादृशं तत्त्वं ब्रह्मर्षित्वंचयथातच्छृण्वित्यर्थः दत्तमितिकचित्याठः दत्तंचरितम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ सराजाकस्यपुत्रस्त

स्वागतं तेन रश्रेष्ठ दिष्ट्या प्राप्तो सिराघव ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य महर्षिं मपराजितम् ॥ १३ ॥ अचिंत्यकर्मातपसा ब्रह्मर्षिरमितप्रभः ॥ विश्वामित्रो महा
तेजावेदयेन परमांगतिम् ॥ १४ ॥ नास्ति धन्यतरो रामत्वतो न्योभुविकश्चन ॥ गोप्ताकुशिकपुत्रस्ते येन तप्तं महत्तपः ॥ १५ ॥ श्रूयतां चाभिधास्यामि
कौशिकस्य महात्मनः ॥ यथा बलं यथा तत्त्वं तन्मे निगदतः शृणु ॥ १६ ॥ राजासीदेष धर्मात्मा दीर्घकालमरिंदमः ॥ धर्मज्ञः कृतविद्यश्च प्रजानां च हिते
रतः ॥ १७ ॥ प्रजापति सुतस्त्वासीत् कुशो नाम महीपतिः ॥ कुशस्य पुत्रो बलवान् कुशनाभः सुधार्मिकः ॥ १८ ॥ कुशनाभ सुतस्त्वासीद्वाधिरित्येव वि
श्रुतः ॥ गाधे पुत्रो महातेजा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ १९ ॥ विश्वामित्रो महातेजाः पालयामास मेदिनीम् ॥ बहुवर्षसहस्राणिराजाराज्यमकारय
त् ॥ २० ॥ कदाचित्तु महातेजा योजयित्वा वरूथिनीम् ॥ अक्षौहिणीं परिवृतः परिचक्राम मेदिनीम् ॥ २१ ॥ नगराणि चराष्ट्राणि सरितश्च महागिरीन् ॥
आश्रमान् क्रमशो राजा विचरन् राजगामह ॥ २२ ॥ वसिष्ठस्याश्रमपदं नाना पुष्पलताद्रुमम् ॥ नाना मृगगणाकीर्णं सिद्धचारणसेवितम् ॥ २३ ॥
देवदानवगंधर्वैः किन्नरैरुपशोभितम् ॥ प्रशांत हरिणा कीर्णं द्विजसंघनिषेवितम् ॥ २४ ॥ ब्रह्मर्षिगणसंकीर्णं देवर्षिगणसेवितम् ॥ तपश्चरणसंसिद्धै
रग्निकल्पैर्महात्मभिः ॥ २५ ॥ सततं संकुलं श्रीमद्ब्रह्मकल्पैर्महात्मभिः ॥ अञ्जक्षैर्वायुभक्षैश्च शीर्णपर्णाशनैस्तथा ॥ २६ ॥ फलमूलाशनैर्दातैर्जितदो
र्पैर्जितेन्द्रियैः ॥ ऋषिभिर्वालखिल्यैश्च जपहोमपरायणैः ॥ २७ ॥

चाह प्रजापतीत्यादि ॥ १८ ॥ १९ ॥ अकारयत् स्वार्थेणिः ॥ २० ॥ वरूथिनीं चतुरंगबलं योजयित्वा समुपस्थाय तद्रूपाक्षौहिणीसंख्यसेनापरिवृतो भूत्वा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तपोतिशया त्वशांतह
रिणत्वम् ॥ २४ ॥ ज्ञानमात्राधिकृतानारदाद्या देवलोकसंचारिणो देवर्षयः ज्ञानकर्माभ्याधिकृता ब्रह्मर्षयो भूपतिषाः अग्निनुल्यैर्ऋषिभिः संकुलं व्याप्तमित्यन्वयः ॥ २५ ॥ तथा ब्रह्मकल्पैः चतुर्मु
खनुल्यैः तस्यैव सहजतपोवैभवात् अञ्जक्षैस्तन्मात्रभक्षैः संकुलम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मरोमवखजावालखिल्या वैश्वानसाश्च येन खास्ते वैश्वानसाः येवालास्ते वालखिल्या इति श्रुतेरितिकतकः ॥ २७ ॥

॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामोयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ तस्येति दृष्टरोमास्वमातुः शापोद्धारश्रवणजसंतोषेण जा
तरोमांचः ॥ १ ॥ परं विस्मयमिति भगवद्दर्शनस्यान्यामुल्लसत्वात् ॥ २ ॥ निषण्णावासने ॥ ३ ॥ उक्तमप्यर्थमुक्तं ठातिशयेन पुनः पृच्छति दार्ढ्याय अपिते इति अपिः प्रश्ने ते त्वया ॥ ४ ॥
रामे रामविषये पूजार्हे इति रामविशेषणम् ॥ ५ ॥ देवेन इंद्रेण दुरनुष्ठितं गौतमवेषधारणपूर्वकं तत्कर्तृकदुरनुष्ठानरूपं मातुर्यदुत्तंचरितं पुरातनं तद्रामायकथितमित्यन्वयः महातेज इति विश्वामित्रसं
एतत्सर्वमहातेजा जनकाय महात्मने ॥ निवेद्य विररामाय विश्वामित्रो महामुनिः ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बाल
कांडे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ दृष्टरोमामहातेजाः शतानंदो महातपाः ॥ १ ॥ गौतम
स्य मुतो ज्येष्ठस्तपसा घोतितप्रभः ॥ रामसंदर्शनादेव परं विस्मयमागतः ॥ २ ॥ एतौ निषण्णौ संप्रेक्ष्य शतानंदो नृपाल्मजौ ॥ सुखासीनौ मुनिश्रेष्ठं विश्वा
मित्रमथाब्रवीत् ॥ ३ ॥ अपिते मुनिशार्दूलमममाताय शस्विनी ॥ दर्शिताराजपुत्राय तपोदीर्घमुपागता ॥ ४ ॥ अपिरामे महातेजामममाताय शस्वि
नी ॥ वन्यैरुपाहरत्पूजां पूजार्हे सर्वदेहिनाम् ॥ ५ ॥ अपिरामाय कथितं यदुत्तंचरितं तत्पुरातनम् ॥ मम मातुर्महातेजो देवेन दुरनुष्ठितम् ॥ ६ ॥ अपि कौशिक
भद्रं ते गुरुणाममसंगता ॥ मम माता मुनिश्रेष्ठरामसंदर्शनादितः ॥ ७ ॥ अपि मे गुरुणारामः पूजितः कुशिकात्मज ॥ इहागतो महातेजाः पूजां प्राप्य म
हात्मनः ॥ ८ ॥ अपि शान्तेन मनसा गुरुर्मकुशिकात्मज ॥ इहागतेन रामेण पूजितेनाभिवादितः ॥ ९ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य विश्वामित्रो महामुनिः ॥ प्र
त्युवाच शतानंदं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥ १० ॥ नाति क्रांतं मुनिश्रेष्ठं यत्कर्तव्यं कृतं मया ॥ संगता मुनिना पत्नी भार्गवेणे वरेणुका ॥ ११ ॥ तच्छ्रुत्वा
वचनं तस्य विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ शतानंदो महातेजारा मं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥

बोधनम् ॥ ६ ॥ मम गुरुणामममातेत्यन्वयः अत्र वारद्वयं ममेति प्रयोगो हर्षातिशयात् रामसंदर्शनादित इत्यस्य गतशापेति शेषः आदिना पूजापादस्पर्शौ ॥ ७ ॥ महातेजारा मः मदुरोः सकाशात्पू
जां प्राप्य दह्यन्नुमावागत इति पृष्टस्यैवार्थस्य भंग्यंतरेण प्रश्नः ॥ ८ ॥ शान्तेन मनसा उपलक्षितो मे गुरुरिहागतेन गौतमाश्रमे आगतेन गौतमपूजितेन रामेणाभिवादितः न तु मन्मातृदोषात्तिरस्कृत
इति प्रश्नांतरं पूजांगीकारवदने अतिरस्कारचिह्नमिति भावः ॥ ९ ॥ १० ॥ यत्कर्तव्यं तच्चाति क्रांतं न विस्मृतं किंतु मया कृतमेवेत्यर्थः भार्गवो जमदग्निस्तत्कोपहतारेणुका परशुराममाता यथा
जमदग्निना संगता तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥

यथाह्यथान्यायम् प्रहृष्टवत्पहर्षवत्नोपसहितं यथाभवति तथेत्यर्थः समागच्छत्संतोषसहितमालिङ्गनं यथाभवति तथा सर्वैः संगतो बभूवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ यज्ञसमृद्धिरङ्गवैकल्य
राहित्यं साद्रुण्यं च अतएव सफला कृता इति रिति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तत्र हेतुमाह यज्ञोपसदनमिति यज्ञस्थानम् द्वादशाहं द्वादशदिनानि दीक्षां कर्तव्यत्वेनाहुः दीक्षायास्तावन्ति दिनान्यवशि
ष्टानि कृत्विज आहुः ॥ १५ ॥ विश्वामित्रस्य योगेन सर्वसामर्थ्यादाह देवान्द्रष्टुमर्हसीति ॥ १६ ॥ इमौ कुमारौ वित्यादिव्याख्यातप्रायम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ पञ्चावाहनरहिताभ्याम् पद्मपत्रको
यथाहं नृपिभिः सर्वैः समागच्छत्यहृष्टवत् ॥ अथ राजामुनिश्रेष्ठं कृतांजलिं रभापत ॥ १० ॥ आसने भगवानास्तांसहैभिर्मुनिपुङ्गवैः ॥ जनकस्य वचः
श्रुत्वा निषसाद महामुनिः ॥ ११ ॥ पुरोधः कृत्विजश्चैव राजा च सह मन्त्रिभिः ॥ आसनेषु यथान्यायमुपविष्टाः समन्ततः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा स नृपतिस्तत्र वि
श्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ अद्य यज्ञसमृद्धिर्मे सफला दैवतैः कृता ॥ १३ ॥ अद्य यज्ञफलं प्राप्तं भगवद्दर्शनान्मया ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुङ्ग
व ॥ १४ ॥ यज्ञोपसदने ब्रह्मप्राप्तोऽसि मुनिभिः सह ॥ द्वादशाहं तु ब्रह्मर्षे दीक्षामाहुर्मनीषिणः ॥ १५ ॥ ततो भागार्थिनो देवान्द्रष्टुमर्हसि कौशिक ॥ इत्यु
क्ता मुनिशार्दूलं प्रहृष्टवचनस्तदा ॥ १६ ॥ पुनस्तं परिप्रच्छ प्राञ्जलिः प्रयतो नृपः ॥ इमौ कुमारौ भद्रं ते देव तुल्यपराक्रमौ ॥ १७ ॥ गजतुल्यगती वीरौ
शार्दूलवपभापमौ ॥ अश्विनाविवरूपेण समुपस्थितयौ वनौ ॥ १८ ॥ यदृच्छये वगां प्राप्नो देवलोका दिवामरौ ॥ कथं पञ्चामिह प्राप्नो किमर्थं कस्य वा
मुने ॥ १९ ॥ वरायुधधरौ वीरौ कस्य पुत्रौ महामुने ॥ भूषयन्ताविमं देशं चंद्रसूर्या विवां वरम् ॥ २० ॥ परस्परस्य सदृशौ प्रमाणे गितचेष्टितैः ॥ काकप
त्नधरौ वीरौ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा जनकस्य महात्मनः ॥ न्यवेदयदमेयात्मा पुत्रौ दशरथस्य तौ ॥ २२ ॥ सिद्धाश्रमनिवा
संचरात्सप्तानां वधंतथा ॥ तत्रागमनमव्यग्रं विशालायाश्च दर्शनम् ॥ २३ ॥ अहल्यादर्शनं चैव गौतमेन समागमम् ॥ महाधनुषि जिज्ञासां कर्तुमा
गमनं तथा ॥ २४ ॥

मलत्वात्कथमेतद्वरं प्राप्ताविति विस्मयः किमर्थमिति प्रयोजनप्रश्नः कस्यवेति पुत्राविति शेषः उत्तरश्लोको यद्विप्रमाणं तर्ह्यस्यैव विवरणं बोध्यम् केचित्तु कस्येत्यस्य पुरुषस्य कार्यं साधयितुमिति शे
पमाहुस्तस्य योजनप्रश्नेनैव गतार्थम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निवेदयदिति पाठेऽडभावार्थः ॥ २२ ॥ तत्र अव्ययमागमनं रक्षःसमाक्रान्ते पि मार्गे भयं रहितमागमनम् ॥ २३ ॥ महाधनुषि जि
ज्ञासां तद्विषयं रामस्य विदुक्षाम् ज्ञानमिह दर्शनरूपम् यद्वा धनुर्निष्ठ सारजिज्ञासाम् तथा दृष्टस्य तस्य सजीकरणादिकंच कर्तुमागमनमित्येतत्सर्वं निवेद्य विररामतदेति पाठेऽर्थश्चत्यः ॥ २४ ॥

ददर्शेति आश्रमप्रवेशकालेऽनायासतः स्वचरणस्पर्शाद्विचित्राकृतपापनाशेनशापनिवृत्त्याशापवशात्सुरासुरैः समागम्य मिलित्वापि सर्वलोकैर्दुर्निरीक्ष्यां विश्वामित्रो यथावद्देवहूषिणीमिति
याददर्शेत्यर्थः तदुक्तं तपसाद्योतितप्रभामिति एवं दर्शनं तस्मै रामलक्ष्मणविश्वामित्राणामेव सर्वदृश्यत्वं नृगवदातिथ्यकार्यमिति बोध्यम् ॥ १३ ॥ प्रयत्नादित्यादिना दिव्यरूपत्वमुक्तम् रामा
देरपि दर्शनं नात्यंतस्पष्टतया किं त्वेवं रूपेण भूतसंतोषकरस्य भर्तृसान्निध्यस्य शापान्तराकरणस्याभावादित्याह धूमेनेति धूमेनाभिपरीतानिव्याप्तान्यंगानियस्याः सा ॥ १४ ॥ उपमात्रयं भस्मावृत
त्वेन अंजनालक्षणया तदुक्तमेघस्य मध्यस्थारविप्रभामिव दर्शं दुराधर्षास्पृष्टमशक्याम् ॥ १५ ॥ तथा दर्शने हेतुमाह साहीति त्रयाणामपिलोकानां दुर्निरीक्ष्यत्वशापवशाद् रामादीनामप्येवं द
र्शनविषया जाता अन्येषां त्वदृश्यैव रामादीनां तु दुःस्वदृश्येत्यर्थः ॥ १६ ॥ शापस्यांतं तदंतस्यावधिकालं प्राप्य तेषां रामादीनां दर्शनं पूर्वोक्तप्रकारेण दर्शनविषयत्वं प्राप्तेत्यर्थः तथा च पादौ गच्छ

ददर्शं च महाभागांतपसाद्योतितप्रभाम् ॥ लोकैरपि समागम्य दुर्निरीक्ष्यां सुरासुरैः ॥ १३ ॥ प्रयत्नान्निर्मितां धात्रा दिव्यां मायामयीमिव ॥ धूमेनाभि
परीतां गीदीनामग्निशिखामिव ॥ १४ ॥ सतुषारावृतां साभ्रां पूर्णचंद्रप्रभामिव ॥ मध्येऽभसो दुराधर्षादीनां सूर्यप्रभामिव ॥ १५ ॥ साहिगौतमवा
क्येन दुर्निरीक्ष्या बभूव ह ॥ त्रयाणामपिलोकानां यावद्रामस्य दर्शनम् ॥ १६ ॥ शापस्यांतमुपागम्य तेषां दर्शनमागता ॥ १७ ॥ राघवौ तु तदा तस्याः
पादौ जगृह तु मुदा ॥ स्मरंती गौतमवचः प्रतिजग्राह साहितौ ॥ १८ ॥ पाद्यमर्घ्यं तथा तिथ्यं च कारसु समाहिता ॥ प्रतिजग्राह काकुत्स्थो विधिदृष्टेन क
र्मणा ॥ १९ ॥

तत्तत्स्य रामस्य पादस्पर्शान्महाशिला काचिद्योषा भवत्सोपिविस्मितो मुनिरब्रवीत् शिला तत्त्वतिमाकारा सौ पिरामः विस्मितः स एवासीत् तथा भूतंतं दृष्ट्वा मुनिरवदित्यर्थः शापदध्यापुराभर्त्रा
मशकापराधतः अहल्यास्या शिला जज्ञेशतलिंगः कृतः स्वराट् त्वद्विस्पर्शान्न तस्यैशापांतं प्राह गौतमः तस्मादियं तेषां दाजस्पर्शाच्छुद्धा भवत्यभो इति यद्द्वारार्थत्वं मयेहानीतः सैषैवेति शेषः
एवं मुक्तरीत्या सर्वेषामविरोधे संभवति कल्यांतरपरत्वेनाविरोधवर्णनं कतकाद्युक्तंचित्यम् यदपि तेन धूमेनेत्यादिसार्थश्लोकेतामेव दुर्निरीक्ष्यामिति शेषं पूरयित्वा दुर्निरीक्ष्यत्वे हेतुमाह साहीति ते
षां दर्शनमित्यत्र तेषां त्रयाणां लोकानामिति व्याख्यातं तदपि क्लृष्टम् ॥ १७ ॥ तदा स्वपदस्पर्शमात्रेण शिला रूपतापरित्यागे गौतमवचः स्मरंती मदाश्रमप्राप्तराघवपूजया पुनर्मत्संबंध इत्येवं तद्वचः
स्मरंतीत्यर्थः स्वशिलारूपतापरित्यागमात्रेण तु तस्मिन् रामत्वनिश्चयो स्याः तौरामपादौ प्रतिजग्राह स्पृष्ट्वा प्रणनाम यत्तु तौरामलक्ष्मणौ प्रतिजग्राह पूज्यत्वबुद्धिमकरोदिति तन्न अपेकाकुत्स्थ इ
त्येकवचनप्रयोगात् ॥ १८ ॥ सुसमाहिता अभ्यन्ता काकुत्स्थो रामः तस्यैव मुख्यतया पूजनात् ॥ १९ ॥

देवदुंदुभिनिःस्वनैःसहपुष्पवृष्टिरासीत् रामस्यअहल्यायाश्चेत्यर्थः ॥ २० ॥ रामपूजयानिष्पापत्वादहल्यायाःपूजा तपोबलविशुद्धांगीतद्वलव्यरामस्पर्शेनशुद्धांगीम् अतएवगौतमस्यवशां
तद्वतचित्तम् अतएवपूर्वपरत्रकालेशरीरेणापितदनुगाम् ॥ २१ ॥ अहल्यासहितःसुखीत्यनेनयोगबलाद्रामागमनंज्ञात्वातद्वलादेवझटितितदाश्रमप्राप्तिर्गौतमस्येतिबोध्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥
इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा०आ०बा०एकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ प्रागुत्तरांगेशानीम् ततःगौतमाश्रमात् ॥ १ ॥ २ ॥ बहूनीति दृश्यंतइतिशे

पुष्पवृष्टिर्महत्यासीदेवदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ गंधर्वाप्सरसांचैवमहानासीत्समुत्सवः ॥ २० ॥ साधुसाध्वितिदेवास्तामहल्यांसमपूजयन् ॥ तपोबलवि
शुद्धांगीगौतमस्यवशानुगाम् ॥ २१ ॥ गौतमोपिमहातेजाअहल्यासहितःसुखी ॥ रामंसंपूज्यविधिवत्तपस्तेपेमहातपाः ॥ २२ ॥ रामोपिपरमांपू
जांगौतमस्यमहामुनेः ॥ सकाशाद्विधिवत्प्राप्यजगाममिथिलांततः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकोन
पंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ततःप्रागुत्तरांगत्वारामःसौमित्रिणासह ॥ विश्वामित्रंपुरस्कृत्ययज्ञवाटमुपागमत् ॥ १ ॥ रामस्तुमु
निशाद्वलमुवाचसहलक्ष्मणः ॥ साध्वीयज्ञसमृद्धिर्हिजनकस्यमहात्मनः ॥ २ ॥ बहूनीहसहस्राणिनानादेशनिवासिनाम् ॥ ब्राह्मणानांमहाभागवे
दाध्ययनशालिनाम् ॥ ३ ॥ ऋषिवाटाश्चदृश्यंतेशकटीशतसंकुलाः ॥ देशोविधीयतांब्रह्मन्यत्रवत्स्यामहेवयम् ॥ ४ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वाविश्वामि
त्रोमहामुनिः ॥ निवासमकरोद्देशेविविक्तेसलिलान्विते ॥ ५ ॥ विश्वामित्रमनुप्राप्तंश्रुत्वानृपवरस्तदा ॥ शतानंदंपुरस्कृत्यपुरोहितमनिंदितः ॥ ६ ॥ ऋ
त्विजोपिमहात्मानस्त्वर्थ्यमादायसत्वरम् ॥ प्रत्युज्जगामसहसाविनयेनसमन्वितः ॥ ७ ॥ विश्वामित्रायधर्मेणददौधर्मपुरस्कृतम् ॥ प्रतिगृह्यतुतांपू
जांजनकस्यमहात्मनः ॥ ८ ॥ पप्रच्छकुशलंराज्ञायज्ञस्यचनिरामयम् ॥ सतांश्चाथमुनीन्पृष्ट्वासोपाध्यायपुरोधसः ॥ ९ ॥

पः ॥ ३ ॥ शकटीशतंअग्निहोत्रसंभारवाहकम् ऋषिवाटाःयज्ञार्थमागतानांसाग्निहोत्रऋषीणांनिवासाः एवंनैविद्यात्स्वावासदेशविचारः देशइत्यादि देशोनिवासस्थानम् विधीयतांविचार्य
ताम् ॥ ४ ॥ विविक्तेसलिलान्वितइत्यनेनानुष्ठानसौकर्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ऋत्विजोपीत्यत्रपुरस्कृत्येत्यनुकर्षः ॥ ७ ॥ धर्मेणशास्त्रमार्गेण ददौअर्थ्यमितिशेषः धर्मपुरस्कृतमित्यर्थ्यविशेषणम् म
हाजंवामहोक्षंवाश्रोत्रियायोपकल्पयेदितिशास्त्रोक्तेनधर्मसाधनेनपुरस्कृतम् तत्सहितमितियावत् ॥ ८ ॥ राज्ञःकुशलंनिरामयम् यज्ञस्यनिरामयंकुशलंनिर्विघ्नत्वमविकलत्वंवायज्ञस्यकुशल
म् सविश्वामित्रस्तानर्थ्यदातृन्पृष्ट्वाकुशलमितिशेषः ॥ ९ ॥

यथाहं यथान्यायम् प्रहृष्टवत्प्रहृष्टवत्तोषसहितं यथाभवति तथेत्यर्थः समागच्छत्संतोषसहितमालिगनं यथाभवति तथेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ यज्ञसमृद्धिरंगवैकल्य
राहित्यं सादृश्यं च अतएव सफलाकृता इति विशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तत्र हेतुमाह यज्ञोपसदनमिति यज्ञस्थानम् द्वादशाहं द्वादशदिनानि दीक्षाकर्तव्यत्वेनाहुः दीक्षायास्तावन्ति दिनान्यवशि
ष्टानि कृत्वित आहुः ॥ १५ ॥ विश्वामित्रस्य योगेन सर्वसामर्थ्यादाह देवान्द्रष्टुमर्हसीति ॥ १६ ॥ इमौ कुमारौ वित्यादिव्याख्यातप्रायम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ पद्मांवाहनरहिताभ्याम् पद्मपत्रको
यथाहं च पिप्पिःसर्वैः समागच्छत्यदृष्टवत् ॥ अथ राजामुनिश्रेष्ठं कृतां जलिरभापत ॥ १० ॥ आसने भगवानास्तां सहैभिर्मुनिपुंगवैः ॥ जनकस्य वचः
श्रुत्वा निषसाद महामुनिः ॥ ११ ॥ पुरोधा कृत्व जश्रैव राजा च सह मंत्रिभिः ॥ आसनेषु यथान्यायमुपविष्टाः समंततः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा स नृपतिस्तत्र वि
श्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ अद्य यज्ञसमृद्धिर्मे सफला दैवतैः कृता ॥ १३ ॥ अद्य यज्ञफलं प्राप्तं भगवद्दर्शनान्मया ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुंग
व ॥ १४ ॥ यज्ञोपसदने ब्रह्मप्राप्तोऽसि मुनिभिः सह ॥ द्वादशाहं तु ब्रह्मर्षे दीक्षामाहुर्मनीषिणः ॥ १५ ॥ ततो भागार्थिनो देवान्द्रष्टुमर्हसि कौशिक ॥ इत्यु
क्ता मुनिशार्दूलं प्रहृष्टवचनस्तदा ॥ १६ ॥ पुनस्तं परिप्रच्छ प्रांजलिः प्रयतो नृपः ॥ इमौ कुमारौ भद्रं ते देव तुल्यपराक्रमौ ॥ १७ ॥ गजतुल्यगतीवीरौ
शार्दूलवपभापमौ ॥ अश्विनाविवरूपेण समुपस्थितयौ वनौ ॥ १८ ॥ यदृच्छयेव गांप्राप्तौ देवलोकादि वामरौ ॥ कथं पद्मामिह प्राप्तौ किमर्थं कस्य वा
मुने ॥ १९ ॥ वरायुधधरौ वीरौ कस्य पुत्रौ महामुने ॥ भूषयंताविमं देशं चंद्रसूर्या विवां वरम् ॥ २० ॥ परस्परस्य सदृशौ प्रमाणे गितचेष्टितैः ॥ काकप
क्षधरौ वीरौ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा जनकस्य महात्मनः ॥ न्यवेदयदमेयात्मा पुत्रौ दशरथस्य तौ ॥ २२ ॥ सिद्धाश्रमनिवा
संचरात्सानां वधं तथा ॥ तत्रागमनमव्यग्रं विशालायाश्च दर्शनम् ॥ २३ ॥ अहल्यादर्शनं चैव गौतमेन समागमम् ॥ महाधनुषि जिज्ञासां कर्तुमा
गमनं तथा ॥ २४ ॥

मलत्वात्कथमेतद्वरं प्राप्नोति विस्मयः किमर्थमिति प्रयोजनप्रश्नः कस्यवेति पुत्राविति शेषः उत्तरश्लोको यदि प्रमाणं तर्ह्यस्यैव विवरणं बोध्यम् केचित्तु कस्येत्यस्य पुरुषस्य कार्यं साधयितुमिति शे
षमाहुस्तस्य योजनप्रश्नश्चैव गतार्थम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निवेदयदिति पाठेऽहं भावार्थः ॥ २२ ॥ तत्र अव्यग्रमागमनं रक्षःसमाकृतिपि मार्गे भयरहितमागमनम् ॥ २३ ॥ महाधनुषि जि
ज्ञासां द्विषयोरामस्य विदुषां ज्ञानमिह दर्शनरूपम् यद्वा धनुर्निष्ठ सारजिज्ञासाम् तथा दृष्टस्य तस्य सजीकरणादिकं च कर्तुमागमनमित्येतत्सर्वं निवेद्य विररामत इति पाठेऽर्थश्चत्यः ॥ २४ ॥

यथोक्तं ब्रह्मादिस्थानपालकत्वं ॥ ८ ॥ मातापुत्रौ दिती द्वौ ॥ ९ ॥ वर्णितेन्द्रचरितस्य प्रकृतशेषत्वमाह एष इति स एष इत्यन्वयः ॥ १० ॥ एवं प्रागुक्तरीत्या एवं भूते देशे विशालोत्पत्तिप्रकारमा
ह इक्ष्वाकोस्त्विति ॥ ११ ॥ विशालेति कृता आसीदित्यन्वयः ॥ १२ ॥ कतरोत्रवंश इति प्रश्नस्य उत्तरमाह विशालस्येत्यादि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इमां पुरीं संप्रत्यावसदित्यन्वयः
उवाच प्रांजलिर्वाक्यमितीदं बलसूदनः ॥ सर्वमेतद्यथोक्तं ते भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ विचरिष्यति भद्रं ते देव रूपस्तवात्मजाः ॥ एवं तौ निश्चयं कृत्वा
मातापुत्रौ तपोवने ॥ ९ ॥ जग्मनुस्त्रिदिवं रामकृतार्थाविति नः श्रुतम् ॥ एष देशः सकाकुत्स्थमहेंद्राध्युषितः पुरा ॥ १० ॥ दितियत्र तपःसिद्धामेवं परिच
चारसः ॥ इक्ष्वाकोस्तु नरव्याघ्रपुत्रः परमधार्मिकः ॥ ११ ॥ अलंबुषायामुत्पन्नो विशाल इति विश्रुतः ॥ तेन चासीदिह स्थाने विशालेति पुरीकृता ॥ १२ ॥
विशालस्य सुतो रामहं चंद्रो महाबलः ॥ सुचंद्र इति विख्यातो हं चंद्रादनंतरः ॥ १३ ॥ सुचंद्र तनयोरामधूमाश्व इति विश्रुतः ॥ धूमाश्व तनयश्चापि
सृजयः समपद्यत ॥ १४ ॥ सृजयस्य सुतः श्रीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ कुशाश्वः सहदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः ॥ १५ ॥ कुशाश्वस्य महातेजाः सोमद
त्तः प्रतापवान् ॥ सोमदत्तस्य पुत्रस्तु सकाकुत्स्थ इति विश्रुतः ॥ १६ ॥ तस्य पुत्रो महातेजाः संप्रत्येष पुरीमिमाम् ॥ आवसत्परमप्रख्यः सुमतिर्नाम दुर्जयः
॥ १७ ॥ इक्ष्वाकोस्तु प्रसादेन सर्वे वैशालिकानृपाः ॥ दीर्घायुषो महात्मानो वीर्यवन्तः सुधार्मिकाः ॥ १८ ॥ इहाद्य रजनीमेकां सुखं स्वप्स्यामहे वयम् ॥
श्वः प्रभाते नरश्रेष्ठजनकं द्रुमहंसि ॥ १९ ॥ सुमतिस्तु महातेजा विश्वामित्रमुपागतम् ॥ श्रुत्वा नरवरश्रेष्ठः प्रत्यागच्छन् महायशाः ॥ २० ॥ पूजां च पर
मां कृत्वा सोपाध्यायः सर्वांधवः ॥ प्रांजलिः कुशलं पृष्ट्वा विश्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ २१ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे विषयं मुने ॥ संप्राप्तो दर्शनं चैव
नास्ति धन्यतरो मम ॥ २२ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० बालकांडे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पृष्ट्वा तु कुशलं तत्र परस्परसमागमे ॥
कथां ते सुमतिर्वाक्यं व्याजहार महामुनिं ॥ १ ॥

॥ १७ ॥ वैशालिकाः विशालार्थानि वासोयेषां इत्यर्थः अनेन त्वत्समानवंशोऽयमिति सूचितम् ॥ १८ ॥ अतएवाह इहाद्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मम मत्त इत्यर्थः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्री
रामाक्षिरामेश्रीसमीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आ० बालकांडे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पृष्ट्वेति सुमतिर्नाम विशालाराजा महामुनिं विश्वामित्रं कथां ते वि
श्वामित्रेण कथ्यमानकथां ते ॥ १ ॥

गजसिंहगतीगजवद्भीरुमंदगतीसिंहवदप्रतिवृत्तगती यद्वा प्रभुत्वाद्वजगतीरामोऽन्यगतिर्लक्ष्मणः तथाशार्दूलकतीरामोऽवपभाकृतिर्लक्ष्मणः ॥ २ ॥ पद्मपत्रविशालाक्षावित्यनेन भाग्यसंपत्सू-
चिता वीरधर्मसूचकं स्वदेव्यादि ॥ ३ ॥ यदृच्छयादैववशासंपन्ननिमित्तविशेषेण यथा कथाचित्स्वेच्छयेत्यर्थो वा देवलोकाद्वा भुवं प्राप्तावतीर्णौ अमराविवस्थितौ किमर्थं किं वा प्रयोजनमुद्दि-
श्य कथं अतिमुकुमारचरणत्वात्केन प्रकारेण पद्मामिह प्राप्तौ कस्य वा सुताविति शेषः ॥ ४ ॥ भूषयंतौ स्येजसेति शेषः प्रमाणं शरीरौ नित्यादि इंगितं आंतराशयबोधकं चेष्टितं वचनगमनादितै-
स्तादृशपुरुषांतराजावात्परस्परसदृशौ ॥ ५ ॥ आदरातिशयात्पुनः पृच्छति किमर्थं चेत्यादि दुर्गमेकांतरसंबंधात् ॥ ६ ॥ यथावृत्तं न्यवेदयत् दशरथकुमारावस्मद्यत्तविघ्ननिवारणाय मदाका-
इमौ कुमारौ भद्रं ते देवतुल्यपराक्रमौ ॥ गजसिंहगतीवीरौ शार्दूलवपभोपमौ ॥ २ ॥ पद्मपत्रविशालाक्षौ खट्वतूणधनुर्धरौ ॥ अश्विनाविरूपेण समु-
पस्थितयौवनौ ॥ ३ ॥ यदृच्छयेवगांप्राप्तौ देवलोकादि वामरौ ॥ कथं पद्मामिह प्राप्तौ किमर्थं कस्य वामुने ॥ ४ ॥ भूषयंतौ विमंदेशं चंद्रसूर्याविवां व-
रम् ॥ परस्परेण सदृशौ प्रमाणे गितचेष्टितैः ॥ ५ ॥ किमर्थं च नरश्रेष्ठौ संप्राप्तौ दुर्गमे पथि ॥ वरायुधधरौ वीरौ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ६ ॥ तस्य तद्वचनं
श्रुत्वा यथावृत्तं न्यवेदयत् ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा राजा परमविस्मितः ॥ ७ ॥ अतिथी परमं प्राप्तौ पुत्रौ दशरथस्य तौ ॥ पूजयामास विधिवत्सत्कारा-
हं महाबलौ ॥ ८ ॥ ततः परमसत्कारं सुमतेः प्राप्य राघवौ ॥ उप्यतत्र निशामेकां जग्मतुर्मिथिलांततः ॥ ९ ॥ तां दृष्ट्वा मुनयः सर्वे जनकस्य पुरीं शुभाम् ॥
साधुसाध्विति शंसंतौ मिथिलां समपूजयन् ॥ १० ॥ मिथिलोपवने तत्र आश्रमं दृश्य राघवः ॥ पुराणं निर्जनं रम्यं प्रच्छन् मुनिपुंगवम् ॥ ११ ॥ इदमा-
श्रमसंकाशं किं न्विदं मुनिवर्जितम् ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् कस्यायं पूर्व आश्रमः ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वा राघवेणोक्तं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ प्रत्युवाच म-
हातेजा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ १३ ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणु तत्त्वेन राघव ॥ यस्यैतदाश्रमपदं शतं कोपान्महात्मनः ॥ १४ ॥

रणान्महोपलालनात्सिद्धाश्रमं प्राप्य तत्र विघ्नकर्तृराक्षसादीन् हत्वा पथिताटकां च हत्वा जनकदिदृक्षया एतद्देशमागताविति न्यवेदयत् ॥ ७ ॥ परमत्यंतमादरणीयौ प्राप्तावतिथीतौ पूजयामासेत्यन्व-
यः ॥ ८ ॥ सुमतेरिति पंचमी उप्यउपित्वा आर्षमेतत् ॥ ९ ॥ पूजाप्रकारः साधुसाध्विति शंसनम् ॥ १० ॥ मिथिलोपवने मिथिलासमीपवने दृश्यदृष्ट्वा पुराणमित्यादि त्रयमाश्रमविशेषणम्
॥ ११ ॥ मुनिराहित्यादाश्रमवदस्याशक्यत्वमतएवाश्रमसंकाशमाश्रमवदवभासमानं अत इदं किं नु तस्यैव विवरणं कस्यायं पूर्वः पूर्वस्य भूतः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अहल्यानुग्रहे तु कालस्मृतिजसं-
तोषे हंत इति यस्यैतदाश्रमपदं जवति महात्मनः कोपाद्यथाशतं प्राप्तशापं तत्ते कथयिष्यामीत्यन्वयः ॥ १४ ॥

दिव्यसंकाशः युज्यवाश्रमनुल्यः ॥ १५ ॥ अनेकानि वर्षपूगानि अनेकवर्षसमूहात् ॥ १६ ॥ तस्य आश्रमस्य अंतरं मुनिसंनिधानरहितं कालं शचीनतिरित्यनेन शचीतोपिसौंदर्यमहल्यायाध्वनि
तं मुनिवेषधरः गौतमवेषधरः समरूपं समास्थायोतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ १७ ॥ ऋतुकालं शास्त्रोक्तकालं अर्थिनोरत्यर्थिनः सुसमाहिते संगमोचितरूपप्रसाधनवति अति सुंदरीतिवा तेन स्याभि
लप्यदिव्यस्त्रीत्वं सूचितम् ॥ १८ ॥ सहस्राक्षं विज्ञाय ऋतुकालं प्रतीक्षते नार्थिन इति वचनात् तपसा चाश्रमवर्ति सर्वप्राणिजातस्य शंकाभावाय गौतमवेषोयमिदं इति ज्ञात्वेत्यर्थः देवराजकुतूहलात्

गौतमस्य तत्र श्रेष्ठपूर्वमासीन्महात्मनः ॥ आश्रमो दिव्यसंकाशः सुरैरपि सुपूजितः ॥ १५ ॥ स चात्र तप आतिष्ठदहल्यासहितः पुरा ॥ वर्षपूगान्यनेका
निराजपुत्रमहायशः ॥ १६ ॥ तस्यां तं विदित्वा च सहस्राक्षः शचीपतिः ॥ मुनिवेषधरो भूत्वा अहल्यामिदमब्रवीत् ॥ १७ ॥ ऋतुकालं प्रतीक्षते नार्थि
नः सुसमाहिते ॥ संगमं त्वहमिच्छामित्वया सह सुमध्यमे ॥ १८ ॥ मुनिवेषं सहस्राक्षं विज्ञाय रघुनंदन ॥ मतिचकार दुर्मेधा देवराजकुतूहलात् ॥ १९ ॥
अथाब्रवीत् सुरश्रेष्ठं कृतार्थेनांतरात्मना ॥ कृतार्थास्मि सुरश्रेष्ठगच्छ शीघ्रमिति प्रभो ॥ २० ॥ आत्मानं मां च देवेश सर्वथारक्ष गौतमात् ॥ इंद्रस्तु प्रहस
न्वाक्यमहल्यामिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ मुश्रोणि परितुष्टोऽस्मि गमिष्यामि यथागतम् ॥ एवं संगम्य तु तदानि श्वक्रामोद जाततः ॥ २२ ॥ स संभ्रमात् त्वरन्
रामशंकितो गौतमं प्रति ॥ गौतमं सददर्शाय प्रविशंतं महामुनिं ॥ २३ ॥ देवदानवदुर्धर्पतपोबलसमन्वितम् ॥ तीर्थोदकपरिक्लिन्नं दीप्यमानमिवान
लम् ॥ २४ ॥ गृहीतसमिधं तत्र सकुशं मुनिपुंगवम् ॥ दृष्ट्वा सुरपतिस्त्वस्तो विपण्णवदनो भवत् ॥ २५ ॥ अथ दृष्ट्वा सहस्राक्षं मुनिवेषधरं मुनिः ॥ दुर्दत्तं वृ
त्तसंपन्नो रोषाद्वचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥ मम रूपं समास्थाय कृतवानसि दुर्मते ॥ अकर्तव्यमिदं यस्माद्विफलत्वं भविष्यति ॥ २७ ॥

मामज्जिलपतीतिकौतुकात् दिव्यरतिकौतुकाच्चेत्यर्थः दुर्मेधा अहल्यातेन सहस्रत्यर्थं मतिचकारेत्यन्वयः ॥ १९ ॥ कृतार्थात्तादृशदिव्यपुरुषलाभात्प्राप्ततपःफला ॥ २० ॥ शीघ्रगमने हेतुर्मम अह
ल्याया आत्मन इंद्रस्य च शापतोरक्षणं तदाह आत्मानमित्यादि प्रसहन्निति विशिष्टस्त्रीचरितेन प्रहासः रक्षणस्य दुर्लभत्वाद्वा गौतमतपोभंगस्य स्वेष्टस्य करणेन अयिमशापादिभयमल्पमिति वा
॥ २१ ॥ संगम्य अहल्यायासहेति शेषः ॥ २२ ॥ स इंद्रः संभ्रमात् गौतमजयात् त्वरन् निश्चक्रामेत्यन्वयः निर्गमसमये गौतमं प्रति तदागमनं प्रति शंकितश्चासीदिति शेषः अथ निष्क्रमणसमनंतरमेव
॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ समगौतमस्य कृतवानसि मद्रार्याभोगरूपमकार्यं तस्मात् विफलः विगतवृषणः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ शापस्वरूपं वातभक्षेत्यादि तप्यंतीस्वरूपाकार्यं स्मरणेन पीडिता पुराणादिप्रसिद्धशिलारूपप्राप्तिशापस्तुकल्यांतरीण इति विरोधः अत्र शिलारूपत्वे तात्पर्यं कल्पने वातभक्षे
त्यनेन विरोधः स्पष्ट एवेति केचित् वस्तुनस्तु अदृश्येत्यस्य स्वरूपेणादृश्या शिलाप्रतिमा रूपेण सर्वदृश्येत्यर्थः न च तावता चैतन्यहानिरिति क्षुधादिपीडास्यो देवत्वतो वातभक्षा तदतिरिक्ता हाराभावा
च्च निराहारा तप्यंतीस्वकर्मणेति शेषः तादृश्यपि भस्मशायिनी न तु स्थिता इति न कश्चिद्विरोधः इन्द्रशापोऽप्युपलक्षणमत्र अनंतं भगवतः शापस्य तदुक्तं पाप्मे शापदग्धापुरा भर्त्रा मशकापराधतः
अहल्याख्याशिलाजज्ञेशतलिङ्गकृतः स्वराडिति शिलातत्प्राप्तिमाकारा शतशब्दो न न वाचीलिङ्गशब्देन भगाकारं चिह्नम् स्वराडिन्द्रः ॥ ३० ॥ शापांतमाह यदेति घोरमित्यनेन मुनिराहित्यसूच

गौतमेनैव मुक्तस्य सुरोपेण महात्मना ॥ पेततुर्दण्डो भूमौ सहस्राक्षस्य तत्क्षणात् ॥ २८ ॥ तथा शस्वाच वै शक्रं भार्यामपि च शप्तवान् ॥ इह वर्षसहस्रा
णि बहूनि निवसिष्यसि ॥ २९ ॥ वातभक्षानिराहारात् तप्यंती भस्मशायिनी ॥ अदृश्या सर्वभूतानामाश्रमेऽस्मिन् वसिष्यसि ॥ ३० ॥ यदा त्वेतद्वनं घो
रं रामो दशरथात्मजः ॥ आगमिष्यति दुर्धर्षस्तदा पूता भविष्यसि ॥ ३१ ॥ तस्यातिथ्येन दुर्दत्ते लोभमोहविवर्जिता ॥ मत्सकाशं मुदा युक्तास्वंपुर्धार
यिष्यसि ॥ ३२ ॥ एवमुक्त्वा महातेजा गौतमोऽदुष्टचारिणीं ॥ इममाश्रममुत्सृज्य सिद्धचारणसेविते ॥ ३३ ॥ हिमवच्छिखरे रम्ये तपस्तेपे महातपाः ॥ ३४ ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणवाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अफलस्तु ततः शक्रो देवानग्निपुरो
गमान् ॥ अब्रवीच्च स्तनयनः सिद्धगंधर्वचारणान् ॥ १ ॥ कुर्वता तपसो विघ्नं गौतमस्य महात्मनः ॥ क्रोधमुत्पाद्य हिमयासुरकार्यमिदं कृतम् ॥ २ ॥

नम रामो यदा आगमिष्यति तदा आगमनकाले जायमानचरणविन्यासेना नायासतस्तत्पादस्पर्शात्पूताव्यभिचारकृतपापनाशेन पवित्रा भविष्यसि पावित्र्येण च तपस्विनां दृश्या भविष्यसि ॥ ३१ ॥
ततो मत्सकाशं मत्सानि ध्येयं प्राप्तास्वंपुः पूर्ववत् सर्वदृश्यं भस्मना नावतंधारयिष्यसि प्राप्स्यसीत्यर्थः इतरत् स्पष्टम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कतककारस्तु यदा त्वित्यादिशापांतप्रतिपादकं स्वंपुर्धारयि
ष्यसीत्यंतश्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमित्याह एवमुक्तेत्यादिसार्धश्लोकस्तु प्रामाणिक एव एवं च द्वात्रिंशत्श्लोका एवात्रेत्याहुः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदि
काव्ये वालकांडे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ धर्मधुरंधरस्यापि शक्रस्याधर्मप्रवृत्तौ बीजं दर्शयितुमाह अफल इति अवर्णन इत्यर्थः त्रस्तेति त्रासेन स्वकारणं दैन्यं व्य
ज्यते ॥ १ ॥ सुरकार्यमिति अन्यथा श्रुतपसासकलदेवस्थानापहारस्तेन कृतः स्यादिति भावः ॥ २ ॥

अमृतोपमं यथा भवति तथा संजया हेत्यन्वयः पूर्वदेवेषु मंथनसहायनया स्थितोऽपि विषपानानंतरं तत्सीदधानां स्यद्धा जगामा मृतकुंडमिति शेषः ॥ २६ ॥ मंथानः पर्वतोत्तमो मंदरः ॥ २७ ॥ २८ ॥
 कामठकाच्छपम् ॥ २९ ॥ शिष्ये स्थितवान् जलेशय इत्यादौ स्थित्यर्थस्य शोतेर्दर्शनात् ॥ ३० ॥ मंथपुरुषोत्तमः अनेन शक्तिवैचित्र्यं प्रकटीकृतम् ॥ ३१ ॥ धन्वंतरिरुदतिष्ठदित्यन्वयः अप्स
 रा इत्यार्ष उदतिष्ठन्नित्यनुकर्षः ॥ ३२ ॥ अप्सुक्षीररूपासु तस्मात्क्षीरोदसारभूतादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ षष्टिः कोट्यः षष्टिकोटिसंख्याः प्रधाना अप्सरसामभवन् अपरिमितपरिचारिकोपेताः

हालाहलं विषं घोरं संजग्राहामृतोपमम् ॥ देवान्विस्तृत्य देवेशो जगाम भगवान्हरः ॥ २६ ॥ ततो देवासुराः सर्वे मंथूरधुनंदन ॥ प्रविवेशाथ पातालं मं
 थानः पर्वतोत्तमः ॥ २७ ॥ ततो देवाः सगंधर्वास्तुष्टुवर्मधुमूदनम् ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानां विशेषेण दिवौकसाम् ॥ २८ ॥ पालयास्मान्महाबाहो गिरिमुद्ध
 तुर्महसि ॥ इति श्रुत्वा तृष्णीकेशः कामठरूपमास्थितः ॥ २९ ॥ पर्वतं पृष्ठतः कृत्वा शिष्ये तत्रोदधौ हरिः ॥ पर्वताग्रंतुलोकात्माहस्तेनाक्रम्य केशवः ॥ ३० ॥
 देवानां मध्यतः स्थित्वा मंथपुरुषोत्तमः ॥ अथ वर्षसहस्रेण आयुर्वेदमयः पुमान् ॥ ३१ ॥ उदतिष्ठत्सु धर्मात्मा स दंडः सकमंडलुः ॥ अथ धन्वंतरिर्नाम अ
 प्सराश्च सुवर्चसः ॥ ३२ ॥ अप्सु निर्मथनादेव रसात् तस्माद्हरस्त्रियः ॥ उत्पेतुर्मनुजश्चेष्टतस्मादप्सरसोऽभवन् ॥ ३३ ॥ षष्टिः कोट्यो भवंस्तासामप्सरा
 णां सुवर्चसाम् ॥ असंख्यं वास्तुकाकुत्स्ययास्तासां परिचारिकाः ॥ ३४ ॥ न ताः स्म प्रतिगृह्णन्ति सर्वे ते देवदानवाः ॥ अप्रतिग्रहणा देवता वै साधारणाः
 स्मृताः ॥ ३५ ॥ वरुणस्य ततः कन्या वारुणीरधुनंदन ॥ उत्पपात महाभागामार्गमाणा परिग्रहम् ॥ ३६ ॥ दितेः पुत्रानतां रामजगृद्वरुणात्मजाम् ॥
 अदितेस्तु मुतावीरजगृदुस्तामनिदिताम् ॥ ३७ ॥ असुरास्तेन दैतेयाः सुरास्तेनादितेः सुताः ॥ लृष्टाः प्रमुदिताश्चासन् वारुणीग्रहणात्सुराः ॥ ३८ ॥ उच्चैः
 श्रवाहयश्चेष्टो मणिरत्नचक्रौस्तुभम् ॥ उदतिष्ठन्नरश्चेष्टतथैवानृतमुत्तमम् ॥ ३९ ॥

षष्टिकोट्यप्सरसो जाता इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ताः उक्ता अप्सरसः न प्रतिगृह्णन्ति ममैवेमानान्यस्येति नांगीकुर्वन्ति सर्वदेवादानवाश्चेत्यर्थः तासां विशिष्यपत्यनिच्छयैव संमुग्धाकारतया स्थितत्वात्तासां
 विशिष्यप्रतिग्रहाभावः अतएव तासां साधारण्यम् ॥ ३५ ॥ वारुणीसुराधिदेवता परिग्रहं केनचिदसाधारण्येनांगीकारम् ॥ ३६ ॥ अदिति सुतांगीकारे हेतुरनिदितामिति निषेधशास्त्रंतुमानुषवि
 पयं शान्ते देवतानामधिकारात् ॥ ३७ ॥ असुराः सुरापरिग्रहं हि त्याज्यं सुराः सुरापरिग्रहसत्त्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

तस्य अमृतस्य कृतेष्वहणनिमित्तम् ॥ ४० ॥ कलहप्रवृत्त्यनंतरमसुराराक्षसैः सह एकतामगमन् बलसिन्धुर्धर्मतिशेषः वीरेतिसंबुद्धिः परमितिकचित्पाठः ॥ ४१ ॥ सर्वपरस्परप्रहारेण देवासुरा-
त्मकम् अयंगतं अयंगतम् तदा देवराक्षसैरेकत्वेन बलवच्चान्माहरन्ति तिवुद्ध्यामोहिनीकाममोहजननीमायां मायातनुं आस्थाय तूर्णशीघ्रं अमृतमहरत् ॥ ४२ ॥ गताभिमुखमिति संधिरार्पः
येसुरा अमुरावा मायास्य गृहीतामृतं विष्णुं अमृतजिघृक्षया अभिमुखंगताः प्राप्ताः ते सर्वे मूर्त्यंतरास्थानेन प्रभविष्णुना विष्णुना युद्धे संपिष्टाः ॥ ४३ ॥ दिनेः पुत्रान्निजघ्निरे धार्मिकत्वात् विष्णुनुग्र-
हाच्च दैत्यादित्ययोः सुरासुरवर्गयोः ॥ ४४ ॥ तृथ्यैराज्यमित्यनंतरं योज्यः राज्यममृतं च प्राप्येत्यर्थः अत्र ममंथुरमितौ जस इति श्लोकानंतरम् अथ वर्षेत्यादि आयुर्वेदमयः पुमानित्यंतत्र यो दश
अथ तस्य कृते राममहानासीत्कुलक्षयः ॥ अदितेस्तु ततः पुत्रादिति पुत्रानयोधयन् ॥ ४० ॥ एकतामगमन् सर्वे असुराराक्षसैः सह ॥ युद्धमासीन्महाघो-
रं वीरचैलोक्यमोहनम् ॥ ४१ ॥ यदाक्षयंगतं सर्वतदा विष्णुर्महाबलः ॥ अमृतं सोहरत्तूर्णमायामास्थाय मोहिनीम् ॥ ४२ ॥ ये गताभिमुखं विष्णुम-
क्षरं पुरुषोत्तमम् ॥ संपिष्टास्ते तदा युद्धे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ४३ ॥ अदितेरात्मजा वीरादितेः पुत्रान्निजघ्निरे ॥ अस्मिन्घोरे महायुद्धे दैत्यादित्ययो-
र्भ्रंशम् ॥ ४४ ॥ निहत्यदिति पुत्रां सुराज्यं प्राप्य पुरंदरः ॥ शशासमुदितो लोकान्सर्पिसंघान्सचारणान् ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकी-
य आदिकाव्ये बालकांडे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हते पुते पुपुत्रे पुदितिः परमदुःखिता ॥ मारीचं कश्यपं नाम भर्तारमिदम-
ब्रवीत् ॥ १ ॥ हतपुत्रास्मि भगवंस्तव पुत्रैर्महात्मभिः ॥ शक्रहंतारमिच्छामि पुत्रं दीर्घतर्पाजितम् ॥ २ ॥ साहंत पश्वरिष्यामि गर्भमेदातुमर्हसि ॥ ईश्व-
रं शक्रहंतारं त्वमनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कश्यपस्तदा ॥ प्रत्युवाच महातेजादिति परमदुःखिताम् ॥ ४ ॥ एवं भवतु भद्रं तेशु चि-
र्भवतपोधने ॥ जनयिष्यसि पुत्रं त्वं शक्रहंतारमाहवे ॥ ५ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु शुचिर्यदि भविष्यसि ॥ पुत्रं चैलोक्यहंतारं मत्तस्त्वं जनयिष्यसि ॥ ६ ॥
श्लोकाः प्रक्षिप्ता इति बहवः अमृतदानराहुशिरश्छेदाद्यवर्णनवत्हालाहलोत्पत्त्याद्यवर्णनमितितदाशयः ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये
बालकांडे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कितत इत्यत्राह हतेष्वित्यादि मारीचं मरीचेरपत्यम् ॥ १ ॥ दीर्घेण तपसा अर्जितम् ॥ २ ॥ ईश्वरं चैलोक्यनाथम् ईदृशमिति
पाठांतरम् तत्र ईदृशमित्यस्यैव विवरणं शक्रहंतारमिति ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुचिर्भव पुत्रोत्पत्तियावदिति शेषः ॥ ५ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे त्विति जनयिष्यसीत्यनेनान्वयः शुचिर्यदि भविष्यसीति वत्सरसहस्र-
मपीति शेषः चैलोक्यहंतारं तदधिपशक्रहंतारम् ॥ ६ ॥

पाणिनासंममार्ज तादृशपुत्रप्रतिबंधहेतुपापक्षयार्थमिति शेषः अथ तामालभ्यस्पृष्ट्वा स्वस्ति गर्भं भद्रं तवास्तु इत्युक्त्वा सकश्यपस्तपसे यया वित्यन्वयः ॥ ७ ॥ कुशप्लवं विशालाख्यं पूर्वदेशस्थतपो
वनम् ॥ ८ ॥ गुणसंपदाशुश्रूषोपयोगिगुणसंपदा ॥ ९ ॥ तामेव गुणसंपदमाह अग्निमित्यादि ॥ १० ॥ पुत्रत्वाद्वात्रसंवाहनादि सर्वेषु कालेषु तस्या अशुचित्वप्रतीक्षयेति भावः ननु तद्धंतु पुत्रप्रे
सादितिः कथं तत्परिचर्याङ्गीकार इति चेद्देवमाययैवेति गृहाण ॥ ११ ॥ दशोने दशभिर्न्यूने ॥ १२ ॥ १३ ॥ हे पुत्रयं पुत्रं अहं त्वत्कृते त्वन्नाशार्थं याचितवती तं तव जयोत्सुकं आधास्ये विगतवैरं भा
तृत्वे हवंतमे व करिष्ये इत्यन्वयः त्रैलोक्यविजयं भ्रातृकृतम् सह तेन भ्रात्रा सह ॥ १४ ॥ १५ ॥ दिनेश्वरे सूर्ये मध्यं प्राप्ते सति शय्यायां शीर्षस्थाने पादौ कृत्वा दितिर्निद्रया अपहृता गृहीतेत्यर्थः अने
एव मुक्तामहातेजाः पाणिनासंममार्जताम् ॥ तामालभ्य ततः स्वस्ति इत्युक्त्वा तपसे ययौ ॥ ७ ॥ गते तस्मिन्नरश्रेष्ठ दितिः परमं हर्षिता ॥ कुशप्लवं समा
साधतपस्तेपमुदारुणम् ॥ ८ ॥ तपस्तस्यां हि कुर्वत्यां परिचर्या च कारह ॥ सहस्राक्षो नरश्रेष्ठ परया गुणसंपदा ॥ ९ ॥ अग्निं कुशान्काष्ठमपःफलं मूलं तथैव
च ॥ न्यवेदयत्सहस्राक्षो यच्चान्यदपिकांक्षितम् ॥ १० ॥ गात्रसंवाहनैश्चैव श्रमापनयनैस्तथा ॥ शक्रः सर्वेषु कालेषु दितिं परिचचारह ॥ ११ ॥ पूर्णं व
र्षं सहस्रे सादशो नरघुनंदन ॥ दितिः परमसंदृष्टा सहस्राक्षमथाब्रवीत् ॥ १२ ॥ तपश्चरं त्यावर्षाणि दशवीर्यवतां वर ॥ अवशिष्टानि भद्रं ते भ्रातरं द्र
क्ष्यसे ततः ॥ १३ ॥ यमहं त्वत्कृतं पुत्रं तमाधास्ये जयोत्सुकम् ॥ त्रैलोक्यविजयं पुत्रसहभोक्ष्यसि विज्वरः ॥ १४ ॥ याचितेन सुरश्रेष्ठ पित्रा तव महात्म
ना ॥ वरो वर्षं सहस्रांतिममदत्तः सुतं प्रति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा च दितिस्तत्र प्राप्ते मध्यं दिनेश्वरे ॥ निद्रया पहृता देवी पादौ कृत्वा थशीर्षतः ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा ता
मशुचिं शक्रः पादयोः कृतमूर्धजाम् ॥ शिरस्थाने कृतौ पादौ जहास च मुमोद च ॥ १७ ॥ तस्याः शरीरविवरं प्रविवेश पुरंदरः ॥ गर्भं च समधाराम चिच्छे
दपरमात्मवान् ॥ १८ ॥

नदिवा स्वापरूपपापेन शय्यापादस्थाने मस्तककरणेन चाशुचित्वं सूचितम् केचित्तु उपविष्टाया एव प्रकृत
या पादपर्यंतं शिरःसंबन्धेन शीर्षपादसंबन्धः तेन ब्राह्मणस्य द्रस्पर्श इव शिरसः पादस्पर्शे अशुचित्वं सूचितम् तपसि स्थितायाः शय्यासंबन्धाभावेन पूर्वव्याख्याया अयुक्तत्वादित्याहुः परेतु भूशयने
पि वक्षिणपूर्वदिशोः शिरःस्थापनयोग्यतायाः स्मृतिपूर्के स्तं गरीत्येन शयनस्याशुचित्वसूचकत्वमस्येवेत्याहुः ॥ १६ ॥ पादयोः तत्स्थापनदेशे कृतमूर्धजाम् मूर्धजसंबन्धे मूर्धसंबन्धोपि जात एव
अत एवाशुचिम् तथा शिरस्थाने तया पादौ कृतावतस्तामशुचिदृष्टे यर्थः अत्रैकैवोभयलाभे उभयोपादानं स्पष्टार्थम् वस्तुतो वक्रग्रीवतया वक्रपादतया वा शयने परस्परस्थानव्यत्ययाभावेन त
या अशुचित्वमित्यत्यंताशुचित्वप्रतिपादनायोभयोपादानमिति बाध्यम् मुमोद प्राप्तच्छिद्रत्वादिति भावः मोदवशादेव जहास च ॥ १७ ॥ शरीरविवरं योनिविवरम् आत्मवान्सावधानः ॥ १८ ॥

शतपर्वणाशतकोटिना अवुध्यतजिद्यमानगर्भस्यरोदनशब्देनेत्यर्थः ॥ ११ ॥ २० ॥ नहंतव्यमिति विभागेपिप्राणवियोजनंमाकुर्वित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तदंतरंछिद्रम् आहवेशकस्यममहं
नारंअंकरच्छेदनन्यायेनाजिदम् तन्मेअपराधकर्मत्वंक्षंनुमर्हसि पूर्वतर्नीसेवांस्पृश्वेतिशेषः ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपट्ट
चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सप्तधात्विति दुराधर्षन्यायोपायेनजेतृत्वादित्याशयः ॥ १ ॥ ममापराधात्अशुचित्वरूपात् ॥ २ ॥ गर्भविपर्ययेगर्भविपत्तौयच्चयारुतंक

भिद्यमानस्तोगर्भोवज्जेणशतपर्वणा ॥ रुरोदसुस्वरंरामततोदितिरबुध्यत ॥ ११ ॥ मारुदोमारुदश्चेतिगर्भशक्रोऽभ्यभाषत ॥ विभेदचमहातेजारु
दंतमपिवासवः ॥ २० ॥ नहंतव्यंनहंतव्यमित्येवदितिरब्रवीत् ॥ निष्पपातततःशक्रोमातुर्वचनगौरवात् ॥ २१ ॥ प्रांजलिर्वजसहितोदितिंशक्रोभ्य
भाषत ॥ अशुचिर्देविमुत्तासिपादयोःकृतमूर्धजा ॥ २२ ॥ तदंतरमहंलब्ध्वाशक्रहंतारमाहवे ॥ अभिदंसप्तधादेवितन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि ॥ २३ ॥ ॥ इ
त्यर्पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपट्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सप्तधातुरुतेगर्भेदितिःपरमदुःखिता ॥ सहस्रा
क्षंदुराधर्षवाक्यंसानुनयाब्रवीत् ॥ १ ॥ ममापराधाद्गर्भोयंसप्तधाशकलीकृतः ॥ नापराधोहिदेवेशतवात्रबलसूदन ॥ २ ॥ प्रियंत्वत्कृतमिच्छामिम
मगर्भविपर्यये ॥ मरुतांसप्तसप्तानांस्थानपालाभवंतुते ॥ ३ ॥ वातस्कंधाइमेसप्तचरंतुदिविपुत्रक ॥ मारुताइतिविख्यातादिव्यरूपाममात्मजाः ॥ ४ ॥
ब्रह्मलोकंचरत्वेकइंद्रलोकंतथापरः ॥ दिव्यवायुरितिरुष्यातस्तृतीयोपिमहायशाः ॥ ५ ॥ चत्वारस्तुसुरश्रेष्ठदिशोवैतवशासनात् ॥ संचरिष्यंतिभद्रंते
कालेनहिममात्मजाः ॥ ६ ॥ त्वत्कृतेनैवनाम्नावैमारुताइतिविश्रुताः ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वासहस्राक्षःपुरंदरः ॥ ७ ॥

मंतत्तवचममचयथाप्रियंभवतितथाइच्छामि तत्प्रकारमाह मरुतामिति सप्तानांमरुतांवातस्थानविशेषाणांसप्तइमेतेत्वदधीनाः स्थानपालालोकरक्षिणोभवंत्वित्यन्वयः ॥ ३ ॥ तदर्थमेवहेपु
त्रकमारुताइतिनाम्नाप्रसिद्धाःदिव्यरूपाममपुत्राःयेइमेवातस्कंधाइतिसप्तप्रसिद्धास्तेषुचरंत्वित्यन्वयः ॥ ४ ॥ एकइति एकोगणइत्यर्थः प्रथमंसप्तधाविभज्यपुनरेकशःसप्तधाकरणमित्यस्या
यंस्यपुराणांतरेस्पष्टमुक्तत्वादिहापिबिभेदचमहातेजारुदंतमपीत्यादिनाव्यनितत्वाच्चेतिबोध्यम् एवमपरइत्याद्यपिव्याख्येयम् इंद्रलोकमिति रुद्रलोकमितिप्रचुरःपाठः दिव्यवायुःदिविअंतरि
क्षेभवइत्यर्थः ॥ ५ ॥ दिशःपूर्वादिमहादिशः ॥ ६ ॥ त्वत्कृतेनमारुदोमारुदइतिवचनमूलेन ॥ ७ ॥

अपिवत् अगस्त्यः समुद्रजलमिव योगशक्तयेति भावः परमाद्भुततद्वत्तल्लोकस्येति शेषः ॥ ३६ ॥ पूजयन्ति स्तोत्रादिनैति शेषः अनुनयनीति पाठे शैलराजदुहितुः कथमन्यदुहितृत्वमिति विमति
 वारणाचगंगानुनयः ॥ ३७ ॥ तृष्टः गंगायाः स्वदुहितृत्वप्रापणात् तस्मात्पुनः पीताम्पुनरसृजत्तस्मादित्यर्थः ॥ ३८ ॥ सागरं सगरमुत्तरत्वात्संप्राप्ता तत्पूरणायैति शेषः क्षारत्वं तु तस्यागस्त्येन पानोत्तर
 मित्यन्यत्र स्फुटम् ॥ ३९ ॥ तस्य कर्मणः सिद्ध्यर्थं भगीरथस्य स्ववंशोद्धारकर्मणः प्रयत्नतः प्रागुक्तयत्नैः ॥ ४० ॥ भस्मसात्कृतान्कपिलकोपाग्निना भस्मभावं प्राप्ताम् ॥ ४१ ॥ प्लावयत्सेचयति स्म
 अपिवत्तु जलं सर्वं गंगायाः परमाद्भुतम् ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः ऋषयश्च सुविस्मिताः ॥ ३६ ॥ पूजयन्ति महात्मानं जङ्घुं पुरुषसत्तमम् ॥ गंगां चापिनयं
 ति स्मदुहितृत्वे महात्मनः ॥ ३७ ॥ ततस्तुष्टो महातेजाः श्रोत्राभ्यामसृजस्य भुः ॥ तस्माज्जङ्घुसुता गंगा प्रोच्यते जाह्नवीति च ॥ ३८ ॥ जगाम च पुनर्गं
 गां भगीरथरथानुगा ॥ सागरं चापि संप्राप्ता सा सरित्पवरा तदा ॥ ३९ ॥ रसातलमुपागच्छत्सिद्ध्यर्थं तस्य कर्मणः ॥ भगीरथोऽपिराजर्षिर्गंगामादाय
 यत्नतः ॥ ४० ॥ पितामहान् भस्मकृतानपश्यद्गतचेतनः ॥ अथ तद्भस्मनां राशिं गंगासलिलमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ प्लावयत्पूतपाप्मानः स्वर्गं प्राप्ता रघूत्तम
 ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सगत्वा सागरं राजा गं
 यानुगतस्तदा ॥ प्रविवेश तलं भूमेर्यत्र ते भस्मसात्कृताः ॥ १ ॥ भस्मन्यथापुते राम गंगायाः सलिलेन वै ॥ सर्वलोकप्रभुर्ब्रह्मराजानमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥
 तारितानरशार्दूलदिवं याताश्च देववत् ॥ पृष्टिः पुत्रसहस्राणि सगरस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ सागरस्य जलं लोके यावत्स्थास्यति पार्थिव ॥ सगरस्यात्मजाः
 सर्वे दिवि स्थास्यन्ति देववत् ॥ ४ ॥ इयं च दुहिता ज्येष्ठा तव गंगा भविष्यति ॥ त्वत्कृतेन च नाम्ना त्वल्लोके स्थास्यति विश्रुता ॥ ५ ॥ गंगा त्रिपथगानामदि
 व्याभागीरथीति च ॥ त्रीन्पथोऽभावयन्तीति तस्मा त्रिपथगारमृता ॥ ६ ॥

अतएव पूतपाप्मानः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा० आदिकाव्ये बालकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उक्तमेव विस्तरेणाह सगत्वेति भस्म
 सात्कृताः कात्स्न्येन जस्मकृताः भूमेस्तलं पातालम् ॥ १ ॥ २ ॥ तारिताः प्रेतत्वात् देववत्स्वर्गं प्राप्ताश्च अनेन प्रेतत्वविमुक्तिस्वर्गप्राप्ती भस्मनोऽपि गंगास्पर्शस्य फलं किमुता स्थिपुद्गलादेरित्युक्तम् ॥ ३ ॥
 यावत्सागरस्य जलं स्थास्यति तावद्वि विस्थास्यन्तीत्यर्थः तन्निमित्तमपि तया गंगया तत्त्वात् तस्य सागरस्य पूरणमिति भावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्कृतनामादिविश्रुतत्वमेव दर्शयति गंगेत्यादि त्रिपथगेति ना
 श्रोऽन्वर्थत्वं दर्शयति त्रीनित्यादि अनेन कथं गंगा त्रिपथगेत्यस्य उत्तरं संदत्तम् ॥ ६ ॥

कुरुष्वेति गंगाजलसेकतो जातप्रायश्चित्तत्वात्सलिलदानयोग्यतासंपत्तेः प्रतिज्ञांगंगासलिलप्रदानेनसागरांस्तारयेइत्येवंरूपांगरुत्तुपदिष्टाम् अपवर्जयसमाप्तांकुर्वित्यर्थः ॥ ७ ॥ पूर्वकेण
सगरेण एष-गंगालात्तद्रूपः पूर्वकेणेतिकप्रत्ययेनएवैवकुत्साद्योत्यते ॥ ८ ॥ गंगानेतुंमूलोकंप्रापयितुंप्रार्थयताप्रतिज्ञानअपवर्जितानफलपर्यवसायिनीकृता ॥ ९ ॥ मत्तुल्येति ब्रह्मनुल्येत्यर्थः
॥ १० ॥ गंगानेतुंप्रार्थयतासांगंगानेतुंनशक्तितेत्यर्थः यत्तुगंगामानेतुंनशक्तितानविचारिताप्रतिज्ञेशेषः चिताविषयमपिनप्रापितेत्यर्थइतितत्प्राथयतेतिपदस्वरसविरोधाच्चित्यम् ॥ ११ ॥ सम
त्रिकांतानिस्तीर्णा परमसंमतेपरममुक्तृष्टं चतत्संमतम् सर्वलोकसंमतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ धर्मस्यायतनंधर्मप्राप्यस्थानम् ॥ महद्ब्रह्मलोकरूपम् ॥ १३ ॥ यथास्याब्रह्मलोकप्रापकत्वंतदाह स्त्रा
पितामहानांसर्वेषांत्वमत्रमनुजाधिप ॥ कुरुष्वसलिलंराजप्रतिज्ञामपवर्जय ॥ ७ ॥ पूर्वकेणहितेराजस्तेनातियशसातदा ॥ धर्मिणांप्रवरेणाथ
नैवप्राप्तोमतोरथः ॥ ८ ॥ तथैवांशुमतावत्सलोकेऽप्रतिमतेजसा ॥ गंगांप्रार्थयतानेतुंप्रतिज्ञानापवर्जिता ॥ ९ ॥ राजर्षिणागुणवतामहर्षिसमते
जसा ॥ मत्तुल्यतपसाचैवक्षत्रधर्मस्थितेनच ॥ १० ॥ दिलीपेनमहाभागतवपित्रातितेजसा ॥ पुनर्नशक्तितानेतुंगंगांप्रार्थयतानघ ॥ ११ ॥ सात्व
यासमतिक्रांताप्रतिज्ञापुरुषर्षभ ॥ प्राप्तोसिपरमंलोकेयशःपरमसंमतम् ॥ १२ ॥ तच्चगंगावतरणंत्वयाकृतमरिंदम ॥ अनेनचभवान्प्राप्तोधर्मस्या
यतनंमहत् ॥ १३ ॥ प्लावयस्वत्वमात्मानंनरोत्तमसदोचिते ॥ ससिलेपुरुषश्रेष्ठशुचिःपुण्यफलोभव ॥ १४ ॥ पितामहानांसर्वेषांकुरुष्वसलिलक्रि
याम् ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिस्वलोकंगम्यतांनृप ॥ १५ ॥ इत्येवमुक्त्वादेवेशःसर्वलोकपितामहः ॥ यथागतंतथागच्छदेवलोकंमहायशः ॥ १६ ॥
भर्गोरथस्तुराजर्षिःकृत्वासलिलमुत्तमम् ॥ यथाक्रमंयथान्यायंसागराणांमहायशः ॥ १७ ॥ कृतोदकःशुचीराजास्वपुरंप्रविवेशह ॥ सन्मृद्धार्योनर
श्रेष्ठस्वराज्यंप्रशशासह ॥ १८ ॥

वयस्वेति आत्मानंस्वदेहम् सदोचितेसिंहकंकटमध्येपिस्नानादिव्यवहारोचिते भूप्रवहनदीनामेवतत्कालेभौमत्वमूलरजःसंबंधात्स्नानाद्यनर्हत्वम् पुण्यफलइतिमत्वर्थीयाजंतोबहुव्रीहिर्वा अ
नेनस्नानमात्रेणगंगाब्रह्मलोकप्राप्तिकरीतिसूचितम् ॥ १४ ॥ सागराणांजातप्रायश्चित्तत्वसंदेहापनुत्तयेगंगाजलसंबंधस्यसर्वपापप्रायश्चित्तत्वबोधनायचपुनस्तेषांसलिलंकार्यमित्याह पिताम
हानामित्यादि स्वलोकंब्रह्मलोकम् गम्यताम् कृतोदकक्रियेणस्वपुरमितिशेषः अयंनियोगोराजधर्मपरिपालनाय ॥ १५ ॥ यथाआगतमितिच्छेदः देवलोकंब्रह्मलोकम् ॥ १६ ॥ यथाक्रमं
ज्येष्ठक्रमेण यथान्यायंस्थल्युक्तक्रमेण उत्तमंउत्तमलोकप्रापकम् ॥ १७ ॥ कृतोदकइति अन्येषामपीतिशेषः ॥ १८ ॥

नष्टशोकः नष्टद्विभोगजशोकः विगतज्वरः कथमस्मत्पालनं न विप्यतीति विगतचितः ॥ १९ ॥ उपसंहरति एष इति स्वस्तिभद्रयोः तत्कीत्यादरसूचनार्थं ग्रहणम् ॥ २० ॥ आख्यानश्रवण
फलमाह धन्यमित्यादि ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥

प्रमुमोदचलोकस्तं वृषमासाधराघव ॥ नष्टशोकः समृद्धार्थो बभूव विगतज्वरः ॥ १९ ॥ एष ते राम गंगाया विस्तरोऽभिहितो मया ॥ स्वस्ति प्राप्नुहि भद्रं ते
संध्याकालोतिवर्तते ॥ २० ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं पुण्यं स्वर्ग्यं मयापि च ॥ यः श्रावयति विप्रेषु क्षत्रियेष्वितरेषु च ॥ २१ ॥ प्रीयंते पितरस्तस्य प्रीयंते देव
तानि च ॥ इदमाख्यानमायुष्यं गंगावतरणं शुभम् ॥ २२ ॥ यः शृणोति च काकुत्स्थसर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ सर्वपापाः प्रणश्यन्ति आयुः कीर्तिश्च वर्ध
ते ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा राघवः
सहलक्ष्मणः ॥ विस्मयं परमं गत्वा विश्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन्कथितं परमं त्वया ॥ गंगावतरणं पुण्यं सागरस्यापि पूरणम् ॥ २ ॥
क्षणभूतेवनौरात्रिः संवत्सेयं परंतप ॥ इमां चिंतयतः सर्वां निखिलेन कथां तव ॥ ३ ॥ तस्य सा शर्वरी सर्वाममसौ मित्रिणा सह ॥ जगाम चिंतयानस्य वि
श्वामित्रकथां शुभाम् ॥ ४ ॥ ततः प्रभाते विमले विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ उवाच राघवो वाक्यं कृताङ्गिकमरिंदमः ॥ ५ ॥ गता भगवती रात्रिः श्रोतव्यं प
रमाद्भुतम् ॥ त राम सरितां श्रेष्ठां पुण्यां त्रिपथगां नदीम् ॥ ६ ॥ नौरैषा हि सुखास्तीर्णाः कृपीणां पुण्यकर्मणाम् ॥ भगवंतमिह प्राप्तं ज्ञात्वा त्वरितमागता
॥ ७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य महात्मनः ॥ संतारं कारयामास सर्पिंसंघस्य कौशिकः ॥ ८ ॥ उत्तरं तीरमासाद्य संपूज्य पि गणंततः ॥ गंगाकूले निवि
ष्टास्तं विशालां ददृशुः पुरीम् ॥ ९ ॥ ततो मुनिवरस्तूर्णं जगाम सह राघवः ॥ विशालां नगरीं रम्यां दिव्यां स्वर्गोपमां तदा ॥ १० ॥

अब्रवीत् राघव्यं ते इति शेषः ॥ १ ॥ पूरणं गंगेति शेषः ॥ २ ॥ इमां तव कथां त्वदुक्तां कथां चिंतयतो मम रामस्य रात्रिः क्षणभूतेव संवत्सरा अतीता एवमाश्चर्यभूता त्वदुक्ता गंगा कथेति भावः ॥ ३ ॥
विश्वामित्रेति संबोधनं उक्तस्यैवार्थस्य आदरातिशयबोधनाय पुनरुपादानम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ भगवती गंगा कथा श्रवणात् पूज्या ॥ ६ ॥ सुखास्तीर्णा सुखं शुभं आस्तीर्णं यस्यां सा त्वरितमागता
सर्वैस्तव सेवार्थमित्याशयः ॥ ७ ॥ कारयामास नाविकैरिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ संपूज्य ऋषिगणं तत्तीरस्थमिति शेषः विशालां जगाम पूर्वदृष्टामिति शेषः ॥ १० ॥

विशालापरिष्कृष्टविशालाविषयेप्रशंकृतवानित्यर्थः ॥ ११ ॥ विशालासंप्रतिवर्ततइतिशेषः ॥ १२ ॥ विशालायाःपुरातनमितिपाठः पुरातनंतपुरीनिर्मितेःप्राक्तनंवृत्तांतं विशालस्येति
पाठेननगरीनिर्मातारजाविशालोनाम यद्वा विशालस्यविशालानगर्गधिष्ठानदेशस्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ शकस्यकथांविशालावैभवप्रतिपादिकांकथांकथयतःसकाशान्मयाश्रुतां अस्मिन्देशे
विशालानगर्गधिष्ठानदेशेयद्वुत्तपुरातनंतद्विषयांतत्त्वेनशृण्वितियोजना ॥ १४ ॥ सुधार्मिकाइत्यदिनिपुत्रविशेषणं आसन्नितिशेषः ॥ १५ ॥ अमराःमरणरहिताः विजराःजरारहिताः
अथरामोमहाप्राज्ञोविश्वामित्रमहामुनिम् ॥ पप्रच्छप्रांजलिर्भूत्वाविशालामुत्तमांपुरीम् ॥ ११ ॥ कतमोराजवंशोयंविशालायांमहामुने ॥ श्रोतु
मिच्छामिभद्रंतेपरंकौतूहलंहिमे ॥ १२ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारामस्यमुनिपुंगवः ॥ आख्यातुंतत्समारेभेविशालायाःपुरातनम् ॥ १३ ॥ श्रूयतांरामश
कस्यकथांकथयतःश्रुताम् ॥ अस्मिन्देशेहियद्वुत्तंशृणुतत्त्वेनराघव ॥ १४ ॥ पूर्वकृतयुगेरामदितेःपुत्रामहाबलाः ॥ अदितेश्चमहाभागावीर्यवंतः
सुधार्मिकाः ॥ १५ ॥ ततस्तेपांनरव्याघ्रबुद्धिरासीन्महात्मनाम् ॥ अमराविजराश्चैवकथंस्यामोनिरामयाः ॥ १६ ॥ तेषांचितयतांतत्रबुद्धिरासीद्वि
पश्चिनाम् ॥ क्षीरोदमथनंकृत्वारसंप्राप्स्यामतत्रवै ॥ १७ ॥ ततोनिश्चित्यमथनंयोक्रंकृत्वाचवासुकिम् ॥ मंथानंमंदरंकृत्वाममंथुरमितौजसः
॥ १८ ॥ अथवर्षसहस्रेणयोक्रसर्पशिरांसिच ॥ वमंतोतिविपंतत्रदंशुर्दशनैःशिलाः ॥ १९ ॥ उत्पपाताग्निसंकाशंहालाहलमहाविषम् ॥ तेनदग्धं
जगत्सर्वंसदेवासुरमानुषम् ॥ २० ॥ अथदेवामहादेवंशंकरंशरणार्थिनः ॥ जग्मुःपशुपतिरुद्रंत्राहित्राहीतितुष्टुवुः ॥ २१ ॥ एवमुक्तस्ततोदैवैर्देवदेवे
श्वरःप्रभुः ॥ प्रादुरासीत्ततोऽत्रैवशंखचक्रधरोहरिः ॥ २२ ॥ उवाचैतंस्मितंकृत्वारुद्रंशूलधरंहरिः ॥ दैवतैर्मथ्यमानेतुयत्पूर्वंसमुपस्थितम् ॥ २३ ॥
तत्त्वदीयंसुरश्रेष्ठसुराणामग्रतोहियत् ॥ अग्रपूजामिहस्थित्वागृहाणेदंविपंप्रभो ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वाचसुरश्रेष्ठस्तत्रैवांतरधीयत ॥ देवतानांभयंदृष्ट्वा
श्रुत्वावाक्यंतुशार्द्विणः ॥ २५ ॥

निरामयारोगरहिताः ॥ १६ ॥ रसंअमृतरूपंपरसायनम् ॥ १७ ॥ योक्रंमंथनरज्जुम् ॥ १८ ॥ योक्रसर्पःमंथनरज्जुभूतःसर्पः वमनइतिपुंस्त्वमार्थं अतिअतिशयितंविषम् ॥ १९ ॥ उत्पपातेति
ततइत्यादिः शिलादशनावित्यर्थः दष्टशिलाखंडाएवमहाविषरूपंभूत्वाउत्पपात ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रभुर्महादेवः ततःमहादेवप्रादुर्भावानंतरम् ॥ २२ ॥ स्मितंकृत्वा छलेनविषदानास्मितम्
॥ २३ ॥ यत्तयतोऽजवान्सुराणामग्रतः तेषांमध्येऽश्रेष्ठइत्यर्थः ॥ २४ ॥ सुरश्रेष्ठःविष्णुः ॥ २५ ॥

निश्चयानधिगममजिनयति कथमिति ॥ ६ ॥ धर्मेणविदितेति धर्मेणप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ ७ ॥ अकारयत्कृतवान् ॥ ८ ॥ व्याधिनापितृणामुद्धरणात्लाभजन्यदुःखजेन तद्विलीपवंशजोरघुपु
त्रकोदिलीपःकालिदासोक्तोऽन्यएवेतिबोध्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ सचप्रजाइत्यस्यमंत्रिष्वाधायेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ प्रजास्तद्राज्यंचमंत्रिष्वाधायगंगावतरणेच्छुस्तपआतिष्ठत् गोकर्णोहिम

कथंगंगावतरणंकथंतेषांजलक्रिया ॥ तारयेयंकथंचैतानितिचिंतापरोभवत् ॥ ६ ॥ तस्यचिंतयतो नित्यंधर्मेणविदितात्मनः ॥ पुत्रोभगीरथोनाम
जज्ञेपरमधार्मिकः ॥ ७ ॥ दिलीपस्तुमहातेजायज्ञैर्वहुभिरिष्टवान् ॥ त्रिंशद्वर्षसहस्राणिराजाराज्यमकारयत् ॥ ८ ॥ अगत्वानिश्चयंराजातेषामुद्धर
णंप्रति ॥ व्याधिनानरशार्दूलकालधर्ममुपेयिवान् ॥ ९ ॥ इंद्रलोकंगतोराजास्वार्जितेनैवकर्मणा ॥ राज्येभगीरथंपुत्रमभिषिच्यनरर्षभः ॥ १० ॥
भगीरथस्तुराजपिधार्मिकोरघुनंदन ॥ अनपत्योमहाराजःप्रजाकामःसचप्रजाः ॥ ११ ॥ मंत्रिष्वाधायतद्राज्यंगंगावतरणे रतः ॥ तपोदीर्घसमा
तिष्ठद्रोकर्णेरघुनंदन ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वबाहुःपंचतपामासाहारोजितेंद्रियः ॥ तस्यवर्षसहस्राणिघोरेतपसितिष्ठतः ॥ १३ ॥ अतीतानिमहाबाहोतस्यरा
ज्ञोमहात्मनः ॥ सुप्रीतोभगवान्ब्रह्माप्रजानांप्रभुरीश्वरः ॥ १४ ॥ ततःसुरगणैःसार्धमुपागम्यपितामहः ॥ भगीरथंमहात्मानंतप्यमानमथाब्रवीत्
॥ १५ ॥ भगीरथमहाराजप्रीतस्तेहंजनाधिप ॥ तपसाचसुतमेनवरंवरयसुव्रत ॥ १६ ॥ तमुवाचमहातेजाःसर्वलोकपितामहम् ॥ भगीरथोमहा
बाहुःकृतांजलिपुटःस्थितः ॥ १७ ॥ यदिमेभगवान्प्रीतोयद्यस्ति तपसःफलम् ॥ सगरस्यात्मजाःसर्वे मत्तःसलिलमाप्नुयुः ॥ १८ ॥ गंगायाःसलिलंक्लि
प्तेभस्मन्येषामहात्मनाम् ॥ स्वर्गं गच्छेयुरत्यंतं सर्वे च प्रपितामहाः ॥ १९ ॥

वत्पादविशेषः दक्षिणदिक्स्थनीर्थविशेषोवा ॥ १२ ॥ पंचतपाःपंचाग्रिमध्येतपोयस्य मासाहारःमासेगतेआहारोयस्य वर्षसहस्राणिअतीतानीत्यन्वयः ॥ १३ ॥ तस्यराज्ञःसुप्रीतइत्यन्वयः
॥ १४ ॥ १५ ॥ तपसाचेतिचस्त्वर्थे ॥ १६ ॥ १७ ॥ यद्यस्तीत्यादिअसंदिग्धेसंदिग्धवचनं वेदाश्चेत्यमाणस्युरितिवत् सलिलंस्पर्शमात्रेणस्वर्गतिसाधनंसलिलं ॥ १८ ॥ अभीष्टोक्तगुणकसलिलप्रा
प्तिदर्शयति गंगायाइति एषांभस्मनिगंगायाःसलिलेनक्लिप्तेसति एतेअत्यंतअक्षय्यंयथाभवतितथास्वर्गं गच्छेयुर्नान्यथेत्यर्थः ॥ १९ ॥

इक्ष्वाकूणांकुले जातस्य मम संततिर्देया यथानः कुलं नावसीदत् संतत्यै इति चतुर्थीप्रथमार्थे एष परोवरः द्वितीयवर इत्यर्थः परेतु संतत्यै तदर्थनः कुलं नावसीदिति चयाचे मत्कुलेऽसंततिः कोपिमा
तुदित्यर्थः उपसंहरति इक्ष्वाकूणामिति तत्कुले जातस्य एष एव परोवरोस्तु नातोधिकं तृतीयं वरांतरं याचे इत्यर्थः एतेन पूर्वपरोपकारिता भगीरथस्य दर्शितेत्याहुः ॥ २० ॥ २१ ॥ मनोरथः ताव
कदतिशेषः ॥ २२ ॥ स्वसमीपस्थितत्वादिव्यमिति निर्देशः ॥ २३ ॥ हरनियोगहेतुमाह गंगाया इति तांगंगा ॥ २४ ॥ गंगामाभाष्य राजानं यथा कालमनुगृह्णाणेत्युक्त्वा देवैराजानजैः मरुद्गणैः

देवयाचेह संतत्यै नावसीदेत्कुलं चनः ॥ इक्ष्वाकूणांकुले देव एष मे सुवरः परः ॥ २० ॥ उक्तवाक्यं तुराजानं सर्वलोकपितामहः ॥ प्रत्युवाच शुभांवाणीं
मधुरां मधुराक्षराम् ॥ २१ ॥ मनोरथो महानेप भगीरथ महारथ ॥ एवं भवतु भद्रं ते इक्ष्वाकुकुलवर्धन ॥ २२ ॥ इयं हैमवती ज्येष्ठा गंगा हिमवतः सुता ॥
तां वै धारयितुं राजन् हरस्तत्र नियुज्यताम् ॥ २३ ॥ गंगायाः पतनं राजन् पृथिवी न सहिष्यते ॥ तां वै धारयितुं राजन् नान्यं पश्यामि शूलिनः ॥ २४ ॥ तमेव मु
क्ता राजानं गंगां चाभाष्य लोककृत् ॥ जगाम त्रिदिवं देवैः सर्वैः सह मरुद्गणैः ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे द्वि
चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ देवदेवे गते तस्मिन्सौ गुप्ताग्रनिपीडिताम् ॥ कृत्वा वसुमतीं रामवत्सरं समुपासत ॥ १ ॥ अथ संवत्सरे पूर्णे सर्वलो
कनमस्कृतः ॥ उमापतिः पशुपती राजानमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ प्रीतस्ते हं न रश्रेष्ठ करिष्यामि तव प्रियम् ॥ शिरसा धारयिष्यामि शैलराज सुतामहम् ॥ ३ ॥
ततो हैमवती ज्येष्ठा सर्वलोकनमस्कृता ॥ तदा साति महद्रूपं कृत्वा वेगं च दुःसहम् ॥ ४ ॥ आकाशादपतद्राम शिवेशिव शिरस्युत ॥ अचिंतयच्च सा देवी
गंगा परमदुर्धरा ॥ ५ ॥ विशाम्य हं हि पातालं सोतसा गृह्यशंकरम् ॥ तस्यावलेपनं ज्ञात्वा कुद्वस्तु भगवान्हरः ॥ ६ ॥ तिरोभावयितुं बुद्धिचक्रे त्रिनयन
सदा ॥ सा तस्मिन्पतिता पुण्या पुण्यैरुद्रस्य मूर्धनि ॥ ७ ॥ हिमवत्पतिमे रामजटामंडलगदगरे ॥ सा कथंचिन्महीं गंतुं नाशक्रोद्यत्नमास्थिता ॥ ८ ॥

कमंदेवैः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणनिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ देवदेवे आजान जानामपि देवानां
देवेषु ज्ये अंगुष्ठायेण निपीडितां समुपासतेत्यार्षे वदुवचनं समुपासतेत्यर्थः उमापतिमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तदा सातीति ईश्वरेण धारणां गीकारे कृते गर्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥ शिवेशो भने तादृ
शरूपकरणे हेतुमाह अचिंतयदित्यादि ॥ ५ ॥ तस्यावलेपनमिति संधिरार्षः अवलेपनं स्वस्यापि स्त्रोतसा अजिभवनं चितारूपं गर्व ॥ ६ ॥ तिरोभावयितुं जटामंडले तिरोधानेन अभिभूतां कर्तुं
॥ ७ ॥ जटामंडलेन गदगरे दुष्प्रवेशे निगमेयत्नमास्थितापि महीं गंतुं नाशक्रोदित्यन्वयः ॥ ८ ॥

नैवेति जटामंडलं ध्यात्वा प्रांतभांगतापि अंततः तत्प्रांतभागतोपि निर्गमनलेभे प्रांतभागेपितन्मध्यत्वभमस्य मायया भगवतोत्पादनात् यद्यपि ब्रह्मैव मायया गंगाजलरूपमिति पुराणेतिहासादिषु प्र
 सिद्धं तस्य चाहं ममेत्यजिमानहीनस्यायमहंकारः शिवस्य च तादृशस्य तत्पराज्वाहंकारोऽत्यंतमनुचितस्तथा तादृश्या गंगायाः प्रांतभागे मध्यत्वभमोप्यत्यंतमनुचितः अतएवोक्तमन्यत्र परमात्मा
 शिवो ह्यन्यस्तस्मादन्याच जाद्वी इति यः सेवते गंगां न समोक्षस्य जाजनमिति तथापि लीलाभात्रत्वादोषः शिवविष्णोः परस्परमुपास्योपासकभाववदिति बोध्यं तर्हि किं कृतवतीतत्राह तत्रैवे
 ति अवश्यमन् आर्पत्वा तस्त्वं दित्वं ॥ १ ॥ अथ तां जटाद्वीति रोहितांगं भगीरथः अपश्यत् पुनश्च तत्र त्वामि विषये हरमुद्दिश्य परमंतप आस्थितः सहरः तेन तपसा ॥ १० ॥ ततस्तुष्टः सन्हरः
 नैव सानिर्गमं लेभे जटामंडलमंततः ॥ तत्रैवावभ्रमदेवी संवत्सरगणान्वहून् ॥ १॥ तामपश्यत्युनस्तत्र तपः परममास्थितः ॥ स तेन तोषितश्चासीदत्यंतं
 रघुनंदन ॥ १० ॥ विससर्ज ततो गंगां हरो विंदुसरः प्रति ॥ तस्यां विस्तृत्य मानायां सप्तस्रोतां सिज्जिरे ॥ ११ ॥ ह्यादिनी पावनी चैव नलिनी च तथैव च ॥
 तिस्रः प्रार्ची दिशं जग्मुर्गंगाः शिवजलाः शुभाः ॥ १२ ॥ सुचक्षुश्चैव सीता च सिंधुश्चैव महानदी ॥ तिस्रश्चैता दिशं जग्मुः प्रतीची तु दिशं शुभाः ॥ १३ ॥ सप्त
 मी चान्वगात्तासां भगीरथ रथं तदा ॥ भगीरथोपिराजर्षिर्दिव्यं स्पंदनमास्थितः ॥ १४ ॥ प्रायादग्रे महातेजा गंगा तं चाप्यनुव्रजत् ॥ गगनाच्छंकरशि
 रस्ततो धरणि भागता ॥ १५ ॥ असर्पत जलं तत्र तीव्रशब्दपुरस्कृतम् ॥ मत्स्यकच्छपसंघैश्च शिशुमारगणैस्तथा ॥ १६ ॥ पतद्भिः पतितैश्चैव व्यरोचत व
 सुंधरा ॥ ततो देवर्षिगंधर्वा यक्षसिद्धगणास्तथा ॥ १७ ॥ व्यलोकयंत ते तत्र गगनाद्गां गतां तदा ॥ विमानैर्नगराकारैर्हयैर्गजवरैस्तदा ॥ १८ ॥ पारिप्ल
 वगताश्चापि देवतास्तत्र विष्टिताः ॥ तदद्भुतमिमं लोके गंगावतरमुत्तमम् ॥ १९ ॥ दिदृक्षुर्देवगणाः समीयुरमितीजसः ॥ संपतद्भिः सुरगणैस्तेषां
 चाभरणौजसा ॥ २० ॥ शतादित्यमिवाभाति गगनं गततोयदम् ॥ शिशुमारो रगगणैर्मनैरपि चंचलैः ॥ २१ ॥

विंदुसरः प्रति हिमवत्स्थितव्रत्तानिर्मितसरो विशेषं प्रति गंगां विससर्जेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतेन भगीरथतपोहेतुकं त्रिपथगमनमुक्तं अथ चरितप्रश्नोत्तरमाह भगीरथोपीति ॥ १४ ॥
 अनुव्रजदित्यहंभाव आर्षः ॥ १५ ॥ तीव्रशब्दपुरस्कृतमित्यत्र हेतुर्गगनादित्यादिना उक्तः शिशुमारः कप्याकारो जलचरविशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ गगनाद्गां गतां रुद्रजटाकाशाद्भुवमित्यर्थः वि
 मानैरित्यादेव श्रुतं इति शेषः ॥ १८ ॥ पारिप्लवगताः संभ्रमंगताः संभ्रमप्राप्ता इत्यर्थ इत्येके पारिप्लवोयानभेदः शिविकादिरूपः शिविकादियानस्था इत्यर्थ इत्यन्ये ॥ १९ ॥ देवगणावस्वादयः सं
 पतद्भिः आगच्छद्भिः ॥ २० ॥ तन्मूलिकामुपमामाह शतादित्यमिवेति ॥ २१ ॥

विस्त्रितैः निःसृतैः विद्युच्छब्दपुल्लिगोपि एतन्नामाण्यात् सलिलोत्पीडैः फेनैः सहस्रधाकरणं वाय्वाद्युपाधितः आकाशमभवत् व्याप्तमिति शेषः ॥ २२ ॥ शारदाभरिवहंससंघैर्वहंससमूहैः संकीर्णगगनं अतद्विनिर्घ्वेणान्वयः आयतं विस्तृतप्रवाहम् ॥ २३ ॥ विनतं अगाधदेशं संकुचितं उद्धूतं पाषाणादियोगात् ॥ २४ ॥ मुहुरिति ऊर्ध्वपथगमने सलिलयोरभ्याघातो निमित्तं शंकरशिरसि चटम् ॥ २५ ॥ निर्मलं नैर्मल्ये प्रागुक्तभंशद्वयहेतुः गतकल्मषं स्वजलस्पर्शवतां प्राणिनां नाशितपापम् ॥ २६ ॥ भवांगं शिवमूर्धा पस्पृशुः सल्लुः न केवलं पापसंहारमात्रं गंगायाः कृत्यं अपितु

विद्युद्भिरिव विस्त्रितैराकाशमभवत्तदा ॥ पांडुरैः सलिलोत्पीडैः कीर्यमाणैः सहस्रधा ॥ २२ ॥ शारदाभैरिव कीर्णगगनं हंससंघवैः ॥ कचिद्भुततरं यातिकुटिलं कचिदायतम् ॥ २३ ॥ विनतं कचिदुद्धूतं कचिद्यातिशनैः शनैः ॥ सलिलेनैव सलिलं कचिदभ्याहतं पुनः ॥ २४ ॥ मुहुरुर्ध्वपथं गत्वा पपात वसुधां पुनः ॥ तच्छंकरशिरोभ्रष्टं भूमितले पुनः ॥ २५ ॥ व्यरोचत तदा तोयं निर्मलं गतकल्मषम् ॥ तत्रर्षिगणगंधर्वावसुधातलवासिनः ॥ २६ ॥ भवांगपतिस्तोयं पवित्रमिति पस्पृशुः ॥ शापात्पतिताये च गगनाद्सुधातलम् ॥ २७ ॥ कृत्वा तत्राभिषेकं तेव भूवुर्गतकल्मषाः ॥ धूतपापाः पुनस्तेन तोयेनाथ शुभान्विताः ॥ २८ ॥ पुनराकाशमाविश्य स्वाँल्लोकान् प्रतिपेदिरे ॥ मुमुदे मुदितो लोकस्तेन तोयेन भास्वता ॥ २९ ॥ कृताभिषेको गंगायां बभूव गतकल्मषः ॥ भगीरथो हिराजर्षिर्दिव्यं स्थंदनमास्थितः ॥ ३० ॥ प्रायादग्रे महाराजस्तं गंगापृष्ठतोऽन्वगात् ॥ देवाः सर्पिगणाः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः ॥ ३१ ॥ गंधर्वयक्षप्रवराः सकिन्नरमहोरगाः ॥ सर्पाश्वाप्सरसो रामभगीरथरथानुगाः ॥ ३२ ॥ गंगामन्वगमन्प्रीताः सर्वे जलचराश्च ये ॥ यतो भगीरथो राजा ततो गंगायशस्विनी ॥ ३३ ॥ जगाम सरितां श्रेष्ठा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ततो हियजमानस्य जन्होरद्भुतकर्मणः ॥ ३४ ॥ गंगासंज्ञावयामास यज्ञवाटं महात्मनः ॥ तस्यावलेपनं ज्ञात्वा कुहोजद्भुश्वरायव ॥ ३५ ॥

पुण्यलोकप्रापणमपीत्याह शापादित्यादि गगनात् उच्चस्थानान् ॥ २७ ॥ गतकल्मषाः मुक्तशापाः अनेन ब्रह्मशापपरिहारोपि गंगान्नाम फलमिति कृतपापानां तज्जलस्पर्शेन त्यापनाशपूर्वकं स्वर्गप्राप्तिः कैमुतिकन्यायेनैव सिद्धेति बोध्यम् ॥ २८ ॥ मुदितः दर्शनमात्रेण मुमुदे स्नानपानादिना ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ भगीरथरथानुगाः संतो गंगामन्वगमन् नित्यन्वयः यतः येन मार्गेण ॥ ३३ ॥ अद्भुतकर्मणः वक्ष्यमाणगंगोपसंहाराभिप्रायमेतत् ॥ ३४ ॥ तस्यावलेपनं तस्या अवलेपनं गर्वमित्यर्थः ॥ ३५ ॥

॥ ५ ॥ पितृभिः स्वातं भूमेरत विद्यमानं मार्गं पितृवृत्तांत परिज्ञानाय प्रापद्यत प्राप्तः ॥ ६ ॥ ७ ॥ निरामयं कुशलम् ॥ ८ ॥ आसमंज असमंज पुत्र इति संबोधनम् इज्भाव आर्षः ॥ ९ ॥ १० ॥ वा
 क्यं वक्तुमर्हम् कालदेशोचितवक्तव्यतत्त्वज्ञैः तदुचितवचनसमर्थैश्चेत्यर्थः द्वितीयवाक्येरुक्त्यः सहयः आगतासीत्यभिचोदितश्च बोधितश्च ॥ ११ ॥ यत्र पितरः सागरा भस्मराशीकृतास्तत्र देशो
 जगामेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ चुकोश भस्मीभूतपितृवृत्तिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ विसार्य समंतात् सार्यैत्यर्थः निपुणां दूरविवेचनसमर्थाम् पितृणां मातुलम् सुपुर्ण भगिनी सुमतिरिति प्रागुक्त
 एवमुक्तौ शुमान्सम्यक्सगरेण महात्मना ॥ धनुरादाय खड्गं च जगाम लघुविक्रमः ॥ ५ ॥ सखातं पितृभिर्मार्गमंतर्भौमं महात्मभिः ॥ प्रापद्यत नरश्रेष्ठ
 तेन राज्ञाभिचोदितः ॥ ६ ॥ देवदानवरक्षोभिः पिशाचपतंगोरगैः ॥ पूज्यमानं महातेजादिशागजमपश्यत ॥ ७ ॥ सतं प्रदक्षिणं कृत्वा पृष्ट्वा चैव निरा
 मयम् ॥ पितृन्सपरिप्रच्छवाजिहर्तारमेव च ॥ ८ ॥ दिशागजस्तु तच्छ्रुत्वा प्रत्युवाच महामतिः ॥ आसमंज रुतार्थस्त्वं सहाश्वः शीघ्रमेप्यसि ॥ ९ ॥ त
 स्य तद्वचनं श्रुत्वा सवनिवदिशागजान् ॥ यथाक्रमं यथान्यायं प्रष्टुं समुपचक्रमे ॥ १० ॥ तैश्च सर्वैर्दिशापालैर्वाक्यज्ञैर्वाक्यकोविदैः ॥ पूजितः सहय
 श्वैर्वागतासीत्यभिचोदितः ॥ ११ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा जगाम लघुविक्रमः ॥ भस्मराशीकृता यत्र पितरस्तस्य सागराः ॥ १२ ॥ सदुःखवशमापन्नस्त्व
 समंजस्तु तस्तदा ॥ चुकोशपरमार्तस्तु वधात् तेषां सुदुःखितः ॥ १३ ॥ यज्ञियं च हयंतत्र चरंतमविदूरतः ॥ ददर्श पुरुषव्याघ्रो दुःखशोकसमन्वितः ॥ १४ ॥
 स तेषां राजपुत्राणां कर्तुं कामोजलक्रियाम् ॥ सजलार्थी महातेजानचापस्य जलशयम् ॥ १५ ॥ विसार्य निपुणां दृष्टिततोऽपश्यत् खगाधिपम् ॥ पि
 तृणां मातुलं रामसुपुर्णमनिलोपमम् ॥ १६ ॥ स चैनमब्रवीद्वाक्यं वै न ते यो महाबलः ॥ माशुचः पुरुषव्याघ्रवधोयं लोकसंमतः ॥ १७ ॥ कपिलेनाप्रमे
 यणदग्धाहीमे महाबलाः ॥ सलिलं नार्हमे प्राज्ञदातु मे पां हिलौकिकम् ॥ १८ ॥ गंगाहिमवतो ज्येष्ठादुहिता पुरुषर्षभ ॥ तस्यां कुरु महाबाहो पितृणां सलि
 लक्रियाम् ॥ १९ ॥

त्वात् अनिलोपमं वेगेन वायुपमम् ॥ १६ ॥ लोकसंमतः लोकहितः एतन्मूलकतया सर्वलोकहितगंगाया भूलोके अवतारणात् ॥ १७ ॥ हियस्मात्कपिलेन दग्धाः यतश्च महाबलाः महाबलव
 त्वेन प्रायश्चित्तमर्थादाति क्रांतपापवतोऽनौलौकिकं सलिलं दातुं नार्हसि चंडालादुदकात्सर्पाद्वैद्युताद्वाह्मणादपि दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणपापकर्मणाम् उदकं पिडदानं च न तेषां नुविधीयते इति स्मृ
 तेः प्रकृते ब्राह्मणाद्वधो महापापित्वं च ॥ १८ ॥ १९ ॥

नहिदेवलोकंगत्वांगोदकेनक्रियाकायनित्याह भस्मेति यदाप्लावयेत्तदागंगयाह्निंनसिक्तमिदंभस्महेपुत्रषष्टिसहस्राणिसागरान्स्वर्गलोकंगमिष्यतिप्रापयिष्यतीत्यर्थः नयिष्यतीतिपाठेनेष्य
नीत्यर्थः अनेनसगरपुत्राणामन्वाद्युक्तप्रायश्चित्ताविषयत्वंसूचिनं तद्यायश्चित्तविषयाणामपिपापिनापुद्गलस्यगंगाजलस्पर्शःसर्वपापप्रायश्चित्तमिति सूचितम् अकृतप्रायश्चित्तानामपिमहापा
तकिनामौर्ध्वदेहिकायोभ्यानांगंगाजलस्पृष्टपुद्गलानांविनापिप्रायश्चित्तांतरंतकालेएवसकलौर्ध्वदेहिकक्रियायोग्यत्वंचसूचितम् ॥ २० ॥ अश्वंगृहीत्वानिर्गच्छ निर्वर्तयितुंसमापयितुम्

भस्मराशीकृतानेतान्प्लावयेलोकपावनी ॥ तयाह्निंनमिदंभस्मगंगयालोककांतया ॥ २० ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणिस्वर्गलोकंगमिष्यति ॥ निर्गच्छाश्वं
महाभागसंगृह्यपुरुषर्षभ ॥ यज्ञपैतामहंवीरनिर्वर्तयितुमर्हसि ॥ २१ ॥ सुपर्णवचनंश्रुत्वासांशुमानतिवीर्यवान् ॥ त्वरितंहयमादायपुनरायान्महा
तपाः ॥ २२ ॥ ततोराजानमासाद्यदीक्षितंरघुनंदन ॥ न्यवेदयद्यथावत्सुपर्णवचनंतथा ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वाघोरसंकाशंवाक्यमंशुमतोत्तपः ॥ यज्ञं
निर्वर्तयामासयथाकल्यंयथाविधि ॥ २४ ॥ स्वपुरंत्वगमच्छ्रीमानिष्टयज्ञोमहीपतिः ॥ गंगायाश्चागमेराजानिश्चयंनाध्यगच्छत ॥ २५ ॥ अगत्वा
निश्चयंराजाकालेनमहतामहान् ॥ त्रिंशद्वर्षसहस्राणिराज्यंरुत्वादिवंगतः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे
एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कालधर्मगतेरामसगरे प्रकृतीजनाः ॥ राजानंरोचयामासुरंशुमंतं सुधार्मिकम् ॥ १ ॥ सराजा
सुमहानासीदंशुमान् रघुनंदन ॥ तस्य पुत्रो महानासीदिलीप इति विश्रुतः ॥ २ ॥ तस्मै राज्यं समादिश्य दिलीपे रघुनंदन ॥ हिमवच्छिखरे रम्ये तपस्तेपे
सुदारुणम् ॥ ३ ॥ द्वात्रिंशच्छतसाहस्रं वर्षाणि सुमहायशाः ॥ तपोवनगतो राजा स्वर्गलेभेतपोधनः ॥ ४ ॥ दिलीपस्तु महातेजाः श्रुत्वा पैतामहं वधम् ॥
दुःखोपहतया बुद्ध्या निश्चयं नाध्यगच्छत ॥ ५ ॥

॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ वत्सपितृव्यवत्तंतथा सुपर्णवचनं च यथा तथा न्यवेदयत् ॥ २३ ॥ २४ ॥ इष्टयज्ञ इति बहुव्रीहिः आगमे भूमावागमे निश्चयं उपायविषयम् नाध्यगच्छतेति तडापः ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीधेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ७३ ॥ कालधर्मो मृत्युः प्रकृतीजनाः अमात्यवर्गाः दीर्घ
श्छांदसः रोचयामासुः न्यायं प्राप्तत्वा देव एच्छत् ॥ १ ॥ २ ॥ दिलीपे दिलीपाय तपस्तेपे पितृगतये गंगाया भूलोकावतारणायेति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पैतामहं वधं पिता महानां सागराणामपमृत्युम् ॥ ५ ॥

प्रदक्षिणं कृत्वा दिग्गजमिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ निरामयं कुशलं सोमवती उदीचीम् ॥ २१ ॥ भद्रं भद्राख्यम् ॥ २२ ॥ समालभ्य स्पृष्ट्वा ॥ २३ ॥ प्रागुत्तरां ऐशानीं प्रथितां सर्वकर्माहंत्वेन
प्रसिद्धाम् ॥ २४ ॥ कपिलं कपिलरूपधारिणम् ॥ २५ ॥ तस्य कपिलस्य ॥ २६ ॥ तं कपिलं हंतीति हनः पचाद्यचू अविचारतस्तमेव अश्वापहारद्वारा यज्ञहंतारं ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥
तेतं प्रदक्षिणं कृत्वा सगरस्य महात्मनः ॥ पृष्टिः पुत्रसहस्राणि पश्चिमां विभिदुर्दिशम् ॥ १९ ॥ पश्चिमायामपि दिशि महान्तमचलोपमम् ॥ दिशा गजं सौ
मनसं ददृशुस्ते महाबलाः ॥ २० ॥ तेतं प्रदक्षिणं कृत्वा पृष्ट्वा चापि निरामयम् ॥ खनंतः समुपाक्रांता दिशं सोमवती तदा ॥ २१ ॥ उत्तरस्यां रघुश्रेष्ठददृशु
हिमपांडुरम् ॥ भद्रं भद्रेण वपुषा धारयंतं महीमिमाम् ॥ २२ ॥ समालभ्य ततः सर्वं कृत्वा चैनं प्रदक्षिणम् ॥ पृष्टिः पुत्रसहस्राणि विभिदुर्वसुधातलम्
॥ २३ ॥ ततः प्रागुत्तरांगत्वा सागराः प्रथितां दिशम् ॥ रोषादभ्यखनन् सर्वं पृथिवीं सगरात्मजाः ॥ २४ ॥ ते तु सर्वे महात्मानो भीमवेगामहाबलाः ॥ ददृ
शुः कपिलं तत्र बालमुदेवं सनातनम् ॥ २५ ॥ हयंचतस्य देवस्य चरंतं विदूरतः ॥ प्रहर्षमतुलं प्राप्ताः सर्वे ते रघुनंदन ॥ २६ ॥ तेतं यज्ञहनं ज्ञात्वा क्रोधपर्या
कुले क्षणाः ॥ खनित्रलांगलधरानां नावदक्षशिलाधराः ॥ २७ ॥ अभ्यधावंत संक्रुद्धास्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रुवन् ॥ अस्माकं त्वंहितुरगं यज्ञियं हतवानसि
॥ २८ ॥ दुर्मधस्त्वं हि संप्राप्तान्विद्धि नः सगरात्मजान् ॥ श्रुत्वा तद्वचनं तेषां कपिलो रघुनंदन ॥ २९ ॥ रोषेण महता विष्टो हुंकारमकरोत्तदा ॥ ततस्तेनाप्र
मेयेण कपिलेन महात्मना ॥ भस्मराशीकृताः सर्वे काकुत्स्थसगरात्मजाः ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे च
त्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पुत्रांश्चिरगतान् ज्ञात्वा सगरोरघुनंदन ॥ नभारमव्रवीद्राजा दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ १ ॥ शूरश्रुतविद्य
श्रपूर्वं स्तुल्योऽसितेजसा ॥ पितृणां गतिमन्विच्छ येन चाश्वोपवाहितः ॥ २ ॥ अंतर्भौमानि सत्त्वानि वीर्यवंति महान्ति च ॥ तेषां तु प्रतिघातार्थं सांसि गृह्णी
ष्वकामुकम् ॥ ३ ॥ अभिवाद्याभिवाद्यांस्त्वं हत्वा विघ्नकरानपि ॥ सिद्धार्थः सन्निवर्तस्व मम यज्ञस्य पारगः ॥ ४ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ चिरगतान् अप्रत्यागच्छत इति शेषः
नभारं पौत्रम् ॥ १ ॥ पूर्वं पितृभिः गर्तवृत्तान्तं येन चाश्वोपवाहितः देशान्तरं प्रापितः तद्वर्ति च अन्विच्छ अन्वेपय ॥ २ ॥ अंतर्भौमानि भूमेरंतर्जातानि सत्त्वानि प्राणिनः ॥ ३ ॥ अभिवाद्यान्
नमस्काराहान् मम यज्ञस्य पारगः पारप्रापकश्च भवेत्यर्थः ॥ ४ ॥

धारयन्तियोगबलेने तेषः ॥ ३ ॥ पृथिव्याविजैदश्वसनातनः प्रतिकल्पमवश्यं भाव्यः श्रौतस्मार्तसागरादिशब्दैर्दृष्टएव अतस्तत्रनशोकः कार्यइति भावः एवं दीर्घदर्शनां दीर्घदर्शभिः सगर
 पुत्रविनाशोऽयं दृष्टएव अतस्तत्रापिशोको नुचितः शेषे पृथी यद्वा अदीर्घदर्शनामिति च्छेदः ॥ ४ ॥ त्रयस्त्रिंशत् अष्टौ वसवः एकादशरुद्राः द्वादशादित्याः अश्विनौ च ॥ ५ ॥ निर्घातसम
 निःस्वनः निर्घातनिःस्वनसदृश इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ततो भित्त्वेति पाठः ॥ ७ ॥ सत्त्ववंतो बलवंतः ॥ ८ ॥ ते अस्मात्पुत्रमनुग्रहबुद्धिरस्तु वयं किं करिष्याम सलोपश्छांदसः बुद्धिरुपायः ॥ ९ ॥
 कापिलरूपमास्यावधारयत्यनिशं धराम् ॥ तस्य कोपाग्निना दग्धा भविष्यंति नृपात्मजाः ॥ ३ ॥ पृथिव्याश्चापि निर्भेदो दृष्टएव सनातनः ॥ सगरस्य च
 पुत्राणां विनाशो दीर्घदर्शनाम् ॥ ४ ॥ पितामहवचः श्रुत्वा त्रयस्त्रिंशदरिंदमाः ॥ देवाः परमसंतुष्टाः पुनर्जग्मु र्यथागतम् ॥ ५ ॥ सगरस्य च पुत्राणां प्रादु
 रासीन्महास्वनः ॥ पृथिव्यां भिद्यमानायां निर्घातसमनिःस्वनः ॥ ६ ॥ ततो भित्त्वा महीं सर्वां कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ सहिताः सागराः सर्वे पितरं वाक्य
 मब्रुवन् ॥ ७ ॥ परिक्रान्ता मही सर्वा सत्त्ववंतश्च सूदिताः ॥ देवदानवरक्षांसि पिशाचोरगपन्नगाः ॥ ८ ॥ न च पश्यामहेऽश्वं ते अश्वहर्तारमेव च ॥ किं करि
 ष्याम भद्रं ते बुद्धिरत्र विचार्यताम् ॥ ९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा पुत्राणां राजसतमः ॥ समन्युरब्रवीद्वाक्यं सगरोरघुनंदन ॥ १० ॥ भूयः खनत भद्रं वो विभेद्य
 वस्तुधातलम् ॥ अश्वहर्तारमासाद्य कृतार्थाश्च निवर्तत ॥ ११ ॥ पितुर्वचनमासाद्य सगरस्य महात्मनः ॥ षष्टिः पुत्रसहस्राणि रसातलमभिद्रवन् ॥ १२ ॥
 खन्यमाने ततस्तस्मिन्दृशुः पर्वतोपमम् ॥ दिशा गजं विरूपाक्षं धारयंतं महीतलम् ॥ १३ ॥ स पर्वतवनां कृत्स्नां पृथिवीं रघुनंदन ॥ धारयामास शिर
 सा विरूपाक्षो महागजः ॥ १४ ॥ यदा पर्वणिकाकुस्थविश्रमार्थं महागजः ॥ खेदाच्चालयते शीर्षं भूमिकं पस्तदा भवेत् ॥ १५ ॥ ते तं प्रदक्षिणं कृत्वा दि
 शापालं महागजम् ॥ मानयंतो हितेरा मजग्मुर्भित्त्वारसातलम् ॥ १६ ॥ ततः पूर्वादिशं भित्त्वा दक्षिणां विभिदुः पुनः ॥ दक्षिणस्यामपि दिशि दृशुस्ते म
 हागजम् ॥ १७ ॥ महापद्मं महात्मानं सुमहत्पर्वतोपमम् ॥ शिरसा धारयंतं गां विस्मयं जग्मुरुत्तमम् ॥ १८ ॥

॥ १० ॥ भूयो विभेद्येत्यन्वयः कृतार्थाश्च कृतार्थाश्चेत्तदनिवर्तत निवर्तन्वमित्यर्थे आर्पमेतत् अन्यथान निवर्तति रित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ खन्यमाने इति षष्टियोजनसहस्रपरमपीति शेषः दिशा
 इत्यावंतम् ॥ १३ ॥ कृत्स्नां देकप्रदेशावच्छिन्नामिति शेषः ॥ १४ ॥ यदा पर्वणियस्मिन्काले यस्मिन्क्षणे निधिभेदक्षणे पर्व इत्यमरः ॥ १५ ॥ मानयंतः दिग्गजमिति शेषः हिस्त्वर्थे ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ १८ ॥

अनुगच्छथ अन्वेषयत थस्यतो देशाभाव आर्षत्वात् ॥ १४ ॥ यदि भूमौ न लभ्येत तदा आह यावत्तुरगेत्यादि ॥ १५ ॥ स्वस्य तुरगानुगमनमयुक्तमित्याह दीक्षित इत्यादितस्य प्रवासनिषेधात् पौत्रस्य बालकत्वाच्चेति भावः ॥ १६ ॥ यंत्रितानियुक्ताः ॥ १७ ॥ आयामोर्दैर्घ्यविस्तारो विशालता तद्युक्तम् धरणीतलमेकैकोन्वेषयामासेत्यर्थः विभिदुरिति पृथिन्यामदृष्टेति शेषः ॥ १८ ॥ भिद्य

समुद्रमालिनीं सर्वापृथिवीमनुगच्छथ ॥ एकैकं योजनं पुत्राविस्तारमभिगच्छत ॥ १४ ॥ यावत्तुरगसंदर्शस्तावत्स्वनतमेदिनीं ॥ तमेव हयहर्तारं मार्गमाणाममाज्ञया ॥ १५ ॥ दीक्षितः पौत्रसहितः सोपाध्यायगणस्त्वहम् ॥ इहस्थास्यामि भद्रं वो यावत्तुरगदर्शनम् ॥ १६ ॥ ते सर्वे हृष्टमनसो राजपुत्रा महाबलाः ॥ जम्मुर्महीतलं रामपितुर्वचनयंत्रिताः ॥ १७ ॥ योजनायामविस्तारमेकैको धरणीतलम् ॥ विभिदुः पुरुषव्याघ्रावजस्पर्शसमैर्भुजैः ॥ १८ ॥ शूलैरशनिकल्पैश्च हलैश्चापिसुदारुणैः ॥ भिद्यमाना वसुमती न नादरघुनंदन ॥ १९ ॥ नागानां वध्यमानानां मसुराणां चराघव ॥ राक्षसानां दुराधर्षसत्त्वानां निनदो भवत् ॥ २० ॥ योजनानां सहस्राणि पष्टितुरघुनंदन ॥ विभिदुर्धरणीं रामरसातलमनुत्तमम् ॥ २१ ॥ एवं पर्वतसंवाधं जंबूद्वीपं नृपात्मजाः ॥ स्वनंतो नृपशार्दूलसर्वतः परिचक्रमुः ॥ २२ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सासुराः सहपन्नगाः ॥ संभ्रांतमनसः सर्वे पितामहमुपागमन् ॥ २३ ॥ ते प्रसाद्य महात्मानं विषण्णवदनास्तदा ॥ ऊचुः परमसंत्रस्ताः पितामहमिदं वचः ॥ २४ ॥ भगवन् पृथिवी सर्वा खन्यते सगरात्मजैः ॥ बहवश्च महात्मानो वध्यन्ते जलचारिणः ॥ २५ ॥ अयं यज्ञहरोस्माकमनेनाश्वोपनीयते ॥ इति ते सर्वभूतानि हिंसंति सगरात्मजाः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देवतानां वचः श्रुत्वा भगवान्वै पितामहः ॥ प्रत्युवाच मुमंत्रस्तान् कृतांतबलमोहितान् ॥ १ ॥ यस्येयं वसुधा कृत्स्ना वासुदेवस्य धीमतः ॥ महिषीमाधवस्यैषा स एव भगवान्मभुः ॥ २ ॥

माना सर्वत इति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ अनुत्तमं रसातलं विचेतुमिव धरणीं योजनानां षट्सहस्राणि विभिदुरित्यन्वयः ॥ २१ ॥ पर्वतसंवाधं पर्वतनिविडम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ महात्मानः सिद्धमंधर्वादयः ॥ २५ ॥ यज्ञह्रन इति पाठे हंतीति हनः अपनीयते अपनीयते स्म सर्वभूतानि तस्य संग्रहितान्यपि ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री० वा० आ० वा० एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ कृतांतबलमोहितान् कृतः सर्वलोकस्य अंतोनाशो यैः तादृशानि यानि बलानि सगरमुत बलानि तैर्मोहितान्मूर्च्छितचित्तान् ॥ १ ॥ एषा वसुधा ॥ २ ॥

प्रहसन्निविकसितवदनः स्वपूर्वजवृत्तान्ततयाश्रवणकौतुकेनरामजद्रस्यायंप्रश्नः अतएवमुनेर्हसिः स्ववंश्यइतिरामस्यापिलोकवत्स्नेहःसंपन्नइति ॥ ३ ॥ सगरस्यसगरयज्ञस्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ मध्येमहापर्वतविरोधाभावाद्बिध्यपर्वतं हिमवान्तथाविध्योपि हिमवंतं इत्येवंपरस्परमासाद्य उच्चत्वेन साम्यं प्राप्य औन्नत्यातिशयेन वीक्षानिरोधकाभावात् परस्परं निरीक्षेते पश्यत इत्यर्थः तयोर्मध्ये आर्यावर्तं तूम्नौ आर्यावर्तः पुण्यं तूर्मिर्मध्यं विध्य हिमालयोरिति वचनात् ॥ ५ ॥ प्रशस्तः प्रशस्तत्वेन प्रसिद्धः उक्तवचनात् अश्वचर्यार्क्षार्थमश्वानुगमनम् ॥ ६ ॥ मत्तेशासने पर्वणि उक्त्वा हे अश्वमे

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कौतूहलसमन्वितः ॥ विश्वामित्रस्तु काकुत्स्थमुवाच प्रहसन्निव ॥ ३ ॥ श्रूयतां विस्तरोरामसगरस्य महात्मनः ॥ शंकरश्च शुरो नाम्ना हिमवानिति विश्रुतः ॥ ४ ॥ विध्य पर्वतमासाद्य निरीक्षेते परस्परम् ॥ तयोर्मध्ये समभवद्यज्ञः स पुरुषोत्तम ॥ ५ ॥ सहिदेशो न रव्याघ्रप्रशस्तो यज्ञकर्मणि ॥ तस्याश्वचर्या काकुत्स्थदृढधन्वामहारथः ॥ ६ ॥ अंशुमानकरोत्तातसगरस्य मते स्थितः ॥ तस्य पर्वणितं यज्ञं यजमानस्य वासवः ॥ ७ ॥ राक्षसीं तनुमास्याय यज्ञियाश्वमपाहरत् ॥ क्रियमाणे तु काकुत्स्थतस्मिन् अश्वे महात्मनः ॥ ८ ॥ उपाध्यायगणाः सर्वे यजमानमथाब्रुवन् ॥ अयं पर्वणिवेगेन यज्ञियाश्वोपनीयते ॥ ९ ॥ हतारं जहिकाकुत्स्थहयश्चैवोपनीयताम् ॥ यज्ञच्छिद्रं भवत्येतत्सर्वे पामशिवाय नः ॥ १० ॥ तत्तथा क्रियतां राजन्यज्ञोऽच्छिद्रः कृतो भवेत् ॥ सोपाध्यायवचः श्रुत्वा तस्मिन् सदसि पार्थिवः ॥ ११ ॥ पृष्टिपुत्रसहस्राणि वाक्यमेतदुवाच ह ॥ गतिं पुत्रानपश्यामि रक्षसां पुरुषर्षभाः ॥ १२ ॥ मंत्रपूतैर्महाभागैरास्थितापि महाक्रतुः ॥ तद्वच्छथ विचिन्वध्वं पुत्रका भद्रमस्तु वः ॥ १३ ॥

वे उक्त्वा संस्थात्रयम् तत्र द्वितीये अश्वालं जनदिवसे अश्वविशसनात्पाकू तं यज्ञम् विहंतुमिति शेषः ॥ ७ ॥ यज्ञियाश्वं यज्ञार्हमश्वम् ॥ ८ ॥ अयं यज्ञियोश्वः पर्वणिवेगेन उपनीयते अपक्रियते ॥ ९ ॥ अतः हतारं अश्वहतारं जहि अश्वश्च शीघ्रमुपनीयताम् यज्ञच्छिद्रं यज्ञस्य विघ्नः ॥ १० ॥ अच्छिद्र इति च्छेदः यथा यज्ञः अच्छिद्रो भवेदित्यन्वयः सोपाध्यायवचः उपाध्यायसहितं विगणवचः ॥ ११ ॥ तौ पुरुषर्षभाः पुत्रकाः मंत्रपूतैर्महाभागैः यद्यपि महाक्रतुः आस्थितः अधिष्ठितः तथापि रक्षसां मायया यदिच्छिद्रं स्यात्तदा आत्मनो गतिं न पश्यामि तस्मात् गच्छथ विचिन्वध्वं अन्वेषयतेत्यर्थ इति केचित् परे तु आस्थितो हीति पाठः हियस्मात् ईदृशैर्महाभागैः आस्थितो यं क्रतुः अतः अतो च क्रतौरक्षसां गतिं न पश्यामि तत्तस्मात्केनापि देवेन हृत इति तन्मन्वेषयतेत्यर्थ इत्याहुः ॥ १२ ॥ १३ ॥

वृषसन्निधावित्यनेन तस्यापि साक्षित्वमात्रं न तु वरणनियमकर्तृतेति सूचितम् ॥ १३ ॥ सुपर्णो गरुडः ॥ १४ ॥ १५ ॥ व्यजायत प्रसूतवती ॥ १६ ॥ गर्भतुं वं तुं व फलाकार गर्भपिंडं व्यजायत प्रसूतवती कथं ततः पुत्रोदय इत्यत आह षष्टिरित्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥ दीर्घेण कालेन यौवनशालित्वे हेतुत्वात् तृतीया ॥ १९ ॥ ज्येष्ठः असमंजः बालान् गृहीत्वा जले प्रक्षिप्य मज्जतः तान्समीक्ष्य नि

मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी रघुनंदन ॥ पुत्रवंशकरं रामजग्राह नृपसन्निधौ ॥ १३ ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणि सुपर्णभगिनी तदा ॥ महोत्साहान्कीर्तिमतोजग्राह मुमतिः सुतान् ॥ १४ ॥ प्रदक्षिणं पिरुत्वा शिरसाभिप्रणम्य तम् ॥ जगाम स्वपुरं राजा सभार्यो रघुनंदन ॥ १५ ॥ अथ काले गते तस्य ज्येष्ठा पुत्रं व्यजायत ॥ असमंज इति स्यात् केशिनी सगरात्मजम् ॥ १६ ॥ सुमतिस्तु नरव्याघ्रगर्भतुं वं व्यजायत ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणि तुं व भेदाद्विनिःसृता ॥ १७ ॥ घृतपूर्णपुं कुं भेषु धाव्यस्तान्समवर्धयन् ॥ कालेन महता सर्वे यौवनं प्रतिपेदिरे ॥ १८ ॥ अथ दीर्घेण कालेन रूपयौवनशालिनः ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणि सगरस्याभवन् तदा ॥ १९ ॥ स च ज्येष्ठो नरश्रेष्ठः सगरस्यात्मसंभवः ॥ बालान् गृहीत्वा तु जले सरस्वार्घुनंदन ॥ २० ॥ प्रक्षिप्य प्राह सन्नित्यं मज्जतस्तान्निरीक्ष्य वै ॥ एवं पापसमाचारः सज्जनप्रतिवाधकः ॥ २१ ॥ पौराणामहिते युक्तः पित्रा निर्वासितः पुरात् ॥ तस्य पुत्रोऽं शुमान्नाम असमंजस्य वीर्यवान् ॥ २२ ॥ संमतः सर्वलोकस्य सर्वस्यापि प्रियंवदः ॥ ततः कालेन महता मतिः समभिजायत ॥ २३ ॥ सगरस्य नरश्रेष्ठयजेयमिति निश्चिता ॥ सकृत्त्वानि श्रयं राजा सोपाध्याय गणस्तदा ॥ २४ ॥ यज्ञकर्मणि वेदज्ञो यष्टुं समुपचक्रमे ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा कथां तैरघुनंदनः ॥ उवाच परमप्रीतो मुनिं दीप्तमिवानलम् ॥ १ ॥ श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते विस्तरेण कथां मिमाम् ॥ पूर्वजो मे कथं ब्रह्मन्यज्ञं वै समुपाहरत् ॥ २ ॥

नृपग्राहसत् प्रहसन्निधिपाठे स्थितो भवतीति शेषः सज्जनप्रतिवाधकः सज्जनपीडकः ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्वासितो निष्कासितः तस्य असमंजस्य एतद्वाची असमंजशब्दोऽदंतः सांतश्चेति बोध्यम् ॥ २२ ॥ समभिजायत अदृष्टावर्षः ॥ २३ ॥ २४ ॥ यज्ञकर्मणीत्यस्य निश्चयं कृत्वेति प्राक्तनेनान्वयः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कथां ते यज्ञोपक्रमकथां इत्यर्थः ॥ १ ॥ इमां यज्ञसंबन्धिनीम् ॥ २ ॥

उपसंहरति एष इत्यादिना ॥ ३१ ॥ धन्यत्वपुण्यत्वे विदुर्गोति भक्तश्चेति ऐहलौकिकफलेन धन्यत्वमा मुष्मिकेन पुण्यत्वं पुत्रपौत्रैश्चैत्यस्य युक्तः स गृहे हत्यागे इति शेषः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्री
रामाक्षिरामेश्वरीरामाक्षीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ त्रीन्पथो हेतुना केनेत्यादि प्रश्नस्योत्तरं वक्तुमाह तां कथामिति
अपरं वाक्यं वक्ष्यमाणं प्रश्नोत्तरम् ॥ १ ॥ यस्मादप्रजः तस्मात्प्रजाकामोऽभूदित्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ अरिष्टनेमिः कश्यपः अस्यां सुपर्णभगिनीत्यनुपदप्रयोगात् ॥ ४ ॥ भृगुप्रसवणे भृगुवधिष्ठितं

एष ते रामगंगाया विस्तरो भिहितो मया ॥ कुमारसंभवश्चैव धन्यः पुण्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥ भक्तश्च यः कार्तिकेये काकुत्स्थभुवि मानवः ॥ आयुष्मान् पुत्र
पौत्रैश्च स्कंदसालोक्यतां व्रजेत् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तां
कथां कौशिको रामे निवेद्य मधुराक्षराम् ॥ पुनरेवापरं वाक्यं काकुत्स्थमिदं ब्रवीत् ॥ १ ॥ अयोध्याधिपतिर्वीरपूर्वमासीन्नराधिपः ॥ स गरो नाम ध
र्मात्मा प्रजाकामः स चाप्रजः ॥ २ ॥ वैदर्भदुहितारामकेशिनीनामनामतः ॥ ज्येष्ठा सगरपत्नी सा धर्मिष्ठा सत्यवादिनी ॥ ३ ॥ अरिष्टनेमेर्दुहिता सुपर्ण
भगिनी तु सा ॥ द्वितीया सगरस्यासीत्पत्नी सुमति संज्ञिता ॥ ४ ॥ ताभ्यां सह महाराजः पत्नीभ्यां तप्तवांस्तपः ॥ हिमवतं समासाद्य भृगुप्रसवणे गिरौ ॥ ५ ॥
अथ वर्षशते पूर्णे तपसाराधितो मुनिः ॥ स गराय वरं प्रादाद्भृगुः सत्यवतां वरः ॥ ६ ॥ अपत्यलाभः सुमहान् भविष्यति तवानघ ॥ कीर्तिचा प्रतिमां लोके
प्राप्स्यसे पुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ एका जनयिता तात पुत्रं वंशकरं तव ॥ षष्ठिपुत्रसहस्राणि अपराजनयिष्यति ॥ ८ ॥ आपमाणं न रय्याघं राजपुत्र्यौ प्रसाद्यत
म् ॥ ऊचतुः परमप्रीते कृतां जलिपुटे तदा ॥ ९ ॥ एकः कस्याः सुतो ब्रह्मन्कावहून् जनयिष्यति ॥ श्रोतुमिच्छावहे ब्रह्मन्सत्यमस्तु वचस्तव ॥ १० ॥ तयो
स्तद्वचनं श्रुत्वा भृगुः परमधार्मिकः ॥ उवाच परमां वाणीं स्वच्छंदोऽत्र विधीयताम् ॥ ११ ॥ एको वंशकरो वास्तु बहवो वामहाबलाः ॥ कीर्तिमंतो महो
त्साहाः कावाकं वरमिच्छति ॥ १२ ॥

प्रसवणं प्रवाहो यस्मिन् गिरौ हिमवत्यादपर्वते ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ तातेत्युपलालने जनयिता जनयिष्यति षष्टिमिति नित्यैकवचनां तत्वात्सहस्राणीत्यनेन सामानाधिकरण्यम् ॥ ८ ॥ राजपुत्र्यावित्यत्र च्छत्रिन्यायेन प्रयोगः ॥ ९ ॥ इच्छावहे इच्छावः
॥ १० ॥ स्वच्छंदः स्वच्छा विधीयतां ज्ञाप्यतां स्वच्छयैव एकपुत्रता बहुपुत्रता वा विधीयतामिति तात्पर्यम् ॥ ११ ॥ तदेवाह एको वंशकरो वेति वंशकरः वंशद्विहेतुः ॥ १२ ॥

तत्तस्यगर्भस्यमलेत्रपुसीसंचअभवत् अयंभावः तैक्ष्ण्यमलगंधयुक्तेनशुद्धेनस्पर्शतोविद्धंस्पर्णं गंधयुक्तेनविद्धंरजतं तैक्ष्ण्ययुक्तेनविद्धंताम्रलोहं च मलयुक्तेनविद्धंत्रपुसीसेइति नानाधातुःतद्रूपम् ॥ २० ॥ नचस्पर्शविधित्वमेवतस्यअपितुरूपवेधित्वमपीत्याह निक्षिमेत्यादि सन्नद्धसंबद्धम् ॥ २१ ॥ जातरूपं रूपेणजातमित्यर्थः ॥ २२ ॥ तंकुमारमिति ततःरुद्रतेजसःजातंकमेण साकारतांयामं क्षीरसंभावनार्थायक्षीरपानप्रयोजनसिद्धये कृत्तिकाःकृत्तिकामिः यद्वा समयोजयन्नित्यस्यप्रैरयन्नित्यर्थः ॥ २३ ॥ अथताःकृत्तिकाःअस्माकंसर्वासांपुत्रोभवत्वित्युत्तमंसमयंकृत्वानिश्चिनातद्विषयकनिश्चयवच्यः जातमात्रस्यतस्यक्षीरंददुरित्यन्वयः ॥ २४ ॥ ततःसर्वदेवताःयुष्माकमयंपुत्रःकार्तिकेयइतित्रैलोक्यविख्यातोभविष्यति अत्रसंदेहःनइतिब्रुवन् अनु

मलंतस्याभवत्तत्रत्रपुसीसकमेवच ॥ तदेतद्धरणींप्राप्यनानाधातुरवर्धत ॥ २० ॥ निक्षिप्तमात्रेगर्भेतुतेजोभिरभिरंजितम् ॥ सर्वपर्वतसन्नद्धंसौवर्णमभवद्वनम् ॥ २१ ॥ जातरूपमितिख्यातंतदाप्रभृतिराघव ॥ सुवर्णपुरुषव्याघ्रहुताशनसमप्रभम् ॥ २२ ॥ तंकुमारंततोजातंसेंद्राःसहमरुद्गणाः ॥ क्षीरसंभावनार्थायकृत्तिकाःसमपूजयन् ॥ २३ ॥ ताःक्षीरंजातमात्रस्यकृत्वासमयमुत्तमम् ॥ ददुःपुत्रोयमस्माकंसर्वासामितिनिश्चिताः ॥ २४ ॥ ततस्तुदेवताःसर्वाःकार्तिकेयइतिब्रुवन् ॥ पुत्रत्रैलोक्यविख्यातोभविष्यतिनसंशयः ॥ २५ ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वास्कन्नंगर्भपरिस्त्रवे ॥ स्नापयत्पर्यालक्ष्म्यादीप्यमानंयथानलम् ॥ २६ ॥ स्कंदइत्यब्रुवन्देवाःस्कन्नंगर्भपरिस्त्रवे ॥ कार्तिकेयंमहाबाहुंकाकुत्स्थज्वलनोपमम् ॥ २७ ॥ प्रादुर्भूतंततःक्षीरंकृत्तिकानामनुत्तम् ॥ पण्णापडाननोभूत्वाजग्राहस्तनजंपयः ॥ २८ ॥ गृहीत्वाक्षीरमेकाङ्कासुकुमारवपुस्तदा ॥ अजयत्स्वेनवीर्येणदैत्यसैन्यगणान्विभुः ॥ २९ ॥ सुरसेनागणपतिमभ्यपिचन्महाद्युतिम् ॥ ततस्तममराःसर्वेसमेत्याग्निपुरोगमाः ॥ ३० ॥

वन्नित्यर्थः अदृष्टावआर्षः ॥ २५ ॥ तेषांदेवानांतत्स्वेष्टानुकूलंवचनंश्रुत्वा स्कन्नंआदौईश्वरयोःसकाशात्स्कन्नंपश्चाद्गंगायागर्भात्परिस्त्रवेसतिपर्यालक्ष्म्यादीप्यमानमनलमिवहुःस्पर्शी दुःस्पर्शतानिवृत्तिप्रयोजनकशैत्यसिद्धयेताःस्नापयन् अस्नापयन्नित्यर्थः ॥ २६ ॥ ततःस्कन्नपरिस्त्रुतत्वहेतोःपूर्वकार्तिकेयत्वेनोक्तंस्कंदइत्यन्वयनाम्नाअब्रुवन्नित्यन्वयः स्कन्नपरिस्त्रुतइत्यर्थेस्कंदइतिपृषोदरादित्वात्साधु ॥ २७ ॥ ततःकृत्तिकानांक्षीरंप्रादुर्भूतंआसीदितिशेषः ततःपण्णामपिस्तनजंपयःक्षुधातिशयेनपडाननोभूत्वाजग्राह ॥ २८ ॥ एवंतदापङ्क्तिर्मुखैर्यावदपेक्षितंक्षीरं गृहीत्वाएकाङ्काएकदिनेनैवसुकुमारवपुर्परिस्त्रुतेजसैवदैत्यसैन्यगणान्अजयन् ॥ २९ ॥ ततःसकलासुरजयाद्धेतोःसर्वेऽग्निपुरोगमादेवाःसमेत्यसुरसेनागणपतितंअभ्यपिचन्नित्यन्वयः ॥ ३० ॥

ज्येष्ठा उमास्वकनिष्ठापत्यत्वात्स्वापत्यवन्मानयिष्यतीत्यर्थः इति कनकस्तन्य पूर्वगंगाया एव ज्येष्ठत्वोक्त्या तेन विरोधात् तस्माज्ज्येष्ठा गंगास्वकनिष्ठा मापत्यत्वान्मानयिष्यतीत्यर्थः उमाशिवसंयो
गेन च्युतेरतोरजोभ्यामुत्पत्तेरुमापत्यत्वं अतएवाह उमाया इति तत्स्वापत्यसंमाननम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ कैलासपर्वतंगत्वेत्यन्वयः ॥ १० ॥ समाधत्स्वकुरु महातेज इति संबुद्धिः शैलपुत्र्यांगं
यां ऐशतेजः उत्सृजेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ प्रतिज्ञायन्थाकरोमीति प्रतिज्ञाय इदं गर्भधारणदेवतानां प्रियमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ दिव्यरूपं अधारयत् स्रोतोरूपं मुक्तेति शेषः तस्यामहिमां दिव्यरूपं वै
तव सः ऐश्वर्येजोराशिः पारदः अवशीर्यतशीर्णः उत्तमस्त्रीदर्शनेरसेश्वरस्य तद्गुणाय उच्छलनं द्वियोजनपर्यन्तमितिसुप्रसिद्धं यद्वा सः अग्निः अवशीर्यत ऐश्वर्येजस्य क्तवानित्यर्थः ॥ १३ ॥
ज्येष्ठा शैलेन्द्रदुहिता मानयिष्यति तं सुतम् ॥ उमायास्तद्गुम तं भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य कृतार्थारघुनंदन ॥ प्रणिपत्य सुराः सर्वे पि
तामहमपूजयन् ॥ ९ ॥ ते गत्वा परमं रामकैलासं धातुमंडितम् ॥ अग्निं नियोजयामासुः पुत्रार्थं सर्वदेवताः ॥ १० ॥ देवकार्यमिदं देवसमाधत्स्वदुता
शन ॥ शैलपुत्र्यां महातेजो गंगायां तेज उत्सृज ॥ ११ ॥ देवतानां प्रतिज्ञाय गंगामभ्येत्य पावकः ॥ गर्भधारय वै देवि देवतानामिदं प्रियम् ॥ १२ ॥ इ
त्येतद्वचनं श्रुत्वा दिव्यरूपमधारयत् ॥ स तस्यामहिमां दृष्ट्वा समंतादवशीर्यत ॥ १३ ॥ समंततस्तदा देवीमभ्यर्पि च तपावकः ॥ सर्वस्रोतांसि पूर्णानि गं
गायारघुनंदन ॥ १४ ॥ तमुवाच ततो गंगा सर्वदेवपुरोगमम् ॥ अशक्ताधारणे देवते जस्तवसमुद्धतम् ॥ १५ ॥ दत्तमानाग्निना तेन संप्रव्यथितचेत
ना ॥ अथाब्रवीदिदं गंगा सर्वदेवदुताशनः ॥ १६ ॥ इहैव मे वत पार्श्वे गर्भोऽयं सन्निवेश्यताम् ॥ श्रुत्वा त्वग्निवचो गंगा तं गर्भमतिभास्वरम् ॥ १७ ॥ उत्स
सर्जमहातेजाः स्रोतोभ्यो हितदानघ ॥ यदस्यानिर्गतं तस्मात्तज्जांबूनदप्रभम् ॥ १८ ॥ कांचनंधरणीं प्राप्तां हिरण्यमतुलप्रभम् ॥ तामंकाण्णाय सं
चैव तैक्ष्ण्यादेवाभिजायत ॥ १९ ॥

अभ्यर्पि चेत इति रसेश्वरेण तिशेषः स्रोतां सिनाद्धः ॥ १४ ॥ पुरोगमः पुरोयायी हितकरश्च तव आग्नेयेन तेजसा संवधात् समुद्धतं अत्युपनेजः शैवं यतोऽतस्तस्य धारणेऽहमशक्तेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ संप्र
व्यथितचेतना अस्मीति शेषः सर्वदेवदुताशनः सर्वदेवोद्देशेन हुतस्य भक्षकः ॥ १६ ॥ सन्निवेश्यतां स्थाप्यताम् ॥ १७ ॥ स्रोतोभ्यो उत्कृष्य तत्तेजो हिमवत्पार्श्वे उत्ससर्जेत्यन्वयः यत्तस्मात् अ
स्याः निर्गतं तत्तस्मात् गंगा गर्भतो निर्गमात् तत्तेजो जांबूनदाकारमुमेरुकन्यापत्यत्वाद्गंगायास्तं जांबूनदं सुवर्णं तेन समप्रभं आसीदिति शेषः ॥ १८ ॥ अतएव धरणीं प्राप्तां साक्षात्स्वसंबद्धधरणीस्थं
वस्तु कांचनमकरोत् तत्समीपवर्तिभूस्थं अनुलप्रभं हिरण्यं रजतं अकरोत् तत्तेजःसंबन्धितैक्ष्ण्यादेव तद्वद्विहितभूस्थं वस्तु जातं तं अंकाण्णाय संलोहं अभिजायत अडभावार्पः ॥ १९ ॥

नचपुत्रकृतांप्रीतिं वराहादुत्पन्नस्यापिनरकासुरस्यजौमस्यकृष्णावतारैर्नैवहननात् सुदुर्मेधइतिनित्यमसिचूप्रजामेधयोरित्यसिचू सुतरांदुष्टामेधायस्यास्तत्संबोधनंसुदुर्मेधः ममपुत्रमनिच्छतीतेजोधारणानुमत्यायद्येषातत्तेजोधारणानुमन्येतर्हि सपुत्रोममैवस्यादित्याशयः ॥ २४ ॥ पीडितान्देवीशापदुःखितान् उपचक्रामपादन्यासंकृतवान् ॥ २५ ॥ तस्यगिरेःहिमालयस्य उत्तरपार्श्वेहिमवत्प्रजवाख्येश्वरे ॥ २६ ॥ उपसंहरति एषइति त्रिषुलोकेषुधर्मज्ञकर्मभिःकैःसमन्वितेतिप्रश्नोत्तरतयावक्तव्यस्यधारणरूपगंगाचरितस्यशेषतयाशैलपुत्र्याविस्तारोनिवेदितः प्रकृतंप्रश्नोत्तरंवल्लुप्रतिजानीते गंगायाइति प्रजवमितिच्छांदसोक्तस्यः ऐशतेजोधारणरूपंप्रभावमित्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरा०वा०आ०बालकांडेष्टुत्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देवेशिवे नचपुत्रकृतांप्रीतिमत्क्रोधकलुषीकृता ॥ प्राप्स्यसेत्वंसुदुर्मेधोममपुत्रमनिच्छती ॥ २४ ॥ तान्सर्वान्पीडितान्दृष्ट्वासुरान्सुरपतिस्तदा ॥ गमनायोपचक्रामदिशंवुरुणपालिताम् ॥ २५ ॥ सगत्वातप आतिष्ठत्पार्श्वेतस्योत्तरेगिरेः ॥ हिमवत्प्रभवेष्टंगेसहदेव्यामहेश्वरः ॥ २६ ॥ एषतेविस्तरोरामशैलपुत्र्यानिवेदितः ॥ गंगायाःप्रभवंचैवशृणुमेसहलक्ष्मण ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेष्टुत्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ तप्यमानेतदादेवेसेंद्राःसाग्निपुरोगमाः ॥ सेनापतिमभीप्संतःपितामहमुपागमन् ॥ १ ॥ ततोऽब्रुवन्सुराःसर्वेभगवंतंपितामहम् ॥ प्रणिपत्यसुरारामसेंद्राःसाग्निपुरोगमाः ॥ २ ॥ येनसेनापतिर्देवदत्तोभगवतापुरा ॥ सतपःपरमास्थायतप्यतेस्मसहोमया ॥ ३ ॥ यदत्रानंतरंकार्यंलोकानांहितकाम्यया ॥ संविधत्स्वविधानज्ञत्वंहिनःपरमागतिः ॥ ४ ॥ देवतानांवचःश्रुत्वासर्वलोकपितामहः ॥ सांत्वयन्मधुरैर्वाक्यैस्त्रिदशानिदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ शैलपुत्र्यायदुक्तंतन्नप्रजाःस्वानुपत्तिषु ॥ तस्यावचनमक्लिष्टंसत्यमेवनसंशयः ॥ ६ ॥ इयमाकाशगंगाचयस्यांपुत्रंहृताशनः ॥ जनयिष्यतिदेवानांसेनापतिमरिदमम् ॥ ७ ॥

सेंद्राः देवाइतिशेषः साग्निपुरोगमाःअग्निपुरोगमेनसहिताइत्यर्थः सेंद्राःसर्पिगणाःपुराइतिकचित्याठः ॥ १ ॥ अब्रुवन्सुराःसर्वेइतिपुनरुक्तंअतःपाठांतरमन्वेषणीयं द्वितीयार्थेसुरारामेतिपाठः रामसंबोधनंचैतत् ॥ २ ॥ येनरुद्रेणसेनापतिर्वीजात्मनादत्तःसपरमास्थायपरमौनमंगीकृत्यतपःतप्यतेअनुतिष्ठति ॥ ३ ॥ अनंतरंवीजदातुरुपरमानंतरंयत्कार्यंपुत्राकारसंपत्तयेविधेयंतत्संविधत्स्व ॥ ४ ॥ सांत्वयन् इष्टकार्यालाभस्विन्नानितिशेषः ॥ ५ ॥ यत्तस्मात्शैलपुत्र्याअप्रजाभविष्यथेत्युक्तंतत्तस्मात्पुष्पाकंस्यामुपत्तीषुनप्रजाः संतीतिशेषः पत्तिष्वितिद्रष्टव्यत्वंछांदसं यतस्तस्यावचनमक्लिष्टंअमोघं एवंचप्रजास्यथेतिपाठकल्पनाछांदसत्वकल्पनाचविकलैव ॥ ६ ॥ तर्हिकान्तिस्तत्राह इयमिति यस्यांहृताशनःपुत्रंजनयिष्यतिसेयंआकाशगंगाआस्तेइतिशेषः ॥ ७ ॥

धारयिष्यामीति सहोमया उमापिस्वरजो हृषीकेशोऽग्निश्च चरुपेणेन जसाधारयिष्यति यदेतस्त्रियां लोहितं भवति अग्नेस्तद्वृषमिति श्रुतेः भो त्रिदशाः अनेन ते जोधारणेन पृथिवीचकारात् सर्वो लोको निर्वाणं सुखं प्राप्नोतु अन्यथा ऐश्वर्यं ते जो जन्यस्य दुर्धाराय त्वेन दुर्दर्शत्वेन च पृथिव्या लोकस्य च पीडा स्यादिति भावः ॥ १३ ॥ दिव्यवर्षशतभोगवशात् स्थानतश्च्युतस्य शुक्रांशस्य धारणासंभवे न तद्धारणसमर्थमोक्षस्थानं निरूपयंति त्याह यदिदमिति स्थानात् तद्वदयं पुंडरीकलक्षणात् क्षुभितं चिरकालभोगवशात् स्खलितं अनुत्तमं देवकार्यार्हं सुतसमर्थत्वेन सर्वोत्तमं भवत्यर्थं न या उमा गतं नैह को वारयिष्यति ॥ १४ ॥ उत्तरमाहुः एवमिति धराधारयिष्यतीति तस्या अशेषधारणशक्तिमत्त्वादिति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ पृथिव्यां मुक्तस्य तेजसो धारणार्थमग्नेः पृथिव्यधिपति धारयिष्याम्यहं ते जस्ते जसैव सहोमया ॥ त्रिदशाः पृथिवीचैव निर्वाणमधिगच्छतु ॥ १३ ॥ यदिदं क्षुभितं स्थानात् मम ते जो त्वनुत्तमम् ॥ धारयिष्यति कस्तन्मे ब्रुवंतु सुरसत्तमाः ॥ १४ ॥ एवमुक्तास्ततो देवाः प्रत्यूचुर्दृष्ट्वा भव्यजम् ॥ यत्तेजः क्षुभितं त्यद्यतद्दराधारयिष्यति ॥ १५ ॥ एवमुक्तः सुरपतिः प्रमु मोचमहाबलः ॥ तेजसा पृथिवीयेन व्याप्ता स गिरिकानना ॥ १६ ॥ ततो देवाः पुनरिदमूचुश्चापि हुताशनम् ॥ आविशत्वं महातेजो रौद्रं वायुसमन्वितः ॥ १७ ॥ तदग्निना पुनर्व्याप्तं संजातं श्वेतपर्वतम् ॥ दिव्यं शरवणं चैव पावकादित्यसन्निभम् ॥ १८ ॥ यत्र जातो महातेजाः कार्तिकेयोऽग्निसंभवः ॥ अथो मां च शिवं चैव देवाः सर्पिगणास्तथा ॥ १९ ॥ पूजयामासुरत्यर्थं सुप्रीतमनसस्तदा ॥ अथ शैलसुताराम त्रिदशानिदमब्रवीत् ॥ २० ॥ समन्युरशपत्सर्वान् क्रोधसंरक्तलोचना ॥ यस्मान्निवारिता चाहं संगता पुत्रकाम्यया ॥ २१ ॥ अपत्यं स्वे पुदारे पुनोत्पादयितुमर्हथ ॥ अद्य प्रभृति युष्माकमप्रजाः संतु पत्नयः ॥ २२ ॥ एवमुक्ता सुरान्सर्वान् शशाप पृथिवीमपि ॥ अवेनैकं रूपं त्वं बहुभार्या भविष्यसि ॥ २३ ॥

त्वेन पृथिव्यजिमानित्वात्तं नियुजते तत इति पुनः शब्दो वाक्यालंकारे हुताशनं देवीकृद्देशं शरूपं अन्यादृशाग्नेः रौद्रतेजः प्रवेशासंभवात् वायुसमन्वित इत्यनेन चालनलक्षणः प्रवेशोपाय उक्तः ॥ १७ ॥ तदग्निनेति उक्ताग्निना चालनपूर्वकं प्रवेशात्तत्तेजो बद्धं सत्केवलं श्वेतपर्वतरूपं जातं तद्वृषं तेजः प्रवेशप्रदेशे तन्महिम्ना दिव्यं पावकादित्यसंनिभं शरवणं चाभूत् ॥ १८ ॥ यत्रेति किंचि कालं धृतत्वात् कार्तिकेयत्ववदेव अग्निसंभवत्वं बोध्यम् ॥ १९ ॥ सुप्रीतमनसः लोकानुग्रहाय मूलतेजसो धृतत्वाद्देवकार्यायिस्कन्ते जसश्च दत्तत्वात्संतोषः क्रियमाणामपि पूजां उमा देवीनां गीकरोति स्म प्रत्युत कुद्वैवा जूदित्याह अथ शैलेति ॥ २० ॥ किमब्रवीत्तदा हाशपदिति शापरूपं वचो ब्रवीदित्यर्थः मन्युकारणमाह यस्मादिति ॥ २१ ॥ शापस्वरूपमाह अपत्यमित्यादि ॥ २२ ॥ एवमुक्ता शापथरूपं वच इति शेषः हे अवेनैकं रूपं एकैव क्षेत्रेऽनेकबीजजफलजनकत्वात् बहुभार्या अनेकभूपतिभोग्या ॥ २३ ॥

उत्तिष्ठते उदोनूर्ध्वकर्मणिइतिवद् ॥ १७ ॥ नैशानिनिशाप्रभवाणि तान्येवाह यक्षेत्यादि ॥ १८ ॥ अभ्यपूजयन्अस्तुवन् ॥ १९ ॥ स्तुतिप्रकारमाह कुशिकानामित्यादि ब्रह्मोपमाः ब्रह्मर्षि
तुल्याः ॥ २० ॥ हेमहायशोविश्वामित्रजवानेवविशेषेणमहात्मेतिशेषः यस्तपसाब्राह्मणत्वंप्राप्तइतिभावः किंचयस्यतवभगिनीतवकुलस्यद्योतकरीउद्धारकर्त्रीसरितांश्रेष्ठा अनेनसकलजग

उत्तिष्ठतेचशीतांशुःशशीलोकतमोनुदः ॥ द्वादयन्प्राणिनांलोकेमनांसिप्रभयास्वया ॥ १७ ॥ नैशानिसर्वभूतानिप्रचरंतिततस्ततः ॥ यक्षराक्षससं
घाश्वरौद्राश्वपिशिताशनाः ॥ १८ ॥ एवमुक्तामहातेजाविरराममहामुनिः ॥ साधुसाध्वितितेसर्वेमुनयोऽभ्यपूजयन् ॥ १९ ॥ कुशिकानामयंवं
शोमहान्धर्मपरःसदा ॥ ब्रह्मोपमामहात्मानःकुशवंस्थानरोत्तमाः ॥ २० ॥ विशेषेणभवानेवविश्वामित्रमहायशः ॥ कौशिकीसरितांश्रेष्ठाकुलो
द्योतकरीतव ॥ २१ ॥ मुदितैर्मुनिशार्दूलैःप्रशस्तःकुशिकात्मजः ॥ निद्रामुपागमच्छ्रीमानस्तंगतइवांशुमान् ॥ २२ ॥ रामोपिसहसौमित्रिःकिंचिदा
गतविस्मयः ॥ प्रशस्यमुनिशार्दूलंनिद्रांसमुपसेवते ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीये
उपास्यरात्रिशेषंतुशोणाकूलेमहर्षिभिः ॥ निशायांसुप्रभातायांविश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥ सुप्रभातानिशारामपूर्वासंध्याप्रवर्तते ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ
भद्रंतेगमनायाभिरोचय ॥ २ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यरुतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ गमनंरोचयामासवाक्यंचेदमुवाचह ॥ ३ ॥ अयंशोणःशुभजलोऽगाधः
पुलिनमंडितः ॥ कतरेणपथाब्रह्मन्संतरिप्यामहेवयम् ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणविश्वामित्रोब्रवीदिदम् ॥ एषपंथामयोद्दिष्टोयेनयांतिमहर्षयः ॥ ५ ॥
तेगत्वादूरमध्वानंगतेऽर्धादिवसेतदा ॥ जाह्नवींसरितांश्रेष्ठांददृशुर्मुनिसेविताम् ॥ ६ ॥

उद्धारकत्वंसूचितम् ॥ २१ ॥ प्रशस्तःस्तुतः अस्तंगतइवांशुमानितिपाठः ॥ २२ ॥ सेवतेसेवतेस्म ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीये
काव्येचतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रात्रिशेषंउपास्यनिद्रयाअतिवास्य ॥ १ ॥ गमनायगमनंकर्तुम् ॥ २ ॥ ३ ॥ अयंशोणइति शोणैवशोणइतिव्यपदिष्टः कतरेणपथासं
तरिप्यामहेइत्यन्वयः प्रश्नवीजमगाधइति अतलस्पर्शइत्यर्थः ॥ ४ ॥ उद्दिष्टःगंतव्यत्वेननिश्चितः ॥ ५ ॥ ६ ॥

सारसः पक्षिविशेषः ॥ ७ ॥ वासपरिग्रहं समाजनादिना आवासस्थानं च कुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अमृतवत् अमृततुल्यं पंचयज्ञाय विशिष्टमन्नम् यद्वाऽमृतवत् तत्सदृशं गंगाजलं हविश्च प्रागुक्तं प्राश्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ विष्टिताः विशेषेण स्थिताः यथा हतः यथा वस्थानमर्हतस्तथा स्थितावित्यर्थः ॥ १० ॥ गंगां श्रोतुं गंगाविषयकं किंचिच्छ्रोतुमित्यर्थः श्रोतव्यं विषयमाह त्रैलोक्यमित्यादि ॥ ११ ॥ दृष्टि

तां हृत्वा पुण्यसलिलां हंससारससेविताम् ॥ बभूवुर्मुनयः सर्वे मुदिताः सह राघवाः ॥ ७ ॥ तस्यास्तीरे तदा सर्वे चक्रुर्वासपरिग्रहम् ॥ ततः स्नात्वा यथान्या
यंसंतर्प्य पितृदेवताः ॥ ८ ॥ द्रुत्वा चैवाग्निहोत्राणि प्राश्य चामृतवद्भविः ॥ विविशुर्जाङ्घवी तीरे शुभामुदितमानसाः ॥ ९ ॥ विश्वामित्रं महात्मानं परिवा
र्यसंमततः ॥ विष्टिताश्च यथान्यायं राघवौ च यथा हतः ॥ संप्रहृष्टमनारामो विश्वामित्रमथाब्रवीत् ॥ १० ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि गंगां त्रिपथगां
नदीम् ॥ त्रैलोक्यं कथमाक्रम्य गतानदनदीपतिम् ॥ ११ ॥ चोदितो रामवाक्येन विश्वामित्रो महामुनिः ॥ दृष्टिं जन्मचगंगायावक्तुमेवोपचक्रमे ॥ १२ ॥
शैलेंद्रो हिमवान् रामधातूनामाकरो महान् ॥ तस्य कन्याद्वयं रामरूपेणाप्रतिमं भुवि ॥ १३ ॥ यामेरुदुहितारामतयोर्माता सुमध्यमा ॥ नाम्ना मेनाम
नोज्ञा वै पत्नी हिमवतः प्रिया ॥ १४ ॥ तस्यां गंगेयमभवज्ज्येष्ठा हिमवतः सुता ॥ उमानामद्वितीया भूत्कन्या तस्यैव राघव ॥ १५ ॥ अथ ज्येष्ठां सुराः
सर्वे देवकार्यचिकीर्षया ॥ शैलेंद्रवरयामासुर्गंगां त्रिपथगां नदीम् ॥ १६ ॥ ददौ धर्मेण हिमवांस्तनयां लोकपावनीम् ॥ स्वच्छंदपथगां गंगां त्रैलोक्य
हितकाम्यया ॥ १७ ॥

त्रैलोक्यव्याप्तिरूपाम् ॥ १२ ॥ धातूनां स्वर्णादीनाम् ॥ १३ ॥ यामेरुदुहिता मेना नामसा तयोः कन्ययोर्मतित्यन्वयः ॥ १४ ॥ तस्यां मेनायां या ज्येष्ठा हिमवतः सुता कुटिलानामसा इयं गंगाऽभ
वदित्यर्थः तस्यैव हिमवतः ॥ १५ ॥ देवकार्यं वक्ष्यमाणं भववीर्यधारणम् त्रिपथगां स्वर्गभूपातालमार्गगाम् इदं वर्तमानापदेशेन वरणं चास्याः शिवभार्यात्वाया ॥ १६ ॥ धर्मेण कन्यादानधर्मेण
स्वच्छंदपथगामित्यपि वर्तमानापदेशेन स्वेच्छामात्रेण प्रवहादिवायुमार्गमनशीलाम् ॥ १७ ॥

त्रिलोकार्थतारकतोभीतत्रिलोकरक्षकपुत्रोत्पत्त्यर्थम् अगच्छन्ब्रह्मलोकम् तत्रब्रह्मशापवशाज्जलरूपताप्राप्तिरिति त्यादिवामनपुराणोक्तदिशामध्येऊह्यम् वामनपुराणवृत्तांतस्यप्रायेणात्रप्र
त्यभिज्ञानात् एवंहितत्राख्यायिका उमाज्येष्ठाकुटिलानामहिमवत्कन्यादेवैःशिववीर्यधारणायहिमवंतंप्रार्थिता तेनदत्तयातयासहदेवाब्रह्मलोकंगत्वाब्रह्मणेनिवेदितवन्तः ब्रह्मणाचास
मर्थयंतद्वारणेइत्युक्ताऽवश्यंधारयामीतिकथितवाक्याऽवज्ञानेनब्रह्मणाजलरूपाभवेतिशमा तत्रैवब्रह्मांडोर्ध्वकटाहेजलरूपेणलगास्थितातस्यामेवाग्निनाशिववीर्यक्षिप्तमिति विष्ण्वंघ्रिणा
प्रसरताकटाहेजेदिनेवरात् कुटिलाविष्णुपादांतात्पपाताकुलिताततः तस्माद्विष्णुपदीख्यातेतिवामनपुराणोक्तेरेवब्रह्मांडोर्ध्वकटाहेलग्नेतिज्ञायते पतनसमयेचब्रह्मांडवाह्यजलेनसहैवपतितंत
जलंब्रह्मणाकमंडलुधृतंवाह्यजलंचशिवानंदवाप्यजातंनारायणात्मकमितिकामिकासंहितादौस्पष्टं ततोभगवतापदारोपणेतेनैवकमंडलुजलेनतत्पादप्रक्षालनंकृत्वातज्जलंकमंडलावेवक्षिप्तम्

प्रतिगृह्यत्रिलोकार्थत्रिलोकहितकांक्षिणः ॥ गंगामादायतेऽगच्छन्कृतार्थेनांतरात्मना ॥ १८ ॥ याचान्याशैलदुहिताकन्यासीद्रघुनंदन ॥ उग्रं सुव्र
तमास्यायतपस्तेपेतपोधना ॥ १९ ॥ उग्रेणतपसायुक्तांददौशैलवरः सुताम् ॥ रुद्रायाप्रतिरूपायउमांलोकनमस्कृताम् ॥ २० ॥ एतेतेशैलराजस्य
सुतेलोकनमस्कृते ॥ गंगाचसरितांश्रेष्ठाउमादेवीचराधव ॥ २१ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथात्रिपथगामिनी ॥ खंगताप्रथमंतातगतिंगतिमतांवर
॥ २२ ॥ सुरलोकंसमारूढाविपापाजलवाहिनी ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपंचत्रिंशःसर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥
उक्तवाक्येमुनौतस्मिन्नुभौराधवलक्ष्मणौ ॥ प्रतिनंधकथांवीरावूचतुर्मुनिपुंगवम् ॥ १ ॥

शंकरसंहितोक्तरीत्यागौरीविवाहोत्तरंलीलयागौर्यापाणिभ्यांशिवनयनाच्छादनेकृतेशिवेनललाटेनेत्रंप्रकाशितम् ततोभयादौरीपाणिस्वेदजलंसुतंतदपिब्रह्मणाकमंडलौस्थापितमित्यप्यत्रो
क्तम् गौरीविवाहकथनेनसूचितंच भगीरथप्रार्थनयाचब्रह्मरूपःसर्वपवित्रजलसमूहस्तस्मैदत्तः सर्वमुक्तजलमुपकम्यपुराणेषुभगीरथसंबंधश्रवणात् विस्तरस्त्वस्मत्कृतगंगामाहात्म्यप्रकाशेद्रष्ट
व्यः ॥ १८ ॥ कन्याअदृतपतिः अग्रेशिववीर्यस्खलनादिवक्तुंचैतद्वर्णनं उग्रं सुव्रतंपर्णभोजनस्यापित्यागसंकल्परूपं तपःशिवध्यानरूपम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ यथात्रिपथगामिनीगंगात
थाप्रतिपादयामीतिशेषः तदेवविवरणोति स्वमित्यादि प्रथमंखंगताआकाशमार्गंगता ॥ २२ ॥ पश्चात्सुरलोकंसमारूढाऽभवत् ॥ जलवाहिनीतत्स्वभावाजाता विपापासकलपापहंत्री ॥ २३ ॥
इतिश्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेपंचत्रिंशःसर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ उक्तवाक्येइति उपरतेइत्यर्थः ॥ १ ॥

वक्तुमर्हसीत्यस्य विस्तरमित्यनेनान्वयः दिव्यमानुषसंज्ञादिव्यलोकनिबन्धनं च ॥ २ ॥ शुश्रूषितं विस्तरमाह त्रीनित्यादि भूर्भुवःस्वर्गानित्यर्थः प्लावयेत्तु व्याप्नुयात् इत्येको विस्तरः द्वितीयमाह कथमिति त्रिपथगेति प्रसिद्धिः किं निबन्धनेति द्वितीयः ॥ ३ ॥ कर्मजिश्चरितैः समन्वितेति तृतीयः द्वयोर्हि मवत्कन्ययोः प्रस्तावेऽपि स्ववंशोद्धारकत्वाद्गंगाविषयक एव भगवतः प्रश्रय इत्युक्तं ॥ ४ ॥ निखिलेन कारुण्येन विस्तरेणेति यावत् उद्वाहो विवाहः ॥ ५ ॥ गतं क्रीडयेति शेषः ॥ ६ ॥ समुद्युक्ताः सेनानी प्राप्स्यन्ति परमयत्नेन रुद्रो मयोः संयोजनं कृत्वा पितस्यारौद्रतेजसो मोचनं वारयितुं समुद्यु

धर्मयुक्तमिदं ब्रह्मन्कथितं परमं त्वया ॥ दुहितुः शैलराजस्य ज्येष्ठया वक्तुमर्हसि ॥ विस्तरं विस्तरज्ञो सिदिव्यमानुषसंभवम् ॥ २ ॥ त्रीन्पथो हेतुना केन प्लावयेत्लोकपावनी ॥ कथं गंगा त्रिपथगा विश्रुता सरिदुत्तमा ॥ ३ ॥ त्रिपुलोकेषु धर्मज्ञकर्मभिः कैः समन्विता ॥ तथा ब्रुवतिकाकुत्स्ये विश्वामित्रस्तपोधनः ॥ ४ ॥ निखिलेन कथां सर्वानृषिर्मध्यम्यवेदयत् ॥ पुरारामकृतोद्वाहः शितिकंठो महातपाः ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा च भगवान्देवीं मैथुना योपचक्रमे ॥ तस्य संक्रीडमानस्य महादेवस्य धीमतः ॥ शितिकंठस्य देवस्य दिव्यं वर्षशतं गतम् ॥ ६ ॥ न चापितनयोरामतस्यामासीत्परंतप ॥ सर्वे देवाः समुद्युक्ताः पितामहपुरोगमाः ॥ ७ ॥ यदि होत्पद्यते भूतं कस्तत्प्रतिसहिष्यति ॥ अभिगम्य सुराः सर्वे प्रणिपत्येदमब्रुवन् ॥ ८ ॥ देवदेव महादेव लोकस्यास्य हितेरत ॥ सुराणां प्रणिपातेन प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥ नलोकाधारयिष्यंति तव तेजः सुरोत्तम ॥ ब्राह्मेण तपसा युक्तो देव्या सह तपश्चर ॥ १० ॥ त्रैलोक्यहितकामार्थं तेजस्तेजसिधारय ॥ रक्ष सर्वानि मां लोकां नालोकं कर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥ देवतानां वचः श्रुत्वा सर्वलोकमहेश्वरः ॥ बाढमित्यब्रवीत्सर्वान्पुनश्चेदमुवाच ह ॥ १२ ॥

कावचवुरित्यर्थः समुद्विग्ना इति पाठस्तु सुगम एव ॥ ७ ॥ पुत्रार्थसंयोजनोद्योगवतां तन्निवारणोद्योगो नुचितस्तत्राह यदि हेति इह उमायां उत्पद्यते उत्पत्स्यते अब्रुवन् इति विचार्येत्यादि ॥ ८ ॥ १॥ प्रसादविषयमाह नलोका इति भूरादिलोकास्तत्स्थप्रजाश्चेत्यर्थः ब्राह्मेण तपसा ब्रह्मानन्यतालक्षणेन तपसेत्यर्थः ॥ १० ॥ तेजोरेतः तेजसि आत्मनि मत्तेजसि मया धृते कोलाभस्तत्राह रक्ष सर्वानिति धृत्वेति शेषः ननुरुद्रेण स्वतेजोधारणे कथं लोकरक्षेति चेच्छृणु यदेतत्पुरुषेरेतो भवति आदित्यस्य तद्रूपमिति श्रुतेस्तद्वेतोरूपं तेज एव आदित्यमंडलं तद्धृतौ सकलं जगद्रक्षितं भवति विपर्यये विपर्यय इत्याहुः तदेवाह नालोकमिति आदित्यविनाशे हि सर्वलोकविनाशप्रसंग इति भावः ॥ ११ ॥ १२ ॥

सलज्जाःअन्याथ्यपतिप्रसंगतःसलज्जाः ॥ २४ ॥ भग्नाःभग्नांगाः ॥ २५ ॥ धर्ममवमन्यतेबलात्कारं करोतीति यावत् रोदनादिना चेष्ट्यः किनाभिभापयेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ एवंपृष्ट्वेतिशेषः स
 माधिसंदधइति तद्वचःश्रवणैकाग्रचित्तोभूदित्यर्थः ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा०आ०बा०द्वात्रिंशःसर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ५ ॥ तस्येति चरणौस्पृष्ट्वानम
 स्कृत्य ॥ १ ॥ प्रधर्षयितुंअभिभवितुंइच्छतिस्म अशुभंवलात्काररूपंअवेक्षतेस्म ॥ २ ॥ पितृमत्यःपित्रधीनाः स्वच्छंदेनपतिस्वीकारतिषयेस्वातंत्र्येणस्थिताःनवर्तामहेयतःअतोऽनःपितरंवृणी
 ष्वत्वम् यदिनःअस्मान्तुभ्यंसदास्यतितदावत्वदीयाःभविष्यामःतेनवभद्रमस्तुइतियोजना ॥ ३ ॥ एवंब्रुवंतीनांनोवचनंनप्रतीच्छताअनंगीकुर्वतापापानुबंधेनअधर्मवद्वचिसेनएवंधर्मब्रुवंत्यः
 ताःकन्यावायुनाभग्नाविविशुर्नृपतेर्गृहम् ॥ प्रविश्यचसुसंभ्रांताःसलज्जाःसासलोचनाः ॥ २४ ॥ सचतादयिताभग्नाःकन्याःपरमशोभनाः ॥ दृष्ट्वा
 दीनास्तदाराजासंभ्रांतइदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ किमिदंकथ्यतांपुच्यःकोधर्ममवमन्यते ॥ कुज्ञाःकेनरुताःसर्वाश्चेष्ट्योनाभिभापत ॥ २६ ॥ एवंराजा
 विनिःश्वस्यसमाधिसंदधेततः ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेद्वात्रिंशःसर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥
 तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकुशनाभस्यधीमतः ॥ शिरोभिश्चरणौस्पृष्ट्वाकन्याशतमभापत ॥ १ ॥ वायुःसर्वात्मकोराजन्प्रधर्षयितुमिच्छति ॥ अशुभंमार्ग
 मास्थायनधर्मप्रत्यवेक्षते ॥ २ ॥ पितृमत्यःस्मभद्रंतेस्वच्छंदेनवयंस्थिताः ॥ पितरंनोवृणीष्वत्वंयदिनोदास्यतेतव ॥ ३ ॥ तेनपापानुबंधेनवचनंनप्र
 तीच्छता ॥ एवंब्रुवंत्यःसर्वाःस्मवायुनाभिहताभृशम् ॥ ४ ॥ तासांतुवचनंश्रुत्वाराराजापरमधार्मिकः ॥ प्रत्युवाचमहांतेजाःकन्याशतमनुत्तमम् ॥ ५ ॥
 क्षांतंक्षमावतांपुच्यःकर्तव्यंमुमहत्कृतम् ॥ ऐकमत्यमुपागम्यकुलंचावेक्षितंमम ॥ ६ ॥ अलंकारोहिनारीणांक्षमातुपुरुषस्यवा ॥ दुष्करंतच्चवैक्षांतं
 त्रिदशेषुविशेषतः ॥ ७ ॥ यादृशीवःक्षमापुच्यःसर्वासामविशेषतः ॥ क्षमादानंक्षमासत्यंक्षमायज्ञाश्चपुत्रिकाः ॥ ८ ॥

सर्वाःवायुनाअभिहताःस्मइतियोजना ॥ ४ ॥ ५ ॥ हेपुच्यःक्षमावतांक्षमावद्भिःकर्तुमर्हयत्क्षांतंक्षमातुमुमहत्कृतम् महतीक्षमाकृतेति यावत् गात्रभंगोऽथक्रोधवेगसहनमतिदुष्करमितिभावः
 यच्चकुलंअवेक्षितंकामवेगसहनंकृतंतदपिमुमहत् ॥ ६ ॥ पुरुषस्यवेति अविशेषेणेतिशेषः तत्तुदुष्करंयत्त्रिदशविषयेक्षांतंकामवेगसहनंकृतंतत्तदतिदुष्करंतेषांअभिरूपादिकमनीयगुणबाहु
 ल्यात् ॥ ७ ॥ स्वकन्यानांक्षमांश्लाघयंस्तादृशीक्षमांस्वकुलेप्रार्थयते यादृशीति भोपुच्यःयादृशीयुष्माकंक्षमातादृशीअस्मत्कुलेसर्वासामस्त्वितिशेषः अथवाऽविशेषतःसकलस्त्रीपुरुषाविशे
 षेणेत्यर्थः क्षमायाःप्रार्थनीयत्वेनिमित्तमाह क्षमेत्यादि दानसत्यवचनयज्ञसमाधिजसकलधर्मफलाक्षमा सकलजगदाधारभूताचक्षमाऽतःसोपादेयेत्यर्थः ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ प्रदानं कन्याप्रदानम् उचितं देशे काले सदृशे स्वकुलादिसदृशे पात्रे प्रदानं कर्तव्यमिति मंत्रणप्रक्रमः ॥ १० ॥ ऊर्ध्वरेताः ब्रह्मचारी ब्राह्मंतपः ब्रह्मविषये चित्तैकाग्र्यम् मनसश्चेन्द्रियाणां च ऐकाग्र्यं परमं पदं तिष्ठति ॥ ११ ॥ यदा चूलीतपश्चरति तदा ऊर्मिलातनया सोमदाना मगंधर्वी तं पर्युपास्ते स्म मय्यनुग्रहं कुर्विति प्रार्थनया सेवते स्म पर्युपासत इति शबलुगार्घः ॥ १२ ॥ तमिति प्रतियोगे द्वितीया तत्समीपे आसेत्यर्थः ॥ १३ ॥ कालयोगेन शुश्रूषाजनितधर्मपरिपाकार्हा कालसंबंधेन अनेन दिव्ययोगिनी योगिनोः अकल्मषतपः प्रवृत्तिः सूचिता ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्राह्म्यालक्ष्म्या ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मजुतः ब्रह्मात्मजावनया अतएव महातपाः यतस्त्वमीदृशः अतो ब्राह्मेण तपसा युक्तं पुत्रमिच्छामि ब्राह्मंतपः ब्रह्मविषयमैकाग्र्यम् यद्वा ब्राह्मंतपः स्वाध्यायः ॥ १६ ॥ ननु पुत्रप्रार्थनामायशः क्षमाधर्मः क्षमायां विष्ठितं जगत् ॥ विसृज्य कन्याः काकुत्स्थराजा त्रिदशविक्रमः ॥ १ ॥ मंत्रज्ञो मंत्रयामास प्रदानं सह मंत्रिभिः ॥ देशो काले च कर्तव्यं सदृशे प्रतिपादनम् ॥ १० ॥ एतस्मिन्नेव काले तु चूलीनाम महाद्युतिः ॥ ऊर्ध्वरेताः शुभाचारो ब्राह्मंतप उपागमत् ॥ ११ ॥ तपस्यंतं मृषितं त्रगंधर्वी पर्युपासते ॥ सोमदाना मभद्रं ते ऊर्मिलातनया तदा ॥ १२ ॥ सा च तं प्रणता भूत्वा शुश्रूषणपरायणा ॥ उवास काले धर्मिष्ठा तस्यास्तुष्टो भवद्गुरुः ॥ १३ ॥ स च तां कालयोगेन प्रोवाच रघुनंदन ॥ परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते किं करोमि तव प्रियम् ॥ १४ ॥ परितुष्टं मुनिं ज्ञात्वा गंधर्वी मधुरस्वरम् ॥ उवाच परमप्रीता वाक्यज्ञा वाक्यकोविदम् ॥ १५ ॥ लक्ष्म्या समुदितो ब्राह्म्या ब्रह्मभूतो महातपाः ॥ ब्राह्मेण तपसा युक्तं पुत्रमिच्छामि धार्मिकम् ॥ १६ ॥ अपतिश्चास्मि भद्रं ते भार्या चास्मि न कस्यचित् ॥ ब्राह्मेणोपगताया श्रदा तु मर्हसि मे सुतम् ॥ १७ ॥ तस्याः प्रसन्नो ब्रह्मर्षिर्ददौ ब्राह्ममनुत्तमम् ॥ ब्रह्मदत्त इति स्यात्तमानसंचूलिनः सुतम् ॥ १८ ॥ सराजा ब्रह्मदत्तस्तु पुरीमध्यवसत्तदा ॥ कांपिल्यां परया लक्ष्म्या देवराजो यथादिवम् ॥ १९ ॥ स बुद्धिं कृतवान् राजा कुशनाभः सुधार्मिकः ॥ ब्रह्मदत्ताय काकुत्स्थदातुं कन्याशतं तदा ॥ २० ॥

नापत्यावुचिता तत्राह अपतिश्चास्मि इतः परमपि अस्मि अहं न कस्यचिद्भार्या भविष्यामीति शेषः अनेन नैष्ठिकब्रह्मचारिणीत्वं सूचितम् अथापि यथापुत्रावाप्तिर्भवति तथा ते भद्रं अनुग्रहोस्तु नन्वेनैष्ठिकब्रह्मचर्ये कथं पुत्रलाभः संभाव्येत अत आह ब्राह्मेणेति उपगतायाः किं करत्वं प्राप्तायाः ब्राह्मेण ब्रह्मसंबंधिना उपायेन मे सुतं दातुमर्हसि सनकादय इव मानसपुत्रो देय इति भावः ॥ १७ ॥ तस्याः सोमदायाः प्रसन्नः चूलिननामा ब्रह्मर्षिर्ब्राह्मंतपसा युक्तं ब्राह्मणदत्तत्वाद्ब्रह्मदत्त इति ख्यातं मानसं सुतं ददावित्यन्वयः फलीफलिन इति वत् चूलीचूलिन इति ऋषेर्नामद्वयं साधु ॥ १८ ॥ राजा गंधर्व्याः सोमदायाः क्षत्रियत्वात् कांपिल्यां कं पिलेन निर्दत्ताम् ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ देवपतिर्यथा इन्द्रसदृशोमहीपाल इत्यर्थः ॥ २२ ॥ तदातेनराज्ञापाणौस्पृष्टमात्रेताःकन्याःविकुञ्जाःकुञ्जवरहिताः आसन्नितिशेषः ब्राह्मतपोयुक्तत्वादेवंसामर्थ्यराज्ञः एवंचसतितत्क
न्याशतंपरमयालक्ष्म्यावभाविष्यन्वयः ॥ २३ ॥ सराजावायुनामुक्तादृष्टेत्यन्वयः भग्राइतिपाठस्तुचित्यः केचित्तुतत्पाठेपूर्वभग्राइतिव्याचख्युः ॥ २४ ॥ प्रेषयामास कांपिल्यंप्रतीतिशेषः
॥ २५ ॥ सदृशीक्रियांदारक्रियामित्यर्थः प्रतिनंदनप्रकारमाह स्पृष्टेत्यादि प्रशस्यचगतेत्यर्थः आश्चर्यमासांधैर्ययद्देवश्रेष्ठस्याप्यनादरः धन्योयंराजायस्यकन्याईदृश्यःअहोमेभाग्यंयस्या

तमाहूयमहातेजाब्रह्मदत्तंमहीपतिः ॥ ददौकन्याशतंराजासुप्रीतेनांतरात्मना ॥ २१ ॥ यथाक्रमंतदापाणिंजग्राहरघुनंदन ॥ ब्रह्मदत्तोमहीपालस्ता
सादेवपतिर्यथा ॥ २२ ॥ स्पृष्टमात्रेनदापाणौविकुञ्जाविगतज्वराः ॥ युक्तंपरमयालक्ष्म्यावभौकन्याशतंतदा ॥ २३ ॥ सदृष्ट्वावायुनामुक्ताःकुशना
भोमहीपतिः ॥ बभूवपरमप्रीतोहर्षलेभेपुनःपुनः ॥ २४ ॥ कृतोद्वाहंतुराजानंब्रह्मदत्तंमहीपतिं ॥ सदारंप्रेषयामाससोपाध्यायगणंतदा ॥ २५ ॥ सो
मदापिसुतंदृष्ट्वापुत्रस्यसदृशीक्रियाम् ॥ यथान्यायंचगंधर्वीसुपास्ताःप्रत्यनंदत ॥ २६ ॥ स्पृष्ट्वास्पृष्ट्वाचताःकन्याःकुशनाभंप्रशस्यच ॥ २७ ॥ ॥ इ
त्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकान्देवयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृतोद्वाहेगतेतस्मिन्ब्रह्मदत्तेचराधव ॥ अपुत्रःपुत्र
लाभायपौत्रीमिष्टिमकलयत् ॥ १ ॥ इष्ट्यांतुवर्तमानायांकुशनाभंमहीपतिं ॥ उवाचपरमोदारःकुशोब्रह्मसुतस्तदा ॥ २ ॥ पुत्रस्तेसदृशःपुत्रभविष्य
तिसुधार्मिकः ॥ गाधिंप्राप्स्यसितेनत्वंकीर्तिलोकेचशाश्वतीं ॥ ३ ॥ एवमुक्त्वाकुशोरामकुशनाभंमहीपतिं ॥ जगामाकाशमाविश्यब्रह्मलोकंसना
तनम् ॥ ४ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यकुशनाभस्यधीमतः ॥ जज्ञेपरमधर्मिष्ठोगाधिरित्येवनामतः ॥ ५ ॥

मेईदृश्यःस्त्रुषाःइत्येवंप्रतिनंदनम् अनेनस्त्रीमाहात्म्यंतपोमाहात्म्यंचदर्शितम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीये
त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मदत्तेचेतिचस्त्वर्थःकन्याशतसमुच्चयार्थोवा पुत्रलाभायपुत्रप्राप्तये ॥ १ ॥ कुशःकुशनाभपिता ॥ २ ॥ कुशवाक्यमाह पुत्रइत्यादि सदृश
स्त्वत्सदृशः कोसौतत्राह गाधिंगाधिनामानंप्राप्स्यसि तेनलोकेशाश्वतींकीर्तिंचप्राप्स्यसि ॥ ३ ॥ कुशोनामेतिपाठेएतत्कुशदत्तंनामप्रसिद्धमित्यर्थः आकाशमाविश्यआकाशरूपोभूत्वा अ
नेनतस्यमुक्तत्वंसूचितम् तेनस्त्ववंशस्यमाहात्म्यातिशयःसूचितः ॥ ४ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्य कस्यचित्कालस्यअनंतरमित्यर्थः ॥ ५ ॥

ममविश्वामित्रस्य कुशवंशप्रसूतत्वादहंकौशिकः ॥ ६ ॥ न केवलमहमेव गाधेः पुत्रः मम पूर्वजा ज्येष्ठानाम्नासत्यवतीति प्रसिद्धाऋचीके प्रतिपादिताऋचीकायदत्ता इति नाम प्रसिद्धम् ॥ ७ ॥ सशरीरस्वर्गगतौ हेतुर्जनारिमनुवर्तिनीति सहगमनं कृतवनीत्यर्थः अपि च अन्यदपि तस्याश्वरितम् कौशिकीनाम्नीमहानदीतद्रूपा प्रवृत्ता च जाता ॥ ८ ॥ हितकार्यार्थम् हितकार्यार्थमिति पाठे हितं आमुष्मिकं कामः ऐहिकं तदुभयदानार्थम् ॥ ९ ॥ यतो भगिन्यां स्नेहसंयुक्तः अतः हिमवत्याश्चैव कौशिक्यां नियतः नित्यं सुखं वसामीत्यन्वयः ॥ १० ॥ इतश्च तस्यां वास इत्याह सात्विति सत्ये धर्मे प्रतिष्ठिता तज्जलपानादिना सत्यान्मनो न निवर्तत इति भावः ॥ ११ ॥ नन्वेवं कथं सिद्धाश्रमे स्थितिरत आह अहं हीति नियमात् गयापि दानवसिद्धाश्रमैकसाध्ययागजन्यसिद्धिहेतोः आगमनका

सपिताममकाकुत्स्थगाधिः परमधार्मिकः ॥ कुशवंशप्रसूतोऽस्मि कौशिको रघुनंदन ॥ ६ ॥ पूर्वजा भगिनी चापि मम राघवसुव्रता ॥ नाम्नासत्यवतीनामऋचीके प्रतिपादिता ॥ ७ ॥ सशरीरागता स्वर्गभर्तारमनुवर्तिनी ॥ कौशिकी परमोदारा प्रवृत्ता च महानदी ॥ ८ ॥ दिव्या पुण्योदकारम्या हिमवंतमुपाश्रिता ॥ लोकस्य हितकार्यार्थं प्रवृत्ता भगिनी मम ॥ ९ ॥ ततो हं हिमवत्याश्चैव सामि नियतः सुखम् ॥ भगिन्यां स्नेहसंयुक्तः कौशिक्यां रघुनंदन ॥ १० ॥ सा तु सत्यवती पुण्यासत्ये धर्मे प्रतिष्ठिता ॥ पतिव्रता महाभागा कौशिकी सरितां वरा ॥ ११ ॥ अहं हि नियमाद्रामहित्वा तां समुपागतः ॥ सिद्धाश्रममनुप्राप्तः सिद्धोऽस्मि तव तेजसा ॥ १२ ॥ एषारामममोत्पत्तिः स्वस्य वंशस्य कीर्तिता ॥ देशस्य हि महाबाहो यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ १३ ॥ गतोर्धरात्रः काकुत्स्थकथाः कथयतो मम ॥ निद्रामभ्येहि भद्रं ते मा भूद्विघ्नो ध्वनीहनः ॥ १४ ॥ निष्पंदास्तरवः सर्वे निलीना मृगपक्षिणः ॥ नैशेन तमसा व्याप्ता दिशश्च रघुनंदन ॥ १५ ॥ शनैर्विस्तृत्य ते संध्यानभो नेत्रैरिवारुतम् ॥ नक्षत्रतारा गहनं ज्योतिर्भिरवभासते ॥ १६ ॥

यैव तदनुग्रहात् सिद्धमित्याह सिद्धाश्रममित्यादि ॥ १२ ॥ उपसंहरति एषेति मम गाधेः सकाशादुत्पत्तिः कीर्तिता स्वस्य वंशस्य उत्पत्तिर्ब्रह्मपुत्रात् कुशात् कीर्तिता देशस्य शोणाकूलीयगिरिव्रजदेशस्य पृच्छसि पर्यपृच्छः तत्सर्वमुक्तमिति शेषः ॥ १३ ॥ अतः परं न प्रष्टव्यमित्याह गत इति विघ्नः गंतव्या ध्वनिनिद्राभावप्रयुक्तजाड्यमूलः ॥ १४ ॥ अर्धरात्रिचिह्नान्याह निष्पंदा इति पक्षिचलनाच्चावादिति भावः तदाह निलीना इति ॥ १५ ॥ शनैर्विस्तृत्य ते व्ययुं केत्यर्थः वर्तमानसामीप्ये भूते लट् संध्याशब्देन तदुपासनयोग्यगौणकालराहित्येन सार्धयामरूपः नक्षत्रतारा गहनं न भः सहस्राक्षवत् नेत्रैरारुतमिव तज्ज्योतिर्भिः तद्द्रुमभिः अवभासते ॥ १६ ॥

आमोदसंतोषम् ॥ १३ ॥ घनांतरेमेघमध्येताराइवरेजुरितिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ मत्कामनापूरणेममदेवस्यमानुष्योपिभार्याभविष्यथेत्यादिर्वशीकरणायार्थवादः ननुमानुषीणांदेवसंबंधो
 नुचितस्तत्राह मानुषस्यज्यतांभावइति मंदगीकारमात्रेणविलक्षणशक्त्याविर्भावान्मानुषभावव्यागेत्यतएवभवतीनांसामर्थ्यंभविष्यति तत्फलमाह दीर्घमिति ॥ १६ ॥ मानुषेषुहियतः
 विशेषेणनित्यमनुक्षणयौवनंचलंचंचलंक्षीयमाणमितियावत् अतोमत्संबंधेनअक्षययौवनमित्याद्यन्वयः ॥ १७ ॥ अपहास्यहासपूर्वकमपमान्य ॥ १८ ॥ अंतश्चरसीतिपूर्वार्धेनस्वभाव
 ज्ञतावायोःसूचिता ननुयुष्मद्यज्ञावापेक्षयामत्यभावोधिकइतिचेत्तत्राह प्रभावज्ञाश्चतेसर्वाः तथाभमंमाकाशीरितिभावः तस्मादेवमनुचितप्रार्थनयाअस्मदवमाननमनुचितमित्याह किमर्थमि

गायंत्यो नृत्यमानाश्चवादयंत्यस्तुराघव ॥ आमोदं परमं जग्मुर्वराभरणभूषिताः ॥ १३ ॥ अथताश्चारुसर्वांग्योरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ उद्यानभूमि
 मागम्यताराइवघनांतरे ॥ १४ ॥ ताः सर्वांगुणसंपन्नारूपयौवनसंयुताः ॥ दृष्ट्वा सर्वात्मको वायुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ १५ ॥ अहंवः कामये सर्वाभा
 र्याममभविष्यथ ॥ मानुषस्यज्यतांभावोदीर्घमायुरबाप्स्यथ ॥ १६ ॥ चलंहियौवनंनित्यंमानुषेषुविशेषतः ॥ अक्षययौवनंप्राप्ताअमर्यश्चभविष्य
 थ ॥ १७ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावायोरक्लिष्टकर्मणः ॥ अपहास्यततोवाक्यंकन्याशतमथाब्रवीत् ॥ १८ ॥ अंतश्चरसिभूतानांसर्वेपांसुरसत्तम ॥ प्रभा
 वज्ञाश्चतेसर्वाःकिमर्थमवमन्यसे ॥ १९ ॥ कुशनाभसुतादेवसमस्ताःसुरसत्तम ॥ स्थानाद्यावयितुंदेवंरक्षामस्तुतपोवयम् ॥ २० ॥ माभूत्सका
 लोदुर्मधःपितरंसत्यवादिनम् ॥ अवमन्यस्वधर्मेणस्वयंवरमुपास्महे ॥ २१ ॥ पिताहिप्रभुरस्माकंदैवतंपरमंचसः ॥ यस्यनोदास्यतिपितासनोभर्ता
 भविष्यति ॥ २२ ॥ तासांतुवचनंश्रुत्वाहरिःपरमकोपनः ॥ प्रविश्यसर्वगात्राणिवभंजभगवान्प्रभुः ॥ २३ ॥

त्यादि ॥ १९ ॥ स्वप्रजावंदयंति कुशनाभेत्यादि स्थानात्वायुपदान् देवमपित्वांच्यावयितुंसमर्थाइतिशेषः रक्षामस्त्विति शापेनतथाकरणेहितरक्षयःस्यादितिभावः ॥ २० ॥ हेदुर्मधःदुर्बुद्धे
 यत्रकालेपितरमवमन्यअपमानविषयंकृत्वास्वधर्मेणकामेनस्वयंवरमुपास्महेआत्मनास्वातंत्र्येणवयंवरमंगीकुर्मःसकालःकदाचिदपिमाभूदित्यन्वयः नावमन्येतिपाठस्तुक्काचित्कोऽपपाठः त
 यापाठेनइतिच्छेदः लादसंदीर्घत्वम् नःअस्माकंसकालोमाभूदित्यन्वयः कचित्तुनोवमन्यस्वेतिपाठः अतएवमाभूत्सकालोयद्वा नोपितरंसत्यवादिनम् कामतःसमतिक्रम्यवरयेमस्वयंवरमित्येत
 दर्थविवरणश्लोकोदृश्यतेकचित् ॥ २१ ॥ तत्रबीजमाह पिताहीति ॥ २२ ॥ हरिर्वायुः कचित्तुवायुरित्येवपाठः ॥ २३ ॥

अयदेशःशोणाकूलस्यः ॥ २३ ॥ निखिलं वै जवमिति शेषः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥
शोणाकूलदेशवैजवप्रश्नेमद्वयानामयदेशइत्युत्तरमाह ब्रह्मयोनिरिति ब्रह्मपुत्रइत्यर्थः अक्लिष्टव्रतश्चासौ धर्मज्ञश्चेति विग्रहः ॥ १ ॥ युक्तायां अशेषस्त्रीगुणयुक्तायामित्यर्थः ॥ २ ॥ असूतरे

पप्रच्छ मुनिशार्दूलं कौतूहलसमन्वितम् ॥ भगवन्को न्वयं देशः समृद्धवनशोभितः ॥ २३ ॥ श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते वक्तुमर्हसि तत्त्वतः ॥ नोदितो रामवा
क्येन कथयामास सुव्रतः ॥ तस्य देशस्य निखिलमपि मध्ये महातपाः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकत्रिंशः
सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मयोनिर्महानासीत् कुशो नाम महातपाः ॥ अक्लिष्टव्रतधर्मज्ञः स ज जनप्रतिपूजकः ॥ १ ॥ समहात्मा कुलीनायां
युक्तायां सुमहावलान् ॥ वैदभ्यां जनयामास चतुरः सदृशान्सुतान् ॥ २ ॥ कुशां च कुशनाभं च असूतरे जसं वसुम् ॥ दीप्तियुक्तां महोत्साहान्क्षत्रधर्म
चिकीर्षया ॥ ३ ॥ तानुवाच कुशः पुत्रान् धर्मिष्ठान्सत्यवादिनः ॥ क्रियतां पालनं पुत्राधर्मप्राप्स्यथ पुष्कलम् ॥ ४ ॥ कुशस्य वचनं श्रुत्वा च त्वारो लोक
सत्तमाः ॥ निवेशं च क्रिरे सर्वे पुराणां त्वरास्तदा ॥ ५ ॥ कुशां वसुमहातेजाः कौशां वीमकरोत्पुरीम् ॥ कुशनाभस्तु धर्मात्मा पुरं चक्रे महोदयम् ॥ ६ ॥ अ
सूतरे जसो नाम धर्मारण्यं महामतिः ॥ चक्रे पुरवरं राजा वसुर्नाम गिरिव्रजम् ॥ ७ ॥ एषा वसुमती नाम वसोस्तस्य महात्मनः ॥ एते शैलवराः पंच प्रका
शं ते समंततः ॥ ८ ॥ सुमागधीनदीरम्या मगधान्विश्रुता ययौ ॥ पंचानां शैलमुख्यानां मध्ये मालेव शोभते ॥ ९ ॥ सैपाहि मागधीराम वसोस्तस्य म
हात्मनः ॥ पूर्वाभिचरिताराम सुक्षेत्रासस्य मालिनी ॥ १० ॥ कुशनाभस्तुराजर्षिः कन्याशतमनुत्तमम् ॥ जनयामास धर्मात्मा घृताच्यां रघुनंदनम् ॥
॥ ११ ॥ तास्तु यौवनशालिन्यारूपवत्यः स्वलं रुताः ॥ उद्यानभूमिमागम्य प्रावृषीव शतद्रुदाः ॥ १२ ॥

जसं न विद्यते सूर्तप्रसूतं रजो यस्य तं अजितियोगविभागादचू क्षत्रधर्मचिकीर्षया तद्धर्मवृद्धिकरणेच्छया ॥ ३ ॥ पालनं प्रजापालनम् ॥ ४ ॥ निवेशं सन्निवेशम् ॥ ५ ॥ महोदयं महोदयनाम
कम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ एषा गिरिव्रजा परपर्याया ॥ ८ ॥ सुमागधी तत्संज्ञा आययाविति पदच्छेदः ॥ ९ ॥ सामागधी मगधागततया मागधीत्वेन प्रसिद्धा सा एषा शोणा तस्य मद्वंश्यस्य वसोर्भवति
पूर्वाभिचरिता पूर्वदिग्गामिनी सुक्षेत्रा पार्श्वद्वयेपीति शेषः ॥ १० ॥ घृताच्यां तन्नामिकाप्सरःसु ॥ ११ ॥ ताः शतं कन्याः ॥ १२ ॥

गिरिशृंगाणि चोद्यताः गृहीत्वा युद्धार्थमुद्यता बभूवुरित्यर्थः ॥ १२ ॥ ततस्तद्वर्षविस्तृतं तस्मान्नरा इन्द्रजितं क्षिपन्ति आक्षिपन्ति स्म तिरस्कृतं च क्रुरिति यावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सन्निवार्य परानीकं राक्षससेनाम् ॥ २० ॥ प्राणांस्तत्का प्राणस्त्रेहमपित्यक्ता विचेष्टतः संतो रामप्रियचिकीर्षया यन्निमित्तं युध्यामः साहेतेति व्यर्थो यं श्रम इति भा
 तमभ्यधावन् शतशो नदंतः काननौकसः ॥ तद्गुमांश्च महाकाया गिरिशृंगाणि चोद्यताः ॥ १२ ॥ क्षिपन्तीन्द्रजितं संख्येवानराभीमविक्रमाः ॥ वक्षशैल
 महावर्षविस्तृतं पुर्वंगमाः ॥ १३ ॥ शत्रूणां कदनं च कुर्नेदुश्च विविधैः स्वनैः ॥ वानरैस्तेर्महाभीमैर्घोररूपानिशाचराः ॥ १४ ॥ वीर्यादभिहता वक्षै
 र्यचेष्टन्तरणक्षितौ ॥ ससैन्यमभिवीक्ष्या यवानरादितमिन्द्रजित् ॥ १५ ॥ प्रगृहीता युधः क्रुद्धः परानभिमुखो ययौ ॥ सशरौघानवस्तजन् स्वसैन्येना
 भिसंवृतः ॥ १६ ॥ जघान कपिशार्दूलान्सुबहून् दृढविक्रमः ॥ शूलैरशनिभिः खड्गैः पट्टिशैः शूलमुद्गरैः ॥ १७ ॥ ते चाप्यनुचरांस्तस्य वानराजघ्नुराहवे
 ॥ १८ ॥ मुस्कंधविटपैः शैलैः शिलाभिश्च महाबलः ॥ हनूमान् कदनं च केरक्षसांभीमकर्मणाम् ॥ १९ ॥ सन्निवार्य परानीकमब्रवीत्तान्वनौकसः ॥ हनू
 मान्सन्निवर्तध्वननः साध्यमिदं तलम् ॥ २० ॥ त्यक्त्वा प्राणान्विचेष्टतो रामप्रियचिकीर्षवः ॥ यन्निमित्तं हि युध्यामोहता सा जनकात्मजा ॥ २१ ॥ इम
 मर्थं हि विज्ञाप्य रामं मुग्रीवमेव च ॥ तौ यत्यतिविधास्येते तत्करिष्यामहे वयम् ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वा वानरश्रेष्ठो वारयन् सर्वानरान् ॥ शनैः शनैरसं त्रस्तः
 सबलः संन्यवर्तत ॥ २३ ॥ ततः प्रेक्ष्य हनूमंतं व्रजंतं यत्र राघवः ॥ सहोतुकामो दुष्टात्मा गतश्चेत्यनिकुंभिलाम् ॥ २४ ॥ निकुंभिलामधिप्रायपावकं
 जुहवैन्द्रजित् ॥ यज्ञभूम्यां ततो गत्वा पावकस्तेन रक्षसा ॥ २५ ॥ हूयमानः प्रजज्वालहोमशोणितभुक्तदा ॥ सार्चिः पिनद्धो दहशोमशोणिततर्पितः ॥
 संध्यागत इवादित्यः सुतीव्रोऽग्निः समुत्थितः ॥ २६ ॥ अयेंद्रजिद्राक्षसभूतये तु जुहावहव्यं विधिनाविधानवित् ॥ दध्वाव्यतिष्ठंतं च राक्षसास्ते महासमू
 हे पुनयानयज्ञाः ॥ २७ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे द्वाशीतितमः सर्गः ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥
 वः ॥ २१ ॥ प्रतिविधास्येते प्रतिक्रियानुष्ठानेनियोक्ष्येते तत्करिष्यामहे ॥ २२ ॥ २३ ॥ दशम्यां पूर्वाह्ने निकुंभिलागमनं निकुंभिलां चैत्यंतदाख्यं देवालयं वटवक्षं वा ॥ २४ ॥ जुहव जुहाव
 कतकरी ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणे तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये यु० द्वाशीतितमः सर्गः ॥ ८२ ॥

राघवश्वापीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ श्वसद्भिःसीताविपत्तिस्मृतिजडुःस्वान्निःश्वसद्भिरित्यर्थः ॥ ५ ॥ नीलमेघनिभंभीममृक्षबलमुद्यतंयुद्धायोद्यतंसन्निवार्य युद्धप्रवृत्तेरितिशेषः ॥ ६ ॥
तेनसैन्येनसहराक्षससैन्येनापिसहरामस्यसन्निकर्षमागम्यप्राप्यरामायब्रवीदित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अभिपेतुःतत्समीपमाजगमुः ॥ ११ ॥ प्रदहंतंसीतानाशश्रवणशोकेनसहायेनद
हंतमतएवासंहार्यमनिवार्यवेगमुत्थितमग्निमिवदृष्ट्वासलिलादिभिस्तमसिचव ॥ १२ ॥ तंलक्ष्मणोवाहुभ्यांपरिष्वज्यदुःखितोभूत्वाःस्वस्थमस्वस्थचित्तरामहेत्वर्थसंयुतंपपच्याविशिष्टप्र

राघवश्वापिविपुलंतराक्षसवनौकसाम् ॥ श्रुत्वासंग्रामनिर्घोषंजाववंतमुवाचह ॥ १ ॥ सौम्यनूनंहनुमताकृतंकर्मसुदुष्करम् ॥ श्रूयतेचयथाभीमः
सुमहानायुधस्वनः ॥ २ ॥ तद्गच्छकुरुसाहाय्यंस्ववलेनाभिसंवृतः ॥ क्षिप्रमृक्षपतेतस्यकपिश्रेष्ठस्ययुध्यतः ॥ ३ ॥ ऋक्षराजस्तथेत्युक्त्वास्वेनानीके
नसंवृतः ॥ आगच्छत्यश्विमंदारंहनूमान्यत्रवानरः ॥ ४ ॥ अथायांतंहनूमंतंददर्शक्षपतिस्तदा ॥ वानरैःकृतसंग्रामैःश्वसद्भिरभिसंवृतम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वाप
यिहनूमांश्वतदृक्षबलमुद्यतम् ॥ नीलमेघनिभंभीमंसन्निवार्यन्यवर्तत ॥ ६ ॥ सतेनसहसैन्येनसन्निकर्षमहायशाः ॥ शीघ्रमागम्यरामायदुःखितो
वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ समरेयुध्यमानानामस्माकंप्रेक्षतांचसः ॥ जघानरुदतींसीतामिंद्रजिद्रावणात्मजः ॥ ८ ॥ उद्घांतचित्तस्तांदृष्ट्वाविपण्णोहमरिं
दम ॥ तदहंभवतोवृत्तंविज्ञापयितुमागतः ॥ ९ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाराराघवःशोकमूर्छितः ॥ निपपाततदाभूमौछिन्नमूलइवद्रुमः ॥ १० ॥ तंभूमौदेव
संकाशंपतितंदृश्यराघवम् ॥ अभिपेतुःसमुत्पत्यसर्वतःकपिसत्तमाः ॥ ११ ॥ आसिंचन्सलिलैश्चैनंपद्मोत्पलसुगंधिभिः ॥ प्रदहंतमसंहार्यसहसा
ग्निमिवोत्थितम् ॥ १२ ॥ तंलक्ष्मणोयवाहुभ्यांपरिष्वज्यसुदुःखितः ॥ उवाचराममस्वस्थंवाक्यंहेत्वर्थसंयुतम् ॥ १३ ॥ शुभेवर्त्मनितिष्ठंतंत्वामार्य
विजितेंद्रियम् ॥ अनर्थंभ्योनशक्नोतित्रातुंधर्मोतिरर्थकः ॥ १४ ॥

योजनेनचसहितंवाक्यमुवाच ॥ १३ ॥ तदेवाह शुभेइति तद्वचविपुलवीरदुःखमिंद्रजिताकृतं कर्मणाव्यपनेष्यामितस्मादुत्तिष्ठराघवेतियुद्धायपौरुषावलंबनेनप्रोत्साहयिष्यन्केवलधर्माव
लंबनमप्रयोजकमितिप्रतिपादयत्यनेनवाक्यसमूहेन हेआर्यशुभेवर्त्मनिधर्ममार्गेराज्यत्यागपूर्वकंपितृवचनपालनरूपेतिष्ठंतंविजितेंद्रियंहस्तप्राप्तराज्यपरित्याजकयोःकैकेयीदशरथयोरुपरि
कालुष्याभावेनविजितेंद्रियंत्वांत्वदाश्रितोधर्मोतिरर्थंभ्यस्त्रातुंनशक्नोति यतस्मादसौतिरर्थकःप्राधान्येनपुरुषार्थोनिभवति ॥ १४ ॥

एवंधर्मपदार्थमंगीकृत्यतस्यार्थत्वेनास्तीत्यनुभवात्तदर्थेदानीं धर्मपदार्थएवनास्ति फलानुमेयताहितस्योक्ता फलंचमुखं प्रकृतेचमुखान्वयव्यतिरेकयोर्धर्मोऽभावेननेनतदनुमानमित्याह भूता
नामिति स्थावराणांजंगमानांचपश्चादिरूपाणांभूतानांदर्शनंसुखापरोक्षदर्शनंयथास्ति तथाधर्मोनास्ति असामर्थ्यादनधिकाराच्च तस्माद्धर्मःसुखसाधनत्वव्याप्तेनेतिमेमतिः जन्मांतरादिकं
स्येतिवैद्वमतेनयमुक्तिः नहितंविनाजायमानस्यापितत्करणकत्वमितिभावः यत्तुयथास्थावरादीनांदर्शनात्तत्तत्तथाधर्मस्यदर्शनाभावाद्धर्मोनास्तीतिव्याचक्षते तन्न योग्यानुपलंभस्यै
वाभावसाधकत्वात् धर्मस्यचपिशाचादिवदयोग्यत्वात् ॥ १५ ॥ उक्तमेवार्थविशदयति यथैवेति यथायस्मात्स्थावरंव्यक्तं धर्मप्रसक्तिरहितमपिमुखीतिव्यक्तं तथाविधंस्थावरवद्धर्मानधि
कृतंजंगमपश्चादपिमुखीतिव्यक्तं एतेनव्यतिरेकःखंडितः अन्वयमपिखंडयति नतथायुक्तः अयमर्थःसुखरूपो न सर्वात्मना धर्मयुक्तस्त्वद्विधो धर्मस्यसुखान्वयेनविषयतेनविपन्नः स्यात् दृश्यते
चविपत्तिरित्यन्वयोपिनास्ति अनेनतदंशेजन्मांतरीणधर्मकल्पनापिपरास्ता साधनत्वसिद्धावेवतत्कल्पनावसरात् अतोयमर्थो धर्मरूपो न नास्येव ॥ १६ ॥ उक्तमर्थप्रकृतेयोजयति यदीति

भूतानांस्थावराणांचजंगमानांचदर्शनम् ॥ यथास्तिनतथाधर्मस्तेननास्तीतिमेमतिः ॥ १५ ॥ यथैवस्थावरंव्यक्तंजंगमंचतथाविधम् ॥ नायमर्थ
स्तथायुक्तस्त्वद्विधो नविषयते ॥ १६ ॥ यद्यधर्मोभवेद्भूतोरावणोनरकं व्रजेत् ॥ भवांश्चधर्मसंयुक्तो नैवव्यसनमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ तस्यचव्यसनाभा
वाद्यसनंचागतेत्वयि ॥ धर्मोभवत्यधर्मश्चपरस्परविरोधिनौ ॥ १८ ॥ धर्मेणोपलभेद्धर्ममधर्मंचाप्यधर्मतः ॥ यद्यधर्मेणयुज्येयुर्येष्वधर्मःप्रतिष्ठा
तः ॥ १९ ॥ नधर्मेणवियुज्येरन्नाधर्मरुचयोजनाः ॥ धर्मेणाचरतांतेपांतथाधर्मफलंभवेत् ॥ २० ॥

अधर्मोभूतोदुःखसाधनत्वेनयदिसिद्धोभवेत्तदारावणोनरकंदुःखं व्रजेत् धर्मयुक्तोभवांश्चनैवव्यसनं दुःखंप्राप्नुयात् ॥ १७ ॥ अस्यतर्कस्यविपर्ययेपर्यवसानमाह तस्यचेति तस्यरावणस्यस
त्यधर्मेव्यसनाभावात्सुखसत्वाच्चपितृवाक्यपरिपालकेत्वयिव्यसनंदुःखमागतेप्राप्तेनिसिद्धो धर्माधर्माभ्यांमुखदुःखयोरन्वयव्यतिरेकाभावः किंचोक्तानुभवादेवविपरीतफलताचतयोरित्याह
धर्मइति धर्मोयथाश्रुतफलविरुद्धदुःखफलोभवति एवमधर्मश्चाश्रुतफलविरुद्धसुखफलोभवति तस्मादेतौपरस्परविरोधिनौ अन्योन्यंयथाश्रुतफलविरुद्धफलकौ ॥ १८ ॥ कुतएवंनिश्चयस्त
त्रानुभवादेवेत्याह धर्मेणेति धर्मेणधर्मधर्मसाध्यंमुख्यंयद्युपलभेत् तथाऽधर्मतःअधर्मेणधर्मतत्फलदुःखंयद्युपलभेत्नियमेन उत्तरार्धस्थंयदीतिपूर्वाधान्वयि यद्येवंनियमःस्यात्तदायेपुरावणा
दिष्वधर्मःप्रतिष्ठितस्तेऽधर्मेणतत्फलेनदुःखेनैवयुज्येयुः तथायेजनानाधर्मरुचयःअधर्मरुचिरहितास्तेधर्मेणतत्फलेनसुखेननवियुज्येरन्नवियुक्ताःस्युः तमेवार्थप्रकारांतरेणाह धर्मेणेति धर्मेणध
र्ममार्गेणाचरतामनुतिष्ठततिपांतथाधर्मफलंसुखंभवेत् तदेतयोर्विरुद्धफलराहित्यंस्यादित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

नचैवमस्तीत्याह यस्मादिति येष्वधर्मः प्रतिष्ठितस्तेष्वर्थाविवर्धते धर्मशीलाश्च क्लिश्यन्ते तस्मादेतौ निरर्थकौ श्रुतस्वस्वफलरहितौ विपरीतफलोच्चेत्यर्थः एवं च सुखदुःखयोर्धर्माधर्माभ्यां व्यासभा-
वान्नताभ्यां तदनुमानमिति भावः ॥ २१ ॥ इदानीं धर्मादिस्वरूपमेव दुर्निरूपमिति वक्तुं किं व्यापाररूपौ वा तज्जन्त्यातिशयरूपौ वेति विकल्पेनाद्यइत्याह वध्यं तदिति पापकर्माणः पुरुषाय दधर्मेण
क्रियाशरीरेण वध्यं तेन दाक्रियाया विक्षणावस्थायित्वाच्चतुर्थक्षणे स्वतएव वधकर्मणा न क्रियाहतो नष्टोऽधर्मः स्वयंहतोऽसंभूत्वा कंहंतव्यं वधिष्यति यद्वा वधकर्मरूपो धर्मश्चतुर्थक्षणे हतो
नष्टः स्वयमसन् कंवधिष्यति वधकर्मैत्युपलक्षणम् ॥ २२ ॥ द्वितीयं दूषयति अथवेति विहितेन विहितस्थेनाद्यनुष्ठानजातिशयेनान्यदीयेनायं पुरुषो हन्यते स्वीयेन वान्यं हंति एवं सति विधि-
विहितानुष्ठानजातिशयएव तेन पापेन कर्मणा हत्यारूपेण लिप्यते न सकर्मानुष्ठाता पुरुषः हत्यायास्तदकर्तृकत्वात् न हि स्योत्पादितपुत्रकृतहत्यापितरं स्पृशति एवं तस्य कर्मजातिशयस्यातं व्यमभ्यु-
पेत्यात्मा लेप उक्तः एतेन कर्मकरणसंतुष्टस्येश्वरस्य फलदत्वमित्यपास्तं तस्यैव लेपप्रसंगात् अत्र पक्षे विहितेनेत्यस्य विहितकर्मसंतुष्टेनेश्वरेणेत्यर्थः ॥ २३ ॥ एवमतिशयस्य घातकत्वमंगीकृत्या

यस्मादर्थविवर्धते येष्वधर्मः प्रतिष्ठितः ॥ क्लिश्यन्ते धर्मशीलाश्च तस्मादेतौ निरर्थकौ ॥ २१ ॥ वध्यं ते पापकर्माणो यद्यधर्मेण राघव ॥ वधकर्म हतोऽ-
धर्मः सहतः कंवधिष्यति ॥ २२ ॥ अथवा विहितेनायं हन्यते हंतिचापरम् ॥ विधिः स लिप्यते तेन न स पापेन कर्मणा ॥ २३ ॥ अदृष्टप्रतिकारेण अव्यक्ते-
नासतासता ॥ कथं शक्यं परंप्राप्तुं धर्मेणारिविकर्षण ॥ २४ ॥ यदि स स्यात्स तां मुख्यनासत्स्यात्तव किंचन ॥ त्वया यदीदृशं प्राप्तं तस्मात्तन्नोपपद्यते
॥ २५ ॥ अथवा दुर्बलः क्लीबो बलं धर्मो नुवर्तते ॥ दुर्बलो हतमर्यादो न सेव्य इति मेमतिः ॥ २६ ॥

मालेप उक्तः इदानीं घातकत्वमेव नास्तीत्याह अदृष्टेति अदृष्टप्रतिकारेण अचेतनतयाऽज्ञातस्वकर्तव्यशत्रुप्रतीकारेण अथ स्वाश्रयचेतनद्वारा तज्ज्ञानमिति चेत्तत्राह अव्यक्तेन स्वाश्रयभूता-
त्मनोऽप्रत्यक्षतयाऽप्रत्यक्षरूपाव्यक्तेनातएवासताऽसत्कल्पेन सतावर्तमानेनापि धर्मेण कर्मजन्त्यातिशयेन कथं परं वध्यस्वरूपं प्राप्तुं शक्यं अप्राप्य परं हंतीति चेदसंबन्धाविशेषात्सर्वहननप्रसंगः अयं
हंतृकृतकर्मजातिशयो वध्यनिष्ठ एवेति चेदन्यधर्मेणान्यस्य धार्मिकत्वप्रसंगः कर्तृनिष्ठत्वे तूक्तदोष इति भावः ॥ २४ ॥ तुल्यन्यायान्धुभक्तकर्मजातिशयोप्यसन्नेवेति ध्वनितमर्थतर्केण दृढीकरोति
यदीति हे सतां मुख्यसत्पुरुषश्चैष्टयदिसत्कर्मजन्यमदृष्टं सत्स्यात्तदा तव किंचन किंचिदपि असदशुभं दुःखं न स्यात् उक्तस्य तर्कस्य विपर्ययपर्यवसानमाह त्वया चेदृशं दुःखं प्राप्तं तस्मात्तत्सदिति नोप-
पद्यते ॥ २५ ॥ ननु क्तदोषसमूहः कर्मणः प्राधान्येनार्थसाधनपक्षे युक्तो ननु पौरुषोपकृतस्यार्थसाधकत्वे तर्हि मुख्यमर्थसाधनं पौरुषमेवावलंब्यतामित्याह अथवेति दुर्बलः स्वतर्थासाधनासमर्थः
अतएव क्लीबः अर्थसाधने किंचित्करो बलं पौरुषमनुवर्तते सहकारितयापेक्षेतदा दुर्बलो हतमर्यादस्य क्तमुखसाधनत्वमर्यादो धर्मो न सेव्य इति मेमतिः उक्तन्यायेनेति भावः ॥ २६ ॥

दर्शयन्नुदधेः स्थलम् स्ववलंदर्शयन् उदधेः स्थलमतिकम्यलवणां भसिकुंभपातयामास उदधेस्तलमिति पाठे दर्शयन्लवणां भसिपातयामासत्यर्थः ॥ ८४ ॥ विंध्यमंदरसंकाशः कुंभस्तोजला
 समुत्पत्येत्यन्वयः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ पुष्कोटभिन्नम् सतस्यमुष्टिः सुग्रीवास्थिमंडले प्रतिजघ्ने प्रतिहतः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ तत्र उरसि ॥ ८९ ॥ अर्चिः सहस्रेण विकचं यद्रविमंडलं तत्समानवर्चस्कम्
 ॥ ९० ॥ ९१ ॥ यद्वा वैवाचीनतः कदाचिद्भूम्यां पतितो लोहितगोभौ मइव पतान् ॥ ९२ ॥ मुष्टिनोरसि भग्नस्य पततः कुंभस्य रूपं रुद्रेणाभिपन्नस्याभिभूतस्य गवांपतेः सूर्यस्येव ॥ ९३ ॥
 ततः कुंभं समुत्पत्य सुग्रीवो लवणां भसि ॥ पातयामास वेगेन दर्शयन्नुदधेः स्थलम् ॥ ८४ ॥ ततः कुंभनिपातेन जलराशिः समुत्थितः ॥ विंध्यमंदरसं
 काशा विसर्पसमंततः ॥ ८५ ॥ ततः कुंभः समुत्पत्य सुग्रीवमभिपात्य च ॥ आजघानोरसिकुद्भोवज्जकल्पेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥ तस्य चर्मचपुष्कोटसं
 जज्ञे चापिशोणितम् ॥ तस्य मुष्टिर्महावेगः प्रतिजघ्नेऽस्थिमंडले ॥ ८७ ॥ तस्य वेगेन तत्रासीत्तेजः प्रज्वलितं महत् ॥ वज्रनिष्पेषसंजाता ज्वाला मेरो
 र्यथा गिरेः ॥ ८८ ॥ स तत्राभिहतस्तेन सुग्रीवो वानरर्षभः ॥ मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं महाबलः ॥ ८९ ॥ अर्चिः सहस्रविकचरविमंडलवर्चसम् ॥
 समुष्टिपातयामास कुंभस्योरसिर्वीर्यवान् ॥ ९० ॥ स तु तेन प्रहारेण विद्वलो भूः शपीडितः ॥ निपपाततं दाकुंभोगतार्चिरिव पावकः ॥ ९१ ॥ मुष्टिनाभि
 हतस्तेन निपपाताशुराक्षसः ॥ लोहितांग इवाकाशादीनरश्मिर्यद्दृष्टया ॥ ९२ ॥ कुंभस्य पततोरूपं भग्नस्योरसिमुष्टिना ॥ वभौरुद्राभिपन्नस्य यथा
 रूपं गवांपतेः ॥ ९३ ॥ तस्मिन् हते भीमपराक्रमेण प्रवंगमाना मृषभेण युद्धे ॥ महीसशैला सवना च चालभयं चरक्षां स्यधिकं विवेश ॥ ९४ ॥ ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ निकुंभो भ्रातरं दृष्ट्वा सुग्रीवेण निपातितम् ॥ प्रदहन्नि
 व कोपेन वानरैर्द्रमुदैक्षत ॥ १ ॥ ततः स्रग्दामसन्नद्धं दत्तपंचांगुलं शुभम् ॥ आददे परिधंधीरो महेन्द्रशिखरोपमम् ॥ २ ॥ हेमपट्टपरिक्षिप्तं वज्रविद्रुम
 भूषितम् ॥ यमदंडोपमं भीमरक्षसां भयनाशनम् ॥ ३ ॥ तमा विध्यमहातेजाः शक्रध्वजसमौजसम् ॥ विननाद विवृत्ता स्यो निकुंभो भीमविक्रमः
 ॥ ४ ॥ उरोगतेन निष्केण भुजस्यैरंगदैरपि ॥ कुंडलाभ्यां च चित्राभ्यां मालया च सचित्रया ॥ ५ ॥

॥ ९४ ॥ कतकरी ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीरामा श्रीरामीयेरा वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ निकुंभ इति ॥ १ ॥ स्रग्दामभिः सन्नद्धमलंकृतम्
 दत्तपंचांगुलं पंचांगुलप्रमाणा वृत्ताः कालाय सपट्टबंधाय स्मिन्तम् ॥ २ ॥ हेमपट्टादयो लंकारार्थाः ॥ ३ ॥ शक्रध्वजसमौजसम् अलंकारादिकृतसौंदर्यात् ॥ ४ ॥ निष्क्रमुरो भूषणम् ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ महात्मनो महादेहस्य परिघायेण वातग्रंथिः आवहादिसप्तमहावायूनां संधिः पुष्कोट एतेन परिघस्यैर्धर्ममुक्तम् प्रज्ज्वालनिकुंभ इति शेषः परिघाय भाग इति वा ॥ ७ ॥ विटपावती गंधर्वनगरी अलकेति तीर्थः ॥ ८ ॥ परिघाभरणाभ्यां प्रभाकांतिर्यस्य सः ॥ ९ ॥ स्पंदितुमपि न शोकः उरो विट्य उरः प्रकाश्य ॥ १० ॥ तस्य हनूमतः ॥ ११ ॥ परिघः शतधाकृतः महाशिलाहतजी

निकुंभो भूषणैर्भातितेन स्म परिघेण च ॥ यथेन्द्रधनुषामेषः स विद्युत्स्तनयितुमान् ॥ ६ ॥ परिघाग्रेण पुष्कोटवातग्रंथिर्महात्मनः ॥ प्रज्ज्वालसघोषश्च विधूमद्वपावकः ॥ ७ ॥ नगर्या विटपावत्या गंधर्वभवनोत्तमैः ॥ सतारागणनक्षत्रं सचंद्रसमहाग्रहम् ॥ निकुंभपरिघाधूर्णं भ्रमतीवनभस्थलम् ॥ ८ ॥ दुरासदश्च संजज्ञे परिघाभरणप्रभः ॥ क्रोधे धनो निकुंभाग्रिर्युगांताग्निरिवोत्थितः ॥ ९ ॥ राक्षसावानराश्चापि न शोकः स्पंदितुं भयात् ॥ हनुमांस्तु विट्योरस्तस्थौ प्रमुखतो वली ॥ १० ॥ परिघोपमबाहुस्तु परिघं भास्करप्रभम् ॥ बलीवत्त्वतस्तस्य पातयामास वक्षसि ॥ ११ ॥ स्थिरे तस्योरसि व्यूढः परिघः शतधाकृतः ॥ विकीर्यमाणः सहसा उल्काशतमिवांबर ॥ १२ ॥ स तु तेन प्रहारेण न च चालमहाकपिः ॥ परिघेण समाधूतो यथा भूमिचलेऽचलः ॥ १३ ॥ स तथाभिहतस्तेन हनूमान् पुत्रवर्गोत्तमः ॥ मुष्टिं संवर्तयामास बलेनातिमहाबलः ॥ १४ ॥ तमुग्रम्यमहातेजानि कुंभोरसि वीर्यवान् ॥ अभिचिक्षेप वेगेन वेगवान्वायुविक्रमः ॥ १५ ॥ तत्र पुष्कोटवर्मास्य प्रसुप्तावचशोणितम् ॥ मुष्टिना तेन संजज्ञे मेघे विद्युदिवोत्थिता ॥ १६ ॥ स तु तेन प्रहारेण निकुंभो विचचाल च ॥ स्वस्थश्चापि निजग्राह हनूमंतं महाबलम् ॥ १७ ॥ चुक्रुशुश्च तदा संख्येभीमं लंकानिवासिनः ॥ निकुंभेनोद्यतं दृष्ट्वा हनूमंतं महाबलम् ॥ १८ ॥ स तथा क्रियमाणोऽपि हनूमांस्तेन रक्षसा ॥ आजघानानिलसुतां वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥ १९ ॥ आत्मानं मोक्षयित्वा थ क्षितावभ्यवपद्यत ॥ हनूमानुन्ममाथाशुनिकुंभं मारुतात्मजः ॥ २० ॥ निक्षिप्य परमायत्तो निकुंभं निष्पिपेष च ॥ उत्पत्य चास्य वेगेन पपातो रसि वेगवान् ॥ २१ ॥

गंकाष्ठवद्विकीर्यमाणश्च स आकाशे उल्काशतमिवासीदिति शेषः ॥ १२ ॥ भूमिचले भूकंपे ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भीमं विचक्रुशुः कपीनां भयं करं यथा भवति तथेत्यर्थः उद्यतं गृहीतम् ॥ १८ ॥ तथा क्रियमाणोऽपि कुंभकर्णेन सुधीव वत् क्रियमाणोऽपि ॥ १९ ॥ क्षितावभ्यवपद्यत भूमावापुतो बभूव ॥ २० ॥ निक्षिप्य भूमाविति शेषः अस्योरसि भूमिपतितस्योरसि ॥ २१ ॥

शिरोधरापरित्यक्तशिरवाधूर्ण्य ॥ २२ ॥ निनदतिनिकुंभेसादितेसतिराक्षसैद्रसूनुःस्वरसुतोमकराक्षः अनेनवक्ष्यमाणोपक्षेपः ॥ २३ ॥ उक्तार्थस्यैवविवरणम् व्यपेतेव्यपगते एतदंतंनवमीदि
 नयुद्धम् ॥ २४ ॥ कृतकरी ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिः श्रीरामी वा आ युद्ध सप्तसप्ततितमःसर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ निकुंभमिति ॥ १ ॥ नैर्ऋतोरवणः परिमू
 परिगृह्यचवाहुभ्यांपरित्यक्तशिरोधराम् ॥ उत्पाटयामासशिरोभैरवंनदतोमहत् ॥ २२ ॥ अथनिनदतिसादितेनिकुंभेपवनसुतेनरणेवभूवयुद्धम् ॥
 दशरथसुतराक्षसैद्रसूनोर्भृशतरमागतरापयोःसुभीमम् ॥ २३ ॥ व्यपेतेतुजीवेनिकुंभस्यदृष्टाविनेदुःपुवंगादिशःसस्वनुश्च ॥ चचालेवचोर्वीप
 पातेवसाद्यौर्वलंराक्षसानांभयंचाविवेश ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेसप्तसप्ततितमःसर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥
 निकुंभंनिहतंदृष्ट्वाकुंभंचविनिपातितम् ॥ रावणःपरमामर्षीप्रजज्वालानलोयथा ॥ १ ॥ नैर्ऋतःक्रोधशोकाभ्यांद्वाभ्यांतुपरिमूर्च्छितः ॥ स्वरपुत्रं
 विशालाक्षंमकराक्षमचोदयत् ॥ २ ॥ गच्छपुत्रमयाज्ञतोवलेनाभिसमन्वितः ॥ राघवंलक्ष्मणंचैवजहितौसवनौकसौ ॥ ३ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वा
 शूरमानीखरात्मजः ॥ बाढमित्यब्रवीद्दृष्टोमकराक्षोनिशाचरम् ॥ ४ ॥ सोभिवाद्यदशग्रीवंकृत्वाचांपिप्रदक्षिणम् ॥ निर्जगामगृहाच्छुभ्राद्रावण
 स्याज्ञयावली ॥ ५ ॥ समीपस्थंवल्लाध्यक्षंस्वरपुत्रोब्रवीद्वचः ॥ रथमानीयतांतूर्णसैन्यत्वानीयतांत्वंरात् ॥ ६ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावल्लाध्यक्षोनिशा
 चरः ॥ स्पंदनंचवलंचैवसमीपंप्रत्यपादयत् ॥ ७ ॥ प्रदक्षिणंरथंरुत्वासमाहूयनिशाचरः ॥ सूतंसंचोदयामासशीघ्रंवैरथमावह ॥ ८ ॥ अथतानरा
 क्षमान्सर्वान्मकराक्षोब्रवीदिदम् ॥ यूयंसर्वेप्रयुध्यध्वंपुरस्तान्ममराक्षसाः ॥ ९ ॥ अहंराक्षसराजेनरावणेनमहात्मना ॥ आज्ञतःसमरेहंतुंतावुभौ
 रामलक्ष्मणौ ॥ १० ॥ अद्यरामंविधिष्यामिलक्ष्मणंचनिशाचराः ॥ शाखामृगंचसुग्रीवंवानरांश्चशरोत्तमैः ॥ ११ ॥ अद्यशूलनिपातैश्चवानराणां
 महाचमूम् ॥ प्रदहिष्यामिसंप्राप्तांशुकैंधनमिवानलः ॥ १२ ॥ मकराक्षस्यतच्छ्रुत्वावचनंतेनिशाचराः ॥ सर्वेनानायुधोपेतावलवंतःसमाहिताः
 ॥ १३ ॥ तैकामरूपिणःक्रूरादंष्ट्रिणःपिगलेक्षणाः ॥ मातंगाड्वनर्दतोध्वस्तकेशाभयावहाः ॥ १४ ॥
 निक्षिप्तोव्याप्तः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ बल्लाध्यक्षंरावणवल्लाध्यक्षम् त्वरात्त्वरया ॥ ६ ॥ ७ ॥ रथमावह युद्धभूमिंप्रापयेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ममपुरस्तान्ममागतोयूयंसर्वेप्रयुध्यध्वंवानरैःसहेति
 शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ध्वस्तकेशाःविप्रकीर्णकेशाअतएवभयावहाः ॥ १४ ॥

॥ ३० ॥ कतकरी० ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीधेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अब्रवीत्परमिति
जीषणमिति शेषः तच्च वक्ष्यमाणम् ॥ १ ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिशः उद्यतायुधो निस्त्रिशो निर्वृणश्चेत्यर्थ इति कतकः उद्यतान्यायुधानि निस्त्रिशश्च येन सः गोवलीवर्दवत्ययोग इत्यन्ये ॥ २ ॥ ३ ॥

निदर्शयित्वात्मबलं समुद्यतं कुरुष्व सर्वायुधसायकव्ययम् ॥ नलक्ष्मणस्यैत्यहिवाणगोचरं त्वमद्य जीवन्सवलोगमिष्यसि ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
द्रामायणे वाल्मीकीये आदि० युद्धकांडे समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः ॥ अब्रवीत्परमं
वाक्यं क्रोधेनाभ्युत्पपात च ॥ १ ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिशोरथे सुसमलंकृतः ॥ कालाश्वयुक्ते महति स्थितः कालांतकोपमः ॥ २ ॥ महाप्रमाणमुद्यम्य विपु
लवेगवद्दृढम् ॥ धनुर्भीमबलोभीमंशरांश्चामित्रनाशनान् ॥ ३ ॥ तददर्शमहेष्वासोरथस्थः समलंकृतः ॥ अलंकृतममित्रघ्नो रावणस्यात्मजो बली
॥ ४ ॥ हनूमत्पृष्ठमारूढमुदयस्थरविप्रभम् ॥ उवाचैनं सुसंरब्धः सौमित्रिं स विभीषणम् ॥ ५ ॥ तांश्च वानरशार्दूलान्यश्वध्वं मे पराक्रमम् ॥ अद्य मत्का
मुकोत्सृष्टं शरवर्षं दुरासदम् ॥ ६ ॥ मुक्तवर्षमिवाकाशे धारयिष्यथ संयुगे ॥ अद्य वो मामकावाणामहाकार्मुकनिःसृताः ॥ विधमिष्यंति गात्राणि
तूलराशिमिवानलः ॥ ७ ॥ तीक्ष्णसायकनिभिन्नान् शूलशक्त्यृष्टिसायकैः ॥ अद्य वो गमयिष्यामि सर्वानेव यमक्षयम् ॥ ८ ॥ सृजतः शरवर्षाणि
क्षिप्रहस्तस्य संयुगे ॥ जीमूतस्येव न दतः कः स्थास्यति ममाग्रतः ॥ ९ ॥ रात्रियुद्धे तदा पूर्वं वजाशनि समैः शरैः ॥ शायितौ तौ मया भूयो विसंज्ञौ स
पुरःसरौ ॥ १० ॥ स्मृतिर्न तस्ति वामन्ये व्यक्तं यातो यमक्षयम् ॥ आशी विपसमं क्रुद्धं यन्मां योद्धुमुपस्थितः ॥ ११ ॥ तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्य गर्जितं राघ
वस्तदा ॥ अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिं वाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥

तंस विभीषणं लक्ष्मणम् अलंकृतं स्वतेजोभूषितम् ॥ ४ ॥ उवाचेत्यादिनाऽब्रवीत्परमं वाक्यमिति प्रागुक्तस्यैव विवरणम् ॥ ५ ॥ तांश्च वानरशार्दूलान् उवाचेत्यनुकर्षः ॥ ६ ॥ मुक्तवर्षं मेघोत्सृष्ट
वर्षम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपुरःसरौ सुधीवादिप्रधानसहितौ युवांश्चातराविति शेषः ॥ १० ॥ एवमपि यन्मां योद्धुमुपस्थितो सितत्वायः पूर्वस्य ते स्मृतिर्नास्ति वाऽथवा व्यक्तं यातो यमक्षयम् आदि
कर्मणि क्तः यमक्षयं यमगृहं प्रयातुमुपक्रांतोऽसि ॥ ११ ॥ अभीतवदनः निर्भयप्रवृत्ताभिवदनव्यवहारः ॥ १२ ॥

सचेदंयौ मरमते वा०

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे उत्तरकांडं समाप्तम् ॥

वा०श०

॥ ३० ॥ कनकरी० ॥ ८० ॥ ॥ इतिश्री
जीषणमितिशेषः तच्चवक्ष्यमाणम् ॥ १ ॥

॥ १ ॥

निदर्शति

तलंस

नस्य
वाङ्मयः दीर्घभृवाङ्मयः चिरंजि
ललाटेयस्यदृश्यतेचतुर्भ्योकरेखिकाः शतद्वय
इतिब्राह्मे ॥ १० ॥

इक्ष्वाकिति इक्ष्वाकुवंशात्प्रभवः आविर्भावो यस्य स तथा रामो नाम राम इति नाम्ना प्रसिद्धो जनैश्च श्रुतोऽस्ति तस्मिन्नेव एकत्र सर्वे त्वत्पृष्ठागुणा अन्ये च गुणा इति शेषः तच्चेदयौ गिकं नामरमते योगिनोस्मिन् यद्वा रमयति स्वकानि तियोगस्य प्रदर्शनात् तत्रात्येनारकपुरुषादिव द्रव्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः तानेव गुणानाह' नियतात्मानि गृहीतांतःकरणः वीर्यं व्याख्यातं द्युतिः कांतिः आपत्संपदोरविकृतिश्चित्तस्य धृतिस्तद्वान् वशीजिताशेषवहिरिन्द्रियः ॥ ८ ॥ बुद्धिमानिति प्रशस्तबुद्धिः बुद्धेः प्राशस्यं च सत्कृद्गृहीताविस्मरणावापोद्वापादिशक्तिमत्त्वं सर्वत्र प्रशंसादौमनु प्र नीतिः कामेदकादिप्रसिद्धराजनीतिस्तद्वान्तज्ज्ञाता वाग्मी प्रशस्तवाक् श्रीमान्सर्वातिशायिशोभैश्वर्यादियुक्तः यद्वा ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतामित्युक्तश्रौतश्रीमान् शत्रूणां वाघांतराणां निवर्हणः नाशकर्ता बाहुलकान्कर्तारित्युद् विपुलांस इत्यादिना सामुद्रिकलक्षणं कथ्यते विपुलौ मांसलोन्नतौ अंसौ भुजशिरसीयस्यसः स्कंधो भुजशिरोंस इति कोशः अस्य सुलक्षणत्वं च वररुचिनोक्तं कक्षकुक्षिश्ववक्षश्च घ्राणस्कंधौ ललाटिका सर्वभूतेषु निर्दिष्टा उन्नतास्ते सुखप्रदा इति महाबाहुः आन्महत इत्यात्वं शिरोललाटश्रवणेपीवावक्षश्च तत्त

इक्ष्वाकुवंशप्रभवो रामो नाम जनैः श्रुतः ॥ नियतात्मा महावीर्यो द्युतिमान् धृतिमान् वशी ॥ ८ ॥ बुद्धिमान् नीतिमान् वाग्मी श्रीमान् छत्रनिवर्हणः ॥ विपुलांसो महाबाहुः कंबुग्रीवो महाहनुः ॥ ९ ॥ महोरस्कमहेष्वासो गूढजत्रुररिदमः ॥ आजानुबाहुः सुशिराः सुललाटः सुविक्रमः ॥ १० ॥

या उदरपाणिपादं च पृष्ठदशमहन्मुखमिति ब्राह्मे अस्य सुलक्षणत्वमुक्तं कंबुग्रीवः कंबुवतरेखात्रयविशिष्टग्रीवः महाहनुः मांसलकपोलापरभागः पूर्णमांसलहनुस्तु भूपतिरितिसंहिता ॥ ९ ॥ महोरस्क इति महद्विशालमुरो यस्यसः उरः शिरोललाटं चेत्युपक्रम्य विशालास्ते सुखप्रदा इत्युक्तेः महेष्वासः महानिष्वासो धनुरस्य गूढजत्रुः गूढे मांसलत्वान्निमग्रे जत्रुणीव क्षोंससंधि गते अस्थिनीयस्य अरिदमः निजभक्तानामरीन् कामादीन् निजभक्त्यन्तरायकर्तृपापानिवादमयतीत्यरिदमः यद्वा अरिदम इति राज्ञोऽन्वर्थसंज्ञा शत्रुं जय इति वत् आजानुबाहुः जानुपर्यंतदी र्घबाहुः दीर्घभृवाहुमुष्कश्च चिरं जीवीधनी नर इति ब्राह्मे सुशिराः समवृत्तशिराश्चैवच्छत्राकारशिरास्तथा एकच्छत्रांमर्ही भुंक्ते दीर्घमायुश्च विदतीति नारदः सुललाटः रेखाधिकललाटः ललाटे यस्य दृश्यते चतुस्त्रिद्व्येकरेखिकाः शतद्वयं शतं पटिस्तस्यायुर्विशतिस्तथेति कात्यायनः सुविक्रमः गजसिंहादिगति सदृशगतिः विक्रमः पादविक्षेपः स्वरोगतिश्च नाभिश्च गंभीरः सप्रशस्यत इति ब्राह्मे ॥ १० ॥

चारित्र्येणेति चरित्रमेवचारित्रं स्वार्थिकोण् वृत्तसंपदनेनोच्यते सर्वभूतेषुसर्वप्राणिषुमध्येकःपुमान्हितःऐहिकामुष्मिकहितवहःअशत्रुभ्यः यत्तुसर्वप्राणिषुसापराधिष्वपिहितकरणशी
लइतिव्याचक्षते तत्तुहितयोगेचतुर्थ्यपत्तेर्युक्तं विद्वान्आत्मानात्मसकलपदार्थतत्त्वज्ञः समर्थःलौकिकव्यवहारेप्रजारंजनादौचानुर्यसामर्थ्यतद्वान् कामाधिकसौंदर्यवत्त्वेननित्यसुख
रूपत्वेनचएकप्रियंकेवलप्रियदुःखासंज्ञिन्नप्रियत्ववदृशनंयस्यसः यत्तुएकंप्रतिप्रियंदर्शनंयस्येतिनदयुक्तं सर्वप्रियत्वस्याप्रतिपादनात् एकःअद्वितीयःसचासौप्रियदर्शनश्चेत्यर्थइतितीर्थः
॥ ३ ॥ आत्मवानिति वरीकृतांतःकरणइत्यर्थः जितक्रोधःनिर्दाहिसादिजनकचित्तवृत्तिविशेषरहितः क्रोधोत्रकामादीनामप्युपलक्षणं द्युतिःसर्वलोकस्यदिदृक्षाजनकोदेह
कांतिविशेषस्तद्वान् अनसूयकः विद्वैश्वर्यादिपःसुपरौन्नत्यासहनमसूयातद्रहितः असूयतेःकंड्वादियगंतादुपतापार्थात्पुल्ल संयुगेयुद्धकालेजातरोषस्यकस्यरोपात्देवाश्चदेवाअपिदंद्वा
द्योपिअपिनाअसुराश्चविभ्यति अतिवलवतोत्मानप्यस्यक्रोधःसंहरिष्यतीतिभयंप्राप्नुवंतीत्यर्थः कस्येतिबंधसामान्येषठात्यन्ते कस्यसंयुगेकस्माद्विभ्यतीतितीर्थः ॥ ४ ॥ एत

चारित्र्येणचक्रोयुक्तःसर्वभूतेषुकोहितः ॥ विद्वान्कःकःसमर्थश्चकश्चैकप्रियदर्शनः ॥ ३ ॥ आत्मवान्कोजितक्रोधोद्युतिमान्कोनसूय
कः ॥ कस्यविभ्यतिदेवाश्चजातरोषस्यसंयुगे ॥ ४ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ महर्षेत्वंसमर्थोसिज्ञातुमेवंविधंनरम् ॥ ५ ॥
श्रुत्वाचैतन्निलोकज्ञोवाल्मीकेनारदोवचः ॥ श्रूयतामितिचामंयप्रहृष्टोवाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ बहवोदुर्लभाश्चैवयत्नयाकीर्तितागुणाः॥
मुनेवक्ष्याम्यहंबुद्धातैर्युक्तःश्रूयतांनरः ॥ ७ ॥

इति उक्तगुणसामान्यापेक्षयानुसृतं एतद्व्यपुरुषगुणजातंकस्यास्तीतिश्रोतुमहमिच्छामि उक्तगुणसामर्थ्यस्यएकत्रदुर्लभत्वात्तादृशपुरुषविशेषज्ञानेमेपरंसर्वस्मादपिकौतुकांतरा
दुक्कटकौतुकवर्तते नन्वेवंविधनरोमयापिदुर्ज्ञेयोनेत्याह हियतःमहर्षेअपरोक्षीकृताशेषार्थत्वंएवंविधंउक्तगुणवंतंनरंदिव्यपुरुषंज्ञातुंसमर्थोसिसर्वलोकप्रसिद्धसामर्थ्योसितस्मात्त्वत्तएव
श्रोतुमिच्छामीतिपूर्वेणसंबंधः ॥ ५ ॥ श्रुत्वेति एतदुक्तप्रश्नजानं त्रिलोकज्ञः भूर्भुवःस्थलोकलक्षणान्वयवयवलोकांनूतत्रत्यवृत्तांतंजानातीत्यर्थः एवंचद्विगुत्वाभावाज्जडीप् नारदो
वदति येवहवोगुणास्त्वयाकीर्तितास्तेएकत्रप्राकृतपुरुषमात्रेदुर्लभाएव चःपादपूर्णे अथापिहेमुनेयस्तैर्युक्तस्तंबुद्धास्तृत्वाअहंवक्ष्यामितादृशोनरःश्रूयतां प्राप्तकालेलोद् तस्यश्रवणंतेप्राप्त
कालमित्यर्थः ॥ ७ ॥

यन्मेवंभूतमिति किंवक्तव्यं यत्कीर्तनमपि विशिष्टफलमित्याहैवंधर्मप्रवचनंचेति मर्यादाभूतराजसूय
पापापापकर्मभिर्यशरीरा पापानुबंधिनीपापकर्मनिरता तीक्ष्णाकूरदर्शना संभिन्नमर्यादात्यक्तमर्यादा । गोः क्षयकीर्तिहेतुर्धर्मइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ७ ॥ हितमिहलोकमुखं आयतियुक्तं उत्तरकाले
द्वा प्रजाविषयेऽनर्थपापरहितम् ॥ ७ ॥ कोसलानतिअतिक्रम्यययौ ॥ ८ ॥ शिववारिवहांशिवा निवार । चपरमाप्तत्वेन निरीक्षंतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ पुत्राः पितृवत् पितरमिवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ सत्वं सर्वप्रियः
नावत्तस्याअपि पृथक्सगरप्रवेशं सूचयति ॥ १० ॥ स्यंदिकांतदाख्याम् ॥ ११ ॥ सः अतीतस्यंदिकः महीं ॥ ४ ॥ युवाभ्यामात्मभूताभ्यां राजसूयमनुत्तमम् ॥ सहितो यष्टुमि
कवेमनुनादत्तकोसलदेशस्य दक्षिणसीमां कथयामासेत्यर्थः यद्यपीक्ष्वाकादयः सार्वभौमास्तथापि तेषां स्वराज
नसुयज्ञेन वरुणत्वमुपागमत् ॥ ६ ॥ सोमश्च राजसूयेन इष्ट्वा धर्मं

हानृशंसायकैकेयीपापापापानुबंधिनी ॥ तीक्ष्णासंभिन्नमर्यादातीक्ष्णकर्मणि द्यते ॥ श्रित्यतांतन्मया सह ॥ हितंचायतियुक्तंच प्रयतौ वक्तुमर्हथः ॥ ८ ॥
हाप्राज्ञं सानुक्रोशं जितेन्द्रियम् ॥ ६ ॥ अहोदशरथो राजानिः स्नेहः स्वसुतं प्रति ॥ प्रजानामनं ॥ त्वयि धर्मः परः साधो त्वयि सर्वा वसुंधरा ॥ प्रतिष्ठिता महा
मसं वासवासिनाम् ॥ शृण्वन्नतिययौ वीर कोसलान् कोसलेश्वरः ॥ ८ ॥ ततो वेदश्रुतिनामा
पितां दिशम् ॥ ९ ॥ गत्वा तु सुचिरं कालं ततः शीतवहानदीम् ॥ गोमतीं गोयुतानूपामतरत्सागरं
यैः ॥ मयूरहंसाभिरुतांतारस्यंदिकांतदीम् ॥ ११ ॥ समहींमनुनाराज्ञा दत्तामिक्ष्वाकवेपुरा ॥ धंयज्ञमाहर्तासि कथं नृप ॥ पृथिव्यां राजवंशानां विनाशो
इत्येव चाभाष्य सारयितुमभीक्ष्णशः ॥ हंसमत्तस्वरः श्रीमानुवाच पुरुषोत्तमः ॥ १३ ॥ कदाहं
मात्रा पित्रा च संगतः ॥ १४ ॥ नात्यर्थमभिकांक्षामि नृगयांसरयूवने ॥ रतिर्येषां तुलालोके रा
धर्मसमागतम् ॥ व्याहृतं पुरुषव्याघ्रपृथिव्याः परिपाल

लनीयाज्ञत्वमेवेत्यलम् ॥ १२ ॥ मृतपुतः शृणुइत्यादिः आभाष्यसंबोध्य हंसमत्तस्वरः मत्तहंसस्वरः ॥ १३ ॥ अथ व्यायेक्षत्रियाः पौरुषमागताः शौर्यं प्राप्तास्तेषां सर्वेषां तत्र राजसूयार्थविजये
तिक्रांतस्वदेशमिति शेषः ॥ १४ ॥ ननु नृगयायाः स्त्रीयूतमृगयामद्यवाक्पारुष्योऽदंडताः अर्थस्य दूषणंचेति राज्ञां व्यसनसप्तनुचितं तवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ सर्वतव वशे वर्ततइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥
प्रजान्यायचित्तादिवैश्रुत्यापादकतया अत्यंतरेरेव तस्यानिषेधात् ननु सर्वथैव निषेधोऽस्सत आह एषारतिः क्रीडालोके राजा
गयायां महेषु जितिरित्यादिना स्याअप्यनुमतत्वमिति भावः ॥ १५ ॥

सत्पुरुषः जाग्यवान्पुरुषः सीता च जाग्यवती योवने रामं परिचरन् अनुगच्छति ॥ ८ ॥ सीतालक्ष्मणावेवेति किं वाच्यं अचेतना आ

॥ ९ ॥ गम्यकाननाः चारुवस्त्रसंघाः अनूपोजलप्रायदेशः ॥ १० ॥ तेशैलादयः अनर्चितुं न शक्यन्ति अर्चितुमेव शक्यन्तीत्य

शिरोज्ञापणमेषाम् वड्डीर्मजरीः पुष्पस्तवकान् धनुंशीलमेषाम् छादसोऽङ्गस्यः नगाः वक्षाः दर्शयिष्यन्ति आत्मानमिति शेषः एवं च

एकः सत्पुरुषो लोके लक्ष्मणः सह सीतया ॥ यो नुगच्छति काकुत्स्थं रामं परिचरन् वने ॥ ८ ॥ आपग

काकुत्स्थो विगाद्य सलिलं शुचि ॥ ९ ॥ शोभयिष्यति काकुत्स्थमटव्योरम्यकाननाः ॥ आपगाश्च

वायं रामोऽनुगमिष्यति ॥ प्रियातिथिमिव प्राप्तं नैनं शक्यं त्यजन् अर्चितुम् ॥ ११ ॥ विचित्रकुसुमापी

शालिनः ॥ १२ ॥ अकाले चापि मुख्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ दर्शयिष्यन्त्यनुक्रोशाद्विरयोरपि

धराः ॥ विदर्शयन्तो विविधान् भूयश्चित्रांश्च निर्झरन् ॥ १४ ॥ तादृषाः पर्वताग्रे पुरमयिष्यन्ति रा

सहि शूरो महाबाहुः पुत्रो दशरथस्य च ॥ पुरा भवति नो दूरादनुगच्छो मराधवम् ॥ १६ ॥ पादच

स्य सगतिः स परायणम् ॥ १७ ॥ वयं परिचरिष्यामः सीतां यूयं चराधवम् ॥ इति पौरस्त्रियो

गत्वे संविधास्यति ॥ सीतानारीजनस्यास्य योगक्षेमं करिष्यति ॥ १९ ॥

एकहितवहः अशत्रुभ्यः यत्तु सर्वप्राणिपुसापराधिष्वपि हितकरणशी

प्रजारंजनादौ चातुर्यं सामर्थ्यं तद्वान् कामाधिकसौंदर्यवत्त्वेन नित्यसुख

त्वस्याप्रतिपादनात् एकः अद्वितीयः स चासौ प्रियदर्शनश्चेत्यर्थ इति तीर्थः

क्रोधोन्नतकामादीनामप्युपलक्षणं द्युतिः सर्वलोकस्य दिदृक्षाजनकोदेह

थात्पुल्ल संयुगे युद्धकाले जातरोषस्य कस्य रोपात् देवाश्च देवा अपि इंद्रा

भामान्ये पृष्ठीत्यन्ये कस्य संयुगे कस्माद्विभ्यतीति तीर्थः ॥ ४ ॥ एत

३ ॥ आत्मवान् क्रोजितक्रोधो द्युतिमान् क्रोनसूय

हिमे ॥ महर्षे त्वं समर्थो सिञ्जातु मेवं विधं नरम् ॥ ५ ॥

वीत् ॥ ६ ॥ बहवो दुर्लभाश्चैव ये त्वया कीर्तिता गुणाः ॥

गुणसामर्थ्यस्य एकत्र दुर्लभत्वात् तादृशपुरुषविशेषज्ञाने मे परं सर्वस्मादपि कौतुकांतरा

अथ उक्तगुणवंतं नरं दिव्यपुरुषं ज्ञातुं समर्थो सि सर्वलोकप्रसिद्धसामर्थ्यो सितस्माच्च त एव

गान्धर्व्यवयवलोका नूतनतयदत्तांतं जानातीत्यर्थः एवं च द्विगुत्वाभावाच्च डीप् नारदो

मदूरात्पराजवति यावत्पुरेति भविष्यति लट् आसन्नो भविष्यतीत्यर्थः अतो राधवमनुगच्छाम प्रार्थनाया

दिपादयिषितस्य जिज्ञासुलाभेन प्रलटो भूत्वा वक्ष्यमाणं वाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ बह

वैवः परममुखं मुखसाधनम् गतिः शरणम् परायणं शाश्वतप्रतिष्ठा ॥ १७ ॥ वयं स्त्रियः यूयं पुरुषाः ॥ १८ ॥ तैर्युक्तं संबुद्धास्मत्त्वा अहं वक्ष्यामि तादृशो नरः श्रूयतां प्राप्तकाले लोट् तस्य श्रवणं ते प्राप्त

अक्षयः बहुकालानुभवयोग्यफलत्वात् अव्ययः सजातीयधर्मांतरहेतुत्वात् राजसूयानुष्ठानमेवंभूतमिति किंवक्तव्यं यत्कीर्तनमपिविशिष्टफलमित्याहैवंधर्मप्रवचनंचेति मर्यादाभूतराजसूय
धर्मसंकीर्तनंचेत्यर्थः यउचैनमेवंवेदिति श्रुतेः ॥ ४ ॥ तत्रराजसूयेशाश्वतोर्धर्मः क्षत्रियस्यासाधारणोऽक्षयकीर्तिहेतुर्धर्मइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ हितमिहलोकसुखंआयतियुक्तं उत्तरकाले
चहितमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ सर्वाविसुंधराप्रतिष्ठिता सार्वभौमत्वादित्याशयः ॥ १० ॥ प्रजापतिममराइवपरमाप्तत्वेन निरीक्षंतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ पुत्राःपितृवत् पितरमिवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ सत्वंसर्वप्रियः

अक्षयश्चाव्ययश्चैवधर्मसेतुर्मतोमम ॥ धर्मप्रवचनंचैवसर्वपापप्रणाशनम् ॥ ४ ॥ युवाभ्यामात्मभूताभ्यांराजसूयमनुत्तमम् ॥ सहितोयष्टुमि
च्छामितत्रधर्मस्तुशाश्वतः ॥ ५ ॥ इष्ट्वातुराजसूयेन मित्रः शत्रुनिवर्हणः ॥ सुदुतेनसुयज्ञेनवरुणत्वमुपागमत् ॥ ६ ॥ सोमश्चराजसूयेनइष्ट्वाधर्मं
णधर्मवित् ॥ प्राप्तश्चसर्वलोकेपुर्कातिस्थानंचशाश्वतम् ॥ ७ ॥ अस्मिन्नहनियच्छ्रेयश्चिंत्यतांतन्मयासह ॥ हितंचायतियुक्तंचप्रयतौवक्तुमर्हथः ॥ ८ ॥
श्रुत्वातुराघवस्यैतद्वाक्यंवाक्यविशारदः ॥ भरतःप्रांजलिर्भूत्वावाक्यमेतदुवाचह ॥ ९ ॥ त्वयिधर्मःपरःसाधोत्वयिसर्वाविसुंधरा ॥ प्रतिष्ठितामहा
बाहोयशश्चामितविक्रम ॥ १० ॥ महीपालाश्चसर्वेत्वांप्रजापतिमिवामराः ॥ निरीक्षंतेमहात्मानंलोकनाथंयथावयम् ॥ ११ ॥ पुत्राश्चपितृवद्रा
ज्यस्यंतित्वांमहाबल ॥ पृथिव्यागतिभूतोसिप्राणिनामपिराघव ॥ १२ ॥ सत्वमेवंविधंयज्ञमाहंतासिकथंनृप ॥ पृथिव्यांराजवंशानांविनाशो
यत्रदृश्यते ॥ १३ ॥ पृथिव्यायेचपुरुषाराज्योरुपमागताः ॥ सर्वेपांभवितातत्रसंक्षयःसर्वकोपजः ॥ १४ ॥ सर्वपुरुषशार्दूलगुणैरतुलविक्रम ॥ पृथि
वीनाहंसेहंतुंवशेहितववर्तते ॥ १५ ॥ भरतस्यतुतद्वाक्यंश्रुत्वाऽमृतमयंयथा ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेरामःसत्यपराक्रमः ॥ १६ ॥ उवाचचशुभंवाक्यंकैके
व्यानंदवर्धनम् ॥ प्रीतोऽस्मिपरितुष्टोऽस्मितवाद्यवचनेऽनघ ॥ १७ ॥ इदंवचनमह्नीवंत्वयाधर्मसमागतम् ॥ व्याहृतंपुरुषव्याघ्रपृथिव्याःपरिपाल
नम् ॥ १८ ॥

एवंविधत्वंदर्शयतिपृथिव्यामिति ॥ १३ ॥ राजसूयस्यसर्वराजविजयपूर्वसाधनीयत्वान्नत्रचास्मासुप्रवृत्तेषुपृथिव्यांयेक्षत्रियाःपौरुषमागताःशौर्यप्राप्तास्तेपांसर्वेपांतत्रराजसूयार्थविजये
सर्वप्रकोपजःसंक्षयोऽवश्यंभवित्वा एवविधंक्षत्रियनाशकंयज्ञंसर्वराजभिःपितृवदुपास्यमानःकथमाहर्तुमर्हसि सर्वथैवानुचितंवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ सर्वतववशेवर्ततइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥
वचनेवचनरूपेनिमित्ते अनघेनिसंबुद्धिः ॥ १७ ॥ १८ ॥

एष्यदस्मदभिप्रायात् अस्मदभिप्रायमेष्यतः अस्मच्चिकीर्षांप्राप्स्यत इत्यर्थः निवर्तयामि अभिप्रायमिति शेषः तत्र हेतुस्तव सुव्याहृतम् ॥ १९ ॥ तुरप्यर्थे बालानामपि यद्वाक्यं युक्तमुचितं सा-
 धुशुभावहंचतद्रासमेव हियस्मात्तस्मात्ते वाक्यमीदृशं शृणोमि ॥ २० ॥ ॥ इति श्री रामाभिरामेश्रीरामीधेरा मायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे व्यशीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथ लक्ष्मणेनाश्वमेध एव सर्वार्थसाधको नुष्ठेय इत्युक्तानुपोद्वलकं वृत्रवधाख्यानं प्रसूयते तथेति ॥ १ ॥ सर्वपाप्मनां पावनोस्ति यतश्च स पावनोऽतो रोचतामनुष्ठातुमिति शेषः ॥ २ ॥ अश्वमे-
 ण्यदस्मदभिप्रायाद्राजसूयात्क्रतूत्तमात् ॥ निवर्तयामि धर्मज्ञतव सुव्याहृतेन च ॥ १९ ॥ लोकपीडाकरं कर्म न कर्तव्यं विचक्षणैः ॥ बालानां तु शुभं
 वाक्यं ग्राह्यं लक्ष्मणपूर्वज ॥ तस्माच्छृणोमि ते वाक्यं साधुयुक्तं महाबल ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे व्यशी-
 तितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तथोक्तवतिरामे तु भरते च महात्मनि ॥ लक्ष्मणोऽथ शुभं वाक्यमुवाच रघुनंदनम् ॥ १ ॥ अश्वमेधो महायज्ञः पा-
 वनः सर्वपाप्मनाम् ॥ पावनस्तव दुर्धर्षो रोचतां रघुनंदन ॥ २ ॥ श्रूयते हि पुरा वृत्तं वासवे सुमहात्मनि ॥ ब्रह्महत्या वृत्तः शक्रो हयमेधेन पावितः ॥ ३ ॥
 पुरा किल महाबाहो देवासुरसमागमे ॥ वृत्रानाममहानासीद्वैते यो लोकसंमतः ॥ ४ ॥ विस्तीर्णो योजनशतमुच्छ्रितस्त्रिगुणं ततः ॥ अनुरागेण लो-
 कांश्चीन्स्नेहापश्यति सर्वतः ॥ ५ ॥ धर्मज्ञश्च रुतज्ञश्च बुद्ध्या च परिनिष्ठितः ॥ शशासपृथिवीं स्फीतां धर्मेण सुसमाहितः ॥ ६ ॥ तस्मिन्प्रशासति तदा सर्व-
 कामदुघामही ॥ रसवंति प्रसूनानि मूलानि च फलानि च ॥ ७ ॥ अरुष्टपच्यापृथिवी सुसंपन्ना महात्मनः ॥ सराज्यं तादृशं भुंक्ते स्फीतमद्भुतदर्शनम्
 ॥ ८ ॥ तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना तपः कुर्यामनुत्तमम् ॥ तपो हि परमं श्रेयः संमोहमिदं तस्सुखम् ॥ ९ ॥ स निक्षिप्य सुतं ज्येष्ठं पौरेषु मधुरेश्वरम् ॥ तप उग्रं समा-
 तिष्ठतापयन् सर्वदेवताः ॥ १० ॥ तपस्तप्यति वृत्रे तु वासवः परमार्तवत् ॥ विष्णुं समुपसंक्रम्य वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ११ ॥ तपस्यतामहाबाहो लोकाः
 सर्वे विनिर्जिताः ॥ बलवान्सहिधर्मात्मानैर्न शक्यामिशासितुम् ॥ १२ ॥

धस्य सर्वपापशोधकत्वं सर्वपाप्मानंतरति तत्र ब्रह्महत्यामिति श्रुतिसिद्धं बोधयितुं पुराणवृत्तान्तमाह श्रूयते हीति वासवे वासवविषये ॥ ३ ॥ देवासुरसमागमे देवासुरस्नेहकाले ॥ ४ ॥ ततस्त्रिगुणं
 योजनशतत्रयमित्यर्थः त्रीन्लोकांस्तद्वर्ति प्राणिनो नुरागेण स्वीयत्वाभिमानेन हेतुना स्नेहात्संतोषयुक्तचक्षुषापश्यति स्म ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ इतरत्सुखं विषयसुखं संमोहं संमोहकरम् ॥ ९ ॥
 मधुरेश्वरं मधुरश्चासौ तन्नामकत्वादींश्चरस्तम् ॥ १० ॥ परमार्तवत्परमार्तः सन् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मूयः अतः परमपि धरिष्यन्ति भूतजातमिति शेषः तावदस्य वशानुगाः सर्वे वयं देवगणा भविष्याम इति शेषः ॥ १३ ॥ क्षणं न भवेन्न जीवेदित्यर्थः ॥ १४ ॥ त्वत्संतोषेणैव तस्य सौख्यमित्याह यदा
हीति तद्वारभ्यैवेवं तस्य माहात्म्यमिति शेषः ॥ १५ ॥ त्वत्कृतेन रक्षणेनेति शेषः ॥ १६ ॥ वृत्रघातेन हेतुना तेषां साक्षमुपकारं कुरु हशब्दः पादपूरकः ॥ १७ ॥ यद्यपीदं सुरसाहाय्यकरणमन्येषाम

यद्यसौ तप आतिष्ठेद्भूय एव सुरेश्वर ॥ यावल्लोका धरिष्यन्ति तावदस्य वशानुगाः ॥ १३ ॥ तंचैनं परमोदारमुपेक्षसि महाबल ॥ क्षणं हि न भवेद्दृत्रः क्रुद्धे
त्वयि सुरेश्वर ॥ १४ ॥ यदा हि प्रोतिसंयोगं त्वया विष्णोः समागतः ॥ तदा प्रभृति लोकानां नाथ त्वमुपलब्धवान् ॥ १५ ॥ सत्वं प्रसादं लोकानां कुरुष्व सु
समाहितः ॥ त्वत्कृतेन हि सर्वस्या त्वां शांतं मरुजं जगत् ॥ १६ ॥ इमे हि सर्वे विष्णोर्त्वां निरीक्षन्ते दिवौ कसः ॥ वृत्रघातेन न हता तेषां साक्षं कुरुष्व ह ॥ १७ ॥
त्वया हि नित्यशः साक्षं कृतमेषां माहात्मनाम् ॥ असत्यमिदमन्येषाम गतीनां गतिर्भवान् ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
उत्तरकांडे चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ लक्ष्मणस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा शत्रुनिवर्हणः ॥ वृत्रघातमशेषेण कथयेत्याह सुव्रत ॥ १ ॥ राघ
वेणैव मुक्तस्तु मुमित्रानंदवर्धनः ॥ भूय एव कथां दिव्यां कथयामास सुव्रतः ॥ २ ॥ सहस्राक्षवचः श्रुत्वा सर्वेषां च दिवौ कसाम् ॥ विष्णुर्देवानुवाचे दंस
र्वानिद्रपुरोगमान् ॥ ३ ॥ पूर्वसौहृदवद्भोस्मि वृत्रस्येह माहात्मनः ॥ तेन युष्मत्प्रियार्थं हि नाहं हन्मि महासुरम् ॥ ४ ॥ अवश्यं करणीयं च भवतां सुखमु
त्तमम् ॥ तस्मादुपायमाख्यास्ये सहस्राक्षो वधिष्यति ॥ ५ ॥ त्रेधा भूतं करिष्यामि आत्मानं सुरसत्तमाः ॥ तेन वृत्रं सहस्राक्षो वधिष्यति न संशयः ॥ ६ ॥
एकांशो वासवं यातु द्वितीयो वज्रमेव तु ॥ तृतीयो भूतलं यातु तदा वृत्रं हनिष्यति ॥ ७ ॥ तथा ब्रुवति देवेशे देवा वाक्यमथा ब्रुवन् ॥ एवमेतन्न संदेहो यथा
वदसि दैत्यहन् ॥ ८ ॥ भद्रं ते सुगमिष्यामो वृत्रासुरवधै पिणः ॥ भजस्व परमोदार वासवं स्वेन ते जसा ॥ ९ ॥

सुराणामसंशयं थापिकुरु यस्मादगतिनामस्माकं सुराणां भवानेव गतिः शरणम् ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामा श्रीरा वा आ उ चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ प्रकृतो
पयुक्तरोषकथापूरणं लक्ष्मणस्येति ॥ १ ॥ दिव्यां कथां प्रकृताम् ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वयुष्माभिस्तद्वधप्रार्थनात् पूर्वसौहृदवद्भः प्रीतिवद्भः ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रेधा भूतं त्रेधा विभक्तं आत्मानं स्वतेजो मूर्तिम्
॥ ६ ॥ तृतीयो भूतलं यातु पतद् वृत्रदेहधारणार्थमित्यर्थः इन्द्रस्य वृत्रहन् न जन्न हत्यानिर्वात्तया वद्भूलोकरक्षणार्थं चेत्पि बोध्यम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ तेजसाप्रागुक्तलक्षणैर्नस्तेजसाभूतं व्याप्तं पिवंतमित्यादितप आधिक्यपरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ दीप्तेन दीप्यमानेन महार्चिषामर्हार्चिष्मदयः पिडादिसदृशेन वज्रेण वज्रकृतच्छेदे
न हेतुना पतता वज्रशिरसा जगन्नासमुपागमन् ॥ १४ ॥ असंभाव्यं अनपराधिनस्तप्यत स्तूर्णी स्थितस्य वधमनुचितं चितयानो विबुधाधिपो लोकस्यांतं लोकालोकात्परंतमः प्रदेशं जगाम ब्रह्मह
त्यात्तियापलायितोऽसूनु ॥ १५ ॥ तमिद्रमनुगमनंतदक्षिमानि देवतारूपेण इंद्रहृतपुत्रेण त्वष्ट्राः पुनिना पुत्रेच्छया स्वाहेंद्रशत्रुर्वधस्वेति होमे कृते आहवनीयाज्जातो वज्रो ब्राह्मण इति तमिद्रं ब्रह्मह

ततः सर्वे महात्मानः सहस्राक्षपुरोगमाः ॥ तदरण्यमुपाक्राम न्यत्र वज्रो महासुरः ॥ १० ॥ ते पश्यंस्ते जसाभूतं तपंतमसुरोत्तमम् ॥ पिवंतमिव लोकां
स्त्रीन्निर्दहंतमिवांबरम् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वैव चासुरश्चेष्टे देवास्त्रासमुपागमन् ॥ कथमेतं वधिष्यामः कथं न स्यात्पराजयः ॥ १२ ॥ तेषां चिंतयतां तत्र सहस्रा
क्षः पुरंदरः ॥ वज्रं प्रगृह्य पाणिभ्यां प्राहिणो ह्यत्र मूर्धनि ॥ १३ ॥ कालाग्निनेव घोरं देवाः साग्निपुरोगमाः ॥ पतता वज्रशिरसा जगन्नासमुपागमन्
॥ १४ ॥ असंभाव्यं वधंतस्य वज्रस्य विबुधाधिपः ॥ चिंतयानो जगामाशु लोकस्यांतं महायशाः ॥ १५ ॥ तमिद्रं ब्रह्महत्याशु गच्छंतमनुगच्छति ॥ अ
पतन्नास्य गात्रेषु तमिद्रं दुःखमाविशत् ॥ १६ ॥ हतारयः प्रनष्टे द्वा देवाः साग्निपुरोगमाः ॥ विष्णुं त्रिभुवनेशानं मुहुर्मुहुरपूजयन् ॥ १७ ॥ त्वंगतिः पर
मेशान पूर्वजो जगतः पिता ॥ रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ १८ ॥ हतश्चायं त्वया वज्रो ब्रह्महत्या च वासवम् ॥ बाधते सुरशार्दूलमो
क्षंतस्य विनिर्दिश ॥ १९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां विष्णुरब्रवीत् ॥ मामेव यजतां शक्रः पावयिष्यामिव जिणम् ॥ २० ॥ पुण्येन हयमेधेन मामिष्ट्वा
पाकशासनः ॥ पुनरेष्यति देवानां मिद्रत्वमकुतो भयः ॥ २१ ॥ एवं संदिश्यतां वाणी देवानां चामृतोपमाम् ॥ जगाम विष्णुर्देवेशः स्तूयमानस्त्रिविष्टप
म् ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० उत्तरकांडे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥

त्यायस्तमिद्रम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ पूर्वजो जगतः पिता अहमस्मि प्रथमजा कृतस्येति श्रुतेः एवं कारणमूर्तिर्हिरण्यगर्भ एव सर्वभूतक्षोद्देशेन विष्णुवाकारत्वं पालनशक्तिप्राधान्येन प्राप्तः ॥ १८ ॥ य
दर्थं विष्णुमर्त्यवर्लवनंतत्कार्यं ते कृतं दुष्टवधेनैव शिष्टपालनादित्याह हतश्चेति ॥ १९ ॥ मां औपासनाग्निहोत्राद्यश्वमेधांताशेषयज्ञयजनीयं विशिष्याश्वमेधस्य साक्षाद्देवतं मामेव शक्रो यजतां
इन्द्राय स्वाहेत्यादिमंत्रैश्च तत्तद्देवतांतयामि ह मेव तत्तत्पदैर्बोध्य इति भावः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीयेरा० वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥

तत्रदेशेगदस्यपुरीरामेणनिवेशिता लक्ष्मणद्वारेतिशेषः ॥ ८ ॥ मल्लस्यदृढांगस्यचंद्रकेतोर्मल्लभूम्यांतदाख्येऔत्तरे अस्यैवचंद्रकांतिनामांतरम् तत्रचंद्रकांताख्यापुरीनिवेशिता ॥ ९ ॥ युद्धेदुरा
 धर्षारामादयोभिषेकंचक्रिरे अंगदचंद्रकेत्वोरितिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तथैवोप्यचंद्रकेतुसमीपेइतिशेषः ॥ १४ ॥ नजज्ञातेनावगतवंतौ संधिरार्षः ॥ १५ ॥ दशसहस्राणि
 आयुस्वेकादशसहस्राणिइतिस्पष्टमेव ॥ १६ ॥ धर्मपुरेधर्मसाधनेपुरेअयोध्यायांअयोध्यामथुरामायाकाशीकांचीअवंतिका पुरीद्वारवतीचैवसप्तैतामोक्षदायकाइतिस्मृतेः ॥ १७ ॥ ॥ इ
 अंगदीयापुरीरम्याप्यंगदस्यनिवेशिता ॥ रमणीयासुगुप्ताचरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ८ ॥ चंद्रकेतोश्चमल्लस्यमल्लभूम्यांनिवेशिता ॥ चंद्रकांतेतिवि
 ख्यातादिव्यास्वर्गपुरीयथा ॥ ९ ॥ ततोरामःपरांप्रीतिलक्ष्मणोभरतस्तथा ॥ ययुर्युद्धेदुराधर्षाभिषेकंचचक्रिरे ॥ १० ॥ अभिषिच्यकुमारौद्वौप्र
 स्याप्यसुसमाहितौ ॥ अंगदंपश्चिमांभूमिंचंद्रकेतुमुदङ्मुखम् ॥ ११ ॥ अंगदंचापिसौमित्रिलक्ष्मणोनुजगामह ॥ चंद्रकेतोस्तुभरतःपार्णिग्राहो
 बभूवह ॥ १२ ॥ लक्ष्मणस्त्वंगदीयायांसंवत्सरमथोपितः ॥ पुत्रेस्थितेदुराधर्षेअयोध्यांपुनरागमत् ॥ १३ ॥ भरतोपितथैवोप्यसंवत्सरमतोधिकम् ॥
 अयोध्यांपुनरागम्यरामपादावुपास्तसः ॥ १४ ॥ उभौसौमित्रिभरतौरामपदावनुव्रतौ ॥ कालंगतमपिस्नेहान्नजज्ञातेऽतिधार्मिकौ ॥ १५ ॥ एवं
 वर्षसहस्राणिदशतेषांययुस्तदा ॥ धर्मेप्रयतमानानांपौरकार्येषुनित्यदा ॥ १६ ॥ विलृत्यकालंपरिपूर्णमानसाःश्रियावृताधर्मपुरेचसंस्थिताः ॥ त्रयः
 समिद्धाहुतिदीपतेजसोद्भुताग्रयःसाधुमहाध्वरेत्रयः ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ० उत्तरकांडेद्व्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥
 कस्यचित्त्वथकालस्यरामधर्मपरेस्थिते ॥ कालस्तापसरूपेणराजद्वारमुपागमत् ॥ १ ॥ दूतोत्यतिबलस्याहंमहर्षेरभितौजसः ॥ रामंदिदृशुरायातः
 कार्येणहिमहाबलः ॥ २ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासौमित्रिस्त्वरयान्वितः ॥ न्यवेदयतरामायतापसंतंसमागतम् ॥ ३ ॥ जयस्वराजधर्मेणउभौलोकौ
 महायुते ॥ दूतस्त्वांद्रपुमायातस्तपसाभास्करप्रभः ॥ ४ ॥

निश्रीरामाभिरामेश्रीरामैरामायणनिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेद्व्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ अथरामायस्वीयवैष्णवधामागमनकालनिवेदनायब्रह्मणोदूतप्रेषणम् कस्यचिदिति
 कस्यचित्कालस्यापगमानंतरमितिशेषः रामेधर्मपरेस्थितेकालस्तापसरूपेणराजद्वारमुपागमत् ॥ १ ॥ अतिबलस्यमहर्षेः जगत्याणरूपत्वाच्चतुर्वेदमुखत्वाच्चसत्यवचस्वाच्चब्रह्मातिबलमहर्षिः
 ॥ २ ॥ ३ ॥ उभौलोकौजयस्वेत्युक्त्यापरलोकप्रवेशकालमूचनम् ॥ ४ ॥

तस्य वाक्यवृत्त्यस्य दूतस्तस्याज्ञा धारीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ते जो भिरं शुभिरित्येते पदेशीरकांतिकिरणप्रतिपादके इति पुनरुक्तिः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अस्य यस्य त्वदूतस्तस्य वाक्यानि संदेशवाक्यानि प्रापयस्व निवेद्य तत्र हेतुर्वनोदूत इति ॥ १० ॥ द्वंद्वरहस्ये हितं वैयद्यवेक्षसे देवानामिति शेषः देवगोप्यगोपने हि देवानां हितं भवतीति भावः ॥ ११ ॥ नैतावदेव किं त्वन्यापि प्रतिज्ञा कार्येत्याह यदिति यः शृणोत्यस्य तद्वचनं निरीक्षेद्वा मंत्रयितारवितीशेषः सतववध्य इति कथमेवमतिकूराप्रतिज्ञातत्राह भवेदिति तस्य मुनिमुख्यस्य वचनमेवं भवेत् उक्तसंकेतपूर्वमेव ब्रूहीत्येवाभेदित्यर्थः

तद्वाक्यं लक्ष्मणोक्तं वैश्रुत्वाराम उवाच ॥ प्रवेश्यतां मुनिस्तात महौजास्तस्य वाक्यधृक् ॥ ५ ॥ सौमित्रिस्तु तथेत्युक्त्वा प्रावेशय ततं मुनिम् ॥ ज्वलंतमिव ते जोभिः प्रदहंतमिवांशुभिः ॥ ६ ॥ सोभिगम्य रघुश्रेष्ठं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ ऋषिर्मधुरयावाचावर्धस्वेत्याहराघवम् ॥ ७ ॥ तस्मै रामो महातेजाः पूजामर्थ्यपुरोगमाम् ॥ ददौ कुशलमव्यग्रं प्रपुञ्चैवोपचक्रमे ॥ ८ ॥ पृष्ट्व कुशलं ते नरामेण वदतां वरः ॥ आसनेकांचने दिव्ये निपसादमहायशाः ॥ ९ ॥ तमुवाच ततोरामः स्वागतं ते महामते ॥ प्रापयास्य च वाक्यानि यतो दूतस्त्वमागतः ॥ १० ॥ चोदितो राजसिंहेन मुनिर्वाक्यमभाषत ॥ द्वंद्वेत्यवक्तव्यं हितं वैयद्यवेक्षसे ॥ ११ ॥ यः शृणोति निरीक्षेद्वासवभ्यो भविता तव ॥ भवेद्द्वै मुनिमुख्यस्य वचनं यद्यवेक्षसे ॥ १२ ॥ तथेति च प्रतिज्ञाय रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ द्वारितिष्ठ महाबाहो प्रतिहारं विसर्जय ॥ १३ ॥ समेवध्यः खलु भवेद्वाचं द्वंद्वं समीरितम् ॥ ऋषेर्मम च सौमित्रे पश्येद्वा शृणुयाच्च यः ॥ १४ ॥ ततो निक्षिप्य काकुत्स्थो लक्ष्मणं द्वारिसंग्रहम् ॥ तमुवाच मुने वाक्यं कथयस्वेति राघवः ॥ १५ ॥ तत्ते मनीषितं वाक्यं येन वासिसमाहितः ॥ कथयस्वाविशं कस्त्वं ममापि तदिव तर्तते ॥ १६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे कालागमनं नाम त्र्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शृणुराजन्महासत्वयदर्थं महमागतः ॥ पितामहे न देवेन प्रेषितोऽस्मि महाबल ॥ १ ॥

यद्यवेक्षसे तथा संकेतपरिपालनमिति शेषः ॥ १२ ॥ प्रतिहारं द्वारपालं विसर्जयान्यतोपसारय ॥ १३ ॥ किमर्थं तत्राह समे इति सौमित्रे मम ऋषेश्च द्वंद्वं रहस्यां वाचं यः शृणुयात् त्वयश्च नौ पश्येद्वासमे मया वध्य इति खलु समीरितं प्रतिज्ञातम् ॥ १४ ॥ संग्रहं सम्यगुक्तार्थग्रहणवंतम् ॥ १५ ॥ ते मनीषितं येन वासमाहितः प्रेषितस्तस्य मनीषितं कथयस्व ममापि तदिव तर्तते किमेवं विधं रहस्यं तदवश्यं मया श्रोतव्यमिति शेषः यद्वा त्वया वक्ष्यमाणं वैकुण्ठगमनं ममापि तदिव तर्तते इत्यर्थः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा० आ० उ० त्र्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०३ ॥ अथ ब्रह्मसंदेशकथनम् शृण्विति यत्संदेशकथनार्थं महमागतस्तं संदेशं शृणु किंच येन संदेशः प्रेषितः स भगवान्पितामह एव न केवलं मुनिरेवेत्याह पितामहेनेति ॥ १ ॥

तत्प्रेषितदूतोप्यहंत्वत्संबंध्येवेत्याह तवाहं पूर्वकेभावेइति पूर्ववस्थायांहिरण्यगर्भात्पत्तिसमयेहिरण्यगर्भावस्थायांवा कथमहं पुत्रस्तत्राह मायासंभावितः माययासंकल्पेनसंभावितउत्पादितः
 सर्वसमाहरः सर्ववस्तुसंहारकर्तेतितीर्थः कतकस्तुनवाहंपूर्वसद्भावेइतिपाठः पूर्वसृष्टेः प्राक्सद्भावे सदेवसोम्येदमयआसीदितिश्रुतेः सत्तारूपब्रह्मभावेकरिष्यमाणाखिलसंसारस्यसृष्टिस्थितिसंहार
 निग्रहानुग्रहलक्षणपंचकृत्यनिर्वाहकः कालाख्यः क्षणधारारूपोनाडीदिनपक्षादिविभागनिर्वाहकः पुत्रोमायासंभावितस्त्वदीयमायापरिणामइत्यर्थः शेषंप्राग्वत् यद्यपिरामोहिरण्यगर्भांशवि
 णोरेवावतारस्तथापितस्यस्वरूपंशेनावनज्ञानत्वाद्वा मदेववदेवंव्यपदेशेनदोषइत्याह यत्तुकतकेनसद्भावशब्देनहिरण्यगर्भउक्तस्तत्तुच्छमितिस्पष्टमेवाद्वैतविद्याविदाम् ॥ २ ॥ एवंस्वस्वरूपमु
 क्त्वातत्सदेशमाह पितामहश्चेति चतुर्मुखाज्जातानांप्रजापतीनांलोकपितृत्वाच्चतुर्मुखः पितामहः सलोकानांभूरादीनांपतिः पालयिता सयदाहृतद्वदामीतिशेषः तदेवाह समयस्तेइति भवतुविगत
 ज्वरादित्यंतोब्रह्मसदेशः लोकार्देवमनुष्यादीन्रावणादिनोरक्षितुंयः समयः कृतः दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच वत्स्यामिमानुषेलोकेपालयन्पृथिवीमिमामित्येवंरूपकालविषयः कृतः सप

तवाहंपूर्वकेभावेपुत्रः परपुरंजय ॥ मायासंभावितोवीरकालः सर्वसमाहरः ॥ २ ॥ पितामहश्चभगवानाहलोकपतिः प्रभुः ॥ समयस्तेकृतः सौम्यलो
 कान्संपरिरक्षितुम् ॥ ३ ॥ संक्षिप्यहिपुरालोकान्माययास्वयमेवहि ॥ महार्णवेशयानोप्सुमांत्वंपूर्वमजीजनः ॥ ४ ॥ भोगवंतंततोनागमनंतमु
 दकेशयम् ॥ माययाजनयित्वात्वंद्वौचसत्त्वौमहाबलौ ॥ ५ ॥ मधुंचकैटभंचैवययोरस्थिचयैर्वता ॥ इयंपर्वतसंबाधामेदिनीचाभवत्तदा ॥ ६ ॥

रिपूर्णइतिशेषः ॥ ३ ॥ अथतत्त्वतोज्ञातसत्स्वरूपस्यममकथंमानुषदेहपरिग्रहइत्यत्रसप्रयोजनंतत्प्रक्रियामाह संक्षिप्येति पुराजगत्सृष्टेः पूर्वकालेमाययासर्वसंहारसमर्थस्वशक्त्यासंक्षिप्यउप
 संहृत्य एतेनाप्रयासेनसकलसंहारकर्तृत्वंब्रह्मलक्षणमुक्तम् स्वयमेवेत्यनेनास्यसंहारस्यनरुद्धादिद्वारकत्वम् तेषामपिसंहार्यकोटिनिविष्टत्वादितिदर्शितम् एवंसंहारंरुत्वामहदहंकारपंचतन्मात्रा
 दिसृष्टिद्वारेणैतानांसृष्टिकृत्वातदब्रूमेमहार्णवेशयानइत्यनेनैवोदकशायित्वेलेब्धेपुनरस्थितितदापृथिवीतच्चाद्यभावप्रदर्शनार्थम् मांपूर्वमजीजनः योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिश्रुतेः हिरण्यगर्भसृ
 ष्टिद्वाराब्रह्माण्डसृष्टौक्रियमाणायांतदंढान्ममोद्भवइत्यर्थः ॥ ४ ॥ तदुत्पत्तिप्रकारमाह भोगवंतमिति ततः परंसृष्टयेसृष्टव्यभूधरणक्षमंभोगवंतंप्रशस्तभोगंअनन्ताख्यंनागमुदकेशयंमाययाजन
 यित्वातत्रचनिर्मायस्थापयित्वातदुरगेशयनवांस्त्वमभूः अथकर्मप्रायभूविग्रहस्थैर्यायमहाबलौद्वौसत्त्वौप्राणिनौअजीजनः ॥ ५ ॥ कौतौतत्राह मधुंचेति तत्रमधुर्मेदः प्रधानः कैटभोस्थिप्रधा
 नः तत्सृष्टिप्रयोजनमाह ययोरित्यादि ययोर्वधानंतरंदयंनिर्मातृस्थिचयैर्वतासतीपर्वतसंबाधामेदोयुक्ततयावक्ष्याद्युत्पद्युचितस्निग्धभूप्रदेशयुक्ततयामेदिनीतिनाम्नाभूत् एवंचतस्याः प्रजा
 सर्गयोग्यतासिद्धा ॥ ६ ॥

अथचतुर्मुखस्तुतिः पद्येइति ततःस्वनिर्मितोरोगेशयस्वविषहस्यनाभिप्रदेशे अर्कसंकाशमर्कप्रभं दिव्यं पद्ममुत्पाद्य तस्मिन्दिव्ये पद्मे मां चतुर्मुखमुत्पाद्य प्राजापत्यं सृष्टिरूपं कर्ममयित्वया निवेशितमि
त्यन्वयमेव प्रापतिरिति नाम ॥ ७ ॥ ततः सोहं त्वया संन्यस्तभारः संन्यस्तसृष्टिभारः स्वकार्यं सृष्टिलक्षणं संपाद्य तद्रक्षणमपश्यन् जगत्पतित्वामुपास्य यतो भवान्मम तेजस्करः सृष्टिसमर्थज्ञानक्रिया
शक्तिमय तेजः प्रदोः तूतस्त्वमेव भूतेषु रक्षां विधत्स्वेति प्रार्थितवानिति शेषः ॥ ८ ॥ ततो हेतोः रक्षणस्य सर्वशक्तौ त्वय्येव निवेशितत्वे हेतोः दुर्धर्षात्तस्माद्वा तद्ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठं तेन कोर्हति स्पर्धितु
मिति दुर्धर्षत्वञ्चावात् सनातनात्सकलसंसारमूलकारणत्वेन कालापरिच्छेद्यात् त्रिगुणमहत्तत्वाख्यहैरण्यगर्भभावात्सत्त्वप्राधान्येन विष्णुत्वं प्राप्तवान् ॥ ९ ॥ ततः अदित्यां वीर्यवान् दिव्यज्ञान
क्रियालक्षणवीर्यवान् पुत्रो भूत्स्व भानृणां मदिति पुत्रेन्द्रादीनां वीर्यवर्धन उपेन्द्राख्यो भूः स च तत्कृत्य काले तेषां साहायकल्पसे ॥ १० ॥ अतः सत्वं सकलप्रजारक्षणासाधारणकृत्य उपेन्द्रः सांप्रतं रा
पद्ये दिव्येर्कसंकाशेनाभ्यामुत्पाद्य मामपि ॥ प्राजापत्यं त्वया कर्ममयि सर्वं निवेशितम् ॥ ७ ॥ सोहं संन्यस्तभारो हित्वा मुपास्य जगत्पतिम् ॥ रक्षां
विधत्स्व भूतेषु मम तेजस्करो भवान् ॥ ८ ॥ ततस्त्वमसि दुर्धर्षात्तस्माद्वा त्सनातनात् ॥ रक्षां विधास्यन् भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ ९ ॥ अ
दित्यां वीर्यवान् पुत्रो भूत्स्व भानृणां वीर्यवर्धनः ॥ समुत्पन्नेषु कृत्येषु तेषां साहायकल्पसे ॥ १० ॥ स त्वमुज्जास्यमाना सुप्रजा सुजगतो वर ॥ रावणस्य वधा
कांक्षीमानुषेषु मनोदधाः ॥ ११ ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ कृत्वा वासस्य नियमं स्वयमेवात्मना पुरा ॥ १२ ॥ स त्वं मनोमयः पुत्रः पूर्णायु
मानुषेष्विह ॥ कालो नरवरश्रेष्ठसमीपमुपवर्तितुम् ॥ १३ ॥ यदि भूयो महाराज प्रजा इच्छस्युः पासितुम् ॥ वसवा वीरभद्रं ते एव माह पिता महः ॥ १४ ॥
अथवा विजिगीषाते सुरलोकाय राघव ॥ सनाथा विष्णुना देवा भवंतु विगतज्वराः ॥ १५ ॥

वणेन प्रजासु उज्जास्यमाना मुहिस्यमाना मुहे जगतो वर जगच्छ्रेष्ठ स्वयमेव सर्वलोकानुपहाय रावणस्य वधाकांक्षी भूत्वा दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च वासस्य नियमं परिच्छेदं पुरात्मना स्वयमेव
कृत्वा मानुषेषु मानुषजावेषु मनोदधाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ स त्वं मानुषेषु मनोमयः स्वसंकल्पमयः स्वसंकल्पादेव कस्यचित्पुत्रो जातः स च तत्र पूर्णायुः त्वत्संकल्पितायुषः पूर्णत्वमित्यर्थः यद्वा श्रीमदादि
गुरोस्तु गीय ब्रह्मणो यस्य ज्ञासा सर्वमिदं विभातीत्यादि श्रुतिसिद्धस्य संकल्पमयो ज्येष्ठपुत्रो हिरण्यगर्भः कार्यब्रह्मरूपस्तदभिन्नस्वभूतब्रह्मण्यनावृतज्ञानः स्वसंकल्पादेव मानुषेष्वपि कस्यचित्पुत्रस्तत्रा
पि पूर्णायुर्जातो यदेवमतो हेनरवरश्रेष्ठाय कालस्ते समीपमुपगत्योपवर्तितुं विज्ञापयितुं प्रेषित इति शेषः ॥ १३ ॥ अस्मत्कृत्यमेतावत् अतः परं त्वं स्वतंत्रत्वाद्यदि भूयोऽपि प्रजा उपासितुमिह स्थित्वा रक्षि
तुमिच्छसि तदा हे वीराम वस ॥ १४ ॥ अथवा अथ चेत्स्वकृतनियममंगीकृत्य सुरलोकाय विजिगीषा सुरलोकं पालयितुं यदीच्छा तदोपेन्द्ररूपेण विष्णुना देवाः सनाथा विगतज्वरा भवंत्वित्येवं पिता म
ह आहृत्य न्वयः ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ स्थितास्थितानि अनुरंजति अनुरंजयति ॥ ११ ॥ सुभिक्षमभवदिति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ पौत्राः कुशलवाद्याः ॥ १४ ॥ अन्वियायतस्यां अनुपश्वात् इयायकालधर्ममिति शेषः व
द्विविधनानाप्रकारम् ॥ १५ ॥ सर्वधर्मसर्वधर्मसाध्यमुखभोगम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ पित्र्याणि पितृकर्मपेक्षितानि ब्रह्मरत्नानि ब्राह्मणदेयोत्तमवस्तूनि प्रयच्छति स्मेत्यनुकर्षः बहुरत्नानीति पाठांतरं
पितृदेवान्विवर्धयन् पुत्रजन् यज्ञांश्चकारेति पित्रपितृयज्ञानित्यर्थः ॥ १८ ॥ वर्धयानस्य वर्धयमानस्य यज्ञैर्बहुविधैर्देवान्वर्धयानस्येति पाठांतरं यत्तु एवं प्रशासतस्तस्य राघवस्य महेश्वरि अत्य
एवं सकालः सुमहान् राजस्यस्य महात्मनः ॥ धर्मप्रयतमानस्य तृतीयाद्राघवस्य च ॥ १० ॥ ऋक्षवानररक्षांसि स्थितारामस्य शासने ॥ अनुरंजं
ति राजानो ह्यहं हनिराघवम् ॥ ११ ॥ काले वर्षति पर्जन्यः सुभिक्षं विमलादिशः ॥ दृष्टपुष्टजनाकीर्णं पुरं जनपदास्तथा ॥ १२ ॥ नाकाले म्रियते क
श्चिन्न व्याधिः प्राणिनां तथा ॥ नानर्थो विद्यते कश्चिद्रामे राजप्रशासति ॥ १३ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य राममातायशस्विनी ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृता का
लधर्ममुपागमन् ॥ १४ ॥ अन्वियाय सुमित्रा च कैकेयी च यशस्विनी ॥ धर्मकृत्वा बहुविधं त्रिदिवे पर्यवस्थिता ॥ १५ ॥ सर्वाः प्रमुदिताः स्वर्गे राज्ञा दश
रथेन च ॥ समागता महाभागाः सर्वधर्मचलेभिरे ॥ १६ ॥ तासामामो महादानं काले काले प्रयच्छति ॥ मातृणामविशेषेण ब्राह्मणेषु तपस्विषु ॥ १७ ॥
पित्र्याणि ब्रह्मरत्नानि यज्ञान्परमदुस्तरान् ॥ चकार रामो धर्मात्मा पितृदेवान्विवर्धयन् ॥ १८ ॥ एवं वर्षसहस्राणि बहून्यथ ययुः सुखम् ॥ यज्ञैर्बहुवि
धं धर्मवर्धयानस्य सर्वदा ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे यज्ञावसानं नामैकोनशततमः सर्गः ॥ ९९ ॥ ॥
कस्यचित्त्वथ कालस्य युधाजित्के कयो नृपः ॥ स्वगुरुं प्रेषयामास राघवाय महात्मने ॥ १ ॥ गार्ग्यमंगिरसः पुत्रं ब्रह्मर्षिं मम प्रभम् ॥ दशचाश्वसहस्रा
णि प्रीतिदानमनुत्तमम् ॥ २ ॥ कंबलानि चरत्नानि चित्रवस्त्रमथोत्तमम् ॥ रामाय प्रददौ राजा शुभान्याभरणानि च ॥ ३ ॥ श्रुत्वा तुराघवो धीमान्मह
र्षिगार्ग्यमागतम् ॥ मातुलस्याश्वपतिनः प्रहितं तन्महाधनम् ॥ ४ ॥

यादृशसाहस्रं रममाणस्य सोतयेति पाठे उक्तं तत्र सीतया भूमौ स्थितया स्थितस्य रममाणस्य राज्यं कुर्वत इत्यर्थः साहस्रमिति स्वार्थेण अत्ययाद्वर्षसाहस्रमिति पाठे सहस्राणां समूहः साहस्रं सहस्रस
मूह इत्यर्थकतया दशसहस्रेत्यर्थकमेव आयुस्तस्यैकादशसहस्रवर्षाणि ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकोनशततमः सर्गः
॥ ९९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अथ रामेण गंधर्वदेशं प्रति सपुत्रस्य भरतस्य प्रेषणं कस्यचिदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अश्वपतिनः नुमार्पः अश्वपतेरित्यर्थः ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ प्रतिपदप्रत्येकं सर्वसर्वप्रकारं कुशलं पृष्ट्वा मातुलस्य कुशलं पृष्ट्वा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ गंधर्वविषयगंधर्वदेशः ॥ १० ॥ सिंधोः सिंधुनदस्योभयतः पार्श्वे वर्तमानः परमशोभनो यद्देशोऽस्मद्देशसमीपेवर्तते ॥ ११ ॥ शैलूषगंधर्वराजः गंधर्वनगरं च विनिर्जित्येत्यनुकर्षः ॥ १२ ॥ स्वपुरे निवेशय तद्देशेऽतिशेषः अन्यस्य त्वद्यतिरिक्तस्य तत्र देशे गतिः प्राप्तिप्रसक्तिर्जयप्रसक्तिश्च ना

प्रत्युद्गम्य च काकुत्स्थः क्रोशमात्रं सहानुजः ॥ गार्ग्यं संपूजयामास यथा शक्रो बृहस्पतिम् ॥ ५ ॥ तथा संपूज्य तमृषिं तद्भनं प्रतिगृह्य च ॥ पृष्ट्वा प्रतिपदं सर्वकुशलं मातुलस्य च ॥ ६ ॥ उपविष्टं महाभागं रामः प्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ किमाह मातुलो वाक्यं यदर्थं भगवानिह ॥ ७ ॥ प्राप्नो वाक्यविदां श्रेष्ठः साक्षादि बृहस्पतिः ॥ रामस्य भाषितं श्रुत्वा महर्षिः कार्यविस्तरम् ॥ ८ ॥ वक्तुमद्भुतसंकाशं राघवायोपचक्रमे ॥ मातुलस्ते महाबाहो वाक्यमाह नरर्षभः ॥ ९ ॥ युधाजित् स्योतिसंयुक्तं श्रूयतां यदि रोचते ॥ अयं गंधर्वविषयः फलमूलोपशोभितः ॥ १० ॥ सिंधोरुभयतः पार्श्वे देशः परमशोभनः ॥ तंचरक्षंति गंधर्वाः सायुधायुद्धकाविदाः ॥ ११ ॥ शैलूषस्य सुता वीरतिस्रः कोट्यो महाबलाः ॥ तान् विनिर्जित्य काकुत्स्थ गंधर्वनगरं शुभम् ॥ १२ ॥ निवेशय महाबाहो स्वपुरे सुसमाहिते ॥ अन्यस्य न गतिस्तत्र देशः परमशोभनः ॥ रोचतां ते महाबाहो नाहं त्वामहितं वदे ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वा राघवः प्रीतो महर्षे मातुलस्य च ॥ उवाच बाहमित्येव भरतं चान्ववैक्षत ॥ १४ ॥ सो ब्रवीद्राघवः प्रीतः सांजलिप्रग्रहोद्विजम् ॥ इमौ कुमारौ तं देशं ब्रह्मर्षे विचरिष्यतः ॥ १५ ॥ भरतस्यात्मजौ वीरौ तक्षः पुष्कलएव च ॥ मातुलेन सुगुणौ तु धर्मेण सुसमाहितौ ॥ १६ ॥ भरतं चाग्रतः कृत्वा कुमारौ सबलानुगौ ॥ निहत्य गंधर्वसुतान् द्वेपुरे विभजिष्यतः ॥ १७ ॥ निवेश्यते पुरवरे आत्मजौ सन्निवेश्य च ॥ आगमिष्यति मे भूयः सकाशमतिधार्मिकः ॥ १८ ॥ ब्रह्मर्षिमेव मुक्त्वा तु भरतं सबलानुगम् ॥ आज्ञापयामास तदा कुमारौ चाभ्यपेचयत् ॥ १९ ॥ नक्षत्रेण च सौम्येन पुरस्कृत्यांगिरः सुतम् ॥ भरतः सह सैन्येन कुमाराभ्यां विनिर्ययौ ॥ २० ॥

स्ति एवं तस्मात्तदनेकोलाजस्तत्राह देशः परमशोभन इति ॥ १३ ॥ भरतं चान्ववैक्षत तवायमंश इत्यबोधयदित्यर्थः ॥ १४ ॥ अथ राघवो रामोद्विजमब्रवीत् ॥ १५ ॥ तक्ष इत्यकारांतः मातुलेन भरतमातुलेन युधाजिता ॥ १६ ॥ १७ ॥ पुरवरे निवेश्य निर्मायात्मजौ सन्निवेश्यतयोः पुरयोरिति शेषः अतिधार्मिको भरतः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अंगिरः सुतं गार्ग्यम् ॥ २० ॥

शक्रयुक्तेवदं नित्युक्तादेवसेनेवराघवानुगतारामानुगता दूरं एकद्विवासपर्यंतमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सेनाया अग्रतो ययुः पिशिताशिनामग्रतो यानं सुशकुनं अभिमुखागमनमेवाप
शकुनमिति भावः ॥ २४ ॥ केकयैककयदेशं युधाजितं वा ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डेशततमः सर्गः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ भरतेन गंधर्वविजयः श्रु

मासेनाशक्रयुक्तेवनगरान्निर्ययावथ ॥ राघवानुगतादूरंदुराधर्षासुरैरपि ॥ २१ ॥ मांसाशिनश्च ये सत्वारक्षांसि सुमहांति च ॥ अनुजग्मुर्हि भरतं रु
धिरस्य पिपासया ॥ २२ ॥ भूतग्रामाश्च बहवो मांसभक्षाः सुदारुणाः ॥ गंधर्वपुत्रमांसाभिभोक्तुकामाः सहस्रशः ॥ २३ ॥ सिंहव्याघ्रवराहाणां खेच
राणां च पक्षिणाम् ॥ बहूनि वै सहस्राणि सेनाया ययुरग्रतः ॥ २४ ॥ अध्यर्धमासमुपितापथि सेनानिरामया ॥ लष्टपुष्टजनाकीर्णा केकयं समुपागम
न् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डेशततमः सर्गः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वा सेनापतिं प्राप्तं भरतं केकया
धिपः ॥ युधाजिद्वर्गसहितं परांप्रीतिमुपागमत् ॥ १ ॥ सनिर्ययौ जनौ धेनमहता केकयाधिपः ॥ त्वरमाणो भिचक्राम गंधर्वान् केकयाधिपः ॥ २ ॥ भ
रतश्च युधाजिच्च समेतौ लघुविक्रमैः ॥ गंधर्वनगरं प्राप्तां सवलौ सपदानुगौ ॥ ३ ॥ श्रुत्वा तु भरतं प्राप्तं गंधर्वास्ते समागताः ॥ योद्धुकामा महावीर्या व्य
नदं स्ते समंततः ॥ ४ ॥ ततः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ सतरात्रं महाभीमं न चान्यतरयोर्जयः ॥ ५ ॥ खड्गशक्तिधनुर्ग्राहानघः शोणितसंस्त्रवाः ॥
वृकलेवरवाहिन्यः प्रवृत्ताः सर्वतो दिशम् ॥ ६ ॥ ततो रामानुजः क्रुद्धः कालस्यास्त्रं सुदारुणम् ॥ संवर्तनाम भरतो गंधर्वेभ्यश्चोदयत् ॥ ७ ॥ ते बद्धाः
कालपाशेन संवर्तेन विदारिताः ॥ क्षणेनाभिहतास्तेन तिस्रः कोट्यो महात्मना ॥ ८ ॥ तद्युद्धं तादृशं घोरं न स्मरंति दिवौ कसः ॥ निमेषांतरमात्रेण तादृ
शानां महात्मनाम् ॥ ९ ॥ हते पुतेषु सर्वेषु भरतः केकयीसुतः ॥ निवेशयामास तदा स मृद्धे देपुरोत्तमे ॥ १० ॥

त्वेति सेनापतिप्राप्तं युद्धं सनाहवंतमागन् श्रुत्वा ॥ १ ॥ २ ॥ लघुविक्रमैर्यो धैरित्यर्थः सवलौ चतुरंगवलसहितौ सपदानुगौ शूद्रवैश्याद्यनुचरसहितौ ॥ ३ ॥ व्यनदन् गर्जति स्म ॥ ४ ॥ ५ ॥ ख
ड्गादिदृषाघाहायामुताः वृकलेवराणि बहूनि ताः ॥ ६ ॥ संवर्तनाम प्रलयकालानलाख्यम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ दिवौ कसो न स्मरंति निमेषमात्रेण त्रिकोटिगंधर्वबधोऽसंभाव्य इति स्थितवन्तः ॥ ९ ॥
देपुरोत्तमे तक्षशिलापुष्कलावतारख्ये ॥ १० ॥

गंधर्वदेशेन शिलायां तक्ष्मं तक्ष्मं पुत्रम् गंधारदेशे पुष्कलावतेन गेमुष्कलम् ॥ ११ ॥ गुणविस्तरैर्हेतुभिरन्योन्यस्पर्धया अन्योन्यसंघर्षकृते कृतान्योन्यसंघर्षे अहमेव गुणोत्तरमिति कृतान्योन्य
 न्यविवादे इव दृश्यमाने इत्यर्थः ॥ १२ ॥ अकित्विषैर्धर्मन्यायोपेतैर्व्यवहारैः कयविक्रयादिव्यापारैः ॥ १३ ॥ विस्तरैरनुक्तपदार्थविस्तरैरुपशोभिते सुरुचिर्गृहमुख्यैरुपशोभिते विमानैः
 समस्तमिप्रामादैः ॥ १४ ॥ देवतायतनविस्तरैर्विस्तरैरित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वस्माद्यथावृत्तंगंधर्ववधदेशस्य निवेशनं च शशंस अस्य भरतस्य वाक्यं श्रुत्वा राघवो रामः प्रीतो बभूव
 तत्संतत्त्वशिलायां तु पुष्कलं पुष्कलावते ॥ गंधर्वदेशे रूचिरे गंधारविषये च सः ॥ ११ ॥ धनरत्नौघसंकीर्णकाननैरुपशोभिते ॥ अन्योन्यसंघर्षकृते
 स्पर्धया गुणविस्तरैः ॥ १२ ॥ उभे सुरुचिरप्रस्ये व्यवहारैरकित्विषैः ॥ उद्यानयानसंपूर्णैः सुविभक्तांतरापणे ॥ १३ ॥ उभे पुरवरे रम्ये विस्तरैरुपशोभि
 ते ॥ गृहमुख्यैः सुरुचिरे विमानैर्बहुभिर्वृते ॥ १४ ॥ शोभितेशोभनीयैश्च देवायतनविस्तरैः ॥ तालैस्तमालैस्तिलकैर्बकुलैरुपशोभिते ॥ १५ ॥ निवेश्य पं
 चभिर्वर्षभरताराधवानुजः ॥ पुनरायान् महाबाहुरयो ध्याके कयी सुतः ॥ १६ ॥ सोभिवाद्य महात्मानं साक्षाद्धर्ममिवापरम् ॥ राघवं भरतः श्रीमान्
 ह्याणमिव वासवः ॥ १७ ॥ शशंस च यथावृत्तंगंधर्ववधमुत्तमम् ॥ निवेशनं च देशस्य श्रुत्वा प्रीतो स्य राघवः ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
 उ० एकोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा हर्षमापेदे राघवो भ्रातृभिः सह ॥ वाक्यं चाद्भुतसंकाशं भ्रातृभ्यां वाचराघवः ॥ १ ॥ इमौ कु
 मारौ सौमित्रे तव धर्मविशारदौ ॥ अंगदश्चंद्रकेतुश्च राज्यार्थे दृढविक्रमौ ॥ २ ॥ इमौ राज्येभिषेक्ष्यामि देशः साधुविधीयताम् ॥ रमणीयोऽस्य संवाधो
 रमेतां यत्र धन्विनौ ॥ ३ ॥ तराज्ञां यत्र पीडा स्यान्नाश्रमाणां विनाशनम् ॥ सदेशोऽदृश्यतां सौम्यनापराध्यामहेयथा ॥ ४ ॥ तथोक्तवतिरामे तु भरतः प्र
 त्युवाच ह ॥ अयं कारुपथो देशो रमणीयो निरामयः ॥ ५ ॥ निवेश्य तां तत्र पुरमंगदस्य महात्मनः ॥ चंद्रकेतोः सुरुचिरं चंद्रकांतं निरामयम् ॥ ६ ॥ तद्वा
 क्यं भरतेनोक्तं प्रतिजग्राह राघवः ॥ तंच कृत्वा वशे देशमंगदस्य न्यवेशयत् ॥ ७ ॥

कोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ लक्ष्मणकुमारयोराज्ये निवेशनम् तदिति भ्रातृभिरिति बहुवचनं द्वित्वे आर्षम् ॥ १ ॥ हे सौमित्रे तवैमौ कुमारौ राज्यार्थे राज्यरक्षणविषये दृढवि
 क्रमौ ॥ २ ॥ अत इमौ राज्येऽभिषेक्ष्यामि यत्रैमौ रमेतां तादृशो देशः साधुविधीयतां निरीक्ष्यताम् ॥ ३ ॥ नापराध्यामहेयथा कस्यापि भूतस्येति शेषः ॥ ४ ॥ कारुपथस्तदाख्यः पाश्चात्यौ दी
 व्यदेशविशेषः ॥ ५ ॥ तत्र देशोऽंगदस्य पुरमंगदीयेत्याख्यं निवेश्यताम् चंद्रकेतोश्चंद्रकांतं तत्राख्यं पुरं निवेश्यताम् ॥ ६ ॥ वशे कृत्वा लक्ष्मणभरताभ्यां वशे कारयित्वांगदस्य पुरीं न्यवेशयत् ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ यदिवान्यत्कामभोगानुकूल्यं तर्हि धर्मदृष्टेन सत्यथासन्मार्गेण मां वरयस्व ॥ १० ॥ अन्यथा अवरणे घोराभिसंहितं महानर्थफलम् ॥ ११ ॥ याचितः पिता मामांतवदास्यते इत्यन्वयः
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ क्षेमं विलंबं कर्तुम् ॥ १४ ॥ त्वांप्राप्य यविविधादिर्भवेत्तदा भवतु नाभेति शेषः ॥ १५ ॥ विस्फुरंती विलुठंतीम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ अरजापीति आकारातिनाम पितरंप्रतीक्षते स्म ॥ १८ ॥
 भार्गवस्य मुतां विद्धि देवस्याह्निष्टकर्मणः ॥ अरजांनाम राजेंद्रज्येष्ठामाश्रमवासिनीम् ॥ ८ ॥ मामां स्पृशय लाद्राजन्कन्यापितृवशात् हम् ॥ गुरुः
 पिता मे राजेंद्रत्वं च शिष्यो महात्मनः ॥ ९ ॥ व्यसनं मुमह कुद्वः स ते दद्यान्महातपाः ॥ यदिवान्यन्मया कार्यं धर्मदृष्टेन सत्यथा ॥ १० ॥ वरयस्वनरश्रे-
 ष्ठपितरं मे महाद्युतिम् ॥ अन्यथा तु फलं तुभ्यं भवेद्दोराभिसंहितम् ॥ ११ ॥ क्रोधेन हि पिता मे सौत्रैलोक्यमपि निर्दहेत् ॥ दास्यते चानवद्यांगतवमाया
 चितः पिता ॥ १२ ॥ एवं ब्रुवाणामरजां दंडः कामदशंगतः ॥ प्रत्युवाच मदोन्मत्तः शिरस्याधाय चांजलिम् ॥ १३ ॥ प्रसादं कुरु सुश्रोणिन कालं क्षेमं मु-
 हं हि ॥ त्वत्कृते हि मम प्राणा विदीर्यंत वरानने ॥ १४ ॥ त्वांप्राप्य तु वधो वापि पापं वापि सुदारुणम् ॥ भक्तं भजस्व मां भीरुभजमानं सुविद्वलम् ॥ १५ ॥
 एवमुक्त्वा मुतां कन्यादोभ्यां प्राप्य बलाद्वली ॥ विस्फुरंतीं यथाकामं मैथुनायोपचक्रमे ॥ १६ ॥ तमनर्थं महाघोरं दंडः कृत्वा सुदारुणम् ॥ नगरं प्रयया-
 वाशुमधुमंतमनुत्तमम् ॥ १७ ॥ अरजापिरुदंती सा आश्रमस्याविदूरतः ॥ प्रतीक्षते सुसंत्रस्ता पितरं देवसन्निभम् ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा-
 मायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समूहूर्तादुपश्रुत्य देवर्षिरमितप्रभः ॥ स्वमाश्रमं शिष्य-
 वृतः सुधार्तः संन्यवर्तत ॥ १ ॥ सोपश्यदरजादीनां रजसासमभिषुताम् ॥ ज्योत्स्नामिव ग्रहप्रस्तां प्रत्यूषेन विराजतीम् ॥ २ ॥ तस्य रोषः समभवत्क्षु-
 धार्तस्य विशेषतः ॥ निर्दहन्नि वलोकां स्त्रीं शिष्यांश्चैतदुवाच ह ॥ ३ ॥ पश्य ध्वं विपरीतस्य दंडस्याविदितात्मनः ॥ विपत्तिं घोरसंकाशां क्रुद्धादग्निशि-
 खामिव ॥ ४ ॥ क्षयोऽस्य दुर्मतेः प्राप्तः सानुगस्य महात्मनः ॥ यः प्रदीपां हुताशस्य शिखां वैस्पृष्टुमर्हति ॥ ५ ॥

इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामायणे रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कथाशेषपूरणम् स इति उपश्रुत्य शिष्यमुखादरजावृत्तांतिमित्यर्थः
 ॥ १ ॥ प्रत्यूषे प्रातः काले न विराजती मशो भजमाना ॥ २ ॥ ३ ॥ विपरीतस्य विपरीतानुष्ठानवतः क्रुद्धान्मत्तो जायमाना मग्निशिखा सदृशी विपत्तिं विनाशं दृश्यन् ॥ ४ ॥ अस्य क्षयः प्राप्तस्त-
 न्नेतुर्न इति ॥ ५ ॥

सामान्येनोक्तविशेषेणाह यस्मादिति इदंशमनुष्ठीधर्षणरूपम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ धक्ष्यतेनाशयिष्यति ॥ ८ ॥ विलयंगमन्विलयंगमिष्यति ॥ ९ ॥ सर्वमुच्छ्रयंचराचरप्राणिमात्रं उच्छ्रयत उद्भव
तोत्युच्छ्रयः पांसुवर्षमिवालक्ष्यम् प्रसिद्धप्रलयकालिकमहापांसुवर्षमिवंप्राप्यसमरात्रं समरात्रिपर्यंतमलक्ष्यं भविष्यति विनष्टपुरपौरजानपदं भविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ तमाश्रमनिवासिनं स्वा
श्रमनिवासिनम् जनपदतिषु दंडजनपदसीमांतदेशेषु ॥ ११ ॥ सोश्रमावसथ इत्यार्षः संधिः स आश्रमनिवासीत्यर्थः एतावता कथं तदमृगद्विजमित्यस्योत्तरमुक्तम् ॥ १२ ॥ अथ निर्जनं वनं कथं त
यस्मात्सकृतवान्पापमीदृशं चोरसंहितम् ॥ तस्मात्प्राप्स्यति दुर्मैधाः फलं पापस्य कर्मणः ॥ ६ ॥ समरात्रेण राजासौ सपुत्रबलवाहनः ॥ पापकर्मस
माचारो वधं प्राप्स्यति दुर्मतिः ॥ ७ ॥ समंताद्योजनशतं विषयं चास्य दुर्मतेः ॥ धक्ष्यते पांसुवर्षेण महता पाकशासनः ॥ ८ ॥ सर्वसत्त्वानियानीह स्या
वराणि चराणि च ॥ महता पांसुवर्षेण विलयं सर्वतोगमन् ॥ ९ ॥ दंडस्य विषयो यावत्तावत्सर्वसमुच्छ्रयम् ॥ पांसुवर्षमिवालक्ष्यं समरात्रं भविष्य
ति ॥ १० ॥ इत्युक्त्वा क्रोधताम्राक्षस्तमाश्रमनिवासिनम् ॥ जनं जनपदं तिषु स्थीयतामिति चाब्रवीत् ॥ ११ ॥ श्रुत्वा तु शनसो वाक्यं सोश्रमावसथो
जनः ॥ निष्क्रान्तो विषयात्तस्मात्स्थानं चक्रेथ बाह्यतः ॥ १२ ॥ स तथोक्ता मुनिजनमरजामिदमब्रवीत् ॥ इहैव वस दुर्मैधे आश्रमे सुसमाहिता ॥ १३ ॥
इदं योजनपर्यंतं सरः सुरुचिरप्रभम् ॥ अरजे विज्वराभुंक्ष्व कालश्चात्र प्रतीक्ष्यताम् ॥ १४ ॥ त्वत्समीपे च ये सत्त्वा वासमेष्यंति तां निशाम् ॥ अवध्याः
पांसुवर्षेण ते भविष्यंति नित्यदा ॥ १५ ॥ श्रुत्वा नियोगं ब्रह्मर्षेः सारजा भार्गवी तदा ॥ तथेति पितरं प्राह भार्गवं भृशदुःखिता ॥ १६ ॥ इत्युक्त्वा भार्गवो
वासमन्यत्र समकारयत् ॥ तच्च राज्यं नरेन्द्रस्य सभृत्यबलवाहनम् ॥ १७ ॥ सप्ताहाद्ब्रह्मसादृतं यथोक्तं ब्रह्मवादिना ॥ तस्यासौ दंडविषयो विंध्यशै
वल यो नृप ॥ १८ ॥ शनो ब्रह्मर्षिणा तेन वै धर्म्यं सहितं कृते ॥ ततः प्रभृतिकाकुत्स्थदंडकारण्यमुच्यते ॥ १९ ॥

पसेप्रविष्ट इत्यस्योत्तरमाह सतथेति वासप्रयोजनमाह सुसमाहिताशोभनसमाधिमतीभूत्वेत्यर्थः समाध्यनुष्ठाने निमित्तमाह दुर्मैधे इति यस्मादंडधर्षणसहिष्णुर्दुर्मतिरस्य तस्तस्यापनिवृत्तये स
माधिरावश्यक इति भावः ॥ १३ ॥ पांसुवर्षे कथं वासस्तत्राहेदमिति ॥ १४ ॥ ये सत्त्वाः पशुपक्ष्यादयो वासमेष्यंति समरात्रमध्ये पीतिशेषः एवं चोशनो नुग्रहेण सरः प्रदेशस्य सुखावासात्वादत्र तप
सेप्रविष्ट इति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तस्यासौ व्यत्ययात्पृष्ठी सोसावित्यर्थः विंध्यशैवलयोर्मध्ये इति शेषः ॥ १८ ॥ सहिते पूर्णधर्मपूर्णसौख्यसहिते कृते कृतयुगे तेन राज्ञा वै धर्म्यधर्मवैप
रीत्ये कृते सतियो ब्रह्मर्षिणा शनः सोसावित्यन्वयः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ कृतोदकाः कृतस्नानादिकर्माणः सरविर्ब्रह्मवित्तमैः सहितैस्तीर्थसमीपसंगतैरभ्यस्तं ब्राह्मणं ब्राह्मणपठितोपनिषद्बोधितज्ञानाभ्यासंतल्लक्षणांपूजांप्राप्येतिशेषः रविरस्तंगतः ॥ २२ ॥
 इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उ० एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ऋषेरिति ॥ १ ॥ २ ॥ कंदमूलं कंदहूपमूलम् औषधं जरापलितघ्नं दिव्यौषधम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रभाते उत्था
 यकाल्यं प्रातः कालिकमाङ्गिकं कृत्वा गमनाय अनुज्ञाप्य हीतुमृषितस्मीपं समुपचक्राम जगाम ॥ ५ ॥ ६ ॥ आगमिष्यामि अतः परमपियदाकांक्षा भविष्यतीति शेषः महात्मनः सकाशादात्मनः पा
 तपस्विनः स्थिताद्यत्र जनस्थानमतो भवत् ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां पृच्छसि राघव ॥ २० ॥ संध्यामुपासितुं वीरसमयोऽद्यतिवर्तते ॥ एते महर्षयः स
 र्वपूर्णकुंभाः समंततः ॥ २१ ॥ कृतोदकानरव्याघ्र आदित्यं पर्युपासते ॥ सतैर्ब्राह्मणमभ्यस्तं सहितैर्ब्रह्मवित्तमैः ॥ रविरस्तंगतो रामगच्छोदकमुपस्पृश
 ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ऋषेर्वचनमाज्ञाय रामः संध्या
 मुपासितुम् ॥ अपाक्रामत्सरः पुण्यमप्सरोगणसेवितम् ॥ १ ॥ तत्रोदकमुपस्पृश्य संध्यामन्वास्य पश्चिमाम् ॥ आश्रमं प्राविश द्रामः कुंभयोनेर्म
 हात्मनः ॥ २ ॥ तस्यागस्यो बहुगुणं कंदमूलं तथौषधम् ॥ शाल्यादीनि पवित्राणि भोजनार्थं मकल्पयत् ॥ ३ ॥ सभुक्तवान्नरश्रेष्ठस्तदन्नममृतोपम
 म् ॥ प्रीतश्च परितुष्टश्च तारात्रिसमुपाविशत् ॥ ४ ॥ प्रभाते काल्यमुत्थाय कृत्वाङ्गिकमरिंदमः ॥ ऋषिसमुपचक्राम गमनाय रघूत्तमः ॥ ५ ॥ अभिवा
 द्या ब्रवीद्रामो महर्षिं कुंभसंभवम् ॥ आपृच्छेत्स्वाश्रमं गंतुं मामनुज्ञातुमर्हसि ॥ ६ ॥ धन्योऽस्यनुगृहीतोऽस्मि दर्शनेन महात्मनः ॥ दृष्टुं चैवागमिष्यामि
 पावनार्थं महात्मनः ॥ ७ ॥ तथा वदतिकाकुलस्येवाप्यमद्भुतदर्शनम् ॥ उवाच परमप्रीतो धर्मनेत्रस्तपोधनः ॥ ८ ॥ अत्यद्भुतमिदं वाक्यं तव राम शुभा
 वरम् ॥ पावनः सर्वभूतानां त्वमेव रघुनंदन ॥ ९ ॥ मुहूर्तमपिरामत्वां येन उपस्थंति केचन ॥ पाविताः स्वर्गभूताश्च पूज्यास्ते त्रिदिवेश्वरैः ॥ १० ॥

वनार्थमित्यर्थः ॥ ७ ॥ तथा वदति आत्मनः पावनार्थं गमिष्यामीति वदति परमप्रीतः एवं विनयवचनादिति शेषः धर्मो योगधर्मो नैत्रं सर्वज्ञानसाधनचक्षुर्यस्य सः ॥ ८ ॥ अथागस्यो रामस्य ब्रह्मत्वं
 तदिकृत्याह पावनः सर्वभूतानामिति सर्वजीवानाम् क्षेत्रज्ञस्येश्वरज्ञानाद्विशुद्धिः परमामनेति शास्त्रादित्याशयः त्वमेवेत्यनेन सर्वपावनस्य भगवद्रूपत्वमेवोक्तम् ॥ ९ ॥ येषां पश्यंति चित्ते स्वतत्त्वं
 ब्रह्मतया पश्यंतीत्यर्थः तव लीलावतारमूर्तिविष्णुत्वेन चक्षुषा च ये पश्यंतीत्यर्थः ते पाविताः त्वद्ज्ञानदर्शनाभ्यामिति शेषः अतएव देहानि स्वर्गभूताः परमपरं वा स्वर्गप्राप्ता अतएव ते सर्वदेवतैः पूज्याः ए
 वमनुकूलदृष्टेः फलमुक्तम् ॥ १० ॥

अथप्रतिकूलदृष्टेस्तदाह येचेति प्राणिनइतिसामान्योक्त्यातपःप्रभावेसत्यपित्वद्वेषमात्रेणनिरयगामितोक्ता परंतुतेसद्यस्तक्ष्णमेवनिरयगामिनइत्युक्त्याकालांतरेतादृशरीत्यापित्वदर्शनमाहा
 त्म्यात्तेस्वर्गमोक्षज्ञाजइतिसूचितम् ॥ ११ ॥ ईदृशःसकलकल्याणगुणःपरमानंदरूपःसर्वदेहिनांपावनोसि अतःकालांतरेत्वांकथयंतस्वच्चरितंकीर्तयंतोपिसिद्धिब्रह्मतारूपांचित्तथुद्धिद्वाराए
 प्यंतिप्राप्यंति किंचईदृशस्त्वंपावनइतरविलक्षणपावनत्वस्यभावः येत्वारोगद्वेषकामभयान्यतमैरपिकथयंतस्तेसिद्धिमोक्षंगमिष्यंति ॥ १२ ॥ रिष्टंदुःखम् अरिष्टंमुखम् गतिःस्वर्गादिगतिसा
 येचत्वांधोरचक्षुभिःपश्यंतिप्राणिनोभुवि ॥ हतास्तेयमदंडेनसद्योनिरयगामिनः ॥ ११ ॥ ईदृशस्त्वंरघुश्रेष्ठपावनःसर्वदेहिनाम् ॥ भुवित्वांकथयं
 तोहिसिद्धिमेष्यंतिराघव ॥ १२ ॥ त्वंगच्छारिष्टमव्यग्रःपंधानमकुतोभयम् ॥ प्रशाधिराज्यंधर्मेणगतिर्हिजगतोभवान् ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तुमुनिना
 प्रांजलिःप्रग्रहोत्पः ॥ अभ्यवादयतप्राज्ञस्तृपिसत्यशीलिनम् ॥ १४ ॥ अभिवाद्यऋषिश्रेष्ठंतांश्वसर्वास्तपोधनान् ॥ अध्यारोहत्तदव्यग्रःपुष्पकंहे
 मभूषितम् ॥ १५ ॥ तंप्रयातंमुनिगणाआशीर्वादैःसमंततः ॥ अपूजयन्महेंद्राभंसहस्राक्षमिवामराः ॥ १६ ॥ स्वस्थःसदृशोरामःपुष्पकेहेमभूषिते ॥
 शशीमेघसमीपस्थोयथाजलधरागमे ॥ १७ ॥ ततोर्धदिदसेप्राप्तेपूज्यमानस्ततस्ततः ॥ अयोध्यांप्राप्यकाकुत्स्थोमध्यकक्षामवातरत् ॥ १८ ॥ ततो
 विसृज्यरुचिरंपुष्पकंकामगामिनम् ॥ विसर्जयित्वागच्छेतिस्वस्ति तेस्त्वितिचप्रभुः ॥ १९ ॥ कक्षांतरस्थितंक्षिप्रंद्वास्थंरामोब्रवीद्वचः ॥ लक्ष्मणंभ
 रतंचैवगत्वातौलघुविक्रमौ ॥ ममागमनमाख्यायशब्दापयतमाचिरम् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडेद्व्यशीतितमःसर्गः ॥ ८२ ॥
 तच्छ्रुत्वाभाषितंतस्यरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ द्वास्थःकुमारावाहूयराघवायन्यवेदयत् ॥ १ ॥ दृष्ट्वातुराघवःप्राप्तावुभौभरतलक्ष्मणौ ॥ परिष्वज्यततो
 रामावाक्यमेतदुवाचह ॥ २ ॥ कृतंमयायथातथ्यंद्विजकार्यमनुत्तमम् ॥ धर्मसेतुमथोभूयःकर्तुमिच्छामिराघवौ ॥ ३ ॥

धनम् ॥ १३ ॥ प्रग्रहोत्पतवाहुः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मध्यकक्षांप्राप्येतिशेषः ॥ १८ ॥ विसृज्यस्वरहितंकृत्वा विसर्जयित्वाकुबेरंवहेत्यनुज्ञाय ॥ १९ ॥ शब्दापयत दौवारिके
 णाद्वयस्वेत्यर्थः बहुवचनमार्थम् आङ्गानंकारयेत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेद्व्यशीतितमःसर्गः ॥ ८२ ॥ ॥ अ
 यरामस्यराजसूयकरणेच्छाभरतेनक्षत्रियकुलनाशप्रसंगतोनिवार्यते तच्छ्रुत्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ द्विजकार्यंयथाप्रतिज्ञातंतथातथ्यंकृतम् बालउज्जीवितइत्यर्थः धर्मसेतुराजराजसूयेनयजेतेति
 विधिनाराज्ञामसाधारणभूतंधर्ममर्यादारूपमित्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ तेनिहत्येति ऋषजादय इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कतकरी० ॥ ५५ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये० वाल्मी० आ० यु० नवतितमः सर्गः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ १ ॥ विजयेन विजयप्राप्तिरूपेण हेतुना अभिमुखतया युद्धार्थं प्रवृत्तावभूतोऽसि विशेषः मज्जवौ गजश्रेष्ठौ ॥ २ ॥ निवर्हयंतो मारयंतः भर्तारं स्वभर्तारम् संपतंतः संगच्छमानाः ॥ ३ ॥ स्तुन्वा

ते चास्य हयमुख्ये पुनर्पूर्णमुत्पत्य वानराः ॥ चतुर्षु सुमहावीर्यानिपेतुर्भीमविक्रमाः ॥ ४९ ॥ ते पामधिष्ठितानां तैर्वानरैः पर्वतोपमैः ॥ मुखेभ्योरुधिरं
 व्यक्तं हयानां समवतत ॥ ५० ॥ ते हयामथिता भग्नान्यसवो धरणीं गताः ॥ ते निहत्य हयानि स्तस्य प्रमथ्य च महारथम् ॥ ५१ ॥ पुनरुत्पत्य वेगेन तरथु
 लक्ष्मणपार्श्वतः ॥ ५२ ॥ सहताश्चादवपुत्य रथान्मथितसारथिः ॥ शरवर्षेण सौमित्रिमाभ्यधावतरावणिः ॥ ५३ ॥ ततो महेन्द्रप्रतिमः सलक्ष्मणः पदा
 तिनंतं निहतैर्हयोत्तमैः ॥ नृजंतमाजौ निशिता ऊचरोत्तमानभृशंतदावाणगतैर्व्यदारयत् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्युत्तमैः श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिका
 व्युद्भक्तां देववतितमः सर्गः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सहताश्चोमहातेजा भूमौ तिष्ठन्निशाचरः ॥ इन्द्रजित्परमक्रुद्धः संप्रज्ज्वालतेजसा ॥ १ ॥
 तौ धन्विनौ जिघांसंतावन्योन्यमिषुभिर्भ्रशम् ॥ विजयेनाभिनिष्क्रांतौ वने गजवपाविदा ॥ २ ॥ निवर्हयंतश्चान्योन्यं ते राक्षसवनौ कसः ॥ भर्तारं न
 जहुर्बुद्धेः संपतंतस्ततस्ततः ॥ ३ ॥ ततस्तान् राक्षसान्सर्वान् हर्षयन् रावणात्मजः ॥ स्तुन्वानेन हर्षमाणश्च इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ तमसा बहुलेनेमाः संस
 क्ताः सर्वतोदिशः ॥ नेह विज्ञायते स्वावापरो वाराक्षसोत्तमाः ॥ ५ ॥ धृष्टं भवंतो युध्यंतु हरीणां मोहनाय वै ॥ अहं तुरथ मास्थाय आगमिष्यामि संयुगे
 ॥ ६ ॥ तथा भवंतः कुर्वंतु यथेमे हिवनौ कसः ॥ न युध्येयुर्महात्मानः प्रविष्टेन गरमयि ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा रावणस्ततो वंचयित्वा वनौ कसः ॥ प्रविवेश पुरीं
 लंकारं यहेत्तेरमित्रहा ॥ ८ ॥ सरथं भूपयित्वा यरुचिरं हं भूपितम् ॥ प्रासासि शरसं युक्तं युक्तं परमवाजिभिः ॥ ९ ॥

न इत्यर्थम् स्तुवन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥ बहुलेन तमसा इमादिशः संसक्ताः संवृताः एवं चास्माकं वलकरीरात्रिरागता ॥ ५ ॥ अतो भवंतो धृष्टं निर्भयं युध्यंतु मोहनाय मद्रमना परिज्ञानाय त्वया किमर्थं
 गम्येत तत्राहाह्विति ॥ ६ ॥ प्रविष्टे प्रवेष्टुमुपक्रान्तिन युध्येयुः मम नगरप्रवेशविघ्नार्थं यथा वानरामया सह न युध्ये रस्तथा भवंतः कुर्वन्त्वित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

उपाव्यवस्थातत्तद्वाणैर्युध्यद्वा नराक्षसवधरूपा भवति अभवदित्यर्थः यत्तु अयमेनं निगृह्णातिस एनं वैत्यनि-
मशक्यत्वात् उपेत्य विशेषणवैयर्थ्याच्च ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रतिजयं जयंकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वाग्भिर्वाग्भिर्दि-

वयरूपाव्यवस्थेति व्याख्यानं तच्चित्यम् तस्या अव्यवस्थाया उपत्यस्य निरूपयितु

अव्यवस्थाभवत्युग्राताभ्यामन्योन्यविग्रहे ॥ ताभ्यामुभाभ्यांतरसाप्रसृष्टैर्विशिरैः कव्यदाग्धादयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पीतेन स्वर्णरूपितेन संपूर्णायतमुक्ते
द्विश्ववदुभिस्तयोः शरशतैः शितैः ॥ ३४ ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव बभूवुः शरसंकुलाः ॥ तम
संवृते तमसा च वै ॥ रुधिरौघामहानघः प्रावर्तत सहस्रशः ॥ ३६ ॥ कव्यादादारुणावः शितैः ॥ ३३ ॥ निरंतरमिवाकाशं बभूव तमसा वृतम् ॥ तैः पत
लपावकः ॥ ३७ ॥ स्वस्य स्तुलोके यदिति जलपुस्ते महर्षयः ॥ संपेतुश्चात्र संतमागंधा पिहितं सर्वमासीत्यतिभयं महत् ॥ ३५ ॥ अस्तंगते सहस्रांशौ
णान् ॥ शरैश्चतुर्भिः सौमित्रिर्विव्याध चतुरो हयान् ॥ ३९ ॥ ततो परेण भलेन पीतेन निग्भिश्चिक्षिपुर्भीमनिःस्वनान् ॥ न तदानीं ववौ वायुर्न च जज्वा
निकल्येन मृतस्य विचरिष्यतः ॥ स तेन वाणाशनिना तलशब्दानुनादिना ॥ ४१ ॥ लार्ताः सहचारणैः ॥ ३८ ॥ अथ राक्षससिंहस्य कृष्णान्कनकभूष
हते मंदोदरीनुतः ॥ ४२ ॥ स्वयं सारथ्यमकरोत्पुनश्च धनुरस्पर्शत् ॥ तदद्भुतमभूत्तत्र स्तेन च ॥ संपूर्णायतमुक्तेन सुपत्रेण सुवर्चसा ॥ ४० ॥ महेंद्राश
शरैः ॥ धनुष्यथ पुनर्व्यग्रहये पुमुमुचेशरान् ॥ ४४ ॥ छिन्नेषु तेषु बाणौघैर्विचरंत मभीवा द्राघवः श्रीमान् शिरःकायादपादरत् ॥ सयंतरिमहातेजा
तं सारथिं दृष्ट्वा समरे रावणात्मजः ॥ प्रजहौ समरोद्धर्षं विषण्णः सवभूवह ॥ ४६ ॥ विरथ्यं पश्यतां युधि ॥ ४३ ॥ हयेषु व्यग्रहस्तंतं विव्याध निशितैः
चाभ्यपूजयन् ॥ ४७ ॥ ततः प्रमाथी रभसः शरभोगंधमादनः ॥ अमृष्यमाणाश्च त्वारत् ॥ अर्दयामास समरे सौमित्रिः शीघ्रकृत्तमः ॥ ४५ ॥ निह
गणवदनं दृष्ट्वा राक्षसं हरियूथपाः ॥ ततः परमसंहृष्टालक्ष्मणं
कुर्वे गंहरीश्वराः ॥ ४८ ॥

न संपूर्णमाकर्णयन्तमायतेनाकृष्टेन तोमुक्तेन ॥ ४० ॥ विचरिष्यतः रथसंचारं करिष्यतः तलशब्दानुनादिना त
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ हयेषु व्यग्रहयेण विषये व्यग्रहस्तं दृष्ट्वा तत्समये इति शेषः ॥ ४१ ॥ ४५ ॥ समरोद्धर्षं समरोत्साहं

ज्याघातवारणंतस्य ज्याघदनजोयः शब्दस्तस्यानुनादोयस्यास्ति तेन ॥ ४१ ॥

हौत्यक्तवान् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ हेदेवसंमतदेवतुल्य ईदृशआहारईदृशोभावश्चकस्यस्यातनकस्यापि अतोहेतोस्त्वयीदं द्वयं दृष्ट्वा आश्चर्यमेवर्तते तस्मात्सर्वतत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति
 श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा० आदिकाव्ये उ० सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ श्रुत्वेति सुखदुःखयोर्दिव्यदेहशवभक्षणनिमित्तकयोः कारणमिति शेषः अन
 तमहदेवसंकाशमारोहतमुदीक्ष्य वै ॥ अथाहमब्रुवं वाक्यं तमेव पुरुषर्षभ ॥ १८ ॥ को भवान् देवसंकाश आहारश्च विगर्हितः ॥ त्वयेदं भुज्यते सौम्य
 किमर्थं वक्तुमर्हसि ॥ १९ ॥ कस्य स्यादीदृशोभाव आहारो देवसंमत ॥ आश्चर्यं वर्तते सौम्य श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ नाहमौपयिकं मन्येतव भक्ष्येभि
 मंशवम् ॥ २० ॥ इत्येवमुक्तः स नरेन्द्र नाकी कौतूहलात्सूतया गिराच ॥ श्रुत्वा च वाक्यं मम सर्वमेतत्सर्वं तथा चाकथयन्ममेति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
 म० वा० आ० उ० सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ श्रुत्वा तु भाषितं वाक्यं मम राम शुभाक्षरम् ॥ प्रांजलिः प्रत्युवाचे दंस स्वर्गीरघुनंदन
 ॥ १ ॥ शृणु ब्रह्मपुरावृत्तं ममैतत्सुखदुःखयोः ॥ अनतिक्रमणीयं च यथा पृच्छसि मां द्विज ॥ २ ॥ पुरा वैदर्भको राजापितामम महायशाः ॥ सुदेव इति
 विख्यातस्त्रिपुलोकपुर्वीरवान् ॥ ३ ॥ तस्य पुत्रद्वयं ब्रह्मन्दाभ्यां स्त्रीभ्यामजायत ॥ अहं श्वेत इति ख्यातो यवीयान् सुरथो भवत् ॥ ४ ॥ ततः पितरि स्वर्या
 ते पौरामामभ्यषेचयन् ॥ तत्राहं कृतवान् राज्यं धर्म्यं च मुसमाहितः ॥ ५ ॥ एवं वर्षसहस्राणिसमतीतानि सुव्रत ॥ राज्यं कारयतो ब्रह्मन्प्रजाधर्मेण रक्ष
 तः ॥ ६ ॥ सोऽहं निमित्ते कस्मिंश्चिद्विज्ञातायुर्द्विजोत्तम ॥ कालधर्मं हृदि न्यस्य ततो वनमुपागमम् ॥ ७ ॥ सोऽहं वनमिदं दुर्गमं गपक्षिविवर्जितम् ॥ तपश्च
 तुं प्रविष्टोऽस्मि स मीपे सरसः शुभे ॥ ८ ॥ भ्रातरं सुरथं राज्ये अभिषिच्य महीपतिम् ॥ इदं सरः समासाद्य तपस्तपं मया चिरम् ॥ ९ ॥ सोऽहं वर्षसहस्राणि तप
 स्त्रीणि महावने ॥ तन्वासुदुष्करं प्राप्नो ब्रह्मलोकमनुत्तमम् ॥ १० ॥ तस्ये मे स्वर्गभूतस्य क्षुत्पिपासे द्विजोत्तम ॥ बाधेते परमे वीर ततोऽहं व्यथितेन्द्रियः
 ॥ ११ ॥ गत्वा त्रिभुवनश्रेष्ठं पितामहमुवाच ह ॥ भगवन् ब्रह्मलोको यं क्षुत्पिपासा विवर्जितः ॥ १२ ॥

तिक्रमणीयमेव तत्कारणं यथा पृच्छसि तथा वक्ष्यामि शृण्वतिसंबन्धः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ धर्म्यं धर्मादिनपेतं यथा तथा कृतवान् ॥ ५ ॥ ६ ॥ कस्मिंश्चिन्निमित्ते केन चिद्भक्षणेन कालधर्मं मृत्युं ह
 र्दिन्यस्य ज्ञात्वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वर्गभूतस्य स्वर्गं ब्रह्मलोकं भूतस्य प्रातस्य ॥ ११ ॥ त्रिभुवनश्रेष्ठं तृतीये भुवने भूस्वः पदापेक्षया तृतीयं ब्रह्मलोके श्रेष्ठं हिरण्यगर्भमित्यर्थः यद्वा त्रि
 प्वपि भुवनेषु श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ १२ ॥

क्षुत्पिपासेऽनुगेयस्यसः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वशरीरं त्वया पुष्टं केवलम् ॥ १५ ॥ ते सूक्ष्मः लिङ्गव्यत्ययः अल्पमपि दत्तं दानं तेनास्ति देवपित्रतिथिषु किनुतप एव निषेवसे असे विष्टेति यावत् तपो मन
संन्द्रियाणां चैकार्यं मन्मात्रविषयकत्वरूपं तादृशतपःफलं ब्रह्मलोकप्राप्तिर्जाता तव स्वर्गगतः परस्वर्गगतः ॥ १६ ॥ तेन मांसभक्षणं तेन ते वृत्तिः क्षुदादिनिवृत्तिर्भविष्यति ॥ १७ ॥ विमोक्षयेन विमो
क्षयिष्यत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वशरीरमेव भगवदाज्ञया नित्योपस्थितमाहारं कुर्मि करोमि ॥ २० ॥ तदेवाह क्षयं नाभ्येतीति ॥ २१ ॥ कच्छभूतस्य कच्छं प्राप्तस्य दृग्गोचरो मां कच्छाद्वि

कस्यायं कर्मणः पाकः क्षुत्पिपासानुगोद्यहम् ॥ आहारः कश्च मे देव तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १३ ॥ पितामहस्तु मामाह तवाहारः सुदेव ज ॥ स्वादूनि स्वानि
मांसानि तानि भक्षयन्ति त्वशः ॥ १४ ॥ स्वशरीरं त्वया पुष्टं कुर्वता तप उत्तमम् ॥ अनुमरो ह ते श्वेतन कदाचिन्महामते ॥ १५ ॥ दत्तं न ते स्ति सूक्ष्मोऽपि तप
एव निषेवसे ॥ तेन स्वर्गगतो वत्स बाध्यसे क्षुत्पिपासया ॥ १६ ॥ सत्त्वं सुपुष्टमाहारैस्वशरीरमनुत्तमम् ॥ भक्षयित्वा मृतरसं तेन वृत्तिर्भविष्यति ॥ १७ ॥
यदा तु तद्वनं श्वेत अगस्यः समहानृषिः ॥ आगमिष्यति दुर्धर्षस्तदा कच्छाद्विमोक्ष्यते ॥ १८ ॥ सहितारयितुं सौम्यशक्तः सुरगणानपि ॥ किंपुनस्त्वां महा
बाहो क्षुत्पिपासावशंगतम् ॥ १९ ॥ सोऽहं भगवतः श्रुत्वा देवदेवस्य निश्चयम् ॥ आहारं गृहीतं कुर्मि स्वशरीरं द्विजोत्तम ॥ २० ॥ बहुन्वर्षगणान् ब्रह्मन्भुज्य
मानमिदं मया ॥ क्षयं नाभ्येति ब्रह्मर्षे त्वमिश्वापि ममात्तमा ॥ २१ ॥ तस्य मे कच्छभूतस्य कच्छादस्माद्विमोक्षय ॥ अन्येषां न गतिर्यत्र कुंभयोनिमृते द्वि
जम् ॥ २२ ॥ इदमाभरणं सौम्यधारणार्थं द्विजोत्तम ॥ प्रतिगृहीष्वभद्रं ते प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २३ ॥ इदं तावत्सुवर्णं च धनं वस्त्राणि च द्विज ॥ भक्ष्यं भो
ज्यं च ब्रह्मर्षे दद्यान्माभरणानि च ॥ २४ ॥ सर्वान्कामान्प्रयच्छामि भोगांश्च मुनिपुंगव ॥ तारणे भगवन्मत्प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २५ ॥ तस्याहं स्वर्गिणो
वाक्यं श्रुत्वा दुःखसमन्वितम् ॥ तारणायोपजग्राहं तदाभरणमुत्तमम् ॥ २६ ॥

मोक्षयेत्यर्थः ननु कथमहमगस्य इति त्वया वगतस्तत्राहान्येषामिति कुंभयोनिं द्विजमृते भयादन्येषामत्र निर्मानुषे गतिर्नास्ति अतस्त्वमगस्य इति निर्णीतमिति भावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ ननु एतद्दानस्या
नदानत्वाभावात्कथं पुनरेतद्दानेऽपि दुःखमोक्षस्तत्राह इदमिति अस्य सर्वदत्त्वादेतद्दानं सर्वदानात्मकमिति भावः ॥ २४ ॥ तस्माद्यदिदं प्रयच्छामि तत्सर्वान्कामान् सर्वभोगांश्च प्रयच्छामीति जानीहि
तारणे तारणमिति मत्तम् ॥ २५ ॥ २६ ॥

मयाप्रतिगृहीते तत्सुकुतबलादितिशेषः ननाशह पुनर्भक्षणायनोपस्थितोभूदित्यर्थः ॥ २७ ॥ प्रमुदितः क्षुत्पिपासारहिततयाऽतिसंतोषप्राप्तः ॥ २८ ॥ तस्मिन्निमित्तेस्वतारणरूपेनिमित्ते ॥ २९ ॥
इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेअष्टसप्ततितमःसर्गः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अथरामेगवनस्यनिर्जनत्वेहेतुप्रश्नेतद्वर्णनम् तदिति

मयाप्रतिगृहीतेतुतस्मिन्नाभरणेशुभे ॥ मानुषःपूर्वकोदेहोराजर्षेर्विननाशह ॥ २७ ॥ प्रणष्टेतुशरीरेसौराजर्षिःपरयामुदा ॥ ततःप्रमुदितोराजाज
नामत्रिदिवंसुखम् ॥ २८ ॥ तेनेदंशक्रतुल्येनदिव्यमाभरणंमम ॥ तस्मिन्निमित्तेकाकुत्स्थदत्तमद्भुतदर्शनम् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे,
वाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेअष्टसप्ततितमःसर्गः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तदद्भुततमंवाक्यंश्रुत्वागस्यस्यराघवः ॥ गौरवादिस्मयाच्चैवभूयः
प्रपुं प्रचक्रमे ॥ १ ॥ भगवंस्तद्वनंघोरंतपस्तप्यतियत्रसः ॥ श्वेतोवैदर्भकोराजाकथंतदमृगद्विजम् ॥ २ ॥ तद्वनंसकथंराजाभूयंमनुजवर्जितम् ॥ तप
श्चतुर्प्रविष्टःसश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ३ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वाकौतूहलसमन्वितम् ॥ वाक्यंपरमतेजस्वीवक्तुमेवोपचक्रमे ॥ ४ ॥ पुराकृतयुगेरामम
नुदंडधरःप्रभुः ॥ तस्यपुत्रोमहानासीदक्ष्वाकुःकुलनंदनः ॥ ५ ॥ तंपुत्रंपूर्वकंराज्येनिक्षिप्यभुविदुर्जयम् ॥ पृथिव्यांराजवंशानांभवकर्तृत्युवाचतम्
॥ ६ ॥ तथैवचप्रतिज्ञातंपितुःपुत्रेणराघव ॥ ततःपरमसंतुष्टोमनुःपुत्रमुवाचह ॥ ७ ॥ प्रीतोस्मिपरमोदारकर्ताचासिनसंशयः ॥ दंडेनचप्रजारक्षमा
चदंडमकारणे ॥ ८ ॥ अपराधिपुयोदंडःपात्यतेमानवेपुर्वे ॥ सदंडोविधिवन्मुक्तःस्वर्गंनयतिपार्थिवम् ॥ ९ ॥ तस्मादंडेमहाबाहोयत्नवान्भवपुत्र
क ॥ धर्मोहिपरमोलोकेकुर्वतस्तेभविष्यति ॥ १० ॥ इतितंबहुसंदिश्यमनुःपुत्रंसमाधिना ॥ जगामत्रिदिवंलृष्टोब्रह्मलोकंसनातनम् ॥ ११ ॥ प्रया
तेत्रिदिवेतस्मिन्निक्ष्वाकुरमितप्रभः ॥ जनयिष्येकथंपुत्रानितिचिंतापरोभवत् ॥ १२ ॥

गौरवात्सर्वज्ञःसर्ववक्तापरमगुरुरितिसंभावनयेत्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रसतपस्तप्यतितद्वनंकथममृगद्विजम् ॥ २ ॥ तादृशंतद्वनंतपश्चतुर्चरितुंप्रविष्टः ॥ ३ ॥ ४ ॥ दंडधरोराजाप्रभुःवर्णाश्रमविभागत
द्धर्मप्रवर्तनाधिकृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दंडेनक्षत्रियसहजधर्मज्ञूतेनशिक्षणेन अकारणेचदंडंमापातयेतिशेषः ॥ ८ ॥ ननुपरपीडावहोदंडःकथंकर्तुंयुक्तस्तत्राह अपराधिष्विति विधिवद्यथाशा
स्त्रम् यथापराधमुक्तः प्रवर्तितइत्यर्थः ॥ ९ ॥ कुर्वतः दंडमितिशेषः ॥ १० ॥ समाधिनाप्रणवानुसंधानसहितचिंतैकाग्र्येण अतएवब्रह्मलोकंजगाम ॥ ११ ॥ १२ ॥

बहुपैर्वज्रदानतपोलक्षणैः ॥ १३ ॥ पूर्वजान्ज्येष्ठान् ॥ १४ ॥ दंडेतिनामकरणं पितुः सर्वज्ञत्वादन्यथाविसायपूर्वकमित्याहावश्यमिति ॥ १५ ॥ घोरदेशमपश्यमानः दंडराज्ययाग्यं घोरदेश
मपश्यन्नित्यर्थः ॥ १६ ॥ पर्वतरोधसिपर्वततटप्राये ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ शक्रोचवलिः ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥

कर्मभिर्बहुपैश्चैतैस्तेर्मनुसुतस्तदा ॥ जनयामास धर्मात्मा शतं देवसुतोपमान् ॥ १३ ॥ तेषामवरजस्तातसर्वेषां रघुनंदन ॥ मूढश्चाकृतविद्यश्च न शु
श्रूषति पूर्वजान् ॥ १४ ॥ नामतस्य च दंडेति पिता चक्रे त्यते जसः ॥ अवश्यं दंडपतनं शरीरेस्य भविष्यति ॥ १५ ॥ अपश्यमानस्तं देशं घोरं पुत्रस्य राघव ॥
विध्यशैवलयोर्मध्ये राज्यां प्रादादरिंदम ॥ १६ ॥ सदंडस्तत्र राजा भूद्रम्ये पर्वतरोधसि ॥ पुरं चाप्रतिमं रामन्यवेशयदनुत्तमम् ॥ १७ ॥ पुरस्य चाकरो
ब्रामसधुमंतमिति प्रभो ॥ पुरोहितं नूशनसं वरयामास सुव्रतम् ॥ १८ ॥ एवं सराजा तद्राज्यमकरोत्सपुरोहितः ॥ प्रहृष्टमनुजाकीर्णदेवराजो यथा
दिवि ॥ १९ ॥ ततः सराजामनुजेंद्रपुत्रः सार्धं च तेनोशनसा तदानीम् ॥ चकार राज्यं सुमहान्महात्मा शक्रो दिवी वोशनसा समेतः ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ एतदाख्याय रामाय महर्षिः कुंभसंभवः ॥ अस्यामे
वापरं वाक्यं कथायामुपचक्रमे ॥ १ ॥ ततः सदंडः काकुत्स्थबहुवर्षगणायुतम् ॥ अकरोत्तत्र दांतात्मा राज्यं निहतकंटकम् ॥ २ ॥ अथ कालेतु कस्मिं
श्चिद्राजा भार्गवमाश्रमम् ॥ रमणीयमुपाक्राम चैत्रे मासि मनोरमे ॥ ३ ॥ तत्र भार्गवकन्यां सरूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ विचरंतीं वनोद्देशे दंडोऽपश्यद
नुत्तमाम् ॥ ४ ॥ सदृष्ट्वा तां मुदुर्मेधा अनंगशरपीडितः ॥ अभिगम्य सुसंविघ्नः कन्यां वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ कुतस्त्वमसि सुश्रोणि कस्य वासि सुता शु
भ ॥ पीडितो ह मनंगेन पृच्छामित्वां शुभानने ॥ ६ ॥ तस्य त्वेवं ब्रुवाणस्य मोहोन्मत्तस्य कामिनः ॥ भार्गवी प्रत्युवाचे दंवचः सानुनयं त्विदम् ॥ ७ ॥

एवमुक्तो पोद्दातां प्रकृतकथामाह एतदिति अस्यामेवापरं वाक्यं उपक्रांतकथायामेव संवद्धम् तत्पृष्टोत्तरभूतमित्यर्थः ॥ १ ॥ दांतात्मा जितेन्द्रियः ॥ २ ॥ भार्गवः शुकस्तसंबन्धिनमाश्रममुपाक्रा
मदगमन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मोहेन रागमोहेनोन्मत्तस्य उचितानुचितविवेकरहितस्य ॥ ७ ॥

॥ ७ ॥ किनाममुरकार्यतत्राहुः स्वर्गभागिति हियतः शूद्रस्तपसास्वर्गानर्हः सोसौत्वक्तेतत्वक्तेतपोनिवर्तनेनस्वर्गभाक्नजातः अतोदेवकार्यकृतमितिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एतंवरंमेदिशंतु एतद्वरं
दानमेवममेसितमित्यन्वयान्नममेतिपुनरुक्तम् ॥ १० ॥ वैवस्वतक्षयंयमसदनम् ॥ ११ ॥ तेनवसुतंजीवयिष्यामीत्ययमर्थोमेमयाद्विजस्यसंश्रुतः प्रतिज्ञातोऽतस्तंजीवयथ मामनृतंकर्तुनार्हथ

सुप्रीताश्चाब्रुवनरामदेवाः सत्यपराक्रमम् ॥ मुरकार्यमिदं देवसुरुतं ते महामते ॥ ७ ॥ गृहाण च वरं सौम्ययं त्वमिच्छस्य रिंदम ॥ स्वर्गं भाङ्गुहि शूद्रोयं
त्वत्कृते रघुनंदन ॥ ८ ॥ देवानां भाषितं श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं सहस्राक्षं पुरंदरम् ॥ ९ ॥ यदि देवाः प्रसन्ना मे द्विजपुत्रः स जी-
वतु ॥ दिशंतु वरमेतं मे ईप्सितं परमं मम ॥ १० ॥ ममापचाराद्दालोसौ ब्राह्मणस्यैकपुत्रकः ॥ अप्राप्तकालः कालेन नीतो वै स्वतक्षयम् ॥ ११ ॥ तं जी-
वयथ भद्रं वाना नृतं कर्तुमर्हथ ॥ द्विजस्य संश्रुतो र्थो मे जीवयिष्यामि ते सुतम् ॥ १२ ॥ राघवस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा विबुधसत्तमाः ॥ प्रत्यूचूराघवं प्रीता
देवाः प्रीतिसमन्वितम् ॥ १३ ॥ निर्वृत्तो भव काकुत्स्थ सोऽस्मिन्नहनि बालकः ॥ जीवितं प्राप्तवान्भूयः समेतश्चापि बंधुभिः ॥ १४ ॥ यस्मिन्मुहूर्ते काकु-
त्स्थशूद्रोयं विनिपातितः ॥ तस्मिन्मुहूर्ते बालोसौ जीवेन समयुज्यत ॥ १५ ॥ स्वस्ति प्राप्नुहि भद्रं ते साधुयामनरर्पभ ॥ अगस्त्यस्याश्रमपदं द्रष्टुमिच्छा-
मराघव ॥ १६ ॥ तं स्य दीक्षासमाप्ता हि ब्रह्मर्षेः सुमहाद्युते ॥ द्वादशं हि गतं वर्षं जलशय्यां समासतः ॥ १७ ॥ काकुत्स्थतद्गमिष्यामो मुनिं समभिनंदि-
तुम् ॥ त्वंचापि गच्छ भद्रं ते द्रष्टुं तच्छपिसत्तमम् ॥ १८ ॥ स तथेति प्रतिज्ञाय देवानां रघुनंदनः ॥ आरुरो हविमानं तं पुष्पकं हेमभूषितम् ॥ १९ ॥ ततो देवाः
प्रयातास्ते विमानैर्बहुविस्तरैः ॥ रामोऽप्यनुजगामाशु कुंभयोनेस्तपोवनम् ॥ २० ॥ दृष्ट्वा तु देवान्संप्राप्तानगस्त्यस्तपसां निधिः ॥ अर्चयामास धर्मा-
त्मा सर्वास्तानविशेषतः ॥ २१ ॥

॥ १२ ॥ प्रीतिसमन्वितं युक्तम् ॥ १३ ॥ अस्मिन्नहनि शूद्रशिरश्छेददिवसे विनापि वरं जीवितं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ उक्तमेवार्थमहःशब्दविवक्षितार्थप्रदर्शनेन प्रकाशयति यस्मिन्मुहूर्ते इति
॥ १५ ॥ यामेतिलोह ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तथेति प्रतिज्ञाय देवानां देवान्प्रतितथास्त्वित्युक्तेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ अविशेषतः अपक्षपातत इत्यर्थः ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ उत्तमैर्बहुभिर्गुणैस्त्वं बहुमतो बहुमान्यः अतिथित्वाच्च पूज्यः विशेषतश्च त्वं मे पूज्य इत्याह मम तद्दिस्थित इति अंतर्धामिस्वरूपत्वादिति भावः अतएव सदा स्मरण विषयतया पितृदिस्थितः अतोऽप्येयत्वाच्च त्वं पूज्यः यद्वा तद्दिस्थितः तेन स्वस्वरूपत्वमप्युक्तम् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणस्य सुतः शूद्रह न न धर्मेण त्वया जीवापितः जीवनं प्रापितः पुगार्षः ॥ २७ ॥ नारायणः नारस्य जीवसमूहस्य स्थानं तदेवाह त्वयि सर्वमिति ॥ २८ ॥ सनातनः पुरुषो ब्रह्म ॥ २९ ॥ दिव्येन वपुषा सन्निवेशेन दिव्यं अतएव स्वतेजसा दीप्यमानं आभरणं वलयरूपम् ॥ ३० ॥ ननु क्षत्रि

प्रतिगृह्यततः पूजां संपूज्य च महा मुनिम् ॥ जग्मुस्ते त्रिदशा तृष्टाना कष्टं संहानुगाः ॥ २२ ॥ गते पुतेषु काकुत्स्थः पुष्पकादवरुह्य च ॥ ततोऽभिवादया मास अगस्त्यं च पितृसत्तमम् ॥ २३ ॥ सोऽभिवाद्य महात्मानं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ आतिथ्यं परमं प्राप्य निपसाद नराधिपः ॥ २४ ॥ तमुवाच महातेजाः कुंभयोनिर्महातपाः ॥ स्वागतं ते नरश्रेष्ठ दिष्ट्या प्राप्तोसि राघव ॥ २५ ॥ त्वं मे बहुमतो राम गुणैर्बहुभिरुत्तमैः ॥ अतिथिः पूजनीयश्च मम राजन् तद्दि स्थितः ॥ २६ ॥ सुराहिकथयंति त्वामागतं शूद्रघातिनम् ॥ ब्राह्मणस्य तु धर्मेण त्वया जीवापितः सुतः ॥ २७ ॥ उष्यतां चेहरजनीं सकाशे मम राघव ॥ त्वं हि नारायणः श्रीमांस्त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ २८ ॥ त्वं प्रभुः सर्वदेवानां पुरुषस्त्वं सनातनः ॥ प्रभाते पुष्पकेण त्वंगं तास्व पुरमेव हि ॥ २९ ॥ इदं चाभ रणं सौम्यनिर्मितं विश्वकर्मणा ॥ दिव्यं दिव्येन वपुषा दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ ३० ॥ प्रतिगृहीष्व काकुत्स्थ मयि यंकुर राघव ॥ दत्तस्य हि पुनर्दाने सुम हत्फलमुच्यते ॥ ३१ ॥ भरणे हि भवान् शक्तः फलानां महतामपि ॥ त्वं हि शक्तस्तारयितुं सैद्रानपि दिवौकसः ॥ ३२ ॥ तस्मात्प्रदास्ये विधिवत्तत्पतीच्छ नराधिप ॥ अथोवाच महात्मान मिक्ष्वाकूणां महारथः ॥ ३३ ॥

यस्य ब्राह्मणाद्व्यग्रहणमनुचितं तत्राह मयि यंकुर्विति मयि यार्थमनुचितमपि कार्यमित्याशयः किंच राजत्वाद्विक्तहस्ततया त्वद्दर्शनस्य ममानुचिततया एतद्ब्रह्मणे मम प्रियं भवति तव च दोषो ना स्ति अतस्तत्तांगीकारे इव हविषो गीकार इव च दोषाभावाच्चेत्याशयः ननु तव किंप्रियं तत्राह दत्तस्येति येन केनापि दत्तस्यानुपभुज्य पुनः स्वेष्टदेवादिभ्यो दाने महत्फलमुच्यते लब्धावष्टगुणं पुण्य मिति स्मरणान् एवं च महाफलहेतुत्वात्तुभ्यंतद्दानं मम प्रियमिति भावः ॥ ३१ ॥ नन्वन्यस्मा एव तर्हि देयं तत्राह भरणे हीति आभरणस्य धारणे भवानेव शक्तो योग्यः किंच महतामपि फलानां ब्रह्म लोकादीनां दाने च त्वं शक्त इति शेषः ननु मत्तोऽपि महद्भद्रादिभ्यो दीयतां तत्राह त्वं हीति ते त्वत्तो न महतां इति भावः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

किंविषयकमुवाचेत्यत्राहागममिति प्राप्तिमार्गमित्यर्थः इदं दिव्यमत्यद्भुतमन्याश्चर्यमित्यर्थः अद्भुतं यथा भवति तथा वपुषा सन्निवेशविशेषेण युक्तम् ॥ ३४ ॥ कथं केन प्रकारेण कुतो हेतोः केन पुरु

“रामो मतिमतां श्रेष्ठः क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ प्रतिग्रहोयं भगवन्ब्राह्मणस्याविगर्हितः ॥ क्षत्रियेण कथं विप्रप्रतिग्राह्यं भवेत्ततः ॥ प्रतिग्रहो हि विप्रेन्द्र
क्षत्रियाणां सुगर्हितः ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण दत्तं तद्वक्तुमर्हसि ॥ एवमुक्तस्तुरामेण प्रत्युवाच महावृषिः ॥ आसन्नकृतयुगे रामब्रह्मभूते पुराणयुगे ॥ अपा
थिवाः प्रजाः सर्वाः सुराणां तु शतक्रतुः ॥ ताः प्रजा देवदेवेशं राजार्थं समुपाद्रवन् ॥ सुराणां स्थापितो राजा त्वया देव शतक्रतुः ॥ प्रयच्छास्य सुलोके
शपार्थिवं नरपुंगवम् ॥ यस्मै पूजां प्रयुं जानाधूतपापाश्चरेमहि ॥ नवसामो विनाराज्ञा एष नो निश्चयः परः ॥ ततो ब्रह्मा सुरश्रेष्ठो लोकपालान्सवास
वान् ॥ समाहूया ब्रवीत्सर्वास्ते जोभागांश्च यच्छत ॥ ततो ददुर्लोकपालाः सर्वे भागांस्वतेजसः ॥ अक्षुपच्च ततो ब्रह्मा यतो जातः क्षुपो नृपः ॥ तं ब्रह्मा
लोकपालानां समांशैः समयोजयन् ॥ ततो ददौ नृपं तासां प्रजानां मीश्वरं क्षुपम् ॥ तत्रैन्द्रेण च भागेन महीमाज्ञापय नृपः ॥ वारुणेन तु भागेन वपुः पु
ष्यति पार्थिवः ॥ कौबेरेण तु भागेन वित्तपाभां ददौ तदा ॥ यस्तु याम्योऽभवद्भागस्तेन शास्ति स्म स प्रजाः ॥ तत्रैन्द्रेण नरश्रेष्ठभागेन रघुनन्दन ॥ प्रतिगृही
ष्वभद्रं ते तारणार्थं मम प्रभो ॥ तद्रामः प्रतिजग्राह मुनेस्तस्य महात्मनः ॥ दिव्यमाभरणं चित्रं प्रदीपमिव भास्करम् ॥ प्रतिगृह्य ततो रामस्तदाभरणमु
त्तमम् ॥ आगमन्तस्य दीप्तस्य प्रष्टुमेवोपचक्रमे ॥ अत्यद्भुतमिदं दिव्यं वपुषा युक्तमद्भुतम् ॥ ३४ ॥ कथं वा भवता प्राप्तं कुतो वा केन वा लब्धम् ॥ कौतू
हलतया ब्रह्मन् पृच्छामित्वां महायशः ॥ ३५ ॥ आश्चर्याणां बहूनां हि निधिः परमको भवान् ॥ एवं ब्रुवतिकाकुत्स्थे मुनिर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ शृणुराम
यथावत्तत्पुरात्रेतायुगे युगे ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ पुरात्रे
तायुगे रामवभूव बह्विस्तरम् ॥ समं ताद्योजनशतं विस्तरं पक्षिर्वर्जितम् ॥ १ ॥

पेणा लब्धं दत्तम् ॥ ३५ ॥ पुरात्रेतायुगे युगे पूर्वतनत्रे युगाख्ये युगे ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्री० श्रीरा० रा० वा० आ० उ० षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ अथ तस्यापि कथनं पुरेति पूर्वच
तुर्यगवतित्रेतायुगे बह्विस्तरं बह्विस्तरं पक्षिर्वर्जितमरण्यमभूदिति शेषः ॥ १ ॥

तस्मिन्नाण्येतेकेदेशे उत्तमं तपः कुर्वाणो हंतदारण्यमाक्रमितुमासमेतात्पर्यं यत्नेन कृत्स्नमवगंतुमुपागममुपगतवानस्मि ॥ २ ॥ तस्य रूपमिति सुखावहं स्वरूपमित्यर्थः न शशाकनशक्तवान् अप
रोक्षेलिहार्पः तदेवाह फलमूलैरिति ॥ ३ ॥ ४ ॥ सुखास्वादं सुखावहं प्राशनपानीयवत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ नैदार्थीनिदाघसंबन्धिनीम् ॥ ७ ॥ काल्यप्रातःकर्तव्यं स्नानादिकर्मोद्दिश्योत्थाय तत्सरोगंतु

तस्मिन्निर्मानुषेण्ये कुर्वाणस्तप उत्तमम् ॥ अहमाक्रमितुं सौम्यतदारण्यमुपागमम् ॥ २ ॥ तस्य रूपमरण्यस्य निर्देष्टुं न शशाकह ॥ फलमूलैः सुखास्वा
दैर्बहुपैश्च काननैः ॥ ३ ॥ तस्यारण्यस्य मध्ये तु सरो योजनमायतम् ॥ हंसकारं डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितम् ॥ ४ ॥ पद्मोत्पलसमाकीर्णं समति
क्रांतशैवलम् ॥ तदाश्चर्यमिवात्यर्थं सुखास्वादमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ अरजस्कंतदाक्षोभ्यं श्रीमत्पक्षिगणायुतम् ॥ तस्मिन्सरः समीपे तु महदद्भुतमाश्र
मम् ॥ ६ ॥ पुराणं पुण्यमत्यर्थं तपस्विजनवर्जितम् ॥ तत्राहमवसंरात्रिर्नैदार्थीपुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ प्रभाते काल्यमुत्थाय सरस्तदुपचक्रमे ॥ अथापश्यं
शवं तत्र नुपुष्टमरजः क्वचित् ॥ ८ ॥ तिष्ठंतं परया लक्ष्म्या तस्मिन् स्तोयाशये नृप ॥ तमर्थं चिंतयानो हं मुहूर्तं तत्र राघव ॥ ९ ॥ विष्टितोऽस्मि सरस्तीरे किं त्विदं
स्यादिति प्रभो ॥ अथापश्यं मुहूर्तात्तु दिव्यमद्भुतदर्शनम् ॥ १० ॥ विमानं परमोदारं हंसयुक्तं मनोजवम् ॥ अत्यर्थं स्वर्गिणं तत्र विमाने रघुनंदन
॥ ११ ॥ उपास्तेऽस्मिन् सावीरसहस्रं दिव्यभूषणम् ॥ गायंतिकाश्चिद्रम्याणि वादयंतितथापराः ॥ १२ ॥ मृदंगवीणापणवान् नृत्यंति च तथापराः ॥ अप
राश्चंद्रशम्याभैर्हमदंडैर्महाधनैः ॥ १३ ॥ दोधूयुर्वदंतं तस्य पुंडरीकनिभेक्षणाः ॥ ततः सिंहासनं हित्वा मेरुकूटमिवांशुमान् ॥ १४ ॥ पश्यतो मे तदारा
मविमानादवरुत्य च ॥ तं शवं भक्षयामांससं स्वर्गीरघुनंदन ॥ १५ ॥ ततो भुक्त्वा यथाकामं मांसं बह्वसुपीवरम् ॥ अवतीर्य सरः स्वर्गीसं स्प्रष्टुमुपचक्र
मे ॥ १६ ॥ उपस्पृश्य यथान्यायं स स्वर्गीरघुनंदन ॥ आरोढुमुपचक्रामविमानवरमुत्तमम् ॥ १७ ॥

मुपचक्रमे अपरोक्षेलिहार्पः अरजः निर्मलम् ॥ ८ ॥ लक्ष्म्या उपेतमिति शेषः तमर्थं चिंतयानः किमिदं स्यादिति चिंतयानः शवः सन्नपि निर्मलोलक्ष्मीयुक्तश्चेति किमिदमिति स्वदृष्टार्थविषयक
चिंतो कुर्वाण इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ अत्यर्थं अतिरूपवंतम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ चंद्रशम्याभैश्चामरैरिति शेषः ॥ १३ ॥ दोधूयुरित्यङ्गुलगतस्य ॥ १४ ॥ पश्यतो मे समक्षमिति शेषः ॥ १५ ॥ सं
स्पृष्टुं शुद्धाचमनं कर्तुम् ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतस्त्रेतायुगे ब्राह्मणक्षत्रिययोस्तपोविशेषेण तयोर्मध्ये ब्राह्मणस्य ततः क्षत्रादधिकं विशेषमवश्यं तोमन्वादयः सर्वे तात्कालिका धर्मप्रवर्तनाधिकृताः चातुर्वर्ण्यस्य स्वार्थेऽप्यङ्गं ब्राह्मणादिचतुर्वर्णा-
नां संमतमनादितः सर्वलोकसंमतं स्थापनं वर्णानामाचारभेदकस्थापनं शास्त्रं तत्र त्रेतायुगे च क्रिरे कृते तु विनैव स्थापनं स्वयमेव सर्ववर्णाः स्वस्वधर्मरता इति भावः ॥ १४ ॥ तस्मिन् त्रेतायुगे धर्मभूते व-
र्णाश्रमप्रयुक्तयागादिधर्मवहुलेऽनाद्येते धर्माचरणप्रतिबंधकपापरहिते प्रज्वलिते तेनैव धर्मेण प्रदीप्ते सति अधर्मा हिंसा नृतासंतोषविग्रहरूपचतुष्पातपृथिवीतले पादं चतुर्थांशं पातयन् अपातयन् प्रवर्त-
यामासेत्यर्थः एवं च त्रेतायुगपुरुषाः कृतयुगपुरुषा इव निर्मलज्ञानराहित्याद्वृत्तज्ञानाधिकारशून्या अग्निहोत्रादिधर्मे एव प्रवृत्ताः ज्ञानाभावादेव चाधर्मोऽपि पादेन प्रवृत्त इति भावः ॥ १५ ॥ अत एव ते
कृतयुगपुरुषेभ्यः स्त्रीणा इत्याह अधर्मेणेति यतस्तेन संयुक्तो लोको वर्णाश्रमाधिकृतो भवति ततस्तस्य ते जोमदं भविष्यति ॥ १६ ॥ एवं च ते पांशुप्यादिकमेव जीवनोपाय इत्याहामिपमिति पूर्वे पां-
शु कृतयुगस्थानां क्षुशमत्यर्थं मलं मलं वन्त्याज्यं यद्वा जसंरं जोगुणमूलमामिपं जीवनोपायरूपं कृप्याद्यासीत् तदच्युतं नाम सेवाश्वत्थि रच्युतं कृषिरितिकोशात् तद्वृषेण पादेन पृथिवीतले भूतं प्राप्तमधर्मे

अपश्यंतस्तु ते सर्वे विशेषमधिकं ततः ॥ स्थापनं च क्रिरेतत्र चातुर्वर्ण्यस्य संमतम् ॥ १४ ॥ तस्मिन् युगे प्रज्वलिते धर्मभूते त्र्यनाद्येते ॥ अधर्मः पादमेकं
तु पातयन् पृथिवीतले ॥ १५ ॥ अधर्मेण हि संयुक्तस्ते जोमदं भविष्यति ॥ १६ ॥ आमिपं यच्च पूर्वे पांशुप्यादिकमेव जीवनोपायरूपं कृप्याद्यासीत् तदच्युतं नाम सेवाश्वत्थि रच्युतं कृषिरितिकोशात् तद्वृषेण पादेन पृथिवीतले भूतं प्राप्तमधर्मे
थु ज्ञान्येवाचरं लोकः सत्यधर्मपरायणः ॥ १९ ॥

णेति शेषः कृते त्वकृष्टपञ्चाहारा इति भाव इति तीर्थः कृतकस्तु अपि च पूर्वे पांशुप्यादिकमेव जीवनोपायरूपं कृप्याद्यासीत् तदच्युतं नाम सेवाश्वत्थि रच्युतं कृषिरितिकोशात् तद्वृषेण पादेन पृथिवीतले भूतं प्राप्तमधर्मे
क्रोधएषरजोगुणसमुद्भव इत्युक्तेः कोनामाधर्मस्य पादं जत्राहान्वृत्तमिति येन पृथिवीक्षेत्रेन पादेन तस्यागुक्तं द्वेषरूपं मलं भूतं तदच्युतं नाम देहात्मताधीरूपमिथ्याज्ञानात्मकः सर्वानर्थमूलो हंकारमयः
प्रथमः पाद इत्यर्थ इत्याह ॥ १७ ॥ तस्यादपाते किं भवतीत्याह अच्युतमिति उक्तं रूपमेकमच्युतं पादं पातयित्वा निक्षिप्याधर्मतोऽधर्मेण पूर्वयुगेऽपरिमितस्यायुषः परिनिष्ठितं परिमाणं प्रादुर्भूतं ते
न कृतयुगपुरुषापेक्षया त्रेतायुगपुरुषाणां प्रज्ञावादिन्यूनता आयुर्न्यूनता चोक्ता ॥ १८ ॥ अथायुः क्षयकारकाधर्मपादपरिहारहेतुव्यापारोपदेशः पातिते त्विति अधर्मेण तस्मिन् च्युते उक्तलक्षणान्वृत्त-
पादे महीतले पातिते सति तस्य युक्तायुः क्षयपरिहाराय शुभान्येव यज्ञदानतपोरूपपुण्यकर्माप्येवाचरन् लोको धर्माधिकारी तद्वृत्तास्त्यधर्मपरायणो भवति अनेन त्रेतायां यज्ञाद्यनुष्ठानेन शुद्धचित्त-
स्य जटिति देहात्माभिमाननिवृत्तिरित्युक्तम् ॥ १९ ॥

उक्तमेव स्पष्टीकरोति चेति ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्च येन एव यज्ञादिशुद्धचित्तास्तपोतप्यन्त अपरे सर्वे विदूः शूद्रसंकरविशेषाः ब्राह्मणक्षत्रियशूपांचकुरिति शेषः ॥ २० ॥ अथ तेषां मध्ये वैश्यशूद्रं समाहारद्वंद्वः शुश्रूषाहवः परमः स्वधर्मोऽनुकूलः स्वधर्मो भूत्वाऽगमत्यामो भूतदेवाह पूजां चेति सर्ववर्णानां त्रैवर्णिकानां एवं च वैश्यस्य कृष्यादिकरणेन द्विवर्णसेवाधर्म इत्यथादुक्तमिति बोध्यम् ॥ २१ ॥ अथ द्वापरवर्तमानं दर्शयितुमाह एतस्मिन्निति एतस्मिन्नंतरे चेतायुगावसानकाले तेषां वैश्यशूद्राणामनुवृत्तत्वेऽधर्मपादे सम्यक्प्राप्ते सतीति शेषः ततः पूर्वे ब्राह्मणाः क्षत्रियाः कासमगमन्प्राप्ताः त्रासमुपागमन्निति पाठे सेवकदोषस्य स्वाभिप्राप्यत्वाद्वाष्टदोषाद्भीतावभूवुः ॥ २२ ॥ ततस्तदनंतरमधर्मस्य द्वितीयपादं ममत्वरूपमधर्मोऽवतारयत् ततो द्वितीयपादावतारणादेव तृतीययुगस्य द्वा

चेतायुगे च वर्तते ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्च ये ॥ तपोऽतप्यन्तते सर्वे शुश्रूषामपरे जनाः ॥ २० ॥ स्वधर्मः परमस्तेषां वैश्यशूद्रं तदागमत् ॥ पूजां च सर्ववर्णानां शूद्राश्च कुर्वि शेषतः ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरे तेषामधर्मे चानुवृत्ते च ह ॥ ततः पूर्वे पुनर्कासमगमन्प्राप्तम ॥ २२ ॥ ततः पादमधर्मस्य द्वितीयमवतारयत् ॥ ततो द्वापरसंख्यासायुगस्य समाजायत ॥ २३ ॥ तस्मिन् द्वापरसंख्येतु वर्तमाने युगक्षये ॥ अधर्मश्चानुवृत्तं चैव वृद्धे पुरुषर्षभ ॥ २४ ॥ अस्मिन् द्वापरसंख्याने तपो वैश्यान् समाविशत् ॥ त्रिभ्यो युगेभ्यस्त्रीन्वर्णान् क्रमाद्वैतप आविशत् ॥ २५ ॥ त्रिभ्यो युगेभ्यस्त्रीन्वर्णान् धर्मश्च परिनिष्ठितः ॥ न शूद्रोलभते धर्मं युगतस्तु न रर्षभ ॥ २६ ॥ हीनवर्णान् पृथुप्यते सुमहत्तपः ॥ भविष्यच्छूद्रयो न्यांहितपश्चर्या कलौ युगे ॥ २७ ॥ अधर्मः परमो राजन् द्वापरे शूद्रजन्मनः ॥ सर्वे विषयपर्थे ते तवराजन्महातपाः ॥ २८ ॥

परसंख्याद्वापरइति नाम पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ २३ ॥ तत्कालिकलोकस्थितिमाह तस्मिन्निति द्वापरसंख्येद्वापराख्ये युगस्याधर्मपादद्वयस्य क्षये आश्रयभूते युगे वर्तमाने तद्वाश्रयं प्राप्याधर्मो विहितानि क्रमरूपः अनुवृत्तचवृद्धेऽहंभावममनयोराधिकायात् तीर्थस्तु अधर्मवृद्धिरत्यत्यायुष्यं अनुवृत्तवृद्धिः प्रयासबाहुल्येन कृषि साफल्यमित्याह ॥ २४ ॥ तद्वृद्धिफलमाह वैश्यांस्तपः समाविशत् एवं त्रिभ्यो युगेभ्यः समस्यर्थे चतुर्थी त्रिषु युगेषु ॥ २५ ॥ तथा त्रिषु युगेषु त्रीन्वर्णानि बलव्यधर्मस्तपोरूपः परिनिष्ठितः प्रतिष्ठितो भूत् धर्मतपोलक्षणं शूद्रो युगतो युगत्रयेऽपि न लभते ॥ २६ ॥ किंतु हीनवर्णः शूद्रः कदाचित्सुमहत्तपस्तप्यते कदातत्राह भविष्यदिति ॥ भविष्यत्कालवर्तिन्यां शूद्रयो न्यां शूद्रजातौ कलौ युगे तपश्चर्या भविष्यति न त्वेतत्कालिके इति भावः ॥ २७ ॥ यदेवमतो द्वापरेऽपि शूद्रजन्मनस्तपोधारणं परमोऽधर्मः किमुताद्यचेतायां स शूद्रो वै निश्चयेन तव विषयपर्थे ते देशसमीपे महातपा भूत्वा दुर्बुद्धिरयत्तपति तेनैव हेतुना यां बालवधोजातः ॥ २८ ॥

उक्तमेवदाढ्यायपुनराह योहीति योहिदुर्मतिः पार्थिवस्यविषयेदेशेपुरेवाऽधर्मविहितधर्मलोपमकार्ये निषिद्धकृत्यंवाकरोतितदेवपुरेराज्येवाऽश्रीमूलमलक्ष्मीमूलंभवति तदनिवारयसराजाक्षि
 प्रनरकंयातिइहामुत्रचपरमकष्टमलंप्रामोतिनात्रसंशयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नन्वन्यदीयाधर्मेणकथंराज्ञःकष्टमलप्राप्तिरतआह षड्भागस्येति रक्षार्थंधनधान्यपुण्यादिषड्भागवेतनभोक्ताक
 थंनरक्षेत् न्यायेनरक्षायांधर्मादिषड्भागप्राप्तिरक्षणेऽधर्मभागप्राप्तिरपीतिभावः अतःसत्वमिति ॥ ३२ ॥ यत्नंनिवारणयत्नम् ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
 अद्यतप्यतिदुर्बुद्धिस्तेनबालवधोत्थयम् ॥ योत्थधर्ममकार्यंवाविषयेपार्थिवस्यतु ॥ २९ ॥ करोतिचाश्रमूलंतपुरेवादुर्मतिर्नरः ॥ क्षिप्रंचनरकंयाति
 सचराजानसंशयः ॥ ३० ॥ अधीतस्यचतनस्यकर्मणःसुरुतस्यच ॥ पष्ठंभजतिभागंतुप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ ३१ ॥ षड्भागस्यचभोक्तासौरक्षतेनप्र
 जाःकथम् ॥ सत्वंपुरुषशार्दूलमार्गस्वविषयंस्वकम् ॥ ३२ ॥ दुष्कृतंयत्रपस्येयास्तत्रयत्नंसमाचर ॥ एवंचेद्धर्मवृद्धिश्चनृणांचायुर्विवर्धनम् ॥ भविष्य
 तिनरश्रेष्ठबालस्यास्यचजीवितम् ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेचतुःसप्ततितमःसर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
 नारदस्यतुतद्वाक्यंश्रुत्वाऽमृतमयंयथा ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेलक्ष्मणंचेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गच्छसौम्यद्विजश्रेष्ठंसमाश्वासयसुव्रत ॥ बालस्यचशरीरंत
 तैलद्रोण्यानिधापय ॥ २ ॥ गंधैश्चपरमोदारैस्तैलैश्चसुसुगंधिभिः ॥ यथानक्षीयतेबालस्तथासौम्यविधीयताम् ॥ ३ ॥ यथाशरीरोबालस्यगुप्तःस
 न्क्लिष्टकर्मणः ॥ विपत्तिःपरिभेदोवानभवेच्चतथाकुरु ॥ ४ ॥ एवंसंदिश्यकाकुत्स्थोलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ॥ मनसापुष्पकंदध्यावागच्छेतिमहायशाः
 ॥ ५ ॥ इंगितंसतुविज्ञायपुष्पकोहमभूषितः ॥ आजगाममुहूर्तेनसमीपेराधवस्यवै ॥ ६ ॥ सोब्रवीत्यणतोभूत्वाअयमस्मिनराधिप ॥ वश्यस्तवम
 हावाहोकिंकरःसमुपस्थितः ॥ ७ ॥ भाषितंरुचिरंश्रुत्वापुष्पकस्यनराधिपः ॥ अभिवाद्यमहर्षींस्विमानंसौम्यरोहत ॥ ८ ॥ धनुर्गृहीत्वातूणीचखड्गं
 चरुचिरप्रभम् ॥ निक्षिप्यनगरेचैतौसौमित्रिभरताबुभौ ॥ ९ ॥

वाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेचतुःसप्ततितमःसर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अथशूद्रतपस्विनोन्विष्यदर्शनं नारदस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ यथानक्षीयतेतथाविधीयतामित्युक्तमेवविष्णो
 ति ययेति क्लिष्टकर्मणःशुभाचारस्यबालस्यशरीरः अर्धर्चादिः गुप्तःसन्ध्यानक्षीयतेतथाविधीयतामितिपूर्वणान्वयः विपत्तिःस्वरूपनाशः शरीरस्येतिशेषः परिभेदःसंधिवंधकेशादिदिश्लेषजो
 हपत्तेदश्च तदुभयंयथानभवतितथाकुरु ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुष्पकस्तदधिष्ठातृचेतनः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

हरितं दिशं विचिन्वन् श्रुतपस्विनमिति शेषः ॥ १० ॥ अपश्यमानः अपश्यन् ॥ ११ ॥ १२ ॥ शैवलस्य शैवलाख्यस्य विध्यसमीपदक्षिणभागवर्तिगिरेः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कोर्थ
इति नुम्यतः वराश्रयः प्रीतदेवतावरलभ्यो मनीषितो भीष्टोर्थः कः स्वर्गलाभः परो न्योवा यदर्थं तपसि ॥ १७ ॥ सत्यवाग्भवसत्यंवद ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामाय

प्रायात्यतीर्षी हरितं विचिन्वन् श्रुततस्ततः ॥ उत्तरामगमच्छ्रीमान् दिशं हिमवतावताम् ॥ १० ॥ अपश्यमानस्तत्रापि स्वल्पमप्यथ दुष्कृतम् ॥ पूर्वामपि
दिशं सर्वां मथोपश्यन्नराधिपः ॥ ११ ॥ प्रविशुद्धसमाचारामादर्शतलनिर्मलाम् ॥ पुष्पकस्यो महाबाहुस्तदापश्यन्नराधिपः ॥ १२ ॥ दक्षिणां दिश
माक्रामत्ततो राजर्षिर्नंदनः ॥ शैवलस्योत्तरे पार्श्वे ददर्श सुमहत्सरः ॥ १३ ॥ तस्मिन्सरसितप्यंतं तापसं सुमहत्तपः ॥ ददर्श राघवः श्रीमालं वमानम
धोमुखम् ॥ १४ ॥ राघवस्तमुपागम्य तप्यंतं तप उत्तमम् ॥ उवाच च नृपो वाक्यं धन्यस्त्वमसि सुव्रत ॥ १५ ॥ कस्यां योन्यां तपो वृद्धवर्तसे वृद्धविक्रम ॥
कौतूहलात्वां पृच्छामि रामो दाशरथिर्हम् ॥ १६ ॥ कोर्थो मनीषितस्तु भ्यं स्वर्गलाभो परोथवा ॥ वराश्रयो यदर्थं त्वं तपस्य न्यैः सुदुश्चरम् ॥ १७ ॥ यमा
श्रित्य तपस्तपश्चोतुमिच्छामि तापस ॥ ब्राह्मणो वासि भद्रं ते क्षत्रियो वासि दुर्जयः ॥ वैश्यस्तृतीयो वर्णो वा शूद्रो वा सत्यवाग्भव ॥ १८ ॥ इत्येव मुक्तः
सनराधिपेन अवाक् शिरादाशरथाय तस्मै ॥ उवाच जातिनृप पुंगवाय यत्कारणं चैव तपः प्रयत्नः ॥ १९ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे पंच
मसतितमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ तस्य वद्वचनं श्रुत्वा रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अवाक् शिरास्तथाभूतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १ ॥ शूद्रयो न्यां प्र
जातां स्मितपउग्रं समास्थितः ॥ देवत्वं प्रार्थये राम शरीरो महायशः ॥ २ ॥ न मिथ्या हं वदेराम देवलोकजिगीषया ॥ शूद्रं मां विद्धि काकुत्स्थ शंभूको
नामनामतः ॥ ३ ॥ आपतस्तस्य शूद्रस्य खड्गं मुरुचिरप्रभम् ॥ निष्कप्य कोशाद्विमलं शिरश्चिच्छेद राघवः ॥ ४ ॥ तस्मिन् शूद्रे हते देवाः सेंद्राः सान्निपुरो
गमाः ॥ साधुमाध्वितिकाकुत्स्थं तेशं सुमुहुर्मुहुः ॥ ५ ॥ पुष्पवष्टिर्महत्यासीद्विव्यानां सुसुगंधिनाम् ॥ पुष्पाणां वायुमुक्तानां सर्वतः प्रपपात ह ॥ ६ ॥

नतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे पंचमसतितमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ अथ शूद्रशिरश्छेदेन बालो जीवन् तस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ मिथ्यावचनभावे हेतुर्देवलोकजिगीषया
॥ ३ ॥ तस्य शिर इत्यन्वयः ॥ ४ ॥ सान्निपुरोगमो वायुर्ब्रह्मातसहिताः ॥ ५ ॥ पुष्पवष्टेः प्रपंचनं दिव्यानामिति प्रपपात वष्टिरिति शेषः ॥ ६ ॥

पौर्वाहिकक्रमं शौचस्नानार्थं संध्यावंदनं ब्रह्मयज्ञानुष्ठानरूपपूर्वाहिकसंवाचारक्रमम् ॥ ३ ॥ राघवं रघुगोत्रापत्यं रघुनंदनं रघुकुलस्यानंदजनकं त्वयानुज्ञातं त्रानुज्ञां एभिर्मुनिभिः सहेच्छामि ॥ ११ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुरीमयोध्याम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अस्य पुरीनिवेशिता सर्वप्रजानिवेशनेन प्रतिष्ठापिता ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ क्षत्रियचेष्टितं क्षत्रियाचारः ॥ १३ ॥ हियस्मान्नः क्षत्रियाणां प्र
 तस्यारजन्यां व्युष्टायां कृत्वा पौर्वाहिकक्रमम् ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं शत्रुघ्नो मुनिपुंगवम् ॥ ३ ॥ भगवन् द्रष्टुमिच्छामि राघवं रघुनंदनम् ॥ त्वयानुज्ञा
 तमिच्छामि सहेभिः संशितव्रतैः ॥ ४ ॥ इत्येवं वादिनं तं तु शत्रुघ्नं शत्रुसूदनम् ॥ वाल्मीकिः संपरिष्वज्य विससर्ज सराघवम् ॥ ५ ॥ सोभिवाद्यमुनिश्रेष्ठं
 यमारुह्य मुप्रभम् ॥ अयोध्यामगमत् पूर्णराघवोत्सुकदर्शनः ॥ ६ ॥ सप्रविष्टः पुरीं रम्यां श्रीमानिदंश्चाकुनंदनः ॥ प्रविवेश महाबाहु र्यत्र रामो महाद्यु
 तिः ॥ ७ ॥ सरामं मंत्रिमध्यस्थं पूर्णचंद्रनिभाननम् ॥ पश्यन् राममध्यस्थं सहसनयनं यथा ॥ ८ ॥ सोभिवाद्यमहात्मानं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ उवाच
 प्रांजलिर्भूत्वारामं सत्यपराक्रमम् ॥ ९ ॥ यदाज्ञप्तं महाराज सर्वतल्लुतवानहम् ॥ हतः सलवणः पापः पुरीचास्य निवेशिता ॥ १० ॥ द्वादशैतानि वर्षा
 णित्वा विनारघुनंदन ॥ नोत्सहेयमहं वस्तु त्वया विरहितो नृप ॥ ११ ॥ समे प्रसादं काकुत्स्थः कुरुष्वामितविक्रम ॥ मातृहीनो यथा वत्सो न चिरं प्रवसा
 म्यहम् ॥ १२ ॥ एवं ब्रुवाणं काकुत्स्थः परिष्वज्य दमव्रवीत् ॥ माविषादं कृथाः शूरनैतत्क्षत्रियचेष्टितम् ॥ १३ ॥ नावसीदंति राजानो विप्रवासे पुराघ
 व ॥ प्रजाहि परिपाल्याहि क्षत्रधर्मेण राघव ॥ १४ ॥ काले काले तु मां वीर अयोध्यामवलोकितुम् ॥ आगच्छ त्वं नरश्रेष्ठ गंतासि च पुरंतव ॥ १५ ॥ म
 मापित्वं मुदयितः प्राणैरपि न संशयः ॥ अवश्यं करणीयं च राजस्य परिपालनम् ॥ १६ ॥ तस्मात्त्वं वस काकुत्स्थ स भरात्रं मया सह ॥ ऊर्ध्वगंतासि
 मधुरां स भृत्यबलवाहनः ॥ १७ ॥ रामस्यैतद्वचः श्रुत्वा धर्मयुक्तं मनो नुगम् ॥ शत्रुघ्नो दीनया वाचा वाढमित्येव चाब्रवीत् ॥ १८ ॥ स भरात्रं च काकु
 त्थराघवस्य यथाज्ञया ॥ उप्यतत्र मे हेष्वासो गमनायोपचक्रमे ॥ १९ ॥ आमंत्र्य तु महात्मानं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ भरतं लक्ष्मणं चैव महारथ
 मुपारुहत् ॥ २० ॥

जाः सर्वथा परिपाल्या इति हि प्रसिद्धम् ॥ १४ ॥ मामवलोकितुमयोध्यामागच्छ तव पुरं स्वपुरं गंतासि गच्छेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यथाज्ञया यथावक्तव्या आज्ञया ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामाक्षीरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ मृतबालकब्राह्मणस्य राजद्वारविलापः प्र
स्थाप्येति यातृभ्यां लक्ष्मणजराभ्याम् ॥ १ ॥ कतिपयाहस्सु गतेष्विति शेषः ॥ २ ॥ स्नेहेन पुत्रस्नेहेन तन्मरणदुःखेन च समन्वितः ॥ ३ ॥ यद्यस्मान्निधनं गतं त्वां पश्यामि अतो मे मया किं दुष्कृतं
कृतम् ॥ ४ ॥ किंच हे पुत्रका प्राप्ता यौवनं मम दुःखाय अकाले कालमापन्नं पश्यामीत्यनुषंगः पंचवर्षसहस्रकं वर्षशब्दोऽत्र दिनपरः सहस्रसंवत्सरं सत्रमुपासीतेति वत् तेन षोडशवर्षमित्यर्थ इत्येके तेन

दूरं पञ्चामनुगतो लक्ष्मणेन महात्मना ॥ भरतेन च शत्रुघ्नो जगामाशुपुरीं तदा ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥
प्रस्थाप्य तु स शत्रुघ्नं भ्रातृभ्यां सह राघवः ॥ प्रमुमोद मुखी राज्यधर्मेण परिपालयन् ॥ १ ॥ ततः कतिपयाहस्सु दृष्टो जानपदो द्विजः ॥ मृतबालमुपा
दाय राजद्वारमुपागमत् ॥ २ ॥ किन्तु मे दुष्कृतं कर्म पुरा देहांतरे कृतम् ॥ रुदन् बहुविधावाचः स्नेहदुःखसमन्वितः ॥ असकृत् पुत्रपुत्रेति वाक्यमेतदुवा
च ह ॥ ३ ॥ किन्तु मे दुष्कृतं कर्म पुरा देहांतरे कृतम् ॥ यदहं पुत्रमेकं तु पश्यामि निधनं गतम् ॥ ४ ॥ अप्राप्तयौवनं बालं पंचवर्षसहस्रकम् ॥ अकाले का
लमापन्नं मम दुःखाय पुत्रक ॥ ५ ॥ अल्पैरहोभिर्निधनं गमिष्यामि न संशयः ॥ अहं च जननी चैव तव शोकेन पुत्रक ॥ ६ ॥ न स्मराम्यनृतं त्व्युक्तं न च
हिंसां स्मराम्यहम् ॥ सर्वेषां प्राणिनां पापं न स्मरामि कदाचन ॥ ७ ॥ केनाद्य दुष्कृतेनायं बाल एव ममात्मजः ॥ अकृत्वा पितृकार्याणि गतो वैवस्वतक्ष
यम् ॥ ८ ॥ नेदृशं दृष्टुं पूर्वमे श्रुतं बाधोरदर्शनम् ॥ मृत्युरप्राप्तकालानां रामस्य विषयेत्ययम् ॥ ९ ॥ रामस्य दुष्कृतं किंचिन्महदस्ति न संशयः ॥ यथा हि वि
षयस्थानां बालानां मृत्युरागतः ॥ १० ॥ न त्वन्यविषयस्थानां बालानां मृत्युतो भयम् ॥ सराजन् जीवयस्वेन बालं मृत्युवशं गतम् ॥ ११ ॥

किंचिन्पुनश्चतुर्दशवर्षमित्यर्थ इत्यन्ये ॥ ५ ॥ तव शोकेनाहं तव जननी च निधनं गमिष्यामि ॥ ६ ॥ अस्य मरणे मत्कृतं किंचिन्कारणमित्याह नेति सर्वेषां प्राणिनां तद्विषयमनृतं हिंसातिरिक्तम
पि पापं मनोवाक्कायैरनिष्टाचरणं स्वकृतं न स्मरामि अकृतत्वादेव सर्वेषां प्राणिनां प्राणं न कदाचन विद्यते इति पाठे सर्वेषां प्राणिनां प्राणमुद्दिश्य मया कृतं हिंसां न स्मरामि अतो मम कदाचन जन्मांतरेपि
पापं न विद्यते जन्मांतरे तत्करणे संस्कारेणैतज्जन्मन्यपि तत्र प्रवृत्तिः स्यादिति भावः ॥ ७ ॥ पितृकार्याणि श्राद्धादीनि ॥ ८ ॥ रामस्य विषये देशे ॥ ९ ॥ तस्माद् राजदोषादेवेदं बालमरणमित्याह रा
मस्येति ॥ १० ॥ सराजन् नित्याभिमुख्येन वादः ॥ ११ ॥

सुखी भवेति व्यंग्योक्तिः ॥ १२ ॥ उषिताः स्म एतावत्कालमिति शेषः ॥ १३ ॥ इदं बालकमरणदुःखं हियत इदानीं वयं कालस्य वशमापन्नाः हितस्मात्तव राज्या नोस्माकं स्वल्पमपि सुखं न हि
 ॥ १४ ॥ इदानीं मिदं वाकूणामयं विषयो देशो रामं बालानामंतं करोति तादृशं नाथमासाद्य प्राप्या नाथो जातो रक्षकसुराजरहितो जातः ॥ १५ ॥ कथमेवं वादस्तत्राह राजदोषैरिति असदृत्ते धर्मे
 ण प्रजापालनहीने ॥ १६ ॥ अयुक्तानि अनुचितकृत्यानि न च रक्षास्ति अनुचितकृत्यनिवारणं च यदानास्ति तदैव कालकृतं अकालमृत्युकृतं भयं नान्यथेत्यर्थः ॥ १७ ॥ तस्मान्मत्पुत्रमरणं रा
 राजद्वारि मरिष्यामि पत्न्या सार्धमनाथवत् ॥ ब्रह्महत्यांतो रामसमुपेत्य सुखी भव ॥ १२ ॥ भ्रातृभिः सहितो राजन्दीर्घमायुरवाप्स्यसि ॥ उषिताः
 स्म सुखं राज्येन वास्मिन्सु महाबल ॥ १३ ॥ इदं तु पतितं तस्मात्तव रामवशे स्थितान् ॥ कालस्य वशमापन्नाः स्वल्पं हिनहिनः सुखम् ॥ १४ ॥ संप्रत्य
 नाथो विषय इदं वाकूणां महात्मनाम् ॥ रामं नाथमिहासाद्य बालांतं करणं ध्रुवम् ॥ १५ ॥ राजदोषैर्विषयं ते प्रजात्यविधिपालिताः ॥ असदृत्ते हिनृप
 तावकाले म्रियते जनः ॥ १६ ॥ यद्वापुरेष्वयुक्तानि जना जनपदेषु च ॥ कुर्वते न च रक्षास्ति तदा कालकृतं भयम् ॥ १७ ॥ सुव्यक्तं राजदोषो हि भविष्य
 तिन संशयः ॥ पुरे जनपदे चापि तथा बालवधोऽद्यम् ॥ १८ ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यैरुपरुध्य मुहुर्महुः ॥ राजानंदुःखसंतप्तः सुतं तमुपगृह्णाति ॥ १९ ॥
 इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तथा तु करुणं तस्य द्विजस्य परिदेवनम् ॥ शुश्रा
 वराधवः सर्वदुःखशोकसमन्वितम् ॥ १ ॥ सदुःखेन च संतप्तो मंत्रिणस्तानुपाकृत्य ॥ वसिष्ठं वामदेवं च भ्रातृश्वसहनैर्गमान् ॥ २ ॥ ततो द्विजावसिष्ठे
 न सार्धमष्टौ प्रवेशिताः ॥ राजानंदेवसंकाशं वर्धस्वेति ततोऽब्रुवन् ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयोऽथ मौद्गल्या वामदेवश्च काश्यपः ॥ कात्यायनोऽथ जाबालिर्गौतमो
 नारदस्तथा ॥ ४ ॥ एते द्विजर्षभाः सर्वे आसनेषूपवेशिताः ॥ महर्षीन्समनुप्राप्तान् भिवाद्य कृतांजलिः ॥ ५ ॥

जदोषहेतुकमेवेत्याह सुव्यक्तमिति पुरे जनपदेवानुचितकृत्यप्रवृत्तदंडाभावरूपो राजदोषो जातो भविष्यति तथा तस्मादेवायं बालवधः तथाऽकालवधोऽद्यमिति पाठांतरम् ॥ १८ ॥ राजानमुप
 रुध्येत्यन्वयः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अथ महर्षीनाहूय तान् प्रति
 बालमरणनिमित्तप्रश्ने तेभ्यस्तन्निमित्तज्ञानलाभः तथात्विति सर्वपरिदेवनंदुःखमात्मनो वार्धकादिनिमित्तशोकः पुत्रवियोगजस्ताभ्यां समन्वितं शुश्राव ॥ १ ॥ नैगमाः पौरास्तस्मिन् हिता ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

शत्रुघ्नधारितः तेन घृत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ एषो पूर्वस्येति पूर्वस्य लोककर्तुर्देवस्य एष शरः आर्षः संधिः ॥ २५ ॥ २६ ॥ तेन भगवतेत्यर्थः तमेवंते जोमयं शरं एको विष्णुरेव प्रजानाति तदपरमूर्तित्वान्
 ॥ २७ ॥ तदेवाह एषा एवेति असंधिरार्षः महात्मनस्तस्य विष्णोरेषा शरमयः तनुरेव पूर्वा प्राचीना मूर्तिः वध्यमानं लवणमित्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 उवामच धुरां वाणीं शृणु ध्वंसं सर्वदेवताः ॥ वधाय लवणस्याजौ शरः शत्रुघ्नधारितः ॥ २४ ॥ तेजसा तस्य समूहाः सर्वे स्मः सुरसत्तमाः ॥ एषो पूर्वस्य देव
 स्य लोककर्तुः सनातनः ॥ २५ ॥ शरस्ते जोमयो वत्सायेन वै भयमागतम् ॥ एष वै कैटभस्यार्थे मधुनश्च महाशरः ॥ २६ ॥ सृष्टो महात्मना तेन वधार्थे दैत्ययो
 स्योः ॥ एक एव प्रजानाति विष्णुस्ते जोमयं शरम् ॥ २७ ॥ एषा एव तनुः पूर्वा विष्णोस्तस्य महात्मनः ॥ इतो गच्छतपस्य ध्वं वध्यमानं महात्मना ॥ २८ ॥
 रामानुजेन वीरेण लवणं राक्षसोत्तमम् ॥ तस्य ते देवदेवस्य निशम्य वचनं सुराः ॥ २९ ॥ आजग्मुर्यत्र युध्येतेश्चुघ्न लवणावुभौ ॥ तं शरं दिव्यसंका
 शं शत्रुघ्नकरधारितम् ॥ ३० ॥ ददृशुः सर्वभूतानि युगांताग्निमिवोत्थितम् ॥ आकाशमावृतं दृष्ट्वा देवैर्हिरण्युनंदनः ॥ ३१ ॥ सिंहनादं भृशं कृत्वा ददर्शल
 वणं पुनः ॥ आहूतश्च पुनस्तेन शत्रुघ्नेन महात्मना ॥ ३२ ॥ लवणः क्रोधसंयुक्तो युद्धाय समुपस्थितः ॥ आकर्णात्स विरुप्याथ तद्धनुर्धन्विनां वरः ॥ ३३ ॥
 समुमोच महाबाणं लवणस्य महारसि ॥ उरस्तस्य विदार्या शुप्रविवेश रसातलम् ॥ ३४ ॥ गत्वारसातलं दिव्यः शरो विबुधपूजितः ॥ पुनरेवागमत्तूर्ण
 मिक्ष्वाकु कुलनंदनम् ॥ ३५ ॥ शत्रुघ्नशरनिर्भिन्नो लवणः स निशाचरः ॥ पपात सहसा भूमौ वजाहत इवाचलः ॥ ३६ ॥ तच्च शूलं महद्विव्यं हते लवण
 राक्षसे ॥ पश्यतां सर्वदेवानां रुद्रस्य वशमन्वगात् ॥ ३७ ॥ एकेषु पातेन भयं निपात्य लोकत्रयस्यास्य रघुप्रवीरः ॥ विनिर्बभावुत्तमचापबाणस्तमः प्र
 णुद्येव सहस्ररश्मिः ॥ ३८ ॥ ततो हि देवाः क्रपिपन्नगाश्च प्रपूजिरेत्यप्सरसश्च सर्वाः ॥ दिष्ट्या जयोदाशरथेरवाप्तस्य क्वाभयं सर्प इव प्रशांतः ॥ ३९ ॥
 इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उ० एकोनसप्ततितमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ हते तुलवणे देवाः सेंद्राः साग्निपुरोगमाः ॥ ऊचुः सुमधुरां वाणीं शत्रुघ्नं शत्रु
 तापनम् ॥ १ ॥ दिष्ट्या ते विजयो वत्स दिष्ट्या लवणराक्षसः ॥ हतः पुरुषशार्दूलवरं वरय सुव्रत ॥ २ ॥
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ जयं त्यक्त्वा जयो वातः सर्प इव सर्पसदृशो लवणश्च प्रशांतः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामोयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकोनसप्तति
 तमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ अथ देवप्रसादतो महती प्रतिष्ठा शत्रुघ्नस्य हते इति ॥ १ ॥ २ ॥

तुभ्यं तव ॥ ३ ॥ ४ ॥ मधुरामनोहरा निवेशं स पौरजानपदमहावलसेना निवेशभूतमहाराजधानीत्वं प्रामुयात् ॥ ५ ॥ शूरसेनाशूरासेनायस्यांसा ॥ ६ ॥ तांसेनांगंगातीरेस्थापिताम् ॥ ७ ॥
 श्रावणेन श्रावणमासावलं वनेन निवेशनं स्थापनं सेनायाः पौरजानपदानां च समारभदारभते स्म ॥ ८ ॥ द्वादशमेद्वादशे पुरापूर्वप्राथमिकेद्वादशे वर्षे निविष्टः शूरसेनानां विषयो देशः सापुरीति पा
 वरदास्तु महाबाहो सर्व एव समागताः ॥ विजयाकांक्षिणस्तुभ्यममोघं दर्शनं हिनः ॥ ३ ॥ देवानां भाषितं श्रुत्वा शूरो मूर्ध्नि रुतांजलिः ॥ प्रत्युवाच महा
 बाहुः शत्रुघ्नः प्रयतात्मवान् ॥ ४ ॥ इयं मधुपुरीरम्या मधुरा देवनिर्मिता ॥ निवेशं प्राप्नुयाच्छीघ्रमेव मे सुवरः परः ॥ ५ ॥ तं देवाः प्रीतमनसो वाढमित्ये
 वराधवम् ॥ अविष्यति पुरीरम्या शूरसेनानसंशयः ॥ ६ ॥ ते तथोक्ता महात्मानो दिवमारुरुद्गुस्तदा ॥ शत्रुघ्नोऽपि महातेजास्तांसेनां समुपानयत् ॥ ७ ॥
 सासेनाशीघ्रमागच्छुत्वा शत्रुघ्ननाशनम् ॥ निवेशनं च शत्रुघ्नः श्रावणेन समारभत् ॥ ८ ॥ सपुरादिव्यसंकाशो वर्षेद्वादशमेशुभे ॥ निविष्टः शूरसे
 नानां विषयश्चाकुतोभयः ॥ ९ ॥ क्षेत्राणिसस्ययुक्तानि काले वर्षति वासवः ॥ अरोगवीरपुरुषाश्च शत्रुघ्नभुजपालिता ॥ १० ॥ अर्धचंद्रप्रतीकाशाय
 मुनातीरशोभिता ॥ शोभिता गृहमुख्यैश्च चत्वरापणवीथिकैः ॥ चातुर्वर्ण्यसमायुक्तानां वाणिज्यशोभिता ॥ ११ ॥ यच्च तेन पुरा शुभ्रं लवणेन रु
 तं महत् ॥ तच्छोभयति शत्रुघ्नो नानावर्णोपशोभितम् ॥ १२ ॥ आरामैश्च विहारैश्च शोभमानं समंततः ॥ शोभितां शोभनीयैश्च तथान्यैर्देवमानुषैः
 ॥ १३ ॥ तां पुरीं दिव्यसंकाशानां पण्योपशोभिताम् ॥ नानादेशगतैश्चापि वणिग्भिरुपशोभिताम् ॥ १४ ॥ तां समृद्धां समृद्धार्थः शत्रुघ्नो भरतानु
 जः ॥ निरीक्ष्य परमप्रीतः परं हर्षमुपागमत् ॥ १५ ॥ तस्य बुद्धिः समुत्पन्नानि वेक्ष्य मधुरां पुरीम् ॥ रामपादौ निरीक्षेऽहं वर्षेद्वादश आगते ॥ १६ ॥ ततः स ता
 ममरपुरोपमां पुरीं निवेश्य वै विविधजनाभिसंवृताम् ॥ नराधिपोरघुपतिपाददर्शने दधेमतिरघुकुलवंशवर्धनः ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

तेमापुरीनिविष्टा विषयो देशश्च निविष्ट इत्यर्थः ॥ ११ ॥ १० ॥ अर्धचंद्रप्रतीकाशेति पुरीसंस्थानकथनं वीथिकस्यास्तीत्यमार्षम् ॥ ११ ॥ तेन लवणेन यद्गृहं पुरापूर्वकृतं तं देवशुभ्रं सुधाधवलंकृत्वा
 नानावर्णैश्चैरुपशोभितं तथाभवति तथा शोभयति स्मेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्त
 रकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥

अथशत्रुघ्नस्यागमनसमयेवाल्मीक्याश्रमेरामचरितश्रवणं ततोद्वादशमेति अल्पभृत्याबलानिचानुगा अनुयायिनोयस्यसः ॥ १ ॥ बलमुख्यान्बलप्रधानान् ॥ २ ॥ गणितान्वासान् पूर्वमे
 वेतावद्विवांसैर्वाल्मीक्याश्रमेयास्यामीतिसंख्यातान्वाल्मीकेरयंवाल्मीकः सचासावाश्रमस्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ लवणस्यवधाश्रितं कथालापमितिशेषः नकृतंतवपूर्वकैरितिपाठेतवपूर्वकैर्मी
 थाचादितिर्ननुकृतंतत्त्वयाकृतमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्रतन्निमित्तम् ॥ ८ ॥ सुमहत्कर्मरावणवधादपिमहदुष्करमिदंकर्मलवणवधकर्मत्वयाऽयत्नतोलीलयैवकृतम् ॥ ९ ॥ १० ॥ वासवस
 ततोद्वादशमेवर्षेशत्रुघ्नोरामपालिताम् ॥ अयोध्यांचकमेगंतुमल्पभृत्यबलानुगः ॥ १ ॥ ततोमंत्रिपुरोगांश्चबलमुख्यान्निवर्त्यच ॥ जगामहयमुख्ये
 नरयानांचशतेनसः ॥ २ ॥ सगत्वागणितान्वासान्सभाष्टौरघुनंदनः ॥ वाल्मीकाश्रममागत्यवासंचक्रेमहायशाः ॥ ३ ॥ सोभिवाद्यततःपादौवा
 ल्मीकःपुरुषर्षभः ॥ पाद्यमर्घ्यं तथातिथ्यंजग्राहमुनिहस्ततः ॥ ४ ॥ बहुरूपाःसुमधुराःकथास्तत्रसहस्रशः ॥ कथयामाससमुनिःशत्रुघ्नायमहात्मने
 ॥ ५ ॥ उवाचचमुनिर्वाक्यंलवणस्यवधाश्रितम् ॥ सुदुष्करंरुतंकर्मलवणंनिघ्नतात्वया ॥ ६ ॥ बहवःपार्थिवाःसौम्यहताःसबलवाहनाः ॥ लवणेन
 महाबाहोयुध्यमानामहाबलाः ॥ ७ ॥ सत्वयानिहतःपापोलीलयापुरुषर्षभ ॥ जगतश्चभयंतत्रप्रशांतंतवतेजसा ॥ ८ ॥ रावणस्यवधोघोरोयत्नेनम
 हताकृतः ॥ इदंचसुमहत्कर्मत्वयाकृतमयत्नतः ॥ ९ ॥ प्रीतिश्चास्मिन्यराजातादेवानांलवणेहते ॥ भूतानांचैवसर्वेषांजगतश्चप्रियंकृतम् ॥ १० ॥ तच्च
 युद्धंमयादृष्टंयथावत्पुरुषर्षभ ॥ सभायांवासवस्याथउपविष्टेनराघव ॥ ११ ॥ ममापिपरमाप्रीतिर्हृदिशत्रुघ्नवर्तते ॥ उपाघ्रास्यामितेमूर्ध्निस्नेहस्यैषा
 परागतिः ॥ १२ ॥ इत्युक्तामूर्ध्निशत्रुघ्नमुपाघ्रायमहामतिः ॥ आतिथ्यमकरोत्तस्ययेचतस्यपदानुगाः ॥ १३ ॥ सभुक्तवान्नरश्रेष्ठोगीतमाधुर्यमुत्तम
 म् ॥ शुश्रावरामचरितंतस्मिन्कालेयथाकृतम् ॥ १४ ॥ तंत्रीलयसमायुक्तंत्रिस्थानकरणान्वितम् ॥ संस्कृतंलक्षणोपेतंसमतालसमन्वितम् ॥ १५ ॥
 भायांउपविष्टेनापिमयातद्युद्धंयथावदृष्टंदिव्यचक्षुषेतिशेषः दृष्टमित्यस्यश्रुतमित्यर्थोवा ॥ ११ ॥ मूर्ध्याघ्राणंपरागतिःपरंकार्यंस्नेहस्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ गीतस्यमाधुर्यंयत्रतादृशंरामचरि
 तंतस्मिन्कालेपूर्वकालेयथारामेणकृतंतादृशमेवकाव्यनिबद्धंशुश्राव कचिदाश्रमप्रदेशेगायतोःकुशलवयोर्मुखादितिशेषः ॥ १४ ॥ तंत्रीलयसमायुक्तं तंत्र्याःवीणातंत्र्युत्थध्वनेर्लयस्य
 तालपरिच्छेदस्यसमनुरुद्धं त्रीणिस्थानानिउरःकंठशिरांसितेपुकरणंमंद्रमध्यतारभेदेनोच्चारणंतेनान्वितं संस्कृतंसंस्कृतवाक्यबद्धं लक्षणोपेतंव्याकरणलक्षणैर्दत्तलक्षणैःकाव्यलक्षणैःसंगीतशा
 स्त्रलक्षणैश्चोपेतं समतालेनगानोचिततालशब्देनसमन्वितम् ॥ १५ ॥

रामचरितरामचरितगीतं तस्मिन्कालेपुरापूर्वमेणयथाकृतंस्वानुभूतंचतथैवशुश्राव तदेवपुनराह तानीति अक्षराणिअक्षरघटितवाक्यानि सत्यानिसत्यार्थानिपूर्वशःपूर्वकालेयथावृत्तानियथा
वृत्तार्थकानि यद्वा यथावृत्तानिवृत्तलक्षणमनतिक्रम्यनिबद्धानि पूर्वशःआनुपूर्व्येण ॥ १६ ॥ श्रुत्वापुरुषशार्दूलःशत्रुघ्नोविसंज्ञोहर्षाद्विवेकशून्योभूदितिशेषः समुहूर्तमसंज्ञइवस्थितःपश्चालब्ध
विवेकोविस्मयातिरेकान्मुहुर्मुहुर्निःश्वस्य ॥ १७ ॥ तस्मिन्गीतेयथावृत्तंअतीतमपिवर्तमानमिवाशृणोत् रसावेशादतीताअप्यर्थाःप्रत्यक्षवद्भांतीतिभावः येचराज्ञोमधुराजस्यशत्रुघ्नस्यपदानु
गालेपिगीतिसंपदंश्रुत्वा ॥ १८ ॥ एवंरामचरितगायकोस्माभिर्नदृश्यतइतिखेदादवाङ्मुखत्वादिविशिष्टाःसंतआश्चर्यमित्यब्रुवन् यद्वा येनुगीतिकुशलास्तेस्वस्यतादृशगीतिनैपुण्याभावादवा

शुश्रावरामचरितंतस्मिन्कालेपुराकृतम् ॥ तान्यक्षराणिसत्यानियथावृत्तानिपूर्वशः ॥ १६ ॥ श्रुत्वापुरुषशार्दूलोविसंज्ञोवाप्पलोचनः ॥ समुहूर्त
मिवामंज्ञोविनिःश्वस्यमुहुर्मुहुः ॥ १७ ॥ तस्मिन्गीतेयथावृत्तंवर्तमानमिवाशृणोत् ॥ पदानुगाश्रयेराज्ञस्तांश्रुत्वागीतिसंपदम् ॥ १८ ॥ अवाङ्मु
खाश्चदीनाश्चद्याश्चर्यमितिचाब्रुवन् ॥ परस्परंचयेतत्रसैनिकाःसंबभाषिरे ॥ १९ ॥ किमिदंक्वचवर्तामःकिमेतत्स्वप्नदर्शनम् ॥ अर्थोयोतःपुरादृष्ट
स्तमाश्रमपदेपुनः ॥ २० ॥ शृणुमःकिमिदंस्वप्नेगीतबंधनमुत्तमम् ॥ विस्मयंतेपरंगत्वाशत्रुघ्नमिदमब्रुवन् ॥ २१ ॥ साधुपृच्छनरश्रेष्ठवाल्मीकिंमु
निपुंगवम् ॥ शत्रुघ्नस्त्वब्रवीत्सर्वान्कौतूहलसमन्वितान् ॥ २२ ॥ सैनिकानक्षमोस्माकंपरिप्रष्टुमिहेदृशः ॥ आश्चर्याणिबहूनीहभवंत्यस्याश्रमेमुनेः
॥ २३ ॥ ननुकौतूहलाद्युक्तमन्वेष्टुंतमहामुनिम् ॥ एवंप्रश्नमुक्त्वातुसैनिकानरघुनंदनः ॥ अभिवाद्यमहर्षितंस्वनिवेशंययौतदा ॥ २४ ॥ ॥ इत्या
पेश्रीम०वा०आ०उ०एकसप्ततितमःसर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ तंशयानंनरव्याघ्रंनिद्रानाभ्यागमत्तदा ॥ चितयानमनेकार्थरामगीतमनुत्तमम्
॥ १ ॥ तस्यशब्दंमुमधुरंतंत्रीलयसमन्वितम् ॥ श्रुत्वारान्निर्जगामाशुशत्रुघ्नस्यमहात्मनः ॥ २ ॥

आवाइत्यर्थःयेचसैनिकास्तेपरस्परंसंबभाषिरे ॥ १९ ॥ तदेवाह किमिति क्ववर्तामः आश्रमेअन्यत्रवायोर्थोनोस्माकंअस्माभिःपुरादृष्टमर्थमाश्रमपदेशृणुमः किमिदम् आश्रमवर्तिभिरननु
त्वेनाशक्यनिबंधनत्वादितिभावः ॥ २० ॥ यदेवमतःस्वप्नेऽस्मदीयेएवगीतबंधमाश्रितोभवेत्तत्रदुर्घटस्यापिसुघटत्वादितिसंबभाषिरेइतिसंबंधः ॥ २१ ॥ साधुपृच्छेति किंकर्तृकंगानमितीतिशेषः
॥ २२ ॥ ईदृशोऽर्थःपरिप्रष्टुंक्षमः ॥ २३ ॥ अन्वेष्टुमवगंतुंप्रष्टुंच ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेएकसप्ततितमःसर्गः ॥ ७१ ॥
अथशत्रुघ्नस्यरामेदृष्ट्वापुनःप्रतिनिवृत्तिः तमिति ॥ १ ॥ तस्यरामगीतस्य ॥ २ ॥

अथराज्यामिति प्रवृत्तायांजातायां लवणबलंशूलबलं पूर्वशूलेनविनाशिताश्वकेइतिप्रच्छेतिसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्यशूलस्यलवणस्यचासंख्येयानिकर्माणियानिसंतिपुङ्क्ष्वाकुवं
शप्रभवेमांधातरियन्महत्कर्मास्यवृत्तंनच्छृणुष्व ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शक्रस्यार्धासनेनार्धराज्येनचयुक्तःपार्थिवोराजाभूत्वासुरगणैर्वंद्यमानःस्थास्येइतिप्रतिज्ञांकृत्वादिवमध्यरोहत राजे

अथराज्यांप्रवृत्तायांशत्रुप्रोभगुनंदनम् ॥ पप्रच्छयवनंविप्रंलवणस्यंयथावलम् ॥ १ ॥ शूलस्यचवलंब्रह्मकेचपूर्वीविनाशिताः ॥ अनेनशूलमु
स्यनद्वंद्वयुद्धमुपागताः ॥ २ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशत्रुप्रस्यमहात्मनः ॥ प्रत्युवाचमहातेजाश्चयवनोरघुनंदनम् ॥ ३ ॥ असंख्येयानिकर्माणियान्य
स्यरघुनंदन ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवेयंहतंतच्छृणुष्वमे ॥ ४ ॥ अयोध्यायांपुराराजायुवनाश्वसुतोबली ॥ मांधाताइतिविख्यातस्त्रिपुलोकेपुवीर्यवान्
॥ ५ ॥ सकृत्वापृथिवीकृत्स्नांशासनेपृथिवीपतिः ॥ सुरलोकमितोजेतुमुद्योगमकरोद्धपः ॥ ६ ॥ इंद्रस्यचभयंतीव्रंसुराणांचमहात्मनाम् ॥ मांधात
रिक्तोद्योगेदेवलोकजिगृह्य ॥ ७ ॥ अर्धासनेनशक्रस्यराज्यार्धेनचपार्थिवः ॥ वंद्यमानःसुरगणैःप्रतिज्ञामध्यरोहत ॥ ८ ॥ तस्यपापमभिप्रायं
विदित्वापाकशासनः ॥ सांत्वपूर्वमिदंवाक्यमुवाचयुवनाश्वजम् ॥ ९ ॥ राजात्वंमानुषेलोकेनतावत्युरुपर्षभ ॥ अकृत्वापृथिवींवश्यादेवराज्यमि
हच्छसि ॥ १० ॥ यदिवीरसमग्रातेमेदिनीनिखिलांवशे ॥ देवराज्यंकुरुष्वहसभृत्यवलवाहनः ॥ ११ ॥ इंद्रमेवंब्रुवाणंतंमांधातावाक्यमब्रवीत् ॥ क
मेशक्रप्रतिहतंशासनंपृथिवीतले ॥ १२ ॥ तमुवाचसहस्राक्षोलवणोनामराक्षसः ॥ मधुपुत्रोमधुवनेनतेज्ञांकुरुतेनघ ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वाविप्रियं
घोरंसहस्राक्षेणभाषितम् ॥ ब्रीडितोऽवाङ्मुखोराजाव्याहर्तुनशशाकह ॥ १४ ॥ आमंभ्यतुसहस्राक्षंप्रायात्किंचिदवाङ्मुखः ॥ पुनरेवागमच्छ्री
मानिमंलोकंनरेश्वरः ॥ १५ ॥ सकृत्वाहृदयेऽमर्षसभृत्यवलवाहनः ॥ आजगाममधोःपुत्रंवशेकर्तुमरिंदमः ॥ १६ ॥ सकांक्षमाणोलवणंयुद्धाय
पुरुपर्षभः ॥ दूतंसंप्रेषयामाससकाशंलवणस्यसः ॥ १७ ॥

त्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ तावत्यथमंमानुषेएवलोकेसर्वात्मनाराजानासिसत्वंपृथिवीमेववश्यामकृत्वाकथमिहदेवराज्यमिच्छसि ॥ १० ॥ यदिसमयांमेदिनीतेतववशेभविष्यतितदादेवराज्यंकुरुष्व
॥ ११ ॥ १२ ॥ नतेज्ञां नतेआज्ञामित्यर्थः संधिरार्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ चिरायमाणे विलंबकुवणि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अथ युतशूकवलंप्रतिस्वविजयसंदेहनिवृत्तये आह श्वः प्रभाते इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामायणे वा० आ० उ० सप्तपष्ठिनमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ प्रातः काले लवणे कचिद्वेते मधुपुरद्वारं निरुध्य स्थितेन शत्रुघ्नेन मध्याह्ने प्रतिनिवृत्तस्य युद्धायाद्वानं कथामिति तेषां वचः श्रुत्वा

सगत्वा विप्रियाण्याह बहूनि मधुनः सुतम् ॥ वदंत मे वतं दूतं भक्षयामास राक्षसः ॥ १८ ॥ चिरायमाणे दूते तुराजा क्रोधसमन्वितः ॥ अर्दयामास तद्रक्षः शरवृष्ट्या समन्ततः ॥ १९ ॥ ततः प्रहस्य तद्रक्षः शूलं जग्राह पाणिना ॥ वधाय सानुबंधस्य मुमोचा युधमुत्तमम् ॥ २० ॥ तच्छूलं दीप्यमानं तु सभृत्य बलवाहनम् ॥ भस्मीकृतवानृपं भूमौ लवणस्यागमकरम् ॥ २१ ॥ एवं स राजा सुमहाहृतः सबलवाहनः ॥ शूलस्य तु बलं सौम्यप्रमेयमनुत्तमम् ॥ २२ ॥ श्वः प्रभाते तुलवणं वधिष्यसि न संशयः ॥ अगृहीता युधं क्षिप्रं ध्रुवो हिविजयस्तव ॥ २३ ॥ लोकानां स्वस्ति चैवं स्यात्कृते कर्मणि च त्वया ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं लवणस्य दुरात्मनः ॥ २४ ॥ शूलस्य च बलं घोरमप्रमेयं न रर्षभ ॥ विनाशश्चैव मां धातुर्यत्नेनाभूच्च पार्थिव ॥ २५ ॥ त्वं श्वः प्रभाते लवणं महात्मन् वधिष्यसे नात्र तु संशयो मे ॥ शूलं विना निर्गतमामि पार्थे ध्रुवो जयस्ते भवितानरेन्द्र ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० उत्तरकांडे सप्तपष्ठिनमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कथां कथयतस्तेषां जयं चाकांक्षतां शुभम् ॥ व्यतीतारजनीशीघ्रं शत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ १ ॥ ततः प्रभाते विमले तस्मिन् काले सराक्षसः ॥ निर्गतस्तु पुराद्वीरो भक्ष्याहारप्रचोदितः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरे वीर उत्तीर्य यमुनां नदीम् ॥ तीर्त्वा मधुपुरद्वारि धनुष्याणि रतिष्ठत ॥ ३ ॥ ततो र्धदिवसे प्राप्ते कूरकमां सराक्षसः ॥ आगच्छद्बहुसाहसं प्राणिनां भारमुद्धहन् ॥ ४ ॥ ततो ददर्श शत्रुघ्नं स्थितं द्वारि धृता युधम् ॥ तमुवाच ततो रक्षः किमनेन करिष्यसि ॥ ५ ॥ ईदृशानां सहस्राणिसा युधानां नराधम ॥ भक्षितानि मयारोषा कालेनानुगतोऽसि ॥ ६ ॥ आहारश्चाप्यसंपूर्णो ममायं पुरुषाधम ॥ स्वयं प्रविष्टोऽयं मुखं कथमासाद्य दुर्मते ॥ ७ ॥ तस्यैवं भाषमाणस्य हसतश्च मुहुर्मुहुः ॥ शत्रुघ्नो वीर्यसंपन्नो रोषादश्रूण्य वास्तजत् ॥ ८ ॥

एवानस्य शत्रुघ्नस्य रजनी व्यतीता ॥ १ ॥ भक्ष्यस्याहार आहरणं तेन प्रचोदितः प्रेरितः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ किमनेन आयुधेनेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वयमासाद्य आगत्य मम मुखं कथमद्य प्रविष्टोऽसि ॥ ७ ॥ ८ ॥

गात्रैर्विनिष्पतन्निनिरपतन् मरीच्योमरीचयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मेमतो जीवन्गमिष्यसि ॥ १२ ॥ १३ ॥ मममातृष्वसुभ्राता कुंभीनसीसंबंधतः शूर्पणखाऽस्यमातृष्वसातद्वातारावणः ॥ १४ ॥ मयाऽवज्ञां पुरतः कृत्वायूयं विशेषतः क्षांता इत्यनुकर्षः ॥ १५ ॥ भूताश्च भविष्याश्च यूयं वर्तमानाश्च पुरुषाधमाः सर्वेऽपि मे मयानिहताः सुकरहंनत्वं वर्तमानेषु व्यंग्यं परेतुं गंयथा तथा तस्य रोषाभिभूतस्य शत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ तेजो मयामरीच्यस्तु सर्वगात्रैर्विनिष्पतन् ॥ ९ ॥ उवाच च सुसंकुद्धः शत्रुघ्नः स निशाचरम् ॥ योद्धुमिच्छामि दुर्बुद्धे हं दं दं युद्धं त्वया सह ॥ १० ॥ पुत्रोदशरथस्याहं भ्रातारामस्य धीमतः ॥ शत्रुघ्नो नाम शत्रुघ्नो वधाकांक्षीतवागतः ॥ ११ ॥ तस्य मे युद्धकामस्य हं दं युद्धं प्रदीयताम् ॥ शत्रुस्त्वं सर्वभूतानां न मे जीवन्गमिष्यसि ॥ १२ ॥ तस्मिन् तथा ब्रुवाणे तुराक्षसः प्रहसन्निव ॥ प्रत्युवाच नरश्रेष्ठं दिष्ट्या प्राप्तो सिद्धिमतः ॥ १३ ॥ मम मातृष्वसुभ्रातारं विणोनामराक्षसः ॥ हतोरामेण दुर्बुद्धे स्त्रीहेतोः पुरुषाधम ॥ १४ ॥ तच्च सर्वं मया क्षांतरावणस्य कुलक्षयम् ॥ अवज्ञां पुरतः कृत्वा मया यूयं विशेषतः ॥ १५ ॥ निहताश्च हिते सर्वे परिभूतास्तु गंयथा ॥ भूताश्चैव भविष्याश्च यूयं च पुरुषाधमाः ॥ १६ ॥ तस्य ते युद्धकामस्य युद्धं दास्यामि दुर्मते ॥ तिष्ठत्वं च मुहूर्तं तु यावदायुधमानये ॥ १७ ॥ ईप्सितं यादृशं तु भ्यं स ज्ञयेयावदायुधम् ॥ तमुवाचाशुशत्रुघ्नः क्रमे जीवन्गमिष्यसि ॥ १८ ॥ स्वयमेवागतः शत्रुनमोक्तव्यः कृतात्मना ॥ यो हि विक्लवया बुद्ध्या प्रसरं शत्रवे दिशेत् ॥ सह तोमं दं बुद्धिः स्याद्यथाकापुरुषस्तथा ॥ १९ ॥ तस्मात्सुदृष्टं कुरु जीवलोकं शरैः शितैस्त्वां विविधैर्नयामि ॥ यमस्य गेहाभिमुखं हि पापं रिपुं त्रिलोकस्य च राघवस्य ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे अष्टपष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्य शत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ १ ॥ पाणौ पाणिं सनिष्पिप्यदं तान्कटकटाव्यच ॥ लवणोरघुशार्दूलमाकृत्यामास चासकृत् ॥ २ ॥ तं ब्रुवाणं तथा वाक्यं लवणं घोरदर्शनम् ॥ शत्रुघ्नो देवशत्रुघ्न इदं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शत्रुघ्नानतदा जातो यदान्यनिर्जितास्त्वया ॥ तदद्य बाणाभिहतो ब्रजत्वं यमसादनम् ॥ ४ ॥ परिभूताश्च मां धातुपरिभवेत् परिभूता इति युष्मास्व वज्ञां कृत्वा इतः पूर्वभवंतो न हता इति भावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तुभ्यं त्वां हंतुं यादृशमायुधं ममेप्सितं तादृशं यावत्स ज्ञये स जं करोमि त्वं तावत्तिष्ठेति शेषः ॥ १८ ॥ प्रसरमवकाशम् ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अष्टपष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ लवणवधः नदिनि ॥ १ ॥ कटकटाव्यकटकटाशब्दवतः कृत्वा ॥ २ ॥ ३ ॥ ०४ ॥

इक्ष्वाकिति इक्ष्वाकुवंशात्प्रभवः आविर्भावो यस्य स तथा रामो नाम राम इति नाम्ना प्रसिद्धो जनैश्च श्रुतोऽस्ति तस्मिन्नेव एकत्र स वेत्तः पृष्ठागुणा अन्ये च गुणा इति शेषः तच्चेदयौ गिकं नाम रमंते
योगिनोऽस्मिन् यद्वा रमयति स्वकानि तियोगस्य प्रदर्शनात् तत्रात्येनारकपुरुषादिव अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः तानेव गुणानाह नियतात्मानि गृहीतांतःकरणः वीर्यव्याख्यातं द्युतिः कांतिः
आपत्तपदोरविकृतिश्चित्तस्य धृतिस्तद्वान् वशीजिताशेषवहिरिन्द्रियः ॥ ८ ॥ बुद्धिमानिति प्रशस्तबुद्धिः बुद्धेः प्राशस्यं च सकृद्गृहीताविस्मरणावापोद्वापादिशक्तिमत्त्वं सर्वत्र प्रशंसादौ मनु
पू नोतिः कामेदकादिप्रसिद्धराजनीतिस्तद्वान्तज्ज्ञाता वाग्मीप्रशस्तवाक् श्रीमान्सर्वातिशायिशोभैश्वर्यादियुक्तः यद्वा ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतामित्युक्तश्रौतश्रीमान्
शत्रूणां वाह्यांतराणां निवर्हणः नाशकर्ता बाहुलकात्कर्तारित्युद् विपुलांस इत्यादिना सामुद्रिकलक्षणं कथ्यते विपुलौ मांसलोन्नतौ अंसौ भुजशिरसीयस्यसः स्कंधो भुजशिरोऽस इति कोशः
अस्य सुलक्षणत्वं च वररुचिनोक्तं कक्षकुक्षिश्च वक्षश्च घ्राणस्कंधौ ललाटिका सर्वभूतेषु निर्दिष्टा उन्नतास्ते सुखप्रदा इति महाबाहुः आन्महत इत्यात्वं शिरोललाटश्रवणेऽपीवावक्षश्च ललत्

इक्ष्वाकुवंशप्रभवो रामो नाम जनैः श्रुतः ॥ नियतात्मा महावीर्यो द्युतिमान् धृतिमान् वशी ॥ ८ ॥ बुद्धिमान् नीतिमान् वाग्मी श्रीमान् छत्रनिवर्हणः ॥ विपु
लांसो महाबाहुः कंबुग्रीवो महाहनुः ॥ ९ ॥ महोरस्कमहेष्वासो गूढजत्रुररिदमः ॥ आजानुबाहुः सुशिराः सुललाटः सुविक्रमः ॥ १० ॥

था उदरपाणिपादं च पृष्ठदशमहत्सुखमिति ब्राह्मे अस्य सुलक्षणत्वमुक्तं कंबुग्रीवः कंबुवतरेखात्रयविशिष्टग्रीवः महाहनुः मांसलकपोलापरभागः पूर्णमांसलहनुस्तुभूपतिरितिसंहिता ॥ ९ ॥
महोरस्क इति महद्विशालमुरो यस्यसः उरः शिरोललाटं चेत्युपक्रम्य विशालास्ते सुखप्रदा इत्युक्तेः महेष्वासः महानिष्वासो धनुरस्य गूढजत्रुः गूढे मांसलत्वान्निमग्रे जत्रुणीव क्षौंससंधि
गते अस्य नीयस्य अरिदमः निजभक्तानामरीन् कामादीन् निजभक्त्यंतरायकर्तृपापानिवादमयतीत्यरिदमः यद्वा अरिदम इति राज्ञोऽन्वर्थसंज्ञा शत्रुं जय इति वत् आजानुबाहुः जानुपर्यंतदो
र्धवाहुः दीर्घधूवाहुमुष्कश्च चिरं जीवीधनी नर इति ब्राह्मे सुशिराः समदत्तशिराश्चैव च्छत्राकारशिरास्तथा एकच्छत्रांमर्द्भां भुंक्ते दीर्घमायुश्च विदतीति नारदः सुललाटः रेखाधिकललाटः
ललाटे यस्य दृश्यते चतुस्त्रिद्व्येकरेखिकाः शतद्वयं शतं पटिस्तस्यायुर्विंशतिस्तथेति कात्यायनः सुविक्रमः गजसिंहादिगतिसदृशगतिः विक्रमः णदविक्षेपः स्वरो गतिश्च नाभिश्च गंभीरः सप्रशस्यत
इति ब्राह्मे ॥ १० ॥

पंचदिनैः शतयोजनवंधं सुवेलम् सार्माप्येसुशब्दस्याव्ययीभावः वेलासमीपम् परपारसमीपमधिकृत्येत्यर्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ स्वातीपथश्छायापथः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ गर्जतः प्लवंग
माश्वदृशुः अचित्यर्माचित्यरचनम् असह्यं गगनं वंधं विनोकेनाप्यशक्यकरणम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ वध्नंत इति लिगव्यत्ययार्पः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ परेषां राक्षसानाम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वैहाय

पंचमेतत्तथाचाङ्गाप्लवंगैः क्षिप्रकारिभिः ॥ योजनानि त्रयोविंशत्सुवेलमधिकृत्य वै ॥ ६८ ॥ सवानरवरः श्रीमान्विश्वकर्मात्मजो बली ॥ वबंधसा
गरे सेतुं यथाचास्य पिता तथा ॥ ६९ ॥ सनलेन कृतः सेतुः सागरे मकरालये ॥ शुशुभे सुभगः श्रीमान् स्वातीपथ इवांबर ॥ ७० ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः
सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ आगन्त्य गगने तस्युर्द्रुपुकामास्तदद्भुतम् ॥ ७१ ॥ दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥ ददृशुर्देवगंधर्वानलसेतुं सुदुष्करम्
॥ ७२ ॥ आप्लवंतः प्लवंतश्च गर्जतश्च प्लवंगमाः ॥ तमचित्यमसह्यं च तद्भुतं लोमहर्षणम् ॥ ७३ ॥ ददृशुः सर्वभूतानि सागरे सेतुबंधनम् ॥ तानि कोटि
सहस्राणि वानराणां महौजसाम् ॥ ७४ ॥ वध्नंतः सागरे सेतुं जग्मुः पारं महोदधेः ॥ विशालः सुकृतः श्रीमान्सुभूमिः सुसमाहितः ॥ ७५ ॥ अशोभत
महान् सेतुः सीमंत इव सागरे ॥ ततः पारं समुद्रस्य गदापाणिर्विभीषणः ॥ ७६ ॥ परेषामभियानार्थमतिष्ठत्सचिवैः सह ॥ सुग्रीवस्तु ततः प्राहरामं सत्य
पराक्रमम् ॥ ७७ ॥ हनूमंतं त्वमारोह अंगदं त्वथ लक्ष्मणः ॥ अयं हि विपुलो वीरसागरो मकरालयः ॥ ७८ ॥ वैहायसौ युवामेतौ वानरौ धारयिष्यतः ॥
अग्रतस्तस्य सैन्यस्य श्रीमान् रामः स लक्ष्मणः ॥ ७९ ॥ जगाम धन्वी धर्मात्मा सुग्रीवेण समन्वितः ॥ अन्ये मध्येन गच्छन्ति पार्श्वतो न्ये प्लवंगमाः ॥ ८० ॥
सलिलं प्रपतंत्य न्ये मार्गमन्ये प्रपदिरे ॥ केचिद्देहाय सगताः सुपर्णा इव पुपुवुः ॥ ८१ ॥ घोषेण महता घोषं सागरस्य समुच्छ्रितम् ॥ भीममंतर्दधे भी
मातरं तीहरिवाहिनी ॥ ८२ ॥ वानराणां हि सार्तीर्णा वाहिनी नलसेतुना ॥ तीरे निविशे राज्ञा बहूमूलफलोदके ॥ ८३ ॥ तदद्भुतं राघवकर्म दुष्करं स
मीक्ष्य देवाः सहसिद्धचारणैः ॥ उपेत्य रामं सहसामहर्षिभिस्तमभ्यापि च न सुशुभैर्जलैः पृथक् ॥ ८४ ॥

सौ आकाशगतिमंतौ ॥ ७९ ॥ सुग्रीवेण समन्वितो रामो धन्वी अग्रतो जगाम अनेन सुग्रीवस्य व्योममार्गगमनं सिद्धम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तरंती हरिवाहिनी महता स्वीयेन घोषेण सागरस्य भीमं घोषं
तदंतिरोहितं ॥ ८२ ॥ तीरे परतीरे निविशे निवेशिता ॥ ८३ ॥ अथ समुद्रे सेतुबंधनं दृष्ट्वैवेत्तदानीं मेव रामस्य राज्याभिषेकः कृतो रामेण विभीषणस्येवेत्याह तदद्भुतमिति राघवकर्म राघ
वाज्ञाजन्यत्वात् ॥ रामप्रहणजन्यत्वाच्च सुशुभैर्जलैः आकाशगंगादिजलैः ॥ ८४ ॥

विल्लुः दत्तानुज्ञाः उत्पेतनुः उत्पेतनुः ॥ ५० ॥ नगसंकाशास्तेनगान्पादपान्बभञ्जुः सागरंसागरसमीपं प्रच कर्षुः आकृष्टवन्तः ॥ ५१ ॥ सालाश्वकर्णयोरवांतरजातिकृतोभेदः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इ
 द्रेकेनूकलपुष्पादिनाशोभावच्चादिद्वध्वजसदृशानुन्मूल्योद्यम्योद्धृत्योज्ज्वलः तरुनित्यस्योत्तरेणसंबन्धः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ यत्रैःसुखाहरणसाधनैः ॥ ५६ ॥ अवासर्पत्तुअधःपपातेत्यर्थः ॥ ५७ ॥
 ततोविस्तृष्टारामेणसर्वतोहरिपुंगवाः ॥ उत्पेततुर्महारण्यंलृष्टाःशतसहस्रशः ॥ ५० ॥ तेनगान्नगसंकाशाःशाखामृगगणर्षभाः ॥ बभञ्जुःपादपांस्तत्र
 प्रचकर्षुश्चसागरम् ॥ ५१ ॥ तेसालैश्चाश्वकर्णैश्चधवैर्वशैश्चवानराः ॥ कुट्टजैरर्जुनैस्तालैस्तिलकैस्तिनिशैरपि ॥ ५२ ॥ विल्वकैःसप्तपर्णैश्चकर्ण
 कारैश्चपुष्पितैः ॥ चतुर्वाशोकवृक्षैश्चसागरं समपूरयन् ॥ ५३ ॥ समूलांश्चविमूलांश्चपादपान्हरिसत्तमाः ॥ इंद्रेकेतूनिवोद्यम्यप्रजङ्गुर्वानरास्त
 हन् ॥ ५४ ॥ तालान्दाडिमगुल्मांश्चनारिकेलविभीतकान् ॥ करीरान्वकुलान्निवान्समाजङ्कुरितस्ततः ॥ ५५ ॥ हस्तिमात्रान्महाकायाःपापाणां
 श्वमहाबलाः ॥ पर्वतांश्चसमुत्पात्ययत्रैःपरिवहन्तिच ॥ ५६ ॥ प्रक्षिप्यमाणैरचलैःसहसाजलमुद्धृतम् ॥ समुत्ससर्पचाकाशमवासर्पत्ततःपुनः ॥ ५७ ॥
 समुद्रंक्षोभयामानुर्निपतन्तःसमन्ततः ॥ सूत्राण्यन्येप्रगृह्णन्तित्यायतंशतयोजनम् ॥ ५८ ॥ नलश्वकेमहासेतुंमध्येनदनदीपतेः ॥ सतदाक्रियतेसेतु
 वानरैर्घोरकर्मभिः ॥ ५९ ॥ दंडानन्येप्रगृह्णन्तिविचिन्वन्ति तथापरे ॥ वानरैःशतशस्तत्ररामस्याज्ञापुरःसरैः ॥ ६० ॥ मेघाभैःपर्वताभैश्चतृणैःकाष्ठैर्ब
 बंधिरे ॥ पुष्पिताग्रैश्चतरुभिःसेतुंबध्न्तिवानराः ॥ ६१ ॥ पापाणांश्चगिरिप्रख्यान्गिरीणांशिखराणिच ॥ दृश्यन्तेपरिधावंतोगृह्यदानवसन्निभाः
 ॥ ६२ ॥ शिलानांक्षिप्यमाणानांशैलानांतत्रपात्यताम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दस्तदातस्मिन्महोदधौ ॥ ६३ ॥ कृतानिप्रथमेनाद्वायोजनानिचतुर्दश ॥
 प्रलृष्टैर्गजसंकाशैस्त्वरमाणैःपुवंगमैः ॥ ६४ ॥ द्वितीयेनतथैवाद्वायोजनानितुविंशतिः ॥ कृतानिपुवंगैस्तूर्णभीमकायैर्महाबलैः ॥ ६५ ॥ अद्वातृती
 येनतथायोजनानितुसागरे ॥ त्वरमाणैर्महाकायैरेकविंशतिरेवच ॥ ६६ ॥ चतुर्थेनतथाचाद्वाद्वाविंशतिरथापिवा ॥ योजनानिमहावेगैःकृतानि
 त्वरितैस्ततः ॥ ६७ ॥

सूत्राणीति आकर्षणार्थमितिशेषः सेतोरवक्रत्वायेतिवाशेषः शतयोजनमायतंदीर्घमहासेतुंनलश्वकेइत्युत्तरेणान्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ विचिन्वन्तिआहरणीयवृक्षादिकम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

शिवः पंथाः शोभनो देशः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पित्रादत्तवरः सर्ववस्तुनिर्माणसामर्थ्ये दत्तवरः विश्वकर्मणस्तवप्रीतिमान् त्वद्विषयप्रीतिमान् तेन त्वन्नामस्मरणपूर्वकरोत्वित्यर्थः संसारसागरे गाधतासं
पादकस्य त्वन्नाम्नो मद्गाधतासं पादनमीषत्करमिति भावः ॥ ४१ ॥ कथं त्वय्यगाधे करिष्यतीत्यत्राह तमिति तंतं कियमाणसेतुं तावद्देशो गाधो भूत्वा धारयिष्यामि तावन्मात्रसाहाय्ये मया कृते सेतुनि
र्माणतस्यैषत्करमित्याह यथेति सेत्वादिनिर्माणे यथास्य पिता विश्वकर्मा तथा एष एतस्मिन्कर्मणिसमर्थ इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ नष्टोऽदर्शनं गतो तं हित इत्यर्थः ततो नलः समुत्थाया ब्रवीत् ॥ ४३ ॥ तद्वा
क्यमाह अहमिति पितुर्वर्दानसामर्थ्यमास्थाय सेतुं करिष्यामि नात्र संशयः महोदधिश्च तत्त्वमेवाह त्वत्प्रीतिमतो मम सामर्थ्यमस्तीति ॥ ४४ ॥ अथ किंचिद्वक्तुं न लोको स्थितिमाह दंड एवेति

एवमेतैश्च संयुक्तो बहुभिः संयुतो मरुः ॥ रामस्य वरदानाच्च शिवः पंथा च भूवह ॥ ३९ ॥ तस्मिन्दग्धेतदा कुक्षौ समुद्रः सरितां पतिः ॥ राघवं सर्वशास्त्र
ज्ञमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ अयं सौम्यनलो नाम तनयो विश्वकर्मणः ॥ पित्रादत्तवरः श्रीमान् प्रीतिमान् विश्वकर्मणः ॥ ४१ ॥ एष सेतुं महोत्साहः क
रोतुमयि वानरः ॥ तमहं धारयिष्यामि यथा त्वेपि पिता तथा ॥ ४२ ॥ एवमुक्तो दधिर्नष्टः समुत्थाय नलस्ततः ॥ अब्रवीद्वा नरश्रेष्ठो वाक्यं रामं महाबलम्
॥ ४३ ॥ अहं सेतुं करिष्यामि विस्तीर्णं मकरालये ॥ पितुः सामर्थ्यमासाद्य तत्त्वमाह महोदधिः ॥ ४४ ॥ दंड एव परो लोके पुरुषस्येति मेतिः ॥ धिक्क्षमा
मरुतज्ञेषु सांत्वदानमया पिवा ॥ ४५ ॥ अयं हि सागराभीमः सेतुकर्मदिदृक्षया ॥ ददौ दंडं भयाद्गाधं राघवाय महोदधिः ॥ ४६ ॥ मम मातुर्वरो दत्तो
मंदरे विश्वकर्मणा ॥ मया तु सदृशः पुत्रस्तव देवि भविष्यति ॥ ४७ ॥ औरसस्तस्य पुत्रो हं सदृशो विश्वकर्मणा ॥ न चाप्यहमनुक्तो वः प्रब्रूयामात्मनो गु
णान् ॥ ४८ ॥ समर्थश्चाप्यहं सेतुं कर्तुं वै वरुणालये ॥ तस्मादद्यैव वध्रंतु सेतुं वानरपुंगवाः ॥ ४९ ॥

पुरुषस्याकृतज्ञेषु दंड एव परो र्थसाधक इति मेतिः अत एवाकृतज्ञेषु क्षमां धिक् ॥ ४५ ॥ कुत एव तत्राह अयं हीति यतोयं सागरो रामपूर्वैः सगरपुत्रैर्विधितोऽप्यकृतज्ञतया दंडं भयादेव संजातया दि
दृक्षया तज्जन्यदर्शननराघवाय सेतुं कर्तुं गाधं ददौ यद्यपि सगरसंबन्धादेव हनू मते मैनाकद्वारा कृतो पचारः सागरस्तथापि रामे एतावद्विलंबकरणं रामेण क्रोधादस्त्रसंधानं कारयित्वा स्वरिपुनाशनायेति बो
ध्यम् ॥ ४६ ॥ स्वस्य पितुः सदृशत्वं सागरोक्तं सत्यमिति बोधयितुं वरागमनप्रकारमाह ममेति उत्तरार्धवररूपम् ॥ ४७ ॥ औरसः पुत्रः मातुरालिगनपूर्वस्वते जो निषेकद्वारानिर्मितः पुत्र इत्यर्थः अ
तो हं विचित्रनिर्माणे विश्वकर्मणा सदृशः नन्वेतस्मात्सामर्थ्यं प्रागेव त्वं किं नावदस्तत्राह नचेति आत्मप्रशंसा लज्जयेति शेषः ॥ ४८ ॥ यस्मात्समर्थोऽस्मितस्मादद्यैव मया सह वानराः सेतुं वध्रंतु बंधनानुज्ञा
दीयतामित्यर्थः ॥ ४९ ॥

तर्हिकयं कार्यं निर्वाहस्तत्राह विधास्येति विधास्येकरिष्यामि उक्तमेवार्थं स्थैर्यायाह नपाहाइति हरीणांतरणेतरणनिमित्तं तथा स्थलं करिष्यामि यथायावत्सेनाप्रतरिष्यति तावद्वाहावानरा
 न्नप्रहरिष्यंति वक्ष्यमाणमार्गेणमयिसेतुं कुर्वित्युक्तं भवति एतद्विधानं च भयाद्रागाच्चेति बोध्यम् ॥ २६ ॥ इत्युक्ते त्वब्रवीद्राम इति पाठे एवं कार्यसाधने कथमपि प्रतिज्ञाते सतीत्यर्थः बाणो ब्रह्मास्त्रं स
 युतः ॥ २७ ॥ २८ ॥ उत्तरेणेत्येनवंतमव्ययम् समोत्तरेणासन्नोत्तरदेशे अपि मदेश इति यावत् उत्तरशब्दोऽपि मवाची यथा भवान् लोके ख्यातः पुण्यतमश्च एवं द्रुमकुल्य इति ख्यातः पुण्यतमः
 विधास्येयेन गतासि विषहिष्येप्यहंतथा ॥ नग्राहाविधमिष्यंति यावत्सेनातरिष्यति ॥ हरीणांतरणे रामकरिष्यामि यथास्थलं ॥ २६ ॥ तमब्रवीत्तदा
 रामः शृणु मे वरुणालय ॥ अमोघोयं महाबाणः कस्मिन्देशे निपात्यतां ॥ २७ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा महाशरं ॥ महोदधिर्महातेजाराघवं वा
 क्यमब्रवीत् ॥ २८ ॥ उत्तरेणावकाशोऽस्ति कश्चित्पुण्यतरो मम ॥ द्रुमकुल्य इति ख्यातो लोके ख्यातो यथा भवान् ॥ २९ ॥ उग्रदर्शनकर्मणो बहवस्तत्र
 दस्यवः ॥ आभीरप्रमुखाः पापाः पितृन्तिसलिलं मम ॥ ३० ॥ तैस्तत्स्पर्शनं पापं सहेयं पापकर्मभिः ॥ अमोघः क्रियतां राम अयं तत्र शरोत्तमः ॥ ३१ ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागरस्य महात्मनः ॥ मुमोच तं शरं दीप्तं परं सागरदर्शनात् ॥ ३२ ॥ तेन तन्मरुकां तारं पृथिव्यां किल विश्रुतम् ॥ निपातितः शरो य
 त्रवज्जाशनिसमप्रभः ॥ ३३ ॥ ननाद च तदा तत्र वसुधा शल्यपीडिता ॥ तस्माद्ब्रणमुखात्तोयमुत्पपातर सा तलात् ॥ ३४ ॥ सबभूव तदा कूपो ब्रणइ
 त्येव विश्रुतः ॥ स ततंचोत्थितं तोयं समुद्रस्येव हस्यते ॥ ३५ ॥ अवदारणशब्दश्च दारुणः समपद्यत ॥ तस्मात्तद्बाणपातेन अपः कुक्षिष्वशोपयत् ॥ ३६ ॥
 विख्यातं त्रिपुलोके पुमरुकां तारमेव च ॥ शोषयित्वा तु तं कुक्षिरामो दशरथात्मजः ॥ वरंतस्मै ददौ विद्वान्मरवेऽमरविक्रमः ॥ ३७ ॥ पशव्यश्वाल्परो
 गश्च फलमूलरसायुतः ॥ बहुस्नेहो बहुक्षीरः सुगंधिर्विविधोऽपधिः ॥ ३८ ॥

कश्चिदवकाशोऽस्ति ॥ २९ ॥ तत्र उग्रदर्शनकर्मणीयेपांतादृशावहोदस्यवः पापाः संति ॥ ३० ॥ तैः पापकर्मभिः स्पर्शनं ममास्ति तत्पापं सहेयम् अतस्तत्रायममोघः शरो मुच्यताम् ॥ ३१ ॥ सा
 गरदर्शनादनंतरमिति शेषः सागरोपदेशादिति वार्थः ॥ ३२ ॥ यत्र शरः पातितस्तत्स्थलं तेन हेतुना मरुकां तारमिति विश्रुतम् ॥ ३३ ॥ ब्रणमुखाद्ब्रह्मास्त्ररुतद्वारात् ॥ ३४ ॥ उत्थितं ब्रणकूपादिति शे
 पः समुद्रस्य जलमिव प्रभूतमिति शेषः ॥ ३५ ॥ तस्मादवदारणशब्दाद्बाणपातेन हेतुना तद्वेशस्य कुक्षिपुसरस्तटाकादिषु वर्तमानाः पुरातनीरपोदस्युजीवनसाधनीभूता अशोषयद्राम इति शेषः ॥ ३६ ॥
 बाणशोषितजलवत्त्वात्ततः परं मरुकां तारमिति ख्यातम् मरवे मरुदेशाय ॥ ३७ ॥ पशव्यः पशुहितः अल्परोगः क्षीणरोगः विविधौषधिरत एव सुगंधिः ॥ ३८ ॥

मुनिर्मोनी महोदधिमुद्दिश्येतिशेषः ॥ ९ ॥ अभिजग्मतुःअभिजग्मुः ॥ १० ॥ सःअंगुल्ययेणतान्हन्यामित्यादिनाप्रकटितवीर्यः नयज्ञःसाभायुपायानांयथोचितंप्रयोक्ता धर्मवत्सलः शरणा
 गतरक्षणरूपेधर्मेप्रीतिमान् उपासतउपास्त ॥ ११ ॥ शरणागतत्वेपिफलप्रदानाभिमुख्याभावात्सागरस्यसापराधत्वमाह नचेति मंदोमंदबुद्धिः ॥ १२ ॥ समुद्रस्यकुद्धःसमुद्रायकुद्धः ॥ १३ ॥
 अवलेपोगर्वः वर्ततइतिशेषः प्रशमश्चित्तशान्तिः क्षमाशक्यप्रतिक्रियापराधसहिष्णुता आर्जवंकौटिल्याभावः ॥ १४ ॥ एवंसतांगुणाः निर्गुणेषुदयागुणहीनेषुअवलिप्तेषुतद्विषये असा
 मर्थ्यफलाः सर्वशक्तियुक्तोपिदुष्टविषयेप्रशमादिपरश्चेत्तमशक्तमन्यतइत्यर्थः अतोऽयंदंडस्यैवविषयइतिभावः आत्मप्रशंसिनंशौर्यादिगुणाभावेपितद्वत्तयाश्लाघमानं दुष्टंदुश्चरिचं धृष्टंअ
 इतिरामोदृष्टिरुत्थामहाबाहुर्महोदधिम् ॥ अधिशिष्येचविधिवत्प्रयतोऽत्रास्थितोमुनिः ॥ ९ ॥ तस्यरामस्यसुप्तस्यकुशास्तीर्णमहीतले ॥ नियमाद
 प्रमत्तस्यनिशास्तिस्त्रोऽभिजग्मतुः ॥ १० ॥ सत्रिरात्रोपितस्तत्रनयज्ञोधर्मवत्सलः ॥ उपासततदारामःसागरंसरितांपतिम् ॥ ११ ॥ नचदर्शयतेरु
 पमंदोरामस्यसागरः ॥ प्रयतेनापिरामेणयथार्हमभिपूजितः ॥ १२ ॥ समुद्रस्यततःकुद्धोरामोरक्तांतलोचनः ॥ समीपस्थमुवाचेदंलक्ष्मणंशुभल
 क्षणम् ॥ १३ ॥ अवलेपःसमुद्रस्यनदर्शयतियःस्वयम् ॥ प्रशमश्क्षमाचैवआर्जवंप्रियवादिता ॥ १४ ॥ असांमर्थ्यफलाद्येतेनिर्गुणेषुसतांगुणाः ॥
 आत्मप्रशंसिनंदुष्टंदुष्टंविपरिधावकम् ॥ १५ ॥ सर्वत्रोत्सृष्टदंडंचलोकःसत्कुरुतेनरम् ॥ नसाम्नाशक्यतेकीर्तिर्नसाम्नाशक्यतेयशः ॥ १६ ॥ प्राप्तुंल
 क्ष्मणलोकेस्मिन्जयोवारणमूर्धनि ॥ अद्यमद्वाणनिर्भग्नैर्मकरैर्मकरालयम् ॥ १७ ॥ निरुद्धतोयंसौमित्रेप्लवद्भिःपश्यसर्वतः ॥ भोगिनांपश्यभोगानि
 मयाभिन्नानिलक्ष्मण ॥ १८ ॥ महाभोगानिमत्स्यानांकरिणांचकरानिह ॥ सशंखशुक्तिकाजालंसमीनमकरंतथा ॥ १९ ॥ अद्ययुद्धेनमहतासमुद्रंप
 रिशोषये ॥ समयाहिसमायुक्तंमामयंमकरालयः ॥ २० ॥ असमर्थविजानातिधिकक्षमामीदृशेजने ॥ नदर्शयतिसाम्नामेसागरोरूपमात्मनः ॥ २१ ॥
 धर्मप्रवृत्तौसाहसिकं विपरिधावकंइतस्ततःस्वगुणख्यापनायपरिधावनशीलम् ॥ १५ ॥ सर्वत्रप्राणिमात्रे उत्सृष्टदंडंकृतदंडं सत्कुरुतेबहुमन्यते कीर्तिर्देशांतरख्यातिर्यशःस्वदेशख्यातिर्नशक्य
 तेषामुमित्यन्वयः ॥ १६ ॥ रणमूर्ध्वजयोवानप्राप्तुंशक्यइत्यनुकर्षः मद्वाणनिर्भग्नैरतएवमृत्वासर्वतःप्लवद्भिर्मत्स्यादिभिर्निरुद्धतोयंप्रच्छादिततोयं भोगिनांभोगानिशरीराणि ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ मत्स्यानांमहाभोगानिमहाशरीराणि करिणांचलकरिणांकरान्भिन्नान्पश्येतिशेषः शंखजालशुक्तिकाजालसहितंसमुद्रमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ युद्धेनप्रहारेण ॥ २० ॥ असमर्थ
 स्वविजयेइतिशेषः ॥ २१ ॥

स्वैत्तवमवष्टभ्याह चापमिति ॥ २२ ॥ वेलासुतारेषुकुतमर्यादंतदलंघनेकतनियमम् ॥ २३ ॥ निर्मर्यादलंघितवेल्म ॥ २४ ॥ २५ ॥ घोरंधनुःशनैःसंपीड्यसंपीडनपूर्वसज्जंकृत्वाजगत्कंपयित्वा ज्याघोषेणेतिरोषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ समुद्रस्यतोयवेगःसंक्षोभः समारुतरवोबाणगणप्रवर्तितमारुतशब्दसहितः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सौमित्रिरुत्पत्योपगम्यविनिः

चापमानयसौमित्रेशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ समुद्रंशोषयिष्यामिपद्भ्यांयांतुपुवंगमाः ॥ २२ ॥ अद्याक्षोभ्यमपिकुद्धःक्षोभयिष्यामिसागरम् ॥ वेलासुकुतमर्यादंसहस्रोर्मिसमाकुलम् ॥ २३ ॥ निर्मर्यादंकरिष्यामिसायकैर्वरुणालयम् ॥ महार्णवंक्षोभयिष्येमहादानवसंकुलम् ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वाधनुष्पाणिःक्रोधविस्फारितेक्षणः ॥ बभूवुरामोदुर्धर्षोयुगांताग्निरिवज्वलन् ॥ २५ ॥ संपीड्यचधनुर्घोरंकंपयित्वाशनैर्जगत् ॥ मुमोचविशिखानुग्रान्वज्जानिवशतक्रतुः ॥ २६ ॥ तेज्वलंतोमहावेगास्तेजसासायकोत्तमाः ॥ प्रविशंतिसमुद्रस्यजलंविचित्रस्तपन्नगम् ॥ २७ ॥ तोयवेगःसमुद्रस्यसमीनमकरोमहान् ॥ सबभूवमहाघोरःसमारुतरवस्तथा ॥ २८ ॥ महोर्मिजालचलितःशंखजालसमावृतः ॥ सधूमःपरिवृत्तोर्मिःसहसासीन्महोदधिः ॥ २९ ॥ व्यथिताःपन्नगाश्वासन्दीपास्यादीपलोचनाः ॥ दानवाश्चमहावीर्याःपातालतलवासिनः ॥ ३० ॥ ऊर्मयःसिंधुराजस्यसनक्रमकरास्तथा ॥ विंध्यमंदरसंकाशाःसमुत्पेतुःसहस्रशः ॥ ३१ ॥ आघूर्णिततरंगौघःभ्रंश्रांतोरगराक्षसः ॥ उद्धर्तितमहाग्राहःसघोषावरुणालयः ॥ ३२ ॥ ततस्तुतराघवमुग्रवेगंप्रकर्षमाणंधनुरप्रमेयम् ॥ सौमित्रिरुत्पत्यविनिःश्वसंतंमामेतिचोक्त्वाधनुराललंबे ॥ ३३ ॥ एतद्विनापित्युदधेस्तवाद्यसंपत्स्यतेवीरतमस्यकार्यम् ॥ भवद्विधाःक्रोधवशनयांतिदीर्घभवान्पश्यतुसाधुवृत्तम् ॥ ३४ ॥ अंतर्हितैश्चापितथांस्तरिक्षेत्रह्यर्षिभिश्चैवसुरर्षिभिश्च ॥ शब्दःकृतःकष्टमितिब्रुवद्भिर्मांमेतिचोक्तामहतास्वरेण ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० यु० एकविंशःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥

श्वसंतंमामेत्युक्त्वासमुद्रसत्त्वनाशनंनकार्यमित्युक्त्वाधनुराललंबेधृतवानित्यर्थः ॥ ३३ ॥ एतद्विनापिक्षोभणंविनापि साधुवृत्तंसमीचीनोपायमेवदीर्घयथाभवतितथापश्यतु ॥ ३४ ॥ कष्टमितिब्रुवद्भिर्कप्यादिभिर्महतास्वरेणमामेत्युक्त्वाशब्दोहाहाशब्दःकृतइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ मागमानः ॥ कतकरी० ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडेएकविंशःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

एवंप्राणिपीडावहेक्षोभेनिवारितेशोषणप्रतिज्ञासंपादयितुमुद्युक्तेऽथेति ॥ १ ॥ निहतानिसत्त्वानियादांसियस्य उत्पद्यते वर्तमानसामीप्येलदू ॥ २ ॥ ३ ॥ विचिन्वन्जलादिवृद्धावृद्धियुक्तः सन् हेदानवालयपूर्वोक्तहेतोर्मत्तःसंतापप्राणनाशनिबन्धनंगमिष्यसि नामप्रसिद्धौ इत्युक्तेतिशेषः ॥ ४ ॥ अस्त्रेणतन्मंत्रेणसंयोज्यअभिमन्त्र्य एवमभिमन्त्रितंशरंधनुषिसंयोज्य ॥ ५ ॥ संपफालेवविशशरतुरिव एकवचनमार्षम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ नक्षत्रैःसहतिर्यक्संगतौयथाप्राप्तपूर्वापरमार्गप्रतिरोधादक्षिणोत्तरमार्गगामिनावभूतामित्यर्थः भास्करांशुभिरादीप्तमपितमसासंवृतमा

अथोवाचरघुश्रेष्ठःसागरंदारुणंवचः ॥ अद्याहंशोषयिष्यामिसपातालंमहार्णवं ॥ १ ॥ शरनिर्दग्धतोयस्यपरिशुष्कस्यसागर ॥ मयानिहतसत्त्वस्यपांसुरुत्पद्यतेमहान् ॥ २ ॥ मल्कामुकनिस्तृष्टेनशरवर्षेणसागर ॥ परंतोरंगमिष्यतिपट्विरेवपुवंगमाः ॥ ३ ॥ विचिन्वन्नाभिजानासिपौरुषंनापिविक्रमम् ॥ दानवालयसंतापमत्तानामगमिष्यसि ॥ ४ ॥ ब्राह्मेणास्त्रेणसंयोज्यब्रह्मदंडनिभंशरम् ॥ संयोज्यधनुषिश्रेष्ठेविचकर्षमहाबलः ॥ ५ ॥ तस्मिन्विरुष्टेसहसाराषवेणशरासने ॥ रोदसीसंपफालेवपर्वताश्चचकंपिरे ॥ ६ ॥ तमश्चलोकमावब्रेदिशश्चनचकाशिरे ॥ प्रतिचुक्षुभिरेचाशुसरांसिसरितस्तदा ॥ ७ ॥ तिर्यक्चसहनक्षत्रैःसंगतौचंद्रभास्करो ॥ भास्करांशुभिरादीप्तमसाचसमावृतम् ॥ ८ ॥ प्रचकाशेतदाकाशमुल्काशतविदीपितम् ॥ अंतरिक्षाच्चनिर्घातानिर्जग्मुस्तुलस्वनाः ॥ ९ ॥ वपुःप्रकर्षेणववुर्दिव्यमारुतपंक्तयः ॥ बभञ्जचतदावक्षान्जलदानुद्वहन्मुहुः ॥ १० ॥ आरुजंश्चैवशैलाग्रान्शिखराणिवभञ्जच ॥ दिविचस्ममहावेगाःसंहताःसमहास्वनाः ॥ ११ ॥ मुमुचुर्वैद्युतानग्रींस्तेमहाशनयस्तदा ॥ यानिभूतानिदृश्यानिचुक्रुशुश्चाशनेःसमम् ॥ १२ ॥ अदृश्यानिचभूतानिमुमुचुर्भैरवस्वनम् ॥ शिथिरेचाभिभूतानिसंत्रस्तान्युद्विजंतिच ॥ १३ ॥ संप्रविव्यथिरेचापिनचपस्यंदिरेभयात् ॥ सहभूतैःसतोयोर्मिःसनागसहराक्षसः ॥ १४ ॥

काशमासीदितिशेषः अनेनविरुद्धयोस्तेजस्तिमिरयोःसामानाधिकरण्यरूपउत्पातःसूचितः ॥ ८ ॥ निर्घाताअशनयः निर्जग्मुःनिस्तृताः ॥ ९ ॥ दिव्यमारुतपंक्तयःपरिवहादिवातस्कंधाः वपुःप्रकर्षेणमहावेगेनववुः बभञ्जचेति मारुतपंक्तिरितिशेषः उद्वहन्मारुतसमूहइतिशेषः अग्रेष्वेवकर्ता ॥ १० ॥ ११ ॥ तेपतमानामहाशनयःमहावेगत्वादिगुणवैद्युतानग्रीन्मुमुचुः अशनेःसमंअशनिषोषतुल्यघोषम् ॥ १२ ॥ संत्रस्तानिभूतानिउद्विजंतिकंपमानानिशिथिरेशयितान्यभूवन् नोत्थातुंसमर्थानीत्यर्थः ॥ १३ ॥ तदेवविवृणोति संप्रविव्यथिरेइति ॥ १४ ॥

संभवः प्रलयस्ततो न्यत्रापि योजनं व्यतिचक्राम ॥ १५ ॥ तं प्रसिद्धं उच्यमानविशेषणं तं दक्षिणदेशस्थं नदनदीपतिदृष्ट्वाराधवोरामो नातिचक्राम न च चाल अस्त्रं न परावर्तितवानित्यर्थः अस्त्रं न त्यक्तवानिति वा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ जातरूपं सुवर्णं तपनीयं तमकांचनमधिकवर्णं स्वोदरजातरत्नस्वचितभूषणोत्तमैर्भूषितः ॥ २० ॥ अतएव विविधधातुभिर्मण्डितः शैल इव कालिकानिलैर्मण्डितैः संकुलः मेघजाले च कालिका ॥ २१ ॥ समुपक्रम्य उपगम्य पूर्वमामं च्यहेरामेति प्रथमं संबोध्य शरपाणिनं शरपाणिम् ॥ २२ ॥ एतावत्कालमनागमने स्वीयमगाधत्वमेव का

सहसा भूततो वेगाद्भीमवेगो महोदधिः ॥ योजनं व्यतिचक्राम वेलामन्यत्र संप्रवात् ॥ १५ ॥ तं तथा समतिक्रान्तं नातिचक्राम राघवः ॥ तमुद्धतमभिन्नप्रोरामो नदनदीपतिम् ॥ १६ ॥ ततो मध्यात् समुद्रस्य सागरः स्वयमुत्थितः ॥ उदयाद्रिमहाशैलान्मेरोरिव दिवाकरः ॥ १७ ॥ पन्नगैः सह दीप्तस्यैः समुद्रः प्रत्यदृश्यत ॥ श्लिग्धवैदूर्यसंकाशो जांबूनदविभूषणः ॥ १८ ॥ रत्नमाल्यां वरधरः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ सर्वपुष्पमयीं दिव्यां शिरसाधारयन् स्रजम् ॥ १९ ॥ जातरूपमयैश्चैव तपनीयविभूषणैः ॥ आत्मजानां च रत्नानां भूषितो भूषणोत्तमैः ॥ २० ॥ धातुभिर्मण्डितः शैलो विविधैर्हिमवानिव ॥ आघूणिततरंगौघः कालिकानिलसंकुलः ॥ २१ ॥ गंगासिंधुप्रधानाभिरापगाभिः समावृतः ॥ सागरः समुपक्रम्य पूर्वमामं च्यवीर्यवान् ॥ अब्रवीत् प्रांजलिर्वाक्यं राघवं शरपाणिनम् ॥ २२ ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्चराधव ॥ स्वभावे सौम्यतिष्ठंति शाश्वतं मार्गमाश्रिताः ॥ २३ ॥ तत्स्वभावो ममाप्येष यद्गाधो ह मप्लवः ॥ विकारस्तु भवेद्गाध एतत्ते प्रवदाम्यहम् ॥ २४ ॥ न कामान्न च लोभाद्दानभयात्पार्थिवात्मज ॥ रागान्न काकुलजलं स्तं भयेयं कथंचन ॥ २५ ॥

रणमिति सूचयितुं सामान्यतो भूतस्थितिमाह पृथिवीति पृथ्वीस्वभावः काठिन्याद्धारणम् वायोः सदासंचारतः संयोजनवियोजने आकाशस्यावकाशदानं अपांस्यंदनं संश्लेषणं च ज्योतिषः प्रकाशजस्मीकरणे शाश्वतं मार्गमनादिब्रह्मलक्ष्णं स्वरूपस्थितिप्रकारमास्थिताः संतः स्वैस्वेभावेतिष्ठंति ॥ २३ ॥ तत्तस्मादहमप्यगाधत्वाशक्यतरणत्वरूपाशक्यप्लवत्वादित्यभावः गाधो गाधत्वं मम विकारो भवेत् एतदेतस्माद्धेतोस्तेहं प्रवदाम्युपायमिति शेषः ॥ २४ ॥ ननु माभूत्ते गाधतास्वरूपं स्तं भवेनास्माकं गतिदेहीत्यत्राह नेति कामाद्यन्यतमेनापि समुदितेन वानजलं स्तं भये जलरूपस्य मे स्वरूपपीडाप्रसंगात् न च कामोभिलाषः लोभः स्ववस्तुपरित्यागासहिष्णुता रागोऽनुरागः ॥ २५ ॥

उभाभ्यामर्थकार्यसंप्रधार्यनिश्चित्यदोचतेतदुच्यताम् ॥ ३६ ॥ समुदाचारउपचारः ॥ ३७ ॥ नौआवयोः विभीषणेनयदुक्तंतत्कथंनरोचिष्यति सर्वथाऽभिरुचितमेवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
सागरायसागरप्रार्थनार्थनियुज्यतां स्वात्मेतिशेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कविमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकण्डेएकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥

सुग्रीवःपंडितो नित्यंभवान्मंत्रविचक्षणः ॥ उभाभ्यांसंप्रधार्यार्थोचतेयत्तदुच्यताम् ॥ ३६ ॥ एवमुक्तौततोवीरावुभौसुग्रीवलक्ष्मणौ ॥ समुदाचा-
रसंयुक्तमिदंवचनमुचतुः ॥ ३७ ॥ किमर्थंनौनरव्याघनरोचिष्यतिराघव ॥ विभीषणेनयत्तूक्तमस्मिन्कालेसुखावहम् ॥ ३८ ॥ अबद्धासागरेसंतुघो-
रेऽस्मिन्वरुणालये ॥ लंकानासादितुंशक्यामंदैरपिसुरासुरैः ॥ ३९ ॥ विभीषणस्यशूरस्ययथार्थक्रियतांवचः ॥ अलंकालात्ययंकृत्वासागरायनि-
युज्यताम् ॥ यथासैन्येनगच्छामपुरींरावणपालिताम् ॥ ४० ॥ एवमुक्तःकुशास्तीर्णैतीरेनदनदीपतेः ॥ संविवेशतदारामोवेद्यामिवद्रुताशनः ॥ ४१ ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकण्डेएकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततोनिविष्टां ध्वजिनीं सुग्रीवेणाभिपालिताम् ॥ ददर्शराक्षसोऽभ्येत्यशा-
दूलोनामवीर्यवान् ॥ १ ॥ चारोराक्षसराजस्यरावणस्यदुरात्मनः ॥ तां दृष्ट्वासर्वतोव्यग्राप्रतिगम्यसराक्षसः ॥ २ ॥ आविश्यलंकांवेगेनराजानमि-
दमब्रवीत् ॥ एषवैवानरक्षौघोलंकांसमभिवर्तते ॥ ३ ॥ अगाधश्चाप्रमेयश्चद्वितीयद्ववसागरः ॥ पुत्रौदशरथस्येमौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ ४ ॥ उ-
त्तमौरूपसंपन्नौसीतायाःपदमागतौ ॥ एतौसागरमासाद्यसन्निविष्टौमहाद्युते ॥ ५ ॥ बलंचाकाशमावृत्यसर्वतोदशयोजनम् ॥ तत्त्वभूतंमहारा-
जक्षिप्रंवेदितुमर्हसि ॥ ६ ॥ तवदूतामहाराजक्षिप्रमर्हतिवेदितुम् ॥ उपप्रदानंसांत्वंवाभेदोवात्रप्रयुज्यताम् ॥ ७ ॥ शार्दूलस्यवचःश्रुत्वा रावणोरा-
क्षसेश्वरः ॥ उवाचसहसाव्यग्रःसंप्रधार्यार्थमात्मनः ॥ शुकंसाधुतदारक्षोवाक्यमर्थविदांवरम् ॥ ८ ॥

कतकरी० ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ निविष्टांसागरतीरेइतिशेषः ॥ १ ॥ तांवाहिनीम् ॥ २ ॥ ३ ॥ अगाधत्वंदुष्प्रवेशत्वेन ॥ ४ ॥ सीतायाःपदंघ्राणमुद्दिश्यागतौ पदं व्यवसितघ्राणस्थानलक्ष्मां-
घ्रिवस्तुषु ॥ ५ ॥ दशयोजनमाकाशंतावत्यर्थतावकाशमावृत्यसन्निविष्टमित्यनुपंगः तत्त्वभूतंयथार्थमित्यर्थः ॥ ६ ॥ उपप्रदानंसीतायाः सांत्वंसुग्रीवंप्रतिसाम भेदोवातंप्रत्येव ॥ ७ ॥ आत्म-
नोर्थतःकालोचितकार्यं शुकमुवाचेत्यन्वयः सुग्रीवंप्रतिसामभेदप्रयोगार्थमितिशेषः ॥ ८ ॥

नदेवाह सुग्रीवमिति यथासंदेशमसंदेशप्रकारमनतिक्रम्य अह्नीवमकातरम् ॥ ९ ॥ तत्रार्थः कोपिनास्तिरामसहायकरणेन प्राप्य फलं नास्ति अनर्थश्च कश्चित्परिहर्तव्यो नास्ति अतो निष्प्र
योजनमवृत्तिरनुचितेति भावः यद्यपि वाक्ये द्विर्थो रामतो जातः स्यात्तथापि मे भ्रातृसमोसि तथा च मद्रिषये औदासीन्यमुचितमिति भावः ॥ १० ॥ ११ ॥ मद्रिचनमनादृत्या गतेनापित्वयात्र
किमपि न कर्तुं शक्यमिव्याह नहीयमिति ॥ १२ ॥ शुको विहंगमो भूत्वा शुकपक्षी भूत्वा आपुत्य चांबरं जगामेति शेषः ॥ १३ ॥ सागरस्योपर्युपरि सागरसमीपोर्ध्वदेशे ॥ १४ ॥ यथादिष्टं

सुग्रीवं ब्रूहि गत्वा शुराजानं वचनान्मम ॥ यथासंदेशमह्नीवं लक्षणया परयागिरा ॥ ९ ॥ त्वं वै महाराजकुलप्रसूतो महाबलश्चक्षुरजः सुतश्च ॥ न क
श्चनार्थस्तव नास्य नर्थस्तथापि मे भ्रातृसमो हरीश ॥ १० ॥ अहं यद्यहरं भार्या राजपुत्रस्य धीमतः ॥ किं तत्र तव सुग्रीव किं किं धां प्रतिगम्यताम्
॥ ११ ॥ नहीयं हरिर्भिल्लकाप्राप्तुं शक्या कथं च न ॥ देवैरपि संगंधर्वैः किंपुनर्नरवानरैः ॥ १२ ॥ सतदाराक्षसेन्द्रेण संदिष्टो रजनीचरः ॥ शुको विहंगमो भू
त्वानूर्णमापुत्य चांबरम् ॥ १३ ॥ स गत्वा दूरमध्वानमुपर्युपरि सागरम् ॥ संस्थितो त्वं वरेवाक्यं सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ सर्वमुक्तं यथादिष्टं राव
णेन दुरात्मना ॥ तत्प्रापयंतं वचनं तूष्णमापुत्य वानराः ॥ १५ ॥ प्रापयंतं तदा क्षिप्रं लोभं हंतुं च मुष्टिभिः ॥ सर्वैः पुंवैः प्रसभं निगृहीतो निशाचरः ॥ १६ ॥
गगनाद्भूतलेचाशु प्रतिगृह्यावतारितः ॥ वानरैः पीड्यमानस्तु शुको वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ न दूतान् प्रंतिकाकुस्थवार्यतां साधु वानराः ॥ यस्तु हित्वा म
तं भर्तुः स्वमतं संप्रधारयेत् ॥ अनुक्तवादी दूतः सन्सदूतो वधमर्हति ॥ १८ ॥ शुकस्य वचनं रामः श्रुत्वा तु परिदेवितम् ॥ उवाच मावधिष्टेति घ्नतः शाखाम्
गर्षजान् ॥ १९ ॥ स च पत्रलघुर्भूत्वा हरिर्भिरभिर्दशितेऽभये ॥ अंतरिक्षे स्थितो भूत्वा पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ २० ॥

सर्वमुक्तं वाक्यमब्रवीदित्यन्वयः तत्प्रापयंतं रावणोक्तं सुग्रीवायेत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रापयंतं गृहीतवतः लोभं पक्षाविति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथोक्तराजसंदेशवादिनो ममापराधो नास्तीत्याह
यस्त्विति भर्तुर्मतं संदिष्टं मार्गं हित्वा स्वमतं तत्काले आत्मत्राणार्थमन्यदेव किंचिद्यदि भाषेत तदा सोऽनुक्तवादी सन्वधमर्हति ॥ १८ ॥ शुकस्य परिदेवितं रूपं वचनं श्रुत्वा मावधिष्टमावधिध्वमि
तियावत् एकवचनमार्थं रामवचसा हरिभिरभये दशिते सति पत्रलघुः पक्षबलेन शीघ्रगतिर्भूत्वा वचनमब्रवीत् यत्पत्रलघुः पक्षैर्लघुर्लूनपक्ष इति तीर्थस्तन्न तादृशस्यांतरिक्षगमनासंभवात्
रामवचनानुष्ठानवाधान् ॥ २० ॥

लोकरावणइत्यनेनतत्संदेशंविनैवगमनेततोमेमहद्वयमितिसूचितम् ॥ २१ ॥ वाक्यप्रतिसंदेशवाक्यम् ॥ २२ ॥ अनुकंप्योदयापात्रं अरिश्चअसीतिशेषः अतःसहानुबंधःसुत्रमित्रादिपरिक
रस्तनोरामारित्वादेववालीववध्योसि रामेणेतिशेषः ॥ २३ ॥ त्वामन्मित्ररामारि सर्वैःसमेत्येत्यन्वयः ॥ २४ ॥ राघवस्यनमोक्ष्यमेराघवान्ममुच्यसे अंतर्हितोतर्धानशक्त्या ॥ २५ ॥ पिशा
चादीनामेकैकंमुदितंचत्रातारंनपश्यामि अतएवनज्जपंचकंचरितार्थम् ॥ २६ ॥ किंचतद्वलंत्वयैवज्ञातमितित्वत्कृतचोरवृत्त्याजानीमइत्याह अवधीरिति जरावृद्धंजरायुक्तंवृद्धंचिरकालिकं

मुप्रीवसत्वसंपन्नमहाबलपराक्रम ॥ किमयाखलुवक्तव्योरावणोलोकरावणः ॥ २१ ॥ सएवमुक्तःपुवगाधिपस्तदापुवंगमानामृषभोमहाबलः ॥
उवाचवाक्यंरजनीचरस्यचारंशुकंशुद्धमदीनसत्वः ॥ २२ ॥ नमेऽसिमित्रंनतथानुकंप्योनचोपकर्तासिनमेप्रियोसि ॥ अरिश्चरामस्यसहानुबंध
स्ततोसिवालीववधार्हवध्यः ॥ २३ ॥ निहन्म्यहंत्वांसमुतंसबंधुंसज्ञातिवर्गरजनीचरेश ॥ लंकांचसर्वांमहताबलेनसर्वैःकरिष्यामिसमेत्यभस्म
॥ २४ ॥ नमोक्ष्यमेरावणराघवस्यसर्वैःसंहृदैरपिमूढगुप्तः ॥ अंतर्हितःसूर्यपथंगतोपितथैवपातालमनुप्रविष्टः ॥ गिरीशपादांबुजसंगतोवाहतोसि
रामेणसहानुजस्त्वम् ॥ २५ ॥ तस्यतेत्रिपुलोकेपुनपिशाचंनराक्षसम् ॥ त्रातारंनानुपश्यामिनगंधर्वनचासुरम् ॥ २६ ॥ अवधीस्त्वंजरावृद्धंमृधरा
जंजटायुषम् ॥ किन्तुतेरामसान्निध्येसकाशेलक्ष्मणस्यच ॥ लतासीताविशालाक्षीयांत्वंगृह्यनबुध्यसे ॥ २७ ॥ महाबलंमहात्मानंदुराधर्षसुरैरपि ॥
नबुध्यसेरघुश्रेष्ठंयस्तप्राणान्हरिष्यति ॥ २८ ॥ ततोब्रवीद्वालिसुतोप्यंगदोहरिसत्तमः ॥ नायंदूतोमहाप्राज्ञचारकःप्रतिभातिमे ॥ २९ ॥ तुलितंहिव
लंसर्वमनेनतवतिप्रता ॥ गृह्यतांमागमलंकामेतद्धिममरोचते ॥ ३० ॥ ततोराज्ञासमादिष्टाःसमुत्पत्यवलीमुखाः ॥ जगृहुश्चवंधुश्चविलपंतमना
यवत् ॥ ३१ ॥ शुकस्तुवानरैश्चैस्तत्रतैःसंप्रपीडितः ॥ व्याचुक्रोशमहात्मानंरामंदशरथात्मजम् ॥ लुप्येतेमेवलात्यक्षौभिद्येतेमेतथाक्षिणी ॥ ३२ ॥

चिरकालिकोपिकश्चिदौषधसिद्ध्यादिनाजरारहितोभवेत्अचिरकालिकोपिकश्चित्शपादिनाजरावानित्युभयोपादानं किनुनलतायदिवलमस्तीतिशेषः नबुध्यसेस्वबलमितिशेषः ॥ २७ ॥
रघुश्रेष्ठमहाबलत्वादिगुणकंनबुध्यसेइत्यर्थः ॥ २८ ॥ अयंस्वामिसंदेशप्रापणमात्रकृत्योदूतएवनकिनुगुप्ततयापरबलपरीक्षाप्रवृत्तिश्चरएव ॥ २९ ॥ कुतस्तत्राह तुलितंहीति एवंप्रमाणं
मेवंव्यूहमितिसर्वपरिच्छिन्नमित्यर्थः ॥ ३० ॥ राज्ञामुपवीणे ॥ ३१ ॥ लुप्येतेलिद्येते ॥ ३२ ॥

रात्रिषाब्दोऽहोरात्रपरः यद्दिनेमरिष्यामि यद्दिनेच जातवानस्मितदंतरेकाले जन्ममरणावधिकाले यन्मयाऽशुभं कृतं तत्सर्वं त्वमुपपद्येथाः त्वंप्राप्नुयाः यदीह त्वयाऽनिवारिताऽनोर्जीवितं ज्ञायाम
 ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अत्रगुमानः ॥ कतकरी ० ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति महो
 दधेर्जालकृत्वा प्राङ्मुखो वरप्रार्थनाय प्रतिशिष्ये शयनं कृतवान् ॥ १ ॥ २ ॥ मण्यादिमुक्ताप्रवरांतानि भूषणानियेषुनैः परमनारीणां एकद्वारव्रतत्वेनेतरस्त्रीप्रसंगाभावाद्दुत्तमथात्रीजनानां भुजैरेने
 कवास्त्रपनालंकरणादिकालेऽभिमृष्टं स्पृष्ट्वा हृत्तिरित्यन्वयः ॥ ३ ॥ पुरस्तात्पूर्वबालसूर्यप्रकाशैरतिरक्तैश्चंदनैः कुंकुमैरित्यावदित्यर्थः ॥ ४ ॥ शयनेतत्काले सीताया उत्तमांगेन शिरसारामभु
 यांचरात्रिमरिष्यामि जायेरात्रिचयामहम् ॥ एतस्मिन्नंतरेकाले यन्मयाऽशुभं कृतम् ॥ सर्वतदुपपद्येथा जत्यांचेद्यदि जीवितम् ॥ ३३ ॥ नाघात
 यत्तदारामः श्रुत्वा तत्परिदेवितम् ॥ वानरानब्रवीद्रामो मुच्यतां दूत आगतः ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकां
 ढे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः सागरवेलायां दर्भानां स्तीर्य राघवः ॥ अंजलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिष्ये महोदधेः
 ॥ १ ॥ बाहुं भुजंगभोगाभमुपधायारि मूढनः ॥ जातरूपमयैश्चैव भूषणैर्भूषितं सदा ॥ २ ॥ मणिकांचनकेयूरमुक्ताप्रवरभूषणैः ॥ भुजैः परमनारी
 णामभिमृष्टमनेकधा ॥ ३ ॥ चंदनागुरुभिश्चैव पुरस्तादभिसेवितम् ॥ बालसूर्यप्रकाशैश्च चंदनैरुपशोभितम् ॥ ४ ॥ शयने चोत्तमांगेन सीतायाः
 शोभितं पुरा ॥ तत्क्षकस्यैव संभोगं गंगाजलनिषेवितम् ॥ ५ ॥ संयुगे युगसंकाशं शत्रूणां शोकवर्धनम् ॥ सुहृदां नंदनं दीर्घसागरांतव्यपाश्रयम्
 ॥ ६ ॥ अस्य तावपुनः सव्यं ज्याघातविहृतत्वचम् ॥ दक्षिणोदक्षिणं बाहुं महापरिघसन्निभम् ॥ ७ ॥ गोसहस्रप्रदातारं त्युपधाय भुजं महत् ॥ अद्य
 मेतरणं वाथ मरणं सागरस्य वा ॥ ८ ॥

जापितेन शोभितम् तत्क्षकस्य संभोगं शरीरं गंगाजलेन निषेवितम् स्थितं गंगाजलमित्यर्थः अत्र गंगाजलस्थाने सीतागौरत्वात् विचित्रत्वाच्च ॥ ५ ॥ संयुगे शत्रूणां शोकवर्धनम् युगसंकाशं युगवद्दीर्घं
 दीर्घं दीर्घकालं सुहृदां नंदनं सुखप्रापकं सागरांतूचकस्य व्यपाश्रयं प्रतिष्ठाभूतम् ॥ ६ ॥ पुनः पुनः सव्यं मस्य ताशरान्विष्टजता ज्याघातेन विहृता त्वग्यत्र तादृशं सर्वभुजेभ्य उत्तमंगो सहस्रप्रदातारं
 दक्षिणं बाहुं भुजंतदवच्छिन्ने कूर्परादुपरिदेशो भुज इत्याहुः उपधाय दक्षिणः स्वयमधिशिष्ये इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ पुनर्बाहुभुजशब्दप्रयोगः पूर्वस्य व्यवहिततया विशेषप्रतिपत्त्यर्थः अद्य त्रिदिनमुपा
 सनया प्रसन्नस्य सागरस्य प्रसादेन मे ससैन्यस्य मे तरणं वापि स्यात् ततः परमुपेक्षणे सागरस्य मत्तो मरणमेव स्यादिति धृतिरुत्त्वानिश्चित्येत्येति योजना ॥ ८ ॥

तथाऽकरणेपापमाहृतस्वधर्मस्यनित्यत्वबोधनाय सचेदिति केनापिशरणतयाश्रितइत्यर्थः भयात्तद्रक्षणेच्छत्रोःसकाशात्तस्माद्वाभयमुपेक्ष्यततोहेतोर्मोहात्कार्यांतरपारवश्यजनितविस्मृतेः
कामाद्वातच्छत्रोःसकाशतःकिंचिफललोभेनवास्वयाशक्त्यास्वसामर्थ्येनसहायसंपादनेनस्वद्रव्यदानादिनावायथान्यायंनरक्षतिचेच्छरणागतमितिशेषः तदातत्पापंअरक्षितस्यशरणागतस्य
पापं प्राप्नोतीतिशेषः तथालोकगर्हितं भावेनिष्ठा लोकीर्नदांचप्राप्नोति ॥ २९ ॥ नकेवलमेतावदेवस्वकृतसर्वसुकृतापहारंचप्राप्नोतीत्याह विनष्टइति यःशरणगतोऽरक्षितोविनष्टःस्यात्सपश्य
तस्तस्यरक्षिणःरक्षार्थंरुतस्यसमक्षमेवतस्यरक्षिणःसर्वसुकृतमादायगच्छेत् ॥ ३० ॥ एतदंताःकंडुगाथाः अथरामवाक्यं एवमिति अतस्तदरक्षणमस्वर्ग्यंस्वर्गप्रतिबंधकम् बलवीर्यनाशनंतपो
बलजंयद्वीर्यनियहानुग्रहसामर्थ्यतद्विनाशकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ यदेवमतःकरिष्यामीत्यादि वचनंशरणागततरक्षणपरम् धर्मिष्ठंजनतासंबंधेनातिशयितधर्मवत् फलोदयकालेस्वर्ग्यंस्वर्गजनकम्
॥ ३२ ॥ किंचपरमकारुणिकस्यममसर्वभूताभयदानरूपःकश्चित्संकल्पोस्तीत्याह सकृदिति सर्वभूतेभ्यइतिपंचमीचतुर्थीच भयप्रसक्तिमद्भ्योऽभयंददामि अत्रवर्तमानप्रयोगेननित्यसत्सहजध

सचेद्भयाद्वाभोहाद्वाकामाद्वापिनरक्षति ॥ स्वयाशक्त्यायथान्यायंतत्पापंलोकगर्हितम् ॥ २९ ॥ विनष्टःपश्यतस्तस्यरक्षिणःशरणंगतः ॥ आदा
यमुकृतंतस्यसर्वंगच्छेदरक्षितः ॥ ३० ॥ एवंदोषोमहानत्रप्रपन्नानामरक्षणे ॥ अस्वर्ग्यचायशस्यंचबलवीर्यविनाशनम् ॥ ३१ ॥ करिष्यामि
यथार्थंतुकंडोर्वचनमुत्तमम् ॥ धर्मिष्ठंचयशस्यंचस्वर्ग्यस्यात्तुफलोदये ॥ ३२ ॥ सरुदेवप्रपन्नायतवास्मीतिचयाचते ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददा
म्येतद्वृत्तंमम ॥ ३३ ॥

मत्त्वमभयदानस्यद्योत्यते तदेवाह एतन्ममव्रतमिति नित्यपरिगृहीतो नित्यनिजप्रतिष्ठितोऽस्मद्धर्मइत्यर्थः अत्रतात्कालिकमात्यंतिकंचेत्युभयविधमप्यभयदानंप्रतिज्ञायते तत्रात्यंतिकंसंसारभ
योपरतिरूपं द्वितीयंतुरावणादितउत्थितमृत्युभयनिवृत्तिरूपं इदंचोरारिप्रहनिमित्तकाभयदानस्याप्युपलक्षणम् नन्वेवंसर्वेश्वरस्यापितवनिमित्ताभयदानृतत्वेवैषम्यनैर्घृण्यादिदोषप्रसंगस्तत्राह
सकृदिति अनेनोभयविधाभयदानस्यसाधनमुपदिश्यते सकृत्एकयैववृत्त्याप्रपन्नाय पदिग्यत्यर्थः प्रकृष्टप्रतिपत्तिमते प्रतिपत्तौप्रकर्षश्चनिरंतरत्वम् साचतत्त्वमस्यादिवाक्यजन्याभगवतः
स्यात्मत्वेनप्रतिपत्तिः अयंचज्ञानीत्वात्मैवमेतदितिगीतोक्तः अयमेवात्यंतिकाभयदानपात्रम् द्वितीयाभयदानसाधनमाह तवास्मीतिचयाचतेइति औपाधिकभेदमवलंब्यतवाहंसेवकस्त्वमे
स्याम्यहंशिष्यस्वंगुरुरहंरक्ष्यस्त्वरक्षकइत्येवमुपासनांकुर्वतोद्वितीयाद्विभयंभवतीतिन्यायेनावश्यंप्राप्तभयस्यसर्वभूतेभ्योयथाभयंनभवतितथायतामीतिमेवव्रतमित्यर्थः अतथाभूतेभ्यस्तुनय
च्छामोतिननैर्घृण्यादिदोषप्रसंगइतिभावः ॥ ३३ ॥

अथापरिधासतावादिनमुग्रीवमेवलात्यरिधासतांगीकारंकारयित्वातमेवतदानयनायप्रेषयति आनयेति अस्यवाक्कायाभ्यामुस्पष्टशरणागतस्य यदिवारावणइति कामरूपतयाऽऽकारांतराव
 टंनवानितिरोषः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथमुग्रीवोविस्मयपरवशआह किमत्रेति धर्मज्ञशरणागतरक्षणधर्मरहस्यज्ञ लोकनाथानाराज्ञांशिखामणे सत्त्ववान्सत्त्वैकनिष्ठस्त्वमार्यकल्याणंप्रभाषे
 थाइतिवत्तत्रकिंचिन्नम् ॥ ३६ ॥ ममांतरात्मापिविभीषणंशुद्धंवेत्ति त्वद्वाक्यश्रवणादितिभावः किंच परमचतुरेणहनूमताभावरूपादनुमानाच्चसर्वतःसुपरीक्षितश्चायंतस्मात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

आनयैतंहरिश्रेष्ठदत्तमस्याभयंमया ॥ विभीषणोवासुग्रीवयदिवारावणःस्वयम् ॥ ३४ ॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वासुग्रीवःपुवगेश्वरः ॥ प्रत्यभाषतका
 कुत्स्यंसौहार्दनाभिपूरितः ॥ ३५ ॥ किमत्रचित्रंधर्मज्ञलोकनाथशिखामणे ॥ यत्त्वमार्यप्रभाषेथाःसत्त्ववान्सत्त्वस्थितः ॥ ३६ ॥ ममचाप्यंतरात्मा
 यंशुद्धंवेत्तिविभीषणम् ॥ अनुमानाच्चभावाच्चसर्वतःसुपरीक्षितः ॥ ३७ ॥ तस्माद्विप्रंसहास्माभिस्तुल्योभवतुराघव ॥ विभीषणोमहाप्राज्ञःस
 ग्निस्त्वंचाभ्युपैतुनः ॥ ३८ ॥ ततस्तुसुग्रीववचोनिशम्यतद्दरीश्वरेणाभिहितंनरेश्वरः ॥ विभीषणेनाशुजगामसंगमंपतत्रिराजेनयथापुरंदरः ॥ ३९ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडे अष्टादशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ राघवेणाभयेदत्तेसन्नतोरावणानुजः ॥ विभीषणो
 महाप्राज्ञोभूमिसमवलोकयत् ॥ १ ॥ खात्पपातावनिंलृष्टोभक्तैरनुचरैःसह ॥ सतुरामस्यधर्मात्मानिपपातविभीषणः ॥ २ ॥ पादयोर्निपपाताथच
 तुभिःसहराक्षसैः ॥ अब्रवीच्चतदावाक्यंरामंप्रतिविभीषणः ॥ ३ ॥ धर्मयुक्तंचयुक्तंचसांप्रतंसंप्रहर्षणम् ॥ अनुजोरावणस्याहंतेनचास्म्यवमानितः
 ॥ ४ ॥ भवंतंसर्वभूतानांशरण्यंशरणंगतः ॥ परित्यक्तामयालंकामित्राणिचधनानिच ॥ ५ ॥

हरीश्वरेणाभिहितंमानीयायंविभीषणइतिबोधितम् पतत्रिराजेनतदानीतेनोपेक्षेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अधिगितिमानः ॥ कतकरी० ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति
 लकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेअष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सन्नतोभक्तिप्रवणः भूमिसमवलोकयत् अवरोहणायेतिभावः ॥ १ ॥ लृष्टःअभिमतलाभजनितप्री
 तियुक्तःरामस्यनिपपात पादयोरित्यनुकर्षः ॥ २ ॥ पूर्वमेकस्यैवपादपतनमुक्तामंत्रिसहितस्यतदाह पादयोरिति पादयोर्निपपातेत्यनेनशरणागतधर्मकथनम् ॥ ३ ॥ युक्तंयुक्तियुक्तम् सांप्रतं
 संप्रहर्षणंतत्कालंसंतोषकरणम् ॥ ४ ॥ सर्वभूतानांशरण्यमित्यनेनस्यस्यरामेभगवदवतारत्वावगमःसूचितः ॥ ५ ॥

मेराज्यं च भवद्गतमित्युक्त्या सर्वज्ञत्वेन रामो रावणवर्धकरिप्यत्येवेति निश्चितमिति गम्यते ॥ ६ ॥ पिवन्निव अनुपह्वक्षुपाः वलोकयन्निव ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शक्रप्रतिबलः शक्रबलस्पर्धिवलवान् ॥ १० ॥ ११ ॥ बद्धगोधारूपमंगुलित्राणयेन सः गोधाज्याघातवारणम् अदृश्यो भवति युद्धे इति शेषः ॥ १२ ॥ तदेवाह संग्रामे इति सुमहद्ब्रूहे उचितबलसन्निवेशवति ॥ १३ ॥ अनीकपाः

भवद्गतं हि मेराज्यं जीवितं च सुखानि च ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रामो वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ वचसा सांत्वयित्वैनं लोचनाभ्यां पिवन्निव ॥ आख्याहि मम तत्त्वेन राक्षसानां बलावलम् ॥ ७ ॥ एवमुक्तं तदारक्षोरामेणा क्लिष्टकर्मणा ॥ रावणस्य बलं सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ८ ॥ अवध्यः सर्वभूतानां गंधर्वो रगपक्षिणाम् ॥ राजपुत्रदशग्रीवो वरदानास्त्वयं भुवः ॥ ९ ॥ रावणानंतरो भ्राता मम ज्येष्ठश्च वीर्यवान् ॥ कुंभकर्णो महातेजाः शक्रप्रतिबलो युधि ॥ १० ॥ रामसेनापतिस्तस्य प्रहस्तो यदि ते श्रुतः ॥ कैलासे येन समरे मणिभद्रः पराजितः ॥ ११ ॥ बद्धगोधांगुलित्रश्च अवध्यकवचो युधि ॥ धनुरादाय यस्तिष्ठन्नदृश्यो भवतींद्रजित् ॥ १२ ॥ संग्रामे सुमहद्ब्रूहे तर्पयित्वा दुताशनम् ॥ अंतर्धानगतः श्रीमानिंद्रजिह्वंतिराघव ॥ १३ ॥ महोदरमहापार्श्वो राक्षसश्चाप्यकंपनः ॥ अनीकपास्तुतस्यैते लोकपालसमा युधि ॥ १४ ॥ दशकोटिसहस्राणि राक्षसां कामरूपिणाम् ॥ मांसशोणितभक्ष्याणां लंकापुरनिवासिनाम् ॥ १५ ॥ स तैस्तु सहितो राजालोकपालानयोधयत् ॥ सहदेवैस्तु ते भग्नरावणेन दुरात्मना ॥ १६ ॥ विभीषणस्य तु वचस्तच्छ्रुत्वा रघुसत्तमः ॥ अन्वीक्ष्य मनसा सर्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ यानि कर्मापदानानि रावणस्य विभीषण ॥ आख्यातानि च तत्त्वेन त्ववगच्छामि तान्यहम् ॥ १८ ॥ अहं हत्वा दशग्रीवं स प्रहस्तं सहात्मजम् ॥ राजानं त्वां करिष्यामि सत्यमेतच्छृणोतु मे ॥ १९ ॥ रसातलं वा प्रविशेत्पातालं वा पिरावणः ॥ पितामहसकाशं वानमे जीवन्मिमोक्ष्यते ॥ २० ॥ अहत्वा रावणं संख्ये स पुत्रजनयांधवम् ॥ अयोध्यां न प्रवेक्ष्यामि त्रिभिस्तैर्भ्रातृभिः शपे ॥ २१ ॥

उपसेनापतयः ॥ १४ ॥ दशकोटिसहस्राणि संतीति शेषः इदं च प्रधानराक्षसविवक्षया ॥ १५ ॥ तेलोकपालाः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्मापदानानि युधिकर्मनिर्वर्तितशौर्याणितान्यहमवगच्छाम्येव ननु तानि मयि प्रभविष्यंतीति भावः ॥ १८ ॥ यदुक्तं भवद्गतं हि मेराज्यमिति तदवश्यं संपादयिष्यामीति प्रतिजानते अहमिति ॥ १९ ॥ रसातलं भूस्निहिताधोलोकम् पातालमधोलोकावधिभूतलोकम् मेमत्तः ॥ २० ॥ २१ ॥

अथ विभीषणो रामस्य स्वार्थसाधनप्रतिज्ञां श्रुत्वा स्वयमपि रामकार्यसाधनप्रतिजानीते शिरसेति ॥ २२ ॥ सांख्यसाहाय्यं वाहिनीं रावणवाहिनीम् ॥ २३ ॥ परिष्वज्येत्यनेन मित्रत्वेन परि
पहणं सूचितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रचुक्रुशुः संतोषात् किल किलामकुर्वन् ॥ २७ ॥ वानराणां सैन्यैः परिवृताः कथं केनोपायेन सागरं तराम ॥ २८ ॥ सैन्यावरुणालयं यथा तराम तथा कैरु

श्रुत्वा तु वचनं तस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ शिरसा वंद्य धर्मात्मा वक्तुमेव प्रचक्रमे ॥ २२ ॥ राक्षसानां वधे साह्यं लंकायाश्च प्रदर्शने ॥ करिष्यामि य
था प्राणं प्रवेक्ष्यामि च वाहिनीम् ॥ २३ ॥ इति ब्रुवाणं रामस्तु परिष्वज्य विभीषणम् ॥ अब्रवीलक्ष्मणं प्रीतः समुद्राज्जलमानय ॥ २४ ॥ तेन चे मं महा
प्राज्ञमभिपिच विभीषणम् ॥ राजानं रक्षसां क्षिप्रं प्रसन्ने मयि मानद ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्तु सौमित्रिरभ्यपिच द्विभीषणम् ॥ मध्ये वानरमुख्यानां रा
जानं राजशासनात् ॥ २६ ॥ तं प्रसादं तुरामस्य हृद्वासयः प्लवंगमाः ॥ प्रचुक्रुशुर्महात्मानं साधुसाध्विति चाब्रुवन् ॥ २७ ॥ अब्रवीच्च हनूमांश्च सुग्री
वश्च विभीषणम् ॥ कथं सागरमक्षोभ्यं तराम वरुणालयम् ॥ सैन्यैः परिवृताः सर्वे वानराणां महौजसाम् ॥ २८ ॥ उपायैरभिगच्छाम यथा न दनदी
पतिम् ॥ तराम तरसा सर्वे सैन्यावरुणालयम् ॥ २९ ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा प्रत्युवाच विभीषणः ॥ समुद्रं राघवो राजा शरणं गंतुमर्हति ॥ ३० ॥
खानितः सगरेणायमप्रमेयो महोदधिः ॥ कर्तुमर्हति रामस्य ज्ञातेः कार्यमहोदधिः ॥ ३१ ॥ एवं विभीषणेनोक्तं राक्षसेन विपश्चिता ॥ आजगामाथ
सुग्रीवो यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ ३२ ॥ ततश्चाख्यातुमारेभे विभीषणवचः शुभम् ॥ सुग्रीवा विपुलग्रीवः सागरस्योपवेशनम् ॥ ३३ ॥ प्रकृत्या धर्म
शीलस्य रामस्यास्याप्यरोचत ॥ सलक्ष्मणं महातेजाः सुग्रीवं च हरीश्वरम् ॥ ३४ ॥ सत्क्रियार्थं क्रियादक्षांस्मितपूर्वमभाषत ॥ विभीषणस्य मंत्रो
यं सलक्ष्मणरोचते ॥ ३५ ॥

पायैर्न दनदीपतिमभिगच्छाम मार्गं प्राप्तयेतद्वदति शेषः ॥ २९ ॥ एवं प्रश्ने उपायमाह एवमिति ॥ ३० ॥ राघवेण शरणगमने समुद्रानुग्रहसिद्धौ हेतुमाह खानित इति सगरेण पुत्रैरिति शेषः अय
मुदकतीरसमीपः कतिपयोऽंशः ज्ञाते रामस्येत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ एवं विभीषणोक्तं श्रुत्वा यत्र रामो वर्तते तद्देशं सलक्ष्मणः सुग्रीव आजगामेति संबंधः ॥ ३२ ॥ सागरस्योपवेशनं शरणगमनम् ॥ ३३ ॥
अस्य सकलजगच्छरणभूतस्य रामस्यापि अरोचत युक्तियुक्तत्वात् सागरशरणगमनमिति भावः ॥ ३४ ॥ सत्क्रियार्थं विभीषणस्य पूजार्थं सलक्ष्मणं सुग्रीवं च हरीश्वरमभाषतेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥

॥ ६७ ॥ मयाराक्षसस्यार्जवमुद्दिश्यत्वाप्रतियथाशक्त्युक्तम् अधिकं वक्तुं न युज्यते श्रुत्वा शेषकृत्यस्य निर्णये तु त्वमेव प्रमाणम् ॥ ६८ ॥ हतमानः ॥ कतकरीत्या षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्री
रामाभिरामेश्रीरामोदरामायणतिलके वा ० आ ० युद्धकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वायुमुतस्य वचनमिति शेषः श्रुतवान्सकलशास्त्रश्रवणवान् आत्मनि स्वचित्ते स्थितं स्वचित्त
स्थितार्थप्रतिपादकमिति यावत् ॥ १ ॥ ममापि भवदुक्तेभ्यो विलक्षणं विभीषणं प्रतिकाचिद्विवक्षास्तित्सर्वमद्विवक्षितं मम श्रेयसि स्थितैर्भवद्भिः श्रोतुं श्रवणसन्निहितं कर्तुमिच्छामि इयमुक्तिः सर्वम
तत्प्रतिक्षेपकस्वमतश्रवणेन सुग्रीवादीनां व्याकुलचित्ततामाभूदितितेषामुपलालनाय ॥ २ ॥ तत्रान्यैर्दोषोक्तिपूर्वकमया सत्वमुक्तम् हनूमतानि दोषत्वोक्तिपूर्वया सत्वमुक्तम् भगवांस्तु प्रौढ्या सुग्री
वाद्युक्ते रंघ्रप्रहारित्वमंगीकृत्यापि परिग्राह्यत्वं स्थापयति मित्रेति राघवं शरणं गत इति प्रसन्नवचनानुमितमित्रभावेन मित्रत्वेन संप्राप्तं पत्नीस्निग्धभावेन प्राप्तं पतिमिव कथंचन सर्वदेशकालावस्थास्यपि
राज्यं प्रार्थयमानस्तु बुद्धिपूर्वमिहागतः ॥ एतावत्तु पुरस्कृत्य विद्यते तस्य संग्रहः ॥ ६७ ॥ यथाशक्तिमयोक्तं तुराक्षसस्यार्जवं प्रति ॥ प्रमाणं त्वंहिशेष
स्य श्रुत्वा बुद्धिमतां वर ॥ ६८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ रामः प्रस
न्नात्मा श्रुत्वा वायुमुतस्य ह ॥ प्रत्यभापत दुर्धर्षः श्रुतवानात्मनि स्थितम् ॥ १ ॥ ममापि च विवक्षास्तिकाचित्प्रतिविभीषणम् ॥ श्रोतुमिच्छामितत्स
र्वं भवद्भिः श्रेयसि स्थितैः ॥ २ ॥ मित्रभावेन संप्राप्तं न त्यजेयं कथंचन ॥ दोषो यद्यपि तस्य स्यात्सतामेतदगर्हितम् ॥ ३ ॥ सुग्रीवस्त्वथ तद्वाक्यमाभा
ष्य च विष्टस्य च ॥ ततः शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुंगवः ॥ ४ ॥ सदुष्टो वाप्यदुष्टो वा किमेपरजनीचरः ॥ ईदृशं व्यसनं प्राप्तं भ्रातरं यः परित्यजेत् ॥ ५ ॥
कोनामसंभवे तस्य यमेष न परित्यजेत् ॥ वानराधिपते वाक्यं श्रुत्वा सर्वानुदीक्ष्य तु ॥ ६ ॥

न त्यजेयम् भवदुक्ते रंघ्रप्रहारमिथ्याविभीषिकाभीतः सन्नितिशेषः ननु शत्रुपक्षत्वेन दुष्टं कथं न त्यक्ष्यसीत्यग्राह दोष इति वस्तुतस्तत्र दोष एव नास्ति शत्रुपक्षत्वे पिततो भीततया शरणागतत्वात् यद्य
पि तस्य दोषो भवदुक्तस्तदतिरिक्तश्च स्यात्तथापि तं न त्यजेयमिति संबंधः यद्यपि दुष्टजनपरिग्रहः शिष्टगर्हितस्तथापि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छंतीत्येवमादिशास्त्रात् शरणागतदुष्टपरिग्रहणं सतामगर्हि
तं पूजितमित्यर्थः ॥ ३ ॥ गर्हितत्वमेव ज्ञापयितुं सुग्रीवः प्रागुक्तादधिकं स्वविवक्षितं दोषं विभीषणे कथयति सुग्रीव इति आभाष्य अनूद्य ततो विमर्शानंतरम् शुभतरं प्रागुक्तदोषादप्यधिको यः समर्थ
तरापरिग्राह्यत्वे हेतुभूतो दोषस्तदतिपादकम् ॥ ४ ॥ स एष रजनीचरो दुष्टो वा प्रागुक्तदोषयुक्तो वा अदुष्टो वा तद्गर्हितो वा तथाप्यसौ ग्राह्यः किं नैव ग्राह्यः कृतघ्नत्वादित्याह ईदृशमिति प्रबलशत्रुयास
रूपं व्यसनं प्राप्तं भ्रातरं यः परित्यजेदत्यजेत् ॥ ५ ॥ तस्यास्य कोनामसंभवे तस्मादस्मानपि संकटे त्यक्ष्यत्येव विश्वासघातिकृतघ्नत्वादित्यर्थः सर्वानुदीक्ष्य सुग्रीवस्योत्तरक
क्ष्याचालनसामर्थ्यं सर्वहरी ननु भाव्य तथा लक्ष्मणमुदीक्ष्ये पदुत्सममानो बालत्वेन मदुत्तापरिज्ञानात्तत्राप्येतदेव संमतमितीषद्वा संकुर्वन्निति होवाच ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ सुधीवैमनस्यपरिहारायतद्वाक्यं प्रशस्योत्तरमाह अनधीत्येति हरीश्वरो यदुवाचे दृशं दृष्ट्वा सेवारहितेन शास्त्राध्ययनरहितेन च न वक्तुं शक्यम् ॥ ८ ॥ अथैतदुपर्यपि मम किंचिद्भातीत्याह अस्तीति अत्र भानुपरित्यागहृदयो दोषावनेपि सर्वराजसुप्रत्यक्षं प्रत्यक्षसिद्धं लौकिकमंततः सर्वलोकप्रसिद्धं विद्यते मामां प्रतिभाति च तत्सूक्ष्मतरं किंचिदर्थरूपमस्ति ॥ ९ ॥ तदर्थरूपं प्रतिपादयितुं तदुपयुक्तां लोकस्थितिमाह अमित्रा इति राज्ञाममित्राः शत्रवो द्विधा कीर्तिताः तत्कुलीनाज्ञातयः प्रातिदेश्या आसन्नदेशवासिनश्चेति ते द्विविधा अपि स्वविरोधिज्ञातेः स्वविरोधिन आसन्नदेशवर्तिनश्च व्यसनेषु आध्यात्मिकादिभिः प्रकारकटेषु तस्य प्रहृतरि भवन्तीति प्रसिद्धम् अस्तु किंतु तदित्यत्राह तस्मादिति नानाप्रकारस्य पीडाप्रवृत्तज्ञातिभयात् स्वत्राणार्थमिहागतः यद्वा तस्माद्यसनप्रहर्तृज्ञातिव्याघ्रसन्निवेशवर्णप्रहर्तुमयं विभीषण इहागत इत्यर्थः ॥ १० ॥ अथ शत्रुताप्रयोजकमपि न ज्ञातिव्यमात्रं किंतु परस्परानिर्दिष्टा युक्तत्वमित्याह अपापा इति अपापाः परस्परानिर्दिष्टा रहिताः धर्ममार्गेण परस्परहितैषिणश्च तत्कुलीनाज्ञातयो ये ते स्वकान्हितान्मानयन्ति एष उक्तोर्थः प्रायोवाहुल्येन लोके उपलक्ष्यते न रेंद्राणां तु शोभनोपि हितैष्यपि ज्ञातिः शंकनीय एव महत्तरराज्यैश्वर्य ईषदुस्मयमानस्तुल्यक्ष्णं पुण्यलक्षणम् ॥ इति होवाच काकुत्स्थो वाक्यं सत्यपराक्रमः ॥ ७ ॥ अनधीत्य च शास्त्राणि वृद्धानुपसेव्य च ॥ न शक्यमीदृशं वक्तुं यदुवाच हरीश्वरः ॥ ८ ॥ अस्ति सूक्ष्मतरं किंचिद्यथात्र प्रतिभाति मा ॥ प्रत्यक्षं लौकिकं चापि वर्तते सर्वराजसु ॥ ९ ॥ अमित्रास्तत्कुलीनाश्च प्रातिदेश्याश्च कीर्तिताः ॥ व्यसनेषु प्रहर्तारस्तस्मादयमिहागतः ॥ १० ॥ अपापास्तत्कुलीनाश्च मानयन्ति स्वकान्हितान् ॥ एष प्रायो न रेंद्राणां शंकनीयस्तु शोभनः ॥ ११ ॥ यस्तु दोषस्त्वया प्रोक्तो व्यादानेरिव लस्य च ॥ तत्र ते कीर्तयिष्यामि यथा शास्त्रमिदं शृणु ॥ १२ ॥ न वयं तत्कुलीनाश्च राज्यकांक्षी च राक्षसः ॥ पंडिता हि भविष्यन्ति तस्माद्वा त्वाविभीषणः ॥ १३ ॥

लोकसंभवात् उपजापवशादनिर्दिष्टाया भरतमात्रादौ दृष्टत्वाच्च एवं च स्वस्माच्छंकिता वणतोऽनिर्दिष्टं संभाव्यतं त्यक्त्वाऽयमागतः किंच यो हिंसार्थमभिकांतं हंति मन्युरेव मन्युं स्पृशति न तस्मिन् दोष इत्यापस्तोक्तेः रावणनाशार्थमागमनेप्यस्य न दोष इत्याशयः ॥ ११ ॥ एवं भानुत्यागदोषं परिहृत्य यः पूर्वपरिषेहं प्रहारदोष उक्तस्तमनूय परिहरति य इति अरिबलस्य शत्रुपक्षस्यादाने परिषेहो दोषो रेंद्रप्रहाररूपो दोष उक्तस्तद्विषये यथा शास्त्रं यथान्यायमुत्तरं कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ १२ ॥ तदेवाह नेति वयं न तत्कुलीनाः ज्ञातयः चाप्यातिदेश्याश्च न भवामः अतोऽस्मद्राज्यजिघृक्षाज्जावान्मास्मा सुप्रहारोऽनेन कार्यः किंतु निजराज्यमेव स्वज्ञातिनिरासमस्मन्मुखेन संपाद्य कांक्षति तदाह राज्यकांक्षीति अतो नोपजीव्यविरोधं करिष्यति ननु मूर्खैस्तमः प्रधानत्वाद्वा क्षमैः कथमेवं विचारकरणमत आह पंडिता इति पर्यालोचनपूर्वमनुष्ठेयनिश्चयसमर्थाः पंडितास्ते सर्वत्र भविष्यन्त्येव एवं चैकजन्यत्वेपि यथा कुंभकर्णोऽतितामसो रावणश्चातिराजस एव मय मति सात्त्विकतयैवं विचारशील इति भावः उपसंहरति तस्मादिति ॥ १३ ॥

उक्तहेतुननुवादपूर्वपाद्यत्वमुपसंहरति अव्यग्रादितिसार्धेन तेजानयोऽव्यग्राअनाकुलानिश्चयवन्तइतियावत् प्रहृष्टाऽन्योन्यंसंनुष्टाश्वसौभ्रात्रासंगताःपरस्परमिलिताभविष्यंतीतिसर्वलोक
प्रसिद्धं तेभ्योन्येतुउक्तविपरीताइतिप्रागुक्तरीत्यापापमूलराज्यलोभादिनाभेदंगमिष्यंति ततोन्तरमस्यज्ञातिवर्गस्यएषलोकप्रसिद्धःप्रणादोयुद्धरूपकोलाहलोभवति अन्योन्यस्यान्योन्यतो
भयंचागतंभवतीतिलोकस्थितिर्यतस्तस्मादयमेतावत्कालमनपगतसौभ्रात्रोपिकेनचिन्निमित्तेनाद्यप्राप्तवैरःशरणमागतोयास्यएवेतिकतकव्याख्या तीर्थस्तुनैषततोस्येतिपठित्वाअस्यभीतस्ये
वैषमहान्प्रणादःश्रूयतेतस्ततोबलवतोरावणादस्यविभीषणस्यभयमागतमित्यात्मत्राणार्थमागतःपरिग्राह्यएवेत्यर्थः इतरन्तुप्राग्बदेवव्याख्येयमित्याह ॥ १४ ॥ ननुभरतादिष्वेतद्वोषादर्शना
द्भ्रातृणामीदृशभेदासंभवोतआह नसर्वेइति राज्यादीच्छयाप्राप्तसौभ्रात्रत्यागस्याभावोभरतादन्येनपरमदुष्करः तेनपितृदत्तराज्यत्यागात् लक्ष्मणादेस्तुतदप्रसक्त्यानतदुक्तिः मद्विधावापुत्राः

अव्यग्राश्वप्रहृष्टाश्वतेभविष्यंतिसंगताः ॥ प्रणादश्चमहानेपोऽन्योन्यस्यभयमागतम् ॥ इतिभेदंगमिष्यंतितस्मात्प्राप्तोविभीषणः ॥ १४ ॥ नसर्वे
भ्रातरस्तातभवन्तिभरतोपमाः ॥ मद्विधावापितुःपुत्राःसुहृदोवाभवद्विधाः ॥ १५ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणसुग्रीवःसहलक्ष्मणः ॥ उत्थायेदंमहाप्राज्ञःप्र
णतोवाक्यमब्रवीत् ॥ १६ ॥ रावणेनप्रणिहितंतमवेहिनिशाचरं ॥ तस्याहंनिग्रहंमन्येक्षमंक्षमवतांवर ॥ १७ ॥ राक्षसोजिह्वयाबुद्ध्यासंदिष्टोयमि
हागतः ॥ प्रहर्तुंत्वयिविश्वस्तेविश्वस्तेमयिवानघ ॥ १८ ॥ लक्ष्मणेवामहाबाहोसवध्यःसचिवैःसह ॥ रावणस्यनृशंसस्यभ्रातात्येपविभीषणः ॥ १९ ॥
एवमुक्त्वापुत्रपुत्रपुत्रीवोवाहिनीपतिः ॥ वाक्यज्ञोवाक्यकुशलंततोमौनमुपागमत् ॥ २० ॥ ससुग्रीवस्यतद्वाक्यंरामःश्रुत्वाविमृश्यच ॥ ततःशुभ
तरंवाक्यमुवाचहरिपुंगवम् ॥ २१ ॥

मुखलिप्सयापितृवाक्यलंघनरहिताः सुहृदोवाभवद्विधाः त्यक्त्वापिसर्वसौख्यंसर्वाकारेणसर्वबलेनसर्वयत्नेनचमित्रकार्यसाधकःसुहृत्परमदुर्लभइतिभावः अत्रभूतार्थकथनरूपत्वान्नात्म
प्रशंसादोषोभगवतः स्वगुणाविक्रियादोषोनास्तिभूतार्थशंसनइतिदंष्टुक्तः ॥ १५ ॥ एवंन्यायतोविभीषणस्ययास्यत्वेप्रतिपादितेपिप्रीत्यतिशयेनानिष्टसंभावनयास्वमतमेवसम्यगित्याशयेनाह
एवमिति सहलक्ष्मणइत्यनेनोभयोरैकमत्यंदर्शितं उत्थायप्रणतइत्यन्वयः ॥ १६ ॥ प्रणिहितमवेहिननुवैरस्यादागतमित्यर्थः तद्वाक्यमविश्वास्यमित्याशयः ॥ १७ ॥ उक्तमेवाह जिह्वये
ति कुटिलयेत्यर्थः विश्वस्तेमयीत्युक्तिःस्वव्यसनादपिस्वाश्रितव्यसनमस्तुदमितिमत्वेतिबोध्यम् ॥ १८ ॥ तादृशच्छलबुद्धित्वेहेतूरावणभातृत्वम् ॥ १९ ॥ मौनमुपागमत् त्रिवाचोक्तमतो
धिकंप्रमौनवक्तुंयुक्तमित्याशयेनेतिशेषः ॥ २० ॥ विमृश्यचरंभ्रप्रहारदोषःसतिसंभवेप्यस्मात्सर्वकिंचित्करइतिविचार्य ॥ २१ ॥

तमेवनिश्चयं दर्शयति सदुष्टइति स एषदुष्टोऽदुष्टोवायथा कथंचिदस्तु अथापिममसूक्ष्ममपि अहितं कर्तुं कथंचन कथमपिशक्तः किं न कथमपिशक्त इत्यर्थः ॥ २२ ॥ कुत इत्यत्रापरिमेयनिजशक्तिरच्छक्तिप्रतिहंतीमाह पिशाचानिति अंगुल्ययेण एकांगुल्या अग्रमात्रेणापि अनेन संकल्पसिद्धिरैश्वरं चिद्रुमुक्तं यद्येवमस्मदादिसंप्रहोव्यर्थस्तत्राहेच्छन्निति स्वस्य निरतिशयमहिमानं तात्त्विकं ब्रह्मत्वात् प्रकटीकर्तुं निच्छन्न्यदि स्यात्तदा तथैव कुर्यात् संप्रतितु देवभावोपेतनिजविलासैरशेषैरवध्यत्वमस्यमयैव दत्तमितितत्परिपालनाय स्वदिव्यभावं स्वशक्त्यैवांतर्धायमानुषमर्यादायां स्थित्या तद्भावप्रकटनायैव सीतावियोगप्रयुक्तरौदनवद्भवाद्दशसहायमेलनं वस्तुतो न स्वातिरिक्तसहायांतरापेक्षामममनुष्याणां संसारमर्यादाज्ञापनं तद्व्यवहारफलमिति भावः ॥ २३ ॥ एवं रंघप्रहारभीतिदूरीकृत्य शरणागतं रक्षणं परमो धर्म इति कपोताख्यानेन दर्शयति श्रूयते हीति भार्याहर्तृत्वात् कपोतशत्रुर्व्याधः शरणं गृहं स्वनिवासभूतवृक्षमागतो यथान्यायमर्चितो ग्न्यायनशीतनि

यु० कां०

६

सदुष्टोवाप्यदुष्टोवाकिमेपरजनीचरः ॥ सूक्ष्ममप्यहितं कर्तुं ममशक्तः कथंचन ॥ २२ ॥ पिशाचान्दानवान्यक्षान्पृथिव्यांचैव राक्षसान् ॥ अंगुल्ययेण ताह्न्यामिच्छन्नहरिगणेश्वर ॥ २३ ॥ श्रूयते हि कपोतेन शत्रुः शरणमागतः ॥ अर्चितश्च यथान्यायं स्वैश्वर्यामांसैर्निमंत्रितः ॥ २४ ॥ सहितं प्रतिजग्राह भार्याहर्तारमागतम् ॥ कपोतो वानरश्च पृथक् पुनर्मद्विधोजनः २५ ॥ ऋषेः कण्वस्य पुत्रेण कंदुना परमर्षिणा ॥ शृणु गाथापुराणी ता धर्मिष्ठा सत्ववादिना ॥ २६ ॥ बद्धां जलिपुटं दीनं याचंतं शरणागतम् ॥ न हन्याद नृशंस्यार्थमपि शत्रुं परंतप ॥ २७ ॥ आर्तो वायुदिवा ह्रमः परेषां शरणं गतः ॥ अरिः प्राणान्परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ॥ २८ ॥

वारणाद्युपचारैर्यथोचितं पूजितः स्वैर्मांसैर्निमंत्रितो भोजनाय प्रार्थितः ॥ २४ ॥ एवं रीत्या सहिसोपितिर्यगजंतुरपि भार्याहर्तारं शरणमागतं प्रतिजग्राह नोपेक्षितवानिति श्रूयते किं पुनर्मद्विधोजनः सकलधर्मैरहस्येव ताक्षत्रियो भूत्वाऽकृतापकारं शरणागतं प्रतिगृह्णीयादित्यर्थः शरणागतं कायवाग्व्यापारैरसंदिग्धमेवेत्याशयः ॥ २५ ॥ नन्वत्रविध्यदर्शनाद्धर्मानधिकृतकपोतचेष्टाकथं धर्मे प्रमाणं स्यादतो विधिमपि दर्शयति ऋषेरिति तद्गीतगाथायां प्रामाण्यप्रदर्शनाय सत्यवादिनेत्यंतानि ऋषिविशेषणान्युक्तानि सत्यवादिना अबाधितार्थं प्रतिपादनव्रतेन अतएव तद्गीतगाथाया धर्मिष्ठा धर्मेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तां गाथां माह बद्धेति याचंतं शरणमित्यर्थः आनृशंस्यार्थमघातु कत्वसिद्ध्यर्थं आश्रितरक्षणरूपपरमधर्मपालनार्थं वा ॥ २७ ॥ आर्तो वायुदिवा ह्रमो वेति गुणदोषौ दासीन्यपरवचनं परेषां शत्रूणां भयान्छरणागतोरिरपि पूर्वकृतवैरोपि कृतात्मना धर्मशास्त्रशिक्षितचित्तेन प्राणान्परित्यज्यापिरक्षणीयः ॥ २८ ॥

॥ २६ ॥

यथामधुकरस्तर्पाद्रसंविदन्नपितत्रैव न तिष्ठति तथानार्येषुसौहृदमपिन तिष्ठति त्वमपितथातादृशोऽनार्योसीत्यर्थः ॥ १३ ॥ काशपुष्पं पिवतोऽपिरसालाभस्तथाऽनार्येषुसौहृदं
 कुर्वतः फलालाभ इति भावः ॥ १४ ॥ यथा गजः पूर्वस्नात्वा हस्तेन रजो गृहीत्वा यथात्मनो देहं दूषयति स्नानकृतनैर्मल्यं नाशयति तथाऽनार्याः पूर्वकृतं स्नेहं स्वयमेव नाशयन्तीत्यर्थः ॥ १५ ॥ त्वत्तो न्यो
 यद्येवं ब्रूयात्तदा तस्मिन्मुहूर्तेन भवेन्न जीवेत् त्वां तु धिक् सोऽदरत्वेन वधानर्हत्वा द्विकृतिरेव ते दंड इति भावः ॥ १६ ॥ परुषं वाक्यं पूर्वोक्तम् लंकावस्थानेऽप्येतैः सह नाशस्य दुर्वारत्वात् ज्येष्ठोऽप्यसौ उत्पथप्र
 तिपन्नस्य कार्यकार्यमजानतः गुरोरप्यवलिप्रस्य पर्यागो विधीयत इति शास्त्रबलात् सर्वथा परित्याज्य एवेत्यालोच्यत त्सभां हित्वा खमुत्पपात चतुर्भिर्मन्त्रिभिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ सभासदां ज्येष्ठत्या
 यथामधुकरस्तर्पाद्रसंविदन्नपि तिष्ठति ॥ तथा त्वमपितत्रैव तथानार्येषुसौहृदम् ॥ १३ ॥ यथामधुकरस्तर्पाक्काशपुष्पं पिवन्नपि ॥ रसमत्र न विंदेत त
 थानार्येषुसौहृदम् ॥ १४ ॥ यथा पूर्वगजः स्नात्वा गृह्यहस्तेन वैरजः ॥ दूषयत्यात्मनो देहं तथानार्येषुसौहृदम् ॥ १५ ॥ योऽन्यस्त्वेवं विधं ब्रूयाद्वाक्यमे
 तन्निशाचर ॥ अस्मिन्मुहूर्तेन भवेत्त्वां तु धिक्कुलपांसन ॥ १६ ॥ इत्युक्तः परुषं वाक्यं न्यायवादी विभीषणः ॥ उत्पपातगदापाणिश्चतुर्भिः सह राक्षसैः
 ॥ १७ ॥ अब्रवीच्च तदा वाक्यं जातक्रोधो विभीषणः ॥ अंतरिक्षगतः श्रीमान्भ्राता वैराक्षसाधिपम् ॥ १८ ॥ सत्वं भ्रांतो सिमेराजन्ब्रूहि मां यद्यदिच्छ
 सि ॥ ज्येष्ठो मान्यः पितृसमो न च धर्मपथे स्थितः ॥ इदं हि परुषं वाक्यं न क्षमाम्यग्रजस्य ते ॥ १९ ॥ सुनीतं हितकामेन वाक्यमुक्तं दशानन ॥ न गृह्णेत्यक
 तात्मानः कालस्य वशमागताः ॥ २० ॥ सुलभाः पुरुषाः राजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अप्रियस्य च पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ २१ ॥ बद्धं कालस्य
 पाशेन सर्वभूतापहारिणा ॥ न नश्यंतमुपेक्षत्वां प्रदीप्तं शरणं यथा ॥ २२ ॥ दीप्तपावकसंकाशैः शितैः कांचनभूषणैः ॥ न त्वामिच्छाम्यहं द्रुपदुरामेण नि
 हतं शरैः ॥ २३ ॥ शूराश्च बलवंतश्च कृतास्त्राश्च नरारणे ॥ कालाभिपन्नाः सीदंति यथा बालुकसेतवः ॥ २४ ॥

गेनाधमोयमिति शंका निवृत्त्यर्थमाह सत्वं भ्रांत इत्यादि ज्येष्ठत्वादिगुणकोपि न धर्मपथे स्थितः परदाराहरणादिरूपानेका धर्मशालित्वात् पतितैः सह संव्यवहारो न विद्यते इति स्मृतेः पतितमाचार्य
 ज्ञातिवाद्रष्टुं न गच्छेत् न च आस्मादुपयुं जीतयदृच्छासन्निपाते उपसंगृह्यतूष्णीं ब्रजेदिति स्मृतेः श्वायजस्यापिते इदं परुषं वाक्यं न क्षमामि अतः परमिह स्थित्वेति शेषः ॥ १९ ॥ सुनीतं सुनिश्चितागामिफल
 बोधकं वाक्यं हितकामेनोक्तं तत्तु त्वयानगृहीतमिति शेषः तादृश्ये वलोकस्थिति रित्याह न गृह्णंतीति सुनीतवाक्यार्थमिति शेषः ॥ २० ॥ उक्तमेवार्थं पुनर्मारीचोक्तस्मरणेनाह सुलभा इति ॥ २१ ॥
 सर्वभूतापहारिकालपाशेन बद्धं नश्यंतं त्वां नोपेक्षे अतो मया किंचिद्विदमुक्तमिति शेषः ॥ २२ ॥ निहतं त्वां द्रष्टुं नेच्छामि अतएवोक्तमिति शेषः ॥ २३ ॥ कालाभिपन्नाः अधर्मतः कालपाशवद्धाः ॥ २४ ॥

यदुक्तमप्रियमिवहितं तद्भवान्मर्षयन्तु क्षमतां मया विना सुखी भवेति व्यंग्योक्तिः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अचिरमानः ॥ कतकरी ० ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ विभीषणस्य रामसमीपगमनम् इतीति परुषं आत्मानं सर्वथेत्यादिरूपम् रावणानुजो विभीषणः यत्र सलक्ष्मणो रामस्तत्राजगाम उत्पथप्रतिपन्नत्वाद्देहसंबन्धेन गुरुं रावणं परित्यज्य जगदुरुं स्मरणमात्रेण सकलपापहरं गुरुं रामं प्रत्याजगामेत्याशयः ॥ १ ॥ मेरुशिखराकारमुन्नतत्वपीवरत्नबहुलत्वेऽस्तदाकारम्

तन्मर्षयन्तु यच्चोक्तं गुरुत्वाद्धितमिच्छता ॥ आत्मानं सर्वथारक्षपुरींचेमांसराक्षसाम् ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि सुखी भव मया विना ॥ २५ ॥ निवार्यमाणस्य मया हितं पिणानरोचते तेवचनं निशाचर ॥ परांतकाले हि गतायुषो नराहितं न गृह्णन्ति सुहृद्भिरीरितम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकाण्डे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्त्वा परुषं वाक्यं रावणं रावणानुजः ॥ आजगाम मुहूर्तेन यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ १ ॥ तं मेरुशिखराकारं दीपामिव शतक्रदाम् ॥ गगनस्थं महीस्थास्ते ददृशुर्वा नराधिपाः ॥ २ ॥ ये चाप्यनुचरास्तस्य चत्वारो भीमविक्रमाः ॥ तेऽपि वर्मायुधोपेता भूषणोत्तमभूषिताः ॥ ३ ॥ स च मेघाचलप्रख्यो वज्रायुधसमप्रभः ॥ वरायुधधरो वीरो दिव्याभरणभूषितः ॥ ४ ॥ तमात्मपंचमं दृष्ट्वा सुग्रीवो वानराधिपः ॥ वानरैः सह दुर्धर्षाश्चितयामास बुद्धिमान् ॥ ५ ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तं तु वानरांस्तानुवाच ह ॥ हनुमत्प्रमुखान्सर्वानिदं वचनमुत्तमम् ॥ ६ ॥ एष सर्वायुधोपेतश्चतुर्भिः सह राक्षसैः ॥ राक्षसोऽभ्येति पश्य ध्वमस्मान्हंतुं न संशयः ॥ ७ ॥ सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा सर्वे ते वानरोत्तमाः ॥ शालानुद्यम्य शौलांश्च ददं वचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ शीघ्रं व्यादिशन् नो राजन्वधायैषां दुरात्मनाम् ॥ निपतंति हतायावद्धरण्यामल्पचेतनाः ॥ ९ ॥ तेषां संभाषमाणानामन्योन्यं सविभीषणः ॥ उत्तरं तीरमासाद्य स्वस्थ एव व्यतिष्ठत ॥ १० ॥

दीप्तत्वगनस्य त्वाभ्यां शतक्रदासाम्यम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ आत्मपंचमं आत्मपंचमो यस्य तम् मंत्रिचतुष्टयसहितं मितियावन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शालान् शालवृक्षान् ॥ ८ ॥ यावद्धतानिपतंति निपतिष्यंतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ तेषामित्यनादरेषु तानन्योन्यं संभाषमाणानां दृष्ट्य रामस्य भगवतः परमदयालुत्वभावनया तेषामनादरः स्वस्थ एव व्यतिष्ठतेति तिष्ठते द्विः प्रयोगो निर्भयत्वेनावस्थानमुच्यते ॥ १० ॥

महाप्राज्ञः सर्वदोषाकरावणत्यागाग्निदुष्टसर्वगुणाकररामाश्रयणाच्चमहाप्राज्ञत्वम् अतएवमहान्महतास्वरेण सर्वलोकशरण्यास्यार्तरवश्रवणायस्वरमहत्त्वं धीरगंभीरत्वं वास्वरेमहत्त्वं तेन नि-
र्णयत्वप्रकाशः ॥ ११ ॥ रावणोनामेत्यादिनास्वस्यरामानुकूल्यतः प्रातिकूल्यराहित्यादिरूपशरणागत्यंगबोधनं आनुकूल्यस्यसंकल्पः प्रातिकूल्यस्यवर्जनं रक्षिष्यतीति विश्वासो गोप्तृत्ववरणं त-
था आत्मनिक्षेपकार्पण्येषाद्विधाशरणागतिरित्युक्तेः रावणत्वेन सर्वलोकपीडकत्वं दुष्टत्वेनाकृत्यकर्तृत्वं राक्षसत्वेन जातिकौर्यैराक्षसेश्वरइत्यनेन भृत्यकौर्यैर्तद्वातृत्वेन स्वस्यापि दोषवच्चकथनाद्
वर्तमानिरूपकार्पण्यमुक्तम् ॥ १२ ॥ दुष्टत्वं मेवाह ॥ तेनेति राक्षसीभिः सुरक्षितेत्यनेन सीतापातिव्रत्याहानिः सूचिता तद्धानौहिताभीरक्षणापयोगइति भावः ॥ १३ ॥ हेतुभिर्हेतुमद्भिः निर्या-
त्यतां दीयतामिति हेतुमद्भिर्वाक्यैः पुनः पुनः साधुन्यदर्शयमित्यन्वयः अनेन भगवदानुकूल्यसंकल्पः प्रातिकूल्याभावश्च दर्शितः ॥ १४ ॥ विपरीतो मुमूर्षुः ॥ १५ ॥ दासवदमानितः भ्रातापिसन्नि-

मउवाच महाप्राज्ञः स्वरेण महतामहान् ॥ सुग्रीवं तांश्च संप्रेक्ष्य खस्य एव विभीषणः ॥ ११ ॥ रावणो नाम दुष्टतोराक्षसोराक्षसेश्वरः ॥ तस्याहमनुजो
भ्राता विभीषण इति श्रुतः ॥ १२ ॥ तेन सीताजनस्थानाद्गृताहत्वा जटायुपम् ॥ रुद्धाच विवशादीनाराक्षसीभिः सुरक्षिता ॥ १३ ॥ तमहं हेतुभिर्वा-
क्यैर्विविधैश्च न्यदर्शयम् ॥ साधुनिर्यात्यतां सीतारामायेति पुनः पुनः ॥ १४ ॥ सचन प्रतिजग्राह रावणः कालचोदितः ॥ उच्यमानं हितं वाक्यं विपरी-
तद्वैषम्यम् ॥ १५ ॥ सोऽहं परुषितस्तेन दासवच्चावमानितः ॥ त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः ॥ १६ ॥ निवेदय तमांक्षिप्रं राघवाय महात्मने ॥
सर्वलोकशरण्याय विभीषणमुपस्थितम् ॥ १७ ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा सुग्रीवो लघुविक्रमः ॥ लक्ष्मणस्याग्रतो रामं संरब्धमिदमब्रवीत् ॥ १८ ॥

तिशेषः शरणं गतइत्यनेनात्मनिक्षेपरूपमंगं दर्शितम् ॥ १६ ॥ सर्वलोकशरण्याय ममवंशानुरूपश्च धर्मात्मा च भविष्यतीति कैकस्यैव ब्रह्मपुत्रेण विश्रवसावरदानात्सात्विकत्वेन ब्रह्मतत्त्वैव लब्धवरत्वे-
न च विभीषणस्य सर्वलोकस्त्रुः सर्वलोकान्तर्यामिणश्चायमवतारइति ज्ञानात्सर्वलोकशरण्यत्वमहात्मत्वज्ञानं रामविषये बोध्यम् राघवाय किं त्वार्थिनामर्थितदानदीक्षाकृतव्रतश्लाघ्यमिदं कुलं न इ-
त्यादिवचनैः प्रसिद्धैर्भवेरघुवंशोऽवतीर्णाय अनेनार्थिप्रार्थितवैफल्यभावोऽन्वितः क्षिप्रमित्यनेन शीतलसुरभिसलिलं प्राप्य तृपितस्येव विलंबासहत्वं उपस्थितं शरणत्वेन प्राप्तं निवेदयत शरणाग-
तइति ज्ञापयत अनेन गोप्तृत्ववरणं रक्षिष्यत्यवश्यमेवेति विश्वासश्च दर्शितः ॥ १७ ॥ एतद्विभीषणोक्तम् अथ लोकदृशा शत्रुपक्षेन विश्वसनीयइति मत्वारामपितथैव बोधयतीत्याह लक्ष्मणस्ये-
ति संरब्धं संरंभोपेतमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १८ ॥

इदं पदार्थमाह प्रविष्ट इति कश्चिदस्मच्छत्रुराक्षसत्वात्पूर्वशत्रोरावणस्यसैन्यं प्रविष्ट इदानीमनर्कितागमन एव सन्नस्मसैन्यं प्राप्तः सोसावंतरं लब्ध्वा उलूको वायसानिव नोहन्यात् ॥ १९ ॥ यदेवमतोमवेदिति वानराणांच परेषांच क्रमादनुग्रहनिपहार्थं त्वमंत्रेकार्याकार्यविचारे व्यूहे सेनासन्निवेशे नये सेनानयने यद्वा विचार्य निश्चितानामुपायानां तत्तद्विषयप्रयोगे चारे परबलवृत्तांत ज्ञानफलके चारुपुरुषप्रवर्तने युक्तः सावधानो भवितुमर्हसि एवं सति ते भद्रमित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमेवैतदित्याह अंतरिति अंतर्धानगताः अदृश्यसंचारस्वभावाः निरुतिज्ञाः कपटोपायेन गूढविप्रियकरणाजिज्ञाः ॥ २१ ॥ किंच योयमागतः सरावणस्य प्रणिधिश्चर एव भवेत् अस्तु किंतु तत्तत्राह अन्विति भेदं अंगदादिविषये ॥ २२ ॥ विश्वस्ते प्राप्त विश्वासेऽस्मद्वल इति शेषः ॥ २३ ॥ न

प्रविष्टः शत्रुसैन्यं हि प्राप्तः शत्रुरनर्कितः ॥ निहन्यादंतरं लब्ध्वा उलूको वायसानिव ॥ १९ ॥ मंत्रे व्यूहे नये चारे युक्तो भवितुमर्हसि ॥ वानराणांच भद्रं ते परेषांच परंतप ॥ २० ॥ अंतर्धानगता लब्धे ते राक्षसाः कामरूपिणः ॥ शूराश्च निरुतिज्ञाश्च ते पांजातुन विश्वसेत् ॥ २१ ॥ प्रणिधीराक्षसैर्द्रस्य रावणस्य भवेदयम् ॥ अनुप्रविश्य सोऽस्मासु भेदं कुर्यान्न संशयः ॥ २२ ॥ अथ वा स्वयमेवैष छिद्रमासाद्य बुद्धिमान् ॥ अनुप्रविश्य विश्वस्ते कदाचित्प्रहरेदपि ॥ २३ ॥ मित्राटविवलं चैव मौलभृत्यवलंतथा ॥ सर्वमेतद्वलं ग्राह्यं वर्जयित्वा द्विषद्वलम् ॥ २४ ॥ प्रकृत्याराक्षसोऽप्यभ्राताऽमित्रस्य वै प्रभो ॥ आगतश्चरिपुः साक्षात्कथमस्मिंश्च विश्वसेत् ॥ २५ ॥ रावणस्यानुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः ॥ चतुर्भिः सहरक्षोभिर्भवंतं शरणं गतः ॥ २६ ॥ रावणेन प्रणीतं हितमवेहिविभीषणम् ॥ तस्याहं निग्रहं मन्ये क्षमं क्षमवतां वर ॥ २७ ॥ राक्षसो जिह्मया बुद्ध्या संदिष्टोऽयमिहागतः ॥ प्रहर्तुं मायया छन्नो विश्वस्तेष्वपि चानघ ॥ २८ ॥ वध्यतामेष तीव्रेण दंडेन सचिवैः सह ॥ रावणस्य नृशंसस्य भ्राता लब्धेऽपि विभीषणः ॥ २९ ॥ एवमुक्त्वा तु तं रामं संरब्धो वाहिनीपतिः ॥ वाक्यज्ञो वाक्यकुशलं ततो मौनमुपागमत् ॥ ३० ॥

चनेनाप्यागतेनास्माकमधिकं बलमेव भविष्यतीत्याशंक्य नेत्याह मित्रेति मित्रेण आटविकेनारण्यकेन प्रेषितं बलं मित्राटविवलं मौलं आपबन्धुप्रहितं बलं मूलं वशीकृतौ स्वीये इति कोशः भृत्यवलंतं कालश्रुतिदानसंपादितं बलं मौलभृत्यवलमिति समाहारद्वंद्वः द्विषत्येषितं बलं द्विषद्वलम् ॥ २४ ॥ अस्य द्विषद्वलत्वमेव दर्शयति प्रकृत्येति अमित्रस्य रावणस्य ॥ २५ ॥ अमित्रभ्रातृत्वं तद्वचनावेति निश्चितमित्याह रावणस्येति इति तन्मुखो देवश्रुतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ इदमपि वचो न वास्तवमित्याह रावणेनेति प्रणीतं प्रेषितं अवेहि अतस्तस्य निग्रहं क्षमं मन्ये क्षमवतां युक्तव्यापारवतां क्षमावतां वा क्रुष्य आर्यः ॥ २७ ॥ त्वयि प्रहर्तुं रावणेन संदिष्टः सन्निहागतः ॥ २८ ॥ अतएव वध्यताम् ॥ २९ ॥ वाक्यकुशलं राममित्यन्वयः ॥ ३० ॥

अथरामः शरणागतं श्रुत्वा आनिनीषुरपि द्रागेव मुषीव वाक्यभंगस्या युक्तत्वमालोच्य विचारं प्रस्तावयति सुग्रीवस्येति ॥ ३१ ॥ सुग्रीवस्य सुमतितां स्वहितैषित्वं च मंत्रिभ्य आह यदुक्तमिति मंत्रे
व्यूहे इत्यादिनेति शेषः अत्यर्थं हेतुमद्भूतं युक्तिमत् ॥ ३२ ॥ तस्य युक्तत्वमाह सुहृदामिति सुहृदां शाश्वती भूतिमिच्छता बुद्धिमता प्रशस्तबुद्धिना समर्थेन विचारसमर्थेन सदार्थकच्छेषकृत्याक
त्यसंदेहेषु उपसंदेष्टुं सम्यगुपदेष्टुं युक्तम् उपदेशकरणमुचितमिति भावः ॥ ३३ ॥ इत्येवमिति मित्रैर्मित्रेभ्य उपदेष्टव्यमेवेति यतोऽतो यूयमपि स्वस्वमतं ब्रूतेत्येवं पृष्ठाहरयः स्वस्वमतमूचुरित्यन्वयः
॥ ३४ ॥ सोपचारमूचुरित्युक्तं तत्रोपचारं दर्शयति अज्ञातमिति आत्मानं अस्माकमात्मानं सुहृत्तया सुहृद्भावप्रकाशनेन पूजयन्नित्यर्थः यद्वा एवं वानरेश्वरोप्ययं सुहृदित्यात्मनः कीर्तिप्रथयन्नि
सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वारामो महाबलः ॥ समीपस्थानुवाचे दं हनुमत्प्रमुखान्कपीन् ॥ ३१ ॥ यदुक्तं कपिराजेन रावणावरजं प्रति ॥ वाक्यं हेतुमदं
त्यर्थं भवद्विरपि च श्रुतम् ॥ ३२ ॥ सुहृदामर्थकच्छेषपुयुक्तं बुद्धिमता सदा ॥ समर्थेनोपसंदेष्टुं शाश्वती भूतिमिच्छता ॥ ३३ ॥ इत्येवं परिपृष्टास्ते स्वस्व
मतमतं द्विताः ॥ सोपचारं तदाराममूचुः प्रियचिकीर्षवः ॥ ३४ ॥ अज्ञातं नास्तिते किंचिन्निपुलोके पुरा घव ॥ अत्मानं पूजयन् रामपृच्छस्य स्मान्सुहृ
त्तया ॥ ३५ ॥ त्वं हि सत्यव्रतः शूरो धार्मिको दृढविक्रमः ॥ परीक्ष्य कारीरं मृतिमान्निमृष्टात्मा सुहृत्सु च ॥ ३६ ॥ तस्मादेकैकशस्तावद्भुवंतु सचिवास्तव ॥
हेतुतो मति संपन्नाः समर्थाश्च पुनस्तथा ॥ ३७ ॥ इत्युक्ते राघवायाथ मतिमानं गदोऽग्रतः ॥ विभीषणपरीक्षार्थमुवाच वचनं हरिः ॥ ३८ ॥ शत्रोः सका
शात्संप्राप्तः सर्वथा तर्क्य एव हि ॥ विश्वासनीयः सहसानकर्तव्यो विभीषणः ॥ ३९ ॥ छादयित्वात्मभावं हि चरंति शठबुद्धयः ॥ प्रहरंति चरं ध्रेषु सोऽनर्थः
मुमहान् भवेत् ॥ ४० ॥ अर्थानर्थौ विनिश्चित्य व्यवसायं भजेत ह ॥ गुणतः संग्रहं कुर्यादोपतस्तु विसर्जयेत् ॥ ४१ ॥ यदि दोषो महांस्तस्मिंस्तस्य ज्यताम
विशंकितम् ॥ गुणान्वापि बहून् ज्ञात्वा संग्रहः क्रियतां नृप ॥ ४२ ॥

त्यर्थः ॥ ३५ ॥ सुहृत्सु निमृष्टात्मा कृतविश्वासः सत्यव्रतोरक्षः स्वपिशरणागतरक्षणव्रतपालकः ॥ ३६ ॥ तव सचिवा हेतुतो हेतुयुक्तं भुवंत्विति विधिः ॥ ३७ ॥ इत्युक्ते इति हनुमदादि मंत्रिभिरि
तिशेषः विभीषणपरीक्षार्थं तत्परीक्षाफलकं वचनं राघवायां गदोयुवराजत्वादप्युवाच ॥ ३८ ॥ तर्क्य एव शंक्य एव विश्वासनीयः विश्वासप्रयुक्तव्यवहारार्हः सहसानकर्तव्योऽपि तु शनैरित्यर्थः
॥ ३९ ॥ तत्र हेतुमाह छादयित्वेति भावमांतरम् ॥ ४० ॥ तस्य तस्य गुणदोषपरीक्षणेनार्थानर्थौ हिताहितत्वे निश्चित्य तदनुसृत्य व्यवसायमुद्योगं भजेतेति ह प्रसिद्धम् कस्मिन्सतिकीदृशो व्यवसाय
स्तत्राह गुण इति गुणमूयस्त्वेनेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ तदेव विदुषोति यदि दोष इति ॥ ४२ ॥

सार्थसोपपत्तिकम् चारोदूतः प्रतिविधीयतांप्रेष्यताम् ॥ ४३ ॥ प्रणिधायचारंप्रेषयित्वा सूक्ष्मबुद्धिना चारेण च यथान्यायं परीक्ष्यततः संहः कार्यः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अदेशकालैस्वामिसंदेशं विहाय रिपुदेश आगमनेनानुचितदेशप्राप्तत्वम् स्वामिनः संकटकालेतत्प्रहाणानौचित्यादनुचितकालप्राप्तोऽतः शंक्यताम् सर्वथा शंकाविषयत्वेन त्यागार्ह एवायमिति भावः ॥ ४६ ॥ हेतुमत्तरं अतिरागेन हेतुमत् ॥ ४७ ॥ अनुजोनामेति नामेति प्रसिद्धौ अतोऽयं मधुरेण सौम्यभावेनैव पृच्छ्यताम् गूढदूतमुखेन रावणस्य दत्तांतमिति शेषः ॥ ४८ ॥ अस्य बुद्धिपूर्वकदुष्टत्वादुष्टत्वान्यतरत्वं तोनिर्णीयततस्त्वं तत्तदुचितकृत्यं करिष्यसि ॥ ४९ ॥ अथ हनूमान् सुग्रीवोक्तं वध्यत्वं राजवचनत्वादत्यंताविचारमूलकमित्युपेक्ष्य गुणादिपरीक्षया परिग्रहत्यागरूपमंगदादिवचोनुवादपूर्वकं दूषय

शरभस्त्वयनिश्चित्य सार्थं वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्रमस्मिन्नरव्याघ्रचारः प्रतिविधीयताम् ॥ ४३ ॥ प्रणिधाय हि चारेण यथावत् सूक्ष्मबुद्धिना ॥ परीक्ष्य च ततः कार्यं यथान्यायं परिग्रहः ॥ ४४ ॥ जां ववांस्त्वयसंप्रेक्ष्य शास्त्रबुद्ध्या विचक्षणः ॥ वाक्यं विज्ञापयामास गुणवद्दोषवर्जितम् ॥ ४५ ॥ बद्धवैराघ्रपापाच्चराक्षसेन्द्रादिभीषणः ॥ अदेशकाले संप्राप्तः सर्वथा शंक्यतामयम् ॥ ४६ ॥ ततो मैदस्तु संप्रेक्ष्य नयापनयकोविदः ॥ वाक्यं वचनसंपन्नो वभाषे हेतुमत्तरम् ॥ ४७ ॥ अनुजोनामतस्यैव रावणस्य विभीषणः ॥ पृच्छ्यतां मधुरेणायं शनैर्नरपतीश्वर ॥ ४८ ॥ भावमस्य तु विज्ञायत त्वत्स्वं करिष्यसि ॥ यदि दुष्टो न दुष्टो वा बुद्धिपूर्वं नरर्षभ ॥ ४९ ॥ अथ संस्कारसंपन्नो हनूमान् सचिवोत्तमः ॥ उवाच वचनं श्लक्ष्णमर्थवन्मधुरं लघु ॥ ५० ॥ न भवंतं मतिश्रेष्ठं समर्थं वदतां वरम् ॥ अतिशाययितुं शक्तो बृहस्पतिरपि ब्रुवन् ॥ ५१ ॥ न वा दान्नापि संघर्षान्नाधिक्यान् न च कामतः ॥ वक्ष्यामि वचनं राजन् यथार्थं रामगौरवात् ॥ ५२ ॥ अर्थानर्थनिमित्तं हि यदुक्तं सचिवैस्तव ॥ तत्र दोषं प्रपश्यामि क्रियानल्युपपद्यते ॥ ५३ ॥

निदानीमेव दोषाभावनिर्णयस्य मुक्तादविलंबेन परिग्रह एव युक्त इत्याह अर्थेति संस्कारसंपन्नः सकलशास्त्रज्ञानजसंस्कारसंयुक्तः श्लक्ष्णं श्लक्ष्णसंदर्भं अर्थवत्प्रकारार्थवत् लघुमितशब्दम् मधुरं श्रवणमात्रेण सुखकरम् ॥ ५० ॥ समर्थं सकलशास्त्रार्थतत्त्वनिरूपणसमर्थं अतिशाययितुं शक्तिं भवितुम् ॥ ५१ ॥ वादात्तर्ककुशलत्वप्रकटनाद्धेतोः संघर्षात्सचिवांतरस्पर्धावशात् आधिक्यात् अधिकबुद्धिमत्त्वाभिमानात् कामतः वचनेच्छातः यदेवमतो यथार्थमेव वक्ष्यामि गौरवात् कार्यगौरवानुरोधेनेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तत्रादावं गदमतं दूषयति अर्थेत्यादि अर्थानर्थनिमित्तं गुणदोषनिश्चयनिमित्तं तव सचिवैरंगदादिभिर्निरुक्तं तत्र दोषमंशेन वैगुण्यं पश्यामि शंकितव्यः परीक्षणीयश्चेति यदुक्तं तद्युक्तमेव किंत्वेवं निश्चय इत्यनुक्तेरिदमनुत्तरं तदेवाह क्रियानल्युपपद्यते क्रियाउत्तररूपा यद्वा परीक्षणरूपा क्रियेदानीं नोपपद्यत इत्यर्थः ॥ ५३ ॥

तदेवाह ऋते इति नियोगाद्वेतेतमाहूयतस्मैवत्तांतनिवेदनरूपनियोगविनासामर्थ्यहानोपादानौचित्यंबोद्धुं न शक्यते तर्हि द्रागानयेति चेत्तत्राह सहसाहठाद्विनियोगोपिराजसन्निधिप्रापणपूर्ववृत्तां
तप्रतिपादनानुज्ञादानरूपविनियोगोपि दोषवानेव प्रतिभाति तस्मात्समर्थद्वारा तदीयवृत्तांतं ज्ञात्वा भवत्समीपानयनमुचितमिति भावः ॥ ५४ ॥ तर्हि शरभमतमेव तत्रापि किमित्याशंक्य तन्मतं दूष
यति चोरेति प्रणिहितमिति भावे निष्ठा चारप्रेषणं युक्तमित्यदुक्तं तव सचिवैः शरभादिभिस्तदपिनोपपद्यते इति शेषः यतस्तत्र चारप्रेषणे कारणं नोपपद्यते तस्य योजनं नास्ति कुतः अर्थस्यासंभवा
देवतत्साध्यप्रयोजनासंभवादेव अयं भावः असन्निहितेऽप्रकटवृत्तांतं तज्ज्ञानाय तत्प्रेषणं न तु प्रत्यक्षे प्रकटतया स्ववृत्तांतं वेदके इति ॥ ५५ ॥ अथ जांबवदुक्तमदेशकालप्राप्तिरूपं शंकास्पदं स्व
पासिद्ध्या दूषयति अदेशेति अयं विभीषणोऽदेशकाले संप्राप्त इति यज्जांबवतोक्तं तत्र तद्विषये एष देशः कालश्च यथा भवति तथेयं मे विवक्षा स्तीत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ तं विवक्षाविषयमाह पुरुषादिति पा

ऋते नियोगात्सामर्थ्यमवबोद्धुं न शक्यते ॥ सहसा विनियोगोपि दोषवान् प्रतिभाति मे ॥ ५४ ॥ चारप्रणिहितं युक्तं यदुक्तं सचिवैस्तव ॥ अर्थस्यासं
भवात्तत्र कारणं नोपपद्यते ॥ ५५ ॥ अदेशकाले संप्राप्त इत्ययं यद्विभीषणः ॥ विवक्षा तत्र मेऽस्तीयं तां निबोधयथामिति ॥ ५६ ॥ एष देशश्च कालश्च
भवतीह यथा तथा ॥ पुरुषान् पुरुषं प्राप्य तथा दोषगुणावपि ॥ ५७ ॥ दौरात्म्यं रावणे हृष्टा विक्रमं च तथा त्वयि ॥ युक्तमागमनं त्वत्र सदृशं तस्य बुद्धितः
॥ ५८ ॥ अज्ञातरूपैः पुरुषैः सराजं पृच्छ्यतामिति ॥ यदुक्तमत्र मे प्रेक्षा काचिदस्ति समीक्षिता ॥ ५९ ॥ पृच्छ्यमानो विशंकेत सहसा बुद्धिमान् चः ॥
तत्र मित्रं प्रदुष्ये तमिथ्या पृष्टं सुखागतम् ॥ ६० ॥

पातपुरुषाद्रावणादुक्तं मंपुरुषं त्वांप्राप्य बुद्धानि श्रित्य तथा द्वयोस्तयोर्दोषगुणावपि प्राप्य बुद्धानि श्रित्य यदत्र युक्तं कालोचितमागमनं कृतं तत्तस्यैव बुद्धितः सदृशम् पुरुषादित्यर्थोक्तस्यैव विवरणम्
दौरात्म्यमिति परदारापहरणाद्रावणे दौरात्म्यम् त्वयि विक्रमं च कक्षपुटे रावणं कृत्वा चतुःसागरीं प्रदक्षिणं कृतवतो वालिन एकेनैव बाणेन त्वया हनना दृष्टेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अथैनमाकार्यतद्
च न तद्भावदर्शनाभ्यामेव तदीयगुणदोषाववगंतव्याविति स्वमतं स्थिरीकर्तुं चारप्रेषणपक्षे दोषांतरमाहाज्ञातेति अज्ञातकुलशीलप्रयोजनैः पुरुषैश्चरैः सविभीषणः पृच्छ्यतामिति यन्मैदेनोक्तमत्र मे म
या समीक्षिता सम्यक्परीक्षिता काचित्प्रेक्षाधीरस्ति ॥ ५९ ॥ कासेत्यत्राह पृच्छ्यमान इति अज्ञातपुरुषेण को भवान् कुत आगत इति किमर्थमागत इत्यादि पृच्छ्यमानः प्रपृच्छरूपज्ञानरहितो बुद्धि
मान् पुरुषस्तद्वचः सहसा द्राक् विशंकेतनेमं जानामि केनायं प्रेषितः किमर्थं पृच्छतीति शंकाकुल एव भवति केवलं न तु उत्तरयति किंचित् यदितु प्रष्टुः शनैर्ज्ञानं भवति तदा सुखागतं सुखार्थमागतं मित्रं चेत्तदा
मिथ्या पृष्टं तथा पुनः पृष्टं सत् मित्रमावात्प्रदुष्येत म्रियेत किमर्थमेवं विचारयति पुरुषमुखेनेति स्तब्धस्नेहं भवति एवं च मित्रहानिरिति भावः ॥ ६० ॥

किंचित्तस्यशत्रुत्वेनदक्षिणायश्चरैरपिदुर्ज्ञेयइत्याह अशक्यमिति परस्यशत्रोर्भावश्चारेणसहस्राद्राक्षप्रभमात्रेणवेत्तुंज्ञानुमशक्यएव अज्ञातेनपृष्टेउत्तरस्यैवादानात् शत्रुप्रहितत्वेनज्ञातेप्रत्युतदंड
स्यापिप्रसंगात् नन्वेवंजगतिचारप्रेषणनैष्कल्यप्रसंगइतिचेन्न बहुकालंतत्रस्थितौतद्वचनैस्तद्यवहारैस्तत्संगेहर्षामर्षादिभिश्चतस्यशत्रुमित्रत्वज्ञानायतत्प्रेषणसंभवात् यदेवमतोंतरेणेति अंतरेण
स्वरैर्भिन्नैर्नैपुण्यंपश्यतांभृशमितिप्राचीनःपाठः अंतरेणव्यवहारमध्येभिन्नैःस्वरैर्विलक्षणस्वरैःकंठध्वनिभिर्नैपुण्यंसदसदन्यतरत्वनिश्चयंपश्यतांकुरुतांभवानितिशेषः तत्रवाष्पकंठत्वेभीत्यापूर्वा
परासंगतकथनेचासन्नन्यथासन्नितिनिश्चीयतामित्याशयः अंतःस्वभावैर्गीतैस्तैर्नैपुण्यंपश्यतांभृशमितिपाठेभृशमत्यर्थस्वस्मिन्नैपुण्यंपश्यतांजानतापिप्रष्टाअंतःस्वभावैरापाततःप्रसन्नार्थत्वेपि
गूढाभिप्रायैर्गीतैर्भाषितैःपरस्वभावोभिप्रायःसहसावेत्तुंनशक्यइत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ननुत्वयैवप्रथमंपरीक्ष्यतामितिचेन्मयापरीक्षितएवेत्याह नत्वस्येति दुष्टभावतावचनचेष्टादिभिर्दुष्टांतःकरणता

अशक्यंसहसाराजन्भावोबोद्धुंपरस्यवै ॥ अंतरेणस्वरैर्भिन्नैर्नैपुण्यंपश्यतांभृशम् ॥ ६१ ॥ नत्वस्यब्रुवतोजातुलक्ष्यतेदुष्टभावता ॥ प्रसन्नंवदनं
चापितस्मान्मेनास्तिसंशयः ॥ ६२ ॥ अशंकितमतिःस्वस्योनशठःपरिसर्पति ॥ नचास्यदुष्टवागस्तितस्मान्मेनास्तिसंशयः ॥ ६३ ॥ आकारश्छाद्य
मानोपिनशक्योविनिगूहितुम् ॥ बलाद्विविदणोत्येवभावमंतर्गतंनृणाम् ॥ ६४ ॥ देशकालोपपन्नंचकार्यकार्यविदांवर ॥ सफलंकुरुतेक्षिप्रंप्रयो
गेणाभिसंहितम् ॥ ६५ ॥ उद्योगंतवसंप्रेक्ष्यमिथ्यावृत्तंचरावणम् ॥ वालिनंचहतंश्रुत्वासुग्रीवंचाभिपेचितम् ॥ ६६ ॥

नलक्ष्यतेप्रसन्नंवदनताचदृश्यते ॥ ६२ ॥ उक्तार्थस्यैवस्थैर्यायाभ्यासःअशंकितेति अशंकितमतिर्निश्चितशरणगमनमतिःरामशरणगमनमेवममेष्टाधनमितिसुप्रतिष्ठितचित्तःअतएवस्वस्थःसु
स्वभावएवभूत्वाऽयंपरिसर्पतिनशठोऽगूढविप्रियधीर्भूत्वा दुष्टवाग्दुष्टाशब्दार्थदोषवतीवाक् ॥ ६३ ॥ ननुशठोऽप्येवंवक्ष्यतीत्याशंक्याहाकारइति आकारआंतरोभावोयावच्छक्यंछाद्यमानोपि
नसर्वात्मनानिगूहितुंशक्यः कुतस्तत्राह बलादिति भावंशठभावंसाधुभावंचविविदणोत्येव अंतर्गामिदेवतेतिशेषः साहितथावचनादिप्रेरणयातंप्रकटीकरोतीत्यर्थः अस्यत्रिरकरूपवादान्निर्दुष्टत्वं
निर्णीयतइतिभावः ॥ ६४ ॥ नन्वादुष्टस्यास्याविलायामत्रागमनेर्कप्रयोजकमित्याशंकायादेशकालौचित्यज्ञानमेवेत्याह देशेति हेकार्यविदांवरअस्येदमत्रागमनरूपंकार्यदेशकालोपपन्नमेव
उक्तरीत्या किंचेदशंकार्यंप्रयोगेणाभिसंहितमनुष्ठानेनसंपादितमात्मानंक्षिप्रंसफलंकुरुतेइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ एतदेवविविदणोति उद्योगमिति उद्योगंरावणवधविषयम् मिथ्यावृत्तंमिथ्याबलगर्वितंपाप
वृत्तंचदृष्ट्वारावणादप्यधिकबलंवालिनंहतंश्रुत्वाबुद्धिपूर्ववालिंवेदवरावणंहनिष्यतिसुग्रीववदेवमसंराज्यंदास्यतिशरणागतवत्सलःसर्वथामारंक्षिष्यतीतिबुद्धिपूर्वम् उपसंहरति एतावदिति ॥ ६६ ॥

अथकुंभकर्णोभातुरन्यायमूलानर्थप्राप्तिदर्शनात्कुड्भ्राह्मण्याह तस्येति परिदेवितंकामशोकप्रलापं प्रचुक्रोध महाराजःसन्निदृशंसभायांप्रलपतीतिक्रोधः ॥ २७ ॥ तदेववचनमाह यदा
त्विति यदासलक्ष्मणस्यरामस्यसीतासकृत्समीक्ष्यैवतात्कालिकापातविचारंरुत्वैवप्रसस्यत्तातदेवतेचित्तंयमुनायामुनंद्रदमिवसुनिश्चितंभजेतनिश्चयभजनार्हं यथायमुनापृथिव्यामवतारस
मयेएवस्वद्रुंदंपूरयतिकालांतरेतुसमुद्रगतत्वात्तजलस्यतत्पूरणसंभवएवमस्माभिःसहविचारस्यसएवकालइदानींत्वनर्थनिश्चयोजातएवेतिविचारोनिष्फलइतिक्रोधजाव्यंग्योक्तिः ॥ २८ ॥
व्यंग्यतयोक्तमेवसाक्षादप्याह सर्वमिति यदेतद्वचनापूर्वप्रसस्यपरदारहरणादिकृतमेतत्सर्वमहाराजतवाप्रतिममनुचितं इदानींविचारोपिनिष्फलइत्याह विधीयेतेति अस्यकर्मणःकरणमुद्दिश्य
प्रवृत्तिकालएवयद्यस्माभिःसहमंत्रयेततदाविधीयेतास्माभिरस्यनिवारणमितिशेषः इदानींक्रियमाणोविचारस्तुगतजलसेतुबंधनसमइतिभावः ॥ २९ ॥ अथमंत्रिभिरसंमंत्र्यकृतंनिधकर्म

तस्यकामपरीतस्यनिशम्यपरिदेवितम् ॥ कुंभकर्णःप्रचुक्रोधवचनं चेदमब्रवीत् ॥ २७ ॥ यदातुरामस्यसलक्ष्मणस्यप्रसस्यसीताखलुसाइहाहता ॥
सकृत्समीक्ष्यैवसुनिश्चितंतदाभजेतचित्तंयमुनेवयामुनम् ॥ २८ ॥ सर्वमेतन्माहाराजकृतमप्रतिमंतव ॥ विधीयेतसहास्माभिरादावेवास्यकर्मणः
॥ २९ ॥ न्यायेनराजकार्याणियःकरोतिदशानन ॥ नससंतप्यतेपश्चान्निश्चितार्थमतिर्नृपः ॥ ३० ॥ अनुपायेनकर्माणिविपरीतानियानिच ॥ क्रिय
माणानिदुष्यन्तिहवींष्यप्रयतेष्विव ॥ ३१ ॥ यःपश्चात्पूर्वकार्याणिकर्माण्यभिचिकीर्षति ॥ पूर्वचापरकार्याणिसनवेदनयानयौ ॥ ३२ ॥ चपलस्य
तुकृत्येषुप्रसमीक्ष्याधिकंवलम् ॥ छिद्रमन्येप्रपद्यंतेकौचस्यस्वमिवद्विजाः ॥ ३३ ॥

पश्चात्परितापायभवतीत्याह न्यायेनेति प्रथममंत्रिभिःसहनिश्चितार्थमतिर्भूत्वायोवृपतिर्न्यायेनराजकार्याणिकरोतिसतत्कार्यंकृत्वापश्चान्नसंतप्यते ॥ ३० ॥ अन्यथाव्यतिरेकमप्याह
अनुपायेनेति मंत्रिभिःसहसामाद्युपायविचारानालंबनेनमोहात्स्वयमेवयानिविपरीताम्यन्यायकृत्यानिक्वरोतितानितथाक्रियमाणानिदुष्यन्तिकदमलंप्रापयन्ति अप्रयतेषुअभिचारत्वादपवित्रे
षुयागेषुहुतानिहवींषीव तानितुप्रत्यगेनमजिचारस्तृणुतेइतिकर्तारंकदमलंप्रापयंत्येव तद्वदिदंकर्मापाततःसुखमिवआसमानमपिपरिणामेदुःखायैवेतिभावः ॥ ३१ ॥ यथाकालंयस्यकर्माणा
रंभःसमूर्खइत्याह यइति पूर्वकार्याणिप्रथमकर्तव्यानिकर्माणिपश्चादभिचिकीर्षति एवंपश्चात्कर्तव्यानिपूर्वकरोति सनयानयौनवेद साक्षिप्रथमंप्रयोक्तव्येदंडंदेपश्चात्प्रयोक्तव्येसामचेत्यर्थः
यद्वा विचारानंतरंकर्मकरणमुचितंतद्विपरीत्यकुर्वस्तुनीत्यनीत्यज्ञानीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ विषयचपलस्यवलमप्यप्रयोजनमित्याह चपलस्येति अन्येशत्रवःपरस्याधिकंवलंप्रसमीक्ष्यापिकृत्येषुच
पलस्यतस्यनिघहायक्षिप्रंरंध्रंप्रपद्यंते द्विजाहंसाअलंघ्यस्यापिकौचर्षवतस्यलंघनायकुमारशक्तिकृतंस्वरंध्रमिव ॥ ३३ ॥

ननुबलात्परदारभोगोऽधर्मत्वादीश्वराज्ञाविरोधीत्यत्राह ईश्वरस्येति धर्मफलप्रवर्तकानांयमादीनामपित्वमीश्वरोऽतस्तेयंविचारोऽनुचितइत्यर्थः ॥ ३ ॥ आननुकूल्येकथंभोगस्तत्राह बलादिति
कुकुट्टवत्तेन कुकुटीनां कामिकुकुट्टसंयोगेकोधो जातिधर्मइतिवास्यायनः अथापिसंकुद्धाः कुकुटीरनुभुज्युकुट्टायथासुखिनस्तद्वत्त्वमपिभवेत्यर्थः तदेवदर्शयति आक्रम्येति ॥ ४ ॥ अथ
स्वाजितलषितेसिद्धेप्रथमतोभयमेव महातेजस्वान् अथापितन्निमित्तंभयंप्राप्नुयात्तदापितसुप्रतिविधेयमेवत्वयेत्याह लब्धकामस्येति प्राप्तंप्राप्तकालंसावधानदशाप्राप्तकालं अप्राप्तकालं
वाकामभोगाद्यसावधानदशांप्राप्तंवा ॥ ५ ॥ कथमेवंबलंनस्तत्राह कुंभकर्णइति ॥ ६ ॥ एवमस्माकमेवप्रावल्याच्चतुर्थोपायएवास्माभिरादरणीयइत्याह उपप्रदानमिति कुशलैर्नीतिकुशलैः
ईश्वरस्येश्वरःकोस्तिवशत्रुनिवर्हण ॥ रमस्वसहवैदेत्याशत्रूनाक्रम्यमूर्धसु ॥ ३ ॥ बलात्कुकुट्टवत्तेनप्रवर्तस्वमहाबल ॥ आक्रम्याक्रम्यसीतांवैतां
भुंक्ष्वचरमस्वच ॥ ४ ॥ लब्धकामस्यतंपश्चादागमिष्यति किंभयम् ॥ प्राप्तमप्राप्तकालंवासर्वप्रतिविधास्यसे ॥ ५ ॥ कुंभकर्णःसहास्माभिरिंद्रजि
त्रमहाबलः ॥ प्रतिषेधयितुंशकौसवज्रमपिवज्रिणम् ॥ ६ ॥ उपप्रदानंसांत्वंवाभेदंवाकुशलैःकृतम् ॥ समतिक्रम्यदंडेनसिद्धिमर्थेपुरोचये ॥ ७ ॥
इहप्राप्तान्वयंसर्वाञ्छत्रंस्त्वमहाबल ॥ वशंशस्त्रप्रतापेनकरिष्यामोनसंशयः ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तदाराजामहापार्श्वेनरावणः ॥ तस्यसंपूजयन्वा
क्यमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ महापार्श्वप्रवदतोरहस्यंकिंचिदात्मनः ॥ चिरवृत्तंतदाख्यास्येयदवाप्तपुरामया ॥ १० ॥ पितामहस्यभवनंगच्छंतींपुंजि
कस्यलाम् ॥ चंचूर्यमाणामद्राक्षमाकाशेप्रशिखामिव ॥ ११ ॥ साप्रसक्त्यमयाभुक्कारुताविवसनाततः ॥ स्वयंभूभवनंप्राप्तालोलितानलिनीय
था ॥ १२ ॥ तच्चतस्यतथामन्येज्ञातमासीन्महात्मनः ॥ अथसंकुपितोवेधामामिदंवाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ अद्यप्रभृतियामन्यांबलान्नारींगमिष्य
सि ॥ तदातेशतधामूर्धाफलप्यतिनसंशयः ॥ १४ ॥ इत्यहंतस्यशापस्यभीतःप्रसभमेवताम् ॥ नारोहयेबलात्सीतांवैदेर्हीशयनेशुभे ॥ १५ ॥
कृतंविषयविशेषइतिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ रहस्यंप्रमुषितद्रव्यवद्भुतंचिरवृत्तंतयन्मयापुरावाप्तंबलादुपभोगस्याशक्यकरणतानिमित्तंआत्मनःकिंचिद्वस्तुतदाख्यास्ये ॥ १० ॥ तदेवाह पिता
महस्येति चंचूर्यमाणामदर्शनजीतिवशान्निलीयगतिमतीम् ॥ ११ ॥ ततोदर्शनोत्तरंप्रसन्नविवसनाकृतासामयाभुक्ता लोलितागजेनेतिशेषः ॥ १२ ॥ तच्चममचरितंमहात्मनस्तस्यमन्येनिश्चि
तंज्ञातमासीत् मन्येइतितिडंतप्रतिरूपकमव्ययं मन्येऽंकेध्रुवंप्रायोनिश्चयार्थाअमीमताइतिकतकः ॥ १३ ॥ फलिष्यतिविशीर्णोभविष्यति क्वचिदेवमेवकुवेरपुत्रनलकुबरशापोपिरंभानिवं
धनःश्रूयते तत्रोपपत्तिश्चित्या अस्यप्रथमत्वेतस्यांबलात्कारासंभवात् तस्यप्रथमत्वेऽस्यांबलात्कारासंभवादितिकेचित् नलकुबरशापस्यतपोबलेनाकिंचित्करत्वादयमेवशापोब्रह्मास्त्रवदप्रति
क्रियःपाश्चात्यइत्यन्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥

अथ महापाश्वोक्तस्वभावमेव श्लाघते सागरस्येत्यादि दाशरथीर्हयस्मादेतन्मेवलंनवेद तेनमामासादयति ॥ १६ ॥ कोहि ज्ञातमद्वलइतिशेषः गिरिगुहाख्येआशयेनिवासेआसीनमेव
 सुप्तसिंहमिव ॥ १७ ॥ नपश्यतिनपश्यतिस्म ॥ १८ ॥ आदीपयिष्यामिधक्ष्यामि ॥ १९ ॥ २० ॥ युधासंघामेण नशक्योजेतुमितिशेषः वैश्रवणेनपालितेत्यनेनपुष्पकवल्लंकापिभगवताकुवे
 रायदत्तेतिसूचितम् ॥ २१ ॥ परमानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरा० वा० आ० युद्धकांडेत्रयोदशःसर्गः ॥ १३ ॥ ॥ कतकरी० ॥ ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथविभीषणःप्रहस्तादिवचोऽति
 सागरस्येवमेवेगोमारुतस्येवमेगतिः ॥ नैतदाशरथिर्वेदह्यासादयतितेनमाम् ॥ १६ ॥ कोहिसिंहमिवासीनंसुप्तंगिरिगुहाशये ॥ कुड्मंमृत्युमिवा
 सीनंसंवाधयितुमिच्छति ॥ १७ ॥ नमत्तोनिर्गतान्वाणान्द्विजिह्वापन्नगानिव ॥ रामःपश्यतिसंग्रामेतेनमामभिगच्छति ॥ १८ ॥ क्षिप्रंवज्रसमै
 वाणैःशतधाकार्मुकच्युतैः ॥ राममादीपयिष्यामिउल्काभिरिवकुंजरम् ॥ १९ ॥ तच्चास्यबलमादास्येबलेनमहतावृतः ॥ उदितःसविताकालेनक्ष
 त्राणांप्रभामिव ॥ २० ॥ नवासवेनापिसहस्रचक्षुषायुधास्मिश्रक्योवरुणेनवापुनः ॥ मयात्वियंबाहुबलेननिर्जितापुरापुरीवैश्रवणेनपालिता
 ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० युद्धकांडेत्रयोदशःसर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निशाचरेंद्रस्यनिशम्यवाक्यंसकुंभकर्णस्यचर्गाजितानि ॥
 विभीषणोराक्षसराजमुख्यमुवाचवाक्यंहितमर्थयुक्तम् ॥ १ ॥ एतोहिबाह्वंतरभोगराशिश्चिताविषःसुस्मिततीक्ष्णदंष्ट्रः ॥ पंचांगुलीपंचशिरोऽति
 कायःसीतामहाहिस्तवकेनराजन् ॥ २ ॥ यावन्नलंकांसमभिद्रवंतिवलीमुखाःपर्वतकूटमात्राः ॥ दंष्ट्रायुधाश्चैवनखायुधाश्चप्रदीयतांदाशरथाय
 मैथिली ॥ ३ ॥ यावन्नगृह्णंतिशिरांसिवाणारामेरिताराक्षसपुंगवानाम् ॥ वज्रोपमावायुसमानवेगाःप्रदीयतांदाशरथायमैथिली ॥ ४ ॥ नकुंभ
 कर्णेन्द्रजितौचराजस्तथामहापार्श्वमहोदरौवा ॥ निकुंभकुंभौचतथातिकायःस्थातुंसमर्थायुधिराघवस्य ॥ ५ ॥ जीवंस्तुरामस्यनमोक्ष्यसेत्वंगुप्तः
 सवित्राप्यथवामरुद्रिः ॥ नवासवस्यांकगतोनमृत्योर्नभानपातालमनुप्रविष्टः ॥ ६ ॥

दुर्मंचइत्याह निशाचरेंद्रस्येति वाक्यंरावणस्य गर्जितानिकुंभकर्णस्य अर्थयुक्तंवास्तवार्थम् ॥ १ ॥ एतइति अहिमध्यदेहोत्रभोगः बाह्वंतरंलहदयभागएवभोगराशिःशरीरपरिणाहोयस्यसः
 चितैवविषंयस्य शोचनंस्मितमेवतीक्ष्णदंष्ट्रायस्य अनुचितकृत्यदर्शनादिजंस्मितं तस्याःपंचांगुल्यएवपंचशिरांसियस्यसचासावतिकायश्च एवंभूतःसीतामहाहिःस्तवकेनएतोबद्धः कंठेइतिशेषः
 यद्वा केनहेतुनाएतोगृहीतइत्यर्थः ॥ २ ॥ बलीमुखेतिवानरनाम पर्वतकूटमात्राःपर्वतशिखरप्रमाणाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जीवंस्तुरामस्यनमोक्ष्यसे सन्निधिप्राप्येतिशेषः ॥ ६ ॥

देवतेभ्योनोऽस्माकं जयमिति वयं न विदुः ॥ ७ ॥ संख्येयुद्धे ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रहस्तेति यथायादृशमर्थं जातरामं प्रति यूयं ब्रवीत ब्रूत तन्न शक्यं कर्तुमिति शेषः यथाऽधर्मबुद्धेः स्वर्गमुद्दिश्य गतिरशक्या
॥ १० ॥ तर्तुशक्तिरिति शेषः ॥ ११ ॥ तथाविधस्य उक्तस्वभावस्य कृत्ये पुरणमुखस्थसकललोकसंहारकृत्ये पुशक्तस्य पुरोयुधिदेवाश्च देवा अपि विमूढा भवन्ति ॥ १२ ॥ यावत्तेकायं भित्त्वा बाणाः

निशम्य वाक्यं तु विभीषणस्य ततः प्रहस्तो वचनं बभाषे ॥ न नो भयं विघ्न न देव तेभ्यो न दान वेभ्योऽप्यथ वा कदाचित् ॥ ७ ॥ न यक्षगंधर्वमहोरगेभ्यो भयं
न संख्येयतगोरगेभ्यः ॥ कथं नुरामाद्रविता भयं नो न रेंद्रपुत्रास्मरे कदाचित् ॥ ८ ॥ प्रहस्तवाक्यं त्वहितं निशम्य विभीषणो राजहितानुकांक्षी ॥ ततो
महार्थं वचनं बभाषे धर्मार्थकामे पुनि विष्टुद्धिः ॥ ९ ॥ प्रहस्तराजा च महोदरश्च त्वंकुंभकर्णश्च यथार्थं जातम् ॥ ब्रवीतरामं प्रति तन्न शक्यं यथा गतिः
स्वर्गमधर्मबुद्धेः ॥ १० ॥ बधस्तुरामस्य मया त्वया च प्रहस्तसर्वैरपिराक्षसैर्वा ॥ कथं भवेदर्थं विशारदस्य महार्णवं तर्तुमिवापुवस्य ॥ ११ ॥ धर्मप्रधा
नस्य महारथस्य इक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य राज्ञः ॥ पुरोस्य देवाश्च तथाविधस्य कृत्ये पुशक्तस्य भवन्ति मूढाः ॥ १२ ॥ तीक्ष्णानतावत्तव कंकपत्रादुरासदा
राघवविप्रमुक्ताः ॥ भित्त्वा शरीरं प्रविशन्ति बाणाः प्रहस्ततेनैव विकथ्यसे त्वम् ॥ १३ ॥ भित्त्वा नतावत्प्रविशन्ति कायं प्राणांतिकास्तेऽशनितुल्यवेगाः ॥
शिनाः शराराघवविप्रमुक्ताः प्रहस्ततेनैव विकथ्यसे त्वम् ॥ १४ ॥ नरावणो नातिवलस्त्रिशीर्षानकुंभकर्णस्य सुतो नि कुंभः ॥ न चेंद्रजिह्वा शरथिं प्रवोदुं
त्वं वारणेशकसमं समर्थाः ॥ १५ ॥ देवांतको वापि नरांतको वा तथातिका योतिरयो महात्मा ॥ अकंपनश्चापि समानसारः स्यातुं न शक्ता युधिराघव
स्य ॥ १६ ॥ अयंच राजा व्यसनाभिभूतो मित्रैरमित्रप्रतिमैर्भवद्भिः ॥ अन्वास्यते राक्षसनाशनार्थं तीक्ष्णः प्रकृत्या त्वसमीक्ष्यकारी ॥ १७ ॥ अनंत
भोगेन सहस्रमूर्ध्ना नागेन भीमेन महाबलेन ॥ बलात्परिक्षिप्तमिमं भवं तो राजानमुत्क्षिप्य विमोचयंतु ॥ १८ ॥

पुनस्तदिषु धनप्रविशन्ति तेनैव हेतुना तावत्ते प्रहस्तत्वं विकथ्यसे तथा त्वं श्लाघां करोषि रावणस्य पुरस्तादिति शेषः ॥ १३ ॥ प्राणांतिकाः प्राणांतपीडाकरास्तेकायं भित्त्वा यावन्न प्रविशन्ति इषुर्धिताव
द्विकथ्यसे ॥ १४ ॥ त्रिशीर्षस्त्रिशिराः त्वं तेति प्रहस्तनिर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ व्यसनैः कामव्यसनैरभिभूतः अमित्रप्रतिमैः शत्रुतुल्यैः राक्षसनाशनार्थं राक्षसकुलनाशनिमित्तमन्वास्यते सेव्यते
॥ १७ ॥ अनंतभोगेन अपरिच्छिन्नदेहबलेन परिक्षिप्तपाशेनैव वेष्टितं रघुनाथेनैवैरकरणं महासर्ववेष्टनमिवेति निर्दर्शनालंकारो ब्रव्यंग्यः ॥ १८ ॥

यावदिनिवाक्यालंकारे केशयहणात्केशयहणपर्यंतमप्यनुचिंतकत्वानिगृह्यराजारक्षितव्यः भूतैर्गृहीतः पुमांस्तदाभैरिव ॥ १९ ॥ सुवारिणासुचरित्ररूपवारिमताराघवसागरेण प्रच्छाद्यमानो निरुज्यमानः पुनश्च काकुत्स्थपातालमुखे पतन्सोयं राजा भवद्भिः समेत्य तारयितुं युक्तः ॥ २० ॥ मैथिलीरावण इति शेषः ॥ २१ ॥ स्थानं बलादेर्यथा पूर्वमुपचयापचयराहित्येन स्थितिः तदपेक्षयापचयः क्षयः तत्तु उपचयो वृद्धिः प्रकृते हि परस्यवानरसहायतया संपत्त्युपचयो वर्तते अस्माकं तु खरनाशलंकादाहादिकृतोऽपचयः एतत्सर्वं बुद्धानुमृश्य स्वामिहितं वदेत्समं ग्रीनयूयमि त्यर्थः ॥ २२ ॥ अखरमानः ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामायेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ कतकरी० ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बृहस्पतेर्गुरुणेत्यर्थः यत्नेन नि

यावद्विकेशग्रहणात्सुहृद्भिः समेत्य सर्वैः परिपूर्णकामैः ॥ निगृह्य राजा परिरक्षितव्यो भूतैर्यथा भीमवलैर्गृहीतः ॥ १९ ॥ सुवारिणाराघवसागरेण प्रच्छाद्यमानस्तरसा भवद्भिः ॥ युक्तस्त्वयं तारयितुं समेत्य काकुत्स्थपातालमुखे पतन्सः ॥ २० ॥ इदं पुरस्यास्य सराक्षसस्य राज्ञश्च पथ्यं समुद्रजनस्य ॥ सम्यग्धिवाक्यं स्वमतं ववीमिनरेन्द्रपुत्राय ददातु मैथिलीम् ॥ २१ ॥ परस्य वीर्यं स्वबलं च बुद्ध्या स्थानं क्षयं चैव तथैव वृद्धिम् ॥ तथा स्वपक्षेऽप्यनुमृश्य बुद्ध्या वदेत्समं स्वामिहितं समं ग्री ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बृहस्पतेस्तुल्यमतेर्वचस्तन्निशम्य यत्नेन विभीषणस्य ॥ ततो महात्मा वचनं बभाषे तत्रेन्द्रजिन्नैर्ऋतयूथमुख्यः ॥ १ ॥ किं नाम ते तात कनिष्ठवाक्यमनर्थकं वै बहुभीतवच्च ॥ अस्मिन्कुले योऽपि भवेन्न जातः सोऽपीदृशं नैव वदेन्न कुर्यात् ॥ २ ॥ सत्त्वेन वीर्येण पराक्रमेण धैर्येण शौर्येण च तेजसा च ॥ एकः कुले स्मिन्पुरुषोऽविमुक्तो विभीषणस्तात कनिष्ठ एषः ॥ ३ ॥ किं नाम तौ मानुपराजपुत्रावस्माकमेकेन हिराक्षसेन ॥ सुप्राकृतेनापि निहंतुमेतौ शक्यौ कुतो भीषयसे स्मभीरो ॥ ४ ॥

शम्यदुःखेन श्रुत्वा महात्मा महामनाः ॥ १ ॥ तात कनिष्ठेत्यसमस्तं भीतवद्भीतस्येव अनर्थकमनुपादेयं वाक्यं किं नाम कस्मादुच्यते अस्मिन्कुले पौलस्त्यकुले यो जातो न भवेदपि तु सहजदुर्बलत्वादि मतिमनुष्यादिकुले सोऽपीदृशं वचो न वदेत् ईदृशं च न कुर्यात् करोतेः क्रिया सामान्यवचनत्वान्चितयेदित्यर्थः एवं च हीनजातेरपि हीनस्तव व्यापार इति भावः ॥ २ ॥ तदेवाह सत्त्वेनेति सत्त्वं बलं वीर्यं पराक्रमशक्तिः पराक्रमस्तत्कार्यं शौर्येण दपराङ्मुखत्वं धैर्यं तत्कारणं स्थैर्यं तेजः स्मृत्या भयंकरत्वं एतैर्गुणैरेको विभीषण एव तातस्य कनिष्ठोऽस्मिन्कुले मुक्तः ॥ ३ ॥ हे भीरो प्राकृतेनैके नापि राक्षसेन एते तौ राजपुत्रौ हियतो निहंतुं शक्यौ अतस्तौ किं नाम गृहीत्वाऽस्मान्कुतो भीषयसे व्यर्थमेव न तावता विभीम इत्यर्थः ॥ ४ ॥

तदेवाह त्रिलोकेति भूमितलेनिविष्टः स्वर्गाद्यव्यावृत्तभूमौ बंदीकृत्य स्थापितः भयार्पिताभयं अर्पितं ये पुने मद्भक्तभयाः सर्वे देवगणाः दिशः प्रपन्नाः प्राप्ताः ॥ ५ ॥ ६ ॥ कथं न शक्नोति यद्दृष्टिः शेषः
 ॥ ७ ॥ ८ ॥ हेतातपुत्रतवमंत्रे निश्चयो नास्ति कृत्या कृत्यविचारनिश्चयसामर्थ्यनास्ति यतस्त्वमद्याप्य विपक्वबुद्धिः अप्राप्तज्ञानपरिपाकचित्तो बाल एव तस्मात्त्वयाऽर्थहीनमनुपादेयमात्मविनाश
 नाय बहुविप्रलम्भं एकेनापि हंतुं शक्य इति तथा प्रलपितम् ॥ ९ ॥ हे इंद्रजित्पुत्रप्रवादेन पुत्रशब्देनोपलक्षितस्त्वमिन्द्रमुखो मित्रवदवभासमानो वस्तुतः शत्रुरेवासि तदेवाह यस्य रावणस्य राघवतर्द
 त्रिलोकनाथो ननु देवराजः शक्नोमया भूमितले निविष्टः ॥ भयार्पिताश्चापि दिशः प्रपन्नाः सर्वे तदा देवगणाः समग्राः ॥ ५ ॥ ऐरावतो निःस्वनमुन्नदन्स
 निपातितो भूमितले मया तु ॥ विरुप्यदंतौ तु मया प्रसृत्य वित्रासिता देवगणाः समग्राः ॥ ६ ॥ सोऽहं सुराणामपि दर्पहंता दैत्योत्तमानामपिशोकक
 र्ता ॥ कथं नरेन्द्रात्मजो न शक्नोमनुष्ययोः प्राकृतयोः सुवीर्यः ॥ ७ ॥ अयं द्रकल्पस्य दुरासदस्य महौजसस्तद्वचनं निशम्य ॥ ततो महार्थवचनं बभाषे
 विभीषणः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ॥ ८ ॥ न तात मंत्रे तव निश्चयोस्ति बालस्त्वमद्याप्य विपक्वबुद्धिः ॥ तस्मात्त्वयाप्यात्मविनाशनाय बहुविप्रल
 मम् ॥ ९ ॥ पुत्रप्रवादेन तुरावणस्य त्वमिन्द्रजिन्मित्रमुखोसि शत्रुः ॥ यस्येदं शराघवतो विनाशं निशम्य मोहादनुमन्यसे त्वम् ॥ १० ॥ त्वमेव वध्यश्च
 सुदुर्मतिश्च स चापि वध्याय इहानयत्त्वाम् ॥ बालं दृढं साहसिकं च योऽद्य प्रावेशयन्मंत्रकृतां समीपम् ॥ ११ ॥ मूढोऽप्रगल्भोऽविनयोपपन्नस्तीक्ष्णस्व
 भावोऽल्पमतिर्दुरात्मा ॥ मूर्खस्त्वमत्यंतसुदुर्मतिश्च त्वमिन्द्रजिह्वालतया ववीषि ॥ १२ ॥ को ब्रह्मदंडप्रतिमप्रकाशानर्चिष्मतः कालनिकाशरूपान् ॥
 सहेतवान्यमदंडकल्पान्समक्षमुक्तान्युधिराघवेण ॥ १३ ॥ धनानिरत्नानि सुभूषणानि वासांसि दिव्यानि मणींश्च चित्रान् ॥ सीतां च रामायनि
 वेद्यदेवीं वसेम राजन्निहवीतशोकाः ॥ १४ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 शं विनाशं निशम्यापि मोहात्तमनुमन्यसे न वारयसि ॥ १० ॥ तस्मात्त्वमेव वध्यः पुत्रोऽपि सन् यश्च दृष्टानां मंत्रकृतां समीपं प्रावेशयत्यथानयन् आगमनार्थं प्रेरितवान्सोऽपि वध्यः ॥ ११ ॥ मूढः क
 त्याकृत्यविवेकहीनः अतएवाप्रगल्भो मतिप्रागल्भ्यहीनः अविनयेनोपपन्नो युक्तः अल्पमतिर्दीर्घदर्शनानर्हबुद्धिः दुरात्मा कामादिदुष्टांतःकरणः मूर्खः साहसप्रवृत्तिपरः उक्तरीत्याऽत्यंतसुदुर्मति
 श्च ॥ १२ ॥ ब्रह्मदंडेन चतुर्मुखकरगृहीतेन प्रतिमा अमोघानर्गलसंहारशक्त्या समानास्तत्समप्रकाशाश्च तान् तस्यैव विवरणमर्चिष्मत इति कालनिकाशरूपान्कालाग्निरूपान् ॥ १३ ॥ र
 त्नानिश्चेष्टवस्तूनि निवेद्य समर्प्य ॥ १४ ॥ अर्जकमानः ॥ कतकरी ० ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा० वा० आ० युद्धकांडे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

वा० रा०

॥२०॥

मुनिविष्टमुनिविष्टार्थतत्त्वम् ॥ १ ॥ सपत्नेनापिसहवसेत्ननुमित्रप्रवादेनमित्रपदव्यवहार्येणशत्रुसेविनाशत्रुपक्षपातिनावसेत् सपत्नेचित्तस्यद्वेषकोत्थैवप्रतिष्ठामित्रप्रवादेनद्वेष्यत्वेनस्निग्धत्वेनचे
तिपरमदुःखमितितत्सहवासनिषेधः शत्रुसेविनेत्यनेनास्यभगवद्भक्तत्वंसूचितम् ॥ २ ॥ शीलंस्वभावंजानामि ॥ तदेवविदुषोति लृप्यंतीति ॥ ३ ॥ प्रधानंज्येष्ठत्वादिनाप्राप्तराज्यंसाधकंराज्य
रक्षादेरितिशेषः वैद्यविद्यावंतम् अवमन्यतेगुणवच्चेपिगुणान्मृहन्ति शूरंपरिभवंतिच रंभ्रमन्विष्येतिशेषः ॥ ४ ॥ ज्ञातयोज्ञातिरूपाः आततायिनः अग्निदोगरदश्चैवशस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्र
दारहरश्चैवधेतेआततायिनः तेषच्छन्नलदयाःप्रच्छन्नतत्कार्यंप्रवृत्ताअतएवघोराअन्योन्यव्यसनेष्वापसुसंहृष्टाभवन्ति अतएवताज्ञातयोभयावहाः ॥ ५ ॥ ज्ञातिभीतिहस्तिगीतेनस्पष्टयति
मुनिविष्टंहितंवाक्यमुक्तवंतंविभीषणम् ॥ अब्रवीत्परुषंवाक्यंरावणःकालचोदितः ॥ १ ॥ वसेत्सहसपत्नेनक्रुद्धेनाशीविषेणच ॥ ननुमित्रप्रवादेन
संवसेच्छत्रुसेविना ॥ २ ॥ जानामिशीलंज्ञातीनांसर्वलोकेपुराक्षस ॥ लृप्यंतिव्यसनेष्वेतेज्ञातीनांज्ञातयःसदा ॥ ३ ॥ प्रधानंसाधकंवैद्यंधर्मशीलं
चराक्षस ॥ ज्ञातयोप्यवमन्यंतेशूरंपरिभवंतिच ॥ ४ ॥ नित्यमन्योन्यसंहृष्टाव्यसनेष्वाततायिनः ॥ प्रच्छन्नलदयाघोराज्ञातयस्तुभयावहाः ॥ ५ ॥
श्रूयंतेहस्तिभिर्गीताःश्लोकाःपद्मवनेपुरा ॥ पाशहस्तान्नरान्दृष्ट्वाशृणुष्वगदतोमम ॥ ६ ॥ नाग्निर्नान्यानिशस्त्राणिननःपाशाभयावहाः ॥ घोराःस्वा
यंप्रयुक्तास्तुज्ञातयोभयावहाः ॥ ७ ॥ उपायमेतेवक्ष्यंतिग्रहणेनात्रसंशयः ॥ कृत्स्नाद्रयाज्ज्ञातिभयंसुकष्टंविदितंचनः ॥ ८ ॥ विद्यतेगोपुसंपन्नंवि
द्यतेज्ञातिताभयम् ॥ विद्यतेस्त्रीपुत्रापल्यंविद्यतेब्राह्मणेतपः ॥ ९ ॥ ततोनेष्टमिदंसौम्ययदहंलोकसत्कृतः ॥ ऐश्वर्यमभिजातश्रिपूणांमूर्ध्निचस्थितः
॥ १० ॥ यथापुष्करपत्रेषुपतितास्तोयविंदवः ॥ नश्लेपमभिगच्छंतितथानार्येषुसौहृदम् ॥ ११ ॥ यथाशरदिमेघानांसिचतामपिगर्जताम् ॥ नभ
वत्यंबुसंक्लेदस्तथानार्येषुसौहृदम् ॥ १२ ॥

श्रूयंतइति हस्तिजिःपद्मवनवर्तिदिव्यवनगजैः स्वबंधनायप्रवृत्तान्पाशहस्तान्दृष्ट्वापुरापूर्वहस्तिभिर्गीतायेश्लोकाःश्रूयंतेतान्गदतोममवक्रान्छृणु ॥ ६ ॥ स्वार्थप्रयुक्ताःस्वार्थपराहस्तिपकाद्या
ज्ञाकरणेउत्तमभोजनलाजादिस्वार्थपराः ॥ ७ ॥ एतेमजातिभूताःपूर्वगृहीतागजाः वक्ष्यंतिकरिष्यंतीत्यर्थः नोविदितंचशतशोनुभूतंचेत्यर्थः ॥ ८ ॥ संपन्नंहव्यकव्यसाधनसंपत् ॥ ९ ॥ तत
इतिरावणवाक्यम् अहंलोकसत्कृतइतियत्तत्तेनेष्टंनप्रियमितिमन्ये तथैश्वर्यप्राप्त्यादिकमपि ॥ १० ॥ अनार्येषुष्करस्वभावेषु ॥ ११ ॥ यथागर्जतांसिचतामपिमेघानांसंबंधेपृथिव्याअंबुसं
क्लेदोबुध्याप्रतानभवतितथानार्येषुसौहृदंनिष्फलमितिभावः यद्वा वर्षासिगर्जतांसिचतामपिमेघानांशरदिनांबुसंक्लेदस्तथानार्येषुसौहृदमल्पकालस्थायीत्यर्थः ॥ १२ ॥

यु० कां०

६

॥ २० ॥

॥ ६ ॥ आकीर्णः गतिर्जेदेनकीर्णकुर्वद्भिः ॥ ७ ॥ ततः प्रस्थानोत्तरम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ आतपत्रं छत्रम् ॥ १० ॥ अलंकाराय हेमनिर्मितामंजयौर्गर्भेययोस्ते शुद्धस्फटिकविग्रहेतेनातिशुद्धे ॥ ११ ॥
सव्यदक्षिणे समाहारद्वंद्वः सव्यदक्षिणपार्श्वयोरित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ विरचिताम् विश्वकर्मणेशेषः सुवर्णरजतास्तीर्णतैः कृतकुट्टिमामित्यर्थः विशुद्धाः स्फटिका अंतरेमध्ये शोभा र्थयस्याः
सा ॥ १४ ॥ विराजमानो वपुर्पुनः प्रवेष्टुं रावणविशेषणम् रुक्मालंकृतपद्मवस्त्रमुत्तरच्छदोयस्यास्ताम् पद्भिः पिशाचशतैः षट्शतपिशाचैरभिगुमांरक्षिताम् सदाप्रभारत्नप्रभयेति शेषः ॥ १५ ॥ त
नानाविकृतवेषाश्च नानाभूषणभूषिताः ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चैनं परिवार्ययुस्तदा ॥ ६ ॥ रथैश्चातिरथाः शीघ्रं मत्तैश्च वरवारणैः ॥ अनूपेतुर्दशग्रीव
मार्काडद्विश्चवाजिभिः ॥ ७ ॥ गदापरिघहस्ताश्च शक्तितोमरपाणयः ॥ ततस्तूर्यसहस्राणां संजज्ञे निःस्वनो महान् ॥ ८ ॥ तुमुलः शंखशब्दश्च सभांग
च्छतिरावणे ॥ सनेमिघोषेण महान्सहसाभिनिनादयन् ॥ ९ ॥ राजमार्गं श्रिया जुष्टं प्रतिपेदे महारथः ॥ विमलं चातपत्रं च प्रगृहीतमशोभत ॥ १० ॥
पांडुरं राक्षसैर्द्रस्यपूर्णस्तासधिपोयथा ॥ हेममंजरिगर्भे च शुद्धस्फटिकविग्रहे ॥ ११ ॥ चामरव्यजने तस्य रेजतुः सव्यदक्षिणे ॥ ते कृतांजलयः सर्वे रथ
स्थं पृथिवीस्थिताः ॥ १२ ॥ राक्षसाराक्षसश्चैष्टिरोभिस्तं वंदिरे ॥ राक्षसैः स्तूयमानः स नृजया शीर्षि ररिंदमः ॥ १३ ॥ आससाद महातेजाः सभां
विरचितां तदा ॥ सुवर्णरजतास्तीर्णा विशुद्धस्फटिकांतराम् ॥ १४ ॥ विराजमानो वपुषारुक्मपटोत्तरच्छदाम् ॥ तां पिशाचशतैः पद्भिरभिगुमांसदा
प्रभाम् ॥ १५ ॥ प्रविवेश महातेजाः सुरुतां विश्वकर्मणा ॥ तस्याः स वैदूर्यमयं प्रियकाजिनसंवृतम् ॥ १६ ॥ महत्सोपाश्रयं भजे रावणः परमासनम् ॥
ततः शशांसे श्वरवद्वृत्तां ह्युपराक्रमान् ॥ १७ ॥ समानयत मेक्षि प्रमिहेतान् राक्षसानिति ॥ कृत्यमस्ति महज्जाने कर्तव्यमिति शत्रुभिः ॥ १८ ॥ राक्ष
सास्तद्वचः श्रुत्वा लंकायां परिचक्रमुः ॥ अनुगेहमवस्थाय विहारशयनेषु च ॥ उद्यानेषु च रक्षांसि चोदयंतो लब्धभीतवन् ॥ १९ ॥ ते रथांतचरा एकेहमाने
केहदानीन् ॥ नागानेकेऽधिरुरुदुर्जग्मुश्चैकपदातयः ॥ २० ॥

स्याः सजायामध्ये सगवणः वैदूर्यमयं वैदूर्यरत्ननिर्मितं प्रियकाव्यमृगसंबंधिना परमदुर्जानेन संवृतम् ॥ १६ ॥ सोपाश्रयं सोपधानम् ईश्वरवत् ईश्वरार्हम् ॥ १७ ॥ शत्रुभिर्महत्कर्तव्यमस्ति
इति जाने अनोराक्षसान्समानयतेति शशांस ॥ १८ ॥ राक्षसादूतरूपाः अनुगेहमवस्थाय प्रविश्य विहारादिषु व्यासक्तान्यपिरक्षांसिरावणाज्ञया भीतवत्तदर्थं चोदयंतः संतो लंकायां परिचक्रमुः
॥ १९ ॥ ते आहुताराक्षसाः रथांतचरा रथश्रेष्ठसंचारिणः जग्मुरिति शेषः ह्यानित्यत्राधिरुरुदुरित्यपकर्षः ॥ २० ॥

परं आकीर्णं ॥ २१ ॥ २२ ॥ वृत्तीवृत्तासनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ यथामुख्याः यथायोगतत्तन्मंत्रविषयेमुख्याः निश्चितार्थेषु भावेनिष्ठा आहिताग्न्यादिः अर्थनिश्चयेष्वित्यर्थः अमात्या उपमं
त्रिणः सर्वज्ञाः सर्वशास्त्रज्ञाः बुद्धिदर्शनचक्षुर्येषां ॥ २५ ॥ सर्वार्थस्य निश्चयायेति शेषः सुखायक्षेमायक्षेमं विचारयितुम् ॥ २६ ॥ सुयुग्यं शोभनायुग्या अश्वायस्मिंस्तम् संसदं सभा ॥ २७ ॥
नामग्रहणपूर्वकं नमस्कारः कार्य इति सदाचारः व्ययचित्ततयाराजः स्वागमनज्ञापनाय वा तेभ्यः सभा मागतेभ्यः सभ्येभ्यः पृथग्दत्तं तत्तदासनस्थानं बोधितवान् ॥ २८ ॥ तेषां राक्षसानां यानि परा
सापुरीपरमाकीर्णरथकुंजरवाजिभिः ॥ संपतद्भिर्विरुरुचे गरुत्मद्भि रिवारम ॥ २९ ॥ ते वाहनान्यवस्थाय यानानि विविधानि च ॥ सभां पद्भिः प्र
विविधुः सिंहागिरिगुहामिव ॥ २२ ॥ राज्ञः पादौ गृहीत्वा तुराज्ञाते प्रतिपूजिताः ॥ पीठेष्वन्ये वृत्तीष्वन्ये भूमौ केचिदुपाविशन् ॥ २३ ॥ ते स मेत्य सभा
या वैराक्षसाराजशासनात् ॥ यथाहमुपतस्युस्ते रावणं राक्षसाधिपम् ॥ २४ ॥ मंत्रिणश्च यथामुख्या निश्चितार्थेषु पण्डिताः ॥ अमात्याश्च गुणोपेताः
सर्वज्ञा बुद्धिदर्शनाः ॥ २५ ॥ समीयुस्तत्र शतशः शूराश्च बहवस्तथा ॥ सभायां हि मवर्णायां सर्वार्थस्य सुखाय वै ॥ २६ ॥ ततो महात्मा विपुलं सुयुग्यं
रथं वरहं विचित्रितान्गम् ॥ शुभं समास्थाय ययौ यशस्वी विभीषणः संसदं मग्नजस्य ॥ २७ ॥ स पूर्वजाया वरजः शशं सनामाथ पश्चाच्चरणौ ववन्दे ॥
शुकः प्रहस्तश्च तथैव तेभ्यो ददौ यथाहं पृथगासनानि ॥ २८ ॥ सुवर्णनानामणिभूषणानां सुवाससां संसदि राक्षसगणनाम् ॥ तेषां परार्थ्या गुरुचंदनानां
स्रजांचगंधाः प्रववुः समन्तान् ॥ २९ ॥ न च कुशुर्नानृतमाह कश्चित्सभासदो नापि जलपुरुचैः ॥ संसिद्धार्थाः सर्व एवो ग्रवीर्या भर्तुः सर्वे ददृशुश्चाननं
ते ॥ ३० ॥ सरावणः शस्त्रभृतां मनस्विनां महावलानां समितौ मनस्वी ॥ तस्यां सभायां प्रभया च काशे मध्ये वसूनामिव वज्रहस्तः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सतां परिपदं कृत्वा समीक्ष्य समितिं जयः ॥ प्रबोधयामास तदा प्रहस्तं वाहिनीपतिम्
॥ १ ॥ सेनापते यथा ते स्वरुतविद्याश्चतुर्विधाः ॥ यो धानगररक्षायां तथा व्यादेष्टुमर्हसि ॥ २ ॥

व्यांगुरुचंदनानि स्रजश्च तेषां गंधावायुसंबंधात्प्रववुः ॥ २९ ॥ संसिद्धार्थाः संपूर्णमनोरथाः ॥ ३० ॥ समितौ समागमे समितिः सागरे साम्ये सभायामपि संगमे ॥ ३१ ॥ पडमानः ॥ ॥ इति श्रीरा०
श्रीरा० वा० आ० युद्धकांडे एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ कतकरीत्यादशमः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स इति ॥ १ ॥ कतविद्याः शिक्षितास्त्रशस्त्रविद्याः चतुर्विधाः रथिहस्तिसादिपदातिरूपेण चतु
र्विधा ये यो धावसंति ते यथानगररक्षायां सावधानाः स्युस्तथा तान् व्यादेष्टुमर्हसि अनेन समुद्रतीरे रागागमनं चारमुखेन ज्ञातवानिति गम्यते ॥ २ ॥

प्रणीतात्मासावधानचित्तः मंदिरपुरे ॥ ३ ॥ तदेवाह नगरगुप्तयेइति ॥ ४ ॥ अविमनाअव्याकुलचित्तः ॥ ५ ॥ राज्यहितैषिणःप्रहस्तस्येत्यन्वयः ॥ ६ ॥ प्रियादिविषयेधर्मादिविषयकच्छ्रेपु
संकटेषुचयूयवेदितुमर्हथ कर्तव्यकृत्यमितिशेषः ॥ ७ ॥ मंत्रकर्मनियुक्तानिमंत्रकरणपूर्वनियुक्तानिप्रेरितानियुष्माभिःसमारब्धानिमेसर्वकृत्यानिर्वदासफलान्येव जातुकदाचिदपिविफलानि
॥ ८ ॥ ९ ॥ समर्थयितुंसर्वाभिमतमानियोजयितुंत्रमांनियोजयंत्वितिबोधयितुमुद्यतःपूर्वोक्तमप्यर्थपुनरुक्तवानित्यर्थः किंच कुंभकर्णस्यस्यमात्स्यापाद्धेतोरिममर्थनाचोदयनावे

सप्रहस्तःप्रणीतात्माचिकीर्षनराजशासनम् ॥ विनिक्षिप्यवलंसर्वंवहिरंतश्चमंदिरे ॥ ३ ॥ ततोविनिक्षिप्यवलंसर्वंनगरगुप्तये ॥ प्रहस्तःप्रमुखेरा
ज्ञानिपसादजगादच ॥ ४ ॥ विहितंवहिरंतश्चवलंवलवतस्तव ॥ कुरुष्वाविमनाःक्षिप्रंयदभिप्रेतमस्तिते ॥ ५ ॥ प्रहस्तस्यवचःश्रुत्वा राजाराज्यहितै
षिणः ॥ सुखेभ्यःसुलदांमध्येव्याजहारसरावणः ॥ ६ ॥ प्रियाप्रियेसुखेदुःखेलाभालाभेहिताहिते ॥ धर्मकामार्थकच्छ्रेपुयूयमर्हथवेदितुम् ॥ ७ ॥
सर्वकृत्यानियुष्माभिःसमारब्धानिसर्वदा ॥ मंत्रकर्मनियुक्तानिनजातुविफलानिमे ॥ ८ ॥ ससोमग्रहनक्षत्रैर्मरुद्भिरिववासवः ॥ भवद्भिरहमत्य
र्थवतःश्रियमवाप्नुयाम् ॥ ९ ॥ अहंतुखलुसर्वान्वःसमर्थयितुमुद्यतः ॥ कुंभकर्णस्यतुस्वप्नान्नेममर्थमचोदयम् ॥ १० ॥ अयंहिसुप्तःपण्मासान्कुंभ
कर्णोमहाबलः ॥ सर्वशस्त्रवृतांमुख्यःसइदानींसमुत्थितः ॥ ११ ॥ इयंचदंडकारण्याद्रामस्यमहिषीप्रिया ॥ रक्षोभिश्चरितोद्देशादानीताजनका
त्मजा ॥ १२ ॥ सामेनशय्यामारोढुमिच्छत्यलमगामिनी ॥ त्रिपुलोकेषुचान्यामेनसीतासदृशीतथा ॥ १३ ॥ तनुमध्यापृथुश्रोणीशरदिंदुनिभा
नना ॥ हेमविवनिभासौम्यामायवमयनिर्मिता ॥ १४ ॥ सुलोहिततलौलक्ष्णौचरणौसुप्रतिष्ठितौ ॥ दृष्ट्वाताम्रनखौतस्यादीप्यतेमेशरीरजः
॥ १५ ॥ द्रुताग्निरर्चिःसंकाशामेनांसौरीमिवप्रभाम् ॥ उन्नसंविमलंवल्गुवदनंचारुलोचनम् ॥ १६ ॥

दयम् इदानीमुत्थितस्यतस्यापिवोधनार्थपुनरुक्तिरित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ सीतासमर्पणंविनाराघवजयोपायोविचार्यतामितिबोधयितुंतस्यादुस्यजत्वमाह इयंचेति रक्षोभिश्चरितःसेवितोय
उद्देशोद्देशोजनस्थानलक्षणस्तस्मात् ॥ १२ ॥ सीतासदृशीअन्यामेनतथा नमनोहरेत्यर्थः ॥ १३ ॥ हेम्नानिमित्तंयद्विबंप्रतिमातन्निभा मायेवेति प्रतिक्षणमपूर्वाश्रयाविहोवस्तुविशेषोमाया
॥ १४ ॥ १५ ॥ द्रुताग्निरर्चिःसंकाशामित्यर्थेपिदृष्ट्वादीप्यतेमेशरीरजइत्यनुपज्जेते उन्नतानासिकायस्मिंस्तत् ॥ १६ ॥

अवशोऽस्वाधीनएवतस्यावदनंपश्यन् एयिवान्मात्रवान् यत्किंचिद्विषयनिमित्तकक्रोधहर्षकालयोरपिसमानेन तावप्यभिभूयान्तःप्रवृत्तेनदुर्वर्णकरणेनकांतिनाशकेन तदप्राप्तिजयोःशोकसंतापयोनित्येननित्यप्रवर्तकेन ननुस्वनगरेस्थितायांनस्याकिमित्येवंदुःखभोगोऽत आह सात्विति सातुसंवत्सरंकालंतत्समाप्तिपर्यंतरामंप्रतीक्षमाणाममास्पर्शमयाचत मयापितथास्त्वितिप्रतिज्ञातम् बलात्कारेशापान्मरणभियास्वेनैवकृतंसमर्थतद्याचितत्वेनब्रूतइत्यत्रवस्तुतत्त्वम् नहिमीताएवंयाचितुमर्हतीति अतएवपूर्वसामेनशय्यामारोढुमिच्छत्यलसगामिनीतिसामान्येनैवोक्तम् ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ १९ ॥ नन्वेवंसंवत्सरानंतरंत्वद्दशैवविष्यत्येवरासस्यत्विहाप्रसक्तिरेवेति कातेचितेत्याशंक्याल्पोपरिपुर्नोपेक्ष्यइतिनीतिशास्त्रपर्यलोचनयामंचेप्रेरयामीत्याह कथमिति नकथमपीत्यर्थः ॥ २० ॥ अयापिसंज्ञावनास्तीत्याह अथवेति एकेनापिकपिनामहत्कदनंकृतम् ॥ २१ ॥ अतःकार्यगतयोदुर्ज्ञेयास्तस्माद्यस्ययथामतियद्वातितद्वृत नन्वेककपितोभीतस्यरामादधिकमेवतेभ्यस्तदवशस्तस्याःकामस्यवशमेयिवान् ॥ क्रोधहर्षसमानेनदुर्वर्णकरणेनच ॥ १७ ॥ शोकसंतापनित्येनकामेनकलुषीकृतः ॥ सातुसंवत्सरंकालंमामयाचतभामिनी ॥ १८ ॥ प्रतीक्षमाणाभर्तारंराममायतलोचना ॥ तन्मयाचारुनेत्रायाःप्रतिज्ञातंवचःशुभम् ॥ १९ ॥ श्रांतोहंसततंकांमाघातोहयइवाध्वनि ॥ कथंसागरमक्षोभ्यंतरिष्यंतिवनौकसः ॥ २० ॥ बहुसत्त्वझपाकीर्णतौवादशरथात्मजौ ॥ अथवाकपिनैकेनकृतनःकदनंमहत ॥ २१ ॥ दुर्ज्ञेयाःकार्यगतयोब्रूतयस्ययथामति ॥ मानुषान्नोभयंनास्तितथापितुविमृश्यताम् ॥ २२ ॥ तदादेवासुरेयुद्देयुष्माभिःसहितोऽजयम् ॥ तेमेभवंतश्चतथासुग्रीवप्रमुखान्हरीन् ॥ २३ ॥ परेपारेसमुद्रस्यपुरस्कृत्यनृपात्मजौ ॥ सीतायाःपदवींप्राप्यसंप्राप्तौवरुणालयम् ॥ २४ ॥ अदेयाचयथासीतावय्यौदशरथात्मजौ ॥ भवद्भिर्मन्यतामंत्रःसुनीतंचाभिधीयताम् ॥ २५ ॥ नहिर्शक्तिंप्रपश्यामिजगत्वन्यस्यकस्यचित् ॥ सागरंवानरैस्तीर्त्त्वानिश्चयेनजयामम ॥ २६ ॥

यमितिजयहेतुःसीतात्यज्यतामित्याशंक्यभयात्तावमाह मानुषादिति ॥ २२ ॥ भयाभावहेतुमाह तदेति यैर्युष्माभिःसहितोदेवानजयतेभवंतोमेतथाचतथैवसंतिअतोमानुषान्नभयंयद्यपि तथापिविमृश्यतांविचार्यतामितिपूर्वश्लोकेनान्वयः विमर्शहेतुमाह सुग्रीवेति नृपात्मजौदूतेनवरुणालयमतिक्रम्यसीतायाःपदवींप्राप्यान्विष्यसुग्रीवप्रमुखान्हरीन्पुरस्कृत्यसमुद्रस्यपरेपारे संप्राप्तावितिश्रुतम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ अतःपरंयथासीताअदेयाययाचदशरथात्मजौवध्यौतथैवमंत्रोभवद्भिर्मन्यतां अथसुनीतंसुनिश्चितंमंत्रतत्त्वमभिधीयताम् ॥ २५ ॥ निश्चितप्रायएव शत्रुजयइत्याह नहीति जगतिलोकेकस्यचिदिद्रादेरप्यस्मज्जयेर्शक्तिंप्रपश्यामि अन्यस्यमनुष्यरूपशत्रोर्वानरैःसहसागरंतीर्त्वाऽस्मज्जयेर्शक्तिंप्रसंगमपिनपश्यामि अतोनिश्चयेनसर्वथाममेवजयइतियोजना ॥ २६ ॥

प्रकृतो विक्रमानर्ह एव काल इत्याह अप्रमत्तमिति विजिगीषुम् अनेन शब्दन्तराहित्यम् बलेनैव बले स्थितम् जितरोषमित्यनेन मौल्यराहित्यम् दुराधर्पत्वेन दिव्यास्त्रसंपदुक्ता ॥ १० ॥ कोवि
द्यात्मनसापि कः प्राप्नुयात् तर्कयेत ह नू मति एवंचेष्टा संभावयेत् ॥ ११ ॥ एवमेव ह नू मदादेर्वलान्यपरिमेयानि वीर्याणि पराक्रमाश्च सर्वलोकातिगा इति जानीथेति शेषः अतो हे निशाचराः परेषां स
हसाद्रागवज्ज्ञानकार्या ॥ १२ ॥ किंचास्मास्वेवान्यायोनरामे इत्याह किंचेति यशस्विनो यस्य भार्या जनस्थानादाजहार तेन रामेण राक्षसराजस्य पुरापूर्वकिमपकृतं कोऽपकारः कृतो न कोपि
अप्रमत्तं कथं तनुविजिगीषुं बले स्थितम् ॥ जितरोषं दुराधर्पं तंधर्पयितुमिच्छथ ॥ १० ॥ समुद्रं लंघयित्वा तु घोरां नदनदीपतिम् ॥ गतिं ह नू मतो लोके
कोविद्यात्तर्कयेत वा ॥ ११ ॥ बलान्यपरिमेयानि वीर्याणि च निशाचराः ॥ परेषां सहसा वज्ज्ञानकर्तव्या कथंचन ॥ १२ ॥ किंच राक्षसराजस्य रामेणा
पकृतं पुरा ॥ आजहार जनस्थानाद्यस्य भार्या यशस्विनः ॥ १३ ॥ खरो यद्यतिवृत्तस्तु सरामेण ह तोरणे ॥ अवश्यं प्राणिना प्राणारक्षितव्या यथा बलम्
॥ १४ ॥ एतन्निमित्तं वै देही भयं नः सुमहद्भवेत् ॥ आलतासापरित्याज्या कलहार्थं कृतं नु किम् ॥ १५ ॥ न तु क्षमं वीर्यवता तेन धर्मानुवर्तिना ॥ वैरं निर
र्थं कं कर्तुं दीयतामस्य मैथिली ॥ १६ ॥ यावन्न स गजांसाश्चांबहुरत्नसमाकुलाम् ॥ पुरींदारयते वाणैर्दीयतामस्य मैथिली ॥ १७ ॥ यावत्सु घोरा मह
ती दुर्धर्पा हरिवाहिनी ॥ नावस्कंदति नो लंकां तावत्सीता प्रदीयताम् ॥ १८ ॥ विनश्यद्दिपुरीलंका शूराः सर्वे चराक्षसाः ॥ रामस्य दीयतां पत्नीनस्वयं
यदि दीयते ॥ १९ ॥ प्रसादयेत्वांबंधुत्वात् कुरुष्व वचनं मम ॥ हितं तथ्यं त्वहं ब्रूमि दीयतामस्य मैथिली ॥ २० ॥ पुराशरत्सूर्यमरीचिसन्निभान्नवाग्रपुं
ग्वान्सुहृदाब्जशालजः ॥ सृजत्यमोघान्विशिखान्वधाय ते प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ २१ ॥ त्यजाशु कोपं सुखधर्मनाशनं भजस्व धर्मं रतिकीर्तिव
र्धनम् ॥ प्रसीद जीवे मम पुत्रबांधवाः प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ २२ ॥

॥ १३ ॥ ननु खरादिहननरूपोऽपकारः कृत इति चेत्तत्राह खर इति खरो रामेण निहत इति यद्युच्येत तदा शृणु अतिवृत्तस्तु स इति स्वस्थानमतिक्रम्य तद्देशं गत्वा तत्पीडायै प्रवृत्त इति तेन सहतः तादृश
स्य हननं च न्याय्यमेवेत्याह अवश्यमिति ॥ १४ ॥ एतन्निमित्तं खरादिव धनिमित्तमालता वै देही यदितदा एतन्निमित्तमेव वै देहाहरणनिमित्तमेव नः सुमहद्भयं भवेद्भावि एतन्निमित्तमित्यत्र तंत्रम्
अतो भयहेतुः सापरित्याज्या कलहार्थं कलहफलके कस्मिंश्चित्कर्मणि कृतोऽनुकूलमिति शेषः अनर्थ एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ बंधुत्वाद्भावत्वात् ॥ २० ॥ नवाग्रपुं
ग्वान्नवान्पुञ्जबलान्ययाणि फलभागाः पुंस्वभागाश्च येषां पुरासृजतिस्त्वक्षयति ततः पुराप्राप्त्यैथिली दीयताम् ॥ २१ ॥ २२ ॥

तान्सर्वान्महस्तादिदुर्बिणोविभीषणं च ॥ २३ ॥ गरमानः ॥ ॥ अत्राष्टमसर्गसमाप्तिः कनकरीत्या ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डेनव
मः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रत्युपसिप्रातः काले प्राप्ते प्राप्ते धर्मार्थयोर्निश्चयो येन स विभीषणो राक्षसाधिपते रावणस्य वेदमवाप्तं तं वक्ष्यमाणविशेषणमग्रजस्यालं यं प्रविवेशेति सप्तमः श्लो
कस्येतान् वचः क्षीमकर्मारवणसमीपे सीता देयेति दुष्करवचनवक्ता ॥ १ ॥ शैलाग्राणां शैलशृंगाणां चयः समूहस्तत्संकाशम् बहुप्रासादवत्त्वादेवं वादः ॥ २ ॥ अनुष्ठितमिति पाठेऽप्यधिष्ठितमित्ये

विभीषणवचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ॥ विसर्जयित्वा तान्सर्वान् प्रविवेश स्वकं गृहम् ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये यु
द्धकाण्डेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः प्रत्युपसिप्राते प्राप्ते धर्मार्थनिश्चयः ॥ राक्षसाधिपतेर्वेदमभीमकर्मा विभीषणः ॥ १ ॥ शैलाग्रचय
संकाशं शैलशृंगमिवोन्नतम् ॥ सुविभक्तमहाकक्षं महाजनपरिग्रहम् ॥ २ ॥ मतिमद्भिर्महामात्रैरनुरक्तैरधिष्ठितम् ॥ राक्षसैराप्तपर्याप्तैः सर्वतः परि
रक्षितम् ॥ ३ ॥ मत्तमातंगनिःश्वासैर्व्याकुलीकृतमारुतम् ॥ शंखघोषमहाघोषं तूर्यसंवाधनादितम् ॥ ४ ॥ प्रमदाजनसंवाधं प्रजल्पितमहापथम् ॥
तमकांचननिर्युहं भूषणोत्तमभूषितम् ॥ ५ ॥ गंधर्वाणामिवावासमालयं मरुतामिव ॥ रत्नसंचयसंवाधं भवनं भोगिनामिव ॥ ६ ॥ तं महाभ्रमिवा
दिव्यस्तेजोविस्तारश्मिवान् ॥ अग्रजस्यालं यं वीरः प्रविवेश महाद्युतिः ॥ ७ ॥ पुण्यान्पुण्याहघोषांश्च वेदविद्विरुदात्तान् ॥ शुश्राव सुमहातेजाभ्रा
नुविंजयसंश्रितान् ॥ ८ ॥ पूजितान् दधिपात्रैश्च सर्पिर्भिः सुमनोक्षतैः ॥ मंत्रवेदविदो विप्रान् ददर्श समहावलः ॥ ९ ॥ स पूज्यमानो रक्षोभिर्दीप्यमानं
स्वतेजसा ॥ आसनस्थं महाबाहुर्वंदे धनदानुजम् ॥ १० ॥ सराजदृष्टि संपन्नमासनं हेमभूषितम् ॥ जगाम समुदाचारं प्रयुज्याचारकोविदः ॥ ११ ॥

वार्थः आमैर्हितैः पर्याप्तैः कार्यनिर्वहणसमर्थैः ॥ ३ ॥ व्याकुलीकृतमारुतं मिश्रीकरणेन वात्यारूपमापादितो वाक्षमारुतो यत्र तम् तूर्याणां संवाधोर्निविध्यते ननादितम् ॥ ४ ॥ प्रजल्पितमहापथम्
आदिकर्मणिक्तः प्रातः कालत्वात्पारव्यजल्यमहामार्गम् निर्युहोद्धारम् निर्युहः शिखरेद्वारे इति विश्वः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तेजोभिर्विस्तृतारदमयो येषां संतिता दृशमणिमानित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सुमनो
क्षतैः पुष्पाक्षतैः पूजितान् दधिपात्रैः सर्पिर्भिश्च युक्तहस्तानि ति शेषः मंत्रान्वेदं ब्राह्मणं विदंति तान् ॥ ९ ॥ १० ॥ राजदृष्टि संपन्नपुरः प्रदेशवर्तिराजदृष्ट्या बोधितपरिग्रहं च आसनं जगाम प्राप तत्रो
पविवेशेति यावत् समुदाचारं विजयी भवेत्यादिविजयप्रयोगादिविनयप्रकाशकमाचारं प्रयुज्य कृत्वा ॥ ११ ॥

विजनेमंत्रिव्यतिरिक्तजनरहिते हेतुनिश्चितयुक्तिभिर्निश्चितार्थम् ॥ १२ ॥ सांत्वेनभातरंप्रसाद्य उपस्थितक्रमः अनुष्ठितवन्दनादिक्रियाक्रमः दृष्टलोकपरावरंभावप्राधान्याच्छ्रैष्ठ्याश्रैष्ठ्येनसः
देशकालार्थसंवादीतिदेशकालोचिततत्तदर्थानुसारीत्यर्थकं वचनविशेषणम् ॥ १३ ॥ तदेववचनमाह यदेति ॥ १४ ॥ तानिनिमित्तान्याह सस्फुलिंगइति अग्निर्मथनादिनोत्पत्तिकालेसधूमक
लुपोदयः धूमकलुषोय उदयस्तत्सहितः उत्पन्न्यनंतरंप्रणयनकालेसस्फुलिंगः सधूमार्चिः ॥ १५ ॥ अग्निष्टेपुमहानसादिषु अग्निशालासुअग्निहोत्रगृहेषु ब्रह्मस्थलीषुवेदाध्ययनस्थानेषु सरीसृ
सरावणंमहात्मानंविजनेमंत्रिसन्निधौ ॥ उवाचहितमत्यर्थवचनंहेतुनिश्चितम् ॥ १२ ॥ प्रसाद्यभातरंज्येष्ठंसांत्वेनोपस्थितक्रमः ॥ देशकालार्थसं
वादिदृष्टलोकपरावरः ॥ १३ ॥ यदाप्रभृतिवैदेहीसंप्राप्तेहपरंतप ॥ तदाप्रभृतिदृश्यंतेनिमित्तान्यशुभानिनः ॥ १४ ॥ सस्फुलिंगःसधूमार्चिःसधूमकलु
षोदयः ॥ मंत्रसंघदुतोप्यग्निर्नसम्यगभिवर्धते ॥ १५ ॥ अग्निष्टेष्वग्निशालासुतथाब्रह्मस्थलीषुच ॥ सरीसृपाणिदृश्यंतह्येषुचपिपीलिकाः ॥ १६ ॥
गवांपर्याप्तिस्कन्नानिविमदावरकुंजराः ॥ दीनमश्वःप्रहेपंतनवग्रासाभिनंदिनः ॥ १७ ॥ स्वरोष्ठाश्वतराराजन्भिन्नरोमाःसंवन्तिच ॥ नस्वभावेव
तिष्ठन्तेविधानैरपिचिन्तिताः ॥ १८ ॥ वायसाःसंघशःकूराव्याहरंतिसमंततः ॥ समवेताश्चदृश्यन्तेविमानाग्रेपुसंघशः ॥ १९ ॥ गृध्राश्चपरिलीयन्तेपुरी
मुपरिपीडिताः ॥ उपपन्नाश्चसंध्येद्वेद्याहरंत्यशिवंशिवाः ॥ २० ॥ क्रव्यादानांमृगाणांचपुरीद्वारेपुसंघशः ॥ श्रूयन्तेविपुलाघोषाःसविस्फूर्जितनिः
स्वनाः ॥ २१ ॥ तदेवंप्रस्तुतेकार्येप्रायश्चित्तमिदंक्षमम् ॥ रोचयेवीरवैदेहीराघवायप्रदीयताम् ॥ २२ ॥ इदंचयदिवामोहालोभाद्वाव्याहृतंमया ॥
तत्रापिचमहाराजनदोषंकर्तुमर्हसि ॥ २३ ॥

पाणिमर्षाः लिंगव्यत्ययार्षः ॥ १६ ॥ स्कन्नानि शुष्काणि स्कन्दिर्गतिशोषणयोः नवयासाभिनंदिनः अनेनकृतभोजनाअपिबुभुक्षिताइतिसूच्यते ॥ १७ ॥ भिन्नरोमाः ऊर्ध्वरोमाणः अदंत
त्वमार्षम् संवन्तिच अश्रूणातिशेषः विधानैश्चिकित्साकर्मभिश्चिन्तिताः पर्यालोच्यमाना अपिस्वभावेप्रकृतौनावतिष्ठन्ते ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुरीमुपरिपुर्वाउपरि द्वेसंध्येद्वयोःसंध्ययोः उपपन्नाःसमीपं
प्राप्ताः ॥ २० ॥ क्रव्यादानामृगावकादयः चत्वर्ये सविस्फूर्जितनिःस्वनाःविस्फूर्जितसदृशनिःस्वनाः ॥ २१ ॥ प्रस्तुतेकार्येअवश्यकर्तव्यदुर्निमित्तशांतिविधौप्रायश्चित्तदुर्निमित्तसूचितपापशो
धनम् ॥ २२ ॥ रावणस्यातिकूरत्वाद्वस्तुतोहितस्यापितेनानिष्टवद्ब्रह्मणसंभवात्कोपंक्षमापयति इदंचेति मोहःकार्यतत्त्वापरिज्ञानम् लोभाज्जीवनलोभात् दोषमयिदुष्टत्वबुद्धिम् ॥ २३ ॥

अयं दोषः प्रतिपहारदोषस्तन्मूलदुर्निमित्तदोषश्चेत्यर्थः सर्वस्य जनस्येत्यादितृतीयार्थे षष्ठी सर्वेण जनेन रक्षआदिरूपेणोपलक्ष्यते दृश्यते यद्वा सर्वस्य रक्षासादिरूपस्यैतदुर्निमित्तफलमुपलक्ष्यत
 इत्यर्थः ॥ २४ ॥ ननु त्वदतिरिक्तः कोपीममंत्रं न वदति त्वमेव कथं ब्रवीषीत्यत आह प्रापणे इति अस्य मंत्रस्य प्रापणे यद्यपि त्वद्भ्यास्त्वमेव मंत्रिणो निवृत्तास्तथापि मया भ्रात्रा यदृष्टं श्रुतं वा तत्सर्वं हितमवश्यं
 वाच्यमेव समानमुक्तं जागित्वात् ॥ २५ ॥ स्वमंत्रिणां स्वभ्रातृमंत्रिणाम् ॥ २६ ॥ व्यतीतकाले आयतौ उत्तरकाले संप्रति वर्तमानकाले च क्षमं हितम् उपस्थितज्वरः प्राप्तक्रोधः प्रसंगवान्सीतावि
 अयं हि दोषः सर्वस्य जनस्यास्योपलक्ष्यते ॥ रक्षसां रक्षसीनां च पुरस्यांतः पुरस्य च ॥ २४ ॥ प्रापणे चास्य मंत्रस्य निवृत्ताः सर्वमंत्रिणः ॥ अवश्यं च म
 या वाच्यं यदृष्टमथवा श्रुतम् ॥ संविधाय यथान्यायं तद्ब्रवान्कर्तुमर्हति ॥ २५ ॥ इति स्वमंत्रिणां मध्ये भ्राता भ्रातरमूचिवात् ॥ रावणं रक्षसां श्रेष्ठं पथ्य
 मेतद्दिभीषणः ॥ २६ ॥ हितं महार्थं नृदुहेतुसंहितं व्यतीतकालाय तिसंप्रति क्षमम् ॥ निशम्य तद्वाक्यमुपस्थितज्वरः प्रसंगवानुत्तरमेतदब्रवीत् ॥ २७ ॥
 अयं न पश्चामिकुतश्चिदप्यहं न राघवः प्राप्स्यति जातु मैथिलीम् ॥ सुरैः सहैर्द्रैरपि संगरे कथं ममाग्रतः स्थास्यतिलक्ष्मणाग्रजः ॥ २८ ॥ इत्येव मुक्त्वासु
 रसैन्यनाशनो महाबलः संयतिचंडविक्रमः ॥ दशाननो भ्रातरमाप्तवादिनं विसर्जयामास तदा विभीषणम् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
 युद्धकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ सबभूवरुशो राजामैथिलीकाममोहितः ॥ असन्मानाच्च सुहृदां पापः पापेन कर्मणा ॥ १ ॥ अतीव
 कामसंपन्नो वै देहीमनुचितयन् ॥ अतीतसमये काले तस्मिन् वै युधिरावणः ॥ अमात्यैश्च सुहृद्भिश्च प्राप्तकालममन्यत ॥ २ ॥ सहेमजालविततं म
 णिविद्रुमभूषितम् ॥ उपगम्य विनीताश्वमारुरोह महारथम् ॥ ३ ॥ तमास्थाय रथश्रेष्ठं महामेघसमस्वनम् ॥ प्रययौ रक्षसां श्रेष्ठो दशग्रीवः सभां प्रति
 ॥ ४ ॥ अस्मि चर्मधरायोधाः सर्वा युधधरास्ततः ॥ रक्षसाराक्षसेन्द्रस्य पुरस्तात् संप्रतस्थिरे ॥ ५ ॥

ययकामप्रसंगवान् ॥ २७ ॥ कुतश्चिदुर्निमित्तात् तत्सुच्यशत्रोश्चेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ धरमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा० रामा० वा० आ० युद्ध० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ कतकस्तुनवमः
 ॥ १ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ रुशत्वे हेतुमैथिलीकाममोहित इति मैथिलीविषयकामेन मोहितः हेतुं तं रम् सुहृदां विभीषणादीनामसन्मानाज्जुगुप्सनात् पापत्वे हेतुः पापेन कर्मणेति तच्च परदा
 रापहाररूपम् ॥ १ ॥ तस्मिन्काले रावणो युधियुद्धे अतीतसमयेपि विभीषणोक्तरीत्याऽनवसरदुस्थेप्यमात्यादिभिर्विभीषणातिरिक्तैः सह युद्धमेव प्राप्तकालं काममोहितत्वादमन्यत ॥ २ ॥ अस्यै
 व निश्चयाय सत्ताप्रस्थानम् सहेमेत्यादि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

उच्यमानगुणो धनदस्ते त्वया सुमहत्कदनं युद्धं कृत्वा वश्यः कृतः ॥ ४ ॥ तदेव प्रपंच्यते स इति सधनदः महेश्वरसख्येन हेतुना स्वयं श्लाघमानो पिलोकपालो पितृया समरे रोषा निजितः ॥ ५ ॥ न ज
यमात्रमपि नु सर्वस्वापहारोपीत्याह विनिपात्येति इदं विमानं पुष्पकम् ॥ ६ ॥ मयदुहितामंदोदरी ॥ ७ ॥ कुंभीनसीरावणस्य सेति तीर्थः तस्याः सुखावहो भर्तृत्वर्यः ॥ ८ ॥ जट्टीनागविशेषः ॥ ९ ॥
दानवाः कालकेयाः तत्रैतैः सह वासा न्मायाश्चाधिगताः प्राप्ताः ॥ १० ॥ ११ ॥ चतुर्विधवलं रथगजतुरगपादातरूपम् ॥ १२ ॥ मृत्युदंडरूपो महाबाहो यस्मिंस्तं बलसागरं शाल्मलीद्रुमैर्याता

कैलासशिखरावासी यक्षैर्वद्भुभिरावृतः ॥ सुमहत्कदनं कृत्वा वश्यस्ते धनदः कृतः ॥ ४ ॥ समहेश्वरसख्येन श्लाघमानस्त्वया विभो ॥ निर्जितः समरे
रोषाल्लोकपालो महाबलः ॥ ५ ॥ विनिपात्य च यक्षौघान् विक्षोभ्य विनिगृह्य च ॥ त्वया कैलासशिखरादिमानमिदमाहृतम् ॥ ६ ॥ मयेन दानवेंद्रेण
त्वद्भयात्सख्यमिच्छता ॥ दुहिता तव भार्यार्यं दत्ताराक्षसपुंगव ॥ ७ ॥ दानवेंद्रो महाबाहो वीर्योत्सिको दुरासदः ॥ विगृह्य वशमानीतः कुंभीनस्याः सु
खावहः ॥ ८ ॥ निर्जितास्ते महाबाहो नागा गत्वारसातलम् ॥ वासुकिस्तत्कः शंखोजटीचवशमाहृताः ॥ ९ ॥ अक्षयावलवंतश्च शूरालब्धवराः पु
नः ॥ त्वया संवत्सरं युत्वा समरे दानवा विभो ॥ १० ॥ स्वबलं समुपाश्रित्य नीता वशमरिंदम ॥ मायाश्चाधिगतास्तत्र बद्धो वैराक्षसाधिप ॥ ११ ॥
शूराश्च बलवंतश्च वरुणस्य सुतारणे ॥ निर्जितास्ते महाभाग चतुर्विधवलानुगाः ॥ १२ ॥ मृत्युदंडमहाग्राहं शाल्मलीद्रुममंडितम् ॥ कालपाशमहा
वीचियमकिं करपन्नगम् ॥ १३ ॥ महाज्वरेण दुर्धर्षं यमलोकमहार्णवम् ॥ अवगाह्य त्वयाराज्यं यमस्य बलसागरम् ॥ १४ ॥ जयश्च विपुलः प्राप्तो
मृत्युश्च प्रतिषेधितः ॥ सुयुद्धेन च ते सर्वलोकास्तत्र सुतोपिताः ॥ १५ ॥ क्षत्रियैर्वद्भुभिर्वीरैः शक्रतुल्यपराक्रमैः ॥ आसीदसुमती पूर्णामहद्विरिषपाद
पैः ॥ १६ ॥ तेषां वीर्यगुणात्साहैर्न समो राघवोरणे ॥ प्रसह्य ते त्वयाराजहताः समरदुर्जयाः ॥ १७ ॥

यक्षैर्मंडितं सागरोपि द्वीपेषु वक्षमंडितो जवति कालपाश एव महत्यो वीचयो यस्य तम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रतिषेधितः पराङ्मुखः कृतः ते त्वया सर्वलोकाः सर्वैराक्षसाः सुतोपिताः प्रीणिताः ॥ १५ ॥
एवं दिव्यं जयमुक्त्वा मौमं जयमाहुः क्षत्रियैरिति उच्यमानगुणैः क्षत्रियैर्वसुमती पूर्णासीत् ॥ १६ ॥ तेषां प्रसह्य त्वया हताः राघवस्तुरणे तेषां वीर्यादिभिर्न समोऽस्तद्वधे काचितेति भावः ॥ १७ ॥

वा० रा०

॥३३॥

एवंरावणप्ररास्यतत्तुवंतुंति तिष्ठते हेमहाराजतवमनुष्योलक्ष्यं किं तस्मात्त्वं नूष्णीमेव तिष्ठतव श्रमेण किं फलम् वानरानेक एवेंद्रजित्क्षपयिष्यति महाराजेति द्विरुक्तिरादरात् ॥ १८ ॥ कथम
त्येवंसामर्थ्यतवाहुः अनेन चेति माहेश्वरं महेश्वरं प्रीतिकरम् इष्ट्वा कृत्वा ॥ १९ ॥ देवबलं सागरत्वेन रूपयति शक्तीत्यादि विनिकीर्णानिव्याप्तानि ॥ २० ॥ महत्तमहान्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ पि
तामहस्यचतुर्मुखस्य रुद्रस्य यदि ज्यातो लब्धव्यस्तन्नियोगात्तदाज्ञया सर्वस्य जगतः प्रजापतिः पिता भगवांश्चतुर्मुखरुद्रः पितामहो भगवान् हिरण्यगर्भः प्रपितामहः अतएवादित्यरुद्रवसुप्रधानाः
सर्वंश्चाद्देवताः सर्वयज्ञदेवताः समुगामुसर्वप्रजोपास्यस्य सर्वस्वभूताश्चेतिकतकः शंवरवृत्रहंतिसः ॥ २३ ॥ क्षयं यावन्नयति नेप्यतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ प्राकृतान्नरवानररूपाज्जनात् आगता संभावि
ति पुर्वा किं महाराजश्रमेण तव वानरान् ॥ अयमेको महाराज इन्द्रजित्क्षपयिष्यति ॥ १८ ॥ अनेन च महाराज माहेश्वरमनुत्तमम् ॥ इष्ट्वा यज्ञं वरोल
व्योलोके परमदुर्लभः ॥ १९ ॥ शक्तितो मरमीनं च विनिकीर्णां च शैवलम् ॥ गजकच्छपसंवाधमश्वमंडूकसंकुलम् ॥ २० ॥ रुद्रादित्यमहाग्राहं मरु
द्वसुमहोरगम् ॥ रथाश्वगजतोयौघं पदातिपुलिनं महत् ॥ २१ ॥ अनेन हि समासाद्य देवानां बलसागरम् ॥ गृहीतो दैवतपतिर्लंकां चापि प्रवेशितः
॥ २२ ॥ पितामहं नियोगाच्च मुक्तः शंवरवृत्रहा ॥ गतस्त्रिविष्टपं राजन् सर्वदेवनमस्कृतः ॥ २३ ॥ तमेव त्वं महाराज विस्मृजेंद्रजितं सुतम् ॥ यावद्वा नरसे
नांतां सगमां नयति क्षयम् ॥ २४ ॥ राजन्नापदयुक्ते यमागता प्राकृताज्जनात् ॥ हृदि नैव त्वया कार्या त्वं वधिष्यसि राघवम् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
म० वा० आ० युद्धकांडे सममः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततो नीलांबुदप्रख्यः प्रहस्तो नामराक्षसः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं शूरः सेनापतिस्तदा ॥ १ ॥
देवदानवगंधर्वाः पिशाचपतंगोरगाः ॥ सर्वे धर्षयितुं शक्याः किंपुनर्मानवौरणे ॥ २ ॥ सर्वे प्रमत्ता विश्वस्ता वंचिताः स्महन्मता ॥ न हि मे जीवतो ग
च्छे जीवन्सवनगोचरः ॥ ३ ॥ सर्वासागरपर्यं तां स शैलवनकाननाम् ॥ करोम्यवानरां भूमिमाज्ञापयतु मां भवान् ॥ ४ ॥
तागमना इयमापद्विपत्तिं चिताते अयुक्ता कर्तुमयोग्या सर्वथैषां चिता त्वया हृदि नैव कार्या यतस्त्वं राघवं वधिष्यस्येव ॥ २५ ॥ मखमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मी
कीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सममः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ नन्विदानीमेव वानरेण केनैव धर्षणे कृते कथं धर्षयितुं शक्या इति वचोऽत आह सर्वे इति प्रमत्ता भोगादिपरवशाः
विश्वस्ताः शत्रुधर्षणासंभवबुद्धानिः शंकते या स्थिताः अतएव हन्मता वंचिताः स्म आर्षो विसर्गलोप इति कतकः प्रामादिकः परिभवो न्यूनतायै इति भावः मे जीवत इत्यार्षी पृष्टी प्रमादाद्यभाववि
शिष्टजीवनवति मयि प्रहस्ते सति स जीवन्गच्छेदित्यर्थः ॥ ३ ॥ करोमि करिष्यामि ॥ ४ ॥

यु० का०

६

॥३३॥

आत्मापराधजंसीतापहरणापराधजम् ॥ ५ ॥ नक्षमणीयंक्षमिनुनयुक्तम् प्रतिक्रियैवकर्तव्येतिभावः इदंपदार्थमाह सर्वेषामिति ॥ ६ ॥ भूयःपुनः पुरस्यांतःपुरस्यचायंपरिभवोदाहरूपोनक्ष
 मणीयइत्यनुषंगः वानरेंद्रप्रधर्षणंतज्जराक्षसैंद्रस्यदुःस्वमहमेकएवगत्वाभीत्यासागरादीनपिप्रविष्टान्वानरान्हत्वानिवर्तयिष्यामिप्रधर्षणदुःस्वनिवर्तयिष्यामि ॥ ७ ॥ ८ ॥ मांसशोणिताभ्यांस्वसं
 वद्धाभ्यांदूषितंजयजनकम् ॥ ९ ॥ कृपणेनदीनेन प्रकाशसंचारेभयाद्रात्रौकृतकार्येणवा तपस्विनाशोच्येनहनूमताकिम् अलक्ष्यस्यतस्यहननेननप्रयोजनमितिभावः कृपणादिशब्दानांपारु
 प्यमात्रेतात्पर्येनत्वर्थे मातृगाम्यादिगालिदानवन् तर्हि कोहंतव्यस्तत्राह रामेतिष्ठतिअहतेनिष्ठतिसतिकिमनेनहतेनेत्यर्थः ॥ १० ॥ यदेवमतोऽद्यराममिति ॥ ११ ॥ इदंपदार्थमाह उपायेति
 रक्षांचैवविधास्यामिवानराद्रजनीचर ॥ नागमिप्यतितेदुःखंकिंचिदात्मापराधजम् ॥ ५ ॥ अब्रवीत्तमसंकुद्धोदुर्मुखोनामराक्षसः ॥ इदंक्षम
 णीयंहिसर्वेषांतःप्रधर्षणम् ॥ ६ ॥ अयंपरिभवोभूयःपुरस्यांतःपुरस्यच ॥ श्रीमतोराक्षसैंद्रस्यवानरेंद्रप्रधर्षणम् ॥ ७ ॥ अस्मिन्मुहूर्तेगतैकोनिवर्ति
 प्यामिवानरान् ॥ प्रविष्टान्सागरंभीममंवरंवारसातलम् ॥ ८ ॥ ततोब्रवीत्सुसंकुद्धोवज्रदंष्ट्रोमहाबलः ॥ प्रगृह्यपरिघंघोरंमांसशोणितदूषितम् ॥ ९ ॥
 किंनोहनूमताकार्यंरूपणेनतपस्विना ॥ रामेतिष्ठतिदुर्धर्षसुग्रीवेपिसलक्ष्मणे ॥ १० ॥ अद्यरामंससुग्रीवंपरिघेणसलक्ष्मणम् ॥ आगमिष्यामिह
 त्वैकोविदोभ्यहरिवाहिनीम् ॥ ११ ॥ इदंममापरंवाक्यंशृणुराजन्यदिच्छसि ॥ उपायकुशलोत्थेवजयेच्छन्नूनतंद्रितः ॥ १२ ॥ कामरूपधराःशूराः
 सुर्भीमाभीमदर्शनाः ॥ राक्षसानांसहस्राणिराक्षसाधिपनिश्चिताः ॥ १३ ॥ काकुत्स्थमुपसंगम्यविवृतंमानुषं वपुः ॥ सर्वेत्थसंभ्रमाभूत्वानुवंतुरधु
 सत्तमम् ॥ १४ ॥ प्रेषिताभरतेनैवभ्रात्रातवयवीयसा ॥ सहिसेनांसमुत्थाप्यक्षिप्रमेवोपयास्यति ॥ १५ ॥ ततोवयमितस्तूर्णंशूलशक्तिगदाध
 राः ॥ चापवाणासिहस्ताश्रत्वरितास्तत्रयामहे ॥ १६ ॥ आकाशगणशःस्थित्वाहत्वातांहरिवाहिनीम् ॥ अश्मशस्त्रमहावृष्ट्याप्रापयामयमक्षयम्
 ॥ १७ ॥ एवंचेदुपसर्पेतामनयंराजलक्ष्मणौ ॥ अवस्यमपनीतेनजहतामेवजीवितम् ॥ १८ ॥
 ॥ १२ ॥ ततःकितत्राह कामेति कामरूपेत्यादिपुपुंस्वमार्पम् ॥ १३ ॥ ततोपिकितत्राह काकुत्स्थमिति विवृतंस्पष्टम् वपुःधृत्वेतिशेषः ॥ १४ ॥ भरतप्रेषितत्ववचनेनापिकितत्राह सहीति सेनांवान
 रसेनांसमुत्थाप्ययुक्तास्वीयवुद्धाक्षिप्रमेवोपयास्यत्यस्मानितिशेषः ॥ १५ ॥ ततःकिमितिप्रश्नेमध्यमार्गप्रहरामेतिवक्वद्धरणमंत्रमाह ततइति यामेतिलोडुत्तमः ॥ १६ ॥ १७ ॥ उक्तमंत्रात्कार्य
 सिद्धिमाह एवंचेदिति एवमस्मदुक्तमुपश्रुत्ययद्येपोनु जानातिनदासर्वथास्मदीयमनयंकैतवमुपसर्पेतांप्राप्नुयातांततश्चापनीतेनकैतवकृतप्रहारेणावश्यमेवजीवितंजहतांजहेतामितिधावन् ॥ १८ ॥

कौञ्जकर्णिकुञ्जकर्णपत्यम् ॥ १९ ॥ २० ॥ अत्रवानरान् अस्यांतेनायांस्थितान्वानरानित्यर्थः ॥ २१ ॥ सृक्कामोष्ठप्रांतम् ॥ २२ ॥ वारुणंमधुमयम् एतेनक्षौद्रव्यावृत्तिः ॥ २३ ॥ २४ ॥
वरमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवात्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेअष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कतकरीत्यात्रसर्गाविच्छेदः ॥ ततइति कौञ्जकर्णरेवा

कौञ्जकर्णस्ततोवीरोनिकुंभोनामवीर्यवान् ॥ अब्रवीत्परमक्रुद्धोरावणंलोकरावणम् ॥ १९ ॥ सर्वेभवंतस्तिष्ठंतुमहाराजेनसंगताः ॥ अहमेकोह
निष्यामिराघवंसहलक्ष्मणम् ॥ २० ॥ सुग्रीवंसहनूमंतंसर्वाश्चैवात्रवानरान् ॥ ततोवज्रहनुर्नामराक्षसःपर्वतोपमः ॥ २१ ॥ क्रुद्धःपरिलिहन्सृक्कां
जिह्वावाक्यमब्रवीत् ॥ स्वैरंकुर्वतुकार्याणिभवंतोविगतज्वराः ॥ २२ ॥ एकोहंभक्षयिष्यामितांसर्वाहरिवाहिनीम् ॥ स्वस्याःक्रीडंतुनिश्चिताःपिबं
तुमधुवारुणम् ॥ २३ ॥ अहमेकोवधिष्यामिसुग्रीवंसहलक्ष्मणम् ॥ सांगदंचहनूमंतंसर्वाश्चैवात्रवानरान् ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
युद्धकांडेअष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततो निकुंभोरभसःसूर्यशत्रुर्महाबलः ॥ सुमघोयज्ञकोपश्चमहापार्श्वमहोदरौ ॥ १ ॥ अग्निकेतुश्चदुर्ध
पौरश्मिकेतुश्चराक्षसः ॥ इंद्रशत्रुश्चबलवांस्ततोवैरावणात्मजः ॥ २ ॥ प्रहस्तोथविरूपाक्षोवज्रदंष्ट्रोमहाबलः ॥ धूम्राक्षोथनिकुंभश्चदुर्मुखश्चैव
राक्षसः ॥ ३ ॥ परिधान्यद्विशालंछूलाभ्यासानशक्तिपरश्वधान् ॥ चापानिचसुबाणानिखट्वांश्चविपुलांबुभान् ॥ ४ ॥ प्रगृह्यपरमक्रुद्धाःसमुत्पत्य
चराक्षसाः ॥ अब्रुवन्रावणंसर्वेप्रदीपाइवतेजसा ॥ ५ ॥ अघरामंवधिष्यामःसुग्रीवंचसलक्ष्मणम् ॥ रूपणंचहनूमंतंलंकायेनप्रधर्षिता ॥ ६ ॥ ता
नृगृहीतायुधान्सर्वान्वारयित्वाविभीषणः ॥ अब्रवीत्स्यांजलिर्वाक्यंपुनःप्रत्युपवेश्यतान् ॥ ७ ॥ अप्युपायैस्त्रिभिस्तातयोर्यःप्राप्तुंनशक्यते ॥ तस्यवि
क्रमकालांस्तान्युक्तानाहुर्मनीषिणः ॥ ८ ॥ प्रमत्तेष्वभियुक्तेषुदेवेनप्रहतेषुच ॥ विक्रमास्तातसिद्ध्यांतिपरीक्ष्यविधिनाकृताः ॥ ९ ॥

यनिकुंभःपरैःसहितस्तपुनराह ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ सुबाणानीतिबहुव्रीहिः विपुलांबुभान्निर्मलजलकांतीन् ॥ ४ ॥ समुत्पत्योत्थाय ॥ ५ ॥ किमब्रुवंस्तदाह अयेति ॥ ६ ॥ विभीषणस्तान्स
र्वान्वारयित्वापुनःप्रत्युपवेश्यस्थापयित्वा रावणंप्रतिप्रांजलिर्भूत्वावाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ त्रिभिरुपायैःसामदानभेदरूपैः तस्यार्थस्यप्राप्त्यर्थमितिशेषः तान्नीतिशास्त्रोक्तान्विक्रमकालानाहुः म
नीषिणोनीतिशास्त्रज्ञाः ॥ ८ ॥ तानेवकालानाह प्रमत्तेषुअसावधानेषु अभियुक्तेषुशत्र्वंतराक्रान्तेषु देवेनप्रहतेषुमहारोगादिनेतिशेषः परीक्ष्यउक्तविक्रमप्रवृत्तिनिमित्तसत्तांपरीक्ष्येत्यर्थः ॥ ९ ॥

श्रीगणेशायनमः श्रीरामायनमो नमः युद्धरक्षोगणान् हत्वा पुष्पकेण निवृत्तं सीतया सह चागत्य रेजे रामो जिषे चितः ॥ १ ॥ एवं हनूमतः सकाशात् सीता वृत्तांतं श्रुत्वा कृतकार्यं भृत्ये स्वामिन उचि-
तांर्त्तलोकेभ्य उपदेष्टुं हनूमतमस्त्रौषोदित्याह श्रुत्वेति उत्तरं प्रियश्रवणं कुशलयोग्यम् ॥ १ ॥ भुवि दुर्लभं भूलोके दुःखेन लभ्यं यद्वस्तु सीतारूपं तद्विषयं यत्कार्यं मन्वेपणरूपं तद्धनूमता कृतं यद्व-
रणांतिलेऽन्येन मनसापि न शक्यं कर्तुमिति शेषः अतएव दुर्लभत्वमुक्तम् ॥ २ ॥ अन्याशक्यत्वमेवाह नहीति ॥ ३ ॥ देवदानवयक्षाणां मितिकरणे शेषत्वेन विवक्षिते पृष्ठी ॥ ४ ॥ तां प्रविष्टो निष्क्रमेत्पुनः स्वदेशमागच्छेत् प्रवेशोऽपि दुर्लभ इत्याह कइति यो हनूमतः समो न स्यात्स कोविशेदित्यन्वयः ॥ ५ ॥ विक्रमस्य सदृशं स्वबलं स्वबलकार्यं समुद्रलंघनलंकाप्रवेशरूपं विधाय हनूमतामहदु-

श्रीरघुवीराय नमो नमः ॥ ॥ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं यथा वदन्निभापितम् ॥ रामः प्रीति समा युक्तो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १ ॥ कृतं हनूमता कार्यं सुमह-
दुविदुर्लभम् ॥ मनसापि यदन्यतन शक्यं धरणांतले ॥ २ ॥ न हितं परिपश्यामि यस्तरतमहोदधिम् ॥ अन्यत्र गरुडाद्वा योरन्यत्र च हनूमतः ॥ ३ ॥ देव-
दानवयक्षाणां गंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ अप्रयुष्यां पुरीं लंकां रावणेन सुरक्षिताम् ॥ ४ ॥ प्रविष्टः सत्त्वमाश्रित्य जीवन्कोनाम निष्क्रमेत् ॥ कोविशेत्सुदुरा-
धर्षां राक्षसैश्च नुरक्षिताम् ॥ ५ ॥ यो वीर्यबलसंपन्नो न समः स्यादहनूमतः ॥ भृत्यकार्यं हनूमता सुग्रीवस्य कृतं महत् ॥ एवं विधाय स्वबलं सदृशं विक्रम-
स्य च ॥ ६ ॥ यो हि भृत्यो नियुक्तः स भर्त्रा कर्मणि दुष्करे ॥ कुर्यात्तदनुरागेण तमाहुः पुरुषोत्तमम् ॥ ७ ॥ यो नियुक्तः परं कार्यं न कुर्यान्नृपतेः प्रियम् ॥ भृ-
त्यो युक्तः समर्थश्च तमाहुर्मध्यमं नरम् ॥ ८ ॥ नियुक्तो नृपतेः कार्यं न कुर्याद्यः समाहितः ॥ भृत्यो युक्तः समर्थश्च तमाहुः पुरुषाधमम् ॥ ९ ॥ तन्नियोगे नि-
युक्तेन कृतं कृत्यं हनूमता ॥ न चात्मा लघुतांतीतः सुग्रीवश्चापि तोषितः ॥ १० ॥

कादधिकमपि सुग्रीवस्य भृत्यकार्यं सुग्रीवभृत्यत्वोचितं कार्यं सीतादर्शनवनजंगादिरूपं कृतम् ॥ ६ ॥ हनूमतो भृत्योत्तमत्वं दर्शयितुमुत्तमादिभृत्यानां लक्षणान्याह योहीति यो भृत्यो भर्त्रा दुष्करे क-
र्मणि नियुक्तस्तत्कार्यं कृत्वा तदनुरागेणोक्तकार्या विरोधेन कार्यं तस्मिन् कुर्यात्तं पुरुषोत्तमं भृत्यपुरुषेषु श्रेष्ठमाहुः ॥ ७ ॥ यस्तु युक्तो बुद्ध्या समर्थश्च सत्परं स्वामिं संदिष्टादधिकं नृपतेः प्रियं न कुर्यात्किं-
नु संदिष्टमेव कुर्यात्तं मध्यममाहुः भृत्यस्तु यः परं कार्यं न कुर्यान्नृपतेः प्रियम् भृत्योऽभृत्यः समर्थोऽपि तमाहुर्मध्यमं नरमिति पाठेयः समर्थोऽपि भृत्यः परं कार्यं न कुर्यात्स भृत्योत्तमात्रकरणादधिकारकरणा-
च्चाभृत्योऽनस्तं मध्यममाहुः ॥ ८ ॥ यो नियुक्तो नृपतेः कृतं कर्म पार्थिवं न कुर्यात्तमधममाहुः ॥ ९ ॥ अथ हनूमत उत्तमत्वं दर्शयति तदिति नियोगे सीतान्वेषणमात्रे कृत्यं अधिकमपि कृत्यं कृतम् अ-
त उत्तमभृत्योयमिति जावः उत्तमत्वे युक्त्यंतरमप्याह नचात्मेति रक्षोभिरपराजितत्वात् सुग्रीवश्चापि तोषितः अधिककार्यकरणादित्यर्थः ॥ १० ॥

धर्मतः धर्मप्राप्येत्यर्थः एतेन स्वाभ्यासात् ज्ञापालनेन श्रुत्यस्य धर्मोपि सूचितः मदादयः परिरक्षिताः सीतासमाचारात् ज्ञानमन्नाशो मन्नाशाच्च लक्ष्मणभरतादीनां च नाश इति सर्वनाशप्रसंग इति भावः ॥ ११ ॥
 एवं हनूमत्कर्मणः सुखजनकं वेपितव्यं उपकाराकरणं जौविषादः सीताश्रवणं जमानंदं मपि तिरोधाय मांसं तापयतीत्याह इदं त्विति न कुर्मि न करोमि सदृशं एतत्कृतप्रियसदृशं प्रियम् ॥ १२ ॥ तत्तु
 ल्यप्रियांतरमपश्यन्नात्मपरिष्वंगमेव तथा पश्यन्नाह एष इति सर्वस्वभूतः भगवद्देहस्य शुद्धानंदरूपत्वात् स्यात् लिङ्गनस्य सर्वस्वभूतत्वं बोध्यम् आनंद एव हि भगवतः सर्वस्वम् आनंद एव हि मायया रा
 मादिदेहत्वेन भासते इति गीताभाष्ये विष्णुसहस्रनामभाष्ययोर्भगवत्यादिः स्पष्टमेवोक्तम् ब्रह्मांडपुराणादिषु च एवं परिष्वंगद्वारा ब्रह्मानंदार्पणमेव हनूमते कृतमिति बोधितम् तस्य हनूमतः उत्तमभृत्यस्य

अहं च रघुवंशश्च लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ वैदेह्यादर्शनेनाद्यधर्मतः परिरक्षिताः ॥ ११ ॥ इदं तु मम दीनस्य मनोभूयः प्रकर्षति ॥ यदि हास्यप्रियाख्यातु
 नं कुर्मि सदृशं प्रियम् ॥ १२ ॥ एष सर्वस्वभूतस्तु परिष्वंगो हनूमतः ॥ मया कालमिमं प्राप्य दत्तस्तस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वा प्रीतिदृष्टां गोरामस्तं
 परिष्वजे ॥ हनूमंतं रूतात्मानं रूतवाक्यमुपागतम् ॥ १४ ॥ ध्यात्वा पुनरुवाचे दंवचनं रघुसत्तमः ॥ हरीणामीश्वरस्यापि सुग्रीवस्योपशृण्वतः
 ॥ १५ ॥ सर्वथा मुकृतं तावत्सीतायाः परिमार्गणम् ॥ सागरं तु समासाद्य पुनर्नष्टं मनोमम ॥ १६ ॥ कथं नाम समुद्रस्य दुष्पारस्य महाभसः ॥ हरयोद
 क्षिणं पारंगमिष्यंति समागताः ॥ १७ ॥ यद्यप्येपतु वृत्तांतो वैदेह्यागदितो मम ॥ समुद्रपारगमने हरीणां किमिवोत्तरम् ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा शोकसंभ्रां
 तारामः शत्रुनिवर्हणः ॥ हनूमंतं महाबाहुस्ततो ध्यानमुपागमत् ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥

हनूमतः ॥ १३ ॥ प्रीतिदृष्टांगः प्रीतिपुलकितगात्रः हनूमंतमित्यादि पूर्वान्वयि ॥ १४ ॥ ध्यात्वा समुद्रतरणं कथं स्यादिति संचिंत्येत्यर्थः सुग्रीवस्येति सप्तम्यर्थे षष्ठी शृण्वतिसत्युवाचेत्यन्वयः ॥ १५ ॥
 मुकृतम् अधिकस्यापिकरणादित्यर्थः समासाद्य दुस्तरत्वमालोच्य पुनर्नष्टं सीतावृत्तांतश्रवणेन तद्वृत्तमपि पुनर्विषादं प्रापम् ॥ १६ ॥ समागताः मिलिताः ॥ १७ ॥ किंचैष वितर्को न ममैव किंतु सी
 ताया अपीत्याह यद्यपीति यद्यपीत्यप्यर्थे एष तु वृत्तांतो मम वैदेह्यापि गदितुं अतो हरीणां पारगमने किमिवोत्तरम् उत्तरकालोचितं कर्म किमित्यर्थः ॥ १८ ॥ शोकसंभ्रांतः ज्ञाते पि सीतावृत्तांतैत
 व्यामिप्रतिबंधपर्यालोचनया कलुषितांतः करण इत्यर्थः ध्यानं ध्यानमिवाक्यापायविषयचिन्तामिव ॥ १९ ॥ धयमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिका
 व्ये युद्धकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

शोकपरिधूनंशोकसंतप्तम् ॥ १ ॥ प्राकृतोयथातथ्यतितथात्वयाकृतप्यतइत्यन्वयः एवंसंतप्तः कृतघ्नोयथासौहृदंत्यजतितथात्वंसंतापंत्यज ॥ २ ॥ स्थानंनिमित्तम् प्रवृत्तौजीवने ॥ ३ ॥ शा
स्वित्नीत्यादिशास्त्रज्ञः मतिमान्भाव्यर्थज्ञानयोग्यबुद्धिः प्राज्ञोविचारकुशलः पंडितोविचारपूर्वसिद्धांतप्रतिष्ठापनसमर्थः सत्वमिमांप्राकृतांमत्यादिरहितप्राकृतजनोचितांबुद्धिदीनबुद्धित्यज ॥
कृतात्मायोगीयथाअर्थस्यस्वेष्टस्ययोग्यस्यदूषिणांदूषिकांकामादिविषयांबुद्धित्यजतितद्वत्त्वंत्यजेत्यर्थः ॥ ४ ॥ समुद्रलंघनेर्षिचितानकार्येत्याह समुद्रमिति वक्ष्यमाणोपायेनेतिशेषः आरोह
यिष्यामःआरोक्ष्यामः ॥ ५ ॥ निरुत्साहत्वादिगुणकोव्यसनदुःखपरंपरामधिगच्छतिप्राप्नोति ॥ ६ ॥ ननुकिंबलादस्माकमुत्साहःस्यात्तदाह इमेइति सर्वतःसमर्थाइत्यन्वयः ॥ ७ ॥ मत्प्रिया

तंतुशोकपरिधूनंरामंदशरयात्मजम् ॥ उवाचवचनंश्रीमान्सुग्रीवःशोकनाशनम् ॥ १ ॥ किंत्वयातप्यतेवीरयथान्यःप्राकृतस्तथा ॥ मैवंभूस्त्यज
संतापंकृतप्रइवसौहृदम् ॥ २ ॥ संतापस्यचतेस्थानंनहिपश्यामिराघव ॥ प्रवृत्तावुपलब्ध्यायांज्ञातेचनिलयेरिपोः ॥ ३ ॥ मतिमान्शास्त्रविद्याज्ञः
पंडितश्चासिराघव ॥ त्यजेमांप्राकृतांबुद्धिकृतामेवार्थदूषिणीम् ॥ ४ ॥ समुद्रलंघयित्वातुमहानक्रसमाकुलम् ॥ लंकामारोहयिष्यामोहनिष्यामश्च
तेरिपुम् ॥ ५ ॥ निरुत्साहस्यदीनस्यशोकपर्याकुलात्मनः ॥ सर्वार्थाव्यवसीदंतिव्यसनंचाधिगच्छति ॥ ६ ॥ इमेशूराःसमर्थाश्चसर्वतोहरियूथपाः ॥
त्वत्प्रियार्थंकृतोत्साहाःप्रवेष्टुमपिपावकम् ॥ ७ ॥ एषांहर्षेणजानामितर्कश्चापिदृढोमम ॥ ८ ॥ विक्रमेणसमानेप्येसीतांहत्वायथारिपुम् ॥ रावणंपा
पकर्माणंतथात्वंकर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥ सेतुरत्रयथावद्येयथापश्येमतांपुरीम् ॥ तस्यराक्षसराजस्यतथात्वंकुरुराघव ॥ १० ॥ दृष्ट्वातांहिपुरींलंकांत्रि
कूटशिखरेस्थिताम् ॥ हतंचरावणंयुद्धेदर्शनादवधारय ॥ ११ ॥ अबद्ध्वासागरेसेतुंगोरेचवरुणालये ॥ लंकानमर्दितुंशक्यासेंद्रैरपिसुरासुरैः ॥ १२ ॥

यमिमैकृतोत्साहाइतिकथंज्ञातंतत्राह एषामिति हर्षेणसमुद्रतरणरावणप्रसंगेजायमानेनतत्कार्यमुग्वविकासादिनानुमितेनेत्यर्थः ममापिदृढस्तर्कः समुद्रतरणरावणहननादिविषयोदृढनिश्चयइ
त्यर्थः तत्सर्वमेषत्करमितिभावः ॥ ८ ॥ यदेवमतःयथारिपुंहत्वासीतांविक्रमेणसमानेप्येतथातदुचितमुत्साहंत्वंकर्तुमर्हसीत्यर्थः ॥ ९ ॥ किमयाकार्यंतत्राह सेतुरिति अत्रसमुद्रे यथातस्यरा
क्षसराजस्यतांपुरीपश्येमतथात्वंकुरु दिव्यास्त्रालंघनेनेतिशेषः ॥ १० ॥ त्रिकूटशिखरस्थांतांलंकांदृष्ट्वादर्शनात्तददर्शनसमनंतरमेवयुद्धेरावणंहतंजानीहि ॥ ११ ॥ सेतुबंधविनाप्रकारांतरंलंका
प्राप्नोनास्तिसोपिकृतएवेतिनिश्चिन्वित्याह अबद्धेति ॥ १२ ॥

लंकासमीपतः जन्मसमीपयावसेतुबंधः कृतएव सर्वसैन्यं तीर्णमेवास्माभिर्जितं चेत्पुपधारय निश्चिनु तथा निश्चये हेतुमाह तथा हीति हियतस्तादृशशौर्यवंतो हरय इमे दृश्यंते यतस्ते कामरूपिणः ॥ १३ ॥
 तत्तस्माद्विक्रवांसर्वार्थनाशनी बुद्धिमवलंब्यालं हियतः शौर्यापकर्षणस्तन्नाशकः ॥ १४ ॥ मनुष्येण शौरीर्यं तद्युक्तं यत्कार्यं कर्तुं योग्यं तदेवावलंब्यतां अवलंबयितुमुचितमित्यर्थः यतः सत्यं
 रं क्रियमाणं तत्कर्तुं लंकरणायैव तत्रावतिफलसाधनाय समर्थं भवति ॥ १५ ॥ अतो हेमहाप्राज्ञत्वेन जसा सह सत्त्वं गुणमातिष्ठ विनष्टे सीतावदर्शनंगते प्रनष्टे दशरथवत्सर्वथा अदर्शनंगते ॥ १६ ॥
 उपसंहरति तदिति ॥ १७ ॥ जयेषु पुष्कलं ते सामर्थ्यमस्तीत्याह नहीति तिष्ठेत्स्थानं शक्रयात् ॥ १८ ॥ सहायसंपत्त्यापि जयं निश्चिन्वित्याह वानरेष्विति वानरेषु महाबलेष्वस्मादशेषु समास
 सेतुबंधः समुद्रे च यावत् लंकासमीपतः ॥ सर्वतीर्णं च मे सैन्यं जितमित्युपधारय ॥ तथा हि समरे वीरा हरयः कामरूपिणः ॥ १३ ॥ तदलं विक्रवां बुद्धिरा
 जन्मसर्वार्थनाशनीम् ॥ पुरुषस्य हिलोके स्मिन् शोकः शौर्यापकर्षणः ॥ १४ ॥ यत्तु कार्यं मनुष्येण शौरीर्यमवलंब्यताम् ॥ तदलं करणायैव कर्तुं भवति
 सत्वरम् ॥ १५ ॥ अस्मिन्काले महाप्राज्ञसत्त्वमातिष्ठते जसा ॥ शूराणां हि मनुष्याणां त्वद्विधानां महात्मनाम् ॥ विनष्टे वा प्रनष्टे वा शोकः सर्वार्थनाश
 नः ॥ १६ ॥ तत्त्वं बुद्धिमतां श्रेष्ठः सर्वशास्त्रार्थकोविदः ॥ मद्विधैः सचिवैः सार्धं मरिं जेतुं समर्हसि ॥ १७ ॥ न हि पश्याम्यहं कंचिन्निपुलोके पुराघव ॥ गृही
 तधनुषो यस्तेति पृष्ठमिमुखारणे ॥ १८ ॥ वानरेषु समासकृतं ते कार्यं विपत्स्यते ॥ अचिराद्रक्ष्यसे सीतां तीर्त्वा सागरमक्षयम् ॥ १९ ॥ तदलं शोकमा
 लंब्य क्रोधमालंब्य भूपते ॥ निश्चेष्टाः क्षत्रियामंदाः सर्वे चंडस्य विभ्यति ॥ २० ॥ लंघनार्थं च घोरस्य समुद्रस्य नदीपतेः ॥ सहास्माभिरिहोपेतः सूक्ष्मबु
 द्धिविचारय ॥ २१ ॥ लंघिते तत्र तैः सैन्यैर्जितमित्येव निश्चिनु ॥ सर्वतीर्णं च मे सैन्यं जितमित्यवधार्यताम् ॥ २२ ॥ इमे हि हरयः शूराः समरे कामरू
 पिणः ॥ तानरीन्विधमिष्यंति शिलापादपट्टिभिः ॥ २३ ॥

कं कर्तव्यत्वेन संबद्धं कार्यं न विपत्स्यते न नश्यति ॥ १९ ॥ तदिति शोकमालंब्यालं शोकमालंब्येति यथा प्राप्तं शत्रुविषयकमित्यर्थः अन्वयव्यतिरेकाभ्यां शत्रुविषये को
 पश्चादवश्यं कदन्याह निश्चेष्टा इति मंदाः शत्रुविषये क्रोधहीनाः क्षत्रियानिश्चेष्टा भवन्ति शत्रुकृतबंधनादिनेति शेषः चंडस्य उचितकोपस्य सर्वे विभ्यति ॥ २० ॥ अस्माभिः सह नदीपतेर्लंघनार्थं लं
 घने हेतुमाप्तिरूपेतः सूक्ष्मबुद्धिस्त्विचारय ॥ २१ ॥ सर्वतीर्णं जितमिति चावधार्यतामवधारय तत्र सागरे लंघिते सति तैर्मदीयैः सैन्यैर्जितमिति निश्चिनु पाठांतरे समुद्रे लंघिते तैर्वा नरैस्तस्य रा
 वणस्य सैन्यं जितमिति निश्चिन्वित्यर्थः ॥ २२ ॥ तेषु जेतृत्वशक्तिमाह इमे हीति ॥ २३ ॥

कथंचित्केनाप्युपायेन वरुणालयंलघितमेवपश्यामि ॥ २४ ॥ निमित्तमेवाह मनइति ॥ २५ ॥ अमरमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकां
 द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ मुग्रीवस्येति परमार्थवत्परमार्थभूतं स्वार्थवतिः श्रुत्वाप्रतिजयाहअंगीचकार अथतदंगीकारानंतरम् ॥ १ ॥ तपसातपःकार्यसंकल्पसिद्ध्या अ
 तएवसकलस्वपुर्ववर्तिप्राणिनांब्रह्मलोकनयनंवक्ष्यमाणंसंगच्छते सेतुबंधनेनगंगायांगंगेयेनशरैरिव सागरोच्छोषणेन दिव्यास्रवलतइतिशेषः सर्वथासर्वप्रकारस्यलंघनोपायस्यविद्यमानत्वादि

कथंचित्परिपश्यामिलंघितंवरुणालयम् ॥ हतमित्येवतंमन्येयुद्देशत्रुनिवर्हण ॥ २४ ॥ किमुक्त्वावदुधाचापिसर्वथाविजयीभवान् ॥ निमित्तानि
 चपश्यामिमनोमेसंप्रहयति ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ मुग्रीवस्यवचःश्रुत्वाहेतुमत्परमा
 र्थवत् ॥ प्रतिजग्राहकाकुत्स्थोहनूमंतमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ तपसासेतुबंधेनसागरोच्छोषणेनच ॥ सर्वथापिसमर्थोस्मिसागरस्यास्यलंघने ॥ २ ॥ क
 तिदुर्गाणिदुर्गायालंकायास्तद्वीष्वमे ॥ ज्ञातुमिच्छामितत्सर्वदर्शनादिववानर ॥ ३ ॥ बलस्यपरिमाणंचद्वारदुर्गक्रियामपि ॥ गुप्तिकर्मचलंकाया
 रत्नसांसदनानिच ॥ ४ ॥ यथामुखंयथावच्चलंकायामसिदृष्टवान् ॥ सर्वमाचक्ष्वतत्त्वेनसर्वथाकुशलोत्थसि ॥ ५ ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंहनूमान्मा
 रुतात्मजः ॥ वाक्यंवाक्यविदांश्रेष्ठोरामंपुनरथाब्रवीत् ॥ ६ ॥ श्रूयतांसर्वमाख्यास्येदुर्गकर्मविधानतः ॥ गुप्तापुरीयथालंकारक्षिताचयथावलैः ॥ ७ ॥
 राक्षसाश्चयथास्निग्धारावणस्यचतेजसा ॥ परांसमृद्धिलंकायाःसागरस्यचभीमताम् ॥ ८ ॥ विभागंचवलौघस्यनिर्देशंवाहनस्यच ॥ एवमुक्त्वा
 कपिश्रेष्ठःकथयामासतत्त्ववित् ॥ ९ ॥ तृष्टप्रमुदितालंकामत्तद्विपसमाकुला ॥ महतीरथसंपूर्णारक्षोगणनिपेविता ॥ १० ॥

त्याशयः ॥ २ ॥ दुर्गायाःगंतुशक्यायाः कतिदुर्गाणिजलगिरिवनादिनानापकारदुर्गेषुकतिप्रकाराणिदुर्गाणिसंतीत्यर्थः दर्शनादिविअपरोक्षानुभवादिव ॥ ३ ॥ परिमाणंसंख्यापरिच्छेदं द्वारदु
 र्गक्रियांद्वाराणांदुष्प्रवेशत्वसंपादनं गुप्तिकर्मप्राकाराविषयंचाविस्थापनरूपं गुप्तिकर्ममितिपाठेप्राकारादिभीरक्षाकर्ममित्यर्थः ॥ ४ ॥ यथामुखंयथावदृष्टवानसितत्सर्वतत्त्वेनाचक्ष्व सर्वथाकु
 शलोत्थसि यथावदृष्टप्रतिपादनेइतिशेषः ॥ ५ ॥ श्रुत्वाऽथाब्रवीदित्यन्वयः ॥ ६ ॥ दुर्गकर्मविधानतःदुर्गत्वसंपादककर्मविधानेन यथागुप्तावलैर्यथारक्षिताचतथाख्यास्ये ॥ ७ ॥ रावणस्यतेज
 सासंपादितांपरांसमृद्धिमाख्यास्येइत्येवंक्रमेणाश्रयः ॥ ८ ॥ बलौघस्यपादातसंघस्य वाहनस्यगजाश्वरथलक्षणस्य निर्देशंसंख्यापरिच्छेदम् ॥ ९ ॥ १० ॥

परिघवंति अर्गलवंति परिघोयोगजेदेस्यान्मुद्वरेणलघातयोरिति विश्वः ईदृशानिद्वाराणि संतीत्यन्वयः ॥ ११ ॥ तत्रतेषु द्वारेषु इषवश्च उपलाश्वतस्य क्षेपकयंत्राणि तैर्द्वारैरागतं परसैन्यं तत्रतेषु द्वारेषु प्रविष्टं निवार्यते ॥ १२ ॥ उक्तयंत्रैः संस्कृताः सज्जाः कालाय समया अयः सारमयाः शतमेकप्रयोगेण घ्नन्तीति शतघ्न्यः चतुर्हस्तप्रमाणलोहकंदकयुता मुद्गरविशेषाः शतघ्न्यः शतघ्नी च चतुर्हस्ता लोहकंदकिनी गदेति वैजयंती ॥ १३ ॥ प्राकारोरत्नरचित इत्याह मणीति ॥ १४ ॥ परिखाः पुरोपांतखाताः ॥ १५ ॥ द्वारेषु चतुर्पुतासां परिखाणां मध्ये संक्रमामं च रूपेण बद्धाः परमायताः अति विस्तृतमार्गाः गृहपंक्तिभिः प्राकारशिरो गृहपंक्तिभिः उपेता इत्यनुकर्षः ॥ १६ ॥ तत्रतेषु संक्रमेषु परसैन्यागते सतिते संक्रमास्तैर्यंत्रैः प्राकारोपरि प्रतिष्ठापितैर्यंत्रैश्चायं ते रक्ष्यन्ते क्रियन्ते इति पाठे सं

हृदयदकपाटानि महापरिघवंति च ॥ चत्वारि विपुलान्यस्याद्वाराणि सुमहांति च ॥ ११ ॥ तत्रेतेषु पलयांत्राणि बलवंति महांति च ॥ आगतं प्रति सैन्यं तैस्तत्र प्रति निवार्यते ॥ १२ ॥ द्वारेषु संस्कृता भीमाः कालाय समयाः शिताः ॥ शतशोरचिता वीरैः शतघ्न्योरक्षसांगणैः ॥ १३ ॥ सौवर्णस्तु महांस्तस्याः प्राकारोदुग्रधर्षणः ॥ मणि विद्रुम वैदूर्यमुक्ता विरचितांतरः ॥ १४ ॥ सर्वतश्च महाभीमाः शीततोयामहाशुभाः ॥ अगाधा ग्राहवत्यश्च परिखामीन सेविताः ॥ १५ ॥ द्वारेषु तासां चत्वारः संक्रमाः परमायताः ॥ यंत्रैरुपेता बद्धाभिर्महद्भिर्गृहपंक्तिभिः ॥ १६ ॥ त्रायंते संक्रमास्तत्र परसैन्यागते सति ॥ यंत्रैस्तैरवकीर्यंते परिखामुसमततः ॥ १७ ॥ एकस्वकंप्यो बलवान्संक्रमः सुमहादृढः ॥ कांचनैर्बद्धाभिः स्तंभैर्वेदिकाभिश्च शोभितः ॥ १८ ॥ स्वयंप्रकृतिमापन्नो युयुत्सुरामरावणः ॥ उत्थितश्चाप्रमत्तश्च बलानामनुदर्शने ॥ १९ ॥ लंकापुनर्निरालंबा देवदुर्गाभियावहा ॥ नादेयं पार्वतं चान्यं कृत्रिमं च चतुर्विधम् ॥ २० ॥

क्रमानाख्यंत इत्यर्थः तैर्यंत्रैस्तामुपरि खासुत तस्मात्प्राप्तानि परसैन्यानि समंततो वकीर्यंते क्षिप्यन्ते ॥ १७ ॥ एको मुख्यः संक्रमः प्राकारमध्यवर्ती साक्षात् पुरप्रवेशसाधनभूतोऽकंप्यः दुर्भेदः तत्रहेतुर्बलवान् बहुलबलकतरक्षः दृढो दृढप्रतिष्ठानः तदेव दर्शयति कांचनैरिति ॥ १८ ॥ एवं पुरस्वरूपमुक्त्वा पुरपतेः स्वरूपमाह स्वयमिति युयुत्सुरपि प्रकृतिमापन्नः अक्षुब्धांतः करणोऽतिधीरइति यावत् बलानामनुदर्शने उत्थित उद्युक्तः अप्रमत्तः सावधानश्च ॥ १९ ॥ निरालंबा अतिश्लक्ष्णमहोच्चगिरिशिखरप्रतिष्ठितत्वेनारोहणालंबनरहिता देवदुर्गादेव निर्मितदुर्गरूपिणी अतएव भयावहा नादेयं दुर्गं तत्पर्वतसंभूतनद्याचतुर्दिक्ष्वावरणात् पार्वतं त्रिकूटरूपं कृत्रिमं प्राकाररूपं चतुष्प्राकारवत्त्वेन प्राकाररूपं चतुर्विधं दुर्गमस्तीति शेषः ॥ २० ॥

तत्रान्यद्व्याह स्थितेति दूरपारस्यदूरपारंपरतीर्यस्य नौपथोनौमार्गः अत्रसमुद्रे सर्वशोनिरुद्देशः प्रदेशविभागरहितः समुद्रइतिशेषः निरादेशइतिपाठेनिरादेशः सर्वदिक्संचाररहितप्रदेशः
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शूलहस्ताएवनेकेवलमपितुग्वद्वापयोधिनःखड्गैरपेयुज्ज्वितादृशाः ॥ २४ ॥ नियुतंलक्षं चतुरंगेणसैन्येनोपलक्षितायोधास्तत्रापिदक्षिणद्वारेपिसंति अनुत्तमाःप्रशा
 स्ताः ॥ २५ ॥ प्रयुतंदशलक्षम् ॥ २६ ॥ कुलपुत्राःकिकराः यद्वा योद्धृस्तकुलेप्रसूताः ॥ २७ ॥ मध्यमंस्कंधंपुरमध्यसेनानिवेशस्थानं साग्राकोटिःसपादकोटिः ॥ २८ ॥ यद्येवंदुर्गालंका
 कथमस्मद्वलसाध्यतिशंकांनिराचष्टे तेमयेति तेसंक्रमाःपरिखामार्गमयाभग्राः परिखाश्चअवपूरिताः शिलेष्टकादिभिरितिशेषः चेनवलैकदेशक्षयोपिकृतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ येनकेनस्याम्यु
 स्थितापारसमुद्रस्यदूरपारस्यराघव ॥ नौपथश्चापिनास्यत्रनिरुद्देशश्चसर्वशः ॥ २१ ॥ शौलाग्रेरचितादुर्गासापूर्देवपुरोपमा ॥ वाजिवारणसंपू
 णालंकापरमदुर्जया ॥ २२ ॥ परिखाश्चशतद्व्यश्चयंत्राणिविविधानिच ॥ शोभयंतिपुरीलंकांरावणस्यदुरात्मनः ॥ २३ ॥ अयुतंरक्षसामत्रपूर्वद्वा
 रंसमाश्रितम् ॥ शूलहस्तादुराधर्पाःसर्वेखद्वाग्रयोधिनः ॥ २४ ॥ नियुतंरक्षसामत्रदक्षिणद्वारमाश्रितम् ॥ चतुरंगेणसैन्येनयोधास्तत्राप्यनुत्तमाः
 ॥ २५ ॥ प्रयुतंरक्षसामत्रपश्चिमद्वारमाश्रितम् ॥ चर्मखद्गधराःसर्वेतथासर्वास्त्रकोविदाः ॥ २६ ॥ न्यर्बुदंरक्षसामत्रउत्तरद्वारमाश्रितम् ॥ रथिन
 आश्चवाहाश्चकुलपुत्राःसुपूजिताः ॥ २७ ॥ शतशोथसहस्राणिमध्यमंस्कंधमाश्रिताः ॥ यातुधानादुराधर्पाःसाग्रकोटिश्चरक्षसाम् ॥ २८ ॥ तेम
 यासंक्रमाभग्राःपरिखाश्चावपूरिताः ॥ दग्धाचनगरीलंकाप्राकाराश्चावसादिताः ॥ २९ ॥ येनकेनतुमार्गेणतरामवरुणालयम् ॥ हतेतिनगरीलं
 कावानरैरुपधार्यताम् ॥ ३० ॥ अंगदोद्विदोमैदोजांववान्यनसानलः ॥ नीलःसेनापतिश्चैवबलशेषेणकितव ॥ ३१ ॥ पुवमानाहिगत्वातांराव
 णस्यमहापुरीम् ॥ सपर्वतवनांभित्वासंखातांचसतोरणाम् ॥ ३२ ॥ सप्राकारांसंभवनामानयिप्यंतिराघव ॥ ३३ ॥ एवमाज्ञापयक्षिप्रंबलानांसर्व
 संग्रहम् ॥ मुहूर्तेनतुयुक्तेनप्रस्थानमभिरोचय ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ० युद्धकांडे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

केचन्यतमेनसमुद्रतराम तत्रैवंसतिवानरैःस्वयमेवलंकाहतेत्युपधार्यतांनिश्चीयताम् ॥ ३० ॥ किंचाशेषतरणोपायचिन्ताव्यर्थेव प्रवलैर्वक्ष्यमाणैरेवकार्यसिद्धिरित्याह अंगदइत्यादि एतैंग
 दादयएवलंकांभित्वासीतामानेप्यंतिर्किवलशेषेणतवेत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवमिति एवंप्रधानैरेवकार्यसाधनमिष्टं चेत्क्षिप्रमिदानीमेवानयतेत्याज्ञापय यदिवलानांसर्वसंग्रहंबलसं
 मेलनमुद्दिश्यवलानामपिपारनयनमिष्टंदायुक्तेनयात्रोचितेनमुहूर्तेनप्रस्थानंस्वयात्रामभिरोचय ॥ ३४ ॥ वगमानः ॥ ॥ इतिश्रीरा० श्रीरामीये० रा० वा० आ० युद्धकांडे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

अनुपूर्वशः अनुक्रमेण ॥ १ ॥ तत्रांगदादिमुखेन कार्यनिर्वहणमशक्यं मत्वा तद्वरोचनाय तदंगीकुर्वन्निवस्य मतमाह यदिति रक्षस एनां पुरीक्षि प्रमेव वधिष्यामीति यन्निवेदयसे तत्सत्यमेव तथा ते शक्ति
रस्येव तथापि ते तुभ्यं स्वमतं ब्रवीमीत्यर्थः ॥ २ ॥ तदेवाह अस्मिन्निति सुग्रीवप्रयाणमिति षष्ठीतत्पुरुषः तमेवाह यतो मध्यमङ्गो दिवाकरः प्राप्तोऽतो विजये विजयप्रदेऽभिजिदाख्ये मुहूर्ते युक्तो मे नि
गमदतिशेषः एतदुत्तरं अस्मिन्मुहूर्ते विजये प्राप्ते मध्यं दिवाकर इत्यर्थमधिकं कतकस्वरसान् ॥ ३ ॥ एतन्मुहूर्तप्रस्थितस्य ध्रुवो विजय इत्याह सीतामिति तद्रक्षः सीतां हत्वा कामं यातु स्वदेशमिति
शेषः अद्याप्यसौ जीवितः सन् कर्तारिनिष्ठा जीवन्भूत्वा कयास्यति न क्वापि अविलंबं यात्राप्रयोजनमाह सीतेति श्रुत्वा सिद्धादिमुखतः जीविताशा प्राप्तौ दृष्टांतः आतुरो जीवितान्ते जीवितनाश

श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं यथावदनुपूर्वशः ॥ ततो ब्रवीन्महातेजारामः सत्यपराक्रमः ॥ १ ॥ यन्निवेदयसे लंकां पुरीं भीमस्य रक्षसः ॥ क्षिप्रमेनां वधिष्यामि स
त्यमेतद्वीमिते ॥ २ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते सुग्रीवप्रयाणमभिरोचय ॥ युक्तो मुहूर्ते विजये प्राप्ते मध्यं दिवाकरः ॥ ३ ॥ सीतां हत्वा तु तद्यातु क्वासौ यास्यति
जीवितः ॥ सीता श्रुत्वा भित्तानं मे आशामेप्यति जीविते ॥ जीवितान्तेऽमृतं स्पृष्ट्वा पीत्वा मृतमिवातुरः ॥ ४ ॥ उत्तराफाल्गुनीत्यद्यश्च सुहस्तेन योक्ष्यते ॥
अभिप्रयाम सुग्रीवसर्वानीक समावृताः ॥ ५ ॥ निमित्तानि च पश्यामि यानि प्रादुर्भवन्ति वै ॥ निहत्य रावणं सीतामानयिष्यामि जानकीम् ॥ ६ ॥ उप
रिष्ठाद्विनयनं स्फुरमाणमिमं मम ॥ विजयं समनुप्राप्तं शंसती व मनोरथम् ॥ ७ ॥ ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन सुपूजितः ॥ उवाच रामो धर्मात्मा पुनर
प्यर्थको विदः ॥ ८ ॥ अग्रे यातु वलस्यास्य नीलो मार्गमवेक्षितुम् ॥ वृतः शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ॥ ९ ॥ फलमूलवतानीलशीतकाननवा
रिणा ॥ पथामधुमता चाशुसेनां सेनापतेन य ॥ १० ॥ दूषयेयुर्दुरात्मानः पथिमूलफलोदकम् ॥ राक्षसाः पथिरक्षेथास्तेभ्यस्त्वं नित्यमुद्यतः ॥ ११ ॥

प्राप्तौ अमृतं अमृतत्वसाधनं दिव्यौषधं स्पृष्ट्वा द्रव रूपममृतं पीत्वा च यथा जीविताशामेति तद्वत् जीवितान्ते मृतं स्पृष्ट्वा पीत्वा मृतमिवातुर इति पांक्तः पाठः ॥ ४ ॥ ममतारावलमस्तीत्याहोत्तरेति योक्ष्य
ते चंद्रदतिशेषः पुनर्वसुजातस्य हस्तो वधतारा उत्तराचसीताया जन्मतारा बद्धस्य जन्मतारायान्मोचनार्थयात्रायामवश्यं तन्मुक्तिरिति भावः अद्य अमांतमानेन मार्गशीर्षकृष्णाष्टम्यां कृष्णस
प्तम्यां वा मार्गशीर्षपूर्णिमोत्तरंतदन्यतरस्मिन्नुत्तरालाभात् अभिप्रयामेति प्रश्ने लोड ॥ ५ ॥ ६ ॥ मनोरथं मनोरथविषयं विजयं समनुप्राप्तमिव शंसतीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शीतानिकान
नवारीण्यस्मिंस्तादृशेन पथा सेनापते नीलसेनां नयेत्यन्वयः ॥ १० ॥ दूषयेयुर्विपादिनेति शेषः नित्यमुद्यतः सदा सावधानः सन् ॥ ११ ॥

वनदुर्गेषु वनात्मकेषु दुर्गेषु वनेषु अदुर्गेषु वनेषु निम्नतमौ निहितं गुप्तप्रहारार्थं लीनतया स्थापितम् ॥ १२ ॥ यच्च फल्गुनिःसारं बलं बालवृद्धादिलक्षणं युद्धानर्हतदत्रैव किं किं धायामेवोपपद्यतां
तिष्ठतु हियस्मादेतन्नः कृत्यं युद्धरूपं घोरमतो विक्रमेण विक्रमोपपन्नबलेन प्रयुज्यतां यात्रेति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ कपिं सिंहानेवाह गजश्चेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ यस्य मदगंधादन्ये गजाः पलायं

निम्नेषु वनदुर्गेषु वनेषु च वनौकसः ॥ अभिपुत्याभिपश्येयुः परेषां निहितं बलम् ॥ १२ ॥ यत्तु फल्गुबलं किंचित्तदत्रैवोपपद्यताम् ॥ एतद्विरुद्धं घोरं नो
विक्रमेण प्रयुज्यताम् ॥ १३ ॥ सागरो घनिभं भीममग्रानीकं महाबलः ॥ कपिं सिंहः प्रकर्षतु शतशोयसहस्रशः ॥ १४ ॥ गजश्च गिरिसंकाशो गवय
श्च महाबलः ॥ गवाक्षश्चाग्रतो यातुगवां हनद्वर्षभः ॥ १५ ॥ यातुवानरवाहिन्यावानरः पुवतां पतिः ॥ पालयन्दक्षिणं पार्श्वं मृषभोवानरर्षभः ॥ १६ ॥
गंधहस्ती बहुर्ध्वस्तरस्वी गंधमादनः ॥ यातुवानरवाहिन्याः सव्यं पार्श्वं मधिष्ठितः ॥ १७ ॥ यास्यामि बलमव्येहं बलौघमभिहर्षयन् ॥ अधिरुद्धहनुमं
तमैरावतमिवेश्वरः ॥ १८ ॥ अंगदेनैष संयातुलक्ष्मणश्चांतकोपमः ॥ सार्वभौमेन भूतेशो द्रविणाधिपतिर्यथा ॥ १९ ॥ जांबवांश्च सुपेणश्च वेगद
शीचवानरः ॥ ऋक्षराजो महाबाहुः कुक्षिरक्षंतुते त्रयः ॥ २० ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा मुग्रीवो वाहिनीपतिः ॥ व्यादिदेश महावीर्यो वानरान्वानरर्षभः
॥ २१ ॥ तेषां वानरगणाः सर्वे समुत्पत्य महौजसः ॥ गुहाभ्यः शिखरेभ्यश्च आशुपुषु विरेतदा ॥ २२ ॥ ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन च पूजितः ॥ जगाम रा
मो धर्मात्मा स सैन्योदक्षिणां दिशम् ॥ २३ ॥ शतैः शतसहस्रैश्च कोटिभिश्चायुतैरपि ॥ वारणाभैश्च हरिभिर्ययौ परिवृतस्तदा ॥ २४ ॥ तं यांतमनुयांती
सामहती हरिवाहिनी ॥ लृष्टाः प्रमुदिताः सर्वे मुग्रीवेणाभिपालिताः ॥ २५ ॥ आप्लवंतः पुवंतश्च गर्जतश्च पुवंगमाः ॥ क्ष्वेलंतो निनदंतश्च जग्मुर्वदक्षि
णां दिशम् ॥ २६ ॥ भक्षयंतः सुगंधीनि मधूनि च फलानि च ॥ उद्वहंतो महावृक्षान् मंजरीपुंजधारिणः ॥ २७ ॥

ते स गंधहस्ती ॥ १७ ॥ ईश्वर इन्द्रः ॥ १८ ॥ अंगदेन वाहनभूतेन सार्वभौमः कुबेरदिग्गजः भूतेशः कुबेरः यक्षेशत्वात् ॥ १९ ॥ ऋक्षराजो जांबवानित्यन्वयः कुक्षिकुक्षुपलक्षितं सेनापुच्छभा
गम् ॥ २० ॥ २१ ॥ गुहाभ्यः शिखरेभ्यः पूर्वस्वस्थितिप्रदेशेभ्यः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ हर्षप्रमोदयोर्वास्त्राभ्यन्तरकृतो भेदः ॥ २५ ॥ आप्लवंतः समंताद्रक्षणार्थं प्लवमानाः प्लवंतः अघेशोध
नार्थं गच्छंतः क्ष्वेलानुसिंहनादः स्यादिति निर्घंटुः गर्जो मेघादिसदृशः शब्दः निनादः सामान्यशब्दः ॥ २६ ॥ लीलार्थं महावृक्षानुद्वहंतो मंजरीपुंजधारिणश्च जग्मु रित्यनुकर्षः ॥ २७ ॥

निर्वहन्ति विनोदार्थमेकमेकैर्वहन्ति तथा क्षिपन्ति च स्वमारुढं भूमौ पातयन्ति पतन्तश्च जवन्ति केवलं गच्छन्तीत्यर्थः अन्ये उत्पतन्ति आकाशमार्गे गच्छन्ति ॥ २८ ॥ नोस्माकं अस्माभिरितियावत् क
 त्यानां कर्तारिवेति षष्ठी ॥ २९ ॥ पुरस्तादृषभोऽति अयच्छभोऽक्षिणपार्श्वविनियुक्तादन्यो नीलसहकारी ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वावाहिनीमवष्टभ्यैकोरक्ष समन्तोऽधमनुरक्षति स्मेत्यर्थः ॥ ३२ ॥
 केसरीदीनांचतुर्णां द्वौ द्वौ तस्य बलस्य दक्षिणं वामं चैकैकं पार्श्वमभिरक्षत इत्यर्थ इति कतकः एष गजः पूर्वभागनियुक्तादन्य इति तीर्थः ॥ ३३ ॥ सुपेण जांबवंतौ प्रायः सेनामध्ये वर्तमानं सुग्रीवपुरः
 अन्योन्यं सहसा हतानिर्वहन्ति क्षिपन्ति च ॥ पतन्तश्चोत्पतन्त्यन्ये पातयन्त्यपरे परान् ॥ २८ ॥ रावणो नो निहतव्यः सर्वे चरजनीचराः ॥ इति गर्जति हरयोरा
 घवस्य समीपतः ॥ २९ ॥ पुरस्तादृषभो नीलो वीरः कुमुद एव च ॥ पंथानं शोधयन्ति स्म वानरैर्बहुभिः सह ॥ ३० ॥ मध्येतुराजा सुग्रीवो रामो लक्ष्मण ए
 व च ॥ बलिभिर्बहुभिर्भीमैर्वृतः शत्रुनिवर्हणः ॥ ३१ ॥ हरिः शतबलिर्वीरः कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥ सर्वामेकोऽवष्टभ्यै ररक्ष हरिवाहिनीम् ॥ ३२ ॥ को
 टीशतपरीवारः केसरीपनसो गजः ॥ अर्कश्च बहुभिः पार्श्वमेकं तस्याभिरक्षति ॥ ३३ ॥ सुपेणो जांबवांश्चैव ऋक्षैर्बहुभिरावृतौ ॥ सुग्रीवं पुरतः कृत्वा
 जघनं संरक्षतुः ॥ ३४ ॥ तेषां सेनापतिर्वीरो नीलो वानरपुंगवः ॥ संयतश्चरतां श्रेष्ठस्तद्वलं पर्यवारयत् ॥ ३५ ॥ बलीमुखः प्रजंघश्च जंभोथरभसः क
 पिः ॥ सर्वतश्च ययुर्वीरास्त्वरयन्तः पुर्वंगमान् ॥ ३६ ॥ एवं ते हरि शार्दूल गच्छन्ति बलदर्पिताः ॥ अपश्यन्त गिरिश्रेष्ठं सत्यं गिरिशतायुतम् ॥ ३७ ॥ सरां
 सिचमुफुल्लानितटाकानिवराणि च ॥ रामस्य शासनं ज्ञात्वा भीमकापस्य भीतवत् ॥ ३८ ॥ वर्जयन्नगराभ्यां शांस्तथा जनपदानपि ॥ सागरौ घनि
 भंभीमन्तद्वानरबलं महत् ॥ ३९ ॥ निःसर्पमहाघोरं भीमघोषमिवार्णवम् ॥ तस्य दाशरथेः पार्श्वे शूरास्ते कपिकुंजराः ॥ ४० ॥ तूर्णमापुफुवुः सर्वे सद
 श्वा इव चोदिताः ॥ कपिभ्यामुत्थमानौ तौ शुशुभाते नरर्षभौ ॥ ४१ ॥ महद्भ्यामिव संस्पृष्टौ ग्रहाभ्यां चंद्रभास्करो ॥ ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन सु
 पूजितः ॥ ४२ ॥

कृत्वा जघने सेनापुच्छजागं संरक्षतुः ॥ ३४ ॥ पर्यवारयन् नगरादिपीडाराहित्यं यथा भवति तथा परिवारयन् नयदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ सर्वतः वेगातिशयादिति भावः ॥ ३६ ॥ गच्छन्ति गच्छन्तश्च
 सस्रमपश्यन्त सरादीनि चापश्यन्त अत्र प्रथमदिनवास इति ज्ञायते ॥ ३७ ॥ भीतवत् भीताः संत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ वर्जयत् वर्जयित्वा गच्छत् ॥ ३९ ॥ भीमघोषमर्णवमिव अर्धर्चादिरर्णवः
 निःसर्पसस्रतो निःस्रतम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ महद्भ्यां ग्रहाभ्यां त्रुकेतुभ्यां संस्पृष्टौ अर्धभागे स्पृष्टौ चंद्रभास्कराविव महद्भ्यामर्धसंस्पृष्टाविति पाठांतरम् ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ पूर्णार्थप्रतिभानवान्पूर्णस्यार्थस्यकार्यस्यशकुनैःप्रतिभानवान्ज्ञानवान् करिष्यमाणस्यकार्यस्यपूर्णत्वज्ञानवानित्यर्थः परिपूर्णार्थमितिरामविशेषणम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सेनामनु
वातिसेनापटुभागेनवाति मृदुहितसुखपदैःक्रमेणमाद्यशैत्यसौरजाण्युक्तानि ॥ ४६ ॥ पूर्णाविच्छेदरहितावल्गवःश्रोत्रसुरवाःस्वरायेषांते ॥ ४७ ॥ भार्गवोभृगुपुत्रउशनाशुक्रोपिप्रसन्नाचि
त्त्वामनुगतोस्ति शुक्रमौढ्येनास्तीत्युक्तंभवति यत्तुपुरःशुक्रभावोव्यनितइतितन्न दक्षिणोत्तरगंतूणांकदापिपुरःशुक्रप्रसक्तेरभावात् ब्रह्मराशिर्ध्रुवः ब्रह्मणांसमर्षीणाराशिःपुंजीभावोयस्मिन्सत
यातस्माद्विशुद्धोऽभादिमालिन्यरहितः तत्पुंजीभावमेवदर्शयति शुद्धाअभादिहीनाःशुद्धंध्रुवंप्रदक्षिणकुर्वाणाअर्चिष्मंतःप्रशस्ताचिषोभूत्वाप्रकाशंते ॥ ४८ ॥ सपुरोहितःभगवद्विश्वामित्रस्त

जगामरामोधर्मात्माससैन्योदक्षिणांदिशम् ॥ तमंगदगतोरामंलक्ष्मणःशुभयागिरा ॥ ४३ ॥ उवाचपरिपूर्णार्थपूर्णार्थप्रतिभानवान् ॥ हतामवा
प्यवैदहींक्षिप्रंहत्वाचरावणम् ॥ ४४ ॥ समृद्धार्थःसमृद्धार्थामयोध्यांप्रतियास्यसि ॥ महान्तिचनिमित्तानिदिविभूमौचराघव ॥ ४५ ॥ शुभानितव
पश्यामि सर्वाण्येवार्थसिद्धये ॥ अनुवातिशिवोवायुःसेनामृदुहितःसुखः ॥ ४६ ॥ पूर्णवल्गुस्वराश्वमेप्रवदंतिमृगद्विजाः ॥ प्रसन्नाश्चदिशःसर्वावि
मलश्चदिवाकरः ॥ ४७ ॥ उशनाचप्रसन्नाचिरनुत्वांभार्गवोगतः ॥ ब्रह्मराशिर्विशुद्धश्चशुद्धाश्चपरमर्षयः ॥ अर्चिष्मंतःप्रकाशंतेध्रुवंसर्वेप्रदक्षिणम्
॥ ४८ ॥ त्रिशंकुर्विमलोभातिराजर्षिःसपुरोहितः ॥ पितामहःपुरोस्माकमिक्ष्वाकूणांमहात्मनाम् ॥ ४९ ॥ विमलेचप्रकाशंतेविशाखेनिरुपद्रवे ॥
नक्षत्रंपरमस्माकमिक्ष्वाकूणांमहात्मनाम् ॥ ५० ॥ नैर्ऋतंनैर्ऋतानांचनक्षत्रमतिपीड्यते ॥ मूलोमूलवतास्पृष्टोधूप्यतेधूमकेतुना ॥ ५१ ॥ सर्वंचै
तद्विनाशायराक्षसानामुपस्थितम् ॥ कालेकालगृहीतानांनक्षत्रंग्रहपीडितम् ॥ ५२ ॥

एतच्चसमीपवर्तिसमर्षिमंडलमध्यवर्तिवसिष्ठसहितइत्यर्थः ईदृशस्त्रिशंकुरस्माकंपितामहोस्माकंपुरोभाति तस्यदक्षिणदिक्स्थत्वात् पितामहःपुरोस्माकमितिपांक्तःपाठइतिकतकः ॥ ४९ ॥ इ
क्ष्वाकूणांपरंनक्षत्रंकुलनक्षत्रं विमलेअंगारकादिदुष्टग्रहाक्रमणरहिते ॥ ५० ॥ अथनैर्ऋतनक्षत्रपीडामाह नैर्ऋतंनिर्ऋतिदेवताकम् मूलःमूलमितियावत् आर्षपुंस्त्वं अतिपीड्यतेअत्यंतपीड्यते
केनतत्राह मूलवतेति मूलवतोच्चैर्दंडाकारतयोत्थितेनधूमकेतुनास्पृष्टोधूप्यतेसंजाततापोभवति ॥ ५१ ॥ यतःकालेऽतकालेकालगृहीतानांमृत्युगृहीतानांनक्षत्रंग्रहपीडितंशान्यंगारकराद्वादि
ग्रहपीडितंभवतीतिशेषः ॥ ५२ ॥

उशनाचेत्याद्येतदंतं सद्यो किंचित्कालं विश्रम्य फलमूलादिमुक्तापुनारात्रौ गमनकाले लक्ष्मणेन प्रदर्श्यते अतएव वक्ष्यते सास्मयातिदिवारात्रमिति सुरसा आपः सरसीष्विति शेषः गंधाः अजंतः
गंधवंतो वायवोऽधिकान् प्रवाति मंदं वांतीत्यर्थः द्रुमाः स्वस्वर्गमनतिक्रम्य जातकुसुमाः ॥ ५३ ॥ आमयशब्देन दुःखत्वाद्बधोलक्ष्यते तारकस्य तारकासुरस्यामयो विनाशो यस्मिंस्तादृशे संप्रामेद
वसेनान्याव्यूढानि देवानां सैन्यानीव प्रकाशते ॥ ५४ ॥ सौमित्रिः स्वयं निमित्तैराश्वास्य धातुराश्वासाय लृष्टः सन्धातरमब्रवीत् आश्वास्येति पाठः ॥ ५५ ॥ ऋक्षदयः कर्तारः करायादीनि करणा

प्रसन्नाः सुरसाश्चापो वनानि फलवंति च ॥ प्रवांतिनाधिका गंधाय यतु कुसुमाद्द्रुमाः ॥ ५३ ॥ व्यूढानि कपि सैन्यानि प्रकाशंते धिकं प्रभो ॥ देवानामि
व सैन्यानि संप्रामेद तारका मये ॥ एवमार्यसमीक्ष्यैतद्वीतो भवितुमर्हसि ॥ ५४ ॥ इति भ्रातरमाश्वास्य लृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ॥ अथावृत्त्यमर्ही कृत्स्नां
जगाम हरिवाहिनी ॥ ५५ ॥ ऋक्षवानरशादुलैर्नखदंष्ट्रायुधैरपि ॥ कराग्रैश्चरणैश्च वानरैरुद्धतरं रजः ॥ ५६ ॥ भीममंतर्दधेलोकं निवार्य सवितुः प्र
भाम् ॥ सपर्वतवनाकाशं दक्षिणां हरिवाहिनी ॥ ५७ ॥ छादयंती ययौ भीमाद्यामिवांबुदसंततिः ॥ उत्तरं त्याश्वसेनायाः सततं बहुयोजनम् ॥ ५८ ॥
नदीस्रोतांसि सर्वाणि सस्यंदुर्विपरीतवत् ॥ सरांसि विमलां भांसि द्रुमाकीर्णांश्च पर्वतान् ॥ ५९ ॥ समान्भूमिप्रदेशांश्च वनानि फलवंति च ॥ मध्येन
च समं ताच्च तिर्यक्काशश्च साविशत् ॥ ६० ॥ समावृत्य मर्ही कृत्स्नां जगाम महती चमूः ॥ ते लृष्टवदनाः सर्वजग्मुर्मरुतरं हसः ॥ ६१ ॥ हरयोराघवस्या
यं समारोपितविक्रमाः ॥ हर्षवीर्यबलोद्रेकान्दर्शयंतः परस्परम् ॥ ६२ ॥ यौवनोत्सेकजादृपाद्विविधांश्च कुरध्वनि ॥ तत्र केचिद्भुतं जग्मुस्त्येतुश्च तथा
परे ॥ ६३ ॥ केचिक्किलकिलांचक्रुर्वानरा वनगोचराः ॥ प्रास्फोटयंश्च पुच्छानि सन्निजघ्नः पदान्यपि ॥ ६४ ॥

नि ॥ ५६ ॥ उद्धतं भीमं रजलोकमंतर्दधे अंतर्हितमकरोत् दक्षिणां दिशमिति शेषः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सर्वाणि नदीस्रोतांसि विपरीतवत् वैपरीत्येन सस्यंदुः यथाऽधेपुधावत्सुचंद्रोधावतीवतद्वत्सेनागतिर्न
दीप्रवाहेषु धांत्याजातिस्मेत्यर्थ इति कतकः वस्तुतो नदीषु वानराणां प्रवाहाभिमुखं तरणेतैराहता निजलानि विपरीतवहनानीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ साविशत् अयं द्वितीयो वास इति प्रतीयते ॥ ६० ॥ पुन
र्याचामाह समावृत्त्येति ॥ ६१ ॥ समारोपितविक्रमाः एवमेव मया कर्तव्यमित्यसाध्यैष्यर्थे चित्तसंकमितविक्रमप्रकाराः ॥ ६२ ॥ विविधान् प्रकारान् तानेवाह तत्रेति ॥ ६३ ॥ वानराणां ह
पादिजनितशब्दः किलकिला प्रास्फोटयन्पुच्छानि भूमावताडयन् ॥ ६४ ॥

विक्षिप्यप्रसार्य ॥ ६५ ॥ ममृदुःमृदितवंतः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ श्रीमन् लुप्ततृतीयांतं श्रीमद्भिरित्यर्थः अयंतृतीयोवासः दिवारात्रमभ्यरात्रेणवयाममात्रंवासइत्याशयः ॥ ६८ ॥ प्रमोक्षयिषवः
मोक्षशब्दान्तकरोतीतिणौसन्धार्यैःभ्यासलोपेउप्रत्ययेचरूपं प्रमोचयितुमिच्छावंतइत्यर्थः नावसन्दिवेतिशेषः ॥ ६९ ॥ सस्यपर्वतंतत्पर्वतदक्षिणभागतमासाद्यतेवानराःसमारुहंस्तच्छिरवर

भुजान्विक्षिप्यशैलांश्वद्भुमानन्येवभंजिरे ॥ आरोहंतश्चभृंगाणिगिरीणांगिरिगोचराः ॥ ६५ ॥ महानादान्प्रमुंचंतिक्ष्वेडामन्येप्रचक्रिरे ॥ ऊरुवेगै
श्वममृदुर्लताजालान्यनेकशः ॥ ६६ ॥ जृम्भमाणाश्वविक्रांताविचिक्रीदुःशिलाद्रुमैः ॥ ततःशतसहस्रैश्चकोटिभिश्चसहस्रशः ॥ ६७ ॥ वानराणांसु
घोराणांश्रीमत्परिवृतामही ॥ सास्मयातिदिवारात्रमहतीहरिवाहिनी ॥ ६८ ॥ प्रहृष्टमुदिताःसर्वेसुग्रीवेणाभिपालिताः ॥ वानरास्त्वरितायांतिस
र्वेयुद्धाभिर्नंदिनः ॥ प्रमोक्षयिषवःसीतामुहूर्तकापिनावसन् ॥ ६९ ॥ ततःपादपसंबाधनानावनसमायुतम् ॥ सत्यपर्वतमासाद्यवानरास्तेसमारुह
न् ॥ ७० ॥ काननानिविचित्राणिनदीप्रसवणानिच ॥ पश्यन्पिपयौरामःसत्यस्यमलयस्यच ॥ ७१ ॥ चंपकांस्तिलकांश्रुतान्प्रसेकान्सिंदुवारका
न् ॥ तिनिशान्करवीरांश्चभंजंतिस्मपुवंगमाः ॥ ७२ ॥ अशोकांश्चकरंजांश्चपुष्पन्यग्रोधपादपान् ॥ जंबुकामलकान्नागान्भंजंतिस्मपुवंगमाः
॥ ७३ ॥ प्रस्तरेषुचरन्त्येषुविविधाःकाननद्रुमाः ॥ वायुवेगप्रचलिताःपुष्पैरवकिरंतिताम् ॥ ७४ ॥ मारुतःसुखसंस्पर्शोवातिचंदनशीतलः ॥ पट्पदैर
नुकूजद्विर्वनेषुमधुगंधिषु ॥ ७५ ॥ अधिकंशैलराजस्तुधातुभिस्तुविभूषितः ॥ धातुभ्यःप्रसृतोरेणुर्वायुवेगेनघटितः ॥ ७६ ॥ सुमहद्वानरानीकंछाद
यामाससर्वतः ॥ गिरिप्रस्थेषुसर्वतःसंप्रपुष्पिताः ॥ ७७ ॥ केतक्यःसिंदुवाराश्ववासंत्यश्वमनोरमाः ॥ माधव्योगंधपूर्णाश्चकुंदगुल्माश्चपुष्पि
ताः ॥ ७८ ॥ चिरिवित्त्वामधूकाश्चवंजुलावकुलास्तथा ॥ रंजकास्तिलकाश्चवनागवृक्षाश्चपुष्पिताः ॥ ७९ ॥

मितिशेषः ॥ ७० ॥ सस्यपर्वतमासेदुर्मलयंचमहीधरमितिपाठांतरंतीर्थसंमतम् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्रस्तरेषुपाषाणेषुस्थितानितिशेषः ॥ ७४ ॥ पट्पदैरनुकूजद्विरुपलक्षितोमारुतोवाति
॥ ७५ ॥ धातुभ्यःगैरिकादिभ्यः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ केपुष्पितास्तत्राह केतक्यइत्यादि गंधपूर्णागंधाढ्याः इदंसर्वविशेषणं कुंदगुल्माःकुंदानांगुल्माः ॥ ७८ ॥ वंजुलोवानीरः ॥ ७९ ॥

कोविदारः पीतकुण्डकः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ प्रीयमाणैरुक्तपुष्पदरनिनेतिशेषः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ तत्रसद्यगिरिप्रांते ॥ ८५ ॥ तस्यसद्यस्यमलयस्यच ॥ ८६ ॥ अमृतगंधीनिअमृतोपमानि

चूताः पाटलिकाश्चैव कोविदाराश्च पुष्पिताः ॥ मुचुलिं दार्जुनाश्चैव शिंशपाः कुटजास्तथा ॥ ८० ॥ हिंतालास्तिनिशाश्चैव चूर्णकानीपकास्तथा ॥ नी
लाशोकाश्च सरला अंकोलाः पद्मकास्तथा ॥ ८१ ॥ प्रीयमाणैः पुर्वगैस्तु सर्वे पर्याकुलीकृताः ॥ वाप्यस्तस्मिन् गिरौ रम्याः पल्वलानितयैव च ॥ ८२ ॥
चक्रवाकानुचरिताः कारंडवनिषेविताः ॥ पुर्वैः क्रौंचैश्च संकीर्णा विराहमृगसेविताः ॥ ८३ ॥ क्रक्षैस्तरक्षुभिः सिंहैः शार्दूलैश्च भयावहैः ॥ व्यालैश्च बहु
भिर्भीमैः सेव्यमानाः समंततः ॥ ८४ ॥ पद्मैः सौगंधिकैः फुल्लैः कुमुदैश्चोत्पलैस्तथा ॥ वारिजैर्विविधैः पुष्पैरम्यास्तत्र जलाशयाः ॥ ८५ ॥ तस्य सानुपुकू
जंतिनानाद्विजगणास्तथा ॥ स्नात्वा पीत्वोदकान्यत्र जलक्रीडंति वानराः ॥ ८६ ॥ अन्योन्यं प्लावयंति स्म शैलमारुह्य वानराः ॥ फलान्यमृतगंधीनि मू
लानि कुसुमानि च ॥ ८७ ॥ वभं जुर्वानरास्तत्र पादपानां मदोत्कटाः ॥ द्रोणमात्रप्रमाणानि लंबमानानि वानराः ॥ ८८ ॥ ययुः पिवंतः स्वस्थास्ते मधू
नि मधुपिं गलाः ॥ पादपानवभंजंतो विकर्षतस्तथालताः ॥ ८९ ॥ विधमंतो गिरिवरान्प्रययुः पुवर्गर्षभाः ॥ दृक्षेभ्यो न्येतुकपयो नंदंतो मधुदर्पिताः
॥ ९० ॥ अन्ये वृक्षान्प्रपद्यंतं प्रपिबंत्यपि चापरे ॥ वभूववसुधा तैस्तु संपूर्णा हरिपुंगवैः ॥ यथा कलमकेदारैः पक्षैरिव वसुंधरा ॥ ९१ ॥ महेंद्रमथसंप्राप्य
रामो राजीवलोचनः ॥ आरुरोह महाबाहुः शिखरं द्रुमभूषितम् ॥ ९२ ॥ ततः शिखरमारुह्य रामो दशरथात्मजः ॥ कूर्ममीनसमाकीर्णमपश्यत्सलिला
कुलम् ॥ ९३ ॥ ते सद्यं समतिक्रम्य मलयं च महागिरिम् ॥ आसेदुरानुपूर्व्येण समुद्रं भीमनिःस्वनम् ॥ ९४ ॥ अवरुह्य जगामाशु वेलावनमनुत्तमम् ॥
रामोरमयतां श्रेष्ठः समुग्रीवः सलक्ष्मणः ॥ ९५ ॥

अयंचतुर्थो वासः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ पीतमधुभिर्हरिभिरावृतभुव उपमा यथेति पक्षैः पक्षफलैः कलमकेदारैर्वीहिक्षेत्रैर्यथाभाति इव शब्दस्तथार्थं तथा तैः पूर्णा वसुधा वभूव ॥ ९१ ॥
॥ ९२ ॥ ९३ ॥ तत्रानुत्तमपिवासत्रयमन्यद्वोध्यं आग्निवेश्योक्तेः ते सर्वे वानरा आनुपूर्व्येण सेनासन्निवेशक्रमेण ॥ ९४ ॥ अवरुह्य महेंद्रादित्यर्थः ॥ ९५ ॥

सहस्रोत्थितैर्लहरीरूपेणागतैस्तोयैर्धौतैश्चालितमुपलतलयस्याताम् ॥ ९६ ॥ यापूर्वमुपस्थितांचितातरणविषयासेदानीमपिप्रवर्ततइतिशेषः ॥ ९७ ॥ अतीरःअलभ्यपरतीरः अनुपाये
नउपायरूपालंबनहीनः ॥ ९८ ॥ मंत्रोविचारः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ स्वांस्वांसेनांसमुत्सृज्यकश्चिदपिकुतोपिहेतोर्मात्रजेत् यतो नोस्माकंछन्नंरक्षोमायाकृतत्वाद्भूतंभयमस्तीतिज्ञेयं
सावधाननयास्थेयमितिबोधितं अतोद्यशूराःसर्वेवानराःसेनारक्षार्थंगच्छंतुसेनायाश्चतुर्दिक्षुगत्वातत्रस्थित्वातारक्षंत्वित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ मधुपांडवोमधुपिगलावानराएवजलयस्यसःमधुशब्द

अथधौतोपलतलांतोयौघैःसहस्रोत्थितैः॥वेलामासाद्यविपुलांरामोवचनमब्रवीत्॥९६॥ एतेवयमनुप्राप्ताःसुग्रीववरुणालयम् ॥ इहेदानींविचिं
तासायानःपूर्वमुपस्थिता ॥ ९७ ॥ अतःपरमतीरोयंसागरःसरितांपतिः ॥ नचायमनुपायेनशक्यस्तरितुमर्णवः ॥ ९८ ॥ तदिहैवनिवेशोस्तुमंत्रःप्र
स्तूयतामिह ॥ यथेदंवानरबलंपरंपारमवाप्नुयात् ॥ ९९ ॥ इतीवसमहाबाहुःसीताहरणकर्षितः ॥ रामःसागरमासाद्यवासमाज्ञापयत्तदा ॥ १०० ॥
सर्वाःसेनानिवेश्यंतांवेलायांहरिपुंगव ॥ संप्राप्तोमंत्रकालोनःसागरस्येहलंघने ॥ १ ॥ स्वांस्वांसेनांसमुत्सृज्यमाचकश्चित्कुतोव्रजेत् ॥ गच्छंतु
वानराःशूराज्ञेयंछन्नंभयंचनः ॥ २ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वासुग्रीवःसहलक्ष्मणः ॥ सेनानिवेशयतीरेसागरस्यद्रुमायुते ॥ ३ ॥ विरराजसमीपस्थंसा
गरस्यचतद्वलम् ॥ मधुपांडुजलःश्रीमान्द्वितीयइवसागरः ॥ ४ ॥ वेलावनमुपागम्यततस्तेहरिपुंगवाः ॥ निविष्टाश्चपरंपारंकांक्षमाणामहोदधेः
॥ ५ ॥ तेषांनिविशमानानांसैन्यसन्नाहनिःस्वनः ॥ अंतर्धायमहानादमर्णवस्यप्रशुश्रुवे ॥ ६ ॥ सावानराणांध्वजिनीसुग्रीवेणाभिपालिता ॥ त्रिधा
निविष्टामहतीरामस्यार्थपराऽभवत् ॥ ७ ॥ सामहार्णवमासाद्यदृष्टवानरवाहिनी ॥ वायुवेगसमाधूतंपश्यमानामहार्णवम् ॥ ८ ॥ दूरपारमसंवा
धंरत्सोगणनिषेवितम् ॥ पश्यंतोवरुणावासंनिषेदुर्हरियूथपाः ॥ ९ ॥

समजिह्व्याहारात्पांडुशब्दःपिगलवर्णवाचीज्ञेयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ समुद्रशब्दमंतर्धायसैन्यसंनाहस्यसैन्यसंचारस्यशब्दःशुश्रुवे ॥ ६ ॥ त्रिधानिविष्टाःक्षगोलांगूलवानररूपत्रियूथभेदेन ऋक्ष
गोलांगूलानामपिवानरावांतरजातित्वात्सर्वेषांवानरत्वेनाप्युक्तिर्नासंगता त्रिधानिविष्टात्रिवलयानिविष्टेत्यन्ये ॥ ७ ॥ पश्यमानापश्यंतीदृष्टाभूदितिशेषः ॥ ८ ॥ असंवाधंमध्येगिर्याद्याश्रयर
हितंवक्ष्यमाणसकलविशेषणवरुणावासंपश्यंतोनिषेदुरित्यन्वयः ॥ ९ ॥

भातानां घूर्णता भूमिजालानां सन्नादो यत्र तम् अतएव प्रलोलं प्रचलमिव स्थितम् ॥ १२१ ॥ यरपमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७॥ ॥ स्वारक्षामुक्तमासमेताद्रक्षणं यस्याः सा सुसमाहिता सम्ययचिता ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अथ समुद्रवेलावनाद्युद्धीपकदर्शनात् परतीरस्थसीता स्मृत्या शोचति शोकश्चेति गच्छता कालेन इष्टान्तरवियोगजः शोकोऽपि गच्छतीति प्रसिद्धिर्ममप्रियाविरहजेशोकेन विपरीतमिव ह ममचेति च स्वर्थे ॥ ४ ॥ नन्वचिरात्प्रत्याहरिष्यामः किं शोकेनेत्यत्र तत्रैव विघ्नचित्तया दुःखमित्याह नमेदिति प्रियादूरे स्थितेति मेदुःखं नास्ति स्त्रीधर्मविवसवन् तथा ह तेत्यपि न दुःखम् प्रबलदुष्कर्मवशं प्राप्तत्वात् अपि नु अस्यावयः प्राणावस्थितिकालोति वर्तते मासद्वयमात्रं जीवनं

ततो विस्मयमापन्ना हरयोददृशुः स्थिताः ॥ भ्रान्तोर्मिजालसन्नादं प्रलोलमिव सागरम् ॥ १२१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सा तु नीलेन विधिवत्स्वारक्षामुसमाहिता ॥ सागरस्योत्तरे तीरे सा धुसा विनिवेशिता ॥ १ ॥ मैदं श्रद्धिविदश्चोभौ तत्रवानरपुंगवौ ॥ विचेरतुश्च तां सेनां रक्षार्थं सर्वतो दिशम् ॥ २ ॥ निविष्टा यां तु सेनायां तीरे न दनदीपते ॥ पार्श्वस्थं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रामो वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शोकश्च किल कालेन गच्छता त्वपगच्छति ॥ मम चापश्यतः कांतामहं न्यहनि वर्धते ॥ ४ ॥ न मेदुःखं प्रियादूरे न मेदुःखं ह तेति च ॥ एतदेवानुशोचामिव यो स्यात्त्यतिवर्तते ॥ ५ ॥ बाहिवातयतः कांतातां स्पृष्ट्वा मामपि स्पृश ॥ त्वयि मे गात्रसंस्पर्शश्च द्रेष्टुमिच्छामि ॥ ६ ॥ तस्मै दहति गात्राणि विषपीतमिवाशये ॥ हानायेति प्रियासामां क्रियमाणा यदब्रवीत् ॥ ७ ॥ तद्वियोगे धनवता तच्चिंता विमलार्चिषा ॥ रात्रिदिवं शरीरं मे दहत्यते मदनाग्निना ॥ ८ ॥ अवगात्वा णवं स्वप्स्ये सौमित्रे भवता विना ॥ एवं च प्रज्वलन्कामो न मां सुमंजले दहेत् ॥ ९ ॥

मित्युक्तेः तत्रापि बहुदिवसात्प्रयात् यद्वा वयो यौवनमिति प्राकृतवद्भावः ॥ ५ ॥ यतो यस्यां विशिकांता तद्विशिवाहि गच्छ तत्र स्थितां तां स्पृष्ट्वा मामपि स्पृश किमेतावता तेव्यत्राह त्वयीति कांतास्य रं वनित्वयि मे गात्रसंस्पर्शो निदाघतमदृष्टे श्वेद्रे समागमो यथाऽखिलदृष्टितापशामक एवं त्वत्स्पर्शो गात्रीयाखिलतापशामक इत्यर्थः निदर्शनाच्चा लंकारः ॥ ६ ॥ अथ हे त्वंतरेण शोकः तस्मै इति क्रियमाणा सा हानायेति यदब्रवीत् तदेव अनुमानेन मे आशये चित्ते स्थितमिति शेषः पीतं विषमिव मे गात्राणि दहति ॥ ७ ॥ रात्रिदिवमिति निपातः ॥ ८ ॥ सौमित्रे त्वमत्रैव तिष्ठेति शेषः भवता विना ह मे कएवार्णवमवगात्स्वप्स्ये एवं सति प्रज्वलन्कामो जले सुमंजले दहेत् जलस्याग्निविरोधित्वात् मनोमूलकामस्य सुप्तौ मन उपरमेणोपरमाच्चेति भावः भवता विनेत्युक्तिरेका कित्वेन निद्रा प्राप्त्यै ॥ ९ ॥

यद्यस्मादहंसाचवामोरुरेकांधरणिमाश्रितौ एतत्कामयमानस्यबहु एतेन जीवितुं शक्यं कामुक एव शय्यासनेन यथा जीवितं तथा एतेनापि जीवितुं शक्यं एकभूलोकस्थत्वेन लाभसंभवसत्त्वादिति
 ज्ञातः ॥ १० ॥ यथा सोदकस्य केदारस्योपस्नेहेन संबन्धेन निरुदकोपिकेदारस्तत्स्थंधान्यं जीवितं न शुष्यति तद्वत्तस्या जीवितवार्ता श्रवणेनाहमपि जीवामि ॥ ११ ॥ स्फीतांश्रियमिव समृद्धां
 राज्यलक्ष्मीमिव ॥ १२ ॥ सायनं पारदादि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अविक्षोभ्याणि दुराधर्षाणि रक्षांसि विधूय मद्द्वारा तेषां विधूननं कृत्वोत्पत्तिप्यतीति संबंधः ॥ १७ ॥ स्वभावतनुका
 बद्धे तत्कामयानस्य शक्यमेतेन जीवितुम् ॥ यदहं सानवामोरुरेकांधरणिमाश्रितौ ॥ १० ॥ केदारस्येव केदारः सोदकस्य निरुदकः ॥ उपस्नेहेन जीवा
 मि जीवन्ती यच्छृणोमि ताम् ॥ ११ ॥ कदानुखलु सुश्रोणीं शतपत्रायते क्षणाम् ॥ विजित्य शत्रून् द्रक्ष्यामि सीतां स्फीतामिव श्रियम् ॥ १२ ॥ कदा सुचा
 रुदंतोऽपुंतस्याः पद्ममिवाननम् ॥ ईषदुन्नाम्यपास्यामिरसायनमिवातुरः ॥ १३ ॥ तौ तस्याः सहितौ पीनौ स्तनौ तालफलोपमौ ॥ कदानुखलु सोलं
 पौहसंत्यामां भजिष्यतः ॥ १४ ॥ सानूनमसितापां गीरक्षो मध्यगता सती ॥ मन्नाथानाथहीने वत्रातारं नाधिगच्छति ॥ १५ ॥ कथं जनकराजस्य दु
 हिताममचप्रिया ॥ राक्षसी मध्यगाशेतस्त्रुपादशरयस्य च ॥ १६ ॥ अविक्षोभ्याणि रक्षांसि साविधूयोत्पत्तिप्यति ॥ विधूय जलदान्नीलान् शशिले
 खाशरन्निव ॥ १७ ॥ स्वभावतनुकानूनं शोकेनानशनेन च ॥ भूयस्तनुतरासीता देशकालविपर्ययात् ॥ १८ ॥ कदानुराक्षसं द्रस्य निधायोरसिसा
 यकान् ॥ शोकं प्रत्याहरिष्यामि शोकमुत्सृज्यमानसम् ॥ १९ ॥ कदानुखलु मे साध्वी सीताऽमरसुतोपमा ॥ सोलं ठाकं ठमालं व्यमोक्ष्यत्यानंदजं ज
 लम् ॥ २० ॥ कदा शोकमिमं घोरं मैथिलीविप्रयोगजम् ॥ सहसा विप्रमोक्ष्यामि वासः शुक्लेतरं यथा ॥ २१ ॥ एवं विलपतस्तस्य तत्र रामस्य धीमतः ॥
 दिनक्षयान्मंदवपुर्भास्करोस्तमुपागतः ॥ २२ ॥ आश्वासितो लक्ष्मणेन रामः संध्यामुपासत ॥ स्मरन् कमलपत्राक्षीं सीतां शोकाकुलीकृतः ॥ २३ ॥
 इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

प्रकृत्या कृशशरीरा देशकालविपर्ययात्वाचीनदुष्कर्मवशमप्राप्तदुःखसाधनदेशकालसंबन्धात् ॥ १८ ॥ प्रत्याहरिष्यामि जानक्या इति शेषः मानसं मनसि वर्तमानं प्रत्याहरणसंभावनया प्रागपिशो
 कोत्सर्गात्कः साधुत्वम् ॥ १९ ॥ मेकं ठमालं व्येत्यन्वयः ॥ २० ॥ शुक्लेतरं मलिनम् ॥ २१ ॥ विलपतोरामस्य विलापं श्रुत्वेत्यर्थः ॥ २२ ॥ सीतां स्मरन् हेतौ शत्रुप्रत्ययः तत्स्मरणाद्धेतोः
 शोकाकुलीकृतो रामो लक्ष्मणेन आश्वसितः ॥ २३ ॥ गरमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वात्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

अथकविनाहनुमत्पतिनिर्वाचनसमुद्भूतिरिमानयनपर्यतामुपवर्णयन्निवृत्त्यनंतरकालिकः सभयरावणव्यापारउपवर्णयतेवाचः क्रमवृत्तित्वात् लंकायामिति हनुमताशक्रेणैवकृतंघोरंकर्मदृष्ट्वा
 राक्षसानव्रवीत् ॥ १ ॥ इतीवीजमाह धर्षितेति आक्रान्तिव्यर्थः वानरमात्रेण एकेननिरायुधेनचेत्यर्थः ॥ २ ॥ आविलाक्षुभिता ॥ ३ ॥ वोभद्रमस्तु किंकरिष्यामि अनंतरंवोयुष्माकंकिंयुक्तं
 योग्यानुष्ठानंकिंचित्तदतिशेषः यत्कर्मानुष्ठितंनःसमर्थभवेद्यच्चकृतंनुरुक्तंनसम्यगनुष्ठितंश्लाघनीयंभवेत्तदुच्यताम् ॥ ४ ॥ सर्वतःसमर्थस्यतवकोविचारइत्यत्रराजनीतिरियमित्याह मंत्रमूल
 मिति मनस्विनःशूराः ॥ ५ ॥ स्वस्योत्तमप्रभुत्वप्रत्यायनशेषतयामंत्रत्रैविध्यात्प्रभुत्वविध्यमाह त्रिविधाइति पुरुषाःमंत्रापेक्षिणःप्रभुपुरुषाः समवेतानांसंकीर्णरूपाणांलक्षणज्ञानंविनाविवे
 लंकायांनुरुक्तंकर्मघोरंदृष्ट्वाभयावहम् ॥ राक्षसैर्द्रोहनुमताशक्रेणैवमहात्मना ॥ अब्रवीद्राक्षसान्सर्वान्क्रियाकिंचिदवाङ्मुखः ॥ १ ॥ धर्षिताचप्र
 विष्टाचलंकादुःप्रसहापुरी ॥ तेनवानरमात्रेणदृष्टासीताचजानकी ॥ २ ॥ प्रासादोधर्षितश्चैत्यःप्रवराराक्षसाहताः ॥ आविलाचपुरीलंकासर्वाहनु
 मताकृता ॥ ३ ॥ किंकरिष्यामिभद्रंवःकिंवोयुक्तमनंतरम् ॥ उच्यतांनःसमर्थयत्कृतंचसुकृतंभवेत् ॥ ४ ॥ मंत्रमूलंचविजयंप्रवदंतिमनस्विनः ॥ त
 स्माद्वैरोचयमंत्रंरामंप्रतिमहाबलाः ॥ ५ ॥ त्रिविधाःपुरुषालोकेउत्तमाधममध्यमाः ॥ तेषांतुसमवेतानांगुणदोषौवदाम्यहम् ॥ ६ ॥ मंत्रस्त्रिभिर्हि
 संयुक्तःसमर्थैर्मंत्रनिर्णये ॥ मित्रैर्वापिसमानार्थैर्वाधवैरपिवाधिकैः ॥ ७ ॥ सहितोमंत्रयित्वायःकर्मारंभान्प्रवर्तयेत् ॥ दैवेचकुरुतेयत्नंतमाहुःपुरुषो
 त्तमम् ॥ ८ ॥ एकोर्थविमृशेदोकोधर्मप्रकुरुतेमनः ॥ एकःकार्याणिकुरुतेतमाहुर्मध्यमंनरम् ॥ ९ ॥ गुणदोषौननिश्चित्यत्यक्त्वादिव्यपाश्रयम् ॥ क
 रिष्यामीतियःकार्यमुपेक्षेत्सनराधमः ॥ १० ॥ यथेमपुरुषानित्यमुत्तमाधममध्यमाः ॥ एवमंत्रोपिविज्ञेयउत्तमाधममध्यमः ॥ ११ ॥ एकमत्यमु
 पागम्यशास्त्रदृष्टेनचक्षुषा ॥ मंत्रिणोयत्रनिरतास्तमाहुर्मंत्रमुत्तमम् ॥ १२ ॥

कुमशक्यानांगुणदोषौउत्तमानांगुणोमध्यमानांगुणदोषावधमानांदोषश्चेतिविवेकः ॥ ६ ॥ यस्यमंत्रउच्यमानलक्षणेस्त्रिभिःसंयुक्तोभवति योवामित्रादिभिस्त्रिभ्योधिकैरपिसहितोमंत्रयि
 त्वाकर्मारंभान्प्रवर्तयेत् दैवेदैवसहायेचयत्नंकुरुतेतमुत्तमंपुरुषमाहुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ एकोर्थमिति विचारोस्यगुणः इतरनिरपेक्षतादोषः ॥ ९ ॥ गुणदोषौयुक्तायुक्तत्वहिताहितादिकमिष्टैःसह
 ननिश्चित्यदैवव्यपाश्रयंत्यक्त्वादिवोपेक्षांकृत्वाकार्यंकरिष्यामीत्युपक्रम्यतदप्यंतेउपेक्षेत्निवर्तयेत्सनराधमः ॥ १० ॥ यद्वशात्प्रभुत्रैविध्यमुक्तंतस्यमंत्रस्यापीदानींचैविध्यमाह यथेति ॥ ११ ॥
 तानेवमंत्रप्रकारानाह एकमत्यमिति शास्त्रदृष्टेननीतिशास्त्रप्रतिपादितेनचक्षुषामंत्रिणोयत्रमंत्रेएकमत्यमुपागम्यनिरताःप्रतिष्ठितास्तमंत्रमुत्तममाहुः ॥ १२ ॥

वद्भीमतीर्गत्वा बहुविक्रममतिविषयतां प्राप्येत्यर्थः पुनर्वैमत्यानंतरं राजनीत्याद्युपाधितोयत्रमंत्रे एकतमैकमत्यं प्राप्तः समंत्रो मध्यमः ॥ १३ ॥ अन्योन्यमतिभिन्नभिन्नमतिमास्थाय यत्रमंत्रे समंतावतिप्रतिस्पर्धया भाष्यते कथंचित्कष्टेनैकमत्येपिश्रेयश्चनास्ति समंत्रोऽधमः ॥ १४ ॥ उपसंहरति तस्मादिति यत्कार्यं सुमंत्रितं भवति तदेव साधु भवति भवंतश्चमंत्रे मत्यासत्तमाः श्रेष्ठा अतो यत्कार्यं सुमंत्रितं साधु भवति तत्कार्यं संप्रतिपद्यंतां ऐकमत्येन निश्चिन्वन्तु यदेव भवद्भिर्निश्चितं तदेव मम कृत्यं कर्तुं योग्यं मतमिष्टम् ॥ १५ ॥ विचारप्रयोजिकाशत्रुभीतिश्च निश्चितास्माकमित्याह वानराणामिति अभ्येतोति वर्तमानसामीप्ये लट् अचिरादागमिष्यत्येवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ ननु कथं दुस्त्रे सागरे स्थिते रामागमनशंकेत्यत्राह तरिष्यतीति सुव्यक्तं सुखं तरिष्यति प्रथमांतपाठे सागर

वद्भीरपिमतीर्गत्वा मंत्रिणामर्थनिर्णयः ॥ पुनर्यत्रैकतां प्राप्तः समंत्रो मध्यमः स्मृतः ॥ १३ ॥ अन्योन्यमतिमास्थाय यत्र संप्रतिभाष्यते ॥ नचैकमत्ये श्रेयोस्ति मंत्रः सोऽधम उच्यते ॥ १४ ॥ तस्मात्सुमंत्रितं साधु भवंतो मतिसत्तमाः ॥ कार्यं संप्रतिपद्यंतामेतत्कृत्यं मतं मम ॥ १५ ॥ वानराणां हि धीराणां सहस्रैः परिवारितः ॥ रामोऽभ्येति पुरीलं कामस्माकमुपरोधकः ॥ १६ ॥ तरिष्यति च सुव्यक्तं राघवः सागरं सुखम् ॥ तरसा युक्तरूपेण सानुजः स बलानुगः ॥ १७ ॥ समुद्रमुच्छोषयति वीर्येणान्यत्करोति वा ॥ तस्मिन्नेवं विधेकार्यं विरुद्धे वानरैः सह ॥ हितं पुरेचसैन्ये च सर्वभ्रंशं मय्यतां मम ॥ १८ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रेण राक्षसास्ते महाबलाः ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे रावणं राक्षसेश्वरम् ॥ १ ॥ द्विषत्यक्षमविज्ञायतीति वात्यास्त्वबुद्धयः ॥ राजन्यरिघशक्त्यृष्टिशूलपट्टिशकुंतलम् ॥ २ ॥ सुमहन् शोवलं कस्माद्विपादं भजते भवान् ॥ त्वया भोगवतीं गत्वानिर्जिताः पन्नगायुधि ॥ ३ ॥

स्य गोत्रापत्यं सागर इति रामविशेषणं तदा सागरमिति द्वितीयांतमन्यत्पदमध्याहार्यं को वा तरणोपायस्तस्येत्यत्राह तरसेति बलेन तपो बलसहज बलदिव्यास्त्राणामन्यतमेनेत्यर्थः बलैर्वानरबलैरनुगैः मुषीवादिभिश्च सहितः ॥ १७ ॥ तदेवाह समुद्रमिति अन्यस्ते तु बंधनं तस्मिन्नेकस्मिन् वानरे एवं विधे एवं विधव्यापारे सति बहुभिर्वानरैः सह रामे विरुद्धे कार्यं विरुद्धं कर्तुं मुद्यते सति यन्मम पुरे सैन्ये च हितं तत्सर्वं संमय्यताम् ॥ १८ ॥ जयमानः ॥ ॥ इति श्री० श्रीरा० रा० वा० आ० युद्धकांडे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत्रादौ दुर्मंत्रिणां दुर्मंत्रमाह इत्युक्ता इति यतो नीतिवात्या अतएवाबुद्धयस्ते राक्षसा द्विषत्यक्षस्य राममुषीवादेर्बलमविज्ञाय ज्ञात्वा पिमोहाद विगणय्य वा प्रांजलयः संतो रावणमूचुः ॥ १ ॥ तदेवाह राजन्निति क्लृप्तेरसिः ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीवाल्मीकिरामायणे युद्धकांडप्रारंभः ॥

प्रिययामंदोदया मेनुजोविजीषणः समानार्थेचनयोर्वाक्येइतिमंदोदरीवाक्यंनपृथगुक्तम् स्वमतिसदृशमतित्वान्मेनुजइत्युक्तम् ॥ २१॥ २२ ॥ अहंतवगुरुरिवनिषेककर्तव्याचार्यइवद्वितीयज
नमदइवचमान्यः एवंवाक्यमंरुत्वाकिंरुलंनकिमपि अतोत्रकालेयद्युक्तंतद्विधीयताम् ॥ २३ ॥ किंचत्वदुक्तंसत्यमेव तथापिगतेजलेसेतुबंधवदेषाकथाव्यर्थेत्यनुष्ठेयमनुतिष्ठेत्याह विभ्रमादिति
विभ्रमोविपरीतज्ञानम् चित्तमोहोऽज्ञानम् तदादिदोषेणयुष्मदुक्तंहितंत्क तेनाभिपन्नंनानांगीकृतमिदानीमतीतकालस्यपुनःकथाव्यर्थेत्यर्थः ॥ २४ ॥ यदेवमतोस्मिन्निति अपनयजंअनीतिजम्

यदुक्तमिहतेपूर्वप्रिययामेनुजेनच॥तदेवनोहितंवाक्यंयथेच्छसितथाकुरु॥ २१॥ तत्तुश्रुत्वादशग्रीवःकुंभकर्णस्यभापितम्॥भ्रुकुटिंचैवसंचक्रेकु
दश्चनमभापत॥ २२॥ मान्योगुरुरिवाचार्यःकिंमांत्वमनुशाससि॥ किमेवंवाक्यमंरुत्वायद्युक्तंतद्विधीयताम् ॥ २३॥ विभ्रमाच्चित्तमोहाद्वायल
वीर्याश्रयेणवा॥ नाभिपन्नमिदानींयद्वर्थातस्यपुनःकथा॥ २४॥ अस्मिन्कालेतुयद्युक्तंतदिदानींविचिंत्यताम्॥ ममापनयजंदुःखंविक्रमेणस
मीकुरु॥ २५॥ यदिखल्वस्तिमेस्त्रेहोविक्रमंवाधिगच्छसि॥ यदिकार्यममैतत्तेहृदिकार्यतमंमतम्॥ २६॥ ससुहृद्योविपन्नार्थेदीनमभ्युपपद्यते॥
सबंधुर्योपनीतेपुसाहाय्यायोपकल्पते॥ २७॥ तमथैवंब्रुवाणंसवचनंधीरदारुणम्॥ दृष्टोयमिति विज्ञायशनैःश्लक्ष्णमुवाचह॥ २८॥ अतीवहि
समालक्ष्यभ्रातरंक्षुभितेन्द्रियम्॥ कुंभकर्णःशनैर्वाक्यंभाषेपरिसांत्वयन्॥ २९॥ शृणुराजन्नवहितोममवाक्यमरिंदम॥ अलंराक्षसराजेंद्रसं
तापमुपपद्यते॥रोषंचसंपरित्यज्यस्वस्योभवितुमर्हसि॥ ३०॥ नैतन्मनसिकर्तव्यंमयिजीवतिपार्थिव॥तमहंनाशयिष्यामियत्कृतेपरितप्यते॥ ३१॥

विक्रमेणस्त्रायेन ॥ २५ ॥ विक्रमेवेत्यस्यत्वस्मिन्नित्यादिः एतत्कार्यंयुद्धानुष्ठानरूपंयदिकार्यतममतिशयेनानुष्ठानंयोग्यंकार्यमितितवसंसंततदायुःकुर्वितिसंबंधः ॥ २६ ॥ किंचयदिसुहृत्वं
तदाऽवश्यमेवेदंकार्यमित्याह सइति विपन्नार्थविनष्टसर्वकार्यम् अतएवदीनम् अभ्युपपद्यतेऽनुगृह्णाति सएवसुहृत् बंधुत्वेप्येतदेवन्याय्यमित्याह सइति अपनीतेषुअनीतिमार्गस्थेषु ॥ २७ ॥
धीरदारुणम् इच्छाचेत्कुर्वित्युक्तेधीरत्वम् समुहृद्यइत्युक्तेद्वारुणत्वम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ संतापमुपपद्यप्राप्यअलंतापोनकार्यइत्यर्थः ॥ ३० ॥ एतद्वैद्यंयत्कृतेयन्निमित्तम् ॥ ३१ ॥

सर्वावस्थांस्तु स्वदुःखादिसर्वावस्थांगतं प्राप्तां प्रतीतिशेषः विष्णोरभक्तिकावस्था सर्वावस्थेति गीयत इत्यन्ये ॥ ३२ ॥ यन्मम पराक्रमस्य सदृशं अस्मिन्काले च स्निग्धेन बंधुना कर्तुं योग्यं तन्मया
 क्रियमाणं शत्रूणां कदनं पश्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दाशरथिजिघां सुभिरस्माभिः परिसांत्वितोपिकथं व्यथसे ॥ ३९ ॥ व्यथाहेतुर्नास्तीत्याह मामिति मां निहत्य तद
 अवश्यं च हितं वाच्यं सर्वावस्थांगतं मया ॥ बंधुभावादभिहितं भ्रातृस्नेहाच्च पार्थिव ॥ ३२ ॥ सदृशं यत्तु काले स्मिन्कर्तुं स्नेहेन बंधुना ॥ शत्रूणां कदनं
 पश्य क्रियमाणं मयारणे ॥ ३३ ॥ अद्यप्यस्य महाबाहो मया समरमूर्धनि ॥ हते रामे सह भ्रात्रा द्रवन्तीं हरिवाहिनीम् ॥ ३४ ॥ अद्य रामस्य तद्दृष्ट्वा मया
 नीतरणाच्छिरः ॥ सुखी भव महाबाहो सीता भवतु दुःखिता ॥ ३५ ॥ अद्य रामस्य पश्यन्तु निधनं सुमहत्प्रियम् ॥ लंकायां राक्षसाः सर्वे ये ते निहतवां
 धवाः ॥ ३६ ॥ अद्य शोकपरीतानां स्वबंधुबधशोचिनाम् ॥ शत्रोर्युधिविनाशेन करोम्यश्रुप्रमार्जनम् ॥ ३७ ॥ अद्य पर्वतसंकाशं ससूर्यमिव तोयदम् ॥
 विकीर्णं पश्य समरे सुग्रीवं प्लवगेश्वरम् ॥ ३८ ॥ कथंचराक्षसैरेभिर्मया च परिसांत्वितः ॥ जिघां सुभिर्दाशरथिं व्यथसे त्वंसदानघ ॥ ३९ ॥ मां निहत्य
 किल त्वां हि निहनिष्यति राघवः ॥ नाहमात्मनिसंतापं गच्छेयं राक्षसाधिप ॥ ४० ॥ कामं त्विदानीमपि मां व्यादिशत्वं परंतप ॥ न परः प्रेक्षणीयस्ते युद्धा
 या तुलविक्रम ॥ ४१ ॥ अहमुत्सादयिष्यामि शत्रूंस्तव महावलान् ॥ यदि शक्रो यदि यमो यदि पावकमारुतौ ॥ ४२ ॥ तानहं यो धयिष्यामि कुबेरव
 रुणावपि ॥ गिरिमात्रशरीरस्य शितशूलधरस्य मे ॥ ४३ ॥ नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य विभीषाणैः पुरंदरः ॥ अथवा त्यक्तशस्त्रस्य नृद्वत्तरसारिपून् ॥ ४४ ॥
 तमे प्रतिमुखः कश्चिन्स्थातुं शक्नोति जीविषुः ॥ नैव शक्त्या न गदयानां सिनानि शितैः शरैः ॥ ४५ ॥ हस्ताभ्यामेव संरभ्य हनिष्यामि सवज्जिणम् ॥ यदि
 मे मुष्टिवेगं सराघवो दसहिष्यति ॥ ४६ ॥ ततः पास्यंति बाणौ धारुधिरं राघवस्य मे ॥ चितयातप्यसे राजन् किमर्थं मयि तिष्ठति ॥ ४७ ॥ सोऽहं शत्रुविना
 शायतवनिर्घातुमुद्यतः ॥ मुंचरामाद्रयं घोरं निहनिष्यामि संयुगे ॥ ४८ ॥

नंतरं किल त्वां निहनिष्यति तत्र ममैव हननं तेनाशक्यम् अतएवाह नात्मनि स्वविषये संतापं रामविषयं जयं गच्छेयम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मे मुष्टिवेगं राघवो दसहिष्य
 नितदाराघवस्य बाणौ धामे रुधिरं पास्यंति तस्मिन्मेव तस्याशक्यविति भावः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ ४२ ॥ मालेवाः इतश्चानिज इतिहक् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रशमंकरा इत्यर्पः स्वच् ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥
अथ माल्यवदादिपीडितदेवगणस्य विष्णुना भयदानं श्रुत्वानारायणप्रेरकदेवगणवधेतेषां प्रवृत्तिः तैर्वध्यमाना इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रजाध्यक्षस्य भगवतः प्रजापतेः प्रजादेवनरतिर्यगादिरूपाः

सुमालेरनुजस्तस्यां जनयामास यत्प्रभो ॥ अपत्यं कथ्यमानं तु मया चंश्रुणुराघव ॥ ४२ ॥ अनलश्चानिलश्चैव हरः संपातिरेव च ॥ एते विभीषणामा
त्यामालेवास्तं निशाचराः ॥ ४३ ॥ ततस्तु ते राक्षसपुंगवास्त्रयोनिशाचरैः पुत्रशतैश्च संवृताः ॥ सुरान्सहैर्द्रानृपिना गयक्षान्ववाधिरेतान्वहुवीर्यद
पिताः ॥ ४४ ॥ जगद्धर्मतोऽनिलवदुरासदारणे पुमृत्युप्रतिमानतेजसः ॥ वरप्रदानादपि गर्विता भृशं क्रतुक्रियाणां प्रशमंकराः सदा ॥ ४५ ॥ ॥ इ
त्यर्पेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तैर्वध्यमाना देवाश्च कृपयश्च तपोधनाः ॥ भयार्ताः शर
णं जग्मुर्देवदेवं महेश्वरम् ॥ १ ॥ जगत्सृष्ट्यंतर्कर्तारमजमव्यक्तहृदि पणम् ॥ आधारं सर्वलोकानामाराध्यं परमं गुरुम् ॥ २ ॥ ते समेत्य तु कामारिं त्रि
पुरारिं त्रिलोचनम् ॥ ऊचुः प्रांजलयो देवा भयगद्गदभाषिणः ॥ ३ ॥ सुकेशपुत्रैर्भगवन्पितामहवरोद्धतैः ॥ प्रजाध्यक्षप्रजाः सर्वा बाध्यन्ते रिपुबाधनैः
॥ ४ ॥ शरणान्यशरण्यानि आश्रमाणि कृतानि नः ॥ स्वर्गाच्च देवान्प्रच्याव्य स्वर्गं कीडंति देववत् ॥ ५ ॥ अहं विष्णुरहं रुद्रो ब्रह्माहं देवराडहम् ॥ अहं यम
श्च वरुणश्चंद्रो हं रविरप्यहम् ॥ ६ ॥ इति मालीसुमाली च माल्यवांश्चैव राक्षसाः ॥ बाधन्ते समरोद्धर्षा ये च तेषां पुरःसराः ॥ ७ ॥ तन्नो देव भयार्तानामभ
यं दानुमर्हसि ॥ अशिवं वपुरास्याय जहिवे देव कंटकान् ॥ ८ ॥ इत्युक्तस्तु सुरैः सर्वैः कपटी नीललोहितः ॥ सुकेशं प्रतिसापेक्षः प्राह देवगणान्प्रभुः ॥ ९ ॥
अहं तान्न हनिष्यामि ममावध्याहिते सुराः ॥ किंतु मंत्रं प्रदास्यामि यो वै तान्निहनिष्यति ॥ १० ॥ एतमेव समुद्योगं पुरस्कृत्य महर्षयः ॥ गच्छध्वं शरणं
विष्णुं हनिष्यति स तान्प्रभुः ॥ ११ ॥

रिपुबाधनैः रिपूणां बाधनं बाधस्ते हेतुजितित्यर्थः ॥ ४ ॥ शरणानि शरणाहं निदेव पित्रिति पशुपक्ष्यादिरक्षणार्हाणि देवान्प्रच्याव्य ये सर्वे स्वर्गं देववत्कीडंति ॥ ५ ॥ ६ ॥ समरे संयामे उद्धर्ष उत्सा
हो वेपति ॥ ७ ॥ अशिवमसौ म्यरोद्रमिति यावत् रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरा न्याशिवान्येति श्रुतेः ॥ ८ ॥ सुकेशं प्रतिसापेक्षः सुकेशस्य स्येनो जीवितत्वा न्माल्यवदादीनां तत्पुत्रत्वात्स्य
कर्तृकतत्संहारस्यानौचित्यमन्वान इत्यर्थः ॥ ९ ॥ मयाऽवध्याः उक्तहेतोर्वधानर्हाः मंत्रमुपायम् ॥ १० ॥ एतमेव समुद्योगं ननु कालान्तरीयमित्यर्थः ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ संघातवत्संघाताहं सुकेशतनयान्मृतिनानुद्दिश्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सानुबंधान्सानुचरान्राक्षसान्जहीतिशेषः नोभयंचनुद ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अ
ततस्तु जयशब्देन प्रतिनंदमहेश्वरम् ॥ विष्णोः समीपमाजग्मुर्निशाचरभयार्दिताः ॥ १२ ॥ शंखचक्रधरंदेवंप्रणम्य बहुमान्यच ॥ ऊचुः संभ्रांतवद्वा
स्यंसुकेशतनयायति ॥ १३ ॥ सुकेशतनयैर्देवत्रिभिस्त्रेताग्निसन्निभैः ॥ आक्रम्य वरदानेन स्थानान्यपहृतानिनः ॥ १४ ॥ लंकानामपुरीदुर्गात्रिकूट
शिखरेस्थिता ॥ तत्रस्थिताः प्रबाधंते सर्वान्नः क्षणदाचराः ॥ १५ ॥ सत्त्वमस्मद्विधार्थाय जहितान्मधुसूदन ॥ शरणं त्वां वयं प्राप्तागतिर्भवसुरेश्वर
॥ १६ ॥ चक्रकृत्तास्य कमलान्निवेदययमायवै ॥ भयेष्वभयदोस्माकं नान्योस्ति भवताविना ॥ १७ ॥ राक्षसान्समरेहृष्टान्सानुबंधान्मदोद्धतान् ॥
नुदत्वं नोभये देवनीहारमिव भास्करः ॥ १८ ॥ इत्येवं देवतैरुक्तो देवद्वेवो जनार्दनः ॥ अभयं भयदोऽरीणां दत्त्वा देवानुवाच ह ॥ १९ ॥ सुकेशं राक्षसं
जाने ईशानवरदपितम् ॥ तांश्चास्य तनयान् जानये पां ज्येष्ठः समाल्यवान् ॥ २० ॥ तानहं समतिक्रान्तमर्यादान् राक्षसाधमान् ॥ निहनिष्यामि संक्रु
द्धः सुराभवतविज्वराः ॥ २१ ॥ इत्युक्तास्ते सुराः सर्वे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ यथावासंययुर्दृष्टाः प्रशंसंतो जनार्दनम् ॥ २२ ॥ विबुधानां समुद्योगं मा
न ॥ २३ ॥ सुकेशतनयादेव वरदानवलोद्धताः ॥ बाधंतेऽस्मान्समुद्रमाघोररूपाः पदेपदे ॥ २४ ॥ राक्षसैरभिभूताः स्मोनशक्ताः स्मप्रजापते ॥ स्वे
पुमद्यमुसंस्थातुं भयात्ते पांदुरात्मनाम् ॥ २५ ॥ तदस्माकं हि तार्थाय जहितांश्च त्रिलोचन ॥ राक्षसान्दुर्कतेनैव दहप्रदहतांवर ॥ २६ ॥ इत्येवं त्रिदशै
रुक्तो निशम्यां धकमूदनः ॥ शिरःकरं च धुन्वान् इदं वचनमब्रवीत् ॥ २७ ॥ अवध्याममते देवाः सुकेशतनयारणे ॥ मंत्रं तु वः प्रदास्यामि यस्तान्वै निह
निष्यति ॥ २८ ॥ योसौ चक्रगदापाणिः पीतवासा जनार्दनः ॥ हरिर्नारायणः श्रीमान् शरणं तं प्रपद्यथ ॥ ३० ॥

तिक्रान्तमर्यादान्मर्यादावध्यावध्यव्यवस्था ॥ २१ ॥ २२ ॥ तौ धातरौ सुमालिमालिनौ ॥ २३ ॥ परीप्संतः इच्छंतः ॥ २४ ॥ पदेपदे प्रतिक्षणम् ॥ २५ ॥ प्रजापते दुष्टनिग्रहद्वारा प्रजारक्षक
॥ २६ ॥ २७ ॥ शिरःकरं च धुन्वानः विषयक्षोपीति न्यायेन स्ववधानर्हा इत्याशयेनेति भावः ॥ २८ ॥ तदेवाह अवध्या इति ॥ २९ ॥ ३० ॥

नेदेवाः मंत्रमवाप्येत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ चितार्हत्वं दर्शयति हिरण्येत्यादि ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अपराजिता इतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अश्विनाविववासवमिति भगांशावि
वेतिपाठे जगस्तदंशोऽर्घ्यमाताविवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ निरामयं नीरोगं सुधर्मः शोभनो धर्मः पथि स्थापितः प्राक्सम्यगनुष्ठितैरध्ययनादिभिरिति शेषः यतो द्विषो देवाजितास्तत्तस्मादस्माकं मृत्युकृतं

हरादवाप्यते मंत्रं कामारिमभिवाय च ॥ नारायणालयं प्राप्य तस्मै सर्वं न्यवेदयत् ॥ ३१ ॥ ततो नारायणेनोक्ता देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ सुरारिं स्तान् हनि
ष्यामि मुराजवतनिर्भयाः ॥ ३२ ॥ देवानां भयभीतानां हरिणाराक्षसर्षभौ ॥ प्रतिज्ञातो वधोऽस्माकं चित्यतां यदि हक्षमम् ॥ ३३ ॥ हिरण्यकशिपोर्मृ
त्युरन्येषां च मुरद्विषाम् ॥ नमुचिः कालनेमिश्च संक्रादो वीरसत्तमः ॥ ३४ ॥ राधेयो बहुमार्या च लोकपालोऽथ धार्मिकः ॥ यमलार्जुनौ च हार्दिक्यः शुं
भश्चैव निशुंभकः ॥ ३५ ॥ अमुरादानवाश्चैव सत्ववंतो महाबलाः ॥ सर्वे समरमासाद्य न श्रूयन्तेऽपराजिताः ॥ ३६ ॥ सर्वैः क्रतुशतैरिष्टं सर्वं मायाविद
स्तथा ॥ सर्वे सर्वास्त्रकुशलाः सर्वे शत्रुभयंकराः ॥ ३७ ॥ नारायणेन निहताः शतशो यमहस्रशः ॥ एतज्ज्ञात्वा तु सर्वे पांक्षमं कर्तुमिहार्हत्य ॥ दुःखं नारा
यणं जेतुं यो नो हंतुमिच्छति ॥ ३८ ॥ ततः सुमालीमाली च श्रुत्वा माल्यवतो वचः ॥ ऊचतु भ्रातरं ज्येष्ठमश्विनाविववासवम् ॥ ३९ ॥ स्वधीतं दत्तमि
ष्टं चैवैवैरिपालितम् ॥ आयुर्निरामयं प्राप्तं सुधर्मः स्थापितः पथि ॥ ४० ॥ देवसागरमक्षोभ्यं शस्त्रैः समवगात्थ च ॥ जिता द्विषोऽस्य प्रतिमास्तन्नो
मृः पुरुतं भयम् ॥ ४१ ॥ नारायणश्च रुद्रश्च शक्रश्चापियमस्तथा ॥ अस्माकं प्रमुखे स्थातुं सर्वे विभ्यति सर्वदा ॥ ४२ ॥ विष्णोर्द्वेषस्य नास्येव कारणं
राक्षसेश्वर ॥ देवानामेव दोषेण विष्णोः प्रचलितं मनः ॥ ४३ ॥ तस्मादग्रेव सहिताः सर्वेऽन्योन्यसमावृताः ॥ देवानेव जिघांसामो येभ्यो दोषः समुत्थि
तः ॥ ४४ ॥ एवं संमंथ्य बलिनः सर्वसैन्यमुपासिताः ॥ उद्योगं घोषयित्वा तु सर्वे नैर्ऋतपुंगवाः ॥ ४५ ॥

भयं नास्तीत्यर्थः कर्तव्यावशेषाभावाच्च नृत्यावपिनक्षतिरिति भावः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विष्णोर्द्वेषस्य कारणं नास्ति अस्माभिस्तदपराधाकरणादिति भावः विष्णोर्दोषश्चनास्यत्रका
रणं राक्षसेश्वर इति पाठे विष्णोर्द्वेषप्रतिज्ञायां यः कारणस्यात्तादृशो विष्णोः सह जो दोषो नास्तीत्यर्थः कथं तर्हीदानीमस्माद्वेपो विष्णोरत आह देवानामिति दोषेणोपजापेन ॥ ४३ ॥ जिघांसा
मः स्वार्थे सनार्षः हन्म इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ स्वरादयोवाहनानि ॥ ४८ ॥ समरोगवयः समरचमरयोर्नीलश्वेतमुच्छयोगाद्देइतितीर्थः ॥ ४९ ॥ लंकाविपर्ययलंकानाशं लंकालयानिभूतानितत्रत्यानिदेवतानिविमन
स्कान्यासन् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ रक्षसमेवमार्गेणतद्यात्रयासहैवापचक्रमुरपगताः ॥ ५२ ॥ कालाज्ञाः कालप्रेरिताभौमादयउत्पाताः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ घननादेनमेघस्वनेनसमःस्वनोयेषांते

युद्धायनिर्ययुःकुहाजंभट्टादयोयथा ॥ इति ते रामसंमन्यसर्वोद्योगेनराक्षसाः ॥ ४६ ॥ युद्धायनिर्ययुःसर्वमहाकायामहाबलाः ॥ स्यंदनैर्वारिणैश्चै
वहवैश्चकरिमन्त्रिभैः ॥ ४७ ॥ खरैर्गोभिरथोषैश्चशिशुमारैर्भुजंगमैः ॥ मकरैःकच्छपैर्मर्निर्विहंगैर्गरुडोपमैः ॥ ४८ ॥ सिंहैर्व्याघ्रैर्वराहैश्चसृमरैश्चमरै
रपि ॥ त्यक्त्वा लंकांगताःसर्वेराक्षसावलगर्विताः ॥ ४९ ॥ प्रयाता देवलोकाययोद्धुदेवतशत्रवः ॥ लंकाविपर्ययं दृष्ट्वायानिलं कालयान्यथ ॥ ५० ॥
भूतानिभयदर्शानिविमनस्कानिसर्वशः ॥ रथोत्तमैरुत्थमानाःशतशोथसहस्रशः ॥ ५१ ॥ प्रयाताराक्षसास्तूर्णदेवलोकं प्रयत्नतः ॥ रक्षसामेवमार्गे
ण देवतान्यपचक्रमुः ॥ ५२ ॥ भौमाश्चैवांतरिक्षाश्चकालाज्ञाभयावहाः ॥ उत्पाताराक्षसेन्द्राणामभावायसमुत्थिताः ॥ ५३ ॥ अस्थीनिमेघावष्टपु
रुष्णंशोणितमेवच ॥ वेलांसमुद्राश्चोत्क्रांताश्चेलुश्चाप्यथभूधराः ॥ ५४ ॥ अट्टहासान्विमुंचंतोघननादसमस्वनाः ॥ वाश्यंत्यश्चशिवास्तत्रदारुणं
घोरदर्शनाः ॥ ५५ ॥ संपतंत्यथभूतानिदृश्यंतेचयथाक्रमम् ॥ गृध्रचक्रंमहच्चात्रप्रज्वालोद्गारिभिर्मुखैः ॥ ५६ ॥ रक्षोगणस्योपरिष्ठात्परिभ्रमतिकाल
वत् ॥ कपोतारक्तपादाश्चसारिकाविद्रुताययुः ॥ ५७ ॥ काकावाश्यंतितत्रैवविडालायद्विपादिकाः ॥ उत्पातांस्ताननादृत्यराक्षसावलदपिताः ॥ ५८ ॥
यांत्येवननिवर्तंतमृत्युपाशावपाशिताः ॥ माल्यवांश्चसुमालीचमालीचसुमहाबलः ॥ ५९ ॥ पुरस्सराराक्षसानांज्वलिताइवपावकाः ॥ माल्यवंतं
तुतेसर्वमाल्यवंतमिवाचलम् ॥ ६० ॥ निशाचराआश्रयंतिधातारमिवदेवताः ॥ तद्वलंराक्षसेन्द्राणांमहाभ्रघननादितम् ॥ ६१ ॥ जयेप्सयादेवलोकं
चयौमालिवशेस्थितम् ॥ राक्षसानांसमुद्योगंतंतुनारायणःप्रभुः ॥ ६२ ॥

विमुंचंतइत्यस्यजाताइतिशेषः एवंवाशंत्यइत्यस्यपि ॥ ५५ ॥ गृध्रचक्रं गृध्रसमूहः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मृत्युपाशैरवपाशिताः संजातबंधनाः ॥ ५९ ॥ माल्यवंतमचलं माल्यवदारण्यकु
लपर्वतम् ॥ ६० ॥ महाभ्रघननादितं महाभ्रघनसमूहवज्रादितं संजातनादम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥६३॥६४॥ श्रोणिमूत्रं च खड्गं च धनं नूतनम् ॥६५॥६६॥६७॥६८॥ सुपर्णपक्षानिलेन नूतनं पक्षं क्षोभितं बलं च लोपलं च ला उपलायस्यत ॥६९॥ विग्रह आकारः ॥७०॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामाभिरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥६॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ राक्षसोपरुद्धेन हरिणा तद्विद्रावणं नारायणगिरिमिति रूपकमिदम् ॥ १ ॥ श्यामः सन्नवदातो निर्म

देवदूतादुपश्रुत्य च क्रेयुद्धं तदामनः ॥ स सज्जायुधतूणीरो वै न ते योपरि स्थितः ॥६३॥ आसाद्य कवचं दिव्यं सहस्रार्कसमद्युति ॥ आवध्य शरसंपूर्णं इ
पृथिवि मले तदा ॥६४॥ श्रोणिमूत्रं च खड्गं च विमलं कमलेक्षणः ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गांश्चैव वरायुधान् ॥६५॥ संपूर्णगिरि संकाशं वै न ते यमथा
स्थितः ॥ राक्षसानामभावाय च यौनूर्णतरं प्रभुः ॥६६॥ सुपर्णपृष्ठे सवभौ श्यामः पीतांबरो हरिः ॥ कांचनस्य गिरेः शृंगे स तडितो यदो यथा ॥६७॥ स
सिद्धदेवपि महेरगैश्च गंधर्वयक्षैरुपगोयमानः ॥ समाससादासुरसैन्यशत्रुश्च कासि शार्ङ्गायुधशंखपाणिः ॥६८॥ सुपर्णपक्षानिलेन नूतनपक्षं भ्रमत्य
ताकं प्रविकीर्णशस्त्रम् ॥ चचाल तद्राक्षसराजसैन्यं च लोपलं नीलमिवाचलाग्रम् ॥६९॥ ततः शितैः शोणितमांसरूपितैर्युगांतवैश्वानरतुल्यविग्रहैः ॥
निशाचराः संपरिवार्यमाधवं वरायुधैर्निर्विभिदुःसहस्रशः ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥६॥
नारायणगिरितेनुगर्जतो राक्षसांबुदाः ॥ अर्दयंतोऽस्ववर्षेण वर्षेण वा द्रिमं बुदाः ॥ १ ॥ श्यामावदातस्तैर्विष्णुनीलैर्नक्तं चरोत्तमैः ॥ वृत्तोऽजनगिरीवायं
वर्षमाणैः पयोधरैः ॥ २ ॥ शलभा इव केदारमशका इव पावकम् ॥ यथा मृतघटं दंशामकरा इव चार्णवम् ॥ ३ ॥ तथारक्षो धनुर्मुक्तावज्जानिलमनो
जवाः ॥ हरिर्विशंति स्म शरालोका इव विपर्यये ॥ ४ ॥ स्यंदनैः स्यंदनगता गजैश्च गजमूर्धगाः ॥ अश्वारोहास्तथाश्चैश्च पादाताश्चांबरैः स्थिताः ॥ ५ ॥
राक्षसेन्द्रा गिरिनिभाः शरैः शस्त्रैः कृष्टिर्तोमरैः ॥ निरुद्धा संहर्षि चक्रुः प्राणायामा इव द्विजम् ॥६॥ निशाचरैस्ताड्यमानो मीनैरिव महोदधिः ॥ शार्ङ्गमाय
म्यदुर्ध्वपराक्षसेभ्योऽस्तु जच्छरान् ॥ ७ ॥ शरैः पूर्णायतोऽस्तुष्टैर्वज्रकल्पैर्मनोजवैः ॥ चिच्छेद विष्णुर्निशितैः शतशोथसहस्रशः ॥ ८ ॥

लः अं जनगिरीवेति विभक्तिलोपार्पस्ततः संधिः ॥२॥ अमृतघटं क्षौद्रघटं दंशावनमक्षिका इत्यर्थः ॥३॥ वज्जानिलमनोजवाः वज्रसारा अनिलमनोवत् जवो वे गोयेषां ते विपर्यये प्रलयकाले लो
का यथा हरिर्विशंति न द्वत् ॥४॥ स्यंदनादिभिः सह अंबरैः स्थितास्तद्गताः ॥५॥ हरिर्निरुद्धा संचक्रुः ॥६॥ ७ ॥ पूर्णायतोऽस्तुष्टैः पूर्णकृष्टतयोऽस्तुष्टैः वज्रकल्पैर्वज्रवदकुंठैः ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ अंबुजः शंखः सर्वप्राणेन सर्वबलेन शंखराडिति विशेषणं ध्मातोवादिनः ॥ १० ॥ ११ ॥ भवन् अभवन् शंखरावितेन शंखशब्देन दुर्बलाः क्षीणवलाः स्वार्थेणिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
स्वर्णधारा गैरिकधाराः गैरिकेपि सुवर्णस्यात् ॥ १५ ॥ रवांश्चापि अपि नाप्राणांश्च वैष्णवो विष्णुत्वादितः ॥ १६ ॥ शिरोधरान्कंठान्धूतान्कंपितान् ॥ १७ ॥ १८ ॥ विनिर्मुक्ताः विनिर्मोक्तं प्र

विद्राव्यशरवर्षेण वर्षवायुरिवोत्थितम् ॥ पांचजन्यं महाशंखं प्रदध्मौ पुरुषोत्तमः ॥ १॥ सौवुजो हरिणा ध्मातः सर्वप्राणेन शंखराट् ॥ ररासभीमनिर्द्रा
दक्षैलोक्यं व्यथयन्नृव ॥ १० ॥ शंखराजरवः सोथत्रासयामास राक्षसान् ॥ मृगराज इवारण्ये समदानिव कुंजरान् ॥ ११ ॥ न शोकुरश्वाः संस्थातुं वि
मदाः कुंजरा भवन् ॥ स्यंदनेभ्यश्च्युता वीराः शंखरावित दुर्बलाः ॥ १२ ॥ शार्ङ्गचापविनिर्मुक्ता वज्रतुल्या ननाः शराः ॥ विदार्यतानिरक्षांसि सुपुंखा
विविशुः क्षितिम् ॥ १३ ॥ भिद्यमानाः शरैः संस्येनारायणकरच्युतैः ॥ निपेतूराक्षसा भूमौ शैलावज्जहता इव ॥ १४ ॥ व्रणानि परगात्रेभ्यो विष्णुचक्रकृता
निहि ॥ अस्तकृत्वरंति धाराभिः स्वर्णधारा इवाचलाः ॥ १५ ॥ शंखराजरवश्चापि शार्ङ्गचापरवस्तथा ॥ राक्षसानां रवांश्चापि ग्रसते वैष्णवोरवः ॥ १६ ॥
तेषां शिरोधरान्धूता उच्छरध्वजधनूपिच ॥ रथान्यताकास्तूणीरांश्चिच्छेद सहस्रशरैः ॥ १७ ॥ सूर्यादिवकरा घोरा वार्योघा इव सागरात् ॥ पर्वतादिव
नागैर्द्राधारौघा इव चांबुदात् ॥ १८ ॥ तथा शार्ङ्गविनिर्मुक्ताः शरानारायणे रितात् ॥ निर्धावंतीषवस्तूर्णशतशोथसहस्रशः ॥ १९ ॥ शरभेण यथासिंहाः
सिंहेन द्विरदायथा ॥ द्विरदेन यथा व्याघ्रा व्याघ्रेण द्वीपिनो यथा ॥ २० ॥ द्वीपिने वयथा श्वानः शुना मार्जारकायथा ॥ मार्जारिण यथा सर्पाः सर्पेण च यथा
खवः ॥ २१ ॥ तथा ते राक्षसाः सर्वे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ द्रवंति द्राविताश्चान्यं शायिताश्च महीतले ॥ २२ ॥ राक्षसानां सहस्राणि निहत्य मधुसूदनः ॥
वारिजं पूरयामास तोयदं सुरराडिव ॥ २३ ॥ नारायणशरत्रस्तं शंखनादसुविद्वलम् ॥ ययौलंकामभिमुखं प्रभग्नेराक्षसं बलम् ॥ २४ ॥ प्रभग्नेराक्षस
बलेनारायणशराहते ॥ सुमालीशरवर्षेण निववाररणे हरिम् ॥ २५ ॥

क्रांताः शरा आसन्निति पृथग्योज्यं अथ नारायणे रितात् नारायणव्यापारत इषवो निर्धावंति सहस्रशः शतशः ॥ १९ ॥ २० ॥ द्वीपिक्षुद्रव्याघ्रः आखवो मूषिकाः ॥ २१ ॥ महीतलेशायिताः
अनुद्व्येत्येति शेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ राक्षसं राक्षसं संबधि ॥ २४ ॥ निववारवारयामास ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ लं । अरणलं वमानमा अरण उल्लिख्य विमुच्य द्विपः करमिव शुंडादंडमिव ॥ २८ ॥ यंतुः शिरश्चिच्छेद ततस्तस्याश्वानष्टसारथित्वादनवस्थितगतिका आसन्नित्यर्थः ॥ २९ ॥ आ
 न्यते भ्राम्यते स्म ॥ ३० ॥ सुमालेरथैश्वर्ये इतस्ततोऽपकृष्यमाणे सति रथादवपुत्य विष्णुरथं प्रति धनुः प्रगृह्य युक्तोऽभ्यद्रवत् ॥ ३१ ॥ कौंचं कौंचाद्रि पत्ररथाः पक्षिणः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 सतु तं छादयामास नीहार इव भास्करम् ॥ राक्षसाः सत्व संपन्नाः पुनर्धैर्यं समादधुः ॥ २६ ॥ अथ सोऽभ्यपतद्रोषाद्राक्षसो बलदर्पितः ॥ महानादं प्रकु
 र्वाणो राक्षसान् जीवयन्निव ॥ २७ ॥ उल्लिख्य लंवाभरणं धुन्वन्करमिव द्विपः ॥ ररासराक्षसो हर्षात्स तडितो यदो यथा ॥ २८ ॥ सुमालेर्नर्दतस्तस्य
 शिरो ज्वलितकुंडलम् ॥ चिच्छेदयंतुरश्वाश्च भ्रांतास्तस्य तुरक्षसः ॥ २९ ॥ तैरश्वैर्भ्राम्यते भ्रांतैः सुमालो राक्षसेश्वरः ॥ इंद्रियाश्वैः परिभ्रांतैर्धृतिहीनो
 यथानरः ॥ ३० ॥ ततो विष्णुं महाबाहुं प्रपतंतं रणाजिरे ॥ हते सुमालेरश्वैश्चरथे विष्णुरथं प्रति ॥ मालीचाभ्यद्रवयुक्तः प्रगृह्य सशरासनम् ॥ ३१ ॥
 मालेर्धनुश्च्युता बाणाः कातस्वरविभूषिताः ॥ विविशुर्हरिमासाद्य कौंचं पत्ररथा इव ॥ ३२ ॥ अर्धमानः शरैः सोऽथ मालिमुक्तैः सह स्वशः ॥ चुक्षुभेन
 रणे विष्णुर्जितेन्द्रिय इवाधिभिः ॥ ३३ ॥ अथ मौर्वीस्वनं कृत्वा भगवान्भूतभावनः ॥ मालिनं प्रति वाणौघान् ससर्ज सिगदाधरः ॥ ३४ ॥ ते मालिदे
 हमासाद्य वज्रविद्युत्प्रभाः शराः ॥ पिबन्ति रुधिरं तस्य नागा इव सुधारसम् ॥ ३५ ॥ मालिनं विमुखं कृत्वा शंखचक्रगदाधरः ॥ मालि मौलिध्वजं चापं
 वाजिनश्चाप्यपातयत् ॥ ३६ ॥ विरयस्तु गदां गृह्य मालीनकं चरोत्तमः ॥ आपुपुवे गदापाणिर्गिर्यग्रादिव केसरी ॥ ३७ ॥ गदया गरुडेशानमीशा
 नमिव चांतकः ॥ ललाटे देशे भ्यहनद जेनेन्द्रो यथा चलम् ॥ ३८ ॥ गदयाभिहतस्तन मालिना गरुडो भूशम् ॥ रणात्पराङ्मुखं देवं कृतवान् वेदनातुरः
 ॥ ३९ ॥ पराङ्मुखं कृतं देवं मालिना गरुडेन वै ॥ उदतिष्ठन्महान् शब्दो राक्षसामभिर्नर्दताम् ॥ ४० ॥ राक्षसां रुवतां रावंश्रुत्वा हरिहयानुजः ॥ तिर्यगा
 स्याद्यसंकुद्धः पक्षी शोभगवान्हरिः ॥ ४१ ॥ पराङ्मुखोऽप्युत्ससर्ज मालेश्चक्रं जिघांसया ॥ तत्सूर्यमंडलाभासं स्वभासाभासयन् नभः ॥ ४२ ॥
 नागाः सर्पाः ॥ ३५ ॥ मालि मौलि मालि मुकुटम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गरुडानां पक्षिणामीशानं गरुडं ईशानमंतक इव श्वेतारण्ये मार्कण्डेय रक्षणार्थं कस्यचिद्वाज्ञो रक्षणार्थं च ईशानांतक योर्युद्धमभूत्तदांत
 केन रुद्रोपरि आयुधप्रक्षेपः कृत इति पुराणप्रसिद्धेयं कथा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मालिना गरुडेन मालिताडन पराङ्मुखं गरुडेन देवे पराङ्मुखं कृत इत्यन्वयः ॥ ४० ॥ हरिहयानुज इन्द्रानुजः तिर्यगिति
 विमुखे पक्षी शोभति र्यग्वलितघीवमास्थाय स्थित्वा ॥ ४१ ॥ मालेर्जिघांसया चक्रमुत्ससर्ज कालचक्रं निभं दिनमासादिरूपेण परिवर्तमानकालचक्रसदृशं तेनाप्रतिघात्य त्वमुक्तम् ॥ ४२ ॥

वा० रा०

॥ १० ॥

॥ ४३ ॥ सर्वप्राणसमीरितः सर्ववलेन प्रवर्तितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ लांगलेन हलेन ग्लपिता लता पीवायेषां ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अशनीभिरिति दीर्घार्पः मुक्तविधूतकेशान् मुक्तकेशान्वि
धूतकेशान् ॥ ४९ ॥ शरैरपव्यस्तोदूरीकृतो विनीतवेषः सौम्यवेषो यस्य तत् उन्मत्ततरं अतिशयेन विस्मृतस्य परविवेकम् ॥ ५० ॥ पुराणसिंहेन च सिंहेन ॥ ५१ ॥ समुत्सृजंतस्य क्तवंतः ॥ ५२ ॥
कालचक्रनिभंचक्रं मालैः शीर्षमपातयत् ॥ तच्छिरोराक्षसैर्द्रस्य चक्रोत्कृत्तं विभीषणम् ॥ पपातरुधिरोद्धारिपुरारादुशिरोयथा ॥ ४३ ॥ ततः सुरैः
संप्रहृष्टैः सर्वप्राणसमीरितः ॥ सिंहनादरवो मुक्तः साधुदेवेति वादिभिः ॥ ४४ ॥ मालिनं निहतं दृष्ट्वा सुमालीमाल्यवानपि ॥ सबलौ शोकसंतप्तौ लं
कामेव प्रधावितौ ॥ ४५ ॥ गरुडस्तु समाश्वस्तः सन्नित्ययथापुरा ॥ राक्षसान् द्रावयामास पक्षवातेन कोपितः ॥ ४६ ॥ चक्रकृत्तास्य कमलागदासं
चूर्णितोरसः ॥ लांगलं ग्लपितं ग्रीवामुसलैर्भिन्नमस्तकाः ॥ ४७ ॥ केचिच्चैवासिना छिन्नास्तथान्येशरताडिताः ॥ निपेतुरं वरात्तूर्णराक्षसाः सागरां
भसि ॥ ४८ ॥ नारायणो पीपुवराशनीभिर्विदारयामास धनुर्विमुक्तैः ॥ नक्तंचरान्मुक्तविधूतकेशान्यथाशनीभिः सतडिन्महाभ्रः ॥ ४९ ॥ भिन्नात
पत्रं पतमानशस्त्रं शरैरपव्यस्तविनीतवेषम् ॥ विनिःसृतां त्रंभयलोलने त्रंवलंतदुन्मत्ततरं वभूव ॥ ५० ॥ सिंहार्दितानां मिव कुंजराणां निशाचराणां
सहकुंजराणाम् ॥ रवाश्च वेगाश्च समं वभूवुः पुराणसिंहेन विमर्दितानाम् ॥ ५१ ॥ ते वार्यमाणा हरिबाणजालैः स्वबाणजालानि समुत्सृजंतः ॥ धावं
ति नक्तंचरकालमेघावायुप्रणुन्नाइव कालमेघाः ॥ ५२ ॥ चक्रप्रहारैर्विनिकृत्तशीर्षाः संचूर्णितांगाश्च गदाप्रहारैः ॥ असिप्रहारैर्द्विविधाविभिन्नाः प
तंतिशैलाइव राक्षसैर्द्राः ॥ ५३ ॥ विलंबमानैर्मणिहारकुंडलैर्निशाचरैर्नीलबलाहकोपमैः ॥ निपात्यमानैर्दृष्टो निरंतरं निपात्यमानैरिव नीलपर्वतैः
॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ हन्यमाने वले तस्मिन् यद्गनाभेन
पृष्ठतः ॥ माल्यवान्सन्नित्यतो यवे लामेत्यइवार्णवः ॥ १ ॥

द्विविधाविभिन्नाः द्विविधया प्रकारद्वयेन विभिन्नाः खंडिताः ॥ ५३ ॥ भूमंडलमिति शेषः तन्निरंतरं व्याप्तं दृष्टो ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदि
काव्ये उत्तरकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ मुमालि माल्यवतोः पराजितयोर्लंकां विहाय पातालप्रवेशः हन्यमाने इति पृष्ठत इति अनुद्भूत्येति शेषः एत्यइवेत्यसंधिरार्पः
अणवो वेला मेत्ययथानिवर्तते तथानिवृत्त इत्यर्थः ॥ १ ॥

उ० कां०

७

॥ १० ॥

॥ २ ॥ योस्मान्हंसिसत्त्वंजानीपेइत्यन्वयः यथेतरः प्राकृतजनइव ॥ ३ ॥ पराङ्मुखवधरूपपापं सहंताइतोदेहादतः सन्स्वर्गनलभते सहंतानहतइतिपाठेहोदेवहतइत्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्तवबल
मह्यथापश्यामितथादर्शयेत्यर्थः ॥ ५ ॥ अथपराङ्मुखवधोषः स्वप्रतिज्ञापालनप्रवृत्तस्यनास्तीत्याह उवाचेत्यादि ॥ ६ ॥ मयाभयभीतानां दिवानां भयं वै दत्तं देतव्यं दानं राक्षसोत्सादनं

संरक्तनयनः क्रोधाच्चलन्मौलिर्निशाचरः ॥ पद्मनाभमिदं प्राह वचनं पुरुषोत्तमम् ॥ २ ॥ नारायणनजानीपेक्षात्रधर्मपुरातनम् ॥ अयुद्धमनसोभी
तानस्मान्हंसियथेतरः ॥ ३ ॥ पराङ्मुखवधपापं यः करोति सुरेश्वर ॥ सहंतानगतः स्वर्गलभते पुण्यकर्मणाम् ॥ ४ ॥ युद्धश्रद्धाथवातेऽस्ति शंखचक्रग
दाधरः ॥ अहं स्थितोऽस्मि पश्यामि बलं दर्शयत्तव ॥ ५ ॥ माल्यवंतं स्थितं दृष्ट्वा माल्यवंतमिवाचलम् ॥ उवाच राक्षसैर्द्रुतं देवराजानुजो बली ॥ ६ ॥
युष्मत्तोभयभीतानां दिवानां वै मयाऽभयम् ॥ राक्षसोत्सादनं दत्तं देतव्यं दनुपाल्यते ॥ ७ ॥ प्राणैरपि प्रियं कार्यं देवानां हि स दामया ॥ सोहं वो निहनि
ष्यामि रसातलगतानपि ॥ ८ ॥ देवदेवं ब्रुवाणं तं रक्तान्बुरुहलोचनम् ॥ शन्याविभेदं संक्रुद्धो राक्षसैर्द्रोभुजांतरे ॥ ९ ॥ माल्यवद्भुजनिर्मुक्ताशक्तिर्घ
टाकृतस्वना ॥ हरेरुरसि वभ्राज मेघस्येव शतक्रदा ॥ १० ॥ ततस्तामेव चोल्ह्य शक्तिं शक्तिधरप्रियः ॥ माल्यवंतं समुद्दिश्य चिक्षेपां बुरुहेक्षणः ॥ ११ ॥
स्कंदोत्सृष्टेव सा शक्तिर्गोविंदकरनिःसृता ॥ कांक्षंती राक्षसं प्रायान्महोल्हेवांजनाचलम् ॥ १२ ॥ सा तस्योरसि विस्तीर्णे हारभारावभासिते ॥ आप
तद्राक्षसैर्द्रुम्यगिरिकूटद्विवाशनिः ॥ १३ ॥ तथाभिन्नतनुचाणः प्राविश द्विपुलंतमः ॥ माल्यवान्पुनराश्वस्तस्तस्थौ गिरिरिवाचलः ॥ १४ ॥ ततः का
लायसंशूलं कंठकैर्वद्भुभिश्चितम् ॥ प्रगृह्याभ्यहनदेवं स्तनयोरंतरे दृढम् ॥ १५ ॥ तथैव रणरक्तस्तुमुष्टिना वासवानुजम् ॥ ताडयित्वा धनुर्मात्रमपक्रां
तो निशाचरः ॥ १६ ॥ ततो वरेमहाज्जुह्वः साधुसाध्विति चोत्थितः ॥ आहत्य राक्षसो विष्णुं गरुडं चाप्यताडयत् ॥ १७ ॥ वै न ते यस्ततः क्रुद्धः पक्षवाते
नराक्षसम् ॥ व्यपोह हृलवान्वायुः शुष्कपर्णचयं यथा ॥ १८ ॥

कुर्वतामयाऽनुपाल्यते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शक्तिधरो गुहः स प्रियो यस्य तस्य प्रियो वा ॥ ११ ॥ १२ ॥ हारभारो हारसमूहस्तैनावभासिते गिरिकूटे गिरिभृगे ॥ १३ ॥ तमः मोहम् ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ रणरक्तोरणप्रियः अपक्रांतः पृष्ठतः परावृत्तः ॥ १६ ॥ १७ ॥ वायुः शुष्कपर्णचयं यथा व्यपोहितं तथाराक्षसं पक्षवातेन व्यपोहयत् ॥ १८ ॥

दृश्यते ॥ ११ ॥ २० ॥ २१ ॥ सहस्रवयःसञ्जीकाः ॥ २२ ॥ सालकटंकटेसालकटंकटामाल्यवदादेःपितामहीविद्युक्शेषतीतदीयेवंशे दृष्टाच्छाभावआर्षः सुमालिनंसमासाद्याश्रित्य
 राक्षसाःस्थिताः ॥ २३ ॥ पौलस्त्याःपुलस्त्यवंश्याः त्वयायेकुंभकर्णादयोहतास्तेभ्यस्तथारावणाच्चमाल्यवदादयोबलवत्तराः ॥ २४ ॥ तर्हि किमेवाशस्यंभवद्विरुध्यतेतत्राह नचान्यइति
 द्विजैद्रपक्षवातेनद्रावितंदृश्यपूर्वजम् ॥ सुमालीस्ववलेःसार्धलंकामभिमुखोययौ ॥ ११ ॥ पक्षवातबलोद्धूतोमाल्यवानपिराक्षसः ॥ स्ववलेनसमा
 गम्यवयौलंकांक्रियावतः ॥ २० ॥ एवंतेराक्षसारामहरिणाकमलेक्षण ॥ बहुशःसंयुगेभग्राहतप्रवरनायकाः ॥ २१ ॥ अशक्नुवंतस्तेविष्णुप्रतियोद्धुं
 बलादिताः ॥ त्यक्त्वालंकांगतावसुं पातालंसहपत्नयः ॥ २२ ॥ सुमालिनंसमासाद्यराक्षसंरघुसत्तम ॥ स्थिताःप्रख्यातवीर्यास्तेवंशेसालकटंकटे
 ॥ २३ ॥ येवयानिहतास्तेतुपौलस्त्यानामराक्षसाः ॥ सुमालीमाल्यवान्मालीयेचतेपांपुरःसराः ॥ सर्वएतेमहाभागारावणाद्वलवत्तराः ॥ २४ ॥ नचा
 न्योराक्षसान्हंतासुरासीन्दवकंटकान् ॥ कृतेनारायणदेवंशंखचक्रगदाधरम् ॥ २५ ॥ भवान्नारायणोदेवश्चतुर्बाहुःसनातनः ॥ राक्षसान्हंतुमुत्पन्नो
 ह्यजय्यःप्रभुरव्ययः ॥ २६ ॥ नष्टधर्मव्यवस्थानांकालेकालेप्रजाकरः ॥ उत्पद्यतेदस्युवधेशरणागतवत्सलः ॥ २७ ॥ एषामयातवनराधिपराक्षसा
 नामुत्पत्तिश्चकथितासकलायथावत् ॥ भूयोनिबोधरघुसत्तमरावणस्यजन्मप्रभावमतुलंससुतस्यसर्वम् ॥ २८ ॥ चिरात्सुमालीव्यचरद्रसातलं
 सराक्षसोविष्णुभयादितस्तदा ॥ पुत्रैश्चपौत्रैश्चसमन्वितोबलीततस्तुलंकामवसद्भनेश्वरः ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि
 काव्येउत्तरकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यसुमालीनामराक्षसः ॥ रसातलान्मर्त्यलोकंसर्ववैविचचारह ॥ १ ॥ नील
 जीमूतसंकाशस्तनकांचनकुंडलः ॥ कन्यांदुहितरंगव्याविनापद्यमिवश्रियम् ॥ २ ॥ राक्षसेन्द्रःसतुतदाविचरन्वैमहीतले ॥ तदापश्यत्सगच्छंतंपुष्पके
 णधनश्वरम् ॥ ३ ॥

तदपिप्राशस्यंतवैवेतिभावः राक्षसान्हंता त्वन् नलोकेतिपट्टीनिषेधः देवकंटकान्देवपीडाकरान्देवशत्रून् यत्स्वंहंतासनारायणमृतेनारायणंविनान्योनकेवलमनुष्योन ॥ २५ ॥ उक्तमेवार्थमन्व
 यमुखेनाह भवानिति उत्पन्नोमाययागृहीतदेहः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥
 रसातलादिति निःसृत्येतिशेषः ॥ १ ॥ कन्यांअविवाहितां विनापक्षंपक्षंत्यक्त्वास्थिताम् ॥ २ ॥ ३ ॥

अमरसंकाशं कृषिपुत्रत्वेपि प्रामदेव स्वरूपम् ॥ ४ ॥ तदृष्ट्वा पुनः रसातलं प्रविष्ट इत्यर्थः रसातलात् प्रविष्टः सन्मर्त्यलोका मिति पाठे उक्तानुवाद एवायं इत्येवं चिंतयामासेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
 प्रत्याख्यानाद्भूतैः प्रत्याख्यानां कथा भर्तृर्नवरैः परिगृह्यसेयाच्यसे यद्वा प्रत्याख्याना भर्तृस्माभिस्त्वं नवरैः प्रतिगृह्यसे प्रतिग्रहं न कार्यसे ॥ ८ ॥ त्वत्कृते तव विशिष्ट वरलाभार्थं यंत्रिताः कृत प्रयासाः
 धर्मबुद्धयः विवाह धर्मसिद्धि निमित्तं विचारवन्तः ॥ ९ ॥ कन्यापितृत्वस्य दुःखत्वमेवाह न ज्ञायते इति को वरयेदिति न ज्ञायते इति दुःखम् ॥ १० ॥ वरणानंतरमपि दुःखमेवेत्याह मातुः कुलमिति

गच्छंतं पितरं द्रुपुलस्य तनयं विभुम् ॥ तदृष्ट्वा मरसंकाशं गच्छंतं पावकोपम् ॥ ४ ॥ रसातलं प्रविष्टः सन्मर्त्यलोकास्स विस्मयः ॥ इत्येवं चिंतयामास
 राक्षसानां महामतिः ॥ ५ ॥ किरुत्वा श्रेय इत्येवं वर्धे महिकथं वयम् ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ ६ ॥ राक्षसैः सतु तदा चिंतय सुमहा
 मतिः ॥ अथाववीं सुतारक्षः कैकसीनामनामतः ॥ ७ ॥ पुत्रिप्रदानकालो यं यौवनं व्यतिवर्तते ॥ प्रत्याख्यानाच्च भर्तृस्त्वं नवरैः परिगृह्यसे ॥ ८ ॥ तत्कु
 ते च वयं सर्वे यंत्रिता धर्मबुद्धयः ॥ त्वं हि सर्वगुणोपेता श्रीः साक्षादिव पुत्रिके ॥ ९ ॥ कन्यापितृत्वं दुःखं हि सर्वपां मानकांक्षिणाम् ॥ न ज्ञायते च कः कन्यां
 वरयेदिति कन्यके ॥ १० ॥ मातुः कुलं पितृकुलं यत्र चैव च दीयते ॥ कुलत्रयं सदा कन्यासंशये स्थाप्यतिष्ठति ॥ ११ ॥ सात्वं मुनिवरं श्रेष्ठं प्रजापतिकुलो
 द्वयम् ॥ भजविश्रवसं पुत्रिपौलस्त्यं वरयस्व यम् ॥ १२ ॥ ईदृशास्ते भविष्यति पुत्राः पुत्रिनसंशयः ॥ तेजसाभास्करसमो यादृशो यंधनेश्वरः ॥ १३ ॥
 सातु तद्वचनं श्रुत्वा कन्यकापितृगौरवात् ॥ तत्र गत्वा च सातस्थौ विश्रवाय त्रतप्यते ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरे रामपुलस्त्यतनयो द्विजः ॥ अग्निहोत्रमुपा
 तिष्ठच्चतुर्थद्वयपावकः ॥ १५ ॥ अविचिंत्य तु तां विलां दारुणां पितृगौरवात् ॥ उपसृत्याग्रतस्तस्य चरणाधो मुखी स्थिता ॥ १६ ॥ विलिखंती मुहुर्भूमि
 मंगुष्ठाग्रेण भामिनी ॥ सतु तां वीक्ष्य सुश्रोणीं पूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ १७ ॥

संशये स्थाप्यतिष्ठति कथमस्याश्चारित्र्यं भगवन् भविष्यतीत्येवं कुलत्रयं चिंताक्रांतं भवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ सात्वं विश्रवसं भजसेवस्य सेवनेन च भर्तृत्वेन वरय ॥ १२ ॥ कीदृशास्ते त्राह यादृशो यंधनेश्वर इति ॥ १३ ॥ १४ ॥ उपातिष्ठत्यदोषैः अग्निहोत्रं कृतवानित्यर्थः ॥ १५ ॥ दारुणां तां विलां प्रदोषकालमित्यर्थः पितृगौरवादुपसृत्य महाबलपराक्रमत्वेन ख्यातस्य सुमालिनः पुत्री अहमतो
 न प्राकृतेन पिण्डाः नादरणीयेत्याशयेनेत्यर्थः चरणमवलोकय दधः प्रवर्तितं मुखं यस्याः सा चरणाधो मुखी स्थिता ॥ १६ ॥ अंगुष्ठाग्रेण मुहुर्भूमि विलिखंती अधोमुखी स्थितेति संबंधः ॥ १७ ॥

किं कार्यं मत्सात्तिरनुष्ठेयं त्वं कथं हेतोः किञ्चिन्मत्तमिहागता ॥ १८ ॥ मे मतं अभिमतं तर्चयेत्क्षालक्षणं तस्य लज्जावशात्स्ववाचा कथनमनुचितमिति भावः ॥ १९ ॥ स्ववक्तव्यांशमाह किञ्चित्ति ॥ २० ॥ कारणमागमनकारणम् ॥ २१ ॥ तदेवाह सुतेति ॥ २२ ॥ दारुणात्कूरस्वभावान्दारुणाभिजनाः कूरबंधवो राक्षसरूपाः प्रियायेषां तान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ भगवन्ब्रह्मवादिनस्त्वत्तर्कद्वे

अब्रवीत्परमोदारो दीप्यमानां स्वतेजसा ॥ भद्रे कस्यासि दुहिता कुतो वा त्वमिहागता ॥ किं कार्यं कस्य वा हेतोस्तत्त्वतो ब्रूहि शोभने ॥ १८ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्या कृतां जलिरथा ब्रवीत् ॥ आत्मप्रभावेण मुने ज्ञातुमर्हसि मे मतम् ॥ १९ ॥ किंतु मां विद्वि ब्रह्मर्षे शासनात्पितुरागताम् ॥ कैकसी नाम नाम्नाहं शपं त्वं ज्ञातुमर्हसि ॥ २० ॥ स तु गत्वामुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ विज्ञातं ते मया भद्रे कारणं यन्मनो गतम् ॥ २१ ॥ सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमातं गमांमिनि ॥ दारुणायां तु वेलायां यस्मात्त्वं मामुपस्थिता ॥ २२ ॥ शृणु तस्मात्सुतान्भद्रे यादृशान् जनयिष्यसि ॥ दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभि जनप्रियान् ॥ २३ ॥ प्रसविष्यसि सुश्रोणि राक्षसान् कूरकर्मणः ॥ सा तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रणिपत्या ब्रवीद्वचः ॥ २४ ॥ भगवन्नीदृशान् पुत्रांस्त्वत्तो हं ब्रह्मवा दिनः ॥ नेच्छामि सुदुराचारात्प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २५ ॥ कन्यया त्वेव मुक्तस्तु विश्रवामुनिपुंगवः ॥ उवाच कैकसी भूयः पूर्णोदुरिव रोहिणीम् ॥ २६ ॥ पश्चिमो यस्य स्तव सुतो भविष्यति शुभानने ॥ मम वंशानुरूपः स धर्मात्मा च न संशयः ॥ २७ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्यारामकालनकेन चित् ॥ जनयामास वीभत्सरस्वरूपं सुदारुणम् ॥ २८ ॥ दशग्रीवं महादंष्ट्रं नीलां जनचयोपमम् ॥ ताम्घोष्ठं विंशतिभुजं महास्यं दीप्तमूर्धजम् ॥ २९ ॥ तस्मिन्जाते ततस्तस्मिन्सज्वालकवलाः शिवाः ॥ क्रव्यादाश्चापसव्यानि मंडलानि प्रचक्रमुः ॥ ३० ॥ ववर्ष रुधिरं देवो मेघाश्च खरनिः स्वनाः ॥ प्रवभौ न च सूर्यो वै महोत्काश्चापतन्भुवि ॥ ३१ ॥ चक्रे पेजगती चैव ववुर्वाताः सुदारुणाः ॥ अक्षोभ्यः क्षुभितश्चैव समुद्रः सरितां पतिः ॥ ३२ ॥ अथ नामाकरोत्तस्य पिता महसमः पिता ॥ दशग्रीवः प्रसूतोऽयं दशग्रीवो भविष्यति ॥ ३३ ॥

शान्पुत्रान्नेच्छामि अत उत्तमपुत्रार्थं प्रसादं कर्तुमर्हसीत्यन्वयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ पश्चिमः कनिष्ठः स मम वंशानुरूपो धर्मात्मा चेति न संशयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सज्वालकवलाः ज्वालारूपाः स्यां तर्गतकवलसहिताः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दशग्रीव इति कामरूपत्वाच्चांतःपुरादौ एकवक्त्रं द्विभुजत्वं चास्येति बोध्यम् ॥ ३३ ॥

वा० रा०

॥ २६ ॥

कस्यदेशस्यतर्हिअयंमार्गोतआह अयंखल्विति सुदुर्गस्यःसुदुर्गमः यदार्थः यमस्ययमपुरस्य ॥ २१ ॥ हासंमुक्त्वाकृत्वाशारदमेघाभंनारदंप्रतिकृतमितिवचोब्रवीत् यमपुरमार्गेणगमनंतजय
श्वमसिद्धएवेत्यब्रवीदित्यर्थः ॥ २२ ॥ यस्माच्चयामार्गउपदिष्टोयतश्चतुर्दिक्पालजयोमयाप्रतिज्ञातस्तस्मादेवमनेनैवमार्गेण हेमहाब्रह्म कुमहद्भ्यामन्यतरस्यामित्यच् दक्षिणामाशांगच्छामि
॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रययौनारदसमीपदेशात् ततोदक्षिणामाशांप्रविष्टः ॥ २६ ॥ २७ ॥ आयुषिक्षीणेसतिधर्मेणधर्ममार्गेणत्रयोलोकायेनक्लिश्यंतेदंज्यतेसकालःकथमनेनजेप्यते ॥ २८ ॥
अयंखलुसुदुर्गस्यःप्रतराजपुरंप्रति ॥ मार्गो गच्छतिदुर्धर्षयमस्यामित्रकर्शन ॥ २९ ॥ सतुशारदमेघाभंहासंमुक्त्वादशाननः ॥ उवाचकृतमित्येव
वचनंचेदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ तस्मादेवंमहाब्रह्मवैवस्वतवधोद्यतः ॥ गच्छामिदक्षिणामाशांयत्रसूर्यात्मजोवृषः ॥ २३ ॥ मयाहिभगवन्क्रोधात्प्रति
ज्ञांतरणार्थिना ॥ अवजेप्यामित्रुरालोकपालानितिप्रभो ॥ २४ ॥ तदिहप्रस्थितोहंवैपितराजपुरंप्रति ॥ प्राणिसंक्लेशकर्तारंयोजयिष्यामिमृत्यु
ना ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वादशग्रीवोमुनितमभिवाद्यच ॥ प्रययौदक्षिणामाशांप्रविष्टःसहमंत्रिभिः ॥ २६ ॥ नारदस्तुमहातेजामुहूर्तध्यानमास्थितः ॥
चित्तयामासविप्रेद्रोविधूमद्वपावकः ॥ २७ ॥ येनलोकास्त्रयःसंद्राःक्लिश्यंतेसचराचराः ॥ क्षीणेचायुषिधर्मेणसकालोजेप्यतकथम् ॥ २८ ॥ स्वद
त्तकृतमाक्षीयोद्वितीयद्वपावकः ॥ लब्धसंज्ञाविचेष्टतेलोकायस्यमहात्मनः ॥ २९ ॥ यस्यनित्यंत्रयोलोकाविद्रवंतिभयार्दिताः ॥ तंकथंराक्षसंद्रो
सौस्वयमेवगमिष्यति ॥ ३० ॥ योविधाताचधाताचसुरुतंदुष्कृतंतथा ॥ त्रैलोक्यंविजितंयेनतंकथंविजयिष्यते ॥ अपरंकिंतुरुत्तुवैवंविधानंसंवि
धास्यति ॥ ३१ ॥ कौतूहलंसमुत्पन्नोयास्यामियमसादनम् ॥ विमर्दद्रष्टुमनोर्यमराक्षसयोःस्वयम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मी
कीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेविंशःसर्गः ॥ २० ॥

॥ २९ ॥

॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥

यश्चकालःप्राणिनांस्वदत्तंचस्वकृतंचस्वदत्तकृतेतयोःसाक्षी दत्तदानं इदंविहितयागादेरप्युपलक्षणं कृतशब्देनक्रायक्लेशरूपंतपः सकथंजेप्यतइतिसंबंधः यस्यलब्धसंज्ञायतो लब्धसंज्ञाविचे
ष्टेन व्यवहरंतीत्यर्थः यद्वा यस्यमहात्मनः अनुग्रहादितिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ योलोकस्यधाताविधातासामान्यतोविशेषतश्चकर्ता यःसुरुतंदुष्कृतं तत्फलदइत्यर्थः येनकालेन विजयिष्य
तेविजेप्यते अपरंकिंतुविति कालएवसर्वसाधनमयंतुकालातिरिक्तमपरंकिंतुविधानंकालव्यतिरिक्तसाधनसंपादनंकृत्वाकालजयंसंविधास्यति ॥ ३१ ॥ इत्येवंकौतूहलंसमुत्पन्नोहंयमसादनं
द्रष्टुयास्यामि ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकांडेविंशःसर्गः ॥ २० ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥

उ० कां०

७

॥ २६ ॥

किं कार्यं मस्मान्निरुद्धेयं त्वं कथ्यते नोः किञ्चिन्मिहागता ॥ १८ ॥ मे मतं अभिमतं तर्जपेक्षालक्षणं तस्य लज्जावशात्स्ववाचा कथनमनुचितमिति भावः ॥ १९ ॥ स्वक्तव्यांशमाह किं त्विति ॥ २० ॥ कारणमागमनकारणम् ॥ २१ ॥ तदेवाह सुतेति ॥ २२ ॥ दारुणान्कूरस्वभावान्दारुणाभिजनाः कूरबंधवोराक्षसरूपाः प्रियायेषां ताव ॥ २३ ॥ २४ ॥ भगवन्ब्रह्मवादिनस्त्वत्तर्जदं

अब्रवीत्परमोदारो दीप्यमानां स्वतेजसा ॥ भद्रे कस्यासि दुहिता कुतो वा त्वमिहागता ॥ किं कार्यं कस्य वा हेतोस्तत्त्वतो ब्रूहि शोभने ॥ १८ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्या कृतां जलिरथा ब्रवीत् ॥ आत्मप्रभावेण मुने ज्ञातुमर्हसि मे मतम् ॥ १९ ॥ किंतु मां विद्वि ब्रह्मर्षेशासनात्पितुरागताम् ॥ कैकसीनामनाम्नाहं शपेत्वं ज्ञातुमर्हसि ॥ २० ॥ स तु गत्वामुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ विज्ञातं ते मया भद्रे कारणं यन्मनोगतम् ॥ २१ ॥ सुताभिलापो मत्तस्ते मत्तमातं गगाभिनि ॥ दारुणायां तु वेलायां यस्मात्त्वं मामुपस्थिता ॥ २२ ॥ शृणु तस्मात्सुता भद्रे यादृशान् जनयिष्यसि ॥ दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभि जनप्रियान् ॥ २३ ॥ प्रसविष्यसि सुश्रोणि राक्षसान् कूरकर्मणः ॥ सा तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रणिपत्या ब्रवीद्वचः ॥ २४ ॥ भगवन्त्रीदृशान् पुत्रांस्त्वतो हं ब्रह्मवा दिनः ॥ नेच्छामि सुदुराचारात्प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २५ ॥ कन्यया त्वेव मुक्तस्तु विश्रवामुनिपुंगवः ॥ उवाच कैकसी भूयः पूर्णेदुरिव रोहिणीम् ॥ २६ ॥ पश्चिमो यस्य स्तव सुतो भविष्यति शुभानने ॥ मम वंशानुरूपः स धर्मात्मा च न संशयः ॥ २७ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्यारामकालेन केनचित् ॥ जनयामास वीभत्सरक्षोरूपं सुदारुणम् ॥ २८ ॥ दशग्रीवं महादंष्ट्रं नीलां जनचयोपमम् ॥ तामोष्ठं विंशतिभुजं महास्यं दीपमूर्धजम् ॥ २९ ॥ तस्मिन् जाते तत स्तस्मिन्सज्जालकवलाः शिवाः ॥ कव्यादाश्चापसव्यानि मण्डलानि प्रचक्रमुः ॥ ३० ॥ ववर्ष रूधिरं देवो मेघाश्च खरनिः स्वनाः ॥ प्रवभौ न च सूर्यो वै महो ल्काश्चापतन्भुवि ॥ ३१ ॥ चक्रं पेज गती चैव ववुर्वाताः सुदारुणाः ॥ अक्षोभ्यः क्षुभितश्चैव समुद्रः सरितां पतिः ॥ ३२ ॥ अथ नामाकरोत्तस्य पिता मह समः पिता ॥ दशग्रीवः प्रसूतोऽयं दशग्रीवो भविष्यति ॥ ३३ ॥

शान्पुत्रान्नेच्छामि अत उत्तमपुत्रार्थं प्रसादं कर्तुमर्हसीत्यन्वयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ पश्चिमः कनिष्ठः समवंशानुरूपो धर्मात्मा चेति न संशयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सज्जालकवलाः ज्वालारूपास्यां तर्गतकवलसहिताः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दशग्रीव इति कामरूपत्वाच्चांतःपुरादौ एकवक्त्रं द्विभुजत्वं चास्येति बोध्यम् ॥ ३३ ॥

नागाह दुष्कृत इति तिन्नतिन्नकालवर्तिनोपि दुष्कृतादयः स्वस्वकाले रावणं प्रतिजित्वा देवराजानां दुष्कृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अहं चैवं भवामि आयत्तो भवामीत्यर्थः ॥ १० ॥
 पूर्वश्रुतार्थेन श्रुत रावणवृत्तानि निर्जितं भावेक्तः निर्जयं प्रतियत्तुमहद्वलं नियुक्तं नरेंद्रस्य बलं रक्षोवधोद्यतं निष्क्रमन् निष्क्रमत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्य महीपतेर्वलं रावणवलं प्राप्य सु
 निर्जिताः स्मेत्यभापंत ज्ञात्वा वरबलं रिपोः ॥ दुष्कृतः सुरथो गाधिर्गयो राजा पुरुरवाः ॥ ५ ॥ एते सर्वेऽब्रुवंस्तानि निर्जिताः स्मेति पार्थिवाः ॥ अथायो
 ध्यांसमासाद्य रावणो राक्षसाधिपः ॥ ६ ॥ सुगुणामनरण्येन शक्रेण वामरावतीम् ॥ सतं पुरुषशार्दूलं पुरंदरसमं वले ॥ ७ ॥ प्राहराजानमासाद्य यु
 द्धे दहीतिरावणः ॥ निर्जितोस्मीति वा ब्रूहि त्वमेवं मम शासनम् ॥ ८ ॥ अयोध्याधिपतिस्तस्य श्रुत्वा पापात्मनो वचः ॥ अनरण्यस्तु संक्रुद्धो राक्षसेन्द्रम
 था ब्रवीत् ॥ ९ ॥ दीयते दंष्ट्रयुद्धं ते राक्षसाधिपते मया ॥ संतिष्ठ क्षिप्रमायत्तो भव चैवं भवाम्यहम् ॥ १० ॥ अथ पूर्वश्रुतार्थेन निर्जितं सुमहद्वलम् ॥ नि
 क्रामत्त नरेंद्रस्य बलं रक्षोवधोद्यतम् ॥ ११ ॥ नागानां दशसाहसं वाजिनानि नियुतं तथा ॥ रथानां बहुसाहसं पत्तीनां च नरोत्तम ॥ १२ ॥ महीं संछाद्य
 निष्क्रान्तं सपदातिरथं रणे ॥ ततः प्रवृत्तं सुमहद्युद्धं युद्धविशारद ॥ १३ ॥ अनरण्यस्य नृपते राक्षसेन्द्रस्य चाद्भुतम् ॥ तद्रावणवलं प्राप्य बलं तस्य महीप
 तेः ॥ १४ ॥ प्राणस्य ततदा सर्वहव्यं दुतमिवानले ॥ युद्धाच्च सुचिरं कालं कृत्वा विक्रममुत्तमम् ॥ १५ ॥ प्रज्वलंतं तमासाद्य क्षिप्रमेवावशेषितम् ॥ प्रा
 विशंसं कुलं तत्र शलभा इव पावकम् ॥ १६ ॥ सोऽप्यस्य तन्नरेंद्रस्तु नश्यमानं महाबलम् ॥ महार्णवं समासाद्य वनापगशतं तथा ॥ १७ ॥ ततः शक्रध
 नुः प्रख्यं धनुर्विस्फारयन् स्वयम् ॥ आससादनरेंद्रं रावणं क्रोधमूर्च्छितः ॥ १८ ॥ अनरण्येन तेऽमात्या मारीचशुकसारणाः ॥ प्रहस्तसहिता भग्राव्य
 द्रवंतं मृगा इव ॥ १९ ॥ ततो बाणशतान्यष्टौ पातयामास मूर्धनि ॥ तस्य राक्षसराजस्य इक्ष्वाकु कुलनंदनः ॥ २० ॥ तस्य बाणाः पतंतस्ते च क्रिरेन क्षतं
 कचिन् ॥ वारिधारा इवाभ्येभ्यः पतंत्योगिरि मूर्धनि ॥ २१ ॥ ततो राक्षसराजेन कुद्धेन नृपतिस्तदा ॥ तलेनाभिहतो मूर्ध्नि सरथान्निपपात ह ॥ २२ ॥
 चिरं कालं युग्व्योत्तममधिकं विक्रमं च कृत्वा तदा सर्वं प्राणशयत ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रज्वलंतं रावणमासाद्य क्षिप्रमेवावशेषितं अल्पावशिष्टं सत्तत्र रणे पावकं प्राप्य शलभा इव संकुलं नाशं प्राविशत्प्राप्त
 मभूत् ॥ १६ ॥ वनापगशतं वनजलं तत्पूर्णं दीशतं आर्षोद्भूतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

वज्रदग्धोऽशनिहतः ॥ २३ ॥ इक्ष्वाकुं तद्व्यमनरण्यं किं कलं प्राप्तं निर्जितोऽस्मीति वचनमनुक्तेति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ अहं त्वयान निर्जितः किंतु प्राप्तेन कालेनैव विपन्न इत्यर्थः ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावितात् त्वदुक्तावमाननवाक्यस्य इक्ष्वाकुकुलपरिभवरूपत्वादित्यर्थः वचः शापरूपम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ पुष्पट्टिश्चापि प्राग्वत् ॥ ३१ ॥ अपसर्पत अपासर्पत् ॥ ३२ ॥
 सराजापतिनो भूमौ विद्वलः प्रविवेपितः ॥ वज्रदग्ध इवारण्ये सालो निपतितो यथा ॥ २३ ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्रक्ष इक्ष्वाकुं पृथिवीपतिम् ॥ किमिदानीं
 कलं प्राप्तं त्वयामां प्रतियुध्यता ॥ २४ ॥ त्रैलोक्येनास्तियोद्धं मम दद्यान्नराधिप ॥ शंके प्रसक्तो भोगेषु न शृणोपि बलं मम ॥ २५ ॥ तस्यैवं ब्रुवतो राजा
 मंदासुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किं शक्यमिह कर्तुं वै कालो हि दुरतिक्रमः ॥ २६ ॥ न त्वहं निर्जितोरक्षस्त्वया चात्मप्रशंसिता ॥ कालेनैव विपन्नो हं हेतुभूतस्तु
 मे भवान् ॥ २७ ॥ किं विदानीं मया शक्यं कर्तुं प्राणपरिक्षये ॥ न त्वहं विमुखोरक्षो युध्यमानस्त्वया हतः ॥ २८ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावितात् चो वक्ष्यामि
 राक्षस ॥ यदिदं तं यदिदुतं यदि मे सुरुतं तपः ॥ यदि गुप्ताः प्रजाः सम्यक् तदा सत्यं वचोस्तु मे ॥ २९ ॥ उत्पत्स्यते कुले त्वस्मिन्निक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥
 रामो दाशरथिर्नामयस्तप्राणान्हरिष्यति ॥ ३० ॥ ततो जलधरो दग्रस्ताडितो देवदुं दुभिः ॥ तस्मिन्नुदाहृतेशापे पुष्पट्टिश्च खाद्युता ॥ ३१ ॥ ततः स
 राजाराजैर्द्रगतः स्थानं त्रिविष्टपम् ॥ स्वर्गं ते च नृपे तस्मिन् राक्षसः सोपसर्पत ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥
 ततो वित्रासयन्मर्त्यान् पृथिव्यां राक्षसाधिपः ॥ आससादघनेतस्मिन्नारदं मुनिपुंगवम् ॥ १ ॥ तस्याभिवादं कृत्वा दशग्रीवो निशाचरः ॥ अब्रवीत्कु
 शलं पृष्ठाहेतुमागमनस्य च ॥ २ ॥ नारदस्तु महातेजा देवर्षिरमितप्रभः ॥ अब्रवीन्मेघपृष्ठस्योरावणं पुष्पके स्थितम् ॥ ३ ॥ राक्षसाधिपते सौम्यतिष्ठ
 विश्रवसः सुत ॥ प्रीतोऽस्म्यभिजनोपेतविक्रमैरुज्जितैस्तव ॥ ४ ॥ विष्णुना दैत्यघातैश्च गंधर्वैर्गंधर्षणैः ॥ त्वया समं विमर्दैश्च भृशं हि परि तोषितः ॥ ५ ॥
 किंचिद्दक्ष्यामि तावत्तु श्रोतव्यं श्रोष्यसे यदि ॥ तन्मे निगदतस्तान् समाधिं श्रवणे कुरु ॥ ६ ॥

इति श्री रामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आससादघनेतस्मिन्निति तस्मिन्काले घने घनपृष्ठे स्थितं मुनिश्रेष्ठं
 नारदमाससाद ॥ १ ॥ कुशलं पृष्ठा आगमनस्य हेतुमब्रवीत् प्रपच्छेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ तिष्ठमद्वचः श्रोतुमिति शेषः ॥ ४ ॥ विष्णुना दैत्यघातादिभिरहं तोषितः त्वया समं गंधर्वैर्गंधर्षणैर्विमर्दैर्भावि
 तः परि तोषितोऽजि विष्यामीत्यर्थः ॥ ५ ॥ समाधिं चित्तैकाग्र्यम् ॥ ६ ॥

अयं लोकोऽमर्त्यलोकः देवैरवध्यनेत्यनेन मर्त्येभ्यो भयराहित्यमुक्तम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रेयसिसंमूढं श्रेयसाचरणे बुद्धिहीनम् व्यसनान्येव जरेत्यादिना स्पष्टीकृतानि ॥ ९ ॥ नानाविधैरनिष्टोपगमैर
निष्टसंबंधैर्यत्र कुत्र यत्र कुत्रापि पीडिते मानुषे लोके को मतिमांस्तस्य युद्धेन वधे प्रणयी भवेत् न कोपि ॥ १० ॥ किंच मृतमारणवद्युद्धेन ते पांवधो व्यर्थ इत्याह क्षीयमाणमिति विषादो व्याध्यादिजं
दुःखं शोको बंधुवियोगादिजं दुःखम् ॥ ११ ॥ यस्य मनुष्यलोकस्य गतिर्दुःखादिभोगकालेन ज्ञायते तेन लोकेनेति शेषः एवं ज्ञानराहित्येन मूढमपि विचित्रार्थं नानाविधक्षुद्रपुरुषार्थसक्तं मानुषं

किमयं बध्यते तात त्वयाऽवध्यते देवतैः ॥ हत एव त्वयं लोको यदा मृत्युवशं गतः ॥ ७ ॥ देवदानवदैत्यानां यक्षगंधर्वरक्षसाम् ॥ अवध्यते त्वया लोकः क्लृ
प्तं यो गम्यते मानुषः ॥ ८ ॥ नित्यं श्रेयसिसंमूढं महद्भिर्निर्यसनेनैव तम् ॥ हन्यात्कस्तादृशं लोकं जरा व्याधिशतैर्युतम् ॥ ९ ॥ तैस्तैरनिष्टोपगमैरजसं यत्र कु
त्रकः ॥ मतिमान् मानुषे लोकं युद्धेन प्रणयी भवेत् ॥ १० ॥ क्षीयमाणं देवहतं क्षुत्पिपासा जरादिभिः ॥ विषादशोकसंमूढं लोकं त्वं क्षपयस्व मा ॥ ११ ॥
पश्यतावन्महाबाहो राक्षसे श्वरमानुषम् ॥ मूढमेवं विचित्रार्थं यस्य न ज्ञायते गतिः ॥ १२ ॥ कचिद्वादित्र नृत्यादिसेव्यते मुदितैर्जनैः ॥ रुद्यते चापरैरा
तैर्धाराश्रुनयनाननैः ॥ १३ ॥ मातापितृसुतस्नेहभार्या बंधुमनोरमैः ॥ मोहितो यं जनो ध्वस्तः क्लेशं स्वं नावबुध्यते ॥ १४ ॥ तत्किमेवं परिक्षिप्य लोकं
मोह निराकृतम् ॥ जित एव त्वया सौम्यमर्त्यलोको न संशयः ॥ १५ ॥ अवश्यमेभिः सर्वैश्च गंतव्यं यमसादनम् ॥ तन्निगृह्णीष्व पौलस्त्ययमं परपुरंजय
॥ १६ ॥ तस्मिन् जितं जितं सर्वं भवत्येव न संशयः ॥ एवमुक्तं तुलं केशो दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ १७ ॥ अब्रवीन् नारदं तत्र संप्रहस्याभिवाद्य च ॥ महर्षे
देवगंधर्वविहारसमप्रिय ॥ १८ ॥ अहं समुद्रतो गंतुं विजयार्थं रसातलम् ॥ ततो लोकत्रयं जित्वा स्थाप्य नागान् सुरान् वशे ॥ समुद्रममृतार्थं च मथि
ष्यामिरसालयम् ॥ १९ ॥ अथाब्रवीद्दशग्रीवं नारदा भगवानृषिः ॥ कखत्विदानीं मार्गेण त्वये हान्येन गम्यते ॥ २० ॥

लोकं पश्य ॥ १२ ॥ तदेवाह कचिदिति धाराश्रुनयनोपेतमाननं येषां तैः ॥ १२ ॥ मात्रादिस्नेहैर्भार्यादिमनोरमैर्भार्यादिविषयकमनोरथैरित्यर्थः मोहितोऽत एव ध्वस्तोऽधः पतितः स्वक्लेशं पार
लौकिकम् ॥ १४ ॥ एवं प्रकारेण मोहेनाज्ञानेन निराकृतं प्रव्यावितार्थम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ देवगंधर्वविहारतल्लोकक्रीडापर समप्रियसमदर्शनप्रिय ॥ १८ ॥ ततः रसातलजयानंतरं रस
स्यामृतं परसस्यालयं समुद्रं मथिष्यामि ॥ १९ ॥ इदानीं रसातलं जिगमिषुणा त्वया अन्येन मार्गेण रसातलमार्गव्यतिरिक्तमार्गेण कखलु गम्यते ॥ २० ॥

वा० रा०

॥ २६ ॥

कल्पदेशस्यतर्हि अयं मार्गोत आह अयं खल्विति सुदुर्गम्यः सुदुर्गमः यदार्थः यमस्य यमपुरस्य ॥ २१ ॥ हासं मुक्ताकृत्वा शारदमेघाभं नारदं प्रतिकृतमिति वचोब्रवीत् यमपुरमार्गेण गमनं तज्जय
श्वममसिद्ध एवेत्यब्रवीदित्यर्थः ॥ २२ ॥ यस्मान् च यामार्ग उपदिष्टो यतश्च नुर्दिक्पालजयो मया प्रतिज्ञातस्तस्मादेव मनेनैव मार्गेण हेमहाव्रत कुमहद्व्यामन्यतरस्यामित्यच् दक्षिणामाशां गच्छामि
॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रययौ नारदसमीपदेशात् ततो दक्षिणामाशां प्रविष्टः ॥ २६ ॥ २७ ॥ आयुषिक्षीणे सति धर्मेण धर्ममार्गेण त्रयो लोका येन क्लिश्यंते दंष्ट्र्यते सकालः कथमनेन जेष्यते ॥ २८ ॥
अयं खलु सुदुर्गम्यः प्रतराजपुरं प्रति ॥ मार्गो गच्छति दुर्धर्पयमस्यामि चर्कशर्न ॥ २१ ॥ स तु शारदमेघाभं हासं मुक्तादशाननः ॥ उवाच कृतमित्येव
वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ तस्मादेवं महाव्रतस्यैव स्वतव धोद्यतः ॥ गच्छामि दक्षिणामाशां यत्र सूर्यात्मजो नृपः ॥ २३ ॥ मया हि भगवन् क्रोधात्प्रति
ज्ञातरणार्थिना ॥ अव जेष्यामि चतुरो लोकपालानिति प्रभो ॥ २४ ॥ तदिह प्रस्थितो ह वै पितराजपुरं प्रति ॥ प्राणि संक्लेशकर्तारं योजयिष्यामि मृत्यु
ना ॥ २५ ॥ एवमुक्ता दशग्रीवो मुनि तमभिवाद्य च ॥ प्रययौ दक्षिणामाशां प्रविष्टः सह मंत्रिभिः ॥ २६ ॥ नारदस्तु महातेजा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः ॥
चित्तयामास विप्रेन्द्रो विधूम इव पावकः ॥ २७ ॥ येन लोकस्त्रयः सेंद्राः क्लिश्यंते सचराचराः ॥ क्षीणे चायुषि धर्मेण सकालो जेष्यते कथम् ॥ २८ ॥ स्वद
त्तकृतमाक्षीपो द्वितीय इव पावकः ॥ लब्धसंज्ञाविचेष्टते लोका यस्य महात्मनः ॥ २९ ॥ यस्य नित्यं त्रयो लोका विद्रवंति भयार्दिताः ॥ तं कथं राक्षसेन्द्रो
सौख्यमेव गमिष्यति ॥ ३० ॥ यो विधाता च धाता च सुरुतं दुष्कृतं तथा ॥ त्रैलोक्यं विजितं येन तं कथं विजयिष्यते ॥ अपरं किं नुरुत्तमं विधानं संवि
धास्यति ॥ ३१ ॥ कौतूहलं समुत्पन्नो यास्यामि यमसादनम् ॥ विमर्दं द्रष्टुं त्रयोर्यमराक्षसयोः स्वयम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
कीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे विंशः सर्गः ॥ २० ॥

॥ २९ ॥

॥ २९ ॥

॥ २९ ॥

॥ २९ ॥

यश्चकालः प्राणिनां स्वदत्तं च स्वकृतं च स्वदत्तकृतेतयोः साक्षी दत्तदानं इदं विहितयागो देरप्युपलक्षणं कृतशब्देन कायक्लेशरूपतपः सकथं जेष्यत इति संबंधः यस्य लब्धसंज्ञाय तोलब्धसंज्ञाविचे
ष्टते व्यवहरंतोत्यर्थः यद्वा यस्य महात्मनः अनुग्रहादिति शेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यो लोकस्य धाता विधाता सामान्यतो विशेषतश्चकर्ता यः सुरुतं दुष्कृतं तत्फलद इत्यर्थः येन कालेन विजयिष्य
ते विजेष्यते अपरं किं त्विति काल एव सर्वसाधनमयं तु कालातिरिक्तमपरं किं नु विधानं कालव्यतिरिक्तसाधनसंपादनं कृत्वा कालजयं संविधास्यति ॥ ३१ ॥ इत्येवं कौतूहलं समुत्पन्नो हं यमसादनं
द्रष्टुं यास्यामि ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे विंशः सर्गः ॥ २० ॥

॥ २९ ॥

॥ २९ ॥

उ० कां०

७

॥ २६ ॥

कथं विज्ञातस्तत्राह जानामीति ॥ १९ ॥ २० पुण्यसंचयः पुण्यसंग्रहणं दृढानामेव भ्राजते ननु युवत्या इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ कश्चेति मदपेक्षयाऽत्यल्पवीर्यादियुक्तः ॥ २४ ॥ मा
मेवं विष्णुविषये वेदतिशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हस्तेन केशच्छेदः कथं तत्राहासिर्भूत्वेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ धर्षितायाः केशस्पर्शेन स्त्रीभावं प्रापितायाः ॥ ३० ॥ पुनः समुत्पत्स्यतिसमुत्पत्स्ये

विज्ञातस्त्वं हि मेराज नन्दौ लस्य नन्दन ॥ जानामितपसा सर्वत्रैलोक्ये यद्विवर्तते ॥ १९ ॥ सोऽब्रवीद्रावणो भूयस्तां कन्यां सुमहाव्रताम् ॥ अवरुह्य
विमानाग्रात्कंदर्पशरपीडितः ॥ २० ॥ अवलिप्ताऽसि सुश्रोणि यस्यास्ते मतिरीदृशी ॥ दृढानां मृगशावाक्षि भ्राजते पुण्यसंचयः ॥ २१ ॥ त्वंसर्वगुण
संपन्नानाहं सेवकुमीदृशम् ॥ त्रैलोक्यसुन्दरी भीरुयौवनं तेऽतिवर्तते ॥ २२ ॥ अहंलंकापतिर्भद्रे दशग्रीव इति श्रुतः ॥ तस्य मे भव भार्या त्वं भुंक्ष्व भोगा
न्यथा सुखम् ॥ २३ ॥ कश्च तावदसौ यं त्वं विष्णुरित्यभिभाषसे ॥ वीर्येण तपसा चैव भोगेन च बलेन च ॥ समयानोऽसौ भद्रे यं त्वं कामय संगने ॥ २४ ॥
इत्युक्तवतितस्मिन्सुवेदवत्यथ सा ब्रवीत् ॥ मामैव मति सा कन्या तमुवाच निशाचरम् ॥ २५ ॥ त्रैलोक्याधिपतिं विष्णुं सर्वलोक नमस्कृतम् ॥ त्वद्वते
राक्षसे द्रान्यः कोऽवमन्येत बुद्धिमान् ॥ २६ ॥ एवमुक्तस्तया तत्र वेदवत्या निशाचरः ॥ मूर्धजेऽपुतदा कन्यां कराग्रेण परामृशत् ॥ २७ ॥ ततो वेदवती
कुदा केशाहस्तेन साच्छिनत् ॥ असिर्भूत्वा करस्तस्याः केशां श्लिष्टन्नांस्तदा करोत् ॥ २८ ॥ सा ज्वलन्ती वरोपेण दहन्ती वनिशाचरम् ॥ उवाचाग्निं समा
धाय मरणाय कृतवरा ॥ २९ ॥ धर्षितायास्त्वयाऽनार्य न मे जीवितमिष्यते ॥ रक्षस्तस्मात्स्ववेक्ष्यामि पश्य तस्ते द्रुताशनम् ॥ ३० ॥ यस्मात्तु धर्षिता
चाहं त्वया पापमात्मनावने ॥ तस्मात्तव वधार्थं हि समुत्पत्स्यत्यहं पुनः ॥ ३१ ॥ न हि शक्यः स्त्रियाहं तुं पुरुषः पापनिश्चयः ॥ शापे त्वयि मयोत्सृष्टे तपसश्च
व्ययोज्जवेन ॥ ३२ ॥ यदित्यस्ति मया किंचित्कृतं दत्तं द्रुतं तथा ॥ तस्मात्त्वयोनिजा सा ध्वी भवेयं धर्मिणः सुता ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा प्रविष्टा सा ज्वलितं जा
तवेदसम् ॥ पपात च दिवो दिव्या पुष्पवृष्टिः समंततः ॥ ३४ ॥ सैषा जनकराजस्य प्रसूता तनया प्रभो ॥ तव भार्या महाबाहो विष्णुस्त्वं हि सनातनः ॥ ३५ ॥

इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ व्ययः ब्रह्मवदानादिदानीं तव मरणाभावेन तथा व्यय इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अयोनिजा भूत्वा धर्मिणो धर्मिष्ठस्य न्यायतः सुता भवेयम् ॥ ३३ ॥ अत्रापि पुष्पवर्षरावणनाशनिश्च
यजसंतोषात् ॥ ३४ ॥ सैषा कृतरावणवधप्रतिज्ञावेदवत्येवेत्यर्थः विष्णुस्त्वमिति अनेन सीताया लक्ष्मीत्वं स्फुटमेवोक्तं तदुक्तं पराशरेण राघवत्वे भवसीतारुक्मिणीकृष्णजन्मनीति ॥ ३५ ॥

यथावेदवत्यापूर्वतदवतारेकोधहृतोयःशत्रुःसौसौशैलाभःपुनस्तयैवयथाप्रतिज्ञंत्वापतिप्राप्यपतिभूतस्यतवामानुषंवीर्यमुपाश्रयित्वोपाश्रित्यनिहतः अनेनसतैवरावणवधेमुख्यंकारणंरामेतुहं
तुत्वमारोपितमिति सूचितम् ॥ ३६ ॥ जाविकल्पेवप्येवमेवावतारादिकल्पेनकल्पोन्यास्येयइतिन्यायादित्याह एवमिति एषामहाभागाएवमेवमर्त्येषुभाविषुहलमुखोत्कृष्टेक्षेत्रेपुनःपुनरुत्प
त्स्यते उक्तप्रयोजनायेतिशेषः उत्पत्तिरत्राविर्भावः एतेनभगवतोपितथावतारःसूचितएव ॥ ३७ ॥ सीताविर्भावोवैशाखेशुक्लनवम्यामितिमहासुंदरीतंत्रेउक्तं वैशाखेशुक्लनवम्यामुत्पन्नासाव
नीमुता सीतामुखात्सासंजातापालिताजनकेनच ॥ १ ॥ रामपत्नीमहाभागासीतानामेतिविश्रुता तस्मिन्दिनेरामभक्ताःश्रद्धाभक्तिसमन्विताः ॥ २ ॥ महोत्सवपराःसर्वेवित्तशाठ्यविवर्जिताः

पूर्वकोधहतःशत्रुर्ययासौनिहतस्तया ॥ उपाश्रयित्वाशैलाभस्तववीर्यममानुषम् ॥ ३६ ॥ एवमेषामहाभागामर्त्येषूत्पत्स्यतेपुनः ॥ क्षेत्रेहलमुखो
त्कृष्टेवेद्यामग्निशिखोपमा ॥ ३७ ॥ एषावेदवतीनामपूर्वमासीत्कृत्युगे ॥ त्रेतायुगमनुप्राप्यवधार्थं तस्यरक्षसः ॥ उत्पन्नामैथिलकुलेजनकस्यमहा
त्मनः ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रविष्टायां दुताशं तु वेदवत्यां सरावणः ॥
पुष्पकं तु समारुह्य परिचक्राम मेदिनीम् ॥ १ ॥ ततो मरुत्तं नृपतिं यजंतं सह देवतैः ॥ उशीरबीजमासाद्य ददर्श स तुरावणः ॥ २ ॥ संवर्तानां मब्रह्मर्षिः
साक्षाद्वातावृहस्पतेः ॥ याजयामास धर्मज्ञः सर्वैर्देवगणैर्दृतः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा देवास्तु तद्रक्षो वरदानेन दुर्जयम् ॥ तिर्यग्योनिं समाविष्टास्तस्य धर्षणभी
रवः ॥ ४ ॥ इंद्रो मयूरः संवृत्तो धर्मराजस्तु वायसः ॥ रुक्ला सोधनाथ्यक्षो हंसश्च वरुणो भवत् ॥ ५ ॥ अन्येष्वपि गतेष्वेवं देवेष्वरिनिपूदन ॥ रावणः
प्राविशद्यज्ञं सारमेय इवाशुचिः ॥ ६ ॥ तंच राजानमासाद्य रावणो राक्षसाधिपः ॥ प्राह युद्धं प्रयच्छेति निर्जितोऽस्मीति वावद ॥ ७ ॥ ततो मरुत्तो नृपतिः
को भवानित्युवाच तम् ॥ अवहासंततो मुक्त्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥

गीतवादित्रनृत्याद्यैरामभक्तिपरायणाः ॥ ३ ॥ वैशाखसितनवम्यां पुराणपठनं तथा लक्ष्मीसूक्तं पठंस्तत्रयातिरामं सनातनम् ॥ ४ ॥ सौभाग्यं धनधान्यं च पुत्रसंततिविस्तृतं रामप्रसादाद्भूते मुच्य
ते सर्वपातकादिति ॥ ५ ॥ उपसंहरति एषेति आसीत्कृत्युगे इत्यनंतरं त्रेतायुगमिति जनकस्योत्पन्ना न्यायतः पुत्रीत्वेनोत्पन्नेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० वा० आ० उत्तर
कांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रविष्टायामिति ॥ १ ॥ उशीरबीजमिति देशनाम ॥ २ ॥ देवगणैर्दृतः अपरोक्षतया हविर्भागार्थमवस्थितैरिति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अन्येष्व
पि देवेष्वेव गतेषु तिर्यग्योनिस्वरूपं गतेष्वित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मुक्त्वा कृत्वा ॥ ८ ॥

अकुतूहलभावेनमांस्त्राप्यविस्मयनिर्भयानादरभावेनयोनावगच्छसितस्यतवप्रीतोस्मि ॥ ९ ॥ कोन्योऽस्तिनकोपि सर्वेपिजानंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ अथमरुतोव्याजस्तुत्याह धन्यइति ॥ ११ ॥
 लोकेषुविद्यतइत्युत्तरमेकः श्लोकः प्रक्षिप्तः उक्तार्थत्वादितिकतकः कंत्वमिति केवलंपूज्यपूजारहितंकंधर्मप्राकरित्वावरंलब्धवानसि तथाविधोपिकश्चिद्धर्मइतिचेन्नश्रुतपूर्वइत्याह श्रुतेति
 अकुतूहलभावेनप्रीतोस्मितवपार्थिव ॥ धनदस्यानुजंयोमांनावगच्छसिरावणम् ॥ ९ ॥ त्रिपुलोकेषुकोन्योस्तियोनजानातिमेवलम् ॥ भ्रातरंये
 ननिर्जित्यविमानमिदमाहृतम् ॥ १० ॥ ततोमरुतःसप्तपस्तंरावणमथाब्रवीत् ॥ धन्यःखलुभवान्येनज्येष्ठोभ्रातारणेजितः ॥ नत्वयासदृशःश्लाघ्य
 त्रिपुलोकेषुविद्यते ॥ ११ ॥ “नाधर्मसहितंश्लाघ्यंनलोकप्रतिसंहितम् ॥ कर्मदौरात्म्यकंरुत्वाश्लाघसेभ्रातृनिर्जयात्” ॥ कंत्वंप्राक्केवलंधर्मचरि
 त्वालव्यवान्वरम् ॥ श्रुतपूर्वाहिनमयाभाषसेयादृशंस्वयम् ॥ १२ ॥ तिष्ठेदानींनमेजीवन्प्रतियास्यसिदुर्मते ॥ अद्यत्वांनिशितैर्वाणैःप्रेषयामियमक्ष
 यम् ॥ १३ ॥ ततःशरासनंगृह्यसायकांश्चनराधिपः ॥ रणायनिर्ययौक्रुद्धःसंवर्तोमार्गमावृणोत् ॥ १४ ॥ सोब्रवीत्सेहसंयुक्तंमरुतंतंमहानृषिः ॥ श्रोत
 व्यंयदिमहाक्यंसंप्रहारो नतेक्षमः ॥ १५ ॥ माहेश्वरमिदंसत्रमसमानंकुलंदहेत् ॥ दीक्षितस्यकुतोयुद्धंक्रोधित्वंदीक्षितेकुतः ॥ १६ ॥ संशयश्चजयेनित्यं
 राक्षसश्चमुदुर्जयः ॥ सनिवृत्तो गुरोर्वाक्यान्मरुतःपृथिवीपतिः ॥ विस्मज्यसशरंचापंस्वस्योमखमुखोभवत् ॥ १७ ॥ ततस्तंनिर्जितंमत्वाघोषयामा
 सर्वंशुकः ॥ रावणोजयतात्युच्चैर्हर्षान्नादंविमुक्तवान् ॥ १८ ॥ तान्भक्षयित्वातत्रस्यान्महर्षीन्यज्ञमागतान् ॥ वितृमोरुधिरैस्तेपांपुनःसंप्रययौमहीम्
 ॥ १९ ॥ रावणेनुगतेदेवाःसंभ्राश्रैवदिवौकसः ॥ ततःस्वांयोनिमासाद्यतानिसत्वानिचाब्रुवन् ॥ २० ॥ हर्षात्तदाब्रवीदिंद्रोमयूरंनीलवर्हिणम् ॥ प्रीतो
 स्मितवधर्मज्ञभुजंगाद्दिनतेजयम् ॥ २१ ॥ इदंनेत्रसहसंतुयत्तद्वर्हेभविष्यति ॥ वर्षमाणेमयिमुदंप्राप्स्यसेप्रीतिलक्षणम् ॥ २२ ॥ एवमिंद्रोवरंप्रादा
 मयूरस्यमुरेश्वरः ॥ २३ ॥ नीलाःकिलपुरावर्हामयूराणांनराधिप ॥ सुराधिपाद्वरंप्राप्यगताःसर्वेपिवर्हिणः ॥ २४ ॥

यादृशंभाषसेज्येष्ठपीडारूपंसमाचारम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ मार्गमावृणोद्रणायागतस्यरावणस्येतिभावः ॥ १४ ॥ महानृषिःसंवर्तः ॥ १५ ॥ माहेश्वरंतद्वैवत्यं सत्रंयागः ॥ १६ ॥ मखमुखःम
 खसमान्युन्मुखः ॥ १७ ॥ १८ ॥ वितृप्तःविशेषेणनृप्तः ॥ १९ ॥ स्वांयोनिंस्वस्वप्रकृतिमासाद्यतानिसत्वानिप्राकार्यवशगृहीतमूर्तिजातीयप्राणिनः ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रीतिलक्षणंमखीतिचि
 ह्नम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ नीलाःकिलेति नेत्ररहिताःकेवलंनीलाइत्यर्थः ॥ २४ ॥

प्राग्वंशेषाग्विर्गेहे ॥ २५ ॥ तेरोगास्तेतवमयिप्रीतेसतिनप्रभविष्यति ॥ २६ ॥ मृत्योरशक्यपरिहारत्वादाह यावदिति ॥ २७ ॥ मद्द्विषयस्थाः यमलोकस्थाः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मच्छ
सिरजलं जलमूर्तिवत्तस्य ॥ ३१ ॥ नीलेननीलवर्णेनायेऽयदेशेसंवीताः प्राप्ताः शष्पबालकृणंतद्वर्णनिर्मलाः कोमलश्यामवर्णादित्यर्थः क्रोडंभुजांतरम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ शिरोनित्यंसद्रव्यं

धर्मराजोब्रवीद्रामप्राग्वंशेवायसंप्रति ॥ पक्षिस्तवास्मिमुप्रीतःप्रीतस्यवचनंशृणु ॥ २५ ॥ यथान्येविविधैरोगैःपीड्यंतेप्राणिनोमया ॥ तेनतेप्रभ
विष्यंतिमयिप्रीतेनसंशयः ॥ २६ ॥ मृत्युतस्तेभयंनान्तिवरान्ममविहंगम ॥ यावत्त्वांनवधिष्यंतिनरास्तावद्भविष्यसि ॥ २७ ॥ येचमद्द्विषयस्थावै
मानवाःक्षुधयादिताः ॥ त्वयिभुक्तेसुलभास्तेभविष्यंतिसयांधवाः ॥ २८ ॥ वरुणस्त्वब्रवीद्वंसंगंगातोयविचारिणम् ॥ श्रूयतांप्रीतिसंयुक्तंततःपत्र
रथेश्वरम् ॥ २९ ॥ वर्णोमनोरमःसौम्यश्चंद्रमंडलसन्निभः ॥ भविष्यतितवोदग्रःशुद्धफेनसमप्रभः ॥ ३० ॥ मच्छरीरंसमासाद्यकांतोनित्यंभविष्य
सि ॥ प्राप्स्यसेचातुलांप्रीतिमेतन्मेप्रीतिलक्षणम् ॥ ३१ ॥ हंसानांहिपुरारामनवर्णःसर्वपांडुरः ॥ पक्षानीलाग्रसंवीताःक्रोडाःशष्पाग्रनिर्मलाः ॥ ३२ ॥
अथाब्रवीद्विश्रवणःकलसंगिरौस्थितम् ॥ हैरण्यंसंप्रयच्छामिवर्णंप्रीतस्तवाप्यहम् ॥ ३३ ॥ सद्रव्यंचशिरोनित्यंभविष्यतितवाक्षयम् ॥ एषकांच
नकोवर्णोमत्स्यात्यातेभविष्यति ॥ ३४ ॥ एवंदत्त्वावरांस्तेभ्यस्तस्मिन्यज्ञोत्सवेसुराः ॥ निवृत्तेसहराज्ञातेपुनःस्वभवनंगताः ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा०आ०उत्तरकाण्डेऽष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथजित्त्वामरुत्तंसंप्रययौराक्षसाधिपः ॥ नगराणिनरेंद्राणांयुद्धकांक्षीदशाननः ॥ १ ॥
समासाद्यतुराजेंद्रान्महेंद्रवरुणोपमान् ॥ अब्रवीद्राक्षसेन्द्रस्तुयुद्धंमेदीयतामिति ॥ २ ॥ निर्जिताःस्मेतिवाब्रूतएषमेहिसुनिश्चयः ॥ अन्यथाकुर्वता
मेवंमोक्षो नैवोपपद्यते ॥ ३ ॥ ततस्त्वभीरवःप्राज्ञाःपार्थिवाधर्मनिश्चयाः ॥ मंत्रयित्वाततोऽन्योन्यंराजानःसुमहाबलाः ॥ ४ ॥

त्वर्णवर्णमित्यर्थः तदेवाह एषकांचनकइति पूर्वहिकलसाअंजनवर्णइत्याहुः ॥ ३४ ॥ राज्ञासहस्रभवनंगताः मरुत्तेनसहस्वर्गमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा
मायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेअष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ एवमकुर्वतांयुद्धंनिर्जिताःस्मेतिवचनंवाऽकुर्वतां अन्यथाप्रकारांतरे
णमोक्षोमदुषरोधान्नास्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभीरवःसंतोऽपिराजानःपार्थिवाःपृथ्वीपतयोनिर्जिताःस्मेत्यभाषंत ॥ ४ ॥

सजित्वेति महासेनस्यस्कंदस्यप्रभृतियस्मिस्तच्छरवणययौ ॥ १ ॥ २ ॥ विष्टभितंनिरुद्धसंचारम् ॥ ३ ॥ कामगंस्वामिचित्तानुकूलसंचारवक्तृनिर्मितमिदंविष्टभ्यंकि तदेवाह कस्मान्नाग
 मदिन्याचिनयत् ॥ ४ ॥ मेममेच्छयापुष्पकंनगच्छतितदिदंकिनिमित्तमितिर्विचिन्त्यमेवहेतुंतर्कयति पर्वतस्येति पर्वतोपरिस्थितस्येत्यर्थः कस्यचित्पुरुषस्येदंकर्मस्तंभनकर्मभवेत् ॥ ५ ॥ मा
 सजित्वाधनदंरामभ्रातरंराक्षसाधिपः ॥ महासेनप्रभृतिंतययौशरवणंमहत् ॥ १ ॥ अथापश्यदशग्रीवोरौकमंशरवणंमहत् ॥ गभस्तिजालसंवी
 तंद्वितीयमिवभास्करम् ॥ २ ॥ सपर्वतंसमारुह्यकंचिद्रम्यवनांतरम् ॥ प्रेक्षतेपुष्पकंतत्ररामविष्टभितंतदा ॥ ३ ॥ विष्टभ्यंकिमिदंकस्मान्नागमत्का
 मगंकृतम् ॥ अचितयद्राक्षसेंद्रःसचिवैस्तैःसमावृतः ॥ ४ ॥ किंनिमित्तमिच्छयामेनेदंगच्छतिपुष्पकम् ॥ पर्वतस्योपरिप्रस्यकर्मदंकस्यचिद्रवेत्
 ॥ ५ ॥ ततोऽब्रवीत्तदाराममारीचोबुद्धिकोविदः ॥ नेदंनिष्कारणंराजपुष्पकंयन्नगच्छति ॥ ६ ॥ अथवापुष्पकमिदंधनदानान्यवाहनम् ॥ अतो
 निस्पंदमज्ञवदनाय्यक्षविनारुतम् ॥ ७ ॥ इतिवाक्यांतरेतस्यकरालःकृष्णपिंगलः ॥ वामनोविकटोमुंडीनंदीद्रस्वभुजोबली ॥ ८ ॥ ततःपार्श्वमुपा
 गम्यज्ञवस्यानुचरोब्रवीत् ॥ नंदीश्वरोवचश्चेदंराक्षसेंद्रमशंकितः ॥ ९ ॥ निवर्तस्वदशग्रीवशैलेक्रीडतिशंकरः ॥ सुपर्णनागयक्षाणांदिवगंधर्वरक्षसा
 म् ॥ १० ॥ सर्वेषामेवभूतानामगम्यःपर्वतःरुतः ॥ इतिनंदिवचःश्रुत्वाक्रोधात्कंपितकुंडलः ॥ ११ ॥ रोषात्तुताघ्नयनःपुष्पकादवरुह्यसः ॥ कोयंशं
 करइत्युक्ताशैलमूलमुपागतः ॥ १२ ॥ सोऽपश्यन्नंदिनंतत्रदेवस्यादूरतःस्थितम् ॥ दीपंशूलमवष्टभ्यद्वितीयमिवशंकरम् ॥ १३ ॥ तंदृष्ट्वावानरमुखम
 वज्ञायसराक्षसः ॥ प्रहासंमुमुचेतत्रसतोयइवतोयदः ॥ १४ ॥ तंकुद्धोभगवान्नंदीशंकरस्यापरातनुः ॥ अब्रवीत्तत्रतद्रक्षोदशाननमुपस्थितम्
 ॥ १५ ॥ यस्माद्दानरूपंमामवज्ञायदशानन ॥ अशनीपातसंकाशमपहासंप्रमुक्तवान् ॥ १६ ॥ तस्मान्महदीर्यसंयुक्तामद्रूपसमतजसः ॥ उत्पत्स्यं
 तिवधार्थंहिकुलस्यतववानराः ॥ १७ ॥ नखदंष्ट्रायुधाःकूरमनःसंपातरंहसः ॥ युद्धान्मत्तावलोद्विक्ताःशैलाइवविसर्पिणः ॥ १८ ॥
 रीचोपितदुक्तमेवानुवदति तदिति पुष्पकंनगच्छतीतिवनेदंनिष्कारणम् ॥ ६ ॥ कारणमूहयित्वाहाथवेति धनदानान्यवाहनंधनदादन्यस्यवाहनंनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पार्श्वे शरवणस्येति
 शेषः अशंकितउपागम्याब्रवीदित्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ कृतईश्वरेच्छयेतिशेषः ॥ ११ ॥ शैलमूलमुपागतः अंतरिक्षात्पर्वतंप्राप्तइत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रहासंमुमुचेकृतवानित्यर्थः
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

वर्षः आंतरः उन्मेषः शरीरः ॥ १९ ॥ किविति हेनिशाचरत्वाहंतुं यद्यपि मया शक्यमथापीदानीं न हंतव्यः भगवद्वचनानुपालनायेति शेषः किंचत्पूर्वमेव स्वकर्मभिः स्वदुष्कृतैर्हंत एवासि का
 लांतरे मद्दूषैरेव हंतव्यो जविष्यसीति भावः ॥ २० ॥ तद्वाक्यसमनंतरं देवदुंदुभ्यादिप्रवृत्तिस्तु तच्छापेन रावणवधनिश्चयजसंतोषात् ॥ २१ ॥ २२ ॥ यत्कृते यदाश्रयक्रीडानिमित्तं गच्छतो मम पु
 तेन वप्रबलं दर्पमुन्मेषं च पृथग्विधम् ॥ व्यपनेष्यंति संभूय सहा मात्यसु तस्य च ॥ १९ ॥ किं विदानीं मया शक्यं हंतुं त्वां हेनिशाचर ॥ न हंतव्यो हतस्त्वं हि
 पूर्वमेव स्वकर्मभिः ॥ २० ॥ इत्युदीरितवाक्ये तु देवे तस्मिन् महात्मनि ॥ देवदुंदुभ्याने दुःपुष्पवृष्टिश्च खाद्युता ॥ २१ ॥ अचित् यित्वा स तदानं दिवाक्यं म
 हाबलः ॥ पर्वतं तु समासाद्य वाक्यमाह दशाननः ॥ २२ ॥ पुष्पकस्य गतिश्छिन्ना यत्कृते मम गच्छतः ॥ तमिमं शैलमुन्मूलं करोमि तव गोपते ॥ २३ ॥
 केन प्रभावेण भवानित्यं क्रीडति राजवत् ॥ विज्ञातव्यं न जानीते भयस्थानमुपस्थितम् ॥ २४ ॥ एवमुक्ता ततो रामभुजान्विक्षिप्य पर्वते ॥ तोलया
 मास तं शीघ्रं शैलः समकंपत ॥ २५ ॥ चालनात्पर्वतस्यैव गणादेव स्य कंपिताः ॥ च चालपार्वती चापित दाश्रिल्लशामहेश्वरम् ॥ २६ ॥ ततो राममहा
 देवो देवानां प्रवरो हरः ॥ पादांगुष्ठेन तं शैलं पीडयामास लीलया ॥ २७ ॥ पीडितास्तु ततस्तस्य शैलस्तंभोपमाभुजाः ॥ विस्मिताश्चाभवंस्तत्र सचिवा
 स्तस्य रक्षसः ॥ २८ ॥ रक्षसा तेन रोषाच्च भुजानां पीडनात्तथा ॥ मुक्तो विरावः सहस्रात्रैलोक्यं येन कंपितम् ॥ २९ ॥ मे निरेव जनिष्ये पंतस्यामात्या
 युगक्षये ॥ तदा वर्त्मसु चलिता देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ ३० ॥ समुद्राश्चापि संक्षुब्धाश्चलिताश्चापि पर्वताः ॥ यक्षा विद्याधराः सिद्धाः किमेतदिति चाब्रुवन्
 ॥ ३१ ॥ तोषयस्व महादेवं नीलकंठमुमापतिम् ॥ तस्मै तेशरणं नान्यं पश्यामात्र दशानन ॥ ३२ ॥ स्तुतिभिः प्रणतो भूत्वा तमेव शरणं व्रज ॥ रुपालुः शं
 करस्तुष्टः प्रसादं ते विधास्यति ॥ ३३ ॥ एवमुक्तस्तदामात्यैस्तुष्टावष्टभध्वजम् ॥ सामभिर्विविधैः स्तोत्रैः प्रणम्य सदशाननः ॥ संवत्सरसहस्रं तु रुदतो
 रक्षसागतम् ॥ ३४ ॥

पुष्पकस्य गतिश्छिन्ना त्वया हे गोपते रुद्र तवे मं पर्वतमुन्मूलं करोमि ॥ २३ ॥ २४ ॥ पर्वते पर्वताधस्तात् ॥ २५ ॥ आश्रिल्लशामहेश्वरती कर्तरिक्तः ॥ २६ ॥ २७ ॥ तस्य पर्वताधो भागताभु
 जाः पीडिता अभवन् इति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्यामात्यास्तदीयं शब्दं युगक्षये जायमानं वज्रनिषेपं मे निरे तदा तच्छब्दश्रवणकाले वर्त्मस्यिति वर्त्मसु स्थिता देवा वर्त्मभ्यः प्रचलिता इत्यर्थः
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथ तन्मंत्रिण आहूस्तोषयत्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ शौटीर्यात्चास्तुतेः ॥ ३६ ॥ रावितंशब्दितम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मयाभ्यनुज्ञातः पुष्पकेणगमनायेतिशेषः असीतिच अतोगम्यताम् ॥ ३९ ॥ यदिप्रीतोयदिचवरंददासितदायाचतो
 मेदेहीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नगणे नगणयामीत्यर्थः तत्रहेतुः स्वत्याइति स्वल्पबलवीर्याइत्यर्थः वांछितंचायुषःशेषंभगवद्दत्तदीर्घायुष्याद्योभागोगतस्तस्माच्छेषमवशिष्टमायुर्वीछितंतदेतैर्दु
 ततःप्रीतोमहादेवःशैलाग्रेविष्ठितंप्रभुः ॥ मुक्ताचास्यभुजानुरामप्राहवाक्यंदशाननम् ॥ ३५ ॥ प्रीतोस्मेतववीरस्यशौटीर्याच्चदशानन ॥ शैला
 कतिनयोमुक्तस्वयारावःसुदारुणः ॥ ३६ ॥ यस्माह्लोकत्रयंचैतद्रावितंभयमागतम् ॥ तस्मात्चंरावणोनामनाम्नाराजन्भविष्यसि ॥ ३७ ॥ देव
 तामानुषायक्षायैचान्येजगतीतले ॥ एवंचामभिधास्यंतिरावणंलोकरावणम् ॥ ३८ ॥ गच्छपौलस्यविस्रब्धंपथायेनत्वमिच्छसि ॥ मयाचैवा
 भ्यनुज्ञातोराक्षसाधिपगम्यताम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्तस्तुलंकेशःशंभुनास्वयमब्रवीत् ॥ प्रीतोयदिमहादेववरंमेदेहियाचतः ॥ ४० ॥ अवध्यत्वंमयाप्रा
 र्त्तदवगंधर्वदानवैः ॥ राक्षसैर्गुह्यकैर्नागैर्येचान्यबलवत्तराः ॥ ४१ ॥ मानुषान्नगणेदेवस्वत्यास्तेममसंसंमताः ॥ दीर्घमायुश्चमेप्राप्तंब्रह्मणस्त्रिपुरांत
 क ॥ वांछितंचायुषःशेषंशस्त्रंत्वंचप्रयच्छमे ॥ ४२ ॥ एवमुक्तस्ततस्तेनरावणेनसशंकरः ॥ ददौखड्गंमहादीपंचंद्रहासमितिश्रुतम् ॥ ४३ ॥ आयुष
 श्रावशेषंचददौभूतपतिस्तदा ॥ ४४ ॥ दत्त्वावाचततःशंभुर्नावज्ञेयमिदंत्वया ॥ अवज्ञातंयदिहितेमामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ४५ ॥ एवंमहेश्वरेणैवकृत
 नामासरावणः ॥ अभिवाद्यमहादेवमारुरोहायपुष्पकम् ॥ ४६ ॥ ततोमहीतलंरामपर्यक्रामतरावणः ॥ क्षत्रियांसुमहावीर्यान्वाधमानस्ततस्ततः
 ॥ ४७ ॥ केचित्तेजस्विनःशूराःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः ॥ तच्छासनमकुर्वंतोविनेशुःसपरिच्छदाः ॥ ४८ ॥ अपरेदुर्जयंरक्षोजानंतःप्राज्ञसंसंमताः ॥ जि
 ताःस्मद्व्यभाषंतराक्षसंबलदर्पितम् ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडेपोडशःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथराजन्महाबाहुर्विचरन्पृ
 थिवीतले ॥ हिमवद्हनमासाद्यपरिचक्रामरावणः ॥ १ ॥ तत्रापश्यत्सर्वैकन्यांरुणाजिनजटाधराम् ॥ आर्षेणविधिनायुक्तांदीप्यंतीदेवतामिव ॥ २ ॥
 कर्मजिर्यथाऽविनष्टंभवतितथाप्रयच्छ तस्मिंश्चायुषिसर्वजयायशस्त्रंचदिव्यंप्रयच्छ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आयुषश्चावशेषंददौशापाद्यनाशयत्वेनददवित्यर्थः ॥ ४४ ॥ इदंनावज्ञेयं शस्त्रस्यास्य
 पूजोदासीन्यनकार्यमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेपोडशःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथवेदेवत्यारावणस्यशापदानकथनपूर्वकंसैवेयंजनकात्मजेतिकथनं अथराजन्निति ॥ १ ॥ आर्षेणविधिनातपोनुष्ठानेन ॥ २ ॥

प्रहसन्निव अरण्ये मयाऽनाथा मुकन्या शपेति संतोषजः प्रहास इति कतकः ॥ ३ ॥ एवं प्रतिक्रिया इदमाचरणम् ॥ ४ ॥ निर्गतः प्रसिद्ध एष निर्णयो वृद्धानामिति शेषः ॥ ५ ॥ कस्यासि दुहितेति शेषः किमिदं वतमित्यर्थः ॥ ६ ॥ कस्य हेतोः किं कलनिमित्तम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ वेदाभ्यासं कुर्वतो महात्मनस्तस्य सकाशात् वाङ्मयी वाङ्मयवेदमूर्तिः कन्याहंसं भूताऽतएवाहं पित्रानाम्नावेदवतीति स्मृ

सहस्रारूपसंपन्नां कन्यां तां सुमहावताम् ॥ काममोहपरीतात्मापप्रच्छ प्रहसन्निव ॥ ३ ॥ किमिदं वर्तसे भद्रे विरुद्धं यौवनस्य ते ॥ न हियुक्ता तवैतस्य हृदयस्यैवं प्रतिक्रिया ॥ ४ ॥ रूपं तेऽनुपमं भीरुकामोन्मादकरं नृणाम् ॥ न युक्तं तपसि स्यातुं निर्गतोऽप्येति निर्णयः ॥ ५ ॥ कस्यासि किमिदं भद्रे कश्च भर्ता वरानने ॥ येन संभुज्यसे भीरुसन्तरः पुण्यभाग्भुवि ॥ ६ ॥ पृच्छतः शंसमे सर्वं कस्य हेतोः परिश्रमः ॥ एवमुक्ता तु सा कन्यारावणेन यशस्विनी ॥ ७ ॥ अब्रवीद्विधिवत्कृत्वा तस्यातिथ्यं तपोधना ॥ कुशध्वजो नाम पिता ब्रह्मर्षिरमितप्रभः ॥ बृहस्पतिसुतः श्रीमान्बुद्ध्या तुल्यो बृहस्पतेः ॥ ८ ॥ तस्याहं कुर्वतो नित्यं वेदाभ्यासं महात्मनः ॥ संभूता वाङ्मयी कन्या नाम्नावेदवती स्मृता ॥ ९ ॥ ततो देवाः सगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ते चापि गत्वा पितरं वरणं रोचयन्ति मे ॥ १० ॥ न च मांसपिता तं भ्योदत्तवान् राक्षसेश्वर ॥ कारणं तद्दिव्यामिति शामय महाभुज ॥ ११ ॥ पितुस्तु मम जामाता विष्णुः किल सुरेश्वरः ॥ अभिप्रेतस्त्रिलोकेशस्तस्मान्नान्यस्य मे पिता ॥ १२ ॥ दातुमिच्छति तस्मै तु तच्छ्रुत्वा बलदर्पितः ॥ शंभुर्नाम ततो राजा दैत्यानां कुपितो भवत् ॥ १३ ॥ तेन रात्रौ शयानो मे पिता पापेन हिंसितः ॥ १४ ॥ ततो मे जननी दीना तच्छरीरं पितुर्मम ॥ परिष्वज्य महाभागा प्रविष्टा हव्यवाहनम् ॥ १५ ॥ ततो मनोरथं सत्यं पितुर्नारायणं प्रति ॥ करोमीति तमेवाहं हृदयेन समुद्बुधे ॥ १६ ॥ इति प्रतिज्ञां मारुत्यचरामिविपुलं तपः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं मयाराक्षसपुंगव ॥ १७ ॥ नारायणो मम पतिर्न त्वन्यः पुरुषोत्तमात् ॥ आश्रये नियमं घोरं नारायणपरीप्सया ॥ १८ ॥

ता जगवतः शक्तिर्लक्ष्मिरेव रावणवधाय रावणं शत्रुमत्रावतीर्णा अस्या वाङ्मयीत्वं सार्वत्म्यात् अतएव वक्ष्यति पितुर्मे विष्णुर्जामाताऽभिप्रेत इति ॥ ९ ॥ ते देवादयः वरणं रोचयन्ति रुचिः क्रिया सामान्ये वरणं कुर्वन्ति स्मेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ अन्यस्य अन्यस्मै इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नारायणं नारस्य जीवसमूहस्यायनं नारा आपोऽयनं यस्येति वा तं प्रतिगतं पितुर्मनो रथं सत्यं करोमीति इच्छया तं नारायणमेव हृदयेनोद्बुधे ॥ १६ ॥ इति प्रतिज्ञां प्रागुक्ता विषयविषयां आरुह्य कृत्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥

हर्षनादान् हर्षजसिहनादान् ॥ ९ ॥ येरावणसचिवास्तेषामेकैकस्तेषांसहस्रसंख्यानां यक्षाणांसहस्रं अयोधयत् ॥ १० ॥ ११ ॥ धाराभिः शस्त्रसमूहैः ॥ १२ ॥ धाराशतसमुक्षितः शस्त्रक्षतज
न्यरुधिरधाराशतसमुक्षितः ॥ १३ ॥ १४ ॥ कक्षंतृणंतद्वद्विस्तीर्णं शुष्कंधनमिवाकुलं शुष्कंधने आकुलत्वं च झटिति वक्रिव्याप्यत्वं यक्षसैन्यं वातेनादीप्तोऽग्निरिव रावणो ददाह ॥ १५ ॥ रावणे

सदृश्वतादृशं सैन्यं दशग्रीवां निशाचरः ॥ हर्षनादान् हनून्कृत्वा सक्रोधाद्भ्यभाषत ॥ ९ ॥ ये तु ते राक्षसेन्द्रस्य सचिवाधोरविक्रमाः ॥ तेषांसहस्रमेकै
कोयत्वाणांसमयोधयत् ॥ १० ॥ ततो गदाभिर्मुसलैरसिभिः शक्तितोमरैः ॥ हन्यमानो दशग्रीवस्तस्यै न्यसमगाहत ॥ ११ ॥ स निरुद्धासवत्तत्र व
ध्यमानो दशाननः ॥ वर्षाद्विरिव जीमूतैर्धाराभिरवरुध्यत ॥ १२ ॥ न च कारव्यथा चैव यक्षशस्त्रैः समाहतः ॥ महीधर इवांभोदैर्धाराशतसमुक्षितः
॥ १३ ॥ समहात्मा समुग्रस्य कालदंडोपमांगदाम् ॥ प्रविवेश ततः सैन्यं नयन् यक्षान्यमक्षयम् ॥ १४ ॥ सकक्षमिव विस्तीर्णं शुष्कंधनमिवाकुलम् ॥ वा
तेनाग्निरिवादीप्तो यक्षसैन्यं ददाहतत् ॥ १५ ॥ तैस्तु तत्र महामात्यैर्महोदरशुकादिभिः ॥ अल्पावशेषास्ते यक्षाः कृतावातैरिवांबुदाः ॥ १६ ॥ केचित्स
माहताभघ्नाः पतिताः समरे क्षितौ ॥ ओष्ठांश्च दशनैस्तोक्ष्णैरदशन्कुपितारणे ॥ १७ ॥ श्रान्ताश्चान्योन्यमालिङ्ग्य भ्रष्टशस्त्रारणाजिरे ॥ सीदंति च तदा
यक्षाः कूला इव जले नह ॥ १८ ॥ हतानां गच्छतां स्वर्गं युव्यतामथ धावताम् ॥ प्रेक्षतामपि संधानां वभूवनतदांतरम् ॥ १९ ॥ भग्नांस्तु तान्समालक्ष्य य
क्षैर्द्राक्षुमहाबलान् ॥ धनाध्यक्षो महाबाहुः प्रेषयामास यक्षकान् ॥ २० ॥ एतस्मिन्नंतरे रामविस्तीर्णं बलवाहनः ॥ प्रेषितो न्यपत यक्षो नाम्ना संयोध
कंदकः ॥ २१ ॥ तेन चक्रेण मारीचो विष्णुनेवरणेहतः ॥ पतितो भूतले शैलात्क्षीणपुण्य इव ग्रहः ॥ २२ ॥ स संज्ञस्तु मुहूर्तेन स विश्रम्य निशाचरः ॥ तं य
संयोधयामास स च भग्नः प्रदुर्बुध् ॥ २३ ॥ ततः कांचनचित्रांगं वैदूर्यरजतोक्षितम् ॥ मर्यादां प्रतिहाराणां तोरणान्तरमाविशत् ॥ २४ ॥

न सह वर्तमानैस्तैर्महामात्यैर्यक्षा अल्पावशेषाः कृताः ॥ १६ ॥ भग्ना भग्नगात्राः ॥ १७ ॥ कूला इति लिङ्गव्यत्ययः ॥ १८ ॥ भूतले धावतां परैर्हतानां मथानंतरं स्वर्गं गच्छतां त्वातत्र स्थितानां व्योम्नि
स्थित्वा युद्धं प्रेक्षतां प्रेक्षमाणानां च पिसंधानां च दिवि आकाशेऽंतरं स्थानुमवकाशो न बभूव ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तेन संयोधकंदकाख्येन यक्षेण चक्रेणहतः पीडितो मारीचः शैलात्कैलासाद्भूतले पतितः
संयोधानां समक्षयोद्धृणां कंदकः सहर्तेति संयोधकंदकः ॥ २२ ॥ स च यक्षश्च ॥ २३ ॥ मर्यादां जनप्रवेशार्थं प्रतीहाराणां तोरणान्तरं द्वारमध्यमिति तीर्थः आविशद्रावण इति शेषः ॥ २४ ॥

वा०रा०

॥ ११ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ धातुसर्वैर्युतः शैल इव ॥ २७ ॥ तोरणेन तोरणस्थं देव ॥ २८ ॥ भस्मीकृततनुरिति चूर्णीकृततनुरित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे
तंतुराजन्दशग्रीवं प्रविशंतं निशाचरम् ॥ सूर्यभानुरिति ख्यातो द्वारपालो न्यवारयत् ॥ २५ ॥ सवार्यमाणो यक्षेण प्रविवेश निशाचरः ॥ यदा तु वारि
तोरामनव्यतिष्ठत्सराक्षसः ॥ २६ ॥ ततस्तोरणमुत्पात्य तेन यक्षेण ताडितः ॥ रुधिरं प्रसवन् भाति शैलो धातुसर्वैरिव ॥ २७ ॥ स शैलशिखराभेण तो
रणेन समाहतः ॥ जगाम नक्षत्रिं वीरो वरदानात्स्वयं भुवः ॥ २८ ॥ तेनैव तोरणेनाथ यक्षस्तेनाभिताडितः ॥ नादृश्यत तदा यक्षो भस्मीकृततनुस्तदा
॥ २९ ॥ ततः प्रदुद्बुधुः सर्वे दृष्ट्वा रक्षः पराक्रमम् ॥ ततो नदीर्गुहाश्चैव विविशुर्भयपीडिताः ॥ त्यक्तप्रहरणाः श्रान्ता विवर्णवदनास्तदा ॥ ३० ॥ ॥ इत्या
प्ये श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्तां लक्ष्य विचित्रस्तान्यक्षेन्द्रांश्च स
हस्रशः ॥ धनाध्यक्षो महायक्षं माणिचारमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ रावणं जहियक्षेन्द्रदुर्वृत्तं पापचेतसम् ॥ शरणं भववीराणां यक्षाणां युद्धशालिनाम् ॥ २ ॥
एवमुक्तो महाबाहुर्माणिभद्रः सुदुर्जयः ॥ वृत्तो यक्षसहस्रैस्तु चतुर्भिः समयोधयत् ॥ ३ ॥ ते गदामुसलप्रासैः शक्तितो मरमुद्गरैः ॥ अभिघ्नन्तस्तदा यक्षा
राक्षसान्समुपाद्रवन् ॥ ४ ॥ कुर्वन्तु मुलं युद्धं चरन्तः स्यन् वल्लघु ॥ बाढं प्रयच्छन्ते च्छामि दीयतामिति भाषिणः ॥ ५ ॥ ततो देवाः स गंधर्वाः ऋषयो ब्रह्म
वादिनः ॥ दृष्ट्वा तत्तु मुलं युद्धं परं विस्मयमागमन् ॥ ६ ॥ यक्षाणां तु प्रहस्तेन सहस्रं निहतं रणे ॥ महोदरेण चानिघ्नं सहस्रमपरंहतम् ॥ ७ ॥ क्रुद्धेन च त
दाराजन्मारी चेन युयुत्सुना ॥ निमेषांतरमात्रेण द्वे सहस्रे निपातिते ॥ ८ ॥ कचयक्षार्जवं युद्धं कचमायाबलाश्रयम् ॥ रक्षसां पुरुषव्याघ्रतेन तेऽभ्यधि
कायुधि ॥ ९ ॥ धूम्राक्षेण समागम्य माणिभद्रो महारणे ॥ मुसलेनोरसिक्रोधात्ताडितो न च कंपितः ॥ १० ॥ ततो गदां समाविध्य माणिभद्रेण राक्षसः ॥
धूम्राक्षस्ताडितो मूर्ध्नि विह्वलः स पपात ह ॥ ११ ॥ धूम्राक्षं ताडितं दृष्ट्वा पतितं शोणितो क्षितम् ॥ अभ्यधावत संग्रामे माणिभद्रं दशाननः ॥ १२ ॥ संक्रु
द्धमभिधावंतं माणिभद्रो दशाननम् ॥ शक्तिभिस्ताडयामास तिसृभिर्यक्षपुंगवः ॥ १३ ॥

चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ पुष्पकपहः तत इति लक्ष्यलक्षयित्वा माणिचारो माणिभद्रः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ते राक्षसाः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

उ० कां०

७

॥ ११ ॥

नादित इति तिसृभिः शक्तिभिस्तद्वितोराक्षसैर्द्वौ गद्या माणि भद्रस्य मुकुटे मुकुटस्थले प्राहरत्तच्च मुकुटस्थले तेन प्रहारेण पार्श्वमेक पार्श्वमागतं प्राप्तम् ॥ १४ ॥ सन्नादोरक्षसाम् ॥ १५ ॥ पद्मशंख
समावृतः शंखपद्मनिध्यजिमानि देवसंवृतः शुक्रप्रौष्ठपदाभ्यां निधिरक्षकमंत्रिभ्यां सहधनाध्यक्षः प्रदृशे भ्रातरमिति संबन्धः ॥ १६ ॥ शापाद्विश्रवसः कृताद्वारुणस्वभावो भविष्यतीति शापात् विश्र
वगौरवं वंदनादिप्रयोजकश्रेष्ठत्वगौरवरहितं अकृतवंदनादिव्यवहारमिति यावत् पैतामहे कुले युक्तं तत्कुले उत्पत्तेर्युक्तं वचनमुवाचेत्यर्थः ॥ १७ ॥ वार्यमाणः असदृत्तादिति शेषः नावगच्छसि
अस्य मद्रचनाकरणस्य पूज्यपूजाव्यतिक्रमादिदोषस्य च फलं परिपाकं प्राप्य तद्वशां निरयंगतो ज्ञास्यसे अहंसाधुन कृतवान् किनु पापमेवेति परितपस्यसे इत्यर्थः ॥ १८ ॥ तत्कालानवगतदुःखसाध

तादितो माणि भद्रस्य मुकुटे प्राहरद्रणे ॥ तस्य तेन प्रहारेण मुकुटं पार्श्वमागतम् ॥ १४ ॥ ततः प्रभृतियक्षो सौ पार्श्वमौ लिरभूत्किल ॥ तस्मिंस्तु विमुखी
भूतमाणि भद्रमहात्मनि ॥ सन्नादः सुमहान् राजंस्तस्मिन् शैले व्यवर्धत ॥ १५ ॥ ततो दूरात्प्रदृशे धनाध्यक्षो गदाधरः ॥ शुक्रप्रौष्ठपदाभ्यां च पद्मशं
खसमावृतः ॥ १६ ॥ सहस्राभ्रातरं संख्ये शापाद्विश्रवगौरवम् ॥ उवाच वचनं धीमान्युक्तं पैतामहे कुले ॥ १७ ॥ यन्मया वार्यमाणस्त्वं नावगच्छसि
दुर्मते ॥ पश्चादस्य फलं प्राप्य ज्ञास्यसे निरयंगतः ॥ १८ ॥ यो हि मोहाद्विषं पीत्वा नावगच्छति दुर्मतिः ॥ स तस्य परिणामांते जानीते कर्मणः फलम् ॥ १९ ॥
देवतानि नन्दंति धर्मयुक्तेन केनचित् ॥ येन त्वमीदृशं भावं नीतस्तच्च न बुद्ध्यसे ॥ २० ॥ मातरं पितरं विप्रमाचार्यं चावमन्य वै ॥ स पश्यति फलं तस्य प्रेत
राजवशंगतः ॥ २१ ॥ अधुवे हि शरीरे यो न करोति तपो र्जनम् ॥ स पश्चात्तप्यते मूढो मृतो गत्वात्मनो गतिम् ॥ २२ ॥ कस्यचिन्न हि दुर्बुद्धेः शृङ्खलतो जाय
ते मतिः ॥ यादृशं कुरुते कर्म तादृशं फलमश्नुते ॥ २३ ॥ ऋद्धिरूपं बलं पुत्रान्वितं शूरत्वमेव च ॥ प्राप्तुवंति नरालोके निर्जितं पुण्यकर्मभिः ॥ २४ ॥ एवं
निरयगामी त्वं यस्य ते मतिरीदृशी ॥ न त्वां समभिभाषिष्येऽसदृत्तेष्वेपनिर्णयः ॥ २५ ॥

नस्य कालांतरे फलपाकतो ज्ञाने दृष्टांतः यो हीति
॥ १९ ॥ देवतानि ब्रह्मरुद्रादयः धर्मयुक्तेन केनचित्पाकृतेन व्यापारेण त्वामिदानीं नाभिनन्दंति त्वयि विमुखा भवन्ति संप्रति त्वयि धर्माभावाद्येन देवतानाभिनन्दनेन त्वमीदृशं भावं कूरं नीतः प्रापितः सन्ना
वबुद्ध्यसे ॥ २० ॥ तस्य मात्राद्यवमानस्य अत्र मात्रादिपदं पूज्योपलक्षणम् ॥ २१ ॥ तपो र्जनं तपः संपादनं आत्मनो गतिं आत्मनः कर्मसंपादितं गतिम् ॥ २२ ॥ दुर्बुद्धेर्बुद्धिरहितस्य कस्यचि
त्कस्यापि पुरुषस्य च्छंदतः पित्रादिसेवां विना स्वेच्छामात्रेण मतिः शुभामतिर्न जायतेऽतो मात्रादिसेवा हीनो यादृशं स्वदुर्मत्यनुरूपं दुष्कर्म कुरुते तादृशं तदनु रूपं निरयगामित्वादिरूपं फलमश्नुते प्रामोति
॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमिति एवं कुरकर्मत्वं निरयगामी भविष्यसि यस्य ते ईदृशी मतिः अतस्त्वां समभिभाषिष्ये एष वाऽसदृत्तेषु सदृत्तानां निर्णयः अनुष्ठेयनिश्चयः ॥ २५ ॥

वा० रा०

॥ २० ॥

एवमुक्ताः शवणवेदेवयुयमप्यसंजाप्या इत्युक्ताः ततएवं वचनानंतरं तेन धनदेन समाहता स्ताडिता मारीचप्रमुखाः सर्वे विमुखा युद्धविमुखा विप्रदुद्रुवुः ॥ २६ ॥ ततस्तद्विद्रावणानंतरं तेन धनदेन ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ राक्षसेश्वरो रावणः विनाशाय धनदनाशाय रूपानां शतसाहस्रं चकार ॥ ३० ॥ रूपान्याह व्याघ्र इति ॥ ३१ ॥ बहूनि शस्त्रवर्षाणि च करोति स्म तान्येव दृश्यंते न त्वसौ

एवमुक्तास्ततस्तेन तस्यामात्याः समाहताः ॥ मारीचप्रमुखाः सर्वे विमुखा विप्रदुद्रुवुः ॥ २६ ॥ ततस्तेन दशग्रीवो यक्षेन्द्रेण महात्मना ॥ गदयाभिहतो मूर्ध्नि च स्थानात्प्रकंपितः ॥ २७ ॥ ततस्तौरामनिघ्नं तौ तदान्योन्यं महासूधे ॥ न विद्रुलौ न च श्रान्तौ तावुभौ यक्षराक्षसौ ॥ २८ ॥ आग्नेयमस्रं तस्मै समुमोच धनदस्तदा ॥ राक्षसेन्द्रो वारुणेन तदस्रं प्रत्यवारयत् ॥ २९ ॥ ततो मायां प्रविष्टो सौराक्षसीं राक्षसेश्वरः ॥ रूपानां शतसाहस्रं विनाशाय चकार च ॥ ३० ॥ व्याघ्रो वराहो जीमूतः पर्वतः सागरोद्भुमः ॥ यक्षो दैत्यस्वरूपी च सोऽदृश्यत दशाननः ॥ ३१ ॥ बहूनि च करोति स्म दृश्यंते न त्वसौ ततः ॥ प्रतिगृह्यत तौराममहदस्रं दशाननः ॥ जघान मूर्ध्नि धनदं व्याविद्ध महतीं गदाम् ॥ ३२ ॥ एवं स तेनाभिहतो विद्रुलः शोणितो क्षितः ॥ रुत्तमूल इवाशोको निपपात धनाधिपः ॥ ३३ ॥ ततः पद्मादिभिस्तत्र निधिभिः सतदावृतः ॥ धनदोऽच्छासितस्तैस्तुवनमानीय नंदनम् ॥ ३४ ॥ निर्जित्य राक्षसेन्द्रस्तं धनदं दृष्टमानसः ॥ पुष्पकंतस्य जग्राह विमानं जयलक्षणम् ॥ ३५ ॥ कांचनस्तंभसंवीतं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ मुक्ताजालप्रतिच्छन्नं सर्वकालफलद्रुमम् ॥ ३६ ॥ मनोजवं कामगमं कामरूपं विहंगमम् ॥ मणिकांचनसोपानंतं भकांचनवेदिकम् ॥ ३७ ॥ देवोपवात्य मक्षय्यं सदा दृष्टि मनः सुखम् ॥ बद्धाश्चर्यं भक्तिचित्रं ब्रह्मणा परिनिर्मितम् ॥ ३८ ॥ निर्मितं सर्वकामैस्तु मनोहरमनुत्तमम् ॥ न तु शीतं न चोष्णं च सर्वतु सुखदं शुभम् ॥ ३९ ॥ स तं राजा समारुह्य कामगं वीर्यनिर्जितम् ॥ जितं त्रिभुवनं मेनेदर्पात्सेकात्सु दुर्मतिः ॥ जित्वा वै श्रवणं देवं कैलासात्समवातरत् ॥ ४० ॥ स तेजसा विपुलमवाप्य तं जयं प्रतापवान्विमलकिरीटहारवान् ॥ रराज वै परमविमानमास्थितो निशाचरः सदसि गतो यथानलः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० श्रीम० वा० आ० उ० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥

तथामायाप्रयुक्तव्याघ्रादय एव दृश्यंते न त्वसौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निधिभिर्निधिदेवताभिः धनदोऽच्छासित इति संधिरार्षः ॥ ३४ ॥ जयलक्षणं जयचिह्नं गव्यापयन्निति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ब्रह्मणा विश्वकर्मणा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कतकस्तुत्रयस्त्रिंशत्श्लोकसंख्यामत्र सर्गो लिलेख ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीयेरा० वा० आ० उत्तरकांडे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ॥

उ० कां०

७

॥ २० ॥

तनहेतुना यद्यस्मैदयंकन्यायतेतदादारुणप्रकृतित्वान्मानिगृह्यबलादपिगृहीष्यतीतिज्ञानेनमहाकुलप्रसूतत्वज्ञानेनचेत्यर्थः ॥ २१ ॥ लब्ध्यांमयेनेतिशेषः ॥ २२ ॥ भ्रातृभ्यांसहसमुपाहर
 नूतनवान् उदवाहयदितिपाठांतरम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ सरमायाविभोषणपत्न्यानामनिर्वक्ति तीरेत्विति ॥ २५ ॥ तदास्यामानससरस्तीरउत्पत्तिकाले मानसंसरोजलदागमनिमित्ततस्तच्छिशुप
 यंतववधेततोजीतायाःकन्यायाःआक्रंदितंश्रुत्वातस्यामात्राकन्यास्नेहेनसरोमावर्धतेत्युक्तं ततःसाकन्यासरमाऽभवत् पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ जलधरोपमःजल
 विदित्वातेनसादत्तातस्यपैतामहंकुलम् ॥ अमोघांतस्यशक्तिचप्रददौपरमाद्भुताम् ॥ २१ ॥ परेणतपसालब्ध्यांजघ्निर्वाँलक्ष्मणंयया ॥ एवंसरु
 त्वादारान्वैलंकायाईश्वरःप्रभुः ॥ २२ ॥ गत्वातुनगरींभार्येभ्रातृभ्यांसमुपाहरत् ॥ वैरोचनस्यदौहित्रीवज्रज्वालेतिनामतः ॥ २३ ॥ तांभार्याकुंभ
 कर्णस्यरावणःसमकलयत् ॥ गंधर्वराजस्यसुतांशैलूपस्यमहात्मनः ॥ २४ ॥ सरमांतामधर्मज्ञालेभेभार्याविभीषणः ॥ तीरेतुसरसोवैतुसंजज्ञेमा
 नसस्यहि ॥ २५ ॥ सरस्तदामानसंतुववधेजलदागमे ॥ मात्रातुतस्याःकन्यायाःस्नेहेनाक्रंदितंवचः ॥ २६ ॥ सरोमावर्धतेत्युक्तंततःसासरमाऽभव
 त् ॥ एवंतेकृतदारावैरेमरेतत्रराक्षसाः ॥ २७ ॥ स्वांस्वांभार्यामुपादायगंधर्वाइवनंदने ॥ ततोमंदोदरीपुत्रंमेघनादमजीजनत् ॥ २८ ॥ सएषइंद्रजि
 न्नामधुष्माग्निरग्निधीयते ॥ जातमात्रेणहिपुरातेनरावणसूनुना ॥ २९ ॥ रुदतासुमहान्मुक्तोनादोजलधरोपमः ॥ जडीकृताचसालंकातस्यनादेन
 राघव ॥ ३० ॥ पितातस्याकरोन्नाममेघनादइतिस्वयम् ॥ सोवर्धततदारामरावणांतःपुरेशुभे ॥ ३१ ॥ रक्ष्यमाणोवरस्त्रीभिश्चुन्नःकाष्ठैरिवानलः ॥
 मातापित्रोर्महाहर्षजनयनरावणात्मजः ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडेद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ अथलोकेश्वरोत्सृ
 ष्ठातत्रकालेनकेनचित् ॥ निद्रासमभवत्तीव्राकुंभकर्णस्यरूपिणी ॥ १ ॥ ततोभ्रातरमासीनंकुंभकर्णाव्रवीद्वचः ॥ निद्रामांवाधतेराजन्कारयस्व
 ममालयम् ॥ २ ॥ विनियुक्तास्ततोराज्ञाशिल्पिनोविश्वकर्मवत् ॥ विस्तीर्णंयोजनंस्निग्धंततोद्विगुणमायतम् ॥ ३ ॥

धरनादोपमः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाग्निरामेश्वरीरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ लोकेश्वरेणब्रह्म
 णाउत्सृष्टाप्रेषिता रूपिणीजंभादिरूपेणरूपवती समभवत्यामा ॥ १ ॥ २ ॥ विश्वकर्मवत्तत्सदृशाः विस्तीर्णंयोजनं तिर्यङ्मानेनेतिशेषः ततस्तिर्यङ्मानात् एवंचयुद्धकांडेययोजनायतामित्युक्तं
 तद्विगुणयोजनायतामित्यर्थकंबोध्यम् ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ किंकिणीजालकं किंकिणीनां जालानियस्मिंस्तत् दांततोरणं दंतविकारतोरणं तस्य विन्यस्तं विन्यासो यत्र तत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ आत्मनः कुलानुरूपं वृत्तं संस्मृत्येति बो
धनीयत्वेनेति शेषः ॥ ११ ॥ सौभ्रात्रदर्शनार्थं तद्दर्शयितुं हितमिति वक्तुमिति शेषः ॥ १२ ॥ आगमनं प्रतिकार्यमिति शेषः ॥ १३ ॥ राज्ञः धनदस्य तंकुबेरदूतम् ॥ १४ ॥ तूर्णीसमभिवर्तते क्षण

दर्शनीयं निरावाधं कुंभकर्णस्य च क्रिरे ॥ स्फाटिकैः कांचनैश्चित्रैः स्तंभैः सर्वत्र शोभितम् ॥ ४ ॥ वैदूर्यरुतसोपानं किंकिणीजालकं तथा ॥ दांततोरण
विन्यस्तं वज्रस्फटिकवेदिकम् ॥ ५ ॥ मनोहरं सर्वसुखं कारयामास राक्षसः ॥ सर्वत्र सुखदं नित्यं मेरोः पुण्यांगुहामिव ॥ ६ ॥ तत्र निद्रांसमाविष्टः कुंभ
कर्णो महाबलः ॥ बहुव्यब्दसहस्राणि शयानो न च बुध्यते ॥ ७ ॥ निद्राभिभूते तु तदा कुंभकर्णे दशाननः ॥ देवर्षियक्षगंधर्वान्संजघ्रे हि निरंकुशः ॥ ८ ॥
उद्यानानि विचित्राणि नंदनादीनि यानि च ॥ तानि गत्वा सुसंकुद्धो भिनत्ति स्म दशाननः ॥ ९ ॥ नदीं गजइव क्रीडन् वक्षान्वायुरिव क्षिपन् ॥ न गान् व
ज्रइवोत्सृष्टो विध्वंसयति राक्षसः ॥ १० ॥ यथा वृत्तं तु विज्ञाय दशग्रीवं धनेश्वरः ॥ कुलानुरूपं धर्मज्ञो वृत्तं संस्मृत्य चात्मनः ॥ ११ ॥ सौभ्रात्रदर्शना
र्थं तु दूतं वै श्रवणस्तदा ॥ लंकां संप्रेषयामास दशग्रीवस्य वै हितम् ॥ १२ ॥ स गत्वा नगरीं लंकामास सादविभीषणम् ॥ मानितस्तेन धर्मेण पृष्ट्वा गमनं
प्रति ॥ १३ ॥ पृष्ट्वा च कुशलं राज्ञो ज्ञातीनां च विभीषणः ॥ स भायां दर्शयामास तमासीनं दशाननम् ॥ १४ ॥ सहस्रातत्र राजानं दीप्यमानं स्वतेज
सा ॥ जयेति वाचा संपूज्य तूर्णीसमभिवर्तते ॥ १५ ॥ स तत्रोत्तमपर्यं केवरास्तरणशोभिते ॥ उपविष्टं दशग्रीवं दूतो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १६ ॥ राज
त्वदामिते सर्वभ्राता तव यदब्रवीत् ॥ उभयोः सदृशं वीरवृत्तस्य च कुलस्य च ॥ १७ ॥ साधुपर्याप्तमेतावत्कृत्य श्वारित्रसंग्रहः ॥ साधुधर्मे व्यवस्थानं
क्रियतां यदि शक्यते ॥ १८ ॥

मात्रमिति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ उभयोर्मातापित्रोः कुलस्य तयोर्वृत्तस्य च सदृशम् ॥ १७ ॥ साधुसम्यक् एतावत्पर्याप्तं एतावदेव पापमलं इतः परं चारित्रसंग्रहः कृत्यः कार्यः तदेव दाढ्याय पुन
राह साध्विति व्यवस्थानं व्यवस्थितिः यदि शक्यते इत्यनेन कूरत्वान्नियोगबुद्धिर्व्यावर्त्यते कतकस्तुकुतश्चारित्रसंग्रह इति पठित्वा साधुसम्यक्चारित्रसंग्रह आचारसंग्रहः कृतः संपादितश्चेदेतावदेव
पर्याप्तमिहामुत्राभ्युदयाय अस्थैव विवरणं साध्वित्याह ॥ १८ ॥

उपदेशप्रयोजकमसहृत्तदृश्यते श्रूयते चेत्याह दृष्टमिति मेमया त्वत्तत्त्वनिमित्तो देवतानां समुद्योगः प्रतिक्रियासंपादनविषयइति शेषः ॥ १९ ॥ यद्यपि त्वया हं निराकृतो थापिममत्वं रक्ष्य एव त
त्र हेतुः सापराधोपीति स्वबांधवैः पित्रादिभिः ॥ २० ॥ त्वद्रक्षणहेतोरैवाहं त्विति रौद्रं रुद्रप्रसादकरम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ किमिति देव्यां च क्षुर्निपातितं तत्राह कान्विति अन्येन हेतुना विकारादि

दृष्टं मे नंदनं भग्नमृषयो निहताः श्रुताः ॥ देवतानां समुद्योगस्त्वत्तो राजन्मया श्रुतः ॥ १९ ॥ निराकृतश्च बहुशस्त्वया हं राक्षसाधिप ॥ सापराधोपि वा
लोहिरक्षितव्यः स्वबांधवैः ॥ २० ॥ अहं तु हिमवत्पृष्ठंगतो धर्ममुपासितुम् ॥ रौद्रं व्रतं समास्थाय नियतो नियतं द्रियः ॥ २१ ॥ तत्र देवो मया दृष्ट उ मया
सहितः प्रभुः ॥ स व्यंचक्षुर्मया देवात्तत्र देव्यां निपातितम् ॥ २२ ॥ कान्वेषेति महाराजन खल्वन्येन हेतुना ॥ रूपं चानुपमं कृत्वा रुद्राणीत त्रतिष्ठति
॥ २३ ॥ देव्यादिव्यप्रभावेण दग्धं स व्यंम मेक्षणम् ॥ रेणुध्वस्तमिव ज्योतिः पिंगलत्वमुपागतम् ॥ २४ ॥ ततो ह मन्यद्विस्तीर्णं गत्वा तस्य गिरेस्तटम् ॥ तू
ष्णीं वर्षशतान्यष्टौ समधारं महाव्रतम् ॥ २५ ॥ समाप्तं नियमे तस्मिंस्तत्र देवो महेश्वरः ॥ ततः प्रीतेन मनसा प्राह वाक्यमिदं प्रभुः ॥ २६ ॥ प्रीतोऽस्मितव
धर्मज्ञतपसानेन सुव्रत ॥ मया चैतद्व्रतं चीर्णं त्वया चैव धनाधिप ॥ २७ ॥ तृतीयः पुरुषो नास्ति यश्चरेद्व्रतमीदृशम् ॥ व्रतं सुदुष्करं त्येतन्मयैवोत्पादितं पु
रा ॥ २८ ॥ तत्सखित्वं मया सौम्यरोचयस्व धनेश्वर ॥ तपसानिर्जितश्चैव सखा भवममानघ ॥ २९ ॥ देव्यादग्धं प्रभावेण यच्च स व्यंतवेक्षणम् ॥ पेंग
ल्यं यद्वामं हि देव्यारूपनिरीक्षणात् ॥ ३० ॥ एकाक्षि पिंगलीत्येव नाम स्यास्यति शाश्वतम् ॥ एवं तेन सखित्वं च प्राप्यानुज्ञां च शंकरात् ॥ ३१ ॥ आग
तेन मया चैवं श्रुतस्ते पापनिश्चयः ॥ तदधर्मिष्ठसंयोगान्निवर्तकुलदूषणात् ॥ ३२ ॥ चिंत्यते हि वधोपायः सर्पिसंधैः सुरैस्तव ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः कोप
मंरक्तलोचनः ॥ ३३ ॥ हस्तान्दंतांश्च संपिप्य वाक्यमेतदुवाच ह ॥ विज्ञातं ते मया दूतवाक्यं यत्त्वं प्रभाषसे ॥ ३४ ॥

नेत्यर्थः कान्विति सूचितविस्मयहेतुमाह रूपं चेति ॥ २३ ॥ दग्धं नष्टं स व्यंतेरत्तरेणुध्वस्तरेणुस्पर्शकलुषीकृतं ज्योतिपाते जसां पिंगलंतस्य भावस्तत्त्वं यद्वा कलुषितज्योतिरिवापेंगलं प्राप्तमि
त्यर्थः ॥ २४ ॥ समधारं समधारयम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्व्रतं त्वदाचरितं महाव्रतम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ रोचयस्वरुचिं तदृण्वित्यर्थः ॥ २९ ॥ पेंगल्यमिति इतरदिशि शेषः ॥ ३० ॥ एवं तेन शिवेन
॥ ३१ ॥ निवर्तनिवर्तस्व ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वाक्यं विज्ञातं वाक्यतात्यर्थार्थो विज्ञातः ॥ ३४ ॥

येन आत्राचोदितोसौ आतात्वनैवासिनमविष्यसि तत्र हेतुर्हितमिति एष धनरक्षको मे हितं नैव ब्रवीति ॥ ३५ ॥ किं तर्हि ब्रवीतीत्यत्राह महेश्वरसखित्वमिति तद्रूपबलसंपदमित्यर्थः कुबेरेण स्वद-
 नांतोकावपिरावणः स्वदुर्मत्याविपरीतं गृहीतवान् यत्त्वयैतत्कुबेरप्राबल्यं भाषितं तन्नैव क्षमणीयं क्षमार्हम् ॥ ३६ ॥ एतावत्कालं मया तस्य मर्षितं क्षांतं तद्वृत्तिहेतोर्यतो मंदं तस्मादितः पूर्वमयं ज्ये-
 ष्ठो गुरुर्न हंतव्य इति मन्यते मन्यते स्म ततो हेतोरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ एषामतिः कृता केत्यत्राह ब्रूयानिति ॥ ३८ ॥ एतन्मुहूर्तं अस्मिन्मुहूर्ते तस्यैकस्य तु वैकृते वधप्रसंग इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ एनं खड्गच्छि-
 नैव त्वमस्मि नैवासौ आत्रायेनासि चोदितः ॥ हितं नैपममैतद्विब्रवीति धनरक्षकः ॥ ३५ ॥ महेश्वरसखित्वं तु मूढः श्रावयते किल ॥ नैवेदं क्षमणीयं मे
 यदेतद्भाषितं त्वया ॥ ३६ ॥ यदेतावन्मया कालं दूतं तस्य तु मर्षितम् ॥ न हंतव्यो गुरुर्ज्येष्ठो मया यमिति मन्यते ॥ ३७ ॥ तस्य त्विदानीं श्रुत्वामेवाक्यमे-
 पाकृतामतिः ॥ ब्रूयान् लोकानपि जेष्यामि वाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ ३८ ॥ एतन्मुहूर्तमेवाहं तस्यैकस्य तु वैकृते ॥ चतुरो लोकपालांस्तान् न चिष्यामि यमक्षय-
 म् ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वा तुलं केशोदूतं खड्गेन जघ्निवान् ॥ ददौ भक्षयितुं त्यनं राक्षसानां दुरात्मनाम् ॥ ४० ॥ ततः कृतस्वस्य यनोरथमारुह्य रावणः ॥ त्रै-
 लोक्ष्यविजयाकांक्षाययौ यत्र धनेश्वरः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥
 ततः सप्तचिवैः सार्धं पङ्क्तिर्नित्यबलोद्धतः ॥ महोदरप्रहस्ताभ्यां मारीचशुकसारणैः ॥ १ ॥ धूम्राक्षेण च वीरेण नित्यं समरगर्धिना ॥ वृतः संप्रययौ श्रीमा-
 नक्रोधा लोकां न दहन्निव ॥ २ ॥ पुराणि स नदीः शैलान्वनान्युपवनानि च ॥ अतिक्रम्य मुहूर्तेन कैलासं गिरिमागमत् ॥ ३ ॥ सन्निविष्टं गिरौ तस्मिन् रा-
 क्षसैर्द्रं निशम्य तु ॥ युद्धेऽभ्युतं कृतोत्साहं दुरात्मानं समंत्रिणम् ॥ ४ ॥ यक्षानशोकुः संस्थातुं प्रमुखे तस्य रक्षसः ॥ राज्ञो भ्रातेति विज्ञाय गता यत्र धनेश्वरः
 ॥ ५ ॥ ते गत्वा सर्वमाचरुः पुत्रांस्तस्य चिकीर्षितम् ॥ अनुज्ञाता ययुर्लृष्टा युद्धाय धनदेन ते ॥ ६ ॥ ततो वलानां संक्षोभो व्यववर्धत इवोदधेः ॥ तस्य नैर्ऋ-
 तराजस्य शैलं संचालयन्निव ॥ ७ ॥ ततो युद्धं समभवद्यक्षराक्षससंकुलम् ॥ व्यथिताश्चाभवंस्तत्र सचिवाराक्षसस्य ते ॥ ८ ॥

नंदूतं क्षयितुं माज्ञां कृतवानिति शेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथा-
 दौ कुबेरजयः तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ समंत्रिणं महोदरादिपण्मंत्रिसहितम् ॥ ४ ॥ नशोकुरित्यत्र हेतुः राज्ञो भ्रातेति कुबेरस्य भ्रातेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तस्य नैर्ऋतराजस्य वलानां संक्षोभः शै-
 लं कैलासं चालयन्निव व्यववर्धत उदधेः क्षोभो यथा ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथ धनदमपसार्यरावणस्यलंकाप्रवेशः सुमालीति ॥ १ ॥ तस्य सचिवाः सुमालिनः सचिवाः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यत्कृतेयद्विष्णुभयनिमित्ततः तद्भयनोऽस्माकंगतम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवेशिता अ

सुमालीवरलब्धां सुज्ञात्वा चैतान्निशाचरान् ॥ उदतिष्ठद्भयं त्यक्त्वा सानुगः सरसातलात् ॥ १ ॥ मारीचश्च प्रहस्तश्च विरूपाक्षो महोदरः ॥ उदतिष्ठन्सु
संग्रह्याः सचिवास्तस्य रक्षसः ॥ २ ॥ सुमाली सचिवैः सार्धं दृष्टो राक्षसपुंगवैः ॥ अभिगम्य दशग्रीवं परिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ दिष्ट्या ते वत्ससं प्राप्तांश्च
तितोयं मनोरथः ॥ यत्स्वन्निभुवनश्रेष्ठा लुब्धवान्वरमुत्तमम् ॥ ४ ॥ यत्कृते च वयं लंकां त्यक्त्वा यातारसातलम् ॥ तद्गतं नो महाबाहो महद्विष्णुकृतं भयम्
॥ ५ ॥ असकृत्तद्गयाद्गन्नाः परित्यज्य स्वमालयम् ॥ विद्रुताः सहिताः सर्वे प्रविष्टाः स्मरसातलम् ॥ ६ ॥ अस्मदीया चलंके यं न गरीराक्षसोपिता ॥ नि
वेशिता तव भ्रात्रा धनाध्यक्षेण धीमता ॥ ७ ॥ यदि नामात्र शक्यं स्यात्साम्नादानेन वानघ ॥ तरसा वामहाबाहो प्रत्यानेतुं कृतं भवेत् ॥ ८ ॥ त्वंचलंके
श्वरस्तावत्प्रविष्य सिनसंशयः ॥ त्वयाराक्षसवंशो यं निमग्नोऽपि समुद्धृतः ॥ ९ ॥ सर्वेषां नः प्रभुश्चैव भविष्यति महाबल ॥ अथाब्रवीद्दशग्रीवो माताम
हमुपस्थितम् ॥ १० ॥ वित्तेशो गुरुरस्माकं नार्हसे वक्तुमीदृशम् ॥ साम्ना हिराक्षसैरेण प्रत्याख्यातो गरीयसा ॥ ११ ॥ किंचिन्नाहतदारक्षो ज्ञात्वा तस्य
चिकीर्षितम् ॥ कस्यचित्त्वयं कालस्य वसंतं रावणं ततः ॥ १२ ॥ प्रहस्तः प्रश्रितं वाक्यमिदमाह सरावणम् ॥ दशग्रीवमहाबाहो नार्हसे वक्तुमीदृशम्
॥ १३ ॥ मां भ्रात्रा नास्ति शूराणां शृणु चेदं वचो मम ॥ अदितिश्च दितिश्चैव भगिन्यौ सहिते हिते ॥ १४ ॥ भार्ये परमरूपिण्यौ कश्यपस्य प्रजापतेः ॥ अदिति
जनयामास देवांश्चिभुवने श्वरान् ॥ १५ ॥ दितिस्त्वजनयद्वैत्यान्कश्यपस्यात्मसंभवान् ॥ दैत्यानां किल धर्मज्ञपुरेयं वसनार्णवा ॥ १६ ॥ सपर्वताम
ही वारतेऽभवन् प्रविण्णवः ॥ निहत्य तांस्तु समरे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ १७ ॥ देवानां वशमानीतं त्रैलोक्यमिदमव्ययम् ॥ नैतदेको भवानेव करिष्य
ति विपर्ययम् ॥ १८ ॥

विष्टिता ॥ ७ ॥ सामादिनालंकां प्रत्यानेतुं यदि नाम शक्यं स्यात्तदानः कार्यं कृतं भवेत् ॥ ८ ॥ १॥ १० ॥ नार्हसे ज्येष्ठनिरसनं वक्तुं नार्हसीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अदितिदितिभिन्नोदरभगिन्यौ
ते सहिते हिते परस्परानुरक्ते ज्ञत्वा कश्यपस्य भार्ये भूतामिति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदैत्याः पुरा प्रभविष्णवोऽभवन्पश्चाद्विष्णुना तां दैत्यानिहत्य ॥ १७ ॥ विपर्ययं भ्रातृद्रोहरूपम् ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ तस्मिन्बहनिप्रहस्तोपदेशदिनएव ॥ २० ॥ वनंलंकासमीपवनंगतस्त्रिकूटस्थोभूत्वाप्रहस्तंदौत्येनप्रेषयामास ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ त्वयानिवेशिताऽधिष्ठिता तांयदिभवान्नोदया
सुरासुरैराचरितंतत्कुरुष्ववचोमम ॥ एवमुक्तोदशग्रीवःप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ १९ ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तवैवाढमित्येवसोब्रवीत् ॥ सतुतेनैवहर्षेणतस्मि
न्नहनिवीर्यवान् ॥ २० ॥ वनंगतोदशग्रीवःसहृदैःक्षणदाचरैः ॥ त्रिकूटस्थःसतुतदादशग्रीवोनिशाचरः ॥ २१ ॥ प्रेषयामासदौत्येनप्रहस्तंवाक्यको
विदः ॥ प्रहस्तशीघ्रगच्छत्वंब्रूहि नैर्ऋतपुंगवम् ॥ २२ ॥ वचसाममवित्तेशंसामपूर्वमिदंवचः ॥ इयंलंकापुरीराजनराक्षसानांमहात्मनाम् ॥ २३ ॥
त्वयानिवेशितासौम्यनैतद्युक्तवानघ ॥ तद्भवान्यदिनोत्पद्यदद्यादतुलविक्रम ॥ २४ ॥ कृताभवेन्ममप्रोतिर्धर्मश्चैवानुपालितः ॥ सतुगत्वापुरींलं
कांधनदेनसुरक्षिताम् ॥ २५ ॥ अब्रवीत्परमोदारंवित्तपालमिदंवचः ॥ प्रेषितोहंतवभ्रात्रादशग्रीवेणसुव्रत ॥ २६ ॥ त्वत्समीपंमहाबाहोसर्वश
स्त्रभृतांवर ॥ वचनंममवित्तेशयद्वृवीतिदशाननः ॥ २७ ॥ इयंकिलपुरीरम्यासुमालिप्रमुखैःपुरा ॥ भुक्तपूर्वाविशालाक्षराक्षसैर्भीमविक्रमैः ॥ २८ ॥
तेनविज्ञाप्यतेसोयंसांप्रतंविश्रवात्मज ॥ तदेपादीयतांतातयाचतस्तस्यसामतः ॥ २९ ॥ प्रहस्तादपिसंश्रुत्यदेवोवैश्रवणोवचः ॥ प्रत्युवाचप्रहस्तंतं
वाक्यंवाक्यविदांवरः ॥ ३० ॥ दत्ताममेयंपित्रातुलंकाशून्यानिशाचरैः ॥ निवेशिताचमेरक्षोदानमानादिभिर्गुणैः ॥ ३१ ॥ ब्रूहिगच्छदशग्रीवंपुरीरा
ज्यंचयन्मम ॥ तवाप्येतन्महाबाहोभुंक्ष्वराज्यमकंठकम् ॥ ३२ ॥ अविभक्तंत्वयासार्धराज्यंयच्चापिमिवसु ॥ एवमुक्ताधनाभ्यक्षोजगामपितुरंति
कम् ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यगुरुंप्राहरावणस्ययदीप्सितम् ॥ एषतातदशग्रीवोदूतंप्रेषितवान्मम ॥ ३४ ॥ दीयतांगरीलंकापूर्वरक्षोगणोपिता ॥ मया
त्रयदनुष्यंतन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥ ३५ ॥ ब्रह्मर्षिस्त्वेवमुक्तोसौविश्रवामुनिपुंगवः ॥ प्रांजलिंधनदंप्राहृष्टणुपुत्रवचोमम ॥ ३६ ॥ दशग्रीवोमहाबा
हुरुक्तवान्ममसन्निधौ ॥ मयानिर्भस्मितश्वासीद्बहुशोक्तःसुदुर्मतिः ॥ ३७ ॥

तर्हिममप्रीतिःकृताभवेत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दशाननोयद्वृवीतितद्वचनंमममुखाच्छृण्वतिशेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तेनेति येनपूर्वराक्षसैर्भुक्तातेनहेतुनासांप्रतंदीयतां सोयमर्थोविज्ञाप्यते
॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ममराज्यंवसुचत्वयाऽविभक्तमस्त्वितिशेषः एवंचदीयमपिमयेति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बहुशोक्तइतिसंधिरार्थः ॥ ३७ ॥

च्वंसेध्वस्तधर्मन्यायमर्यादोजायसेइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ममशापान्तन्मातृदर्शनकालकृतात् ॥ ३९ ॥ निवासार्थनिवेशय पुरमितिशेषः ॥ ४० ॥ सूर्यसंकाशैःसूर्यवदुज्ज्वलैः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ ४४ ॥ एवंप्रहस्तवचःश्रुत्वावणःप्रलृष्टात्माऽभवदितिशेषः ॥ ४५ ॥ यतस्स्यत्कैनांगतस्ततोस्माभिःसहसातांप्रविश्यधर्मप्रतिपालयेतिप्रहस्तेनोक्तोरावणस्तांप्रविवेश ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

सक्रोधेनमयाचोक्तोध्वंससेचपुनःपुनः ॥ श्रेयोभियुक्तंधर्म्यचशृणुपुत्रवचोमम ॥ ३८ ॥ वरप्रदानसंमूढोमान्यामान्यंसुदुर्मतिः ॥ नवेत्तिममशा
पात्रप्रकृतिदारुणांगतः ॥ ३९ ॥ तस्माद्रच्छमहाबाहोकेलासंधरणीधरम् ॥ निवेशयनिवासार्थत्यक्कालंकांसहानुगः ॥ ४० ॥ तत्रमंदाकिनीर
न्यानदीनामुत्तमानदी ॥ कांचनैःसूर्यसंकाशैःपंकजैःसंवृतोदका ॥ ४१ ॥ कुमुदैरुत्पलैश्चैव अन्यैश्चैवसुगंधिभिः ॥ तत्रदेवाःसगंधर्वाःसाप्सरोरग
किन्नराः ॥ ४२ ॥ विहारशीलाःसततंरमंतेसर्वदाश्रिताः ॥ नहिक्षमंतवानेनवैरंधनदरक्षसा ॥ जानीषेहियथानेनलब्धःपरमकोवरः ॥ ४३ ॥ एव
मुक्तोऽगृहीत्वातुहचःपितृगौरवात् ॥ सदारपुत्रःसामात्यःसवाहनधनोगतः ॥ ४४ ॥ प्रहस्तोऽथदशग्रीवंगत्वावचनमब्रवीत् ॥ प्रलृष्टात्मामहात्मा
नंसहामात्यंसहानुजम् ॥ ४५ ॥ शून्यासानगरीलंकात्यक्कैनांधनदोगतः ॥ प्रविश्यतांसहास्माभिःस्वधर्मतत्रपालय ॥ ४६ ॥ एवमुक्तोदशग्रीवः
प्रहस्तेनमहाबलः ॥ विवेशनगरीलंकांभ्रातृभिःसवलानुगैः ॥ ४७ ॥ धनदेनपरित्यक्तांसुविभक्तमहापथाम् ॥ आरुरोहसदेवारिःस्वर्गदेवाधिपो
यया ॥ ४८ ॥ सचाभिपिक्तःक्षणदाचरैस्तदानिवेशयामासपुरींदशाननः ॥ निकामपूर्णाचवभूवसापुरीनिशाचरैर्नीलवलाहकोपमैः ॥ ४९ ॥ ध
नेश्वरस्त्वथपितृवाक्यगौरवान्न्यवेशयच्छशिविमलेगिरौपुरीम् ॥ स्वलंकृतैर्भवनवरैर्विभूषितांपुरंदरःस्वरिवयथामरावतीम् ॥ ५० ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीम०वा०आ०उत्तरकाण्डेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ राक्षसेन्द्रोऽभिपिक्तस्तुभ्रातृभिःसहितस्तदा ॥ ततःप्रदानंराक्षस्याभगिन्याःसम
चितयत् ॥ १ ॥ ददौतांकालकेद्रायदानवेंद्रायराक्षसीम् ॥ स्वसांशूर्पणखांनामविद्युज्जिह्वायराक्षसः ॥ २ ॥

॥ ४८ ॥ निकामपूर्णाअत्यंतपूर्णा ॥ ४९ ॥ शशिविमलेगिरौकेलासे पुरंदरस्येवतदामरावतीमितिपाठोऽयुक्तश्छंदोभंगाभावाय ॥ ५० ॥
केवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ अथइंद्रजिदुत्पत्तिः राक्षसेन्द्रइति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिल

रामेति संवृद्धिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गता देवलोकमिति शेषः ततस्त्रयोदशसमावर्षाणि गतागतानि चतुर्दशं चतद्विरहितस्य गतमित्यनुकर्षः हेममयं सुवर्णप्रचुरम् ॥ ८ ॥ मायया विचित्र
निर्माणराक्त्या निर्मितम् ॥ ९ ॥ तस्याः कुक्षौ हेमायागर्भे इत्यर्थः ॥ १० ॥ मार्गितुं प्राप्नोस्मि मानकांक्षिणां अभिमानेच्छूनांदुःखं अभिमाननिवर्तकत्वात् ॥ ११ ॥ अस्यां हेमायाम् ॥ १२ ॥

अथ दत्त्वा स्वयं रक्षोन्मृगयामर्तस्मत्तत् ॥ तत्रापश्यत्ततो राममयं नाम दितेः सुतम् ॥ ३ ॥ कन्यासहायं तं दृष्ट्वा दशग्रीवो निशाचरः ॥ अपृच्छत् को भ
वानेको निर्भनुष्यन्मृगेवने ॥ ४ ॥ अनयान्मृगशावाक्ष्या किमर्थं सहतिष्ठसि ॥ मयस्तदा ब्रवीद्रामपृच्छं तं निशाचरम् ॥ ५ ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्येय
थावत्तमिदं तव ॥ हेमानामाप्सरास्तत्र श्रुतपूर्वा यदित्वया ॥ ६ ॥ दैवतैर्मम सादत्ता पौलोमी वशतः क्रतोः ॥ तस्यां सक्तमना त्वासं दशवर्षशतान्यहम्
॥ ७ ॥ सा च दैवतकार्येण त्रयोदशसमागताः ॥ वर्षचतुर्दशं चैव ततो हेममयं पुरम् ॥ ८ ॥ वज्रवैदूर्यचित्रं च मायया निर्मितं मया ॥ तत्राहमवसं दीन
स्तया हीनः सुदुःखितः ॥ ९ ॥ तस्मात्पुरा दुहितरं गृहीत्वा वनमागतः ॥ इयं ममात्मजाराजंस्तस्याः कुक्षौ विवर्धिता ॥ १० ॥ भर्तारमनया सार्धमस्याः
प्राप्नोस्मि मार्गितुम् ॥ कन्यापितृत्वं दुःखं हि सर्वेषां मानकांक्षिणाम् ॥ ११ ॥ कन्या हि द्वेकुले नित्यं संशये स्थाप्यतिष्ठति ॥ पुत्रद्वयं ममाप्यस्यां भार्यायां
संबभूवह ॥ १२ ॥ मायावी प्रथमस्तातदुं दुभिस्तदनंतरः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं याथातथ्येन पृच्छतः ॥ १३ ॥ त्वामिदानीं कथं तात जानीयां को भवानि
ति ॥ एवमुक्तं तु तद्रक्षो विनीतमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ अहं पौलस्त्यतनयो दशग्रीवश्च नामतः ॥ मुनेर्विश्रवसो यस्तु तृतीयो ब्रह्मणो भवत् ॥ १५ ॥ एवमु
क्तस्तदारामराक्षसे द्रेण दानवः ॥ महर्षेस्तनयं ज्ञात्वा मयो दानवपुंगवः ॥ १६ ॥ दातुं दुहितरं तस्मै रोचयामास तत्र वै ॥ करेण तु करं तस्या ग्राहयित्वा म
यस्तदा ॥ १७ ॥ प्रहसन् ग्राहयित्वा द्रेण दानवः ॥ इयं ममात्मजाराजं हेमयाऽप्सरसा धृता ॥ १८ ॥ कन्यामंदोदरीनामपत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
बाढमित्येव तं रामदशग्रीवोऽभ्यभाषत ॥ १९ ॥ प्रज्वाल्य तत्र चैवाग्निमकरोत्पाणि संग्रहम् ॥ सहितस्य मयोरामशापाभिज्ञस्तपो धनात् ॥ २० ॥

मायावीतन्नामकः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पौलस्त्यतनय इत्युक्तमेवार्थं स्पष्टमाह मुनेरिति यो मुनिर्विश्रवा ब्रह्मणस्तृतीयापत्यं तस्य भगवतो विश्रवसो हंतनय इत्यर्थः ॥ १५ ॥ तं महर्षेस्तनयं ज्ञात्वा दुहितरं तस्मै
दातुं रोचयामास तत्र वै महाकुलप्रसूतत्वज्ञानकाले ॥ १६ ॥ १७ ॥ धृता धृतगर्भा प्रसूतेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ तपो धना ज्ञातशापाभिज्ञः दारुणप्रकृतिर्न विष्यतीति श्रुतशापवृत्तांत इत्यर्थः ॥ २० ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अंतरिक्षे साधुसाध्विति वाक्यं तदासीदिति शेषः ॥ ३६ ॥ तत्र महारण्ये पितुर्विश्रवस आश्रमारण्ये ॥ ३७ ॥ नित्यासंतुष्टः कियदपि भक्षणेन कदाचिदपि संतुष्टः ॥ ३८ ॥ स्वाध्यायनियताहारः स्वाध्यायनियतो नियताहारश्चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ आत्मानमीदृशं पश्य कुबेरवद्विव्यवैभवरहितं प्राकृतरक्षोरूपमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तस्मादशयीवेति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तस्य त्वनंतरं जातः कुंभकर्णो महाबलः ॥ प्रमाणाद्यस्य विपुलं प्रमाणं नेह विद्यते ॥ ३४ ॥ ततः शूर्पणखानामसंजज्ञे विरुतानना ॥ विभीषणश्च धर्मात्मा कैकस्याः पश्चिमः सुतः ॥ ३५ ॥ तस्मिन् जाते महासत्वे पुष्पवर्षे पपात ह ॥ नभःस्थाने दुंदुभयो देवानां प्राणदंस्तथा ॥ वाक्यं चैवांतरिक्षे च साधुसाध्विति तत्तदा ॥ ३६ ॥ तौ तु तत्र महारण्ये वदधाते महौजसौ ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौ लोकोद्देगकरो तदा ॥ ३७ ॥ कुंभकर्णः प्रमत्तस्तु महर्षीन् धर्मवत्सलान् ॥ त्रैलोक्ये नित्यासंतुष्टो भक्षयन् विचचार ह ॥ ३८ ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मानित्यं धर्मव्यवस्थितः ॥ स्वाध्यायनियताहार उवास विजितेन्द्रियः ॥ ३९ ॥ अथ वैश्रवणो देवस्तत्र कालेन केन चित् ॥ आगतः पितरं द्रुपुं पुष्पकेण धनेश्वरः ॥ ४० ॥ तं दृष्ट्वा कैकसी तत्र ज्वलंतमिव तेजसा ॥ आगम्य राक्षसी तत्र दशग्रीवमुवाच ह ॥ ४१ ॥ पुत्रवैश्रवणं पश्य भ्रातरं तेजसा वृतम् ॥ भ्रातृभावे समे चापि पश्य आत्मानं त्यमीदृशम् ॥ ४२ ॥ दशग्रीवतथा यत्नं कुरुष्वामित विक्रम ॥ यथा त्वमपि मे पुत्र भवे वैश्रवणोपमः ॥ ४३ ॥ मातुस्तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवः प्रतापवान् ॥ अमर्षमतुलं लेभे प्रतिज्ञां चाकरोत्तदा ॥ ४४ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि भ्रातृतुल्योऽधिकोऽपि वा ॥ भविष्याम्योजसा चैव संतापं त्यजद्दतम् ॥ ४५ ॥ ततः क्रोधेन तेनैव दशग्रीवः सहानुजः ॥ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म तपसे वृतमानसः ॥ ४६ ॥ प्राप्स्यामि तपसा काममिति कृत्वाऽध्यवस्य च ॥ आगच्छ दातुं सिद्धार्थं गोकर्णस्याश्रमं शुभम् ॥ ४७ ॥ सराक्षस्तत्र सहानुजस्तदा तपश्च चारातुलमुग्रविक्रमः ॥ अतोपयच्चापि पितामहं विभुं ददौ स तुष्टश्च वरान् जयावहान् ॥ ४८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डेन वमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ४५ ॥ तपसे तपोर्थं वृतमानसः निश्चिन्तान्तरं करणः ॥ ४६ ॥ इति कृत्वा इति बुद्धि कृत्वा अध्यवस्यतथानिश्चित्य च ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डेन वमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

आतरोरावणकुंभकर्णविजीषणाः ॥ १ ॥ तांस्तान्धर्मविधीन्धर्मानुष्ठानानि ॥ २ ॥ संक्षेपेणोक्तंप्रपंचयति कुंभकर्णइत्यादि वक्त्रिभिः सूर्यपंचमैरिति पाठे सूर्यः पंचमो येषां तैर्विद्विभिरित्यर्थः

अथाब्रवीन्मुनिरामः कथं ते भ्रातरौ वने ॥ कीदृशं तु तदा ब्रह्मं स्तपस्ते पुर्महावलाः ॥ १ ॥ अगस्यस्त्वब्रवीत्तत्र रामं सुप्रीतमानसम् ॥ तांस्तान्धर्मवि
धीं स्तत्र भ्रातरस्ते समाविशन् ॥ २ ॥ कुंभकर्णस्ततो यत्तो नित्यं धर्मपथे स्थितः ॥ ततापग्रीष्मकाले तु पंचाग्रीन्परितः स्थितः ॥ ३ ॥ मेघां वुसिक्तो वर्षा
सुवीरासनमसेवत ॥ नित्यं च शिशिरे काले जलमध्यं प्रतिश्रयः ॥ ४ ॥ एवं वर्षसहस्राणि दशतस्यापचक्रमुः ॥ धर्मे प्रयतमानस्य सत्ये निष्ठितस्य च
॥ ५ ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मानित्यं धर्मपरः शुचिः ॥ पंचवर्षसहस्राणि पादेनैकेन तस्थिवान् ॥ ६ ॥ समाप्ते नियमे तस्य न नृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ पपात पुष्प
वर्षं चतुष्टुवुश्चापि देवताः ॥ ७ ॥ पंचवर्षसहस्राणि सूर्यं चैवान्ववर्तत ॥ तस्योचोर्ध्वशिरोवाहुः स्वाध्याये धृतमानसः ॥ ८ ॥ एवं विभीषणस्यापि स्वर्ग
स्यस्ये वनं दने ॥ दशवर्षसहस्राणि गतानि नियतात्मनः ॥ ९ ॥ दशवर्षसहस्रं तु निराहारो दशाननः ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु शिरश्चाग्नौ जुहावसः ॥ १० ॥
एवं वर्षसहस्राणि न वतस्यातिचक्रमुः ॥ शिरांसि न वचाप्यस्य प्रविष्टानि द्रुताशनम् ॥ ११ ॥ अथ वर्षसहस्रे तु दशमे दशमं शिरः ॥ छेत्तु कामे दशग्री
वे प्राप्नोस्तत्र पितामहः ॥ १२ ॥ पितामहस्तु सुप्रीतः सार्धं देवैरुपस्थितः ॥ तव तावदशग्रीवप्रीतोस्मीत्यभ्यभाषत ॥ १३ ॥ शीघ्रं वरय धर्मज्ञ वरोयस्ते
भिकांक्षितः ॥ कंते कामं करोम्यद्य न वृथा तपरिश्रमः ॥ १४ ॥ अथाब्रवीद्दशग्रीवः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ प्रणम्य शिरसा देवं हर्षगद्गदया गिरा ॥ १५ ॥
त्वं ते वरमन्यं वृणीष्व मे ॥ १७ ॥ एवमुक्ते तदारामब्रह्मणालोककर्तृणा ॥ दशग्रीव उवाचे दंरुतां जलिरथाग्रतः ॥ १८ ॥

पंचाग्रीन्परितः स्थित इति पाठेऽपि सूर्यसहिता एव पंचाग्रयः ॥ ३ ॥ वामोरूपरिदक्षिणजंघां प्रतिष्ठाप्य स्थितिर्वीरासनं जलमध्यं प्रतिश्रय आवासो यस्य सः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सूर्यानुवृत्तिमाह
ऊर्ध्वशिरोवाहुरिति ॥ ८ ॥ स्वर्गस्थस्य देवस्य नंदन इवेत्यनेन तपःप्रवृत्तिसंतोषोर्दीक्षितः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ मेमत्तः ॥ १७ ॥ १८ ॥

उक्तमेव वरं सोपेक्षमाह मुपर्णेति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भूयो न्यः शुभो वरो दीयते तच्छृणु ॥ २३ ॥ २४ ॥ अन्यं वरं च वितरामीत्युक्तं तमेवाह छंदत इति मनसा यद्यथेप्सितं रूपं
 तत्तच्छंदत इच्छामात्रेण जविष्यति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ हे भगवन् लोकगुरुः उत्पत्तिज्ञमिदाता भवान्यन्मम प्रीत एतेनैवाहं कृतकृत्योऽस्मि सर्वगुणैः पुरुषार्थैर्दृष्टश्चास्मि त्वत्प्रीतेरेव सर्वपुरु
 षार्थसाधनत्वात् ॥ २९ ॥ अथापि यदि प्रसन्नेन त्वया वश्यकश्चिद्भगोदातव्यस्तदा तं वरं शृणु परमापदं तस्यापि मम धर्मे नारायणे मतिर्भवेत् रामो विग्रहवा
 मुपर्णनागयक्षाणां दैत्यदानवरक्षसाम् ॥ अवध्यो हं प्रजाध्यक्षदेवतानां च शाश्वतः ॥ १९ ॥ न हि चिंता ममान्येषु प्राणिष्वमरपूजितः ॥ तृणभूता हि
 ते मन्ये प्राणिनां मानुषादयः ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा दशग्रीवेण रक्षसाः ॥ उवाच वचनं देवः सहदेवैः पितामहः ॥ २१ ॥ भविष्यत्येव मे तत्तेव चो
 राक्षसपुंगवः ॥ एवमुक्ता तु तं रामदशग्रीवं पितामहः ॥ २२ ॥ शृणु चापि वरो भूयः प्रीतस्येह शुभो मम ॥ द्रुतानि यानि शीर्षाणि पूर्वमग्नौ त्वया नय
 ॥ २३ ॥ पुनस्तानि भविष्यन्ति तथैव तवराक्षसः ॥ वितरामीह ते सौम्य वरं चान्यंदुरासदम् ॥ २४ ॥ छंदतस्तवरूपं च मनसा यद्यथेप्सितम् ॥ एवं पिता
 महोक्तं च दशग्रीवस्य रक्षसः ॥ २५ ॥ अग्नौ द्रुतानि शीर्षाणि पुनस्तान्युत्थितानि वै ॥ एवमुक्ता तु तं रामदशग्रीवं पितामहः ॥ २६ ॥ विभीषणमथो
 वाचवाक्यं लोकपितामहः ॥ विभीषण त्वया वत्स धर्मसंहितबुद्धिना ॥ २७ ॥ परितुष्टोऽस्मि धर्मात्मन् वरं वरय सुव्रतः ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मा वचनं प्रा
 द्दत्तांजलिः ॥ २८ ॥ व्रतः सर्वगुणैर्नित्यं चंद्रमारश्मिभिर्यथा ॥ भगवन्कृतकृत्यो हं यन्मेलोकगुरुः स्वयम् ॥ २९ ॥ प्रीतेन यदि दातव्यो वरो मे शृणु सु
 व्रतः ॥ परमापदं तस्यापि धर्मे मम मतिर्भवेत् ॥ ३० ॥ अशिक्षितं च ब्रह्मास्त्रं भगवन्प्रतिभातु मे ॥ यायामे जायते बुद्धिर्येषु येष्वाम्रमे पुच ॥ ३१ ॥ सा
 माभवतु धर्मिष्ठा तं धर्मं च पालये ॥ एष मे परमोदारवरः परमकोमतः ॥ ३२ ॥ न हि धर्माभिरक्तानां लोके किंचन दुर्लभम् ॥ पुनः प्रजापतिः प्रीतो वि
 भीषणमुवाच ह ॥ ३३ ॥ धर्मिष्ठत्वं यथा वत्स तथा चैतद्भविष्यति ॥ यस्माद्राक्षसयो नौ ते जातस्या मित्रनाशनः ॥ ३४ ॥

न्यमदित्युक्तेरत्र धर्मपदेन नारायणः अन्यथा सासा भवतु धर्मिष्ठेत्यनेन पौनरुक्त्यं स्यात् ॥ ३० ॥ अशिक्षितं सदुरुपदेशं विनापीत्यर्थः ब्रह्मास्त्रं ब्रह्मविद्या येति एतद्वरणमशेषब्रह्मविद्यासिद्धिप्रति
 बंधकनिवृत्तये ॥ ३१ ॥ एतद्भाजयत तत्तद्धर्मं च पालये पालयेयं परमोदारपरमदातः ॥ ३२ ॥ ईदृशस्य वरस्य परमकत्वं स्वयमेवाह नहीति ॥ ३३ ॥ राक्षसयो नौ जातस्यापि यतोऽधर्मवृद्धिर्न
 जायते ततः प्रीतो हं मम रत्नं देदामि एवमप्रार्थितममरत्नं ब्रह्मणः सकाशाद्धर्मबलाल्लब्धं विभीषणेनेति निष्कामतया देवोपासनं सर्वार्थसाधनमिति बोध्यम् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एषदुर्मतिस्त्रीन्लोकांवासयतीतिजानीषे तदेवदर्शयति नंदनेइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मोहोऽज्ञानम् ॥ ३९ ॥ एवंमोहदानेनैवलोकानांस्वस्तिस्यात्अस्यसंमतिःसमाननंचस्यात्
आचितयेदेवीमितिशेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अस्यास्येदेवतेप्सितादेवानामिष्टावागभव याचतःकुंभकर्णस्यवदनाद्देवानुकूलानिस्सरेत्यर्थः अथाब्रवीत्सरस्वतीप्रवेशानंतरमित्यर्थः ॥ ४३ ॥

नाधर्मेजायतेबुद्धिरमरत्वंददामिते ॥ इत्युक्त्वाकुंभकर्णायवरंदातुमवस्थितम् ॥ ३५ ॥ प्रजापतिसुराःसर्वेवाक्यंप्रांजलयोऽब्रुवन् ॥ नतावत्कुं
भकर्णायप्रदातव्योवरस्त्वया ॥ ३६ ॥ जानीषेहियथालोकांस्त्रासयत्येषदुर्मतिः ॥ नंदनेऽप्सरसःसप्तमहेंद्रानुचरादश ॥ ३७ ॥ अनेनभक्षिताब्रह्म
वृषयोमानुषास्तथा ॥ अलव्यवरपूर्णेनयत्कृतंराक्षसेनतु ॥ ३८ ॥ यद्येषवरलब्धःस्याद्भक्षयेद्ब्रुवनत्रयम् ॥ वरव्याजेनमोहोऽस्मैदीयताममितप्रभ
॥ ३९ ॥ लोकानांस्वस्तिचैवंस्याद्भवेदस्यचसंमतिः ॥ एवमुक्तःसुरैर्वह्नांचितयत्पद्मसंभवः ॥ ४० ॥ चिंतिताचोपतस्थेऽस्यपार्श्वेदेवीसरस्वती ॥ प्रां
जलिःसातुपार्श्वस्याप्राहवाक्यंसरस्वती ॥ ४१ ॥ इयमस्यागतादेवकिंकार्यंकरवाण्यहम् ॥ प्रजापतिस्तुतांप्रातांप्राहवाक्यंसरस्वतीम् ॥ ४२ ॥ वा
णित्वंराक्षसेन्द्रस्यभववाग्देवतेप्सिता ॥ तथेत्युक्त्वाप्रविष्टासाप्रजापतिरथाब्रवीत् ॥ ४३ ॥ कुंभकर्णमहाबाहोवरंवरययोमतः ॥ कुंभकर्णस्तुतद्वाक्यं
श्रुत्वावचनमब्रवीत् ॥ ४४ ॥ स्वभुवर्षाण्यनेकानिदेवदेवममेप्सितम् ॥ एवमस्त्वितितंचोक्त्वाप्रायाद्ब्रह्मासुरैःसमम् ॥ ४५ ॥ देवीसरस्वतीचैवराक्षसंतं
जहौपुनः ॥ ब्रह्मणासहदेवपुगतेषुचनतःस्थलम् ॥ ४६ ॥ विमुक्तोसौसरस्वत्यास्वांसंज्ञांचततोगतः ॥ कुंभकर्णस्तुदुष्टात्मांचितयामासदुःखितः ॥ ४७ ॥
इदृशंकिमिदंवाक्यंममाद्यवदनाच्च्युतम् ॥ अहंव्यामोहितांदैवरितिमन्यतदागतैः ॥ ४८ ॥ एवंलव्यवराःसर्वेभ्रातरोदीप्ततेजसः ॥ श्लेष्मातकवनंग
त्वातत्रतेन्यवसन्मुखम् ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षेष्टोम०वा०आ०उत्तरकांडेदशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तद्वाक्यं ब्रह्मवाक्यम् ॥ ४४ ॥ एवमित्यत्र षण्मासादवर्गागरणेनेति नियमः तदधिकापि निद्रातु भवत्येवेति वरस्वरूपं बोध्यं अतएव षण्मासान् स्वपितीति पूर्वविभीषणोक्त्या वर्षाण्यनेकानीति कुं
भकर्णोक्त्या च न पूर्वोक्तस्य विरोधः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्वांसंज्ञायथा प्राप्तस्वबुद्धिगतः प्राप्तः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ श्लेष्मातकवनंतत्पचुरं पितुस्तपोवनम् ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामी
येरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

परुषैः मर्मग्राहिभिः अतएव दुःखैः पुत्रशरणमागता कुञ्जा मर्मशेषः ॥ २० ॥ यतः सर्वभूतानामवध्याः अतः क्षम्यतामित्यब्रवीत् ॥ २१ ॥ मातृघातकं मां प्रति यदिरामो नासूयेत् न कुप्येत्
 न दाहमिमां मातरमपि हन्याम् ॥ २२ ॥ जानाति ज्ञास्यते कर्षणे स्त्रीघातिनाविति मत्वा इत्यब्रवीदिति पूर्वोक्तसंबन्धः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शत्रुघ्नविक्षेपः शत्रुघ्ने तस्ततः कर्षणेन प्रनष्ट
 जानां विलग्रां यंचादिना संयतां ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामायणे सीतेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टमप्रतिमः सर्गः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥
 तैर्वाक्यैः परुषैर्दुःखैः केकेयीभ्यः शतदुःखिता ॥ शत्रुघ्नमंत्रस्तापुत्रं शरणमागता ॥ २० ॥ तं प्रेक्ष्य भरतः कुदंशत्रुघ्नमिदमब्रवीत् ॥ अवध्याः सर्वभूता
 नां प्रमदाः क्षम्यतामिति ॥ २१ ॥ हन्यामहमिमांशकैकेयीं दुष्टचारिणीम् ॥ यदि मां धार्मिको रामो नासूयेन्मातृघातकम् ॥ २२ ॥ इमामपि हतां कु
 ज्ञां यदि जानाति राघवः ॥ त्वांच मांचैव धर्मात्तापि पापिष्यते ध्रुवम् ॥ २३ ॥ भरतस्य वचः श्रुत्वा शत्रुघ्नो लक्ष्मणानुजः ॥ न्यवर्तत ततो दोषात्तां सुमा
 चच नूच्छिताम् ॥ २४ ॥ सापाठमूलैकैकेय्यामपि पातह ॥ निःश्वसंती सुदुःखार्तारुपणं विललापह ॥ २५ ॥ शत्रुघ्नविक्षेपविमूढसंज्ञां समीक्ष्य
 कुञ्जा भरतस्य माता ॥ शनैः समाश्रयामयदंशैर्विलग्रा मिव वीक्षमाणाम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयो
 ध्याकाण्डे अष्टमप्रतिमः सर्गः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ततः प्रभातसमये दिवसे यच्चतुर्दशे ॥ समेत्य राजकर्तारो भरतं वाक्यमब्रुवन् ॥ १ ॥ गतो दश
 रथः स्वर्गयो नो गुरुतरो गुरुः ॥ रामं प्रव्राज्य वैकुण्ठस्थानं च महाबलम् ॥ २ ॥ त्वमद्य भव नाराजाराजपुत्रमहायशः ॥ संगत्यानापराधोतिराज्यमेतद
 नायकम् ॥ ३ ॥ आभिषेचनिकं सर्वमिदमादायासः ॥ प्रतीक्षते त्वां स्वजनः श्रेणयश्च नृपात्मज ॥ ४ ॥ राज्यं गृहाण भरतपितृपैतामहं ध्रुवम् ॥ अ
 भिषेचय चात्मानं पाहि चास्मान्न ररप ॥ ५ ॥ आभिषेचनिकं भांडं कृत्वा सर्वं प्रदक्षिणम् ॥ भरतस्तं जनं सर्वं प्रत्युवाच धृतव्रतः ॥ ६ ॥
 रक्षासाधनत्वाद्वाजा गुरुः न चाप्ययं गुरुतरः ज्येष्ठराज्याह ॥ १ ॥ यत्तद्राज्यमनायकं ततो राजा भव ननु ज्येष्ठे विद्यमाने कथमहं राजा जातवाह संगत्या ज्येष्ठस्य वनवासं प्रतिपितुराज्ञा संगत्या तव च
 राज्यं प्रतिनदाज्ञा संगत्या राज्यं कुर्वन् पिभवा न्नापराधोति ॥ यं विद्वेष्टविरोधलोका विरोधान्न प्राप्नोति पित्राज्ञाया उभाभ्यामपि पालनीयत्वादिति बहवः एतद्राज्यं अनायकमपि अमात्या
 दीनां संगत्यैकमत्येनैव गत्या वानापराधोति न नश्यति अतो नो राजा ज्येष्ठेति तीर्थ आह ॥ ३ ॥ आभिषेचनिकं आभिषेचनप्रयोजनं वस्तुजातरामाभिषेकाय विततं स्वजनो मंथ्यादिः श्रेणयः पौराः
 ॥ ४ ॥ ५ ॥ तांडी उपकरणम् ॥ ६ ॥

राजताराजत्वम् ॥ ७ ॥ पूर्वो ज्येष्ठः अरण्ये वत्स्यामिरामप्रतिनिधित्वेनेति शेषः ॥ ८ ॥ आनयिष्यामि इडार्पः ॥ ९ ॥ रामहेतोः रामाभिपेकार्थं ॥ १० ॥ पुरस्कृतं अयतः कृतम् अध्वरात्म्
हायज्ञशालायाः स्वाग्निहोत्रगृहमित्यर्थः ॥ ११ ॥ मातृगन्धिनीकेवलमातृव्यपदेशां मातृसंज्ञामात्रामित्यर्थ इति तीर्थः कतकस्तुपुत्रगृद्धिनीमिति पाठः पुत्रगन्धिनीमित्यर्थ इत्याह ॥ १२ ॥
शिल्पिनः खनकाः यत्र पथोऽभावः तत्र पथं यागमनमार्गः क्रियताम् विषमाणि च निम्नोन्नतानि च समानि क्रियताम् रथादिमुखगत्यर्थमिति भावः पथिविद्यमानेषु दुर्गेषु विशेषेण जनान् चारयन्तीति प
थिदुर्गविचारकाः पथिदुर्गविशारदा इति पाठे तत्र वर्तमानं दुर्गं चोरादिभीत्या गन्तुमशक्यप्रदेशे रक्षणविशारदा इत्यर्थः ॥ १३ ॥ एवं संभाषमाणं तं प्रतिसर्वापि जनः श्रीमच्छुभमनुत्तमं वाक्यमुवाच ॥ १४ ॥

ज्येष्ठस्य राजतानित्यमुचिताहिकुलस्य नः ॥ नैवं भवंतो मां वक्तुमर्हति कुशलजनाः ॥ ७ ॥ रामः पूर्वो हि नो भ्राता भविष्यति महीपतिः ॥ अहं त्वरण्ये व
त्स्यामि वर्याणि न वपंच च ॥ ८ ॥ युज्यतां महती सेना चतुरंगमहाबला ॥ आनयिष्याम्यहं ज्येष्ठं भ्रातरं राघवं वनात् ॥ ९ ॥ आभिपेचनिकं चैव सर्वमेतदु
पस्कृतम् ॥ पुरस्कृत्य गमिष्यामिरामहेतोर्वनं प्रति ॥ १० ॥ तत्रैव तं नरव्याघ्रमभिपिच्य पुरस्कृतम् ॥ आनयिष्यामि वैरामं हव्यवाहमिवाध्वरात् ॥ ११ ॥
न स कामां करिष्यामि स्वामिमां पुत्रगृद्धिर्नम् ॥ वने वत्स्याम्यहं दुर्गे रामो राजा भविष्यति ॥ १२ ॥ क्रियतां शिल्पिभिः पंथाः समानि विषमाणि च ॥ र
क्षिणश्चानुसंयांतु पथिदुर्गविचारकाः ॥ १३ ॥ एवं संभाषमाणं तं रामहेतोर्नृपात्मजम् ॥ प्रत्युवाच जनः सर्वः श्रीमद्वाक्यमनुत्तमम् ॥ १४ ॥ एवं ते भाष
माणस्य पद्माश्रीरुपतिष्ठताम् ॥ यस्त्वं ज्येष्ठे नृपसुते पृथिवीं दातुमिच्छसि ॥ १५ ॥ अनुत्तमं तद्वचनं नृपात्मजाः प्रभाषितं संश्रवणे निशम्य च ॥ प्रहर्ष
जास्तं प्रतिवाप्य विद्वानिपेतुरार्यान् न तं त्रसंभवाः ॥ १६ ॥

तदेवाह एवमिति एवं रामराज्यविषयं भाषमाणस्य ते पद्मातदारव्यापन्नचिह्नाश्च श्रीरुपतिष्ठताम् ज्येष्ठानुसरणादिति भावः तदेवाह यस्त्वमिति ज्येष्ठे ज्येष्ठाय पृथिवीं दातुमिच्छसि अतः श्रीस्वामुपति
ष्ठताम् ॥ १५ ॥ संश्रवणे रामानयनप्रतिज्ञाविषयेऽनुत्तमं नृपात्मजेन प्रभाषितं तद्वचनं निशम्य स्थितानां जनानां प्रतिभरतमुद्दिश्य प्रहर्षजा आर्यान् न तं त्रसंभवाः हर्षयुक्तमुखस्थनेन त्रजविद्वानिपेतुरि
ति तीर्थः अत्र आननपदमधिकम् कतकस्तु नृपात्मजः प्रभाषितमिति स विसर्गपाठः नृपात्मजो जनैः प्रभाषितमनुत्तमं तद्वचनं आशीर्वचनं संश्रवणे सम्यक् श्रवणविषये प्राप्तं निशम्य श्रुत्वा लटो भूदिति
शेषः अथ तं प्रतितं जनलक्ष्मीकृत्य कर्मप्रवचनीयत्वाद् द्वितीया आर्यस्य पूज्यस्य भरतस्यार्यपूज्ययदानं मुखम् जनाशीर्वादश्रवणजसंतोषेण पूज्यत्वं मुखस्य तद्वर्तिने त्रसंभवाः अतएव प्रहर्षजा विद
वानिपेतुः अनुत्तमं तसौ मुख्यकथनं चास्य श्लोकस्य प्रयोजनमित्याह अत्र कतकपाठस्तद्व्याचख्यायसी ॥ १६ ॥

इदं वचनं मानयन वचनम् वियातः विशेषेण यातो गतः शोको येनैत जना इति विशेष्यम् विधूतशोका इति पाठांतरम् हेनरवरतववचनात् रामे त्वयि च भक्तिमान् शिल्पिवर्गः पंथानं कर्तुं व्यादिष्टः ज
नोरक्षकजनश्वरक्षणं कर्तुं व्यादिष्टः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिगमेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ भूमि
प्रदेशज्ञाः अंतःसजलनिर्जलादिभूमिप्रदेशज्ञाः सूत्रकर्मविशारदाः शिविगादिनिर्माणे सूत्रग्रहणकुशलाः निर्जलेष्वगाधवापीकूपादिनिर्माणे सूत्रकर्मैतिकतकः खनकाः स्वकर्मणि खनने भिरताः पर
सेनया वष्टेतेपि खनने दक्षाः अतएव शूराः यंत्रकाः जलप्रवाहादियंत्रणसमर्थः ॥ १ ॥ कर्मांतिकाः वेतनजीविनः स्थपतयोरथादिकतरिः प्रधानवर्धकयः यंत्रकोविदाः क्षेपणीयादियंत्रकरणकु

उचुस्ते वचनमिदं निगम्य हृष्टाः सामात्याः सपरिपदो विधातशोकाः ॥ पंथानं नरवरभक्तिमान् जनश्वरव्यादिष्टववचनाच्च शिल्पिवर्गः ॥ १७ ॥ ॥ इ
त्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अथ भूमिप्रदेशज्ञाः सूत्रकर्मवि
शारदाः ॥ स्वकर्माभिरताः शूराः खनका यंत्रकास्तथा ॥ १ ॥ कर्मांतिकाः स्थपतयः पुरुषा यंत्रकोविदाः ॥ तथा वर्धकयश्चैव मार्गिणो वृक्षतक्षकाः ॥ २ ॥
सूपकाराः सुधाकारा वंशचर्मकृतस्तथा ॥ समर्था ये च द्रष्टारः पुरतश्च प्रतस्थिरे ॥ ३ ॥ स तु हर्षात्तमुद्देशं जनौघो विपुलः प्रयान् ॥ अशोभत महावेगः सा
गरस्येव वर्षणि ॥ ४ ॥ ते स्ववारं समास्थाय वर्त्म कर्मणि क
एव च ॥ जनास्ते च क्रिमे मार्गं छिदंतो विविधान् दुमान् ॥ ५ ॥ अ वृक्षेषु च देशेषु केचिद्वक्षानरोपयन् ॥ केचित्कुठारैर्दृक् च दत्तं च किंचित् ॥ ६ ॥
अपरवीरणस्तं वान्वलिनो बलवत्तराः ॥ विधमंति स्म दुग
रतां निस्थलानि च ततस्ततः ॥ ८ ॥

शालाः पथदर्शनकोविदा इति पाठांतरम् वर्धकयस्तक्षाणः मार्गिणः तत्तद्वनम
वंशदलैः कटशृपादिकतः चर्मकतः अवस्थानार्थमश्वपृष्ठारोप्यमाणपल्ययन
जहृषान् महावेगः महावेगवान्मयान्गच्छन्पर्वणि सागरस्य महावेगो जलौघ इव
कैः पिटकस्वनित्रदात्रादिकर्णैर्युक्ता इति शेषः ॥ ५ ॥ लताः शाखाः स्था
॥ ८ ॥ बलिनः रुढमूलान् वीरणस्तंवा च विधमंति हस्ताभ्यामेव निःसारयन्ति
शार्गविशेषरक्षानियुक्ताः वृक्षतक्षकाः मार्गाविरोधिवृक्षच्छेत्तारः ॥ २ ॥ सूपकाराः सूदाः सुधा अवलेपः वंशचर्मकतः
दृतरादिकृतः समर्था द्रष्टारः पूर्वानुभूतमार्गमार्गद्रष्टारः ॥ ३ ॥ सत्विति एवं मार्गसन्नाहप्रवृत्तौ जनौघोरामदर्शनकौतुक
तीर्थाशोभत ॥ ४ ॥ ते मार्गशोधकाः स्ववारं स्वसमूहं समास्थाय वारसंघातसंचया इत्यमरः विविधोपेतैर्नानाप्रकारयु
ः खननशंकून् अपसारयंत इति शेषः ॥ ६ ॥ अरोपयन् लतायार्थमिति शेषः टंकः पाषाणभेदनः छिदन् अडभाव आपः
रोहिणी स्थलानि उन्नतान् प्रदेशान् विधमंति खननेन समीकुर्वन्ति ॥ ८ ॥

कूपान्मार्गमध्यवर्तिनः तादृशमायतनं चर्चयन्तु पूरयन् ॥ ९ ॥ बंधनीयान्सेतून् क्षोद्यान्क्षोदनीयान्शर्कराभूयिष्ठप्रदेशान् संचुक्षुदुःचूर्णयामासुः भेदनीयान्जलनिर्गमार्थं भेद्यान् ॥ १० ॥ परिवाहान् अल्पप्रवाहान् बंधनेन बहुदकान् चक्रुः ॥ ११ ॥ खानयामासुः अखनन् उदपानान्कूपवाप्यादीन् वेदिकाभिः परितोलं कृतान् ॥ १२ ॥ समुधाकुट्टिमतलः तत्र तत्र सच्छायजला
 शयनमपेक्षितं निवासाय समुधातलः सुधानिवद्धदेशः सकुट्टिमतलश्च कुट्टिमोस्त्रीनिवद्धाभूः कचित्सुधाभिः कचिन्मृत्तिकाभिरेव बहुचत्वर इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अथ मार्गकरणानंतरं
 अधिकृताः मार्गशिबिरादिनिवेशाधिकारिणः यथाज्ञमियथाभरताज्ञापनम् शिबिरादिनिवेशे अनुचरानां ज्ञाप्य योयादृशो भरतस्याभिमतो निवेशस्तंथा कृत्वा भूयोधिकभूपाभिः शोभयामासुः
 अपरे पूरयन्कूपान्पांसुभिः श्वभ्रमायतम् ॥ निम्नभागांस्तथैवाशुसमांश्चक्रुः समंततः ॥ १ ॥ बंधुर्वंधनीयांश्चक्षोद्यान्संचुक्षुदुस्तथा ॥ विभिदुर्भेद
 नीयांश्चतांस्तान्देशान्नरास्तदा ॥ १० ॥ अचिरेण तु कालेन परिवाहान्बहुदकान् ॥ चक्रुर्वहुविधाकारान्सागरप्रतिमान्वहून् ॥ ११ ॥ निर्जलेषु च देशे
 पुखानयामासुरुत्तमान् ॥ उदपानान्वहुविधान्वेदिकापरिमंडितान् ॥ १२ ॥ समुधाकुट्टिमतलः प्रपुष्पितमहीरुहः ॥ मत्तोद्गुष्टद्विजगणः पताकाभिर
 लंकृतः ॥ १३ ॥ चंदनोदकमंसिकोनातान्कुमुभभूषितः ॥ बहुशोभतसेनायाः पंथाः सुरपथोपमः ॥ १४ ॥ आज्ञाप्याथ यथाज्ञमियुक्तास्ते धिक्कृतानराः ॥
 रमणीयेषु देशेषु बहुस्वादुफलेषु ॥ १५ ॥ योनिवेशस्त्यभिप्रेतो भरतस्य महात्मनः ॥ भूयस्तं शोभयामासुर्भूपाभिर्भूषणोपमम् ॥ १६ ॥ नक्षत्रेषु प्र
 शस्तेषु मुहूर्तेषु च तद्विदः ॥ निवेशान्स्थापयामासुर्भरतस्य महात्मनः ॥ १७ ॥ बहुपांसुचयाश्चापि परिखाः परिवारिताः ॥ तत्रैन्द्रनीलप्रतिमाः प्रतोली
 वरशोभिताः ॥ १८ ॥ प्रासादमालासंयुक्ताः सौधप्राकारसंवृताः ॥ पताकाशोभिताः सर्वे सुनिर्मितमहापथाः ॥ १९ ॥ वितर्दिभिरिवाकाशे विटंकाग्र
 विमानकैः ॥ समुच्छ्रितैर्निवेशास्ते बहुशकपुरोपमाः ॥ २० ॥

अ० का०

२

वितानकनककलशरत्नज्वादिभिर्भूषयामासुः निवेशः शिबिरं भूषणोपमं मार्गस्यालंकारसदृशं अतिरमणीयमिति यावत् ॥ १५ ॥ १६ ॥ निवेशान् शिबिराणि ॥ १७ ॥ बहुपांसुचया इत्यने
 न शर्करादिग्राहित्यसूचनं परिखाः सगताः पर्यंतमिति तयः तत्र परिखावच्छेदेनेत्यर्थः इन्द्रनीलमणिनिर्मिताः प्रतिमाश्च त्रिप्रतिमायेषु निवेशेषु इन्द्रकीलप्रतिमा इति पाठे इन्द्रकीलपर्वतसदृश इत्यर्थः
 एवमुच्चाः परिखा इति यावत् प्रतोली रथ्या ॥ १८ ॥ सौधसदृशैः प्राकारैः संवृताः ॥ १९ ॥ आकाशे वितर्दिभिरिव विधिधिष्ण्यैरिव स्थितैरुपलक्षिताः विटंकं कपोतपालिकातद्युक्ता यैर्विमानकैः सप्त
 त्रुमिकगृहैर्युक्तैरुपलक्षिता इत्यर्थ इति कतकः विसर्पद्विरिवाकाशे इति पाठांतरं तदोर्ध्वमूर्ध्वगच्छद्विरिवेत्यर्थः कथंचिद्योज्यः ॥ २० ॥

॥ १२८ ॥

जाङ्गवीसमासाद्य अभिव्याप्यप्रवर्तिनीं व्यराजत इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अशीतित
 मःसर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ननु राजाभिषेकाय वसिष्ठेन करिष्यमाणानां दीमुखवाद्यभ्युदयप्राग्वर्तिनीं रामानयनाभ्युदयप्रारंभयुक्तानां दीमुखीतिकश्चित् रात्रिअल्पावशेषां दृष्टेति
 शेषः सविशेषज्ञाः राजनिराजपुत्रेवाभिषेकस्तवं जानंति तादृशाः मंगलसंस्तवैः मंगलप्रतिपादकैः ॥ १ ॥ सुवर्णकोणः सुवर्णदंडः यामदुंदुभिः यामावसानसूचकोदुंदुभिः उच्चावचानुच्चाव
 जाङ्गवीतुसमासाद्य विविधकृतानाम् ॥ शीतलामलपानीयां महामीनसमाकुलाम् ॥ २१ ॥ सचंद्रतारागणमंडितं यथानभः क्षपायाममलं वि
 राजते ॥ नरेंद्रमार्गः सतदा जलमेणरम्यः शुभशिल्पिनिर्मितः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० अ० अशीतितमः सर्गः
 ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो नां कुर्वन् भरतं सूतमागधाः ॥ तुष्टुवुः सविशेषज्ञास्तवैर्मंगलसंस्तवैः ॥ १ ॥ सुवर्णकोणाभिहतः प्राणदद्यामदुंदुभिः ॥ द
 धुःशंखाश्च शतशो वाद्यांश्च सुस्वरान् ॥ २ ॥ सतूर्यघोषः सुमहान् दिवमापूरयन्निव ॥ भरतं शोकसंतपं भूयः शोकैररंधयत् ॥ ३ ॥ ततः प्रबुद्धो भर
 तस्तंघोषं सन्निवर्त्य च ॥ नागांश्चैव तत्कृतं शत्रुघ्नमिदमब्रवीत् ॥ ४ ॥ पश्य शत्रुघ्न कैकेय्यालोकस्यापकृतं महत् ॥ विस्तृत्य मयि दुःखानिराजाद शर
 योगतः ॥ ५ ॥ तस्यैवाधर्मं गच्छामूलामहात्मनः ॥ परिभ्रमति राजश्रीर्नौरिवार्कणि काजले ॥ ६ ॥ यो हिनः सुमहान् नाथः सोऽपि प्रव्राजितो वने ॥
 अनयाधर्ममुत्सृज्य मात्रां निषेव्यम् ॥ ७ ॥ इत्येवं भरतं वीक्ष्य विलपंतमचेतनम् ॥ कृपणारुरुदुःसर्वाः सुस्वरं योषितस्तदा ॥ ८ ॥ तथा तस्मिन्विल
 पतिवसिष्ठो राजधर्मवित् ॥ नृणां पित्राकुनाथस्य प्रविवेश महायशाः ॥ ९ ॥ शातकुंभमयीं रम्यां मणिहेमसमाकुलाम् ॥ सुधर्मा मिव धर्मात्मा स ग
 णः प्रत्यपद्यत ॥ १० ॥ सकृन्मयं स्वस्यास्तरणसंवृतम् ॥ अध्यास्तसर्ववेदज्ञो दूताननुशशास च ॥ ११ ॥
 चत्वरान्वाद्यान्वाद्यविशेषान्दध्युः ॥ मंगलादीनित्यर्थ इति तीर्थः ॥ २ ॥ शोकैः शोकोत्पादितैः अरंधयत् हिनस्ति स्म रधपाकं हि सनयोः ॥ ३ ॥ ४ ॥ कैकेय्या हेतुना मद्विषये जा
 यमानं लोकस्य सूतमागधादेरपकृतमनुभूय एवंप्रवृत्तपाणिदुःखानि दुःखकराणि मयि विस्तृत्य राजा जातः ॥ ५ ॥ तस्य योगतस्तस्येत्यर्थः अकर्णिका अकर्णधारा अकंटकेति पाठः कंट
 को नाविकस्तद्वद्वित्यर्थ इति कतकः ॥ ६ ॥ ७ ॥ राजधर्मवित् राजपुरोहितकर्तव्यधर्मवेत्ता अतः स्वकृत्यं स्वयं संपादयतीत्याह सभामित्यादि ॥ ९ ॥ तद्विशेषणं शातकुंभमयीमित्यादि
 सगणः सशिष्यगणः ॥ १० ॥ स्वस्यास्तरणसंवृतं तिकाकारमंडलवदास्तरणसंवृतं पीठमध्यास्तततो दूताननुशशास च ॥ ११ ॥

मणवत्तुना भेतायकाः आत्ययिककालविलंबासहिष्णु ॥ १२ ॥ सराजपुत्रं राजपुत्रैरितैः सहितं शत्रुघ्नं युधाजिन्नामाकश्चिन्मन्त्री यैचहिताजनास्तांश्चानयत ॥ १३ ॥ हलहलेतिशब्दानु
करणम् ॥ १२ ॥ १५ ॥ इदं वसन्ता इदोचसामुद्रः भिन्नलिंगत्वेपिसहृदयोद्वेगाभावात्तुचंद्रइवमुखमिति वन्दुष्टोपमा तिमिरनेकयोजनायामविस्तारोमत्स्यः नागाजलगजाः सर्पाश्च मणयो
मुक्ताद्याः शर्कराः कुवर्णस्वनेमुक्तिकाः सभायां जलस्थाने सभातेजः एतदेव ध्वनयतास्तिमितजलइत्युक्तं चित्रस्थितिमिनागसंवृतत्वं मणयश्च स्तंभादिषु विद्यते एव शंखाश्चित्रेषु स्वर्णशर्करास्था
नं कुहिमादौ स्वर्णलेपः प्रकाशं तेजो जलादिवर्णने तु कवेर्व्यूनादोषः ममनुविभक्तिपरिणामेनैषामेव सभायामप्यन्वयान्नदोषः एतेन वसिष्ठो जलं तिमिनागौ भरतशत्रुघ्नौ मण्यादयोऽमात्यपौरजा

ब्राह्मणान्सत्रियात्याधानमात्यान्गणवल्लभान् ॥ क्षिप्रमानयताव्यग्राः कृत्यमात्ययिकं हिनः ॥ १२ ॥ सराजपुत्रं शत्रुघ्नं भरतं च यशस्विनम् ॥ यु
धाजितं मुमंत्रं च येन तत्र हिताजनाः ॥ १३ ॥ ततो हलहलाशब्दो महान्समुदपद्यत ॥ रथैरश्वैर्गजैश्चापि जनानामुपगच्छताम् ॥ १४ ॥ ततो भरतमा
यांतं शतक्रतुमिवामराः ॥ प्रत्यनंदं प्रकृतयो यथा दशरथं तथा ॥ १५ ॥ इदं इव तिमिनागसंवृतः स्तिमितजलो मणिशंखशर्करः ॥ दशरथसुतशोभि
तासभासदशरथेव बभूवमापुरा ॥ १६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥
तामार्यगणसंपूर्णा भरतः प्रग्रहांसभाम् ॥ ददर्श बुद्धिसंपन्नः पूर्णचंद्रानिशामिव ॥ १ ॥ आसनानियथान्यायमार्याणां विशतां तदा ॥ वस्त्रांगरागप्र
भयाद्योतितासासभोत्तमा ॥ २ ॥ सा विद्वज्जनसंपूर्णा सभा सुरुचिरा तथा ॥ अदृश्यत घनापाये पूर्णचंद्रेव शर्वरी ॥ ३ ॥ राज्ञस्तु प्रकृतीः सर्वाः ससंप्रेक्ष्य
च धर्मवित् ॥ इदं पुरोहितो वाक्यं भरतं मृदुचाब्रवीत् ॥ ४ ॥ तातराजा दशरथः स्वर्गतो धर्ममाचरन् ॥ धनधान्यवतीं स्फीतां प्रदाय पृथिवीं तव ॥ ५ ॥

नपदा इति कतकोक्तमपासं दशरथसुतशोभितासभापुरासदशरथासमेव भावितियोजना पितृसमानाकारत्वात्पुत्रस्येदानीमपि सदशरथेवेत्युत्प्रेक्षा पुरायथेत्यंशे उपमेतितयोरत्र संसृष्टिः ॥ १६ ॥
इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रग्रहाप्रकृतैर्वसिष्ठादिभिर्ग्रहः परिग्रहोधिष्ठानं यस्यां सा नि
शापक्षे प्रकृत्युगुर्वादिग्रहवतीम् ॥ १ ॥ आर्याणां त्रैवर्णिकानां आसनानि विशतां आसनेषूपविशताम् ॥ २ ॥ घनापाये शरदि ॥ ३ ॥ सवसिष्ठः संप्रेक्ष्य च चातुर्कृतानुमतिकांश्च कृत्वा ॥ ४ ॥
धर्मसत्यपरिपालनरूपम् ॥ ५ ॥

सतो धर्मजीवतो वाक्यकरणादित्येवंरुम् ॥ ६ ॥ निहतकंटकरामस्यवनवासदानात्तथा ॥ ७ ॥ उदीच्याद्यस्तत्तद्विशिप्रत्येकसिंहासनाधीश्वरायेचकेवलाः सिंहासनरहिताः चात्याच्या अपरां
नाः द्वीपवासिनः सामुद्राः पोतवणिजः केन्द्रोन्मथ्यातानिरत्नानिहरंतु कोट्योपरांता इति पाठांतरम् कोट्योरत्नानि अनेककोटिसंख्यरत्नानि यद्वा परांतास्तत्तद्विगंतवासिनः सामुद्राः समुद्रद्वीपवा
सिनः ॥ ८ ॥ धर्मज्ञः ज्येष्ठान्निषेकरूपधर्मज्ञः धर्मकांक्षया ज्येष्ठानुवर्तनरूपधर्मलिप्सया मनसा जगाम सस्मार ॥ ९ ॥ जगर्हसर्वज्ञोपिकथमेवमनुचिते मां प्रवर्तयसीत्युक्तवानित्यर्थः ॥ १० ॥
रामस्तथासत्यवृत्तिः सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ नाजहात्पितुरादेशं शशीज्योत्स्नामिवोदितः ॥ ६ ॥ पित्राभ्रात्राचतेदत्तराज्यं निहतकंटकम् ॥ तद्वंक्ष्वमु
दितामात्यः क्षिप्रमेवाभिषेक्य ॥ उदीच्याश्चप्रतीच्याश्चदाक्षिणात्याश्चकेवलाः ॥ कोट्यापरांताः सामुद्रारत्नान्युपहरंतुते ॥ ८ ॥ तच्छ्रुत्वाभरता
वाक्यं शोकेनाभिपरिप्लुतः ॥ जगाम मनसारामं धर्मज्ञो धर्मकांक्षया ॥ ९ ॥ सवाष्पकलयावाचा कलहं सस्वरोयुवा ॥ विललाप सभामध्यं जगर्हचपु
रोहितम् ॥ १० ॥ चरितब्रह्मचर्यविद्यास्नातस्य धीमतः ॥ धर्मे प्रयतमानस्य कोराज्यं मद्बिधो हरेत् ॥ ११ ॥ कथं दशरथाज्जातो भवेद्राज्यापहारकः ॥
राज्यं चाहं चरामस्य धर्मवत्तुमिहाहं ॥ १२ ॥ ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च धर्मात्मा दिलीपनदुपोपमः ॥ लब्धुमर्हति काकुत्स्थो राज्यं दशरथो यथा ॥ १३ ॥ अनार्य
जुष्टमस्वर्ग्यं कुर्यात्पापमहं यदि ॥ इत्वा कृणामहं लोके भवेयं कुलपांसनः ॥ १४ ॥ यद्विमात्राकृतं पापं नाहं तदपि रोचये ॥ इहस्थो वनदुर्गस्थं न मस्या
मिह तां जलिः ॥ १५ ॥ राममेवानुगच्छामि सराजा द्विपदां वरः ॥ त्रयाणामपि लोकानां राघवो राज्यमर्हति ॥ १६ ॥ तद्वाक्यं धर्मसंयुक्तं श्रुत्वा सर्वे स
भामदः ॥ हर्षान्मुमुचुरश्रूणि गमेनिहितचेतसः ॥ १७ ॥ यदित्थं न शक्यामिविनिवर्तयितुं वनात् ॥ वने तत्रैव वत्स्यामि यथार्यो लक्ष्मणस्तथा ॥ १८ ॥
सर्वोपायंतु वार्तिप्ये विनिवर्तयितुं वनात् ॥ समक्षमार्यमिश्राणां साधूनां गुणवर्तिनाम् ॥ १९ ॥ विष्टिकर्मांतिकाः सर्वे मार्गशोधकदक्षकाः ॥ प्रस्था
पिता मया पूर्वं यात्राचममरे चत ॥ २० ॥

विद्यास्नातस्य सर्वविद्यान्तरभाविस्नानयुतस्य रामस्य मद्भि

धः चरितब्रह्मचर्यादिः ॥ ११ ॥ रामस्य स्वर्गिणोऽप्येव विज्ञाय धर्मन्याय्यं वक्तुं इह सभायामर्हसि नेह शमन्याय्यमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ननु त्वन्मात्राप्रयासेन राज्यसंपादनादस्मा
त्तिरेवमुक्तमत आह यद्वीति वनदुर्गस्थं वनदुर्गस्थम् ॥ १५ ॥ द्विपदं मनुष्याणां वरः श्रेष्ठो राजास्य राज्यस्येति शेषः ॥ १६ ॥ मध्ये कविवाक्यम् तद्वाक्यमिति ॥ १७ ॥ सर्वथा स्वस्य राज्यं चि
तानास्तीति प्रतिपादकं पुनर्जतवाक्यम् यदेति ॥ १८ ॥ आर्यान्निर्वर्णिकास्ते च ते मिश्राः पूज्यास्तेषां युष्माकं समक्षमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ विष्टयो भृतिविना कर्मकराः कर्मांतिका उक्ताः ॥ २० ॥

वा० रा०

॥ १३० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ अदिशत् आज्ञापयतिस्मि इष्टवत् इष्टार्हं इष्टानुष्ठपमिति यावत् ॥ २३ ॥ निवर्तने निवर्तननिमित्तं बलस्य यात्रां समाज्ञां श्रुत्वा प्रकृतयो बलाध्यक्षाश्च प्रहृष्टा इत्यन्वयः ॥ २४ ॥ यात्राग
मनसं यात्रार्थं गमनम् ॥ २५ ॥ गोरथैः शकटैरित्यर्थः ॥ २६ ॥ सज्जं गमनाय सज्जं गुरुर्वसिष्ठः ॥ २७ ॥ २८ ॥ गुरुं रामं प्रसादयिष्यन् निवृत्तये ॥ २९ ॥ बलस्य योगाय बलसंमेलनाय बल
एव मुक्तानुधर्मात्मा भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ समीपस्य मुवाचे दंसुमंत्रं मंत्रकोविदम् ॥ २९ ॥ तूर्णमुत्थाय गच्छत्वं सुमंत्रममशासनात् ॥ यात्रामाज्ञा
पयस्विप्रबलं चैव समानय ॥ २२ ॥ एवमुक्तः सुमंत्रस्तु भरतेन महात्मना ॥ प्रहृष्टः सोदिशस्सर्वयथासंदिष्टमिष्टवत् ॥ २३ ॥ ताः प्रहृष्टाः प्रकृतयो बला
ध्यक्षा बलस्य च ॥ श्रुत्वा यात्रां समाज्ञां राघवस्य निवर्तने ॥ २४ ॥ ततो योधांगनाः सर्वाभर्तृन्सर्वान्गृहे गृहे ॥ यात्रागमनमाज्ञाय त्वरयंति स्म हर्षि
ताः ॥ २५ ॥ ते ह्येगोथैः शीघ्रं स्पन्दनैश्च गमनो जवैः ॥ सह योपि द्वालाध्यक्षा बलं सर्वमचोदयन् ॥ २६ ॥ सज्जंतु तद्दलं दृष्ट्वा भरतो गुरुसन्निधौ ॥ रथं मे त्व
रयस्वेति सुमंत्रं पार्श्वतो ब्रवीत् ॥ २७ ॥ भरतस्य तु तस्याज्ञां परिगृह्य प्रहर्षितः ॥ रथं गृहीत्वोपययौ युक्तं परमवाजिभिः ॥ २८ ॥ सराघवः सत्यधृतिः प्र
तापवान्ब्रुवन्सुयुक्तं दृढसत्यविक्रमः ॥ गुरुं महारण्यगतं यशस्विनं प्रसादयिष्यन् भरतो ब्रवीत्तदा ॥ २९ ॥ तूर्णं त्वमुत्थाय सुमंत्रं गच्छ बलस्य योगाय बल
प्रधानान् ॥ आनंतु मिच्छामि हितं वनस्य प्रसाधरामं जगतो हिताय ॥ ३० ॥ समूतपुत्रो भरतेन सम्यगाज्ञापितः संपरिपूर्णकामः ॥ शशाससर्वान्प्रकृति
प्रधानान्बलस्य मुखांश्च मुहूर्तज्जनंच ॥ ३१ ॥ ततः समुत्थाय कुले कुले तेराजन्यवैश्या वपलाश्च विप्राः ॥ अयूयुजन्नुपूरयान् खरांश्च नागान् हयांश्चैव कुल
प्रभूतान् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यापे श्रीम० वा० आ० अ० द्दर्शयितुमः सर्गः ॥ ८२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः समुत्थितः कल्यमास्थाय स्पन्दनोत्तमम् ॥ प्रययौ भरतः शी
घ्रं रामदर्शनकाम्यया ॥ ३३ ॥ अग्रतः प्रययुस्तस्य सर्वे मंत्रिपुरोहिताः ॥ अधिरुह्य हयैर्युक्तान् रथान् सूर्यरथोपमान् ॥ २ ॥ नवनागसहस्राणि कल्पितानि
यथाविधि ॥ अन्वयुर्भरतं यांतमिक्ष्वाकु कुलनंदनम् ॥ ३ ॥ पृष्टीरथ सहस्राणि धन्विनो विविधायुधाः ॥ अन्वयुर्भरतं यांतं राजपुत्रं यशस्विनम् ॥ ४ ॥
प्रधानान् आज्ञापयेति शेषः ॥ ३० ॥ संपरिपूर्णकामस्तस्यापि रामदर्शने उत्कटेच्छत्वात् ॥ ३१ ॥ कुले कुले गृहे गृहे कुलं जनपदे गृहे कुलप्रभूतानुत्तमान् ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
रामायणमायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्दर्शयितुमः सर्गः ॥ ८२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कल्यं प्रातः काले ॥ १ ॥ २ ॥ यथाविधिकल्पितानि गजसंनहनोक्तविधिना कृत
संताहानि ॥ ३ ॥ ४ ॥

अ० का०

२

॥ १३० ॥

समाह्वानि सादिजिरितिशेषः ॥ ५ ॥ स्वयं स्वकृतेः पुत्रप्रत्यहितया जातत्वान्मया किरुतमिति खिन्ना पुनः प्रकृतिमापन्ना हर्षेण ययौ अतएव मध्यमत्वेऽपि आदौ तदुल्लेखः यानेनेत्येकवचनं
प्रत्येकोपेक्षया सौहादिकयानेनैव सिद्धं संवा ॥ ६ ॥ आर्यसंघाताः त्रैवर्णिकसमूहाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ परिष्वजानां परिष्वजमानाः नगरे चरन्तीति नागरिकाः चरन्तीति ठक् ॥ १० ॥ तत्र
नगरे संमताः प्रसिद्धाः नैगमावणिजः स्वकोयः ॥ ११ ॥ श्रेणीविविच्याह ॥ मणिकारा इति शाणादौ मणिशोधकाः सूत्रकर्मविशेषज्ञास्तनुवायाः शस्त्रोपजीविनः शस्त्रनिर्माणोपजीविनः ॥ १२ ॥

शतं सहस्राण्यश्वानां समासनिगधम् ॥ अन्वयुर्भरतं यांतराजपुत्रं यशस्विनम् ॥ ५ ॥ कैकेयीचसुमित्राचकौ सत्याचयशस्विनी ॥ रामानयनसं
तुष्टाय युर्यानेन भास्वता ॥ ६ ॥ यताश्चार्यसंघातारामं दृष्टुं सलक्ष्मणम् ॥ तस्यैव च कथाश्चित्राः कुर्वाणा लष्टमानसाः ॥ ७ ॥ मेघश्यामं महाबाहुं
स्थिरसत्त्वं दृढव्रतम् ॥ कदम्बाम्बरं मंजगतः शोकनाशनम् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा एव हि नः शोकमपनेप्यतिराधवः ॥ तमः सर्वस्य लोकस्य समुद्यन्निव भास्क
रः ॥ ९ ॥ इत्येवं कथयंतस्ते मम दृष्ट्वा कथाः शुभाः ॥ परिष्वजानां श्रान्त्योन्यं युनां गिरिकास्तदा ॥ १० ॥ ये च तत्रापरे सर्वे संमता ये च नैगमाः ॥ रामं प्र
तियुर्दृष्ट्वा सर्वाः प्रकृतयः शुभाः ॥ ११ ॥ मणिकाराश्च ये केचित्कुंभकाराश्च शोभनाः ॥ सूत्रकर्मविशेषज्ञा ये च शस्त्रोपजीविनः ॥ १२ ॥ मायूरकाः
काकचिका वेधकारोचकानया ॥ दंतकाराः सुधाकारा ये च गंधोपजीविनः ॥ १३ ॥ सुवर्णकाराः प्रख्यातास्तथा कंबलकारकाः ॥ स्नापकोष्णोदकावै
द्याधूपिकाः शौण्डिकास्तथा ॥ १४ ॥ रजकास्तु न्नवायाश्च ग्रामघोषमहतराः ॥ शैलूपाश्च सहस्रीभिर्याति कैवर्तकास्तथा ॥ १५ ॥ समाहिता वेदविदो
ब्राह्मणा वृत्तसंमताः ॥ गोरथैस्तं यांतमनुजग्मुः सहस्रशः ॥ १६ ॥ सुवेपाः शुद्धवसनास्ताम्रमृष्टानुलेपिनः ॥ सर्वे ते विमलैर्यानिः शनैर्भरतमन्वयुः ॥ १७ ॥

मायूरकाः लीलामयूरपाहिणः इदमुपलक्षणं युक्त्या हिणां यद्वा मयूरपिच्छैः स्रज्ज्वादिव्यं जनकारिणः ककचः करपत्रेन जीवन्ति ते काकचिकाः वेधकामणिमुक्तादिवेधकर्तारः रोचकाः काच
कुप्यादिकर्तार इति ककचः दंतकाराः वनकादिभिः समुद्रकादिकर्तारः दंतलेखकाश्च सुधाकाराः सुधालेपकाराः गंधोपजीविनः गंधद्रव्यविक्रयिकाः ॥ १३ ॥ स्नापकाः उष्णोदकस्नापकाः उष्णो
दकाः अंगमर्दकाः उष्णोदकं समुलेख्योदकं इति तेषु धूपकाः धूपक्रियया जीविनः शौण्डिकाः मद्यकृतः शुंडाकरिकरे मध्ये ॥ १४ ॥ तुन्नवायाः सूच्यासीवनकर्तारः ग्रामघोषे च वर्तमाना महत्त
राः शैलूपाः नटाः कैवर्तकाः कैवर्तकाश्च इति पाठे कारवाः कर्मारः ॥ १५ ॥ गोरथैः शकटैः ॥ १६ ॥ गोरचनकुंकुमादिसंबंधात्ताम्रवर्णमृष्टं संपूर्णमनुलेपोनुलेपनं ये पांते ॥ १७ ॥

प्रहर्षकाधिक्रोमांचादिहः मोक्षोमानसः ॥ १८ ॥ शृंगवेरपुरं प्रतिशृंगवेरपुर इत्यर्थः ॥ १९ ॥ अप्रमादेन सावधानतया ॥ २० ॥ २१ ॥ अनुत्थितांगमनेऽनुद्योगाम् ॥ २२ ॥ अद्य विश्रांताः
 स्वप्रतिष्ठामद्वयनिप्रायेण इति मद्भिप्रायज्ञापनेन निवेशयतेत्यर्थः ॥ २३ ॥ औष्वदेहनिमित्तार्थ एतच्छरीरपातोत्तरकालिकदेहभवसुखप्रयोजनायेत्यर्थः यद्वा एतद्देहपातादूर्ध्वजातदेहो
 निमित्तयस्य लोकस्य ऊर्ध्वदेहनिमित्तः परलोकः स्वार्थिकोणं तदर्थमित्यर्थः मध्ये मिलितनद्यंतरेण वमनुक्त्या गंगायास्तर्पणेन पितृस्वर्गप्राप्तिकरत्वं सूचितम् ॥ २४ ॥ स्वेन स्वेन च्छेदेन स्वस्वे
 प्रदृष्टमुदितासेनासान्वाल्कैकयीसुतम् ॥ भ्रातुरानयनेयांतं भरतं भ्रातृवत्सलम् ॥ १८ ॥ ते गत्वा दूरमध्वानं रथयानाश्वकुंजरैः ॥ समासेदुस्तोगं
 गां शृंगवेरपुरं प्रति ॥ १९ ॥ यत्र रामसखीवीरो गुहो ज्ञातिगणैर्वृतः ॥ निवसत्यप्रमादेन देशंतं परिपालयन् ॥ २० ॥ उपेत्य तीरं गंगायाश्चक्रवाकैरलं
 कृतम् ॥ व्यवतिष्ठत सान्नाभरतस्यानुयायिनी ॥ २१ ॥ निरीक्ष्यानुत्थितां सेनां तां च गंगां शिवोदकाम् ॥ भरतः सचिवान्सर्वानब्रवीद्वाक्यकोविदः
 ॥ २२ ॥ निवेशयत मे मम मभिप्रायेण सर्वतः ॥ विश्रांताः प्रतरिष्यामः श्वइमांसागरं गमाम् ॥ २३ ॥ दातुं च तावदिच्छामि स्वर्गतस्य महीपतेः ॥ औ
 ष्वदेहनिमित्तार्थं मवतीर्योदकं नदीम् ॥ २४ ॥ तस्यैवं ब्रुवतो मात्यास्तथेत्युक्ता समाहिताः ॥ न्यवेशयंस्तां छेदेन स्वेन स्वेन पृथक् पृथक् ॥ २५ ॥ निवेश्य
 गंगामनुतां महानदीं च मविधानैः परिवर्हशोभिनीम् ॥ उवासरामस्य तदामहात्मनो विचिंतमानो भरतो निवर्तनम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
 मद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे च्यशीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो निविष्टां ध्वजिनीं गंगामन्वाश्रितां नदीम् ॥
 निषादराजोद्भवज्जातीन् अपरितो ब्रवीत् ॥ १ ॥ महतीयमितः सेनासागराभाप्रदृश्यते ॥ नास्यांतमवगच्छामि मनसापि विचिंतयन् ॥ २ ॥ यदानुख
 लुदुर्बुद्धिर्भरतः स्वयमागतः ॥ स एष हि महाकायः कोविदारध्वजोरथे ॥ ३ ॥

च्छया ॥ २५ ॥ गंगामनुगंगालक्ष्मीकृत्येत्यर्थः परिवर्हो यात्रोपयुक्तपटवेदमाद्युपकरणजातं विधानैर्वासव्यवस्थाकल्पनैः रामस्य निवर्तनं चिंतयमानः चिंतयमान इत्यर्थः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्री
 रामाजिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे च्यशीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गंगामनु आश्रितां निविष्टां कचित्कार्येभिरनिवेशवतीम् ॥ १ ॥
 इतः इह गंगातीरे नास्यांतमित्यर्थे संधिरार्षः ॥ २ ॥ यदानुखलु यस्माद्धेतोर्बुद्धिर्भरतः स्वयमागतस्ततो महती सेना प्रदृश्यत इत्यन्वयः रामपीडार्थं प्रवृत्त इत्याशयेन दुर्बुद्धितावादः भरतागमन
 चिह्नमाह स इति महाकायः महाप्रमाणः इक्ष्वाकु कुलचिह्नभूतः कोविदारध्वजोरथे दृश्यतेऽतो भरत एवायमिति भावः ॥ ३ ॥

नन्वायातु भरतः किमस्माकमत आह स्वविष्यतीति स्वामात्यैरिति शेषः वधिष्यतीति वा अनुततः पश्चाद्रामं वधिष्यति इति मन्ये इति शेषः ॥ ४ ॥ ननुरामवधेऽस्य किं फलमत आह संपन्नामिति
 संपूर्णमित्यर्थः सार्वकालिकीमिति यावत् तस्याज्ञः रामस्य सुदुर्लभांतस्मिन् जीवति दुष्प्रापाम् अतो रामं हंतुं समधिगच्छति बुद्धिप्राप्नोति ॥ ५ ॥ नन्वेवमपितवकाभीतिरत आह भर्तेत्यादि एवं
 चतस्रस्तत्त्वाद् अस्माकं जीतिरिति भावः अस्माञ्चिश्च सखित्वा देवरा मेष्टं कर्तव्यमतो नास्माभिरेते गंगान्तरे धितव्या अतो यूयंतस्य रामस्य अर्थकामाः प्रयोजनेच्छवः सन्नद्धाः अत्र गंगानूपेमसन्निधौ तिष्ठ
 त ॥ ६ ॥ सर्वे मामकादाशास्तु गंगानदीमेवावाश्रिताः नदीरक्षाः नदीतरणमार्गविघ्नवन्तः मांसमूलफलाशनाः एतद्गीत्यातीरे आगंतुमशक्यतया नावारोपितमांसाद्यशनाः बलवन्तः संतस्तिष्ठन्तु ॥ ७ ॥
 वंधयिष्यति वा पाशैरथवा स्मान् वधिष्यति ॥ अनुदाशरथिरामं पित्राराज्याद्विवासितम् ॥ ४ ॥ संपन्नां श्रियमन्विच्छुंस्तस्य राज्ञः सुदुर्लभाम् ॥ भर
 तः कैकयीपुत्रो हंतुं समुपगच्छति ॥ ५ ॥ भर्ता चैव सखा चैव रामो दाशरथिर्मम ॥ तस्यार्थकामाः सन्नद्धा गंगानूपे त्रतिष्ठन्त ॥ ६ ॥ तिष्ठन्तु सर्वदा शाश्व
 गंगामन्वाश्रितानदीम् ॥ धल्युक्तान् दीरक्षामांसमूलफलाशनाः ॥ ७ ॥ नावां शतानां पंचानां कैवर्तानां शतं शतम् ॥ सन्नद्धानां तथा यूनां तिष्ठन्त्वित्य
 भ्यचोदयत् ॥ ८ ॥ यदितुं भूतभरतांगमस्येह भविष्यति ॥ इयं स्वस्तिमती सेना गंगामद्यतरिष्यति ॥ ९ ॥ इत्युक्तो पायनं गृह्यमत्स्यमांसमधूनि च ॥
 अभिचक्राम भरतं निषादाधिपतिर्गुहः ॥ १० ॥ तमायांतं तु संप्रेक्ष्य सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ भरतायाच चक्षेऽथ समयज्ञो विनीतवत् ॥ ११ ॥ एष ज्ञाति
 सहस्रेण स्थपतिः परिवारितः ॥ कुशलं दंडकारण्ये दृष्ट्वा भ्रातुश्च ते सखा ॥ १२ ॥ तस्मात्पश्यतु काकुत्स्थत्वां निषादाधिपोगुहः ॥ असंशयं विजानीते
 यत्र तौरामलक्ष्मणौ ॥ १३ ॥ एतनुवचनं श्रुत्वा सुमंत्राद् भरतः शुभम् ॥ उवाच वचनं शीघ्रं गुहः पश्यतु मामिति ॥ १४ ॥ लब्ध्वा नुज्ञांसं प्रहृष्टो ज्ञातिभिः
 परिवारितः ॥ आगम्य भरतं प्रहृष्टो गुहो वचनमब्रवीत् ॥ १५ ॥ निष्कुटश्चैव देशो यं वंचिताश्चापिते वयम् ॥ निवेदयामते सर्वस्वकं दाशगृहे वस ॥ १६ ॥
 बलवन्तामेवाह नावामिति पंचशतसंख्याकानां प्रत्येकं सन्नद्धानां युद्धसन्नाहवतां यूनां युद्धार्हाणां कैवर्तानां शतं शतमारुह्य तिष्ठन्त्वित्यभ्यचोदयत् ॥ ८ ॥ एवं स्थितैरपि युद्धे त्वरानकार्येत्याह य
 दीति यदि रामविषये तु दृष्टदेयं सेना स्वस्तिमतीति गिर्यति अन्यथानौका सुस्थित्वा एतान्निहन्म इति भावः यदा दुष्ट इति पाठेऽदुष्ट इति च्छेदः ॥ ९ ॥ अभिचक्राम दर्शनार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ स्थप
 तिः प्रभुः दंडकारण्ये कुशलः निग्रहानुग्रहममयः चारुस्तत्रत्यवृत्तांतज्ञः ॥ १२ ॥ अपि चानेन प्रयोजनमस्तीत्याह असंशयमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अयं देशो निष्कुटः गृहारा मकल्पः वयं
 वंचिताः प्रस्थानसमयेऽपि निनियोगदेशात् इयमुपचारोक्तिः सर्वराज्यं ते निवेदयामवयं त्वदीया अतः स्वीयदाशगृहे वस ॥ १६ ॥

वन्धनीवात्प्रथमाकादि ॥ १७ ॥ स्वाशितासुष्ठुभोजिता वत्स्यतीत्याशंसेप्रार्थये वसत्वेनामितिपाठांतरम् तत्राशंसेइतिपुनरुक्तम् ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति
लकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेचतुरशीतितमःसर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ एवमिति हेत्वर्थसंहितंहेत्वर्थाभ्यामुपपत्तिप्रयोजनाभ्यांसंयुक्तम् ॥ १ ॥ ऊर्जितःमहांस्तेऽ
यंकामःकामताविषयोमत्तकारःममकृतएवखलु कथंतत्राह योमेइति तवश्रद्धयैवसर्वकृतमित्यर्थः ॥ २ ॥ पंथानंदर्शयन्तंव्यपथिसंमुखंहस्तंकुर्वन्पुनःपुनरब्रवीदित्यन्वयः आदरेणवारंवारं
अस्मिन्मूलफलंचैतन्निपादःस्वयमर्जितम् ॥ आर्द्रशुक्लंयथामांसंवन्धंचोच्चावचंतथा ॥ १७ ॥ आशंसेस्वाशितासेनावत्स्यत्येनांविभावरीम् ॥ अ
चिंतोविविधैःकामैःश्वःसमैःन्योगमिष्यसि ॥ १८ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेचतुरशीतितमःसर्गः ॥ ८४ ॥
एवमुक्तस्तुभरतोनिपादाधिपतिंगुहम् ॥ प्रत्युवाचमहाप्राज्ञोवाक्यंहेत्वर्थसंहितम् ॥ १ ॥ ऊर्जितःखलुतेकामःकृतोममगुरोःसखे ॥ योमेत्वमीदृशीं
सेनामभ्यर्चयितुमिच्छसि ॥ २ ॥ इत्युक्त्वासमहातेजागुहंवचनमुत्तमम् ॥ अब्रवीद्भरतःश्रीमान्यंथानंदर्शयन्पुनः ॥ ३ ॥ कतरेणगमिष्यामिभरद्वाजा
श्रमंपथा ॥ गहनयंभ्रंशंदेशोगंगानूपोदुरत्ययः ॥ ४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारजपुत्रस्यधीमतः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्भूत्वागुहोगहनगोचरः ॥ ५ ॥ दाशास्त्व
नुगमिष्यतिदेशज्ञाःसुसमाहिताः ॥ अहंचानुगमिष्यामिराजपुत्रमहाबल ॥ ६ ॥ कच्चिन्नदुष्टोव्रजसिरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ इयंतेमहतीसेनाशंकां
जनयतीवमे ॥ ७ ॥ तमेवमभिभाषंतमाकाशद्वनिर्मलः ॥ भरतःश्लक्ष्णयावाचागुहंवचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ माभूत्सकालोयत्कष्टंनमांशंकितुमर्ह
सि ॥ राघवःसहिमेभ्राताज्येष्ठःपितृसमोमतः ॥ ९ ॥ तंनिवर्तयितुंयामिकाकुत्स्थंवचनवासिनम् ॥ बुद्धिरन्यानमेकार्यागुहसत्यंब्रवीमि ते ॥ १० ॥ स
नुसंदष्टवदनःश्रुत्वाभरतभाषितम् ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यंभरतंप्रतिहर्षितः ॥ ११ ॥

कथनम् गुहंवचनमुत्तमंनिपादाधिपतिपुनरितिद्वितीयचतुर्थपादोपाठांतरे ॥ ३ ॥ कतरेणपथा गहनोदुष्प्रवेशः ॥ ४ ॥ गहनगोचरःगहनंवनंगोचरोदेशोयस्यसः ॥ ५ ॥ दाशास्त्विति अतो गह
नविषयानकाचिच्छंकेतिभावः ॥ ६ ॥ अपितुअक्लिष्टकर्मणोरामस्यविषयेदुष्टोदुष्टभावो नव्रजसिकच्चिद्रामद्रोहंकर्तुंनव्रजसिकच्चिदित्यर्थः ननुकातेदोषशंकातत्राह इयंतेइति रामसंदर्शनमा
यायगमनेएतावत्सेनायाव्यर्थत्वात्मसंदेहइतिभावः ॥ ७ ॥ आकाशद्वेत्युपमयात्रैकालिकमलसंबंधाभावोदर्शितः ॥ ८ ॥ यत्तत्रकाले कष्टंदाशंकितंरामद्रोहरूपंजायतेसकालोमाभूत्
हियतोराघवोज्येष्ठोभ्रातापितृसमोऽतोमांशंकितुंनर्हसि ॥ ९ ॥ तदेवाह तमिति मेमयि नतेकार्येतिपाठांतरम् ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ चरिष्यते प्रचरिष्यति ॥ १३ ॥ लोमदीभूतरश्मिः ॥ १४ ॥ गुहेन परिरक्षित इति पाठे परिरुतचोरबाध इत्यर्थः ॥ १५ ॥ अनर्हस्यदुःखानर्हस्य धर्मप्रेक्षस्य धर्मदृष्टेः तादृशो वाग
 गोचरः उपस्थितः प्राप्तः ॥ १६ ॥ दहन् राघवं भरतम् वनदाहकोग्निर्वनदाहाग्निर्वाग्निस्तेन संतप्तं शुष्कम् गूढोग्निः कोटरसंसक्तोग्निः ॥ १७ ॥ स्वेदं प्रसृतः कर्तारिनिष्ठा गत्यर्थत्वात्
 ॥ १८ ॥ दुःखे वर्तमानं रूपकम् रामविषयं निदर्शयितुं शैलाः विदारणरहितशिलासमूहायस्मिन् निःशेषतो दीर्घशिलासमूहायस्मिन्निति वा विनिःश्वसितमेव गैरिकादिधातुर्यस्मिन् श्वाससंपर्केण

धन्यस्त्वं न त्वया तुल्यं पश्यामि ॥ अयत्नादागतं राज्यं यस्त्वं त्यक्तुमिहेच्छसि ॥ १२ ॥ शाश्वती खलु ते कीर्तिर्लोकाननुचरिष्यति ॥ यस्त्वं कृ
 त्वा तं रामं प्रत्यानयितुमिच्छसि ॥ १३ ॥ एवं संभाषमाणस्य गुहस्य भरतं तदा ॥ बभौ नष्टप्रभः सूर्यो रजनीचाभ्यवर्तत ॥ १४ ॥ सन्निवेश्य सतां से
 नां गुहेन परितोषितः ॥ शत्रुघ्नोऽन्तर्गताः कुरुक्षेत्रं पुनरागमत् ॥ १५ ॥ रामचिंतामयः शोको भरतस्य महात्मनः ॥ उपस्थितोऽनर्हस्य धर्मप्रेक्षस्य ता
 दृशः ॥ १६ ॥ अंतर्दाहेन दहनं तावत्तिराघवम् ॥ वनदाहाग्निसंतप्तं गूढोग्निरिव पादपम् ॥ १७ ॥ प्रसृतः सर्वगात्रेभ्यः स्वेदं शोकाग्निसंभवम् ॥ यथा
 सूर्याग्निसंतप्तो हिमवान् प्रसृष्टः ॥ १८ ॥ ध्याननिर्दरशैलेन विनिःश्वसितधातुना ॥ दैन्यपादपसंघेन शोकायासाधि शृंगिणा ॥ १९ ॥ प्रमोहानं
 तमन्वेन संतापोऽधि वेणुना ॥ २० ॥ विनिःश्वसन् वैभूशदुर्मनास्ततः प्रमूढसंज्ञः परमापदंगतः ॥ शमं न ले
 भेत्तदयज्वरादितो न रर्षभो युष्मदभः ॥ २१ ॥ गुहेन सार्धं भरतः समागतो महानुभावः स जनः समाहितः ॥ सुदुर्मनास्तं भरतं तदा पुनः शनैः स
 माश्वासयदग्रजं प्रति ॥ २२ ॥ श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥

नृपणानामन्यवर्णजनानां दैन्यं करणं ॥ तत्तिवै मुख्यं स एव पादपसंघो यस्मिन् शोकजा आयासाश्चित्तश्रान्तयः ता एव अधि अधिरूढानि शृंगाणितद्वता ॥ १९ ॥ प्रमोहा एव अनंतस
 च्चानिवन्ध्याणि नो यस्मिन् तेन संतापः ॥ २० ॥ विनिःश्वसन् वैभूशदुर्मनास्ततः प्रमूढसंज्ञः परमापदंगतः ॥ शमं न ले
 भेत्तदयज्वरादितो न रर्षभो युष्मदभः ॥ २१ ॥ गुहेन सार्धं समागतो मिलितो भरतोऽग्रजं प्रति सुदुर्मनावभूव तादृशं तं भरतं गुहः पुनराश्वास
 यत् ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामायणे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥

सदावन्त्येष्टानुवर्तनहर्षमाधुत्वम् ॥ १ ॥ तदेवाह तमिति ॥ भ्रातृगुण्यर्थजाग्रतविनिद्रम् गुणैः स्नेहसौशील्यादिगुणैः क्षत्रगुणैश्च युक्तम् ॥ २ ॥ इयं तातेत्यादिरुक्तानुवादः पूर्वमेव व्याख्यातः ॥ ३ ॥

आचक्ष्वेऽयमद्वावलक्ष्मणस्य महात्मनः ॥ भरताया प्रमेयाय गुहोगहनगोचरः ॥ १ ॥ तं जाग्रतं गुणैर्युक्तं वरचापे पुधारिणम् ॥ भ्रातृगुण्यर्थमत्यंत
महलक्ष्मणमब्रुवम् ॥ २ ॥ इयं तात सुखाश्रया त्वदर्थमुपकल्पिता ॥ प्रत्याश्वसि हि शेषास्यां सुखं राघवनंदन ॥ ३ ॥ उचितो यं जनः सर्वो दुःखानां त्वं
सुखोचितः ॥ धर्मात्मनस्य गुण्यर्थजागरिष्यामहेव यम् ॥ ४ ॥ न हिरामाप्सि यतरो ममास्ति भुविकश्चन ॥ मोत्सुको भूर्ब्रवीम्येतदथ सत्यं तवाग्रतः ॥ ५ ॥
अस्य प्रसादादाशं मे लोके स्मिन्सुमहद्यः ॥ धर्मावापि च विपुलामर्थकामौ च केवलौ ॥ ६ ॥ सोऽहं प्रियसखं रामं शयानं सहसीतया ॥ रक्षिष्यामि ध
नुष्याणि सर्वैः स्वर्जानि हि सह ॥ ७ ॥ न हि मेऽविदितं किंचिद्दने स्मिन् श्वरतः सदा ॥ चतुरंगं त्यपि षलं प्रसहेम वयं युधि ॥ ८ ॥ एवमस्माभिरुक्तेन लक्ष्मणे
न महात्मना ॥ अनुनीता वयं सर्वे धर्ममेवानुपश्यता ॥ ९ ॥ कथं दाशरथौ भूमौ शयाने सहसीतया ॥ शक्यानिद्रामया लब्धुं जीवितानि सुखानि वा
॥ १० ॥ यानंदवासुरैः सर्वैः शक्यः प्रसहिजुं युधि ॥ तं पश्य गुहसंविष्टं तणे पुसहसीतया ॥ ११ ॥ महता तपसा लब्धो विविधैश्च परिश्रमैः ॥ एकोदशरथ
स्यैष पुत्रः महालक्षणः ॥ १२ ॥ अस्मिन् प्रव्राजिते राजानं चिरं वर्तयिष्यति ॥ विधवामेदिनी नूनं क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ १३ ॥ विनद्य सुमहानादंश्रमे
णोपरताः स्त्रियः ॥ निर्घोषो विरतो नूनमद्य राजनिवेशने ॥ १४ ॥ कौसल्या चैव राजा च तथैव जननी मम ॥ नाशं सेयदिते सर्वे जीवेयुः शर्वरी मिमाम्
॥ १५ ॥ जीवेदपि च मे मात्रा शत्रुघ्नस्या त्ववेक्षया ॥ दुःखिताया हि कौसल्या वीरमूर्तिं न शिष्यति ॥ १६ ॥ अतिक्रान्तमतिक्रान्तमनवाप्य मनोरथम् ॥
राज्ये राममनिक्षिप्य पिता मे विन शिष्यति ॥ १७ ॥ सिद्धार्थापितरं वृत्तं तस्मिन् काले लघुपस्थिते ॥ प्रेतकार्येषु सर्वेषु संस्करिष्यंति भूमिपम् ॥ १८ ॥ रम्य
चत्वरसंस्थानां मुविभक्तमहापथाम् ॥ हर्म्यप्रसादसंपन्नां सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ १९ ॥ गजाश्वरथसंवाधां तूर्यनादविनादिताम् ॥ सर्वकल्याणसं
पूर्णां हृष्टपुष्टजनाकुलाम् ॥ २० ॥ आरामोद्यानसंपूर्णां समाजोत्सवशालिनीम् ॥ सुखिताविचरिष्यंति राजधानीं पितुर्मम ॥ २१ ॥

तस्य रामस्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ पंचविंशतिश्लोका अत्र सर्गे ॥

॥ इति श्रीरामा ० श्रीरा ० आ ० अयो ० षडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥

॥ ७३ ॥

॥ भृशमप्रियं जटाधारणरूपं य

त्रतत्रैव यत्रक्षणे इत्यर्थः ध्यानं जगाम त्वजिलपितकार्यसंकटं जातमिति चिंतां प्रापेत्यर्थः ॥ १ ॥ सुकुमारत्वादिगुणेन जटादिकं धृतम् अतो निवृत्तिर्दुर्लभेति चिंतां जगाम ॥ २ ॥ ततो मुहूर्तकालं

अपि सत्यप्रतिज्ञेन सार्धं कुशलिनावयम् ॥ निवृत्ते समयेत्यस्मिन् सुखिताः प्रविशेमहि ॥ २२ ॥ परिदेवयमानस्य तस्यैवं हि महात्मनः ॥ तिष्ठतो राज
पुत्रस्य शर्वरीमात्यवर्तत ॥ २३ ॥ प्रसाते विमले सूर्ये कारयित्वा जटा उभौ ॥ अस्मिन् भागीरथी तीरे सुखं संतारितौ मया ॥ २४ ॥ जटाधरो तौ द्रुमचीर
वामसौ महाबलौ कुंजरयुथपांसौ ॥ क्षरे पुधीचापधरो परंतपौ व्यपेक्षमाणौ सहसीतयागतौ ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ
दिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गुहस्य वचनं श्रुत्वा भरतो भृशमप्रियम् ॥ ध्यानं जगाम तत्रैव यत्र तच्छ्रुत

मप्रियम् ॥ १ ॥ सुकुमारो मम च मिलिह स्कंधो महाभुजः ॥ पुंडरीकविशालाक्षस्तरुणः प्रियदर्शनः ॥ २ ॥ प्रत्याश्वस्य मुहूर्तं तु कालं परमदुर्मनाः ॥ स
मादमहमातो त्रैलोक्ये दिव्यदृष्टिः ॥ ३ ॥ भरतं मूर्छितं दृष्ट्वा विवर्णवदनो गुहः ॥ बभूव व्यथितस्तत्र भूमिकं पेयथा द्रुमः ॥ ४ ॥ तदवस्थं तु भरतं शत्रुघ्नो न
तरस्थितः ॥ परिष्वज्य रुरो दोषं विमज्जयन् ॥ ५ ॥ ककर्शितः ॥ ५ ॥ ततः सर्वाः समापेतुमांतरो भरतस्य ताः ॥ उपवासकृशादीनां भर्तव्यसनकर्शिताः ॥ ६ ॥
ताश्च तं पतितं भूमौ रुदत्यः पर्यवसन् ॥ ७ ॥ सत्यात्वनुसृत्येनं दुर्मनाः परिपस्वजे ॥ ७ ॥ वत्सलास्वयथा वत्समुपगुह्यत पस्विनी ॥ परिपप्रच्छ भरतं रुद
तां शोकलालसा ॥ ८ ॥ पुत्रयान्ति कान्तं ॥ चच्छरीरं प्रतिवाधते ॥ अस्य राजकुलस्याद्यत्वं धीनं हि जीवितम् ॥ ९ ॥ त्वां दृष्ट्वा पुत्रजीवामिरामे स भ्रा
तृकं गते ॥ वृत्तदशरथराजिनायकं चामं ॥ १० ॥ कच्चिन्नलक्ष्मणे पुत्रश्रुतं ते किंचिदप्रियम् ॥ पुत्रेवात्येकपुत्रायाः सह भार्ये वनं गते ॥ ११ ॥ समुद्र
तं समाश्वस्य रुदन्नैव महायशः ॥ १२ ॥ ॥ परि सान्त्वयेदं गुहं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥

परमदुर्मनाः परमग्विन्तः प्रत्याश्वस्य पुन
त्यसमीपं प्राप्य ॥ ७ ॥ स्वत्संस्वपुत्रं य
पुत्रायामेति शेषः ॥ ११ ॥ मुहूर्तं विसं

यमित्युत्तमसाद अवशो भूत् तौ चैरंकुशैः हृदि हृदयदेशे ॥ ३ ॥ ४ ॥ तदवस्थं अचेतनावस्थम् अनंतरस्थितः समीपस्थितः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुस
इह वने ॥ ८ ॥ व्याधिः पित्तप्रकोपादिलक्षणो भ्रममूर्च्छादिः ॥ ९ ॥ १० ॥ भ्रममूर्च्छादेः कारणांतरं पृच्छति कच्चिदिति अप्रियं प्राणान्त्ययरूपम् एक
वस्येत्यर्थः परि सान्त्वयेदं गुहं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ लक्ष्मणवद्वतत्यापि पूर्णं भ्रातृभक्तिदर्शनेन नृपः यद्विधं यादृशं व्यवहारं मे प्रतिपेदकृतवांस्तमब्रवीद्रामकृतंच इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ तमेवाह अन्नमित्यादि ॥ १५ ॥ प्रत्यनुज्ञासी
 तमनुपहार्यैकत्रलमंगीकृत्य पुनर्ममेव दत्तवान् क्षत्रधर्ममप्रतिग्रहपम् न प्रत्यगृह्णात् अभ्यवहाराय न स्वीकृतवान् ॥ १६ ॥ तमेव धर्ममाह नहीति नन्वेवं भरद्वाजादिदत्तांगीकारः कथमिति चे
 न मधुपर्कदिनाराजपूजाया ब्राह्मणं प्रति विधानेन तद्दत्तांगीकारस्य स्वाभ्युदयफलत्वेन च तस्य युक्तत्वात् गुहस्य निषादत्वेन राजपूजानधिकारात् अस्य देशत्वेन करग्रहणायोग्यत्वाच्च तदीयानं
 भ्रातामेकावमद्रात्रिकसीताकचलक्ष्मणः ॥ अस्वपच्छयने कस्मिन्किं भुक्ता गुहशंसमे ॥ १३ ॥ सो ब्रवीद्भरतं लष्टो निषादाधिपतिर्गुहः ॥ यद्विधं प्रति
 पेदे च रामे प्रियहिते तिर्यौ ॥ १४ ॥ अन्नमुच्चावचं भक्ष्याः फलानि विविधानि च ॥ रामायाभ्यवहारार्थं बहुशोपहतं मया ॥ १५ ॥ तत्सर्वं प्रत्यनुज्ञासी
 द्रामः सत्यपराक्रमः ॥ न हित्यत्यगृह्णात्स क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ १६ ॥ न त्यस्माभिः प्रतिग्राह्यं सखे देयं तु सर्वदा ॥ इति तेन वयं सर्वे अनुनीता महात्मना
 ॥ १७ ॥ लक्ष्मणेन यदानीं तं वारि महात्मना ॥ औपवास्यं तदा कार्पीद्राघवः सहसीतया ॥ १८ ॥ ततस्तु जलशेषेण लक्ष्मणोऽप्यकरोत्तदा ॥ वाग्यतास्ते
 त्रयः संध्यां समुपसंतं हिताः ॥ १९ ॥ सोमि त्रिस्तुतः पश्चादकरोत्स्वास्तरं शुभम् ॥ स्वयमानीय वहीं पि क्षिप्रं राघवकारणात् ॥ २० ॥ तस्मिन्समावि
 शद्रामः स्वास्तरं सहसीतया ॥ प्रक्षाल्य च तयोः पादौ व्यपाक्रामत्सलक्ष्मणः ॥ २१ ॥ एतत्तदिंगुदीमूलमिदमेव च तत्तृणम् ॥ अस्मिन् रामश्च सीता च रा
 त्रिं तां शयिता बुभौ ॥ २२ ॥ नियम्य पृष्ठे तु तलांगुलित्रवानशरैः सुपूर्णा विपुधी परंतपः ॥ महद्भुजः स जमुपोलक्ष्मणो निशामतिष्ठत्परितोस्य केवलम्
 ॥ २३ ॥ तत्स्वहंचोत्तमबाणचापभृत्स्थितो भवंतत्र स यत्र लक्ष्मणः ॥ अतंद्रितैर्जातिभिरात्तकार्मुकैर्महेंद्रकल्पं परिपालयंतदा ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

गीकारदिनदोषः यद्यपि गुहस्य तत्त्वत्वेनास्त्येव भ्रातृपूजाधिकारस्तथापि तत्र स्थित्वा तदभोजनमितितत्त्वम् ॥ १७ ॥ औपवास्यमुपवासम् स्वार्थेऽप्यञ्ज ॥ १८ ॥ अकरोत्पानक्रियामिति शे
 पः त्रयः समवेण संहिताः समाहितचित्ताः ॥ १९ ॥ ततः पश्चात्संन्यासं वदन्त उत्तरम् वहीं पिदर्भान् स्वास्तरं शयनम् ॥ २० ॥ व्यपाक्रामच्छयनप्रदेशाद्बहिर्दूरमिति शेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ इषुधीपृष्ठे
 बद्धा तलयोः कतलयोगुलित्राणवान् स जंघनुरुपो ह्यधृत्वा अस्य परितो भ्रमन्तिष्ठत् केवलं निद्रारहितः ॥ २३ ॥ परिपालयं पर्यपालयम् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामाय
 णतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

तदिति ॥ १ ॥ इह तू मौ शर्वरीशयिता निष्ठा एतद्देशावच्छिन्नशयनाधिकरणं शर्वरीत्यर्थः इदमस्य विमर्दितमंगानामिति शेषः विमर्दनाधिकरणमित्यर्थः ॥ २ ॥ उक्तविशेषणेन दश
स्थने हेतुना जातो नो व्यस्य मुमर्हति ॥ ३ ॥ अजिनोत्तरसंस्तीर्णे तानि चाजिनानि शीतोष्णयोरुष्णशीते वरास्तरणानां कार्पासव
खरनके वलाद्यास्तरणानां संचयः समूहो यस्य तत्काले औष्ण्यार्थं तद्वा इत्यम् ॥ ४ ॥ प्रासादाग्रविमानेषु विमानाकारप्रासादाग्रगृहेषु वलभीकूटागारम् हैमानिराजतानि च भौमानि भूत
लानियेषु ॥ ५ ॥ शुकसंघरुतेषु तद्भुतवत्सु प्रासादवराणां प्रासादश्रेष्ठानां मध्ये वर्येषु श्रेष्ठेषु तेषु पित्वाकथं भूमौ शेते इति संबंधः ॥ ७ ॥ वराभरणानां परिचारिकानुपूराद्याभरणानां निःस्य न
तच्छ्रुत्वानि पुणं सर्वभरतः सह निविशति ॥ इंगुदीमूलमागम्य रामशय्यामवैक्षत ॥ १ ॥ अब्रवीज्जननीः सर्वा इह तस्य महात्मनः ॥ शर्वरीशयिता भूमा
विदमस्य विमर्दितम् ॥ २ ॥ महाभाग शरीनेन महाभागेन धीमता ॥ जातो दशरथे नो व्यस्य न रामः स्वमुमर्हति ॥ ३ ॥ अजिनोत्तरसंस्तीर्णे वरास्तरण
संचये ॥ शयित्वा पुरुषव्याघ्रशय्यायां कलहीतले ॥ ४ ॥ प्रासादाग्रविमानेषु वलभीपुचसर्वदा ॥ हैमराजतभौमेषु वरास्तरणशालिषु ॥ ५ ॥ पुष्पसंच
यचित्रेषु चंदनागुरुगंधिषु ॥ ६ ॥ प्रासादवरवर्येषु शीतवत्सु सुगंधिषु ॥ उपित्वा मे रुक्मले पुरुतकांचनभित्तिषु ॥ ७ ॥
गीतवादित्रनिधौ पर्वराभरणेषु ॥ ८ ॥ मृदंगवरशब्दैश्च सततं प्रतिबोधितः ॥ ८ ॥ वंदिभिर्वंदितः कालवद्भुभिः सूतमागधैः ॥ गाथाभिरनुरूपाभिः
स्तुतिभिश्च परंतपः ॥ ९ ॥ अश्रुप्रवाहप्रवाहैश्च ॥ १० ॥ न नूनं दैवतं किंचित्कालेन बल
वत्तरम् ॥ यत्र दशरथी रामोऽस्मिन्निवसति ॥ ११ ॥ यस्मिन्निदेहराजस्य सुता च प्रियदर्शना ॥ दयिता शयिता भूमौ स्नुषा दशरथस्य च ॥ १२ ॥
इयं शय्या मम भ्रातुरिदमावति ॥ १३ ॥ चिन्नतस्तसः ॥ १४ ॥ मय्येसाभरणानुपूरासीतास्मिन् शयने शुभा ॥ तत्र तत्र हि
दृश्यंते सक्ताः कनकविंदवः ॥ १५ ॥ इदं रामस्य भूशयनम् लोके अत्रत्यजनेषु तन्मध्ये तन्मुखं च्छुतमपि अश्रुद्वये मेव तदेव विदुषोति मामासत्यं न प्र
तिजातिनस्मात्पुनरिष्ये जावोतः करणं मु
नमन्ये यत्र काले प्राप्तिं सति रामोऽपि भूमाव
त इति संबंधः ॥ ८ ॥ १॥ इदं रामस्य भूशयनम् लोके अत्रत्यजनेषु तन्मध्ये तन्मुखं च्छुतमपि अश्रुद्वये मेव तदेव विदुषोति मामासत्यं न प्र
त्यर्थः अथवा स्वमोयं भवितुमर्हतीति मतिः स्वमेव संभावितमपि संभाव्यते ॥ १० ॥ कालेन कालतो बलवत्तरं किंचित्किमपि दैवतं नास्तीति नू
काले दशरथदयिता प्रिया स्नुषा भूमौ शयिता ततो न बलवत्किंचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ कनकविंदवः भूषणावयवकनकशकलानीति कतकः ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तनुःशय्याकोमलावाक्रीवास्त्रीणांसुखैवम-
विषमेकालेसकटकाले ॥ २० ॥ वार्षतिअनुअनुसृत्यव-
॥ २१ ॥ अकर्णधारापृथिवीशून्याप्रतिशून्या ॥ २२ ॥
उत्तरीयमिहासक्तमुष्यकंसीतयातदा ॥ त-
दुःखंनविजानातिमैथिली ॥ १६ ॥ हाहते
जातःसर्वलोकसुखावहः ॥ सर्वप्रियकर-
तोभुविराघवः ॥ १९ ॥ धन्यःखलुमहाभ-
वनम् ॥ वयंसंशयिताःसर्वहीनास्तेनमह-
चप्रार्थयतेकश्चिन्मनसापिबसुंधराम् ॥
द्वारांराजधानीमरक्षिताम् ॥ २४ ॥ अ-
नुशयिष्येहं हृणेषुवा ॥ फलमूलाशनोनि-
भविष्यति ॥ २७ ॥ वसंतंभ्रातुरर्यायश-
दिजातयः ॥ अपिमेदेवताःकुर्युरिमंस-
प्रलटंवलंयस्याम् अतएवगुन्यांक्षीणबलांनाजिम-
धितयाःहंव्रतमनुष्ठाम्येइत्याह अद्येत्यादि ॥ २६ ॥
वसंतमिति ॥ २८ ॥ २९ ॥

ये यतःसुकुमारीत्यादि ॥ १६ ॥ ममकृते कैकेयीप्रवृत्तेः स्वानुमतिराहित्येपिस्वमुद्दिश्यजातत्वादितिभावः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
नंगतासासिद्धार्था वयंसंशयिताःरामसेवाविषयसंशयमापन्नाः कालांतरप्रार्थनीयसेवत्वात् इदानीमस्मत्सेवानुमतौसंशयादितिभावः
कश्चिन्मादृशः ॥ २३ ॥ शून्यसंवरणारक्षांसंवरणानांप्राकाराणामासमंताद्रक्षयाशून्यांहीनाम् अनावृतत्वरक्षकाभावात् ॥ २४ ॥ अ-
थाद्येतेप्रकाशतिसक्ताःकौशेयतंतवः ॥ १५ ॥ मन्येभर्तुःसुखाशय्यायेनवालातपस्विनी ॥ सुकुमारीसती
स्मिन्वृशंसोस्मियत्सभार्यःकृतेमम ॥ ईदृशींराघवःशय्यामधिशेतेत्यनाथवत् ॥ १७ ॥ सार्वभौमकुले
स्यत्कारान्यप्रियमनुत्तमम् ॥ १८ ॥ कथमिंदीवरश्यामोरक्ताक्षःप्रियदर्शनः ॥ सुखभागीनदुःखार्हःशयि-
गोलक्ष्मणःशुभलक्षणः ॥ भ्रातरंविषमेकालेयोरांममनुवर्तते ॥ २० ॥ सिद्धार्थाखलुवैदेहीपतियानुगता
त्मना ॥ २१ ॥ अकर्णधारापृथिवीशून्येवप्रतिभातिमे ॥ गतेदशरथेस्वर्गरामेचारण्यमाश्रिते ॥ २२ ॥ न
वनेनिवसतस्तस्यबाहुवीर्याभिरक्षिताम् ॥ २३ ॥ शून्यसंवरणारक्षामयंत्रितहयद्विपाम् ॥ अनावृतपुर-
प्रलटवलांन्यूनांविषमस्यामनावृताम् ॥ शत्रवोनाभिमन्यंतेभक्ष्यान्विपकृतानिव ॥ २५ ॥ अद्यप्रभृतिभूमौ
त्यंजटाचीराणिधारयन् ॥ २६ ॥ तस्याहमुत्तरंकालंनिवत्स्यामिसुखंवने ॥ तत्प्रतिश्रुतमार्यस्यनैवमिथ्या
चुघ्रोमानुवत्स्यति ॥ लक्ष्मणेनसहायोध्यामार्योमेपालयिष्यति ॥ २८ ॥ अभिषेक्ष्यंतिकाकुत्स्थमयोध्यायां
यंमनोरथम् ॥ २९ ॥
न्यतेस्वीकर्तुनेच्छन्ति अत्रतद्बाहुवीर्यरक्षितत्वंहेतुः ॥ २५ ॥ अतस्तमेवराज्याहंमानेप्यामि यदिसव्रतभंगःकथंकार्यइतिवदेतदातत्प्रतिनि-
तस्यव्रतसंकल्पस्ययंगृहीत्वातत्परिपालनार्थमुत्तरंकालंचतुर्दशवर्षपर्यंतमहंवनेवत्स्यामि एवंसतिनार्यस्यतत्प्रतिश्रुतंमिथ्याभविष्यति ॥ २७ ॥

प्रसाद्येति प्रपत्स्यते निवृत्तिविषये प्र
हे अष्टाशीतितमः सर्गः ॥ ८८ ॥
मिनस्यपिमीत्येवमब्रवीदित्यन्वयः ॥

मोपरोधनिवृ
॥ ४ ॥ अ
रामवात्सीः
राजकुशलं न पृ

उपेक्षितुं नार्हति भक्तवत्सलत्वादिति भावः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकां
॥ व्युष्य उषित्वा काल्यमुषः काले उषः पर्यायौ कल्यकाल्यावुभावपीति ज्ञायते ॥ १ ॥ २ ॥ आर्यं विचिंतयन् न ह मपि यथा त्वंतथैव जाग
रामवात्सीः अत्यंत संयोगे द्वितीया ॥ ५ ॥ रामस्यानुवशो रामाधीनः ॥ ६ ॥ ते त्वया पूजिताः ॥ ७ ॥ प्रतिप्रविश्य ततो निवृत्तिपूर्वकं प्रविश्य

प्रसाद्यमानः शिरसामया
अष्टाशीतितमः सर्गः ॥ ८८ ॥
शेषे निपादाधिपतिगुहम्
प्रचोदितः ॥ ३ ॥ इति संवत्
रीम् ॥ कच्चिच्च सहसैन्यस्य
नः शर्वरीधिमन्पूजिताश्चा
ज्ञातिजनमब्रवीत् ॥ ८ ॥
शासनात् ॥ पंचनावां शत
ताः ॥ ११ ॥ ततः स्वस्तिक

नरर्षभः ॥
ततः संदः
तूर्णशिष्या
श्रात्फलानि
वसिष्ठो भर
वस्नेहबंधनात्
॥ १ ॥ अत्रासह
कच्चिन्नतस्या
स्वाहा चासंस

रं यदि न प्रपत्स्यते ॥ ततो नुवत्स्यामि चिराय राघवं वने चरं नार्हति मामुपेक्षितुम् ॥ ३० ॥ ॥ इ० वा० आ० अ
॥ व्युष्य रात्रि तु तत्रैव गंगा कूले सराघवः ॥ काल्यमुत्थाय शत्रुघ्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ शत्रुघ्नोत्थाय किं
भद्रं ते तारयिष्यति वाहिनीम् ॥ २ ॥ जागर्मिनाहं स्वपिमितथैव आर्यं विचिंतयन् ॥ इत्येवमब्रवीद्वाता शत्रुघ्नो वि
नरसिंहयोः ॥ आगम्य प्रांजलिः काले गुहो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ कच्चिन्मुखं नदीतीरेऽवात्सीः काकुत्स्थशर्व
मयम् ॥ ५ ॥ गुहस्य तत्तु वचनं श्रुत्वा स्नेहादुद्विग्नः ॥ रामस्यानुवशो वाक्यं भरतो पीठमब्रवीत् ॥ ६ ॥ सुखा
गांतु नौ भिर्वद्वीभिर्दाशाः संतारयंतु नः ॥ ७ ॥ ततो गुहः संत्वरितः श्रुत्वा भरतशासनम् ॥ प्रतिप्रविश्य नगरं तं
वं भद्रमस्तु हिवः सदा ॥ नावः समुपकर्षध्वं तारयिष्यामि वाहिनीम् ॥ ९ ॥ ते तथोक्ताः समुत्थाय त्वरितारज
समंततः ॥ १० ॥ अन्याः स्वस्तिकविज्ञेयामहाघंटाधराधराः ॥ शोभमानाः पताकिन्यो युक्तवाहाः सुसंह
उसंवृताम् ॥ सनंदिघोषां कल्याणीं गुहो नावमुपाहरत् ॥ १२ ॥

॥ ८ ॥ १ ॥ नावां पंचशतानि समारि
धारयन्तीत्यर्थः शोभमानाः स्वर्णादिह
॥ ११ ॥ सनंदिघोषां उपरि प्रतिष्ठित

अनामयमित्युक्ता
१२ ॥ इह वने तस्य

॥ पंचशतनौकाभ्योन्याः स्वस्तिकविज्ञेयाः स्वस्तिकाख्यया लोकप्रसिद्धा राजार्हिनौ भेदाः महाघंटां धारयन्ति तामहाघंटाधराः पताकास्ता
पताकिन्यः बद्धरित्रवत्यः अरित्रनावाकर्षणदंडः युक्तवाहाः नौवहनेनाविकवत्यः युक्तवाता इति पाठे युक्तगतयः सुसंहताः दृढसंधिबंधाः
तां ततः इतरस्वस्तिकाभ्यो विलक्षणां स्वस्तिकाख्यां पांडुकंबलो राजास्तरणकंबलः तद्वर्ती राजार्हिनौ नावंगुहः स्वयमेवोपाहरत् ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ तत्पूर्वसमाप्तकृततारोहात्पूर्वअनंतरंतेषांतासांच
 तामग्रिसात्कुर्वतां अयमेताधर्मः नैवेद्यवतारमवगाहतां
 श्री नारीभिः पूर्णादित्याद्यर्थः यानिगकटादीनि युग्या
 वंधुभिः कांडाद्यैर्कांडचित्राणिकहेजलेचित्राणिचित्रगम
 तामारुरोहत्तरतः शत्रुघ्नश्चमहाबलः ॥ कौ
 रास्तथैवशकटापणाः ॥ १४ ॥ आवासम
 स्वयंदाशैरधिष्ठिताः ॥ वहांजो जनमारुदंत
 ग्यमहाधनम् ॥ १५ ॥ तालुगत्वापरंतीर
 चोदिताः ॥ तरंतः स्मप्रकाशं सपद्माइव
 ण्याध्यजिनीगंगादाशैः संतारितास्वयम
 म् ॥ द्रुपुंभरद्वाजस्यप्रवर्षकत्विक्सद
 दनंविप्रवरस्यरम्यम् ॥ १६ ॥ इत्या
 ताः कुंजामहांतः घटाः सत्याः विपरीतंवा ॥ २०
 तिश्चैववारुणोयमसाधकौ एतेक्रमेणविज्ञेयामुहूर्ता
 रद्वाजोऽनुतथ्य जाययिंममतायां बृहस्पतेर्जातिइतिपु
 ॥ १३ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीगामीयेरामायण
 अनंतरं राजदाराः अनुचरप्रजुस्त्रियः शकटानि आपणाः पण्यानि इतरनौपु आरोपिता इति शेषः ॥ १४ ॥ आवासं उषितावासं आदीपय
 ममहमहमिकयाप्रविशतां भांडानि उपकरणानि ॥ १५ ॥ आशुगाः शीघ्राः ॥ १६ ॥ नारीणामित्यादौ तृतीयार्थस्य शेषत्वविदक्षायां प
 रश्वाश्चत्वरवलीवर्दाद्याः महाधनं बहुमूल्यं यद्वा महाधनं जीवाजीवरूपनानाप्रकारम् ॥ १७ ॥ तं जनमवरोप्य निवृत्तानावः समारुह्य दाश
 नानिलघुत्वाक्रियंते स्मेत्यर्थः कांडोस्त्रीदंडवाणार्धवर्गावसरवारिषु इत्यमरः ॥ १८ ॥ सर्वैजयंताः सध्वजाः ॥ १९ ॥ पुत्राः वेणुतृणादिनिर्म
 त्त्याचमुमित्राचयाश्चान्याराजयोपितः ॥ १३ ॥ पुरोहितश्च तत्पूर्वगुरवो ब्राह्मणाश्च ये ॥ अनंतरं राजदा
 दीपयतां तीर्थं चाप्यवगाहताम् ॥ भांडानि चाददानानां घोषस्तु दिवमस्पृशत् ॥ १५ ॥ पताकिन्यस्तु तानावः
 दासं पेतुराशुगाः ॥ १६ ॥ नारीणामभिपूर्णास्तु काश्चिक्काश्चित्तुवाजिनाम् ॥ काश्चित्तत्रवहंति स्म यानयु
 नवरोप्य च तं जनम् ॥ निवृत्ताः कांडचित्राणि क्रियंते दाशबंधुभिः ॥ १८ ॥ सर्वैजयंतास्तु गजागजारां हैः प्र
 र्वताः ॥ १९ ॥ नावश्चारुरुदुस्त्वन्येषु वै स्तेरुस्तथापरे ॥ अन्ये कुंभघटैस्तेरुस्तेरुश्च वाहुभिः ॥ २० ॥ सापु
 ॥ मैत्रेमुहूर्तं प्रययौ प्रयागवनमुत्तमम् ॥ २१ ॥ आश्वासयित्वा च चमूं महात्मानि वेशयित्वा च यथोपजोष
 यैर्भरतः प्रतस्थे ॥ २२ ॥ स ब्राह्मणस्याश्रममभ्युपेत्य महात्मनो देवपुरोहितस्य ॥ ददर्श रम्योऽजवत्क्षदेशं मह
 मश्रीमद्रामायणं वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे एकोनवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ मैत्रेमुहूर्तं उदयात् तृतीयमुहूर्ते नाडीद्वयमुहूर्तः रौद्रः सर्पस्तथा मैत्रः पौत्रो वासव एव च आयो वैश्यस्तथा ब्राह्मः प्राजो रौद्राग्निरेव च ऐंद्रोथ निर्ऋ
 शपंच चेत्युक्तेः ॥ २१ ॥ यथोपजोषं यथा सुखं आश्वासयित्वा विश्राम्य निवेशयित्वा प्रयागवने स्थापयित्वा ॥ २२ ॥ देवपुरोहितस्य भ
 राणे प्रसिद्धं तंच भर्तृभियां लुक्तुकामां ममतां देवा ऊचुः उतथ्यस्य क्षेत्रजत्वेन बृहस्पतेरौ सत्त्वेन भरद्वाजानममुं भरेतितस्माद्भरद्वाज इति तस्य नाम
 तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे एकोनवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७३ ॥

जगाम द्रष्टुमिति शेषः अवस्थाप्य आश्रमोपरोधनिवृत्तये इति शेषः ॥ १ ॥ पञ्चामिति विनयप्रदर्शनार्थम् ॥ २ ॥ ततः संदर्शने आश्रमप्रवेशानंतरं मृषिदर्शनावसरे अनुपुरोहितं पुरोहितस्य पश्चात् ॥ ६ ॥
 ॥ ३ ॥ शिष्यान् प्रति अर्च्यमानयेति ब्रुवन् ॥ ४ ॥ अबुध्यत वसिष्ठेन सहागमनादिति शेषः ॥ ५ ॥ ताभ्यां वसिष्ठभरताभ्यां आनुपूर्व्या क्रमेण प्रथमं ब्राह्मणस्य पश्चात् क्षत्रियस्य कुले गृहे ॥ ६ ॥
 वृत्तं अतीति अतएव राजानं न उदाहरत् राजकुशलं न पृष्टवान् ॥ ७ ॥ शरीरादित्रयस्य यथायोगं तपःसाधनत्वात् तदनामयप्रश्नः मृगपक्षिणामभयावस्थानद्वारा धर्मसाधनत्वाच्छिष्यवर्तियत्वाच्च तद

सह राजाश्रमं गत्वा क्रोशादेव न र्षभः ॥ जनं सर्वं मवस्थाप्य जगाम सह मंत्रिभिः ॥ १ ॥ पञ्चामेव तु धर्मज्ञो न्यस्तशस्त्रपरिच्छदः ॥ वसानो वाससी
 क्षौमे पुरोधा यपुरोहितम् ॥ २ ॥ ततः संदर्शने तस्य भरद्वाजस्य राघवः ॥ मंत्रिणस्तानवस्थाप्य जगाम अनुपुरोहितम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठमथ हृष्ट्वैव भरद्वाजो
 महातपाः ॥ संच चालासना तूर्णशिष्यान् धर्ममिति ब्रुवन् ॥ ४ ॥ समागम्य वसिष्ठेन भरतेनाभिवादितः ॥ अबुध्यत महातेजाः सुतं दशरथस्य तम् ॥ ५ ॥
 ताभ्यामर्च्य च पादं च दत्वा पश्चात्फलानि च ॥ आनुपूर्व्या च धर्मज्ञः प्रच्छत् कुशलं कुले ॥ ६ ॥ अयोध्यायां बले कोशे मित्रेष्वपि च मंत्रिषु ॥ जानन्दशरथं
 वृत्तं न राजानं मुदा हरत् ॥ ७ ॥ वसिष्ठो भरतश्चैनं पप्रच्छ तुरनामयम् ॥ शरीरं मिषु शिष्येषु पृष्टक्षेपु मृगपक्षिषु ॥ ८ ॥ तथेति तु प्रतिज्ञाय भरद्वाजो महाय
 शाः ॥ भरतं प्रत्युवाच देवराघवस्ते ह वंधनात् ॥ ९ ॥ किमिहागमने कार्यं तव राज्यं प्रशासतः ॥ एतदा चक्ष्व सर्वमेन हि मे शुभ्यते मनः ॥ १० ॥ सुपुत्रेयम
 मित्रघ्नं कौसल्यानंदवर्धनम् ॥ आत्रा सहसभा र्यो यश्चिरं प्रव्राजितो वनम् ॥ ११ ॥ नियुक्तः स्त्रीनिमित्तेन पित्रा यो सौमहायशाः ॥ वनवासी भवेतीह
 समाः किल चतुर्दश ॥ १२ ॥ कच्चिन्न तस्या पापस्य पापं कर्तुमिहैच्छसि ॥ अकंठकं भोक्तुमनाराज्यं तस्यानुजस्य च ॥ १३ ॥ एवमुक्तो भरद्वाजं भरतः प्र
 त्युवाच ह ॥ पर्यश्रुनयनादुःखाद्वाचा संसृजमानया ॥ १४ ॥

नामयप्रश्नः ॥ ८ ॥ तथेति प्रतिज्ञाय अनामयमित्युक्ता राघवो रामः ॥ ९ ॥ न शुभ्यते न विश्वसिति ॥ १० ॥ अविश्वासबीजमाह सुपुत्रे इति कौसल्यायं सुपुत्रे चिरं चिरकालमुद्दिश्य प्रव्राजितः
 ॥ ११ ॥ वनवासी भवेति नियुक्तः ॥ १२ ॥ इह वने तस्य गमस्य तस्यानुजस्य लक्ष्मणस्य च पापं कर्तुमिहैच्छसीत्यन्वयः तत्र हेतुरकंठकं असफलम् ॥ १३ ॥ पर्यश्रुनयनः परिस्रुतनयनः ॥ संस
 र्जमानया स्वलंत्या ॥ १४ ॥

मामेवंपापप्रसक्तं यदि भगवान्सर्वज्ञो मन्यते तदा हतोस्मि व्यर्थं जन्मास्मि दोषं प्रव्राज न दोषं मत्तो मद्रूपनिमित्ततो नेति अहमाशंकेत्यानुभवतो जानामि अतो मामेवमानुशाधि मैवं कर्णकठोरं ब्रूहि
॥ १५ ॥ ननु कथमपलापः क्रियते अत आह नचेति मदंतरे मद्रूपे यन्तु मया विनेत्यर्थ इति तन्न अंतरेणेत्यव्ययस्यैव तदर्थत्वात् ममत्ववसरवाची अंतरशब्द इति न दोषः यन्मे मातावोचतमद
निषेकरामवनवासादितन्मेनेष्टं तदेव विवृणोति नाहमिति एतेन मातृकृतव्यापारेण न च तद्वचनमाददे अंगीकरोमि इदानीमपीति शेषः ॥ १६ ॥ अथ स्वागमनकारणमाह अहंत्विति प्रसादक उप
यातः प्रसादयितुमागत इत्यर्थः ॥ १७ ॥ एवं गतं एवं बुद्धिं कसं प्रति कस्मिन् प्रदेशे ॥ १८ ॥ याचितो भरताय प्रसन्नो भवेति प्रार्थितः प्रसादात्प्रसादं प्राप्य ॥ १९ ॥ एतदुक्तं रूपं वचस्त्वयि युक्तं तवो

हतोस्मि यदि मामेवं भगवानपि मन्यते ॥ मत्तो न दोषमाशंके मैवं मामनुशाधि हि ॥ १५ ॥ न चैतदिष्टं माता मे यदवोचन्मदंतरे ॥ नाहमेतेन तुष्टश्च न तद्व
चनमाददे ॥ १६ ॥ अहंतु तं नरव्याघ्रमुपयातः प्रसादकः ॥ प्रतिनेतुमयोध्यायां पादौ चास्याभिवंदितुम् ॥ १७ ॥ तं मामेवं गतं मत्वा प्रसादं कर्तुमर्ह
सि ॥ शंसमे भगवन् रामः कसं प्रति महीपतिः ॥ १८ ॥ वसिष्ठादिभिः क्रत्विभिः याचितो भगवांस्ततः ॥ उवाच तं भरद्वाजः प्रसादाद्भरतं वचः ॥ १९ ॥ त्व
य्येतत्पुरुषव्याघ्रयुक्तराघववंशजे ॥ गुरुवृत्तिर्दमश्चैव साधूनां चानुयायिता ॥ २० ॥ जाने चैतन्मनस्थं ते दृढीकरणमास्त्विति ॥ अपृच्छं त्वांतवात्यर्थं
कीर्तिसमभिवर्धयन् ॥ २१ ॥ जाने च रामं धर्मज्ञं ससीतं सहलक्ष्मणम् ॥ अयं वसति ते भ्राता चित्रकूटमहागिरौ ॥ २२ ॥ श्वस्तु गंतासि तं देशं वसाग्रस
हमंत्रिभिः ॥ एतमेकुरुमुप्राज्ञकामं कामार्थकोविद ॥ २३ ॥ ततस्तथेत्येवमुदारदर्शनः प्रतीतरूपो भरतो ब्रवीद्वचः ॥ चकार बुद्धिं च महाश्रमे तदानि
शानि वासाय नराधिपात्मजः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अथोध्याकांडेन वतितमः सर्गः ॥ ९० ॥ ॥ ७३ ॥

चितं तदेव समर्थयति गुर्विति गुरुवृत्तिर्गुरुसेवा यतो गुरुसेवादित्रयं राघववंशजे प्रायोदृष्टमिति शेषः यद्वा एतन्नयं त्वयि युक्तमित्यन्वयः ॥ २० ॥ दृढीकरणं अन्यथा भावान्निवृत्तिः बहूनामप्येव
कोशार्थो नान्यथा कर्तुं शक्यते मुख्यप्रयोजनमाह कीर्तिसमभिवर्धयन् असर्वज्ञजनप्रतीतिशेषः हेतौ शता कीर्त्यभिदृष्टिहेतवेऽपृच्छमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अथ रामः केति प्रश्नस्योत्तरमाह जाने चेति
॥ २२ ॥ एतं अद्य वासरूपं कामार्थकोविदवांछितार्थप्रदानसमर्थं ॥ २३ ॥ प्रतीतरूपः प्रसिद्धयशाः रूपं यशस्याभिरूप्ये वर्णे चैव निरूपणे इति कोशात् तदाश्रमे भरद्वाजाश्रमे ॥ २४ ॥ ॥ इति
श्रीरामाजिरामे श्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अथोध्याकांडेन वतितमः सर्गः ॥ ९० ॥ ॥ ७३ ॥

कृतबुद्धिकृतनिश्चयं आतिथ्येनविशिष्टभोजनोपेतातिथिसत्काररूपहेतुना फलमपिहेतुः ॥ १ ॥ वनेयदुपपद्यतेनेनातिथ्यं कृतं नन्वित्यब्रवीदित्यन्वयः ॥ २ ॥ वनवासित्वेनदरिद्रत्वादेतदधिकाति
थ्यकरणेऽसामर्थ्यमन्यतइत्याशयेनप्रहसन्निवेति येनकेनचिदपितुष्येऽनुष्ठोभवेरितिमन्ये वन्येनाप्यातिथ्येनप्रीतियुक्तइतिजाने ॥ ३ ॥ अथापि सेनायाइत्यादि ममप्रीतिर्यथारूपा ममेच्छायादृ
शीतयारूपातात्वमर्होसि अंगीकर्तुमितिशेषः ॥ ४ ॥ बलंदूरेनिक्षिप्यएकाकीकिमर्थमागतः अयमेवार्थोव्यतिरेकमुखेनदर्श्यते कस्मादिति ॥ ५ ॥ अत्रोत्तरमाह भरतइति भगवद्भयाद्भगवदाश्रम

कृतबुद्धिनिवासायतत्रैवसमुनिस्तदा ॥ भरतंकंकयीपुत्रमातिथ्येनन्यमंत्रयत् ॥ १ ॥ अब्रवीद्भरतस्त्वेननन्विदंभवतारुतम् ॥ पाद्यमर्घ्यमथातिथ्यं
वनेयदुपपद्यते ॥ २ ॥ अथोवाचभरद्वाजोभरतंप्रहसन्निव ॥ जानेत्वांप्रीतिसंयुक्तंतुष्येस्त्वं येनकेनचित् ॥ ३ ॥ सेनायास्तुतवैवास्याःकर्तुमिच्छामि
भोजनम् ॥ ममप्रीतिर्यथारूपात्वमर्होमनुजर्षभ ॥ ४ ॥ किमर्थंचापिनिक्षिप्यदूरेवलमिहागतः ॥ कस्मान्नेहोपयातोसिसवलःपुरुषर्षभ ॥ ५ ॥ भ
रतःप्रत्युवाचेदंप्रांजलिस्तंतपोधनम् ॥ नसैन्येनोपयातांस्मिभगवन्भगवद्भयात् ॥ ६ ॥ राज्ञाहिभगवन्नित्यंराजपुत्रेणवातथा ॥ यत्नतःपरिहर्तव्यावि
षयेषुतपस्विनः ॥ ७ ॥ वाजिमुख्यामनुष्याश्रमत्ताश्ववरवारणाः ॥ प्रच्छाद्यभगवन्भूमिमहतीमनुयांतिमाम् ॥ ८ ॥ तेवृक्षानुदकंभूमिमाश्रमेपूटजां
स्तथा ॥ नहिंस्युरितितेनाहमेकएवागतस्ततः ॥ ९ ॥ आनीयतामितःसेनेत्याज्ञतःपरमर्षिणा ॥ तथानुचक्रेभरतःसेनायाःसमुपागमम् ॥ १० ॥ अग्निशा
लांप्रविश्याथपीत्वापःपरिमृज्यच ॥ आतिथ्यस्यक्रियाहेतोर्विश्वकर्माणमाह्वयत् ॥ ११ ॥ आह्वयेविश्वकर्माणमहंत्वष्टारमेवच ॥ आतिथ्यंकर्तुमि
च्छामितत्रमेसंविधीयताम् ॥ १२ ॥ आह्वयेलोकपालांस्त्रीन्देवान्शक्रपुरोगमान् ॥ आतिथ्यंकर्तुमिच्छामितत्रमेसंविधीयताम् ॥ १३ ॥

पीडाप्रसंगजयादित्यर्थः ॥ ६ ॥ विषयेषुदेशेषुपरिहर्तव्याःतदाश्रमवर्तिवृक्षोदकादिवाधाप्रसंगनिमित्तमनुपरोध्याः ॥ ७ ॥ तदेवाह वाजीत्यादि ॥ ८ ॥ ९ ॥ परमर्षिणाश्रुतभरतवचसा समुपा
गममसोपायनम् ॥ १० ॥ पीत्वापःपरिमृज्येति लृङ्बंगमात्रिःद्विगोष्ठौपरिमृज्येत्सकृदाचम्येत्युक्तरीत्याचम्य आतिथ्यक्रियाहेतोःआतिथ्यसंपादननिमित्तं विश्वकर्मासृष्टिकर्तृविशेषः ॥ ११ ॥
आह्वानप्रकारमाह आह्वयेइति त्वष्टारंतक्षणादिव्यापारोपेतंविश्वकर्माणं संविधीयतांविश्वकर्माध्यगृहादिसर्वसिद्धंक्रियताम् ॥ १२ ॥ त्रीन्यमवरुणकुबेरानितितीर्थः कार्यविशेषेष्वेषाम
पिनियोगोबोध्यः ॥ १३ ॥

अंतरिक्षेनदी आकाशगंगा ॥ १४ ॥ तासां कृत्यमाह अन्या इति मैरेयं मयजेदः धार्त्रा धातकी प्रभृति निर्मितः सुरागौडी माध्वी पैठी चेति त्रिविधा मुनिष्ठितां मुनिष्पादिताम् इक्षुकांडरसोपमं तद्वन्म-
धुम् ॥ १५ ॥ हहाहाहाः छंदोवशात् कृत्यपाठः ॥ १६ ॥ १७ ॥ सपरिच्छदाः सालंकाराः नृत्यगीताद्यपेक्षितपरिकरोपेताश्च ब्राह्मणमिति पाठे बृहस्पतिर्या उपनिष्ठं ताल्यनुकर्ष इति कतकः ताः
संवात्ता मनोराद्वेदसिर्बधः ॥ १८ ॥ कुरुपु उत्तरकुरुपुयदिव्यवनं चैत्रथारव्यम् दिव्यलोपपादकं वासो भूषणान्येव पत्राणि यद्वर्तिवक्षाणां तदिव्यनार्य एव फलानियत्र तत् इहैव तु इहवने एवा-
गच्छतु इति शेषः इहैवैति पाठान्तरम् तदेव ताधिष्ठानादिदमेव वनं तथा भवत्वित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ पादप्रच्युतानि वक्ष्येभ्यः स्वयं जातानि ॥ २१ ॥ शिक्षास्वरसमायुक्तं शिक्षाप्रतिपाद्यवर्णी-
प्राक्स्योतसश्चानयस्तिर्यक्स्योतस एव च ॥ पृथिव्यामंतरिक्षे च समायां त्वयः सर्वशः ॥ १४ ॥ अन्याः सवंतु मैरेयं सुरामन्याः मुनिष्ठिताम् ॥ अपरा-
श्रोदकं शोतमित्युकांडरसोपमम् ॥ १५ ॥ आद्वये देवगंधर्वांश्चिश्वावसुहहाहुहून् ॥ तथैवाप्सरसो देवगंधर्वैश्चापि सर्वशः ॥ १६ ॥ घृताचीमथ विश्वा-
चींश्चिश्वावसुहहाहुहून् ॥ नागदत्तांच हेमांच सोमामद्रिकृतस्थलाम् ॥ १७ ॥ शक्रं याश्चोपनिष्ठं त्रिब्रह्माणं चाश्च भामिनीः ॥ सर्वास्तुं बुरुणा सार्धमा-
द्वये सपरिच्छदाः ॥ १८ ॥ वनं कुरुपुयदिव्यं वासो भूषणपत्रवत् ॥ दिव्यनारीफलं शश्वत्कौवेरमिहैव तु ॥ १९ ॥ इह मे भगवान्सोमो विधत्तामन्न-
मुत्तमम् ॥ भक्ष्यं भोज्यं चोप्यं च लेह्यं च विविधं बहु ॥ २० ॥ विचित्राणि च माल्यानि पादप्रच्युतानि च ॥ सुरादीनि च पेयानि मांसानि विविधानि-
च ॥ २१ ॥ एवं समाधिनायुक्तस्ते जसा प्रतिमेन च ॥ शिक्षास्वरसमायुक्तं सुव्रतश्चाब्रवीन्मुनिः ॥ २२ ॥ मनसा ध्यायतस्तस्य प्राङ्मुखस्य कृतांजलेः ॥
आजग्मुस्तानि सर्वाणि देवतानि पृथक् पृथक् ॥ २३ ॥ मलयंदर्दुरं चैव ततः स्वदनुदो निलः ॥ उपस्पृश्य ववौ युक्त्या सुप्रियात्मा सुखं शिवः ॥ २४ ॥ ततो-
भ्यवर्षत घनादिव्याः कुमुमवृष्टयः ॥ देवदुंदुभिषोपश्चदित्युसर्वा सुशुश्रुवे ॥ २५ ॥ प्रववुश्चोत्तमावातान वृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ प्रजगुर्देवगंधर्वांश्चि-
णाः प्रमुमुचुः स्वरां ॥ २६ ॥

रोपेतम् स्वर्ग्युपलक्षणम् एकः शब्दः सम्यक्ज्ञातः सुप्रयुक्तः स्वर्गलोके कामधुग्भवतीत्युक्तेः समाधिते जस्तपोभिर्युक्त एवंगुणोपेतमाद्धानवाक्यमब्रवीदित्यर्थः महर्षेस्तपोवलात् स्वर्गो कामधुक्त्वे-
न प्रसिद्धादपि वचनादिहैव सर्वसिद्धमिति भावः ॥ २२ ॥ मनसा ध्यायतः मनसा ध्यानपूर्वककृताद्धानस्य तानि आहूतानि ॥ २३ ॥ मलयदुर्दुरौ चंदनपर्वतौ उपस्पृश्य स्पृष्ट्वा युक्त्या यथोचितवृत्त्या-
शैत्यमाद्यसौ रजयोगेन सुप्रियात्मा सुप्रियस्वरूपः अतएव शिवः सुखदः ईदृशोऽनिलः सुखंववौ ॥ २४ ॥ घनामेघाः ॥ २५ ॥ वीणावाद्यमाना इति शेषः स्वरां नृपद्वादीन् ॥ २६ ॥

लयोत्तमीतानुगततालप्रमाणम् ॥ २७ ॥ भरतस्येदंभारतंसैन्यंविश्वकर्मणोविधानंददर्श ॥ २८ ॥ तदेवविधानंदर्शयति बभूवत्यादि छन्नावभूवेत्यनुकर्षः शाद्वलंकोमलतृणमत्र ॥ २९ ॥
 तस्मिन्पंचयोजनमितेदेशे फलभूषिताःकपित्थादयोबभूवुरित्यन्वयः ॥ ३० ॥ वनंचैत्ररथम् नदी जातावेकवचनम् तीरजैर्दक्षैः ॥ ३१ ॥ चतुःशालानिशुभ्राणिगृहाणिजातानीतिशेषः त
 थागजादीनांशालाश्चजाताः तोरणानिपुरद्वाराणि ॥ ३२ ॥ सितमेघनिभंमुधालेपेन शुक्लमाल्यैःकृतआकारोयस्य दिव्यैर्गंधैर्गंधवज्जलैरुक्षितंसिक्तम् ॥ ३३ ॥ यानंशिविकादि ॥ ३४ ॥
 धौतत्वेनप्रक्षालितत्वेननिर्मलानिभाजनानियस्मिन् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वेदमसंविधिंवेदमसंविधानम् ॥ ३७ ॥ राजासनंसिंहासनम् राजवद्राजयोग्यम् तदभ्यवर्ततप्रदक्षिणीकृतवाच् ॥ ३८ ॥
 सशब्दोद्यांचभूमिंचप्राणिनांश्रवणानिच ॥ विवेशोच्चावचःश्लक्ष्णःसमोलयगुणान्वितः ॥ २७ ॥ तस्मिन्नेवंगतेशब्देदिव्येश्रोत्रसुखेनृणाम् ॥ दद
 र्शभारतंसैन्यंविधानंविश्वकर्मणः ॥ २८ ॥ बभूवहिसमाभूमिःसमंतात्पंचयोजनम् ॥ शाद्वलैर्बहुभिश्छन्नानीलवैदूर्यसन्निभैः ॥ २९ ॥ तस्मिन्वि
 त्वाःकपित्थाश्चपनसाबीजपूरकाः ॥ आमलक्यावभूवुश्चचूताश्चफलभूषिताः ॥ ३० ॥ उत्तरेभ्यःकुरुभ्यश्चवनंदिव्योपभोगवत् ॥ आजगामनदी
 सौम्यातीरजैर्बहुभिर्वृता ॥ ३१ ॥ चतुःशालानिशुभ्राणिशालाश्चगजवाजिनाम् ॥ हर्म्यप्रासादसंयुक्ततोरणानिशुभ्रानिच ॥ ३२ ॥ सितमेघनिभं
 चापिराजवेदममुतोरणम् ॥ शुक्लमाल्यरुताकारंदिव्यगंधसमुक्षितम् ॥ ३३ ॥ चतुरस्रमसंवाधंशयनासनयानवत् ॥ दिव्यैःसर्वरसैर्युक्तंदिव्यभो
 जनवस्त्रवत् ॥ ३४ ॥ उपकल्पितसर्वान्नधौतनिर्मलभाजनम् ॥ कूपसर्वासनंश्रीमत्स्वास्तीर्णशयनोत्तमम् ॥ ३५ ॥ प्रविवेशमहाबाहुरनुज्ञातोमहर्षि
 णा ॥ वेदमतद्रत्नसंपूर्णभरतःकैकयीसुतः ॥ ३६ ॥ अनुजग्मुश्चेतसर्दमंत्रिणःसपुरोहिताः ॥ बभूवुश्चमुदायुक्तास्तंदृष्ट्वावेदमसंविधिम् ॥ ३७ ॥ तत्र
 राजासनंदिव्यंयजनंछत्रमेवच ॥ भरतोमंचिभिःसार्धमभ्यवर्ततराजवत् ॥ ३८ ॥ आसनंपूजयामासरामायाभिप्रणम्यच ॥ बालव्यजनमादा
 यन्यपीदत्सचिवासने ॥ ३९ ॥

ननुतत्रोपविष्टइत्याह आसनंपूजयामासेति रामचंद्रायमेतदितिबुद्ध्याप्रायप्रणम्यआसनोपरिप्रतिष्ठितंरामंध्यात्वेतिशेषः बालव्यजनमादा
 यरामसेवाशेषतयेतिशेषः सचिवासनेसचिवार्थकूपमासनेसिंहासनाधस्तले अत्रेदं बोध्यम् भरतेनवाचोक्तमपिराज्यानाभिलाषंलोकानश्रद्धधुरतःक्रिययापिसर्वलोकप्रत्यायनायमहर्षिणातपो
 व्ययेनापीदृशमातिथ्यकरणम् किंचपुण्यादिभिःपूजेवेयमपिक्रियाविष्णोरंशभूतभरततुष्टयेइतितत्करणम् किंचभरतंप्रतिदुष्टबुद्ध्यागतोसिकिमितिप्रश्नेतस्यऋषेःसर्वज्ञत्वासामर्थ्यादिशंकावार
 णायस्वसामर्थ्यदर्शनम् अपिचभगवदेकचित्तानांस्वर्गसुखमिहापिभवतीतिभगवद्रामप्रीतिमाहात्म्यंप्रदर्शयितुंतद्दर्शनेनचतेपांतत्राधिकांप्रीतिमुत्पादयितुंथाकरणंमुनेरितिदिक् ॥ ३९ ॥

आनुपूर्व्याश्च योचिनोपवेशनप्रकारेण प्रशास्ताशिविररक्षकः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ उभयतः कूलं उभयोः कूलयोः पांडुमृत्तिकालेपनाः सुधालिमाः ब्राह्मणस्य भद्राजस्य ॥ ४२ ॥ आगुरागतव
न्यः ॥ ४३ ॥ सुवर्णमणिमुक्तेनेतिसमाहारद्वंद्वः ॥ ४४ ॥ गृहीतोदर्शनादिनात्मवशीकृतः सेन्माद उद्धृतसंतोषसहित इत्यर्थः नंदनमिद्वनम् ॥ ४५ ॥ नारदादयोगंधर्वराजाः कांत्यासूर्यसमाय
युः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ प्रयोगप्रयागक्षेत्रे ॥ ४८ ॥ विल्वविल्ववृक्षामार्दगिकासृदंगवादकरूपधराः एवंविजीतकाः शम्याख्यतालग्राहकाः वङ्गातालविशेषचशमेतालक्रियांतरे शम्यायज्ञायुधे
आनुपूर्व्यान्निषेदुश्च सर्वमंत्रिपुरोहिताः ॥ ततः सेनापतिः पश्चात्प्रशास्ताचन्यपीदत ॥ ४० ॥ ततस्तत्र मुहूर्तेन नद्यः पायसकर्दमाः ॥ उपातिष्ठंत भरतं भ
रद्वाजस्य शासनात् ॥ ४१ ॥ आसामुभयतः कूलं पांडुमृत्तिकालेपनाः ॥ रम्याश्चावसथादिव्याब्राह्मणस्य प्रसादजाः ॥ ४२ ॥ तेनैव च मुहूर्तेन दिव्याभर
णभूषिताः ॥ आगुर्विंशतिसाहस्राब्रह्मणाप्रहिताः स्त्रियः ॥ ४३ ॥ सुवर्णमणिमुक्तेन प्रवालेन च शोभिताः ॥ आगुर्विंशतिसाहस्राः कुवरप्रहिताः स्त्रियः
॥ ४४ ॥ याज्ञिर्गृहीतः पुरुषः सेन्माद इव लक्ष्यते ॥ आगुर्विंशतिसाहस्रानंदनादप्सरोगणाः ॥ ४५ ॥ नारदस्तु बुरुगोपः प्रभयासूर्यवर्चसः ॥ एते गंधर्व
राजानो भर्तृत्वाग्रताजगुः ॥ ४६ ॥ अलंबुषामिश्रकेशीपुंडरीकाथवामना ॥ उपानृत्यंत भरतं भरद्वाजस्य शासनात् ॥ ४७ ॥ यानि माल्यानि देवेषु
यानि चैत्रयवने ॥ प्रयागेतान्यदृश्यंत भरद्वाजस्य तेजसा ॥ ४८ ॥ विल्वामार्दगिका आसन् शम्याग्राहाविभीतकाः ॥ अश्वत्थानर्तकाश्चासन् भरद्वा
जस्य तेजसा ॥ ४९ ॥ ततः सरलतालाश्च तिलकाः सतमालकाः ॥ प्रलृष्टास्तत्र संपेतुः कुब्जाभूत्वाथ वामनाः ॥ ५० ॥ शिशपामलकीजंबूयाश्चान्याः
काननेलताः ॥ प्रमदाविग्रहं कृत्वा भरद्वाजाश्रमेऽवसन् ॥ ५१ ॥ सुरांसुरापाः पिवत पायसं च बुभुक्षिताः ॥ मांसानि च सुमेध्यानि भक्ष्यंतां योयदिच्छ
ति ॥ ५२ ॥ उच्छ्रोद्यन्नापयंति स्म नदीतीरेषु वल्गुषु ॥ अप्येकमेकं पुरुषं प्रमदाः सप्तचापृच ॥ ५३ ॥ संवाहंत्यः समापेतुर्नार्या विपुललोचनाः ॥ परिमृज्य
तदान्योन्यं पाययंति वरांगनाः ॥ ५४ ॥

इति ॥ ४९ ॥ सरलोदेवदारुविशेषः ॥ ५० ॥ शिशपादयो ये स्त्रीलिङ्गशब्दवाच्यादृक्षाः लतामल्लिकामालत्यादयः मुनेस्तपोमाहात्म्यादेव वृक्षादीनां तत्तद्रूपतापत्तिः पुनर्लतादिरूपप्रत्यापत्तिश्चे
ति मंतव्यं ॥ ५१ ॥ तत्र प्रमदारूपं धृत्वा किं कुर्युस्तदाह सुरामिति एवमूचुरिति शेषः ॥ ५२ ॥ उच्छ्रोद्य उद्धृतं न कृत्वा एकमेकं पुरुषं अत्रैकं बहु ब्रीहिवदिति बहु ब्रीहिवद्वावाभावः ॥ ५३ ॥
संवाहंत्यः पादसंवाहनादिकुर्वत्यः परिमृज्य जलाद्र्दमंगं वस्त्रादिना परिमृज्य अलंकृत्य च पाययति मन्वादि कमिति शेषः ॥ ५४ ॥

सुरजेः सुताव्यजाः तेषां हयादीनां भोज्यं तांस्तत्तत्पालकाः अभोजयन्तित्यर्थः ॥ ५५ ॥ इक्ष्वाकुवरयोधानां वाहनानि चोदयंतः भक्षणाय प्रेरयंतः तान् इक्ष्वादीन् भोजयन्ति स्म ॥ ५६ ॥ मत्ताम
रकरद्रव्यसेवया प्रमत्तामधुपानेन कार्याकार्यविवेकशून्या मुदिताश्च कूचंदनरुधादिभोगेन ॥ ५७ ॥ सैन्याः सेनासमवेताः उदीरयन् उदीरयन् ॥ ५८ ॥ तां वाचमाह नैवेति नगमिष्यामेत्यार्थः स
लोपः भरतस्य कुशलमस्तु यत्संगत्या जूमौ स्वर्गमुखलाभः ॥ ५९ ॥ हस्यश्वारोहास्तद्वंधकाश्च पादातरूपयोधाः चेनरथिकसंग्रहः तं विधिं तादृशसत्कारं अनाथा अपरतंत्रा इवेत्यर्थ इति कतकः

हयानगजान् खरानुष्टांस्तथैव सुरभेः सुतान् ॥ अभोजयन् वाहनपास्तेषां भोज्यं यथाविधि ॥ ५५ ॥ इक्षूंश्च मधुलाजांश्च भोजयन्ति स्म वाहनान् ॥ इ
क्ष्वाकुवरयोधानां चोदयंतो महाबलाः ॥ ५६ ॥ नाश्वबंधोश्च माजानन्नगजंकुंजरग्रहः ॥ मत्तप्रमत्तमुदितासाचमूस्तत्रसंबभौ ॥ ५७ ॥ तर्पिताः स
र्वकामैश्च रक्तचंदनरूपिताः ॥ अप्सरोगणसंयुक्ताः सैन्यावाचमुदीरयन् ॥ ५८ ॥ नैवायोध्यांगमिष्यामानगमिष्यामदंडकान् ॥ कुशलं भरतस्यास्तु
रामस्यास्तु तथा मुखम् ॥ ५९ ॥ इति पादातयोधाश्च हस्यश्वारोहबंधकाः ॥ अनाथास्तं विधिलब्ध्वा वाचमेतामुदीरयन् ॥ ६० ॥ संप्रलृष्टा विनेदुस्ते
नरास्तत्र सहस्रशः ॥ भरतस्यानुयातारः स्वर्गोयमिति चाब्रुवन् ॥ ६१ ॥ नृत्यंतश्च हसंतश्च गायंतश्चैव सैनिकाः ॥ समन्तात्परिधावंतो माल्योपेताः सह
स्रगः ॥ ६२ ॥ ततो भुक्तवतीं पातदन्नममृतोपमम् ॥ दिव्यानुद्दीक्ष्य भक्ष्यांस्तान् भवद्भक्षणे मतिः ॥ ६३ ॥ प्रेष्याश्चेत्यश्ववध्वश्च बलस्थाश्चापि सर्व
शः ॥ बभूवुस्ते भृशं प्रीताः सर्वे चाहतवाससः ॥ ६४ ॥ कुंजराश्च खरोष्ट्राश्च गोश्वाश्च मृगपक्षिणः ॥ बभूवुः सुभृतास्तत्र नातोत्यन्यमकल्पयन् ॥ ६५ ॥
नाशुक्लवासास्तत्रासीत्सुधितो मलिनोपिवा ॥ रजसाध्वस्तकेशो वानरः कश्चिदहस्यत ॥ ६६ ॥

अयाचका इत्यर्थ इत्यन्ये वक्तव्यमिति हर्षयुक्तया कवेरपि वर्णनीयमयी भावात् पुनरुक्तिर्न दोषाय ॥ ६० ॥ विनादः प्रलृष्टानां शब्दविशेषः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अभवद्भक्षणे मतिः कृपानामपि भक्ष्य
सौष्ठवात् पुनराकांक्षा जूलित्यर्थः ॥ ६३ ॥ प्रेष्याः सेवकाः चेद्योदास्यः बलस्थाः सेनास्थाः अहतवाससः नूतनस्त्रपरीधानाः ॥ ६४ ॥ अतो मुनिदत्तादन्यपदार्थना कल्पयन् नाभुंजन्ति
त्यर्थः नान्योद्यन्यमकल्पयदिति पाठे हि रण्यर्थे अन्योपि सेनान्तर्गतोपि मार्गस्थः प्रसंगात्तद्देशमागतः अन्यं कृषिकल्पितादन्यपदार्थना कल्पयत् न भुक्तवानित्यर्थः अनेनात्याधिक्यं सामग्याः
सूचितम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

निष्ठानव्यजनं ज्ञेयमिति हलायुधः आभादिफलसंबन्धिकथितरससिद्धैरिति आजादिविशेषणं गंधरसान्वितैरिति च वार्यापीडेकाथरसेनिर्यहोनागदंतके इति वैजयंती एतैराजादिभिः पूर्णालौहीः स्व
 र्णैरजनादिपात्रीदंशुरित्यन्वयः लोहशब्दः पंचलोहसाधारणः पात्रीणां विशेषणं शोभाार्थम् कल्पितपुष्पव्यजयुक्ताः अभितः शुक्लस्यान्नस्योदनस्य च पूर्णाः पात्रीदंशुः ॥ ६७॥ ६८॥ वनपार्श्वेषु चै
 त्रयवनवत्प्रतितासमानवनप्रदेशेषु पंचयोजनमिदं पुत्रत्रयाः कूपाः पायसकर्दमावभूवुः तत्रत्यागावश्चकामदुघावभूवुः ॥ ६९॥ निपादादिवलतृप्त्यर्थं प्रतापमात्रेण संस्कार्याः प्रतप्तास्तथापि ठरः कपा
 लनेषु संस्कृताः पक्काः पैठरास्तैर्नृगादिसंबन्धिमांसचयैर्वृताः ॥ ७०॥ पात्रीणां अन्नाधाराणाम् स्थालीनां व्यजनस्थालीनाम् पात्राणि भोजनपात्राणीति कतकः पात्राणां हस्तप्रक्षालनाद्युपयुक्तानाम्
 स्थालीनां सुद्रजनपानपात्राणामिति तीर्थः ॥ ७१॥ कुंभ्यः स्थाल्यः जलपानपात्रविशेषाः करंभ्योदधिमंथनपात्राणि यौवनस्थस्य मथनोत्तरं यामांतरितस्य सुपक्वस्य च केशरादिसंबन्धात् गौरस्य

आजैश्चापि च वाराहैर्निष्ठानवरसंचयैः ॥ फलनिर्यहसंसिद्धैः मूषैर्गंधरसान्वितैः ॥ ६७॥ पुष्पध्वजवतीः पूर्णाः शुक्लस्यान्नस्य चाभितः ॥ ददशुर्विस्मि
 तास्तत्र नरालौहीः सहस्रशः ॥ ६८॥ वभूवुर्वनपार्श्वेषु कूपाः पायसकर्दमाः ॥ ताश्चकामदुघागावोद्गुमाश्वासन्मधुश्च्युतः ॥ ६९॥ वाप्योमैरेयपूर्णा
 श्वरूपमांसचयैर्वृताः ॥ प्रतपपैठरैश्चापि मार्गमायूरकौकुटैः ॥ ७०॥ पात्रीणां च सहस्राणि स्थालीनां नियुतानि च ॥ न्यवुदनि च पात्राणि शातकुंभ
 मयानि च ॥ ७१॥ स्थाल्यः कुंभ्यः करंभ्यश्च दधिपूर्णाः सुसंस्कृताः ॥ यौवनस्थस्य गौरस्य कपित्थस्य सुगंधिनः ॥ ७२॥ इदाः पूर्णारसालस्य दध्नः श्वेत
 स्य चापरे ॥ वभूवुः पयसश्चान्येशर्कराणां च संचयाः ॥ ७३॥ कल्कांश्चूर्णकपायांश्च स्नानानि विविधानि च ॥ ददशुर्भाजनस्थानि तीर्थेषु सरितां नराः
 ॥ ७४॥ शुक्लानंशुमतश्चापि दंतधावनसंचयान् ॥ शुक्लांश्चंदनकल्कांश्च समुद्गेष्ववतिष्ठतः ॥ ७५॥

पीतवर्णस्य पीतगौरीहरिद्राजः कपित्थस्य तक्रस्य सुगंधिनः तादृशद्रव्यसंयुक्तस्य ॥ ७२॥ इदाः पूर्णा इति पूर्वान्वयि तथारसालस्य तक्रविशेषस्य अपक्वतक्रसंयुक्तं चतुर्जातंगुडार्द्रकम् सजी
 रं कंसारसालस्यान्मज्जिकाशिखण्डिण्यपीति वैजयंती तक्रमत्र निर्जलम् व्योषं शुंठीमरीचिपिप्पल्यः चतुर्जातम् त्रिगंधमेलात्वक्पत्रैश्चतुर्जातं संकेसरैरिति शार्ङ्गधरे पत्रं तजपत्रम् गुडः खंडशर्करा
 आर्द्रकं प्रसिद्धम् तस्य च पूर्णा इदाः श्वेतस्य दध्नश्चापरे पयसो न्ये पूर्णा इदा इत्यनुपगः शर्कराणां च संचयाः राशयः ॥ ७३॥ कल्कान् आमलकादीनाम् चूर्णकपायान् सुरभिचूर्णानि कषायोत्थसुर
 तौलोहितेपि च चूर्णकषायानलदादिचूर्णकथितकषाया इति कतकः स्नानानि स्नानार्थानि उष्णोदकानि तदर्थान्यन्यद्रव्याणि च सरितां तीर्थेषु स्नानघटेषु ॥ ७४॥ शुक्लानिर्मलानंशुमतः अयेकू
 चं वतो दंतधावनानां अपामार्गादिकाष्ठानां संचयान् चंदनकल्कान् चूटचंदनान् समुद्गेषु संपुटेषु ददशुरिति संबन्धः ॥ ७५॥

पादुकोपानहम् पादुकादावादिनिर्मिताः उपानहश्चर्मादिकृताः समाहारेष्टसमासतः ॥ ७६ ॥ आंजनीः अंजनयुक्तकरंडिकाः कंकतान्केशमार्जनानि कूर्चान्द्रुमश्रुप्रसाधकान् मर्मत्राणानि
 कवचानि ॥ ७७ ॥ मुक्तजरणार्थयत्नियतेतत्प्रतिपानं खरादीनामवगाहनयोग्यसुखावतारान्पद्मोत्पलसहितान्द्रुदान्ददशुरितिसंबंधः ॥ ७८ ॥ आकाशेत्याद्यर्थपूर्वान्वयि उपाधिविशेषान्नी
 लवर्णानित्यर्थः सुखेनाप्लवः स्नानयेयुतान् यवसंतृणम् ॥ ७९ ॥ निर्वापार्थभक्षणार्थं स्वमकल्पंमर्त्यदुर्लभं द्रागुत्पन्नविचित्रपदार्थत्वात् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ताः सर्वा अप्सरसः अनुज्ञाप्यदत्तानुमति
 दर्पणान्परिभृष्टांश्चवासमांचापिसंचयान् ॥ पादुकोपानहंचैवयुग्मान्यत्रसहस्रशः ॥ ७६ ॥ आंजनीः कंकतान्कूर्चांश्चुत्राणिचधनूंषिच ॥ मर्मत्रा
 णानिचित्राणिशयनान्यासनानिच ॥ ७७ ॥ प्रतिपानद्रुदान्पूर्णान्खरोष्ट्रगजवाजिनाम् ॥ अवगाह्यसुतीर्थांश्चद्रुदान्सोत्पलपुष्करान् ॥ ७८ ॥ आ
 काशवर्णप्रतिमान्स्वच्छतोयान्मुखाप्लवान् ॥ नीलवैदूर्यवर्णांश्चद्रुदन्यवससंचयान् ॥ ७९ ॥ निर्वापार्थपशूनांतिददशुस्तत्रसर्वशः ॥ व्यस्मयंतमनुष्या
 स्तेस्वप्नकल्पंतदद्भुतम् ॥ ८० ॥ दृष्ट्वातिथ्यंरुतंतावद्भरद्वाजमहर्षिणा ॥ इत्येवंरममाणानां दिवानामिवनंदने ॥ ८१ ॥ भरद्वाजाश्रमेरम्येसारात्रिव्य
 त्यवर्तत ॥ प्रतिजग्मुश्चताः सर्वागंधर्वाश्चयथागतम् ॥ भरद्वाजमनुज्ञाप्यताश्चसर्वावरांगनाः ॥ ८२ ॥ तथैवमत्तामदिरोल्लटानरास्तथैवदिव्यागु
 रुचंदनोक्षिताः ॥ तथैवदिव्याविविधाः सगुत्तमाः पृथग्विकीर्णमिनुजैः प्रमर्दिताः ॥ ८३ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अ
 योध्याकण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्तारजनीं व्युप्यभरतः सपरिच्छदः ॥ कृतातिथ्यो भरद्वाजं कामादभिजगामह
 ॥ १ ॥ तन्मृषिः पुरुषव्याघ्रप्रेक्ष्य प्रांजलिमागतम् ॥ हुताग्निहोत्रो भरतं भरद्वाजोभ्यभाषत ॥ २ ॥ कच्चिदत्र सुखारात्रिस्तवास्मद्विषये गता ॥ स भद्रस्ते
 जनः कच्चिदातिथ्यं शंसमेतत् ॥ ३ ॥

कंकत्वा ॥ ८२ ॥ स्वप्नादिवदेतदधिकृतमातिथ्यं निश्चयानेति दर्शयति तथैवेति मत्ताः दृष्टाः मदिरया उत्कटाः प्रमत्ताः सत्ते शौंडो लटक्षीवाः तथैव अनुभवकाल इव वर्तते इति शेषः स भूतमाः सगु
 तमाः उपजोगवशात्कीर्णाः प्रमर्दिताश्च ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणे तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७३ ॥
 व्युप्युपित्वा सपरिच्छदः सपरिवारः कामाद्रामप्राप्तिकामान् ॥ १ ॥ २ ॥ अस्मद्विषये अस्मदाश्रमे सुखासुखरूपा आतिथ्ये ते जनः समग्रः सम्यक्तृप्तिकः अभूदिति शेषः अनेन हितपण्डवमहता
 वेष्टसाधनं न तुरा ज्यादतिः कृषिणा बोधितो भरतः ॥ ३ ॥

निष्ठानेव्यजनत्रेयमितिहलायुधः आभादिफलसंबंधिकथितरससिद्धैरितिआजादिविशेषणगंधरसान्वितैरितिच वार्यापीडेकाथरसेनिर्यहोनागदंतकेइतिवैजयंती एतैराजादिभिःपूर्णाःलौहीःस्व
णरजतादिपात्रैर्दृशुमित्यन्वयः लोहशब्दःपंचलोहसाधारणः पात्रीणांविशेषणशोभाार्थम् कल्पितपुष्पव्यजयुक्ताःअभितःशुक्लस्यान्नस्यौदनस्यचपूर्णाःपात्रीर्दृशुः ॥ ६७॥६८॥ वनपार्श्वेषुचै
त्रयवनवत्प्रतिज्ञासमानवनप्रदेशेषुपंचयोजनमितेषुतत्रत्याःकूपाःपायसकर्मदाबभूवुः तत्रत्यागावश्चकामदुघावभूवुः॥६९॥ निपादादिवलतृप्त्यर्थप्रतापमात्रेणसंस्कार्याःप्रतप्तास्तथापिठरःकपा
लनेषुसंस्कृताःपक्वाःपैठरास्तैर्नृगादिसंबंधिमांसचयैर्वताः ॥ ७०॥पात्रीणांअन्नाधाराणाम् स्थालीनांव्यजनस्थालीनाम् पात्राणिभोजनपात्राणीतिकतकः पात्राणांहस्तप्रक्षालनाद्युपयुक्तानाम्
स्थालीनांमुद्रजनपानपात्राणामितितीर्थः ॥ ७१ ॥ कुंभ्यःस्थाल्यःजलपानपात्रविशेषाः करंभ्योदधिमंथनपात्राणि यौवनस्थस्यमथनोत्तरयामांतरितस्यसुपक्वस्यच केशरादिसंबंधात्गौरस्य

आजैश्चापिचवारहैर्निष्ठानवरसंचयैः ॥ फलनिर्यहसंसिद्धैःसूपैर्गंधरसान्वितैः ॥ ६७॥ पुष्पध्वजवतीःपूर्णाःशुक्लस्यान्नस्यचाभितः ॥ ददृशुर्विस्मि
तास्तत्रनरालौहीःसहस्रशः ॥ ६८ ॥ बभूवुर्वनपार्श्वेषुकूपाःपायसकर्मदाः ॥ ताश्चकामदुघागावोद्गुमाश्चासन्मधुश्च्युतः ॥ ६९ ॥ वाप्योमैरेयपूर्णा
श्चरुप्रासांसचयैर्वताः ॥ प्रतमपैठरैश्चापिमार्गमायूरकौकुटेः ॥ ७० ॥ पात्रीणांचसहस्राणिस्थालीनानियुतानिच ॥ न्यर्बुदानिचपात्राणिशातकुंभ
मयानिच ॥ ७१ ॥ स्थाल्यःकुंभ्यःकरंभ्यश्चदधिपूर्णाःसुसंस्कृताः ॥ यौवनस्थस्यगौरस्यकपित्थस्यसुगंधिनः ॥ ७२ ॥ इदाःपूर्णारसालस्यदध्नःश्वेत
स्यचापरे ॥ बभूवुःपयसश्चान्येशर्कराणांचसंचयाः ॥ ७३ ॥ कल्कांश्चूर्णकषायांश्चस्नानानिविविधानिच ॥ ददृशुर्भाजनस्थानितीर्थेषुसरितांनराः
॥ ७४ ॥ शुक्लानंशुमतश्चापिदंतधावनसंचयान् ॥ शुक्लान्श्चंदनकल्कांश्चसमुद्गेष्ववतिष्ठतः ॥ ७५ ॥

पीतवर्णस्य पीतो गौरो हरिद्राजः कपित्थस्यतक्रस्य सुगंधिनःतादृशद्रव्यसंयुक्तस्य ॥ ७२ ॥ इदाःपूर्णैतिपूर्वान्वयि तथारसालस्यतक्रविशेषस्य अपक्वतक्रसंव्योषंचतुर्जातंगुडार्द्रकम् सजी
रकरसालस्यान्मज्जिकाशिरवर्ण्यपीतिवैजयंती तक्रमत्रनिर्जलम् व्योषंशुंठीमरीचिपिप्पल्यः चतुर्जातम् त्रिगंधमेलात्वकपत्रैश्चतुर्जातंसकेसरैरितिशाङ्गधरे पत्रंतजपत्रम् गुडःखंडशर्करा
आर्द्रकंप्रसिद्धम् तस्यचपूर्णाःइदाः श्वेतस्यदध्नश्चापरेपयसोन्येपूर्णाःइदाइत्यनुषंगः शर्कराणांचसंचयाःराशयः ॥ ७३ ॥ कल्कान्आमलकादीनाम् चूर्णकषायान्मुरभिचूर्णानि कषायोथमुर
तौलोहितेपिच चूर्णकषायानलदादिचूर्णकथितकषायाइतिकतकः स्नानानिस्नानार्थानिउष्णोदकानितदर्थान्यन्यद्रव्याणिच सरितांतीर्थेषुस्नानघटेषु ॥ ७४ ॥ शुक्लानिर्मलानंशुमतःअमेक
चंवतोदंतधावनानांअपामार्गादिकाष्ठानांसंचयान् चंदनकल्कान्चूटचंदनान् समुद्गेषुसंपुटेषुदृशुरितिसंबंधः ॥ ७५ ॥

पादुकोपानहम् पादुकादीर्वादिनिर्मिताः उपानहश्चर्मादिकृताः समाहारेट्चसमासांतः ॥ ७६ ॥ आंजनीः अंजनयुक्तकरंडिकाः कंकतांकेशमार्जनानि कूर्चान्द्रमश्रुप्रसाधकान् मर्मत्राणानि
 कवचानि ॥ ७७ ॥ भुक्तजरणार्थयत्नयितेतत्प्रतिपानं स्वरादीनामवगाहनयोग्यसुरवावतारान्पद्मोत्पलसहितान्द्रदान्द्रदृशुरितिसंबंधः ॥ ७८ ॥ आकाशेत्याद्यर्थपूर्वान्वयि उपाधिविशेषानी
 लवणानित्यर्थः सुखेनापुवःस्नानयेषुतान् यवसंतृणम् ॥ ७९ ॥ निर्वापार्थभक्षणार्थं स्वमकल्पमर्त्यदुर्लभं द्रागुत्पन्नविचित्रपदार्थत्वात् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ताः सर्वा अप्सरसः अनुज्ञाप्यदत्तानुमति
 दर्पणान्परिमृष्टांश्चवासमांचापिसंचयान् ॥ पादुकोपानहंचैवयुग्मान्यत्रसहस्रशः ॥ ७६ ॥ आंजनीः कंकतान्कूर्चांश्चुत्राणिचधनूंषिच ॥ मर्मत्रा
 णानिचित्राणिशयनान्यासनानिच ॥ ७७ ॥ प्रतिपानद्रदान्पूर्णान्खरोष्ट्रगजवाजिनाम् ॥ अवगाह्यसुतीर्थींश्चद्रदान्सोत्पलपुष्करान् ॥ ७८ ॥ आ
 काशवर्णप्रतिमान्स्वच्छतोयान्मुखापुवान् ॥ नीलवैदूर्यवर्णांश्चद्रदन्यवससंचयान् ॥ ७९ ॥ निर्वापार्थपशूनांतिदृशुस्तत्रसर्वशः ॥ व्यस्मयंतमनुष्या
 स्तेस्वप्नकल्पंतदद्भुतम् ॥ ८० ॥ दृष्ट्वातिथ्यंरुतंतावद्भरद्वाजमहर्षिणा ॥ इत्येवंरममाणानां दिवानामिवनंदने ॥ ८१ ॥ भरद्वाजाश्रमेरम्येसारात्रिव्य
 त्यवर्तत ॥ प्रतिजग्मुश्चताः सर्वागंधर्वाश्चयथागतम् ॥ भरद्वाजमनुज्ञाप्यताश्चसर्वावरांगनाः ॥ ८२ ॥ तथैवमत्तामदिरोत्कटानरास्तथैवदिव्यागु
 रुचंदनोक्षिताः ॥ तथैवदिव्याविविधाः सगुत्तमाः पृथग्विकीर्णामनुजैः प्रमदिताः ॥ ८३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अ
 योध्याकण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ततस्तारजनीं व्युप्यभरतः सपरिच्छदः ॥ कृतातिथ्यो भरद्वाजं कामादभिजगाम ह
 ॥ १ ॥ तन्मृषिः पुरुषव्याघ्रं प्रेक्ष्य प्रांजलिमागतम् ॥ हुताग्निहोत्रो भरतं भरद्वाजोभ्यभाषत ॥ २ ॥ कच्चिदत्र सुखारात्रिस्तवास्मद्विषये गता ॥ स भद्रस्ते
 जनः कच्चिदातिथ्येशं समेन य ॥ ३ ॥

कंकत्वा ॥ ८२ ॥ स्वमादिवदेतदृषिकृतमातिथ्यं निश्चयात्तेति दर्शयति तथैवेति मत्ताः दृष्टाः मदिरया उत्कटाः प्रमत्ताः सत्ते शौंडोत्कटक्षीवाः तथैव अनुभवकाल इव वर्तत इति शेषः स भूतमाः सगु
 त्तमाः उपभोगवशात्कीर्णाः प्रमदिताश्च ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७९ ॥
 व्युप्युपित्वा सपरिच्छदः सपरिवारः कामाद्रामप्राप्तिकामात् ॥ १ ॥ २ ॥ अस्मद्विषये अस्मदाश्रमे सुखासुखरूपा आतिथ्ये ते जनः समग्रः सम्यक्तृत्तिकः अभूदिति शेषः अनेन हितपण्यमहत्स
 वेष्टसाधनं न तुराज्यादीति कृषिणा बोधितो भरतः ॥ ३ ॥

जनसमूहस्य बहुवासवैषां स्वदर्शनेन कृतकृत्यत्वायाश्रमान्निष्क्रान्तमृषिमुवाच ॥ ४ ॥ बलवदत्यंतं बलवान्सेनासहितः ॥ ५ ॥ कृमोग्लानिः संतापो देहौघ्यं अपि प्रेष्यानुपादाय प्रेष्यानुपादाय
 तैरपि सह न्ययः सुभिक्षाः सुमहद्भान्नपानाः सुप्रतिश्रयाः शोभनावासाः ॥ ६ ॥ आमंत्रये पृच्छामि कामं अधिकं मैत्रेण स्निग्धेन ॥ ७ ॥ तस्य रामस्य कियान्कियद्दूरदेशे कतमस्तस्य मार्ग इति शंस
 ॥ ८ ॥ ९ ॥ अर्चतुतीयो जनेषु सार्धं यो जनद्वयेतीति इत्यर्थः निर्दराः विदीर्णाः पाषाणाः वर्तत इति शेषः ॥ १० ॥ मंदाकिनी तदास्याकाचिन्दं चित्रकूटोत्तरपार्श्वप्राप्य तिष्ठतीति शेषः ॥ ११ ॥
 तमुवाचांजलिं कृत्वा भरतोभिप्रणम्य च ॥ आश्रमादुपनिष्क्रान्तमृषिमुत्तमतेजसम् ॥ ४ ॥ सुखोपितोऽस्मि भगवन्समग्रबलवाहनः ॥ बलवत्तर्पित
 श्वाहं बलवान्भगवंस्त्वया ॥ ५ ॥ अपेतकृमसंतापाः सुभिक्षाः सुप्रतिश्रयाः ॥ अपि प्रेष्यानुपादाय सर्वस्मसु सुखोपिताः ॥ ६ ॥ आमंत्रये हं भगवन्का
 मं त्वानृषिसत्तम ॥ समीपं प्रस्थितं भ्रातुर्मैत्रेणेक्षस्व चक्षुषा ॥ ७ ॥ आश्रमंतस्य धर्मज्ञधार्मिकस्य महात्मनः ॥ आचक्ष्व कतमो मार्गः कियानिति च शं
 समे ॥ ८ ॥ इति पृष्ठुस्तु भरतं भ्रातुर्दर्शनलालसम् ॥ प्रत्युवाच महातेजा भरद्वाजो महातपाः ॥ ९ ॥ भरतार्धतृतीयेषु योजनेष्वजनेवने ॥ चित्रकूटगि
 रिस्तत्र रम्यनिर्दरकाननः ॥ १० ॥ उत्तरपार्श्वमासाद्य तस्य मंदाकिनी नदी ॥ पुष्पितद्रुमसंछन्नारम्य पुष्पितकानना ॥ ११ ॥ अनंतरं तत्सरितश्चित्रकूटं
 च पर्वतम् ॥ तयोः पर्णकुटीं तात तत्र तौ वसतो ध्रुवम् ॥ १२ ॥ दक्षिणेन च मार्गेण सव्यदक्षिणमेव च ॥ गजवाजिसमाकीर्णं वाहिनीं वाहिनीपते ॥ १३ ॥
 वाहयस्व महाभाग ततो द्रक्ष्यसि राघवम् ॥ प्रयाणमिति च श्रुत्वा राजराजस्य योपितः ॥ १४ ॥ हित्वा यानानि यानार्हा ब्राह्मणं पर्यवारयन् ॥ वेपमाना रु
 शादीनां सह देव्यामुमित्रया ॥ १५ ॥ कौसल्या तत्र जग्राह कराभ्यां चरणौ मुनेः ॥ असमृद्धेन कामेन सर्वलोकस्य गर्हिता ॥ १६ ॥ कैकेयी तत्र जग्राह चर
 णौ सव्यपत्रपा ॥ तं प्रदक्षिणमागम्य भगवंतं महामुनिम् ॥ १७ ॥ अदूराद्भरतस्यैव तस्यौ दीनमनास्तदा ॥ तत्र पप्रच्छ भरतं भरद्वाजो महामुनिः ॥ १८ ॥
 तस्या अनंतरं तत्परपार्श्वे चित्रकूटपर्वतं तयोः रामलक्ष्मणयोः पर्णकुटीं च द्रक्ष्यसि तत्र पर्वते वसतः ध्रुवं निश्चयेन ॥ १२ ॥ दक्षिणेनैव मार्गेण यमुनाया दक्षिणतीरमार्गेणैव गत्वा किंचिद्दूरं ततः पश्चात्सव्य
 दक्षिणंतस्य मार्गस्य शाखामार्गयोः सव्यभागवर्तीयो दक्षिणदिग्भासी मार्गोऽस्ति तं मार्गं वाहिनीं वाहयस्व न त्वन्यं शाखामार्गं तस्याल्पत्वात्वनमार्गत्वाच्च ॥ १३ ॥ राजराजस्य दशरथस्य ॥ १४ ॥ ब्रा
 ह्मणं जग्राह जं पर्यवारयन् मत्कारार्थं स्त्रिय इति शेषः वेपमानत्वादिगुणविशिष्टा कौसल्या ॥ १५ ॥ असमृद्धेन फलसमृद्धिरहितेन कामेन मनोरथेनोपलक्षिता इत्यादिकैकेयी विशेषणम् ॥ १६ ॥
 सव्यपत्रपा अनप्यवलजा ॥ १७ ॥ दीनमनाः अप्राप्तमनोरथत्वात् ॥ कैकेयीति विशेष्यम् ॥ १८ ॥

विशेषतत्तन्नामहपम् ॥ १९ ॥ शोकानशनकर्षितांशोकवशप्राप्तानशनेनकशीकृताम् ॥ २० ॥ यापश्यसिपेत्यन्वयः सिंहवद्विक्रान्तगमनशीलम् ॥ २१ ॥ धातारंउपेंद्रम् ॥ २२ ॥ कर्णि
 कारोद्वस्त्रविशेषः ॥ २३ ॥ देववर्णिनौदेवतुल्यरूपौ ॥ २४ ॥ यस्याःकैकेय्याःजीवनाशंगतौतादृशापदंप्राप्तौ ॥ २५ ॥ दृमांगर्वितां अकृतप्रज्ञांअशिक्षितवृद्धि आर्यरूपिणींसतीमिवप्रतिभा
 विशेषंज्ञानुमिच्छामिमातृणांतवराघव ॥ एवमुक्तस्तुभरतोभरद्वाजेनधार्मिकः ॥ १९ ॥ उवाचप्रांजलिर्भूत्वावाक्यंवचनकोविदः ॥ यामिमांभग
 वन्दीनांशोकानशनकर्षिताम् ॥ २० ॥ पितुर्हिमहिर्षीदेवीदेवतामिवपश्यसि ॥ एपातंपुरुषव्याघ्रंसिंहविक्रान्तगामिनम् ॥ २१ ॥ कौसल्यासुपुवे
 रामंधातारमदितिर्यथा ॥ अस्यावामभुजंश्लिषायासातिष्ठतिदुर्मनाः ॥ २२ ॥ इयंमुमित्रादुःखातदिवीराज्ञश्रममध्यमा ॥ कर्णिकारस्यशाखेवशी
 र्णपुष्पावनान्तरे ॥ २३ ॥ एतस्यास्तौमुतौद्व्याःकुमारौदेववर्णिनौ ॥ उभौलक्ष्मणशत्रुघ्नौवीरौसत्यपराक्रमौ ॥ २४ ॥ यस्याःकृतेनरव्याघ्रौजीवना
 शमितोगतौ ॥ राजपुत्रविहीनश्चस्वर्गदशरथोगतः ॥ २५ ॥ क्रोधनामकृतप्रज्ञादृमांसुभगमानिनीम् ॥ ऐश्वर्यकामांकैकेयीमनार्यामार्यरूपिणीम्
 ॥ २६ ॥ ममैतांमातरंविद्विदृशंसांपापनिश्चयाम् ॥ यतोमूलंहिपश्यामिव्यसनंमहदात्मनः ॥ २७ ॥ इत्युक्तानरशार्दूलोवाप्यगद्गदयागिरा ॥ विनिः
 श्वस्यमतास्त्राक्षःकुहोनागइवश्वसन् ॥ २८ ॥ भरद्वाजोमहर्षिस्तंब्रुवंतंभरतंतदा ॥ प्रत्युवाचमहाबुद्धिरिदंवचनमर्थवित् ॥ २९ ॥ नदोपेणावगंत
 व्याकैकयीभरतत्वया ॥ रामप्रवाजनंत्येतस्मुखोदकंभविष्यति ॥ ३० ॥ देवानांदानवानांचक्रपीणांभावितात्मनाम् ॥ हितमेवभविष्यद्विरामप्र
 वाजनादिह ॥ ३१ ॥ अभिवाद्यतुमंसिद्धःकृत्वाचैनंप्रदक्षिणम् ॥ आमंच्यभरतःसैन्यंयुज्यतामितिचाब्रवीत् ॥ ३२ ॥ ततोवाजिरथान्युक्तादिव्या
 हेमविभूषितान् ॥ अध्यारोहयथाणार्थवहून्यदुविधोजनः ॥ ३३ ॥ गजकन्यागजाश्चैवहेमकक्ष्याःपताकिनः ॥ जीमूताइवधर्मातिसघोषाःसंप्रत
 स्थिरे ॥ ३४ ॥ विविधान्यपियानानिमहांतिचलधूनिच ॥ प्रययुःसुमहार्हाणिपादैरपिपदातयः ॥ ३५ ॥

समानाम् ॥ २६ ॥ यतोमूलंयन्मूलम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दोषेणदुष्टकृत्यकर्तृत्वेन सुखोदकंदेवानामृषीणांचसुखफलम् ॥ ३० ॥ तदेवाह ॥ देवानामित्यादि भविष्यदितिशत्रुं जानी
 हीतिशेषः एवंदेवादिकृतोऽयंमथराद्वाराकैकेय्याबुद्धिमोहइतिभावः अतएवनेपादोषभागितिवोध्यं देवादीनांसुखदत्तान् ॥ ३१ ॥ संसिद्धःप्राप्ताशीर्वादरूपानुग्रहः स्वमातृकृत्यस्यज्ञातिहिताव
 हत्वाच्च युज्यतांगमनायसनंस्तताम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गजकन्याःकरेणवः सघोषाःघंटाघोषसहिताः ॥ ३४ ॥ सुमहार्हाणियानान्यारुह्यतद्योग्याःप्रययुः पदातयस्तुपादैरेवप्रययुः ॥ ३५ ॥

यानप्रवेकैः यानोत्तमैः ॥ ३६ ॥ चंद्रार्कतरुणाभासांतरुणचंद्रार्कसदृशी कचिद्वागेस्कटिकादिनिर्मितांकचिद्वागेपद्मरागादिनिर्मितामिति यावत् ॥ नियुक्तांवाहकैरिति शेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
गंगायाः परवेलायां पश्चिमतीरे स्थितासेनागिरिषु नदीषु च वर्तमानवनान्यतिक्रम्य प्रयातावभूवेति शेषः ॥ ३९ ॥ सेति ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये

अथ यानप्रवेकैः सुकौमल्याप्रमुखाः स्त्रियः ॥ रामदर्शनकांक्षिण्यः प्रययुर्मुदितास्तदा ॥ ३६ ॥ चंद्रार्कतरुणाभासानियुक्तांशिविकांशुभाम् ॥ आ
स्थायप्रययौ श्रीमान् भरतः सपरिच्छदः ॥ ३७ ॥ साप्रयातामहासेनागजवाजिसमाकुला ॥ दक्षिणां दिशमावृत्य महामेघद्वयोल्लिखितः ॥ ३८ ॥ वना
निचव्यतिक्रम्य जुष्टानिष्टगपक्षिभिः ॥ गंगायाः परवेलायां गिरिष्वथ नदीष्वपि ॥ ३९ ॥ सासंप्रहृष्टद्विपवाजियूथावित्रासयंती मृगपक्षिसंघान् ॥
महद्वनंतप्रविगाहमानारराजसेनाभरतस्य तत्र ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्विनवतितमः सर्गः ॥ ९२ ॥
तयामहत्यायायिन्याध्वजिन्यावनवासिनः ॥ अर्दितायूथपामत्ताः सयूथाः संप्रदुद्रुवुः ॥ १ ॥ ऋक्षाः पृषतमुख्याश्चरुरवश्च समंततः ॥ दृश्यंते वनवा
टेषु गिरिष्वपि नदीषु च ॥ २ ॥ ससंप्रतस्थे धर्मात्मा प्रीतो दशरथात्मजः ॥ वतो महत्यानादिन्यासेन याचतुरंगया ॥ ३ ॥ सागरौघनिभासेनाभरतस्य
महात्मनः ॥ महीं संछादयामास प्रावृषिद्यामिवांबुदः ॥ ४ ॥ तुरंगौघैरवततावारणैश्च महाबलैः ॥ अनालक्ष्याचिरंकालं तस्मिन्काले बभूव सा ॥ ५ ॥
सगत्वा दूरमध्यान् संपरिश्रान्तवाहनः ॥ उवाच वचनं श्रीमान् वसिष्ठं मंत्रिणां वरम् ॥ ६ ॥ यादृशं लक्ष्यते रूपं यथाचैव मया श्रुतम् ॥ व्यक्तं प्राप्तास्मत्तं देशं
भरद्वाजो यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ अयं गिरिश्चित्रकूटस्तथा मंदाकिनी नदी ॥ एतत्प्रकाशते दूरान्नीलमेघनिभं वनम् ॥ ८ ॥ गिरेः सानूनि रम्याणि चित्रकूटस्य
संप्रति ॥ वारणैरवमृद्यंते मामकैः पर्वतोपमैः ॥ ९ ॥

आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्विनवतितमः सर्गः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यायिन्यागच्छंत्या यूथपाः यूथनाथाः ॥ १ ॥ पृषताः सर्वा विद्वोरुवोऽर्विदवः अर्दिता दृश्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥ ना
दिन्याघोषवत्या ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले मार्गगमनकाले सामही ॥ ५ ॥ मंत्रिणां मंत्रविदां वरं श्रेष्ठम् ॥ ६ ॥ भरद्वाजो यं देशं चित्रकूटं यादृशं ब्रवीत्यथाचास्माभिः श्रुतं तथैवास्य देशस्य रूपं ल
क्ष्यते तस्माद्व्यक्तं देशं प्राप्ताः स्मृताः सौविस्मर्गलोपः ॥ ७ ॥ प्राप्तिमेव विवृणोति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अवमृद्यंते पीड्यंते ॥ ९ ॥

पुष्पफलयुतैर्दुर्मेस्तीरजवैराजंतीशोभमाना राजराजःकुबेरस्तस्यनलिनीसौगंधिकाख्या ॥ ४ ॥ तीर्थानिअवतारमार्गाः रतिप्रीतिम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ उपतिष्ठैतमंत्रैरुपस्थानंकुर्वते एतेपरेमुनयः
प्रकाशते जपपराइतिशेषः ॥ ७ ॥ प्रवृत्तइववृत्तंकर्तुमुपक्रांतइव अतएवपुष्पांजलिकरणपादपैः ॥ ८ ॥ मणिनिकाशंमुक्तानिकाशमुदकंयस्यास्ताम् ॥ ९ ॥ अंभसिपोष्यमानान्पुनःपुनःप्लव

नानाविधैस्तीररुहैर्वृतांपुष्पफलद्रुमैः ॥ राजंतींराजराजस्यनलिनीमिवसर्वतः ॥ ४ ॥ मृगयूथनिपीतानिकलुषांभांसिसांप्रतम् ॥ तीर्थानिरमणीया
निरतिसंजनयतिमे ॥ ५ ॥ जटाजिनधराःकालेवल्कलोत्तरवाससः ॥ ऋषयस्त्ववगाहंतेनदीमंदाकिनींप्रिये ॥ ६ ॥ आदित्यमुपतिष्ठतेनियमादूर्ध्व
बाहवः ॥ एतेपरेविशालाक्षिमुनयःसंशितव्रताः ॥ ७ ॥ मारुतोद्धृतशिखरैःप्रवृत्तइवपर्वतः ॥ पादपैःपुष्पपत्राणिसृजद्विरभितोनदीम् ॥ ८ ॥ कचि
न्मणिनिकाशोदांकचित्पुलिनशालिनीम् ॥ कचिसिद्धजनाकीर्णापश्यमंदाकिनींनदीम् ॥ ९ ॥ निर्धूतान्वायुनापश्यविततान्पुष्पसंचयान् ॥ पोष्यमा
नानपरान्यस्यत्वंतनुमध्यमे ॥ १० ॥ पश्यैतद्वल्गुवचसोरथांगाद्वयनाद्विजाः ॥ अधिरोहंतिकल्याणिनिष्कृजंतःशुभागिरः ॥ ११ ॥ दर्शनंचित्रकूटस्य
मंदाकिन्याश्चशोभने ॥ अधिकंपुरवासाच्चमन्यतवचदर्शनात् ॥ १२ ॥ विधूतकल्मषैःसिद्धैस्तपोदमशमान्वितैः ॥ नित्यविक्षोभितजलांविगाहस्व
मयासह ॥ १३ ॥ सखीवच्चविगाहस्वसीतेमंदाकिनींनदीम् ॥ कमलान्यवमज्जंतीपुष्कराणिचभामिनि ॥ १४ ॥ त्वंपौरजनवद्व्यालानयोध्यामिव
पर्वतम् ॥ मन्यस्ववनितेनित्यंसरयूवदिर्मानदीम् ॥ १५ ॥ लक्ष्मणश्चैवधर्मात्मा मन्निदेशेव्यवस्थितः ॥ त्वंचानुकूलवैदेहिप्रीतिंजनयतीमम ॥ १६ ॥
उपसृशंस्त्रिपवणंमधुमूलफलाशनः ॥ नायोध्यायैनराज्यायस्यूहयेचत्वयासह ॥ १७ ॥

मानान्पुष्पसंचयान्पश्य पश्यैहाचलमध्यमेइतिपाठः कृशत्वाच्चलनांशक्तमध्यवतीत्यर्थइतिकतकः ॥ १० ॥ रथांगाद्वयनाःचक्रवाकाः रथांगंतद्वाचकःशब्दाद्वयनेनामनियेषामिति विग्रहः
अधिरोहंतिपुलिनानीतिशेषः ॥ ११ ॥ तवदर्शनाच्चाधिकंअधिकमुखावहम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सखीवन्मंदाकिन्याइतिशेषः कमलपुष्करैरक्तसितपद्मेतानिअवमज्जंतीप्रक्षिपंती ॥ १४ ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ उपस्यूशैन्मनानंकुर्वन् ॥ १७ ॥

सुपुष्पितां पुष्पिण्यवतांतामवगाहयः सुखीनस्यात्सनास्तीत्यन्वयः ॥ १८ ॥ सरितं प्रति सरितं वर्णयन् नयनयोग्यां जनवर्त्तलप्रभम् ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके

इमां हि रम्यां गजव्यूहलोहितानि पीततोयां गजसिंहवानरैः ॥ सुपुष्पितां पुष्पभरैरलंकृतां न सोस्तियः स्यान्न गतक्लमः सुखी ॥ १८ ॥ इतीव रामो बहुसं
गतं वचः प्रियासहायः सरितं प्रतिब्रुवन् ॥ चचार रम्यं नयनां जनप्रभं सचित्रकूटं रघुवंशवर्धनः ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि
काव्ये अयोध्याकाण्डे पंचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामस्तु नलिनीरम्यां चित्रकूटं च पर्वतम् ॥ उत्तरे तु गिरेः पादे चित्रकूटस्य राघवः ॥ १ ॥
ददर्श कंदरं रम्यं शिलाधातुममन्वितम् ॥ सुखप्रसक्तैस्तरुभिः पुष्पभारावलंबितम् ॥ २ ॥ संवृतं च रहस्यं च मत्तद्विजगणायुतम् ॥ तद्वद्व्यास सर्वभूतानां
मनोदृष्टिहरं वनम् ॥ ३ ॥ उवाच सीतां काकुत्स्थो वनदर्शनविस्मितः ॥ वैदेहिरमते च क्षुस्तवास्मिन्निरिकंदरे ॥ ४ ॥ परिश्रमविघातार्थं साधुतावदि
हास्यताम् ॥ त्वदर्थमिह विन्यस्ता त्वियं श्लक्ष्णसमाशिला ॥ ५ ॥ यस्याः पार्श्वे तरुः पुष्पैः प्रविष्ट इव केसरैः ॥ राघवेणैव मुक्तासासीता प्रकृतिदक्षिणा
॥ ६ ॥ उवाच प्रणयस्त्रिभुमिदं श्लक्ष्णतरं वचः ॥ अवश्यं कार्यं वचनं तव मे रघुनंदन ॥ ७ ॥ बहुशो भ्रमिष्यति श्राव्यतव चैवं मनोरथः ॥ एवमुक्त्वा वरारो
हाशिलांतामुपसर्पह ॥ ८ ॥ सह भर्त्रा नवद्यां गीरे तु कामामनस्विनी ॥ तामेवं ब्रुवतीं सीतां रामो वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ रम्यं पश्यसि भूतार्थं वनं पुष्पितपा
दपं ॥ पश्य देवि गिरौ रम्ये रम्यपुष्पांकितानि मान् ॥ १० ॥ गजदंतक्षतान् वृक्षान् पश्य निर्यासवर्षिणः ॥ झिल्लिकाविरुतैर्दीर्घैरुदतीव समंततः ॥ ११ ॥
पुत्रप्रियो मौशकुनिः पुत्रपुत्रेति भाषते ॥ मधुरां करुणां वाचं पुरे व जननीमम ॥ १२ ॥ विहगो भृंगराजो यं शालस्कंधसमास्थितः ॥ संगीतमिव कुर्वा
णः कोकिलेनावकूजति ॥ १३ ॥ अयं वा वालकः शंके कोकिलानां विहंगमः ॥ सुखवद्धमसं वद्धं तथा ल्येष प्रभाषते ॥ १४ ॥ एषा कुसुमितानूनां पुष्प
भारानतालता ॥ दृश्यते मामिवात्यर्थं श्रमादेवित्वमाश्रिता ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा प्रियस्यां किमैथिली प्रियभाषिणी ॥ भूयस्तरां त्वनिद्यां गीसमारोहतभा
मिनी ॥ १६ ॥ अंके तु परिवर्तती सीता सुरमुतोपमा ॥ हर्षयामास रामस्य मनो मनसि जार्पितम् ॥ १७ ॥

वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥

॥ ७३ ॥

॥ अयिमाध्यायो मूलमेव ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

सनिर्घृष्यांगुलिरामो धौते मनःशिलोच्चये ॥ चकारतिलकं तस्याललाटे रुचिरं तदा ॥ १८ ॥ बालार्कसमवर्णेन तेजसागिरिधातुना ॥ चकासे विनिवि
 ष्णुसमं ध्येव निशामिता ॥ १९ ॥ केसरस्य च पुष्पाणि करेणामृद्यराधवः ॥ अलकं पूरयामास मैथिल्याः प्रीतमानसः ॥ २० ॥ अभिरम्य तदा तस्यांशि
 लायारघुनंदनः ॥ अन्वीयमानो वैदेद्यादेशमन्यं जगाम ह ॥ २१ ॥ विचरंती तदा सीता ददर्श हरियूथपम् ॥ वने बहुमृगाकीर्णे विचस्ताराममाश्लि
 षत् ॥ २२ ॥ रामस्तां परिरब्धां गीं परिरभ्य महाभुजः ॥ सांत्वयामास वामोरुमवभत्स्यार्थवानरम् ॥ २३ ॥ मनःशिलायास्तिलकः सीतायाः सोथ
 वक्षसि ॥ समदृश्य तसंक्रांतोरामस्य विपुलौजसः ॥ २४ ॥ प्रजहास तदा सीता गतेवानरपुंगवे ॥ दृष्ट्वा भर्तृरि संक्रांतमपांगं समनःशिलम् ॥ २५ ॥ ना
 तिदूरे त्वशोकानां प्रदीप्तमिव काननम् ॥ ददर्श पुष्पस्तव कैस्तर्जद्विरिव वानरैः ॥ २६ ॥ वैदेही त्वब्रवीद्राममशोककुसुमार्थिनी ॥ वयं तदभिगच्छामो
 वनमिक्ष्वाकुनंदन ॥ २७ ॥ तस्याप्रिये स्थितो रामो देव्यादिव्यार्थरूपया ॥ सहितस्तदशोकानां विशोकः प्रययौ वनम् ॥ २८ ॥ तदशोकवनं रामः स
 भार्यो व्यचरत् तदा ॥ गिरिपुत्र्यापि नाकीव सहैव तं वनम् ॥ २९ ॥ तावन्योन्यमशोकस्य पुष्पैः पल्लवधारिभिः ॥ समलं चक्रतुरुभौ कामिनौ नीललो
 हितौ ॥ ३० ॥ आवह वनमालौतौ कृतापीडावतंसकौ ॥ भार्यापतीतावचलं शोभयां चक्रतुर्भृशम् ॥ ३१ ॥ एवं स विविधान्देशान्दर्शयित्वा प्रियां प्रि
 यः ॥ आजगामाश्रमपदं सुसंश्लिष्टमलंकृतम् ॥ ३२ ॥ प्रत्युज्जगाम तं भ्राता लक्ष्मणो गुरुवत्सलः ॥ दर्शयन् विविधं धर्मसौमित्रिः सुकृतं तदा ॥ ३३ ॥
 शुद्धबाणहतांस्तत्र मेध्यान्कृष्णमृगान्दश ॥ राशीकृतान् शुष्यमाणानन्यान्कांश्च नकांश्च न ॥ ३४ ॥ तदृष्ट्वा कर्मसौमित्रे भ्राता प्रीतो भवत्तदा ॥ क्रियं
 तां बलयश्चेति रामः सीतामथान्वशत ॥ ३५ ॥ अग्रं प्रदाय भूतेभ्यः सीताथ वरवर्णिनी ॥ तयोरुपददद्वात्रोर्मधुमांसं च तद्दृशम् ॥ ३६ ॥ तयोस्तुष्टिम
 योत्पाद्य वीरयोः कृतशौचयोः ॥ विधिवज्ज्ञानकीपश्चाच्चक्रे सा प्राणधारणम् ॥ ३७ ॥ शिष्टं मांसं निरुप्य च्छोषणायावकल्पितम् ॥ तद्रामवचनात्सी
 ताकाकेभ्यः पर्यरक्षत ॥ ३८ ॥ तां ददर्श तदा भर्ता काकेनायासितां दृढम् ॥ यस्याहारांतरचरः कामचारी विहंगमः ॥ ३९ ॥

काकेनारोध्यमानांतां सामुमोहतदातुरम् ॥ साचुकोपानवद्यांगीभर्तृप्रणयदर्पिता ॥ ४० ॥ इतश्चेतश्चतांकाकोवारयंतीपुनःपुनः ॥ पक्षतुंडनखाग्रै
 श्वकोपयामासकोपनाम् ॥ ४१ ॥ तस्याः प्रस्फुरमाणौष्ठभ्रुकुटीपुटसूचितम् ॥ मुखमालोक्यकाकुत्स्थस्तंकाकंप्रत्यपेधयत् ॥ ४२ ॥ सद्युष्टमानोविह
 गोरामवाक्यमचितयत् ॥ सीतामभिपपातैवततश्चक्रोधराघवः ॥ ४३ ॥ सोभिमंच्यशरैपीकामैपीकास्त्रेणवीर्यवान् ॥ काकंतमभिसंधायससर्ज
 पुरुषर्षभः ॥ ४४ ॥ सतेनाभिद्रुतःकाकस्त्रीलोकान्यर्यगात्ततः ॥ देवैर्दत्तवरःपक्षीहारांतरचरोलघुः ॥ ४५ ॥ यत्रयत्रागमत्काकस्तत्रतत्रदर्शह ॥ इ
 पीकांभूतसंकाशां सरामंपुनरागमत् ॥ ४६ ॥ समुध्रान्यपतत्काकोराघवस्यमहात्मनः ॥ सीतायास्तत्रपश्यंत्यामानुपीमैरयद्विरम् ॥ ४७ ॥ प्रसादंकु
 रुमेरामप्राणैःसामग्र्यमस्तुमे ॥ अस्त्रस्यास्यप्रभावेणशरणंनलभेकचित् ॥ ४८ ॥ तंकाकमब्रवीद्रामःपादयोःशिरसागतम् ॥ सानुक्रोशतयाधीमा
 निदं वचनमर्थवत् ॥ ४९ ॥ मयारोषपरीतेनसीताप्रियहितार्थिना ॥ अस्त्रमेतस्समाधायत्वद्वधायाभिमंत्रितम् ॥ ५० ॥ यत्तुमेचरणौमूर्ध्नागतस्त्वं
 जीवितेप्सया ॥ अत्रास्यवेक्षात्वयिमेरक्ष्योहिशरणागतः ॥ ५१ ॥ अमोघंक्रियतामस्त्रमेकमंगंपरित्यज ॥ किमंगंशातयतुतेशरैपीकाब्रवीहिमे
 ॥ ५२ ॥ एतावद्विमयाशक्यंतवकर्तुंप्रियंस्वग ॥ एकांगहीनंत्यस्त्रेणजीवितंमरणाद्वरम् ॥ ५३ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणसंप्रधार्यसवायसः ॥ अभ्यगच्छद्व
 योरक्षणस्यागमेकस्यपंडितः ॥ ५४ ॥ सोब्रवीद्राघवंकाकोनेत्रमेकंत्यजाम्यहम् ॥ एकनेत्रोपिजीवेहंत्वत्सदादन्नराधिप ॥ ५५ ॥ रामानुजातमस्त्रं
 तत्काकस्यनयनेपतत् ॥ वैदेहीविस्मितातत्रकाकस्यनयनेहते ॥ ५६ ॥ निपत्यशिरसाकाकोजगामाशुयथेप्सितम् ॥ लक्ष्मणानुचरोरामश्चकारानं
 तरक्रियाः ॥ ५७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अयंप्रक्षिप्तः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ तांतदादर्शयि
 त्वातुमैथिलींगिरिनिघ्नगाम् ॥ निषसादगिरिप्रस्थेसीतांमांसेनच्छंदयन् ॥ १ ॥

मांसेनच्छंदयन्मांसविशेषप्रदर्शनेनलालयन्सांत्वयन् गिरिनिघ्नगांमंदाकिनीम् ॥ १ ॥

अतएवैतेनगावृक्षाः गजानामाघातेनचलितशाखाः पर्वतसानुषुकुसुमानिमुंचन्ति ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रचोदिताः सैनिकैः वायुप्रविद्धाः वायुप्रेरिताः मेघजालाः मेघसमूहाः मेघराज्यइतिपाठां
तरम् ॥ १२ ॥ अमीजटाः मेघप्रकाशैः फलकैः शस्त्रनिवारणचर्मभिरुपलक्षिताः दाक्षिणात्यानरादवशिरस्सुकुसुमापीडानुकुसुमनिर्मितभूषणविशेषान्कुर्वन्ति धारयन्तीतितीर्थः अमीवृक्षाः नि
विहप्रत्ययपलाशजुयिष्ठतयामेघवदवभासमानैः फलकैर्महास्कंधशाखान्तिरुपलक्षिताः दाक्षिणात्याः दक्षिणदिग्भवाः शशिप्रभांसुरभीन्कुसुमापीडान्स्तवकशेखरान्कुर्वन्ति दाक्षिणात्याः शशिप्र

मुंचन्तिकुसुमान्येतेनगाः पर्वतसानुषु ॥ नीलाइवातपापायेतोयंतोयधराघनाः ॥ १० ॥ किन्नराचरितंदेशंपश्यशत्रुघ्नपर्वते ॥ हयैः समंतादाकीर्णम
करैरिवसागरम् ॥ ११ ॥ एतेमृगगणाभांतिशीघ्रवेगाः प्रचोदिताः ॥ वायुप्रविद्धाः शरदिमेघजालाइवांवरे ॥ १२ ॥ कुर्वन्तिकुसुमापीडान्शिरःसुसु
रभीनमी ॥ मेघप्रकाशैः फलकैर्दाक्षिणात्यानरायथा ॥ १३ ॥ निष्कूजमिवभूत्वेदंवन्धोरप्रदर्शनम् ॥ अयोध्येवजनाकीर्णासंप्रतिप्रतिभातिमे
॥ १४ ॥ खुरैरुदीरितोरेणुर्दिवंप्रच्छाद्यतिष्ठति ॥ तंवहत्यनिलः शीघ्रं कुर्वन्निवममप्रियम् ॥ १५ ॥ स्यंदनांस्तुरगोपेतान्सूतमुख्यैरधिष्ठितान् ॥ एतान्सं
पततः शीघ्रंपश्यशत्रुघ्नकानने ॥ १६ ॥ एतान्वित्रासितान्पश्यवर्हिणः प्रियदर्शनान् ॥ एवमापततः शैलमधिवासंपतत्रिणाम् ॥ १७ ॥ अतिमात्रमयं
देशोमनोज्ञः प्रतिभातिमे ॥ तापसानां निवासोयं व्यक्तं स्वर्गपथोनघ ॥ १८ ॥ मृगामृगीभिः सहितावहवः पृषतावने ॥ मनोज्ञरूपालक्ष्यं ते कुसुमैरिव
चित्रिताः ॥ १९ ॥ साधुसैन्याः प्रतिष्ठंतां विचिन्वन्तु चकाननम् ॥ यथातौ पुरुषव्याघ्रौ हस्येतेरामलक्ष्मणौ ॥ २० ॥ भरतस्यवचः श्रुत्वा पुरुषाः शस्त्रपा
णयः ॥ विविशुस्तद्वनं शूराधूमाग्रंददृशुस्ततः ॥ २१ ॥ तेसमालोक्यधूमाग्रमूचुर्भरतमागताः ॥ नामनुष्येभवत्यग्निर्यत्कमत्रैवराघवौ ॥ २२ ॥

जानितिपाठइतिकतकः ॥ १३ ॥ इदंवनं पूर्वनिष्कूजं जनशब्दरहितं अतएवधोरदर्शनं ज्ञत्वा सांप्रतमस्मदागमने जनाकीर्णायोध्येवभाति पाठांतरे जनाकीर्णमिदंवनमयोध्येवभाति ॥ १४ ॥ वह
तिअपनयति ममप्रियंकुर्वन्निव चित्रकूटदर्शनेन निरोधनिवर्तकत्वादितिभावः ॥ १५ ॥ संपततः गच्छतः ॥ १६ ॥ १७ ॥ व्यक्तं स्पष्टं स्वर्गपथः स्वर्गप्रदेशः ॥ १८ ॥ पृषतानां संबिदुत्वात्कुसुमे
चित्रिताइवेत्युक्तिः ॥ १९ ॥ साधुयथोचितंप्रतिष्ठंतां गच्छन्तु गमनफलं विचिन्वन्त्वित्यादि ॥ २० ॥ धूमाग्रं धूमशिखां तेनवद्विमानुमायतत्संपादकत्वेनराघवावनुमायभरतमूचुः ॥ २१ ॥ ना
मनुष्येवनदाहात्तावविशिष्टतयाप्रत्यक्षंदृश्यमानेइतिशेषः तस्मान्मनुष्यकारणकवद्व्यनुपपत्त्याअत्रैवराघवावितिजानीमः ॥ २२ ॥

राजनीत्यानिश्चयेनतथावक्तुमशक्नुवतःपक्षांतरमाहुः अथेति अत्रनतौतथाप्यन्येतपस्विनोत्रभविष्यति तन्मुखान्तद्वासस्थानलाभोभविष्यतीतिभावः ॥ २३ ॥ साधुसंमतंन्यायवित्समतं
तेषांवचनंश्रुत्वातत्रप्रदेशोरामावस्थितिनिश्चित्यसर्वान्सैन्यानुवाच ॥ २४ ॥ वचनमाह यत्ताइति यत्ताःसावधानाः कोलाहलमकुर्वतः धृतिरित्यशोकमंत्रिणोनामांतरम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ अ
पिच याचमूर्तिरेतन्नव्यवस्थिताभरतेनव्यवस्थापितासावासायअग्रतोभूमिनिरीक्षमाणा नचिरेणशीघ्रम् ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअ

अथनात्रनरव्याघ्रोरजपुत्रौपरंतपौ ॥ अन्येरामोपमाःसंतिव्यक्तमत्रतपस्विनः ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वाभरतस्तेषांवचनंसाधुसंमतम् ॥ सैन्यानुवाचस
र्वास्तानमित्रबलमर्दनः ॥ २४ ॥ यत्ताभवंतस्तिष्ठंतुनेतोगतव्यमग्रतः ॥ अहमेवगमिष्यामिमुमंत्रोद्धृतिरेवच ॥ २५ ॥ एवमुक्तास्ततःसैन्यास्तत्र
तस्युःसमततः ॥ भरतोयत्रधूमाग्रतत्रदृष्टिसमादधत् ॥ २६ ॥ व्यवस्थितायाभरतेनसाचमूर्तिरीक्षमाणापिचभूमिमग्रतः ॥ वभूवदृष्टानचिरेणजान
ताप्रियस्यरामस्यसमागमंतदा ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेचित्रिनवतितमःसर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दी
र्घकालोपितस्तस्मिन्गिरौगिरिवरप्रियः ॥ वैदेत्याःप्रियमाकांक्षन्स्वंचचित्तंविलोभयन् ॥ १ ॥ अथदाशरथिश्चित्रंचित्रकूटमदर्शयत् ॥ भार्यामिमर
संकाशःशर्चामिवपुरंदरः ॥ २ ॥ नराज्यभ्रंशनंभद्रेनसुहृद्भिर्विनाभवः ॥ मनोमेवाधतेदृष्ट्वारमणीयमिमंगिरिम् ॥ ३ ॥ पश्येममचलंभद्रेनानाद्वि
जगणायुतम् ॥ शिखरैःखमिवोद्भिद्भिर्धातुमद्भिर्विभूषितम् ॥ ४ ॥ केचिद्रजतसंकाशाःकेचिदक्षतजसन्निभाः ॥ पीतमांजिष्ठवर्णाश्चकेचिन्मणिवर
प्रभाः ॥ ५ ॥ पुष्पाकंकेतकाभाश्चकेचिज्योतीरसप्रभाः ॥ विराजंतश्चलेंद्रस्यदेशाधातुविभूषिताः ॥ ६ ॥

योध्याकाण्डेचित्रिनवतितमःसर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथकविस्तत्रस्थितरामदत्तांतवर्णयति दीर्घेत्यादि प्रियंसंतोषंआकांक्षन्इच्छन्स्वानुरोधेनघोरंवनमागतायाश्चित्तखेदस्यो
पशमनीयतयाचित्रकूटरामणीयकदर्शनेनतच्चित्तमुपलालयन्स्वंचचित्तंवनवासादिखिन्नंतथाकुर्वन्चित्रकूटमदर्शयदित्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ विनाभवःविनावस्थानम् मेमनोनबाधतइत्यन्वयः
दृष्ट्वास्थितस्येतिशेषः ॥ ३ ॥ खमिवोद्भिद्भिः शीलितादिवत्कर्तारिनिष्ठा खस्यवेधकैरित्यर्थः अभल्लिहैरितियावत् ॥ ४ ॥ क्षतजंरुधिरम् पीतवर्णमांजिष्ठवर्णाश्च ॥ ५ ॥ पुष्पःपुष्परागः अर्कः
स्फटिकः केतकानिकेतकपुष्पाणि ज्योतिर्निक्षत्रम् रसःपारदरसः ॥ ६ ॥

द्वीपीमहाव्याघ्रः तरक्षुः सुद्रव्याघ्रः अदुष्टैस्तपस्विभैर्वादिदसादिदोषरहितैः ॥ ७ ॥ असनः पीतसारः प्रियालः राजादनम् धवांकोलभव्यतिनिशादक्षविशेषाः ॥ ८ ॥ अरिष्टोनिवः धन्वनइन्द्र
यवः बीजप्रचुरफलविशेषादादिमादयः ॥ ९ ॥ पुष्पतिवर्धयति ॥ १० ॥ कामहर्षणान् देशानितिशेषः तत्ररममाणान्किन्नरान्पश्य ॥ ११ ॥ खड्गान्किन्नराणामितिशेषः तथाविद्याधरीणां
क्रीडोद्देशान्वश्य तासांशाखावसक्तान्यवराणिचपश्य ॥ १२ ॥ जलप्रपातैः उच्चप्रदेशात्पतद्भिर्जलप्रवाहैरुद्भेदैर्भुवमुद्भिद्यनिर्गतैर्निष्पदैरल्पनिर्झरैः स्रवद्भिरित्युभयविशेषणं प्रवहद्भिरित्यर्थकम्

नानासृगगणैर्द्वीपितरक्षवृक्षगणैर्वृतः ॥ अदुष्टैर्भात्ययं शैलो बहुपक्षिसमाकुलः ॥ ७ ॥ आस्रजं वसुनैर्लोध्रैः प्रियालैः पनसैर्धवैः ॥ अंकोलैर्भव्यति
निर्गवित्वतिन्दुकवणुभिः ॥ ८ ॥ काश्मर्यारिष्टवरणैर्मधुकैस्तिलकैरपि ॥ बदर्यामलकैर्नीपैर्वेत्रधन्वनबीजकैः ॥ ९ ॥ पुष्पवद्भिः फलोपेतैश्छायावद्भि
र्मनोरमैः ॥ एवमादिभिराकीर्णः श्रियं पुष्पत्ययंगिरिः ॥ १० ॥ शैलप्रस्थे पुरम्ये पुपस्थे मान्कामहर्षणान् ॥ किन्नरान्द्वंद्वशोभद्रेरममाणान्मनस्विनः
॥ ११ ॥ शाखावसक्तान्वद्वांश्च प्रवराण्यवराणि च ॥ पश्य विद्याधरस्त्रीणां क्रीडोद्देशान्मनोरमान् ॥ १२ ॥ जलप्रपातैरुद्भेदैर्निष्पदैश्च क्वचित्क्वचित् ॥
स्रवद्भिर्भात्ययं शैलः स्रवन्मदद्भुवद्विपः ॥ १३ ॥ गुहासमीरणो गंधान्नाना पुष्पभवान्वहून् ॥ घ्राणतर्पणमभ्येत्य कंनरं न प्रहर्षयेत् ॥ १४ ॥ यदीह शरदो
नेकास्त्वया सार्धमनिन्दिते ॥ लक्ष्मणेन च वत्स्यामि न मां शोकः प्रधर्षति ॥ १५ ॥ बहुपुष्पफले रम्ये नाना द्विजगणायुते ॥ विचित्रशिखरेत्यस्मिन् रत
वानस्मि भामिनि ॥ १६ ॥ अनेन वनवासेन मम प्राप्तं फलद्वयम् ॥ पितुश्चानृण्यता धर्मं भरतस्य प्रियं तथा ॥ १७ ॥ वैदेहिरमसे कच्चिच्चित्रकूटे मया स
ह ॥ पश्यन्ती विविधान्भावान्मनोवाक्कायसंमतान् ॥ १८ ॥ इदमेवास्मत्प्राहुराज्ञिराजर्षयः परे ॥ वनवासं भवार्थाय प्रेत्य मे प्रपितामहाः ॥ १९ ॥

॥ १३ ॥ गुहासमीरणः गुहाद्वारप्रवृत्तः समीरणः घ्राणतर्पणम् कुर्वाण इतिशेषः अभ्येत्य प्राप्य ॥ १४ ॥ शरदः संवत्सरान् ॥ १५ ॥ रतवान् रतिमान् रतिः प्रीतिः ॥ १६ ॥ धर्मसत्यपालनलक्षणे
॥ १७ ॥ मनोवाक्कायसंमतान् तद्विधान्वर्णने वाक्प्रियता भावाः पदार्थाः संयतेति प्राठे सम्यक्नियमितकरणत्रयेत्यर्थः संयता इति बहुवचनं तपाठो भावानित्यस्य विशेषणं लिङ्गव्यत्ययार्पण इति
तीर्थस्तत्रनकंचिद्युक्तमर्थपश्यामः ॥ १८ ॥ इदमेव नियमसहितं वनेव स्थानमेव अमृतं प्राहुः मोक्षसाधनं प्राहुः मे प्रपितामहामन्वादयः वनवासे प्रेत्यैतच्छरीरत्यागोत्तरं भवार्थाय भवः शिवो हिर
ण्यगर्जस्तल्लोकप्राप्तिरुपायार्थाय प्रयोजनायाद्भिरित्येके भवार्थाय संसारकेशनिवृत्तये इति कृतकोव्याचष्टे ॥ १९ ॥

अजितइतिषट्पदम् ॥ २० ॥ अचलेंद्रसंवध्योषध्यः स्वकांतिसंपदाशोभमानाअग्निशिखाइवनिशिभांति ॥ २१ ॥ क्षयनिभाः गृहसदृशाः अतिनिविडवहुपलाशदक्षकत्वात् उद्यानसन्निभाः च
पकमालत्यादिबाहुल्यात् एकशिलाः अनेकजनावस्थानक्षमैकशिलायुक्ताः ॥ २२ ॥ कूटोपभागः ॥ २३ ॥ कुष्ठमुत्पलमितितीर्थः स्थगरः पुत्रजीवकः भूर्जः भूर्जपत्रदक्षः एतेषांपत्राण्युत्तर
च्छदायेषांतादुकामिनां स्वास्तरान्वास्तराणां कुशेशयंपद्मंतदलैरासमंताद्युतान्पश्य ॥ २४ ॥ फलानि भुक्तानीतिशेषः ॥ २५ ॥ वस्यौकसाराकुवेरनगरी नलिनीशकनगरी वस्यौकसारा

शिलाः शैलस्यशोभतेविशालाः शतशोऽभितः ॥ बहुलावहुलैर्वर्णैर्नीलपीतसितारुणैः ॥ २० ॥ निशिभांत्यचलेंद्रस्यदुताशनशिखाइव ॥ ओषध्यः
स्वप्रभालक्ष्याभ्राजमानाः सहस्रशः ॥ २१ ॥ केचिदक्षयनिभादेशाः केचिदुद्यानसन्निभाः ॥ केचिदेकशिलाभांतिपर्वतस्यास्यभामिनि ॥ २२ ॥ भि
न्नेववमुधांभातिचित्रकूटः समुत्थितः ॥ चित्रकूटस्यकूटोयंदृश्यतेसर्वतः शुभः ॥ २३ ॥ कुष्ठस्थगरपुन्नागभूर्जपत्रोत्तरच्छदान् ॥ कामिनां स्वास्तरान्य
श्चकुशेशयदलायुतान् ॥ २४ ॥ मृदिताश्वापविद्धाश्चदृश्यतेकमलस्रजः ॥ कामिभिर्वनितेषुफलानिविविधानिच ॥ २५ ॥ वस्यौकसारांनलिनी
मतीत्यैवोत्तरान्कुहन् ॥ पर्वतश्चित्रकूटोसौबहुमूलफलोदकः ॥ २६ ॥ इमंतुकालंवनितेविजक्रिवांस्त्वयाचसीतेसहलक्ष्मणेन ॥ रतिंप्रपत्स्येकुलध
र्मवर्धिनीसतांपथिस्वैर्नियमैः परैः स्थितः ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥
अथशैलाद्विनिष्क्रम्यमैथिलींकोसलेश्वरः ॥ अदर्शयच्छुभजलारम्यामंदाकिनींनदीम् ॥ १ ॥ अब्रवीच्चवरारोहांचंद्रचारुनिभाननाम् ॥ विदेहराज
स्यसुतारामोराजीवलोचनः ॥ २ ॥ विचित्रपुलिनारम्यामंदासारससेविताम् ॥ कुसुमैरुपसंपन्नांपश्यमंदाकिनींनदीम् ॥ ३ ॥

श्रीदस्यशकस्यनलिनीपुगीतिहरिः अतीत्यशोभतेइतिशेषेणान्वयः ॥ २६ ॥ हेवनितेसीतेपरैः श्रेष्ठैः स्वैः स्वार्थैर्नियमैः सहसतांपथिस्थितः सनृद्धमंकालंचतुर्दशवर्षमितंत्वयालक्ष्मणेनचसहविज
क्रिवानप्राप्तविहारोयद्विभविष्यामितदाकुलधर्मवर्धिनीरतिंसौख्यंप्रपत्स्येप्राप्स्यामि ॥ २७ ॥ अष्टाविंशतिश्लोकाअत्रेतिकतकः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथनदीप्रदर्शनेनोपलालयति अथेति ॥ १ ॥ वरारोहांउत्तमस्त्रीम् ॥ २ ॥
कुसुमैःपद्मादिभिः ॥ ३ ॥

तेनलालनप्रकारमाह इदमिति एवमित्यस्यब्रुवन्नितिशेषः ॥ २ ॥ आसतःगिरिप्रदेशेआसीनस्य उपयायिनो रामसमीपेआगच्छतो भरतस्यसैन्यरेणुःसैन्यशब्दश्चप्रादुरास्तांप्रादुर्बभूवतुः ॥ ३ ॥
एतस्मिन्नंतरेसेनाशब्दप्रवृत्तिसमये ॥ ४ ॥ सराघवोरामः सैन्यसमुद्धृतंतुत्यादितम् ॥ ५ ॥ सनिःस्वनमितिपाठेसइतिपदम् ॥ ६ ॥ भीमंभयंकरंयस्तनितंमेषशब्दस्तद्वदंभीरंयथाभवतितथा
योयंस्वनःश्रूयतेऽस्यकारणंपश्येतियोजना ॥ ७ ॥ यत्सहसामृगाःप्रद्रुताःदिशस्तस्यकारणं तथासिंहैर्वित्रासितानिगजयूथानिवा अथतैर्वित्रासितामहिषावादिशःप्रद्रुतास्तत्कारणंचपश्य वा

इदमेवमिदंस्वादुनिष्ठमिदमग्निना ॥ एवमास्तेसधर्मात्मासीतयासहराघवः ॥ २ ॥ तथातत्रासतस्तस्यभरतस्योपयायिनः ॥ सैन्यरेणुश्चशब्दश्च
प्रादुरास्तानभस्मृशौ ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरत्रस्ताःशब्देनमहताततः ॥ अर्दितायूथपामत्ताःस्वयूथादुद्रुवुर्दिशः ॥ ४ ॥ सतंसैन्यसमुद्धृतंशब्दंशुश्रावरा
घवः ॥ तांश्चविप्रद्रुतान्सर्वान्यूथपानन्ववैक्षत ॥ ५ ॥ तांश्चविप्रद्रुतान्दृष्ट्वातंचश्रुत्वामहास्वनम् ॥ उवाचरामःसौमित्रिलक्ष्मणंदीप्ततजसम् ॥ ६ ॥ हंत
लक्ष्मणपश्येहमुमित्रासुप्रजास्त्वया ॥ भीमस्तनितगंभीरंतुमुलःश्रूयतेस्वनः ॥ ७ ॥ गजयूथानिवारण्येमहिषावामहावने ॥ वित्रासितामृगाःसिंहैःस
हसामृगतादिशः ॥ ८ ॥ राजावाराजपुत्रोवाग्मगयामटतेवन ॥ अन्यद्वाश्वापदंकिंचित्सौमित्रेज्ञातुमर्हसि ॥ ९ ॥ सुदुश्चरोगिरिश्चायंपक्षिणामपि
लक्ष्मण ॥ सर्वमेतद्यथातत्त्वमभिज्ञातुमिहार्हसि ॥ १० ॥ सलक्ष्मणःसंव्वरितःसालमारुत्यपुष्पितम् ॥ प्रेक्षमाणादिशःसर्वाःपूर्वादिशमवैक्षत
॥ ११ ॥ उद्धुस्वःप्रेक्षमाणोददर्शमहतींचमूम् ॥ गजाश्चरथसंवाधायतैर्युक्तांपदातिभिः ॥ १२ ॥ तामश्चरथसंपूर्णारिथध्वजविभूषिताम् ॥ शशं
ससेनांरामायवचनंचेदमब्रवीत् ॥ १३ ॥ अग्निंसंशमयत्वार्यःसीताचभजतांगुहाम् ॥ सज्जंकुरुष्वचापंचशरांश्चकवचंतथा ॥ १४ ॥ तंरामःपुरुष
व्याघ्रो लक्ष्मणं प्रन्युवाचह ॥ अंगावेक्षस्वसौमित्रेकस्येमांमन्यसेचमूम् ॥ १५ ॥

शब्दौचार्ये ॥ ८ ॥ तत्कारणमुन्नयन्वयमाह राजावेति राजादिर्मृगयामटतेज्ञातुमर्हसि अन्यद्वाश्वापदं दुष्टजंतुः वनंक्षोभयतीतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ सालोवक्षः ॥ ११ ॥ यत्तैःसजैः ॥ १२ ॥
सेनांशशंस सेनांश्रुतशब्दकारणमुक्तवान् ॥ १३ ॥ अग्निंसंशमयतु परसेनादर्शनजक्षोभकालिकोयंग्यापारःसर्वजनसिद्धः गुहांअंतर्गृहं शरांश्चगृहाणेतिशेषः ॥ १४ ॥ तंयुद्धसन्नाहवादिनरा
मोविमृशकारित्वादाह अंगेति यामिमांचमूजयहेतुंमन्यसेसाकस्येत्यवेक्षस्वेत्यर्थः ॥ १५ ॥

रुपितः कुट्टः ॥ १६ ॥ अभिषेचनं राज्यं प्राप्य संपन्नं अकंदकम् ॥ १७ ॥ तच्छिद्धमाह एष इति य एष दक्षो महान्संप्रकाशते तत्समीपे तं लक्ष्मीकृत्य रथे कोविदारध्वजो विराजते ॥ १८ ॥ भजंति ए
 नदेशमागच्छन्ति सावित्री गृहीतसादिचिद्भागजारोहाः ॥ १९ ॥ अतो गृहीतधनुषाविति ॥ २० ॥ अपिनौ वशमागच्छेदितिका मप्रवेदने लिङ् महद्यसनं त्वया प्राप्तमित्युत्तरेणान्वयः ॥ २१ ॥ य
 एवमुक्तस्तुरा मेणलक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ दिधक्षन्निवतांसेनां रुपितः पावको यथा ॥ १६ ॥ संपन्नं राज्यमिच्छंस्तु व्यक्तं प्राप्याभिषेचनम् ॥ आवां
 हंतुं समभ्यतिकैकेय्या भरतः सुतः ॥ १७ ॥ एष वै सुमहाज्जुमा न्विदपी संप्रकाशते ॥ विराजत्युज्ज्वलस्कंधः कोविदारध्वजोरथे ॥ १८ ॥ भजंत्येते
 यथा काममश्वाना रुह्यशीघ्रगान् ॥ एते भ्राजंति संलुष्टा गजाना रुह्यसादिनः ॥ १९ ॥ गृहीतधनुषावावांगिरिं वीरश्रयावहे ॥ अथ वेहैवतिष्ठावः सन्न
 द्वावुद्यता युधौ ॥ २० ॥ अपिनौ वशमागच्छेत्कोविदारध्वजोरणे ॥ अपि द्रव्यामि भरतं यत्कृतं व्यसनं महत् ॥ २१ ॥ त्वयाराधवसंप्राप्तं सीतया च म
 या तथा ॥ यन्निमित्तं भवानराज्याच्च्युतो राघवशाश्वतात् ॥ २२ ॥ संप्राप्तो यमरिर्वीरि भरतो वध्य एव हि ॥ भरतस्य वधे दोषं नाहं पश्यामि राघव ॥ २३ ॥
 पूर्वापकारिणं हन्त्यानृत्यधर्मेण युज्यते ॥ पूर्वापकारी भरतस्यागेधर्मश्च राघव ॥ २४ ॥ एतस्मिन्निहते कृत्स्ना मनुशाधिवसुंधराम् ॥ अद्य पुत्रं हतं सं
 स्ये कैकेयी राज्यकामुका ॥ २५ ॥ मया पश्येत्सुदुःखार्ता हस्तिभिन्नमिव द्रुमम् ॥ कैकेयी च वधिष्यामि सानुबंधां सवांधवाम् ॥ २६ ॥ कलुषेणाग्रम
 हता मेदिनी परिमुच्यताम् ॥ अद्य मे संयतं क्रोधमसत्कारं च मानद ॥ २७ ॥ मोक्ष्यामि शत्रुसैन्ये पुक्लेश्विव द्रुताशनम् ॥ अद्यैव चित्रकूटस्य काननं
 निशितैः शरैः ॥ २८ ॥ छिंदच्छत्रुशरीराणि करिष्ये शोणितोक्षितम् ॥ शरैर्निभिन्नहृदया कुंजरांस्तुरगांस्तथा ॥ २९ ॥ श्वापदाः परिकर्षतु नरांश्च नि
 हतां मया ॥ शराणां धनुषश्चाहमनृणोस्मिन्महावने ॥ ३० ॥ ससैन्यं भरतं हत्वा भविष्यामि न संशयः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकी
 ये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पणवतितमः सर्गः ॥ १६ ॥

॥ १३ ॥

॥ १३ ॥

निमित्तं यस्माद्धेतोः ॥ २२ ॥ वध्यत्वे अयमेव हेतुः ॥ २३ ॥ त्यागे वधे ॥ २४ ॥ संख्येयुद्धे मया पश्येदित्युत्तरेणान्वयः मृधमास्कंदनं संख्यं समीकं सांपरायिकम् ॥ २५ ॥ सानुबंधां सकुब्जाम्
 ॥ २६ ॥ कलुषेण पापेन कैकेयीरूपेण असत्कारं कैकेयीकृतम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ भरतलक्ष्मणयोः समतयारा मोपकरणत्वाल्लक्ष्मणस्य भरतविषये एव वादः रामस्य तूभयोरपि स्योपकरणत्वा
 नक्रापिको धइति तत्त्वमत्र ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पणवतितमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

अथतत्क्रोधमपनयति भगवान्सर्वभूतभावज्ञस्तदागमनप्रयोजनकथनेन सुसंख्यमिति भरतं प्रति सुसंख्यं अत्यंतं युद्धोद्योगवंतम् ॥ १ ॥ अत्र भरतविषये ॥ २ ॥ पितुः सत्यं पालयिष्यामीति प्रजायसापवादेन पित्रा भरताय दत्तं रामोपलब्धवानित्येवं रूपपापवादसहितेन ॥ ३ ॥ क्षयेनाशे कृतइति शेषः ॥ ४ ॥ एतदुक्तार्थं जातमुद्दिश्य प्रतिशृणोमि प्रतिजाने ॥ ५ ॥ तमेवार्थं शपथेन द्रष्टव्यं भ्रातृणामिति संग्रहार्थं सम्यक्पालनार्थं अतएव तेषां सुखार्थं च ॥ ६ ॥ दुर्लभेति नापितु सुलभैव किंतु तानेच्छामि शक्यत्वमपि नेच्छेयं इमां महीमेव नेच्छामि इति नेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ मन्येहमिति

सुसंख्यं तु भरतं लक्ष्मणं क्रोधमूर्छितम् ॥ रामस्तु परिसंख्यायवचनं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ किमत्र धनुषाकार्यमसिनावासचर्मणा ॥ महाबलेमहोत्साहे भरते स्वयमागते ॥ २ ॥ पितुः सत्यं प्रतिश्रुत्य हत्वा भरतमाहवे ॥ किं करिष्यामिराज्येन सापवादेन लक्ष्मण ॥ ३ ॥ यद्व्यंवांधवानां वामित्राणां वाक्षये भवेत् ॥ नाहंत्यतिगृहीयां भक्ष्यान्विषकृतानिव ॥ ४ ॥ धर्ममर्थचकामंच पृथिवीं चापिलक्ष्मण ॥ इच्छामि भवतामर्थे एतस्यतिशृणोमि ते ॥ ५ ॥ भ्रातृणां संग्रहार्थं च सुखार्थं चापिलक्ष्मण ॥ राज्यमप्यहमिच्छामि सत्येनायुधमालभे ॥ ६ ॥ नेयं मम महीसौम्यदुर्लभा सागरां वरा ॥ नहीच्छेयमधर्मण शक्यत्वमपिलक्ष्मण ॥ ७ ॥ यद्विना भरतं त्वांच शत्रुघ्नं वापि मानद ॥ भवेन्मम सुखं किंचिद्द्रुस्मत्कुरुतां शिखी ॥ ८ ॥ मन्येहमागतो यो ध्यां भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ मम प्राणैः प्रियतरः कुलधर्ममनुस्मरन् ॥ ९ ॥ श्रुत्वा प्रव्राजितं मां हि जटावल्कलधारिणम् ॥ जानक्या सहितं वीरत्वया च पुरुषोत्तम ॥ १० ॥ स्नेहेनाकांतहृदयः शोकेनाकुलितं द्वियः ॥ द्रष्टुमभ्यागतो ह्येष भरतो नान्यथागतः ॥ ११ ॥ अंवांचके कर्षीरुप्य भरतश्चाप्रियंवदन् ॥ प्रसाद्य पितरं श्रीमान् राज्यमेदानुमागतः ॥ १२ ॥ प्राप्तकालं यथैपोऽस्मान् भरतो द्रष्टुमर्हति ॥ अस्मासु मनसाप्येव नाहितं किंचिदाचरेत् ॥ १३ ॥ विप्रियं कृतपूर्वते भरते न कदानु किम् ॥ ईदृशं वाभयं ते य भरतं यद्विशंकसे ॥ १४ ॥

द्रष्टुमभ्यागतइति मन्येइत्यन्वयः आगतो मानुलगृहादिति शेषः कुलधर्मज्येष्ठस्य राज्यमित्येवं रूपम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ रूप्यतद्विषयरोषं कृत्वेत्यर्थः प्रसाद्यत्वदत्तं राज्यं मया प्राप्तं तन्मया मायदीयते अतो न ते सत्यभंशदोष इति तदनुमन्यत्वेति प्रसाद्य ॥ १२ ॥ यथैष भरतस्तथा एतत्कर्तृकमस्मद्दर्शनयोग्यत्वं प्राप्तकालं उचितम् ॥ १३ ॥ कृतपूर्वयत् अद्य भरतं शंकसे ईदृशं वाभयं ते जनकं वाक्यं कृतपूर्वं उक्तपूर्ववायदद्य भरतं शंकसे इत्यन्वयः ॥ १४ ॥

अतस्तेत्वयात्तरतोऽप्यिति पुनर्वाच्यः यतोत्तरतस्याप्रिये अप्रियवचने कृते उक्ते अहमपि अप्रियमुक्तः स्यात्त्वया ॥ १५ ॥ आत्मनः प्राणं प्राणसंभारमिति त्वयः ॥ १६ ॥ इमां वाचं भरतवध
विषयाम् प्रदीयतामिति वक्ष्यामीत्यन्वयः ॥ १७ ॥ ननु त्वदुक्तेऽपि मनदद्यात्तत्राह उच्यमान इति प्रयच्छेत्तु च्यमान इत्यर्थः राज्यलिप्सा चेत्तदेव दापयिष्यामि किं भ्रातृवधेनेत्याशयः ॥ १८ ॥ ल
जयागात्राणि प्रविवेशेव अत्यंतसंकुचितो भूदित्यर्थः तस्य रामस्य हिते रतः ॥ १८ ॥ एवमनुचितो निलज्जापरिहारा योचितं वाक्यमाह तदिति भरतप्रसंगस्तु त्वदाशयपरिज्ञानायैव केवलमुपन्य
नहिते निष्ठुरं वाच्यो भरतो नाप्रियं वचः ॥ अहं ह्यप्रियमुक्तः स्यां भरतस्याप्रिये कृते ॥ १५ ॥ कथं नु पुत्राः पितरं हन्युः कस्यां चिदापदि ॥ भ्राता वा भ्रातरं ह
न्यात्सौ मित्रे प्राणमात्मनः ॥ १६ ॥ यदि राज्यस्य हेतोस्त्वमिमां वाचं प्रभाषसे ॥ वक्ष्यामि भरतं दृष्ट्वा राज्यमस्मै प्रदीयताम् ॥ १७ ॥ उच्यमानो हि भरतो म
या लक्ष्मणतद्वचः ॥ राज्यमस्मै प्रयच्छेति वाढमित्येवमस्यते ॥ १८ ॥ तथोक्तो धर्मशीलेन भ्रात्रा तस्य हिते रतः ॥ लक्ष्मणः प्रविवेशेव स्वानि गात्राणि ल
जया ॥ १९ ॥ तद्वाक्यं लक्ष्मणः श्रुत्वा व्रीडितः प्रत्युवाच ह ॥ त्वामन्ये द्रष्टुमायातः पिता दशरथः स्वयम् ॥ २० ॥ व्रीडितं लक्ष्मणं दृष्ट्वा राघवः प्रत्युवाच ह ॥
एष मन्ये महाबाहु रिहास्मान् द्रष्टुमागतः ॥ २१ ॥ अथ वानौ ध्रुवं मन्ये मन्यमानः सुखोचितौ ॥ वनवासमनुध्याय गृहाय प्रतिनेष्यति ॥ २२ ॥ इमां वा
च्येष वै दहीमत्यंतसुखसेविनीम् ॥ पिता मे राघवः श्रीमान् वनादादाय यास्यति ॥ २३ ॥ एतौ तौ संप्रकाशेते गोत्रवंतौ मनोरमौ ॥ वायुवेगसमौ वीरौ ज
वनौ तुरगात्तमौ ॥ २४ ॥ स एष मुमहाकायः कंपते वाहिनीमुखे ॥ नागः शत्रुं जयोनाम वृद्धस्त तस्य धीमतः ॥ २५ ॥ न तु पश्यामि तच्छत्रुपांडुरं लोक
विश्रुतम् ॥ पितुर्दिव्यं महाभागसंशयो भवतीह मे ॥ २६ ॥ वक्ष्यामि दवरोहत्वं कुरुलक्ष्मणमद्वचः ॥ इतीवरामो धर्मात्मा सौमित्रितमुवाच ह ॥ २७ ॥
अवतीर्य तु सालाग्रात्तस्मात्समिति जयः ॥ लक्ष्मणः प्रांजलिर्भूत्वा तस्थौ रामस्य पार्श्वतः ॥ २८ ॥

स्त इत्याशयः ॥ २० ॥ एवं पितृप्रसंगे लक्ष्मणस्य व्रीडापरिहारमूल इति ज्ञात्वा तदेवानु कुर्वन्नाह व्रीडितमिति एषः लक्ष्मणप्रस्तावितः पिता ॥ २१ ॥ नौ सुखोचितौ मन्यमानः वनवासं अनुध्याय
कष्टं विचिन्त्य ॥ २२ ॥ इमां सीताम् ॥ २३ ॥ गोत्रवंतौ प्रशस्तनामानौ प्रशस्तकुलौ वा गात्रवंताविति पाठे प्रशस्तशरीरौ जवनौ वैगवंतौ ॥ २४ ॥ पितुरागमने चिद्वांतरमाह स एष इति कंपते च
लति आगच्छति अयं शत्रुं जयोरामेण मुयज्ञाय दत्तादन्य एव अत एव तातस्य शत्रुं जय इत्युक्तम् ॥ २५ ॥ इह लज्जविषये ॥ २६ ॥ इतीव इत्येव सौमित्रितवक्ष्याग्रस्थितम् अथ वक्ष्यावरोहणमाज्ञाप
यति वक्ष्यामि इति मद्वचः कुरु शंकां विहाय मद्वचसा सालावरोहणं कुर्वित्यर्थः ॥ २७ ॥ अवतीर्येति रामाज्ञयेत्यादिः ॥ २८ ॥

रामाश्रमस्यसंमर्दो न भवेदिति संदिष्टा आज्ञासासेना शैलस्य समंतादूरभागे वासमकल्पयत् ॥ २९ ॥ अध्यर्धसार्धयोजनम् ॥ ३० ॥ धर्मपुरस्कृत्यदर्पविधूय प्रणीता शिक्षितासेना ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तमवतितमः सर्गः ॥ ९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पादवतां चरप्राणिनां वरः श्रेष्ठो विभुर्भरतः गुरुवर्तकं गुरुशुभ्रतेनाथसंदिष्टासंमर्दो न भवेदिति ॥ समंतात्तस्य शैलस्य सेनावासमकल्पयत् ॥ २९ ॥ अध्यर्धमिक्ष्वाकुचमूर्योजनं पर्वतस्य ह ॥ पार्श्वे न्यविशदा वृत्य गजवाजिनराकुला ॥ ३० ॥ साचित्रकूटभरतेन सेनाधर्मपुरस्कृत्य विधूय दर्पम् ॥ प्रसादनार्थं रघुनंदनस्य विरोचते नीतिमता प्रणीता ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तमवतितमः सर्गः ॥ ९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निवेश्य सेनां तु विभुः पद्भ्यां पादवतां वरः ॥ अभिगंतुं सकाकुत्स्थमियेष गुरुवर्तकम् ॥ १ ॥ निविष्टमात्रे सैन्ये तु यथोद्देशं विनीतवत् ॥ भरतो भ्रातरं वाक्यं शत्रुघ्नमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ क्षिप्रं वनमिदं सौम्यनरसंघैः समंततः ॥ लुब्धैश्च सहितैरेभिस्त्वमन्वेषितुमर्हसि ॥ ३ ॥ गुहो ज्ञातिसहस्रेण शरचापासिपाणिना ॥ समन्वेषतु सकाकुत्स्थावस्मिन्परिवृतः स्वयम् ॥ ४ ॥ अमात्यैः सह पौरैश्च गुरुभिश्च द्विजातिभिः ॥ सह सर्वं चरिष्यामि पद्भ्यां परिवृतः स्वयम् ॥ ५ ॥ यावन्नरामंद्रक्ष्यामिलक्ष्मणं वामहाबलम् ॥ वेदेही वामहाभागान्मेशान्तिर्भविष्यति ॥ ६ ॥ यावन्नचंद्रसंकाशं तद्रक्ष्यामिशुभाननम् ॥ भ्रातुः पद्मविशालाक्षं नमेशान्तिर्भविष्यति ॥ ७ ॥ सिद्धार्थः खलु सौमित्रिर्यश्चंद्रविमलोपमम् ॥ मुखं पश्यति रामस्य राजीवाक्षं महाघृति ॥ ८ ॥ यावन्नचरणौ भ्रातुः पार्थिवव्यंजनान्वितौ ॥ शिरसा प्रग्रहीष्यामि नमेशान्तिर्भविष्यति ॥ ९ ॥ यावन्नराज्ये राज्याहः पितृपैतामहो स्थितः ॥ अभिषिक्तो जलक्लिन्नो नमेशान्तिर्भविष्यति ॥ १० ॥ कृतकृत्या महाभागा वेदेही जनकात्मजा ॥ भर्तारं सागरांतायाः पृथिव्यायानुगच्छति ॥ ११ ॥ सुशुभश्चित्रकूटो सौगिरिराजसमो गिरिः ॥ यस्मिन्वसतिकाकुत्स्थः कुबेर इव नंदने ॥ १२ ॥

श्रूयापरम् ॥ १ ॥ यथोद्देशं अमुकस्यामुकदिशि वास इति स्वाभ्युपदिष्टप्रदेशमनतिक्रम्य निविष्टे सैन्ये इत्यर्थः विनीतवत् विनीतार्हः ॥ २ ॥ लुब्धाः निषादाः एभिः आसन्नैर्गुहभृत्यैः ॥ ३ ॥ ज्ञाति सहस्रेण परिवृत इत्यन्वयः ॥ ४ ॥ चरिष्यामि अहमन्वेषयन्निति शेषः पौरैः सह वर्तमानैरमात्यैर्द्विजातिभिः सह वर्तमानैर्गुरुभिश्च परिवृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुभाननमिति कर्मधारयः शान्तिर्दुःखशान्तिः ॥ ७ ॥ चंद्रविमलोपमं विमलचंद्रसदृशम् ॥ ८ ॥ पार्थिवव्यंजनं रेखाध्वजकुलिशातपत्रादि तावन्मेनान्तिरित्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गिरिराजसमः हिमवत्सदृशः ॥ १२ ॥

कृतकार्यैकतार्यं स्यात्वरत्वमोचकरामपादरजोव्यामनयेतिभावः दुर्गदुष्प्रवेशम् व्यालाः सर्पाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ मध्येनेत्येनवंतम् तद्योगेतानीतिद्वितीया द्रुमजालानांमध्येइत्यर्थः ॥ १५ ॥
 अग्रेर्वज्रं धूमम् रामाश्रमगतस्याग्नेर्ददर्शध्वजमुच्छ्रितम् ॥ १६ ॥ तं ध्वजम् ॥ १७ ॥ पुण्यजनास्तपस्विनः पुनर्निवेश्यअन्वेषणनियोजितामपिचमूंस्थापयित्वा गुहेनेतिप्रधानजनोपलक्षणम् ॥ १८ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकण्डेअष्टमवतितमःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ निविष्टायामिति शत्रुघ्नमितिप्रतियोगेद्वितीया शत्रुघ्नस्यरामाश्रमप्रत्यासत्तिचिह्नादिदर्शयन्नित्यर्थः
 कृतकार्यमिदं दुर्गवन्तं व्यालनिषेवितम् ॥ यदध्यास्तेमहाराजोरामः शस्त्रभृतांवरः ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भरतः पुरुषर्षभः ॥ पञ्चामेवमहातेजाः
 प्रविवेशमहद्वनम् ॥ १४ ॥ सतानि द्रुमजालानि जातानि गिरिसानुषु ॥ पुष्पिताग्राणि मध्येन जगाम वदतांवरः ॥ १५ ॥ स गिरेश्चित्रकूटस्य सालमा
 रुह्य सत्वरम् ॥ रामाश्रमगतस्याग्नेर्ददर्शध्वजमुच्छ्रितम् ॥ १६ ॥ तं दृष्ट्वा भरतः श्रीमान्मुमोद सहबांधवः ॥ अत्र राम इति ज्ञात्वा गतः पारमिवांभसः
 ॥ १७ ॥ स चित्रकूटे तु गिरौ निशम्य रामाश्रमं पुण्यजनोपपन्नम् ॥ गुहेन सार्धं त्वरितो जगाम पुनर्निवेश्यैव चमूं महात्मा ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
 वा० आ० अ० अष्टमवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ निविष्टायां तु सेनायामुत्सुको भरतस्ततः ॥ जगाम भ्रातरं द्रष्टुं शत्रुघ्नमनुदर्शयन् ॥ १ ॥
 कृपिवमिष्टं सन्दिश्य मातृर्मेशीघ्रमानय ॥ इति त्वरितमग्रे स जगाम गुरुवत्सलः ॥ २ ॥ सुमंत्रस्त्वपि शत्रुघ्नमदूरादन्ववर्तत ॥ रामदर्शनजस्तर्षो भरत
 स्येव तस्य च ॥ ३ ॥ गच्छन्नेवाथ भरतस्तपसालय संस्थिताम् ॥ भ्रातुः पर्णकुटीं श्रीमानुदजं च ददर्श ह ॥ ४ ॥ शालायास्त्वग्रतस्तस्याददर्श भरतस्त
 दा ॥ काष्ठानि चावभग्नानि पुष्पाण्यपचितानि च ॥ ५ ॥ स लक्ष्मणस्य रामस्य ददर्श अश्रममेयुषः ॥ कृतं दक्षेऽप्यभिज्ञानं कुशचीरैः क्वचित्क्वचित् ॥ ६ ॥
 ॥ १ ॥ आनयेति सन्दिश्य त्वयं त्वरितः सन्नये जगाम ननु मातृः प्रतीक्ष्य स्थित इत्यर्थः ॥ २ ॥ रामदर्शनजस्तर्षः रामदर्शनमुद्दिश्य जनितो भिलाषः स भरतवत्तस्य च शत्रुघ्नस्य सुमंत्रस्य च अतः शत्रुघ्नं
 जगतमनुधावंतं अदूरात्तस्मीपं यथाभवतितथान्वपद्यत अन्वधावत् ॥ ३ ॥ तापसानामालयैः सह संस्थिताम् यद्वा तापसालयसमानसंस्थानां पर्णकुटीं पर्णप्राधान्येन निर्मितां कुटीं शालां इयं दर्शनार्थं
 मागततपस्य्यादिसंन्यवहारप्रयोजना उदजवहिः स्था उदजं स भित्तिकवाटं दारुवद्वं गृहं सीतानिवेशार्थं कृतम् ॥ ४ ॥ तस्याः शालायाः पर्णकुटी संज्ञायाः अवभग्नानि होमार्थं अपचितानि दल्यर्थं
 संपादितानि ॥ ५ ॥ एयुषः आङ्पूर्वादिणः कसुः कुशैर्वल्कलैश्च मार्गपरिज्ञानार्थं कृतं अभिज्ञानं चिह्नं ददर्श ॥ ६ ॥

शीतकारणाच्छीतनिवृत्तिकारणात्तद्वृत्त्यर्थमृगादीनां करीषैः कृतान्संचयान्ददर्श चैत्रशुक्लदशम्यां प्रस्थानेन तत्र काले वैशाखांतमपररात्रे शीतस्य जायमानत्वात् ॥ ७ ॥ एवमेतान्पदार्था
 न्यश्यन्गच्छन्नेव शत्रुघ्नमब्रवीत् ॥ ८ ॥ मंदाकिनीमितइति आश्रमइतिशेषः ॥ ९ ॥ यत उच्चैर्बद्धानि चीराणितस्मात् विकाले मार्गस्य स्पष्टदर्शनायोग्ये काले जलाहरणाद्यर्थं गंतुमिच्छता लक्ष्म
 णेनाभिज्ञानकृतः कृतभिज्ञानः आश्रमपंथा अयमेव भवेत् ॥ १० ॥ अभिज्ञानकरणकारणं वनमार्गं दर्शयति इतश्चेति इदंचेति पाठांतरम् उदात्तदंतानां महादंतानाम् परिक्रांतं परिक्रमणं स्यात्
 ददर्श भवनेतस्मिन्महतः संचयान्कृतान् ॥ मृगाणां महिषाणां च करीषैः शीतकारणात् ॥ ७ ॥ गच्छन्नेव महाबाहुर्द्युतिमान् भरतस्तदा ॥ शत्रुघ्नं चाब्र
 वीद्दृष्टान्मात्यांश्च सर्वशः ॥ ८ ॥ मन्ये प्राप्ताः स्मर्तुं देशं भरद्वाजो यमब्रवीत् ॥ नातिदूरे हि मन्ये हं नदीं मंदाकिनीमितः ॥ ९ ॥ उच्चैर्बद्धानि चीराणि ल
 क्ष्मणेन भवेदयम् ॥ अभिज्ञानकृतः पंथा विकाले गंतुमिच्छता ॥ १० ॥ इतश्चोदात्तदंतानां कुंजराणां तरस्विनाम् ॥ शैलपार्श्वे परिक्रांतमन्योन्यमभि
 गर्जताम् ॥ ११ ॥ यमेवाधातुमिच्छंति तापसाः सततं वने ॥ तस्यासौ दृश्यते धूमः संकुलः रुणवर्त्मनः ॥ १२ ॥ अत्राहं पुरुषव्याघ्रं गुरुसत्कारकारिण
 म् ॥ आर्यद्रक्ष्यामि संहृष्टं महर्षिं मि वराघवम् ॥ १३ ॥ अथ गत्वा मुहूर्तं तु चित्रकूटं सराघवः ॥ मंदाकिनीमनुप्राप्तस्तं जनंचेदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ जगत्यां
 पुरुषव्याघ्र आस्ते वीरासने रतः ॥ जनैर्द्रोनिर्जनं प्राप्य धिक्मेजन्मसजीवितम् ॥ १५ ॥ मत्कृते व्यसनं प्राप्नो लोकनाथो महाद्युतिः ॥ सर्वान्कामान्परि
 त्यज्य वने वसतिराघवः ॥ १६ ॥ इति लोकसमाकृष्टः पादेष्वद्य प्रसादयन् ॥ रामंतस्य पतिष्यामि सीताया लक्ष्मणस्य च ॥ १७ ॥ एवं स विलपंतस्मि
 न्वनेदं शरथात्मजः ॥ ददर्श महतीं पुण्यां पर्णशालां मनोरमाम् ॥ १८ ॥ सालतालां श्वकर्णानां पर्णैर्बहुभिरावृताम् ॥ विशालां मृदुविस्तीर्णां कुशैर्वेदि
 मिवाध्वरे ॥ १९ ॥

गमनमार्ग इति यावत् तत्र गमननिवृत्त्यर्थंचेदमभिज्ञानकरणमिति भावः ॥ ११ ॥ तापसावनेयमाधातुं सायं प्रातर्होमार्थमिच्छंति तस्यायं दृश्यते धूमः ॥ १२ ॥ १३ ॥ सराघवः भरतः मंदाकिनी
 मनुचित्रकूटं प्राप्त इत्यन्वयः तं जनममात्यादिजनम् ॥ १४ ॥ वीरासने योगिनामासने ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति लोकेन समाकृष्टः निदितो यस्मादतो मेजन्मधिकं सोहमेतदपयशः परिहाराय रामं प्रसाद
 यन् रामप्रसादे तवेतस्य रामस्य पादेषु पूजायां बहुवचनम् सीताया लक्ष्मणस्य च पादयोः पतिष्यामि स्वापराधप्रसादनाय कनीयः स्वपि प्रणामो लोकप्रसिद्ध इति कतकः अन्यस्तु श्रद्धा जाड्यास्ती
 तायाश्च पुनः पुनरिति पाठं कल्पयति ॥ १७ ॥ १८ ॥ सालाः वटपलाशादिदृढविशालपर्णवन्तो वृक्षाः श्वकर्णो वृक्षविशेषः ॥ १९ ॥

नारसाधनैः अतिगुरुकार्यसाधनैः सारोवलेस्थिरांशे च ॥ २० ॥ भोगवतीनागलोकः ॥ २१ ॥ महारजतवासोभ्यां स्वर्णमयकोशाभ्यां चर्मफलकम् ॥ २२ ॥ कांचनभूषितैर्गोधांगुलिचैरुपल-
 क्षितामिति शेषः सिंहगुहामिव पर्णशालाददर्शेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ प्रागुदक्प्रवणां ईशानभागे निम्नाम् ॥ २४ ॥ निरीक्ष्येति अग्रिमिति शेषः गुरुं रामंददर्श कृष्णाजिनेत्याद्युच्यमानविशेषणं रामं
 ॥ २५ ॥ अजितः समीपे ददर्श ॥ २६ ॥ २७ ॥ शाश्वतं ब्रह्माणं हिरण्यगर्भम् ॥ २८ ॥ अभ्यधावतधावन्निवत्तरयाजगाम अत्र भरतस्येव कवेरपि वर्णनीयमयीभावेनातिहर्षाविष्टत्वादत्र प्रकरणे
 शक्रायुधनिकाशैश्च कर्माभिरसाधनैः ॥ रुक्मपृष्ठैर्महासारैः शोभितां शत्रुबाधकैः ॥ २० ॥ अर्करश्मिप्रतीकाशैर्घोरैस्तूणगतैः शरैः ॥ शोभितां दी-
 मवदनैः सैर्भोगवतीमिव ॥ २१ ॥ महारजतवासोभ्यामसिभ्यांच विराजिताम् ॥ रुक्मविंदुविचित्राभ्यांचर्मभ्यांचापिशोभिताम् ॥ २२ ॥ गो-
 धांगुलिचैरासकैश्चित्रकांचनभूषितैः ॥ अरिसंघैरनायुष्यामृगैः सिंहगुहामिव ॥ २३ ॥ प्रागुदक्प्रवणां वेदिविशालां दीप्तपावकाम् ॥ ददर्श भरतस्त-
 त्रपुण्यां रामनिवेशने ॥ २४ ॥ निरीक्ष्य समुहूर्तं तु ददर्श भरतोगुरुम् ॥ उदजैराममासीनं जटामंडलधारिणम् ॥ २५ ॥ कृष्णाजिनधरं तंतुचीरवल्क-
 लवाससम् ॥ ददर्श राममासीनमभीतः पावकोपमम् ॥ २६ ॥ सिंहस्कंधं महाबाहुं पुंडरीकनिभेक्षणम् ॥ पृथिव्याः सागरांतायाभर्तारं धर्मचारिणम्
 ॥ २७ ॥ उपविष्टं महाबाहुं ब्रह्माणमिव शाश्वतम् ॥ स्थंडिले दर्भसंस्तीर्णं सीतया लक्ष्मणेन च ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा भरतः श्रीमान्दुःखमोहपरिपुतः ॥ अभ्य-
 धावत धर्मात्मा भरतः केकयीमुतः ॥ २९ ॥ दृष्ट्वैव विललापार्तो बाष्पसंदिग्धयागिरा ॥ अशक्नुवन्वारयितुं धैर्याद्वचनमब्रुवन् ॥ ३० ॥ यः संसदिप्रकृ-
 तिभिर्भवेद्युक्तोपासितुम् ॥ वन्यैर्मृगैरुपासीनः सोयमास्ते ममाग्रजः ॥ ३१ ॥ वासोभिर्वद्भुसाहसैर्यो महात्मा पुरोचितः ॥ मृगाजिने सोयमिह प्रव-
 स्ते धर्ममाचरन् ॥ ३२ ॥ आधारयद्यो विविधाश्चित्राः सुमनसः सदा ॥ सोयं जटाभारमिमं सह ते राघवः कथम् ॥ ३३ ॥ यस्य यज्ञैर्यथादिष्टैर्युक्तो धर्म-
 स्य संचयः ॥ शरीरकेशसंभूतं स धर्मपरिमार्गते ॥ ३४ ॥ चंदनेन महार्हेण यस्यांगमुपसेवितम् ॥ मलेन तस्यांगमिदं कथमार्यस्य सेव्यते ॥ ३५ ॥
 द्विरुक्तिर्न दोषाय ॥ २९ ॥ दृष्ट्वैव दर्शनमात्रेणैवार्तः खिन्नः सन् तांचार्तिधैर्याद्वारयितुं शक्नुवन् अतएव बाष्पसंदिग्धवर्णयागिरा वागिन्द्रियेण वचनमब्रुवन् न व्यक्तं वदन् विललाप ॥ ३० ॥ विलापप्र-
 कारमाह यः संसदीति ॥ ३१ ॥ वद्भुसहस्रद्रव्यमूल्यैर्वा सोभिरलंकृत्यः पुरोऽचितः स मृगाजिने अंतरीयो त्तरीयरूपे मृगचर्मणी प्रवस्ते धर्मपितृवचनपरिपालनरूपम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यथादिष्टै-
 र्यथाविहितैः कृत्वा क्लेशसाध्यैर्यस्य धर्मसंचयो युक्तः स स्वशरीरकेशेन संभूतमुत्पन्नं धर्ममार्गते ॥ ३४ ॥ मलेन दंडवन्निषवणाप्लवमात्रान्मलस्थितिरंगे ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ पादावप्राप्येतिदुःखातिशयवशात् ॥ ३७ ॥ ततएवपुनर्नोवाच ॥ ३८ ॥ ततःवाप्यावरुद्धकंठत्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ राजसुतौरामलक्ष्मणौ ॥ ४१ ॥ अश्रूण्यमुंचन्प्रविहायहर्षं पू
 वतदर्शनजसंतोषःपश्चात्तदुःखदर्शनजदुःखादश्रुपाताश्च ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेनवनवतितमःसर्गः ॥ ९९ ॥ ॥
 जटिलमिति अद्यप्रभृतिभूमौनुशयिष्ये जटाचीराणिधारयन्नित्यष्टाशीतितमेभरतोक्तेभरतस्यजटिलत्वं यद्यपिनवतितमेसर्गेवसानोवाससीक्षौमेइतिभरद्वाजदर्शनवेलायांश्रूयतेतथापिगुह्या
 मन्निमित्तमिदंदुःखंप्राप्नोरायःसुखोचितः ॥ धिग्जीवितंनृशंसस्यममलोकविगर्हितम् ॥ ३६ ॥ इत्येवंविलपन्दीनःप्रस्विन्नमुखपंकजः ॥ पादावप्रा
 प्यरामस्यपपातभरतोरुदन् ॥ ३७ ॥ दुःखाभितप्तोभरतोरजपुत्रोमहाबलः ॥ उक्कार्येतिसरुद्धीनंपुनर्नोवाचकिंचन ॥ ३८ ॥ बाष्पैःपिहितकंठश्च
 प्रेक्ष्यरामंयशस्विनम् ॥ आर्येत्येवाभिसंकुश्वव्याहर्तुनाशकत्ततः ॥ ३९ ॥ शत्रुघ्नश्चापिरामस्यववंदेचरणोरुदन् ॥ तावुभौचसमालिङ्ग्यरामोप्यश्रू
 ण्यवर्तयन् ॥ ४० ॥ ततःसुमंत्रेणगुहेनचैवसमीयतूरजसुतावरण्ये ॥ दिवाकरश्चैवनिशाकरश्चयथांवरेशुक्रबृहस्पतिभ्याम् ॥ ४१ ॥ तान्यार्थिवा
 न्वारण्यथपार्हन्समागतांस्तत्रमहत्यरण्ये ॥ वनौकसस्तेभिसमीक्ष्यसर्वेत्वश्रूण्यमुंचन्प्रविहायहर्षम् ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मी
 कीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेनवनवतितमःसर्गः ॥ ९९ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ जटिलंचीरवसनंप्रांजलिपतितंभुवि ॥ ददर्शरामोदुर्दर्शयुगातिभास्करं
 यथा ॥ १ ॥ कथंचिदभिविज्ञायविवर्णवदनंरुशम् ॥ भ्रातरंभरतरामःपरिजग्राहपाणिना ॥ २ ॥ आघ्रायरामस्तंमूर्ध्निपरिष्वज्यचराघवम् ॥ अंके
 भरतमारोप्यपर्यपृच्छतसादरम् ॥ ३ ॥ कनुतेभूत्यितातातयदरण्यंत्वमागतः ॥ नहित्वंजीवतस्तस्यवनमागंतुमर्हसि ॥ ४ ॥ चिरस्यवतपश्यामिदू
 राद्भरतमागतम् ॥ दुष्प्रतीकमरण्यस्मिन्किंतातवनमागतः ॥ ५ ॥

मेप्रतिज्ञातस्यभरद्वाजाश्रमनिर्गमनानंतरंधारणमितिनिविरोधः युगातिभास्करंयथेति भुविपतितमितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ पर्यपृच्छत्समाहितइतिपाठेसमाहितःकुशलप्रश्नद्वाराधर्मबोधनेसावधा
 नचिन्तः ॥ ३ ॥ हेताततेपिताकाभूत् इहपरत्रेत्यर्थः कुतएवंसंशयस्तत्राह नहीति जीवतस्तस्यसेवांहित्वेतिशेषः नार्हसिमदसन्निधौतवैवपितृशुश्रूषायाअवश्यकर्तव्यत्वादितिभावः ॥ ४ ॥
 दुरान्मातामहदेशात्चिरस्यागतंभरतंपश्यामि वनेतिहर्षे दुष्प्रतीकमितिभरतविशेषणंवनविशेषणंच आद्येकार्श्यवैवर्ण्यादिनादुर्ज्ञेयाकारंवनमपिभीषणतया तथाईदृशंवनंकिमागतःकिमागमन
 प्रयोजनमीदृशारण्येइत्यर्थः अरण्यंजग्राह्युपभोग्यं तद्वर्तिवनमाश्रादियुतंमनुष्यभोग्यम् ॥ ५ ॥

अथ जरागमनराजाज्ञयावास्थातराजमरणेदुःखाद्वा तत्राद्यमुपन्यस्यति कच्चिन्नुदिति धरेतेप्राणान्धारयति अथवालोकांतरंगतः यच्चमिहागतइत्यनुकर्षः ॥ ६ ॥ अंत्यमेवपक्षमवलंब्याह
नतेराज्यं भ्रष्टमिति मूलप्रजोरत्ययात्वाप्रभंशकम् अनिश्रयालोकप्रतारणायवापुनर्जीवनपक्षमवलंब्याह कच्चिन्नुश्रूषसइति ॥ ७ ॥ धर्मनिश्चितः धर्मेनिश्चितं निश्चयोयस्यसः ॥ ८ ॥ उपा
ध्यायोवसिष्ठः ॥ ९ ॥ नंदति मदनवासत्वद्राज्यलाजाभ्यामिति व्यंग्यम् ॥ १० ॥ कुलपुत्रो महाकुलप्रसूतस्तेपुरोहितस्तावकसकलहितकल्याणुष्ठाता एतेनवसिष्ठपुत्रः कश्चिदुक्तः ॥ ११ ॥ वि
धिज्ञः सकलहोमविधिज्ञः युक्तो न्युक्तः कालेहोमकाले वेदयते हुतं होप्यमाणं चाग्निम् ॥ १२ ॥ वैद्याः विद्यासुसर्वासुनिपुणास्तान्ब्राह्मणानभिमन्यसे वहुमन्यसे ब्राह्मणसामान्यविषयः प्रश्नोपे

कच्चिन्नुधरेतेतातराजायत्वमिहागतः ॥ कच्चिन्नदीनः सहसाराजालोकांतरंगतः ॥ ६ ॥ कच्चित्सौम्यनतेराज्यं भ्रष्टं बालस्य शाश्वतम् ॥ कच्चिन्नुश्रूष
सेतातपितुः सत्यपराक्रमः ॥ ७ ॥ कच्चिद्दशरथो राजा कुशली सत्यसंगरः ॥ राजसूयाश्वमेधानामाहर्ता धर्मनिश्चितः ॥ ८ ॥ सकच्चिद्ब्राह्मणो विद्वान् धर्मनि
त्यो महाद्युतिः ॥ इक्ष्वाकूणामुपाध्यायो यथावत्तातपूज्यते ॥ ९ ॥ तात कच्चिच्चकौ सत्यासु मित्राच प्रजावती ॥ सुखिनी कच्चिदार्या च देवी नंदति कैक
यी ॥ १० ॥ कच्चिद्दितयसंपन्नः कुलपुत्रो वहुश्रुतः ॥ अनसूयुरनुद्रष्टा सत्कृतस्तेपुरोहितः ॥ ११ ॥ कच्चिदग्निपुते युक्ता विधिज्ञो मतिमानृजुः ॥ हुतं च हो
प्यमाणं च काले वेदयते सदा ॥ १२ ॥ कच्चिद्देवानपितृभृत्यान्गुरुन्पितृसमानपि ॥ वृद्धांश्च तात वैद्यांश्च ब्राह्मणांश्चाभिमन्यसे ॥ १३ ॥ इष्वस्ववरसं
पन्नमर्थशास्त्रविशारदम् ॥ सुधन्वानमुपाध्यायं कच्चित्त्वं तात मन्यसे ॥ १४ ॥ कच्चिदात्मसमाः शूराः श्रुतवन्तो जितेन्द्रियाः ॥ कुलीनाश्चें गितज्ञाश्च रु
तास्ते तात मंत्रिणः ॥ १५ ॥ मंत्रो विजयमूलं हिराज्ञां भवति राघव ॥ सुसंवृतो मंत्रिधुरैरमात्यैः शास्त्रकोविदैः ॥ १६ ॥ कच्चिन्निद्रावशनैः पिकच्चित्का
ले वयुध्यसे ॥ कच्चिच्चापररात्रे पुचितयस्यर्थनैपुणम् ॥ १७ ॥ कच्चिन्मंत्रयसे नैकः कच्चिन्नवहुभिः सह ॥ कच्चित्ते मंत्रितो मंत्रो राष्ट्रं परिधावति ॥ १८ ॥

अविप्यति यद्वा वैद्यान्चिकित्साप्रवीणान्ब्राह्मणानित्यर्थः अपूतोक्षेपोमेव्योयोभिषज्यतीति श्रुत्युक्तनिदातुशास्त्रानभिज्ञाचिकित्साप्रवृत्तपरा शास्त्राभिज्ञस्यैषज्यमहतेपुण्याय तज्जीविकापरो
वानिषेधइतिदिक् ॥ १३ ॥ इषुरमंत्रोवाणप्रयोगः अस्त्रसमंत्रः सः वरशब्दउभयसंबद्धः अर्थशास्त्रराजनीतिशास्त्रतत्रविशारदंपंडितंसुधन्वानंतन्नामानमुपाध्यायं धनुर्वेदाचार्यम् ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ मंत्रिधुरैः मंत्रिश्रेष्ठैः शास्त्रकोविदैर्नीतिशास्त्रज्ञैः सुसंवृतः सुतरांगुप्तः ॥ १६ ॥ अर्थनैपुणमर्थप्राप्तुपायम् ॥ १७ ॥ नैकः एकेनमंत्रे क्रियमाणे स्वकार्याभिनिवेशेन गुणागुणयोर्याथार्थ
ग्रहणं तसिद्धातिवहुभिर्मंत्रेण प्रथममैकमत्यमेव न पठेत मंत्रभेदश्च भवेदिति भावः राष्ट्रं परिधावतिलोकैर्न ज्ञायत इत्यर्थः ॥ १८ ॥

लघुमूलमल्पयन्त्रमाध्यं महोदयमहाफलं नदीर्घयस्मिन्विलंबयसि ॥ १९ ॥ पार्थिवाः सामंतास्तेमंत्रितानि सर्वकार्याणि सुकृतानि निष्पन्नान्येव कृतं रूपाणि कृतकल्पानि वा विदंति न कर्तव्यानि नावित्वेनेत्यर्थः ॥ २० ॥ ये त्वदीयामंत्रास्त्वयामात्यैश्वापरिकीर्तिता अपि युक्त्यार्थापत्त्या तर्कैस्तत्साध्यैरनुमानैर्वा यद्वा तर्कास्तत्कारणानुमापकाः युक्तयः साक्षात्तदनुमापिकाः परैर्न बुध्यन्ते किल किंच परकृतमंत्रितं त्वया त्वदमात्यैर्वा बुध्यन्ते किल ॥ २१ ॥ सहस्रैस्तैरपि ति शेषः पंडितपरिग्रहे हेतुमाह पंडित इति अर्थकृच्छ्रेषु अर्थसंकटेषु निःश्रेयसं कुर्यात् अव्यभिचरितनिस्तारोपायबोधनेनेति शेषः ॥ २२ ॥ सहायतासहायकार्यक्षमता ॥ २३ ॥ विचक्षणोऽभ्यस्तनीति शास्त्रः ॥ २४ ॥ मुख्यामहंतः ॥ २५ ॥ उपधा उत्कोचस्तमतीतानृतदग्धाहिणः यद्वोपाधिप्रयुक्तसंश्रयरहिता

कच्चिदर्थविनिश्चित्य लघुमूलं महोदयम् ॥ क्षिप्रमारभसे कर्म नदीर्घयसि राघव ॥ १९ ॥ कच्चिन्नुसुकृतान्येव कृतं रूपाणि वा पुनः ॥ विदुस्ते सर्वकार्याणि न कर्तव्यानि पार्थिवाः ॥ २० ॥ कच्चिन्नतर्कैर्युक्त्यावायेचाप्यपरिकीर्तिताः ॥ त्वया वा तव वामात्यैर्बुध्यन्ते तातमंत्रितम् ॥ २१ ॥ कच्चित्सहस्रैर्मूर्खाणामेकमिच्छसि पंडितम् ॥ पंडितोऽर्थकृच्छ्रेषु कुर्यान्निःश्रेयसं महत् ॥ २२ ॥ सहस्राण्यपि मूर्खाणां यद्युपास्ते महीपतिः ॥ अथ वाप्ययुतान्येव नास्ति तेषु सहायता ॥ २३ ॥ एकोऽप्यमात्यो मे धावी भूरादक्षो विचक्षणः ॥ राजानं राजपुत्रं वा प्रापयेन्महतीं श्रियम् ॥ २४ ॥ कच्चिन्मुख्यामहत्स्वेव मध्यमे पुत्रमध्यमाः ॥ जघन्याश्च जघन्येषु भृत्यास्ते तात योजिताः ॥ २५ ॥ अमात्यानुपधातीतान्यितृपैतामहान् शुचीन् ॥ श्रेष्ठा उच्छ्रेष्ठेषु कच्चित्त्वं नियोजयसि कर्मसु ॥ २६ ॥ कच्चिन्नोऽग्रेण दंडेन भृशमुद्वेजिताः प्रजाः ॥ राष्ट्रे तवावजानंति मंत्रिणः कैकयीसुत ॥ २७ ॥ कच्चित्त्वांनावजानंति याजकाः पतितं यथा ॥ उग्रप्रतिग्रहीतारं कामयानमिव स्त्रियः ॥ २८ ॥

न अतएव पितृपैतामहान् शुचीन्वाद्यान्तरेन्द्रियशुद्धान् ॥ २६ ॥ उद्वेजिताः प्रजामंत्रिणश्च राष्ट्रे तवांनावजानंति नावमन्यन्ते ॥ २७ ॥ याजकाः किंचित्पापानुसंधानेन पतितमिव त्वामयाज्योयमिति मत्वानावजानंति किल तत्र दृष्टान्तः उद्येत्यादि स्त्रियः कुलस्त्रियः उद्येत्यहीनजातीयस्त्रीप्रतिग्रहीतारं तांच कामयानं कामयमानं तस्यामत्यं तासक्तं यथावजानंतीत्यर्थ इति कतकः उग्रप्रतीतिपाठः उद्येण कर्मणा बलात्कारादिना प्रतिग्रहीतारं कामयानं कामुकं स्त्रिय इव याजकाः पतितमिव च नावजानंति प्रजा इति शेषः प्रजातिक्रमणमुग्रकरग्रहणंच त्वयि नास्तिकच्चिदिति भाव इति तीर्थः परे तु उग्रप्रतिग्रहीतारं उग्रः शिवस्त्यतिग्रहीतारमल्पपुंस्त्वं तत्प्रतिग्रहीतुरीदृशपंडतायाः कर्मविपाकशास्त्रे उक्तेरित्याहुः ॥ २८ ॥

उपायकुशलं सामाद्युपायचतुरं वैद्यं विद्याविदं राजनीतिशास्त्रज्ञं भृत्यसंदूषणे रतं येन केनापि हेतुना आपन्नभृत्यविघटने रतं शूरं मरणनिर्भयं ऐश्वर्यकामं राज्याभिलाषिणं योनहंतिसवध्यतेहन्यत इत्यर्थ इति तीर्थः उपायकुशलं राज्ञः सकाशादर्थग्रहणार्थं व्याधिवर्धनोपायकुशलं वैद्यं भिषजं स्वामिसंदूषणे रतं भृत्यसेवकं च राजानमपच्छिद्यतैश्वर्यकामं शूरं सेवकरूपं प्रभुं च योनहंतिसराजातैरेव भिषजादिभिर्हन्यते इत्यर्थं कतक आह ॥ २९ ॥ शूराः परयो धाभिन्नवनसमर्थाः धृतिमान् विपदिप्रशस्तधैर्यः दक्षश्चतुरः ॥ ३० ॥ मुख्याः गणमुख्याः दृष्टापदानाः दृष्टद्वित्रिवारानुभूतं अपदानपूर्व वृत्तं पौरुषेयपतिः विक्रांताः शूराः ॥ ३१ ॥ भक्तं देवं दिनदेयान्नं वेतनं प्रतिमासदेयम् ॥ ३२ ॥ भृताः भृतिजीविनो भृत्याः ॥ ३३ ॥ कुलपुत्राः ज्ञातयः प्रधानतः प्रधानाः ॥ ३४ ॥ प्रतिभानवान् प्रत्युत्पन्नमतिः यथोक्तवादी यथोक्तसंदेशप्रति संदेशवक्ता पंडितः परिच्छेत्ता दूतं चैव प्रकुर्वीत सर्वशास्त्रविशारदं इंगिताकारचेष्टाज्ञं शुचिदक्षं कुलोद्भवमिति मनोः ॥ ३५ ॥ कच्चिदष्टादशेति तानि च मंत्री १

उपायकुशलं वैद्यं भृत्यसंदूषणेतरम् ॥ शूरमैश्वर्यकामं च योनहंतिसहन्यते ॥ २९ ॥ कच्चिदष्टादशश्च शूरश्च धृतिमान् मतिमाञ्छुचिः ॥ कुलीनश्चानुरक्तश्च दक्षः सेनापतिः कृतः ॥ ३० ॥ बलवंतश्च कच्चित्ते मुख्या युद्धविशारदाः ॥ दृष्टापदानां विक्रांतास्त्वया सत्कृत्यमानिताः ॥ ३१ ॥ कच्चिद्वलस्य भक्तं च वेतनं च यथोचितम् ॥ संप्राप्तकालं दातव्यं ददामिनं विलंबसे ॥ ३२ ॥ कालातिक्रमणे त्येव भक्तवेतनयोर्भृताः ॥ भर्तुरप्यतिकुप्यंतिसोनर्थः सुमहान्कृतः ॥ ३३ ॥ कच्चित्सर्वे नुरक्तास्त्वां कुलपुत्राः प्रधानतः ॥ कच्चित्प्राणांस्तवार्थेषु संत्यजंतिसमाहिताः ॥ ३४ ॥ कच्चिज्ज्ञानपदो विद्वान्दक्षिणः प्रतिभानवान् न ॥ यथोक्तवादी दूतस्तेरुतो भरतपंडितः ॥ ३५ ॥ कच्चिदष्टादशान्येषु स्वपक्षे दशपंचच ॥ त्रिभिस्त्रिभिरविज्ञातैर्वेत्सितीर्थानिचारणैः ॥ ३६ ॥ कच्चिद्व्यपास्तान् हिताप्रतियातांश्च सर्वदा ॥ दुर्बलान् न वज्ञाय वर्तसे रिपुमूढन ॥ ३७ ॥

पुरोहितः २ युवराजा ३ सेनापतिः ४ दौवारिकः ५ अन्नपुराधिकृतः ६ बंधनागाराधिकृतः ७ धनाध्यक्षः ८ राजाज्ञया आज्ञाप्येषु वक्ता ९ प्राड्विवाकसंज्ञो व्यवहारप्रष्टा १० धर्मासनाधिकृतः ११ व्यवहारनिर्णयता सभ्याख्यः १२ सेनायाजीवितभृतिदानाध्यक्षः १३ कर्मात्ते वेतनपाहिणः १४ नगराध्यक्षः १५ राष्ट्रांतपालः अयमेवाटविकः १६ दुष्टानां दंडनाधिकारी १७ जलगिरिवनस्थलदुर्गपालाः १८ एतान्येव स्वपक्षे मंत्रिपुरोहितयुवराजान् हित्वा च पंचदश एकैकस्मिन् विषये त्रिभिस्त्रिभिरभिज्ञातैः परस्परमितरैश्चाभिज्ञातैः एतान्यष्टादश तीर्थानि वेत्सि कच्चित् यो नौ जलावतारे च मंत्र्याद्यष्टादशस्यपि पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थस्यादृशनिष्कपीति स्वदेशेऽप्येतैर्न्यायितो व्यवहारः प्रवर्त्यते न वेति विचारणीयं परदेशे चेति भावः ॥ ३६ ॥ व्यपास्तान् निष्कासितान् प्रति यातान् पुनरागतान् दुर्बलान् दुर्बलानपि अनवज्ञायेति दुर्बलोऽयमहितः किमस्माकं करिष्यतीत्युपेक्षां करोषि कच्चित् ॥ ३७ ॥

लोकायतिकान्वाचिकमनानुचारिणः प्रत्यक्षमात्रप्रमाणकान् अपरलोकायतिकाः शुष्कतर्कवावदकाः ब्राह्मणत्वेपितदपरिग्रहहेतुमाह अनर्थेति परलोकतत्साधनाभावहूपानर्थप्रतिपादनकुश-
लाः अतएववालाः अज्ञाः वेदज्ञसन्निधावितिशेषः पंडितमानिनः स्वयूध्येष्वेवकेवलमात्मनः पंडितान्मन्यन्तेनान्यत्र ॥ ३८ ॥ द्वितीयलोकायतानां त्यागे हेतुमाह धर्मेत्यादिमुख्येषु मुख्यप्रमाणभू-
तेषु आन्वीक्षिकीतर्कविद्या शुष्कतर्कविद्याजनितांबुद्धिमवलंब्यनिरर्थनिष्प्रयोजनवदंति यथात्मनो ज्ञानाश्रयत्वं ईशो जगन्निमित्तकारणं नित्यज्ञानादिगुणकश्चेत्यादिश्रुतिविरुद्धवादाभिप्रायमि-
दम् ॥ ३९ ॥ सत्यनामामयोध्येत्यन्वर्थनामाम् ॥ ४० ॥ आर्यैरुक्तत्रैवर्णिकैः ॥ ४१ ॥ समुदितांसिद्धां स्फीतांसमृद्धाम् ॥ ४२ ॥ चैत्यशतैरश्वमेधांतयागानेकचयनप्रदेशैः कच्चिच्चैत्यशतैरिति

कच्चिन्नलोकायतिकान्वाहणां स्तातसेवसे ॥ अनर्थकुशलाल्येतेवालाः पंडितमानिनः ॥ ३८ ॥ धर्मशास्त्रेषु मुख्येषु विद्यमानेषु दुर्बुधाः ॥ बुद्धिमान्वी-
क्षिकीं प्राप्य निरर्थं प्रवदंतिते ॥ ३९ ॥ वरैरैर्युपितां पूर्वमस्माकं तात पूर्वकैः ॥ सत्यनामां दृढद्वारां हस्यश्वरथसंकुलाम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः
स्वकर्मनिरतैः सदा ॥ जितेन्द्रियैर्महोत्साहैर्दतामार्गैः सहस्रशः ॥ ४१ ॥ प्रासादैर्विविधाकारैर्दत्ता वैद्यजनाकुलाम् ॥ कच्चिन्समुदितां स्फीतामयोध्यां प-
रिक्लमे ॥ ४२ ॥ कच्चिच्चैत्यशतैर्जुष्टः सुनिविष्टजनाकुलः ॥ देवस्थानैः प्रपाभिश्च तटाकैश्चोपशोभितः ॥ ४३ ॥ प्रहृष्टनरनारीकः समाजोत्सवशोभि-
तः ॥ मुकुटमीमापशुमान् हि साभिरभिर्वाजितः ॥ ४४ ॥ अदेवमातृकोरम्यः श्वापदैः परिवर्जितः ॥ परित्यक्तो भयैः सर्वैः खनिभिश्चोपशोभितः ॥ ४५ ॥
विवर्जितो नरैः पापैर्ममपूर्वैः सुरक्षितः ॥ कच्चिज्जनपदः स्फीतः सुखंवसतिराषव ॥ ४६ ॥ कच्चित्तेदयिताः सर्वैरूपिगोरक्ष्यजीविनः ॥ वार्तायां सांप्रतं
तातलोकोयं सुखमेधते ॥ ४७ ॥ तेषां गुप्तिपरीहारैः कच्चित्तेभरणं कृतम् ॥ रक्ष्याहिराज्ञाधर्मेण सर्वे विपयवासिनः ॥ ४८ ॥

पाठः सुनिविष्टैः सुप्रतिष्ठितैर्जनैराकुलो निविष्टः ॥ ४३ ॥ प्रजित्जननरनारीक इति पाठे प्रभेदः संतोषः मुकुटाः सीमास्तत्क्षेत्रप्रांतदेशाः पशवश्चयस्मिन्स तथा ॥ ४४ ॥ अदेवमातृक इति नदीमातृक
इत्यर्थः नद्यंबुजीवनो देशो नदीमातृक उच्यते दृष्टिनिष्पाद्यसस्यस्तु विज्ञेयो देवमातृक इति खनिः स्वर्णरत्नाद्याकरः ईदृशो जनपदः सर्वैर्भयैः परित्यक्तः कच्चिदस्ति ॥ ४५ ॥ सच सुखंवसतिक
च्चिदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ कृषिगोरक्ष्यजीविनो वैश्याः वार्ता कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यकेयं वार्तेत्युदाहृतं तत्र सांप्रतं वर्तते इति शेषः लोको जीवलोकः कृष्यादौ स्थितः सुखमेधते कच्चित् ॥ ४७ ॥ गुप्तिपरी-
हारैः गुप्तिरिष्टप्रापणं परीहारोऽनिष्टपरिहारस्तैस्तेषां कृष्यादिजीविनां भरणं कृतं कच्चिदिति तीर्थः गुप्तपरीहारैरिति पाठः गुप्तार्थनियुक्तैराजमनुष्यैः क्रियमाणतस्कराद्यनर्थपरिहारैस्तेष्वयाभरणं कृतं
कच्चिदितिकतकः ॥ ४८ ॥

वेद्याः भिषजः दानमभिमतवस्तुनः मनःसहयुतम् वाक्सात्वयुता एतैस्त्रिभिः प्रत्येकं बुभूषसे प्रामुख्येच्छसि वशीकर्तुमिच्छसि संभावयितुमिच्छसि वा कच्चित् ॥ ६० ॥ चैत्यान् चतुष्पथस्थमहावृक्षान् देवतावासभूतान् सिद्धार्थान्विद्यात्तत्तपोभिः कृतार्थितजन्मनो ब्राह्मणान् ॥ ६१ ॥ कच्चिदर्थेनेति धर्माज्जनयोग्यपूर्वाह्ने अर्थाज्जनेन धर्मबाधः तथातद्योग्यमध्याह्ने धर्माज्जनेन तद्बाधः प्रीतिलोभेन कामेन विषयसंतोषलोभरूपेण कामेन तदुभयकालसेवितेन तयोर्बाधइति तीर्थः अर्थप्राप्तिरूपेण हेतुना धर्मनबाधसे धर्महित्वार्थनगृह्णासीत्यर्थः धर्मेण धर्मप्राप्तिहेतुना अर्थकुटुंबनिर्वाहापेक्षितमर्थनबाधसे उभयमपि विषयसंतोषलोभेन गणिकाद्यासक्त्या बाधसेनेत्यर्थइति कतकः ॥ ६२ ॥ विभज्यसे वसे काले पूर्वाह्ने तदुत्तरकालसार्धयामोत्तररात्रिरूपेण क्रमेण धर्मार्थकाम

कच्चिद्दृष्ट्वांश्च वालांश्च वैद्यान्मुख्यांश्च राघव ॥ दानेन मनसा वाचा त्रिभिरेतैर्बुभूषसे ॥ ६० ॥ कच्चिद्गुरुंश्च वृद्धांश्च तापसान् देवतातिथीन् ॥ चैत्यांश्च सवार्त्सिद्धार्थान् ब्राह्मणांश्च नमस्यसि ॥ ६१ ॥ कच्चिदर्थेन वा धर्ममर्थं धर्मेण वा पुनः ॥ उभौ वा प्रीतिलोभनकामेन न विबाधसे ॥ ६२ ॥ कच्चिदर्थं च कामं च धर्मं च जयतां वर ॥ विभज्य काले कालज्ञसर्वान् वरदसे वसे ॥ ६३ ॥ कच्चित्ते ब्राह्मणः शर्मसर्वशास्त्रार्थकोविदः ॥ आशंसते महाप्राज्ञपौरजानपदैः सह ॥ ६४ ॥ नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घसूत्रताम् ॥ अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तिताम् ॥ ६५ ॥ एकचितनमर्थानामनर्थज्ञैश्च मंत्रणम् ॥ निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणम् ॥ ६६ ॥ मंगलाद्यप्रयोगं च प्रत्युत्थानं च सर्वतः ॥ कच्चित्त्वं वर्जयस्येतान् राजदोषांश्च तुर्दश ॥ ६७ ॥

सेवाकाले ॥ ६३ ॥ शर्ममुखमाशंसते प्रार्थयते ॥ ६४ ॥ प्रमादोऽनवधानता दीर्घसूत्रश्चिरक्रियस्तद्भावः अवश्यकर्तव्यस्य विचारादिना कालविलंबनम् ज्ञानवतां विदुषामदर्शनम् आलस्यं नित्यकल्याणस्य पंचवृत्तितां च क्षुरादिपंचेन्द्रियपरवशताम् ॥ ६५ ॥ अर्थानां राज्यप्रयोजनानामेकेन चितनम् अनर्थज्ञैर्विपरीतदर्शिभिः निश्चितानां मंत्रिभिः सह कर्तव्यत्वेन निश्चितानामनारंभम् ॥ ६६ ॥ मंगलस्यादौ प्रातःकाले अप्रयोगमननुष्ठानम् सर्वतः प्रत्युत्थानं सर्वदिगवस्थितरिपूद्देशेन युगपद्वड्यात्रामित्यर्थइति तीर्थः कंचन प्रत्युत्थानायोग्यं पुरुषमुद्दिश्यापि प्रभावमुक्त्वा चापल्यादासनाच्चलनमित्यर्थइति कतकः ॥ ६७ ॥

दशवर्गादीन्वृद्धावधावदनुमन्थसे तेषुत्याज्यांशमुपादेयांश्च ज्ञात्वानुजानासीति तृतीयस्थेन संबंधः दशवर्गस्तु मृगयाक्षौ २ दिवास्वापः ३ परिवादः ४ स्त्रियो ५ मदः ६ तौर्यत्रिकम् ७ व
धात्वाच्च १० कामजोदशकोणइतिमनूक्तः तौर्यत्रिकं नृत्तगीतवाद्यम् वृथाव्यावृथापर्यटनम् पंचवर्गस्तु औदकंपार्वतंवाक्षमैरिणंधान्वनंतथा इतिदुर्गपंचविधंपंचवर्गउदाहृतः ईरिणंसर्वस
म्यशून्यप्रदेशः तत्संबंधिदुर्गमैरिणं तस्यापिपरैर्गनुमशक्यत्वात् धान्वनंउष्णकालेदुर्गभवति चतुर्वर्गस्तु सामदानंचभेदश्चदंडश्चेतिचतुर्गणः सप्तवर्गस्तु स्वाम्यमात्यश्वराष्ट्रंचदुर्गकोशौबलंसुहृत्
परस्परपकारिदेराज्यंसप्रांगमुच्यते अष्टवर्गस्तु पशुन्यंसाहंसद्रोहमीर्ष्यासूयार्थदूषणं वाग्दंडयोश्चपारुष्यक्रोधजोपिगणोष्टकइति कृषिवाणिज्यदुर्गसेतुकुंजरबंधनखन्याकरकरादानशून्य
निवेशनान्यष्टवर्गइतितीर्थः त्रिवर्गोधर्मार्थकामाः उत्साहप्रभुमंत्रशक्तित्रयंवा तिस्रोविद्याःत्रयीवार्तादंडनीतिः त्रयीवेदत्रयी वार्ताकृष्यादि दंडनीतिर्नातिशास्त्रम् ॥ ६८ ॥ इंद्रियाणांजयंज
योषायं सचयोगाभ्यासएव षाड्गुण्यंषड्गुणाः संधिर्नाविग्रहोद्यानमासनद्वैधमाश्रयइति द्वैधंशत्रुवर्ग्याणामुपजापः दैवमानुषंदैवमानुषंचव्यसनमित्यर्थः हुताशनोजलंव्याधिर्दुर्भिक्षोमरकस्तथे
त्येतद्वैवं मरकोमरणनिमित्तमायादि मानुषंतु आयुक्तकेभ्यश्चोरेभ्यःपरेभ्योराजवल्लभात् पृथिवीपतिलोभाच्चव्यसनंमानुषंचत्विति आयुक्तकाधिकारिणः कृत्यंतु अलब्धवेतनोलुब्धोमा

दशपंचचतुर्वर्गान्सप्तवर्गचतत्त्वतः ॥ अष्टवर्गत्रिवर्गचविद्यास्त्रिश्वराधव ॥ ६८ ॥

इंद्रियाणांजयंवृद्धापाड्गुण्यंदैवमानुषम् ॥ कृत्यंविंशतिवर्गचतथाप्रकृतिमंडलम् ॥ ६९ ॥

नीचाप्यवमानितः क्रुद्धश्चकोपितोऽकस्मान्तथाभीतश्चभीषितः भेद्याःशत्रौनुचत्वारोत्पकृत्यमिदंस्मृतं विंशतिवर्गस्तु असंधेयोविद्यास्तएव सच बालो १ वृद्धो २ दीर्घरोगी ३ तथाज्ञाति
बहिष्कृतः ४ क्षीरुको ५ भीरुजनको ६ लुब्धो ७ लुब्धजनस्तथा ८ विरक्तप्रकृति ९ श्वैवविषयेष्वतिसक्तिमान् १० अनेकचित्तमंत्रश्च ११ देवब्राह्मणानिदकः १२ दैवोपहतक १३ श्वै
वदैर्वाचितकएवच १४ दुर्भिक्षव्यसनोपेतो १५ बलव्यसनसंयुतः १६ अदेशस्थो १७ बहुरिपु १८ र्युक्तोकालेनयश्च १९ सत्यधर्मरतश्चैव २० विंशतिःपुरुषाअमी एतैःसंधिनकुर्वीतवि
ग्रहीस्यान्तुकेवलमिति कृतकस्तु राज्यस्त्रीस्थानदेशानांज्ञातिधनयोश्चयस्यापहारस्तेषु ६ मदमानदेशपीडावंतस्त्रयः ९ ज्ञानार्थशक्तिधर्माणियेषांविघातस्तेचत्वारः १३ दैवचित्तकः १४ रि
पुमित्रावमंतरौ १६ बंधुविनाशनयस्य १७ लोकानुग्रहहितः १८ दूषितमंडलः १९ एकार्थाभिनिवेशित्वयस्य २० एतेविद्याह्वाएवेत्याह प्रकृतयश्चमंडलंचप्रकृतिमंडलं प्रकृतिवर्गस्तु अ
मात्योराष्ट्रदुर्गानिकोशोदंडश्चपंचमः एताःप्रकृतयस्तज्जैर्विजिगीषोरुदाहृताइति मंडलंद्वादशराजमंडलं तत्रविजिगीषुर्मध्ये अरिर्मित्रमेरिर्मित्रंमित्रमित्रमतःपरं मित्रारिमित्रमित्रंचविजिगीषोः
पुरःसराः पाणिण्याहस्ततःपश्वादाक्रंदस्तदनंतरं आसारावनयोश्चैवविजिगीषोस्तुपृष्ठतः आसारौपाणिण्याहासाराक्रंदासाराविति आसारपृष्ठभागस्थौमध्यमोदासीनाविति अरेश्वविजिगीषो
श्चमध्यमोत्तम्यनंतरः अनुग्रहेसंहतयोर्व्यस्तयोर्निग्रहेप्रभुरिति मंडलाद्वहिरेतेषामुदासीनोबलाधिकः अनुग्रहेसंहतानांव्यस्तानांचवधेप्रभुरिति ॥ ६९ ॥

याचायानं तच्चपंचविधं विगृह्यसंघायतथासंज्ञयाथप्रसंगतः उपेक्ष्यचेतिनिपुणैर्यानिपंचविधंस्मृतं बलवत्तयापाणिग्राहादिभिर्विगृह्यअन्यत्रशत्रौयानंविगृह्ययानं १ तैःसंधायान्यत्रयानं
 धाययानं २ सामंतैःसहयानंसंज्ञययानं ३ अन्योद्देशेनयात्राप्रसंगमुत्पाद्यान्यप्रतियानंप्रसंगयानं ४ बलवत्तयाशत्रुमुपेक्ष्यतस्यमित्रेषुयानमुपेक्ष्ययानं ५ दंडविधानंदंडःसेनातद्विधानंव्यूहर
 चनाजेदः दंडोयमेमानजेदलकुटेमदसैन्ययोः द्वियोनीसंधिविग्रहाविति संधिविग्रहयानेत्यादिषड्गुणानामध्येसंधिविग्रहौद्वयोर्योनी तत्रैद्विधीभावसमाश्रयौसंधियोनिकौयानासनेविग्रहयोनि
 केद्विजेदः तत्रैद्विधीभावोनाम बलिनोद्विषतोर्मध्येवाचात्मानंसमर्पयन् द्विधीभावेनवर्तेतकाकाक्षिवदलक्षितमिति अरिभिःपीड्यमानस्यबलवदाश्रयणंसमाश्रयःकालप्रतीक्षयातूष्णीमवस्थान

याचादंडविधानंचद्वियोनीसंधिविग्रहौ ॥ कच्चिदेतान्महाप्राज्ञयथावदनुमन्यसे ॥ ७० ॥ मंत्रिभिस्त्वयथोद्दिष्टंचतुर्भिस्त्रिभिरेववा ॥ कच्चित्समस्तै
 व्यस्तैश्चमंत्रमंत्रयसेबुध ॥ ७१ ॥ कच्चित्तेसफलावेदाःकच्चित्तेसफलाःक्रियाः ॥ कच्चित्तेसफलादाराःकच्चित्तेसफलंश्रुतम् ॥ ७२ ॥ कच्चिदेपैवतेबुद्धि
 र्यथोक्तममराघव ॥ आयुष्याचयशस्याचधर्मकामार्थसंहिता ॥ ७३ ॥ यांरुत्तिवर्ततेतातोयांचनःप्रपितामहः ॥ तांरुत्तिवर्तसेकच्चिद्याचसत्यथगा
 शुभा ॥ ७४ ॥ कच्चित्स्वादुरुतंभोज्यमेकोनाभासिराघव ॥ कच्चिदाशंसमानेभ्योमित्रेभ्यःसंप्रयच्छसि ॥ ७५ ॥ राजातुधर्मेणहिपालयित्वामहीपति
 दंडधरःप्रजानाम् ॥ अवाप्यकृत्स्नावसुधांयथावदितश्च्युतःस्वर्गमुपैतिविद्वान् ॥ ७६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अ० शततमःसर्गः ॥ १०० ॥

मासनं ॥ ७० ॥ यथोद्दिष्टेनीतिशास्त्रोक्तमंत्रविचारमार्गमनतिक्रम्येत्यर्थः यथोद्दिष्टैरितिपाठेर्मन्त्रिलक्षणलक्षितैरित्यर्थः व्यस्तैरेकैकशः एवहिततन्मनःपरिज्ञानंभवति त्रिभिश्चतुर्भिरित्यनेन
 बहुजिनैकेनेतिस्मृचितं ॥ ७१ ॥ वेदाःसफलास्तद्विहितकर्मप्रवृत्त्या क्रियाराजकार्याणितत्तदुद्देश्यफलयुक्तानि यद्वा क्रियाःसंपादितधनादीनिक्रियास्तेषांसफलत्वंचदानभोगाभ्यां दाराणांस
 फलत्वंधर्मरतिप्रजाप्तिःश्रुतसाफल्यंविनीतत्वम् ॥ ७२ ॥ उक्ताएषाबुद्धिर्यथाममतथैवतवापिवर्ततेकच्चिद् कच्चिदेष्वेवेतिपाठांतरम् ॥ ७३ ॥ सत्यथगाशिष्टानुष्ठानमार्गगा ॥ ७४ ॥ स्वादुरुतं
 स्वादुतयाकृतंसिद्धं आशंसमानेभ्यःस्नेहवद्व्यपेक्षयेच्छद्यः मित्रेभ्यःस्निग्धेभ्यः ॥ ७५ ॥ महीपतिःराजाक्षत्रियः इतश्च्युतःएतद्देहलोकाभ्याम् ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीये
 रामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डिशततमःसर्गः ॥ १०० ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

एवं कञ्चित् श्रान्तेतरं स्वस्य राजत्वाभावं सूचयितुं तदुत्तरमप्रयच्छन्तं भरतं प्रति रामेणागमनप्रयोजनप्रश्नः तत्त्विति समाज्ञाय कुशलप्रश्नव्याजेन सर्वधर्मान्ज्ञापयित्वा यद्वा प्राप्तं राज्यपरित्यागेन जटा
दिधारणेन गुरौ स्वस्मिन्नाक्तियुक्तं ज्ञात्वा ॥ १ ॥ यस्मात्त्वमिमं देशं चीरजटाजिनी भूत्वा आगतोसितस्मादेवं रूपेणागमनं किं कारणकमितित्वया प्रस्पष्टं व्याहृतं श्रोतुमहमिच्छेयम् ॥ २ ॥ एतस्यैव
श्लोकस्य व्याख्यानं यदिति ॥ ३ ॥ प्रगृह्य बलवत्पुत्रं तथा शोकं निगृह्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ पूर्वपृष्टमेवार्थं कनूते भूत्सितेत्येवं रूपं भङ्ग्यन्तरेण पुनः पृष्टं ज्ञात्वा तदुत्तरमाह आर्येति परित्यज्य अस्मान्सर्वानि

तंतुरामः समाज्ञाय भ्रातरं गुरुवत्सलम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा प्रपुंसमुपचक्रमे ॥ १ ॥ किमेतदिच्छेयमहं श्रोतुं प्रव्याहृतं त्वया ॥ यस्मात्त्वमागतो दे
शमिमं चीरजटाजिनी ॥ २ ॥ यन्निमित्तमिमं देशं कृष्णाजिनजटाधरः ॥ हित्वाराज्यं प्रविष्टस्त्वं तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ इत्युक्तः कैकेयीपुत्रः काकुत्स्थे
नमहात्मना ॥ प्रगृह्य बलवद्भूयः प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ आर्यतातः परित्यज्य कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ गतः स्वर्गमहाबाहुः पुत्रशोकाभिपीडितः
॥ ५ ॥ द्वियानियुक्तः कैकेय्यामममात्रापरंतप ॥ चकार सामहत्यापमिदमात्मयशोहरम् ॥ ६ ॥ साराज्यफलमप्राप्य विधवाशोककशिता ॥ पतिप्य
ति महाघोरेन रके जननीमम ॥ ७ ॥ तस्य मे दासभूतस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ अभिषिचस्व चाद्यैव राज्येन मघवानिव ॥ ८ ॥ इमाः प्रकृतयः सर्वा विध
वामातरश्च याः ॥ त्वत्सकाशमनुप्राप्ताः प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥ तथाऽनुपूर्व्या युक्तश्च युक्तं चात्मनि मानद ॥ राज्यं प्राप्नुहि धर्मेण सकामान्सुहृदः कुरु
॥ १० ॥ भवत्वविधवाभूमिः समग्रापतिना त्वया ॥ शशिनाविमलेनेव शारदीरजनीयथा ॥ ११ ॥ एभिश्च सचिवैः सार्धं शिरसायाचितो मया ॥ भ्रा
तुः शिष्यस्य दासस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १२ ॥

मंचलोकमिति शेषः आर्यपरित्यज्येति पाठे विवास्येत्यर्थः सुदुष्करं कर्म ज्येष्ठार्हं राज्यं कनिष्ठसाकृत्वा ॥ ५ ॥ मममात्रा कैकेय्या नियुक्त इति पूर्वश्लोकान्वयिसाचकारेत्यन्वयः सुमहदिति पाठे से
त्यव्याहारः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एवं पितृमरणे श्रुते तदुचितकृत्ये कृते ततः परं यद्वक्तव्यं तत्संक्षेपेणाधुनैव ब्रूते भरतः तस्य मे इति कैकेयीपुत्रत्वात्मापवादस्य राज्येन राज्यनिमित्तम् ॥ ८ ॥ यस्मान्मातरो
वयं च सर्वे त्वत्प्रसादनार्थमागताः ॥ ९ ॥ यतश्च त्वमानुपूर्व्या ज्येष्ठत्वलक्षणया युक्तो यतश्चात्मनित्वयि अभिषेचनं युक्तं तस्माद्धर्मेण राज्यं प्राप्नुहि ॥ १० ॥ रजनीयथा तादृशी भूमिः शशिनेव त्वया
युताः विधवा भवतु इत्यन्वयः पतिनेत्यर्थः विमलेनेहेति पाठांतरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

शाश्वतं परंपराप्राप्तं सचिवमंडलं तद्व्यर्थं पूर्वसदा पूजितं सकलं कृतं तदिदानीं मतिक्रमिष्येति नार्हसि ॥ १३ ॥ १४ ॥ मत्तमथाप्य कस्मात्प्राप्तदुःखेन निःश्वसंतं मातंगमिव स्थितं भरतमित्यन्वयः ॥ १५ ॥
पापं पित्राज्ञाभंगं गृह्यम् ॥ १६ ॥ बाल्यादज्ञानात् ॥ १७ ॥ कथं केकेयीर्गर्हणमज्ञानमूलं तत्राह कामकार इति स्वच्छंदाचरणमित्यर्थः स्वेच्छयानियोजनमिति यावत् गुरुणां पित्रादीनां उपप
न्नेषु संमतेषु दारेषु पुत्रेषु च कामकारो विधीयत इति संबंधः ॥ १८ ॥ ततः किमत आह वयमिति भार्याः पुत्राः शिष्याश्च लोके साधुभिर्यथा समाख्याता इच्छा विनियोगार्हं तया तथा स्य राज्ञो वयं सर्वे इति

तदिदं शाश्वतं पित्र्यं सर्वं सचिवमंडलम् ॥ पूजितं पुरुषव्याघ्रनातिक्रमिष्येति नार्हसि ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः स बाष्पकैकयीमुतः ॥ रामस्य शिरसा
पादौ जग्राह भरतः पुनः ॥ १४ ॥ तं मत्तमिव मातंगनिःश्वसंतं पुनः पुनः ॥ भ्रातरं भरतं रामः परिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ कुलीनः सत्त्वसंपन्नस्तेजस्वी च
रितव्रतः ॥ राज्यहेतोः कथं पापमाचरेन्मद्विधोजनः ॥ १६ ॥ न दोषं त्वयि पश्यामि सूक्ष्ममप्यरिमूढन ॥ न चापि जननीं बाल्यात्त्वं विगर्हिष्येति नार्हसि ॥ १७ ॥
कामकारो महाप्राज्ञगुरुणां सर्वदानघ ॥ उपपन्नेषु दारेषु पुत्रेषु च विधीयते ॥ १८ ॥ वयमस्य यथा लोके संख्याताः सौम्यसाधुभिः ॥ भार्याः पुत्राश्च शि
ष्याश्च त्वमपि ज्ञातुमर्हसि ॥ १९ ॥ वने वाचीरवसनं मौम्यरुणाजिनां वरम् ॥ राज्ये वापि महाराजो मां वासयितुमीश्वरः ॥ २० ॥ यावत्पितरि धर्मज्ञ
गौरवं लोकसंलुतं ॥ तावद्धर्मकृतां श्रेष्ठजनन्यामपि गौरवम् ॥ २१ ॥ एताभ्यां धर्मशीलाभ्यां वनं गच्छेति राघव ॥ मातापितृभ्यामुक्तो हं कथमन्यत्स
माचरे ॥ २२ ॥ त्वयाराज्यमयोध्यायां प्राप्तव्यं लोकसंलुतम् ॥ वस्तव्यं दंडकारण्ये मया वल्कलवाससा ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा महाराजो विभागं लोकस
न्निधौ ॥ व्यादिश्य च महाराजो दिवं दशरथो गतः ॥ २४ ॥ स च प्रमाणं धर्मात्मा राजालोकगुरुस्तव ॥ पित्रादत्तं यथा भागमुपभोक्तुं त्वमर्हसि ॥ २५ ॥

त्वमपि ज्ञातुमर्हसि ॥ १९ ॥ प्रकृतोक्तं तत्राह वने इत्यादि ॥ २० ॥ प्रकृतमंवागर्हाभावमुपसंहरति यावदिति तावत्तावत्परिमाणकमित्यर्थः अतः कैकेय्या अप्यस्मन्नियोजने तथैवाधिकार इति
भावः ॥ २१ ॥ समाचरे समाचरिष्यामि ॥ २२ ॥ त्वयाराज्यं प्राप्तव्यं मया दंडके वस्तव्यम् ॥ २३ ॥ एवं विभागं लोकसंनिधौ मंत्रिपुरोहितादिजनसंनिधौ उक्तातानेवं विभागं कुरुतेति व्यादिश्य
च आज्ञाप्य च दिवं गत इत्यन्वयः ॥ २४ ॥ यथा भागं पितृकल्पितं चतुर्दश वर्षपर्यंतं अनेन तदनंतरं महं भोक्ष्यामीति सूचितं मात्रापि चतुर्दश वर्षपर्यंतं वनवास एव ततो न तु सर्वथा मे राज्यत्यागः पित्रापि
तावदेवानुमतमिति भावः ॥ २५ ॥

पितामहात्मा ब्रह्मणानुल्यः अव्ययं सर्वलोकेश्वरत्वं ब्रह्मत्वं पित्रनुमनमिति शेषः न हितमित्यन्वयः ननु पितृमरणश्रवणोत्तरं शोकमुल्लंघ्याभिषेकप्रत्याख्यानमेव कुत इति चेच्छृणु भरतस्याभिषेककरणप्रत्याशावारणायैकेकेत्यालोकानांचान्यथासेभावनावारणाय शोककालेपि धैर्यमवलंब्य तत्करणशोककालेप्येव धैर्यं कर्तव्यमितिलोकोपदेशायेति मम प्रतिभाति तीर्थस्तु पूर्वमनस्वर्गगतः मृतकल्पः विधवास्तकल्यादित्यर्थमत्वा मरणनिश्चयाभावेन राज्यास्तीकारायैव राजानं मृतकल्पं वदतीति बुद्ध्या शोकाकरणपूर्वकमभिषेकप्रत्याख्यानं कृतवान् स्ववाक्ये दिवंगत इत्यत्राप्येवमेवेत्याह कतकस्तु गतः स्वर्गमिति तत्र तेनोक्तेऽपि पितृमरणोचितं सर्वकार्यकरणे कृते भरतस्तस्य मे इत्याद्युक्तवान् कविस्तु संक्षेपेणादावुक्ताये विस्तरेण वदतीति प्रायः कवेः स्वभाव इत्याह ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरा

यदब्रवीन्मां नरलोकसत्कृतः पितामहात्मा विबुधाधिपोपमः ॥ तदेव मन्ये परमात्मनो हितं न सर्वलोकेश्वरभावमव्ययम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकाधिकशततमः सर्गः ॥ १०१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा भरतः प्रत्युवाच ह ॥ किं मे धर्माद्विहीनस्य राजधर्मः करिष्यति ॥ १ ॥ शाश्वतोऽयं सदाधर्मः स्थितोऽस्मात्सु न रर्षभ ॥ ज्येष्ठे पुत्रे स्थिते राजान कनीयान् भवेन्नुपः ॥ २ ॥ स समृद्धां मया सार्धमयोध्यां गच्छ राघव ॥ अभिषेच्य चात्मानं कुलस्यास्य भवाय नः ॥ ३ ॥ राजानं मानुषं प्राहुर्देवत्वे संमतो मम ॥ यस्य धर्मार्थं सहितं वृत्तमादुरमानुषम् ॥ ४ ॥ केकयस्ये च मयितुल्यविचारण्यमाश्रिते ॥ धीमान् स्वर्गगतो राजायजूकः सतां मतः ॥ ५ ॥

माजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकाधिकशततमः सर्गः ॥ १०१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ भरतः पितृवृत्तांतं प्रश्नोत्तरमुक्त्वा कञ्चित्पश्नोत्तरमाह रामस्येति धर्माद्राज्यायोग्यत्वेन राजधर्माद्राज्याद्विहीनस्य तत्पृष्टराजधर्मो मे कोपयुक्तः अनुपनीतयागवत् अतोऽनवसरदुःस्थो मयि कञ्चिदादिप्रश्न इति भावः ॥ १ ॥ कुतस्ते उक्तधर्माभावोऽत आह शाश्वत इति शाश्वतः कुलक्रमागतः अस्मात् अस्मत्पूर्वेषु सदा सर्वदा यथेति पाठे यथाशास्त्रं स्थितः प्रतिष्ठितः अयं कस्तत्राह ज्येष्ठे इति एवं च कनीयस्त्वान्मेन राजत्वमिति भावः ॥ २ ॥ यदेव मतः स इति गच्छ आगच्छ भवाय अभ्युदयाय ॥ ३ ॥ ननु देवत्वप्रापकं तपोविहाय किमेराज्येन तत्राह राजानमिति सर्वे जना यद्यपि राजानं मानुषं प्राहुस्तथापि मम सदेवत्वे संमतः तत्र हेतुमाह यस्येति अमानुषं मनुष्येऽसंभावितमित्यर्थः ॥ ४ ॥ उक्तमपि राजमरणरामेण विषयांतरोत्तरदानादश्रुतमिव मत्वा पुनस्तदेवाह केकयस्ये इति सतां मतः सद्भिः पूज्यमानः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ कृतोदकाविति कृतसपिदीकरणात्सर्वकृत्यौ ॥ ७ ॥ तर्हि किंकृतकरणेनेत्यत आह प्रियेणेति भवान्प्रियो ज्येष्ठत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ प्रकारांतरेणापि प्रियत्वमेवोपपादयति त्वामेवेति तव शोकरुण इत्यनेन त्वच्छोक एव तदवसादहेतुरिति दर्शितम् ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा० आ० अयोध्याकांडे द्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ७३ ॥

निष्क्रान्तमात्रेभवतिसहसीतेसलक्ष्मणे ॥ दुःखशोकाभिभूतस्तुराजात्रिदिवमभ्यगात् ॥ ६ ॥ उत्तिष्ठपुरुषव्याघ्रक्रियतामुदकंपितुः ॥ अहंचायंचशत्रुघ्नः पूर्वमेव कृतोदकौ ॥ ७ ॥ प्रियेण किल दत्तं हि पितृलंकेपुराघव ॥ अक्षयं भवतीत्याहुर्भवांश्चैव पितुः प्रियः ॥ ८ ॥ त्वामेव शोचंस्तव दर्शनेऽमुस्त्वय्येव सकामनिवर्त्य बुद्धिम् ॥ त्वया विहीनस्तव शोकरुणस्त्वांसंस्मरन्नेव गतः पिताते ॥ ९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे द्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तां श्रुत्वा करुणां वाचं पितुर्मरणसंहिताम् ॥ राघवो भरतेनोक्तां बभूव गतचेतनः ॥ १ ॥ तंतुवज्रमिवोत्सृष्टमाहवेदानवारिणा ॥ वाग्वज्रं भरतेनोक्तममनोज्ञं परंतपः ॥ २ ॥ प्रगृह्य रामो बाहू वैपुष्पितांगद्वन्द्वमः ॥ वने परशुना कृतस्तथाभुविपपातह ॥ ३ ॥ तथा हि पतितं रामं जगत्यां जगती पतिम् ॥ कूलघातपरिश्रान्तं प्रसुप्तमिव कुंजरम् ॥ ४ ॥ भ्रातरस्ते महेष्वासंसर्वतः शोककर्षितम् ॥ रुदंतः सह वै दद्यामि पिबुः सलिलेन वै ॥ ५ ॥ स तु संज्ञां पुनर्लब्ध्वा नेत्राभ्यामश्रुमुत्सृजन् ॥ उपाक्राम तकाकुत्स्थः कृपणं बहुभाषितुम् ॥ ६ ॥ सरामः स्वर्गं तं श्रुत्वा पितरं पृथिवीपतिम् ॥ उवाच भरतं वाक्यं धर्मात्मा धर्मसंहितम् ॥ ७ ॥ किं करिष्याम्ययोध्यायां ताते दिष्टांगतिं गते ॥ कस्तां राजवराद्धीनामयोध्यां पालयिष्यति ॥ ८ ॥ किं नु तस्य मया कार्यं दुर्जतिनमहात्मनः ॥ यो मृतो मम शोकेन समयानच संस्रुतः ॥ ९ ॥ अहो भरतसिद्धार्थो येन राजा त्वया नय ॥ शत्रुघ्नेन च सर्वे पुत्रे तत्कृत्ये पुंस्रुतः ॥ १० ॥ निष्प्रधाना मनेकाग्रानरेन्द्रेण विना कृताम् ॥ निवृत्तवनवासोपि नायोध्यां गंतुमुत्सहे ॥ ११ ॥

करुणां शोकावहाम् ॥ १ ॥ तं भरतोक्तं वाग्वज्रं नेन्द्रोत्सृष्टवज्रतुल्यं श्रुत्वा ॥ २ ॥ बाहू प्रगृह्य अतिशिथिलौ कृत्वा उद्धृत्यवानिष्पीड्यवाभुविपपात भरतादिदर्शनेन हर्षात्पुष्पितांगद्वन्द्वमसादृश्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सिपिबुः मोहशांतये सर्वगात्राणि जलेन सिपिबुः ॥ ५ ॥ कृपणं भाषितुं लोकानुसारेण विलपितुमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ दिष्टांगतिं देवकल्पितांगतिं स्वसुकृतातिष्ठतां ॥ ८ ॥ दुर्जतिनव्याजन्मना ॥ ९ ॥ संस्रुतः संस्कारकर्मणा पूजितः ॥ १० ॥ निष्प्रधाना प्रधानहीना अतएवानेकाग्रानरेन्द्रेण विना कृतामिति ॥ ११ ॥

अनुशामिष्यति हिताहितविषयप्रवृत्तिनिवृत्तीकारयिष्यति ॥ १२ ॥ सुदत्तंशोभननियोगाचरणम् कुतः पुरुषात् ॥ १३ ॥ अभ्येत्य अभिमुखो भूत्वा ॥ १४ ॥ स्वर्गतिरूपदुःखम् ॥ १५ ॥ १६ ॥
क्रियतामिति अब्रुवत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इंगुदीपिण्याकंतपस्विभोज्यतापसतरुफलपिण्याकं अनिःसारितैलं पिष्ट्वा चूर्णीकृतामिगुदीबीजमत्रपिण्याकत्वेनोपचर्यते निःसारितसारस्य तस्य नि

समाववनवासंमामयोध्यायांपरंतप ॥ कोनुशामिष्यतिपुनस्तात्रेलोकांतरेगते ॥ १२ ॥ पुराप्रेक्ष्यसुदत्तंमांपितायान्याहसांतवयन् ॥ वाक्यानि तानि
श्रोष्यामिकुतः कर्णसुखान्यहम् ॥ १३ ॥ एवमुक्ताथ भरतं भार्यामभ्येत्य राघवः ॥ उवाच शोकसंतपः पूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ १४ ॥ सीतेमृतस्ते श्व
शुरः पितृहीनोसिलक्ष्मण ॥ भरतोदुःखमाचष्टे स्वर्गतिं पृथिवीपतेः ॥ १५ ॥ ततो बहुगुणं तेषां वाष्पं नेत्रेष्वजायत ॥ तथाब्रुवतिकाकुत्स्थे कुमारानां य
शस्विनाम् ॥ १६ ॥ ततस्तेभ्योतरः सर्वभृशमाश्वास्यदुःखितम् ॥ अब्रुवन् जगतीभर्तुः क्रियतामुदकं पितुः ॥ १७ ॥ सासीतास्वर्गतं श्रुत्वा श्वशुरंतं महा
नृपम् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां नशशाकेक्षितुं प्रियम् ॥ १८ ॥ सांतवयित्वा तु तां रामोरुदतीं जनकात्मजाम् ॥ उवाच लक्ष्मणं तत्र दुःखितोदुःखितं
वचः ॥ १९ ॥ आनयेंगुदीपिण्याकं चीरमाहरचात्तरम् ॥ जलक्रियार्थं तातस्य गमिष्यामिमहात्मनः ॥ २० ॥ सीतापुरस्ताद्व्रजतुल्यमेनामभितो व्रज ॥
अहंपश्चादमिष्यामि गतिर्येषां सुदारुणा ॥ २१ ॥ ततो नित्यानुगस्तेषां विदितात्मा महामतिः ॥ मृदुर्दातश्च कांतश्च रामे च दृढभक्तिमान् ॥ २२ ॥ सुमं
त्रस्तैर्नृपसुतैः सार्धमाश्वास्य राघवम् ॥ अवतारयदालंब्य नदीं मंदाकिनीं शिवाम् ॥ २३ ॥ ते सुतीर्थी ततः कच्छादुपगम्य यशस्विनः ॥ नदीं मंदाकिनीं
रम्यां सदापुष्पितकाननाम् ॥ २४ ॥ शीघ्रस्रोतसमासाद्य तीर्थं शिवमकर्मम् ॥ सिपिचुस्तूदकं राज्ञे ततः एतद्भवत्विति ॥ २५ ॥

पिष्टत्वात् उत्तरमुत्तमं नवीनं चीरम् ॥ २० ॥ अभितः पश्चात् एषा गतिः सुदारुणा शोकादिकालिकी तदुक्तम् सर्वैकनिष्ठप्रथमा इतरे तु स्त्रियोपतइति आशौचस्नानप्रकरणे ॥ २१ ॥ नित्यानुगः कुल
क्रमादागतानुचरः विदितात्मा ज्ञातात्मस्वरूपः तेषां कुमारानाम् ॥ २२ ॥ अवतारयत् अवतारयत् ॥ २३ ॥ ते सीतादयः ॥ २४ ॥ अकर्मन्तीर्थं अवतारमार्गं तत एतद्भवत्वित्युच्चार्य सिपिचुर्दुः
नतेत्येतत्पुनर्नाम गोत्ररूपोपलक्षणबोधं संबोधनेषु तत्करणदसंधिः केचित्तु तत्पुनः कौनामाद्युच्चारणस्य न प्रयोजनमस्मादेवाचारादित्याहुः ॥ २५ ॥

एतदेवविदुषोति प्रगृह्येति याम्यादक्षिणां यत्त्वाधुनिकनिबंधेषुसुमंतुनाम्नालिखितं वचनं क्षत्रियाणामुदङ्मुखजलदानबोधकं तन्निर्मूलं एतदाचारविरोधात् निकृष्टक्षत्रियपरं वा रुदन्नित्यनेनपि
 त्रादिविषयेगेदनेननिषेधइतिसूचितम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रत्युत्तीर्यतीरमागत्यनिर्वापंचकारपिंडददौ नचयदाकदाचित्पितुर्मरणश्रवणेपुत्रस्यदशाहाशौचतायाः स्मृतिपूक्तत्वेनकथंकृतक्रियस्य
 पितुःप्रथमदिनएवपिंडदानमितिवाच्यं तस्याः स्मृतेःक्षत्रियेतरविषयत्वात्कलिविषयत्वाद्दानदोषः ॥ २८ ॥ ऐंगुदंइंगुदीबीजसंबन्धि बदरैःबदरफलैः ॥ २९ ॥ ननुराज्ञेकथंपिण्याकपिंडदानंतत्रा
 प्रगृह्यतुमहीपालोजलपूरितमंजलिम् ॥ दिशंयाम्यामभिमुखोरुदन्वचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥ एतत्तेराजशार्दूलविमलंतोयमक्षयम् ॥ पितृलोकगत
 स्याद्यमहत्तमुपतिष्ठतु ॥ २७ ॥ ततोमंदाकिनीतीरंप्रत्युत्तीर्यसरायवः ॥ पितुश्चकारतेजस्वीनिर्वापंभ्रातृभिःसह ॥ २८ ॥ ऐंगुदंबदरैर्मिश्रंपिण्याकं
 दर्भसंस्तरे ॥ न्यस्यरामःसुदुःखार्तोरुदन्वचनमब्रवीत् ॥ २९ ॥ इदंभुंक्ष्वमहाराजप्रीतोयदशनावयम् ॥ यदन्नःपुरुषोभवतितदन्नास्तस्यदेवताः
 ॥ ३० ॥ ततस्तेनैवमार्गेणप्रत्युत्तीर्यसरित्तात ॥ आरुरोहनरव्याघ्रोरम्यसानुंमहीधरम् ॥ ३१ ॥ ततःपर्णकुटीद्वारमासाद्यजगतीपतिः ॥ परिजग्राह
 पाणिभ्यामुभौभरतलक्ष्मणौ ॥ ३२ ॥ तेषांतुरुदतांशब्दात्प्रतिशब्दोभवद्भिरो ॥ भ्रातृणांसहवैदेह्यासिंहानांनर्दतामिव ॥ ३३ ॥ महावलानांरुदतां
 कुर्वतामुदकंपितुः ॥ विज्ञायतुमुलंशब्दं त्रस्ताभरतसैनिकाः ॥ ३४ ॥ अब्रुवंश्चापिरामेणभरतःसंगतोध्रुवम् ॥ तेषामेवमहान्शब्दःशोचतांपितरंमृ
 तम् ॥ ३५ ॥ अथवाहान्यरित्यज्यतंसर्वेभिमुखाःस्वनम् ॥ अप्येकमनसोजग्मुर्यथास्थानंप्रधाविताः ॥ ३६ ॥ हयैरन्येगजैरन्येथैरन्येस्वलंकृतैः ॥ सु
 कुमारस्तथैवान्येपद्भिरेवनराययुः ॥ ३७ ॥ अचिरप्रोषितंरामंचिरविप्रोषितंयथा ॥ द्रष्टुकामोजनःसर्वोजगामसहसाश्रमम् ॥ ३८ ॥ भ्रातृणांत्व
 रितास्तेतुद्रष्टुकामाःसमागमम् ॥ ययुर्वहुविधैर्यनैःखुरनेमिसमाकुलैः ॥ ३९ ॥ साभूमिर्वहुभिर्यानैरथनेमिसमाहता ॥ मुमोचतुमुलंशब्दंघोरि
 वाश्रममागमे ॥ ४० ॥

ह यदशनाइति यदशनाइत्यस्यतदशनाअस्मत्पितरइति

शेषः तत्रसामान्येनार्थांतरन्यासमाह यदन्नइति ॥ ३० ॥ प्रत्युत्तीर्यपरावृत्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रतिशब्दःप्रतिध्वनिः प्रतिश्रुत्वेतिपाठेप्ययमेवार्थः ॥ ३३ ॥ त्रस्ताःकाविपत्त्यादुरभूरितिभीताः
 ॥ ३४ ॥ ततोनिश्चित्याब्रुवन्निति ॥ ३५ ॥ स्वनमभिमुखाःस्वनोत्पत्तिदिशमभिमुखाः यथास्थानंयथोचितंप्रधावितास्वरितागच्छंतिस्म ॥ ३६ ॥ कैस्तत्राह हयैरित्यादि सुकुमाराइतिपूर्वा
 न्वयि अन्येतेभ्योभिन्नाः ॥ ३७ ॥ आश्रममितिपदम् ॥ ३८ ॥ खुरसमाकुलयानाःपश्वादयः नेमिसमाकुलानिरथशकटादीनि ॥ ३९ ॥ समाहताअभिहताआक्रान्तेतियावत् ॥ ४० ॥

वा० सा०

॥ १५८ ॥

तेनशब्देन गंधेनआवासयंतोमदगंधेनदिङ्मुखानिसुरभीकुर्वतः ॥ ४१ ॥ गोकर्णसुमरौमृगविशेषौ ॥ ४२ ॥ रथाद्वश्वकवाकः नत्यहोजलकुक्कुटः प्लवावकविशेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ पर्यष्वजतपरिष्वंगयोग्यानितिशेषः ॥ ४७ ॥ तदेवाह सतत्रेति ॥ ४८ ॥ अनुविनादयन्प्रतिध्वनयन् ॥ ४९ ॥ अत्रकतकरीत्याश्लोकद्वयंगतम् ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरा
सीधेरामायणनिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेच्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०३ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ दशरथस्यदारावित्यन्वयः तर्पितःसाजिलाषः ॥ १ ॥ तीर्थमवतारमार्गं
तेनवित्रासितानागाःकरेणुपरिवारिताः ॥ आवासयंतोगंधेनजग्मुरन्यद्वनंततः ॥ ४१ ॥ वराहमृगसिंहाश्वमहिषाःसुमरास्तथा ॥ व्याघ्रगोकर्णग
व्यावित्रेभ्यःपृषतैःसह ॥ ४२ ॥ रथाद्वहंसानत्यूहाःप्लवाःकारंडवाःपरे ॥ तथापुंस्कोकिलाःक्रौंचाविसंज्ञाभोजिरेदिशः ॥ ४३ ॥ तेनशब्देनवित्रस्तैरा
काशंपक्षिभिर्वृतम् ॥ मनुष्यैरावृताभूमिरुभयंप्रवभौतदा ॥ ४४ ॥ ततस्तंपुरुषव्याघ्रंयशस्विनमकल्मषम् ॥ आसीनंस्थंडिलेरामंददर्शसहसाजनः
॥ ४५ ॥ विगर्हमाणःकैकेयीमंथरासहितामपि ॥ अभिगम्यजनोरामंवाष्पपूर्णमुखोभवत् ॥ ४६ ॥ तान्नरान्वाष्पपूर्णाक्षान्समीक्ष्याथसुदुःखिता
न् ॥ पर्यष्वजतधर्मज्ञःपितृवन्मातृवच्चसः ॥ ४७ ॥ सतत्रकांश्चित्परिष्वजेनरान्नराश्चकेचित्तुतमभ्यवादयन् ॥ चकारसर्वान्सवयस्यबांधवान्य
थार्हमासाद्यतदानृपालजः ॥ ४८ ॥ ततःसतेषांरुदतांमहात्मनांभुवंचखंचानुविनादयन्स्वनः ॥ गुहागिरीणांचदिशश्चसंततंमृदंगघोषप्रतिमोवि
शुश्रुवे ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेच्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०३ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वसिष्ठः
पुरतःकृत्वादारान्दशरथस्यच ॥ अभिचक्रामतदेशंरामदर्शनतर्पितः ॥ १ ॥ राजपत्यश्चगच्छंत्योमंदंमंदाकिनींप्रति ॥ ददृशुस्तत्रतत्तीर्थरामलक्ष्म
णसेवितम् ॥ २ ॥ कौल्यावाष्पपूर्णनमुखेनपरिशुष्यता ॥ सुमित्रामब्रवीदीनांयाश्चान्याराजयोपितः ॥ ३ ॥ इदंतेषामनाथानांक्लिष्टमक्लिष्टकर्मणा
म् ॥ बनेप्राक्कलनंतीर्थयेतेनिर्विषयीकृताः ॥ ४ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ येतेषसिद्धारामादयोनिर्विषयीकृताराज्यानिष्काशितास्तेषांवनेवसतां प्राक्कलनं बहुव्रीहिरयं प्रथमपरिग्रहवत् तीर्थपुण्यतीर्थं गंगायमुनापरपारभवंइदमेव प्राक्केवलमितिपाठ
आधुनिककल्पितः नापितत्रार्थसामंजस्यमितिकतकः तत्रापिपाठेप्राक्परिगृहीतमितिशेषः प्राक्परिगृहीतंतीर्थंजलानयनादिन्यवहारोपयोगीमार्गःइदमेवेतिकेवलंनिश्चितमित्यर्थोवक्तुंशक्यः
केवलंनिश्चितेष्वावाच्यवच्चैककृत्स्नयोरिति ॥ ४ ॥

अ० कां०

२

॥ १५८ ॥

॥ ५ ॥ जघन्यहीनमपि जलाहरणादिकंतेपुत्रः कृतवानथाप्यसौनवर्गहितः कुतस्तत्राह गुणैर्भ्यष्टत्वसौभात्रार्थमिकत्वादिभिर्विशिष्टस्य धातुर्यदर्थरहितं प्रयोजनरहितं तदेव गहितं भवति तीर्थस्तु
 धातुर्यदर्थसहितं प्रयोजनसहितं तदुणैः प्रयोजनैर्विहितं कल्पितं तत्सर्वगुणफलकमित्यर्थसहितं विहितमिति पाठं चाह ॥ ६ ॥ क्लेशानामनुभूयमानानां तथा यथानुभवमुचितो नेत्यतथोचितस्ते यंपुत्रो नी
 चाहो योनयो दुःखजनकः समाचारो नुष्ठानं यस्मिंस्तत्तथा स जं प्रस्तुतं यथोक्तं कर्म मुंचतु रामस्य प्रत्यावर्तिष्यमाणत्वादिनिभावः एकः शत्रुघ्नस्तु भरतसंगादेतत्कर्मन करोत्येवायमपि मुंचति त्विति अपेरर्थः
 इतः सुमित्रे पुत्रस्ते सदा जलमनं द्रितः ॥ स्वयं हरतिसौमित्रिर्मम पुत्रस्य कारणात् ॥ ५ ॥ जघन्यमपि ते पुत्रः कृतवान्न तु गहितः ॥ धातुर्यदर्थरहितं सर्वं
 तदहितं गुणैः ॥ ६ ॥ अद्यायमपि ते पुत्रः क्लेशानामतथोचितः ॥ नीचानर्थसमाचारं सज्जं कर्म प्रमुंचतु ॥ ७ ॥ दक्षिणाग्रे पुदुर्भेषु साददर्शमहीतले ॥
 पितुरिगुदिपिण्याकं न्यस्तमायतलोचना ॥ ८ ॥ तं भूमौ पितुरार्ते न न्यस्तरामेण वीक्ष्य सा ॥ उवाच देवी कौसल्या सर्वादशरथस्त्रियः ॥ ९ ॥ इदमिक्ष्वा
 कुनाथस्य राघवस्य महात्मनः ॥ राघवेण पितुर्दत्तं पश्य तैतद्यथाविधि ॥ १० ॥ तस्य देवसमानस्य पार्थिवस्य महात्मनः ॥ नैतदौपयिकं मन्ये भुक्तभो
 गस्य भोजनम् ॥ ११ ॥ चतुरंतां महीं भुक्तामहं द्रुमदृशो भुवि ॥ कथमिगुदिपिण्याकं सभुंक्ते वसुधाधिपः ॥ १२ ॥ अतो दुःखतरं लोकेन किंचित्पति
 ज्ञाति मे ॥ यत्र रामः पितुर्दद्यादिगुदीक्षादमृद्धिमान् ॥ १३ ॥ रामेणैगुदिपिण्याकं पितुर्दत्तं समीक्ष्य मे ॥ कथं दुःखेन हृदयं न स्फोटितसहस्रधा ॥ १४ ॥
 श्रुतिस्तु खल्वियं सत्यालौकिकी प्रतिभाति मे ॥ यदन्नः पुरुषो भवति तदन्नास्तस्य देवताः ॥ १५ ॥ एवमार्ता सपत्न्यस्ता जग्मुराश्वास्यतां तदा ॥ ददृशु
 श्वाश्रमरामं स्वर्गच्युतमिवामरम् ॥ १६ ॥ तं भोगैः संपरित्यक्तं रामं संप्रेक्ष्य मातरः ॥ आर्ता मुमुचुरश्रूणिसस्वरं शोककर्षिताः ॥ १७ ॥ तासां रामः
 समुत्थाय जग्रादचरणां वुजान् ॥ मातृणां मनुजव्याघ्रः सर्वासां सत्यसंगरः ॥ १८ ॥ ताः पाणिभिः सुखस्य शैर्मृद्वंगुलितलैः शुभैः ॥ प्रममार्जूरजः पृष्ठा
 द्रामस्यायतलोचनाः ॥ १९ ॥

॥ ७ ॥ न्यस्तरामेण ॥ ८ ॥ स्त्रियः प्रतीतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ औपयिकं उचितं न भवतीति मन्ये तत्र हेतुर्भुक्तभोगस्येति भुक्ताभोगायेन तस्य ॥ ११ ॥ चतुरंतांचतुःसमुद्रावसानाम् ॥ १२ ॥
 क्षोदं पिष्टम् ॥ १३ ॥ न स्फोटति न स्फुटति न विशीर्णं भवति ॥ १४ ॥ श्रुतिरित्याद्याश्वासनप्रकारः सत्यासत्यार्था लौकिकी लोकविदिता लोकप्रसिद्धा ॥ १५ ॥ एवं श्रुतिस्त्वित्यादिप्रकारेण ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पृष्ठात्पृष्ठदेशान् पृष्ठंतु चरमंतनोः ॥ १९ ॥

वा० रा०

॥ १५९ ॥

आसक्तम् जावेतिष्ठा स्नेहासंगोपेतम् ॥ २० ॥ वटतिरेवतितवत्यः ॥ २१ ॥ उपसंगृह्यस्पृष्ट्वा ॥ २२ ॥ वनेत्यादि वनवासकृतदीनत्ववतीमितियावत् ॥ २३ ॥ २४ ॥ परिक्रिष्टं परिमृदितं उत्पलम्
रक्तोत्पलम् ध्वस्तमञ्जितम् ॥ २५ ॥ ते मुखं प्रेक्ष्य स्थितामिति शेषः मनसि संकातो व्यसनारणिसंभवः शोकः अग्निराश्रयं गृहमिव काष्ठानीव वामां दहति आशयमिति पाठेऽपि आशयो गृहमेव आश

सौमित्रिरपिताः सर्वा मातृः संप्रेक्ष्य दुःखितः ॥ अभ्यवादय दासकंशनैरामादनंतरम् ॥ २० ॥ यथारामेतथा तस्मिन् सर्वा वटतिरेस्त्रियः ॥ वटतिं दशर
था ज्ञाते लक्ष्मणेशु भलक्षणे ॥ २१ ॥ सीतापि चरणांस्तासामुपसंगृह्य दुःखिता ॥ श्वश्रूणामश्रुपूर्णाक्षी संवभूवाग्रतः स्थिता ॥ २२ ॥ तां परिष्वज्य दुःखा
तां माता दुहितरं यथा ॥ वनवासकृतां दीनां कौसल्या वाक्यमब्रवीत् ॥ २३ ॥ वैदेहराजन्य सुतास्तु पादशरथस्य च ॥ रामपत्नी कथं दुःखं संप्राप्ता विजने
वने ॥ २४ ॥ पद्ममातप संतमं परिक्रिष्टमिवोत्पलम् ॥ कांचनं रजसा ध्वस्तं क्लिष्टं चंद्रमिवांबुदः ॥ २५ ॥ मुखं ते प्रेक्ष्य मां शोको दहत्यग्निरिवाश्रयम् ॥
भृशं मनसि वैदेहि व्यसनारणिसंभवः ॥ २६ ॥ ब्रुवंत्यामेव मार्तायां जनन्यां भरताग्रजः ॥ पादावासाद्यजग्राहवसिष्ठस्य सराघवः ॥ २७ ॥ पुरोहित
स्याग्निसमस्य तस्य वैवृहस्पतेरिंद्र इवामराधिपः ॥ प्रगृह्य पादौ सुसमृद्धतेजसः सहैव तेनोपविवेश राघवः ॥ २८ ॥ ततो जघन्यं सहितैः स्वमंत्रिभिः पु
रप्रधानैश्च तथैव सैनिकैः ॥ जनेन धर्मज्ञतमेन धर्मवानुपोपविष्टो भरतस्तदाग्रजम् ॥ २९ ॥ उपोपविष्टस्तु तदातिवीर्यवांस्तपस्विवेषेण समीक्ष्य राघ
वम् ॥ श्रिया ज्वलंतं भरतः कृतां जलिर्यथामहेंद्रः प्रयतः प्रजापतिम् ॥ ३० ॥ किमेपवाक्यं भरतो घराघवं प्रणम्य सत्कृत्य च साधु वक्ष्यति ॥ इतीव तस्या
यं जनस्य तत्त्वतो बभूव कौतूहलमुत्तमंतदा ॥ ३१ ॥ सराघवः सत्यधृतिश्च लक्ष्मणो महानुभावो भरतश्च धार्मिकः ॥ वृताः सुहृद्भिश्च विरेजिरेऽध्वरेय
था सदस्यैः सहितास्त्रयोऽग्नयः ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्दशतमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ७३ ॥

व्यतेनेति व्युत्पत्तेः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तत इति वसिष्ठरामोपवेशनानंतरं जघन्यम् जघनभागं पृष्ठभागमाश्रितः सन् उपोपविष्टो बभूवेत्यन्वयः ॥ २९ ॥ उपोपविष्ट इत्यादि जनाभिप्रायानु
ज्ञापणम् ॥ ३० ॥ किमिति किं साधु वक्ष्यति वदिष्यतीति यो जना ॥ ३१ ॥ त्रयोऽग्नयः शत्रुघ्नस्याप्राधान्येन परिहरणात् ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये
आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्दशतमः सर्गः ॥ १०४ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

अ० कां०

२

॥ १५९ ॥

पूर्वसर्गात्तुक्तरीत्यामुद्वह गतत्वं शोचतां पितृमरणदुःखेन ॥ १ ॥ मंदाकिन्यां तत्तीरे द्रुतं प्रातरौपासनहोमं जप्यं गायत्रीजपं द्वारमिति पाठे उटजद्वारमित्यर्थ इति केचित्तन्न उत्तरसर्गे मंदाकिनीती
राममुवाचेत्युक्तः तस्माद्द्वारमिति पाठः रामाधिष्ठितनदीतीरमित्यर्थ उचितः ॥ २ ॥ ३ ॥ माता कैकेयी प्रथमं राज्ञा राज्यदानेन सांख्यिता कृताश्वासा अनंतरं तया ममेदं राज्यं दत्तं तद्वाज्यं मकंठकं उक्तप्र
कारेण पितृवचनस्यापि परिपालनात् प्रत्यहं रहितम् ॥ ४ ॥ जलागमे वर्षा काले बुवेगेन भिन्नः सेतुरिव इदं महदयोध्यादेशीयं राज्यं खंडं भरतखंडाख्यं राज्यं त्वदन्येन दुरावरं आवर्तितुं शक्यम् ॥ ५ ॥
ननु त्वया वीरेण मुरक्ष्यमेतत्तत्राह गतिमिति अश्वगतिमनुगंतुं खरो यथानशक्तः ताक्ष्यगत्वनुगमने यथेतरपक्षिणोऽशक्तास्तथा त्वगतित्वदीयां राज्यपालनशक्तिमनुगंतुं मेनशक्तिः इव शब्दो यथा

ततः पुरुषसिंहानां वृत्तानां तैः सुहृद्गणैः ॥ शोचतामेवरजनीदुःखेन व्यत्यवर्तत ॥ १ ॥ रजन्यां सुप्रभातायां भ्रातरस्ते सुहृद्गताः ॥ मंदाकिन्यां द्रुतं जप्यं
कृत्वा राममुपागमन् ॥ २ ॥ तूर्णानि समुपासीनानां कश्चिद्व्रवीत् ॥ भरतसु सुहृन्मध्ये रामं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ सांख्यिता मामिकामाता दत्तं
राज्यमिदं मम ॥ तद्ददामि त्वैवाहं भुंक्ष्वराज्यमकंठकम् ॥ ४ ॥ महते वां बुवेगेन भिन्नः सेतुर्जलागमे ॥ दुरावरं त्वदन्येन राज्यं खंडमिदं महत् ॥ ५ ॥ ग
तिं खर इवाश्वस्य ताक्ष्यस्यैव पतत्रिणः ॥ अनुगंतुं शक्तिर्मे गतिं तव महीपते ॥ ६ ॥ सुजीवं नित्यशस्तस्य यः परैरुपजीव्यते ॥ रामतेन तु दुर्जीवं यः परा
नुपजीवति ॥ ७ ॥ यथातुरोऽपि तो वृक्षः पुरुषेण विवर्धितः ॥ क्रस्वकेन दुरारोहो रूढस्कंधो महाद्रुमः ॥ ८ ॥ स यदा पुष्पितो भूत्वा फलानि न विदर्शयेत् ॥ स
तानानुभवेत्याति यस्य हेतोः प्ररोपितः ॥ ९ ॥ एषोपमामहाबाहो तदर्थं वेत्तुमर्हसि ॥ यत्र त्वमस्मान् वृषभो भर्ता भृत्यान् न शाधिहि ॥ १० ॥

र्थे निपातानामनेकार्थत्वात् ॥ ६ ॥ यः परैर्नित्यश उपजीव्यते तस्य सुजीवं शोभनं जीवनमित्यर्थः भावयजंतं क्रीवमपि क्वचित् घञजपाः पुंसीतितु प्रायिकमिति बोध्यं तस्येत्यर्थे तेनेत्यर्थं दुर्जीवं
दुःखं जीवनं तस्मात्तव राज्यकरणमेवोचितमिति भावः ॥ ७ ॥ लोकरक्षणार्थं दशरथेनोत्पाद्यवर्धितः सकलगुणसंपन्नो यदिलोकरक्षणं न करिष्यसि तदाव्यर्थं त्वया स इत्यमुमर्थमुपमानप्रदर्शनं
मुग्धेनाह यथात्विति यथा वृक्षः फलार्थिना पुंसारोपितः कृतबीजावापोऽनंतरं शनैर्वर्धितः तत्र वृद्धातिशयमाह क्रस्वकेन वामनेन दुरारोहोऽतएव रूढस्कंधो महाद्रुमो यः पुष्पितो भूत्वा यदा फलानि
दर्शयति तदा सः तदारोपकः पुमान् यस्य फलस्य हेतोः सद्रुमः प्रभावितः उत्पादितः सतां प्रीतिं स्यात्तस्मात्तत्फलप्राप्तिजां प्रीतिं नानुभवेत्तथात्वमिति एषोपमा त्वयि भवति यत्र रक्षणकाले वृषभः श्रेष्ठस्त्वं भर्ता
पालनसमर्थोऽस्मान् भृत्यान् न शाधि न शिक्षयसि अतस्तदर्थं तस्या उपमाया अर्थराजप्रयासानर्थक्यरूपं वेत्तुमर्हसि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

श्रेणयोनाजातीयसंघाः अग्न्याः प्रधानाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्य वचः साध्वित्यनुमन्यतेति योजना अन्वमन्यतेत्यर्थः ॥ १३ ॥ दुःखितं प्रेक्ष्य दुःखेनैवं वक्तीत्यालोच्य कृतात्मा शिक्षितबुद्धिः
 आत्मवान्धीरः ॥ १४ ॥ आश्वासनप्रकारो नात्मन इति आत्मनो जीवस्य कामकारः स्येच्छया र्यात्किंचिद्वर्तनसामर्थ्येन नास्ति हियतो यं पुरुषो नीश्वरः ईश्वरवत्स्वातंत्र्यरहितः तस्मादेनमितश्चास्मा
 देहाच्चलोकाच्च इतरतः परस्मादेहाच्चलोकाच्चरुतांतः कालौतयामिह पः कर्मानुरुपं कर्षति एवं च मम वनवासेन राजानापि कैकेयीकारणं किनु देवादीनामदृष्टमित्यांतरोभावः ॥ १५ ॥ इदानीं राज
 मरणशोकावकाशोपि नास्तीत्याह सर्वे इति निचयाः संघहाः नाशांताः समुच्छ्रया विद्यादिकृतमौन्यं तस्मान्नश्वरत्वेन निश्चितेकः शोक इति भावः ॥ १६ ॥ यथा फलानां पतनमशक्यपरिहारं
 श्रेणयस्त्वां महाराज पश्यं वयस्याश्च सर्वशः ॥ प्रतपंतमिवादित्यं राज्यस्थितमरिंदमम् ॥ १७ ॥ तथानुयानेकाकुलस्थमत्तानर्दंतुकुंजराः ॥ अंतःपुरगता
 नार्या नंदंतुमुसमाहिताः ॥ १८ ॥ तस्य साध्वनुमन्यंतनागराविविधाजनाः ॥ भरतस्य वचः श्रुत्वा रामं प्रत्यनुयाचतः ॥ १९ ॥ तमेवं दुःखितं प्रेक्ष्य विल
 पंतं यशस्विनम् ॥ रामः कृतात्मा भरतं समाश्वासयदात्मवान् ॥ १४ ॥ नात्मनः कामकारो हि पुरुषो यमनीश्वरः ॥ इतश्चेतरतश्चैनं रुतांतः परिकर्षति
 ॥ १५ ॥ सर्वे क्षयांतानि च याः पतनांताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतं च जीवितम् ॥ १६ ॥ यथा फलानां पक्वानां नान्यत्र पतनाद्भयम् ॥
 एवमनरस्य जातस्य नान्यत्र मरणाद्भयम् ॥ १७ ॥ यथा गारं दृढस्थूणं जीर्णं भूत्वोपसीदति ॥ तथा वसीदंति नरा जरा मृत्युवशंगताः ॥ १८ ॥ अत्येतिरज
 नीया तु मानप्रतिनिवर्तते ॥ यात्येव यमुना पूर्णं समुद्रमुदकार्णवम् ॥ १९ ॥ अहोरात्राणि गच्छंति सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ आयुं पि क्षपयं त्या शुग्रीष्मे
 जलमिवांशवः ॥ २० ॥ आत्मानमनुशोचत्वं किमन्यमनुशोचसि ॥ आयुस्तु हीयते यस्य स्थितस्याथ गतस्य च ॥ २१ ॥ सहैव मृत्युर्व्रजतिसह मृत्युर्नि
 षीदति ॥ गत्वा मुदीर्घमध्वानं सह मृत्युर्निवर्तते ॥ २२ ॥

एवं मरणमपि तथा तस्मान्नृपस्य तस्य न शोच्यता ॥ १७ ॥ तदेव दृष्टांतरेणोपपादयति यथेति ॥ १८ ॥ अतीतरजन्यप्रतिनिवृत्तौ दृष्टांतो यमुनायात्येव न प्रतिनिवर्तत इत्यर्थः उदकार्णवमित्य
 त्रोदकपद्मधिकं ॥ १९ ॥ गच्छंतीति शत्रुं अंशवोरविकिरणाः आशये इति पाठे जलाशये इत्यर्थः ॥ २० ॥ यदेवमतस्त्वमात्मानं प्रति अनुशोच मृत्युर्दुर्वारि आयातिका मे गतिरिहामुत्रेति चिंतय
 अन्यराजानं तदेव शोच्यत्वमाह आयुरिति आयुस्तु यस्य यस्य कस्यापि हीयत इत्यर्थः ॥ २१ ॥ तदेवाह सहैव मृत्युः सह व्रजतिसह निषीदतिसह गत्वा सह निवर्तते अंतर्यामिण एव मृत्युरुपत्वात्
 अतोऽपरिहार्यः स इति भावः ॥ २२ ॥

वल्योजराकृताः किं हि कृत्वा किं बलं प्राप्य प्रभावयेत् प्रभुत्वं भावयेत् यद्वा किं कृत्वा कमुपायं कृत्वा एतत्सर्वपरिहारे समर्थो भवेदित्यर्थः ॥ २३ ॥ आयुः क्षयकारकत्वनानिष्टसाधनरव्युदयादौ इ
ष्टसाधनत्वबुद्ध्याः तिमृदामनुप्याइत्याह नंदंतीति ॥ २४ ॥ नवं नवमिव इतः प्रागप्राप्तमिव क्रतुमुखं क्रतुप्रारंभः परिवर्तः पुनः पुनः प्राप्तिस्तदृष्ट्वा लृप्यंति न जानंति तत्परिवर्तनेन प्राणिनां नाश इतीत्यन्व
यः आत्ममुखमिति पाठे स्वस्वाभिमुखं क्रतुनां परिवर्तदृष्ट्वा लृप्यंतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ काष्ठं काष्ठं पोतद्वयम् ॥ २६ ॥ विना भवः विप्रयोग इति यावत् ॥ २७ ॥ अत्र संसारे कश्चिदपि प्राणी यथा भावं यथा प्राप्तं
स्वभावमृतिजनिलक्षणं न समतिवर्तते न लंघयति तेन हेतुना प्रेतस्य संबंधसामान्येषु प्रेतमनुशोचतोऽस्य तस्मिन् स्वीयप्रेतभावनिवर्तने सामर्थ्यं नास्ति ॥ २८ ॥ पूर्वगतिसमानगति त्वेदृष्टांतः यथेति

गात्रेषु बलयः प्राणाः श्वेताश्चैव शिरोरुहाः ॥ जरया पुरुषो जीर्णः किं हि कृत्वा प्रभावयेत् ॥ २३ ॥ नंदं त्युदित आदित्ये नंदं त्यस्तमिते हनि ॥ आत्मनो नाव
बुध्यंते मनुष्या जीवितक्षयम् ॥ २४ ॥ लृप्यं त्युतु मुखं दृष्ट्वा नवं नवमिव वागतम् ॥ क्रतूनां परिवर्तनेन प्राणिनां प्राणसंक्षयः ॥ २५ ॥ यथा काष्ठं च काष्ठं च
समेयातां महाणवे ॥ समेत्य तु व्यपेयातां कालमासाद्य कंचन ॥ २६ ॥ एवं भार्याश्च पुत्राश्च ज्ञातयश्च वसूनि च ॥ समेत्य व्यवधावन्ति ध्रुवो ल्येषां विना
भवः ॥ २७ ॥ नात्र कश्चिद्यथा भावं प्राणी समतिवर्तते ॥ तेन तस्मिन् सामर्थ्यं प्रेतस्यास्य अनुशोचतः ॥ २८ ॥ यथा हि सार्थं गच्छंतं ब्रूयात्कश्चित्पथि स्थि
तः ॥ अहमप्यागमिष्यामि पृष्ठतो भवतामिति ॥ २९ ॥ एवं पूर्वैर्गतो मार्गः पितृपैतामहैर्ध्रुवः ॥ तमापन्नः कथं शोचेद्यस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥ ३० ॥ वयसः
पतमानस्य स्रोतसो वानिवर्तिनः ॥ आत्मा सुखेन योक्तव्यः सुखभाजः प्रजाः स्मृताः ॥ ३१ ॥ धर्मात्मा सुशुभैः कृत्स्नैः क्रतुभिश्चापदक्षिणैः ॥ स न शोच्यः
पितातातस्वर्गतः सल्लुतः सताम् ॥ ३२ ॥ स जीर्णमानुषं देहं परित्यज्य पिताहिनः ॥ देवीमृद्धिमनुप्राप्तो ब्रह्मलोकविहारिणीम् ॥ ३३ ॥

पुरनोगच्छंतं सार्थं पथि स्थितः पथिकः ॥ २९ ॥ उक्तायाः लोकस्थितेः प्रकृतोपयोगमाह एवमिति पितृपैतामहैः दृष्टिरार्थी पितृपैतामहैरित्यर्थः पितृपैतामह इति पाठे तत्संबन्धी मार्ग इत्यर्थः ध्रुवः
अवश्यं प्राप्यः यस्य मार्गस्य व्यतिक्रमो लंघनं नास्ति तमापन्नः स्वयमपितं प्राप्तः पित्रादीन् कथं शोचेत् ॥ ३० ॥ स्रोतसो वाङ्गादिप्रवाहस्येवानिवर्तिनः प्रत्यावृत्तिरहितस्य पतमानस्य गच्छतो वयसः
नाशदृष्टेति शेषः आत्मा सुखेन त्साधने धर्मेन योक्तव्यः कुतः यतः प्रजाः सुखभाजः सुखसाधनाभिनिमित्तजन्मभाजः स्मृताः ॥ ३१ ॥ यदेवमतो धर्मात्मेति उपसंहरति न स इति सतां सल्लुतः सद्भिः
पूज्यमानः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मलोकविहारिणीं तल्लोके विहाराहं देवीमृद्धिं देवसंबन्धिनीं तप आदिसमृद्धिम् ॥ ३३ ॥

श्रुतवानधीतात्मविद्यः तद्विधोयद्विधश्चासीति पाठे श्रुतवान्वुद्धिमत्तरश्चयद्विधोऽसितद्विधोऽभवान् शोचितुमर्हतीत्यर्थ इति तीर्थः ब्रह्मलोकं प्राप्तस्यात्यंतं शोकोऽनुचित इति भावः ॥ ३४ ॥ बहुविधादश
रथमरणमद्विवासनादिविषयभेदेन बहुप्रकाराः शोको मानसः विलापरुदिते तत्कार्ये ॥ ३५ ॥ स्वस्थः शोकरहितः माशोकस्त्वां परिभवति शेषः यात्वा गत्वा तां पुरीमयोऽध्यामावस कुत एवं नियोग
स्तत्राह तथेति वशिनासत्यवशवता सत्याधीनत्ववता ॥ ३६ ॥ यत्र यस्मिन्कृत्ये तत्रैव प्रवृत्तः सन्निति शेषः ॥ ३७ ॥ त्यागस्यान्याय्यत्वे हेतुः सदा मान्य इत्यादि ॥ ३८ ॥ कर्मणा तु चितव्यापारेण
तंतुनैवं विधः कश्चित्वाज्ञः शोचितुमर्हति ॥ त्वद्विधो मद्विधश्चापि श्रुतवान्वुद्धिमत्तरः ॥ ३४ ॥ एते बहुविधाः शोका विलापरुदिते तदा ॥ वर्जनीया हि धी
रेण स वा विस्थासुधीमता ॥ ३५ ॥ स स्वस्थो भव माशोको यात्वा चावस तां पुरीम् ॥ तथा पित्रानियुक्तोऽसि वशिनावदतां वर ॥ ३६ ॥ यत्राहमपिते नै
वनियुक्तः पुण्यकर्मणा ॥ तत्रैवाहं करिष्यामि पितुरार्यस्य शासनम् ॥ ३७ ॥ न मया शासनं तस्य त्यक्तुं न्याय्यमरिंदम ॥ स त्वया पिसदामान्यः स वै बंधुः
सनः पिता ॥ ३८ ॥ तद्वचः पितुरेवाहं संमतं धर्मचारिणाम् ॥ कर्मणा पालयिष्यामि वनवासे नराघव ॥ ३९ ॥ धार्मिकेणानृशंसे नरेण गुरुवर्तिना ॥
भवितव्यं नरव्याघ्र परलोकं जिगीषता ॥ ४० ॥ आत्मानमनुतिष्ठत्वं स्वभावेन नरर्षभ ॥ निशाम्य तु शुभं वृत्तं पितुर्दशरथस्य नः ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्त्वा व
चनं महात्मा पितुर्निदेशं प्रतिपालनार्थम् ॥ यवीयसं भ्रातरमर्थवच्च प्रभुर्मुहूर्तादिररामरामः ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि
काव्ये अयोध्याकाण्डे पंचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु विरते रामे वचनमर्थवत् ॥ ततो मंदाकिनी तीरे रामं प्रकृति
वत्सलम् ॥ १ ॥ उवाच भरतश्चित्रं धार्मिको धार्मिकं वचः ॥ को हि स्यादीदृशो लोके यादृशस्त्वमरिंदम ॥ २ ॥ न त्वां प्रव्यथयेदुःखं प्रीतिर्वानप्रहर्षयेत् ॥
संमतश्चापि वृद्धानां तांश्च पृच्छामि संशयान् ॥ ३ ॥

॥ ३९ ॥ नरेण वृषणेति पाठः क्षत्रियेणेत्यर्थ इति कतकः परलोकं जिगीषता धार्मिकत्वादित्यभाववता भवितव्यम् ॥ ४० ॥ नः पितुर्वृत्तं शुभं निशाम्य पर्यालोच्य तेन स उत्तमांगतिं गत इति ज्ञात्वा त्वं
स्वभावेन धार्मिकत्वादि लक्षणेनोपलक्षितः आत्मानं आत्मनः परलोकहितमनुतिष्ठचित्तयेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामा० वा० आदि० अयोध्याकाण्डे पंचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥
अथ भरतः आत्रथर्मावष्टं तेन रामप्रत्यावृत्तिप्रार्थयते एवमुक्तेति ॥ १ ॥ चित्रं उक्तियुक्तिविशेषोपपन्नत्वाल्लोकस्य विस्मयजनकम् को हि स्यान्नकोपीत्यर्थः यादृशो यादृशमाहात्म्यवान् ॥ २ ॥
वृद्धानां संमतोऽपि धर्मविषये रामवदेव वर्तितव्यमिति दृष्टांतभूतोऽपिलोकमर्यादामनुसरंस्तान् वृद्धानां संशयानां संशयास्पदधर्मनूपृच्छसि एवं च सर्वज्ञाप्तकामत्वात्तवनदुःखमिति भावः ॥ ३ ॥

यथामृतस्तथाजीवन् अस्ययथाजीवन्तथामृतइतिवाक्यशेषआर्थिकोबोध्यः यथामृतस्यकदेहआत्मादेहमुच्चादिभिरसंबद्धस्तथाजीवन्पितैरसंबद्धः नित्यशुचिसुखचिदात्मनोनित्याशुचि
दुःखजडेनदेहेनतदयैश्वासंबंधान् यथाचजीवन्स्वकर्मानुरूपसंसरतितथामृतोपिस्वकर्मानुरूपपरत्र किंचयथाजीवन्सर्वैःसंबद्धस्तथामृतोपि सर्वात्मत्वादस्य किंचयथाऽसतिअविद्यमानेनरा
गोजायतेतथासतिविद्यमानेपिरागोनयुक्तः यथावासतिसाधौद्वेषोनयुक्तस्तथाऽसतिअसाधावपिद्वेषोनयुक्तः किंचयथाऽसतिप्रपंचेनुरागस्तथासतिब्रह्मणियुक्तः किंचसतिब्रह्मणितन्निष्ठितस्यय
थानबंधोमुक्तिश्चभवतितथालोकसंग्रहार्थमसन्नित्स्यापिनबंधोमुक्तिश्चभवति यस्यत्वादृशस्यएषउक्तार्थविषयकोबुद्धिलाभःस्यात्सराजयोगीकेनपरितप्यते नकेनापिहेतुनेत्यर्थः ॥ ४ ॥ परा
वरज्ञःसप्रपंचात्मतत्त्वज्ञः विषादिनुमित्यर्थं विपत्तुमित्यर्थः ॥ ५ ॥ अमरईश्वरःसयथाशुद्धसत्त्वोपाधिस्तद्वच्छुद्धसत्त्वप्रधानः अत्रोपमाशब्दप्रयोगोलोकप्रतारणाय सत्त्वोपाधिरीश्वरस्त्वमेवे

यथामृतस्तथाजीवन्यथासतितथामति ॥ यस्यैषबुद्धिलाभःस्यात्परितप्येतकेनसः ॥ ४ ॥ परावरज्ञोयश्चस्याद्यथात्वंमनुजाधिप ॥ सएवव्यसनंप्रा
प्यनविषादितुमर्हति ॥ ५ ॥ अमरोपमसत्त्वस्त्वंमहात्मासत्यसंगरः ॥ सर्वज्ञःसर्वदर्शीचबुद्धिमांश्चासिराघव ॥ ६ ॥ नत्वामेवंगुणैर्युक्तंप्रभवाभवको
विदम् ॥ अविषत्यतमंदुःखमासादयितुमर्हति ॥ ७ ॥ प्रोपितेमयियत्पापमात्रामत्कारणाल्लतम् ॥ क्षुद्रयातदनिष्टंमेप्रसीदतुभवान्मम ॥ ८ ॥ धर्मबंधे
नवदोस्मितेनेमानेहमातरम् ॥ हन्मितीव्रेणदंडेनदंडार्हापापकारिणीम् ॥ ९ ॥ कथंदशरथाज्जातःशुभाभिजनकर्मणः ॥ जानन्धर्ममधर्मचकुर्याकर्म
जुगुप्सितम् ॥ १० ॥ गुरुःक्रियावान्बुद्धश्चराजाप्रेतःपितेतच्च ॥ तातंनपरिगर्हंहेतुतंचेतिसंसदि ॥ ११ ॥ कोहिधर्मार्थयोर्हीनमीदृशंकर्मकिल्बिषम् ॥
स्त्रियःप्रियचिकीर्षुःसंकुर्याद्धर्मज्ञधर्मवित् ॥ १२ ॥ अंतकालेहिभूतानिमुत्थंतीतिपुराश्रुतिः ॥ राज्ञैवकुर्वतालोकेप्रत्यक्षासाश्रुतिःकृता ॥ १३ ॥

तिज्ञावः सर्वज्ञः सर्वविषयकज्ञानरूपोपाधिवृत्तिमान् सर्वदर्शीसर्वसाक्षी बुद्धिमान्सर्वबुद्धिप्रवर्तकौतर्यामीतियावत् ॥ ६ ॥ प्रभवाभवकोविदंभूतानामुत्पत्तिनाशज्ञं आसादयितुमवसादयितुं
एवंचत्वामेवविधंयद्यपिदुःखंनपीडयतितथापिमादृशपीडयत्येवेतिस्वस्थोभव माशोकइत्यस्योत्तरमेतत्पर्यंतम् ॥ ७ ॥ मत्कारणान्मद्राज्यनिमित्ततःमेऽनिष्टमदसंमतमेवअतोभवान्प्रसीदतु म
दन्तंगज्यंपरिगृह्णात्वितियावत् ॥ ८ ॥ धर्मबंधेनधर्मरूपेणबंधनेन इहईदृशापराधविषये इमांसर्वतार्यामिणस्तवद्वेषिणा अतएवदंडार्हम् ॥ ९ ॥ १० ॥ मातृवत्पिताप्यन्याय्यकारीत्याह
गुरुरिति क्रियावान्कृतश्रेष्ठकृतुः प्रेतःसन्श्राद्धादौ ॥ ११ ॥ एवंगुरुत्वादिहेतुभिर्यद्यप्यहंनपरिगर्हंतथापिबस्तुनोगर्ह्येवेत्याह कोहीति कोहिधर्मवित् धर्मार्थयोर्हीनताभ्यांहीनंकामप्रधानम्
॥ १२ ॥ अंतकालेऽतिकालेमुत्थंतिविपरीतबुद्धिप्राप्नुवन्ति पुराश्रुतिःपुरातनीगाथा प्रत्यक्षासत्या ॥ १३ ॥

क्रोधाद्विषमवैषयासीत्युक्तिसूचितात् कैकेयीक्रोधात्तक्रोधभयादितियावत् मोहात्कैकेयीविषयात् साहसात्अविमृश्यकारित्वात् तातस्ययदतिक्रांतं भावेनिष्ठा ज्येष्ठाभिषेकलक्षणसाध्य
र्थाननुष्ठानंतत्साध्वर्मभित्तिसंधायराजोकार्थेषुकृतमस्यसाधुत्वमिति विचार्यप्रत्याहरतुनिवर्तयतु ॥ १४ ॥ तदेवोपपादयति पितुर्हीति अतिक्रांतमतिक्रमस्तंसाधुमन्यते तद्वैपरीत्याचरणेनसाधु
यद्यानयासंपादयति तदपत्यंमंतअपतनहेतुत्वादपत्यशब्दवाच्यम् ॥ १५ ॥ अपत्यमस्तुअन्वर्थापत्यमस्तु माभवान्दुष्कृतंपितुरनुमन्यतामितिशेषः तदेवाह अतीति यत्तत्कृतंदशरथकृतंकर्मतद
निधर्ममतिक्रम्यप्रवृत्तं अतएवलोकोधीरविगर्हितं अतस्तदनुमननमनुचितमिति पितृवचसःपरिपाल्यत्वेयुक्तंधर्मवदभिषेकवचनमेवपरिपालयेतिव्यंग्यम् ॥ १६ ॥ सर्वास्त्रातुमिदं सर्वमदुक्तंभवा
ननुमन्यतामितिजावः ॥ १७ ॥ पित्रुक्तवनवासस्थगर्हितत्वमेवाह कचेति ॥ १८ ॥ ननुवानप्रस्थाश्रमःक्षत्रियस्याप्यस्तित्राह एषहीति येनाभिषेचनेनपालनंतद्रूपधर्मसंपादनंप्रथमआद्योधर्म

साध्वर्ममभिसंधायक्रोधान्मोहाच्चसाहसात् ॥ तातस्ययदतिक्रांतं प्रत्याहरतुतद्भवान् ॥ १४ ॥ पितुर्हिसमतिक्रांतं पुत्रोयःसाधुमन्यते ॥ तदपत्यंम
तंलोकेविपरीतमतोन्यथा ॥ १५ ॥ तदपत्यंभवानस्तुमाभवान्दुष्कृतंपितुः ॥ अतियत्तत्कृतंकर्मलोकोधीरविगर्हितम् ॥ १६ ॥ कैकेयीमांचतातंच
मुहदोवांधवांश्चनः ॥ पौरजानपदान्सर्वास्त्रातुंसर्वमिदंभवान् ॥ १७ ॥ कचारण्यंकचक्षात्रंकजटाःकचपालनम् ॥ ईदृशंव्याहतंकर्मनभवान्कर्तु
मर्हति ॥ १८ ॥ एषहिप्रथमोधर्मःक्षत्रियस्याभिषेचनम् ॥ येनशक्यंमहाप्राज्ञप्रजानांपरिपालनम् ॥ १९ ॥ कश्चप्रत्यक्षमुत्सृज्यसंशयस्थमलक्षण
म् ॥ आयतिस्थंचरेद्धर्मक्षत्रवंधुरनिश्चितम् ॥ २० ॥ अथक्लेशजमेवत्वंधर्मंचरितुमिच्छसि ॥ धर्मेणचतुरोवर्णान्यालयनूक्लेशमाप्नुहि ॥ २१ ॥ चतु
र्णामाश्रमाणांहिगार्हस्थ्यंश्रेष्ठमुत्तमम् ॥ आदुर्धर्मज्ञधर्मज्ञास्तंकथंत्यक्तुमिच्छसि ॥ २२ ॥

इत्यर्थः एवंचसआश्रमोराज्यपरिपालनोत्तरवार्धकेउचितोनापिसुख्योधर्मइतिभावः ॥ १९ ॥ तस्यामुख्यत्वमेवदर्शयति कश्चेति प्रत्यक्षंप्रत्यक्षसुरवसाधनंधर्मंप्रजापालनरूपमुत्सृज्यसं
शयस्थमप्रत्यक्षत्वात्कोहितद्वेदयद्यमुष्मिन्लोकेस्तिवानवेतिश्रुत्याभिनीयमानसंदेहास्पदं अलक्षणमसुखलक्षणम् आयतिस्थमुत्तरवयःप्राप्यं अनिश्चितंअनित्यानुष्ठानं नहिप्रजापालनवत्
क्षत्रियस्यनित्यप्राप्तोयंधर्मः नित्यत्वेतद्दहितदशरथादेःपापित्वप्रसंगः तंक्षत्रवंधुःक्षत्राणांवंधुरितिसमासेनक्षत्रियकुलसंमतइत्यर्थः निदायांवंधुचप्रत्ययांतस्तुनिद्यक्षत्रियादिवाचीतिकतकः कश्च
रेन्नकोपीत्यर्थः अन्येतुक्षत्रवंधुरिर्निद्यक्षत्रियोपिराज्यानर्होपीदृशंधर्मंचरितुमिच्छसि पुनर्वाच्यंराज्याधिकारीत्यर्थमाहुः ॥ २० ॥ ननुशरीरक्लेशसाध्यधर्मएवांतरंगस्तत्राह अथेति पक्षांतरेऽथेति
शब्दः ॥ २१ ॥ ननूत्तमत्वेनश्रुतत्वात्तदाश्रमकरणयुक्तमतआह चतुर्णामिति सर्वेषांगृहस्थपाल्यत्वादितिभावः ॥ २२ ॥

श्रुतेनविद्यया बालोऽवरःजन्मना तत्संपाद्येनस्थानेनकनिष्ठधातृत्वेनचबालः ॥ २३ ॥ हीनबुद्धिगुणःसत्त्वयस्यसः तेनहीनसत्त्वगुणइत्यर्थः ॥ हीनस्थानेनचोपलक्षितः अतएवबालः त्वयावि
नावर्तयेनुज्जीवितुमपिनोत्सहेकिंपुनाराज्यंपालयितुमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सहसंभूय मंत्रविदितिसंबोधनम् ॥ २६ ॥ पालनेराज्यपरिपालननिमित्तं तरसाबलेन लोकान्शत्रुलोकान्मरुद्भिरि
वास्मान्निःसहवासवद्वत्वंविजित्यतांपालयेतिशेषः ॥ २७ ॥ ऋणानीति जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायतेइतिश्रुतौब्राह्मणपदमुपलक्षणमितिभावः अत्रायोऽध्यायां स्थित्वेतिशेषः

श्रुतेनबालस्थानेनजन्मनाभवतोत्यहम् ॥ सकथंपालयिष्यामिभूमिंभवतितिष्ठति ॥ २३ ॥ हीनबुद्धिगुणोबालोहीनस्थानेनचाप्यहम् ॥ भवताच
विनाभूतोनावर्तयितुमुत्सहे ॥ २४ ॥ इदंनिखिलमप्यग्न्यंराज्यंपिच्यमकंटकम् ॥ अनुशाधिस्वधर्मणधर्मज्ञःसहबांधवैः ॥ २५ ॥ इहैवत्वाभिषिंचंतुस
र्वाःप्रकृतयःसह ॥ ऋत्विजःसवसिष्ठाश्चमंत्रविन्मंत्रकोविदाः ॥ २६ ॥ अभिषिक्तस्त्वमस्माभिरयोऽध्यांपालनेव्रज ॥ विजित्यतरसालोकान्मरुद्भि
रिववासवः ॥ २७ ॥ ऋणानित्रीण्यपाकुर्वन्दुर्लभःसाधुनिर्दहन् ॥ सुहृदस्तर्पयन्कामैस्त्वमेवात्रानुशाधिमाम् ॥ २८ ॥ अद्यार्यमुदिताःसंतुसुहृदस्ते
भिषेचने ॥ अद्यभीताःपलायंतुदुःप्रदास्तेदिशोदश ॥ २९ ॥ आक्रोशंमममातुश्चप्रमृज्यपुरुषर्षभ ॥ अद्यतत्रभवंतंचपितरंरक्षकित्विषपात् ॥ ३० ॥
शिरसात्वाभियाच्चेहंकुरुष्वकरुणामयि ॥ बांधवेषुचसर्वेषुभूतेष्विवमहेश्वरः ॥ ३१ ॥ अथवापृष्ठतःकृत्वावनमेवभवानितः ॥ गमिष्यतिगमिष्या
मिभवतासार्धमप्यहम् ॥ ३२ ॥ तथाभिरामोभरतेनताम्यताप्रसाद्यमानःशिरसामहीपतिः ॥ नचैवचक्रेगमनायसत्त्ववान्मतिंपितुस्तद्वचनेप्रतिष्ठा
तः ॥ ३३ ॥ तदद्भुतंस्थैर्यमवेक्ष्यराघवेसमंजनोहर्षमवापदुःखितः ॥ नयात्ययोऽध्यामितिदुःखितोभवत्स्थिरप्रतिज्ञत्वमवेक्ष्यहर्षितः ॥ ३४ ॥

॥ २८ ॥ दुःप्रदाःदुःखप्रदाः ॥ २९ ॥ आक्रोशंनिदां तत्रभवंतंपूज्यम् ॥ ३० ॥ त्वात्वां मयिर्बांधवेषुचकरुणांकुर्वितिसंबंधः ॥ ३१ ॥ पृष्ठतःकृत्वातिरस्कृत्य मत्पार्थनामितिशेषः इतोपिवन
मेवजनसंवाधत्तयेनास्माद्वनादपिवनांतरमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ताम्यताग्लायता गमनायअयोऽध्यांप्रतीतिशेषः ॥ ३३ ॥ तत्स्थैर्यंपितृवचनस्थितिस्थैर्यं दुःखहर्षयोर्युगपत्पट्यतौनिमित्तंस्वयमेव
व्याकरोतिकविर्नयातीति ॥ ३४ ॥

नेगमाःपुरेत्तवाः निगमोनिश्चयेवेदपुरेपथिवणिकपथेइति तद्यूथवल्लभास्तद्वृणमुख्याः विसंज्ञाविचिन्ताश्वताअश्रुकलाअश्रुप्रचुराश्च ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति
लकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकण्डिषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामोराजनियोगपालनमेवपरमोधर्मोबहूनांसुखसाधनत्वादित्याशयेनावदित्याह पुनरि
ति ॥ १ ॥ इदंउक्तवाक्यं उपपन्नंयुक्तिमत् तत्रहेतुः जातइत्यादि ॥ २ ॥ इदानींत्वयाराज्यस्यमयावनवासस्यचाकरणेराज्ञःप्रतिज्ञाहानिकृतोमहानधर्मइत्याह पुरेति तवपुत्र्यांजनिष्येततस्मै
राज्यंदास्यामीतिप्रतिज्ञातवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ननुस्त्रीपुनर्मविवाहेचदृश्यर्थेप्राणसंकटे गोब्राह्मणार्थेहिंसायांनानृतंस्याज्जुगुप्सितमितिस्मृतेः कौसल्यायांविद्यमानायांकैकेयीविवाहस्यनर्मविवा

तमृत्विजोनेगमयूथवल्लभास्तथाविसंज्ञाश्रुकलाश्रमातरः ॥ तथाब्रुवाणंभरतंप्रतुष्टुवुःप्रणम्यरामंचययाचिरेसह ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामा
यणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकण्डिषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पुनरेवंब्रुवाणंतंभरतंलक्ष्मणाग्रजः ॥ प्रत्युवाच
ततःश्रीमान्ज्ञातिमय्येसुसल्लतः ॥ १ ॥ उपपन्नमिदंवाक्यंयस्त्वमेवमभाषथाः ॥ जातःपुत्रोदशरथात्कैकेय्याराजसत्तमात् ॥ २ ॥ पुराभ्रातःपिता
तःसमातरंतंमुदहन् ॥ मातामहेसमाश्रौषीद्राज्यशुल्कमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ देवासुरेचसंग्रामेजनन्यैतवपार्थिवः ॥ संप्रलष्टोददौराजावरमाराधितः
प्रभुः ॥ ४ ॥ ततःसांसंप्रतिश्राव्यतवमातायशस्विनी ॥ अयाचतनरश्रेष्ठद्वौवरौवरवर्णिनी ॥ ५ ॥ तवराज्यंनरव्याघ्रममप्रव्राजनंतथा ॥ तच्चराजात
थातस्यैनियुक्तःप्रददौवरम् ॥ ६ ॥ तेनपित्राहमप्यत्रनियुक्तःपुरुषर्षभ ॥ चतुर्दशवनेवासंवर्षाणिवरदानिकम् ॥ ७ ॥ सोहंवन्मिदंप्राप्तोनिर्जनंल
क्ष्मणान्वितः ॥ सीतयाचाप्रतिद्वंद्वःसत्यवादेस्थितःपितुः ॥ ८ ॥ भवानपितथेत्यवपितरंसत्यवादिनम् ॥ कर्तुमर्हसिराजेंद्रक्षिप्रमेवाभिपिंचनात् ॥ ९ ॥

हन्वात्तयतिज्ञाहानिर्नदोषायेत्यतआह देवासुरेचेति देवासुरेतत्संबन्धिनि एवंचउपकारप्रत्युपकाररूपत्वादेतद्वृत्तेमहान्दोषइतिभावः वरंवरद्वयम् ॥ ४ ॥ ततोहेतोःसंप्रतिश्राव्यप्रतिज्ञांकारयि
त्वा ॥ ५ ॥ याचनप्रकारमाह तवेति नियुक्तःवरवलेननियोजितः तद्वरंतद्रूपवरम् ॥ ६ ॥ अत्रदंडकारण्येवने चतुर्दशवर्षाणिवरदानिकंवरदाननिमित्तकंवासम् नियुक्तःतंप्रतिप्रेरितइत्यर्थः अ
ग्रायमप्यर्थःदेवेभ्योमहत्तवरदाननिमित्तकम् अंतर्यामिणातथाप्रेरणात् अतएवात्रदंडकारण्ये एतत्संगेनैवतत्पयोजननिष्पत्तेरिति ॥ ७ ॥ ननुवनेरक्षआदिभ्योनानादुःखसंभावेनेत्यतोःप्रति
द्वंद्वइति समाधिकवल्लभाहानिः सर्वेपिमत्तोहानबलाएवेतिनतद्गयावकाशइतिव्यंग्योर्थः आपाततस्तुअप्रतिद्वंद्वःस्पृह्यारहितइति ॥ ८ ॥ तथेत्येवतथैवेतिपितृनियुक्तएवेति अर्हसीत्यार्षे अर्ह
तीतिपाठांतरंअतएवसंबोधनंराजेंद्रेति ॥ ९ ॥

क्रणाकैकेयीसंव्यूगात् मरुतेमवीत्यर्थं ब्राहीत्यार्षं अभिनंदयनतुर्निंदय तत्कृतस्यार्थस्य बहुस्कारकत्वादितिव्यंग्यम् ॥ १० ॥ स्योक्त्यावश्यकत्वेसंमतिमाह श्रूयतेइति गयेषुगयाप्रदेशेषु
यजमानेनयागं कुर्वता पितृन्प्रतिपितृप्रीतिमुद्दिश्य ॥ ११ ॥ तांश्रुतिमाह पुन्नाम्नइति पुदितिनरकनाम त्रायतेःकःप्रत्ययः व्युत्पत्त्यंतरमाह पितृनिति पितृन्पातिइत्यर्थेपुत्रस्यपृषोदरादित्वात्साधु
त्वम् पितृन्दिश्यकृतेष्टापूर्तादिनास्वलोकप्रापणेनतेषारक्षणमित्याहुः ॥ १२ ॥ गयांपितृस्वर्गसाधनंगयाक्षेत्रम् एषाचपितृणांपरलोकसाधनंपुत्रेणावश्यकार्यमित्यर्थेसंमतिः ॥ १३ ॥ एवंपि

क्रणांस्मोचयराजानंमरुतेभरतप्रभुम् ॥ पितरंब्राहिधर्मज्ञमातरंचाभिनंदय ॥ १० ॥ श्रूयतेधीमतातातश्रुतिर्गीतायशस्विना ॥ गयेनयजमाने
नगयेष्वेवपितृन्प्रति ॥ ११ ॥ पुन्नाम्नोनरकाद्यस्मात्पितरंचायतेसुतः ॥ तस्मात्पुत्रइतिप्रोक्तःपितृन्यःपातिसर्वतः ॥ १२ ॥ एष्टव्यावहवःपुत्रागुणवंतो
बहुश्रुताः ॥ तेषांवैसमवेतानामपिकश्चिद्दयांव्रजेत् ॥ १३ ॥ एवंराजर्षयःसर्वेप्रतीतारघुनंदन ॥ तस्मात्ब्राह्मिनरश्रेष्ठपितरंनरकात्प्रभो ॥ १४ ॥ अयो
ध्यांगच्छभरतप्रकृतीरुपरंजय ॥ शत्रुघ्नसहितोवीरसहसर्वैर्द्विजातिभिः ॥ १५ ॥ प्रवेक्ष्येदंडकारण्यमहमप्यविलंबयन् ॥ आभ्यांतुसहितोवीरवैदे
ह्यालक्ष्मणेनच ॥ १६ ॥ त्वंराजाभरतभवस्वयंनराणांवन्यानामहमपिराजराण्मृगाणाम् ॥ गच्छत्वंपुरवरमद्यसंप्रहृष्टःसंलृष्टस्त्वहमपिदंडकान्प्रवे
क्ष्ये ॥ १७ ॥ छायांतेदिनकरभाःप्रबाधमानंवर्षत्रंभरतकरोतुमूर्ध्निशीताम् ॥ एतेपामहमपिकाननद्रुमाणांछायांतामतिशयनींशनैःश्रयिष्ये ॥ १८ ॥
शत्रुघ्नस्त्वतुलमतिस्तुतेसहायःसौमित्रिर्ममविदितःप्रधानमित्रम् ॥ चत्वारस्तनयवरावयंनरेंद्रंसत्यस्थंभरतचराममाविपीद ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेसप्तोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ आश्वासयंतंभरतंजावालिर्ब्राह्मणो
त्तमः ॥ उवाचरामंधर्मज्ञंधर्मापेतमिदंवचः ॥ १ ॥

तृपरलोकसाधनम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ वन्यानामिति अनेनभाविवानरराजाधिपत्यादिसूचितम् ॥ १७ ॥ दिनकरभाइतिद्वितीयावहुवचनम् वर्षत्रंलत्रम् शीतांछायामित्यन्वयः ॥ १८ ॥
सौमित्रिर्लक्ष्मणः चराम विधौलोढ संपादयामेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेसप्ताधिकशततमःसर्गः ॥ १०७ ॥
भरताश्वासनंकुर्वंतरामम् धर्मापेतंधर्ममार्गविद्धम् लोकायतिकमतावलंबनमितियावन् वचउवाचेत्यन्वयः ॥ १ ॥

साधुसम्यग्भुक्तिमदिवचननिर्वाण्वयेतत् इदंशब्दार्थोराघवेत्यादि प्राकृतस्यपामरस्यनरस्येवनिरर्थिकाएवंबुद्धिःपितृवचःपालनीयमित्येवंरूपा आर्यबुद्धेस्तपस्विनस्तेमाभूत् ॥ २ ॥ कुतो
माभूदित्यत्रपितापुत्रसंबंधस्यैवमिथ्यात्वादित्याह कइति कस्यपुरुषस्यकेनचित्संबंधात् किमाप्यंकप्राप्यं नकिमपीत्यर्थः संबंधाभावादितिभावः संबंधाभावेहेतुमाह एकोहीति ॥ ३ ॥ यःसज्जे
तसउन्मत्तइवज्ञेयः ॥ १॥५॥ आवासमात्रं पांथानामिव अतोनात्रसज्जनाःसज्जते॥६॥ पित्र्यंराज्यमित्यास्तिकमतावलंबिरामाभिप्रायेणोक्तिः कापथंवनमार्गं आस्तिकसेव्यमार्गंचा॥७॥ एकवेणी
धरत्वविरहिणीलक्षणं त्वात्वाम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ उक्तंसंबंधाभावमुपसंहरति नतेइति मिथ्यापितृवचनाभिनिवेशमुक्त्वा राज्यंकुर्वितियदुच्यतेतत्कुरु अन्यःत्वजनकादन्यःसंप्रतिराजाएवंक्षणभं

साधुराघवमाभूत्तेबुद्धिरेवंनिरर्थिका ॥ प्राकृतस्यनरस्येवद्वार्यबुद्धेस्तपस्विनः ॥ २ ॥ कःकस्यपुरुषोबंधुःकिमाप्यंकस्यकेनचित् ॥ एकोहिजायतेजं
तुरेकएवविनश्यति॥३॥ तस्मान्मातापिताचेतिरामसज्जेतयोनरः॥ उन्मत्तइवसज्जेयोनास्तिकश्चिद्विकस्यचित् ॥ ४ ॥ यथाग्रामांतरंगच्छन्नरःकश्चिद्
हिवसेत् ॥ उन्मत्तइवसज्जेयोनास्तिकश्चिद्विकस्यचित् ॥ ४ ॥ यथाग्रामांतरंगच्छन्नरःकश्चिद्
राज्यंसमुन्मत्तइवसज्जेयोनास्तिकश्चिद्विकस्यचित् ॥ ४ ॥ यथाग्रामांतरंगच्छन्नरःकश्चिद्
नगरीसंप्रतीक्षते ॥ ८ ॥ राजभोगाननुभवन्महार्हान्याथिवात्मज ॥ विहरत्वमयोध्यायांयथाशक्रस्त्रिविष्टपे ॥ ९ ॥ नतेकश्चिदशरथस्त्वंचतस्यनकश्च
न ॥ अन्योराजात्वमन्यस्तुतस्मात्कुरुयदुच्यते ॥ १० ॥ बीजमात्रं पिताजंतोःशुक्रंशोणितमेवच ॥ संयुक्तमृतुमन्मात्रापुरुषस्येहजन्मतत् ॥ ११ ॥ ग
तःसत्पतिस्तत्रगंतव्यंयत्रतेनवै ॥ प्रवृत्तिरेषाभूतानांत्वंतुमिथ्याविहन्यसे ॥ १२ ॥

गवादेनान्यत्वंगूढाशयतयोक्तं नन्वेवमपितस्ताननिविष्टतयाकश्चित्संबंधोभवेत् अन्यथापितरंविनापिपुत्रोत्पत्तिःस्यादितिचेन्नतावतापिनिमित्तकारणत्वमेवनोपादानत्वं तेनयूकालिक्षादेरिवत
वापितेननकश्चित्संबंधइत्याशयः ॥ १० ॥ बीजमात्रंनिमित्तकारणमात्रं मात्रपदेनोपादानत्वव्यावृत्तिः तर्ह्युपादानंकिंतत्राह ऋतुमन्मात्रेति ऋतुमत्यामात्रेत्यर्थेपुंवद्भावः यत्तादृश्यामात्रागर्भे
धृतंसंयुक्तंपरस्परमिलितंशुक्रंशोणितंच तदिहलोकेपुरुषस्यशरीरस्यजन्मउपादानकारणंभवतीत्यर्थः एवंचशुक्रशोणितयोगात्आकृष्टपंचभूतसमूहएवपुरुषश्चेतनोनतस्यकेनचित्संबंधइत्या
शयः ॥ ११ ॥ गतइति यत्रयेषुभूतेषुगंतव्यंतत्रतेषुगतोऽलंयंप्राप्तः त्वमपितथैवलंयंप्राप्स्यसीतिस्थिरस्यकस्यचिदभावात्कःकेनसंबंधइतिभावः उक्ताएषाभूतसमूहपुरुषस्यतेषुलयप्राप्तिरूपाप्र
वृत्तिर्मर्त्यानांस्वभावप्राप्तेतिशेषः अतस्त्वमिथ्याविहन्यसेराज्यरूपात्पुरुषार्थादितिशेषः ॥ १२ ॥

नन्वर्थविधातेषि धर्मो मे भविष्यतीत्यत्राह अर्थेत्यादि अर्थप्रत्यक्षसिद्धपुरुषार्थप्राप्तेन ररित्यज्ययेयं आस्तिका धर्मपरास्तांस्तान्शौचामि धर्मफलभोक्तुरभावादिति भावः तदेवाह तेहीति प्रेत्यां
तसमयंप्राप्य विनाशं जेजिरेन त्वत्रोपाजित धर्मस्य तत्रावस्थिति रस्ति प्राप्य विनाशं प्रतिपेदिरे इति पाठांतरम् ॥ १३ ॥ नन्वेवं श्राद्धाद्याचारा संगतिस्तत्राह अष्टकेति तदा दियत्पितृदेवत्यं श्राद्धकर्म
इति तत्र प्रसृतः प्रवृत्तौ यं जनस्तस्यान्त्यस्य स्वभोगसाधनस्य उपद्रवं नाशं केवलं करोति पश्य विचारय तामेव विचार्या युक्तिमाह मृतोहीति ॥ १४ ॥ ननु तैरत्राभोजने पितृदुर्द्वेशनदत्तं लोकांतरे तमुप
निष्रुतीत्येतमर्थं शोक्तो भावेन दूषितमपि युक्त्यंतरेण दूषयति यदीति प्रवसतामुद्देशं कृत्वा श्राद्धं दद्यात् प्राप्तकाले लिङ् तद्दानमेवोचितमित्यर्थः ननु तत्पथ्यशनंतस्मै दीयमानं पथ्यशनं पाथेयं न्याय्यं
नवेत् नारवहनेन दुःखदत्त्वादिति भावः एतेनैव न्यायेन देवार्थदानमपि व्यर्थमित्युपपादितम् ॥ १५ ॥ एवं वैदिकाचारं प्रदूष्य तत्पतिपादकांगमाप्रामाण्यमाह दानेति यजस्वदेवपूजां कुरु देहि अज्ञा

अर्थधर्मपरायेयेतांस्तान्शौचामिनेतरान् ॥ तेहि दुःखमिह प्राप्य विनाशं प्रेत्यलेभिरे ॥ १३ ॥ अष्टकापितृदेवत्यमित्ययं प्रसृतो जनः ॥ अन्नस्योप
द्रवं पश्य मृतो हि किमशिष्यति ॥ १४ ॥ यदि भुक्तमिहान्येन देहमन्यस्य गच्छति ॥ दद्यात्प्रवसतां श्राद्धं न तत्पथ्यशनं भवेत् ॥ १५ ॥ दानसंवननात्येते ग्रं
थामेधाविभिः कृताः ॥ यजस्वदेहि दीक्षस्व तपस्तप्यस्व संत्यज ॥ १६ ॥ सनास्ति परमित्येतत्कुरु बुद्धिं महामते ॥ प्रत्यक्षं यत्तदातिष्ठ परोक्षं पृष्ठतः कुरु ॥ १७ ॥
सतां बुद्धिपुरस्कृत्य सर्वलोकनिदर्शिनीम् ॥ राज्यं सत्वं निगृहीष्व भूतेन प्रसादितः ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयो
ध्याकाण्डे अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ जाबालेस्तु वचः श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥ उवाच परयासूक्त्या बुद्ध्या विप्रतिपन्नया ॥ १ ॥

दिवान् दीक्षस्व यागार्थं तपश्चांद्रायणादि संत्यज प्रब्रजेत्येवं परावेदाव्योपंथाः दानसंवननाः दानाय वशीकरणोपायभूताः मेधाविभिः वार्तादिना जीवने क्लेशं पश्यद्भिः पामरप्रतारणाद्यानायासेन
धनग्रहणाय कृता अतो न ते प्रमाणमिति भावः ॥ १६ ॥ परं ऐहिकात्परं परलोकप्रयोजनं किंचिद्दुर्माख्यं नास्तीति बुद्धिकुरु परोक्षं अनुमानशब्दादिगम्यं पृष्ठतः कुरुत्यज ॥ १७ ॥ सतां प्रत्यक्ष
सिद्धस्यैव सत्यत्वं वदतां तएव हि साधवो न तु शब्दप्रमाणकादेः सत्यत्वं ब्रूत इति भावः भिन्नेषु देवा सत्वं तामुक्तमित्यर्थो वा सर्वलोकनिदर्शिनीं सर्वलोकसंमतामित्यर्थः ॥ १८ ॥ ॥ इति श्री
रामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तदेतत्खंडयति रामः जाबालेरिति सत्यपराक्रमः सत्यप्रधानः प
राक्रमो यस्य सः सत्यात्मनां वर इति पाठे सत्यत्वभावानां श्रेष्ठ इत्यर्थः विप्रतिपन्नया जाबाल्युक्तार्थं प्रतिपत्तिरहितया बुद्ध्या युक्तः सन् सूक्त्या वेदलक्षणसुवचनालंबनेनोवाच ॥ १ ॥

प्रियकामार्थप्रतिहेतुकामभोगसंपादनार्थं अकार्यपरमार्थतः कर्तुमनर्हं कार्यसंकाशम् प्रमाणाभासयुक्तत्वात् अपथ्यदुःखोदकं ॥ २ ॥ निर्मर्यादः उत्पथवर्ती भिन्नचारित्रदर्शनः साधुसंमतचारित्र्यप्रतिपादकशास्त्राद्विपरीतव्यवहारप्रतिपादकलोकायतिकादिशास्त्रप्रसक्तः सत्सुमानपूजानलभते ॥ ३ ॥ इदानीं वेदोक्ताचारएवंपुंसामिहामुत्रसंमानहेतुरित्याह कुलीनमिति पुरुषमानिनं अधीरमिति वाच्यं चारित्र्यवेदानुमताचारः तत्संपन्नः सत्कुलीनत्वादित्युपपद्यति असंपन्नश्चाकुलीनत्वादीति भावः ॥ ४ ॥ किंच त्वत्संमताचारांगीकारे सर्वथानर्थप्राप्तिरेवेत्याह अनार्यइत्यादि आर्यसंस्थानस्तत्सदृशः शुचिः शुचिरिव भासमान इति शेषः लक्षण्यवलक्षणयुक्तवद्भासमानो भवति त्वदुक्ताचारव्यवहर्तेति शेषः ॥ ५ ॥ यदि अहं त्वदुपदिष्टं लोकसंकरकारकमधर्ममार्गधर्मवेपणयुक्तोत्तिष्ठत्येतदविधिविवर्जितां श्रुत्याद्युक्तविधानरहितां क्रियां कृत्वा तत एव शुभं हित्वाऽशुभं प्राप्नुयामिति शेषः ॥ ६ ॥ तामेवाशुभप्राप्तिं दर्शयति कश्चेतयान इति चेतन इत्यर्थः लोक

भवात्संप्रियकामार्थवचनं यदि होक्तवान् ॥ अकार्यकार्यसंकाशमपथ्यपथ्यसन्निभम् ॥ २ ॥ निर्मर्यादस्तु पुरुषः पापाचारसमन्वितः ॥ मानं न लभते सत्सुभिन्नचारित्रदर्शनः ॥ ३ ॥ कुलीनमकुलीनं वा वीरं पुरुषमानिनम् ॥ चारित्र्यमेव व्याख्याति शुचिं वा यदि वा शुचिम् ॥ ४ ॥ अनार्यस्त्वार्यसंस्थानः शौचादीनस्तथा शुचिः ॥ लक्षण्यवदलक्ष्ण्यो दुःशीलः शीलवानिव ॥ ५ ॥ अधर्मधर्मवेपणयग्रहं लोकसंकरम् ॥ अभिपत्स्ये शुभं हित्वा क्रियां विधिविवर्जिताम् ॥ ६ ॥ कश्चेतयानः पुरुषः कार्याकार्यविचक्षणः ॥ बहुमन्येत मां लोके दुर्वृत्तं लोकदूषणम् ॥ ७ ॥ कस्य यास्याम्यहं वृत्तं केन वा स्वर्गमाप्नुयाम् ॥ अनया वर्तमानो हं वृत्त्या हीनप्रतिज्ञया ॥ ८ ॥ कामवृत्तौ न्ययं लोकः रुतः समुपवर्तते ॥ यद्वृत्ताः संति राजानस्तद्वृत्ताः संति हि प्रजाः ॥ ९ ॥ सत्यमेवानृशंसंच राजवृत्तं सनातनम् ॥ तस्मात्सत्यात्मकं राज्यं सत्ये लोकः प्रतिष्ठितः ॥ १० ॥

दूषणं परलोकदूषणमार्गालंबनम् ॥ ७ ॥ अनया त्वदुपदिष्टया वृत्त्या हीना सत्यपरिपालनविषयिणी प्रतिज्ञाय स्यात्तया वर्तमानः केन साधनेन स्वर्गमाप्नुयानं केनापि किंचेदं त्वदुपदिष्टं वृत्तं कस्य क्विं संबन्धि अहं यास्यामि यत्पित्रादिपुनः कस्यापि पित्रादिवृत्तानुसरणमेव च येनास्य पितरो याता इति शास्त्रविहितमिति भावः ॥ ८ ॥ किंच त्वदुपदिष्टमार्गे तिष्ठन्नहं प्रथमतः कामवृत्तौ यथेष्टचारी स्याम् तदनु अयं कुरुलोकस्तथा समुपवर्तते इत्यर्थः एवं निर्वधे कारणमाह यद्वृत्ता इति ॥ ९ ॥ तस्माच्च दुपदिष्टस्य मार्गस्य सर्वलोनाशकत्वेन शास्त्रीयमार्गालंबनमेवोचितमित्याह सत्यमिति अनृशंसं जूतानुकेपाप्रधानं सनातनं अनादिशास्त्रसिद्धं राजवृत्तं च सत्यमेव सत्यवचनमेव मुख्यो राजाचार इत्यर्थः यतो राजवृत्तं सत्यात्मकं तस्मात्तेषां राज्यमपि सत्यात्मकं सत्यैकप्रतिष्ठितं न केवलं राज्यमेवापि तु सर्वोपलोकः सत्ये प्रतिष्ठितः ॥ १० ॥

सत्यमेवहिमेनिरे सत्यलोकांसकललोकप्रदमितिशेषः परमक्षयं ब्रह्मलोकम् ॥ ११ ॥ अनृतवादिनो नरात्तथो द्विजं ते यथा सर्पात् सत्यं परं श्रेष्ठं यस्य सः धर्मः सर्वस्य मूलमुच्यते ॥ १२ ॥ लोके ईश्वरः सत्यमेव सत्यपदवाच्य इति प्रसिद्ध इत्यर्थः तथा सद्भिराश्रितो धर्मः सत्ये सत्यपदवाच्ये ईश्वरे प्रतिष्ठितः आदौ तस्यैव धर्मो पदेष्टृत्वादित्यर्थः सत्ये पद्मा प्रतिष्ठितेति पाठांतरम् पद्मालक्ष्मीः सत्यमूलानि सर्वाणि इत्यनेन जगदुपादानप्रवर्तकत्वे सर्वाधिष्ठानत्वेन च तस्मिन्निर्दिष्टा तस्यैव तत्त्वे हेतुमाह सत्यात्परंपदनास्ति अनेन तदितरस्य सर्वस्य मिथ्यात्वमचेतनत्वं च दर्शितम् एतेन चेतनानधिष्ठितामायैव जगदुपादानकारणमिति निरस्तम् चेतनाधिष्ठानं विना तत्परिणामासंभवात् तस्याः परिणामित्वेन मिथ्यात्वेन चेतनाधिष्ठानत्वासंभवाच्च ॥ १३ ॥ एवं नास्ति कं प्रति ईश्वरं प्रसाध्य वेदप्रामाण्यं साधयति दत्तमित्यादि दत्तादीनि प्रतिपादयंतो वेदाः सत्यप्रतिष्ठानाः सत्यादीश्वरान्श्वासप्रश्वासवत् आविर्भूता इति वक्तृदोषशंका कलंकराहित्येन तत्प्रतिपादितदानादीनां फलसंवाददर्शनेन च सर्वत्रा प्रा

कषयश्चैव देवाश्च सत्यमेव हि मे निरे ॥ सत्यवादी हिलोके स्मिन् परं गच्छति चाक्षयम् ॥ ११ ॥ उद्विजं ते यथा सर्पान्नरादनृतवादिनः ॥ धर्मः सत्यपरो लोके मूलं सर्वस्य चोच्यते ॥ १२ ॥ सत्यमेवैश्वरो लोके सत्ये धर्मः सदाश्रितः ॥ सत्यमूलानि सर्वाणिसत्यान्नास्ति परंपदम् ॥ १३ ॥ दत्तमिष्टं द्रुतं चैव तानि च तपांसि च ॥ वेदाः सत्यप्रतिष्ठानास्तस्मात्सत्यपरो भवेत् ॥ १४ ॥ एकः पालयते लोकमेकः पालयते कुलम् ॥ मज्जत्येको हि निरय एकः स्वर्गमहीयते ॥ १५ ॥ सोऽहं पितुर्निदेशं तु किमर्थं नानुपालये ॥ सत्यप्रतिश्रवः सत्यं सत्येन समयीकृतम् ॥ १६ ॥ नैव लोभान्नमोहाद्वानचाज्ञानात्तमो न्वितः ॥ सेतुं सत्यस्य भेत्स्यामि गुरोः सत्यप्रतिश्रवः ॥ १७ ॥ असत्यसंधस्य सतश्च लस्यास्थिरचेतसः ॥ नैव देवानपि तरः प्रतीच्छंतीति नः श्रुतम् ॥ १८ ॥

माण्यशंकारहिताः किंतु स्वतः प्रमाणभूता एवेति भावः तस्मात्सत्यस्यैश्वरवाचकवाच्यत्वेन तदभेदात् सत्यपरः सत्यपालनतत्परो भवेदित्यर्थः ॥ १४ ॥ वेदोक्तधर्माधर्मफलस्य प्रत्यक्षमनुभूयमानत्वेन तस्यामाण्यं सिद्धमित्याह एक इति लोकराज्यम् कुलं स्वकुलमात्रम् एतेन पालनसाधनधर्मफलतारतम्यस्य वेदोक्तस्यानुभवो दर्शितः निरयोऽत्र दुःखम् स्वर्गश्च सुखम् तेन धर्माधर्मफलानुभवो दर्शितः ॥ १५ ॥ सोऽहं उक्तरीत्या एवं विवेकवानित्यर्थः ननु स्त्रीव शतयापितृकृतेनियोगे किमियतानिर्वधेन तत्राह सत्येति यतो मे पिता सत्यप्रतिश्रवः सत्यप्रतिज्ञः स्वप्रतिज्ञातसत्यांगीकारवान् समयीकृतं चारवान् अतस्तेन सत्येन सत्यपरिपालनेन हेतुना सत्यमेव मां प्रतिकृतम् उक्तमित्यर्थः ॥ १६ ॥ अतो लोभाद्राज्यस्य मोहादुक्तस्य विस्मरणात् प्रतिज्ञात्यागे दोषस्याज्ञानाद्वा त्वदुक्तवाक्यान्शास्त्रादावश्रद्धारूपतमो युक्तो वा पूर्वसत्यप्रतिश्रवः शपथपूर्वकं कृतप्रतिज्ञाः सन्नेव भेत्स्यामि न भेत्स्यामि न च भेत्स्यामीति त्रिवारोक्त्या सर्वथा दाढ्यं सूचितम् ॥ १७ ॥ एवं सत्ये दृढस्थितौ हेतुमाह असत्यसंधस्य प्रतिज्ञाविषयसत्यहीनस्य चलस्य चंचलस्वभावस्य तस्यैव विवरणमस्थिरेत्यादि ईदृशस्य सतः एतैर्गुणैर्युक्तस्य देवादयो हव्यकव्यादिन गृह्णीति नः श्रुतम् ॥ १८ ॥

प्रत्यगात्मनो जीवानु द्विष्य प्रवृत्तमित्यर्थे प्रत्यगात्ममित्यापत्तात्साधुः इमं सत्यं सत्यपालनरूपं धर्मं अहं ध्रुवं सर्वधर्मेषु मुख्यं पश्यामि अयं भारः वनवासे जटावल्कलादिभारः सत्यपालनरूपो वा पूर्वैः सत्पुरुषैराचोर्णस्तदर्थं मयाप्यभिन्नं ध्यते आद्रियते ॥ १९ ॥ ननु स्वधर्मो राज्यापालनमेव किमिति नाभिन्नं ध्येत तत्राह क्षात्रमिति धर्मसंहितं धर्मव्यतिभासमानं वस्तुतोऽधर्मक्षुद्रादिभिः सेवितमीदृशं क्षात्रधर्मं पिबाज्ञात्तेन राज्याकरणरूपं अहं त्यक्ष्ये ननु न्याय्यं क्षात्रधर्ममिति भावः ॥ २० ॥ अस्य पापस्य शरीरसाध्यत्वेऽपि कायिकवाचिकमानसिकसकलपापप्रसक्तिरित्याह कायेनेति आदौ मनसा एवं कर्मकरिष्ये इति तत्पापं संप्रधार्य ततो जिह्वया क्रतुं धर्मजनकं ततो भिन्नमनृतं तत्कर्मकर्तव्यत्वेन जिह्वया तत्सहायभूतेषु पुरुषेषु आह ततः कायेन कुरुते अतः पापं कर्मक्रियारूपं पापं त्रिविधं कायिकवाचिकमानसिकरूपं त्रिविधजनकमित्यर्थः तेन कायिकं पापं बहुदुःखजनकमिति भावः कलौ तु पापसंकल्पादितो न दोष इत्युक्तं भागवते नानुद्वेष्टि कलिसभाट्सारंग इव सारमुक् कुशलान्या

प्रत्यगात्ममिमं धर्मसत्यं पश्याम्यहं ध्रुवम् ॥ भारः सत्पुरुषैश्चोर्णस्तदर्थं मभिन्नं ध्यते ॥ १९ ॥ क्षात्रं धर्ममहं त्यक्ष्येत्यधर्मधर्मसंहितम् ॥ क्षुद्रैर्नृशंसैर्लुब्धैश्च सेवितं पापकर्मभिः ॥ २० ॥ कायेन कुरुते पापं मनसा संप्रधार्य तत् ॥ अनृतं जिह्वया चाह त्रिविधं कर्मपातकम् ॥ २१ ॥ भूमिः कीर्तिर्यशो लक्ष्मीः पुरुषं प्रार्थयंति हि ॥ सत्यं समनुवर्तते सत्यमेव भजेत्ततः ॥ २२ ॥ श्रेष्ठं नार्यमेव स्याद्यद्भवानवधार्य माम् ॥ आह युक्तिकरैर्वाक्यैरिदं भद्रं कुरुष्वह ॥ २३ ॥ कथं त्यहं प्रतिज्ञाय वनवासमिमं गुरोः ॥ भरतस्य करिष्यामिव चो हित्वा गुरोर्वचः ॥ २४ ॥ स्थिरामया प्रतिज्ञाता प्रतिज्ञा गुरुसंनिधौ ॥ प्रलुप्तमानसा देवीकैकेयी चाभवत्तदा ॥ २५ ॥ वनवासं वसन्नेव शुचिर्नियतभोजनः ॥ मूलपुष्पफलैः पुण्यैः पितृदेवांश्च तर्पयन् ॥ २६ ॥

शुसिद्धांति नेतराणि कृतानि यत् सभाट्परीक्षित् सारमाह कुशलानि पुण्यानि आशुसंकल्पमात्रात्सिध्यंति यथामानसपूजा इतराणि पापानि संकल्पमात्रान्नफलंति यत्तु यतस्तानि कृतान्येव फलंतीति तदर्थः ॥ २१ ॥ अथ सत्यस्य सर्वार्थसाधनत्वमाह भूमिरिति प्रार्थयंतीति सत्यवन्तमिति शेषः समनुवर्तते इति शिष्टादिति शेषः यदेवं ततः सत्यमेव भजेदित्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्भवान् अवधार्य युक्तत्वेन निश्चित्य मां प्रतियुक्तिरेव करः करणयेषां तैर्वाक्यैरिदं भद्रं राज्यं हनिष्वेन कुरुष्वस्वीकुरुष्वेति श्रेष्ठं हि श्रेष्ठमिवाह तदनार्यमन्याय्यमेव स्याद्भवेत् ॥ २३ ॥ अनार्यत्वमेव दर्शयन् राज्यं त्वं प्रतिगृहीष्वत्तरतेन प्रसादित इत्यस्योत्तरमाह कथमिति गुरोः पुरत इमं गुरोर्वचो हित्वेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ कैकेयी चेति एवं च तस्याहर्षदस्य पुनरहर्षदत्वमत्यंतमनुचितमिति भावः ॥ २५ ॥ तर्पयत्यतिज्ञां पालयिष्यामीति शेषः ॥ २६ ॥

संतुष्टपंचवर्गः मूलादितिस्तुष्टपंचेन्द्रियवर्गः लोकयात्रापितृवचनपालनव्यवहारम् प्रवाहयेत्प्रवाहरूपेण प्रवर्तयामीत्यर्थः अकुहः अकपटशीलः श्रद्धावानः आस्तिकः ॥ २७ ॥ शुभकरणे हेतुर
अग्निरित्यादि यच्छुभं कर्म कर्तव्यम् तेषां शुभकर्मणां तत्तल्लोकप्राप्तिः फलमिति भावः ॥ २८ ॥ शतमिति अनेन पूर्वोक्तं समर्थितम् अतीतानागतजैर्द्रादीनां तत्तत्फलानुभवेन तत्तद्भेदभागप्रामाण्यं द
शितं च ॥ २९ ॥ नास्तिकवाक्यहेतुनास्ति परलोक इति वचनोपपादकम् यदि भुक्तमिहान्येनेत्याद्युक्तशुभकर्तृरूपम् अमृष्यमाणो जाबालमिति शेषः तस्य जाबालस्य अनेन नास्तिकवृत्तयो ब्रा
ह्मणा अपि राज्ञो वर्यं वाग्देन दंष्ट्रा इति सूचितम् ॥ ३० ॥ पराक्रमः चांद्रायणादितपः यत इमानि त्रिदिवस्य पंथानमाहुः संतः ॥ ३१ ॥ यतश्च तेन सत्त्वचनैवमर्थमेकोदयं मुख्यफलवंतं यथा वदा

संतुष्टपंचवर्गो हं लोकयात्रां प्रवाहये ॥ अकुहः श्रद्धावानः सन्कार्याकार्यविचक्षणः ॥ २७ ॥ कर्मभूमि मिमां प्राप्य कर्तव्यं कर्म यच्छुभम् ॥ अग्निर्वायु
श्रमोमश्रु कर्मणां फलभागिनः ॥ २८ ॥ शतं क्रतूनामाहृत्य देवराट् त्रिदिवंगतः ॥ तपां स्युः प्राणिचास्थाय दिवं प्राप्तामहर्षयः ॥ २९ ॥ अमृष्यमाणः पु
नरुग्रते जानि शम्यत न्नास्तिकवाक्यहेतुम् ॥ अथाब्रवीत्तं नृपतेस्तनूजो विगर्हमाणो वचनानितस्य ॥ ३० ॥ सत्यं च धर्मं च पराक्रमं च भूतानु कं पांप्रिय
वादितां च ॥ द्विजातिदेवातिथिपूजनं च पंथानमाहुस्त्रिदिवस्य संतः ॥ ३१ ॥ तेनैव माज्ञाययथावदर्थमेकोदयं संप्रतिपद्य विप्राः ॥ धर्मं च रंतः सकलं य
थावत्कांक्षंति लोकागममप्रमत्ताः ॥ ३२ ॥ निंदाभ्यहं कर्मरुतं पितुस्तद्यस्त्वामगृह्णाद्विषमस्थबुद्धिम् ॥ बुद्धयानयैवं विधया चरंतं सुनास्ति कंधर्मपथा
दपेतम् ॥ ३३ ॥ यथा हि चोरः स तथा हि बुद्धस्तथागतं नास्तिकमत्र विद्धि ॥ तस्माद्वियः शक्यतमः प्रजानां सनास्तिकेनाभिमुखो बुधः स्यात् ॥ ३४ ॥

ज्ञायश्रुत्वा संप्रतिपद्यश्रुत्यनुकूलतर्कैर्निर्णीय तंधर्ममप्रमत्ताः सावधानायथावच्चरंतः लोकागमंतस्तल्लोकप्राप्तिकांक्षंति ॥ ३२ ॥ अतो निंदामीति अनयानुपदोक्तया एवं विधया प्रत्यक्षैकप्रमाण
वादिचार्याकमतानुसारिण्या चरंतं लोकनाशायादृतम् अतएव नास्तिकत्वादिगुणयुक्तम् विषमस्थबुद्धिर्न वैदिकदुर्मार्गप्रतिष्ठितबुद्धित्वांयो मे पिताऽगृह्णात्त्याजकत्वेनांगीकृतवानृतत्पितुः कर्म
निंदासि ॥ ३३ ॥ बौद्धादयोरज्ञश्चोर्वदंष्ट्रा इत्याह यथाहीति बुद्धो बुद्धमतानुसारी तथा चोर्वदंष्ट्रा इति हि प्रसिद्धं नास्तिकं चार्वाकम् तथागतं तत्सदृशं चोर्वदंष्ट्रां विद्धि नास्तिकविशेषस्तथा
गतः तमपि चोर्वदंष्ट्रा मिति शेष इत्यन्ये वेदप्रामाण्यापहर्तृत्वेन तेषामपि चोरत्वात् हि निश्चयेन तस्मात्प्रजानामनुग्रहाय राज्ञा चोर्वदेवदंडयितुं शक्यतमो यः स चोर्वदेवदंष्ट्राः दंडायोग्येतु बुधो ब्राह्म
णो नास्तिके अतिमुखो न स्यात् तस्मात्प्रापणादिन कुर्वीतित्यर्थः तुल्यन्यायादंडा समर्थो ब्राह्मणोऽपि तद्विमुखः स्यादिति सूचितम् ॥ ३४ ॥

अथवेदोक्तधर्मैशित्याचारं प्रमाणयति यतः त्वत्तो न्ये इति शेषः त्वदन्ये द्विजाजनाः पूर्वतरे श्रेष्ठाः आर्षमिदं यदा इति पाठेनाध्याहारापेक्षा तस्यैव यत इत्यर्थकत्वात् बहूनि शुभानि चक्रुः इमं लो-
कं परं च लोकं छित्त्वा ऐहिकमुष्मिकफलकामनां त्यक्त्वा पिवेदोक्तो यं धर्म इत्येतावतैव कर्माणि च कुरित इति तात्पर्यं तस्माद्ये द्विजाः स्वस्तिर् अहिंसा सत्यादिकं कृतं तपोदानपरोपकारादि हुतं यज्ञादिकुर्वते
वेदप्रामाण्यादेव ॥ ३५ ॥ तथा धर्मैरताः निष्ठावंतो ये ते प्रधानाः श्रेष्ठाः मुनयो वसिष्ठाद्या ऋषयः पूज्या भवन्ति लोके नत्वादृशा इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ इति धिक्कृतो जाबालिः स्वविषयकोपशमनायाह इ-
तीति पथ्यं परमार्थम् ॥ ३७ ॥ तदेवाह नेति किंचन परलोकादिनास्ति इति न किंतु अस्यैव कालं पारलौकिकव्यवहारकालं काले लौकिकव्यवहारकाले एवं च सर्वमतज्ञेन कालविशेषे न्यथा वा

त्वत्तो जनाः पूर्वतरे द्विजाश्च शुभानि कर्माणि बहूनि चक्रुः ॥ छित्त्वा सदेमं च परं च लोकं तस्माद्विजाः स्वस्तिरुतं हुतं च ॥ ३५ ॥ धर्मैरताः सत्पुरुषैः समेता-
स्ते जस्विनोदानगुणप्रधानाः ॥ अहिंसकावीतमलाश्च लोके भवन्ति पूज्या मुनयः प्रधानाः ॥ ३६ ॥ इति ब्रुवंतं वचनं स द्रोपं रामं महात्मानमदीनसत्त्व-
म् ॥ उवाच पथ्यं पुनरास्तिकं च सत्यं वचः सानुनयं च विप्रः ॥ ३७ ॥ न नास्तिकानां वचनं ब्रवीम्यहं न नास्तिको हं न च नास्ति किंचन ॥ समीक्ष्य कालं पुनरा-
स्तिको भवं भवेय काले पुनरेव नास्तिकः ॥ ३८ ॥ स चापि कालो यमुपागतः शनैर्यथामयानास्तिकवा गुदीरिता ॥ निवर्तनार्थं तवरामकारणात्प्रसाद-
नार्थं च मयैतदोरितम् ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डेन वोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ क्रुद्धमाज्ञाय रामं तु वसिष्ठः प्र-
त्युवाच ह ॥ जाबालिरपि जानीते लोकस्यास्य गता गतिम् ॥ १ ॥ निवर्तयितुं कामस्तु त्वामेतद्वाक्यमब्रवीत् ॥ इमां लोकसमुत्पत्तिं लोकनाथ निबोध मे ॥ २ ॥

व्यवहारेऽपि न तस्य नास्तिकत्वं भवतीति भावः ॥ ३८ ॥ स चापि कालः लौकिकव्यवहारप्रयोजन इत्यर्थः तत्प्रयोजनमाह निवर्तनार्थमिति निवर्तनरूपं प्रयोजनमुद्दिश्य कारणाच्च दीयास्तिक-
त्वाद्यतिशयस्य लोकेति प्रसिद्धिं संपादनरूपकारणान् नास्तिकवागुक्ता तादृशीं वाणीं श्रुत्वा क्रुद्धस्य तव प्रसादनार्थं चैतन्न नास्तिकानामित्यादि उदीरितम् ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा-
मोये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डेन वोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ वसिष्ठो भगवतो जाबालि विषयकोपनाटनं शमयितुं मभिषेकस्वीकार-
शेषतया तन्नाशमारभ्य ज्येष्ठान्निषेकं रूपं कुलाचारं कथयति क्रुद्धमित्यादि गता गतिं परलोकगमनं ततः पुनरिहा गतिं च अनेनास्तिकतामूलं जाबालोक्तौ ॥ १ ॥ लोकनाथेत्यनेन लोकनाथावता-
रत्वं ध्वनयति ॥ २ ॥

सर्वमिति पूर्वाहानिपहतं सर्वजगत्पराहादौ सलिलमेव सलिलविग्रहहिरण्यगर्भात्मनावस्थितमभूत् तत्रसलिलांतः पृथिवीनिर्मितासलिलरूपेण भगवता स्वेच्छया ब्रह्माविराड् रूपः देवतैः सह अग्नि
वाग्भूत्वामुखं प्राविशदित्याद्युपदिष्टरीत्या ॥ ३ ॥ ततः सः त्रिमूर्तेर्विराजो विष्णवात्मको शोवराह रूपो भूत्वा वसुंधरां प्रोज्जहार तस्यैव विराजोरजः प्रधानः सृष्टिव्यापारवानंशो ब्रह्मा इति व्यवक्रियमाणः
सर्वजगत्पुत्रैः सह निजानुग्रहप्राप्तसृष्ट्यादिशक्तिमद्भिर्देक्षादिभिः सह अस्तजत् ॥ ४ ॥ नन्वसावेव सर्वादिर्नेत्याह आकाशप्रभवइति आकाशपदेन कारणोपाधिकं ब्रह्मेश्वराख्यं ब्रह्मेति त्रिमूर्तेर्ग्रह

सर्वसलिलमेवासीत् पृथिवी तत्र निर्मिता ॥ ततः समभवद्ब्रह्मा स्वयं भूदेवतैः सह ॥ ३ ॥ सवराहस्ततो भूत्वा प्रोज्जहार वसुंधराम् ॥ अस्तजच्च जगत्सर्वं स
हपुत्रैः कृतात्मभिः ॥ ४ ॥ आकाशप्रभवो ब्रह्मा शाश्वतो नित्य अव्ययः ॥ तस्मान्मरीचिः संजज्ञे मरीचैः कश्यपः सुतः ॥ ५ ॥ विवस्वान्कश्यपाज्जज्ञे मनुर्वै
वस्वतः स्वयम् ॥ स तु प्रजापतिः पूर्वमिक्ष्वाकुस्तु मनोः सुतः ॥ ६ ॥ यस्येयं प्रथमं दत्ता स मृद्धा मनुना मही ॥ तमिक्ष्वाकुमयो ध्यायां राजानं विद्धि पूर्वकम्
॥ ७ ॥ इक्ष्वाकोस्तु सुतः श्रीमान् कुक्षिरित्येव विश्रुतः ॥ कुक्षेरथात्मजो वीरविकुक्षिरुदपद्यत ॥ ८ ॥ विकुक्षेस्तु महातेजा बाणः पुत्रः प्रतापवान् ॥ बाण
स्य च महाबाहुरनरण्यो महातपाः ॥ ९ ॥ नानावृष्टिर्बभूवास्मिन्नदुर्भिक्षः सतांवरे ॥ अनरण्ये महाराजे तस्करो वापिकश्चन ॥ १० ॥ अनरण्यान्महारा
जपृथुराजा बभूवह ॥ तस्मात्पृथोर्महातेजा त्रिशंकु रुदपद्यत ॥ ११ ॥ स सत्यवचनाद्दीरः स शरीरो दिवंगतः ॥ त्रिशंकोरभवत्सूनुर्धुधुमारो महायशाः
॥ १२ ॥ धुधुमारा न्महातेजा युवनाश्वो व्यजायत ॥ युवनाश्वसुतः श्रीमान् मांधाता समपद्यत ॥ १३ ॥ मांधातुस्तु महातेजाः सुसंधिरुदपद्यत ॥ सुसंधे
रपि पुत्रौ द्वौ ध्रुवसंधिः प्रसेनजित् ॥ १४ ॥ यशस्वी ध्रुवसंधेस्तु भरतोरिपुसूदनः ॥ भरतात्तु महाबाहोरसितो नाम जायत ॥ १५ ॥

णं अस्मिन्शाश्वतत्वनित्यत्वाव्ययत्वान्यापेक्षिकाणि तस्माद्विराजो ब्रह्मणः ॥ ५ ॥ तत्रमन्वंतामानसी सृष्टिः मनोः क्षेत्रे इक्ष्वाकुः ॥ ६ ॥ तस्य साक्षात्क्षत्रियत्वात्समृद्धाचतुः समुद्रवसनामही
सर्वाभुर्दत्ता पित्रामनुनेति शेषः ॥ ७ ॥ विश्रुतः प्रसिद्धः ॥ ८ ॥ ९ ॥ सतांवरे श्रेष्ठे अस्मिन् अनरण्ये राज्यं कुर्वति नानावृष्टिर्नतन्मूलो वा दुर्भिक्षः ॥ १० ॥ ११ ॥ स त्रिशंकुः सत्यवचनात्स्वीयात्
जगवतो विश्वामित्रस्य सत्यप्रतिज्ञानाच्च ॥ १२ ॥ धुधुमाराद्युवनाश्वइति त्रिशंकुसुतो युवनाश्वइत्यन्यत्र श्रूयमाणं कल्पांतरविषयं यद्वा अन्यत्र त्रिशंकुसुतइत्यस्य तत्पौत्रइत्यर्थः ॥ १३ ॥ पुत्रौ द्वौ
विति तत्र ध्रुवसंधिर्ज्येष्ठः तत्पुत्रावलंबनेनाद्येयो ध्याराज्यपरंपरावचनेन ज्येष्ठस्यैवाभिषेकइति सूचितम् ॥ १४ ॥ १५ ॥

यस्य असितस्य एते प्रतिशत्रव उदपद्यन् सो भवदित्यन्वयः ॥ १६ ॥ तान् हे हयादिचतुर्विधशत्रून् युद्धे स्वसैन्यं प्रति व्यूह्यावस्थितोपिशत्रुबाहुल्यात्तज्जयो शक्य इति बुद्ध्या प्रवासितः संजातप्रवासो बभूव शत्रुजयोद्देशेन हिमवद्विरितपसे जगामेत्यन्वयः ॥ १७ ॥ इति श्रुतिः प्रसिद्धिः तत्र चेत्यादिवाल्मीकीव्याख्यातप्रायम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेनैव सह जात इति शेषः यस्य ते प्रतिराजान उदपद्यन्त शत्रवः ॥ हे हयास्तालजंघाश्च शूराश्च शशविंदवः ॥ १६ ॥ तांस्तु सर्वान् प्रति व्यूह्य युद्धे राजा प्रवासितः ॥ स च शैलवरेरस्ये वभूवाभिरतो मुनिः ॥ १७ ॥ द्वे चास्य भार्ये गर्भिण्यौ बभूवतुरिति श्रुतिः ॥ तत्र चैकामहाभागा भार्गवंदेव वर्चसम् ॥ १८ ॥ वर्चोपपन्नपत्राक्षीकांक्षिणी पुत्रमुत्तमम् ॥ एका गर्भाविनाशाय सपत्न्यै गरलं ददौ ॥ १९ ॥ भार्गवश्च्यवनो नाम हिमवंतमुपाश्रितः ॥ तस्मिन्पि साभ्युपागम्य कालिंदी त्वभ्यवादयत् ॥ २० ॥ सतामभ्यवदसीतो वरेण्यु पुत्रजन्मनि ॥ पुत्रस्ते भविता देवि महात्मा लोकविश्रुतः ॥ २१ ॥ धार्मिकश्च सुभीमश्च वंशकर्तारि सूदनः ॥ श्रुत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा मुनितममुमान्य च ॥ २२ ॥ पद्मपत्रसमानाक्षं पद्मगर्भसमप्रभम् ॥ ततः सा गृहमागम्य पत्नी पुत्रमजायत ॥ २३ ॥ स पत्न्या तु गरस्तस्यै दत्तो गर्भजिघांसया ॥ गरणसह तेनैव तस्मात्समगरो भवत् ॥ २४ ॥ सराजासगरो नाम यः समुद्रमखानयत् ॥ इध्वा पर्वणिवेगेन त्रासयान इमाः प्रजाः ॥ २५ ॥ असमंजस्तु पुत्रो भूत्सगरस्येति तनः श्रुतम् ॥ जीवन्नेव स पित्रा तु निरस्तः पापकर्मकृत् ॥ २६ ॥ अंशुमानपि पुत्रो भूद्रघुर्येन तुराघवाः ॥ २७ ॥ रघो दिलीपोऽंशुमतः पुत्रो दिलीपस्य भगीरथः ॥ २८ ॥ भगीरथात्ककुत्स्थश्च काकुत्स्थायेन तु स्मृताः ॥ काकुत्स्थस्य तु पुत्रो भूद्रघुर्येन तुराघवाः ॥ २९ ॥ रघोस्तु पुत्रस्ते जस्वी प्रवृद्धः पुरुषादकः ॥ कल्माषपादः सौदास इत्येवं प्रथितो भुवि ॥ ३० ॥ कल्माषपादपुत्रो भूच्छंखणस्त्विति तनः श्रुतम् ॥ यस्तु तद्दीर्यमासाद्य सहसैन्यो व्यनीत शत ॥ ३१ ॥ शंखणस्य तु पुत्रो भूच्छूरः श्रीमान्सुदर्शनः ॥ सुदर्शनस्याग्निवर्णः अग्निवर्णस्य शीघ्रगः ॥ ३२ ॥ शीघ्रगस्य मरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रशुश्रुवः ॥ प्रशुश्रुवस्य पुत्रो भूदंवरीषो महामतिः ॥ ३३ ॥ अंवरीषस्य पुत्रो भून्नहुषः सत्यविक्रमः ॥ नहुषस्य च नाभागः पुत्रः परमधार्मिकः ॥ ३४ ॥ अग्वानयत्स्वपुत्रैरिति शेषः इध्वा दीक्षितो भूत्वा वेगेन खननवेगेन त्रासयानः उद्वेजयत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ येन कूटस्थेन ककुत्स्थेन येन रघुणाराधवपदवाच्याः ॥ २८ ॥ रघोः पुत्रः प्रवृद्धादिनाम चतुष्टयेन प्रसिद्धः ॥ २९ ॥ कल्माषपादपुत्रः शंखणनामा यः शंखणस्तु तत्प्रसिद्धं दीर्यं पराक्रमं युद्धे प्राप्य देवा सहसैन्यो व्यनीत शतं नष्टो भूत्स्यार्थेणिरितिकतकः तीर्थस्तु यः शंखणस्तद्दीर्यं वसिष्ठदीर्यं आसाद्य तच्छापात्राक्षसत्वं प्राप्य कल्माषपादोराक्षसभावेन स्वसैन्यं पुत्रं शंखणं च भक्षितवानिति कथ्येत्याह ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

अजोनाभागज्येष्ठपुत्रः ॥ ३४ ॥ दायादौ सुतः दायादौ सुतबोधौ तत्तस्मात्स्वकं राज्यं गृहाण ॥ ३५ ॥ पूर्वजे विद्यमानेऽवरः कनिष्ठो नाभिषिच्यते अपितु ज्येष्ठ एवाभिषिच्यते ॥ ३६ ॥ कुलधर्मं कुलक्रमागतं ज्येष्ठाभिषेकधर्मं विहंतुं नार्हसि प्रभूतराष्ट्रां प्रभूतावांतरदेशाम् ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा० वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे दशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मनुमारभ्य त्वत्पर्यंतं ज्येष्ठैर्न वराज्यं गाल्यते इति न्यायेन निवर्त्यमानस्यापितदंगीकारमालोच्य पितृवचनादपि मद्रचनंगरीय इति वाक्यमुपक्रमते वसिष्ठ इति ॥ १ ॥ गुर

अजश्च सुव्रतश्चैव नाभागस्य सुतावुभौ ॥ अजस्य चैव धर्मात्साराजदशरथः सुतः ॥ ३४ ॥ तस्य ज्येष्ठो सिदायादोराम इत्यभिविश्रुतः ॥ तद्गृहाण स्वकं राज्यमवक्षस्व जगत्प ॥ ३५ ॥ इक्ष्वाकूणां हि सर्वेषां राजा भवति पूर्वजः ॥ पूर्वजेनावरः पुत्रो ज्येष्ठो राजाभिषिच्यते ॥ ३६ ॥ सराघवाणां कुलधर्ममात्मनः सनातनं नाद्यविहंतुमर्हसि ॥ प्रभूतरत्नामनुशाधिमेदिनीं प्रभूतराष्ट्रां पितृवन्महायशाः ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे दशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वसिष्ठः सतदाराममुक्त्वा राजपुरोहितः ॥ अब्रवीद्धर्मसंयुक्तं पुनरेवापरं वचः ॥ १ ॥ पुरुषस्येह जातस्य भवंति गुरवः सदा ॥ आचार्यश्चैव काकुत्स्थपितामाताचराधव ॥ २ ॥ पितात्येनं जनयति पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ प्रजाददाति चाचार्यस्तस्मात्स गुरु रूच्यते ॥ ३ ॥ स तेहं पितुराचार्यस्तव चैव परंतप ॥ मम त्वं वचनं कुर्वन्नातिवर्तेः सतांगतिम् ॥ ४ ॥ इमा हि ते परिषदो ज्ञातयश्च नृपास्तथा ॥ एषु तात चरन् धर्मनातिवर्तेः सतांगतिम् ॥ ५ ॥ वृद्धाया धर्मशीलायामातुर्नार्हस्य वर्तितुम् ॥ अस्या हि वचनं कुर्वन्नातिवर्तेः सतांगतिम् ॥ ६ ॥ भरतस्य वचः कुर्वन्वाचमानस्य राघव ॥ आत्मानं नातिवर्तेस्त्वं सत्यधर्मपराक्रम ॥ ७ ॥ एवं मधुरमुक्तः स गुरुणाराधवः स्वयम् ॥ प्रत्युवाच समासीनं वसिष्ठं पुरुषर्षभः ॥ ८ ॥

वः उपास्याः ॥ २ ॥ जनयति शरीरमात्रेण प्रजाददाति उपनयनसंस्कारपूर्ववेदविषयां प्रजाददाति तस्मादाचार्य एव गुरु समवाये गुरु रूच्यते तदुक्तमापस्तम्बेन आचार्यः श्रेष्ठो गुरुणां सह विद्यातस्तं जनयति तच्छ्रेष्ठं जन्म शरीरमेव मातापितरौ जनयतः शरीरं स्वभावं सर्वयोनिमुल्लंघनं प्राकृतं मलजं शरीरमिति ॥ ३ ॥ नातिवर्तेः नातिवर्तेथाः सद्गतिभ्रंशो न भवतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ परिषदः त्वत्संबन्धिन्यः श्रेणयः ज्ञातयो बंधवाः वृषाः सेवकवृषाः एषुरक्षारूपधर्मचरन्ननुतिष्ठन्नित्यर्थः ॥ ५ ॥ मातुः शुश्रूषणे वचनकरणे च अवर्तितुं नार्हसीत्यर्थः पितुः शतगुणं मातागौरवेणातिरिच्यत इति स्मृतेरित्याशयः ॥ ६ ॥ आत्मानं त्वां प्रति राज्यप्रत्यर्पणपूर्वप्रतिनिर्वात्तया च मानस्य भरतस्य वचः कुर्वन्नित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

मातापितरौ यदुत्तमयेकुरुत यादृशंपुत्रस्योपकारं कुरुत स्ताभ्यां कृतमुपकाररूपं वस्तु यत्तन्न सुप्रतिकरं अशक्यप्रत्युपकारमित्यर्थः ॥ ९ ॥ तदेवाह यथाशक्तिप्रदानेन बालस्य जीवनार्थं पदार्थं भोजनशक्त्यनुषेधतः क्षीरान्मादिप्रदानेन उच्छादनं उद्वर्तनं तिलपिष्टादिना संवर्धनं क्रीडनं एतैर्यत्ताभ्यां कृतं तन्न सुप्रतिकरमित्यन्वयः ॥ १० ॥ जनयिता उत्पादकः पिताननुगौणः पिता यदाज्ञापय द्धनवासं रूपं एवं च ज्ञेयं ज्ञातः पूर्वतेनाज्ञादानात् मया चावश्यमिति प्रतिज्ञानात् भवदाज्ञया पितद्वयथाकरणमधुनाऽत्यंतमनुचितमिति भावः ॥ ११ ॥ प्रत्यनंतरं समीपवर्तिनम् ॥ १२ ॥ आर्यं प्रत्युपवेक्ष्यामि आर्यमुद्दिश्य प्रत्युपवेशनकर्म करिष्ये इत्यर्थः तत्रोपरोद्ध्वस्य गृहद्वारसमीपे कुशेषु यावत्कार्यसिद्धिनिराहारतया अवगुंठिताननस्य एकपार्श्वे नैव पार्श्वोत्तरपरिवृत्तिराहित्येन श

यन्मातापितरौ वृत्तंतनयेकुरुतः सदा ॥ न सुप्रतिकरंतु मात्रापित्राचयत्कृतम् ॥ ९ ॥ यथाशक्तिप्रदानेन स्वापनोच्छादनेन च ॥ नित्यं च प्रियवादेन त था संवर्धनेन च ॥ १० ॥ सहिराजादशरथः पिता जनयिता मम ॥ आज्ञापयन्मां यत्तस्य न तन्मिथ्या भविष्यति ॥ ११ ॥ एवमुक्तेन रामेण भरतः प्रत्यनं तरम् ॥ उवाच विपुलोरस्कः सूतं परमदुर्मनाः ॥ १२ ॥ इहतुस्थं डिलेशीघ्रं कुशानां स्तरसारथे ॥ आर्यं प्रत्युपवेक्ष्यामि यावन्मम संप्रसीदति ॥ १३ ॥ नि राहारो निरालोको धनहीनो यथा द्विजः ॥ शयं पुरस्ताच्छालायां यावन्मां प्रतियास्यति ॥ १४ ॥ सतुराममवेक्षंतं सुमंत्रं प्रेक्ष्य दुर्मनाः ॥ कुशोत्तरमुप स्याप्य भूमावेवास्थितः स्वयम् ॥ १५ ॥ तमुवाच महातेजाराजमोराजपिसत्तमः ॥ किमां भरतकुर्वाणं तात प्रत्युपवेक्ष्यसे ॥ १६ ॥ ब्राह्मणोऽत्येकपार्श्वे ननरानुरोद्धुमिहार्हति ॥ न तु मूर्धाभिषिक्तानां विधिः प्रत्युपवेशने ॥ १७ ॥ उत्तिष्ठ नरशार्दूलहितैतदारुणं व्रतम् ॥ पुरवर्यामितः क्षिप्रमयोध्यां याहिरा घव ॥ १८ ॥ आसीनस्त्वेव भरतः पौरजानपदं जनम् ॥ उवाच सर्वतः प्रेक्ष्य किमार्यनानुशासथ ॥ १९ ॥

यनमिति ॥ १३ ॥ एतदुत्तरं निराहार इत्यादिपद्यं प्रक्षिप्तमिति कतकस्वरसः धनहीनः अधमर्णेन धनहीनः कृतो द्विजः उत्तमर्णो यथा स्वधनग्रहणायाधमर्णद्वारिशेतेतद्वदहं शयेयावन्मां मद्बचनं गीकृत्य प्रतियास्यति अयोध्यामित्यर्थस्तस्य ॥ १४ ॥ सतु भरतः राममवेक्षंतं प्रतीक्षमाणं सुमंत्रं प्रेक्ष्य तदनुरोधात् कुशानयने विलंबमानमिति यावत् कुशोत्तरं कुशास्तरणं स्वयमेवोपस्थाप्य आ स्तीर्य भूमावेवास्थितः प्रत्युपवेशनमनुष्ठितवानित्यर्थः ॥ १५ ॥ किं कुर्वाणं किमन्याय्यं कुर्वाणम् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणः धनादिनावियोजित इति शेषः एकपार्श्वे नैति प्रत्युपवेशधर्मोपलक्षणं अनेन क्ष त्रियाणामेतत्करणे प्रायश्चित्तमिति सूचितम् ॥ १७ ॥ तस्मादुत्तिष्ठेति ॥ १८ ॥ आसीन एव प्रत्युपविष्ट एव नानुशासथ नानुशिष्टेत्यर्थः इति उवाचेत्यन्वयः ॥ १९ ॥

काकुत्स्थरासंप्रतिराघवो भवान्भरतः सम्यग्ब्रूतीति जानीमः ॥ २० ॥ एषोपि महाभागो रामः पितुर्वचसि तिष्ठति तदपि सम्यगेव यदेवमत एवेत्यर्थः अत्र भगवता स्वव्यावर्तननिश्चये नागतानामपि पौ-
रादीनामन्तर्यामिविधया स्वानुकूलवचनप्रयोगः कारितः भरतस्य तु यशःख्यापनाय ज्येष्ठे कनिष्ठे नैवं वर्तितव्यमिति लोकव्यवहारबोधनाय च तथा प्रवर्तनमिति प्रतिभाति ॥ २१ ॥ रामो वचनमब्रवीदि-
ति भरतप्रतीतिशेषः धर्मचक्षुषां धर्मदर्शिनां निबोधशृणु ॥ २२ ॥ उभयं त्वद्विषयं मद्विषयं च वचनं श्रुत्वा संपश्य विचारय विचारेणापि कर्तव्यं निश्चेतुं मशक्तश्चेन्मयोक्तंकुरु इति शेषः तत्स्योक्तमा-
ह उत्तिष्ठेति श्रुत्वा विहितप्रत्युपवेशनप्रायश्चित्तमाह मां च स्पृशत यो दकं उदकस्पर्श आचमनार्थः ॥ २३ ॥ परिषदः सभ्याः ॥ २४ ॥ नया चेनया चितवान् नानुशासामि नानुशिष्टवान् श-

तेन दोषं चूर्महात्मानं पौरजानपदाजनाः ॥ काकुत्स्थमभिजानीमः सम्यग्ब्रूतिराघवः ॥ २० ॥ एषोपि हि महाभागः पितुर्वचसि तिष्ठति ॥ अत एव न श-
क्ताः स्मव्यावर्तयितुं मंजसा ॥ २१ ॥ तेषामाज्ञावचनं रामो वचनमब्रवीत् ॥ एवं निबोध वचनं सुहृदां धर्मचक्षुषाम् ॥ २२ ॥ एतच्चैवोभयं श्रुत्वा स-
म्यक्संपश्य राघव ॥ उत्तिष्ठ त्वं महाबाहो मां च स्पृशत यो दकम् ॥ २३ ॥ अथोत्थाय जलं स्पृष्ट्वा भरतो वाक्यमब्रवीत् ॥ शृण्वंतु मे परिषदो मंत्रिणः शृणु-
युस्तथा ॥ २४ ॥ नया चेपि तरंगज्यं नानुशासामि मातरम् ॥ एवं परमधर्मज्ञं नानुजानामि राघवम् ॥ २५ ॥ यदि त्ववश्यं वस्तव्यं कर्तव्यं च पितुर्वचः ॥ अ-
हमेव निवत्स्यामि चतुर्दशवने समाः ॥ २६ ॥ धर्मात्मा तस्य सत्येन भ्रातुर्वाक्येन विस्मितः ॥ उवाच रामः संप्रेक्ष्य पौरजानपदं जनम् ॥ २७ ॥ विक्रीत-
माहितं क्रीतं यत्पित्रा जीवतामम ॥ न तल्लोपयितुं शक्यं मया वा भरतेन वा ॥ २८ ॥ उपाधिर्न मया कार्यो वनवासे जुगुप्सितः ॥ युक्तमुक्तं च कैकेय्यापि-
त्रामे मुकृतं कृतम् ॥ २९ ॥ जानामि भरतं क्षांतं गुरुसत्कारकारिणम् ॥ सर्वमेवात्र कल्याणं सत्यसंधे महात्मनि ॥ ३० ॥

वार्पः नानुजानामि वनवासायेति शेषः नाभिजानामीति पाठे वनवासो युक्तमिति शेषः ॥ २५ ॥ अहमेव प्रतिनिधित्वेनेति शेषः ॥ २६ ॥ तस्य भ्रातुः भरतस्य ॥ २७ ॥ यज्जीवतापित्रा विक्रीतं मू-
ल्यंगृहीत्वा दत्तं आहितं आधिरूपेण न्यस्तं क्रीतं मूल्यं दत्त्वा गृहीतं एवं चेदं राज्यं कैकेय्ये आधिरूपेण दत्तं विक्रीतं वेति भावः ॥ २८ ॥ उपाधिः प्रतिनिधिः जुगुप्सितत्वं च स्वस्य तत्समर्थत्वात् अस-
मर्थे हि कर्तृरसंविहितः उक्तौ कृतौ च युक्तत्वं वरूपकृणापाकरणार्थत्वात् बहुपकारकत्वाच्चातस्तस्याः भ्रातुस्तस्य पितुश्च वचनमवश्यमेव कार्यमिति शेषः अयुक्तवादित्वे हि गुरोरप्यवलम्ब्येत्या-
दिन्यायविषयत्वं स्यादिति भावः ॥ २९ ॥ अत्र भरते सर्वमेव कल्याणं राज्यपरिपालनादिरूपं संभावयामीति शेषः ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ तद्वचनं कैकेयीवचनं मोचयानेन मोचयमानेन एवं मदुक्तकरणेन त्वमपि पितरमनृतान्मोचयेति ध्वनितम् ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदि
काव्ये अयोध्याकाण्डे एकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ भ्रातृभ्यामित्यार्षीतृतीया भ्रात्रोः संगममित्यर्थः संगमं प्रेक्ष्य विस्मिता इत्यन्वयः समुपेताः स्वार्थरावणवधसं
पत्तयेतत्र स्थले समवेतामहर्षयो नारदाद्याः ॥ १ ॥ अंतर्हिताः तयोः संगमं द्रष्टुमागता अदृश्यरूपा आकाशस्थाः ॥ २ ॥ धर्मविक्रमौ धर्ममार्गवर्तिनौ उभयोः संभाषां संभाषणं श्रुत्वा भ्राभ्यां स्पृह

अनेन धर्मशीलेन वनात्त्यागतः पुनः ॥ भ्रात्रा सह भविष्यामि पृथिव्याः पतिरुत्तमः ॥ ३१ ॥ वृत्तो राजा हि कैकेय्यामया तद्वचनं कृतम् ॥ अनृतान्मोच
यानेन पितरं तं महीपतिम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥
तमप्रतिमते जोभ्यां भ्रातृभ्यां रोमहर्षणम् ॥ विस्मिताः संगमं प्रेक्ष्य समुपेतामहर्षयः ॥ १ ॥ अंतर्हिता मुनिगणाः स्थिताश्च परमर्षयः ॥ तौ भ्रातरौ महा
भागौ काकुत्स्थौ प्रशशंसिरे ॥ २ ॥ सदा यौ राजपुत्रौ द्वौ धर्मज्ञौ धर्मविक्रमौ ॥ श्रुत्वा वयं हि संभाषामुभयोः स्पृहयामहे ॥ ३ ॥ ततस्त्वपि गणाः क्षिप्रं द
शग्रीववधपिणः ॥ भरतं राजशार्दूलमित्यूचुः संगता वचः ॥ ४ ॥ कुले जातमहाप्राज्ञमहावृत्तमहायशः ॥ ग्राह्यं रामस्य वाक्यं ते पितरं यद्यवेक्षसे ॥ ५ ॥
सदानृणमिमं रामं वयमिच्छामहे पितुः ॥ अनृणत्वाच्च कैकेय्याः स्वर्गदशरथो गतः ॥ ६ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं गंधर्वाः समहर्षयः ॥ राजर्षयश्चैव तथा स
र्वे स्वांस्वांगतिं गताः ॥ ७ ॥ ह्लादितस्तेन वाक्येन शुशुभे शुभदर्शनः ॥ रामः संलक्ष्मणस्तानृषीन्भ्यपूजयत् ॥ ८ ॥ त्रस्तगात्रस्तु भरतः सवाचा सज्जमा
नया ॥ कृतां जलिरिदं वाक्यं राघवं पुनरब्रवीत् ॥ ९ ॥ रामधर्ममिमं प्रेक्ष्य कुलधर्मानुसंततम् ॥ कर्तुमर्हसि काकुत्स्थमममातुश्च याचनाम् ॥ १० ॥

यामहे प्रीता ज्ञवामः यद्वा तादृशसंभाषणं श्रोतुं पुनः पुनर्वा लामहे इति ॥ ३ ॥ संगता एकमन्यं प्राप्ताः ॥ ४ ॥ पितरं यद्यवेक्षसे पितुः सुखं यदीच्छसीत्यर्थः ॥ ५ ॥ सदानृणं सतां स्वकृतसमीचीनानु
ष्ठानेन आसर्वतोऽनृणमित्यर्थः अनृणत्वात् रामप्रतिज्ञायेति शेषः यदिरामः इदानीं विपरीतं कुर्यात्प्रतिनिधिद्वारा वानुतिष्ठेत्तदा ते पितुः पुनः स्वर्गाद्गुंश एवेति ध्वनिः ॥ ६ ॥ ७ ॥ अभ्यपूज्य यत्स
म्यङ्गां धर्मतोरक्षितवंत इत्युक्तवानित्यर्थः ॥ ८ ॥ त्रस्तगात्र उद्धिग्नात्रः सस्तेति पाठांतरम् ॥ ९ ॥ राम इमं धर्मं ज्येष्ठस्य राज्ञमित्येवं रूपं कुले कुलधर्मबुद्ध्याऽनुसंततं संबद्धं धर्ममथ प्रेक्ष्य कालध
र्मोऽथैतन्मिति पाठे धर्ममुक्तं अथ अथवा कालधर्मान्कालकृतस्वशक्तिमन्निष्ठतद्भावलक्षणान्प्रेक्ष्य विचार्य ममातुः कौसल्यायाश्च याचनां कर्तुमर्हसि ॥ १० ॥

अथकालकृतांस्वस्यरक्षणाशक्तिर्दर्शयति रक्षितुमिति एकोऽसहायः रक्ताननुरक्तान् ॥ ११ ॥ हियतस्त्वामेवप्रतीक्षते ॥ १२ ॥ अतइदंराज्यं प्रतिपद्यस्वीकृत्यकस्मिंश्चिःस्थापयहि हिवा
क्यालंकारे हियतः सत्वदत्तराज्योलोकपालनेशक्तिमावृजवति शक्तिमानसीतिपाठेअयंमदीयइतिस्वीकारमात्रेणलोकस्यसमस्तस्यपालनेशक्तिमानसि रामस्यराज्यमित्येतावल्लोकपरिपाल
नेपेक्षितसहायतेत्येवार्थः ॥ १३ ॥ एवंउक्तप्रकारम् ॥ १४ ॥ स्वयमंकेकृत्वेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ इयंबुद्धिर्मद्वनवासविरोधिनीस्वीयत्वेनांगीकृत्यस्थापनविषया आगताजाता सास्वजास्याभावि
की गुरुसेवयाप्राप्तोयोविनयः शिक्षातज्ज्याच इतराचसर्वादुपेतिभावः अथयात्वयास्वस्याशक्तिरुक्तपालनेसानास्सेवेत्याह भृशमिति ॥ १६ ॥ अमात्याः प्रधानमंत्रिणः मंत्रिणउपमंत्रिणः

रक्षितुंमुमहद्राज्यमहमेकस्तुनोत्सहे ॥ पौरजानपदांश्चापिरक्तानुरंजयितुंतदा ॥ ११ ॥ ज्ञातयश्चापियोधाश्चमित्राणिसुहृदश्चनः ॥ त्वामेवहिप्रती
क्षतेपजंन्यमिवकर्षकाः ॥ १२ ॥ इदंराज्यंमहाप्राज्ञस्यापयप्रतिपद्यहि ॥ शक्तिमान्सहिकाकुत्स्थलोकस्यपरिपालने ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वापतद्वातुःपाद
योर्भरतस्तदा ॥ भृशंसंप्रार्थयामासराघवेतिप्रियंवदन् ॥ १४ ॥ तमंकेभ्रातरंरुत्वारामोवचनमब्रवीत् ॥ श्यामंनलिनपत्राक्षंमत्तहंसस्वरःस्वयम्
॥ १५ ॥ आगतात्वामियंबुद्धिःस्वजावैनयिकीचया ॥ भृशमुत्सहसेतातरक्षितुंपृथिवीमपि ॥ १६ ॥ अमात्यैश्चसुहृद्भिश्चबुद्धिमद्भिश्चमंत्रिभिः ॥ स
र्वकार्याणिसंमन्त्र्यमहांत्यपिहिकारय ॥ १७ ॥ लक्ष्मीश्चंद्रादपेयाद्वाहिमवान्वाहिमंत्यजेत् ॥ अतीयात्सागरोवेलानंप्रतिज्ञामहंपितुः ॥ १८ ॥ कामा
द्वातातलोभाद्वामात्रातुभ्यमिदंकृतम् ॥ नतन्मनसिकर्तव्यंवर्तितव्यंचमाववत् ॥ १९ ॥ एवंब्रुवाणंभरतःकौसल्यासुतमब्रवीत् ॥ तेजसादित्यसंका
शंप्रतिपच्चंद्रदर्शनम् ॥ २० ॥ अधिरोहार्यपादाभ्यांपादुकेहेमभूपिते ॥ एतेहिसर्वलोकस्ययोगक्षेमंविधास्यतः ॥ २१ ॥

कारयराजाज्ञयेतिशेषः ॥ १७ ॥ अथमातृयाचनयापिइदानींपरावृत्तिरशक्येत्याह लक्ष्मीरित्यादि पितुःप्रतिज्ञानत्यजेयमितिशेषः ॥ १८ ॥ कामात्वद्वतस्नेहात् लोभात्त्वद्वाजेनराज्यक
रणलोभात् तुभ्यंमात्रातवमात्रा षष्ठ्यर्थेआर्पिचतुर्थी यद्विदंकृतंतत्तवानिष्टमपिअनिष्टमितिमनसिनृकर्तव्यम् मदाज्ञयेतिशेषः अतस्तस्यांमातृवदेववर्तितव्यंशुश्रूषितव्यम् तदर्हमितिवतिः का
मातृदेवानामिच्छातः लोभाद्वालोभादेव तेपदेवलोकराज्यलोभात् तवमात्रादेवैरेवमंथराद्वाराइदंकृतंकारितमितिगूढार्थः शेषंप्राग्वत् ॥ १९ ॥ प्रतिपच्चंद्रदर्शनमित्यनेनतद्वादरणीयदर्शनत्वं
विष्णुत्वंचिरमदर्शनंचसूचितम् ॥ २० ॥ एतेउटजसन्निहिते अधिरोहेत्यनेनभद्रासनस्थानीयपादुकयोःप्रतिनिधिभूतयोरारोहणेनराज्यप्रतिपत्तिःकारिता एषाचप्रार्थनावसिष्ठनियोगानंतरंबो
ध्या तद्वाजंप्रतिएतेप्रयच्छंसंदष्टःपादुकेहेमभूपितेइतिवसिष्ठोक्तित्वेनवक्ष्यमाणत्वात्प्रतिनिधित्वमेवाह एतेहीत्यादिना ॥ २१ ॥

सुरामः पादुकेऽधिक्यव्यवमुच्यपुनस्ततोवरुसभरताय प्रायच्छत् एतेन प्रतिनिधिदानद्वाराराज्यरक्षानियोगः कृतः प्रतिपद्यस्थापयेति चिरं भरतप्रार्थनं च साधितम् अधिरोहणेन शक्तिविशेषस्य त
 यस्थापनम् यद्दशैनेन सर्वज्ञत्वसंपत्तिरिति बोध्यम् तदुक्तपादौ ज्ञात्वा तदाज्ञांताभ्यां च भरतः क्षितिमन्वशादिति ताभ्यां पादुकाभ्यां तद्दर्शनमात्रेण दृशे विषये भगवत एव माज्ञेति ज्ञात्वा तथा व्यवहार
 मकरोदित्यर्थः भरतस्तु पांचजन्यावतारत्वादाच्छादितसर्वव्ययइत्यनेन सूचितम् भगवत्स्पर्शनाचेतनेपिसर्वव्ययदानशक्तिमत्त्वमिति भगवन्माहात्म्यातिशयद्वारारामस्येश्वरत्वं च सूचितम् ॥ २२ ॥
 जटाचीरधरद्व्यादिनाराज्यकृतभोगाभावः सूचितः ॥ २३ ॥ २४ ॥ राज्यतंत्रं राज्यव्यापारं न्यस्य त्वद्गुह्याविनिवेद्य चतुर्दशैवर्षे संपूर्णपंचदशवर्षाद्यदिवसेयदित्वां नद्रक्ष्यामितदाग्निप्रवेक्ष्यामि
 सोधिरुत्थनरव्याघ्रः पादुके व्यवमुच्य च ॥ प्रायच्छत्सु महातेजा भरताय महात्मने ॥ २२ ॥ स पादुके संप्रणम्य रामं वचनमब्रवीत् ॥ चतुर्दशहिवर्षा
 णि जटाचीरधरोत्थहम् ॥ २३ ॥ फलमूलाशनो वीरभवेयं रघुनंदन ॥ तवागमनमाकांक्षन्वसन्वैनगराद्वहिः ॥ २४ ॥ तव पादुकयोर्न्यस्य राज्यतंत्रं परं
 तप ॥ चतुर्दशैवर्षे संपूर्णवर्षे ह निरघूतम ॥ २५ ॥ नद्रक्ष्यामि यदित्वां तु प्रवेक्ष्यामि दुताशनम् ॥ तथेति च प्रतिज्ञाय तं परिष्वज्य सादरम् ॥ २६ ॥ शत्रुघ्नं
 च परिष्वज्य वचनं चेदमब्रवीत् ॥ मातरं रक्ष कैकेयीं मारोपं कुरुतां प्रति ॥ २७ ॥ मया च सीतया चैव शप्तो सिरघुनंदन ॥ इत्युक्त्वा श्रुपरीताक्षो भ्रातरं वि
 समसर्ज ह ॥ २८ ॥ स पादुके ते भरतः स्वलंकृतमहोज्ज्वले संपरिगृह्य धर्मवित् ॥ प्रदक्षिणं चैव चकार राघवं चकार चैवोत्तमनागमूर्धनि ॥ २९ ॥ अथानु
 पूर्या प्रतिपूज्य तं जनंगुरुं श्वमं त्रीप्ररुतीस्तथानुजौ ॥ व्यसर्जयद्राघवं शवर्धनः स्थितः स्वधर्महिमवानिवाचलः ॥ ३० ॥ तं मातरो वाप्यगृहीतकंठ्यो
 दुःखेन नामंत्रयितुं हि शकुः ॥ स चैव मातृनभिवाद्य सर्वा रुदः कुटीं स्वां प्रविवेश रामः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० अ० द्वादशाधिकशततमः
 सर्गः ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः शिरसि कृत्वा तु पादुके भरतस्तदा ॥ आरुरोहरथं लष्टः शत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ १ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शप्तोसि रोषाकरणायेति शेषः ॥ २८ ॥ संपरिगृह्य शिरसेति शेषः उत्तमनागमूर्धनिराजोपवाह्यगजमस्तके तत्कालाभिषिक्तराजाधिरोहणधियेति शेषः सर्वलोकप्र
 स्थापनार्थमेतत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ सर्वाः सकैकेयीकाः अनेन कैकेय्यादोषराहित्यं सूचितम् रुदनरुदन्निव ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदि
 काव्ये अयोध्याकाण्डे द्वादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति पूर्वसर्वलोकज्ञानाय गजमस्तके स्थापयित्वा पुनः सादरं तत् आदाय स्वमस्तके कृत्वेत्यर्थः
 यद्वा शिरसीत्यस्य गजशिरसीत्येवार्थः ॥ १ ॥

मंत्रेणादकार्यविचारेनिश्चेतृत्वेनपूजिताइत्यर्थः ॥ २ ॥ मंदाकिनीचित्रकूटोत्तरपार्श्ववर्तिनीम् प्रदक्षिणमिति उत्तरपार्श्वस्थांमंदाकिनींप्राप्यप्राङ्मुखतयागमनात्सिद्धंतत्प्रदक्षिणकरणम् ॥ ३ ॥
पार्श्वेनउत्तरपार्श्वेन ॥ ४ ॥ यत्रयमुनादक्षिणकूले अतएवचित्रकूटस्यादूरात् अनेनयमुनादक्षिणतटेपिकचिद्भरद्वाजाश्रमइतिज्ञायते अतएवायेभरद्वाजामंत्रणोत्तरंतस्तेयमुनांतोर्वेतिव
क्षयति संप्रतित्रस्थितिस्तुरामभरतयोःसंवादंशिष्यद्वाराझटितिश्रोतुमितिबोध्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ कृत्यंकर्तव्यंकृतमपि अपिःप्रश्ने कृत्यमेवाह रामेणचेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ गुरुणावसिष्ठेनमात्राच

वसिष्ठोवामदेवश्चजाबालिश्चदृढव्रतः ॥ अग्रतःप्रययुःसर्वेमंत्रिणोमंत्रपूजिताः ॥ २ ॥ मंदाकिनींनदींरम्यांप्राङ्मुखास्तेययुस्तदा ॥ प्रदक्षिणंचकु
र्वाणाश्चित्रकूटमहागिरिम् ॥ ३ ॥ पश्यन्धातुसहस्राणिरम्याणिविविधानिच ॥ प्रययौतस्यपार्श्वेनससैन्योभरतस्तदा ॥ ४ ॥ अदूराच्चित्रकूटस्यदद
र्शभरतस्तदा ॥ आश्रमंयत्रसमुनिर्भरद्वाजःकृतालयः ॥ ५ ॥ सतमाश्रममागम्यभरद्वाजस्यवीर्यवान् ॥ अवतीर्यरथात्पादौववंदकुलनंदनः ॥ ६ ॥
ततोदृष्टोभरद्वाजोभरतंवाक्यमब्रवीत् ॥ अपिकृत्यंकृतंतातरामेणचसमागतम् ॥ ७ ॥ एवमुक्तःसतुततोभरद्वाजेनधीमता ॥ प्रत्युवाचभरद्वाजंभर
तोधर्मवत्सलः ॥ ८ ॥ सयाच्यमानोगुरुणामयाचदृढविक्रमः ॥ राघवःपरमप्रीतोवसिष्ठंवाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ पितुःप्रतिज्ञांतामेवपालयिष्यामित
त्वतः ॥ चतुर्दशहिवर्षाणियाप्रतिज्ञापितुर्मम ॥ १० ॥ एवमुक्तोमहाप्राज्ञोवसिष्ठःप्रत्युवाचह ॥ वाक्यज्ञोवाक्यकुशलंराघवंवचनंमहत् ॥ ११ ॥ ए
तेप्रयच्छसंदृष्टःपादुकेहेमभूषिते ॥ अयोध्यायामहाप्राज्ञयोगक्षेमकरोभव ॥ १२ ॥ एवमुक्तोवसिष्ठेनराघवःप्राङ्मुखःस्थितः ॥ पादुकेहेमविकृतेमम
राज्यायतेददौ ॥ १३ ॥ निवृत्तोहमनुज्ञातोरामेणमुमहात्मना ॥ अयोध्यामेवगच्छामिगृहीत्वापादुकेशुभे ॥ १४ ॥ एतच्छ्रुत्वाशुभंवाक्यंभरतस्यमहा
त्मनः ॥ भरद्वाजःशुभतरंमुनिर्वाक्यमुदाहरत् ॥ १५ ॥ नैतच्चित्रंनरव्याघ्रेशीलवृत्तविदांवरं ॥ यदार्थत्वयितिष्ठेतुनिष्ठात्सृष्टमिवोदकम् ॥ १६ ॥

पश्यन्प्रीतःसत्यपरिपालनविषयइतिशेषः याकैकेयीनिमित्तंममपितुःप्रतिज्ञाचतुर्दशवर्षाणिरामेणवनेवस्तव्यमिति तामेवपितुःप्रतिज्ञांपालयिष्यामीतिसंबंधः ॥ ९ ॥ १० ॥ एवमुक्तःरामेणेति
शेषः ॥ ११ ॥ प्रयच्छप्रतिनिधित्वेनेतिशेषः अप्राप्तप्राप्तिर्योगः प्राप्तस्यपरिपालनंक्षेमः तत्करोभवेति एतद्वाराभरतेसार्वभ्यसंपादनेनेतिशेषः ॥ १२ ॥ हेमविकृतेहेम्राविचित्रतयाकृते ममरा
ज्यायममराज्यरक्षाशक्त्यनुग्रहार्थमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यदार्थंशोभनचरित्रंत्वयितिष्ठेदित्यतुत्सृष्टमुदकंनिष्तेतिष्ठेदितिवन्नचित्रम् निष्तेतिलुप्तमसम्पत्तम् ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ उक्तवाक्यं उक्तीत्येतिशेषः आमंत्रयितुमारेते आमंत्रणं कृतवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यमुनातीर्त्वा गंगां ददृशुरिति यमुनातीर्त्वा तस्मिन्नेव दिने भरद्वाजं दृष्ट्वा गंगां ददृशुरित्यर्थ इति कथितं तत्तु पूर्वोक्तरीत्या सामंजस्याद्वेयम् जलस्य शिवत्वं रम्यत्वं च दर्शनमात्रेण सकल पापापहं तृत्वं मधुरत्वं च ॥ २१ ॥ २२ ॥ शृंगवेरपुरादिति निर्गल्येतिशेषः ॥ २३ ॥ विध्वस्ता विध्वस्तशोक्त निराकारानिरालंकारा ॥ २४ ॥ ॥ इति श्री रामाभि रामेश्री रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ उप

अनृणः समहावाहुः पितादशरथस्तव ॥ यस्य त्वर्मादृशः पुत्रो धर्मात्मा धर्मवत्सलः ॥ १७ ॥ तमृषितुमहाप्राज्ञमुक्तवाक्यं कृतांजलिः ॥ आमंत्रयितुमा रेभे चरणवुपगृह्य च ॥ १८ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा भरद्वाजं पुनः पुनः ॥ भरतस्तु ययौ श्रीमानयोध्यां सहमंत्रिभिः ॥ १९ ॥ यानैश्च शकटैश्चैव हयैर्नागैश्च साचमूः ॥ पुनर्निवृत्ता विस्तीर्णा भरतस्यानुयायिनी ॥ २० ॥ ततस्ते यमुनां दिव्यां नदीं तीर्त्वा मिमालिनीम् ॥ ददृशुस्तां पुनः सर्वगंगां शिवजलानदीम् ॥ २१ ॥ तारम्य जलसंपूर्णां सतीर्य सहवांधवः ॥ शृंगवेरपुरं रम्यं प्रविवेश मसैनिकः ॥ २२ ॥ शृंगवेरपुराद्भूय अयोध्यां संददर्श ह ॥ अयोध्यां तु तदा दृष्ट्वा पित्राभ्रात्रा विवर्जिताम् ॥ २३ ॥ भरतो दुःखसंतपः सारथिं चेदमब्रवीत् ॥ सारथे पश्य विध्वस्ता अयोध्यान प्रकाशते ॥ निराकारानिरालंकारादीनां प्रतिहतस्वना ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ स्मि श्वगंभीरघोषेण स्यंदनेनोपयाम्रभुः ॥ अयोध्यां भरतः क्षिप्रं प्रविवेश महायशाः ॥ १ ॥ विडालोलूकचरितामालीननरवारणाम् ॥ तिमिराभ्याहतां कालीमप्रकाशां निशामिव ॥ २ ॥ राहुशत्रोः प्रियां पत्नीं श्रिया प्रज्वलितप्रभाम् ॥ ग्रहेणाभ्युदितेनैकारोहिणीमिव पीडिताम् ॥ ३ ॥ अल्पोष्णक्षुब्धसलिलां धर्मतमविहंगमाम् ॥ लीनमीनज्ञपग्राहां कृशांगिरि नदीमिव ॥ ४ ॥

यानुपगच्छन् ॥ १ ॥ विडालादिभिश्चरितां तत्संचारवतीम् आसमंताल्लीनानि श्लिष्टानि लघानि नराणां वारणानि कवाटानि यस्याम् तिमिरेणालक्ष्यतां प्राप्तां अतएव कालीं ततएव प्रकाशां निशा मिव स्थितामयोध्यां प्रविवेशेत्यन्वयः ॥ २ ॥ राहुशत्रोश्चंद्रस्य श्रियादिव्यैश्वर्येण युक्ताम् अतएव प्रज्वलितप्रभाम् अभ्युदितेन ग्रहेण राहुणा पीडितां भर्तृकाम् अतएवैकामसहायां रोहिणीमिव स्थिताम् ॥ ३ ॥ आतपवशादल्पोष्णक्षुब्धं कलुषं च सलिलं यस्यास्तां ज्ञपोमत्स्यविशेषः क्षुब्धेत्यार्षम् ॥ ४ ॥

विधूमा मत्त एव हे मा भ्रां अग्रेः समुत्थितां शिखामिव पूर्वरा मस्थिति समये जाज्वल्यमानरूपतया स्थितां पश्चाद्दाम विवासनकाले हविरभ्युक्षितां पयोहोमीयपयःसिक्ता मत्त एव विप्रलयंगतां शिखामिव
स्थिताम् अध्वराग्रेः समुत्थितामिति पाठो वहु संमतस्तत्राप्यर्थः प्राग्वदेव शिखामित्यस्य चावृत्तिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ समुत्थितां प्रबलमारुतेन समुत्थितां अतएव सफेनां सस्वना मूर्मिमिव भूत्वा तत्सदृशं रूपं
प्राप्य पश्चात्प्रशांतमारुतेनोदत्तं धूतां कं पिता मत्त एव निःस्वनां सागरस्य जलोर्मिमिव स्थिताम् ॥ ७ ॥ यज्ञायुधैः स्फुरादिभिः अभिरूपैः प्रशस्तैः सुत्या काले यागकाले निर्वृत्ते समाप्ते सति ॥ ८ ॥
गोष्ठो व्रजंत वस्थिताम् गोवृषेण श्रेष्ठ गवां वृषजेण यद्वा गवां प्रियेण वृषेण त्यक्तां अतएव तार्ती तत्रोत्सुकानं वंतृणमचरंती मभक्षयंती गवां तरुणवृषाणां पत्नीमिव स्थिताम् गवां पंक्तिमिवेति पाठांतरम् प
विधूमा मिव हे मा भ्रां शिखामग्रेः समुत्थिताम् ॥ हविरभ्युक्षितां पश्चाच्छिखां विप्रलयंगताम् ॥ ५ ॥ विध्वस्तकवचां रुग्णगजवाजिरथध्वजाम् ॥ ह
तप्रवीरामापन्नां च मुमिव महाहवे ॥ ६ ॥ सफेनां सस्वनां भूत्वा सागरस्य समुत्थिताम् ॥ प्रशांतमारुतोद्धृतां जलोर्मिमिव निःस्वनाम् ॥ ७ ॥ त्यक्तां
यज्ञायुधैः सर्वैरभिरूपैश्च याजकैः ॥ सुत्या काले मुनिर्वृत्ते वेदिंगतरवामिव ॥ ८ ॥ गोष्ठमध्ये स्थिता मर्ता मचरंती न वंतृणम् ॥ गोवृषेण परित्यक्तां गवां
पत्नीमिवोत्सुकाम् ॥ ९ ॥ प्रभाकराद्यैः सुस्निग्धैः प्रज्वलद्भिरिवोत्तमैः ॥ वियुक्तां मणिभिर्जात्यैर्नवां मुक्तावलीमिव ॥ १० ॥ सहसा चरितां स्थानान्महीं पु
ण्यक्षयोद्धताम् ॥ संदृत्युतिविस्तारां तारामिव दिवश्च्युताम् ॥ ११ ॥ पुष्पनदां वसंतां ते मत्तभ्रमरशालिनीम् ॥ द्रुतदावाग्निविपुष्टां क्ळां तां वनलता
मिव ॥ १२ ॥ संमूढानि गमां सर्वां संक्षिप्तविपणापणाम् ॥ प्रच्छन्नशशिनसत्रां ग्रामिवांबुधरैर्युताम् ॥ १३ ॥ क्षीणपानोत्तमैर्भग्नैः शरावैरभिसंवृता
म् ॥ हतशौंडा मिव ध्वस्तां पानभूमिमसंस्कृताम् ॥ १४ ॥ वृक्कणभूमितलां निघ्नां वृक्कणपात्रैः समावृताम् ॥ उपयुक्तोदकां भग्नान्प्रपां निपतितामिव ॥ १५ ॥
विपुलां विततां चैव युक्तपाशांतरस्विनाम् ॥ भूमौ वाणैर्विनिकृतां पतितां ज्यामिवायुधात् ॥ १६ ॥

र्मीमित्यस्य पंक्तिमित्यर्थो तीर्थ आहर्तृ चित्यम् ॥ ९ ॥ प्रभाकराद्यैः पद्मरागाद्यैः स्फटिकाद्यैरितिकतकोक्तं तु न युक्तम् ॥ १० ॥ स्थानात्सहसा चरितां चलिताम् पुण्यक्षयेतिलुप्तसमस्यंतम् पुण्य
क्षये सति महीं प्राप्ताम् संदृत्युतिविस्तारो यस्य स्यात्ताम् ॥ ११ ॥ द्रुतदावाग्निविपुष्टां वेगवद्वाग्निना व्याप्ताम् ॥ १२ ॥ संमूढाः शोकाकुलचित्तानि गमावणिजोयस्याम् यद्वा संमूढो जनसं
चाररहितो निगमः पंथाय स्यात्ताम् निगमो निश्चये वेदपुरे पथि वणिक्पथे संक्षिप्ता विपणापणाः पुण्यवीथयो यस्य स्यात्ताम् ॥ १३ ॥ क्षीणपानोत्तमैः क्षीणमद्यैः भग्नैः शरावैः संवृताम् हतशौंडां हतमद्यपाम्
॥ १४ ॥ वृक्कणभूमितलां भिन्नचत्वरां भिन्नपात्रैर्युक्ताम् भग्नान्निघ्नसंज्ञाम् उपयुक्तोदकां समाप्तोदकाम् ॥ १५ ॥ विपुलां विशालाम् विततां धनुष्यातताम् युक्तपाशां धनुष्कोट्यो ज्याविं धनार्थपा
शयुताम् नरस्विनां वाणैर्विनिकृतां लिप्ताम् आयुधाद्भनुषः पतिताम् ॥ १६ ॥

वा० रा०

॥ १७३ ॥

सहसावलात्कारेणवाहितांप्रधावितां प्रति सैन्येन निहतामन एव पातिताम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ यथापुरं यथापूर्वेन निशाम्यते खलु अत्र किं कुर्म इति योजना ॥ १९ ॥ मदकरो गंधः मदगंधः मूर्छितो व्याप्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मम भ्रात्रा सहेति शेषः ॥ २४ ॥ अर्जुनी शारदी शुक्लपक्षसंबन्धिनी वा सा सारो वेगवद्वृष्टिधारा सहिता महोत्सव इव ग्रीष्मे बुद इव च ॥ २५ ॥ उन्नतगा

सहसा युद्धशोडेन हयारोहेण वाहिताम् ॥ निहतां प्रति सैन्येन वडवामिव पातिताम् ॥ १७ ॥ भरतस्तुरथस्थः सन् श्रीमान्दशरथात्मजः ॥ वाहयन्तरथ श्रेष्ठं सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ किन्तु खल्वयं गंभीरो मूर्छितो न निशाम्यते ॥ यथापुरमयोध्यायां गीतवादित्रनिःस्वनः ॥ १९ ॥ वारुणी मदगंधश्च माल्यगंधश्च मूर्छितः ॥ चंदनागुरुगंधश्च न प्रवातिसमन्ततः ॥ २० ॥ यानप्रवरघोषश्च सुस्निग्धहयनिःस्वनः ॥ प्रमत्तगजनादश्च महान् श्वरथनिःस्वनः ॥ २१ ॥ नेदानीं श्रूयते पुर्यामस्यां रामे विवासिते ॥ चंदनागुरुगंधांश्च महार्हाश्च न वसजः ॥ २२ ॥ गते रामे हितरुणाः संतप्तानोपभुंजते ॥ बहिर्यात्रां न गच्छन्ति चित्रमाल्यधरानराः ॥ २३ ॥ नोत्सवाः संप्रवर्तन्ते रामशोकादि ते पुरे ॥ साहितूनं मम भ्रात्रा पुरस्यास्य द्युतिर्गता ॥ २४ ॥ न हिराजत्ययोध्येयं सा सारो वार्जुनी क्षपा ॥ कदानु खलु मे भ्राता महोत्सव इवागतः ॥ २५ ॥ जनयिष्यत्ययोध्यायां हर्षं ग्रीष्म इवांबुदः ॥ तरुणैश्चारुवेपैश्च नरैरुन्नतगामिभिः ॥ २६ ॥ संपतद्भिरयोध्यायां नाभिभांति महापथाः ॥ इति बुवन्सारथिना दुःखितो भरतस्तदा ॥ २७ ॥ अयोध्यां संप्रविश्यैव विवेश वसतिं पितुः ॥ तेन हीनानं रेंद्रेण सिंहहीनां गुहामिव ॥ २८ ॥ तदा तदंतःपुरमुज्झितप्रभं सुरैरिवोत्कृष्टमभास्करं दिनम् ॥ निरीक्ष्य सर्वत्र विभक्तमात्मवान्मुमोच बाष्पं भरतः सुदुःखितः ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ७३ ॥

मिभिः संतोषादुन्नतगामिभिः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सुरैरुत्कृष्टं कृतशोकमभास्करं दिनमिव एवं हि श्रूयते पुरा देवासुरेयुद्धे सुरैर्देवाः पराजिताराड्डुणा च भानुः पातितस्तदा दिवारात्रविभागरहितकाले स्य स्थलोकादृक्कालोक्तं तदैवैः प्रार्थितस्य ब्रह्मणो न योगादत्रिः समरात्रं सूर्याधिपत्यं चकारेति तीर्थः देवैरुत्कृष्टं भास्करं हीनं दिनं कविकल्पितमत्रोपमानमिति कतकः विभक्तं विगतसंस्कारं भक्तं सेवितं संस्कृतं तद्विन्नमिति यावत् ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्दशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥

अ० कां०

२

॥ १७३ ॥

तत इति ॥ १ ॥ अत्र अयोध्यायां तेन सहागमनकारितं राघवं विनादुःखं पितृभ्रातृवियोगजं दुःखमिति यावत् ॥ २ ॥ तदेवाह गतश्चेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ बंधुलुब्धस्य बंधुजनपरिपालनेऽधि-
कस्पृहावतः आर्यं श्रेष्ठं नानुमन्येत त्वद्वचनमिति शेषः ॥ ६ ॥ यथाभिलषितं स्यात्तिलषितमनतिक्रम्य प्रवृत्तम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नंदिग्रामो यतो भवेत्त्येन मार्गेण स प्राप्तो भवेत्तेन ययुः ॥ १० ॥

ततो निक्षिप्यमानुस्ता अयोध्यायां हृदयतः ॥ भरतः शोकसंतप्तो गुरुनिदमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ नंदिग्रामं गमिष्यामि सर्वानामंत्रयेऽत्र वः ॥ तत्र दुःखमिदं स-
र्वसहिष्ये राघवं विना ॥ २ ॥ गतश्चाहो दिवं राजा वनस्थः स गुरुर्मम ॥ रामं प्रतीक्षे राज्याय सहिराजामहायशाः ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं भरतस्य
महात्मनः ॥ अब्रुवन्मंत्रिणः सर्वे वसिष्ठश्च पुरोहितः ॥ ४ ॥ सुभृशं श्लाघनीयं च यदुक्तं भरतत्वया ॥ वचनं भ्रातृवात्सल्यादनु रूपंत वैवतत् ॥ ५ ॥ नित्ये-
तं बंधुलुब्धस्य तिष्ठतो भ्रातृसौहृदे ॥ मार्गमार्थं प्रपन्नस्य नानुमन्येत कः पुमान् ॥ ६ ॥ मंत्रिणां वचनं श्रुत्वा यथाभिलषितं प्रियम् ॥ अब्रवीत्सारथिं वा-
क्यं रथो मे युज्यतामिति ॥ ७ ॥ प्रहृष्टवदनः सर्वा मातुः समभिभाष्य च ॥ आरुरोहरथं श्रीमान् शत्रुघ्नेन समन्वितः ॥ ८ ॥ आरुह्य तुरयं क्षिप्रं शत्रुघ्नभर-
तावुभौ ॥ ययतुः परमप्रीतौ वतौ मंत्रिपुरोहितैः ॥ ९ ॥ अग्रतो गुरवः सर्वे वसिष्ठप्रमुखा द्विजाः ॥ प्रययुः प्राङ्मुखाः सर्वे नंदिग्रामो यतो भवेत् ॥ १० ॥
बले च तदनादृतं गजाश्वरथसंकुलम् ॥ प्रययौ भरते याते सर्वे च पुरवासिनः ॥ ११ ॥ रथस्थः स तु धर्मात्मा भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ नंदिग्रामं ययौ तूर्णं शि-
रस्यादाय पादुके ॥ १२ ॥ भरतस्तु ततः क्षिप्रं नंदिग्रामं प्रविश्य सः ॥ अवतीर्य रथात् तूर्णं गुरुनिदमभाषत ॥ १३ ॥ एतद्राज्यं मम भ्रात्रा दत्तं संन्यासमुत्त-
मम् ॥ योगक्षेमवहे चे मे पादुके हे मभूषिते ॥ १४ ॥ भरतः शिरसा कृत्वा संन्यासं पादुके ततः ॥ अब्रवीद्दुःखसंतप्तः सर्वं प्रकृतिमंडलम् ॥ १५ ॥

तदनादृतं भरतेनाकृताङ्गानमपि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतदयोध्याराज्यं मम भ्रात्रा संन्यासवत्समीचीनवस्तु निक्षेपवन्मयि दत्तं स्थापितं कालान्तरे ग्रहणाय विश्वस्तपुरुषैरक्षणा र्थवस्तु स्थापनं
न्यासो निक्षेप इति च न्यासस्यापि राज्यास्यरक्षणं भगवत्पादुकाधीनमेव न मदीनमित्याह योगेत्यादि इत्युवाचेति पूर्वेणान्वयः ॥ १४ ॥ पादुके संन्यासं पादुकात्मकं सद्रस्तु न्यासं वेदाः प्रमाण-
मिति वत्साधु शिरसा कृत्वा प्रणम्येति यावत् ॥ १५ ॥

इमौ पादुका रूपौ आर्यपादाविति पादशब्दः पूजावाची विधेयाभिप्रायेण चेमाविति पुष्टिर्निर्देशः शैत्यं हियत्सा प्रकृतिर्जलस्येति तत्परमपूज्यरामभावनाविषये इमे पादुके इत्यर्थः राज्येपेक्षितो मम गुरोर्धर्मव्यवहारो नयोरेव स्थितो त आभ्यां पादुकाभ्यां लघुचरयत एतत्सन्निधानादेव तत्तद्व्यवहारे धर्मव्यवहारांशज्ञानं मेति भावः ॥ १६ ॥ अयं राज्यरूपः संन्यासो निक्षेपो निक्षिप्तः राघवागमनं प्रति तावत्पर्यंतम् ॥ १७ ॥ संयोजयित्वा चरणयोः पादुके ॥ १८ ॥ समागतो मिलितः निवेद्य प्रत्यर्प्य गुरुवर्तितां गुरुचित्तशुश्रूषाम् ॥ १९ ॥ २० ॥ अवसन्धीरः धीमान् ॥ २१ ॥

छत्रं धारयत क्षिप्रमार्यपादाविमौ मतौ ॥ आभ्यां राज्यस्थितो धर्मः पादुकाभ्यां गुरोर्मम ॥ १६ ॥ भ्रात्रा तु मयि संन्यासो निक्षिप्तः सौहृदादयम् ॥ तमि संपालयिष्यामि राघवागमनं प्रति ॥ १७ ॥ क्षिप्रं संयोजयित्वा तुराघवस्य पुनः स्वयम् ॥ चरणौ तौ तुरामस्य द्रक्ष्यामि सह पादुकौ ॥ १८ ॥ ततो निक्षिप्तः सारो हं राघवेण समागतः ॥ निवेद्य गुरवे राज्यं भजिष्ये गुरुवर्तिताम् ॥ १९ ॥ राघवाय च संन्यासं दत्त्वे मे वरपादुके ॥ राज्यं चेदमयोध्यां च धूतपापो भवाम्यहम् ॥ २० ॥ सवल्लभजटाधारी मुनिवेषधरः प्रभुः ॥ नंदिग्रामेव सद्धीरः ससैन्यो भरतस्तदा ॥ २१ ॥ सवालव्यजनं छत्रं धारयामास स्वयम् ॥ भरतः शासनं सर्वपादुकाभ्यां निवेदयन् ॥ २२ ॥ ततस्तु भरतः श्रीमानभिषिच्यार्यपादुके ॥ तदधीनस्तदाराज्यं कारयामास सर्वदा ॥ २३ ॥ तदा हियत्कार्यमुपैति किंचिदुपायनं चोपहृतं महार्हम् ॥ सपादुकाभ्यां प्रथमं निवेद्य चकार पश्चाद्भरतो यथावत् ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतियाते तु भरते वसनं रामस्तदावने ॥ लक्षयामास सोद्वेगमयौ सुक्यंतपस्विनाम् ॥ १ ॥

वालव्यजनेन सहितं छत्रं स भरतः सर्वशासनं ताभ्यां निवेदयन् उक्तविशेषणं लघुचरयमेव धारयामास ॥ २२ ॥ आर्यपादुके अभिषिच्यतयोः राज्याभिषेकं कृत्वा तदधीनः पादुकाधीनः ॥ २३ ॥ यत्कार्यं राज्यविषयं पश्चाद्यथावत्कोशागारस्थमुपायनं चकार प्रजान्यायकार्यं च यथावच्छास्त्रानतिक्रमेण चकार ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सोद्वेगं स भयमौ सुक्यं आश्रमांतरगमनौ सुक्यं ॥ १ ॥

पुरस्तात्पूर्ववेतापसाः चित्रकूटस्य आश्रमे संधिरार्षः राममाश्रित्य निरताः नितरारताः सानंदास्तानुत्सुकानलक्षयन् अत्रैवं बोध्यम् चैत्रशुक्लदशम्यां पुष्यैरामवनप्रस्थानम् ततः पूर्णिमायामर्धरात्रे देश-
स्यमरणम् ततः पक्षेण भरतागमनमयोध्यायां ततः औष्वेदेहि केन पक्षे गतः एवं वैशाखे गते ज्येष्ठे भरतस्य चित्रकूटं प्रति प्रस्थानम् अथेवर्षाकाले सन्निहिते सति कार्तिभ्यन्तं चित्रकूटे वा सोरामस्य तदनंत-
रं तापसौत्सुक्यलक्षणम् ननु भरतनिवृत्त्यनंतरमेवैतदिति अतएव पाप्मे भरतस्यायोध्यां प्रति निवृत्त्यनंतरमुक्तम् राघवश्चित्रकूटादौ सानुजोरमतस्त्रिया कदाचिदकैवेदे स्नानि द्वाणेरघुनंदने १ ऐंद्रः का-
कः समागम्य जानकीं वीक्ष्य कामुकः विददारनखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरम् २ तद्दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धः कुशं जग्राह पाणिना ब्राह्मेणास्त्रेण संयोज्य चिक्षेप ध्वाक्षमाणे ३ तद्दृष्ट्वा चोरसंकाशं ज्वलत्काला-
नलोपमम् दृष्ट्वा काकः प्रदुद्राव निनन्द नारुणस्वनम् ४ वायसस्त्रिपुलोकेषु बभूव भयपीडितः यत्र यत्र ययौ काकः शरणार्थी च वायसः ५ तत्र तत्र तदस्त्रं प्रविवेश भयावहम् ब्रह्माणमिंद्रं रुद्रं मांशर-
णार्थी जगाम सः ६ तद्दृष्ट्वा वायसं जीतं देवतानररक्षि म नशक्ताः स्मवयं त्रातुं राघवास्त्राद्रयं करात् ७ इत्यब्रूम महादेवा अन्यथा स्रद्धे च नः पुनश्चागा द्विधिका कोदयया विधिराहतम् ८ भो भो वलि

येन च चित्रकूटस्य पुरस्तात्तापसाश्रमे ॥ राममाश्रित्य निरतास्तानलक्षयदुत्सुकान् ॥ २ ॥ नयनैर्भुङ्कुटीभिश्च रामं निर्दिश्य शंकिताः ॥ अन्योन्यमुप-
जल्पन्तः शनैश्चक्रुर्मिथः कथाः ॥ ३ ॥ तेषामौत्सुक्यमालक्ष्य रामस्वात्मनि शंकतः ॥ कृतांजलि रवाचे दृष्ट्वा पिकुलपतिततः ॥ ४ ॥ न कच्चिद्भगवन्किंचि-
त्पूर्ववत्तमिदं मयि ॥ दृश्यते विकृतं येन विक्रियंतं तपस्विनः ॥ ५ ॥

भुजां श्रेष्ठतमेव शरणं व्रज स एव रक्षकः श्रीशः शरणागतवत्सलः १ इत्युक्तः सोऽथ वलिभुङ्ग ब्रह्मणारघुनंदनम् उपेत्य सहसा भूमौ निपपात भयातुरः १० प्राणसंशयमापन्नं दृष्ट्वा सीता तु वायसम् ब्राहि-
त्राहीति तर्तारमुवाच दयिता विभुम् ११ तच्छिरःपादयोस्तस्य युयुजे चाथ जानकी तमुत्थाप्य करेणाथ कृपापीयूषसागरः १२ ररक्षासौ निजास्त्रायत देकाक्षि ददौ तदा वायसोऽपि मुहुर्नत्वा सीतायै
राघवाय च १३ स्वर्लोकं प्रययौ दृष्ट्वा राघवेणाभिपालितः ततो रामो महातेजा वैदेस्नालक्ष्मणेन च १४ उवास चित्रकूटादौ स्तूयमानो महर्षिभिरिति ॥ २ ॥ कथमलक्षयत्तत्राह नयनैरित्यादि नि-
र्दिश्य प्रदर्श्य शंकिताः रामः किमेत्यत इति भीताः नयनादिभिः प्रदर्श्या न्योन्यमुपजल्पन्तः आश्चर्यतः शनैरुपांशुकथाश्चक्रुः अयं राम इह सस्त्रीक आस्ते राक्षसाश्चैतद्दृष्ट्वा हंसं चरन्तोऽस्मान्वाधन्तेऽतो न्य-
व्रगतं व्यमित्येवं रूपाः कथाश्चक्रुः ॥ ३ ॥ शंकत अशंकतेत्यर्थः एतदाश्रमत्यागकारणमात्मनिष्ठं दोषमशंकतेत्यर्थः अतएव कृतांजलिः सन्कुलपतिं क्रपिसंघस्यामिनमाश्रमस्यामिनं वा कुलमन्वय-
संघातगृहोत्पत्त्याश्रमेषु च ॥ ४ ॥ मयि पूर्ववत्तत्पूर्वराजवृत्तं न दृश्यते कच्चिद् विकृतं वा दृश्यते कच्चिद् येन तपस्विनो विक्रियन्ते इदं तपस्वि विक्रियारूपं किंचित्कारणं भवति तन्निवेदयतु भवा-
निति शेषः ॥ ५ ॥

वा० रा०

॥ १७५ ॥

अवरजस्यलक्ष्मणस्थनानुरुपंचरितं अयुक्ताचरणं प्रमादाज्जातं किंचिदपि भिन्नं दृष्टं कञ्चित् ॥ ६ ॥ वः शुश्रूषमाणा अर्थपाद्यादिना युष्मान्सेवमाना अधुना मञ्जुश्रूषानुरोधात्मनो चितां युष्मासु
युक्तां च तिशुश्रूषाविषयां सीतानवनेते कञ्चित् ॥ ७ ॥ तपसा च दृढव्यनुकर्षः वेपमान इव कथं वारामोमं स्यत इति कंपः जरया चाकंपः इव एवार्थे ॥ ८ ॥ सत्त्वं स्वभावः ॥ ९ ॥ त्वन्निमित्तं त्वत्तो
हेतोः इदं च यं रक्षोभ्यः समागतमिति भावः ॥ १० ॥ कथं तत्राह रावणेति उत्पाद्यसंपीड्य ॥ ११ ॥ जितकाशी जिताहवः जितभयोवात्वांचनमृष्यते पीडयितुमिच्छति ॥ १२ ॥ विप्रकुर्वति अप
प्रमादाच्चरितं किंचित् कञ्चिन्नावरजस्यमे ॥ लक्ष्मणस्यपि भिन्नं दृष्टं नानुरुपं महात्मनः ॥ ६ ॥ कञ्चिच्छुश्रूषमाणावः शुश्रूषणपरामयि ॥ प्रमदाभ्युचितां
वृत्तिं सीतायुक्तां नवनेते ॥ ७ ॥ अथपि जरया दृढतपसा च जरांगतः ॥ वेपमान इवोवाचरामं भूतदयापरम् ॥ ८ ॥ कुतः कल्याणसत्त्वायाः कल्याणा
भिरतेः सदा ॥ चलनं तात वैदेह्यास्तपस्विषु विशेषतः ॥ ९ ॥ त्वन्निमित्तमिदं तावत्तापसान्प्रतिवर्तते ॥ रक्षोभ्यस्तेन संविघ्नाः कथयंति मिथः कथाः
॥ १० ॥ रावणावरजः कश्चित् स्वरोनामेहराक्षसः ॥ उत्पाद्यतापसान्सर्वान् जनस्थाननिवासिनः ॥ ११ ॥ धृष्टश्च जितकाशी च नृशंसः पुरुषादकः ॥ अव
लिमश्च पापश्चत्वांचतातनमृष्यते ॥ १२ ॥ त्वं यदा प्रभृतित्यस्मिन्नाश्रमे तात वर्तसे ॥ तदा प्रभृतिरक्षांसि विप्रकुर्वंति तापसान् ॥ १३ ॥ दर्शयंति हि वीभ
त्सैः कूरुर्भीषणकैरपि ॥ नानारूपैर्विरूपैश्च रूपैरमुं वदर्शनैः ॥ १४ ॥ अप्रशस्तैरशुचिभिः संप्रयुज्य च तापसान् ॥ प्रतिघ्नं त्यपरां न्द्विप्रमनार्याः पुरतः स्थि
तान् ॥ १५ ॥ तेषु तेष्वाश्रमस्थानेष्वबुद्धमवलीय च ॥ रमंते तापसांस्तत्र नाशयंतो ल्यचेतसः ॥ १६ ॥ अवक्षिपंति सुगन्धां डान् ग्रीन्सिंचंति वारिणा ॥
कलशांश्च प्रमदंति हवने समुपस्थिते ॥ १७ ॥ तैर्दुरात्मभिराविष्टानां श्रमात्प्रजिघांसवः ॥ गमनायान्यदेशस्य चोदयंत्युपयोद्यमाम् ॥ १८ ॥ तत्पुरारा
मशारीरीमुपहिंसांतपस्विषु ॥ दर्शयंति हि दुष्टास्तेत्यक्ष्याम इममाश्रमम् ॥ १९ ॥

कुर्वंति ॥ १३ ॥ तमपकारं दर्शयति दर्शयंतीति वीभत्सैर्जुगुप्सितरूपैरात्मानं दर्शयंति इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ अप्रशस्तैः पापजनकैरशुचिभिः पदार्थैस्तापसान्संप्रयुज्य विप्रकुर्वंति अपरानपि मृदून्प्र
तिघ्नं त्यपि पीडयंत्यपि ॥ १५ ॥ अबुद्धं अविदितं यथाभवति तथानिद्रादौ अवलीय च निर्भयमाश्लिष्य च तदालिगनेनाल्पचेतसो विचेतसस्तापसान्नाशयंतो रमंते ॥ १६ ॥ सुगन्धां डान् सुगादियज्ञ
संसारान् अवक्षिपंति अवस्कंदयंति कलशानुदकपात्राणि प्रमदं भंगः हवने होमकर्मणि समुपस्थिते प्रवृत्ते ॥ १७ ॥ प्रजिघांसवः परित्यक्तुमिच्छवः मिथो मिलिताः ॥ १८ ॥ शारीरीमुपहिंसां प्रा
णवियोगरूपां पुरा दर्शयंति दर्शयिष्यंति अत इममाश्रमं त्यक्ष्यामः ॥ १९ ॥

अ० का०

२

॥ १७५ ॥

अश्वस्यनविद्यतेऽश्वः संचयोऽयस्यतस्यमहर्षेः पृषोदरादित्वात्साधु एतेनरक्षोभयनिवारणक्षमत्वंतस्यदर्शितम् ॥ २० ॥ पुराप्रवर्ततेप्रवर्तयिष्यति अतस्तवनित्ययुक्तस्यापिसदासावधानस्यापिर
 क्षोनियहेसमर्थस्यापिसकलत्रस्यापि हेतुगर्भमेतत् इहाश्रमेसंदेहःसंदेहवानेववासः अर्शआद्यच् दुःखोदुःखजनकः अतस्तवाप्यत्रावस्थानमनुचितमिति व्यंग्यमतस्त्वमपिसहास्माभिरितोग
 न्छेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अववदुंअहंरक्षांसिनिवारयिष्यामिमाभैरेत्यादिवचनैर्निवारयितुंनशशाक तत्रहेतुः समुत्सुकमिति कार्यशेषस्यस्वीयान्यदेशगमनसाध्यत्वाच्च ॥ २३ ॥ अभि
 नंद्यस्तुत्वासमाधायस्ववियोगरिवन्समाश्वास्य कुलैर्ऋषिसंघैः ॥ २४ ॥ रामस्तस्माद्देशादपयांतमृषिगणमनुगमनादनुव्रजनेनसंसाध्यप्रस्थाप्यकुलपतिमृषिमभिवाद्यसम्यक्प्रीतैस्तैरनुमतःक
 बहुमूलफलंचित्रमविदूरादितोवनम् ॥ अश्वस्याश्रममेवाहंश्रयिष्येसगणःपुनः ॥ २० ॥ खरस्त्वय्यपिचायुक्तंपुरारामप्रवर्तते ॥ सहास्माभिरितो
 गच्छयदिवुद्धिःप्रवर्तते ॥ २१ ॥ सकलत्रस्यसंदेहोनित्यंयुक्तस्यराघव ॥ समर्थस्यापिसहितोवासोदुःखमिहाद्यते ॥ २२ ॥ इत्युक्तवंतरामस्तराजपु
 त्रस्तपस्विनम् ॥ नशशाकोत्तरैर्वाक्यैरववदुंसमुत्सुकम् ॥ २३ ॥ अभिनंद्यसमापृच्छ्यसमाधायचराघवम् ॥ सजगामाश्रमंत्यक्त्वाकुलैःकुलप
 तिःसह ॥ २४ ॥ रामःसंसाध्यऋषिगणमनुगमनाद्देशात्तस्मात्कुलपतिमभिवाद्यऋषिम् ॥ सम्यक्प्रीतैस्तैरनुमत उपदिष्टार्थःपुण्यंवासायस्वनि
 लयमुपसंपेदे ॥ २५ ॥ आश्रममृषिविरहितंप्रभुःक्षणमपिनजहौसराघवः ॥ राघवंहितसततमनुगतास्तापसाश्चार्पचरितेधृतगुणाः ॥ २६ ॥ ॥ इ
 त्यार्षश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे षोडशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ राघवस्त्वपयातेपुसर्व
 ष्वनुविचिंतयन् ॥ नतत्रारोचयद्वासंकारणैर्बहुभिस्तदा ॥ १ ॥ इहमेभरतोदृष्टोमातरश्चसनागराः ॥ साचमेस्मृतिरन्वेति तान्नित्यमनुशोचतः ॥ २ ॥
 स्कंधावारनिवेशेनतेनतस्यमहात्मनः ॥ हयहस्तिकरीषैश्चउपमर्दःकृतोभृशम् ॥ ३ ॥

तानुमतिक उपदिष्टार्थःरक्षःसंदेहादत्रावस्थानमनुचितमितिरुतोपदेशःपुण्यंस्वनिलयंवासायोपसंपेदे ॥ २५ ॥ क्षणमपिनजहौ सीतारक्षणार्थमितिभावः आर्षऋषिसंबंधिचरितंवृत्तंयस्यतादृशे
 राघवेधृतगुणाःनिश्चितनिजरक्षासामर्थ्यगुणाःकेचित्तापसाःसततंनिरंतरंराघवमनुगताहिअनुगताएवनाश्रमांतरंजग्मुः ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरा०रा०वा०आ०अ०षोडशाधिकशततमःसर्गः
 ॥ ११६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अनुविचिंतयन्वक्ष्यमाणलक्षणमुपाधिम् ॥ १ ॥ तमेवाह इहेति मेमया संबंधसामान्येष्वपि सामेस्मृतिर्मानित्यमनुशोचतस्तानन्वेतिविषयीकरोति एवंचतादृशतत्स्मरणे
 नममापिशोकोवर्धतइतिभावः ॥ २ ॥ राजधानीतोनिर्गतायाःसेनायानिवासस्थानंस्कंधावारः तस्यभरतस्यतेनपुरतोदृश्यमानेन अनेनस्मृत्युद्धोधकमुक्तम् उपमर्दःभूमेरशुचिता ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ सरामः तमचिनमपिजगत्कारणमपिरामंलोकव्यवहारानुसरणेनपुत्रवत्अंगीचकारआलिंगनमूर्धाघ्राणादिभिः ॥ ५ ॥ स्वयमादिश्यविज्ञाप्यास्यसर्वमातिथ्यंसुसक्तंरुत्वासमसांत्वयत्
प्रीतियुक्तेनचक्षुषापश्यत् ॥ ६ ॥ तदेशमनुप्राप्तांष्टद्धापत्नीमनसूयानाभ्रातापसीत्वादिगुणयुक्तांवाचासक्ततांसर्वैःसक्ततांवाआमंन्यसंबोध्यसांत्वयामासप्रीत्यासीतांदर्शयामास अनंतरवैदेहीप्रति
गृहीष्वेत्यब्रवीदित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तामाचचक्षेतद्वैभवंकथितवान् तदेवदर्शयति दशेत्यादि ॥ ९ ॥ मूलफले ऋषीणांजीवनायेतिशेषः जाङ्गवीगंगाचप्रवर्तितादशवर्षमनावृष्ट्याभूमोर्निर्जल

तस्मादन्यत्रगच्छामइतिसंचित्यराघवः ॥ प्रातिष्ठतसर्वैदेत्यालक्ष्मणेनचसंगतः ॥ ४ ॥ सोत्रेराश्रममासाद्यतंवर्देमहायशाः ॥ तंचापिभगवानत्रिः
पुत्रवत्त्वयपद्यत ॥ ५ ॥ स्वयमातिथ्यमादिश्यसर्वमस्यसुसक्तम् ॥ सौमित्रिचमहाभागंसीतांचसमसांत्वयत् ॥ ६ ॥ पत्नींचतमनुप्राप्तांष्टद्धामामं
व्यसक्तताम् ॥ सांत्वयामासधर्मज्ञःसर्वभूतहितेरतः ॥ ७ ॥ अनसूयामहाभागांतापसींधर्मचारिणीम् ॥ प्रतिगृहीष्ववैदेहीमब्रवीदपिसत्तमः ॥ ८ ॥
रामायचाचक्षेतांतापसींधर्मचारिणीम् ॥ दशवर्षाण्यनावृष्ट्यादग्धेलोकेनिरंतरम् ॥ ९ ॥ ययामूलफलेसृष्टेजाङ्गवीचप्रवर्तिता ॥ उग्रेणतपसा
युक्तानियमैश्चाप्यलंकृता ॥ १० ॥ दशवर्षसहस्राणिययातममहत्तपः ॥ अनसूयाव्रतैस्तातप्रत्यूहाश्चनिर्वहिताः ॥ ११ ॥ देवकार्यनिमित्तंचययासं
त्वरमाणया ॥ दशरात्रंकृतारात्रिःसेयमातेवतेनघ ॥ १२ ॥ तामिमांसर्वभूतानांनमस्कार्यातिपस्विनीम् ॥ अभिगच्छतुवैदेहीष्टद्धामक्रोधनांसदा
॥ १३ ॥ एवंब्रुवाणंतमृषितथेत्युक्तासराघवः ॥ सीतामालोक्यधर्मज्ञामिदंवचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ राजपुत्रिश्रुतंत्वेतन्मुनेरस्यसमीरितम् ॥ श्रेयर्थं
मात्मनःशीघ्रमभिगच्छतपस्विनीम् ॥ १५ ॥ अनसूयेतियालोकैकर्मभिःख्यातिमागता ॥ तांशांघमभिगच्छत्वमभिगम्यांतपस्विनीम् ॥ १६ ॥

त्वान्नेषांस्नानार्थमंचमिद्विवैभवेनावहितास्वाश्रमेइतिशेषः ॥ १० ॥ अनसूयाव्रतैस्तत्कृतैर्व्रतैः प्रत्यूहाःऋषीणांतपोविघ्नाः ॥ ११ ॥ देवकार्यनिमित्तमिति मांडव्यऋषिणाप्रातर्विधवाभवे
तिकस्यांचिदृषिपत्न्यामनसूयासख्यांशमायांप्रातरेवमाभूदितितयाप्रतिशापेदत्तेतत्प्रतिशापेनव्याकुलैर्देवैःप्रार्थिताऽनसूयादशरात्रावधिकालंएकरात्रित्वेनरुत्वादेवकार्यंरुतवतीसख्यावैधव्यं
चपरिहृतवतीतिगाथेतिकतकः सेयमातेवतेपूज्येतिशेषः ॥ १२ ॥ अभिगच्छतुदर्शनार्थमितिशेषः ननुवैदेह्याअल्पवयस्त्वेनव्यवहारानभिज्ञत्वात्कचिद्यवहारेस्वलनेऽनर्थःस्यादतआहाक्रो
धनांसदेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्यमुनेःसमीरितंवचनंयतःश्रुतमतआत्मनःश्रेयर्थमित्यादि ॥ १५ ॥ तामनसूयेत्यन्वर्थनाभ्रां अभिगम्यामक्रोधनत्वात् ॥ १६ ॥

॥ १ ॥ शिथिलांश्लथसंधिवंधाम् वलितांसंजातवलिं वृद्धामितिसर्वोपपादकं विशेषणं प्रवातेकदलीमिव वेपमानां गीं स्थिताम् ॥ १८ ॥ समुदाहरत् अभिवादानां गत्वेनेति शेषः ॥ १९ ॥ अनामयमिति
तपस्विनां स्वायत्तकुशलतयारोग्यप्रश्न एवोचित इति भावः ॥ २० ॥ धर्मचारिणी भर्तृसमानधर्मचारिणीम् दिष्ट्या देवयोगेन ॥ २१ ॥ मानं राजसुताहं कथं वनं गच्छेयमित्येवं रूपम् वने अवरुद्धं
वनवासेऽपि चानियुक्तम् ॥ २२ ॥ शुभो नुकूलः अशुभः प्रतिकूलः प्रियः लौकिकालौकिकनिमित्ततोऽप्रियत्वानास्पदम् ॥ २३ ॥ आर्यस्वभावः पूज्यस्वभावः ॥ २४ ॥ अतो विशिष्टं भर्तुर्विशि
सीतान्वेतद्वचः श्रुत्वा राघवस्य यशस्विनी ॥ तामत्रिपत्नीं धर्मज्ञामभिचक्राम मैथिली ॥ १७ ॥ शिथिलां वलितां वृद्धां जरापांडुरमूर्धजाम् ॥ सततं वेप
मानां गीं प्रवातेकदलीमिव ॥ १८ ॥ तां तु सीता महाभागामनमूयां पतिव्रताम् ॥ अभ्यवाद्यदव्यग्रास्वनाम समुदाहरत् ॥ १९ ॥ अभिवाद्य च वैदेही
तापसीतां दमान्विताम् ॥ वृद्धां जलिपुटादृष्टापर्यवृच्छदनामयम् ॥ २० ॥ ततः सीतां महाभागां वृद्धातां धर्मचारिणीम् ॥ सांत्वयंत्य ब्रवीद्वृद्धादिष्ट्या
धर्ममवेक्षसे ॥ २१ ॥ त्यक्त्वा ज्ञातिजनं सीतेमानवृद्धिचमानिनि ॥ अवरुद्धं वने रामं दिष्ट्या त्वमनुगच्छसि ॥ २२ ॥ नगरस्थो वनस्थो वा शुभो वा य
दि वा शुभः ॥ यासां स्त्रीणां प्रियो भर्ता तासां लोकामहोदयाः ॥ २३ ॥ दुःशीलः कामवृत्तो वा धनैर्वा परिवर्जितः ॥ स्त्रीणामार्यस्वभावानां परमं देवतं प
तिः ॥ २४ ॥ नातो विशिष्टं पश्यामि बांधवं विमृशंत्य हम् ॥ सर्वत्र योग्यं वैदेहितपः कृतमिवाव्ययम् ॥ २५ ॥ न त्वेवमनुगच्छंति गुणदोषमसत्स्वियः ॥
कामवक्तव्यत्वादया भर्तृनाथा श्ररंतियाः ॥ २६ ॥ प्राप्तुवंत्ययं शश्र्वैव धर्मभ्रंशं च मैथिलि ॥ अकार्यवशमापन्नाः स्त्रियो याः खलु तद्विधाः ॥ २७ ॥ त्वद्वि
धास्तु गुणैर्युक्ता दृष्टलोकपरावराः ॥ स्त्रियः स्वर्गे च रिप्यंतियथा पुण्यकृतस्तथा ॥ २८ ॥ तदेवमेतं त्वमनुव्रता सती पतिप्रधाना समयानुवर्तिनी ॥ भव
स्वभर्तुः सह धर्मचारिणी यशश्च धर्मचतस समाप्स्यसि ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तदशाधिकश
ततमः सर्गः ॥ ११७ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

एष बांधवमिष्टबंधुम् सर्वत्र योग्यमिहामुत्र चेष्टसाधनतया भजनयोग्यम् तपःकृतम् भावे निष्ठा तपोनुष्ठानमिति यावत् ॥ २५ ॥ याः कामवक्तव्यत्वादयाः कामाधीनत्वादयाः गृह्याधीनौ तु वक्त
व्यौ भर्तृनाथाः भर्तृणां नाथभूतास्तन्निर्णयः यद्वा भर्तृभोगार्थं नाथं ते याचंते ताः चरंति त्वेच्छया इतस्ततो यांति ॥ २६ ॥ तद्विधाः उक्तनिकृष्टगुणवत्यः ॥ २७ ॥ दृष्टलोकः परोवरश्च याभि
स्ताः ॥ २८ ॥ समयआचारः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११७ ॥ ॥ ६३ ॥

अनसूया असूयारहिता अनसूयया अन्वर्थतन्नाख्या वचः अनसूयायाः ॥ १ ॥ अनुभाषसे शिष्यसि नार्यागुरुः पतिरित्यथाभवत्योपदिष्टं एतद्विदितं एतद्विषयकं ज्ञानं ममापि ॥ २ ॥ तदेव दर्शयति यद्यपीति एष ज्ञातव्य इत्यनार्यः पूज्यचरित्रहीनः वृत्तिवर्जितः जीवनरहितो दरिद्रश्च भवेत् तथापि मया द्विधया अत्र भर्तरि अद्वैतप्रकारद्वयरहितं यथाभवति तथावर्तव्यं वर्तितव्यम् प्रीतिप्रकारेणैव वर्तितव्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥ गुणश्लाघ्यत्वादिविशिष्टे सावृत्तिरिति किंपुनर्वक्तव्यम् मातृवत्पितृवत्प्रियः मयीति शेषः प्रियः प्रीतिमान् ममेति वाशेषः प्रीतिविषय इत्यर्थः मातृवर्ती पितृप्रिय इति पाठे मातृवर्ती मातृसेवारतः पितुः प्रीतिविषय इत्यर्थ इति तीर्थः ॥ ४ ॥ अन्यासामपि नृपनारीणां सुमित्रादीनां विषयेपीत्यर्थः तथा अन्यासामपि विषये मदतिरिक्तस्त्रीमात्रविषये पितामेव दर्शित

सात्वेव मुक्तावैदेही त्वनसूयानसूयया ॥ प्रतिपूज्यवचोमदं प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ १ ॥ नैतदाश्चर्यमार्यायां यन्मां त्वमनुभाषसे ॥ विदितं तु ममाप्येतद्यथा नार्याः पतिगुरुः ॥ २ ॥ यद्यप्येष भवेद्भर्ता अनार्यो वृत्तिवर्जितः ॥ अद्वैतमत्र वर्तव्यं तथाप्येष मया भवेत् ॥ ३ ॥ किंपुनर्योगुणश्लाघ्यः सानुक्रोशोजितैर्द्वयः ॥ स्थिरानुरागो धर्मात्मा मातृवत्पितृवत्प्रियः ॥ ४ ॥ यां वृत्तिवर्तते रामः कौसल्यायां महाबलः ॥ तामेव नृपनारीणामन्यासामपि वर्तते ॥ ५ ॥ सकृदृष्टा स्वपित्री पुनृपेण नृपवत्सलः ॥ मातृवद्वर्तते वीरो मानमुत्सृज्य धर्मवित् ॥ ६ ॥ आगच्छत्याश्रविजनं वनमेवं भयावहम् ॥ समाहितं हि मे श्वश्र्वात् ददेयं स्थिरं मम ॥ ७ ॥ पाणिप्रदानकाले च यत्पुरा त्वग्निसन्निधौ ॥ अनुशिष्टं जनन्यामेवाक्यं तदपि मे धृतम् ॥ ८ ॥ न विस्मृतं तु मे सर्वं वाक्यैः स्वैर्धर्मचारिणि ॥ पतिशुश्रूषणान्नार्यास्तपोनान्यद्विधीयते ॥ ९ ॥ सावित्री पतिशुश्रूषां कृत्वा स्वर्गं महीयते ॥ तथा वृत्तिश्च याता त्वं पतिशुश्रूषया दिवम् ॥ १० ॥ वरिष्ठा सर्वनारीणामेपाचदिविदेवता ॥ रोहिणी न विना चंद्रं मुहूर्तमपि दृश्यते ॥ ११ ॥

कुरुते इत्यर्थः नृपनारीणामित्यनेनैव सुमित्रादीनां लाभादित्यन्ये ॥ ५ ॥ नृपेण दशरथेन मानं अहं महाप्रभुरित्यभिमानं त्यक्तेत्यर्थः अन्यमते उक्तार्थे सत्यत्वप्रत्यायनायैतदुक्तिरिति बोध्यम् ॥ ६ ॥ यन्मे श्वश्र्वासमाहितं त्वदुक्तार्थकमेव वाक्यं शिक्षितं तन्मे हृदि स्थिरं वर्तते ॥ ७ ॥ तदपि मे धृतं मात्रानुशासनमपि मे हृद्वर्तमेवास्ति ॥ ८ ॥ यच्च स्यैरात्मीयैर्बन्धुवर्गैः पतिशुश्रूषणादिप्रकारैर्बोधितमर्थं ज्ञातं तच्च मेन विस्मृतं तु इत्यर्थः ॥ ९ ॥ सावित्री सत्यवतः स्त्री तथा वृत्तिः सावित्रीसमानवृत्तिः त्वं अनसूया यातेत्युक्तिः पातिव्रत्यमहिम्नास्यर्गस्य हस्तगतत्वादिति तीर्थः तपोऽर्थमिह वर्तमानापि पतिसेवयामूर्त्यन्तरेण दिवं यातेत्यर्थ इति कतकः ॥ १० ॥ रोहिणी विना चंद्रं मुहूर्तमपि न दृश्यते पूर्वकृतपतिशुश्रूषावशादेव पतिसाहित्यं प्राप्तमिति भावः ॥ ११ ॥

प्रवराःस्त्रियोःसंधत्यादयः ॥ १२ ॥ हर्षयंत्युतहर्षयंत्यपीत्यर्थः उताप्यर्थविकल्पयोः ॥ १३ ॥ तद्वलंसंश्रित्यआश्रित्य छंदयेवरंरणीष्वेतिप्रार्थयामि ॥ १४ ॥ १५ ॥ विस्मिताजाताश्वर्याअ
 होतपसोमाहान्म्यंयन्ममापिवरदानेसामर्थ्यं मंदविस्मयामंदस्मिता कृतंभवत्याअनुग्रहेणैवसर्वमेपूर्णनकिंचित्कर्तव्यमस्तीतिभावः ॥ १६ ॥ तयालोभरहितवाचा प्रहर्षलोभराहित्यजंस्वनि
 ष्टम् तेवद्विषयम् ॥ १७ ॥ अंगरागःउद्धर्तनेनांगानिरंजयतीत्यंगरागःकेसरचंदनादिजः अनुलेपनंतुर्पूरागुरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकर्मइत्युक्तप्रकारोदिव्यगंधद्रव्यकल्कइतितीर्थः कतकस्तु अं
 एवंविधाश्चप्रवराःस्त्रियोभर्तृदृढव्रताः ॥ देवलोकेमहीयंतपुण्येनस्वेनकर्मणा ॥ १२ ॥ ततो नसूयासंलृष्टाश्रुत्वोक्तंसीतयावचः ॥ शिरस्याघ्रायचोवा
 चमैथिलीहर्षयंत्युत ॥ १३ ॥ नियमैर्विविधैरानंतपोहिमहदस्तिमे ॥ तत्संश्रित्यवलंसीतेछंदयेत्वांशुचिव्रते ॥ १४ ॥ उपपन्नंचयुक्तंचवचनंतवमै
 थिलि ॥ प्रीताचाम्युच्यतांसीतेकरवाणिप्रियंचकिम् ॥ १५ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविस्मितामंदविस्मया ॥ कृतमित्यब्रवीत्सीतातपोबलसमन्विता
 म् ॥ १६ ॥ सात्वेवमुक्ताधर्मज्ञातयाप्रीततराभवत् ॥ सफलंचप्रहर्षतेहंतसीतेकरोम्यहम् ॥ १७ ॥ इदंदिव्यंवरंमाल्यंवस्त्रमाभरणानिच ॥ अंगरागंच
 वेदहिमहार्हमनुलेपनम् ॥ १८ ॥ मयादत्तमिदंसीतेतवगात्राणिशोभयेत् ॥ अनुरूपमसंक्लिष्टंनित्यमेवभविष्यति ॥ १९ ॥ अंगरागेणदिव्येनलिमां
 गीजनकात्मजे ॥ शोभयिष्यसिभर्तारंयथाश्रीविष्णुमव्ययम् ॥ २० ॥ सावस्त्रमंगरागंचभूषणानिस्वजस्तथा ॥ मैथिलीप्रतिजग्राहप्रीतिदानमनु
 त्तमम् ॥ २१ ॥ प्रतिगृह्यचतसीताप्रीतिदानंयशस्विनी ॥ श्लिष्टांजलिपुटाधीरासमुपास्ततपोधनाम् ॥ २२ ॥ तथासीतामुपासीनामनसूयादृढव्र
 ता ॥ वचनंप्रष्टुमारेभेकयांकांचिदनुप्रियाम् ॥ २३ ॥ स्वयंवरकिलप्राप्तात्वमनेनयशस्विना ॥ राघवेणेतिमेसीतेकथाश्रुतिमुपागता ॥ २४ ॥ तां क
 यांश्रोतुमिच्छामि विस्तरेणचमैथिलि ॥ यथाभूतंचकार्त्स्न्येनतन्मेत्वंवक्तुमर्हसि ॥ २५ ॥

गरागंअंगंजनकरंअनुलेपनंदिव्यगंधद्रव्यकल्कमित्यर्थइत्याह इदमेवयुक्तम् ॥ १८ ॥ शोभयेत्शोभयिष्यति अनुरूपंत्वदेकौचितम् नित्यमेवासंक्लिष्टंउपभोगेपिअशुचित्वमृदितत्वादिदोषर
 हितंचविष्यति ॥ १९ ॥ शोभयिष्यसीत्यनेनत्वत्पूजयाभर्तुरपिपूजाकृतेतिसूचितम् ॥ २० ॥ क्षत्रियत्वाद्यतिग्रहानधिकारेणप्रीतिदानमित्युक्तम् लक्ष्म्युद्देशेनब्राह्मणादिभ्योदत्तमक्षयंचेतसा
 ब्राह्मण्यैप्रीत्यादत्तंतथेतिक्वक्तव्यमितिदेव्येतद्दानमनसूयायाइतिबोध्यम् ॥ २१ ॥ श्लिष्टांजलिपुटारचितांजलिपुटा ॥ २२ ॥ अनुअनंतरंप्रियांकांचित्कथांश्रोतुकामावचनंप्रष्टुमारेभे
 ॥ २३ ॥ अनेनरागेणश्रुतिममश्रोत्रपथम् ॥ २४ ॥ विस्तरेणचविस्तरेणैव ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ क्षेत्रमंडलयज्ञयोग्यक्षेत्रम् चयनप्रकरणेषु द्वेनैरुपतीति श्रुतेः रूपतस्तस्य पुरः जगती भुवं भित्त्वोत्थिता एतावन्मात्रेणाहं नृपतेर्जनकस्य सुता ॥ २८ ॥ मुष्टिविक्षेपतत्परः याजा
ता ओषधयो देवेभ्य इत्यादिमंत्रोक्तप्रकरणौषधिमुष्टिविकिरणतत्पर इति तीर्थः निम्नोन्नतसमीकरणाय मुष्टिकामुष्टिविक्षेपतत्पर इति कतकः ॥ २९ ॥ अत्र चोत्तरार्थे ॥ ३० ॥ प्रतिमामानुषी प्रति
मया स्वहृदये मानुषी मनुष्यवाक्कुल्यावागंतरीक्षे उक्ता तां वाचमाह एवमिति एतन्ममेयंतनयेत्येतत् एवमर्थवदेव यतो हेनरपते धर्मेण न्यायेन एषा त्वक्षेत्रजा तत्त्वतस्तव तनयैव ॥ ३१ ॥ मामवाप्य

एवमुक्ता तु सा सीता तापसी धर्मचारिणीम् ॥ श्रूयतामिति चोक्त्वा वै कथयामास तां कथाम् ॥ २६ ॥ मिथिलाधिपतिर्वीरो जनको नाम धर्मवित् ॥ क्ष
त्रकर्मण्यभिरतो न्यायतः शास्त्रिमेदिनीम् ॥ २७ ॥ तस्य लांगलहस्तस्य रूपतः क्षेत्रमंडलम् ॥ अहं किलोत्थिता भित्त्वा जगतीं नृपतेः सुता ॥ २८ ॥ समां
दृष्ट्वा नरपतिमुष्टिविक्षेपतत्परः ॥ पांसुगुंठितसर्वांगी विस्मितो जनको भवत् ॥ २९ ॥ अनपत्येन च स्नेहादं कमारोप्य च स्वयम् ॥ ममेयंतनयेत्युक्त्वा स्ने
हो मयि निपातितः ॥ ३० ॥ अंतरिक्षे च वा गुक्ता प्रतिमामानुषी किल ॥ एवमेतन्नरपते धर्मेण तनया तव ॥ ३१ ॥ ततः प्रहृष्टो धर्मात्मा पिता मे मिथिला
धिपः ॥ अवानो विपुला मृद्धिं मामवाप्य नराधिपः ॥ ३२ ॥ दत्ता चास्मीष्टवदेव्यै ज्येष्ठायै पुण्यकर्मणे ॥ तया संभाविता चास्मिन्निग्धयामातृ सौहृ
दात् ॥ ३३ ॥ पतिसंयोगसुलभं वयोदृष्ट्वा तु मे पिता ॥ चिंतामभ्यगमद्दीनो वित्तनाशादिवाधनः ॥ ३४ ॥ सदृशाच्चापकृष्टाच्च लोके कन्यापिता जना
त् ॥ प्रधर्षणमवाप्नोति शक्रेणापि समो भुवि ॥ ३५ ॥ तां धर्षणामदूरस्थां संदृष्ट्वा त्मनि पार्थिवः ॥ चिंतार्णवगतः पारं नाससादाप्लवो यथा ॥ ३६ ॥ अ
योनिजां हि मां ज्ञात्वा नाध्यगच्छत्संचितयन् ॥ सदृशं चानुरूपं च महीपालः पतिं मम ॥ ३७ ॥

यज्ञतूमेरिति शेषः मल्लभोत्तरंतस्य महती सृष्टिर्जातेति भावः ॥ ३२ ॥ इष्टवदेव्यै इष्टायै देव्यै राइयै इष्टमिति भावेक्तः इष्टमिच्छातद्व्यै विषयता संबंधेनेत्यक्षरार्थः आर्षवासाधुत्वमुक्तार्थं यद्वा
संतानेच्छावत्यै देव्यै इत्यर्थः पुण्यकर्मणे इति देवीविशेषणम् तृतीयांतः पाठः क्वचित् संभाविता संवर्धिता ॥ ३३ ॥ पतिसंयोगसुलभं पाणिग्रहणोचितम् ॥ ३४ ॥ सदृशादपकृष्टाच्च वर्गजनात्क
न्यायाः पितादं द्रस्यमपि भुवि स्थितो लोके प्रधर्षणमसंमानादिरूपं क्लेशमामोति किमुताधिकादिति शेषः ॥ ३५ ॥ अदूरस्थानिकटप्रासां धर्षणां कन्यानिमित्ततिरस्क्रियां आत्मनि संदृश्य संभाव्य
प्लवः पोतः ॥ ३६ ॥ सदृशं कुलविद्यादिना अभिरूपं वयः सौंदर्यादिना वरमिति शेषः ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ महायज्ञेदक्षयज्ञे तस्यमत्पितृपूर्वजस्यदेवरातस्य तदाशत्रुजयसमर्थधनुर्लाभायतपःकरणकाले दक्षयज्ञेहिशिवेनपीडितादेवाःशिवंसंप्रार्थ्यधनुर्याचितवन्तःसचदेवेभ्योदत्वोक्तवान्इदं
 देवरातायदीयतामिति ततोदेवैर्वरुणद्वारादेवरातायदत्तं यद्वा व्रियतेसर्वदेवैरितिब्युत्सत्यावरुणःशिवएव ॥ ३९ ॥ गौरवाद्गौरवच्चात् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नसंशयइतिपित्राव्याहृतमितिपूर्वेणसंबं
 तस्यबुद्धिरियंजाताचितयानस्यसंततम् ॥ स्वयंवरंतनूजायाःकरिष्यामीतिधर्मतः ॥ ३८ ॥ महायज्ञेतदातस्यवरुणेनमहात्मना ॥ दत्तंधनुर्वरंप्री
 त्यातूणीचाक्षय्यसायकौ ॥ ३९ ॥ असंचाल्यमनुष्यैश्चयत्नेनापिचगौरवात् ॥ तन्नशक्तानमयितुंस्वप्नेष्वपिनराधिपाः ॥ ४० ॥ तद्धनुःप्राप्यमेपित्रा
 व्याहृतंसत्यवादिना ॥ समवायेनरेंद्राणांपूर्वमामंन्यपार्थिवान् ॥ ४१ ॥ इदंचधनुरुद्यम्यसज्यंयःकुरुतेनरः ॥ तस्यमेदुहिताभार्याभविष्यतिनसंश
 यः ॥ ४२ ॥ तच्चदृष्ट्वाधनुःश्रेष्ठंगौरवाद्गौरवसन्निभम् ॥ अभिवाद्यनृपाजग्मुरशक्तास्तस्यतोलने ॥ ४३ ॥ सुदीर्घस्यतुकालस्यराघवोयंमहाद्युतिः ॥
 विश्वामित्रेणसहितोयज्ञंद्रष्टुंसमागतः ॥ ४४ ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रारामःसत्यपराक्रमः ॥ विश्वामित्रस्तुधर्मात्मासमपित्रासुपूजितः ॥ ४५ ॥ प्रोवा
 चपितरंतत्रराघवौरामलक्ष्मणौ ॥ सुतोदशरथस्येमौधनुर्दर्शनकांक्षिणौ ॥ ४६ ॥ इत्युक्तस्तेनविप्रेणतद्धनुःसमुपानयत् ॥ तद्धनुर्दर्शयामासराजपुत्रा
 यदैविकम् ॥ ४७ ॥ निमेषांतरमात्रेणतदानम्यमहाबलः ॥ ज्यांसमारोप्यझटितिपूरयामासवीर्यवान् ॥ ४८ ॥ तेनापूरयतावेगान्मध्येभग्नंदिधाध
 नुः ॥ तस्यशब्दोभवद्भीमःपतितस्याशनेर्यथा ॥ ४९ ॥ ततोहंतत्ररामायपित्रासत्याभिसंधिना ॥ उद्यतादातुमुद्यम्यजलभाजनमुत्तमम् ॥ ५० ॥
 दीयमानानंतुतदाप्रतिजग्राहराघवः ॥ अविज्ञायपितुश्छंदमयोध्याधिपतेःप्रभोः ॥ ५१ ॥ ततःश्वशुरमामंन्यवृद्धंदशरथंनृपम् ॥ ममपित्रात्वहंद
 तारामायविदितात्मने ॥ ५२ ॥ ममचैवानुजासाध्वीऊर्मिलाशुभदर्शना ॥ भार्यार्थेलक्ष्मणस्यापिदत्तापित्राममस्वयम् ॥ ५३ ॥ एवंदत्तास्मिरामाय
 तथातस्मिन्स्वयंवरे ॥ अनुरक्तास्मिधर्मेणपतिंवीर्यवतांवरम् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अ० अष्टादशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११८ ॥
 धः ॥ ४२ ॥ तालनेचालने अजिवाद्यनमस्कृत्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इमौधनुर्दर्शनकांक्षिणौ अतो रामायदैविकंदेवदत्तं धनुर्दर्शयेति विश्वामित्रः पितरं प्रोवाचेतिसंबंधः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 पूरयामाससज्यंकृत्वाकृष्टवान् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उत्तमं जलभाजनमुद्यम्य पित्रा हं रामाय दानुमुद्यतेतिसंबंधः ॥ ५० ॥ छंदमभिप्रायम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा
 मेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टादशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११८ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

अनसूयेति ॥ १ ॥ स्वयंवदत्तस्वयंवरोदत्तः अर्धर्चादिः स्वयंवरः ॥ २ ॥ उपोह्यसमीपंप्रापय्य ॥ ३ ॥ दिवसंव्याप्याहारार्थपरितः कीर्णानांसंचरतां निलीनानानिलीयमानानाम् ॥ ४ ॥ कलशोद्यताः उद्यतकलशाः सहिताः परस्परमिलिताः ॥ ५ ॥ कपोतांगवत्पारावतकंठवदरुणः मेचकः श्यामेरक्तेरुणोर्केच ॥ ६ ॥ अल्पपर्णा अपितरवस्तमसाः व्यक्तपर्णांतरत्वाद्दनीभूता इव विप्र

अनसूयानुधर्मज्ञाश्रुत्वातां महतीं कथाम् ॥ पर्यष्वजतबाहुभ्यां शिरस्याघ्राय मैथिलीम् ॥ १ ॥ व्यक्ताक्षरपदंचित्रं भाषितं मधुरं त्वया ॥ यथा स्वयं व
रंवृत्तं तत्सर्वं च श्रुतं मया ॥ २ ॥ रमेयं कथयते तु दृढं मधुरभाषिणि ॥ रविरस्तंगतः श्रीमानुपोत्थरजनीशुभाम् ॥ ३ ॥ दिवसं परिकीर्णानामाहारार्थं प
तत्रिणाम् ॥ संव्याकाले निलीनानां निद्रार्थं श्रूयते ध्वनिः ॥ ४ ॥ एते चाप्यभिपेकाद्रामुनयः कलशोद्यताः ॥ सहिता उपवर्तते सलिलापुतवल्कलाः ॥ ५ ॥
अग्निहोत्रे च क्रपिणा द्युते च विधिपूर्वकम् ॥ कपोतांगारुणो धूमो दृश्यते पवनोद्धतः ॥ ६ ॥ अल्पपर्णा हितरवो घनीभूताः समंततः ॥ विप्रकृष्टेन्द्रिये देशे
न प्रकाशंति वै दिशः ॥ ७ ॥ रजनीचरसत्त्वानि प्रचरंतिसमंततः ॥ तपोवनमृगाल्येते वेदितीर्थेषु शेरते ॥ ८ ॥ संप्रवृत्तानि शासीते नक्षत्रसमलंकृता ॥
ज्योत्स्ना प्रावरणश्चंद्रो दृश्यते द्युदितां वरे ॥ ९ ॥ गम्यतामनुजानामिरामस्यानुचरी भव ॥ कथयंत्याहिमधुरं त्वमाहमपितोपिता ॥ १० ॥ अलंकुरु च
तावत्त्वं प्रत्यक्षं मम मैथिलि ॥ प्रीतिजनय मे वत्से दिव्यालंकारशोभिनी ॥ ११ ॥ सा तदा समलंकृत्य सीता सुरसुतोपमा ॥ प्रणम्य शिरसा पादौ रामं
त्वभिमुखीयौ ॥ १२ ॥ तथा तु भूषितां सीतां ददर्श वदतां वरः ॥ राघवः प्रीतिदानेन तपस्विन्या जहर्ष च ॥ १३ ॥ न्यवेदयत्ततः सर्वं सीतारामाय मैथि
ली ॥ प्रीतिदानं तपस्विन्या वसनाभरणस्रजाम् ॥ १४ ॥ प्रहृष्टस्त्वभवद्रामो लक्ष्मणश्च महारथः ॥ मैथिल्याः सक्रियां दृष्ट्वा मानुषेषु सुदुर्लभाम् ॥ १५ ॥
ततः स शर्वरीं प्रीतः पुण्यां शशिनिभाननाम् ॥ अर्चितस्तपसैः सर्वैरुवासरघुनंदनः ॥ १६ ॥

कृष्टेन्द्रिये देशे इन्द्रियविप्रकृष्टे देशे इत्यर्थः न प्रकाशंति न प्रकाशंते ॥ ७ ॥ वेदितीर्थेषु अग्निहोत्रवेदिसंबंधात्पुण्यक्षेत्ररूपाश्रमप्रदेशेषु तीर्थशब्दः पुण्यक्षेत्रवाची ॥ ८ ॥ चंद्रो दृश्यते इत्यनेन कार्ति
कयुत्तरं प्रतिपदियात्रेति सूचितम् ॥ ९ ॥ अनुचरी भव शुश्रूषुर्भव ॥ १० ॥ अलंकुरु आत्मानमिति शेषः प्रीतिजनय अलंकृत्य दिव्यस्वरूपानुभावेनेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वं न्य
वेदयदित्यस्यैव प्रपंचः प्रीतिदानमित्यादि अत्र कर्मणित्युद् ॥ १४ ॥ मानुषेषु मनुष्यलोकेषु ॥ १५ ॥ पुण्यां अनसूयया पुण्यया कृतालंकारां सीतां दृष्ट्वा शर्वरीमुवास ॥ १६ ॥

आपृच्छेतां वनांतरगमनार्थमिति शेषः ॥ १७ ॥ संचारदेशं वद्विरापीं समभिप्लुतसम्यगुपद्रुतम् ॥ १८ ॥ व्यालाहिंस्रपशवः सर्पोहिंस्रः पशुव्यालइत्यमरः ॥ १९ ॥ उच्छिष्टमशुचिं प्रमत्तम्

तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामभिपिच्यद्गुताग्निकान् ॥ आपृच्छेतां नरव्याघ्रौ तापसान्वनगोचरान् ॥ १७ ॥ तावूचुस्ते वनचरास्तापसाधर्मचारिणः ॥ वन
स्य तस्य संचारं राक्षसैः समभिप्लुतम् ॥ १८ ॥ रक्षांसि पुरुषादानि नाना रूपाणि राघव ॥ वसंत्यस्मिन्महारण्ये व्यालाश्च रुधिराशनाः ॥ १९ ॥ उच्छिष्टं
वा प्रमत्तं वा तापसं ब्रह्मचारिणम् ॥ अदंत्यस्मिन्महारण्ये तान्निवारय राघव ॥ २० ॥ एष पंथामहर्षीणां फलान्याहरतां वने ॥ अनेन तु वनं दुर्गंगंतुं राघ
वतेक्ष्य मम् ॥ २१ ॥ इतीरितः प्रांजलिभिस्तपस्विभिर्द्विजैः कृतस्वस्य यनः परंतपः ॥ वनं सभार्यः प्रविवेश राघवः सलक्ष्मणः सूर्यद्ववाभ्रमंडलम् ॥ २२ ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनविंशधिकशततमः सर्गः ॥ ११९ ॥ ॥ समाप्तमयोध्याकाण्डम् ॥ ॥ ७३ ॥
अतः परं अरण्यकाण्डं तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्रविश्य तु महारण्यं दंडकारण्यमात्मवान् ॥ रामो ददर्श दुर्धर्षस्तापसाश्रममंडलम् ॥ १ ॥

सावधानं तान् राक्षोव्यालान् ॥ २० ॥ क्षमं युक्तम् ॥ २१ ॥ इतीरितः एवमुपदिष्टमार्गः कृतस्वस्य यनः कृतमंगलाशीर्वादिः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मी
कीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनविंशधिकशततमः सर्गः ॥ ११९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मूलसंख्या ॥ ४३५० ॥ व्याख्यानसंख्या ॥ ५३०० ॥ मिलिता ग्रंथसंख्या ॥ ९६५० ॥

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे अयोध्याकांडं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीवाल्मीकिरामायणे अरण्यकाण्डप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथ ऋषिर्दशितवर्त्मनारामत्यदंडकारण्यप्रवेशमाह प्रविश्येति ऋषिर्दशितवर्त्मनेतिशेषः दंडकारण्यंतत्संज्ञकं महारण्यं दंडकस्य राज्ञोदेशः शुक्रशापवशादरण्यमभूत्
तः प्रभृतिदंडकारण्यसंज्ञातस्य प्रायेण महाराष्ट्रदेशोऽयं आत्मवान्ध्यायतचित्तः दुर्धर्षो द्विषद्विरप्रधृष्यः दुर्धर्ममिति पाठेरक्षोयुतत्वादशक्यप्रवेशमित्यर्थः मंडलं समूहः ॥ १ ॥ आश्रममंडलं वर्णयति
कुरोति परिक्षिप्तं व्याप्तं ब्राह्मीलक्ष्मीः ब्रह्मविद्याभ्यासजनितस्तेजोविशेषः तस्मादृतत्वादेव गगने प्रदीपं दुर्दर्शं रक्ष आदिभिर्द्रष्टुमशक्यं सूर्यमंडलं यथा तथा भुवि स्थितम् ॥ २ ॥ शरण्यं वासायार्हं
सर्वजाणां ह्येव सुसंमृष्टाजिरं अलंकृतप्रांगणम् ॥ ३ ॥ अप्सरसांगणैरुपवृत्तं उपसमीपे कृतनर्तनं अति मनोरमदेशत्वात् अतएव तैः पूजितं च अग्निशरणैरग्निहोत्रगृहैः सुगादिभिर्यज्ञोपकरणैश्च शो

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रविश्य तु महारण्यं दंडकारण्यमात्मवान् ॥ रामो ददर्श दुर्धर्षस्तापसाश्रममंडलम् ॥ १ ॥ कुशचीरपरिक्षिप्तं ब्राह्म्यालक्ष्या समा
वृतम् ॥ यथा प्रदीपं दुर्दर्शं गगने सूर्यमंडलम् ॥ २ ॥ शरण्यं सर्वभूतानां सुसंमृष्टाजिरं सदा ॥ मृगैर्वहुभिराकीर्णं पक्षिभिः समवृतम् ॥ ३ ॥ पूजितं चो
पवृत्तं च नित्यमप्यपसरसांगणैः ॥ विशालैरग्निशरणैः सुभांडैरजिनैः कुशैः ॥ ४ ॥ समिद्धिस्तोयकलशैः फलमूलैश्च शोभितम् ॥ आरण्यैश्च महावृक्षैः पु
ण्यैः स्वादुफलैर्वृतम् ॥ ५ ॥ बलिहोमार्चितं पुण्यं ब्रह्मघोषनिनादितम् ॥ पुण्यैश्चान्यैः परिक्षिप्तं पद्मिन्या च सपद्मया ॥ ६ ॥ फलमूलाशनैर्दीप्तैश्चीरकृष्णा
जिनांबरैः ॥ सूर्यवैश्वानराभैश्च पुराणैर्मुनिभिर्युतम् ॥ ७ ॥ पुण्यैश्च नित्यताहारैः शोभितं परमर्षिभिः ॥ तद्ब्रह्मभवनप्रख्यं ब्रह्मघोषनिनादितम् ॥ ८ ॥ ब्र
ह्मविद्भिर्महाभागैर्ब्राह्मणैरुपशोभितम् ॥ तद्द्वाराघवः श्रीमांस्तापसाश्रममंडलम् ॥ ९ ॥ अभ्यगच्छन्महातेजा विज्यं कृत्वा महद्भुजः ॥ दिव्यज्ञानो
पपन्नास्ते रामं दृष्ट्वा महर्षयः ॥ १० ॥ अभिजग्मुस्तदा प्रीता वै देहींच यशस्विनीम् ॥ ते तु सोममिवोद्यंतं दृष्ट्वा वै धर्मचारिणम् ॥ ११ ॥

चित्तम् ॥ ४ ॥ आरण्यैररण्यभैः ॥ ५ ॥ बलिहोमार्चितं वैश्वदेवहोमबलिहरणैः सत्कृतं ब्रह्मघोषो वेदघोषस्तेन निनादितं संजातनिनादं पद्मिनीसरः सपद्मया पद्मपुष्पयुक्तया ॥ ६ ॥ पुराणैर्वृद्धैः
॥ ७ ॥ ब्रह्मभवनं ब्रह्मलोकः ब्रह्मघोषो वेदघोषः ॥ ८ ॥ ब्रह्मविद्भिः सर्वत्र ब्रह्मानन्यत्वज्ञानवद्भिः ब्राह्मणैरुक्तलक्षणैरन्वर्थब्राह्मणैस्तादृशैर्युक्तत्वादेव ब्रह्मभवनप्रख्यत्वमाश्रमस्य ॥ ९ ॥ विज्यं अव
रोपितगुणं आश्रमवर्तिनृगादिवासनिवृत्त्यर्थमिति भावः दिव्यज्ञानोपपन्नाः आदिगुर्वतारो रामो रावणादीन् हनिष्यति ॥ त्वेवं ज्ञानयुक्ताः ते रामं सीतां च चालुक्ष्मणं च दृष्ट्वा प्रीता अभिजग्मुः अभिमु
ख्येन जग्मुः उद्यंतं सोममिव तद्विषयदर्शनं सोमोत्साकं ब्राह्मणानां राजेति श्रुतेः स्वकुलरक्षकसोमराजमिव स्वरक्षकं धर्मचारिणं रामं दृष्ट्वा लक्ष्मणं यशस्विनीं पातिव्रत्ययशोवतीं रक्षःकुलसंहारजयशो
वतीं सीतां दृष्ट्वा अतएवाप्येवमक्षणाप्रार्थनोपपद्यते मंगलानि आसीत्वादिन्यत्यगृह्णन्सरक्षकपदे देवतावुद्ध्या प्रतिगृहीतवन्तः ॥ १० ॥ ११ ॥

वा० रा०

॥ १॥

॥ १२ ॥ रूपसंहननं अंगान्यजुषितान्येवप्रेक्षणयैर्विजुषणैः येन भूषितवद्भातितद्रूपमितिकथ्यतइतिलक्षितंरूपंतद्युक्तंसंहननंआपादकेशंसुश्लिष्टसंधिवंधः अंगप्रत्यंगकानांचसन्निवेशेयथोचि
नं सुश्लिष्टसंधिवंधोयस्तसौंदर्यमिहोच्यते इत्युक्तलक्षणसौंदर्यं लक्ष्मीकांतिलावण्यं मुक्ताफलेषुच्छायायास्तरलत्वमिवांतरा प्रतिभातियद्गेषुलावण्यंतन्निगद्यते सौकुमार्यपरचित्तपा
हिनालक्षणमाद्वंवा विस्मितानामद्भुतवस्तुदर्शनवतांयआकारोमुखप्रसादविस्फारितेक्षणत्वादिरूपस्तथाविधाकाराविस्मितचित्ताइतियावत् वनवासिनइतिरामविशेषणंतादृशस्यापीदृशंरूपा
दीत्याश्चर्यं ॥ १३ ॥ तदेवाह वैदेहीमिति अनिमेषैर्निमेषरहितैः आश्चर्यभूतान्द्रुपादिभिर्विस्मयप्रापकान्सर्वेतेवनवासिनःऋषयोमृगादयश्च तद्दर्शनानंदविच्छेदभयेनचनिमेषराहित्यम् ॥ १४ ॥
अत्राश्रममंडले अतिथिन्यायतःपूजार्हं पर्णशालायांप्रातिस्विक्याम् ॥ १५ ॥ रामस्यसत्कृत्येतिकर्मणःशेषत्वविवक्षायांपष्टी भवद्दर्शनादिभिर्वयंधन्याइत्यादिप्रियवचनैःसत्कृत्यसलिलंस
लक्ष्मणंचैवदृष्ट्वातुवैदेहीचयशस्विनीम् ॥ मंगलानिप्रयुंजानाःप्रत्यगृह्णन्द्दृष्ट्वाः ॥ १२ ॥ रूपसंहननंलक्ष्मींसौकुमार्यसुवेषताम् ॥ ददृशुर्विस्मिता
कारारामस्यवनवासिनः ॥ १३ ॥ वैदेहीलक्ष्मणंरामंनेत्रैरनिमिषैरिव ॥ आश्चर्यभूतान्द्रुशुःसर्वेतेवनवासिनः ॥ १४ ॥ अत्रैनंहिमहाभागाःसर्वभू
तहितेरताः ॥ अतिथिंपर्णशालायांराघवंसन्ध्यवेशयन् ॥ १५ ॥ ततोरामस्यसत्कृत्यविधिनापावकोपमाः ॥ आजकुस्तेमहाभागाःसलिलंधर्मचा
रिणः ॥ १६ ॥ मंगलानिप्रयुंजानामुदापरमयायुताः ॥ मूलंपुष्पफलंसर्वमाश्रमंचमहात्मनः ॥ १७ ॥ निवेदयित्वाधर्मज्ञास्तेतुप्रांजलयोब्रुवन् ॥ ध
र्मपालोजनस्यास्यशरण्यश्चमहायशाः ॥ १८ ॥ पूजनीयश्चमान्यश्चराजादंडधरोगुरुः ॥ इंद्रस्यैवचतुर्भागःप्रजारक्षतिराघव ॥ १९ ॥ राजातस्मा
द्वरान्भोगान्रम्यान्भुंक्तनमस्कृतः ॥ तेवयंभवतारक्ष्याभवद्विषयवासिनः ॥ २० ॥

लिलादिपूजाद्रव्यंआजकृः रामपूजार्थमितिशेषः ॥ १६ ॥ आश्रमंचस्ववासस्थानभूतम् ॥ १७ ॥ प्रांजलयः निजकुलदेवतावतारत्वात् अन्यथाहिक्षत्रियेब्राह्मणांजलिकरणस्यानौचित्यं
स्यात् ॥ १८ ॥ पूजनीयोदेवताबुद्ध्यापालकत्वेनगुरुत्वाद्वा मान्योराजबुद्ध्यासत्कारार्हः तदेवाह राजेत्यादि दंडधरोदुष्टनिग्रहकर्ता सर्वलोकोप्रसिद्धंपूजाहेतुमाह इंद्रस्येति इंद्रस्याशेषयाग
पूज्यस्यचतुर्भागःचतुर्थीशः यद्वेदस्यपरमात्मनोविष्णोश्चतुर्थीशः एवकारेणनयस्यकस्यापिदेवतासामान्यस्येतिस्मृचितम् ॥ १९ ॥ नमस्कृतोलोकैरितिशेषः एवंराजमात्रस्याप्येवंविधत्वे
साक्षाद्भगवतस्तत्रैवंविधत्वमितिकिमुक्तव्यमितिध्वनिः तेवयंऋषयः रक्ष्यत्वेहेतुर्भवद्विषयवासिनइति विषयोदेशः सार्वभौमत्वादंडकारण्यमपितद्देशएवेतिभावः विष्ण्वदतारत्वात्सर्वोदे
शस्तत्रैवेतिगूढोक्तिप्रायः ॥ २० ॥

अर० का०

३

॥ १ ॥

ननुवनस्थेनवलहीनेनमयाकथंभवतोरक्ष्यास्तत्राह नगरस्थइति नगरमयोध्या त्वनोराजारक्षकः राजाजनेश्वरइत्याभ्यामिहामुत्रचत्वमेवरक्षकः सर्वशक्तिसंपन्नस्यनगरवनवासाभ्यामुपचयाप
चययोरजावादितिष्वनितं ननुमहाप्रभावानांकुतोरक्षकांतरापेक्षेत्यतआह न्यस्तेति त्यक्तभूतनिषहाः तत्रहेतुर्जितक्रोधाः तपोनाशभयात् ॥ २१ ॥ अतोरक्षितव्याः गर्भभूताः यथामातुर्गर्भे
प्राप्तेजीवोमात्रारक्ष्यतेतद्वदक्ष्याइत्यर्थः अन्यैर्नीवारादिभिर्विविधाहारैः सलक्ष्मणमित्यनेनलक्ष्मणस्याप्याहारभक्षणंस्पष्टमुक्तम् ॥ २२ ॥ अन्येसिद्धाःसंकल्पसिद्धाः न्यायोधर्मस्तदनुरुद्धं
वृत्तंचरित्रंयेषांति यथान्यायंईश्वगार्हपदार्योपस्थापनेनेश्वरंतर्पयामासुः ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥
नगरस्थोवनस्थोवात्वनोराजाजनेश्वरः ॥ न्यस्तदंडावयंराजनूजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ २१ ॥ रक्षणीयास्त्वयाशश्वद्गर्भभूतास्तपोधनाः ॥ एवमु
क्ताफलेर्मूलैःपुष्पैरन्यैश्चराघवम् ॥ वन्यैश्चविविधाहारैःसलक्ष्मणमपूजयन् ॥ २२ ॥ तथान्येतापसाःसिद्धारामंवैश्वानरोपमाः ॥ न्यायवृत्तायथा
न्यायंतर्पयामासुरीश्वरम् ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेप्रथमःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृतातिथ्यो
यरामस्तुमूर्धस्योदयनंप्रति ॥ आमंच्यसमुनीन्सर्वान्वनमेवान्वगाहत ॥ १ ॥ नानामृगगणाकीर्णमृक्षशार्दूलसेवितम् ॥ ध्वस्तवक्षलतागुल्मंदुर्द
र्शसलिलाशयम् ॥ २ ॥ निष्कूजमानशकुनिझिल्लिकागणनादितम् ॥ लक्ष्मणानुचरोरामोवनमध्यंददर्शह ॥ ३ ॥ सीतयासहकाकुत्स्थस्तस्मिन्घोर
मृगायुते ॥ ददर्शगिरिशृंगाभंपुरुषादंमहास्वनम् ॥ ४ ॥ गभीराक्षंमहावक्रंविकटंविकटोदरम् ॥ बीभत्संविषमंदीर्घंविकृतंघोरदर्शनम् ॥ ५ ॥ वसा
नंचर्मवैयाघ्रंवसाद्रंरुधिरोक्षितम् ॥ त्रासनंसर्वभूतानांव्यादितास्यमिवांतकम् ॥ ६ ॥ त्रीन्सिंहांश्वतुरोव्याघ्रान्दौवृकौपृषतान्दश ॥ सविषाणंवसा
दिग्धंगजस्यचशिरोमहत ७ ॥ अवसज्ज्यायसेशूलंविनदंतंमहास्वनम् ॥ सरामंलक्ष्मणंचैवसीतांहृष्ट्वाचमैथिलीम् ॥ ८ ॥
उदयनंप्रतिउदयकाले अन्वगाहतप्राविशत् ॥ १ ॥ ध्वस्तवक्षलतागुल्मं विराधसंचारवशादितिशेषः दुर्दर्शसलिलाशयंउक्तहेतुवशादेव ॥ २ ॥ निष्कूजमानाःशकुनयोयत्रतत् विराधभयादे
वं झिल्लिकागणमात्रशब्दयुतेवनमध्यंददर्शेति संबंधः ॥ ३ ॥ घोरमृगास्तरक्ष्वादयः पुरुषादंराक्षसम् ॥ ४ ॥ गभीराक्षंमहाकूपवदगाधचक्षुषं विकटंविशालं बीभत्संकुत्सितं विषमंनिम्नोन्नतसं
स्थानं विकृतंवक्ष्यमाणधर्मैर्विपरीतवेषं अतएवघोरदर्शनम् ॥ ५ ॥ वसामांसांतर्गतस्नेहः व्यादितास्यंव्यात्तास्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ पृषतार्विदुयुक्तामृगाः ॥ ७ ॥ भक्षणार्थेसिंहादीन्आयसेशूले
वसञ्च्यमहास्वनंयथातथाविनदंतम् ॥ ८ ॥

कालेयुगांतकाले कुड्मंतकः प्रजाअभिउद्दिश्ययथाधावतितथाअभ्यधावत् ॥ १ ॥ अंकेनकटिप्रदेशेन ॥ सभायी भायाशब्दोयोषिन्मात्रवाची एकयायोषितासहितौ यद्वा विराधस्येर्दानदो
 किरुपमेववाक्यम् ॥ १० ॥ तदेवाह कथमिति प्रमदयाएकयासहद्वयोर्वासः कथंचेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ अतएवाह अधर्मचारिणौ मुनिदूषकौ मुनिवेषविरुद्धशरचापासिधारणात् एकभार्यारक्त
 त्वाच्च अतएवपापौ तयोर्जीवित्वादानायविराधः स्वयमेवस्वस्वरूपमाह अहमिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ मृधेयुद्धे ॥ १४ ॥ सगर्वितं भावेनिष्ठा सगर्वमितियावत् उद्वेगाद्भयात् ॥ १५ ॥ परिशुष्य
 तारोकसंकुचितेनमुखेनोपलक्षितइव ॥ १६ ॥ प्रवेशितांविराधेनेतिशेषः ॥ १७ ॥ अस्मासुविषयेयदुःखं कैकेय्यावनेसंपादनीयतयाऽभिप्रेतंयत्स्वस्यप्रियंवरवत्तत्क्षिप्रमद्यैवमुसंरुतंसिद्धं
 अभ्यधावत्सुसंकुद्धः प्रजाः कालइवांतकः ॥ सकृत्वाभैरवंनादं चालयन्निवमेदिनीम् ॥ १ ॥ अंकेनादायवैदेहीमपक्रम्यतदाब्रवीत् ॥ युवांजटाचीर
 धरौ सभायीं क्षीणजीवितौ ॥ १० ॥ प्रविष्टौ दंडकारण्यं शरचापासिपाणिनौ ॥ कथं तापसयोर्वाचवासः प्रमदया सह ॥ ११ ॥ अधर्मचारिणौ पापौ कौ
 युवां मुनिदूषकौ ॥ अहं वनमिदं दुर्गं विराधो नाम राक्षसः ॥ १२ ॥ चरामिसायुधो नित्यमपि मां सानिभक्षयन् ॥ इयं नारी वरारोहाममभार्या भविष्य
 ति ॥ १३ ॥ युवयोः पापयोश्चाहं पास्यामिरुधिरं मृधे ॥ तस्यैवं ब्रुवतो दुष्टं विराधस्य दुरात्मनः ॥ १४ ॥ श्रुत्वा सगर्वितं वाक्यं संभ्रांता जनकात्मजा ॥ सी
 ता प्रवेपितोद्दिगात्प्रवाते कदलीयथा ॥ १५ ॥ तां दृष्ट्वा राघवः सीतां विराधां कगतां शुभाम् ॥ अब्रवीलक्ष्मणं वाक्यं मुखेन परिशुष्यता ॥ १६ ॥ पश्य सौम्य
 नरेन्द्रस्य जनकस्यात्मसंभवाम् ॥ ममभार्या शुभाचारां विराधां के प्रवेशिताम् ॥ १७ ॥ अत्यंतसुखसंरुद्धां राजपुत्रीं यशस्विनीम् ॥ यदभिप्रेतमस्मासु
 प्रियं वरवत्तंचयन् ॥ १८ ॥ कैकेय्यास्तु मुसंरुतं क्षिप्रमद्यैवलक्ष्मण ॥ यानतुष्यति राज्ञेन पुत्रार्थे दीर्घदर्शिनी ॥ १९ ॥ ययाहं सर्वभूतानां प्रियः प्रस्थापितो
 वनम् ॥ अग्रेदानीं सकामासायामातामध्यमामम् ॥ २० ॥ परस्पर्शात्तु वैदेह्या न दुःखतरमस्ति मे ॥ पितुर्विनाशात्सौमित्रेस्वराज्यहरणात्तथा ॥ २१ ॥
 यापुत्रार्थेपुत्रप्रयोजननिमित्तराज्येनराज्याभिषेकमात्रेणनतुष्यति दीर्घदर्शिनी अस्मन्नाशेनस्वपुत्रस्यचिरंराज्यंपश्यंती ॥ १८ ॥ १९ ॥ ययादीर्घदर्शिन्यासर्वभूतहितोहं वनमपिप्रस्थापितः
 पितुराज्यदाहर्थाययामेममध्यमामाताकौसल्यातः कनिष्ठत्वात्सुमित्रातो ज्येष्ठत्वात्साऽद्यदिवसेदानीमस्मिन्काले सकामा जाता कौसल्यापेक्षया कनिष्ठत्वात्पूर्वयवीयसीत्युक्तिरपि नासंगता तीर्थ
 स्तु कौसल्यासुमित्राभ्यां कर्तव्यसीदतरदशरथपत्नीभ्योज्येष्ठेत्याह भगवतोपीदृशोक्तिस्तुलक्ष्मणोत्साहवर्धनायेतिशेषः ॥ २० ॥ तदर्थमेवपुनरप्याह परेति पितुर्मरणात्स्वराज्यहरणादधिकदुः
 खजनकोवैदेहीपरस्पर्शः इतोधिकदुःखजनकं नुनमेकिंचिदितिदुःखातिशयोव्यंग्यः ॥ २१ ॥

वाप्यशोकाभ्यानेत्रचित्तगतं व्यापिषुतोव्याप्तस्थाकुद्धः केकेयाप्रतिविराधप्रतिच रुद्धोनागइवआहितुंडिकेनमंत्ररुद्धः पेटीरुद्धोवासर्पइवेत्यर्थः श्वसन्नामविषाददर्शनेन ॥ २२ ॥ अनाथ
इवनाथापेक्षः प्राणानाथरुद्धः सन्नाथाशोचतितद्वत् कीदृशस्त्वं भूतानांसर्वजीवानानाथस्त्राता तेनतस्यनाथनिरपेक्षत्वं ध्वनितं तदुपपादकमेववासवोपमइत्यपि मयाप्रेष्येण युक्तइतिशेषः
॥ २३ ॥ कित्वयाशक्यंतं च शरेणेति ॥ २४ ॥ विराधेमोक्ष्यामि भरतेनराज्याकामनायाः प्रदर्शितत्वात्तमुपेक्ष्य ॥ २५ ॥ भुजबलवेगेन धनुष्कर्षणवेगेन वेगितः आहितवेगः महींपततुविराधइ

इतिब्रुवतिकाकुत्स्नवाप्यशोकपरिपुतः ॥ अब्रवीलक्ष्मणः क्रुद्धोरुद्धोनागइवश्वसन् ॥ २२ ॥ अनाथइवभूतानानाथस्त्वंवासवोपमः ॥ मयाप्रेष्येण
काकुत्स्थकिमर्थं पतितव्यसे ॥ २३ ॥ शरेणनिहतस्याद्यमयाक्रुद्धेनरक्षसः ॥ विराधस्यगतासोर्हिमहीपास्यतिशोणितम् ॥ २४ ॥ राज्यकामेममक्रो
धोभरतेयोवभूवह ॥ नविराधेविमोक्ष्यामिवजीवज्जमिवाचले ॥ २५ ॥ ममभुजबलवेगवेगितः पततुशरोस्यमहान्महोरसि ॥ व्यपनयतुतनोश्वजी
वितंपततुततश्चमहीविघूर्णितः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अ० द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथोवाचपुनर्वाक्यं विराधः पूरयन्वनम् ॥
पृच्छतोममहिब्रूतं कौमुवांकगमिष्यतः ॥ १ ॥ तमुवाचततोराभोराक्षसंज्वलिताननम् ॥ पृच्छंतं सुमहातेजाइक्ष्वाकुकुलमात्मनः ॥ २ ॥ क्षत्रियौ
वृत्तसंपन्नौ विद्धितो वनगोचरौ ॥ त्वांतुवेदितुमिच्छावः कस्त्वं चरसिदंडकान् ॥ ३ ॥ तमुवाचविराधस्तुरामंसत्यपराक्रमम् ॥ हंतवक्ष्यामि ते राजन्नि
बोधममराधव ॥ ४ ॥ पुत्रः किलजवस्याहं माताममशतद्वदा ॥ विराधइतिमामाहुः पृथिव्यांसर्वराक्षसाः ॥ ५ ॥ तपसाचाभिसंप्राप्ता ब्रह्मणोहिप्रसा
दजा ॥ शस्त्रेणावयन्तलोकेऽद्येयाभेद्यत्वमेवच ॥ ६ ॥ उत्सृज्य प्रमदामेनामनपेक्षौ यथागतम् ॥ त्वरमाणौ पलायेथानवांजीवितमाददे ॥ ७ ॥

तिशेषः ॥ विघूर्णितः संज्वलितः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेराभायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथेति वनंपूरयन्वित्य
स्यशब्देनेतिशेषः युवयोः पृच्छते मसं व्रतं लोणमध्यमद्विवचनं प्रश्नप्रकारः कावित्यादि ॥ १ ॥ ज्वलिताननं राक्षसत्वांश्च निःसृताधिज्वालय आत्मनः इक्ष्वाकुसंबंधिकुलमुवाचेत्यर्थः
॥ २ ॥ क्षत्रियौ इक्ष्वाकुसंजावितिशेषः वनगोचरौ बहुव्रीहिः कुतश्चिद्धेतोरितिशेषः ॥ ३ ॥ निबोधममवचनांममसहपमितिशेषः ॥ ४ ॥ जवस्यजवनाम्नः ॥ ५ ॥ लोके प्राणि लोके शस्त्रे
णशस्त्रसामान्येन किंच ॥ ६ ॥ अदेवपतउत्सृज्येत्यादि अनपेक्षौ प्रमदाशयायुद्धाशयाचरहितौ वायुवयोः ॥ ७ ॥

कालेयुगांतकाले कुद्रौतकः प्रजाअजिउद्दिश्ययथाधावतितथाअभ्यधावत् ॥ ९ ॥ अंकेनकटिप्रदेशेन ॥ सभार्यौ भार्याशब्दोयोषिन्मात्रवाची एकयायोषितासहितौ यद्वा विराधस्येदंनिंदो
क्तिरुपमेववाक्यम् ॥ १० ॥ तदेवाह कथमिति प्रमदयाएकयासहद्वयोर्वासः कथंचेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ अतएवाह अधर्मचारिणौ मुनिदूषकौ मुनिवेषविरुद्धशरचापासिधारणात् एकभार्यारक्त
त्वाच्च अतएवपापौ तयोर्जीवित्युत्पादनायविराधः स्वयमेवस्वस्वरूपमाह अहमिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ मृधेयुद्धे ॥ १४ ॥ सगर्वितं भावेनिष्ठा सगर्वमितियावत् उद्वेगाद्भयात् ॥ १५ ॥ परिशुष्य
तारोक्तसंकुचितेनमुखेनोपलक्षितइव ॥ १६ ॥ प्रवेशितांविराधेनेतिशेषः ॥ १७ ॥ अस्मासुविषयेयद्दुःखंकेकेय्यावनेसंपादनीयतयाऽभिप्रेतंयत्स्वस्यप्रियंवरवृतंचतत्क्षिप्रमद्यैवमुसंवृत्तंसिद्धं
अभ्यधावन्मुसंकुद्धः प्रजाः कालइवांतकः ॥ सकृत्वाभैरवंनादंचालयन्निवमेदिनीम् ॥ १ ॥ अंकेनादायवैदेहीमपक्रम्यतदाब्रवीत् ॥ युवांजटाचीर
धरौसभार्यौक्षीणजीवितौ ॥ १० ॥ प्रविष्टौदंडकारण्यंशरचापासिपाणिनौ ॥ कथंतापसयोर्वाचवासः प्रमदयासह ॥ ११ ॥ अधर्मचारिणौपापौकौ
युवांमुनिदूषकौ ॥ अहंवन्मिदंदुर्गविराधोनामराक्षसः ॥ १२ ॥ चरामिसायुधोनित्यमृषिमांसानिभक्षयन् ॥ इयंनारीवरारोहाममभार्याभविष्य
ति ॥ १३ ॥ युवयोः पापयोश्चाहंपास्यामिरुधिरंमृधे ॥ तस्यैवंब्रुवतोदुष्टंविराधस्यदुरात्मनः ॥ १४ ॥ श्रुत्वासगर्वितंवाक्यंसंभ्रांताजनकात्मजा ॥ सी
ताप्रवेपितोद्वेगात्प्रवातेकदलीयथा ॥ १५ ॥ तांद्वाराघवः सीतांविराधांकगतांशुभाम् ॥ अब्रवीलक्ष्मणंवाक्यंमुखेनपरिशुष्यता ॥ १६ ॥ पश्यसौम्य
नरैद्रस्यजनकस्यात्मसंभवाम् ॥ ममभार्याशुभाचारांविराधांकेप्रवेशिताम् ॥ १७ ॥ अत्यंतसुखसंवृद्धाराजपुत्रींयशस्विनीम् ॥ यदभिप्रेतमस्मासु
प्रियंवरवृतंचयत् ॥ १८ ॥ कैकेय्यास्तुमुसंवृत्तंक्षिप्रमद्यैवलक्ष्मण ॥ यानतुष्यतिराज्येनपुत्रार्थेदीर्घदर्शिनी ॥ १९ ॥ ययाहंसर्वभूतानांप्रियः प्रस्थापितो
वनम् ॥ अग्रेदानींसकामासायामातामभ्यमामम् ॥ २० ॥ परस्पर्शान्तुवैदेह्यानदुःखतरमस्तिमे ॥ पितुर्विनाशात्सौमित्रेस्वराज्यहरणात्तथा ॥ २१ ॥
यापुत्रार्थेपुत्रप्रयोजननिमित्तराज्येनराज्याभिषेकमात्रेणनतुष्यति दीर्घदर्शिनीअस्मन्नाशेनस्वपुत्रस्यचिरंराज्यंपश्यंती ॥ १८ ॥ १९ ॥ ययादीर्घदर्शिन्यासर्वभूतहितोहंवन्ममपिप्रस्थापितः
पितुराज्यदाढ्याययामेमभ्यमामाताकौसल्यातः कनिष्ठत्वात्सुमित्रातो ज्येष्ठत्वात्साऽद्यदित्रसेइदानीमस्मिन्कालेसकामाजाता कौसल्यापेक्षयाकनिष्ठत्वात्पूर्वयवीयसीत्युक्तिरपिनासंगता तीर्थ
स्तुकौसल्यासुमित्राभ्यांकरं यसीइतरदशरथपत्नीभ्योज्येष्ठेत्याह भगवतोपीदृशोक्तिस्तुलक्ष्मणोत्साहवर्धनायेतिशेषः ॥ २० ॥ तदर्थमेवपुनरप्याह परेति पितुर्मरणात्स्वराज्यहरणादधिकदुः
खजनकोवैदेहीपरस्पर्शः इतोधिकदुःखजनकंनुनमोर्किंचिदितिदुःखातिशयोव्यंग्यः ॥ २१ ॥

वाप्यशोकाभ्यानेत्रचित्तगताभ्यां परिपुनो व्याप्तस्तथा क्रुद्धः कैकेयीं प्रति विराधं प्रति च रुद्धो नाग इव आहितुं डि केन मंत्र रुद्धः पेटी रुद्धो वा सर्प इवेत्यर्थः श्वसन् रामविषाददर्शनेन ॥ २२ ॥ अनाथ इव नाथापेक्षः प्राणानाथरहितः सन् यथा शोचति तद्वत् कीदृशस्त्वं भूतानां सर्वजीवानां नाथस्त्राता तेन तस्य नाथनिरपेक्षत्वं ध्वनितं तदुपपादकमेव वासवोपम इत्यपि मया प्रेष्येण युक्त इति शेषः ॥ २३ ॥ कित्वाशक्यं तत्राह शरेणेति ॥ २४ ॥ विराधे मोक्ष्यामि भरतेन राज्याकामनायाः प्रदर्शितत्वात्तमुपेक्ष्य ॥ २५ ॥ भुजबलवेगेन धनुष्कर्षणवेगेन वेगितः आहितवेगः महीं पततु विराध इ

इति ब्रुवतिकाकुत्स्थे वाप्यशोकपरिपुतः ॥ अब्रवीलक्ष्मणः क्रुद्धो रुद्धो नाग इव श्वसन् ॥ २२ ॥ अनाथ इव भूतानां नाथस्त्वं वासवोपमः ॥ मया प्रेष्येण काकुत्स्थ किमर्थं परितप्यसे ॥ २३ ॥ शरेण निहतस्याद्य मया क्रुद्धेन रक्षसः ॥ विराधस्य गता सोहिं महीपास्यति शोणितम् ॥ २४ ॥ राज्यकामे मम क्रोधा भरते यो वभूवह ॥ तं विराधे विमोक्ष्यामि वजीवज्जमिवाचले ॥ २५ ॥ मम भुजबलवेगवेगितः पततु शरोस्य महान्महोरसि ॥ व्यपनयतु तनोश्च जीवितं पततु ततश्च महीं विघूर्णितः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यापै श्रीम० वा० आ० अ० द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथोवाच पुनर्वाक्यं विराधः पूरयन्वनम् ॥ पृच्छतो मम हि ब्रूतं कौयुवां क्व गमिष्यतः ॥ १ ॥ तमुवाच ततो रामो राक्षसं ज्वलिताननम् ॥ पृच्छंतं सुमहाते जाइक्ष्वाकु कुलमात्मनः ॥ २ ॥ क्षत्रियौ वृत्तसंपन्नौ विद्धि नो वनगोचरौ ॥ त्वानुवेदितुमिच्छावः कस्त्वं चरसि दंडकान् ॥ ३ ॥ तमुवाच विराधस्तुरामं सत्यपराक्रमम् ॥ हंतवक्ष्यामि ते राजन्निबोध मम राधव ॥ ४ ॥ पुत्रः किल जवस्याहं माताममशतक्रदा ॥ विराध इति मामाहुः पृथिव्यां सर्वराक्षसाः ॥ ५ ॥ तपसा चाभिसंप्राप्ता ब्रह्मणो हि प्रसादजा ॥ शस्त्रेणावव्यतालोकेऽच्छेद्या भेद्यत्वमेव च ॥ ६ ॥ उत्सृज्य प्रमदामेना मनपेक्षौ यथागतम् ॥ त्वरमाणौ पलायेथां न वां जीवितमाददे ॥ ७ ॥

तिशेषः ॥ विघूर्णितः संजातभ्रमणः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिषेकपुराणे श्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथेति वनपूरयन् नित्यस्य शब्देनेति शेषः युवयोः स्वरूपं पृच्छते मयं ब्रूतं लोणमभ्यमद्विवचनं प्रश्नप्रकारः कावित्यादि ॥ १ ॥ ज्वलिताननं राक्षसत्वान्मुखनिःसृताधिज्वालय आत्मनः इक्ष्वाकुसंबंधिकुलमुवाचेत्यर्थः ॥ २ ॥ क्षत्रियौ इक्ष्वाकुवंशजाविति शेषः वनगोचरौ बहुव्रीहिः कुतश्चिद्धेतोरिति शेषः ॥ ३ ॥ निबोध मम वचनाम् मम स्वरूपमिति शेषः ॥ ४ ॥ जवस्य जवनाभ्रः ॥ ५ ॥ लोके प्राणि लोके शस्त्रेण शस्त्रसामान्येन किंच अच्छेद्या भेद्यत्वप्राणवियोजनायच्छेदभेदाशक्यगात्रत्वं च प्राप्तमित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदेव पत उत्सृज्येत्यादि अनपेक्षौ प्रमदाशया युद्धाशया चरहितौ वां युवयोः ॥ ७ ॥

॥८॥ हीनार्थपरदारस्पर्शलक्षणहीनकर्मकरं अतएवत्वाधिकं मृत्युमन्वेषसेधुवं उक्तदुष्कर्मकरणादिति शेषः तंचमृत्युरणे सम्यक्प्राप्स्यसितिष्ठक्षणमिति शेषः ॥ ९ ॥ अभिसंधाय धनुषीति शेषः ॥ १० ॥ व्यागुणवता व्याहृत्परं जुमता व्याशब्दवतेति वा सुपर्णानिलाभ्यां तुल्यगच्छति तान् ॥ ११ ॥ बर्हिण वाससः बर्हिणो मयूरस्तत्संबंधि बर्हवा सस इत्यर्थः शोणितादिग्धाः रक्तलिप्ताः ॥ १२ ॥ सविद्रोपिरामवाणतादिनोपिवरदानमाहात्म्यादगता मुर्व्यथामात्रेण वैदेही हित्वा शूलमुद्यम्य राक्षसः ॥ १३ ॥ महानादं विनयकृत्वा शक्रध्वजोपमं देव्येण स्थौल्येन च व्यात्ताननो विवृताननः ॥ १४ ॥

तरामः प्रत्युवाचे दंकोपसंरक्तलोचनः ॥ राक्षसं विकृताकारं विराधं पापचेतसम् ॥ ८ ॥ क्षुद्राधिकां तु हीनार्थं मृत्युमन्वेषसेधुवम् ॥ रणे प्राप्स्यसि संतिष्ठ न मे जीवन्निमोक्ष्यसे ॥ ९ ॥ ततः सज्यं धनुः कृत्वा रामः सुनिशितान् शरान् ॥ सुशीघ्रमभिसंधाय राक्षसं निजघानह ॥ १० ॥ धनुषा व्यागुणवता समवाणान्मुमोच ह ॥ रुक्मपुंखान्महावेगान् सुपर्णानिलतुल्यगान् ॥ ११ ॥ तेशरीरं विराधस्य भित्त्वा बर्हिण वाससः ॥ निपेतुः शोणितादिग्धा धरण्यां पावकोपमाः ॥ १२ ॥ सविद्रो न्यस्य वैदेहीं शूलमुद्यम्य राक्षसः ॥ अभ्यद्रवत्सु संकुद्रस्तदारामं संलक्ष्मणम् ॥ १३ ॥ सविनयमहानादं शूलं शक्रध्वजोपमम् ॥ प्रगृह्या शोभत तदा व्यात्तानन इवांतकः ॥ १४ ॥ अथ तौ भ्रातरौ दीपं शरवर्षवर्षतुः ॥ विराधे राक्षसे तस्मिन्कालांतकयमोपमे ॥ १५ ॥ सप्रहस्य महारौद्रः स्थित्वा जृम्भतराक्षसः ॥ जृम्भमाणस्य ते बाणाः कायान्निष्पेतुराशुगाः ॥ १६ ॥ स्पर्शान्तु वरदानेन प्राणान् संरोध्य राक्षसः ॥ विराधः शूलमुद्यम्य राघवावभ्यधावत ॥ १७ ॥ तच्छूलं वज्रसंकाशं गगने ज्वलनोपमम् ॥ द्वाभ्यां शराभ्यां चिच्छेद रामः शस्त्रभृतां वरः ॥ १८ ॥ तद्रामविशिखैश्चिच्छेन्नं शूलं तस्यापतद्भुवि ॥ पपाता शनिनाच्छिन्नं मेरोरिव शिलातलम् ॥ १९ ॥ तौ खड्गौ क्षिप्रमुद्यम्य कृष्णसर्पाविवोद्यतौ ॥ तूर्णमापेतुस्तस्य तदा प्रहरतां बलात् ॥ २० ॥ सवध्यमानः सुभृशं भुजाभ्यां परिगृह्यतौ ॥ अप्रकंप्यौ नरव्याघ्रौ रौद्रः प्रस्थातुमैच्छत ॥ २१ ॥

कालांतकयमाः प्राणतनुमनः संहारप्रधानाः संहाररुद्रस्य मूर्त्यस्तत्सदृशे ॥ १५ ॥ प्रहस्य शस्त्रावभ्ये मयि दृष्टैषां बाणपात इति हासः ते बाणाः रामलक्ष्मणविस्तृष्टाः जृम्भणेन शरीरलगा अपिकायान्निजंग्मुः आशुगाः शीघ्रगा इत्यर्थे केवलं यौगिकम् ॥ १६ ॥ स्पर्शान्तु वरदानेन वरदानसंबंधादित्यर्थः संरोध्य धृत्वा परमदुःखं प्राप्नोषीति शेषः ॥ १७ ॥ तच्छूलं करस्थमूलभागमेवेति शेषः गगने ज्वलनोपमं शिखाभागावच्छेदनेति भावः ॥ १८ ॥ अशनिर्वज्रम् ॥ १९ ॥ तदा आपतनकाल एव प्रहरतामित्यर्थः ॥ २० ॥ भुजाभ्यां परिगृह्य एकैकेनैकैकम् ॥ २१ ॥

नस्याभिप्रायकाननांतर्नयनविषयम् ॥ २२ ॥ यथेच्छतितथावहतुयथास्येष्टंभवतितथावहतु अनेननिर्भयत्वंदर्शितं तत्रहेतुमाह अयमेवेति ॥ २३ ॥ स्कंधगतौचकारस्कंधावारोपयामास ॥ २४ ॥ २५ ॥ शिवायुतंशिवाभिर्यतम् ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सुमहांतौस्य

तस्याभिप्रायमाज्ञायरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ वहत्वयमलंतावत्पथानेनतुराक्षसः ॥ २२ ॥ यथाचेच्छतिसौमित्रेतथावहतुराक्षसः ॥ अयमेवहिनः
पंथायेनयातिनिशाचरः ॥ २३ ॥ सतुस्ववलवीर्येणसमुक्षिप्यनिशाचरः ॥ बालाविवस्कंधगतौचकारातिबलोद्धतः ॥ २४ ॥ तावारोप्यततःस्कंधं
राघवोरजनीचरः ॥ विराधोविनदन्धारंजगामाभिमुखोवनम् ॥ २५ ॥ वनंमहामेघनिभंप्रविष्टोद्गुमैर्महद्भिर्विविधैरुपेतम् ॥ नानाविधैःपक्षिकुलै
र्विचित्रंशिवायुतंव्यालमृगैर्विकीर्णं ॥ २६ ॥ ॥ इत्यापेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ क्रि
यमाणौतुकाकुस्थौदृष्ट्वासीतारघूत्तमौ ॥ उच्चैःस्वरेणचुक्रोशप्रगृह्यसुमहाभुजौ ॥ १ ॥ एषदाशरथीरामःसत्यवाञ्छीलवानशुचिः ॥ रक्षसारौद्र
रूपेणक्रियतेसहलक्ष्मणः ॥ २ ॥ मामृक्षाभक्षयिष्यंतिशार्दूलद्वीपिनस्तथा ॥ मांहरतेस्तृजकाकुस्थौनमस्तेराक्षसोत्तम ॥ ३ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वावै
देव्यारामलक्ष्मणौ ॥ वेगंप्रचक्रतुर्वीरौवधेतस्यदुरात्मनः ॥ ४ ॥ तस्यरौद्रस्यसौमित्रिःसव्यंबाहुंबभंजह ॥ रामस्तुदक्षिणंबाहुंतरसातस्यरक्षसः
॥ ५ ॥ सभग्नबाहुःसंविभ्रःपपाताशुविमूर्छितः ॥ धरण्यांमेघसंकाशोवज्रभिन्नइवाचलः ॥ ६ ॥ मुष्टिभिर्बाहुभिःपद्भिःसूदयंतौतुराक्षसम् ॥ उद्यम्यो
द्यम्यचाप्येनंस्थंडिलेनिष्पिपेषतुः ॥ ७ ॥ सविद्धोवहुभिर्वाणैःखट्वाभ्यांचपरिक्षतः ॥ निष्पिष्टोवहुधाभूमौनममारसराक्षसः ॥ ८ ॥ तंप्रेक्ष्यरामःसुभृ
शमवध्यमचलोपमम् ॥ भयेष्वभयदःश्रीमानिदंवचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥

भुजौप्रगृह्यउद्यम्य ॥ १ ॥ क्रोशनप्रकारमाह एषइति ॥ २ ॥ शार्दूलद्वीपिनःसर्विद्विदुष्याघ्राः मांहरतेनमइत्युक्तीरामलक्ष्मणयोःप्रेमातिशयत्वात् ॥ ३ ॥ वेगंत्वराम् ॥ ४ ॥ बाहुंबभं
ज नैतावतापिप्राणहानिरितिनवरदानविरोधः अभेद्याच्छेद्यत्वंचप्राणनाशक्षमावयवविशेषपरंबोध्यं बभंजमुष्टिप्रहारेणेतिशेषः अभेद्याच्छेद्यत्ववरस्तुशस्त्रकरणकतद्विषयइत्यन्ये ॥ ५ ॥ सं
विभ्रःस्विन्नः ॥ ६ ॥ सूदयंतौहिंसंतौ ॥ ७ ॥ नममारवरदानबलादितिभावः ॥ ८ ॥ भयेषुभयकालेषु अभयदःस्वगुणादिश्रवणस्मरणकीर्तनादिना ॥ ९ ॥

निखनावहे मुमौर्त्तेपातयावहे ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रदरोगतः कंठे आक्रम्य गमिव ॥ १२ ॥ प्रश्रितं शापं तं कालं प्राप्तेः प्रश्रयप्राप्तिः ॥ १३ ॥ प्रदरकरणरूपप्राणांतव्यापारात्पूर्वरामस्त्वमितिनज्ञा
तः ॥ १४ ॥ इदानीं कथ्यते ज्ञानं तत्राह कौसल्येत्यादि त्वया कौसल्यामुप्रजा इति त्वं विदितः कौसल्यापुत्र इति ज्ञातो सीत्यर्थः एवं च कौसल्यायामीश्वरो वतीर्णो विदेहीचलक्ष्मीलक्ष्मणश्च तवांश इ
ति सूचितम् ॥ १५ ॥ एवं ज्ञाने कारणमाह अभिशपादिति तुंबुरुहं वैश्रवणेन शप्तस्माच्छापाद्वाक्षसीतनुं प्रविष्टोऽतो मे ज्ञानशक्तिरस्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रकृतिगांधर्वी प्रकृतक्रोधकारण

तपसा पुरुषव्याघ्रराक्षसोऽयं न शक्यते ॥ शस्त्रेण युधिनिर्जेतुं राक्षसं निखनावहे ॥ १० ॥ कुंजरस्येव रौद्रस्य राक्षसस्यास्य लक्ष्मण ॥ वने स्मिन्सुमहच्छु
श्रंखन्यतारौद्रवर्चसः ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामः प्रदरः खन्यतामिति ॥ तस्यौ विराधमाक्रम्य कंठे पादेन वीर्यवान् ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वा राघवेणोक्तं रा
क्षसः प्रश्रितं वचः ॥ इदं प्रावाच काकुत्स्थं विराधः पुरुषर्षभम् ॥ १३ ॥ हतो हं पुरुषव्याघ्रशक्रतुल्यबलेन वै ॥ मया तु पूर्वत्वं मोहान्न ज्ञातः पुरुषर्षभ ॥ १४ ॥
कौसल्यामुप्रजास्तातरामस्त्वं विदितो मया ॥ वैदेही च महाभागालक्ष्मणश्च महायशः ॥ १५ ॥ अभिशपादहं घोरां प्रविष्टो राक्षसीतनुम् ॥ तुंबुरु
नाम गंधर्वः शमो वैश्रवणेन हि ॥ १६ ॥ प्रसाद्यमानश्च मया सोऽब्रवीन्मां महायशः ॥ यदा दाशरथीरामस्त्वां वधिष्यति संयुगे ॥ १७ ॥ तदा प्रकृतिमाप
न्नोऽब्रवीन्स्वर्गं गमिष्यति ॥ अनुपस्थीयमानो मां सकृद्भो व्याजहार ह ॥ १८ ॥ इति वैश्रवणो राजारंभासक्तमुवाच ह ॥ तव प्रसादान्मुक्तोऽहमभिशपा
त्सुदारुणात् ॥ १९ ॥ भुवनं स्वं गमिष्यामि स्वस्तिवोस्तु परंतप ॥ इतो वसतिधर्मात्मा शरभंगः प्रतापवान् ॥ २० ॥ अध्यर्धयोजने तात महर्षिः सूर्यसन्नि
भः ॥ तं क्षिप्रमभिगच्छत्वं स ते श्रेयोभिधास्यति ॥ २१ ॥ अवटे चापि मां राम निक्षिप्य कुशलीव्रज ॥ रक्षसांगतसत्त्वानामेव धर्मः सनातनः ॥ २२ ॥ अ
वटे ये निधीयंते ते पांलोकाः सनातनाः ॥ एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थं विराधः शरपीडितः ॥ २३ ॥

माह अनुपस्थीयमानः अवसरेष्वसेव्यमानः व्याजहारेत्यस्य राक्षसीतनुं प्रविशेतीति शेषः ॥ १८ ॥ अनुपस्थाने कारणमाह इतीति उक्तं शापं तत्पतीकारं चोवाचेत्यर्थः शापमुक्तिकालं जानंदपा
रवस्थात्पुनरुक्तिर्न दोषाय रंभासक्तपुराणघेति पाठे पुनरुक्त्यभाव एव ॥ १९ ॥ स्वभुवनं स्वं लोकं भवनमिति पाठांतरम् ॥ २० ॥ अध्यर्धयोजने सार्धयोजने ॥ २१ ॥ गतसत्त्वानां गतप्राणानां स
नातनः परंपराप्राप्तः अतएव कलिराक्षसेषु यवनेष्वेतद्धर्मप्रवृत्तिः ॥ २२ ॥ उक्तमेव विवृणोति अवटे इति ॥ २३ ॥

न्यस्तदेहोऽवटनिक्षिप्तदेहः स्वर्गसंप्राप्तः संप्राप्तस्वर्गइत्यर्थः बभूवतथाभवितुमुद्यतो बभूवेत्यर्थः यद्वा बभूवेत्यर्थेन संक्षिप्ततयोक्तस्य विस्तरमाह तच्छ्रुत्वेति अवटनिक्षेपेण स्वर्गप्राप्तिश्रुत्वा ॥ २४ ॥
 कुंजरस्येव निखननार्थमिवेत्यर्थः खन्यतामिति शीघ्रमिति शेषः ममातर्कितस्यैतन्मरणोपायस्यानेनापिकथनान्निश्चितत्वेन शीघ्रताकार्येत्याशयः ॥ २५ ॥ पादेन कंठे आक्रम्य तस्यौ श्वभाहू
 रपरिलुठनव्यावृत्त्यर्थः ॥ २६ ॥ विराधस्य महात्मनः महात्मनो महाशरीरस्य गंधर्वत्वप्रत्यापन्न्यभिप्रायेण रामस्वरूपज्ञानाभिप्रायेण च कविना महात्मन इति प्रयुक्तं वा ॥ २७ ॥ मुक्तकंठं श्वधे

बभूव स्वर्गसंप्राप्तो न्यस्तदेहो महाबलः ॥ तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यं लक्ष्मणं व्यादिदेश ह ॥ २४ ॥ कुंजरस्येव रौद्रस्य राक्षसस्यास्य लक्ष्मण ॥ वने स्मिन्सु
 महाञ्जुभ्रः खन्यतारौद्रकर्मणः ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामः प्रदरः खन्यतामिति ॥ तस्यौ विराधमाक्रम्य कंठे पादेन वीर्यवान् ॥ २६ ॥ ततः खनित्र
 मादाय लक्ष्मणः श्वधमुत्तमम् ॥ अखनत्यार्थतस्तस्य विराधस्य महात्मनः ॥ २७ ॥ तं मुक्तकंठमुत्क्षिप्य शंकुकर्णं महाखनम् ॥ विराधं प्राक्षिपच्छुभ्रेन
 दंतं भैरवस्वनम् ॥ २८ ॥ तमाह वेदारुणमाशु विक्रमौ स्थिरावुभौ संयतिरामलक्ष्मणौ ॥ मुदान्वितौ चिक्षिपतुर्भयावहं न दंतमुत्क्षिप्य बलेन राक्षसम्
 ॥ २९ ॥ अवध्यतां प्रेक्ष्य महासुरस्य तौ शितेन शस्त्रेण तदानरर्षभौ ॥ समर्थ्य चात्यर्थं विशारदावुभौ विले विराधस्य वधं प्रचक्रतुः ॥ ३० ॥ स्वयं विराधे
 न हि मृत्युमात्मनः प्रसह्य रामेण यथार्थमीप्सितः ॥ निवेदितः काननचारिणा स्वयं न मेव धः शस्त्रकृतो भवेदिति ॥ ३१ ॥ तदेव रामेण निशम्य भाषितं कृ
 तामतिस्तस्य विलप्रवेशने ॥ विलं च तेनातिबलेन राक्षसाप्रवेश्य मानेन वनं विनादितम् ॥ ३२ ॥

क्षेपणार्थं रामेण मुक्तकंठाक्रमणम् शंकुवत्कठिनकर्णं उत्क्षिप्य चालयित्वा महाखनत्वादेव भैरवस्वनत्वं यथा तथा धन्यो ह मतिधन्यो ह मिति न दंतं श्वधे प्राक्षिपत् ॥ २८ ॥ आशु विक्रमौ क्षिप्रका
 रिणौ संयतिस्थिरौ दृढचितौ आहवे निर्जितं बलेनोत्क्षिप्य संचाल्य गते चिक्षिपतुः ॥ २९ ॥ अवध्यतां शस्त्रेणावध्यतां प्रेक्ष्य असह्यतामिति पाठेऽप्यवध्यतामित्येवार्थः प्रेक्ष्य विचार्य समर्थं विलं सं
 पाद्य तत्र विले वधं प्रचक्रतुः मृत्युपूरणेनेति शेषः ॥ ३० ॥ उक्तमेवार्थमुपसंहरति स्वयमिति यथार्थं स्वप्रयोजनोचितम् रामेण कर्त्ता प्रसह्य स्वयं स्वस्य यो मृत्युरीप्सितस्तमात्मनो मृत्युं प्रसह्य उद्दिश्य प्र
 पद्येति पाठेऽप्ययमेवार्थः काननचारिणा विराधेन मेव धः शस्त्रकृतो न भवेदिति निवेदितो भूद्राम इति शेषः ॥ ३१ ॥ तदेव भाषितं विराधोक्तं शस्त्रेण मेन मृत्युरित्येवं रूपम् ॥ ३२ ॥

वा०श०

॥ ५ ॥

प्रहृष्टरूपाविव इवराक्षद्वयार्थे दिविस्थितौ चंद्रदिवाकराविवमहावनेविजङ्गुः नीलत्वाद्विशालत्वाच्चवनस्याकाशसादृश्यं उभावपिचंद्रवत्कलासंपन्नौसूर्यवत्पतापयुतौ ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ समाश्वास्यसमाश्वास्येव विराधाद्रीतामिवेतिशेषः ॥ १ ॥ इदंवनं कष्टयोहाजनकंदुर्विषमंक्रमणायोग्यंच वयंचेतःपूर्वकदापिवनगोचरानस्मःकदापीदृशंवनंनदृष्टंयस्मात् ॥ २ ॥ अतःशीघ्रंशरभंगंगच्छामहेगच्छामइत्यर्थः इत्युक्तेतिशेषः ॥ ३ ॥ भावितः प्रहृष्टरूपाविवरामलक्ष्मणौविराधमुर्ध्वीप्रदरेनिपात्यतम् ॥ ननंदतुर्वीतभयौमहावनेदिविस्थितौचंद्रदिवाकराविव ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हत्वातुतंभीमवलंविराधंराक्षसंवने ॥ ततःसीतांपरिष्वज्यसमाश्वास्यचवीर्यवान् ॥ १ ॥ अब्रवीद्वातरंरामोलक्ष्मणंदीप्ततेजसम् ॥ कष्टंवनमिदंदुर्गंतचस्मोवनगोचराः ॥ २ ॥ अभिगच्छामहेशीघ्रंशरभंगंतपोधनम् ॥ आश्रमंशरभंगस्यराघवो भिजगामह ॥ ३ ॥ तस्यदेवप्रभावस्यतपसाभावितात्मनः ॥ समीपेशरभंगस्यददर्शमहदद्भुतम् ॥ ४ ॥ विभ्राजमानं वपुषासूर्यवैश्वानरप्रभम् ॥ रथप्रवरमारुढमाकाशेविवुधानुगम् ॥ ५ ॥ असंस्पृशंतं वसुधांददर्शविवुधेश्वरम् ॥ संप्रभाभरणंदेवंविरजोवरधारिणम् ॥ ६ ॥ तद्विधैरेव बहुभिः पूज्यमानंमहात्मभिः ॥ हरितैर्वाजिभिर्युक्तमंतरिक्षगतंरथम् ॥ ७ ॥ ददर्शादूरतस्तस्यतरुणादित्यसन्निभम् ॥ पांडुराभ्रघनप्रख्यंचंद्रमंडलसन्निभम् ॥ ८ ॥ अपश्यद्विमलंछत्रंचित्रमात्योपशोभितम् ॥ चामरव्यजनेचाय्येरुक्मदंढेमहाधने ॥ ९ ॥ गृहीतेवरनारीभ्यांधूयमानेचमूर्धनि ॥ गंधर्वाभिरसिद्धाश्चवहवःपरमर्षयः ॥ १० ॥ अंतरिक्षगतंदेवंगीभिरग्न्याभिरैडयन् ॥ सहसंभाषमाणेतुशरभंगेनवासवे ॥ ११ ॥ दृष्ट्वाशतक्रतुंतत्ररामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ रामोऽथरथमुद्दिश्यभ्रातुर्दर्शयताद्भुतम् ॥ १२ ॥ अर्चिष्मंतंश्रियाजुष्टमद्भुतंपश्यलक्ष्मण ॥ प्रतपंतमिवादित्यमंतरिक्षगतंरथम् ॥ १३ ॥ युद्धआत्मायस्यतस्य समीपेमहदद्भुतंददर्श ॥ ४ ॥ तदेवाह विभ्राजमानमिति वपुषावपुःकांत्या विबुधानुगदेवानुचरं बहुब्रीहिः ॥ ५ ॥ वसुधामसंस्पृशंतं रथादवरुह्यापीतिशेषः विबुधेश्वरंशक्रं अतिशयप्रभावदाजरणं विरजस्कमंवरंधर्तुशीलयस्यतम् ॥ ६ ॥ तद्विधैस्तद्विधाभरणादिमद्भिः हरितैःश्यामवर्णैः तादृशंरथंचददर्श ॥ ७ ॥ पांडुराभ्रस्येवघनाअधिकाप्रख्याकांतिर्यस्यतत् ॥ ८ ॥ चामरव्यजनेवालय्यजने रुक्मंस्वर्णं महाधनेरत्नयुतत्वादद्भुतमूल्ये ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ उक्तलक्षणेवासवेशरभंगेनसंभाषमाणेतुतंशतक्रतुंदृष्ट्वाज्ञात्वारामोब्रवीत् उक्तस्यैवप्रपंचो रामोयेति उद्दिश्यहस्तेननिर्दिश्य दर्शयत अदर्शयतेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥

अर०का०

३

॥ ५ ॥

पुरुबहुयथातथायज्वजिराहूयतेयागायेतिपुरुहूतः नःअस्माभिः ॥ १४ ॥ शतंशतंअष्टदिक्षितिशेषः शतशब्दोनंतवाची ॥ १५ ॥ विस्तीर्णविपुलानिअतिशयेनविशालानिउरांसियेषांते आ
यतादीर्घाः शोणांशूनिशोणप्रज्ञानिवसनानियेषां शोणाश्मवसनाइतिपाठेपद्मरागसदृशवसनाइत्यर्थः शोणांश्वित्येवप्राचीनःपाठइतिकतकः ॥ १६ ॥ ज्वलनसन्निभाःदीप्तिमात्रेण ॥ १७ ॥
एतद्विपंचविंशतिवर्षप्रमाणकं नित्यदेत्यार्षं येइमेदेवाःयथायादृशशुभदर्शनवयस्कादृश्यतेएतदेवेषांनित्यदावयइतिपूर्वेणसंबंधः ॥ १८ ॥ यावज्जानामिज्ञास्यामितावत्तिष्ठेत्यन्वयः कएपर
थेइंद्रत्वेनानुमितोपिप्रमाणांतरेणापिज्ञातव्यइत्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तानुवादपूर्वव्यापारांतरोपदेशस्तमेवमित्यादि इहैवस्थीयतामित्येवमुक्तेत्यर्थः ॥ २० ॥ अनुज्ञाप्यगमनायकृतानुमतिकं

येहयाःपुरुहूतस्यपुराशक्रस्यनःश्रुताः ॥ अंतरिक्षगतादिव्यास्तइमेहरयोध्रुवम् ॥ १४ ॥ इमेचपुरुषव्याघ्रयेतिपुंत्यभितोदिशम् ॥ शतंशतंकुंडलिनो
युवानःखड्गपाणयः ॥ १५ ॥ विस्तीर्णविपुलोरस्काःपरिघायतबाहवः ॥ शोणांशुवसनाःसर्वेव्याघ्राइवदुरासदाः ॥ १६ ॥ उरोदेशेषुसर्वेषांहाराज्व
लनसंनिभाः ॥ रूपविभ्रतिसौमित्रेपंचविंशतिवर्षिकम् ॥ १७ ॥ एतद्विकिलदेवानांवयोभवतिनित्यदा ॥ यथेमेपुरुषव्याघ्रादृश्यंतेप्रियदर्शनाः
॥ १८ ॥ इहैवसहवैदेत्यामुहूर्ततिष्ठलक्ष्मण ॥ यावज्जानाम्यहंव्यक्तंकणधुतिमानूरथे ॥ १९ ॥ तमेवमुक्तासौमित्रिमिहैवस्थीयतामिति ॥ अभिच
क्रामकाकुत्स्थःशरभंगाश्रमंप्रति ॥ २० ॥ ततःसमभिगच्छंतंप्रेक्ष्यरामंशचीपतिः ॥ शरभंगमनुज्ञाप्यविवुधानिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ इहोपयात्यसौ
रामोयावन्मांनभिभाषते ॥ निष्ठांनयततावत्तुततोमांद्रष्टुमर्हति ॥ २२ ॥ जितवंतंकृतार्थंहितदाहमचिरादिमम् ॥ कर्मत्यनेनकर्तव्यमहदन्यैःसुदु
ष्करम् ॥ २३ ॥ अथवज्जीतमामंच्यमानयित्वाचतापसम् ॥ रथेनहययुक्तेनययौदिवमरिंदमः ॥ २४ ॥

कृत्वा ॥ २१ ॥ यावदसौमांनभिभाषतेतावन्मांनिष्ठांस्थानांतरंस्वर्गवानयतमयासहगच्छत ततोवनचारित्वाद्धेतोर्मांमांद्रष्टुमर्हति द्रष्टुंनार्हतीत्यर्थः अइतिनिषेधार्थमव्ययंपृथक्पदं विपदी
वस्थितेनैवैतवस्यदर्शनमनुचितमित्यर्थः ॥ २२ ॥ कृतार्थंनिस्तीर्णविपदं जितवंतरावणमितिशेषः तदावैभवयुक्तमिमंद्रक्ष्यामीतिशेषः कतकस्वेतत्यद्यंप्रक्षिप्तमित्याह तद्वथैव मद्गीत्याव्या
ख्यानेसर्वसामंजस्यात् रामोयावन्मांनभिभाषतेतावत्कर्मणोरावणवधस्यनिष्ठांसमार्पितनयत ततोमांद्रष्टुमर्हति अन्यैःसुदुष्करमहत्कर्मतेनकर्तव्यमस्तिरावणवधरूपमतस्तत्करणेनकृतार्थंकृत
देवप्रयोजनंरावणजयिनंद्रष्टास्मिदितितीर्थव्याख्यानेसंप्रत्यदर्शनहेतुस्तुपूर्वोक्तएवोपरितोबोध्यः ॥ २३ ॥ अथवज्जीति देवैरालापोत्तरंतंतापसंशरभंगमामंच्यमानयित्वासंपूज्यचदिवंययौ ॥ २४ ॥

सपरिच्छदः श्रीभक्तसहितः ॥ २५ ॥ पादौसंगृह्यरामईश्वरोपिब्राह्मणाएवंपूज्याइत्यन्यान्शिक्षयितुमेवंचकार तदनुज्ञाताः आसनावस्थानायकृतानुमतिः अतएवलब्धवासाः लब्धवास
स्थानाः निमंत्रिताः भोजनाद्यर्थं तादृशानिषेदुः ॥ २६ ॥ शक्रोपयानं इंद्रागमनप्रयोजनम् ॥ २७ ॥ निवेदनप्रकारमाह मामेषइति उमेणतपसामयाजितं ब्रह्मलोकमेववरदइंद्रो ब्रह्माज्ञया
मां निनीषति यद्वा देवैर्देवेषधारी ब्रह्मैवायं अकृतात्मभिः अननुष्ठितं भगवदुपासनैः ॥ २८ ॥ तर्हि किमिति विलंबितं तत्राह अहमिति ज्ञात्वा योगचक्षुषा नगच्छामि योगसिद्ध्या स्वेच्छया दे
हत्यागतत्वां प्रियातिथिं अतिप्रियमतिथिम् ॥ २९ ॥ त्वया समागम्य त्वत्समागमश्च सकृदपि संवत्त एतावत्कालपर्यंतानुष्ठितोपासनातोऽधिकफलदइति भावः त्रिदिवमवरं परंच परो ब्रह्मलोकः
॥ ३० ॥ समागमस्य यथाधिकफलता भवति तथा करोति अक्षया इति केते लोकास्तत्राह ब्राह्म्या इति उभयत्रप्यज्जुआर्षः ब्रह्मलोकानां कपृष्ठलोकाश्च जिताः मामकास्तान् प्रतिगृहीष्वस्य

प्रयाते तु सहस्राक्षेराघवः सपरिच्छदः ॥ अग्निहोत्रमुपासीनं शरभंगमुपागमत् ॥ २५ ॥ तस्य पादौ च संगृह्य रामः सीताचलक्ष्मणः ॥ निषेदुस्तदनुज्ञा
तालब्धवासानि मंत्रिताः ॥ २६ ॥ ततः शक्रोपयानं तु पर्यपृच्छतराघवः ॥ शरभंगश्च तत्सर्वं राघवाय न्यवेदयत् ॥ २७ ॥ मामेष वरदो राम ब्रह्मलोकं
निनीषति ॥ जितमुग्रेण तपसा दुःश्रामकृतात्मभिः ॥ २८ ॥ अहं ज्ञात्वा नरव्याघ्रवर्तमानमदूरतः ॥ ब्रह्मलोकं न गच्छामित्वा मद्दृष्ट्वा प्रियातिथिम्
॥ २९ ॥ त्वया हंपुरुष व्याघ्रधार्मिकेण महात्मना ॥ समागम्य गमिष्यामि त्रिदिवं चावरं परम् ॥ ३० ॥ अक्षयानरशार्दूलजिता लोकामया शुभाः ॥ ब्रा
ह्म्याश्च नाकपृष्ठ्याश्च प्रतिगृहीष्वमामकान् ॥ ३१ ॥ एवमुक्तो नरव्याघ्रः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ऋषिणा शरभंगेन राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ अ
हमेवाहरिष्यामि सर्वान् लोकान् महामुने ॥ आवासं त्वहमिच्छामि प्रदिष्टमिह कानने ॥ ३३ ॥ राघवेणैव मुक्तस्तु शक्रतुल्यबलेन वै ॥ शरभंगो महाप्रा
ज्ञः पुनरेवाब्रवीद्दिवः ॥ ३४ ॥ इहराममहातेजाः सुतीक्ष्णो नाम धार्मिकः ॥ वसत्यरण्ये नियतः स ते श्रेयोविधास्यति ॥ ३५ ॥

कृतत्वेनांगीकुरुष्व अनेन सर्वकर्मणां भगवदर्पणमकरोदिति सूचितं कामतो कामतो वापि यत्करोमि शुभाशुभं तत्सर्वं त्वयि संन्यस्तं त्वत्पुत्रः करोम्यहं नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुरुते तथा एतद्ब्रह्मा
पणं प्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिनिरितिकौर्मोक्तिः भगवत्यर्पितधर्माणामनंतफलत्वं गीतादिषु स्पष्टमेव मुक्तिपर्यवसायित्वात् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहमेवेति तपसेत्यर्थः त्वद्वत्तप्रतिग्रहेनाहमधिकारी
त्यापानतोऽर्थः वास्तवस्तु ऋषेः परमभक्तस्यानुग्रहाय तदर्पितधर्मांगीकारमाह भगवान् अहमेवेति मयिन्यासत्वेन स्थापितानि मांस्त्वर्जितान् सर्वान् लोकान् तुभ्यमहमेवाहरिष्यामि प्रापयिष्यामीत्यु
क्ता इतरजनप्रतारणायाह आवासं त्विति प्रदिष्टं उपदिष्टम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इहारण्येव सति अदूरे इति शेषः ॥ ३५ ॥

प्रतिस्रोता आवंतच्चमार्थं मंदाकिर्नीतामिवपुण्यांतन्नामिकांवा चित्रकूटस्थेयमेव प्रतिस्रोतसंरुत्वाव्रज पूर्ववाहिन्यांपुरुषेणपश्चिमाभिमुखतयागमनेप्रतिस्रोतस्त्वंभवति पुष्पवल्लघुउडुपवहा
उडुपंघ्रवः पुष्पसमूहवहामितिवा ॥ ३६ ॥ एषपंथाइतिमार्गोपदेशः अथऋषिर्भगवत्याधितस्योत्तरं दत्वास्वाभीष्टंभगवंतंप्रार्थयते मुहूर्ततातपश्यमां अयंकतार्थोभवत्वित्यभिध्यानपूर्वकंकटा
क्षेणेतिशेषः तातेतिगूढंजगज्जनकेत्यर्थमपि गात्राणिगात्रावयवान् ॥ ३७ ॥ ततोऽग्निसइति वृद्धःशौचक्रियालुप्तःप्रत्याख्यातभिषक्क्रियः आत्मानंघातयेद्यस्तुभृग्वग्र्यनशनांबुभिरित्युक्तेऽग्निप्र
वेगेत्येष्टिमार्गेणाग्निसमाधायमंत्रवत्तदुक्तमंत्रैर्हुत्वाचअग्निप्रवेशोक्तमंत्रैरुपनिषदुक्तैःप्रविवेश ॥ ३८ ॥ तस्येति तस्यशरभंगस्यरोमादीनिवह्निर्ददाहेतिशेषः ॥ ३९ ॥ स्वगरोहणार्थंदिव्यशरीर

इमांमंदाकिर्नीरामप्रतिस्रोतामनुव्रज ॥ नदीपुष्पोडुपवहांततस्तत्रगमिष्यसि ॥ ३६ ॥ एषपंथानरव्याघ्रमुहूर्तपश्यतातमाम् ॥ यावज्जहामिगात्रा
णिजीर्णान्वचमिवोरगः ॥ ३७ ॥ ततोऽग्निससमाधायहुत्वाचाज्येनमंत्रवत् ॥ शरभंगोमहातेजाःप्रविवेशहुताशनम् ॥ ३८ ॥ तस्यरोमाणिकेशांश्च
तदावह्निर्महात्मनः ॥ जीर्णान्वचंतदस्थानियच्चमांसंचशोणितम् ॥ ३९ ॥ सचपावकसंकाशःकुमारःसमपद्यत ॥ उत्थायाग्निचयात्तस्मान्छरभंगो
व्यरोचत ॥ ४० ॥ सलोकानाहिताग्नीनामृषीणांचमहात्मनाम् ॥ देवानांचव्यतिक्रम्यब्रह्मलोकंव्यरोहत ॥ ४१ ॥ सपुण्यकर्माभुवनेद्विजर्षभःपिता
महंसानुचरंददर्शह ॥ पितामहश्चापिसमीक्ष्यतंद्विजंननंदमुस्वागतमित्युवाच ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्य
कांडिपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शरभंगेदिवंप्राप्तेमुनिसंधाःसमागताः ॥ अभ्यगच्छंतकाकुत्स्थंरामंज्वलिततेजसम् ॥ १ ॥ वैखान
सावालखिल्याःसंप्रक्षालामरीचिपाः ॥ अश्मकुट्टाश्चवहवःपत्राहाराश्चतापसाः ॥ २ ॥

परिग्रहमग्निप्रवेशस्यपूर्वकृतोपासनस्यचफलभूतमाह सचेति ॥ ४० ॥ आहिताग्निलोकाःकर्मणापितृलोकइतिश्रुताश्चंद्रप्रदक्षिणाः ऋषिलोकाविद्ययादेवलोकइतिश्रुताःसूर्यप्रदक्षिणाः देवा
नामाजानदेवानांब्रह्मविष्णुरुद्राणांचलोकाः यान्ध्रुवःप्रदक्षिणंकरोति ततोब्रह्मलोकंनुर्थव्यरोहताहुदवान् ॥ ४१ ॥ पितामहंब्रह्मादित्रयसमष्टिरूपम् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामी
येरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडिपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मुनिसंधाःदंडकारण्यवासिनःसमागतामिलिताःअभ्यगच्छंतस्वरक्षणप्रार्थनार्थमितिशेषः ॥
॥ १ ॥ वैखानसाइति येनखास्तेवैखानसायेवालास्तेवालखिल्याइतिश्रुतेः प्रजापतेर्नखलोमजाः संप्रक्षालाः भगवतःपादप्रक्षालनजामहर्षयः अश्वस्तनिकाःसंप्रक्षालाइत्यन्ये मरीचिपाःर
विचंद्रान्यतरकिरणजीवनाः अश्मकुट्टाःअपक्वकुट्टितान्नजक्षकाः ॥ २ ॥

दंतोलूखलिनः इति तिरिकावहननसाधनरहिताः उन्मज्जकाः कंठदग्ने जले स्थित्वा तपः कुर्वन्तः गात्रशय्या अनास्तरणशायिनः अशय्यानिद्राहीनाः अनवकाशिकाः एकपादस्य स्थित्यवकाशदानरहिताः एकपादस्थितिमंत इति यावत् ॥ ३ ॥ आकाशनिलयाः अनावृतप्रदेशस्थायिनः स्थंडिलशायिनः उपलिमानास्तीर्णस्थलशयनाः ॥ ४ ॥ ऊर्ध्ववासिनः गिरिशिखरादूर्ध्वप्रदेशे नित्यं वासशालिनः व्रतोपवासिन इति पाठस्तु चित्यः तस्य साधारणधर्मत्वादितिकतकः आर्द्रपटवाससः नित्यमार्द्रवस्त्रवसनशीलाः सजपाः सदा जपपराः तपोनिष्ठाः सदा स्वाध्यायाध्ययनशीलाः तपोहिस्वाध्यायद्वन्द्वयुक्तेः पंचतपोन्विताः योष्मे पंचाग्निमध्यस्थाः ॥ ५ ॥ ब्राह्म्याश्रिया ब्रह्मविद्यानुष्ठानजनितब्रह्मवर्चसेन दृढयोगसमाहिताः योगैकाग्रचित्ताः ॥ ६ ॥ ॥ किमूचुस्तत्राह त्वमिति इक्ष्वाकुकुलस्य पृथिव्याश्च चेन सकलत्रैलोक्यस्येति गूढम् प्रधानत्वेन जगद्धारणकर्तृत्वं नाथत्वेन पालकत्वं गर्भितम् देवानां मघवानिव ॥ ८ ॥ यशसा विक्रमेण च श्रुतः प्रसिद्धः तेन रूपेणेति शेषः पितृवचनपाल

दंतोलूखलिनश्चैव तथैवोन्मज्जकाः परे ॥ गात्रशय्या अशय्याश्च तथैवानवकाशिकाः ॥ ३ ॥ मुनयः सलिलाहारावायुभक्षास्तथापरे ॥ आकाशनिलयाश्चैव तथा स्थंडिलशायिनः ॥ ४ ॥ तथोर्ध्ववासिनो दांतास्तथा र्द्रपटवाससः ॥ सजपाश्च तपोनिष्ठास्तथा पंचतपोन्विताः ॥ ५ ॥ सर्वे ब्राह्म्याश्रिया युक्ता दृढयोगसमाहिताः ॥ शरभंगाश्रमे राममभिजग्मुश्च तापसाः ॥ ६ ॥ अभिगम्य च धर्मज्ञारामं धर्मभृतां वरम् ॥ ऊचुः परमधर्मज्ञं नृपि संघाः समागताः ॥ ७ ॥ त्वमिक्ष्वाकुकुलस्यास्य पृथिव्याश्च महारथः ॥ प्रधानश्चापि नाथश्च देवानां मघवानिव ॥ ८ ॥ विश्रुतस्त्रिपुलोके पुयशसा विक्रमेण च ॥ पितृव्रतत्वं सत्यं च त्वयि धर्मश्च पुष्कलः ॥ ९ ॥ त्वामासाद्य महात्मानं धर्मज्ञं धर्मवत्सलम् ॥ अर्थित्वान्नाथवक्ष्यामस्तच्च नः क्षंतुमर्हसि ॥ १० ॥ अधर्मः सुमहान्नाथ भवेत्तस्य तु भूपते ॥ यो हरे दल्लिपद्भागं न चरक्षति पुत्रवत् ॥ ११ ॥

नं व्रते यस्य तद्भावः सत्यं सत्यवचनं च त्वयि तिष्ठतीति शेषः किंच त्वयि स्मृते धर्मश्च पुष्कलः अंगहीनोऽपि सकलांगपूर्णो भवतीत्यर्थः प्रमादात् कुर्वन्तां कर्मप्रच्यवेता ध्वरेषु च तद्विष्णोः स्मरणादेव संपूर्णस्यादिति श्रुतिरिति स्मृतेः ॥ ९ ॥ धर्मज्ञं शरणागतं रक्षणरूपधर्मज्ञं धर्मवत्सलं धर्मानुष्ठातृप्रियम् त्वामासाद्य शरणं प्राप्य अर्थित्वा दर्शित्वा भावेन यत्कूरमपि वक्ष्यामस्तत्क्षंतुमर्हसीति योजना यद्यपि सत्सु कार्यवतां पुंसामलमेवायतः स्थितिरिति न्यायेन त्वदयेऽवस्थानमेव सकलमनोरथपूरकत्वान्नः कार्यसाधनं तथाप्यार्थतिशयेन किंचिद्वक्ष्यमाणं क्षंतव्यमिति भावः ॥ १० ॥ जगद्रक्षणतत्परस्य विनापि कथनं स्वक्षणेऽपि प्रवृत्तिरस्यैव तथाप्यार्थतिशयेन लोकीत्या राजधर्मबोधयति अधर्म इति न चरक्षति विषयवासिन इत्यपकृष्यते बलिषट्भागं करभागं रूपं पञ्चांशम् यद्वा बलये पूजयिदत्तं पद्मांशं शंप्रजाभिः स्वानिष्टपरिहारायेत्यर्थः ॥ ११ ॥

अथरक्षणेभ्युदयमाहुः युंजानइति युंजानःप्रजारक्षणेयतमानःसर्वान्देशवासिनःस्वान्प्राणानिवप्राणैरिष्टान्प्राणेभ्योप्यधिकप्रियात्सुतानिवनित्ययुक्तःसदासावधानःरक्षन् ॥ १२ ॥ इहशाश्व
तीम् अस्यैवविवरणम् बहुवार्पिकीकीर्तिमैहिकीमामुष्मिकंचब्रह्मलोकरूपंफलंप्राप्नोतिताहुः ब्रह्मणइति ॥ १३ ॥ ननुषष्ठांशयहाप्रजारक्षणावश्यकत्वेपिवनवासिरक्षणंकुतस्तत्राह यदिति य
दितिसामान्येनपुंसकम् प्रजाःवानप्रस्थप्रजाः चतुर्भांश्चतुर्थांशः इदमुपलक्षणंपङ्कभागस्यापि तत्रोपवासिभिक्षाहारिधर्मत्पङ्कभागप्राप्तिः तेनधर्मपङ्कभागप्रतिपादकस्यैवविरोधः राजपरिपा
लितदेशेजवफलाद्यशनवतोधर्माच्चतुर्थोभागः तदन्नभोजनादिपुष्टांगधर्मात्त्वर्थराज्ञः अन्नप्रदातुस्तस्यार्थकर्तृत्वाधनसंशयइतिस्मृतेरितिबोध्यम् ॥ १४ ॥ अथविवक्षितमर्थमाहुः सोयमिति ब्रा

युंजानःस्वानिवप्राणान्प्राणैरिष्टान्मुतानिव ॥ नित्ययुक्तःसदारक्षन्सर्वान्विषयवासिनः ॥ १२ ॥ प्राप्नोतिशाश्वतीरामकीर्तिसबहुवार्पिकीम् ॥ ब्रह्म
णःस्यानमासाद्यतत्रचापिमहीयते ॥ १३ ॥ यत्करोतिपरंधर्ममुनिर्मूलफलाशनः ॥ तत्रराज्ञश्चतुर्भागःप्रजाधर्मेणरक्षतः ॥ १४ ॥ सोयंब्राह्मणभूयि
ष्ठोवानप्रस्थगणोमहान् ॥ त्वन्माथोनाथवद्रामराक्षसैर्हन्यतेभृशम् ॥ १५ ॥ एहिपश्यशरीराणिमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ हतानांराक्षसैर्घोरैर्वहूनां
बहुधावने ॥ १६ ॥ पंपानदीनिवासानामनुमंदाकिनीमपि ॥ चित्रकूटालयानांचक्रियतेकदनंमहत् ॥ १७ ॥ एवंवयंनमृष्यामोविप्रकारंतपस्विना
म् ॥ क्रियमाणंवनेघोरंरक्षाभिर्भीमकर्मभिः ॥ १८ ॥ ततस्त्वांशरणार्थंचशरण्यंसमुपस्थिताः ॥ परिपालयनोरामवध्यमानान्निशाचरैः ॥ १९ ॥
परावत्तोगतिर्वीरपृथिव्यानांपपद्यते ॥ परिपालयनःसर्वान्राक्षसेभ्योनृपात्मज ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वातुकाकुत्स्थस्तापसानांतपस्विनाम् ॥ इदंप्रोवा
चधर्मात्मासर्वनिवतपस्विनः ॥ २१ ॥

ब्रह्मणमुच्यतेइत्यनेनक्षत्रवैश्यवानप्रस्थसत्तापितत्रबोधिता त्वन्माथोरक्षकोयस्यसत्वन्माथःसोप्यनाथवद्वध्यतेतस्त्वादृशस्योपेक्षानुचितेतिभावः ॥ १५ ॥ स्ववचसोमिथ्यात्वपरिहारायाहुः एही
ति मुनयोमननशीलाः भावितात्मानोनिदिध्यासननिष्ठाः शरीराणिकेवलंहत्वात्यक्तानि बहुधाबहुप्रकारैरंगप्रत्यंगच्छेदनादिभिः ॥ १६ ॥ सकलदंडकारण्यपीडामाहुः पंपेत्यादि पंपाचनद्यश्चत
त्रनिवासोयेषांतेषाम् पंपारूपानदीवा अनुमंदाकिनीमपीति अनुलक्षणेकर्मप्रवचनीयः मंदाकिन्याअत्रत्यपुण्यनद्यास्तीरवासिनाम् मंदाकिन्याविस्तीर्णप्रवाहत्वादुरवगाहनयापृथगुक्तिःराघ
वाख्याने ॥ १७ ॥ विप्रकारंदुःखंनमृष्यामःसौदुमशक्ताः ॥ १८ ॥ शरण्यंरक्षणसमर्थम् शरणार्थरक्षणार्थम् ॥ १९ ॥ त्वत्तःपरागतिस्त्वदन्यस्त्राता ॥ २० ॥ तपस्विनांतपोबलयुतानांतापसा
नामृषीणाम् ॥ २१ ॥

तदेवाह नैवमिति एवं उक्तं प्रार्थनारूपं चः आज्ञाप्यः शिष्यादि रिवेदं कुर्विति शिक्षणीयः केवलेनोपाध्यन्तरहितेन स्वकार्येण पितृवचनपरिपालनात्मकेन हेतुना मयाऽवश्यं वनं प्रवेष्टव्यमेव सचमेव
नयवेशोराज्ञसैः क्रियमाणं भवतामिमं विप्रकारमपाक्रुमपि भविष्यतीत्यर्थ इति तीर्थकतकौ भवच्छत्रुहननं केवलं मदीयमेव कार्यं बहुधर्मोपचयजनकत्वात् नमदिष्टसाधनमेव यद्यपि स्वविप्रकारनाशे
भवतः समर्थो एव तथापि मम धर्मोपचयार्थं वैषाभवदीयाममप्रेरणेति भावः अन्वयस्त्वत्र स्फुट एवेत्यन्ये किंच पित्राज्ञापरिपालनार्थमिदं वनं प्रविष्ट एवास्मि प्रविष्टे च मयि सौख्यं वा वश्यं भाव्य एवेति भव
तामेव प्रार्थनमनवसरमिति भावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ तदेवाह भवतामिति यदृच्छया आगत एवाहं भवतामर्थसिद्ध्यर्थमपि भविष्याम्येवेति शेषः पितृस्त्वित्यनेन उक्त एवार्थः कविना श्लोकांतरेण वर्ण्य
ते इयमपि शैली कवेरितिकतकतीर्थो यतः शत्रून् हंतुमिच्छामि अतस्तस्य यदृच्छया वनमागतस्य मेऽयं वनवासो महाफलो भविष्यतीति स्वगतो विचारः अथ ऋषिर्धैर्याय प्रकाशं प्रतिजानीते पश्यंति
नैवमहं यमां वक्तुमाज्ञाप्यो हंत पस्विनाम् ॥ केवलेन स्वकार्येण प्रवेष्टव्यं वनं मया ॥ २२ ॥ विप्रकारमपाक्रुं राक्षसैर्भवतामिमम् ॥ पितुस्तु निर्देशक
रः प्रविष्टो हं मिदं वनम् ॥ २३ ॥ भवतामर्थसिद्ध्यर्थमागतो हं यदृच्छया ॥ तस्य मेयं वनेवासो भविष्यति महाफलः ॥ २४ ॥ तपस्विनां रणेशत्रून् हंतुमि
च्छामिरात्मानम् ॥ पश्यंतु वीर्यश्रुपयः स भ्रातुर्मतपोधनाः ॥ २५ ॥ दत्त्वा वरं चापि तपोधनानां धर्मे धृतात्मा सह लक्ष्मणेन ॥ तपोधनैश्चापि सहाय्य दत्तः
सुतीक्ष्णमेवाभिजगाम वीरः ॥ २६ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० पद्मः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामस्तु सहितो भ्रात्रा सीतया च परंतपः ॥
सुतीक्ष्णस्याश्रमपदं जगाम सह तर्हि जैः ॥ १ ॥ सगत्वा दूरमध्वानं नदीं स्तीर्त्वा बहूदकाः ॥ ददर्श विमलं शैलं महामेरुमिवोन्नतम् ॥ २ ॥ ततस्तदिक्ष्वा
कुवरौ सततं विविधैर्द्रुमैः ॥ काननं तौ विविशतुः सीतया सह राघवौ ॥ ३ ॥ प्रविष्टुं वनं घोरं बहुपुष्पफलद्रुमम् ॥ ददर्श अश्रममेकांते चीरमालापरिष्कृत
म् ॥ ४ ॥ तत्र तापसमासीनं मलपंकजधारिणम् ॥ रामः सुतीक्ष्णं विधिवत्तपोधनमभाषत ॥ ५ ॥

तिस्रं व्याहृतिप्यामीति यावत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ वरं उक्तवचनात्मना धर्मे धृतात्मा धर्मे स्थितचित्तः आर्यपूज्यं दत्तं यस्य सः तपोधनैः सह सुतीक्ष्णमभिजगाम ॥ २६ ॥ ॥ इति श्री रामाभिरामेश्रीरामी
येरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ द्विजैः प्रार्थनार्थमागतैर्वा निप्रस्थैः ॥ १ ॥ विमलं पवित्रम् महामेघमिवेति पाठे स्थितमिति शेषः
नैल्यस्यौल्याभ्यां सादृश्यम् उन्नतमिति स्वरूपकथनम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अत्र ततस्तदिक्ष्वाकुवरावित्यादि श्लोकत्रयं प्रक्षिप्तमिति कतकः मलपंकजधारिणं मलस्य सर्वाद्यस्य शांतये पंकजे पद्मासने
स्थित्वा धारणशीलम् यद्वा पंकजे लदयपंकजधारिणमैश्वर्ययोगधारणशीलमित्यर्थ इति कतकः तीर्थस्तु मलपंकजटाधरमिति पठित्वा मलं उद्धर्तनादिसंस्काराभावाच्छरीरजंपको वनसंचाराच्छ
रीरलग्न इति जेद इत्याह विधिवदुपगम्येति शेषः ॥ ५ ॥

तन्मा भिवदति माइति माम् उक्तयौगधारणशीलत्वेन वाच्यवहाराभावादेव प्रार्थना सत्यविक्रमअक्षततपःस्वभाव ॥ ६ ॥ सनिरीक्ष्यति उक्तवचनात्समाधितोव्युत्थाय रामदृष्ट्वैत्यर्थः ॥ ७ ॥
 सनाथइवसम्यामिकइव अत्रायमाश्रमो ब्रह्मचर्याद्याश्रमव्यवहार्योयेदेहस्त्वया जीवरूपेणाक्रांतोपि सांप्रतमयबहिःश्वक्षुपानुभवन्सनाथइव माययासच्चिदानंदस्यैवैवंशरीररूपेण प्रतिभासमान
 स्यइदं गम्यत्वदुपस्यदर्शनेनचित्तशुद्ध्यापूर्वं जीवाभेदेनाहमिति प्रतीत्यागृहीतस्य तद्वैलक्षण्येनेदानीं महाद्वेदिनिबंधनसनाथत्वव्यवहारः इवेन जडानामप्यतिरिक्तत्वाभावः सूचितइति ध्वनिः ॥ ८ ॥
 अतन्वां प्रतीक्षमाणइति त्वां स्वात्मभूतम् महायश इति संशोधनम् देवलोकं देवस्य ब्रह्मणो लोकम् ॥ ९ ॥ ननु काचमदागमनसंभावना तत्राह चित्रेति घंढाराज्यभट्टभित्रकूटमुपादाय प्राप्यस्थितो
 मिनदाप्रवृत्तिमेमयाश्रुतोसि आश्रमोयमित्यस्य व्यंग्येर्थे तु चित्रं विचित्रफलहेतुकूटं दुरवगाहत्वात्संसारंप्राप्यराज्यभट्टो विद्यासंसर्गेण स्वाराज्यान्नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वरूपाद्भूतस्तयोगात्संसारंप्रा

रामोहमस्मि भगवन्भवंतं द्रष्टुमागतः ॥ तन्मा भिवदधर्मज्ञमहर्षे सत्यविक्रम ॥ ६ ॥ सनिरीक्ष्यततोधीरोरामंधर्मभृतां वरम् ॥ समाश्लिष्य च बाहु
 भ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ स्वागतं ते रघुश्रेष्ठ रामसत्यभृतां वर ॥ आश्रमोयं त्वयाक्रांतः सनाथइव सांप्रतम् ॥ ८ ॥ प्रतीक्षमाणस्वामेव नारोहेहं म
 हायशः ॥ देवलोकमितो वीरवैहं त्यक्त्वा महीतले ॥ ९ ॥ चित्रकूटमुपादाय राज्यभट्टोसि मे श्रुतः ॥ इहोपयातः काकुत्स्थदेवराजः शतक्रतुः ॥ १० ॥ उ
 पागम्य च मे देवो महादेवः सुरेश्वरः ॥ सर्वान्लोकान्जितानाहममपुण्येन कर्मणा ॥ ११ ॥ तेषु देवर्षिजुष्टेषु जितेषु तपसामया ॥ मत्प्रसादात्सभार्यस्त्वं
 विहरस्व मलक्ष्मणः ॥ १२ ॥ तमुग्रतपसं दीपं महर्षिं सत्यवादिनम् ॥ प्रत्युवाचात्मवान् रामो ब्रह्माणमिव वासवः ॥ १३ ॥ अहमेवाहरिष्यामि स्वयं लो
 कान्महामुने ॥ आवासं त्वहमिच्छामि प्रदिष्टमिह कानने ॥ १४ ॥ भवान्सर्वत्र कुशलः सर्वभूतहिते रतः ॥ आख्यातं शरभंगेन गौतमेन महात्मना ॥ १५ ॥

मत्प्रमेवमयाश्रुतिवाक्येभ्यः श्रुतोसि अतस्तत्प्रतीक्षयान देवलोकं गतइति व्यंग्योर्थः नन्विदानीं कते देवलोकं आरोहणप्रसक्तिस्तत्राह इहेति शरभंगाङ्कानां नंतरमिहाप्यागतइत्यर्थः ॥ १० ॥ पुण्येन
 कर्मणा जितानित्यनेन श्रवणसंपत्तावपि निदिध्यासनसंपत्त्यभावोऽस्योक्तः पूजावचनेषु पौनरुक्त्यनदोषाय देवादिपदानां प्रवृत्तिनिमित्तभेदस्य स्पष्टत्वान्न पौनरुक्त्यमितिकेचित् ॥ ११ ॥ अथ सर्वं
 पुण्यमनंतफलत्वाय जगत्वर्पयति तेष्विति ॥ १२ ॥ १३ ॥ अहमेवेति तपसेत्यर्थः त्वत्तः प्रतिषेहोनाहमधिकारीति आपाततोर्यः वास्तवस्तु तद्वत्तपुण्यांगीकारेणानुगृह्णाति भगवान् अहमेवेति
 न्यासत्वेन त्वया स्थापितं तुभ्यं प्रापयिष्यामि अहमेवेत्यनेन सर्वकर्मफलदाता सर्वोपासनास्वहमेवेति सूचितम् ॥ अथ लोकदृष्ट्येतरजनप्रतारणाय आवासमिति प्रदिष्टं त्वयेति शेषः ॥ १४ ॥ गौतमेन
 गौतमगोत्रेण शरभंगेन सर्वत्र इह परत्र च कुशलइत्याख्यातम् एवं चानभिज्ञोहमित्युत्तरं दातुमशक्यमित्याशयः ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ अयमेव अस्मदीयः ॥ १७ ॥ अनेन गुणमुक्तादोषमाह इममिति इममाश्रमे दंडकारण्याश्रमं महीयसः अतिशयितमहत्त्वतोपि अहत्वाहननमकृत्वा लोभयित्वा रूपकांतिगतिविशेषैः
चिन्तयोक्तं कृत्वा गच्छतीत्यर्थः अनेन जावीमारी च वृत्तान्तः सूचितः अकुतोभयाः ते इव ॥ १८ ॥ अचंदं दंडकारण्ये नान्यो दोषो भवेदत्रेत्यस्यैव विवरणं मृगेभ्यो न्यत्र विद्धि वै इति मृगेभ्यो न्यत्र न भय
मिति विद्धीत्यर्थः दंडकारण्याभिप्रायेण मुन्युक्तं तदाश्रममात्राभिप्रायं परिकल्प्य रामोवादीदित्याह तच्छ्रुत्वा मृगेभ्यो भयविषयं वचनम् ॥ १९ ॥ हन्यां प्राप्तकाले लिङ् प्राप्तमृगहननं कुर्यां परं त्वेवं
एव मुक्तस्तुरामेण महर्षिर्लोकविश्रुतः ॥ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं हर्षेण महता युतः ॥ १६ ॥ अयमेवाश्रमो रामगुणवान् रम्यतामिति ॥ ऋषिसंघानुचरितः
सदा मूलफलैर्युतः ॥ १७ ॥ इममाश्रममागम्य मृगसंघामहीयसः ॥ अहत्वा प्रतिगच्छंति लोभयित्वा कुतोभयाः ॥ १८ ॥ नान्यो दोषो भवेदत्र मृगेभ्यो
न्यत्र विद्धि वै ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य महर्षेर्लक्ष्मणाग्रजः ॥ १९ ॥ उवाच वचनं धीरो विगृह्य स शरंधनुः ॥ तानहं सुमहाभाग मृगसंघान्समागतान् ॥ २० ॥
हन्यां निशितधारेण शरेणानतपर्वणा ॥ भवांस्तत्राभिपश्येत् किं स्यात्कच्छ्रतरंततः ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नाश्रमे वासं चिरंतु न समर्थये ॥ तमेव मुक्तोपर
मं रामः संध्यामुपागमत् ॥ २२ ॥ अन्वास्य पश्चिमां संध्यां तत्र वासमकल्पयत् ॥ सुतीक्ष्णस्याश्रमे रम्ये सीतया लक्ष्मणेन च ॥ २३ ॥ ततः शुभं तापस्यो
म्यमन्नं स्वयं सुतीक्ष्णः पुरुषर्षभाभ्याम् ॥ ताभ्यां सुसल्लस्य ददौ महात्मा संध्यानिवृत्तौ रजनीं समीक्ष्य ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्य
कांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रामस्तु सहसौ मित्रिः सुतीक्ष्णेनाभिपूजितः ॥ परिणाम्य निशांतं तत्र प्रभाते प्रत्यबुध्यत ॥ १ ॥ उत्थाय च
यथा कालं राघवः सह सीतया ॥ उपस्पृश्य सुशीतेन तोयेनात्पलगंधिना ॥ २ ॥ अथ तोयं सुरांश्चैव वैदेहीरामलक्ष्मणौ ॥ काल्यं विधिवद्भ्यर्च्य तपस्वि
शरणे वने ॥ ३ ॥

कृत्वाऽत्र स्थानुमशक्यमित्याह भवानिति तत्र मृगसंघवधे भवान्मया अभिष्येत अभिषंगः पराभवः कृतपराभवो यो भवेत्ततः परं मे कच्छ्रतरं किं स्यान्न किमपि ॥ २१ ॥ यदेवमत एतस्मिन्निति चिरं
चिरकालं वासनं समर्थयेनेच्छामि मृगसंघवधं विना स्थानुमशक्यं तद्वधेन च भवतां पीडेत्याशयः उपरमं उपरम्य कचिदुपरम्येत्येव पाठः संध्यामुपागमत्संध्यां वां दितुमुपागतवान् ॥ २२ ॥ २३ ॥
संध्यानिवृत्तौ रजनीमभ्यवहाराहं समीक्ष्येति यावत् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
परिणाम्य अतिवाह ॥ १ ॥ उपस्पृश्य स्नात्वा उत्पलगंधिना उत्पलगंधवता ॥ २ ॥ काल्यं यथा कालं प्राप्तमित्यभ्यर्चनक्रियाविशेषणम् ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अभ्यनुज्ञातुमिच्छामः त्वत्कर्तृकं गमनानुज्ञानं प्रार्थयामः विशिखैर्विधूमैः ॥ ७ ॥ अविषद्यातपः सोढुमशक्यातपोयावन्नातएवातिविराजते तावदंतुमिच्छामइत्यन्वयः अमा
 र्गैर्गणान्यायेनागतां लक्ष्मीं मे श्वयंप्राप्यान्वयवर्जितः अन्वयः संबंधस्तद्विर्जितः गुरुसाधुजनसेवारहितो दुष्प्रभुरिव अकुलजइव वायावदविषयप्रतापो न ततः पूर्वगंतुमिच्छामइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥
 उदयंतं दिनकरं दृष्ट्वा विगतकल्मषाः ॥ सुतीक्ष्णमभिगम्येदं लक्षणं वचनमब्रुवन् ॥ ४ ॥ सुखोपिताः स्मभगवंस्त्वया पूज्येन पूजिताः ॥ आपृच्छामः प्र
 यास्यामो मुनयस्त्वरयंतिनः ॥ ५ ॥ त्वरामहे वयंद्रष्टुं कृत्स्नमाश्रममंडलम् ॥ ऋषीणां पुण्यशीलानां दंडकारण्यवासिनाम् ॥ ६ ॥ अभ्यनुज्ञातुमिच्छा
 मः सहैभिर्मुनिपुंगवैः ॥ धर्मनित्यैस्तपोदातैर्विशिखैरिव पावकैः ॥ ७ ॥ अविषद्यातपोयावत्सूर्यो नातिविराजते ॥ अमार्गेणागतां लक्ष्मीं प्राप्येवान्व
 यवर्जितः ॥ ८ ॥ तावदिच्छामहे गंतुमित्युक्त्वा चरणौ मुनेः ॥ ववंदसहसौ मित्रिः सीतया सह राघवः ॥ ९ ॥ तौ संस्पृशं तौ चरणावुत्थाप्य मुनिपुंगवः ॥
 गाढमाश्लिष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानं रामसौ मित्रिणा सह ॥ सीतया चानया सार्धं छायायेवानुवृत्तया ॥ ११ ॥ पश्चा
 श्रमपदं रम्यं दंडकारण्यवासिनाम् ॥ एषांतपस्विनां वीरतपसा भावितात्मनाम् ॥ १२ ॥ सुप्राज्यफलमूलानि पुष्पितानि वनानि च ॥ प्रशस्तमृगयू
 थानि शांतपक्षिगणानि च ॥ १३ ॥ फुलपंकजखंडानि प्रसन्नसलिलानि च ॥ कारंडवविकीर्णानि तटाकानि सरांसि च ॥ १४ ॥ द्रक्ष्यसे दृष्टिरम्याणि गि
 रिप्रस्रवणानि च ॥ रमणीयान्यरण्यानि मयूराभिरुतानि च ॥ १५ ॥ गम्यतां वत्ससौ मित्रे भवानपि च गच्छतु ॥ आगंतव्यं च ते दृष्ट्वा पुनरेवाश्रमं प्रति
 ॥ १६ ॥ एवमुक्तस्तपेत्युक्त्वा काकुत्स्थः सह लक्ष्मणः ॥ प्रदक्षिणं मुनिकृत्वा प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥ १७ ॥ ततः शुभतरेतूणी धनुषी चायतक्षणा ॥ ददौ सी
 ता तयोश्चात्राः खड्गौ च विमलौ ततः ॥ १८ ॥ आवय्य च शुभे तूणी चापे चादाय सस्नेहं ॥ निष्क्रान्तावाश्रमादंतुमुभौ तौरामलक्ष्मणौ ॥ १९ ॥ शीघ्रं तौरु
 पसंपन्ना वनुज्ञातौ महर्षिणा ॥ प्रस्थितौ धृतचापासी सीतया सह राघवौ ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अ० अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ १० ॥ अरिष्टं निरुपद्रवम् ॥ ११ ॥ आश्रमपदमिति जातावेकवचनम् ॥ १२ ॥ उक्तविशेषणविशिष्टानिवनानि सरांसि च द्रक्ष्यसे इत्यन्वयः शांतपक्षिगणत्वं परस्परविरोधाभावात् ॥ १३ ॥ का
 रंडवैर्विकीर्णानि व्याप्तानि ॥ १४ ॥ १५ ॥ ते त्वया सकलऋषीणामाश्रमान् दृष्ट्वा पुनरपि ममाश्रमं प्रत्यागतव्यमित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ ततो धनुरादिदानानंतरं विमलौ निशितौ खड्गौ च ददौ ॥ १८ ॥
 चापे चापशब्दो द्विलिङः ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरः रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

राक्षसवधप्रतिज्ञापुनरुक्ताकारयितुं जौट्वा यच्च राक्षसवधमापाततो निषेधनीसिता अत्रवीत् सीतेति शेषः तद्वयायुक्तिमत्त्वेन तदयंगमया स्निग्धया स्नेहप्रवृत्तया ॥ १ ॥ अधर्ममिति यद्यपि
जवान्महान्महापुरुषोऽपि सुसूक्ष्मेण विधिना सूक्ष्मेण मार्गेण विचारणे सति भवान् अधर्मतु प्राप्यते प्रामोति छांदसः श्यन् अतिदुर्बलमृगवधप्रतिज्ञया वनप्रवेशे सतीत्यर्थः वर्तमानसामोप्येलट् अयम
धर्मस्तु कामजादिसनाद्विनिवृत्तेन त्वयानिवर्तयितुं शक्यः ॥ २ ॥ किं तत्कामजं व्यसनं कश्चायमधर्मो यस्तन्निवृत्त्या निवर्तनीय इत्याशं कायामाह त्रीण्येवेति कानि त्रीणीत्यतो मध्येति स्वदेहस्त्री
पुत्रादिरागवशान् मिथ्यावाक्यप्रवृत्तिः पुंसस्तत्परमकं व्यसनं स्वरूपं तदनंतरं तोपि गुरुतरौ अत्यंतगुरुव्यसनभूतौ ॥ ३ ॥ कौतौतत्राह परदारेति विनावैरं रौद्रतारौद्रभावावलंबनं मृगाणामत्यंतदुर्ब
लत्वेन ते युवैरप्रसक्त्यभावादिति भावः एवं व्यसनत्रयं निवृत्त्यप्रकृतेऽधर्मप्राप्तिपरिहाराय व्यसनं परिशेषयितुमाह मध्येति ॥ ४ ॥ परदाराभिर्मर्शनमपित्वयिनास्तीत्याह कुत इति कुतोपि हेतोर

सुतीक्ष्णेनाभ्यनुज्ञातं प्रस्थितं रघुनंदनम् ॥ तद्वयास्निग्धया वाचा भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ अधर्मतु सुसूक्ष्मेण विधिना प्राप्यते महान् ॥ निवृत्तेन
च शक्योऽयं व्यसनात्कामजादिह ॥ २ ॥ त्रीण्येव व्यसनात्पद्यकामजानि भवंत्युत ॥ मिथ्यावाक्यं तु परमंतस्माद्गुरुतरावुभौ ॥ ३ ॥ परदाराभिगमनं वि
नावैरं च रौद्रता ॥ मिथ्यावाक्यं न ते भूतं न भविष्यति राघव ॥ ४ ॥ कुतो भिलषणं स्त्रीणां परेषां धर्मनाशनम् ॥ तव नास्ति मनुष्येन्द्रनचाभूत्ते कदाचन
॥ ५ ॥ मनस्यपि तथारामनचैतद्विद्यते क्वचित् ॥ स्वदारनिरतश्चैव नित्यमेव नृपात्मज ॥ ६ ॥ धर्मिष्ठः सत्यसंधश्चपितुर्निर्देशकारकः ॥ त्वयि धर्मश्च सत्यं
च त्वयि सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ ७ ॥ तच्च सर्वमहाबाहो सत्यं वोढुं जितेन्द्रियैः ॥ तव वस्येन्द्रियत्वं च भूतानां शुभदर्शनम् ॥ ८ ॥ तृतीयं यदिदं रौद्रं परप्राणाभिहिंस
नम् ॥ निर्वैरं क्रियते मोहात्तच्च ते समुपस्थितम् ॥ ९ ॥ प्रतिज्ञातस्त्वया वीरदंडकारण्यवासिनाम् ॥ ऋषीणां रक्षणार्थाय वधः संयतिरक्षसाम् ॥ १० ॥

त्यर्थं कुत इति पूर्वान्वयि धर्मनाशनं परेषां स्त्रीणामभिलषणं तत्पूर्वकं तत्स्पर्शादितवनास्ति वर्तमानकालेनाभूत्पूर्वचततः परं न भविष्यति च ॥ ५ ॥ किं बहुना मनस्यपि एतन्न विद्यते अनेनेच्छाया अ
पि निगमः तस्यैवोपपादनं स्वदारेति ॥ ६ ॥ यतस्त्वं धर्मिष्ठत्वादिगुणः अतस्त्वयि धर्मः प्रतिष्ठितः सर्वसत्यं च त्वयि प्रतिष्ठितम् ॥ ७ ॥ ननु उक्तव्यसने मयि न भविष्यत इति कथं तव निर्णयोत आह तच्चे
ति वोढुं शक्यं अयेपित्परिपालनं कर्तुं शक्यं यतस्तत्परिपालनकारणं जितेन्द्रियत्वं त्वय्यस्ति अतो न भविष्यत इति निर्णयः ॥ ८ ॥ तृतीयं तु व्यसनं प्रसक्तमित्याह तृतीयमिति यत् मोहात् निर्वैरं पर
प्राणाभिहिंसनं क्रियेत यदिदं रौद्राख्यं मृगयारूपं तृतीयं व्यसनं तेन तच्च तत्तत्तदृशं तु समुपस्थितम् राक्षसैः स्वापराधाकरणान्निर्वैरत्वमस्येति बोध्यम् ॥ ९ ॥ कुतोऽस्याधर्मस्य मम प्राप्तिरत आह प्र
तिज्ञात इति ॥ १० ॥

ननुप्रतिज्ञामात्रेण कथमधर्मप्रामाण्यमिति चेन्न एतदिति प्रतिज्ञातरक्षोवधार्थमित्यर्थः दंडकाइति विश्रुतं प्रसिद्धं वनमित्यर्थः प्रस्थितेन त्वया पूर्वप्रतिज्ञातत्वात् तत्कर्तव्यमेवेति तत्प्रसक्तिरिति भावः ॥ ११ ॥
ततो हेतोस्त्वां प्रस्थितं दृष्ट्वा त्वद्वृत्तं सत्यप्रतिज्ञात्वरूपं चरित्रं दृष्ट्वा तव निःश्रेयसं पारलौकिकं सुखं हितमिह लोकसुखं चित्तयंत्यामममनश्चिताकुलं भवेद्भवति रक्षसां बलवत्त्वेन तेभ्योऽनिष्टसंभावनयैहिक
सुखं जगोपि संजायित इति भावः ॥ १२ ॥ यदेवमतो न हि मे इति कारणं तद्मनारुचौ ममेति सकाशादिति शेषः ॥ १३ ॥ हियतस्त्वं वनंगतः सर्वान्विनचरान् राक्षसान् दृष्ट्वा शरव्ययं कच्चित्कुर्याः करि

एतन्निमित्तं च वनं दंडकाइति विश्रुतम् ॥ प्रस्थितस्त्वं सह भ्रात्रा धृतबाणशरासनः ॥ ११ ॥ ततस्त्वां प्रस्थितं दृष्ट्वा मम चिताकुलं मनः ॥ त्वद्वृत्तं चित्तयं
त्यावैभवेन्निःश्रेयसं हितम् ॥ १२ ॥ न हि मे रोचते वीरगमनं दंडकाप्रति ॥ कारणं तत्र वक्ष्यामि वदंत्याः श्रूयतां मम ॥ १३ ॥ त्वं हि बाणधनुष्पाणिभ्रा
त्रा सह वनंगतः ॥ दृष्ट्वा वनचरान् सर्वान् कच्चित्कुर्याः शरव्ययम् ॥ १४ ॥ क्षत्रियाणामिह धनुर्दुताशस्येधनानि च ॥ समीपतः स्थितं ते जो बलमुच्छ्रयते
भृशम् ॥ १५ ॥ पुरा किल महाबाहो तपस्वी सत्यवाञ्छुचिः ॥ कस्मिंश्चिदभवत्पुण्ये वने रतमृगद्विजे ॥ १६ ॥ तस्यैव तपसो विघ्नं कर्तुं मिद्रः शचीपतिः ॥
खट्वाणि रथागच्छदाश्रमं भट्टरूपधृक् ॥ १७ ॥ तस्मिंस्तदाश्रमपदे निहितः खट्वुत्तमः ॥ सन्यासविधिना दत्तः पुण्ये तपसि तिष्ठतः ॥ १८ ॥ स तच्छ
ममनुप्राप्य न्यासरक्षणतत्परः ॥ वने तु विचरत्येव रक्षय्यमात्मनः ॥ १९ ॥ यत्र गच्छत्युपादातुं मूलानि च फलानि च ॥ न विनायाति तं खट्वं न्यासर
क्षणतत्परः ॥ २० ॥ नित्यं शस्त्रं परिवहन् क्रमेण स तपोधनः ॥ चकार रौद्रींस्वांबुद्धित्यक्त्वा तपसि निश्चयम् ॥ २१ ॥ ततः सरौद्राभिरतः प्रमत्तो धर्मकर्षि
तः ॥ तस्य शस्त्रस्य संवासाज्जगाम नरकं मुनिः ॥ २२ ॥

प्यसि इदमेवाहिमालक्षणाधर्मप्रामाण्यकारणम् ॥ १२ ॥ शरमोक्षमकृत्वाऽवस्थानं त्वशक्यमित्याह क्षत्रियाणामिति समीपतः स्थितं धनुर्यत्समीपस्थितं तस्य पुंसस्ते जो बलं ते जस आधिक्यं करोति
यथा वद्रे ते जस आधिक्यमिधना निकुर्वते ॥ १५ ॥ अत्रेति हासमाह पुरेति रतमृगद्विजे इति उपशान्तमृगपक्षिके तपस्ते पइति शेषः ॥ १६ ॥ भट्टो योधः ॥ १७ ॥ तदा तस्मिन्नाश्रमे पुण्ये तपसि
तिष्ठतस्तस्य मुनेः शेषेष्वपि तस्मै मुनये सखट्वुः न्यासविधिना कालान्ते रआदानाय रक्षणार्थं स्थापनकर्मणा ॥ १८ ॥ आत्मनः प्रत्ययं विश्वासं रक्षन्नेव विचरति ॥ १९ ॥ तदेव दर्शयति यत्रेति ॥ २० ॥
परिवहन् अरक्षणेऽधर्मकलंकं च पश्यंस्तपसि निश्चयं रूपांस्वांबुद्धित्यक्त्वा रौद्रीं बुद्धिचकार ॥ २१ ॥ रौद्राभिरतः रौद्रकर्मणि प्रीतिमान् अधर्मेण कर्षितो हीनधर्मः कृतः संवासात्धारणात् ॥ २२ ॥

शस्त्रसंयोगकारणमिनिबुद्धीहिः अग्निसंयोगोयथाकाष्ठानां विकारहेतुस्तद्वच्छस्त्रसंयोगः शस्त्रिणो विकारहेतुः ॥ २३ ॥ स्नेहाद्वद्विषयाद्वद्विमानाच्चत्कर्तृकान्मद्विषयात् किंच बहुमानोनाममदी
योयं भर्तृव्येवमस्तिमानः स्मारये पुरावृत्तमिति शेषः अत्र स्नेहो हेतुः बहुमानाच्चत्वांशुशिक्षये इत्यर्थः तदेव शिक्षणं करोति न कथंचनेति यत्तु तीर्थः स्मारयेत्वांशुशिक्षये इति पठति व्याचष्टे च तत्तु उत्त
रवाक्ये करिष्यमाणशिक्षणेन व्याहृतमिति कतकः ॥ २४ ॥ साकेत्यत्राह बुद्धिरिति अस्यैव प्रपंचोऽपराधं विनेति हंतुराक्षसानिति शेषः नमंस्यते तव यत्नमौचित्येनेति शेषः लोकां वीरनकामये इति
पाठे लोकां हंतुनेच्छामि राक्षसवदितरप्राणिवधस्याप्येवं सति प्रसंगादिति भावः ॥ २५ ॥ नन्वस्मदपराधाकरणेऽपि आर्तमुनिजनरक्षणार्थमेव तेषां वधोऽस्त्वित्यत आह क्षत्रियाणामिति क्षत्रियाणां क्ष
त्रधर्मा हि पदप्रतिष्ठितानामतएव वीराणां राज्यरक्षणशेषतया युद्धादिप्रवृत्तिमतां एतावद्धनुषाकार्यं यद्वनेषु वसतां नियतात्मना मार्तानामभिरक्षणम् ॥ २६ ॥ अस्माकं तु नात्राप्यधिकार इत्याह कचे

एवमेतत्पुरावृत्तं शस्त्रसंयोगकारणम् ॥ अग्निसंयोगवद् हेतुः शस्त्रसंयोग उच्यते ॥ २३ ॥ स्नेहाच्च बहुमानाच्च स्मारयेत्वांशुशिक्षये ॥ न कथंचन साकार्या
गृहीतधनुषावया ॥ २४ ॥ बुद्धिर्वैरं विना हंतुराक्षसान्दंढकाश्रितान् ॥ अपराधं विना हंतुं लोको वीरनमंस्यते ॥ २५ ॥ क्षत्रियाणां तु वीराणां वनेषु निय
तात्मनाम् ॥ धनुषाकार्यमेतावदार्तानामभिरक्षणम् ॥ २६ ॥ कचशस्त्रं कचवतं कचक्षेत्रं तपः कच ॥ व्याविद्धमिदं मस्माभिर्देशधर्मस्तु पूज्यताम् ॥ २७ ॥
कदर्यकलुषा बुद्धिर्जायते शस्त्रसेवनात् ॥ पुनर्गत्वा त्वयोध्यायां तत्र धर्मं चरिष्यसि ॥ २८ ॥ अक्षया तु भवेत्प्राप्तिः श्वश्रूश्च शुरयोर्मम ॥ यदि राज्यं हि संन्य
स्य भवेत्स्वं निरतो मुनिः ॥ २९ ॥ धर्मादर्थः प्रभवति धर्मात्प्रभवते सुखम् ॥ धर्मेण लभते सर्वधर्मसारमिदं जगत् ॥ ३० ॥ आत्मानं नियमैस्तैस्तैः कर्षयि
त्वा प्रयत्नतः ॥ प्राप्य ते निपुणैर्धर्मो न सुखाल्लभते सुखम् ॥ ३१ ॥ नित्यं शुचि मतिः सौम्य चरधर्मतपो वने ॥ सर्वं तु विदितं तु भ्यं त्रैलोक्यमपि तत्त्वतः ॥ ३२ ॥

ति श्वाचंद्रवधादि तपो जटावल्कलादिधारणपूर्वकमस्माभिरिदानीमनुतिष्ठसितमिदम् व्याविद्धं परस्परव्याहृतम् तस्माद्देशधर्मस्तपो वनधर्मस्तु पूज्यतां सेव्यताम् ॥ २७ ॥ यतः शस्त्रसेवनात् क
दर्याणां कलुषा बुद्धिर्जायते धर्मानुष्ठानविरोधिनी अतः शस्त्रसेवनं वनेन कर्तव्यमिति ध्वनिः ननु क्षत्रियस्य मम युद्धमेव धर्मोऽत आह पुनरिति स एव तस्य देशः कालश्चेत्यर्थः ॥ २८ ॥ श
स्त्रसेवननिषेधमेव द्रष्टव्यमिति अक्षयेति यदि राज्यं त्यक्त्वा वने निरतस्त्वं मुनिवृत्तिर्भवेत् तदा मम श्वश्रूश्च शुरयो रक्षयाप्रीतिर्भवेत् श्वशुरस्य वनवासोचितधर्मानुष्ठानेन स्वर्गलाभजाप्रीतिः श्वश्र्वास्तु युद्धादि
राहित्येन सुखवासजाप्रीतिरिति बोध्यम् ॥ २९ ॥ हिंसा लक्षणस्याधर्मत्वात् नुनिधर्मानुष्ठानमेवोचितमित्याह धर्मादिति धर्मात् अहिंसा प्रधानात् ॥ ३० ॥ सर्वथा धर्म एव संपाद्य इत्याह आत्मान
मिति आत्मानं स्थूलदेहद्वयमित्यर्थः निपुणैः समर्थैः सुखं सुखसाधनो धर्मः ॥ ३१ ॥ उपसंहरति नित्यमिति त्रैलोक्यमपि त्रिलोकवर्तिप्रजापुमर्थापुमर्थतत्साधनकलाप इत्यर्थः तुभ्यं त्वया ॥ ३२ ॥

अथविनयेनक्षमापयति स्त्रीति साचिरेणविलंबोमास्त्वित्यर्थः अत्रेदं गूढं सीतातात्पर्यं यदिसकलरक्षःक्षयेणसकलत्रिभुवनवर्तिआर्तरक्षणमनपराधिपीडांविहायकर्तुंशक्यंतदाक्षात्रधर्मचरनोचे
च्छुद्रतपोधर्मचरेतिधनुषाकार्यमेतावदार्तानामभिरक्षणमित्यनेनेदं ध्वनितं क्षत्रियाणांतुवीराणांवनेषुनियतात्मनामितिपूर्वार्धस्यवनेष्वपिवसतांक्षत्रियाणांवीराणामुत्तरार्धोक्तमावश्यकमितिगूढ
तात्पर्यं ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामासीयेरा०वाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवंयुद्धस्यापाततःसीतयाऽधर्मत्वंप्रतिपादितंद्वाक्याविरोधेनैवधर्म
त्वंप्रतिपादयतिरामः वाक्यमिति संवर्धितइतिपाठेसंवर्धिततेजाः धर्मेस्थितइतिपाठांतरम् ॥ १ ॥ कुलंव्यपदिशंत्याक्षत्रियाणांतुवीराणामित्यादिनाक्षत्रियकुलधर्मबोधयंत्या ॥ २ ॥ अत्रोक्त

स्त्रीचापलादेतदुपाहृतंमेधर्मचवक्तुंतवकःसमर्थः ॥ विचार्यबुद्ध्यातुसहानुजेनयद्रोचतेतत्कुरुमाचिरेण ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०अर
ण्यकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वाक्यमेतत्तुर्वेदेत्याव्याहृतंभर्तृभक्त्या ॥ श्रुत्वाधर्मेस्थितोरामःप्रत्युवाचाथजानकीम् ॥ ५ ॥ हि
तमुक्तंत्वयादेविस्त्रिंश्यामदृशंवचः ॥ कुलंव्यपदिशंत्याचधर्मज्ञेजनकात्मजे ॥ २ ॥ किन्नुवक्ष्याम्यहंदेवित्वयैवोक्तमिदंवचः ॥ क्षत्रियैर्धार्यतेचापो
नार्तशब्दोभवेदिति ॥ ३ ॥ तेचार्तादंडकारण्यमुनयःसंशितव्रताः ॥ मांसीतेस्वयमागम्यशरण्यंशरणंगताः ॥ ४ ॥ वसंतःकालकालेषुवनेमूलफला
शनाः ॥ नलभतेमुखंभीरुराक्षसैःकूरकर्मभिः ॥ ५ ॥ भक्ष्यंतेराक्षसैर्भीमैर्नरमांसोपजीविभिः ॥ तेभक्ष्यमाणामुनयोदंडकारण्यवासिनः ॥ ६ ॥ अ
स्मान्अभ्यवपद्यतेमामूचुर्द्विजसत्तमाः ॥ मयातुवचनंश्रुत्वातेषामेवंमुखाच्च्युतम् ॥ ७ ॥ कृत्वावचनशुश्रूषांवाक्यमेतदुदाहृतम् ॥ प्रसीदंतुभवंतोमे
ङ्गीरपातुममातुला ॥ ८ ॥

रमर्तकिमुवक्ष्यामि त्वयैवोत्तरंदत्तमित्यर्थः इदंशब्दार्थःक्षत्रियैरिति रक्षकाभावकृतआर्तानांशब्दोमाहूदित्यर्थःक्षत्रियैश्चापोधार्यतइत्येष्टोर्थोधनुषाकार्यमेतावदार्तानामभिरक्षणमितिवाक्ये
नोक्तइतिशेषः ॥ ३ ॥ त्वद्वचनस्यायमेवानुष्ठानकालइत्याह तेचेति संशितव्रतास्तीक्ष्णव्रताः स्वयमागम्यशरणंगताइत्यनेननाहंगर्वादिदोषेणरक्षोवधार्थंप्रवर्तौकित्वस्मच्छरणागतेषुवैरेणममापि
वेरमर्थादावातमितिनिर्वैरंवधप्रसक्तिर्नमेइत्युक्तम् ॥ ४ ॥ कालकालेषुसर्वकालेष्वित्यर्थः राक्षसैरित्यस्यवध्यमानाइतिशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अभ्यवपद्यअनुगृहाणेतिमामूचुः पद्यंतरार्षपरस्मैपदं
एवेरक्षेत्येवतेषांमुखाच्च्युतंवचनंश्रुत्वा ॥ ७ ॥ वचनशुश्रूषांवचनानुपालनलक्षणशुश्रूषांरुत्वा मनसिकृत्वेत्यर्थः चरणशुश्रूषामित्यपिपाठः यदीदृशैरुपस्थितैःअस्माभिरक्षणार्थमुपास्यैरुप
स्थितः रक्षणार्थमितिशेषः एषाममङ्गीरकीर्तिरतःप्रसीदंतुइत्यर्थः तीर्थस्तु एषाममङ्गीरतःप्रसीदंतुइतिव्याचष्टे ॥ ८ ॥

वा० रा०

॥१२॥

किं करोमि किं कर्वाणीत्यर्थः लोडर्थे लघुार्थः ॥ १ ॥ सर्वैः एव संयोज्यैः सर्वैरित्यर्थः ॥ १० ॥ स्मस्मः तत्र रक्षःपीडाविषये रक्षत्विति भवच्छब्दयोगात् प्रथमपुरुषः पर्वकालेषु दर्शपूर्णमासेषु
कालेषु ॥ ११ ॥ धर्षयंति अतिभवंति ॥ १२ ॥ गतिं चानाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ तेन अतिक्लेशाजिततपोऽन्ययभयेन ॥ १५ ॥ रक्षकस्त्वम् भवेति शेषः त्वन्नाथाः त्वन्नाथोयेषां ते कार्त्तर्येन क
त्तरक्षःपीडानिवर्तनेन ॥ १६ ॥ चतुर्दशवर्षपर्यन्तं पित्राज्ञया राज्याग्रेऽपि अपेराज्यसंबन्धस्यावश्यकत्वाच्छरणगत रक्षणेऽस्यैवाधिकारः किंच क्षत्रजातेरेवात्राधिकारो न तुराज्यपदस्थस्यैवेति
यदीदृशैरहं विप्रैरुपस्येयैरुपस्थितः ॥ किं करोमीति च मया व्याहृतं द्विजसंनिधौ ॥ १ ॥ सर्वैरेव समागम्य वागियं समुदाहृता ॥ राक्षसैर्दंडकारण्येव
दुःखैः कामरूपिभिः ॥ १० ॥ अर्दिताः स्मभृशं रामभवान्नस्तत्र रक्षतु ॥ होमकाले तु संप्राप्ते पर्वकालेषु चानघ ॥ ११ ॥ धर्षयंति स्म दुर्धर्षा राक्षसाः पि
शिताशनाः ॥ राक्षसैर्धर्षितानां च तापसानां तपस्विनाम् ॥ १२ ॥ गतिं मृगयमाणानां भवान्नः परमागतिः ॥ कामंतपःप्रभावेण शक्ता हंतुं निशाचरा
न् ॥ १३ ॥ चिराजितं न चेच्छ्रामस्तपः खंडयितुं वयम् ॥ बहुविघ्नं तपो नित्यं दुश्चरं चैव राघव ॥ १४ ॥ तेन शापं न मुंचामो भक्ष्यमाणाश्च राक्षसैः ॥ त
द्व्यमानान् रक्षोभिर्दंडकारण्यवासिभिः ॥ १५ ॥ रक्षकस्त्वं महद्भ्रात्रा त्वन्नाथा हि वयं वने ॥ मया चैतद्वचः श्रुत्वा कार्त्तर्येन परिपालनम् ॥ १६ ॥ ऋ
षीणां दंडकारण्ये संश्रुतं जनकात्मजे ॥ संश्रुत्य च न शक्यामि जीवमानः प्रतिश्रवम् ॥ १७ ॥ मुनीनामन्यथा कर्तुं सत्यमिष्टं हि मे सदा ॥ अप्यहं जीवितं
जत्यां त्वां वासीते सलक्ष्मणाम् ॥ १८ ॥ न तु प्रतिज्ञां संश्रुत्य ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ॥ तदवश्यं मया कार्यं मृषीणां परिपालनम् ॥ १९ ॥ अनुक्तेनापि वैदे
हि प्रतिज्ञाय कथं पुनः ॥ मम स्नेहाच्च सौहार्दादिदमुक्तं त्वया वचः ॥ २० ॥ परितुष्टोऽस्म्यहं सीतेन न्यनिष्टोऽनुशास्यते ॥ सदृशं चानुरूपं च कुलस्य तव शोभने ॥
सधर्मचारिणी मे त्वं प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ २१ ॥ इत्येव मुक्त्वा वचनं महात्मा सीतां प्रियां मैथिलराजपुत्रीम् ॥ रामोऽधनुष्मान्सहलक्ष्मणेन जगाम
रम्याणितपोवनानि ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ तात्पर्यं संश्रुतं प्रतिज्ञातम् जीवमानः जीवन् प्रतिश्रवं प्रति
ज्ञाम् ॥ १७ ॥ न शक्यामीत्यत्र हेतुः सत्यमिष्टमित्यादि ॥ १८ ॥ यस्मै कस्मै अपि प्रतिज्ञां प्रतिज्ञाय न जह्यां किंपुनर्ब्राह्मणेभ्य इत्यर्थः ॥ १९ ॥ अनुक्तेनापि ऋषिभिरितिकार्यमिति च शेषः प्रतिज्ञाय क
थं पुनर्नकार्यमिति शेषः स्नेहः प्रीतिः सौहार्दशोभनलक्ष्यता प्रीतौ सत्यामपितादृशलक्ष्यत्वाभावे एव मनुशासनादर्शनादुभयमुक्तम् ॥ २० ॥ न ह्यनिष्टोऽनुशास्यते यस्मिन् न्यस्य प्रीतिर्नास्ति नासावनु
शिष्यते हितं नोपदिश्यत इत्यर्थः सदृशं तव स्नेहस्य त्वदुक्तं वच इति शेषः कुलस्यानुरूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा० रा० वा० आ० अरण्यकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥

अर० कां०

३

॥ १२ ॥

अयतइति ॥ १॥ २ ॥ जलजाः खगादात्यूहादयः ॥ ३ ॥ यूथबंधान् यूथरूपेण संबद्धान् पृषतामिति पृषी विषाणि नो महिषानित्यन्वयः ॥ ४ ॥ दिवा करैलं वमाने सायाह्न इत्यर्थः योजनायतं चतुर्विंशत्योजनायतम् ॥ ५ ॥ पद्मपुष्करसंवाधं पद्मानिरक्तानि पुष्करं पुंडरीकं तैः संवाधः संमर्दो यस्मिंस्तं पद्मानां पुष्करे जले संवाधो नैविड्यं यत्र तमितिकतकः गजयूथैरलंकृतं तीरे जले चेति शेषः हेमाराजहंसाः कादंवाः कलहंसाः जलजातिभिः जले जातिर्जन्येषां तैर्मत्स्यादिभिः ॥ ६ ॥ गीतवादित्रनिर्घोषो गीतोपेतवाद्यशब्दः ननु कश्चनेति गीतादिकर्तेत्यर्थः ॥ ७ ॥ धर्मभृतं नाम ध

अग्रतः प्रययौ रामः सीतामभ्येसुशोभना ॥ पृष्ठतस्तु धनुष्पाणिर्लक्ष्मणो नुजगाम ह ॥ १ ॥ तौ पश्यमानौ विविधान् शैलप्रस्थान्वनानि च ॥ नदीश्च विविधान् व्याजग्मन्तुः सहसीतया ॥ २ ॥ सारसांश्च कवाकांश्च नदीपुलिनचारिणः ॥ सरांसि च सपद्मानियुतानि जलजैः खगैः ॥ ३ ॥ यूथबंधांश्च पृषतां मदोन्मत्तान् विषाणिनः ॥ महिषांश्च वराहांश्च गजांश्च द्रुमवैरिणः ॥ ४ ॥ ते गत्वा दूरमध्वानं लंबमाने दिवाकरे ॥ ददृशुः सहितारम्यं तटाकं योजनायतम् ॥ ५ ॥ पद्मपुष्करसंवाधं गजयूथैरलंकृतम् ॥ सारसैर्हंसकादंबैः संकुलं जलजातिभिः ॥ ६ ॥ प्रसन्नसलिले रम्ये तस्मिन् सरसि शुश्रुवे ॥ गीतवादित्रनिर्घोषो ननु कश्चन दृश्यते ॥ ७ ॥ ततः कौतूहलाद्रामो लक्ष्मणश्च महारथः ॥ मुनिं धर्मभृतं नाम प्रपुंसमुपचक्रमे ॥ ८ ॥ इदमत्यद्भुतं श्रुत्वा सर्वेषां नो महामुने ॥ कौतूहलं महज्जातं किमिदं साधुकथ्यताम् ॥ ९ ॥ तेनैव मुक्तो धर्मात्मारामवेण मुनिस्तदा ॥ प्रभावं सरसः क्षिप्रमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ १० ॥ इदं पंचाप्सरानामतटाकं सार्वकालिकम् ॥ निर्मितं तपसारां मुनिना माण्डकर्णिना ॥ ११ ॥ सहितेपेतपस्तीव्रं माण्डकर्णिर्महामुनिः ॥ दशवर्षसहस्राणि वायुभक्षोजलाशये ॥ १२ ॥ ततः प्रव्यथिताः सर्वे देवाः साग्निपुरोगमाः ॥ अब्रुवन् वचनं सर्वे परस्परसमागताः ॥ १३ ॥ अस्माकं कस्यचित्स्थानमेष प्रार्थयते मुनिः ॥ इति संविघ्नमनसः सर्वे तत्र दिवौकसः ॥ १४ ॥ ततः कर्तुं तपोविघ्नं सर्वदेवैर्नियोजिताः ॥ प्रधानाप्सरसः पंच विद्युच्चलितवर्चसः ॥ १५ ॥ अप्सराभिस्ततस्ताभिर्मुनिर्दृष्टपरावरः ॥ नीतो मदनवस्यत्वं देवानां कार्यसिद्धये ॥ १६ ॥

मनुजनामकं धर्मभृतं नामकं वा शरणागतेष्वनुयायिष्वेकम् ॥ ८ ॥ १० ॥ पंचाप्सरसां क्रीडासाधनत्वात् पंचाप्सरो नामत्वेन प्रसिद्धं सर्वकालोदकपूर्त्यादिगुणकं सार्वकालिकम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ अग्निरूपपुरोगमसहिताः साग्निपुरोगमाः सर्वे प्रव्यथिता अभूवन् ततः सर्वेऽब्रुवन् इत्यर्थः ॥ १३ ॥ इति संविघ्नैः मनसोऽभूवन् इति शेषः ॥ १४ ॥ तत उद्विग्नसर्वदेवैस्तपोविघ्नानियुक्ताः विद्युच्चलितवर्चसः चलितविद्युत्कांतयः प्रधानाप्सरसः पंचेत्यनेन तत्परिवारभूतान्यसत्तावनिता ता आगता इति शेषः ॥ १५ ॥ दृष्टपरावरः दृष्टैहिकपारलौकिकधर्माधर्मः ॥ १६ ॥

निमित्तैतेनैवमुनिना क्रीडार्यमिति शेषः ॥ १७ ॥ तत्रैवनिमित्ते गृहे तपोयोगो यौवने हेतुः ॥ १८ ॥ भूषणोन्मिश्रः बलयादिभूषणध्वनिमिश्रः ॥ १९ ॥ वचनंतर्दय आश्चर्यमिति प्रतिजयाह ॥ २० ॥ एवं कथयमानः आश्चर्यमित्येवं कथयन् ब्राह्म्यालक्ष्म्या ब्रह्मवर्चसेनेतियावत् ॥ २१ ॥ प्रविश्याश्रममंडलमित्यनुषंगः आश्रममंडले उवासेति शेषः ॥ २२ ॥ तद्वा सप्रकारमाह उपित्वेति एकस्याश्रमे इति शेषः अथ पर्यायेण सर्वेषामाश्रमान् जगाम ॥ २३ ॥ किंच येषामृषीणामाश्रमे पूर्वमुपितवान् पुनरपि तेषामाश्रमान् जगाम तद्भक्त्यतिशयात् यथा

ताश्चैवाप्सरसः पंचमुनेः पत्नीत्वमागताः ॥ तटाके निर्मितं तासां तस्मिन्नंतर्हितं गृहम् ॥ १७ ॥ तत्रैवाप्सरसः पंचनिवसंत्यो यथासुखम् ॥ रमयंतितपो
योगान्मुनिर्यौवनमास्थितम् ॥ १८ ॥ तासां संक्रीडमानानामेव वादित्रनिःस्वनः ॥ श्रूयते भूषणोन्मिश्रो गीतशब्दो मनोहरः ॥ १९ ॥ आश्चर्यमिति
तस्यैतद्वचनं भावितात्मनः ॥ राघवः प्रतिजग्राह सहस्रात्रामहायशाः ॥ २० ॥ एवं कथयमानः सददर्शाश्रममंडलम् ॥ कुशचीरपरिक्षिप्तं ब्राह्म्याल
क्ष्म्या समावृतम् ॥ २१ ॥ प्रविश्य सह वैदेह्यालक्ष्मणेन च राघवः ॥ तदा तस्मिन् सकाकुत्स्थः श्रीमत्याश्रममंडले ॥ २२ ॥ उपित्वासुखं तत्र पूज्यमानो
महर्षिभिः ॥ जगाम चाश्रमांस्तेषां पर्यायेण तपस्विनाम् ॥ २३ ॥ येषामुपितवान् पूर्वसकाशे समहास्रवित् ॥ क्वचित्परिदशान्मासानेकसंवत्सरं क्वचित्
॥ २४ ॥ क्वचिच्चतुरोमासान् च पटुचपरान् क्वचित् ॥ अपरत्राधिकान्मासान् ध्यर्धमधिकं क्वचित् ॥ २५ ॥ त्रीन्मासान् षट्मासांश्च राघवो न्यवसत्सुखम् ॥
तत्र संवसतस्तस्य मुनीनामाश्रमे पुनैव ॥ २६ ॥ रमतश्चानुकूलेन ययुः संवत्सरादश ॥ परिस्तृत्य च धर्मज्ञो राघवः सहसीतया ॥ २७ ॥ सुतीक्ष्णस्याश्रम
पटुपुनरेवाजगाम ह ॥ स तमाश्रममागम्य मुनिभिः परिपूजितः ॥ २८ ॥ तत्रापि न्यवसद्रामः किंचित्कालमरिंदमः ॥ अथाश्रमस्थो विनयात्कदाचि
त्तं महामुनिम् ॥ २९ ॥ उपासीनः सकाकुत्स्थः सुतीक्ष्णमिदमब्रवीत् ॥ अस्मिन्नरण्ये भगवन्नगस्यो मुनिसत्तमः ॥ ३० ॥

सुतीक्ष्णाश्रमे पुनरागमनं एकत्र वासाभावादेवाह क्वचिदिति परिदशान्दशत्वसंख्यां परिगतात् दशसंख्यान्मासानित्यर्थः ॥ २४ ॥ परान्वर्षतोऽधिकान् एवमधिकानित्याद्यपि ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ रमतः स्ममाणस्य परिस्तृत्य सर्वमुन्याश्रमान् अटित्वा परिवृत्येति पाठांतरं प्रतिश्रुत्येति पांक्तः पाठः यतः पुनरागतं व्यमिति प्रतिज्ञायगतोऽतः पुनराजगामेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
उपासीनः समीपस्थः ॥ ३० ॥

कथाः कथयतां सकाशादिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मनोरथाभिनयो यदहमित्यादि ॥ ३४ ॥ एतच्छब्दार्थो गस्यमित्यादि ॥ ३५ ॥ अस्मिन्नर्थे मदुपदिक्षितार्थे ॥ ३६ ॥ योजनादा
श्रमादस्मादभिचत्वारिंशत इति कतकपाठे अस्मादाश्रमाद्योजनादभि अधिकं चत्वारि योजनानीत्यर्थः दक्षिणेन गंतव्यानीति ततस्तद्भातुराश्रम इत्यर्थः पाठांतरे तु चतुर्योजनोत्तरमिति स्पष्ट एवार्थः

वसतीति मयानित्यं कथाः कथयतां श्रुतम् ॥ न तु जानामि तद्देशं वनस्यास्य महत्तया ॥ ३१ ॥ कुत्राश्रमपदं रम्यं महर्षेस्तस्य धीमतः ॥ प्रसादार्थं भगव
तः मानुजः सहसीतया ॥ ३२ ॥ अगस्य मधिगच्छेयमभिवादयितुं मुनिम् ॥ मनोरथो महाने पल्लदिसं परिवर्तते ॥ ३३ ॥ यदहंतं मुनिवरं शुश्रूषेयमपि
स्वयम् ॥ इति रामस्य ममुनिः श्रुत्वा धर्मात्मनो वचः ॥ ३४ ॥ सुतीक्ष्णः प्रत्युवाचे दंप्रीतो दशरथात्मजम् ॥ अहमप्येतदेव त्वां वक्तुकामः सलक्ष्मणम्
॥ ३५ ॥ अगस्य मधिगच्छेति सीतया सह राघव ॥ दिष्ट्या त्विदानीमर्थेस्मिन् स्वयमेव ब्रवीषि माम् ॥ ३६ ॥ अयमास्यामि ते राम यत्रागस्यो महामु
निः ॥ यो जनान्याश्रमात्तातया हि चत्वारिंशतः ॥ दक्षिणेन महाच्छ्रीमानगस्य भ्रातुराश्रमः ॥ ३७ ॥ स्थली प्रायवनादेशेऽपि प्लीवनशोभिते ॥ ब
हुपुष्पफले रम्ये नानाविहगनादिते ॥ ३८ ॥ पद्मिन्यो विविधास्तत्र प्रसन्नसलिलाशयाः ॥ हंसकारं डवाकीर्णाश्च कृवाकोपशोभिताः ॥ ३९ ॥ तत्रैकां
रजनीं व्युष्य प्रभाते रामगम्यताम् ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय वनखंडस्य पार्श्वतः ॥ ४० ॥ तत्रागस्याश्रमपदं गत्वा योजनमंतरम् ॥ रमणीये वनोद्देशे
बहुपादपशोभिते ॥ ४१ ॥ रंस्यते तत्र वै देहीलक्ष्मणश्च त्वया सह ॥ सहिरम्यो वनोद्देशो बहुपादपसंयुतः ॥ ४२ ॥ यदि बुद्धिः कृताद्रष्टुमगस्यंतं महामुनि
म् ॥ अद्यैव गमने बुद्धिरोच्यस्व महामते ॥ ४३ ॥ इति रामो मुनेः श्रुत्वा सह भ्रात्राभिवाद्य च ॥ प्रतस्थे गस्य मुद्दिश्य सानुजः सहसीतया ॥ ४४ ॥ पश्य
न्वनानि चित्राणि पर्वतांश्चाश्रमसन्निभान् ॥ सरांसि सरितश्चैव पथि मार्गवशानुगान् ॥ ४५ ॥

॥ ३० ॥ तदाश्रमचिह्नं स्थली प्रायवनोद्देशत्वादि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तत्रागस्य भ्रात्राश्रमे इध्मवाहेति अस्य नाम अगस्य प्राग्दुहितरमुपये मेधृतव्रताम् यस्यां दृढव्रतो जात इध्मवाहात्मजो मुनि
रिति तत्रागवर्ततु देवराच्च मुतोत्पत्तिरिति न्यायेनेत्येके दक्षिणां दिशमा योजनमंतरं अवकाशं गत्वा तत्रागस्याश्रमं द्रक्ष्यसि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मुनेः श्रुत्वेति वचनमिति शेषः ॥ ४४ ॥
मार्गवशानुगान् मार्गवशात्प्राप्तान् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ नूनमेतदेवेत्यत्रहेतुमाह यथाहीति यथायादृशचिद्भवत्तथावनंश्रुतं तथैवास्यफलभारेण पुष्पभारेण च सन्नताः सहस्रशोद्भूताः ज्ञाताः ज्ञायमानावर्तते ॥ ४८ ॥ असाधारणालिगानुभ
वमप्याह पिप्पलीनामिति पिप्पलीफलानामित्यर्थः कटुकोदयः कटुकरसंबन्धुदयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कृष्णाभं नीलाभं शिखरं पर्वतशिखरं चोपमायस्य ॥ ५१ ॥ विविकेपुनिर्मलेषु एकैतेषु च

सुतीक्ष्णेनोपदिष्टेन गत्वा तेन पथा सुखम् ॥ इदं परमसंलक्ष्यं वाक्यं लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ४६ ॥ एतदेवाश्रमपदं नूनं तस्य महात्मनः ॥ अगस्त्यस्य मुने भ्रातु
र्हस्यते पुण्यकर्मणः ॥ ४७ ॥ यथाहीमेवनस्यास्य ज्ञाताः पयिसहस्रशः ॥ सन्नताः फलभारेण पुष्पभारेण च द्रुमाः ॥ ४८ ॥ पिप्पलीनां च पक्वानां वनाद
स्मादुपागतः ॥ गंधो यं पवनोत्क्षिप्तः सहसा कटुकोदयः ॥ ४९ ॥ तत्र तत्र च दृश्यंते संक्षिप्ताः काष्ठसंचयाः ॥ लूनाश्च परिदृश्यंते दर्भा वैदूर्यवर्चसः ॥ ५० ॥
एतच्च वनमध्यस्थं कृष्णाभं शिखरोपमम् ॥ पावकस्याश्रमस्थस्य धूमाग्रं संप्रदृश्यते ॥ ५१ ॥ विविकेषु च तीर्थेषु कृतस्नानाद्विजातयः ॥ पुण्योपहारं कु
र्वतिकुसुमैः स्वयमर्जितैः ॥ ५२ ॥ ततः सुतीक्ष्णवचनं यथासौम्यमया श्रुतम् ॥ अगस्त्यस्याश्रमो भ्रातुर्नूनमेष भविष्यति ॥ ५३ ॥ निगृह्य तरसामृ
त्युं लोकानां हितकाम्यया ॥ यस्य भ्रात्रा कृते यं दिक्शरण्या पुण्यकर्मणा ॥ ५४ ॥ इहैकदा किल क्रूरो वातापिरपि चेल्वलः ॥ भ्रातरौ सहितावास्तां ब्राह्म
णघ्नौ महासुरौ ॥ ५५ ॥ धारयन् ब्राह्मणं रूपमिव लः संस्कृतं वदन् ॥ आमंत्रयति विप्रान्सश्नाद्भुद्दिश्य निर्घृणः ॥ ५६ ॥ भ्रातरं संस्कृतं कृत्वा ततस्तं मे
परुषिणम् ॥ तान् द्विजान् भोजयामासश्चाद्दृष्टेन कर्मणा ॥ ५७ ॥ ततो भुक्तवतां तेषां विप्राणामिव लोब्रवीत् ॥ वातापे निक्रमस्वेति स्वरेण महता वद
न् ॥ ५८ ॥ ततो भ्रातुर्वचः श्रुत्वा वातापि र्मेपवन्नदन् ॥ भित्त्वा भित्त्वा शरीराणि ब्राह्मणानां विनिष्पतत् ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि तैरेवं कामरूपि
भिः ॥ विनाशितानि संहृत्य नित्यशः पिशिताशनैः ॥ ६० ॥

स्वयमेवार्जितैः देवपूजार्थमिति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मृत्युं तत्तुल्यं दैत्यम् शरण्यावासयोग्या लोकानाम् ॥ ५४ ॥ कोसौ मृत्युतुल्योऽसुरो योऽगस्त्येन निगृहीतो लोकरक्षणायेत्यनस्तद्व्यायिका
माह इहेति वने इत्यर्थः एकदा कस्मिंश्चित्पूर्वकाले ॥ ५५ ॥ ब्राह्मणरूपं ब्राह्मणसदृशवेषम् संस्कृतं वदन् ब्राह्मणवदिति शेषः एतदुभयं विश्वासार्थम् ॥ ५६ ॥ संस्कृतं कृत्वा श्राद्धोचितपाकसंस्का
रं संस्कृतं कृत्वा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मेषवन्नदन् मृतसंजीवनीवैभवाद्दुर्द्वारतिशेषः विनिष्पतत् विनिर्गतवान् अडभावार्थः ॥ ५९ ॥ संहृत्य समेत्य ॥ ६० ॥

प्रार्थितेन प्रार्थितासुरद्वयसंहारेण महर्षिणा गस्येन श्राद्धे श्राद्धव्यापारमनुभूय भक्षितः सोऽसुरो वातापिः ॥ ६१ ॥ तत इत्थं लः श्राद्धाति संपन्नमित्युक्त्वा हस्तोदकं दत्वा भ्रातरं निष्क्रमस्वेत्यभ्यभाष
 त ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ मया जीर्णस्य जुक्तस्येति शेषः ॥ ६४ ॥ प्रधर्षयितुं हसितुम् ॥ ६५ ॥ चक्षुषा चक्षुर्वीक्षणेन अनलकल्पेनाग्नि तुल्येन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ अभि
 अगस्येन तदा देवैः प्रार्थितेन महर्षिणा ॥ अनुभूय किल श्राद्धे भक्षितः समहासुरः ॥ ६१ ॥ ततः संपन्नमित्युक्त्वा हस्तोदकं दत्वा भ्रातरं निष्क्रम
 स्वेति इत्थं लः समभाषत ॥ ६२ ॥ स तदा भाषमाणं तु भ्रातरं विप्रधातिनम् ॥ अब्रवीत्प्रहसन्धीमानगस्यो मुनिसत्तमः ॥ ६३ ॥ कुतो निष्क्रमितुं शक्ति
 मया जीर्णस्य रत्नमः ॥ भ्रातुस्तु मे परहृपस्य गतस्य यमसादनम् ॥ ६४ ॥ अथ तस्य वचः श्रुत्वा भ्रातुर्निधनसंश्रितम् ॥ प्रधर्षयितुं मारेभे मुनिं क्रोधान्नि
 शाचरः ॥ ६५ ॥ सोऽभ्यद्रवद्विजं द्रतं मुनिना दीप्ततेजसा ॥ चक्षुषानलकल्पेन निर्दग्धो निधनंगतः ॥ ६६ ॥ तस्यायमाश्रमो भ्रातुस्तदा कवनशोभितः ॥
 विप्रानुकंपयायेन कर्मदं दुष्करं कृतम् ॥ ६७ ॥ एवं कथयमानस्य तस्य सौमित्रिणा सह ॥ रामस्यास्तंगतः सूर्यः संध्याकालोऽभ्यवर्तत ॥ ६८ ॥ उपास्य
 पश्चिमां संध्यां महर्षिं चायथाविधि ॥ प्रविवेशाश्रमपदं तमृषिं चाभ्यवादयत् ॥ ६९ ॥ सम्यक्प्रतिगृहीतस्तु मुनिना तेन राघवः ॥ न्यवसत्तां निशामे
 कां प्राश्य मूलफलानि च ॥ ७० ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामुदितेरविमंडले ॥ भ्रातरं तमगस्यस्य आमंत्रयत राघवः ॥ ७१ ॥ अभिवाद्येत्वा भगवन्सु
 खमस्म्युपितो निशाम् ॥ आमंत्रयेत्वा गच्छामि गुरुं ते द्रष्टुमग्रजम् ॥ ७२ ॥ गम्यतामिति तेनोक्तो जगाम रघुनंदनः ॥ यथोद्दिष्टेन मार्गेण वनं तच्चावलो
 कयन् ॥ ७३ ॥ नीवारा न्यनसान् सालान्वंजुलांस्तिनिशांस्तथा ॥ चिरिविल्वान्मधूकांश्च विल्वानथ च तिदुकान् ॥ ७४ ॥ पुष्पितान्मुष्पिताग्राभिर्लताभि
 रुपशोभितान् ॥ ददर्श रामः शतशस्तत्र कांतारपादपान् ॥ ७५ ॥ हस्तिहस्तैर्विमृदितान्वानरैरुपशोभितान् ॥ मत्तैः शकुनिसंघैश्च शतशः प्रतिनादितान् ॥
 ७६ ॥ ततो ब्रवीत्समीपस्थं रामो राजीवलोचनः ॥ पृष्ठतो नुगतं वीरं लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥ ७७ ॥ स्निग्धपत्राय यावत्क्षायथाक्षांतामृगद्विजाः ॥
 आश्रमो नातिदूरस्थो महर्षेर्भावितात्मनः ॥ ७८ ॥ अगस्य इति विख्यातो लोके स्वेनैव कर्मणा ॥ आश्रमो दृश्यते तस्य परिश्रान्तश्रमापहः ॥ ७९ ॥
 वाद्येत्वेति पादेन वाक्शरत्वमार्पम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ नीवारा जलकंदवाः वंजुलोऽशोकः तिनिशोधवः चिरिविल्वोनक्तमालः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ यथाश्रुतास्तथास्निग्धपत्रावृक्षाद
 र्थेनेति शेषः अतो निकट आश्रमः ॥ ७८ ॥ अगं विध्यं स्तं भयतीत्यगस्यः पृषोदरादिः स्वेन कर्मणा विध्यं स्तं जनकर्मणा परिश्रान्तश्रमापहंता ॥ ७९ ॥

प्राज्यै नृरिति धूमैः पाकयज्ञधूमैराकुलवनं यस्मिन् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ यस्य प्रभावाद्वाक्षसैरियमगस्याश्रमप्रदेशावर्तिनी दक्षिणादिगृह्यते केवलम् त्रासात् महर्षिभीत्या नोपभुज्यते न स्य देशत्वेनांगी
क्रियत इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ निर्वैराः प्राणिषु वैरहिताः प्रशान्ताः त्यक्तकूरकर्माणः ॥ ८३ ॥ भगवतोऽगस्यस्य महिम्ना प्रदक्षिणा एतदाश्रमावच्छेदेन निर्वैरत्वादिसंपादनसमर्था कूरकर्मजीरक्षोभिर्दुर्ध
र्षाः तान्नाम्ना च नाम्नापि संपूर्णादिगेवदक्षिणेति त्रिपुल्लोकेषु प्रथिता ॥ ८४ ॥ मेरुस्पर्धया जास्करमार्गनिरोद्धुर्वाधितुकामोप्यचलो विध्यस्तस्यागस्यस्य संदेशं दागमनपर्यंतं मावर्धस्वेत्येवमाज्ञापा

प्राज्यधूमाकुलवनश्च रमालापरिष्कृतः ॥ प्रशान्तमृगयूथश्च नानाशकुनिना दितः ॥ ८० ॥ निगृह्यतरसामृत्युलोकानां हितकाम्यया ॥ दक्षिणादिक्
ताषेन शरण्यापुण्यकर्मणा ॥ ८१ ॥ तस्येदमाश्रमपदं प्रभावाद्यस्य राक्षसैः ॥ दिगियं दक्षिणा त्रासाद्गृह्यते नोपभुज्यते ॥ ८२ ॥ यदा प्रभृतिचाक्रांता
दिगियं पुण्यकर्मणा ॥ तदा प्रभृतिनिर्वैराः प्रशान्तारजनीचराः ॥ ८३ ॥ नाम्नाचेयं भगवतो दक्षिणादिक् प्रदक्षिणा ॥ प्रथिता त्रिपुल्लोकेषु दुर्धर्षा कूरकर्म
भिः ॥ ८४ ॥ मार्गनिरोद्धुस्ततं भास्करस्याचलोत्तमः ॥ संदेशं पालयंस्तस्य विध्य शैलोनवर्धते ॥ ८५ ॥ अयं दीर्घायुपस्तस्य लोके विश्रुतकर्मणः ॥ अ
गस्यस्याश्रमः श्रीमान्विनीतमृगसेवितः ॥ ८६ ॥ एष लोकार्चितः साधुर्हिते नित्यं रतः सताम् ॥ अस्मानधिगतानेपश्रेयसायोजयिष्यति ॥ ८७ ॥ आ
राधयिष्याम्यत्राहमगस्यंतं महा मुनिम् ॥ शेषं च वनवासस्य सौम्यवत्स्याम्यहं प्रभो ॥ ८८ ॥ अत्र देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ अगस्यं निय
ताहाराः सततं पर्युपासते ॥ ८९ ॥ नात्र जीवेन्मृपावादीकूरो वा यदि वा शठः ॥ नृशंसः पापवृत्तो वा मुनिरेप तथा विधः ॥ ९० ॥ अत्र देवाश्च यक्षाश्च ना
गाश्च पतंगैः सह ॥ वसन्ति नियताहारा धर्ममाराधयिणवः ॥ ९१ ॥ अत्र सिद्धा महात्मानो विमानैः सूर्यसंनिभैः ॥ त्यक्त्वा देहान्न वैर्देहैः स्वर्गार्ताः परमर्ष
यः ॥ ९२ ॥ यक्षत्वममरत्वं च राज्यानि विविधानि च ॥ अत्र देवाः प्रयच्छन्ति भूतैराराधिताः शुभैः ॥ ९३ ॥

लयन्नवर्धतेऽद्यापीति शेषः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अधिगतान्स्याश्रमं प्राप्ता उद्देयसायोजयिष्यति दिव्यशस्त्रादिदानेनेति गूढोक्तिसंधिः ॥ ८७ ॥ प्रभो शुश्रूषणसमर्थेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कूरः नि
र्देयः शठो गूढविप्रियकारी नृशंसो घातुकः तथा विधः दुर्वृत्तासहिष्णुः ॥ ९० ॥ पतंगारुडादयः धर्मस्वर्गादिजनकम् ॥ ९१ ॥ अत्र आश्रमे सिद्धाः नपसेति शेषः नैर्देहैर्दिव्यदेहैः ॥ ९२ ॥ अत्रा
श्रमे नृनैः प्राणिभिः कर्तृभिः शुभैः सत्कर्मभिराराधिता देवादय आश्रममाहात्म्यादल्पकालेनैव राज्यादीनि प्रयच्छन्तीत्यर्थः ॥ ९३ ॥

॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणनिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकाण्डेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ हितःशुभकारी अनुकूलस्त
 दिच्छावशवती पूज्यविषयानुरागोभक्तिस्तद्वान्भक्तः यदीतिसंभावनायाम् बहुदिनंवेवासादस्मच्छवणंतवापिसंभावितमित्यर्थः ॥ ३ ॥ भगवंतंद्रष्टुमिच्छामहेतोदर्शनार्थमागताइतिनिवेद्यता
 मित्यर्थः ॥ ४ ॥ अग्निशरणमग्निहोत्रगृहम् निवेदितुंनिवेदयितुम् ॥ ५ ॥ अंजसाशीघ्रम् ॥ ६ ॥ संमतइष्टः ॥ ७ ॥ द्रष्टुंतदनंतरंक्रियत्कालंशुश्रूषार्थंसेवार्थंचागतौ ॥ ८ ॥ अनंतरंतत्त्ववक्तव्यवतत्वं
 आगताःस्माश्रमपदंसौमित्रेप्रविशाग्रतः ॥ निवेद्येहमांप्राप्तमृपयेसहसीतया ॥ १४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअर
 ण्यकाण्डेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्रविश्याश्रमपदंलक्ष्मणोराघवानुजः ॥ अगस्यशिष्यमासाद्यवाक्यमेतदुवाचह ॥ १ ॥
 राजादशरथोनामज्येष्ठस्तस्यमुतोवली ॥ रामःप्राप्तोमुनिद्रष्टुंभार्ययासहसीतया ॥ २ ॥ लक्ष्मणोनामतस्याहंभ्रातात्ववरजोहितः ॥ अनुकूलश्रभ
 कश्चयदितेश्रोत्रमागतः ॥ ३ ॥ तेवयंवनमत्युग्रंप्रविष्टाःपितृशासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छामहेसर्वेभगवंतंनिवेद्यताम् ॥ ४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वालक्ष्मणस्य
 तपोधनः ॥ तथेष्टुकाग्निशरणंप्रविवेशनिवेदितुम् ॥ ५ ॥ सप्रविश्यमुनिश्रेष्ठंपसादुश्रधर्पणम् ॥ कृतांजलिरुवाचेदंरामागमनमंजसा ॥ ६ ॥ यथो
 कंलक्ष्मणेनैवशिष्यागस्यस्यसंमतः ॥ पुत्रौदशरथस्येमौरामौलक्ष्मणएवच ॥ ७ ॥ प्रविष्टावाश्रमपदंसीतयासहभार्यया ॥ द्रष्टुंभवंतमायातौशुश्रू
 षार्यमरिंदमौ ॥ ८ ॥ यदत्रानंतरंतत्त्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ततःशिष्यादुपश्रुत्यप्राप्तंरामंसलक्ष्मणम् ॥ ९ ॥ वैदेहींचमहाभागामिदंवचनमब्रवी
 त ॥ दिष्ट्यारामश्चिरम्याद्यद्रष्टुमांसमुपागतः ॥ १० ॥ मनसाकांक्षितंत्यस्यमयाप्यागमनंप्रति ॥ गम्यतांसत्कृतोरामःसभार्यःसहलक्ष्मणः ॥ ११ ॥
 प्रवेश्यतांसमीपमेकिमयंनप्रवेशितः ॥ एवमुक्तस्तुमुनिनाधर्मज्ञेनमहात्मना ॥ १२ ॥ अभिवाद्याब्रवीच्छिष्यस्तथेतिनियतांजलिः ॥ तदानिष्क
 म्यसंभ्रांतःशिष्यौलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १३ ॥

उपश्रुत्य जगवदागमनश्रवणानंदमनुज्यूयत्यर्थइतितीर्थः ॥ ९ ॥ मांद्रष्टुंमागतइतिन्यत्तद्विष्ट्याममभाग्येन किंचांतर्भावितण्यर्थोदृशिः मामात्मानंदर्शयितुम् यद्वनेवसतश्चिरस्यचिरकालस्यग
 मनेप्यागतस्तद्विष्ट्यामद्भाग्येनोद्वेजेत्यर्थः ॥ १० ॥ तदेवाह मनसेति एतदागमनमुद्दिश्यकांक्षितंदृष्ट्वाकृतेनयावत् सत्कृतः आचारोपचारव्यवहारैरित्यर्थः ॥ ११ ॥ किमसौनप्रवेशितः क
 स्माद्वेतोर्विलंबःकृतइत्यर्थः ॥ १२ ॥ अभिवाद्यआगमननियोगप्रयुक्तंपुनरभिवादनंकृत्वा तथेतिआनयामीत्येवम् ॥ १३ ॥

स्वयंप्रविशतु जगतावगतत्वात्तत्त्वान्नास्य शिष्यमुखापेक्षेति तावः आश्रमपदं आश्रमप्रान्तदेशम् ॥ १४ ॥ लक्ष्मणः काकुत्स्थं गमं प्रदर्शयामास शिष्यमिति शेषः तदृष्टं गमं शिष्यः अगस्यवचनं उ-
च्यत इति वचनं अगस्योक्तं वाक्यं प्रश्रितं प्रीतियुक्तं ब्रुवन् प्रावेशयदित्यन्वयः ॥ १५ ॥ सुसक्तं पाद्यार्थादिभिरप्येगत्या मार्गप्रदर्शनेन च सक्तम् ॥ १६ ॥ अगस्याश्रमस्थदेवतास्थानदर्शनमाह सतत्रेति
तत्राश्रमे सरामः ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्य कल्पितं स्थानम् अग्निरत्र रुद्रः ॥ १७ ॥ जगः स्थूलमंडलाभिमानि ॥ १८ ॥ धाता कार्यप्रजापतिः विधाता विश्वकर्मेतिकेतकः ॥ १९ ॥ गायत्री तिसरस्वती सा
कोसौ रामो मुनिद्रष्टुमेतु प्रविशतु स्वयम् ॥ ततो गत्वाश्रमपदं शिष्येण सह लक्ष्मणः ॥ १४ ॥ दर्शयामास काकुत्स्थं सीतां च जनकात्मजाम् ॥ तं शिष्यः प्र-
श्रितं वाक्यमगस्यवचनं ब्रुवन् ॥ १५ ॥ प्रावेशयद्यथान्यायं सकारार्हं सुसक्तम् ॥ प्रविवेश ततो रामः सीतया सह लक्ष्मणः ॥ १६ ॥ प्रशांतं हरिणा
कीर्णमाश्रमं त्यक्त्वा लोकायन् ॥ सतत्र ब्रह्मणः स्थानमग्नेः स्थानं तथैव च ॥ १७ ॥ विष्णोः स्थानं महेन्द्रस्य स्थानं चैव विवस्वतः ॥ सोमस्थानं भगस्थानं स्थानं
कौबेरमेव च ॥ १८ ॥ धातुर्विधातुः स्थानं च वायोः स्थानं तथैव च ॥ स्थानं च पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥ १९ ॥ स्थानं तथैव गायत्र्या वसूनां स्थानं
मेव च ॥ स्थानं च नागराजस्य गरुडस्थानमेव च ॥ २० ॥ कार्तिकेयस्य च स्थानं धर्मस्थानं च पश्यति ॥ ततः शिष्यैः परिवृतो मुनिरप्यभिनिष्पतत् ॥ २१ ॥
तददर्शयतो रामो मुनीनां दीपतेजसम् ॥ अब्रवीद्वचनं वीरो लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥ २२ ॥ बहिलक्ष्मण निष्क्रामत्यगस्यो भगवानृषिः ॥ औदार्येणा
वगच्छामि निधानं तपसामिदम् ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुरगस्यं सूर्यवर्चसम् ॥ जग्राहापततस्तस्य पादौ चरधुनंदनः ॥ २४ ॥ अभिवाद्य तु धर्मा-
त्मा तस्यौरामः कृतांजलिः ॥ सीतया सह वैदेत्या तदारामः सह लक्ष्मणः ॥ २५ ॥ प्रतिगृह्य च काकुत्स्थमर्चयित्वा स नोदकैः ॥ कुशलप्रश्नमुक्त्वा च आस्य-
तामिति सो ब्रवीत् ॥ २६ ॥ अग्निं ह्रुत्वा प्रदायार्थमतिथीं न्यतिपूज्य च ॥ वानप्रस्थेन धर्मेण स तेषां भोजनं ददौ ॥ २७ ॥

विद्योऽगस्य पलक्षणम् ॥ २० ॥ एषां स्थानानि पश्यतीत्यन्वयः एतेन पूजास्थाने एतावता देवानां पूजावश्यकृति सूचितम् अभिनिष्पतत् अडभावार्पः अभ्युत्थानं कृतवानित्यर्थः ॥ २१ ॥ मुनी-
नामघतः स्थितमिति शेषः ईदृशं तमगस्यं ददर्शेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ औदार्येण तेजो विशेषजनितां नित्येन ॥ २३ ॥ एवमगस्यमुक्त्वा लक्ष्मणं प्रतिबोधयित्वा आपततः आश्रमादागच्छतस्तस्य क-
पेः पादौ जग्राह हस्ताभ्यां मूर्ध्ना च पादौ स्पृष्ट्वा नमश्चकारेत्यर्थः ॥ २४ ॥ योगरुद्धिभ्यां रामशब्दद्वयापौनरुक्त्यम् ॥ २५ ॥ प्रतिगृह्य उत्थापनपूर्वकमालिङ्ग्येत्यर्थः ॥ २६ ॥ अर्चनस्यैव विस्तरोपदे-
शोऽभिनिष्पतत् वैश्वदेवहोमं कृत्वेत्यर्थः अतिथीं नृणामादीन् ॥ २७ ॥

आसीनं पश्चादासीनमित्यर्थ इति प्राञ्चः ममनुभाति प्रथममिति भोजनं ददावित्यनेनाह्वेति अथोपविश्य अतिथिपूजाव्ययतया तावत्पर्यंतमनुपवेशनमिति ॥ २८ ॥ एवं क्षत्रियपूजानुचितेत्याशं
 कांसमाधितुः प्रकृतं धर्ममुवाचेत्याह अन्यथेति अन्यथा समुदाचरन् एवमतिथिपूजनमकुर्वन्नित्यर्थः दुःसाक्षी कूटसाक्षी एवं च प्रत्यवायपरिहारायैवमतिथिपूजावश्यकेत्याशयः ॥ २९ ॥
 त्वदधिकोऽतिथिश्चनास्तीत्याह राजेति सर्वलोक राजा सर्वलोकनियंतृत्वेन श्वरत्वं गर्भितम् धर्मचारी धर्माचरणेन तत्परतकः ईदृशस्त्वं प्रियातिथिः सन्प्राप्तोऽतः पूजनीयो मान्यश्च मान्यत्वेनेतः परं
 त्वमेवात्मा कमारोधनीय इति सूचितम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हे भ्रावज्जेगं च भूषितम् वैष्णवमिति परशुरामाद्दृष्ट्वा वरुणहस्ते दत्तं यद्रामेण तदेव वरुणादादाय महेन्द्रो गस्ये निक्षिप्तवानिति कतकः योगे
 प्रथमं चापविश्याय धर्मज्ञो मुनिपुंगवः ॥ उवाच राममासीनं प्राञ्जलिं धर्मकोविदम् ॥ २८ ॥ अन्यथा खलु काकुत्स्थतपस्वी समुदाचरन् ॥ दुःसाक्षी
 वपरे लोके स्वानि मां मानि भक्षयेत् ॥ २९ ॥ राजामर्षस्य लोकस्य धर्मचारी महारथः ॥ पूजनीयश्च मान्यश्च भवान्प्राप्तः प्रियातिथिः ॥ ३० ॥ एवमु
 क्ता फलैर्मूलैः पुष्पैश्चान्यैश्च राघवम् ॥ पूजयित्वा यथाकामं ततो गस्यस्तमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ इदं दिव्यं महत्त्वापहं मवज्जविभूषितम् ॥ वैष्णवं पुरुषव्याघ्र
 निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ३२ ॥ अमोघः सूर्यसंकाशो ब्रह्मदत्तः शरोत्तमः ॥ दत्तो मम महेन्द्रेण तूणीचाक्षय्यसायकौ ॥ ३३ ॥ संपूर्णो निशितैर्वाणैर्ज्वल
 द्विग्विपावकैः ॥ महाराज तकोशो यमसिर्हं विभूषितः ॥ ३४ ॥ अनेन धनुषारामहत्वा संख्ये महासुरान् ॥ आजहार श्रियं दीप्तां पुरा विष्णुर्दिवौक
 साम् ॥ ३५ ॥ तद्धनुस्तौ च तूणीचशरं खड्गं च मानद ॥ जयाय प्रतिगृह्णीष्व जं वज्रधरो यथा ॥ ३६ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः समस्तं तद्वरायुधम् ॥ दत्वा
 रामाय भगवानगस्यः पुनरब्रवीत् ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ रामप्रीतोऽस्मि भद्रं ते परितुष्टो
 स्मि लक्ष्मण ॥ अभिवादयितुं यन्मां प्राप्नोस्थः सहसीतया ॥ १ ॥ अध्वश्रमेण वां खेदो वा धते प्रचुरश्रमः ॥ व्यक्तमुत्कंठते वापि मैथिलीजनकात्मजा ॥ २ ॥
 नमहेन्द्रपदेनाच वरुण एवेत्यर्थे ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणा दत्तो ब्रह्मदत्तस्तदाख्यश्च तूणीचेति चेन धनुःशरयो रूभयो र्द्विदत्तत्वं गम्यते ॥ ३३ ॥ महाराजतं सुवर्णम् हेमविभूषितो मुष्टिदेशे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 वज्रं वज्रधरो यथेत्यनेन त्वदीयमेव त्वया स्वीक्रियत इति ध्वनितम् ॥ ३६ ॥ वरायुधं वरस्य विष्णोरायुधं च ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा० वा० आदिकाव्ये अरण्यकांडे द्वादशः सर्गः
 ॥ १२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ रामप्रीतोऽस्मि लक्ष्मण त्वयि च परितुष्टोऽस्मि रामसेवात्परत्वेन परितोषः भगवद्विषयप्रीतेरेव भक्तित्वेन त्वद्भक्तो हामिति ध्वनितम् स्थ इति अस्तेर्लटि मध्यमपुरुष
 द्विवचनम् ॥ १ ॥ अध्वश्रमेण अव्यगमनादिप्रयुक्तखेदादिकार्यकारीश्रमः खेदो दुःखम् प्रचुरश्रमस्तज्जुः खं वा धते मैथिलीमिति शेषः अतएवेयं व्यक्तमुत्कंठते कचिद्विश्रांतये इति शेषः ॥ २ ॥

नविमानिताइनः प्राक्कृवापिनपीडिता खेदेः खेदजनकैः दुःखैरितिपाठांतरम् प्राज्यदोषंप्रभूतदोषम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ दुष्करकरणप्रतिपादनशेषतया लोकव्यवहारमाह एषेति आसृष्टेः सृष्टिमारभ्य सम
स्थंधनधान्यादिव्युक्ततया सम्यगवस्थितम् विषमस्थं दरिद्ररोगादिघस्तम् ॥ ५ ॥ एकत्रानवस्थानाद्विद्युतांचाल्यमनुगच्छंति बहुकालागतस्नेहबंधच्छेदेन शस्त्रैर्दृष्ट्यानुगमः निश्चकार्यकरणे
वाय्वादिसौम्यानुगमः ॥ ६ ॥ श्लाघ्यादोषराहित्यपूर्वकं गुणसंपदासद्भिः प्रशंसनीया व्यपदेश्यापतिव्रतास्वयगण्या ॥ ७ ॥ अयं देशो मदाश्रमरूपः आगमनमात्रेणालंकृतः हेराम यत्र देशे इतः परं
वन्त्यसिमोलंकृतो न विष्यतीति किं वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ किंतु किंचिद्वक्तव्यमस्तीत्यर्थः व्यादिशबोधय आश्रमपदं वासस्थानम् निरतः प्रीतः ॥ ११ ॥ ध्यात्वा वा सोचितं देशमि
एषाचमुकुमारीचखंदैश्च न विमानिता ॥ प्राज्यदोषं वनं प्राप्ता भर्तृस्नेहप्रचोदिता ॥ ३ ॥ यथैषारमतेराम इह सीता तथा कुरु ॥ दुष्करं कृतवत्येषा वनेत्वा
मज्जिगच्छतीति ॥ ४ ॥ एषा हि प्रकृतिः स्त्रीणां मासृष्टेरघुनंदन ॥ समस्थमनुरज्यं ते विषमस्थं त्यजंति च ॥ ५ ॥ शतद्रुदानां लोलत्वं शस्त्राणां तीक्ष्णतां तथा ॥ गरु
डानिलयोः शैष्यमनुगच्छंतियोपितः ॥ ६ ॥ इयंतु भवतो भार्यादोषैरैतैर्विवर्जिता ॥ श्लाघ्याच व्यपदेश्या च यथा देवेष्वरुंधती ॥ ७ ॥ अलंकृतो यं देश
श्च यत्र सौमित्रिणा सह ॥ वैदेत्याचानयारामवत्स्यसित्वमरिंदम ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तु मुनिनारायणः संयतां जलिः ॥ उवाच प्रश्रितं वाक्यमृषिं दीपमि
वानलम् ॥ ९ ॥ धन्योऽस्य नुगृहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुंगवः ॥ गुणैः स भ्रातृभार्यस्य गुरुर्नः परितुष्यति ॥ १० ॥ किंतु व्यादिशमे देशं सोदकं बहुकाननम् ॥
यत्राश्रमपदं कृत्वा वसेयं निरतः सुखम् ॥ ११ ॥ ततो ब्रवीन्मुनिश्रेष्ठः श्रुत्वा रामस्य भाषितम् ॥ ध्यात्वा मुहूर्तं धर्मात्मा ततो वाचवचः शुभम् ॥ १२ ॥ इ
तो हियोजने तात बहुमूलफलोदकः ॥ देशो बहुमृगः श्रीमान् च वत्यभि विश्रुतः ॥ १३ ॥ तत्र गत्वा श्रमपदं कृत्वा सौमित्रिणा सह ॥ रमस्वत्वं पितुर्वाक्यं
यथोक्तमनुपालयन् ॥ १४ ॥ विदितोऽप्येव त्वां तो मम सर्वस्तवानघ ॥ तपसश्च प्रभावेण स्नेहाद्दशरथस्य च ॥ १५ ॥ हृदयस्थं च तेच्छंदो विज्ञातं तपसा
मया ॥ इह वासं प्रतिज्ञाय मया सह तपो वने ॥ १६ ॥

तिशेषः तत उवाचेत्यर्थे संधिरार्षः ॥ १२ ॥ तत्र पंचवटसमूहसत्त्वात् पंचवटीति नाम्नाभि वि

श्रुतः प्रसिद्धः ॥ १३ ॥ १४ ॥ एष वृत्तांतः पितृवचनपरिपालनाय वनवासरूपः तव स्नेहात्तपसः प्रभावेण च विदितः न ह्यस्मिन् घटत्तांतं तपसा ज्ञातुं यतते कश्चित् दशरथस्य च वृत्तांतः कैकेयीव शल्य
प्राणत्यागादिरूपस्तन एवमेविदितः ॥ १५ ॥ यदिह वासं प्रतिज्ञाय आराधयिष्याम्यत्राहमगस्तं तं महामुनि शेषं च वनवासस्य सौम्यवत्स्याम्यहं प्रभो इत्यनेन मम समीपे इह मदाश्रमे वासं प्रतिज्ञाय
पुनर्मां प्रतिव्यादिशमे वासमित्येतद्वदसितन्मूलं ते हृदयस्थं छंदः अभिप्रायो मया ज्ञातम् अत्रावस्थाने प्रतिज्ञातराक्षसवधनिर्वाहो न भवति अत्र राक्षसागमनाभावादित्येवं रूप इति भावः ॥ १६ ॥

अतस्त्वद्विप्रायज्ञानात्वापंचवटीगच्छेतिब्रूमिब्रवीमि ननुशिष्टव्यवहारोचितमपीहतिष्ठेतिब्रवीमीत्यर्थः तद्वनार्थवादमाह सहीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ विविक्तः एकांतः पुण्यः पुण्यजनकोरम्योदृष्टि
 मनसोः ॥ १९ ॥ परिरक्षणे शक्तस्तापसानामिति शेषः भवानपीत्यनेन स्वस्यापितापसरक्षणे सामर्थ्यबोधनेन स्वाश्रमे रक्षसामपीडा सूचिता अत्र पंचवट्याश्रमे पालयिष्यसि प्रतिज्ञातपालननिर्वा
 हं करिष्यसि ॥ २० ॥ अस्य मधूकवनस्योत्तरेणेत्यर्थः न्यघोधंतदुपलक्षितमाश्रमं गच्छता ॥ २१ ॥ स्थलं निर्वनदेशं उपारुह्य प्राप्य कस्यचित्पर्वतस्याविदूरतः समीपतः पंचवटीत्येव ख्यातो देशः
 अतश्च त्वामहं ब्रूमि गच्छ पंचवटीमिति ॥ सहिरम्योवनोद्देशो मैथिलीतत्ररंस्यते ॥ १७ ॥ सदेशः श्लाघनीयश्च नातिदूरे चराधव ॥ गोदावर्याः समीपे
 च मैथिलीतत्ररंस्यते ॥ १८ ॥ प्राज्यमूलफलैश्चैव नानाद्विजगणैर्युतः ॥ विविक्तश्च महाबाहो पुण्योरम्यस्तथैव च ॥ १९ ॥ भवानपि सदाचारः शक्तश्च
 परिरक्षणे ॥ अपि चात्र वसन् रामतापसान्यालयिष्यसि ॥ २० ॥ एतदालक्ष्यते वीरमधूकानां महावनम् ॥ उत्तरेणास्य गंतव्यं न्यग्रोधमपि गच्छता
 ॥ २१ ॥ ततः स्थलमुपारुह्य पर्वतस्याविदूरतः ॥ ख्यातः पंचवटीत्येव नित्यपुष्पितकाननः ॥ २२ ॥ अगस्येनैव मुक्तस्तुरामः सौमित्रिणा सह ॥ सत्क
 त्यामंत्रयामास तदृषिं सत्यवादिनम् ॥ २३ ॥ तौ तु तेनाभ्यनुज्ञातौ कृतपादाभिवंदनौ ॥ तमाश्रमं पंचवटीं जग्मतुः सहसीतया ॥ २४ ॥ गृहीतचापौ तु
 नराधिपात्मजौ विपक्ततूणीसमरेष्वकातरौ ॥ यथोपदिष्टेन पथामहर्षिणा प्रजग्मतुः पंचवटीं समाहितौ ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे म० वा० आ० अरण्य
 कण्डि त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ पंचवटीं गच्छन्तरारघुनंदनः ॥ आससाद महाकायं गृध्रं भीमपराक्रमम् ॥ १ ॥ तं दृष्ट्वा तौ
 महाज्ञागौ वनस्थं रामलक्ष्मणौ ॥ मेनाते राक्षसं पक्षिब्रुवाणौ को भवानिति ॥ २ ॥ ततो मधुरयावाचा सौम्यया प्रीणयन्निव ॥ उवाच वत्स मां विद्विष
 यस्य पितुरात्मनः ॥ ३ ॥ स तं पितुः सखं मत्वा पूजयामास राधवः ॥ स तस्य कुलमव्यग्रमथ प्रच्छन्नाम च ॥ ४ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा कुलमात्मानमेव
 च ॥ आचचक्षे द्विजस्तस्मै सर्वभूतसमुद्भवम् ॥ ५ ॥

॥ २२ ॥ सत्कृत्य प्रदक्षिणनमस्कारादिभिः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विपक्ते तूणीययोस्ते पूर्वपदे पुंवत्वम् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरा० वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥
 अंतरामध्ये ॥ १ ॥ तं पक्षिणं राक्षसं मेनाते विज्ञातवंतौ तं राक्षसं ब्रुवाणौ परस्परं कथयंतौ को भवानिति प्रच्छन्नुरिति शेषः ॥ २ ॥ आत्मनः पितुः श्रीरामस्य तव पितुरित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वचनं वंशना
 मप्रश्नविषयकं वचनमित्यर्थः स्वोत्पत्तिकथनप्रसंगात् सर्वभूतसमुद्भवमाचक्षे इत्यर्थः आत्मानमात्मानामचेत्यर्थः ॥ ५ ॥

पूर्वकाले ब्रह्मणोऽहरादिकाले तान्मजापतीन् ॥ ६ ॥ कर्दमाद्याः समदशप्रजापतयो बभूवुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दक्षस्य षष्टिर्दुहितरो बभूवुरित्यन्वयः महायश इति रामसंबुद्धिः ॥ १० ॥ दक्षकन्या
नां कन्यपञ्चानां नामान्याह अदितिमित्यादि अष्टावित्युपलक्षणम् कश्यपाय त्रयोदशेन्यत्रोक्तेः वक्ष्यमाणसंतानोपयोगिन्योऽष्टाविति वा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तन्मनास्तत्सदृशपुत्रा
पूर्वकाले महाबाहो ये प्रजापतयो बभूवुः ॥ तान्मेनिगदतः सर्वानादितः शृणुराघव ॥ ६ ॥ कर्दमः प्रथमस्तेषां विरुतस्तदनंतरम् ॥ शेषश्च संश्रयश्चैव ब
हुपुत्रश्च वीरवान् ॥ ७ ॥ स्याणुर्मरीचिरत्रिश्चक्रतुश्चैव महाबल ॥ पुलस्त्यश्चांगिराश्चैव प्रचेताः पुलहस्तथा ॥ ८ ॥ दक्षो विवस्वानपरोऽरिष्टनेमिश्च रा
घव ॥ कश्यपश्च महातेजास्तेषामासीच्च पश्चिमः ॥ ९ ॥ प्रजापतेस्तु दक्षस्य बभूवुरिति विश्रुताः ॥ षष्टिर्दुहितरो रामयशस्विन्यो महायशः ॥ १० ॥ क
श्यपः प्रतिजग्राह तामासौ सुमध्यमाः ॥ अदिविचदिति चैव दत्तमपि च कालकाम् ॥ ११ ॥ ताम्नां क्रोधवशां चैव मनुं चाप्यनलामपि ॥ तास्तुकन्या
स्ततः प्रीतः कश्यपः पुनरब्रवीत् ॥ १२ ॥ पुत्रांश्चैलोक्यभर्तुन्वै जनयिष्यथ मत्समान् ॥ अदितिस्तन्मनारामदितिश्च दनुरेव च ॥ १३ ॥ कालका च महाबा
हो शेषास्त्वमनसो बभूवुः ॥ अदित्यां जज्ञिरे देवास्त्रयस्त्रिंशदरिंदम ॥ १४ ॥ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ च परंतप ॥ दितिस्त्वजनयत्पुत्रान् दैत्यांस्तान्
यशस्विनः ॥ १५ ॥ तेषामियं वसुमती पुरासीत् सवनार्णवा ॥ दनुस्त्वजनयत्पुत्रमश्वग्रीवमरिंदम ॥ १६ ॥ नरकं कालकं चैव कालकाप्यजायत ॥ क्रौं
चीं भासीं तथा श्येनीं पुतराष्ट्रीं तथा शुकीम् ॥ १७ ॥ ताम्रा तु मुपुबं कन्याः पंचैता लोकविश्रुताः ॥ उलूकान् जनयत्क्रौंची भासी भासान्वयजायत ॥ १८ ॥
श्येनी श्येनांश्च गृध्रांश्च व्यजायत सुतेजसः ॥ धृतराष्ट्री तु हंसांश्च कलहंसांश्च सर्वशः ॥ १९ ॥ चक्रवाकंश्च भद्रं ते विजज्ञे सापि भामिनी ॥ शुकीनतां
विजज्ञे तु नतायां विनता सुता ॥ २० ॥ दशक्रोधवशारामविजज्ञेऽप्यात्मसंभवाः ॥ मृगीं च मृगमंदां च हरीं भद्रमदामपि ॥ २१ ॥ मातंगीमथ शार्दूलीं
श्चेतां च सुरभीं तथा ॥ सर्वलक्षणसंपन्नां सुरसां कद्रुकामपि ॥ २२ ॥

जिलापवती इदं दितिदनुकालकानां विशेषणम् अमनसस्तथामनोरथहीनाः तत्फलं तासां कन्यासंतानं वक्ष्यति ॥ १४ ॥ अश्विनौ चेत्यंतास्त्रयस्त्रिंशत् ॥ १५ ॥ तेषां दितिपुत्राणाम् वनैरण्वैश्वस
हितासवनार्णवा ॥ १६ ॥ १७ ॥ क्रौंच्यादिसंतानमाह उलूकानिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ संबोधननाममध्ये भद्रं ते इति प्रयोगः हे राम ते भद्रमस्तु शृण्विति शेषः ॥ २० ॥ क्रोधवशा कश्यपपठ
पत्नी तस्या दशापत्यान्याह मृगीचेति ॥ २१ ॥ २२ ॥

स्मराः श्यामकेशपुच्छाः चमराः श्वेतकेशपुच्छा इति भेदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ हरयः सिंहाः गोलांगूला इति पूर्वान्वयि ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ गावौ गा इत्यर्थः नागावहुकणाः सर्पास्तदन्ये पन्नगा
 इति तार्थः निविषानागास्तदन्ये पन्नगा इति कतकः ॥ २८ ॥ जनयदजनयदित्यर्थः ॥ २९ ॥ उरसः बाहुमध्यात् क्वचित्तु बाहुभ्यामिति पाठः ॥ ३० ॥ अनलापिव्यजायतेत्यनेन कश्यपस्याष्टा
 नामपिपत्रानां संतानान्युक्तास्त्ववंशप्रदर्शनायाह विनताचेत्यादि शुकीपौत्रीशुकीपुत्रीनतानस्याविनतापुत्रीत्यर्थः सुरसाकद्रूश्चनाभ्रासुते ॥ ३१ ॥ नागसहस्रं पन्नगसहस्रमित्यर्थः अतो नोक्तेन वि
 अपत्यं तु मृगाः सर्वे मृगानरवरोत्तम ॥ ऋक्षाश्च मृगमंदायाः स्मराश्च मरास्तथा ॥ २३ ॥ ततस्त्विरावतीनामजज्ञे भद्रमदासुताम् ॥ तस्यास्त्वैरावतः
 पुत्रो लोकनाथो महागजः ॥ २४ ॥ हर्याश्च हरयोपत्यं वानराश्च तपस्विनः ॥ गोलांगूलाश्च शार्दूली व्याघ्राश्च जनयत्सुतान् ॥ २५ ॥ मातंग्यास्त्वथमा
 तंगा अपत्यं मनुजर्षभ ॥ दिशागजंतुकाकुत्स्थश्चेताव्यजनयत्सुतान् ॥ २६ ॥ ततो दुहितरौ रामसुरभिर्द्वयजायत ॥ रोहिणीनामभद्रं ते गंधर्वी च यश
 स्विनीम् ॥ २७ ॥ रोहिण्यजनयद्वावां गंधर्वी वाजिनः सुतान् ॥ सुरसाजनयन्नागान् रामकद्रूश्च पन्नगान् ॥ २८ ॥ मनुर्मनुष्यान् जनयत्काश्यपस्य म
 हात्मनः ॥ ब्राह्मणां क्षत्रियांश्चैश्यान् शूद्रांश्च मनुजर्षभ ॥ २९ ॥ मुखतो ब्राह्मणा जाता उरसः क्षत्रियास्तथा ॥ ऊरुभ्यां जज्ञिरे वैश्याः पद्भ्यां शूद्रा इति श्रु
 तिः ॥ ३० ॥ सर्वान् पुण्यफलान् वृक्षाननलापिव्यजायत ॥ विनता च शुकीपौत्री कद्रूश्च सुरसास्वसा ॥ ३१ ॥ कद्रूनां गसहसंतु विजज्ञे धरणीधरान् ॥
 द्वौ पुत्रौ विनतायास्तु गरुडोऽरुण एव च ॥ ३२ ॥ तस्माज्जातो ह मरुणा त्संपातिश्च ममाग्रजः ॥ जटायुरिति मां विद्विश्ये नीपुत्रमरिंदम ॥ ३३ ॥ सोहं वा
 ससहायस्ते भविष्यामि यदीच्छसि ॥ सीतां च तातरक्षिष्ये त्वयि याते स लक्ष्मणे ॥ ३४ ॥ जटायुपंतुप्रतिपूज्य राघवो मुदा परिष्वज्य च सन्नतो भवत् ॥
 पितुर्हिंशुश्चावसखित्वमात्मवान् जटायुपासंकथितं पुनः पुनः ॥ ३५ ॥ स तत्र सीतां परिदाय मेयिलीं सहैव तेनातिबलेन पक्षिणा ॥ जगाम तां पंचवटीं
 स लक्ष्मणो रिपून् दिधक्षन्सवनानि पालयन् ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥

रोवः ॥ ३२ ॥ श्येनीपुत्रमिति ननु तस्मात्पुत्र्यौ शुकीश्येन्यौ साश्येनीशुकीपौत्रीपुत्रस्यारुणस्य कथं भार्येति चेत् तत्संतानपरंपरापतिता अन्यैषा श्येनीत्यदोषः विधिनिषेधयोर्मनुष्याधिकारत्वा
 द्वा ॥ ३३ ॥ वाससहायः वासस्थाने सीतारक्षणे सहायभूतः यदीच्छसि उक्तार्थमिति शेषः तदेवाह सीतामिति त्वयि याते मृगयाद्यर्थम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परिदायरक्षणार्थं जटायुपेक्षितशेषः परि
 धायेति पाठे परिवार्येत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

व्यालः स्वापदसर्पयोरितिकोशः मृगाहरिणादयः ॥ १ ॥ यंदेशं मुनिरब्रवीत्यथोद्दिष्टं देशमागताः स्मेत्यन्वयः ॥ २ ॥ दृष्टिश्चार्यतां प्रेक्षयतामि यर्थः निपुण आश्रमोचितदेशज्ञान इति शेषः संम
तः सीताया इति शेषः ॥ ३ ॥ तदेवाह रमत इति त्वं रमसेऽहं रमे इत्यर्थः ॥ ४ ॥ वनरामण्यकं वनस्य रमणीयत्वम् ॥ ५ ॥ संयतां जलिः बद्धां जलिः ॥ ६ ॥ हेकाकुत्स्थत्वयि स्थिते विद्यमाने वर्ष
गतमपि अहं परवानेव त्वदधीन एव न कदाचिदपि मे स्वातंत्र्यमित्यर्थः स्वयंतु त्वमयं रुचिरे देश इति विचार्यतत्र रुचिरे देशे क्रियतामिति वद ॥ ७ ॥ विमृशन्पर्यालोचयन् ॥ ८ ॥ हस्तेन स्वहस्तेन ह
ततः पंचवटीं गत्वानानाव्यालमृगायुताम् ॥ उवाच लक्ष्मणं रामो भ्रातरं दीप्ततेजसम् ॥ १ ॥ आगताः स्मयथोद्दिष्टं यंदेशं मुनिरब्रवीत् ॥ अयं पंचवटी
देशः सौम्यपुष्पितकाननः ॥ २ ॥ सर्वतश्चार्यतां दृष्टिः कानने निपुणोऽसि ॥ आश्रमः कतरस्मिन्नादेशो भवति संमतः ॥ ३ ॥ रमते यत्र वै देहीत्वमहं चैव
लक्ष्मण ॥ तादृशो दृश्यतां दिशः सन्निरुष्टजलाशयः ॥ ४ ॥ वनरामण्यकं यत्र जलरामण्यकं तथा ॥ सन्निरुष्टं च यस्मिंस्तु समित्युष्णकुशोदकम् ॥ ५ ॥
एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः संयतां जलिः ॥ सीतासमक्षं काकुत्स्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ परवानस्मिकाकुत्स्थत्वयि वर्षशतं स्थिते ॥ स्वयंतुरुचिरे
देशे क्रियतामिति मां वद ॥ ७ ॥ सुप्रीतस्तेन वाक्येन लक्ष्मणस्य महाद्युतिः ॥ विमृशन्परोचयामास देशं सर्वगुणान्वितम् ॥ ८ ॥ स तं रुचिरमाक्रम्य देश
माश्रमकर्मणि ॥ हस्ते गृहीत्वा हस्तेन रामः सौमित्रिमब्रवीत् ॥ ९ ॥ अयं देशः समः श्रीमान्पुष्पितैस्तरुभिर्वृतः ॥ इहाश्रमपदं रम्यं यथा वल्कतुमर्हसि ॥ १० ॥
इयमादित्यसंकाशैः पद्मैः सुरभिर्गंधिभिः ॥ अदूरे दृश्यते रम्या पद्मिनी पद्मशोभिता ॥ ११ ॥ यथाख्यातमगस्येन मुनिना भावितात्मना ॥ इयंगोदाव
री रम्या पुष्पितैस्तरुभिर्वृता ॥ १२ ॥ हंसकारं दुवाकीर्णाचक्रवाकोपशोभिता ॥ नातिदूरेन चासन्ने मृगयूथनिपीडिता ॥ १३ ॥ मयूरनादितारम्याः
प्रांशवो बहुकंदराः ॥ दृश्यंते गिरयः सौम्याः फुल्लैस्तरुभिरावृताः ॥ १४ ॥ सौवर्णैराजतैस्ताम्रैर्देशे देशे तथा शुभैः ॥ गवाक्षिता इवाभांति गजाः परम
भक्तिभिः ॥ १५ ॥

स्ते लक्ष्मणस्य हस्ते लक्ष्मणं गृहीत्वेत्यर्थः अनेन स्नेहाधिक्यमंतरंगत्वं स्वामित्वं च दर्शितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ आदित्यसंकाशैस्तरुद्विज्ज्वलैरिति शेषः पद्मशोभिता पद्मश्रियाशोभायुक्ता ॥ ११ ॥ य
थाख्यातं तथेयंगोदावरी दृश्यत इत्यर्थः ॥ १२ ॥ मृगयूथैः पानार्थमागतैर्निपीडिता निबिडेति यावत् ॥ १३ ॥ प्रांशव उन्नताः फुल्लैर्विकसितपुष्पवद्भिः ॥ १४ ॥ सौवर्णैः सुवर्णाभैः परमभक्तिभि
र्गवाक्षिता गजा इव भक्तिभिर्गवाक्षाकारनीलपीतादिवर्णैश्च नारूपालंकारैरलंकृताः ॥ १५ ॥

मालाद्यावक्ष्यविशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इदंस्थलं पक्षिणाजटायुषा ॥ १९ ॥ २० ॥ संघातामृत्तिकायस्यांसा दीर्घैर्मस्करैर्वेणुभिः कृतवंशांकृतवंशकार्याम् ॥ २१ ॥ आस्तीर्यैतितिर्य
 ग्वंशपरिक्षेपोपरतिशेषः दृढपाशावपाशितादृढबंधनबद्धाम् ॥ २२ ॥ तलंभूतलं राघवस्यार्थेनिवासंएकांतभूतंचकारेतिशेषः ॥ २३ ॥ सगत्वेति एवंसंपादनानंतरमितिशेषः सफलः मार्गस्थदक्षे
 म्योग्रहीतफलः ॥ २४ ॥ कृत्वास्वयमेवेतिशेषः शांतिवास्तुशांतिम् ॥ २५ ॥ आहारयत्नामवान् ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदंशेमहतिकर्मणिदातुंप्रदेयार्थं उचितः यन्निमित्तंयत्प्रदेयनिमित्तंतेमयापरिष्वंगः

मालैस्तालैस्तमालैश्चखजूरैःपनसैर्द्रुमैः ॥ नीवारैस्तिनिशैश्चैवपुन्नागैश्चोपशोभिताः ॥ १६ ॥ चूतैरशोकैस्तिलकैःकेतकैरपिचंपकैः ॥ पुष्पगुल्मलतोपे
 तैस्तैस्तैरुभिरावृताः ॥ १७ ॥ स्यंदनैश्चंदनैर्नीपैःपनसैर्लकुचैरपि ॥ धवाश्चकर्णखदिरैःशमीकिंशुकपाटलैः ॥ १८ ॥ इदंपुण्यमिदंरम्यमिदं बहुमृगद्विज
 म ॥ इहवत्स्यामसौमित्रेसार्धमेतेनपक्षिणा ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ अचिरेणाश्रमंभ्रातुश्चकारसुमहाबलः ॥ २० ॥ पर्णशा
 लांमुविपुलांतत्रसंघातमृत्तिकाम् ॥ सुस्तंभामस्करैर्दीर्घैःकृतवंशांसुशोभनाम् ॥ २१ ॥ शमीशाखाभिरास्तीर्यदृढपाशावपाशिताम् ॥ कुशकाश
 शरैःपर्णैःसुपरिच्छादितांतथा ॥ २२ ॥ समीकृततलारम्यांचकारसुमहाबलः ॥ निवासंराघवस्यार्थंप्रेक्षणीयमनुत्तमम् ॥ २३ ॥ सगत्वालक्ष्मणःश्रीमा
 न्नीदीगोदावरीतदा ॥ स्नात्वापश्चान्निचादायसफलःपुनरागतः ॥ २४ ॥ ततःपुष्पबलिकृत्वाशांतिंचसयथाविधि ॥ दर्शयामासरामायतदाश्रमपदंकृतम्
 ॥ २५ ॥ सतंदृष्ट्वाकृतंसौम्यमाश्रमंसहसीतया ॥ राघवःपर्णशालायांहर्षमाहारयत्परम् ॥ २६ ॥ सुसंदृष्टःपरिष्वज्यबाहुभ्यांलक्ष्मणंतदा ॥ अति
 स्निग्धंचगाढंचवचनंचेदमब्रवीत् ॥ २७ ॥ प्रीतोऽस्मितेमहत्कर्मत्वयाकृतमिदंप्रभो ॥ प्रदेयोयन्निमित्तंतेपरिष्वंगोमयाकृतः ॥ २८ ॥ भावज्ञेनकृतज्ञे
 नधर्मज्ञेनचलक्ष्मण ॥ त्वयापुत्रेणधर्मात्मानसंवृत्तःपितामम ॥ २९ ॥ एवंलक्ष्मणमुक्त्वातुराघवोलक्ष्मिवर्धनः ॥ तस्मिन्देशेबहुफलेन्यवसत्सुखं
 सुखी ॥ ३० ॥ कंचित्कालंसधर्मात्मासीतयालक्ष्मणेनच ॥ अन्वास्यमानोन्यवसत्स्वर्गलोकेयथामरः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० पंच
 दशःमर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वसतस्तस्यतुसुखंराघवस्यमहात्मनः ॥ शरद्वपायेहेमंतऋतुरिष्टःप्रवर्तत ॥ १ ॥

कृतोन्यस्यदेयस्याभावात् ॥ २८ ॥ भावोऽभिप्रायःकृतमुपकारः नसंवृत्तोनमृतः किंतु जीवत्येव पितृवदेवत्वयापरिपालनादितिभावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामी
 पेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकाण्डेपंचदशःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथकविःशूर्पणखादर्शनंवक्तुंकामोद्दीपकंहेमंतवर्णयतिलक्ष्मणमुखेन वसतइति पंचवद्यामिति
 शेषः इष्टोरामस्येतिशेषः कामिनांचशरद्वपायेशरदुत्तुगमने हेमंतऋतुरितिऋत्यकइतिसंध्यभावः भिन्नपदत्वंवा ॥ १ ॥

वा० रा०

॥ २० ॥

॥ २ ॥ पृष्ठतः रामत्येतिशेषः ॥ ३ ॥ येन हेमतेन शुभोयं संवत्सरः सुपकसस्यादिसंपत्त्या अलंकृत इवाभाति ॥ ४ ॥ हेमंतधर्मानाह नीहारेण परुषः कठिनस्पर्शशरीरः वस्त्रादिस्पर्शसहशरीर इतिकश्चित् जलानुपजोगः शैत्यातिशयात् शुभगदष्टः ॥ ५ ॥ काले आययणानुष्ठानकाले नवाग्रयणपूजाभिः नवान्नप्राशनाययदाययणाख्यं कर्म तद्रूपपूजाभिः पितृन् देवांश्च संतर्प्य कृताग्रयणकाः संतो विगतकल्मषा अभवन् ॥ ६ ॥ प्राज्यं भूरियथा भवति तथा संपन्नोऽन्नप्राप्तिविषयः कामो येषति प्राज्यकामाः संपन्नतरगोरसाः बहुलतरक्षीरादयोजनपदा भवन्तीति शेषः तथा भूतेषु जनपदेषु यात्रार्थं दर्शनार्थम् ॥ ७ ॥ अंतकसेवितां दिशं दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ प्रकृत्या स्वभावेन हिमकोशैर्घनीभूत हिमसमूहैराढ्यो हिमवानिति सांप्रतम् यतो दूरसूर्योऽतः सुव्यक्तं प्रकटं हिमवान्सन् हिमवासकदाचित् भातायां शर्वर्यारिघुनंदनः ॥ प्रययावभिषेकार्थं रम्यांगो दावरीं नदीम् ॥ २ ॥ प्रह्वः कलशहस्तस्तु सीतया सह वीर्यवान् ॥ पृष्ठतो नुवजः भ्राता सौमित्रिरिदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अयं संकालः संप्राप्तः प्रियो यस्ते प्रियंवद ॥ अलंकृत इवाभातियेन संवत्सरः शुभः ॥ ४ ॥ नीहारपरुषो लोकः पृथिवीस्य मालिनी ॥ जलाव्यनुपभोग्यानि शुभगोहव्यवाहनः ॥ ५ ॥ नवाग्रयणपूजाभिरभ्यर्च्य पितृदेवताः ॥ कृताग्रयणकाः काले संतो विगतकल्मषाः ॥ ६ ॥ प्राज्यकामा जनपदाः संपन्नतरगोरसाः ॥ विचरन्ति महीपालायात्रार्थं विजिगीषवः ॥ ७ ॥ सेवमाने दृढं सूर्ये दिशमंतकसेविताम् ॥ विहीनतिलके वस्त्री नोत्तरादिव प्रकाशते ॥ ८ ॥ प्रकृत्या हिमकोशाढ्यो दूरसूर्यश्च सांप्रतम् ॥ यथार्थनामा सुव्यक्तं हिमवान् हिमवाग्गिरिः ॥ ९ ॥ अत्यंतसुखसंचारामध्याद्रेस्पर्शतः सुखाः ॥ दिवसाः शुभगादित्याश्छायाः सलिलदुर्भगाः ॥ १० ॥ मृदुसूर्याः सुनीहाराः पटुशीताः समाहिताः ॥ शून्यारण्या हिमध्वस्तादिव साभां तिसांप्रतम् ॥ ११ ॥ निवृत्ताकाशशयनाः पुष्यनीता हिमारुणाः ॥ शीतवृद्धतरायामास्त्रियामायां तिसांप्रतम् ॥ १२ ॥ रविसंक्रांतसौभाग्यस्तु पारारुणमंडलः ॥ निःश्वासांध इवादर्शश्चंद्रमानप्रकाशते ॥ १३ ॥ ज्योत्स्ना तु पारमलिता पौर्णमास्यां नराजते ॥ सीतेव चातपश्यामालक्ष्यते न च शोभते ॥ १४ ॥ नित्ययथार्थनामा भवति ॥ १५ ॥ मध्याह्ने सुखः संचारो येषु ते यथामध्याह्ने स्पर्शत आतपस्पर्शतः सुखजनकाः अतएव शुभगादित्याः सुसेव्यादित्याः छायाः सलिलानि च दुर्भगानि असेव्यानियेषु ॥ १६ ॥ नीहारः सूर्यावरकं हिमं मृदुसूर्यार्देषदुष्णसूर्याः पटुशीताः शून्यारण्याः हिमनाशितपर्णत्वात् हिमध्वस्ताः हिमध्वस्तपंकजाः ॥ १७ ॥ निवृत्ताकाशशयनाः निवृत्तानाद्यतप्रदेशशयनाः पुष्यनीताः पुष्यनक्षत्रबोधितरात्रिकालपरिमाणाः हिमारुणाः हिमधूसराः कपोतवर्णेष्वरुणशब्दः शीतवृद्धतरया सुताः आयामादैर्यवत्यस्त्रियामारात्रयः ॥ १८ ॥ रवौ संक्रांतसौभाग्यं शुभगत्वं उपजोग्यस्वरूपं यस्य सः नुषारधूसरमंडलः निःश्वासांधो निःश्वासमलिन आदर्श इव न प्रकाशते ॥ १९ ॥ आतपश्यामा आतपेन वैवर्ण्यं प्राप्ता सीते वलक्ष्यते सत्तामात्रेण ननु शोभत इत्यर्थः ॥ २० ॥

अर० कां०

३

॥ २० ॥

प्रकृत्याशीतलस्पर्शः पश्चिमदिग्वायुः सांप्रतं हिमविद्धत्वात्काले प्रातःकाले द्विगुणशीतलः ॥ १५ ॥ बाष्पऊष्मातेन च्छन्नानि अरण्यानि प्रातःकाले कूपोदकादिष्विव वनादप्यूष्माप्रादुर्भवति इत्य-
नुत्तमप्रमाणकमिति तीर्थः यवगोधूमाद्यं कुरेष्वायुविदुर्दर्शनादुक्षेपुचतर्हर्शनाद्वाप्यच्छन्नानि बाष्पोनेत्रजलेपीत्यन्ये ॥ १६ ॥ खर्जूरपुष्पाकृतित्वं प्रलंबत्वेन पीतत्वेन च किंचिदालंबाः कि-
चिन्नसाः कनकप्रभाः परिणतत्वात् ॥ १७ ॥ नीहारो हिमातिशयरूपः वक्षपर्वताद्यदर्शनसंपादनक्षमः तत्संवृतैरुपसर्पद्भिर्मयूखैरुपलक्षितः शशांकसदृश इत्यर्थः ॥ १८ ॥ आग्रास्यवीर्यैर्पद्माद्यौ

प्रकृत्याशीतलस्पर्शो हिमविद्धश्चासांप्रतम् ॥ प्रवाति पश्चिमो वायुः काले द्विगुणशीतलः ॥ १५ ॥ बाष्पच्छन्नान्यरण्यानियवगोधूमवन्ति च ॥ शोभन्ते
भ्युदितमूर्येन दद्विः कौचसारसैः ॥ १६ ॥ खर्जूरपुष्पाकृतिभिः शिरोभिः पूर्णतंडुलैः ॥ शोभन्ते किंचिदालंबाः शालयः कनकप्रभाः ॥ १७ ॥ मयूखैरुपस-
र्पद्भिर्हिमनीहारसंवृतैः ॥ दूरमप्युदितः सूर्यः शशांक इव लक्ष्यते ॥ १८ ॥ आग्रास्यवीर्यः पूर्वह्निमध्याह्ने स्पर्शतः सुखः ॥ संसक्तः किंचिदापांडुरातपः शोभ-
ते त्वितौ ॥ १९ ॥ अवश्यायनिपातेन किंचित्पृच्छिन्नशादृशा ॥ वनानां शोभते भूमिर्निविष्टतरुणातपा ॥ २० ॥ स्पृशन्सुविपुलं शीतमुदकं द्विरदः सुख-
म् ॥ अत्यंतवृषितो वन्यः प्रतिसंहरते करम् ॥ २१ ॥ एते हि समुपासीना विहगा जलचारिणः ॥ नावगाहंति सलिलमप्रगल्भा इवाहवम् ॥ २२ ॥ अव-
श्यायतमो नद्धानीहारतमसावृताः ॥ प्रमुना इवलक्ष्यन्ते विपुष्पावनराजयः ॥ २३ ॥ बाष्पसंछन्नसलिलारुतविज्ञेयसारसाः ॥ हिमार्द्रवालुकास्ती-
रैः सरितोभातिसांप्रतम् ॥ २४ ॥ तुषारपतनाच्चैव मृदुत्वाद्वास्करस्य च ॥ शैत्यादगाग्रस्य मपि प्रायेण रसवज्जलम् ॥ २५ ॥ जराझर्झरितैः पत्रैः शीर्ण-
कैः सरकणिकैः ॥ नालशेषा हिमध्वस्तानां भ्रांतिकमलाकराः ॥ २६ ॥ अस्मिन्तु पुरुषव्याघ्रकाले दुःखसमन्वितः ॥ तपश्चरति धर्मात्मा त्वद्भक्त्या भरतः
पुरे ॥ २७ ॥ त्यक्त्वा राज्यं च मानं च भोगांश्च विविधान्वहून् ॥ तपस्वी नियताहारः शोते शीते महीतले ॥ २८ ॥ सोऽपि वेला मिमानूनमभिषेकार्थमुद्यतः ॥
वृतः प्रकृतिभिर्नित्यं प्रयातिसरयूं नदीम् ॥ २९ ॥ अत्यंतसुखसंवृद्धः सुकुमारो हिमार्द्रितः ॥ कथं त्वपररात्रे पुसरयूमवगाहते ॥ ३० ॥

ण्यः स्पर्शतः सुखः सुखस्पर्शः ॥ १९ ॥ अवश्यायो हिमविदुः ॥ २० ॥ प्रतिसंहरते करं दुस्पर्शशैत्यवशादिति भावः ॥ २१ ॥ समुपासीनाः जलसमीपदेशमिति शेषः नावगाहंति नावगाहंते
॥ २२ ॥ अवश्यायतमो भ्यान् द्वाराचौ नीहारतमसावृताः प्रत्युषे ॥ २३ ॥ बाष्पोधूमः ऊष्मावा ॥ २४ ॥ अगाग्रस्थं पर्वताग्रस्थम् ॥ २५ ॥ जरया कालकृतया झर्झरितानि घूर्णनानियेषांतेः
शीर्णानिकेसराणि कणिकानि च येषांतेः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निरुद्धः अनुविलः द्विषापरनारीविषये निषेधश्चक्षुरादीन्द्रियनिवर्तनयस्यसः तत्र हेतुर्जितेन्द्रियत्वम् ॥ ३१ ॥ सौख्यान्सौख्यसाधनान् आर्यत्वां सर्वात्मनाश्रितः त्वत्सदृशव्यवहारवान् सर्वात्मना
 इतरव्यासंगत्यागपूर्वकं द्विषयमननादिमानित्यर्थ इति कतकः ॥ ३२ ॥ स्वर्गोजित एव स्वाधीनः कतः यतो वनस्थमपि त्वांतापस्येतापसधर्मे स्थित्वा अनुविधीयते अनुकरोति सेवत इत्यर्थः धीढो
 देवादिकस्य रूपम् ॥ ३३ ॥ द्विषदामनुप्याः पित्र्यं स्वभावानुवर्तते किनुमातृकं स्वभावमनुवर्तते इति प्रसिद्धो लोकवादो भरतेनान्यथा कृतः पितृस्वभाव एवांगीकृतो नामातुरित्यर्थः ॥ ३४ ॥ भरतं
 पद्मपत्रे त्वणः श्यामः श्रीमान् निरुद्धरो महान् ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च क्रीनिषेधोजितेन्द्रियः ॥ ३५ ॥ प्रियाभिभाषी मधुरो दीर्घबाहुररिंदमः ॥ संत्यज्य वि
 विधान्सौख्यानार्यसर्वात्मनाश्रितः ॥ ३६ ॥ जितः स्वर्गस्तव भ्रात्रा भरतेन महात्मना ॥ वनस्थमपितापस्येयस्त्वामनुविधीयते ॥ ३७ ॥ न पित्र्यमनु
 वर्तते मातृकं द्विषदा इति ॥ स्यातो लोकप्रवादो यं भरतेनान्यथा कृतः ॥ ३८ ॥ भर्ता दशरथो यस्याः साधुश्च भरतः सुतः ॥ कथं नु सांवाकैकेयीतादृशी कू
 रदशिनी ॥ ३९ ॥ इत्येवं लक्ष्मणे वाक्यं स्नेहाद्वदति धार्मिके ॥ परिवादं जनन्यास्तमसहनराघवोऽब्रवीत् ॥ ४० ॥ न तेषां मध्यमाता तगर्हितव्या कदा
 चन ॥ तामेवैक्ष्वाकुनाथस्य भरतस्य कथां कुरु ॥ ४१ ॥ निश्चितैव हि मे बुद्धिर्वनवासोऽद्वयता ॥ भरतस्नेहसंतप्ता बालिशीक्रियते पुनः ॥ ४२ ॥ संस्मरा
 न्यस्य वाक्यानि प्रियाणि मधुराणि च ॥ हृद्यान्यमृतकल्पानि मनःप्रह्लादनानि च ॥ ४३ ॥ कदात्यहं समेष्यामि भरतेन महात्मना ॥ शत्रुघ्नेन च वीरेण
 त्वया चरघुनंदन ॥ ४४ ॥ इत्येवं विलपंस्तत्र प्राप्य गोदावरीं नदीम् ॥ चक्रेभिपेकं काकुत्स्थः सानुजः सहसीतया ॥ ४५ ॥ तर्पयित्वाथ सलिलैस्तैः पितृन्दै
 वतानपि ॥ सुवन्ति स्मोदितं मूर्यं देवताश्रतथानघाः ॥ ४६ ॥ कृताभिपेकः सरराजरामः सीताद्वितीयः सहलक्ष्मणेन ॥ कृताभिपेकस्त्वगराजपुत्र्या रुद्रः
 सनंदिर्भगवानिवेशः ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

सुत्वाकैकेयीति नदति जनेत्यादि ॥ ३५ ॥ स्नेहाद्वतरामयोः स्नेहात् ॥ ३६ ॥ नगर्हितव्या दैवकृतत्वात्तद्बुद्धेः तामेव पूर्वोक्तामेव ॥ ३७ ॥ बालिशीक्रियते गुणाश्रयस्य भरतस्य वियोगमसह
 मानाचांचल्यं प्रामोतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ स्नेहमेव प्रकाशयति संस्मरामीति प्रियाण्यपिकेनचिदुच्यमानानि कर्णकठोरानि भवन्तीति मधुराणीति हृद्यानि मंत्रवत्परहृदयबंधनानि सामान्यतो माधु
 यंमुक्त्वाऽतिशयेनाह अमृतकल्पानीति अतएव मनःप्रह्लादनानि ॥ ३९ ॥ त्वयेत्यस्य सहित इति शेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रुद्रोपमया संहारा विष्टचित्तत्वं दर्शयति ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीरामा
 ञ्जिगमेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥

ततः अवगाहनोत्तरम् ॥ १ ॥ पौर्वाहिकं प्रातः कालिकं पर्णशालां वाद्याम् ॥ २ ॥ ३ ॥ चित्रयाचित्रानक्षत्रेण ॥ ४ ॥ ५ ॥ शूर्पणखा नखमुखात्संज्ञायामिति डीपो भावः ॥ ६ ॥ दीप्तास्यं कां
 तिमन्मुखं गजस्येवमंदतयाविक्रान्तं गमनं यस्य ॥ ७ ॥ व्यंजनं लक्षणम् ॥ ८ ॥ सुमुखमित्यादि विषया लंकारोत्र ॥ ९ ॥ १० ॥ दारुणा अदारुणमिति शेषः दक्षिणं सुभाषिणं वामभाषिणीं
 कृताभिपेकोरामस्तु सीतासौ मित्रिरेव च ॥ तस्माद्गोदावरीतीरात्ततोजग्मुः स्वमाश्रमम् ॥ १ ॥ आश्रमं तदुपागम्य राघवः सह लक्ष्मणः ॥ कृत्वा पौर्वा
 हिकं कर्म पर्णशालामुपागमत् ॥ २ ॥ उवासुखितस्तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ सरामः पर्णशालायामासीनः सह सीतया ॥ ३ ॥ विरराज महाबाहु
 श्वित्रया चंद्रमा इव ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा चकार विविधाः कथाः ॥ ४ ॥ तदा सीतस्य रामस्य कथासंस्कृतचेतसः ॥ तं देशं राक्षसीकाचिदाजगाम यद्
 दृष्ट्वा ॥ ५ ॥ सा तु शूर्पणखानामदशग्रीवस्य रक्षसः ॥ भगिनीराममासाद्य दर्शयिदं शोपमम् ॥ ६ ॥ दीप्तास्यं च महाबाहुं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ ग
 जविक्रान्तं गमनं जटामंडलधारिणम् ॥ ७ ॥ सुकुमारं महासत्त्वं पार्थिवं व्यंजनावितम् ॥ राममिंदीवरस्यामं कंदर्पसदृशप्रभम् ॥ ८ ॥ बभूवेंद्रोपमं द
 व्वागद्वसीकाममोहिता ॥ सुमुखं दुर्मुखीरामं वृत्तमध्यमहोदरी ॥ ९ ॥ विशालाक्षं विरूपाक्षीमुकेशं ताम्रमूर्धजा ॥ प्रियरूपं विरूपासासुस्वरं भैरव
 स्वना ॥ १० ॥ तरुणं दारुणा वृद्धा दक्षिणं वामभाषिणी ॥ न्यायवृत्तं सुदुर्दत्ताप्रियमप्रियदर्शना ॥ ११ ॥ शरीरजसमाविष्टा राक्षसी राममब्रवीत् ॥
 जटीतापसवेषेण सभार्यः शरचापयुक् ॥ १२ ॥ आगतस्त्वमिदं देशं कथं राक्षससेवितम् ॥ किमागमनकृत्यं ते तत्त्वमाख्यातुमर्हसि ॥ १३ ॥ एवमुक्त
 सुराद्वस्या शूर्पणख्यापरंतपः ॥ ऋजुबुद्धितया सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ १४ ॥ आसीदशरथो नाम राजा त्रिदशविक्रमः ॥ तस्याहमग्रजः पुत्रो रामो
 नाम जनैः श्रुतः ॥ १५ ॥ भ्रातायं लक्ष्मणो नाम यवीयान्मामनुव्रतः ॥ इयं भार्या च वैदेही मम सीतेति विश्रुता ॥ १६ ॥ नियोगात्तु नरेंद्रस्य पितुर्मातुश्च यंत्रि
 तः ॥ धर्मार्थधर्मकांक्षी च वनं वस्तुमिहागतः ॥ १७ ॥ त्वांतु वेदितुमिच्छामि कस्य त्वं कासि कस्य वा ॥ त्वं हि तावन्मनोज्ञां गीराक्षसीं प्रतिभासि मे ॥ १८ ॥
 दृष्ट्वा पिणी ॥ १९ ॥ शरीरजः कामः ॥ २० ॥ तत्त्वं यथा तथा आख्यातुमर्हसि ॥ २१ ॥ शूर्पणखेति यौगिकं ऋजुबुद्धितया तयेव ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ नियोगात् आज्ञावलाद्यंत्रितः
 नियतः धर्मकांक्षी पितृवाक्यनिर्वहणरूपधर्माभिलाषी धर्मार्थतत्त्वधर्मस्य परिपालनाय ॥ २७ ॥ कस्य त्वं कस्येति शेषः कासि किना मासि कस्य वंशजेति शेषः राक्षसी एव मनोज्ञांगत्वस्य
 कामरूपत्वं विना संज्ञत्वात् कामरूपत्वं च राक्षसीत्वं विना नेति भावः ॥ २८ ॥

मदनादितारामदर्शनादि तेशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ यदितेश्रोत्रमागतः प्रायः श्रुतएव भविष्यतीति भावः ॥ २१ ॥ सदा प्रवृद्धनिद्र इत्यन्वयः ॥ २२ ॥ भ्रातरौ खरदूषणौ विभीषणश्च त्रिशिरा अरा
क्षसत्त्वजावत्त्वान्नोक्तः ॥ २३ ॥ तान् रावणादीन्वीर्येण समतिक्रान्तान्तो धिकाऽतस्तान् समतिक्रान्ता त्वदभिसरणे तन्निमित्तभयरहितेत्याद्या योज्यं हे राम त्वात्वा पूर्वदर्शनात्पथमदर्शनक्षणमार
भ्य यद्वा पूर्वदर्शनादेवादिष्वितः प्रागदृष्टदिव्यत्वद्वूपदर्शनाद्धेतो जीवेन त्वां पुरुषोत्तमं भर्तारं सर्वजगतां भर्तारं समुपेतास्मि ॥ २४ ॥ प्रभावसंपन्ना प्रकृष्टेन भावेन शृंगारेण संपन्ना यद्वा प्रभावेण श
क्त्यतिरायेन संपन्ना अतएव स्वच्छंदेन स्वेच्छया बलेन च सर्वलोकगमनशीला यदेवमतश्चिरायेति ॥ २५ ॥ आत्मनो देवयोनिभेदे त्वेनाभिमतग्रहणसामर्थ्याभिमानेन स्वस्मिन् रामप्रवृत्तये सीतादूष

इह वा किं निमित्तं त्वमागता ब्रूहितत्त्वतः ॥ सा ब्रवीद्वचनं श्रुत्वा राक्षसी मदनादिता ॥ १९ ॥ श्रूयतां राम तत्त्वार्थं वक्ष्यामि वचनं मम ॥ अहं शूर्पणखा
नाम राक्षसी कामरूपिणी ॥ २० ॥ अरण्यं विचरामीदमेका सर्वभयंकरा ॥ रावणो नाम मे भ्राता यदितेश्रोत्रमागतः ॥ २१ ॥ प्रवृद्धनिद्रश्च सदा कुंभ
कर्णो महाबलः ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मानतुराक्षसचेष्टितः ॥ २२ ॥ प्रख्यातवीर्यौ चरणे भ्रातरौ खरदूषणौ ॥ २३ ॥ तानहं समतिक्रान्ता रामत्वा पूर्वदर्श
नान् ॥ समुपेतास्मि भावेन भर्तारं पुरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ अहं प्रभावसंपन्ना स्वच्छंदं बल गामिनी ॥ चिराय भवभर्ता मे सीतया किं करिष्यसि ॥ २५ ॥
विकृता च विरूपाचनसेयं सदृशी तव ॥ अहमेवानुरूपा ते भार्या रूपेण पश्य माम् ॥ २६ ॥ इमां विरूपामसतीं करालां निर्णतोदरीम् ॥ अनेन सह ते भ्रा
त्रा भक्षयिष्यामि मानुषीम् ॥ २७ ॥ ततः पर्वतशृंगाणि वनानि विविधानि च ॥ पश्यन्सहमया कामी दंडकान् विचरिष्यसि ॥ २८ ॥ इत्येव मुक्तः काकु
त्स्थः प्रहस्य मदिरक्षणां ॥ इदं वचनमारेभे वक्तुं वाक्यविशारदः ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे सप्तदशः
सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तां तु शूर्पणखां रामः कामपाशावपाशिताम् ॥ स्वेच्छया श्लक्ष्णया वाचा स्मितपूर्वमथाब्रवीत् ॥ १ ॥

णमाह विकृता चेति विकृता माया स्वरूपतया परिणामाख्य विकारवती विरूपानां नारूपोच्चावचकार्यकारिणी अतएव शुद्धमुक्तस्य भावस्य तवन सदृशीति परमार्थः यथा श्रुतार्थस्तु स्पष्ट एव अ
हमेवानुरूपा उक्तयोरपि मायाविष्टा तृत्वादित्यर्थः ॥ २६ ॥ वैरूप्यमेवाह निर्णतोदरीं अत्यंतनिम्नोदरीं असतीं स्वपुरुषस्य दुस्तरानेकसंसारदुःखदत्वात् कार्यरूपेण सतीं च त्वया सह प्रौढ्या निर्मनु
ष्येवने आगमनाच्चासती सती हि दृष्टानां श्वश्रवादीनां सविधे एव पातिव्रत्यरक्षणा यतिष्ठेदित्याशयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० अरण्यकांडे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥
तामिति कामपाशेनावपाशितां संजातपाशबंधां स्वेच्छयेति पाठे परिहासविनोदेनेत्यर्थः अतएव स्मितपूर्वमिति तीर्थः स्वच्छं दामिति पाठो युक्तः स्वेच्छाचारिणीमित्यर्थः ॥ १ ॥

कृतदारः ऊढचार्यः जवनीतिसंबुद्धिः इयं चार्याममदयिता सन्निहिताचेतिशेषः ससपत्नतासशत्रुता पर्युर्भायीतरहिभायीतरस्यशत्रुभूतंभवति सपत्नीसाहित्यमितिवार्थः अगुणवचनत्वेप्यार्षः
 पुंवद्भावः सपत्नीशब्दश्चसपत्नप्रकृतिकोपिजर्तुद्वितीयचार्यायामेवहृदइतिभ्येयम् ॥ २ ॥ अकृतदारः अकृतपरवारपरिग्रहइति धातूनामनेकार्थत्वादसन्निहितवारइतिवाहृदिस्थोर्थः नहिरामोमिथ्या
 ब्रूते परिहासादौमिथ्याभाषणेनदोषइत्यनेनसूच्यतेइतिवयम् एवमुत्तरत्रापि ॥ ३ ॥ अपूर्वीइतः प्राग्भायीमुखानभिज्ञोऽतएवभाय्यार्थीप्रयोजनवान् आंतराशयस्तु इतः पूर्वपरभायीमुखानभिज्ञः
 नायैवार्थीस्वभायीर्थीति अस्यतेरूपस्यायमनुरूपोभविष्यति यद्यंगीकरिष्यतीतिशेषः ॥ ४ ॥ भर्तारमेनंभजेत्यन्वयः भर्तृत्वेनसेवस्येतियावत् असपत्नासांप्रतमितिशेषः अर्कप्रभाभेरुयथाभज
 कृतदारोस्मिभवतिभार्येयंदयितामम ॥ त्वद्विधानांतुनारीणांसुदुःखाससपत्नता ॥ २ ॥ अनुजस्त्वेपमेभ्राताशीलवान्प्रियदर्शनः ॥ श्रीमानकृतदार
 श्रलक्ष्मणोनामवीर्यवान् ॥ ३ ॥ अपूर्वीभार्ययाचार्यीतिरुणः प्रियदर्शनः ॥ अनुरूपश्चतेभर्तारूपस्यास्यभविष्यति ॥ ४ ॥ एनंभजविशालाक्षिभर्ता
 रंभ्रातरंमम ॥ असपत्नावरारोहेमेरुमर्कप्रभायथा ॥ ५ ॥ इतिरामेणसाप्रोक्ताराक्षसीकाममोहिता ॥ विसृज्यरामंसहसाततोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ६ ॥
 अस्यरूपस्यतेयुक्ताभार्याहंवरवर्णिनी ॥ मयासहसुखंसर्वान्दंडकान्विचरिष्यसि ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तुसौमित्रीराक्षस्यावाक्यकोविदः ॥ ततःशूर्पनखीं
 स्मित्वालक्ष्मणायुक्तमब्रवीत् ॥ ८ ॥ कथंदासस्यमेदासीभार्याभवितुमिच्छसि ॥ सोहमार्येणपरवान्भ्रात्राकमलवर्णिनी ॥ ९ ॥ समृद्धार्थस्यसि
 द्वार्यामुदितामलवर्णिनी ॥ आर्यस्यत्वंविशालाक्षिभार्याभवयवीयसी ॥ १० ॥ एतांविहूपामसतींकरालांनिर्णतोदरीम् ॥ भार्यावृद्धांपरित्यज्यत्वा
 मेवैषभजिष्यति ॥ ११ ॥ कोहिरूपमिदंश्रेष्ठंसंत्यज्यवरवर्णिनि ॥ मानुषीपुवरारोहेकुर्याद्वावंविचक्षणः ॥ १२ ॥ इतिसालक्ष्मणेनोक्ताकरालानि
 र्णतोदरी ॥ मन्यतेतद्वचःसत्यंपरिहासाविचक्षणा ॥ १३ ॥ सारामंपर्णशालायामुपविष्टंपरंतपम् ॥ सीतयासहदुर्धर्षमब्रवीत्काममोहिता ॥ १४ ॥ इ
 मांविहूपामसतींकरालांनिर्णतोदरीम् ॥ वृद्धांभार्यामवष्टभ्यनमांत्वंबहुमन्यसे ॥ १५ ॥

तितथा एवंविधोऽपिवादोरामस्यस्वंप्रति

काममोहतःप्राप्तायाद्राक्षिकारेदुःखमाजुदित्याहुः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शूर्पनखीमितिशुद्धयोगिकम् ॥ ८ ॥ दासस्यमेभार्याभूत्वाकथंदासीभवितुमिच्छसीतियोजना परवान्पराधीनः कम
 लवर्णिनीरक्तकमलसदृशवर्णवती ॥ ९ ॥ १० ॥ एतामिति परमार्थस्तु विशिष्टरूपांविहूपांत्रैलोक्यसुंदरीम् असतींनविद्यतेऽन्यासतीयस्यास्ताम् करालांअवयवसन्निवेशैर्युक्तैर्निम्नोन्नताम्
 निर्णतोदरीतनुमध्याम् अर्थांतरमपिप्रागुक्तरीत्याद्रष्टव्यम् वृद्धांज्ञानवृद्धांअनादिच ॥ ११ ॥ १२ ॥ करालादारुणा परिहासाविचक्षणातत्तद्वाक्येपरिहासत्वज्ञानरहिता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

पश्यतस्तव पश्यतंत्वामनादृत्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ निगृह्यवाचेतिशेषः ॥ १८ ॥ अनार्यैः परिहासो न कथमपि कार्य इत्यत्रानुभवं प्रमाणयति पश्यवैदेही भक्षयितुमुद्युक्ताः सत्कृतपरिहासदोषादि
निरोधः इदं परिहासेनाप्यवतवचनं सत्यनिष्ठस्य रामस्य सर्वानर्थमूलम् मूलविद्यायां मायायां बीजावेशमूलं चेति कतकः हे सौम्य कथंचि जीवती मे वेत्युत्तरश्लोकान्वयि ॥ १९ ॥ इमांस्वतो विरूपा
म् विरूपय पार्श्वस्थित इतिरोषः ॥ २० ॥ कर्णनासे इति आर्षत्वादेकवत्त्वाभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ विविधान्नादाननादचकारेत्यर्थः ॥ २३ ॥ प्रगृह्य उद्यम्य ॥ २४ ॥ अशनि रिव गगनाद्भूमौ प
पात ॥ २५ ॥ अथास्याः स्वरं प्रति स्थितान्तकथनं कविः संक्षिप्याह तत इति भयजनितमोहेन विसंज्ञतयामूर्छिता व्याप्ता राघवं न मागतं शशंस आत्मविरूपणं च शशंस अत्रेदं बोध्यम् दशवर्षग
मनोत्तरं पुनः सुतोष्णाश्रमगमनं रामस्य तत्र च वर्षा कालापगमपर्यंतं स्थित्वा किंचिच्छिष्टे एकादशेऽगस्याश्रमगमनंतो वर्षा कालारंभे पंचवर्षा वासः मयूरनादितारम्या इति तत्रोक्तेः एवं वसतस्तस्य
अत्रेमां भक्षयिष्यामि पश्यतस्तव मानुषीम् ॥ त्वया सह चरिष्यामि निःसपत्ना यथा सुखम् ॥ १६ ॥ इत्युक्ता मृगशावाक्षी मलातसदृशेक्षणा ॥ अभ्य
गच्छ सुसंकुद्धामहो लकारो हिणीमिव ॥ १७ ॥ तां मृत्युपाशप्रतिमामापतंतीं महाबलः ॥ निगृह्य रामः कुपितस्ततो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १८ ॥ क्रूरैरनार्यैः
सौमित्रे परिहासः कथंचन ॥ न कार्यः पश्यवैदेही कथंचि सौम्यजीवतीम् ॥ १९ ॥ इमां विरूपामसतीमतिमत्तां महोदरीम् ॥ राक्षसीं पुरुषव्याघ्रविरू
पयितुमर्हसि ॥ २० ॥ इत्युक्तो लक्ष्मणस्तस्याः क्रुद्धोरामस्य पश्यतः ॥ उद्धृत्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासे महाबलः ॥ २१ ॥ निरुत्तकर्णनासातु विस्वरं सा वि
नय च ॥ यथागतं प्रदुद्राव घोरशूर्पणखावनम् ॥ २२ ॥ सा विरूपामहाघोरारक्षसी शोणितोक्षिता ॥ ननाद विविधान्नादान्यथा प्रावृषितो यदः
॥ २३ ॥ सा विक्षरंती रुधिरं बहुधा घोरदर्शना ॥ प्रगृह्य बाहुगर्जती प्रविवेश महावनम् ॥ २४ ॥ ततस्तु साराक्षससंघसंघतं खरं जनस्थानगतं विरू
पिता ॥ उपेत्य तं भ्रातरमुग्रतेजसं पपात भूमौ गगनाद्यथाशनिः ॥ २५ ॥ ततः सभार्यभयमोहमूर्छिता स लक्ष्मणं राघवमागतं वनम् ॥ विरूपणं चाम
निशोणितोक्षिता शशंस सर्वभग्निनी खरस्य सा ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

शरद्वपाये हेमंतर्तुः प्रविष्ट इत्युक्तेरत्र द्वादशवर्षपूर्तिः पंचमे पंचमे वर्षे द्वौ द्वादशवर्षाधिकमासकावित्युक्तेर्मार्गशुक्लैकादश्यां त्रयोदशारंभः अतएव पादोक्तम् तत्र तु द्वादशाब्दानिरामस्य अतिचक्रमुः कस्मिं
श्विदथ काले नुराक्षसी कामरूपिणी तत्र शूर्पणखा भजे राघवं रावणानुजेतिकेचित् अन्येतु त्रयोदशो किंचिदवशिष्टे शूर्पणखा गमनंतो माघे सीताहरणमित्याहुः भारते युधिष्ठिरवनवासस्य अधिक
मासं गृहीत्वाऽवगिवसामाघेः पंचमे पंचमे वर्षे द्वौ मासावुपजायतः एषामभ्यधिकमासाः पंचचद्वादशक्षापाः त्रयोदशानां वर्षाणामिति मेवर्तते मतिरिति भीष्मेणोक्तत्वात्तद्वीत्यात्रापितथैवोचितमिति
पूर्वव्याख्येयमुक्तेति मम ज्ञाति यत्तु तत्र त्रयोदशाब्दानिरामस्य अतिचक्रमुरिति पादोपाठः क्वचित् तत्रापि प्रवेशमात्रेण तदतिचक्रमव्यवहारः यथान्येतु वादिनामर्धावस्थितौ तद्व्यवहार इति बोध्यम्
प्रचुरस्तु द्वादशाब्दानित्येव पाठः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥

अथ पूर्वमर्गिते संक्षिप्ततया कथितार्थस्यैव विस्तारः तामिति ॥ १ ॥ प्रमोहो विसंज्ञता संभ्रमश्चित्ताप्रतिष्ठानम् एवं रूपांतिप्रसिद्धसौंदर्यात्वेनैकैव विरूपितेत्यन्वयः ॥ २ ॥ आशिषिदंष्ट्रायां विषं
 यम्यतम् पृषोदरादित्वात्साधुः अजिसमापन्नमभिमुखे स्थितम् तुदतिव्यथयति ॥ ३ ॥ उत्तमं विषं त्वद्विरूपता लक्षणम् ॥ ४ ॥ अंतकसमात्वं कस्य समीपंगता येनेमामवस्थां नीता अंतकसमात्वं
 केनेमामवस्थां नीता सती अत्रागतेत्यर्थो वा ॥ ५ ॥ महात्मनां मध्येऽतिशेषः ॥ ६ ॥ महेंद्रमिति सहस्राक्षत्वपाकशासनत्वे विशेषणे महेंद्रमित्यस्यांतरेणेति शेषः पश्यामीत्यत्र तमित्यध्याहारः मनु
 तां तथापि तां दृष्ट्वा विरूपां शोणितोक्षिताम् ॥ भगिनीं क्रोधसंतप्तः खरः पप्रच्छ राक्षसः ॥ १ ॥ उत्तिष्ठतावदाख्याहि प्रमोहं जहिसंभ्रमम् ॥ व्यक्तमाख्या
 हिकेन त्वमेवं रूपा विरूपिता ॥ २ ॥ कः कृष्णसर्पमासीनमाशी विषमनागसम् ॥ तुदत्यभिसमापन्नमंगुल्यग्रेण लीलया ॥ ३ ॥ कालपाशं समासज्य
 कंठमोहान्बुध्यते ॥ यस्त्वामद्य समासाद्य पीतवान्विषमुत्तमम् ॥ ४ ॥ बलविक्रमसंपन्ना कामगा कामरूपिणी ॥ इमामवस्थां नीता त्वं केनांतकस
 मागता ॥ ५ ॥ देवगंधर्वभूतानामृषीणां च महात्मनाम् ॥ कोयमेवं महावीर्यस्त्वां विरूपां चकार ह ॥ ६ ॥ न हि पश्याम्यहं लोके यः कुर्यान्मम विप्रियम् ॥
 अमरेषु सहस्राक्षं महेंद्रं पाकशासनम् ॥ ७ ॥ अद्याहं मार्गणैः प्राणानादास्ये जीवितान्तगैः ॥ सलिले क्षीरमासक्तं निष्पिबन्निवसारसः ॥ ८ ॥ निहतस्य
 मया संस्थेशरसं कृतमर्मणः ॥ सफेनं रुधिरं कस्य मेदिनी पातुमिच्छति ॥ ९ ॥ कस्य पत्ररथाः कायान्मांसमुत्कृत्य संगताः ॥ प्रहृष्टा भक्षयिष्यंति निहत
 स्य मयारणे ॥ १० ॥ तं न देवानगंधर्वानपि शाचानराक्षसाः ॥ मया परकृष्टं रुपणं शक्तास्त्रातुं महाहवे ॥ ११ ॥ उपालभ्य शनैः संज्ञांतं मेशंसितुमर्हसि ॥
 येन त्वंदुर्विनीतेन वने विक्रम्य निजिता ॥ १२ ॥ इति भ्रातुर्वचः श्रुत्वा क्रुद्धस्य च विशेषतः ॥ ततः शूर्पणखा वाक्यं सवाप्समिदमब्रवीत् ॥ १३ ॥ तरुणौ
 रूपसंपन्नौ मुकुमारौ महाबलौ ॥ पुंडरीकविशालाक्षौ चौरकृष्णाजिनावरौ ॥ १४ ॥ फलमूलाशनौ दांतौ तापसौ ब्रह्मचारिणौ ॥ पुत्रौ दशरथस्यास्तां
 भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १५ ॥

प्यादीनां नुस्वाप्रियकरणे संभावने वनेति भावः क्वचित्तु अंतरेण सहस्राक्षमित्येव पाठः ॥ ७ ॥ जीवितस्यांतंगमयंति प्रापयंतितैः तृषयानिष्पिबन्सारसो हं सोयथा सलिले आसक्तं क्षीरमादत्ते एवं प्राणा
 नादास्ये इत्यर्थः ॥ ८ ॥ शरैः संकृतानि मर्माणि यस्य तस्य कंठकर्त्तनकालिकम् सफेनमित्युपलक्षणम् दीर्घधारं सोणं च ॥ ९ ॥ संगता मिलिताः पत्ररथाः पक्षिणः ॥ १० ॥ ११ ॥ विक्रम्य शौ
 र्यकृत्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ श्रीरामचंद्रदोषाणामभावाद्गुणोक्त्यैव तं बोधयति तरुणावित्यादि व्याख्यातप्रायम् ॥ १४ ॥ १५ ॥

केवैवेति यद्यपिदशरथपुत्रावितितत्सकाशाच्छ्रुतमथापिअमानुषचारिन्यदर्शनादनिश्चयइतिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तांप्रमदामधिकृत्यनिमितीकृत्यताभ्यामुभाभ्यांसंभूयैकनियोगादपरेणेमा
 मवस्थानीता यथाऽनाथाऽसतीकुलदातयेत्यन्वयः ॥ १८ ॥ तस्याहतायाइतिविपरिणामः रुधिरंपातुमिच्छामीत्यनेनस्वस्यास्तत्कामुकीत्वशंकांवारयति ॥ १९ ॥ उक्तमेवार्थमुत्कटेच्छाद्यो
 तनायपुनराह एषइति ॥ २० ॥ चतुर्दशेति प्रच्युतयारामेमानुषबुद्ध्याचसेनारहितानामेवचतुर्दशानांप्रिषणं यद्यपियाज्ञवल्क्यसुताराजंस्रयोवैलोकविश्रुताः चंद्रकांतमहामेघविजयाब्राह्मणोत्त
 गंधर्वराजप्रतिमौपार्थिवव्यंजनान्वितौ ॥ देवौवादानवावेतौनतर्कयितुमुत्सहे ॥ १६ ॥ तरुणीरूपसंपन्नासर्वाभरणभूषिता ॥ दृष्टातत्रमयानारी
 तयोर्मध्येमुमध्यमा ॥ १७ ॥ ताभ्यामुभाभ्यांसंभूयप्रमदामधिकृत्यताम् ॥ इमामवस्थानीताहंयथाऽनाथाऽसतीतथा ॥ १८ ॥ तस्याश्चानृजुवृत्ता
 यास्तयोश्चहतयोरहम् ॥ सफेनंपातुमिच्छामिरुधिरंरणमूर्धनि ॥ १९ ॥ एषमेप्रथमःकामःकृतस्तत्रत्वयाभवेत् ॥ तस्यास्तयोश्चरुधिरंपिवेयमहमा
 हवे ॥ २० ॥ इतितस्यांब्रुवाणायांचतुर्दशमहाबलान् ॥ व्यादिदेशखरःकुक्षोराक्षसानंतकोपमान् ॥ २१ ॥ मानुषौशस्त्रसंपन्नौचीररुष्णाजिनांबरौ ॥
 प्रविष्टौदंडकारण्यघोरंप्रमदयासह ॥ २२ ॥ तौहत्वातांचदुर्दत्तामुपावर्तितुमर्हथ ॥ इयंचभगिनीतेषांरुधिरंममपास्यति ॥ २३ ॥ मनोरथोयमिष्टो
 स्याभगिन्याममराक्षसाः ॥ शीघ्रंसंपाद्यतांगत्वातौप्रमथ्यस्वतेजसा ॥ २४ ॥ युष्माभिर्निहतौदृष्ट्वातावुभौभ्रातरौरणे ॥ इयंप्रदृष्टामुदितारुधिरंयु
 धिपास्यति ॥ २५ ॥ इतिप्रतिसमादिष्टाराक्षसास्तेचतुर्दश ॥ तत्रजग्मुस्तयासार्धघनावातेरिताइव ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० एको
 नविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततःशूर्पणखाघोराराराधवाश्रममागता ॥ राक्षसानाचचक्षेतौभ्रातरौसहसीतया ॥ १ ॥ तेरामंपर्णशालायामुपविष्टं
 महाबलम् ॥ ददृशुःसीतयासार्धलक्ष्मणेनापिसेवितम् ॥ २ ॥ तांदृष्ट्वााराधवःश्रीमानागतांस्तांश्वराक्षसान् ॥ अब्रवीद्भातरंरामोलक्ष्मणंदीप्ततेजसम् ॥ ३
 माः खरश्चदूषणश्चैवत्रिशिराब्रह्मवित्तमाः आसंस्तेषांचशिष्याश्चचतुर्दशसहस्रधेतिशान्तिधर्मेभीष्मोक्तेरयेतेषांशिवशापेनराक्षसत्वंदाशरथेर्विण्णोर्हस्तेनशापमोक्षश्चोक्तस्तथापिशापवशादेवरा
 क्षसयोनित्वाद्भगवद्रूपाज्ञानमादौप्राणवियोगकालेचशापांतंस्मृत्वातत्स्वरूपज्ञानात्स्वस्वरूपप्राप्तिः ब्रह्मवित्तमाइत्यत्रब्रह्मवेदइत्याहुः ॥ २१ ॥ २२ ॥ ममभगिनीयंतेषांरुधिरंपास्यतीत्यन्वयः
 अचरुधिरंममपास्यतीतिविपरीतार्थापत्तियुक्तवाक्येनतेषांसन्निधानप्रयुक्तोबुद्धिमोहःसूचितःकविना ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ वातनुन्नामेघाद्वजग्मुरितिसंबंधः ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरामा
 जिरामेश्वरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआ० अरण्यकांडेएकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततइति सहसीतयावर्तमानावितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

प्रत्यनंतरः प्रत्यासन्नः पालक इति यावत् अत्याः पदवीं मार्गं अत्याः पक्षपातेनास्मद्वार्थमागतानिति यावत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ चामीकरं स्वर्णम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ उपहिंसय यूयमत्मानिति शेषः ॥ ८ ॥ अ
नपकारिणामस्माकं हिंसार्थं यायुष्मद्व्यायुष्मद्वार्थमस्मदपेक्षितनिमित्तसंपन्नमित्याह युष्मानिति विप्रकारात् भवत्कृतपीडाहृपान्निमित्ताज्जातनियोगेन युष्मान्हंतुं सशरासनो हंसं प्रापः संप्रा

मुहूर्तं भवसौमित्रे सीतायाः प्रत्यनंतरः ॥ इमानस्यावधिष्यामि पदवीं मागतानिह ॥ ४ ॥ वाक्यमेतत्ततः श्रुत्वारामस्य विदितात्मनः ॥ तथेतिलक्ष्मणो
वाक्यं राघवस्य प्रपूजयन् ॥ ५ ॥ राघवोऽपि महत्त्वापंचामीकरविभूषितम् ॥ चकार सज्यं धर्मात्मा तानिरक्षां सिचाव्रवीत् ॥ ६ ॥ पुत्रौ दशरथस्यावांश्चा
तौ रामलक्ष्मणौ ॥ प्रविष्टौ सीतया सार्धं दुश्चरंदंडकावनम् ॥ ७ ॥ फलमूलाशनौ दांतौ तापसौ ब्रह्मचारिणौ ॥ वसंतौ दंडकारण्ये किमर्थमुपहिंसय
॥ ८ ॥ युष्मान्यापात्मकान्हंतुं विप्रकारान्महाहवे ॥ ऋषीणां तु नियोगेन संप्राप्तः सशरासनः ॥ ९ ॥ तिष्ठतैवात्र संतुष्टानो पावर्तितुमर्हथ ॥ यदि प्राणैरि
दार्थोऽनिवर्तध्वं निशाचराः ॥ १० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसास्ते चतुर्दश ॥ ऊचुर्वाचं सुसंकुद्धा ब्रह्मघ्नाः शूलपाणयः ॥ ११ ॥ संरक्तनयना घोरा रा
मं संरक्तलोचनम् ॥ परुषामधुराभापं लृष्ट्वा दृष्टपराक्रमम् ॥ १२ ॥ क्रोधमुत्पाद्य नो भर्तुः खरस्य सुमहात्मनः ॥ त्वमेव हास्यसे प्राणान्सद्योऽस्माभिर्हतो
युधि ॥ १३ ॥ काहितेशक्तिरेकस्य बहूनां रणमूर्धनि ॥ अस्माकमग्रतः स्थातुं किंपुनर्योद्धुमाहवे ॥ १४ ॥ एभिर्वाहुप्रयुक्तैश्च परिधैः शूलपट्टिशैः ॥ प्रा
णां स्पृक्ष्य सिवीर्यं च धनुश्चरपीडितम् ॥ १५ ॥ इत्येवमुक्त्वा संरक्ष्य राक्षसास्ते चतुर्दश ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिशाराममेवाभिदुद्बुधुः ॥ १६ ॥ चिक्षिपु
स्तानि शूलानि राघवं प्रतिदुर्जयम् ॥ तानि शूलानि काकुत्स्थः समस्तानि चतुर्दश ॥ १७ ॥ तावद्भिरेव चिच्छेद शरैः कांचनभूषितैः ॥ ततः पश्यन्महाते
जानाराचान्मूर्यसन्निभान् ॥ १८ ॥ जग्राह परमकुद्धश्चतुर्दश शिलाशितान् ॥ गृहीत्वा धनुरायम्य लक्ष्यानुदिश्य राक्षसान् ॥ १९ ॥

प्रतिमितः यद्वा विप्रकारानित्यर्थोऽप्यजंतं अस्मास्वस्मदीयेषु च तथा वैरवतो युष्मानित्यर्थः ॥ ९ ॥ अतः संतुष्टा मत्तः प्राप्तयुद्धसंतोषा यूयमत्र तिष्ठतैव नो पावर्तितुमर्हथ उपसर्पितुमिति पाठेऽप्य
यमेवार्थः इहार्थः इह लोके देहे चेत्यर्थः ॥ १० ॥ ब्रह्मघ्ना इत्यर्थः ॥ ११ ॥ अदृष्टपराक्रममिति च्छेदः संधिरार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्थातुमपिकाते शक्तिरित्योजना ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ तावद्भिश्चतुर्दश शरैर्विमुक्तचतुर्दश शूलसंख्याकैः ॥ १८ ॥ शिलाशितान् शाणोपलनिघृष्टान् ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ विनिष्येतुः विनिष्यत्यचनिममजुः वल्मीकाद्वल्मीकं प्राप्य पन्नगा इव निमग्ना इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ नासाकर्णक्षतां शोकि चित्संशुष्कशोणितत्वात्स निर्यासावल्लरीव ॥ २३ ॥ २४ ॥
 उत्तरमर्गार्थसंक्षेपतः कथनम् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अर० विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ अनर्थार्थस्य कुलस्येति शेषः ॥
 मुमोच राघवो वाणान्बज्जानिवशतक्रतुः ॥ तेभित्त्वारक्षसां वेगाद्दक्षांसिरुधिरप्लुताः ॥ २० ॥ विनिष्येतुस्तदा भूमौ वल्मीकादिव पन्नगाः ॥ तैर्भग्नलुद्
 याभूमौ क्षिप्तमूला इव द्रुमाः ॥ २१ ॥ निषेतुः शोणितस्त्राता विकृता विगता सवः ॥ तान्भूमौ पतिताः दृष्ट्वा राक्षसीक्रोधमूर्छिता ॥ २२ ॥ उपगम्य स्वरं
 सातु किंचित्संशुष्कशोणिता ॥ पपात पुनरेवा तसि निर्यासे वल्लरी ॥ २३ ॥ भ्रातुः समीपे शोका तसि सर्जनितदंमहत् ॥ स स्वरं मुमुचे वाप्यं विवर्णवद
 नातदा ॥ २४ ॥ निपातिता न्येक्ष्य रणे तुराक्षसां त्रधा विताशूर्पणखा पुनस्ततः ॥ वधंच ते पांनिखिले न रक्षसां शशंस सर्वं भगिनी खरस्य सा ॥ २५ ॥
 इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० अ० विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ स पुनः पतितां दृष्ट्वा क्रोधाच्छूर्पणखा पुनः ॥ उवाच व्यक्तया वाचा ता
 मनर्थार्थमागताम् ॥ १ ॥ मया त्विदानीं शूरास्ते राक्षसाः पिशिता शनाः ॥ त्वत्प्रियार्थं विनिर्दिष्टाः किमर्थं रुद्यते पुनः ॥ २ ॥ भक्ताश्चैवानुरक्ताश्च हिताश्च
 मम नित्यशः ॥ हन्यमानान हन्यंते न न कुर्युर्वचो मम ॥ ३ ॥ किमेतच्छ्रोतुमिच्छामि कारणं यत्कृते पुनः ॥ हानायेति विनर्दती सर्पवच्चेष्टसे क्षितौ ॥ ४ ॥
 अनाथवद्विलपसि किन्नुताथे मयि स्थिते ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ मामैवं वैक्लव्यं त्यज्यतामिति ॥ ५ ॥ इत्येवमुक्ता दुर्धर्पा खरेण परिसांत्विता ॥ विमृज्य नयने
 सास्त्रे स्वरं भ्रातरमब्रवीत् ॥ ६ ॥ अस्मीदानीमहंप्राप्ता हतश्रवणनासिका ॥ शोणितौघपरिक्लिन्ना त्वया च परिसांत्विता ॥ ७ ॥ प्रेषिताश्च त्वया शूरा राक्ष
 सास्ते चतुर्दश ॥ निहतं राघवं घोरं मत्प्रियार्थं मलक्ष्मणम् ॥ ८ ॥ ते तुरामेण सामर्पाः शूलपट्टिशपाणयः ॥ समरे निहताः सर्वे सायकैर्मर्मभेदिभिः ॥ ९ ॥
 तान्भूमौ पतिताः दृष्ट्वा क्षणेनैव महाजवान् ॥ रामस्य च महत्कर्म महां स्वासो भवन्मम ॥ १० ॥

॥ १॥ २॥ भक्ता अतएव मय्यनुरक्ता अतएव मम हिताः परैर्हन्यमाना अपियेन हन्यंते न हंतुं शक्यंते मम वचो न कुर्युरिति च न तत्किमर्थं रुद्यते इत्यर्थः ॥ ३ ॥ यत्कृते यच्छोकनिमित्तम् ॥ ४॥ ५॥ ६॥
 अहमिदानीं पूर्वत्वत्समीपं प्राप्तास्मि त्वया च परिसांत्वितास्मि शूराश्च मर्दयिष्ये प्रेषितास्तद्वृत्तान्तं वक्ष्यामीति ॥ ७॥ ८॥ ९॥ क्षणेनैव ननु चिरकालयुद्धपूर्वमित्यर्थः रामस्य च महत्कर्म दृष्ट्वेत्यनुपंगः ॥ १०॥

जीतातएवसमुद्दिष्टाकंपमानातएवविपण्णादुःखिता सर्वतोभयदर्शिनी सर्वतोरामप्रतिभासनात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ येचमेपदवींप्राप्तास्तएतेभूमौस्थितेनपदातिनारामेणहताः ॥ १३ ॥ य
 द्विराक्तिर्योद्धुमितिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ निरपत्रपालिन्नकर्णनासिकत्वात् स्वरस्यक्रोधोत्पत्त्यर्थमाह बुद्धेति ॥ १६ ॥ सबलोपिचतुरंगबलोपेतोपि महारणेइत्युत्तरान्वयि मिथ्यामृषैवस्य
 म्निन्नारोपितोविक्रमोयेन ॥ १७ ॥ अतस्त्वंसहवांधवस्त्वरितोजनस्थानादपयाहिनिर्गच्छ समरेतौत्वंजहिहेकुलपांसनअन्यथातु ॥ १८ ॥ तदेवव्याचष्टे मानुषाविति तौहंतुंय देनशक्रोपितदा
 सास्मिभीतासमुद्दिष्टाविपण्णाचनिशाचर ॥ शरणंत्वांपुनःप्राप्तासर्वतोभयदर्शिनी ॥ १९ ॥ विपादनक्राध्युपितपरित्रासोर्मिमालिनि ॥ किंमान
 त्रायसेमग्राविपुलेशोकसागरे ॥ २० ॥ एतेचनिहताभूमौरामेणनिशितैःशरैः ॥ येचमेपदवींप्राप्ताराक्षसाःपिशिताशनाः ॥ २१ ॥ मयितेयद्यनुक्रो
 शोयदिरक्षःसुतेपुत्र ॥ रामेणयदिशक्तिस्तेतेजोवास्तिनिशाचर ॥ २२ ॥ दंडकारण्यनिलयंजहिराक्षसकंदकम् ॥ यदिराममभिघ्नंनत्वमद्यवधिष्य
 सि ॥ २३ ॥ तवचैवाग्रतःप्राणांस्यक्ष्यामिनिरपत्रपा ॥ बुद्ध्याहमनुपश्यामिनत्वंरामस्यसंयुगे ॥ २४ ॥ स्थातुंप्रतिमुखेशक्तःसबलोपिमहारणे ॥ शू
 रमानीनशूरस्त्वंमिथ्यारोपितविक्रमः ॥ २५ ॥ अपयाहिजनस्थानात्त्वरितःसहवांधवः ॥ जहित्वंसमरेमृदुन्यथातुकुलपांसन ॥ २६ ॥ मानुषौतौनश
 क्रोपिहंतुंवैरामलक्ष्मणौ ॥ निःसत्त्वस्याल्पवीर्यस्यवामस्तेकीदृशस्त्विह ॥ २७ ॥ रामतेजोभिभूतोहित्वंक्षिप्रंविनिशिष्यसि ॥ सहितेजःसमायुक्तोरा
 मोदशरथात्मजः ॥ २८ ॥ भ्राताचास्यमहावीर्योयेनचास्मिविरूपिता ॥ एवंविलप्यबहुशोराक्षसीप्रदरोदरी ॥ २९ ॥ भ्रातुःसमीपेशोकार्त्तानष्टसं
 जावभूवद् ॥ कराभ्यामुदरंहत्वारुरोदभृशदुःखिता ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० एकविंशःसर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ एवमाधर्षितःशूरःशूर्प
 णस्यास्वरस्ततः ॥ उवाचरक्षसांमध्यस्वरःस्वरतरंवचः ॥ ३ ॥ तवापमानप्रभवःक्रोधोयमतुलामम ॥ नशक्यतेधारयितुंलवणांभइवोल्बणम् ॥ ४ ॥
 निर्वार्यत्वादिगुणस्यतेइहकीदृशोवासोजुगुप्सितएवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तामेवशक्तिंदृढयतिरामतेजइति ॥ २० ॥ प्रदरोदरीनिम्रोदरी ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामा
 यणनिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेएकविंशःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ आधर्षितःकोपादवमानितः स्वरस्तीक्ष्णगुणःस्वरतरंतःक्ष्णतरम् ॥ १ ॥ तवापमानेत्यस्य
 त्वक्ततापमानेत्यर्थः धारयितुमात्मनीतिशेषः ममेतिमयेत्यर्थेसंबंधेपठौ लवणांभइवोल्बणम् व्रणइतिशेषः व्रणेनिक्षिप्तंलवणयुक्तमंभइवधारयितुंनशक्यतइत्यर्थइतितीर्थः लवणांभोलवणस
 मुद्रांभइवेत्यर्थइतिकतकः ॥ २ ॥

आत्मदुश्चरितैस्त्रिहृपकरणरूपैः स्वयंहत एव महर्शनात्प्राणान्मोक्ष्यते तं रामं गणयेदित्यन्वयः वीर्यात्स्वपराक्रमात् ॥ ३ ॥ संभ्रमोभयम् ॥ ४ ॥ परश्वधहतस्येति परश्वधस्तस्य मुख्यमायुधमि
त्यनेन ज्ञायते रुधिरं रक्तवर्णमित्यर्थः ॥ ५ ॥ मौख्यान् अन्व्यवस्थितचित्ततालक्षणान् पुनः प्रशशंस च त्वत्समो वीरो नास्तीत्येवमादि ॥ ६ ॥ तदेवाह तयेति ॥ ७ ॥ यानि लोकानां प्राणिनां हि
सैवासाधारण्येन विहारः कीदायेषां रक्षसां चतुर्दशसहस्राणि वर्तन्ते तेषां सर्वोद्योगं सर्वप्रकारेणोद्योगं चतुरंगबलोपेततया सर्वायुधसामग्री समेततया चोद्योगं कारय ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पौलस्यानां
नरामं गणये वीर्यान्मानुषं क्षीणजीवितम् ॥ आत्मदुश्चरितैः प्राणान्हतो योद्यविमोक्ष्यते ॥ ३ ॥ वाष्पः संधार्यतामेपसंभ्रमश्च विमुच्यताम् ॥ अहं रामं
सहस्रात्रानयामियमसादनम् ॥ ४ ॥ परश्वधहतस्याद्यमंदप्राणस्य भूतले ॥ रामस्य रुधिरं रक्तमुष्णं पास्यसिराक्षसि ॥ ५ ॥ संप्रवृष्टावचः श्रुत्वा ख
रस्य वदनाच्चुतम् ॥ प्रशशंस पुनर्मौख्याद्वातरं रक्षसां वरम् ॥ ६ ॥ तया परुषितः पूर्वपुनरेव प्रशंसितः ॥ अब्रवीद्दूषणं नाम खरः सेनापतिस्तदा ॥ ७ ॥
चतुर्दशसहस्राणि मम चित्तानुवर्तिनाम् ॥ रक्षसां भीमवेगानां समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ ८ ॥ नीलजीमूतवर्णानां लोकहिंसाविहारिणाम् ॥ सर्वोद्यो
गमुदीर्णानां रक्षसां सौम्यकारय ॥ ९ ॥ उपस्थापय मेक्षि प्ररथं सौम्यधनूं पिच ॥ शरांश्च चित्रान् खट्वांश्च शक्तींश्च विविधाः शिताः ॥ १० ॥ अग्रे निर्या
तुमिच्छामि पौलस्यानां महात्मनाम् ॥ वधार्थं दुर्विनीतस्य रामस्य रणकाविद ॥ ११ ॥ इतितस्य ब्रुवाणस्य सूर्यवर्णं महारथम् ॥ सदश्वैः शवलैर्युक्त
माचक्षते दूषणः ॥ १२ ॥ तमेरुशिखराकारं तप्तकांचनभूषणम् ॥ हेमचक्रमसंवाधं वैदूर्यमयकूबरम् ॥ १३ ॥ मत्स्यैः पुष्पैर्द्रुमैः शैलैश्च द्रकां तैश्च कां
चनैः ॥ मांगल्यैः पक्षिभ्यश्च ताराभिश्च समावृतम् ॥ १४ ॥ ध्वजनिखिशसंपन्नं किंकिणीवरभूषितम् ॥ सदश्वयुक्तं सोमर्पादारुरोहखरस्तदा ॥ १५ ॥
खरस्तु तन्महत्सैन्यं रथचर्मायुधध्वजम् ॥ निर्यातेत्यब्रवीत्सेक्ष्य दूषणः सर्वराक्षसान् ॥ १६ ॥ ततस्तद्राक्षसं सैन्यं च रमायुधध्वजम् ॥ निर्जगाम ज
नस्यानान्महानादं महाजवम् ॥ १७ ॥

राक्षसानामप्येवमस्य वधार्थं निर्यातुमिच्छामीत्यन्वयः ॥ ११ ॥ शवलैश्चित्रवर्णैः आचक्षते उपस्थितमतिशेषः ॥ १२ ॥ वैदूर्यमयौ कूबरौ युगंधरौ यस्य तम् असंवाधं विशालम् ॥ १३ ॥ मां
गल्यैर्मंगलमलंकारस्तद्योजनैः कांचनैरिति मत्स्यादिसर्वान्वयि ॥ १४ ॥ किंकिणीक्षुद्रघंटिका अमर्षाक्रोधात् ॥ १५ ॥ तन्महत्सैन्यं प्रेक्ष्य तत्पतिनिर्यातेत्यब्रवीत् दूषणः दूषणश्चेत्यर्थः ॥ १६ ॥
तत उज्जयिनियोगानंतरम् राक्षसं रक्षसामिदम् ॥ १७ ॥

मुद्रादय आयुधविशेषाः वज्रैर्वज्राकारैरष्टास्रैरायुधैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ खरस्यरथोपिसेनास्थानात्किंचिदनंतरं सर्वसेनानिर्याणां किंचित्कालं प्रतीक्ष्य जगामेत्यर्थः ॥ २१ ॥ मतमा
 ज्ञायात्तीर्तज्ञात्वा ॥ २२ ॥ संचोदिन इत्यादिश्लोकद्वयंकतकसंख्यारीत्याप्रक्षिप्तम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे द्वा
 विंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ खरप्रस्थाने उत्पातवर्णनम् शोणितसहितमुदकम् प्रयातं प्रस्थितम् गर्दभारुणो धूसरः तुमुलस्तुमुलशब्दः अभ्यवर्षत् मेघ इति शेषः ॥ १ ॥ रथ
 मुद्रैः पट्टिशैः शूलैः सुतीक्ष्णैश्च परश्वधैः ॥ खट्वैश्चैरथस्थैश्च भ्राजमानैः सतोमरैः ॥ १८ ॥ शक्तिभिः परिघैर्घोरैरतिमात्रैश्च कार्मुकैः ॥ गदासिमुसलै
 वज्रैर्गृहीतैर्भीमदर्शनैः ॥ १९ ॥ राक्षसानां सुघोराणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ निर्यातानि जनस्थानात् खरचित्तानुवर्तिनाम् ॥ २० ॥ तांस्तु निर्धावतो ह
 द्वा राक्षसान् भीमदर्शनान् ॥ खरस्याथ रथः किंचिज्जगाम तदनंतरम् ॥ २१ ॥ ततस्ता ऊढवलान् श्वांस्तप्तकांचनभूषितान् ॥ खरस्य मतमाज्ञाय सार
 थिः पर्यचोदयत् ॥ २२ ॥ संचोदितोरथः शीघ्रं खरस्य रिपुघातिनः ॥ शब्देना पूरयामास दिशः सप्रदिशस्तथा ॥ २३ ॥ प्रवृद्धमन्युस्तु खरः खरस्वरो रिपो
 वधार्थं त्वरितो यथांतकः ॥ अचूचुदत्सारथिमुन्नदन् पुनर्महाबलो मेघ इवाश्मवर्षवान् ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 अरण्यकांडे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्य यातं बलं घोरमशिवं शोणितोदकम् ॥ अभ्यवर्षन् महाघोरस्तुमुलो गर्दभारुणः ॥ १ ॥
 निपेतुस्तुरगास्तस्य रथयुक्ता महाजवाः ॥ समेषु पृथ्विते देशे राजमार्गे यदृच्छया ॥ २ ॥ श्यामं रुधिरपर्यंतं बभूव परिवेषणम् ॥ अलातचक्रप्रतिमं प्र
 तिगृह्णादिवाकरम् ॥ ३ ॥ ततो ध्वजमुपागम्य हेमदंडं समुद्धृतम् ॥ समाक्रम्य महाकायस्तस्थौ गृध्रः सुदारुणः ॥ ४ ॥ जनस्थानसमीपे च समाक्रम्य
 खरस्वनाः ॥ विस्वरान्विविधान्नादां सादान् गपक्षिणः ॥ ५ ॥ व्याजदुरभिदीप्तायां दिशि वै भैरवस्वनम् ॥ अशिवं यातुधानानां शिवाघोरामहा
 स्वनाः ॥ ६ ॥ प्रभिन्नगजसंकाशास्तोयशोणितधारिणः ॥ आकाशं तदनाकाशं च कुर्भीमां वुवाहकाः ॥ ७ ॥

युक्ताः रथे युक्ताः पुष्पचिते पुष्पयुते अनेन पातनिमित्तराहित्यम् ॥ २ ॥ रुधिरोक्तवर्णः पर्यंतः प्रांतभागे यस्य अलातचक्रप्रतिमं तद्वद्वर्तुलम् दिवाकरं प्रतिगृह्णन् सूर्यमंडलेनात्यंतं संबध्य ॥ ३ ॥ ४ ॥
 खरस्वनाः परुषशब्दाः ॥ ५ ॥ अभिदीप्तायां रवियुक्तायाम् विवस्वदामा भवति प्रदीपेति वसंतराजोक्तेः शिवाः यातुधानानामशिवमशुभं व्याजदुः ॥ ६ ॥ प्रभिन्नगजेति पाठे मत्तगजेत्यर्थः प्रभि
 न्नगिरिति पाठे गिरिकादिधातुस्त्राविण इत्यर्थः तोयमिव शोणितं धरति अनाकाशमप्रकाशम् ॥ ७ ॥

उद्धतं सान्द्रम् ॥ ८ ॥ क्षतजार्द्रसवर्णाभासधिरार्द्रवस्त्रादिसमानवर्णा संध्येति विशेष्यम् कालं विनावभौ मेघेष्विति शेषः ॥ ९ ॥ युद्धेनित्यमशिवकराः अशुभशंसिन्यः शिवाघोरनिदर्शनाभयद
शिकाः स्वरवलस्यचाभिमुखनेदुः पूर्वदिगभिमुखं शिवाशब्द उक्तः इदानीं स्वरसैन्याभिमुख्येनेति भेदः परिघाभासः परिघ आयुधविशेषस्तत्सदृशः कबंधो धूमकेतुरिति तीर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥

वभूवतिमिरंधोरमुद्धतं रोमहर्षणम् ॥ दिशो वा प्रदिशो वापि सुव्यक्तं न च काशिरे ॥ ८ ॥ क्षतजार्द्रसवर्णाभासंध्याकालं विनावभौ ॥ स्वरं चाभिमुखं
नेदुस्तदाघोराद्यगाः खगाः ॥ ९ ॥ कंकगोमायुगृध्राश्च कुशुभयशंसिनः ॥ नित्याशिवकरायुद्धेशिवाघोरनिदर्शनाः ॥ १० ॥ नेदुर्वलस्याभिमुखं
ज्वालोद्गारिभिराननैः ॥ कबंधः परिघाभासो हृष्यते भास्करांतिके ॥ ११ ॥ जग्राहमूर्यस्वर्भानुरपर्वणिमहाग्रहः ॥ प्रवातिमारुतः शीघ्रं निप्रभो भूहि
वाकरः ॥ १२ ॥ उत्पेतुश्च विनारात्रिताराः खद्योतसप्रभाः ॥ संलीनमीनविहगानलिन्यः शुष्कपंकजाः ॥ १३ ॥ तस्मिन्क्षणे वभूवुश्च विनापुष्पफलैर्दु
माः ॥ उद्धूतश्च विना वार्तरणुर्जलधरारुणः ॥ १४ ॥ चीचीकूचीति वाश्वंतो वभूवुस्तत्र सारिकाः ॥ उत्काश्चापि सनिर्घोषानिपेतुर्घोरदर्शनाः ॥ १५ ॥
प्रचचालमहीचापि सशैलवनकानना ॥ स्वरस्य चरथस्थस्य नर्दमानस्य धीमतः ॥ १६ ॥ प्राकंपतभुजः सव्यः स्वरश्चास्यावसज्जत ॥ सास्त्रासंपद्यते ह
ष्टिः पश्यमानस्य सर्वतः ॥ १७ ॥ ललाटे च रुजो जातान च मोहान्न्यवर्तत ॥ तान्समीक्ष्य महोत्पातानुत्थितान् रोमहर्षणान् ॥ १८ ॥ अब्रवीद्राक्षसान्स
वां प्रहसन् स्वरस्तदा ॥ महोत्पातानि मान्सर्वानुत्थितान् घोरदर्शनान् ॥ १९ ॥ न चिंतयाम्यहं वीर्याद्वलवान्दुर्वलानिव ॥ तारा अपिशरैस्तीक्ष्णैः पातयेयं
न भस्मलात् ॥ २० ॥ मृत्युं मरणधर्मेण संकुद्धो जायाम्यहम् ॥ राघवं तं बलोत्तिकं भ्रातरं चापिलक्ष्मणम् ॥ २१ ॥ अहत्वा सायकैस्तीक्ष्णैर्नोपावर्ति
तुमुन्महे ॥ यन्निमित्तं तुरामस्य लक्ष्मणस्य विपर्ययः ॥ २२ ॥ सकामाभगिनी मे सुपीत्वा तुरुधिरंतयोः ॥ न कचित्प्राप्तपूर्वमे संयुगे पुपराजयः ॥ २३ ॥

शीघ्रं प्रचंचेयथाभवति तथेत्यर्थः संमुख इति शेषः ॥ १२ ॥ खद्योतसप्रभत्वं निस्तेजस्कत्वेन चांचल्येन च ॥ १३ ॥ विनापुष्पफलैः पुष्पादिरहिताः वभूवुरित्यर्थः उद्धूत उक्षिप्तः जलधरारुणः धूस
रः ॥ १४ ॥ चीचीकूचीति शब्दानुकरणम् वाश्वंतः आर्षं ननु शिक्षितं शब्दमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ सव्यो वामः स्वरश्चावसज्जत हीनो भूदित्यर्थः ॥ १७ ॥ तानुत्पातानुत्थितान्समीक्ष्यापिमो
हान्तु न्यवर्तत युद्धयात्राया इति शेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ बलोत्तिकं बलाधिकम् ॥ २१ ॥ यन्निमित्तं शूर्पणखानिमित्तम् विपर्ययः क्रूरबुद्धिरूपः ॥ २२ ॥ २३ ॥

एतन्ममपराजयाभावपवस्तु ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुण्यकर्मणःपुण्यकर्माणिइत्यर्थेआर्षे ॥ २७ ॥ येलोकानांसंमतागोब्राह्मणव्यतिरिक्तास्तेभ्यश्चस्वस्तिइत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 सैन्यस्याग्राद्विनिःसृतःपूर्वसैन्यसंबद्धएवतदग्रभागेस्थितःइदानींतुसेनावहुदूरेपृष्ठतस्तत्कास्यमेवाधेगतइत्यर्थः श्येनगाम्यादयोद्वादशखरामात्याः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सासेना तौराजपुत्रौ
 युष्माकमेतत्पुण्यक्षणात्तत्कथयाम्यहम् ॥ देवराजमपिकुद्धोमतैरावतगामिनम् ॥ २४ ॥ वज्रहस्तरणेहय्यांकिंपुनस्तौचमानवौ ॥ सातस्यगर्जितं
 श्रुत्वागक्षसानांमहाचमूः ॥ २५ ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेहयुपाशावपाशिता ॥ समेयुश्चमहात्मानोयुद्धदर्शनकांक्षिणः ॥ २६ ॥ ऋपयोदेवगंधर्वाःसिद्धा
 श्वसहचारणैः ॥ समेत्यचोचुःसहितास्तेऽन्यान्यपुण्यकर्मणः ॥ २७ ॥ स्वस्तिगोब्राह्मणेभ्यस्तुलोकानांयेचसंमताः ॥ जयतांराघवोयुद्धेपौलस्यानर
 जनीचगन् ॥ २८ ॥ चक्रहस्तायथाविष्णुःसर्वानमुरसत्तमान् ॥ एतच्चान्यच्चबहुशोब्रुवाणाःपरमर्षयः ॥ २९ ॥ जातकौतूहलास्तत्रविमानस्थाश्च
 देवताः ॥ ददृशुर्वाहिनीतिपांराक्षसानांगतायुषाम् ॥ ३० ॥ रथेनतुखरोवेगासैन्यस्याग्राद्विनिःसृतः ॥ श्येनगामीपृथुग्रीवोयज्ञशत्रुर्विहंगमः ॥
 ॥ ३१ ॥ दुर्जयःकरवीराक्षःपरुषःकालकार्मुकः ॥ हेममालीमहामालीसर्पास्योरुधिराशनः ॥ ३२ ॥ द्वादशैतेमहावीर्याःप्रतस्थुरभितःखरम् ॥ म
 हाकपालःस्पृलाक्षःप्रमाथस्त्रिशिरास्तथा ॥ चत्वारएतेमेताग्रेदूषणंपृष्ठतोन्वयुः ॥ ३३ ॥ साभीमवेगासमराभिकांक्षिणीसुदारुणाराक्षसवीरसे
 ना ॥ तौराजपुत्रौसहसाभ्युपेतामालाग्रहाणामिवचंद्रमूर्यौ ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेत्रयोविंशः
 सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आश्रमंप्रतियातेतुखरेखरपराक्रमे ॥ तानेवौत्पातिकानुरामःसहभ्रात्राददर्शह ॥ १ ॥ तानुत्पातान्महाघोरान्
 रामोदृष्ट्वात्यमर्षणः ॥ प्रजानामहितान्दृष्ट्वावाक्यंलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ २ ॥ इमान्यस्यमहाबाहोसर्वभूतापहारिणः ॥ समुत्थितान्महोत्पातान्संहर्तुंस
 र्वाक्षसान् ॥ ३ ॥ अमीरुधिरधारास्तुविस्तृतंखरखनाः ॥ व्योम्निमेघाविवर्ततेपरुषागर्दभारुणाः ॥ ४ ॥

महसातक्षणमेवाभ्युपेतेत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेत्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ औत्पातिकान्उत्पा
 तान् स्वार्थेठक् ॥ १ ॥ अत्यमर्षणोऽत्यस्यस्थचित्तः प्रजानांप्रकृतत्वाद्वाक्षसाएवात्रप्रजाः ॥ २ ॥ सर्वभूतापहारिणस्तस्मैचकान्प्रकृतेसर्वराक्षसान् संहर्तुं तसंहारंसूचयितुम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

राक्षसानां दुर्निमित्तान्युक्तास्वस्य जयसूचकान्याह सधूमा इति उत्पातवशाद्भूमसंदृढाः समयुद्धेऽभिनंदानंदोयेषां संजातस्तादृशाः अतएव विचेष्टते तूणीरेषु चलंति स्वगतानंदस्य शरेषूपचाराः चापानि च विचेष्टते स्वाधिष्ठातृदेवतासान्निध्यात्स्फुरज्ज्यानि भवन्ति ॥ ५ ॥ अयतः आसन्नदेशकाले नः भयं जीवितसंशयश्च प्राप्तः अभयं प्राप्तं चादमुराणां जीवितस्य संशयः प्राप्त इत्यर्थ इति तीर्थः ॥ ६ ॥ संप्रहारोऽरणः एवं जयेष्वपि स्वस्या जयसूचकं निमित्तमाह अयमिति स्फुरमाणः स्फुरन् दक्षिण इति शेषः तीर्थव्याख्याने जयसूचकांतरमाहेति व्याख्येयम् ॥ ७ ॥ सन्निकर्षे आसन्नकाले जयमित्यादेराख्यातीत्यनेनान्वयः तवाप्यंगं शुभसूचकमित्याह सुप्रभमिति ॥ ८ ॥ येषां च वदनं निष्प्रभं भवति तेषामायुः क्षयो भवति वर्तमानसामीप्ये लट् नैव मस्माकमिति शेषः येषामा

सधूमाश्च शराः सर्वे समयुद्धाभिनंदिताः ॥ रुक्मपृष्ठानि चापानि विचेष्टते विचक्षण ॥ ५ ॥ यादृशा इह कूजंति पक्षिणो वनचारिणः ॥ अग्रतो नो भयं प्राप्तं संशयो जीवितस्य च ॥ ६ ॥ संप्रहारस्तु सुमहान् भविष्यति न संशयः ॥ अयमाख्यातिमेवाहुः स्फुरमाणो मुहुर्मुहुः ॥ ७ ॥ सन्निकर्षे तु नः शूरजयं शत्रोः पराजयम् ॥ सुप्रभं च प्रसन्नं च तव वक्रं हिलक्ष्यते ॥ ८ ॥ उद्यतानां हियुद्धार्थं येषां भवति लक्ष्मण ॥ निष्प्रभं वदनं तेषां भवत्यायुः परिक्षयः ॥ ९ ॥ रक्षसां नर्दतां घोषः श्रूयते यमहाध्वनिः ॥ आहतानां च भेरीणां राक्षसैः क्रूरकर्मभिः ॥ १० ॥ अनागतविधानं तु कर्तव्यं शुभमिच्छता ॥ आपदाशंकमानेन पुरुषेण विपश्चिता ॥ ११ ॥ तस्माद्ब्रूहीत्वा वै देहीं शरपाणिर्धनुर्धरः ॥ गुहामाश्रयशैलस्य दुर्गापादपसंकुलाम् ॥ १२ ॥ प्रतिकूलितुमिच्छामि न हि वाक्यमिदं वया ॥ शापितो मम पादाभ्यां गम्यतां वत्समाचिरम् ॥ १३ ॥ त्वंहि शूरश्च बलवान्हन्या एतान्न संशयः ॥ स्वयं निहतुमिच्छामि सर्वानेव निशाचरान् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः सहसीतया ॥ शरानादाय चापं च गुहां दुर्गां समाश्रयत् ॥ १५ ॥ तस्मिन् विष्टे तु गुहां लक्ष्मणे सहसीतया ॥ हंत निर्युक्तमित्युक्त्वा रामः कवचमाविशत् ॥ १६ ॥ स तेनाग्निनिकाशेन कवचेन विभूषितः ॥ बभूव रामस्तिमिरे महानग्निरिवोत्थितः ॥ १७ ॥

युः क्षयो भवति तेषां वदनं निष्प्रभमिति व्याख्याने वीजं चित्यम् ॥ ९ ॥ १० ॥ अनागतस्याजिगमिषितस्यानिष्टस्य विधानं प्रतिविधानं परिहारः ॥ ११ ॥ आश्रमं हित्वा शैलस्य दुर्गमितरैर्गंतुमशक्यां गुहामाश्रय ॥ १२ ॥ इदं वाक्यं मयोच्यमानं त्वया प्रतिकूलितुं विपरीतं कर्तुं नेच्छामि भिन्नकर्तृके तु मुनार्षः उक्तं कुर्वित्यर्थः माचिरमविलंबेन ॥ १३ ॥ त्वं हीति अनेनासामर्थ्यान्मांवारयतीति शंका निराकृता स्वयमिति तथैव शापोद्धारस्य सत्त्वादिति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ हंतेति हर्षे निर्युक्तं शीघ्रमस्मदुक्तं निर्व्यूढमित्युक्त्वा कवचमाविशत् धृतवान् ॥ १६ ॥ नानारत्नकांत्याग्नि सादृश्यं कवचे ॥ १७ ॥

संवभूवास्थितः सम्यगास्थितोवभूवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ लोकैर्ब्रह्मर्षिसत्तमाः त्रैलोक्येऽपि ब्रह्मर्षित्वेन प्रसिद्धा इत्यर्थः पुण्यकर्मणः पुण्यकर्मणः अदीर्घत्वमार्षम् ॥ २० ॥ गोब्राह्मणानां
मितिषष्टीचतुर्थ्यर्थापी तेभ्य इत्यर्थः लोकानां येनिसंगता इति पाठे लोकानां लोकपालानां संगताः हविर्होमादिद्वारोपकारका इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ धर्मात्मा अच्छन्नयोधीत्यर्थः ॥ २३ ॥
सगणाविद्याधरादिदशदेवयोनिगणसहिताः इतीत्यस्य वदंत इति शेषः ॥ २४ ॥ तेजसा वैष्णवेन क्षात्रेण एतेन सह जस्वभावो भगवतो ब्राह्मण एव क्षात्रस्तु स्वेच्छया कार्याय भगवता स्त्रीक्रियत इति सु

सचापमुद्यम्य महच्छरानादाय वीर्यवान् ॥ संवभूवास्थितस्तत्र ज्यास्वनेः पूरयन्दिशः ॥ १८ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ समेयुश्च म
हात्मानो युद्धदर्शनकांक्षया ॥ १९ ॥ ऋषयश्च महात्मानो लोके ब्रह्मर्षिसत्तमाः ॥ समेत्य चोचुः सहितास्ते न्योन्यं पुण्यकर्मणः ॥ २० ॥ स्वस्ति गोब्राह्मणा
नां च लोकानां च तिसंस्थिताः ॥ जयतां राघवां युद्धे पौलस्त्या न रजनीचरान् ॥ २१ ॥ चक्रहस्तो यथा युद्धे सर्वान् सुरपुंगवान् ॥ एवमुक्त्वा पुनः प्रोचुरा
लोक्य च परस्परम् ॥ २२ ॥ चतुर्दशसहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ एकश्च रामो धर्मात्मा कथं युद्धं भविष्यति ॥ २३ ॥ इति राजर्षयः सिद्धाः सगणाश्च
द्विजर्षभाः ॥ जातकौतूहलास्तस्युर्विमानस्याश्च देवताः ॥ २४ ॥ आविष्टं तेजसारा मसंग्रामशिरसि स्थितम् ॥ दृष्ट्वा सर्वाणि भूतानि भयाद्विव्यथिरेत
दा ॥ २५ ॥ रूपमप्रतिमं तस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ बभूवरूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्येव महात्मनः ॥ २६ ॥ इति संभाष्यमाणे तु देवगंधर्वचारणैः ॥ ततो गंधी
रनिर्द्वा द्विधोरचर्मा युधध्वजम् ॥ २७ ॥ अनीकं यातुधानानां समंतात्प्रत्यपद्यत ॥ वीरालापान्विस्तृतमन्योन्यमभिगच्छताम् ॥ २८ ॥ चापानि वि
स्फारयतां जृम्भतां चाप्यभीक्ष्णशः ॥ विप्रघुष्टस्वनानां च दुंदुभींश्चाभिनिघ्नताम् ॥ २९ ॥ तेषां सुविपुलः शब्दः पूरयामास तद्दहनम् ॥ तेन शब्देन वित्र
स्तान्नासिता वनचारिणः ॥ ३० ॥ दुद्रुवुर्यत्र निःशब्दं पृष्ठतो नावलोकयन् ॥ तच्चानीकं महावेगं रामं समनुवर्तत ॥ ३१ ॥ धृतनानाप्रहरणं गंधीरं साग
रोपमम् ॥ रामोऽपि चारयंश्चक्षुः सर्वतारणपंडितः ॥ ३२ ॥

चितम् ॥ २५ ॥ रुद्रस्य रूपमिव रामस्य रूपमप्रतिमम् ॥ २६ ॥ इति वाक्ये संभाषमाणे त्वित्यर्थः ॥ २७ ॥ अन्योन्यमभिगच्छतां एवं युद्धं कर्तव्यमिति च बोधनार्थमिति शेषः ॥ २८ ॥ जृम्भतां दे
हममताराहित्येन युद्धप्रवृत्तये मादकद्रव्यस्वीकारजं जृम्भणं अभीक्ष्णशः पुनः पुनः पुनः पुनरित्येव पाठः विप्रघुष्टः अतिशयेन क्रुतः स्वनोऽयं स्तेषाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ यत्र निःशब्दं शब्दाभावस्तद्देशं दुद्रु
वुः पृष्ठतो नावलोकयन् भीतिवशादिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ सर्वरक्षसां वधार्थं सर्वरक्षोवधद्वारात्वादस्य युद्धस्येति भावः क्रोधमाहारयत्नामवान् ॥ ३४ ॥ प्राव्यथन्माव्यथन्त ॥ ३५ ॥ नीलाभजालस्थानीयाराक्षसाः सूर्योदयः सूर्यकिरणस्था
नीयः कार्मुकादिसर्वधः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामोयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ उकारांतोपि धनुः शब्दो धनु
ददर्शस्वरसैन्यं तद्युद्धायाभिमुखो गतः ॥ वितत्य च धनुर्भीमं तूण्याश्चोद्धृत्य सायकान् ॥ ३३ ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रं वधार्थं सर्वरक्षसाम् ॥ दुष्प्रेक्ष्यश्वा
भवकुद्धो युगांताभिरिव ज्वलन् ॥ ३४ ॥ तं दृष्ट्वा तेजसा विष्टं प्राव्यथन् वनदेवताः ॥ तस्य रुष्टस्य रूपं तुरामस्य ददृशे तदा ॥ दक्षस्येव क्रतुं हंतुं मुद्यतस्यपि
नाकिनः ॥ ३५ ॥ तत्कार्मुकैराभरणैरथैश्च तद्धर्मभिश्चाग्निसमानवर्णैः ॥ बभूव सैन्यं पिशिताशनानां सूर्योदये नीलमिवाभ्रजालम् ॥ ३६ ॥ ॥ इ
त्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अवष्टब्धधनुं रामं क्रुद्धं तं रिपुघातिनम् ॥ ददर्शाश्रममागम्य स्वरः सहपुरः
सरैः ॥ १ ॥ तं दृष्ट्वा सगुणं चापमुद्यम्य स्वरनिःस्वनम् ॥ रामस्याभिमुखं सूतं चोद्यतामित्यचोदयत् ॥ २ ॥ स स्वरस्याज्ञया सूतस्तुरगान्समचोदयत् ॥ य
त्र रामो महाबाहुरेको धुन्वन् धनुः स्थितः ॥ ३ ॥ तंतुनिष्पतितं दृष्ट्वा सर्वतो रजनीचराः ॥ मुंचमाना महानादंसचिवाः पर्यवारयन् ॥ ४ ॥ स ते पांयातु धा
नानां मध्ये रथगतः स्वरः ॥ बभूव मध्ये ताराणां लोहितांग इवोद्धतः ॥ ५ ॥ ततः शरसहस्रेण राममप्रतिमौजसम् ॥ अर्दयित्वा महानादं ननाद समरे स्वरः
॥ ६ ॥ ततस्तं भीमधन्वानं क्रुद्धाः सर्वे निशाचराः ॥ रामं नानाविधैः शस्त्रैरभ्यवर्षन्त दुर्जयम् ॥ ७ ॥ मुद्गरैरायसैः शूलैः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ॥ राक्षसाः सम
रे शूरं निजघ्नूरेषतत्पराः ॥ ८ ॥ ते बलाहकसंकाशामहाकायामहाबलाः ॥ अभ्यधावंत काकुत्स्थं रथैर्वाजिभिरेव च ॥ ९ ॥ गजैः पर्वतकूटाभैरामं यु
द्धे जिघांसवः ॥ ते रामेशरवर्षाणि व्यसृजन् रक्षसांगणाः ॥ १० ॥ शैलेंद्रमिव धाराभिर्वर्षमाणामहाघनाः ॥ सर्वैः परिवृतो रामो राक्षसैः क्रूरदर्शनैः
॥ ११ ॥ तिथिष्विव महादेवो वृतः पारिषदांगणैः ॥ तानि मुक्तानि शस्त्राणि यातुधानैः सराघवः ॥ १२ ॥

वाचकः अवष्टब्धमवलंबितं धनुर्धनम् ॥ १ ॥ रामस्याभिमुखं सूतं चोद्यतामित्यसूतमचोदयत् ॥ २ ॥ ३ ॥ सचिवाः स्थेनगाम्यादयः ॥ ४ ॥ लोहितांगो भौमः स इव क्रोधेनास्यापिरक्तांगत्वात्
॥ ५ ॥ अर्दयित्वा अर्दयित्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ बलाहकमेघाः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तिथिषु प्रदोषतिथिषु पारिषदां नुडभावार्पः ॥ १२ ॥

प्रतिजग्राहतानि शस्त्राणि स्वशरैरवरुध नद्योघाः नदीप्रवाहाः ॥ १३ ॥ वज्रैरिव महाचल इत्यनेन लेशतोऽपि व्यथाभावः सविद्धः अनेन द्रवृणां किंचिद्दृणित्वं सूचयति आदिग्धः आलिप्तः ॥ १४ ॥
अतएव देवादयो विषेदुः ॥ १५ ॥ १६ ॥ दुरावारान् अशक्यनिवारणान् दुर्विषहान् अतिपीडाजनकानि तियावत् ॥ १७ ॥ कंकपत्रान् तयुतशरान् लीलयेति युगपत्सकलप्रपंचसंहारस्वरूपस्य ए

प्रतिजग्राह विशिखैर्नद्योघानिवसागरः ॥ सतैः प्रहरणैर्घोरैर्भिन्नगात्रो न विव्यथे ॥ १३ ॥ रामः प्रदीप्तैर्वहुभिर्वज्रैरिव महाचलः ॥ सविद्धः क्षतजादि
ग्धः सर्वगात्रेषु राघवः ॥ १४ ॥ बभूव रामः संध्याभ्रैर्दिवाकर इवावृतः ॥ विषेदुर्देवगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ १५ ॥ एकं सहस्रैर्वहुभिस्तदा दृष्ट्वास
मावृतम् ॥ ततारामस्तु संक्रुद्धो मंडलीकृतकार्मुकः ॥ १६ ॥ ससर्ज निशितान्वाणाञ्छुतशोथसहस्रशः ॥ दुरावारान् दुर्विषहान् कालपाशोपमानुरणे
॥ १७ ॥ मुमोच लीलया कंकपत्रान्कांचनभूषणान् ॥ तेशराः शत्रुसैन्येषु मुक्तारामेण लीलया ॥ १८ ॥ आदूरक्ष सांप्राणान्याशाः कालकृता इव ॥ भि
त्ताराक्षसदेहांस्तांस्तेशरारुधिराप्नुताः ॥ १९ ॥ अंतरिक्षगतारे जुर्दीप्ताग्नि समतेजसः ॥ असंख्येयास्तुरामस्य सायकाश्चापमंडलात् ॥ २० ॥ विनिष्पे
तुरतीवोऽग्रारक्षः प्राणापहारिणः ॥ तैर्धनूंषि च जाग्राणि चर्माणिकवचानि च ॥ २१ ॥ बाहून्सहस्ताभरणान् रून्करिकरोपमान् ॥ चिच्छेद रामः समरे
शतशोथसहस्रशः ॥ २२ ॥ हयान्कांचनसन्नाहान् रथयुक्तान्ससारथीन् ॥ गजांश्च सगजाराहान्सहयान्सादिनस्तदा ॥ २३ ॥ चिच्छिदुर्विभिदुश्चैव रा
मवाणा गुणच्युताः ॥ पदातीन्समरे हत्वा अनयद्यमसादनम् ॥ २४ ॥ ततो नालीकनाराचैस्तीक्ष्णाग्रैश्च विकर्णिभिः ॥ भीममार्तस्वरंचक्रुश्छिद्यमाना
निशाचराः ॥ २५ ॥ तस्मै न्यविविधैर्वाणैर्दितं मर्मभेदिभिः ॥ नरामेण सुखं लेभे शुष्कं वनमिवाग्निना ॥ २६ ॥ केचिद्भीमबलाः शूराः प्रासान् शूलान्परश्व
धान् ॥ चिक्षिपुः परमक्रुद्धारामाय रजनीचराः ॥ २७ ॥ तेषां बाणैर्महाबाहुः शस्त्राण्यावार्यवीर्यवान् ॥ जहार समरे प्राणांश्चिच्छेद च शिरोधरान् ॥ २८ ॥

तावन्मात्रं लीले वेति नाश्चर्यायेति भावः ॥ १८ ॥ रुधिराप्नुतास्तस्मिन्काः ॥ १९ ॥ अतएव दीप्ताग्नि समतेजसः चापमंडलात् संधानमोचनशैथिल्यान्मंडलाकारताचापस्य ॥ २० ॥ चर्माणिकफल
कान् ॥ २१ ॥ सहस्ताभरणान्सांगदान् ॥ २२ ॥ २३ ॥ छेदभेदैर्द्वैधीभावविदारणरूपौ पदातीन् हत्वा यमगृहमप्रापयदित्यन्वयः ॥ २४ ॥ नालीकाः मुखमात्राय संयुक्ताः नाराचाः सर्वतआय
साः विकर्णिनः अर्थाकुशा उद्गारे प्राणहराः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आवार्यवारितानि कृत्वा ॥ २८ ॥

सुपर्णवातेनगरुहपक्षवातेनामृतहरणयुद्धे विक्षिप्ता जग्नाः पादपानंदनस्थाः कल्पवृक्षादयो यथातद्वत् समघालंकारयुतशरीरत्वाद्भक्षस्तनूनांकल्पवृक्षादिसाम्यमितिकतकः ॥ २९ ॥ अवशिष्टा
 हतावशिष्टाः ॥ ३० ॥ तान्सर्वान्शरणाधिपतः क्रुद्धं रामं क्रुद्धो न कदाभ्यधावन् ॥ ३१ ॥ दूषणाश्रयेण दूषणाश्रयबलेन निर्भयाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ततः सर्वादिशः
 प्रदिशन्वावृता दृष्ट्वा रामो भैरवं नादं कृत्वा सर्वतः प्रातैः राक्षसैः शरवर्षाभिरावृतः कालोचितं परमभास्वरंगंधर्वमखं राक्षसेषु राक्षसविषये समयोजयत् धनुषीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तच्छिन्नशिरसः पेतुश्छिन्नचर्मशरासनाः ॥ सुपर्णवातविक्षिप्ता जगत्यां पादपायथा ॥ २९ ॥ अवशिष्टाश्रयेतत्र विपण्णास्ते निशाचराः ॥ खरमेवाभ्य
 धावंत शरणार्थं शराहताः ॥ ३० ॥ तान्सर्वान्धनुरादाय समाश्वस्य च दूषणः ॥ अभ्यधावत्सु संक्रुद्धः क्रुद्धं क्रुद्ध इवांतकः ॥ ३१ ॥ निवृत्तास्तु पुनः सर्वे
 दूषणाश्रय निर्भयाः ॥ राममेवाभ्यधावंत मालतालशिलायुधाः ॥ ३२ ॥ शूलमुद्गरहस्ताश्च पाशहस्ता महाबलाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि शस्त्रवर्षाणि सं
 युगे ॥ ३३ ॥ द्रुमवर्षाणि मुचंतः शिलावर्षाणि राक्षसाः ॥ तद्बभूवाद्भुतं युद्धं तु मुलं रोमहर्षणम् ॥ ३४ ॥ रामस्यास्य महाघोरं पुनस्तेषां चरक्षसाम् ॥ ते स
 मंतादभिक्रुद्धा राघवं पुनरार्दयन् ॥ ३५ ॥ ततः सर्वादिशो दृष्ट्वा प्रदिशन्समावृताः ॥ राक्षसैः सर्वतः प्रातैः शरवर्षाभिरावृतः ॥ ३६ ॥ सकृत्वा भैरवं नाद
 मखं परमभास्वरम् ॥ समयोजयद्गंधर्वराक्षसेषु महाबलः ॥ ३७ ॥ ततः शरसहस्राणि निर्ययुश्चापमंडलात् ॥ सर्वादिशदिशो वाणैरापूर्यत समागतैः
 ॥ ३८ ॥ नाददानं शरान्घोरान्विमुचंतं शरोत्तमान् ॥ विकर्षमाणं पश्यंति राक्षसास्ते शरादिताः ॥ ३९ ॥ शरांधकारमाकाशमावृणोत्स दिवाकरम् ॥
 बभूवावस्थितो रामः प्रक्षिपन्निवताञ्छरान् ॥ ४० ॥ युगपत्पतमानैश्च युगपच्च हतैर्भृशम् ॥ युगपत्पतितैश्चैव विकीर्णा विसुधाभवत् ॥ ४१ ॥ निहताः
 पतिताः क्षीणाश्छिन्नाभिन्नाविदारिताः ॥ तत्र तत्र स्मृश्यंते राक्षसास्ते सहस्रशः ॥ ४२ ॥ सोष्णीपैरुत्तमांगैश्च सांगदैर्बाहुभिस्तथा ॥ ऊरुभिर्बाहुभि
 श्छिन्नैर्नानारूपैर्विभूषणैः ॥ ४३ ॥ हयैश्च द्विपमुख्यैश्च रथैर्भिन्नैरनेकशः ॥ चामरव्यजनैश्च त्रैर्ध्वजैर्नानाविधैरपि ॥ ४४ ॥
 ॥ ३८ ॥ नाददानमिति अतिशैथिल्यवशात् शरग्रहणमोचनेन पश्यंति किं नु विकर्षमाणमेव धनुः पश्यंति ॥ ३९ ॥ दिवाकरसहितमाकाशं कर्म शरांधकारं कर्तुं आवृणोत् अंधकारोस्त्रियां प्रक्षि
 पन्निव नृयो नृयः प्रक्षिपन्नेवेत्यर्थः इव शब्द एवार्थः ॥ ४० ॥ विकीर्णा कृताच्छादना विस्तीर्णैति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ ४१ ॥ निहताः सद्यो हताः पतिताः पातानंतरं मृताः क्षीणाः कंठगतप्राणाः
 छिन्नभिन्नौ व्याख्यातौ ॥ ४२ ॥ विभूषणैरुपलक्षितैराक्षसैरिति शेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

विच्छिन्नैर्विशेषतश्छिन्नैश्चामरादिभिर्विशेषतश्छिन्नैःशूलपट्टिशैश्चेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ रामंचलितुंगामंप्रतिसंमुखंगंतुम् ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीधेरामायणतिलकेवात्मीकीये
आदिकाव्येअरण्यकाण्डेपंचविंशःसर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दूषणस्त्विति ॥ १ ॥ पंचसाहस्रान्स्वसैन्यरूपान् ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रतिजग्राहरोध निमीलितःवर्षधारयानिमीलिताक्षः ॥ ४ ॥

रामेणवाणाभिहतैर्विच्छिन्नैःशूलपट्टिशैः ॥ विच्छिन्नैःसमरेभूमिर्विस्तीर्णाभृद्भयंकरा ॥ ४५ ॥ तान्दृष्ट्वानिहतान्सर्वेराक्षसाःपरमातुराः ॥ नतत्रच
लितुंशकारामंपरपुरंजयम् ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०अर०पंचविंशःसर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दूषणस्तुस्वकंसैन्यंहन्यमानं
विलाप्यच ॥ संदिदेशमहाबाहुर्भीमवेगान्दुरासदान् ॥ १ ॥ राक्षसान्यंचसाहसान्समरेष्वनिवर्तिनः ॥ ते शूलैःपट्टिशैःखड्गैःशिलावर्षैर्द्रुमैरपि ॥ २ ॥ श
खैर्वैरविच्छिन्नैर्ववर्षुस्तंसमंततः ॥ तद्गुमाणांशिलानांचवर्षंप्राणहरंमहतम् ॥ ३ ॥ प्रतिजग्राहधर्मात्पाराधवस्तीक्ष्णसायकैः ॥ प्रतिगृह्यचतद्वर्षनिमी
लितद्ववर्षजः ॥ ४ ॥ रामःक्रोधंपरंलेभेवधार्थसर्वरक्षसाम् ॥ ततःक्रोधसमाविष्टःप्रदीपइवतेजसा ॥ ५ ॥ शरैरभ्यकिरत्सैन्यंसर्वतःसहदूषणम् ॥ त
तःमेनापतिःकुहोदूषणःशत्रुदूषणः ॥ ६ ॥ शरैरशनिकल्पैस्तंराघवंसमवारयत् ॥ ततोरामःसुसंकुद्धःक्षुरेणास्यमहद्भुजः ॥ ७ ॥ चिच्छेदसमरेवीरश्च
तुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ हत्वाचाश्वान्शरैस्तीक्ष्णैरर्धचंद्रणसारथेः ॥ ८ ॥ शिरोजहारतद्रक्षस्त्रिभिर्विव्याधवक्षसि ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसार
थिः ॥ ९ ॥ जग्राहगिरिशृंगाभंपरिघंलोमहर्षणम् ॥ वेष्टितंकांचनैःपट्टैर्देवसैन्याभिमर्दनम् ॥ १० ॥ आयसैःशंकुभिस्तीक्ष्णैःकीर्णंपरवसोक्षितम् ॥
वजाशनिसमस्पर्शंपरगोपुरदारणम् ॥ ११ ॥ तंमहोरगसंकाशंप्रगृह्यपरिघंरणे ॥ दूषणोभ्यपतद्रामंकूरकर्मानिशाचरः ॥ १२ ॥ तस्याभिपतमा
नस्यदूषणस्यसराधवः ॥ द्वाभ्यांशराभ्यांचिच्छेदसहस्ताभरणौभुजौ ॥ १३ ॥ अष्टस्तस्यमहाकायःपपातरणमूर्धनि ॥ परिघच्छिन्नहस्तस्यशक्र
ध्वजइवाग्रतः ॥ १४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ क्षुरेणक्षुरधारेणशरेण ॥ ७ ॥ ८ ॥ तद्रक्षःकर्म व्यधनेरामःकर्ता ॥ ९ ॥ १० ॥ परेषांशत्रूणांवसयोक्षितंसिक्तं शत्रूणांगवदंद्रियाणितेषांपुरंशरीरंतस्यदारणंविदारकं यद्वा तेषांपुर
द्वारविदारकम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हस्तच्छेदानंतरंअष्टःपूर्णनेनस्थानाद्भूटः तथाछिन्नहस्तस्यपरिघःपपात ॥ १४ ॥

विकीर्णाभ्यांविशिष्टाभ्यांनुजाभ्यामुपलक्षितोदूषणश्चपपात विगताभिरितिशेषः विषाणाभ्यांइताभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ संहृत्यमिलित्वा मृत्युपाशेनावपाशिताःवर्द्धाः ॥ १७ ॥ १८ ॥

कराभ्यांचविकीर्णाभ्यांपपातभुविदूषणः ॥ विषाणाभ्यांविशीर्णाभ्यांमनस्वीवमहागजः ॥ १५ ॥ दृष्ट्वातंपतितंभूमौदूषणंनिहतंरणे ॥ साधुसाध्वि
निकाकुत्स्थंसर्वभूतान्यपूजयन् ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरेकुद्वास्त्रयःसेनाग्रयायिनः ॥ संहृत्याभ्यद्रवन्रामंमृत्युपाशावपाशिताः ॥ १७ ॥ महाकपालःस्थू
लाक्षःप्रमाथीचमहाबलः ॥ महाकपालोविपुलंशूलमुद्यम्यराक्षसः ॥ १८ ॥ स्थूलाक्षःपट्टिशंगृह्यप्रमाथीचपरश्वधम् ॥ दृष्ट्वैवापततस्तांस्तुराघवःसा
यकैःशितैः ॥ १९ ॥ तीक्ष्णाग्रैःप्रतिजग्राहसंप्रामानतिथीनिव ॥ महाकपालस्यशिरश्चिच्छेदरघुनंदनः ॥ २० ॥ असंख्येयैस्तुवाणौघैःप्रममाथप्रमाथि
नम् ॥ स्थूलाक्षस्याक्षिणीस्थूलेपूरयामाससायकैः ॥ २१ ॥ सपपातहतोभूमौविटपीवमहाद्रुमः ॥ दूषणस्यानुगान्यंचसाहस्रान्कुपितःक्षणात् ॥ २२ ॥
हत्वातुपंचसाहस्रैरनयद्यमसादनम् ॥ दूषणंनिहतंश्रुत्वातस्यचैवपदानुगान् ॥ २३ ॥ व्यादिदेशखरःक्रुद्धःसेनाध्यक्षान्महाबलान् ॥ अयंविनिहतःसं
ख्येदूषणःसपदानुगः ॥ २४ ॥ महत्यासेनयासार्धयुद्धारामंकुमानुपम् ॥ शस्त्रैर्नानाविधाकारैर्हनध्वंसंरक्षसाः ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वाखरःक्रुद्धोराम
मेवाभिदुद्रुवे ॥ श्वनगामीपृथुग्रीवोयज्ञशत्रुर्विहंगमः ॥ २६ ॥ दुर्जयःकरवीराक्षःपरुषःकालकार्मुकः ॥ हेममालीमहामालीसर्पास्योरुधिराशनः
॥ २७ ॥ द्वादशैतेमहावीर्याबलाध्यक्षाःससैनिकाः ॥ राममेवाभ्यधावंतविस्मजंतःशरोत्तमान् ॥ २८ ॥ ततःपावकसंकाशैर्हेमवज्रविभूषितैः ॥ ज
घानशेषतेजस्वीतस्यसैन्यस्यसायकैः ॥ २९ ॥ तेरुक्मपुंखाविशिखाःसधूमाइवपावकाः ॥ निजघ्नुस्तानिरक्षांसिवज्राइवमहाद्रुमान् ॥ ३० ॥ रक्षसां
तुशतरामःशतेनैकेनकर्णिना ॥ सहसंतुमहस्त्रेणजघानरणमूर्धनि ॥ ३१ ॥ तैर्भिन्नवर्माभरणाश्छिन्नभिन्नशरासनाः ॥ निपेतुःशोणितादिग्धाधर
ण्यारजनीचराः ॥ ३२ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पंचसाहस्रान्यंचसाहस्रैरित्यनेनभगवतोऽमोघेषुत्वंसूचितम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ हनध्वमित्यार्षम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शतंएकेनशते
नतसंख्याकेनकर्णिनावानविशेषेण एवंसहस्रंमहस्त्रेण ॥ ३१ ॥ शोणितादिग्धाःशोणितलिप्ताः ॥ ३२ ॥

विस्तीर्णाविशेषेणच्छन्ना महावेदिःअश्वमेधादिवेदिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ मानुषेणमानुषवैषेणापि ॥ ३५ ॥ त्रिशिराश्चैवेति स्वस्वमूलबलेनसहेतिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ उद्यताशानिरुद्यतवज्रः ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभि०श्री०रा०वा०आ०अर०षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ खरमिति सन्निपत्यत्वरयातत्समीपभागस्य ॥ १ ॥ विनिपातितंमयेतिशेषः ॥ २ ॥ आल

तैर्मुक्तकेशैःसमरेपतितैःशोणितोक्षितैः ॥ विस्तीर्णाविसुधाकृत्स्नामहावेदिःकुशैरिव ॥ ३३ ॥ तत्क्षणे तुमहाघोरंवनंनिहतराक्षसम् ॥ बभूवनिरयप्र
स्यमांसशोणितकर्दमम् ॥ ३४ ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसांभीमकर्मणाम् ॥ हतान्येकेनरामेणमानुषेणपदातिना ॥ ३५ ॥ तस्यसैन्यस्यसर्वस्यखरः
शेषोमहारथः ॥ राक्षसस्त्रिशिराश्चैवरामश्चरिपुमूढनः ॥ ३६ ॥ शेषाहतामहावीर्याराक्षसारणमूर्धनि ॥ घोरादुर्विषहाःसर्वे लक्ष्मणस्याग्रजेनते
॥ ३७ ॥ ततस्तुतद्ग्रीमवलंमहाहवेसमीक्ष्यधर्मेणहतंवलीयसा ॥ रथेनरामंमहताखरस्ततःसमाससादेद्रइवोद्यताशनिः ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
द्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकाण्डेपट्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ खरंतुरामाभिमुखंप्रयातंवाहिनीपतिः ॥ राक्षसस्त्रिशिरानामस
न्निपत्येदमब्रवीत् ॥ १ ॥ मांनियोजयविक्रांतंत्वंनिवर्तस्वसाहसात् ॥ पश्यरामंमहाबाहुंसंयुगेविनिपातितम् ॥ २ ॥ प्रतिजानामितेसत्यमायुधंचाह
मालभे ॥ यथारामंवधिष्यामिवधार्हं सर्वरक्षसाम् ॥ ३ ॥ अहंवास्यरणेमृत्युरेपवासमरेमम ॥ विनिवर्त्यरणोत्साहंमुहूर्तंप्राश्निकोभव ॥ ४ ॥ प्रलृष्टो
वाहतेरामेजनस्थानंप्रयास्यमि ॥ मयिवानिहतेरामंसंयुगायप्रयास्यसि ॥ ५ ॥ खरस्त्रिशिरसातेनमृत्युलोभात्प्रसादितः ॥ गच्छयुद्धेत्यनुज्ञातोरा
घवाभिमुखोययौ ॥ ६ ॥ त्रिशिरास्तुरथेनैववाजियुक्तेनभास्वता ॥ अभ्यद्रवद्रणेरामंत्रिशृंगइवपर्वतः ॥ ७ ॥ शरधारासमूहान्समहामेघइवोत्सृ
जन् ॥ व्यसृजत्सदृशंतादंजलार्द्रस्येवदुंदुभेः ॥ ८ ॥ आगच्छंतंत्रिशिरसंराक्षसंप्रेक्ष्यराघवः ॥ धनुषाप्रतिजग्राहविधुन्वन्सायकान्शितान् ॥ ९ ॥

जेस्पृशामि यथावधिष्यामितथाप्रयतिष्येइतिशेषः सर्वरक्षसांवधार्हं सर्वरक्षसांवध्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥ अहंवासमरेइतिपाठेमृत्युरित्यस्यास्येतिशेषः रणोत्साहादितिपाठेतोमनोनिवर्त्येत्यर्थः
प्राश्निकोमध्यस्थःउभययुद्धसाक्षीत्यर्थः ॥ ४ ॥ संयुगायसंयुगंकर्तुम् ॥ ५ ॥ मृत्युलोभान्मृत्युकृतेयुद्धलोभात् मृत्युसमयेरक्षःप्रकृतिविपर्ययात्तस्यभगवत्तत्त्वज्ञात्वात्तद्वस्तमृत्युलोभादि
त्यर्थश्च युद्धायुद्धंकुरुष्व अनुज्ञातःखरणेतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ जलार्द्रस्येति अनेननाद्वैपरीत्येनमृत्युसान्निध्यमृचितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥

वा० रा०

॥ ३२ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ अहोदय्यादिव्यंग्योक्तिः पुष्पैरिवपरिक्षतइत्यनेनत्वगपिनविद्धेत्याशयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ तुरगान्वेगवतोश्वानित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ हतरथाद्धतहयसारथिकाद्रथात् ॥ १६ ॥
जहः आयुधपरिहृतिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ पूर्वपतितैः शिरोभिरुपलक्षितः पश्चान्न्यपतन् चतुर्दशसहस्राणिममचित्तानुवर्तिनामितसेनोद्योगेखरोक्तेश्चतुर्दशसहस्राणिहतानिखरत्रिशि

ससंप्रहारस्तुमुलोरात्रिशिरसोस्तदा ॥ संबभूवातिबलिनोः सिंहकुंजरयोरिव ॥ १० ॥ ततस्त्रिशिरसावाणैर्ललाटेताडितस्त्रिभिः ॥ अमर्षीकुपितो
रामः संरब्धइदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ अहोविक्रमशूरस्यराक्षसस्येदृशंबलम् ॥ पुष्पैरिवशरैर्योहंललाटेऽस्मिपरिक्षतः ॥ १२ ॥ ममापिप्रतिगृहीष्वशरां
श्चापगुणाच्चुतान् ॥ एवमुक्तस्तुसंरब्धः शरानाशीविषोपमान् ॥ १३ ॥ त्रिशिरोवक्षसिकुद्धोनिजघानचतुर्दश ॥ चतुर्भिस्तुरगानस्यशरैः सन्नतपर्व
भिः ॥ १४ ॥ न्यपातयततेजस्वीचतुरस्तस्यवाजिनः ॥ अष्टभिः सायकैः सूतंरथोपस्येन्यपातयत् ॥ १५ ॥ रामश्चिच्छेदवाणेनध्वजंचास्यसमुद्धृत
म् ॥ ततोहतरथात्तस्पादुत्पतंतनिशाचरम् ॥ १६ ॥ चिच्छेदरामस्तंबाणैर्हृदयेसोभवज्जडः ॥ सायकैश्चाप्रमेयात्मासामर्षात्तस्यरक्षसः ॥ १७ ॥ शि
रांस्यपातयत्रीणिवेगवद्विस्त्रिभिः शरैः ॥ सधूमशोणितोद्वारीरामवाणाभिर्पीडितः ॥ १८ ॥ न्यपतत्यतितैः पूर्वसमरस्थोनिशाचरः ॥ हतशेषास्ततोभ
ग्नाराक्षसाः खरसंश्रयाः ॥ १९ ॥ द्रवंतिस्मनतिष्ठन्तिव्याधत्रस्तामृगाइव ॥ तान्खरोद्रवतोदृष्ट्वानिवर्त्यरूपितस्त्वरन् ॥ राममेवाभिदुद्रावराहुश्वंद्रम
संयथा ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेसप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निहतंदूपणंदृष्ट्वारणेत्रिशिरसांसह ॥ खरस्याप्यभवत्त्रा
सोदृष्ट्वारामस्यविक्रमम् ॥ १ ॥ सदृष्ट्वाराक्षसंसैन्यमविपत्यं महाबलम् ॥ हतमेकेनरामेणदूपणस्त्रिशिरा अपि ॥ २ ॥ तद्वलंहतभूयिष्ठं विमनाः प्रेक्ष्यरा
क्षसः ॥ आससादखरोरामेनमुचिर्वासंवयथा ॥ ३ ॥ विकृप्यबलवच्चापंनाराचान् रक्तभोजनान् ॥ खरश्चिक्षेपरामायक्रुद्धानाशीविषानिव ॥ ४ ॥

रसावेवावशिष्टावितिपूर्वसर्गानिउक्तेर्हतशेषान्निवर्त्येतिअत्रत्योक्तेश्चतुर्दशसहस्रंयूथपाअत्रेतिज्ञायते हतशेषाइतितुखरीयमूलबलाभिप्रायंबोध्यम् ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभि
रामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेसप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निहतमिति ॥ १ ॥ रक्षसामिदंराक्षसंसैन्यंहतंदृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ २ ॥ हतभूयिष्ठं
अल्पावशेषम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

अर० कां०

३

॥ ३२ ॥

शिक्षयाधनुर्विद्याभ्यासेन मार्गान्शर धानक्षेपणादिप्रकारभेदान्दर्शयन्स्थः खरः समरे च चारुनेकविधरथसंचरणैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ सरामः नभः आकाशमविवरं नीरं ध्वं चकार ॥ ७ ॥ पर्या
काशं परितो विद्यमानमाकाशमनाकाशं निरवकाशं बभूव ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वसैन्यस्य हन्तारं रामं खरः परिश्रान्तं मेने अनेनायं प्रहारावसर इति खरबोधः सूचितः अतएवानुपदत्तेन राम

न्यां विधुन्वन्सुबहुशः शिक्षयास्त्राणि दर्शयन् ॥ चचार समरे मार्गान्शरैरथगतः खरः ॥ ५ ॥ स सर्वाश्च दिशो वाणैः प्रदिशश्च महारथः ॥ पूरयामास तं दृ
ष्ट्वारामोऽपि मुमहद्भुः ॥ ६ ॥ स सायकैर्दुर्विषहैर्विस्फुलिंगैरिवाग्निभिः ॥ नभश्चकाराविवरं पर्जन्य इव वृष्टिभिः ॥ ७ ॥ तद्वभूव शितैर्वाणैः खररामवि
सर्जितैः ॥ पर्याकाशमनाकाशं सर्वतः शरसंकुलम् ॥ ८ ॥ शरजालावृतः सूर्यो न तदा स्म प्रकाशते ॥ अन्योन्यवधसंरंभादुभयोः संप्रयुध्यतोः ॥ ९ ॥
ततो नालीकनाराचैस्तीक्ष्णाग्रैश्च विकर्णिभिः ॥ आजघान रणे रामं तोत्रैरिव महाद्विपम् ॥ १० ॥ तं रथस्थं धनुष्पाणिं राक्षसं पर्यवस्थितम् ॥ ददृशुः सर्व
भूतानि पाशहस्तमिवांतकम् ॥ ११ ॥ हन्तारं सर्वसैन्यस्य पौरुषे पर्यवस्थितम् ॥ परिश्रान्तं महासत्त्वं मेने रामं खरस्तदा ॥ १२ ॥ तं सिंहमिव विक्रांतं सिंहवि
क्रांतगामिनम् ॥ दृष्ट्वा नो द्विजते रामः सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ॥ १३ ॥ ततः सूर्यनिकाशेन रथेन महता खरः ॥ आससादाथ तं रामं पतंग इव पावकम् ॥ १४ ॥
ततोऽस्य स शरं चापं मुष्टिदेशे महात्मनः ॥ खरश्चिच्छेद रामस्य दर्शयन् हस्तलाघवम् ॥ १५ ॥ स पुनस्त्वपरान्समशरानादाय मर्मणि ॥ निजघान रणे क्रु
द्धः शक्राशनिममप्रभान् ॥ १६ ॥ ततः शरसहस्रेण राममप्रतिमौजसम् ॥ अर्दयित्वा महानादं ननाद समरे खरः ॥ १७ ॥ ततस्तत्प्रहृतं वाणैः खरमुक्तैः
सुपर्वभिः ॥ पपात कवचं भूमौ रामस्यादित्यवर्चसं ॥ १८ ॥ स शरैरर्पितः क्रुद्धः सर्वगात्रेषु राघवः ॥ रराज समरे रामो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ १९ ॥
ततो गंजीर निर्द्धादं रामः शत्रुनिबर्हणः ॥ चकारांताय सरिपोः सज्जमन्यन्महद्भुः ॥ २० ॥ सुमहद्वैष्णवं यत्तदतिस्फुटं महर्षिणा ॥ वरं तद्धनुरुद्यम्य खरं
समभिधावतः ॥ २१ ॥ ततः कनकपुंखैस्तु शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेद रामः संक्रुद्धः खरस्य समरे ध्वजम् ॥ २२ ॥

धनुषश्छेदः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मुष्टिदेशे धनुर्ग्रहणप्रदेशोपरिदेशे ॥ १५ ॥ स खरः मर्मणिकवचं बंधसंधिषु ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रहृतं कवचं पपात ॥ १८ ॥ शरैरर्पितः संक्षतः क्रुतः ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ महर्षिणा अगस्येन अतिस्फुटं दत्तं वरं श्रेष्ठम् ॥ २१ ॥ २२ ॥

देवतानामाज्ञायामुयेदेवतिकविकल्पितोपमानिकोपमेयम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिलक्षितानभिलक्षितविषयान् ॥ २६ ॥ तानेवविषयानाह शिरस्येकेनेत्यादि ॥ २७ ॥ भास्करो
पमानित्यस्यगृहीतेतिशेषः ॥ २८ ॥ उपान्तत्रयोदशानांविनियोगमाह रथस्येत्यादि ॥ २९ ॥ त्रिवेणुर्नामरथमुखस्थोयुगाधारदंडः ॥ ३० ॥ प्रहसन्निवलीलयैवविभेदस्वरंत्तदीतिशेषमाह
कनकः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ महारथस्यपूज्यस्यतत्कर्मद्वेतिशेषः अपूजयन्मस्कारस्तुत्यादिभिस्तमतोषयन्नित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये
सदर्शनीयोवहुधाविच्छिन्नःकांचनोऽध्वजः ॥ जगामधरणींमूर्योदेवतानामिवाज्ञया ॥ २३ ॥ तंचतुर्भिःस्वरःकुक्षोरामंगात्रेपुमार्गणैः ॥ विव्याधह
दिमर्मज्ञोमातंगमिवतोयदैः ॥ २४ ॥ सरामोवहुभिर्वाणैःस्वरकर्मुकनिःसृतैः ॥ विद्धोरुधिरसिक्तांगोवभूवरुपितोभृशम् ॥ २५ ॥ सधनुर्धान्विनांश्रे
ष्ठःसंगृह्यपरमाहवे ॥ मुमोचपरमेष्वासःपट्टशरानभिलक्षितान् ॥ २६ ॥ शिरस्येकेनवाणेनद्वाभ्यांवाङ्गोरथार्पयत् ॥ त्रिभिश्चंद्रार्धवक्त्रैश्चवक्षस्य
भिजघानह ॥ २७ ॥ ततःपश्चान्महातेजानाराचान्भास्करोपमान् ॥ जघानराक्षसंकुद्धस्त्रयोदशशिलाशितान् ॥ २८ ॥ रथस्ययुगमेकेनचतुर्भिःशव
लान्दयान् ॥ पष्ठेनचशिरःसंख्येचिच्छेदस्वरसारथेः ॥ २९ ॥ त्रिभिस्त्रिवेणून्बलवान्द्वाभ्यामक्षंमहाबलः ॥ द्वादशेनतुवाणेनस्वरस्यसकरंधनुः ॥ ३० ॥
छित्त्वावज्जनिकाशेनराघवःप्रहसन्निव ॥ त्रयोदशेनेंद्रसमोविभेदसमरेस्वरम् ॥ ३१ ॥ प्रभन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवपुत्य
तस्यौभूमौस्वरस्तदा ॥ ३२ ॥ तत्कर्मरामस्यमहारथस्यसमेत्यदेवाश्चमहर्षयश्च ॥ अपूजयन्प्रांजलयःप्रहृष्टास्तदाविमानाग्रगताःसमेताः ॥ ३३ ॥
इत्यापेश्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स्वरंतुविरथंरामोगदापाणिमवस्थितम् ॥ मृदुपूर्वमहातेजाःपरुषंवा
क्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ गजाश्वरथसंवाधेवलेमहतितिष्ठता ॥ कृतंतेदारुणंकर्मसर्वलोकजुगुप्सितम् ॥ २ ॥ उद्वेजनीयोभूतानांनृशंसःपापकर्मकृत् ॥ त्र
याणामपिलोकानामीश्वरोपिनितिष्ठति ॥ ३ ॥

आदिकाव्येअरण्यकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मृदुपूर्वन्यायमवलंब्यमृदूक्तिपूर्वं परुषंपरुषार्थकम् ॥ १ ॥ त्वत्कृतान्यायेनायंतवनाशइत्याह गजेत्यादि वलेतिष्ठता
वलविषयस्यामित्वेनतिष्ठताईदृशेनयद्दारुणंकर्मकृतंभवतितत्सर्वलोकनिर्धनंभवति ॥ २ ॥ एवंविधकर्मकर्तुर्नेहसुखमित्याह उद्वेजनीयइति उद्वेजकइत्यर्थः नृशंसोघातुकःक्रूरःएवंगुणकई
श्वरोऽपिनितिष्ठतिनचिरंतिष्ठति ॥ ३ ॥

तदेवाह कर्मत्वादि सर्वजनोहंति अकृतापकारोपिहंति ससर्ववध्यइतियावत् ॥ ४ ॥ अप्राप्तप्राप्तीच्छाकामः प्राप्ताधिकेच्छालोभः तस्यपापस्यांतस्वनाशरूपंपरिपाकंयस्यति पापफलमनुभ
 वतीत्यर्थः करकावर्षोपलास्तान्तिकरकात्स्राव्राह्मणीरक्तपुच्छिकेव रक्तपुच्छिकायाःकरकाविषम् तन्निगरणमात्रेणतन्मृत्युरितिप्रसिद्धिः सायथास्वानर्थमपश्यंतीतद्वंके भोजनोत्तरंतनाशं
 लोकःपश्यति एवंयःकर्मकरणकालेनाशकमिदमिति नबुध्यतेतस्यतत्कर्मप्राप्तमंतंनाशंलोकोत्प्लुष्टःसन्पश्यतीत्यर्थइतिकतकः ॥ ५ ॥ ततःकितत्राह वसतइति किनुफलमयेप्राप्स्यसितन्नविद्मइ
 तिशेषः ॥ ६ ॥ इदंनुप्रत्यक्षमित्याह नेति पापकर्माणःपूर्वपुण्येनैश्वर्यंप्राप्यापिनचिरंतिष्ठति ॥ ७ ॥ कालेपापानुभवकाले घोरंदुःखरूपफलम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ घोरंकर्मणःफलंभवतीतिशेषः
 कर्मलोकविरुद्धंतुकुर्वाणक्षणदाचर ॥ तीक्ष्णंसर्वजनोहंतिसर्पंदुष्टमिवागतम् ॥ ४ ॥ लोभात्पापानिकुर्वाणःकामाद्यायोनबुध्यते ॥ तृष्टःपश्यतित
 स्यांतंब्राह्मणीकरकादिव ॥ ५ ॥ वसतोदंडकारण्येतापसान्धर्मचारिणः ॥ किंनुहत्वामहाभागान्फलंप्राप्स्यसिराक्षस ॥ ६ ॥ नचिरंपापकर्माणःकू
 रालोकजुगुप्सिताः ॥ ऐश्वर्यंप्राप्यतिप्रतिशीर्णमूलाइवद्रुमाः ॥ ७ ॥ अवश्यंलभतेकर्ताफलंपापस्यकर्मणः ॥ घोरंपर्यागतेकालेद्रुमःपुष्पमिवार्तवम्
 ॥ ८ ॥ नचिरात्प्राप्यतेलोकेपापानांकर्मणांफलम् ॥ सविषाणामिवान्नानांभुक्तानांक्षणदाचर ॥ ९ ॥ पापमाचरतांघोरंलोकस्याप्रियमिच्छताम् ॥
 अहमासादितोराजाप्राणान्हंतुंनिशाचर ॥ १० ॥ अद्यभित्त्वामयामुक्ताःशराःकांचनभूषणाः ॥ विदार्यापिपतिष्यंतिवल्मीकमिवपन्नगाः ॥ ११ ॥ ये
 त्वयादंडकारण्येभक्षिताधर्मचारिणः ॥ तानयनिहतःसंख्येससैन्योन्योनुगमिष्यसि ॥ १२ ॥ अद्यत्वांनिहतंवाणैःपश्यंतुपरमर्षयः ॥ निरयस्थंविमानस्था
 येत्वयानिहताःपुरा ॥ १३ ॥ प्रहरस्वयथाकामंकुरयत्तंकुलाधम ॥ अद्यतेपातयिष्यामिशिरस्तालफलंयथा ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणकुद्धःसंरक्तलो
 चनः ॥ प्रत्युवाचततोरासंप्रहसन्क्रोधमूर्छितः ॥ १५ ॥ प्राकृतान्राक्षसान्हत्वायुद्धेदशरथात्मज ॥ आत्मनाकथमात्मानमप्रशस्यंप्रशंससि ॥ १६ ॥
 अतोहेतोरहंराजादुष्टनिग्रहाधिकारी हेनिशाचररक्षसांप्राणान्हंतुंआसादितोऽपिभिरितिशेषः त्वयेतिवा राज्ञेतिपाठेराज्ञादशरथेनासादितोनियुक्तइत्यर्थइतितीर्थः ॥ १० ॥ अद्यमयामुक्तावा
 णाःत्वद्वृत्तित्वाभूमिविदार्यापिपतिष्यंतिभुवमतिक्रम्यपतिष्यंति पातालंगमिष्यंतीतियावत् ॥ ११ ॥ अत्रक्रप्यनुगमनंप्राणनाशमात्रेण अतएवनिरयस्थमितिबुध्यति ॥ १२ ॥ निरयस्थमिति
 ननुजगवताहतस्यमृत्तिसमयेभगवद्दर्शनवतःकथंनिरयस्थत्वमितिचेन्न अत्युपस्यब्रह्मवधकर्मणःफलस्यावश्यंभोक्तव्यत्वेनादौभगवदिच्छयैवनिरयभोगपूर्वमुत्तमपदप्राप्तेःसत्त्वेनादोषात् ॥ १३ ॥
 कुलाधमकुलेनाधम ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

गविना अतिनकथयन्तीत्यन्वयः ॥ १७ ॥ अकृतात्मानः कल्मषचित्ताः ॥ १८ ॥ कलुषं व्यपदिशन्कुलीनत्वं प्रकटयन्मृत्युकाले तु लघु युद्धकाले संप्राप्ते अप्रस्तवे अप्रस्तावे घञभाव आर्षः स्व
 स्वरूपं च न को जिघास्यति न को पीत्यर्थः अहमासादितो राजेति रामो केरिदमुक्तवान् ॥ १९ ॥ कथनेन प्राकृतेन तेन त्वया सर्वं वैवात्मनो लघुत्वं दर्शितम् यथा सुवर्णं प्रतिरूपेण स्वर्णं तुल्यरूपेण पित्त
 लेन कुशाग्निना मृणादिशोधनाग्निना तमेन यथा स्वस्य कृष्णवर्णत्वरूपं लाघवं दर्शितं भवति तद्वत्तापात्पूर्वहितं स्वर्णता बुद्धिः सा तापेयथानश्यति तथा त्वया स्वस्मिन् स्थिता प्राक्शूरत्वबुद्धिः कथनेना
 प्लुतेत्यर्थः तुषाग्निनेति पाठांतरम् ॥ २० ॥ अयमेव ते कथने हे नुरित्याह नत्विति गदाधरं मां यतो न पश्यसि सारतो न जानासि अतो विकथसे इत्यन्वयः धराधरमिति पर्वतविशेषणम् तेन कुलाच
 विक्रांतावलवंतो वा ये भवन्ति न र्षभाः ॥ कथयन्ति न ते किंचित्तेजसा चातिगर्विताः ॥ १७ ॥ प्राकृतास्त्वरुतात्मानो लोके क्षत्रियपांसनाः ॥ निरर्थकं
 विकथ्यं ते यथारामविकथसे ॥ १८ ॥ कुलं व्यपदिशन्वीरः समरे को जिघास्यति ॥ मृत्युकाले तु संप्राप्ते स्वयमप्रस्तवे स्तवम् ॥ १९ ॥ सर्वथा तुल्युत्वं ते
 कथनेन विदर्शितम् ॥ सुवर्णं प्रतिरूपेण तमेनैव कुशाग्निना ॥ २० ॥ न तु मामिह तिष्ठन्तं पश्यसि त्वंगदाधरम् ॥ धराधरमिवाकं प्यं पर्वतं धातुभिश्चितम्
 ॥ २१ ॥ पर्याप्तो हंगदापाणिर्हंतुं प्राणान्न रणे तव ॥ त्रयाणामपि लोकानां पाशहस्त इवांतकः ॥ २२ ॥ कामं बद्धपिवक्तव्यं त्वयि वक्ष्यामि न त्वहम् ॥
 अस्तं प्राप्नोति स विता युद्धविघ्नस्ततो भवेत् ॥ २३ ॥ चतुर्दशसहस्राणिराक्षसानां हतानि ते ॥ त्वद्विना शाल्करोम्यघतेषामश्रुप्रमार्जनम् ॥ २४ ॥ इत्यु
 क्ता परमकुद्धः स गदां परमांगदाम् ॥ खरश्चिक्षेप रामाय प्रदीतामशानि यथा ॥ २५ ॥ खरबाहुप्रमुक्ता सा प्रदीतामहती गदा ॥ भस्मवद्वांश्च गुल्मांश्च
 कृत्वा गातत्समीपतः ॥ २६ ॥ तामापतन्तीं महतीं मृत्युपाशोपमांगदाम् ॥ अंतरिक्षगतं रामश्चिच्छेद बहुधा शरैः ॥ २७ ॥ साविशीर्णा शरैर्भिन्ना पपा
 तधरणांतले ॥ गदामंत्रौ पृथिव्यैर्बलैर्व्यालीव विनिपातिता ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥

लसादृश्यबोधनम् ॥ २१ ॥ स्वकं सारं दर्शयति पर्याप्त इति गदापाणिरिति गदाहस्त इत्यर्थः तव त्रयाणां लोकानां चेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यपि त्वद्विषये कामं बद्धवक्तव्यमस्ति अथाप्यहं न वक्ष्यामि त्वद्
 लघुत्वापत्तेः हेत्वंतरमप्याह अस्तमिति ॥ २३ ॥ यानि ते त्वया हतानि तेषां तत्संबंधिस्त्रीपुत्रादीनां अश्रुमार्जनं करिष्यामि त्वद्विना शास्त्रचमरणात् ॥ २४ ॥ परमांगदाः कनकवलयानि यस्यास्तां
 प्रसिद्धां हस्तस्थांगदां चिक्षेप ॥ २५ ॥ भस्मकृत्वा स्वज्वालयेति शेषः तत्समीपतः रामसमीपतः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मंत्रादिवलैर्विनिपातिता व्यालीव ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा
 मीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

जिच्छेति ॥ १ ॥ लब्धावसरो जगदास्त्वयैव कथनं कृतमित्याह एतदिति शक्तिहीनतरः शक्त्याहीनतरः ॥ २ ॥ अभिधाने केवलं प्रगल्भस्य तवानया शत्रुवधो भवत्येवेत्ययं प्रत्ययो विश्वासस्तस्य
स्वनारो न घातिका ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वस्तं स्थानादत एव भूमौ न्यस्तं भुजद्वयेन सः गां भुवम् ॥ ७ ॥ प्रवृद्धनिद्रे प्रवृद्धदीर्घनिद्रे शरण्याः सुखवासभूताः शरण्यानां तपोमहिम्ना सर्वजनशर
ण्यानाम् ॥ ८ ॥ हतस्थाने हतराक्षसवासे ॥ ९ ॥ विप्रसरिष्यंति मद्भयेन जनस्थानात्पलायिष्यंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ शोकरसज्ञाः शोकस्थाधिकरसज्ञाः निरर्थिकाः निःशेषतो नष्टोर्थः कामा

जित्वा तु तांगदां वाणैराघबोधर्मवत्सलः ॥ स्मयमान इदं वाक्यं संरब्धमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ एतत्तेवलसर्वस्वदर्शितं राक्षसाधम ॥ शक्तिहीनतरो मत्तो वृथा
त्वमुपगर्जसि ॥ २ ॥ एषा वाणविनिर्भिन्ना गदाभूमितलंगता ॥ अभिधानप्रगल्भस्य तव प्रत्ययघातिनी ॥ ३ ॥ यत्त्वयोक्तं विनष्टानामिदमश्रुप्रमार्ज
नम् ॥ राक्षसानां करोमीति मिथ्या तदपि तेवचः ॥ ४ ॥ नीचस्य क्षुद्रशीलस्य मिथ्या वृत्तस्य रक्षसः ॥ प्राणानपहरिष्यामि गरुत्मानमृतं यथा ॥ ५ ॥ अ
द्य ते भिन्नकंठस्य फेनबुद्बुदभूषितम् ॥ विदारितस्य मद्वाणैर्महीपास्यति शोणितम् ॥ ६ ॥ पांसुरुषितसर्वांगः स्वस्तन्यस्तभुजद्वयः ॥ स्वप्स्यसे गांसमा
श्लिष्यदुर्लभां प्रमदामिव ॥ ७ ॥ प्रवृद्धनिद्रेशयिते त्वयिराक्षसपांसने ॥ भविष्यंति शरण्यानां शरण्यादंडकाइमे ॥ ८ ॥ जनस्थाने हतस्थाने तव राक्ष
समन्दुरः ॥ निर्भया विचरिष्यंति सर्वतो मुनयो वने ॥ ९ ॥ अद्य विप्रसरिष्यंति राक्षस्यो हतबांधवाः ॥ बाष्पार्द्रवदनादीनाभयादन्यभयावहाः ॥ १० ॥
अद्य शोकरसज्ञास्ता भविष्यंति निरर्थिकाः ॥ अनुरूपकुलाः पत्न्यो यासां त्वं पतिरीदृशः ॥ ११ ॥ नृशंसशीलक्षुद्रात्मन् नित्यं ब्राह्मणकंठक ॥ त्वत्कृते पांकि
ते रघ्नौ मुनिभिः पात्यते हविः ॥ १२ ॥ तमेव मभिसंरब्धं बुवाणं राघवं वने ॥ खरो निर्भर्त्सयामासरोपात् खरतरस्वरः ॥ १३ ॥ दृढं खल्ववलिमोसि भयेष्व
पि च निर्भयः ॥ वाच्यावाच्यं ततो हित्वं मृत्योर्वश्यो न बुध्यसे ॥ १४ ॥

विपुरुषार्थो यासां ताः अनुरूपकुलास्त्वत्सदृशदुर्वृत्तत्वादिगुणवत्कुलाः ईदृशः पापकर्मा ॥ ११ ॥ अस्यैव विवरणं नृशंसेत्यादि शक्तितैस्त्वद्भट्टेभ्यः यद्यपि भगवत ईदृशेषु क्षुद्रेष्वेवं वादोऽनुचि
तस्तथापि निरयस्थमिति स्वोक्तिसत्यां कर्तुं मरणकाले क्रोधजनकतमोगुणोद्रेकस्य तामसगुणगतिसंपादकस्योद्भवायेति बोध्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ततो हि अवलिमत्वादेव मृत्युवशोऽपि वा
च्यावाच्यं न जानीषे ॥ १४ ॥

परिक्लेपोर्ध्वः निरस्तपडिन्द्रियाः सातः करणचक्षुरादिपंचैन्द्रियैर्निरस्ताविनाशितस्वातन्त्र्याः मृत्युकाले स्फुरन्ति भगवद्रूपः श्लेषेण स्वाविनयं क्षमापयति च कालेति अतस्त्वयामदुक्तयः क्षंतव्या इति व्यं
म्यमित्यन्धे तेषां निरयस्य मिति भगवदुक्तेरसंगतिः स्पष्टैव ॥ १५ ॥ भ्रुकुटिसन्निरुध्य सन्निवध्य ॥ १६ ॥ प्रहरणमायुधंतदर्थं सर्वतः प्रसृतमिति शेषः तादृशसालमवलोकयन्नित्यर्थः दशनच्छदम
वरम् संदष्टदशनच्छदं यथा जवतितथा ॥ १७ ॥ समुत्क्षिप्य भ्रामयित्वा हतो मारितः ॥ १८ ॥ १९ ॥ जातस्वेदो रोषादिति शेषः ननु श्रमादिति अयं रोषोऽपि भगवतारोपित एव नटवन्तु वास्तवो

कालपाशपरिक्षिप्ता भवन्ति पुरुषा हि ये ॥ कार्याकार्यं न जानन्ति ते निरस्तपडिन्द्रियाः ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा ततो रामं संरुध्य भ्रुकुटिततः ॥ सददर्शमहासा
लमविदूरे निशाचरः ॥ १६ ॥ रणे प्रहरणस्यार्थं सर्वतोऽत्यवलोकयन् ॥ स तमुत्पाटयामास संदष्टदशनच्छदम् ॥ १७ ॥ तं समुत्क्षिप्य बाहुभ्यां विनर्दि
यामहाबलः ॥ राममुद्दिश्य चिक्षेप हतस्त्वमिति चाब्रवीत् ॥ १८ ॥ तमापतंतं बाणौ धैश्छित्त्वारामः प्रतापवान् ॥ रोषमाहारयत्तीव्रं निहतुं समरे खरम्
॥ १९ ॥ जातस्वेदस्ततो रामो रोषरक्तांतलोचनः ॥ निर्विभेदसहस्रेण बाणानां समरे खरम् ॥ २० ॥ तस्य बाणांतराद्रक्तं बहुसुखावफेनिलम् ॥ गिरेः प्र
स्रवणस्येव धाराणां च परिस्रवः ॥ २१ ॥ विकलः सकृतो बाणैः खरो रामेण संयुगे ॥ मत्तोरुधिरगंधेन तमेवाभ्यद्रवद्भुतम् ॥ २२ ॥ तमापतंतं संक्रुद्धं रु
तास्त्रोरुधिराप्नुतम् ॥ अपासर्पद्वित्रिपदं किंचित्स्वरितविक्रमः ॥ २३ ॥ ततः पावकसंकाशं वधाय समरेश्वरम् ॥ खरस्य रामो जग्राह ब्रह्मदंडमिवापर
म् ॥ २४ ॥ स तद्वत्तं मघवता सुरराजेन धीमता ॥ संदधे च सधर्मात्मा मुमोच च खरं प्रति ॥ २५ ॥ स विमुक्तो महाबाणो निर्धात समनिःस्वनः ॥ रामेण
धनुरायम्य खरस्योरसि चापतत् ॥ २६ ॥

मानुषत्वस्थिरीकरणायेति बोध्यम् रक्तवर्णैः तत्राग्रेऽपि भागे लोचने यस्य सः सहस्रेणानंतेन ॥ २० ॥ बाणांतराद्वाणक्षतविवरात्प्रस्रवणस्य प्रस्रवणाख्यस्य परिस्रवः प्रवाहः ॥ २१ ॥ विकलः प
रवशः कृतो ननु मृत इत्यर्थः तदेवाह मत्त इति ॥ २२ ॥ आपतंतं बाणक्षेपावकाशो यथानभवति तथोपर्यापतंतं खरं दृष्ट्वा सत्तौ धनुर्व्यापारो न स्यादिति स्वशरीरे तद्बुधिरपातभिया च द्वित्रीणि पदानि
स्वरितपदव्यासो बाणसंदधेव पृष्ठतोऽपासर्पत् अनेन महाबलत्वं खरस्योक्तम् न ह्यन्यथारामधनुः श्लेदोऽनंततद्वाणसहनं वा सुशकम् अतएवाग्नेतद्वधाय विशिष्य स्वशक्तिरूपवैष्णवबाणग्रहणम्
॥ २३ ॥ ब्रह्मदंडमिव ब्रह्मास्त्रमिवा मोघम् ॥ २४ ॥ मघवता दत्तमगस्यद्वारा ॥ २५ ॥ धनुरायम्य विमुक्तः खरस्योरस्य पतदित्यन्वयः ॥ २६ ॥

श्वेतारण्येयथांधकः अंधकामुरः श्वेतारण्येरुद्रेणहतइतिपुराणप्रसिद्धम् रुद्रेणेवेतिइवशब्दोवाक्यालंकारे श्वेतारण्येयथांतकइतिप्रचुरःपाठः तत्रकावेरीतीरवर्तिनिश्वेतारण्येमार्कंडेयचिरजी
वित्वायांतकसंहारोरुद्रेणकृतइतितन्माहात्म्येप्रसिद्धिः कौर्मेतूत्तरखंडेश्वेतस्यराजर्षेःपरमशैवस्यकालंजरेपर्वततपस्यभिरतस्यमारणायागतस्यांतकस्यशिवेनवामपादप्रहारेणसंहारःकृतइतिषट्
त्रिशोःध्यायेउक्तम् ॥ २७ ॥ वज्रेणवृत्रइवफेनेननमुचिरिव नशुष्केणनार्द्रेणेतिब्रह्मणातस्मैवरदानात् अशनिहतोबलोवा वाशब्दइवार्थे बलइव एवंचअंतकादिवधस्यरुद्रं

सपपातखरोभूमौदध्यमानःशराग्निना ॥ रुद्रेणेवविनिर्दग्धःश्वेतारण्येयथांधकः ॥ २७ ॥ सवृत्रइववज्रेणफेनेननमुचिर्यथा ॥ बलोवेन्द्राशनिहतो
निपपातहतःखरः ॥ २८ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाश्चारणैःसहसंगताः ॥ दुंदुभींश्चाभिनिघ्नतःपुष्पवर्षसमंततः ॥ २९ ॥ रामस्योपरिसंहृष्टाववर्षुर्विस्मिता
स्तदा ॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनरामेणनिशितैःशरैः ॥ ३० ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसांकामरूपिणाम् ॥ खरदूषणमुख्यानांनिहतानिमहामृधे ॥ ३१ ॥
अहोवतमहत्कर्मरामस्यविदितात्मनः ॥ अहोवीर्यमहोदार्ढ्यविष्णोरिवहिदृश्यते ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्तातेसर्वेययुर्देवायथागतम् ॥ ततोरारजर्षयःसर्वे
संगताःपरमर्षयः ॥ ३३ ॥ सभाज्यमुदितारामंसागस्याइदमब्रुवन् ॥ एतदर्थमहातेजामहेंद्रःपाकशासनः ॥ ३४ ॥ शरभंगाश्रमंपुण्यमाजगामपुरं
दरः ॥ आनीतस्त्वमिमंदेशमुपायेनमहर्षिभिः ॥ ३५ ॥ एषांवधार्थंशत्रूणांरक्षसांपापकर्मणाम् ॥ तदिदंनःकृतंकार्यंत्वयादशरथात्मज ॥ ३६ ॥ स्व
धर्मप्रचरिष्यंतिदंडकेषुमहर्षयः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोलक्ष्मणःसहसीतया ॥ ३७ ॥ गिरिदुर्गाद्विनिक्रम्यसंविवेशाश्रमेसुखी ॥ ततोरामस्तुविजयीपू
ज्यमानोमहर्षिभिः ॥ ३८ ॥ प्रविवेशाश्रमंवीरोलक्ष्मणेनाभिपूजितः ॥ तंदृष्ट्वाशत्रुहंतारमहर्षीणांसुखावहम् ॥ ३९ ॥ बभूवदृष्टावैदेहीभर्तारंपरिप
स्वजे ॥ मुदापरमयायुक्तादृष्ट्वाखण्डाणान्हतान् ॥ ४० ॥ रामंचैवाव्ययंदृष्ट्वातुतोपजनकात्मजा ॥ ४१ ॥

ब्रातिरिक्तासाध्यत्ववत्खरवधस्यरामातिरिक्तासाध्यत्वंप्रकाशितंकविना ॥ २८ ॥ २९ ॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनकिंचिदूनघटिकात्रयेण ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ राजर्षयोऽनहुषाद्याः परमर्षयो
भृगवाद्याः ॥ ३३ ॥ सभाज्यपूजयित्वा एतदर्थेरक्षसांवधायैतद्देशवासनियोजनार्थं क्षणंस्थित्वारामंस्थाप्यभवद्भिर्ब्रह्मलोकायप्रस्थातव्यमित्युक्ताशरभंगंप्रतिद्रोगतइत्याशयः ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवानांऋषीणांचनिर्गमनसमये ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

हर्षातिरायात्पुनरात्मन इदं युद्धं प्रायः शिशिरार्धे ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
 त्वरमाण इति त्वरसंघामात्पलायितः शूर्पणखागमनात्पूर्वमेवलं कांप्रविश्येत्यर्थः संपूर्णदंडकारण्यं जनस्थानपदवाच्यमतोगोदावरीतीराद्वनोपि जनस्थानाद्वन इत्युक्तः ॥ १ ॥ स्वरश्चेति चेन दूषण
 चिशिरसोऽसंघः कथंचिदहमागतः केवलं प्रेक्षकतया स्थितत्वाद्रामवाणाविषयीकृततयेत्याशयः ॥ २ ॥ ३ ॥ भीमं सर्वलोकभयं जनस्थानं परासुनेतिको धान्मुर्मूर्ध्नेत्यर्थे प्रयुक्तं गतिस्थि

ततस्तु तं राक्षससंघमर्दनं संपूज्यमानं मुदितैर्महात्मभिः ॥ पुनः परिष्वज्य मुदान्विताननावभूवत्पृष्ठाजनकात्मजातदा ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आ० अर० त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त्वरमाणस्ततो गत्वा जनस्थानादकंपनः ॥ प्रविश्य लंकां वेगेन रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥
 जनस्थानस्थिताराजनराक्षसावहवो हताः ॥ स्वरश्च निहतः संख्येकं यंचिदहमागतः ॥ २ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः क्रुद्धः संरक्तलोचनः ॥ अकंपनमुवाचे
 दं निर्दहन्निव तेजसा ॥ ३ ॥ तेन भीमं जनस्थानं हतं मम परासुना ॥ कोहिसर्वे पुलोके पुगतिं नाधिगमिष्यति ॥ ४ ॥ नहि मे विप्रियं कृत्वा शक्यं मघवता
 सुखम् ॥ प्राप्तुं वै श्रवणेनापि नयमेन च विष्णुना ॥ ५ ॥ कालस्य चाप्यहं कालोदहेयमपि पावकम् ॥ मृत्युं मरणधर्मेण संयोजयितुमुत्सहे ॥ ६ ॥ वात
 स्य तरसा वेगं निहंतुमपि चोत्सहे ॥ दहेहमपि संक्रुद्धस्तेजसादित्यपावकौ ॥ ७ ॥ तथा क्रुद्धं दशग्रीवं कृतांजलिं रंकपनः ॥ भयात्संदिग्धया वाचारावणं
 याचतेऽभयम् ॥ ८ ॥ दशग्रीवोऽभयंतस्मै प्रददौ रक्षसांवरः ॥ सविस्त्रो ब्रवीद्वाक्यमसंदिग्धमकंपनः ॥ ९ ॥ पुत्रो दशरथस्यास्ते सिंहसंहननो युवा ॥
 रामो नाम महास्कंधो वृत्तायतमहाभुजः ॥ १० ॥ श्यामः पृथुयशाः श्रीमानतुल्यबलविक्रमः ॥ हतस्तेन जनस्थाने स्वरश्च सह दूषणः ॥ ११ ॥ अकंपन
 वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसाधिपः ॥ नागेंद्र इव निःश्वस्य दंडं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥ समुरेद्रेण संयुक्तो रामः सर्वामरैः सह ॥ उपयातो जनस्थानं ब्रूहि कच्चि
 दकंपन ॥ १३ ॥ रावणस्य पुनर्वाक्यं निशम्य तदकंपनः ॥ आचक्षे बलंतस्य विक्रमं च महात्मनः ॥ १४ ॥

निम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निहंतुं भक्तुं आदित्यपावकौ उभावपि युगपदिति शेषः ॥ ७ ॥ संदिग्धया संदिग्धाक्षरया अभयमिति च्छेदः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वरांगरूपोपेतोयः सिंहसंहननो हिस इति कोशः
 ॥ १० ॥ अनुल्यं केनापि तुलानर्हं बलं विक्रमश्च यस्य सः सदूषणः स्वरश्च हत इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ नागेंद्रः सर्पश्रेष्ठः ॥ १२ ॥ सरामः सर्वामरसहितेद्रेण जनस्थानं कच्चिदुपागत इत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥

परं धर्मं अतिशयितं शौर्यम् ॥ १५ ॥ राकाशशिनिभानन इति राका पूर्णिमा पूर्णराकानिशाकरे इत्यमरः पूर्णनिशाकरवदन इत्यर्थः ॥ १६ ॥ राजवरः राजराज इति यावत् ॥ १७ ॥ महात्मा
 नो देवानैवागता इति शेषः रामेण तु नतुलक्ष्मणेनापीत्यर्थः ॥ १८ ॥ भयात्पलायनाय येन मार्गेण गच्छति राक्षसास्तेन तेन मार्गेणागत्यायतः स्थितमेव रामं पश्यंति अनेनानंताकारताप्रदर्शनेन राम
 स्यापरिच्छिन्नशक्तित्वं च सूचितम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ बलं पराभिभवसामर्थ्यं पौरुषं महापुरुषकर्म वृत्तं चरितं यथायादृशं तत्सर्वं शृण्वित्यर्थः ॥ २२ ॥ कुपितः कुपितो तं कइवसंहारे प्रवृत्तो
 रामो नाम महातेजाः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ॥ दिव्यास्त्रगुणसंपन्नः परं धर्मगतो युधि ॥ १५ ॥ तस्यानुरूपो बलवान् रक्ताक्षो दुंदुभिस्वनः ॥ कनीयान्त
 क्ष्मणो भ्रातारकाशशिनिभाननः ॥ १६ ॥ स तेन सह संयुक्तः पावकेनानिलो यथा ॥ श्रीमान् राजवरस्तेन जनस्थानं निपातितम् ॥ १७ ॥ नैव देवाम
 हात्मानो नात्र कार्या विचारणा ॥ शरारामेण तूत्सृष्टारुक्मपुंखाः पतन्निगः ॥ १८ ॥ सर्पाः पंचानना भूत्वा भक्षयंति स्म राक्षसान् ॥ येन येन च गच्छंति रा
 त्रसा भयकपिताः ॥ १९ ॥ तेन तेन स्म पश्यंति राममेवाग्रतः स्थितम् ॥ इत्थं विनाशितं तेन जनस्थानं तवानघ ॥ २० ॥ अकंपनवचः श्रुत्वा रावणो वा
 क्यमब्रवीत् ॥ गमिष्यामि जनस्थानं रामं हंतुं सलक्ष्मणम् ॥ २१ ॥ अथैव मुक्तेव च नेप्रोवाचे दमकंपनः ॥ शृणुराजन्यथा वृत्तं रामस्य बलपौरुषम्
 ॥ २२ ॥ असाध्यः कुपितो रामो विक्रमेण महायशाः ॥ आपगायास्तु पूर्णाया वेगं परिहरेच्छरैः ॥ २३ ॥ स ताराग्रहनक्षत्रं न भश्चाप्यवसादयेत् ॥ अ
 सौरामस्तु सीदंतीं श्रीमान्भ्युद्धरेन्महीम् ॥ २४ ॥ भित्त्वा वेलां समुद्रस्य लांकानां प्लावयेद्दिभुः ॥ वेगं वापि समुद्रस्य वायुं वा विधमेच्छरैः ॥ २५ ॥ संह
 त्य वापुनर्लांकान्विक्रमेण महायशाः ॥ शक्तः श्रेष्ठः स पुरुषः स पुं पुनरपि प्रजाः ॥ २६ ॥ न हिरामोदशग्रीवशक्यो जेतुं रणे त्वया ॥ रक्षसां वापि लोकेन
 स्वर्गः पापजनैरिव ॥ २७ ॥

रामः पराक्रमेण ततो निवर्तयितुं मसाध्यो ब्रह्मादिजिह्वीति शेषः परिहरेत्येवार्थं येन अनेन कृष्णबलभद्रावतारस्यापि सूचनम् ॥ २३ ॥ न भोप्यवसादयेत्तारारहितं कुर्यात्त्रिविक्रमावतार इव मही
 मभ्युद्धरेत्यज्ञवराह इव शक्यर्थे एते लिङ्गः ॥ २४ ॥ वेलां मर्यादां आप्लावयेत् प्रलयकाल इव समुद्रस्य वेगं विधमेत् समुद्रे सेतुबंधनसामर्थ्यं दर्शितं वायुमित्युपलक्षणं भूतपंचकस्य ॥ २५ ॥ सं
 हत्य पुनः स पुं शक्तः अत्र पुनरपि शब्दाभ्यां सर्वसृष्टिसंहाराणां तदधीनत्वमुक्तं अनेन जगत्स्थिति संहारकर्तृत्वमस्य व्यंग्यं अकंपनस्यापि भगवत्पसादादेवं ज्ञानम् ॥ २६ ॥ लोकेन समूहेन सहिते
 नापीति शेषः ॥ २७ ॥

अपि नात्वयापि एतेनैव जिनिजितेन्द्रादिसहायेऽपितस्य जयोऽसुकर इति ध्वनितं ममेति मुखादिति शेषः ॥ २८ ॥ श्यामायौवनमध्यस्था ॥ २९ ॥ कुतो भवेत्तुल्येति शेषः ॥ ३० ॥ तं रामं प्र
मध्यकेनाप्युपायेनोच्चाटयेति वाच्यं तस्य चार्था अपहरवलात्कारेण हर ॥ ३१ ॥ अरोचयत इष्टत्वेन ज्ञातवान् चिंतयित्वारामस्य सीताया सहानवस्थानोपायम् ॥ ३२ ॥ कल्यं प्रातः मातमव्ययं ह
ष्ट इति अकंपनवाक्यं श्रुत्वा चैतामुपवेश्य श्रीरामो वनरिप्यतीतिसनत्कुमारवाक्यस्मरणाद्धृष्टः तदेतदुत्तररामायणे स्पष्टम् तत्र हि सनत्कुमारं प्रति विष्णुहस्तमृतानां कागतिरिति रावणेन पृष्टे तेन हतानां
लोकप्रामिरिति सनत्कुमारवचः श्रुत्वा एवं श्रुत्वा महाबाहुराक्षसैः प्रतापवान् त्वया सह विरोधेऽप्युश्वितयामास रावण एतदर्थं महाबाहोरावणेन दुरात्मना सुताजनकराजस्य हताराममहावने इत्यु
क्तं तव ध्यमहं मन्वे सर्वदेवासुरैरपि ॥ अयं तस्य वधोपायस्तन्ममैकमनाः शृणु ॥ २८ ॥ भार्या तस्योत्तमालोके सीतानामसुमध्यमा ॥ श्यामा समवि
भक्तांगी खरत्नरत्नभूषिता ॥ २९ ॥ नैव देवी न गंधर्वी नाप्सरान च पन्नगी ॥ तुल्यासीमंतिनी तस्य मानुषी तु कुतो भवेत् ॥ ३० ॥ तस्यापहर भार्या त्वं तं प्र
मध्यमहावने ॥ सीतयारहितो रामो न चैव हि भविष्यति ॥ ३१ ॥ अरोचयत तद्वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः ॥ चिंतयित्वा महाबाहुरकंपनमुवाच ह ॥ ३२ ॥
वाढं कल्यंगमिष्यामि एकः सारथिना सह ॥ आनेष्यामि च वैदेहीमिमां हृष्टो महापुरीम् ॥ ३३ ॥ तदेव मुक्त्वा प्रययौ खरयुक्तेन रावणः ॥ रथेनादित्यव
र्णेन दिशः सर्वाः प्रकाशयन् ॥ ३४ ॥ सरथो राक्षसैर्द्रस्य नक्षत्रपथगो महान् ॥ चंचूर्यमाणः शुशुभे जलदं चंद्रमा इव ॥ ३५ ॥ सदूरे चाश्रमं गत्वा ताटके
यमुपागमत् ॥ मारीचेनार्चितो राजा भक्ष्यभोज्यैरमानुषैः ॥ ३६ ॥ तं स्वयंपूजयित्वा तु आसनेनोदकेन च ॥ अर्थोपहितयावाचामारीचो वाक्यमब्र
वीत् ॥ ३७ ॥ कच्चिन्सुकुशलं राजन् लोकानां राक्षसाधिप ॥ आशंकेनाधिजाने त्वं यतस्तूर्णमुपागतः ॥ ३८ ॥

कमिति तीर्थः उत्तमस्त्रीलाभो भविष्यतीति हृष्ट इत्यर्थ उचितः श्रुतस्यापि तस्यार्थस्य तामसत्वेन विस्मरणात् तेषां नुनयथा श्रुतार्थे वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् किंतु श्रीरामस्य स्वमृत्योरवता
श्रुत्वा त्वया सह नृत्यविधातकविरोधेऽच्छुस्तं हतवान् तद्वियोगे तव मरणमित्याशयेनेति तयोर्थ इत्यन्ये वस्तुतस्तु एतेषां श्लोकानां तद्वतां सर्गाणां च प्रक्षिप्तत्वात् न ते प्रमाणभूताः अतएव ते सर्गाः क
तकादिजिस्तीर्थेन च न व्याख्याताः एतेन एतदर्थं महाबाहोरावणेन दुरात्मना विज्ञायापहता सीता त्वत्तो मरणकांक्षयेति तत्र पाठो दृश्यते तत्र च त्वदुक्तायां सिंभव इत्यपास्तम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
चंचूर्यमाणः शृशं चरन् जलदसदृशं गगनं चंद्रसदृशो रथः ॥ ३५ ॥ मारीचाश्रमं पूर्वरामनिरस्तस्य दुःखात्तपःप्रवृत्तेरेव मुक्तिः ताटकेयं ताटकापत्यम् ॥ ३६ ॥ अर्थोपहितया किं प्रयोजनमत्राग
मनमिति प्रयोजनयुक्तया ॥ ३७ ॥ कच्चिन्सुकुशलमिति सामान्यप्रश्नः लोकानां राक्षसलोकानां आशंकेभ्यमिति शेषः नाधिजानेक्षेममिति शेषः यतस्त्वमेकाकी तूर्णमागतः ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ आरक्षः समाजस्थानं जनस्थानारख्यं आरक्षोत्तपालः खरादिरित्यर्थ इत्यन्ये ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सासीताकेनाख्याताहर्नव्यत्वेन कथिता येन कथितासमित्ररूपस्तेशत्रुः त्वयादा
नादिनानंदितः कोननंदति निंदित इति पाठे निंदितो वमानितः कस्त्वननंदति न संतुष्यति कुप्यतीति यावत् त्वयातिरस्कृतस्तावकमैश्वर्यमसहमानः संस्वया सहैरुत्रिमित्रभावं प्राप्तः संस्तवेदृशी
बुद्धिमुपदिशतीति ज्ञावः ॥ ४२ ॥ सीतामिहानयेतिको ब्रवीति ब्रवीहि ईडार्पः शृंगमौञ्जत्यम् ॥ ४३ ॥ सचशत्रुरसंशयमित्यत्र हेतुमाह आशीविषेत्यादि च यस्मात्त्वया प्रयोज्येनाशीविष
मुखादृष्टामुद्धर्तुं उद्धारयितुमिच्छति ॥ ४४ ॥ केन शत्रुणाऽनेन कर्मणा एतत्कर्मोपदेशेन कापथं नाशमार्गमिति यावत् प्रहृतं वृथैव दुःखमुत्पादितमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ राघवरूपो गंधहस्तीयस्य गंधं
एव मुक्तो महातेजामारीचेन सरावणः ॥ ततः पश्चादिदं वाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः ॥ ३९ ॥ आरक्षो मेहतस्तातरामेणाक्लिष्टकारिणा ॥ जनस्थान
मवर्धत सर्वयुधिनिपातितम् ॥ ४० ॥ तस्य मे कुरुसाचिव्यंतस्य भार्यापहारणे ॥ राक्षसेन्द्रवचः श्रुत्वामारीचो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ आख्याताके
नवार्सातामित्ररूपेण शत्रुणा ॥ त्वयाराक्षसशार्दूलकोननंदतिनंदितः ॥ ४२ ॥ सीतामिहानयस्वेतिको ब्रवीति ब्रवीहि मे ॥ रक्षोलोकस्य सर्वस्य कः
शृंगं छेत्तुमिच्छति ॥ ४३ ॥ प्रोत्साहयति यश्च त्वांसच शत्रुरसंशयम् ॥ आशीविषमुखादृष्टामुद्धर्तुं चेच्छति त्वया ॥ ४४ ॥ कर्मणानेन केनासिकापथं
प्रतिपादितः ॥ सुखसुमस्य ते राजन् प्रहृतं केन मूर्धनि ॥ ४५ ॥ विशुद्धवंशाभिजनाग्रहस्ततजोमदः संस्थितदोर्विषाणः ॥ उदीक्षितुरावणनेह युक्तः
स संयुगे राघवगंधहस्ती ॥ ४६ ॥ असौरणांतःस्थितिसंधिवालो विदग्धरक्षो मृगहानृसिंहः ॥ सुमस्त्वया बोधयितुं न शक्यः शरांगपूर्णो निशितासिदंष्ट्रः
॥ ४७ ॥ चापापहारभुजवेगपंकेशरोर्मिमाले सुमहाहवौधे ॥ न रामपातालमुखेति घोरे प्रस्कंदितुराक्षसराजयुक्तम् ॥ ४८ ॥ प्रसीदलं के श्वरराक्षसे
द्रलंकां प्रसन्नो भवसाधुगच्छ ॥ त्वं स्वपुदारे पुरमस्व नित्यं रामः स भार्योरमतां वनेषु ॥ ४९ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवो मारीचेन सरावणः ॥ न्यवर्तत पुरीलं
काविवेश च गृहोत्तमम् ॥ ५० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

समाग्रायान्ये गजाः पलायन्ते संगंधहस्ती मत्तगजः उदीक्षितुमपि इह देशे कालेन युक्तः किंपुनर्योद्धुमित्यर्थः विशुद्धवंशेभिजनो भिजननमेवायहस्तः शृङ्गाग्रं यस्य तेजः प्रताप एव मदीयस्य सः संस्थि
तो मर्माचीनावस्थानौ दोषौ बाह्वेव विषाणे दंतौ यस्य ॥ ४६ ॥ रणांतःस्थितिरूपारणमध्यावस्थानरूपाः संधयोवालाश्च यस्य विदग्धरक्षसां रणचतुराणां राक्षससृगाणां हंता शररूपैरंगैः पूर्णः
॥ ४७ ॥ चाप एवापहारः प्राणिप्राणापहारको या होयस्मिन् भुजयोः शरग्रहणसंधानमोक्षविषयो वेग एव पंको यस्मिन्दुस्तरत्वात्तत्र शरा एवोर्मिमालास्तरंगायस्मिन् सुमहानाहव एव ओघोजलं
यस्य नस्मिन् राम एव पातालं पातालं प्रविष्टमहार्णवस्तस्य मुखे वेदवामुखरूपे प्रस्कंदितुं पतितुम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० अरण्यकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥

तत इति ॥ १ ॥ महानादान्ननाद शोकादिति शेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ रुक्मवेदिप्राप्तं हिरण्येष्टकचित्त्वेदिप्राप्तं प्राज्यं भूर्याज्यहोमवंतं अतएव ज्वलंतं ॥ ५ ॥ ६ ॥ विमर्दोयुद्धं वज्राश
निकृतव्रणमित्यनेन तदवध्यत्वमुक्तं ऐरावतदंतायै रुक्मकुण्डं विलेखनं तेन जानायाः किणस्तदं कृतवक्षसम् ॥ ७ ॥ परिच्छदः छत्रचामरालंकरणादीनि ॥ ८ ॥ वैदूर्यश्यामरक्तं श्याममित्यन्ये

ततः शूर्पणखादृष्ट्वा सहस्राणि चतुर्दश ॥ हतान्येकेन रामेण रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ १ ॥ द्रूपणं च खरं चैव हतं त्रिशिरसं रणे ॥ दृष्ट्वा पुनर्महानादान्नना
दजलदोपमा ॥ २ ॥ सादृष्ट्वा कर्मरामस्य कृतमन्यैः सुदुष्करम् ॥ जगाम परमोद्दिग्नालं कांरावणपालिताम् ॥ ३ ॥ सादृष्टं विमानाग्रे रावणं दीप्तते
जसम् ॥ उपोषविष्टं सचिवैर्मरुद्भिरिव वासवम् ॥ ४ ॥ आसीनं सूर्यसंकाशं कांचने परमासने ॥ रुक्मवेदिगतं प्राज्यं ज्वलंतं मिव पावकम् ॥ ५ ॥ देव
गंधर्वभूतानां नृणां च महात्मनाम् ॥ अजेयं समरे घोरां व्यात्ताननमिवांतकम् ॥ ६ ॥ देवासुरविमर्देषु वज्राशनिकृतव्रणम् ॥ ऐरावतविषाणाग्रैरु
ल्लुप्टकिणवक्षसम् ॥ ७ ॥ विशद्वज्रं दशग्रीवं दर्शनीयपरिच्छदम् ॥ विशालवक्षसं वीरं राजलक्षणलक्षितम् ॥ ८ ॥ नद्धवैदूर्यसंकाशं तप्तकांचनभूष
णम् ॥ मुहुजं शुक्लदशनं महास्यं पर्वतोपमम् ॥ ९ ॥ विष्णुचक्रनिपातैश्च शतशो देवसंयुगे ॥ अन्यैः शस्त्रैः प्रहारैश्च महायुद्धेषु ताडितम् ॥ १० ॥ अह
तांगैः समस्तैस्तं देवप्रहरणैस्तदा ॥ अक्षोभ्याणां समुद्राणां क्षोभणं क्षिप्रकारिणम् ॥ ११ ॥ क्षेमारं पर्वताग्राणां सुराणां च प्रमर्दनम् ॥ उच्छेत्तारं च
धर्माणां परदाराभिमर्शनम् ॥ १२ ॥ सर्वदिव्यास्त्रयोक्तारं यज्ञविघ्नकरं सदा ॥ पुरीं भोगवतीं गत्वा पराजित्य च वासुकिम् ॥ १३ ॥ तक्षकस्य प्रियां
भार्यां पराजित्य जहार यः ॥ कैलासं पर्वतं गत्वा विजित्य नरवाहनम् ॥ १४ ॥ विमानं पुष्पकं तस्य कामगं वै जहार यः ॥ वनं चैत्ररथं दिव्यं नलिनीनंदनं
वनम् ॥ १५ ॥ विनाशयति यः क्रोधाद्देवोद्यानानि वीर्यवान् ॥ चंद्रसूर्यौ महाभागावुत्तिष्ठंतौ परंतपौ ॥ १६ ॥ निवारयति बाहुभ्यां यः शैलशिखरो
पमः ॥ दशवर्षं सहस्राणितपस्तप्त्वा महावने ॥ १७ ॥ पुरास्वयं भुवे धीरः शिरांस्युपजहार यः ॥ देवदानवगंधर्वपिशाचपतंगोरगैः ॥ १८ ॥

त्वशरीरनद्धवैदूर्यकांतिस्तदशशरीरकांतिमित्यर्थः स्निग्धवैदूर्येति पाठो बहुलम् ॥ ९ ॥ १० ॥ क्षोभणं क्षोभकर्तारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ परदाराभिमर्शनं विवृणोति पुरीमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥
नलिनीचैत्ररथवनमध्यवर्तिनीसरसीम् ॥ १५ ॥ उत्तिष्ठतावुदयंतौ ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपजहार उपहारत्वेन दत्तवान् ॥ १८ ॥

आत्मवद्विर्वशीकृतानर्बहिरिन्द्रियैः विगृह्यविरुध्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्राकृतैः राजव्यवहारानर्हदासीदासजनैः ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वजनं स्वस्य जनायस्मिन्तत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ कृतक्षेमं ये पुने कृतक्षेमाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तीक्ष्णं स्वामात्यादिविषये तैक्ष्ण्यादिगुणविशिष्टम् शत्रोर्गूढविप्रियकारीतादृशम् राजानं सर्वभूतानि भृत्यामात्यादिसर्वप्रजानाभिधावंति तद्रक्षणाय न प्रवर्तते ॥ १५ ॥ अयासं स्वी

आत्मवद्विर्विगृह्यत्वं देवगंधर्वदानवैः ॥ अयुक्तचारश्चपलः कथं राजा भविष्यति ॥ ७ ॥ त्वंतुवालस्वभावश्च बुद्धिहीनश्चराक्षसः ॥ ज्ञातव्यं तं न जानी
षे कथं राजा भविष्यति ॥ ८ ॥ येषां चाराश्च कोशश्च नयश्च जयतांवर ॥ अस्वाधीनानरेंद्राणां प्राकृतैस्ते जनैः समाः ॥ ९ ॥ यस्मात्पश्यंति दूरस्थान्सर्वा
नर्यान्निराधिपाः ॥ चारेण तस्मादुच्यंते राजानो दीर्घचक्षुषः ॥ १० ॥ अयुक्तचारं मन्येत्वां प्राकृतैः सचिवैर्युतः ॥ स्वजनं च यतः स्थानं निहतं नावबुध्यसे
॥ ११ ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ हतान्येकेन रामेण खरश्च सहद्रूपणः ॥ १२ ॥ ऋषीणामभयं दत्तं कृतक्षेमाश्च दंडकाः ॥ धर्पितं च
जनस्थानं रामेणाक्लिष्टकारिणा ॥ १३ ॥ त्वंतुलुब्धः प्रमत्तश्च पराधीनश्चराक्षसः ॥ विषये स्वे समुत्पन्नं यद्भयं नावबुध्यसे ॥ १४ ॥ तीक्ष्णमल्पप्रदातारं
प्रमत्तं गर्वितं शठम् ॥ व्यसने सर्वभूतानि नाभिधावंति पार्थिवम् ॥ १५ ॥ अतिमानि न मग्रात्यमात्मसंभावितं नरम् ॥ क्रोधनं व्यसने हंति स्वजनो
पिनराधिपम् ॥ १६ ॥ नानुतिष्ठति कार्याणि भये पुनर्बिभेति च ॥ क्षिप्रं राज्याच्च्युतो दीनस्तूणैस्तुल्यो भवेदिह ॥ १७ ॥ शुष्ककाष्ठैर्भवेत्कार्यं लोष्टैरपि च
पांसुभिः ॥ न तु स्थानात्परिभ्रष्टैः कार्यस्यादृशमुधाधिपैः ॥ १८ ॥ उपभुक्तं यथावासः स राजा वा नृदिता यथा ॥ एवं राज्यात्परिभ्रष्टः समर्थोऽपि निरर्थकः
॥ १९ ॥ अप्रमत्तश्च यो राजा सर्वज्ञो विजितेन्द्रियः ॥ कृतज्ञो धर्मशीलश्च सराजातिष्ठते चिरम् ॥ २० ॥ नयनाभ्यां प्रसुप्तो वा जागर्ति न यचक्षुषा ॥
व्यक्तक्रोधप्रसादश्च सराजा पूज्यते जनैः ॥ २१ ॥ त्वंतुरावणदुर्बुद्धिर्गुणैरेतैर्विवर्जितः ॥ यस्य तेऽविदितश्चारैरक्षसां सुमहान्वधः ॥ २२ ॥

यैरनुपसर्प्य आत्मसंभावितं आत्मना स्येनैव संभावितं बहुमानं प्राप्तम् अक्रोधनं अस्थाने क्रोधवन्तम् ॥ १६ ॥ नानुतिष्ठति यस्य अमात्यादि स्वजनोऽपीत्याकर्षः सराज्याच्च्युतो भवेदित्यन्वयः ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वज्ञः स्वपरसर्वदत्तांतज्ञः ॥ २० ॥ प्रसुप्तो वा प्रसुप्तोऽपि व्यक्तक्रोधप्रसादः फलदानेन ॥ २१ ॥ अविदितः येन त्वयान ज्ञात इत्यर्थः ॥ २२ ॥

परेषामवमन्ताकेवलमवमन्तैवननुत्तनाशविषयबुद्धिः नचिराक्षिप्रविपत्स्यसेआपदंप्राप्स्यसीत्यर्थः ॥ २३ ॥ धनेनाक्षयकोशेन दर्पेणराजत्वाहंकारेण बलेनप्राणबलेनचतुरंगबलेनच चितया
मास मारीचःकलहंनिवारयतिएषाकलहार्थप्रोक्ताहयतिकिमत्रकर्तव्यमिति विचारयामासेत्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअ

परावमन्ताविषयेपुसंगवान्नदेशकालप्रविभागतत्त्ववित् ॥ अयुक्तबुद्धिर्गुणदोषनिश्चयेविपन्नराज्योनचिराद्विपत्स्यसे ॥ २३ ॥ इतिस्वदोषान्परि
कीर्तितास्तयासमीक्ष्यबुद्ध्याक्षणदाचरेश्वरः ॥ धनेनदर्पेणबलेनचान्वितोविचिंतयामासचिरंसरावणः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मी
कीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेत्रयस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ततःशूर्पणखादृष्ट्वाब्रुवतींपरुषंवचः ॥ अमात्यमध्येसंकुद्धःपरिपप्रच्छरावणः ॥ १ ॥
कश्चरामःकथंवीर्यःकिंरूपःकिंपराक्रमः ॥ किमर्थंदंडकारण्यंप्रविष्टश्चसुदुस्तरम् ॥ २ ॥ आयुधंकिंचरामस्ययेनतेराक्षसाहताः ॥ खरश्चनिहतःसं
स्येदूषणस्त्रिशिरास्तथा ॥ ३ ॥ तत्त्वंब्रूहिमनोज्ञांगिकेनत्वंचविरूपिता ॥ इत्युक्ताराक्षसेंद्रेणराक्षसीक्रोधमूर्च्छिता ॥ ४ ॥ ततो रामंयथान्यायमाख्या
तुमुपचक्रमे ॥ दीर्घबाहुर्विशालाक्षश्चौररुणाजिनांबरः ॥ ५ ॥ कंदर्पसमरूपश्चरामोदशरथात्मजः ॥ शक्रचापनिभंचापंविकृष्यकनकांगदम् ॥ ६ ॥
दीमान्क्षिपतिनाराचान्सर्पानिवमहाविषान् ॥ नाददानंशरान्घोरान्विमुंचंतंमहाबलम् ॥ ७ ॥ नकार्मुकंविकर्षंतंरामंपश्यामिसंयुगे ॥ हन्यमानंतुत
सैन्यंपश्यामिशरवृष्टिभिः ॥ ८ ॥ ईद्रेणेवोत्तमंसस्यमाहतंत्वश्मवृष्टिभिः ॥ रक्षसांभीमवीर्याणांसहस्राणिचतुर्दश ॥ ९ ॥ निहतानिशरैस्तीक्ष्णैस्तेनैके
नपदातिना ॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनखरश्चसहदूषणः ॥ १० ॥ ऋषीणामभयंदत्तंरुतक्षेमाश्चदंडकाः ॥ ११ ॥ एकाकथंचिन्मुक्ताहंपरिभूयमहात्मना ॥
स्त्रीवधंशंकमानेनरामेणविदितात्मना ॥ १२ ॥ भ्राताचास्यमहातेजागुणतस्तुल्यविक्रमः ॥ अनुरक्तश्चभक्तश्चलक्ष्मणोनामवीर्यवान् ॥ १३ ॥

रण्यकांडेत्रयस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ किंरूपइत्यस्योत्तरम् दीर्घबाहुरित्यादि ॥ ५ ॥ कश्चरामइत्यस्योत्तरम् दशरथात्मजः कनकांगदं
कनकवलयजूपितंचापम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ खरश्चसहदूषणोहनइत्यर्थः ॥ १० ॥ किमर्थंदंडकारण्यंप्रविष्टइत्यस्योत्तरम् ऋषीणामित्यादि ॥ ११ ॥ पूर्वतनंस्ववृत्तंगोपयंतीत्याह एके
ति परिभूयनासाकर्णहीनांकृत्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥

वा० रा०

॥ ४० ॥

रामस्यदक्षिणोवाहुरित्यनेनसर्वतकार्यधुरंधरत्वम् बहिःश्वरः प्राणइत्यनेननिरतिशयप्रेमास्पदत्वं सूच्यते ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यस्यसीताभार्यायंचलदृष्टापरिष्वजेत्सएवसर्वेषु
कालेषुलोकेषुचपुरंदरादपिअभ्यधिकंजीवेत् तस्यालक्ष्म्यवनारत्नादिनिर्व्यंग्यम् ॥ १९ ॥ २० ॥ तवानेतुमुद्यताहमितिमृषावचोरावणसंतोषार्थम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ भार्यात्वेभार्यात्वेनसंपादने

अमर्षादुजयोजेताविक्रांतोबुद्धिमान्वली ॥ रामस्यदक्षिणोवाहुर्नित्यंप्राणोबहिःश्वरः ॥ १४ ॥ रामस्यतुविशालाक्षीपूर्णंदुसदृशानना ॥ धर्मपत्नी
प्रियानित्यंभर्तुःप्रियहितेरता ॥ १५ ॥ सासुकेशीमुनासोरुःसुरूपाचयशस्विनी ॥ देवतेववनस्यास्यराजतेश्रीरिवापरा ॥ १६ ॥ ततकांचनवर्णाभा
रक्ततुंगनखीशुभा ॥ सीतानामवरारोहावैदेहीतनुमध्यमा ॥ १७ ॥ नैवदेवीनगंधर्वीनयक्षीनचकिन्नरी ॥ तथारूपामयानारीदृष्टपूर्वामहीतले ॥ १८ ॥
यस्यसीताभवेद्रार्यायंचलदृष्टापरिष्वजेत् ॥ अभिजीवेत्ससर्वेषुलोकेष्वपिपुरंदरात् ॥ १९ ॥ सासुशीलावपुःश्लाघ्यारूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ तवानुरू
पाभार्यासात्वंचतस्याःपतिर्वरः ॥ २० ॥ तांतुविस्तीर्णजघनांपीनोत्तुंगपयोधराम् ॥ भार्यार्थेतुतवानेतुमुद्यताहंवराजनाम् ॥ २१ ॥ विरूपितास्मिक्कुरे
णलक्ष्मणेनमहाभुज ॥ तांतुदृष्ट्वाद्यवैदेहीपूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ २२ ॥ मन्मथस्यशराणांचत्वंविधेयाभविष्यसि ॥ यदितस्यामभिप्रायोभार्यात्वेत
वजायते ॥ शीघ्रमुद्ध्रियतांपादोजयार्थमिहदक्षिणः ॥ २३ ॥ रोचतेयदितेवाक्यंममैतद्राक्षसेश्वर ॥ क्रियतांनिर्विशंकेनवचनंममरावण ॥ २४ ॥
विज्ञायैषामशक्तिंचक्रियतांचमहाबल ॥ सीतातवानवद्यांगीभार्यात्वेराक्षसेश्वर ॥ २५ ॥ निशम्यरामेणशरैरजिह्वगैर्हतान्जनस्थानगतान्निशा
चरान् ॥ खरंचदृष्ट्वानिहतंचदूषणंत्वमग्ररुत्यंप्रतिपत्तुमर्हसि ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेचतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ एषारामादीनामशक्तिं तेषांराज्याद्यभावाच्चकारान्तवशाक्तचविज्ञायसीतातवभार्यात्वेक्रियताम् भार्यात्वेतद्व्यवहारेयथाविषयोभवतितथाक्रियताम् यत्यतामित्यर्थः ॥ २५ ॥
अद्यरुत्यमेतकालोचितरुत्यंकर्तुयोग्यंतत्प्रतिपत्तुंनिश्चित्यज्ञात्वाप्रवर्तयितुमर्हसीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडे
चतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अर० कां०

३

॥ ४० ॥

तत इति शूर्पणखोणितभाजनम् नखविदूषण इति धातुः शूर्पणखोणितभाजनेन यज्ञादिसंक्रियानखवयति विदूषयतीति शूर्पणखेति तीर्थः शूर्पाकारनखवतीत्यर्थे संज्ञायां शूर्पणखा अन्यत्र शूर्पणखीति परे रोमहर्षणम् शूर्पणखा वाक्यस्य कामविकारजनकतयारोमांचकरत्वं सचिवेभ्यस्तद्वाक्यस्य प्रतिपाद्यकार्यं बुद्ध्या तत्संमतिपूर्वकं तत्कर्तव्यत्वेन निर्धार्यतानभ्यनुज्ञाय दत्ताभ्यनुज्ञान् कृत्वा जगाम मारीचाश्रममिति शेषः ॥ १ ॥ तत्कार्यं सीतापहाररूपम् अंतश्चित्ते अनुगम्योद्दिश्य दोषाणां गुणानां च स्वरूपं यथावदुपलभ्य सीतापहारे एतावंतो गुणा इति निश्चित्य बलावलं यथावत्संप्रधार्य इत्ये

ततः शूर्पणखा वाक्यंतच्छ्रुत्वारोमहर्षणम् ॥ सचिवानभ्यनुज्ञाय कार्यं बुद्ध्या जगाम ह ॥ १ ॥ तत्कार्यमनुगम्यांतर्यथावदुपलभ्य च ॥ दोषाणां च गुणा नांच संप्रधार्य बलावलम् ॥ २ ॥ इति कर्तव्यमित्येव कृत्वानिश्चयमात्मनः ॥ स्थिरबुद्धिस्ततो रम्यां यानशालां जगाम ह ॥ ३ ॥ यानशालांतो गत्वा प्रच्छन्नं राक्षसाधिपः ॥ सूतं संचोदयामासरथः संयुज्यतामिति ॥ ४ ॥ एवमुक्तः क्षणेनैव सारथिर्लघुविक्रमः ॥ रथं संयोजयामास तस्याभिमतमुत्तमम् ॥ ५ ॥ कामगं रथमास्थाय कांचनं रत्नभूषितम् ॥ पिशाचवदनैर्युक्तं खरैः कनकभूषणैः ॥ ६ ॥ मेघप्रतिमनादेन स तेन धनदानुजः ॥ राक्षसाधिपतिः श्रीमान्ययौ नदनदीपतिम् ॥ ७ ॥ स श्वेतवाल्यजनः श्वेतच्छत्रोदशाननः ॥ स्निग्धवैदूर्यसंकाशस्ततकांचनभूषणः ॥ ८ ॥ दशग्रीवो विंशतिभुजो दर्शनीयपरिच्छुदः ॥ त्रिदशारिर्मुनीन्द्रघ्नोदशशीर्षद्वारिराट् ॥ ९ ॥ कामगं रथमास्थाय शुशुभे राक्षसाधिपः ॥ विद्युन्मंडलवान्मेघः स बलाक इवांबर ॥ १० ॥ स शैलसागरानूपं वीर्यवानवलोकयन् ॥ नानापुष्पफलेर्दक्षैरनुकीर्णसहस्रशः ॥ ११ ॥ शीतमंगलतोयाभिः पद्मिनीभिः समंततः ॥ विशालैराश्रमपदैर्वेदिमद्विरलंकृतम् ॥ १२ ॥ कदल्यटविसंशोभं नारिकेलोपशोभितम् ॥ सालैस्तालैस्तमालैश्च तरुभिश्च सुपुष्पितैः ॥ १३ ॥ अत्यंतनि यताहारैः शोभितं परमर्षिभिः ॥ नागैः सुपर्णैर्गंधर्वैः किन्नरैश्च सहस्रशः ॥ १४ ॥

वर्तव्यमित्यात्मनः स्वस्य निश्चयं कृत्वा अकंपनशूर्पणखाभ्यामुक्तत्वासीताहरणमवश्यं कर्तव्यमिति निश्चित्य यानशालां जगाम ॥ २ ॥ ३ ॥ दुष्टे कर्मणि प्रवृत्तौ दृष्ट्वादिनिरोधशंकया प्रच्छन्नं गृहम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवयोनिभेदाः पिशाचाः वदनभागे तत्सदृशैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ नदनदीपतिः समुद्रस्तंतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ विद्युत्स्थाने आभरणानि मेघस्थाने रावणः बलाकास्थाने लज्जम् ॥ १० ॥ शैलसहितसागरानूपंतत्कूलम् तस्यैव वर्णनं नानापुष्पैरित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ कदल्यटविः कदलीवनं तेन शोभावत् ॥ १३ ॥ अत्यंतं अतिशयेन पर्णवातादिरूपो नियत आहारो येषांति ॥ १४ ॥

अजोन्नतान्पुत्रैर्वैखानसैर्मयोनिजैः प्रसिद्धैः मापैर्माषसंज्ञकैः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अमृताशिभिः अमृतभोजनैः ॥ १७ ॥ पुष्पामंडूकाः वैदूर्यप्रस्तरं वैदूर्यसदृशश्यामप्रस्तरम् सागरतेजसासागरो
मिवैतत्वेनस्निग्धंसांद्रंशीतलम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ अग्निसंपतन्गच्छन्मार्गवशाद्विमानानिगंधर्वाप्सरसश्चददर्श ॥ २० ॥ निर्यासरसयुक्तमूलानांचंदनानामित्यर्थः यद्वा निर्यासरसस्यमूलानां
उपादानकारणानांगुणुलादिवक्षाणांचंदनानांचवनानिपश्यन् ॥ २१ ॥ जात्यानामुत्तमानाम् तक्कोलाः सुगंधफलावक्षविशेषास्तेषांवनानिपश्यन् ॥ २२ ॥ २३ ॥ शैलानिशिलासमूहान् ॥ २४ ॥

जितकामैश्चसिद्धैश्चचारणैश्चोपशोभितम् ॥ आजैर्वैखानसैर्मापैर्वालखिल्यैर्मरीचिपैः ॥ १५ ॥ दिव्याभरणमाल्याभिर्दिव्यरूपाभिरावृतम् ॥ क्री
डारतविधिज्ञाभिरप्सरोभिः सहस्रशः ॥ १६ ॥ सेवितं देवपत्नीभिः श्रीमतीभिरुपासितम् ॥ देवदानवसंघैश्चचरितं त्वमृताशिभिः ॥ १७ ॥ हंसक्रौंचपु
ष्पाकर्णसारसैः संप्रसादितम् ॥ वैदूर्यप्रस्तरंस्निग्धंसांद्रंसागरतेजसा ॥ १८ ॥ पांडुराणि विशालानि दिव्यमाल्ययुतानि च ॥ तूर्यगीताभिर्जुष्टानि विमा
नानि समंततः ॥ १९ ॥ तपसाजितलोकानां कामगान्यभिसंपतन् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव ददर्श धनदानुजः ॥ २० ॥ निर्यासरसमूलानांचंदनानांसहस्र
शः ॥ वनानिपश्यन्सौम्यानिघ्राणवृत्तिकराणि च ॥ २१ ॥ अगुरुणांचमुख्यानांवनान्युपवनानि च ॥ तक्कोलानांचजात्यानांफलानांचसुगंधिनाम्
॥ २२ ॥ पुष्पाणि च तमालस्यगुल्मानि मरिचस्य च ॥ मुक्तानांचसमूहानिशुष्यमाणानि तीरतः ॥ २३ ॥ शैलानि प्रवरांश्चैव प्रवालानि च यांस्तथा ॥ कां
चनानि च शृंगाणिराजतानि तथैव च ॥ २४ ॥ प्रस्रवाणि मनोज्ञानि प्रसन्नान्यद्भुतानि च ॥ धनधान्योपपन्नानि स्त्रीरत्नैरावृतानि च ॥ २५ ॥ हस्यश्वर
यगाढानि नगराणि विलोकयन् ॥ तंसमंसर्वतः स्निग्धंमृदुसंस्पर्शमारुतम् ॥ २६ ॥ अनूपे सिंधुराजस्य ददर्श त्रिदिवोपमम् ॥ तत्रापश्यत्समेघाभं न्य
ग्रोधं मुनिभिर्दृतम् ॥ २७ ॥ समंताद्यस्य ताः शाखाः शतयाजनमायताः ॥ यस्य हस्तिनमादाय महाकायं च कच्छपम् ॥ २८ ॥

प्रस्रवाणि निर्झराः ॥ २५ ॥ समंसमज्जतलदेशम् ॥ २६ ॥ तत्र समुद्रानूपे ॥ २७ ॥ यस्य दिव्यवटस्य प्रसंगतन्माहात्म्यं कविराह यस्येति षड्विः श्लोकैः गरुडोऽमृताहरणप्रस्तावे भक्षार्थं महाकायं
गजं कच्छपं चादाय कचिन्स्थित्वा भक्षणाय यस्य शाखां जगाम गत्वा च यस्य शाखां भारेण बभञ्ज तस्या भग्नशाखाया अधो वैखानसाद्या अनेके कपयः समागता बभूवुस्तेषां शाखापातेन नाशो मा
तृदिनितां शाखां तौ गजकच्छपौ च महाबलत्वादादायान्यत्र जगाम तदा गच्छन्नेव तौ शाखांचैकपादेन धृत्वा तं रिक्षु एव तदामिषं गजकच्छपरूपं भक्षयित्वा तया शाखया प्रक्षिप्तयानि षाद विषयं निषाद
देशं हत्वा मुनींश्च वधान्मोक्षयित्वा प्रहर्षलेभे ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सतेनैवहर्षेणाभिषेक्षणा निपादनाशनमुनिरक्षणजसंतोषेण ॥ ३४ ॥ अयोजालानिअयःशृंखलनिर्मितजालानिरत्नमयगेहोपरिपक्षिप्रवेशपरिहाराय
वद्धानिवलानिर्मथ्यलित्वारत्नमयगृहंचित्वागुमममृतंमहेंद्रभवनादाजहार ॥ ३५ ॥ सुपर्णेनकृतंभग्नैकमहाशाखात्वरूपलक्षणंयस्यतम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वकामैरभिलषितसर्वभो
भक्षार्थंगरुडःशाखामाजगाममहावलः॥तस्यतांसहसाशाखांभारेणपतगोत्तमः॥२९॥ सुपर्णःपर्णबहुलांबभंजाथमहावलः॥तत्रवैखानसामा
पावालग्नित्यामरीचिपाः॥३०॥ आजावभूवुर्धूमाश्चसंगताःपरमर्षयः॥तेपांदयार्थंगरुडस्तांशाखांशतयोजनाम्॥३१॥अग्नमादायवेगेनतौचो
भौगजकच्छुपौ॥एकपादेनधर्मात्माभक्षयित्वातदामिपम्॥३२॥ निपादविषयंहत्वाशाखयापतगोत्तमः॥प्रहर्षमतुलंलेभेमोक्षयित्वामहामुनी
ना॥३३॥सतुतेनप्रहर्षेणद्विगुणीकृतविक्रमः॥अमृतानयनार्थंवैचकारमतिमान्मतिम्॥३४॥ अयोजालानिनिर्मथ्यभित्त्वारत्नगृहंचरम्॥महेंद्रभ
वनादुममाजहारानृतंततः॥३५॥ तंमहर्षिगणैर्जुष्टंमुपर्णकृतलक्षणम्॥नाम्नासुभद्रंन्यग्रोधंददर्शधनदानुजः॥३६॥ तंतुगत्वापरंपारंसमुद्रस्य
नदीपतः॥ददर्शाश्रममेकांतेपुण्ये रम्येवनांतरे॥३७॥ तत्ररुष्णाजिनधरंजटामंडलधारिणम्॥ददर्शनियताहारंमारीचंनामराक्षसम्॥३८॥ स
रावणःसमागम्यविधिवत्तेनरक्षसा॥मारीचेनार्चितोराजासर्वकामैरमानुषैः॥३९॥ तंस्वयंपूयित्वाचभोजनेनोदकेनच॥अर्थोपहितयावाचामा
रीचोवाक्यमब्रवीत्॥४०॥ कच्चित्तेकुशलंराजन्लंकायांराक्षसेश्वर॥केनार्थेनपुनस्त्वंवैतूर्णमेवदुहागतः॥४१॥ एवमुक्तोमहातेजामारीचेनसराव
णः॥ततःपश्चादिदंवाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः॥४२॥ ॥इत्यार्षे श्रीम०वा०आ०अरण्यकांडेपंचत्रिंशःसर्गः॥३९॥ ॥५॥ ॥मारीचश्रूय
तांतातवचनंममज्ञापतः॥आर्तोस्मिममचार्तस्यभवान्निपरमागतिः॥१॥ जानीपेत्वंजनस्थानंभ्रातायत्रखरोमम॥दूषणश्चमहाबाहुःस्वसा
शूर्पणखाचमे॥२॥

ग्यवस्तुत्तिरचितोवभूवेतिशेषः॥३९॥४०॥ पूजोत्तरंकुशलंपृच्छति कच्चिदिति॥४१॥ इदंअयिमसर्ववक्ष्यमाणम्॥४२॥ ॥इतिश्रीरा०श्रीरा०रा०वा०आ०अरण्यकांडेपंचत्रिंशः
सर्गः॥३९॥ ॥५॥ ॥मारीचेति तातेत्युपलालनेनकार्यंविद्विष्यन्पूर्ववत्तस्मारयति॥१॥ जानीपेइति आत्रादयोमन्त्रियोगाज्जनस्थानंप्राप्यवसंतीति त्वंजानीपेकिलेत्यन्वयः॥२॥

लब्धलक्षाः लब्धयुद्धोत्साहाः ॥ ३ ॥ अथतत्रस्थित्वाक्रियमाणं वृत्तं च जानीषे इत्याह अधिवासं चेति मुनीन्वाधमानावाधहेतवे हेतौ शानच् अधिवासं च कुर्वन्ति मन्त्रियोगादिति शेषः अधिवा
स उपद्रवदतिक्रमकः रतिवासमिति पाठे रतिवासं रत्याप्रीत्यावासो यत्र कर्मणितथा ॥ ४ ॥ ५ ॥ चतुर्दशसहस्राणि यानि संति ते त्विदानीमित्यन्वयः वसमानाः वसंतः रामेण संयुगे संगताः तेन सह समर
मकार्षीत्यर्थः परमन्यर्थमायत्ताः सन्नद्धाः ॥ ६ ॥ ७ ॥ किंचिदपि पुरुषमनुक्ता शरैः शरमोक्षणव्यापारैर्व्यापारितं संजातव्यापारं कृतम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अथ भगिनीं विरूप्यं निष्कारणं मन्यमानः

त्रिशिरश्च महाबाहूराक्षसः पिशिताशनः ॥ अन्ये च बहवः शूरा लब्धलक्षानि शाचराः ॥ ३ ॥ वसन्ति मन्त्रियोगेन अधिवासं चराक्षसाः ॥ बाधमाना
महागण्ये मुनीन्ये धर्मचारिणः ॥ ४ ॥ चतुर्दशसहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ शूराणां लब्धलक्षानां खरचित्तानुवर्तिनाम् ॥ ५ ॥ ते त्विदानीं जन
स्थाने वसमाना महाबलाः ॥ संगताः परमायत्तारामेण सह संयुगे ॥ ६ ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः खरप्रमुखराक्षसाः ॥ तेन संजातरोपेण रामेण रणमूर्ध
नि ॥ ७ ॥ अनुक्ता पुरुषं किंचिच्छरैर्व्यापारितं धनुः ॥ चतुर्दशसहस्राणि रक्षसामुग्रतेजसाम् ॥ ८ ॥ निहतानि शरैर्दीपैर्मानुषेण पदातिना ॥ खरश्च निह
तः संख्येदूषणश्च निपातितः ॥ ९ ॥ हत्वा त्रिशिरसं चापि निर्भयादंडकाः कृताः ॥ पित्रानिरस्तः क्रुद्धेन सभार्यः क्षीणजीवितः ॥ १० ॥ सहंता तस्य सैन्य
स्य रामः क्षत्रियपांसनः ॥ अशीलः कर्कशस्तीक्ष्णो मूर्खो लुब्धोऽजितेन्द्रियः ॥ ११ ॥ त्यक्तधर्मा त्विधर्मात्मा भूतानामहितेरतः ॥ येन वैरं विनारण्ये सत्त्व
मास्थाय केवलम् ॥ १२ ॥ कर्णनामापहारेण भगिनीमे विरूपिता ॥ अस्य भार्या जनस्थानात्सीतां सुरसुतोपमाम् ॥ १३ ॥ आनयिष्यामि विक्रम्य
सहायस्तत्र मे भव ॥ त्वया त्वहं सहायेन पार्श्वस्थेन महाबल ॥ १४ ॥ भ्रातृभिश्च सुरान्सर्वान्नाहमत्राभिचितये ॥ तत्सहायो भवत्वं मे समर्थोऽस्य सिराक्ष
स ॥ १५ ॥ वीर्ययुद्धे च दर्पे च न त्यजिस्मि सदृशस्तव ॥ उपायतो महान् शूरो महामाया विशारदः ॥ १६ ॥ एतदर्थं महं प्राप्तस्त्वत्समीपं निशाचर ॥ शृणु तत्क
र्म साहाय्येयत्कार्यं वचनात्मम ॥ १७ ॥ सौवर्णस्त्वं मृगो भूत्वा चित्रोरजतविंदुभिः ॥ आश्रमे तस्य रामस्य सीतायाः प्रमुखे चर ॥ १८ ॥

क्रोधादुष्य निरामम् पित्रेत्यादिना क्षीणजीवितः निरपराधं स्त्रीवैरूप्यकरणादेव तथा त्वं मन्यते ॥ १० ॥ अतएवाशीलोऽजितेन्द्रियश्च अस्थाने कोधात् ॥ ११ ॥ सत्त्वं बलमेव केवलमाश्रित्य न तु ध
र्मम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भ्रातृभिः कुंभकर्णादिभिः नाभिचितयेन गणयामि ॥ १५ ॥ उपायतः उपायेष्वित्यर्थः तत्रैव हेतुर्गर्भविशेषणम् महामायेत्यादि ॥ १६ ॥ मम साहाय्येयत्कर्मत्व
या कार्यतत्कर्मशृण्वित्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ अपायेअयगमे ॥ २० ॥ ततःसुखंहेरहितंयथाभवतितथाविस्रब्धंयथाभवतितथाचप्रहरिष्यामि ॥ २१ ॥ रामकथारामप्रसंगंश्रुत्वामारीचस्रस्तोवभूव तेनत्रासेनचतस्यमुखंशु
क्मज्जवत् ॥ २२ ॥ चितावशादनिमिषैरिवनेत्रैरुपलक्षितइतिशेषः मृतभूतोमृतप्रायः ॥ २३ ॥ आत्मनोहितमित्यार्षीषष्ठी ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीरामा०श्रीरा०वा०आ०अ०षट्त्रिंशःसर्गः
॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तदिति ॥ १ ॥ प्रियवादिनःस्वामिहिताहितविचारमुपेक्ष्यराज्ञापातप्रियतयासंतोषायतत्कालमधुरवाक्यवक्तारःपुरुषाःसुलभाः अपितुअप्रियस्यापितत्कालमपि

त्वांतुनिःसंशयंसीताहृत्वातुमृगरूपिणम् ॥ गृह्यतामितिभर्तारंलक्ष्मणंचाभिधास्यति ॥ १९ ॥ ततस्तयोरपायेतुशून्येसीतांयथासुखम् ॥ निरावा
घाहरिष्यामिरादुश्वंद्रप्रजामिव ॥ २० ॥ ततःपश्चात्सुखंरामेभार्याहरणकर्शिते ॥ विस्रब्धंप्रहरिष्यामिकृतार्थेनांतरात्मना ॥ २१ ॥ तस्यरामकथां
श्रुत्वामारीचस्यमहात्मनः ॥ शुष्कंसमभवदक्रंपरित्रस्तोवभूवच ॥ २२ ॥ ओशौपरिलिहन्शुष्कौनेत्रैरनिमिषैरिव ॥ मृतभूतइवार्तस्तुरावणंसमुद्रे
क्षत ॥ २३ ॥ सरावणंत्रलविषण्णचेतामहावनेरामपराक्रमज्ञः ॥ कृतांजलिस्तत्त्वमुवाचवाक्यंहितंचतस्मैहितमात्मनश्च ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षेेश्री
म०वा०आ०अ०षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वारक्षसैद्रस्यवाक्यंवाक्यविशारदः ॥ प्रत्युवाचमहातेजामारीचोराक्ष
संश्वरम् ॥ १ ॥ सुलभाःपुरुषाराजन्सततंप्रियवादिनः ॥ अप्रियस्यचपथ्यस्यवक्ताभोक्ताचदुर्लभः ॥ २ ॥ ननूनंबुध्यसेरामंमहावीर्यगुणोन्नतम् ॥
अयुक्तचारश्चपलामहेंद्रवरुणोपमम् ॥ ३ ॥ अपिस्वस्तिभवेत्तातसर्वेषामपिरक्षसाम् ॥ अपिरामोनसंकुद्धःकुर्याल्लोकानराक्षसान् ॥ ४ ॥ अपिते
जीवितांतायनोत्पन्नाजनकात्मजा ॥ अपिसीतानिमित्तंचनभवेद्व्यसनंमहत् ॥ ५ ॥ अपित्वामीश्वरंप्राप्यकामवृत्तंनिरंकुशम् ॥ नविनस्येतुरीलं
काचयामहसराक्षसा ॥ ६ ॥ त्वद्दिधःकामवृत्तोहिदुःशीलःपापमंत्रितः ॥ आत्मानंस्वजनंराष्ट्रंसराजाहंतिदुर्मतिः ॥ ७ ॥

यतयाप्रतीयमानस्यापिकालांतरेपथ्यस्यवचसोवक्ताश्रुत्यस्तस्यचभोक्ताहितवत्यतिभासमानमपिइदंपथ्यमेवेतियहीताराजाविवेकीदुर्लभः अतोमयोच्यमानंआपाततोऽप्रियमिवभासमानम
पिउर्द्वेर्गमहितंशृण्वितिशेषः ॥ २ ॥ अबोधेहेतुरयुक्तचारत्वंअनियुक्तचारत्वम् ॥ ३ ॥ एतदबोधकृतश्रुतवानर्थोभावीत्याह अपीति रक्षसांस्वस्तीत्यार्षे अपिस्वस्तिभवेदपिक्षेमसंपद्येतापि
किं तवदुर्वृद्धिनिष्ठन्येतिशेषः तथासंकुद्धोरागोलोकमराक्षसनंकुर्यादपि किं एवमयेपिवोध्यम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पापमंत्रितःसहिकृतकर्तव्यार्थविचारः ॥ ७ ॥

एवंमहावीर्यवराभेतिपाथरावणोक्तदूषणानि निराचष्टे नचपित्रेत्यादि ॥ ८ ॥ तैक्षण्याभावेहेतुः सर्वभूतहिते रतत्वम् ॥ ९ ॥ कैकेय्या वंचितं पितरं दृष्ट्वा तं सत्यवादिनं करिष्यामीति वनं स्वयमेव प्रव्रजितो ननु किंचित्पापं पित्रा प्रवासित इत्यर्थः ॥ १० ॥ कैकेय्याः प्रियस्य कामस्य मनोरथस्य पूरणार्थम् ॥ ११ ॥ अनृतं न श्रुतं चैव अनृतप्रसंगमपि न जानाति तेन तत्कथनं दूरापास्तमित्यर्थः एवं कुरामेदुर्गुणं वक्तुम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ अथ सीतापहारस्याशक्यत्वमाह कथं न्विति स्वेन तेजसा पाति ब्रत्यैव भवेन किंचित्स्य रामस्य स्वेन तेजसा सह जपतापेनेत्यर्थः ॥ १४ ॥ शराचिपंशरज्वालं नचपित्रापरित्यक्तो नामर्यादः कथंचन ॥ न लुब्धो न च दुःशीलो न च क्षत्रियपांसनः ॥ ८ ॥ नचधर्मगुणैर्हीनः कौसल्यानंदवर्धनः ॥ नचतीक्ष्णो हि भूता नां सर्वभूतहिते रतः ॥ ९ ॥ वंचितं पितरं दृष्ट्वा कैकेय्या सत्यवादिनम् ॥ करिष्यामीति धर्मात्मा ततः प्रव्रजितो वनम् ॥ १० ॥ कैकेय्याः प्रियकामार्थं पितुर्दशरथस्य च ॥ हित्वा राज्यं च भोगांश्च प्रविष्टो दंडकावनम् ॥ ११ ॥ नरामः कर्कशस्तातना विद्वान्नाजितेन्द्रियः ॥ अनृतं न श्रुतं चैव नैव त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ रामो विग्रहवान् धर्मः साधुः सत्यपराक्रमः ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य देवानामिव वासवः ॥ १३ ॥ कथं नु तस्य वैदेही रक्षितां स्वेन तेजसा ॥ इच्छसे प्रसभं हर्तुं प्रभामिव विवस्वतः ॥ १४ ॥ शराचिपमना धृष्यं चापखड्गे धनं रणे ॥ रामाग्निं सहसा दीप्तं न प्रवेष्टुं त्वमर्हसि ॥ १५ ॥ धनुर्व्यादित दीप्तास्यं शराचिपममर्षणः ॥ चापवाणधरं तीक्ष्णं शत्रुसेनापहारिणम् ॥ १६ ॥ राज्यं सुखं च संत्यज्य जीवितं चेष्टमात्मनः ॥ नात्यासादयितुं तातरामांतकमिहार्हसि ॥ १७ ॥ अप्रमेयं हितं तेजो यस्य साजनकात्मजा ॥ न त्वं समर्थः स्तां हर्तुं रामचापाश्रयां वने ॥ १८ ॥ तस्य वै नरसिंहस्य सिंहोरस्कस्य भामिनी ॥ प्राणेभ्योऽपि प्रियतरा भार्या नित्यमनुव्रता ॥ १९ ॥ न सा धर्षयितुं शक्या मैथिल्यो जस्विनः प्रिया ॥ दीप्तस्येव दुताशस्य शिखा सीता सुमध्यमा ॥ २० ॥ किमुद्यमं व्यर्थमिमं कृत्वा ते राक्षसाधिप ॥ दृष्ट्वा च त्वं रणे तेन तदंतमुपजीवितम् ॥ २१ ॥

खड्गचापपदेन तद्वतश्च वस्तु रूपमिधनं यस्य ॥ १५ ॥ रामेनैकरूपकोपपादकविशेषणान्याह धनुरिति धनुरेव व्यादितं व्यात्तमितियावत् दीप्तं ज्वालादीप्तमास्यं यस्य रामरूपांतकस्य ज्वालादीप्तत्वेन शराचिपमित्यनेनोक्तम् ॥ १६ ॥ अत्यासादयितुं मत्तं प्राप्नुम् ॥ १७ ॥ अप्रमेयं हितं तेज इत्यनेनावाङ्मनसगोचरत्वं ध्वनितं यस्य सेत्यनेन तस्या अपितत्त्वं सूचितम् ॥ १८ ॥ नरसिंहस्येत्यनेन हिरण्यकशिपुप्रभृतिहंताऽयमेवेति सूचितं नित्यमनुव्रतेत्यनेन तस्यास्तच्छक्तित्वं सूचितम् ॥ १९ ॥ नसेति रजस्तमः प्रधानेन त्वादृशेनेत्यर्थः ॥ २० ॥ व्यर्थमिममुद्यमं कृत्वा तेन किमपि हितमित्यर्थः तेन चेत्त्वं रणे दृष्ट्वा तदंतं तद्वर्शनावसानंतव जीवितमित्यर्थः ॥ २१ ॥

जीवितमिति जीविताद्युद्दिश्यसत्त्वंविभीषणपुरोगमैर्धर्मिष्ठैर्मन्त्रयित्वा अनंतरं निश्चयं कृत्वा दोषगुणबलावलनिर्धारणविषयं आत्मनो रामस्य च दोषगुणबलावलं संप्रधार्य विचार्य तदनंतरं स्वस्य रामस्य च बलं तच्च तो ज्ञात्वा निश्चित्य तव आत्मनो हितमिदमिति निश्चित्य यत्क्षमं तत्कर्तुं मर्हसीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सत्सचिवांतर्गतस्य मम त्वेपनिश्चय इत्याह अहंत्विति इदं वक्ष्यमाणम् ॥ २५ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अ० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ स्वानुभवसिद्धं रामबलमाह कदाचिदित्यादि अहमपीतिसंबंधः ॥ १ ॥ २२ ॥ जीवितं च मुखं चैव राज्यं चैव सुदुर्लभम् ॥ सप्तैः सचिवैः सार्धं विभीषणपुरस्कृतैः ॥ २२ ॥ मन्त्रयित्वा सधर्मिष्ठैः कृत्वा निश्चयमात्मनः ॥ दोषाणां च गुणानां च संप्रधार्य बलावलम् ॥ २३ ॥ आत्मनश्च बलं ज्ञात्वा राघवस्य च तत्त्वतः ॥ हितं हितवनिश्चित्य क्षमं त्वं कर्तुं मर्हसि ॥ २४ ॥ अहं तु मन्येत वनक्षमं रणे समागमं कोऽसल राजसूनुना ॥ इदं हि भूयः शृणु वाक्यमुत्तमं क्षमं च युक्तं च निशाचराधिप ॥ २५ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० अर० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कदाचिदप्यहं वीर्यात्पर्यटन् पृथिवीमिमाम् ॥ बलं नागसहस्रस्य धारयन् पर्वतोपमः ॥ १ ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तमकांचनकुंडलः ॥ भयं लोकस्य जनयन्किरीटीपरिघायुधः ॥ २ ॥ व्यचरन् दंडकारण्यमृषिमांसानि भक्षयन् ॥ विश्वामित्रोऽथ धर्मात्मा मद्भिन्नस्तो महामुनिः ॥ ३ ॥ स्वयंगत्वा दशरथं नरेंद्रमिदमब्रवीत् ॥ अयं रक्षतु मां रामः पर्वकाले समाहितः ॥ ४ ॥ मारीचान्मेभयं घोरं समुत्पन्नं नरेश्वर ॥ इत्येवमुक्तो धर्मात्मा राजा दशरथस्तदा ॥ ५ ॥ प्रत्युवाच महाभागं विश्वामित्रं महामुनिम् ॥ ऊनद्वादशवर्षीयमकृतास्त्रश्चराघवः ॥ ६ ॥ कामंतु मम तत्सैन्यं मया सह गमिष्यति ॥ बलेन चतुरंगेण स्वयमेत्यनिशाचरम् ॥ ७ ॥ वधिष्यामि मुनिश्रेष्ठ शत्रुं तव यथेप्सितम् ॥ एवमुक्तः स तु मुनी राजानमिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ रामान्नान्यद्वलं लोके पर्याप्तं तस्य रक्षसः ॥ देवतानामपि भवान्समरेष्वभिपालकः ॥ ९ ॥ आसीत्तव कृतं कर्म त्रिलोकविदितं नृप ॥ काममस्ति महत्सैन्यं तिष्ठत्विह परंतप ॥ १० ॥ बालोऽप्येवमहातजाः समर्थस्तस्य निग्रहे ॥ गमिष्ये राममादाय स्वस्ति ते स्तु परंतप ॥ ११ ॥

मद्भिन्नस्तः मत्तो विव्रस्त इत्यर्थः ॥ ३ ॥ पर्वकाले यागकाले ॥ ४ ॥ ५ ॥ पंचदशवर्षोऽपि तथा दशरथेनानूदिनोप्यत्यंत बाल्यद्योतनाय अतिबालेनापीदृशं कृतं किमधुना वाच्यमिति रावणस्यात्यंत भयाय मारीचेन तथा दशरथेनोक्त इत्यूनद्वादशवर्ष इत्युक्तं ऊनपोऽदशवर्षीयमिति पाठान्तरम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ यद्यपि भवान्देवानामपि सहायकत्वासीत् अन्यच्च तव त्वया कृतं कर्म त्रिलोकविदितं त्रिषु लोकेषु विदितं तथापि रामादन्यद्वलं तस्य रक्षसो न पर्याप्तमतः कामंतव बलं यदस्ति तदत्रैव तिष्ठतु तदुपयोगाभावात् अतएव बालोऽपि यतस्तन्निग्रहसमर्थोऽतो देय एवेति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

वा० रा०

॥४४॥

॥ १२ ॥ उपस्थितो रामः तद्रक्षणार्थं समीपं गतः सन् ॥ १३ ॥ अजातव्यं जनः दमश्वादिपुंस्वचिह्नप्रादुर्भाविहीन इत्यर्थः एकवस्त्रधरः ब्रह्मचर्यस्थितः शिखीकाकपक्षधरः कनकमालयोपलसितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आजगामेत्युत्तमपुरुषः अत्रपारोक्ष्यार्थं कलिटादेवपारवश्यादेवाहमागतो ननु तदागमनं मम प्रत्यक्षमिति ध्वनयति यद्वा बहुकालिकत्वेन विस्मृतत्वाद्वा तत्त्वरोपः आपोवालिद्वा आश्रमांतरं आश्रममव्यं दत्तवरो ब्रह्मन् देवाव्यवहारः ॥ १६ ॥ प्रविष्टो हं तेन न दृष्ट इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ शतयोजने तदा तत्पर्यंतं देशस्थिते समुद्रे क्षिप्तः ॥ १९ ॥ नेच्छता अनिच्छता इत्येवमुक्ता समुनिस्तमादाय नृपात्मजम् ॥ जगाम परमप्रीतो विश्वामित्रः स्वमाश्रमम् ॥ १२ ॥ तंतथा दंडकारण्ये यज्ञमुद्दिश्य दीक्षितम् ॥ बभूवो पस्थितो रामश्चित्रं विस्फारयन् धनुः ॥ १३ ॥ अजातव्यं जनः श्रीमान् बालः श्यामः शुभेक्षणः ॥ एकवस्त्रधरो धन्वी शिखी कनकमालया ॥ १४ ॥ शोभयदंडकारण्यं दंष्ट्रेण स्वेन तेजसा ॥ अदृश्यत तदारामो बालचंद्र इवोदितः ॥ १५ ॥ ततो हं मेघसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ बलीदत्तवरो दर्पादाजगामाश्रमांतरम् ॥ १६ ॥ तेन दृष्टः प्रविष्टो हं सहस्रैर्बोधतायुधः ॥ मांतुदृष्ट्वा धनुः सज्यमसंभ्रांतश्चकार ह ॥ १७ ॥ अवजानन् न संमोहाद्वा लोयमिति राघवम् ॥ विश्वामित्रस्य तां वेदिमभ्यधावं हतत्वरः ॥ १८ ॥ तेन मुक्तस्ततो ब्राह्मणः शितः शत्रुनिवर्हणः ॥ तेनाहं ताडितः क्षिप्तः समुद्रे शतयोजने ॥ १९ ॥ नेच्छता तात माहं तु तदा वीरेण रक्षितः ॥ रामस्य शरवेगेन निरस्तो भ्रांतचेतनः ॥ २० ॥ पातितो हं तदा तेन गंभीरे सागरां भसि ॥ प्राप्य संज्ञां चिरात्तातलं कांप्रतिगतः पुरीम् ॥ २१ ॥ एवमस्मितदामुक्तः सहायास्ते निपातिताः ॥ अकृतास्त्रेण रामेण बालेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ २२ ॥ तन्मया वार्यमाणस्तु यदिरामेण विग्रहम् ॥ करिष्यस्यापदं घोरां क्षिप्रं प्राप्य न शिष्यसि ॥ २३ ॥ क्रीडारतिविधिज्ञानां समाजोत्सवदर्शनाम् ॥ रक्षसांचैव संतापमनर्थं चाहरिष्यसि ॥ २४ ॥ हर्ष्यप्रासादसंवाधानां नारत्नविभूषिताम् ॥ द्रक्ष्यसि त्वं पुरीलंकां विनष्टां मैथिलीरुते ॥ २५ ॥ अकुर्वतोऽपि पापानि शुचयः पापसंश्रयान् ॥ परपापैर्विनश्यन्ति मत्स्यानां गच्छेद्यथा ॥ २६ ॥

एतच्चरणकेवलं लुपाज न्यमिति मारीचाशयः भाविकार्यार्थमिति वस्तुतत्त्वम् ॥ २० ॥ २१ ॥ येमे सहाया अपरे गतास्ते निपातिता इत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनर्थं मरणरूपं आहरिष्यसि यत्ता संपादयिष्यसि ॥ २४ ॥ २५ ॥ संगदोषाद्रक्षःकुलमात्रस्य नाशः प्राप्नोतीत्याह अकुर्वतोऽपीति परपापैः परेषां पापात्मनां पापैर्निमित्तैः नागच्छेत्सर्पयुक्तं द्रक्षेत्सर्पनिग्रहाय प्रविष्टेन राजप्रेरितधीवरादिनागरुहेन वा यथा प्रसंगात् मत्स्यानां नश्यन्ति तद्वत् ॥ २६ ॥

अर० कां०

३

॥४४॥

॥ २७ ॥ हतदारान्परितृतदारान्स्यक्तदारानितियावत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ तवपरिग्रहेतःपुरेप्रमदानांसहस्राणिअतस्तास्वेवरमस्य नान्यत्रमनोधेहीत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥
इतिश्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेअष्टत्रिंशःसर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पुनःस्वानुभवसिद्धंरामवृत्तमाह एवमिति तदाविश्वामित्रयज्ञरक्षण

दिव्यचंदनदिग्धांगांदिव्याभरणभूषितान् ॥ द्रक्ष्यस्यभिहतान्भूमौतवदोषात्तुराक्षसान् ॥ २७ ॥ हतदारान्सदारान्श्वदशविद्रवतोदिशः ॥ हतशेषा
नशरणान्द्रक्ष्यसित्वंनिशाचरान् ॥ २८ ॥ शरजालपरिक्षिप्तमग्निज्वालासमावृताम् ॥ प्रदग्धभवनानलंकांद्रक्ष्यसित्वमसंशयम् ॥ २९ ॥ परदारा
भिमर्शान्तुनायत्यापतरंमहत् ॥ प्रमदानांसहस्राणितवराजन्यरिग्रहे ॥ ३० ॥ भवस्वदारनिरतःस्वकुलंरक्षराक्षसान् ॥ मानंष्टद्विचराज्यंचजीवितं
चेष्टमात्मनः ॥ ३१ ॥ कलत्राणिचसौम्यानिमित्रवर्गतथैवच ॥ यदीच्छसिचिरंभोक्तुंमारुथारामविप्रियम् ॥ ३२ ॥ निवार्यमाणःसुहृदामयाभृ
शंप्रसत्यसीतांयदिधर्षयिष्यसि ॥ गमिष्यसिक्षीणवलःसर्वांधवोयमक्षयंरामशरास्तजीवितः ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०अर०अष्टत्रिं
शःसर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमस्मितदामुक्तःकथंचित्तेनसंयुगे ॥ इदानीमपियदृत्तंतच्छृणुष्वयदुत्तरम् ॥ १ ॥ राक्षसाभ्यामहंद्वाभ्यामनिर्विण्ण
स्तथाकृतः ॥ सहितोमृगरूपाभ्यांप्रविष्टोदंडकावने ॥ २ ॥ दीप्तजिह्वोमहादंष्ट्रस्तीक्ष्णशृंगोमहाबलः ॥ व्यचरंदंडकारण्यमांसभक्षोमहामृगः ॥ ३ ॥
अग्निहोत्रेषुतीर्थेषुचैत्यवक्षेपुरावण ॥ अत्यंतघोरोव्यचरंस्तापसांस्तान्प्रधर्षयन् ॥ ४ ॥ निहत्यदंडकारण्येतापसान्धर्मचारिणः ॥ रुधिराणिपियं
स्तेपांतन्मांसानिचभक्षयन् ॥ ५ ॥ ऋषिमांसाशनःक्रूरस्त्रासयन्वनगोचरान् ॥ तदारुधिरमत्तोहंव्यचरंदंडकावनम् ॥ ६ ॥ तदाहंदंडकारण्येविचर
न्धर्मदूषकः ॥ आसादयंतदारामंतापसंधर्ममाश्रितम् ॥ ७ ॥

समयेतेनकथंचिन्मुक्तोस्मि इदानींप्रौढावस्थायामपियदृत्तंतद्विषयंयदुत्तरंयत्सर्वलोकोत्तरंतदतिरिक्तासाध्यंतच्छृणुष्व शृण्वितियावत् ॥ १ ॥ पूर्वतथाकृतःप्राणसंकटंप्रापितोप्यहमनिर्विण्णः
अप्राप्ततद्विषयप्रवृत्तिवैराग्यः ताभ्यामृगरूपाभ्यांसहितोहमपिमृगरूपःसन्प्रविष्टइत्यन्वयः ॥ २ ॥ तदेवाह दीप्तेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ वनगोचरानृषीनन्यजीवांश्च ॥ ६ ॥ आसादयंप्राप्तवा
२ तापसंधर्ममाश्रितम् ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ अकृतप्रज्ञः अकृतविचारः तं प्रहारं पूर्वैरामदत्तप्रहारम् ॥ १० ॥ ११ ॥ सन्नतपर्वणः अदीर्घत्वमार्पम् ॥ १२ ॥ शठोगूढविप्रियकारी दृष्टभयः रामादिशेषः समुक्तांतः पलायितः ॥ १३ ॥ प्रव्राजितः परिव्राजितः कृतसकलदुर्वृत्तपरित्यागः युक्तो योगाभ्यासरतः अतएव तापसस्तपोनिष्ठः समाहितः स्थिरांतः करणः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रहितेरामरहितेऽपि वने उद्भूता मिमीतो जगामिह चेतनः सुषुप्तौ नष्टचैतन्योऽपि न दर्शनवशात्तुल्यचैतन्यः प्रलपामीत्यर्थः ॥ १७ ॥ रकारादीनीति एवं च साक्षाद्वर्णनयस्त्रासः सवक्तुमशक्य इति भावः तन्नामैकदेशसत्तावदपि नाम

वैदेही च महाभागां लक्ष्मणं च महारथम् ॥ तापसं नियताहारं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ८ ॥ सोऽहं वनगतं रामं परिभूय महाबलम् ॥ तापसो यमिति ज्ञात्वा पूर्वैरमनुस्मरन् ॥ ९ ॥ अभ्यधावं सुसंकुद्धस्तीक्ष्णशृंगो मृगाकृतिः ॥ जिघांसुरकृतप्रज्ञस्तं प्रहारमनुस्मरन् ॥ १० ॥ तेन त्यक्तास्त्रयो वाणाः शिताः शत्रुनिवहणाः ॥ विकृष्य सुमहच्चापं सुपर्णानिलतुल्यगाः ॥ ११ ॥ ते वाणावजसंकाशाः सुघोरारक्तभोजनाः ॥ आजग्मुः सहिताः सर्वे त्रयः सन्नतपर्वणः ॥ १२ ॥ पराक्रमज्ञो रामस्य शठो दृष्टभयः पुरा ॥ समुक्तांतस्ततो मुक्तस्तावुभौ राक्षसौ हतौ ॥ १३ ॥ शरेण मुक्तो रामस्य कथंचित्प्राप्य जीवितम् ॥ इह प्रव्राजितो युक्तस्तपसोऽहं समाहितः ॥ १४ ॥ दक्षे दक्षे हि पश्यामि चीरकृष्णाजिनां वरम् ॥ गृहीतधनुषं रामं पाशहस्तमिवांतकम् ॥ १५ ॥ अपि रामसहस्राणि भीतः पश्यामिरावण ॥ रामभूतमिदं सर्वमरण्यं प्रतिभाति मे ॥ १६ ॥ राममेव हि पश्यामि रहिते राक्षसेश्वर ॥ दृष्ट्वा स्वप्नगतं राममुद्भूतामीव चेतनः ॥ १७ ॥ रकारादीनि नामानि रामत्रस्तस्य रावण ॥ रत्नानि च रथाश्चैव वित्रासं जनयंति मे ॥ १८ ॥ अहं तस्य प्रभावज्ञो न युद्धं तेन तेक्षमम् ॥ बलिवानमुचिं वापि हन्याद्विरघुनंदनः ॥ १९ ॥ रणे रामेण युध्यस्व क्षमां वा कुरु रावण ॥ न ते रामकथाकार्या यदि मां द्रष्टुमिच्छसि ॥ २० ॥ बहवः साधवो लोके युक्ता धर्ममनुष्ठिताः ॥ परेषामपराधेन विनष्टाः सपरिच्छदाः ॥ २१ ॥

नय जनकं किंवक्तव्यं संपूर्णतन्माश्रय जनकत्वमिति स्थाने लक्ष्मीकेशवप्रकीर्त्येति गीताश्लोकार्थोऽत्र व्यंग्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ तस्माद्रामेण रणे युध्यस्व एतदुचितं न तु तद्द्वारा प्रहार उचितः सर्वकुलनाशकत्वात् युद्धे एकस्यैव नाशादिति भावः मुख्यपक्षमाह क्षमां वेति यदि मां जीवंतं द्रष्टुमिच्छसि तदारामकथानकार्या तत्कथायां राक्षसे जो प्रहारकत्वा दुभयोरपि ते जो नाशे मरणादप्यधिका दुःखावस्थेति भावः ॥ २० ॥ साधवः अकृतपरापचाराः युक्ता योगवतः अनुष्ठिता इति कर्तरि निष्ठा ॥ २१ ॥

परापराधेन तवापराधेनेत्यर्थः विनशेयं विनशिष्यामि अतः हेराक्षसयत्ने क्षमरणः क्षमावातत्त्वमेव कुरु अहं तु त्वानानुयामि त्वद्गुह्यं नानुगच्छामीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्र हेतुमाह रामश्च हीति तेजः
पराक्रमः सत्त्वं बुद्धिबलम् बलं शरीरम् हियतो महातेजस्वादिगुणैरामः प्रसिद्धोऽतर्दृशो रामः राक्षसलोकस्यांतकः हि निश्चयेन भवेदिति अपि संभाव्यते अतो नानुयामि त्वद्गुह्यं सकलराक्षसकुल
नाशयितुं भावः ॥ २३ ॥ खरादिनाशस्य तत्कृतान्यायमूलत्वात् तत्र क्षमैव युक्तेत्याह यदीति सीताहननप्रयत्नदोषनिरूपितशूर्पणखाहेतोरतिवृत्तस्तूष्णीमवस्थितेन रामेण यद्विशूर्पणखावाक्य
जनितरोषात्स्वयं योद्धुं गतोरामेण हतस्तदा कोरामस्य व्यतिक्रमोऽन्यायस्तत्त्वमेव ब्रूहि ॥ २४ ॥ सिद्धांतमाह इदमिति यथोच्यमानं परमार्थत उच्यमानं यदिनाभिपत्स्यसे नांगी करिष्यसितदारणे

सोऽहं परापराधेन विनशेयं निशाचर ॥ कुरु यत्ते क्षमंतत्त्वमहं त्वानानुयामि वै ॥ २२ ॥ रामश्च हि महातेजामहासत्त्वो महाबलः ॥ अपिराक्षसलोक
स्य भवेदंतकरोऽपि हि ॥ २३ ॥ यद्विशूर्पणखाहेतोर्जनस्यानगतः खरः ॥ अतिवृत्तो हतः पूर्व्वरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ अत्र ब्रूहि यथा तत्त्वं कोरामस्य व्यति
क्रमः ॥ २४ ॥ इदं वचो बंधुहितार्थिनामया यथोच्यमानं यदिनाभिपत्स्यसे ॥ स बांधवस्य क्षयसि जीवितं रणे हतो घोरामेण शरैरजिह्वगैः ॥ २५ ॥ ॥ इ
त्यार्षे श्रीम० वा० आ० अ० एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मारीचस्य तु तद्वाक्यं क्षमं युक्तं चरावणः ॥ उक्तो न प्रतिजग्राह मर्तुकाम इवौप
धम् ॥ १ ॥ तं पथ्य हितवक्तारं मारीचं राक्षसाधिपः ॥ अब्रवीत्पुरुषं वाक्यमयुक्तं कालचोदितः ॥ २ ॥ दुष्कुलैतदयुक्तार्थं मारीचमयि कथ्यते ॥ वाक्यं
निष्फलमत्यर्थं बीजमुत्तमिवोखरे ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यैर्न तु मां शक्यं भेत्तुं रामस्य संयुगे ॥ मूर्खस्य पापशीलस्य मानुषस्य विशेषतः ॥ ४ ॥ यस्य त्वासु हृदो
राज्यं मातरं पितरं तथा ॥ स्त्री वाक्यं प्राकृतं श्रुत्वा वनमपदे गतः ॥ ५ ॥ अवश्यं तु मया तस्य संयुगे खरघातिनः ॥ प्राणैः प्रियतरा सीता हर्तव्या तव सं
निधौ ॥ ६ ॥

हतः स बांधवस्त्वं जीवितं त्यक्ष्यसि इति मया अद्यैव निश्चीयते ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥
मारीचस्य मारीचेन क्षमं निवृत्तिसमर्थं युक्तं न्याय्यं कालोचितं च वाक्यमुक्त उपदिष्टो रावणो मुमूर्षुरौषधमिव तदुक्तं न प्रतिजयाह ॥ १ ॥ २ ॥ शत्रोर्मानुषस्य स्तावकत्वात् कोधेनाह दुष्कुलेति अयु
क्तार्थं राजचित्तप्रतिकूलत्वादयुक्तार्थं निष्फलं तन्मोघाक्रान्तिममहृदये तस्यानवकाशात् ॥ ३ ॥ संयुगे पापशीलत्वादिगुणकस्य स्त्रीताटकाहं तृत्वा त् रामस्य भार्याहरणविषये स्थितं मां तद्वाक्यैर्भेत्तुं
निवर्तयितुं न शक्यमित्यर्थः मामिति द्वितीयाच्छांदसत्वात् ॥ ४ ॥ तत्र मूर्खत्वमुपपादयति यदिति प्राकृतमसारम् स्त्रीकैकेयी एकपदे द्राक् ॥ ५ ॥ संयुगे खरहंतुरित्यन्वयः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ अपिचापृष्टोत्तरप्रलापस्तवासंगतइत्याह दोषगुणवेति कस्यचित्संदिग्धस्यकार्यस्यनिश्चयेनिश्चयसिद्धयर्थंअत्रानुष्ठितेकोगुणःकोदोषःकउपायःकोऽपायइतियदिपृष्टस्यात्तदाएवंवक्तुमर्हसि गुणदोषादिकमित्यर्थः मयानुनिश्चितेकार्येकेवलंसाहाय्येनियुज्यसेजोनतेजल्पःसंगतइतिभावः ॥ ८ ॥ पृष्टोत्तरमेवराजनिसचिवेनविनीतेनवाच्यमित्याह संपृष्टेनत्विति उद्यतांजलिनेत्यनेनविनीततादृशिता ॥ ९ ॥ उपचारेणराजनीत्युक्तमार्गेणयुक्तम् ॥ १० ॥ सावमर्दनुराजपृष्टावमर्दसहितम् अथवायद्यप्यर्थे यद्यपिहितं तथापिनाभिनंदेत त्वंपृष्टएवममाहितमवमर्दसहित एवमेनिश्चिताबुद्धिर्हृदिमारीचविद्यते ॥ नव्यावर्तयितुंशक्यासेंद्रैरपिसुरासुरैः ॥ ७ ॥ दोषगुणंवासंपृष्टस्त्वमेवंवक्तुमर्हसि ॥ अपायंवाउपायंवा कार्यस्यास्यविनिश्चये ॥ ८ ॥ संपृष्टेनतुवक्तव्यंसचिवेनविपश्चिता ॥ उद्यतांजलिनाराज्ञोयइच्छेद्भूतिमात्मनः ॥ ९ ॥ वाक्यमप्रतिकूलंतुमृदुपूर्वशुभंहितम् ॥ उपचारेणवक्तव्योयुक्तंचवसुधाधिपः ॥ १० ॥ सावमर्दंतुयद्वाक्यमथवाहितमुच्यते ॥ नाभिनंदेततद्राजामानार्थीमानवर्जितम् ॥ ११ ॥ पंचरूपाणिराजानोधायंत्यमितौजसः ॥ अग्नेरिंद्रस्यसोमस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ १२ ॥ औण्यंतथाविक्रमंचसौम्यंदंडंप्रसन्नताम् ॥ धारयंति महात्मानोराजानःक्षणदाचर ॥ १३ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुमान्याःपूज्याश्चनित्यदा ॥ त्वंतुधर्ममविज्ञायकेवलंमोहमाश्रितः ॥ १४ ॥ अभ्यागतंतुदौरात्म्यात्परुषंवदसीदृशम् ॥ गुणदोषौनपृच्छामिक्षयंचात्मनिराक्षस ॥ १५ ॥ मयोक्तमपिचैतावत्त्वांप्रत्यमितविक्रम ॥ अस्मिस्तुसभवाकृत्येसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ १६ ॥ शृणुतत्कर्मसाहाय्येयत्कार्यवचनान्मम ॥ सौवर्णस्त्वंमृगोभूत्वाचित्रोरजतविंदुभिः ॥ १७ ॥ आश्रमेतस्यरामस्यसीतायाःप्रमुखेचर ॥ प्रलोभयित्वावैदेहींयथेष्टंगंतुमर्हसि ॥ १८ ॥ त्वांहिमायामयंदृष्ट्वाकांचनंजातविस्मया ॥ आनयैनमितिक्षिप्रंरामंवक्ष्यतिमैथिली ॥ १९ ॥

म मानहीनंवदसीत्यनुचितमितिभावः ॥ ११ ॥ ततोवक्तुरनिष्टमपीत्याह पंचेति केपंचेत्यत्राह अग्नेरिति ॥ १२ ॥ कानिरूपाणितत्राहक्रमेण औण्यमिति औण्यंतैक्ष्ण्यम् सौम्यंदयार्द्रचि तत्वम् दंडंदुष्टनियहम् एवंचतादृशेवत्करितीक्ष्णदंडपातइत्याशयः ॥ १३ ॥ धर्मराजधर्मम् ॥ १४ ॥ अभ्यागतमितिथिमित्यनेनपूज्यत्वातिशयंसूचयति गुणदोषप्रश्नेकिममहितमितिप्रश्नेवाईदृशंवक्तुंयुक्तम् नचैतदेकमपिमयापृष्टमितिभावः ॥ १५ ॥ अपिचअपितुमयात्वांप्रतिपत्तावदेवोक्तम् किंतत्राह अस्मिन्सीतापहाररूपेकृत्येसभवान्मयानियुक्तःसाहाय्यंकर्तुमर्हसीति ॥ १६ ॥ किन्तन्मत्कर्तव्यंसाहाय्यंतत्राह शृण्विति साहाय्येममवचनायत्कार्यतत्कर्मशृणुइतिसंबंधः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

रामवाक्यानुपकरणमध्वनिसदृशध्वनियुक्तम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शिवमार्गगच्छ सौम्यो भूत्वा प्रस्थितो भवेत्यर्थः किंच शिवमनोहरमार्गमृगपङ्कगच्छप्रामुहि ॥ २४ ॥ २५ ॥ अ
यराजेत्वात्स्ववाक्याकरणेदं माह नोचेदिति मद्भवना ननु शब्दे मरणमेवानुष्ठाने तु जीवनं मत्तो बद्धधनादिप्रतिश्व एवं प्रार्थनया अकरणे बलान्मद्वलहेतुक मरणभयाच्चंचकरिष्यस्येव ॥ २६ ॥
रामात्यर्थाय द्वयेद्वकदाचिज्जीवनसंज्ञाव्यतएव मद्भवनाकरणे तु सर्वथाऽद्यन्त्युरेवेत्याह आसाद्येति तं रामम् संशयो न तु नाशनिश्चयः एतन्मदुक्तवचनम् ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा०

अपक्रान्तिचकाकुत्स्थेदूरंगत्वाप्युदाहर ॥ हासीते लक्ष्मणेत्येवं रामवाक्यानुपकरणम् ॥ २० ॥ तच्छ्रुत्वारामपदवींसीतयाचप्रचोदितः ॥ अनुगच्छति
संभ्रांतं सौमित्रिरपि सौहृदात् ॥ २१ ॥ अपक्रान्तिचकाकुत्स्थे लक्ष्मणे च यथा सुखम् ॥ आहरिष्यामि वै देहीं सहस्राक्षः शचीमिव ॥ २२ ॥ एवं कृत्वा त्विदं
कार्यं यथेष्टं गच्छ राक्षस ॥ राज्यस्यार्धं प्रदास्यामि मारीचतव सुव्रत ॥ २३ ॥ गच्छ सौम्य शिवमार्गं कार्यस्यास्य विद्वदे ॥ अहं त्वानुगमिष्यामि सर
योदं दृकावनम् ॥ २४ ॥ प्राप्य सीताम युद्धेन वंचयित्वा तुराघवम् ॥ लंकां प्रति गमिष्यामि कृतकार्यः सहत्वया ॥ २५ ॥ नो चेत्करोषि मारीच हन्मि त्वा
महमद्य वै ॥ एतत्कार्यं मवश्यं नेवलादपि करिष्यसि ॥ राज्ञो विप्रतिकूलस्यो न जातु सुखमेधते ॥ २६ ॥ आसाद्य तं जीवितसंशयस्ते मृत्युर्ध्रुवोत्थय म
या विरुध्यतः ॥ एतद्यथावत्परिगण्य बुद्ध्या यदत्र पथ्यं कुरु तत्तथा त्वम् ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥
आज्ञां मोरावणेनेत्यप्रतिकूलं च राजवत् ॥ अब्रवीत्परुषं वाक्यं निःशंको राक्षसाधिपम् ॥ १ ॥ केनायमुपदिष्टे विनाशः पापकर्मणा ॥ सपुत्रस्य स रा
ज्यस्य सामात्यस्य निशाचर ॥ २ ॥ कस्त्वया सुखिनाराजन्नाभिनंदति पापकृत् ॥ केनेदमुपदिष्टं ते मृत्युद्वारमुपायतः ॥ ३ ॥ शत्रवस्तव सुव्यक्तं हीन
वीर्यानि शाचर ॥ इच्छंति त्वां विनश्यंतमुपरुद्धं वलीयसा ॥ ४ ॥ केनेदमुपदिष्टं ते क्षुद्रेणाहितबुद्धिना ॥ यस्त्वामिच्छति नश्यंतं स्वरुतेन निशाचर ॥ ५ ॥

आ० अरण्यकांडे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ राजवद्राजयोग्यं रावणेनाज्ञप्तः रामलक्ष्मणप्रतारणरूपं कार्यं प्रतिकूलं अन्यथा वधं करिष्यामीत्येवं प्रतिकूलवाक्यसहितं य
थाज्ञप्तो मृत्योर्निःशंको मारीचः परुषं शब्दतोर्थतश्च वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ विनाशः विनाशोपायः ॥ २ ॥ सुखिना त्वया सहावस्थानमिति शेषः कोनाभिनंदति केन पापकृता उपायतः उपायव्या
जेन ॥ ३ ॥ तथोपदेष्टारस्त्वत्तोहीनवीर्यास्तव शत्रवः ये त्वां त्वत्तोवलवत्तरेण शत्रुणो परुद्धं विनश्यंतं द्रष्टुमिच्छन्ति ॥ ४ ॥ स्वरुतेन स्वनिर्मितविनाशोपायेन ॥ ५ ॥

येत्वामेवंकथयमारुहंननिगृहंतिनवारयंतिअमात्यास्तेवव्यावधयोग्याः कुतस्त्वयानवध्यंतइत्यर्थः ॥ ६ ॥ तत्रनीतिशास्त्रमाह अमात्यैरिति ॥ ७ ॥ कुतस्त्वेवमनुष्ठेयंतत्राह धर्ममिति ॥ ८ ॥ विपर्ययेत्यामिवैगुण्ये तत्रनकेवलतेषामेवव्यसनप्राप्तिः किनुसर्वजनानांदाह इतरेजनाइति अपीतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ तीक्ष्णेनकूरदंडेन प्रतिकूलेनस्वप्रकृतीनामितिशेषः ॥ ११ ॥ तीक्ष्णमंत्रास्तीक्ष्णोपायप्रयोक्तारस्तेनतन्मंत्राहिणाराज्ञासहभुज्यन्तेस्वसमतयास्थाप्यन्ते मंदोमंदबुद्धिः सारथिर्येषांतेरथायथाविषमसारथिभिः सहनश्यंतितथातेराजानोमंत्रिभिः सहनश्यंति ॥ १२ ॥ युक्तधर्ममनुष्ठिताः युक्तधर्ममनुष्ठितारः साधवोनीतिमार्गनिष्ठाः सपरिच्छदाः सपरिजनाः ॥ १३ ॥ तीक्ष्णदंडेनप्रजानांप्रतिकूलेनरक्ष्यमाणाः प्रजानवर्धते गोमायुनामृगघातकर्जिवेनरक्ष्यमाणामृगाइव ॥ १४ ॥ बध्याः खलुनवध्यंतेसचिवास्तवरावण ॥ येत्वामुत्पथमारुहंननिगृहंतिसर्वशः ॥ ६ ॥ अमात्यैः कामवृत्तोहिराजाकापथमाश्रितः ॥ निग्रात्यः सर्वथासद्भिः सनिग्राह्योनगृह्यसे ॥ ७ ॥ धर्ममर्थचकामंचयशश्चजयतांवर ॥ स्वामिप्रसादात्सचिवाः प्राप्नुवंतिनिशाचर ॥ ८ ॥ विपर्ययेतुतत्सर्वव्यर्थंभवतिरावण ॥ व्यसनंस्वामिवैगुण्यात्प्राप्नुवंतीतरेजनाः ॥ ९ ॥ राजमूलोहिधर्मश्चयशश्चजयतांवर ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुरक्षितव्यानराधिपाः ॥ १० ॥ राज्यपालयितुंशक्यंनतीक्ष्णेननिशाचर ॥ नचातिप्रतिकूलेननाविनीतेनराक्षस ॥ ११ ॥ येतीक्ष्णमंत्राः सचिवाभुज्यन्तेसहतेनवै ॥ विषमेषु रथाः शीघ्रंमंदसारथयायथा ॥ १२ ॥ बहवः साधवोलोकेयुक्तधर्ममनुष्ठिताः ॥ परेषामपराधेनविनष्टाः सपरिच्छदाः ॥ १३ ॥ स्वामिनाप्रतिकूलेनप्रजास्तीक्ष्णेनरावण ॥ रक्ष्यमाणानवर्धतेमृगागोमायुनायथा ॥ १४ ॥ अवश्यंविनशिष्यंतिसर्वेरावणराक्षसाः ॥ येषांत्वंकर्कशोराजादुर्बुद्धिरजितेंद्रियः ॥ १५ ॥ तदिदंकाकतालीयंधोरमासादितंमया ॥ अत्रत्वंशोचनीयोसिससैन्योविनशिष्यसि ॥ १६ ॥ मांनिहत्यतुरामोसावचिरात्त्वांवधिष्यति ॥ अनेनकृतकृत्योस्मिन्मित्रेचाप्यरिणाहतः ॥ १७ ॥

कर्कशः कूरबुद्धिः कठिनश्च ॥ १५ ॥ तदिदंत्वंतोमरणरूपंधोरंकाकतालीयमाकस्मिकंमयासादितंयद्यपितथापितव्यतिनमयाशोकः क्रियते जातस्यहिध्रुवोमृत्युरितिन्यायात् तथापित्वंससैन्योविनशिष्यसि यद्यत्रार्थेत्वंमयाशोचनीयोसि ॥ १६ ॥ ननुममरणंकथंनिश्चितंतत्राह मामिति मांनिहत्यरामस्त्वांसवांधवमचिराद्वधिष्यति तस्मादुभयथापिमरणंनिश्चितंत्वंतोवारामाद्वा तत्रानेनवधेनकृतकृत्योस्मि यन्मृधेरणेऽरिणाहतोऽमित्रे राजतोवलान्मरणापेक्षयारणेश्चतुतोमृत्योः स्वर्गइत्यादायमृत्योरपमृत्युत्वेनदुर्मरणत्वेनशास्त्रेउक्तेः राज्ञामारितस्यशौचोदकदानाद्यभावश्चवणाद्रामतोमरणेनकृतकृत्योहमितिर्व्यंग्यम् ईदृशंज्ञानंचास्यतयसायोगेनचशुद्धचित्तत्वादितिबोध्यम् ॥ १७ ॥

आत्मानं रावणम् सर्वांधवमात्मानमित्यन्वयः ॥ १८ ॥ कदाचिद्यदि मया जीवता सहैव सीतामानयिष्यसितदापश्चादपि सर्ववधो निश्चित इत्यर्थः ॥ १९ ॥ नमृष्यसे प्रतिकूलबुद्धानपरिगृह्णासीत्यर्थः परेतकल्पाः मृतप्रायाः ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ रात्रिचरप्रभोः रावणाद्यद्भ्यमुन्नेन निद्यमरणरूपं तस्मादच्छावेत्यब्रवीत्त्वमहं च इत्यर्थः ॥ १ ॥ तथा वदन्नेव निजदुःखमप्याह दृष्टश्चाहमिति पुनः यदाद्यतेन दृष्टो भविष्यामि तदोच्यमानविशेषणेन रामेण जीवितं निहतं नष्टं

दर्शनादेव रामस्य हतं मामवधारय ॥ आत्मानं च हतं विदित्वा सीतां सर्वांधवम् ॥ १८ ॥ आनयिष्यसि चेत्सीतामाश्रमात्सहितो मया ॥ नैव त्वमपि नाहं वै नैवलं कानराक्षसाः ॥ १९ ॥ निवार्यमाणस्तु मया हितैषिणानमृष्यसे वाक्यमिदं निशाचर ॥ परेतकल्पा हि गता युपो न राहितं न गृहं तिसुहृद्भिर्गिरितम् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु परुषं मारीचो रावणं ततः ॥ गच्छावेत्यब्रवीद्दीनो भयाद्वात्रिचरप्रभोः ॥ १ ॥ दृष्टश्चाहं पुनस्तेन शरचापासिधारिणा ॥ मद्बधो यतश्चरेण निहतं जीवितं च मे ॥ २ ॥ न हिरामं पराक्रम्य जीवन्प्रतिनिवर्तते ॥ वर्तते प्रतिरूपोऽसौ यमदंडहतस्यते ॥ ३ ॥ किंतु कर्तुं मया शक्यमेवं त्वयि दुरात्मनि ॥ एष गच्छाम्यहं तात स्वस्तितेस्तु निशाचर ॥ ४ ॥ प्रहृष्टस्त्वभवत्तेन वचनेन सराक्षसः ॥ परिष्वज्य सुसंश्लिष्टमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ एतच्छौटीर्ययुक्तं ते मच्छंदवशवर्तिनः ॥ इदानीं मम सिमारीचः पूर्वमन्यो हिराक्षसः ॥ ६ ॥ आरुह्य तामयं शीघ्रं खगोरत्नविभूषितः ॥ मया सह रथो युक्तः पिशाचवदनैः खरैः ॥ ७ ॥ प्रलोभयित्वा वै देहीं यथेष्टं गंतुमर्हसि ॥ तां शून्ये प्रसभं सीतामानयिष्यामि मैथिलीम् ॥ ८ ॥ ततस्तथेत्युवाचैनं रावणं ताटकासुतः ॥ ततो रावणमारीचौ विमानमिव तं रथम् ॥ ९ ॥ आरुह्या च यतुः शीघ्रं तस्मादाश्रममंडलात् ॥ तथैव तत्र पश्यंतौ पत्तनानिवनानि च ॥ १० ॥

मेव चकारात्तव च जीवितं नष्टम् ॥ २ ॥ यमदंडहतस्यतेऽसौरामः प्रतिरूपो यमदंडप्रतिरूपो वर्तते ॥ ३ ॥ अथाशक्यपरिहारमनर्थं शोचति किं त्विति ॥ ४ ॥ तेन वचनेन गच्छामीति वचनेन सुसंश्लिष्टग्राह्यम् ॥ ५ ॥ मच्छंदवशवर्तिनः मदभिप्रायवशवर्तिनः शौटीर्यवीर्ययुक्तम् ॥ एतद्वचो योग्यमिति शेषः इदानीं मारीचोऽसि स्वप्रकृतिं प्राप्नोसि पूर्वमन्यो हिराक्षसस्तदा विष्ट इति शेषः ॥ ६ ॥ खगः आकाशगामी रथः ॥ ७ ॥ शून्यो रामलक्ष्मणरहिते समये ॥ ८ ॥ आश्रममंडलान्मारीचाश्रममंडलादित्यर्थः पत्तनशब्दोऽर्थचर्चादिः ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मणिप्रवरशृङ्गायः इन्द्रनीलरत्नाकारशृङ्गायः मणिशब्दः केवल इन्द्रनीले इति कविसमय इति कतकः कचिस्तिता कचिदसिता मुखस्याकृतिः शोभायस्यसः य
देवाहरकपटोत्पलेति उत्पलं नीलोत्पलं इन्द्रनीलवदुत्पलवच्छ्रवणं यस्यसः ॥ १६ ॥ मधूकपुष्पसदृशपार्श्वद्वयः कंजपद्मं तत्किंजल्कसदृशवर्णः ॥ १७ ॥ सुसंहतः श्लिष्टसंधिवंधः ॥ १८ ॥

गिरींश्च सरितः सर्वांराष्ट्राणि नगराणि च ॥ समेत्य दंडकारण्यं राघवस्याश्रमं ततः ॥ ११ ॥ ददर्श सहमारी चोरावणो राक्षसाधिपः ॥ अवतीर्य रथात्
स्मात्ततः कांचनभूषणात् ॥ १२ ॥ हस्ते गृहीत्वामारी चोरावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ एतद्रामाश्रमपदं दृश्यते कदलीवृतम् ॥ १३ ॥ क्रियतां तत्सखेशीघ्रं यदर्थं
वयमागताः ॥ सरावणवचः श्रुत्वामारी चोराक्षसस्तदा ॥ १४ ॥ मृगो भूत्वाश्रमद्वारिरामस्य विचचार ह ॥ सतुरूपं समास्थाय महद्भुतदर्शनम्
॥ १५ ॥ मणिप्रवरशृङ्गाग्रः सितासितमुखारूतिः ॥ रक्तपद्मोत्पलमुख इन्द्रनीलोत्पलश्रवाः ॥ १६ ॥ किंचिदत्युन्नतग्रीव इन्द्रनीलनिभोदरः ॥ मधूकनि
भपार्श्वश्च कंजकिंजल्कसंनिभः ॥ १७ ॥ वैदूर्यसंकाशखुरस्तनुजंघः सुसंहतः ॥ इन्द्रायुधसवर्णेन पुच्छेनोर्ध्वं विराजितः ॥ १८ ॥ मनोहरस्त्रिगधवर्णो र
त्नैर्नानाविधैर्वृतः ॥ क्षणेन राक्षसो जातो मृगः परमशोभनः ॥ १९ ॥ वनं प्रज्वलयन् रम्यं रामाश्रमपदं च तत् ॥ मनोहरं दर्शनीयं रूपं कृत्वा सराक्षसः
॥ २० ॥ प्रलोभनार्थं वैदेह्या नानाधातुविचित्रितम् ॥ विचरन् गच्छते शप्यं शाद्वलानि समंततः ॥ २१ ॥ रौप्यैर्विदुशतैश्चित्रं भूत्वा च प्रियं नंदनः ॥ विट
पीनां किमलया न्नक्षयन् विचचार ह ॥ २२ ॥ कदलीगृहं कंगत्वा कर्णिकारानि तस्ततः ॥ तमाश्रमं मंदगतिं सीतासंदर्शनं ततः ॥ २३ ॥ राजीवचित्रपृष्ठः
सविरराजमहामृगः ॥ रामाश्रमपदाभ्यां शेविचचारयथा सुखम् ॥ २४ ॥ पुनर्गत्वा निवृत्तश्च विचचार मृगोत्तमः ॥ गत्वा मुहूर्तं त्वरया पुनः प्रतिनिवर्त
ते ॥ २५ ॥ विक्रीडंश्च पुनर्भूमौ पुनरेव निपीदति ॥ आश्रमद्वारमागम्य मृगयूथानि गच्छति ॥ २६ ॥

॥ १९ ॥ प्रज्वलयन् दीपयन् ॥ २० ॥ शाद्वलानि विचरन् नक्षयन् गच्छते गच्छति ॥ २१ ॥ चित्रमिति क्रियाविशेषणं विटपीनामिति दीर्घार्थः छंदो नरोधात् भुक्त्वा दन्ति पाठे आपोऽनुना
सिकलोपः ॥ २२ ॥ कदलीगृहं कदलीवाटिकां कर्णिकारांस्तद्वनं च गत्वा त्यक्त्वा सीतासंदर्शनमपेक्ष्येतस्ततो मंदगतिं समाश्रयन् विचचारविरराजच ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ मृगयूथानि गच्छ
ति तत्पृष्ठतो गच्छतीत्यर्थः ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ विनिष्यतन्प्रागल्भ्येनकुर्वन्नित्यर्थः ॥ २८ ॥ विद्रवन्तिअमृगत्वनिश्चयादितिशेषः ॥ २९ ॥ मृगवधेरतोपिभावस्यराक्षसस्यसंछादनार्थसंस्पृशन्नपिमृगान्नभक्षयति ॥ ३० ॥ अपचयो
 घट्णं अत्राशोकचूतकुसुमानामपचयोक्त्याशिशिरांतकालोयं गंधवान्मुरभिर्मासो जातपुष्पफलद्रुमइतिसंतापयतिसौमित्रेकूरश्चैत्रवनानिलइतिचंपातीरेरामोक्तेश्च किंचायेद्वादशमासोत्तरं
 यद्येषामानांगीकरोतिर्तदैनाहन्मीतिरावणप्रतिज्ञा ततोहनुमदर्शनकालेचतंप्रतिसीतावाक्यं वर्ततेदशमोमासोद्वौतुशेषौप्लवंगमेतिसंगच्छते माघशुक्लाष्टम्यांहरणेहिमार्गशुक्लाष्टम्यांततोवगिववाद
 मृगयूथैरनुगतःपुनरेवनिवर्तते ॥ सीतादर्शनमाकांक्षन्राक्षसोमृगतांगतः ॥ २७ ॥ परिभ्रमतिचित्राणिमंडलानिविनिष्यतन् ॥ समुद्वीक्ष्यचसर्वेतं
 मृगाचन्येवनेचराः ॥ २८ ॥ उपगम्यसमाधायविद्रवन्तिदिशोदश ॥ राक्षसःसोपितान्वन्यान्मृगान्मृगवधेरतः ॥ २९ ॥ प्रच्छादनार्थंभावस्यनभक्षयति
 संस्पृशन् ॥ तस्मिन्नेवततःकालेवैदेहीशुभलोचना ॥ ३० ॥ कुसुमापचयेव्यग्रापादपानत्यवर्तत ॥ कर्णिकारानशोकांश्चचूतांश्चमदिरेक्षणा ॥ ३१ ॥
 कुसुमान्यपचिन्वतीचचाररुचिरानना ॥ अनर्हावनवासस्यसातंरत्नमयंमृगम् ॥ ३२ ॥ मुक्तामणिविचित्रांगंददर्शपरमांगना ॥ तंवैरुचिरदंतोष्ठं
 रूप्यधातुतनूरुहम् ॥ ३३ ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनासस्नेहंसमुदैक्षत ॥ सचतारामदयितांपश्यन्मायामयोमृगः ॥ ३४ ॥ विचचारततस्तत्रदीपयन्निव
 तहनम् ॥ अदृष्टपूर्वदृष्ट्वातंनानारत्नमयंमृगम् ॥ विस्मयंपरमंसीताजगामजनकात्मजा ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० द्विचत्वारिंशः
 सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सातंसंप्रेक्ष्यमुश्रोणीकुसुमानिविचिन्वती ॥ हेमराजतवर्णाभ्यांपार्श्वाभ्यामुपशोभितम् ॥ १ ॥ प्रदृष्टाचान
 वघांगीमृष्टहाटकवर्णिनी ॥ भर्तारमपिचक्रंदलक्ष्मणंचैवसायुधम् ॥ २ ॥ आहूयाहूयचपुनस्तंमृगंसाधुवीक्षते ॥ आगच्छागच्छशीघ्रंवैआर्यपुत्रस
 हानुज ॥ ३ ॥ तावाहूतौनरव्याघ्रौवैदेत्यारामलक्ष्मणौ ॥ वीक्षमाणौतुतैर्देशंतदादृशतुर्मृगम् ॥ ४ ॥ शंकमानस्तुतंदृष्ट्वालक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् ॥
 तमेवैनमहंमन्येमारीचंराक्षसंमृगम् ॥ ५ ॥ चरंतोमृगयांलृष्टाःपापेनोपाधिनावने ॥ अनेननिहतारामराजानःपापरूपिणा ॥ ६ ॥
 रामसमाप्यानस्यवर्तमानत्वोक्तिरसंगतैवस्यात् तच्छुद्धपक्षतिहनुमतस्तदर्शनात् ॥ ३१ ॥ अनर्हावनवासस्येत्यनेननगरवासःसूचितः ॥ ३२ ॥ रूप्यंरजतंधातवोगैरिकाद्यास्तत्सदृशरोमयुक्तम्
 ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआ० अरण्यकांडेद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सातमिति ॥ १ ॥ मृष्टहाटकंशुद्धंहेमतत्सदृश
 वर्णा चक्रंद आहूतौनरव्याघ्रौ चक्रंदेतिरोदनार्थेनभाव्यशुभमितिमुचितंकविना ॥ २ ॥ ३ ॥ तावाहूतौ सीतयेतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ मृगयांचरंतस्तांकुर्वतः उपाधिनामृगरूपच्छलेन ॥ ६ ॥

अस्यमायाविदोमायाश्रुतासांमृगरूपमिदंरुतं मायैवमृगरूपेणपरिणेत्यर्थः भानुमत्प्रकाशयुतंगंधर्वपुरवदापातरमणीयम् ॥ ७ ॥ नास्तिएवमुपादानकमृगासंभवात् ॥ ८ ॥ काकुत्स्थंलक्ष्मणंप्रतिवार्यनायराक्षसोऽपितुचित्रमृगोनेतद्रूहणविघ्नस्वयाकार्यइत्युक्त्येत्यर्थः छद्मनावंचनेनरुतचेतनासेव ॥ ९ ॥ नोऽस्माकं अयोध्यागमनोत्तरंतत्रसख्यभिप्रायेणवहुवचनं ॥ १० ॥ स्मरचमरौकण्णशुक्लपुच्छौ ॥ ११ ॥ १२ ॥ अन्यःसदृशःएतत्सदृशोन्यइत्यर्थः तेजसाविचित्रगतिसामर्थ्येन क्षमयासौम्यभावेन दीप्त्यदेहकांत्या ॥ १३ ॥ शशिसंनिभत्वे

अस्यमायाविदोमायाश्रुतरूपमिदंरुतम् ॥ भानुमत्पुरुषव्याघ्रगंधर्वपुरसंनिभम् ॥ ७ ॥ मृगोत्येवंविधोरत्नविचित्रोनास्तिराघव ॥ जगत्यांजगतीनाथमायैपाहिनसंशयः ॥ ८ ॥ एवंब्रुवाणंकाकुत्स्थंप्रतिवार्यशुचिस्मिता ॥ उवाचसीतासंलृष्टाछद्मनारुतचेतना ॥ ९ ॥ आर्यपुत्राभिरामोसौमृगोहरतिमेमनः ॥ आनयैनंमहाबाहोकीडार्थेनोभविष्यति ॥ १० ॥ इहाश्रमपदेऽस्माकंवहवःपुण्यदर्शनाः ॥ मृगाश्चरंतिसहिताश्चमराःस्मररास्तथा ॥ ११ ॥ ऋक्षाःपृषतसंघाश्चवानराःकिन्नरास्तथा ॥ विहरंतिमहाबाहोरूपश्रेष्ठामहाबलाः ॥ १२ ॥ नचान्यःसदृशोराजनदृष्टःपूर्वमृगोमया ॥ तेजसाक्षमयादीप्त्यायथायंमृगसत्तमः ॥ १३ ॥ नानावर्णविचित्रांगोरत्नभूतोममाग्रतः ॥ द्योतयन्वनमव्यग्रंद्योततेशशिसंनिभः ॥ १४ ॥ अहोरूपमहोलक्ष्मीःस्वरसंपन्नशोभना ॥ मृगोद्भूतोविचित्रांगोत्तदयंहरतीवमे ॥ १५ ॥ यदिग्रहणमभ्येतिजीवन्नेवमृगस्तव ॥ आश्चर्यभूतंभवतिविस्मयंजनयिष्यति ॥ १६ ॥ समानवनवासानांराज्यस्थानांचनःपुनः ॥ अंतःपुरेविभूषार्थोमृगएवभविष्यति ॥ १७ ॥ भरतस्यार्यपुत्रस्यश्वश्रूणांममचप्रभो ॥ मृगरूपमिदंदिव्यंविस्मयंजनयिष्यति ॥ १८ ॥ जीवन्नयदितेभ्येतिग्रहणंमृगसत्तमः ॥ अजिनंतरशार्दूलरुचिरंतुभविष्यति ॥ १९ ॥ निहतस्यास्यसत्त्वस्यजांबूनदमयत्वचि ॥ शण्वृस्यांविनीतायामिच्छाम्यहमुपासितुम् ॥ २० ॥

नाडादकत्वम् ॥ १४ ॥ स्वरसंपन्नसिद्धिः ॥ १५ ॥ तवग्रहणंत्वत्कर्तृकग्रहणं जीवतोग्रहणमाश्चर्यभूतंभवतियतोऽतोविस्मयंजनयिष्यति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हतोपियदितेग्रहणंप्राप्नोतितदापिमेप्रयोजनमित्याह अजिनमिति ॥ १९ ॥ शण्वृस्यांबालतृणपरिकल्पिततापसासनेविनीतायांप्रसारितायामस्यजांबूनदमयत्वचिउपासितुंत्वत्समीपेस्थानुमिच्छामि यद्वा जगदुपासनांकर्तुमित्यर्थः ॥ २० ॥

इदं कामेन स्वप्रयोजनेच्छयापतिनियोजनरूपं रौद्रं अतएव स्त्रीणामसदृशं कैकेयीवदिति मम निर्णीतं तथाप्यस्य सत्त्वस्य वपुषामविस्मयोजनित इति जातकौतुकनिवृत्त्यर्थमनुचितमपिकरोमीति शेषः ॥ २१ ॥ कांचनरूपेणेति पाठे रूपेण मृगेण रूपं मृगेपिविज्ञेयमिति हलायुधः नक्षत्रसदृशनानां विदूषलक्षितत्वात्तत्पथसदृशेन ॥ २२ ॥ राघवस्यापि संभाविता संभावितवस्तुतत्त्वनिरूपणकुशलमतेरपि मनोविस्मयमागतं प्राप्तं दिववभूव भवितव्यतायाः प्राबल्यात् ॥ २३ ॥ तदेवाह लोभित इति ॥ २४ ॥ रूपेण अलौकिकविचित्ररूपेण श्रेष्ठः सर्वश्रेष्ठरूपेण हेतुना अद्य एष मृगो न भविष्यति न जीविष्यति जीवनमस्य न संभावितमित्यर्थः प्रायेण मृगत्वमत्र न संभावितमित्यर्थ इति कतकः ॥ २५ ॥ नंदन इत्युद्देशः कीर्तनं यस्य तत्र वने चैत्ररथसंश्रये तदास्येव नेपिनयोस्य कश्चित्समो कामवृत्तमिदं रौद्रं स्त्रीणामसदृशं मतम् ॥ वपुषा त्वस्य सत्त्वस्य विस्मयोजनितो मम ॥ २६ ॥ तेन कांचनरोम्णा तु मणिप्रवरशृंगिणा ॥ तरुणादित्यवर्णनं तत्र पथवर्चसा ॥ २७ ॥ वभूव राघवस्यापि मनोविस्मयमागतम् ॥ इति सीतावचः श्रुत्वा हृष्टा च मृगमद्भुतम् ॥ २८ ॥ लोभितस्तेन रूपेण सीताया च प्रचोदितः ॥ उवाच राघवो हृष्टा भ्रातरं लक्ष्मणं वचः ॥ २९ ॥ पश्य लक्ष्मण वैदेत्याः स्पृहामुल्लसितामिमाम् ॥ रूपश्रेष्ठतया त्वेपमृगो घनभविष्यति ॥ ३० ॥ न वने न दानोद्देशेन चैत्ररथसंश्रये ॥ कुतः पृथिव्यां सौमित्रे योस्य कश्चित्समो मृगः ॥ ३१ ॥ प्रतिलोमानुलोमाश्च रुचिरारोमराजयः ॥ शोभन्ते मृगमाश्रित्य चित्राः कनकविंदुभिः ॥ ३२ ॥ पश्यास्य जृम्भमाणस्य दीपामग्निशिखोपमाम् ॥ जिह्वां मुखान्निःसरन्तीं मेघादिव शतद्रुदाम् ॥ ३३ ॥ मसारगत्वं कर्कमुखः शंखमुक्तानि भोदरः ॥ कस्य नामानिरूप्यो सौ न मनो लोभयेत् मृगः ॥ ३४ ॥ कस्य रूपमिदं हृष्टा जांबूनदमयप्रभम् ॥ नानारत्नमयं दिव्यं न मनोविस्मयं व्रजत ॥ ३५ ॥ मांसहेतोरपि मृगान्विहारार्थं च धन्विनः ॥ प्रतिलक्ष्मणराजानो मृगयायां महावने ॥ ३६ ॥ धनानि व्यवसायेन विचीयन्ते महावने ॥ धातवो विविधाश्चापि मणिरत्नसुवर्णिनः ॥ ३७ ॥

मृगः स पृथिव्यामस्ति इति कुतः संभाव्यते इत्यर्थः ॥ २६ ॥ तदेवाह प्रतिलोमेत्यादि कनकविंदुभिः सहितारोमराजय इत्यन्वयः ॥ २७ ॥ शतद्रुदविद्युत् ॥ २८ ॥ मसारगत्वं कर्कमुखः शंखमुक्ता निभोदर इति पाठे मसार इन्द्रनीलस्तस्य गत्वं कर्कश्वषकस्तदाकारास्य संपुट इत्यर्थ इति तीर्थः अनिरूप्यः इदमित्थमिति निरूपयितुमशक्यः पाठांतरे यस्येत्यादि ॥ २९ ॥ ३० ॥ मांसहेतोरपि विहारार्थं च प्रतिक्रियते पुनरेवं विधत्वा भार्थमिति भावः ॥ ३१ ॥ महावने राजभिरिति शेषः व्यवसायेन मृगवधोद्यमेन धनानि विचीयन्ते संगृह्यन्ते ननु वने कुतो धनं तत्राह धातव इति मणिरत्नसुवर्णचयेषु तादृशा धातवः ॥ वज्रादिमणिमुवर्णादियुक्तास्तस्मादिधातव इति यावत् ॥ ३२ ॥

निचयवर्धनकोशवर्धनतद्व्यं धनं नृणां सारमतिप्रशस्तं भवति शुक्रं ब्रह्म सपर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमिति श्रुतेः एवं च शुक्रस्य ब्रह्मलोकं प्राप्तस्य तद्रूपमापन्नस्य मनसा चिंतितं सर्वसंकल्पमात्रसिद्धं सर्वोद्योग्यवस्तुयथा सर्वस्मात्सारतन्तद्वत् ॥ ३३ ॥ तनुतथापि विचार्य कर्तव्यं तत्राह अर्थीति अर्थी अथपि क्षेपः पुमान्पुनरर्थकृत्येन अर्थनिमित्तेन कर्तव्येन कर्मणा तत्सौंदर्यादिक्षिप्रदयोऽविचारयन्ने व्रजजितितत्संपादनार्थमेवाभ्याः अर्थसंपादनचतुराः अर्थशास्त्रज्ञा अर्थार्थपदवाच्यमाहुः ॥ ३४ ॥ अतोऽविचारिते वात्र प्रवृत्तिरित्याह एतस्येति अत्र विचारो न कर्तव्य एतन्मूलेन महतोर्थस्य सिद्धिरिति गूढतात्पर्यम् ॥ ३५ ॥ अस्य परार्थत्वमेव दर्शयति नेति कदल्या इयं त्वक्कादली मृदूच्च कर्बुरनीलायरोमा मृगविशेषः कदली प्रियकी मृदूच्चममृगघनरोमयुक्तो मृगः प्रियकस्तस्येयं प्रियकी

तत्सारमखिलं नृणां धनं निचयवर्धनम् ॥ मनसा चिंतितं सर्वं यथा शुक्रस्य लक्ष्मण ॥ ३३ ॥ अर्थीयिनार्थकृत्येन संव्रजत्यविचारयन् ॥ तमर्थमर्थशास्त्रज्ञाः प्रादुरख्यास्तुलक्ष्मण ॥ ३४ ॥ एतस्य मृगरत्नस्य परार्थे कांचनत्वचि ॥ उपवेक्ष्यति वै देही मया सह सुमध्यमा ॥ ३५ ॥ नकादलीनप्रियकी न प्रवेणी न चाविकी ॥ भवेदेतस्य सदृशी स्पर्शनेनेति मेमतिः ॥ ३६ ॥ एष चैव मृगः श्रीमान्यश्च दिव्यो न भ्रश्वरः ॥ उभावेतौ मृगौ दिव्यौ तारामृगमहीमृगौ ॥ ३७ ॥ यदि वायंतथायन्मां भवेद्ददसिलक्ष्मण ॥ मायै पाराक्षसस्येति कर्तव्योऽस्य वधो मया ॥ ३८ ॥ एतेन हि नृशंसेन मारीचेनाकृतात्मना ॥ वने विचरता पूर्वा हिंसा मुनिपुंगवाः ॥ ३९ ॥ उत्थाय बहवो येन मृगयायां जनाधिपाः ॥ निहताः परमेष्वासास्तस्माद्वध्यस्त्वयं मृगः ॥ ४० ॥ पुरस्तादिह वा तापिः परिभूयत पस्विनः ॥ उदरस्थो हि जान्हन्ति स्वगर्भोऽश्वतरीमिव ॥ ४१ ॥ सकदाचिच्चिरालोके आससाद महामुनिम् ॥ अगस्यं ते जसा युक्तं भक्ष्यस्तस्य बभूव ह ॥ ४२ ॥ समुत्थाने च तद्रूपं कर्तुं कामं समीक्ष्य तम् ॥ उत्स्मयित्वा तु भगवान्वातापि मिदमब्रवीत् ॥ ४३ ॥

प्रवेणी अजविशेषसंबन्धिनी आविकी अवित्क प्रत्येकं नृजुक्तिः सर्वथा सादृश्याभावबोधनाय अनेन एतदीयत्वचा ॥ ३६ ॥ यश्च न भ्रश्वरो मृगः मृगशिरो न क्षत्ररूपः तदेवाह तारामृगेति ॥ ३७ ॥ अथ लक्ष्मणमतमंगीकृत्यापि प्रवृत्तिमाह यदिवेति राक्षसमायैषानमृग इति यथामां वदसि यदिवान् तथैव भवेत्तथाप्यस्य वधो मया कर्तव्य एव राक्षसवधस्य प्रतिज्ञातत्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उत्थाय प्रादुर्भूय उत्प्लुत्य वा ॥ ४० ॥ पुरस्तात् पूर्व इह दंडकारण्ये स्वगर्भोऽश्वतरीमिवेति अश्वतरी स्वगर्भेण भ्रियत इति प्रसिद्धिः अश्वतरी गर्दभादश्वायामुत्पन्नेति तीर्थः अश्वतरी कर्कटीति परे वृश्चिक इति कतकः अत्राद्यव्याख्यैव ज्यायसी तस्यागर्भस्योदरपाटनं विनाननिःसरणमिति सर्वजनप्रसिद्धेः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ समुत्थानेऽप्युद्धाते तद्रूपं राक्षसं रूपं उत्स्मयित्वा इषद्वसित्वा ॥ ४३ ॥

अविगण्यअविचार्यपापतस्माद्विजपरिभवजपापेन जरांजीर्णताम् ॥ ४४ ॥ योमारीचोमद्विधमतिमन्येतातिक्रामेत्तद्रक्षोपिमारीचाख्यंवातापिरिवनभवेदेवनजीदेव ॥ ४५ ॥ उक्तमेवार्थपु
नराहदाह्याय भवेदिति मामांगतःप्राप्नोमारीचोऽगस्येनवातापिरिवमयाहतोभवेत् भविष्यतीत्यर्थः सन्नद्धःधनुःकवचादियुक्तः यंत्रितःयत्नवान्व्यापारांतरहीनः ॥ ४६ ॥ अस्माकंयत्कृत्य
मावश्यकंकर्तव्यंतदस्यामेतद्रक्षणविषयेआयत्तंस्थितम् तन्मुख्यकृत्यत्वंसावधानस्तिष्ठ स्वकर्तव्यमाह अहमिति अत्रपूर्वश्लोकचतुर्थचरणश्लेषेणअयंचितोयंचणयाहीनोतियत्नरहितःसीतांर
क्ष यदस्माकंकृत्यमवतारग्रहणप्रयोजनंतदस्यामायत्तंअनयैवसाधनीयमित्यपिमुचितम् ॥ ४७ ॥ यावद्दृष्ट्वामिगमिष्यामीत्यर्थः आनयितुंआनेतुम् तत्रहेतुः पश्येति ॥ ४८ ॥ प्रधानयासर्वो
त्तयाऽविगण्यवातापेपरिभूताश्वतेजसा ॥ जीवलोकैद्विजश्रेष्ठास्तस्मादसिजरांगतः ॥ ४४ ॥ तद्रक्षोपिनभवेदेववातापिरिवलक्ष्मण ॥ मद्विधंयो
तिमन्येतधर्मनित्यंजितेंद्रियम् ॥ ४५ ॥ भवेद्गतोयंवातापिरगस्येनेवमागतः ॥ इहत्वंभवसन्नद्धोयंचितोरक्षमैथिलीम् ॥ ४६ ॥ अस्यामायत्तम
स्माकंयत्कृत्यंरघुनंदन ॥ अहमेनंवधिष्यामिग्रहीष्याम्यथवामृगम् ॥ ४७ ॥ यावद्दृष्ट्वामिसौमित्रेभृगमानयितुंद्रुतम् ॥ पश्यलक्ष्मणवैदेत्यामृग
त्वचिगतांसृहाम् ॥ ४८ ॥ त्वचाप्रधानयात्येपमृगोघ्ननभविष्यति ॥ अप्रमत्तेनतेभाव्यमाश्रमस्येनसीतया ॥ ४९ ॥ यावत्पृषतमेकेनसायकेननि
हन्म्यहम् ॥ हत्वैतच्चर्मआदायशीघ्रमेष्यामिलक्ष्मण ॥ ५० ॥ प्रदक्षिणेनातिबलेनपक्षिणाजटायुपाबुद्धिमताचलक्ष्मण ॥ भवाप्रमत्तःप्रतिगृह्यमै
थिलींप्रतिक्षणंसर्वतएवशंकितः ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० त्रिचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ तथातुतंसमुद्दिश्यभ्रातरंरघु
नंदनः ॥ दधारांसिमहातेजाजांबूनदमयस्सरुम् ॥ १ ॥ ततस्त्रिविनतंचापमादायात्मविभूषणम् ॥ आवध्यचकलापौद्वौजगामोदग्रविक्रमः ॥ २ ॥
तंवन्यराजोराजेंद्रमापतंतंनिरीक्ष्यवै ॥ वभूवांतर्हितस्त्रासात्पुनःसंदर्शनेऽभवत् ॥ ३ ॥

तमयानजविष्यतिनजीविष्यति अनेनजीवतोघहणममुशकमितिदर्शितम् तेत्वया सीतयासहेतिशेषः अनयाप्रेरितेकर्तव्येचेत्यप्यर्थः ॥ ४९ ॥ यावदिति तावदप्रमत्तेनभाव्यमित्यन्वयः ॥ ५० ॥
प्रदक्षिणेनसमर्थेन सर्वतःसर्वदिग्बतिरक्षोमुखेभ्यः ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआ० अरण्यकांडेत्रिचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ सरुःखड्ग
मुष्टिः ॥ १ ॥ मध्येस्थलत्रयेविनतंचिविनतम् आत्मविभूषणम् चापस्यवीरालंकारत्वात् आत्मविभूषणमित्यनेनागस्यइत्तंवैणवमितिमुचितम् कलापौतूणीरौ ॥ २ ॥ वन्यराजःवन्यानांमृगा
णाराजा विचित्रनृगत्वात् पुनःसंदर्शनेदृष्टिविषये ॥ ३ ॥

रूपेण स्वरूपेणा यतो द्योतयंत द्योतमानमिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अतिवृत्तं अतिक्रान्तम् कदाचन लोभयानं हस्तप्राप्तमिव दृश्यमानम् ॥ ५ ॥ शंकितमिषुपातादिति शेषः वनोद्देशेषु कचिदृश्यमानं कचिदृश्यमानम् ॥ ६ ॥ छिन्नाभ्रसंवीतचंद्रसादृश्योपपादकमुत्तरार्धम् ॥ ७ ॥ दर्शनादर्शनेनेति द्वैकवद्भावः समुद्रतांगतो मारीचोऽस्याश्रमस्य दूरंगत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तेन दर्शनादर्शनेन विलोभ्यमानो ह्यतामा

वद्भामिधनुरादाय प्रदुद्रावयतो मृगः ॥ तं स्मपश्यति रूपेण द्योतयंतमिवाग्रतः ॥ ४ ॥ अवेक्ष्यावेक्ष्य धावंतं धनुष्पाणिर्महावने ॥ अतिवृत्तमिवोत्पा
तालोभयानं कदाचन ॥ ५ ॥ शंकितं तु समुद्रांतमुत्पतंतमिवांबरम् ॥ दृश्यमानमदृश्यं च वनोद्देशेषु केषुचित् ॥ ६ ॥ छिन्नाभ्रैरिव संवीतं शारदं चंद्रमं
दलम् ॥ मुहूर्तदिवदृशे मुहूर्तरात्रकाशते ॥ ७ ॥ दर्शनादर्शनेनैव सोऽपाकर्षतराघवम् ॥ स दूरमाश्रमस्यास्य मारीचो मृगतांगतः ॥ ८ ॥ आसीत्कु
हस्तुकाकुस्थो विवशस्तेन मोहितः ॥ अथावतस्थे सुश्रांतं श्लाघामाश्रित्य शाद्वले ॥ ९ ॥ स तमुन्मादयामास मृगरूपो निशाचरः ॥ मृगैः परिवृतोऽथा
त्यैरदूरात्पश्यत्यदृश्यत ॥ १० ॥ ग्रहीतुकामं दृष्ट्वा तं पुनरेवाभ्यधावत ॥ तत्क्षणादेव संत्रासात्पुनरंतर्हितो भवत् ॥ ११ ॥ पुनरेव ततो दूरादृक्ष खंडाद्विनिःसृ
तः ॥ दृष्ट्वारामो महातेजास्तं हंतुं कृतनिश्चयः ॥ १२ ॥ भूयस्तु शरमुद्धृत्य कुपितस्तत्र राघवः ॥ सूर्यरश्मिप्रतीकाशं ज्वलंतमरिर्मर्दनम् ॥ १३ ॥ संधाय स
दृष्ट्वापे विरूप्य बलवद्दली ॥ तमेव मृगमुद्दिश्य ज्वलंतमिव पन्नगम् ॥ १४ ॥ मुमोच ज्वलितं दीप्तमखं ब्रह्मविनिर्मितम् ॥ स भृशं मृगरूपस्य विनिर्भिद्य
शरोत्तमः ॥ १५ ॥ मारीचस्यैव लहदयं विभेदाशनिसन्निभः ॥ तालमात्रमथोत्पुत्य न्यपतत्स भृशातुरः ॥ १६ ॥ व्यनदद्वैरवंनादं धरण्यामल्पजीवि
तः ॥ ध्रियमाणस्तु मारीचो जहौ तां रुचिमांतनुम् ॥ १७ ॥ स्मृत्वा तद्वचनं रक्षोदध्यौ केन तुलक्ष्मणम् ॥ इह प्रस्थापयेत्सीतातां शून्ये रावणो हरेत् ॥ १८ ॥

रोचेन मोहितो वंचितो विवशस्तत्त्वग्लोभपरवश इव मुतरां श्लाघामाश्रित्यावतस्थे ॥ ९ ॥ उन्मादयामास बहुदूरधावनेन चित्तविभ्रमं चकार ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ भूयः कुपित इत्यन्वयः ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ ब्रह्मविनिर्मितमखं ब्रह्माखं ब्रह्मदत्तवाणं च मृगरूपसदृशरूपस्य मायाकृतरूपेयक्षवत्यविश्वस्थितस्य ॥ १५ ॥ मारीचस्यैव लहदयं न तु तत्कृतमायामृगाकारमात्रस्य तालमात्रमुत्पुत्य शर
वेगकृतवेधादिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तद्वचनं रावणवचनम् दध्यौ व्यानं कृतवान् केन मत्कृतेनोपायेन सीतालक्ष्मणं प्रस्थापयेत्तां च शून्ये रावणो हरेदिति दध्यौ ॥ १८ ॥

प्राप्तकालमाज्ञायरावणोक्तमुपायमेवयुक्तंमत्वा ॥ १९ ॥ मर्मणिप्राणस्थाने रक्षसइंद्राक्षसंरूपमास्थितः पूर्वोक्तंशब्दचक्रेइत्यन्वयः ॥ २० ॥ सुमहाकायःमहाशरीरम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ लक्ष्मणवचनवाह मारीचस्यत्विति ॥ २३ ॥ सीताकथंभवेत् किमर्थ्यनाटयित्वालक्ष्मणप्रेषयेदुतधीराभवेदित्यर्थः ॥ २४ ॥ कामवस्थाम् अधैर्यादितिशेषः लटतनूरुहस्त्रासादिवरोमांचिततनुः वस्तुतएतन्मूलेनसर्वकार्यनिष्पत्तिरितिहर्षाद्रोमांचिततनुः ॥ २५ ॥ तत्रनटवद्गवान्मनुष्यरूपत्वात्भयशोकादिमत्त्वंनाटयतीतिकविरपिसर्वलोकेवेद्यंतथैवाह तत्ररामंभयमिति तात्त्विकमर्थतु

सप्राप्तकालमाज्ञायचकारचततःस्वनम् ॥ सदृशंराघवस्येवहासीतेलक्ष्मणेतिच ॥ १९ ॥ तेनमर्मणिनिर्विद्धंशरेणानुपमेनहि ॥ मृगरूपंतुतच्यत्का
गत्संरूपमास्थितः ॥ २० ॥ चक्रेसुमहाकायोमारीचोजीवितंत्यजन् ॥ तद्वद्वापतितंभूमौराक्षसंभीमदर्शनम् ॥ २१ ॥ रामोरुधिरसिक्तांगंचे
ष्टमानंमहीतले ॥ जगाममनसासीतांलक्ष्मणस्यवचःस्मरन् ॥ २२ ॥ मारीचस्यतुमायैपापूर्वोक्तलक्ष्मणेनतु ॥ तत्तथात्यभवच्चाद्यमारीचोयंमया
हतः ॥ २३ ॥ हासीतेलक्ष्मणेत्येवमाकुस्यतुमहास्वनम् ॥ ममारराक्षसःसोऽयंश्रुत्वासीताकथंभवेत् ॥ २४ ॥ लक्ष्मणश्चमहाबाहुःकामवस्थांगमि
ष्यति ॥ इतिर्संचित्यधर्मात्मारामोऽलटतनूरुहः ॥ २५ ॥ तत्ररामंभयंतीव्रमाविवेशविपादजम् ॥ राक्षसंमृगरूपंतंहत्वाश्रुत्वाचतस्वनम् ॥ २६ ॥
निहत्यपृषतंचान्यंमांसमादायराघवः ॥ त्वरमाणोजनस्थानंससाराभिमुखंतदा ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेचतुश्चत्वारिंशः
सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ आर्तस्वरंतुतंभर्तुर्विज्ञायसदृशंवने ॥ उवाचलक्ष्मणंसीतागच्छजानीहिराघवम् ॥ १ ॥ नहिमेजीवितंस्थानेलदयंवा
वतिष्ठते ॥ क्रोशतःपरमार्तस्यश्रुतःशब्दामयाभूशम् ॥ २ ॥ आक्रंदमानंतुवनेभ्रातरंत्रातुमर्हसि ॥ तंक्षिप्रमभिधावत्वंभ्रातरंशरणैपिणम् ॥ ३ ॥
रक्षसांवशमापन्नमिहानामिवगोष्ठपम् ॥ नजगामतथोक्तस्तुभ्रातुराज्ञायशासनम् ॥ ४ ॥

लटतनूरुहइतिलटपदेनप्रागेवध्वनितवान् ॥ २६ ॥ पृषतंमृगम् जनस्थानमभिमुखंजनस्थानवर्तिनिजाश्रमाभिमुखम् ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकी
येआदिकाव्येअरण्यकांडेचतुश्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथसीतारामविषयशोकनाटनेनलक्ष्मणमुद्गासयति आर्तेति भर्तुःस्वरेणसदृशंस्वरम् भर्तुःस्वरइत्येवज्ञात्वेत्यर्थः ॥ १ ॥
क्रोशतःरामस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ आज्ञायशासनंअप्रमत्तेनतेजाव्यमाश्रमस्थेनसीतयेत्युक्तमनुचित्येत्यर्थः ॥ ४ ॥

लुप्तिनालुप्तिनेव शत्रुवञ्चयोन्यवृत्तः ॥ ५ ॥ तदेवाह यस्त्वमिने नाभिपद्यसेनप्राप्तो भवसि मत्कृतेमत्परिग्रहार्थम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ विस्रब्धं विश्वस्तं यथा तथा विश्रब्ध इति पाठांतरम् त्वद्रक्षणं वि
हाय कथं गच्छामीत्यत्राह किं हीति योरामः प्रधानं यस्य स यथा धानस्वमिहागतस्तस्मिन् रामे संशयमापन्ने सति मया तिष्ठत्या त्वद्रक्षणेन जीवंत्या किं कर्तव्यं भवेत् तदभावे मरणमेव श्रेयस्तद्येन केनापि
जितुरक्षसावाऽन्येन जंतुना वा स्वतो वद्विप्रवेशादिनावेति भावः अत्रायं ध्वनिः राक्षससंहारप्रधानकार्यकरणायागतस्य तव त्वद्भानुर्वातस्मिन् कार्ये इह मदवस्थित्या संशयमापन्ने इह जीवंत्या मया किं
तमुवाच ततस्तत्र लुप्तिना जनकामजा ॥ सौमित्रे मित्ररूपेण भ्रातुस्त्वमसि शत्रुवत् ॥ ५ ॥ यस्त्वमस्यामवस्थायां भ्रातरं नाभिपद्यसे ॥ इच्छसि त्वं
विनश्यंतं रामं लक्ष्मणमत्कृते ॥ ६ ॥ लोभात्तुमत्कृते नूनं तानुगच्छसि राघवम् ॥ व्यसनं ते प्रियं मन्ये स्नेहो भ्रातरि नास्ति ते ॥ ७ ॥ तेन तिष्ठसि विस्रब्धं त
मपश्यन् महाद्युतिम् ॥ किं हि संशयमापन्ने तस्मिन्निह मया भवेत् ॥ ८ ॥ कर्तव्यमिह तिष्ठत्यायस्य धानस्वमागतः ॥ एवं ब्रुवाणां वैदेहीं वाप्पशोकसम
ञ्चिताम् ॥ ९ ॥ अब्रवीलक्ष्मणस्तस्मांसीतां नृगवधूमिव ॥ पन्नगासुरगंधर्वदेवदानवराक्षसैः ॥ १० ॥ अशक्यस्तव वैदेहि भर्ता जेतुं संशयः ॥ देवि
देवमनुष्येषु गंधर्वेषु पतत्रिषु ॥ ११ ॥ राक्षसेषु पिशाचेषु किन्नरेषु मृगेषु च ॥ दानवेषु च घोरैः पुनसविद्येत शोभने ॥ १२ ॥ योरामं प्रतियुद्धे तसमरे वा
सवापमम् ॥ अवध्यः समरे रामो नैवं त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १३ ॥ न त्वामस्मिन्वने हातुमुत्सहे राघवं विना ॥ अनिवार्यं बलं तस्य बलैर्बलवतामपि ॥ १४ ॥
त्रिभिर्लोकैः समुदितैः सेश्वरैः सामरैरपि ॥ हृदयं निर्वर्तते सुसंतापस्य ज्यतांतव ॥ १५ ॥ आगमिष्यति ते भर्ता शीघ्रं हत्वामृगोत्तमम् ॥ न स तस्य स्वरो
व्यक्तं न कश्चिदपि देवतः ॥ १६ ॥ गंधर्वनगरप्रख्यामायातस्य चरक्षसः ॥ न्यासभूतासि वैदेहि न्यस्तामयि महात्मना ॥ १७ ॥ रामेण त्वं वरारोहेन त्वां
त्यक्तुमिहोत्सहे ॥ कृतवैराश्च कल्याणिवयमेतैर्निशाचरैः ॥ १८ ॥

कार्यं भवेत् सर्वत्रोत्पत्तिस्थिति संहारेषु तव धातुरहमेव सहकारिणी प्रकृतश्च संहारोत्रमस्थित्याननिवर्तत इति ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं बोधिततत्त्वोपि मानुष्यनाष्टनेन लोकव्यवहारानुसाराल्लक्ष्मणोऽवद
दित्याह अब्रवीदिति ॥ १० ॥ ११ ॥ न स विद्येत नश्येदेवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ न स विद्येत्युक्तं तत्र सक्तत्राह योराममिति ॥ १३ ॥ बलवतामिद्रादीनामपि बलैस्तस्य बलमनिवार्यमधृष्यम् ॥ १४ ॥
तवत्वया ॥ १५ ॥ स स्वरो व्यक्तं स्पष्टं तस्य रामस्य न भवति देवतः अशरीरदेवतासंबन्धी कश्चित्स्वर इत्यपि नेत्यर्थः तदापिशंकायुक्तानत्वेव मपीत्यर्थः ॥ १६ ॥ किं तर्हि गंधर्वनगरप्रख्यातद्वन्मिथ्यात
स्वरक्षसो मायैव वचनार्थतत्कृतोऽयं स्वर इत्यर्थः ॥ त्वं न्यास रूपतया मयि निक्षिप्तासि अतस्त्वां त्यक्तुं नोत्सहे इत्युत्तरेणान्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥

स्वरस्यनिधनेरामेणकृतेसतिजनस्थानवधंजनस्थानवर्तित्वपरिकरक्षोवधंप्रतिलक्ष्यकृतवैराइत्यन्वयः व्याहरंतिअस्मद्वामोहनार्थमतस्त्वांत्यक्तुंनोत्सहे ॥ १९ ॥ हिंसैवसाधुजनपीडैवविहा
रोवेयातेतथा इदंपूर्वान्वयः अतस्त्वरामस्यकृतेजनस्थानवधंजनस्थानवर्तित्वपरिकरक्षोवधंप्रतिलक्ष्यकृतवैराइत्यन्वयः ॥ २० ॥ अनार्यकरुणारंभानार्ययाकुत्सितयाकरुणयारामव्यसनेपिमद्विषययाआरंभोमद्रक्षणारंभोयस्यतत्संबोधनम्
॥ २१ ॥ तेनरामव्यसनप्रियत्वेन अत्ररामव्यसनंरामस्यप्रतिज्ञातार्थस्यसर्वरक्षोवधरूपस्यहानिस्तत्प्रियत्वेनेतिगूढंतात्पर्यम् अतएवामद्विषयाकरुणाअनार्याकुत्सिता प्रधानकार्यविरोधित्वादिति
विबोध्यम् ॥ २२ ॥ अथपुनर्नटवदाह नैवेत्यादिसपत्नेषुज्ञातित्वात् ॥ २३ ॥ सुदुष्टःसुतरांदुष्टद्वयः ॥ २४ ॥ तन्नसिद्धातिमत्यरिग्रहपम् ॥ २५ ॥ उपसंश्रित्यउपभुज्य ॥ २६ ॥ २७ ॥

स्वरस्यनिधनेदेविजनस्थानवधंप्रति ॥ राक्षसाविविधावाचोव्याहरंतिमहावने ॥ १९ ॥ हिंसाविहारावैदेहिनंचितयितुमर्हसि ॥ लक्ष्मणेनैवमुक्ता
तुक्कुद्दासंरक्तलोचना ॥ २० ॥ अब्रवीत्परुषंवाक्यंलक्ष्मणंसत्यवादिनम् ॥ अनार्यकरुणारंभानृशंसकुलपांसन ॥ २१ ॥ अहंतवप्रियंमन्येरामस्य
व्यसनंमहत् ॥ रामस्यव्यसनंदृष्ट्वातेनैतानिप्रभापसे ॥ २२ ॥ नैवचित्रंसपत्नेषुपापंलक्ष्मणयद्भवेत् ॥ त्वद्विधेषुनृशंसेषुनित्यंप्रच्छन्नचारिषु ॥ २३ ॥
सुदुष्टस्त्वंवनेराममेकमेकोनुगच्छसि ॥ ममहेतोःप्रतिच्छन्नःप्रयुक्तोभरतेनवा ॥ २४ ॥ तन्नसिद्धातिसौमित्रेतवापिभरतस्यवा ॥ कथमिंदीवर
श्यामंरामंपद्मनिभेक्षणम् ॥ २५ ॥ उपसंश्रित्यभर्तारंकामयेयंपृथग्जनम् ॥ समक्षंतवसौमित्रेप्राणांस्यक्ष्याम्यसंशयम् ॥ २६ ॥ रामंविनाक्षण
मपिनैवजीवामिभूतले ॥ इत्युक्तःपरुषंवाक्यंसीतयारोमहर्षणम् ॥ २७ ॥ अब्रवीलक्ष्मणःसीतांप्रांजलिःसजितेन्द्रियः ॥ उत्तरंनोत्सहेवक्तुंदैवतंभव
तीमम ॥ २८ ॥ वाक्यमप्रतिरूपंतुनचित्रंस्त्रीषुमैथिलि ॥ स्वभावस्त्वेपनारीणामेपुलोकेषुदृश्यते ॥ २९ ॥ विमुक्तधर्माश्चपलास्तीक्ष्णाभेदकराःस्त्रियः ॥
नसहेहीदृशंवाक्यंवैदेहिनकात्मजे ॥ ३० ॥ श्रोत्रयोरुभयोरमध्येतमनाराचसंनिभम् ॥ उपशृण्वंतुमेसर्वेसाक्षिणोहिवनेचराः ॥ ३१ ॥ न्यायवा
दीयथावाक्यमुक्तोहंपरुषंत्वया ॥ धिक्कामद्यविनश्यंतीयन्मामेवंविशंकसे ॥ ३२ ॥

॥ २८ ॥ अप्रतिरूपमत्यंतानुचितम् ॥ २९ ॥ तीक्ष्णाःकूराः भेदकराः कृजोहेत्वितिटः सुतभातृपित्रादेरितिशेषः ॥ ३० ॥ वनेचरादेवाइतिशेषः ॥ ३१ ॥ यत्परुषमुक्तस्तदुपशृण्वंत्वितियोज
ना यद्यस्मान्मामेवंवागोचरदुर्भावंतंविशंकसेनतएवदोषाद्यविनश्यंतीमासन्नविनाशांविपरीतमतिवात्वांधिगित्यर्थः अत्रनशेनशिच्छार्थः तेनराक्षसकुलस्यनाशेच्छावर्तीत्वांधिक् यतोय
दर्थमामेवंविशंकसेवदसिइतिगूढम् यद्वा विनश्यंतींशक्तितयाप्रतिक्षणंपरिणामरूपेणविनश्यंतीत्वांधिक् यन्मांत्वदस्पृष्टंत्वदाक्रमणायोग्यमेवंविशंकसे त्वदाक्रांतेषुकिलैवंसंभावेनेति ॥ ३२ ॥

पुनर्वेषानुसारेणाह स्त्रीत्वादितुष्टस्वभावेन कौर्येण युतात्वं गुरुवाक्ये ज्येष्ठनियोगे स्थितं मामेवं ब्रूषे इति शेषः अतो यत्र काकुत्स्थस्तत्र गच्छामि गमिष्ये ते स्वस्यस्तु सर्वत इति शेषः ॥ ३३ ॥ या
निघोराणि निमित्ता निमेषादुर्भवन्ति ते स्वस्तींशं कामानोऽहरामेण सह पुनरागतस्त्वां पश्येयम् एतदपि संभवेदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ किमेनेन सामान्यपुरुषप्रसंगः शंक्य इति मन्यमाना स्वदाढ्यं प्रकाशयति
लक्ष्मणेनेति ॥ ३५ ॥ आवंधिष्ये रज्ज्वाकंठमिति शेषः विषमे भृग्वादिविषमे स्थित्वा ततः प्रपातेनेति शेषः ॥ ३६ ॥ सर्वथा कर्तव्यमर्थमाह प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् अतएवात्र वाशब्दानुक्तिः अनेन
साक्षाद्वावणगृहं न गमिष्यामि किं त्वहं स्वरूपेणाग्नौ स्थित्वा माययैव तद्भस्मं गमिष्यामीति ध्वनितम् तदुक्तं कूर्मपुराणे रामस्य सुभगां भार्यां रावणो राक्षसेश्वरः सीतां विशालनयनां च कमेकालनोदितः
गृहीत्वा मायया वेषं चरन्तीं विजनेवने समाहर्तुं मनश्चक्रे तापसः किल कामिनीम् विज्ञाय सा च तद्भावं स्मृत्वा दाशरथिपतिं तद्भावं लंकायामेव तद्वदिकतं तापसो भूत्वा हरिष्यामीति भावमित्यर्थः जगाम
शरणं वद्विमावसथ्यं शुचिस्मिता प्रपद्ये पावकं देवं साक्षिणं विश्वतो मुखम् आत्मानं दीप्तवपुषं सर्वभूतहृदि स्थितमित्याद्यष्टश्लोकानुक्ता इति वन्मष्टकं जम्वारामपत्नी यशस्विनी ध्यायन्ती मनसा त
स्त्रीत्वादुष्टस्वभावेन गुरुवाक्ये व्यवस्थितम् ॥ गच्छामि यत्र काकुत्स्थः स्वस्तिते सुवरा नने ॥ ३३ ॥ रक्षन्तु त्वां विशालाक्षि समग्रावनदेवताः ॥ निमित्ता
निघोराणि यानि प्रादुर्भवन्ति मे ॥ अपित्वां सह रामेण पश्येयं पुनरागतः ॥ ३४ ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्ता तुरुदती जनकात्मजा ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं तोत्र
वाप्यपरिपुता ॥ ३५ ॥ गोदावरीं प्रवेक्ष्यामि हीनारामेण लक्ष्मण ॥ आवंधिष्येऽथ वात्यक्ष्ये विषमे देहमात्मनः ॥ ३६ ॥ पिबामि वाविषंतीक्ष्णं प्रवेक्ष्या
मि हुताशनम् ॥ तत्त्वहं राघवादन्यं कदापि पुरुषं स्पृशे ॥ ३७ ॥ इति लक्ष्मणमाश्रुत्य सीता शोकसमन्विता ॥ पाणिभ्यां रुदती दुःखादुदरं प्रजघान ह ॥ ३८ ॥
स्थौराममुन्मीलितेक्षणा अथावसथ्याद्भगवान्हव्यवाहो महेश्वरः आविरासीत् सुदीप्तात्मा तेजसानिर्दहन्निव स्रष्टवामायामर्यासीतां सरावणवधेच्छया सीतामादाय रामेष्टां पावकोत्तरधीयत कृत्वा
नुरावणवधं रामो लक्ष्मणसंयुतः समादाया जवत्सीतांशं काकुलितमानसः सा प्रत्ययाय भूतानां सीतामायामयी पुनः विवेश पावकं दीपं दाहज्वलनोपिताम् दग्धवामायामर्यासीतां भगवानुग्रहीदधि
तिः रामायादर्शयत्सीतां पावकोसौ सुरप्रियः एतत्पतिव्रतानां वै माहात्म्यं कथितं मया स्त्रीणां सर्वाधि शमनं प्रायश्चित्तमिदं स्मृतमिति उत्तरखंडे चतुर्दशोऽध्याये अनेन स्त्रीणां जातिभंशकरादिअग्नि
प्रवेशेन दोषाय सर्वप्रायश्चित्तं चेति ध्वनितम् कदाप्यन्यं पुरुषं न स्पृशे इत्यन्वयः अत्र पत्युसन्निध्ये इति शेषः तेन विराधस्पर्शेऽपि न हानिः तदापति सन्निधानात् किंच साक्षाद्भगवती स्पर्शे रावणो वि
राधवत्तत्क्षणादेव भ्रियेतैवं च सर्वराक्षसवधो न स्यादिति मायासीतारचना किंचास्य कार्यं हनुमत्पुच्छाग्निनालंकादाहः अन्यथारावणवशेन लोकपालाग्निना कथं तन्नगरदाहः स्यात् एतच्छक्तिप्रवे
शेन तु तत्कार्यं सामर्थ्येति मंतव्यम् किंचैवं प्रतिज्ञाय रावणस्पर्शे जगन्मातुः प्रतिज्ञाभंगः स्यात् ॥ ३७ ॥ आश्रुत्य लक्ष्मणं प्रति प्रतिज्ञाय दुःखात् सकलकरणतापादिव उदरं प्रजघानेत्यनेन सर्वरक्षोमर
णं विनानमे उदरपूतिरिति सूचितम् अन्यथा शोके वक्ष आघातस्यैव स्त्रीषु प्रसिद्धा संगतिः स्यात् ॥ ३८ ॥

विमनाःसौमित्रिस्तारुदंतीमार्तस्यैवकतरूपामालोक्यलोकानुसारतआश्वासयामास साचतनंकिचिदुवाच आश्वासनव्याजेनगमनविलंबं करोतीतिकोपेनेतिशेषः ॥ ३९ ॥ अभिवाद्य मनसे
तिशेषः किंचिदभिप्रणम्येतिकायिकःसुक्तः अत्रकिंचिदित्यनेनकोपःसूचितः यद्यपिकोपेपियथोचितव्यवहारत्यागोलक्ष्मणस्यानुचितस्तथापिप्रतिज्ञोत्तरंतथैवस्वच्छायांसंदर्श्यतस्याअग्नि
प्रवेशोद्यमेनच्छायावुद्धाकिंचित्पांजलिर्त्वंकिंचिदेवनमनमित्यनेनसूचितम् कथमेनारामेणविनात्यक्ष्यामीतिबहुशोवेक्षमाणःअग्निप्रविष्टानवेतिचवीक्षमाणः ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभि
रामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ नचिरादिवशीघ्रमेवेत्यर्थः विकान्क्षन्विशेषेणकान्क्षमाणःतत्सविधगमन

तामार्तरूपांविमनारुदंतींसौमित्रिरालोक्यविशालनेत्राम् ॥ आश्वासयामासनचैवभर्तुस्तंभ्रातरंकिंचिदुवाचसीता ॥ ३९ ॥ ततस्तुसीतामभिवा
द्यलक्ष्मणःकृतांजलिःकिंचिदभिप्रणम्य ॥ अवेक्षमाणोबहुशःसमैथिलींजगामरामस्यसमीपमात्मवान् ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेेश्रीम०वा०आ०अ
र०पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तयापरुपमुक्तस्तुकुपितोराघवानुजः ॥ सविकान्क्षन्भृशंरामंप्रतस्थेनचिरादिव ॥ १ ॥ तदासाद्यदशग्रीवः
क्षिप्रमंतरमास्थितः ॥ अभिचक्रामवैदेहींपरिव्राजकरूपधृक् ॥ २ ॥ श्लक्ष्णकापायसंवीतःशिखीछत्रीउपानही ॥ वामेचांसेऽवसज्जयाथशुभेयष्टि
कमंडलू ॥ ३ ॥ परिव्राजकरूपेणवैदेहीमन्ववर्तत ॥ तामाससादातिबलोभ्रातृभ्यांरहितांवने ॥ ४ ॥ रहितांसूर्यचंद्राभ्यांसंध्यामिवमहत्तमः ॥ तामप
श्यत्ततोवालांराजपुत्रींयशस्विनीम् ॥ ५ ॥ रोहिणींशशिनाहीनांग्रहवद्भृशदारुणः ॥ तमुग्रंपापकर्माणंजनस्थानगताद्गुमाः ॥ ६ ॥ संदृश्यनप्रकंपतेन
प्रवातिचमारुतः ॥ शीघ्रस्रोताश्वतंद्दृष्ट्वावीक्षंतंरक्तलोचनम् ॥ ७ ॥ स्तिमितंगंतुमारेभेभयाद्गोदावरीनदी ॥ रामस्यत्वंतरंप्रेप्सुदशग्रीवस्तदंतरे ॥ ८ ॥

मिच्छन्वित्यर्थः कान्क्षिःशंकायामपि तेनरामंविदुःशंकमानःशीघ्रमितोऽनपसरणेकार्यनाशाद्रामोपिविरुद्धःस्यादितिशंकमानःशीघ्रंजगामेतिव्यंग्यम् अतएवव्यवहितपूर्वसर्गांतेमारीचस्यतथा
शब्दोत्तरंसीताविषयांमहतींचितामुक्ताततःपुनरपिमांसार्थमितरभृगवधप्रवृत्तिरुक्तासाविलंबायैव ॥ १ ॥ तदालक्ष्मणस्यापगमेअंतरंरामलक्ष्मणयोरपसरणेनावकाशमासाद्यप्राप्य ॥ २ ॥ शि
खीउपानहीतिर्वाक्षादित्वादिभिः अनेनचिदंडिसंन्यासिविशेषःसूचितः तदुक्तंभारते रावणस्तुयतिभूत्वामुंडःकुंडीचिदंडधृगिति तत्रमुंडइत्यनेनजटित्वव्यावृत्तिः कुंडंकमंडलुः यष्टिचिदंडात्मि
का भ्रातृभ्यांपरस्परभ्रातृभ्यांरामलक्ष्मणाभ्याम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ग्रहवत्केतुवत् तंसंदृश्येत्यन्वयः ॥ ६ ॥ शीघ्रस्रोताशीघ्रप्रवाहापिनदीतंवीक्षंतंवीक्षमाणंदृष्ट्वातद्गुमास्तिमितमंदंगंतुमारेभे
इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ अंतरंअपकारयोग्यंछिद्रम् तदंतरेउभयरहितदेशकाले ॥ ८ ॥

उपतस्थेऽनिसमीपं प्रापेत्पर्यः अनुशोचतीतामिव ॥ ९ ॥ चित्रांचित्राख्यनक्षत्रम् भव्यरूपेण परमशान्तयतिरूपेण ॥ १० ॥ ११ ॥ बाष्पैः शोकेन चाभिपीडिताम् स्वयमग्नौ प्रविश्य मां रक्षसे दत्तव
तीति शोकवाष्पौ रामव्यसनशंकयेत्यापाततोर्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ ब्रह्मघोषं ब्राह्मणत्वप्रत्यभिज्ञानाय वेदघोषमुदीरयन्कुर्वन् ॥ १४ ॥ १५ ॥ रौप्यकांचनमुत्तमकांचनम् ॥ १६ ॥ द्वागीरी श्रीरैश्वर्य
प्रधाना जगवच्छक्तिः लक्ष्मीः सौभाग्यप्रधाना भूतिरणिमादिसिद्धिः रतिः कामपत्नी स्वैरचारिणी त्वं वने आगमनात् ॥ १७ ॥ प्रशंसंसेत्यस्य प्रपंचः समा इत्यादि समा इति समसंस्थानाः शिखरिणः
उपतस्थे च वैदेहीं भिक्षुरूपेण रावणः ॥ अभव्यो भव्यरूपेण भर्तारमनुशोचतीम् ॥ १८ ॥ अभ्यवर्तत वैदेहीं चित्रामिव शनैश्चरः ॥ सहसा भव्यरूपेण तृणैः
कूपहवावृतः ॥ १९ ॥ अतिष्ठत्येव वैदेहीं रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥ तिष्ठन्संप्रेक्ष्य च तदा पत्नीं रामस्य रावणः ॥ ११ ॥ शुभां रुचिरदंतोष्ठीं पूर्णचंद्रनिभान
नाम् ॥ आसीनां पर्णशालायां वाष्पशोकाभिपीडिताम् ॥ १२ ॥ सतां पद्मपलाशाक्षीं पीतकौशेयवासिनीम् ॥ अभ्यगच्छत वैदेहीं हृष्टचेतानिशाच
रः ॥ १३ ॥ दृष्ट्वा कामशराविद्धो ब्रह्मघोषमुदीरयन् ॥ अब्रवीत्प्रश्रितं वाक्यं रहिते राक्षसाधिपः ॥ १४ ॥ तामुत्तमां त्रिलोकानां पद्महीनामिव श्रियम् ॥
विभ्राजमानां वपुषा रावणः प्रशंसं सह ॥ १५ ॥ रौप्यकांचनवर्णां भेपीतकौशेयवासिनि ॥ कमलानां शुभां मालां पद्मिनीव च विभ्रती ॥ १६ ॥ द्वीः
श्रीः कीर्तिः शुभालक्ष्मीरप्सरावाशुभानने ॥ भूतिर्वा त्वं वरारोहेरतिर्वा स्वैरचारिणी ॥ १७ ॥ समाः शिखरिणः स्निग्धाः पांडुरादशनास्तव ॥ विशाले वि
मलेनेत्रेरकांतैरुष्णतारके ॥ १८ ॥ विशालं जघनं पीनमूळकरिकरोपमौ ॥ एतावुपचितौ दृत्तौ संहतौ संप्रगल्भितौ ॥ १९ ॥ पीनोन्नतमुखौ कांतौ
स्निग्धतालफलोपमौ ॥ मणिप्रवेकाभरणौ रुचिरौ तौ पयोधरौ ॥ २० ॥ चारुस्मिते चारुदतिचारुनेत्रे विलासिनि ॥ मनोहरसिमेरामेन दीकूलमिवां
भसा ॥ २१ ॥ करांतमितमध्यासि सुकेशे संहतस्तनि ॥ नैव देवी न गंधर्वी न यक्षी न च किन्नरी ॥ २२ ॥ नैवं रूपामयानारी दृष्टपूर्वमहीतले ॥ रूपमग्न्यं
च लोके पुसौ कुमार्यवयश्च ते ॥ २३ ॥

कुंदकुल्लवत्प्रशस्तायाः ॥ १८ ॥ संप्रगल्भितौ आलिंगनादौ संजातप्रागल्भ्यौ संप्रगल्भिताविति पाठे आलिंगनोद्यतावित्यर्थः ॥ १९ ॥ मणिप्रवेको मणिश्रेष्ठः ॥ २० ॥ नदीकर्त्री कूलं स्व
कूलम् ॥ २१ ॥ करांतैनांगुष्ठप्रदेशिनी चक्रप्रमाणेन मितं मध्यं यस्यास्तथाभूते ॥ २२ ॥ रूपं सुकुमारतावयः कांतारवास इति चत्वारिचित्तमुन्माथयंति विकृतं कुर्वन्ति प्रतिक्रामनिर्गच्छ रामचंद्रा
धिष्ठितस्थाने राक्षसपराक्रमासंभवादेवं वचनम् ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ आचरितुमुपभोक्तुम् त्वद्युक्तं त्वत्संयुक्तमाल्यादिवरम् अन्यत्तु विकलमिति भावः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ द्वीपिव्याघ्रौ सर्वदुर्निर्विदू ॥ २९ ॥ तरक्षुर्मृगादनः विभ्यसे विभेषि
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्रशस्ताकृतप्रशंसा ॥ ३२ ॥ द्विजातिवेषेण तमागतरावणं दृष्ट्वा द्विजातिवेषो यं रावण इति ज्ञात्वापि अतिथिसत्कारैः अतिथियोग्यसत्कारैः ॥ ३३ ॥ पाद्येनाभिनिमंभ्यसत्कृत्य
 तदापाद्यदानोत्तरकाले सौम्यदर्शनं तं सिद्धं पक्कमन्नमित्यब्रवीत् ॥ ३४ ॥ पात्रं कमंडलुः कुसुं भंतद्रक्तवस्त्रम् तदुभयधारिणम् उपायानां ब्राह्मणत्वप्रतिपत्त्यै रावणेन कृतानां कापायवस्त्रब्रह्मघोषदं
 इहवासश्च कान्तारे चित्तमुन्माथयंति मे ॥ साप्रतिकामभद्रं तेन त्वं वस्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥ राक्षसानामयं वासो घोराणां कामरूपिणाम् ॥ प्रासादाग्रा
 णिरम्याणि नगरोपवनानि च ॥ २५ ॥ संपन्नानि सुगंधीनियुक्तान्याचरितुं त्वया ॥ वरं माल्यं वरं गंधं वरं वस्त्रं च शोभने ॥ २६ ॥ भर्तारं च वरं मन्ये त्वद्युक्त
 मस्मिते त्वणे ॥ कात्वं भवमिरुद्राणां मरुतां वा शुचिस्मिते ॥ २७ ॥ वसूनां वा वरारोहे देवताप्रतिभासि मे ॥ नेह गच्छंति गंधर्वानि देवान च किन्नराः ॥ २८ ॥
 राक्षसानामयं वासः कथं तु त्वमिहागता ॥ इह शाखामृगाः सिंहा द्वीपिव्याघ्रमृगा वृकाः ॥ २९ ॥ ऋक्षास्तरक्षवः कंकाः कथं तेभ्यो न विभ्यसे ॥ मदान्विता
 नां घोराणां कुंजराणां तरस्विनाम् ॥ ३० ॥ कथमेकामहारण्येन विभेषि वरानने ॥ कासिकस्य कुतश्च त्वं किन्निमित्तं च दंडकान् ॥ ३१ ॥ एकाचरसिक
 ल्याणि घोरा नराक्षस सेवितान् ॥ इति प्रशस्ता वै देहीरावणेन महात्मना ॥ ३२ ॥ द्विजातिवेषेण हितं दृष्ट्वा रावणमागतम् ॥ सर्वैरतिथिसत्कारैः पूजया
 माममैथिली ॥ ३३ ॥ उपानीयासनं पूर्वं पाद्येनाभिनिमंभ्य च ॥ अब्रवीत्सिद्धमित्येव तदा तं सौम्यदर्शनम् ॥ ३४ ॥ द्विजातिवेषेण समीक्ष्य मैथिलीस
 मागतं पात्रकुसुंभधारिणम् ॥ अशक्यमुद्दृष्टुमुपायदर्शनान्नयमंत्रयद्ब्राह्मणवत्तथागतम् ॥ ३५ ॥ इयं वृसी ब्राह्मणकाममास्यतामिदं च पाद्यं प्रति
 गृह्यतामिति ॥ इदं च सिद्धं वनजातमुत्तमं त्वदर्थं मय्यग्रमिहोपभुज्यताम् ॥ ३६ ॥ निमंभ्यमाणः प्रतिपूर्णभाषिणीं नरेन्द्रपत्नीं प्रसमीक्ष्य मैथिलीम् ॥
 प्रसह्य तस्याहरणे दृढं मनः समर्पयामास वधाय रावणः ॥ ३७ ॥

दादीनां दर्शनात् उद्दृष्टुमुपेक्षितुमशक्यमिति विचार्येति शेषः तथागतं ब्राह्मणवेषेणागतं रावणं ब्राह्मणवदेव न्यमंत्रयत् पाठांतरं त्वन्नाशक्तकल्पितम् अयमेवरक्षः संहारोपाय इति दर्शनादित्यपि गूढमंत्र
 ॥ ३५ ॥ निमंत्रणप्रकारः इयं वृसीत्यादि वनजातं वन्यपदार्थं जातं त्वदर्थं मेव सिद्धं कृतं तदिहोपभुज्यताम् ॥ ३६ ॥ एवं निमंभ्यमाणो रावणः आत्मवधाय स्वनाशाय तस्याः प्रसह्य हरणे मनो दृढं नि
 श्चिंत्य समर्पयामास सम्यग्वधाय कृतवानित्यर्थः ॥ ३७ ॥

सुवेपथोत्तनाकारम् नृगयागतं नृगयांप्रतिगतम् हरितं श्यामम् ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥
 रावणेन त्विति आत्मानं जिहीर्षुणा परिब्राजकरूपेण रावणेन पृष्टा वैदेही आत्मना स्वयमेवात्मानं शशंसा ॥ १ ॥ ननु पूजामात्रं कर्तव्यं किं प्रतिवचनेनेत्याह ब्राह्मणश्चेति एष अनुक्त इत्यार्षोऽसंधिः अनुक्तः
 अनुक्तप्रतिवचनः ॥ २ ॥ ३ ॥ सर्वकामसमृद्धिनी ब्रीह्यादित्वादिनिः ॥ ४ ॥ राजमंत्रिभिः राज्ञोराज्यनिर्वाहकैर्मंत्रिभिरित्यर्थः ॥ ५ ॥ संभियमाणे संपाद्यमानं संपादयेत्यर्थः भर्तारं दशरथम् म
 मार्याममपूज्याश्वशूः अनार्यैः कचित्पाठः ॥ ६ ॥ मेश्वशुरं मुकृतेन परिगृह्यवरूपेण मुकृतेन वशीकृत्य यद्वा धर्मेण शापयित्वेत्यर्थः मम भर्तुः प्रब्राजनं भरतस्याभिषेचनमिति द्वौ वरावयाचत ॥ ७ ॥
 ततः सुवेपथोत्तनाकारं पतिं प्रतीक्षमाणा सह लक्ष्मणं तदा ॥ निरीक्षमाणा हरितं ददर्श तन्महद्वनं नैव तुरामलक्ष्मणौ ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आ० अरण्यकांडे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ रावणेन तु वैदेही तदा पृष्टा जिहीर्षुणा ॥ परिब्राजकरूपेण शशंसात्मानमात्मना ॥ १ ॥ ब्राह्म
 णश्चातिथिश्चैष अनुक्तो हि शापे तमाम् ॥ इति ध्यात्वा मुहूर्तं तु सीता वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ दुहिता जनकस्याहं मैथिलस्य महात्मनः ॥ सीतानाम्नास्मि भ
 द्रेते रामस्य महिषी प्रिया ॥ ३ ॥ उपित्वा द्वादशसमा इक्ष्वाकूणां निवेशने ॥ भुंजानामानुषान्भोगान्सर्वकामसमृद्धिनी ॥ ४ ॥ तत्र त्रयोदशे वर्षे राजा
 मंत्रयत प्रभुः ॥ अभिषेचयितुं रामं समेतो राजमंत्रिभिः ॥ ५ ॥ तस्मिन्संभियमाणे तुरागवस्याभिषेचने ॥ कैकेयीनामभर्तारं ममार्यायाचते वरम्
 ॥ ६ ॥ परिगृह्य तु कैकेयीश्वशुरं मुकृतेन मे ॥ मम प्रब्राजनं भर्तुर्भरतस्याभिषेचनम् ॥ ७ ॥ द्वावयाचत भर्तारं सत्यसंधं नृपोत्तमम् ॥ नाद्यभोक्ष्येन च स्व
 प्येन पास्येन कदाचन ॥ ८ ॥ एष मे जीवितस्यांतो रामो यदभिषिच्यते ॥ इति ब्रुवाणां कैकेयीश्वशुरो मे स पार्थिवः ॥ ९ ॥ अयाचतार्थैरन्वर्थैर्न च याज्जां
 चकार सा ॥ मम भर्ता महातेजा वयसा पंचविंशकः ॥ १० ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ अन्वर्थैरनुगतार्थैः सप्रयोजनैरुपभोगक्षमैरर्थैरयाचत सर्वाण्युत्तमवस्तूनि तु भ्यंदास्यामिरामाभिषेचने विघ्नमाकुर्वित्याच्यमानानया ज्जांचकारनांगीकृतवती वयसा पंचविंशकः व
 न निर्गमनकाले इति शेषः नन्विदमयुक्तम् ऊनषोडशवर्षोयमिति विश्वामित्रप्रतिदशरथोक्तेः उपित्वा द्वादशसमा इत्यत्रोक्तेः त्वेति चेन्न अल्पांतरत्वात् अतिरुणावस्थायामपिराज्यं त्यक्तवानित्य
 र्थेतात्पर्येणास्थयातथोक्तेः यद्वाऽतिक्रान्तं पंचविंशक इत्यर्थः मम भर्ता वयसामहातेजाः अतिरुण इत्यर्थः पंचविंशकः सांख्यसिद्धं पंचविंशतत्वं चैतन्यं सोयमेव एतच्चैतन्येनैव जगद्व्याप्तं न ततो धि
 कं किंचिदस्तीति सूचयितुं तथोक्तिरिति तत्त्वम् ॥ १० ॥

तथाममजन्मतोवनप्रवेशसमयेतीतानीत्यर्थः गण्यतइत्यार्षमेकत्वम् ममपंचतन्मात्रपंचमहाभूतपंचेंद्रियाहंकारबुद्धिमनोरूपाण्यष्टादशवर्षाणिपर्वाणिजन्मनिकार्येगण्यंतइतितन्मूलीभूताप्रकृतिरहमितिसूचितम् ॥ ११ ॥ कामार्तःकैकेयीकामार्तः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अन्तान्मोचयतद्वत्तवरानुपालनेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ वैमात्रःशुभादिपुविमातृशब्दपाठेपिआर्षो

अष्टादशहिवर्षाणिममजन्मनिगण्यते ॥ रामेतिप्रथितोलोकेसत्यवान्शीलवान्शुचिः ॥ ११ ॥ विशालाक्षोमहाबाहुःसर्वभूतहितेरतः ॥ कामार्तश्चमहाराजःपितादशरथःस्वयम् ॥ १२ ॥ कैकेय्याःप्रियकामार्थंतरामंनाभ्यपेचयत् ॥ अभिपेकायतुपितुःसमीपंराममागतम् ॥ १३ ॥ कैकेयीममभर्तारमित्युवाचद्रुतंबचः ॥ तवपित्रासमाज्ञप्तंममेदंशृणुराघव ॥ १४ ॥ भरतायप्रदातव्यमिदंराज्यमकंटकम् ॥ त्वयातुखलुवस्तव्यंनववर्षाणिपंचच ॥ १५ ॥ वनेप्रव्रजकाकुत्स्थपितरंमोचयानृतात् ॥ तथेत्युवाचतारामःकैकेयीमकुतोभयः ॥ १६ ॥ चकारतद्वचःश्रुत्वाभर्ताममदृढव्रतः ॥ दद्यान्नप्रतिगृहीयात्सत्यंब्रूयान्नचानृतम् ॥ १७ ॥ एतद्वाह्यणरामस्यव्रतंयृतमनुत्तमम् ॥ तस्यभ्रातातुवैमात्रोलक्ष्मणोनामवीर्यवान् ॥ १८ ॥ रामस्यपुरुषव्याघ्रःसहायःसमरेऽरिहा ॥ सभ्रातालक्ष्मणोनामब्रह्मचारीदृढव्रतः ॥ १९ ॥ अन्वगच्छद्वनुष्पाणिःप्रव्रजंतंमयासह ॥ जटीतापसरूपेणमयासहसहानुजः ॥ २० ॥ प्रविष्टोदंडकारण्यंधर्मनित्योदृढव्रतः ॥ तेवयंप्रच्युताराज्याकैकेय्यास्तुरुतेत्रयः ॥ २१ ॥ विचरामद्विजश्रेष्ठवनंगंभीरमोजसा ॥ समाश्वसमुहूर्तनुशक्यंवस्तुमिहत्वया ॥ २२ ॥ आगमिष्यतिमेभर्तावन्यमादायपुष्कलम् ॥ रुरुङ्गोधान्वराहांश्वहत्वादायामिपंवहु ॥ २३ ॥ सत्वंनामचगोत्रंचकुलमाचक्ष्वतत्त्वतः ॥ एकश्चदंडकारण्येकिमर्थंचरसिद्धिज ॥ २४ ॥ एवंब्रुवत्यांसीतायारामपत्न्यामहाबलः ॥ प्रत्युवाचोत्तरंतीव्ररावणोराक्षसाधिपः ॥ २५ ॥ येनवित्रासितालोकाःसदेवासुरमानुषाः ॥ अहंसरावणोनामसीतेरक्षोगणेश्वरः ॥ २६ ॥ त्वांतुकांचनवर्णाभांदृष्ट्वाकौशेयवासिनीम् ॥ रतिस्वकंपुदारेपुनाधिगच्छाम्यनिंदिते ॥ २७ ॥

असहोदरोभ्रातेत्यर्थः विभिन्नायामातुरपत्यंवैमात्रः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कैकेय्याःकृतेतन्निमित्तम् ॥ २१ ॥ यदिवस्तुंशक्यंतर्हिमुहूर्तसमाश्वसविश्रमंकुर्वित्यर्थः ॥ २२ ॥ हत्वाआश्वेनच्छेदः आदनमादस्तदर्थमित्यर्थः ॥ २३ ॥ गोत्रमार्षम् कुलंप्रसिद्धवंश्यकृतम् यद्वा गोत्रंपितृकुलं कुलंमानुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दृष्ट्वापूर्वंश्रुत्वाअद्यदृष्ट्वाचेत्यर्थः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ वनेषु उपवनेषु ॥ ३० ॥ पंचेत्यादि रक्षोयोनौतमोगुणप्रधानायां जातत्वादुद्रिक्ततमसा भगवन्मायया ज्ञानाच्छादनादेवमुक्तिः सर्वथा तत्त्वज्ञो रावणः कथमेवं वेदेदितुश्च द्वाजा
द्वमेव तत्त्वज्ञचिद्भानुपलंभात् सीतारामौ सर्वेश्वरावित्येतन्मात्रज्ञानं रावणस्यास्येवेत्यपि श्रद्धा जाद्वमेव विष्णुपुराणादिविरोधात् तथा चोक्तं विष्णुपुराणे मैत्रेय उवाच हिरण्यकशिपुत्वे च रावण
त्वे च विष्णुना अवापनिहतो भोगानप्राप्यानमैरपि नलयंतं तत्र तेनैव निहतः सकथं पुनः संप्राप्तः शिशुपालत्वे सायुज्यं शाश्वते हरौ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वधर्मभृतां वर कौतूहलपरेणैतत्पृष्टो मेव कुर्मह
सि पराशर उवाच दैत्येश्वरस्य तु वधाया खिललोकोत्पत्तिस्थिति विनाशकारिणाः पूर्वातनुं गृह्णतां नृसिंहरूपमाविष्कृतं तत्र हिरण्यकशिपोर्विष्णुरयमित्येवं न मनस्यभूत् निरतिशयपुण्यजातसंभूत
मेतत्सत्त्वमितिरज उद्रेकप्रेरितैकाग्रमतिस्तद्भावनायोगात्ततो वा प्रवधहैतुर्को निरतिशया मेवाखिलत्रैलोक्याधिक्यधारिणीं दशाननत्वे भोगसंपदमवाप नातस्तस्मिन्नादिनिधने परब्रह्मभूते भगवत्य
नालंबनीकृते मनसस्तत्र लयं दशाननत्वेऽप्यनंगपराधीनतया जानकीसमासक्तचेतसो दाशरथिरूपधारिणस्तद्रूपदर्शने मेवासीत् नायमच्युत इत्यासक्तिर्विपद्यतोतः करणस्य मानुषबुद्धिरेव केवलमभूत्

वद्भीनामुत्तमस्त्रीणां सत्त्वतानामितस्ततः ॥ सर्वासामेव भद्रं ते ममाग्रमहिषीभव ॥ २८ ॥ लंकानामसमुद्रस्य मध्ये मम महापुरी ॥ सागरेण परिक्षि
प्तानि विष्टागिरिभूर्धनि ॥ २९ ॥ तत्र सीते मया सार्धं वनेषु विचरिष्यसि ॥ न चास्य वनवासस्य स्पृहयिष्यसि भामिनि ॥ ३० ॥ पंचदास्यः सहस्राणि स
र्वाभरणभूषिताः ॥ सीते परिचरिष्यंति भार्या भवसि मे यदि ॥ ३१ ॥

विपद्यत इति विपद्यतोपीत्यर्थः तस्मिन् अपि समये विष्णुत्वबुद्धिर्नासीदिति भावः पुनरच्युतविनिपातनमात्रफलमखिलभूमंडलश्लाघ्यचेदिराजकुलजन्मा व्याहृतं चैश्वर्यं शिशुपालत्वे चावाप तत्र त्व
खिलान्येव भगवन्नामकारणान्यभवन् नामानि गोविंदादीनि कारणानि गवारक्षणादीनीत्यर्थः ततश्च तत्कारणकृतानि तेषामशेषाणामेवाच्युतनाम्ना मनवरतमनेकजन्मसंवाधितविद्वेषानुबंधिचि
तो विनिदन् संतर्जनादिषूच्चारणमकरोत् तच्च रूपमुत्फुल्लपद्मदलमलाक्ष्मत्युज्ज्वलपीतवस्त्रधार्यमलकिरीटकेयूरकटकोपशोभितमुदारपीवरचतुर्बाहुशंखचक्रगदाधरमतिप्रौढवैरानुभावादटनभो
जनस्नानासनशयनादिष्ववस्थांतरेषु नैवापययावस्यात्मचेतसः ततस्तमेवानुक्रोशेषूच्चारयंतस्तमेव तद्दये धारयन्नात्मवधाय भगवदस्त्रचक्रां शुमालोज्ज्वलमक्षय्यतेजःस्वरूपं परमब्रह्मस्वरूपमपगत
रागद्वेषादिदोषं भगवंतमद्राक्षीत् तावच्च भगवच्चक्रेणाशुच्यापादितः तेन तत्स्मरणदग्धा खिलाघसंचयो भगवतैवांतमुपनीतस्तस्मिन्नेव लयमुपययौ एतत्तवाभिहतं भगवानिह कीर्तितः संस्मृतश्च द्वा
षानुबंधेनाप्यखिलसुरासुरादिदुर्लभफलप्रयच्छतिकिमुतसम्यग्भक्तिमंतमिति लोकदृष्ट्यानुसीतासादृश्यानुसीता बुद्ध्या हरणाच्चाततायित्वसंपत्त्या तद्वधे भगवतः प्रवृत्तिः एवं च ईदृशोक्तीनां यद्वा
तद्वा प्रकरेणान्यथा यो जनप्रयासस्तीर्थादीनां विफल एव विष्णुपुराणोक्तरीत्यैव भगवते उक्तं एते चांशकलापुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयमिति एते इत्यनेन पूर्वोक्ता अवताराः कृप्यादयश्च परामृश्यंते

पुंसः परमेश्वरस्य तत्रावतारांशः कव्यादयः कलाः यद्यपि कृष्णोप्यंश एव तत्रैव दशमे तत्रांशेनावतीर्णस्य विष्णोर्वीर्याणि शंसन इत्याद्युक्तेः उज्जहारात्मनः केशौ सितकृष्णौ महामुने इति विष्णुपु
 रणाद्युक्तेः द्वितीये जागवतेप्येवमेव भारतेप्येवमेव एतेन तत्रांशेनावतीर्णस्येत्यादि दशमस्थश्लोकव्याख्यानमपास्तं तथापि तत्कारणकृतनाम्ना तत्रलाभाद्दृशोऽज्ञानकार्यनाटनाच्च शंसवच
 कादीनां प्रत्यक्षतो दर्शनाच्च स्वयं भगवानित्युक्तिः नैतावतारामाद्यवताराणां ततो न्यूनत्वमिति भ्रमः कार्यः श्रीधरोपि मत्स्याद्यवताराणां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेऽपि यावदुपयोगमेव ज्ञानशक्त्या विष्का
 रः अज्ञानाविष्कारश्च दृशः कृष्णत्वं त्योऽल्पः यथाऽभिमन्युमरणेनाहंत त्रसंनिहित आसमतस्तस्य मरणमिति यथाद्रौपद्याः सभायां नयनकालेनाहं द्वारकायां संनिहितः किंतु सौभवधार्थगतोऽतो
 जवतामयं हेरा इति सौभवधेच मायिकं नृवसुदेवशरीरं दृष्ट्वा मोह इत्याद्यज्ञाननाट्यमल्पं रामावतारेऽपि ज्ञानाविष्कारस्तत्र तदर्थितो दर्शयिष्यते च अवताराश्चेमेविराज एवांशाः भागवते प्रथमे
 तृतीयेऽध्याये जगृहेषौरुपं रूपं भगवान्महदादिभिः संभूतं षोडशकलमादौ लोकसिद्धक्षयेत्यादिनावैराजं रूपमुक्त्वा एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययं यस्यांशांशेन सृज्यंते देवतिर्यङ्गारादय इ

रावणेनैव मुक्तानुकुपिता जनकात्मजा ॥ प्रत्युवाचानवद्यां गीतमनादृत्य राक्षसम् ॥ ३२ ॥ महागिरि मिवाकं प्यमहेंद्रसदृशं पतिम् ॥ महोदधि मिवा
 लोभ्यमहं राममनुव्रता ॥ ३३ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं न्यग्रोधपरिमंडलम् ॥ सत्यसंधं महाभागमहं राममनुव्रता ॥ ३४ ॥ महाबाहुं महोरस्कं सिंहवि
 क्रांतगामिनम् ॥ नृसिंहं सिंहसंकाशमहं राममनुव्रता ॥ ३५ ॥ पूर्णचंद्राननं रामं राजवत्संजितेन्द्रियम् ॥ पृथुकीर्तिमहाबाहुमहं राममनुव्रता ॥ ३६ ॥
 त्वं पुनर्जयुक्तः सिंहीमामिहैच्छसि दुर्लभाम् ॥ नाहं शक्या त्वया स्पृष्टुमादित्यस्य प्रभायथा ॥ ३७ ॥

न्युक्तेः एतदुक्तवैराजं निधानं कार्यावसाने प्रवेशस्थानं बीजमुद्गमकारणं अव्ययं स्वयंचिरस्थायि न केवलमवताराणामेव बीजं किंतु सर्वेषामित्याह यस्येति यद्यपि विराट्जीव एव तथापि तदंतर्गता
 मिणस्तथोपासनायैव मुक्तं सितकृष्णकेशोद्धारेण च तेषां मूर्धन्यत्वेन मुख्यत्वात्तद्वन्मुख्ययोः प्रधानयोर्मदंशयोस्तत्त्वज्ञयोस्तद्वर्णयोर्वैकुण्ठस्थभूतलस्थयोर्विष्णुशेषयोरवतार इति सूचितमत एवांते
 कृष्णं प्रति देवदूतेन त्वां विना स्वर्गो न शोभते तत्स्वमागच्छेति निवेदितमिति स्पष्टपुराणेषु अत्र रामं प्रत्यपि तथैवोक्तं अंशत्वं चैषामौपाधिकं मायायाः सांशत्वादित्यलम् ॥ ३१ ॥ रावणेनेति कुपिता
 कुपितेव ॥ ३२ ॥ पर्वतसमुद्रोपमाभ्यां धैर्यगोभीर्ये दर्शिते ॥ ३३ ॥ न्यग्रोधपरिमंडलं तत्सदृशपरिणाहंत द्वत्सर्वाश्रयं च राममुद्दिश्यानुसरणमेव व्रतं तस्याः सा ॥ ३४ ॥ सिंहस्य विक्रांतपदक्षेपस्त
 द्रुतपदनिक्षेपेण सगर्वगमनशीलं सिंहसंकाशं पराक्रमे इति भावः नृसिंहमित्यस्य हिरण्यकशिपुहंतृत्वं व्यंग्यम् ॥ ३५ ॥ राजाचासौ वत्सः श्रेष्ठराजस्तं यद्वा दशरथपुत्रम् ॥ ३६ ॥ यथा आदित्यप्र
 ता आदित्यान् पृथक् कृत्य केनापि स्पृष्टुमशक्या तथाहं शक्तिशक्तिमतोरवियोगादिति गूढम् ॥ ३७ ॥

वा० रा०

॥ ५७ ॥

कांचनवस्त्रदर्शनं मुर्वलक्षणं मंदक्षीणमायुरादिभजतिसमंभाक् ॥ ३८ ॥ क्षुधितस्यसिंहस्यसर्पस्यवदनादंष्ट्रायहणेच्छासदृशीमदिच्छा एषुसर्वत्रनिदर्शनालंकारः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ले
दिलेक्षि ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्यंदनिकाक्षुद्रनदी सुराग्र्यममृतं सौवीरकमारनालंकांजिकम् ॥ ४५ ॥ कांचनसीसरूपलोहयोरित्यर्थः हस्तीगजः विडालोमार्जारः ॥ ४६ ॥

पादपात्कांचनान्नूनं वहुन्यस्यसिमंभाक् ॥ राघवस्यप्रियांभार्यायस्त्वमिच्छसिराक्षस ॥ ३८ ॥ क्षुधितस्यचसिंहस्यमृगशत्रोस्तरस्विनः ॥ आशी
विषस्यवदनादंष्ट्रासादातुमिच्छसि ॥ ३९ ॥ मंदरं पर्वतश्रेष्ठं पाणिना हर्तुमिच्छसि ॥ कालकूटं विषं पीत्वा स्वस्तिमान्गंतुमिच्छसि ॥ ४० ॥ अक्षिसूच्या
प्रभृजमिजिद्वयालेहिचक्षुरम् ॥ राघवस्यप्रियांभार्यामधिगंतुं त्वमिच्छसि ॥ ४१ ॥ अवसज्जयशिलां कंठे समुद्रं तर्तुमिच्छसि ॥ सूर्यचंद्रमसौ चो
भौपाणिभ्यां हर्तुमिच्छसि ॥ ४२ ॥ योरामस्यप्रियांभार्याप्रधर्पयितुमिच्छसि ॥ अग्निं प्रज्वलितं दृष्ट्वा वस्त्रेणाहर्तुमिच्छसि ॥ ४३ ॥ कल्याणवृत्तां यो
भार्या रामस्याहर्तुमिच्छसि ॥ अयोमुखानां शूलानां मध्ये चरितुमिच्छसि ॥ रामस्यसदृशीं भार्यां योऽधिगंतुं त्वमिच्छसि ॥ ४४ ॥ यदंतरं सिंहस्तगाल
योर्वने यदंतरं स्यंदनिकासमुद्रयोः ॥ सुराग्र्यसौवीरकयोर्यदंतरं तदंतरं दाशरथेस्तवैव च ॥ ४५ ॥ यदंतरं कांचनसीसलोहयोर्यदंतरं चंदनवारिपंक
योः ॥ यदंतरं हस्तिविडालयोर्वने तदंतरं दाशरथेस्तवैव च ॥ ४६ ॥ यदंतरं वायसवैनतेययोर्यदंतरं मद्रुमयूरयोरपि ॥ यदंतरं हंसकगृध्रयोर्वने तदंतरं
दाशरथेस्तवैव च ॥ ४७ ॥ तस्मिन्सहस्राक्षसमप्रभावे रामे स्थिते कार्मुकवाणपाणौ ॥ लुतापिते हंनजरांगमिष्ये आज्यं यथामक्षिकयाऽवगीर्णम्
॥ ४८ ॥ इतीव तद्वाक्यमदुष्टभावाद्दुष्टमुक्त्वा रजनीचरंतम् ॥ गात्रप्रकंपाद्वाथिता वभूव वातोद्धता सा कदलीवतन्वी ॥ ४९ ॥ तां विपमानामुपलक्ष्य
सीतां सरावणोऽप्युसमप्रभावः ॥ कुलं वलं नाम च कर्म चात्मनः समाचक्षे भयकारणार्थम् ॥ ५० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि
काव्ये अरण्यकांडे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

मदुर्जलकाकः ॥ ४७ ॥ जरां जीर्णावस्थां मुखोदकीं मक्षिकयावगीर्णीभुक्तमाज्यं यथा तां नाशयति तद्वत् ॥ ४८ ॥ इतीव इत्येवं सुदुष्टं अत्यंतदुःस्वजनकं तत्पूर्वोक्तं वाक्यं वातोद्धता महावात
प्रक्षेप्यताना ॥ ४९ ॥ भयकारणार्थं भयोत्पादनार्थम् ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ५३ ॥

अर० कां०

३

॥ ५७ ॥

एवमिति परुषक्रोधावेशेनवर्णानांचवर्गेनैवोच्चारणात्श्रुतिकटु अक्षरमित्यर्थः संरब्धः क्रुद्धः ॥ १ ॥ सापन्नः शिवाद्यण् सापत्नेइतिपाठेमातृसपत्नीपुत्रत्वेप्रसिद्धइत्यर्थः भ्रातेत्यत्रचसाक्षादि
 नितदापाठः एतेनकुलप्राशस्समुक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥ वैमात्रःप्राग्वत् द्वैमात्रइतिपाठेद्वितीयामाताद्विमातातदपत्यमित्यर्थेमातुरुदित्युत्वाभावआर्षः अस्यद्विशब्दस्यद्विपूरणार्थत्वेपिसंख्यार्थत्वा
 तावान्नोत्वमित्यन्ये कारणांतरेनिमित्तविशेषे द्वंद्वद्वंद्वयुद्धं आसादितःप्रापितः ॥ ४ ॥ स्वमधिष्ठानंस्वांपुरीलंकां कैलासाश्रयणंप्रवलाश्रयणबुद्ध्या ॥ ५ ॥ येनपुष्पकेण वीर्यादावर्जितंआ
 एवंब्रुवत्यांसीतायांसंरब्धःपरुषवचः ॥ ललाटेभ्रुकुटिकृत्यारावणःप्रत्युवाचह ॥ १ ॥ भ्रातावैश्रवणस्याहंसापन्नोवरवर्णिनि ॥ रावणोनामभद्रंते
 दशग्रीवःप्रतापवान् ॥ २ ॥ यस्यदेवाःसगंधर्वाःपिशाचपतंगोरगाः ॥ विद्रवंतिसदाभीतामृत्योरिवसदाप्रजाः ॥ ३ ॥ येनवैश्रवणोभ्रातावैमात्रः
 कारणांतरे ॥ द्वंद्वमासादितःक्रोधाद्रणेविक्रम्यनिर्जितः ॥ ४ ॥ मद्रयार्तःपरित्यज्यस्वमधिष्ठानमृद्धिमत् ॥ कैलासंपर्वतश्रेष्ठमध्यास्तेनरवाहनः ॥ ५ ॥
 यस्यतत्पुष्पकेनामविमानंकामगंशुभम् ॥ वीर्यादावर्जितंभद्रेयेनयामिविहायसम् ॥ ६ ॥ ममसंजातरोपस्यमुखंदृष्ट्वैवमैथिलि ॥ विद्रवंतिपरित्र
 स्ताःसुराःशक्रपुरोगमाः ॥ ७ ॥ यत्रतिष्ठाम्यहंतत्रमाहृतोवातिशंकितः ॥ तीव्रांशुःशिशिरांशुश्चभयात्संपद्यतेदिवि ॥ ८ ॥ निष्कंपपत्रास्तरवोनद्यश्च
 स्तिमितोदकाः ॥ भवंतियत्रतत्राहंतिष्ठामिचचरामिच ॥ ९ ॥ ममपारेसमुद्रस्यलंकानामपुरीशुभा ॥ संपूर्णाराक्षसैर्घोरैर्यथेंद्रस्यामरावती ॥ १० ॥
 प्राकारेणपरिक्षिपापांदुरेणविराजिता ॥ हेमकक्ष्यापुरीरम्यावैदूर्यमयतोरणा ॥ ११ ॥ हस्यश्वरथसंवाधातूर्यनादविनादिता ॥ सर्वकामफलैर्दक्षैः
 संकुलोद्यानभूषिता ॥ १२ ॥ तत्रत्यंवसहेसीतेराजपुत्रिमयासह ॥ नस्मरिष्यसिनारीणांमानुषीणांमनस्विनि ॥ १३ ॥ भुंजानामानुषान्भोगान्दि
 व्यांश्चवरवर्णिनि ॥ नस्मरिष्यमिरामस्यमानुषस्यगतायुषः ॥ १४ ॥

न्छिद्यगृहीतं मयेतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तीव्रांशुरपिममभयाच्छिशिरांशुःसंपद्यते ॥ ८ ॥ यत्रचरामियेनमार्गेणगच्छामीतियावत् यत्रचतिष्ठामितत्रभवंतीत्यन्वयः ॥ ९ ॥ समुद्रस्यपारे
 ममलंकानामपुरीत्यन्वयः ॥ १० ॥ प्राकारस्यपांदुरत्वंमुधालेपाद्राजतत्वाद्वा हेमःकक्ष्याअवच्छेदायस्यांसा तोरणंपुरद्वारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ मानुषीणांनारीणांनस्मरिष्यसि शेषे
 पक्षे मन्मगरेदिव्यनारीसमागमादितिभावः युगपन्मानुषदिव्यभोगस्तत्रान्यत्रनूभयंयुगपदुर्लभमितिभावः ॥ १३ ॥ गतायुषःएकादशसहस्रसंख्ययामितायुषः स्वरादिवधजक्रोधेनमयाव
 धाद्वातत्त्वम् ॥ १४ ॥

वोरामोमंदवीर्यदितिज्ञात्वाज्येष्ठोपिराज्येप्रियंभरतंस्थापयित्वावनं प्रस्थापितः ॥ १५ ॥ तेनगतचेतसांकरिष्यसीत्यन्वयः अष्टराज्यत्वाच्चेतोहीनत्वम् ॥ तापसेनतपस्विनातापसश्चेष्टतपस्वि
ना यद्वा तापसेनशौच्यत्वेन तपस्विनाअशूरेण ॥ १६ ॥ रक्षरक्षणे रक्षपालय ॥ १७ ॥ उर्वशीपुरुवरसंचरणेनाभिहत्ययथापश्वात्तापंगतेतिपुराणेषुप्रसिद्धम् तथापश्वात्तापंगमिष्यसि ॥ १८ ॥
अंगुल्यानसमः अंगुलीवलेनापितुल्योऽनेनमयानीतांपुनारामआनयिष्यतीतिनशंक्यमितिभावः संप्राप्तम् मामितिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ रहितेरामरहितेआश्रमेस्थितेशेषः ईदृशवश्यस्ये
दृशंकृत्यमनुचितमितिमिथ्यैवान्वयंशस्त्ववंशत्वेनकथयसीतिव्यंग्यम् ॥ २१ ॥ एवंभूतस्यराज्ञःप्रजानांसर्वथानाशः ममनयनेसर्वजीवितच्छेदएवेतिभावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अप्रतिरूपरूपांअनु

स्थापयित्वाप्रियंपुत्रंराज्येदशरथोनृपः ॥ मंदवीर्यस्ततोऽज्येष्ठःसुतःप्रस्थापितोवनम् ॥ १५ ॥ तेनकिंअष्टराज्येनरामेणगतचेतसा ॥ करिष्यसिवि
शालाल्लितापसेनतपस्विना ॥ १६ ॥ रक्षराक्षसभर्तारंकामयस्वयमागतम् ॥ नमन्मथशराविष्टंप्रत्याख्यातुंत्वमर्हसि ॥ १७ ॥ प्रत्याख्यायहिमांभी
रुपश्वात्तापंगमिष्यसि ॥ चरणेनाभिहत्येवपुरुवरसमुर्वशी ॥ १८ ॥ अंगुल्यानसमोरोमोममयुद्धेसमानुपः ॥ तवभाग्येनसंप्राप्तंभजस्ववरवार्णि
नि ॥ १९ ॥ एवमुक्तातुर्वेदेहीकुद्धांसंरक्तलोचना ॥ अववीत्यरुपंवाक्यंरहितेराक्षसाधिपम् ॥ २० ॥ कथंवैश्रवणंदेवंसर्वदेवनमस्कृतम् ॥ आतरंव्य
पदिस्त्वमभुभक्तंनुमिच्छसि ॥ २१ ॥ अवश्यंविनशिष्यंतिसर्वेरावणराक्षसाः ॥ येषांत्वंकर्कशोराजादुर्बुद्धिरजितेंद्रियः ॥ २२ ॥ अपहृत्यशर्चां
भार्याशक्यमिंद्रस्यजीवितुम् ॥ नहिरामस्यभार्यामामानीयस्वस्तिमान्भवेत् ॥ २३ ॥ जीवेच्चिरंवज्रधरस्यपश्वाच्छर्चांप्रधृष्याप्रतिरूपरूपाम् ॥ नमा
दृशींराक्षसधर्षयित्वापीतामृतस्यापितवास्तिमोक्षः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ५८ ॥

पमसौंदर्यामि मोक्षः नृत्योरितिशेषः अतिमलिनांतःकरणत्वान्मोक्षोज्ञानैकप्राप्यस्तवनास्येवेतिभावः ॥ २४ ॥ अत्रसर्गेरावणोक्तौसप्तसप्तकवेत्ताहमष्टाष्टकविभूषितः पंचपंचकतत्त्वज्ञोरावणो
हंजजस्वमामितिश्लोकः कचित्पद्यतेतमेवंव्याचक्षते सप्तसप्तकंपदंगसहितवेदोपवेदसहितचतुर्दशविद्यारूपंतद्वेत्ता अष्टाष्टकविभूषितः चतुःषष्टिकलाभूषितः पंचपंचकतत्त्वज्ञः पंचविंशतितत्त्व
ज्ञः पंचविंशतितत्त्वस्वरूपवेत्ता नित्यानित्यवस्तुविवेकवानितियावत्इति सकतकाद्यव्याख्यातत्वात्पक्षिप्तइतिज्ञायते आद्यपादेअर्थसंगतिरपि परपादपर्यालोचनयातृतीयपादोक्तज्ञानवतई
दृशेकर्मणेप्रवृत्तिरप्यनुचितेतिजाति ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेअष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५८ ॥

हस्तेहस्तंसमाहन्यसमाहन्येत्यर्थः विनिष्पीड्येतियावत् महिपादयस्त्रियैवहतास्तथाकदाचिदेवाहरणसमयेकौर्यकुर्यादिति शंकयाकूरस्वीयमहद्रूपांगीकारः यद्वा कपटेनापि शांतस्वभावयतिवे
पधारणान्तद्वेषस्याज्ञाव्येनहरणेस्वस्यप्रतिवद्धतादृष्ट्वास्वरूपग्रहणम् ममरावणस्यापि अयंवेपःकौर्यप्रतिबंधकइत्यतश्चहस्तेहस्ताघातइत्यतश्चबोध्यम् ॥ १ ॥ नश्रुतौअपेवक्ष्यमाणावितिशेषः

सीतायावचनंश्रुत्वादशग्रीवःप्रतापवान् ॥ हस्तेहस्तंसमाहन्यचकारमुमहद्रुपः ॥ १ ॥ समैथिलींपुनर्वाक्यंबभापेवाक्यकोविदः ॥ नोन्मत्तयाश्रुतौ
मन्यममवीर्यपराक्रमौ ॥ २ ॥ उद्धेयंभुजाभ्यांतुमेदिनीमंषरेस्थितः ॥ आपिवेयंसमुद्रंचमृत्युंहन्यारणेस्थितः ॥ ३ ॥ अर्कंतुद्यांशरैस्तीक्ष्णैर्विभिन्नां
हिमहीतलम् ॥ कामरूपेणउन्मत्तेपश्यमांकामरूपिणम् ॥ ४ ॥ एवमुक्तवतस्तस्यरावणस्यशिखिप्रभे ॥ क्रुद्धस्यहरिपर्यंतरेक्तनेत्रेवभूवतुः ॥ ५ ॥ स
वःसौम्यंपरित्यज्यतीक्ष्णरूपंसरावणः ॥ स्वरूपंकालरूपाभंभेजेवैश्रवणानुजः ॥ ६ ॥ संरक्तनयनःश्रीमांस्तमकांचनभूषणः ॥ क्रोधेनमहताविष्टोनी
लजीमूतसंनिभः ॥ ७ ॥ दशास्योविंशतिभुजोवभूवक्ष्यणदाचरः ॥ सपरिव्राजकच्छद्यमहाकायोविहायतत् ॥ ८ ॥ प्रतिपेदेस्वकरूपंपरावणोराक्षसा
धिपः ॥ रक्तांबरधरस्तस्यौखीरत्नंप्रेक्ष्यमैथिलीम् ॥ ९ ॥ सतामसितकेशांतांभास्करस्यप्रभामिव ॥ वसनाभरणोपेतांमैथिलींरावणोब्रवीत् ॥ १० ॥
त्रिपुलोकेषुविख्यातंयदिभर्तारमिच्छसि ॥ मामाश्रयवरारोहेतवाहंसदृशःपतिः ॥ ११ ॥ मांभजस्वचिरायत्वमहंश्लाघ्यःपतिस्तव ॥ नैवचाहंकचि
द्भेदकरिष्येतवविप्रियम् ॥ १२ ॥ त्यज्यतांमानुषोभावोमयिभावःप्रणीयताम् ॥ राज्याद्युतमसिद्धार्थंरामंपरिमितायुपम् ॥ १३ ॥ कैर्गुणैरनुरक्ता
मिमूढपंडितमानिनि ॥ यःस्त्रियोवचनाद्राज्यंविहायसमुत्तज्जनम् ॥ १४ ॥ अस्मिन्व्यालानुचरितेवनेवसतिदुर्मतिः ॥ इत्युक्तामैथिलींवाक्यंप्रिया
दीप्रियवादिनीम् ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ तानेवाह उद्धेयमित्यादि आपिवेयमिति ॥ ३ ॥ कामेनचित्तजेनरूपेणचउन्मत्तेइत्यर्थः ॥ ४ ॥ हरिपर्यंतेश्यामप्रांते ॥ ६ ॥ सौम्यंभिक्षुरूपम् तीक्ष्णरूपंप्रशस्ततीक्ष्णरूपंपमृत्युतुल्यरू
पंभेजे ॥ ६ ॥ ७ ॥ परिव्राजकच्छद्यकपटपरिव्राजकरूपम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ भास्करस्यप्रभामिव तस्याअपिपर्यंतेश्यामरूपतायाश्लांशोदोग्येउक्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मानुषोभावः
मनुष्यरामविषयकोभावःस्नेहबंधः ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रियवादिनीम् रावणादन्यत्रेतिशेषः ॥ १५ ॥

काममोहितो जयाहेत्यन्तनौ चित्येदृष्टांतः बुधः खरोहिणीमिव खे आकाशेशून्ये च राहिणे यो बुधो रोहिणीं स्वमातरं यदिकामाहृक्कीयात्तदा तस्य दशमिदं घोरं यद्यथोक्तौ च कल्पनमित्यतिशयोक्तिरव्यवस्था सीतासद्यो मरणपर्यवसायिशापादानंतु समूलनाशनस्य वेदवत्यंशेन प्रतिज्ञातस्य निर्वाहाय कृषीणां देवानामये रामप्रतिज्ञातस्य च निर्वाहाय ॥ १६ ॥ वामेनेति अननुरक्तया शापदानत्रियास्ववामांगासनत्वनिवारणायैवं ग्रहणमित्याहुः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ परुषैः इतः परं रामप्रत्याशात्याज्येत्येवमादिभिः अंकेन हस्तान्तरैरित्यर्थः ॥ २० ॥ अतिचुक्रोशेत्यादितच्छाया

अजिगम्यमुदुष्टात्मा राक्षसः काममोहितः ॥ जग्राहरावणः सीतां बुधः खरोहिणीमिव ॥ १६ ॥ वामेन सीतां पद्माक्षीं मूर्धजे पुकरेण सः ॥ ऊर्वोस्तु दक्षिणेनैव परिजग्राहपाणिना ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वा गिरिशृंगाभं तीक्ष्णदंष्ट्रं महाभुजम् ॥ प्राद्रवन्मृत्युसंकाशं भयार्तावनदेवताः ॥ १८ ॥ स च मायामयो दिव्यः खरचुक्रोशः खरस्वनः ॥ प्रत्यदृश्यते हेमांगो रावणस्य महारथः ॥ १९ ॥ ततस्तां परुषैर्वाक्यैरभितर्ज्य महास्वनः ॥ अंकेनादाय वैदेहीं रथमारोहयत्तदा ॥ २० ॥ सा गृहीतातिचुक्रोशरावणेन यशस्विनी ॥ रामेति सीता दुःखार्तारामंदूरंगतं वने ॥ २१ ॥ तामकामांसकामार्तः पन्नगेन्द्रवधूमिव ॥ विचेष्टमाना मादाय उत्पतात्थरावणः ॥ २२ ॥ ततः साराक्षसेन्द्रेण क्रियमाणा विहाय सा ॥ भृशंचुक्रोशमत्तेव भ्रांतचित्ता यथा तुरा ॥ २३ ॥ हालक्ष्मणमहाबाहो गुरुचित्तप्रसादक ॥ क्रियमाणानंजानीपेरक्षसाकामरूपिणा ॥ २४ ॥ जीवितं सुखमर्थं च धर्महेतोः परित्यजन् ॥ क्रियमाणामधर्मेण माराधयन् पश्यसि ॥ २५ ॥ ननु नामाविनीतानां विनेतासि परंतप ॥ कथमेवं विधंपापं न त्वं शाधि हिरावणम् ॥ २६ ॥ ननु सद्योऽविनीतस्य दृश्यते कर्मणः फलम् ॥ कालोऽप्यंगीभवत्यत्र सस्यानामिव पक्तये ॥ २७ ॥ त्वं कर्मकृतवानेतत्कालोऽपहतचेतनः ॥ जीवितांतं करं घोरं रामाद्वसनमाप्नुहि ॥ २८ ॥

या अपि मनुष्यजावनाद्यम् ॥ २१ ॥ अकामां विरागिणीम् विचेष्टमानां तत आत्मानं मोचयितुम् ॥ २२ ॥ मत्तेव अतिदुःखवशादुन्मत्तेव तथा भ्रांतचित्ता आतुरा शोकातुरा यथा क्रोशति तथा चुक्रोश अत्रेव यथाभ्यां सर्वचेष्टानां नाद्यत्वं सूचितम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ननु नामेति प्रसिद्धौ विनेता शिक्षकः नशाधिप्राप्तकालं शासनं न करोषि हिर्वाक्यालंकारे शोकातुरत्वाद्वाधिकपदेन दोषाय ॥ २६ ॥ स्वयमेव तत्र हेतुमुन्नयति नन्विति अविनीतस्य पुरुषस्याविनयरूपकर्मणः फलं सद्यो न दृश्यते यतस्तत्र कालोऽप्यंगीभवति सहकारिकारणं भवति पक्तिः पाकः ॥ २७ ॥ अधुना स्वेष्टं शापमाह त्वमिति व्यसनं पुत्रपौत्रादिनाशरूपम् ॥ २८ ॥

सकामानुजातेतिशेषः यतइत्यादिः ॥ २९ ॥ हरतीतिशंसध्वमितिसंबंधः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तेसीतित्यन्वयः ॥ ३४ ॥ अमुत्रापिपरलोकेपिगतांवैवस्वतल्लतामपिमांविदित्वापराक्र
म्यपराक्रमं कृत्वा आनेष्यत्येव अतोयूयंशंसतेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ गृध्रंजटायुषम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तुभ्यमितिपोठेत्येत्यर्थेआर्पितत् नशक्यइत्यत्रहेतुः सत्त्ववानित्यादि ॥ ३९ ॥ ४० ॥

हंतेदानींसकामानुकैकेयीवांधवैःसह ॥ क्रियेयंधर्मकामस्यधर्मपत्नीयशस्विनः ॥ २९ ॥ आमंत्रयेजनस्थानंकर्णिकारांश्चपुष्पितान् ॥ क्षिप्रंरामा
यशंसध्वंसीतांहरतिरावणः ॥ ३० ॥ हंससारससंघुष्टांवंदेगोदावरीनदीम् ॥ क्षिप्रंरामायशंसध्वंसीतांहरतिरावणः ॥ ३१ ॥ दैवतानिचयान्यस्मि
न्वनेविविधपादपे ॥ नमस्करोम्यहंतेभ्योभर्तुःशंसतमांल्लताम् ॥ ३२ ॥ यानिकानिचिदप्यत्रसत्त्वानिविविधानिच ॥ सर्वाणिशरणंयामिमृगपक्षि
गणानिवै ॥ ३३ ॥ क्रियमाणांप्रियांभर्तुःप्राणेभ्योपिगरीयसीम् ॥ विवशातेल्लतासीतारावणेनेतिशंसत ॥ ३४ ॥ विदित्वातुमहाबाहुरमुत्रापि
महाबलः ॥ आनेष्यतिपराक्रम्यवैवस्वतल्लतामपि ॥ ३५ ॥ सातदाकरुणावाचोविलपंतिसुदुःखिता ॥ वनस्पतिगतंगृध्रंददर्शायतलोचना ॥ ३६ ॥
सातमुद्दीक्ष्यमुश्रोणीरावणस्यवशंगता ॥ समाकंदद्वयपरादुःखोपहितयागिरा ॥ ३७ ॥ जटायोपश्यमामार्यक्रियमाणामनाथवत् ॥ अनेनराक्ष
सेन्द्रणकरुणंपापकर्मणा ॥ ३८ ॥ नैपवारयितुंशक्यस्त्वयाक्रूरोनिशाचरः ॥ सत्त्ववान्जितकाशीचसायुधश्चैवदुर्मतिः ॥ ३९ ॥ रामायतुयथातत्त्वं
जटायोहरणंमम ॥ लक्ष्मणायचतस्सर्वमाख्यातव्यमशेषतः ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडेएकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥
तंशब्दमवमुत्तुजटायुरथशुश्रुवे ॥ निरैक्षद्रावणंक्षिप्रंवैदेहींचददर्शसः ॥ १ ॥ ततःपर्वतशृंगाभस्तीक्ष्णतुंडःखगोत्तमः ॥ वनस्पतिगतःश्रीमान्
व्याजहारशुभांगिरम् ॥ २ ॥ दशग्रीवस्थितो धर्मपुराणे सत्यसंश्रवः ॥ भ्रातस्त्वंनिंदितंकर्मकर्तुंनार्हसिसांप्रतम् ॥ ३ ॥

इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेएकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ तंशब्दंजटायोपश्यमामितिशब्दम् अवमुत्तःभोजनोत्तरंदिवैवगाढमुपिपिशुश्रुवे
तत्स्तेनशब्देनप्रबुद्धोरावणंनिरैक्षत ॥ १ ॥ २ ॥ दशग्रीवेतिसंबुद्धिः अहंसत्यसंश्रवःसत्यप्रतिज्ञः सीतारक्षणेअहंसहायइत्युक्तत्वादितिभावः नाम्नाजटायुरितिप्रसिद्धोऽतोमत्समक्षमीदृशंकर्मक
र्तुंनार्हसि भ्रातरितिसामप्रयोगः यद्येवंनत्यक्ष्यसितदासत्यप्रतिज्ञत्वान्मयासहयुद्धंभावीतिदंडप्रयोगश्चव्यंग्यः ॥ ३ ॥

राजेति सर्वस्य लोकस्य राजत्वेन तवापि राजेति ध्वनितम् ॥ ४१ ॥ धर्मपत्नीत्यनेनैतद्वरणे महापापं सूचितम् ॥ ५॥ कथं राजेति भवानिति शेषः धर्मे प्रजापालनरूपे ॥ ६॥ राजदारा इति तद्वरणस्य गुरुतल्य
समत्वादिनिर्भावः ॥ ५॥ अस्य पुत्रस्य परः स्वतः प्राणीयत्कर्मविगर्हयेत् न तत्समाचरेत्स्वदारवत्परदाराश्च विमर्शनात्परस्पर्शाद्रिदृश्याः ॥ ८॥ शास्त्रेष्वनागतं शास्त्रेष्वनवगतं परमसूक्ष्मत्वाच्छास्त्रतो नवगत
मपि अर्थवाराजानमनुवृत्त्यव्यवस्यति शास्त्रेऽस्फुटमपि राज्ञा आचरणं दृष्ट्वा प्रजा आचरन्ति तस्माद्वाज्ञोऽधर्मप्रवृत्तिरनुचितेति तात्पर्यम् नव्यवस्यन्ति राजान इति पाठे शास्त्रेष्वनागतं तत्राप्रतिपादितं धर्म
राजानो नव्यवस्यन्ति चेच्छंतीत्यर्थः तस्माच्छास्त्रानुसारि धर्मे एव मर्तिकुर्यादित्याशयः ॥ ९॥ तथाराजाद्रव्याणामुत्तमवस्तूनामुत्तमो निधिः तथा धर्मश्च कामश्चेति पाठे प्रजानामिति राजेति च शेषः द्र
जटायुर्नामिनाम्नाहं गृध्रराजो महाबलः ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य महेंद्रवरुणोपमः ॥ ४॥ लोकानां चाहिते युक्तो रामो दशरथात्मजः ॥ तस्यैवा लोकना
थस्य धर्मपत्नी यशस्विनी ॥ ५॥ सीतानामवरारोहायां त्वंहर्तुमिहेच्छसि ॥ कथं राजा स्थितो धर्मे परदारान्परामृशेत् ॥ ६॥ रक्षणीयाविशेषेण राज
दारामहाबल ॥ निर्वर्तव्यगतिनीचां परदाराभिर्मर्शनात् ॥ ७॥ न तत्समाचरेद्दीरो यत्परोस्यविगर्हयेत् ॥ यथात्मनस्तथान्येषां दारारक्ष्याविमर्शनात्
॥ ८॥ अर्थवायदिवा कामं शिष्टाः शास्त्रेष्वनागतम् ॥ व्यवस्यन्त्यनुराजानं धर्मपौलस्यनन्दन ॥ ९॥ राजा धर्मश्च कामश्च द्रव्याणां चोत्तमो निधिः ॥
धर्मः शुभं वापापं वाराजमूलं प्रवर्तते ॥ १०॥ पापस्वभावश्च पलः कथं त्वं रक्षसांवर ॥ ऐश्वर्यमभिसंप्राप्तो विमानमिव दुष्कृती ॥ ११॥ कामस्वभावो
यः सोऽसौ न शक्यस्तं प्रमार्जितुम् ॥ न हि दुष्टात्मना मार्यमावसत्यालये चिरम् ॥ १२॥ विषयेवापुरेवातेयदारामो महाबलः ॥ नापराध्यति धर्मात्मा
कथं तस्यापराध्यसि ॥ १३॥ यदि शूर्पणखा हेतोर्जनस्यानगतः खरः ॥ अतिवृत्तो हतः पूर्व्वरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ १४॥ अत्र ब्रूहि यथा तत्त्वं को राम
स्य व्यतिक्रमः ॥ यस्य त्वं लोकनाथस्य हृत्वा भार्या गमिष्यसि ॥ १५॥ क्षिप्रं विस्तृज वै देहीं मात्वा घोरेण चक्षुषा ॥ दहेद्दहनभूतेन वृत्रमिन्द्राशं निर्यथा ॥ १६॥
व्याणामिति प्राग्देव यतो धनादिकं राजमूलं अतो राजा प्रजानां धर्मादिरूप इत्यर्थः शुभं कामम् ॥ १०॥ एवं भूत राजधर्महीने त्वयि कथमैश्वर्यागम इत्याह पापेति दुष्कृती स्वायोग्यं देवयानमिव
॥ ११॥ तनुष्वैश्वर्येण पुण्यमपि मय्यनुमीयतां तत्राह कामेति यः पुमांस्वभावो भवति सोऽसौ तत्स्वभावं प्रमार्जितुं न शक्यः तन्मार्जनं हि धर्मेण पापमपनुदतीति श्रुतेर्धर्मेण स्यान्न च स तस्मिन् न स्ती
त्याह न हीति यस्माद्दुष्टात्मना मालये आर्यं पूज्यं पुण्यं चिरं चिरकालेनापि नावसति ॥ १२॥ यदारामः यस्माद्राम इत्यर्थः ॥ १३॥ अनपराधोऽसिद्धः खरा दिवधादित्याशंक्याह यदीति अनपरा
धहेतुः पूर्व्वमतिवृत्तः अतिक्रान्तो चितवृत्तः ॥ १४॥ गमिष्यसीत्यत्र काकुः न जीवन् गमिष्यसीत्यर्थः ॥ १५॥ त्वात्वां घोरेण चक्षुषामादहेद्दाम इति शेषः इन्द्रांशं निरिद्रप्रयुक्तं वज्रम् ॥ १६॥

॥ १७ ॥ जारः जारवद्वयम् अनामयंगौगानुत्पादकम् ॥ १८ ॥ यत्कर्मकृत्वाधर्मः कीर्तिः पारलौकिकी पुण्यातिशयजाबलाद्यैश्वर्यातिशयजं यशस्तन्नावेन्नोत्पद्येत् पूर्वाजितं च धर्मादिनभावेन
 श्येत् किंचयेन शरीरस्य ग्वेदस्तत्कर्मकस्त्वद्भिन्नः समाचरेन्न कोपीत्यर्थः ॥ १९ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि गतानीत्यर्थः राज्यं पक्षिराज्यमित्यर्थः पितृपैतामहं पितृपितामहेभ्य आगतमित्यर्थः ॥ २० ॥
 मवेदेहीदशरथमित्रत्वान्ममस्त्रुषां वैदेहीमादाय न कुशलीगमिष्यसीत्यर्थः ॥ २१ ॥ मम पश्यतः मां पश्यंतमना दृत्येत्यर्थः न्यायसंयुक्तैर्वैशेषिकाद्युक्ततर्काभासयुक्तैर्हेतुभिर्हेत्वाभासैर्ध्रुवांसनातनी

सर्पमाशो विषं बद्धावस्त्रातिनावबुध्यसे ॥ ग्रीवायां प्रतिमुक्तं च कालपाशं न पश्यसि ॥ १७ ॥ सभारः सौम्यभर्तव्यो यो न रंनावसादयेत् ॥ तदन्नमपि
 भोक्तव्यं जीर्यते यदनामयम् ॥ १८ ॥ यत्कृत्वा न भवेद्दुर्मौनकीर्तिर्न यशोधुवम् ॥ शरीरस्य भवेत्खेदः कस्तत्कर्म समाचरेत् ॥ १९ ॥ षष्टिवर्षसहस्रा
 णि जातस्य मम रावण ॥ पितृपैतामहं राज्यं यथा वदनुतिष्ठतः ॥ २० ॥ वृद्धो हं त्वं युवाधन्वी सरथः कवचीशरी ॥ न चाप्यादाय कुशली वैदेहीं मे गमि
 ष्यसि ॥ २१ ॥ न शक्तस्त्वं बलाद्धर्तुं वैदेहीं मम पश्यतः ॥ हेतुभिर्न्यायसंयुक्तैर्ध्रुवां वेदश्रुतीमिव ॥ २२ ॥ युद्धं स्वयदि शूरो सिमुहूर्तं तिष्ठ रावण ॥ शयि
 ष्यसे हतो भूमौ यथा पूर्वं वरस्तथा ॥ २३ ॥ अभक्तसंयुगे यन निहता दैत्यदानवाः ॥ न चिराच्चीरवासास्त्वां रामो युधिवधिष्यति ॥ २४ ॥ किन्नु शक्यं
 मया कर्तुं गतौ दूरं नृपात्मजौ ॥ क्षिप्रं त्वं नश्यसे नीचतया भीतानसंशयः ॥ २५ ॥ न हि मे जीवमानस्य नयिष्यसि शुभामिमाम् ॥ सीतां कमलपत्राक्षीं
 रामस्य महिषीं प्रियाम् ॥ २६ ॥ अवश्यं तु मया कार्यं प्रियंतस्य महात्मनः ॥ जीवितेनापि रामस्य तथा दशरथस्य च ॥ २७ ॥ तिष्ठतिष्ठ दशग्रीवमुहूर्तं
 पश्य रावण ॥ वृतादिव फलं त्वां तु पातयेयं रथोत्तमात् ॥ २८ ॥ युद्धातिथ्यं प्रदास्यामि यथा प्राणं निशाचर ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
 कीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

धर्मत्रयपराविदश्रुति लां दसो दीर्घः तच्छास्त्राव्येता यथा पूर्वापरमीमांसान्यायविदोऽप्येहर्तुमन्यथा कर्तुं न शक्नोति तद्वदित्यर्थः ॥ २२ ॥ मुहूर्तं रात्रिमागमनपर्यंतम् ॥ २३ ॥ संयुगे रामेणेति शेषः नवधि
 ष्यति अपितु वधिष्यतीत्यर्थः अनेन रामस्येश्वरत्वं व्यंग्यम् ॥ २४ ॥ नश्यसे पलायसि न संशय इत्यन्वयः ॥ २५ ॥ जीवमानस्य जीवतः नयिष्यसि नेष्यसि ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा प्राणं
 यथा बलमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥

दतीति ॥ १ ॥ वातोद्भूतयोर्वातप्रवर्तितयोः ॥ २ ॥ माल्यवतोऽद्वौमाल्यवतौ एकोद्वंद्वकारण्येऽपरोमेरुपार्श्वे सपक्षयोः पक्षसहितयोः यद्वा यद्यर्थोक्तौकल्पनेयम् यदि द्वौमाल्यवतौ सपक्षौ युध्ये
यातांतदातस्तद्वामिदमिति तनानुपमत्वं फलति ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रतिजग्राहसेहे रावणास्त्राणि रावणक्षिप्तानीति शरजालविशेषणम् अस्य ते रौणादिकस्त्रन् रावणास्तानीति पाठस्तु सुगम एव ॥ ५ ॥

इत्युक्तः क्रोधताम्राक्षस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ राक्षसेन्द्रोऽभिदुद्रावपतगेंद्रममर्पणः ॥ १ ॥ ससंप्रहारस्तुमुलस्तयोस्तस्मिन्महामृधे ॥ बभूववातोद्भूतयो
मैघयोगगनेयथा ॥ २ ॥ तद्वभूवाद्भुतं युद्धं गृध्राक्षसयोस्तदा ॥ सपक्षयोर्माल्यवतोर्महापर्वतयोरिव ॥ ३ ॥ ततोनालीकनाराचैस्तीक्ष्णाग्रैश्च विक
र्णितैः ॥ अभ्यवर्षन्महाघोरैर्गृध्राजं महाबलम् ॥ ४ ॥ सतानिशरजालानि गृध्रः पत्ररथेश्वरः ॥ जटायुः प्रतिजग्राहरावणास्त्राणिसंयुगे ॥ ५ ॥ तस्य
तीक्ष्णनखाभ्यां तु चरणाभ्यां महाबलः ॥ चकार बहुधा गात्रे व्रणान्यतगसत्तमः ॥ ६ ॥ अथ क्रोधाद्दशग्रीवोजग्राहदशमार्गणान् ॥ मृत्युदंडनिभा
न्धोरान् शत्रोर्निधनकांक्षया ॥ ७ ॥ सतैर्बाणैर्महावीर्यः पूर्णमुक्तैरजिह्वगैः ॥ विभेदनिशितैस्तीक्ष्णैर्गृध्रघोरैः शिलीमुखैः ॥ ८ ॥ सराक्षसरथे पश्यन्
जानकीवाष्पलोचनाम् ॥ अर्चितयित्वा बाणांस्तान् राक्षसं समभिद्रवत् ॥ ९ ॥ ततोस्य सशरं चापं मुक्तामणिविभूषितम् ॥ चरणाभ्यां महातेजाव
भंजपतगोत्तमः ॥ १० ॥ ततो न्यद्भुतं रादाय रावणः क्रोधमूर्छितः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि शतशोथसहस्रशः ॥ ११ ॥ शरैरावारितस्तस्य संयुगे पतगेश्वरः ॥
कुलायमभिसंप्राप्तः पक्षिवच्चवभौतदा ॥ १२ ॥ सतानिशरजालानि पक्षाभ्यां तु विधूय ह ॥ चरणाभ्यां महातेजावभंजास्य महद्भुतः ॥ १३ ॥ तच्चा
ग्निसदृशं दीपं रावणस्य शरावरम् ॥ पक्षाभ्यां च महातेजा व्यधुनोत्पतगेश्वरः ॥ १४ ॥ कांचनोरश्च दान्दिव्यान् पिशाचवदनान् खरान् ॥ तांश्चास्य ज
वमपन्नान् जघान समरे वली ॥ १५ ॥ अथ त्रिवेणुसंपन्नं कामगं पावकार्चिपम् ॥ मणिसोपानचित्रांगं वभंज च महारथम् ॥ १६ ॥

तस्य रावणस्य गात्रे इत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पूर्णमुक्तैः आकर्णपूर्णकृष्टधनुर्मुक्तैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आवारितः आसमंताद्ग्रामः कुलायं वासस्थानं संप्राप्तो यः पक्षी तद्वद्भौ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ तव्यसिद्धम् शरावरं कवचम् व्यधुनोत्पतयामास शरासनमिति पाठेश्च प्रक्षेपकारणम् तच्च द्वितीयं धनुश्च वभंजेत्यन्वयः व्यधुनोत्कंपयति स्म रावणमिति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥
त्रिवेणुर्गंधरः ॥ १६ ॥

प्राहिन्निष्ठत्राविधारकैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अंकेनकटिभागेन ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रनष्टानिस्वतएवनिहतानिगृध्रेणनाशितानिसाधनानियुद्धसाधनानियस्यतम् ॥ २२ ॥ समाचार्य
 संतिरुद्ध ॥ २३ ॥ वज्रनुल्यःस्पर्शोयेपांतादृशावाणायस्य ॥ २४ ॥ सवलःसचतुरंगवलःपरिच्छदोदासीदासादि निदर्शनाऽत्र तत्सहितोनशिष्यसीतितात्पर्यम् ॥ २५ ॥ अनुबंधफलम्
 ॥ २६ ॥ तस्यततःकालपाशान्मोक्षयमेद्व्यर्थः वडिशंमस्यवेधनम् जलजोमस्यः ॥ २७ ॥ अस्याश्रमस्य तवधर्षणत्वत्कृतमभिभवंनहिक्षमिष्यते ॥ २८ ॥ यथायादृशंत्वयाकृतंकर्मतत
 पूर्णचंद्रप्रतीकाशंछत्रंचव्यजनैःसह ॥ पातयामासवेगेनप्राहिर्भाराक्षसैःसह ॥ १७ ॥ सारथेश्चास्यवेगेनतुंडेनचमहच्छिरः ॥ पुनर्व्यपहनच्छ्रीमा
 न्यक्षिराजोमहावलः ॥ १८ ॥ सभग्नधन्वाविरयोहताश्वोहतसारथिः ॥ अंकेनादायवैदेहींपपातभुविरावणः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वानिपातितंभूमौरावणंभ
 ग्नवाहनम् ॥ साधुसाध्वितिभूतानिगृधराजमपूजयन् ॥ २० ॥ परिश्रान्तंतुतंदृष्ट्वाजरयापक्षियूथपम् ॥ उत्पपातपुनर्दृष्टोमैथिलींगृह्यरावणः ॥ २१ ॥
 तंप्रहृष्टंनिधायकिंरावणंजनकामजाम् ॥ गच्छंतंखड्गशेषंचप्रनष्टहतसाधनम् ॥ २२ ॥ गृधराजःसमुत्पत्यरावणंसमभिद्रवत् ॥ समाचार्यमहाते
 जाजरायुरिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ वज्रसंस्पर्शवाणस्यभार्यारामस्यरावण ॥ अल्पबुद्धेहरस्येनावधायखलुरक्षसाम् ॥ २४ ॥ समित्रबंधुःसामात्यः
 सवलःसपरिच्छदः ॥ विषपानंपिबस्येतत्पिपासितइवोदकम् ॥ २५ ॥ अनुबंधमजानंतःकर्मणामविचक्षणाः ॥ शीघ्रमेवविनश्यंतियथात्वंविनशि
 प्यसि ॥ २६ ॥ बद्धस्त्वंकालपाशेनकगतस्तस्यमोक्षयसे ॥ वधायवडिशंगृह्यसामिपंजलजोयथा ॥ २७ ॥ नहिजातुदुराधर्षोकाकुत्स्थोतवरावण ॥
 धर्षणंचाश्रमस्यास्यक्षमिष्येततुराघवौ ॥ २८ ॥ यथात्वयाकृतंकर्मभीरुणालोकगर्हितम् ॥ तस्कराचरितोमार्गोनैपवीरनिपेवितः ॥ २९ ॥ युद्धास्व
 चदिशूरोसिमुहूर्तंतिष्ठरावण ॥ शयिष्यसिहतोभूमौयथाभ्राताखरस्तथा ॥ ३० ॥ परेतकालेपुरुषोयत्कर्मप्रतिपद्यते ॥ विनाशायत्मानोऽधर्म्यंप्रति
 पन्नोमिकर्मतत् ॥ ३१ ॥ पापानुबंधोवैयस्यकर्मणःकोनुत्पुमान् ॥ कुर्वीतलोकाधिपतिःस्वयंभूर्भगवानपि ॥ ३२ ॥

स्कराचरितोमार्गोनैपवीरमेवितः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परेतकालेमृत्युकाले अधर्म्यंजनकम् प्रतिपन्नोसिप्राप्नोसि ॥ ३१ ॥ यस्यकर्मणः कर्तुःपापानुबंधःपापफलसंबंधआवश्यकःशास्त्रदृष्टःको
 नुपुमान्वैतिश्वयेनतत्कर्मकुर्वीत लोकाधिपतिरपिइन्द्रादिरपिसमर्थोऽपिपापफलंकर्मनकुर्यात् स्वयंभूर्भगवानपिपापपुण्यतत्फलतदधिकारिस्रष्टापिकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंशक्तोपिनेदृशंकर्मकुर्यात्
 नादृशमैश्वर्यमत्तेनत्वयाक्रियमाणंकर्माचिरादेवफलदंभविष्यतीतितात्पर्यं ॥ ३२ ॥

वा० रा०

॥ ६ ॥

पृष्ठे पञ्चाङ्गाने ॥ ३३ ॥ दुष्टवारणमधिरुहोगजारोहोहस्तिपकोजविषयेयथास्यान्त्यादशव्यापारोभवेत्तथा विररादेतिपाठेपिक्षतानिचकारेत्येवार्थः ॥ ३४ ॥
अस्यविददार एनेविदारेत्यर्थः तादृशक्रियाणांवाहुल्यात्पुनरुक्तिः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वैदेहींसंपरिष्वज्य पतनेनपलायनमिया ॥ ३७ ॥ तंतलप्रहारमतिक्रम्यसोढाव्यपाहरत्युगपदशापितुं

एवमुक्ताशुभंवाक्यंजटायुस्तस्यरक्षसः ॥ निपपातभृशंपृष्ठेदशग्रीवस्यवीर्यवान् ॥ ३३ ॥ तंगृहीत्वानखैस्तीक्ष्णैर्विददारसमंततः ॥ अधिरुहोगजा
रोहोचयास्यादुष्टवारणम् ॥ ३४ ॥ विददारनखैरस्यतुंडंपृष्ठेसमर्पयन् ॥ केशांश्चोत्पाटयामासनखपक्षमुखायुधः ॥ ३५ ॥ सतदागृधराजेनक्लिश्य
मानोमुहुर्मुहुः ॥ अमर्षस्फुरितोष्ठःसन्त्राकंपतचराक्षसः ॥ ३६ ॥ संपरिष्वज्यवैदेहींवामेनाकेनरावणः ॥ तलेनाभिजघानार्तो जटायुंक्रोधमूर्छितः
॥ ३७ ॥ जटायुस्तमतिक्रम्यतुंडेनास्यखगाधिपः ॥ वामबाहुन्दशतदाव्यपाहरदरिदमः ॥ ३८ ॥ संछिन्नबाहोःसद्योवैवाहवःसहसाऽभवन् ॥ विप
ज्वालावलीमुक्तावल्मीकादिवपन्नगाः ॥ ३९ ॥ ततःक्रोधादशग्रीवःसीतामुत्सृज्यवीर्यवान् ॥ मुष्टिभ्यांचरणाभ्यांचगृधराजमपोथयत् ॥ ४० ॥
ततोमुहुर्तमंश्रामोवभूवातुलवीर्ययोः ॥ राक्षसानांचमुख्यस्यपक्षिणांप्रवरस्यच ॥ ४१ ॥ तस्यव्यायच्छमानस्यरामस्यार्थेसरावणः ॥ पक्षौपादौ
चपाश्चांचखड्गमुद्गत्यसोच्छिनत् ॥ ४२ ॥ संछिन्नपक्षःसहसारक्षसारौद्रकर्मणा ॥ निपपातमहागृधोधरण्यामल्पजीवितः ॥ ४३ ॥ तंदृष्ट्वापतितं
भूमौक्षतजार्द्रजटायुपम् ॥ अभ्यधावतवैदेहीस्वबंधुमिवदुःखिता ॥ ४४ ॥ तंनीलजीमूतनिकाशकल्पंसपांडुरोरस्कमुदारवीर्यं ॥ ददर्शलंकाधिप
तिःपृथिव्यांजटायुपंशानमिवाग्निदावम् ॥ ४५ ॥ ततस्तुतंपत्ररथमंहीतलेनिपातितंरावणवेगमर्दितम् ॥ पुनश्चसंगृह्यशशिप्रभाननारुरोदसीता
जनकात्मजातदा ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० एकपंचाशःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

हेनघृत्वाचोदितवान् ॥ ३८ ॥ संछिन्नबाहोःकर्तितबाहोरपितस्यबाहवःपुनःसहसासमभवन् वल्मीकात्पन्नगाइव ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ व्यायच्छमानस्यव्यायामंपराक्रमंकुर्वाणस्य ॥ ४२ ॥
अल्पजीवितःघटीमात्रावस्थानोचितप्राणः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अग्निदावंदावाग्निं परनिपातआर्षः ॥ ४५ ॥ संगृह्यबाहुभ्यामालिङ्ग्य ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायण
तिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेएकपंचाशःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

अर० कां०

३

॥ ६ ॥

सात्विति ॥ १ ॥ नराणां सुखदुःखे मुनिमित्तं सूचनं वामदक्षिणांगस्पंदनादिरूपलक्षणं चिद्रूपं तथा जलादर्शादावात्मनोऽशिरसो दर्शनं चलक्षणम् स्वमंस्वमेयः पुरुषं कृष्णं कृष्णदंतं प्रपश्यति स एनं हंती
न्यादिस्वमाध्यायोपदिष्टम् तथा शकुनीनां वामदक्षिणांगमनविशेषदर्शनम् तथा तेषां स्वराणां दर्शनमनुभवः एतत्सर्वं यथायोगं परिदृश्यते सर्वेण लक्षणज्ञानमिति पाठे अंगस्फुरणादिज्ञानमित्यर्थः श
कुनिषट्पदं नृगाद्युपलक्षणम् ॥ २ ॥ कित्तस्तत्राह ननूनमिति मदर्थमदपहारसूचनप्रयोजनमुद्दिश्य मृगपक्षिणोऽनुभूतसूचनमार्गेण धावन्ति त्वंतुतैः सूचितमपि स्वस्य महद्भयसंनं जानासि नूनं जानी
थाश्चेन्नोपेक्षेया इति तात्पर्यमिति लोकाग्निनयेन रामोपालंभः ॥ ३ ॥ ४ ॥ यथांतिकेनिकटस्थितानां शृण्वतां श्रवणं भवेत्तथा समाकंदन् ननु चैः शीघ्रं रामागमनं भाभूदिति तात्पर्येण ॥ ५ ॥ छि

मानुताराधिपमुखीरावणेन निरीक्ष्यतम् ॥ गृधराजं विनिहतं विललापसुदुःखिता ॥ १ ॥ निमित्तं लक्षणं स्वप्नं शकुनिस्वरदर्शनम् ॥ अवश्यं सुखदुः
खेषु नराणां परिदृश्यते ॥ २ ॥ ननूनं रामजानासि महद्भयसंनमात्मनः ॥ धावन्ति नूनं काकुत्स्थमदर्थं मृगपक्षिणः ॥ ३ ॥ अयं हिरूपयाराममात्रा तुमिह
संगतः ॥ शेते विनिहतो भूमौ ममाभाग्याद्विहंगमः ॥ ४ ॥ त्राहि मामद्य काकुत्स्थलक्ष्मणतिवरांगना ॥ सुसंत्रस्ता समाकंदच्छृण्वतां तु यथांतिके ॥ ५ ॥
तां क्लिष्टमाल्याभरणां विलपन्ती मनाथवत् ॥ अभ्यधावत वै देहीरावणो राक्षसाधिपः ॥ ६ ॥ तां लतामिव वेष्टंती मालिङ्गंती महाद्रुमान् ॥ मुंचमुंचेति
बहुशः प्रापतां राक्षसाधिपः ॥ ७ ॥ क्रोशंतीं रामरामेति रामेण रहितां वने ॥ जीवितां ता यकेशेषु जग्राहान्तकसंनिभः ॥ ८ ॥ प्रधर्षितायां वै देत्यां बभूव
सचराचरम् ॥ जगत्सर्वममर्यादंतमसांधेन संवृतम् ॥ ९ ॥ नवातिमारुतस्तत्र निश्रभो भूद्विवाकरः ॥ दृष्ट्वा सीतां परामृष्टां देवो दिव्येन चक्षुषा ॥ १० ॥
कृतं कार्यमिति श्रीमान्व्याजहारपितामहः ॥ प्रलृष्टा व्यथिताश्वासन्सर्वे ते परमर्षयः ॥ ११ ॥

यानिषट्पदानि माल्याभरणानि यस्यास्ताम् ॥ ६ ॥ वेष्टंती लतामिव वक्षानां लिंगंती मामुंचमुंचेति बहुशो वक्षान्वदंती मिति शेषः मोचय मोचयेत्यर्थो वा प्राप इतस्ततो धावन्ती समीपगत आसीत्
॥ ७ ॥ जीवितां ता यकेशेषु अनेन परस्त्रीकेशस्पर्शो यस्य कस्यपि जीवितापहारीति बोधितम् ॥ ८ ॥ अमर्यादंत्यक्तस्वस्वप्रकृतिकं जलमुष्णमग्निः शीतइत्येवमादिअंधेन तमसा बाह्येनाभ्यंतरेण च ॥ ९ ॥
मर्यादात्यागमेवाह नवातीति देवो ब्रह्मापि ब्रह्मलोकस्थ एव दिव्येन चक्षुषा सीतां परामृष्टां राक्षसाकेशेषु गृहीतां दृष्ट्वा ॥ १० ॥ श्रीमान् निस्तुलसकलैश्वर्यवान् पितामहः कृतं यदर्थमवतीर्णो दिवानां
तत्कार्यं कृतं सिद्धमित्यब्रवीत् ॥ ११ ॥

प्रहर्षव्यथयोर्हेतुमाह दृष्टेति तत्कालं नादिनैवेत्यायाहरणं दृष्ट्वा तन्माया मोहितत्वाद्यथिताः यदृच्छया आयासं विनैव सपरिवारस्य रावणस्य नाशं प्राप्तं बुद्ध्या दृष्टा इत्यर्थः भावसंधिरत्र ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ तत्राभरणवर्णांगीतमकांचनाभरणसदृशवर्णयुक्तांगीसौदामनीविद्युदिति सुदाम्नो बहुरतादिमत्त्वात्तद्वाविद्युदिति प्रकाशमाना भवति तद्वत्सीतेत्यर्थः ॥ १४ ॥ अग्निना दीप्तो गिरि रिवे

त्यनेनामन्त्रजस्मतामुचिता असंगाया अपि चिच्छक्तेस्तस्या रावणविनाशसन्निध्यद्योतनाय कविः रावणेन तस्या आसक्तिवर्णयति ॥ १५ ॥ पद्मपत्राणि रावणमभ्यकीर्यत रावणं गेपितान्यभूव

दृष्ट्वा सीतां परावृष्टां दंडकारण्यवासिनः ॥ रावणस्य विनाशं च प्राप्तं बुद्ध्या दृच्छया ॥ १२ ॥ स तु तां रामरामेति रुदतीं लक्ष्मणेति च ॥ जगामादाय

चाकाशं रावणो राक्षसेश्वरः ॥ १३ ॥ तत्राभरणवर्णांगीपीतकौशेयवासिनी ॥ रराज राजपुत्री तु विद्युत्सौदामनी यथा ॥ १४ ॥ उद्धूतेन च वस्त्रेण त

स्याः पीतेन रावणः ॥ अधिकं परिवभ्राज गिरिर्दीप्त इवाग्निना ॥ १५ ॥ तस्याः परमकल्याण्यास्ताम्राणि सुरभीणि च ॥ पद्मपत्राणि वैदेह्या अभ्यकी

र्यत रावणम् ॥ १६ ॥ तस्याः कौशेयमुद्धूतमाकाशे कनकप्रभम् ॥ बभौ चादित्यरागेण ताम्रमभ्रमिवातपे ॥ १७ ॥ तस्यास्तद्विमलं वक्रमाकाशे राव

णांकगम् ॥ नरराजविनारामं विनालमिव पंकजम् ॥ १८ ॥ बभूव जलदं नीलं भित्त्वा चंद्रवद्विदितः ॥ सुललाटं सुकेशांतं पद्मगर्भाभमव्रणम् ॥ १९ ॥

शुक्लैः सुविमलैर्दत्तैर्प्रभावद्विरलंकृतम् ॥ तस्याः सुनयनं वक्रमाकाशे रावणांकगम् ॥ २० ॥ रुदितं व्यपमृष्टास्त्रं चंद्रवत्प्रियदर्शनम् ॥ सुनासं चारुताम्रो

पुमाकाशे हाटकप्रभम् ॥ २१ ॥ राक्षसेन्द्रसमाधूतं तस्यास्तद्वदनं शुभम् ॥ शुशुभेन विनारामं दिवा चंद्रवद्विदितः ॥ २२ ॥ साहेमवर्णा नीलांगं मैथि

लीरात्रसाधिपम् ॥ शुशुभे कांचनीकांचीनीलंगजमिवाश्रिता ॥ २३ ॥ सापद्यपीता हेमाभारावणं जनकात्मजा ॥ विद्युद्वनमिवाविश्य शुशुभे तम

भूषणा ॥ २४ ॥ तस्याभूषणघोषेण वैदेह्याराक्षसेश्वरः ॥ बभूव विमलो नीलः स घोष इव तोयदः ॥ २५ ॥

नित्यर्थः ॥ १६ ॥ आतपे इत्यनेन ईषत्तप इत्यर्थेन संध्याकालं लक्षयति तत्र काले आदित्यरागेण तत्किरणेन युक्तमभ्रमिव तत्करयुतं वा सोवभौ ॥ १७ ॥ विनालमिव पंकजं शोकशुष्कत्वात्

॥ १८ ॥ नीलं जलदं भित्त्वा तन्मध्ये उदितं चंद्रवद्विदितः ॥ तत्कांतिधूसरो हि सततं उदेति वक्रं विशिनष्टि सुललाटमिति पद्मगर्भवदाभाय स्यतत् ॥ १९ ॥ रावणांकगं नवभावितीशेषः ॥ २० ॥ रु

दितं रोदनवत् अशो आद्यच्च अतएवापमृष्टास्त्रं अपमार्जिताश्रुकम् ॥ २१ ॥ दिवोदितं चंद्रवद्विदितं शोभम् ॥ २२ ॥ शुशुभे शोभयति स्म नीलंगजमाश्रिता कांचनीकांचीव ॥ २३ ॥ पद्मपीता प

द्मकेसरवत्पीतदेहा तत्र कांचनभूषणा ॥ २४ ॥ अभूत् सच पलो नील इति पाठे च पलाविद्युत्तया सहितो घोषवान्मेघ इवाभूदित्यर्थः ॥ २५ ॥

उत्तमांगिति मातस्त्वयासंपादितोऽस्मिन्मनोरथ इति हर्षाद्देवैः क्रियमाणा पुष्पवृष्टिस्तदुत्तमांगाच्युता तत्काले भूमौ पपाते तिकतकः वस्तुतोरावणसन्निधौ देवानां तथा वीर्यासंभवात् उत्तमांगे धृतपुष्पा
णां तद्देगेन नतश्च्युत्योत्तमांगच्युतेत्युक्तम् अतएवाप्ये भूमौ पुष्पयुतं मार्गं दृष्ट्वा रामो वक्ष्यति अभिजानामि पुष्पाणि तानीमानी हलक्ष्मण अपि न द्वा निवेदयामयादत्तानि कानने इति ॥ २६ ॥ राव
णगमनवेगजनितवायुना समाधूता पि पुनर्दशरथावमेवाभ्यवर्तत अभितोऽवर्तिष्ट अनवरतं जायमानत्वात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तरुप्रवालरक्तवर्णा रक्तकिसलयवर्णेत्यर्थः क्रोधातिशयादे

उत्तमांगच्युता तस्याः पुष्पवृष्टिः समंततः ॥ सीतायाः क्रियमाणायाः पपातधरणीतले ॥ २६ ॥ सातुरावणवेगेन पुष्पवृष्टिः समंततः ॥ समाधूता दशग्री
वंपुनरेवाभ्यवर्तत ॥ २७ ॥ अभ्यवर्तत पुष्पाणां धारावैश्रवणानुजम् ॥ नक्षत्रमालाविमलामेरुनगमिवोत्तमम् ॥ २८ ॥ चरणान्नूपुरं भ्रष्टं वैदेह्या
रत्नभूषितम् ॥ विद्युन्मंडलसंकाशं पपातधरणीतले ॥ २९ ॥ तरुप्रवालरक्तासानीलांगराक्षसेश्वरम् ॥ प्रशोभयत वैदेही गजं कक्ष्येव कांचनी ॥ ३० ॥
तां महाल्कामिवाकाशे दीप्यमानां स्वतेजसा ॥ जहाराकाशमाविश्य सीतां वैश्रवणानुजः ॥ ३१ ॥ तस्यास्तान्यग्निवर्णानि भूषणानि महीतले ॥ स घो
षाण्यवशीर्यत क्षीणास्तारा इवां वरात् ॥ ३२ ॥ तस्याः स्तनांतराद्दृष्टो हारस्ताराधिपद्युतिः ॥ वैदेह्यानिपतन्भातिगंगेव गगनच्युता ॥ ३३ ॥ उत्पातवा
ताभिहतानानाद्विजगणायुताः ॥ माभैरिति विधूता ग्राव्या जङ्गुरिव पादपाः ॥ ३४ ॥ नलिन्योध्यस्तकमलास्त्रस्तमीनजले चराः ॥ सखीमिव गतोत्सा
हां शोचन्ती वस्ममैथिलीम् ॥ ३५ ॥ समंतादभिसंपत्य सिंहव्याघ्रमृगद्विजाः ॥ अन्वधावंस्तदारोपासीताच्छायां नुगामिनः ॥ ३६ ॥ जलप्रपातास्त्र
मुखाः शृंगैरुच्छ्रितवाहुभिः ॥ सीतायां क्रियमाणायां विक्रोशन्ती वपर्वताः ॥ ३७ ॥ क्रियमाणां तु वैदेहीं दृष्ट्वा दीनो दिवाकरः ॥ प्रविध्वस्तप्रभः श्रीमाना
सीत्यादुरमंडलः ॥ ३८ ॥ नास्ति धर्मः कुतः सत्यं नार्जवं नानृशंसता ॥ यत्र रामस्य वैदेहीं सीतां हरति रावणः ॥ ३९ ॥

वर्णोऽस्याः कक्ष्यागजाच्छादिनी ॥ ३० ॥ तां सीतामित्यन्वयः अत्र प्रकरणे वारं वारं वैश्रवणानुजत्वोक्त्या ईदृशक्रियाया अत्यनौचित्यप्रदर्शनेन शीघ्रफलदत्वं सूचयति ॥ ३१ ॥ क्षीणाः क्षी
णपुण्यास्तारास्तारा रूपावस्थिताः पुण्यकृत इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उत्पातवातः ऊर्ध्ववातः द्विजगणैः पक्षिगणैर्युक्ताः व्याजङ्गुरिव उत्प्लेक्षालंकारः ॥ ३४ ॥ त्रस्तामीनप्रभृतिजले चरायासां ताः
सखांमिवमैथिलीं गतोत्साहां गतोच्छ्वासा इति पाटेरावणत्रासाच्छुष्कजलतयागतप्राणा इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ रोषाद्वावणविषयात् ॥ ३६ ॥ जलप्रपातरूपाण्यस्त्राणि मुखे ये पांते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
आर्जवमजैह्वं अन्वशंसतादया यत्र यस्मादित्यर्थः ॥ ३९ ॥

प्रहर्षव्ययवोर्हेनुमाह दृष्टेति तत्कालं नाटितं दैन्यायाहरणं दृष्ट्वा नन्मायामोहितत्वाद्यथिताः यदृच्छया आयासं विनैव सपरिवारस्य रावणस्य नाशं प्राप्तं बुद्ध्या लृष्टा इत्यर्थः भावसंधिरत्र ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ तमाभरणवर्णांगीतप्रकांचनाभरणसदृशवर्णयुक्तांगीसौदामनीविद्युदिति सुदाम्नो बहुरनादिमत्त्वात्तद्भाविद्युदिति प्रकाशमाना भवति तद्वत्सीतेत्यर्थः ॥ १४ ॥ अग्निना दीप्तो गिरिवे
 ल्यनेनामन्त्रस्मतासुचिता असंगाया अपि चिच्छन्ते स्तस्य रावणविनाशसान्निध्यद्योतनाय कविः रावणेन तस्या आसत्तिवर्णयति ॥ १५ ॥ पद्मपत्राणि रावणमभ्यकीर्यत रावणांगे पतितान्यभूव
 दृष्ट्वा सीतां परावृष्टां दंडकारण्यवासिनः ॥ रावणस्य विनाशं च प्राप्तं बुद्ध्या दृच्छया ॥ १२ ॥ स तु तां रामरामेति रुदतीं लक्ष्मणेति च ॥ जगामादाय
 चाकाशं रावणो राक्षसेश्वरः ॥ १३ ॥ तमाभरणवर्णांगीपीतकौशेयवासिनी ॥ रराज राजपुत्री तु विद्युत्सौदामनी यथा ॥ १४ ॥ उद्धूतेन च वस्त्रेण त
 स्याः पीतेन रावणः ॥ अधिकं परिवभ्राज गिरिदीप इवाग्निना ॥ १५ ॥ तस्याः परमकल्याण्यास्ताम्राणि सुरभीणि च ॥ पद्मपत्राणि वैदेह्या अभ्यकी
 र्यत रावणम् ॥ १६ ॥ तस्याः कौशेयमुद्धूतमाकाशे कनकप्रभम् ॥ वभौ चादित्यरागेण ताम्रमभ्रमिवा तपे ॥ १७ ॥ तस्यास्तद्विमलं वक्रमाकाशे राव
 णांकगम् ॥ नरराजविनारामं विनालमिव पंकजम् ॥ १८ ॥ बभूव जलदं नीलं भित्त्वा चंद्रवोदितः ॥ सुललाटं सुकेशांतं पद्मगर्भाभमव्रणम् ॥ १९ ॥
 शुक्लैः सुविमलैर्दतैर्प्रभावद्विरलं रुतम् ॥ तस्याः सुनयनं वक्रमाकाशे रावणांकगम् ॥ २० ॥ रुदितं व्यपमृष्टासं चंद्रवस्त्रियदर्शनम् ॥ सुनासं चारुताम्रो
 पुमाकाशे हाटकप्रभम् ॥ २१ ॥ राक्षसेन्द्रसमाधूतं तस्यास्तद्वदनं शुभम् ॥ शुशुभेन विनारामं दिवा चंद्रवोदितः ॥ २२ ॥ साहेमवर्णा नीलांगं मैथि
 लीराक्षसाधिपम् ॥ शुशुभे कांचनीकांचीनीलंगजमिवाश्रिता ॥ २३ ॥ सापद्मपीताहेमाभारावणं जनकात्मजा ॥ विद्युद्वनमिवाविश्य शुशुभे तम
 भूषणा ॥ २४ ॥ तस्याभूषणघोषेण वैदेह्याराक्षसेश्वरः ॥ बभूव विमलो नीलः स घोष इव तोयदः ॥ २५ ॥

नित्यर्थः ॥ १६ ॥ आतपे इत्यनेन ईषत्तप इत्यर्थे कनसंध्याकालं लक्षयति तत्र काले आदित्यरागेण तत्किरणेन युक्तमभ्रमिव तत्करयुतं वासो बभौ ॥ १७ ॥ विनालमिव पंकजं शोकशुष्कत्वात्
 ॥ १८ ॥ नीलं जलदं भित्त्वा तन्मध्ये उदितं चंद्रवोदितं तत्कांतिधूसरो हि स तत उदेति वक्रं विशिनष्टि सुललाटमिति पद्मगर्भवदाभाय स्यतत् ॥ १९ ॥ रावणांकगं वभावितिशेषः ॥ २० ॥ रु
 दितरोदनवत् अर्श आद्यच् अतएवापमृष्टासं अपमार्जिताश्रुकम् ॥ २१ ॥ दिवोदितं चंद्रवदपगतशोभम् ॥ २२ ॥ शुशुभेशोभयति स्म नीलंगजमाश्रिता कांचनीकांचीव ॥ २३ ॥ पद्मपीताप
 द्यकेसरवत्पीतदेहा तप्तकांचनभूषणा ॥ २४ ॥ अभूत् स च पलो नील इति पाठे च पलाविद्युत्तया सहितो घोषवान्मेघ इवाभूदित्यर्थः ॥ २५ ॥

उत्तमांगेति मातस्त्वयासंपादितोऽस्मिन्ननोरथइतिहर्षादेवैः क्रियमाणापुष्पवृष्टिस्तदुत्तमांगाच्च्युतातत्कालेभूमौपपातेतिकतकः वस्तुतोरावणसन्निधौदेवानां तथावीर्यासंभवात् उत्तमांगेधृतपुष्पा
णांतद्वेगेनतद्व्युत्थोत्तमांगच्युतेत्युक्तम् अतएवायेभूमौपुष्पधृतमांगदृष्ट्वारामोवक्ष्यतिअभिजानामिपुष्पाणितानीमानीहलक्ष्मण अपिनद्धानिवैदेह्यामयादत्तानिकाननेइति ॥ २६ ॥ राव
णगमनवेगजनितवायुनासमाधूतापिपुनर्दशवीवमेवाभ्यवर्ततअभितोऽवर्तिष्ट अनवरतंजायमानत्वात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तरुप्रवालरक्तवर्णा रक्तकिसलयवर्णेत्यर्थः क्रोधातिशयादे

उत्तमांगच्युतातस्याःपुष्पवृष्टिःसमंततः ॥ सीतायाःक्रियमाणायाःपपातधरणीतले ॥ २६ ॥ सातुरावणवेगेनपुष्पवृष्टिःसमंततः ॥ समाधूतादशग्री
वंपुनरेवाभ्यवर्तत ॥ २७ ॥ अभ्यवर्ततपुष्पाणांधारावैश्रवणानुजम् ॥ नक्षत्रमालाविमलामेरुनगमिवोत्तमम् ॥ २८ ॥ चरणान्नूपुरंभ्रष्टंवैदेह्या
रत्नभूषितम् ॥ विद्युन्मंडलसंकाशंपपातधरणीतले ॥ २९ ॥ तरुप्रवालरक्तासानीलांगराक्षसेश्वरम् ॥ प्रशोभयतवैदेहीगजंकक्ष्येवकांचनी ॥ ३० ॥
तामहोल्कामिवाकाशेदीप्यमानांस्वतेजसा ॥ जहाराकाशमाविश्यसीतावैश्रवणानुजः ॥ ३१ ॥ तस्यास्तान्यभ्रिवर्णानिभूषणानिमहीतले ॥ सघो
षाण्यवशीर्यतक्षीणास्ताराइवांवरात् ॥ ३२ ॥ तस्याःस्तनांतराद्वृष्टोहारस्ताराधिपद्युतिः ॥ वैदेह्यानिपतन्भातिगंगेवगगनच्युता ॥ ३३ ॥ उत्पातवा
ताभिहतानानाद्विजगणायुताः ॥ माभैरितिबिधूताग्राव्याजङ्गुरिवपादपाः ॥ ३४ ॥ नलिन्योध्वस्तकमलास्त्रस्तमीनजलेचराः ॥ सखीमिवगतोत्सा
हांशोचंतीवस्ममैथिलीम् ॥ ३५ ॥ समंतादभिसंपत्यसिंहव्याघ्रमृगद्विजाः ॥ अन्वधावंस्तदारोपात्सीताच्छायानुगामिनः ॥ ३६ ॥ जलप्रपातास्र
मुग्धाःशृंगैरुच्छ्रितबाहुभिः ॥ सीतायांक्रियमाणायांविक्रोशंतीवपर्वताः ॥ ३७ ॥ क्रियमाणांतुवैदेहीदृष्ट्वादीनोदिवाकरः ॥ प्रविध्वस्तप्रभःश्रीमाना
सीत्यांदुरमंडलः ॥ ३८ ॥ नास्तिधर्मःकुतःसत्यंनार्जवंतानृशंसता ॥ यत्ररामस्यवैदेहीसीतांहरतिरावणः ॥ ३९ ॥

वर्णोभ्याः कक्ष्यागजाच्छादिनी ॥ ३० ॥ तांसीतामित्यन्वयः अत्रप्रकरणेवारंवारंवैश्रवणानुजत्वोक्त्याईदृशक्रियायाअत्यनौचित्यप्रदर्शनेनशीघ्रफलदत्वंसूचयति ॥ ३१ ॥ क्षीणाःक्षी
णपुष्पास्तारास्तारारूपावस्थिताःपुण्यकृतइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उत्पातवातःऊर्ध्ववातः द्विजगणैःपक्षिगणैर्युक्ताःव्याजङ्गुरिव उत्प्रेक्षालंकारः ॥ ३४ ॥ त्रस्तामीनप्रभृतिजलेचरायासांताः
सखीमिवमैथिलीगतोत्साहां गतोच्छ्वासाइतिपाठेरावणत्रासाच्छुष्कजलतयागतप्राणाइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ रोषाद्रावणविषयात् ॥ ३६ ॥ जलप्रपातरूपाण्यस्त्राणिमुखेयेषांते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
आर्जवमजैह्वं अनृशंसतादया यत्रयस्मादित्यर्थः ॥ ३९ ॥

गणराः संघशः विचस्तकाः स्वार्थैकः मृगपोतकाः मृगबालकाः ॥ ४० ॥ विलक्षणैर्विगतलक्षणैर्विगतशोभैरितियावत् ॥ ४१ ॥ विक्रोशंतीमित्यर्धपूर्वान्वयि ॥ ४२ ॥ धरणीतलमवेक्षमा
णांरामलक्ष्मणागमनकाक्षया वस्तुतस्तदनुगमनाकाक्षयेतितत्त्वं विप्रमृष्टोविलुलितोविशेषकस्तिलकोयस्यास्ताम् ॥ ४३ ॥ भयभारपीडितासेवविवर्णवक्रेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीरामा
जिरामेश्रीरामेश्रीरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेद्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथसीतयाक्रियमाणपारुष्यएवतांहरतिस्मेत्याह स्वमिति वर्तिनीत्य

इतिभूतानिसर्वाणिगणशःपर्यदेवयन् ॥ विचस्तकादीनमुखारुरुदुर्गपोतकाः ॥ ४० ॥ उद्दीक्ष्योद्दीक्ष्यनयनैर्भयादिवविलक्षणैः ॥ सुप्रवेपितगा
त्राश्ववभूवुर्वनदेवताः ॥ ४१ ॥ विक्रोशंतीं दृढंसीतां दृष्ट्वा दुःखं तथागताम् ॥ तांतुलक्ष्मणरामेतिक्रोशंतींमधुरस्वराम् ॥ ४२ ॥ अवेक्षमाणांबहुशो
बैदेहीधरणीतलम् ॥ सतामाकुलकेशांतांविप्रमृष्टविशेषकाम् ॥ जहारात्मविनाशायदशग्रीवोमनस्विनीम् ॥ ४३ ॥ ततस्तुसाचारुदतीशुचिस्मि
ताविनाकृताबंधुजनेनमैथिली ॥ अपश्यतीराघवलक्ष्मणावुभौविवर्णवक्राभयभारपीडिता ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० अर० द्विपंचा
शःसर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स्वमुत्पतंतंतंदृष्ट्वा मैथिलीजनकात्मजा ॥ दुःखितापरमोद्विग्नाभयेमहतिवर्तिनी ॥ १ ॥ रोषरोदनताम्राक्षी
भीमाक्षराक्षसाधिपम् ॥ रुदतीकरुणंसीताक्रियमाणातमब्रवीत् ॥ २ ॥ नव्यपत्रपसेनीचकर्मणानेनरावण ॥ ज्ञात्वाविरहितांयोमांचोरयित्वाप
लायसे ॥ ३ ॥ त्वयैवनूनंदुष्टात्मनूभीरुणाहर्तुमिच्छता ॥ ममापवाहितोभर्तामृगरूपेणमायया ॥ ४ ॥ योहिमामुद्यतस्त्रातुंसोप्ययंविनिपातितः ॥
मृधराजःपुराणोसौश्वशुरस्यसखाममा ॥ ५ ॥ परमंखलुतेवीर्यं दृश्यतेराक्षसाधमा ॥ विश्राव्यनामधेयंहियुद्धेनास्मिजितात्वया ॥ ६ ॥ ईदृशंगर्हितंकर्म
कथं कृत्वानलज्जसे ॥ स्त्रियाश्चाहरणं नीचरहितेचपरस्यच ॥ ७ ॥ कथयिष्यंतिलोकेपुपुरुषाः कर्मकुत्सितम् ॥ सुनृशंसमधर्मिष्ठंवशौटीर्यमानिनः ॥ ८

मुप्यपिणिनिरार्षः ॥ १ ॥ रोषरोदनाभ्याहेतुभ्यांताम्राक्षी ॥ २ ॥ विरहितांरामलक्ष्मणाभ्यामितिशेषः अनेनकर्मणाचौर्येण ॥ ३ ॥ अपवाहितःअन्यत्रनायितः माययामृगरूपेणमारीचेनेति
शेषः ॥ ४ ॥ पुराणोद्यद्वाःअतएवास्यनिपातनंतुत्वद्वीर्यहेतुकमितिभावः ॥ ५ ॥ परमंखल्वितिव्यंग्योक्तिः ॥ ६ ॥ स्त्रियाहरणमेवगर्हितं राक्षसादिविवाहानांशास्त्रेगर्हितत्वात्तत्रापिपरस्यवि
वाहितायास्तत्रापिरहितेपतिरहितेकालेदेशेचेत्यतिनिघंतेकर्मितिभावः ॥ ७ ॥ शौटीर्यमानिनःशूरमानिनः तादृशस्येदृशीलोकेर्निदामरणादप्यधिकेतिभावः ॥ ८ ॥

सत्त्वंशरीरं तदा अपहरणपूर्वकाले कुलाक्रोशः कुलनिंदा चारित्र्यमाचारः ॥ ९ ॥ हियतः एव रूपेण तत्त्वाधावसि अतः किं कर्तुं शक्यं मुहूर्तमपि तिष्ठत्वं यदि शूर इति शेषः अवस्थितौ किं
स्यात्तदाह नेति ॥ १० ॥ तदेवोपपादयति नहीति ॥ ११ ॥ १२ ॥ साधु आत्मनः पथ्यं कृत्वा विचार्येत्यर्थः साधु कुर्वात्मन इति पाठांतरं साधु मां मुंच शीघ्रं मां मुंच यावन्मे भर्तानायातीत्यर्थः

धिके शौर्यं च सत्त्वं च यत्त्वया कथितं तदा ॥ कुलाक्रोशकरं लोके धिक्ते चारित्र्यमीदृशम् ॥ ९ ॥ किं शक्यं कर्तुं मे वं हिय ज्जवेनैव धावसि ॥ मुहूर्तमपि तिष्ठ
त्वं न जीवस्यति यास्यसि ॥ १० ॥ न हि चक्षुः पथं प्राप्य तयोः पार्थिवपुत्रयोः ॥ ससैन्योपि समर्थस्त्वं मुहूर्तमपि जीवितुम् ॥ ११ ॥ न त्वं तयोः शरस्पर्शसो
दृशकः कथंचन ॥ बने प्रज्वलितस्येव स्पर्शमग्नेर्विहंगमः ॥ १२ ॥ साधु कृत्वात्मनः पथ्यं साधु मां मुंच रावण ॥ मत्प्रधर्पणसंकुद्धो भ्रात्रा सहपतिर्मम
॥ १३ ॥ विधास्यति विनाशाय त्वं मां यदि न मुंचसि ॥ येन त्वं व्यवसायेन बलान्मां हर्तुमिच्छसि ॥ १४ ॥ व्यवसायस्तु ते नीचं भविष्यति निरर्थकः ॥ न ह्य
हंतमपश्यंती भर्तारं विबुधोपमम् ॥ १५ ॥ उत्सहेशत्रुवशात् प्राणान्धारयितुं चिरम् ॥ न नूनं चात्मनः श्रेयः पथ्यं वा समवेक्षसे ॥ १६ ॥ मृत्युकाले यथा
मर्त्यो विपरीतानि सेवते ॥ मुमूर्षूणां तु सर्वेषां यत्पथ्यं तन्न रोचते ॥ १७ ॥ पश्यामीह हि कंठे त्वां कालपाशावपाशितम् ॥ यथा चास्मिन् भयस्थानेन विभे
षि निशाचर ॥ १८ ॥ व्यक्तं हिरण्मयांस्त्वं हि संपश्यसि महीरुहान् ॥ न दीवैतरणीं घोरारुधिरौघविवाहिनीम् ॥ १९ ॥ खड्गपत्रवनंचैव भीमं पश्यसि रा
वण ॥ तनकांचनपुष्पांच वैदूर्यप्रवरच्छदाम् ॥ २० ॥ द्रक्ष्यसे शाल्मलीं तीक्ष्णामार्यसैः कंटकैश्चिताम् ॥ न हित्व मीदृशं कृत्वा तस्या लोकां महात्मनः ॥ २१ ॥
धारितुं शक्यमिच्चिरं विषं पीत्वेव निघृण ॥ बद्धस्त्वं कालपाशेन दुर्निवारेण रावण ॥ २२ ॥ कगतो लप्स्यसे शर्ममम भर्तुर्महात्मनः ॥ निमेषांतरमात्रेण
विना भ्रातरमाहवे ॥ २३ ॥ राक्षसानिहता येन सहस्राणि चतुर्दश ॥ कथं सराघवो वीरः सर्वास्वकुशलो वली ॥ २४ ॥

॥ १२ ॥ विनाशाय विधास्यति यत्नमिति शेषः येन व्यवसायेन स्त्रीभोगव्यवसायेन ॥ १४ ॥ तन्नैरर्थक्यमेवाह नहीति ॥ १५ ॥ श्रेयस्तत्कालसुखावहं पथ्यं वा परिणामसुखावहं वानसमवे
क्ष्यसेन विचारयसि यथा मर्त्यो मृत्युकाले विपरीतानि सेवते तथा त्वमपीति भावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हिरण्मयवृक्षदर्शनं मृत्युचिह्नं वैतरण्यादियातनास्थानं पश्यसीति वर्तमानसामीप्ये लट्
॥ १९ ॥ २० ॥ शाल्मलीयातनादक्षः ॥ २१ ॥ धारितुं धर्तुं जीवितमिति शेषः ॥ २२ ॥ मम भर्तुः अपराधं कृत्वेति शेषः भ्रातरं विना एकाकिनेति यावत् ॥ २३ ॥ २४ ॥

वा०रा०

॥६५॥

॥ २५ ॥ आगतात्रवेपथुः क्षारातिशयात् ॥ २६ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अप
स्यता अपस्यन्ती ॥ १ ॥ २ ॥ यदिरामायशंसेयुरिति देवगत्यादृष्टायरामायशंसेयुरिति प्रत्याशयेति शेषः वस्तुतोयं यद्विशब्दे वेदाः प्रमाणं यद्विस्तुरितिवत् वस्त्रमुत्तरीयमुत्सृज्य तन्मध्ये वानरम
ध्ये सहभूषणं भूषणसहितं कर्णोत्पलादिच निक्षिप्तं तथेति शेषः ॥ ३ ॥ तत्कर्मचतुर्कर्मनुवस्त्रभूषणप्रक्षेपकर्मनु संभ्रमात्सभ्यहरणजनितचित्तक्षोभात् अतिभारेण शिरसामधोमुखतया च ॥ ४ ॥

नत्वा हन्याच्छरैस्तीक्ष्णैरिष्टभार्यापहारिणम् ॥ एतच्चान्यच्चपरुषं वै देहीरावणांकगा ॥ भयशोकसमाविष्टा करुणं विललाप ह ॥ २५ ॥ तदा भृशार्ता व
हुचैव भाषिणीं विलापपूर्वकरुणं च भामिनीम् ॥ जहार पापस्तरुणीं विचेष्टतीं नृपात्मजामागतगात्रवेपथुः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
अर० त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ क्रियमाणा तु वै देही कंचिन्नाथमपश्यती ॥ ददर्श गिरिशृंगस्थान्यं च वानरपुंगवान् ॥ १ ॥ तेषां मध्ये वि
शालाक्षी कौशेयंकनकप्रभम् ॥ उत्तरीयं वरारोहाशुभान्याभरणानि च ॥ २ ॥ मुमोच यदिरामायशंसेयुरिति भामिनी ॥ वस्त्रमुत्सृज्य तन्मध्ये निक्षि
प्तं सहभूषणम् ॥ ३ ॥ संभ्रमात्तु दशग्रीवस्तत्कर्मचनबुद्धवान् ॥ पिंगाक्षस्तां विशालाक्षीं नेत्रैरनिमिषैरिव ॥ ४ ॥ विक्रोशंतीं तदा सीतां ददृशुर्वानरो
त्तमाः ॥ सचपंपामतिकम्यलंकामभिमुखः पुरीम् ॥ ५ ॥ जगाम मैथिलीं गृह्य रुदतीं राक्षसेश्वरः ॥ तां जहार सुसंलक्ष्णो रावणो मृत्युमात्मनः ॥ ६ ॥ उ
त्संगेनैव भुजगीं तीक्ष्णदंष्ट्रां महाविषाम् ॥ वनानि सरितः शैलान्सरांसि च विहाय सा ॥ ७ ॥ सक्षिप्रं समतीयाय शरश्चापादिवच्युतः ॥ तिमिनः क्रनिकेतं
तु वरुणालयमक्षयम् ॥ ८ ॥ सरितां शरणं गत्वा समतीयाय सागरम् ॥ संभ्रमात्परिवृत्तो र्मीरुद्धमीनमहोरगः ॥ ९ ॥ वैदेह्यां क्रियमाणायां बभूव वरु
णालयः ॥ अंतरिक्षगता वाचः सस्तु जश्चरणास्तथा ॥ १० ॥

॥ ५ ॥ सुसंलक्ष्णः सत्योस्तच्चेनाज्ञानात् केचित्तुलब्धं रामहस्तान् नृयुद्धारमिति संलक्ष्णः विना चोत्कटं पापं पुण्यक्षयाभावेन न मृत्युः स निहितः स्यादिति तमो गुणादृतः सन्मातर्यपि विरुद्धशब्दव्यवहारं
कृतवानिति वदन्ति तेषामेतत्सर्गातिवक्ष्यमाणं बभूव मोहान्मुदित इत्यसंगतं स्यात् तथा आत्मानं बुद्धिवैकल्यात्कृतकृत्यममन्यत इत्युत्तरसर्गादिस्थं चासंगतं स्यात् ॥ ६ ॥ विहाय सा आकाशमार्गेण
क्षिप्रं समतीयावेत्यन्वयः ॥ ७ ॥ तिमिर्मत्स्यविशेषः ॥ ८ ॥ संभ्रमाज्जगन्मात्रपहारदर्शनजक्षोभात्परिवृत्तो र्मिः स्वभावप्राप्तो र्मिप्रवृत्तिरहितः रुद्धाः रुद्धप्रचारामीनादयोस्मिन् ॥ ९ ॥ १० ॥

अर० कां०

३

॥६५॥

एतदंतःसीताहरणकर्मावसानः सिद्धाःसिद्धाश्च ॥ ११ ॥ रूपिणीमात्मनोमृत्युमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ संरुढकक्ष्यांबहुजनाकीर्णद्वारां बहुलांविपुलां संरुढकक्ष्यांबहुलमितिपाठेतादृशबहुतरद्वा
 र्वदित्यंतःपुरविशेषणं ॥ १३ ॥ मायामिवासुरीमित्यनेनमायारूपैवैषासीतायालंकाभागेतिध्वनितं मुख्यमातात्वाग्निप्रविष्टेतिपूर्वमेवध्वनितमतएवरावणस्यवहर्नायैषाजाता मायात्वादेवरा
 वणस्यतदज्ञानं पिशाचीःराक्षसीरित्यर्थइतितीर्थः ॥ १४ ॥ असंमतःअस्मदननुज्ञातःपुमांस्तथाभूतास्त्रीवानपश्यतितथारक्षतेतिशेषः ॥ १५ ॥ मच्छंदतोमदाज्ञयायद्यदस्तुयदाइच्छेतदैवयथा
 एतदंतोदशग्रीवइतिसिद्धास्तदाब्रुवन् ॥ सतुसीतांविचेष्टंतीमंकेनादायरावणः ॥ ११ ॥ प्रविवेशपुरीलंकांरूपिणींमृत्युमात्मनः ॥ सोभिगम्यपुरीं
 लंकांमुविभक्तमहापथाम् ॥ १२ ॥ संरुढकक्ष्यांबहुलांस्वमंतःपुरमाविशत् ॥ तत्रतामसितापांगींशोकमोहसमन्विताम् ॥ १३ ॥ निदधेरावणःसी
 तांमयांमायामिवासुरीम् ॥ अब्रवीच्चदशग्रीवःपिशाचीर्घोरदर्शनाः ॥ १४ ॥ यथानैनांपुमान्स्त्रीवासीतांपश्यत्यसंमतः ॥ मुक्तामणिसुवर्णानिवस्त्रा
 ण्याभरणानिच ॥ १५ ॥ यद्यदिच्छेतदैवास्यादेयंमच्छंदतोयथा ॥ याचवक्ष्यतिवैदेहीवचनंकिंचिदप्रियम् ॥ १६ ॥ अज्ञानाद्यदिवाज्ञानान्नतस्या
 जीवितंप्रियम् ॥ तथोक्त्वाराक्षसीस्तासुराक्षसेन्द्रःप्रतापवान् ॥ १७ ॥ निष्क्रम्यांतःपुरात्तस्मात्किंकृत्यमितिचिंतयन् ॥ ददर्शाष्टौमहावीर्यान्राक्षसा
 म्यशिताशनान् ॥ १८ ॥ सतान्दृष्ट्वामहावीर्योवरदानेनमोहितः ॥ उवाचतानिदंवाक्यंप्रशस्यबलवीर्यतः ॥ १९ ॥ नानाप्रहरणाःक्षिप्रमितोगच्छ
 तसत्त्वराः ॥ जनस्थानंहतस्थानंभूतंपूर्वखरालयम् ॥ २० ॥ तत्रास्यतांजनस्थानेशून्येनिहतराक्षसे ॥ पौरुषंबलमाश्रित्यत्रासमुत्सृज्यदूरतः ॥ २१ ॥
 बहुसैन्यंमहावीर्यंजनस्थानेनिवेशितम् ॥ सद्रूपणखरंयुद्धेनिहतंरामसायकैः ॥ २२ ॥ ततःक्रोधोममापूर्वोधैर्यस्योपरिवर्धते ॥ वैरंचसुमहज्जातं
 रामंप्रतिसुदारुणम् ॥ २३ ॥ निर्यातयितुमिच्छामितच्चवैरंमहारिपोः ॥ नहिलप्स्याम्यहंनिद्रामहत्वासंयुगेरिपुम् ॥ २४ ॥ तंत्विदानीमहंहत्वाखरदू
 षणघातिनम् ॥ रामंशर्मोपलप्स्यामिधनंलब्ध्वेवनिर्धनः ॥ २५ ॥

स्यादष्टैतवतितथैवतत्सर्वदेयं मच्छंदतइत्यस्यमद्वशप्राप्तिसिद्धार्थमित्यर्थइतिकतकः अस्याअप्रियंचनवाच्यमित्याह याचेति तस्याजीवितंनप्रियं तांमारयामीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 वरदानेनपैतामहेनमोहितोरामशतादपिनमेत्तीरितिचिंतयानः मोहकृतैर्पाचिता तान्बलवीर्यतःप्रशस्येत्यन्वयः ॥ १९ ॥ हतस्थानंरामेणेति शून्यंकृतमित्यर्थः पूर्वखरालयत्वंभूतंप्राप्तम्
 ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ धैर्यस्योपरिक्रोधः धैर्योपमर्दकःक्रोधइत्यर्थः ततःखरादिवधान्तुभीत्यानापिदथाक्रोधइत्यर्थः ॥ २३ ॥ निर्यातयितुंप्रत्युपकारेणापनेतुम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

प्रवृत्तिर्वाता उपनेतव्याममप्रापणीया ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ महार्थमहानर्थोभिधेयं त्यक्तं यतः यद्विशिजनस्थानंतद्विशीत्यर्थः अलक्ष्यदर्शनाः अंतर्धानविद्यया ॥ २९ ॥ उपलभ्यप्र
प्यस्पृष्टाचपरिगृह्यस्वगृहेस्थापयित्वापरिग्रहत्वेनविज्ञाव्यच प्रसज्यसंपाद्य मोहान्मुदितः स्वरहंतुर्वधोममसुकरः स्त्रीवियोगेनातिखिन्नस्येतिहर्षितः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री

जनस्थानेवसद्विस्तुभवद्दीराममाश्रिता ॥ प्रवृत्तिरुपनेतव्या किं करोतीति तत्त्वतः ॥ २६ ॥ अप्रमादाच्च गंतव्यं सर्वैरेव निशाचरैः ॥ कर्तव्यश्च सदा
यत्नो राघवस्य वधं प्रति ॥ २७ ॥ युष्माकं तु बलं ज्ञातिं बहुशोरणमूर्धनि ॥ अतश्चास्मिन् जनस्थाने मया यूयं निवेशिताः ॥ २८ ॥ ततः प्रियं वाक्यमुपे
त्य राक्षसामहार्थमप्रावभिवाद्य रावणम् ॥ विहाय लंकां सहिताः प्रतस्थिरेयतो जनस्थानमलक्ष्य दर्शनाः ॥ २९ ॥ ततस्तु सीतामुपलभ्य रावणः सुसं
प्रहृष्टः परिगृह्य मैथिलीम् ॥ प्रसज्य रामेण च वैरमुत्तमं बभूव मोहान्मुदितः सरावणः ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
अरण्यकांडे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ संदिश्य राक्षसान्धोरान् रावणोऽष्टौ महाबलान् ॥ आत्मानं बुद्धिर्वैकुल्यात्कृतकृत्यममन्यत
॥ १ ॥ संचितयानो वैदेहीं कामबाणैः प्रपीडितः ॥ प्रविवेश गृहं रम्यं सीतां द्रष्टुमभित्वरन् ॥ २ ॥ सप्रविश्य तु बद्धे श्मरावणो राक्षसाधिपः ॥ अपश्य द्रा
क्षसीमध्ये सीतां दुःखपरायणाम् ॥ ३ ॥ अश्रुपूर्णमुखीं दीनां शोकभारावपीडिताम् ॥ वायुवेगैरिवाक्रांतां मज्जंतीं नावमर्णवे ॥ ४ ॥ मृगयूथपरिभ्र
ष्टां मृगींश्च भिरिवावताम् ॥ अधोगतमुखीं सीतां तामभ्येत्य निशाचरः ॥ ५ ॥ तां तु शोकवशाद्दीनामवशां राक्षसाधिपः ॥ सबलादर्शयामास गृहं देव
गृहोपमम् ॥ ६ ॥ हर्म्यप्रासादसंवाधं स्त्रीसहस्रनिपेवितम् ॥ नानापक्षिगणैर्जुष्टं नानारत्नसमन्वितम् ॥ ७ ॥ दांतकैस्तापनीयैश्च स्फाटिकैराजतैस्तथा ॥
वज्रवैदूर्यचित्रैश्च स्तभैर्दृष्टिमनोरमैः ॥ ८ ॥ दिव्यदुन्दुभिनिर्घोषं तमकांचनभूषणम् ॥ सोपानं कांचनं चित्रमारुरोहतया सह ॥ ९ ॥

रामायणमायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ बुद्धिर्वैकुल्याद्बुद्धिर्वैपरीत्यात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ शोको वायुस्थाने अश्रुचार्ण
वज्रलस्थाने अनेनाश्रुवेगातिशय उक्तः ॥ ४ ॥ अधोगतमवनतमुखं यस्याः ॥ ५ ॥ अनिच्छंतीमपि तद्दर्शनं बलाद्दर्शयामासेत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ दांतकैर्गजदंतकृतैः तपनीयं स्वर्णं स्तंभैर्युत
मिति शेषः ॥ ८ ॥ तया सीतया ॥ ९ ॥

दांतकाराजताश्चैव गवाक्षाः प्रियदर्शनाः ॥ हेमजालावृताश्वासंस्तत्र प्रासादपंकजः ॥ १० ॥ सुधामणिविचित्राणि भूमिभागानि सर्वशः ॥ दशग्री
वः स्वभवने प्रादर्शयन् मैथिलीम् ॥ ११ ॥ दीर्घिकाः पुष्करिण्यश्च नाना पुष्पसमावृताः ॥ रावणो दर्शयामास सीतां शोकपरायणाम् ॥ १२ ॥ दर्शयि
त्वा तु वैदेहीं कृत्स्नं तद्भवनात्तमम् ॥ उवाच वाक्यं पापात्मा सीतां लोभितुमिच्छया ॥ १३ ॥ दशराक्षसकोट्यश्च द्वाविंशतिरथापराः ॥ वर्जयित्वा जना
न्वद्वान्वालांश्च रजनीचरान् ॥ १४ ॥ तेषां प्रभुरहं सीते सर्वेषां भीमकर्मणाम् ॥ सहस्रमेकमेकस्य मम कार्यपुरःसरम् ॥ १५ ॥ यदिदं राज्यं तत्रं मे त्वयि
सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ जीवितं च विशालाक्षित्वं मे प्राणैर्गरीयसी ॥ १६ ॥ बद्धीनामुत्तमस्त्रीणां मम योसौ परिग्रहः ॥ तासां त्वमीश्वरी सीते मम भार्या भव
प्रिये ॥ १७ ॥ साधु किं तेन्यथा बुद्ध्या रोचयस्व वचो मम ॥ भजस्व माभितप्तस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १८ ॥ परिक्षिप्तासमुद्रेण लंके यं शतयोजना ॥ नेयं ध
र्यितुं शक्या संद्वैरपि सुरासुरैः ॥ १९ ॥ नंदेव पुनरक्षपुनर्गंधर्वेषु नर्पिषु ॥ अहंपस्यामि लोकेषु यो मे वीर्यसमो भवेत् ॥ २० ॥ राज्यं भ्रष्टेन दीनेन तापसेन
पदातिना ॥ किं करिष्यसि रामेण मानुषेण लपते जसा ॥ २१ ॥ भजस्व सीते मामेव भर्ताहं सदृशस्तव ॥ यौवनं त्वध्रुवं भीरुरमस्वैह मया सह ॥ २२ ॥ द
र्शने माकृत्या बुद्धिराघवस्य वरानने ॥ कास्य शक्तिरिहा गंतुमपि सीते मनोरथैः ॥ २३ ॥ न शक्यो वायुराकाशे पाशैर्वहुं महाजवः ॥ दीप्यमानस्य वा
प्यग्नेर्ग्रहीतुं विमलाः शिखाः ॥ २४ ॥ त्रयाणामपि लोकानां न तं पस्यामि शोभने ॥ विक्रमेण न येद्यस्त्वांमद्वाहुपरिपालिताम् ॥ २५ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshetra. Digitized by eGangotri

महिधास्त्वप्येयान् विप्यन्ति माचेदंगीकरिष्यसितदासेवकवत्त्वदाज्ञावशौ भविष्यामि तथा भूतेमयिराक्षसादेवाश्चमद्वशास्त्वद्वशाः संपन्ना एव किं विशेषेण सर्वचराचरं त्वयेप्यं भवतितदेत्यर्थः ॥ २६ ॥
 अभिषेकः अमनिष्ठत्तिद्वारा जोगायन्तानंतदुदकेन क्लिन्ना द्वीश्रमापनयनान्तुष्टाचमारमयस्य यत्पूर्वसंचितं किंचिदुष्कृतमासीत्तद्वनवासेन तद्वतदुःखेन गतं क्षीणम् ॥ २७ ॥ इहलंकायाम् मदंगीका
 रादिनिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शोकेन अस्वस्थामिवाचिन्तया हतप्रभामिव ध्यायन्तीमिव तामुवाचे त्वन्वयः ॥ ३३ ॥ तूष्णीमवस्थानाद्वीडया तूष्णीं स्थितेति मन्यमान आह
 लंकायाः सुमहद्राज्यमिदं त्वमनुपालय ॥ त्वयेप्यामहिधाश्चैव देवाश्चापि चराचरम् ॥ २६ ॥ अभिषेकजलक्लिन्ना तुष्टाचरमयस्वच ॥ दुष्कृतं यत्पुरा
 कर्मवनवासेन तद्वतम् ॥ २७ ॥ यच्च ते सुकृतं कर्म तस्येह फलमाप्नुहि ॥ इह सर्वाणि माल्यानि दिव्यगंधानि मैथिलि ॥ २८ ॥ भूषणानि च मुख्यानि ता
 नि सेवमया सह ॥ पुष्पकं नाम सुश्रोणिभ्रातुर्वैश्रवणस्य मे ॥ २९ ॥ विमानं सूर्यसंकाशं तरसानिर्जितं रणे ॥ विशालं रमणीयं च तद्विमानं मनोजवम्
 ॥ ३० ॥ तत्र सीते मया सार्धं विहरस्व यथा सुखम् ॥ वदनं पद्मसंकाशं विमलं चारुदर्शनम् ॥ ३१ ॥ शोकार्तं तु वरारोहेन भ्राजति वरानने ॥ एवं वदति
 तस्मिन्सावस्त्रातेन वरांगता ॥ ३२ ॥ पिधायेंदुनिभं सीतामंदमश्रूण्य वर्तयत् ॥ ध्यायन्ती तामिवास्वस्थां सीतां चिन्ताहतप्रभाम् ॥ ३३ ॥ उवाच वचनं
 वीरोगवणोरजनीचरः ॥ अलं व्रीडेन वै देहि धर्मलोपकृतेन ते ॥ ३४ ॥ आपो यंदेवि निष्पंदो यस्त्वामभिभविष्यति ॥ एतौ पादौ मया स्निग्धौ शिरोभिः
 परिपीडितौ ॥ ३५ ॥ प्रसादं कुरु मे क्षिप्रं वस्यो दासो ह मस्मिते ॥ इमाः शून्यमया वाचः शुष्यमाणेन भाषिताः ॥ ३६ ॥ न चापिरावणः कांचिन्मूर्ध्ना स्त्रीं प्र
 णमेतह ॥ एवमुक्त्वा दशग्रीवामैथिलीं जनकाल्मजाम् ॥ कृतांतव शमापन्नो ममेयमिति मन्यते ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे
 पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

अलमिति धर्मलोपः स्वजर्तृत्यागपरांगीकाररूपस्तत्कृतेन व्रीडेन लज्जयाऽलम् मास्त्वित्यर्थः ॥ ३४ ॥ कुतस्तत्राह आर्ष इति हेदेवित्वामभित्वामुद्दिश्य मया क्रियमाणो निष्पंदः स्नेहबंधः प्रार्थना
 रूपः यथा येन विप्यति सोऽयमार्षोऽक्षिप्य एव क्षत्रियाणामुचितत्वेन वेदोक्त एव बलात्कारेण राक्षस इति विवाहेषु स्मृत्या गणनात् एवमुक्तिरपि तमोगुणप्राधान्येनैव कन्याया बलात्कारेण हणस्यैव
 राक्षसविवाहपदार्थत्वादिति बोध्यम् पुनः प्रसादयति एताविति ॥ ३५ ॥ इमा दासो हमित्यंताः शुष्यमाणेन कामपीडितेन मया भाषिता उक्ता वाचः शून्या यथान भवन्ति तथा कुर्वन्ति शेषः ॥ ३६ ॥ एवं
 विधं प्रसादनं न काप्यभूदित्याह न चापीति मन्यतेऽसंस्त अत्र रासाभासः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥

निर्भयाच्चियोवलाहुपभोगेमूर्धतिविपतिप्यतीत्यस्मरसोरावणंप्रतिशापंचित्तेविज्ञायनिर्भया बलात्कारेयोगवशाददृश्याऽस्पृश्याचभविष्यामीतिधियानिर्भयावा तृणमंतरतःकृत्वासाक्षात्पापा
 ल्मकपरपुरुषसंभाषणजदोषपरिहारायेतिशेषः ॥ १ ॥ धर्मसेतुरिवेत्यत्रधर्मैतिपृथक्पदंलुप्तपट्टीकम् धर्मस्याचलःसेतुरिवमर्यादाप्रतिष्ठापकःपरिज्ञातःप्रसिद्धः ॥ २ ॥ ३ ॥ सकस्तत्राह यइति
 ॥ ४ ॥ शयिताशयनकर्ता नृतोत्तुरितिशेषः इडार्पः ॥ ५ ॥ प्रोक्तास्त्वया मत्पुरइतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तस्यरामस्यवैरंक्रोधमुत्पाद्यतत्सन्निधिप्राप्तस्तोजीवन्मोक्षयसे तस्यमनुष्यत्वादितिभावः
 सातथोक्तातुवैदेहीनिर्भयाशोककर्शिता ॥ लणमंतरतःकृत्वारावणंप्रत्यभापत ॥ १ ॥ राजादशरथोनामधर्मसेतुरिवाचलः ॥ सत्यसंधःपरिज्ञातो
 यम्यपुत्रःसराधवः ॥ २ ॥ रामोनामसधर्मात्मात्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ दीर्घबाहुर्विशालाक्षांदैवतंसपतिर्मम ॥ ३ ॥ इक्ष्वाकूणांकुलेजातःसिंहस्कं
 धोमहायुतिः ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रायस्तेप्राणान्वधिष्यति ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षंयद्यहंतस्यत्वयावैधर्पितावलात् ॥ शयितात्वंहतःसंख्येजनस्थानेयथाखरः
 ॥ ५ ॥ यएतेराक्षसाःप्रोक्ताघोररूपामहाबलाः ॥ राघवेनिर्विपाःसर्वेसुपर्णेपन्नगायथा ॥ ६ ॥ तस्यज्याविप्रमुक्तास्तेशराःकांचनभूषणाः ॥ शरीरं
 विधमिष्यंतिगंगाकूलमिवोर्मयः ॥ ७ ॥ असुरैर्वासुरैर्वात्वंयद्यवध्योसिरावण ॥ उत्पाद्यसुमहद्वैरंजीवंस्तस्यनमोक्षयसे ॥ ८ ॥ सतेजीवितशेषस्यरा
 घवोतकरोबली ॥ पशोर्युपगतस्येवजीवितंतवदुर्लभम् ॥ ९ ॥ यदिपश्येत्सरामस्त्वारोपदीप्तेनचक्षुषा ॥ रक्षस्त्वमद्यनिर्दग्धोयथारुद्रेणमन्मथः
 ॥ १० ॥ यश्चंद्रनभसोभूमौपातयेन्नाशयेतवा ॥ सागरंशोषयेद्वापिससीतांमोचयेदिह ॥ ११ ॥ गतासुस्वंगतश्रीकोगतसत्त्वोगतेंद्रियः ॥ लंकावै
 धव्यसंयुक्तात्कृतेनभविष्यति ॥ १२ ॥ नतेपापमिदंकर्मसुखोदकंभविष्यति ॥ याहंनीताविनाभावंपतिपार्श्वात्त्वयावलात् ॥ १३ ॥ सहिदेवरसं
 युक्तोममभर्तामहायुतिः ॥ निर्भयोवीर्यमाश्रित्यशून्येवसतिदंडके ॥ १४ ॥ सतेवीर्यबलंदर्पमुत्सेकंचयथाविधम् ॥ व्यपनेष्यतिगात्रेभ्यःशरवर्षे
 णसंयुगे ॥ १५ ॥ यदाविनाशोभूतानांदृश्यतेकालचोदितः ॥ तदाकार्येप्रमाद्यंतिनराःकालवशंगताः ॥ १६ ॥
 ॥ ८ ॥ तदेवाह अंतकरःनाशकरः ॥ १॥ रक्षइतिरावणसंबोधनम् निर्दग्धोभवेरितिशेषः ॥ १० ॥ योरामःपातयेदित्यादि शक्यार्थेलिङ् यच्चतवशतयोजनसमुद्रमध्यगालंकाऽगम्येतिबुद्धिःसावर्थे
 वेत्याह सागरंशोषयेद्वापि वाशब्दएवार्थे सइहस्थितांसीतांमोचयेदेवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ त्वत्कृतेनत्वत्कृतापराधेन ॥ १२ ॥ पतिपार्श्वाद्विनाभावंपतिपार्श्ववियोगम् ॥ १३ ॥ देवरसंयुक्तोलक्ष्मणसंयुतः
 सखरादिहंता देवतसंयुक्तइतिपाठेदेवानुकूल्यवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ वीर्यपराक्रमः बलंशरीरम् दर्पोमदः उत्सेकःअमर्यादत्वम् ॥ १५ ॥ कार्येप्रमाद्यंति उचितेकार्येवैपरीत्यंप्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥

मांप्रवृष्य स्थितस्येतिशेषः सनेकालइति नाशकालइत्यर्थः स्वमरणेनवैधव्यमेवांतःपुरवधः ॥ १७ ॥ यज्ञमध्यस्थायज्ञशालामध्यस्थासुगादियज्ञोपकरणमंडितावेदिश्वंढालेनावमर्दितुंस्पष्टं
नशक्यान्वात्वाहमिति योजना ॥ १८ ॥ १९ ॥ पद्मखंडानिपद्मसमूहाः तृणमध्यस्थंजलनील्यादितृणमध्यस्थंद्रक्ष्येतपश्येत् मद्भुक्तंजलवायसम् ॥ २० ॥ एवंनिर्भयोक्तौलोकानुसारेणप
निव्रतोचितंहेतुमाह इदमिति निःसंज्ञस्वनोजडम् ॥ २१ ॥ अपक्रोशंसीताअसनीजातेतिनिदाम् सुपरुषंमुतरांपरुषम् अनेनप्रबंधेनरजस्तमोयुतानामीश्वरालाभोदर्शितः ॥ २२ ॥ २३ ॥ भयसं
मांप्रवृष्यसनेकालःप्रानोयंराक्षसाधम॥ आत्मनोराक्षसानांचवधायांतःपुरस्यच॥ १७ ॥ नशक्यायज्ञमध्यस्थावेदिःसुभांडमंडिता ॥ द्विजातिमंत्र
संपूताचंडालेनावमर्दितुम् ॥ १८ ॥ तथाहंधर्मनित्यस्यधर्मपत्नीदृढव्रता ॥ त्वयास्प्रष्टुंनशक्याहंराक्षसाधमपापिना ॥ १९ ॥ कीडंतीराजहंसेनपद्मखंडेषु
नित्यशः ॥ हंसीसातृणमध्यस्थंकथंद्रक्ष्येतमद्भुक्तम् ॥ २० ॥ इदंशरीरंनिःसंज्ञबंधवाघातयस्ववा ॥ नेदंशरीरंरक्ष्यंमेजीवितंवापिराक्षस ॥ २१ ॥ नतुश
क्यमपक्रोशंपृथिव्यांदातुमात्मनः ॥ एवमुक्त्वातुवैदेहीक्रोधात्सुपरुषंवचः ॥ २२ ॥ रावणंजानकीतत्रपुनर्नोवाचकिंचन ॥ सीतायावचनंश्रुत्वापरुषं
रोमहर्षणम् ॥ २३ ॥ प्रत्युवाचततःसीतांभयसंदर्शनंवचः ॥ शृणुमैथिलिमद्वाक्यंमासान्द्वादशभामिनि ॥ २४ ॥ कालेनानेननाभ्येपियदिमांचारुहा
मिनि ॥ ततस्त्वांप्रातराशार्थंमूढाश्छेत्स्यंतिलेशशः ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वापरुषंवाक्यंरावणःशत्रुरावणः ॥ राक्षसीश्वततःक्रुद्धइदंवचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥
शोधमेवहिराक्षस्योविरूपाघोरदर्शनाः ॥ दर्पमस्यापनेष्यंतुमांसशोणितभोजनाः ॥ २७ ॥ वचनादेवतास्तस्यसुधोराघोरदर्शनाः ॥ कृतप्रांजलयो
भूत्वामैथिलीपर्यवारयन् ॥ २८ ॥ सताःप्रोवाचराजासौरावणोघोरदर्शनाः ॥ प्रचल्यचरणोत्कर्षैर्दारयन्निवमेदिनीम् ॥ २९ ॥ अशोकवनिकाम
ध्यमैथिलीनीयतामिति ॥ तत्रेयंरक्ष्यतांगूढंयुष्माभिःपरिवारिता ॥ ३० ॥ तत्रैनांतर्जनैर्घोरैःपुनःसांत्वैश्वर्यमैथिलीम् ॥ आनयध्वंवशंसर्वाविन्यांगज
वधूमिव ॥ ३१ ॥ इतिप्रतिसमादिष्टाराक्षस्योरावणेनताः ॥ अशोकवनिकांजग्मुर्मैथिलींपरिगृह्यतु ॥ ३२ ॥

दर्शनंजयोत्पादकम् द्वादशप्रतीक्षेइतिशेषः यत्तुपादो दशमासात्परंसीतियदिमानंभजिष्यति तदाहन्मीत्युक्तम् तत्तुपुनःसीतासविधगमनकालिकंवचइतिनविरोधः ॥ २४ ॥ नाभ्येपिस्वारस्येने
तिशेषः ॥ २५ ॥ शत्रुरावयतिक्रोशयतीतिशत्रुरावणः ॥ २६ ॥ अपनेष्यंतुअपनयंतु ॥ २७ ॥ कृतप्रांजलयोरावणंप्रतीतिशेषः ॥ २८ ॥ चरणोत्कर्षैःपदोत्क्षेपैर्मेदिनींदारयन्निव प्रचल्यद्वि
धाणिपदानिचलित्वा ॥ २९ ॥ नीयतामितिप्रोवाचेत्यन्वयः परिवारिताक्षणमप्यवियुक्ता रक्ष्यतामित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सर्वकामाःफलंतिवैभ्यस्तादृशैर्वक्षैःकल्पवक्षैरित्यर्थः सर्वकालमवैःसर्वकालमव्युतैर्द्विजैःपक्षिभिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ शोकेनत्रस्तासेव इतरजनप्रतारणायनटवल्लोकरीत्यनुसरणमनयोर्लोकोय
 सर्वकामफलैर्वक्षैर्नानापुष्पफलैर्वताम् ॥ सर्वकालमदैश्यापिद्विजैःसमुपसेविताम् ॥ ३३ ॥ सातुशोकपरीतांगीमैथिलीजनकाल्मजा ॥ राक्षसीव
 शमापन्नाव्याघ्रीणांहरिणीयथा ॥ ३४ ॥ शोकेनमहतात्रस्तामैथिलीजनकाल्मजा ॥ नशर्मलभतेभीरुःपाशवद्धान्मगीयथा ॥ ३५ ॥ नविंदतेतत्रतु
 शर्ममैथिलीविरूपनेत्राभिरतीवतर्जिता ॥ पतिस्मरंतीदयितंचदेवरंविचेतनाभृद्भयशोकपीडिता ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० पट्ट
 पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ “प्रवेशितायांसीतायांलंकांप्रतिपितामहः ॥ तदाप्रोवाचदेवेंद्रंपरितुष्टंशतक्रतुम् ॥ १ ॥ त्रैलोक्यस्य
 हितार्यायरक्षसामहितायच ॥ लंकांप्रवेशितासीतारावणेनदुरात्मना ॥ २ ॥ पतिव्रतामहाभागानित्यंचैवसुखैधिता ॥ अपश्यंतीचभर्तारंपश्यंती
 राक्षसीजनम् ॥ ३ ॥ राक्षसीभिःपरिवृताभर्तृदर्शनलालसा ॥ निविष्टाहिपुरीलंकातीरेनदनदीपतेः ॥ ४ ॥ कथंज्ञास्यतितांरामस्तत्रस्थांतामनिदि
 ताम् ॥ दुःखंसंचितयंतीसावदुःशःपरिदुर्लभा ॥ ५ ॥ प्राणयात्रामकुर्वाणाप्राणांस्यक्ष्यत्यसंशयम् ॥ सभूयःसंशयोजातःसीतायाःप्राणसंक्षये
 ॥ ६ ॥ सत्वंशीघ्रमितोगत्वासीतांपश्यशुभाननाम् ॥ प्रविश्यनगरींलंकांप्रयच्छहविरुत्तमम् ॥ ७ ॥ एवमुक्ताथदेवेंद्रःपुरींरावणपालिताम् ॥ आग
 च्छन्निद्रयासार्धभगवान्याकशासनः ॥ ८ ॥ निद्रांचोवाचगच्छत्वंराक्षसान्संप्रमोहय ॥ सातथोक्तामघवतादेवीपरमहर्षिता ॥ ९ ॥ देवकार्यार्थसि
 द्ध्यर्थप्रमोहयतराक्षसान् ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवःसहस्राक्षःशचीपतिः ॥ १० ॥ आससादवनस्थांतांवचनंचेदमब्रवीत् ॥ देवराजोस्मिभद्रंतेइहचास्मि
 शुचिस्मिते ॥ ११ ॥ अहंत्वांकार्यसिद्ध्यर्थराघवस्यमहात्मनः ॥ साहाय्यंकल्पयिष्यामिमाशुचोजनकाल्मजे ॥ १२ ॥ मत्प्रसादात्समुद्रंसतरिष्यति
 बलैःसह ॥ मयैवहचराक्षस्योमाययामोहिताःशुभे ॥ १३ ॥ तस्मादन्नमिदंसीतेहविष्यान्नमहंस्वयम् ॥ सत्वांसंगृह्यवैदेहिआगतःसहनिद्रया
 ॥ १४ ॥ एतदस्यसिमदस्तान्नत्वांवाधिष्यतेशुभे ॥ सुधातृषाचरंभोरुवर्षाणामयुतैरपि ॥ १५ ॥ एवमुक्तातुदेवेंद्रमुवाचपरिशंकिता ॥ कथंजाना
 मिदेवेंद्रत्वामिहस्थंशचीपतिम् ॥ १६ ॥

थावास्तवमन्यततथैवकविरपिवर्णयतितत्प्रतारणायैवेतिमंतव्यम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीरा०

श्रीरा० रा० वा० आदिकाव्येअरण्यकांडेपट्टपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ “प्रवेशितायामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

वा० रा०

॥६९॥

॥ १० ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे सर्गः ॥ ७ ॥ अथ कवी
रामवृत्तान्तमाह राक्षसमिति ॥ १ ॥ यदा पथि निवृत्तस्तदा तस्य मैथिलीद्रष्टुकामस्य तां द्रष्टुं संत्वरमाणस्य तस्येव स्थितस्य पृष्ठतो गोमायुः शिवाननादेत्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ यथा भाव्यशुभं तथा वा
देवलिङ्गानि दृष्टानि रामलक्ष्मणसन्निधौ ॥ तानि दर्शयेद्वेन्द्रयदित्वं देवराट् स्वयम् ॥ १७ ॥ सीतायावचनं श्रुत्वा तथा च केशचीपतिः ॥ पृथिवीनां स्पृ
शत्पञ्चामनि मे पेक्षणा निच ॥ १८ ॥ अरजो वरधारी च न म्लानकुसुमस्तथा ॥ तं ज्ञात्वा लक्ष्मणैः सीतावासं परिहर्षिता ॥ १९ ॥ उवाच वाक्यं रुदती
भगवद्राघवं प्रति ॥ सह भ्रात्रामहाबाहुर्दिश्यामेश्रुतिमागतः ॥ २० ॥ यथामेश्वशुरो राजायथा च मिथिलाधिपः ॥ तथा त्वामद्य पश्यामि सनाथो मे
पतिस्त्वया ॥ २१ ॥ तवाज्ञया च देवेंद्रपयोभूतमिदं हविः ॥ अशिष्यामि त्वया दत्तं रघूणां कुलवर्धनम् ॥ २२ ॥ इंद्रहस्ताद्गृहीत्वा तत्पायसं साशुचिस्मि
ता ॥ न्यवेदय तन्नर्त्तं मालक्ष्मणाय च मैथिली ॥ २३ ॥ यदि जीवति मे भर्ता सह भ्रात्रामहाबलः ॥ इदमस्तु तयोर्भक्त्या तदा श्रात्पायसं स्वयम् ॥ २४ ॥
इतीव तस्याश्च हविर्विराजन्ता जहौ क्षुधादुःखसमुद्रं च तम् ॥ इंद्रात्पृच्छति मुपलभ्य जानकीकाकुत्स्थयोः प्रीतमना बभूव ॥ २५ ॥ स चापिशक्रस्त्रिदि
वालयंतदा प्रीतो ययौ राघवकार्यसिद्धये ॥ आमंभ्यसीतां स ततो महात्मा जगाम निद्रासहितः स्वमालयम् ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
अर० सर्गः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ राक्षसं मृगरूपेण चरंतं कामरूपिणम् ॥ निहत्य रामो मारीचं तूर्णपथिन्यवर्तत ॥ १ ॥ तस्य संत्वरमाणस्य द्र
ष्टुकामस्य मैथिलीम् ॥ कूरस्वतो यगोमायुर्विननादास्य पृष्ठतः ॥ २ ॥ स तस्य स्वरमाज्ञाय दारुणं रोमहर्षणम् ॥ शंकयामास गोमायोः स्वरेण परिशं
कितः ॥ ३ ॥ अशुभं वत मन्ये हं गोमायुर्वांशते यथा ॥ स्वस्ति स्यादपि वैदेह्याराक्षसैर्भक्षणं विना ॥ ४ ॥ मारीचेन तु विज्ञाय स्वरमालक्ष्य मामकम् ॥ वि
कुण्ठं मृगरूपेण लक्ष्मणः शृणुयाद्यदि ॥ ५ ॥ स सौमित्रिः स्वरं श्रुत्वा तां च हित्वाथ मैथिलीम् ॥ तयैव प्रहितः क्षिप्रं मत्सकाशमिहैष्यति ॥ ६ ॥

गतइत्यर्थः वैदेह्यवैदेह्याराक्षसैर्भक्षणं विना तत्कर्तृकभक्षणाभावरूपं स्वस्ति स्यादित्यर्थः अपिः कामप्रवेदने ॥ ४ ॥ मारीचेन मामकं स्वरं विज्ञाय मामकस्वरध्वनिं ज्ञात्वा आलक्ष्य मदपकारोपायमव
धारयन् मृगरूपेणेतेनाकुण्ठं हासीते लक्ष्मणेति च तद्येदिलक्ष्मणः शृणुयात्तदा तं स्वरं श्रुत्वा मदीयस्वरत्वेन ज्ञात्वा मैथिल्यैव प्रहितस्तां हित्वैष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥

अर० का०

३

॥६९॥

सहितैरिषितः कर्तुमिष्टः नूननिश्चयेन तत्रैवानुकूलतर्कमाह कांचनइत्यादि यतः कांचनमृगोभूत्वामाव्यपनीयाकृष्यदूरं नीत्वा राक्षसोभूत् ननु चर्मप्रयोजनमृगएवस्थितः इति वाक्यं व्याजहार
 चयनस्मान्नस्यावधर्षितइत्यन्वयः काव्यलिङ्गालंकारः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अर्थाचिंतानाटयति अपीति स्वस्य भवने हेतुर्जनस्थानेति जनस्थानं स्थानविशेषः जनानां लोकानां राक्षसेभ्यो भयनिवृ
 त्त्वा इह स्थाननिमित्तं चेत्यर्थः ॥ ९ ॥ हेतुं तस्मिन् निमित्तानीति ॥ १० ॥ मृगरूपेणात्मनोपनयनं दूरमाकर्षणं दृष्ट्वा परिशंकितो जनस्थानं स्वरादिवासभूतमाजगाम अनेन ततोऽपि परतो मारी च व्य
 रात्मैः सहितैर्नूनं सीताया इष्टितो वधः ॥ कांचनश्च मृगोभूत्वा व्यपनीयाश्रमात्तु माम् ॥ ७ ॥ दूरं नीत्वाथ मारी चोराक्षसोभूच्छराहतः ॥ हालक्ष्मणह
 तांस्मीति यद्वाक्यं व्याजहार ॥ ८ ॥ अपि स्वतिभवेद्वाभ्यां रहिताभ्यां मया वने ॥ जनस्थाननिमित्तं हि कृतवैरोऽस्मिराक्षसैः ॥ ९ ॥ निमित्तानि च घोरा
 णि दृश्यंते यवहूनि च ॥ इत्येवं चिंतयन् रामः श्रुत्वा गोमायुनिःस्वनम् ॥ १० ॥ निवर्तमानस्त्वरितो जगामाश्रममात्मवान् ॥ आत्मनश्चापनयनं मृगरू
 पेण रक्षसा ॥ ११ ॥ आजगाम जनस्थानं राघवः परिशंकितः ॥ तं दीनमानसं दीनमासेदुर्मृगपक्षिणः ॥ १२ ॥ स व्यंकृत्वामहात्मानं घोरांश्च स सृजुः
 स्वरान् ॥ तानि दृष्ट्वा निमित्तानि महाघोराणि राघवः ॥ १३ ॥ ततो लक्ष्मणमायां तं दर्शयित्वा प्रभम् ॥ ततो विदूरे रामेण समीयाय स लक्ष्मणः ॥ १४ ॥
 विषण्णः सन् विषण्णेन दुःखितो दुःखभागिना ॥ स जगर्ह्येतं भ्राता दृष्ट्वा लक्ष्मणमागतम् ॥ १५ ॥ विहाय सीतां विजने वने राक्षससेविते ॥ गृहीत्वा च
 करं स व्यंकृत्व लक्ष्मणं रघुनंदनः ॥ १६ ॥ उवाच मधुरोदकं मिदं परुषमार्तवत् ॥ अहो लक्ष्मणगर्ह्यते कृतं यत्त्वं विहायताम् ॥ १७ ॥ सीतामिहागतः सौम्यक
 चित्स्वस्ति भवेदिति ॥ न मे स्ति संशयो वीरसर्वथा जनकात्मजा ॥ १८ ॥ विनष्टा भक्षिता वापि राक्षसैर्वनचारिभिः ॥ अशुभान्येव भूयिष्ठं यथा प्रादु
 र्भवन्ति मे ॥ १९ ॥

सनेन गतइति सूचितम् ॥ ११ ॥ दीनमानसम् दीनमानसत्वं नाटयति दीनशरीरेणापि म्लानम् आसेदुःखिपरीतार्थसूचकत्वेन प्रापुः ॥ १२ ॥ तदेवाह सव्यमप्रदक्षिणम् ॥ १३ ॥ अविदूरे समीपे
 समीयाय संगतो जूत ॥ १४ ॥ समगुणकः सन् मिलित्वा सरामो लक्ष्मणस्य भ्राता सीतां विहाया गतं लक्ष्मणं दृष्ट्वा लक्ष्मणं पृष्ठ्यर्थे द्वितीया लक्ष्मणस्य सव्यं करं गृहीत्वा जगर्ह्य ॥ १५ ॥ १६ ॥ ग
 र्हणा माह उवाचेति मधुरोदकं शब्दतो माधुर्योत्तरं अर्थतः परुषमिदं वक्ष्यमाणमार्तवदार्तार्हमुवाच यद्वा मधुरोदकं तात्पर्यतो मधुरमापाततः परुषम् ते कृतं त्वया कृतम् ॥ १७ ॥ कच्चित्स्वस्ति भवेत्
 कल्याणं न संजाव्यत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ विनष्टा अपलुता यथा प्रादुर्भवन्ति विनष्टेत्यादि निश्चिनम् ॥ १९ ॥

अथापि वाप्रश्ने सामर्थ्यक्षेमं अनपहरणरूपम् ॥ २० ॥ वाशंतेनदंति प्रदीप्तासूर्याधिष्ठिता ॥ २१ ॥ मृगसन्निकाशं मृगवत्यतिभासमानं म्रियमाण एव न ततः पूर्वमित्यर्थः ॥ २२ ॥ सव्यं वामं वास्तवमर्थमाह पथिवर्तते वा द्रियमाणा वर्तते वेत्यर्थः इदं वस्तु तत्त्वमुक्तम् ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे सप्तपंचाशः सर्गः

अपिलक्ष्मणसीतायाः सामर्थ्यं प्राप्नुयामहे ॥ जीवंत्याः पुरुषव्याघ्रसुताया जनकस्य वै ॥ २० ॥ यथा वै मृगसंघाश्च गोमायुश्चैव भैरवम् ॥ वाशंते शकुनाश्चापि प्रदीप्ता मभितो दिशम् ॥ अपि स्वस्ति भवेत्तस्याराजपुत्र्यामहाबल ॥ २१ ॥ इदं हिरक्षो मृगसंनिकाशं प्रलोभ्य मांदूरमनु प्रयातम् ॥ हतं कथंचिन्महता श्रमेण सराक्षसो भून्म्रियमाण एव ॥ २२ ॥ मनश्च मे दीनमिहा प्रलुप्य क्षुश्च सव्यं कुरुते विकारम् ॥ असंशयं लक्ष्मण नास्ति सीता लुता नृता वा पथिवर्तते वा ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सदृष्ट्वा लक्ष्मणं दीनं शून्यं दशरथात्मजः ॥ पर्यपृच्छ तधर्मात्मा वैदेहीमागतं विना ॥ १ ॥ प्रस्थितं दंडकारण्यं यामामनुजगाम ह ॥ कसालक्ष्मणवैदेहीयां हित्वा त्वमिहागतः ॥ २ ॥ राज्यभ्रष्टस्य दीनस्य दंडकान्परिधावतः ॥ कसादुःखसहायामेवैदेहीतनुमध्यमा ॥ ३ ॥ यां विना नोत्सहे वीरमुदूर्तमपि जीवितुम् ॥ कसा प्राणसहायामेसीतासुरसुतोपमा ॥ ४ ॥ पतित्वममराणां हि पृथिव्याश्चापिलक्ष्मण ॥ विना तां तपनीयाभां न दृष्टेयं जनकात्मजाम् ॥ ५ ॥ कच्चि जीवति वैदेही प्राणैः प्रियतरा मम ॥ कच्चि ब्राजनं वीरन मे मिथ्या भविष्यति ॥ ६ ॥ सीतानिमित्तं सौमित्रे मृते मयि गते त्वयि ॥ कच्चि सकामा कैकेयी सुखिता सा भविष्यति ॥ ७ ॥ सपुत्रराज्यां सिद्धार्थी मृतपुत्रा तपस्विनी ॥ उपस्थास्यति कौसल्या कच्चि सौम्येन कैकयीम् ॥ ८ ॥ यदि जीवति वैदेही गमिष्याम्याश्रमं पुनः ॥ संवृत्ता यदि वृत्ता सा प्राणां त्यक्ष्यामि लक्ष्मण ॥ ९ ॥

॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पुनस्तदेव विस्तरेणाह स इति शून्यं संतोषादिहीनचित्तं वैदेहीं विना गतं तां त्यक्त्वा गतम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणसहाया तां विनाऽसहायाः प्राणाः कथं स्थास्यंतीति तावः ॥ ४ ॥ अमराणां पतित्वमिद्वत्त्वम् ॥ ५ ॥ मे प्रब्राजनं चतुर्दशसमावनप्रब्राजनव्रतधारणं तु सीता जीवने मम जीवनान्न मिथ्या भविष्यति तदभावे मध्ये एव मम मरणे तद्भानिरिति भावः ॥ ६ ॥ सीतानिमित्तं द्विनाशनिमित्तं मयि मृते त्वयि चैकाकिन्ययोर्ध्यागते इत्यर्थः सकामा पूर्णमनोरथा ॥ ७ ॥ सौम्येन विनयेन ॥ ८ ॥ संवृत्ता सदृताय दिवृत्ता मृतेत्यर्थः ॥ ९ ॥

प्रहसिताप्रहसितमुखी ॥ १० ॥ प्रमत्तेऽनुचितकारिणि ॥ ११ ॥ १२ ॥ तवापिज्ञातमद्वलवीर्यादिमतोपि ॥ १३ ॥ ममसदृशःममस्वरेणसदृशः यस्मात्त्वमत्रागतस्तस्मात्सस्वरस्तयाश्रुतइति
शंके ॥ १४ ॥ प्रतिकर्तुंमक्ततापकारस्यप्रत्युपकारंकर्तुं तदपेक्षाणांरक्षसामंतरमवकाशोदत्तः ॥ १५ ॥ १६ ॥ किंत्विदानींकरिष्यामीतिशंकेईदृशंदुःखंप्राप्तव्यमवश्यमनुभवितव्यमितिशंकेइ
तिधैर्यावलंबनं उयेक्षा ॥ १७ ॥ जनस्थानंतद्वर्तिस्वाश्रमम् ॥ १८ ॥ विगर्हमाणइत्यादिवक्ष्यमाणसर्गार्थसंग्रहः श्रमेणबहुदूरधावनजेन श्रमाच्चैवेतिप्रायःपाठः प्रतिश्रयमाश्रमसमीपदेशं

यदिमामाश्रमगतंवैदेहीनाभिभाषते ॥ पुरःप्रहसितासीताविनशिष्यामिलक्ष्मण ॥ १० ॥ बृहिलक्ष्मणवैदेहीयदिजीवतिवानवा ॥ त्वयिप्रमत्तेरक्षो
भिर्भवितावातपस्विनी ॥ ११ ॥ सुकुमारीचवालाचनित्यंचादुःखभागिनी ॥ मद्वियोगेनवैदेहीव्यक्तंशोचतिदुर्मनाः ॥ १२ ॥ सर्वथारक्षसातेनजि
ह्वेनमुदुरात्मना ॥ वदतालक्ष्मणेत्युच्चैस्तवापिजनितंभयम् ॥ १३ ॥ श्रुतश्रमन्येवैदेह्यासस्वरःसदृशोमम ॥ त्रस्तयाप्रेषितस्त्वंचद्रष्टुंमांशीघ्रमागतः
॥ १४ ॥ सर्वथातुरुक्तंकष्टंसीतामुत्सृजतावने ॥ प्रतिकर्तुंनृशंसानांरक्षसांदत्तमंतरम् ॥ १५ ॥ दुःखिताःखरघातेनराक्षसाःपिशिताशनाः ॥ तैःसीता
निहतार्थैर्भविष्यतिनसंशयः ॥ १६ ॥ अहोस्मिव्यसनमघ्नःसर्वथारिपुनाशन ॥ किंत्विदानींकरिष्यामिशंकेप्राप्तव्यमीदृशम् ॥ १७ ॥ इतिसीतां
वरागहोचितयन्नेवराघवः ॥ आजगामजनस्थानंत्वरयासहलक्ष्मणः ॥ १८ ॥ विगर्हमाणोनुजमार्तरूपंक्षुधाश्रमेणैवपिपासयाच ॥ विनिःश्वस
नशुष्कमुखोविषण्णःप्रतिश्रयंप्राप्यसमीक्ष्यशून्यम् ॥ १९ ॥ स्वमाश्रमंसप्रविगात्यवीरोविहारदेशाननुसृत्यकांश्चित् ॥ एतत्तदित्येवनिवासभूमौ
प्रहृष्टोमाव्यथितोबभूव ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे अष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ अथाश्रमादुपावृत्तमंतरारघु
नंदनः ॥ परिपप्रच्छसौमित्रिरामोदुःखादिदंवचः ॥ १ ॥ तमुवाचकिमर्थंत्वमागतोऽपास्यमैथिलीम् ॥ यदासातवविश्वासाद्वनेविरहितामया ॥ २ ॥

शून्यंसीतया ॥ १९ ॥ प्रतिश्रयंप्रेक्ष्यानंतरंस्वाश्रमंप्रविगाह्यतमपिशून्यंवीक्ष्यततःसीतायाःकांश्चिद्विहारदेशाननुसृत्यतेषुतांविचित्यतानपिशून्यान्निरीक्ष्यएतक्कीडाविशेषस्थानंतत्रत्यक्कीडा
विशेषंचस्त्वत्पादद्वारोमाशोकेनव्यथितश्चबभूव ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेअष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ अथविस्तरे
णमार्गमध्यकर्ताकथामाह अथेति उपावृत्तंसीतावचनात्स्वसमीपंप्राप्तं अंतरामध्येमार्गम् ॥ १ ॥ यदायस्मात्तवविश्वासात्तावनेमयास्वेनविरहिताकृताऽतस्तामपास्यकिमर्थंत्वमागतः ॥ २ ॥

महत्यापंसीनाहृणादिहृपंशंकमानंयन्मेमनोव्यथितमासीन्मारीचवधकालेमच्छब्दसदृशशब्दस्यतेनकरणात्तन्मैथिलीत्यज्याभ्यागतंत्वांद्द्वैवसत्यमितिजाने एकलत्वेनसर्वस्यसंभावयितुंश
क्यत्वादितिजावः ॥ ३ ॥ यस्यसत्यत्वसंभावनायांशरीरनिमित्तानितकालानुभूयमानान्याह स्फुरतेइति स्फुरति सव्यंवामं बाहुरपिवामएव हृदयंचवामभागएव ॥ ४ ॥ पूर्वसीतावचना
दुःखितःअकृत्यंकृतमितिरामवचनाद्वयोदुःखितः ॥ ५ ॥ कामकारेणस्वेच्छयाप्रचोदितः उषैर्दुःश्रवैर्वचोभिरितिशेषः ॥ ६ ॥ लक्ष्मणेतिसुतरांविस्वरंपरित्राहीतिचआर्येणवत्वयेवयत्परिकुटं
दृष्ट्वैवाभ्यागतंत्वांमेमैथिलीत्यज्यलक्ष्मण ॥ शंकमानंमहत्यापंयसत्यंव्यथितंमनः ॥ ३ ॥ स्फुरतेनयनंसव्यंवाहुश्चहृदयंचमे ॥ दृष्ट्वालक्ष्मणदूरेत्वां
सीताविरहितंपथि ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तुसौमित्रिलक्ष्मणःशुभलक्षणः ॥ भूयोदुःखसमाविष्टोदुःखितंराममब्रवीत् ॥ ५ ॥ नस्वयंकामकारेणतांत्यक्त्वा
हमिहागतः ॥ प्रचोदितस्तयैवांग्रेस्त्वत्सकाशमिहागतः ॥ ६ ॥ आर्येणैवपराकुप्टलक्ष्मणेतिसुविस्वरम् ॥ परित्राहीतियद्वाक्यंमैथिल्यास्तच्छ्रुतिंगतम्
॥ ७ ॥ सातमार्तस्वरंश्रुत्वातवस्नेहेनमैथिली ॥ गच्छुगच्छेतिमामाशुरुदतीभयविह्वला ॥ ८ ॥ प्रचोद्यमानेनमयागच्छेतिबहुशस्तया ॥ प्रत्युक्तामै
थिलीवाक्यमिदंतत्प्रत्ययान्वितम् ॥ ९ ॥ नतत्प्रथम्यहंरक्षोयदस्यभयमावहेत् ॥ निर्वृताभवनास्येतत्केनाप्येतदुदाहृतम् ॥ १० ॥ विगर्हितंचनी
चंचकयमार्योभिधास्यति ॥ त्राहीतिवचनंसीतेयस्त्रायेचिदशानपि ॥ ११ ॥ किन्निमित्तंतुकेनापिभ्रातुरालंब्यमेस्वरम् ॥ विस्वरंव्याहृतंवाक्यंलक्ष्म
णत्राहिमामिति ॥ १२ ॥ राक्षसेनेरितंवाक्यंचासात्राहीतिशोभने ॥ नभवत्याव्यथाकार्याकुनारीजनसेविता ॥ १३ ॥ अलंविह्वलतांगंतुंस्वस्था
भवनिरुत्सुका ॥ नचास्तित्रिपुलोकेपुपुमान्योराघवंरणे ॥ १४ ॥ जातोवाजायमानोवासंयुगेयःपराजयेत् ॥ अजेयोराघवोयुद्धेदेवैःशक्रपुरोगमैः
॥ १५ ॥ एवमुक्तातुवैदेहीपरिमोहितंचेतना ॥ उवाचाश्रूणिमुंचंतीदारुणंमामिदंवचः ॥ १६ ॥

तन्मैथिल्याःश्रुतिंगतम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्प्रत्ययान्वितंयस्याअपिप्रत्ययेनविश्वसनीयत्वेनान्वितंतत्त्वेनयोग्यमिदंवक्ष्यमाणंवाक्यंप्रत्युक्ताप्रतिवचनत्वेनोक्ता ॥ ९ ॥ कित्तत्राह नेति एतत्कात
रवचनं नास्यरामस्य केनापिरक्षसाऽन्येनवोदाहृतम् ॥ १० ॥ तद्वचनत्वाभावेहेतुः विगर्हितमिति क्षत्रियस्यानिदितमतएवनीचंकुत्सितं योदेवानपित्रायेद्देवत्राणेपियःसमर्थःसकथमीदृग्वा
क्यंनृयात् ॥ ११ ॥ किन्निमित्तंकुत्सितंकिंचिन्निमित्तमाश्रित्यकेनापिरक्षसेरितम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ विह्वलतांगंतुमलंवैह्वल्यमालंब्यालं मास्त्वित्यर्थः पुमान्विद्यमानइतिशेषः यःपराजये
दित्यपकर्षः ॥ १४ ॥ जायमानइत्यनेनजनिष्यमाणइत्यर्थकेनभाविनोपिवारणं अतःसंयुगेइत्यस्यनपौनरुक्त्यम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

जावोमयीत्यादिव्याख्यातप्रायं विनष्टेभ्रातरिप्राप्तुं अत्यर्थपापपुण्यभावस्तवत्तदिमद्विषये निवेशितोदैवेनेतिशेषः नचमामवाप्स्यसेतन्नाशेममापिनाशात् ॥ १७ ॥ संकेतात्पापरूपसंके-
 तं क्वेत्यर्थः नाजिपद्यसेनाभ्यवपद्यसे क्रोशंतं क्रोशतस्तस्यत्राणायनगच्छसि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दुष्कृतमकृत्यंकृतमितिशेषः ॥ २१ ॥ त्वद्रक्षार्थमितिचेनेत्याह जानन्नपीति अनेन
 मैथिल्याः क्रोधवाक्येन किं जवानाश्रमा निर्गतः ॥ २२ ॥ यन्मैथिलीत्यक्त्वा इहागतोसितेनेनपरितुष्यामि यच्चक्रुद्धायाः स्त्रियाः परुषंश्रुत्वात्वमिहागतोसितेनेनतुष्यामि क्रुद्धस्त्रीणांवाक्येर्म
 भावोमचित्वात्यर्थपापएवनिवेशितः ॥ विनष्टेभ्रातरिप्राप्तुंनचत्वंमामवाप्स्यसे ॥ १७ ॥ संकेताद्भरतेनत्वंरामंसमनुगच्छसि ॥ क्रोशंतंहियथा
 त्यर्थेनेनमभ्यवपद्यसे ॥ १८ ॥ रिपुः प्रच्छन्नचारीत्वंमदर्थमनुगच्छसि ॥ राघवस्यांतरंप्रेप्सुस्तथैनंनाभिपद्यसे ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तुवैदेत्यासंख्यो
 रक्तलोचनः ॥ क्रोधात्स्फुरमाणोपु आश्रमादभिनिर्गतः ॥ २० ॥ एवंब्रुवाणंसौमित्रिरामः संतापमोहितः ॥ अब्रवीदुष्कृतंसौम्यतांविनात्वमिहा
 गतः ॥ २१ ॥ जानन्नपिसमर्थमारक्षसामपवारणे ॥ अनेनक्रोधवाक्येनमैथिल्यानिर्गतोभवान् ॥ २२ ॥ नहितेपरितुष्यामित्यक्त्वायदसिमैथि-
 लीम् ॥ क्रुद्धायाः परुषंश्रुत्वास्त्रियायत्त्वमिहागतः ॥ २३ ॥ सर्वथात्वपनीतंतेसीतयायत्प्रचोदितः ॥ क्रोधस्यवशमागम्यनाकरोःशासनंमम ॥ २४ ॥
 असौहिराक्षसः शतेशरेणाभिहतोमया ॥ मृगरूपेणयेनाहमाश्रमादपवाहितः ॥ २५ ॥ विकृष्यचापंपरिधायसायकंसलीलबाणेनचताडितोमया ॥
 मार्गीतनुंत्यज्यचविक्रवस्वरोवभूवकेयूरधरः सराक्षसः ॥ २६ ॥ शराहतेनैवतदार्तयागिरास्वरंममालंब्यसुदूरसुश्रवम् ॥ उपाहृतंतद्वचनंसुदारुणं
 त्वमागतायेनविहायमैथिलीम् ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ भृश
 मात्रजमानस्यतस्याधोवामलोचनम् ॥ प्रास्फुरच्चस्वलद्रामोवेपथुश्चास्यजायते ॥ १ ॥

योदालेशस्याप्यभावादितिभावः ॥ २३ ॥ अपनीतमपनयोः नीतिरितियावत् कृतेतिशेषः यत्तयाप्रचोदितः सन्क्रोधवशंप्राप्यममशासनंनाकरोः ॥ २४ ॥ अधुनास्ववृत्तांतमाह असाविति
 वृद्धिस्थित्वैवंनिर्देशः अपवाहितः दूरमाकृतः ॥ २५ ॥ परिधायसंधाय सलीलबाणेननातिविकृष्यमुक्तेन मार्गीमृगसंबन्धिनीम् ॥ २६ ॥ सुदूरेपिसंश्रवः संश्रवणंयस्यतस्वरंमममत्स्वरसदृशं
 आलंब्यतद्वचनमुपाहृतंउक्तम् ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 मात्रजमानस्य आश्रममागच्छतः अधः प्रास्फुरत्स्वयमस्वलद्वेपथुः कंषश्चास्याजायत ॥ १ ॥

वा० रा०

॥ ७२ ॥

अपि क्षेममिति व्याजहारेत्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ उद्धमन्निस्ततो ब्रजं विक्षिपन् हस्तादीन् क्षिपन् तत्र तत्र सीता भविष्यतीत्याशयाः भिवीक्ष्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ रुदन्तमित्यादेराश्रमो विशेष्यः वर्णनीय
मयोभावेन केशैरपि निहितवैपरीत्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ नष्टादर्शनंगता स्वययोगशक्त्या पुनरलभ्य दर्शनाजातेति तात्पर्यम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ नदीगतेत्यादिसंतर्क्यतत्र तत्र यत्नान्मृगयमाणोऽपि नाससा
व उन्मत्त इवेत्ययमिव शब्दो नृगयमाणः प्रधावन्व भ्रामेत्यादौ सर्वत्र संवद्ध्यः एतत्सर्वलोकव्यवहारनटनभगवत्स्वस्वरूपस्य लोके सर्वतोभार्याप्रियतमेति बोधयितुं अतएव मातापितृवियोगो नैता
वच्छ्लोककारणं तदुक्तं भागवते समनुजो जन्मवाचितांघ्रिरलं व्यवीर्य इत्यादिना विशिष्टं राममुपक्रम्य रक्षोधमेन वृकवद्विपिनेऽसमक्षं वैदेहराजदुहितर्यपयापितायां भ्रात्रावनेकपणवत्प्रिययावियु

उपालक्ष्य निमित्तानि सोऽशुभानि मुहुर्मुहुः ॥ अपि क्षेमं तु सीताया इति वै व्याजहार ह ॥ २ ॥ त्वरमाणो जगामाथ सीतादर्शनलालसः ॥ शून्यमावस
थं दृष्ट्वा बभूवो द्विप्रमानसः ॥ ३ ॥ उद्धमन्निव वेगेन विक्षिपन् रघुनंदनः ॥ तत्र तत्रोदजस्थानमभिवीक्ष्य समंततः ॥ ४ ॥ ददर्श पर्णशालां च सीतयार
हितांतदा ॥ श्रिया विरहितां ध्वस्तहिमंते पद्मिनीमिव ॥ ५ ॥ रुदन्तमिव वक्षैश्च ग्लानपुष्पमृगद्विजम् ॥ श्रिया विहीनं विध्वस्तं संत्यक्तं वनदैवतैः ॥ ६ ॥
विप्रकीर्णां जिनकुशं विप्रविद्धवृक्षीकटम् ॥ दृष्ट्वा शून्योदजस्थानं विललाप पुनः पुनः ॥ ७ ॥ लुतामृतावानष्टावाभक्षितावाभविष्यति ॥ निलीनाप्य
यवाभीरुरथवावनमाश्रिता ॥ ८ ॥ गताविचेतुं पुष्पाणि फलान्यपि च वापुनः ॥ अथवा पद्मिनीं याता जलार्थं वानदीं गता ॥ ९ ॥ यत्नान्मृगयमाणस्तु
नाससादवने प्रियाम् ॥ शोकरकेक्षणः श्रीमानुत्पन्न इव लक्ष्यते ॥ १० ॥ वक्षादृक्ष प्रधावन्सगिरीं श्वापिनदीनदम् ॥ बभ्राम विलपन् रामः शोकपं
कार्णवपुतः ॥ ११ ॥ अस्तिकच्चित्त्वा दृष्टा सा कदंबप्रिया प्रिया ॥ कदंबयदि जानीपेशं ससीतां शुभाननाम् ॥ १२ ॥

कः क्वसि गतिनां गतिमिति प्रथमं च चारति नेदं यशोरघुपतेः सुरया ज्ञयात्तलीलातनोरधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः रक्षोवधो जलधिबंधनमस्रपूगैर्यत्तस्य शत्रुहनेनैकपयः सहाया इति च यद्यथा सुभी
वाद्याश्रयणवदिदमपिलीलैवेति न तत्तस्य स्तुतिरिति तदर्थः लीलाप्रयोजनं च तच्छ्रवणेन लोकोद्धारः एतन्नवमे एकादशाध्यायस्थे पद्ये तथापंचमेपि मर्त्यावितारस्त्विह मर्त्यशिक्षणं रक्षोवधायै वन
केवलं विजोः कुतो न्यथा स्याद्रमतः स्वआत्मन्सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्येति ॥ १० ॥ नदीनदं नदीसंबंधिनदं जातावेकवचनं नारा इति लोकप्रसिद्धं नदाः पश्चिमप्रवाहा इति कतकः पश्चिम
प्रवाहाया अपि नर्मदायानदत्वव्यवहाराभावाच्चित्यंतत् ॥ ११ ॥ उन्मत्त इवेत्युक्तं विट्ठलोति अस्तिकच्चिदिति प्रश्ने कदंबप्रियत्वात्सर्वथा त्वया दृष्टेत्यर्थः यदीति वेदायदिप्रमाणमिति वत् ॥ १२ ॥

अर० कां०

३

॥ ७२ ॥

स्निग्धपल्लवसंकाशां तद्वत्कोमलांगीम् ॥ १३ ॥ अर्जुनः करवीरः करवीरः करालश्च करवीरीतथार्जुन इति निघंटुः ॥ १४ ॥ ककुभो मरुवकः ककुभस्य बहिस्त्वचोऽपि श्लक्ष्णत्वात्तद्वत् श्लक्ष्णोरुम् तस्य
 ज्ञातृवोपपादकलनेत्यादि तत्संबंधविना कथमियती संपदस्येति भावः ॥ १५ ॥ उपसमीपगीतः क्रियमाणं शंकर इत्यर्थः तथा द्रुमवरोहसि इति स्तौति तत उत्तरमलब्धान्यं प्रत्याह एष इति तत्प्रिय
 त्वात्तज्ज्ञेयत्वसंज्ञावना ॥ १६ ॥ त्वन्नामानं अशोकं कुर्वित्यर्थः शोकापनुदत्वादेतत्करणयोग्यता ॥ १७ ॥ १८ ॥ निःशंकम् मरणादिकथने पिशंकानकार्येति भावः ॥ १९ ॥ २० ॥ रामः प
 स्निग्धपल्लवसंकाशां पीतकौशेयवासिनीम् ॥ शंसस्वयदिसादृष्टा बिल्वविल्वोपमस्तनी ॥ १३ ॥ अथ वार्जुन शंसत्वं प्रियांतामर्जुन प्रियाम् ॥ जन
 कस्य मुतातन्वी यदि जीवति वानवा ॥ १४ ॥ ककुभः ककुभोरुं तां व्यक्तं जानाति मैथिलीम् ॥ लतापल्लवपुष्पाढ्योभातित्येव न स्पतिः ॥ १५ ॥ भ्रमरैरु
 पगीतश्च यथा द्रुमवरोहसि ॥ एष व्यक्तं विजानाति तिलकस्तिलकप्रियाम् ॥ १६ ॥ अशोकशोकापनुदशोकोपहतचेतनम् ॥ त्वन्नामानं कुरुक्षिप्रं
 प्रियासंदर्शनेन माम् ॥ १७ ॥ यदि तालत्वया दृष्टापकृतालोपमस्तनी ॥ कथयस्व वरारोहां कारुण्यं यदि ते मयि ॥ १८ ॥ यदि दृष्टा त्वया जंबां जांबूनद
 समप्रज्ञा ॥ प्रियां यदि विजानासि निःशंकं कथयस्व मे ॥ १९ ॥ अहो त्वं कर्णिकाराद्यपुष्पितः शोभसे भृशम् ॥ कर्णिकारप्रियां सार्धं शंसदृष्टाय दिप्रि
 या ॥ २० ॥ चूतनीपमहासालान्यनसान् कुररांस्तथा ॥ दाडिमानपितान्गत्वा दृष्ट्वारामो महायशः ॥ २१ ॥ बकुलानथपुन्नागांश्चंदनान्केतकांस्तथा ॥
 पृच्छुनरामो वनेभ्रातृन्मत्तद्वत्तद्वत् ॥ २२ ॥ अथ वामृगशावार्क्षीं मृगजानासि मैथिलीम् ॥ मृगविप्रेक्षणीकांतामृगीभिः सहिता भवेत् ॥ २३ ॥
 गजसागजनासोरुयदि दृष्टा त्वया भवेत् ॥ तां मन्ये विदितां तुभ्यमाख्याहि वरवारण ॥ २४ ॥ शार्दूलयदिसादृष्टा प्रिया चंद्रनिभानना ॥ मैथिलीममवि
 स्रज्यः कथयस्व न ते भयम् ॥ २५ ॥ किं धावसि प्रिये नूनं दृष्टासि कमलेक्षणे ॥ वक्ष्ये राच्छाद्य चात्मानं किं मां प्रतिभापसे ॥ २६ ॥ तिष्ठतिष्ठ वरारोहे न ते
 स्तिकरुणामयि ॥ नात्यर्थं हास्यशीलासि किमर्थं मामुपेक्षसे ॥ २७ ॥

प्रच्छेति शेषः ॥ २१ ॥ उन्मत्त इव मानुषव्यवहारनष्टनवशात् वस्तुतो नोन्मत्त इत्यर्थः उन्मादस्यापि विरेहे औचित्याद्दृष्टावस्थासु गणितत्वाच्च ॥ २२ ॥ मृगीभिः सहिता भवेदित्यादौ संभावनायां लि
 दृ संभावनावीजं मृगविप्रेक्षणीत्वम् ॥ २३ ॥ गजस्येव चूतत्वसंभावनावीजं गजनासोरुत्वम् यद्वोच्चत्वाद्गुरुदृष्टित्वम् ॥ २४ ॥ न ते भयम् त्वया भक्षिता चेदपि तथा कथने पितवमत्तेन भयमित्यर्थः
 ॥ २५ ॥ अति विरहवशात् सर्वतस्तद्वत्मावस्थानादयति किमिति ॥ २६ ॥ नात्यर्थं हास्यशीलासि नात्यंतं परिहासशीलासि किमर्थमिति इतः परमदर्शने मृतिर्मे प्रसक्तेति भावः ॥ २७ ॥

वा० रा०

॥ ७६ ॥

पीतवस्त्रेण सूचिता सिधावती दृष्टा सिचतस्मान्निष्ठ ॥ २८ ॥ पुनर्बोधवस्था नूनं स नैव यादृष्टा तर्हि सा केत्यत्राह अथवा हिंसितारक्षोभिः तत्र हेतुः यथा एवं प्रकारेण कृच्छ्रं नूनं मां प्राप्संसापेक्षितुमर्हति नापेक्षते तस्मान्नैव सेत्यर्थः उपेक्षितुमिति पाठकाकुः ॥ २९ ॥ उक्तमेव स्पष्टयति व्यक्तमिति ॥ ३० ॥ निष्प्रभतांगतम् रक्षोभिर्यासादिति शेषः ॥ ३१ ॥ सर्वत्रोत्प्रेक्षा यैवेयं यीवाभूषणम् ॥ ३२ ॥ विक्षिप्यमाणौ इतस्ततः क्षिप्यमाणौ ॥ ३३ ॥ रक्षसां भक्षणाय सावाला मया स्वविरहिता कृता बहुबांधवापिया सार्थेन परित्यक्ता हीना स्त्री सेव भक्षितारक्षोभिरिति शेषः ॥ ३४ ॥ पश्यसे

पीतकौशेयकेनासि सूचिता वरवर्णिनि ॥ धावंत्यपि मया दृष्टातिष्ठयद्यस्ति सौहृदम् ॥ २८ ॥ नैव सानूनमथवा हिंसिता चारुहासिनी ॥ कृच्छ्रं प्राप्तं हि मां नूनं यथैषेक्षितुमिति ॥ २९ ॥ व्यक्तं सा भक्षिता वालारक्षसैः पिशिताशनैः ॥ विभज्यांगानि सर्वाणि मया विरहिता प्रिया ॥ ३० ॥ नूनं तच्छुभदंतोष्ठं सुनासं शुभकुण्डलम् ॥ पूर्णचंद्रनिभं ग्रस्तं मुखं निष्प्रभतांगतम् ॥ ३१ ॥ सा हि चंदनवर्णा भाग्री वाग्रे वेयकोचिता ॥ कोमला विलपंत्यास्तुकांताया भक्षिता शुभा ॥ ३२ ॥ नूनं विक्षिप्यमाणौ तौ बाहूपलवकोमलौ ॥ भक्षितौ वेपमाना ग्रीसहस्ताभरणांगदौ ॥ ३३ ॥ मया विरहिता वालारक्षसां भक्षणाय वै ॥ सार्थेनैव परित्यक्ता भक्षिता बहुबांधवा ॥ ३४ ॥ हालक्ष्मण महाबाहो पश्य सेत्वं प्रियां क्वचित् ॥ हा प्रिये क्वगता भद्रे हासीतेति पुनः पुनः ॥ ३५ ॥ इत्येवं विलपन् रामः परिधावन्बनाहनम् ॥ क्वचिदुद्धमते योगात् क्वचिद्विभ्रमते बलात् ॥ ३६ ॥ क्वचिन्मत्त इवाभातिकां तान्वेपणतत्परः ॥ सवनानि नदीः शैलाग्निरिप्रस्रवणानि च ॥ काननानि च वेगेन भ्रमत्यपरिसंस्थितः ॥ ३७ ॥ तदा स गत्वा विपुलं महद्वनं परीत्य सर्वं त्वथ मैथिलीं प्रति ॥ अनिष्टिताशः स च कारमार्गणे पुनः प्रियायाः परमं परिश्रमम् ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० पठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दृष्ट्वा श्रमपदं शून्यं रामो दशरथात्मजः ॥ रहितां पर्णशालां च प्रविद्धान्यासनानि च ॥ १ ॥

पश्यसि हासीति इकारलोप आर्थः ॥ ३५ ॥ परिधावन् उद्धमते उत्पतति विभ्रमते वात्यावत् ॥ ३६ ॥ अपरिसंस्थितः क्वचिदपि स्थितिमलभमानो भ्रमति ॥ ३७ ॥ अनिष्टिताशः अनिष्टताशः मार्गणे अन्वेषणे पुनः परमं परिश्रमं चकार अर्थो वा एष आत्मन इति श्रुतेस्तस्याः प्रियात्वम् एतत्सर्वं लोकव्यवहारनटनमित्युक्तमेव न त्वेतावता भगवति तमोरजसोः संभावनेति दिक् ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री रामाक्षिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रविद्धानि इतस्ततः प्रक्षिप्तानि ॥ १ ॥

अर० का०

३

॥ ७३ ॥

प्राकृश्यहाइतिशब्दकृत्वावाहप्रगृह्यउत्क्षिप्य ॥ २ ॥ तदेववचनम् केति ॥ ३ ॥ दृक्षेणेत्यादिपुनःप्रलापः आचार्यआच्छाद्य ॥ ४ ॥ विश्वस्तैश्विरकालसहवासेनविश्वासंप्राप्तैः ध्यायंतित्वामि
निरोधः ॥ ५ ॥ ६ ॥ मरणेपिपरलोकेममधिकारएवप्राप्नोतीत्याह कथमिति संश्रुत्यप्रतिज्ञाय अभियोजितःनियुक्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुनःसीतामुद्दिश्यप्रलपति विवशमिति ॥ ९ ॥ अचजुछलशीलंमामु

अदृष्ट्वातत्रवैदेहींसन्निरीक्ष्यचसर्वशः ॥ उवाचरामःप्राकृश्यप्रगृह्यरुचिरौभुजौ ॥ २ ॥ कनुलक्ष्मणवैदेहीकंवादेशमितोगता ॥ केनादृतावासौमित्रे
नक्षिताकेनवाप्रिया ॥ ३ ॥ दृष्टेणाचार्ययदिमांसीतेहसितुमिच्छसि ॥ अलंतेहसितेनाद्यमांभजस्वसुदुःखितम् ॥ ४ ॥ यैःपरिक्रीडसेसीतेविश्वस्तैर्मृग
पोतकैः ॥ एतेहीनास्त्वयासौम्येध्यायंत्यस्त्राविलेक्षणाः ॥ ५ ॥ सीतयारहितोहंवैनहिजीवामिलक्ष्मण ॥ दृतंशोकेनमहतासीताहरणजेनमाम् ॥ ६ ॥
परलोकेमहाराजोनूनंद्रक्ष्यतिमेपिता ॥ कथंप्रतिज्ञांसंश्रुत्यमयात्वमभियोजितः ॥ ७ ॥ अपूरयित्वातंकालंमत्सकाशमिहागतः ॥ कामदत्तमनार्थं
वानृषावादिनमेवच ॥ ८ ॥ धिक्कामितिपरलोकेव्यक्तंवक्ष्यतिमेपिता ॥ विवशंशोकसंतपदीनंभग्नमनोरथम् ॥ ९ ॥ मामिहोत्सृज्यकरुणंकीर्तिनर
मिवानृजुम् ॥ कगच्छसिवरारोहेमामोत्सृजसुमध्यमे ॥ १० ॥ त्वयाविरहितश्चाहंत्यक्ष्येजीवितमात्मनः ॥ इतीवविलपनरामःसीतादर्शनलालसः
॥ ११ ॥ नददर्शमुदुःखार्तोराघवोजनकात्मजाम् ॥ अनासादयमानंतंसीतांशोकपरायणम् ॥ १२ ॥ पंकमासाद्यविपुलंसीदंतमिवकुंजरम् ॥ ल
क्ष्मणोराममत्यर्थमुवाचहितकाम्यया ॥ १३ ॥ माविषादंमहाबुद्धेकुरुयत्नंमयासह ॥ इदंगिरिवरंवीरबहुकंदरशोभितम् ॥ १४ ॥ प्रियकाननसंचा
रावनोन्मत्ताचमैथिली ॥ सावनंवाप्रविष्टास्यान्नलिनीवासुपुष्पिताम् ॥ १५ ॥ सरितंवापिसंप्राप्तामीनवंजुलसेविताम् ॥ वित्रासयितुकामावा
लीनास्यात्काननेकचित् ॥ १६ ॥ जिज्ञासमानावैदेहीत्वांमांचपुरुषर्षभ ॥ तस्यात्यन्वेषणेश्रीमन्क्षिप्रमेवयतावहे ॥ १७ ॥

स्तृज्यकगच्छसि दृष्टेवाह मांमाउत्सृजत्यज ॥ १० ॥ ११ ॥ सीतामनासादयमानमप्रामुवानंरामलक्ष्मणउवाचेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ विषादंमाकुर्वितिशेषः कुरुयत्नमन्वेषणइतिशेषः
॥ १४ ॥ प्रियःकाननसंचारोयस्याःसा वनोन्मत्तावनस्यपुष्पितत्वदर्शनादुन्मत्ताहर्षवती ॥ १५ ॥ वंजुलोवेतसः संभावनायांलिङ् सर्वत्रवित्रासयितुकामाअस्मान् ॥ १६ ॥ जिज्ञासमानाआ
वयोन्वेषणसामर्थ्यम् यतावहेयत्नंकुर्वः ॥ १७ ॥

वा० रा०

॥ ७४ ॥

यत्र सा अस्तीति रोषः ॥ १८ ॥ विचेतुमन्वेष्टुम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नेह पश्यामि वैदेहीमित्युक्तेऽपि पुनर्विलापपरिहाराय लक्ष्मणोऽवदित्याह तत इति द्वंद्वकारण्यं विचरंस्त्वं सीतां प्राप्स्यसि ॥ २३ ॥ तत्र दृष्टान्तो यथा विष्णुरिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ अस्तु लक्ष्मणैव कृतं करणेन किमित्याहरामः वनमिति ॥ २६ ॥ विद्वलः परवशः ॥ २७ ॥ गतबुद्धिर्ज्ञानशून्य इव विचेतनः चेष्टा वनं सर्वविचिनुवो यत्र सा जनकात्मजा ॥ मन्यसे यदि काकुत्स्थमास्म शोके मनःकृथाः ॥ १८ ॥ एवमुक्तः स सौहार्दालक्ष्मणेन समाहितः ॥ सहसौ मित्रिणारामो विचेतुमुपचक्रमे ॥ १९ ॥ तौ वनानि गिरिंश्चैव सरितश्च सरांसि च ॥ निखिलेन विचिन्वतौ सीतां दशरथात्मजौ ॥ २० ॥ तस्य शैलस्य सानूनि शिलाश्च शिखराणि च ॥ निखिलेन विचिन्वतौ नैव तामभिजग्मतुः ॥ २१ ॥ विचित्य सर्वतः शैलं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ नेह पश्यामि सौमित्रे वैदेहीं पर्वतेशुभाम् ॥ २२ ॥ ततो दुःखाभिसंतप्तो लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ विचरन्द्वंद्वकारण्यं भ्रातरं दीप्ततेजसम् ॥ २३ ॥ प्राप्स्यसे त्वं महाप्राज्ञ मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥ यथा विष्णुर्महाबाहुर्बलिं बध्वा महीमिमाम् ॥ २४ ॥ एवमुक्तस्तु वीरेण लक्ष्मणेन सराधवः ॥ उवाच दीनया वाचा दुःखाभिहतचेतनः ॥ २५ ॥ वनं मुविचितं सर्वं पद्मिन्यः फुलपंकजाः ॥ गिरिश्चायं महाप्राज्ञ बहुकंदरनिर्झरः ॥ न हि पश्यामि वैदेहीं प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥ २६ ॥ एवं स विलपन् रामः सीताहरणकर्षितः ॥ दीनः शोकसमाविष्टो मुहूर्तं विद्वलो भवत् ॥ २७ ॥ स विद्वलितसर्वांगो गतबुद्धिर्विचेतनः ॥ विषसादातुरो दीनो विश्वस्याशीतमायतम् ॥ २८ ॥ बहुशः स तु निःश्वस्य रामो राजीवलोचनः ॥ हा प्रियेति विचुक्रोश बहुशो वाष्पगद्गदः ॥ २९ ॥ तं सा त्वयामास ततो लक्ष्मणः प्रियवांधवम् ॥ बहुप्रकारं शोकार्तः प्रश्रितः प्रश्रितांजलिः ॥ ३० ॥ अनाहत्य तु तद्वाक्यं लक्ष्मणोऽपुष्टच्युतम् ॥ अपश्यंस्तां प्रियां सीतां प्राक्रोशत्स पुनः पुनः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० एकपठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सीतामप्यन्धर्मात्मा शोकोपहतचेतनः ॥ विललाप महाबाहूरामः कमललोचनः ॥ १ ॥

रहित इव अशीत उष्णम् आयतं दीर्घम् ॥ २८ ॥ हा प्रिये इतीति द्वंद्वलोप आर्षः ॥ २९ ॥ प्रश्रितो विनयोपेतः प्रश्रितांजलिर्बद्धांजलिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामायणे वा० आ० द्वाकाव्ये अरण्यकांडे एकपठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ एवं प्रियावियोगो दुःसह इति बोधयन् पुनः शोचति सीतामिति शोकोपहतचेतनः शोकेन सीतावियोगजेनोपहतज्ञान इव ॥ १ ॥

अर० कां०

३

॥ ७४ ॥

अपश्यन्निभमावस्थत्वात्पश्यन्निवविलापाश्रयत्वेन दुर्वचंगददकंठत्वात् ॥ २ ॥ तेस्वस्यसीतायाः ॥ ३ ॥ कदलीस्कंधेतिपाठेपिस्कंधःकांडम् निगूहितुंशक्तानासि आत्मानमितिशेषः ॥ ४ ॥
ततोवनांतंगच्छतीतिभमन्नाह कर्णिकारेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुनर्भमनिवृत्त्याह सुव्यक्तमिति ॥ ७ ॥ उपसंप्रैतिहासरेसेनोपेक्षतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ भक्षितांशंसंतीव तत्रबीजंसाश्रुनेत्राणीति ॥ ९ ॥ वि

पश्यन्निवचतांसीतामपश्यन्मन्मथार्दितः ॥ उवाचराघवोवाक्यंविलापाश्रयदुर्वचम् ॥ २ ॥ त्वमशोकस्यशाखाभिःपुष्पप्रियतराप्रिये ॥ आवृणो
पिशरीरंतेममशोकविवर्धनी ॥ ३ ॥ कदलीकांडसदृशौकदल्यासंवृतावुभौ ॥ ऊरुपश्यामितेदेविनासिशक्तानिगूहितुम् ॥ ४ ॥ कर्णिकारवनंभद्रेह
संतीदेविमेवमे ॥ अलंतेपरिहासेनममबाधावहेनवै ॥ ५ ॥ विशेषेणाश्रमस्थानेहासोयंनप्रशस्यते ॥ अवगच्छामितेशीलंपरिहासप्रियंप्रिये ॥ ६ ॥
आगच्छत्वंविशालाक्षिशून्योयमुदजस्तव ॥ सुव्यक्तंराक्षसैःसीताभक्षितावाहतापिवा ॥ ७ ॥ नहिसाविलपंतंमामुपसंप्रैतिलक्ष्मण ॥ एतानिमृग
यूथानिसाश्रुनेत्राणिलक्ष्मण ॥ ८ ॥ शंसंतीवहिमेदेवींभक्षितारजनीचरैः ॥ हाममार्यैकयातासिहासाधिवरवर्णिनि ॥ ९ ॥ हासकामाद्यकैकेयीदे
विमेवभविष्यति ॥ सीतयासहनिर्यातोविनासीतामुपागतः ॥ १० ॥ कथंनामप्रवेक्ष्यामिशून्यमंतःपुरंमम ॥ निर्वीर्यइतिलोकोमांनिर्दयश्चेतिवक्ष्य
ति ॥ ११ ॥ कातरत्वंप्रकाशंहिसीतापनयनेनमे ॥ निवृत्तवनवासश्चजनकंमिथिलाधिपम् ॥ १२ ॥ कुशलंपरिपृच्छंतंकथंशक्ष्येनिरीक्षितुम् ॥ विदे
हराजोनूनंमादृष्ट्वाविरहितंतया ॥ १३ ॥ सुताविनाशसंतमोमोहस्यवशमेप्यति ॥ “तातएवकृतार्थःसतत्रैववसतादिति ॥” अथवानगमिष्यामि
पुरींभरतपालिताम् ॥ १४ ॥ स्वर्गोपिहितयाहीनःशून्यएवमतोमम ॥ तन्मामुत्सृज्यहिवनेगच्छायोध्यापुरींशुभाम् ॥ १५ ॥ नत्वहंतांविनासीतांजीवे
यंहिकथंचन ॥ गाढमाश्लिष्यभरतोवाच्योमद्वचनात्वया ॥ १६ ॥ अनुज्ञातोसिरामेणपालयेतिवसुंधराम् ॥ अंबाचममकैकेयीसुमित्राचत्वया
विभो ॥ १७ ॥

नासीतामुपागतइतिसकामाजविष्यतित्वयाभक्षितयेतिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ कातरत्वमशूरत्वम् सीतापनयनेनसीतानाशेन ॥ १२ ॥ तयासीतया विरहितंहीनम् ॥ १३ ॥ तातएवकृतार्थःस
तत्रैववसतादित्यर्थमधिकंकनकपाठे तातोदशरथएवकृतार्थःवसतादितिलोदूष्यत्ययेन यतस्तत्रैवस्वर्गेएववसति ननुजीवंतीकौसल्येत्यर्थः पक्षांतरमादत्ते अथवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

वा० रा०

॥ ७५ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ भयविकलमुखः जयेन विवर्णमुखः ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ शो
कदष्टवियोगजो हन्ति विशेषः तज्जन्यचित्तवैकल्यमोहः ॥ १ ॥ शोकवशेनाभिपन्नपीडितम् विपुलेतिराम इति पाठेऽतिशयितेशोके इत्यर्थः व्यसनानुरूपं लोकस्य दुःखप्रसंगे उचितम् ॥ २ ॥ शो
कमनुभवतः शोकः शोकानुशोकः सः परंपरायाः तृतीयार्थेष्वपि परंपरयाऽविच्छेदेन हियतो मां हृदयं तदधिष्ठानमात्मानं मनश्च भिदन्नेति प्रामोति ॥ ३ ॥ उक्तमेव विस्तरेणाह पूर्वमिति अभीप्सितानि

कौमल्याचययान्यायमभिवाद्याममाज्ञया ॥ रक्षणीयाप्रयत्नेन भवतामूक्तचारिणा ॥ १८ ॥ सीतायाश्च विनाशो यं मम चामित्रसूदन ॥ विस्तरेण
जनन्यामे विनिवेद्य स्वयाभवेत् ॥ १९ ॥ इति विलपति राघवे तु दीने वनमुपगम्य तया विनासुकेभ्या ॥ भयविकलमुखस्तुलक्ष्मणोपिव्यथितमना भृश
मातुरो बभूव ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ सराजपुत्रः प्रियया वि
हीनः शोकेन मोहेन च पीड्यमानः ॥ विपादयन् भ्रातरमार्तरूपो भूयो विपादं प्रविवेश तीव्रम् ॥ १ ॥ स तुलक्ष्मणं शोकवशाभिपन्नं शोके निमग्नो विपुले तु
रामः ॥ उवाच वाक्यं व्यसनानुरूपमुष्णं विनिःश्वस्य रुदन्स शोकम् ॥ २ ॥ नमद्विधो दुष्कृतकर्मकारी मन्ये द्वितीयोऽस्ति वसुंधरायाम् ॥ शोकानुशोको
हि परंपरायामामेति भिदन् हृदयं मनश्च ॥ ३ ॥ पूर्वमयानूनमभीप्सितानि पापानि कर्माण्यसंरुल्लतानि ॥ तत्रायमद्यापतितो विपाको दुःखेन दुःखं य
दहं विशामि ॥ ४ ॥ राज्यप्रणाशः स्वजनैर्वियोगः पितुर्विनाशो जननीवियोगः ॥ सर्वाणि मेलक्ष्मणशोकवेगमापूरयन्ति प्रविचिंतितानि ॥ ५ ॥ सर्वं
तु दुःखं समलक्ष्मणे दंशांतं शरीरे वनमेत्युक्ते शम् ॥ सीतावियोगात्पुनरभ्युदीर्णं काष्ठैरिवाग्निः सहसोपदीप्तः ॥ ६ ॥ सानूनमार्याममराक्षसेन त्वभ्या
हृतांस्वंसमुपेत्य भीरुः ॥ अप्यस्वरं सुस्वरविप्रलापाभयेन विक्रंदितवत्यभीक्ष्णम् ॥ ७ ॥

चिकीर्षाविषयत्वं प्राप्तानि तत्र तेषां मध्ये केषांचिद्विपाकः फलपरिपाको यमद्यापतितः प्राप्तदुःखेन दुःखम् दुःखपरंपरामित्यर्थः ॥ ४ ॥ तामेवाह राज्येति एतानि प्रविचिंतितानि शोकवेगमिदानीं
तनमापूरयन्ति ॥ ५ ॥ वनमेत्यप्यशरीरेऽश्वशमनुभूयापि सीतासन्निधानात्सर्वं शांतम् अद्य सीतावियोगात्पुनरुदीर्णं काष्ठं प्राप्य प्रियावियोग एव दुःसह इति भावः ॥ ६ ॥ साराक्षसेन नूनमभ्याह
ता तदास्वमाकाशं समुपेत्य प्राप्य अस्वरं विस्वरं विक्रंदितवती अपि संभाव्यत एवमित्यन्वयः ॥ ७ ॥

अर० कां०

३

॥ ७५ ॥

लोहितस्यचंदनस्यहरिचंदनस्य लोहितंहरिचंदनमतिकोशात् शोणितपंकदिग्धौ भक्षणायराक्षसैर्विशसनादितिभावः ममनाभिपातःएवमपिममशरीरस्याभिपातो न जायत इत्यर्थः ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ हारपाशोहाररूपामालातस्या उचितांतां उचितोतः प्रांतभागेयस्यास्तांतांकवुतुल्याम् श्रीवामित्यर्थः परिपीतवतीतिपाठेरुधिरमितिशेषः भविष्यंतिजातानीतिवा शून्येविजने
॥ १० ॥ ११ ॥ उपोपविष्टासमीपावस्थिता निःशब्दंस्मितम् ईषत्सशब्दोहासः ॥ १२ ॥ ममप्रियायानित्यकालंप्रियेत्यन्वयः अत्रगोदावर्यामिर्यंचिता असंगतेत्याह नैकाकिनीति ॥ १३ ॥ ए
तौलोहितस्यप्रियदर्शनस्यसदोचितावुत्तमचंदनस्य ॥ वृत्तौस्तनौशोणितपंकदिग्धौनूनंप्रियायाममनाभिपातः ॥ ८ ॥ तच्छृङ्गणसुव्यक्तमृदुप्रला
पंतस्यामुखंकुंचितकेशभारम् ॥ रक्षोवशंनूनमुपागतायानभ्राजतेराहुमुखेयथेंदुः ॥ ९ ॥ तांहारपाशस्यसदोचितांतांग्रीवांप्रियायाममसुव्रतायाः ॥
रत्नांसिनूनंपरिपीतवन्तिशून्येहिभित्त्वारुधिराशनानि ॥ १० ॥ मयाविहीनाविजनेवनेसारक्षोभिरावृत्यविकृप्यमाणा ॥ नूनंविनादंकुररीवदीना
सामुक्तवत्यायतकांतनेत्रा ॥ ११ ॥ अस्मिन्मयासार्धमुदारशीलाशिलातलेपूर्वमुपोपविष्टा ॥ कांतस्मितालक्ष्मणजातहासात्वामाहसीताबहुवा
क्यजातम् ॥ १२ ॥ गोदावरीयंसरितांवरिष्ठाप्रियाप्रियायाममनित्यकालम् ॥ अप्यत्रगच्छेदितिचिंतयामिनैकाकिनीयातिहिसाकदाचित् ॥ १३ ॥
पद्माननापद्मपलाशनेत्रापद्मानिवानेतुमभिप्रयाता ॥ तदप्ययुक्तंनहिसाकदाचिन्मयाविनागच्छतिपंकजानि ॥ १४ ॥ कामंत्विदंपुष्पितवक्षखंडं
नानाविधैःपक्षिगणैरुपेतम् ॥ वनंप्रयातानुतदप्ययुक्तमेकाकिनीसातिविभेतिभीरुः ॥ १५ ॥ आदित्यभोलोककृतारुतज्ञलोकस्यसत्यानृतकर्म
साक्षिन् ॥ ममप्रियासाकृगताहतावाशंसस्वमेशोकहतस्यसर्वम् ॥ १६ ॥ लोकेपुसर्वेषुननास्ति किंचिद्यत्तेननित्यंविदितंभवेत्तत् ॥ शंसस्ववायोकु
लपालिनीतांमृताहतावापथिवर्ततेवा ॥ १७ ॥ इतीवतंशोकविधेयदेहरामं विसंज्ञं विलपंतमेव ॥ उवाचसौमित्रिरदीनसत्त्वोन्याय्येस्थितःकाल
युतंचवाक्यम् ॥ १८ ॥ शोकंविस्तृत्याद्यधृतिंभजस्वसोत्साहताचास्तुविमार्गणेस्याः ॥ उत्साहवंतोहिनरानलोकेसीदंतिकर्मस्वतिदुष्करेषु ॥ १९ ॥
वमप्यिच्छति पंकजानिआनेतुमितिशेषः ॥ १४ ॥ अतिविभेतिअत्यंतभीताभवति ॥ १५ ॥ लोककृतारुतज्ञेत्यादिनातादृशसूक्ष्मज्ञानवतस्तज्ज्ञानंसर्वथास्तीतिभावः ॥ १६ ॥ यत्तेनित्यंवि
दितंनवेत्तद्वस्तुसर्वेषुलोकेषुनैवास्ति अतःसापितवविदितैवेतितांशंसस्वेत्यन्वयः कुलपालिनीमित्यनेनतस्यामहत्वात्तज्ज्ञानंमनेतिवक्तुमशक्यमिति सूचितम् ॥ १७ ॥ इतीवातीवशब्दोपर्या
यौ शोकविधेयदेहतमिव कालयुतंकालोचितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

नचितयामासलक्ष्मणोक्तं युक्तमिति नविचारयामास किंतु वैर्यत्यक्तवानेवानेव पुनर्दुःखं प्रापत् ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे
त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ एवमशोककरणं चारुद्वाराश्रवणेन रावणस्य मनुष्यत्वबुद्धिदार्ढ्यपूर्वकं स्ववध्यत्वसंपादनायेति बोध्यम् तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे स्त्रीपुंमलानुपंगात्मादे
होनास्य विजायते किंतु निर्दोषचैतन्यं सुखनित्यां स्वकांतनुम् प्रकाशयति सैवेयं जनिर्विण्णोर्न चापरा तथाप्यसुरमोहार्थं परेषां च कचित्कचित् दुःखाज्ञानश्रमादींश्च दर्शयेच्छुद्धसद्गुणः कवणादि
कचाज्ञानं स्वतंत्राचित्यसद्गुणे मोक्षाभावाय तेषां तु दर्शयन्तान् जो हरिः कृष्णो ह्यत्यक्तदेहोऽप्यत्यक्तदेहस्य देहवत् लोकानां दर्शयामास स्वरूपसदृशाकृतिमिति एतेन रावणस्येश्वरत्वबुद्धिप्रतिबंधेन मो

इतीवसौ मित्रिमुदग्रपौरुषं ब्रुवंतमार्तरघुवंशसत्तमः ॥ नचितयामास पृतिं विमुक्तवान्युनश्च दुःखं महदप्युपागमत् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामाय
णवाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ सदीनोदीनयावाचालक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ शीघ्रं लक्ष्मणजानीहि
गत्वा गोदावरीं नदीम् ॥ १ ॥ अपि गोदावरीं सीतापद्मान्यानयितुं गता ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः पुनरेव हि ॥ २ ॥ नदीं गोदावरीं रम्यां जगाम लघुविक्र
मः ॥ तालक्ष्मणस्तथैव तीर्थवतीं विचित् वाराममब्रवीत् ॥ ३ ॥ नैनां पश्यामि तीर्थेषु क्रोशतो न शृणोति मे ॥ कंतु सा देशमापन्नावै देही क्लेशनाशिनी ॥ ४ ॥ नहि
तं वेद्यि वै रामयत्र मातनुमध्यमा ॥ लक्ष्मणस्य वचःश्रुत्वा दीनः संतापमोहितः ॥ ५ ॥ रामः समभिचक्राम स्वयं गोदावरीं नदीम् ॥ सतामुपस्थितो रामः
कसीतेत्येवमब्रवीत् ॥ ६ ॥ भूतानिराक्षसे द्रेणवधार्हणहतामपि ॥ न तां शशंसू रामाय तथा गोदावरीं नदी ॥ ७ ॥ ततः प्रचोदिता भूतैः शंस च आस्मै प्रिया
मिति ॥ न च सा लब्धवदसीतां पृष्टारामेण शोचता ॥ ८ ॥

आज्ञावोऽपिशोकफलमित्युक्तम् एवमश्रवणद्वारा सीताहरणमपितत्पुण्यातिशयनाशेन वध्यतासंपादनाय तथा च केदारखंडे उक्ताख्यायिका महता तपसालव्यबलो रावणस्तदधिकतपो बलं विना
जेतुमशक्यो देवाश्च स्वयंतदधिकं तपः कर्तुमक्षमा अतस्तेषां कार्यमत्यंतानुचितसीतानुरागमोहानुवृत्तिसंपादनेन रावणस्य तपोवीर्यभंशं संपाद्य कर्तव्यमितिलक्ष्म्यासह विचार्य तदर्थं विण्णुः सीतया ब्रह्म
विद्यया सहावतीर्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ लघुविक्रमः अविलंबितपादन्यासः तीर्थवतीं अवतारवतीं पुण्योदकवतीं च ॥ ३ ॥ न शृणोति मे वाक्यमिति शेषः क्लेशनाशिनी सति दर्शन इति भावः ॥ ४ ॥
न देशम् ॥ ५ ॥ तां गोदावरीम् ॥ ६ ॥ भूतानि उक्तरूपेण पृच्छ्यमानानि राक्षसे द्रेणवहतां ज्ञात्वा पिरक्षोभयाद्रामाय न शशंसुः तथा गोदावरीं च न शशंसेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तथा भूतैरस्मै सीतां शंसेति प्रचो
दितापि गोदावरीं पृष्टापि नावदत् ॥ ८ ॥

नचहेतुः गवणस्येति ॥ ९ ॥ नद्यासीतामशंसंत्यारामः सीतादर्शनेनिराशः कृतः इयंगोदावरीदिव्यदेवतानब्रूत अतस्तद्दर्शनंदुर्लभमिति निराशो भूत् ॥ १० ॥ तदेवाह एषेति ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ मंदाकिनीकाचिन्नदी प्रस्रवणस्तदाख्योगिरिः ॥ १४ ॥ सर्वाण्यनुचरिष्यामि अनुचरवत्सेविष्यामि ॥ १५ ॥ एषामिगितानितथोपलक्षयेयथावक्तुकामा इवेमे इत्यर्थः ॥ १६ ॥ नि
 राक्षन्तु गच्छेता ज्ञानाय सृक्ष्मदृष्टि कुर्वन् एवमुक्ताः एवं पृष्टाः ॥ १७ ॥ नभःस्थलं दर्शयंतः उन्मुखतया काशावलोकने गितेनेत्यर्थः क्रियमाणा सीतायां दिशमभ्यपद्यत ॥ १८ ॥ तेन मार्गेण दिक्पार्श्वे

गवणस्य च तद्रूपं कर्मापि च दुरात्मनः ॥ ध्यात्वा भयानुवैदेही सानदी नशशंसह ॥ १९ ॥ निराशस्तु तयानद्यासीताया दर्शने कृतः ॥ उवाच रामः सौमित्रि
 सीतादर्शनं कर्तुं शितः ॥ ३० ॥ एषा गोदावरी सौम्य किंचिन्न प्रतिभापते ॥ किंतु लक्ष्मणवक्ष्यामि समेत्य जनकं वचः ॥ ११ ॥ मातरं चैव वैदेह्या विनाताम
 ह मप्रियम् ॥ यामेराज्यविहीनस्य वने वन्येन जीवतः ॥ १२ ॥ सर्वव्यपानयच्छोकं वैदेही कनुसागता ॥ ज्ञातिवर्गविहीनस्य वैदेही मप्यपश्यतः ॥ १३ ॥
 मन्येदीर्घा भविष्यति निराश्रयां मम जाग्रतः ॥ मंदाकिनीं जनस्थानमिमं प्रस्रवणं गिरिम् ॥ १४ ॥ सर्वाण्यनुचरिष्यामि यदि सीता हिलभ्यते ॥ एते महा
 नृगा वीरामासीक्षन्ते पुनः पुनः ॥ १५ ॥ वक्तुकामा इव हि मेङ्गितान्युपलक्षये ॥ तांस्तु हृद्धानरव्याघोराघवः प्रत्युवाच ह ॥ १६ ॥ कसीतेति निरीक्षन्वै
 वाप्यसंरुद्धबागिरा ॥ एवमुक्तानरेन्द्रेण ते मृगाः सहसोत्थिताः ॥ १७ ॥ दक्षिणाभिमुखाः सर्वे दर्शयंतो नभःस्थलम् ॥ मैथिली क्रियमाणा सा दिशं याम
 अभ्यपद्यत ॥ १८ ॥ तेन मार्गेण गच्छंतो निरीक्षन्ते नराधिपम् ॥ येन मार्गं च भूमिं च निरीक्षन्ते स्म ते मृगाः ॥ १९ ॥ पुनर्नदंतो गच्छंतिलक्ष्मणेनोपलक्षि
 ताः ॥ तेषां वचनं सर्वस्वं लक्षयामास चेंगितम् ॥ २० ॥ उवाच लक्ष्मणो धीमान् ज्येष्ठभ्रातरमार्तवत् ॥ कसीतेति त्वया पृष्टाय दिमे सहसोत्थिताः ॥ २१ ॥
 दर्शयति त्विति चैव दक्षिणां च दिशं मृगाः ॥ साधु गच्छावहे देव दिशमेतां च नैर्ऋतीम् ॥ २२ ॥

ण गच्छंतो धावन्ते नराधिपं रमं निरीक्षन्ते एवमिगितं लक्ष्मणो पश्यदित्याह येनेति येन हेतुना मार्गमाकाशमार्गं पुनर्भूमौ गमनाय भूमिं च निरीक्षन्ते ॥ १९ ॥ पुनश्च मार्गदर्शयितुमिच्छंतो लक्ष्मणेनोपलक्षि
 क्षितास्तेषां मिगितं लक्ष्मणो लक्षयामासेत्यर्थः आकाशमार्गेण गत्वा दक्षिणदिशि दूरे स्थापिता सीता दक्षिणदिशि गच्छन्तेत्येवं तदिगितम् तेषां वचनं सर्वस्वं भूतं स्वयं लक्षयामास ॥ २० ॥ ततो ज्ञा
 त्वा भ्रातरमप्युवाचेत्यर्थः आर्तवत् आर्तार्हम् ॥ २१ ॥ २२ ॥

नस्यागमः तस्या आगम इत्यर्थः आर्षो दीर्घः ज्ञापकं वस्तु दृश्ये तेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ पतितपुष्पमार्गं पतितपुष्पयुतं मार्गम् ॥ २५ ॥ अभिजानामि प्रत्यभिजानामि ॥ २६ ॥ अपिनद्भानिकेश
पागे वद्भानि अस्त्वनत्वेन विरपयनेन वायुधारणेन वसुंधरामयि यं सीता ज्ञापनरूपं प्रकुर्वन्तोरक्षन्तीति मन्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ मया विरहिता कच्चिद्रम्येवनोद्देशे सर्वांगसुंदरी दृष्टा ॥ २९ ॥ कुद्ध

यदितस्यागमः कश्चिदार्थावासाथलक्ष्यते ॥ बाढमित्येव काकुत्स्थः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ॥ २३ ॥ लक्ष्मणानुगतः श्रीमान् वीक्षमाणो वसुंधराम् ॥
एवं संज्ञापमाणौ तावन्वोन्यं भ्रातरावुभौ ॥ २४ ॥ वसुंधरायां पतितं पुष्पमार्गं पश्यताम् ॥ पुष्पवृष्टिं निपतितां दृष्ट्वा रामो महीतले ॥ २५ ॥ उवाच ल
क्ष्मणं वीरो दुःखितो दुःखितं वचः ॥ अभिजानामि पुष्पाणि तानीमानि हलक्ष्मण ॥ २६ ॥ अपिनद्भानि वैदेह्या मया दत्तानि कानने ॥ मन्ये सूर्यश्रवा
युश्च मेदिनी च यशस्विनी ॥ २७ ॥ अभिरक्षन्ति पुष्पाणि प्रकुर्वन्तो मम प्रियम् ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्लक्ष्मणं पुरुषर्षभम् ॥ २८ ॥ उवाच रामो धर्मात्मा
गिरिप्रसवणाकुलः ॥ कच्चिल्लिखितानां यदृष्टा सर्वांगसुंदरी ॥ २९ ॥ रामारम्येवनोद्देशे मया विरहिता त्वया ॥ कुद्धो ब्रवीद्विरिंतत्र सिंहः क्षुद्रमृगं यथा
॥ ३० ॥ तां हि मवर्णां हि मां गीं सीतां दर्शय पर्वत ॥ यावत्सानूनि सर्वाणि न ते विध्वंसयाम्यहम् ॥ ३१ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण पर्वतो मैथिलीं प्रति ॥ दर्शय
न्निवतां सीतां नादर्शय तराघवे ॥ ३२ ॥ ततो दाशरथीराम उवाच च शिलोच्चयम् ॥ मम वाणाग्निनिर्दग्धो भस्मीभूतो भविष्यसि ॥ ३३ ॥ असेव्यः स
र्वतश्चैव निष्ठुण्डुमपलवः ॥ इमां वासरितं चाद्यशोषयिष्यामि लक्ष्मण ॥ ३४ ॥ यदि नाख्याति मे सीता मद्यचंद्रनिभाननाम् ॥ एवं प्ररुषितो रामो दि
धक्षन्निवचत्सुपा ॥ ३५ ॥ ददर्श भूमौ निष्क्रान्तराक्षसस्य पदं महत् ॥ त्रस्तायारामकांक्षिण्याः प्रधावंत्या इतस्ततः ॥ ३६ ॥ राक्षसेनानुसृताया वैदेह्या
श्रपदानितु ॥ ससमीक्ष्य परिक्रान्ते सीतायारक्षसस्य च ॥ ३७ ॥ भग्नं धनुश्च तूणीचविकीर्णं बहुधारयम् ॥ संभ्रान्तद्वयोरामः शशंस भ्रातरं प्रियं ॥ ३८ ॥

स्तदधिष्ठातृदेवतोद्देशेन क्रोधः ॥ ३० ॥ हे मां गीमित्यनेन लावण्यमुक्तम् ॥ ३१ ॥ दर्शयन्निवक्ष्यमाणं लिङ्गद्वारा नादर्शयद्वायाहित्येन साक्षादिति शेषः राघवेतद्विषये ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
दिधक्षन्निवननुवास्तवीदिधक्षेति भावः ॥ ३५ ॥ निष्क्रान्तं प्रवृत्तविक्षेपम् महद्व्यायतविस्तृतम् ॥ ३६ ॥ अनुसृताया अनुगम्यमानायाः जटायुयुद्धसमये सीतायारावणेन भूमौ विस्तृत्य पुनर्न
हणादेव मुक्तिः परिक्रान्तं परिवृतम् एतत्सर्वं समीक्ष्य भ्रातरं शशंसेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

कनकविंदवः भूषणावयवीभूतस्वर्णशकलानि ॥ ३९ ॥ भूषणानामितिपूर्वान्वयि तप्तविंदुनिकाशैस्तपनीयविंदुसदृशैः क्षतजविंदुभिः रुधिरविंदुभिः ॥ ४० ॥ मन्येइति सीतायावाइमेरुधिरवि
दवः सीतानिमित्तमुंदोपमुंदवद्युद्गमानयोरक्षसोर्वेतिविकल्पालंकारः श्लोकद्वयेनोक्तः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वैदूर्यगुलिकाचितं वैदूर्यमण्यलंकृतम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कांचनोरश्छदाः कांचनम
यतनुवाणाः ॥ ४६ ॥ समरेस्वामिप्रकाशकोध्वजोयत्रसमरध्वजइतिरथविशेषणम् तादृशोरथः अपविद्धः परिवृत्यपातितो भग्नश्चेत्युत्तरेणान्वयः केचित्तुध्वजोपविद्धः ध्वस्तः रथो भग्नइत्यन्वय

पश्यलक्ष्मणवैदेह्याकीर्णाः कनकविंदवः ॥ भूषणानां हि सौमित्रे माल्यानि विविधानि च ॥ ३९ ॥ तप्तविंदुनिकाशैश्च चित्रैः क्षतजविंदुभिः ॥ आवृतं प
श्य सौमित्रे सर्वतो धरणीतलम् ॥ ४० ॥ मन्यलक्ष्मणवैदेहीराक्षसैः कामरूपिभिः ॥ भित्त्वा भित्त्वा विभक्ता वा भक्षिता वा भविष्यति ॥ ४१ ॥ तस्यानि
मित्तं सीताया द्वयोर्विवदमानयोः ॥ बभूव युद्धं सौमित्रे घोरं राक्षसयोरिह ॥ ४२ ॥ मुक्तामणिचितं चेदं रमणीयं विभूषितम् ॥ धरण्यां पतितं सौम्यक
स्य भग्नं महद्भुजः ॥ ४३ ॥ राक्षसानामिदं वत्ससुराणामथवापि वा ॥ तरुणादित्यसंकाशं वैदूर्यगुलिकाचितम् ॥ ४४ ॥ विशीर्णं पतितं भूमौ कवचं क
स्य कांचनम् ॥ छत्रं शतशलाकं च दिव्यमाल्योपशोभितम् ॥ ४५ ॥ भग्नदंडमिदं सौम्यभूमौ कस्य निपातितम् ॥ कांचनोरश्छदाश्चेमेपि शाचवदनाः
स्वराः ॥ ४६ ॥ भीमरूपामहाकायाः कस्य वानिहतारणे ॥ दीप्तपावकसंकाशोद्युतिमान्समरध्वजः ॥ ४७ ॥ अपविद्धश्च भग्नश्च कस्य सांग्रामिकोर
थः ॥ रथाक्षमात्रा विशिखास्तपनीयविभूषणाः ॥ ४८ ॥ कस्येमे निहता वाणाः प्रकीर्णाघोरदर्शनाः ॥ शरावरौ शरैः पूर्णौ विध्वस्तौ पश्य लक्ष्मण ॥ ४९ ॥
प्रतोदाभीषुहस्तोयं कस्य वा सारथिर्हतः ॥ पदवीपुरुषस्यैषा व्यक्तं कस्यापिरक्षसः ॥ ५० ॥ वैरं शतगुणं पश्य मम तैर्जीवितांतकम् ॥ सुघोरदृढयैः सौ
म्यराक्षसैः कामरूपिभिः ॥ ५१ ॥ हतामृतावा वैदेही भक्षिता वा तपस्विनी ॥ न धर्मस्त्रायते सीतां क्रियमाणां महावने ॥ ५२ ॥

माहुः ॥ ४७ ॥ रथाक्षमात्राः चतुःशतांगुलदीर्घाः विशिखाः फलभागा इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ निहताः परेण यो धेन शरावरौ तूष्णीरौ ॥ ४९ ॥ प्रतोदः तोत्रम् अभीषवः प्रग्रहाः कस्यापि राक्षसपुरुषस्यै
षा पदवीपदसंचारमार्गः ॥ ५० ॥ अतो मम तैराक्षसैः सह एतन्निमित्तं जैवैरपूर्ववैराच्छतगुणं सत्तेषां जीवितांतकं जीवितस्यांतकं अंतरूपसंपन्नं पश्य ॥ ५१ ॥ एवंप्रक्षोभिः सीता विपात्तिर्निश्चलधर्म
निदति नेति यतः सीतां धर्मो न चायते एवं च भक्षितायां हतायां वा वैदेह्यां के हिलोके मम प्रियं कर्तुं शक्ताः न केपि धर्मासाध्येतेषामकिंचित्करत्वादिति भावः ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ अथ पौरुषमेवावलंबितुं न शक्यतया कांचिल्लोकस्थितिमाह कर्तारमिति सर्वलोकस्योत्पत्तिस्थितिसंहारकर्तारमपिश्रुत्यादिप्रसिद्धं शूरं त्रिपुरसंहारादिविषयकालं तशौर्यदंतं महेश्वरमपि
 करुणवेदिनं करुणाययातथावेदितुं शीलमस्य तम् दयादृष्ट्या तूष्णीं स्थितमज्ञानात्तद्वैभवाज्ञानादवमन्येरन्किमयंकुपितोपिकरिष्यतीति न गणयन्तीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ यदेवमतो मृदुमितिलोकहिते प्रा-
 णिसौख्यसंपादने युक्तं युक्तचित्तम् अतएव नृदुस्वभावं दांतं नाना प्रकारेण दुर्विषयप्रवृत्तिरहितेन्द्रियवर्गम् मां त्रिदशेश्वरा इन्द्रादयो निर्वीर्यमन्येते यतः सीता चरणं न कृतवन्त इत्यर्थः ॥ ५५ ॥ तस्मा
 यौरुषमेवावलंबनीयमित्याह मामिति गुणोपि मार्दवादिर्मां प्राप्य दोषोऽनिष्टसाधनं वृत्त इति हेतोरित्युक्त्वा पौरुषमवलंबे पश्य अद्य मम तेज एव प्रकाशते सर्वभूतानामभवाय नाशाय शशिज्यो-
 त्स्नायानां हि वैदेत्यां लतायामपिलक्ष्मण ॥ केहिलोके प्रियं कर्तुं शक्ताः सौम्यममेश्वराः ॥ ५३ ॥ कर्तारमपि लोकानां शूरं करुणवेदिनम् ॥ अज्ञानाद-
 वमन्येरन् सर्वभूतानि लक्ष्मण ॥ ५४ ॥ मृदुलोकहिते युक्तं दांतं करुणवेदिनम् ॥ निर्वीर्य इति मन्यन्ते नृनं मां त्रिदशेश्वराः ॥ ५५ ॥ मां प्राप्य हि गुणो दोषः
 संवृत्तः पश्य लक्ष्मण ॥ अद्यैव सर्वभूतानां रक्षसामभवाय च ॥ ५६ ॥ संलुप्त्यैव शशिज्योत्स्नां महान्मूर्य इवोदितः ॥ संलुप्त्यैव गुणान्सर्वान्मम तेजः प्रका-
 शते ॥ ५७ ॥ आनैव यत्नान् गंधर्वानि पिशाचानराक्षसाः ॥ किन्नरा वामनुष्या वासुखं प्राप्स्यन्ति लक्ष्मण ॥ ५८ ॥ ममास्त्रबाणसंपूर्णमाकाशं पश्य लक्ष्मण ॥
 असंपातं करिष्यामि त्वद्यत्रैलोक्यचारिणाम् ॥ ५९ ॥ सन्निरुद्धग्रहगणमावारितनिशाकरम् ॥ विप्रनष्टानलमरुद्भास्करद्युतिसंवृतम् ॥ ६० ॥ विनि-
 र्मयितशैलाग्रं शुष्यमाणजलाशयम् ॥ ध्वस्तदुमलतागुल्मं विप्रणाशितसागरम् ॥ ६१ ॥ त्रैलोक्यं तु करिष्यामि संयुक्तं कालकर्मणा ॥ न ते कुशलि-
 नी सीतां प्रदास्यंति ममेश्वराः ॥ ६२ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते सौमित्रे मम द्रक्ष्यंति विक्रमम् ॥ नाकाशमुत्पतिष्यंति सर्वभूतानि लक्ष्मण ॥ ६३ ॥ समाकुलमम-
 यादं जगत्पश्य लक्ष्मण ॥ आकर्णपूर्णैरिषुभिर्जीवलोकदुरावरैः ॥ ६४ ॥ करिष्येमैथिलीहेतोरपि शाचमराक्षसम् ॥ ममरोषप्रयुक्तानां विशिखा-
 नां वलंसुराः ॥ ६५ ॥

तृणान्संलुप्त्यैव रविवक्त्रे जोमदीयं प्रकाशते पश्येत्संख्यः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तदेव प्रपंचयति नैवेति ॥ ५८ ॥ पश्य अचिरादेवेति शेषः त्रैलोक्यचारिणामसंपातं बाणावरणाक्रियाराहित्यं यथा भवति
 तथा करिष्यामि ॥ ५९ ॥ सन्निरुद्धप्रचारो ग्रहगणो यत्र तत्रैलोक्यम् विप्रनष्टानलमरुद्भास्करद्युतिसंवृतं तमसा संवृतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कालकर्मणा कालसाध्यं कर्मनाशस्तेन
 कालधर्मणेति पाठेऽपि तद्रूपेण कालधर्मेणेत्यर्थः तत्पुरुषेऽनिजार्पः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अमयादित्यक्तस्वस्य प्रकृत्यवस्थानम् जीवलोकैर्न दुरावरैः दुर्निवारैः दुरावरशब्दः खलन्तः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

देवाद्योनजविष्यन्ति प्रत्येकं सर्वेन शिष्यन्तीत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ तथारूपां यथा पूर्वस्वभावाम् अत्र न दास्यन्तीति पौनरुक्त्यं क्रोधातिशयान्न दोषाय ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नि
 ष्पीब्धदृढमुष्टिवंधेन गृहीत्वा ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ यथा जरादयोऽनिवार्यास्तथाहमस्मात्कर्मणः केनापि वारयितुमशक्यः विधिर्देवम् विधिर्विधाने देवे पि इति कोशः ॥ ७५ ॥ पुरेवेति अत्र पुरे
 त्यावर्तते पुरेव पूर्व रूपसदृश रूपवर्तमानं पुरातनं दिशंति न दास्यन्तीत्यर्थः परिवर्तयामि नाशयामि नन्वेवं विधः क्रोधः कथमस्य किमर्थं चेति चेच्छृणु मनुष्यदेहधारणेन तद्व्यवहारनटनमेवैतत् किंच ईदृ
 शदुःखकाले अस्य क्रोधाभावे रावणो मनुष्यवर्गं द्विकुर्यात् तथा च तद्व्यवहारः स्यादित्येतदर्थं च सः मृत्युमरणधर्मेण योजयामि इत्यादिव चोपि रावणवचोवदेव आरोपितक्रोधमूलकत्वात् अतए
 व द्रव्यं त्यज्य विमुक्तानाममर्षादूरगामिनाम् ॥ नैव देवान् न दैतेयान् पिशाचान् न राक्षसाः ॥ ६६ ॥ भविष्यन्ति मम क्रोधाच्चैलोक्येऽपि प्रणाशिते ॥ देवदान
 व्यक्षाणां लोका ये रक्षसामपि ॥ ६७ ॥ बहुधानि प्रतिप्यन्ति वाणौघैः शकलीकृताः ॥ निर्मर्यादानि मान् लोकान् करिष्याम्यद्य सायकैः ॥ ६८ ॥ तृतां मृतां
 वासौ मित्रे न दास्यन्ति ममेश्वराः ॥ तथारूपां हि वैदेहीं न दास्यन्ति यदि प्रियाम् ॥ ६९ ॥ नाशयामि जगत्सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ यावद्दर्शनमस्या वै
 तापयामि च सायकैः ॥ ७० ॥ इत्युक्त्वा क्रोधताम्राक्षः स्फुरमाणोऽपुःसं पुरः ॥ वल्कलाजिनमावद्धजटाभारमबंधयत् ॥ ७१ ॥ तस्य क्रुद्धस्य रामस्य
 तथा भूतस्य धीमतः ॥ त्रिपुरंजयः पूर्व रुद्रस्येव वभौ तनुः ॥ ७२ ॥ लक्ष्मणादथ चादाय रामो निष्पीड्य कार्मुकम् ॥ शरमादाय संदीप्तं घोरमाशीविषो
 पमम् ॥ ७३ ॥ संदधे धनुषि श्रीमान् रामः परपुरंजयः ॥ युगांताग्निरिव क्रुद्ध इदं वचनमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ यथा जरायथा मृत्युर्यथा कालो यथा विधिः ॥
 नित्यं न प्रतिहन्यते सर्वभूतपुलक्ष्मण ॥ तथा हं क्रोधसंयुक्तो न निवार्योऽस्म्यसंशयम् ॥ ७५ ॥ पुरेव मे चारुदतीमनिदितां दिशंति सीतां यदि नाद्यमैथि
 लीम् ॥ स देवगंधर्वमनुष्यपन्नगं जगत्स शैलं परिवर्तयाम्यहम् ॥ ७६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥
 वरगैर्विधमिष्यामीत्युक्तिः लक्ष्मणस्तु तत्त्वज्ञोऽपि तद्देवात् तच्च ज्ञेयं तन्मायाभोहितो वा प्रलयकालिकरौद्रशक्त्यावेशं संभाव्यानुनयति स्म किंचास्य क्रोधस्य आरोपितत्वाभावेऽद्य सीताया अलाभे
 सर्वजगत्परिवर्तनं प्रतिज्ञाय कथं लक्ष्मणप्रार्थनया पितामन्यथयेत् अन्यथा कैकेय्ये कृतां वनवासं प्रतिज्ञां कथं कौसल्यावचसानत्यक्तवांस्तस्मात्सायथार्था इयंतु आरोपितेत्येव सारम् अनेन व्यव
 हारेण क्रोधादिकाले कृताया अयुक्ताया अपि प्रतिज्ञाया अपालने अत्यंतदोषाभाव इत्यपि सूचितम् ॥ ७६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अ
 रण्यकांडे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अजवेनारो युक्तमुक्तम् सांवर्तकं प्रलयकालिकम् ॥ १ ॥ हरंकालाग्निरुद्रम् ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वपूर्वमेवंकदाप्यदृष्टसंहारशक्त्यावेशं संकुद्धं रामं दृष्ट्वा राममब्रवीदितिरामपदद्वयसंबन्धः मुखपरि
 शोषोलोकविनाशजयेन ॥ ३ ॥ प्रकृतिं सर्वभूतहितत्वरूपाम् ॥ ४ ॥ एतच्च उक्तचतुष्टयं च अनुत्तमं यशश्च त्वयि नियतमित्यर्थः ॥ ५ ॥ एकस्यापराधइतिकथं ज्ञायते तत्राह नन्विति ननु जाना
 म्येकएवापराद्धइतिकुतस्तत्राह कस्यचिदेव न केवांचिदित्यर्थः सायुधपरिकरो भग्नइत्यन्वयः ॥ ६ ॥ सकेन भग्नः केन हेतुनेत्येतत्तु न जानामीति शेषः खुरनेमिक्षतत्वादिविशिष्टो यदेशो निर्वृत्तसंग्राम
 तप्यमानं तदारामं सीताहरणकर्षितम् ॥ लोकानामभवेयुक्तं सांवर्तकमिवानलम् ॥ १ ॥ वीक्षमाणं धनुःसज्जं निःश्वसंतं पुनः पुनः ॥ दग्धुकामं जग
 त्सर्वयुगांतं च यथाहरम् ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वसंकुद्धं दृष्ट्वा रामं संलक्ष्मणः ॥ अब्रवीत्सांजलिर्वाक्यं मुखेन परिशुष्यता ॥ ३ ॥ पुराभूत्वा मृदुर्दातः सर्वभूतहि
 तेरतः ॥ न क्रोधवशमापन्नः प्रकृतिं हातुमर्हसि ॥ ४ ॥ चंद्रेलक्ष्मीः प्रभामूर्यं गतिर्वायौ भुवि क्षमा ॥ एतच्च नियतं नित्यं त्वयि चानुत्तमं यशः ॥ ५ ॥ एक
 स्य नापराधेन लोकान् हंतुं त्वमर्हसि ॥ ननु जानामि कस्यायं भग्नः सांग्रामिकोरथः ॥ ६ ॥ केन वा कस्य वा हेतोः संयुगः सपरिच्छदः ॥ खुरनेमिक्षतश्चायं
 सिकोरुधिरविदुभिः ॥ ७ ॥ देशो निर्वृत्तसंग्रामः सुधोरः पार्थिवात्मज ॥ एकस्य तु विमर्दीयं न द्वयोर्वदतां वर ॥ ८ ॥ न हि वृत्तं हि पश्यामि बलस्य महतः
 पदम् ॥ नैकस्य तु कृतं लोकान्विनाशयितुमर्हसि ॥ ९ ॥ युक्तदंडाहिमृदवः प्रशांता वसुधाधिपाः ॥ सदा त्वं सर्वभूतानां शरण्यः परमागतिः ॥ १० ॥ को नु
 दारप्रणाशं ते साधुमन्येतरा धव ॥ सरितः सागराः शैला देवगंधर्वदानवाः ॥ ११ ॥ नालं ते विप्रियं कर्तुं दीक्षितस्येव साधवः ॥ येन राजन् हतासीता त
 मन्वेषितुमर्हसि ॥ १२ ॥ मद्द्वितीयो धनुष्पाणिः सहायैः परमर्षिभिः ॥ समुद्रं वा विचेष्ट्यामः पर्वतां श्रवणानि च ॥ १३ ॥ गुहाश्च विविधा घोराः पद्मिन्यो
 विविधास्तथा ॥ देवगंधर्वलोकान् श्रविचेष्ट्यामः समाहिताः ॥ १४ ॥

मोदस्यते इति शेषः एवं भूतैर्हेतुभिरयं विमर्दः संग्राम एकस्य रथिकस्य केनचित्सहनतु द्वयोरथिकयोरिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तदेवाह नहीति वृत्तं भुविकृतचिह्नम् अत एकस्य कृतं लोकनाशो न युक्तः
 ॥ ९ ॥ युक्तदंडा यथापराधदंडाः मृदवोऽकठिनाः ॥ १० ॥ किंच यदित्वद्वारप्रणाशोलोककर्तुं को लोकानुमतो वा स्यात्तद्युक्तं तन्नाशनं नैव मस्तीत्याह को न्विति ॥ ११ ॥ सरिदादयस्ते विप्रियं
 कर्तुं नालं न समर्थाः न स्पृहावंतो वा दीक्षितस्य यजमानस्य साधवो ज्ञानसंपन्नाः कृत्विगादयो यथा विप्रियं शापादिदानुव्यंगं वा कर्म कर्तुं समर्थास्तद्वत् ॥ १२ ॥ मद्द्वितीयः अहं द्वितीयः सहायो यस्य सः
 समुद्रादिस्थाश्रमेषु विचयनार्थं परमर्षिभिः सहायैरित्युक्तम् ॥ १३ ॥ १४ ॥

यदि अस्मद्विचयेनाशक्यातयाभिः स्यात् ततः परदेवाः सर्वज्ञाय दिते पत्नी पत्नीवार्ता न दास्यंति ततः पश्चात्प्राप्तकालं चतुर्थोपायं दंडैः पुकरिष्यसि ॥ १५ ॥ शीलं सुचरित्रं सामसाधुवादः विनयः
 प्रश्रयः नयोनीतिः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्री रामाभिरामेश्री रामीयैरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचषष्ठितमः सर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवं क्रोधमुपशमय्य
 सहजप्रकृतिप्राप्तये बोधयति लक्ष्मणो रामं तमिति परिद्यूनं क्षीणं अचेतसं अस्वस्थचित्तमिव ॥ १ ॥ मुहूर्तादिव मुहूर्तादेव ॥ २ ॥ बोधनप्रकारो महतेत्यादि तपसा पुत्रकामनया कृतेन व्रतादिना
 कर्मणा कृष्यशृंगानयनपूर्वकमहायागेन ॥ ३ ॥ भरतस्य मुखादिति शेषः यथायथा वच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ इतरः क इति यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जन इत्युक्तेः मर्त्यावितारस्त्विह मर्त्यशिक्षणमि
 यावन्नाधिगमिष्यामस्तव भार्यापहारिणम् ॥ न चेत्साम्ना प्रदास्यंति पत्नीति त्रिदशेश्वराः ॥ कोशलं द्रततः पश्चात्प्राप्तकालं करिष्यसि ॥ १५ ॥ शीलेन
 साम्ना विनयेन सीतां नयेन न प्राप्स्यसि चेन्नरेंद्र ॥ ततः समुत्सादय हेमपुंखैर्महेंद्रवज्रप्रतिमैः शरौघैः ॥ १६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे
 पंचषष्ठितमः सर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तं तथा शोकसंतप्तं विलपंतं मनाथवत् ॥ मोहेन महता युक्तं परिद्यूनमचेतसम् ॥ १ ॥ ततः सौमित्रिराश्वास्य मुहूर्ता
 दिवलक्ष्मणः ॥ रामं संबोधयामास चरणौ चाभिषोडयन् ॥ २ ॥ महता तपसा चापि महता चापि कर्मणा ॥ राज्ञा दशरथेनासीलुब्धो मृतमिवामरैः
 ॥ ३ ॥ तव चैव गुणैर्बद्धस्त्वद्वियोगान्महीपतिः ॥ राजा देवत्वमापन्नो भरतस्य यथाश्रुतम् ॥ ४ ॥ यदि दुःखमिदं प्राप्तं काकुत्स्थ न सहिष्यसे ॥ प्राकृतश्चा
 त्यमत्त्वश्च इतरः कः सहिष्यति ॥ ५ ॥ आश्वसिहिनरश्रेष्ठ प्राणिनः कस्य नापदः ॥ संस्पर्शं त्यग्निवद्राजं क्षणेन व्यपयांति च ॥ ६ ॥ लोकस्वभाव एवैष य
 याति न द्रुपामजः ॥ गतः शक्रेण सालोक्यमनयस्तं समस्मृशत् ॥ ७ ॥ महर्षिर्यो वसिष्ठस्तु यः पितुर्न पुरोहितः ॥ अङ्गापुत्रशतं जज्ञे तथैवास्य पुनर्हतम्
 ॥ ८ ॥ याचि यं जगतो माता सर्वलोक नमस्कृता ॥ अस्याश्च चलनं भूमेर्दृश्यते कोशलेश्वर ॥ ९ ॥

ति जागवतोक्तरीत्या लोकशिक्षणार्थमपित्वदवतारादिति भावः ॥ ५ ॥ आश्वसिहीति नह वै शरीरस्य सतः प्रियाप्रिययो रपहतिरस्तीति श्रुतेः ॥ ६ ॥ तदेव विवृणोति लोकेति एष औपाधिकदुः
 खसंबंधो लोकस्य शरीरिणः स्वभाव एव तदेवाह ययातिरिति अनयोऽनयमूलं दुःखं तच्च स्वर्गाद्विश्रुतं समस्मृशदित्यनेन अचिरस्थितिकस्पर्शमात्रार्थकेन पुनरविलंबेनैव दौहित्रप्रयुक्तसुरवोत्तर
 कालिकदुःखनिवृत्तिरप्यस्य सूचिता ॥ ७ ॥ यो महर्षिः यः पुनर्नः पितुः पुरोहितस्तस्य पुत्रशतं जज्ञे अङ्गा एकाङ्गाच पुनर्विश्वामित्रेण हतं पूर्वसुरवोत्तरकालिकदुःखानंतरं सुरवं व्यंग्यतयोक्त्वा च सु
 खानंतरं दुःखमुक्तं एवं च महतामप्यवश्यं जायमाने ईदृशे सुखे दुःखे च न हर्षशोकौ भवादृशस्योचिताविति भावः ॥ ८ ॥ चलनं भूकंपजं दुःखमित्यर्थः ॥ ९ ॥

यौधर्म्योपरावरधर्मप्रवर्तकौ नेत्रौ जगतः संसारचक्रस्य कालपरिच्छेदद्वारा प्रवर्तकौ अतएव यत्र सर्वप्रतिष्ठितं तौ च यदहं ग्राह्यासदुःखं प्राप्नौ ॥ १० ॥ देवस्य कर्मणो वशं न प्रमुंचंतीत्यर्थः किमु न
 कथ्यदेहिनः सर्वभूतानि देहवन्ति सर्वभूतानि नमुंचंतीति पुंस्त्वमार्थम् ॥ ११ ॥ नयानयौ तन्मूलमुखदुःखे ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनिर्विण्णदर्शनाविषादरहितदर्शनाः विषादराहित्येन कृत्याकृत्यतत्त्वज्ञानवं
 तः ॥ १४ ॥ तत्त्वतः समनुचितं युक्तयुक्तं कृत्याकृत्यं चेति शेषः शुभाशुभे कर्तव्याकर्तव्ये युक्तयुक्ते बुद्धियुक्ताः जानन्ति तस्मात्त्वं बुद्ध्या विंचितयेति शेषः ॥ १५ ॥ एवं दुःखमूलं प्राचीनं कर्म बुद्ध्या
 दुःखं सोढव्यमेवेत्याह अदृष्टेति शास्त्रैकसमधिगम्यतया प्रत्यक्षेणादृष्टगुणदोषाणां धर्मत्वाधर्मत्वे गुणदोषौ आपाततो धर्मवद्भासमानानामधर्मत्वाद्द्वैपरीत्याच्च अध्रुवाणां फलनाश्यानां अनेन फ
 यौधर्म्यो जगतो नेत्रौ यत्र सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ आदित्यचंद्रौ ग्रहणमभ्युपेतौ महाबलौ ॥ १० ॥ सुमहांत्यपि भूतानि देवाश्च पुरुषर्षभा ॥ न देवस्य प्रमुंचंति स
 र्वभूतानि देहिनः ॥ ११ ॥ शक्रादिष्वपि देवेषु वर्तमानौ नयानयौ ॥ श्रूयेते न रशार्दूलनत्वं व्यथितुमर्हसि ॥ १२ ॥ मृतायामपि वैदेत्यां नष्टायामपि राघ
 व ॥ शोचितुं नार्हसे वीरयथान्यः प्रारुतस्तथा ॥ १३ ॥ त्वद्विधानं हि शोचंति स तत् सर्वदर्शनाः ॥ सुमहत्स्वपि रुद्ध्रे पुरामानिर्विण्णदर्शनाः ॥ १४ ॥ त
 त्वतो हिनरश्च पुबुद्ध्या समनुचितम् ॥ बुद्ध्या युक्तमहाप्राज्ञा विजानन्ति शुभाशुभे ॥ १५ ॥ अदृष्टगुणदोषाणामध्रुवाणां तु कर्मणाम् ॥ नांतरेण क्रियां
 तेषां फलमिष्टं च वर्तते ॥ १६ ॥ मामेवं हि पुरा वीरत्वमेव बहुशोक्तवान् ॥ अनुशिष्याद्विको नुत्वामपि साक्षाद्दृश्यति ॥ १७ ॥ बुद्धिश्च ते महाप्राज्ञ
 देवैरपि दुरन्वया ॥ शोकेनाभिप्रसुमंते ज्ञानं संबोधयाम्यहम् ॥ १८ ॥ दिव्यं च मानुषं चैव मात्मनश्च पराक्रमम् ॥ इक्ष्वाकुवृषभावेक्ष्य तस्वद्विपतां वधे
 ॥ १९ ॥ किं ते सर्वविनाशेन कृतेन पुरुषर्षभ ॥ तमेव नुरिपुं पापं विज्ञायोद्धर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥
 लावर्ष्यं जावः सुचितः तादृशानां कर्मणा निष्पत्तिः क्रियांतत्तत्पुरुषव्यापारमंतरेण न भवति स्वव्यापारेण कृतानां तेषामिष्टं फलं सुखं चादिनष्टं फलं वर्तते प्रवर्तते एव न तु न प्रवर्तते इति अतः सोढव्यमेव
 ति जावः ॥ १६ ॥ इयं च बुद्धिस्त्वहं तैत्रमेतत्तत्त्वोपदेशोऽस्मात्प्रार्थयामि तिनवाच्यमित्याह मामिति अकारणे क्रोधवशात्पन्नमिति शेषः बहुशोक्तवानिति संधिर्षः अनुशिष्याच्छिक्षितुं शक्तः
 स्याद्दृश्यतिरपि अन्यस्य कागणनेत्यर्थः ॥ १७ ॥ देवैरपि दुरन्वया अन्वेतुमनुगंतुमशक्या त्वज्ञानपरिच्छेदो देवानामप्यशक्य इति भावः अनेनेश्वरता सूचिता तथापि शोकेनांतर्हितमिव ते
 ज्ञानं संबोधयामि बोधयामीव ॥ १८ ॥ दिव्यं देवोचितं मानुषं मनुष्योचितं एवमुभयविधपराक्रमाश्रयत्वात्मात्मनो वैक्ष्य तत्राद्यः परशुरामविषयः अंत्योरक्षोविषयः एवं च देवोचितपराक्रमस्या
 यनावसर इति जावः ॥ १९ ॥ कृतेन अनुष्ठितेन ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वात्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥

पूर्वजोपिरामः लक्ष्मणेन सुभाषितं यथा जवतितथोक्तवाक्यस्तद्वाक्यस्य महासारं संयुक्तिकत्वात्सारांशम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इह जनस्थाने गिरिगता निदुर्गाणि गंतुमशक्यदेशाः संतीत्यर्थः
 निर्दराः विदीर्णापाषाणाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षुरंतद्वन्निशितं शरमित्यर्थः तं संधाय विचचारेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सफेनं फेनसहितं दीनदीनया अतिशयितदीन
 पूर्वजोप्युक्तवाक्यस्तु लक्ष्मणेन सुभाषितम् ॥ सारग्राही महासारं प्रतिजग्राहराघवः ॥ १ ॥ सनिगृत्य महाबाहुः प्रवृद्धं रोपमात्मनः ॥ अवष्टभ्य धनु
 श्चित्रं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ २ ॥ किं करिष्याव हे वत्स कृत्वा गच्छावलक्ष्मण ॥ केनोपायेन पश्यावः सीतामिह विचिंतय ॥ ३ ॥ तं तथा परितापार्तं ल
 क्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ इदमेव जनस्थानं त्वमन्वेषितुमर्हसि ॥ ४ ॥ राक्षसैर्वद्भुभिः कीर्णं नानाद्रुमलतायुतम् ॥ संतीह गिरिदुर्गाणि निर्दराः कंदराणि च
 ॥ ५ ॥ गुहाश्च विविधा घोरानानासृगगणाकुलाः ॥ आवासाः किन्नराणां च गंधर्वभवनानि च ॥ ६ ॥ तानियुक्तो मया सार्धं समन्वेषितुमर्हसि ॥ त्वद्वि
 धाबुद्धिं संपन्नामहात्मानो न रर्षभाः ॥ ७ ॥ आपस्नुन प्रकंपंते वायुवेगैरिवाचलाः ॥ इत्युक्तस्तद्वनं सर्वं विचचार स लक्ष्मणः ॥ ८ ॥ क्रुद्धोरामः शरं घोरं
 संधाय धनुषि क्षुरम् ॥ ततः पर्वतकूटाभं महाभागं द्विजोत्तमम् ॥ ९ ॥ ददर्श पतितं भूमौ क्षतजार्द्रजटायुपम् ॥ तं दृष्ट्वा गिरिशृंगाभं रामो लक्ष्मणमब्रवी
 त् ॥ १० ॥ अनेन सीता वैदेही भक्षितानां त्रसंशयः ॥ गृध्ररूपमिदं व्यक्तं रक्षोभ्रमतिकाननम् ॥ ११ ॥ भक्षयित्वा विशालाक्षीमास्ते सीतां यथा सुखम् ॥
 एनं वधिष्ये दीमाग्रैः शरैर्घोरैरजिह्वगैः ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वाभ्यपतद्वृष्टुं संधाय धनुषि क्षुरम् ॥ क्रुद्धोरामः समुद्रांतां चालयन्निव मेदिनीम् ॥ १३ ॥ तं दीनदी
 नयावाचा सफेनं रुधिरं वमन् ॥ अभ्यभाषत पक्षांसरा मंदशरयात्मजम् ॥ १४ ॥ यामोषधीमिवायुष्मन्नन्वेपसि महावने ॥ सा देवी मम च प्राणारावणे
 नोत्तमं हतम् ॥ १५ ॥ त्वया विरहिता देवी लक्ष्मणेन चराघव ॥ क्रियमाणामया हृष्टारावणेन बलीयसा ॥ १६ ॥ सीतामभ्यवपन्नो हं रावणश्चरणे प्र
 ष्ठा ॥ विध्वंसितरथच्छत्रः पतितो धरणीतले ॥ १७ ॥ एतदस्य धनुर्भग्नमेतेचास्य शरास्तथा ॥ अयमस्य रणे रामभग्नः सांग्रामिकोरथः ॥ १८ ॥ अयं
 तु सारथिस्तस्य मत्पक्षनिहतो भुवि ॥ परिश्रान्तस्य मे पक्षौ छित्त्वा खड्गेन रावणः ॥ १९ ॥

वादीनसदृशावा ॥ १४ ॥ ओषधीमिव संजीवनौषधीमिव अन्वेपसि अन्वेपसे ॥ १५ ॥ १६ ॥ अहं सीतामभ्यवपन्नः सीतापरित्राणमुद्दिश्याभिगतः मयारावणश्चरणे विध्वंसितरथच्छत्रो
 धरणीतले पतितश्चकृतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ तस्यैव ह्यपविज्ञाय सीतासक्तांसीतासंबद्धांकथांचश्रुत्वा ॥ २१ ॥ द्विगुणीकृततापार्तः सीतावियोगजोजटायुवधजस्तापश्चेतितापस्यद्वैगुण्यतेनार्तोवभूवेतिशेषः ॥ २२ ॥ एक
मसहायं एकस्मिन्पूर्वतालक्षणेअयनेश्वासमार्गेतएवकच्छेमुहुर्मुहुर्निःश्वसंतमितिकतकसमतपाठेऽर्थः एकमेकायनेदुर्गेनिःश्वसंतंकथंचनेतिपाठेदुर्गेलताकंटकसंकीर्णेएकायनेएकमार्गेपति
त्वाकथंचननिःश्वसंतं सृनप्रायमित्यर्थइतितीर्थः ॥ २३ ॥ ममालक्ष्मीर्मदुष्कर्मसंबद्धाअलक्ष्मीःपावकंसर्वदाहकमपिदहेत्किमुतमच्छ्रियमित्यर्थः ॥ २४ ॥ एतद्दुःखपरितापशांतयेसंपूर्णम
सीतामादायवैदेहीमुत्पपातविहायसम् ॥ रक्षसानिहतंपूर्वमानंहंतुंत्वमर्हसि ॥ २० ॥ रामस्तस्यतुविज्ञायसीतासक्तांप्रियांकथाम् ॥ गृधराजंपरिष्व
ज्यपरित्यज्यमहद्भुतः ॥ २१ ॥ निपपातावशोभूमौरुरोदसहलक्ष्मणः ॥ द्विगुणीकृततापार्तोरामोधीरतरोपिसन् ॥ २२ ॥ एकमेकायनेकच्छ्रेनिःश्वसं
तंमुहुर्मुहुः ॥ समीक्ष्यदुःखितोरामःसौमित्रिमिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ राज्यंभ्रष्टंवनेवासःसीतानष्टासृतोद्विजः ॥ ईदृशीयंममालक्ष्मीर्देहेदपिहिपावकम्
॥ २४ ॥ संपूर्णमपिचेदद्यप्रतरेयंमहोदधिम् ॥ सोपिनूनंममालक्ष्म्याविशुष्येत्सरितांपतिः ॥ २५ ॥ नास्त्यभाग्यतरोलोकेमतोस्मिन्सचराचरे ॥ येने
यंमहतीप्राणामयाव्यसनवागुरा ॥ २६ ॥ अयंपितुर्वयस्योमेगृधराजोमहाबलः ॥ शेतेविनिहतोभूमौममभाग्यविपर्ययात् ॥ २७ ॥ इत्येवमुक्त्वा
बहुशोराघवःसहलक्ष्मणः ॥ जटायुपंचपस्पर्शपितृस्नेहंनिदर्शयन् ॥ २८ ॥ निरुत्तपक्षंरुधिरावसिक्तंतंगृधराजंपरिगृह्यराघवः ॥ क्रमैथिलीप्राण
समागतेतिविमुच्यवाचंनिपपातभूमौ ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षेऽश्रम० वा० आ० अर० सप्तपष्ठितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामःप्रेक्ष्यतुतंगृध्रंभु
विरौद्रेणयातितम् ॥ सौमित्रिमित्रसंपन्नमिदंवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ममायंनूनमर्थेषुयतमानोविहंगमः ॥ राक्षसेनहतःसंख्येप्राणांस्यजतिमल्लते
॥ २ ॥ अतिखिन्नःशरीरेस्मिन्प्राणोलक्ष्मणविद्यते ॥ तथास्वरविहीनोयंविह्वलंमुदीक्षते ॥ ३ ॥ जटायोयदिशक्नोपिवाक्यंव्याहरितुंपुनः ॥ सीतामा
ख्याहिभद्रंतेवधमाख्याहिचात्मनः ॥ ४ ॥

होदधिमपिप्रतरेयंनदासोपिसरितांपतिनूनंनिश्चयेनममालक्ष्म्याविशुष्येत् ॥ २५ ॥ येनाभाग्येन वागुरामृगादिबंधनजालम् ॥ २६ ॥ पितुर्वयस्यःसखा ॥ २७ ॥ पितृस्नेहंपितरीवस्नेहं
॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेसप्तपष्ठितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रौद्रेणरक्षसा अनेनरक्षसांतमः
प्राधान्यमेवेतिसूचितं मित्रसंपन्नमित्रत्वेनसंपन्नंसर्वजनेषुमैत्र्यायुक्तम् ॥ १ ॥ २ ॥ तथाअतिखिन्नप्राणइवस्वरहीनोविह्वलेक्षणश्च ॥ ३ ॥ व्याहरितुंव्याहर्तुम् वधंवधप्रकारम् ॥ ४ ॥

यमपराधं दृष्ट्वा तु प्रियासीता लतासोपराधस्तस्य मया किं कृतः अपितु न अतः किं निमित्त इति किं निमित्तं हृदयस्य सः रावणः आर्याजहार ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ किं कर्मैत्यस्योत्तरं मायामिति वा तेन दुर्दिनेन च संकुलाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ अन्यप्रश्नोत्तरासामर्थ्यं ध्वनयन् प्राणोपरोधमाह उपेति उशीरेण नलदेने कृतमूर्धजाः केशायेषां तान्सौवर्णान्वृक्षान् पश्यामि तादृशसौवर्णवृक्षदर्शनं मरणचिह्नम् ॥ ११ ॥ ज्योतिषज्ञानबलादाह येनेति ॥ १२ ॥ कोसौ मुहूर्तस्तत्राह विदइति लाभार्थाद्विदेर्निष्पन्नोसावित्याहुः सच रावणो निजकर्मननुकूलं तं नावबुधत् बुधिरवगमने इत्यस्य लुङि

किं निमित्तं जहार आर्या रावणस्तस्य किं मया ॥ अपराधं तु यं दृष्ट्वा रावणेन लता प्रिया ॥ ५ ॥ कथं तच्चंद्रसंकाशं मुखमासीन् मनोहरम् ॥ सीतया कानि चोक्तानि तस्मिन्काले द्विजोत्तम ॥ ६ ॥ कथं वीर्यः कथं रूपः किं कर्मासचराक्षसः ॥ कचास्य भवनं तात ब्रूहि मे परिपृच्छतः ॥ ७ ॥ तमुद्दीक्ष्य सधर्मात्मा विलपंतमनाथवत् ॥ वाचा विह्वलयाराममिदं वचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ सा लता राक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥ मायामास्थाय विपुलां वातदुर्दिनसंकुलाम् ॥ ९ ॥ परिहृतां तस्य मे तात पक्षौ छित्त्वानि शाचरः ॥ सीतामादाय वै देहीं प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ १० ॥ उपरुध्यंति मे प्राणा दृष्टिर्भ्रमति राघव ॥ पश्यामि वृक्षान्सौवर्णानुशीरकृतमूर्धजान् ॥ ११ ॥ येन याति मुहूर्तेन सीतामादाय रावणः ॥ विप्रनष्टं धनं क्षिप्रं तत्स्वामी प्रतिपद्यते ॥ १२ ॥ विदोनाममुहूर्तो मौनचक्राकुलस्य सावबुधत् ॥ ज्ञपवद्दृष्टिशं गृह्यक्षिप्रमेव विनश्यति ॥ १३ ॥ न च त्वया व्यथा कार्या जनकस्य सुतां प्रति ॥ वैदेत्यां रस्य सेक्षिप्रं हत्वा तं रणमूर्धनि ॥ १४ ॥ असंमूढस्य गृध्रस्य रामं प्रत्यनुभाषतः ॥ आस्यासु सारुधिरं श्रियमाणस्य सामिपम् ॥ १५ ॥ पुत्रो विश्रवसः साक्षाद्वाता वै श्रवणस्य च ॥ इत्युक्त्वा दुर्लभा प्राणान्मुमोच पतंगेश्वरः ॥ १६ ॥ ब्रूहि ब्रूहीति रामस्य ब्रुवाणस्य कृतां जलेः ॥ त्यक्त्वा शरीरं गृध्रस्य प्राणा जग्मुर्विहाय समम् ॥ १७ ॥ स निक्षिप्य शिरोभूमौ प्रसार्य चरणौ तथा ॥ विक्षिप्य च शरीरं स्वं पपात धरणीतले ॥ १८ ॥ तं गृध्रं प्रेक्ष्य ताम्राक्षं गतासु मचलोपमम् ॥ रामः सुबहुभिर्दुःस्वैर्दीनः सौमित्रिमब्रवीत् ॥ १९ ॥

रूपं न केवलं मुहूर्तमहिम्ना इष्टप्राप्तिरेवापितु शत्रुना शोपीत्याह ज्ञपेति वदति शं गृहीत्वा ज्ञपवद्दृष्टिप्रमेव विनश्यति वर्तमाननिर्देशेनातिसान्निध्यं विनाशस्य दर्शयति ॥ १३ ॥ अतोनचेति ॥ १४ ॥ असंमूढस्य मृतिकालेप्यथा तस्य रामं प्रत्यनुभाषतः उत्तरं भाषमाणस्य ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा एतावन्मात्रमुक्त्वा तद्वीर्यतद्भवनादिकथनात् पूर्वमिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

अस्मिन्दंकारण्येवहुनिवर्षाणिमुखं वसतानेनपक्षिणेहैवदंकारण्येविशीर्णदेहविशरणंप्राप्तम् ॥ २० ॥ अनेकवार्षिकइत्यस्यैवविवरणंचिरकालसमुत्थितइति ॥ २१ ॥ मेउपकारीत्यन्वयः
सीतामभ्यवपन्नः सीतामोचयितुं प्रवृत्तः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सर्वत्र सर्वजातिषु ॥ २४ ॥ तथा आगतमितिच्छेदः प्राप्तमित्यर्थः मन्त्रिमित्तं यो गृध्रविनाशस्तज्जुःखं यथामांप्राप्तम् सीताहरणजदुःखा
द्वयविनाशजदुःखमधिकमितिभावः तस्याः पुनः प्राप्तिसंभावनासत्त्वादस्यतदभावाच्चेतितात्पर्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ दिधक्ष्यामिदग्धुमिच्छामिसद्गतिसिद्धये श्यनार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अपराव

बहुनिरक्षसां वासेवर्षाणि वसतासुखम् ॥ अनेन दंकारण्येविशीर्णमिहपक्षिणा ॥ २० ॥ अनेकवार्षिकोयस्तुचिरकालसमुत्थितः ॥ सोयमद्यहतः
शेतकालोहिदुरतिक्रमः ॥ २१ ॥ पश्यलक्ष्मणगृधोयमुपकारीहतश्रमे ॥ सीतामभ्यवपन्नोहिरावणेनवलीयसा ॥ २२ ॥ गृधराज्यं परित्यज्यपितृपै
तामहंमहन् ॥ ममहेतोरयंप्राणान्मुमोचपतगेश्वरः ॥ २३ ॥ सर्वत्रखलुदृश्यंतेसाधवोधर्मचारिणः ॥ शूराः शरण्याः सौमित्रेतिर्यग्योनिगतेष्वपि
॥ २४ ॥ सीताहरणजदुःखं न मेसौम्यतथागतम् ॥ यथाविनाशो गृध्रस्यमल्लतेचपरंतप ॥ २५ ॥ राजादशरथः श्रीमान्यथाममहायशः ॥ पूजनीय
श्चमान्यश्चतथायंपतगेश्वरः ॥ २६ ॥ सौमित्रेहरकाष्ठानिनिर्मथिष्यामिपावकम् ॥ गृधराजं दिधक्ष्यामिमल्लतेनिधनंगतम् ॥ २७ ॥ नाथंपतगलोक
स्यचित्तिमारोपयाम्यहम् ॥ इमं धक्ष्यामिसौमित्रेहतरौद्रेणरक्षसा ॥ २८ ॥ यागतिर्यज्ञशीलानामाहिताग्नेश्चयागतिः ॥ अपरावर्तिनां याचयाचभू
मिप्रदायिनाम् ॥ २९ ॥ मयात्वं समनुज्ञातोगच्छलोकाननुत्तमान् ॥ गृधराजमहासत्त्वसंस्कृतश्चमयाव्रज ॥ ३० ॥ एवमुक्त्वा चितां दीनामारोप्यप
तगेश्वरम् ॥ ददाहरामोधर्मात्मास्वबंधुमिवदुःखितः ॥ ३१ ॥

तिनाम् संघामेद्वितीयः गम्यतइतिगतिर्लोकः यज्ञशीलानां लोकान्क्रमेणप्राप्यमदनुज्ञातः सन्ननुत्तमान्येभ्यः परेउत्तमानसंतितां लोकान्ब्रह्मणोलोकान्क्रममुक्तिदान्गच्छ अनेनसंकल्पमात्रा
त्कर्मानधिकृतनिरश्वः साधनहीनस्यापितलोकदानेन भगवान् रामः स्वस्वरूपं शोभाययावृतज्ञानइतिप्रलपतां मुखं ध्वस्तम् शोकादिनूतनमित्युक्तमेवासकृततदुक्तम् संस्कारमकरोत्तस्यरामोब्रह्म
विधानतः स्वपदं च ददौ तस्मै सोऽपिरामप्रसादतः हरेः सामान्यरूपेण प्रययौ परमं पदमिति जटायुषं प्रक्रम्य पादौ एतेन निरश्वामपि स्नेहादिना दाहादियुक्तमिति ध्वनितम् सारूप्यमुक्तिलाभश्चोक्तः म
यामद्रूपेण सामान्यरूपेण ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

सप्रसिद्धमहिमामः महारोहीन्महामृगान् रोहिशब्दइकारान्तोपि मृगवाची तान्दृष्ट्वापिडदानार्थमांसमादायागत्यानु अनंतरंतद्विजपक्षिणमुद्दिश्यपिडदानार्थशाद्वलंतृणतस्तार ॥ ३२ ॥ तत्रतन्मां
सान्युक्यपेशीकृत्वापेशीकृत्यापिडंकृत्वाशकुनायवदौ ॥ ३३ ॥ यत्तन्मंत्रजातंप्रेतस्यमर्त्यस्यस्वर्गादिगमनमुद्दिश्यब्राह्मणाः कथयंतितत्स्वर्गगमनंतद्गमनसाधनंतत्तस्यक्षिप्रंस्वर्गगमनायरामोजजा
प ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उक्तस्यसर्वस्यास्यस्नानपूर्वकत्वंदर्शयितुं पुनराह शास्त्रेति तत्रपाठकमादर्थकमस्यबलवत्त्वात्पूर्वस्नानंतउदकदानंततःपिडदानमितिक्रमोबोध्यः ॥ ३६ ॥ पुण्यांपुण्यैकलभ्या

रामोपिसहसौमित्रिर्वनयात्वासवीर्यवान् ॥ स्थूलान्दृष्ट्वा महारोहीननुतस्तारतंद्विजम् ॥ ३२ ॥ रोहिमांसानिचोद्भृत्यपेशीकृत्वा महायशाः ॥ शकुना
यददौरामोरम्यहरितशाद्वले ॥ ३३ ॥ यत्तद्येतस्यमर्त्यस्यकथयंतिद्विजातयः ॥ तत्स्वर्गगमनंक्षिप्रंतस्यरामोजजापह ॥ ३४ ॥ ततो गोदावरींगत्वा न
दीनरवरात्मजौ ॥ उदकंचक्रतुस्तस्मैगृधराजायतावुभौ ॥ ३५ ॥ शास्त्रदृष्टेनविधिनाजलगृधायराघवौ ॥ स्नात्वातौगृधराजायउदकंचक्रतुस्तदा
॥ ३६ ॥ सगृधराजःकृतवान्यशस्करंमुदुकरंकर्मरणेनिपातितः ॥ महर्षिकल्पेनचसंस्कृतस्तदाजगामपुण्यांगतिमात्मनःशुभाम् ॥ ३७ ॥ कृतोदकौता
वपिपक्षिसत्तमेस्थिरांचबुद्धिप्रणिधायजग्मतुः ॥ प्रवेश्यसीताधिगमेततोमनोवनंसुरेंद्राविवविष्णुवासवौ ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
अर० अष्टपष्टितमःसर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कृत्वैवमुदकंतस्मैप्रस्थितौराघवौतदा ॥ अवेक्षंतौवनेसीतांजग्मतुःपश्चिमांदिशम् ॥ १ ॥ तांदिशंदक्षि
णांगत्वाशरचापासिधारिणौ ॥ अविप्रहतमैक्ष्वाकौपंथानंप्रतिपेदतुः ॥ २ ॥ गुल्मैर्वक्षैश्चवहुभिल्लाभिश्चप्रवेष्टितम् ॥ आवृतंसर्वतोदुर्गंगहनंघो
रदर्शनम् ॥ ३ ॥ व्यतिक्रम्यतुवेगेनगृहीत्वादक्षिणांदिशम् ॥ सुभीमंतन्महारण्यंव्यतियातौमहाबलौ ॥ ४ ॥

म अतएवसुरांसुखैकस्वभावाम् ॥ ३७ ॥ पक्षिसत्तमेतद्विषये पितरीवेत्यर्थः स्थिरांबुद्धितस्मिन्पितृवर्द्धनिधायसीताधिगमेसीताप्राप्तिसूचकेनिमित्तेमः प्रवेश्यतादृशंनिमित्तंदृष्ट्वावनंजग्म
तुः ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्वरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेअष्टपष्टितमःसर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पश्चिमामित्यत्रोक्तेरुत्तरश्लोकेद
क्षिणामित्युक्तेर्नैर्ऋतीजग्मतुरितिलभ्यते ॥ १ ॥ अविप्रहतंजनाक्षुण्णम् ॥ २ ॥ गुल्मादिभिःप्रवेष्टितंअतएवसर्वतआवृतंअतएवदुर्गदुष्प्रवेशंगहनंवनरूपंपंथानंप्रतिपेदतुरित्यन्वयः ॥ ३ ॥ वेगे
नातिक्रम्यचलित्वातन्महारण्यंव्यतियातौव्यतिक्रम्यगतौ ॥ ४ ॥

गम्यगत्वा गहनं दुष्प्रवेशम् कौचारण्यं कौचारण्याख्यं गहनं वनमिति वा ॥ ५ ॥ अनेकमेघानां घनः समूहस्तत्प्रख्यं तद्वत्स्थामम् सर्वतः प्रहृष्टमिव पुष्पविकासादिना तद्वत् जंतुहर्षेण वा तस्य प्रहृष्टत्व
व्यपदेशः ॥ ६ ॥ ७ ॥ कौचारण्यमतिक्रम्य तद्वनात्पूर्वेण त्रिकोशंगत्वा अंतरे मध्ये मार्गं मन्तंगाश्रमं ददृशतुः अथ घोरत्वादिविशेषणं तद्वनं मन्तंगाश्रमं वनं दृष्ट्वा तत उच्यमानविशेषणांतत्र गिरौ दर्शदृ
शाते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तस्याविदूर इति संधिरार्पः तद्वरीसमीपे इत्यर्थः ॥ ११ ॥ बीभत्सां जुगुप्सिताम् ॥ परुषत्वचं कर्कशत्वचम् करालांतुंगशरीराम् करालोभीषणे तुंगे ॥ १२ ॥ विकटमति

ततः परं जनस्थानात्त्रिकोशंगम्य राघवौ ॥ कौचारण्यं विविशतुर्गहनंतौ महौजसौ ॥ ५ ॥ नानामेघघनप्रख्यं प्रहृष्टमिव सर्वतः ॥ नानावर्णैः शुभैः पुष्पै
र्हृगपक्षिगणैर्युतम् ॥ ६ ॥ दिदृक्षमाणौ वैदेहीतद्वनंतौ विचिन्वतुः ॥ तत्र तत्रावतिष्ठंतौ सीताहरणदुःखितौ ॥ ७ ॥ ततः पूर्वेण तौ गत्वा त्रिकोशं भ्रातरौ
तदा ॥ कौचारण्यमतिक्रम्य मन्तंगाश्रममंतरे ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तु तद्वनं घोरं बहुभीममृगद्विजम् ॥ नानावृक्षसमाकीर्णं सर्वगहनपादपम् ॥ ९ ॥ ददृशाते गि
रौ तत्र दर्शदृशरथात्मजौ ॥ पातालसमगं भीरांतमसानित्यसं वृताम् ॥ १० ॥ आसाद्य च नरव्याघ्रौ दयास्तस्याविदूरतः ॥ ददर्शतुर्महारूपां राक्षसीं
विकृताननाम् ॥ ११ ॥ भयदामत्यसत्त्वानां बीभत्सारौ ददर्शनाम् ॥ लंबोदरीतीक्ष्णदंष्ट्रां करालीं परुषत्वचम् ॥ १२ ॥ भक्षयंतीं मृगान्भीमान् विकटामु
कमूर्धजाम् ॥ अवैक्षतांतु तौ तत्र भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १३ ॥ सासमासाद्य तौ वीरौ व्रजंतं भ्रातुरग्रतः ॥ एहिरं स्यावहेत्युक्त्वा समालंभत लक्ष्मणम्
॥ १४ ॥ उवाच चैनं वचनं मौमित्रिमुपगुह्य च ॥ अहं त्वयो मुखीनामलाभस्ते त्वमसि प्रियः ॥ १५ ॥ नाथ पर्वतदुर्गे पुनर्दीनां पुलिनेषु च ॥ आयुश्चिर
मिदं वीरत्वं मया सहस्यसे ॥ १६ ॥ एवमुक्तस्तुकुपितः खड्गमुद्धृत्य लक्ष्मणः ॥ कर्णनासस्तनंतस्यानिचकर्तारि सूदनः ॥ १७ ॥ कर्णनासे निरुत्तेतु विस्व
रं विननादसा ॥ यथागतं प्रदुद्रावराक्षसीं घोरदर्शना ॥ १८ ॥ तस्यांगतायां गहनं व्रजंतौ वनमोजसा ॥ आसेदतुरमित्रघ्नौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १९ ॥

स्थूलाकारांतत्र तत्रास्थानेपि निष्प्रोन्नतां वा ॥ १३ ॥ भ्रातृरामस्याग्रतो व्रजंतम् एहिरं स्यावहेत्युक्तेत्यत्र इकारलोपार्पः समालंभत गृहीतवती ॥ १४ ॥ उपगुह्यालिग्य अयोमुखीत्यन्वर्थ
नाम अहं नेतवलाभो निध्यादिवलाभरूपास्मि त्वंच मे प्रियो भर्तासि ॥ १५ ॥ आयुश्चिरं चिरमायुः ॥ १६ ॥ कर्णनासस्तनमिति समाहारद्वंद्वः ॥ १७ ॥ कर्णनासे इति सप्तमी ॥ १८ ॥ तस्यांगत
यां पश्चाद् व्रजंतौ गहनं दुष्प्रवेशं वनं आसेदतुः प्रापतुः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ बाहुवर्मः अनिष्टानितसूचकानि ॥ २१ ॥ सजीभवयतोभव संभ्रमंभयम् ॥ २२ ॥ ततःकंचिच्छकुनमप्याह एषइति वंचुलकःकंठवालः वंचुलकइत्यपिपाठांतरम् अनेनयुद्धमव
श्यंजाविजयश्चेत्युक्तयंसूचितं ॥ २३ ॥ अन्वेयतोःसीतामितिशेषः ओजसासामर्थ्येन ॥ २४ ॥ तद्गहनंवनमत्यंतमातरिश्वनासंवेष्टितंव्याप्तमिवजातम् ततस्तस्यवनस्यमध्येशब्दोभवत् ॥ २५ ॥
तंशब्दंकांक्षमाणःनदुत्यन्तिनिमित्तंकांक्षमाणः ॥ २६ ॥ आसेदतुर्दृशतुः विटद्धंविटद्धाकारम् अशिरोग्रीवंअदृश्यमानशिरोग्रीवम् अतएवकबंधंअन्वर्थतन्नामकम् उदरेमुखम् अमूर्धमस्तका

लक्ष्मणस्तुमहातेजाःसत्यवाञ्छीलवाञ्छुचिः ॥ अब्रवीत्यांजलिर्वाक्यंभ्रातरंदीपतेजसम् ॥ २० ॥ स्पंदतेमेदृदंवाहुरुद्विग्रमिवमेमनः ॥ प्रायशश्चा
प्यनिष्टानिनिमित्तान्युपलक्षये ॥ २१ ॥ तस्मात्सजीभवार्यत्वंकुरुष्ववचनंमम ॥ ममैवहिनिमित्तानिसद्यःशंसंतिसंभ्रमम् ॥ २२ ॥ एषवंचुलको
रामपक्षीपरमदारुणः ॥ आवयोर्विजयंयुद्धेशंसन्निवविनर्दति ॥ २३ ॥ तयोरन्वेपतोरवंसर्वतद्गहनमोजसा ॥ संजज्ञेविपुलःशब्दःप्रभंजन्निवतद्गन
म् ॥ २४ ॥ संवेष्टितमिवात्यर्थगहनंमातरिश्वना ॥ वनस्यतस्यशब्दोभूद्गनमापूरयन्निव ॥ २५ ॥ तंशब्दंकांक्षमाणस्तुरामःखट्वांसहानुजः ॥ ददर्श
स्तुमहाकायंराक्षसंविपुलोरसम् ॥ २६ ॥ आसेदतुश्चतद्रक्षस्तावुभौप्रमुखेस्थितम् ॥ विटद्धमशिरोग्रीवंकबंधमुदरेमुखम् ॥ २७ ॥ रामभिर्निशि
तैस्तीक्ष्णैर्महागिरिमिवाच्छ्रितम् ॥ नीलमेघनिभंरौद्रंमेघस्तनितनिःस्वनम् ॥ २८ ॥ अग्निज्वालानिकाशेनललाटस्थेनदीप्यता ॥ महापक्ष्मेणपिंगे
नविपुलेनायतेनच ॥ २९ ॥ एकेनोरसिघोरेणनयनेनमुदर्शिना ॥ महादंष्ट्रोपपन्नंतंलेलिहानंमहामुखम् ॥ ३० ॥ भक्षयंतंमहाघोरात्क्षसिंहमृग
द्विजान् ॥ घोरोभुजौविकुर्वाणमुभौयोजनमायतौ ॥ ३१ ॥ कराभ्यांविविधान्गृह्यक्रक्षान्यक्षिगणान्मृगान् ॥ आकर्षतंविकर्षतमनेकान्मृगयूथ
पान् ॥ ३२ ॥ स्थितमादृत्यपंथानंतयोभ्रात्रोःप्रपन्नयोः ॥ अथतंसमतिक्रम्यक्रोशमाचंददर्शतुः ॥ ३३ ॥

दित्यलुक् ॥ २७ ॥ निशितैरित्यस्यविवरणंतीक्ष्णैरितिउपलक्षितमितिशेषः रोमभिर्निविडैस्तीक्ष्णैरितिकचित्पाठः ॥ २८ ॥ उच्यमानविशेषणेनललाटस्थेनैकेननयनेनोरःप्रदेशांतर्गतशिरस्त्वात्
उरसिउरःप्रदेशंतरूपलभ्यमानेननयनेनोपलक्षितंमुखंलेलिहानम् महापक्ष्मेणेत्यार्पम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ विकुर्वाणंविक्षिपंतम् ॥ ३१ ॥ आकर्षतंइष्टान्मृगानाभिमुख्येनकर्षतम् अनिष्टान्मृगान्मु
चंतम् ॥ ३२ ॥ प्रपन्नयोः पंथानमितिशेषः आदृत्यस्थितंतंज्ञात्वातद्भुजवेष्टनंसमतिक्रम्यदूरेस्थितौतंक्रोशमाचंददर्शतुः ॥ ३३ ॥

तुजाभ्यां जंतु संवृणोतीति तुज संवृतम् संस्थानाद्देहस्थित्या अशिरस्कत्वलक्षणकबंधवस्थितम् ॥ ३४ ॥ सहितौ नैकमपि मुक्तेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ तिग्मते जीर्तु क्षणते जसौ तादृशवेषधरावित्यर्थः विवशंप्राप्तौ बलात्कर्षणंप्राप्तौ ॥ ३६ ॥ तत्र तस्यामवस्थायाम् अनाश्रयात् धैर्यस्येत्येति शेषः धैर्यानालंबनादित्यर्थः तत्र हेतुर्बाल्यं बालबुद्धित्वं शुद्धसत्त्वाप्रधानत्वम् अनाश्रयत्वादिति पाठे आश्रयभूतस्य रामस्यापि कबंधं तु जातत्वादिति जावः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्युक्तः निर्योजितरक्षो बलिः संस्वां किंचित्स्ववशमात्मानं परिमुच्यस्व पलायनेनेति शेषः तस्यैव विवरणमुत्तरार्धमांहीति भू
महांतं दारुणं भीमं कबंधं भुजसंवृतम् ॥ कबंधमिव संस्थानादतिघोरप्रदर्शनम् ॥ ३४ ॥ समहाबाहुरत्यर्थं प्रसार्य विपुलौ भुजौ ॥ जग्राह सहितावेष
राघवौ पीडयन्बलात् ॥ ३५ ॥ स्वद्विनोदृढधन्वानौ तिग्मतेजौ महाभुजौ ॥ भ्रातरौ विवशंप्राप्तौ कृप्यमाणौ महाबलौ ॥ ३६ ॥ तत्र धैर्याच्च शूरस्तुराघ
वौ नैव विव्यये ॥ बाल्यादनाश्रयाच्च बलक्ष्मणस्त्वभिविव्यये ॥ ३७ ॥ उवाच च विपण्णः सनराघवं राघवानुजः ॥ पश्य मां विवशं वीरराक्षसस्य वशंगत
म् ॥ ३८ ॥ मयैकेन तु निर्युक्तः परिमुच्यस्व राघव ॥ मां हि भूतबलिं दत्त्वा पलायस्व यथा सुखम् ॥ ३९ ॥ अधिगतासि वै देहीमचिरेणेति मे मतिः ॥ प्रतिल
भ्यचकाकुत्स्य पितृपतामहीमहीम् ॥ ४० ॥ तत्र मां रामराज्यस्यः स्मर्तुं महसि सर्वदा ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्तस्तुरामः सौमित्रिमव्रवीत् ॥ ४१ ॥ मास्मत्त्रा
संवृथा वीरनहि त्वाद्दृष्ट्विषीदति ॥ एतस्मिन्नंतरे कुरो भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ४२ ॥ तावुवाच महाबाहुः कबंधो दानवोत्तमः ॥ कौयुवां वृषभस्कंधौ म
हाखड्गधनुर्धरौ ॥ ४३ ॥ घोरं देशमिमं प्राप्तौ देवेन मम चाक्षुषौ ॥ वदतं कार्यमिह वां किमर्थं चागतौ युवाम् ॥ ४४ ॥ इमं देशमनुप्राप्तौ क्षुधार्तस्येह तिष्ठतः ॥
सबाणचापस्वद्वौ च तीक्ष्णशृंगा विवर्षभौ ॥ ४५ ॥ मां तूष्णं मनुसंप्राप्तौ दुर्लभं जीवितं हि वाम् ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कबंधस्य दुरात्मनः ॥ ४६ ॥ उवाच
लक्ष्मणं रामो मुखेन परिशुष्यता ॥ कच्छात्कच्छूतं रंप्राप्य दारुणं सत्यविक्रमम् ॥ ४७ ॥ व्यसनं जीवितांताय प्राप्तमप्राप्य तां प्रियाम् ॥ कालस्य सुमहद्वी
र्यं सर्वभूतेषु लक्ष्मण ॥ ४८ ॥

तर्बलिमहाभूताकाररक्षसे बलिमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ अधिगता प्राप्ता ॥ ४० ॥ ४१ ॥ एतस्मि
न्नंतरे इति लक्ष्मणविषादनिवृत्तिफलकरामाश्वासनसमये इति शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ देवेनैव गत्या मम चाक्षुषौ चक्षुर्गोचरौ ॥ ४४ ॥ एवं कार्यादिकं पृष्ठातदुपेक्ष्य स्वप्रयोजनं संपन्नमित्याह
इमं देशमिति इह तिष्ठतः क्षुधार्तस्य मम जाग्यादिमं देशमनुप्राप्तौ ॥ ४५ ॥ ततः किं तत्राह दुर्लभमिति ॥ ४६ ॥ मुखेन परिशुष्यतोपलक्षितं लक्ष्मणमुवाच हे सत्यविक्रम कच्छात्कच्छूतं रंप्राप्य
भंशवनवासप्रियापहारादिप्राप्य स्थितयोरावयोस्तां प्रियामप्राप्यैव जीवितांतायेदं व्यसनं प्राप्तम् यदेवमतः सर्वेष्वपि भूतेषु कालस्य वीर्यं सुमहत् अनर्गलप्रचारमस्तीति शेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

कृतोयतत्त्वांवेति महाबलपराक्रमावपिव्यसनैर्दुःखैर्मोहितौकालःकरोतीतिपश्य उक्तार्थस्यैवप्रपञ्चो नहीति नातीतिपाठांतरम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उदयविक्रमःउत्कटपराक्रमोरामःसौमित्रिम
वेक्ष्य दौनमितिशेषः स्वांमतिमात्मनात्मवैभवेनस्थिरामकरोत् ईषदपिविषादनप्राप्तवानित्यर्थः अत्रलक्ष्मणस्यापिलोकव्यवहारनाट्यमेवेत्यन्ये ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीये
रामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकाण्डेएकोनसप्ततितमःसर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बाहुपाशपरिक्षिप्तौबाहुभ्यांपाशाकारेणपरितोव्याप्तौ ॥ १ ॥ क्षुधार्तमांदृष्ट्वाभीतौ

त्वांचमांचनरव्याघ्रव्यसनैःपश्यमोहितौ ॥ नहिभारोस्तिदैवस्यसर्वभूतेषुलक्ष्मण ॥ ४९ ॥ शूराश्वबलवंतश्चरुतास्त्राश्वरणाजिरे ॥ कालाभिपन्नाःसी
दंतियथावालुकसेतवः ॥ ५० ॥ इतिब्रुवाणोदृढसत्यविक्रमोमहायशादाशरथिप्रतापवान् ॥ अवेक्ष्यसौमित्रिमुदग्रविक्रमःस्थिरांतदास्वांमतिमा
त्मनाकरोत् ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०अर०एकोनसप्ततितमःसर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तौतुतत्रस्थितौदृष्ट्वाभ्रातरौरामल
क्ष्मणौ ॥ बाहुपाशपरिक्षिप्तौकबंधोवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ तिष्ठतःकिन्नुमांदृष्ट्वाक्षुधार्तक्षत्रियर्षभौ ॥ आहारार्थंतुसंदिष्टौदैवेनहतचेतनौ ॥ २ ॥ त
च्छ्रुत्वालक्ष्मणोवाक्यंप्राप्तकालंहितंतदा ॥ उवाचार्तिसमापन्नोविक्रमेकतनिश्चयः ॥ ३ ॥ त्वांचमांचपुरातूर्णमादत्तेराक्षसाधमः ॥ तस्मादसिभ्या
मस्याशुवाहृष्टिदावहेगुरु ॥ ४ ॥ भीषणोयंमहाकायोराक्षसोभुजविक्रमः ॥ लोकंन्यतिजितंरुत्वाद्यावांहंतुमिहेच्छति ॥ ५ ॥ निश्चेष्टानांवधोराज
न्कुस्मितोजगतीपतेः ॥ क्रतुमध्योपनीतानांपशूनामिवसपव ॥ ६ ॥ एतत्संजल्पितंश्रुत्वातयोःक्रुद्धस्तुराक्षसः ॥ विदार्यास्यंततोरौद्रंतौभक्षयितु
मारभन् ॥ ७ ॥

नृकतिष्ठतम् यतोमेआहारार्थंसंदिष्टावतोनजीवनसंभावनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ पुराआदत्ते आदास्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ भुजमात्रेणविक्रमोयस्य नत्वायुधेनेत्यर्थः अतिजितंसर्वथापराजितम्
॥ ५ ॥ अस्यबाहुच्छेदएवयुक्तोनतुप्राणवियोजनमित्याह निश्चेष्टानामिति शस्त्रादिभिर्विक्रमहीनानाम् जगतीपतेःक्षत्रियस्य क्रतुमध्यंप्राप्तानांपशूनांवधइव सयथास्वर्गफलदोऽपिशस्त्रविहि
तोपिकुस्मितः सांख्यपातंजलाद्युक्तीत्याअधर्मजनकत्वात् लोकदृष्ट्याचकुस्मितः एतेनतद्वधस्यापीपत्पापफलदतासूचिता केचित्तुक्रतुमध्यापनीतानामितिपाठंश्रद्धाजाद्वेनकल्पयित्वाक्रतु
मध्यादन्यत्रनीतानांवधोयथाकुस्मितइतिव्याचक्षते ॥ ६ ॥ तयोरेतत्संजल्पितंश्रुत्वेतिसंबंधः भक्षयितुमारभन् हस्ताभ्यामारुढवानित्यर्थः ॥ ७ ॥

वा० रा०

॥८५॥

सुसंलघौकदलीकां च्छेदेनैवतच्छेदेनहस्तसुखलाभात् ॥ ८ ॥ दक्षिणः समर्थः दक्षिणपार्श्वस्थो वा ॥ ९ ॥ गां भूमि ॥ १० ॥ कौयुवामिति प्रच्छ पूर्वमप्राप्तोत्तरत्वात् पुनः प्रश्नः ॥ ११ ॥ १२ ॥
इक्ष्वाकुदायादः शरथपुत्रः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यामिच्छंतौ यामन्वेषयंतौ ॥ १५ ॥ विचेष्टसे चेष्टमानस्तिष्ठसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ प्रीतः शापमोक्षकालप्रत्यभिज्ञानात् तदिद्ववचनं वक्ष्यमाणम् ॥ १७ ॥

ततस्तौ देशकालज्ञौ खट्वाभ्यामेव राषवौ ॥ अच्छिदंतां सुसंलघौ बाहुतस्यांसदेशयोः ॥ ८ ॥ दक्षिणो दक्षिणं बाहुमसक्तमसिनाततः ॥ चिच्छेद रामो
वेगेन सव्यं वीरस्तुलक्ष्मणः ॥ ९ ॥ सपपात महाबाहुश्छिन्नबाहुर्महास्रवतः ॥ खंचगांचदिशश्चैव नादयन् जलदो यथा ॥ १० ॥ सनिरुक्तौ भुजौ दृष्ट्वा
शोणितौ घपरिप्लुतः ॥ दीनः प्रच्छतौ वीरौ कौयुवामिति दानवः ॥ ११ ॥ इतितस्य ब्रुवाणस्य तुलक्ष्मणः शुभलक्षणः ॥ शशंसतस्य काकुत्स्थं कबंधस्य
महाबलः ॥ १२ ॥ अयमिदं वाकुदायादो रामो नाम जनैः श्रुतः ॥ तस्यैवावरजं विद्धि भ्रातरं मांचलक्ष्मणम् ॥ १३ ॥ मात्राप्रतिहते राज्ञे रामः प्रव्राजि
तो वनम् ॥ मया सह चरत्येव भार्यायाचमहद्वनम् ॥ १४ ॥ अस्य देवप्रभावस्य वसतो विजने वने ॥ रक्षसापहता भार्या यामिच्छंतां विहागतौ ॥ १५ ॥
त्वं तु को वा किमर्थं वा कबंधसदृशो वने ॥ आस्येनोरसि दीप्तेन भग्नजंघो विचेष्टसे ॥ १६ ॥ एवमुक्तः कबंधस्तुलक्ष्मणेनोत्तरं वचः ॥ उवाच वचनं प्रीत
स्तदिद्ववचनं स्मरन् ॥ १७ ॥ स्वागतं वां नरव्याघ्रौ दिष्ट्या पश्यामि वामहम् ॥ दिष्ट्या चेमौ निरुक्तौ मे युवाभ्यां बाहुबंधनौ ॥ १८ ॥ विरूपं यच्च मे रूपं प्राप्तं
त्यविनयाद्यथा ॥ तन्मेशृणु नरव्याघ्रतत्त्वतः शंसतस्तवा ॥ १९ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० अरण्यकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ पुरा
राममहाबाहो महाबलपराक्रमम् ॥ रूपमासीन्ममाचिंत्यं त्रिपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ १ ॥ यथा सूर्यस्य सोमस्य शक्रस्य च यथावपुः ॥ सोहं रूपमिदं कृत्वा
लोकवित्रासनं महत् ॥ २ ॥ ऋषीन्वनगतान् रामत्रासयामि ततस्ततः ॥ ततः स्थूलशिरानाममहर्षिः कोपितो मया ॥ ३ ॥ सचिन्वन् विविधं वन्यं रूपेणाने
न धर्षितः ॥ तेनाहमुक्तः प्रेक्ष्यैवंधोरशापाभिधायिना ॥ ४ ॥

बाहोर्वेधनं ययोरंसदेशयोस्तौ बाहुबंधनावंसदेशौ ॥ १८ ॥ यथाऽविनयात् यादृशा विनयाप्राप्तं तच्छृण्वित्यन्वयः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वात्मीकीये आदि
काव्ये अरण्यकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ अचिंत्यं अचिंत्यवैभवम् ॥ १ ॥ तदेवाह यथेति इदं रूपं रक्षोरूपं वैभवेन कृत्वा ॥ २ ॥ ऋषीन्त्रासयामीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ एवमुक्तः ॥ ४ ॥

अर० कां०

३

॥८५॥

एवंशब्दार्थ एतदेवेति एतदेवरूपं नृशंसं कूरं विगर्हितं चास्त्विवदत् ॥ ५ ॥ अभिशपकृतस्य मत्कर्तृकत्वधर्षणेन त्वया कृतस्यास्य शापस्यांतो भवत्विति याचितः तेनैवं याचितेन तद्वच आह य
दिति तदास्त्वं विपुलमुत्तमं श्रिया विराजितं रूपं प्राप्स्यस इति तेन भाषितमिति संबंधः एवं वृत्तं मांदनोः पुत्रं विद्विष्यन्वयः श्रिया विराजितं पुत्रं दनुं त्वं विद्विष्यस्मि तेषां तं तदा श्रियाः श्रीनाम्नोदान
वस्य पुत्रं दनुनामानमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ननु कुत्सितरूपत्वे शापेऽपि कथं कबंधरूपता प्राप्तिस्तत्राह इंद्रेति तच्छापवीजमाह अहमिति ऋषिशापतो घोररूपप्राप्त्यनंतरमुद्येन तपसा पितामहमतोप

एतदेवं नृशंसं ते रूपमस्तु विगर्हितम् ॥ समयायाचितः क्रुद्धः शापस्यांतो भवेदिति ॥ ५ ॥ अभिशपकृतस्येति तेनेदं भाषितं वचः ॥ यदा छित्वा भुजौ
रामस्त्वां दहेद्विजने वने ॥ ६ ॥ तदा त्वं प्राप्स्यसे रूपं स्वमेव विपुलं शुभम् ॥ श्रिया विराजितं पुत्रं दनोस्त्वं विद्विष्यस्मि ॥ ७ ॥ इंद्रशापादिदं रूपं प्राप्तमेवं
रणाजिरे ॥ अहं हितपसाग्रेण पितामहमतोपयम् ॥ ८ ॥ दीर्घमायुः समे प्रादात्ततो मां विभ्रमो स्पृशत् ॥ दीर्घमायुर्मया प्राप्तं किं मां शक्रः करिष्यति ॥ ९ ॥
इत्येवं बुद्धिमास्यायरणेशक्रमधर्षयम् ॥ तस्य बाहुप्रमुक्तेन वज्रेण शतपर्वणा ॥ १० ॥ सक्थिनी च शिरश्चैव शरीरे संप्रवेशितम् ॥ समयायाच्यमानः
सन्नायद्यमसादनम् ॥ ११ ॥ पितामहवचः सत्यं तदस्त्विति ममाब्रवीत् ॥ अनाहारः कथं शक्तो भग्नसक्थि शिरसि मुखः ॥ १२ ॥ वज्रिणाभिहतः कालं
मुदीर्घमपि जीवितुम् ॥ स एव मुक्तः शक्रो मे बाहू योजनमायतौ ॥ १३ ॥ तदा चास्यं च मे कुक्षौ तीक्ष्णदंष्ट्रमकल्पयत् ॥ सोऽहं भुजाभ्यां दीर्घाभ्यां संक्षि
प्यास्मिन्वनचरान् ॥ १४ ॥ सिंहद्वीपि मृगव्याघ्रान् भक्षयामि स मंततः ॥ स तु मामब्रवीद्विद्रोयदारामः सलक्ष्मणः ॥ १५ ॥ छेत्स्यते समरे वा हूतदा स्वर्गग
मिष्यसि ॥ अनेन वपुषा तात वने स्मिन् राजसत्तम ॥ १६ ॥ यद्यत्पश्यामि सर्वस्य ग्रहणं साधुरोचये ॥ अवश्यं ग्रहणं रामो मन्ये हंसमुपैष्यति ॥ १७ ॥

यम् स्य कुलारार्ताद्रादितयेनेति शेषः ॥ ८ ॥ विभ्रमो गर्वः तमेवाह दीर्घमिति ॥ ९ ॥ शतपर्वणाशतधारेण ॥ १० ॥ सक्थिनीनाभ्यधोभागो पलक्षणम् शरीरेशरीरमध्यस्थे उदरभागे एवं भूते
नोर्वाधगव्यवहारहितेन मयामरणं याच्यमानोऽपि तन्नाकरोत् ॥ ११ ॥ किमिति नाकरोत्तत्राह पितामहेति तद्वचो दीर्घायुर्दानरूपम् ॥ १२ ॥ वज्रिणा त्वया अभितो जीवितुं कथं शक्त इत्यन्वयः
एवमुक्तः अनाहारस्याक्रियस्य कथं जीवनमित्युक्तः ॥ १३ ॥ वने चरान्वने संचारवतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वस्य ग्रहणं साधुरोचये न किंचिदप्यभक्ष्यबुद्ध्या त्यजामीत्यर्थः ऋषेरिन्द्रस्य च वा
क्यविश्वासादवश्यं रामो मन्ये हंस्ते ग्रहणेऽप्यतीति मन्ये मन्यमानस्तिष्ठामि ॥ १७ ॥

ममदेहान्यासेदेहान्यासेकृतश्रमः कृतयत्नो रामो ममहस्तेषु हणमेत्यतीतीमां बुद्धिपुरस्कृत्य सर्वस्य ग्रहणं साधुरोचये अथ मे वरामो भवेदिति बुद्ध्या किमपि न त्यजामीत्याशयः ॥ १८ ॥ सर्वथा दाहो
 ततः तव बुद्धि मित्रं चोपदेक्ष्यामि ॥ १९ ॥ दनुना दनुनाम्ना ॥ २० ॥ वद्वि संस्कारं करिष्यामि मम साहाय्यं कुर्वित्याशयेनाह इदमिति ॥ २१ ॥ यथा सुखं त्वत्तेत्यन्वयः नाममात्रं आप्तस्य जटा
 यो वक्ष्यादिति ज्ञातवः ॥ २२ ॥ २३ ॥ उपकारेण परोपकारेण वर्ततामस्माकं सदृशमुचितं कारुण्यं सीताहर्तृदेशादिकथनरूपमुपकारं कर्तुमर्हसि दाहविषये त्वया चित्तानकार्या इत्याह काष्ठानी
 इमां बुद्धिपुरस्कृत्य देहान्यासकृतश्रमः ॥ सत्वं रामो सिद्धं तेनाहमन्येन राघव ॥ १८ ॥ शक्यो हंतुं यथा तत्त्वमेव मुक्तं महर्षिणा ॥ अहं हि मति साचिव्यं
 करिष्यामि न र्षभ ॥ १९ ॥ मित्रं चैवोपदेक्ष्यामि युवाभ्यां संस्कृतो ग्निना ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा दनुना तेन राघवः ॥ २० ॥ इदं जगाद वचनं लक्ष्मण
 स्य च पश्यतः ॥ रावणेन हताभार्यासीताममयशस्विनी ॥ २१ ॥ निष्क्रान्तस्य जनस्थानात्सहभ्रात्रायथा सुखम् ॥ नाममात्रं तु जानामि न रूपं तस्य र
 क्षसः ॥ २२ ॥ निवासं वा प्रभावं वा वयं तस्य न विद्महे ॥ शोका र्त्तानां मनाथानां मेवं विपरिधावताम् ॥ २३ ॥ कारुण्यं सदृशं कर्तुमुपकारेण वर्तताम् ॥
 काष्ठान्यानीय भग्नानि कालेशुष्काणि कुंजरैः ॥ २४ ॥ धक्ष्यामस्त्वां वयं वीरश्वभ्रे महति कल्पिते ॥ सत्वं सीतां समाचक्ष्व येन वायत्रवाहता ॥ २५ ॥
 कुरु कल्याण मत्यर्थं यदि जानासि तत्त्वतः ॥ एवमुक्तस्तुरामेण वाक्यं दनुरनुत्तमम् ॥ २६ ॥ प्रोवाच कुशलो वक्ता वक्ता रमपिराघवम् ॥ दिव्यमस्ति न
 मज्जानं नाभिजानामि मैथिलीम् ॥ २७ ॥ यस्तां वक्ष्यति तं वक्ष्ये दग्धः स्वरूपमास्थितः ॥ यो भिजानाति तद्रक्षस्तद्वक्ष्ये राम तत्परम् ॥ २८ ॥ अदग्धस्य
 हिविज्ञातुं शक्तिरस्ति न मे प्रभो ॥ राक्षसं तु महावीर्यं सीतायेन हता तव ॥ २९ ॥ विज्ञानं हि महद्बुद्धं शापदोषेण राघव ॥ स्वरुतेन मया प्राप्तं रूपं लोकवि
 गीर्हितम् ॥ ३० ॥ किंतु यावन्नयात्यस्तं स वेताश्रान्तवाहनः ॥ तावन्मामवटेक्षि स्वादहरामयथाविधि ॥ ३१ ॥ दग्धस्त्वयाहमवटेन्यायेन रघुनंदन ॥
 वक्ष्यामि तं महावीर्यं सत्वेत्यतिराक्षसम् ॥ ३३ ॥ तेन सस्यं च कर्तव्यं न्याय्यवृत्तेन राघव ॥ कल्पयिष्यति ते वीरसाहाय्यं लघुविक्रम ॥ ३३ ॥
 ति ॥ २४ ॥ कल्पिते इहैव कृते येन कर्त्ता यत्र देशे ॥ २५ ॥ कल्याणं तत्त्वाख्यानरूपं दाहएव मे दिव्यज्ञानसाधनं तत्कुरु ततः परं सर्ववक्ष्यामीत्याह एवमिति ॥ २६ ॥ कुशलो वक्ता वक्ता
 चातुर्यवान् वक्ता रं प्रशस्तवक्ता रम् ॥ २७ ॥ यस्तां सखेति शेषः तत्परं दाहात्परम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ विज्ञानमतीन्द्रियविषयं स्वरुतेनानुचितकर्मणा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तेन यो राक्ष
 सं ज्ञास्यति तेन न्याय्यवृत्तेन नीतिमच्चरित्रेण ॥ ३३ ॥

कारणांतरेकस्मिंश्चिन्मिस्ते जातेसतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकंवाल्मीकीयेआदिकाव्येअरण्यकांडेएकसप्ततितमःसर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥
 प्रदग्गर्तमासाद्यकबंधंप्रापय्यसर्वतःकाष्ठानिदत्वातत्राग्निददतुः ॥ १ ॥ २ ॥ मेदसा पूर्णस्येतिशेषः मेदःपूर्णत्वान्मंददाहः दहतअदहत ॥ ३ ॥ अरजेनिर्मले ॥ ४ ॥ चितायाउत्पपात भास्व
 रःकांतिमान् सर्वेषुप्रत्यंगेषुकरचरणादिषुभूषणानियस्य ॥ ५ ॥ हंसयुक्तेरामकृतसंस्कारप्रभावेणपूर्वतपःप्रभावेणचैवंभूतंविमानप्राप्तः ॥ ६ ॥ तत्त्वेनपरमार्थतउच्यमानमितिशेषः ॥ ७ ॥ अ

नहितस्यास्यविज्ञातंत्रिषुलोकेपुराघव ॥ सर्वान्परिवृतोलोकान्पुरावैकारणांतरे ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०अरण्यकांडेएकसप्ततितमः
 सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्तौतुतौवोरौकबंधननरेश्वरौ ॥ गिरिप्रदरमासाद्यपावकंविससर्जतुः ॥ १ ॥ लक्ष्मणस्तुमहोल्काभिर्ज्वलिताभिः
 समंततः ॥ चितामादीपयामाससाप्रजज्वालसर्वतः ॥ २ ॥ तच्छरीरंकबंधस्यघृतपिंडोपमंमहत ॥ मेदसापच्यमानस्यमंदंदहतपावकः ॥ ३ ॥ सवि
 धूयचितामाशुविधूमोग्निरिवोत्थितः ॥ अरजेवाससीविभ्रन्माल्यंदिव्यंमहाबलः ॥ ४ ॥ ततश्चितायावेगेनभास्वरोविरजांबरः ॥ उत्पपाताशुसंलुप्तः
 सर्वप्रत्यंगभूषणः ॥ ५ ॥ विमानेभास्वरेतिष्ठहंसयुक्तेयशस्करे ॥ प्रभयाचमहातेजादिशोदशविराजयन् ॥ ६ ॥ सान्तरिक्षगतोवाक्यंकबंधोराम
 मब्रवीत् ॥ शृणुराघवतत्त्वेनयथामीतामवाप्स्यसि ॥ ७ ॥ रामपट्टयुक्तयोलोकेयाभिःसर्वविमृश्यते ॥ परिमृष्टोदशांतेनदशाभागेनसेव्यते ॥ ८ ॥
 दशाभागगतोहीनस्त्वहिरामसलक्ष्मणः ॥ यत्कृतेय्यसनंप्राप्तंत्वयादारप्रधर्षणम् ॥ ९ ॥ तदवश्यंत्वयाकार्यःसमुद्धत्सुद्धदांबर ॥ अकृत्यानहितेसि
 हिमहंपस्यामिचितयन् ॥ १० ॥ श्रूयतांरामवक्ष्यामिसुग्रीवोनामवानरः ॥ भ्रात्रानिरस्तःक्रुद्धेनवालिनाशकसूनुना ॥ ११ ॥

यप्रतिज्ञातमुपायमाह राममृद्विति षड्युक्तयःसंधिविषहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाख्यालोकेसंति याजिर्युक्तिभिःसर्ववस्तुजातराज्ञाविमृश्यतेविमृश्यप्राप्यते तत्रदशांतेनदुर्दशापरिपाकका
 लेनयःपरिमृष्टःसदशाभागेनदशाभागंदुर्दशापरिपाकावस्थांप्राप्तेनसेव्यतेइतिनीतिः तस्माच्चयांत्यउपायःसमाश्रयःकार्यइत्यर्थः परिमृष्टइतिपाठेदशांतेनदुर्दशापरिपाककालेनार्थाद्विशितइ
 त्यर्थः ॥ ८ ॥ नन्वहंदशाभागंप्राप्तइतिकथंत्वयानिर्णीतंत्राह दशाभागगतइति यत्स्वसलक्ष्मणएवहीनोराज्यादिनेत्यर्थः यत्कृतेयदशाभागनिमित्तंत्वयादारप्रधर्षणंप्राप्तंतेनत्वंज्ञायतेदुर्दशा
 भोगकालंप्राप्तइति ॥ ९ ॥ यदेवमतस्त्वयासमुद्धत्सुद्धदशाभागंप्राप्तःमुद्धत्कार्यः तत्करणावश्यकत्वेहेतुमाह अकृत्वेति ॥ १० ॥ तादृशःमुद्धत्कइत्यतआह श्रूयतामिति ॥ ११ ॥

पंपापर्वतेनपंपापदेशेनशोभिते चतुर्भिःमन्त्रिभिरितिशेषः ॥ १२ ॥ तेजोवान्प्रतापी अमितप्रभःअपरिच्छिन्नकांतिः ॥ १३ ॥ द्युतिमान् तदुणानांवास्तवत्वबोधनायोक्तस्यापिकस्यचित्पु
नःकथनम् ॥ १४ ॥ हेरामतेजविष्यति हिर्निश्वये ॥ १५ ॥ यद्ववितव्यंराज्यभंशदारापहारादिदुःखतद्व्यथाकर्तुंकेनापिनशक्यमिति अतःशोकेननोमाकृथाइतिशेषः तेइत्यादीनांपुनरुक्ति
स्तुगमदुःखेनतस्यापिदुःखितचित्तत्वान्नदोषाय ॥ १६ ॥ तंगच्छंतं वयस्यंकुर्वित्यन्वयः ॥ १७ ॥ परस्परद्रोहपरिहारायाग्निसाक्षिकंसख्यंकार्यमित्याह अद्रोहायेति ॥ १८ ॥ तस्यतिर्यक्का
कृष्यमूकेगिरिवरेपंपापर्वतशोभिते ॥ निवसत्यात्मवान्वीरश्चतुर्भिःसहवानरैः ॥ १२ ॥ वानरेंद्रोमहावीर्यस्तेजोवानमितप्रभः ॥ सत्यसंधोविनीत
श्चद्युतिमान्मतिमान्महान् ॥ १३ ॥ दक्षःप्रगल्भोद्युतिमान्महाबलपराक्रमः ॥ भ्रात्राविवासितोवीरराज्यहेतोर्महात्मना ॥ १४ ॥ सतेसहायोमित्रंच
सीतायाःपरिमार्गणे ॥ भविष्यतिहितेराममाचशोकेमनःकृथाः ॥ १५ ॥ भवितव्यंहितच्चापिनतच्छुष्यमिहान्यथा ॥ कर्तुमिद्वक्कुशार्दूलकालोहि
दुरतिक्रमः ॥ १६ ॥ गच्छुशीघ्रमितोवीरमुग्रीवंतंमहाबलम् ॥ वयस्यंतंकुरुक्षिप्रमितोगत्वाघराघव ॥ १७ ॥ अद्रोहायसमागम्यदीप्यमानेविभा
वसौ ॥ नचतेसोवसंतव्यःसुग्रीवोवानराधिपः ॥ १८ ॥ कृतज्ञःकामरूपीचसहायार्थीचवीर्यवान् ॥ शक्तौत्यद्युवांकर्तुंकार्यंतस्यचिकीर्षितम् ॥ १९ ॥
कृतार्थोवाःकृतार्थोवातवल्ल्यंकरिष्यति ॥ सक्कक्षरजसःपुत्रःपंपामटतिशंकितः ॥ २० ॥ भास्करस्यौरसःपुत्रोवालिनाकृतकिल्बिषः ॥ संनिधा
यायुर्ध्वक्षिप्रमृष्यमूकालयंकपिम् ॥ २१ ॥ कुरुराघवसत्येनवयस्यंवनचारिणम् ॥ सहिस्थानानिकाल्तर्येनसर्वाणिकपिकुंजरः ॥ २२ ॥ नरमांसा
शिनांलोकेनैपुण्यादधिगच्छति ॥ नतस्याविदितंलोकेकिंचिदस्तिहिराघव ॥ २३ ॥ यावत्सूर्यःप्रतपतिसहस्रांशुःपरंतप ॥ सनदीर्विपुलान्शैलान्गि
रिदुर्गाणिकंदरान् ॥ २४ ॥ अन्विष्यवानरैःसार्धंपत्नीतेधिगमिष्यति ॥ वानरांश्चमहाकायान्प्रेषयिष्यतिराघव ॥ २५ ॥

नद्वमतिःकुतो नकार्येत्यत्रहेतुमाह कृतज्ञइति ननुसकिमर्थमयासहमैत्रीकुर्यादतआह सहायार्थीति नन्वावाभ्यामशक्ताभ्यांकस्तस्यसहायार्थइत्यतआह शक्तौहीति तस्यचिकीर्षितंकार्यं
कर्तुंयवांशक्तावित्यन्वयः ॥ १९ ॥ ननुतस्यतिरश्चोऽस्मत्साहाय्येकाशक्तिस्तत्राह कृतार्थइति सकृतार्थःत्वयाकृतप्रयोजनःकरिष्यमाणप्रयोजनोपितवकार्यंसीतान्वेषणादिरूपंसकरिष्यत्येव
तयासामर्थ्येप्रयोजकंतस्यकुलीनत्वमाह सक्कक्षेति पुत्रःक्षेत्रजइत्यर्थः ॥ २० ॥ तदेवाह भास्करस्यौरसइति कृतकिल्बिषःकृतवैरोऽतएववालिनःशंकितोऽटति तमग्निसंनिधावायुधंसंनिधा
यसंस्थाप्यतेनसत्येनचतंकपिवयस्यंकुरुहियतःसरक्षसांस्थानानिसर्वाणिजानाति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अधिगमिष्यतिज्ञास्यति ॥ २५ ॥

रावणालये शोचन्ती मिति संबंधः अनेन ज्ञायते सर्वदिक्षुरावणालयाः संति तत्र किंदिक्स्थरावणालये इति ज्ञातुं सर्वदिग्विचयनम् ॥ २६ ॥ अनिदितां निर्मलां अनेन सीता शुद्धत्वं ज्ञापितम् ॥ २७ ॥
इति श्री रामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ परिमार्गणे उपायं दर्शयित्वा पुनर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥

दिशो विचेतुं तां सीतां त्वद्वियोगेन शोचतीम् ॥ अन्वेष्यति वरारोहां मैथिलीं रावणालये ॥ २६ ॥ समेरुशृंगाग्रगतामनिदितां प्रविश्य पातालतलेऽपि वा
श्रिताम् ॥ पुर्वगमानामृषभस्तव प्रियां निहत्य रक्षांसि पुनः प्रदास्यति ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर० द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥
दर्शयित्वा तुरामाय सीतायाः परिमार्गणे ॥ वाक्यमन्वर्थमर्थज्ञः कबंधः पुनरब्रवीत् ॥ १ ॥ एष रामशिवः पंथाय त्रैते पुष्पिताद्रुमाः ॥ प्रतीचीं दिशमाश्रि
त्य प्रकाशं ते मनोरमाः ॥ २ ॥ जंबूप्रिया लपनसान्यग्रोधप्लक्षतिंदुकाः ॥ अश्वत्थाः कर्णिकाराश्च चूताश्चान्ये च पादपाः ॥ ३ ॥ धन्वनानागवृक्षाश्च तिल
कानकमालकाः ॥ नीलाशोकाः कदंबाश्च करवीराश्च पुष्पिताः ॥ ४ ॥ अग्निमुख्या अशोकाश्च सुरक्ताः पारिभद्रकाः ॥ तानारुद्धाथवाभूमौ पातयित्वा
चतान्वलात् ॥ ५ ॥ फलान्यमृतकल्पानि भक्षयित्वा गमिष्यथ ॥ तदतिक्रम्य काकुत्स्थवनं पुष्पितपादपम् ॥ ६ ॥ नंदनप्रतिमं त्वन्यत्कुरवस्तूत्तरा इव ॥ स
र्वकालफलाय त्रपादपामधुरस्रवाः ॥ ७ ॥ सर्वे च क्रतवस्तत्र वने चैत्ररथे यथा ॥ फलभारनतास्तत्र महाविटपधारिणः ॥ ८ ॥ शोभन्ते सर्वतस्तत्र मेघ
पर्वतसंनिभाः ॥ तानारुद्धाथवाभूमौ पातयित्वाथवासुखम् ॥ ९ ॥ फलान्यमृतकल्पानि लक्ष्मणस्ते प्रदास्यति ॥ चंक्रमंतौ वरान् शैलान् शैलान्छैलं
वनाद्हनम् ॥ १० ॥ ततः पुष्करिणीं वीरौ पंपां नाम गमिष्यथ ॥ अशर्करामविभ्रंशां समतीर्थामशैवलाम् ॥ ११ ॥ रामसंजातवालूकां कमलोत्पलशो
भिताम् ॥ तत्र हंसाः पुवाः क्रौंचाः कुरराश्चैव राघवा ॥ १२ ॥ वल्लुग्वराणि कूजंति पंपासलिलगोचराः ॥ नो द्विजं ते नरान्दृष्ट्वा वधस्याकोविदाः पुरा ॥ १३ ॥

यत्र प्रकाशितं तत्र गंतुं मेघशिवः अदुष्टः पंथाः ॥ २ ॥ एते केतवाह जंबूइत्यादि ॥ ३ ॥ धन्वनाधवाः नागवृक्षो नागकेसरः ॥ ४ ॥ अग्निमुख्योऽरुष्करः रक्तारक्तचंदनाः पारिभद्रकोमंदारः बला
त्तान् वृक्षान् भूमौ पातयित्वा शाखां वृत्वा भूमिपर्यन्तं संनाम्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ अन्यद्वमिष्यथेति शेषः उत्तरकुरुवच्च ॥ ७ ॥ विटपाः शाखाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चंक्रमंतौ चंक्रम्यमाणौ ॥ १० ॥ ती
र्थमवतारमार्गः अविभ्रंशां शैवलसंबंधेन पादभ्रंशाहेतुम् ॥ ११ ॥ संजातवालूकामिति दीर्घआर्षः पुवामंडूकाः ॥ १२ ॥ वधस्याकोविदाः वधमजानानाः ॥ १३ ॥

द्विजान्बलिणः रोहितामल्यविशेषाः चक्रतुंडानलमीनाश्चतएव ॥ १४ ॥ अयस्तप्तान्शूलाघेपकान् अरुशाअनेकेचकंटकायेषांविथंतेतान् ॥ १५ ॥ पुष्पसंचयेपद्मादिपुष्पसमूहेवर्तमानम् ॥ १६ ॥ अनएवपद्मगंधि अक्लिष्टमलादिकदमलहीनम् ॥ १७ ॥ पुष्करपर्णेनपद्मपर्णेनउद्धृत्यमत्स्यान्खादन्तेजलंपाययिष्यतीतिसंबंधः गिरिगुहामुशय्यासनंयेषांतान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ पीतान्जलपानंरुतवतः विटपीविटपिनः आपमेकत्वंप्रथमांतत्वम् माल्यधारिणःपुष्पवनःतान्दृष्ट्वाशीतोदकंचट्टाशोकंहास्यसि ॥ २० ॥ अन्यान्यपिशोकंहंतृणिदर्शनीयान्याह सुमनोभिरि घृतपिंडोपमान्स्थूलांस्तान्द्विजान्भक्षविष्यथ ॥ रोहितांश्चक्रतुंडांश्चनलमीनांश्चराघव ॥ १४ ॥ पंपायामिपुभिर्मत्स्यांस्तत्ररामवरान्हतान् ॥ निस्त्व कृपक्षानयस्तप्तानरुशानेककंटकान् ॥ १५ ॥ तवभक्त्यासमायुक्तो लक्ष्मणःसंप्रदास्यति ॥ भृशंतान्खादतोमत्स्यान्पंपायाःपुष्पसंचये ॥ १६ ॥ पद्म गंधिशिवंवारिमुखशीतमनामयम् ॥ उद्धृत्यमतदाक्लिष्टंरूप्यस्फटिकसंनिभम् ॥ १७ ॥ अथपुष्करपर्णेनलक्ष्मणःपाययिष्यति ॥ स्थूलान्गिरिगुहा शय्यान्वानरांश्चनचारिणः ॥ १८ ॥ सायाङ्गेविचरन्रामदर्शयिष्यतिलक्ष्मणः ॥ अपांलोभादुपावृत्तान्पद्मानिवनर्दतः ॥ १९ ॥ स्थूलान्पीतांश्चपंपा यांद्रव्यसित्वंनरोत्तम ॥ सायाङ्गेविचरन्रामविटपीमाल्यधारिणः ॥ २० ॥ शिवोदकंचपंपायांदृष्ट्वाशोकंविहास्यसि ॥ सुमनोभिश्चितास्तत्रतिल कानकमालकाः ॥ २१ ॥ उत्पलानिचकुलानिपंकजानिचराघव ॥ नतानिकश्चिन्माल्यानित्रारोपयितानरः ॥ २२ ॥ नचवैग्लानतांयांतिनचशीर्यं तिराघव ॥ मतंगशिष्यास्तत्रासन्नपयःसुसमाहिताः ॥ २३ ॥ तेषांभाराभितप्तानांवन्यमाहरतांगुरोः ॥ येप्रपेतुर्महींतूर्णशरीरात्स्वेदविंदवः ॥ २४ ॥ तानिमाल्यानिजातानिमुनीनांतपसातदा ॥ स्वेदविंदुसमुत्थानिनविनश्यंतिराघव ॥ २५ ॥ तेषांगतानामद्यापिदृश्यतपरिचारिणी ॥ श्रमणीशबरी नामकाकुत्स्थचिरजीविनी ॥ २६ ॥ त्वांतुधर्मस्थितानित्यंसर्वभूतनमस्कृतम् ॥ दृष्ट्वादेवोपमंरामस्वर्गलोकंगमिष्यति ॥ २७ ॥ ततस्तद्रामपंपाया स्तीरमाश्रित्यपश्चिमम् ॥ आश्रमस्थानमतुलंगुह्यंकाकुत्स्थपश्यसि ॥ २८ ॥

ति ॥ २१ ॥ आरोपयितागृहीत्वाधारयिता महावनत्वान्मनुष्यसंचाराभावेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥ अम्लानाशीर्णत्वेहेतुर्मतंगेत्यादि ॥ २३ ॥ भारेणतप्तानांगुर्वर्थेआद्रिद्यमाणवन्यभारेणश्रांताना म् ॥ २४ ॥ तानिमाल्यानीतिविधेयापेक्षंहीनत्वम् ॥ २५ ॥ शबरीनामशबरीत्याख्या श्रमणीतापसी ॥ २६ ॥ त्वांदृष्ट्वास्वर्गलोकंगमिष्यति पूर्वाजिततपसस्त्वदर्शनस्यचमाहात्म्यात्स्वर्गलोको ब्रह्मलोकइतिवदंति देवलोकमितिपाठेपिसुएवार्थः ॥ २७ ॥ तदाश्रमस्थानंशबरीवासरूपमंतंगाश्रमस्थानम् गुह्यंआश्रमेपुगुह्यम् ॥ २८ ॥

नागागजास्तत्रतदाश्रमेतस्मिन्मतंगश्रमे इत्यर्थः यद्यपितत्रविविधानागाः संति तथापि मतंगस्य विधानात्तत्त्वाभावात्तदेकदेशमतंगश्रमेन संचार इत्यर्थः ॥ २९ ॥ अतस्तच्चवनमतंगवनमित्येव विश्रुत
न देवारण्यनंदना दितस्तदृशम् ॥ ३० ॥ पंपायाः पंपातीरवर्तिमतंगश्रमादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ सुदुःखारोहणोऽत्युच्चत्वात् हेतुंतरमप्याह शिशुभिर्नागैः सर्पैरभिरक्षितः उदारोदाता ब्रह्मणा पूर्वकाले
लृष्टिकाले निर्मितः विद्योदार्यतपः प्राधान्येन निर्मितः ॥ ३२ ॥ औदार्यमेव दर्शयति शयान इति ॥ ३३ ॥ अन्यमप्यतिशयमाह य इति तत्रैव पर्वतमूर्ध्वेव ॥ ३४ ॥ शिशुनागानां बालगजानाम्

नतत्राक्रमितुं नागाः शक्नुवन्ति तदाश्रमे ॥ ऋपेस्तस्य मतंगस्य विधानात्तच्च काननम् ॥ २९ ॥ मतंगवनमित्येव विश्रुतं रघुनंदन ॥ तस्मिन्नंदनसंकाशे
देवारण्योपमवने ॥ ३० ॥ नानाविहगसंकाशैरस्य मेरामनिर्वृतः ॥ ऋष्यमूकस्तु पंपायाः पुरस्तात्पुष्पितद्रुमः ॥ ३१ ॥ सुदुःखारोहणश्चैव शिशुनागा
भिरक्षितः ॥ उदारो ब्रह्मणा चैव पूर्वकाले निर्मितः ॥ ३२ ॥ शयानः पुरुषोरामतस्य शैलस्य मूर्धने ॥ यः स्वप्ने लभते वित्तं तस्य बुद्धोधिगच्छति ॥ ३३ ॥
यस्त्वेवं विपमाचारपापकर्माधिरोहति ॥ तत्रैव प्रहरंत्येनं सुखमादाय राक्षसाः ॥ ३४ ॥ ततोपि शिशुनागानामाक्रंदः श्रूयते महान् ॥ क्रीडतां रामपंपायां
मतंगश्रमवासिनाम् ॥ ३५ ॥ सक्ता रुधिरधाराभिः संहत्य परमद्विपाः ॥ प्रचरन्ति पृथक्क्रीर्णा मेघवर्णा स्तरस्विनः ॥ ३६ ॥ ते तत्र पीत्वा पानीयं विमलं
चारुगोभनम् ॥ अत्यंतमुख्यं संस्पर्शं सर्वगंधममन्वितम् ॥ ३७ ॥ निवृत्ताः संविगाहं ते वनानि वनगोचराः ॥ क्रक्षांश्च द्वापिनश्चैव नीलकोमलकप्रभान्
॥ ३८ ॥ रुहन्ते पतानजयान्दृष्ट्वा शोकं प्रहास्यमि ॥ रामतस्य तु शैलस्य महती शोभते गुहा ॥ ३९ ॥ शिलापिधानाकाकुत्स्थदुःखं चास्याः प्रवेशनम् ॥ त
स्या गुहायाः प्राग्द्वारमहान् शोकोदकोद्गदः ॥ ४० ॥ बहुमूलफलोरम्यानां नानागसमाकुलः ॥ तस्यां वसति धर्मात्मा सुग्रीवः सहवानरैः ॥ ४१ ॥ कदाचि
च्छिखरेन स्वपर्वतस्यापि तिष्ठति ॥ कबंधस्त्वनुशास्येवं तावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ ४२ ॥ सखीभास्करवर्णाभिः खेव्यरोचत वीर्यवान् ॥ तंतुखस्थं महाभा
गं तावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ ४३ ॥

॥ ३५ ॥ रुधिरधाराभिः इषद्वक्तमद्वाराभिः सक्ताः संबद्धाः संहत्य संसृज्य संचरन्ति पृथक्क्रीर्णाश्चरन्ति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नीलमणिवत्कोमलकांतीन् ॥ ३८ ॥ अपेतान्मनुष्यं दृष्ट्वाऽपलायितान् अ
जयान्याणि जयहीनान् अनेनाकुरुता अथासाधारणं चिह्नमाह रामेति ॥ ३९ ॥ शिलापिधानेति गुहानामेति तीर्थः विशेषणमित्यन्ये ॥ ४० ॥ तस्यां गुहायाम् ॥ ४१ ॥ कदाचित्पर्वतस्य शि
खरेऽपि तिष्ठति अपिधानश्च ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

प्रस्थितौ आवांमुधीवसमीपं प्रस्थितौ त्वं ब्रजस्य पुण्यलोकमिति शेषः अंतिके समीपे वर्तमानं देवभूतं तावूचतुः सताभ्यां कृतानुमतिकः कबंधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उक्ताथोपसंहारः सतदिति निर्देश्य
न्मार्गादिकमिति शेषः किंचिद्गंगत्वापुनः राममवेक्ष्य सख्यं कुरुष्वेत्युवाच ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥

प्रस्थितौ त्वं ब्रजस्येति वाक्यमूचतुरंतिके ॥ गम्यतां कार्यसिद्ध्यर्थमिति तावव्रीत्सच ॥ ४४ ॥ सुप्रीतौ तावनुज्ञाप्य कबंधः प्रस्थितस्तदा ॥ ४५ ॥ सतत्क
बंधः प्रतिपद्य रूपं वतः श्रियाभास्वरसर्वदेहः ॥ निर्देश्य नराममवेक्ष्य खस्यः सख्यं कुरुष्वेतितदाभ्युवाच ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अर०
त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तौ कबंधेन तं मार्गं पंपायादर्शितं वने ॥ आतस्थतुर्दिशं गृह्य प्रतीचीं नृवरात्मजौ ॥ १ ॥ तौ शैलेष्वाचिता
नेकान्क्षौद्रपुष्पफलद्रुमान् ॥ वीक्षंतौ जग्मतुर्द्रुमुग्रीवं रामलक्ष्मणौ ॥ २ ॥ कृत्वा तु शैलपृष्ठे तु तौ वासं रघुनंदनौ ॥ पंपायाः पश्चिमं तीरं राघवावुपतस्थ
तुः ॥ ३ ॥ तौ पुष्करिण्याः पंपायास्तीरमासाद्य पश्चिमम् ॥ अपश्चात्तांततस्तत्र शवर्याश्च ममाश्रमम् ॥ ४ ॥ तौ तमाश्रममासाद्य द्रुमैर्बहुभिरावृतम् ॥ सुर
म्यमभि वीक्षंतौ शवरीमभ्युपेयतुः ॥ ५ ॥ तौ दृष्ट्वा तु तदा सिद्धासमुत्थाय कृतांजलिः ॥ पादौ जग्राहरामस्य लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥ ६ ॥ पाद्यमाचमनी
यंच सर्वप्रादाद्यथाविधि ॥ तामुवाच ततो रामः श्रमणीं धर्मसंस्थिताम् ॥ ७ ॥ कच्चित्ते निर्जिता विघ्नाः कच्चित्ते वर्धते तपः ॥ कच्चित्ते नियतः कोप आहार
श्च तपो धने ॥ ८ ॥ कच्चित्ते नियमाः प्राप्ताः कच्चित्ते मनसः सुखम् ॥ कच्चित्ते गुरुशुश्रूषासफलाचारुभाषिणि ॥ ९ ॥ रामेण तापसां पृष्ट्वा सा सिद्धा सिद्धसं
मता ॥ शशंस शवरीं दृष्ट्वा रामाय प्रत्यवस्थिता ॥ १० ॥ अद्य प्राप्ता तपः सिद्धिस्तव संदर्शनान्मया ॥ अद्य मे सफलं जन्म गुरवश्च सुपूजिताः ॥ ११ ॥ अ
द्य मे सफलं तपस्वर्गश्चैव भविष्यति ॥ त्वयि देव वरे राम पूजिते पुरुषर्षभ ॥ १२ ॥

यः कबंधेन कथितस्तं मार्गं गृहीत्वा पंपासु हि स्थ्य प्रतीचीं दिशमातस्थतुः प्रतस्थतुः ॥ १ ॥ आचितानेकान्विद्यमानानेकान् माधुर्येण क्षौद्रं मधुतत्तुल्यपुष्पफलान् ॥ २ ॥ उपतस्थतुः प्रापतुः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ तं शवर्याश्रमम् ॥ ५ ॥ सिद्धा सिद्धयोगा ॥ ६ ॥ ७ ॥ विघ्नास्तपो विघ्नाः कामादयः कोपो नियतः निगृहीतः आहारश्च नियत इत्यनुकर्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रत्यवस्थिता अभिमुखं स्थिता ॥ १० ॥
अद्य प्राप्ता तपः सिद्धिरित्यादिः शवर्या उपचारवत्परमार्थदशावादः ॥ ११ ॥ स्वर्गो ब्रह्मलोकः देववरे सर्वांतरात्मनि ॥ १२ ॥

अक्षयान् लोकान् अपुनरावृत्तिकान् ब्रह्मलोकान् ॥ १३ ॥ चित्रकूटमिति तदासक्तिवैभवमात्रादित्यर्थः इतः अस्मदाश्रमात् ॥ १४ ॥ आगमिष्यति अनुग्रहायेति शेषः ॥ १५ ॥ तेत्वया तदृष्ट्वा अस्मत्सेवाफलजुतं तद्दर्शनं प्राप्य अक्षयान् लोकान् ब्रह्मलोकम् अवयवाभिप्रायेण गुणाभिप्रायेण वा बहुवचनम् ॥ १६ ॥ एवमुक्ता हं यतो तोमया त्वदर्थं वन्यं सम्यक्परीक्ष्यमाधुर्ययुतं संचितमित्यर्थः तदुक्तं पादशेखरी प्रस्तुत्य प्रयुद्धम्यप्रणम्याश्च निवेश्य कुशविष्टरे पादप्रक्षालनं कृत्वा ततो यं पापनाशनम् शिरसाधार्यपीत्वा च वन्यैः पुष्पैरथार्चयत् फलानि च सुपकानि मूलानि मधुराणि च स्वयमाद्याद्यमाधुर्यपरीक्ष्य परिनिक्ष्य च पश्चान्निवेदयामास राघवाभ्यां दृढव्रता फलान्यास्यायकाकुत्स्थस्तस्यैर्मुक्तिपरां ददाविति ॥ १७ ॥ १८ ॥ विज्ञाने आगतानागतज्ञाने अबहिष्कृतांतादृश

तवाहं चक्षुषामौम्यपूतासौम्येन मानद ॥ गमिष्याम्यक्षयान् लोकान् स्वत्यसादादरिंदम ॥ १३ ॥ चित्रकूटं वधिप्राप्ते विमानैरतुलप्रभैः ॥ इतस्ते दिवमारुढा यानहं पर्यचारिषम् ॥ १४ ॥ तैश्चाहमुक्ता धर्मज्ञैर्महाभागैर्महर्षिभिः ॥ आगमिष्यति ते रामः सुपुण्यमिममाश्रमम् ॥ १५ ॥ स ते प्रतिग्रहीतव्यः सौमित्रि सहितोऽतिथिः ॥ तंच दृष्ट्वा वरां लोकानक्षयांस्त्वं गमिष्यसि ॥ १६ ॥ एवमुक्ता महाभागैस्तदाहं पुरुषर्षभ ॥ मया तु संचितं वन्यं विविधं पुरुषर्षभ ॥ १७ ॥ तवार्यं पुरुषव्याघ्रपंपायास्तारसंभवम् ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा शवर्याशवरीमिदम् ॥ १८ ॥ राघवः प्राह विज्ञानेतां नित्यमवहिष्कृताम् ॥ दनोः सकाशात्तत्त्वेन प्रज्ञावन्ते महात्मनाम् ॥ १९ ॥ श्रुतं प्रत्यक्षमिच्छामि संद्रष्टुं यदि मन्यसे ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा रामवक्त्रविनिःसृतम् ॥ २० ॥ शवरी दर्शयामास तावुभौ तद्वनं महत् ॥ पश्य मे घनप्रस्थं मृगपक्षिसमाकुलम् ॥ २१ ॥ मतंगवनमित्येव विश्रुतं रघुनंदन ॥ इह ते भावितात्मानो गुरवो मे महाघुने ॥ जुहवांचक्रिरे नीडं मंत्रवन्मंत्रपूजितम् ॥ २२ ॥ इयं प्रत्यक् स्थली वेदी यत्र ते मे सुसत्कृताः ॥ पुष्पोपहारं कुर्वन्ति श्रमादुद्वेपिभिः करैः ॥ २३ ॥

ज्ञानवतो मित्यर्थ इति तीर्थः विज्ञाने ब्रह्मविद्यायां मैत्रेय्यादिव दवहिष्कृताम् तत्राप्यधिकारिणीमित्यर्थ इति कतकः विशिष्टज्ञानं येषां तेषां संबन्धो यस्यास्तसंबोधनहे विज्ञाने इति संबोध्यतां नित्यमवहिष्कृतां भोजनादिव्यवहारादिति शेषः तद्वत्समाहारादि अंगीकृत्येति च शेष इत्यन्ये किमाह तदाह दनोरिति ते महात्मनां त्वदाचार्याणाम् दनोः सकाशाच्छ्रुतं प्रत्यक्षं कर्तुमिच्छामीति शेषः संद्रष्टुं यदि मन्यसे संदर्शयन्तु योग्यं यदि मन्यसे इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ मेघोर्वर्षको यो घनस्तद्वन्नीलम् मिह सेचने बाहुलकात् घत्वम् ॥ २१ ॥ मतंगवनं तत्तपो महिम्ना विश्रुतं प्रसिद्धम् ते प्रसिद्धाः मंत्रपूजितं मंत्रम्यायव्याजपेन पूजितमतिशुद्धम् नीडं देहपंजरम् तीर्थमिति पाठेऽपि एवार्थः मंत्रवत्तद्वोममंत्रवत् जुहवांचक्रिरे द्रुतवन्तः यद्वा तीर्थमध्वरं जुहवांचक्रिरे द्रुतवन्तः यद्वा तीर्थमध्वरं जुहवांचक्रिरे द्रुतवन्त इत्यर्थः ॥ २२ ॥ प्रत्यक् स्थली तन्नाम्न वेदी यत्र यस्यां सुसत्कृता अत्यंतं पूज्या मे तसंबंधिनस्ते गुरवः श्रमादुद्वेपिभिः कं पवद्विर्द्वतरत्वात् करैः पुष्पोपहारं देवताभ्यः कुर्वन्ति ॥ २३ ॥

तेषांमवाचार्योणां प्रजावेणेयवे दस्तत्पूजाकाल इवाद्यापि सर्वादिशोद्योतयंती अनुलप्रभा दृश्यते पश्य ॥ २४ ॥ आश्चर्यांतरं दर्शयति अशक्रुवद्विरिति सागरादितीर्थगंतुमशक्रुवद्विरित्यर्थः तत्रहे
 तुरुपवासश्रमालसैः कृच्छ्रादिशास्त्रीयोपवासैर्जनिनेन श्रमेणालसैः इदृशैस्ते श्रितेन तेषां ध्यानेन तदभिषेकतीर्थे आगतास्तसमागरान्समेतान्पश्य ॥ २५ ॥ आश्चर्यांतरमाह कृताभिषेकैरिति
 नविशुष्यन्ति तीर्थवेत्तवान्तत्तपोवैजवाचेति तावः ॥ २६ ॥ आश्चर्यांतरमाह देवेति कृतानिदत्तानि अतिमृदु कुवलयसहितानि पुष्पाणि नाद्यापि म्लानत्वं यांति तत्तपःप्रभावादिति शेषः ॥ २७ ॥
 तेषां तपःप्रभावेण पस्याद्यापिरधूतम् ॥ द्योतयंती दिशः सर्वाः श्रियावेद्यतुलप्रभा ॥ २४ ॥ अशक्रुवद्विस्तैर्गंतुमुपवासश्रमालसैः ॥ विवितेनागता
 न्यस्य समेतान्समागरान् ॥ २५ ॥ कृताभिषेकैस्तैर्न्यस्तावल्कलाः पादपेष्विह ॥ अद्यापि न विशुष्यन्ति प्रदेशेषु नंदन ॥ २६ ॥ देवकार्याणिकुर्वद्वि
 र्यानीमानि कृतानि वै ॥ पुष्पैः कुवलयैः सार्धं म्लानत्वं न तु यांति वै ॥ २७ ॥ कृत्स्नं वनमिदं दृष्टं श्रोतव्यं च श्रुतं त्वया ॥ तदिच्छाम्यभ्यनुज्ञाता त्वक्ष्याम्येतत्क
 लेवरम् ॥ २८ ॥ तेषां मिच्छाम्यहं गंतुं समीपं भावितात्मनाम् ॥ मुनीनामाश्रमो येषामहं च परिचारिणी ॥ २९ ॥ धर्मिष्ठं तु वचः श्रुत्वा राघवः सह लक्ष्म
 णः ॥ प्रहर्षमनुलंभे आश्चर्यामिति चाब्रवीत् ॥ ३० ॥ तामुवाच ततो रामः शवरीं संशितव्रताम् ॥ अर्चितो हं त्वया भद्रे गच्छ कामं यथासुखम् ॥ ३१ ॥
 इत्येवमुक्ता जटिलाचौरकृष्णाजिनांबरं ॥ अनुज्ञाता तुरामेण हुत्वात्मानं हुताशने ॥ ३२ ॥ ज्वलत्पावकसंकाशास्वर्गमेव जगाम ह ॥ दिव्याभरण
 संयुक्ता दिव्यमाल्यानुलेपना ॥ ३३ ॥ दिव्यांबरधरा तत्र बभूव प्रियदर्शना ॥ विराजयंती तं देशं विद्युत्सौदामनीयथा ॥ ३४ ॥ यत्र ते सुकृतात्मानो वि
 हरन्ति महर्षयः ॥ तत्पुण्यं शवरीस्थानं जगामात्मसमाधिना ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुःसप्ततितमः
 सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दिवं तु तस्यां यातायां शवर्यां स्वेन तेजसा ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा चितयामास राघवः ॥ १ ॥

उपसंहरति कृत्स्नमिति दृष्टं त्वयामयादर्शितम् श्रुतं त्वयामयाश्रावितम् अभ्यनुज्ञाता त्वयेति शेषः तत्तस्मात्पुनतत्कलेवरं त्यक्ष्यामीति इच्छामि ॥ २८ ॥ येषां मुनीनामयमाश्रमः येषां चाहं परि
 चारिणी तेषां जावितात्मनां सदानुसंहितपरमात्मनां मुनीनां समीपं गंतुं महमिच्छामि इति चाब्रवीत् ॥ २९ ॥ श्रुतार्थमुद्दिश्येति शेषः ॥ ३० ॥ संशितव्रतांतीक्ष्णव्रताम् ॥ ३१ ॥ आत्मानं हुताशने हु
 त्वा स्वाचार्योपदिष्टमार्गेणेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ स्वर्गब्रह्मलोकमेव ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यत्र ब्रह्मलोके तत्पुण्यस्थानम् शवरी आत्मसमाधिना जगाम ब्रह्मसमाधिनेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीरामा
 जिरामे श्रीरामायणे रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दिवं त्विति ॥ १ ॥

महात्मनां प्रजावंशवयुक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥ तपां मुनीनाम् सप्तानां समुद्राणां तीर्थेषु लोकोपकारायैः स्थापितेषु उपस्पृष्टं स्नातम् ॥ ४ ॥ तेन कल्याणोपस्थानेन ॥ ५ ॥ शुभं मित्रलाभादि ॥ ६ ॥
 अंशुमतः सूर्यस्य ॥ ७ ॥ त्वरे त्वरामि ॥ ८ ॥ ९ ॥ ममापि त्वरेते पपादर्शने ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पानीयवाहिनी पानार्हातिमधुरसुशीतनिर्मलजलवाहिनीम् अनेन पंपानदी तिलभ्य
 चिंतयित्वा तु धर्मात्मा प्रभावं तं महात्मनाम् ॥ हितकारिण मे काग्रं लक्ष्मणं राघवो ब्रवीत् ॥ २ ॥ दृष्टो मया श्रमः सौम्यवद्वाश्रयः कृतात्मनाम् ॥ विश्वस्त
 वृगशार्दूलो नानाविहगसेवितः ॥ ३ ॥ सप्तानां च समुद्राणां तीर्षां तीर्थेषु लक्ष्मण ॥ उपस्पृष्टं च विधिवत्पितरश्चापि तर्पिताः ॥ ४ ॥ प्रनष्टमशुभं यन्नः क
 ल्याणं समुपस्थितम् ॥ तेन त्वेतत्सहृष्टं मे मनो लक्ष्मण संप्रति ॥ ५ ॥ हृदये मे नरव्याघ्रशुभमाविर्भविष्यति ॥ तदा गच्छ गमिष्यावः पंपांतां प्रियदर्शना
 म् ॥ ६ ॥ कथ्यमुको गिरिर्यत्र नातिदूरे प्रकाशते ॥ यस्मिन् वसति धर्मात्मा सुग्रीवोऽंशुमतः सुतः ॥ ७ ॥ नित्यं वालिभया त्रस्तश्चतुर्भिः सहवानरैः ॥ अहं
 त्वरे च तं द्रष्टुं सुग्रीवं वानरर्षभम् ॥ ८ ॥ तदधीनं हि मे कार्यं सीतायाः परिमार्गणम् ॥ इति ब्रुवाणं तं वीरं सौमित्रिरिदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ गच्छावस्त्वरितं तत्र
 ममापि त्वरत मनः ॥ आश्रमात्तु ततस्तस्मान्निष्क्रम्य सविशांपतिः ॥ १० ॥ आजगाम ततः पंपालक्ष्मणेन सह प्रभुः ॥ समीक्षमाणः पुष्पाब्जं सर्वतो वि
 पुलङ्गुमम् ॥ ११ ॥ कोयष्टिभिश्चार्जुनैः शतपत्रैश्च कीचकैः ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्नादितं तद्वनं महत् ॥ १२ ॥ सरामो विविधान् वृक्षान्सरांसि विवि
 धानि च ॥ पश्यन्कामाभिसंतनो जगाम परमं ह्रदम् ॥ १३ ॥ सतामासाद्य वै रामो दूरात्पानीयवाहिनीम् ॥ मतंगसरसं नाम ह्रदं समवगाहत ॥ १४ ॥
 तत्र जग्मतु रव्यग्रौराघवौ हि समाहितौ ॥ स तु शोकसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः ॥ १५ ॥ विवेश नलिनी रम्यां पंकजैश्च समावृताम् ॥ तिलकाशोक
 पुन्नागवकुलोद्वालकाशिनीम् ॥ १६ ॥ रम्योपवनसंवाधारम्यसंपीडितोदकाम् ॥ स्फटिकोपमतोयांतां श्लक्ष्णवालुकसंतताम् ॥ १७ ॥ मत्स्यक
 च्छपसंवाधांतीरस्थद्रुमशोभिताम् ॥ सखीभिरेव संयुक्तां लताभिरनुवेष्टिताम् ॥ १८ ॥ किन्नरोरगगंधर्वयक्षराक्षससेविताम् ॥ नानाद्रुमलताकी
 र्णाशीतवारिनिधिं शुभाम् ॥ १९ ॥ पद्मसौगंधिकैस्ताम्रां शुक्लां कुमुदमंडलैः ॥ नीलां कुवलयोद्घातैर्वहुवर्णां कुयामिव ॥ २० ॥

ते वाहिनीमित्यस्य धारिणीमित्यर्थो वा मतंगसरसमित्यकारांतः तच्च पंपाया मेव प्रदेशभेदो गंगायां मणिकर्णिकेव ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्लक्ष्णाः मृदुस्पर्शाः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कुवल
 योद्घातैः कुवलयसमूहैः कुयागजास्तरणचित्रकंबलः ॥ २० ॥

अरविदपद्मयोरक्तस्वेतविषयत्वेननेदः ॥ २१ ॥ विललाप सीतावियोगादितिशेषः ॥ २२ ॥ शुक्लद्रुमोलोधः ॥ २३ ॥ भंडीरोवटः निचुलोवजुलः अतिमुक्तोमाधवीलता ॥ २४ ॥ पूर्वोक्तः कवंधोक्तः ॥ २५ ॥ तस्यप्रसिद्धतरस्यः कक्षरजोनामकस्यपुत्रोहरिवानरः ॥ २६ ॥ २७ ॥ इत्युवाचअंतरांतरासीताशोकम् ॥ २८ ॥ उपसंहरति इतीति अनन्यचेतनः नास्यन्यत्रसीतायाः

अरविदोत्पलवतीपद्मसौगंधिकायुताम् ॥ पुष्पिताम्रवणोपेतां चर्हिणोद्भुष्टनादिताम् ॥ २१ ॥ सतां दृष्ट्वा ततः पंपारामः सौमित्रिणा सह ॥ विललाप चतेजस्वीरामो दशरथात्मजः ॥ २२ ॥ तिलकैर्वीजपूरैश्च वटैः शुक्लद्रुमैस्तथा ॥ पुष्पितैः करवीरैश्च पुन्नागैश्च सुपुष्पितैः ॥ २३ ॥ मालतीकुंदगुल्मैश्च भंडीरैर्निचुलैस्तथा ॥ अशोकैः सप्तपर्णैश्च केतकैरतिमुक्तकैः ॥ २४ ॥ अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः प्रमदेवोपशोभिताम् ॥ अस्यास्तीरे तु पूर्वोक्तः पर्वतो धातुमं दितः ॥ २५ ॥ ऋष्यमूक इति स्यात्तत्र पुष्पितपादपः ॥ हरिर्ऋक्षरजोनामः पुत्रस्तस्य महात्मनः ॥ २६ ॥ अध्यास्ते तु महावीर्यः सुग्रीव इति विश्रुतः ॥ सुग्रीवमभिगच्छत्वंवानरैर्द्रनरर्षभ ॥ २७ ॥ इत्युवाच पुनर्वाक्यं लक्ष्मणं सत्यविक्रमः ॥ कथं मया विना सीता शक्यं लक्ष्मणजीवितुम् ॥ २८ ॥ इत्येव मुक्तामदनाभिपीडितः स लक्ष्मणं वाक्यमनन्यचेतनः ॥ विवेश पंपानलिनीमनोरमांतमुत्तमं शोकमुदीरयाणः ॥ २९ ॥ क्रमेण गत्वा प्रविलोकयन् नन्ददर्शपंपां शुभदर्शकाननाम् ॥ अनेकनानाविधपक्षिसंकुलां विवेश रामः सह लक्ष्मणेन ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचमप्रतिमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ अतः परं किष्किं धाकां डं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ सतां पुष्करिणीं गत्वा पद्मोत्पल झषाकुलाम् ॥ रामः सौमित्रि सहितो विललापाकुलेंद्रियः ॥ १ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥

चेतनंचित्तं यस्य सः नलिनीं चिर्मनोरमां पंपां मतंगसरसः प्रदेशवर्तिनीं विवेश ॥ २९ ॥ शुभदर्शं शुभदर्शनं काननं यस्यां तां पंपां ददर्श सर्वत इति शेषः विवेश च मतंगसरसावच्छेदेनेति बोध्यम् ॥ ३० ॥ विराधादिकबंधां तान् हत्वा स्वपदमादिशत् विचरन् दंडकारण्ये जवारण्ये समे गतिः ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकांडे पंचमप्रतिमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ अथ संख्या ५४५० मूल २३५० व्याख्या ३१०० ॥

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे अरण्यकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीवाल्मीकिरामायणे किष्किंधाकांडप्रारंभः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ मूर्धावस्यावनंतुर्यै इन्द्रमुनौश्चमर्दनं मारुतेर्मुद्रिकादानं कृतं येन समे गतिः ॥ १ ॥ सविराधादिवधेन प्रसिद्धपराक्रमः पंपादर्शनोद्दीपितकामोवातां सुग्रीवाधिष्ठितर्ष्यमूकस
 मां पगां पुष्करिणीं पंपानद्यंतरगतं पंपाख्यं मतंगारख्यं वासरोविशेषं विललापपर्यदेवयत् ॥ १ ॥ तांपंपादृष्ट्वा तज्जन्यहर्षात्तस्येंद्रियाणि चकंपिरे उद्रिक्तविकाराणीवाभूवन् कामवशमापन्न इव ॥ २ ॥ पंपायाः
 वैदूर्यवत्तयसोवन्निर्मलोदकापंपातदारुयसरोवरावच्छिन्नापंपानदी तज्जलस्यौपाधिकश्यामत्वप्रतिभासाद्वैदूर्यप्रभासादृश्यं उपाधिमाह फुल्लेति द्रुमादिच्छायया तथा ज्ञानम् ॥ ३ ॥ पंपायाः
 काननं तस्य शिखरा इव उन्नता यशस्वाभिः सशृंगा इव द्रुमाः शैलावा शैला इव राजन्ति ॥ ४ ॥ शोकाभिसंतमं राज्यभंशसीतावियोगादिना शोकतमं आधयः पीडयन्ती
 श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः ॥ ॥ सतांपुष्करिणीं गत्वा पद्मोत्पलझपाकुलाम् ॥ रामः सौमित्रिसहितो विललापाकुलेंद्रियः ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वैव तां हर्षादिन्द्रि
 याणि चकंपिरे ॥ सकामवशमापन्नः सौमित्रिमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ सौमित्रे शोभते पंपा वैदूर्यविमलोदका ॥ फुल्लपद्मोत्पलवती शोभिता विविधैर्द्रुमैः
 ॥ ३ ॥ सौमित्रे पश्य पंपायाः काननं शुभदर्शनम् ॥ यत्र राजन्ति शैलावा द्रुमाः सशिखरा इव ॥ ४ ॥ मांतु शोकाभिसंतममाधयः पीडयन्ति वै ॥ भरतस्य
 च दुःस्वेन वैदव्याहरणेन च ॥ ५ ॥ शोकार्तस्यापि मे पंपा शोभते चित्रकानना ॥ व्यवकीर्णावद्भुविधैः पुष्पैः शीतोदका शिवा ॥ ६ ॥ नलिनैरपि संछन्ना
 ल्यत्यर्थं शुभदर्शना ॥ सर्पव्यालानुचरिता मृगद्विजसमाकुला ॥ ७ ॥ अधिकं प्रविभात्येतन्नीलपीतं तु शाद्वलम् ॥ द्रुमाणां विविधैः पुष्पैः परिस्तोमैरि
 वापितम् ॥ ८ ॥ पुष्पभारसमृद्धानि शिखराणि समंततः ॥ लताभिः पुष्पिता ग्राभिरुपगूढानि सर्वतः ॥ ९ ॥ सुखानिलोयं सौमित्रे कालः प्रचुरमन्मथः ॥
 गंधवान् सुरभिर्मासो जातपुष्पफलद्रुमः ॥ १० ॥ पश्य रूपाणि सौमित्रे वनानां पुष्पशालिनाम् ॥ सृजतां पुष्पवर्षाणि वर्षतोयमुचामिव ॥ ११ ॥ प्रस्त
 रे पुचरम्येषु विविधाः काननद्रुमाः ॥ वायुवेगप्रचलिताः पुष्पैरवकिरन्ति गाम् ॥ १२ ॥
 व्युक्तानां धीनाह भरतस्येति दुःस्वेन जटावत्कलाविदुःस्वस्मरणेन ॥ ५ ॥ एवं शोकार्तस्यापिशोभते मुखवहावर्तते इत्यर्थः ॥ ६ ॥ व्यालाः स्वापदाः ॥ ७ ॥ नीलानुबद्धं पीतं नीलपीतं शाद्वलं
 हरितप्रदेशः परिस्तोमैः कुथैरपितं युक्तं परिस्तोमैः कुथोद्वयोः द्रुमाणां मुच्छितैरिति पाठे उच्छितगंधैः यद्वा परिस्तोमैः परिस्तोमभूतैः राशीभूतैरिव स्थितैः पुष्पैरपितं युक्तम् ॥ ८ ॥ शिखराणि द्रुमा
 याणि उपगूढानि व्याप्तानि सर्वतः सर्वावच्छेदेन ॥ ९ ॥ अयं कालो वसंतः प्रचुरमन्मथः कामोद्दीपकः अतएव गंधवान् कामोद्दीपनेन गर्ववान् गंधो गंधक आमोदे लेशे संबंधगर्वयोरिति सुरभिर्मासो
 मधुमासः जातानि पुष्पफलानि यत्र तादृग्द्रुमः ॥ ११ ॥ प्रस्तरेषु समशिलातलेषु ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ कुसुमोत्कटाः बहुकुसुमाः कुसुमोत्कटा इति पाठे कुसुमैरुत्कटाः संजातकेशा इवेत्यर्थ इति कतकः तादृशीः शाखा विक्षिपन् चालयन् मारुतश्चलितस्थानैः तत्तत्कुसुमस्थानतश्चलितैः
 आहिनाभ्यादिवं पट्टपदैरनुगीयते पुष्पं हरन् मारुतो नुत्त्यगीयते इत्यर्थः ॥ १४ ॥ मत्तेति अत्र वायोगानि कर्तृत्वेन नर्तकाचार्यसाधर्म्यमुच्यते मत्तको किल कृतैः सन्नादैर्मृदंगादिव्यनिभिर्नर्तय
 निवचन् गणितान्निव शैलकंदरनिष्क्रान्तः तन्निष्क्रमकाले ध्वनियुतत्वात् प्रगीतवानिव ॥ १५ ॥ तेन मंदत्वादिगुणवता विक्षिपता वृक्षान् चालयता प्रथिताः कृतमथना इव ॥ १६ ॥ गंधमभ्यवहन्वा
 पतितैः पतमानैश्च पादपस्यैश्च मारुतः ॥ कुसुमैः पश्यसौ मित्रे क्रीडतीव समंततः ॥ १३ ॥ विक्षिपन् विविधाः शाखान् गानां कुसुमोत्कटाः ॥ मारुतश्च
 लितः स्थानैः पट्टपदैरनुगीयते ॥ १४ ॥ मत्तको किल सन्नादैर्नर्तयन्निव पादपान् ॥ शैलकंदरनिष्क्रान्तः प्रगीत इव चानिलः ॥ १५ ॥ तेन विक्षिपतात्यर्थं
 पवनेन समंततः ॥ अमी संसक्तशाखाग्राग्रथिता इव पादपाः ॥ १६ ॥ स एव सुखसंस्पर्शो वातिचंदनशीतलः ॥ गंधमभ्यवहन् पुण्यं श्रमापनयनो
 निलः ॥ १७ ॥ अमी पवनविक्षिप्ता विनदंतीव पादपाः ॥ पट्टपदैरनुकूजद्विवर्तेषु मधुगंधिषु ॥ १८ ॥ गिरिप्रस्थे पुरम्येषु पुष्पवद्धिर्मनोरमैः ॥ संसक्तशि
 खराः शैलाविराजन्ति महाह्रुमैः ॥ १९ ॥ पुष्पसंछन्ना शिखरामारुतात्क्षेपचंचलाः ॥ अमी मधुकरोत्तंसाः प्रगीता इव पादपाः ॥ २० ॥ सुपुष्पितांस्तु प
 स्यैतान् कर्णिकारान् समंततः ॥ हाटकप्रतिसंछन्ना न्नरान् पीतांबरानिव ॥ २१ ॥ अयं वसंतः सौमित्रेनानाविहगनादितः ॥ सीतया विप्रहीणस्य शोक
 संदीपनो मम ॥ २२ ॥ मां हि शोकसमाक्रान्तं संतापयति मन्मथः ॥ लृष्टं प्रवदमानश्च समाह्वयति कोकिलः ॥ २३ ॥ एष दात्यूहको लृष्टोरम्ये मां वननि
 झरे ॥ प्रणदन्मन्मथाविष्टं शोचयिष्यति लक्ष्मण ॥ २४ ॥ श्रुत्वैतस्य पुरा शब्दमाश्रमस्याममप्रिया ॥ मामाहूय प्रमुदिता परमं प्रत्यनंदत ॥ २५ ॥ एवं
 विचित्राः पतमाना नारावविराविणः ॥ वृक्षगुल्मलताः पश्यसंपतंतिसमंततः ॥ २६ ॥

तीतिसंघः ॥ १७ ॥ अनुकूजद्विः पट्टपदैर्विनदंतीव ॥ १८ ॥ संसक्तशिखराः संपन्नशिखरा इवेत्यर्थ इति कतकः गिरिप्रस्थेषु स्यैर्ह्रुमैः शैलाः संबद्धा यभागा इत्यर्थ इति तीर्थः ॥ १९ ॥ पुष्पैः सं
 छन्नाः शिखराः शाखा यजागायेषां मारुतकृतोत्क्षेपणेन चालनेन चंचलाः मधुकररूप उत्तंसं श्रुडायेषां प्रगीता इव प्रारब्धनृत्यगीता इवेत्यर्थः ॥ २० ॥ कर्णिकारः पीतपुष्प इत्यनेन ज्ञायते ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ लृष्टं यथा तथा प्रवदमानः कोकिलो मां समाह्वयति स्पर्धयेवेत्यर्थः ॥ २३ ॥ दात्यूहको जलकुक्कुटः लृष्टः कामावेशेन वननिझरे वनमध्यग्रे प्रस्रवणे ॥ २४ ॥ मामाहूय प्रदर्शनार्थमिति शे
 षः परममतिशयेन ॥ २५ ॥ पतगाः कतरि वृक्षादीन् कर्मभूतान् संपतंति पश्य ॥ २६ ॥

पुंभिर्विहगैर्विमिश्राः संवद्धाः आत्मव्यूहेषु स्वस्वजातिसमूहेषु अभिनंदिताः प्राप्ता नंदाः भृंगराजप्रमुदिताः प्रमुदितभृंगराजा इव मधुरस्वनाः अस्याः कूले संतीति शेषः यद्वा भृंगराजसंबंधेन प्रमुदिता
 मधुरस्वराभृंग्यश्वात्र संतीति शेषः ॥ २७ ॥ तथा अस्या इह कूलेशकुनाश्च प्रमुदिताः संति दात्यूहानारतिसंबन्धिनो विक्रंदा दात्यूहरति विक्रंदास्तैः ॥ २८ ॥ अशोकस्तव करूपा अंगारायस्य अग्रेः
 मशब्दत्वादाह षट्पदस्वन एव निःस्वनो यस्य पल्लवरूपा अर्चिषो यस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ अयं हीति अयं कालो वसंतकालस्तस्याममदयितायारुचिरदृष्टः ॥ ३१ ॥ कोकिलैराकुलः सीमां वन
 विमिश्राविहगाः पुंभिरात्मव्यूहाभिनंदिताः ॥ भृंगराजप्रमुदिताः सौमित्रे मधुरस्वराः ॥ २७ ॥ अस्याः कूले प्रमुदिताः संघशः शकुनास्त्वह ॥ दात्यूहर
 तिविक्रंदैः पुंस्कोकिलरुतैरपि ॥ २८ ॥ स्वनंति पादपाश्वरे ममानं गप्रदीपकाः ॥ अशोकस्तव कांगारः षट्पदस्वननिःस्वनः ॥ २९ ॥ मां हि पल्लवताम्रा
 चिर्वसंतापिः प्रधक्ष्यति ॥ नहि तां मूक्ष्मपक्ष्माक्षीं सुकेशीं नृदुभाषिणीम् ॥ ३० ॥ अपश्यतो मे सौमित्रे जीविते स्ति प्रयोजनम् ॥ अयं हि रुचिरस्तस्याः
 कालो रुचिरकाननः ॥ ३१ ॥ कोकिलाकुलसीमां तोदयितायाममानघ ॥ मन्मथायाससंभूतो वसंतगुणवर्धितः ॥ ३२ ॥ अयं मां धक्ष्यति क्षिप्रं शो
 काग्निर्नचिरादिव ॥ अपश्यतस्तां वनितां पश्यतोरुचिरान्दुमान् ॥ ३३ ॥ ममायमात्मप्रभवां भूयस्त्वमुपयास्यति ॥ अदृश्यमाना वै देही शोकं वर्धय
 तोहमे ॥ ३४ ॥ दृश्यमानो वसंतश्च स्वेदसंसर्गदूषकः ॥ मां हि सामृगशावाक्षीं चिताशोकबलालुतम् ॥ ३५ ॥ संतापयति सौमित्रे क्रूरश्चैत्रवनानिलः ॥
 अमी मयूराः शोभन्ते प्रनृत्यन्तस्ततस्ततः ॥ ३६ ॥ स्वैः पक्षैः पवनोद्धूतैर्गवाक्षैः स्फाटिकैरिव ॥ शिखिनीभिः परिवृतास्त एते मदमूर्छिताः ॥ ३७ ॥ मन्मथा
 ज्जिपरीतस्य मम मन्मथवर्धनाः ॥ पश्य लक्ष्मणनृत्यन्तं मयूरमुपनृत्यति ॥ ३८ ॥ शिखिनी मन्मथार्ते पाभतारंगिरिसानुनि ॥ तामेव मनसारा मां मयूरो
 प्यनुधावति ॥ ३९ ॥ वितत्य रुचिरौ पक्षौ रुतैरुपहसन्निव ॥ मयूरस्य वने नूनं रक्षसानल्लताप्रिया ॥ ४० ॥

सीमां तोदयितायाममानघः मन्मथायासेन कामपीडया संभूतो जनितो वसंतगुणैर्मदानिलपुष्पितकाननत्वादिरूपैर्वर्धितः प्रज्वलितः ॥ ३२ ॥ नचिरादिव इदानीमेव अचिरादिवेति पाठांतरम्
 ॥ ३३ ॥ आत्मप्रभवः कामः भूयस्त्ववैपुल्यम् ॥ ३४ ॥ स्वेदसंसर्गः कामविकारजस्तेन दूषयति मलिनीकरोति तादृशः यद्वा तंदूषयति नाशयति मलयानिलसंबंधात्तादृशः चिताशोकाभ्यां व
 लालुतं वलालुतपीडम् ॥ ३५ ॥ चैत्रसंबन्धीवनानिलः ॥ ३६ ॥ शिखिनी जिर्णयूरीभिः मदमूर्छिताः मत्ताः ॥ ३७ ॥ अभिपरीतस्य व्याप्तस्य ॥ ३८ ॥ अनुधावति नृत्यप्रसंगेनापेगताम् ॥ ३९ ॥
 रूतैरुपहसन्निव मामिति शेषः ॥ ४० ॥

वा० रा०

॥ २॥

यतो न हृता तस्मान् नृत्यतीत्यर्थः विनासीतां विनाऽयं न पुष्पमासे चैत्रे वासः सुदुःसहः अति पीडा जनकत्वात् ॥ ४१ ॥ नन्वेतावान् रागस्तवानुचितस्तत्राह पश्येति संग्रहोऽतिशयितो रागः ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ वन्यानि पुष्पाणि मेसीता विद्योगाद्गोसाधनत्वाच्चावन्निष्फलानि भवन्ति ॥ ४४ ॥ उक्तस्यैव विवरणं पुष्पाणीत्यादि अतिश्रियारुचिराणीत्यन्वयः मधुकरोत्करैर्मधुकरसमूहैः ॥ ४५ ॥
आह्वयंत इव नन्दन्तीत्यन्वयः ॥ ४६ ॥ यदेसीतावासदेशेपि वसन्तोऽस्ति तदामद्वेवसापिशोचति सामर्थ्याः समत्वात् ॥ ४७ ॥ यद्यपि तत्र वसन्तो न भवेत् कदाचित् तथापि मया विनासाकथं वर्तये जीवे
तस्माच्छ्रुत्यतिरम्येषु वनेषु सहकांया ॥ मम त्वयं विना वासः पुष्पमासे सुदुःसहः ॥ ४१ ॥ पश्य लक्ष्मण संग्रहोऽस्ति रग्योनि गतेष्वपि ॥ अधुना शिखिनी
कामाद्गुणैर्मम भिवर्तते ॥ ४२ ॥ (माप्येवं विशालाक्षी जानकी जातसंभ्रमा ॥ मदनेनाभिवर्तते यदि नापहृता भवेत् ॥ ४३ ॥ पश्य लक्ष्मण पुष्पाणि
निष्फलानि भवन्ति मे ॥ पुष्पभारं सृज्जानां वनानां शिशिरात्यये ॥ ४४ ॥ रुचिराण्यपि पुष्पाणि पादपानामतिश्रिया ॥ निष्फलानि महीं यांति समं
धुकरोत्करैः ॥ ४५ ॥ नन्दितकामशकुनामुदिताः संघशः कलम् ॥ आह्वयंत इवान्योन्यं कामोन्मादकरामम ॥ ४६ ॥ वसन्तो यदि तत्रापि यत्र मेव सति
प्रिया ॥ नूनं परवशासीता सापिशोचत्यहं यथा ॥ ४७ ॥ नूनं न तु वसन्तं संदेशं स्पृशति यत्र सा ॥ कथं त्यसितपद्माक्षी वर्तयेत्सामया विना ॥ ४८ ॥ अ
थ वा वर्तते तत्र वसन्तो यत्र मे प्रिया ॥ किं करिष्यति सुश्रोणी सा तु निर्भर्त्सिता परैः ॥ ४९ ॥ श्यामा पद्मपलाशाक्षी मृदुभाषा च मे प्रिया ॥ नूनं वसन्तमा
साद्य परिन्यस्यति जीवितम् ॥ ५० ॥ दृढं हि हृदये बुद्धिर्मम संपरिवर्तते ॥ नालं वर्तयितुं सीता साध्वी मद्विरहंगता ॥ ५१ ॥ मयि भावो हि वैदेह्यास्तत्त्व
तो विनिवेशितः ॥ ममापि भावः सीतायां सर्वथा विनिवेशितः ॥ ५२ ॥ एष पुष्पवहो वायुः सुखस्पर्शो हि मावहः ॥ तां विचिंतयतः कांतां पावकप्रतिमो
मम ॥ ५३ ॥ सदा सुखमहं मन्येयं पुरा सहसीतया ॥ मारुतः स विनासीतां शोकसंजननामम ॥ ५४ ॥
न मद्विरह एव तन्नाशे पर्याप्त इति ज्ञावः ॥ ४८ ॥ अथ वा वर्तते तत्र वसन्तस्तथाऽपि परैः शत्रुभिः पीडिता यतः सा तस्तस्यावसन्तः किं करिष्यति परकृतपीडा सत्त्वे कामपीडानवकाशादिति भाव इति प्रा
ञ्चः परे न तु तत्र वसन्तो नास्त्येव तत्सत्त्वे मया विनासाकथं तत्र तिष्ठेत् आगतैव स्यादित्यर्थः तदेव सूचयन्नाहाथवेति परिभर्त्सनवशान्नायातीत्याशय इत्याहुः ॥ ४९ ॥ सर्वथा तस्याः कामपीडयानाश
एव प्राप्त इत्याह श्यामेति ॥ ५० ॥ तदेव विवृणोति दृढमिति साध्वी सीता मद्विरहंगता संप्राप्ता वसन्तसत्त्वेऽसत्त्वे वा सर्वथा वर्तयितुं जीवितुं नालं न समर्था ॥ ५१ ॥ एवं निश्चयकारणं परस्परानुरागसाम्यं
दर्शयति मयि ज्ञाव इति ॥ ५२ ॥ हिमवहोपि पावकप्रतिमोऽत्युष्ण इति विरोधाभासः ॥ ५३ ॥ यं वायुं सीतया सह स्थितिकाले सदा सुखं मन्ये इत्यन्वयः ॥ ५४ ॥

कि० कां०

४

॥ २ ॥

नदासीतासंयोगकाले असौ वायसः पक्षीविहंगः आकाशगः सन्प्रणदितस्तेन चतद्वियोगं सूचितवानित्याशयः अथ तां विना तद्वियोगावस्थार्यापादपगतः प्रहृष्टमभिकूजति तेन तत्संयोगं सूचयतीत्याश-
 यः तदेव विवृणोति विहंगः सन्प्रतिहारकोऽपहारक इत्यर्थः तु इदानीं तु सपक्षीतस्याः समीपं मानेप्यतीत्यर्थः कतकस्तु पक्षीप्रणदितस्तथेति विहंगः प्रीतिकारक इति च प्राचीनः पाठः असौ पक्षी तथा ति-
 मुखं यथा जवति तथा विहंगः सन्नाकाशगः प्रणदितः नादं कृतवान् अस्य पूर्वमिति शेषः तत्संयोगकाले इत्यर्थः अथेदानीं तां विना तद्वियोगकालेऽन्यथेति शेषः दुःखनाद इत्यर्थः अथ कंचिच्छकुनमाह
 पादपगतो वायसः प्रहृष्टं यथा कूजति एष विहंग एव नादविशिष्टो विहंगो वायसो यत्र सीता तिष्ठति तत्र तस्याः प्रीतिकारकः अतिपीडाभावसूचकः मांतु मांचतस्याः समीपं तत्समीपगमनद्वारमुपनेप्यति उ-
 तां विनाथविहंगोसौ पक्षीप्रणदितस्तदा ॥ वायसः पादपगतः प्रहृष्टमभिकूजति ॥ ५५ ॥ एष वै तत्र वैदेह्याविहंगः प्रतिहारकः ॥ पक्षीमांतु विशाला-
 ह्याः समीपमुपनेप्यति ॥ ५६ ॥ पश्य लक्ष्मणसंभ्रातृदं वने मदविवर्धनम् ॥ पुष्पिताग्रेषु वृक्षेषु द्विजानामवकूजताम् ॥ ५७ ॥ विक्षिप्तां पवनेनैतामसौ
 तिलकमंजरीम् ॥ पट्पदः सहसाभ्येति मदोद्धूतामिव प्रियाम् ॥ ५८ ॥ कामिनामयमत्यंतमशोकः शोकवर्धनः ॥ स्तवकैः पवनोद्धिप्तैस्तर्जयन्निव मां
 स्थितः ॥ ५९ ॥ अमीलक्ष्मणदृश्यं ते चूताः कुसुमशालिनः ॥ विभ्रमोत्सिक्तमनसः सांगरागानरा इव ॥ ६० ॥ सौमित्रे पश्य पंपायाश्चित्रासुवनराजि-
 पु ॥ किन्नरानरशार्दूलविचरंति यतस्ततः ॥ ६१ ॥ इमानि शुभगंधीनि पश्य लक्ष्मण सर्वशः ॥ नलिनानि प्रकाशं ते जले तरुणसूर्यवत् ॥ ६२ ॥ एषा प्रस-
 न्नमलिलापघ्ननीलात्पलायुता ॥ हंसकारं डवाकीर्णां पंपासौ गंधिकायुता ॥ ६३ ॥ जले तरुणसूर्याभैः पट्पदाहतकेसरैः ॥ पंकजैः शोभते पंपासमंताद-
 भिसंवृता ॥ ६४ ॥ चक्रवाकयुतानित्यं चित्रप्रस्यवनांतरा ॥ मातंगमृगयूथैश्च शोभते सलिलार्थिभिः ॥ ६५ ॥ पवनाहतवेगाभिरूर्मिभिर्विमलैर्भसि ॥
 पंकजानि विराजंते तादृग्मानानि लक्ष्मण ॥ ६६ ॥

पस्यापिप्यतीत्यर्थ इत्याह ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पुनः कामपीडां नाटयति पश्येति शृण्वत्यर्थः अवकूजतां शब्दं कुर्वताम् ॥ ५७ ॥ मदोद्धूतां मदेन स्खलंतीम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ विभ्रमोत्सिक्तमनसः शं-
 गारोद्विक्तचित्ताः ॥ ६० ॥ विचरंति किन्नरीभिः सहैति शेषः स्वनायिकासहितनायकांतरदर्शनमुद्दीपनम् ॥ ६१ ॥ नलिनान्यत्र रक्तकमलानि ॥ ६२ ॥ नीलोत्पलैरासमंताद्युतः ॥ ६३ ॥
 जले पट्पदाहतकेसरैर्जले भ्रमरपातितपुष्पधूलिभिरभिसंवृता व्याप्ता शोभते ॥ ६४ ॥ चित्रप्रस्थानि चित्रप्रदेशानि वनांतराणि यस्याः सा ॥ ६५ ॥ पवनाहतवेगाभिः पवनाघातजनितवेगाभिः अं-
 भसि पंकजानि विराजंत इत्यन्वयः ॥ ६६ ॥

वा० रा०

॥ ३ ॥

अपश्यतो मे आत्मनेन्द्रियेषः यद्वा कर्तुः शेषत्वविवक्षा यामेदृतिवर्षा ॥ ६७ ॥ वामत्वं कौटिल्यम् गतः वियुक्तम् दुर्लभां अद्याप्राप्यां स्मारयिष्यति स्मारयतीत्यर्थः चित्तवैकल्यबोधनद्वाराऽन्य
 वाप्रयोगो विरहपरिपोषाय ॥ ६८ ॥ कामः कामकृतनापः भूयोधिकम् ॥ ६९ ॥ रमणीयानि भवन्ति स्म ॥ ७० ॥ पद्मकोशस्य पलाशानि दलानि कामोद्दीपकान्यपितन्नेत्रकोशाभ्यां तन्नेत्रपुटा
 पद्मपत्रविशालास्तीक्ष्णमननं प्रियपंकजाम् ॥ अपश्यतो मे वैदेहीं जीवितं नाभिरोचते ॥ ६७ ॥ अहो कामस्य वामत्वं योगतामपि दुर्लभाम् ॥ स्मारयि
 व्यतिकल्याणीकल्याणतरवादिनीम् ॥ ६८ ॥ शक्यो धारयितुं कामो भवेदभ्यागतो मया ॥ यदि भूयो वसंतो मानहन्त्यापुष्पितद्रुमः ॥ ६९ ॥ यानि स्म
 रमणीयानि तयामह भवन्ति मे ॥ तान्येवारमणीयानि जायन्ते मया विना ॥ ७० ॥ पद्मकोशपलाशानि द्रुपुं दृष्टिर्हि मन्यते ॥ सीतायानेत्रकोशाभ्यां
 सदृशानि तिलश्मण ॥ ७१ ॥ पद्मकेसरसंस्तुष्टो वृक्षांतरविनिःस्तुतः ॥ निःश्वास इव सीताया वातिवायुर्मनोहरः ॥ ७२ ॥ सौमित्रे पश्य पंपायादक्षिणे
 गिरिसानुषु ॥ पुष्पितां कर्णिकारस्य यष्टिपरमशोभिताम् ॥ ७३ ॥ अधिकं शैलराजो यंधातुभिस्तु विभूषितः ॥ विचित्रं सृजते रेणुं वायुवेगविघटितम्
 ॥ ७४ ॥ गिरिप्रस्थास्तु सौमित्रे सर्वतः संप्रपुष्पितैः ॥ निष्पत्रैः सर्वतोरम्यैः प्रदीप्ता इव किंशुकैः ॥ ७५ ॥ पंपातीरुहाश्च मे संसिक्ता मधुगंधिनः ॥ मालती
 मल्लिकापद्मकरवोराश्च पुष्पिताः ॥ ७६ ॥ केतक्यः सिंदुवाराश्च वासंत्यश्च सुपुष्पिताः ॥ मातुलिगाश्च पूर्णाश्च कुंदगुल्माश्च सर्वशः ॥ ७७ ॥ चिरिविल्वा
 मधुकाश्च वंजुला वकुलास्तथा ॥ चंपकास्तिलकाश्चैव नागवृक्षाश्च पुष्पिताः ॥ ७८ ॥ पद्मकाश्चैव शोभन्ते नीलाशोकाश्च पुष्पिताः ॥ लोधाश्च गिरिपृष्ठेषु
 सिंहकेसरापि जराः ॥ ७९ ॥ अंकोलाश्च कुरंटाश्च चूर्णकाः पारिभद्रकाः ॥ चूताः पाटलयश्चापि कोविदाराश्च पुष्पिताः ॥ ८० ॥ मुचुकुंदार्जुनाश्चैव दृश्यं
 ते गिरिसानुषु ॥ केतकोदालकाश्चैव शिरीषाः शिशपाधवाः ॥ ८१ ॥ शाल्मल्यः किंशुकाश्चैव रक्ताः कुरवकास्तथा ॥ तिनिशानक्तमालाश्च चंदनाः स्यं
 दनास्तथा ॥ ८२ ॥

भ्यां सदृशानि त्रिद्रुपुं दृष्टिर्हि मन्यते इत्यर्थः ॥ ७१ ॥ पद्मकेसरेत्यादिना शैत्यसौरभ्ये वृक्षांतरेत्यादिना मांघ्र्यम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ किंशुकैः प्रदीप्ता इवेत्यन्वयः ॥ ७५ ॥ पंपातीरुहास्तत्तीरवृक्षाः
 संसिक्तास्तज्जलसेकेन वर्धिताः मालतीजातिः ॥ ७६ ॥ वासन्ती हेमपुष्पिका ॥ ७७ ॥ चिरिविल्वो नक्तमालः ॥ ७८ ॥ पद्मकाः गंधवृक्षविशेषाः सिंहकेसराः पिजरायैस्ते ॥ ७९ ॥ चूर्णकाः शा
 ल्मलीविशेषाः पारिभद्रकोमंदारः ॥ ८० ॥ मुचुकुंदाः मुचिलिदा इति पाठांतरम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

कि० कां०

४

॥ ३ ॥

पुष्पिताः संतीतिशेषः तान्यथेत्याह पुष्पितानिति समासोक्त्यलंकारः ॥ ८३ ॥ तानेवोपमामुखेनोपपादयति वातेति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ नैकरसास्वादसंमोदितइवअनेकरसास्वादेनजातहर्ष
 इव ॥ ८६ ॥ मधुलिप्सयापुष्पात्पुष्पांतरंगच्छन् उल्लेखने इदंमृष्टमिति मृष्टमधुरम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ स्वयंनिपतितैःकुसुमसमूहैरुपस्तीर्णैर्यंभूमिः शयनप्रस्तारैःशयनार्थतल्पप्रसरणैरिवसुखाकृ
 तामुखकरी मुखप्रियादानुलोम्यइतिवाच ॥ ८९ ॥ विविधैस्तैःपुष्पैर्नगसानुपुविस्तीर्णाःपीतरक्ताभाःअतएवविविधाःप्रस्ताराःशय्याःकृताइत्युल्लेखा ॥ ९० ॥ हिमांतेशिशिराते पुष्पमासेचैत्रे
 हितालास्तिलकाश्चैवनागरवृक्षाश्चपुष्पिताः ॥ पुष्पितानुष्पिताग्राभिर्लताभिःपरिवेष्टितान् ॥ ८३ ॥ द्रुमान्यस्येहसौमित्रेपंपायारुचिरान्वहून् ॥ वात
 विक्षिप्तविटपान्यथासन्नान्द्रुमानिमान् ॥ ८४ ॥ लताःसमनुवर्ततेमत्ताइववरस्त्रियः ॥ पादपात्पादपंगच्छन्शैलाच्छैलं वनाद्वनम् ॥ ८५ ॥ वातिनै
 करसास्वादसंमोदितइवानिलः ॥ केचित्पर्याप्तकुसुमाःपादपामधुगंधिनः ॥ ८६ ॥ केचिन्मुकुलसंवीताःश्यामवर्णाइवावभुः ॥ इदंमृष्टमिदंस्वादुप्र
 कुडुमिदमित्यपि ॥ ८७ ॥ रागरक्तोमधुकरःकुसुमेष्ववलीयते ॥ निलीयपुनरुत्पत्यसहसान्यत्रगच्छति ॥ मधुलब्धोमधुकरःपंपातीरद्रुमेष्वसौ ॥ ८८ ॥
 इयंकुसुमसंघातैरुपस्तीर्णामुखाकृता ॥ स्वयंनिपतितैर्भूमिःशयनप्रस्तारैरिव ॥ ८९ ॥ विविधाविविधैःपुष्पैस्तैरेवनगसानुपु ॥ विस्तीर्णाःपीतरक्ता
 भाःसौमित्रेप्रस्ताराःकृताः ॥ ९० ॥ हिमांतेपश्यसौमित्रेवृक्षाणांपुष्पसंभवम् ॥ पुष्पमासेहितरवःसंघर्षादिवपुष्पिताः ॥ ९१ ॥ आद्वयंतइवान्योन्यं
 नगाःपट्पदनादिताः ॥ कुसुमांतंसविटपाःशोभंतवहुलक्ष्मण ॥ ९२ ॥ एषकारंडवःपक्षोविगात्यसलिलंशुभम् ॥ रमतेकांतयासार्धकाममुदीपय
 न्निव ॥ ९३ ॥ मंदाकिन्यास्तुयदिदंरूपमेतन्मनोहरम् ॥ स्थानेजगतिविख्यातागुणास्तस्यामनोरमाः ॥ ९४ ॥ यदिदृश्येतसासाध्वीयदिचेहवसेमहि ॥
 स्पृहयंतशक्रायनायोध्यायैरघूत्तम ॥ ९५ ॥ नत्येवंरमणीयेपुशाद्वलेपुतयासह ॥ रमतोमेभवेच्चिंतानस्पृहान्येपुवाभवेत् ॥ ९६ ॥ अमीहिविवि
 धैःपुष्पैस्तरवोविविधच्छदाः ॥ काननेऽस्मिन्विनाकांतांचिंतामुत्पादयन्तिमे ॥ ९७ ॥

संघर्षःस्पर्धा ॥ ९१ ॥ नगावृक्षाः विटपाःशारवाः कुसुमयुक्तशारवावंतइत्यर्थः ॥ ९२ ॥ उदीपयन्निव ममेतिशेषः ॥ ९३ ॥ मंदाकिन्यास्तसदृशपंपायाः अतिशयोक्तिरत्र यतइदंमनोरमंअतो
 यज्जगतिनस्यागुणाविख्याताएतत्स्थानेयुक्तमित्यर्थः ॥ ९४ ॥ वसेमहि तयासहेतिशेषः शक्रायशक्रपदप्राप्तये ॥ ९५ ॥ उक्तमेवानुरागातिशयेनपुनराह नहीतिअन्येषुसुखांतरेषु ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

वा० रा०

॥ ४ ॥

दमांपंषाम् पुष्करैरासमंताद्युताम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्मृत्वास्मारवित्वादीपयंतीवेत्यन्वयः ॥ १०० ॥ विरहीकृतं विरहितं कृतम् पश्येत्यनुकर्षः संचरंतो मृगीभिः सहिता मृगा इति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥
स्वस्ति भवेदित्यस्यैव विवरणम् जीवेयमिति यद्विज्ञापयामास हैव भूतं पद्मानां सौगंधिकानां च गंधवहं पवनं सेवेतदा जीवेयमित्यन्वयः ॥ ३ ॥ पंपावनवायुं येनाधिकया सह सेवेते धन्या इत्यर्थः ॥ ४ ॥
विवशाशुचुरात्वात् ॥ ५ ॥ पृष्ठासीताकेतियेन तं किन्नु कुशलं वक्ष्यामि ॥ ६ ॥ मंदं मंदभाग्यम् ॥ ७ ॥ धारये प्राणानिति शेषः ॥ ८ ॥ अंचिते पूजिते पद्म तुल्ये अक्षिणि यत्र तादृशम् ॥ ९ ॥
पश्यशीतजलांचेमांसौ मित्रे पुष्करायुताम् ॥ चक्रवाकानुचरितां कारंडवनिपेविताम् ॥ ९८ ॥ पुवैः क्रौंचैश्च संपूर्णामहामृगनिपेविताम् ॥ अधिकं
शोभते पंपाविकूजद्विर्विहंगमैः ॥ ९९ ॥ दीपयंती वमेकामं विविधामुदिताद्विजाः ॥ श्यामां चंद्रमुखीं स्मृत्वा प्रियां पद्मनिभेक्षणाम् ॥ पश्यसानुपुचि
त्रेपु मृगीभिः सहितान् मृगान् ॥ १०० ॥ मां पुनर्मृगशावाक्ष्या वैदेत्या विरहीकृतम् ॥ व्यथयंती वमेचित्तं संचरंतस्ततस्ततः ॥ १ ॥ अस्मिन् सानुनिरम्येहि
मत्तद्विजगणाकुलो ॥ पश्येयं यदितां कांतां ततः स्वस्ति भवेन्मम ॥ २ ॥ जीवेयं खलु सौ मित्रे मया सह सुमध्यमा ॥ सेवेत यदि वैदेही पंपायाः पवनं शुभम् ॥ ३
पद्मसौ गंधिकवहं शिवं शोकविनाशनम् ॥ धन्या लक्ष्मणसेवंते पंपायावनमारुतम् ॥ ४ ॥ श्यामा पद्मपलाशाक्षी प्रीया विरहिता मया ॥ कथं धारय
ति प्राणान्विवशाजनकात्मजा ॥ ५ ॥ किन्नु वक्ष्यामि धर्मज्ञं राजानं सत्यवादिनम् ॥ जनकं पृष्टसीतं तं कुशलं जनसंसदि ॥ ६ ॥ यामामनुगतामं दंपित्रा
प्रस्थापितं वनम् ॥ सीता धर्मममास्याय कनुसावर्तते प्रिया ॥ ७ ॥ तया विहीनः रूपणः कथं लक्ष्मणधारये ॥ यामामनुगताराज्याद्भृष्टं विहतचेतसम्
॥ ८ ॥ तच्चावंचितपद्माक्षं सुगंधिशुभमव्रणम् ॥ अपश्यतो मुखं तस्याः सीदती वमतिर्मम ॥ ९ ॥ स्मितहास्यांतरयुतं गुणवन्मधुरं हितम् ॥ वैदेत्यावा
क्यमनुलंकदाश्रोष्यामिलक्ष्मण ॥ ११० ॥ प्राप्य दुःखं वने श्यामामां मन्मथविकर्षितम् ॥ नष्टदुःखं वल्हं वसाध्वीसाध्वभ्यभाषत ॥ १११ ॥ किन्नु व
क्ष्याम्यचोभ्यायां कौसल्यां हिनृपालमज ॥ कसासुपेति पृच्छंती कथं चातिमनस्विनीम् ॥ ११२ ॥

स्मितेन ईषद्वा स्येन विनोदवचनेनांतरे मध्ये एव युतं त्वोष्ठप्रदेशाद्द्विहिरिति पतिव्रता लक्षणसूचनम् इदं पूर्ववर्णितं मुखान्वयि कश्चित्प्रसन्नहास्यविशेषेण युतमिति वाक्यविशेषणमाह गुणवत्प्रसाद
वत् मधुरं अपरुषाक्षरम् ॥ १११ ॥ वने दुःखं प्राप्यापिनष्टदुःखेव ॥ १११ ॥ कसासुषाकथं किंप्रकारेति च पृच्छंती किन्नु वक्ष्यामि यथाजातं वक्ष्यामि वा अन्यथा बोधयमपि वक्तुं न शक्यत इत्यर्थः ॥ ११२ ॥

कि० का०

४

॥ ४ ॥

॥ १३ ॥ अव्ययमनपायार्थ ॥ १४ ॥ संस्तंभशोकं निरुन्धीत्यर्थः अकलुषात्मनामपीदृशानां शोकमनसां मतिर्मदानेति न अपि तु मदैव ॥ १५ ॥ अतः स्मृत्वेत्यादि संयोगाविप्रयोगांता इति न्याये
नयिविषयोऽव्ययं भावि वियोगदुःखं स्मृत्वा स्नेहं त्यज विपक्षे बाधकमाह अतिस्नेहेति आर्द्राजलसिकापि एवं शांतमपि चित्तमतिस्नेहसंबन्धेन तद्वियोगजशोकदीपेन दीप्यते वैति भावः ॥ १६ ॥ त
तोभ्यधिकं पातालादभ्यधिकं गुणदेशम् न भविष्यति न जीविष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तावत्तथमम् प्रवृत्तिर्वासवत्तांतः ॥ १८ ॥ दितेरसुरमातुः ॥ १९ ॥ स्वास्थ्यं धैर्यं स्वस्वभावरूपम् नष्टः कार्यो व
गच्छलश्मणपश्य वंभरतं भ्रातृवत्सलम् ॥ न त्यहं जीवितुं शक्तस्तस्मै ते जनकात्मजाम् ॥ १३ ॥ इति रामं महात्मानं विलपंतं मनाथवत् ॥ उवाच लक्ष्म
णो भ्राता वचनं युक्तमव्ययम् ॥ १४ ॥ संस्तंभराम भद्रं ते मा शुचः पुरुषोत्तम ॥ नेदृशानां मतिर्मदा भवत्यकलुषात्मनाम् ॥ १५ ॥ स्मृत्वा वियोगजंदुः
खं त्यज स्नेहं प्रिये जने ॥ अतिस्नेहपरिष्वंगादतिरार्द्रापि दह्यते ॥ १६ ॥ यदि गच्छति पातालं ततोभ्यधिकमेव वा ॥ सर्वथारावणस्तात न भविष्यति रा
षव ॥ १७ ॥ प्रवृत्तिर्लभ्यतां तावत्तस्य पापस्य रक्षसः ॥ ततो हास्यति वासीतां निधनं वागमिष्यति ॥ १८ ॥ यदियाति दितेर्गर्भं रावणः सहसीतया ॥
तत्राप्येनं हनिष्यामि न चेद्दास्यति मैथिलीम् ॥ १९ ॥ स्वास्थ्यं भद्रं भजस्वार्थं त्यज्यतां रूपणामतिः ॥ अर्थो हि नष्टकार्यार्थैरयत्नेनाधिगम्यते ॥ १२० ॥
उत्साहो बलवानार्यनास्त्युत्साहात्परं बलम् ॥ सोत्साहस्य हिलोके पुनर्किंचिदपि दुर्लभम् ॥ २१ ॥ उत्साहवंतः पुरुषानावसीदंतिकर्मसु ॥ उत्साहमा
त्रमाश्रित्य प्रतिलप्स्यामि जानकीम् ॥ २२ ॥ त्यज्यतां कामवृत्तत्वं शोकं संन्यस्य पृष्ठतः ॥ महात्मानं कृतात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥ २३ ॥ एवं संबो
धितस्तेन शोकोपहतचेतनः ॥ त्यज्यशोकं च मोहं च रामो धैर्यमुपागमत् ॥ २४ ॥ सोभ्यतिक्रामदव्यग्रस्तामचिंत्य पराक्रमः ॥ रामः पंपां सुरुचिरां रम्यां
पारिप्लवद्रुमाम् ॥ २५ ॥

अर्थसंख्योऽर्थो विषयैः पुंभिः सोर्थोऽयत्नेन ज्ञात्वा वेसति नाधिगम्यते ॥ १२० ॥ अत उत्साह इति बलवान्कार्यसाधनसमर्थः ॥ २१ ॥ उत्साहमात्रं शत्रुसंहारे पौरुषम् ॥ २२ ॥ कामवृत्तत्वं कामप
रं च त्वम् शोकं प्रपृष्ठतः संन्यस्य कामजशोकसेवने कामस्य दृष्टेस्तत्सेवनं पृष्ठतः कृत्वेत्यर्थः महात्मानं रजस्तमोमलास्पृष्टचित्तं निरतिशयशौर्यधैर्यादिस्वभावचित्तं च कृतात्मानं श्रुतिस्मृत्यादिपुगु
र्भिराश्रित्य च रूपं किं नावबुध्यसे यद्यपीश्वरस्य लोकावद्वर्माधर्माश्च चित्तं नास्ति तथापि मायिकं तदाश्रयं तदस्ति तत्स्वीकारे बाधकाभावात् ॥ २३ ॥ एवं द्वित्रिवचनमात्रेण शुद्धसत्त्वप्रकृतिकत्वा
दागेपितशोकादि संन्यज्य धैर्यमुपागमत् मोहः कामजो मोहजश्वशोकः ॥ २४ ॥ अतिक्रामत् अत्यक्रामत् पारिप्लवावायुचंचलास्तीरद्रुमायस्यांताम् ॥ २५ ॥

विचार्यलक्ष्मणोक्तेर्पुनस्तस्मिन्निशेषः ॥ २६ ॥ धर्मेणसंस्तभरामेत्यादिनीतिरुपधर्मबोधनेन बलेनगच्छतिपातालमित्यादिस्वबलकथनेनच ॥ २७ ॥ एवंवृत्तमनूयवर्तिष्यमाणंदर्शयति तावि
ति वितत्रसेवितत्रास वाल्यानीतत्वशंकयात्रासः इष्टमिष्टभोजनादिविषयचेष्टामपिनैवविचेष्टचनचकारच विभांतिमत्तस्यबभूवचित्तमित्याधुनिकपाठेतस्यसुग्रीवस्यचित्तंतद्वर्शनेनविभांतिम
द्वयवद्वृत्त्यर्थः ॥ २८ ॥ उक्तमेवविष्टणोति सताविति जयभारभग्नःजयभारेणभग्नोत्साहः ॥ २९ ॥ तमाश्रमंमंतंगशापाद्वाल्लिनादुष्प्रवेशंअतएवशरण्यम् सेवितांतंसेवितमध्यंसेवितप्रांतं
निरीक्षमाणःसहसामहात्मासर्ववनंनिर्झरकंदरंच ॥ उद्दिग्धचेताःसहलक्ष्मणेनविचार्यदुःखोपहतःप्रतस्थे ॥ २६ ॥ तंमत्तमातंगविलासगामीगच्छं
तमव्यग्रमनामहात्मा ॥ सलक्ष्मणोराघवमिष्टचेष्टोररक्षधर्मेणबलेनचैव ॥ २७ ॥ तावृष्यमूकस्यसमीपचारीचरनददर्शाद्भुतदर्शनीयौ ॥ शाखामृ
गाणामधिपस्तरस्वीवितत्रसेनैवविचेष्टचेष्टम् ॥ २८ ॥ सतौमहात्मागजमंदगामीशाखामृगस्तत्रचरंश्वरंतौ ॥ दृष्ट्वाविषादंपरमंजगामचिंतापरीतो
जयभारभग्नः ॥ २९ ॥ तमाश्रमंपुण्यमुखंशरण्यंसदैवशाखामृगसेवितांतम् ॥ त्रस्ताश्वदृष्ट्वाहरयोविजग्मुर्महौजसौराघवलक्ष्मणौतौ ॥ १३० ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ तौतुदृष्ट्वामहात्मानौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ वरायुधधरौवीरौसुग्रीवः
शंकितोभवत् ॥ १ ॥ उद्दिग्धहृदयःसर्वादिशःसमवलोकयन् ॥ नव्यतिष्ठतकस्मिंश्चिद्देशेवानरपुंगवः ॥ २ ॥ नैवचक्रेमनःस्थातुंवीक्ष्यमाणौमहाबलौ ॥
कपेःपरमभीतस्यचित्तंव्यवससादह ॥ ३ ॥ चिंतयित्वासधर्मात्माविमृश्यगुरुलाघवम् ॥ सुग्रीवःपरमोद्दिग्धःसर्वैस्तैर्वानरैःसह ॥ ४ ॥ ततःससचिवे
भ्यस्तुसुग्रीवःपुवगाधिपः ॥ शशंसपरमोद्दिग्धःपश्यंस्तौरामलक्ष्मणौ ॥ ५ ॥ एतौवनमिदंदुर्गंवालिप्रणिहितौध्रुवम् ॥ छद्मनाचीरवसनौप्रचरंतावि
हागतौ ॥ ६ ॥ ततःसुग्रीवसचिवादृष्ट्वापरमधन्विनौ ॥ जग्मुर्गिरितटात्तस्मादन्यच्छिखरमुत्तमम् ॥ ७ ॥

वा तौदृष्ट्वात्रस्ताहरयोवालिप्रेरितबुद्ध्याभीताविजग्मुर्गताः ॥ १३० ॥ ॥ इतिश्रीरा० श्रीरा० वा० आदिकाव्येकिष्किंधाकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ तदेवविस्तारयति तौत्व
ति ॥ १ ॥ नव्यतिष्ठतनव्यवस्थितोभूत् ॥ २ ॥ व्यवससादविषण्णमभूत् ॥ ३ ॥ अवस्थितिप्रस्थानयोर्गुरुलाघवंविमृश्यसचिवैःसहविचार्य ॥ ४ ॥ ततःविचारानंतरंप्रस्थानेच्छयासचिवेभ्यः
शशंस जयहेतुमितिशेषः ॥ ५ ॥ तमेवाह एताविति छद्मनाविश्वासाथैर्कषिवेपेणेत्यर्थः ध्रुवमित्युक्तेक्षायाम् आतोज्ञात्वाप्रस्थानव्यमित्याशयः ॥ ६ ॥ ततःसुग्रीवोक्त्यनंतरंसुग्रीवसचिवास्तौ
परमधन्विनौअतएवशंकास्पदौदृष्ट्वातस्मात्पूर्वमधिष्ठिताद्विगिरितादन्यत्तस्यैवगिरेःशिखरंजग्मुः सुग्रीवेणसहेतिशेषः अन्यंशिखरमितिपाठेपुंस्त्वमार्पम् ॥ ७ ॥

नेक्षिप्रमशिवरांतरमज्जिक्म्यप्राप्ययूथपर्वभंवानरश्रेष्ठं सुग्रीवं परिवार्योपतस्थिरे उपविष्टाः ॥ ८ ॥ उक्तमेव विवृणोति एवमिति उक्तरीत्या स्थितिगतिभयाभयमुखदुःखादावेकायनमेकमार्गसमा
 नत्वं गताः गिरिः प्रागधिष्ठितगिरिशृंगाद्विरिनस्यैव शिवरांतरं सृगत्रासादि कुर्वन्तो ययुर्गतवन्तः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ सुग्रीवसचिवाहनुमदादयः ॥ १२ ॥ वालिकित्विषेण वालिप्रवर्तनया कित्वि
 पाद्व्याच्छंकितम् ॥ १३ ॥ संभ्रमश्चित्तक्षोभः वालिकृते वालिनिमित्तम् सर्ववानरैः मलयो मलयपर्यायोऽक्रप्यमूकः ॥ १४ ॥ यस्माद्वालिनः ॥ १५ ॥ तदेवाहादराद्यस्मात्तवेति पूर्वजाद्वा
 तेक्षिप्रमभिगम्याथ यूथपायूथपर्वभम् ॥ हरयो वानरश्रेष्ठं परिवार्योपतस्थिरे ॥ ८ ॥ एवमेकायनगताः पुवमाना गिरिर्गिरिम् ॥ प्रकंपयन्तो वेगेन गि
 रीणां शिवराणि च ॥ ९ ॥ ततः शाखामृगाः सर्वे पुवमाना महाबलाः ॥ बभञ्जुश्च नगांस्तत्र पुष्पितान्दुर्गमाश्रितान् ॥ १० ॥ आपुवन्तो हरिवराः सर्वत
 स्तमहागिरिम् ॥ मृगमार्जारशार्दूलं स्वासयन्तो ययुस्तदा ॥ ११ ॥ ततः सुग्रीवसचिवाः पर्वतैर्द्रेसमाहिताः ॥ संगम्य कपिमुख्येन सर्वे प्रांजलयः स्थिताः
 ॥ १२ ॥ ततस्तु भयसंभ्रमं वालिकित्विपशंकितम् ॥ उवाच हनुमान्वाक्यं सुग्रीवं वाक्यकोविदः ॥ १३ ॥ संभ्रमस्य ज्यतामेष सर्वैर्वालिकृते महान् ॥
 मलयो यं गिरिवरो भयं नेहास्ति वालिनः ॥ १४ ॥ यस्माद्बुद्धिप्रचेतास्त्वं विद्रुतो हरिपुंगव ॥ तं क्रूरदर्शनं क्रूरं नेह पश्यामि वालिनम् ॥ १५ ॥ यस्मात्तव भ
 यं सौम्यपूर्वजात्पापकर्मणः ॥ सनेहवाली दुष्टात्मानते पश्याम्यहं भयम् ॥ १६ ॥ अहो शाखामृगत्वं ते व्यक्तमेव पुवंगम ॥ लघुचित्ततयात्मानं न स्थापय
 मियोमतौ ॥ १७ ॥ बुद्धिविज्ञानसंपन्न इंगितैः सर्वमाचर ॥ न त्वबुद्धिगतो राजा सर्वभूतानि शास्ति हि ॥ १८ ॥ सुग्रीवस्तु शुभं वाक्यं श्रुत्वा सर्वहनुम
 तः ॥ ततः शुभतरं वाक्यं हनुमन्तमुवाच ह ॥ १९ ॥ दीर्घवाहू विशालाक्षौ शरचापासिधारिणौ ॥ फस्य न स्याद्भयं दृष्ट्वा त्वेतौ सुरसुतोपमौ ॥ २० ॥ वा
 लिप्रणिहितावेव शंकेऽहं पुरुषोत्तमौ ॥ राजानो बहू मित्राश्च विश्वासो नात्र हि क्षमः ॥ २१ ॥
 लिनः दृष्टपर्वते तस्मात्ते भयं न पश्यामीत्यन्वयः ॥ १६ ॥ शाखामृगत्वं बहूचेष्टचपलचित्तमर्कटत्वं तदेवाह लघुचित्ततयेति लघुचपलम् ॥ १७ ॥ ननु ततो भयाभावे पितले रिताद्भयं तत्राह बुद्धी
 ति इंगितैर्नराशयगमकैश्चेष्टाविशेषैर्बुद्ध्यानिश्चयात्मकेन विज्ञानेन पारक्याशयज्ञानेन संपन्नः संस्तु चित्तं सर्वमाचर सर्वभूतानि निजशास्यप्रजाजातम् ॥ १८ ॥ नेदं भयं चापलमूलमित्याह सुग्री
 व इति ॥ १९ ॥ तदेवाह दीर्घेति ॥ २० ॥ ननु वनचारिणा वानरेण वालिना कुतोऽनयोः प्रवर्तनात् तत्राह राजान इति बहू मित्राः जात्यंतरेष्वपि मित्रवन्तः यथा दशरथो गृध्रराजेन मित्रवान् एवं वालि
 नापि नरैश्च संभावितमिति भावः ॥ २१ ॥

वा०श०

॥६॥

नन्वयापितापसाभ्यां कुतोभयंतचाह अरयश्चेति यतस्तेल्लक्षचारिणोऽतोविज्ञेयाः यतश्चविश्वस्तानां वंचनयाप्राप्तविश्वासानामरीणां स्वयमविश्वस्ताश्चिद्रेषुप्रहारावकाशेषुप्रहरंतिअतोविज्ञे
याइत्यर्थः ॥ २२ ॥ उक्तमुपनयति कृत्येष्विति राजानोबहुदर्शिनः नानाविधवंचनोपायज्ञाः परहंतारोभवन्ति ते एते प्राकृतैः प्राकृतवेषैश्चरैर्ज्ञेयाः ज्ञातव्यांतराशयाः ॥ २३ ॥ यतएवमतस्ताविति
प्राकृतेनेव उदासीनेनेव इंगितानांप्रकारैर्विशेषैः रूपेणसौम्यासौम्याकारेण व्याभाषणेनतत्तत्संगेदीयमानोत्तरेणच ॥ २४ ॥ तयोर्मनुष्ययोर्यदित्वयिसमीपस्थितेप्रहृष्टमनसौ उत्तरप्रत्युत्तरा
दौसंतुष्टमनसौतदातयोरभिमुखंस्थित्वाममैवप्रशंसाभिस्तद्वोधकवाक्यैरिगितैर्मर्मिकाभिप्रायबोधनैर्मयितौविश्वासयन्त्यवनस्यप्रवेशस्यप्रयोजनंपृच्छ यद्वा ममैवाभिमुखंयथातथास्थित्वा
अरयश्चमनुष्येणविज्ञेयाश्चल्लक्षचारिणः ॥ विश्वस्तानामविश्वस्ताश्चिद्रेषुप्रहरंत्यपि ॥ २२ ॥ कृत्येषुवालीमेधावीराजानोबहुदर्शिनः ॥ भवंतिपर
हंतारस्तेज्ञेयाः प्राकृतैर्नरैः ॥ २३ ॥ तौत्वयाप्राकृतेनेवगत्वाज्ञेयौपुवंगम ॥ इंगितानांप्रकारैश्चरूपव्याभाषणेनच ॥ २४ ॥ लक्षयस्वतयोर्भावंप्रहृष्ट
मनसौयदि ॥ विश्वासयन्प्रशंसाभिरिगितैश्चपुनःपुनः ॥ २५ ॥ ममैवाभिमुखंस्थित्वापृच्छत्वंहरिपुंगव ॥ प्रयोजनंप्रवेशस्यवनस्यास्यंधनुर्धरौ
॥ २६ ॥ शुद्धात्मानौचदित्वेतौजानीहित्वंपुवंगम ॥ व्याभाषितैर्वारूपैर्वाविज्ञेयादुष्टताऽनयोः ॥ २७ ॥ इत्येवंकपिराजेनसंदिष्टोमारुतात्मजः ॥ चका
रगमनेबुद्धिचत्रतौरामलक्ष्मणौ ॥ २८ ॥ तथेतिसंपूज्यवचस्तुतस्यकपिः सुभीतस्यदुरासदस्य ॥ महानुभावोहनुमान्ययौतदासयत्ररामोऽतिबली
सलक्ष्मणः ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिंधाकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वचोविज्ञायहनुमानसुग्री
वस्यमहात्मनः ॥ पर्वतादव्यमूकान्तुपुपुवेयत्रराघवौ ॥ १ ॥ कपिरूपंपरित्यज्यहनुमान्मारुतात्मजः ॥ भिक्षुरूपंततोभेजेशठबुद्धितयाकपिः ॥ २ ॥
ततः सहनुमान्दाचाश्लक्ष्णयासुमनाज्ञया ॥ विनीतवदुपागम्यराघवौप्रणिपत्यच ॥ ३ ॥

प्रशंसाभिस्तयोस्तुतिभिरिगितैः स्वीयैस्तावात्मनिमयिचविश्वासयन्पृच्छेत्यन्वयः स्वाभिमुखस्थितिकथनमन्यादृशवचनकथनसंभावनयातन्निरासायेतिबोध्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रश्नावसरं
दर्शयति शुद्धेति यद्येतौशुद्धात्मानावस्माद्वेपरहितौजानीहिज्ञास्यासितर्ह्येवदत्तमितंतप्रयोजनंपृच्छ उपसंहरति व्याभाषितैरिति दुष्टतादुष्टताचेतितंत्रेणपदच्छेदः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
धरमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा०आ० किंकिंधाकांडेद्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विज्ञायतात्पर्यतोज्ञात्वा ॥ १ ॥ भिक्षुरूपंप्राकृततापस
रूपम् शठबुद्धितयाअविश्वस्तबुद्धितया ॥ २ ॥ विनीतवद्विनीतयोग्यम् ॥ ३ ॥

कि०कां०

४

॥६॥

॥ २९ ॥ मारुतस्यौरस इति तथादशैतं प्राक् ॥ ३० ॥ कपिराजः सुधीवः ॥ ३१ ॥ त्रिविक्रमे त्रिविक्रमावतारसमये ॥ ३२ ॥ देवशासनात्संचिताः याभिः सागरे प्रक्षिप्य अमृतं निर्मथ्यं निर्मथने नलभ्यम् ॥ ३३ ॥ सांप्रतं कालमिति समस्यर्थे द्वितीया अस्मिन्कालेऽस्माकं मध्ये भवानेव सर्वगुणान्वित इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तद्विजृम्भस्वनिःसीमनिजबलविजृम्भणंकुरु ॥ ३५ ॥ उत्तिष्ठलंघयस्वेत्यत्र हेतुः पराहीति हेतुमन्यराश्रेष्ठतरयातवगतिल्लकाद्वीपगमनं सा सर्वभूतानामुपकारायनकेवलमस्माकमेवेति शेषः ॥ ३६ ॥ विषण्णा अर्थस्य स्वासाध्यत्वाद्दीनाः किमुपेक्षसे तानिति शेषः ॥ ३७ ॥ कपीनामृषभेण कपिशब्दोच्छ्रित्यन्यायेन कक्षसाधारणः रूपं समुद्रतरणोचितमहाविग्रहं प्रकृतेस्तद्विश्वत्वाद् रूपमहत्त्वस्य ल्यत्वकरणानुपपन्नं एवं जावव

स्वच्छंदतश्च मरणंतव स्यादिति वै प्रभो ॥ सत्यं केसरिणः पुत्रः क्षेत्रजो भीमविक्रमः ॥ २९ ॥ मारुतस्यौरसः पुत्रस्तेजसाचापितस्समः ॥ त्वं हि वायुसु तोवसप्लवनेचापितस्समः ॥ ३० ॥ वयमद्य गतप्राणा भवानस्मासु सांप्रतम् ॥ दाक्ष्यविक्रमसंपन्नः कपिराज इवापरः ॥ ३१ ॥ त्रिविक्रमे मया तात सगैलवनकानना ॥ त्रिःसप्तकृत्यः पृथिवीपरिकांता प्रदक्षिणम् ॥ ३२ ॥ तदा चौपधयोऽस्माभिः संचिता देवशासनात् ॥ निर्मथ्यममृतं याभिस्तदानीं नो गृह्णतम् ॥ ३३ ॥ स इदानीमहं रुद्धः परिहीनपराक्रमः ॥ सांप्रतं कालमस्माकं भवान्सर्वगुणान्वितः ॥ ३४ ॥ तद्विजृम्भस्वविक्रांतप्लवतामुत्तमो त्वसि ॥ त्वदीर्यद्रपुकामा हि सर्वा वानरवाहिनी ॥ ३५ ॥ उत्तिष्ठ हरि शार्दूललंघयस्व महार्णवम् ॥ पराहि सर्वभूतानां हनुमन्या गतिस्तव ॥ ३६ ॥ विष पगा हरयः सर्वे हनुमन्किमुपेक्षसे ॥ विक्रमस्व महावेगविष्णुस्त्रीन्विक्रमानिव ॥ ३७ ॥ ततः कपीनामृषभेण चोदितः प्रतीतवेगः पवनात्मजः कपिः ॥ प्रहर्षयंस्तं हरि वीरवाहिनीं च कारुण्यं पवनात्मजस्तदा ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० पट्टपटितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥

ता हनुमद्विजयनपराक्रमादिज्ञापनं तस्य सहजबलविभावाय तथा ज्ञापनं हितस्य तदा विभावकारणमिति दैवकृतः समयः यद्यपि इतरदिक्त्रयप्रेषितवानराणामपि सप्तसमुद्रपरवत्युदयास्ताचलादि पर्यंतगमनमुपदिष्टं तथापि तन्मार्गं समुद्रमध्ये विंशतित्रिशदादियोजनेषु पर्वतानां सत्त्वात्तद्वलं वेन प्लवनेन तथा कटमिह तु निरवलंबं शतयोजनप्लवनमन्यासाध्यमिति भावः अत्रास्यामध्यपर्वतास्तुराक्षसैर्भक्तामज्जिता दुर्गसिद्धये प्लवाश्चमज्जिताः अतएवात्र सुधीवेण तेनोक्ताः अतएव चत्वारिंशे सर्गे पूर्वदिक्प्रेषितवानरा न्यतिसमुद्रांतरगतदेशमुपक्रम्य गिरिभिर्न्येचगम्यते प्लवनेन चेत्युक्तम् ॥ ३८ ॥ जलमानः ॥ कतकरीत्या सप्तपटितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये कि० पट्टपटितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥

अथ गृहीतमहाविषहस्यहनुमतो वानरबलाश्वासनाय निजबलप्रख्यापनपूर्वसमुद्रलंघनाय महेंद्रपर्वतारोहणमाह तमिति जृम्भमाणं वर्धमानं ते वानराः ॥ १ ॥ २ ॥ कृतोत्साहं त्रिलोकीविक्रमणे इति शेषः ॥ ३ ॥ समाविद्धास्फाल्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अंबरीषं धातुं न दुपमं अतएव दीप्तं प्रज्वलत् अंगारवर्णप्रतप्तधाटोपममिति यावत् स्वयंच विधूमः पावक इवाशोभत अंबरीषोपमं दीप्तं विधूम इव पावक इति प्राचीनः पाठः ॥ ७ ॥ ८ ॥ आरुजन् अत्यंतं भिदमानः हुताशनस्य सखा उच्यमानगुणो यो वायुर्गमनशीलोऽनिलोस्ति ॥ ९ ॥ तस्य मारुतस्याहमौरसः पुत्रः प्लवनेन गुणे

तं दृष्ट्वा जृम्भमाणं ते क्रमितुं शतयोजनम् ॥ वेगेनापूर्यमाणं च सहसा वानरोत्तमम् ॥ १ ॥ सहसा शोकमुत्सृज्य प्रहर्षेण समन्विताः ॥ विनेदुस्तुषुषुश्चापि हनूमंतं महाबलम् ॥ २ ॥ प्रहृष्टा विस्मिताश्चापिते वीक्षन्ते समंततः ॥ त्रिविक्रमं कृतोत्साहं नारायणमिव प्रजाः ॥ ३ ॥ संस्तूयमानो हनुमान् व्यवर्धत महाबलः ॥ समाविद्धा चलांगूलहर्षाद्वलमुपेयिवान् ॥ ४ ॥ तस्य संस्तूयमानस्य वृद्धैर्वानरपुंगवैः ॥ तेजसा पूर्यमाणस्य रूपमासीदनुत्तमम् ॥ ५ ॥ यथा विजृम्भते सिंहो विवृते गिरिगङ्गरे ॥ मारुतस्यौरसः पुत्रस्तथा संप्रति जृम्भते ॥ ६ ॥ अशोभत मुखं तस्य जृम्भमाणस्य धीमतः ॥ अंबरीषोपमं दीप्तं विधूम इव पावकः ॥ ७ ॥ हरीणामुत्थितो मध्यात्सं प्रहृष्टतनूरुहः ॥ अभिवाद्य हरीन् वृद्धान् हनूमानिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ आरुजन्पर्वताग्राणि हुताशनसस्यो निलः ॥ बलवानप्रमेयश्च वायुराकाशगोचरः ॥ ९ ॥ तस्याहं शीघ्रवेगस्य शीघ्रगस्य महात्मनः ॥ मारुतस्यौरसः पुत्रः प्लवनेनास्मित्समः ॥ १० ॥ उन्महे यं हि विस्तीर्णमालिखंतमिवांबरम् ॥ मेरुगिरिमसंगेन परिगंतुं सहस्रशः ॥ ११ ॥ बाहुवेगप्रणुन्नेन सागरेणाहमुत्सहे ॥ समाप्लावयितुं लोकं सपर्वतनदीकदम् ॥ १२ ॥ ममारुजं धावेगेन भविष्यति समुत्थितः ॥ समुत्थितमहाग्राहः समुद्रो वरुणालयः ॥ १३ ॥ पन्नगाशनमाकाशे तपंतं पक्षिसेवितम् ॥ वैनतेयमहं शक्तः परिगंतुं सहस्रशः ॥ १४ ॥ उदयात्प्रस्थितं वापि ज्वलंतं रश्मिमालिनम् ॥ अनस्तमितमादित्यमहं गंतुं समुत्सहे ॥ १५ ॥

नतस्तमोस्मि ॥ १० ॥ मेरुगिरिमसंगेन मध्ये विश्रामाय क्वचिक्क्षणमपि स्थितिराहित्येनैव सहस्रशः परिगंतुमुत्सहे एकै नैव वेगेन सहस्रवारं प्रदक्षिणं कर्तुं शक्नोमीत्याशयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ समुत्थितः अति क्रांतवेलः ॥ १३ ॥ पक्षिसेवितं पक्षिराजं वैनतेयमाकाशे तपंतं महमपि सहस्रशः परिगंतुं शक्तः तस्यैकपातं यावदहं सहस्रवारं पतितुं शक्त इति यावत् ॥ १४ ॥ उदयगिरेः प्रस्थितं अनस्तमितमेव गंतुं गत्वा स्पृष्टुमुत्सहे ॥ १५ ॥

ततस्तं स्पृष्ट्वा पुनः प्रत्यावृत्त्य भूपर्यंतमागत्य भुवमस्पृष्ट्वैव पुनस्तदभिमुखं गंतुमुत्सहे प्रवेगेन प्रस्तुतैकयत्नेन एवं च शतयोजनगमनागमनयोर्न कश्चित्पयास इति ध्वनितम् ॥ १६ ॥ आकाशगोचराय हर्षादयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ लतानां विविधं पुष्पं पादपानां च पुष्पं हरिष्यामीत्यन्वयः तच्च पुष्पं वायुवेगेनात्तं मामनुयास्यति ॥ १९ ॥ स्वातेः पंथा इति स्वातिपथश्छायापथ इत्युच्यते स तु प्रकीर्ण बहुनक्षत्रः समपंथा अपि प्रकीर्ण बहुपुष्पकः चरंतं मार्गमध्ये इति आकाशं प्रति उत्पतिष्यंतमेव ॥ २० ॥ निपतंतम् परेपारे इति शेषः द्रक्ष्यंति अनेनोत्पतनपतनयोरेककालत्वोक्त्याऽतिवेगः सू

ततो भूमिमसंस्पृष्ट्वा पुनरागंतुमुत्सहे ॥ प्रवेगेनैव महता भीमेन पुवगर्पभाः ॥ १६ ॥ उत्सहेयमति क्रांतुं सर्वानाकाशगोचरान् ॥ सागरान् शोषयिष्यामि दारयिष्यामि मेदिनीम् ॥ १७ ॥ पर्वतां शूर्णयिष्यामि पुवमानः पुवंगमः ॥ हरिष्याम्युरुवेगेन पुवमानो महार्णवम् ॥ १८ ॥ लतानां विविधं पुष्पं पादपानां च सर्वशः ॥ अनुयास्यति मामद्य पुवमानं विहयसा ॥ १९ ॥ भविष्यति हि मे पंथाः स्वातेः पंथा इवांबरम् ॥ चरंतं घोरमाकाशमुत्पतिष्यंतमेव च ॥ २० ॥ द्रक्ष्यंति निपतंतं च सर्वभूतानि वानराः ॥ महामेरुप्रतीकाशं मां द्रक्ष्यध्वं पुवंगमाः ॥ २१ ॥ दिवमावृत्य गच्छंतं ग्रसमानमिवांबरम् ॥ विधमिष्यामि जीमूतात्कंपयिष्यामि पर्वतान् ॥ सागरं शोषयिष्यामि पुवमानः समाहितः ॥ २२ ॥ वैनतेयस्य वाशक्तिर्मम वामारुतस्य वा ॥ ऋते सुपर्णराजानं मारुतं वामहावलम् ॥ नतद्रूतं प्रपश्यामि यन्मां पुतमनुव्रजेत् ॥ २३ ॥ निमेपांतरमात्रेण निरालंबनमंबरम् ॥ सहसानि पतिष्यामि घनाद्विद्युदिवोत्थिता ॥ २४ ॥ भविष्यति हि मे रूपं पुवमानस्य सागरम् ॥ विष्णोः प्रक्रममाणस्य तदा त्रीन् विक्रमानिव ॥ २५ ॥ बुद्ध्या चाहं प्रपश्यामि मनश्चेष्टाचमे तथा ॥ अहं द्रक्ष्यामि वै देहीं प्रमोदध्वं पुवंगमाः ॥ २६ ॥ मारुतस्य समो वेगे गरुडस्य समो जवे ॥ अयुतं योजनानां तु गमिष्यामीति मे मतिः ॥ २७ ॥

चितः ॥ २१ ॥ अंबरं ग्रसमानमिव मां द्रक्ष्यध्वमित्यन्वयः ॥ २२ ॥ वैनतेयस्य वेति त्रयाणामेवैषां सर्वभूतांतिशायिनी शक्तिर्नान्यस्येति भावः पुतं मां तौ ऋते यदनुव्रजेत्तद्रूतं न पश्यामि ॥ २३ ॥ विद्युदुपमया शैल्येण बहुदेशव्याप्तिर्ध्वन्यते ॥ २४ ॥ तदा त्रिविक्रमावतारकाले ॥ २५ ॥ सतां हि संहर्षपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतःकरणप्रवृत्तय इति न्यायेनाह बुद्ध्येति निश्चयात्मकांतःकरणेनेत्यर्थः तथा मे मनश्चेष्टा मनोव्यापारो नुमानरूपः किं पश्यसि किं विषयाच्चेते मनश्चेष्टेत्यत्राह द्रक्ष्यामीति ॥ २६ ॥ वेगजवौ पर्यायौ अयुतमित्यनेनाप्रमेयबलत्वं प्रकाशयते ननु परिच्छेदः वस्तुतस्तदभावान् रावणोऽपि वक्ष्यति न मारुतेरस्ति गतिप्रमाणमिति ॥ २७ ॥

वा० रा०

॥ १० ॥

वासवस्येति वासवहस्तेस्वर्गिभ्योऽग्न्यमृतं ब्रह्मणो हस्ते च योगिभ्योऽग्न्यमृतम् तदानयनवचोऽग्न्युत्पलं कारपरम् ॥ २८ ॥ समुत्क्षिप्य स्वस्थानादुत्पादनपूर्वकं गृहीत्वा यद्वाततः परतोऽपि गच्छेयमि
त्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वेगवन्ति तिसंबुद्धिः ॥ ३१ ॥ त्वसंबन्धिन्यां कल्याणवृद्धौ रुचिरभिलाषो ये पाते यद्वातवकल्याणं वांछितारः ॥ ३२ ॥ वृद्धमतं आशीर्वादः ॥ ३३ ॥ तव यावदागमन

वासवस्य सवजस्य ब्रह्मणो वास्वयं भुवः ॥ विक्रम्य सहसा हस्तादमृतं तदिहानये ॥ २८ ॥ लंकां वापि समुत्क्षिप्य गच्छेयमिति मे मतिः ॥ तमेवं वा नर
श्रेष्ठं गर्जतममि तप्रभम् ॥ २९ ॥ प्रहृष्टा हरयस्तत्र समुदैक्षंत विस्मिताः ॥ तच्चास्य वचनं श्रुत्वा ज्ञातीनां शोकनाशनम् ॥ ३० ॥ उवाच परिसंलुप्तो जां
ववान् पुत्रवर्गेश्वरः ॥ वीरे कसरिणः पुत्रवेगवन्मा रूतात्मज ॥ ३१ ॥ ज्ञातीनां विपुलः शोकस्त्वया तात प्रणाशितः ॥ तव कल्याणरुचयः कपिमुखाः स
मागताः ॥ ३२ ॥ मंगलान्यर्थसिद्ध्यर्थं करिष्यंति समाहिताः ॥ ऋषीणां च प्रसादेन कपि वृद्धमतेन च ॥ ३३ ॥ गुरुणां च प्रसादेन संपुत्रत्वं महार्णवम् ॥
स्यास्यामश्चैकपादेन यावदागमनं तव ॥ ३४ ॥ त्वद्गतानि च सर्वेषां जीवना निवनौकसाम् ॥ ततस्तु हरि शार्दूलस्तानुवाच वनौकसः ॥ ३५ ॥ कोपि
लोकं न मे वेगं पुत्रे धारयिष्यति ॥ एतानीह न गस्यास्य शिलासंकटशालिनः ॥ ३६ ॥ शिखराणि महेंद्रस्य स्थिराणि च महान्ति च ॥ येषु वेगं गमिष्या
मिमहेंद्र शिखरेष्वहम् ॥ ३७ ॥ नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिष्पंदशोभिषु ॥ एतानि मम वेगं हि शिखराणि महान्ति च ॥ ३८ ॥ पुत्रतो धारयिष्यंति योज
नाना मितः शतम् ॥ ततस्तु मारुतप्रस्यः सहरिर्मारुतात्मजः ॥ आरुरोहन गश्रेष्ठं महेंद्रमरिर्मदनः ॥ ३९ ॥ वृत्तं नानाविधैः पुष्पैर्मृगसेवितं शाद्वलम् ॥
लताकुसुमसंबाधनित्यपुष्पफलद्रुमम् ॥ ४० ॥ सिंहशार्दूलसहितं मत्तमातंगसेवितम् ॥ मत्तद्विजगणोद्भुपुंसलिलोत्पीडसंकुलम् ॥ ४१ ॥ महद्भिरु
च्छ्रितः शृंगैर्महेंद्रस्य महाबलः ॥ विचचार हरि श्रेष्ठो महेंद्रसमविक्रमः ॥ ४२ ॥

मेकपादेन स्थास्यामः त्वया प्रियं श्रोतुमेकपादेन स्थित्वा तपश्चरिष्याम इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पुत्रने सति मम वेगं न कोपि धारयिष्यति शिलासंकटं शिलासमूहः अतएव एतानि स्थिराणि शिखरा
णीत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धातुनिष्पंदः धातुसमूहः ॥ ३८ ॥ मारुतप्रस्यस्तत्सदृशः ॥ ३९ ॥ मृगैः सेवितं शाद्वलं तृणवद्देशो यस्य ॥ ४० ॥ सलिलोत्पीडो निर्झरः ॥ ४१ ॥ उच्छ्रितो महाबलो
न्नमान् महेंद्रस्य महद्भिः शृंगैर्विचचारशृंगाच्छृंगांतरं जगाम ॥ ४२ ॥

वि कां०

॥ १५ ॥

वर्षवराः षण्ढाः ॥ १० ॥ सांतःपुरः अंतःपुरस्त्रीसहितः गतिसर्वलोकगतिदं उपागम्य समीपमागत्यानुव्रतः पश्चाच्चलित इत्यर्थः ॥ ११ ॥ महात्मानो ब्राह्मणाः ॥ १२ ॥ प्रहृष्टवत् देहविसर्जने समी-
 पावस्थानलाजजः प्रहर्षः पुत्रैस्तुल्यव्यमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दृढं दृढानुगमननिश्चयं किल किलाशब्दैरुपलक्षितं सर्वानरबलमिति शेषः ॥ १६ ॥ दीनो दीनाकृतिः व्रीडितः गतेरामेकथ-
 महंतिष्ठाभीतिलज्जावशान्नरामानुगमनं किंतु संतोषेणैवेत्यर्थः समुदितं मिलितं सर्वपरमाद्भुतं परलोकगमनायैवं विधर्षयुक्तमित्यत्याश्चर्यकरमभूदित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अंतर्धानगता-
 तं यांतमनुगच्छंति त्व्यंतः पुरचराः स्त्रियः ॥ सट्टद्वालदासीकाः सवर्षवरकिंकराः ॥ १० ॥ सांतःपुरश्च भरतः शत्रुघ्नसहितो ययौ ॥ रामं गतिमुपागम्य
 साग्निहोत्रमनुव्रतः ॥ ११ ॥ ते च सर्वे महात्मानः साग्निहोत्राः समागताः ॥ सपुत्रदाराः काकुत्स्थमनुजं मुर्महामतिम् ॥ १२ ॥ मंत्रिणो भृत्यवर्गाश्च
 सपुत्रपशुवांधवाः ॥ सर्वे सहानुगाराममन्वगच्छन्त्यहृष्टवत् ॥ १३ ॥ ततः सर्वाः प्रकृतयो हृष्टपुष्टजनावृताः ॥ गच्छंतमनुगच्छंति राघवं गुणरंजिताः
 ॥ १४ ॥ ततः सखीपुमांसस्ते सपत्निपशुवांधवाः ॥ राघवस्यानुगाः सर्वे हृष्टा विगतकल्मषाः ॥ १५ ॥ स्नाताः प्रमुदिताः सर्वे हृष्टपुष्टाश्च वानराः ॥ दृढं कि-
 ल किलाशब्दैः सर्वराममनुव्रतम् ॥ १६ ॥ नतत्र कश्चिद्दीनो वा व्रीडितो वा पिदुःखितः ॥ हृष्टं समुदितं सर्वं बभूव परमाद्भुतम् ॥ १७ ॥ द्रष्टुकामो यनि-
 र्यांतं रामं जानपदोजनः ॥ यः प्राप्तः सोऽपि हृष्टैव स्वर्गायानुगतोजनः ॥ १८ ॥ ऋक्षवानररक्षांसि जनाश्च पुरवासिनः ॥ आगच्छन्त्यरयाभक्त्या पृष्ठतः
 सुसमाहिताः ॥ १९ ॥ यानि भूतानि नगरेष्वंतर्धानगतानि च ॥ राघवं तान्यनुययुः स्वर्गाय समुपस्थितम् ॥ २० ॥ यानि पश्यंतिकाकुत्स्थं स्थावराणि
 चराणि च ॥ सर्वाणिरामगमने अनुजं मुर्हिता न्यपि ॥ २१ ॥ नोच्छ्रुत्तदयोध्यायां सुसूक्ष्ममपि दृश्यते ॥ तिर्यग्योनिगताश्चैव सर्वे राममनुव्रताः ॥ २२ ॥
 ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डेनवाधिकशततमः सर्गः ॥ १०९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अध्यर्धयोजनं गत्वानदीं पश्चान्मुखा-
 श्रिताम् ॥ सरयूपुण्यसलिलाददर्शरघुनंदनः ॥ १ ॥

निभूतप्रेतपिशाचादीनि जद्रकाल्यादीनि च ॥ २० ॥ स्थावराणि ति स्थावराणामनुगमनं भगवतो रामस्य सदयावलोकनेन तदानीं ज्ञानक्रियाशक्त्युद्भवादुपपद्यते ॥ २१ ॥ उच्छ्रुत्तयाणि मात्रमि-
 त्यर्थः ॥ सुसूक्ष्ममपि न दृश्यते अननुयातमिति शेषः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरी ० रामायणतिलके वा ० आ ० उत्तरकाण्डेनवाधिकशततमः सर्गः ॥ १०९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ रामेण स्व-
 स्वरूपं प्राप्य पश्चात्सर्वजंतूनां पितामहानुमत्या ब्रह्मलोकादवाचीने ब्रह्मलोकसमे सन्तानकलोके प्रापणं अध्यर्धेति अर्धाधिकं योजनं गत्वेत्यर्थः पश्चान्मुखाश्रितां पश्चान्मुखेन स्वेनाश्रिताम् ॥ १ ॥

तेश्वरं स्वर्गप्रापकदेशम् ॥ २ ॥ तस्मिन्मुहूर्ते लोकपितामहो ब्रह्मा आययौ इत्युत्तरेणान्वयः रामपरिकरस्य यथोचितलोकप्रापणार्थमिति शेषः ॥ ३ ॥ स्वर्गाय स्वर्गं गन्तुम् ॥ ४ ॥ प्रथमतो दिव्यते
जसा व्याप्तं व्योम स्वयं प्रजैः स्वयमेव प्रकाशांतरैरपेक्ष्येण प्रकाशमानैः स्वर्गिभिः स्वतेजोभिः किरणैरनुत्तममतिशयेन ज्योतिर्भूतं ज्योतिर्मयमभूदित्यर्थः ॥ ५ ॥ महौघवत् महासमृद्धिमतीत्यर्थः
॥ ६ ॥ तूर्यशतैः संकीर्णैस्तस्मिन्काले इत्यर्थः गंधर्वाप्सरसंकुले गंधर्वाप्सरःसंकुल इति यावत् पद्मांसमुपचक्रमे गन्तुमिति शेषः ॥ ७ ॥ अंतरिक्षात्समीपमागत्या भाषतेत्यर्थः हे विष्णो लोकानुप
हाय गृहीतविष्णुशरीरब्रह्मनराधवदिष्याप्राप्तोसि माया गृहीतदुःस्वमयनदनयोग्यमनुष्यशरीरविसर्जनकालं प्राप्तोसि ते भद्रमस्तुकल्याणमस्तु अद्यागच्छ यतो लोकान्मनुष्यलोकं गतस्तं लोक
मित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदर्थं च वेवाजैः देवस्य तव सदृशैर्भातुजैः सह स्विकांतनुं स्वतनुवदत्यंतप्रियं लोकं प्रविश अत्र भ्रातृभिरिति बहुवचनेन लक्ष्मणस्यापि तदानीं तत्रागमनं सूचयतीति तीर्थः कतकस्तु
तानदीमाकुलावर्ता सर्वत्रानुसरच्छपः ॥ आगतः स प्रजो रामस्तं देशं रघुनंदनः ॥ २ ॥ अथ तस्मिन्मुहूर्ते तु ब्रह्मालोकपितामहः ॥ सर्वैः परिवृतो देवैर्भूषि
तैश्च महामभिः ॥ ३ ॥ आययौ यत्र काकुत्स्थः स्वर्गाय समुपस्थितः ॥ विमानशतकोटीभिर्दिव्याभिरभिसंवृतः ॥ ४ ॥ दिव्यतेजोवृतं व्योम ज्योतिर्भूतम
नुत्तमम् ॥ स्वयं प्रभैः स्वतेजोभिः स्वर्गिभिः पुण्यकर्मभिः ॥ ५ ॥ पुण्यावातावबुधैर्वगंधवंतः सुखप्रदाः ॥ पपात पुष्पवृष्टिश्च देवैर्मुक्तामहौघवत् ॥ ६ ॥ त
स्मिन्सूर्यशतैः कीर्णैर्गंधर्वाप्सरसंकुले ॥ सरयूसलिलं रामः पद्मांसमुपचक्रमे ॥ ७ ॥ ततः पितामहो वाणीं त्वं तरिक्षादभाषत ॥ आगच्छ विष्णो भद्रं ते
दिष्यामि प्राप्नोसि राघव ॥ ८ ॥ भ्रातृभिः सह देवाभैः प्रविश स्वस्विकांतनुम् ॥ यामिच्छसि महाबाहो तांतनुं प्रविश स्विकाम् ॥ ९ ॥ वैष्णवीं तां महातेजो
यद्वाकाशं सनातनम् ॥ त्वंहिलोकगतिर्देवनत्वांके चित्तजानते ॥ १० ॥

यद्यपि शत्रुघ्न एक एव सह गच्छति तथापि पुरोगतस्य सह गच्छतः पश्चादागमिष्यतश्च भ्रातृस्तत्र प्रवेशः सामान्येनाद्यतनप्रवेश इत्युच्यते इति निविरोध इति व्याचख्यौ भरतानुगमनं भगवद्देहविसर्जनदर्श
नपर्यंतमिति च पूर्वसर्गोक्तं पुरश्च भरतः शत्रुघ्नसहितो यथाविति पक्षे व्याख्यातिस्मिन् तत्र भरतस्य पश्चाद्गमने मूलमन्वेष्टव्यं पूजायां बहुवचनमित्यन्ये ननु मदीयतनूनामनेकत्वात् कचित्प्रविशेत्युच्य
ते तत्राह यामिति ॥ ९ ॥ तदेव विशदयति वैष्णवीमिति हे महातेजः वैष्णवीं औपेन्दीम् यतो मनुष्यदेहस्तांवा प्रविश यद्वाकाशं सनातनम् यद्वासनातनमाकाशं शुद्धब्रह्मरूपं वा प्रविश तद्रूपेण वा तिष्ठे
त्यर्थः आकाशशब्दो हि ब्रह्मणितत्र तत्र श्रुतिप्रसिद्धः कतकस्तु वैष्णवीं तां महातेजः स्वांतनुं प्रविश स्वयमिति पाठः यामिच्छसीत्येतत्वाक्तनमर्थं च प्रामादिकमित्याह अये च पितामहवच इति
श्लोक इति तत्स्वरसः तीर्थस्तु यद्वाकाशं सनातनमिति व्याख्यायातः परं ब्रह्मास्तौति त्वं हीति लोकगतिः लोकानां स्वर्गादिकं गमयिता लोकैर्गम्य श्वत्वमेवेत्यर्थः त्वांके चिदतिशयिततपः संपन्ना अपि
न प्रजानते ॥ १० ॥

तर्हि किमज्ञेय एव सर्वथा नेत्याह कृते इति मायाज्ञानशक्तिरूपां विनाऽन्येन जानंतीत्यर्थः विशालाक्षीमित्यनेन तस्याः सर्वविषयता सूचिता पूर्वपरिग्रहाम् तेन सह जत्वं सूचितम् श्रवणमनननिदिध्या-
 सनादिना ईदृशी ज्ञानशक्तिर्येषां प्रादुर्भवति त एव त्वां जानंतीति तात्पर्यम् तत्र तादृशज्ञानविषयस्वरूपमाह त्वामिति अर्चित्यं देशतः परिच्छेदशून्यम् अत एव महद्भूतं प्राप्तम् अविशेषात् सर्वस्तुभिरि-
 ति शेषः तेन वस्तु परिच्छेदशून्यम् अक्षयं कालपरिच्छेदशून्यम् अजरं अविकारिणम् एवंस्तु त्वाप्रकृतिं विज्ञापयति यामिति ॥ ११ ॥ अथ स्वसालोक्यकांक्षिणो जनान्संतानापरपर्यायं स्वलोकं
 प्राप्य कर्मण परमं पदं नेतु कामो दयालुर्जगत्वात्स्यतोऽप्यस्मानुत्तमं लोकं प्रापितवानिति तत्तोषायौ पेंद्रलोकमेव गच्छति स्मेत्याह पितामहेति महामतिः सर्वज्ञो भगवान्विनिश्चित्य प्रागुक्तं निश्चयं कृत्वा
 सशरीरवैष्णवं ते जो यज्ञज्वालावत्ते जो मयमौ पेंद्रविवेश अनेन ते जो मय एव देहो माययामनुप्य देहादिभिर्मनुष्यदेहत्वेन गृहीत इति ध्वनितम् तेजः प्रवेशे जले जलवद्विवेकेनायहात्सहानुज इत्यनेनानु-
 कृते मायां विशालाक्षीं तव पूर्वपरिग्रहाम् ॥ त्वामर्चित्यं महद्भूतमक्षयं चाजरं तथा ॥ यामिच्छसि महातेजसां तनुं प्रविशस्व यम् ॥ ११ ॥ पितामह
 वचः श्रुत्वा विनिश्चित्य महामतिः ॥ विवेश वैष्णवं तेजः सशरीरः सहानुजः ॥ १२ ॥ ततो विष्णुमयं देवं पूजयंति स्म देवताः ॥ साध्या मरुद्गणाश्चैव सेंद्राः
 साग्निपुरोगमाः ॥ १३ ॥ यच्च दिव्याः ऋषिगणां गंधर्वाप्सरसश्च याः ॥ सुपर्णनागयक्षाश्चैत्यदानवराक्षसाः ॥ १४ ॥ सर्वपुष्टं प्रमुदितं सुसंपूर्णमनोर-
 थम् ॥ साधुसाध्विति तैर्देवैस्त्रिदिवंगतकल्मषम् ॥ १५ ॥ अथ विष्णुर्महातेजाः पितामहमुवाच ह ॥ एषां लोकं जनौघानां दातुमर्हसि सुव्रत ॥ १६ ॥
 इमे हि सर्वे स्नेहान्मामनुयाता यशस्विनः ॥ भक्ता हि भजितव्याश्च तत्कामानश्च मल्लते ॥ १७ ॥ तच्छ्रुत्वा विष्णुवचनं ब्रह्मालोकगुरुः प्रभुः ॥ लोकान्सं-
 तानकान्नामयास्यंतीमसमागताः ॥ १८ ॥

जशरीराणामपि तथैव ते जो मयत्वं सूचितम् सशरीरशब्दबोधितस्वसाहचर्येण तेषामपि सशरीरप्रवेशबोधनात् ॥ १२ ॥ ततस्तत्प्रवेशात् विष्णुमयं उपेंद्राभेदमापन्नं देवदेवताः पूजयंति स्म कास्तादे-
 वतास्तत्राह साध्या इत्यादि ॥ १३ ॥ १४ ॥ सर्वमिति त्वय्यत्रागते सर्वमिदं त्रिदिवस्थ जनजातं पुष्टं प्रमुदितं सुसंपूर्णमनोरथंगतकल्मषं च जातमिति तैर्देवैः साधुसाध्विति भाषितम् ॥ १५ ॥ अथ
 विष्णुः विष्णुशरीरसंक्रांतशरीरो महातेजारायः पितामहमुवाच किमुवाच किमुवाच तदाह एषां लोकमिति त्वल्लोकप्राप्तिद्वारा प्रतिसंचरेत् त्वया सह मोक्षप्रापकं लोकं एषां दातुमर्हसि ॥ १६ ॥ कि-
 मर्थमवमेतन्मुक्तये यत्नस्तत्राह इमे हीति यतो मम स्नेहादेते मामनुयाता अनुगमनं प्राप्ताः भक्ताः अत एव मे भजितव्या भजनीयाः मल्लते मद्वियोगासहिष्णुता तत्कामानस्यक्तशरीराः अत एषां
 तादृशलोकदानमुचितमिति भावः भक्ता हि भाषितव्या मे इति पाठे यत इमे भक्ता अत इमे भाषितव्याः एतत्प्रयोजनार्थं भवंतं प्रत्यवश्यं मया वक्तव्या इत्यर्थः ॥ १७ ॥ लोकगुरुः सर्वजगत्कर्ता विदादि
 सर्वविद्योपदेष्टा च प्रभुः नित्यनैमित्तिकविहितनिषिद्धकर्मणां फलप्रापणे समर्थः इमे त्वया सह समागताः संतानकान्नाम लोकान् कर्मण ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारामुक्तिजनकान्यास्यंति ॥ १८ ॥

ननु कथं ब्रह्मविद्वन्मोक्षलोकवानरप्राप्यस्तत्राह यच्चेति तिर्यग्गतमपि यत्किंचिच्चक्रापि पदार्थत्वामेव विष्णुमिति चितयत्यत्किंचित्यदार्थविष्णुत्वेन भावयत्त्वयि विष्णौ भक्त्या युक्तं प्राणां स्य
 क्षयितत्संतानकनामकलोकेषु वत्स्यति किंपुनर्वक्तव्यं यएते त्वदनुरागेण त्वदनुगमनपूर्वप्राणां स्य जंतिने संतानकेषु वत्स्यंतीति ॥ १९ ॥ कोसौ संतानकलोकस्तत्राह सर्वैरिति सर्वैर्ब्रह्मगुणैः सत्य
 संकल्पत्वादिब्रह्मगुणैर्युक्ते ब्रह्मलोकादनंतरे तस्मीपस्थे अनेन तत्र स्थितानामपि क्रमेण ब्रह्मलोकाप्राप्त्या ब्रह्मणा सह मुक्तिः सूचिता एवं सामान्यतो वानराणां सांतानिकलोकप्राप्तिमुपदिश्य देवाद्यं
 शानां सुग्रीवादीनां तत्तद्देवादिस्वरूपप्राप्तिमाह वानराश्चेति वानराः सुग्रीवादयः ऋक्षाः जांबवदतिरिक्ताः स्विकांस्त्रीयां योनिदेवयोनिस्वस्वदेवरूपययुः ॥ २० ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति येभ्य इ
 ति सुरेभ्य इत्युपलक्षणं येभ्यो देवप्यादिभ्यो ये विनिःसृतास्ते सुरसंभवाः स्वपितृन् प्रतिपेदिरे तेषु मध्ये सुग्रीवः सूर्यमंडलं प्रविशे अत्र ययुः प्रतिपेदिरे इति निर्देशो भविष्यदर्थं अवतीर्य तस्मीकृत्य स्वां

यच्च तिर्यग्गतं किंचित्त्वा मेव मनुचितयत् ॥ प्राणां स्य क्षयित भक्त्या तत्संताने पुनि वत्स्यति ॥ १९ ॥ सर्वैर्ब्रह्मगुणैर्युक्ते ब्रह्मलोकादनंतरे ॥ वानराश्च स्व
 कां योनिं नृत्वा श्रैव तथा ययुः ॥ २० ॥ येभ्यो विनिःसृताः सर्वे सुरेभ्यः सुरसंभवाः ॥ तेषु प्रविशे चैव सुग्रीवः सूर्यमंडलम् ॥ २१ ॥ पश्यतां सर्वदेवानां
 स्वान्पितृन् प्रतिपेदिरे ॥ तथा ब्रुवति देवेशो गोप्रतारमुपागताः ॥ २२ ॥ भोजिरे सरयूं सर्वे हर्षपूर्णां श्रुविह्वलाः ॥ अवगात्वाऽसुयो यो वै प्राणां स्य त्वा प्रहृष्ट
 वत् ॥ २३ ॥ मानुषं देहमुत्सृज्य विमानं सोऽध्यरोहत ॥ तिर्यग्योनिगतानां च शतानि सरयूजलम् ॥ २४ ॥ संप्राप्य त्रिदिवं जग्मुः प्रभासुरवपुं पितु ॥ दि
 व्यादिव्येन वपुषा देवादीनां इवाभवन् ॥ २५ ॥ गत्वा तु सरयूतो यं स्थावराणि चराणि च ॥ प्राप्य ततो यविक्लेदं देवलोकमुपागमन् ॥ २६ ॥ तस्मिन् ये
 पिसमापन्नाः कृत्वा वानरराक्षसाः ॥ तेषु स्वर्गं प्रविशे शुद्धं हान्निक्षिप्य चांभसि ॥ २७ ॥

शान्स्त्रीकुर्वते पुनरिति शास्त्रात् उक्तार्थमुपसंहरति तथेति देवेशोपितामहेतथोक्तवति आगच्छ प्रविशस्विकां तनुमित्युक्तवति इत्यर्थः गोप्रतारंगो प्रताराख्यं तीर्थं सारवमुपागताः संतः सर्वे हर्षपूर्णां श्रु
 विह्वलाः आनंदजाश्रुपूर्णतया विह्वलव्रीक्षणाः सरयूं भोजिरे अथ योयः प्राणी तदा सरयूजलमवगाह्य हृष्टवद्भुष्टासीत् मानुषं देहमुत्सृज्य विमानमध्यरोहत तिर्यग्योनिगतानां शतानि अनेकानि स
 रयूजलं तदवगाहं प्राप्य प्रभासुराणि वपुं पिये पांतादृशानि भूत्वा त्रिदिवं जग्मुः दिव्यादिव्यवपुषः संतो दिव्येन वपुषा दीप्ता देवा इवाभवन् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अथ स्थावराणि च
 राणि च पश्वादीनि सरयूतो यंगत्वा ततो यविक्लेदं प्राप्य ततो यमज्जनं प्राप्य देवलोकमुपागमन् कल्पवृक्षकामगव्यादिस्वरूपं प्राप्तवन्तीत्यर्थः ॥ २६ ॥ तस्मिन् सरयूजले समापन्नाः स्युः कदेहास्ते पिसर्वे
 एतान् देहान् तसि निक्षिप्य स्वर्गं संतानकलोकं रूपं विविशुः ॥ २७ ॥

यथैतद्योगस्यमानंस्वर्गमार्गमित्यर्थः ॥ १३ ॥ वयं त्वदेकशरणा यदि तेन त्याज्यास्तदागम्यमानं तपो वनाद्यन्यतमं ततः सर्वान्नय तत्र हेतुरीश्वरेति भगवदन्तर्वात्सर्वस्वभक्तलोकनयनसम
 गीयतस्त्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ पौराणामनुगमनविषयां दृढभक्तिमन्वेक्ष्य स्वकृतांतं त्यक्तव्यसिद्धांतं चान्वेक्ष्य वाढमित्यब्रवीत् ॥ १६ ॥ अभिषिच्य प्रस्थापयामासेति शेषः ॥ १७ ॥
 तेऽयोध्यायां स्वसमीपे कोशलद्वयराज्याथमभिषिक्तौ सुतावंके प्रतिष्ठाप्य परिष्वज्य मूर्ध्नि पादाय च रथादिकं ददौ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके
 पौरपुत्रद्वितीयातिर्यद्विस्नेहोत्थनुत्तमः ॥ सपुत्रदाराः काकुत्स्थसमंगच्छामसत्यथम् ॥ १३ ॥ तपोवनं वा दुर्गं वा नदीमं भोनिधितथा ॥ वयं ते यदि न
 त्याज्याः सर्वान्नो नय ईश्वर ॥ १४ ॥ एषानः परमाप्रीतिरेष नः परमो वरः ॥ लूटतानः सदाप्रीतिस्तवानुगमने नृप ॥ १५ ॥ पौराणां दृढभक्तिं च वाढमि
 त्येव सो ब्रवीत् ॥ स्वकृतांतं चान्वेक्ष्य तस्मिन्नह निराधवः ॥ १६ ॥ कोशले पुकुशं वीरमुत्तरे पुतथालवम् ॥ अभिषिच्य महात्मानां बुभौ रामः कुशील
 वौ ॥ १७ ॥ अभिषिक्तौ सुतावंके प्रतिष्ठाप्य पुरेततः ॥ रथानां तु सहस्राणि नागानामयुतानि च ॥ दशचाश्वसहस्राणि एकैकस्य धनं ददौ ॥ १८ ॥ बहु
 रत्नौ बहुधनौ लृष्टपुष्टजनाश्रयौ ॥ स्वपुरे प्रेषयामास भ्रातरौ तौ कुशीलवौ ॥ १९ ॥ अभिषिच्य तौ वीरौ प्रस्थाप्य स्वपुरेतदा ॥ दूतान्संप्रेषयामास श
 त्रुघ्नाय महात्मने ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे सप्तोत्तरशततमः सर्गः ॥ १० ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ते दूतारामवाक्येन चोदिता लघुविक्र
 माः ॥ प्रजग्मुर्मधुरांशीघ्रं च कुर्वांसं न चाध्वनि ॥ १ ॥ ततस्त्रिभिरहोरात्रैः संप्राप्य मधुरामथ ॥ शत्रुघ्नाय यथा तत्त्वमाचरु युः सर्व एव तत् ॥ २ ॥ लक्ष्मण
 स्य परित्यागं प्रतिज्ञां राधवस्य च ॥ पुत्रयोरभिपेक्षं च पौरानुगमनं तथा ॥ ३ ॥ कुशस्य नगरीरम्या विंध्यपर्वतरोधसि ॥ कुशावतीतिनाम्ना साकृता रा
 मेण धीमता ॥ ४ ॥ श्रावस्तीतिपुरीरम्या श्राविता चलवस्य ह ॥ अयोध्यां विजनां कृत्वा राघवो भरतस्तथा ॥ ५ ॥ स्वर्गस्य गमनोद्योगं कृतवन्तौ महार
 थौ ॥ एवं सर्वं निवेद्या शुशुभ्रुघ्नाय महात्मने ॥ ६ ॥

वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सप्ताधिकशततमः सर्गः ॥ १० ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथानुगमनायागतानां शत्रुघ्नमुयीव विभीषणादीनामनुगमनावस्थानव्यवस्था ते दूता इति ॥ १ ॥ २ ॥
 राधवस्य प्रतिज्ञां कालपुरुषं प्रति ब्रह्मलोकागमनं प्रतिज्ञां पौरानुगमनं पौरानुगमनानुमतिम् ॥ ३ ॥ कुशस्य कुशावतीतिनाम्ना पुरीरामेण कृता ॥ ४ ॥ लवस्य च पुरीश्रावस्तीतिनाम्ना श्राविता लो
 के प्रसिद्धिप्रापिता ॥ ५ ॥ ६ ॥

त्वरगमनाय त्वरितो भवेति राजेति राजन्वित्यर्थः ॥ ७ ॥ कांचनं कांचनाख्यं यथा वृत्तमब्रवीत् लक्ष्मणत्यागस्य निर्हेतुकत्वशंका व्यावृत्त्यर्थमिति भावः ॥ ८ ॥ विपर्यासं देहवियोगं भविष्यं च विपर्ययं ततः एतत्कथानंतरम् ॥ ९ ॥ वैदिशं तदारख्यं नगरं धनं च युक्तं कृत्वा किंचिदधिकं ज्येष्ठाय कनिष्ठाय च समविभागं दत्त्वा ॥ १० ॥ ११ ॥ मुनिभिः सार्धमासीनमिति शेषः ॥ १२ ॥

विरेमुस्ते ततो दूतास्त्वरराजेति चाब्रुवन् ॥ तच्छ्रुत्वा घोरसंकाशं कुलक्षयमुपस्थितम् ॥ ७ ॥ प्रकृतीस्तु समानीय कांचनं च पुरोधसम् ॥ तेषां सर्वं यथा वृत्तमब्रवीद्रघुनंदनः ॥ ८ ॥ आत्मनश्च विपर्यासं भविष्यं भ्रातृभिः सह ॥ ततः पुत्रद्वयं वीरः सोभ्यपि च न्नराधिपः ॥ ९ ॥ सुबाहुर्मधुरालेभेश्चुघाती च वैदिशम् ॥ द्विधा कृत्वा तु तांसेनां माधुरीं पुत्रयोर्द्वयोः ॥ धनं च युक्तं कृत्वा वैस्थापयामास पार्थिवः ॥ १० ॥ सुबाहुं मधुरायां च वैदिशेश्चुघातिनम् ॥ ययौ स्थाप्य तदा यो व्यारथेनैकेन राघवः ॥ ११ ॥ सददर्शं महात्मानं ज्वलंतमिव पावकम् ॥ सूक्ष्मसौमांशं रधरं मुनिभिः सार्धमक्षयैः ॥ १२ ॥ सोभि वाद्यततोरामं प्रांजलिः प्रयतेंद्रियः ॥ उवाच वाक्यं धर्मज्ञं धर्ममेवानुचिंतयन् ॥ १३ ॥ कृत्वा भिपेकं सुतयोर्द्वयोराघवनंदन ॥ तवानुगमने राजन्विद्धि मां कृतनिश्चयम् ॥ १४ ॥ न चान्यदद्य वक्तव्यमतो वीरनशासनम् ॥ विहन्यमानमिच्छामि मद्भिधेन विशेषतः ॥ १५ ॥ तस्य तां बुद्धिमक्ती वां विज्ञाय रघुनंदनः ॥ वाढमित्येव शत्रुघ्नं रामो वाक्यमुवाच ह ॥ १६ ॥ तस्य वाक्यस्य वाक्यांतेवानराः कामरूपिणः ॥ ऋक्षराक्षससंघाश्च समापेतुरनेकशः ॥ १७ ॥ सुग्रीवं तेषु स्तुत्य सर्व एव समागताः ॥ तं रामं द्रष्टुमनसः स्वर्गाया भिमुखं स्थितम् ॥ १८ ॥ देवपुत्राः क्रपिसुता गंधर्वाणां सुतास्तथा ॥ रामक्षयं विदित्वा तसर्व एव समागताः ॥ १९ ॥ तवानुगमने राजन्संप्राप्ताः स्म समागताः ॥ यदिरामविनास्माभिर्गच्छेत्स्वंपुरुषोत्तम ॥ २० ॥ यमदंडमिवोद्यम्य त्वया स्म विनिपातिताः ॥ एतस्मिन्नंतरं रामं सुग्रीवोपि महाबलः ॥ २१ ॥ प्रणम्य विधिवद्दीरं विज्ञापयितुमुद्यतः ॥ २२ ॥ अभिपिच्यां गदं वीरमागतोऽस्मि नरेश्वर ॥ तवानुगमने राजन्विद्धि मां कृतनिश्चयम् ॥ २३ ॥

रा १३ ॥ १४ ॥ अन्यदद्य वक्तव्यं मां मानुगच्छेति न वक्तव्यमित्यर्थः अतोऽस्माद्वाक्यादधिकं हे वीरशासनं दंडोनेत्यर्थः विलोक्यमानमिच्छामि त्वद्भिधेन विशेषत इति पाठे त्वद्भिधेन परमानुग्रहसमर्थेन विलोक्यमानमनुगृह्यमाणमेवेच्छामि आत्मानमिति शेष इत्यर्थः विहन्यमानमिच्छामि मद्भिधेन विशेषत इति पाठे हे वीर त्वशासनं मद्भिधेन विहन्यमानं नेच्छामीति संबंधः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तस्य वाक्यस्य वाक्यांते उच्चारण इत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ समागतमिलिताः ॥ २० ॥ यमदंडमुद्यम्येव त्वयानिपातिताः स्महताः स्मेत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

तिषामनुगमनवचःश्रुत्वाब्रह्माज्ञापरिपालनायव्यवस्थामाह विभीषणमिति ॥ २४ ॥ तत्रविभीषणस्यब्रह्मणाऽमरत्वप्रदानादिहावस्थानमेवशास्ति यावदिति प्रजाधरिष्यंतिस्थास्यंतिताव
त्संस्वीयेदेहंधरिष्यसि ॥ २५ ॥ २६ ॥ शासितःआज्ञप्तः ॥ २७ ॥ अत्रस्थानेपात्रेविशेषः तावद्रमस्वराज्यस्थःकालेममपदंव्रज इत्युक्ताप्रददौतस्मैस्वविश्लेषासहिष्णवे श्रीरंगशायिनं
वार्चामिक्ष्वाकुकुलदैवतं रंगविमानमादायलंकां प्रायाद्विभीषणइति तदाह किंचेतिइदंसार्धश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तमित्यन्ये ॥ २८ ॥ २९ ॥ अथहनुमतोपिब्रह्मदत्तामरत्वात्यावद्रामकथाप्रचारं

तैरेवमुक्तःकाकुत्स्थोवाढमित्यब्रवीत्स्मयन् ॥ विभीषणमथोवाचराक्षसेंद्रमहायशाः ॥ २४ ॥ यावत्प्रजाधरिष्यंतितावत्त्ववैविभीषण ॥ राक्षसेंद्र
महावीर्यलंकास्यःस्वंधरिष्यसि ॥ २५ ॥ यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥ यावच्चमत्कयालोकेतावद्राज्यंतवास्त्विह ॥ २६ ॥ शासितश्चस
खित्वेनकार्यतेममशासनम् ॥ प्रजाःसंरक्षधर्मेणनोत्तरंवक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ किंचान्यद्वक्तुमिच्छामिराक्षसेंद्रमहाबल ॥ आराधयजगन्नाथमि
क्ष्वाकुकुलदैवतम् ॥ २८ ॥ आराधनीयमनिशंदैवैरपिसवासवैः ॥ तथेतिप्रतिजग्राहरामवाक्यंविभीषणः ॥ राजाराक्षसमुख्यानांराघवाज्ञामनु
स्मरन् ॥ २९ ॥ तमेवमुक्त्वाकाकुत्स्थोहनुमंतमथाब्रवीत् ॥ जीवितेरुतबुद्धिस्त्वंमाप्रतिज्ञांवृथाकृथाः ॥ ३० ॥ मत्कथाःप्रचरिष्यंतियावल्लोकेहरी
श्वर ॥ तावद्रमस्वमुप्रीतोमहाक्यमनुपालयन् ॥ ३१ ॥ एवमुक्तस्तुहनुमान्राघवेणमहात्मना ॥ वाक्यंविज्ञापयामासपरंहर्षमवापच ॥ ३२ ॥ याव
त्तवकथालोकेविचरिष्यतिपावनी ॥ तावत्स्यास्यामिमेदिन्यांतवाज्ञामनुपालयन् ॥ ३३ ॥ जांववंतंतथोक्तातुष्टद्वंद्वब्रह्मसुतंतदा ॥ मैदंचद्विविदंचैव
पंचजांववतामह ॥ यावत्कलिश्चसंप्रानस्तावज्जीवतसर्वदा ॥ ३४ ॥

तुलोकेतच्छ्रवणस्यप्रार्थितत्वात्तथारामेणानुज्ञातत्वाच्चतंस्थापयति जीवितइति जीवदवस्थाने रुतबुद्धिःरुतनिश्चयः अतःस्वकृतांप्रतिज्ञांमावृथाकृथाः माविलोपयेत्यर्थः ॥ ३० ॥ उक्त
मेवार्थस्यष्टयति मत्कथाइति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवंजांववतोपिब्रह्मपुत्रत्वाद्ब्रह्मणैवदत्तामरत्वात्स्थापनं तथाभैदद्विविदयोरपितत्पित्राश्विनीकुमारानुग्रहेणामृतप्राशनात्स्थापनं जांववं
तमिति ब्रह्मसुतंवृद्धं जांववंतंमैदंचद्विविदंतथोक्ताप्राणान्धारयतेत्युक्तातेषांदेहत्यागकालंतत्रेणाह पंचेति जांववतासहयेपंचविभीषणहनुमन्मैदंचद्विविदाअमरास्तेयूयंयावत्कलिःप्रलयरूपोना
शःकलियुगंचतावत्कालंजीवत तत्रहनुमद्विभीषणयोःप्रलयेइतरेषांतुक्लौकृणावतारेनाशइतिबोध्यम् ॥ ३४ ॥

तदिति विज्ञापनादीन्यति एवमुक्ता इतरान्प्रतिगमनानुज्ञामाहेत्यर्थः सर्वास्तान्पूर्वोक्तपंचव्यतिरिक्तान् ॥३५॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥
 अथ महाप्रस्थानविधिना भगवति नियतं सर्वेषां तदनुगमनं प्रभातायामिति ॥ १ ॥ वाजपेयातपत्रं तस्यैव धर्मानुष्ठाने साधनत्वात् राजचिह्नस्य च संत्यक्तत्वादिति भावः ॥ २ ॥ महाप्रस्थानं नाम
 परलोकगमनाय संकल्पपूर्वकं प्रस्थानं तदर्थं तिमाहाप्रस्थानिकं विधिमुद्दिश्य यो धर्मः कर्तव्यस्तं धर्मं विधिवच्चकार ॥ ३ ॥ ब्रह्मावर्तयन्नित्येकारांतत्त्वमार्पं परं ब्रह्मेत्यर्थः प्रागगस्योपदिष्टं ब्रह्मसि
 द्धांत प्रधानमहामंत्रं सर्वस्वं श्रीमद्ब्रह्मल्लहयमावर्तयन्सम्यक्प्रनोवाग्वृत्तिभ्यामनुसंधान इत्यर्थ इति कतकः ब्रह्मप्रतिपादकोपनिषद आवर्तयन्नित्यर्थ इत्यन्ये कुशान्गृहीत्वा अंगुलिविवरप्रसक्तान्
 कृत्वा प्रययौ बह्यमाणलक्षणमहाप्रस्थानविधिनेति शेषः ॥ ४ ॥ तदेवाहाव्याहरन्निति निश्चेष्टः किंचित्सदार्थदर्शनश्रवणस्पर्शनादिविषयकेंद्रियचेष्टारहितः निःसुखः पथिपादुकासुखमप्युपे

उ० का०

७

तदेवमुक्ता काकुत्स्थः सर्वास्तान् वृक्षवानरान् ॥ उवाच बाह्वङ्गच्छुध्वं मया सार्धं यथोदितम् ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्पे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे अष्टोत्तर
 शततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या पृथुवक्षामहायशाः ॥ रामः कमलपत्राक्षः पुरोधसमथा ब्रवीत् ॥ १ ॥ अग्निहोत्रं ब्रजत्वग्रं
 दीप्यमानं सह द्विजैः ॥ वाजपेयातपत्रं च शोभमानं महापथे ॥ २ ॥ ततो वसिष्ठस्तेजस्वी सर्वान् निरवशेषतः ॥ चकार विधिवद् धर्ममाहाप्रस्थानिकं विधि
 म् ॥ ३ ॥ ततः मूष्मां वरधरो ब्रह्मावर्तयन्परम् ॥ कुशान् गृहीत्वा पाणिभ्यां सरयूं प्रययावथ ॥ ४ ॥ अव्याहरन् क्वचि किंचिन्निश्चेष्टो निःसुखः पथि ॥
 निर्जगाम गृहात् तस्मादीप्यमानो यथां शुमान् ॥ ५ ॥ रामस्य दक्षिणे पार्श्वे पद्माश्रोः समुपाश्रिता ॥ सव्येऽपि च महीदेवी व्यवसायस्तथाग्रतः ॥ ६ ॥ श
 रानां विधाश्चापि धनुरायत्तमुत्तमम् ॥ तथा युधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहाः ॥ ७ ॥ वेदा ब्राह्मणरूपेण गायत्री सर्वरक्षिणी ॥ ओंकारोऽथ वषट्कार
 रः सर्वराममनुव्रताः ॥ ८ ॥ ऋषयश्च महात्मानः सर्वे एव महीसुराः ॥ अन्वगच्छन् महात्मानं स्वर्गद्वारमपावतम् ॥ ९ ॥

व्यशर्कराकण्टकादिदुःखसहिष्णुः ॥ ५ ॥ पद्मापद्महस्ता श्रीलक्ष्मीः महीदेवी क्रीश्वते लक्ष्मीश्च पत्न्याविति श्रुतेः श्रुतौ क्रीमहीव्यवसायो व्यवसायशक्तिः संहारशक्तिः ॥ ६ ॥ तथा संहारशक्तिस
 रकारिणामपि मूर्ततयोपासकत्वमाह शरा इति एव रौद्रशक्तिसेवा दर्शिता ॥ ७ ॥ अथ हैरष्यगर्भशक्तिसेवा दर्शयति वेदा इति गायत्री सर्वरक्षिणी सर्ववेदतन्मूलयज्ञयज्ञाधिकृता शेषजगद्रक्षिका
 स्यादपि मूलमोंकारोऽप्यनुगतः अनेन सर्वज्ञानयोगो दर्शितः वषट्कारः कर्मयोगः ॥ ८ ॥ स्वर्गद्वारमपावतं परस्वर्गस्य ब्रह्मलोकस्य द्वारमपावतमनावृतं रामेण सहोपेन्द्रलोकगमनद्वारारामेण सहा
 तानां सर्वजंतूनां ब्रह्मलोकस्यैव प्राप्तेरिति बोध्यं ॥ अतएव बहुशः प्रागुक्तं रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं गमिष्यतीति रामस्थितिलोकस्यैव ब्रह्मलोकत्वाच्च ॥ ९ ॥

॥ १२६ ॥

प्रहर्षनामकीर्तयन् नामेत्यपरमार्थं अपरमार्थं भूतं रामजयजं प्रहर्षकीर्तयन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ ते मूलमस्मदपरिग्रहनिदानं सर्वथा सर्वप्रकारेण छिन्नम् तेदर्पश्चमयानिहतः ॥ १५ ॥ एवंकरणेन किं
 ते जानते तत्राह व्यसनेनेति आत्मनस्तव व्यसनेन मम भार्या भविष्यसि गत्यंतराभावात्स्वयमेवेति शेषः एतां मतिरामविषयां मतिम् ॥ १६ ॥ भवस्व भवेत्यर्थः निवृत्तार्थे निवृत्तोरामरूपोर्थो यस्य
 उपास्यमानां घोराभीराक्षसीभिरदूरतः ॥ उपसृत्य ततः सीतां प्रहर्षनामकीर्तयन् ॥ १३ ॥ इदं च वचनं धृष्टमुवाच जनकात्मजाम् ॥ सांख्यमानामया
 भद्रे यमाश्रित्य विमन्यसे ॥ १४ ॥ खरहंतासते भर्ताराधवः समरेहतः ॥ छिन्नं ते सर्वथा मूलं दर्पश्च निहतो मया ॥ १५ ॥ व्यसनेनात्मनः सीते मम भार्या
 भविष्यसि ॥ विसृजैतां मतिं मूढे किं मृतेन करिष्यसि ॥ १६ ॥ भवस्व भद्रे भार्याणां सर्वासामीश्वरी मम ॥ अल्पपुण्ये निवृत्तार्थे मूढे पण्डितमानिनि ॥
 शृणु भर्तृवधं सीते घोरे वृत्रवधं यथा ॥ १७ ॥ समायातः समुद्रांतं हंतुं मां किल राधवः ॥ वानरैर्द्रप्रणीतेन बलेन महता वृतः ॥ १८ ॥ सन्निविष्टः समुद्र
 स्य पीड्यतीरमथोत्तरम् ॥ बलेन महतारामो ब्रजत्यस्तं दिवाकरे ॥ १९ ॥ अथाध्वनिपरिश्रांतमर्धरात्रे स्थितं बलम् ॥ सुखसुप्तं समासाद्य चरितं प्रथ
 मं चरैः ॥ २० ॥ तस्य हस्तप्रणीतेन बलेन महता मम ॥ बलमस्य हतं रात्रौ यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ २१ ॥ पट्टिशान्परिघांश्चक्रान् धीन्दंडान् महायुधान् ॥
 बाणजालानि शूलानि भास्वरान्कूटमुद्गरान् ॥ २२ ॥ यष्ट्याश्च तोमरास्त्रासांश्चक्राणि मुसलानि च ॥ उद्यम्योद्यम्य रक्षोभिर्वानरेषु निपातिताः ॥ २३ ॥
 अथ सुमस्य रामस्य प्रहस्तेन प्रमाथिना ॥ असक्तं कृतहस्तेन शिरश्छिन्नं महासिना ॥ २४ ॥ विभीषणः समुत्पत्य निगृहीतो यदृच्छया ॥ दिशं प्रव्राजि
 तः सैन्यैर्लक्ष्मणः पुवगैः सह ॥ २५ ॥ सुग्रीवां ग्रीवया सीते भग्नया पुवगाधिपः ॥ निरस्तहनुकः सीते हनूमान् राक्षसैर्हतः ॥ २६ ॥ जांबवानथ जानु
 भ्यामुत्पतन्निहतो युधि ॥ पट्टिशैर्वहुभिश्छिन्नो निरुक्तः पादपोयथा ॥ २७ ॥ मैतृश्च द्विविदश्चोभौ तौ वानरवरर्षभौ ॥ निःश्वसंतौ रुदंतौ च रुधिरेण
 परीवृतौ ॥ २८ ॥

स्तादृशि कथमिदं त्वया साधितमिति चेदुपायेनेत्याह शृण्विति ॥ १७ ॥ प्रणीतेन आनीतेन ॥ १८ ॥ अस्तं दिवाकरे ब्रजति महाबलेन समुद्रस्योत्तरं तीरं संपीड्य रामः सन्निविष्ट इत्यन्वयः ॥ १९ ॥ ब
 लं रामसेना चरितं चारितम् तद्वलमिति शेषः ॥ २० ॥ यत्र रामः सलक्ष्मणस्तद्देशोऽस्य बलं हतम् ॥ २१ ॥ चक्रान् स्वल्पान् चक्राणीति पुनरुक्तेः एतानि उद्यम्योद्यम्य ते पट्टिशोद्यो वानरेषु पातिताः
 कष्टयः सुक्ष्मवद्भाः ॥ २२ ॥ २३ ॥ कृतहस्तेन शिक्षितहस्तेनासक्तं यथा तथा छिन्नम् ॥ २४ ॥ समुत्पत्य यदृच्छयागतोऽपि निगृहीतः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ कुमुदनुमहातेजानिष्कूजन्सायकैर्हतइतिपाक्तः पाठः ॥ ३० ॥ राक्षसैरासाद्यप्राप्यच्छिन्नः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ जघन्यतोऽनुद्रुताइत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ राक्षसी
 सीतासमीपवर्तिनीम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ शिरस्तद्विषयदर्शनम् रामशिरोवक्ष्यदर्शनमित्यर्थः अंतरधीयतअपागच्छत् स्त्रीगोष्ठ्यांस्थातुमयुक्तत्वधियेतिभावः ॥ ४२ ॥ चि
 असिनाव्याघतौछिन्नौमध्येत्यरितिपूदनौ ॥ अनुष्वनतिमेदिन्यांपनसः पनसोयथा ॥ २९ ॥ नाराचैर्बहुभिश्छिन्नः शोतेदर्यादरीमुखः ॥ कुमुदस्तु
 महातेजानिष्कूजन्सायकैर्हतः ॥ ३० ॥ अंगदोबहुभिश्छिन्नः शरैरासाद्यराक्षसैः ॥ परितोरुधिरोद्गारीक्षितौनिपतितौऽगदः ॥ ३१ ॥ हरयोमथिता
 नागैरथजालैस्तथापरे ॥ शयानानृदितास्तत्रवायुवेगैरिवांबुदाः ॥ ३२ ॥ प्रसृताश्चपरेत्रस्ताहन्यमानाजघन्यतः ॥ अनुद्रुतास्तुरक्षोभिः सिंहैरिव
 महाद्विपाः ॥ ३३ ॥ सागरेपतिताः केचित्केचिद्गनमाश्रिताः ॥ ऋक्षावृक्षानुपारूढावानरैर्व्यतिमिश्रिताः ॥ ३४ ॥ सागरस्यचतीरेषुशैलेषुचवने
 पुत्र ॥ पिंगलास्तेविरुपाक्षैराक्षसैर्बहवोहताः ॥ ३५ ॥ एवंतवहतोभर्ताससैन्योममसेनया ॥ क्षतजार्द्ररजोध्वस्तमिदंचास्याल्लतंशिरः ॥ ३६ ॥ ततः
 परमदुर्धर्षोरावणोराक्षसेश्वरः ॥ सीतायामुपशृण्वंत्याराक्षसीमिदमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ राक्षसंकूरकर्माणंविद्युज्जिह्वंसमानय ॥ येनतद्राघवशिरः
 संग्रामात्स्वयमाहतम् ॥ ३८ ॥ विद्युज्जिह्वस्तदागृह्यशिरस्तत्सशरासनम् ॥ प्रणामंशिरसारुत्वारारवणस्याग्रतःस्थितः ॥ ३९ ॥ तमब्रवीत्ततोराजा
 रावणोराक्षसंस्थितम् ॥ विद्युज्जिह्वमहाजिह्वंसमीपपरिवर्तिनम् ॥ ४० ॥ अग्रतःकुरुसीतायाःशोघ्रंदाशरथेःशिरः ॥ अवस्थांपश्चिमांभर्तुःरुपणां
 साधुपश्यतु ॥ ४१ ॥ एवमुक्तंतुतद्रक्षःशिरस्तत्प्रियदर्शनम् ॥ उपनिक्षिप्यसीतायाःक्षिप्रमंतरधीयत ॥ ४२ ॥ रावणश्चापिचिक्षेपभास्वरंकामुकंम
 हत् ॥ त्रिपुलोकेषुविख्यातंरामस्यैतदितिब्रुवन् ॥ ४३ ॥ इदंतत्तवरामस्यकामुकंन्यासमाहतम् ॥ इहप्रहस्तेनानीतंतंहत्वानिशिमानुषम् ॥ ४४ ॥
 सविद्युज्जिह्वनसहैवतच्छिरोधनुश्चभूमौविनिकीर्यमाणः ॥ विदेहराजस्यसुतांयशस्विनींततोऽब्रवीत्तांभवमेवशानुगा ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा
 मायणवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

क्षेपआचकर्ष ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सविद्युजिह्वेनेतिच्छंदोवशात्तकारलोपः विनिकीर्यमाणः विकिरन्नित्यर्थः ॥ ४५ ॥ अश्वमानः ॥ क० ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति
 लकेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडे एकत्रिंशः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

सेति हनूमताख्यातं सुग्रीवप्रतिसंसर्गं सुग्रीवरामसंबंधं रावणकल्पितवानरवधस्योपपादकं स्मृत्वेति शेषः ॥ १ ॥ अर्तुसदृशमिति विभक्तिविपरिणामेन सर्वत्रान्वेति केशांतदेशं ललाटं तं केशांतवर्तिनम्
 ॥ २ ॥ अजिज्ञानैर्लक्षणैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ आर्येण रामेणेत्यन्वयः चीरवसनंदत्वा मया सह प्रव्राजित इत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ समुपास्थाय स्वसमीपे स्थापयित्वा समुपाघ्रायेति पाठांतरम् ॥ ७ ॥
 वीरव्रतं सदृढं पितृवाक्यपालनव्रतम् तेन वनाशादिमां पश्चिमावस्थां गतास्मि तामवस्थामाह विधवाकृतेति ॥ ८ ॥ नार्याभर्तुर्मरणं प्रथमं वैगुण्यं मुख्योऽनर्थः यत्तु भर्तुः प्रथमं मरणं नार्यावैगुण्यं दुश्च
 रित्रमूलमित्यर्थस्तन्न एवं हि सर्वविधवानामसतीत्वापत्तेः संवृत्तः अतीतः ॥ ९ ॥ महदुःखं प्रपन्नयामममरणमेव वरमिति शेषः हियतो यस्त्वं मां त्रातुमुद्यतः सोऽपि त्वं विनिपातितो राक्षसैरिति शेषः ॥ १० ॥
 सासीता तच्छिरादृष्ट्वा तच्च कार्मुकमुत्तमम् ॥ सुग्रीवप्रतिसंसर्गमाख्यातं च हनूमता ॥ १ ॥ नयने मुखवर्णं च भर्तुस्तत्सदृशं मुखम् ॥ केशान् केशांतदेशं
 च तंच चूडामणिं शुभम् ॥ २ ॥ एतैः सर्वैरभिज्ञानैरभिज्ञाय सुदुःखिता ॥ विजगद्देवैर्त्रैकैक्यं क्रोशंती कुररीयथा ॥ ३ ॥ सकामा भवकैकेयिहतो यंकुलनं
 दनः ॥ कुलमुत्सादितं सर्वं त्वया कलहशीलया ॥ ४ ॥ आर्येण किन्तु कैकेय्याः कृतं रामेण विप्रियम् ॥ यन्मया चीरवसनंदत्वा प्रव्राजितो वनम् ॥ ५ ॥ एवमु
 क्ता तु वेदहीनपमाना तपस्विनी ॥ जगाम जगतीं बाला छिन्ना तु कदलीयथा ॥ ६ ॥ सामुद्रतां समाश्वस्य परिलभ्याथ चेतनाम् ॥ तच्छिरः समुपास्था
 य विललापाय ते क्षणा ॥ ७ ॥ हाहतास्मि महाबाहो वीरव्रतमनुव्रत ॥ इमांते पश्चिमावस्थां गतास्मि विधवाकृता ॥ ८ ॥ प्रथमं मरणं नार्याभर्तुर्वैगुण्य
 मुच्यते ॥ सुवृत्तः साधुवृत्तायाः संवृत्तस्त्वं ममाग्रतः ॥ ९ ॥ महदुःखं प्रपन्नयामग्रायाः शोकसागरे ॥ यो हि मामुद्यतस्त्रातुं सोऽपि त्वं विनिपातितः ॥ १० ॥
 साश्वश्रूममकौसल्या त्वया पुत्रेण राघव ॥ वत्सला ते यथा धेनुर्विवत्सा वत्सलाकृता ॥ ११ ॥ उद्दिष्टं दीर्घमायुस्ते देवैरपि राघव ॥ अनृतं वचनं ते पाम
 त्यायुरसि राघव ॥ १२ ॥ अथ वानस्यति प्रज्ञा प्राज्ञस्यापि सतस्तव ॥ पचत्येनं तथा कालो भूतानां प्रभवोऽत्ययम् ॥ १३ ॥ अदृष्टं मृत्युमापन्नः कस्मा
 त्वं नयशास्त्रवित् ॥ व्यसनानामुपायज्ञः कुशलोऽत्यसि वर्जने ॥ १४ ॥

सावत्सलाममश्वश्रुस्त्वया पुत्रेण राक्षसहतेन वत्सला धेनुर्विविवत्साकृता ॥ ११ ॥ देवज्ञैर्वसिष्ठादिभिरिति शेषः यतोऽल्पायुरसि अतस्ते पांचनं मिथ्या ॥ १२ ॥ अथवेति अथेति प्रश्ने प्राज्ञस्य सतस्त
 वापि प्रज्ञानस्य त्वय्यनाशं प्राप्ता किम् येन प्रज्ञादौर्बल्यात्सुप्तोऽरि वशं प्राप्त इति शेषः वा अथवा हियतः कालो भूतानां प्रभवः प्रभवाय हेतुस्तस्मादयमेनं प्राणिनं तथा पचतितत्तत्कर्मफलं प्रापयति काल
 ईश्वरः अतः प्राज्ञोऽपि त्वमप्राज्ञो जात इति भावः ॥ १३ ॥ हियतस्त्वं व्यसनानां वर्जने उपायज्ञस्तदनुष्ठाने कुशलश्चासि तस्मात्कस्माद्देवतोरदृष्टं पूर्वमज्ञातं मृत्युमापन्नः अत्र हेतुं न पश्यामीति भावः ॥ १४ ॥

मया कालरात्र्येत्यन्वयः रौद्रत्वादिविशिष्टयो मया कालरात्र्यासं परिष्वज्य आच्छिद्य बलात्कृत्य तथा त्वं हतो यथानष्ट इति भावः ॥ १५ ॥ मां विहाय प्रियां नारीमिव पृथिवीमालिङ्ग्य शेषे ॥ १६ ॥
मया सहनवत्त्वया चित्तं मत्प्रिये त्वेधुनुरिदमेतादृशं जातमिति शेषः ॥ १७ ॥ सर्वैः पितृभिः सार्धं स्थितेन दशरथेन स्वर्गं त्वं समागत इत्यन्वयः ॥ १८ ॥ दिवि नक्षत्रभूतं त्रिशंकोस्तथा त्वाच्छत्रिन्यायेन
वंशस्य तथा त्वम् महता पितृवचःपालनरूपेण कर्मणा कृतम् तथा पुण्यमासाद्य आत्मनः प्रियं पुण्यं राजर्षिवंशं समुपेक्षसेत्युक्त्वा गच्छस्येतदन्याय्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ पाणिगृह्णता त्वया त्व

तथा त्वं संपरिष्वज्य रौद्रयाऽति नृशंसया ॥ कालरात्र्या मयाच्छिद्य हतः कमललोचनः ॥ १५ ॥ इह शेषे महाबाहो मां विहाय तपस्विनीम् ॥ प्रियामिव
यथानारीं पृथिवीं पुरुषर्षभ ॥ १६ ॥ अचित्तं सततं यत्नाद्रंधमाल्यैर्मया तव ॥ इदं ते मत्प्रियं वीरधनुःकांचनभूषितम् ॥ १७ ॥ पित्रा दशरथेन त्वं श्वशुरेण
ममानघ ॥ सर्वैश्च पितृभिः सार्धं नूनं स्वर्गं समागतः ॥ १८ ॥ दिवि नक्षत्रभूतं च महत्कर्मकृतं तथा ॥ पुण्यं राजर्षिवंशं त्वमात्मनः समुपेक्षसे ॥ १९ ॥
किं मानं प्रेक्षसे राजन् किं वानप्रतिभापसे ॥ बालां बालेन संप्राप्तां भार्यामां सहचारिणीम् ॥ २० ॥ संश्रुतं गृह्णता पाणिं चरिष्यामीति यत्त्वया ॥ स्मर
तन्नाम काकुत्स्थनयमामपि दुःखिताम् ॥ २१ ॥ कस्मान्मामपहाय त्वंगतो गतिमतां वर ॥ अस्माह्लोकादमुं लोकं त्यक्त्वा मामपि दुःखिताम् ॥ २२ ॥
कल्याणैरुचिरंगात्रं परिष्वक्तं मयैव तु ॥ क्रव्यादैस्तच्छरीरं ते नूनं विपरिकल्प्यते ॥ २३ ॥ अग्निहोत्रेण संस्कारं केन त्वं न तुलस्यसे ॥ २४ ॥ प्रव्रज्यामुपपन्नानां त्रयाणामेकमागतम् ॥ परिप्रेक्ष्यति कौसल्या लक्ष्मणं शोकलालसा ॥ २५ ॥ सतस्याः परिपृ
च्छंत्या बध्मिन् त्रवलस्यते ॥ तव चाख्यास्यते नूनं निशायां राक्षसैर्वधम् ॥ २६ ॥ सा त्वां सुतं हतं ज्ञात्वा मां च रक्षो गृहं गताम् ॥ हृदयेनावदीर्णेन न भविष्यति राघव ॥ २७ ॥ मम हेतोरनार्याया अनघः पार्थिवात्मजः ॥ रामः सागरमुत्तीर्य वीर्यवान् गोष्पदेहतः ॥ २८ ॥

या सह चरिष्यामि धर्मादिकमिति यत्संश्रुतं प्रतिज्ञातं तस्मिन् अतो दुःखितां मामपि नय ॥ २१ ॥ २२ ॥ कल्याणैर्मगलैः रुचिरं यत्त्वच्छरीरं ते देवावत्कालपर्यंतं मयैव परिष्वक्तं तत्तव शरीरमद्य क्रव्यादैर्विप
रिकल्प्यते ॥ २३ ॥ अग्निहोत्रेण वैतानां त्रिणां संस्कारं केन हेतुना न तुलस्यसे न लभसे ॥ २४ ॥ प्रव्रज्यां प्रवासमुपपन्नानां त्रयाणामस्माकं मध्ये एकं लक्ष्मणमित्यन्वयः परिप्रेक्ष्यति द्रक्ष्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥
मित्रवलस्यवानरवलस्य ॥ २६ ॥ अवदीर्णेन विदीर्णेनोपलक्षितासती नूनं न भविष्यति म्रियेतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ सागरमुत्तीर्य गोष्पदेहतस्तल्लंघनाशक्त्येतिया लोकवार्तात्तुल्यमिदं जातमित्यर्थः ॥ २८ ॥

अपध्वंसतमस्तत्राप्रवेशाद्भूताभवत् मेसन्निकर्षान्स्थव्यमदर्शनगच्छत् क्रोधवशाद्भवनव्यत्यासोनदोषाय हतावेवविनापिशिरश्छेदंधिकारादेवेतिशेषः ॥ १४ ॥ प्रतिनंद्याभिनिःसृतौ अय
मेवतयोराक्षसत्वप्रापकशापस्यांतइत्यन्यत्रस्पष्टम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चरान्चाराभ्यायिकान्प्रत्ययएवप्रत्यायस्तद्वतइत्यर्थः अतइनिठनौ विश्वासोपेतानित्यर्थः ॥ १८ ॥ मंत्रेषुविचा

अपध्वंसतनश्चव्यंसन्निकर्षादितोमम ॥ नहिवांहंतुमिच्छामिस्मराम्युपकृतानिवाम् ॥ हतावेवकृतघ्नौद्वौमयिस्नेहपराङ्मुखौ ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वातु
सब्रौहोतौदृष्ट्वाशुकमारणौ ॥ रावणंजयशब्देनप्रतिनंद्याभिनिःसृतौ ॥ १५ ॥ अब्रवीच्चदशग्रीवःसमीपस्थंमहोदरम् ॥ उपस्थापयमेशीघ्रंचारा
नितिनिशाचरः ॥ महोदरस्तथोक्तस्तुशीघ्रमाज्ञापयच्चरान् ॥ १६ ॥ ततश्चाराःसंव्यरिताःप्राप्ताःपार्थिवशासनात् ॥ उपस्थिताःप्रांजलयोवर्धयित्वा
जयाशिपः ॥ १७ ॥ तानब्रवीत्ततोवाक्यंरावणोराक्षसाधिपः ॥ चरान्प्रत्यायिकान्शूरान्धीरान्विगतसाध्वसान् ॥ १८ ॥ इतो गच्छतरामस्यव्यव
सायंपरीक्षितुम् ॥ मंत्रेष्वभ्यंतरायेऽस्यप्रीत्यातेनसमागताः ॥ १९ ॥ कथंस्वपितिजागर्तकिमद्यचकरिष्यति ॥ विज्ञायनिपुणंसर्वमागतंममशेष
तः ॥ २० ॥ चारेणविदितःशत्रुःपंडितैर्वमुधाधिपैः ॥ युद्धेस्वल्पेनयत्नेनसमासाद्यनिरस्यते ॥ २१ ॥ चारास्तुतेतथेत्युक्त्वाप्रहृष्टाराक्षसेश्वरम् ॥ शार्दूल
लमग्रतःकृत्वाततश्चक्रुःप्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥ ततस्तंतुमहात्मानंचाराराक्षससत्तमम् ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंजग्मुर्यत्ररामःसलक्ष्मणः ॥ २३ ॥ तेसुवेल
स्यशैलस्यसमीपिरामलक्ष्मणौ ॥ प्रच्छन्नाददृशुर्गत्वासमुग्रीवविभीषणौ ॥ २४ ॥ प्रेक्षमाणाश्चमृतांचवभूवुर्भयविह्वलाः ॥ तेतुधर्मात्मनादृष्टारा
क्षसेन्द्रणराक्षसाः ॥ २५ ॥ विभीषणेनतत्रस्थानिगृहीतायदृच्छया ॥ शार्दूलोग्राहितस्त्वेकःपापोयमितिाराक्षसः ॥ २६ ॥ मोक्षितःसोपिरामेणवध्य
मानःपुर्वंगमैः ॥ अमृतशंसेनरामेणमोक्षिताराक्षसाःपरे ॥ २७ ॥ वानरैरर्दितास्तेतुविक्रांतैर्लघुविक्रमैः ॥ पुनर्लंकामनुप्राप्ताःश्वसंतोनष्टचेतसः ॥ २८ ॥

एषु अभ्यंतराःपरमांतरंगमंत्रिणः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शार्दूलःप्रधानचारोग्राहितोविभीषणेनेतिशेषः एकोग्राहितइत्यत्रहेतुः पापोयमिति अतिदुष्टइत्यर्थः
॥ २६ ॥ सोपिशार्दूलोपि परेशार्दूलसहायभूतास्तेचमोचिताः ॥ २७ ॥ २८ ॥

वहिनित्यचराः स्वदेशाद्बहिः परवृत्तान्तपरिज्ञानायनित्यप्रवृत्ताः सुवेलसमीपवासिरामबलंतरावणन्यवेदयन् ॥ २९ ॥ अधरमानः ॥ कतकरी ० ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० यु०
 एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ तत इति ॥ ११ ॥ चाराणां वचनादिनिशेषः तद्वचनाद्रामं प्रतिप्राप्तं लंकासमीपमामतं श्रुत्वेत्यन्वयः ॥ २॥ अमित्राणां वशमागतो सिकच्छिदिति ॥ ३ ॥ तेन अनुशि
 ततो दशग्रीवमुपस्थितास्ते चारावहिनित्यचरानि शाचराः ॥ गिरेः सुवेलस्य समीपवासिनं न्यवेदयन् रामबलं महाबलाः ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
 वा० आ० यु० द्वाकांटे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ततस्तमक्षोभ्यवलंलंकाधिपतये चराः ॥ सुवेलराघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥ चा
 राणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामं महाबलम् ॥ जातो हंगो भवत्किंचिच्छार्दूलं वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ अयथा वञ्चते वर्णो दीनश्चासि निशाचर ॥ नासिकच्छि
 दमित्राणां क्रुद्धानां वशमागतः ॥ ३ ॥ इति ते नानुशिष्टस्तुवाचं मंदमुदीरयन् ॥ तदाराक्षसशार्दूलं शार्दूलोभयविक्रवः ॥ ४ ॥ न ते चारयितुं शक्यारज
 त्वानरपुंगवाः ॥ विक्रांता बलवंतश्च राघवेण चरक्षिताः ॥ ५ ॥ नापि संभाषितुं शक्याः संप्रश्नोन्नतलभ्यते ॥ सर्वतो रक्ष्यते पंथावानरैः पर्वतोपमैः ॥ ६ ॥
 प्रविष्टमात्रे ज्ञातो हं बले तस्मिन् विचारिते ॥ बलाद्ब्रह्मी तोरक्षो भिर्वद्बुधाऽस्मि विचारितः ॥ ७ ॥ जानुभिर्मुष्टिभिर्दत्तैस्तलैश्चाभिहतो भृशम् ॥ परिणीतो
 स्मि हरिभिर्वलमय्ये अमर्षणैः ॥ ८ ॥ परिणीय च सर्वत्र नीतो हं रामसंसदि ॥ रुधिरसा विदीनां गोविद्वलश्चलितेन्द्रियः ॥ ९ ॥ हरिभिर्वध्यमानश्च या
 चमानः कृतांजलिः ॥ राघवेण परित्रातो मामेति च यदृच्छया ॥ १० ॥ एष शैलशिलाभिस्तु पूरयित्वा महार्णवम् ॥ द्वारमाश्रित्य लंकायारामस्ति प्रति
 सायुधः ॥ ११ ॥ गरुडव्यूहमास्थाय सर्वतो हरिभिर्वृतः ॥ मां विसृज्य महातेजालं कामेवातिवर्तते ॥ १२ ॥ पुरा प्राकारमायातिक्षिप्रमेकतरंकुरु ॥
 सीतां वापि प्रयच्छाशु युद्धं वापि प्रदीयताम् ॥ १३ ॥ मनसा तत्तदाप्रेक्ष्य तच्छ्रुत्वा राक्षसाधिपः ॥ शार्दूलं सुमहद्वाक्यमथोवाच सरावणः ॥ १४ ॥ य
 दि मां प्रतियुज्यते देवगंधर्वदानवाः ॥ नैव सीतां प्रदास्यामि सर्वलोकभयादपि ॥ १५ ॥

टः पृष्ट इत्यर्थः ॥ ४ ॥ चारयितुं चारैर्विचारयितुम् ॥ ५ ॥ यतः संभाषितुं शक्या अतोऽत्र संप्रश्नो विचारहेतुपर्यनुयोगेन लभ्यते ॥ ६ ॥ विचारिते विचारयितुं प्रकृति रक्षोभिर्विभीषणपरिवारै
 विचारितो बद्बुप्रकारगत्याचालितः ॥ ७ ॥ परिणीतोऽस्मि हनूमानिव घोषणार्थमितस्ततो नीतोऽस्मि ॥ ८ ॥ तदेवाह परिणीय च सर्वत्रेति रुधिरसावीचासौ दीनां गश्चेति कर्मधारयः ॥ ९ ॥ यदृच्छ
 यादृष्टेन रामेण मामावध्यतामिति परित्रातः ॥ १० ॥ ११ ॥ गरुडव्यूहमास्थायेति प्रस्थानार्थं पूर्वतु स्थितिकालत्वात्पुरुषव्यूह आसीत् ॥ १२ ॥ पुरायाति आयास्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

चरिताभवता दैवगत्याघोषणार्थप्रणयनेनेतिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तथातदनुसारेण ॥ १८ ॥ १९ ॥ तद्दोजांभवतःक्षेत्रद्वारापिता यद्यपिजांभवान्जृम्भमाणस्यममवकादजायतेतिभगव
न्मुरवादस्योत्पत्तिःश्रुतातथापिजृम्भणसमयेउद्धतायाभगवच्छर्केर्गद्गदक्षेत्रमाविश्यतेनरूपेणपरिणामाददोषः ॥ २० ॥ अन्यःपुत्रोधूमः शतक्रतोर्गुरुपुत्रोबृहस्पतिपुत्रइत्यर्थः अयंकेसरीतिशेषः
एवमुक्तामहातेजारावणःपुनरब्रवीत् ॥ चरिताभवतासेनाकेत्रशूराःपुवंगमाः ॥ १६ ॥ किंप्रभाःकीदृशाःसौम्यवानरायेदुरासदाः ॥ कस्यपुत्राश्च
पौत्राश्चतत्त्वमास्याहिमुव्रत ॥ १७ ॥ तथात्रप्रतिपत्स्यामिज्ञात्वातेपांवलवलम् ॥ अवश्यंखलुसंख्यानंकर्तव्यंयुद्धमिच्छता ॥ १८ ॥ अथैवमुक्तः
शार्दूलोरावणेनोत्तमश्वरः ॥ इदं वचनमारंभेवक्तुंरावणसन्निधौ ॥ १९ ॥ अथर्षरजसःपुत्रोयुधिराजन्सुदुर्जयः ॥ गद्गदस्याथपुत्रोत्रजांववानि
तिविश्रुतः ॥ २० ॥ गद्गदस्याथपुत्रोऽन्योर्गुरुपुत्रःशतक्रतोः ॥ कदनंयस्यपुत्रेणकृतमेकेनरक्षसाम् ॥ २१ ॥ सुपेणश्चात्रधर्मात्मापुत्रोधर्मस्यवीर्यवा
न् ॥ सौम्यःसोमात्मजश्चात्रराजन्धिमुखःकपिः ॥ २२ ॥ सुमुखोदुर्मुखश्चात्रवेगदर्शीचवानरः ॥ मृत्युर्वानररूपेणनूनंमृष्टःस्वयंभुवा ॥ २३ ॥ पु
त्रोदुतवहस्यात्रनीलःसेनापतिःस्वयम् ॥ अनिलस्यतुपुत्रोत्रहन्मानितिनिविश्रुतः ॥ २४ ॥ नपाशक्रस्यदुर्धर्पोवलवानंगदोयुवा ॥ मैदश्चद्विविद
श्चोभौवल्लिनावश्विसंभवौ ॥ २५ ॥ पुत्रावैवस्यतस्याथपंचकालांतकोपमाः ॥ गजोगवाक्षोगवयःशरभागंधमादनः ॥ २६ ॥ दशवानरकोट्यश्च
शूराणांयुद्धकांक्षिणाम् ॥ श्रीमतादिवपुत्राणांशेपंनास्यातुमुत्सहे ॥ २७ ॥ पुत्रोदशरथस्यैपसिंहसंहननोयुवा ॥ दूषणोनिहतोयेनखरश्चत्रिशिरास्त
था ॥ २८ ॥ नास्तिरामस्यसदृशोविक्रमेभुविकश्चन ॥ विराधोनिहतोयेनकबंधश्चांतकोपमः ॥ २९ ॥ वक्तुंनशक्तोरामस्यगुणान्कश्चिन्नरःक्षितौ ॥
जनस्थानगतायेनतावंतोरारक्षसाहताः ॥ ३० ॥ लक्ष्मणश्चात्रधर्मात्मा मातंगानामिवर्षभः ॥ यस्यबाणपथंप्राप्यनजीवेदपिवासवः ॥ ३१ ॥ श्वेतो
ज्योतिर्मुखश्चात्रभास्करस्यात्मसंभवौ ॥ वरुणस्याथपुत्रोयहेमकूटःपुवंगमः ॥ ३२ ॥

यस्यकेसरिणःपुत्रेणहन्मताएकेनरक्षसांकदनंकृतंपूर्वमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मृत्युःमृष्टः सुमुखादयोमृत्युतुल्याइत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ पंचयमपुत्रपरिगणनंगजइत्यादि ॥ २६ ॥
दशवानरकोट्यइति वानरेतिलुप्रपञ्चीबहुवचनात् तद्विशेषणंशूराणामित्यादि नाख्यातुमुत्सहे अशक्यगणनत्वात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ यतोदूषणादयस्तेननिहताअतस्तस्यगुणान्वक्तुंनको
पिशक्तइत्यन्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

दुर्धरस्तदाव्यः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भवापूगतिः प्रमाणं निर्णायक इति यावत् नन्वत्र धर्मपुत्रः सुषेणो वैवस्वतपुत्रौ शरभगंधमादनावुभौ बालकाडिवरुणात्सुषेणः पर्जन्याच्छरभः कुबेराद्गंधमादन उ
क इति चेन्न तत्तत्संज्ञकानामनेकेषामपि सत्त्वान्न विरोध इति तीर्थः ॥ ३५ ॥ अमलमानः ॥ कतकरी ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीयेरा० वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे त्रिंशः सर्गः

विश्वकर्मसुतो वीरो नलः पुत्रगसत्तमः ॥ विक्रान्तो वेगवानत्र वसुपुत्रः सदुर्धरः ॥ ३३ ॥ राक्षसानां वरिष्ठश्च तव भ्राता विभीषणः ॥ प्रतिगृह्य पुरीलं
कांराघवस्य हिते रतः ॥ ३४ ॥ इति सर्वे समाख्यातं तथा वैवानरं बलम् ॥ सुवेलेधिष्ठितं शैलेशोपकार्ये भवान् गतिः ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आदिकाव्ये युद्धकांडे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततस्तमक्षोऽभ्यवलंलंकायां नृपतेश्वराः ॥ सुवेलेराघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥ चारा
णां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामं महाबलम् ॥ जातो द्वे गोऽभवत्किंचित्सचिवानिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ मंत्रिणः शीघ्रमायां तु सर्वे वै सुसमाहिताः ॥ अयं नो मंत्र
कालो हि सं प्राप्त इति राक्षसाः ॥ ३ ॥ तस्य तच्छासनं श्रुत्वा मंत्रिणोऽभ्यागमन्हुतम् ॥ ततः समंत्रयामास राक्षसैः सचिवैः सह ॥ ४ ॥ मंत्रयित्वा तु दुर्ध
र्षः क्षमं यत्तदनंतरम् ॥ विसर्जयित्वा सचिवान् विवेश स्वमालयम् ॥ ५ ॥ ततो राक्षसमादाय विद्युज्जिह्वं महाबलम् ॥ मायाविनं महामायं प्राविश
द्यत्र मैथिली ॥ ६ ॥ विद्युज्जिह्वं च मायाज्ञमब्रवीद्राक्षसाधिपः ॥ मोहयिष्यावहे सीतां मायया जनकात्मजाम् ॥ ७ ॥ शिरोमायामयं गृह्य राघवस्य
निशाचर ॥ मां त्वं समुपतिष्ठस्व महच्च सशरंधनुः ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तथेत्याह विद्युज्जिह्वो निशाचरः ॥ दर्शयामास तां मायां सुप्रयुक्तां सरावणे ॥ ९ ॥
तस्य तुष्टोऽभवद्राजा प्रददौ च विभूषणम् ॥ अशोकवनि कायां च सीतादर्शनलालसः ॥ १० ॥ नैर्ऋतानामधिपतिः संविवेश महाबलः ॥ ततो दीना
मदीना हर्षाद्दर्शधनदानुजः ॥ ११ ॥ अधोमुखीं शोकपरां मुपविष्टां महीतले ॥ भर्तारं समनुध्यांतीं मशोकवनिकां गताम् ॥ १२ ॥

॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ सचिवानुपमंत्रिणः ॥ २ ॥ आयां तु युष्मद्वचनादिति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ यत्तदनंतरं क्षमं सीताप्राप्ताविति शेषः ॥ ५ ॥ ततः स्वांतःपुरप्रवेशानं
तरं मायाविनं प्रशस्तमायावंतं महामायं तादृशमायाप्रयोगकर्तारम् ॥ ६ ॥ मायाविनं विद्युज्जिह्वमब्रवीच्च वचनमाह मोहयिष्यावहे इति ॥ ७ ॥ मां त्वं समुपतिष्ठस्व मत्समीपमागच्छेत्यर्थः ॥ ८ ॥
रावणो रावणायेत्यर्थः ॥ ९ ॥ कुजायैकैकेयीवत्तस्य विद्युज्जिह्वस्यानर्थे अनुकूल्यानुष्टुप् सन्भूषणं प्रददौ ॥ १० ॥ संविवेश प्रविवेश ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ ४२ ॥ तेवानरास्तेतवलकांसमीक्ष्यमर्दयन्तीवमर्दयन्तइवतिष्ठन्ति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जवमानः ॥ कतकरी ० ॥ ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीरा० श्रीरामीयेरामायणतिलके
वाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेसप्तविंशःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सारणानुक्तंकिंचिच्छुकोवक्तीत्याह सारणस्येति तत्सर्वबलमादिश्यतूष्णींस्थितवतःसारणस्यवचःश्रुत्वास्थितंरावणं
महापर्वतसंकाशमहाजीमूतनिःस्वनाः ॥ वृत्तपिंगलनेत्राहिमहाभीमगतिस्वनाः ॥ ४२ ॥ मर्दयन्तीवतेसर्वेतस्थुर्लंकांसमीक्ष्यते ॥ एषचैषामधिप
तिर्मध्येतिप्रतिवीर्यवान् ॥ ४३ ॥ जयार्थीनित्यमादित्यमुपतिप्रतिवीर्यवान् ॥ नाम्नापृथिव्यांविख्यातोराजनशतवलीतियः ॥ ४४ ॥ एषैवाशंसतेलं
कांस्वेनानीकेनमर्दितुम् ॥ विक्रान्तोबलवाञ्छुरःपौरुषेस्वव्यवस्थितः ॥ ४५ ॥ रामप्रियार्थंप्राणानांदयानकुरुतेहरिः ॥ गजोगवाक्षोगवयोनलोनी
लश्ववानरः ॥ ४६ ॥ एकैकमेवयोधानांकोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥ तथान्येवानरश्रेष्ठाविध्यपर्वतवासिनः ॥ नशक्यन्तेबहुत्वात्तुसंख्यातुंलघुविक्रमाः
॥ ४७ ॥ सर्वमहाराजमहाप्रभावाःसर्वमहाशैलनिकाशकायाः ॥ सर्वसमर्थाःपृथिवीक्षणेनकर्तुंप्रविध्वस्तविकीर्णशैलाम् ॥ ४८ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेसप्तविंशःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सारणस्यवचःश्रुत्वावरावणंराक्षसाधिपम् ॥ बलमादिश्यतत्स
र्वशुकोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ स्थितान्यस्यसियानेतान्मत्तानिवमहाद्विपान् ॥ न्यग्रोधानिवगांगेयान्सालान्हैमवतानिव ॥ २ ॥ एतेदुःप्रसहारा
जन्वलिनःकामरूपिणः ॥ दैत्यदानवसंकाशायुद्धेदेवपराक्रमाः ॥ ३ ॥ एषांकोटिसहस्राणिनवपंचचसमच ॥ तथाशंकुसहस्राणितथादंशता
निच ॥ ४ ॥ एतेमुग्रीवसचिवाःकिंकिधानिलयाःसदा ॥ हरयोदेवगंधर्वैरुत्पन्नाःकामरूपिणः ॥ ५ ॥ यौतौपश्यसितिष्ठंतौसमानौदेवरूपिणौ ॥
मैदश्चद्विविदश्चैवताभ्यानास्तिमोयुधि ॥ ६ ॥ ब्रह्मणासमनुज्ञाताअमृतप्राशिनावुभौ ॥ आशंसतेयथालंकामेतौमर्दितुमोजसा ॥ ७ ॥ यंतु
पश्यसितिष्ठंतंप्रभिन्नमिवकुंजरम् ॥ यौबलाक्षौभयेकुद्धःसमुद्रमपिवानरः ॥ ८ ॥ एषोऽभिगंतालंकायांवैदेत्यास्तवचप्रभो ॥ एनंपश्यपुरादृष्टं
वानरंपुनरागतम् ॥ ९ ॥

शुकोब्रवीत् ॥ १ ॥ गंगेयान्गंगातटोत्पन्नान् अनपत्येपिदुर्गार्षः ॥ २ ॥ ३ ॥ एषांकोटीतिमुग्रीवसचिवसंख्या सर्वबलसंख्यांतुसर्गातेवक्ष्यति ॥ ४ ॥ ५ ॥ यौतावितिमैदद्विविदविषयम् ॥ ६ ॥
समनुज्ञातादित्यत्रलोपःशाकल्यस्येतिलोपः समनुज्ञातावित्यर्थः ॥ ७ ॥ हनुमंतंवर्णयति यत्त्विति प्रजिनंमत्तम् ॥ ८ ॥ एषलंकायांवैदेत्यास्तवचाभिगंतान्वेषी समीपमागतश्चेत्यर्थः ॥ ९ ॥

वा० रा०

॥ ४१ ॥

॥ १० ॥ सततगोवायुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रतियास्यति भूलोकवर्तिलैरिति शेषः ॥ १३ ॥ अनासाद्यभास्करमिति शेषः भास्करोदयने इति बहुव्रीहिः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आगमयोगेन सह ह
नुमन्नामनिमित्तभूतपूर्ववृत्तानि सहेत्यर्थः ॥ १६ ॥ धूमकेतुरग्निः येन जाज्वल्यते प्रज्वलितः कृतः त्वत्तेजो रुद्धोऽप्यित्युच्छं प्राप्य प्रज्वलितः लंकायां निहितो निक्षिप्तश्च ॥ १७ ॥ रामवर्णय

ज्येष्ठः केसरिणः पुत्रो वातात्मज इति श्रुतः ॥ हनुमानिति विख्यातो लंघितो येन सागरः ॥ १० ॥ कामरूपो हरिश्च्रेष्ठो बलरूपसमन्वितः ॥ अनिवार्यगति
श्चैव यथा सततगः प्रभुः ॥ ११ ॥ उद्यंतं भास्करं दृष्ट्वा बालः किल बुभुक्षितः ॥ त्रियोजनसहसंतु अध्वानमवतीर्य हि ॥ १२ ॥ आदित्यमा हरिष्यामि न
मेलुष्यति यास्यति ॥ इति निश्चित्य मनसा पुपुवे बलदर्पितः ॥ १३ ॥ अनाधृष्यतमं देवमपि देवपिराक्षसैः ॥ अनासाद्यैव पतितो भास्करोदयने गिरौ
॥ १४ ॥ पतितस्य कपेरस्य हनुरेकाशिलातले ॥ किंचिद्भिन्ना दृढहनुर्हनुमाने पतेन वै ॥ १५ ॥ सत्यमागमयोगेन ममैष विदितो हरिः ॥ नास्य शक्यं बलं
रूपं प्रभावो बानुभाषितुम् ॥ १६ ॥ एष आशंसते लंकामेको मथितुमोजसा ॥ येन जाज्वल्यते सौ वै धूमकेतुस्तवाद्य वै ॥ लंकायां निहितश्चापि कथं
विस्मरसे कपिम् ॥ १७ ॥ यस्यैषो नंतरः शूरः श्यामः पद्मनिभेक्षणः ॥ इक्ष्वाकुणामतिरथो लोके विश्रुतपौरुषः ॥ १८ ॥ यस्मिन्नचलते धर्मो यो धर्मना
तिवर्तते ॥ यो ब्राह्मसंख्येदांश्च वेदवेदविदां वरः ॥ १९ ॥ यो भिद्याद्गगनं वाणैर्मैदिनीं वापि दारयेत् ॥ यस्य मृत्योरिव क्रोधः शक्रस्येव पराक्रमः ॥ २० ॥
यस्य भार्या जनस्थानां स्तीता चापि हता त्वया ॥ स एष रामस्त्वां राजन्योद्धुंसमभिवर्तते ॥ २१ ॥ यस्यैष दक्षिणे पार्श्वे शुद्धजां बूनदप्रभः ॥ विशालव
त्सास्ताद्याक्षो नीलकुंचितमूर्धजः ॥ २२ ॥ एषो हिलक्ष्मणो नाम भ्रातुः प्रियहितेरतः ॥ न ये युद्धे च कुशलः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ २३ ॥ अमर्षो दुर्जयोजे
ताविक्रांतश्च जीवली ॥ रामस्य दक्षिणो बाहुर्नित्यं प्राणो बहिश्चरः ॥ २४ ॥ न त्वेपराधवस्यार्थं जीवितं परिरक्षति ॥ एषैवाशंसते युद्धे निहतुं सर्वरा
क्षसान् ॥ २५ ॥ यस्य सव्यमसौ पक्षं रामस्याश्रित्य तिष्ठति ॥ रक्षोगणपरिक्षिप्तो राजा त्वेपविभीषणः ॥ २६ ॥

ति यस्यैष इति यस्य दर्शितस्य हनुमतो नंतरः समीपवर्ती ॥ १८ ॥ १९ ॥ गगनं वाणैर्भिद्यात् ॥ सर्वदुष्करमपि तस्य सुकरमिति तात्पर्यं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यस्य प्राग्व
र्णितस्य रामस्य सव्यं पक्षमाश्रित्य तिष्ठतीत्यन्वयः रक्षोगणेन परिक्षिप्तो व्याप्तः गणशब्देन चत्वार एव ॥ २६ ॥

यु० कां०

६

॥ ४१ ॥

राजराजेनराभेणाभिषेचितइत्यन्वयः एषोसौत्वांप्रतियुद्धायाभिवर्तते ॥ २७ ॥ सुग्रीववर्णनं यंत्विति ॥ २८ ॥ अतिवभाजअतिक्रम्यातिशयेनवभाजेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ पुष्करंपद्मम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अथसर्वबलसंख्यादर्शयितुंसंख्यास्वरूपंनिदर्शयति शतमिति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अथबलसंख्यामाह एवंकोटीति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्र

श्रीमताराजराजेनलंकायामभिषेचितः ॥ त्वामसौप्रतिसंरब्धोयुद्धायैषोभिवर्तते ॥ २७ ॥ यंतुपश्यसितिपुंतंमध्येगिरिमिवाचलम् ॥ सर्वशाखामृ
गेंद्राणांभर्तारममितौजसम् ॥ २८ ॥ तेजसायशसाबुद्ध्याबलेनाभिजनेनच ॥ यःकपीनतिवभ्राजहिमवानिवपर्वतः ॥ २९ ॥ किष्किंधायःसम
ध्यासेदुर्गासगहनद्रुमाम् ॥ दुर्गापर्वतदुर्गम्यांप्रधानैःसहयूथपैः ॥ ३० ॥ यस्यैषाकांचनीमालाशोभतेशतपुष्करा ॥ कांतादेवमनुष्याणांयस्यांल
क्ष्मीःप्रतिष्ठिता ॥ ३१ ॥ एतांमालांचतारांचकपिराज्यंचशाश्वतम् ॥ सुग्रीवोवालिनंहत्वारामेणप्रतिपादितः ॥ ३२ ॥ शतंशतसहस्राणांकोटिमा
दुर्मनीषिणः ॥ शतंकोटिसहस्राणांशंकुरित्यभिधीयते ॥ ३३ ॥ शतंशंकुसहस्राणांमहाशंकुरितिस्मृतः ॥ महाशंकुसहस्राणांशतंवृंदमिहोच्यते
॥ ३४ ॥ शतंवृंदसहस्राणांमहावृंदमितिस्मृतम् ॥ महावृंदसहस्राणांशतंपद्ममिहोच्यते ॥ ३५ ॥ शतंपद्मसहस्राणांमहापद्ममितिस्मृतम् ॥ महाप
द्मसहस्राणांशतंखर्वमिहोच्यते ॥ ३६ ॥ शतंखर्वसहस्राणांसमुद्रमभिधीयते ॥ शतंसमुद्रसाहस्रंमहौघमितिविश्रुतम् ॥ ३७ ॥ एवंकोटिसहस्रेण
शंकुनांचशतेनच ॥ महाशंकुसहस्रेणतथावृंदशतेनच ॥ ३८ ॥ महावृंदसहस्रेणतथापद्मशतेनच ॥ महापद्मसहस्रेणतथाखर्वशतेनच ॥ ३९ ॥
समुद्रेणचतेनैवमहौघेनतथैवच ॥ एषकोटीमहौघेनसमुद्रसदृशेनच ॥ ४० ॥ विभीषणेनवीरेणसचिवैःपरिवारितः ॥ सुग्रीवोवानरेंद्रस्त्वांयुद्धा
यमनुवर्तते ॥ महाबलवृत्तानित्यंमहाबलपराक्रमः ॥ ४१ ॥ इमांमहाराजसमीक्ष्यवाहिनीमुपस्थितांप्रज्वलितग्रहोपमाम् ॥ ततःप्रयत्नःपरमावि
धीयतांयथाजयःस्यान्नपरैःपराभवः ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
शुकेननुसमादिष्टानहृत्वासहरियूथपान् ॥ लक्ष्मणंचमहावीर्यभुजंरामस्यदक्षिणम् ॥ १ ॥

ज्वलितग्रहोपमांप्रज्वलितग्रहज्वालोपमाम् ॥ ४२ ॥ खवमानः ॥ कतकरी ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरा० श्रीरामीयेरा० वा० आ० युद्धकांडेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शुकेनेति ॥ १ ॥

॥ ३ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कथयितव्यं तत्र श्रवणसमाप्तिसमये भर्त्सयामास स्वकीयभीताकारगोपनार्थं यं व्यापारः ॥ ५ ॥ अधोमुखौ भर्त्सनेनेति शेषः ॥ ६ ॥ उच्यमानविशेषणस्य नृपतेः पुरस्तादुप-
जाविभिर्विप्रियं वक्तुं तावन्नसदृशं प्रयहे अनुग्रहे ॥ ७ ॥ तदेव विप्रियं दर्शयति रिपूणामिति युद्धायाभिवर्ततामभिमुखतया वर्तमानानाम् स्ववंबलोत्कर्षकथनम् अप्रस्तवेतत्पश्चात्तावेव कुं सदृशं
युक्तं नाम काकुरच अपित्वयुक्तमेव केयूथपाः कियद्वलमिति विचार्य वक्तव्यमिति प्रेषिते तावन्मात्रं वाच्यं अपृष्टं तु तेषां प्राबल्यमेकैकोनाशयितुं शक्त इत्यादिवक्तुं न युक्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ आचा-
र्य उपनीय वेदाध्यापकः गुरुवः पित्रादयः दृढा ज्ञानवयो दृढाः वां युवाभ्यां अनुजीव्य पाश्चांशोन गृह्यते न गृहीतः ॥ ९ ॥ गृहीतो वानविज्ञातः विस्मृत इत्यर्थः ज्ञातविस्मरणमपि युवयोर्न संभावि-
समीपस्य चरामस्य भ्रातरं च विभीषणम् ॥ सर्ववानरराजं च सुग्रीवं भीमविक्रमम् ॥ २ ॥ अंगदं चापि बलिनं वज्रहस्तात्मजात्मजम् ॥ हनूमंतं च वि-
क्रांतं जाववंतं च दुर्जयम् ॥ ३ ॥ सुपेणं कुमुदं नीलं लंचपुवर्गपभम् ॥ गजंगवाक्षं शरभं मेदं च द्विविदं तथा ॥ ४ ॥ किंचिदाविग्रहदयो जातक्रोधश्चरा-
वणः ॥ भर्त्सयामास तौ वीरौ कथां तेषु कसारणौ ॥ ५ ॥ अधोमुखौ तौ प्रणतावब्रवीच्छु कसारणौ ॥ रोपगद्गदया वाचा संरब्धं परुषं तथा ॥ ६ ॥ न ता-
वन्नसदृशं नाम सचिवैरुपजीविभिः ॥ विप्रियं नृपतेर्वक्तुं निग्रहे प्रग्रहे प्रभोः ॥ ७ ॥ रिपूणां प्रतिकुलानां युद्धार्थं मभिवर्तताम् ॥ उभाभ्यां सदृशं नाम व-
क्तुमप्रस्तवेस्तवम् ॥ ८ ॥ आचार्यो गुरुवो दृढा दृथावां पर्युपासिताः ॥ सारं यद्राजशाखाणामनुजीव्यं न गृह्यते ॥ ९ ॥ गृहीतो वानविज्ञातो भारोऽ-
ज्ञानस्य वा द्यते ॥ ईदृशैः सचिवैर्युक्तो मूर्खो दिष्ट्या धराम्यहम् ॥ १० ॥ किन्नुमृत्योर्भयं नास्ति मां वक्तुं परुषं वचः ॥ यस्य मेशासतो जिह्वा प्रयच्छति शु-
भाशुभम् ॥ ११ ॥ अप्येव दहनं स्पृष्ट्वा वनेतिष्ठंति पादपाः ॥ राजदंडपरा मृष्टास्तिष्ठंते नापराधिनः ॥ १२ ॥ हन्यामहं त्विमौ पापौ शत्रुपक्षप्रशंसितौ ॥
यदि पूर्वोपकारैर्मैक्रो धोन मृदुतां व्रजेत् ॥ १३ ॥

तमित्याह भार इति अज्ञानस्य भारो वा द्यते अज्ञानबाहुल्यमेव वर्तते न ज्ञानलेशोपीति भावः धरामिराज्यमिति शेषः राज्यभंशस्य परमकारणं भवादृशदुर्मतिसंगस्तत्र सत्यपितन्मूलानर्थे एतावत्का-
लं यत्तयोर्वलेन तिरस्कृत इत्यर्थः ॥ १० ॥ युवाभ्यां स्वनाशमप्यविज्ञाय दुर्वच उक्तमित्याह किं न्विति शासतो राज्ञो यस्य मे जिह्वा तदुक्तिः शुभाशुभं निग्रहानुग्रहं प्रयच्छति तं मां परुषं वचो वक्तुमुत्स-
हेये यतस्तद्युवयोर्मृत्योर्भयं किन्नुनास्ति यदि स्यान्न ब्रुवाथे इत्यर्थः ॥ ११ ॥ अप्रतिक्रियानर्थो राजद्रोह इत्याह अप्येवेत्यादि राजदोषपरा मृष्टाः राजक्रोधविषयाः ॥ १२ ॥ पूर्वोपकारै-
र्युद्धादौ कृतैः ॥ १३ ॥

॥ २८ ॥ रत्नवर्णनम् यस्त्विति निवृत्तएकाग्रः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यंयांतमनुगच्छतीत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ शरभवर्णनम् यस्तुकर्णाविति मृत्योर्नसंविजतेनोद्वेगं गच्छति तथावरदानादिति शेषः
नचसेनामिति कित्तेकएवयोद्धुमिच्छतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ महौजसामहतातेजसा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पनसवर्णनम् यस्तुमेघइत्यादिना ॥ ३७ ॥ भेरीणां नादइवयस्यसन्नादः श्रूयतइति शेषः

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः प्रकीर्णाघोरदर्शनाः ॥ अदीनोवानरश्रृङ्गः संग्राममभिकांक्षति ॥ एषैवाशंसते लंकां स्वेनानीकेन मर्दिनुम् ॥ २८ ॥ यस्त्वेष
सिंहसंकाशः कपिलो दीर्घकेशरः ॥ निभृतः प्रेक्षते लंकां दिधक्षन्निव चक्षुषा ॥ २९ ॥ विन्ध्यं कृष्णगिरिं सत्यं पर्वतं च सुदर्शनम् ॥ राजन्सततमध्यास्ते
सरभोनामयूथपः ॥ ३० ॥ शतं शतसहस्राणां त्रिंशच्च हरिपुंगवाः ॥ ३१ ॥ यंयांतवानराघोराश्रृङ्गाश्रृङ्गपराक्रमाः ॥ परिवार्यानुगच्छंतिलंकां मर्दि
तुमोजसा ॥ ३२ ॥ यस्तुकर्णाविवृणुते जृम्भते च पुनः पुनः ॥ नतु संविजते मृत्योर्नचसेनां प्रधावति ॥ ३३ ॥ प्रकंपते च रोपेणतिर्यक् पुनरीक्षते ॥ पश्यतां
गूलविक्षेपं क्ष्वेदत्येष महाबलः ॥ ३४ ॥ महौजसा वीतभयोरम्यं सार्वेयपर्वतम् ॥ राजन्सततमध्यास्ते शरभोनामयूथपः ॥ ३५ ॥ एतस्य बलिनः
सर्वे विहारानामयूथपाः ॥ राज उच्छतसहस्राणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥ ३६ ॥ यस्तु मेघइवाकाशं महानाट्यतिष्ठति ॥ मध्येवानरवीराणां सुराणां
मिव वासवः ॥ ३७ ॥ भेरीणामिव सन्नादो यस्यैष श्रूयते महान् ॥ घोषः शाखामृगेंद्राणां संग्राममभिकांक्षतां ॥ ३८ ॥ एष पर्वतमध्यास्ते पारियात्र
मनुत्तमम् ॥ युद्धे दुःप्रसहो नित्यं पनसो नामयूथपः ॥ ३९ ॥ एनं शतसहस्राणां शतार्धपर्युपासते ॥ यूथपा यूथपश्चेष्टं ये पांयूथानि भागशः ॥ ४० ॥ य
स्तु भीमां प्रवल्गंती च मूर्तिष्ठिति शोभयन् ॥ स्थितांतीरे समुद्रस्य द्वितीय इव सागरः ॥ ४१ ॥ एष दर्दुरसंकाशो विनतो नामयूथपः ॥ पिवंश्चरति यो वे
णां नदीनामुत्तमानदीम् ॥ ४२ ॥ पष्टिः शतसहस्राणि बलमस्य पूवंगमाः ॥ त्वामाकृयति युद्धाय कथनो नामवानरः ॥ ४३ ॥

पः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ एनं पनसम् शतार्धशतसहस्रसंख्यानां पंचाशद्वृक्षसंख्यं यूथपाः पर्युपासते येषां यूथानि भागशः प्रत्येकं संतीति शेषः ॥ ४० ॥ विनतवर्णनम् यस्तु भीमामिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
कथनवर्णनम् त्वामाकृयतीत्यादि ॥ ४३ ॥

विकांतावलवंतश्चययूथपादतिशेषः यथास्ययूथपास्तथैवतेषांभागशः प्रत्येकंयूथानिचंसतीतिशेषः गवयवर्णनम् यस्तुगैरिकेत्यादि ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ येषांयूथपानांसंख्यानविद्यते
भागशः संतीतिशेषः ॥ ४७ ॥ सवमानः ॥ अत्रसर्गच्छेदोपांकोदत्तमेदाभावादेकप्रकरणत्वाच्चेतिकतकः ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरा० रामा० वा० आ० युद्धकांडेर्षाद्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥

विकांतावलवंतश्चययूथानिभागशः ॥ यस्तुगैरिकवर्णाभंवपुःपुष्यतिवानरः ॥ ४४ ॥ अवमत्यसदासर्वान्वानरान्वलदपितः ॥ गवयोनामतेज
स्वीत्वांक्रोधादभिवर्तते ॥ ४५ ॥ एनंशतसहस्राणिसमतिः पर्युपासते ॥ एषैवाशंसतेलंकांस्वेनानीकेनमर्दितुम् ॥ ४६ ॥ एतेदुःप्रसहावीरायेषांसं
ख्यानविद्यते ॥ यूथपायूथपश्रेष्ठास्तेषांयूथानिभागशः ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० युद्धकांडेर्षाद्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ तंस्तु
तेसंप्रवक्ष्यामिप्रेक्षमाणस्ययूथपान् ॥ राघवार्थेपराकांतायेनरक्षंतिजीवितम् ॥ १ ॥ स्निग्धायस्यबहुव्यामादीर्घलांगूलमाश्रिताः ॥ ताम्राः पीताः
सिताः श्वेताः प्रकोर्णाघोरकर्मणः ॥ २ ॥ प्रगृहीताः प्रकाशंतेसूर्यस्येवमरीचयः ॥ पृथिव्यांचानुरुप्यंतेहरोनामैषवानरः ॥ ३ ॥ यंपृष्ठतोनुगच्छंतिश
तशोथसहस्रशः ॥ वृक्षानुग्रस्यसहस्रालंकारोहणतत्पराः ॥ ४ ॥ यूथपाहरिराजस्यकिंकराः समुपस्थिताः ॥ नीलानिवमहामेषांस्तिष्ठतोयांस्तुपश्य
सि ॥ ५ ॥ असितांजनसंकाशान्युद्देसत्यपराक्रमान् ॥ असंख्येयाननिर्देश्यान्परंपारमिवोदधेः ॥ ६ ॥ पर्वतेषुचयेकेचिद्विषयेषुनदीषुच ॥ एतेत्वाम
भिवर्तितराजवृक्षाः सुदारुणाः ॥ ७ ॥ एषांमध्येस्थितोराजाभीमाक्षोभीमदर्शनः ॥ पर्जन्यइवजीमूतैः समंतात्परिवारितः ॥ ८ ॥ ऋक्षवंतंगिरिश्रेष्ठम
ध्यास्तेनर्मदांपिवन् ॥ सर्वक्षाणामधिपतिर्धूमोनामैषयूथपः ॥ ९ ॥ यवीयानस्यतुभ्रातापश्यैनंपर्वतोपमम् ॥ भ्रात्रासमानोरूपेणविशिष्टश्चपरा
क्रमे ॥ १० ॥ सएषजांबवान्नाममहायूथपयूथपः ॥ प्रशांतोगुरुवर्तीचसंप्रहारेष्वमर्षणः ॥ ११ ॥

नानिति येजीवितंनरक्षंति ॥ १ ॥ स्निग्धाइत्यादिहरवर्णनमितिकतकः तारस्येत्यन्ये बहुव्यामाः यस्यलांगूलाश्रितावालाबहुव्यामत्वादिगुणकाः ॥ २ ॥ प्रगृहीताः उक्षिप्ताः एषहरोनामेत्य
न्वयः हरोगोलांगूलजातिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ धूमवर्णनम् नीलानित्यादि ॥ ५ ॥ अनिर्देश्यान्अशक्यनामगणनान् परंपारमिवपरंपारस्थरेणनिव ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अथजांबवद्वर्णनम् यवी
यानिति अस्यधूमस्यकनिष्ठइत्यर्थः योभ्रात्रासमानइत्यन्वयः ॥ १० ॥ गुरुवर्तीसदुरुपासकः जनेनसर्वसिद्धिमन्वमुक्तम् ॥ ११ ॥

साक्षसाहाय्यम् देवासुरेयुद्धेतिवैरइतिवाशेषः ॥ १२ ॥ अथतसैन्यवर्णनम् आरुह्येति ॥ १३ ॥ रोमशाधिकरोमवंतः रक्षःपिशाचसादृश्यंकौर्येण ॥ १४ ॥ दंभवर्णनम् यएनमिति प्लव
मानंलीलार्थमितिशेषः स्थितंलीलार्थमेवपुनःस्थितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ सन्नादनवर्णनम् यःस्थितमिति योयोजनेस्थितंशैलंपार्श्वेनसेवते एतेनयोजनव्यायामदेहइत्युक्तम् ऊर्ध्वमपियोजनं
कायेनकायप्रमाणेनगतोव्याप्तःसन्ऊर्ध्ववर्तिपदार्थंप्राप्नोतिस्पृशति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अथकथनवर्णनम् यस्येति कृष्णवर्त्मनाअग्निना ॥ २० ॥ त्रिदिवौकसांसाक्षार्थमुत्पन्नइत्यन्वयः

एतेनसाक्ष्यंतुमहत्कृतंशक्रस्यधीमता ॥ देवासुरेजांववतालभ्याश्रवहवोवराः ॥ १२ ॥ आरुह्यपर्वताग्रेभ्योमहाभ्रविपुलाःशिलाः ॥ मुंचंतिविपु
लाकारानमृत्योरुद्विजंतिच ॥ १३ ॥ राक्षसानांचसदृशाःपिशाचानांचरोमशाः ॥ एतस्यसैन्यावहवोविचरंत्यमितौजसः ॥ १४ ॥ यएनमभिसंर
ब्धंपुवमानमवस्थितम् ॥ प्रेक्षंतेवानराःसर्वेस्थितंयूथपयूथपम् ॥ १५ ॥ एपराजन्सहस्राक्षंपर्युपास्तेहरीश्वरः ॥ बलेनबलसंयुक्तोरंभोनामैपयूथ
पः ॥ १६ ॥ यःस्थितंयोजनेशैलंगच्छन्मार्श्वेनसेवते ॥ ऊर्ध्वतथैवकायेनगतःप्राप्नोतियोजनम् ॥ १७ ॥ यस्मात्तुपरमंरूपंचतुष्पात्सुनविद्यते ॥ श्रु
तःसन्नादनोनामवानराणांपितामहः ॥ १८ ॥ येनयुद्धंतदादत्तरणेशक्रस्यधीमता ॥ पराजयश्चनप्राप्तःसोयंयूथपयूथपः ॥ १९ ॥ यस्यविक्रममा
णस्यशक्रस्येवपराक्रमः ॥ एपगंधर्वकन्यायामुत्पन्नःकृष्णवर्त्मना ॥ २० ॥ तदादेवासुरेयुद्धेसाक्ष्यार्थंत्रिदिवौकसाम् ॥ यत्रवैश्रवणोराजाजंबूमु
पनिषेवते ॥ २१ ॥ योराजापर्वतेद्राणांवहुकिन्नरसेविनाम् ॥ विहारसुखदानित्यंभ्रातुस्तेराक्षसाधिप ॥ २२ ॥ तत्रैपरमतेश्रीमान्वलवान्वानरो
त्तमः ॥ युद्धेष्वकथनोनित्यंकथनोनामयूथपः ॥ २३ ॥ वृतःकोटिसहस्रंणहरीणांसमवस्थितः ॥ एषैवाशंसतेलंकांस्वेनानीकेनमर्दितुम् ॥ २४ ॥
योगंगामनुपर्येतित्रासयन्गजयूथपान् ॥ हस्तिनांवानराणांचपूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ २५ ॥

वैश्रवणोराजायत्रगिरौजंबूमुपनिषेवते यःपर्वतोवहवःकिन्नराःसेवकायेपतिषापर्वतेद्राणाराजा यश्चतेभ्रातुर्विहारसुखदः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्रगिरौकैलासेयोवसति अकथनःआत्मश्लाघा
रहितःकार्येणैवपराक्रमप्रदर्शकः ॥ २३ ॥ २४ ॥ अथप्रमाथिवर्णनम् योगंगामिति गंगामनुगंगासमीपे हस्तिवानरयोर्वैरंगजाकारशंवसादनासुरस्यहनुमत्पित्राकेसरिणावधात्पूर्वमुत्पन्नमिति
पौराणिकीगाथा ॥ २५ ॥

नेताप्रजुः ॥ २६ ॥ हैमवतीनदीगंगामनुवर्तमानमुशीरबीजाख्यपर्वतमाश्रित्ययोरमनेइत्यन्वयः ॥ २७ ॥ शतसहस्राणांसहस्रसहस्रलक्षमितियावत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ दुर्धरः शत्रुभिर्धर्तुमशक्यः प्रमाथिनं विशिष्य बोधयति वातेनेवेति ॥ ३० ॥ तरस्विवानरसंबंधियस्यानीकंसंख्यं पश्यसि यस्यानीकेनोद्धतं बहुलं रजोऽरुणाभंधूषवर्णपवनेन समंततो बहुशो विवर्तमानं विक्षिप्यमाणं यत्र यत्समीपे पश्यसि स एष प्रमाथीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ गवाक्षवर्णनम् एते सितेत्यादि शतं शतसहस्राणि शतलक्षमित्यर्थः सेतुबंधनं नलसमीपे तत्सहायतया स्थित्वा सेतुबंधनकर्तारम् ॥ ३२ ॥ केसरिवर्ण एष यूथपतिर्नैतागर्जनिरिगुहाशयः ॥ गजानुरोधयते वन्या नारुजं श्वमहीरुहान् ॥ २६ ॥ हरीणां वाहिनीमुख्यो नदी हैमवती मनु ॥ उशीरबीजमाश्रित्य मंदरं पर्वतोत्तमम् ॥ २७ ॥ रमते वानरश्रेष्ठो दिवि शक्रद्वयस्वयम् ॥ एनं शतसहस्राणांसहस्रमभिवर्तते ॥ २८ ॥ वीर्यविक्रमदृमानां नदतां वाहुशालिनाम् ॥ स एष नेता चैतेषां वानराणां महात्मनाम् ॥ २९ ॥ स एष दुर्धरो राजन् प्रमाथीनामयूथपः ॥ वातेनेवोद्धतं मेघं यमेन मनु पश्यसि ॥ ३० ॥ अनीकमपि संख्यं वानराणां तरस्विनाम् ॥ उद्धृतमरुणाभासं पवनेन समंततः ॥ ३१ ॥ विवर्तमानं बहुशो यत्रैतद्बहुलं रजः ॥ एते सितमुखा घोरा गोलंगूला महाबलाः ॥ ३२ ॥ शतं शतसहस्राणि दृष्ट्वा वै सेतुबंधनम् ॥ गोलांगूलं महाराज गवाक्षं नामयूथपम् ॥ ३३ ॥ परिवार्याभिनर्दते लंकां मर्दि तुमोजसा ॥ अमराचरिता यत्र सर्वकालफलद्रुमाः ॥ ३४ ॥ यंसूर्यस्तुल्यवर्णाभमनुपर्येति पर्वतम् ॥ यस्य भासा सदा भातितद्वर्णा मृगपक्षिणः ॥ ३५ ॥ यस्य प्रस्थं महात्मानो न त्यजन्ति महर्षयः ॥ सर्वकामफलावक्षाः सर्वे फलसमन्विताः ॥ ३६ ॥ मधूनि च महार्हाणि यस्मिन् पर्वतसत्तमे ॥ तत्रैपरमतेरा जन्म्येकां च न पर्वते ॥ ३७ ॥ मुख्यो वानरमुख्यानां केसरीनामयूथपः ॥ पृष्टिर्गिरि सहस्राणि रम्याः कांचनपर्वताः ॥ ३८ ॥ तेषां मध्ये गिरिवरस्त्वमिवानघरक्षसाम् ॥ तत्रैकेकपिलाः श्वेतास्ताम्रास्यामधुपि गलाः ॥ ३९ ॥ निवसंत्यंति मगिरौ तीक्ष्णदंष्ट्रानखायुधाः ॥ सिंहा इव चतुर्दंष्ट्रा व्याघ्रा इव दुरासदाः ॥ ४० ॥ सर्वे वै श्वानरसमाज्वलदाशी विषोपमाः ॥ सुदीर्घाचितलांगूला मत्तमातंगसन्निभाः ॥ ४१ ॥

नम् धमरेत्यादि यत्र पर्वते सर्वकाले फलं तिनादृशाद्रुमाः संति ॥ ३४ ॥ यंसूर्यस्तुल्यवर्णाभं स्तुल्यवर्णकांति युक्तं पर्वतमनुपर्येति प्रदक्षिणं करोति मृगपक्षिणस्तद्वर्तिमृगादयः ॥ ३५ ॥ सर्वकामेति काम्यं तदतिकामाविषयाः सर्वेषां भोगार्हं स्वदनाभरणवस्त्रादिरूपफलप्रदाः ॥ ३६ ॥ कांचनपर्वतो महामेरुः ॥ ३७ ॥ शतबलिवर्णनम् पृष्टिरित्यादि ॥ ३८ ॥ तेषां मध्ये गिरिवरः सार्वर्णिमेरुनामास्ति तत्र सार्वर्णिमेरौ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

अनेकरत्नखचितं सर्वदेवाधिवंदितम् ॥ ७४ ॥ गतोसौशाश्वतस्थानं रामपादप्रसादतः ॥
 पुनरावृत्तिरहितं शोकमोहविवर्जितम् ॥ ७५ ॥ तेन न त्कथितं श्रुत्वारामं ज्ञात्वेतरे जनाः ॥ वि-
 स्मयं प्रापिरे सर्वे परस्परमुदुन्मदाः ॥ ७६ ॥ शृणु द्विज महाबुद्धे दंभेनापि स्मृतो हरिः ॥ ददाति
 मोक्षं सुतरां किंपुनर्दंभवर्जनात् ॥ ७७ ॥ यथा कथंचिद्रामस्य कर्तव्यं स्मरणं परम् ॥ येन प्रा-
 मोति परमं पदं देवादिदुर्लभम् ॥ ७८ ॥ तच्चित्रं वीक्ष्य मुनयः कृतार्थमेनिरे निजम् ॥ यद्राम
 चरणप्रेक्षाकरस्पर्शपवित्रितम् ॥ ७९ ॥ गते तस्मिन्सुरे स्वर्गं हय रूपधरे पुरा ॥ उवाच राम
 स्तपसां निधीन्वेदविदुत्तमः ॥ ८० ॥ किं कर्तव्यं मया ब्रह्मन् हयो नष्टो गतः सुखम् ॥ होमः
 कथं पुरोभावी सर्वदेवततर्पकः ॥ ८१ ॥ यथा स्यात्सुरसंतृप्तिर्यथामे मख उत्तमः ॥ तथा कुर्व-
 तुमुनयो यथामे स्याद्विधि श्रुतम् ॥ ८२ ॥ इति वाक्यं समाश्रुत्य जगाद मुनि सत्तमः ॥
 वसिष्ठः सर्वदेवानां चित्ताभिज्ञानकोविदः ॥ ८३ ॥ कर्पूरमाहरक्षिप्रं येन देवाः स्वयं पुरा ॥
 प्राप्य हव्यं गृहीष्यन्ति मद्वाक्यप्रेरिता धुना ॥ ८४ ॥ इति वाक्यं समाकर्ण्य रामः क्षिप्रमुपा-

रा. मे.
॥२१०॥

हरत् ॥ कर्पूरं बहुदेवानां प्रीत्यर्थं बहुशोभनम् ॥ ८५ ॥ तदामुनिः प्रहृष्टात्मा देवानां वह्यदद्भु-
तान् ॥ ते सर्वे तत्क्षणात्प्राप्ताः स्वपरीवारसंवृताः ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे
शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥*॥ ॥*॥
॥ शेष उवाच ॥ ॥ इद्रस्तत्र हविर्मृष्टं रामचन्द्रेण वीक्षितम् ॥ परिस्वादन् क्रतौ तृप्तिं न प्राप
सुरसंयुतः ॥ १ ॥ नारायणो महादेवो ब्रह्मा तत्र चतुर्मुखः ॥ वरुणश्च कुबेरश्च तथा न्ये लो-
कपालकाः ॥ २ ॥ तत्रास्वाद्य हविः स्निग्धं वसिष्ठेन परिष्कृतम् ॥ तत्र पुनर्हविर्प्रेक्षाः क्षुधा तर्हि
व भोजनात् ॥ ३ ॥ सर्वान् देवांश्च संतप्य हविषा करुणानिधि ॥ वसिष्ठः प्रेरितः सर्वमिति
कर्तव्यमाचरत् ॥ ४ ॥ ब्राह्मणादानसंतुष्टा हविस्तुष्टाः सुरावराः ॥ तृप्ताः सर्वे स्वकं भागं गृ-
हीत्वा स्वालयंयुः ॥ ५ ॥ ऋषिभ्यो होतृमुख्येभ्यः प्रादाद्राज्यं चतुर्दशम् ॥ संतुष्टास्ते द्वि-
जारा ममाशीभिर्ददुः शुभम् ॥ ६ ॥ पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा वसिष्ठः प्राह सुस्त्रियः ॥ वर्धापयंतु
भूमीं शंयागपूर्तिकरं परम् ॥ ७ ॥ तदा कयंताः स्त्रियः श्रुत्वा लाजैरवकिरन्मुदा ॥ लावण्य

अ०
६८

० कां०

॥२१०॥

० ॥

ड-स्य अतो ड-स्यः स्यात् अत इति किम् वात प्रस्यः तपरः किम् हाहाः ओसि अत एकारः स्यादोसि परे अदिति किं हय्योः तपरः किं हा
हौ ओसि किं देवस्य नुडामः आमोनुडितिकर्तव्येनुटः पूर्वोच्चारणं प्राथम्यार्थं यत्र नुडन्यच्च प्राप्नोति तत्र प्रथमं नुडेव भवति तेन स्त्रीणां वा
रिणामित्यादावुभय प्रसंगे परावीयतु मौ बाधित्वा नुडेव अत एव प्राक् प्रायशो दृश्यता मित्युक्तेर्बीजम् तत्र नुटा क्वचित्पूर्वेणापि परस्य बाधः
क्रियते इति तदर्थः किं च मंडक पुत्या ड-प्नो-ह्रस्वादिति सूत्राद् ह्रस्वादिति पदं पुंस इति चात्रानुवर्त्य वाक्य भेदेन संबध्यते समानादित्यनुवृत्तं स
मानां तान्नाम्नः आमोनुडस्योत् पुल्लिङ्गे तु ह्रस्वां तान्नाम्न एव परस्यामोनुट् नदीर्घां तान्नाम्न इत्यर्थः समानादिति किं रायां भवतां ह्रस्वां तात् किं
हाहां पुंस इति किम् वात प्रस्यं नाम्न इति किम् कारया चकार पचतितरामित्यत्र तूकारानुबंध आम्ज्ञेयः तेन ननु नुडि नुबन्धक ग्रहणेन सानुबंध

ड-स्य अकारासरो ड-स्यो भवति देवस्य ओसि अकारस्यैवं भवति ओसि परे देवयोः नुडा मः समानादुत्तरस्या
मोनुडागमो भवति पुंसितु ह्रस्वादेर्व नामि परे पूर्वस्य दीर्घो भवति देवानाम् देवे देवयोः किलात्सः सः कृतस्य कवर्गा-
दिलाच्च प्रत्याहारात्तरस्य केन चित्सूत्रेण कृतस्य सकारस्य षकारादेशो भवति अन्ते स्थितस्य न भवति देवेषु ॥ ॥ कस्येति वच-

नात् ड-रादेशस्यामस्तु ननु इपरत्वे नाङ् यङ्भ्यां बाधनात् स्त्रियामित्यादि निर्देशाच्च नामि पूर्वस्य स्वरांतस्य नाम्नो दीर्घः स्यात् नुड सहिते आमि परे नुम् स
हिते आमि तु नदीर्घो भवति यदि हि नुम् सहिते आम्पि दीर्घः स्यात् तर्हि नुम् बाधित्वा नुड विधानं व्यर्थं स्यात् नुम् चिरत्त्वज्वावेभ्यो नुड पूर्ववि प्रतिषेधे नेत्युक्त
त्वानुड सहित एव आम् गृह्यते किलात्सः सः कृतस्य कुश्च इलश्चानयोः समाहारः किल तस्मात् किलात् क्रियते स्म विधीयते स्मेति कर्मणिक्तः कृजो वि
हितस्य कृतस्य शास्त्रेण विहितस्येत्यर्थः स इति पठ्यते ष इति प्रथमांतम् अकारोच्चारणार्थः किलात्तरस्य कृतस्यादेशरूपस्य प्रत्यया वयवस्य च सः
स्यानेषः स्यात् शु नीणो नंते इत्यतोऽ नंते इत्यनुवर्तते तेन पदांते स्थितस्य सस्य षत्वं न किलात् किं देवस्य कृतस्येति किं सुपीः सुपिसौ पदांते स्थितस्य-
नेति किम् हरिस्तत्र ॥ ॥

सिद्धिः आमन्त्रणे मन्त्रं क्रियतेः नेनेत्यामन्त्रणं साधने युत आमन्त्रणे किम् रामः सत्यः सिः किम् रामौ समानाद्धेलोपो धातोः ड एनो ह्रस्वादित्यतो मं
 डुकपुत्या ह्रस्वादिति पदं द्योतोत इत्यन एदोत इति चानुवर्तते ह्रस्वसमानान्तादेदोतान्नाम्नः परस्य धेलोपः स्यात् ह्रस्वसमानान्तादिति किम् हे
 हो हाः हेवान प्रमीः अधातो रित्युत्तरार्थम् एदोत इति ग्रहणं किम् हे हरे हे विष्णो अत्र हि परत्वान्नित्यत्वाच्च धावित्यनेनैदोतोः कृतयोर्ह्रस्वासरत्वं नास्ति अ
 भिमुरवस्य भाव आभिमुरव्यं सस्मुरवीकरणम् आभिमुरव्यस्याभिव्यक्तिः प्रकटीकरणं आभिमुरव्याभिव्यक्तिस्तस्यैनाम्नः प्राक् हे शब्दस्य प्रयोगो
 र्णतः शब्दतो वा योज्यः सर्व विश्व उभ उभय अन्य अन्यतर इतर इतर डन म सम सिम त्वत् त्व भवतु नेम एक पूर्व पर अवर दक्षिण उत्तर अपर अधर स्व
 अन्तर त्वद न द्य द एत द् इदम् अदस् द्वि किम् युष्मद् अस्मद् एते सर्वादयस्त्रिलिङ्गाः एते पंच त्रिंशच्छब्दाः त्रीणि लिङ्गानि येषां त्रिलिङ्गाः सर्वा-

सिद्धिः आमन्त्रणेऽर्थे सिद्धिः संज्ञा को भवति समानाद्धेलोपो धातोः ह्रस्वात्समानान्तादेदोतश्चोत्तरस्य धेलोपो भवत्यधा
 तोः आभिमुरव्याभिव्यक्तये हे शब्दस्य प्राक् प्रयोगः हे देव हे देवो हे देवाः एव घट पट राम कृष्ण सुकुंदादयः सर्व विश्व उ
 भ उभय अन्य अन्यतर इतर इतर डन म सम सिम त्वत् त्व भवतु नेम एक पूर्व पर अवर दक्षिण उत्तर अपर अधर स्व अन्तर
 त्वद त्वद द्य द एत द् इदम् अदस् द्वि किम् युष्मद् अस्मद् एते सर्वादयस्त्रिलिङ्गाः ॥ ॥ दिसंज्ञकाज्ञेयाः गणसूत्रमिदम् आ-

दिशब्दोत्रावयववाची सर्वः आदिराद्यावयवो येषां तेषां सर्वादयः तद्गुणसंविज्ञानो यंबहु ग्रीहिस्तस्यान्यपदार्थस्य गुणानां विशेषणानां वृत्तिपदा
 र्थरूपाणां कार्यान्वयितया संविज्ञानं यस्मिन् स तद्गुणसंविज्ञान इत्यक्षरार्थः आदिशब्दस्यावयववाचित्वाद्गुणानां वयवभेदः समुदायः समा
 सार्थ इति बहुवचनं तस्य च युगपलक्ष्ये प्रयोगाभावात्तदंगेष्वितिन्यायेन तदवयवेषु प्रवर्तमाना सर्वादि संज्ञाः विशेषात्सर्वशब्देऽपि वर्तते इति यु
 क्तम् तद्गुणसंविज्ञानत्वं संयोगसमवायान्यतरसंबंधे लंबकरणमानयेत्यादौ तद्गुणसंविज्ञानत्वमेव स्वस्वाभिभावसंबंधे तु चित्रगुमानयेत्या
 दावतद्गुणसंविज्ञानत्वं तदंतस्यापीयं सर्वादिसंज्ञानपत्तिः ॥

द्वे सर्वदीनां सर्वकार्येनेतिज्ञापकात् संज्ञोपसर्जनीभूतेषु सर्वादिषु सर्वादिसंज्ञानप्रवर्तते मुख्य मुख्ययो मुख्यकार्ये संप्रत्ययोनाऽमु
 र्व्ये इति न्यायात् मुख्यो हिलोकप्रसिद्धोऽर्थः तत्र सर्वविश्वशब्दोऽकृत्स्नपर्यायोऽभिशब्दो द्वित्वविशिष्टस्य वाचकोऽतो नित्यं द्विवचनांत ननु उ
 भय्य सर्वनामत्वे कोऽर्थ इति भाष्यकारप्रयोगो विरुध्येत उच्यते अर्थपरस्यैव नित्यं द्विवचनांत ताननु स्वरूपाणुकरणस्येति अथ सर्वादिषु उभशब्द
 पाठोऽर्थः सर्वादिकार्याणां स्मृदादीनां द्विवचनेऽभावात् उच्यते सर्वादिगणे उभशब्दस्य पाठस्तु उभकाविति रूपसिद्ध्यर्थः तथा हि उभशब्दस्ताप
 द्विवचनमात्रविषयः नित्यस्ति त उभे इति लिङ्गात् समासतद्धितादौ तु द्विवचनलोपेनासौ प्रयुज्यते नभिधानात् द्विवचनत्वेऽपि तु उभयशब्दा द्विपयैस्त्वोर्थे नित्यमयद्भवति उभ-
 योन्यत्र नित्यं अन्यत्र द्विवचनपरत्वाभावेऽन्युक्तत्वात् तेन उभयतः उभयत्र उभाभ्यां पक्षाभ्यां विनीता निद्रायैस्ते इति विग्रहे उभयपक्षविनीतनिद्रा इत्या-
 दिप्रयोगवत् कप्रत्ययेऽप्ययद्ग्रामः अयदिस्मिति उभयकाविति रूपापत्तिः स्यात् तन्निवारणार्थः सर्वादिषु उभशब्दस्य पाठः तेनाख्याता व्ययसर्वादि-
 ष्टेः प्रागक् इत्यक् प्रत्यये उभकाविति सिध्यति न हितस्य मध्यपतितत्वेन द्विवचनपरत्वानपायात् उभयशब्दस्तु अवयवद्वयारब्धेऽवयविनिवर्तते
 उभाववयवौ यस्य स उभयः संख्याया अवयवे तयडयरावित्ययद् ननु द्वयेषामपि मेदिनीभूतामिति माधप्रयोगः कथं संगच्छते तस्य सर्वादित्वाभा
 वात् उच्यते द्वयं द्वैधमिच्छति गच्छतीति द्वयेषस्तेषां द्वयेषामिति द्वैधः क्विबंतस्य रूपम् अन्यशब्दो भिन्नार्थः अन्यतरशब्दोऽयुसन्नः स्वभावाद् द्वि
 विषये निद्वारिणोऽस्ति इतरस्त्वन्यर्थाचयोः इतरडतमौ प्रत्ययौ यद्यपि संज्ञाविधौ प्रत्ययग्रहणो तदंतग्रहणं नास्ति विभक्त्यंतं पदमिति ज्ञापकात् तथापी
 ह तदंतग्रहणं येभ्योऽनतरडतमौ विहितौ तेषां तदंतानां ग्रहणमित्यर्थः केवलयोः संज्ञायाः प्रयोजनाभावात् कतरकतमयतरयतमादयस्तदंताः द्वयो
 र्बहूनां चैकस्य निद्वारिणोऽस्ति इतरडतमौ समशब्दः सर्वपर्यायः तुल्यपर्यायस्तु नेह गृह्यते सिमः कृत्स्ने च शक्ते च स्यान्मय्यादि अवबद्धयोः खतुल्यशब्दा
 वन्यपर्यायोऽप्राद्यस्तांत एतस्य पाठोऽकार्यः भवतु शब्दस्तु भवदर्थः उणादौ भानेऽवतुरिति डवतु प्रत्ययांत उकारानुबंधोऽप्युसादितः आसर्वादेरित्या
 खमक् प्रत्ययश्च प्रयोजनमस्य भवादक् भवकान् नेमशब्दोऽई वा ची एकोन्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले तथासाधारणे समानेऽप्ये संख्यायां च प्रयुज्य
 ते संख्याया मेकवचनांतः पूर्वपरावरशब्दादिदेशकालवाचकाः सर्वादिसंज्ञकाः दक्षिणशब्दस्तु दिग्देशवाचकः सर्वादिः ननु प्रवीणवाची उक्त

निति

रपरशब्दो दिग्देशवाचकः सर्वादिः स्वोच्चातावात्मनिस्त्वं त्रिषास्मीये स्तोः स्त्रियां धने इत्यमरः स्वः स्यात्
संस्थानविज्ञातो त्रिषास्मीये स्त्रियां धने इति मेदिनी इति च तारोः योः स्वशब्दस्य तत्रात्मास्मीययोरेव सर्वादित्वम् अंतरमवकाशावधिपरिधा-
नां नहि भेदनादर्थे छिद्रास्मीयविना बाहिरवसरमध्येंतरात्मनि च इत्यंतरशब्दस्यार्थास्तत्र परिधान बाह्यो गयो रेव सर्वादित्वमृत्यद् सदीशब्दौ पूर्वी-
रूपरामर्शकौ यद्वा शब्द उद्देश्यसमर्पकः एतद् इदमौशब्दौ प्रत्यक्षोपस्थितवाचकौ अदस्तु शब्दस्तु व्यवहितवाचकः उक्तं च इदमस्तु सन्निष्कृष्टं स-
मीपतरवर्ति चैतदोरूपम् अदस्तु विप्रकृष्टं तदिति परोक्षे विजानीयात् इति द्विशब्दो द्वित्वविशिष्टवाचकः किम् शब्दः प्रभे आक्षेपे च अलिंगः संबो-
धनैकविषयकश्च युष्मदर्थः अलिंग उच्चारयित्रर्थोः स्मच्छब्दः ॥ ७ ॥ जसी भदंतात् सर्वादेर्जसईः स्यात् पञ्चाअविधानान्नां तस्यायमादेशो भव-

जसी सर्वादेरकारान्तात्सरो जसई भवति सर्वे फर्नेणोऽनन्तेषकाररेफक्वर्णेभ्यः परस्यनकास्यैकपदस्थस्य णाकारा-
देशो भवत्यन्ते स्थितस्य न भवति सर्वानित्यादौ ॥ ॥

ति निर्दिश्यमानस्या देशा भवन्तीति न्याये-

न जस इत्यस्य सर्वस्यैव स्याने आदेशः यद्वा जसीत्यत्र ई इति प्रसङ्गे णगुरुत्वात् सर्वादेशः अन्यथा दीर्घ ग्रहणस्य प्रयोजनाभावात् यद्वा अ-
स्यत्र दीर्घस्य प्रयोजनं द्वितीय इकारः प्रथमचरमादिभ्योपि विध्यर्थः ननु अकारमाश्रित्य जानईकारः कथमेव रूपेणाकारस्य विधातकः
स्यात् उच्यते उभय इति निर्देशेन सन्निपातपरिभाषाया अनित्यत्वाः भ्युपगमादविधातको भवतीत्यर्थः फर्नेणोऽनन्ते घृच सूच आच एषां स-
माहारः घृतस्मात् फः संज्ञापूर्वकत्वेनानित्यत्वान्नामिनः स्वर इति ननुम् अनन्ते इत्यत्र नञ् प्रसज्य प्रतिषेध एव अंतशब्देन पदात् एव गृह्यते ननु ग-
म्यान्तः व्याकरणे पदसंस्कारपक्षस्याभ्युपगमात् फर्नधानोर्नामिन इत्यादि निर्देशादेकपदे एव णत्वविधिरस्ति तेनैकपदस्थस्य पूर्क्वर्णेभ्यः परस्य न-
स्य णः स्यादः पदान्ते यथा पुष्पाति चतुर्णाम् धातूणाम् अपदान्ते किम् पितृन् फरिति किंदेवेन ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७

अवकुचन्तरेऽपि अवश्च कुश्च पुश्च तेषां समाहारः अवकुपुतेनांतरं अवकुचन्तरं तस्मिन् स्वराद्यदंतस्येति अवशब्दस्य पूर्वनिपातः दंतौ च व-
कारेणावप्रत्यहारः अंतरशब्दो मध्यवाची फुरित्यनुवर्तते पंचमी निर्दिष्टा द्व्यवधाने सति णत्वं न प्राप्नोत्यत इदमारभ्य ते अत्रापि शब्दोऽनुक्तसमुच्च-
यार्थस्तेनातुस्वारविसर्गजिह्वा मूलीयोपध्मानीयाज्ञेयाः एतेषां च स्थानां यथासंभवं मिलितानां च मध्ये व्यवधाने सति षः परस्य न स्य णः स्यादन्तं
ते अवस्थादीति किम् मृत्स्ना फुरिति किम् भानुना अनन्ते किं सर्वान् अनुस्वारदिव्यवधाने यथा बृंहणम् उरः केन उरः केण उरः पेन उरः पेनेत्यादि स-
र्वादेः स्मट् डे-रगित्यस्यापवादोऽयं अदन्तात् सर्वादेर्डे इत्यस्य स्मट् स्यात् अदन्तादिति किम् त्वन्ते भवन्ते सर्वादेरिति किं रामाय अतः डः सिरदित्यतोऽ-

अवकुचन्तरेऽपि अवप्रत्याहारेण कवर्गेण यवर्गांनु स्वारेण विसर्गेण ः कः पाप्याच्च मध्ये व्यवधानेऽपि भवति ना-
न्येन सर्वेण सर्वादेः स्मट् सर्वादेरकारान्तात् परस्य डे इत्येतस्य स्मडागमो भवति सर्वस्मै अतः सर्वादेरकारान्तात् परस्या-
तस्मिन् डागमो भवति सर्वस्मात् सुडामः सर्वादेरवर्णान्तात् परस्यामः सुडागमो भवति सर्वेषाम् डिः स्मिन् सर्वादेरका-
रान्तात् सरोडिः स्मिन् भवति सर्वस्मिन् शेषदेववत् एवं विश्वादयः डतर डतमौ प्रत्ययौ ततस्तदन्ताः शब्दाग्राह्याः ॥

सिस्त्विनुवर्त्य विभक्ति विपरिणामेन व्याख्यातव्यं यथा अदन्तात् सर्वादेः परस्य डः सेरादेशः स्यात् स्मट् स्यात् सुडामः अमुं शसोरस्येत्यतो मं-
डुकपुत्याऽस्येत्यनुवर्त्य व्याख्येयं यथा अवर्णान्तात् सर्वादेरामः सुट् स्यात् सुडाम इत्यत आम् इत्यनुवर्तनीयं तेनामः षवी बहुवचनस्यामः सुडित्य-
र्थो ज्ञेयः तेनाम् डे-रित्यादिना कृतस्यामस्तु सुडन् युवां आवां सर्वस्यामित्यत्र परत्वात् डिः तां यडित्यपि समाधानमस्ति डिः स्मिन् अदन्तात् सर्वा-
देर्डिः स्मिन् भवति अतः किं भवति सर्वादिगणो डतर डतमौ प्रत्ययौ पठितौ न केवलः प्रत्यय इत्युक्तत्वात् तौ डतर डतमावन्ते येषां ते तदन्ताः कतर कत-
मादयो ज्ञेयाः ॥

पूर्वादीनां नवानां जम् इ सिङ्गिनामीस्मात् स्मिनोवा पूर्वादीनां सप्तानां व्यवस्थायामसंज्ञायां स्वशब्दस्य चात्माः स्मीयार्थयोरंतरशब्दस्य वा
 ह्ये परिधानीये चार्थे गणपाठात्सर्वत्र सर्वादि संज्ञा प्राप्ता सा जम् इ सिङ्गिः पुपरतोवा भवतीत्यर्थः सर्वादिः सर्वकार्यस्यान्वचेद्गोणोऽथवा भिधा
 पूर्वादिश्च व्यवस्थायां समोऽतुल्ये तरोऽपु रि परिधाने बहियोगे स्तोऽर्थे ज्ञात्यन्य वाच्यपि चेद्यदि सर्वादिः सर्वादिगणे गौणो नाऽथवाऽभिधानामन-
 स्यात् नदा सर्वादिः सर्वशब्दस्य कार्यमस्ति यस्य सः सर्वकार्यस्याद्भवेत् मां तो न धादिनीन् सर्वनामाख्य इति वा पाठः ये तु संज्ञोपसर्जनी भूताः स-
 र्वादयस्तेषां सर्वादि कार्यमंतर्गणकार्यं च न सर्वादि संज्ञाया अभावात् सर्वादिकार्यं यथा जसी नीत्वं सर्वादेरिति स्मद् अत इति स्मद् डिः स्मिन्नि

पूर्वादीनां नवानां जम् इ सिङ्गिनामीस्मात् स्मिनोवा पूर्वे पूर्वाः पूर्वस्मात् पूर्वात् पूर्वस्मिन् पूर्वे शेषं सर्ववत् एवं परादयः सर्वादि
 स्सर्वकार्यस्यान्वचेद्गौणोऽथवा भिधा पूर्व्यादिश्च व्यवस्थायां समोऽतुल्येऽन्तरेऽपु रि परिधाने बहियोगे स्तोऽर्थे ज्ञात्यन्य
 वाच्यपि सर्वमतिक्रान्तोऽतिसर्वः तस्मै अतिस र्वाय देहि प्रियं सर्वं यस्यासौ प्रियस र्वः तस्मै प्रियस र्व्याय सर्वो नाम क-
 श्चिन् तस्मै सर्वाय अतिपूर्वाय अंतरायां पु रि समाय तुल्याय व्यवस्थायां किम् दक्षिणा गायकाः कुशला इत्यर्थः असंज्ञायां कि
 म् उत्तराः कुशः अन्तरेऽन्तरावाचाटिकाः परिधानीया इत्यर्थः अन्तरेऽन्तरावाचां डालस्य गृहाः बाह्या इत्यर्थः बहियोगे कि
 म् ग्रामयोरन्तरे तापसः मध्य इत्यर्थः ॥ ॥

तिस्मिन् सुडा-

म इति सुडागमः यदेवेति सुद् इत्यादि अंतर्गणकार्यं यथा इत्वन्यादेरिति इतुः यदादेष्टेतिः दस्यम इति मः सौ स इति स इत्यादि स्वार्थे परित्यज्य अन्यार्थे-
 ब्रूते स गौणा द्वि गौणे यथा सर्वमतिक्रान्त इत्यत्रात्यादयः कान्ताद्यर्थे द्वितीययेति तसुरुषः अतिसर्वस्तस्मै अतिसर्वाय पुरुषाय त्वं देहि गौणत्वादत्र न स्मद् प्रियं
 सर्वयस्येति बहुव्रीः स प्रियस र्वः संकेतकरणं संज्ञायथा कश्चि सुरुषस्तस्य नाम सर्व इति तस्मै सर्वाय संज्ञात्वादत्र न स्मद् पूर्वादि सप्तको गणो व्यवस्थ
 या सर्व कार्यस्यान् स्वाभिधेयापेक्षाऽवधिनियमो व्यवस्थेति स्वस्य पूर्वादिशब्दस्याभिधेयेनापेक्ष्यमाणस्याऽवधेर्नियम इत्यर्थः अपेक्ष्यते इति अ

पेक्षः कर्माणि च न प्रत्ययः स्वशब्देन पूर्वाहयः सप्तग्राह्याः स्वेषां पूर्वादीनामभिधेयः स्वाभिधेयो दिग्देशकालरूपोऽर्थः स्वाभिधेयस्यापेक्षः स्वाभिधेयापेक्षः कर्तृकार्ययोस्कादाचित्कर्तृपञ्चासमासः स्वाभिधेयेनापेक्ष्यते इत्यर्थः स्वाभिधेयापेक्षश्चासावधि नियमश्च स्वाभिधेयापेक्षावधि नि यमो व्यवस्था अवधिमपेक्ष्यते पूर्वादयो यत्र स्युस्तत्र व्यवस्था भवतीत्यर्थः व्यचस्थायां किमु दक्षिणानराः कुशला इत्यर्थः एवं अधरे तांबूलारागः उ नरे प्रत्यु नरे च शक्त इति गौणं यथा पूर्वमतिक्रान्तोऽतिपूर्वस्तस्मै अतिपूर्वाय पुरुषाय त्वं देहि गौणत्वादत्र न स्मद् समशब्दोऽतुल्येऽर्थे सर्वकार्यः तु ल्येऽर्थे न भवतीत्यर्थः समाय देहि तुल्यार्थत्वादत्र न स्मद् अंतरशब्दः परिधाने उत्तरीयेऽर्थे बहिर्योगे चार्थे सर्वकार्योऽपु रित्तुरो विषयतायां सर्वकार्ये न भवति बहिः शब्दे नानावृत्ति देशो बाह्यं चोच्यते अंतरायां पुरीति प्राकाराद्वाह्यायां पुरि प्राकारांतरवर्तिन्यां वा पुरि गृहाः संति सत्यपि बहिर्योगे पुरि

॥ स्वायधनाय ज्ञातये वा ॥

विषयत्वान्न सर्वादिसंज्ञा त्र सर्वादित्वाभावाद्यद्येति न सुट् परिधाने तु अंतरे अंतरा वा शटिका इति परिधानीया इत्यर्थः सर्वादित्वाद्वाजसीति ई त्वंबहिः शब्दोऽर्थद्वयवाची उक्तः तत्राद्येयथा अंतरे अंतरा वा गृहा इति नगराद्वाह्याश्चांडालादिगृहा इत्यर्थः द्वितीये तु नगराभ्यंतरा गृहा इत्यर्थः बाह्येन सहाभ्यंतरस्य योगोऽस्ति बहिर्योगे किमु ग्रामयोर्द्वयोरंतरे मध्ये तापसावसंतीति अंतरशब्दस्य मध्यार्थत्वान्न सर्वादिसंज्ञा अतएवात्र पाक्षिको न स्मि न् अर्थश्च ज्ञाति त्वार्थज्ञाती अर्थज्ञातिभ्यामन्यावात्मात्मीयावर्थो अर्थज्ञात्यन्यौ वक्तीत्यर्थः ज्ञात्यन्यवाची स्वशब्दः सर्वकार्यः आत्मा स्मोय ज्ञातिधनवाची स्वशब्दः तत्र ज्ञातिधनयोः पर्युदासादात्मात्मीयो परिशिष्टौ तत्र सर्वादिसंज्ञा भवति स्वे स्थाः आत्मानः आत्मीयावेत्यर्थः स र्वादित्वाद्वाजसीती त्वं ज्ञातिधनवाचिनस्तु स्वायेत्यत्र सर्वादित्वाभावात् न स्मद् ननु आत्मात्मीयावचीनि वक्तुं युक्तं पर्युदासग्रहणमनर्थकमुच्यते

पूर्वादीनां नवानां जसुड सिडीनामीस्मात् स्मिनोवा पूर्वादीनां सप्तानां व्यवस्थायाम संज्ञार्था स्वशब्दस्य चात्माः स्मीयार्थयोरं तरशब्दस्य बा
ह्ये परिधानीये चार्थे गणपाठात्सर्वत्र सर्वादि संज्ञा प्राप्ता सा जसुड सि डि पुपरतो वा भवतीत्यर्थः सर्वादिः सर्वकार्यस्यान्वचेद्गोणोऽथवा भिधा
पूर्वादिश्च व्यवस्थायां समोऽतुल्ये तरो पुरि परिधाने बहियोगे स्वीर्थज्ञात्यन्य वाच्यपि चेद्यदिसर्वादिः सर्वादिगणे गौणो नाऽथवाऽभिधानामन-
स्यात् नदा सर्वादिः सर्वशब्दस्य कार्यमस्ति यस्य सः सर्वकार्यस्याद्भवेत् मां तो पधादितीन् सर्वनामाख्य इति वा पाठः ये तु संज्ञोपसर्जनी भूताः स
र्वदियस्तेषां सर्वादिकार्यमंतर्गणकार्ये च न सर्वादिसंज्ञाया अभावात् सर्वादिकार्यं यथा जसीतीत्वं सर्वादेरिति स्मद् अत इति स्मद् डि स्मिनि

पूर्वादीनां नवानां जसुड सिडीनामीस्मात् स्मिनोवा पूर्वे पूर्वाः पूर्वस्मान् पूर्वात् पूर्वस्मिन् पूर्वे शेषं सर्ववत् एवं परादयः सर्वादि
स्सर्वकार्यस्यान्वचेद्गौणोऽथवा भिधा पूर्वादिश्च व्यवस्थायां समोऽतुल्येऽन्तरेऽपुरि परिधाने बहियोगे स्वीर्थज्ञात्यन्य
वाच्यपि सर्वमतिक्रान्तोऽतिसर्बः तस्मै अतिस र्वयदेहि प्रियं सर्वं यस्यासौ प्रियस र्वः तस्मै प्रियस र्वाय सर्वो नाम क-
श्चित्तस्मै सर्वाय अतिपूर्वाय अंतरायां पुरि समाय तुल्याय व्यवस्थायां किम् दक्षिणा गायकाः कुशला इत्यर्थः असंज्ञायां कि
म् उत्तराः कुरवः अन्तरेऽन्तरावाशाटिकाः परिधानीया इत्यर्थः अन्तरेऽन्तरावाचांडालस्य गृहाः बाह्या इत्यर्थः बहियोगे कि
म् ग्रामयोरन्तरे तापसः मध्य इत्यर्थः ॥ ॥

तिस्मिन् सुडा-

मइति सुडागमः यदोच्चेति सुड इत्यादि अंतर्गणकार्ये यथा इत्वन्यादेरिति इतुः यदादेष्टेरित्यः दस्यम इति मः सौ स इति स इत्यादि स्वार्थं परित्यज्य अन्यार्थे-
ब्रूते सगौणाद्भिगौणे यथा सर्वमतिक्रान्त इत्यत्रात्यादयः कानाद्यर्थे द्वितीययेति तसुरुषः अतिसर्वस्तस्मै अतिसर्वाय पुरुषाय त्वं देहि गौणत्वादत्र न स्मद् प्रियं
सर्वयस्येति बहुव्रीः स प्रियस र्वः संकेतकरणं संज्ञायथा कश्चित्सुरुषस्तस्य नाम सर्व इति तस्मै सर्वाय संज्ञात्वादत्र न स्मद् पूर्वादि सप्तको गणो व्यवस्था
या सर्वकार्यस्यात् स्वाभिधेयापेक्षाऽवधिनियमो व्यवस्थेति स्वस्य पूर्वादिशब्दस्याभिधेयेनापेक्ष्यमाणस्याऽवधेर्नियम इत्यर्थः अपेक्ष्यते इति अ

पेक्षः कर्मणिघञ्प्रत्ययः स्वशब्देनपूर्वादयः सप्तग्राह्याः स्वेषांपूर्वादीनामभिधेयः स्वाभिधेयोदिग्देशकालरूपोऽर्थः स्वाभिधेयस्यापेक्षः स्वाभि
 धेयापेक्षः कर्तृकार्ययोरुक्तादावितिकर्तृषष्ठासमासः स्वाभिधेयेनापेक्ष्यतेइत्यर्थः स्वाभिधेयापेक्षश्चासाववधिनियमश्चस्वाभिधेयापेक्षावधिति
 यमोव्यवस्थाभवधिमपेक्ष्यतेपूर्वादयो यत्रस्युस्तत्रव्यवस्था भवतीत्यर्थः व्यवस्थायां किमुदक्षिणानराः कुशलाइत्यर्थः एवंअधरेतांबूलारागः उ
 त्तरेप्रत्युत्तरेच शक्तइतिगौणेयथापूर्वमतिक्रान्तोऽतिपूर्वस्तस्मैअतिपूर्वायपुरुषायत्वंदेहिगौणत्वादत्र नस्मद् समशब्दोऽतुल्येऽर्थे सर्वकार्यः तु
 ल्येऽर्थेनभवतीत्यर्थः समायदेहितुल्यार्थत्वादत्रनस्मद् अंतरशब्दः परिधानेउत्तरीयेऽर्थे बहिर्योगेचार्थे सर्वकार्येअपुरिपुरोविषयतायां सर्वकार्येनि
 भवति बहिःशब्दे नानावृत्ति देशोबाह्यंचोच्यते अंतरायांपुरीति प्राकाराद्वाह्यायांपुरिप्राकारांतरवर्तिन्यांवापुरिगृहाः संतिसत्यपि बहिर्योगेपुरि

॥स्वायधनायज्ञातयेवा॥

विषयत्वान्न सर्वादिसंज्ञात्र सर्वादित्वाभावाद्यदोच्चेति न सुट् परिधानेतु अंतरे अंतरावा श्रटिकाइति परिधानीया इत्यर्थः सर्वादित्वाद्वाजसीतिई
 त्वंबहिः शब्दोऽर्थद्वयवाचीउक्तः तत्राद्येयथा अंतरे अंतरावा गृहाइतिनगराद्वाह्याश्चांडालादिगृहाइत्यर्थः द्वितीयेतुनगराभ्यंतरा गृहाइत्यर्थः बाह्येन
 सहाभ्यंतरस्ययोगोद्यस्ति बहिर्योगे किमुग्रामयोर्द्वयोरंतरेमध्ये तापसावसंतीति अंतरशब्दस्यमध्यार्थत्वान्न सर्वादिसंज्ञाअतएवात्रपाक्षिकोनस्मि
 न्अर्थश्चज्ञातित्वार्थज्ञातीअर्थज्ञातिष्यामन्यावात्मात्मीयावर्थेअर्थज्ञात्यन्यौअर्थज्ञात्यन्यौवक्तीत्यर्थः ज्ञात्यन्यवाचीस्वशब्दः सर्वकार्यः आत्मा
 त्मीयज्ञातिधनवाचीस्वशब्दः तत्रज्ञातिधनयोः पर्युदासादात्मात्मीयोपरिशिष्टौ तत्रसर्वादिसंज्ञाभवतिस्वे स्वाः आत्मानः आत्मीयावेत्यर्थः स-
 र्वादित्वादत्रवाजसीतीत्वंज्ञातिधनवाचिनस्तु स्वायेत्यत्रसर्वादित्वाभावान्नस्मद् ननुआत्मात्मीयवाचीति वक्तुंयुक्तं पर्युदासग्रहणमनर्थकमुच्यते

ज्ञातित्वेन धनत्वेन च विवक्षायां सत्यामात्मीयार्थे सर्वादिसंज्ञा मा भूदित्यर्थम्यर्युदासग्रहणमिति अन्यशब्दस्य ग्रहणमनर्थकमुच्यते आत्मीया
र्थस्यापि ज्ञातित्वेन धनत्वेन च विवक्षायां सत्यां सर्वादिसंज्ञा मा भूदित्येतदर्थमन्यशब्दग्रहणमिति ॥ ७३ ॥ द्वंद्वे सर्वादीनां सर्वकार्येन द्वंद्वसमासे स
र्वादिसंज्ञान भवति समुदायस्यायं निषेधो नत्व, वयवानां वर्णाश्च आश्रमाश्च इतरे च ते वर्णाश्च मेतरे तेषां वर्णाश्च मेतराणां सर्वादिसंज्ञा भावान् सुट्
वाजसी द्वंद्वे उक्ता संज्ञा वा स्याज्जसीति ई आदेशो कर्तव्ये तृतीया समासे तृतीया समासार्थवाक्येऽपि च न तृतीया तस्य सुरुष समासे च तृतीया समासोऽर्थः
प्रयोजनं यस्य तत् तृतीया समासार्थं तृतीया समासार्थं च तद्वाक्यं च तृतीया समासार्थं वाक्यं तस्मिन् तृतीया समासार्थवाक्येऽपि सर्वादिसंज्ञान भवति
मासेन पूर्वमास पूर्वस्तस्मै मास पूर्वाय देहि तृतीया समासे, असर्वादित्वा भावान् स्मट् प्रथमचरमतय डय डल्पाद्ध कतिपयने मानां जसी वा एतेषां सर्वा

द्वंद्वे सर्वादीनां न सर्वकार्यम् पूर्वपरावराणाम् वाजसी वर्णाश्च मेतरे वर्णाश्च मेतराः तृतीया समासे तृतीया समासा
र्थवाक्येऽपि च न मासपूर्वाय मासेन पूर्वाय प्रथमचरमतय डय डल्पाद्ध कतिपयने मानां जसी वा प्रथमे प्रथमाः चरमे च
रमाः तय डयटौ प्रत्ययौ ततस्तदन्ता इति शब्दा ग्राह्याः द्वितये द्वितयाः द्वये द्वयाः शेषं देववत् ने मे ने माः शेषं सर्ववत् ती
यस्य डिः सुवासर्ववद्रूपम् द्वितीयस्मै द्वितीयाय द्वितीयस्मात् द्वितीयात् द्वितीयस्मिन् द्वितीये एवं तृतीयः ॥ दिसंज्ञा वा स्यात्

जसीतीत्वे कर्तव्ये नेमशब्दस्य नित्यं प्राप्ते अन्येषामप्राप्ते चायमारम्भः तय डयटौ प्रत्ययौ केवलयोः संज्ञायाः प्रयोजनाभावात् तय डयडं ता द्वितय-
द्वयादिका ग्राह्याः संख्याया अवयवे इति तय डयटौ द्वावयवौ यस्य सः द्वितयः द्वयः तीयस्य वा डिः सुवासर्ववद्रूपम् तीयप्रत्ययां तस्य वा सर्वशब्दतुल्यं
रूपं भवति डेः डः सिङिः पु परतः द्वित्रिभ्यामिति तीयः अर्थवद्ग्रहणान्नेह पडुजा तीयायेत्यत्र प्रकारेण जातीय इति जातीयः उभशब्दस्य आख्याता
व्ययसर्वादित्यकार्यः सर्वादीपाठः द्विवचनपरत्वाभावे तु उभशब्दान्नित्यं मयद् भवतीति न क प्रत्ययादिषु सिद्धिः ॥ ७४ ॥

उभयशब्दस्य द्विवचनोताः नभिधानादितिकै यटः उभयशब्दस्य द्विवचनमस्ति अनभिधाने प्रमाणाभावादिति हरदत्तः उभयशब्दस्यायदप्रत्य-
यांतत्वात् प्रथमचरमेति विकल्पे प्राप्ते सर्वादीपाठसामर्थ्या नित्यसंज्ञा भवति विभक्तिनिरपेक्षत्वेनांतरंगत्वाच्च अयमर्थः उभयशब्दे प्रथमचरमेति
विकल्पस्य जसपेक्षया बहिरंगत्वं सर्वादिगणपाठसिद्धनित्यसंज्ञायास्तु विभक्त्यपेक्षारहितत्वेन अंतरंगत्वं ततोतरं बहिरंगयोर्मध्येतरंगोविधिर्बली-
यानिति न्यायादत्र नित्यैव संज्ञास्यान्नतु विकल्प इति निःक्रांतो जराया इति निरादयः क्राताद्यर्थे पंचम्येति तस्युरुषः अन्यार्थे ह्रस्वः निर्जरः अमरा निर्जरादे-
वा इत्यमरः जरायाः स्वरादौ जरस्वावक्तव्यः जराशब्दस्य वा जरस्भवति स्वरादौ विभक्तौ परतः तदंतविधिरत्र जराया इत्यस्य नाम्नो विशेषणत्वात् षष्ठी

उभयशब्दो नित्यं द्विवचनान्तः उभौ उभौ उभाभ्याम् उभाभ्याम् उभाभ्याम् उभयोः उभयोः उभयशब्दस्य द्विवचनं नास्तीत्ये-
कै अस्तीत्यन्ये उभयः उभये निर्जरः जरायास्स्वरादौ जरस्वावक्तव्यः तदन्तविधिरत्र षष्ठी निर्दिष्टस्यादेशस्तदन्तस्य ज्ञेयः गु-
रुशिच सर्वस्य निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति एकदेशा विकृतमनन्यवत् निर्जरसौ निर्जरी निर्जरसः निर्जराः पक्षे हसादौ
च देववत् संख्याविसायपूर्वस्या ह्रस्वाद्वा डौ वेङ्योः अन्नन्तस्योपधाया लोपो वा भवति ईङीत्येतयोः परयोर्मकारवका-
रान्तसंयोगादुत्तरस्य न॥

निर्दिष्टस्येति परिभाषयानिर्जरशब्दस्यांतस्य स्थाने जरस्प्राप्तोऽत आह गुरुः शिच्चेति अनया परिभाषया सोपपदस्य सर्वस्य स्थाने
जरसादेशो प्राप्ते सत्याह निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति निर्दिश्यते इति निर्दिश्यमान उच्चार्यमाणस्तस्य स्थाने आदेशाः स्युः एवमपि निर्दिश्यमान जराशब्दस्य जरसादेशो भवति नन्य-
त्रैसत आह एकदेशेति एकदेशेन विकृतमेकदेशविकृतं शब्दरूपं अन्येन तु नित्यमित्यन्यवन्न भवति अनया परिभाषयानिर्जर इत्यत्र जरेऽपि जरावद्ज्ञेयः जर-
सादेशाभावपक्षे हसादौ च देववद्रूपमुपसंख्याविसायपूर्वस्या ह्रस्वाद्वा डौ संख्याविसायाः पूर्वस्य सः संख्याविसाय पूर्वस्तस्य संख्यादिपूर्व-
स्या ह्रस्वस्य स्थानेऽहन् आदेशो वा स्यात् वेङ्यो ईङीत्येति तयोरीड्योः ईङीति ईमौ ॥

इति सूत्रेण कृतोत्र गृह्यते ननु जस् शसोः शिरिति शिः नापि ईप् निरनुबन्धग्रहणेन सानुबन्धकस्येत्युक्तत्वात् अलोप इति नित्ये प्राप्ते विकल्पोय
मन्तस्य नाम्न उपधाया लोपो वा स्यात् ईङ्योः परतः वकारमकारादौ अन्ते यस्य संयोगस्य सवकारमकारांतः वकारमकारांतश्चा
सौ संयोगश्च वकारमकारांतसंयोगस्तस्मात्सरस्यान उपधाया लोपो न भवतीत्यर्थः यथा बहुयज्व नीचर्मणी इत्यादि द्वयोर
तार्थे द्विगुसमासोयं भवार्थे इक् प्रत्ययस्तस्य लुक् च ततः समासांतश्च प्रत्ययः नो वेत्युपधा लोपः ह्यन्हः विगतमह इति तस्य रूपव्यन्हः अन्हः सा
यं इति क्वचिदमाद्यंतस्येति परनिपातः स्यतेर्घञ् प्रत्यये युकि च कृते सति सायशब्दोऽवसानवार्त्ती साधितः अहन्नादेशो उपधा लोपे ह्यन्हिलो
पाः भावे ह्यहनि अहन्भावे ह्यन्हे पाददंत नासिकामास हृदय निशा असृग्यूपदोष यकृच्छ्रकृदुदकास्यमांसपृतनासानूनां एषप

ह्यन्हि ह्यहनि ह्यन्हे विगतमहो व्यन्हः व्यन्हि व्यहनि व्यन्हे अन्हस्सायः सायान्हः सायान्हि सायाहनि साया-
न्है पाददन्तनासिकामास हृदय निशा असृग्यूपदोष यकृच्छ्रकृदुदकास्यमांसपृतनासानूनाम् पाददन्तनस्मास्
हृद् निश असृक् यूपन् दोषन् यकन् शकन् उदन् आसन् मांसपृत स्नु एते आदेशा भवन्ति शसादौ वा पदः पूदापद्र्या-
म् पद्भिः दतः दता दक्ष्याम् दद्भिः मासः मासा माभ्यां मासाभ्याम् अलोपस्वरेऽन्वयुक्ताच्छसादौ अन्नन्तस्योपधा-
या लोपो भवति शसादौ स्वरे परे मकार व कारान्तसंयोगादुत्तरस्य न्यूणाः यूणा ॥ दादय आदेशा वास्युः शसा-

दौ माभ्यामित्यत्र सस्य विसर्गे आदवे इति विसर्गलोपश्च यूपोमंडः सुद्रामलकयूपस्तु भेदी दीपन पाचन इति दर्शनात् अलोपः स्वरेऽन्वयुक्ता-
च्छसादौ नोपधाया इत्यनुवर्तते नांतस्य नाम्न उपधाया अतो लोपः स्यात् शसादौ स्वरे नांतस्येति किम् भवतः अत इति किं दंडिनः तपर इति
किम् प्रतानयतीति प्रतान् किप् प्रत्ययस्तान् प्रतानः स्वरे किं राजभ्यां शसादौ किं मघोन इदं माघवनं देवने दमर्थे इत्यण् म्चवश्च म्यौ युक्तः कर्म-
णिकः म्वाभ्यां युक्तो म्वयुक्तः न म्वयुक्तोऽन्वयुक्तस्तस्मा दम्वयुक्ता दम्व्याभ्यां युक्ता द्वर्णात्सरस्यातो लोपो न भवतीत्यर्थः यथायज्वनः ब्रह्मणः

स्येतिकिम् तद्व्यायुक्तादिति किं अर्थमृणः णत्वेकृतेपूणयोगे णा इत्यक्षरं भवति यूणाः ॥ ७७ ॥ नाम्नो नो लोपश्रुधौ न इत्यनेन नाम विशेष्यते
विशेषणत्वात्तदंतविधिर्भवति नांतस्य नाम्नो तस्य लोपश्रुस्याद्रसे पदान्ते चाधौ नाम्न इति किम् अहन् नाम्न इत्यनुवर्तमाने पुनर्नामग्रहणं नामसं-
ज्ञाप्रवृत्तिकाले स्थितस्य नकारस्य लोपश्रुतेनागमादेशयोर्नकारस्य लोपश्रु न भवति यथा पचन् भवान् श्वन् सुहिन् प्रशान् यूषभ्यामन्नस्य लोप-
श्रुते अद्नीत्यात्वेनापे उच्यते यस्य लोपश्रुतिविभक्तिकार्यमिति विभक्तौ कार्यविभक्तेर्वा कार्यमिति समासः पथि धिसादौ षत्वं तु न विभक्तिकार्यं सैषादिति ज्ञापकात् आदेशाभावप-
क्षे सर्वाणि रूपाणि देववत् आदेशपक्षे प्रपंचवचनानि देववत् पदादयो नादेशाः किंतु पृथक् शब्दाः एके आचार्यो इति वदंति तेन पदं विश्वरूपो स्त्रियां स्थां-

नाम्नो नो लोपश्रुधौ नान्तस्य नाम्नो नस्य लोपश्रु भवति रसे पदान्ते चाधौ यूषभ्याम् यूषभिः पक्षे पञ्चसु देववत् पदादयः
पृथक् शब्दा इत्येके सोमपाः सोमपौ सोमपाः सोमपाम् आतो धातोर्लोपः धातुसंबन्धिन आकारस्य लोपो भवति शसादौ
स्वरे परे सोमपः सोमपा सोमपाभ्यामित्यादि एवं कीलालपा शंखधामधुपा विश्वपा प्रभृतयः धातोः किम् हाहान् हाहाः
हाहौ हाहाः हाहै हाहौः हरिः औयू इकारान्ता दुकारान्ता च पर औयू आपद्यते इड भवतः हरी ॥ ॥ तं हन्मानसं मन इत्यादि सं-

गच्छते इत्यदन्ताः सोमं पिबतीति सोमपाः पापाने इत्यस्मादातो ड इति डप्रत्ययं बाधित्वा क्विप् आतो धातोर्लोपः आकारान्तस्य धातोर्लोपः स्याच्छ-
सादौ स्वरे शतृशानकसंतानां तृजंतानां तथैव च क्विबंतानां च शब्दानां धातुत्वं नोपहन्यते प्रादिपदिकसंज्ञयेत्यर्थः आतो डस्य द्वे संज्ञेस्तः षष्ठीनिर्दि-
ष्टस्येत्यंतलोपः धातोः किम् हाहान् गंधर्व विशेषवाचकमव्युत्पन्नं प्रातिपदिकमिदं हाहा हूहूह्वैवमाद्या गंधर्वा इत्यमरः यस्य वर्णे दीर्घः हाहाडे ऐत्वं हा-
है डि-सिड-सो दीर्घः हाहाः २ ओसि औत्वं हाहौः डौ ऐत्वं हाहेशेषं सोमपावत् आत इति योगविभागाद् धातोरप्याकारलोपः क्वचित्कः इत्यादन्ताः
औयु इड्-क्ष्यां पर औयू स्याताम् ईदूतो दीर्घयोग्रहणे ईड् इति पदद्वयबोध्यम् हस्वग्रहणपक्षे तु युइत्यत्रे तरेतरद्वंद्वः इडुद्भ्यामिति किम् देवौ तपरत्वमि-
तिकिम् वातप्रमो

इति सूत्रेण कृतोत्र गृह्यते ननु जसु शसोः शिरिति शिः नापि ईप् निरनुबन्धग्रहणेन सानुबन्धकस्येत्युक्तत्वात् अलोप इति नित्ये प्राप्ते विकल्पोय
म अन्तस्य नाम्न उपधाया लोपो वा स्यात् ईङ्योः परतः वकारमकारादौ अन्ते यस्य संयोगस्य सवकारमकारांतः वकारमकारांतश्चा
सौ संयोगश्च वकारमकारांतसंयोगस्तस्मात्परस्यान उपधाया लोपो न भवतीत्यर्थः यथा बहुयज्व नीचर्मणी इत्यादि द्वयोर
तार्थे द्विगुसमासोयं भवार्थे इक् प्रत्ययस्तस्य लृक्च ततः समासांतश्च प्रत्ययः नो वेत्सुपधा लोपः ह्यन्हः विगतमह इति तसुरुष्यन्हः अन्हः सा
यं इति क्वचिदमाघंतस्येति परनिपातः स्यतेर्घञ् प्रत्यये युकिच कृते सति सायशब्दोऽवसानवाची साधितः अहन्नादेशो उपधा लोपे ह्यन्हिलो
पाऽभावे ह्यहनि अहन्भावे ह्यन्हे पाददंत नासिकामास हृदय निशा असृग्यूपदोष यकृच्छ्रकृदुदकास्यमांसपृतनासानूनां एषप

ह्यन्हिलोप इति ह्यन्हे विगतमहो व्यन्हः व्यन्हि व्यहनि व्यन्हे अन्हस्सायः सायान्हः सायान्हि सायाह निसाया-
न्हे पाददन्तनासिकामास हृदय निशा असृग्यूपदोष यकृच्छ्रकृदुदकास्यमांसपृतनासानूनाम् पाददन्तनसमास
हृद् निश असृक् यूपन् दोषन् यकन् शकन् उदन् आसन् मांसपृत् स्नु एते आदेशा भवन्ति शसादौ वा पदः पूदापद्र्या-
म् पद्भिः दतः दता दह्याम् दद्भिः मासः मासा माभ्यां मासाभ्याम् अलोपस्वरेऽन्वयुक्ताच्छसादौ अन्तस्योपधा-
यालोपो भवति शसादौ स्वरे परे मकार व कारान्तसंयोगादुत्तरस्य न्यूणाः न्यूणा ॥ दादय आदेशा वास्युः शसा-

दौ माभ्यामित्यत्र सस्य विसर्गे आदवे इति विसर्गलोपश्च यूपी मंडः सुद्रामलकयूपस्तु भेदी दीपन पाचन इति दर्शनात् अलोपः स्वरेऽन्वयुक्ता-
च्छसादौ नोपधाया इत्यनुवर्तते नांतस्य नाम्न उपधाया अतो लोपः स्यात् शसादौ स्वरे नांतस्येति किम् भवतः अत इति किं दंडिनः तपर इति
किम् प्रतानयतीति प्रतान् किप् प्रत्ययस्तान् प्रतानः स्वरे किं राजभ्यां शसादौ किं मघोन इदं माघवनं देवने दमर्थे इत्यण् मन्चवश्च म्चो युक्तः कर्म-
णिकः म्वाभ्यां युक्तो म्वयुक्तः नम्वयुक्तोऽन्वयुक्तस्तस्मा दम्वयुक्ता दम्वाभ्यां युक्ता द्वर्णात्परस्यातो लोपो न भवतीत्यर्थः यथा यज्वनः ब्रह्मणः

स्वेतिकिम् तक्ष्णायुक्तादिति किं अय्यमृणः णत्वेकृतेषु णयोगे णा इत्यक्षरं भवति यूष्णः ॥ ७९ ॥ नाम्नो नो लोपश्रुधौ न इत्यनेन नाम विशेष्यते
विशेषणत्वात्तदंतविधिर्भवति नांतस्य नाम्नो तस्य लोपश्रुस्याद्रसे पदान्ते चाधौ नाम्न इति किम् अहन् नाम्न इत्यनुवर्तमाने पुनर्नामग्रहणं नाम सं-
ज्ञा प्रवृत्तिकाले स्थितस्य नकारस्य लोपश्रुत्यं तेनागमादेशयोर्नकारस्य लोपश्रु न भवति यथा पचन् भवान् श्वन् सुहिन् प्रशान् यूषभ्यामन्नस्य लोप-
श्रुते अद्नीत्यात्वेपाप्ते उच्यते यस्य लोपश्रु निमित्तकार्यमिति विभक्तौ कार्यविभक्तेर्वा कार्यमिति समासः पथि धित्वादौ षत्वं तु न विभक्तिकार्यं सैषादिति ज्ञापकात् आदेशाभावात्
क्षेसर्वाणि रूपाणि देववत् आदेशपक्षे प्रपंच वचनानि देववत् पदादयो नादेशाः किंतु पृथक् शब्दाः एके आचार्यो इति वदन्ति तेन पदं विश्वरणो स्थियां स्थां-

नाम्नो नो लोपश्रुधौ नान्तस्य नाम्नो नस्य लोपश्रु भवति रसे पदान्ते चाधौ यूषभ्याम् यूषभिः पक्षे पञ्चसु देववत् पदादयः
पृथक् शब्दा इत्येके सोमपाः सोमपौ सोमपाः सोमपाम् आतो धातोर्लोपः धातुसंबन्धिन आकारस्य लोपो भवति शसादौ
स्वरे परे सोमपः सोमपा सोमपाभ्यामित्यादि एवं कीलालपा शंखधामधुपा विश्वपा प्रभृतयः धातोः किम् हाहान् हाहाः
हाहौ हाहाः हाहै हाहौः हरिः औयू इकारान्तादुकारान्ताच्च पर औयू आपद्यते इति भवतः हरी ॥ ॥ तं हन्मानसं मन इत्यादि सं-

गच्छते इत्यदन्ताः सोमं पिबतीति सोमपाः पापाने इत्यस्मादातो ड इति डप्रत्ययं बाधित्वा क्विप् आतो धातोर्लोपः आकारान्तस्य धातोर्लोपः स्याच्छ्र-
सादौ स्वरे शतृशानकसंतानां तृजंतानां तथैव च क्विंतानां च शब्दानां धातुत्वं नोपहन्यते प्रादिपदिकसंज्ञयेत्यर्थः आतो डस्य द्वे संज्ञेस्तः षष्ठीनिर्दि-
ष्टस्येत्यंतलोपः धातोः किम् हाहान् गंधर्व विशेषवाचकमथ्युत्सन्नं प्रातिपदिकमिदं हाहा हूहूहूश्चैवमाद्या गंधर्वा इत्यमरः दासवर्णे दीर्घः हाहाडे ऐत्वं हा-
हौ डि सिड सो दीर्घः हाहाः २ औसि औत्वं हाहौः डौ ऐत्वं हाहेशेषं सोमपावत् आत इति योगविभागादधातोरप्याकारलोपः क्वचित्त्कः इत्यादन्ताः
औयु इदु-ह्यां पर औयू स्याताम् ईदूतो दीर्घयोर्ग्रहणे ईऊ इति पदद्वयं बोध्यम् हस्वग्रहणपक्षे तु युइत्यत्रे तरे तर द्वंद्वः इदुइभ्यामिति किम् देवौ तपरत्वमि-
तिकिम् नातप्रप्नो

एओजसि इदुदभ्यामित्यनुवर्तते तच्च षष्ठ्या विपरिणम्यते तच्च नाम्नो विशेषणं विशेषणे हितदंतविधिः इदुदंतस्य नाम्न एओस्यातां जसि परतः
इदुदंतस्येति किम्रायः ग्लावः तपरत्वं किम् वातप्रम्यः हूहूः धौ इदुदन्तस्य एओ भवतः धौ परे कृताकृतप्रसंगित्वेन नित्यत्वाच्च पूर्वमेत्वमोत्वं च ततः स
माना ह्येति धिलोपः इदुदंतस्य किं हे ग्लौः तपरत्वं किम् हे वातप्रमीः हे हूहूः दानाः स्त्रियाम् इदुदभ्यां परं षष्ठ्या नास्यात् स्त्रीलिङ्गे तु न किंच पुंसीत्युक्ते तु अद
सष्टाप्रत्ययेत्यदाद्यत्वे मत्वे च अमटा इति स्थिते इनादेशतः परत्वादं तरंगत्वाच्च मादू इत्युत्वे पुंलिङ्गे सिद्धममुनेति क्लीबेत्वमुनेति न सिद्ध्यति नामिनः इति स्व
रेनुमिकर्तव्ये उत्त्वस्या सिद्धत्वादतोः स्त्रियामित्युक्तं इदुदभ्यां किं गवा तपरत्वं किम् वातप्रम्या हूहूडिः ति इदुदंतस्य नाम्न एओस्याताम् उ इत्यस्य स

एओजसि इकारान्तस्योकारान्तस्य च जसि परे एकार ओकारश्च भवति हरयः धौ इकारान्तस्योकारान्तस्य च धौ परे एका
र ओकारश्च भवति हे हरे हरिम् हरी हरी नृदनाः स्त्रियाम् इकारान्तादुकारान्ताच्च परं षष्ठ्या नाभवत्यस्त्रियाम् हरिणा हरिभ्या-
मृ हरिभिः डि ति इकारान्तस्योकारान्तस्य डि ति परे एकार ओकारश्च भवति हरये हरिभ्याम् हरिभ्यः उः स्य एदोभ्यामुत्तर
स्य डः सिडः सोरकार लोपो भवति हरेः ह्य्योः हरीणां डे रौ डित् इदुदभ्यामुत्तरस्य डे रौ भवति स च डि त् डि ति डेः डि ति परे डे-
ल्लोपो भवति हरे रौ ह्य्योः हरिषु एवमग्निगिरिरविकविमुन्यादयः उकारान्ता विष्णुवायु भानुगुर्वा दयोऽप्येवं ज्ञेयाः भानुः भानू
भानवः ॥

॥ डि त् तस्मिन् डि ति स्यादौ डि ति किं हरिभ्यां स्यादौ किं हरि रिवचरतीति हरयति आचारे किं पुक्तः प्रत्ययातात् स्त्रियामडित्य
ङ् ह्यनाम्नः किं नुतः नुवंति किंच ड् चासौ इच्च डि त् तस्मिन् डि ति इति कर्मधारयकरणे इत्संज्ञकङ् कारादौ प्रत्यये परे इत्यर्थो भवति तदानाम्नः स्या
दावित्येतयो रनुवृत्तिर्न कर्तव्येति लिप्तादेर्ङ् इत्यादि उ प्रत्यये तु परत्वादियुवौ अशि श्रियत् अदुद्र दित्यादि उः स्य एदोतोत इति सूत्रमनुवर्तते लोप-
श्च इति च एदोतः परस्य डन्त्याकारस्य लोपश्चास्यात् ड् कास्य इत्संज्ञायामकारः परत्वेन लभ्यते एदोत इति किं रायः ग्लावः डस्येति किं हरये भानवे ड
स्यातः किं हरयः भानवः डे रौ डित् इदुदभ्यां परस्य सप्तम्येकवचनस्य औः स्यात् ॥

सचडिः संज्ञकः ननु डेः डैर् इत्येव वक्तव्यं किं डिच्छब्देन उच्यते डिद्ग्रहणं क्रतौ डः इत्यादौ डिदित्यस्यानुवृत्त्यर्थे इदुः क्त्वा किम् रायिगवि तपरत्वं
किं वा तप्रमी हूळी डितिरेः नाम्नश्चेलोपः स्यात् डिति परतः अव्ययानां चेलोपश्च तद्धितस्य येस्वरे च यथा बहिर्भावी बाह्यः पुनः पुनरेव पौनः पुन्यं
पथः कुतः कुत आगतकौ तस्कृतः कारकादित्यणुसेर्धाधेः सखिशब्दात् सखिशब्दांताच्च नाम्नः परस्य सेर्डा स्यात् ऐसरव्युरिति सूत्रे विपरीत-
निर्देशात्तदंतग्रहणं कीदृशस्य सेः नधिः अधिस्तस्याधेर्धिभिन्नस्येत्यर्थः समानं रव्याय ते जनैरिति सखा नीव्यादय इति निपातनात्ख्याधातो
रिप्रत्ययोपाइत्यस्य निवृत्तिश्च तदंतं तु शोभनः सखा सु सखा धौ तुधा वित्येकारेण तुडा अधेरिति निषेधात् ऐः सरव्युः तस्मादित्यनुवर्तते तस्य सखि-
शब्देन विशेषणात्तदंतविधिः सखिशब्दस्य सखिशब्दान्तस्य च नाम्नः ऐः स्यात् पंचसु शब्दः प्राक् स्यादिष्वेव रूढः सौ तु परेण डादेशेन बाधित-

सेर्धाधेः सखिशब्दात्तदन्ताच्च परस्य सेर्धेर्डा भवति सखा ऐसरव्युः सखिशब्दस्य तदंतस्याप्येकारादेशो भवत्यधिषु पं
चसु सखायौ सखायः सखायम् सखायौ सखायौ सखिपत्योरीक् सखिपतिशब्दयोरीगागमो भवति टाडे डिषु प
रतो दीर्घत्वान्नान्न भवति सरव्या सरव्ये ऋडुः सखिपतिशब्दयोर्ऋगागमो भवति ड सिड सोरे कारे परे सरव्युः असु इति-
स्थिते ऋतो डः उः ऋकारान्तात्परस्य डः सिड सोरकारस्यो कारो भवति सचडित् ॥ ॥ त्वादेर्न अथवा सेर्डादेशो प्रकृतेरेत्वे

च कृते दितलोपः विशेषाभावात्तदंतं सु सखायौ सरव्युरिति षष्ठीनिर्दिष्टत्वेनांतस्येकारस्य ऐः सखायौ सखिपत्योरीक् एतयोरीक् स्यात् टाडे डिषु
क्त्वा दंतं टा प्रत्यये ईकाः व्यवधानात् टा नान्स्त्रियाभिति न प्रवर्तते सवर्णे दीर्घे यत्वे च सरव्या सरव्ये डौ तु औत्वे दितलोपे च कृते पश्चादेक देशविकृतमिति-
न्यायेनेक यत्वे सरव्यौ सखिपत्योर्विशेषस्य विवक्षणात् तदंतविधिर्न तेनातिसखिना भूपतिना इत्यत्र नेक ऋकृडे सखिपत्योर्ऋकृ स्यात् ङउपल-
क्षित अङ् स्तस्मिन् ङे ऋतो डः उः डिदित्यनुवर्तते ऋदन्तान्नाम्नः परो डः उः स्यात् सच डित् नाम्नः किं आरत उरिति लिङ्गात्केवलादपि ऋतुर्भ-
वति ऋगागमे कृते यत्वोत्पदिलोपाः ॥ ॥

सरव्युः तदंतेयथाशोभनः सरवेति प्रादिसमासे तसुरुषेराजाहः सारविष्यइतिटप्रत्ययोन पूजार्थोपप दे निषेधात् इहैडात्वयोः प्रवृत्तिस्तदन्त
ग्रहणात् सुसारविशब्दस्य पंचसु सखिवद्रूपं शोषं हरिवत् एवमतिशयितः सरवेति अतिसरवा प्रादिसमासोत्र परमः सरवा यस्य स परमसरवे-
ति बहुव्रीहिः कर्मधारये तुटप्रत्ययेन प्राव्यंगीणत्वे ध्यैडात्वे भवतः अतिदधेत्यादावच्चास्थनामिति वत् सरवीमति क्रान्तोऽतिसरविः अत्यादयः
क्रांताद्यर्थे इति तसुरुषः अन्यार्थे इति ह्रस्वत्वेन सारविशब्दस्य लाक्षणिकत्वात् टप्रत्यय ऐडात्वे च न लक्षण प्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणं
न तु लाक्षणिकस्येति परिभाषणात् लक्षणं च प्रतिपदं च लक्षण प्रतिपदे लक्षण प्रतिपदाभ्यामुक्तौ लक्षण प्रतिपदोक्तौ तयोः द्वंद्वं ते श्रूयमाणत्वादु-
क्तशब्दः प्रत्येकं संबध्यते लक्षणोक्तः प्रतिपदोक्त इति लक्षणेन सूत्रेनोक्तौ लाक्षणिक इकः प्रतिपदोक्तस्य झटिति बुद्ध्यारोहो लाक्षणिकस्य तु

सरव्युः डे. रौडि दित्यौकारे कृते सारविपत्योरीक सरव्यौ शोभनः सरवा सुसरवा सुसरवायौ सुसरवायः सुसरवीन् सुसख
ये सुसरवेः सुसरवौ अतिशयितः सरवा अतिसरवा परमस्सरवा परमसरवा सरवीमतिक्रान्तोऽतिसरविः इहैडात्वेन ल-
क्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणमिति न्यायात् पतिः पती पतयः पतिम् पती पतीन् पत्यापत्ये पत्युः पत्यौ पति
स्समासे हरिवत् भूपतये ॥ ॥ लक्षणानुसंधानद्वारेण विलंबितो बुद्ध्यारोहो भवतीत्यर्थः क्लीबे तु पूर्वेषां पिनुमा परस्या ध्यैत्वस्य बाधः

क्रियते प्राश्ययो दृश्यता मित्युक्तत्वात् यथा प्रियसारिणी प्रियसरवीनि पतिशब्दस्य टाः डे. ड. सिड. सुडिः पु सखिवद्रूपं शोषं हरिवत् पतिः समासे हरि-
वत् पतिशब्दस्य च रूपं समासे हरिवत्स्यात् समासाऽभावे शसादौ सखिवत् भुवः पतिः भूपतिस्तस्मै भूपतये समासत्वादत्र नेक कथं सीतायाः
पतयेनमः पराशरश्चाह नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीबे च पतिते पतौ पंचस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ॥१॥ इति उच्यते पतिशब्दोऽयमारब्धात् प्रत्ययान्तो
यथानाम्नो भिर्दिदिति त्रिप्रत्यये दित्योपेधात् रित्यौणादिके इ प्रत्यये अेरिति त्रिलोपे च निष्पन्नो यं पतिः पति माचष्टे इति पतयति पतयतीति पतिः
लाक्षणिकत्वादस्य सखिवद्रूपम् एव कृष्णस्य सखिरर्जुन इति भारते सारविना वानरेन्द्रेणेति रामायणे च बोध्यं ॥ ॥

आगमजमनित्य आगंमाज्जातमागमजं कार्यमनित्यमस्ति इति न्यायाद्वासरिनेत्यादौनेक अथत्रकूडे इत्यत्रड उरिति सूत्रणीये ईगनुवृत्त्या
 डि-तिलेत्वस्य बाधेरूपसिद्धावपि गुरुकणमेतत्सत्वे ज्ञापकं बोध्यं तदादेशेरः स्यादौत्यदादीनां दशानां देरत्वं भवति स्यादि विभक्तौ विभक्ता
 विति किम् तदुत न स्यादौ किमुत स्यापत्यं तादः तमिच्छतीति तद्यति यः देः किंसः यइत्यादावत्वे सवर्णे दीर्घे च साः या इति स्यान् द्विशब्दस्यात्वे
 सनिसर्व वद्रूपं संज्ञोपसर्जनयोर्नात्वम् संज्ञायाम् गौणत्वे च तदादेशित्वत्वं न भवति सर्वाद्यंतर्गणकार्यत्वात् कस्यचित्सुरुषस्य द्विर्नामतस्य हरिवद्रूपं गौणेति द्वि
 स्तस्यापि ह्रस्वद्रूपं प्राधान्ये मुख्ये तु परमौ चतौ द्वौ च परमद्वौ कर्मधारयः सर्व वद्रूपं त्रेर्यङ् आम् इत्यनुवर्तते तच्च सप्तम्या विपरिणम्यते तस्मादिति च तस्य

आगमज मनित्यम् साखिनापतिना द्विशब्दो नित्यं द्विवचनान्तः तदादेशेरः स्यादौ द्वौ द्वौ द्वाभ्याम् ३ द्वयोः २ संज्ञो-
 पसर्जनयोर्नात्वम् द्विर्नामिकश्चित् द्विः द्वौ द्वयः द्वावति क्रान्तोः तिद्विः प्राधान्ये तु परमद्वौ त्रिशब्दो नित्यम् बहुवचनान्तः
 त्रयः त्रीन् त्रिभिः त्रिभ्यः २ त्रेर्यङ् त्रिशब्दस्यायङ्देशो भवति नामिपरे तदन्तविधिरत्र डि-दन्तस्यैव वक्तव्यः त्रयाणाम्
 परमत्रयाणाम् त्रिषुकतिशब्दो नित्यम् बहुवचनान्तः उ तेः संख्यावाचिनोऽत्यन्ताजशसोर्लुक् प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्ष
 णम् लुकिनतन्निमित्तम् कति २ कतीनाम् कतिषु औडुलोमिः औडुलोमी उडुलोमाः ॥ ॥

कतिभिः कतिभ्यः ३

नाम्न स्त्रेरिति विशेषणे विशेष

पातान्तदंत विधिः त्रिशब्दस्य त्रिशब्दान्तस्य चायङ् स्यादामि गुरुत्वात्सर्वादेशे प्राप्ते डिदादेशः अंतस्य स्थाने भवतीतीकारस्यायङ् त्रेरित्येकव-
 चननिर्देशस्त्वनुकरणत्वात् तदंतं प्रियाश्चते त्रयश्च प्रियत्रयस्तेषां प्रियत्रयाणां गौणत्वे नेति केचित् रतेरेणादिको डिप्रत्ययः डित्वाडिलोपे त्रिश-
 ब्दः उ तेः किमः संख्यापरिमाणेऽति चेति उतिः संख्यापरिमाणे विहित इह गृह्यते पातेर्डतिरिति तु न संख्याया इत्यनुवृत्तेः कतीत्यत्रयदादेशस्त
 द्वादिनिजसमाश्रित्य एञ्जसीत्येते प्राप्ते सत्याह लुकिनतन्निमित्तं लुक्शब्देन लुक्ते सति लुगवन्निमित्तमाश्रित्य कार्यं न भवतीत्यर्थः शीडो गु-
 णश्चतुर्षु इत्यनेन ज्ञापितमिदं अन्यथा शेत इत्यादावदादेशर्तु गितिलुप्तस्यायः ॥ ॥ ७ ७ ७

प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणं नयाति इति तद्भावेन गुणस्य सिद्धत्वाद् व्यर्थमिदं सूत्रं न तो ज्ञापयतीति कासंख्या येषां ते कति उडु नीवलोमानि य-
स्य स उडु लोमा उडु लोमोः पत्यमौडु लोमिः बाह्यादित्वादिन् ॥ ७ ॥ लोमोपत्येषु बहुष्वकारः लोमन् शब्दांतादप्रत्ययो भवति अपत्यानां बहुत्वे वा
च्ये उडु लोमोः पत्यानि उडु लोमाः नो वेति दलोपः बहुत्वाभावे औडु लोमि शब्द इदं तस्मिन् हरिवद्रूपं बहुत्वे तु उडु लोम शब्दोऽदन्तोऽन्य एव तस्य
इकारांतेषु व्युत्पादनं प्रासंगिकं औडु लोमि शब्दस्य बहुत्वेऽदन्तत्वं भवतीति न भ्रमितव्यमिति अदन्तस्य तु देववद्रूपं इतीदं ताः वातं प्रमिमीते इति वा
तप्रमीः वातप्रम्यादय इत्युणादिसूत्रेण माङ ईक प्रत्ययः आतो नर्पीत्यालोपः स्वरादि विभक्तौ इयं स्वर इति यत्वम् अमिशसिच परत्वादमु शसोरित्वा
लोपः वातप्रमीम् वातप्रमीन् आमितु दीर्घत्वान्न नुद्वातप्रम्यां डौ तु सवर्णे दीर्घः वातप्रमी एवंयां त्यनेनेति ययीमार्गः पातिलोक मिति पपीः सू

लोमोः पत्येषु बहुष्वकारः औडु लोमिम् औडु लोमी उडु लोमान् वातप्रमीः वातप्रम्यौ वातप्रम्यः वातप्रमीम् वात
प्रम्यौ वातप्रमीन् वातप्रम्या एवंययीपप्यादयः क्विबन्त वातप्रमी शब्दस्यामिशसिङ्गैच विशेषः वातप्रम्यम् वातप्रम्यः वा
तप्रम्यि यौवेनियः बह्व्यः श्रेयस्यो यस्यस बहुश्रेयसी ईदू दन्तस्य इयुवस्थानभिन्नस्य रूयारव्यस्योपसर्जनत्वेऽपि स्त्रीका
र्यं वक्तव्यम् ॥ ॥ र्यः व्यापरीक प्रत्ययो द्वित्वं निपातनात् यदा वातं प्रमीनातीति मीञ् हिंसायामस्मात् क्विपि वातप्रमीः अथवा ईक

प्रत्ययांताद्वातप्रमी शब्दादाचारे यङ् तात्कर्तृकिप् क्रियते नदाक्विबन्तेतो वातप्रमी शब्दः धातुत्वादव्येवेनियः स्वरादि विभक्तौ परतः सर्वत्र प्रधीवत् ब
ह्व्यः श्रेयस्यो यस्यस बहुश्रेयसी पुरुषः पुंवद्देतीपो निवृत्तिः अतिशयेन प्रशस्य इति ईयसु प्रत्यये प्रशस्य शब्दस्य आदेशः द्वित इतीप् अन्यार्थे इति
नृस्वस्तुन ईयसु प्रत्ययांतस्य बहुव्रीहौ नेति निषेधात् ईदू दन्तस्य रूयारव्यस्योपसर्जनत्वेपि स्त्रीकार्यं वक्तव्यं स्त्रियमाचष्टे इति रूयारव्यः चक्षिङो मू-
लविभुजादित्वात्क प्रत्यये रय्या आदेशो चातो नर्पीत्यालोप स्त्रियामिति वक्तव्ये आख्याग्रहणं नित्यस्त्रीत्वालाभार्थं तेन वृत्तेः प्राक् रूयारव्यस्य नित्य
स्त्रीलिंगस्य ईकारोकारांतस्य नाम्नो गौणेऽपि स्त्रीलिंगकार्यं भवति रूयारव्यस्येति किं ग्रामण्ये ॥ ॥ ७ ॥ ७

हसेपस्सेलोपः हसांतादीवंताच्च नाम्नःसेलोपोभवति हसश्च ईप् चानयोः समाहारो हसेप् तस्मात् ननु कौशांब्या निष्क्रांत इति निष्कौशां विरित्य
 आतिव्याप्तिः स्यात् अन्यार्ये इति हस्वेकृते एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् उच्यते ईईप् इति प्रश्लिष्य दीर्घस्यैवेपो ग्रहणात् ईकाररूपादीपः से-
 लोप इति हस्वेकृते लीवंतत्वेपीकारान्तत्वं नास्तीति सेरिति किम् मरुतौ हसांतात्प्रथमं सिलोपेषश्चात्कार्यं तरं भवति इतो दित्यनेनात्वे उपधादी-
 र्घेनलोपशिस्त्रोर्विसर्गेचकृतेपंयाइतिसिद्धं आसावित्याकारविधानेन प्रथमसिलोपस्यज्ञापनात् धोह्रस्वः स्त्रियां वर्तमानयोरीदृतीः स्त्रीशब्द-
 स्यचह्रस्वोभवतिवेयुव इत्यपकृष्यव्यवस्थितविकल्पंचाश्रित्यवाक्यभेदेन व्याख्येयम् तेन इयुवस्थानिनोरीदृतीर्धो नह्रस्वः हेबहुश्रेयसि इत्य-
 चह्रस्वेकृतेधावितिगुणो नह्रस्वविधिसामर्थ्यात् डितामद्व्योरित्यनुवर्तते इदुःस्थामिति परत्वाद्विकल्पेन बाधनाद्दीर्घयोरेव ईदृतीर्ग्रहणं

हसेपस्सेलोपः हसांतादीवंताच्च परस्यसेलोपोभवति बहुश्रेयसी बहुश्रेयस्योर्धोह्रस्वः इयुवस्थानवर्जिज् तयो-
 रीदृतीरस्त्रीशब्दस्यचस्त्रियां धौ परेह्रस्वोभवतिह्रस्वविधानसामर्थ्याद्वाविति न हेबहुश्रेयसि बहुश्रेयसीम् बहुश्रे-
 यसीन् डितामद्व स्त्रियामीकारांतादूकारांताच्च डितामडागमोभवति बहुश्रेयस्यै बहुश्रेयस्याः बहुश्रेयसीनामूस्त्रि-
 यांयोः इवर्णांतादुवर्णांताच्च स्त्रियां वर्तमानात्परस्यडेराभादेशोभवति बहुश्रेयस्याम् ॥ ॥ स्त्रियामीद्वंद्वतासरेषां

डेङसिङसङीनामद्वस्यात् यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्ग्रहणेन गृह्यन्ते इति परिभाषयास्याद्यवयव एवाद् तेन स्वरादौ स्यादौ परतो विधीयमा-
 नावियुवौ व्योचभवतः यथा श्रियैर्भुवै प्रध्यैवर्षाभै स्त्रियां किंवातप्रम्येह्रस्वे आमितुनुदबहुश्रेयसीनांस्त्रियांयोः इअउअनयो समाहारोयुस्तस्मात्तयोः
 समाहसेपुंसकत्वस्यानित्यत्वात्पुल्लिङ्गनिर्देशः आगमशास्त्रस्यानित्यत्वाद्वा ननुम अथवाइनासहित उरितियुः शाकपार्थिवादित्वान्मध्यपदलोपः
 स्त्रियामिवर्णावर्णांतात्परस्यडेराभ्याम् स्त्रियाम् किंवातप्रमीह्रस्वोरिति किम् गवि किंचअडागमाः भावे आमोप्यभाव इति यद्वृत्तौप-
 व्यते तस्यायमाशयः तथाहि मत्तां मतावित्यादिषु स्त्रियां योरित्यनेन नित्यमामिकृते इदुःस्थाम्

मित्यादि विकल्पेनादृक्रियते अडागमा भावेतु स्यानिवद्भावेनामो डित्वात् डे-रौ डित्यनेन औत्तलिलोपौ भवतः अदपक्षे तु तेन व्यवधानादौ-
त्वाभाव इति तेनाडामोः सहेव प्रवृत्तिर्भवति बहुश्रेयसी डि-इत्यत्र डे-रामादेशे कृते नुद न परत्वेनादाबाधनात् बहुश्रेयस्यां लक्ष्मेर्मुहचेत्यौणादिक
इप्रत्ययांतोलक्ष्मीशब्दः लक्ष्मीमति क्रांत इत्यतिलक्ष्मीः अन्यार्थे इति ह्रस्वो न स्त्री प्रत्ययांतत्वाभावात् ह्रसेप इति सेलोपोपि न ईप् प्रत्ययांत
त्वाभावात् सुषु श्रीर्यस्येति सुश्रीः ईवं तत्वाभावान्नसिलोपः खोद्धातोरियुवौस्वरे यत्वाद्यपवादोयं ईश्वउश्चयू तयोर्ख्योः व्याख्या न तोयि
शेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणा मिति परिभाषया खोरिति ह्रस्वयोरिह ग्रहणे सावर्ण्यादीर्घयोश्च नाम्नो धातोरिवर्णो वर्णयोरियुवौ भवतः
स्यादौस्वरे धातोः किं वा त प्रम्यौ ह्रस्वौ स्यादौ किंश्चर्ये भव्यं ननु सुश्रिये इत्यादौ वैयुव इत्येनना इकयं न क्रियते ईदूदंतस्य स्वर्यारव्यस्येत्युक्तत्वा

अनीवं तत्त्वान्नसिलोपः अतिलक्ष्मीः धौ-ह्रस्वः हे अतिलक्ष्मि शेषं बहुश्रेयसीवत् सुश्रीः खोद्धातोरियुवौस्वरे धातोरीव
र्णो वर्णयोरियुवौ भवतः स्यादौस्वरे परे सुश्रियः एवं सुधीयवत्र्यादयः सेनानीः खोवा अनेकस्वरस्य नाम्नो धातोरिवर्णो
वर्णयोर्यकारवकारौ भवतः स्यादौस्वरे परे धातोरवयवसंयोगः पूर्वोयस्मान्तस्य तु न सोपपदस्यानेकस्वरस्य चेदुपसर्गका
रकपूर्वस्यैव नान्यपूर्वस्यवर्णकरदन्पुनर्पूर्वस्यभूशब्दस्यवत्वं अन्यभूशब्दस्यसुधिशब्दस्यचव्येन सेनायौ न सेनान्यः॥

दाहइयुव निमित्तभूतयोदूतोगोपो
स्त्रीकार्यनवक्तव्यं स्त्रीशब्दं विना सुषुधीर्यस्येति सुधीशब्दस्यचनेति निषेधात् खोवेति न प्रवर्तते यवक्रीणातीति यवक्रीः क्तिवंतः सेनानयती
ति सेनानीः क्तिवंतः खोवा इयुवोरपवादोयं तस्मादिति खोर्धातोः स्वरे इति चानुवर्तते अनेकस्वरस्य नाम्नो धातोः संबाधिनो रिवर्णो वर्णयो-
र्यकारककारौ भवतः स्यादौस्वरे धात्ववयवसंयोगपूर्वयोरिवर्णो वर्णयोस्तु खीनचेद्यदिसोपपदस्य धातोरिवर्णो वर्णयोर्ख्यौ स्यातां तदोपसर्गकारक
पूर्वस्य धातोरिवर्णो वर्णयोरेवैव्योस्तः नतुपसर्गकारकेतरपूर्वस्य धातोरिवर्णो वर्णयोरर्थादुपसर्गकारकपूर्वत्वेन योनेकस्वरो धातुस्तस्येव वर्णो वर्णयोरेव र
घोऽपसर्गकारकेत

रपूर्वत्वेनयोः नेकस्वरो धातुस्तस्येवर्णोवर्णयोश्चेति अनेकस्वरस्य व्यौ किंनियौलुवी धातोर्योः किंवातप्रम्यौ ह्रस्वौ स्यादौ स्वरे किम् सेनान्यर्थसु
 त्वर्थे धात्ववयवसंयोगपूर्वत्वे सुश्रियो उपसर्गधात्ववयवसंयोगपूर्वत्वे तु व्यौ भवतः उच्च्यौ उच्च्यौ धात्ववयवसंयोगोत्र न उपसर्गकारकाभ्यामि
 तरपूर्वत्वे तु व्यौ न परमनियौ शुद्धधियो वर्षाकर हनुपुनरपूर्वस्य भुवो वत्वमितरपूर्वस्य भुशब्दस्य सुधीशब्दस्य च व्यौ न किंतु इयुवौ नियः नीशब्देन
 नाम्नो विशेषणाच्चदंतविधिः । नीशब्दान्नीशब्दांताच्च नाम्नोडे राम् स्यात् लृन्वीत्यत्र तुनातिव्याप्तिः लक्षणप्रतिपदोक्तयोरिति न्यायात् अर्थव-
 द्ग्रहणेनानर्थक्येति न्यायाच्चयत्वे आमादेशे च सेनान्यां एवं सुषु नयतीति सुनीः प्रध्यायतीति प्रधीः ध्यायतेः क्विपिसंप्रसारणे रूपं यदा तु प्रकृष्टा
 धीबुद्धिर्यस्येति विग्रहस्तदा धीशब्दस्य नित्यस्त्रीलिंगत्वात् ईदूदंतस्य स्यारयस्येति स्त्रीकार्ये बहुश्रेयसीव द्वपम् सुषु ध्यायतीति सुधीः सुधीशब्दस्य

नियः नीशब्दादुत्तरस्य डेः रामादेशः सेनान्याम् एवं सुनी प्रधी ग्रामण्यादयः धातुना संयोगविशेषणात् उच्च्यौ उपसर्गकारकपू
 वस्य किं परमनियौ शुद्धधियो अनेकस्वरस्य किंनियौ कुमारी मिच्छन् कुमारी वाचरन् कुमारी हसेप इति सिलोपः कुमार्य्यो कुमा
 र्य्यः अमिशसिच कुमार्य्यम् कुमार्य्यः शेषं बहुश्रेयसीवत् सरवायमिच्छतिसरयीयति ॥ ॥ चमेति निषेधादियु सुधियो सुधियइत्या-

दिग्रामं नयतीति ग्रामणीः उन्नयतीत्युन्नीः धातुना संयोगस्य विशेषणादिह व्यौ वेति यत्वं स्यादेव मरमश्वासौ नीश्च परमनीः शुद्धाधीर्यस्य स सुद्धधीः
 उपसर्गकारकेतरपूर्वत्वादियु यदा तु शुद्धं ब्रह्म ध्यायतीति विगृह्यते तदा व्यौ वेति यत्वं भवत्येव नयतीति नीः एकस्वरत्वादि हेय कुमारी मिच्छतीति कु-
 मारीयति अथवा कुमारी वाचरतीति कुमारीयते कुमारपतिवा नाम्नोय ईच्चास्येति यप्रत्ययांतात् कर्तुर्यडिः तिनाम्न आचारे क्विप्यगंताभ्यां च क-
 र्तरि क्विपि परतः यत इत्यलोपेयवयोर्वसेहकारे चेति यलोपे च कुमारीति रूपम् ननु कुमारी त्यत्रान्यार्थे इत्यनेन ह्रस्वस्यात् क्विबन्तवंप्रतीबंतस्योपसर्ज-
 नत्वान् उच्यते अन्यार्थे इति सूत्रे क्विप्रमोपसर्जनं गृह्यते न त्वप्रधानरूपमिति कुमारीशब्दे ईदूदंतस्य स्यारयस्येति स्त्रीकार्यं भवति तेन धौ परे धौ ह्रस्व
 इति ह्रस्वः डिः ह्रवचनेषु डिः ताम् ॥ ॥

छ

छ

छ

छ

छ

डित्यद् स्त्रियांयोरिति डे राम् आमितुनुद् स्वरेयौवेतियत्वं कथं तर्हि दुर्धियः वृश्चिकमियइत्यादि उपसर्गकारक पूर्वत्वाद्यत्वेन भाव्यमिति उच्यते
दुःस्थिताधीर्येषामिति विग्रहेदुरित्यस्योपसर्गसंज्ञानास्तियक्रियायुक्ताः प्रादयस्तप्रत्येवोपसर्गसंज्ञका इत्युक्तत्वात् वृश्चिकसंबन्धिनीभीवृश्चिकभी
रित्युत्तरपदलोपोत्रबोध्यः भययोगाभावाद् वृश्चिकस्थनापादानत्वमिति भावः सरवायमिच्छतीति सखीयति नाम्नोयइतियप्रत्ययः यइति दीर्घः त
तः किपियत् इत्यल्लोपः यवयोर्वसेइतियलोपः अल्लोपस्यात्रस्थानिक्त्वेन यत्वं न भवति कौलुप्तं न स्थानि वदिति निषेधात् एकदेशविकृतस्यानन्यतया
डात्वमैत्वं च भवति शसादौ स्वरेयौवेतियः सह र्वेन वर्ततेयः स सरव इति बहुव्रीहिः कंशीर्षे सुसुखे र्वेन र्वः सदिविव्यो मनींद्रियेऽन्ये विदौ सुखे र्व

एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् डैत्वे सरवा सरवायौ सरवायः हे सरवीः सरवायम् सरव्यः सह र्वेन वर्तते सरवस्तमिच्छति
सरवीः सरव्यौ सुतमिच्छतिसुतीः सुत्यौ रवीतीभ्यां कृतयादेशाभ्यां डः सिडः सोरकारस्य उः सरव्यु सुत्युः तकारस्थानजा
हर्णादपि लूनमिच्छतीति लूनीः लून्युः क्षामं प्रस्तीमं वेच्छतीति क्षामीः क्षाम्युः प्रस्तीमीः प्रस्तीस्युः शुष्कीः पक्कीः कृतयादे
शत्वाभावात् नोत्वम् शुक्कियः पक्कियः हहूः हूकौ हूक्कः हेहूहूः हूहू हूहून् वातप्रमीवत् एवं हन्सु अतिचमूः बहुश्रेयसीवत् र्वल
पूः र्वलघोर्वलघ्वः एवमुल्लु सुल्वादयः स्वयंभूः स्वयंभुवो स्वयंभुवः एवं लूस्वयंभू कट्प्रुहन्मू काराभू पर मल्वादयः व
र्षाभूः वर्षा भौ वर्षाभ्वः वर्षाभ्वम् एवं करभू पुनर्भू दन्भू काराभू शब्दाः ॥ ॥

स्तु इति हैमः सरवमिच्छतीति सखीयति नाम्नोय
इच्चास्येतियः इत्वं च ततः किपिसरवीलक्षणप्रतिपदोक्तयोरिति न्यायान्नात्र डात्वं स्वरादिविभक्तौ यौवेतियः एवं सुतमिच्छतीति सुतीयति किपि-
सुतीः रवीतीभ्यां कृतयादेशाभ्यां डः सिडः सोरकारस्य उः यौवेति कृतयाभ्यां रवीतीवर्णाभ्यां परस्य डः सिडः सोरस्य उः स्यात् तकारस्थानजाहर्णादपि
कृतयादेशात् तकारस्थाने तन्नाहर्णात् परस्य डः सिडः सोरस्य उः स्यात् लूनमिच्छतीति लूनीयति किपिलूनीः ल्वाद्योदितश्चेति क्तस्य नः क्षाममिच्छती-
ति क्षामीयति किपिक्षामीः क्षायोमइति क्तस्य मः प्रस्तीममिच्छतीति प्रस्तीमीयति किपिप्रस्तीमीः प्रस्त्यायतेः संप्रसारणं क्तस्य नत्वं च निपातनात्

क्षामंक्षीणानु प्रस्तीमं विपरीतं निगद्यते इति शुष्कं पक्वं वेच्छति शुष्कीयति पक्कीयति क्षिपि शर्फीः शुषेः क इति क्तस्य कः पचोक्त इति क्तस्य वः डः
सिङ् सोः परतो व्योर्धातो रिति यादेशे कृते व्योवेति यादेशस्य भावात् रवीतीभ्यामित्युत्वं न इतीदंताः उदंता हरिवत् इत्युदंताः गंधर्वविशेषवा
चकोऽस्युत्सन्नो हूहूशब्दः अमिशसिच अमृशसो रित्यल्लोपः अन्यत्र स्वरादौ विभक्तौ उवमिति वत्वं दंभतीति दंभूः अंदूदंभू जवूक फेलू कर्कधूदिधि
पू इत्युणादिसूत्रेण कू प्रत्ययो नुगागमश्च निपात्यते अयमूकारो धातोर्न तेन उवमिति वत्वं दंभीग्रंथे दंभूः ग्रंथकर्ता च मूंसेनामतिक्तातो यः सोऽतिचमूः
अतिचमूशब्दे तु स्त्रीकार्य विशेषः धीहे अतिचमु डिति अतिचम्वै अतिचम्वः आमि अतिचमूनां डौ अतिचम्वारवलं पुनातीति खलपूः पूवः
क्षिपुस्वरादौ विभक्तौ व्योवेति वत्वं स्वयं भवतीति स्वयंभूः क्विबंतः अन्यभूशब्दस्येति निषेधात् वत्वं न लुनातीति लूः अनेकस्वरत्वाभावात् वत्वं न भ
वतीति भूः अन्यभूशब्दस्य निषेधाद्वत्वं न कटं प्रवत इति कटपूः धातो रवयवसंयोगपूर्वकत्वाद् वत्वं न दन्भ्यां भवतीति दन्भूः कारायां भवतीति का

सेरा ऋकारान्तात्परस्य सेरा भवति स च डित् पिता ॥

राभूः अन्यभूशब्दस्येति वत्वं न परमश्वासौ लूश्च परमलूः उपसर्गकारके तर पूर्वत्वाद् वत्वं न वर्षासु भवतीति वर्षाभूः व्योवेति वत्वं स्वरे भेके मंड
कवर्षाभूशालू लपू वदुर्दुरा इत्यमरः भेक्यां पुनर्नवायां स्त्रीवर्षाभू र्ददुर्दुरे पुमानिति यादवः कर एवकारः स्वार्थिकोऽण् कारे भवतीति कारभूः वत्वं
पुनर्भवतीति पुनर्भूरिति क्रियाशब्दः पुनर्भूर्दिधि पूरुवा द्विरित्यमरः पुनर्भूशब्दस्तु नित्यस्त्रीलिंग एव दन्भिति नांते हिंसा र्थाव्यये पूर्वपदे भुवः क्वि
पू दन्भूः तरु सर्पजातिः कपिश्च करे भवतीति करभूः वत्वं इत्युदंताः ॥ ७ ॥ सेरा ऋतोऽउरित्यत ऋत इत्यनुवृत्तं ऋदंतान्नाम्नः सेरा स्यात्स
चडिदत् पितृसि इत्यत्र पंचसु इत्यर् प्राप्तः सेरा इत्यात्वच प्राप्तं तत्र येन ना प्राप्तं यो विधिरारभ्यते स तस्यापवाद इति न्यायेनार् इत्यस्य बाधको यमा
कारः प्रथमं प्रवर्तते ततस्तस्य स्थानि वत्वेन आ इत्यस्य सित्वात्तस्मिन् परे अर्दिलोपश्चेति द्वयं प्राप्तं तत्र परत्वान्नित्यत्वाच्च ढिलोपः पिता भ्राताननां
दानं हृत्वष्टृभ्रातृयात्तरः जामाता दुहिता देवा न हि ब्रंता इमे दश अस्युत्पत्तिपक्षमाश्रित्येदमुक्तम् ॥ ॥ ७ ॥ ७

पंचसु नाम्न क्रतोः रस्यात् स्यादिषु पंचसु स्यादौ किं विभृतः धेरर् पंचसु इत्यस्य स्तुरार इत्यस्य चापवादोयं क्रदंताद्धेरर् स्यात् सचडिद्वत् डौ
नाम्न क्रतोः रस्यात् डौ परे डौ किं पित्रेनयते डिञ्चेति क्रप्रत्ययां तो नृशब्दः नानरौ नरः नुर्वानामिदीर्घः नृशब्दस्य वा दीर्घो भवति नामि परे स्तुरारस्य च
ताचानयोः समाहारः स्तु तस्य स्तुः स्तोरिति वद्वोध्यं सकारसहितस्ता तस्य स्तुरिति वा सकारात् परस्य त्प्रत्ययावयवस्य च क्रतः अर् स्यात् पंचसु
कर्तृसि इत्यत्र आरपेक्षया सेरेत्यस्यैव प्रथमप्रवर्तनस्यौचित्यं नित्यत्वात् ततः षिलोपः वस्तुतः पूर्वमारिक्तते तु वर्णमात्रविधौ यदादेश इत्यस्याभावा
त् सेरा इत्यात्मनस्यादिति आत्ममेव पूर्वविधेयमिति स्तुरिति किं ना नरौ नरः उद्गातृ नष्टृ नेष्टृ क्षतृ होतृ पोतृ प्रशास्तृ णां च एषामप्यर् स्यात् पंचसु किं

पंचसु क्रकारस्यार्भवति पंचसु पितरौ पितरः **धेरर्** क्रकारांतात्परस्य धेरर् भवति सचडितु हे पितः पितरम् पितरौ पि
तृन् **क्रतोः डः** पितुः **डौ** क्रकारस्यार्भवति डौ परे पितरि एवं जामातृ भ्रात्रादयः नुर्वानामिदीर्घः नृणाम् नृणाम् शेषं पि
तृवत् स्तुरारसकारत्प्रत्ययसम्बन्धिन क्रकारस्यार्भवति पंचसु कर्त्ता कर्त्तारौ कर्त्तारः हे कर्त्तः कर्त्तारम् कर्त्तारौ कर्त्तृन् **उद्गातृ न**
ष्टृ नेष्टृ क्षतृ होतृ पोतृ प्रशास्तृ णां च उद्गातानाम् क्रोष्टुशब्दस्य पुंसि पंचस्यादिषु स्त्रियां च तृवद्रूपम् क्रोष्टा क्रोष्टारौ क्रोष्टा
रः हेक्राष्टौ क्रोष्टारं क्रोष्टारौ क्रोष्टून् ॥ ॥

च उद्गात्रादीनां व्रंता नामारिष्टः पितृभ्रातृ मातृजामातृयातृ दुहितृशब्दानां व्रंता नामारिष्टस्तत्र किं प्रमाणम् व्युत्पत्तिपक्षे तूद्गात्रादयः पि
त्रादयश्च उपादौ व्रंता व्युत्पादिताः अव्युत्पत्तिपक्षे तूद्गात्रादयः पित्रादयश्चाव्युत्पन्नान् तत्प्रत्ययांता इति उच्यते व्युत्पत्तिपक्षे तत्प्रत्ययांतात्वादेवारिसि
द्धे उद्गात्रादिग्रहणं व्यर्थं व्यर्थे सति नियम्यते औणादिकानां उद्गात्रादीनामेव व्रंता नामार् न तु औणादिकानां व्रंतानाम् संज्ञाशब्दानामन्येषां पितृप्र
भृतीनामिति अव्युत्पत्तिपक्षे तूद्गात्रादिग्रहणं विध्यर्थमिति पितृमातृभ्रातृप्रभृतीनामार् इत्यस्य शक्यं नैव नास्तीति क्रोष्टुशब्दस्य पुंसि पंचस्यादिषु
स्त्रियां तृवद्रूपम् क्रोष्टुशब्दस्य स्थाने क्रोष्ट इति तत्प्रत्ययांतरूपं भवति पुंसि पंचसु परेषु स्त्रीलिङ्गे च क्रुश आवाहनेऽस्मादौणादिके तु प्रत्यये क्रोष्टुश

ब्दः तृपुणावितितृप्रत्यये तुक्रोष्टुशब्दः द्वावपिशृगालवाचिनौ तत्राविशेषेण द्वयोः प्रयोगे प्राप्ते पंचस्यादिषु स्त्रियांच तृप्रत्ययांत एव तृतीयादौस्व
रे उभयम् अन्यत्र तु प्रत्ययांत एवेति नियमार्थमिदमारंभणीयं निमित्तव्यपदेशतादात्म्यशास्त्रकार्यरूपविषयकत्वेनातिदेशस्य षड्विधत्वेपि प्राधान्या
दिह रूपमेवातिदिश्यते तच्च कुशोरेव उपास्थितत्वादर्थतः सादृश्याच्च रादौस्वरे क्रोष्टुशब्दस्य तृवद्वाक्रोष्टुशब्दोवा तृप्रत्ययांतः प्रयोज्यरादौस्वरे तृप्रत्य-
यांतक्रोष्टुशब्दस्य कर्तृवद्रूपमुकारांतक्रोष्टुशब्दस्य भानुवत् आमितु तृवद्भावेनुडागमेच प्राप्ते सत्याह कृतं चाकृतं च कृताकृते कृताकृतयोः प्रसंगोऽस्या
स्तीति कृताकृतप्रसंगी योविधिः स नित्यो विधिर्भवति तृवद्भावेकृतेकृते च नुट् विधिर्नित्यः तृवद्भावस्त्वनित्यः नित्यश्चानित्यश्च नित्यानित्यौ तयोर्नि-
त्यानित्ययोर्विध्योर्मध्ये नित्यो विधिर्बलवान्वलिष्ठः कौमुद्यांतु आमिपरत्वात् तृज्वद्भावे प्राप्तेनुम चिरतृज्वद्भावेभ्योनुट्पूर्वविप्रतिषेधेनेति नुडेव तेन वा

रादौस्वरे क्रोष्टुशब्दस्य तृवद्वाक्रोष्टुक्रोष्टुनाक्रोष्ट्रेक्रोष्टवेक्रोष्टुःक्रोष्टोःक्रोष्टुःक्रोष्टोःक्रोष्टोःक्रोष्टोः कृताकृतप्रसंगी
योविधिः स नित्यः नित्यानित्ययोर्मध्ये नित्यविधिर्बलवान् क्रोष्टूनाम् क्रोष्टुरिक्रोष्टौसह इना कामेन वर्तते सः सयौसयः स्मृता
ईर्लक्ष्मीर्येन सस्मृतेः स्मृतयौ स्मृतयः ॥ ॥

रीणां तिसृणां क्रोष्टूनामिति इत्युदन्ताः कृविक्षेपे तृप्लवनत
रणयोः अनयोरनुकरणेकृतु इति प्रकृतिवदनुकरणमिति वैकल्पिकातिदेशात् कृतइरिति इत्योर्विहसे इति दीर्घेच कीः किरौ किरः तीः तिरौ तिरः इ
त्यादिगीर्वत् इरभावपक्षेतुकृः क्रौक्रः क्रमुक्रौ क्रुन्क्राक्रे डः सिडः सोः क्रः दीर्घान्तत्वादामो ननुट्क्राम् डौ तु क्रि इत्युदन्ताः **गम्गुगतीशक्रुशक्तीअ**
नयोरनुकरणे गम्गुशक्नु इति ऋवर्णं लृवर्णौ चेति सावर्ण्यात् सेरेत्यात्वं गमाशकापंचस्वित्यल् गमलो गमलः गमलं गमलोशसि तु गम्गुन् लृकारस्य
दीर्घत्वाभावाच्छसीति नदीर्घः लृलमितिलः गम्गागम्ले डः सिडः सोस्तु क्रतोडः उरित्युत्वं गमु शकु डौ तु गमलि शकलि इति लृदन्ताः अस्या
पत्यमिः कामः अस्य कृष्णस्य स्त्री ईर्लक्ष्मीः तेन तया वा सह वर्ततेयः ससेः सहादेरिति संहस्य सस्तत एत्वं स्वरादौ विभक्ता वाय्सयौ इत्येदं-
ताः कौमुद्यांतु गम्गुनित्येनोपलभ्यते ॥

रैस्मिरे इत्यविभक्तिको निर्देशः रायः आत्वं स्यात् सभादौ विभक्तौ स्मीति किरायौ स्यादौ किरैभारः रैसहायः अर्थरैविभवा अपीत्यमरः इत्येदंताः
ओरौ ओकारस्योकारो भवति ओकारांता द्विहितेषु पंचसु परेषु पंचसु किम् गवा विहितविशेषणं किम् हेभानो हेभानवः धौ एओजसीत्योकारे कृते
ओत्वं प्राप्तं विहितविशेषणाद्वा र्यते ॥ अम् शसिओत आत्वं स्यात् शसासाहचर्यात् स्यादीनामेवाम् गृह्यते नेह अचिनवं असुनवं औतोपवादोयं अ
मूचशश्चानयोः समाहारोऽम् शस्मृतस्मिन् अम् शसिगाः इत्यत्र नत्वाम् शसीत्यात्वे इत्युक्तेः सोनः पुंस इत्यनेन सस्यनकारो न सुष्टु द्यौर्यस्मिन् दिवसे
ससुद्यौः द्यौ दिवौ द्वे स्त्रियामभ्यामित्यमरः उः शंभुः स्मृतो येन सः स्मृतौः बहुव्रीहविति क्तान्तस्य पूर्वनिपातः इत्येदंताः ग्लौर्मृगांकः कलानिधि

रैस्मिरे शब्दस्याकारादेशो भवति सकारभकारादौ स्यादौ विभक्तौ सुराः सुरायौ सुरायः सुराभ्याम् सुरासु ओरौ ओका
रस्योकारादेशो भवति पंचसु गौः गावौ गावः हेगौः अम् शसिओकारस्या भवति अमिशसिच गाम् गावौ गाः गवा गोभ्याम्
उः सः गोः एवंसु द्यौः स्मृत उः शम्भुर्येन सस्मृतौः स्मृतावौ स्मृतावः ग्लौः ग्लावौ ग्लावः इति स्वरान्ताः पुल्लिङ्गाः आपः आ
दन्तादाबन्तासरस्य सेर्लोपो भवति गङ्गा औ आदन्तादाबन्तासरस्य औ ईर्भवति गङ्गे गङ्गाः धिरीः आदन्तादाबन्तासरोधि
रीर्भवति हे गङ्गे गङ्गाम् गङ्गे गङ्गाः दौसोरेः आदन्तस्याबन्तस्य दौसोः परयोरेत्वं भवति गङ्गया ॥ ॥ ॥ ॥

रित्यमरः स्वरे आव् ग्लावौ ग्लावः इत्येदंताः इति स्वरान्ताः पुल्लिङ्गाः ॥ ४ ॥ आपः आ आप इत्याकारप्रश्लेषादाकारांतादाबन्तान्मा
न्मः परस्य सेर्लोपः स्यात् आबन्ता किंसोमपाः आदन्ता किं खद्वामतिक्कांतोऽतिखद्वः एकदेशविकृतस्यानन्यत्वादाबन्तत्वेपिनसिलोपः आ
दन्ताबन्ताः भावात् औ औ इत्यविभक्तिको निर्देशः आप इत्यनुवर्तते धिरि इत्यत ई इति च धिरीः आपू इत्यनुवर्तते दीर्घविधानमौ इति सूत्रेऽ
नुवृत्त्यर्थम् वस्तुतस्तु ह्रस्व एव युक्तः शसितु स्त्रीत्वान्नत्वाभावः गङ्गाः दौसोरेः दाश्च ओश्च दौसौ तयो द्यौसोः परतः आदन्तस्याबन्तस्यै
त्वं स्यात् ॥ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

डि. तां यद् ड इघेषां तानि डीति तेषां डि. तां वचनापेक्षया क्लीबत्वं ड इत् यासां ता डि. तस्तासां विभक्त्यपेक्षया स्त्रीत्वं वा ड इत् येषां ते डि. त
स्तेषां प्रत्ययापेक्षया पुंस्त्वं वा आदं ता दावं तात् डि. तां यद् स्यात् टित्वादादौ एत्वं गंगायै सवर्णदीर्घे गंगायः अस्तेः तिप्तेव क्रियायामित्यादि निर्दे
शात् सप्तम्येकवचनस्यैव ग्रहणं न तु चतुर्थ्येकवचनस्य ननु गंगायामित्यादौ डे. रामादेशो कृते सुडागम इति नुद स्यादिति चेन्न परत्वात् डि. तामिति य
दा बाधनात् ननु डि. तां यडागमो विधीयते आमादेशस्तु न डि. दिति कथं तस्य यडिति चेन्न आदेशः स्थानिकार्ये लभते इति स्वीकारात् अत्र क्रियाया

डि. तां यद् आदन्तादावन्तासरेषां डे. ड. सिड. सूडिनां यडागमो भवति गंगायै गंगायः गंगायः गंग योः गंगानाम् आस्तेः
आदन्तादावन्तासरस्य डे. रामादेशो भवति गंगायाम् गंगयोः गंगासु एवं श्रद्धामेधादुर्गादयः अम्बार्थानां द्विः स्वराणां धौ ह
स्वः हे अम्ब हे अक्क हे अल्लु शेषं गंगावत् द्विः स्वराणामिति किम् हे अंबां डे हे अम्बाले हे अम्बिके यदोच्च सर्वादेः परस्य यदः
सुडागमो भवति पूर्वस्य चापोकारः सर्वस्याः सर्वस्याः सर्वयोः सर्वासाम् सर्वस्याम् एवं विश्वाद्योऽप्यावन्ताः जराजर
सौ जरे जरसः जराः दिक् समासे बहुव्रीहौ सर्वादेर्वा सर्वकार्यं मुदक्षिण पूर्वस्यै दक्षिण पूर्वायै उत्तर पूर्वस्याः उत्तर पूर्वायाः
अन्तरस्यै शालायै बाह्यायै इत्यर्थः अपुरी सुक्तेर्नेह अन्तरायै नगर्यै द्वितीयस्यै द्वितीयायै तृतीयस्यै तृतीयायै नासिका-
याः नसु नासिकानासिके नासिकाः नासिकानसः नासिकाः नसानासिकयानोभ्याम् नासिकाभ्याम् पक्षेपंच सु गंगावत्
पृतनायाः पृतपृतः पृतापृद्भ्याम् निशाया निशनिशः निशाः ॥ ॥

मिति निर्देशो मानं श्रद्धाप्रतीतिः मेधाबुद्धिः दुर्गा

पार्वती अंबार्थानां द्विः स्वराणां धौ हस्वः अंबार्थानां द्विः स्वराणां हस्वः स्याद्धौ परे अंबामाताथ बालास्यादित्यमरः यदोच्च आप इत्यनुवर्तते आबं
तसर्वादेर्यडागमस्य सुदस्यात् आपः स्थानेच्च सर्वादेः किं गंगायै यदः किं सर्वाभ्यां नृषवयो हानावित्यस्मात् पिद्भिदामडिः त्यडिः रि तोऽडिः गुण इति गुणे
कृते आपृजरा जरायाः स्वरादौ जरसीति स्वरादिविभक्तौ जरसु औपरतः औ इतीत्वं न नित्यत्वाज्जरसु जरसौ आमि तु जरसामिति जराया इति वचनसाम

ध्यात् पक्षे ह सादौ च गंगावत् दिक् समासे बहुव्रीहौ सर्वादेर्वा सर्वकार्ये गौणत्वादप्राप्ते विभाषेयम् दिशां समासो दिक् समासस्तस्मिन् बहुव्रीहौ सर्वादेः सर्वादि कार्यं वा वाच्यं दक्षिणस्याः पूर्वस्या अंतराले मध्येयादिक् सा दक्षिणपूर्वा तस्यै उत्तरस्याः पूर्वस्या अंतरालेयादिक् सा उत्तरपूर्वा तस्याः अन्यपदार्थोपि दिक् शब्दवाच्य एव ग्राह्यस्ते ननेह योत्तरासा पूर्वायस्या उन्मत्तायाः सा उत्तरपूर्वा तस्यै उत्तरपूर्वायै अंतरोः पुरि परिधाने बहिर्योगे इत्युक्तत्वा दंतरशब्दस्य बहिरर्थे सर्वकार्ये अंतरस्यै शालायै नगरबाह्यायै इत्यर्थः अंतरस्य न पुनर्यथा सर्वकार्ये अंतरायै न सुट् द्वितीया तृतीययोस्तृतीयस्य डित्सु वा सर्ववदित्युक्तत्वात् डेः डः सिङ् सङिः पु वा सर्ववत् शोषं गंगावद्रूपम् पाददंतेति नासिकाशब्दस्य शसादौ नस् सस्य विसर्गे हवे इत्युक्ते ओत्वे च नोभ्यां पृतनासेना छशपराजादेः षः छांतस्य शांतस्य पांतस्य राजादेश्च नाम्नः षः स्यात् रसे पदांते च छांतस्य शांतस्य पांतस्य राजादेश्च धातोः षः स्यात् झसे पदांते च छांतस्य नाम्नो यथा तत्त्वप्राङ् २ भजां विणिति विष् प्रकृते अकृतव्यूह परिभाषया द्वित्वं न प्रवर्तेत ततोऽसि

छशपराजादेः षः छकारान्तस्य शकारान्तस्य षकारान्तस्य राज्यज् सृज् मृज् भ्रज् ब्रश्च भ्राजादेश्च षकारो भवति धातोर्झसेपरे नाम्नश्च रसे पदांते च ॥ ॥

इपरिभाषयान वृद्धिः वृद्धेर्विण् निमित्तत्वेन पत्वं प्रति बहिरंगत्वात् धातोश्च यथा प्रष्टा अपाप्रदं शांतस्य नाम्नो यथा विट् विड्भ्यां धातोश्च यथा वेष्टा अवेष्टेष्टं पांतस्य नाम्नो यथा द्विट् द्विड्भ्याम् धातोश्च यथा द्वेष्टा अद्वेष्टेष्टस्य षविधानमादेशान्तरनिवृत्त्यर्थे ततः पुरस्तादपवादस्यायेन रसे च पा एव बाध्यो न तु व्यवहितो झवे जबा इति च अयं च निषेधः स्यादौ न लक्ष्यानुरोधात् तेन पदसु इत्यादिसिद्धिः द्विड् द्वे ब्रझवे जबाः अद्वेष्ट अद्वेड् ब्रवावसाने च स्यादेव व्यवहित विधित्वात् राजादयस्तु राजद्वी सौ यजदेव पूजादौ सृज् विसर्गे मृज् षश्रुद्धौ भ्रज् षपाके ओब्रश्च द्वे भ्राज् दी सौ आदिशब्दात् परिव्राज् शब्दो विष्णंतो ग्राह्यः दिशामिति सूत्रे स्मृतिजोः पाठस्तु पत्वबाधनार्थः अस् धातो रौणादिके क्रज् प्रत्यये नसिद्धौऽ सृज् शब्दो न गृह्यते लाक्षणिकत्वात् ॥ ॥

छ

छ

छ

छ

छ

षोडः षस्य नाम्नो विशेषणान्तदंतविधिः षांतस्य नाम्नो तस्य डः स्यात् रसे पदांते च षष्ठीति निर्देशात् थद् प्रत्ययेन षस्य डः षष्ठः ननु वा वसाने झवे जवाः
 खसे च पाझसानामित्यंतेः सूत्रैष डयो लभिन्मास्ति दं सूत्रं उच्यते षाष्मातुर इत्यादिसिद्ध्यर्थमिदमावश्यकं यथा षाष्मातुर इति स्थिते षोड इति डत्वे
 कृते तन्म देकत्वे इति निर्देशाज्जवस्यापि अमो भवतीति अष्टनोडो वेति निर्देशाच्च द्वेष्टीत्यादावपि न डत्वं षस्य पत्वे डत्वं निडभ्यां सुपि डस्य खसे च पा इति
 च पत्वे टनात्सस्य वेति वा धुट् धस्य च पत्वं धुडभावे दस्य धुट् पक्षे तकारस्य शसे च पस्येत्यनेन ठथौ न कुक्कुड् कुवर्जितस्येति निषेधात् स्यादीनां सस्येति न
 डत्वं निडसु निडसु परिशिष्टकारादयः छशपराजादेरिति सूत्रेधातोश्च इति सूत्राद्धातो रित्येवानुवर्तयंति न तु नाम्न इति तन्मते झवे जवा इत्यनेन शस्य

षोडः निडभ्याम् निडभिः निड्सु निड्सु निशासु केचित्तु धातोरेव पत्वमाहुः तन्मते तु झवे जवा इति जकारः निज्भ्यां नि
 जभिः श्रुत्वम् निचसु निशासु गोपाः सोमपावत् बुद्धिः बुद्धी बुद्धयः हे बुद्धे बुद्धिम् बुद्धीः बुद्ध्या इदुद्ध्याम् स्त्रियां वर्तमा
 नाभ्यामिकारो काराभ्यां परेषां डितां वचनानां वाडागमो भवति बुद्ध्यै बुद्धये बुद्ध्याः बुद्धेः बुद्ध्याः बुद्धेः बुद्धीनां स्त्रियां योः
 बुद्ध्यां अडागमाभावे आमो व्यभावः बुद्धौ एवं मतिभूति धृतिरुच्चादयः धेनुरज्जुदनुचं च्चादयो व्येवम् ॥ ॥ ॥

जकारे निज्यामिति सुपि खसे च पा इति शस्य चः स्तोश्चुभिरिति शत्वं च पाच्छः रा इति पक्षे शस्यच्छत्वमपि बोध्यं निचश्च चोः कुरिति कुत्वं
 नच पस्यासिद्धत्वात् इत्यावन्ताः गोपाशब्द आकारांतः बुद्धिः प्रायेण हरिवत् स्त्रीत्वात् सो नपुंस इति न नत्वं बुद्धीः अस्त्रियामित्युक्तत्वाद्वा नेति नात्वं न बुद्ध्या
 इदुद्ध्याम् इश्च उश्च इदुत्तौ ताभ्यामिदुद्ध्यां वेयुव इत्यतो वेत्यनुवर्तते डितामडि निचस्त्रियां डितां वा इत्यात् डितामडिति नित्ये प्राप्ते विभाषेयं स्त्रिया
 मिति किं सरये पत्ये डितामिति किम् मतिभ्यः तपरत्वं किं न घौ अद् बुद्ध्यै अडभावे डितीत्येत्वं बुद्ध्येडौ तु अडामोः सहैव प्रवृत्त्यप्रवृत्ती सन्नियोगवि
 शिष्टानां सहवा प्रवृत्तिः सहवानिवृत्तिरिति न्यायात् ॥ ॥ ॥

त्रिचतुरोः स्त्रियां तिसृचतसृच तत्त्वदादेरित्यतः स्यादावनुक्त्यतेत्यर्थवाचकयोरेतयोरेतावादेशौ स्तोविभक्तौ रात्रकारेण तुल्यं क्रवदिति वाक्यां
तरं क्रवदिति पदच्छेदः स्योरित्यातः स्वरे इत्यनुवर्तते स्वरे परे तिसृचतसृचशब्दयोर्ऋकारत्रुकारकार्यं लभते तच्चरस्वं तेन पंचसु इति डाविति चारस्तुरां
रित्वा ऋतोऽङ् उइत्युकारः एते विधयो न असृशसोरलोपोपिनसेरेत्यात्वं धेरित्यर् तु भवत्येव स्वरपरत्वाभावात् तिसृइत्यत्र क्लिलादिति पत्वाभावप्रदर्श
नेनोऽऽदेशावयवेषत्वं नेति ज्ञापितं सैषादिति पत्वं निर्देशेन समात्रादेशस्य पत्वं भवतीति ज्ञापितं च विभक्तौ किंतिस्त्रः प्रियायस्य सत्रिप्रिय इत्यत्र तु न-
लुकिनतन्निमित्तमित्युक्तत्वात् स्त्रियां किंत्रयः चत्वारः न तिसृचतस्रोर्नामिदीर्घः एतयोर्दीर्घो न स्यान्नामि आमितुनुद् तिसृणां श्रुतत्वात् त्रिचतुरोरित्य
स्यैव स्त्रियामिति विशेषणं नानुवृत्तस्य नाम्नः प्रियास्त्रयः पुरुषाः प्रियाणि त्रीणि कुलानि वायस्याः साप्रियत्रिः तस्य बुद्धिवद्वृत्तं समासस्य स्वार्थावि

त्रिचतुरोः स्त्रियां तिसृचतसृचत् स्त्रियां वर्तमानयो स्त्रिचतुरशब्दयोस्तिसृचतसृइत्येतावादेशौ भवतः विभक्तौ ऋका
रश्च ऋकारवत् ततोऽराऋकारानभवंति सेराधेरर् तु भवति तिस्रः २ तिसृभिः तिसृभ्यः २ न तिसृचतस्रोर्नामिदीर्घः तिसृ-
णां स्त्रियामिति त्रिचतुरोर्विशेषणान्नेह प्रियास्त्रयः प्रियाणि त्रीणि वायस्यास्सा प्रियत्रिः बुद्धिवत् आमिप्रियत्रयाणां यदा
स्त्रियां मुख्यौ लिंगान्तरे गौणौ तदैतौ स्तः प्रियास्तिस्त्रोयस्य सप्रियतिसाप्रियतिस्रौ प्रियतिस्रः हे प्रियतिसः नाम्शसोरलोपः
प्रियतिस्रं प्रियास्तिस्त्रोयस्य कुलस्य तत्कुलं प्रियत्रि ॥ ॥ धायत्वेपि त्रिचतुराः स्वार्थाविधायकत्वाभावात् आमितुत्रेयडित्यय

ङुः प्रियत्रयाणामिति विशेषः यदा स्त्रियां मुख्यौ लिंगान्तरे गौणौ तदैतौ स्तः यदविग्रहे त्रिचतुरशब्दौ स्वार्थवाचकौ मुख्यौ तिसृचतसृरूपावित्यर्थः यस्य
यस्यावेत्यादि समासार्थरूपे लिंगान्तरे तु तौ गौणौ स्तः तदा त्रिचतुरोस्तिसृचतसृइत्येतौ भवतः यथा प्रियाः तिस्रोयस्य पुंसः स इत्यत्र प्रियाजस्त्रिजस इति
स्थिते अंतरंगानपि विधीन् बहिरंगोलुक् बाधते इत्यकृत्वेव तिस्रादेशं सिपोलुकि कृते समासाद्या विभक्तिस्तस्यां परतः तिस्रादेशः पुंवद्वेति प्रियाशब्दस्य पुं
वद्भावः सेरेत्यात्वं प्रियतिसेति यद्यपीह जह स्वा र्थावृत्तिपक्षे त्रिशब्दस्य निरर्थकत्वेन स्त्रीवाचित्वं दुर्लभं तथापि भूतपूर्वगत्या स्त्रियां वृत्तिर्बोद्ध्या उत्तरपदार्थप्रधान

स्तस्युरुषइत्यादिसिद्धांतस्यैवमेवनिर्वाह्यत्वात् अजहत्स्वार्थवृत्तिपक्षे तु स्त्रीनिष्ठसंख्यासमर्पकयो स्त्रिचतुरोरिति विवक्षितोर्थः प्रियतिस्त्री प्रियतिस्रः
 प्रियतिस्रं प्रियतिस्त्री प्रियतिस्रः प्रियतिस्रा प्रियतिसृभ्यां प्रियतिसृभिः प्रियतिस्रे प्रियतिस्रः प्रियतिस्रोः प्रियतिसृणां प्रियतिस्रि प्रियतिस्रोः प्रियति
 सृषु हे प्रियतिस्रः प्रियाः तिस्रो यस्य कुलस्येत्यत्रस्य मोर्द्धकालुप्तत्वेन प्रत्ययलक्षणाभावात् न तिस्रादेशः प्रियत्रि न्यणर्द्धपुलुकिन तन्निमित्तमित्यस्यानित्य-
 त्वपक्षे प्रियतिसृ एतद्रूपद्वयं कैयटेन स्वीकृतं इदमोयं पुंसीत्यनेनानित्यत्वं ज्ञापितं नामिनः स्वरे इति नुमु ईमावितीत्वं प्रियतिसृणी नोपधाया इति दीर्घः तृती
 यादिषु वक्ष्यमाणेन दादावित्यनेन पुंवद्भावविकल्पात् पर्यायेणानुमूरत्वे प्रियतिस्रा प्रियतिसृणा प्रियतिस्रे प्रियतिसृणे प्रियतिस्रः प्रियतिसृ
 णः आमिस्त्वं बाधित्वा परत्वात् नुमप्राप्तः तं च बाधित्वा विप्रतिषेधे परमिति नुर् प्रियतिसृणाम् खृणामिति वागुणः हे प्रियतिसः हे प्रियतिसृ द्विशब्दस्यत्वदा

न्यणर्द्धपु नकारांता हकारांतादृष्णंताच्च स्त्रियामीप् प्रत्ययो भवति प्रियतिसृणी प्रियतिसृणि खृणां नपुंसके धौगुणो
 वा हे प्रियतिसः हे प्रियतिसृ दादौ स्वरे दादाविति पुंवत् नामिनस्स्वरे प्रियतिसृणा प्रियतिस्रा द्वे रत्वे सत्याप् द्वे द्वे द्वाभ्याम्
 ३ द्वयोः २ हसेपस्तेल्लोपिः नदी नद्यौ नद्यः हेनदिनदीम् नद्यौ नदीः नद्याडिन्तामर्द्ध नद्यौ नद्याः नदीनाम् नद्याम् एवब्राह्मणी
 सरवीकुमारीगौर्यादयः लक्ष्मीः अनीवंत त्वान्नसिलोपः धौह्रस्वः हे लक्ष्मि शोषं नदीवत् एवमवी तं त्रीतरी प्रभृतयः ईवन्तत्वा
 त्तिलोपः स्त्री स्त्रीभ्रुवोः स्त्रीशब्दस्य भ्रूशब्दस्य च युवौ भवतः स्यादौ स्वरे परे स्त्रियौ स्त्रियः हे स्त्रि ॥ ॥

देरित्यकारे कृते स
 निपातपरिभाषाया अनित्यत्वादावात् इत्याप् इतीदंताः नदादेरितीप् नदीधौह्रस्व इतिह्रस्वे हेनदि प्रातिपदिकग्रहणे लिंगविशिष्टस्यापि ग्रहणमि
 तिसेर्द्धाधेरिति डात्वे ऐसरव्युरित्येत्वे च प्राप्ते विभक्तौ लिंगविशिष्टाग्रहणमिति न सरवीलक्ष्मेर्द्ध चेति ईप्रत्ययः लक्ष्मीः केचिदिह कृदिकारादिति पाक्षि
 कमीपमिच्छंति तन्मते पक्षे सिलोपः स्यादेव वा तप्रमी श्रीलक्ष्मीति पक्षे ड्यंताः सुसाधव इति रक्षितः लक्ष्मीर्लक्ष्मी हरिप्रियेति द्विरूपकोशश्च अवीरजस्व
 लास्त्री तं त्रीर्वाणास्तरीर्धूमः तरीर्वेडास्त्यायतेर्द्धाडिति डर्द्ध प्रत्यये यवयोर्वसे इति यल्लोपः दित इतीप् स्यायतेः स्याः शुक्रशोणिते इति स्त्री ॥ ॥

स्त्रीभ्रुवोः अप्राप्ते विधिरयं यत्वत्वयोरपवादः एतयोरिवर्णो वर्णयोरियुवौ भवतः स्तरादौ स्यादौ किम् स्त्र्यर्थः ऋत्वर्थधौ ह्रस्वइति ह्रस्वे हे स्त्रिवामश
सिपूर्वेण नित्ये प्राप्ते विकल्पोऽयम् कचिदेकदेशोऽनुवर्तते इति स्त्रीभ्रुवोरित्यतः स्त्रीशब्दस्यानुवृत्तिः डितामडित्यद् स्त्रियै आमि स्त्रियास्तु नित्यमिति
वक्ष्यमाणेन ननु स्त्रीणां डौ स्त्रियां योरित्याम् स्त्रियां गौणोऽनु स्त्रियमतिक्रान्तः पुमान् अतिस्त्री अन्वार्थे इति ह्रस्वः एओनेत्यादि एओनेभावौ त्वनुङिः
पुंसि स्त्रीशब्दस्य इय् बाध्यते इति त्वयाऽवधार्यतां ज्ञायतां एश्च ओश्च नाश्च ते एओनाः एओनानां भावः एओनाभावः एओनाभावश्च औत्वं च नुद् च

वाम्शसि अमिशसि च परे स्त्रीशब्दस्य वा इय् भवति स्त्रियम् स्त्रीम् स्त्रियः स्त्रीः स्त्रिया स्त्रीणाम् स्त्रियमतिक्रान्तोऽतिस्त्रिः
अन्वार्थे अतिस्त्रियो एओनाभावौ त्वनुङिभिः पूर्वस्थैः पुंसि बाध्यते क्वीवेनुमाच स्त्रीशब्दस्येय् इत्यवधार्यतां अतिस्त्रयः
हे अतिस्त्रे अतिस्त्रियं अतिस्त्रिम् अतिस्त्रियो अतिस्त्रियः अतिस्त्रीन् अतिस्त्रिणा अतिस्त्रये अतिस्त्रेः अतिस्त्रियोः अति
स्त्रीणां अतिस्त्री अतिस्त्रियोः अतिस्त्रिषु ओस्यौ कारे च नित्यं स्यादश्शसोऽस्तु विभाषया इयादेशस्तु नान्यत्र स्त्रियाः पुंस्युप-
सर्जने क्वीवेतु नुम् अतिस्त्रि अतिस्त्रिणी अतिस्त्रीणि अतिस्त्रिणा अतिस्त्रिये अतिस्त्रिणे अतिस्त्रेः अतिस्त्रिणः अतिस्त्रेः
अतिस्त्रिणः अतिस्त्रेः अतिस्त्रिणः अतिस्त्रियोः अतिस्त्रिणोः अतिस्त्रीणां अतिस्त्री अतिस्त्रिणि य्वृणां न पुंसके धौ गुणो वा
वक्तव्यः हे अतिस्त्रे हे अतिस्त्रि स्त्रियान्तु प्रायेण पुंस्वत् अतिस्त्रिः अतिस्त्रियो अतिस्त्रयः शसि अतिस्त्रीः अतिस्त्रिया इदु-
द्वयाम् अतिस्त्रियै अतिस्त्रिये अतिस्त्रियाः अतिस्त्रेः २ अतिस्त्रियोः अतिस्त्रीणाम् अतिस्त्रियां अतिस्त्री श्रीः श्रियो श्रियः
हे श्रीः ॥ ॥ ते एओनाभावौ त्वनुवृत्तौः एओजसि डितीत्येतौ त्वेदना स्त्रियामिति नाडे रौ डिदित्यौ त्वनुङागम इति नुद् कीदृशैः पूर्वस्मिन् तिष्ठन्ती

ति पूर्वस्थास्तैश्च पुनः क्वीवेनामिनः स्वरे इति नुगागमेन स्त्रीशब्दस्येय् बाध्यते ओसीत्यादि स्त्रियाः स्त्रीशब्दस्य पुंस्युपसर्जने विद्यमानस्य ओसादिषु च
तुर्ध्वेव परेषु स्त्रीभ्रुवोरितीयादेशो भवति यथा ओसि औकारप्रत्यये च परतः इय् नित्यम् तु पुनरम्शसोऽपरतो विकल्पेनेय् अन्यस्मिन् प्रत्यये इय् न एओनाभा-
वौ त्वनुङिभिः ॥ ॥

पूर्वोक्तेर्बाधितत्वादित्यर्थः क्लीबेतुनुम् ईमावितीत्वं अतिस्त्रिणी जसृशसोरिति शिः नोपधाया इति दीर्घः अतिस्त्रीणिटादिस्वरे तुदादा वुक्तपुंस्कमिति च
क्ष्यमाणेन पुं वद्वावपक्षे हरिवद्रूपम् स्त्रियमतिक्रान्तायास्त्रीसा अतिस्त्रिः शसिस्त्रीत्वात् सोनः पुंस इति न नत्वं अतिस्त्रीः स्वरादिविभक्तौ स्त्रीभ्रुवो
रितीय डिः द्वचनेषु इदुद्ध्यामिति वाऽइ अतिस्त्रियै डि तीत्येत्वपक्षे अतिस्त्रये आमिनुद् अतिस्त्रीणां डौ स्त्रियां योरित्याम् अतिस्त्रियां पक्षे डेः रौ डिदि
त्योते अतिस्त्री किपिवचि प्रच्छायतस्तुकदमुजुश्रीणामिति किपि दीर्घः अनीबंतत्वात् न सिलोपः थीः खोधातोरितीय श्रियौ इयुवस्थानि वर्जितयो-
रित्युक्तत्वात् धाविति हस्तोत्तहेश्रीः ॥ वेयुवः डिः नामडित्यनेन नित्ये प्राप्ते विकल्पोऽयं स च व्यवस्थितः तेन स्त्रियां नित्यमेवाद् इयु च उवृचानयोः समाहा-
रः इयुव तस्मादियुवः योरित्यनुवर्तते स्त्रियामियुवस्थानिभ्यामिवर्णोवर्णाभ्यां परेषां डिः तामड्वास्यात् स्त्रियामिति किं सुधिये स्वयं भ्रुवे इयुव इति
किं प्रध्यैवर्षाभ्यै इयुवंतादामोनु इवास्त्रियास्तु नित्यं स्त्रियामियुवस्थानिभ्यामिवर्णोवर्णाभ्यां परस्यामोनुडास्यात् स्त्रीशब्दात् परस्यामो नित्यमेव नुद्

वेयुवः इयुवन्तानु डिः तामड् वास्त्रीं विना श्रियै श्रिये श्रियाः श्रियः इत्युवन्तादामोनु इवास्त्रियास्तु नित्यम् श्रीणाम् श्रिया
म् श्रियि श्रियाम् एवं ही धी प्रभृतयः एवं भू भू प्रभृतयः प्रधी शब्दस्य तुलक्ष्मी शब्दवद्रूपम् केषां चिन्मते तु पुंस्त्वत् प्रकृ-
ष्टाधीरिति विग्रहे तुलक्ष्मीवत् अमिशसिच प्रध्यम् प्रध्यः सुषुधीर्यस्याः सुषुध्यायतिवेति विग्रहे सुधीः श्रीवत् केषा-
ञ्चिन्मते पुंस्त्वत् सुषुधीरिति विग्रहे तु श्रीवदेव ग्रामणीः पुंस्त्वत् एव रवलच्चादिः ॥ ॥

धीः प्रज्ञाशेषुषी मतिरित्यमरः हीर्लज्जाभूभू
मिस्चलानंतेत्यमरः भ्रमतीति भ्रमेर्दूरिति भ्रमतेर्दू प्रत्ययः डित्वाट्टिलोपः नेत्रयोरुपरिरोमपद्धतीभ्रूः पदांतरं विनापि स्त्रियां वर्तमानत्वं नित्यस्त्रीत्वमिति
वदतां वृत्तिकारादीनां मते प्रधी शब्दस्य तुलक्ष्मी शब्दवद्रूपम् अमिशसिच प्रध्यं प्रध्यइति विशेषः धातुत्वात् यौवेति स्वरेयत्वं लिंगांतराऽनभिधायकत्वं नि-
त्यस्त्रीत्वमिति वदतः कैयटस्य मते प्रकृष्टाधीर्यस्याः सा प्रकर्षेण ध्यायतीति वा विग्रहे प्रधी शब्दस्य पुं वद्रूपम् अयं मतभेदः प्रकृष्टाधीरिति विग्रहेण त लु-
रूपेतु मतद्वयेपि तुलक्ष्मीवत् प्रधी शब्दस्य स्याद् रूपम् सुषुधीर्यस्याः सा सुषुध्यायतिवेति विग्रहे वृत्तिकारमते सुधी शब्दस्य श्री शब्दवद्रूपम् कैयटमते तु नित्य

स्त्रीत्वाः भावापुं वद्वं सुष्ठु धीरिति विग्रहेण तत्पुरुषे तु मतद्वयेपि श्रीवदेव बुद्धिवाचकधीशब्दस्य नित्यस्त्रीत्वात् ग्रामणीशब्दः पुं वत् ग्रामनयनयो
त्सर्गतः पुं धर्मतयापदांतरं विना स्त्रियामप्रवृत्तेः स्वरवलघादेरपि पुं धर्मत्वमौत्सर्गिकं बोध्यम् न्वणइप् न्व आच अण् च एषां समाहारो न्वण् तस्मान् न्वण अ
णिति प्रत्ययोनतु क्विबंतोऽणिति गृह्यते प्रत्ययाप्रत्ययोरितित्यायात् अस्य व्याख्यानं स्त्रीप्रत्यये द्रष्टव्यं क्रोष्टुशब्दस्य पुंसि पंचस्वधिषु स्त्रियावेतितु वद्वा
वः क्रोष्टुधाविति ह्रस्वः हे पुनर्भुस्त्रियां योरिति डेः राम् पुनर्भ्वा कै यटमते भेकजातौ नित्यस्त्रीत्वाभावात् हेवर्षाभूः वृत्तिकारकमते तु हेवर्षाभु पुनर्नवा
यां तु हेवर्षाभु उत्तंच भेक्यां पुनर्नवायां स्त्रीवर्षाभूददुर्गेषु मानितियादवः भेक्यां मंडूक्यां तथा पुनर्नवा औषधी तस्यां वा न्यायां वर्षाभूशब्दः स्त्रीलिंगः
ददुर्गवाची तु पुल्लिंगः औषधाभ्यां स्वयंभूशब्दे स्वरपरतो ध्वोर्धातोरित्युव्मतद्वयेपि नित्यस्त्रीत्वाभावात् डिः तामडित्यादिना नकारांत संख्यायाः स्वसृति

न्वणइप् नकारान्ता हकारान्ता च स्त्रियामीप् प्रत्ययो भवति क्रोष्टु क्रोष्टेयो नदीवत् वधूजम्बादयो नदीवत् पुनर्भूः ख्यौवा पु
नर्भ्वा हे पुनर्भु पुनर्भ्वा पुनर्भूणाम् पुनर्भ्वा म् भेक्यां पुनर्नवायां स्त्रीवर्षाभूददुर्गेषु मान् हेवर्षाभु वर्षाभ्वौ स्वयंभूः पुं वत् नका
रान्तसंख्यायाः स्वसृति सृच तसृ ननां ददुहितृया तृमातृभ्यश्च नेवायौ मातापितृवत् स्वसाकर्तृवत् शसिमातृः स्वसृः राः
पुम्बत् गौः पुम्बत् नौ ग्लौ वत् इति स्वरांताः स्त्रीलिंगाः अतो म् अकारान्तान् पुंसकालिंगात्परयोः स्य मोरम् भवत्यधौ कुलम्॥

सृच तसृ ननां ददुहितृया तृमातृभ्यश्च नेवायौ स्वस्वादीनामीप् प्राप्तो नकारांत संख्याया स्तूभौ प्राप्तावनेन निषिध्येते सावसेर्क इति क् प्रत्ययः स्वसास्तुरा
रित्यारस्वसारौ शसिस्वसृः स्त्रीत्वात्सोनः पुंस इति ननत्वं ननां दा तु स्वसापत्युरित्यमरः भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परमिति च यद्यपि पुल्लिङ्ग एवरे
शब्दः अर्थरैविभवा अपीत्यमरे भिन्नलिंगानां नद्वंद्व इति परिभाषितत्वात् तथापि रात्येनामिति राः स्त्रीत्येके नुदत्ते ग्लानुदिभ्यां डाविति डौ प्रत्ययः डिस्वा
द्विलोपः नौ स्त्रियां नौ स्तरणिस्तरित्यमरः इति स्वरांताः स्त्रीलिंगा अतो म् अदन्तान् पुंसकान्तास्तः परयोः स्य मोरम् स्यात् न पुंसकास्त्यमोर्लुगित्यस्या
पवादोयम् अतः किंपयः तपरकरणां सुरार्थे न पुंसकस्येति ह्रस्वे कृते दीर्घत्वाभावात् केचित्तु म् इत्येव पदच्छेदं कुर्वन्ति लाघवात् तत्र सेर्मे कृते कुलमिति सिद्धं

द्वितीयैकवचने तु मस्यैव मे कृते अमुशसो रित्यल्लोपे सिद्धमिष्टं यत्त्वाहुः अतिजरसमिति सिद्ध्यर्थमम् विधानं तन्न द्वितीयैकवचने लुकोपवादे अतो
मिति मभावे कृते अमुशसो रित्यल्लोपं बाधित्वा जरसु ततः सन्निपातपरिभाषया लुकोः प्रवृत्तौ रूपसिद्धिरिति हे कुले त्यत्र धेरमिकृते अल्लोपे च समाना
द्धेरिति मलोपः यद्वाः तौ मिति सूत्रे सन्महत् इत्यतो मंडुकपुत्याः धावित्यनुवर्त्य षष्ठाविपरिणम्यते अमादेशनिषेधाद्देर्लोप एव विधेयः ॥ ४४ ॥ ईमौ नपुंस
कान्नाम्नः पर औरीत्वं प्राप्नोति दीर्घोच्चारणं तु मधुनी इत्यादौ श्रवणार्थविपरीतनिर्देशो नित्यादपि नुमः पूर्वमी विधानार्थः जश्शसोः शिः नपुंसकान्नाम्नः पर
योर्जसुशसोः शिस्स्यात् नपुंसकात्किमुदेवाः जसासहचरितस्य शसो ग्रहणान्नेह शतशो ददाति त्राकारः सर्वादेशार्थः नुमयमः अयम् प्रत्याहारांतस्य नपुं
सकस्य नुम् स्यात् शौ परतः नपुंसकादिति षष्ठ्या विपरिणम्यते शिरिति सप्तम्या च अयम् इति षष्ठी मकाराः कारस्योच्चारणार्थत्वात् नुमित्त्वादं त्यात्स्वरात्सरोनु

ईमौ नपुंसकलिङ्गात्पर औरीकारमापद्यते कुले जश्शसो शिशिः नपुंसकलिङ्गात्परयोर्जश्शसो शिशिर्भवति नुमयमः नपुंस
कस्य नुमागमो भवति शौ परे यमप्रत्याहारान्तस्य नमिदन्त्यात्स्वरात्परः नोपधायाः नान्तस्योपधाया दीर्घो भवति शौ पंचस्व
धिषु नामिच इति न कुलानि हे कुलशेषं देववत् एवं मूलफलादयः श्वन्यादेः अन्यादेः क्लीबात्परयोस्त्वमोः शतुर्भवति अन्य
त् ॥ ॥ म अयमः किं विमलदिविचत्वारिवारिफलिसुगणि ब्रह्माणि प्रशामिनोपधायाः नेत्यभिक्तिको निर्देशः नाम्नो विशेषणं तेन नांतस्य

नाम्न उपधाया दीर्घः स्यात् शौ परे पंचस्वधिषु ईमाविति ईकारे तु न ब्रह्माणि इति वा दीपो रित्यत ईकारस्य अनुक्तसमुच्चयार्थस्य निषेधार्थस्य वाचकस्य चानु
वर्तनात् नामीत्यस्यापकर्षणान्नाम्यपिनोपधाया दीर्घः विदो नवानामिति निर्देशात् भवन्नित्यादौ संयोगांतलोपस्यासिद्धत्वान्न दीर्घः श्वन्यादेः क्लीबादन्या
देर्नाम्नः परयोस्त्वमोः शतुः स्यात् अतो मित्यस्यापवादः अन्यअन्यतर इतर डतर डतमेति पंचात्मकोऽन्यादिः सर्वाद्यंतर्गणः डतर डतमौ प्रत्ययौ ततस्तदंताः
कतर कतमादयो ग्राह्याः क्लीबादिति किं अन्यः अन्यं शकारः सर्वादेशार्थः उकार उच्चारणार्थः ॥ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

वाचसाने अवसाने अवसानं पौतं कर्मणि अस्माद्वावेयुः समासिरंत इति यावत् पदस्यां ते वर्तमानानां झसानां जबाश्च पाश्च वास्युः पदस्य किं म
रुतौ अंते किं गतः झसानां किं राजन् अन्यादेर्द्धे लोपोन अन्यादेः परस्य धेर्लोपोन समानाद्धेरिति प्राप्ते निषेधः एकतरस्य शतुर्न एकतरासर
योः स्यमोः शतुर्न स्यात् इतरप्रत्ययां तत्वात्प्राप्ते निषेधः अविद्यमाना जरायस्य तत् अन्यार्थे हस्वे कृते अतो मित्यम् अजरमित्यत्राजरशब्द
माश्रित्य सिस्थानः मु उत्पन्नः तेनाजरशब्दस्यामु विधिः सन्निपातः अतः सन्निपातो मु विधिर्जरसादेश विधानेनाजरशब्दस्य विघातकोने
ति अजरमित्येकमेवरूपं प्रथमैकवचने अजरसि इति स्थिते परत्वाज्जरसि कृते तु मयम इति नुम् न्सम्महतोऽधौ दीर्घः शौच न्सच अपृच मह-

वाचसाने अवसाने वर्तमानानां झसानां जबा भवन्ति च पावा अन्यत् अन्यद् अन्ये अन्यानि अन्यादेर्द्धे लोपोन
हे अन्यत् अन्यतरत् इतरत् कतरत् कतमत् एकतरस्य शतुर्न एकतरम् शेषं सर्ववत् सेरमादेशे सन्निपातपरिभा
षया नजरस् अजरम् अजरसी अजरे अजराणि न्सम्महतोऽधौ दीर्घः शौच न्संतस्याप्शब्दस्य महच्छब्दस्य च दी
र्घो भवति पंचस्वधिषु शौच अजरांसि अमित्युकोपवाद मम्भावं बाधित्वा परत्वाज्जरस् ॥ ॥

च एषां समाहारो न्सम्महतः तस्य न्सम्महतः अमे अमावा इत्यनेन यस्य मादेशं कृत्वा अपृशब्दोऽत्र निर्दिश्यते अधिकाराल्लब्धश्च नाम्नो विशेष
णामिदं विशेषणेन च तदंतविधिरिति तदंतस्यापि दीर्घो भवतीत्यर्थः अधाविति छेदो न तु धाविति पंचस्वित्यनुवर्तते तद्विशेषणं चेदं अत्र पूर्वव
त्तु इत्यनुवर्तते चकारोस्त्येव तेन स्वपी इत्यादौ इति नेत्यर्थः अत्राम्महत्साहचर्यादधातोरेव न्सगृह्यते तेन सुहिन् इत्यादौ न दीर्घो धातुत्वात् न्संतत्वाद्दी
र्घो अजरांसि नोपधाया इति दीर्घे अजराणि अजरमित्यत्र नपुंसकात् स्यमोर्लुगित्यस्यापवादमतोऽमित्यम्भावं बाधित्वा परत्वाज्जरस् ततो यो यमाश्रि

त्योत्पद्यते सतं प्रतिसन्निपातः ॥ ७ ॥ सन्निपातलक्षणो विधिरनिमित्तं तद्विधातस्येति परिभाषयानामोल्लुक् अजरसं अजरम्पाददंतेत्यनेन हृद् उ
दन् आसन् मांस आदेशाः अल्लोपः स्वरे इत्यकारलोपे उद्दानाम्नो नोलोपशितिनलोपे उदभ्यां संयोगां तस्येति सलोपे मान्भ्यामिति नपुंसकस्य ह
स्वः अत्र ह्रस्वश्चुत्यास्वरस्येत्युपस्थितं तच्च नपुंसकस्य विशेषणं नाम्न इत्यनुवृत्तमधिकारात् तत्र स्वरान्तस्य नपुंसकस्य नाम्न इति सामानाधिकरण्ये
न व्याख्यातं लिंगस्य नामार्थत्वाभ्युपगमात् तस्य ह्रस्वः स्यादित्यर्थः श्रियं पातियत् कुलं तत् श्रीपं अत्र ह्रस्वे कृतेऽतो मित्यम् नपुंसकात् स्यमोर्लुक्
नपुंसकान्नाम्नः परयोः स्यमोर्लुक् स्यात् त्यादित्यादौ लुकात् यदा घत्वं बाध्यते क्वचित्पूर्वेणापि परस्य बाधस्वीकारात् नित्यत्वाद्वा कृताकृतप्रसंगित्वाद्वा
नित्यः त्यदा घत्वं विभक्ता बुध्यमानं कृते लुकि विभक्त्यभावान्न खृणां नपुंसके धौगुणो वा इश्व उश्च आच ते खरस्तेषां खृणामिकारोकारः कारां तानां

ततस्संनिपातपरिभाषयानल्लुक् अजरसम् अजरसी अजरे अजरांसि अजराणि शेषं निर्जरवत् हृदयोदका
स्यमांसानाम् हृद् उदन् आसन् मांसं हृदि हृदा हृद्भ्याम् उदानि उद्वा उदभ्याम् आसानि आस्ना आसभ्याम् मां
सि मांसा मान्भ्याम् नपुंसकस्य ह्रस्वः नपुंसकस्य ह्रस्वो भवति श्रीपं कुलवत् नपुंसकात् स्यमोर्लुक् अस्थिखृणां
नपुंसके धौगुणो वा हे अस्थे हे अस्थि नामिनः स्वरे नाम्यन्तस्य नपुंसकस्यनुमागमो भवति स्यादौ स्वरे अस्थिनी अ
श्नाश्नां शसादौ शसादौ स्वरेऽस्थ्यादीनांनुमागम इकारस्य चाकारः अल्लोपस्वरेऽन्वयुक्ताच्छसादौ अस्थ्ना अस्थ्ने
अस्थ्नः अस्थ्नोः अस्थ्नाम् ॥ ॥

नपुंसकानां गुणो वा स्यात् धौनामिनः स्वरे नाम्यन्तस्य नपुंसकस्य नाम्नोनुम् स्यात्
स्वरादौ स्यादौ नाम्यन्तस्य किम् जगते नपुंसकस्य किं वातप्रस्ये स्वरादौ किं वारिभ्यां स्यादौ किं दध्यत्र अश्नाश्नां शसादौ अत्राधिकृतस्य नाम्नोऽ
स्थ्नादिभिर्विशेषणान्तदंतविधिस्तेनाऽनपुंसकस्याप्यस्थ्याघंतस्य नाम्नोनुम् स्यादेषामितोऽकारश्च शस् आदिर्यस्येत्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहि-
स्तेन शसिन अस्थिनीति अस्थ्नामिति बहुवचनमाद्यर्थे तेनास्थिदधिसंस्थश्च शिशब्दाः ग्राह्याः अल्लोप इत्यनेनोपधाऽकारलोपे अस्थ्नावेङ्ग्योरित्युपधाया

बालोपे अस्थि अस्थनि तदंतेतु प्रियमस्थियस्यसः प्रियास्थिः तेन प्रियास्थनाशुना दधि अतिक्रान्तमतिदधि तेनातिदध्ना व्यंजनेन स्त्रियाम-
प्यतिदधेत्येव सन्निपातपरिभाषया बहिरंगपरिभाषया चेपोः प्रवृत्तेः व्युत्पत्तिमिति वा गुणो हेवारि हेवारेयानास्त्रियामिति नाभावे वारिणाङ्यिङि-
तीत्येते प्राप्ते एतौ त्ववद्वा वैतान् बाधित्वानामिनः स्वरे इति नुम् परेण पूर्वबाधो वेत्याद्युक्तत्वात् अतिसाखिनीत्यत्र ऐसरव्युरित्येते प्राप्ते नुम् वारिणी-
त्यत्र डेरी डिदित्यौ ते प्राप्ते नुम् प्रियक्रोष्टुनि इत्यत्र कोष्टुशब्दस्येति त्ववद्भावे प्राप्ते नुम् वारिणे एते प्राप्ते नुम् आमि प्रायश इत्युक्तत्वात् पूर्वेष्वपरस्य बा-
धनात् नुडेव ननु नुम् नुदोः को विशेषः उच्यते नामीति दीर्घत्वमिति वारीणां हसादौ हरिवत् ग्रामं नयति यत् कुलमिति नपुंसकस्येति ह्रस्वे ग्रामणि

वेङ्योः अस्थि अस्थनि एवं दधिसक्थ्यक्षिशब्दास्तदंतस्यापीष्टाः प्रियास्थना अतिदध्ना वारि वारिणी वारीणि आ-
मिनुद् वारीणाम् नपुंसकस्य ह्रस्वः ग्रामणि दादावुक्तं पुंस्कं पुंवद्वा उक्तं पुंस्कं नाम्यंतन्नपुंसकलिङ्गादौ स्वरे परे पुं-
वद्वा भवति ग्रामण्या ग्रामणिना ग्रामणीनां ग्रामण्यां ग्रामणिनि ग्रामण्यां प्रधिप्रध्या प्रधिना सुधिसुधिया सुधिनाम
धु हेमधो हेमधु एवमंब्वादयः सानुसानुनी स्तूनि सानूनि स्तूना सानुना स्तुभ्याम् प्रियकोष्टु प्रियकोष्टु नी प्रियकोष्टुनि प्रि-
यकोष्टु प्रियक्रोष्टुना प्रियकोष्टे प्रियकोष्टवे प्रियकोष्टुने प्रियक्रोष्टुः प्रियक्रोष्टोः प्रियक्रोष्टुनः सुलु सुलुनी सुलुनि सुल्वा सुलु-
ना एवरवल्लादयः धातृ धातृणी धातृणि हेधातः हेधातृ एवं ज्ञातृ कर्त्रादयः ॥ ॥

दादावुक्तं पुंस्कं पुंवद्वा प्रवृत्तिनिमित्तैक्ये उक्तं पुं-
स्कं नाम्यंतं नपुंसकं पुंवद्वा भवति दादौ स्वरे नपुंसकादित्युक्तं पुंस्कं मित्यनेन सह प्रथमांतं संबध्यते पुंवदिति पुंशब्देन तुल्यमित्यर्थः केन प्रकारेण पुंशब्देन
तुल्यं नुम् ह्रस्वयोरभावाद् वारिणोति तेन नुम् ह्रस्वयोरभावोऽतिदिश्यते पुंनपुंसके वर्तमानस्य यस्य शब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तं भिद्यते तस्य दादौ स्वरे नपुंवत्
यथामधुशब्दो मधेन पुंसकः चैत्रदैत्ययोः पुल्लिङ्गः नात्र पुंवत् प्रवृत्तिनिमित्तभेदात् उक्तः पुमान् यस्मिन्नर्थे तद्भाषितं पुंस्कं प्रवृत्तिनिमित्तं तदस्यास्तीति उ-
क्तं पुंस्कं पटुने पटवे यथा १ पुल्लिङ्गपक्षे ग्रामणिशब्दो दीर्घांत एव ततो व्योवेति यः निय इत्याम् ग्रामण्याम् नपुंसकपक्षे ह्रस्वः ततो नामिनः स्वरे इति नुम् पुनरु-

त्वादिप्रवृत्तिनिमित्तैक्यात् प्रद्योशब्द उक्तपुंस्कः स एवेदानीं ह्रस्वत्वे प्रद्युशब्दोपि उक्तपुंस्क एव एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् अतः पुंवद्भावो
भवतीत्येके वदन्ति माधवमते तु संध्यक्षरांतेषु क्लीबेषु पुंवद्भावो नास्तीति बोध्यम् नावमतिक्रान्तं यत्तदतिनु अनडुहश्च अनडुहशब्दस्यामागमः स्या
त् अत्र चतुरांशौ चेत्तत आम्शाविति पदद्वयमनुवृत्तं पंचस्य च अत्र हि चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थस्तेन ईकारेणाम् ईप्याम् वा ईकारे बह्वनडुही ई
पि अनडुही अनडा हीषल्यादित्वा न्नदादित्वादीप् तदंत विधिरत्र प्रियानड्वान् सावनडुहः अस्यनुमस्यात् सौपरेनुमयम इत्यतो नुमित्यनुवृत्तम
प्योरां नित्यमिति सूत्रान्मंडूकपुत्या आदित्यनुवर्तते तेनाऽवर्णात्परोयं नुम् अतो विशेषविहिते नापि नुमाम् न बाध्यते अमाचनुम् न बाध्यते

इति स्वरान्ता नृपुंसकलिङ्गाः अनडुहश्च पुंसि पंचसु शौचानडुह आमागमः ईपिवा सावनडुहः अनडुहस्सौ नुम्
संयोगान्तस्य लोपः स्यादौरेसेपदांते च सभिन्नस्य रान्न अनडुहान् अनडाहौ अनडाहः धावम् चतुरनडुहोर्धावमागमो भव
ति आम्नहे अनडुहान् वसारसे वस्तुस्त्वध्वसुभंसु अनडुहान्दत्वम्भवति रसेपदांते च अनडुह्याम् अनडुत्सु ॥ ॥

संयोगांतस्य लोपः संयोगेति अंतस्येति च छेदः अ
नुकरणाद्विभक्तेर्वैकल्पिकत्वादविभक्तिको निर्देशः नाम्न इति विशेष्यं संयोगेति विशेषणं विशेषणेन च तदंतविधिः तेन संयोगांतस्य ना
म्नांतस्य लोपो भवति स्यादौरेसे च पुनः पदांते वर्तमानो नाम्नो धातोश्चयः संयोगस्तस्यांतस्य लोप इति पदांते यथायमर्थः अचोस्कुन् संयो
गांतस्येति किम् रुत् संयोगस्य नाम्नो विशेषत्वादादेर्नत्वत् अनः शकटं वहतीति विग्रहे अनसीवहेः क्विप् अनसोडस्येति क्विप् यजामिति
संप्रसारणं अनडुहसि इति स्थिते आम् नुमौ परत्वात् संयोगांतलोपेकृते सिलोपः अनडुहान् वसारसे इत्यनेन नुमो वत्वं न नुम्विधिसाम
र्थ्यात् सभिन्नस्य रान्नरात्परस्य सस्यैव लोपः स्यान्नान्यस्य वर्णस्य चतुरो वारान् इति चतुः सुप्रत्ययस्य लोपोत्र सस्येति ऊर्क् अमाट् धावम् चतु
रनडुहोर् मागमः स्यादौपरे आमोपवादः चतुरशब्दानुगौणे हे प्रियचत्वः वसारसे बहुवचनमाद्यर्थे वसुचात्र प्रत्ययो गृह्यते न धातुर्वाख्या

नात् उत्सृष्टानुबंधत्वेन वसुक्तसोः सामान्यग्रहणं सौस इत्यतः स इत्यनुवर्त्य पञ्चतन्व्याख्येयम् तच्च वसोर्विशेषणं न संसादेर्यभिचारात् नाप्यनडु
होः संभवात् सांतवस्वतस्य संसादेश्वनाम्नो अनडु हशब्दस्य दः स्यात् सांतेति किं विविधान् नाम्न इति किं स्वस्तं ध्वस्तं खसेच पा इतितः अनडुत्सु
दादेर्घः द आदिर्यस्य सदादिस्तस्य दादेः अत्र धातुग्रहणे द्वयमनुवर्त्य तत्रैकमाद्योच्चारणप्रतिपत्त्यर्थम् आद्योच्चारणे दादेर्दातोर्हस्य घः स्यात् झसेप
दांते च दादेर्नाम्नश्च हश्च घोर सेपदांते च दस्याः पवादोयम् धातोर्यथा दोग्धि अधोक् आद्योच्चारणे किम् अघोगित्यत्र यथा स्यात् दामलिह मात्मान
मिच्छतीति दामलित्यति नाम्नो य इति यप्रत्ययः ततः किपि दामलिद् अत्र माप्तादिति आदिजबानां झभांतस्य झभां स्त्वोः मंडूकपुत्याभिदपा-
मित्यतो भिदत्यनुवर्तते पदांते इति च आदिशब्दस्यावयववाचित्वादवयव्या कांक्षायां धातोर्नाम्नश्चेत्याक्षिप्यते झभांतस्येति न धातोर्विशेषणं

दादेर्घः आद्योच्चारणे दादेर्हकारस्य घत्वम्भवति धातोर्झसे नाम्नश्च रसेपदान्ते च आदिजबानां झभांतस्य झ-
भां स्त्वोः धातोर्झभांतस्यावयवस्यादौ वर्तमानानां जबानां झभाभवतिसकारे ध्वशब्दे नाम्नश्च रसेपदांते च धुक
धुग्दुहोदुहः धुग्भ्यामधुसु आद्योच्चारणे किं दामलित्यतीति दामलिद् दामलिङ् दामलिङ्भ्यां दामलिद्सु दामलिङ्सु
अवयवस्य किं गर्दभमाचष्टे गर्दभयतीति गर्धप् गर्दभौ गर्धब्भ्यां गर्धप्सु ॥ ॥

किं वयवस्य झभांतस्य धातो रयवयस्यादौ
स्थिता जबा झभाः स्युः स्यादौ भादौ पदांते च ध्वेति ध्वेध्वमोः सामान्यग्रहणं धातोर्यथा धेह्यते धुग्ध्वे अधुग्ध्वं अधोक् जबानामिति किं योत्स्यते
झभांतस्येति किं दास्यति जबानामित्यत्र दवानां झभा इत्यत्र धभा इत्यपेक्षितमाद्ययोरदर्शनात् अवयवस्येति किं गर्दभमाचष्टे इति गर्दभयति ना-
म्नो भिर्दिदिति निप्रत्ययः ततः किप्त्रिलोपो गर्दप् अवयवग्रहणाभावे गकारस्थानेः त्रधः स्यादित्यर्थः दुहप्रपूरणे किप् दादेर्घः इति घत्वे झभांत-
त्वाद् धः वावसाने इति जवृचपौ धुग्धुक झवे जबा इति जवृत्वं धुग्भ्यां धत्वचपृत्वे धुसु ॥ ६२ ॥ ॥ ॥

६२

६२

६२

६२

६२

होदः धातोर्हस्यदः स्यात् झसे पदांते च नाम्नो हस्यच दः स्याद् झसे पदांते च धातोर्धया लेक्ष्यति अलेट् लिह आस्वादने क्तिप् सौपरत्वात् दत्वे
सिलोपः जबत्वचपत्वे लिट् लिङ् सुपिठस्य चपत्वे कृते दनात्सस्यवेति धुट् धुटः चपत्वेन ततः झसे चपस्य द्वितीयो वेति तस्य थो न कु कृडुक् वर्जितस्ये
त्युक्तत्वात् धुत्वं तु तकारस्य नशंक्यमेव स्यादीनां सुपित्सस्य नेति निषेधात् लिट्सु धुङ्भावेपि शसे चपस्येति दस्यठेन पूर्ववत् धुत्वं तु स्यादीनामि
ति निषिद्धमेव दुहादेर्वाद्दुहमुहस्नुहस्निहां घत्वं वाद्दुह जिघांसायां मुह वैचित्ये णुह उद्दिरणे णिह प्रीती दुहेर्दादित्वान्नित्यं प्राप्ते अन्येषामप्राप्ते-
विभाषेयं दुहादीनां हस्यघः स्यात् धातोर्झसे पदांते च नाम्नो रसे पदांते च पक्षे दः धातोर्धया द्रोढा द्रोघा अदो धोऽ अदो धोक् विश्वं वहतीति विग्रहे भ

होदः हकारस्य दत्वम्भवति धातोर्झसे परे नाम्नश्च रसे पदांते च लिट् लिङ् लिहो लिहः लिट्सु लिट्सु दुहादेर्वाद्दुहमु-
हस्नुहस्निहां वा घत्वं ध्रुक् ध्रुग् ध्रुट् ध्रुड् दुहो दुहः ध्रुग्यां ध्रुडग्यां ध्रुस्तु ध्रुट्सु ध्रुट्सु एव स्नुहस्नुहस्निहः विश्ववाट् वि-
श्ववाट् वाहौ शसादौ स्वरं वाहो वकारस्यौ भवति शसादौ स्वरं परे तद्धितयस्वरयोरीपीकारे च विश्वोहः विश्वोहा विश्ववाड्
ग्यां विश्ववाट्सु विश्ववाट्सु सहेस्साटि साटिरूपे सति सहेस्सस्य षो भवति तुराषाट् तुराषाड् तुरासाहौ तुरासाहः तुराषा
ङ्ग्यां तुराषाट्सु इति हांताः ॥ दिव औ दिवो नाम्न औकारादेशो भवति सौ परे सुद्यौः सुदिबौ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जां विणिगिति विण् प्रत्ययः विश्वं वाहयतीति व्यंतात् तु वा विण् प्रत्ययो बोध्यः वाहौ शसादौ स्वरं वकाराकारविशिष्टस्य वाशब्दस्येत्यर्थः द-
नादिति धुट् चपत्वे विश्ववाट्सु सहेः साटि पत्वमनुवर्तते तुरंदेत्यवेगं सहते इति विग्रहे विण् तुरं त्वरितं साहयत्यभिभवत्यरीनिति विग्रहे तु व्यं-
तात् क्तिप् सहादित्वात् पूर्वपदस्य दीर्घः तुराषाट् दिव औ समानाद्धेलोपः इत्यतो मंडूकपुत्या अधातो रित्यनुवर्तते तेन धातोर्न भवति अक्षेर्दीव्यती-
ति अक्षद्युरिति क्तिबंतादिवेर्डीविति डिक् प्रत्ययः वर्णमात्रविधित्वेन स्थानिकत्वाभावाद्धसे य इति सिलोपो न सुष्ठु द्यौर्य स्मिन् स सुद्यौः

॥ ६२ ॥

६२

६२

६२

६२

६२

उरसे अधिकृतस्य नाम्नो दिवशब्देन विशेषणात्तदंतविधिः दिवो नाम्नः उः स्याद्रसेपदांते च तदंतविमलद्यु इति वांताः ॥ चतुराम् शौच नाम्नश्चतुर
 शब्देन विशेषणात्तदंतविधिः चकारेण पंचस्वितिसंबध्यते चतुरित्युविभक्तिको निर्देशः तदंतविप्रियचत्वाः चतुरित्यु प्रत्यये चतुरशब्दः ईमाविती
 कारेतु न संख्यायाः नाम्नोरकारेण विशेषणात्तदंतविधिस्तेनांतग्रहणं णत्वं रहाद्यपो द्विरिति द्वित्वं चतुर्णां यक्प्रतिस्मृतेरकारपठनान्न विसर्गः
 प्रियाश्चत्वारः पुरुषाः प्रियाणि चत्वारि कुलानि वायस्याः सास्त्री प्रियचत्वाः तदंतत्वादाम् हे प्रियचत्वं इत्यत्र धावमित्यम् गौणत्वे तु नुद् न गौणत्वे रेफांत
 संख्याया आमो नुडन अन्यपदार्थवृत्तित्वेन संख्याभिधायित्वाभावात् प्राधान्ये भवत्येव परमचतुर्णां इति रान्ताः कमलजलपद्मयोरिति विश्वः

उरसे दिव उदादेशो भवति रसे पदान्ते च सुद्युभ्यां सुद्युषु इति वांताः चतुरनित्यं बहुवचनान्तः चतुराम् शौच च
 तुरशब्दस्यागमो भवति पंचसु शौचनत्वीति चत्वारः चतुरः चतुर्भिः रस्संख्यायाः रेफांत संख्यायाः परस्यामो नुडा-
 गमो भवति णत्वं द्वित्वं च चतुर्णां चतुर्षु प्रियाः चत्वारः प्रियाणि वा चत्वारि यस्यासौ प्रियचत्वाः हे प्रियचत्वं प्रियचत्वा
 रौ प्रियचत्वार प्रियचतुरः गौणत्वे तु न स्वार्थावच्छिन्नपरा र्थावलम्बनं गौणत्वं प्रियचतुरां इति वांताः कमलं कमलाया आव
 क्षाणः कमलं कमली कमलः फलं फली फलभ्यां इति वांताः मोनो धातोः मांतस्य धातोर्मस्य नो भवति इरसे पदांते च वमयो
 च प्रशान् प्रशामौ प्रशामः प्रशान्त्या प्रशान्सु कः कौ केशे पंसर्ववत् ॥ ॥

कमला श्रीहरिप्रियेत्यमरः कमलं

कमलां वाः वाचक्षाण इति नाम्नो अर्द्धिदिति प्रत्ययः ज्यंतात् क्तिपिञ्जेरिति जिलोपः कमलपत्वं कमलषु फलमाचक्षाण इति फलतोयमाचक्षाण इ
 त्यादी तु यवयोर्वसे इति यलोपेनो इति स्यादतो यांते निरुः इति लांताः मोनो धातोः मांतस्य धातोर्न स्यात् इरसे पदांते च वमयोश्च
 मांतस्य धातोर्न कारादेशः स्यात् वकारे मकारे च परेष्वनिर्दिष्टत्वा दंत्यस्यादेशः सिप्रत्यये परत्वान्नकारे कृते सिलोपः प्रशानित्यत्र नाम्नो नो लोपशिति

नलोपोननत्वस्यासिद्धत्वात्तद्वानाम्नोनइतिस्त्रेपूर्वमेवोपपादितत्वात् शमुपशमे किंपूत्रमांतस्येतिदीर्घः प्रशाम्यतीतिप्रशान् वमयोस्तुचक्षण्वहेच
क्षण्महेपदांतेचअशंशन्अचंस्कन्पदांतेकिंप्रशामौधात्वधिकारादेवधातोरितिलभ्यमानेपुनर्धातुग्रहणान्नामधातोर्नअयमिवावरन्इदान्प्रशान्त्यामि
सादौनश्चेतिनकारस्यानुस्वारेविशेषाभावात्सामर्थ्याच्चनानुस्वारः कायतेर्डिमितिडिमुप्रत्ययेनिष्पन्नः किम्शब्दः त्यदादेरित्यत्वेकतेसर्वशब्दवद्वपमृइदमो
यंपुंसिसावित्यनुवर्ततेसौसइत्यतः सिलोपेअयमपुंसिकिम्इदमन्वत्रलुकिनतन्निमित्तमितिपरिभाषयानभविष्यतिसत्यंतस्याअनित्यत्वज्ञापनार्थमपुं
सीतितेनप्रियतिसृइत्यादिसिद्ध्यतिइंदेः कमिर्नलोपश्चेतिकम्प्रत्ययेइदमृशब्दः दस्यमः त्यदादेर्दस्यमः स्यात्स्यादौविभक्तौस्यादौकिम्अस्यापत्यमैदमः

इदमोयंपुंसिइदमः पुंसिसावयंभवतिअयंदस्यमः त्यदादेर्दकारस्यमत्वम्भवतिस्यादौ इमौइमेत्यदादेस्सन्बोधनाभावः इमंइमौ
इमान्अनदौसोः इदमोः नादेशोभवतिदौसोः परयोः अनेन स्मिन्कारेभकारेचपरेइदमोः कारोभवतिक्लृप्तस्यअङ्गिआप्या-
भिसृभिसृइदमदसोभिसृभिसेवभवतिनमकारस्याकारः एभिः अस्मै अस्मात्अस्यअनयोः एषाम् अस्मिन्एषुइदमेतदोर
न्वादेशोद्वितीयादौस्वेनद्वाएनम् एनौ एनान् एनेन एनयोः किंचित्कार्यंविधातुमुपात्तस्यकार्यन्तरंविधातुंपुनरुपादानम
न्वादेशः ॥ ॥

अमुमिच्छतीत्यदस्यतिननुद्वावित्यत्रकस्मान्मत्वंन शृणुस्यादावितिदस्यविशेषणंअर्थवशाद्विभक्तिविपरिणामइत्युक्तत्वा
त्स्यादिपरस्यदस्येत्यर्थः येननाव्यवधानंतेनव्यवहितेपिउक्तत्वादकारव्यवधानेसतिनचद्विव्यवधाने क्वचित्द्वयोरितिनिर्देशाद्वा नत्यदाद्यत्वेमत्वेऔ
त्वेचइमौत्यदादेः संबोधनंनस्तीत्युसर्गः प्रचुरप्रयोगादर्शनमेवात्रमूलंभाष्येतुहेसइत्युक्तंअनदौसोः इदमोयमित्यत इदमइत्यनुवर्ततेदेनेतीनादेशोअ
नेनस्मिन्स्वभूचअनयोःसमाहारः स्म तस्मिन्स्मिसकारभकारादौस्यादौइदमृशब्दस्यअः स्यात्स्मशितिसुवचंयतः सर्वस्यस्यात्अद्गीत्यात्वेआ
प्याभिसृभिसृइदमोः दसश्चभिसृभिसेवभवतिभिसोभिसृविधानंक्यइत्यत्वबाधनार्थेएस्मीत्येत्वेएभिः अदसस्तुअमीभिः इदमेतदोरन्वादेशोद्वि
तीयादौस्वेनद्वावक्तव्यः द्वितीयायांदौसोश्चपरतोऽन्वादेशो इदमेतदोरेनदादेशोवास्यात्अन्वादेशमाह किंचित्कार्यंविधातुमुपात्तस्यगृहीतस्यश-

न्नस्य काव्यंतिरंविधातुं बोधयितुं पुनरुपादानं ग्रहणं सोऽन्वादेश उच्यते ईषदर्थे क्रियायागे मर्यादाभि विधौ चयः एतमातंङितं विधात् इत्यत्र तु ईषद
 र्थादयो न विधीयन्ते किं त्वनूद्यन्ते इति नात्रैव नदादेशः एवं नक्तं भीरुरयं त्वमेव तदिमं राधे गृहं प्रापय इत्यत्रापि भीरुत्वस्यानुवाद्यत्वं बोध्यम् यथा अनेन
 पुरुषेण व्याकरणमधीतं पठितं एनं पुरुषं त्वं छंदोऽध्यापय पाठय इति मां ताः राजते इति राजा कन्युवृषि तक्षिराजि धन्विद्यु प्रतिदिव इति कन्यप्रत्ययः
 परत्वान्नोपधाया इत्युपधादीर्घः हसेपः इति सिलोपः ततो नाम्नो नोलोपशिति नलोपः शसितु अल्लोपः स्वरे इत्यल्लोपे कृते श्वुत्वं जञोर्ज्ञः उभयोर्योगे
 ज्ञ इत्यक्षरं भवति राज्ञः नस्यलोपशि नविभक्तिकार्यं पंचस्विति ज्ञापकात् अतो राजभ्यामित्यत्रा द्वीत्यात्वं राजभिरित्यत्र व्य इत्यत्वं राजभ्य इत्यत्रै-

यथानेन व्याकरणमधीतं एनं छंदोऽध्यापय नोपधायाः नाम्नो नोलोपश्चौ राजाराजानौ राजानः हेराजन् अल्लोपस्वरे च
 युक्ताच्छसादौ श्वुत्वं जञोर्ज्ञः जकारभकारयोर्योगे ज्ञो भवति राज्ञः राज्ञा राजभ्यां नलोपशि नविभक्तिकार्यं पंचस्विति
 ज्ञापकात् राजभिः वेङ्योः राजिराज निराज्ञोः राजसु एवं वृषादयः यज्वनः यज्वना आत्मनः आत्मना प्रतिदिवा प्रतिदिवा नौ
 अल्लोपे कृते चोर्विहसे धातोरिदुतो दीर्घो भवति रेफवकारयोर्हसुपरयोः प्रतिदीप्नः प्रतिदीप्ना प्रतिदिवभ्यां ॥ ॥

स्मीत्यैत्वं च न वेङ्योरिति चोपधालोपे राजिराजनि वृषा इन्द्रः कन्नंतः इष्टवानिति यज्वा क्तिपूर्वनिपूडा इति वनिष् प्रत्ययः अम्बयुक्तादियुक्त
 त्वान्नोपधालोपः आत्मनः अततीत्यात्मा अतेर्मनिष् इति मनिष् प्रत्ययः अम्बयुक्तादित्युक्तत्वान्नोपधालोपः आत्मनः सुषुधर्मो यस्या
 सौ सुधर्मा धर्मादित्यन् अम्बयुक्तादित्युक्तत्वान्नोपधालोपः सुधर्मणः प्रतिदीव्यतीति प्रतिदिवा कन्नंतः शसि अल्लोपः स्वरे इत्यल्लोपे कृ
 ते चोर्विहसे र्च वृ च अनयोः समाहारोर्वतस्मिन् वि रेफवकारयोः परतः पदांते च धातोरिकारोकारयोर्दीर्घः स्यात् कीदृशयोः हसः
 परोययोस्तौ हसुपरौ तयोर्हसुपरयोः प्रतिदीप्नः नाम्नो न इति नलोपे प्रतिदिवभ्याम् ॥ ॥

६२

६२

६२

६२

६२

श्वदेः श्वयुवमघोनांवउः स्यात्शसादौस्वरे ईपिप्रत्ययेईमावितिकारेचप्रातिपदिकग्रहणे लिंगाभिधायिरूपीप्रत्ययविशिष्टस्यापि ग्रहणमितिपरिभाषा विभक्ति निमित्ते कार्येन प्रवर्तते अतोयुवतीः पश्येत्यादौनोत्वं अकारसहितस्यवसोत्वं श्वाकुक्कुरः युवातरुणः युवन शब्दे वस्योत्वे कृतेदीर्घत्वम् यूनः मघवा इन्द्रः वस्योत्वे ओत्वेच कृते मघोनः अर्वाणस्त्रसावननः ननुक्रधातोर्विप्रत्यये गुणेच अरितिरूपं तस्मादतु प्रत्यये अर्वा तावित्यादिसेत्यति क्रधातोरेव वनिप् प्रत्ययेत्वनवेति सेत्यतिरूढिशब्दश्चायं वाजिवाहवर्गं धर्वहयसैंधवसप्तयः इत्यमरोक्तत्वान्ततश्चाथोपिन भिद्यते किमनेन सूत्रेणोति चेत् उच्यते नांततांतयोः सर्वत्र प्रयोगे प्राप्ते सौ परे न व्युपपदे च नांतस्य प्रयोगोऽन्यत्र तु तांतस्य प्रयोगो भवतीति व्यवस्था

श्वदेः श्वदेर्व उत्वम्प्राप्नोति शसादौस्वरे ईपीकारेच शुनः शुना श्वभ्यां यूनः यूना युवभ्यां मघवा मघवानो मघवानः मघोनः मघोना अर्वाणस्त्रसावननः ननु अरहितस्यार्वा नस्य तू इत्यन्तादेशः स्यान्न तु सौ व्रितो नुम् उकारानुबन्धस्य ऋकारानुबन्धस्य नुमागमो भवति पुंसि पंचसु अर्वातौ अर्वातः अर्वातम् अर्वातौ अर्वातः अर्वाता अर्वातूयाम् अननः किम् अनर्वाणौ असौ किम् अर्वा इतो संचसु पथिन् मथिन् ऋभुसिन् शब्दानामिकारस्याकारादेशो भवति पुंसि पंचसु शौच ॥ ॥

र्थसूत्रम् व्रितो नुम् उश्च आचवरौ वरावितौ यस्य स व्रित् तस्य व्रितः उदितः ऋदितश्च नुम् स्यात् सोनः पुंस इत्यतो मंडूकपुत्या पुंस इत्यनुवर्तते तेन पुंसि पंचसित्यर्थः धातोर्नः लोपिनोः चतेरेव अंचेर्दीर्घश्चेत्यतोः चेरित्यत्र भ्रू ते तत्रैव वांचेरिति विभज्य पंचसिति नुमिति चानुवर्तते अंचेरिति निर्देशात् नलोपिनो ग्रहणम् धातोश्चेद् व्रित् कार्यं तर्हि अंचतेरेवेति नियमार्थमिदं तेन संसादीनामी पनुमौ न ऋदित्वा नुम् अर्वातौ न नृतसुरुषे तु न अर्वा अनर्वा यज्वत् इतो संचसु पथांटे रित्यतः पथामित्यनुवृत्तं पथ्यादेरितोः तस्यात् पुंसि पंचसु शौच शौ सुपथानि पुंसि किं सुप थीपतस्थश्चेति चादिनूप्रत्ययः पथिन् मथ्यतेः किन् प्रत्यये मथिन् शब्दः ऋभुसः स्वर्गवज्रयोः ततोः स्तयर्थे इन् प्रत्यये ऋभुसिन् ॥ ॥ ६१ ६२

श्रोनुट् पथ्यादेस्थस्यनुट्स्यात् पुंसिपंचसु शौचथस्येतिकिम् ऋभुक्षाः पुंसिकिम् सपथिआसौपथांटेरिति पदद्वयमनुवर्तते पथ्यादेष्टेरास्यात्
 सिप्रत्ययेसौ किंपथिभ्यांपथीटेः पथ्यादेष्टेलोपः स्यात्स्यसादौस्वरेईपीकारे चपथामिति बहुवचनमाद्यर्थे स्त्रियांन्वणइतीप् ततद्विलोपः सुष्ठु
 पंथायस्याः सासुपथीरथ्याऋक्पूरित्यः प्रत्ययोननपूजनेइतिनिषेधात्कप्रत्ययस्तुसमासांतविधेरनित्यत्वान्नसुष्ठुमंथाः यस्यांसासुमथीनगरी
 नविद्यतेऋभुक्षाः इंद्रोयस्यांसाअनृभुक्षीसेनाक्रीबेसुष्ठुपंथाः यस्मिन्तत्सपथिआत्वंत्वन्ननलुकिनतन्निमित्तमितिनिषेधात् धौनपुंसका-
 नांनस्यलोपोवाहेसुपथिइत्यत्र नलोपस्यासिद्धत्वात्खृणामितिगुणोनद्विवचनेपथामितिदिलोपः सुपथीशौत्वतेनुदिचदीर्घत्वंसुपंथानिकिंचपंथा
 नमात्मन इच्छु तीतिपथीयतिततः किप् यतइत्यलोपः यवयोरितियलोपः एकदेशविकृतस्य नन्यत्वादासावित्यात्वंथोनुडितिनुट् पंथाः अ

श्रोनुट् पथिमथोस्मस्यनुट्स्यात् पुंसिपंचसु शौचआसौपथिमधिऋभुक्षांटेरात्वम्भवतिसौपंथाः पंथानमुपथां
 टेः पथिमधिऋभुक्षांटेर्लोपोभवतिशसादौस्वरेईपीकारेचपथः पथापथिषु एवमंथाः स्त्रियांनांतत्वादीप्सुपथीसुम-
 थीअनृभुक्षीसेनाक्रीवेशोभनः पंथाः यस्मिन्वनेतत्सुपथिवनं धौनपुंसकानां नस्यलोपोवाहेसुपथिन्हेसपथिसुपथी-
 सुपंथानि इनांशौसौ इन् हन्पूषन्अर्यमन्इत्येतेषां शौसौचाधौपरेउपधायादीर्घोभवतिनान्यत्रदंडीहेदडिन् दंडिनौ दंडि-
 नः एवंकलिन् हलिन् यशास्विन् वाग्मिन् प्रभृतयः वृत्रहावृत्रहणौ वृत्रहणः ॥ ॥

रितीयपंथियो एवंऋभुक्षाः ऋभुक्षियो इनांशौसौ बहुवचनमाद्यर्थेअर्थवत्परिभाषाया अनित्यत्वादर्थवतो अनर्थकस्यापी नोत्रग्रहणंउपधायाइ
 त्यनुवर्ततेअधावितिचनोपधायाइत्यनेनैवसिद्धेनियमार्थमिदं तदाहइनादीनामुपधायाः शावेवदीर्घः स्यान्नान्यत्रेतिउपधादीर्घस्यैवायंनियमः
 तेनवृत्रहेवाचरतीतिवृत्रहायतेकर्तुर्यङ् इत्यत्रयेइतिदीर्घोभवत्येववृत्रहणीत्यन्नमस्यङ्कि तिझसेइतियोदीर्घः सोपिनियमेनव्यावर्त्यतेउपधा-
 दीर्घमात्रापेक्षयानियमविधानादितिसावितितुविध्यर्थम्पूर्वेण सावप्राप्तेर्योगविभागाभिप्रायेणैवशौसाविति निर्देशोस्ति अन्यथाशिस्योरित्ये

त्येवावक्ष्यन् ननुपयाइवाचरतीति पथीनति किंप्रइत्यादौ यमांतस्येत्युपधादीर्घानप्राप्नोति पथ्यादीनामिन्नं तत्वात् इन्नादीनां शौसावेवेत्युपधा-
दीर्घस्य नियमादिति चेत् उच्यते यत्र इनामिति सूत्रं प्रवर्तते तत्रैवायं नियमः यथा दंडीवाचरतीति दंडीनति किंप्रवृत्रहणाति पूषणाति अर्यमणाति इ-
ति दंडो स्यास्तीति दंडीमांतोपधादितीन् शौबहवो दंडिनः संतियेषां तानि बहुदंडीनि मुशालमस्या स्तीति मुशाली हलमस्यास्तीति हलीरेवतीरम-
णोरामः कामपालो हलायुधः इत्यमरः यशोः स्यास्तीति यशस्वी विन् वागस्यास्तीति वाग्मी मिन् वृत्रंहतवानिति वृत्रहा क्विवंतः वासवो वृत्रहा वृषे-
त्यमरः अवकुपंतरेपीति णत्वंवृत्रहणौ हनोघे हनः घे इति छेदः आदिस्वरस्येत्यतो ञ्णितीत्यनुवृत्तं ञिति णिति प्रत्ययेनकारे च परे हंतरे हस्यधः स्यात्

हनोघे हन्तेर्हकारस्य घो भवत्यव्यवधानेनकारे ञिति णिति च परे घसंयोगेणत्वं न वृत्रघ्नः वृत्रघ्ना वृत्रहभ्याम् एवम्यूप-
न अर्थमनू संख्याशब्दाः पंचन् प्रभृतयो बहुवचनांतास्त्रिषु सरूपाः जशशसोर्लुक् पंचपंचभिः पंचभ्यः २ णाः पकारन-
कारांत संख्यायाः परस्यामोनुडागमो भवति पंचानां परमपंचानां गौणत्वेन लुगूनुटौ प्रियपंचा प्रियपंचानौ प्रियपंचानः प्रि-
यपञ्चः प्रियपञ्चा एवं सप्तनवन दशन् प्रभृतयः ॥ ॥

अलोपः स्वरे इत्यलोपे घत्वे च कृते अवकुपंतरे इति णत्वे प्राप्ते आह
घसंयोगेणत्वं न घकारात्सरस्य णत्वं न भवति वृत्रघ्नः वृत्रघ्ना पूषा सूर्यः अर्यमारविः जशशसोर्लुक् संख्याया इति णा इति चानुवर्तते संख्यायां किम्
विशेषः पामानः णा इति किम् चत्वारः शतानि सहस्राणीत्यत्र संनिपातपरिभाषया जशशसोर्लुक् न तथा हि संनिपातलक्षणो विधिरनिमित्तं त-
द्विधातस्य संनिपातनं संनिपातः आनंतर्त्यं संनिपातो लक्षणं कारणं यस्य संनिपातलक्षणो विधिस्तद्विधातस्य कारणविधातस्यानिमित्तं न प्रयो-
जकः यमुपजीव्ययो विधिः प्रवृत्तः स तस्योपजीव्यस्य विरोधं न करोतीति परिभाषार्थः शिमाश्चित्य प्रवृत्तोनुम् शोर्विधातको न णाः ष्चन् चानयोः स-
माहारः षात्तस्मात् णाः संख्याया इत्यनुवर्तते णा इति तस्या विशेषणं विशेषणेन तदंतविधिः संख्या इति किं त्रिषां यज्वनां णा इति किं त्रिंशतां पंचा-
शतां नलोपेनोपधाया इति दीर्घचपंचानाम् प्राधान्ये परमाश्च ते पंचच तेषां गौणत्वेन लुगूनुटौ गौणे णांत संख्यायाः जशशसोर्लुक् नामितुनुद्नसं

ख्यावाचित्वाभावात् प्रियाः पंचयस्यस प्रियपंचा आमि प्रियपञ्चानां अकारद्वयमध्ये चकारः अष्टनोडौ अष्टनइत्येकवचनं तु त्रैरिति वत् अलोपः स्वरे
इत्यस्याप्रवृत्तिश्चित्याजशशसोरित्यनुवर्तते वास्त्विति वाशब्दउभयत्र संबध्यते काकाक्षिगोलकन्यायेनेति ननु षष्ठीनिर्दिष्टत्वादंतस्य डौ भवति न चाने
कवर्णत्वात्सर्वादेशः स्यात् नानुबंधकतमनेकवर्णत्वमित्युक्तत्वात् उच्यते डित्सामर्थ्यान्नोक्तदोषः तथाहि अंल्यादेशे सति जसि अष्टनाविति शसि-
अष्टाविति प्राप्नोति तच्चांतरेण डित्त्वं सिद्धं अतो डित्करणसामर्थ्यात् सर्वादेशः लुकोपवादोयमिति सर्वादेशः वाडौ शितिसुबचंडौत्वं हिलुगनुयाविव
प्राधान्येणैव भवति न तु गौणत्वे सप्यशुभ्यां तु दचेत्यनेन सप्तन् अष्टन् शब्दौ निष्पन्नौ वा सुभौत्यत्र प्रकृत्यते तेन स्यादयो विशेष्यंते वा आआसु इति छेदः स-

स्त्री ५

अष्टनोडौ अष्टन् शब्दात्परयोर्ज्जशशसोर्धाडौ भवति अष्टौ अष्टौ अष्टौ अष्टवासु अष्टनस्सकारभकारादिषु विभक्तिषु
वा त्वम्भवति अष्टाभिः अष्टभिः अष्टाभ्यः अष्टभ्यः २ अष्टानां प्रिया अष्टौ यस्यासौ प्रियाष्टा प्रियाष्टानौ प्रियाष्टानः
प्रियाष्टः प्रियाष्टा प्रियाष्टाभ्यां प्रियाष्टौ द्वः राजवस्सष्टाव्यहाव चापरं हसौ सुगण सुगणौ सुगणः सुगणं सुगणौ सुगणः
सुगणत्सुभुत् सुदुधौ बुधः सुदुध्यां सुत्सुराक राग राघौ राघः रागभ्यां राहसु सुककुप सुककुब सुककुभौ सुककुभः
सुककुभे सुककुप्सु ॥ ॥

कारभकारादौ स्यादौ परे अष्टन आत्वं वा भवतीति फलितोर्थः इत आरभ्य संख्याया इति निवृत्तमव्या-
ख्यानात् तेन गौणत्वेपि स्यादात्वम् स्यादाविति किं अष्टभार्यः अष्टसेवकः भीति किं प्रियाष्टानौ प्राधान्ये परमाष्टौ गौणत्वे प्रिया अष्टौ यस्यस्य प्रियाष्टा
आत्वाभावे राजवत् शसि अलोपः स्वरे इत्यकारलोपे कृतेष्टुभिष्टुरिति णत्वं प्राप्तमसिद्धं बहिरंगमंतरंगे इति परिभाषयान शस् निमित्तकत्वेन बहिरं
गस्यालोपस्यासिद्धत्वात् पूर्वपूर्वमंतरंगमिति स्वीकारात् आत्वपक्षे प्रथमैकवचने प्रियाष्टाः हाहा शब्दवत् प्रियाष्टन् शब्दस्याः त्वाभावपक्षे सर्वे
रूपं राजवत् आत्वपक्षे तु हसादावपरं रूपं हाहावत् इति नांताः सुबुगणयतीति सुगण गणयतेर्विण् प्रत्ययः शसेड नोरिति डु कि सुगणत् सुशसे
चपस्येति द्वितीये सुगणवृषु टनादिति धुटि सुगणत्सु कि प्रत्यये तु सुगाण् अमस्यकि ति इति दीर्घे कर्तव्ये अलोपजितलोपयोः स्थानिवद्भावो न शं

क्यः दीर्घविधौ तन्निषेधात् इतिणान्ताः बुध्यतेः क्तिप् आदिजबानामितिभः जवत्वचपत्वेभुत्भुद् जवत्वेभुद्भ्याम् चपत्वेभुत्सु इतिधांताः राघृ-
सामर्थ्येराघतेइतिराक् क्तिवंतः इतिधांताः सुषु ककुप् यस्मिन् ससु ककुप् दिशस्तु ककुभः काष्ठा इत्यमरः इतिभांताः युजेः पंचसुनुम् नसमासेइति
चयुजिर् योगे इत्यस्यधातोः पंचसु स्यादिषु नुम् स्यान्नतु समासे युजेरितिधातुपाठपरितेकारविशिष्टस्यग्रहणं नतु निर्देशो यइक् तस्यतेनेह नुम्
नयुज्यते समाधत्ते इति युक् युज समाधौ देवादिक आत्मनेपदी दिशा बहुवचनमाधर्थे तेन दिश १ दृश २ स्पृश ३ दधृष् ४ ऋत्विज् ५ कुञ्च ६ युञ्ज ७
स्त्रज् ८ अञ्च ९ उष्णिहो १० गृह्यते दिश दृश स्पृश दधृष् ऋत्विज् स्त्रजां पत्वे प्राप्ते कुञ्चयुज् अञ्च मप्राप्ते उष्णिहो दत्वे प्राप्ते अयं कुत्वविधिः कुरित्य

युजेः पंचसुनुम् समासेइतिच दिशाम् दिश दृश स्पृश दधृष् ऋत्विज् कुञ्चयुज् स्त्रज् अञ्च उष्णिहादीनां कुत्वं स्यादौ
रसेपदान्तेचसंयोगान्तस्यलोपः युङ् युञ्जौ युञ्जः युञ्जम् युञ्जौ युजः युजा युगभ्याम् समासे तु सुयुक् चोः
कुः चवर्गस्य कवर्गो भवति धातोर्ज्ञसे नाम्नश्च रसेपदान्तेच समाध्यर्थस्य नुम् युक् खन् रवजौ रवन्भ्याम् रवन्सु छ
शपराजादेः षः सम्नाद् सम्नाड् सम्नाजौ सम्नाजः देवेद् देवेड् देवेजौ देवेजः परिमृट् परिमृड् परिमृजौ परिमृजः विश्व
सृट् विश्वसृड् विश्वसृजौ विश्वस्यवसुरादौ दीर्घः विश्वावसुः विश्वाराड् विश्वराजौ विश्वाराड्भ्याम् विश्वाराड्सु विश्वा
राइत्सु ॥ ॥

नुवर्ततेचोः कुरित्यतः युनक्तीति सिलोपे संयोगांतलोपे च नस्य कुत्वे नानुना सिकोडः कारः युङ् नश्चापदांते इति नुमोनुस्वा
रेपरसवर्णः तस्यासिद्धत्वाच्चोः कुरितिकुत्वं न युजौ समासे तु सुषु युनक्तीति क्तिप् अत्र ननु चोः कुः रसे किम् त्वचो नाम्नः किम् वच्मि पदांते
किं वाचि धातोर्ज्ञसे यथा वक्ता ज्ञसे किं वच्मि कुत्वे सुयुक् समाध्यर्थस्य युजेर्नुम् युक् खंजतीति रवजिगतिवैकल्ये क्तिवंतः संयोगांतलोपेरवन्
संराजते इति पत्वे जवत्वचपत्वेच सम्नाद् देवान् यजतीति क्तिपि यजादित्वात्सं प्रसारणे एत्वेच देवेद् विश्वं सृजतीति विश्वसृट् क्तिबन्तः दिशामि
ति कुत्वं न सृजिति सूत्रे रज्जुसृड्भ्यामिति भाष्यप्रयोगात् यद्वा सृजियज्योः कुत्वापवादः पत्वविधिरेव सक् ऋत्विक् शब्दयोस्तु दिशामित्यनेन कुत्व

मेव परिमार्ष्टीति परिमृद् विश्वस्य वस्करादौ दीर्घः विश्वशब्दस्य दीर्घः स्यात् वसुशब्देराद् शब्दे च परे विश्वं वसुद्रव्यं यस्य स विश्वावसुः राडिति ड
 शब्दस्य स्वरूपोपलक्षणमविवक्षितं षत्वं विश्वस्मिन् राजते इति विश्वाराद् स्फोराद्योश्च आदिशब्दस्याऽवयववाचित्वेन संबंधित्वादवयवव्याकां
 क्षायां नाम्नोधातोश्चेति संबध्यते संयोगांतलोपापवादः झसेत्वपूर्वो विधिः झसे भ्रष्टापदांते अवाभ्रद् आद्योः किं धक्ष्यति नक्ष्यतीति भृज्जतीति कि
 पृ ग्रहामिति संप्रसारणं सौपरत्वात् षत्वे स्फोरितिसलोपेचसिलोपः भृद् सस्य तुत्वेन वाः शस्य झवे जबाइति जः भृज्जौ वृक्षं वृश्चतीति किपिग्रहा-
 मिति संप्रसारणं छशपेति षत्वं स्फोरितिसलोपः जवत्वचपत्वे वृक्षवृद् वृक्षवृड् सुपि टनादिति धुद् ततश्च षत्वं वृक्षवृद् लु चांतेषु वक्तुमुचितः

स्फोराद्योश्च संयोगाद्योस्सकारककारयोर्लोपो भवति धातोर्झसे नाम्नश्च रसे पदांते च भृद् भृड् भृज्जौ भृज्जः वृक्षवृद्
 वृक्षवृड् वृक्षवृश्चौ विभ्राद् विभ्राड् विभ्राजौ विभ्रा ड्भ्याम् विभ्राट्सु ऋत्विक् ऋत्विग् ऋत्विजौ ऋत्विक्षु ऊर्क् ऊर्ग
 ऊर्ज्जौ ऊर्क्षु तः त्यदादेस्तस्य सत्वं भवति सौपरेस्यः त्यौ त्येसः तौ ते परमसः संज्ञायां गौ णत्वे चात्वसत्वेन त्यत् त्यद् त्यदौ
 अतित्यत् अतित्यद् अतित्यदौ यः यौ ये एषः एतौ एते ॥ ॥

विशेषेण भ्राजते इति विभ्राद् ष

त्वविधौ राजिसाह चर्यात् भ्राजृ दीप्ताविति फणादिरेव गृह्यते यस्तुराजृ भ्राजृ दीप्ताविति तस्य कुत्वमेव विभ्राक् विभ्राग् विभ्राग्भ्यामित्यादि
 ऋतौ यजतीति ऋतावुपपदे यजेः किपृ यजादित्वात् संप्रसारणं कुत्वं ऋत्विक् ऊर्जबलप्राणनयोः अस्माच्चुरादि व्यंतात् किपिभिलोपः ऊर्ज्जयती
 तिसभिन्नस्येति नियमात् न संयोगांतलोपः ऊर्क् इति जांताः ॥ तः त्यदादेरित्यतः त्यदादेरिति सौस इत्यतः स इति साविति चानुवृत्तं त्यदादेः कि
 मृतातः प्राधान्ये परमसः संज्ञायां गौ णत्वे चात्वसत्वेन अत्वसत्वयोः सर्वाद्यंतर्गणकार्यत्वादत्वं सत्वं च संज्ञायां गौ णे च न प्रवर्तते संज्ञायां न त्यदौ
 गोणे खमतिक्रान्तोऽतित्यद् ॥ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इदमेतदोरित्यन्वादेशोऽनन्वादेशः एनमित्यादिइतिदांताः अग्निमंथतीति किपिनलोपइतिनलोपः अग्निमत् इतिथांताः प्रत्यंचतीत्यत्रांचेः
किपिकृतेनोलोपः हसांतस्येति किम् नीयते उपधाभूतस्येति किम् हन्यते पूजार्थांचतेर्न पूजार्थवाचिनोः चतेरुपधाभूतस्य नस्यलोपो नभवति कि
तिडितिचनिरुपपदात् कुंचेः किपिन निर्गत उपपदेश्यः निरुपपदस्तस्मात् उपपदरहितस्य कुंचे रूपधाभूतस्य नस्यलोपो नभवति किपि कुंचकोदित्या
न्मीभावयोः अंचेः पुंसिपंचसुनुम् गत्यर्थस्यांचतेर्नुमागमः स्यात् पुंसिपंचसु नलोपे पुनर्नुमि कृते प्रत्यन् चसि इति स्थिते संयोगांतलोपे सिलोपे चनुमो
नकारस्यदिशामिति कुतेन डकारः प्रत्यङ् अनुस्वारसवर्णो प्रत्यञ्चौ अचेदीर्घश्चलुप्तनकारस्यांचतेरतोलोपो भवति ईपि ईकारेच प्रतीची तद्धितयस्व

अन्वादेशो एनम् एनौ एनान् एनेन एनयोः अग्निमत् अग्निमद् अग्निमयौ अग्निमद्भ्याम् अग्निमत्सु प्रत्यञ्चतीति कि
पिकृते नोलोपः धातोर्हसान्तस्योपधाभूतस्य नकारस्यलोपः किं तिपरे पूजार्थांचतेर्न निरुपपदात् कुंचेः किपि कुङ् कु
ञ्चौ कुङ्भ्याम् कुङ् कुङ् पु कुङ् ख पु अंचेः पुंसिपंचसुनुम् दिशाम् प्रत्यङ् प्रत्यञ्चौ प्रत्यञ्चः प्रत्यञ्चम् प्रत्यञ्चौ अचेदी
र्घश्च नलोप्यंचतेरकारस्यलोपः पूर्वस्यचेदीर्घः शसादौस्वरेपरे तद्धितयस्वरयोरीपीकारेच प्रतीचः प्रतीचा प्रत्यगृभ्याम् प्रत्य
क्षुतिर्यङ् तिर्यञ्चौ तिर्यञ्चः ॥ ॥

रयोः प्रतीच्यः प्रतीचीनः अचे
रिति नायमिकप्रत्ययः किंतूच्चारणार्थोय मिकारः नलोपि निर्देशो ज्ञापकः इकः कित्वात्नलोपेकृतेऽचेरित्यस्योक्तार्थे ज्ञापनात् ननु पूर्वस्ये-
तिकस्माल्लुब्धं उच्यते दीर्घश्च्युतोपस्थितः स्वर एवात्र स्थानी शसादौ स्वर इति लोपदीर्घयोर्निमित्तं सप्तमी निर्देशात् पूर्वस्याः व्यवहितस्य स्वरस्य
दीर्घे प्राप्तेयेन नाव्यवधानं तेन व्यवहितेऽपीति वचनप्रामाण्यात् चकारेण व्यवहितस्याप्यत्र दीर्घः अचेरितिलोपस्य विषयेऽतरंगोपीयमितिय
कारेण अकृतव्यूहा इति परिभाषया प्रतीचः तिरोऽंचतीति सहादेरिति तिरसस्तिरिः तिर्यङ् ॥ ॥ छ छ

तिरश्चादयः सिद्धरूपनिर्देशो निपातनं एते निपात्यन्ते ईपि ईकारेच तिरश्ची तद्धितस्यस्वरे यकारेच तिरश्चीनः उदीच्यः तिरश्चादिरितिसूत्रणीयम्
 आदिशब्दादुदीच इति बहुवचनं तु व्यर्थं तृतीयस्याभावात् पदादयः षोडशादेशाः न तु पृथक् शब्दा इति पक्षात्त्रयणे तु वचनस्य सार्थक्यं बोध्यम्
 उदं च तीति उदङ् ऋतो दीर्घान् ऋकारस्य दीर्घान् भवति लुप्ताकार नकारेच तौ परे पित्र चः सहां च तीति सहादे रिति सहस्य सधिः सध्यङ् समं च
 तीति सहादे रिति समः समिः सम्यङ् प्रकर्षेणां च तीति प्राङ् पूजार्थस्यां च तेस्तु प्रत्यंचति पूजयतीति क्विपि पूजार्थां च ते रिति नलोपाभावः अतए
 व नुम् न प्रत्यङ् शसिनलोपाभावादकारलोपो न प्रत्यंचः सुपि प्रत्यंच सु इति स्थिते दिशामितिकुत्वात् प्राक् संयोगांतस्येति चलोपो नस्य कुत्वेन-

तिरश्चादयः तिरश्चादयो निपात्यन्ते शसादौस्वरे तद्धितयस्वरयोरीपीकारेच तिरश्चातिर्यग्भ्याम् तिर्य्यक्षु उदीचः
 उदग्भ्याम् उदक्षु पितरमश्चतीति पित्रङ् पित्रञ्चौ ऋतो दीर्घान् पितृचः पित्रग्भ्याम् पित्रग्भिः पित्रक्षु सध्यङ् सध्रीचः
 सम्यङ् समीचः प्राङ् प्राचः पूजायान्तु प्रत्यञ्चः प्रत्यञ्चा प्रत्यङ् भ्याम् प्रत्यक्षु प्रत्यङ् पु प्रत्यङ् र्वषु उदञ्चः उदङ् भ्याम् ति
 र्य्यञ्चः तिर्यङ् भ्याम् तिर्य्यञ्चः तिर्यङ् भ्याम् सम्यञ्चः सध्यंचः प्रांचः प्रांचा सहादेस्सादिः अमुमुंचतीति अमुमुयङ् अ-
 मुमुईचः अमुमुयग्भ्याम् अदमुयङ् अदद्यङ् पूजायान्तु अमुमुयंचः अमुमुयङ् भ्यां अदमुयंचः अदग्रंचः मरुद् भ्याम् वि
 तानुम् ॥

उकारेच कृते
 शसेङ् णो रितिकुक् षत्वं प्रत्यङ् क्षु शसेच पस्येति पक्षेरेवकारः प्रत्यङ् र्वषु कुगभावे प्रत्यङ् पु एवं पूजार्थे तिर्यङ् इन्द्रदयः विष्वग् देवयोश्च
 ढेरद्र्यंच ताव प्रत्यये चाददसो ग्रहणं अनयो रदसश्च ढेर द्र्यादेशः स्यात् व प्रत्ययाते च तौ परे अमुमुंचतीति विग्रहे अदस् अंच इति स्थिते अ-
 द्र्यादेशो अदद्रि अच इति यत्वं अदसो सेर्दादु दोमः असेरिति इकार उच्चारणार्थः असकारांतस्यादसो दात्परस्य उदूतौ भवतः दस्य मश्च उ इ
 ति ह्रस्वदीर्घयोः समाहरः ह्रस्वयंजनयोर्ह्रस्वो दीर्घस्य च दीर्घो भवति असांतस्येति किम् अमुमात्मन इच्छति अदस्यति दात्परस्येति किम् अमुया
 इत्यत्रांतस्य यस्य मा भूत् दकाराकारयोर्दकाररकारयोश्च मुत्वे अमुमुयङ् शसि अ चे रित्य तोलोपे दीर्घेच अमुमुईचः सुत्वस्यासिद्धत्वान्न वत्वं अंत्य-

जशशसोरिति जशशसोरुक् इत्वम् जबत्वचपत्वे षड् षट् इत्वे षड् भिः आमिष्ठा इति नुटि कृते षस्य डत्वं नस्य च ह्रस्वं ड् डकारस्य चपेक्षनं तर्ही
तत्वादपदां तत्वाच्च अमे अमावेत्यस्याः प्राप्ती सत्या मारंभः आगमाय हुणी भूता इति परिभाषयानुदः प्रत्ययावयवत्वात् प्रत्ययअमे इत्यनेन अमत्वा
स्तीकारे व्यर्थमिदं नादिति ध्रुवि षट्सु तदंते व्ययं विधिर्वाञ्छितः परमाश्च तेषट्च परमषट् तेषां परमषण्णां षडर्थं प्राधान्ये एव लुगनुदीनतु गौणत्वे प्रियाः
प्रियाणि वा षट् येषां ते प्रियषषः तेषां प्रियषषां दोषारः जबच्चपविसर्गाणामपवादः बहुवचनमाद्यर्थं दाम्यतीति दोः दमेर्दोसिति डोस् प्रत्ययः डित्वाङ्
लोपः भुजबाहू प्रवक्षो दीरित्यमरः पाददंतेति वादोषन्नादेशः शसादौ अलोपइत्युपधालोपः णत्वं दोष्णाः विसर्गनुम् स्थानिकानुस्वारव्यवधानेऽपि किलास

जशशसोरुक् षट् षड् ड् डकारस्य णो भवति नामिपरे षण्णाम् षट्सु षट्सु परमषट् परमषट् परमषण्णाम् गौणत्वे तु प्रिय
षट् प्रियषषः प्रियषषां दोषारः दोषादीनां रो भवति रसे पदान्ते च दोः दोषौ शसादौ वादोषनुदोष्णाः दोर्भ्याम् दोषभ्याम् विस-
र्गनुम् स्थानिकानुस्वारव्यवधानेऽपि किलात्परस्य सस्य षः दोः षु दोषु दोषसु व्योर्विहसे पिपठीः पिपठिषौ पिपठीर्भ्याम्-
पिपठीः षु विविट् विविङ् विविक्षौ विविक्षः तट् तड् तक्षौ तक्षः गोरट् गोरड् गोरक्षौ गोरक्षः तक्षिरक्ष्यो संयोगान्तलोपइत्येकेत
कृतगु गोरक् गोरग् २ ॥ ॥

रस्य सस्य षः किलादिति पंचमी निर्देशाद्व्यवहितस्या प्राप्ती वचनं ए

तत् व्यवधानेऽपि आभ्यां परस्य सस्य षत्वं सुपः सस्य तु ह्रस्वं दोषु षु विसर्गपक्षे विसर्गनुमिति षत्वं दोः षु नाम्नो न इति नलोपे दोषसु नुम् स्थानिकाऽनुस्वा
रेति व्याख्या नान्नेह सुहिन्सुपुंसुपिपठिषतेः क्विपियत इत्यलोपे कृच्छ्रितेति स्याद्युत्पत्तौ पिपठिषु सिङ्गिति स्थिते परत्वाद्देफे कृते सिलोपे च दीर्घः पिपठीः
विश्वप्रवेशने अस्मात्सः नानिदिस इति गुणाभावः द्वित्वादिविषक्षते क्विप्स्कोरितिकलोपः जबत्वचपत्वे विविट् विविङ् तक्षतनूकरणे अस्मात् क्विप्स्कोरिति
कलोपे तट् तड् गोरक्षतीति क्विप्स्कोरितिकलोपे गोरट् तक्षिरक्ष्योः संयोगान्तलोपइत्येके स्कोरितिकलोपो न किंतु संयोगान्तलोप इत्यर्थः

४२

४३

४४

४५

४६

४७

४८

कलोपेकृत्वमसिद्धं स्कोरितिकलोपे कर्तव्येचोः कुरितिकृत्वस्यासिद्धत्वं वक्तव्यं अन्यथा स्कोरितिकलोपः स्यादित्यर्थः पक्तुमिच्छतीति पिपकसं-
योगांतलोपः वक्तुमिच्छतीति विवक् दहभस्मीकरणे दादेरिति यः आदिजवानामिति यः दग्धुमिच्छतीति दिधक् इति शांताः पिसगतौ सुषुपेस-
तीतिसुपीः तुसरवडने सुषु तोसतीति सुतूः क्विबंतः वेत्तीति विदेर्वावसुरिति शनृस्थाने वसुः अदादित्वादपोलुक् अपित्तादिर्दि दिति डिङ्त्वान्नोपधागुणः
उदित्वान्नुम्सम्महत इति दीर्घः संयोगो तलोपस्यासिद्धत्वान्नलोपो न विद्वान् वसोर्वउः अच्चास्थनामित्यतः शसादाविति वादि पो रित्यतः ई ईपोरिति चा-
वर्तते तद्वितयस्वरमतु धिति च व्याख्यानात् वसुक् सोर्वकार उकारः स्यात् तद्धिते वैदुषः अण्वैदुष्यम् यण्मतौ विदुष्मान् ई ईपोर्विदु षीसस्वरस्य वस्यो

कलोपेकृत्वमसिद्धं पिपग् पिपक् पिपक्षौ पिपक्षः पिपक्षु एवं विवक् दिधक् सुपीः सुपिसौ सुपीः पु एवं सुतूः विद्वान् वि-
द्वांसौ विद्वांसः हे विद्वन् वसोर्वउः वसोर्वकारस्य उत्त्वम्भवति शसादौ स्वरे तद्धितयस्वरमतु षीपीकारे च विदुषः विद्वद्भ्या
म् विद्वत्सु सेदिवान् वस्योत्वे इडभावः सेदुषः सेदिव द्याम् ऊषिवान् ऊषुषः ऊषिव द्याम् शुश्रुवान् नुधातोः शुश्रुवुषः शुश्रु-
व द्याम् महच्छब्दसाहचर्यादधातोर्नसृज्यते नेहनसुहिन् सुहिन्सौ सुहिन्भ्यां सुहिन्सुध्वत् ध्वंसो वसारसे ध्वद्भ्यां एवं स्त्रतु पुं-
सौः सुङ् पुंसौः सुङ्देशः पुंसि पंचसु शौच पुमान् पुमासौ पुमांसः हे पुमन् पुंसः पुंभ्याम् पुंसु वेधाः वेधसौ हे वेधः वेधोभ्यां
उशनसाम् उशनस् पुरुदंसस अनेहसां सेरधेर्डा उशनाः उशनसौ उशनसः ॥ ॥

तं यवराणामिति पृथक् निर्देशात् वसा
मिति दत्वं विद्वद्भ्यां ससादेतिसदः कसुः द्विश्चेति द्वित्वं पूर्वस्येति हसादिः शेषः लोपः पचामित्येव पूर्वलोपो द्वित्वे सत्वेकस्वरादितीट् उदित्वान्नु-
म्सम्महत इति दीर्घः सेदिवान् वस्योत्वे इडभावः निमित्ताभावे नैमिसिकस्याप्यभाव इत्युक्तत्वात् वकाराभावे इडभावः एवमुवासेति यजामिति संप्र-
सारणं णवादी पूर्वस्येति पूर्वस्य संप्रसारणं दीर्घत्वं घसादेरिति यः ऊषिवान् शुश्रुवावेति शुश्रुवान् नुधातो रित्युक् शुश्रुवुषः सुषु हिनस्तीति न्सम्महत इति
सूत्रे महत्साहचर्याद्धातोर्नसृज्यते नदीर्घः अधातो रित्यनुवृत्तेर्वाततश्च संयोगात् तलोपस्यासिद्धत्वान्नोपधादीर्घः सुहिन् रनादिति वाधुद् सुहिन्सुध्वंसते

इति ध्वत् स्सुध्वंसु अवस्सने ध्वंसु गतौ च आभ्यां क्तिप् नोलोप इति नलोपः वसामिति दत्तं ध्वङ्ग्याम् पुंसोः सुङ् सोनः पुंस इत्यतो मंडूक पुत्या पुंस इत्यनुवर्तते न्सम्म हत इत्यतः सिंहावलोकनन्यायेन शाबित्य पक्ष्यते पुल्लिङ्गस्य पुमसशब्दस्याः सुङ् स्यात् पंचसु डित्वा दन्तादेशः पतेर्दुमसुरित्सीणादिकडुमसुप्रत्ययस्योदित्वात् तेनैव नुमसिद्धे असुड उकार उच्चारणार्थः शौ प्रियपुमांसि अधावित्युक्तत्वात् न्सम्म हत इति नदीर्घः हेपुमन् कपि संयोगांतलोपे मोनुस्वारः नुमस्थानिकाः नुस्वारव्यवधानेपीत्युक्तत्वान्नपत्वं पुंसु विधात्रो वेधचेत्यसुप्रत्ययः अत्वसोरिति दीर्घः वेधाः विश्वसृद् उशनसां बहुवचनमाद्यर्थे सेर्दीदेरित्यनुवर्तते उशनाभार्गवः कविरित्यमरः धानां तादंतत्वांतत्वे च रूपत्रयं भवति उक्तं च संबोधन इत्यादिसांतं सस्य नकारादेशे नांतं सस्य लोपः दंतं इगते इदंतं उदंतं ऋदंते च क्लीबे धीगुणमिति पुरु बहुदंशतोति पुरुदंशा इंद्रः नभिहन एहचेत्यसुप्रत्यये अनेहाः कालः सौसः मत्वापवादः सेरौः अदसः परस्य सेरौः स्यात् असा अत्र

उशनसो धीनान्तता अदन्तता वावाच्या हे उशनन् हे उशन हे उशनः उशनोभ्याम् उशनस्सु सौसः अदसो दस्य सस्सो सेरौः अदसस्सेरौ भवति असौ दस्यमः मादू अदसो मात्सरस्य उश्च ऊश्च भवति अमू जसि एरी बहुत्वे अदस एकारस्ये भवति बहुत्वे सति अमी अमुं अमू अमून् अमुना अमूभ्याम् अमीभिः अमुष्मै अमुष्मात् अमुष्य अमुयोः अमीषाम् अमुष्मिन् अमुयोः अमीषु इति हसांताः पुल्लिङ्गाः ॥ ॥

वाशब्दमनुवर्त्य व्यवस्थित विकल्प आश्रयणीयस्तेन अकसहितस्यादसः सेर्वौत्वमौत्वाभावे सात्सरस्य उत्तंचवक्तव्यं असुकौ असुक इति स्त्रियां असुकौ औत्वाभावे असुका अमुक इति अमुकी इति च प्रयोगो असाधुरेव अथ कथमसुकगोत्रस्याः मुक शर्मण इति अपभ्रंश एवायमिति प्रांचः अमुकशब्दोः व्युत्पन्नं नाम वृत्तिविषये एव प्रयुज्यते इत्यन्ये मादू उश्च ऊश्चानयोः समाहार ऊसंज्ञा पूर्वकत्वान्नहस्वः एरी बहुत्वे अदसः किं अमून् बहुत्वे किं अमुयोः इति हसांताः पुल्लिङ्गाः ॥ ७ ॥ ॥ ॥

७

७

७

७

७

७

नहो धः ढस्यापवादः होढ इत्यतो हस्येत्यनुवर्तते उपपूर्वा नहेः क्तिप् नहि वृत्तीति पूर्वपदस्य दीर्घः उपनह्यते इति उपानत् उत्पूर्वात् णिह प्रीता वि
त्यस्मात् क्तिप् निपातनात् लोपपत्वे दिशामिति हस्यधः जवत् चपत्वे उष्णिक् उष्णिग् दिव औ इत्यौत्वे द्यौः उरसे इत्युत्वे द्युभ्यां गृणिगणोऽस्मात्
गृशब्दे इत्यस्माद्वा क्तिप् ऋत इतीर्य और्विहसे इति दीर्घः गीः एवं वृपाल न पूरणयोः पौरुरित्युर्ध्वः धुर्वी हिंसायां क्तिपि वयोरिति वलोपः धूः त्रि
चतुरोरिति चतस्रादेशः न तिसृ चतस्रो रिति न दीर्घः चतसृणां प्रियाश्चत्वारो यस्याः सेति यदा स्त्रियां मुख्या वित्युक्तत्वात् चतस्रादेशः चतुरा

नहो धः नहो हस्यधो भवति धातोर्ज्ञे से परे नाम्नश्चरसे पदान्ते च उपानत् उपानद् उपानद्भ्यां उपानत्सु उष्णिक् उष्णिग्
उष्णिहो उष्णिहः उष्णिग्भ्याम् उष्णिक्षुद्यौः दिवौ द्युभ्यां द्युषु गीः गिरी गीर्भ्याम् गीर्षु एवं पुरं धुरादयः चतस्रः प्रियचत्वाः
प्रियचत्वारौ प्रियचत्वारः हे प्रियचत्वः इयं स्त्रियाम् इदम् स्त्रियामियं सौ इयम् इमे इमाः अनया आभ्याम् आभिः अ-
स्ये अस्याः अनयोः आसाम् अस्याम् आसु अन्वादेशो एनाम् एने एनाः एनया एनयोः स्त्रक स्त्रग् स्त्रजौ स्त्रग्भ्याम् स्त्र-
क्षु समित् समिद् समिधौ समिधः समिद्भ्याम् समित्सु स्या त्येत्याः एवं तद् यद् एतद् किं वाक् वाचौ वाग्भ्याम् वाक्षु
ककुप् ककुब् ककुभौ ककुब्भ्याम् ककुप्सु त्वक् त्वग् त्वचौ त्वचः त्वचम् त्वग्भ्याम् ऋक् ऋग् ऋचौ ऋचः ऋचम् ऋग्भ्या
म् ऋक्षु अप्शब्दो नित्यं बहुवचनान्तः आपः अपः ॥ ॥

मित्याम् प्रियचत्वाः धावमित्य म् हे प्रियचत्वः इ
यं स्त्रियाम् इदमोयमित्यतः इदम् इत्यनुवर्तते सौ स इत्यतः साविति च त्यदाद्यत्वे आप् मत्वं औ रिति त्वं इमे अनदौ सौरित्यनादेशः दौ-
सौरित्येत्वं अनयास्य इत्यत्वं आभ्यां अन्वादेशो इदमे तदौ रित्येनत् शेषं सर्ववत् सृजेः क्तिप् अमागमश्च निपातितः दिशामिति कुत्वंस्त्र
क् स्त्रग् इधमेधः समित् स्त्रिया मित्यमरः त्यदाद्यत्वे आप् त इति सः स्यावधेः क्तिपि वचीति क्तिपि परे दीर्घोऽसंप्रसारणं च चोऽकुरितिकः वाक्
आप्नोते ह्रस्वश्चेति ह्रस्वश्चात् क्तिप् सम्महत् इति दीर्घः आपः ॥ ॥

भिदपाम् अपामिति बहुवचनं चित्यं अष्टनः त्रैरिति वदेकवचनमेव युक्तं दिशोः क्विप् दिशामितिकुत्वं दिक् दिग् त्विप् दीप्तावित्यस्मात् क्वि
पूषोऽइतिङत्वं त्विद् दृशोः क्विप् दिशामितिकुत्वं दृक् जुषी प्रीति सेवनयोरित्यस्मात् दोषामिति रः च्वोरिति दीर्घः सजूर्मित्रम् शसेवति वासः
विसर्गानुम् स्थानिकेति षत्वं सजूः पुष्टुत्वं सजूषु आशासः क्वावित्युपधात्वं घसादेरिति षः आशीः त्यदाद्यत्वे आप्सौ स इति दस्यसः सेराइस्यौ

भिदपाम् अपशब्दस्य दत्वं भवति भकारादौ विभक्तौ अद्भिः अद्भ्यः अपाम् अप्सु दिक् दिग् दिशौ दिशः दिग्भ्याम् दि
क्षु त्विद् त्विद् त्विषौ त्विषः दृक् दृग् दृशौ दृशः सहजुषत इति सजूः सजुषौ सजुषः सजुष्याम् सजूः पु आशीः आशिषौ आ
शीष्या आशीः पु असौ अमु अमूः अमूम् अमू अमूः अमुया अमूभ्याम् अमूभिः अमुष्यै अमुष्याः अमूषाम् अमुष्याम्
अमूषु इति हसान्ता स्त्रीलिङ्गाः ॥ स्वनडुत् स्वनडुद् स्वनडुही स्वनड्वाहि पुनस्तद्वत् शेषं पुंवत् वाः वारी वारि वाभ्याम् वार्षु
ऊरसे विमलद्यु विमलदिवी विमलदिविकिम् केकानि इदम् इमे इमानि अन्वादेशे एनत् एने एनानि ब्रह्म ब्रह्मणी ब्रह्माणि
हे ब्रह्मन् हे ब्रह्म अन्हः अहन् शब्दस्य सो भवति रसे पदांते च अहः अन्ही अहनी अहानि अन्हा अहोभ्याम् कर्म कर्म
णी कर्माणि एवं चर्मन् वर्मन् धन्वन्नादयः दण्डि दण्डिनी दण्डी नि स्त्रग्वि स्त्रग्विणी स्त्रग्वी णि वाग्मि वाग्मिनी वाग्मी
नि बहुवृत्रह बहुवृत्रघ्नी बहुवृत्रहणी बहुवृत्रहाणि बहुपूष बहुपूषी बहुपूषणी बहुपूषाणि बहुवृत्र्यम् बहुवृत्र्यणी बहुवृत्र्य
मणी बहुवृत्र्यमाणि असृक् असृजी असृजि शसादौ वाः सन् असानि अस्ना असभ्याम् ऊर्क ऊर्जी ऊर्जि बहुज्जोनुम् प्रति
पेधः ॥ ॥

त्वं असौ दस्यम इति मत्वं औ इतीत्वम् एत्वं माहू इत्त्वत्वं अमू इति हसान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥ ५ ॥ सुष्ठु अनड्वान् यस्मिन् तत् व-
सामिति दत्वं स्वनडुत् शौ अनडुह श्रेत्याम् नुमयम इति नुम् स्वनड्वाहि वदौ पुंवद् रूपं यमां तत्वा ननुम् वारि विमलाद्यौ र्यस्मिन् ता द्विमलद्यु औ परतोत्त
वर्तिनी विभक्तिमाश्रित्य पूर्वपदस्येवोत्तरखंडस्यापि पदसंज्ञायां प्राप्तायामाह उत्तरपदत्वे चापदादिविधौ प्रत्ययलक्षणं नेति उत्तरशब्देनोत्तरपदमुच्यते उत्तरप

दस्यपदत्वपदेशोक्तयेप्रत्ययलक्षणं नभवतीत्यर्थः पदादिविधौ तु प्रत्ययलक्षणं भवति पदत्वाभावादुत्वं न विमलदिवी लुकिनेतित्यदाद्यत्वं न किम् एवमिदं
मृदमेनदोरित्येनदादेशो एनत् वेङ्योरित्यल्लोपो न वकारमकारांतसंयोगादुत्तरस्यनेति निषेधात् ब्रह्मणी धौ नपुंसकानामिति वानस्यलोपः हे ब्रह्मन् हे
ब्रह्म अन्हः नस्यविसर्गविधानं युक्तं सस्यापि विसर्गविधानावश्यकत्वात् तदंतेपीष्टं सत्वं दीर्घाणि अहानि यस्मिन् सदीर्घाहाः निदाघः दीर्घाहन् सिङ्
त्यत्र हसेपइति सिलोपे नोपधायाइति दीर्घे च कृते ततः सकारः वेङ्योरिति वाऽल्लोपः अन्ही अह नी अल्लोपः स्वर इत्यल्लोपः अन्हाभ्यामिसत्वे कृते विसर्गः
हवे इत्युत्वं ओत्वं च अहोभ्यां दंडोऽस्यास्तीति मां तो पधादितीन् नाम्नो न इति नलोपः दंडि इनामिति दीर्घः दण्डिनी स्वगस्यास्तीति विन् स्वग्वि वागस्या-

अन्यात्पूर्वावानुम् बहुर्जि बहुर्जित्यतुल्येत्यानितत् तेतानियत् येयानि एतत् एते एतानि अन्वादेशो एनत् एने ए-
नानि वेभित् वेभिदी वेभिदि सयङ् तस्य शौनुम् चेच्छित् चेच्छिदी चेच्छिदि गवाक् शब्दस्य रूपाणि कृवेऽच्चा गतिभेद-
तः असन्ध्यगागमाल्लोपैर्नवाधिकशतम् तस्यै सुप्सु नवषड्भादौ षट्के स्युस्त्रीणि जशशसोः चत्वारिंशो षेदशके रू-
पाणीति विभावय गवाक् गवाग् गोअक् गोअग् गोक् गोग् गवाङ् गोअङ् गोङ् गोची गवाञ्चीञ्ची गोञ्ची गवाञ्चि
गोअञ्चि गोञ्चि गवाक्षु गोअक्षु गोक्षु गवाङ्क्षु गोअङ्क्षु गोङ्क्षु गवाङ्ख्षु गोअङ्ख्षु गोङ्ख्षु ॥ ॥ ॥

स्तीति मिन्वागिबहवो वृत्रहणो यस्मिन् तत् नाम्नो न इति नलोपः बहुवृत्रह वेङ्योरित्युपधालोपेहनोघइतिघः बहुवृत्रघ्नी अल्लोपाभावे बहुवृत्र
हणी इनामिति दीर्घः बहुवृत्रहाणिवहवः पूषाणो यस्मिन् तत् बहुपूषबहवोऽयम्णो यस्मिन् तत् बहुय्यम अस्य ते रीणादिके ऋज्प्रत्यये असृज्चोः
कुरिति कृत्वं असृक् पाददंतेत्यसन् अल्लोपः स्वर इत्यल्लोपे अस्मा असृजा ऊर्जतीति ऊर्क शौ ऊर्नर्जि नरजानां संयोगः बहव ऊर्जो यस्मिन् तत् बहर्क बहर्जेनु
म् प्रतिषेधः अन्यात्पूर्वावानुम् बहुर्ज् शब्दस्य भाष्यमते नुम् एतदोरित्येनदादेशः एनत् वेभिद्यते इति वेभित् यङ् तात् किप् सयङ् तस्य शौनुम्
न सञ्च यङ् चसयङ् सयङ्गवन्ते यस्य ससयङ् तस्तस्य सयङ् तस्य नाम्नो नुम् न शौ परे वेभिदि चेच्छिद्यते इति चेच्छित् शौ चेच्छिदिसप्रत्ययां त-

जेचि०

स्थशौ पिपठिषि जायंते नवसौ तथाः मिच नवभ्याम् भिस्रभ्यसां संगमे षट् संख्यानि नवैव सुप्यथ न सित्रीण्येव तद्वच्छ सिचत्वार्यत्यवचत्सुक
 स्थविबुधाः शब्दस्य रूपाणि तज्ज्ञानंतु प्रतिभास्ति चेन्निगदितुं पाठमासिको भ्रावधिः ॥ १ ॥ राजसभायामिति श्लोकः केनचित् कविनोक्तस्तदा क
 श्वित्संडितः श्लोकद्वयेन तमुत्तरमाह श्लोकः गवाक् शब्दस्य रूपाणि क्लीबेः चर्गातिभेदतः असंध्यगागमाल्लोपैर्नवाधिकशतं मतं ॥ १ ॥ व्याख्याग
 वाक् शब्दस्य रूपाणि अर्चागतिभेदतः पूजागत्यर्थभेदेन नवाधिकशतं बोध्यानि विंशत्याद्याः सदैकत्वे संख्याः संख्येय संख्ययोः इत्युक्तत्वादेक
 त्वंशते अंचेर्गतीनस्य लोपः पूजायां तुनेत्याशयः कीदृशं असंध्यगागमाल्लोपैर्मतंगोरवेत्यगागमेन गोर्वेति प्रकृतिभावाल्लीपाभ्यां वाचायीणां मनन
 विषयीभूतं उक्तसंख्यामाह प्रत्येकं स्यम् सुप्सु नवरूपाणि स्युः भादौ षट्के षट् जश्रशसोस्त्रीणि शेषेदशके प्रत्येकं चत्वारि इति नवाधिकशतं रू
 पाणित्वं विभावय जानीहि शसे चपस्येति वार्तिकमना श्रित्योक्तमन्यथा त्रीणि रूपाणि वर्द्धते इत्यर्थः ॥ ३ ॥ गामंचतीति विग्रहे क्लिप्तगतीनलोपइ
 तिनलोपः गोअचसिइति स्थिते अगागमेचोः कुरितिकुत्वम् गवाक् १ गवाग् २ प्रकृतिभावे गोअक् ३ गोअग् ४ अल्लोपे गोक ५ गोग् ६ पूजायां न
 स्य कुत्वेन डः गवाड् ७ प्रकृतिभावे गोअड् ८ लोपे गोड् ९ अस्म्यप्येतानि रूपाणि औपरतः अचेरित्यल्लोपे गोच् १ पूजायां तु गवांच् २ गोअंच् ३
 गोंच् ४ शौनुमयमेइति तुम् गतिपूजनयोस्त्रीण्येव सादृश्यात् गवांच् १ गोअंच् २ गोंच् ३ टापरतः अचेइत्यल्लोपः गोच् १ पूजायां गवांच् २ गो
 अंच् ३ गोंच् ४ भ्यामि गवाभ्याम् १ ओअग्भ्यां २ गोग्भ्याम् ३ पूजायां गवाड् भ्याम् ४ गोअड् भ्याम् ५ गोड् भ्याम् ६ भिसिपरे गवाग्भिः १
 गोअग्भिः २ गोग्भिः ३ पूजायां गवाड् भिः ४ गोअड् भिः ५ गोड् भिः ६ डेपरतः अचेरित्यल्लोपः गोच् १ पूजायां गवांच् २ गोअच् ३ गोच् ४ भ्या
 मिप्राग्वत् भ्यासि गवाग्भ्यः १ गोअग्भ्यः २ गोग्भ्यः ३ पूजायां गवाड् भ्यः ४ गोअड् भ्यः ५ गोड् भ्यः ६ डः सौ गोचः १ पूजायां ग
 वांचः २ गोअंचः ३ गोंचः ४ भ्यामि भ्यासि चप्राग्वत् डस्परतो डः सिवत् ओसि गोचोः १ पूजायां गवांचोः २ गोअंचोः ३ गोंचोः ४ आ
 मिगोचाम् १ पूजायाम् गवांचाम् २ गोअंचाम् ३ गोंचाम् ४ डो गोचि १ पूजायां गवांचि २ गोअंचि ३ गोंचि ४ ओसि च गोचोः १ पू
 जायाम् गवांचोः २ गोअंचोः ३ गोंचोः ४ सुपि गवाक्षु १ गोअक्षु २ गोक्षु ३ पूजायां शसे ड्ण्नोरिति डं तानां कृक् पक्षे गवाड् क्षु ४ गोअ

इक्षु गोइक्षु कुगभावेगवाङ् पु गोइक्षु गो इक्षु एवंनवाधिकशतं रूपाणि कुक् पक्षे शसं चपस्येति ककारस्य स्वकारेण अया-
णामाधिक्यं ज्ञेयम् अन्यत्र तु कुत्वस्यासिद्धत्वात् न स्वकारः एवं द्वादशाधिकम् तिरोचंतीति नो लोप इति नलोपः चोः कुरितिकुः तिर्यक् सहादित्वात्तिरिः
ओपरतः तिरश्चादय इति तिरश्चः तिरश्ची शौ नुमयम इति नुम् तिर्यचि पूजायां तिर्यङ् यकृत्कालखंडं शकृत् पूरीपं शसादौ पाददंतेति यकन् शकन्ना
देशौ वाददति पुल्लिङ्गे उक्त एव द्विरुक्तानां जज्ञादीनां चेति वानुम् ददंति ददति वा दीपोः शतुर्वा आतुर्इपोरिति पदच्छेदः आदिति पंचमी ननु तपरत्वं ई
श्च ईषईपो नयोरीपोः शतुरित्यवयवपद्मी ननु तुद ती इत्यत्र शिति चतुर्वदित्यनेन कृतस्य तुदादेशित्यः प्रत्ययस्यादेत्यनेनांतरंगत्वाद्धोपेकृतेः वर्णात्परत्वाभावा

तिर्य्यक् तिरश्ची तिर्य्यञ्चि तिर्य्यङ् तिर्य्यञ्ची तिर्य्यञ्चि यकृत् यकृती यकृन्तियकानि यक्कायकृता यकभ्यां यकृद्भ्यां
एवं शकृत् ददत् ददती ददति ददन्ति एवं जाग्रदादयः तुदत् दीपोः शतुर्वा अवर्णां तात्परस्य शतुर्वा नु मीकारे ईपिच तुद-
ती तुदन्ती तुदन्ति भातु भाती भान्ती भांति अथ योरा न्नित्यं अप् प्रत्ययय प्रत्ययसंबन्धिनोः वर्णात्परस्य शतुर्नुम् नित्यमीका
रे ईपिच पचत् पचन्ती पचंति दीव्यत् दीव्यन्ती दीव्यन्ति स्वप् स्वप् स्वपी न्ममहत् इति दीर्घस्वापि दीर्घानेत्येके स्वपि स्वपा
भिदयाम् स्व द्वभ्यां स्वद्विः जगत् जगती जगन्ति महत् महती महान्ति धनुः धनुषी ॥ ॥

नुम् नस्यात् उच्यते प्रत्ययलक्षणे नतत्परत्वं मस्त्येव नचैवं घंतीत्यादावपि प्रसंगः लुकिनतन्निमित्तमित्यनेन प्रत्ययलक्षणप्रतिषेधान् भातीति भा-
तु भादीती शतृप्रत्यये शित्वादप् अदादित्वादपो लुक् अप्ययोरा न्नित्यं अवादीपो रित्यतर्इपोरित्यनुवृत्तं विकल्पे प्राप्ते नित्यविधानार्थमिदं अप् च यश्चाप्यौ
तयोरात्परस्य शतुर् नित्यं नुम् भवति ईईपोः ननु अथ योरित्यत्र चपा अवेइति जबलं वक्तुं युक्तम् उच्यते ज्ञापनार्थमेवं निर्देशः प्रत्यये परतः कचिसदत्ववेतितेन तडि
त्वानित्यादि सिद्धम् पचतीति पचत् अप्कर्तरीत्यप् अदेइत्यल्लोपः दीव्यतीति दीव्यत् दिवादेशित्यः सुष्ठु आपो यस्मिन् सरसितत् स्वप् क्रकृत् पूरित्यप्रत्ययो न न
पूजने इति निषेधान् शौ नित्यत्वात् नुम् प्राक् दीर्घः स्वापि तदेते दीर्घाः स्यनेत्येके स्वपि अतिपूर्वयियजितनिधनितयिभ्यउसित्यौणादिकः धनेरुसधनुः शौ

न्सम्महत् इति दीर्घः विसर्गनुमितिषत्वं ॥ ६७ ॥ सपूर्वस्य शौ दीर्घः न्सम्महत् इत्यस्यैव प्रपञ्चः धनूंषि धनुर्भ्यामत्र व्योर्विहसे इति न दीर्घोः धातुत्वात् अ-
 चिश्चिह्नुसृपीत्यादिना जुहोतेरिस् हविः पिपठिषतेः द्विष्व्योर्विहसे इत्यनेन दीर्घत्वं पिपठीः सुषुपुमांसो यस्मिन् तत् सुषुम् शीपुंसोः सुडित्यसुड-
 नुमयम इति नुम् न्सम्महत् इति दीर्घः सुषुमांसि त्यदाद्यत्वं विभक्तिकार्यं मत्वोत्वे अमूशौ नुम् दीर्घौ अमूनि शेषेषु वत् इति ह सांता नपुंसकलि-
 ङाः ॥ ६८ ॥ समासे यं षडलिंगव्याख्या त्वमहं सिना युष्मदस्मदोः स्थाने त्वमहमित्येतौ यथाक्रमस्तः सिनेति सहादियोगे तृतीयसिप्रत्ययेन सहि-
 तयोरित्यर्थः ननु त्वमहमोर्हसां तत्वादेव सिलोपे सिद्धे साविति वाच्यं व्यर्थं सिनेति उच्यते मां तत्त्वस्य तथा तकारेच्चारणस्य गौणोन्नतित्वमित्यादौ च-
 रितार्थत्वात् सिलोपात्पश्चात्त्यदादेरित्यत्वं तत आम् स्मावित्यात्वं त इति तकारस्य सत्वं च स्यात् अतः सिनेत्युक्तं इह तदंतविधिरपि इहोस्ति पर-

सपूर्वस्य शौ दीर्घः धनूंषि हविः हविषी हवींषि पयः पयसी पयांसि तेजः तेजसी तेजांसि वचः वच सी वचांसि पिपठीः पि-
 पठिषी सयड न्तस्य शौ नुम् पिपठिषि सुषुम् सुषुंसी सुषुमांसि अदः अमू अमूनि शेषेषु वत् इति ह सांता नपुंसकलिङ्गाः समासे
 यं षडलिंगव्याख्या त्वमहं सिना सिना सहितयोर्युष्मदस्मदोस्त्वमहमित्येतावादेशौ भवतो यथा संख्येन त्वम् अहम् युवा-
 वौ द्विवचने द्वयर्थवाचिनोऽर्थ्युष्मदस्मदोऽर्थ्युर्वावावादेशौ भवतो विभक्तौ आमौ युष्मदस्मद्भ्यां परऔराम् भवति युवां आवाम्

मत्वं परमाहं गौणत्वे तु त्वां मां युवामावां युष्मान् अस्मान् वाऽतिक्रान्त इत्यत्रापि अतित्वमत्यहमित्येव इह युष्मदस्मदोर्नत संख्यावाचिनां लिंगत्व-
 मेव अलिंगे युष्मदस्मदोर्इत्युक्तत्वात् अतएव त्रिषु लिंगेष्वेपांसमानं रूपं लिंगानि मित्तमा विवादि कमनयोर्नालिंगत्वात् त्वं ब्राह्मणः त्वं ब्राह्मणी अहं ब्रा-
 ह्मणी त्वं ब्राह्मणकुलम् अहं ब्राह्मणकुलमिति युवावौ द्विवचने द्वयोरर्थो द्वयर्थं वक्तुं इति द्वयर्थवाचिनो तयोर्युष्मदस्मदोर्युवावौ स्तः स्यादौ विभक्तौ त्यदादेरि-
 त्यतः स्यादावित्यपकृत्यते द्वौ वक्तुं इति द्विवचने कर्तरि युक् किंच द्विवचने इति प्रत्यया विशेषणकृतेऽपि युवावौ सिद्ध्यतः तथापि युवा- मति क्रांतान् अ-
 तियुवा नित्यादौ युवावयोरप्रसंगवारणाय प्रकृत्यर्थविशेषणं कृतं आमौ आभ्यामौ आम् स्यात् अत्र योगविभागादिना नेपं विपरीतनिर्देशो बोध्यः विप-

आमावित्यत्र योगविभागे नात्वे कृते रूपसिद्धिरिति तदायुष्मास्मोरपि योगविभागेनाऽत्वे कृते पश्चाद्देरात्वे चामिशसिचयुषाम् अस्मामिति सि-
 श्येव किंमाधवोक्त्येति शसोनोवक्तव्यः सोनः पुंसइत्यत्र सो न इति विभागेनाऽयमर्थो लभ्यते इत्यर्थः एटाड्योः अत्रदेरित्यनुवृत्तं स्यात् एटाडिश्च वा
 डीतयोः परतः इदंतत्वात् डेः पूर्वनिपाते प्राप्ते तस्यानित्यत्वज्ञापनार्थं परनिपातः किंच परत्वात् तदादेरित्यत्वे प्राप्तेऽपि आदौ एटाड्योरित्येत्वप्रवृत्तिरेव न्या-
 य्या कृताकृतप्रसंगित्वेन तस्य नित्यत्वात् देरेत्वे कृते अयादेशे च त्वयामयेति अत्र हि युष्मदस्मदोऽन्यंतयोः क्विपियुष्म अस्म इति वाडिः ओसुसु परतः यु-
 ष्मा अस्मायुष्मि अस्मियुष्मोः अस्मोरिति रूपाणि तस्मिन् अर्थे व्याख्यानां तरे क्रियते अत्रैकारात् परोयवयोर्बसेर्हकारे चेत्यनेन लुप्तो यकारो ज्ञात-
 व्यः तेनायमर्थः अदंतयोरनयोरेतंहसंतयोर्यत्वं च न भवति एटाड्योरिति वाडि ओसां लुप्तसप्तमीको निर्देशः एषु परत इति तुभ्यं मध्यं ड्या तदंते परम-

शसोनोवक्तव्यः युष्मान् अस्मान् त्वन्मदादेशो कृते एटाड्योः युष्मदस्मदोऽपरेत्वं भवति वाड्योः त्वयामया युवाभ्या-
 म् आवाभ्याम् युष्माभिः अस्माभिः तुभ्यं मध्यं ड्याडेः सहितयोर्युष्मदस्मदोस्तुभ्यं मध्यमेतौ भवतः तुभ्यं मध्यं भ्यश्भ्यम्
 युष्मदस्मद्भ्यां परोभ्यश्भ्यं भवति शकारो भकारादित्वव्यावृत्त्यर्थः तेनात्वेत्वे न भवतः युष्मभ्यम् अस्मभ्यम् डः सिभ्यसो-
 शतुः डः सिसाहचर्यासंचम्याभ्यस् गृह्यते त्वत् मत् युवाभ्याम् आवाभ्याम् युष्मत् अस्मत् ॥ ॥ तुभ्यं परममध्यं गौणत्वे तु

अति तुभ्य अतिमध्यम् भ्यश्भ्यम् अत्रभ्यस् चतुर्थी बहुवचनं आभ्यांभ्यस्भ्यं स्यात् शकारो न सर्वादेशार्थः भ्यमोर्गुर्वादेशत्वात् तर्हि किमर्थः भ-
 कारादित्ववारणार्थः स निश्चकारे भकारस्यादित्वाभावात् भादि निमित्तमेस्मीत्येत्वे अङ्गीत्यात्वं च न आदेर्भाव आदित्वं भकारस्यादित्वं भकारादित्वं
 भकारादित्वस्य व्यावृत्तिर्निषेधः भकारादित्वव्यावृत्तिः भकारादित्वव्यावृत्तिरर्थः प्रयोजनं यस्य सः डः सिभ्यसोः शतुः युष्मदस्मद्भ्यां परोयोर्डः सिभ्य-
 सोः शतुरादेशः स्यात् शित्वात्सर्वादेशः उकार उच्चारणार्थः अत्र डः सिसाहचर्यासंचम्या एव भ्यस् गृह्यते किंच अत्र माधवः डः सिभ्यसः अः शतु-
 रिति पदच्छेदः कर्तव्यः ततश्च युष्मदस्मद्भ्यां डः सिभ्यसोः शतुर्भवति युष्मदस्मदोरंत्यस्या कारादेशो भवति तेन न्यंतयोर्युष्मास्मोर्युष्मत् असत् अय-

मेवा कारोभ्यस् १ भ्यम् सामाकमित्यत्राप्यनुवर्तते तेन युषभ्यं असभ्यं युषाकं असाकमिति सिद्ध्यतीति वदन्ति आमावित्यत्र योगविभागे नात्वे-
युषदसदित्यादि सिद्ध्यत्येव किं तत्प्रयासेन ॥ ६१ ॥ तवममङ्सातदंतेपरमतवपरमममगौणत्वे अतितवअतिममसामाकं अत्र तन्त्रैकशेषाः ॥ वृ-
त्तिभिः सामितिद्वयं बोध्यं सकृदुच्चरितः शब्दोनेकार्थगमको भवतीति तन्त्रं सङ्ख्याणामित्येकशेषः द्विरुच्चारणमावृत्तिः एकस्य कदा सह आमासाम्
द्वितीयस्य तु आमासहसाम् इत्यर्थः ततः सुहसहित आम् केवल आम् च आकं युष्मदस्मदोरंत्यस्याकारश्च भवतीत्यर्थः तेनाति युष्माकमत्यस्मा-
कमित्यादि सिद्ध्यतीति लघुभाष्यकर्तुरपि प्रयासो व्यर्थ एव योगविभागे नात्वे कृते सङ्ख्यामङ्गिति सङ्ख्येपि सर्वादिकार्यत्वाद्गौणैः प्रवृत्तेः तन्त्रादिनासा-

तवममङ्साङ्सासहितयोर्युष्मदस्मदोस्तवममौ भवतः तवमम युवयोः आवयोः सङ्ख्यामः सामाकम् युष्मदस्मद्व्यां
परस्सामाकम् भवति युष्माकं अस्माकं त्वयिमयि युवयोः आवयोः युष्मास्तु समस्यमाने द्व्येकत्ववाचिनी युष्मदस्मदीस
मासार्थोऽन्यसङ्ख्यश्चेद्युवावौ त्वन्मदावपि ॥ १ ॥ ॥

मित्यस्य द्विरुच्चारणात् केवलस्याप्याम् आकमिचविहिते रूपसिद्धेः समस्यमाने द्व्येकत्ववाचिनी युष्मदस्मदीसमासार्थोऽन्यसंख्यश्चे-
द्युवावौ त्वन्मदावपि ॥ १ ॥ युवावौ द्विवचने त्वन्मदेकत्वे इति सूत्रद्वये द्विवचनैकत्वशब्दौ प्रकृत्यर्थपरौ ननु प्रत्ययपराविति व्याख्यातं तत्फलं जाति-
लिंगव्यक्तिसंख्याकारकात्मकः पंचको नामार्थ इति पक्षाभिप्रायेण दर्शयति चेद्यदियुष्मच्चास्मच्चयुष्मदस्मदीशब्दरूपे समस्येते इति समस्यमाने-
समासविषयी क्रियमाणे द्वौ च एकश्च द्व्येकौ द्व्येकयोर्भावे द्व्येकत्वं क्त इति द्व्येकत्ववाचिनीस्तः समासस्यार्थः स समासार्थः विग्रहः अन्यसंख्योऽ-
न्यस्य पदार्थस्य संख्यायस्मिन्सोऽन्यसंख्यो युष्मदस्मदर्थगतसंख्येतरसंख्यायुक्तो भवतीत्यर्थः तदा युष्मदस्मदोऽस्थाने युवावौ त्वन्मदावप्या-
देशो भवतः द्विवचनैकत्वयोः प्रत्ययविशेषणत्वे तु न स्यातामित्यव्याप्तिः स्यादिति भावः ॥ १ ॥

६२

६२

६२

६२

६२

६२

सिजसुडे डस्सु परतः आदेशाः स्युः सदैव ते त्वाहौ यूयवयौ तुभ्यमह्यौ तवममावपि ॥ २ ॥ नन्वेवं सिजसुडे डस्सु पियुष्मदस्मदो ह्यर्थत्वे
युवावौ स्यातामेकार्थत्वे तु त्वन्मदावित्याशंकायामाह एतासु विभक्तिषु परतोर्युष्मदस्मदोः स्थाने ते आदेशाः सदैव स्युः के ते आदेशा इत्यत आह त्वा
हौ यूयवयावित्यादि ॥ २ ॥ एते परत्वाद्वाधे ते युवावौ विषये स्वके त्वन्मदावपि बाधन्ते पूर्ववद्विषये स्वतः ॥ ३ ॥ एते त्वमहं यूयं वयं तुभ्यमहं
तवममेत्यादेशाः स्वके विषये स्वे आत्मीये स्थाने युवावौ बाधन्ते कस्मात्परत्वाद्वाधे प्रतिषेधे परं कार्य मिति न्यायात् उभयोस्तुत्यबल विरोधे सति सू
त्रापेक्षया त्वमादयः परे त एव भवन्तीत्यर्थः एते त्वमादयः स्वतो विषये त्वन्मदावपि बाधन्ते पूर्ववत् उक्तन्यायेन स्वत इत्यत्र सप्तम्यर्थे तस्य ॥ ३ ॥ ह्ये-
कसंख्यः समासार्थो बह्वर्थे युष्मदस्मदी तयोरह्येक तार्थत्वात् युवावौ त्वन्मदौ न च यदा युष्मदस्मदो बह्वर्थे बहूनामर्थो ययोस्ते बह्वर्थे भवतः स

सिजसुडे डस्सु परत आदेशाः स्युः सदैव ते त्वाहौ यूयवयौ तुभ्यमह्यौ तवममावपि ॥ २ ॥ एते परत्वाद्वाधे ते युवावौ विष-
ये स्वके त्वन्मदावपि बाधन्ते पूर्ववद्विषये स्वतः ॥ ३ ॥ ह्येकसंख्यस्समासार्थो बह्वर्थे युष्मदस्मदी तयोरह्येक तार्थत्वाद्युवा-
वौ त्वन्मदौ न च ॥ ४ ॥ त्वां मां वाऽतिक्रांत इति विग्रहे अतित्वम् अत्यहम् गौणत्वे युष्मदस्मदोस्त्यदाद्यत्वं भवति अतित्वा-
म् अतिमाम् अतियूयम् अतिवयम् अतित्वां अतिमाम् त्वन्मदेकत्वे आम्स्मौ ॥ ॥

मासार्थो विग्रहः द्वौ च एकश्च ह्येकौ ह्येकयोः सं-
ख्यायस्मिन् ह्येकसंख्यो भवति तदा युष्मदस्मदोः स्थाने युवावौ त्वन्मदावपि नस्तः तस्मात् तयोर्युष्मदस्मदोः द्वौ च एकश्च ह्येकौ ह्येकयोर्भावः
ह्येकता ह्येकताया अर्थः ह्येकतार्थः ह्येकतार्थस्य भावो ह्येकतार्थत्वम् ह्येकतार्थत्वम् ह्येकतार्थत्वं तस्मात् ह्येकतार्थत्वस्याऽभावात् ४ त्वां मां वा
तिक्रांत इति विग्रहे अपवादौ अतित्वं अत्यहं त्वां मां वाऽतिक्रांताविति विग्रहे उत्सर्गतः त्वन्मदादेशो कृते गौणत्वे पियुष्मदस्मदोस्त्यदाद्यत्वं भवति आमा-
वित्यत्र योगविभागेन यद्व्याख्यानांतरं कृतं तस्यायं नि कर्षोस्ति गौणत्वेऽप्यनयोस्त्यदाद्यत्वं भवतीत्यर्थः इत्यनेनात्वे तल्लोपे औ विभक्तेरपि च कृते स-
वर्णे दीर्घः अतित्वां अतिमां त्वां मां वाति क्रांता इति विग्रहे अपवादौ अतियूयमतिवयं एवमग्रेष्वूह्यम् १ अत्वे आम्स्मावित्यात्वे च अमुशसोरि

रित्यल्लोपः अतित्वां अतिमां शसि अत्वे कृते अमुशसोरित्यल्लोपः शसीति दीर्घः श सोन इति नत्वं अतित्वान् अतिमान् २ अत्वे कृते एटाङ्यो
रित्ययादेशे च अति त्वया अतिमया अत्वे अद्गीत्यात्वे च अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां आम्स्मावित्यात्वं अतित्वाभिः अतिमाभिः ३ अपवादो
अतितुभ्यम् अतिमह्यं अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां अत्वे शभ्यसि च अतित्वभ्यम् अतिमभ्यम् ४ अत्वे ऋतु आदेशे च अतित्वत् अतिमत् अतित्वा
भ्यां अतिमाभ्यां अतित्वत् अतिमत् ५ अपवादौ अतितव अतिमम अत्वे ओसीत्येत्वे च अतित्वयोः अतिमयोः अत्वे सुडभावेऽपि प्रागुत्तरित्या-
आकमिच अतित्वाकम् अतिमाकम् ६ अत्वे कृते एटाङ्यो रित्येत्वे अयादेशः अति त्वयि अतिमयि अतित्वयोः अतिमयोः अत्वे आत्वे च अतित्वा
सु अतिमासु ७ गुणीभूतयोर्बुधदस्मदोरे कार्यत्वे उदाहरणान्युक्त्वा संप्रति द्वयर्थवाचित्वे उदाहरंति युवामावां वाः तिकांतः अतिकांतौ अतिकां

अतित्वां अतिमां अतित्वान् अतिमान् अतित्वया अतिमया अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां अतित्वाभिः अतिमाभिः अति-
तुभ्यं अतिमह्यं अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां अतित्वभ्यं अतिमभ्यं अतित्वत् अतिमत् अतितव अतिमम अतित्वयोः अतिमयोः अति-
त्वाकं अतिमाकं अतित्वयि अतिमयि अतित्वासु अतिमासु युवामावां वाः तिकांत इति विग्रहे सिजसुडे-डस्सु प्राग्वत्-
अन्यत्र युवावौ अतित्वम् अत्यहम् अतियुवां अत्यावाम् अतियूयं अतिवयं अतियुवां अत्यावां अतियुवान् अत्यावान् अतियु-
वया अत्यावया अतितुभ्यं अतिमह्यं अतियुवाभ्यां अत्यावाभ्यां अतियुवभ्यं अत्यावभ्यं अतियुवत् अत्यावत् ॥ ॥ तावा इति विग्र

हे अतित्वम् अत्यहम् अतियुवामत्यावाम् अतियूयमतिवयं १ अतियुवां अत्यावाम् अतियुवां अत्यावाम् अतियुवान् अत्यावान् २ अतियुव-
या अत्यावया अतियुवाभ्यां अत्यावाभ्यां अतियुवाभिः अत्यावाभिः ३ अतितुभ्यम् अतिमह्यं अतियुवाभ्याम् अत्यावाभ्याम् अतियुवभ्यम् अत्या-
वभ्यम् ४ अतियुवत् अत्यावत् अतियुवाभ्याम् अत्यावाभ्याम् अतियुवत् अत्यावत् ५ अतितव अतिमम अतियुवयोः अत्यावयोः अतियुवाकं अत्यावा-
कम् ६ अतियुवयि अत्यावयि अतियुवयोः अत्यावयोः अतियुवास् अत्यावासु ७ वक्तृर्थयोस्तूदाहरतियुष्मानस्मान्वाः तिकांतः अतिकांतौ अ

तिक्तांतावेतिविग्रहे अतित्वं अत्यहं अतियुष्माम् अत्यस्माम् अतियूयं अतिवयम् १ अतियुष्मां अत्यस्मां अतियुष्मान् अत्यस्मान् २ अतियुष्म-
या अत्यस्मया अतियुष्माभ्यां अत्यस्माभ्यां अतियुष्माभिः अत्यस्माभिः ३ अतितुभ्यं अतिमह्यं अतियुष्माभ्याम् अत्यस्माभ्याम् अतियुष्म-
भ्यं अत्यस्मभ्यं ४ अतियुष्मत् अत्यस्मत् अतियुष्माभ्यां अत्यस्माभ्यां अतियुष्मद् अत्यस्मत् ५ अतितव अतिमम अतियुवयोः अत्यावयोः
अतियुष्माकं अत्यस्माकं ६ अतियुष्मयि अत्यस्मयि अतियुष्मयोः अत्यस्मयोः अतियुष्मासु अत्यस्मासु ७ पुनर्गौणैरुपांतरं युष्मानस्मा-
न्वाकरोतीति औयुष्म यति अस्मयति ततः क्विप् अेरिति त्रिलोपेकने युष्म अस्मिति जातं स्यादिषु युष्म स्मोरपित्वमहमादय आदेशा भवन्ति एक

अतियुवाभ्यां अत्यावाभ्यां अतियुवत् अत्यावत् अतितव अतिमम अतियुवयोः अत्यावयोः अतियुवाकं अत्यावाकं अ-
तियुवयि अत्यावयि अतियुवास् अत्यावासु युष्मानस्मान्वाः तिक्तांतइतिविग्रहे अतित्वं अत्यहं अतियुष्मां अत्यस्मां अ-
तियूयं अतिवयं सिजम् डेडः स्सु प्राग्वत् अतियुष्मां अत्यस्मां अतियुष्मां अत्यस्मां अतियुष्मान् अत्यस्मान् अतियुष्मया अत्यस्म-
या अतियुष्माभ्यां अत्यस्माभ्यां अतियुष्माभिः अत्यस्माभिः अतितुभ्यं अतिमह्यं अतियुष्मत् अत्यस्मत् अतियुष्माभ्यां अत्य-
स्माभ्यां अतियुष्मत् अत्यस्मत् अतितव अतिमम अतियुष्माकं अत्यस्माकं अतियुष्मयि अत्यस्मयि अतियुष्मासु अत्य-
स्मासु ॥

॥ देशविकृतमनन्यवदित्युक्तत्वात् त्वं अहं औ विभक्त्यादिषु गौणत्वेपि टाडिङोस् विभक्तीर्वर्ज्जयित्वा सर्वत्रात्वे कृते
आत्वम् युषाम् असाम् यूयं वयं १ युषां असां युषान् असान् २ एटाड्योरित्यस्य व्याख्यानां तरेणां तस्य यत्वं युष्या अस्या युषाभ्यां असाभ्यां युषा-
भिः असाभिः ३ तुभ्यं मह्यं युषाभ्याम् असाभ्यां युषभ्यम् असभ्यं ४ युषत् असत् युषाभ्यां असाभ्यां युषत् असत् ५ तव मम अंतस्य य-
त्वे युष्योः अस्थोः युषाकं असाकं ६ यत्वे युषि अस्थि युष्योः अस्थोः युषासु असासु ॥

युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिस्तेमेवांनौवसुनसौ षष्ठीचतुर्थीच द्वितीयाच षष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्ताभिस्ता अत्यस्वरत्वात् षष्ठीत्यस्य पूर्वनिपा
तः सहयोगे तृतीया तथा साहित्यं बोध्यते तत् किं साहित्यं श्रूयमाणविभक्तिकयोरेवादेशा भवन्ति न लुप्तविभक्तिकयोरिति तेन समासे युष्माकं पुत्र इति
युष्मत्पुत्रो ब्रवीति अस्माकं पुत्र इत्यस्मत्पुत्रो ब्रवीतीत्यत्र प्रत्ययलक्षणेन षष्ठ्यंतयोर्युष्मदस्मदोर्वस्नसौ नत्वामामा तेमयोरपवादोऽयं षष्ठीबहुवचनस्या
मोऽत्र ग्रहणं न व्याख्यानात् व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणमिति भावः श्रीशस्त्वावतु मापी ह दत्तात्ते मेपि शर्मसः स्वामीते मेपि सह
रिः पातु वामपिनौ विभुः १ सुखं वां नौ ददात्वीशः पतिर्वामपिनौ हरिः सोऽव्यादोनः शिवं वो नो दद्यात्सेव्यो ब्रवः सनः २ उक्तानां देशान् वचनक्रमेणोदाहर
ति द्वितीयैकवचने तथा त्रियईशः श्रीशो हरिरिह जगत्त्वामपि मामपि अवतुरक्षतात् चतुर्थ्येकवचने यथा सह रिस्ते तुभ्यमपि मे मह्यमपि शर्मसुखं

युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिस्तेमेवांनौवसुनसौ युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयासहितयोर्यथा संख्येना
मा आदेशा भवन्ति तत्रैकवचनेन सह ते मे द्विवचनेन वां नौ बहुवचनेन वसुनसौ त्वामामा अमासहितयोर्युष्मदस्मदोस्त्वामा ए
तौ भवतः श्रीशस्त्वावतु मापी ह दत्तात्ते मेऽपि शर्मसः स्वामीते मेऽपि सह रिः पातु वामपिनौ विभुः ॥ १ ॥ सुखं वां नौ ददात्वीशः
पतिर्वामपिनौ हरिः सोऽव्यादोनः शिवं वो नो दद्यात्सेव्यो ब्रवः सनः ॥ २ ॥ एकवाक्ये युष्मदस्मदादेशावक्तव्याः ॥ ॥ दत्तात् दान

पात्रे चतुर्थीषष्ठ्येकवचने यथा सह रिस्ते तव मेममापि स्वामी वर्तते स्वाम्यादियोगे इति षष्ठी सप्तम्यविधानात् द्वितीयाद्विवचने यथा विभुर्विष्णुर्वायुर्वा नाव
पि आ वामपि पातु रक्षतु चतुर्थीद्विवचने यथा ईशः शंभुर्वायुवाभ्यां नौ आवाभ्यां सुखं ददातु षष्ठीद्विवचने यथा हरिर्वायुवयोः नावपि आवयोरपि पाति रक्षती
ति पतिः द्वितीया बहुवचने यथा सह रिर्वी युष्मानु नौऽस्मानव्यात् रक्षतु चतुर्थी बहुवचने यथा सवो युष्मभ्यं नो अस्मभ्यं शिवं कल्याणं दद्यात् षष्ठी बहु
वचने यथा सह रिर्वी युष्माकं नोऽस्माकमत्र लोके सेवितुमर्हः सेव्यः क्रहसाद्ध्यणितिकर्मणि ध्यण कृत्यानां कर्तारिवेति षष्ठी एकवाक्ये युष्मदस्मदादेशाव
क्तव्याः एकवाक्ये एकारव्यातेऽनयोः स्थाने उक्ता आदेशा भवन्ति एकमाख्यातं यत्र तदिति बहुव्रीहिः ॥ ॥ ६२ ६२

एकारव्यातं वाक्यमुच्यते ननु पश्य मृगोधावति इत्यादावेकवाक्यत्वव्यवहारो न स्यात् सत्यं एकारव्यातमित्यत्रारव्यातं विशेष्यसमर्पकं विवक्षितं
ततश्च पश्य मृगोधावतीत्यत्रारव्या तद्वये सत्यपि पश्येत्यस्यैव विशेषसमर्पकत्वान्नोक्तदोषः तथाचवार्तिककारः आरव्यातं सविशेषणं वाक्यमित्याह
त्वमोदनं पच तव भविष्यति अत्र ते इत्यादेशो न वाक्यद्वयत्वात् एकवाक्ये यथा अहं ते तुभ्यमोदनं दास्यामि एते अनन्वादेशो वा वक्तव्याः एते ते मया दय आ
देशाः युष्मदस्मदोः स्थानेः नन्वादेशोः र्थे एते आदेशा विकल्पेन भवन्ति अनन्वादेशे नित्यं युष्मदस्मदोः स्थानेः नन्वादेशो र्थे एते आदेशा नित्यं स्युः अनन्वादेशो
र्थे धाता ब्रह्मा ते भक्तस्तव भक्तोस्तीति वा अनन्वादेशो तस्मै पूर्वोक्ताय ते तुभ्यं विष्णवे नमोस्तु नादौ वाक्यादौ मा भूत् यथा त्वां पातु पादादावपि मा भूत्

एकारव्यातं वाक्यमुच्यते नेह न ओदनं पच तव भविष्यति इह तु स्यादेव शालीना मोदनं ते दास्यामि एते अनन्वादेशो वाधा
ताते तव भक्तोस्ति अनन्वादेशो नित्यं तस्मै ते नमः नादौ वाक्यादौ पादादौ च वर्तमानयोः युष्मदस्मदोर्नैते त्वां पातु वेदैरशेषैस्सं
वेद्योः स्मान् कृष्णस्सर्वदा वतु विशेष्यपूर्वं संबोधनेतरपूर्वं सम्बोधनं चाहित्वाऽन्यस्मात्संबोधनात्परयोर्नैते देवास्मान् पाहि नृ
हरे विष्णोस्मान् रक्ष सर्वदा विशेष्यपूर्वात्तु हरे कृपालो नः पाहि सर्वदा रक्ष देवनः ॥ ॥ यथा कृष्णोः स्मान् सर्वदा सर्व

स्मिन् कालेऽवतु पातु कीदृशः अशेषैः समस्तैर्वेदैः कृत्वा संवेद्यो ज्ञायमानः संवेत्तु योग्यः संवेद्यः कर्मणि घ्यण् विशेष्यपूर्वं संबोधने च हित्वा अन्यस्मा
त्संबोधनात्परयोर्नैते संबोधनात्परयोर् युष्मदस्मदोः स्थाने एते आदेशा न भवन्ति किं कृत्वा विशेष्यं पूर्वं यस्य तत् एतादृशं विशेषणात्मकं संबोधनं त्यक्त्वा च
पुनः संबोधनादितरत्पदं पूर्वं यस्य तत् एतादृशं संबोधनं त्यक्त्वा विशेष्यपूर्वात् संबोधनेतरपूर्वाच्च संबोधनात्परयोर् युष्मदस्मदोः स्थाने एते आदेशा भवन्तीत्य
र्थः हे देव त्वमस्मान् पाहि रक्षेत्यर्थः हे नरसिंहावतार हे विष्णो त्वमस्मान् रक्ष पालयेत्यत्र संबोधनात्परस्यास्मानित्यस्य न सादेशो न जातः विशेष्यपूर्वात्सं
बोधनात्तु स्युरेव यथा हे हरे कृपास्यास्ति कृपालुस्तस्य संबोधनं हे कृपालो त्वं नोऽस्मान् पाहि हरे इति विशेष्यं कृपालो इति विशेषणं संबोधनेतरपूर्वात्संबोध
नात्तु यथा हे देव त्वं नोऽस्मान् सर्वस्मिन्काले रक्षेत्यत्र देवेति संबोधनस्य सत्त्वेऽपि ततः प्राचीनं रक्षेत्याश्रित्यादेशः ॥ ॥ ६५ ६५

तर पूर्वसंबो
धनं

चादिभिश्च चादिगणस्थाः पंचैवचादयो ग्राह्यान्त्वधिकाः लक्ष्यानुरोधात्सहयोगे तृतीया तथा साक्षात्संबंधो गृह्यते न तु परंपरासंबंधः यत्र युष्मद
स्मदर्थगतान्समुच्चयादीन् चादयो द्योतयन्ति तदा चादिभिः सहार्थद्वारा युष्मदस्मदोः साक्षात्संबंधस्तत्रायं निषेध इत्यर्थः यथा आवयोर्द्वयोर्युवयोर्द्व
योश्चसमुच्चये हरिरीशः स्वामीत्यर्थः वाविकल्पे प्रसिद्धौ अहपूजायां एवावधारणे परंपरासंबंधेतु स्युरेव यथा हरो हरिश्च मे स्वामीत्यत्र च शब्दो हर हरि
गतं समुच्चये वक्ति हरिहरभ्यां सहास्मदः संबंधोन तु समुच्चयेन किंतु परंपरासंबंधोऽस्ति लक्षणं तु समुच्चयमानादर्थान्तरसंबंधः परंपरासंबंधः अचाक्षु
पज्ञानार्थधातुभिर्योगे च न अचाक्षुषज्ञानमर्थो येषां ते अचाक्षुषज्ञानार्थो अचाक्षुषज्ञानार्थाश्च ते धातवश्च अचाक्षुषज्ञानार्थधातवस्तैर्योगे नैते आ

चादिभिश्च चवाह अह एव एभिर्योगे नैते आवयोर्युवयोश्चेशो हरिर्मा मे व रक्षतु अचाक्षुषज्ञानार्थधातुभिर्योगे च न चे
तसात्वां समीक्षते भक्तस्तवरूपं ध्यायति चाक्षुषज्ञाने तु भक्तस्त्वा पश्यति चक्षुषा विद्यमानपूर्वात्प्रथमां तात्पर्योरन्वादेशो
ऽप्येते वा भक्तस्त्वमप्यहन्ते न हरिस्त्वां त्रायते समां त्वामेति वाचादिर्निपातः चवाह अह एव एवम् नूनम् पृथक् शश्वत् युगप
तुभूयस् नहहन्त विना नानास्वस्ति अस्ति दोषानक्तं मृषामिथ्या मिथस् ॥ ॥ देशा भवंति यथा स भक्तः चेतसा चित्तसंबन्धिध्या

नेन त्वां समीक्षते पश्यतीत्यर्थः परंपरासंबंधेऽपि निषेधः यथा भक्तस्तवरूपं ध्यायति विद्यमानपूर्वात्प्रथमां तात्पर्योरन्वादेशोऽप्येते वा विद्यमानं पदं
पूर्वं यस्य स विद्यमानपूर्वस्तस्मात् प्रथमां तात्पर्योर्युष्मदस्मदो रन्वादेशो अर्थेऽपि वा देशा भवंति अन्वादेशो नित्यमित्यः विशेषोक्त्या नित्यत्वे प्राप्ते
विकल्पार्थमिदं वचनं यथा त्वं भक्तोः हमपि भक्तस्तेन हरिस्त्वां मां त्रायते पालयतीत्यर्थः अत्र तेनेति पूर्वं विद्यमानं पदं ततो हरिरिति प्रथमां तं ततः परस्य
युष्मच्छब्दस्य त्वादेशोऽन्तरा त्रायते इति विद्यमानं पदं ततः स इति प्रथमां तं ततः परस्यास्मच्छब्दस्य मादेशो बोध्यः इति युष्मदस्मन्निरूपणम्
चादिर्निपातः ॥ ॥ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६

च आदिर्यस्यस चादिः निश्चयेन पतत्यने केष्वर्थेषु द्योतकत्वादिति निपातः पल्लवपतने अस्माज्ज्वलादेर्ण इति णप्रत्ययः अस्त्ववाचिना मेव चा-
दीनां निपातसंज्ञा अव्ययसंज्ञा च भवति स्वरादीनां तु सत्त्ववाचिना मसत्त्ववाचिनां चाव्ययसंज्ञैव निपातसंज्ञा अव्ययसंज्ञा च भवति स्वरादीनां तु सत्त्व
वाचिना मसत्त्ववाचिनां चाव्ययसंज्ञैव निपातसंज्ञा स्वस्ति वाचयति स्वः पश्यति स्वः पततीत्यादीं कर्मादिकारकयोगेन सत्त्व वाचकत्वं स्वरादीनां ह्यस्ये
व एकस्वराणां निपातानां संधिर्न भवतीति निपातसंज्ञा फलम् एकस्वराणां स्वरादीनां तु संधिर्भवत्येव तेषां निपातसंज्ञा भावीत् चेति समुच्चयान्वाचयेत्
रेतरपोगसमाहारेषु वास्या द्विकल्पोपमयोरिवार्यैः पिसमुच्चये हेति प्रसिद्धौ अहेति पूजायां एवेत्यवधारणे अनवक्तृत्वी च एवमित्युक्तपरामर्शं नूनमि
ति निश्चये वितर्कं च पृथगिति भिन्नार्थैश्च दिति पौनः पुन्ये नित्ये सहार्थे च युगपदित्येककाले भूयसिति पुनरर्थे आधिक्ये च न हेति प्रत्यारंभे हंतोति हर्षे वि
षादे अनुकंपायां वाक्यारंभे च विनेति वर्जने नानेत्यनेक विनार्थयोः स्वस्तीति मंगले अस्तीति सत्तार्थे दोषेति रात्रौ वृथेति व्यर्थे मृषेति वितथे नक्तमिति रात्रौ मिथ्ये

अथ अथो अहो ह्यस् श्वस् उच्चैस् शनैस् ऋधक् ऋते आरात् दिवारात्रौ सायं चिरम् मनाक् ईषत् जोषं तूष्णीम् बहिस् अव
स् समया निकषा अद्वा इद्वा वत् उपधा सामिसनासनत् सनात् तिरस् अन्तरा अन्तरेण सहसा ॥ ॥ तिवितथे मिथ्यसि

ति रहस् सहार्थयोः अथेति मंगलान्तराः रंभप्रश्नकात्त्याः धिकारप्रतिज्ञा समुच्चयेषु अथो इत्यथ वत् अहो इति विकल्पे चेदर्थेपि ह्यसिति अतीते हि श्व
सिति अनागते दिने उच्चैसिति महति नीचैसिति अत्यर्थे शनैसिति क्रियामांघ्रे ऋधगिति सत्ये वियोगशीघ्रसामीप्यलाघवे धित्यन्ये ऋते वर्जने आरादिति दूर
समीपयोः दिवेति दिवसे रात्राविति निशिसायमिति निशामुखे चिरमिति बहुकाले मनाक् ईषत् इमावत्ये जोषमिति सुखे मौने च तूष्णीमिति मौने बहिस् अ
वस् इमौ बाह्ये समयेति समीपे मध्ये च निकषेति समीपे अद्वेति स्फुरावधारणयोः तच्चाति शययोरित्यन्ये इद्धेति प्राकाश्ये वत् वत्तुल्ये इत्यादिना विहितो यो
वत्प्रत्ययः स इह गृह्यते प्रत्ययमात्रस्य संज्ञा प्रयोजनाभावात् प्रत्ययां तं गृहीतव्यं यथा ब्राह्मणवत् क्षत्रियवत् उपधेति भेदे सामीत्यर्धे जुगुप्सितयोः सनासन
त्सनात् एते त्रयोनित्येति रसिति अंतर्द्धौ तिर्यगर्थे परिभवे च अन्तरेति मध्ये विनार्थे च अन्तरेणोति वर्जने सहसेति आकस्मिका विमर्शयोः ॥ ॥ ६७

अलमिति भूषणपर्यासिशक्ति वारणानिषेधेषु व षडिति हविर्दाने क्षमेति क्षांतौ विहायमेति विपदर्थे सुधेति व्यर्थे पुरेति अविरते चिरातीते भविष्य
 दासन्नेच मिथो इति रहस्सहार्थयोः प्रायसिति बाहुल्ये सुहुसिति पुनरर्थे साकं सार्धमेतौ सहार्थे नमसिति नतौ हिरुगिति वर्जने धिगिति निंदाभत्सी
 नयोः मामाङ् एतौ निषेधाशंकयोः अमिति शौघ्येः त्येच अमिति अंगीकारेनेदिति शंकायां प्रतिषेधविचारसमुच्चयेषु चेदित्यर्थे कञ्चिद्वितीष्टप्रश्ने
 च उन्नितिसंतर्कसंबोधनपूरणेषु यदीति पक्षांतरे सत्यमिति प्रश्नप्रतिषेधसत्येषु जात्वितिकदाचिदर्थे कमिति वारिसूद्धनिंदासुरेषु शामितिसुरवेज्योगि-
 तिकालभूयस्त्वे प्रश्ने शीघ्रार्थे संप्रत्यर्थे च रहसीत्येकांते अभीक्ष्णमिति पौनः पुन्ये अनेहा इति विस्मयविपादशोक जुगुप्साः तिष्ठु आइति भयाश्चर्ययोः
 आदिति शंकायां त्वे विशेषवितर्कयोः द्वैवितर्कदाने अनादरे च रैकरोति ददातीत्यर्थः रैत्वं किंवदसीति किमिति वृच्छा जुगुप्सेषदर्थानि शेषेषु यदिति यत्कारणे

तुअलम् वषट् क्षमा विहायस्मा सुधापुरामिथो प्रायस् सुहुस् साद्धं साकम् नमस् हिरुकृ धिक्र मामाङ् अम् आमूनेत् चैतकश्चि
 तउन्नयत् सत्यं जातु कंशं ज्यौक रहसि अभीक्ष्णं अनेहा आआत् नैर्द्वैरै किंयत् तत् इति एव हं होस्वर् अन्तर प्रातर पुनर् सनुत्
 यावत् तावत् स्वाहास्वधा तथा हि खलु किल सुषु दुषु आदह उपसर्गस्वरविभक्तिप्रतिरूपकाश्च ॥ ॥ तदिति हे तौ इतीति हेतु

प्रकारत्रकर्षेवमर्थव्यवस्थास्वरूपविवक्षानियमसमाप्ति प्रकृतवक्ष्यमाणपरामर्शमतेषु एवेत्युपमायां हं हो इति विचारे स्वरिति स्वर्गे परलोके च अंतरिति
 मध्ये प्रातरिति प्रत्युषे पुनरित्यप्रथमे विशेषे च सनुत् इत्यंतर्द्वाने स्वराद्याः पंच रांताः यावत्तावदेतौ साकल्यावधिमानावधारणेषु साकल्ये यावत्कार्यं ता
 वत्कृतं अवधौ यावद्वंत्यं तावन्निष्ठा मिमाने यावद्वन् तावद्भुक्तं अवधारणे यावदमंत्रं तावद्ब्राह्मणानामंत्रयस्वेति स्वाहेति देवताभ्योदाने तथाहीति
 निदर्शने स्वात्विति निषेधवाक्यालंकारनिश्चयेषु किलेति वार्तायामलीके चतुर्वितर्के ननु इति प्रश्नावधारणानुज्ञेच्छामंत्रेषु वाक्यारंभादावपि सुषु प्र
 शं सायां दुषु निरुक्तार्थे आदहेत्युपक्रमहिंसाकुत्सनेषु उपसर्गस्वरविभक्तिप्रतिरूपकाश्च उपसर्गप्रतिरूपको यथा ॥ ६१

अवदत्तमिति दीदन्तीति दद्यादेशः इह अवस्यानुपसर्गत्वात्स्वरांतो वेति तकारेण भवति स्वरप्रतिरूपको यथा अआ इत्यादि विभक्तिप्रतिरूपको यथा अहंयुः अहमिति सिबंतप्रतिरूपकमहंकारे वर्तते ऊर्णाहंशुभंभ्योर्युरित्युः यदाऽस्मच्छब्दानिष्पन्नो यो हंशब्दस्तस्मात् प्रत्ययः क्रियेत तर्हि समासप्रत्यययोरिति लुकि सति अस्मद्यु इति स्थिते मदाय इत्यत्रेव मदादेशे मद्युरिति स्यादिति भावः हेताविति निमित्ते स्वयमित्यात्मनेत्यर्थे उतेति विकल्पेन भिति निषेधे पदार्थविक्षयेषु तदन्यतद्विरुद्धतदभावेषु च स्वधेति पितृभ्यो दाने स्मेत्यतीते पादपूरणे च अस्मीत्यहमित्यर्थे वैपादपूरणे विशेषेपिशंबडित्यंतः करणे आपिमुख्ये च नो निषेधे दिव्या इत्यानंदे सद्भजनदर्शनप्रातिलोम्ये धित्यन्ये अइतिसंबोधनेऽधिक्षेपे निषेधे च आइति वाक्यस्मरणयोः इइतिसंबोधनजुगुप्साविस्मयेषु ईभर्त्सने उऊदुःखवितर्कयोः क्रक्रुलृलृगानसमूहे ए संबोधने ऐ आश्चर्ये ओ संबोधने औं ओं

अवदत्तम् अहंयुः हेतौ अआ इ ई उ ऊ क्र क्रु लृ लृ ए ऐ ओ औ पशु शुकं यथा कथा च पाट् प्याट् अंगहे हे भोः अये द्यविषुरे अरे एकपदे द्राक् मंक्षु युत् आतः औषट् वौषट् इत्यादितत्रादि विभक्त्यर्थे निपात्यते तस्मिन्निति तत्र अस्मिन्निति अत्र यस्मिन्नित्यत्र ॥ ॥

गीकारे पशु सम्यगर्थे शुकं शैघ्रे यथा कथाचेत्यनादरे पाट् प्याट् अंगहे हे भोः अयि एते सप्तसंबोधने अद्येति हिंसाप्रातिलोम्यपादपूरणेषु विषु इति नानार्थेरे अरे एतौ नीचामंत्रणे एकपदे इत्यकस्मादित्यर्थे द्राक् मंक्षु एतौ शैघ्रे युत् इति कुत्सायां आतइतीतोपीत्यर्थे औषट् वौषट् एतौ हविर्दाने अन्येपि संति तथा हि कामं स्वाच्छंदो प्रकाममित्यतिशये सांप्रतमिति न्याये परमिति किंत्वर्थसाक्षादिति प्रत्यक्षे साचीति तिर्यगर्थे संबदिति वर्षे अवश्यमिति निश्चये उपेति रात्रौ ओमिति अंगीकारे ब्रह्मणि च भूरिति पृथिव्यां भुव इत्यंतरिक्षे कुरुत्स्मिते पदार्थयोः अंजसेतिसत्वशीघ्रार्थयोः मिथु इति द्वावित्यर्थे अस्तमिति विनाशे स्थाने इति युक्ते वरमिति ईषदुत्कर्षे सुदीति शुक्लपक्षे वदीति कृष्णपक्षे तुमिति तुंकारे आहेति उवाचेत्यर्थे आसेति वभूवेत्यर्थे आयेति प्रतिबंधे असीति त्वमित्यर्थे वाक्यालंकारयोः ब्रूहीति प्रेषाऽनुज्ञावसरेषु वामितियुवामित्यर्थे चटु चाटु एतौ प्रियवाक्ये एवमन्येप्युह्याः तत्रादि विभक्त्यर्थे आदिशब्दः प्रकारे वर्तते गणाभावात् विभक्तिनाम

थोः भिधेयोऽप्युपादानादि स्तस्मिन्नर्थे तत्रादि निर्णयते तत्र आदिर्यस्य स तत्रादिः शब्दसमूह इत्यर्थः तस्मिन्निति तत्र अस्मिन्नेतस्मिन्नित्ययस्मिन्नि
 तियत्र कस्मिन्निति कुत्र क्व कुहतेन प्रकारेण तथा सर्वथा कथम् अनेन प्रकारेण एतेन प्रकारेण वेतीत्यं तस्मान्नस्यावेति त
 तः यस्मात् यस्यावेति यतः कस्मात् कस्यावेति कुतः सर्वस्मात् सर्वस्यावेति सर्वतः बहुरिति बहुतः पूर्वस्मिन् देशे पूर्वस्माद्देशात्पूर्वो वादेशः परः पुरस्तात्
 अधः अधस्तात् ऊर्ध्वं ऊर्ध्वात् उर्ध्वो वेति उपरि उपरिष्ठात् दक्षिणस्मिन् दक्षिणो वेति दक्षिणेन दक्षिणस्यां दिशि दूरे इति दक्षिणादक्षिणा हि उत्तरस्मा
 द्दत्तरस्यावेति उत्तरतः उत्तरस्यां दिशि दूरे इति उत्तरा हि उत्तरासम्भवानिति ततो भवान् तत्र भवान् तं भवं तमिति ततो भवं तं तत्र भवं तं तेन भवतेति ततो भवता तत्र भव

कस्मिन्निति कुत्र क्व कुहतेन प्रकारेण तथा सर्वथा कथम् इत्यं अस्मादिति इतः एतस्मादित्येततः ततः यतः सर्वतः कु
 तः बहुतः सार्धं विभक्तिकस्तसित्येके आदितः मध्यतः उपरि अन्ततः पूर्वस्मिन्निति पुरः पुरस्तात् अधः अधस्तात् उपरिष्ठा
 त्परस्मिन्निति परेण दक्षिणेन दक्षिणादक्षिणतः उत्तरतः दक्षिणस्यां दिशि दूरे दक्षिणादक्षिणा हि राजाधीनं राजसात्
 सर्वं भस्म भस्मसात् उरी ऊरी उररी विस्तारांगीकारयोः सद्यादिः काले समाने न्हिसद्यः अद्य अधुना इदानीम् तस्मिन् काले तदा
 यदा कदा सर्वदा एकदा अन्यदा सपदिसाम्प्रतं झटिति तूर्णं ॥ ॥

ता तस्मै भवते इति ततो भवते तत्र भवते तस्माद्भवत इति ततो भव
 तः तत्र भवतः तस्य भवत इति ततो भवतः तत्र भवतः तस्मिन् भवतीति ततो भवति तत्र भवति सद्य आदिः काले अत्राप्यादिशब्दः प्रकारे वर्तते पूर्वदेशकाला
 दिविद्वाद्ये विभक्त्यर्थो गृहीतः इह तु कालाविशिष्ट एव विभक्त्यर्थो गृह्यते समानेः न्हीति समानस्य सादेशः यस्त
 प्रत्ययश्च तत्काले सद्यः अस्मिन्नहनीति इदमो अशादेशोद्यः प्रत्ययश्च सांप्रतदिनेः यथा अधुना इदानीमेतौ वर्तमानक्षणार्थे यस्मिन् काले यदा कस्मिन् का
 ले यदा तस्मिन् काले सर्वदा एकस्मिन् काले एकदा अन्यस्मिन् काले अन्यदा सपदिसांप्रतं संप्रति एते त्रयो वर्तमानक्षणार्थे झटिति तूर्णम् ॥ ॥

७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

आशुशीघ्रमेते शीघ्र्यो पूर्वस्मिन्नहनीति पूर्वेषुः परस्मिन्नहनीति परे द्यवि अस्मिन् वर्षे इति ऐषमः पूर्वस्मिन् वर्षे परं तु पूर्वतरे वर्षे परारि अन्यस्मिन्नहनीति अन्येषुः अन्यतरस्मिन्नहनीति अन्यतरेषुः उभयस्मिन्नहनीति उभयेषुः तस्मिन्काले तर्हि कस्मिन्काले कर्हि यस्मिन्काले यर्हि एतस्मिन्काले एतर्हि प्रादिरुपसर्गः प्रआदिर्यस्य स प्रादिः तद्गुणसंविज्ञानोऽयं बहुव्रीहिः प्रकर्ष इति लिङ्गात् उपसर्गोपसृज्यते उच्चार्यते क्रियावाचकस्य शब्दस्येत्युपसर्गः कर्मणि घञ् अन्वर्थसंज्ञाबलात् क्रियासंबद्धः इति लभ्यते यदुक्तं यत् क्रियायुक्ताः प्रादयस्तं प्रत्येवोपसर्गसंज्ञेति उपसर्गाहि अर्थविशेषस्य द्योतकान्तु वाचकाः प्रादिकर्मणि दीर्घे शभृशसंभवतृप्तिषु वियोगशुद्धिशक्तीच्छाशांति पूजाप्रदर्शने १ आदिकर्मणि प्रारंभकर्मणियथा प्रयातः दीर्घे यथा प्रबलामूषिकाः ईशे यथा प्रभुः भृशार्थे यथा प्रवदंति संभवे यथा हिमवतो गंगा प्रभवति तृप्तौ यथा प्रभुक्तमन्नं वियोगे यथा प्रोषितः शुद्धौ यथा प्रसन्नमुदकं शक्तौ यथा प्रशक्तः

आशु शीघ्रम् पूर्वेषुः परेषुः परे द्यवि ऐषमः परत् परारि अन्येषुः अन्यतरेषुः उभयेषुः तर्हि यर्हि कर्हि एतर्हि प्रादिरुपसर्गः प्रपरा अपसम् अनुभव निसु निर्दुसदुर् अभिवि अधि अतिसु उद् निप्रति अपि परि उप आङ् श्रुत् अन्तर् आविर्भा ग्धातोः उपसर्गाधातोः प्राक् प्रयोक्तव्याः ॥ ॥

इच्छायां यथा प्रार्थयते कन्यां शांतो य

था प्रशांतो मिः पूजायां यथा प्रांजलिः स्थितः अग्रे यथा प्रवालं दर्शने यथा प्रलोकयति १ वधे गतौ दर्शने च विक्रमे भिसुखे भृशे अधीन मोक्षणा प्रादिलोम्यके पुपरामतः २ वधे यथा पराहतः गतौ यथा परगतः दर्शने यथा परादृष्टः विक्रमे यथा पराक्रांतः अभिसुखे यथा परावृत्तः भृशे यथा पराजितः अधीने यथा पराधीनः मोक्षणे यथा पराकृतस्त्यक्त इत्यर्थः प्रातिलोम्ये यथा पराङ् सुखः ३ अपो वियोगे विकृतौ विपरीते निदर्शने आनंदे वर्जने चौरै चारणे समुदाहृतः ३ वियोगे यथा अपयाति निवृत्तौ यथा अपकृतवान् विपरीते यथा अपशब्दः निदर्शने यथा अपदिशति आनंदे यथा अपहसति वर्जने यथा अपवना दृष्टो देवः चौर्ये यथा अपहरति चारणे यथा अपसरति ३ संयोगे क्ये च प्रभवे सत्यप्रत्यक्षसिद्धिषु भूषाश्लेषस्वीकरणक्रोधाभिसुखवाचिसम् ४ संयोगे यथा संगतः पुत्रेण ऐक्ये यथा संविदति सख्यः प्रभवे यथा काष्ठे निःसंभवति सत्ये यथा गां संजानाति प्रत्यक्षे यथा संपश्यते सिद्धौ यथा संसिद्धिः भूषायां यथा संस्कृता कन्या

आश्लेषे यथासंधत्तेस्वीकारे यथासंगृह्णाति क्रोधे यथासंकुद्धः अभिसुरवे यथासंयाति ४ वेदाधिष्ठानसामीप्य पश्चाद्वावानुबंधने साम्याभिसुरव
 हीनेषु विसर्गे लक्षणे त्वनुः ५ वेदे यथा अनुवाकमधीते अधिष्ठाने यथा अनुष्ठाने देशः सामीप्ये यथा अनुमेधं वर्षति पश्चाद्यथा अनुरथं भावानुबंधने यथा
 अनुशयः साम्ये यथा अनुकृतिः अभिसुरवे यथा अनुवत्सो मातरं धावति हीने यथा अन्वर्जुनं योद्धारः विसर्गे यथा अनुज्ञातः लक्षणे यथा अनुवनमसतां
 गतिः ५ ज्ञानावलंबवशुद्धीपदर्थे व्याप्तिपराभवे अवोज्ञे यो वियोगे च लोकयोगानुसारतः ६ ज्ञाने यथा अवगतोर्थः अवलंबे यथा अवलंब्य यस्मिं गच्छति शु-
 द्धौ यथा अवदातः ईषदर्थे यथा अवलंब्य ते व्याप्तौ यथा अवकीर्णं पराभवे यथा अवघ्नंति वियोगे यथा अवयातः ६ निर्वियोगात्पयादेशाति क्रमेलाभनि-
 श्चितेदुरीषदर्थे कृच्छ्रे र्थे कृशा संपत्ति संकटे ७ वियोगे यथानिः संगो ब्रवीति अत्यये यथानिर्मेघं आदेशे यथानिर्दिष्टं अतिक्रमे यथानिष्क्रांतः लाभे य-
 थानिर्दिष्टः निश्चिते यथानिश्चितं दुरीषदर्थे यथादुर्गतिः कृच्छ्रार्थे यथादुर्जीवः कृशे यथादुर्बलः असंपत्तौ यथादुर्गतः संकटे यथादुर्दिनं ७ नानावि-
 योगातिशये भृशमोहे शवाङ् मृधे पैशून्यास्मरणे भूषेपदर्थानाभिमुख्यके ८ अनवस्थासुरव्यशौर्यदर्शने विरुदा हृतः आङ् इच्छाभयवाक्येपदर्थान्ते
 पादिकर्मणि ९ नानावियोगे यथावियुक्तः अतिशये यथाविकीर्णः भृशे यथावितदानद्यो महत्यइत्यर्थः मोहे यथाविमनस्कः ईशे यथाविभुः वाङ् मृधे
 यथाविवदंते पैशून्ये यथाविगायति अस्मरणे यथाविस्मृतः भूपायां यथाविभूषितः ईषदर्थे यथाविलोपितः अनादिसुरव्यके यथाविसुरवः ८ अनव-
 स्थायां यथाविभ्रान्तः सुरव्ये यथाविशिष्टः शौर्ये यथाविक्रांतः दर्शने यथा विलोकयति आङ् इच्छायां यथा आकांक्षति भये यथा आविभेति वाक्ये
 यथा आजानाति ईषदर्थे यथा आताम्रनरवः आश्लेषे यथा आलिंगति आदिकर्मणियथा आरभते ९ बंधने भिविधौ शाक्य कृच्छ्र सामीप्यसंश्रये अ-
 भिमंत्र निवृत्त्याशादानानुभवविस्मये १० प्रतिष्ठादेशमर्यादास्पद्धासुरव्योर्ध्वकर्मणि निराशयः धोः भृशादेशानित्यकौशलबंधने ११ बंधने यथा कव-
 चमावघ्नंति अभिविधौ यथा आकुमारं यशः शाक्ये यथा आचरति कपटेन कृच्छ्रे यथा आहृतः सामीप्ये यथा आसन्नावयं संश्रये यथा आवसथः
 अभिमंत्रे यथा आमंत्रणं निवृत्तौ यथा आधावति आशायां यथा आशास्ते आदाने यथा आदत्ते अनुभवे यथा आशीतं विस्मये यथा आ एवं किल त-
 त् १० प्रतिष्ठायां यथा आस्पदं आदेशे यथा आदिष्टः मर्यादायां यथा आमुक्ते दुःखं स्पद्धायां यथा आहूयते मल्लं मल्लः सुरव्ये यथा आगच्छति ऊर्ध्वक

मणि यथा आरोहति पर्वतं निराशो यथा निकरोति मणीनां अधो यथा निपतति अभ्युशो यथा निगृहीतः आदेशो यथा निदर्शितं नित्ये यथा निविशते
 कोशले यथा निपुणः वेधने यथा निबद्धः ११ अंतर्भावे समीपे निर्द्वीनो परमाश्रये अधिरध्यने श्वर्यवशि तस्मरणाधिके १२ अंतर्भावे यथा निपी-
 तमुदकं सिकताभिः समीपे यथा निरुद्धः दर्शने यथा निदर्शनं उपरमे यथा निवृत्तः पाप तः आश्रये यथा निलयः अधि अध्ययने यथा उपाध्यायादधी-
 ते ऐश्वर्ये यथा अधिपतिः वशित्वे यथा अधीनः स्मरणे यथा मातुरध्येति अधिके यथा अधिकृतम् १२ अपिः संभवगर्हाशीर्भूतिभूपासमुच्चये विक्र-
 मानिक्रमाः बुद्धभूशार्थातिशयेष्वति १३ संभवे यथा अपि प्रयोजनमस्ति गर्हायां यथा अपि पापिनः आशिषि यथा भद्रमपि मृतौ यथा मरणमपि भू-
 पायां यथा अपि न ह्यनिहरं समुच्चये यथा तदपि विक्रामति अति विक्रमे यथा अतिरथः अतिक्रमे यथा अतिक्रामति अबुद्धे यथा अगिगहनं भूशार्थं
 यथा अतितप्तं अतिशये यथा अतिमनुते १३ प्रशंसा नुमते पूजा भूशकच्छुभेषु सुः उत्प्राबल्य वियोगोर्ध्वकर्मलाभप्रकाशने १४ प्रशंसायां यथा सुरू-
 पः अनुमते यथा सुरुतं पूजायां यथा सुसाधुः भूशे यथा सुतप्तः रुच्छे यथा सुदुष्करं शुभे यथा सुगंधः उत्प्राबल्ये यथा उद्बलः वियोगे यथा उद्बलति
 ऊर्ध्वकर्मणि यथा उत्तिष्ठति शयनात् लभे यथा उत्सन्नं प्रकाशने यथा उच्चरति १४ आश्वर्ये मोक्षणेः भावे च लप्राधान्यशक्तिषु अभिपूजाभूशार्थं
 च्छायाधिसाम्याभिसुरव्यके १५ आश्वर्ये यथा उत्सुकः मोक्षणे यथा उद्गतोऽश्वः अभावे यथा उत्सथः चले यथा उक्तः प्राधान्ये यथा उद्दिष्टः शक्तौ यथा
 उत्सहः अभिपूजायां यथा अभिवंदते देवं भूशे यथा अभियुक्तः इच्छायां यथा अभिलिप्सते व्याधौ यथा अभिस्यंदो व्याधिः साम्ये यथा अभिजातः
 अभिसुरव्यके यथा अभिसुरवं १५ सारूप्यवचनाहारस्वाध्यायेषु निरूपितः सादृश्यादानहिंसांगीकृतौ प्रतिनिधौ क्वचित् १६ सारूप्ये यथा अभि-
 रूपः वचने यथाऽभिधानं आहारे यथा अभ्यवहरति स्वाध्याये यथा अभ्यस्यति प्रतिसादृश्ये यथा देवदत्तस्य प्रतिआदाने यथा प्रतिगृण्हाति हिंसा-
 यां यथा प्रतिहंति अंगीकृतौ यथा प्रतिज्ञानं प्रतिनिधौ यथा अभिमन्युरर्जुनतः प्रति १६ व्याध्याभिसुरव्ययोर्व्याप्तौ वारणे प्रतिरुच्यते परिः समंततो भा-
 वव्याधिदोषकथासु च १७ व्याधौ यथा प्रतिशापः आभिसुरव्ये यथा प्रतिसूर्ये गच्छति व्याप्तौ यथा प्रतिकीर्णयां शुभिः वारणे यथा प्रतिषिद्धः परिसमं-
 ततो भावे यथा परिव्याप्तौ यथा परिगतो निर्मार्गमदोषकथासु यथा परिवादः १७ भूपाश्लेषे पूजने च वर्जने वसने शुभे उपः सामीप्यसामर्थ्यव्याप्ता

दाशरथेन दशरथपुत्रेण अणार्यः सत्युरजायत सत्युरुपाजाता ॥ २९ ॥ अन्यांजातिमन्यस्मिन् जन्मनि उत्तमं दानं कन्यादानं गौभूहिरण्यादिदानं च वारितं न कृतम् सर्वातिथेः सर्वातिथिप्रियस्य
इह काले देशे च ॥ ३० ॥ समानययोजय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्र अशोकवनि कार्या राक्षसः प्रहस्तप्रेषितोऽनीकस्थो द्वाररक्षी राक्षसो भर्तारं स्वाभिनमभिचक्रामाभिक्रम्यार्यपुत्रविजयस्य
तिप्रसाद्याभिवाद्य च कृतांजलिः सन्नुपस्थितः आर्यपुत्रशब्दोद्ययपि स्त्रीभिर्भर्तारिप्रयुज्यते प्रायेण तथापि पूजामात्रे सामान्यतः प्रयोगोपबोध्यः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नन्वनवसरे कथं प्रस्थापि

अहंदाशरथेनोद्दामोहात्स्वकुलपांसनी ॥ आर्यपुत्रस्य रामस्य भार्या सत्युरजायत ॥ २९ ॥ नूनमन्यांमयाजातिं वारितं दानमुत्तमम् ॥ याहमद्यै
व शोचामि भार्यासर्वातिथेरिह ॥ ३० ॥ साधुघातयमांक्षिप्रं रामस्योपरिरावण ॥ समानयपतिपत्या कुरु कल्याणमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ शिरसा
मेगिरश्चात्यकायं कायेन योजय ॥ रावणानुगमिष्यामि गतिं भर्तुर्महात्मनः ॥ ३२ ॥ इतीव दुःखसंतप्ता विललापायते क्षणा ॥ भर्तुः शिरोधनुश्चै
व दर्शजनकात्मजा ॥ ३३ ॥ एवं लालप्यमानायां सीतायां तत्र राक्षसः ॥ अभिचक्राम भर्तारमनीकस्थः कृतांजलिः ॥ ३४ ॥ विजयस्वार्यपुत्रेति
मोक्षिवाद्यप्रसाद्य च ॥ न्यवेदयदनुप्राप्तं प्रहस्तं वाहिनीपतिम् ॥ ३५ ॥ अमात्यैः सहितः सर्वैः प्रहस्तस्वामुपस्थितः ॥ तेन दर्शनकामेन अहं प्रस्थापितः
प्रभो ॥ ३६ ॥ नूनमस्मि महाराजराजभावात् क्षमान्वित ॥ किञ्चिदात्ययिकं कार्यं तेषां त्वं दर्शनं कुरु ॥ ३७ ॥ एतच्छ्रुत्वा दशग्रीवो राक्षसप्रतिवेदितम् ॥
अशोकवनिकां त्यक्त्वा मंत्रिणां दर्शनं ययौ ॥ ३८ ॥ स तु सर्वसमर्थैर्वमंत्रिभिः कृत्यमात्मनः ॥ सभां प्रविश्य विदधे विदित्वारामविक्रमम् ॥ ३९ ॥
अंतर्धानं तु तच्छीर्षं तच्च कार्मुकमुत्तमम् ॥ जगाम रावणस्यैव निर्याणसमनंतरम् ॥ ४० ॥ राक्षसेन्द्रस्तुतैः सार्धं मंत्रिभिर्भीमविक्रमैः ॥ समर्थयामा
सतदारामकार्यं विनिश्चयम् ॥ ४१ ॥ अविदूरस्थितान्सर्वान्वलाय्य क्षान्धितैः पिणः ॥ अब्रवीत्कालसदृशो रावणो राक्षसाधिपः ॥ ४२ ॥

तवांस्तवाह नूनमिति राजभावाद्वाजकार्याभिप्रायज्ञानाद्धेतोरनवसरप्राप्तावपि क्षमान्वितमहाराज नूनं निश्चितम् आत्ययिकं अत्यावश्यकं किञ्चित् कार्यमस्ति तस्मादागत्य तेषां त्वं दर्शनं कुरु क्षमा
न्वितेति पाठः ॥ ३७ ॥ मंत्रिणां दर्शनम् उद्दिश्येति शेषः ॥ ३८ ॥ सर्वसमर्थैर्वगत्वा दुष्टमंत्रिभिरैकतिसर्वकृत्यं विचार्येत्यर्थः सभां प्रविश्य विदधे एकानेकतमंत्रोचितव्यापारमिति शेषः
॥ ३९ ॥ निर्याणसमनंतरमेवेति योजना सायामयत्नादिति भावः ॥ ४० ॥ रामकार्यं विनिश्चयं रामविषयं स्वकर्तव्यं निश्चयम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

स्फुटं कोणाहनेन उत्पन्नवादनदंडाहनेन कारणं न वक्तव्यमिति भावः राजा आद्वयते इत्येतावदेव वक्तव्यं न त्वेतदर्थमिति भावः ॥ ४३ ॥ अत्र सीता प्रलापः स्वस्य मानुषधर्मप्रकटनार्थेति बोध्यम् ॥ ४४ ॥ विजुमानः ॥ कतकरी० ॥ ३० ॥ ॥ इति श्री रामाभिरामेश्री रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७७ ॥ सीतां त्विति विभीषणपत्नीयं सरमा सा तु सीतायां जक्तिमती सा हि रावणेन ज्ञातसात्विकजावाति भर्त्सनेन नाशमाशंक्य सीताश्वासनार्थं सदिष्टेति बोध्यं प्रणयिनी स्नेहवती सखी सरमेत्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ ननुराक्षसी कथं सखी कथं चाश्वासयेदत आह सा हीति तत्र अशोकवनिकायां रावणादिष्टा अत्र बीजमुक्तं अतएव राक्षसीभ्यो नित्यं रक्षंती सरमारक्ष्यमाणया सीतया आत्मनः स्वस्याः मित्रं कृता सखी संपादिता शीघ्रं भेरीनिनादेन स्फुटं कोणाहनेन मे ॥ समानयध्वंसै न्यानि वक्तव्यं च न कारणम् ॥ ४३ ॥ ततस्तथेति प्रतिगृह्यत इव च स्तदैव दूताः सहसामहद्वलम् ॥ समानयंश्चैव समागतं च न्यवेदयन् भर्तारि युद्धकांक्षिणि ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७७ ॥ सीतां तु मोहितां ह्रस्वासरमानामराक्षसी ॥ अससादाथ वेदं हीं प्रियां प्रणयिनी सखी ॥ १ ॥ मोहिताराक्षसेन्द्रेण सीतां परमदुःखिताम् ॥ आश्वासयामास तदा सरमा हृदुभाषिणी ॥ २ ॥ सा हितव्रता मित्रं सीतारक्ष्यमाणया ॥ रक्षंती रावणादिष्टा सानुक्रोशादृढवता ॥ ३ ॥ सा ददर्श सखी सीतां सरमानपृचे तनाम् ॥ उपावृत्त्योत्थितां ध्वस्तां वडवामिव पांसुषु ॥ ४ ॥ तां समाश्वासयामास सखी स्नेहेन सुव्रताम् ॥ उक्ता यद्रावणेन त्वं प्रत्युक्तश्च स्वयं त्वया ॥ ५ ॥ लीनयागहने शून्ये भयमुत्सृज्य रावणात् ॥ तव हेतोर्विशालाक्षिनहि मे रावणाद्वयम् ॥ ६ ॥ स संभ्रांतश्च निष्क्रांतो यत्कृते राक्षसेश्वरः ॥ तत्र मे विदितं सर्वमभिनिष्क्रम्य मैथिलि ॥ ७ ॥ न शक्यं सौमिकं कर्तुं रामस्य विदितात्मनः ॥ वधश्च पुरुषव्याघ्रे तस्मिन्नैवोपपद्यते ॥ ८ ॥

तत्र योग्यतामाह सानुक्रोशेत्यादि दुःखितेषु सद्यः दृढव्रता प्राणैरपि मेयं रक्षणीयेति दृढप्रतिज्ञा ॥ ३ ॥ उपावृत्त्यश्रमनाशार्थं लुठित्वा ध्वस्तां पीडितामध्वश्रमेण शोकेन च ॥ ४ ॥ रावणेन यच्च मुक्ता यच्च रावणं प्रति स्वयं त्वयोक्तं साधुपातय मां क्षिप्रमित्यादितत्सर्वमया परिश्रुतम् ॥ ५ ॥ ननु विभीषणस्य विरुद्धकोटौ गतत्वात् तत्पत्न्या त्वयारावणसन्निधौ स्थित्वा कथं श्रुतं तत्राह लीनयेति गहनेऽशोकवनमध्ये पूर्वमस्य मायाकृतवृत्तान्तिं श्रुतवत्या त्वद्रक्षणरूपकार्यार्थमागत्य लीनयागुप्तं स्थितयारावणाद्वयमुत्सृज्य स्थितया सर्वश्रुतम् नहि मे रावणाद्वयम् तेनैव तवरक्षणे नियुक्तत्वात्तज्जातित्वाच्च ततो न्यैवैषा सरमेत्यन्ये ॥ ६ ॥ सरावणो यत्कृते यन्मित्रं संभ्रांतो निष्क्रांतस्तदपि अभिनिष्क्रम्य बहिर्गत्वामया विदितं ज्ञातम् ॥ ७ ॥ तस्य पश्चादपि कथने बाधकाभावेनादौ राममोहं निवर्तयति न शक्यमिति सौमिकं मुनिकालयुद्धम् तत्र हेतुर्विदितात्मनः जितनिद्रालस्यादिदोषचित्तस्येत्यर्थः पुरुषव्याघ्रे सर्वातिशायिशौर्यवति अतएव तस्मिन्वधो नोपपद्यते ॥ ८ ॥

सर्वानरहननमप्यशक्यमित्याह नत्वेवमिति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ननुप्रत्यक्षतोहतेकथनहतस्तत्राह अयुक्तेति अयुक्ताअनुचिताबुद्धिःकृत्यंचयस्यतेनरौद्रेणरावणेन ॥ १३ ॥ शो
 कोविगतःकल्याणंचोपस्थितम् कुतस्तत्राह हेभवतितेप्रियंप्रियवचनम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ दृष्टोमे मयादृष्टइत्यर्थः स्वगृहवर्त्यर्ध्वगृहमारुह्येतिशेषः स्वेचरीत्वाद्वहिर्निर्गत्येतिशेषोवा सागरांतस्थैः
 नत्वेवंवानराहंतुंशक्याःपादपयोधिनः ॥ सुरादेवर्षभेणेवरामेणहिसुरक्षिताः ॥ ९ ॥ दीर्घवृत्तभुजःश्रीमान्महोरस्कःप्रतापवान् ॥ धन्वीसन्नहनो
 पेतोधर्मात्माभुविविश्रुतः ॥ १० ॥ विक्रांतोरक्षितानित्यमात्मनश्चपरस्यच ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्राकुलीनोनयशास्त्रवित् ॥ ११ ॥ हंतापरबलौघाना
 मचित्यबलपौरुषः ॥ नहतोराघवःश्रीमान्सीतेशत्रुनिवर्हणः ॥ १२ ॥ अयुक्तबुद्धिकृत्येनसर्वभूतविरोधिना ॥ इयंप्रयुक्तरौद्रेणमायामायाविना
 त्वयि ॥ १३ ॥ शोकस्तेविगतःसर्वःकल्याणंत्वामुपस्थितम् ॥ ध्रुवंत्वांभजतलक्ष्मीःप्रियंतेभवतिशृणु ॥ १४ ॥ उत्तीर्यसागरंरामःसहवानरसेनया ॥
 भन्निविष्टःसमुद्रस्यतीरमासाद्यदक्षिणम् ॥ १५ ॥ दृष्टोमेपरिपूर्णार्थःकाकुत्स्थःसहलक्ष्मणः ॥ सहितैःसागरांतस्थैर्वलैस्तिष्ठतिरक्षितः ॥ १६ ॥ अने
 नप्रेषितायेचराक्षसालघुविक्रमाः ॥ राघवस्तीर्णइत्येवंप्रवृत्तिस्तैरिहाहता ॥ १७ ॥ सतांश्रुत्वाविशालाक्षिप्रवृत्तिराक्षसाधिपः ॥ एषमंत्रयतेसर्वैः
 सचिवैःसह्रावणः ॥ १८ ॥ इतिब्रुवाणामरमाराक्षसीसीतयासह ॥ सर्वोद्योगेनसैन्यानांशब्दंशुश्रावभैरवम् ॥ १९ ॥ दंडनिर्घातवादिन्याःश्रुत्वा
 भेर्यामहास्वनम् ॥ उवाचसरमासीतामिदंमधुरभाषिणी ॥ २० ॥ सन्नाहजननीत्येपाभैरवाभीरुभेरिका ॥ भेरीनादं चगंभीरंशृणुतोयदनिःस्वनम्
 ॥ २१ ॥ कल्प्यंतेमत्तमातंगायुर्ज्यंतरथवाजिनः ॥ दृश्यंतैतुरगारूढाःप्रासहस्ताःसहस्रशः ॥ २२ ॥ तत्रतत्रचसन्नद्धाःसंपतंतिसहस्रशः ॥ आपूर्यते
 राजमार्गाःसैन्यैरद्भुतदर्शनैः ॥ २३ ॥ वेगवद्भिर्नदद्विश्रतोयौघैरिवसागरः ॥ शस्त्राणांचप्रसन्नानांचर्मणांवर्मणांतथा ॥ २४ ॥ रथवाजिगजानां
 चराक्षसेंद्रानुयायिनाम् ॥ संभ्रमोरक्षसामेषदृषितानांतरस्विनाम् ॥ २५ ॥

सागरतीरस्थैःसहितैःसंगतैर्वलैःसहस्रमहिष्मारक्षितस्तिष्ठति ॥ १६ ॥ अथरावणस्यनिक्रमहेतुमाह अनेनेति प्रेषितास्तैराघवस्तीर्णइतिप्रवृत्तिर्वाताइहाहता ॥ १७ ॥ तांप्रवृत्तिराघवस्यसब
 लोत्तरणप्रवृत्तिम् इतोनिर्गत्येतिशेषः मंत्रयतेविचारयति ॥ १८ ॥ शब्दंसिहनादम् ॥ १९ ॥ २० ॥ सन्नाहोयुद्धायसन्नहनम् भेरीनादंशृणु रामबलेयुद्धायसन्नाहकमितिशेषः ॥ २१ ॥ यु
 ज्यंतैरथेनेतिशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रसन्नानांशाणोल्लेखननिर्मलानाम् चर्मफलकम् वर्मकवचम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

नानावर्णैर्नीलपीतादिभिः समुत्थितां प्रभां विस्तृजतां च मां दीनां प्रभां पश्येत्पावत्यान्वयः ॥ २६ ॥ एतदुत्तरं वनं निर्दहत इत्यादि श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमिति कृतकः संभ्रम इति एष संभ्रमो रक्षसामेवातो रक्ष
सानुमुल्लोमहर्षणं जयमागतं विद्धि अर्थाच्छ्लोकघां श्रीस्त्वां भजतीति विद्धि ॥ २७ ॥ अथ दैत्यानां निकटस्थालक्ष्मीयथावासवो लतवानेवं रामो रावणं समरेहत्वा भर्ता त्वामवजित्य शत्रुगृहादव
मुच्य विगमिष्यति ॥ २८ ॥ रक्षः सुविक्रमिष्यति च यथा शत्रुघ्नो वासवो विष्णुनोपेद्रेण सह शत्रुपुत्रिकां तवांस्तथा ते भर्ता विक्रमिष्यतीत्यन्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्योरसि अस्त्राणि वर्तयिष्यसीत्य
प्रभां विस्तृजतां पश्यतां नानावर्णसमुत्थिताम् ॥ २६ ॥ “वनं निर्दहतो घर्मे यथारूपं विभावसोः ॥ घंटानां शृणु निर्घोषं रथानां नेमिनिःस्वनम् ॥ हयानां
द्वेषमाणानां शृणु तूर्यध्वनितं तथा ॥ उद्यता युधहस्तानां राक्षसैर्द्रानुयायिनाम् ॥” संभ्रमो रक्षसामेव तु मुल्लोमहर्षणम् ॥ श्रीस्त्वां भजति शोकघ्नीर
क्षसां जयमागतम् ॥ २७ ॥ रामः कमलपत्राक्षो दैत्यानामिव वासवः ॥ अवजित्य जितक्रोधस्तमचित्य पराक्रमः ॥ रावणं समरेहत्वा भर्ता त्वाऽधि
गमिष्यति ॥ २८ ॥ विक्रमिष्यति रक्षः सुभर्ततिसहलक्ष्मणः ॥ यथा शत्रुपुत्राश्च विष्णुना सह वासवः ॥ २९ ॥ आगतस्य हिरामस्य क्षिप्रमंकगतां स
तीम् ॥ अहं द्रक्ष्यामि सिद्धार्थी त्वां शत्रौ विनिपातिते ॥ ३० ॥ अस्त्राण्यानंदं जानित्वं वर्तयिष्यसि जानकि ॥ समागम्य परिष्वक्ता तस्योरसि महोरसः
॥ ३१ ॥ अचिरान्मोक्ष्यते सीते देविते जघनंगताम् ॥ धृता मेकां बहून्मासान् वैष्णवीं रामो महाबलः ॥ ३२ ॥ तस्य दृष्ट्वा मुखं देवि पूर्णचंद्रमिवोदितम् ॥
मोक्ष्यसे शोकजं वारि निर्मोकमिव पन्नगी ॥ ३३ ॥ रावणं समरेहत्वा नचिरादेव मैथिलि ॥ त्वया समग्रः प्रियया सुखार्हो लप्स्यते सुखम् ॥ ३४ ॥ स
भाजिता त्वं रामेण मोदिष्यसि महात्मना ॥ सुवर्षेण समायुक्ता यथासस्येन मेदिनी ॥ ३५ ॥ गिरिवरमभितो विवर्तमानो हयइव मंडलमाशुयः करो
ति ॥ तमिह शरणमभ्युपैहि देवि दिवसकरं प्रभवोऽद्यं प्रजानाम् ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥
अथ तां जातसंतापानं नवाक्येन मोदिताम् ॥ सरमाह्लादयामास महीं दग्धामिवांभसा ॥ १ ॥

न्वयः ॥ ३१ ॥ जघनंगतां जघनदेशं प्रभां वैष्णवीमित्यन्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ समयः सहितः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गिरिवरं मेरुमभितो विवर्तमानः परिवर्तमानो हयइव योमंडलं मंडलाकारगतिमाशुक
रोति तं दिवसकरं कुलदैवतं शरणमभ्युपैहि हियतोऽयं प्रजानां मुखदुःखहान्योरिति शेषः प्रभवः ॥ ३६ ॥ अचलमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिका
व्ये युद्धकांडे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कृतकरी० ॥ ३१ ॥ ॥ तेन वाक्येन रावणवाक्येन अंभसामेघपंक्तिरिवेति शेषः ॥ १ ॥

चिकीर्षतीकर्तुमिच्छतीसखीसरमावच उवाचेत्यन्वयः ॥ २ ॥ अहंप्रतिच्छन्नागत्वाकुशलं कुशलवेदकं त्वद्वाक्यं रामे निवेद्य पुनः प्रतिच्छन्नानिवर्तितुमुत्सहेयमित्युवाच ॥ ३ ॥ स्वस्यास्तथासाम
र्थ्यदर्शयति नहीति ॥ ४ ॥ तां सरमामित्यन्वयः एवं ब्रुवाणां दूतत्वेच्छुम् पूर्वशोकाभिपन्नया आश्वासनात् पूर्वजातेन शोकेनेपद्युक्तया ॥ ५ ॥ अथ सीता शूर्पणखाया इवास्या अपिरामसमीपगम
नमनुचितमिति विचार्य तस्मात्समर्थं श्लाघापूर्वतामुचिनक्त्येनियोजयति समर्थेति अवगच्छाद्यकर्तव्यमिति पांक्तः पाठ इति कतकः अंतरशब्दस्तादर्थ्यं मदंतरे मदर्थयत्कर्तव्यं त्वया कर्तुं योग्यं तादृशं
कर्तव्यं कृत्यं मयोच्यमानमवगच्छ ॥ ६ ॥ मत्प्रियं कर्तव्यमिति यदितव बुद्धिः स्थिरास्ति तदोच्यत इति शेषः स्थिरैव निःशंकं ब्रूहीत्युक्ता चाह ज्ञातुमिति इतो गत्वारावणः किं करोतीति रावणं ज्ञातुमि

ततस्तस्याहितं सख्याश्चिकीर्षतीसखीवचः ॥ उवाच काले कालज्ञास्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥ २ ॥ उत्सहेयमहंगत्वा त्वद्वाक्यमसितेक्षणे ॥ निवेद्य कु
शलं रामे प्रतिच्छन्नानिवर्तितुम् ॥ ३ ॥ नहि मे क्रममाणाया निरालंबे विहाय सि ॥ समर्थो गतिमन्वेतुं पवनो गरुडोऽपि वा ॥ ४ ॥ एवं ब्रुवाणां तां सीता
सरमामिदमब्रवीत् ॥ मधुरं श्लक्ष्णया वाचा पूर्वशोकाभिपन्नया ॥ ५ ॥ समर्था गगनं गंतुमपि च त्वं रसातलम् ॥ अवगच्छाद्यकर्तव्यं कर्तव्यं ते मदंत
रे ॥ ६ ॥ मत्प्रियं यदि कर्तव्यं यदि बुद्धिः स्थिरा तव ॥ ज्ञातुमिच्छामि तंगत्वा किं करोतीति रावणः ॥ ७ ॥ सहिमाया बलः क्रूरो रावणः शत्रुरावणः ॥ मां
मोहयति दुष्टात्मा पीतमात्रेव वारुणी ॥ ८ ॥ तर्जापयति मां नित्यं भर्सापयति चासकृत् ॥ राक्षसीभिः सुघोराभिर्यो मां रक्षति नित्यशः ॥ ९ ॥ उद्दिग्ना
शंकिता चास्मिन् स्वस्थं च मनो मम ॥ तद्भयाच्चाह मुद्दिग्ना अशोकवनि कांगता ॥ १० ॥ यदि नाम कथा तस्य निश्चितं वापि यद्भवेत् ॥ निवेदयेथाः सर्वं
तद्दुरो मे स्यादनुग्रहः ॥ ११ ॥ माप्येवं ब्रुवतीं सीतां सरमाम् दुभाषिणी ॥ उवाच वचनं तस्याः स्पृशंती वाष्पविक्लवम् ॥ १२ ॥ एष ते यद्यभिप्रायस्तस्मा
द्दृष्ट्वा मिजानकि ॥ गृह्यशत्रोरभिप्रायमुपावर्तामि मेयिलि ॥ १३ ॥

च्छामि ॥ ७ ॥ पीतमात्रामद्यः पीता ॥ ८ ॥ तर्जापयतीति तर्जभर्साभ्यां तत्करोतीति णिचिपुगार्षः अवाचिकीर्भाषिका तर्जनम् वाचिकीतुसाभर्त्सनम् राक्षसीभिरिति द्वारकथनम् रक्षति अवक
द्याते ॥ ९ ॥ उद्दिग्नेति कथमुद्दिग्नेत्यत्राह तद्भयादिति अशोकवनि कांगताप्यहंतद्भयादुद्दिग्नास्मि ॥ १० ॥ कथामद्विमोक्षविषया कथायदि नाम भवेत् अपि वा तदभावविषया स्यात् अनयोर्थ
निश्चितं तत्सर्वमे निवेदयेथाः तदामेवरः श्रेष्ठोऽनुग्रहः स्यात् एतदनुकूलमेवोत्तरं वक्ष्यति न त्वामुत्सहेते मोक्तुमिति ॥ ११ ॥ वाष्पविक्लवं तस्यावदनं स्पृशंती परिमार्जयंती ॥ १२ ॥ उपावर्तामि परा
वृत्त्यागच्छामि ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वामेव प्रतीक्षमाणां कदा आगमिष्यतिसरमेतितदागमनं प्रतीक्षणाणामित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ समन्त्रिणो रावणस्य सर्वकथितं परस्परालापमाचष्ट ॥ १९ ॥ जनन्या
मात्रा अतिश्लिग्धेन च द्वेन च रावणो बृहद्वचः सर्वथा हितत्वा द्वचसो बृहत्त्वम् तदुक्त्वा चोदितो बोधितः ॥ २० ॥ तद्वाक्यमाह दीयतामिति सत्कारपूर्वदीयतामित्यर्थः निदर्शनं तत्पराक्रमविषयइति
शेषः जनस्थानेऽदुर्गस्वरादिवधहृपयं कृतं तदेव पयमिं प्रमाणांतरानपेक्षं निदर्शनं तत्पराक्रमस्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ किंच रामानुचरो हनूमानेव सर्वराक्षसजयसमर्थ इत्याह लंघनं चेति दर्शनं सीतायाइ

एवमुक्ता ततो गत्वा समीपं तस्य राक्षसः ॥ शुश्राव कथितं तस्य रावणस्य समन्त्रिणः ॥ १४ ॥ सा श्रुत्वानिश्चयं तस्य निश्चयज्ञादुरात्मनः ॥ पुनरेवागम
त्विप्रमशोकवनि कां शुभाम् ॥ १५ ॥ सा प्रविष्टा ततस्तत्र ददर्श जनकात्मजाम् ॥ प्रतीक्षमाणां स्वामेव भ्रष्टपद्मा मिव श्रियम् ॥ १६ ॥ तां तु सीता पुनः
प्राप्तां सरमां प्रियभाषिणीम् ॥ परिष्वज्य च सुस्निग्धदौ च स्वयमासनम् ॥ १७ ॥ इहासीना सुखं सर्वमाख्याहि ममतत्त्वतः ॥ कुरस्य निश्चयं तस्य राव
णस्य दुरात्मनः ॥ १८ ॥ एवमुक्ता तु सरमा सीतया वेपमानया ॥ कथितं सर्वमाचष्ट रावणस्य समन्त्रिणः ॥ १९ ॥ जनन्याराक्षसैर्द्रोवै त्वन्मोक्षार्थं बृहद्व
चः ॥ अतिश्लिग्धेन वै देहि मन्त्रि च द्वेन चोदितः ॥ २० ॥ दीयतामभिसल्लुत्य मनुजैर्द्राय मैथिली ॥ निदर्शनं ते पर्याप्तं जनस्थाने यदद्भुतम् ॥ २१ ॥ लंघ
नं च समुद्रस्य दर्शनं च हनूमतः ॥ वधं च रक्षसां युद्धे कः कुर्यान्मानुषो युधि ॥ २२ ॥ एवं समन्त्रि च द्वैश्च मात्रा च बह्वबोधितः ॥ नत्वा मुत्सहते मोक्तुमर्थम
र्थपरो यथा ॥ २३ ॥ नोत्सहत्य मृतो मोक्तुं युद्धे त्वामिति मैथिलि ॥ सामात्यस्य नृशंसस्य निश्चयो ल्येष वर्तते ॥ २४ ॥ तदेपां सुस्थिरा बुद्धिर्मृत्युलोभा
दुपस्थिता ॥ जयान्न शक्तस्त्वां मोक्तुमनिरस्तः संयुगे ॥ २५ ॥ राक्षसानां च सर्वेषां मात्मनश्च वधेन हि ॥ निहत्य रावणं संख्ये सर्वथानि शितैः शरैः ॥ प्र
तिनेप्यतिरामस्त्वामयोध्यामसितेक्षणे ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शब्दो भेरीशंखसमाकुलः ॥ श्रुतो वै सर्वसैन्यानां कंपयन् धरणीतलम् ॥ २७ ॥

तिशेषः मानुषः पुरुषः तस्माद्हनूमान् रामो वानरो मनुष्यो वानरः अपि तु देवावतार इति भावः ॥ २२ ॥ बहुबोधितो बहुप्रकारं बोधितः अर्थपरः उत्तरोत्तरमर्थार्जनतत्परः परमलुब्ध इत्यर्थः ॥ २३ ॥ यु
द्धेऽमृतो मरणमप्राप्तः ततः प्राक्त्वां मोक्तुं त्यक्तुं नोत्सहति हि प्रसिद्धम् तस्य सामात्यस्यैष निश्चयो वर्तते ॥ २४ ॥ मृत्युलोभान्मृत्युकृतं वंचनया सर्वेषां राक्षसानां मात्मनो रावणस्य च वधेन रामेण युद्धेऽनि
रस्तः स नृमनो मृत्युञ्जया द्वयं प्राप्य नत्वां मोक्तुं शक्तः नोत्सहत इत्यर्थः ॥ २५ ॥ नृदिमम निर्गमोऽसंभवीत्यत आह निहत्येति ॥ २६ ॥ भेरीशंखसमाकुलः तच्छब्दसमाकुलः सर्वसैन्यानां शब्दः श्रुतः ॥ २७ ॥

नृपस्यरावणस्यदोषादन्यायात्श्रेयो नपश्यन्ति नष्टजीविताशाभूवन्नित्यर्थः ॥ २८ ॥ हरमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे च
नुस्त्रिशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कनकरी० ॥ ३२ ॥ ॥ उपयातिस्म लं कामिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ आभाष्य आमं च ॥ ३ ॥ रामबलमहं जानामीति सचिवान्स्तुवन्नाह जगदिति
जगत्संतापयतीति जगत्संतापनः अगर्हयन्निति च्छेदः अस्य रामस्य ॥ ४ ॥ तूष्णीकानिति अद्य रामविक्रमं विदित्वा अन्योन्यमीक्षतस्तूष्णीकानिरुत्साहान्पश्यामीदं किमिति शेषः ॥ ५ ॥ मातुः

श्रुत्वा तु तं वानरसैन्यनादं लंकागताराक्षसराजभृत्याः ॥ हतौजसो दैन्यपरीतचेष्टाः श्रेयो नपश्यन्ति नृपस्य दोषात् ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
युद्धकाण्डे च नुस्त्रिशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तेन शंखविमिश्रेण भेरीशब्देन नादिना ॥ उपयाति महाबाहूरामः परपुरं जयः ॥ १ ॥ तं निनादं निश
म्याथ रावणो राक्षसेश्वरः ॥ मुहूर्तं ध्यानमास्थाय सचिवानभ्युदक्षत ॥ २ ॥ अथ तान्सचिवांस्तत्र सर्वानाभाष्य रावणः ॥ सभां सन्नादयन् सर्वानित्यु
वाचमहाबलः ॥ ३ ॥ जगत्संतापनः क्रूरोऽगर्हयन् राक्षसेश्वरः ॥ तरणं सागरस्यास्य विक्रमं बलपौरुषम् ॥ ४ ॥ यदुक्तवं तोरामस्य भवं तस्तन्मया श्रु
तम् ॥ भवतश्चाप्यहं वेद्युद्धे सत्यपराक्रमान् ॥ तूष्णीकानीक्षतो न्योऽन्यं विदित्वा रामविक्रमम् ॥ ५ ॥ ततस्तु सुमहाप्राज्ञो माल्यवान्नाम राक्षसः ॥
रावणस्य वचः श्रुत्वा इति मातामहो ब्रवीत् ॥ ६ ॥ विद्यास्वभिविनीतो यो राजा राजन्नयानुगः ॥ स शास्तिचिरमैश्वर्यमरींश्च कुरुते वशे ॥ ७ ॥ संदधा
नो हि कालेन विगृह्णेश्वरिभिः सह ॥ स्वपक्षे वर्धनं कुर्वन्महदैश्वर्यमभ्युते ॥ ८ ॥ हीयमानेन कर्तव्यो राज्ञा संधिः समेन च ॥ न शत्रुमवमन्येत ज्यायान् कुर्वी
त विग्रहम् ॥ ९ ॥ तन्मत्स्यं रोचते संधिः सह रामेण रावण ॥ यदर्थमभियुक्तोऽसि सीता तस्मै प्रदीयताम् ॥ १० ॥

पितामह इति पाठे रावणमातुः पितामहपुत्रस्तस्याः पितेत्यर्थ इति तीर्थः ॥ ६ ॥ तद्वाक्यमाह विद्यास्विति विद्यामुच्यते नृदशसु अभिविनीतः शिक्षितः नयानुगो नीतिमार्गगः ॥ ७ ॥ तानीति मेवाह संद
धान इति कालेन संधानविग्रहोचितकालानुसारेण ॥ ८ ॥ कश्चतयोः कालस्तत्राह हीयमानेनेति क्षीयमाणेन समेन च कर्त्तव्यं संधिः कार्यः ज्यायान् बलो विग्रहं कुर्वीत सर्वथा शत्रुनावमन्ये
तनोपेक्षेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं हि स्वपक्षे वर्धनं कुर्वन्महदैश्वर्यमभ्युते तत्तस्माद्धीयमानस्य तव बलवतारामेण संधिर्मस्य रोचते संधानोपायमाह यदर्थमिति सीतार्थमित्यर्थः अ
भियुक्तः परैः स्वयं वाभिनिविष्टोऽसि ॥ १० ॥

रात्रौ वद्विः स्वक्षयश्च संधानकालस्तत्राद्यः स्पष्ट एवेत्याह तस्येति ॥ ११ ॥ अथ स्वपक्षक्षयं दर्शयितुं सामान्यतो जगतः क्षयवद्विहेतुमाह असृजदिति भगवान्पितामहः सुराणामसुराणां च हिताहि
तथापि परिहारायै विधिनिषेधरूपौ द्वावेव पक्षावसृजन् किं विषयौ तौ तत्राह धर्माधर्मौ तदाश्रयौ तयोर्विधिनिषेधयोः क्रमादाश्रयौ विषयौ विधि विषयो धर्मो निषेध विषयश्चाधर्मः ॥ १२ ॥ तत्रा
मराणां धर्मस्तद्विषयो विधिः पक्षः राक्षसाराजसा अमरास्तामसा इति भेदः ॥ १३ ॥ अथ तयोः कालविशेषेणाभिभवानभिभवौ दर्शयति धर्मो वै इत्यादि यदा कृतं युगमभूत्तदा तस्मादेव कालाद्धे
तोः प्रवृद्धो धर्मोऽधर्मं पसतेऽभिभवति वै प्रसिद्धम् यदा तप्यः कलिः प्रवर्तते तदा तप एव हेतोर्धर्मो धर्मं पसते कलौ पादेन धर्मस्थितेः तथाहि सर्वदा सुखसाधनं धर्म एक रूप एव अधर्मस्त्रिधा धर्मान्यस्त
द्विरोधी तदजावश्चेति तत्राद्यः शाक्तादि धर्ममार्गे दृष्टो धर्माभासः द्वितीयो हत्यादिलक्षणः अंत्यः स्वस्वविहितनित्यधर्मलोपात्मा कृते त्रिविधा धर्माभाव एव त्रेतादौ क्रमादेकद्वित्रिभिर्धर्मैः संवलनं

तस्य देवर्षयः सर्वे गंधर्वाश्च जयैषिणः ॥ विरोधं मागमस्तेन संधिस्तेन रोचताम् ॥ ११ ॥ असृजद्भगवान्पक्षौ द्वावेव हि पितामहः ॥ सुराणामसुरा
णां च धर्माधर्मौ तदाश्रयौ ॥ १२ ॥ धर्मो हि श्रूयते पक्ष अमराणां महात्मनाम् ॥ अधर्मो रक्षसां पक्षोऽत्यसुराणां च राक्षसः ॥ १३ ॥ धर्मो वै ग्रसतेऽधर्मं य
दा कृतमभूद्युगम् ॥ अधर्मो ग्रसते धर्मं तदा तप्यः प्रवर्तते ॥ १४ ॥ तत्त्वया चरता लोकान् धर्मोऽपि निहतो महान् ॥ अधर्मः प्रगृहीतश्च तेनास्मद्वलिनः प
रे ॥ १५ ॥ स प्रमादात्प्रवृद्धस्तेऽधर्मो हि ग्रसते हिनः ॥ विवर्धयति पक्षं च सुराणां सुरभावनः ॥ १६ ॥ विषयेषु प्रसक्तेन यत्किंचित्कारिणा त्वया ॥ ऋ
षीणामग्निकल्पानामुद्भूतं गो जनितो महान् ॥ १७ ॥

धर्मस्य एवं च कलावधर्माजिज्ञृतपादत्रयत्वादेकपादेन धर्मस्य वृत्तिरक्षता एवं च धर्मतो देवत्वमधर्मतो राक्षसत्वादीति सूचितम् नन्वधर्मस्य रक्षोऽसुरधर्मत्वे रक्षोसुराणां धर्मफलैश्चर्यजयादिकथमि
ति चेच्छृणु देवाः केवलधर्मपराः रक्षोसुराः काम्यराजसतामसधर्ममात्रपराः तादृशधर्ममनुतिष्ठतोऽपि तानुक्तत्रिप्रकाराधर्मो न मुंचत्येव रजस्तमः प्रकृतित्वात् अतो धर्मकरणेन सुखिनोऽपि ते काम्य
त्वेन सान्ततया धर्मफलानिऽधर्मफलभोगजाज इति न दोषः ॥ १४ ॥ अस्तु तावता प्रकृते किमायातं तत्राह तत्त्वयेति तदित्यव्ययम् तत्तादृशो निखिलैश्वर्यादिसाधनो धर्मो लोकान्दुग्धिजयाय चर
तानि हतः यज्ञदानतपसां विघ्नं चरता तस्य नाशः कृतः अधर्मश्च प्रगृहीतः अनेकद्विजदेवर्ष्यादिर्षीद्वेनेति शेषः तेन कारणेन अस्मत्प्रसक्तः परेशात्रवो बलिनः धर्महान्यधर्मपरिग्रहयोरभावात् ॥ १५ ॥
अधर्मजानर्थं दर्शयति स इति तेन वप्रमादाच्चित्तदोषात्माक्संपादित इदानीं प्रवृद्धोऽधर्मरूपोऽहिर्नोऽस्मान् पसते सुरैर्भावनं नित्यानुष्ठानं यस्य धर्मस्य सोऽसौ धर्मः सुराणां तदंशभूतानां परेषां पक्षं विवर्धयति
॥ १६ ॥ रावणस्याधर्मपरिग्रहं प्रपंचयति विषयेष्विति विषयेषु स्त्रीवारुण्यादिषु प्रसक्तेन तत्पुण्यत्किंचित्कारिणानिर्मर्यादं यथेष्टं कुर्वता त्वया ऋषीणामुद्भूतः क्रोधो जनितः ॥ १७ ॥

ननु किं तेषां क्रोधेन तत्राह तेषामिति तेषां प्रभावः क्रोधजस्तापः प्रदीप्तः पावक इव दुर्धर्षो दुःसहः कुनो दुःसहता तत्प्रभावस्य तत्राह तपसेति धर्मस्यानुग्रहे अनुग्रहः संबंधस्तत्संपादने रताः ॥ १८ ॥ मु
 ख्यैर्यज्ञैः प्यानरूपैः ब्रह्मघोषान्वेदघोषानुदीरयन् उदैरयन् कृतवन्तः ॥ १९ ॥ दिशो विप्रद्रुतास्तदुदीरितब्रह्मघोषेण राक्षसा इति शेषः स्तनयितुर्बलाहकः उष्णोष्णोष्मस्तद्वेत्तरे वाविति शेषः ॥ २० ॥
 धूम उन्निष्ठनीति शेषः ॥ २१ ॥ नन्वन्यराक्षसां स्तत्तपः संतापयन् मया तु ब्रह्मणः सकाशादवध्यत्ववरोलब्ध इति चेत्तत्राह देवेति ॥ २२ ॥ वानरादयोन देवादय इति भावः ॥ २३ ॥ किंच दुर्निमि
 तेषां प्रभावो दुर्धर्षः प्रदीप्त इव पावकः ॥ तपसा भावितात्मानो धर्मस्यानुग्रहे रताः ॥ १८ ॥ मुख्यैर्यज्ञैर्यजंत्येते तैस्तैर्यज्ञैर्द्विजातयः ॥ जुहुत्यग्नींश्च वि
 धिवद्देवांश्चोच्चरधीयते ॥ अभिभूय चरत्वां सि ब्रह्मघोषानुदीरयन् ॥ १९ ॥ दिशो विप्रद्रुताः सर्वे स्तनयितुरिवोष्णगे ॥ ऋषीणामग्निकल्पानामग्निहो
 त्रसमुत्थितः ॥ २० ॥ आरुत्यरक्षसति जोधूमो व्याप्य दिशो दश ॥ तेषु तेषु च देशेषु पुण्येषु व्यवधृतव्रतैः ॥ २१ ॥ चर्यमाणं तपस्तीव्रं संतापयति राक्षसा
 न् ॥ देवदानवयक्षेभ्यो गृहीतश्चरस्त्वया ॥ २२ ॥ मनुष्या वानरा ऋक्षा गोलं गूलामहाबलाः ॥ बलवन्त इहागम्य गर्जति दृढविक्रमाः ॥ २३ ॥ उत्पा
 तान् विविधान दृष्ट्वा घोरान् बहुविधान् बहून् ॥ विनाशमनुपश्यामि सर्वेषां रक्षसामहम् ॥ २४ ॥ खराभिस्तनिता घोराभेघाः प्रतिभयंकराः ॥ शोणिते
 नाभिवर्षितं लंकामुष्णेन सर्वतः ॥ २५ ॥ रुदतां वाहनानां च प्रपतंत्यश्रुविंदवः ॥ रजो ध्वस्ता विवर्णाश्च न प्रभांति यथा पुरम् ॥ २६ ॥ व्याला गोमाय
 वो गृधावाश्च ते च मुहुरवम् ॥ प्रविश्य लंकामारामे समवायांश्च कुर्वते ॥ २७ ॥ कालिकाः पांडुरैर्दतैः प्रहसंत्य ग्रतः स्थिताः ॥ स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णं त्यो गृ
 हाणि प्रतिभाष्य च ॥ २८ ॥ गृहाणां बलिकर्माणि श्वानः पर्युपसेवते ॥ खरा गोपु प्रजायन्ते मूपकानकुलेषु च ॥ २९ ॥ मार्जारोऽपि पिभिः सार्धं सूकराः
 शुनकैः सह ॥ किन्नरा राक्षसैश्चापि समेयुर्मानुषैः सह ॥ ३० ॥

तैरप्यस्माकमनर्थप्राप्तिरनुमीयत इत्याह उत्पातानिति बहुविधान् दिव्यान्तरिक्षजौ मभेदजिह्वा न्वहूनेकात् ॥ २४ ॥ खराभिस्तनिताः दुःश्रवणवन्तः लंकामित्यनेन स्वपक्षानर्थः सूचितः ॥ २५ ॥
 यथापुरं यथा पूर्वम् अनतिक्रमेऽव्ययीभावः न प्रभांति दिश इति शेषः वाहनानीत्यन्ये ॥ २६ ॥ व्यालाः मांसादाः पशवः सर्पो मांसात्पशुभ्यां लिङ्ग इति कोशः समवायान्यूथान् ॥ २७ ॥ कालि
 काः महाकाल्यः स्त्रियः स्वप्नेषु गृहाणि तद्वर्तिद्रव्यजातमुष्णान्योऽग्रतः स्थिताः प्रतिभाष्य प्रतिकूलभाषणं कृत्वा पांडुरैर्दतैरुपलक्षिताः प्रहसन्ति ॥ २८ ॥ बलिकर्माणि देवपूजासाधनघृतदध्यन्नपाना
 दीनिश्चिः स्मृत्यन्ते बलिहरणानि श्वान एव भुज्जेत ननु वायसा इत्यर्थ इत्यन्ये ॥ २९ ॥ द्वीपिभिः शार्दूलैः समेयुर्मिथुनी भावं जग्मुः ॥ ३० ॥

वा० रा०

॥५॥

पांडुरत्वादिगुणविशिष्टाः कपोताविहगाविचरन्ति गृहेषु मध्ये इति शेषः ॥ ३१ ॥ चीचीकूचीति शब्दानुकारः कलहैपिभिः पक्ष्यैर्न निर्जिताः यथिताः पतन्ति परस्परमावेध्य पतन्ति ॥ ३२ ॥ प्रत्या
दित्यस्योक्तिमुखात्तु यदुदितं रुदन्ति वरुदन्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ कालः कालरूपः सपुरुषः सर्वेषां गृहाणिकाले काले संध्याकाले पुर्वेषां नो गृहाण्यवेक्षते ॥ ३४ ॥ एतदपेरा मम न्यामहे विष्णुमित्यादि
श्लोकद्वयं प्रतिमिति प्राचीनैर्न व्याख्यातमिति कतकः ज्ञात्वेति अस्य रामस्य कर्माणि एतानि निमित्तानि च ज्ञात्वा आयतिक्षमं उत्तरकालमुग्वदं यत्कर्म तदवधार्य यदुचितं तत्क्रियताम् ॥ ३५ ॥
पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः ॥ राक्षसानां विनाशाय कपोताविचरन्ति च ॥ ३१ ॥ चीचीकूचीति वाशंतः शारिकावेष्टमसुस्थिताः ॥ पतं
ति ग्रथिताश्चापि निर्जिताः कलहैपिभिः ॥ ३२ ॥ पक्षिणश्च मृगाः सर्वे प्रत्यादित्यं रुदन्ति ॥ करालो विकलो मुंडः पुरुषः कृष्णपिंगलः ॥ ३३ ॥ कालो गृ
हाणि सर्वेषां काले कालेऽन्वेक्षते ॥ एतान्यन्यानि दुष्टानि निमित्तान्युत्पतन्ति च ॥ ३४ ॥ “रामं मन्यामहे विष्णुं मानुषं रूपमास्थितम् ॥ न हि मानुष
मात्रो मौराघवो हृदविक्रमः ॥ १ ॥ येन बद्धः समुद्रे च सेतुः स परमाद्भुतः ॥ कुरुष्व न रराजेन संधिरामेण रावण ॥ २ ॥” ज्ञात्वाऽवधार्य कर्माणि क्रि
यतामायतिक्षमम् ॥ ३५ ॥ इदं वचस्तस्य निगद्य माल्यवान्परीक्ष्य रक्षोधिपतेर्मनः पुनः ॥ अनुत्तमे पूतमपौरुषो बलीवभूवतूणां समवेक्ष्य रावणम्
॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ० युद्धकांडे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तत्तु माल्यवतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः ॥ न मर्पयति दुष्टा
त्मा कालस्य वशमागतः ॥ १ ॥ स बद्धा भ्रुकुटिवक्त्रे क्रोधस्य वशमागतः ॥ अमर्षात्परिवृत्ताक्षो माल्यवंतमथाब्रवीत् ॥ २ ॥ हितबुद्ध्या यदहितं व
चः परुषमुच्यते ॥ परपक्षं प्रविश्यैव नैतच्छ्रोत्रगतं मम ॥ ३ ॥ मानुषं रूपं राममेकं शाखामृगाश्रयम् ॥ समर्थं मन्यसे केन त्यक्तं पित्रा वनाश्रयम्
॥ ४ ॥ रक्षसामीश्वरं मां च देवानां च भयंकरम् ॥ हीनं मां मन्यसे केन अहीनं सर्वविक्रमैः ॥ ५ ॥ वीरद्वेषेण वाशं केपक्षपातेन वारिपोः ॥ त्वया हं परुषा
ण्युक्तो मम प्रोत्साहनेन वा ॥ ६ ॥ तस्य तस्मै रावणायेत्यर्थः मनः परीक्ष्य मदुक्तमस्मिन् रोचत इति ज्ञात्वेत्यर्थः तूष्णीं बभूव किमपि नो वाच ॥ ३६ ॥ अचलमानः ॥ ॥ इति श्रीरा
माजि रामे श्रीरामायणे रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कतकरी ॥ ३३ ॥ ॥ तत्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ परपक्षं तत्त्वावल्यं प्रविश्यैव परिगृह्यैव वस्तु
तोऽहितं वचः परुषं हितबुद्ध्या यदुच्यते नैतन्मम श्रोत्रगतं मच्छ्रोत्रेण नैव गृहीतम् ॥ ३ ॥ कुतस्तत्राह मानुषमिति ॥ ४ ॥ हीनं विक्रमैरित्यनुषज्यते ॥ ५ ॥ यच्च याहं परुषाण्युक्तस्तत्तु वीरद्वेषेण वा
वीरमयि द्वेषेण वा आहोस्त्रिपौ पक्षपातेन वाममप्रोत्साहनेन शत्रुप्रशंसायां को धाद्युद्धाय प्रवर्तिष्यत इति प्रवर्तनेन वा हेतुनेति शंके ननु वाक्यस्य यथाश्रुतार्थे तात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥

यु० कां०

६

॥५॥

तदेवसमर्थयन्नाह प्रजवंतमिति प्रजवंतंयुद्धादिसमर्थं पदस्थंअव्याहतस्वराज्यस्थंराजानंविनाप्रोत्साहनंरिपुवधप्रवृत्तिप्रेरणाप्रयोजनंविनापण्डितत्वादिगुणविशिष्टःकःपरुषमभिभाषते नकोपी
तिनिश्चयः वाशब्दोनिश्चये ॥ ७ ॥ पद्महीनामित्यनेनलक्ष्मीत्वाभावबोधनमत्युपादेयत्वबोधनं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एवमपिरामस्यमहत्त्वेपिद्विधाभज्येयंइतरवेणुवत् ननमेयंवेतसवत् सहज
आजानसिद्धः ननुदोषश्चेत्यज्यतांतत्राह स्वभावइति नक्षत्रिःकदापिशीतलोभवतीतिभावः ॥ ११ ॥ ननुरामःकथंमानुषइत्युच्यते समुद्रेसेतोर्मनुष्यासाध्यत्वादतआह यदीति तावत्थमतो

प्रजवंतंपदस्थंहिरुपंकोऽभिभाषते ॥ पण्डितःशास्त्रतत्त्वज्ञोविनाप्रोत्साहनेनवा ॥ १॥ आनीयचवनासीतांपद्महीनामिवश्रियम् ॥ किमर्थंप्रतिदा
स्यामिराघवस्यभयादहम् ॥ ८ ॥ एतंवानरकोटीभिःससुग्रीवंसलक्ष्मणम् ॥ पश्यकैश्चिदहोभिश्चराघवंनिहतंमया ॥ ९ ॥ दृष्ट्वेयस्यनतिष्ठंतिदैवतान्य
पिसंयुगे ॥ सकस्माद्रावणोयुद्धेभयमाहारयिष्यति ॥ १० ॥ द्विधाभज्येयमप्येवंननमेयंतुकस्यचित् ॥ एषमेसहजोदोषःस्वभावोदुरतिक्रमः ॥ ११ ॥
यदितावत्समुद्रेसेतुर्ध्वजोयहच्छया ॥ रामेणविस्मयःकोत्रयेनतेभयमागतम् ॥ १२ ॥ सतुतीर्त्वार्षंरामःसहवानरसेनया ॥ प्रतिजानामितेसत्यं
नजीवत्यतियास्यति ॥ १३ ॥ एवंब्रुवाणंसंरब्धंरुष्टंविज्ञायरावणम् ॥ व्रीडितोमाल्यवान्वाक्यंनोत्तरंप्रत्यपद्यत ॥ १४ ॥ जयाशिवातुराजानंवर्ध
यित्वायथोचितम् ॥ माल्यवानभ्यनुज्ञातोजगामस्वनिवेशनम् ॥ १५ ॥ रावणस्तुसहामाल्योमंत्रयित्वाविमृशच ॥ लंकायास्तुतदागुप्तिकारया
मासराक्षसः ॥ १६ ॥ व्यादिदेशचपूर्वस्यांप्रहस्तंदारिराक्षसम् ॥ दक्षिणस्यांमहावीर्यौमहापार्श्वमहोदरौ ॥ १७ ॥ पश्चिमायामथद्वारिपुत्रमिंद्रजि
तंतदा ॥ व्यादिदेशमहामायंराक्षसैर्वहुभिर्वृतम् ॥ १८ ॥ उत्तरस्यांपुरद्वारिव्यादिश्वशुकसारणौ ॥ स्वयंचात्रगमिष्यामिमंत्रिणस्तानुवाचह ॥ १९ ॥
राक्षसंतुविरुपाक्षंमहावीर्यंरामम् ॥ मध्यमेऽस्थापयदुल्मेवदुभिःसहराक्षसैः ॥ २० ॥

रामेणसमुद्रेसेतुर्वद्धइतिविस्मयोयत्रिकोत्रविस्मयःयतःसयदृच्छयादैवगत्याघुणाक्षरन्यायेनननुस्वसामर्थ्येनेत्यर्थः येनसेतुबंधनेनतेइदंभयमागतम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ संरब्धंयुद्धेसंरंभवंतम् रुष्टंकु
पितम् उत्तरंवाक्यंनप्रत्यपद्यत ॥ १४ ॥ अभ्यनुज्ञातोजगाम ॥ १५ ॥ १६ ॥ गुप्तिप्रकारोव्यादिदेशेति ॥ १७ ॥ महामायमित्यादींद्रजिद्विशेषणम् ॥ १८ ॥ व्यादिश्यतन्मुखतोयत्तांतश्रव
णोत्तरंतौतिरस्कृत्येत्यर्थः अत्रउत्तरद्वारे स्वयंचस्वयमेवगमिष्यामीतितामंत्रिणउवाच ॥ १९ ॥ वीर्यक्रमणसामर्थ्यं मध्यमेपुरमध्यवर्तिनिसेनासन्निवेशेऽस्थापयत् ॥ २० ॥

वा० रा०

॥५२॥

॥ २१ ॥ जयाशिषाजयाशीर्वोधकशब्दैः ॥ २२ ॥ रुमानः ॥ कनकरी ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० युद्ध० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ नरेति रामसुग्रीवौ टजभा
वआर्षः ॥ १ ॥ सहदायादः संबन्धः ॥ २ ॥ अमित्रविषयं शत्रुदेशम् समर्थयन्मन्त्रमकुर्वन् ॥ ३ ॥ मन्त्रकारः इयमिति अमुरादिसहितैः सर्वदेवैरपियासुदुर्जयाश्रूयतेसेयम् ॥ ४ ॥ कार्यसिद्धिं
एवंविधानं लंकायां कृत्वा राक्षसपुंगवः ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यते कालचोदितः ॥ २१ ॥ विसर्जयामास ततः समन्त्रिणो विधानमाज्ञाप्य पुरस्य
पुष्कलम् ॥ जयाशिषामन्त्रिगणेन पूजितो विवेश सौतः पुरम् ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकाण्डे षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ५५ ॥
नरवानरगजानौ स तु वायुसुतः कपिः ॥ जांबवानृक्षराजश्च राक्षसश्च विभीषणः ॥ १ ॥ अंगदो वालिपुत्रश्च सौमित्रिः शरभः कपिः ॥ सुषेणः सहदा
यादो मेढो द्विविद एव च ॥ २ ॥ गजोगवाक्षः कुमुदो नलोथपनसस्तथा ॥ अमित्रविषयं प्राप्ताः समवेताः समर्थयन् ॥ ३ ॥ इयं सालक्ष्यते लंकापुरी राव
णपालिता ॥ सा सुरोरगगन्धर्वैः सर्वैरपि सुदुर्जया ॥ ४ ॥ कार्यसिद्धिं पुरस्कृत्य मन्त्रयध्वं विनिर्णये ॥ नित्यं सन्निहितो यत्र रावणो राक्षसाधिपः ॥ ५ ॥
अयं तेषु ब्रूवाणं पुरावणावरजो ब्रवीत् ॥ वाक्यमग्राम्य पदवत्पुष्कलार्थं विभीषणः ॥ ६ ॥ अनलः पनसश्चैव संपातिः प्रमतिस्तथा ॥ गत्वा लंकां ममा
मात्याः पुर्णं पुनरिहागताः ॥ ७ ॥ भूत्वा शकुनयः सर्वे प्रविष्टाश्चरिषोर्वलम् ॥ विधानं विहितं यच्च तद्वृत्तासमुपस्थिताः ॥ ८ ॥ संविधानं यथा दुस्तेराव
णस्य दुर्गमनः ॥ रामतद्बुद्धतः सर्वयाथातथ्येन मे शृणु ॥ ९ ॥ पूर्वप्रहस्तः सवलोद्धारमासाद्यतिष्ठति ॥ दक्षिणं च महावीर्यौ महापार्श्वमहोदरौ ॥ १० ॥
इन्द्रजित्पश्चिमं द्वारं राक्षसैर्बहुभिर्वृतः ॥ पट्टिशमिधनुष्मद्भिः शूलमुद्गरपाणिभिः ॥ ११ ॥ नानाप्रहरणैः शूरैरावतोरवणात्मजः ॥ राक्षसानां सहस्रै
स्तु बहुभिः शस्त्रपाणिभिः ॥ १२ ॥ युक्तः परमसंविघ्नो राक्षसैः सह मन्त्रवित् ॥ उत्तरं नगरद्वारं रावणः स्वयमास्थितः ॥ १३ ॥ विरूपाक्षस्तु महता शूलमु
द्गधनुष्मता ॥ बलेन राक्षसैः सार्धं मध्यमंगुलममाश्रितः ॥ १४ ॥

यु० कां०

६

॥५२॥

बुधननरुपकार्यसिद्धिं पुरस्कृत्य तदुपायनिश्चयाय मन्त्रः क्रियतां नित्यं यत्र रावणः सन्निहितः सेयं लंकेति शेषः ॥ ५ ॥ अग्राम्यपदवत् अग्राम्यार्थपदवत् अपशब्दहीनं च पुष्कलार्थं वद्वार्थं श
ब्दः ॥ ६ ॥ ७ ॥ यच्च विधानं विहितं पुरश्चार्थमिति शेषः समुपस्थिताः मम समीपं प्राप्ताः ॥ ८ ॥ ९ ॥ पूर्वद्वारमित्यन्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ राक्षसानां सहस्रैरित्यादि रावणविशेषणम् ॥ १२ ॥ प
रमसंविघ्नः शुकसारणावेदिनमहाबलस्मरणादन्तःकरणेऽतिभीतः ॥ १३ ॥ १४ ॥

दशयोजनेति इदंचलंकारुपमहादुर्गातिर्वतिरावणवासस्थानभूतांतर्दुर्गपरम् शतयो जनविस्तीर्णाविंशद्योजनमायतेत्यत्रैवान्यस्थले उक्तेः कांचनेनराजतेनशालेनप्राकारेण ॥ २० ॥ प्रासादभू
 पितत्वे उपमानम् घनैरित्यादि मध्यमवैष्णवंपदम् आकाशमित्यर्थः ॥ २१ ॥ तत्ररावणगृहंप्रासादविशेषेणलक्ष्यतइत्याह यस्यामिति स्तंभसहस्रेणनिर्मितइतिशेषः ॥ २२ ॥ सएषपुरभूषणं
 प्रासादोराक्षसैर्द्रस्य चैत्यआलयः चैत्यमायतनंतुल्ये पुंस्त्वमार्पम् समयेणरक्षसांशतेनसमयसन्नाहवताअनेकेनेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ नगरीदृष्ट्वेतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ उच्छरमा
 दशयो जनविस्तीर्णाविंशद्योजनमायता ॥ सापुरीगोपुरैरुच्चैःपांडुरांबुदसन्निभैः ॥ कांचनेनचशालेनराजतेनचशोभते ॥ २० ॥ प्रासादैश्वविमानै
 श्वलंकापरमभूषिता ॥ घनैरिवातपापायेमध्यमवैष्णवंपदम् ॥ २१ ॥ यस्यांस्तंभसहस्रेणप्रासादःसमलंकृतः ॥ कैलासशिखराकारोदृश्यतेखमि
 बोलिखन् ॥ २२ ॥ चैत्यःसराक्षसैर्द्रस्यबभूवपुरभूषणम् ॥ शतेनरक्षसानित्यंयःसमग्रेणरक्ष्यते ॥ २३ ॥ मनोज्ञांकांचनवतीपर्वतैरुपशोभिताम् ॥
 नानाधातुविचित्रैश्चउद्यानैरुपशोभिताम् ॥ २४ ॥ नानाविहगसंपुष्टानानामृगनिपेविताम् ॥ नानाकुसुमसंपन्नांनानाराक्षससेवितां ॥ २५ ॥
 तांसमृद्धांसमृद्धार्थालक्ष्मीवाँलक्ष्मणाग्रजः ॥ नगरीत्रिदिवप्रख्याविस्मयंप्रापवीर्यवान् ॥ २६ ॥ तारत्नपूर्णांबुदसंविधानांप्रासादमालाभिरलं
 कृतांच ॥ पुरीमहायंत्रकवाटमुख्यांददर्शरामोमहतावलेन ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे एकोनचत्वारिं
 शः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ततोरामः सुवेलाग्रं योजनद्वयमंडलम् ॥ उपारोहत्समुग्रीवो हरियुथैः समन्वितः ॥ १ ॥ स्थित्वा मुहूर्ततत्रैव दिशो दश
 विलोकयन् ॥ त्रिकूटशिखरे रम्ये निर्मितां विश्वकर्मणा ॥ २ ॥ ददर्शलं कांसु न्यस्तां रम्यकाननशोभिताम् ॥ तस्य गोपुरशृंगस्थं राक्षसैर्द्रदुरासदम्
 ॥ ३ ॥ श्वेतचामरपर्यंतं विजयच्छत्रशोभितम् ॥ रक्तचंदनसंलिप्तं रक्ताभरणभूषितम् ॥ ४ ॥ नीलजीमूतसंकाशं हेमसंछादितांबरम् ॥ ऐरावतवि
 पाणाग्रैरुत्कृष्टकिण्वक्षसम् ॥ ५ ॥ शशलोहितरागेण संवीतं रक्तवाससा ॥ संध्यातपेन संछन्नं मेघराशिमिवांबरम् ॥ ६ ॥

नः ॥ कतकरी ० ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ योजनद्वयमंडलं योजनद्वयवि
 स्तरम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ श्वेतचा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ रक्तचामरपर्यंतं विजयच्छत्रशोभितम् ॥ ४ ॥ हेमसंछादितांबरं ॥ ५ ॥ शशलोहितरागेण संवीतं रक्तवाससा ॥ ६ ॥
 स्य ऐरावतविषाणाभरणं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

अथानुपश्यतोऽनादित्येत्यथ

न्याजिषायेणदामद्विदोध्यम् ॥

पूर्वोक्तशब्दैः ॥ २२ ॥ रुमानः ॥ कतकरी० ॥ ३४

इस्थलेरावणावस्थितिस्थाने

॥ ६० ॥ षट्त्रिंशः ॥

तद्व्यर्थः चित्रमद्वुतंतयसिद्धं मकटमारुप्यगिरिमोहृत्वा भुविपातयामास तस्यातायत्वास्त्यय मूमापय

त ॥ ११ ॥ तूर्णमाद्यांतपन जतलादिति शेषः संपरोक्षमेव त्वं मुखांतः उदानीं मदृष्टयः ॥

पश्चतावानरेन्द्राणां घवस्यापि पश्यतः ॥ दर्शनाद्राक्षमेन्द्रस्य मुग्धीवः महसोत्थितः ॥ ७ ॥ क्रोधवेगेन संयुक्तः सत्वेन च बलेन च ॥ अचलाग्रादया
त्याय पुपुवे गोपुरस्थले ॥ ८ ॥ स्थित्वा मुहूर्तं संप्रेक्ष्य निर्भयेनांतरात्मना ॥ तृणीकृत्य चतद्रक्षः सोऽब्रवीत्परुषं वचः ॥ ९ ॥ लोकनाथस्य रामस्य सखादा
सोऽस्मिराक्षसः ॥ नमयामोऽक्ष्यसेऽद्य त्वं पार्थिवेन्द्रस्य तेजसा ॥ १० ॥ इत्युक्त्वा महसोत्पत्य पुपुवे तस्य चोपरि ॥ आरुप्य मुकुटं चित्रं पातयामास तद्भुवि
॥ ११ ॥ समीक्ष्य तूर्णमायां तस्मात्तस्मात्तं निशाचरः ॥ मुग्धीवस्त्वं परोक्षं मे हीनग्रीवां भविष्यसि ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा त्याय तं क्षिप्रं वाहुभ्यामाक्षिपत्तले ॥
कंदुवत्सममुत्थाय वाहुभ्यामाक्षिपद्दरिः ॥ १३ ॥ परस्परं स्वेदविदिग्धगात्रौ परस्परं शोणितरक्तदेहौ ॥ परस्परं त्रिलुप्य निरुद्धचेष्टौ परस्परं शात्मलि
किंशुकाविव ॥ १४ ॥ मुष्टिप्रहारैश्च तलप्रहारैररत्निघातैश्च कराग्रघातैः ॥ तौ च क्रतुर्युद्धममत्यरूपं महाबलौ राक्षसवानरेन्द्रौ ॥ १५ ॥ कृत्वानियुद्धं
भृशमुग्रवेगौ कालं चिरं गोपुरवेदिमध्ये ॥ उत्क्षिप्य चोत्क्षिप्य विनम्य देहौ पादकमपादापुरवेदिलग्नौ ॥ १६ ॥ अन्यान्यमापीड्य विलग्नदेहौ तौ पेततुः
सालनिम्बान्तमध्ये ॥ उपेततुर्भूमितलं स्पृशंतौ स्थित्वा मुहूर्तं त्वभितिः श्वसंतौ ॥ १७ ॥ आलिङ्ग्य चालिङ्ग्य च वाहुयोक्त्रैः संयोजयामास तुराहवे तौ ॥
संयोजयित्वा बलसंप्रयुक्तौ सुचरतुः संप्रतियुद्धमार्गं ॥ १८ ॥ शार्दूलसिंहाविव जातदंष्ट्रौ गजैर्द्रपोताविव संप्रयुक्तौ ॥ संहत्य संवेद्य च तौ कराभ्यां तौ प
ततुर्वैयुगपद्गरायाम् ॥ १९ ॥

माक्षिपत् भूमावितिशेषः॥१३॥ शोणितेन रुधिरेण रक्तवर्णो देहो ययोस्तौ

परस्परश्लिष्टौ श्लिष्टत्वादेव तौ च तौ निरुद्ध चेष्टौ शास्त्र लिङ्गशुक्राविवपुष्पिताविति शेषः ॥ १४ ॥ अरतिघातैर्नैष्कनिष्ठमुष्टिघातैः अरतिस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिनेत्यमरः असह्यरूपं अत्यन्तासह्यम् ॥ १५ ॥ नियुद्धं वाहुयुद्धम् विनम्य पादकमात्पादविशेषाद्धेतोः गोपुरवेदिलघौ भूषितावित्यर्थः ॥ १६ ॥ सालनिष्वातमध्ये प्राकारपरिखयोर्मध्ये निघातेति पाठेऽप्ययमेवार्थः अभिनिःश्वसंतौ मूर्ध्नि स्थित्वा लिङ्ग्यन्वयः ॥ १७ ॥ बाहुपैर्योऽङ्गैरङ्गुलिः संयोजयामासन्बन्धनः संरंभः क्रोधः शिक्षानियुद्धाभ्यासः बलमहजं प्राणीयंतैः संयुक्तौ ॥ १८ ॥ पोतोवालः संवेदनप्रेरणम् ॥ १९ ॥

य० कं०

व्यायामो नियुद्धोत्साहः ॥ २० ॥ वारयन्त्येभिः प्रतिगजानि निवारणं महागजः द्वितीयवारणशब्दः करिहस्तवाची करिकराभैरित्यर्थः परवारणो मत्तगजः मंडलमार्गम् मंडलाकारत्वसाधको
 मार्गो गतिजेदः ॥ २१ ॥ तत्क्षार्थे तत्क्षरूपप्रयोजननिमित्तं यथा कुड्मावतस्थानेन येन्यर्थः ॥ २२ ॥ विचित्राणि मंडलानि चारिकरणं खंडमहामंडलाख्यमंडलभेदात् तानितु एकपादप्रचारेण चा
 रिमंजतुमंडलम् द्विपादकमणप्रचरणख्यं तु मंडलम् करणानां समयोगात् खंडमंडलमोरितम् खंडे स्त्रिभिश्चतुर्भिर्वामहामंडलमोरितमिति भरतोक्तानि विविधानि स्थानानि वैष्णवं समपादं च वैशा
 खं मंडलं तथा प्रत्यालीढमनालीढं स्थानान्येतानि षण्णानि मिति भरतोक्तानि पादयोः पूर्वापरविक्षेपतिर्यग्विक्षेपादिविन्यासविशेषरूपार्णतितीर्थः गोमूत्रकाणि गोमूत्ररेखाकारकुण्डलगमनानि च
 त्राणि गतप्रत्यागतानि नानाप्रकारापसर्पणोपसर्पणानि ॥ २३ ॥ तिरश्चीनगतानि तिर्यग्गतानि वक्रगतानि सव्यापसव्यसंचारणानि प्रहाराणां परदत्तप्रहाराणाम् परिमोक्षस्थानचलनादिना व्य
 उद्यम्य चान्योन्यमधिक्षिपंतौ संचक्रमाते बहुयुद्धमार्गं ॥ व्यायामशिक्षावलसंप्रयुक्तौ क्लृप्तमंतौ जग्मतुराशुवीरौ ॥ २० ॥ बाहू त्तमैर्वारणवारणा
 भैर्निवारयंतौ परवारणाभौ ॥ चिरेण कालेन भृशंप्रयुद्धौ संचरेतुर्मंडलमार्गमाशु ॥ २१ ॥ तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यमूढन ॥ मार्जारविवभ
 क्षार्थेऽवतस्थते मुहुर्मुहुः ॥ २२ ॥ मंडलानि विचित्राणि स्थानानि विविधानि च ॥ गोमूत्रकाणि चित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥ २३ ॥ तिरश्चीनग
 तान्येव तथा वक्रगतानि च ॥ परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् ॥ २४ ॥ अभिद्रवणमाप्तावमवस्थानं सविग्रहम् ॥ परावृत्तमपावृत्तमपहृत
 मवपुतम् ॥ २५ ॥ उपन्यस्तमपन्यस्तं युद्धमार्गविशरदौ ॥ तौ विचरेतुरन्योन्यं वानरेंद्रश्चरावणः ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नंतरं रक्षोमायावलमथात्मनः ॥
 आरब्धुमुपसर्पेदज्ञान्वातं वानराधिपः ॥ २७ ॥ उत्पानतटाकाशं जितकाशी जितकुमः ॥ रावणः स्थित एवात्र हरिराजेन वंचितः ॥ २८ ॥ अथ हरि
 वरनाथः प्राप्तसंग्रामकीर्तिनिशि चरपतिमाजौ योजयित्वा श्रमेण ॥ गगनमतिविशालं लंघयित्वा कंसुर्हरिगणवलमध्यै रामपार्श्वं जगाम ॥ २९ ॥
 र्थाकरणम् वज्रं स्वप्रहारवैफल्यापादकस्थानेन द्वर्जनम् परिधावनं एकस्य तिष्ठतः परितो धावनं भ्रमणमित्यर्थः ॥ २४ ॥ अभिद्रवणं अभिमुखेन शीघ्रगमनम् आप्लवनमीपदं उद्धमनम् अवस्था
 ने कृत्वा कृत्वा गमनमित्यावत् सविग्रहमवस्थानं विगृह्णाति मुख्येनावस्थानम् परावृत्तं पराङ्मुखगमनम् अपावृत्तं पार्श्वतोपसरणम् अपहृतं परस्परजान्वादिप्रहायावनतकायतया धावनम् अव
 पुतं प्रतिजट्टपादं प्रहृतं मज्जिगमनम् ॥ २५ ॥ उपन्यस्तं परेण स्वबाह्वोरग्रहायस्योरः समीपस्थानम् अपन्यस्तं प्रतिजट्टपादं हृद्यहणार्थं स्वबाहुप्रसारणम् कुर्वंतौ तौ विचरेतुरित्यन्वयः ॥ २६ ॥ एतस्मि
 न्नंतरं रक्षोमायावलमथात्मनः ॥ २७ ॥ २२ ॥ तिरश्चीनगतं वक्रगतं तत्तु पूर्वः सूर्यावसहिं तं उपक्रान्तमायं ज्ञात्वा ॥ २७ ॥ जितकाशी जितश्वासः वंचितः कगत इत्यज्ञातहरिराजगमनः ॥ २८ ॥
 प्राप्तसंग्रामकीर्तिर्येन तदेव ॥ २९ ॥ २२ ॥ तिरश्चीनगतं वक्रगतं तत्तु पूर्वः सूर्यावसहिं तं उपक्रान्तमायं ज्ञात्वा ॥ २७ ॥ जितकाशी जितश्वासः वंचितः कगत इत्यज्ञातहरिराजगमनः ॥ २८ ॥
 प्राप्तसंग्रामकीर्तिर्येन तदेव ॥ २९ ॥ २२ ॥ तिरश्चीनगतं वक्रगतं तत्तु पूर्वः सूर्यावसहिं तं उपक्रान्तमायं ज्ञात्वा ॥ २७ ॥ जितकाशी जितश्वासः वंचितः कगत इत्यज्ञातहरिराजगमनः ॥ २८ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यच्चनक्षत्राण्यभिवर्ततेप्रकाशगत्यादिकंतच्चयथावन्नदृश्यतेइत्यन्वयः हेलक्ष्मणउक्तदुर्निमित्तजालंलोकस्ययुगांतंशंसतीवपश्य ॥ १९ ॥ श्ये

वाताहिपरुषंवांतिकंपतेचवसुंधरा ॥ पर्वताग्राणिवेपंतेनदंतिधरणीधराः ॥ १३ ॥ मेघाःऋव्यादसंकाशाःपरुषाःपरुषस्वराः ॥ क्रूराःक्रूरंप्रवर्षतेमि
श्रंशोणितविंदुभिः ॥ १४ ॥ रक्तचंदनसंकाशासंध्यापरमदारुणा ॥ ज्वलच्चनिपतत्येतदादित्यादग्निमंडलम् ॥ १५ ॥ आदित्यमभिवाशंतिजनयं
तोमहद्भयम् ॥ दीनादीनस्वराःक्रूरा अप्रशस्तामृगद्विजाः ॥ १६ ॥ रजन्यामप्रशस्तश्चसंतापयतिचंद्रमाः ॥ कृष्णरक्तांशुपर्यंतोयथालोकस्यसंक्षये
॥ १७ ॥ इन्द्रोहृषीप्रशस्तश्चपरिवेपःमुलोहितः ॥ आदित्यमंडलेनीलंलक्ष्मलक्ष्मणदृश्यते ॥ १८ ॥ दृश्यतेनयथावच्चनक्षत्राण्यभिवर्तते ॥ युगांत
मिवलोकस्यपश्यलक्ष्मणशंसति ॥ १९ ॥ काकाःस्येनास्तथागृध्रानीचैःपरिपतंतिच ॥ शिवाश्चाप्यशुभावाचःप्रवदंतिमहास्वनाः ॥ २० ॥ शैलैःशू
लैश्चखट्वैश्चविमुक्तैःकपिराक्षसैः ॥ भविष्यत्यावताभूमिर्मसिशोणितकर्दमा ॥ २१ ॥ क्षिप्रमद्यदुराधर्षीपुरींरावणपालिताम् ॥ अभियामजवेनै
वसर्वतोहरिभिर्वृताः ॥ २२ ॥ इत्येवंतुवदन्वीरोलक्ष्मणंलक्ष्मणाग्रजः ॥ तस्मादवातरच्छीघ्रंपर्वताग्रान्महाबलः ॥ २३ ॥ अवतीर्यतुधर्मात्मातस्मा
च्छैलान्सराधवः ॥ परैःपरमदुर्धर्षददर्शबलमात्मनः ॥ २४ ॥ सन्नत्यतुसमुग्रीवःकपिराजबलंमहत् ॥ कालज्ञोराधवःकालेसंयुगायाभ्यचोदयत्
॥ २५ ॥ ततःकालेमहाबाहुर्बलेनमहतावृतः ॥ प्रविष्टःपुरतोधन्वीलंकामभिमुखःपुरीम् ॥ २६ ॥ तौविभीषणसुग्रीवौहनूमान्जांबवान्नलः ॥ ऋक्ष
राजस्तथानीलोल्क्ष्मणश्चान्वयुस्तदा ॥ २७ ॥ ततःपश्चात्सुमहतीपृतनक्षवनौकसाम् ॥ प्रच्छाद्यमहतींभूमिमनुयातिस्मराधवम् ॥ २८ ॥ शैलशृं
गाणिशतशःप्रवृद्धांश्चमहीरुहान् ॥ जगृहुःकुंजरप्रस्यावानराःपरवारणाः ॥ २९ ॥ तौत्वदीर्घेणकालेनभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ रावणस्यपुरींलंका
मासेदतुररिंदमौ ॥ ३० ॥ पताकामालिनीरिम्यामुद्यानवनशोभिताम् ॥ चित्रवप्रांसुदुष्प्रापामुच्चैःप्राकारतोरणाम् ॥ ३१ ॥

नादयोनीचैर्निपतंति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ समुग्रीवःसुग्रीवसहितः कपिराजबलंसन्नत्यतुसन्नाहंकृत्वाकालेज्योतिःशास्त्रोक्तकालेसंयुगाययुद्धायाभ्यचोदयत् ॥ २५ ॥ का
लेस्वराशोक्तेयुद्धयोग्येकाले प्रविष्टःप्रवेष्टुंस्थितः ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऋक्षवनौकसांपृतनेतिच्छेदः ॥ २८ ॥ परवारणाःशत्रुनिवारकाः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

यथानिदेशंरामनिदेशमनतिक्रम्य संपीड्यलंकांस्तथा ॥ ३२ ॥ तस्यैवप्रपंचोलंकायाइति उत्तरद्वारंरुधतद्वारनिरोधकमात्रवलंजुगोपच ॥ ३३ ॥ उक्तमेवार्थस्थैर्यायाह लंकामिति ॥ ३४ ॥
 तद्द्वारंनिरोधकमितेनाम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ लघूनामल्पवीर्याणाम् दानवैःपातालमिवगुमंराक्षसैर्गुमंद्वारमित्यन्वयः विन्यस्तानियुद्धकालेयथोचितपरिग्रहार्थमितिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 तांभूरैरपिदुर्धरैरामवाक्यप्रचोदिताः ॥ यथानिदेशं संपीड्यन्यविशंतवनौकसः ॥ ३२ ॥ लंकायास्तत्तरद्वारंशैलशृंगमिवोन्नतम् ॥ रामःसहानुजो
 धन्वीजुगोपचरुधच ॥ ३३ ॥ लंकामुपनिविष्टस्तुरामोदशरथात्मजः ॥ लक्ष्मणानुचरोवीरःपुरींरावणपालिताम् ॥ ३४ ॥ उत्तरद्वारमासाद्ययत्र
 तिष्ठतिरावणः ॥ नान्योरामाद्धितद्वारं समर्थःपरिरक्षितुम् ॥ ३५ ॥ रावणाधिष्ठितंभीमंवरुणेनेवसागरम् ॥ सायुधैराक्षसैर्भीमैरभिगुप्तं समंततः
 ॥ ३६ ॥ लघूनांत्रासजननंपातालमिवदानवैः ॥ विन्यस्तानिचयोधानां बहूनिविविधानिच ॥ ३७ ॥ ददर्शायुधजालानितथैवकवचानिच ॥ पूर्व
 तुद्वारमासाद्यनीलोहरिचमूपतिः ॥ ३८ ॥ अतिष्ठत्सहमैदेनद्विविदेनचवीर्यवान् ॥ अंगदोदक्षिणद्वारंजग्राहसुमहाबलः ॥ ३९ ॥ ऋपभेणगवाक्षे
 णगजेनगवयेनच ॥ हनुमान्यश्विमद्वारंरत्नवलवान्कपिः ॥ ४० ॥ प्रजंघतरसाभ्यांचवीरैरन्यैश्चसंगतः ॥ मध्यमेचस्वयंगुल्मेसुग्रीवःसमतिष्ठत्
 ॥ ४१ ॥ सहसर्वैर्हरिश्चैः सुवर्णपवनोपमैः ॥ वानराणांतुपट्टं त्रिशकोट्यः प्रख्यातयूथपाः ॥ ४२ ॥ निपीड्योपनिविष्टाश्चसुग्रीवोयत्रवानरः ॥ शास
 नेनतुरामस्यलक्ष्मणःसविभीषणः ॥ ४३ ॥ द्वारेद्वारंहरीणांतुकोटिकोटीन्यवेशयत् ॥ पश्चिमेनतुरामस्यसुषेणःसहजांववान् ॥ ४४ ॥ अदूरान्मध्य
 मेगुल्मेतस्यौबहुवलानुगः ॥ तेनुवानररशार्दूलाःशार्दूलाइवदंष्ट्रिणः ॥ गृहीत्वाहुमशैलाग्रान्लुष्टायुद्धायतस्थिरे ॥ ४५ ॥ सर्वैर्विकृतलांगूलाःस
 र्वेदंष्ट्रान्खायुधाः ॥ सर्वैर्विकृतचित्रांगाःसर्वैर्विकृताननाः ॥ ४६ ॥ दशनागवलाःकेचित्केचिदशगुणोत्तराः ॥ केचिन्नागसहस्रस्यवभूवुस्तुल्य
 विक्रमाः ॥ ४७ ॥

॥ ४० ॥ मध्यमेगुल्मेअतिदुर्जयरावणेंद्रजिदधिष्ठितयोरुत्तरपश्चिमद्वारयोर्मध्येवायुदिशि तदुभयद्वारनिरोधकानांमध्यमणिन्यायेनसाहाय्यंकर्तुंसुग्रीवःसमतिष्ठतेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ सर्वैर्हरिश्चैः
 द्वारनिरोधनियुक्तैःस्योवशिष्टैः प्रख्यातयूथपाःपट्टं त्रिशकोट्यः अप्रख्यातयूथपानांतत्सेनानांचगणनाभावइतिभावः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वारनिरोधनियुक्तसेनाप्रमाणमाह द्वारेइति ॥ ४४ ॥
 अदूरात्पश्चिमेनआसन्नपृष्ठजागावटंजेन ॥ ४५ ॥ विकृतलांगूलाः क्रोधाकर्षवशादितिशेषः ॥ ४६ ॥ दशगुणोत्तराःशतनागवलाः नागसहस्रस्यनागसहस्रेण ॥ ४७ ॥

ओषवलाः ओषसंख्यनागवलाः ॥ ४८ ॥ शलजानामिति उत्पातकाले इति शेषः ॥ ४९ ॥ संपतद्विराकाशपूर्णनिविष्टैर्मेदिनीपूर्णा ॥ ५० ॥ ऋक्षवनौकसांशतसहस्राणाम् शतकोटिरित्यर्थः
 एवंचकोटिसंख्याः पृतनाः लंकाद्वाराण्युपाजग्मुः पृतनाः ऋक्षेभ्यश्चसंधिरार्पः एते पूर्वनिष्काधिका इति बोध्यम् अन्येऽवशिष्टाः समंततो युद्धं परितो योद्धुं जग्मुः ॥ ५१ ॥ सगिरिस्त्रिकूटः अयुतानां
 सहस्रं च पुरीतामभ्यवर्तत सर्वद्वारवर्तित्यसेना सर्ववृत्तान्तग्रहणार्थं संचरतामिति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ बलौघस्यवानरीयस्य अभिवर्ततोऽभिवर्तमानस्य भिन्नस्य सागरस्य कृतसेतुविभेदनस्य
 सन्ति चौघवलाः केचित् केचिच्छ्रुतगुणोत्तराः ॥ अप्रमेयवलाश्चान्ये तत्रासन् हरियूथपाः ॥ ४८ ॥ अद्भुतश्च विचित्रश्च ते पामासीत्समागमः ॥ तत्रवान
 रसैन्यानां शलजानामिवोद्गमः ॥ ४९ ॥ प्रतिपूर्णमिवाकाशं संपूर्णं वचमेदिनी ॥ लंकामुपनिविष्टैश्च संपतद्विश्चवानरैः ॥ ५० ॥ शतं शतसहस्राणां
 पृतनां लवनौकसाम् ॥ लंकाद्वाराण्युपाजग्मुर्न्येयोद्धुं समंततः ॥ ५१ ॥ आवृतः सगिरिः सर्वैस्तैः समन्तात्प्लवंगमैः ॥ अयुतानां सहस्रं च पुरीतामभ्य
 वर्तत ॥ ५२ ॥ वानरैर्वलवद्विश्च वभूवद्भुमपाणिभिः ॥ सर्वतः संवृता लंका दुष्प्रवेशापि वायुना ॥ ५३ ॥ राक्षसा विस्मयं जग्मुः सहसाभिनिर्पीडिताः ॥
 वानरैर्मेषसंकाशैः शक्रतुल्यपराक्रमैः ॥ ५४ ॥ महाऊलब्धो भवत्तत्र बलौघस्याभिवर्ततः ॥ सागरस्येव भिन्नस्य यथा स्यात्सलिलस्वनः ॥ ५५ ॥ तेन
 शब्देन महता स प्राकारासतोरणा ॥ लंका प्रचलिता सर्वासौ लवनकानना ॥ ५६ ॥ रामलक्ष्मणगुप्तासासुग्रीवेण च वाहिनी ॥ बभूव दुर्धर्पतरा सर्वै
 रपि मुरा मुरैः ॥ ५७ ॥ राघवः सन्निवेश्यैव सैन्यं रक्षसां वधे ॥ समं च यमं त्रिभिः सार्धं निश्चित्य च पुनः पुनः ॥ ५८ ॥ आनंतर्यमभिप्रेप्सुः क्रमयोगार्थं
 तत्त्ववित् ॥ विभीषणस्यानुमते राजधर्ममनुस्मरन् ॥ ५९ ॥ अंगदं वालितनयं समाहूयेदमब्रवीत् ॥ गत्वा सौम्यदशग्रीवं ब्रूहि मद्दचनात्कपे ॥ ६० ॥
 लघयित्वा पुरीं लंकां भयं त्यक्त्वा गतव्यथः ॥ अपृथ्वीकं गतैश्चर्यमुमूर्षानि पृचेत नमू ॥ ६१ ॥

अतुतोपमेयम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ आनंतर्यमनंतरकर्तव्यमभिप्रेप्सुः प्राप्तुमिच्छुः क्रमयोगार्थं तत्त्वविस्तारमायुपायानां क्रमयोगं क्रमप्रयोगं तत्साध्यमर्थं तत्तत्प्रयोजनं च वेत्तिसः वि
 भीषणस्यानुमते स्थित इति शेषः यद्विरावणो भवतं शरणमुपेयात्तदालंकाराज्यंतस्यैव देयमिति विभीषणमते स्थित इत्यर्थः राजधर्ममनुस्मरन्सामादियुपायसाध्यैः धैर्येण मोक्तव्यः प्रजानां शहे
 नुरित्येवं तपराजधर्ममनुचितयत् ॥ ५९ ॥ इदं वक्ष्यमाणं गदमाहूया ब्रवीत् ॥ ६० ॥ लघयित्वा समुद्रं गतव्यथो निरुपद्रवः भयं त्यक्त्वा त्वद्वलंतृणीकृत्य लंकामुपारुणधमिति शेषः अतो भटे
 त्यादितादृशं ब्रूहीत्यन्वयः ॥ ६१ ॥

वा० रा०

॥ ५८ ॥

॥ ६२ ॥ यच्च पापं कृतं प्राणांतनानाप्रकारपीडनं तत्करणीभूतः स्वयं भूवरदानजो दर्पस्ते त्वत्संबंधी अद्य विगतः ॥ ६३ ॥ दंडं धारयमाणः निरुच्छ्वासं पुरोपरोधरूपं नियमं हंकुर्वाणः ॥ ६४ ॥ ऋष्यादीनां पदवीं गमिष्यसि तद्वत्तवापि मरणं न विष्यतीति भावः किंच युधिस्थिरत्वे स्वयं भूपासकस्य ते तदनुग्रहान्मत्तो मरणेषु पुण्यलोकप्राप्तिस्तवेति भावः राजभिर्धृतदंडास्तु कृत्वा पापानि मानवाः निर्मलाः स्वर्गमायां निसंतः मुक्तिं नो यथेत्युक्तेः ॥ ६५ ॥ युद्धास्वमापलायितो भूरित्याह बलेनेत्यादि ॥ ६६ ॥ यदि मरणभीत्या युयुत्सानास्ति तदापि ते हितं ब्रवीमीत्याह अराक्षसमिति ॥ ६७ ॥ शरणं गतिं विना जीवनं राज्यं च मुक्तां दुर्लभमित्याह धर्मात्मेत्यादि इहागत्य मां शरणं प्राप्नो विभीषण इदं लं कैश्वर्यं मकंठकं त्वद्रूपकं टकरहितं ध्रुवं प्राप्नोति तत्प्राप्तियोग्यतां धर्मात्मेत्यादिविशेषणैर्दर्शयति

ऋषीणां देवतानां च गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ नागानां मथयक्षाणां राज्ञां च रजनीचर ॥ ६२ ॥ यच्च पापं कृतं मोहादवलम्बेन राक्षस ॥ नूनं ते विगतो दर्पः स्वयं भूवरदानजः ॥ ६३ ॥ यस्य दंडधरस्ते हं दाराहरणकर्षितः ॥ दंडं धारयमाणस्तुलंकाद्वारे व्यवस्थितः ॥ ६४ ॥ पदवीं देवतानां च महर्षीणां च राक्षस ॥ राजर्षीणां च सर्वेषां गमिष्यसि युधिस्थिरः ॥ ६५ ॥ बलेन येन वैसीतां मायया राक्षसाधम ॥ मामतिक्रमयित्वा त्वं हतवांस्तन्निदर्शय ॥ ६६ ॥ अराक्षसमिदं लोकं कर्तास्मि निशितैः शरैः ॥ न चेच्छरणमभ्येपिता मादाय तु मैथिलीम् ॥ ६७ ॥ धर्मात्मा राक्षसश्रेष्ठः संप्राप्तोऽयं विभीषणः ॥ लं कैश्वर्यं मे दं श्रीमान् ध्रुवं प्राप्नोत्यकंठकम् ॥ ६८ ॥ न हिराज्यमधर्मेण भोक्तुं क्षणमपि त्वया ॥ शक्यं मूर्खसहायेन पापेनाविदितात्मना ॥ ६९ ॥ युध्यस्व माधृतिं कृत्वा शौर्यमालंब्य राक्षस ॥ मच्छरैस्त्वरणेशांतस्ततः शांतो भविष्यसि ॥ ७० ॥

धर्मात्मा धर्मप्रधानो नित्यं धर्मचित्तश्च इदमैश्वर्यस्य साक्षान्निदानम् राक्षसश्रेष्ठेत्यनेन त्वदनंतरं न्यायप्राप्तं तस्य राज्यमिति दर्शितम् श्रीमानित्यनेन तदैश्वर्यप्रापकाशेषलक्षणवत्त्वम् मां प्राप्येत्यनेन त्वया पकसमयसामग्रीसंपद्वर्शिता ॥ ६८ ॥ ननु मयि जीवितकथं लं कैश्वर्यप्राप्तिस्तस्येत्यत्राह नहीति अधर्मेणान्यायेन न शक्यमित्यत्र हेतुर्मुखसहायेनेति विभीषणाय मयाराज्यस्य दत्तत्वात् त्वत्तद्गोपनं न्याय्य इति ज्ञातव्यं ॥ ६९ ॥ शरणं जनेन जीवितमेकांशेन राज्यं च तवापि दास्यामि तदभावे तु दंडाधिकारिणामया सर्वथा बध्यस्वम् युद्धवधश्च परमं हितं तवेति परमदयालुर्भगवांस्तदेवोपदिशति युद्धास्येति मामाम् धृतिं कृत्वा युद्धास्व युध्यस्व माधृतिं कृत्वेति पाठः मच्छरैः पापशोधनाधिकृतस्य मशरैः रणेशांतः समाप्तस्तत्पुण्यहेतोः शांतं आजन्म कृतात्पात्पूतो भविष्यसि दर्शननामस्मरणैः पापशोधनफलक एवायमवतारस्तत्त्वेन ज्ञायते तथा ज्ञानाभावेऽपि मत्तो मरणे किंचित्कालोत्तरमुत्तमक्षत्रियकुले जन्मप्राप्तिरिति भावः ॥ ७० ॥

यु० कां०

६

॥ ५८ ॥

पुनरपि धैर्याय व्रथनिश्चयमवलम्ब्यैतदुचितकृत्यं कुर्वित्युपदिशति यदीति न सदेशोऽस्ति यत्र न मे चक्षुः प्राप्तिरिति भावः ॥ ७१ ॥ देहादूर्ध्वं प्राप्त ऊर्ध्वदेहः परलोकस्तत्र हितं दानादिकं और्ध्वदेहिकम्
सुदृष्टाक्रियतां इतः परंतद्वर्तनाभावात् ॥ ७२ ॥ मूर्तिमान् हव्यवाडिति वानरवेपोऽग्निरित्यर्थः ॥ ७३ ॥ अतिपत्य अतिक्रम्य मार्गमिति शेषः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ तद्रामवचनमिति संक्षेपकथनं व

यत्राविशमितोकां स्त्रीन्पत्नीभूतो निशाचरः ॥ मम चक्षुः पथं प्राप्य न जीवन्प्रतियास्यसि ॥ ७१ ॥ ब्रवीमित्वां हितं वाक्यं क्रियतामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सुदृ
ष्टाक्रियतां लंकां जीवितं ते मयि स्थितम् ॥ ७२ ॥ इत्युक्तः स तु तारे यो रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ जगामाकाशमाविश्य मूर्तिमानिव हव्यवाट् ॥ ७३ ॥ सो
तिपत्य मुहूर्तेन श्रीमान् रावणमंदिरम् ॥ ददर्शासीनमव्यग्रं रावणं सचिवैः सह ॥ ७४ ॥ ततस्तस्याविदूरेण निपत्य हरिपुंगवः ॥ दीप्ताग्निसदृशस्तथा
वंगदः कनकांगदः ॥ ७५ ॥ तद्रामवचनं सर्वमनूनाधिकमुत्तमम् ॥ सामात्यं श्रावयामास निवेद्यात्मानमात्मना ॥ ७६ ॥ दूतो हं कोसलेन्द्रस्य राम
स्याक्लिष्टकर्मणः ॥ वालिपुत्रो गदो नाम यदि ते श्रोत्रमागतः ॥ ७७ ॥ आहत्वा राघवो रामः कौसल्यानंदवर्धनः ॥ निष्पत्य प्रतियुध्य स्व नृशंसपुरुषो भ
वः ॥ ७८ ॥ हंतास्मित्वां स हामात्यं स पुत्रज्ञातिवांधवम् ॥ निरुद्धि ग्रास्यो लोका भविष्यति हते त्वयि ॥ ७९ ॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वारगरक्षसाम् ॥
शत्रुमघो ह रिष्यामित्वा सृषीणां च कंटकम् ॥ ८० ॥ विभीषणस्य चैश्वर्यं भविष्यति हते त्वयि ॥ न चेत्स लूत्य वै देहीं प्रणिपत्य प्रदास्यसि ॥ ८१ ॥ इत्येवं
परुषं वाक्यं ब्रुवाण हरिपुंगवे ॥ अमर्षवशमापन्नो निशाचरगणेश्वरः ॥ ८२ ॥ ततः सरोपमापन्नः शशास सचिवांस्तदा ॥ गृह्यतामिति दुर्मेधावध्यता
मिति चासकृत् ॥ ८३ ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा दीप्ताग्निमिव तेजसा ॥ जगृहुस्तंतो घोराश्चत्वारो रजनीचराः ॥ ८४ ॥ ग्राहयामास तारेयः स्वयमात्मान
मात्मवान् ॥ बलं दर्शयितुं वीरो यातुधानगणेतदा ॥ ८५ ॥

क्षयमाणस्य ॥ ७६ ॥ तस्यैव प्रपंचो दूतो ह मिति यदीत्यसंदिग्धे संदिग्धवचनम् वेदाः प्रमाणं चेदिति वत् श्रोत्रमागत एव एतेन स्वस्य स्वीयानां च बलादितुभ्यं न वाच्यमेव त्वया ज्ञातत्वादिति भावः
॥ ७७ ॥ निष्पत्य पुरान्निष्क्रम्य पुरुषो भवशूरो भव ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ वैदेहीं स लूत्य क्षमापनं कृत्वा मां प्रणिपत्य न चेत्प्रदास्यसि तदा त्वयि हते विभीषणस्यैश्वर्यं भविष्यति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ग्राहयामास स्वेच्छया ग्रहणं कारयामास किमर्थमिदं ग्राह बलमित्यादि ॥ ८५ ॥

वलमेव दर्शयति सतानित्यादि ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ वालिपुत्रः प्रासादशिखरं ददर्श तिशेषः दृष्ट्वा च तच्च कामपदाक्रांतवान् ॥ ८८ ॥ तदाक्रांतं च प्रासादशिखरं पश्यतो दशग्रीवस्य पफालशतधा वि
 शोर्णमन्तु ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पश्यन्निति एकोपि समग्रं मम बलं पराभूय निर्भयं गच्छति एवं विधेष्वनेकेषु मन्त्राशोद्यतेषु कथं जीवनमिति पर्यालोचयन्नित्यर्थः ॥ ९२ ॥ युद्धायैवाभि
 वर्तत अभ्यवर्तत ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ पर्यक्रामत सर्वे वलरक्षार्थं सर्वे द्वारवृत्तांतं ग्रहणार्थं च नक्षत्राणि अश्विन्यादीनि ॥ ९५ ॥ अक्षौहिणिशतम् आर्षोऽहस्यः अक्षादूहिन्यामिति वृद्धिः यावतोऽक्षौ
 सतान्वाहुद्वयासक्तानादाय पतगानिव ॥ प्रासादं शैलसंकाशमुत्पतांगदस्तदा ॥ ८६ ॥ तस्योत्पतनवेगेन निर्धूतास्तत्र राक्षसाः ॥ भूमौ निपतिताः
 सर्वे राक्षसैर्द्रस्य पश्यतः ॥ ८७ ॥ ततः प्रासादशिखरं शैलशृंगमिवोन्नतम् ॥ चक्राम राक्षसैर्द्रस्य वालिपुत्रः प्रतापवान् ॥ ८८ ॥ पफालचतदाक्रांतं द
 शग्रीवस्य पश्यतः ॥ पुराहिमवतः शृंगं वज्रेण विदारितम् ॥ ८९ ॥ भंक्वा प्रासादशिखरं नाम विश्राव्य चात्मनः ॥ विनयसुमहानादमुत्पतात विहाय
 सा ॥ ९० ॥ व्यथयन् राक्षसान्सर्वान् हर्षयन् श्वापिवानरान् ॥ सवानराणां मध्ये तुरामपार्श्वमुपागतः ॥ ९१ ॥ रावणस्तु परंचक्रे क्रोधं प्रासादधर्पणात्
 विनाशं चात्मनः पश्यन्निःश्वासपरमो भवत् ॥ ९२ ॥ रामस्तु बहुभिर्दृष्टैर्विनदद्भिः पुवंगमैः ॥ वृत्तोरिपुवधाकांक्षीयुद्धायैवाभिवर्तत ॥ ९३ ॥ सुपेणस्तु
 महावीर्यो गिरिकूटोपमो हरिः ॥ बहुभिः संवृतस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥ ९४ ॥ स तु द्वाराणिसंयम्य सुग्रीववचनात्कपिः ॥ पर्यक्रामत दुर्धर्पेन क्षत्रा
 णीव चंद्रमाः ॥ ९५ ॥ तेषामक्षौहिणिशतं समवेक्ष्य वनौकसाम् ॥ लंकामुपनिविष्टानां सागरं चाभिवर्तताम् ॥ ९६ ॥ राक्षसाविस्मयं जग्मुस्त्रासं ज
 ग्मुस्तथा परे ॥ अपरे समरे हर्षाद्धर्पमेवोपपेदिरे ॥ ९७ ॥ कृत्स्नं हि कपिभिर्व्याप्तं प्राकारपरिखांतरम् ॥ ददृशूराक्षसादीनां प्राकारं वानरीकृतम् ॥ ९८ ॥
 हाहाकारमकुर्वन् राक्षसाभयमागताः ॥ ९९ ॥ तस्मिन् महाभीषणके प्रवृत्ते कोलाहले राक्षसराजयोधाः ॥ प्रगृह्य रक्षांसि महायुधानियुगांतवाता इ
 व संविचेरुः ॥ १०० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्ते राक्षसास्तत्र गत्वा रावणमंदिरम् ॥
 न्यवेदयन् पुरीरुद्धारामेण सह वानरैः ॥ १ ॥

हिण्यांगजाश्वरथिपदातयस्तत्संख्यावानरा इत्यर्थः शतशब्दो नंतवा

ची सागरं चाभिवर्तताम् सागरपर्यंतमजिह्वाप्यवर्तमानानामित्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ वानरीकृतं वानररूपनिर्मितरूपमिव कृतम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ राक्षसराजयोधरूपाणि रक्षांसीत्यर्थः ॥ १०० ॥
 अननटमानः ॥ कतकरी ० ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥

विधानम् द्वाराणां रक्षाविधानमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ कपिलीकृतांकपिलवर्णवस्त्रशुक्लताम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ मुदितः पुपुवे नामशब्दोवाक्यालंकारे प्राकारसमीपमितिशेषः रामाधिरूढवानरप्ल
 वनरमिउपचर्यते ॥ ६ ॥ मनसाजगामसस्मार ॥ ७ ॥ मत्कृतेमन्त्रिमित्तंशोकसंतप्तापिपीड्यते मर्त्यरामस्यैवंमहाक्लेशोजायतइतिखिन्नाभवतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ निपीड्यमानांउत्तरीत्येतिशेषः
 रुद्रांतुनगरींश्रुत्वाजातक्रोधोनिशाचरः ॥ विधानंद्विगुणंश्रुत्वाप्रासादंचाप्यरोहत ॥ २ ॥ सदृदर्शावृतालंकांसशैलवनकाननाम् ॥ असंख्येयैर्हरि
 गणैःसर्वतोयुद्धकांक्षिभिः ॥ ३ ॥ सदृष्ट्वावानरैःसर्वैर्वमुधांकपिलीकृताम् ॥ कथंक्षपयितव्याःस्युरितिचिंतापरोभवत् ॥ ४ ॥ संचितयित्वासुचिरं
 धैर्यमालंब्यरावणः ॥ राघवंहरियूथांश्चददर्शयतलोचनः ॥ ५ ॥ राघवःसहसैन्येनमुदितोनामपुपुवे ॥ लंकांददर्शगुप्तंवैसर्वतोराक्षसैर्वृताम् ॥ ६ ॥
 दृष्ट्वादाशरथिलंकांचित्रध्वजपताकिनीम् ॥ जगाममनसासीतांदूयमानेनचेतसा ॥ ७ ॥ अत्रसामृगशावाक्षीमत्कृतेजनकात्मजा ॥ पीड्यतेशो
 कसंतप्ताकृशास्यंडिलशायिनी ॥ ८ ॥ निपीड्यमानांधर्मात्मावैदेहीमनुचिंतयन् ॥ क्षिप्रमाज्ञापयद्रामोवानरान्द्विपतांवधे ॥ ९ ॥ एवमुक्तेतुवच
 मिरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ संघर्षमाणाःपुवगाःसिंहनादैरपूरयन् ॥ १० ॥ शिखरैर्विकिरामैतालंकांमुष्टिभिरेववा ॥ इतिस्मदधिरेसर्वेमनांसिहरियूथ
 पाः ॥ ११ ॥ उद्यम्यगिरिशृंगाणिमहांतिशिखराणिच ॥ तहंश्रोत्पाद्यविविधांस्तिष्ठंतिहरियूथपाः ॥ १२ ॥ प्रेक्षतोराक्षसेन्द्रस्यतान्यनीकानिभाग
 शः ॥ राघवप्रियकामार्थलंकामारुरुदुस्तदा ॥ १३ ॥ तेषामवकाहेमाभारामार्थेत्यक्तजीविताः ॥ लंकामेवाभ्यवर्ततसालभूधरयोधिनः ॥ १४ ॥
 तद्गुप्तैःपर्वताग्रैश्चमुष्टिभिश्चपुवंगमाः ॥ प्राकाराग्राण्यसंख्यानिममंथुस्तोरणानिच ॥ १५ ॥ परिखान्पूरयंतश्चप्रसन्नसलिलाशयान् ॥ पांसुभिः
 पर्वताग्रैश्चवृणैःकाष्ठैश्चवानराः ॥ १६ ॥ ततःसहसयूथाश्चकोटियूथाश्चयूथपाः ॥ कोटियूथशताश्चान्येलंकामारुरुदुस्तदा ॥ १७ ॥ कांचनानिप्रम
 र्दतस्तोरणानिपुवंगमाः ॥ कैलासशिखराग्राणिगोपुराणिप्रमथ्यच ॥ १८ ॥

आज्ञापयत्आज्ञमवान् ॥ ९ ॥ संघर्षमाणाःअपेक्षयितुंपरस्परंस्पर्धमानाः ॥ १० ॥ विकिरामविदारयाम् ॥ ११ ॥ गिरिशृंगाणिसूक्ष्माणि शृंगंस्यात्पर्वतस्याग्रेशिखरेखंडशैलकेइतिनिघं
 तः ॥ १२ ॥ प्रेक्षतःप्रेक्षंतमनादृत्येत्यर्थः राघवस्यप्रियोयःकामोमनोरथस्तत्सिद्धयर्थम् आरुरुदुर्लंकालंकाप्राकारमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परिखानितिपुंस्त्वमार्पम् ॥ १६ ॥ १७ ॥
 कांचनानिन्मयाणि कैलासशिखराग्राणि तद्बहुच्चावचानिगोपुराणि ॥ १८ ॥

वा० रा०

॥६०॥

आपुर्वतः समंतात्पुर्वतः पुर्वतः प्राकारात्तिमुखं पुर्वतः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राकारं निषीद्व्योपनिविष्टा इति सेना प्रवेशार्थं बहिः प्राकारं भंक्ता स्थिताः एतस्मिन्नंतरे बहिः प्राकारं भंक्ता सेना प्रवेशार्थं बहिः प्राकारं भंक्ता स्थिताः एतस्मिन्नंतरे बहिः प्राकारं भंक्ता स्थिताः
शसमये स्कंधावारस्य सेना निवेशस्य निवेशनं व्यूहजावेन स्थापनम् ॥ २२ ॥ तत्प्राकारः पूर्वद्वारमित्यादि पूर्वादिशब्दादिशानाग्निनिर्कृतिवायुदिकपराः नीलादीनां साक्षात्पूर्वादिद्वारनिरोधकता
याः प्रागुक्तत्वात् एवं चतुर्द्वारद्वलनार्थमेपांतत्तत्कोणे स्थितिः पूर्वद्वारं पूर्वद्वारोपदिशमित्यर्थः ॥ २३ ॥ तस्यैव ईशानदिग्बर्तिकुमुदस्यैव ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सुग्रीवश्चेति अयंचवायुकोण
आपुर्वतः पुर्वतश्च गर्जतश्च पुर्वगमाः ॥ लंकां तामभिधावंति महावारणसन्निभाः ॥ १९ ॥ जयत्युरुवलोरामो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ राजा जयति
सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥ २० ॥ इत्येवं घोषयंतश्च गर्जतश्च पुर्वगमाः ॥ अभ्यधावंत लंकायाः प्राकारं कामरूपिणः ॥ २१ ॥ वीरबाहुः सुबाहु
श्च नलश्च पनसस्तथा ॥ निषीद्व्योपनिविष्टास्ते प्राकारं हरियूथपाः ॥ एतस्मिन्नंतरे चक्रुः स्कंधावारनिवेशनम् ॥ २२ ॥ पूर्वद्वारं तु कुमुदः कोटिभिर्दश
भिर्वृतः ॥ आवृत्य बलवांस्तस्यौ हरिभिर्जितकाशिभिः ॥ २३ ॥ सहायार्थं तु तस्यैव निविष्टः प्रसभो हरिः ॥ पनसश्च महाबाहुर्वा नरैरभिसंवृतः ॥ २४ ॥
दक्षिणद्वारमासाद्य वीरः शतबलिः कपिः ॥ आवृत्य बलवांस्तस्यौ विंशत्या कोटिभिर्वृतः ॥ २५ ॥ सुपेणः पश्चिमद्वारं गत्वा तारापितावली ॥ आवृत्य
बलवांस्तस्यौ कोटिकोटिभिरावृतः ॥ २६ ॥ उत्तरद्वारमागम्य रामः सौमित्रिणा सह ॥ आवृत्य बलवांस्तस्यौ सुग्रीवश्च हरीश्वरः ॥ २७ ॥ गोलांगूलो
महाकाययोगवाक्षो भीमदर्शनः ॥ वृतः कोट्यामहावीर्यस्तस्यौ रामस्य पार्श्वतः ॥ २८ ॥ ऋक्षाणां भीमकोपानां धूम्रः शत्रुनिवर्हणः ॥ वृतः कोट्याम
हावीर्यस्तस्यौ रामस्य पार्श्वतः ॥ २९ ॥ सन्नद्धस्तु महावीर्यो गदापाणिर्विभीषणः ॥ वृतो यत्तैस्तु सचिवैस्तस्यौ यत्र महाबलः ॥ ३० ॥ गजोगवाक्षोग
वयः शरभोगंधमादनः ॥ समंतात्परिधावंतोररमुहं रिवाहिनीम् ॥ ३१ ॥ ततः कोपपरीतात् मारावणो राक्षसेश्वरः ॥ निर्याणं सर्वसैन्यानां द्रुतमाज्ञा
पयत्तदा ॥ ३२ ॥ एतच्छ्रुत्वा तदा वाक्यं रावणस्य मुखेरितम् ॥ सहसा भीमनिर्घोषमुद्गुणं रजनीचरैः ॥ ३३ ॥ ततः प्रबोधिताभेर्यश्चंद्रपांडुरपुष्कराः ॥
हेमकोणैरभिहता राक्षसानां समंततः ॥ ३४ ॥

यत्र महावलोरामस्तत्र तस्यावित्यन्वयः ॥ ३० ॥ गवाक्ष इति अयंगवाक्षोरामपार्श्वस्थगवाक्षादन्योज्ञेयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ एतद्वाक्यं निर्याणाज्ञावाक्यम् भीमनिर्घोषं यथा तथारजनीचरै
रुद्गुणं उद्घोषितमजून ॥ ३३ ॥ चंद्रवत्पांडुराणि पुष्कराणि मुखानियासांताः पुष्करं करिहस्ता ये वा द्वाभ्यां मुखे जल इत्यमरः हेमकोणैरभिहताः स्वर्णमयवादनदंडाभिहताः ॥ ३४ ॥

यु० कां०

६

॥६०॥

॥ ३५ ॥ विद्युन्मंडलसन्नद्धत्वस्थानेराक्षसेषुभूषणभूषितत्वं ज्ञेयम् ॥ ३६ ॥ सैन्याः सेनायांसमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चतेइत्यमरः समयेप्रलयकालेपूर्यमाणस्यमहामेघैरितिशेषः वेगास्तरं
गाः ॥ ३७ ॥ येनअतिदूरवर्तीमलयोपिपूरितःस्यात्तादृशोनाबोमुक्तः सानुर्महाप्रस्थः प्रस्थःक्षुद्रः ॥ ३८ ॥ अभ्यनादयत्पतिध्वनियुक्तानकरोत् ॥ ३९ ॥ गजानांबृंहितैरित्यादीनामभ्यनादय
नित्यनेनान्वयः ॥ ४० ॥ देवासुरेतद्युद्धे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वक्षान्दूनायुद्धसाधनानि पर्वतायादीनिकूरकूरतराणामिति विदेकः ॥ ४३ ॥ राजनूरावणजयजयेतिरक्षसामुक्तिः स्वस्वनामरूपां

विनेदुश्चमहाघोषाःशंखाःशतसहस्रशः ॥ राक्षसानांमुघोराणांमुखमारुतपूरिताः ॥ ३५ ॥ तेवभुःशुकनीलांगाःसशंखारजनीचराः ॥ विद्युन्मंडल
सन्नद्धाःसबलाकाइवांबुदाः ॥ ३६ ॥ निष्पतंतिततःसैन्यादृष्टारावणचोदिताः ॥ समयेपूर्यमाणस्यवेगाइवमहोदधेः ॥ ३७ ॥ ततोवानरसैन्येनमु
क्तोनादःसमंततः ॥ मलयःपूरितोयेनससानुप्रस्थकंदरः ॥ ३८ ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषःसिंहनादस्तरस्विनाम् ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचसागरंचाभ्यनाद
यत् ॥ ३९ ॥ गजानांबृंहितैःसार्धहयानांकेपितैरपि ॥ रथानानिमिनिर्घोषैरक्षसांपदनिःस्वनैः ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नंतरेघोरःसंग्रामःसमपद्यत ॥ रक्षसां
वानराणांचयथादेवासुरेपुरा ॥ ४१ ॥ तेगदाभिःप्रदीप्ताभिःशक्तिशूलपरश्वधैः ॥ निजघ्रुर्वानरान्सर्वान्कथयंतःस्वविक्रमान् ॥ ४२ ॥ तथावक्षैर्महा
कायाःपर्वताग्रैश्चवानराः ॥ निजघ्रुस्तानिरक्षांसिनखैर्दतैश्चवेगिनः ॥ ४३ ॥ राजाजयतिसुग्रीवइतिशब्दोमहानभूत् ॥ राजन्जयजयेत्तुक्त्वास्व
स्वनामकथांततः ॥ ४४ ॥ राक्षसास्त्वपरेभीमाःप्राकारस्यामहीगतान् ॥ वानरान्भिन्दिपालैश्चशूलैश्चैवव्यदारयन् ॥ ४५ ॥ वानराश्चापिसंकुद्धाःप्रा
कारस्यान्महीगताः ॥ राक्षसान्यातयामासुःखमापुत्यस्वबाहुभिः ॥ ४६ ॥ ससंप्रहारस्तुमुलोमांसशोणितकर्दमः ॥ रक्षसांवानराणांचसंबभूवा
हुतोपमः ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

कथाशब्दंचोक्तावानरान्व्यदारयन्नितिसंबंधः ॥ ४४ ॥ अत्रराक्षसास्त्वपरेइत्यर्थंप्रक्षिप्तमितिकतकः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एतद्युद्धोत्तरंप्रत्यवहारःसेनायाइतिभारतालुभ्यते ततःप्रत्यवहा
रोक्तसैन्यानांराघवाज्ञया ततोनिविशमानांस्तान्सैनिकानूरावणानुगाः अभिजग्मुर्गणाएकेपिशाचक्षुद्ररक्षसाम् ततोभिपततांतेषामदृश्यानांदुरात्मनाम् अंतर्धानवधंतज्ज्ञाश्चकारसविभीषणइ
तिचोक्तम् ॥ उत्सवमानः ॥ कतकरी ० ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥

बलरोषः परस्परबलदर्शनजोरोषः एतावद्दिनयुद्धेऽपि बलवत् एव तिष्ठतीत्येवरोष इति भावः ॥ १ ॥ कांचनापीडैः कांचनभूषणवद्भिः अग्निशिखोपमैस्तद्वर्धुर्धैः ॥ २ ॥ निर्ययुरिति अनेनवात्मीकिनापि
 प्रत्यवहारोऽन्वितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अन्योन्यमभिधावताम् द्वंद्वयुद्धार्थमिति भावः ॥ ५ ॥ तान्येव द्वंद्वयुद्धान्याह अंगदेनेति ॥ ६ ॥ प्रजंघेनतदाख्यरक्षसा संपातिस्तुत्रिभिर्बाणैः प्रजंघेनसमाहत
 युध्यतां तु तनूस्तेषां वानराणां महात्मनाम् ॥ रक्षसां संबभूवाथ बलरोषः सुदारुणः ॥ १ ॥ तेहयैः कांचनापीडैर्गजैश्चाग्निशिखोपमैः ॥ रथैश्चादित्य
 संकाशैः कवचैश्च मनोरमैः ॥ २ ॥ निर्ययूराक्षसा वीरानादयंतो दिशो दश ॥ राक्षसा भीमकर्माणो रावणस्य जयैषिणः ॥ ३ ॥ वानराणामपि च मूर्ध
 हतौ जयमिच्छताम् ॥ अभ्यधावततां सैनारक्षसां घोरकर्मणाम् ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरे तेषामन्योन्यमभिधावताम् ॥ रक्षसां वानराणां च द्वंद्वयुद्ध
 मवर्तत ॥ ५ ॥ अंगदेनेंद्रजित्सार्धबालिपुत्रेण राक्षसः ॥ अयुध्यत महातेजा ख्यं वकेण यथांधकः ॥ ६ ॥ प्रजंघेनच संपातिर्नित्यं दुर्धर्षणो रणे ॥ जंबु
 मालिनमारब्धो हनूमानपि वानरः ॥ ७ ॥ संगतस्तु महाक्रोधो राक्षसो रावणानुजः ॥ समरे तीक्ष्णवेगेन शत्रुघ्नेन विभीषणः ॥ ८ ॥ तपनेन गजः सार्धं
 राक्षसेन महाबलः ॥ निकुंभेन महातेजानीलोऽपि समयुध्यत ॥ ९ ॥ वानरेंद्रस्तु सुग्रीवः प्रघसेन सुसंगतः ॥ संगतः समरे श्रीमान्विरूपाक्षेण लक्ष्मणः
 ॥ १० ॥ अग्निकेतुः सुदुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः ॥ मित्रघ्नो यज्ञकोपश्च रामेण सह संगतः ॥ ११ ॥ वज्रमुष्टिश्च मेदेन द्विविदेनाशनिप्रभः ॥ राक्षसा
 भ्यां सुघोराभ्यां कपिमुख्यौ समागतौ ॥ १२ ॥ वीरः प्रतपनो घोरो राक्षसो रणदुर्धरः ॥ समरे तीक्ष्णवेगेन नलेन समयुध्यत ॥ १३ ॥ धर्मस्य पुत्रो बल
 वान्स्पृषेण इति विश्रुतः ॥ स विद्युन्मालिना सार्धं समयुध्यत महाकपिः ॥ १४ ॥ वानराश्चापरेघोरा राक्षसैरपरैः सह ॥ द्वंद्वं समीयुः सहसा युद्धाच वहुभिः
 सह ॥ १५ ॥ तत्रासीन्सुमहद्युद्धंतुमुलं रोमहर्षणम् ॥ रक्षसां वानराणां च वीराणां जयमिच्छताम् ॥ १६ ॥ हरिराक्षसदेहेभ्यः प्रसृताः केशशाद्वलाः ॥
 शरीरसंघाटवहाः प्रसुस्तुः शोणितापगाः ॥ १७ ॥ आजघानेंद्रजित्कुद्रो वज्रेण शतक्रतुः ॥ अंगदं गदया वीरं शत्रुसैन्यविदारणम् ॥ १८ ॥
 इतिलिगात् दुर्धर्षणः दुःसहः आरब्धो युद्धमारब्धवान् ॥ ७ ॥ शत्रुघ्नेन तदाख्यरक्षसा मित्रघ्नेनेति कचित्पाठः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ राक्षसाभ्यां वज्रमुष्ट्यशनिप्रभाभ्याम् ॥ १२ ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ केशैः शाद्वलवत्यः केशशाद्वलाः शरीराण्येव संघाटाः काष्ठसंचयास्तद्वहाः प्रसुस्तुः प्रसुस्तुवुरित्यर्थः ॥ १७ ॥ अनुक्रांतानां क्रमेण युद्धकथनमाजघानेति शत्रुसैन्यविदार
 णमित्यंगदविशेषणम् ॥ १८ ॥

तस्यैव जितः तस्य रथं तस्यैव गद्यास्त्रापहतया जघान ॥ १९ ॥ अश्वकर्णो वृक्षविशेषः तेन प्रजंघमां जघान संपातिरित्यनुकर्षः ॥ २० ॥ रथस्थाशक्तिः रथशक्तिः ॥ २१ ॥ तेन रक्षसा सह तस्य
रथप्रममाथ तेन जंघुमाली नृत्त इति गम्यते ॥ २२ ॥ २३ ॥ तीक्ष्णैः शरैर्भिन्नगात्रो नलः प्रतपनस्य चक्षुषीपातयामास नखैराकृष्येति शेषः यसंतमित्यादिना प्रघससुग्रीवयोः ॥ २४ ॥ सप्तपर्णो वृ

तस्य कांचनचित्रांगरथं साश्वंससारथिम् ॥ जघान गद्याश्रीमानं गदोवेगवान्हरिः ॥ १९ ॥ संपातिस्तु प्रजंघेन त्रिभिर्बाणैः समाहतः ॥ निजघाना
श्वकर्णेन प्रजंघरणमूर्धनि ॥ २० ॥ जंघुमालारथस्य स्तुरथशक्त्या महाबलः ॥ विभेदसमरे क्रुद्धो हनूमंतं स्तनांतरे ॥ २१ ॥ तस्य तं रथमास्थाय हनूमा
न्मारुतात्मजः ॥ प्रममाथ तलेनाशुसहतनैवरक्षसा ॥ २२ ॥ नदन्यतपनो घोरो नलं सोभ्यनुधावत ॥ नलः प्रतपनस्याशुपातयामास चक्षुषी ॥ २३ ॥
भिन्नगात्रः शरैस्तीक्ष्णैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा ॥ यसंतमिव सैन्यानि प्रघसं वानराधिपः ॥ २४ ॥ सुग्रीवः सप्तपर्णेन निजघान जवेन च ॥ प्रपीड्य शरवर्षे
ण राक्षसं भीमदर्शनम् ॥ २५ ॥ निजघान विरूपाक्षं शरैर्केन लक्ष्मणः ॥ अग्निकेतुश्च दुर्धरो रश्मिकेतुश्च राक्षसः ॥ मित्रघ्नो यज्ञकोपश्च राममादी
पचच्छुरैः ॥ २६ ॥ तेषां चतुर्णामस्तु शिरांसि समरे शरैः ॥ क्रुद्धश्चतुर्भिश्चिच्छेदघोरैरग्निशिखोपमैः ॥ २७ ॥ वज्रमुष्टिस्तु मेदेन मुष्टिनानिहतोरणे ॥
पपात सरथः साश्वः सुराट्टवभूतले ॥ २८ ॥ निकुंभस्तुरणे नीलं नीलां जनचयप्रभम् ॥ निर्विभेदशरैस्तीक्ष्णैः करैर्मघमिवांशुमान् ॥ २९ ॥ पुनः शर
शतेनाथ क्षिप्रहस्तो निशाचरः ॥ विभेदसमरे नीलं निकुंभः प्रजहास च ॥ ३० ॥ तस्यैव रथचक्रेण नीलो विष्णुरिवाहवे ॥ शिरश्चिच्छेदसमरे निकुंभ
स्य च सारथेः ॥ ३१ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शो द्विविदश्च समप्रभम् ॥ जघान गिरिशृंगेण मिपतां सर्वरक्षसाम् ॥ ३२ ॥ द्विविदं वानरेंद्रं तंद्रुमयो धिनमा
हवे ॥ शरैरशनिसंकाशैः सविब्याधाशनिप्रभः ॥ ३३ ॥ सशरैरभिविद्धांगो द्विविदः क्रोधमूर्छितः ॥ सालेन सरथं साश्वं निजघानाशनिप्रभम् ॥ ३४ ॥
विद्युन्मालारथस्य स्तु शरैः कांचनभूषणैः ॥ सुपेण ताडयामास ननादचमुद्गुर्मुद्गुः ॥ ३५ ॥

सुविशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ चतुर्भिश्चिच्छेदनाधिकैरित्यर्थः ॥ २७ ॥ अट्टः क्षौममतिकतकः ॥ विमानमित्यन्ये ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ रथस्य चक्रं रथचक्रम् निकुंभस्य च निकुंभस्य तत्सार
थेश्च शिरश्चिच्छेद ॥ ३१ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शः तथा कूरमुष्टिप्रहार इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ अपक्रम्यावकस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अर्चित्यार्चितयित्वा तां पूर्वगृहीतांशिलाम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दिवौकसैर्वैः आर्षः प्रयोगः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अस्त
मयाभिकांक्षिणः रात्रौ रक्षसां विलाधिव्यात् ॥ ४७ ॥ उत्सवमानः ॥ कतकरी ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीये० रा० वा० आ० युद्धकांडे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ यु

तरथस्यमयोदृष्ट्वा सुपेणो वानरोत्तमः ॥ गिरिशृंगेण महतारथमाशुन्यपातयत् ॥ ३६ ॥ लाघवेन तु संयुक्तो विद्युन्माली निशाचरः ॥ अपक्रम्य रथा
तूर्णगदापाणिः क्षितौ स्थितः ॥ ३७ ॥ ततः क्रोधसमाविष्टः सुपेणो हरिपुंगवः ॥ शिलां सुमहतीं गृह्य निशाचरमभिद्रवत् ॥ ३८ ॥ तमापतंतं गदया
विद्युन्माली निशाचरः ॥ वक्षस्य भिजघानाशु सुपेणं हरिपुंगवम् ॥ ३९ ॥ गदाप्रहारं तंधोरमर्चित्य पुवगोत्तमः ॥ तां तूष्णीं पातयामास तस्योरसि महा
वधे ॥ ४० ॥ शिलाप्रहाराभिहतो विद्युन्माली निशाचरः ॥ निष्पिष्ट हृदयो भूमौ गतासुर्निपपातह ॥ ४१ ॥ एवं तैर्वा नरैः शूरैः शूरास्ते रजनीचराः ॥ द्वंद्वे वि
मथितास्तत्र दैत्या इव दिवौकसैः ॥ ४२ ॥ भद्रैश्चान्यैर्गदाभिश्च शक्तितो मरसायकैः ॥ अपविद्धैश्चापिरथैस्तथासांग्रामिकैर्हयैः ॥ ४३ ॥ निहतैः कुंज
रैर्मत्तैस्तथा वानरराक्षसैः ॥ चक्राक्षयुगदंडैश्च भग्नैर्धरणि संश्रितैः ॥ ४४ ॥ बभूवा योधनंधोरंगो मायुगणसेवितम् ॥ कबंधानि समुत्पेतुर्दिक्षु वान
ररक्षसाम् ॥ ४५ ॥ विमर्दतुमुलेन स्मिन्दे वासुररणोपमे ॥ ४६ ॥ निहन्यमाना हरिपुंगवैस्तदानीं निशाचराः शोणितगंधमूर्च्छिताः ॥ पुनः सुयुद्धं तरसा
समाश्रिता दिवाकरस्यास्तमयाभिकांक्षिणः ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदिकाव्ये युद्धकांडे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ युध्य
तामेव तेषां तु तदा वानररक्षसाम् ॥ रविरस्तंगतो रात्रिः प्रवृत्ता प्राणहारिणी ॥ १ ॥ अन्योन्यं बद्धवैराणां घोराणां जयमिच्छताम् ॥ संप्रवृत्तं निशायु
द्धं तदा वानररक्षसाम् ॥ २ ॥ राक्षसो सीति हरयो वानरो सीति राक्षसाः ॥ अन्योन्यं समरे जघ्रुस्तस्मिंस्तमसिदारुणे ॥ ३ ॥

ध्यतामिति ॥ १ ॥ निशायुद्धं प्रवृत्तम् परस्परं बहुसेनादर्शनजदोषादिति भावः पौषपौर्णमास्यां सुवेला रोहणस्य स्पष्टप्रतीतिः सेनाविभागादिना पौषकृष्णतीते माघशुक्लप्रतिपदियुद्धारं भेदबहुदिनपर्यं
तंसकुलं युद्धं सामान्येनोक्तं तदुत्तरदिने चेदं निशायुद्धं प्रवृत्तम् ततो जज्ञे महायुद्धं संकुलं कपिरक्षसाम् मध्याह्ने प्रथमं युद्धं प्रारब्धं प्रतिपद्य भूदिति पादोक्तेः अत्र प्रकरणे तमसिदुष्यारे तमसिदारुणे इति
वारं वारं वाल्मीक्युक्तेरिव रात्रियुद्धं कृष्णपक्षात्पदिनेष्विति प्रतीयते अत्र तत्त्वं वक्ष्यामः ॥ २ ॥ ३ ॥

हत इदं हने लोडिमध्यमपुरुषवहुवचनम् हननं कुरुतेत्यर्थः दारयविदारणं कुरु एहि आगच्छ कथं विद्रवसि कथं पलायसे एवं तु मुलः शब्दस्तस्मिन् सैन्ये शुश्रुवे ॥ ४ ॥ कालाः कृष्णवर्णाः कांचन
 सन्नाहाः सुवर्णकवचाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अश्वोत्तयन्ति निपदम् पताकाध्वजिनः पताकोपेतध्वजवन्तः ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रवराणि श्रेष्ठानि ॥ १० ॥ रथनेमिसमुद्धतरजोयुध्यतां कर्णनेत्राणि रुरोध
 हतदारयचैहीतिकथं विद्रवसीति च ॥ एवं सुतुमुलः शब्दस्तस्मिन् सैन्ये तु शुश्रुवे ॥ ४ ॥ कालाः कांचनसन्नाहास्तस्मिन् स्तमसिराक्षसाः ॥ संप्रदृश्यंत शौ
 लेंद्रादीनां पधिवनाडव ॥ ५ ॥ तस्मिन् स्तमसि दुष्पारैराक्षसाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ परिपेतुर्महावेगाभक्षयंतः प्लवंगमान् ॥ ६ ॥ ते हयान्कांचनापीडान्
 ध्वजांश्चाशीविषोपमान् ॥ आपुन्यदशनैस्तीक्ष्णैर्भीमकोपाव्यदारयन् ॥ ७ ॥ वानरावलिनो युद्धेऽक्षोभयनराक्षसींचमूम् ॥ कुंजरान् कुंजरारोहान्पता
 काध्वजिनोरथान् ॥ ८ ॥ चक्रपुंश्चदंशुश्चदशनैः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ लक्ष्मणश्चापिरामश्च शरैराशीविषोपमैः ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा दृष्ट्या निरक्षांसि प्रवराणि
 निजघ्नतुः ॥ तुरंगमुखविध्वस्तं रथनेमिसमुत्थितम् ॥ १० ॥ रुरोधकर्णनेत्राण्युध्यतां धरणीरजः ॥ वर्तमानेतथाघोरसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ रुधिरौ
 घामहाघारानघस्तत्र विमुमुवुः ॥ ११ ॥ ततो भेरीमृदंगानां पणवानांच निःस्वनः ॥ शंखनेमिस्वनोन्मिश्रः संबभूवाद्भुतोपमः ॥ १२ ॥ हयानां स्तन
 मानानां राक्षसानांच निःस्वनः ॥ शस्तानां वानराणांच संबभूवात्त्रदारुणः ॥ १३ ॥ हतैर्वानरमुख्यैश्च शक्तिशूलपरश्वधैः ॥ निहतैः पर्वताकारैराक्ष
 सैः कामरूपिभिः ॥ १४ ॥ शस्त्रपुष्पोपहाराचतत्रासीद्युद्धमेदिनी ॥ दुर्ज्ञेया दुर्निवेशा च शोणितास्त्रावकर्दमा ॥ १५ ॥ सावभूवनिशाघोरा हरिराक्ष
 सहरिणी ॥ कालरात्रीव भूतानां सर्वेषां दुरतिक्रमा ॥ १६ ॥ ततस्ते राक्षसास्तत्र तस्मिन् स्तमसि दारुणे ॥ राममेवाभ्यवर्तंत संदृष्टाः शरवृष्टिभिः ॥ १७ ॥
 तेषामापततां शब्दः कुद्धानामपि गर्जताम् ॥ उद्धतैव सत्वानां समुद्राणामभूत्स्वनः ॥ १८ ॥ तेषां रामः शरैः पङ्क्तिः पङ्कजघान निशाचरान् ॥ निमेषां
 तरमात्रेण शरैर्गन्धिशिखोपमैः ॥ १९ ॥ यज्ञशत्रुश्च दुर्धर्षो महापार्थ्वमहोदरौ ॥ वज्रदंष्ट्रो महाकायस्तौ चोभौ शुकसारणौ ॥ २० ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ स्तनमानानां स्तनताम् शस्तानां हसितानाम् ॥ १३ ॥ कामरूपिभिरुपलक्षितामेदिनी शस्त्राण्येव पुष्पोपहारो यस्यां तादृशीव आसीत् ॥ १४ ॥ शोणितानां मात्स्रावैः कर्दमो य
 स्यांसा ॥ १५ ॥ कालरात्री संहाररात्रिः ॥ १६ ॥ १७ ॥ उद्धर्ते प्रलयकाले ॥ १८ ॥ पङ्क्तिः पङ्क्तिप्रधानानि ति शेषः ॥ १९ ॥ तेषां पङ्क्यंते यज्ञशत्रुरिति दुर्धर्ष इति यज्ञशत्रोर्विशेषणम् महाका
 य इति वज्रदंष्ट्रस्य इमौ शुकसारणौ चारत्वेन प्रेषिताभ्यामन्यावेवेति बहवः ताविति पदस्यारस्याच्चारत्वेन प्रेषितावेवेमौ राज्ञाधिकृतावपिराजसन्निधिपरित्यज्य युद्धे मृतावित्यन्ये ॥ २० ॥

यतः सावशेषायुषोऽन्यो युद्धादपस्तता अभवन् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ घोरासानिशाभूयो घोरावभूव ॥ २५ ॥ २६ ॥ भक्षयन् अभक्षयन् ॥ २७ ॥ अंगदेन हताश्वोऽन एव महाय

तेनुरामेण चाणीषैः सर्वमर्मसुताडिताः ॥ युद्धादपस्ततास्तत्र सावशेषायुषोऽभवन् ॥ २१ ॥ निमेषांतरमात्रेण घोरैरग्निशिखोपमैः ॥ दिशश्चकार विमलाः प्रदिशश्च महारथः ॥ २२ ॥ ये त्वन्ये राक्षसावीरारामस्याभिमुखे स्थिताः ॥ तेषां निष्ठाः समासाद्य पतंग इव पावकम् ॥ २३ ॥ सुवर्णपुंगवैर्विंशत्यैः संपतद्भिः समंततः ॥ बभूव रजनीचित्राग्वद्योतैरिव शारदी ॥ २४ ॥ राक्षसानां च निनदैर्भेरीणां चैव निःस्वनैः ॥ सावभूव निशाघोराभूयो घोरात राभवन् ॥ २५ ॥ तेन शब्देन महता प्रवृद्धेन समंततः ॥ त्रिकूटः कंदराकीर्णः प्रव्याहरदिवचलः ॥ २६ ॥ गोलंगूलामहाकायास्तमसा तुल्यवर्चसः ॥ संपरिष्वज्य बाहुभ्यां भक्षयन् रजनीचरान् ॥ २७ ॥ अंगदस्तुरणेशत्रून् निहंतुं समुपस्थितः ॥ इंद्रजित्तुरथं त्यक्त्वा हताश्वो हतसारथिः ॥ अंगदेन महायस्तस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २८ ॥ तत्कर्म बालिपुत्रस्य सर्वदेवाः सहर्षिभिः ॥ तुष्टुवुः पूजनाहस्यतौ चोभौरामलक्ष्मणौ ॥ २९ ॥ प्रभावं सर्वभूतानि विदुरिंद्रजितो युधि ॥ ततस्तेन महात्मानं दृष्ट्वा तुष्टाः प्रधर्षितम् ॥ ३० ॥ ततः प्रहृष्टाः कपयः समुग्रीवविर्भाषणाः ॥ साधुसाध्विति नेदुश्च दृष्ट्वा शत्रुं पराजितम् ॥ ३१ ॥ इंद्रजित्तुतदानेन निर्जितो भीमकर्मणा ॥ संयुगे बालिपुत्रेण क्रोधं चक्रे सुदारुणम् ॥ ३२ ॥ सौतर्धानगतः पापो रावणीरणकर्षितः ॥ ब्रह्मदत्तवरो वीरो रावणिः क्रोधमूर्च्छितः ॥ ३३ ॥ अदृशो निशिता न्याणाम्नुमो चाशनिवर्चसः ॥ रामंचलक्ष्मणंचैव घोरैर्नागमयैः शरैः ॥ ३४ ॥ विभेदममरेकुद्धः सर्वगात्रे पुराघवौ ॥ मायया संवृतस्तत्र मोहयन् राघवौ युधि ॥ ३५ ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां कूटयोधी निशाचरः ॥ बबंध शरबंधेन भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ३६ ॥ तौ तेन पुरुषव्याघ्रौ कुद्धेनाशी विपैः शरैः ॥ सहसा भिहतौ वीरौ तदा प्रेक्षंतवानराः ॥ ३७ ॥

लोमहाखेदं प्राप इंद्रजित्तुतत्रैवांतरधीयतेत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यत इंद्रजितो युधि प्रभावं विदुरतस्तेनांगदेन तमिंद्रजितं प्रधर्षितं दृष्ट्वा महात्मानं तमंगदं दृष्ट्वा तुष्टाः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शरबंधेन शरपरिणतनागपाशबंधेन अयं शरबंधो भौद्रकृष्णांत्यदिनेषु इत्यनेन रूपयिष्यामः ॥ ३६ ॥ अभिहतौ बद्धौ ॥ ३७ ॥

उक्तानुवादः प्रकाशेत्यादि समुपाजगाम उपचक्रमे भूजंगमात्रेण सर्वजगत्संहर्तुरपि भगवतो नागपाशबंधनसहनं स्वकृतमर्यादां पद्मवद्वरदानपालनार्थम् विरोधेनापि नित्यमात्मानं स्मरतो राव
णस्य रावणेऽथ परमजक्तनया कीर्तिलोकेषु वृद्धार्थं चेतितत्त्वम् ॥ ३८ ॥ उद्दगमानः ॥ कतकरी ० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्री रामाभि० वा० आ० युद्ध० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥

प्रकाशरूपस्तु यदानशक्तस्तौ बाधितुराक्षसराजपुत्रः ॥ मायां प्रयोक्तुं समुपाजगाम बंधतौ राजसुतौ दुरात्मा ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आ० युद्धकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सतस्य गतिमन्विच्छन् राजपुत्रः प्रतापवान् ॥ दिदेशातिबलोरामो दशवानरयूथपान्
॥ १ ॥ द्वौ सुपेणस्य दयादौ नीलं च पुत्रवगाधिपम् ॥ अंगदं बालिपुत्रं च शरभं च तरस्विनम् ॥ २ ॥ द्विविदं च हनूमंतं सानुप्रस्थं महाबलम् ॥ ऋषभं च प
भस्करं धमादिदेश परंतपः ॥ ३ ॥ तं संप्रहृष्टा हरयो भीमानुद्यम्य पादपान् ॥ आकाशं विविशुः सर्वमार्गमाणा विशोदश ॥ ४ ॥ तेषां वेगवतां वेगमिषु
भिर्वेगवत्तरैः ॥ अश्रुवित्तरमास्त्रेण वारयामास रावणिः ॥ ५ ॥ तं भीमवेगा हरयो नाराचैः क्षतविक्षताः ॥ अंधकारेन ददृशुर्मधैः सूर्यमिवावृतम्
॥ ६ ॥ रामलक्ष्मणयोरेव सर्वदेहभित्तः शरान् ॥ भृशमावेशयामास रावणिः समितिं जयः ॥ ७ ॥ निरंतरशरीरौ तु तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥ क्रुद्धेनैद्र
जिता वीरौ पन्नगैः शरतांगतैः ॥ ८ ॥ तयोः क्षतजमार्गेण मुस्त्रावरुधिरं बहु ॥ तावुभौ च प्रकाशेते पुष्पिता विवकिंशुकौ ॥ ९ ॥ ततः पर्यंतरक्ताक्षोभि
न्नां जनचयोपमः ॥ रावणिभ्रातरौ वाक्यमंतर्धानगतो ब्रवीत् ॥ १० ॥ युध्यमानमना लक्ष्यं शक्रोऽपि त्रिदशेश्वरः ॥ द्रष्टुमासादितुं वापि न शक्तः किंपु
नर्युवाम् ॥ ११ ॥ प्रापिता विपुजालेन राघवौ कंकपत्रिणा ॥ एषोऽपपरीतात्मानयामियमसादनम् ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा तु धर्मज्ञौ भ्रातरौ रामलक्ष्म
णौ ॥ निर्विभेदशितैर्बाणैः प्रजहर्षननाद च ॥ १३ ॥ भिन्नां जनचयस्यामो विस्फार्य विपुलं धनुः ॥ भूय एव शरान्घोरान्विससर्ज महामृधे ॥ १४ ॥
ततो मर्मजुमर्मज्ञौ मज्जयन्निशितान् शरान् ॥ रामलक्ष्मणयोर्वीराननाद च मुहुर्मुहुः ॥ १५ ॥ बद्धौ तु शरबंधेन तावुभौ रणमूर्धनि ॥ निमेषांतरमा
त्रेण न शकतु रवेक्षितुम् ॥ १६ ॥

उक्तस्यैव राघवयोरिन्द्रजित्कृतबंधनस्य प्रपंचः स इति तस्य इन्द्रजितो गतिमवस्थानप्रदेशमन्विच्छन् ज्ञातुमिच्छन् दिदे

श आदिदेशा ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ परमास्त्रेण ब्रह्मास्त्रेण मंत्रितैरिषु भित्तिवारयामास ॥ ५ ॥ ६ ॥ आवेशयामास प्रवेशयामास ॥ ७ ॥ निरंतरशरीरौ तु कृताविति शेषः ॥ ८ ॥ क्षतजमार्गेण क्षतेन व्रणेन जा
तो यो मार्गस्तेन ॥ ९ ॥ १० ॥ अनालक्ष्यमशक्यदर्शनम् ॥ ११ ॥ प्रापितौ बंधनमिति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ न शकतु रवेक्षितुं तादृशा विवस्थितौ मनुष्यत्वेनाटनायेति बोध्यम् ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ वीरशयनेयुद्धसूतौ शरवेष्टितसर्वांगौ शरजुतसर्पवेष्टितसर्वांगौ ॥ १९ ॥ अविद्धवैधरहितम् अंगुलमंगुलप्रमाणमंतरमवकाशो नाभूत् आकरायात्कराग्रमभिव्याप्याध्य-
 त्तमसोजितम् अन्वमिति पाठे चेष्टावत् अजिह्वगैर्वाणैरनिर्विण्णमविदारितं चांगेनाजुत् ॥ २० ॥ प्रस्रवणौ प्रस्रवणास्थपर्वताविव ॥ २१ ॥ इन्द्रजित्त्वं कुतस्तत्राह येनेति ॥ २२ ॥ रजोगति-
 तनो विभिन्नसर्वांगौ शरशल्याचितौ कृतौ ॥ ध्वजाविव महेंद्रस्य रज्जुमुक्तौ प्रकंपितौ ॥ १७ ॥ तौ संप्रवर्तितौ वीरौ मर्मभेदेन कर्षितौ ॥ निपेततुर्महे-
 ष्वासौ जगत्यां जगतीपती ॥ १८ ॥ तौ वीरशयने वीरौ शयानौ रुधिराक्षितौ ॥ शरवेष्टितसर्वांगावर्तौ परमपीडितौ ॥ १९ ॥ नत्यविद्धंतयोर्गात्रेव भू-
 वांगुलमंतरम् ॥ नानिर्विण्णं न चाध्यस्तमाकराग्रादजिह्वगैः ॥ २० ॥ तौ तु क्रूरेण निहतौ रक्षसाकामरूपिणा ॥ असृक् सुसुवतुस्तीव्रं जलं प्रस्रवणा-
 विव ॥ २१ ॥ पपात प्रथमं रामो विद्धो मर्मसु मार्गणैः ॥ क्रोधादिन्द्रजिता येन पुरा शक्रो विनिर्जितः ॥ २२ ॥ रुक्मपुंखैः प्रसन्नाग्रैरजोगतिभिराशुगैः ॥
 नाराचैरर्धनाराचैर्भलैरंजलिकैरपि ॥ विव्याध वत्सदंतैश्च सिंहदंष्ट्रैः क्षुरैस्तथा ॥ २३ ॥ स वीरशयने शिष्ये विज्यमाविध्य कार्मुकम् ॥ भिन्नमुष्टिपरी-
 णाहं चिन्तं रुक्मभूषितम् ॥ २४ ॥ बाणपातांतरं रामं पातितं पुरुषपभम् ॥ स तत्र लक्ष्मणो दृष्ट्वा निराशो जीवितेऽभवत् ॥ २५ ॥ रामं कमलपत्राक्षं
 शरण्यं रणतोषिणम् ॥ शुशोच भ्रातरं दृष्ट्वा पतितं धरणीतले ॥ २६ ॥ हरयश्चापितं दृष्ट्वा संतापं परमंगताः ॥ शोकात्ताश्चुक्रुशुर्धोरमश्रुपूरितलोचनाः
 ॥ २७ ॥ बद्धौ तु तौ वीरशयशयानौ ते वानराः संपरिवार्यतस्थुः ॥ समागता वायुसुतप्रमुख्या विपादमार्ताः परमं च जग्मुः ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
 वा० आदिकाव्ये युद्धकांडे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततोद्यां पृथिवीं च वीक्षमाणा वनौ कसः ॥ ददृशुः संततौ बाणैर्भ्रातरौ रामलक्ष्म-
 णौ ॥ १ ॥ दृष्ट्वेवोपरते देवेकृतकर्मणिराक्षसे ॥ आजगामाथ तं देशं स सुग्रीवो विभीषणः ॥ २ ॥ नीलश्च द्विविदो मे दः सुपेणः कुमुदो गदः ॥ तूर्णं हनुम-
 त्तामार्धमन्वशो चंतराघवौ ॥ ३ ॥

जिवायुनाविस्तीर्यमाणरजोवन्नीरधंसंपतद्भिः अर्धनाराचैरर्धभागेनाराचतुल्यैः अंजलिकैरंजल्याकारमुखैः वत्सदंतादयस्तत्तदाकाराः ॥ २३ ॥ आविध्यत्यक्ता भिन्नो मुष्टिपरीणाहो मुष्टिप्र-
 देशो मुष्टिग्रहणं वायस्य चिपुस्थानेषु निम्नम् ॥ २४ ॥ बाणपातांतरं शरत्तल्पमध्ये ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ दारुमानः ॥ कतकरी ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० युद्धकांडे पंच-
 चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ द्यां पृथिवीं च वीक्षमाणा अतिजयादि विशेषः संततौ व्याप्तौ ॥ १ ॥ देवे इन्द्रे दृष्ट्वेव कृतकर्मणितस्मिन् राक्षस उपरते सति ॥ २ ॥ ३ ॥

रुधिरस्यस्त्रावःप्रवाहस्तेनदिग्धागौ ॥ ५॥६॥७ ॥ माययाछन्नमेनरावर्णवानरानददृशुः ॥८ ॥ किनुमायाप्रतिच्छन्नं भ्रातुःपुत्रंरावर्णविभीषणएवमाययाददर्श ॥ ९ ॥ वरदानाद्ब्रह्मवरदानल
व्यघातार्थानविद्ययातर्हितम् ॥१०॥ आत्मनःकर्मसमीक्ष्यशयानौतौचसमीक्ष्य ॥११॥१२॥१३ ॥ यत्कृतेययोराघवयोर्निमित्तम् तद्वयेनेतियावत् गात्रैःशयनमस्पृक्ष्वैवत्रियामारात्रिर्याति अ

अचेष्टौमंदनिःश्वासौशोणितेनपरिपुतौ ॥ शरजालाचितौस्तव्यौशयानौशरतल्पगौ ॥ ४ ॥ निःश्वसंतौयथासर्पौनिश्चेष्टौदीनविक्रमौ ॥ रुधिरस्त्रा
वदिग्धागौतपनीयाविवध्वजौ ॥५॥ तौवीरशयनेवीरौशयानौमंदचेष्टितौ ॥ यूथपैःस्वैःपरिवृतौवाष्पव्याकुललोचनैः ॥६॥ राघवौपतितौदृष्ट्वा
शरजालसमन्वितौ ॥ बभूवुर्व्यथिताःसर्वेवानराःसविभीषणाः ॥७॥ अंतरिक्षंनिरीक्षंतोदिशःसर्वाश्रवानराः ॥ नचैनंमाययाछन्नंददृशूरावर्णिर
णे ॥८॥ तंनुमायाप्रतिच्छन्नंमाययैवविभीषणः ॥ वीक्षमाणोददर्शाग्रेभ्रातुःपुत्रमवस्थितम् ॥ तमप्रतिमकर्माणमप्रतिद्वंद्वमाहवे ॥ ९ ॥ ददर्शां
तर्हितंवीरंवरदानाद्विभीषणः ॥ तेजसायशसाचैवविक्रमेणचसंयुतः ॥१०॥ इंद्रजित्त्वात्मनःकर्मतौशयानौसमीक्ष्यच ॥ उवाचपरमप्रीतोहर्षयन्स
वराक्षसान् ॥११॥ दूषणस्यचहंतारौखरस्यचमहाबलौ ॥ सादितौमामकैर्वाणैर्भ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥१२॥ नेमौमोक्षयितुंशक्यावेतस्मादिपुवं
धनात् ॥ सर्वैरपिसमागम्यसर्पिसंघैःसुरासुरैः ॥१३॥ यत्कृतेचित्तयानस्यशोकार्तस्यपितुर्मम ॥ अस्पृष्ट्वाशयनंगात्रैस्त्रियामायातिशर्वरी ॥१४॥
कृन्त्यंयत्कृतेलंकानदीवर्षास्त्रिवाकुला ॥ सोयंमूलहरोनर्थःसर्वेपांशमितोमया ॥१५॥ रामस्यलक्ष्मणस्यैवसर्वेपांचवनौकसाम् ॥ विक्रमानि
ष्फलाःसर्वेयथाशरदितोयदाः ॥१६॥ एवमुक्त्वातुतान्सर्वानराक्षसान्परिपश्यतः ॥ यूथपानपितान्सर्वास्ताडयत्सचरावणिः ॥१७॥ नीलंनवभि
राहत्यमैदंमद्विविदंतया ॥ त्रिभिस्त्रिभिरमित्रघ्नस्ततापपरमेषुभिः ॥१८॥ जांबवंतंमहेष्वासोविद्धावाणेनवक्षसि ॥ हनूमतोवेगवतोविससर्ज
शरान्दश ॥१९॥ गवाक्षंशरभंचैवतावप्यमितविक्रमौ ॥ द्वाभ्यांद्वाभ्यामहावेगोविध्याधुधिरावणिः ॥२०॥ गोलांगूलेश्वरंचैववालिपुत्रमथांग
दम् ॥ विध्याध्वदुभिर्वाणैस्त्वरमाणोथरावणिः ॥२१॥ तान्वानरवराग्निश्चाशरैरग्निशिखोपमैः ॥ ननादबलवांस्तत्रमहासत्वःसरावणिः ॥२२॥

निद्रएवनिशाःक्षपयतीत्यर्थः ॥१४॥१५॥१६॥ यूथपान्वानराणामितिशेषः ताडयदताडयत् ॥१७॥१८॥ हनूमतउपरीतिशेषः ॥१९॥२०॥ त्वरमाणःत्वरंवेगंकुर्वन् ॥२१॥२२॥

॥ २३ ॥ निशामयतपश्यत ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तयोःशरीरेसायकैश्चित्ते सर्वाण्यंगान्युपांगानिचसायकैश्चितानिदृष्ट्वा ॥ २९ ॥ सवाष्पवदनंवाष्पसहितवदनम् ॥ ३० ॥
 एवंप्रायाणि एवंविधः प्रायोवाहुल्यंयेषां तानि प्रायेणैवंविधानीत्यर्थः नैष्ठिको नित्यैकांतः भाग्यशेषेणसहिताः सभाग्यशेषास्तेषांभावस्तत्ताभाग्यशेषसाहित्यम् तद्वैशिष्ट्यंयद्यस्माकमित्यर्थः

तानदंयित्वावाणौधैस्त्रासयित्वाचवानरान् ॥ प्रजहासमहाबाहुर्वचनंचेदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ शरवंधेनघोरेणमयावद्धौचमूमुखे ॥ सहितौभ्रातरा
 वेतौनिशामयतराक्षसाः ॥ २४ ॥ एवमुक्तास्तुतेसर्वेराक्षसाःकूटयोधिनः ॥ परंविस्मयमापन्नाःकर्मणातेनहर्षिताः ॥ २५ ॥ विनेदुश्चमहानादान्स
 वेतेजलदोषमाः ॥ हतोरामइतिज्ञात्वारवणिसमपूजयन् ॥ २६ ॥ निष्पदौतुतदादृष्ट्वाभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ वसुधायांनिरुद्धासौहतावित्यन्वम
 न्यत ॥ २७ ॥ हर्षेणतुसमाविष्टुंद्रजित्समितिजयः ॥ प्रविवेशपुरीलंकांहर्षयन्सर्वनैर्ऋतान् ॥ २८ ॥ रामलक्ष्मणयोर्दृष्ट्वाशरीरेसायकैश्चित्ते ॥ स
 वाणिचांगोपांगानिसुग्रीवंभयमाविशत् ॥ २९ ॥ तमुवाचपरित्रस्तंवानरेंद्रंविभीषणः ॥ सवाष्पवदनंदीनंक्रोधव्याकुललोचनम् ॥ अलंत्रासेन
 सुग्रीववाष्पवेगोनिगृह्यताम् ॥ ३० ॥ एवंप्रायाणियुद्धानिविजयोनास्तिनैष्ठिकः ॥ सभाग्यशेषतास्माकंयदिवीरभविष्यति ॥ ३१ ॥ मोहमेतौप्र
 हास्येतेमहात्मानौमहाबलौ ॥ पर्यवस्थापयात्मानमनाथंमांचवानर ॥ सत्यधर्माभिरक्तानांतास्तिमृत्युरुतंभयम् ॥ ३२ ॥ एवमुक्ताततस्तस्यज
 लक्लिन्नेनपाणिना ॥ सुग्रीवस्यशुभेनेत्रेप्रममार्जविभीषणः ॥ ३३ ॥ ततःसलिलमादायविद्ययापरिजप्यच ॥ सुग्रीवनेत्रेधर्मात्माप्रममार्जविभी
 षणः ॥ ३४ ॥ विमृज्यवदनंतस्यकपिराजस्यधीमतः ॥ अब्रवीत्कालसंप्राप्तमसंभ्रांतमिदंवचः ॥ ३५ ॥ नकालःकपिराजेंद्रवैक्लव्यमवलंबितुम् ॥
 अतिस्लेहोपिकालेऽस्मिन्मरणायोपकल्पते ॥ ३६ ॥

॥ ३१ ॥ अनाथमशरणंमांचपर्यवस्थापयआश्वासय तवतुस्वतंत्रंराज्यमप्यस्तिअहंत्वगतिरेवेतिभावः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ततःसामान्यतःप्रमार्जनानंतरं विद्ययातिरस्करणीविद्यातिरस्का
 रकविद्ययापरिजप्य परिवीक्ष्येतिपाठेप्ययमेवार्थः राक्षसमायापरिज्ञानेनधैर्यसंपादनंचैतद्वमार्जनस्यफलम् वस्तुतस्ततःसलिलमितिश्लोकोबहुपुस्तकेषुनास्तीतिप्रायेणप्रक्षिप्तोयम् तेनेंद्र
 जितंदर्शयितितत्कार्यप्रकाशकोत्तरवाक्याभावात् ॥ ३४ ॥ कालसंप्राप्तंकालौचित्येनप्राप्तम् ॥ ३५ ॥ अतिस्लेहोपिअतिस्लेहमूलरोदनादिव्यापारोपि अस्मिन्कालेईदृशेविषमकाले ॥ ३६ ॥

यदेवमतस्तस्मादित्यादि हितं तस्मात्श्वासनम् ॥ ३७ ॥ यद्विनयमेनासमाश्वासने धैर्यनास्ति तदा तदहं करिष्यामि त्वया तुरामोरक्षणीय इत्याह अथवेति संज्ञाविपर्ययो मोहो यावत्तावत्पर्यंतम् मो
हमात्रमेवानयोर्न त्वन्यसंज्ञावनेत्याह लब्धसंज्ञाविति नौ आवयोः ॥ ३८ ॥ व्यपनेष्यत इतीममेवार्थं स्पष्टयति नैतदिति रामस्य नैतत्किंचन अपायकरणमित्यर्थः कुतस्तत्राह नचेति मुमूर्षा
ज्ञावोल्लेखमाह नहीति यागतायुषां दुर्लभा सालक्ष्मीरेन न हास्यति इदानीं न जहात्येवाप्येपि न हास्यतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ स्वकंबलं स्वकंप्राणम् अहं यावत्सैन्यानि सर्वाणि पुनः स्थापयामि स्थिराणि

तस्मादुन्मज्ज्य वैकुण्ठं सर्वकार्यविनाशनम् ॥ हितं रामपुरोगाणां सैन्यानामनुचितम् ॥ ३७ ॥ अथवारक्ष्यतां रामो यावत्संज्ञाविपर्ययः ॥ लब्धसंज्ञौ
हिकाकुन्स्थौ भयं नौ व्यपनेष्यतः ॥ ३८ ॥ नैतत्किंचन रामस्य न च रामो मुमूर्षति ॥ न ख्येनं हास्यते लक्ष्मीर्दुर्लभा यागतायुषाम् ॥ ३९ ॥ तस्मादाश्वास
यात्मानं बलं चाश्वासयस्व कम ॥ यावत्सैन्यानि सर्वाणि पुनः संस्थापयाम्यहम् ॥ ४० ॥ एते हि फुल्लनयनास्त्रासादागतसाध्वसाः ॥ कर्णे कर्णे प्रकथि
ता हरयो हरिस्तम ॥ ४१ ॥ मां तु दृष्ट्वा प्रधावंत मनीकं संप्रहर्षितम् ॥ त्यजंतु हरयस्त्रासं भुक्तपूर्वामिव स्रजम् ॥ ४२ ॥ समाश्वास्य तु सुग्रीवं राक्षसें
द्रोविभीषणः ॥ विद्रुतं वानरानीकं तस्मात्श्वासयन् पुनः ॥ ४३ ॥ इंद्रजित्तुमहामायः सर्वसैन्यसमावृतः ॥ विवेश नगरीं लंकां पितरं चाभ्युपागमत्
॥ ४४ ॥ तत्र रावणमासाद्य अभिवाद्य कृतांजलिः ॥ आचक्ष्वे प्रियं पित्रे निहतौ रामलक्ष्मणौ ॥ ४५ ॥ उत्पपात ततो लृष्टः पुत्रं च परिपस्वजे ॥ रावणो
रक्षसां मध्ये श्रुत्वा शत्रूनि पातितौ ॥ ४६ ॥ उपाघ्राय च तं मूर्ध्नि प्रच्छिन्नात् प्रीतमानसः ॥ पृच्छते च यथा वृत्तं पित्रे तस्मै न्यवेदयत् ॥ ४७ ॥ यथा तौ शरवंधे
न निश्चेष्टौ निप्रभौ कृतौ ॥ ४८ ॥ सहर्षवेगानुगतांतरात्मा श्रुत्वा गिरंतस्य महारथस्य ॥ जहौ ज्वरं दाशरथेः समुत्थं प्रलृष्टवाचा भिननंदपुत्रम् ॥ ४९ ॥
इ० श्रीम० वा० आ० यु० षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ तस्मिन्प्रविष्टे लंकायां कृतार्थे रावणात्मजे ॥ राघवं परिवार्याथ ररक्षुर्वानरर्षभाः ॥ १

करोमि तावदात्मानमात्मप्राणं चाश्वासय ॥ ४० ॥ एते फुल्लनयनत्वादिगुणका हरयः कर्णे कर्णे प्रकथिताः रामविपद्विषयप्रकथनवंतो भवन्ति हरिस्तमसुधीव ॥ ४१ ॥ अनीकप्रत्याश्वासनार्थं मां
धावंतं दृष्ट्वा तु संप्रहर्षितं प्राप्तहर्षमनीकं तदृषा हरयो भुक्तपूर्वामिव स्रजमिव त्रासं त्यजंतु ॥ ४२ ॥ समाश्वास्य उत्करीत्येति शेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ धावमानः ॥ क
नकरी ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयरा मायणतिलके बाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ व्यूढानिगृह्याकारव्यूहवन्त्यनीकानियेषानि ॥ ३ ॥ राक्षसा इत्यस्यागता इति शेषः ॥ ४ ॥ सीतारक्षणीः सीतारक्षिकाराक्षसीराजुहाव ताराक्षस्यस्त्रिजटाचतुपस्थिताः ॥ ५ ॥ ६ ॥
आख्यानकथयत रणे हनौ राघवौ तस्यैतद्वर्षयध्वम् ॥ ७ ॥ यदाश्रयान् अवष्टब्धान् विता ॥ ८ ॥ निर्विशंकारामशंकारहिता निरुद्विग्नानिःशोका निरपेक्षारामोमिलिप्यन्त्याशारहिता ॥ ९ ॥

हनूमानंगदोनीलः सुषेणः कुमुदोनलः ॥ गजोगवाक्षः पनसः सानुप्रस्थो महाहरिः ॥ २ ॥ जांबवानृषभः सुंदोरंभः शतबलिः पृथुः ॥ व्यूढानीकाश्च य
त्ताश्चद्रुमानादाय सर्वतः ॥ ३ ॥ वीक्षमाणादिशः सर्वास्तिर्यगूर्ध्वं च वानराः ॥ तृणेष्वपि च चेष्टसुराक्षसा इति मे निरे ॥ ४ ॥ रावणश्चापि संलृष्टो विस्त
ज्येद्रजितं सुतम् ॥ आजुहावततः सीतारक्षणीराक्षसीस्तदा ॥ ५ ॥ राक्षस्यस्त्रिजटाचापि शासनात्तमुपस्थिताः ॥ ता उवाच ततो हृष्टो राक्षसीराक्ष
साधिपः ॥ ६ ॥ हताविद्रजिता स्यात वैदेत्यारामलक्ष्मणौ ॥ पुष्पकं तस्मारोप्यदर्शयध्वं रणे हतौ ॥ ७ ॥ यदाश्रयादवष्टब्धानेयं मामुपतिष्ठते ॥ सो
स्याभर्ता सह भ्रात्रा निहतोरणमूर्धनि ॥ ८ ॥ निर्विशंका निरुद्विग्नानि रपेक्षा च मैथिली ॥ मामुपस्थास्यते सीता सर्वाभरणभूषिता ॥ ९ ॥ अद्य काल
वशं प्राप्तरणे रामं सलक्ष्मणम् ॥ अवेक्ष्य विनिवृत्ता सा चान्यांगतिमपश्यती ॥ अनपेक्षा विशालाक्षी मामुपस्थास्यते स्वयम् ॥ १० ॥ तस्य तद्वचनं श्रु
त्वा रावणस्य दुरात्मनः ॥ राक्षस्यस्तास्तथेत्युक्त्वा जम्बुवैद्यत्रपुष्पकम् ॥ ११ ॥ ततः पुष्पकमादाय राक्षस्यो रावणाज्ञया ॥ अशोकवनिकास्यां तामै
थिलीं समुपानयन् ॥ १२ ॥ तामादाय तुराक्षस्यो भर्तृशोकपराजिताम् ॥ सीतामारोपयामासुर्विमानं पुष्पकं तदा ॥ १३ ॥ ततः पुष्पकमारोप्यसी
तां त्रिजटया सह ॥ रावणश्चारयामास पताकाध्वजमालिनीम् ॥ १४ ॥ प्राघोषयत हृष्टश्चलंकायां राक्षसेश्वरः ॥ राघवोलक्ष्मणश्चैव हताविद्रजि
तारणे ॥ १५ ॥ विमानेनापि गत्वा तु सीता त्रिजटया सह ॥ ददर्श वानराणां तु सर्वसैन्यं निपातितम् ॥ १६ ॥

अवेक्ष्य विनिवृत्ता प्रत्यागता सा च सानु अन्यामन्तो न्यां रामरूपं गतिप्राप्यं वस्त्वपश्यती ॥ अनपेक्षारामापेक्षारहिता ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पताकाध्वजमालिनीलंकां चारयामास रण
स्थौतौ द्रष्टुमिति शेषः ॥ १४ ॥ घोषणप्रकारो राघवोलक्ष्मणश्चेति ॥ १५ ॥ सर्ववद्वित्यर्थः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ विप्रविद्धशरासनौ भृष्टधनुष्कौ शरस्त्रं वः शरसमूहसन्मयौ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ वितर्कयन्ती चितयन्तीत्येव ॥ २३ ॥ गरमानः ॥ कतकरी ० ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्री
रामाक्षिरामेश्वरानीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विललापेति सर्वज्ञापिदेवीराक्षसानां मानुषवु

प्रहृष्टमनसश्चापि ददर्श पिशिताशनान् ॥ वानरांश्चातिदुःखार्तान् रामलक्ष्मणपार्श्वतः ॥ १७ ॥ ततः सीता ददर्श भौशयानौ शरतल्पगौ ॥ लक्ष्मणं
चैव रामं च विसंज्ञौ शरपीडितौ ॥ १८ ॥ विध्वस्तकवचौ वीरौ विप्रविद्धशरासनौ ॥ सायकौ श्लिन्नसर्वाङ्गौ शरस्त्रं वमयौ क्षितौ ॥ १९ ॥ तौ दृष्ट्वा भ्रा-
तरौ तत्र प्रवीरौ पुरुषर्षभौ ॥ शयानौ पुण्डरीकाक्षौ कुमारविवपावकी ॥ २० ॥ शरतल्पगतौ वीरौ तथा भूतौ नरर्षभौ ॥ दुःखार्ता करुणं सीता सुभृशं
विललाप ह ॥ २१ ॥ भर्तारमनवद्यां गीलक्ष्मणं चासितेक्षणा ॥ प्रेक्ष्य पांसुषु चेष्टतौ रुरोद जनकात्मजा ॥ २२ ॥ सवाष्पशोकाभिहता समीक्ष्य तौ भ्रा-
तरौ देवमुत प्रभावौ ॥ वितर्कयन्ती निधनं तयोः भादुःखान्विता वाक्यमिदं जगाद ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भर्तारं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलम् ॥ विललाप भृशं सीता करुणं शोककर्षिता
॥ ३ ॥ ऊचुर्लाक्ष्णिका ये मां पुत्रिण्यविधवेति च ॥ तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ २ ॥ यज्वनो महिषीये मामूचुः पत्नीं च सत्रिणः ॥ तेऽद्य
सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ ३ ॥ वीरपार्थिवपत्नीनां ये विदुर्भर्तृपूजिताम् ॥ तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ ४ ॥ ऊचुः संश्रवणे
ये मां द्विजाः कार्तातिकाः शुभाम् ॥ तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ ५ ॥ इमानि खलु पद्मानि पादयोर्वै कुलस्त्रियः ॥ आधिराज्येऽभिषिच्यन्ते
नरेन्द्रैः पतिभिः सह ॥ ६ ॥

द्विस्थीयायनद्वललापेवेत्यर्थः निहतं निहतमिव स्थितम् ॥ १ ॥ लाक्षणिकाः सामुद्रिकलक्षणज्ञाः ॥ २ ॥ अयमेव पांक्तः पाठ इति कतकः यज्वनोऽश्वमेधादियागकर्तुः सत्रिणः बहुदिनसाध्यवहु
कर्तृकयागकर्तुः ॥ ३ ॥ वीरपार्थिवपत्नीनां पूजनीयामिति शेषः भर्तृपूजितां मुमंगलां ये प्रादुः ॥ ४ ॥ सम्यक्श्रवणं यस्मिन्निति संश्रवणं सन्निधिस्तस्मिन्मत्समक्षमिति यावत् कार्तातिकाज्योतिः
कृतानविदः शुभानां अविधवाम् ज्ञानिन इति च्छेदः ॥ ५ ॥ वैलक्षणैः स्त्रियो नरेन्द्रैः पतिभिः सहाधिराज्येऽभिषिच्यन्ते तानीमानि पद्मानि पादवर्तिरेखारूपपद्मानि मयि वर्तन्ति इति शेषः ॥ ६ ॥

वैरलक्षणैर्भाग्यदुर्लभाः दुर्लभाः भाग्यावैधव्यं वांतिता न्यात्मनो न पश्यामि मुलक्षणानि पश्यन्त्यपि हतलक्षणानि फललक्षणा जातास्तीति शेषः इदं पद्यं प्रक्षिप्तमिति बहवः ॥ ७ ॥ लक्षणैर्लक्षणैः सत्यनिपादकैरास्मैश्च सत्यनामानि असौघफलानि तानि शास्त्राणित्यतिपादितलक्षणानि च ॥ ८ ॥ असंहते अपरस्परश्लिष्टे ॥ ९ ॥ शंखेन यनोपांत्य भागौ ललाटफलके इति कतकः चित्तौ उपचितौ अनुवृत्ताः आनुपूर्व्येण वृत्तत्वगुणयुक्ताः समाः सममध्याः ॥ १० ॥ अविरलौ परस्परसंसक्तौ मग्नचूचौ निमग्नाग्रभागौ उत्सेधनी उन्नतपर्यंतप्रदेशा पार्श्वचोरस्कंच स्वार्थकः तस्या श्वोरस्कं प्राण्यंगत्वादेकवचनम् चित्तं उपचितम् ॥ ११ ॥ वर्णः कांतिः मणिनिभः शाणघृष्टमणिवदुज्ज्वलः अंगरुहाणि रोमाणि द्वादशभिः प्रतिष्ठितां पादद्वयवर्त्यगुलिदशकंद्वेपादतले च एवं वैधव्यं वांति यैर्नार्योऽलक्षणैर्भाग्यदुर्लभाः ॥ नात्मनस्तानि पश्यामि पश्यंतीह तलक्षणा ॥ ७ ॥ सत्यनामानि पद्मानि स्त्रीणामुक्तानि लक्षणैः ॥ तान्य घनिहते रामे वितथानि भवन्ति मे ॥ ८ ॥ केशाः मूष्माः समानीलाभ्रुवौ चासंहते मम ॥ वृत्ते चारोमके जंघेदंताश्चाविरलामम ॥ ९ ॥ शंखेनेत्रे करौ पादौ गुल्फावूरुसमौ चित्तौ ॥ अनुवृत्तनखाः स्निग्धाः समाश्रांगुलयो मम ॥ १० ॥ स्तनौ चाविरलौ पीनौ मामकौ मग्नचूचौ ॥ मग्नाचोत्सेधनीनाभिः पादौ रस्कंच मे चितम् ॥ ११ ॥ मम वर्णो मणिनिभो मृदून्यंगरुहाणि च ॥ प्रतिष्ठितां द्वादशभिर्मामूचुः शुभलक्षणाम् ॥ १२ ॥ समग्रयवमच्छिद्रं पाणिपादंच वर्णवत् ॥ मंदस्मितेत्येव च मां कन्यालाक्षणिका विदुः ॥ १३ ॥ आधिराज्ये भिषेको मे ब्राह्मणैः पतिना सह ॥ कृतांतकुशलैरुक्तं तत्सर्वं वितथीकृतम् ॥ १४ ॥ शोधयित्वा जनस्थानं प्रवृत्तिमुपलभ्य च ॥ तीर्त्वा सागरमक्षोभ्यं भ्रातरौ गोप्स्ये देहतौ ॥ १५ ॥ ननु वारुणमाग्नेयमैंद्रवायव्यमेव च ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरश्चैव राघवौ प्रत्यपद्यत ॥ १६ ॥ अदृश्यमाने नरणे मायया वासवोपमौ ॥ मम नाथा वनाथा यानि हतौ राम लक्ष्मणौ ॥ १७ ॥ न हि दृष्टिपथं प्राप्य राघवस्यरणेरिपुः ॥ जीवत्यतिनिवर्तेत यद्यपि स्यान्मनोजवः ॥ १८ ॥

द्वादशभिः मुप्रतिष्ठितां मुस्पृष्टमूकाम् एवं केशादिपादांतलक्षणैर्मिश्रुभलक्षणामूचुः ॥ १२ ॥ समययवमंगुलिपर्वमध्यगसमग्रयवप्रमाणद्विद्विरेखावत् अच्छिद्रं नीरंध्रांगुल्यंतरालम् वर्णवत् रासत्कांति मंदस्मितामंदस्मितवत् स्वरूपमुलक्षणवती कन्यालाक्षणिकाः कन्यावर्तिसामुद्रिकलक्षणज्ञाः ॥ १३ ॥ कृतांतनिपुणैर्ज्योतिःशास्त्रसिद्धांतज्ञैः आधिराज्ये भिषेको भावीत्युक्तमित्युच्यते ॥ १४ ॥ सागरं समुद्रं राक्षसेना सागरं चाक्षोभ्यं तीर्त्वा गोप्स्ये देहतावित्यर्थः अनेन बहुदिनयुद्धोत्तरमल्पावशिष्टे सैन्ये कतिपययूथपरूपेऽयं शरबंध इति लभ्यते ॥ १५ ॥ प्रत्यपद्यत प्रत्यपद्येताम् एकवचनमार्थं न चितः पूर्वं तत्किमिदानीं न स्पृष्टमिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

कालस्यशुभाशुभफलप्रापकृत्यतत्प्रापणेऽतिभारोनास्ति अतस्तदुपस्थापितफलनिर्वर्तकोयः कृतांतोदैवसनसुदुर्जयः सामान्यरूपस्यार्थस्यविशेषेणसमर्थनरूपोर्थोतिरन्यासः प्रकृतकथनरूपोयत्रेत्यादिः यत्रयस्मादित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ एवंदशांप्राप्तस्यकथंजीवनंतत्राह कारणानांति महान्तिइदानीमपिसजीवत्वोपपादकानि सदृशानिअनुभूतैस्तुल्यानिदृष्टसंवादानि यथेमौजीवतइतिप्रतिपद्येथास्तथाकारणानिवक्ष्यामीत्यन्वयः ॥ २३ ॥ तान्येवव्यतिरेकमुखेनाह नहीति पतौपत्यौनिहतेसतियोधानांमुखानिक्षणेनशत्रुहनिष्यामःकगच्छतीत्येवंकोपेनव्यामानिनभवंति हर्षपर्युत्सुकानिहर्षजनकमोहशांतिदर्शनोत्सुकानिनभवंतिअपितुरुदंतिकेवलम् नैवंप्रकृतेऽतोजीवतीतिनिश्चिनु ॥ २४ ॥ इतोप्येवमेवेत्याह इदंविमानमिति नकालस्यातिभारोस्तिकृतांतश्चसुदुर्जयः ॥ यत्ररामःसहभ्रात्राशेतेयुधिनिपातितः ॥ १९ ॥ नशोचामितथारामंलक्ष्मणंचमहारथम् ॥ नात्मानंजननींचापियथाश्वश्रूतपस्विनीम् ॥ २० ॥ सातुचितयतेनित्यंसमाप्तव्रतमागतम् ॥ कदाद्रक्ष्यामिसीतांचलक्ष्मणंचसराधवम् ॥ २१ ॥ परिदेवयमानांतांराक्षसीत्रिजटाव्रवीत् ॥ माविषादंरुथादेविभर्ताऽयंतवजीवति ॥ २२ ॥ कारणानिचवक्ष्यामिमहान्तिसदृशानिच ॥ यथेमौजीवतोदेविभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ २३ ॥ नहिकोपपरीतानिहर्षपर्युत्सुकानिच ॥ भवंतियुधियोधानांमुखानिनिहतेपतौ ॥ २४ ॥ इदंविमानंवैदेहिपुष्पकंनामनामतः ॥ दिव्यंत्वांधारयेन्नेदंयद्येतौगतजीवितौ ॥ २५ ॥ हतवीरप्रधानाहिगतोत्साहानिरुद्यमा ॥ सेनाभ्रमतिसंख्येपुहतकर्णेवनौर्जले ॥ २६ ॥ इयंपुनरसंभ्रांतानिरुद्धिघ्रातपस्विनि ॥ सेनारक्षतिकाकुत्स्यौमयाप्रीत्यानिवेदितौ ॥ २७ ॥ सात्वंभवसुविस्मयाअनुमानैःसुखोदयैः ॥ अहतौपश्यकाकुत्स्यौश्लेहादेतद्वीमिमे ॥ २८ ॥ अतृप्तनोक्तपूर्वमेनचवक्ष्यामिमैथिलि ॥ चारित्रसुखशीलत्वात्प्रविष्टासिमनोमम ॥ २९ ॥ नेमौशक्योरणेजेतुंमैत्रैरपिमुरामुरैः ॥ तादृशंदर्शनंदृष्ट्वामयाचोदीरितंतव ॥ ३० ॥

॥ २५ ॥ पुनर्लिगांतरमाह हतेति हतोवीरःशूरःप्रधानोराजायस्याःसाधमतिइतस्तोव्याकुलाभवति हतकर्णाहतकर्णधाराधिष्ठितफलाहहतकर्णधारावा ॥ २६ ॥ तस्यविपर्ययेपर्यवसानं दर्शयति इयंपुनरिति निवेदितौनिवेदितजीवनौतुभ्यंकृतौ ॥ २७ ॥ २८ ॥ चारित्रेणपातिब्रत्येनसुखशीलत्वात्सुखावहत्वान्मन्मनःसुखावहत्वभावत्वान्मन्मनःप्रविष्टासि हृदयंगमासीत्यर्थः अतएतत्सर्वस्वस्वामिनोरावणस्यविरुद्धमपिमयातवोक्तमितिभावः ॥ २९ ॥ तादृशंदर्शनंजीवनसूचकमनयोःसैनिकानांचाकारंदृष्ट्वामयातवानयोर्जीवनमुदीरितंनिवेदितम् दृश्यतइतिदर्शनः कर्मणित्युद् राजभोजनाःशालयइतिवत् ॥ ३० ॥

लक्ष्मीनैववियुज्यतदतिपाठेपिनमुच्यतेत्येवार्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रामलक्ष्मणयोरर्थेशोकं त्यज एवं प्रसन्नमुखाभ्यामजीवितुं जीवनराहित्येनावस्थातुमशक्यम् अतो जीवतीति निश्चिन्वितिशे
षः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सगमानः ॥ कनकरी० ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामोयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥

इदंतुमुमहच्चित्रं शरैः पश्यस्व मैथिलि ॥ विसंज्ञौ पतितावेतौ नैवलक्ष्मीर्विमुच्यते ॥ ३१ ॥ प्रायेण गतसत्त्वानां पुरुषाणां गतायुषाम् ॥ दृश्यमानेषु वक्रै
षु परं भवति वैरुतम् ॥ ३२ ॥ त्यज शोकं च दुःखं च मोहं च जनकं त्वज्जे ॥ रामलक्ष्मणयोरर्थे नाद्यशक्यमजीवितुम् ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सी
तामुरन्मुतोपमा ॥ कृतांजलिरुवाचे मामेवमस्त्विति मैथिली ॥ ३४ ॥ विमानं पुष्पकं तत्तु सन्निवर्त्य मनोजवम् ॥ दीनात्रिजटया सीतालं कामेव प्र
वेशिता ॥ ३५ ॥ ततस्त्रिजटया सार्धं पुष्पकादवरोह्य सा ॥ अशोकवनिकामेव राक्षसीभिः प्रवेशिता ॥ ३६ ॥ प्रविश्य सीता बहुवृक्षखंडां तां राक्षसें
द्रस्यविहारभूमिम् ॥ संप्रेक्ष्य संचित्य च राजपुत्रौ परं विषादं समुपाजगाम ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे
अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ घोरं शरबंधेन बद्धौ दशरथात्मजौ ॥ निःश्वसंतौ यथानागौ शयानौ रुधिरौ क्षितौ ॥ १ ॥ सर्वे तेवान
रश्रेष्ठाः समुप्रावमहाबलाः ॥ परिवार्य महात्मानौ तस्थुः शोकपरिप्लुताः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरे रामः प्रत्यबुध्यत वीर्यवान् ॥ स्थिरत्वात्सत्त्वयोगाच्च शरैः
संदानितोऽपि सन् ॥ ३ ॥ ततो हृत्वास रुधिरं निषण्णं गाढमर्पितम् ॥ भ्रातरं दीनवदनं पर्यदेव यदा तुरः ॥ ४ ॥ किं नु मे सीतया कार्यं लब्धया जीवितेन
वा ॥ शयानं योद्यप्यस्मि भ्रातरं युधि निर्जितम् ॥ ५ ॥ शक्यासीता समाना रीमर्त्यलोके विचिन्वता ॥ नलक्ष्मणसमो भ्राता सचिवः सांपरायिकः
॥ ६ ॥ परित्यक्ष्याम्य हंप्राणान्वानराणां तु पश्यताम् ॥ यदि पंचत्वमापन्नः सुमित्रानंदवर्धनः ॥ ७ ॥ किं नु वक्ष्यामि कौसल्यां मातरं किं नु कैकयीम् ॥
कथमंवां सुमित्रां च पुत्रदर्शनलालसाम् ॥ ८ ॥ विवत्सां वेपमानां च वेपंतीं कुररीमिव ॥ कथमाश्वासयिष्यामि यदि यास्यामि तं विना ॥ ९ ॥

घोरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ स्थिरत्वादिति दृढाचत्वात् सत्त्वयोगान्महाबल युक्तत्वात् संदानितोऽपि बद्धोऽपि ॥ ३ ॥ गाढमर्पितं शरैर्गाढवद्धम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ सचिवः सहायः सांपरायिको युद्धे सा
धुः युद्धार्ह इति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

योमयासहवनंगतस्तेनलक्ष्मणेनविनागतोहंकिंवक्ष्यामि ॥ १० ॥ अंवासुमित्रयेति क्रियमाणमितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ गतासुर्गतासुरिव ॥ १३ ॥ १४ ॥ शरभूतःशरैर्व्याप्तशरीरत्वाच्छ
रूपंप्राप्तः अस्तंब्रजन्तास्करइव तत्तद्वर्धनिःसरदुधिरव्याप्रशराःकिरणस्थानीयाः ॥ १५ ॥ अत्रुवतोपियस्यरुजाव्यथादृष्ट्यारागेणअन्ययामुखशोभयाचसूच्यते दृष्टीत्यनेनदर्शनशक्ति
मत्त्वमुच्यते ॥ १६ ॥ यमक्षयंयमगृहंयास्यामीत्यन्वयः यथायमात्रादिपुत्रेहमपर्यालोच्यैवमामनुगतस्तथाहमपितस्त्रेहंत्यक्तानुयास्यामीतिभावः ॥ १७ ॥ इष्टोबंधुजनोयस्यसः ॥ १८ ॥

कथंवक्ष्यामिशत्रुप्रभरतंचयशस्विनम् ॥ मयासहवनंयातोविनातेनाहमागतः ॥ १० ॥ उपालंभनशक्ष्यामिसोढुमंवासुमित्रया ॥ इहैवदेहंत्य
क्ष्यामिनहिजीवितुमुन्सहे ॥ ११ ॥ धिक्कांडुष्कृतकर्माणमनार्यमल्लतेत्यसौ ॥ लक्ष्मणःपातितःशेतेशरतल्येगतासुवत् ॥ १२ ॥ त्वंनित्यंसुविषण्णं
मामाश्वासयसिलक्ष्मण ॥ गतासुर्नाद्यशक्तोसिमामार्तमभिभापितुम् ॥ १३ ॥ येनाद्यबहवोयुद्धेनिहताराक्षसाःक्षितौ ॥ तस्यामेवाद्यशूरस्त्वंशे
षेविनिहतःशरैः ॥ १४ ॥ शयानःशरतल्येऽस्मिन्सशोणितपरिस्तुतः ॥ शरभूतस्ततोभासिभास्करोऽस्तमिवव्रजन् ॥ १५ ॥ बाणाभिहतमर्मत्वान्न
शक्नोषीहभापितुम् ॥ रुजाचात्रुवतोयस्यदृष्टिरागेणमूच्यते ॥ १६ ॥ यथैवमांवनंयांतमनुयातोमहाद्युतिः ॥ अहमप्यनुयास्यामितथैवैनंयमक्ष
यम् ॥ १७ ॥ इष्टबंधुजनो नित्यंमांचनित्यमनुव्रतः ॥ इमामद्यगतोऽवस्थांममानार्यस्यदुर्नयैः ॥ १८ ॥ सुरुष्टेनापिवीरेणलक्ष्मणेननसंस्मरे ॥ परु
षविप्रियंचापिश्रावितंतुकदाचन ॥ १९ ॥ विससर्जैकवेगेनपंचबाणशतानियः ॥ इष्वस्त्रेष्वधिकस्तस्मात्कार्तवीर्याच्चलक्ष्मणः ॥ २० ॥ अस्रैरस्त्रा
णियोहन्त्याच्छक्रस्यापिमहात्मनः ॥ सोयमुर्व्याहतःशेतमहार्हशयनोचितः ॥ २१ ॥ तत्तुमिथ्याप्रलपंमांप्रधक्ष्यतिनसंशयः ॥ यन्मयानकृतोराजा
राक्षसानांविभीषणः ॥ २२ ॥ अस्मिन्सुहृत्सुग्रीवप्रतिघातुमिवाहंसि ॥ सत्वहीनंमयाराजनूरावणोभिभविष्यति ॥ २३ ॥ अंगदंतुपुरस्कृत्यससै
न्यंसपरिच्छुदम् ॥ सागरंतरसुग्रीवनीलेनचनलेनच ॥ २४ ॥ कृतंहिसुमहत्कर्मयदन्यैर्दुष्करंरणे ॥ ऋक्षराजेनतुप्यामिगोलांगूलाधिपेनच ॥ २५ ॥

विप्रियमहितंकदाचनश्रावितंतुइतिनसंस्मरेनस्मरामीत्यर्थः ॥ १९ ॥ यएकवेगेनपंचबाणशतानिविससर्जकार्तवीर्यस्तस्मात्कार्तवीर्यात्सहस्रबाहोरयंद्विबाहुरेकेनवेगेनतावतोबाणान्विसृजन्नधि
कृत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ विभीषणोराजानकृतइतियत्यतस्तस्मात्तद्विभीषणमभिषेक्ष्यामीतिमिथ्याप्रलपंप्रलपितंमांप्रधक्ष्यति ॥ २२ ॥ सत्वहीनंशोकवतामयावलहीनम् ॥ २३ ॥ नीले
नेत्यादौसहेतिशेषः ॥ २४ ॥ हनुमदादिभिर्मर्दयैर्यत्कृतंतेनतुप्यामि ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ हरिभिर्युद्धं कृतमिति पूर्वोक्तसंबन्धः ॥ २७ ॥ अतिप्रबलसहायेनापि देवं दुर्जयमित्याह नचातिक्रमि तुमिति वयस्यः केवलसखा सुहृदुपक्रियामूलसखा ॥ २८ ॥ अधर्मभीरुणेति च्छे
ददतिनार्थस्तद्विफलमेव धर्मभीरुणेति च्छेदेषि धर्मत्यागाद्भीरुणेति व्याख्यानुशङ्क्यत्वात् ॥ २९ ॥ परिदेवितं परिदेवनप्रवृत्तं वचः कृष्णतरेक्षणाः पिङ्गाक्षाः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तंदूरपलायितसेनाः
परावर्त्यस्थापयित्वा गतम् वानरादुद्बुधुः सुग्रीवसमीपस्थादतिशेषः ॥ ३२ ॥ स्वगमानः ॥ कतकरी० ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्ध

अंगदेन कृतं कर्म भेदेन द्विविदेन च ॥ युद्धं केसरिणा संस्ये घोरं संपातिना कृतम् ॥ २६ ॥ गवयेन गवाक्षेण शरभेण गजेन च ॥ अन्यैश्च हरिभिर्युद्धं दुर्ध
रं त्यक्तजीवितैः ॥ २७ ॥ नचातिक्रमि तुं शक्यं देवं सुग्रीवमानुषैः ॥ यत्तु शक्यं वयस्येन सुहृदावापरं मम ॥ २८ ॥ कृतं सुग्रीवतस्सर्वं भवता धर्मभीरु
णा ॥ मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरपभाः ॥ २९ ॥ अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं गंतुं मर्हथ ॥ शुश्रुवुस्तस्य ये सर्वे वानराः परिदेवितम् ॥ वर्तयांचक्रिरे
ऽश्रुणि नेत्रैः कृष्णतरेक्षणाः ॥ ३० ॥ ततः सर्वाण्यनीकानि स्थापयित्वा विभीषणः ॥ आजगाम गदापाणिस्त्वरितं यत्र राघवः ॥ ३१ ॥ तं दृष्ट्वा त्वरितं
यातं नीलांजनचयोपमम् ॥ वानरादुद्बुधुः सर्वे मन्यमानास्तुरावणिम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥
अथोवाच महातेजा हरिराजो महाबलः ॥ किमियं व्यथितासेनामूढवातेवनौर्जले ॥ १ ॥ सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा वालिपुत्रो गदो ब्रवीत् ॥ न त्वं पश्यसि
रामं चलक्ष्मणं च महारथम् ॥ २ ॥ शरजालाचितौ वीरावुभौ दशरथात्मजौ ॥ शरतल्पे महात्मानौ शयानौ रुधिरोक्षितौ ॥ ३ ॥ अथाब्रवीद्दानरेंद्रः सु
ग्रीवः पुत्रमंगदम् ॥ नानि मित्तमिदं मन्ये भवितव्यं भयेन तु ॥ ४ ॥ विषण्णवदनाद्ये ते त्यक्तप्रहरणादिशः ॥ पलायंते च हरयस्त्रासादुत्फुल्ललोचनाः ॥ ५ ॥

कांडे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ मूढवातादिग्व्यामोहकरवात्यावातवती मूढेति भावे निष्ठा ॥ १ ॥ सुग्रीवस्य वचः सेनापलायनप्रश्नहेतुरूपम् अंगदस्तु प्रस्तुतमेव निमि
त्तमाह नत्वमिति एवं विशेषणकौ दशरथात्मजौ न पश्यसि किम् एतदेव निमित्तमिति दृष्ट्वा प्रश्न इति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ सुग्रीवो नेदमिदानीं पलायननिमित्तमित्याह अथेति इदं पलायननिमित्तं
त्वदुक्तनिमित्तान्यनिमित्तहीनमिति न मन्ये किं तु केन चित्सांप्रतिकेन पलायनहेतुना भयेन भवितव्यमित्यर्थः ॥ ४ ॥ तदेव स्पष्टयति विषण्णेति विषण्णवदनास्य त्यक्तप्रहरणाश्च संतपतावत्यर्थं तमि
हैव स्थिताः संप्रति नुदतो दिशः प्रतिपलायंते ननु त्रासात्सांप्रतिकादेवनान्यथेत्यर्थः ॥ ५ ॥

नलज्जैशूरगर्हितेपलायनेक्रियमाणेनलज्जाप्राप्तुवंतीत्यर्थः पृष्ठतःवर्तमानपदार्थानितिशेषः विप्रकर्षति पलायनप्रतिरोधकानितिशेषः ॥ ६ ॥ वर्धयामासविजयीभवेतिवचनेनेतिभावः ॥ ७ ॥
वानरजीपणंवानराणांजयनिमित्तम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ पर्यवस्थापयप्रतिष्ठापय ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ लक्ष्मणस्यतुलक्ष्मणस्यच ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शल्यकःश्वावित् ॥ १७ ॥

अन्योन्यस्यनलज्जतेननिरीक्षंतिपृष्ठतः ॥ विप्रकर्षतिचान्योन्यंपतितंलंघयंतिच ॥ ६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोगदापाणिर्विभीषणः ॥ सुग्रीवंवर्धयामा
सराघवंचजयाशिषा ॥ ७ ॥ विभीषणंचसुग्रीवोदृष्ट्वावानरभीषणम् ॥ ऋक्षराजंमहात्मानंसमीपस्थमुवाचह ॥ ८ ॥ विभीषणोयंसंप्राप्तोयंदृष्ट्वा
वानरर्षभाः ॥ इदंत्यागतसंत्रासारावणात्मजशंकया ॥ ९ ॥ शीघ्रमेतान्सुसंत्रस्तान्वहुधाविप्रधावितान् ॥ पर्यवस्थापयाख्याहिविभीषणमुपस्थि
तम् ॥ १० ॥ सुग्रीवेणैवमुक्तस्तुजांववानृक्षपार्थिवः ॥ वानरान्सांवयामाससन्निवत्यप्रधावतः ॥ ११ ॥ तेनिवृत्ताःपुनःसर्वेवानरास्यक्तसाध्वसाः ॥
ऋक्षराजवचःश्रुत्वातंचदृष्ट्वाविभीषणम् ॥ १२ ॥ विभीषणस्तुरामस्यदृष्ट्वागात्रंशरैश्चितम् ॥ लक्ष्मणस्यतुधर्मात्मावभूवव्यथितस्तदा ॥ १३ ॥
जलक्लिन्नेनहस्तेनतयोर्नेत्रेविमृज्यच ॥ शोकसंपीडितमनारुरोदविललापच ॥ १४ ॥ इमौतौसत्वसंपन्नौविक्रांतौप्रियसंयुगौ ॥ इमामवस्थांग
मितौराक्षसैःकूटयोधिभिः ॥ १५ ॥ भ्रातृपुत्रेणचैतेनदुष्पुत्रेणदुरात्मना ॥ राक्षस्याजिह्मयाबुद्ध्यावंचितावृजुविक्रमौ ॥ १६ ॥ शरैरिमावलंबिद्धौ
रुधिरेणसमुक्षितौ ॥ वसुधायामिमौसुनौदृश्येतेशल्यकाविव ॥ १७ ॥ ययोर्वीर्यमुपाश्रित्यप्रतिष्ठाकांक्षितामया ॥ ताविमौदेहनाशायप्रसुप्तौपु
रुषर्षभौ ॥ १८ ॥ जीवन्नयविपन्नोस्मिन्पराज्यमनोरथः ॥ प्राप्तप्रतिज्ञश्चरिपुःसकामोरावणःकृतः ॥ १९ ॥ एवंविलपमानंतंपरिष्वज्यविभीष
णम् ॥ सुग्रीवःसत्वसंपन्नोहरिराजोऽब्रवीदिदम् ॥ २० ॥ राज्यंप्राप्स्यसिधर्मज्ञलंकायानेहसंशयः ॥ रावणःसहपुत्रेणस्वकामनेहलप्स्यते ॥ २१ ॥
गरुडाधिष्ठितावेतावुभौराघवलक्ष्मणौ ॥ त्यक्तमोहंवधिष्येतेसगणंरावणंरणे ॥ २२ ॥

प्रतिष्ठाराज्येस्थितिः ॥ १८ ॥ अद्यजीवन्नपिविपन्नोस्मिन्मृतोस्मि प्राप्तप्रतिज्ञोनिर्वृत्तसीतापरित्यागाभावप्रतिज्ञः सकामःपूर्णमनोरथश्चपुत्रेणकृतः ॥ १९ ॥ २० ॥ रावणःपुत्रेणसहस्वका
मंस्वमनोरथमिहलंकायानलप्स्यते ॥ २१ ॥ कुतस्तत्राह गरुडाधिष्ठिताविति गरुडोपासकतयाविज्ञातावित्यर्थः तीर्थस्तुनरुजापीडितावेतावितिपठित्वानमरणपर्यवसायिरुजापीडिताविमौ
किंतुमोहमात्रंप्राप्तौअतस्तत्कालेवंप्रव्याचष्टे ॥ २२ ॥

तमेवंसांत्वयित्वागच्छानुग्रहसंभावयेत्यर्थः सांत्वयित्वेत्यस्यैवार्थकथनं समाश्वास्यत्विति अनेन सुधीववाक्येन रामविषयं स्वस्य भगवदवतारत्वज्ञानं सूचितम् ॥ २३ ॥ यावद्बन्धसंज्ञौ भवि
ष्यतस्तावदनयोरक्षार्थमेतौ गृहीत्वा शूरैर्हरिगणैः सह किष्किं धां गच्छ ॥ २४ ॥ २५ ॥ एतद्वाक्यं रक्षणे पायबोधकं वाक्यम् तदेवाह देवासुरमिति ॥ २६ ॥ स्पृश्यत इति स्पर्शो विषयः शरसंस्पर्
शे शरविषये लक्ष्ये धनरूपे को विदानपिशस्रविदुषोऽपि मुहुर्मुहुश्छादयंतो माययेंद्रजिह्वात्मानं प्रच्छादयंतो जघ्नुः ॥ २७ ॥ आर्तत्वादि धर्मवतोऽपि तान् बृहस्पतिर्विद्याभिर्गरुडादिभ्यां न रूपामृत
जीवनीं जिह्वात्वा शोभिरोषधीं जिह्वचिकित्सति अचिकित्सत् ॥ २८ ॥ अस्तु किं प्रकृते तत्राह तानीति ॥ २९ ॥ ननु ज्ञाने किलानयनं तत्राह हरयस्त्विति संपात्यादयो हरयः पार्वती पर्वतप्रतिष्ठिते
तमेवंसांत्वयित्वा तु समाश्वास्य तुराक्षसम् ॥ सुषेणं श्वशुरं पार्श्वे सुग्रीवस्तमुवाच ह ॥ २३ ॥ सह शूरैर्हरिगणैर्लब्धसंज्ञावरिंदमौ ॥ गच्छत्वं भ्रातरौ
गृह्य किष्किं धारामलक्ष्मणौ ॥ २४ ॥ अहं तुरावणं हत्वा सपुत्रं सह बांधवम् ॥ मैथिलीमानयिष्यामि शक्रो नष्टमिव श्रियम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वा तद्दानं रेंद्र
स्य सुषेणो वाक्यमब्रवीत् ॥ देवासुरं महायुद्धमनुभूतं पुरा तनम् ॥ २६ ॥ तदा स्मदानवादेवान् शरसंस्पर्शको विदान् ॥ निजघ्नुः शस्त्रविदुषश्छादयंतो
मुहुर्मुहुः ॥ २७ ॥ तानां तान् नष्टसंज्ञांश्च गतामूंश्च बृहस्पतिः ॥ विद्याभिर्मन्त्रयुक्ताभिरोषधीभिश्चिकित्सति ॥ २८ ॥ तान्यौ पधान्या नयितुं क्षीरोदं यां तु सा
गरम् ॥ जवेन वानराः शीघ्रं संपाति पनसादयः ॥ २९ ॥ हरयस्तु विजानंति पार्वती ते महौषधी ॥ संजीव करणीं दिव्यां विशल्यां देवनिर्मिताम् ॥ ३० ॥
चंद्रश्च नाम द्रोणश्च क्षीरोदेसागरोत्तमे ॥ अमृतं यत्र मथितं तत्र ते परमौषधी ॥ ३१ ॥ तौ तत्र विहितौ देवैः पर्वतौ तौ महोदधौ ॥ अयं वायुसुतो राजन्हनू
मांस्तत्र गच्छतु ॥ ३२ ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुर्मेघाश्चापि सविद्युतः ॥ पर्यस्य सागरे तोयं कंपयन्निव पर्वतान् ॥ ३३ ॥ महता पक्षवातेन सर्वद्वीपमहाद्रु
माः ॥ निपेतुर्भग्नविटपाः सलिले लवणां भसि ॥ ३४ ॥ अभवन्पन्नगास्तभोगिनस्तत्र वासिनः ॥ शीघ्रं सर्वाणि यादां सिजग्मुश्च लवणार्णवम् ॥ ३५ ॥
ओषधीं विजानंति पार्वती इति द्विवचनमार्थम् तयोर्नामाह संजीवेति विशल्यां विशल्य करणीम् देवेन ब्रह्मणानिर्मिताम् ॥ ३० ॥ कपर्वते तत्राह चंद्रश्चेति क्षीरोदेतौ पर्वतौ स्तः तयोश्च ओष
धौ कोनामसागरोत्तमस्तत्राह अमृतमिति ॥ ३१ ॥ यद्यपि पनसादयो जानंति तथापि शीघ्रमागमनार्थं वायुसुतो यातु ॥ ३२ ॥ एतस्मिन्नंतरे ओषध्या नयनवार्ताकाले सागरे तोयं पर्यस्य अति
लहरीयोगिकत्वापर्वतान् कंपयन्पक्षवायुरभूत्सविद्युतो मेघाश्वासन् ॥ ३३ ॥ सर्वे द्वीपाः लवणसमुद्रांतर्वर्तिनः ॥ ३४ ॥ तत्र वासिनो मलयवासिनो भोगिनो महाकाया यादां सि सर्वाणि लवणार्ण
वं जग्मुः जयादंतर्मशानीत्यर्थः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रत्यभिन्नं विजयाशिषाप्रतिपूज्य सुखे रामलक्ष्मणयोः ॥ ३८ ॥ संरुद्धः यथा पूर्वसंरुद्धमासा अभूवन् सुवर्णेशो भनकाति युक्तं तनूशरीरे ॥ ३९ ॥ तेजः पराभिभवसामर्थ्यं वी
 र्यपराक्रमः बलशरीरम् ओजः कांतिः उत्साहः प्रसिद्धः प्रदर्शनशब्दानुमानाभ्यां परोक्षार्थनिश्चयः बुद्धिरपरोक्षनिश्चयः द्विगुणावैनतेयस्पर्शात्पूर्वतोप्यधिका अत्रान्यैर्देवैरवतीर्य भगवतो रा
 मस्य मूलमूर्तेराज्ञयोपकारः संपादितः गरुडेन तु स्वरूपत एवेति बोध्यम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ व्यतिक्रान्तौ लघितवन्तौ ॥ ४२ ॥ यथा तातं दशरथं स्वावतारोचितं कथ्य प्रजापत्यं शम् अजं च पितामहं
 ततो मुहुर्ताद्विरुद्धं वै न ते यं महाबलम् ॥ वानरादद्गुः सर्वं ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ ३६ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य नागास्ते विप्रदुद्रुवुः ॥ यैस्तु तौ पुरुषौ बद्धौ
 शरभूतं महाबलैः ॥ ३७ ॥ ततः सुपर्णः काकुत्स्थो स्पृष्ट्वा प्रत्यभिन्नं च ॥ विममर्शं च पाणिभ्यां मुखे चंद्रसमप्रभे ॥ ३८ ॥ वै न ते येन संस्पृष्टास्तयोः सं
 रुद्धव्रणाः ॥ सुवर्णे च तनूस्त्रिग्वेन योराशु बभूवतुः ॥ ३९ ॥ तेजो वीर्यं बलं चौज उत्साहश्च महागुणाः ॥ प्रदर्शनं च बुद्धिश्च स्मृतिश्च द्विगुणा तयोः
 ॥ ४० ॥ तावत्प्राप्य महातेजा गरुडो वासवापमौ ॥ उभौ च सस्वजे दृष्टोरामश्चैनमुवाच ह ॥ ४१ ॥ भवत्सदा द्वाय स नरावणिप्रभवं महत् ॥ उपायेन
 व्यतिक्रान्तौ शीघ्रं च बलिनौ कृतौ ॥ ४२ ॥ यथा तातं दशरथं यथाऽजं च पितामहम् ॥ तथा भवं तमासाद्य लब्धयं मे प्रसीदति ॥ ४३ ॥ को भवान् रूपसंप
 ल्लादिव्यस्वगनुलेपनः ॥ वसानो विरजे वस्त्रे दिव्याभरणभूषितः ॥ ४४ ॥ तमुवाच महातेजा वै न ते यो महाबलः ॥ पतत्रिराजः प्रीतात्मा हर्षपर्याकुले
 क्षणम् ॥ ४५ ॥ अहं सखा ते काकुत्स्थ प्रियः प्राणो बहिः श्वरः ॥ गरुत्मानि हं संप्राप्तो युवयोः सात्यकारणात् ॥ ४६ ॥ असुरा वामहा वीर्यावानरा वामहा
 बलाः ॥ मुराश्वापि स गंधर्वाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ॥ ४७ ॥ नेमं मोक्षयितुं शक्ताः शरबंधं सुदारुणम् ॥ मायाबलादिं द्रजितानिर्मितं क्रूरकर्मणा ॥ ४८ ॥
 एते नागाः काद्रवेयास्तीक्ष्णदंष्ट्राविषोल्बणाः ॥ रक्षोमायाप्रभावेण शरभूतास्त्वदाश्रयाः ॥ ४९ ॥
 चतुर्मुखव्रतांशम् मे हिरण्यगर्जात्मनस्तवं शस्य ॥ ४३ ॥ को भवानिति अयं प्रश्नोऽपि मनुष्यशरीरोचितम्व्यवहार एव तत्सत्यत्वप्रत्यापनार्थः अत्र रामसमीपागमनपर्यंतं पक्ष्याकारेणैवागत्य सन्नि
 धिमात्रेण नागबंधनं च निरस्य राघवस्पर्शनाद्यर्थं पुरुषाकारेण व्यवहृतवानिति बोध्यम् तवाह रूपसंपन्न इति दिव्यरूपसंपन्न इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ हर्षपर्याकुलेक्षणं राममुवाचेत्यन्वयः ॥ ४५ ॥ अ
 हं सखेति सखित्वात्सुर्गवादिबुद्धेवसाक्ष्यकरणार्थमागत इति भावः ॥ ४६ ॥ इदं च साहाय्यं मे देकसाध्यमित्याह असुरावेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ रक्षोमायया शरभूता एते नागास्त्वदाश्रया इति बहु
 ब्रूहिः त्वां प्राप्ता इत्यर्थः ॥ ४९ ॥

वा० रा०

॥ ७१ ॥

ममदुर्नयैरित्यादिनायदात्मनिदनं कृतं तत्परिहरति सभाग्य इति अनुकूलतरथु भदैववानसि समरे समरविषये ॥ ५० ॥ इमं वृत्तांतं नागबंधवृत्तांतं श्रुत्वा देवतानां मुखादिति शेषः स्नेहादेवागतः ॥ ५१ ॥ स्नेहादेवचयुर्वा मोक्षितौ मोक्षितौ अप्रमादः सावधानता ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तन्न विश्वसनीयम् यथा वयमृजवोधर्मपरास्तथा पुरुषत्वाविशेषाद्रक्षां स्पृष्टव्यं तैवेति कल्पितं रक्षोगतमार्जवं

सभाग्यश्चासिधर्मज्ञरामसत्यपराक्रम ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा समरे रिपुघातिना ॥ ५० ॥ इमं श्रुत्वा तु विक्रांतस्त्वरमाणो हमागतः ॥ सहसैवाव
योः स्नेहात्सखित्वमनुपालयन् ॥ ५१ ॥ मोक्षितौ च महाघोरादस्मात्सायकबंधनात् ॥ अप्रमादश्च कर्तव्यो युवाभ्यां नित्यमेव हि ॥ ५२ ॥ प्रकृत्यारा
त्सः सर्वे संग्रामे कूटयोधिनः ॥ शूराणां शुद्धभावानां भवतामार्जवं बलम् ॥ ५३ ॥ तन्न विश्वसनीयं वीराक्षसानां रणाजिरे ॥ एते नैवोपमानेन नि
त्यं जिह्वाहिराक्षसाः ॥ ५४ ॥ एवमुक्त्वा तदारामं सुपर्णः समहावलः ॥ परिष्वज्य च सुस्निग्धमा प्रपुमुपचक्रमे ॥ ५५ ॥ सखे राघवधर्मज्ञ रिपूणामपि
वत्सल ॥ अभ्यनुज्ञातु मिच्छामि गमिष्यामि यथा सुखम् ॥ ५६ ॥ न च कौतूहलं कार्यं सखित्वं प्रति राघव ॥ कृतकमारिणे वीरसखित्वं प्रति वेत्स्यसि
॥ ५७ ॥ बालवृद्धावशेषां तुलंकां कृत्वा शरीरमभिः ॥ रावणं तुरिपुं हत्वा सीतां त्वमुपलप्स्यसे ॥ ५८ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुपर्णः शीघ्रविक्रमः ॥ रामं
च नीरुजं कृत्वा मध्ये तेषां वनौकसाम् ॥ ५९ ॥ प्रदक्षिणं ततः कृत्वा परिष्वज्य च वीर्यवान् ॥ जगामाकाशमाविश्य सुपर्णः पवनो यथा ॥ ६० ॥ नीरुजौ
राघवौ हृत्वा ततो वानरयूथपाः ॥ सिंहनादं तदाने दुर्लंगूलं दुधुवुश्चते ॥ ६१ ॥ ततो भेरीः समाजघ्नुर्मृदंगांश्चाप्यवा दयन् ॥ दध्मुः शंखान्संप्रहृष्टाः क्ष्वे
लं त्यपि यथापुरम् ॥ ६२ ॥ अपरे स्फोट्य विक्रांता वानरानगयोधिनः ॥ द्रुमानुत्पात्य विविधांस्तस्थुः शतसहस्रशः ॥ ६३ ॥ विस्मृतं तोमहानादां स्वास
यंतो निशाचरान् ॥ लंकाद्वाराण्युपाजग्मुर्बुद्धकामाः पुंवंगमाः ॥ ६४ ॥

न विश्वसितव्यमित्यर्थः उक्तमेवार्थमनुभवतः स्पष्टीकरोति एते नैवेति इन्द्रजित्कापट्येनैवेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ आपटुंगमनानुज्ञां कारयितुम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ममुक्तसखित्वं प्रतिलोकप्रतारणायापि
विस्मयानकार्य इत्याह न चेति अनुवेत्स्यसि एतैः सर्वैः सहेति शेषः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्रदक्षिणं कृत्वेत्यनेन दिव्यदेवतावतारोराम इति सर्वान्प्राकृतकपीन्त्यपि बोधितम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥
यथापुरं यथापूर्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

यु० कां०

६

॥ ७१ ॥

निशीथेयथाघनानानादस्तथावानराणानादइत्यर्थः अत्रस्थानेदिनद्वयंयुद्धावहारइत्याप्रिवेश्यः ॥ ६५ ॥ मत्तमानः ॥ कतकरी० ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभि०वा०युद्ध०पंचाशःसर्गः ॥ ५० ॥
 अथश्रुतवानरनादेनरावणेनधृष्टाक्षप्रेषणम् तेषामिति राक्षसैर्विभीषणादिभिः ॥ १ ॥ स्निग्धगंभीरत्वेनदुःखमूलरोदनादिशब्दव्यावृत्तिः ॥ २ ॥ यथायस्मादित्यर्थः एवमेपांनादःसमुत्थितः
 तेषां सुभीमस्तुमुलोनिनादोबभूवशाखामृगयूथपानाम् ॥ क्षयेनिदाघस्ययथाघनानानादःसुभीमो नदतां निशीथे ॥ ६५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
 वा० आ० युद्धकांडे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तेषांतु तुमुलं शब्दं वानराणां महौजसाम् ॥ नर्दतां राक्षसैः सार्धं तदा शुश्रावरावणः ॥ १ ॥
 स्निग्धगंभीरनिर्घोषं श्रुत्वा तं निनदं भृशम् ॥ सचिवानां तत्तेषां मध्यवचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ यथाऽसौ संप्रहृष्टानां वानराणामुपस्थितः ॥ बहूनां सुम
 हान्नादो मेघानामिव गर्जताम् ॥ ३ ॥ सुव्यक्तं महती प्रीतिरिते तेषां नात्र संशयः ॥ तथा हि विपुलैर्नादैश्चक्षुभेलवणार्णवः ॥ ४ ॥ तौ तु बद्धौ शरैस्तीक्ष्णैर्भ्रा
 तरौ रामलक्ष्मणौ ॥ अयंच सुमहान्नादः शंकां जनयतीव मे ॥ ५ ॥ एवं च वचनं चोक्ता मंत्रिणो राक्षसेश्वरः ॥ उवाच नैर्ऋतांस्तत्र समीपपरिवर्तिनः
 ॥ ६ ॥ ज्ञायतां तूर्णमेतेषां सर्वेषां च वनौकसाम् ॥ शोककाले समुत्पन्नं हर्षकारणमुत्थितम् ॥ ७ ॥ तथोक्तास्ते सुसंभ्रांताः प्राकारमधिरुह्य च ॥ ददृशुः
 पालितां सेनां सुप्रीवेण महात्मना ॥ ८ ॥ तौ च मुक्तौ सुषारेण शरबंधेन राघवौ ॥ समुत्थितौ महाभागौ विपेदुः सर्वराक्षसाः ॥ ९ ॥ संत्रस्तदृष्ट्याः सर्वे
 प्राकारादवरुह्यते ॥ विवर्णराक्षसाघोरा राक्षसेन्द्रमुपस्थिताः ॥ १० ॥ तदप्रियं दीनमुखारावणस्य च राक्षसाः ॥ कृत्स्नं निवेदयामासुर्यथावद्वाक्य
 कोविदाः ॥ ११ ॥ यौ तां विद्रजिता युद्धे भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ निबद्धौ शरबंधेन निप्रकंपभुजौ कृतौ ॥ १२ ॥ विमुक्तौ शरबंधेन दृश्येते तौरणाजिरे ॥
 पाशानिवर्गजौ छित्वा गजेन्द्रसमविक्रमौ ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां राक्षसेन्द्रो महाबलः ॥ चिंतारोपसमाक्रांतां विवर्णवदनोऽभवत् ॥ १४ ॥ घो
 रं दत्तवरैर्बद्धौ शरैराशीविषोपमैः ॥ अमोघैर्मूर्यसंकाशैः प्रमथ्येन्द्रजिता युधि ॥ १५ ॥
 ॥ ३ ॥ तस्मादेषां महती प्रीतिरिति मन्थे तत्रैव युज्यन्तरम् तथा हीति ॥ ४ ॥ शंकां बंधमोक्षणशंकां जनयतीव जनयत्येव ॥ ५ ॥ ६ ॥ किं हर्षकारणमुत्थितं तज्ज्ञायताम् ॥ ७ ॥ प्राकारमधिरु
 ह्येति अनेनात्रावहारः सूचितः ॥ ८ ॥ समुत्थितौ दृष्टेति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दत्तवरैः वरेदत्ता दत्तवरास्तैः चिरकालदुश्चरतपसावरप्राप्तैरित्यर्थः युधि प्रमथ्य बद्धा
 वित्यन्वयः ॥ १५ ॥

संशयस्य संज्ञिद्वलमवष्टभ्यस्थितस्यमेतद्वलस्यैकल्याद्यायोस्माकमपजयइतिमन्येइत्यर्थः ॥ १६ ॥ तदेवाह निष्फलाइति यैः शरैरिन्द्रजित्युक्तैः संगामेममरिपूणां जीवितमादत्तं ते निष्फलाः संवृताः खलु तस्मात्संशयस्यमिदम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ परिक्रम्य रावणं प्रदक्षिणीकृत्य ॥ २० ॥ तद्वारं रावणगृहद्वारं अभिनिष्क्रम्य ततो निर्गम्य युयुत्सतः पुंसः किंचिरेण किंचिल्लेवेन वि
तद्वचं धर्मासाधयदिमुक्तैरिपूमम ॥ संशयस्यमिदं सर्वमनुपस्थाम्यहं बलम् ॥ १६ ॥ निष्फलाः खलु संवृताः शराः पावकतेजसः ॥ आदत्तं ये सुसं
ग्रामेरिपूणां जीवितं मम ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा तु संकुद्धो निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ अब्रवीद्रक्षसां मध्ये धूम्राक्षं नाम राक्षसम् ॥ १८ ॥ बलेन महता युक्तो
राक्षसैर्भीमविक्रम ॥ त्वं वधायाशु निर्याहिरामस्य सहवानरैः ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तु धूम्राक्षो राक्षसेन्द्रणधीमता ॥ परिक्रम्य ततः शीघ्रं निर्जगाम नृपा
लयान् ॥ २० ॥ अभिनिष्क्रम्य तद्वारं बलाभ्यक्षमुवाच ह ॥ त्वरयस्व बलं शीघ्रं किंचिरेण युयुत्सतः ॥ २१ ॥ धूम्राक्षवचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षो बलानुगः ॥
बलमुद्योजयामास रावणस्याज्ञया भृशम् ॥ २२ ॥ ते बद्धघंटा बलिनो घोररूपानि शाचराः ॥ विनयमानाः संदृष्टा धूम्राक्षं पर्यवारयन् ॥ २३ ॥ विवि
धा युधहस्ताश्च शूलमुद्गरपाणयः ॥ गदाभिः पट्टिशैर्दंडैरायसैर्मुसलैरपि ॥ २४ ॥ परिषंभेदिपालैश्च भृशैः पाशैः परश्वधैः ॥ निर्ययूराक्षसाघोरा नर्दता
जलदा यथा ॥ २५ ॥ रथैः कवचिनस्वन्ये ध्वजैश्च समलंकृतैः ॥ सुवर्णजालविहितैः खरैश्च विविधाननैः ॥ २६ ॥ हयैः परमशीघ्रैश्च गजैश्चैव मदोक्त
दैः ॥ निर्ययुर्नैर्ऋतव्याघ्राव्याघ्राइव दुरासदाः ॥ २७ ॥ मृगसिंहमुखैर्युक्तं खरैः कनकभूषितैः ॥ आरुरोहरयं दिव्यं धूम्राक्षः खरनिःस्वनः ॥ २८ ॥ स निर्या
तो महावीर्यो धूम्राक्षो राक्षसैर्वृतः ॥ हसन्तैपश्चिमद्वाराद्धनूमान्यत्र तिष्ठति ॥ २९ ॥ रथप्रवरमास्याय खरयुक्तं स्वरस्वनम् ॥ प्रयांतं तु महाघोरं राक्षसं
भीमदर्शनम् ॥ ३० ॥ अंतरिक्षगताः क्रूराः शकुनाः प्रत्यपेधयन् ॥ रथशीर्षे महाभीमो गृध्रश्च निपपात ह ॥ ३१ ॥ ध्वजाग्रैश्च यिताश्चैव निपेतुः कुणपाश
नाः ॥ रुधिराद्रोमहान् श्वेतः कबंधः पतितो भुवि ॥ ३२ ॥ विस्वरंचोत्सृजन्नादान् धूम्राक्षस्य निपातितः ॥ ववर्परुधिरं देवः संच चालचमेदिनी ॥ ३३ ॥
लंबोच्चयं इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ बद्धघंटाः प्रासशक्त्यादिष्वतिशेषः ॥ २३ ॥ गदादिभिरुपलक्षिताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ समलंकृतैरिति रथध्वजयोर्विशेषणं सुवर्णजालविहितं स्तेनविहिता
लंकारैः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ पश्चिमद्वारात् यत्र द्वारे हनूमान् रोधकस्तस्मादेव पश्चिमद्वाराद्धनूमान्तायोद्धुं निर्गतः ॥ २९ ॥ ३० ॥ शकुनादुःशकुनाः प्रत्यपेधयन् मृत्युसूचनेनेति शेषः ॥ ३१ ॥
यद्यिनामालावत्यरस्परसक्ताः कुणपाशनागृध्राः ॥ ३२ ॥ धूम्राक्षस्य समीपे निपातितो निपतितः कबंध इति शेषः ॥ ३३ ॥

प्रतिलोमप्रतिकूलम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अजिनिक्रम्ययुरादिनिशेषः महौघः प्रलयसमुद्रस्तत्कल्पाम् ॥ ३६ ॥ चूडमानः ॥ कतकरी ० ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति
 लके बालमीकाये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ धूम्राक्षमिति ॥ १ ॥ २ ॥ भूमिसमीकृताः भूम्या समतां प्रापिता हता इति यावत् ॥ ३ ॥ घोरसंकाशैः घोरस्त
 प्रतिलोमं ववौ वायुनिर्घातममनिःस्वनः ॥ तिमिरौघावृतास्तत्र दिशश्च न च काशिरे ॥ ३४ ॥ सतूत्पातांस्ततो हृद्वाराक्षसानां भयावहान् ॥ प्रादुर्भूता
 न्सुघोरांश्च धूम्राक्षान् व्यथितो भवत् ॥ मुमुद्गराक्षसाः सर्वे धूम्राक्षस्य पुरः सराः ॥ ३५ ॥ ततः सुभीमा बहूभिर्निशाचरैर्वृतो भिनिक्रम्य रणोत्सुको बली ॥
 ददर्श ताराघवबाहुपालितां महौघकल्पां बहूवानरं च मूम् ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकाण्डे एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥
 धूम्राक्षं प्रेत्य निर्यातं राक्षसं भीमविक्रमम् ॥ विनेदुर्वानराः सर्वे प्रहृष्टायुद्धकां क्षिणः ॥ १ ॥ तेषां सुतुमुलं युद्धं संजज्ञे कपिरक्षसाम् ॥ अन्योन्यं पाद
 पैर्घोरैर्निघ्नतां शूलमुद्गरैः ॥ २ ॥ राक्षसैर्वानराघोरा विनिरुक्ताः समंततः ॥ वानरैराक्षसाश्चापि द्रुमैर्भूमिसमीकृताः ॥ ३ ॥ राक्षसास्त्वभिसंकुद्धा वा
 नरान्निशितैः शरैः ॥ विव्यधुर्घोरसंकाशैः कंकपत्रैरजिह्वगैः ॥ ४ ॥ ते गदाभिश्च भीमाभिः पट्टिशैः कूटमुद्गरैः ॥ घोरैश्च परिघैश्चित्रैश्चिशूलैश्चापि संश्रि
 तैः ॥ ५ ॥ विदार्यमाणारक्षाभिर्वानरास्ते महाबलाः ॥ अमर्षजनि तोद्वर्षाश्चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ॥ ६ ॥ शरनिभिन्नगात्रास्ते शूलनिभिन्नदेहिनः ॥
 जगृहुस्ते द्रुमांस्तत्र शिलाश्च हरियूथपाः ॥ ७ ॥ ते भीमवेगाहरयान् दर्शमानास्ततस्ततः ॥ ममंथूराक्षसान् वीरान्नामानि च वभापिरे ॥ ८ ॥ तद्बभूवाद्भुतं
 घोरं युद्धं वानररक्षसाम् ॥ शिलाभिर्विविधाभिश्च बहुशास्त्रैश्च पादपैः ॥ ९ ॥ राक्षसामथिताः केचिद्धानरैर्जितकाशिभिः ॥ प्रवेमू रुधिरं केचिन्मुखै
 रुधिरभोजनाः ॥ १० ॥ पार्श्वेषु दारिताः केचित्केचिद्राशीकृता द्रुमैः ॥ शिलाभिश्चूर्णिताः केचित्केचिद्वैर्विदारिताः ॥ ११ ॥ ध्वजैर्विमथितैर्भग्नैः
 खड्गैश्च विनिपातितैः ॥ रथैर्विध्वंसिताः केचिद्व्यथितारजनीचराः ॥ १२ ॥ गजैर्द्रुमैः पर्वताकारैः पर्वताग्रैर्वनौकसाम् ॥ मथितैर्वाजिभिः कीर्णसारो
 ह्वैर्बभूवा तलम् ॥ १३ ॥

पि ॥ ४ ॥ संश्रितैर्गृहीतैः ॥ ५ ॥ जनितोद्वर्षाः संजातोत्साहाः अभीतवन्निर्भयाः संतः ॥ ६ ॥ शूलनिभिन्नदेहिनः इन्ततत्त्वमार्पम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ जितकाशिभिर्जितभयैर्जितश्वासैर्वी
 ॥ १० ॥ द्रुमैराशीकृताः द्रुमप्रहारैर्हृत्पाराशीकृता इत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ गजैर्द्रुमैर्गजैर्द्रुमैः ॥ १३ ॥

करजैर्नखैः ॥ १४ ॥ मूढामूर्च्छिताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अवपोथिताहिसिताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विद्वलंतोविशः ॥ २० ॥ २१ ॥ आंत्रैर्विनिःसृताः निःसृतांत्रादित्यर्थः आंत्राणिपुरी
ततदतिक्रान्तकः ॥ २२ ॥ २३ ॥ युद्धगांथर्वयुद्धरूपसंगीतविद्या तद्रूपकोपपादकंधनुरित्यादि धनुर्ज्यारूपायातंत्रीवीणातयामधुरम् तंत्रिमधुरमिति क्रत्वार्णः हिक्काअश्वहेपातद्रूपताले

वानरैर्भीमविक्रांतैरापुत्योत्पुत्यवेगितैः ॥ राक्षसाः करजैस्तीक्ष्णैर्मुखेषु विनिदारिताः ॥ १४ ॥ विषण्णवदनाभूयोविप्रकीर्णशिरोरुहाः ॥ मूढाः शो
णितगंधेन निषेतुर्धरणीतले ॥ १५ ॥ अन्येतुपरमकुद्धाराक्षसाभीमविक्रमाः ॥ तलैरेवाभिधावंति वज्रस्पर्शसमैर्हरीन् ॥ १६ ॥ वानरैः पातयंतस्ते
वेगितावेगवत्तरैः ॥ मुष्टिभिश्चरणैर्दतैः पादपैश्चावपोथिताः ॥ १७ ॥ सैन्यंतुविद्रुतं दृष्ट्वा धूम्राक्षोराक्षससर्पभः ॥ रोपेण कदनं चक्रे वानराणां युयुत्सताम्
॥ १८ ॥ प्रामैः प्रमथिताः केचिद्धानराः शोणितस्त्रवाः ॥ मुद्गरैराहताः केचित्पतिताधरणीतले ॥ १९ ॥ परिघैर्मथिताः केचिद्भिद्रिपा लैश्चदारिताः ॥ प
टिशैर्मथिताः केचिद्विद्रुलंतोगतासवः ॥ २० ॥ केचिद्विनिहताभूमौ रुधिरार्द्रावनौकसः ॥ केचिद्विद्रावितानष्टाः संक्रुद्धैराक्षसैर्युधि ॥ २१ ॥ विभि
न्नहृदयाः केचिदेकपार्थ्वेन शायिताः ॥ विदारितास्त्रिशूलैश्च केचिदांत्रैर्विनिःसृताः ॥ २२ ॥ तत्सुभीमं महद्युद्धं हरिराक्षससंकुलम् ॥ प्रवभौ शस्त्रबहु
लं शिलापादपसंकुलम् ॥ २३ ॥ धनुर्ज्यातंत्रिमधुरं हिक्कातालसमन्वितम् ॥ मंदैस्तनितगीतं तद्युद्धगांधर्वमावभौ ॥ २४ ॥ धूम्राक्षस्तु धनुष्पाणिवा
नरानरणमूर्धनि ॥ हसन्विद्रावयामास दिशस्ता ऊरुवृष्टिभिः ॥ २५ ॥ धूम्राक्षेणादितं सैन्यं व्यथितं प्रेक्ष्य मारुतिः ॥ अभ्यवर्तत संक्रुद्धः प्रगृह्य विपु
लां शिलाम् ॥ २६ ॥ क्रोधाद्दिगुणताम्राक्षः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ शिलां तां पातयामास धूम्राक्षस्य रथं प्रति ॥ २७ ॥ आपतंतीं शिलां दृष्ट्वा गदामुद्यम्य
संभ्रमान् ॥ रथादापुत्यवेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत ॥ २८ ॥ साप्रमथ्य रथं तस्य निपपात शिलाभुवि ॥ सचक्रकूबरमुखं सध्वजं सशरासनम् ॥ २९ ॥
सत्यक्कातुरथं तस्य हनूमान्मारुतात्मजः ॥ रक्षसां कदनं चक्रे सस्कंधविटपैर्द्रुमैः ॥ ३० ॥

नयुक्तम् मंदानामंदास्यगजविशेषाणां स्तनितं वृंहितमेव गीतं यन्नतम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ साशिलातस्य चक्रादिसहितं रथं प्रमथ्य भुवि निपपात कूबरोस्त्रीयुगंधरः अवधुनिका
लेख्येत्यक्तशरासनसहितम् ॥ २९ ॥ रथं तत्र रथम् रक्षसां कदनं चक्रे त्वसेनारक्षणार्थमिति शेषः स्कंधः स्थूलशरवा विटपः सूक्ष्मासा ॥ ३० ॥

तुल्येत्यस्यपतिताइतिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिद्रवन्अभ्यद्रवन् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ धूमाक्षवधोभाद्रशुक्लद्वितीयायामित्याहुः ॥ हलमानः ॥ कतकरी० ॥ ४९ ॥

विभिन्नशिरसोभूत्वारक्षसारुधिराक्षिताः ॥ द्रुमैःप्रमथिताश्चान्येनिपेतुर्धरणीतले ॥ ३१ ॥ विद्राव्यराक्षसंसैन्यंहनूमान्मारुतात्मजः ॥ गिरेःशि
खरमादायधूमाक्षमभिदुद्रुवे ॥ ३२ ॥ तमापतंतंधूमाक्षोगदामुग्रम्यवीर्यवान् ॥ विनर्दमानःसहसाहनूमंतमभिद्रवन् ॥ ३३ ॥ तस्यकुद्धस्यरोपे
णगदांतांबहुकंटकाम् ॥ पातयामासधूमाक्षोमस्तकंयहनूमतः ॥ ३४ ॥ ताडितःसतयातत्रगदयाभीमवेगया ॥ सकपिर्मरुतबलस्तंप्रहारमचि
तयन् ॥ ३५ ॥ धूमाक्षस्यशिरोमध्येगिरिशृंगमपातयन् ॥ सविस्फारितसर्वांगोगिरिशृंगेणताडितः ॥ ३६ ॥ पपातसहसाभूमौविकीर्णइवपर्वतः ॥
धूमाक्षंनिहतंदृष्ट्वाहतशेषानिशाचराः ॥ त्रस्ताःप्रविविशुर्लंकांवध्यमानाःपुर्वंगमैः ॥ ३७ ॥ सनुपवनसुतोनिहत्यशत्रून्क्षतजवहाःसरितश्चसंवि
कीर्य ॥ रिपुवधजनितश्रमोमहात्सामुदमगमत्कपिभिःसुपूज्यमानः ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेद्विपंचा
शःसर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ धूमाक्षंनिहतंश्रुत्वारवणोराक्षसेश्वरः ॥ क्रोधेनमहताविष्टोनिःश्वसन्नुरगोयथा ॥ १ ॥ दीर्घमुष्णंविनिः
श्वस्यक्रोधेनकलुषीकृतः ॥ अब्रवीद्राक्षसंक्रूरंवज्रदंष्ट्रंमहाबलम् ॥ २ ॥ गच्छत्वंवीरनिर्याहिराक्षसैःपरिवारितः ॥ जहिदाशरथिरामंसुग्रीवंवान
रैःसह ॥ ३ ॥ तथेत्युक्त्वाद्रुततरंमायावीराक्षसेश्वरः ॥ निर्जगामवलैःसार्धंबहुभिःपरिवारितः ॥ ४ ॥ नागैरश्वैःखरैरुष्टैःसंयुक्तःसुसमाहितः ॥ पता
काध्वजचित्रैश्चबहुभिःसमलंकृतः ॥ ५ ॥ ततोविचित्रकेयूरमुकुटेनविभूषितः ॥ तनुत्रंचसमावृत्यसधनुर्निर्ययौद्रुतम् ॥ ६ ॥ पताकालंकृतंदी
प्तमंकांचनभूषितम् ॥ रथंप्रदक्षिणंरुत्वासमारोहच्चमूपतिः ॥ ७ ॥ ऋष्टिभिस्तोमरैश्चित्रैःश्लक्ष्णैश्चमुसलैरपि ॥ भिदिपालैश्चचापैश्चशक्तिभिः
पट्टिशैरपि ॥ ८ ॥

इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेद्विपंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ धूमाक्षमिति ॥ १ ॥ २ ॥ गच्छनिर्याहीत्याभ्यांसर्वथागंतव्य
मितिबोध्यते ॥ ३ ॥ ४ ॥ बहुभिर्बलाध्यक्षैरितिशेषः ॥ ५ ॥ तनुत्रंचवचम् समावृत्यआमुच्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋष्टिःसूक्ष्मखड्गः ऋष्यायुपलक्षिताःपदातयोनिर्यातीत्यर्थः ॥ ८ ॥

॥ १० ॥ नोमरांकुशपाणिगीरुढाआरुढायुद्धकुशलायेगजास्तेचनिर्याताइत्यन्वयः लक्षणसंयुक्ताअन्येअश्वाश्चशूराहूढानिर्याताः ॥ ११ ॥ विप्रस्थितंविशेषेणकृतप्रस्थानम् सविद्यु
तः नीलस्यसोबलस्यस्वर्णभूषणवहुलत्वात्सविद्युन्मेषोपमेयत्वम् ॥ १२ ॥ निःसृताः राक्षसाइतिशेषः ॥ १३ ॥ दुर्निमित्तरूपमशुभमेवाहाकाशादिति विघनान्निर्मेधात् ॥ १४ ॥ घोरासु
खद्वैश्वकैर्गदाभिश्चनिशितैश्चपरश्वधैः ॥ पदातयश्चनिर्यातिविविधाःशस्त्रपाणयः ॥ १५ ॥ विचित्रवाससःसर्वेदीभाराक्षसपुंगवाः ॥ गजामदोल्लटाः
शूराश्चलंतडुवपर्वताः ॥ १६ ॥ तेषुद्धकुशलारूढास्तोमरांकुशपाणिभिः ॥ अन्येलक्षणसंयुक्ताःशूराहूढामहाबलाः ॥ १७ ॥ तद्राक्षसबलंसर्ववि
प्रस्थितमशोभत ॥ प्रावृत्कालेयथामेघानर्दमानाःसविद्युतः ॥ १८ ॥ निःसृतादक्षिणद्वारादंगदोयत्रयूथपः ॥ तेषांनिक्रममाणानामशुभंसमजा
यत ॥ १९ ॥ आकाशाद्विघनात्तीव्रादुल्मुकान्यपतंतस्तदा ॥ वमंतःपावकज्वालाःशिवाघोराववाशिर ॥ २० ॥ व्याहरंतमृगाघोराक्षसांनिधनं
तदा ॥ समापतंतोयोधास्तुप्रास्त्वलंस्तत्रदारुणम् ॥ २१ ॥ एतानौत्पातिकान्दृष्ट्वावज्रदंष्ट्रोमहाबलः ॥ धैर्यमालंब्यतेजस्वीनिर्जगामरणोत्सुकः
॥ २२ ॥ तांस्तुविद्रवतोदृष्ट्वावानराजितकाशिनः ॥ प्रणेदुःसुमहानादान्दिशःशब्देनपूरयन् ॥ २३ ॥ ततःप्रवृत्तंतुमुलंहरीणांराक्षसैःसह ॥ घोराणां
भीमरूपाणामन्योन्यवधकाक्षिणाम् ॥ २४ ॥ निष्पतंतोमहोत्साहाभिन्नदेहशिरोधराः ॥ रुधिराक्षितसर्वांगान्यपतन्धरणीतले ॥ २५ ॥ केचिदन्यो
न्यमासाद्यशूराःपरिघवाहवः ॥ चिक्षिपुर्विविधानशस्त्रान्समरेष्वनिवर्तिनः ॥ २६ ॥ द्रुमाणांचशिलानांचशस्त्राणांचापिनिःस्वनः ॥ श्रूयतेसुमहां
स्तत्रघोरौल्लदयभेदनः ॥ २७ ॥ रथनेमिस्वनस्तत्रघनुषश्चापिघोरवत् ॥ शंखभेरीमृदंगानांबभूवतुमुलःस्वनः ॥ २८ ॥ केचिदस्त्राणिसंत्यज्यवाहुयुद्ध
मकुर्वन् ॥ तलैश्चचरणैश्चापिमुष्टिभिश्चद्रुमैरपि ॥ २९ ॥ जानुभिश्चहताःकेचिद्भग्देहाश्चराक्षसाः ॥ शिलाभिश्चूर्णिताःकेचिद्धानरैर्युद्धदुर्मदैः ॥ ३० ॥
वज्रदंष्ट्रोथतंदृष्ट्वावज्रदंष्ट्रोथतंदृष्ट्वा ॥ चचारलोकसंहारेपाशहस्तद्विवांतकः ॥ ३१ ॥

गारक्षसांनिधनंव्याहरंतव्याहरन् ॥ ३२ ॥ औत्पातिकान्अशुभसूचकान् ॥ ३३ ॥ विद्रवतःविशेषेणस्वसंमुखमागच्छतः पूरयन्पूरयंतः आर्षमेकवचनम् ॥ ३४ ॥ तुमुलंरणसंकटम् ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ २० ॥ ल्लदयभेदनःभयंकरइत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्त्राणिसंत्यज्यसर्वाण्यस्त्राणिप्रयुज्यतदनंतरमस्त्राभावाद्वाहुयुद्धमकुर्वन् ॥ २३ ॥ २४ ॥ वज्रदंष्ट्रोथतंदृष्ट्वा स्वसेनाविनाश
मित्यर्थः लोकसंहारेतन्निमित्तम् ॥ २५ ॥

असुविदुषः असुविद्वांस इत्यर्थः ॥ २६ ॥ संवर्तके प्रलयकाले ॥ २७ ॥ तान् राक्षसगणानि जघानेति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ भयकरी भयंकरी अभूदिति शेषः मुमभाव आर्षः ॥ ३१ ॥
पवनेनांबुदोयथेत्युत्तरं सर्गच्छेदः कचित्सोऽयुक्तो वृत्तभेदप्रकरणभेदाद्यभावादितिकतकः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे त्रिपंचा

बलवंतोऽसुविदुषो नानाप्रहरणारणे ॥ जघ्रुर्वानरसैन्यानि राक्षसाः क्रोधमूर्छिताः ॥ २६ ॥ जघ्रेतान् राक्षसान्सर्वान् धृष्टो वायुसुतोरणे ॥ क्रोधेन हि
गुणाविष्टः संवर्तक इवानलः ॥ २७ ॥ तान् राक्षसगणान्सर्वान् वृक्षमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ अंगदः क्रोधताम्राक्षः सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥ २८ ॥ चकार कद
नंधोरंशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ अंगदाभिहतास्तत्र राक्षसाभीमविक्रमाः ॥ २९ ॥ विभिन्नशिरसः पेतुर्निरुक्ता इव पादपाः ॥ रथैश्चित्रैर्ध्वजैरश्वैः शरीरै
र्हरिश्चसाम् ॥ ३० ॥ रुधिरौघेण संछन्ना भूमिर्भयकरीतदा ॥ हारकेयूरवस्त्रैश्च छत्रैश्च समलंकृता ॥ ३१ ॥ भूमिर्भातिरणेतत्र शारदीवयथानि
शा ॥ अंगदस्य च वेगेन तद्राक्षसबलं महत् ॥ प्राकंपततदा तत्र पवनेनांबुदोयथा ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्ध
कांडे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ स्वबलस्य च घातेन अंगदस्य बलेन च ॥ राक्षसः क्रोधमाविष्टो वज्रदंष्ट्रो महाबलः ॥ १ ॥ विस्फार्य
च धनुर्घोरंशक्राशनि समप्रभम् ॥ वानराणामतीकानि प्राकिरच्छरदृष्टिभिः ॥ २ ॥ राक्षसाश्चापि मुख्यास्ते रथैश्च समवस्थिताः ॥ नानाप्रहरणाः
शूराः प्रायुध्यंत तदारणे ॥ ३ ॥ वानराणां च शूरास्तु तसर्वेषु वर्गप्रभाः ॥ अयुध्यंत शिलाहस्ताः समवेताः समंततः ॥ ४ ॥ तत्रायुधसहस्राणितस्मिन्ना
योधनेष्टशम् ॥ राक्षसाः कपिमुख्येषु पातयांचक्रिरेतदा ॥ ५ ॥ वानराश्चैव राक्षसगिरिदक्षान् महाशिलाः ॥ प्रवीराः पातयामासुर्मत्तवारणसन्निभाः
॥ ६ ॥ शूराणां युध्यमानानां समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ तद्राक्षसगणानां च सुयुद्धं समवर्तत ॥ ७ ॥ अभग्नशिरसः केचिच्छिन्नैः पादैश्च बाहुभिः ॥ शस्त्रै
रदितदेहास्तुरुधिरणसमुक्षिताः ॥ ८ ॥ हरयो राक्षसाश्चैव शेरतेगांसमाश्रिताः ॥ कंकगृध्रबलाढ्याश्च गोमायुकुलसंकुलाः ॥ ९ ॥

तसर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ स्वबलस्य चेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वानराणामिति निर्धारणे पृष्ठी ॥ ४ ॥ तत्र वीरक्षयकारणे तस्मिन्प्रसिद्धे आयोधने युद्धे ॥ ५ ॥ ६ ॥ तद्राक्षसग
णानाम् तच्छब्देन वानराः वानराक्षसगणानामित्यर्थः ॥ ७ ॥ छिन्नैः पादैर्बाहुभिरुपलक्षिताः ॥ ८ ॥ बलाः वायसाः कंकादिभिराढ्या व्याप्ता इत्यर्थः ॥ ९ ॥

वा० रा०

॥ २२ ॥

॥ १० ॥ निशाचरैश्चाचरमित्यर्थः ॥ ११ ॥ प्राभज्यत भग्नमभूत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सप्ताष्टौ नवपंचचवानरान् एकेनैव शरेण विभेदयत्यर्थः ॥ १४ ॥ संप्रधावंति धावंति स्म ॥ १५ ॥ क्रोधेनोदी
कबंधानि ममुखे तु भीरुणां भीषणानिवै ॥ भुजपाणिशिरश्चिन्नाश्चिन्नाकायाश्च भूतले ॥ १० ॥ वानराराक्षसाश्चापि निपेतुस्तत्र भूतले ॥ ततो
वानरसैन्येन हन्यमानं निशाचरम् ॥ ११ ॥ प्राभज्यत बलं सर्वं वज्रदंष्ट्रस्य पश्यतः ॥ राक्षसान् भयवित्रस्तान् हन्यमानान् पुवंगमैः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा सरोप
तावाक्षो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥ प्रविवेश धनुष्याणि स्त्रासयन् हरिवाहिनीम् ॥ १३ ॥ शरैर्विदारयामास कंकपत्रैरजिह्वैः ॥ विभेदवानरांस्तत्र सप्ता
ष्टौ नवपंचच ॥ विव्याध परमक्रुद्धो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥ १४ ॥ त्रस्ताः सर्वे हरिगणाः शरैः संकृतदेहिनः ॥ अंगदं संप्रधावंति प्रजापतिमिव प्रजाः
॥ १५ ॥ ततो हरिगणान् भग्नान् दृष्ट्वा वालिसुतस्तदा ॥ क्रोधेन वज्रदंष्ट्रं तमुदीक्षंतमुदैक्षत ॥ १६ ॥ वज्रदंष्ट्रं गदश्चोभौ यो युध्येते परस्परम् ॥ चेरतुः पर
मक्रुद्धो हरिस्तगजाविव ॥ १७ ॥ ततः शतसहस्रेण हरिपुत्रं महाबलम् ॥ जघान मर्मदेशेषु शरैरग्निशिखोपमैः ॥ १८ ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगो वालि
सूनुर्महाबलः ॥ चिक्षेप वज्रदंष्ट्राय वृक्षं भीमपराक्रमः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा पतंतं तं वृक्षमसंभ्रांतश्चराक्षसः ॥ चिच्छेद बहुधा सोपिमथितः प्रापतद्भुवि ॥ २० ॥
तं दृष्ट्वा वज्रदंष्ट्रस्य विक्रमं पुवंगमैः ॥ प्रगृह्य विपुलं शैलं चिक्षेप च ननाद च ॥ २१ ॥ तमापतंतं दृष्ट्वा सरथादापुत्य वीर्यवान् ॥ गदापाणिरसंभ्रांतः
पृथिव्यां समतिष्ठत ॥ २२ ॥ अंगदेन शिलाक्षिपागत्वा तुरणमूर्धनि ॥ सचक्र कूवरं साश्वं प्रममाथरयंतदा ॥ २३ ॥ ततोऽन्यच्छिखरं गृह्य विपुलं द्रुम
भूषितम् ॥ वज्रदंष्ट्रस्य शिरसि पातयामास वानरः ॥ २४ ॥ अभवच्छोणितोद्गारी वज्रदंष्ट्रः सुमूर्च्छितः ॥ मुहूर्तमभवन्मूढो गदामालिङ्ग्य निःश्वसन्
॥ २५ ॥ मलयसंज्ञागदया वालिपुत्रमवस्थितम् ॥ जघान परमक्रुद्धो वक्षोदेशे निशाचरः ॥ २६ ॥ गदां त्यक्त्वा ततस्तत्र मुष्टियुद्धमकुर्वत ॥ अन्यो
न्यजघ्न तुस्तत्र तावुभौ हरिराक्षसौ ॥ २७ ॥

अंतक्रोधेनोदैक्षत ॥ १६ ॥ यो युध्येते पुनः पुनर्युद्धमकुरुतामित्यर्थः हरिस्तगजाविव हरिहशार्दूलः सिंहेन गजस्य युद्धासंभवात् स्वमेपि सिंहदर्शनेन गजानां मरणादितिकतकः ॥ १७ ॥ हरि
पुत्रं वालिपुत्रम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

यु० कां०

६

॥ ७५ ॥

॥ २८ ॥ पुष्पफलेहेस्तवृक्षवैस्तेयुत आसीत् ॥ २९ ॥ आर्षभं चर्मकृपभचर्मनिर्मितं फलकं चर्मणा च परिष्कृतं कोशरूपेणेत्यर्थः जघाह वज्रदंष्ट्रं गदश्चेति शेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ व्रणैः समु-
 त्यैः तत्समुत्थितैरुधिरैरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ खड्गेनाच्छिद्य गृहीतेन वज्रदंष्ट्रायेण ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ महितः पूजितः ॥ ३७ ॥ कतकरी० ॥ ५० ॥ तत्तृतीयायां वज्रदंष्ट्रवधः
 रुधिराद्धारिणौ तौ तु प्रहारैर्जनितश्रमौ ॥ बभूवतुः सुविक्रान्ता वंगारकबुधा विव ॥ २८ ॥ ततः परमतेजस्वी अंगदः पुवगर्पभः ॥ उत्पात्य वक्षं स्थितवा-
 नासीत् पुष्पफलेयुतः ॥ २९ ॥ जघ्राह चार्षभं चर्मखड्गं च विपुलं शुभम् ॥ किंकिणी जालसंछन्नं चर्मणा च परिष्कृतम् ॥ ३० ॥ चित्रांश्च रुचिरान् मार्गांश्च
 रतुः कपिराक्षसौ ॥ जघ्नतुश्च तदान्योन्यं नर्दतौ जयकांक्षिणौ ॥ ३१ ॥ व्रणैः समुत्थैः शोभेतां पुष्पिता विव किंशुकौ ॥ युध्यमानौ परिश्रान्तौ जानुभ्याम-
 वनीगतौ ॥ ३२ ॥ निमेषान्तरमात्रेण अंगदः कपिकुंजरः ॥ उदतिष्ठत दीपाक्षो दंडाहत इवोरगः ॥ ३३ ॥ निर्मलेन सुधौतेन खड्गेनास्य महच्छिरः ॥ जघा-
 न वज्रदंष्ट्रस्य बालिमुन्मुहमावलः ॥ ३४ ॥ रुधिराक्षितगात्रस्य बभूव पतितं द्विधा ॥ तच्च तस्य परीताक्षं शुभं खड्गहतं शिरः ॥ ३५ ॥ वज्रदंष्ट्रं हतं दृष्ट्वा राक्ष-
 साभ्यमाहिताः ॥ तस्मात्प्रवृत्तं वलं कां वध्यमानाः पुवंगमैः ॥ विपण्णवदनादीनां क्रिया किंचिदवाङ्मुखाः ॥ ३६ ॥ निहत्य तं वज्रधरः प्रतापवान्स-
 बालिमुन्मुः कपिसैन्यमध्ये ॥ जगाम हर्षमहितो महाबलः सहस्रनेत्रस्त्रिदशैरिवावृतः ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे चतुष्पंचाशः सर्गः
 ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ वज्रदंष्ट्रं हतं श्रुत्वा बालिपुत्रेण रावणः ॥ बलाध्यक्षमुवाचे दंरुतां जलिमुपस्थितम् ॥ १ ॥ शीघ्रं निर्यातु दुर्धर्पराक्षसाभीमवि-
 क्रमाः ॥ अकंपनं पुरस्कृत्य सर्वशस्त्रास्त्रकोविदम् ॥ २ ॥ एष शास्ता च गोप्ता च नेता च युधिसत्तमः ॥ भूतिकामश्च मे नित्यं नित्यं च समरप्रियः ॥ ३ ॥ एष
 जैत्यनिकाकुस्थो मुग्धीव च महाबलम् ॥ वानरंश्चापराण्डो राहनिप्यतिन संशयः ॥ ४ ॥ परिगृह्य सतामाज्ञां रावणस्य महाबलः ॥ बलं संप्रेरयामा-
 सत दालघुपराक्रमः ॥ ५ ॥ ततो नानाप्रहरणाभीमाक्षानीमदर्शनाः ॥ निष्पेतूराक्षसामुस्या बलाध्यक्षप्रचोदिताः ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीरामाजिरामेश्वरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे चतुष्पंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ बलाध्यक्षं प्रहस्तम् ॥ १ ॥ २ ॥ शास्ता शत्रूणां गोप्ता स्वबलस्य
 नेतानाथको युद्धस्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

मेघात्तमेघसमानदेहप्रमाणः मेघवर्णस्तद्वन्नीलवर्णः मेघस्यस्वनइवमहान्स्वनोयस्यसन्तथा ॥ ७ ॥ निर्यातियातिस्म ॥ ८ ॥ तेषां वानराणां तेजसा आदित्य इव दुष्प्रेक्षो भूदिति शेषः ॥ ९ ॥
 रथवहनकर्तृणां हयानामकस्मान्निर्हेतुकमेवैन्यमागच्छन् मन इति शेषः ॥ १० ॥ सुदिने वर्षादिरुत दुर्दिने प्रसक्तिरहिते ॥ ११ ॥ १२ ॥ अचिंत्येत्यार्षम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ समभित्य

रथमास्थाय विपुलं तनकांचनभूषणम् ॥ मेघाभो मेघवर्णश्च मेघस्वनमहास्वनः ॥ १० ॥ राक्षसैः संवृतो घोरैस्तदानिर्यात्यकंपनः ॥ नहिकंपयितुं शक्यः सु
 रैरपि महान्धे ॥ ८ ॥ अकंपनस्तनस्तेषामादित्य इव तेजसा ॥ तस्य निर्धावमानस्य संरथ्यस्य युयुत्सया ॥ ९ ॥ अकस्मादैन्यमागच्छद्द्वयानां रथवा
 हिनाम् ॥ विस्फुरन्नयतंचास्यसंयुद्धाभिनंदिनः ॥ १० ॥ विवर्णो मुखवर्णश्च गद्गद्वाभवत्स्वनः ॥ अभवत्सुदिने काले दुर्दिनं रुक्षमारुतम् ॥ ११ ॥
 ऊचुः खगन्तगाः सर्वे वाचः कूराभयावहाः ॥ ससिंहोपचितस्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ॥ १२ ॥ तानुत्पातानचिंत्यैव निर्जगाम रणाजिरम् ॥ तथानिर्ग
 च्यतस्तस्य रक्षसः सह राक्षसैः ॥ १३ ॥ बभूव सुमहान्नादः क्षोभयन्निवसागरम् ॥ तेन शब्देन विच्रस्ता वानराणां महाचमूः ॥ १४ ॥ द्रुमशैलप्रहारा
 णां योद्धुंसमुपतिष्ठताम् ॥ तेषां युद्धं महारौद्रं संजज्ञे कपिरक्षसाम् ॥ १५ ॥ रामरावणयोरर्थे समभित्यक्तदेहिनः ॥ सर्वे त्यतिवलाः शूराः सर्वे पर्वतस
 न्निभाः ॥ १६ ॥ हरयो राक्षसाश्चैव परस्परजिघांसया ॥ तेषां विनर्दतां शब्दः संयुगेऽतिरस्विनाम् ॥ १७ ॥ शुश्राव सुमहान्कोपादन्योन्यमभिगर्ज
 ताम् ॥ रजश्चारुणवर्णा भंसुभीममभवद्दृशम् ॥ १८ ॥ उड्डुतं हरिरक्षोभिः संरुधेदिशोदश ॥ अन्योन्यं रजसा तेन कौशेयोद्धतपांडुना ॥ १९ ॥ सं
 वृतानि च भूतानि ददृशुर्नरणाजिरे ॥ नन्वजोनपताकावाचर्मवातुरगोपिवा ॥ २० ॥ आयुधं स्पंदनोवापि ददृशे तेन रेणुना ॥ शब्दश्च सुमहांस्तेषां न
 र्दतामभिधावताम् ॥ २१ ॥ श्रूयते तु मुल्लोयुद्धेन रूपाणि च काशिरे ॥ हरीनेव सुसंरुष्टा हरयो जघ्मुराहवे ॥ २२ ॥

कावेहेन आत्मानोयिस्ते ॥ आत्मरक्षानिरपेक्षा इति यावत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ अरुणवर्णा भंसुभूषणस्य वस्तुन आभायस्मिंस्तत् अरुणशब्दो धूमपर्यायोपि ॥ १८ ॥ कौशेयोद्धतपांडुना उद्धतकौ
 शेयवदीपत्वांश्च वर्णनं ॥ १९ ॥ भूतानि कपिरक्षोलक्षणप्राणिनः ॥ २० ॥ आयुधादिनदृशे इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ शब्द एव श्रूयते न च रूपाणि च काशिरे सुसंरुष्टाः सुतरां सम्यक्कुद्धाः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ शरीरशवसंकीर्णाशवहवैः शरीरैः संकीर्णा ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ संहर्षयतिसमहर्षयत् ॥ २९ ॥ शस्त्राण्याच्छिद्यवानराः परहस्तादितिशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

राक्षसाराक्षसांश्चापि निजघ्नुस्तिमिरेतदा ॥ तेषां श्वविनिघ्नतः स्वांश्च वानराक्षसाः ॥ २३ ॥ रुधिराद्रातदाचक्रुर्महीं पंकानुलेपनाम् ॥ ततस्तुरुधिरौ
घेणसिकंद्यपगतं रजः ॥ २४ ॥ शरीरशवसंकीर्णा भूवचवसुंधरा ॥ द्रुमशक्तिगदाप्रासैः शिलापरिघतो मरैः ॥ २५ ॥ राक्षसाहरयस्तूर्णजघ्नुरन्यो
न्यमोजसा ॥ बाहुभिः परिघाकारैर्युध्यंतः पर्वतोपमान् ॥ २६ ॥ हरयो भीमकर्माणो राक्षसान् जघ्नुराहवे ॥ राक्षसास्त्वभिसंकुद्धाः प्रासतो मरपाण
यः ॥ २७ ॥ कपीन्निजघ्निरेतन्नशस्त्रैः परमदारुणैः ॥ अकंपनः सुसंकुद्धो राक्षसानां च मूपतिः ॥ २८ ॥ संहर्षयति तान्सर्वान् राक्षसान् भीमविक्रमान् ॥
हरयस्त्वपिरक्षांसि महाद्रुममहाश्मभिः ॥ २९ ॥ विदारयंत्यभिक्रम्य शस्त्राण्याच्छिद्यवीर्यतः ॥ एतस्मिन्नंतरे वीराहरयः कुमुदोनलः ॥ ३० ॥ मैदश्च
परमकुद्धश्च कुर्वेगमनुत्तमम् ॥ ते तु वृक्षैर्महावीरा राक्षसानां च मूमुखे ॥ ३१ ॥ कदनं सुमहच्च कुर्लीलया हरिपुंगवाः ॥ ममंथूराक्षसान्सर्वे नानाप्रह
रणैर्भृशम् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्ध० पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ तद्वद्वा सुमहत्कर्मकृतं वानरसत्तमैः ॥ क्रोधमाहा
रयामास युधितीव्रमकंपनः ॥ १ ॥ क्रोधमूर्धितरुपस्तुधुन्वयरमकार्मुकम् ॥ दृष्ट्वा तु कर्मशात्रूणां सारथिवाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ तत्रैव तावत्त्वरितोरथं
प्रापयसारथे ॥ एते च बलिनोऽग्रंतिमुबहून् राक्षसान् रणे ॥ ३ ॥ एते च बलवंतो वा भीमकोपाश्च वानराः ॥ द्रुमशैलप्रहरणास्तिष्ठन्ति प्रमुखे मम ॥ ४ ॥
एतान्निहंतुमिच्छामि समरश्लाघिनोऽहम् ॥ एतैः प्रमथितं सर्वं राक्षसां दृश्यते बलम् ॥ ५ ॥ ततः प्रचलिताश्चेनरथेनरथिनां वरः ॥ हरीनभ्यपतदूरा
च्छरजालैरकंपनः ॥ ६ ॥ न स्यातुं वानराः शोकुः किंपुनर्योद्गमाहवे ॥ अकंपनशरैर्भग्नाः सर्वे एवाभिदुद्रुवुः ॥ ७ ॥

नानाप्रहरणैर्भृशमित्यत्र सर्गावच्छेदः प्रमादादितिकतकः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० आ० युद्धकांडे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ तदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ एते चेत्यस्य यत्रे
त्यादिः बलवंतो वा वाशब्दो वैशब्दस्यार्थः ॥ ४ ॥ एतान्निहंतुमिच्छामि प्रथमतः स्वसेनारक्षणां ततः परबलं हनिष्यामीति शेषः तदेवाह ॥ एतैरिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

ज्ञातीकुमुदमलादोत्पन्नस्थे स्वस्थानादिनिशेषः ॥ ८ ॥ तेष्वगर्षभाःकुमुदादयः ॥ ९ ॥ तेवलवंतोवभूवुर्यतोवलवंतमुपाश्रिताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अप्रहरणमायु

तान्मृत्युवशमापन्नानकंपनशरानुगान् ॥ समीक्ष्यहनुमान्ज्ञातीनुपतस्थेमहाबलः ॥ ८ ॥ तंमहापुवगंदृष्ट्वासर्वेतेष्वगर्षभाः ॥ समेत्यसमरेवीराः
सहिताःपर्यवारयन् ॥ ९ ॥ व्यवस्थितंहनूमंतंतदृष्ट्वापुवगर्षभाः ॥ वभूवुर्वलवंतोहिवलवंतमुपाश्रिताः ॥ १० ॥ अकंपनस्तुशैलाभंहनूमंतमवस्थि
तम् ॥ महेंद्रद्वधाराभिःशरैरभिववर्षह ॥ ११ ॥ अचिंतयित्वाबाणौघान्शरीरेपातितान्कपिः ॥ अकंपनवधार्थायमनोद्धेमहाबलः ॥ १२ ॥ सप्र
हस्यमहातेजाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ अभिदुद्रावतद्रक्षःकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ १३ ॥ तस्याथनर्दमानस्यदीप्यमानस्यतेजसा ॥ वभूवरूपंदुर्धर्ष
दीप्तस्येवविभावसोः ॥ १४ ॥ आत्मानंत्वप्रहरणंज्ञात्वाक्रोधसमन्वितः ॥ शैलमुत्पाटयामासवेगेनहरिपुंगवः ॥ १५ ॥ गृहीत्वासुमहाशैलंपाणिनै
केनमारुतिः ॥ सविनद्यमहानादंभ्रामयामासवीर्यवान् ॥ १६ ॥ ततस्तमभिदुद्रावराक्षसेंद्रमकंपनम् ॥ पुराहिनमुचिसंख्येवज्जेणेवपुरंदरः ॥ १७ ॥
अकंपनस्तुतदृष्ट्वागिरिशृंगंसमुद्यतम् ॥ दूरादेवमहाबाणैरर्धचंद्रैरदारयत् ॥ १८ ॥ तंपर्वताग्रमाकाशेरक्षोबाणविदारितम् ॥ विकीर्णपतितंदृ
ष्ट्वाहनूमान्क्रोधमूर्छितः ॥ १९ ॥ सोऽश्वकर्णसमासाद्यरोषदर्पान्वितोहरिः ॥ तूर्णमुत्पाटयामासमहागिरिमिवोच्छ्रितम् ॥ २० ॥ तंगृहीत्वामहास्कं
धंसोऽश्वकर्णमहाद्युतिः ॥ प्रगृह्यपरयाप्रीत्याभ्रामयामासभूतले ॥ २१ ॥ प्रधावन्नुरुवेगेनवभंजतरसाद्रुमान् ॥ हनूमान्परमकुद्धश्चारणैर्दारयन्म
हीम् ॥ २२ ॥ गजांश्चमगजारोहान्सरथान्स्थितस्तथा ॥ जघानहनूमान्भीमान्राक्षसांश्चपदातिगान् ॥ २३ ॥ तमंतकमिवकुद्धंसद्रुमंप्राणहारि
णम् ॥ हनूमंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसाविप्रदुद्रुवुः ॥ २४ ॥ तमापतंतंसंकुद्धंराक्षसानांभयावहम् ॥ ददर्शाकंपनोवीरश्चक्षोभचननादच ॥ २५ ॥ सचतु
र्दशभिर्बाणैर्निशितैर्दहदारणैः ॥ निर्विभेदमहावीर्यहनूमंतमकंपनः ॥ २६ ॥

वहीनम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ पुराहीतिप्रसिद्धौ ॥ १७ ॥ तदृष्ट्वाहनूमन्मुक्तंशैलशृंगम् ॥ १८ ॥ तंतदित्यर्थः ॥ क्रोधमूर्च्छितोभूदिनिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ चारणैःचरणन्यासैः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

प्ररुढः सानुमानिववहुशराचितशरीरत्वात्प्ररुढवहुवृक्षोगिरिरिवजनैर्ददृशइत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ क्षितिकंपेभूकंपकाले ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ श्रमजलैः स्वेदजलैः ॥ ३३ ॥
 तयादन्योन्यंप्रमथंतोद्वारदेशेसंमर्दकुर्वाणाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सोपियथार्हमनुकूलतोऽनुकूलदर्शनवचनार्तिगनैः संप्रत्यपूजयत् ॥ ३६ ॥ यथाप्राणं यावद्वलं सप्राणानेव चक्रुः प्राणनाशा
 सतथाविप्रकीर्णस्तुनाराचैः शितशक्तिभिः ॥ हनूमान्दृशेवीरः प्ररुढइवसानुमान् ॥ २७ ॥ विरराजमहावीर्यो महाकायो महाबलः ॥ पुष्पिताशोक
 संकाशो विधूमइवपावकः ॥ २८ ॥ ततो न्यंदक्षमुत्पाद्यकृत्वा वेगमनुत्तमम् ॥ शिरस्यभिजघानाशुराक्षसंद्रमकंपनम् ॥ २९ ॥ सवक्षेणहतस्तेन
 सक्रोधेन महात्मना ॥ राक्षसोवानरैरेणपपातचममारच ॥ ३० ॥ तंदृष्ट्वानिहतं भूमौ राक्षसंद्रमकंपनम् ॥ व्यथिताराक्षसाः सर्वे क्षितिकंपइवद्रुमाः
 ॥ ३१ ॥ त्यक्तप्रहरणाः सर्वे राक्षसास्ते पराजिताः ॥ लंकामभिययुस्त्रासाद्दानरैस्तैरभिद्रुताः ॥ ३२ ॥ ते मुक्तकेशाः संभ्रांता भग्नमानाः पराजिताः ॥
 भयाच्छ्रमजलैरंगैः प्रस्रवद्विर्विदुर्दुवुः ॥ ३३ ॥ अन्योन्यं ते प्रमथंतो विविशुर्नगरं भयात् ॥ पृष्ठतस्ते तु संमूढाः प्रेक्षमाणामुदुर्मुहुः ॥ ३४ ॥ ते पुलंकां प्र
 विष्टपराक्षसेषु महाबलाः ॥ समेत्य हरयः सर्वे हनूमंतमपूजयन् ॥ ३५ ॥ सोऽपि प्ररुद्धस्तान्सर्वान्हरीन्संप्रत्यपूजयत् ॥ हनूमान्सत्त्वसंपन्नो यथार्हमनु
 कूलतः ॥ ३६ ॥ विनेदुश्च यथा प्राणं हरयोजितकाशिनः ॥ चक्रुश्च पुनस्तत्र सप्राणानेव राक्षसान् ॥ ३७ ॥ सवीरशोभामभजन्महाकपिः समेत्य र
 क्षांसिनिहत्यमारुतिः ॥ महामुरंभीममभिघ्ननाशनं विष्णुर्यथैवोरुबलं च मूर्मुखे ॥ ३८ ॥ अपूजयन् देवगणास्तदा कपिं स्वयंचरामोतिबलश्च लक्ष्म
 णः ॥ तथैव मुग्रावमुखाः पुवंगमाविर्भाषणश्चैव महाबलस्तदा ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥
 अकंपनवधं श्रुत्वा क्रुद्धो वैराक्षसेश्वरः ॥ किंचिद्दीनमुखश्चापिसचिवांस्तानुदैक्षत ॥ १ ॥ स तु ध्यात्वा मुहूर्तं तु मंत्रिभिः संविचार्य च ॥ ततस्तुरावणः
 पूर्वदिवसे राक्षसाधिपः ॥ पुरीं परिययौ लंकां सर्वाङ्गुल्मानवेक्षितुम् ॥ २ ॥
 र्यमितिशेषः ॥ ३७ ॥ यथा विष्णुरुबलं बलवंतं महाबलं मधुकैटभादिरूपं हत्वा वीरशोभामभजत्तथैवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ रामादयोऽप्यपूजयन् नित्यनुकर्षः ॥ ३९ ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यामकंपनवधः
 ॥ कनकरी० ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ अथ प्रहस्तनिर्गमः अकंपनवधमिति ॥ १ ॥
 पूर्वदिवसे पूर्वाह्ने सर्वान्गुल्मान्सेनाव्यह्वविशेषान् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ पुरस्योपनिविष्टस्य अनिसमीपनिविष्टरात्रुबलस्येत्यर्थः अतएव सहसा बलात्कारेण पीडितस्य अन्ययुद्धादन्यकर्तृकयुद्धाद्धेतोर्मोक्षमुपरोधमोक्षं न प्रपश्यामि ॥ ५ ॥ ६ ॥ अतः अस्मा
दुत्साम् ॥ ७ ॥ द्रविष्यति पलायिष्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ अवशः वशं प्रभुत्वं न द्रुहितः वशमिच्छाप्रभुत्वयोरिति विश्वः अतएव निरालंबः ॥ १० ॥ ननु युद्धे मज्जीवनेऽपि संदेहात्कथं निरालंबो वशमेप्यती
न्युच्यते तत्राह आपदिति युद्धे आपत्तुः संशयिता संदेहविषया श्रेयो विजयस्तु त्वन संशयितो न संदेहविषयः तवातिबलत्वाद्बहुशो दृष्टविजयत्वाच्च इन्द्रजिद्वत्श्रेयः प्राप्तिरेवोत्कटकोटिका

ताराक्षसगणैर्गुप्तांगुल्मैर्बहुभिरावृतान् ॥ ददर्शनगरीं राजापताकाध्वजमालिनीम् ॥ ३ ॥ रुद्धांतु नगरीं दृष्ट्वा रावणो राक्षसेश्वरः ॥ उवाचात्महितं
काले प्रहस्तं युद्धं कां विदम् ॥ ४ ॥ पुरस्योपनिविष्टस्य सहसा पीडितस्य ह ॥ नान्ययुद्धात्प्रपश्यामि मोक्षं युद्धविशारदाः ॥ ५ ॥ अहं वाकुंभकर्णो वा त्वं
वासेनापतिर्मम ॥ इन्द्रजिद्वानि कुंभो वा वहेयुर्भारमीदृशम् ॥ ६ ॥ सत्वं बलमतः शीघ्रमादाय परिगृह्य च ॥ विजयायाभिनिर्याहियत्र सर्वे वनौकसः
॥ ७ ॥ निर्याणादेव नूर्णचचलिता हरिवाहिनी ॥ नर्दताराक्षसेन्द्राणां श्रुत्वानादं द्रविष्यति ॥ ८ ॥ चपलाद्यविनीताश्च चलचित्ताश्च वानराः ॥ न सहि
ष्यन्ति तेनादं सिंहनादमिव द्विपाः ॥ ९ ॥ विद्रुते च बले तस्मिन् रामः सौमित्रिणा सह ॥ अवशस्तु निरालंबः प्रहस्तवशमेप्यति ॥ १० ॥ आपत्संशयिता
श्रेयो नात्र निःसंशयीकृता ॥ प्रतिलोमानुलोमं वायत्तु नो मन्यसे हितम् ॥ ११ ॥ रावणे नैव मुक्तस्तु प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥ राक्षसेन्द्रमुवाचे दमसुरेन्द्र
मिवोशना ॥ १२ ॥ राजन्मंत्रितपूर्वनः कुशलैः सह मंत्रिभिः ॥ विवादश्चापिनो वृत्तः समवेक्ष्य परस्परम् ॥ १३ ॥ प्रदानेन तु सीतायाः श्रेयो व्यवसितं
मया ॥ अप्रदाने पुनर्युद्धं दृष्टमेव तथैव नः ॥ १४ ॥ सोहं दानैश्च मानैश्च सततं पूजितस्त्वया ॥ सांत्वैश्च विविधैः काले किं न कुर्याद्विहितं तव ॥ १५ ॥

किंच श्रेयो न संदिग्धं युद्धे जीवने मरणे च श्रेयः सत्त्वात् जीवने राज्ञ्यमृतावुत्तमलोकः अतोऽत्र युद्धे प्रवृत्तिरेव निःसंशयीकृता यत्रा युद्धे ध्रुवो मृत्युर्युद्धे जीवितसंशयः तमेव कालं युद्धस्य प्रवदंति मनी
षिण इत्यादि शास्त्रादिति जावः मम त्वद्य युद्धमेव हितं प्रतिभाति प्रकारान्तरमस्ति चेद्वृहीत्याह प्रतिलोमेत्यादि मनोनुकूलं वा भवतु प्रतिकूलं वायत्तु नो हितं मन्यसे तद्वेदितशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ कुश
लैर्मंत्रिजिविजीषणमाल्यवदादिभिर्यदा मंत्रितं दानः परस्परं परस्परमतं समवेक्ष्य विवादोऽनैकमत्यं वृत्तम् ॥ १३ ॥ सीताप्रदाने नैव श्रेय इति च तदा व्यवसितं निश्चितं अप्रदाने च युद्धं दृष्टं तत्तथैव न
द्वदानीं प्राप्तम् ॥ १४ ॥ अतः परंतु यथा न मत्समाकं युद्धं तदेव मयानुष्ठेयमित्याह सोहमिति तव प्रियं न कुर्याद्विहितं अपि न कुर्यामेव ॥ १५ ॥

युधिजीवितं जुहुषंतं होतुमिच्छतम् ॥ १६ ॥ बलाध्यक्षान्सर्वबलाध्यक्षेणस्वेनबलनियोजनाधिकृतपुरुषानित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ संग्रामसज्जाः संग्रामायस
 नहिमे जीवितं रक्ष्यं पुत्रदारधनानि च ॥ त्वं पश्य मां जुहुषंतं त्वदर्थे जीवितं युधि ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा तु भर्तारं रावणं वाहिनीपतिः ॥ उवाचे दं बलाध्यक्षा
 व्यहस्तः पुरतः स्थितान् ॥ १७ ॥ समानयत मे शीघ्रं राक्षसानां महाबलम् ॥ मद्वाणानां तु वेगेन हतानां तुरणाजिरे ॥ १८ ॥ अद्य त्वप्यंतु मां सादाः पक्षि
 णः काननौकसः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षामहाबलाः ॥ १९ ॥ बलमुद्योजयामासुस्तस्मिन् राक्षसमंदिरे ॥ सावभूवमुदूर्तेन भीमैर्नानाविधा
 युधैः ॥ २० ॥ लंकाराक्षसर्वैरेतैर्गजैरिव समाकुला ॥ द्रुताशनंतर्पयतां ब्राह्मणांश्च नमस्यताम् ॥ २१ ॥ आज्यगंधप्रतिवहः सुरभिर्मारुतो ववौ ॥
 स्रजश्च विविधाकारा जगृदुस्त्वभिमंत्रिताः ॥ २२ ॥ संग्रामसज्जाः संहृष्टा धारयन् राक्षसास्तदा ॥ सधनुष्काः कवचिनो वेगादुत्सृज्य राक्षसाः ॥ २३ ॥
 रावणं प्रेक्ष्य राजानं प्रहस्तं पर्यवारयन् ॥ अयमंग्यतुराजानं भेरीमाहृत्य भैरवाम् ॥ २४ ॥ आरुरोहरथं युक्तः प्रहस्तः सज्जकल्पितम् ॥ हयैर्महाजवै
 युक्तं सम्यक्समूतं नुसंयुतम् ॥ २५ ॥ महाजलदनिर्घोषं साक्षाच्चंद्रार्कभास्वरम् ॥ उरगध्वजदुर्धर्पमुवरूथं स्वपस्करम् ॥ २६ ॥ सुवर्णजालसंयुक्तं प्र
 हसंतमिव श्रिया ॥ ततस्तं रथमास्थाय रावणाभिषासनः ॥ २७ ॥ लंकायानिर्ययौ तूर्णं बलेन महता वृतः ॥ ततो दुंदुभिर्निर्घोषः पर्जन्यनिनदोप
 मः ॥ वादित्राणां च निनदः पूरयन्निव मेदिनीम् ॥ २८ ॥ शुश्रुवेशं शब्दश्च प्रयाते वाहिनीपतौ ॥ निनदंतः स्वरान्घोरान् राक्षसाजग्मुरग्रतः ॥ २९ ॥
 भीमरूपामहाकायाः प्रहस्तस्य पुरः सराः ॥ नरांतकः कुंभहनुर्महानादः समुन्नतः ॥ प्रहस्तसचिवाद्येते निर्ययुः परिवार्यतम् ॥ ३० ॥ व्यूढैर्नैव सुधोरेण
 पूर्वद्वारात्स निर्ययौ ॥ गजयूयनिकाशेन बलेन महता वृतः ॥ ३१ ॥ सागरप्रतिमौघेन वृतस्तेन बलेन सः ॥ प्रहस्तो निर्ययौ क्रुद्धः कालांतक यमोपमः
 ॥ ३२ ॥ तस्य निर्याणघोषेण राक्षसानां च नर्दताम् ॥ लंकायां सर्वभूतानि विनेदुर्विकृतैः स्वरैः ॥ ३३ ॥

च द्वाः धारयन् अधारयन् अजिमंत्रितस्रज इत्यनुकर्षः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सज्जकल्पितं सर्वायुधसमेततया कल्पितम् सम्यक्समीचिनः सृतो यस्य तम् ॥ २५ ॥ सुवह
 यम् वरुथोरथगुप्तिः स्वपस्करं शोजनरथांगम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ दुंदुभिर्निर्घोष इत्यादेः शुश्रुवे इत्यनेनान्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

तस्यदुर्निमित्तान्याह व्यबमित्यादि मांसशोणितभोजनाः खगा अपसव्यानिमंडलानि अपगतासव्यभागे विभातिर्येषु मंडलेषु धामणेषु तान्यपसव्यानि प्रदक्षिणानि गृध्रादीनां प्रदक्षिणमपि दुर्निमित्तमितिकतकः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ केतुमूर्धनि गृध्रस्तु विलीनो दक्षिणामुखः ॥ ३७ ॥ नदन्नुभयतः पार्श्वं कंदूयमान इति शेषः तथा कुर्वन्स्य समयां संपूर्णां प्रभां मुखे दिशो भां जयश्रियं चाहरत्

व्यभ्रमाकाशमाविश्य मांसशोणितभोजनाः ॥ मंडलान्यपसव्यानि खगाश्च क्रूरथं प्रति ॥ ३४ ॥ वमंति पावकज्वालाः शिवाघोराववाशिरे ॥ अंत
रिक्षात्पपातोल्कावायुश्च परुषं ववौ ॥ ३५ ॥ अन्योन्यमभिसंख्याग्रहाश्च न च काशिरे ॥ मेघाश्च खरनिर्घोषारथस्योपरिरक्षसः ॥ ३६ ॥ ववर्षु रूधि
रं चास्यमिषिचुश्च पुरः सरान् ॥ केतुमूर्धनि गृध्रस्तु विलीनो दक्षिणामुखः ॥ ३७ ॥ नदन्नुभयतः पार्श्वं समग्रां श्रियमाहरत् ॥ सारथे र्वदुशश्चात्र संग्राम
मनिवर्तिनः ॥ ३८ ॥ प्रतोदोन्यपतद्दस्तासूतस्य हयसादिनः ॥ निर्याणश्रीचया च स्याद्वास्वराचमुदुर्लभा ॥ ३९ ॥ साननाशमुदूर्तेन समेचस्वलिता
हयाः ॥ प्रहस्तं हि निर्यातं प्रख्यातगुणपौरुषम् ॥ युधि नानाप्रहरणाकपि सेनाऽभ्यवर्तत ॥ ४० ॥ अथ घोषः सुतुमुलो हरीणां समजायत ॥ वक्षानारु
जतांचैव गुर्वीर्षैर्गृह्णतां शिलाः ॥ ४१ ॥ नदतां राक्षसानां च वानराणां च गर्जताम् ॥ उभे प्रमुदिते सैन्ये रक्षोगणव नौकसाम् ॥ ४२ ॥ वेगितानां समर्था
नामन्योन्यवधकां क्षिणाम् ॥ परस्परं चाक्रयतां निनादः श्रूयते महान् ॥ ४३ ॥ ततः प्रहस्तः कपिराजवाहिनीमभिप्रतस्थे विजयाय दुर्मतिः ॥ विवृद्धवे
गश्च विवेशितांच मूयथामुमूर्षुः शलभो विभावसुम् ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥
ततः प्रहस्तं निर्यातं हृत्वारणकृताद्यमम् ॥ उवाच सस्मितरामो विभीषणमरिंदमः ॥ १ ॥ कएपसु महाकायो बलेन महता वृतः ॥ आगच्छति महावेगः
किरूपबलपौरुषः ॥ २ ॥ आचक्ष्व मे महाबाहो वीर्यवंतं निशाचरम् ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः ॥ ३ ॥

॥ ३७ ॥ सूनस्य सूनवंशजस्य सारथेः हयसादिनोऽश्वशिक्षकस्य प्रतोदस्तोत्रम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ रक्षोगणव नौकसामित्यस्य निनादः श्रूयत इत्युत्तरेण संबंधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ जावमानः ॥ कनकरी० ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तत इ

ति सस्मितम् एवं सेनया किलात्मान् जीषयतीति स्मितम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

लंकायामित्यादि राक्षसैर्द्रसंवधिलंकास्थवलस्यतृतीयभागेनसंवृतइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रहस्तमभितदभिमुखेनगर्जतावानराणांमहतीसेनानिर्यातंप्रहस्तंददर्शेतिसंवंधः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गि
रीस्तथाजगृहुःख्यनुकर्षः गिरिशृंगाणीति यावत् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ परमायुधैश्चकैः चक्रंतुपरमायुधमितिकोशः ॥ १२ ॥ इषूणांसंधानंसम्यग्विसर्जनेनसादिताःखंडिताः संधानसंधि

एषसेनापतिस्तस्यप्रहस्तोनामराक्षसः ॥ लंकायाराक्षसैर्द्रस्यत्रिभागवलसंवृतः ॥ वीर्यवानस्रविच्छूरःसुप्रख्यातपराक्रमः ॥ ४ ॥ ततःप्रहस्तंनिर्या
तंभीमंभीमपराक्रमम् ॥ गर्जतंसुमहाकायंराक्षसैरभिसंवृतम् ॥ ५ ॥ ददर्शमहतीसेनावानराणांवलीयसाम् ॥ अभिसंजातघोषाणांप्रहस्तमभि
गर्जताम् ॥ ६ ॥ खड्गशक्त्यृष्टिशूलाश्चवाणानिमुसलानिच ॥ गदाश्चपरिघाःप्रासाविविधाश्चपरश्वधाः ॥ ७ ॥ धनूंषिचविचित्राणिराक्षसानांजयै
षिणाम् ॥ प्रगृहीतान्यराजंतवानरानभिधावताम् ॥ ८ ॥ जगृहुःपादपांश्चापिपुष्पितांस्तुगिरींस्तथा ॥ शिलाश्चविपुलादीर्घाद्योद्गुह्यकामाःप्लवंगमाः
॥ ९ ॥ तेषामन्योन्यमासाद्यमग्रामःसुमहानभूत् ॥ बहूनामश्मदृष्टिचशरवर्षचवर्षताम् ॥ १० ॥ बहवोराक्षसायुद्धेबहून्वानरपुंगवान् ॥ वानरारा
क्षसांश्चापिनिजघ्रुर्बहवोबहून् ॥ ११ ॥ शूलैःप्रमथिताःकेचित्केचित्तुपरमायुधैः ॥ परिघैराहताःकेचित्केचिच्छिन्नाःपरश्वधैः ॥ १२ ॥ निरुच्छ्रासाः
पुनःकेचिपतिताजगतीतले ॥ विभिन्नलहदयाःकेचिदिपुसंधानसादिताः ॥ १३ ॥ केचिद्विधाकृताःखड्गैःस्फुरंतःपतिताभुवि ॥ वानराराक्षसैःशूरैःपार्श्व
तश्चविदारिताः ॥ १४ ॥ वानरैश्चापिसंकुद्गराक्षसौघाःसमंततः ॥ पादपैर्गिरिशृंगैश्चसंपिष्टावसुधातले ॥ १५ ॥ वज्रस्पर्शतलैर्हस्तैर्मुष्टिभिश्चहता
भृशम् ॥ वमनशोणितमास्येभ्योविशीर्णवदनेक्षणाः ॥ १६ ॥ आर्तस्वनंचस्वनतांसिंहनादंचनर्दताम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दोहरीणांरक्षसामपि ॥ १७ ॥
वानराराक्षसाःकुद्गावीरमार्गमनुव्रताः ॥ विवृतवदनाःकूराश्चक्रुःकर्माण्यभीतवत् ॥ १८ ॥ नरांतकःकुंभहनुर्महानादःसमुन्नतः ॥ एतेप्रहस्तस
चिवाःसर्वेजघ्रुर्वनौकम् ॥ १९ ॥ तेषानिपततांशोघ्रनिघ्नतांचापिवानरान् ॥ द्विविदोगिरिशृंगेणजघानैकंनरांतकम् ॥ २० ॥

तादतिपाठेइयवएवसंधानानिवंधनरज्जवस्तैःसंधिताःसंस्पृताइत्यर्थः ॥ १३ ॥ स्फुरंतउच्छलंतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ वमन्अवमन् वेमुरितिपाठांतरम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ वीरमार्गमनुव्रताःवी
रमार्गोःपराक्रमस्वलक्षणस्तमनुव्रताअनुगताः अभीतवन्अभीताह्राणि ॥ १८ ॥ १९ ॥ तेषामितिनिर्धारणेषष्ठी ॥ २० ॥

समुन्नतं दाल्यम् अपोथयन् हनवान् ॥ २१ ॥ महानादस्य तदाल्यस्य ॥ २२ ॥ तारेणासाद्यसंबध्य युयुधे इति शेषः ततः सतारस्तस्य कुंभहोर्महता वक्षेण प्राणान्संत्याजयत् समत्याजयत् ॥ २३ ॥ तत्कर्मक्षणादेव सचिवचनुष्टयमारणकर्म ॥ २४ ॥ उभयोः सेनयोरितस्ततो भ्रमणेनावर्तद्वसंजज्ञे क्षुभितस्य सागरस्य निःस्वन इव निःस्वनश्च जज्ञे ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यु० कां०

दुर्मुखः पुनरुत्थाय कपिः सविपुलद्रुमम् ॥ राक्षसं क्षिप्रहस्तं तु समुन्नतमपोथयत् ॥ २१ ॥ जांबवांस्तु सुसंकुद्धः प्रगृह्य महतीं शिलाम् ॥ पातयामास तेजस्वीमहानादस्य वक्षसि ॥ २२ ॥ अथ कुंभहनुस्तत्र तारेणासाद्य वीर्यवान् ॥ वक्षेण महता सद्यः प्राणान्संत्याजयद्रणे ॥ २३ ॥ अमृष्यमाणस्तत्कर्म प्रहस्तोरथ माश्रितः ॥ चकार कदंघोरं धनुष्पाणिर्वनौकसाम् ॥ २४ ॥ आवर्तद्वसंजज्ञे सेनयोरुभयोस्तदा ॥ क्षुभितस्याप्रमेयस्य सागरस्येव निःस्वनः ॥ २५ ॥ महता हि शरौघेण राक्षसोरणदुर्मदः ॥ अर्दयामास संकुद्धो वानरान्परमाहवे ॥ २६ ॥ वानराणां शरीरैस्तुराक्षसानां च मेदिनी ॥ बभूवातिचिताघोरैः पर्वतैरिव संवृता ॥ २७ ॥ सामहीरुधिरीघेण प्रच्छन्ना संप्रकाशते ॥ संछन्ना माधवे मासिपलाशैरिव पुष्पितैः ॥ २८ ॥ हतवीरौघवप्रांतु भ्रातृयुधमहाद्रुमाम् ॥ शोणितौघमहातोयां यमसागरगामिनीम् ॥ २९ ॥ यकृत्प्लीहमहापंकां विनिर्कीर्णात्र शैवलाम् ॥ भिन्नकायशिशोमीनामंगावयवशाद्वलाम् ॥ ३० ॥ गृध्रहंसवराकीर्णांकं कसारसंसेविताम् ॥ मेदःफेनसमाकीर्णामावर्तस्वननिःस्वनाम् ॥ ३१ ॥ तां कापुरुषदुस्तारां युद्धभूमिमयीं नदीम् ॥ नदीमिव घनापाये हंससारसंसेविताम् ॥ ३२ ॥ राक्षसाः कपिमुख्यास्ते ते रुक्तांदुस्तरानदीम् ॥ यथा पद्मरजो ध्वस्तां नलिनीं गजयूथपाः ॥ ३३ ॥ ततः सृजंतं बाणौघात्प्रहस्तं स्यंदने स्थितम् ॥ ददर्श तरसानीलो विधमंतं प्लवंगमान् ॥ ३४ ॥ उद्धूतद्वववायुः खेमहदभ्रवलंबलात् ॥ समोद्व्याभिद्रुतं युद्धे प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥ ३५ ॥ रथेनादित्यवर्णेन नीलमेवाभिद्रुद्वे ॥ सधनुर्धन्विनां श्रेष्ठो विकृष्य परमाहवे ॥ ३६ ॥

द्वजमिनदीत्वेन वर्णयति हतेत्यादि वप्रतटम् यमएव सागरस्तद्वामिनीम् ॥ २९ ॥ यकृत्प्लीहानौहृदयदक्षिणभागस्थमांसविशेषौ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ युद्धभूमिमयीं तद्रूपानदीं प्रवर्तयित्वा घनापाये हंसदिसेवितां नदीमिव तानि तेरुः ॥ ३२ ॥ पद्मरजोयुतां यथा गजयूथपास्तेरुस्तथेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ तत उच्यमानगुणं प्रहस्तं नीलोददर्श ॥ ३४ ॥ वाहिनीपतिः प्रहस्तः खेम उद्धूतो वायुर्महदभ्रवलमिव बलवदभ्रमिव युद्धेऽभिद्रुतं संप्रत्याभिमुख्येनागच्छंतं नीलसमीक्ष्य तं नीलमेवाभिद्रुद्वे ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अपारयन्वारयितुमशक्तः सन् शारदं वर्षम् गोवृषस्य शरत्काले प्राबल्यं कालस्वभावात् वर्षस्य त्वन्यथा तत एव तेन नातिक्लेशकरस्तस्य शरवर्ष इति सूचितम्
 नीलायव्यसृजद्वाणाग्रहस्तोवाहिनीपतिः ॥ तंप्रेत्य विशिखानीलं विनिर्भिद्य समाहिताः ॥ ३७ ॥ महींजग्मुर्महावेगारोपिता इव पन्नगाः ॥ नीलः
 शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः ॥ ३८ ॥ सतंपरमदुर्धर्षमापतंतं महाकपिः ॥ प्रहस्तं ताडयामास वृक्षमुत्पात्य वीर्यवान् ॥ ३९ ॥ स तेनाभिहतः क्रु
 द्धो नर्दनराक्षसपुंगवः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि पुर्वंगानां च मूपतौ ॥ ४० ॥ तस्य बाणगणानेव राक्षसस्य दुरात्मनः ॥ अपारयन्वारयितुं प्रत्यगृह्णान्निमी
 लितः ॥ यथैव गोवृषो वर्षशारदं शीघ्रमागतम् ॥ ४१ ॥ एवमेव प्रहस्तस्य शरवर्षान्दुरासदान् ॥ निमीलिताक्षः सहसानीलः सहे दुरासदान् ॥ ४२ ॥
 रोषितः शरवर्षेण सालेन महता महान् ॥ प्रजघान हयान्नीलः प्रहस्तस्य महाबलः ॥ ४३ ॥ ततो रोपपरीतात्मा धनुस्तस्य दुरात्मनः ॥ वभंज तरसानी
 लो ननाद्वचपुनः पुनः ॥ ४४ ॥ विधनुः सकृत्स्तेन प्रहस्तोवाहिनीपतिः ॥ प्रगृह्य मुसलं घोरं स्यंदनादवपुषुवे ॥ ४५ ॥ तावुभौ वाहिनीमुख्यौ जातवैरौ
 तरस्विनौ ॥ स्थितौ क्षतजसिक्तांगौ प्रभिन्नाविवकुंजरौ ॥ ४६ ॥ उल्लिखंतौ सुतीक्ष्णाभिर्दंष्ट्राभिरितरेतरम् ॥ सिंहशार्दूलसदृशौ सिंहशार्दूलचेष्टितौ
 ॥ ४७ ॥ विक्रांतविजयौ वीरौ समरेष्वनिवर्तिनौ ॥ कांसमाणौ यशःप्राप्तुं वृत्रवासवयोरिव ॥ ४८ ॥ आजघान तदानीलं ललाटे मुसलेन सः ॥ प्रह
 स्तः परमायत्तस्ततः मुखावशोऽणितम् ॥ ४९ ॥ ततः शोणितदिग्धांगः प्रगृह्य च महातरुम् ॥ प्रहस्तस्योरसि कुद्भो विससर्ज महाकपिः ॥ ५० ॥ तमचि
 त्यप्रहारं प्रगृह्य मुसलं महत् ॥ अभिदुद्राव बलिनं यलान्नीलं पुर्वंगमम् ॥ तमुग्रवेगं संरब्धमापतंतं महाकपिः ॥ ५१ ॥ ततः संप्रेक्ष्य जग्राह महावेगो म
 हाशिलाम् ॥ तस्य युद्धाभिकामस्य मृधे मुसलयोधिनः ॥ ५२ ॥ प्रहस्तस्य शिलां नीलोमूर्धितूर्णमपातयत् ॥ नीलेन कपिमुख्येन विमुक्ता महती शि
 ला ॥ विभेदवद्बुधाघोरा प्रहस्तस्य शिरस्तदा ॥ ५३ ॥ सगता सुर्गतश्रीको गतसत्वांगतेंद्रियः ॥ पपात सहसा भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥ ५४ ॥
 ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सुतीक्ष्णाभिर्दंष्ट्रा जीराक्षसानामप्यस्ति दंष्ट्रा प्राबल्यम् ॥ ४७ ॥ विक्रांतविजयौ प्राप्तप्रायविजयौ ॥ ४८ ॥ परमायत्तः परमोद्युक्तः ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 अचित्य अचितयित्वा ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तूर्णमुसलप्रहारात् पूर्वमेवेत्यर्थः प्रहस्तस्य शिरोबद्धाविभेदः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वा० रा०

॥८३॥

विजिन्निशिरसोमिरेः प्रसवणोनिर्झरः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ विशीर्णं भग्नं सेतुबंधमित्यन्वयः ॥ ५७ ॥ ध्यानमूकत्वं ध्यानेन देवता ध्यानेन ये मूकामौ निनस्तेषां भावस्तत्त्वम् भयदुःखमोहैः किमपि
वक्तुं नाराकुर्वन्वित्यर्थः तदेवाह श्रामादिति ॥ ५८ ॥ सलक्ष्मणेन रामेण समेत्य प्रशस्यमानो त एव प्रहृष्टरूपोतिप्रहृष्टः प्रशंसायां रूपम् ॥ ५९ ॥ तत्पंचम्यां प्रहस्तवधः ॥ धममानः ॥ कतकरी ॥

विजिन्निशिरसस्तस्य बहुसुखावशोणितम् ॥ शरीरादपि सुखावगिरेः प्रसवणो यथा ॥ ५५ ॥ हते प्रहस्ते नीलेन तदकंप्यं महाबलम् ॥ राक्षसानामलह
णानां लंकामभिजगाम ह ॥ ५६ ॥ न शंकुः समवस्थातुं निहतवाहिनीपतौ ॥ सेतुबंधं समासाद्य विशीर्णं सलिलं यथा ॥ ५७ ॥ हते तस्मिंश्च मूमुख्ये रा
क्षसास्ते निरुद्यमाः ॥ रक्षःपतिगृहं गत्वा ध्यानमूकत्वमागताः ॥ प्राप्ताः शोकार्णवंतीं विसंज्ञा इव ते भवन् ॥ ५८ ॥ ततस्तु नीलो विजयी महाबलः प्र
शस्यमानः सुकृतेन कर्मणा ॥ समेत्य रामेण सलक्ष्मणेन प्रहृष्टरूपस्तु बभूव यूथपः ॥ ५९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकां
डे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्मिन्हते राक्षससैन्यपाले प्लवंगमाना मृषभेण युद्धे ॥ भीमायुधं सागरवेगतुल्यं विदुद्रुवे राक्षसराजसै
न्यम् ॥ १ ॥ गत्वा तुरक्षोधिपतेः शशंसुः सेनापतिपावकमनुशस्तम् ॥ तच्चापितेपां वचनं निशम्य रक्षोधिपः क्रोधवशं जगाम ॥ २ ॥ संख्ये प्रहस्तं
निहतं निशम्य क्रोधादितः शोकपरीतचेताः ॥ उवाच तान् राक्षसयूथमुख्यानि द्रोयथानिर्जरयूथमुख्यान् ॥ ३ ॥ नावज्ञारिपवे कार्यायैरिन्द्रबलसाद
नः ॥ सृदितः सैन्यपालो मे सानुयात्रः सकुंजरः ॥ ४ ॥ सो ह रिपुविनाशाय विजयाया विचारयन् ॥ स्वयमेव गमिष्यामि रणशीर्षं तदद्भुतम् ॥ ५ ॥ अ
द्य तद्वा नरानीकं रामं च सह लक्ष्मणम् ॥ निर्दहिष्यामि बाणैर्धैर्वनं दीप्तैरिवाग्निभिः ॥ ६ ॥ स एव मुक्ताज्वलनप्रकाशं रथं तुरंगोत्तमराजियुक्तम् ॥ प्र
काशमानं वपुषा ज्वलंतं समारुरोहामरराजशत्रुः ॥ ७ ॥

॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीरामाजि० वा० आ० युद्ध० अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्मिन्निति प्रहस्ते इत्यर्थः प्लवंगमाना मृषभेण नीलेन ॥ १ ॥ पावकमनुशस्तं नीलेन हतम् ॥ २ ॥
निर्जरा देवाः ॥ ३ ॥ रिपवे रिपुभ्यस्तेषु रिपुषु अवज्ञा एते कपयः किं करिष्यंतीत्येवं रूपानकार्या यैरिन्द्रबलसादनो मे सैन्यपालो वानररूपैः सृदितः ॥ ४ ॥ अविचारयन् रिपुबलं तृणीकुर्वन् रणशीर्षं
रणमूर्धानं युद्धमूमिमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तुरंगोत्तमराजियुक्तम् अनेन बद्धं श्वयुक्तत्वं रथस्योक्तम् वपुषा ज्वलंतम् अत एव स्वभासा प्रकाशमानम् ॥ ७ ॥

यु० कां०

६

॥८३॥

आस्कोटितानि तु जास्कोटितानि स्वेडितानि स्वशौर्यप्रकाशकशब्दाः आस्कोटितादीन्यत्र सैनिकानाम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ महार्णवस्य अभस्य महामेघस्येव च स्तनितं यस्य तत् ॥ १० ॥ सेनयानु
गतः सेनानुगतः ॥ ११ ॥ खजलत्रेतुगजावधार्षः महेंद्रोपमनागजुष्टं महेंद्रपर्वतसदृशगजयुक्तम् अभीरुभीरक्षोभिर्जुष्टम् ॥ १२ ॥ बलप्रवेकं बलश्रेष्ठम् ॥ १३ ॥ महात्मा महोदहः अयमकंपनः

सशंखभेरीपणवप्रणादैरास्कोटितस्वेडितसिंहनादैः ॥ पुण्यैः स्तवैश्चापिसुपूज्यमानस्तदाययौ राक्षसराजमुख्यः ॥ ८ ॥ सशैलजीमूतनिकाशरूपैर्मा
साशनैः पावकदीपनेत्रैः ॥ बभौवतौ राक्षसराजमुख्यो भूतैर्वतोरुद्रइवामरेशः ॥ ९ ॥ ततो नगर्याः सहसामहौ जानि क्रम्यत द्वा नरसैन्यमुग्रम् ॥ महा
र्णवाभ्रस्तनितं ददर्श समुद्यतं पादपशैलहस्तम् ॥ १० ॥ तद्राक्षसानीकमतिप्रचंडमालोक्य रामो भुजगेंद्रवाहुः ॥ विभीषणं शस्त्रभृतां वरिष्ठमुवाच से
नानुगतः पृथुश्रैः ॥ ११ ॥ नानापताका ध्वज उत्र जुष्टं प्रासासि शूला युधशस्त्रजुष्टम् ॥ कस्येदमक्षोभ्यमभीरुजुष्टं सैन्यं महेंद्रोपमनागजुष्टम् ॥ १२ ॥
ततस्तुरामस्य निशम्य वाक्यं विभीषणः शक्रसमानवीर्यः ॥ शशंस रामस्य बलप्रवेकं महात्मनो राक्षसपुंगवानाम् ॥ १३ ॥ यो सौ गजस्कंधगतो महा
त्मानवो दितार्कोपमताम्रवक्रः ॥ संकंपयन्नागशिरोभ्युपैति ह्यकंपनं त्वेन मवेहिराजन् ॥ १४ ॥ यो सौ रथस्थो मृगराजकेतुर्धुन्वन्धनुः शक्रधनुः प्रका
शम् ॥ करीव भान्युग्रविवृत्तदंष्ट्रः स इन्द्रजिन्नाम वरप्रधानः ॥ १५ ॥ यश्चैष विंध्यास्तमहेंद्रकल्पो धन्वी रथस्थोऽतिरथोतिवीरः ॥ विस्फारयंश्चापमनु
ल्यमानं नान्नातिकायोति विवृद्धकायः ॥ १६ ॥ यो सौ नवार्को दितताम्रचक्षुरारुह्य घंटानि नदप्रणादम् ॥ गजं खरं गर्जति वै महात्मा महोदरो नाम स
एष वीरः ॥ १७ ॥ यो सौ हयं कांचनचित्रभांडमारुह्य संख्याभ्रगिरिप्रकाशः ॥ प्रांसं समुद्यम्य मरीचिनदं पिशाच एषो शनितुल्यवेगः ॥ १८ ॥ यश्चैष
शूलं निशितं प्रगृह्य विद्युत्प्रभं किंकरवज्रवेगम् ॥ वपेंद्रमास्याय शशिप्रकाशमायातियो सौ त्रिशिरायशस्वी ॥ १९ ॥

पूर्ववृत्तादन्यदतिबोध्यम् स्वशरीरज्जागृतत्वारुढनागस्य गजस्य शिरः संकंपयन्नेति ॥ १४ ॥ उघाविवृत्तादंष्ट्रायस्य सः तथा वरेण ब्रह्मदत्तवरेण प्रधानो राक्षसश्रेष्ठः ॥ १५ ॥ विंध्याचलास्ताचल
महेंद्रपर्वतकल्यः शरीरेण अनुल्यमानमनुपमप्रमाणम् ॥ १६ ॥ घंटानि नदैः प्रणादो यस्य तं खरं कूरं गजमारुह्य गर्जति ॥ १७ ॥ भांडमश्वाभरणम् कांचनानि चित्रभांडानि यस्य तमश्वम् पिशाच
नामा ॥ १८ ॥ किंकरवृत्तो वज्रवेगो यस्मिंस्तम् त्रिशिरा अत्रापि कश्चिन् त्रिशिराः ॥ १९ ॥

वा० रा०

॥८२॥

कुंजस्तन्नामा ॥ २० ॥ जावूनदवज्जुष्टं जावूनदेनवज्जैर्हीरकादिरनैश्वर्युक्तम् अतएवदीपम् सधूमनीलमणिकांत्यासधूममिव ॥ २१ ॥ पावकवद्दीपंरूपंयस्यतम् नगशृंगयोधी प्रतियोद्धभा
वात्तुजकंदनित्यर्थमितिभावः ॥ २२ ॥ योसौकोसौतत्राह यःसुराणामपिदर्पहारावणइतिशेषः भूतैर्भूतगणैः ॥ २३ ॥ कासौतत्राह यत्रेति यत्रदेशेइंदुप्रतिमत्वादिगुणकंलुचंभा

असौचजीमूतनिकाशरूपःकुंभःपृथुव्यूढमुजातवक्षाः॥ समाहितःपन्नगराजकेतुर्विस्फारयन्यातिधनुर्विधुन्वन् ॥२०॥ यश्चैपजावूनदवज्जुष्टं
दीपंसधूमंपरिधंप्रगृह्य ॥ आयातिरक्षोवलकेतुभूतोयोसौनिकुंभोऽद्भुतवीरकर्मा ॥ २१ ॥ यश्चैपचापासिशरौघजुष्टंपताकिनंपावकदीपंरूपम् ॥
रथंसमास्यायविभात्युदग्रोनरांतकोसौनगशृंगयोधी ॥ २२ ॥ यश्चैपनानाविधघोररूपैर्व्याघ्रोष्टृनागेंद्रमृगाश्ववक्रैः ॥ भूतैर्वतोभातिविवृत्तनेत्रै
योसौसुराणामपिदर्पहंता ॥ २३ ॥ यत्रैतदिंदुप्रतिमंविभातिच्छत्रंसितंसूक्ष्मशलाकमय्यम् ॥ अत्रैवरक्षोधिपतिर्महात्माभूतैर्वतोरुद्रइवावभा
ति ॥ २४ ॥ असौकिरीटीचलकुंडलास्योनेंद्रविध्योपमभीमकायः ॥ महेंद्रवैवस्वतदर्पहंतारक्षोधिपःसूर्यइवावभाति ॥ २५ ॥ प्रत्युवाचततोरा
मोविभीषणमरिंदमः ॥ अहोदीपमहातेजारावणोराक्षसेश्वरः ॥ २६ ॥ आदित्यइवदुप्रेक्ष्योरश्मिभिर्भातिरावणः ॥ नव्यकंलक्षयेत्यस्यरूपंतेजः
समावृतम् ॥ २७ ॥ देवदानववीराणां वपुर्नैवंविधंभवेत् ॥ यादृशंराक्षसेंद्रस्यवपुरेतद्विराजते ॥ २८ ॥ सर्वेपर्वतसंकाशाःसर्वेपर्वतयोधिनः ॥ सर्वे
दीपायुधधरायोधास्तस्यमहात्मनः ॥ २९ ॥ विभातिरक्षोराजोसौप्रदीपैर्भीमदर्शनैः ॥ भूतैःपरिवृतैस्तीक्ष्णैर्देहवद्विरिवांतकः ॥ ३० ॥ दिष्ट्यायमद्य
पापात्मासमदृष्टिपयंगतः ॥ अद्यक्रोधंविमोक्ष्यामिसीताहरणसंभवम् ॥ ३१ ॥ एवमुक्त्वाततोराधुनुरादायवीर्यवान् ॥ लक्ष्मणानुचरस्तस्थौस
मुद्गत्यशरोत्तमम् ॥ ३२ ॥ ततःसरक्षोधिपतिर्महात्मारक्षांसितान्याहमहाबलानि ॥ द्वारेषुचर्यागृहगोपुरेषुसुनिर्वृतास्तिष्ठतनिर्विशंकाः ॥ ३३ ॥

निअत्रैवरक्षोधिपतिः भूतैर्भूतगणैः ॥ २४ ॥ नेंद्रोयोविध्यस्तद्वीमःकायोयस्यसः ॥ २५ ॥ २६ ॥ नव्यकंलक्षयेत्यत्रहेतुस्तेजःसमावृतमिति रूपंसूक्ष्मावयवसंस्थानम् ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ देहवद्विःप्रशस्तदेहे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ द्वारेषुलंकायाश्चतुर्ष्वपिद्वारेषु चर्यामहामार्गाः गृहंमूलायतनम् तस्यगोपुराणिबहिर्द्वारप्रासादाः सुनिर्वृताःसुखिनः निर्विशं
कानिर्त्तयाः ॥ ३३ ॥

पु० कां०

६

॥८२॥

इदं लिङ्गं नृमौ सपरिवारस्यागमनरूपम् ॥ ३४ ॥ अण्वो घंसमुद्रजलसमूहम् ॥ ३५ ॥ दीप्ता इषवश्चापश्च यस्य तम् ॥ ३६ ॥ शृंगशब्दोर्ध्वार्चादिः पुंस्यपि ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ शक्राशनि

इहागतं मांसं हितं भवद्विर्वनौकसं छिद्रमिदं विदित्वा ॥ शून्यां पुरीं दुष्प्रसहं प्रमथ्य प्रधर्षयेयुः सहसा समेताः ॥ ३४ ॥ विसर्जयित्वा सचिवांस्ततस्ता
न्गते पुरक्षः सुयथानियोगम् ॥ व्यदारयद्वा नरसागरौ घं महाज्ञपः पूर्णमिवार्णवौ घम् ॥ ३५ ॥ तमापतंतं सहसा समीक्ष्य दीप्तेषु चापं युधिराक्षसैन्द्रम् ॥
महत्समुत्पात्य महीधराग्रं दुद्रावरक्षोधिपतिं हरीशः ॥ ३६ ॥ तच्छूलशृंगं बहुवृक्षसानुं प्रगृह्य चिक्षेप निशाचराय ॥ तमापतंतं सहसा समीक्ष्य चि
च्छेदवाणैस्तपनीयपुंखैः ॥ ३७ ॥ तस्मिन् वृद्धोत्तमसानुवृक्षे शृंगे विदीर्णे पतिते पृथिव्याम् ॥ महाहिकल्पं शरमंतकाभंसमादधे राक्षसलोकनाथः
॥ ३८ ॥ सतंगृहीत्वा निलतुल्यवेगं सविस्फुल्लिगज्वलनप्रकाशम् ॥ बाणं महेंद्राशनितुल्यवेगं चिक्षेप सुग्रीववधाय रुष्टः ॥ ३९ ॥ ससायकोरावण
बाहुमुक्तः शक्राशनिस्पर्शवपुः प्रकाशम् ॥ सुग्रीवमासाद्य विभेदवेगाद्गुहेरिताक्रौंचमिवोग्रशक्तिः ॥ ४० ॥ ससायकार्ता विपरीतचेताः कूजन् पृथिव्यां
निपपातवीरः ॥ तं वीक्ष्य भूमौ पतितं विसंज्ञते दुःप्रलृष्टायुधियातुधानाः ॥ ४१ ॥ ततो गवाक्षोगवयः सुपेण स्वथर्षभोज्योतिमुखोनलश्च ॥ शैलान्स
मुत्पात्य विवृद्धकायाः प्रदुद्रुवुस्तं प्रतिराक्षसैन्द्रम् ॥ ४२ ॥ तेषां प्रहारान्सचकार मोघान् रक्षोधिपो बाणशतैः शिताग्रैः ॥ तान् वानरैर्द्रानपि बाणजालै
र्विभेदजां वृन्दं चित्रपुंखैः ॥ तवानरैर्द्रास्त्रिदशारिबाणैर्भिन्नानिपेतुर्भुवि भीमकायाः ॥ ४३ ॥ ततस्तु तद्वा नरसैन्यमुग्रं प्रच्छादयामास सबाणजालैः ॥
ते वध्यमानाः पतिताश्च वीरानानद्यमाना भयशल्यविद्धाः ॥ शाखामृगारावणसायकार्ता जग्मुः शरण्यं शरणं स्मरामम् ॥ ४४ ॥ ततो महात्मा सधनु
र्धनुष्मानादायरामः सहसा जगाम ॥ तं लक्ष्मणः प्राञ्जलिरभ्युपेत्य उवाच रामं परमार्थयुक्तम् ॥ ४५ ॥ काममार्यसुपर्याप्तो वधायास्य दुरात्मनः ॥
विधमिष्याम्यहं चैतमनुजानीहि मां विभो ॥ ४६ ॥ तमब्रवीन्महातेजारामः सत्यपराक्रमः ॥ गच्छयत्त परश्चापि भवलक्ष्मणसंयुगे ॥ ४७ ॥

स्पर्शवच्छरीरः सुग्रीवमासाद्य प्राप्य अर्थान्तिमेव विभेदं गुहेरितोपशक्तिः क्रौंचमिव ॥ ४० ॥ विपरीतचेताः अचेता इति यावत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भयमेव शल्यं तेन विद्धाः शरण्यं रामं शर
णं जग्मुः ॥ ४४ ॥ धनुष्मान् शस्त्रधनुष्कः सः धनुरादायेत्यन्वयः ॥ ४५ ॥ पर्याप्तो ह्यमिति शेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

त्रैलोक्येनापि तद्वतिदेवादिसमूहैरित्यर्थः ॥ ४८ ॥ छिद्राणिप्रहारावसरान् स्वच्छिद्राणिचेत्यस्यगोपायेतिशेषः चक्षुषास्वच्छिद्रंचलक्षयसम्यगवलोकय ततोधनुषाधनुर्व्यापारेणात्मानंरक्ष
॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ पंचशाखःपंचांगुलियुक्तः तवदेहेचिरोपितंभूतात्मानंतवदेहाद्विधमिष्यतिअपहरिष्यति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ कीर्तिहनुमानपिरावणंप्र

रावणोहिमहावीर्योरणेऽद्भुतपराक्रमः ॥ त्रैलोक्येनापिसंकुद्धोदुष्प्रसत्योनसंशयः ॥ ४८ ॥ तस्यच्छिद्राणिमार्गस्वच्छिद्राणिचलक्षय ॥ चक्षुषा
धनुषात्मानंगोपायस्वसमाहितः ॥ ४९ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वासंपरिष्वज्यपूज्यच ॥ अभिवाद्यचरामायययौसौमित्रिराहवे ॥ ५० ॥ सरावणंवारण
हस्तबाहुंददर्शभीमोद्यतदीनचापम् ॥ प्रच्छादयंतंशरवृष्टिजालैस्तान्वानरान्भिन्नविकीर्णदेहान् ॥ ५१ ॥ तमालोक्यमहातेजाहनूमान्मारुतात्मजः ॥
निवार्यशरजालानिविदुद्रावसरावणम् ॥ ५२ ॥ रथंतस्यसमासाद्यबाहुमुद्यम्यदक्षिणम् ॥ त्रासयन्तरावणंधीमान्हनूमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५३ ॥
देवदानवगंधर्वैर्यक्षैश्चसहराक्षसैः ॥ अवध्यत्वंत्वयाप्राप्तवानरेभ्यस्तुतेभ्यम् ॥ ५४ ॥ एपमेदक्षिणोबाहुःपंचशाखःसमुद्यतः ॥ विधमिष्यतितेदेहे
भूतात्मानंचिरोपितम् ॥ ५५ ॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्यंरावणोभीमविक्रमः ॥ संरक्तनयनःक्रोधादिदंवचनमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ क्षिप्रंप्रहरनिःशंकंस्थिरां
कीर्तिमवाप्नुहि ॥ ततस्त्वांज्ञातविक्रांतंनाशयिष्यामिवानर ॥ ५७ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वावायुसूनुर्वचोब्रवीत् ॥ प्रहतंहिमयापूर्वमक्षंतवसुतंस्मर
॥ ५८ ॥ एवमुक्तोमहातेजारावणोराक्षसेश्वरः ॥ आजघानानिलसुतंतलेनोरसिवीर्यवान् ॥ सतलाभिहतस्तेनचचालचमुहुर्मुहुः ॥ ५९ ॥ स्थितो
मुहूर्तजस्वीस्यैर्यकृत्वामहामतिः ॥ आजघानचसंकुद्धस्तलेनैवामरद्विपम् ॥ ६० ॥ ततःसतेनाभिहतोवानरेणमहात्मना ॥ दशग्रीवःसमाधूतो
यथाभूमिचलेऽचलः ॥ ६१ ॥ संग्रामेतंतथाहृद्वारावणंतलताडितम् ॥ ऋपयोवानराःसिद्धानेदुर्देवाःसुरासुरैः ॥ ६२ ॥

ततवानित्येवंहृपांकीर्तिं ज्ञातविक्रांतंज्ञातपराक्रमम् ॥ ५७ ॥ रावणस्यवचइति ज्ञातविक्रमंनाशयिष्यामीत्येवंहृपम् पूर्वमयाप्रहतमक्षंतंजामानंसुतंस्मर मत्पराक्रमज्ञानायेतिशेषः पूर्व
मेवज्ञातत्वादिदानींकिमपिमद्विक्रमविषयेज्ञातव्यंनास्तीतिभावः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ समाधूतःकंपितः भूमिचलेभूमिकंपे ॥ ६१ ॥ तथाताडितंविसंज्ञतापर्यंतताडनदुःखवंतम् ने
दुःसंतोषादितिशेषः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ वीर्यस्यधिकं वीर्यधिगित्यर्थः यत्त्वं जीवसि मत्तलताडितोपीत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ व्यूढेति विशाले वक्षसि हतो हनूमान्संच चाल ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ रक्षोधिपतये
सृजत् तत्पहारं दत्तवानित्यर्थः समायस्तः खेदितः ॥ ७० ॥ समाश्वस्तः नीलेन सहयुद्धकाले प्राप्त समाश्वासः पुनर्युद्धेऽपुनीलेन सहयुद्धाय संसक्तं रावणं विप्रेक्षमाणो रावणं प्रति अन्येन युध्य

अथाश्वस्य महातेजरावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ साधुवानरवीर्येण श्लाघनीयोसि मे रिपुः ॥ ६३ ॥ रावणेनैव मुक्तस्तु मारुतिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ धिग
स्तुममवीर्यस्य यत्त्वं जीवसि रावण ॥ ६४ ॥ सरुत्तु प्रहरेदानीं दुर्बुद्धे किं विकल्पसे ॥ ततस्त्वां मामकोमुष्टिर्नयिष्यति यमक्षयम् ॥ ६५ ॥ ततो मारुति
वाक्येन कोपस्तस्य प्रजज्वले ॥ संरक्तनयनो यत्नान्मुष्टिमावृत्त्यदक्षिणम् ॥ पातयामास वेगेन वानरो रसि वीर्यवान् ॥ ६६ ॥ हनूमान् वक्षसि व्यूढे सं
च चाल पुनः पुनः ॥ विह्वलं तं तदा दृष्ट्वा हनूमंतं महाबलम् ॥ ६७ ॥ रथेनातिरथः शीघ्रं नीलं प्रतिसमभ्यगात् ॥ राक्षसानामधिपतिर्दशग्रीवः प्रतापवा
न् ॥ ६८ ॥ पन्नगप्रतिमैर्भीमैः परमर्माभिभेदनैः ॥ शरैरादीपयामास नीलं हरिचमूपतिम् ॥ ६९ ॥ सशरौघसमायस्तोनीलो हरिचमूपतिः ॥ करेणै
केन शैलाग्रं रक्षोधिपतये सृजत् ॥ ७० ॥ हनूमानपि तेजस्वी समाश्वस्तो महामनाः ॥ विप्रेक्षमाणो युद्धेऽसुः सरोपमिदमब्रवीत् ॥ ७१ ॥ नीलेन सह सं
युक्तं रावणं राक्षसेश्वरम् ॥ अन्येन युध्यमानस्य न युक्तमभिधावनम् ॥ ७२ ॥ रावणोऽयमहातेजास्तं शृंगं स भिः शरैः ॥ आजघान सुतीक्ष्णाग्रैस्तद्वि
शीर्णं पपात ह ॥ ७३ ॥ तद्विशीर्णगिरेः शृंगं दृष्ट्वा हरिचमूपतिः ॥ कालाग्निरिव ज्वालकोपेन परवीरहा ॥ ७४ ॥ सोऽश्वकर्णद्वुमान् शालां श्रुतां श्वापिसुपु
ष्पितान् ॥ अन्यांश्च विविधान् वक्षान् नीलश्चक्षेपसंयुगं ॥ ७५ ॥ सतान् वक्षान्समासाद्य प्रतिचिच्छेद रावणः ॥ अभ्यवर्ष च घोरैः शरवर्षेण पावकिम्
॥ ७६ ॥ अभिवृष्टः शरौघेण मेघेनैव महाबलः ॥ इत्स्वं कृत्वा ततोरुपंध्वजाग्रे निपपात ह ॥ ७७ ॥ पावकात्मजमालोक्य ध्वजाग्रे समवस्थितम् ॥ ज्वा
लरावणः क्रोधात्ततोनीलो ननाद च ॥ ७८ ॥ ध्वजाग्रे धनुषश्चाग्रे किरीटाग्रे च तं हरिम् ॥ लक्ष्मणोऽयं हनूमांश्च रामश्चापिसुविस्मिताः ॥ ७९ ॥

मानस्याभिधावनमयुक्तमितीदं चोब्रवीत् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ध्वजायादिपुतं दृष्टेति शेषः रावणकिरीटे स्थिते र्युद्धे केनापि दुष्करत्वा लक्ष्मणाद
यस्य योपि विस्मिताः ॥ ७९ ॥

न केवलं स्वपत्न्या एवापि तु शत्रूरावणोपीत्याह रावणोपीति ॥ ८० ॥ नीललाघवसंभ्रांतं रावणं दृष्ट्वा लब्धहर्षविषया अतएव तृष्णाः प्लवंगमाश्च कुशुः ॥ ८१ ॥ संरब्धः कुद्धः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ मायया वचनया ॥ ८४ ॥ आत्मरूपाणि आत्मयोग्यानि स्वपराक्रमोचितानि तानि कर्माणि यद्यपि सृजति ॥ ८५ ॥ तथापि मयामुक्तोऽस्य प्रयोजितो यं सायकस्त्वां जीवि

रावणोपि महातेजाः कपिलाघवविस्मितः ॥ अस्रमाहारयामास दीप्तमाग्नेयमद्भुतम् ॥ ८० ॥ ततस्ते चुक्रुशुर्दृष्ट्वा लब्धहर्षः प्लवंगमाः ॥ नीललाघवसंभ्रांतं दृष्ट्वा रावणमाहवे ॥ ८१ ॥ वानराणां च नादेन संरब्धो रावणस्तदा ॥ संभ्रमाविष्टः दयो न किंचित्प्रत्यपद्यत ॥ ८२ ॥ आग्नेयेनापि संयुक्तं गृहीत्वा रावणः शरम् ॥ ध्वजशीर्षस्थितं नीलमुदैक्षत निशाचरः ॥ ८३ ॥ ततो ब्रवीन्महातेजारावणो राक्षसेश्वरः ॥ कपेलाघवयुक्तोऽसि मायया परया सह ॥ ८४ ॥ जीवितं खलुरक्षस्व यदि शक्तोऽसि वानर ॥ तानि तान्यात्मरूपाणि सृजसि त्वमनेकशः ॥ ८५ ॥ तथापि त्वामयामुक्तः सायकोऽस्य प्रयोजितः ॥ जीवितं परिरक्षंतं जीविताद्भंशयिष्यति ॥ ८६ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहूरावणो राक्षसेश्वरः ॥ संधाय बाणमस्त्रेण च मूपतिमताडयत् ॥ ८७ ॥ सोऽस्रमुक्तेन बाणेन नीलो वक्षसिताडितः ॥ निर्दल्यमानः सहसा स पपात महीतले ॥ ८८ ॥ पितृमाहात्म्यसंयोगादात्मनश्चापितेजसा ॥ जानुभ्यामपतद्भूमौ ननु प्राणैर्वियुज्यत ॥ ८९ ॥ विसंज्ञं वानरं दृष्ट्वा दशग्रीवो रणोत्सुकः ॥ रथेनांबुदनादेन सौमित्रिमभिद्रुवे ॥ ९० ॥ आसाद्य रणमध्ये तु वारयित्वा स्थितो ज्वलन् ॥ धनुर्विस्फारयामास राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ ९१ ॥ तमाह सौमित्रि रदीनसत्त्वो विस्फारयंतं धनुरप्रमेयम् ॥ अवेहि मामद्य निशाचरं द्रव वानरांस्त्वं प्रति योद्धुमर्हसि ॥ ९२ ॥ स तस्य वाक्यं प्रति पूर्णघोषं ज्याशब्दमुग्रं च निशम्य राजा ॥ आसाद्य सौमित्रिमुपस्थितं तं रोषान्वितं वाचमुवाच रक्षः ॥ ९३ ॥ दिष्ट्याऽसि मेराघव दृष्टि मार्गं प्राप्नोत गामी विपरीतबुद्धिः ॥ अस्मिन्क्षणे यास्यसि मृत्युलोकं संसाद्य मानो मम बाणजालैः ॥ ९४ ॥

ताद्भंशयिष्यति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ पितुरग्नेर्माहात्म्यसंयोगात् नक्षत्र्यस्त्राभिर्मंत्रितो बाणोऽग्निं दधुमर्हति वियुज्यत व्ययुज्यत ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तं सौमित्रिं वारयित्वेति सर्वकपिबलमिति शेषः ॥ ९१ ॥ अवेहि पश्य ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ अंतगामी अंतनाशं प्राप्स्यतीत्यंतगामी भविष्यति णिनिः मया सह युद्धाय प्राणनाशार्थमागमनाद्विपरीतबुद्धिर्दुर्बुद्धिः संसाद्य मानः पी

अविस्मयानः तद्विक्रमादिदशनिपिस्मयरहितः उदृत्ता अतितैक्ष्ण्यादतिस्थौल्यादत्युत्कटाशितातीक्ष्णायदंष्ट्रायस्य ॥ १५ ॥ जानामीति चौर्यसीताहरणेनैवेतिभावः मोघविकथनेनव्यर्थत्वात्
 स्लाघनेन ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सरामानुजोरावणोपरिवाणवर्षवर्ष तदीयान्शरांश्चक्षुरादिभिश्चिच्छेदनचुक्षुभेच चान्नस्वस्थानतश्चचाल ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मे
 तमाहसौमित्रिरविस्मयानोगर्जतमुदृत्तशिताग्रदंष्ट्रम् ॥ राजन्नगर्जतिमहाप्रभावाविकथसेपापकृतांवरिष्ठ ॥ १५ ॥ जानामिवीर्यतवराक्षसेन्द्र
 बलंप्रतापंचपराक्रमंच ॥ अवस्थिताहंशरचापपाणिरागच्छ किंमोघविकथनेन ॥ १६ ॥ सएवमुक्तः कुपितः ससर्जरक्षोधिपः सप्तशरान्सुपुंखान् ॥
 तान्लक्ष्मणः कांचनचित्रपुंखैश्चिच्छेदबाणैर्निशिताग्रधारैः ॥ १७ ॥ तान्नेक्षमाणः सहसानिकृत्तान्निकृत्तभोगानिवपन्नगेंद्रान् ॥ लंकेश्वरः क्रोधव
 शंजगामससर्जचान्यान्निशितान्पृषत्कान् ॥ १८ ॥ सबाणवर्षतुववर्षतीव्ररामानुजः कार्मुकसंप्रयुक्तम् ॥ क्षुरार्धचंद्रोत्तमकर्णभलैः शरांश्चचिच्छे
 दनचुक्षुभेच ॥ १९ ॥ सबाणजालान्यपितानितानिमोघानिपसंखिदशारिराजः ॥ विसिस्मियेलक्ष्मणलाघवेनपुनश्चबाणान्निशितान्मुमोच
 ॥ १०० ॥ सलक्ष्मणश्चापिशितान्शिताग्रान्महेंद्रतुल्योशनिभीमवेगान् ॥ संधायचापेज्वलनप्रकाशान्ससर्जरक्षोधिपतेर्वधाय ॥ १ ॥ सतान्त्र
 चिच्छेदहिराक्षसेन्द्रः शितान्शरान्लक्ष्मणमाजघान ॥ शरेणकालाग्निसमप्रभेणस्वयंभुदत्तेनललाटदेशे ॥ २ ॥ सलक्ष्मणोरावणसायकार्तश्चचा
 लचापंशिखिलंप्रगृह्य ॥ पुनश्चसंज्ञांप्रतिलभ्यच्छृच्चिच्छेदचापं त्रिदशेंद्रशत्रोः ॥ ३ ॥ निकृत्तचापं त्रिभिराजघानबाणैस्तदादाशरथिः शिता
 ग्रैः ॥ समायकार्तोविचचालराजाकृच्छ्राच्चसंज्ञांपुनरासमाद ॥ ४ ॥ सकृत्तचापः शरताडितश्चमेदार्रगात्रोरुधिरावसिक्तः ॥ जग्राहशक्तिस्वयमु
 प्रशक्तिः स्वयंभुदत्तायुधिदेवशत्रुः ॥ ५ ॥ सतांसधूमानलसन्निकाशांवित्रासनींसंयतिवानराणाम् ॥ चिक्षेपशक्तिंरसाज्वलंतींसौमित्रयेरा
 क्षसरापूनाथः ॥ ६ ॥

दार्द्रगात्रदतिसंधिरार्थः अथरावणः प्राणांतापदंप्राप्तः प्रकारांतरेणजीवननिर्वाहमसंजाव्यब्रह्मदत्ताममोघांशक्तिंजयाहेत्याह जयाहेति ॥ ५ ॥ सधूमानलसन्निकाशांसधूमानलसदशीम् राक्षस
 रापूनाथोरावणः ॥ ६ ॥

तथापिसेति ब्राह्मणेनामोघवादित्यर्थः ॥ ७ ॥ शक्तिमानपिमहाबलवानपिशक्तिसमाहृतः सन्ज्वाल पपातेति पाठांतरम् विद्वलंतं विकलं भवंतराजारावणस्तरसाबलेन लक्ष्मणं भुजाभ्यां ज
घाह इन्द्रजिह्वद्वयोरपि पुनरुत्थानदर्शनादिदानीमपि पुनरुज्जीवनभयेन गृहीत्वा समुद्रे प्रक्षेपणीयस्तत्र गेतरामोऽसहायो न क्षयत्येवेत्याशयेनायमारंभः ॥ ८ ॥ नचोद्धर्तुमशक्नोदित्याह हिमवानि
ति येन रावणेन मुरासुरैः सहिता हिमवदादयोऽपि भुजाभ्यामुद्धर्तुं शक्यमभूत्तेन भरतानुजः संख्ये उद्धर्तुं शक्यो नाभूत् ॥ ९ ॥ कुतस्तत्राह शक्येति अमोघया ब्रह्मदत्तया स्तनांतरे आहतः सौमित्रि
विष्णोरमीमांस्येति संशयविष्णुभागत्ववन्तमिद्यत्तया चितयितुमशक्यं वा विष्णोर्भागमात्मानं प्रत्यनुस्मरत् अन्वस्मरत् न हि स्वीयं स्वं हि न स्तीत्याशयेन ब्रह्मशक्तिमूलापत्राणार्थं भगवत्तेजोऽंश एवाहम
तामापतंती भरतानुजोऽसौ र्जघान वाणैश्च द्रुताग्नि कल्पैः ॥ तथापि सातस्य विवेश शक्तिर्भुजांतरं दाशरथे विशालम् ॥ १० ॥ सशक्तिमान् शक्तिसमाहृतः
सन्ज्वाल भूमौ सरधुप्रवीरः ॥ तं विद्वलंतं सहसाभ्युपेत्य जग्राह राजातरसाभुजाभ्याम् ॥ ८ ॥ हिमवान्मंदरो मेरुस्त्रैलोक्यं वासहामरैः ॥ शक्यं भुजा
भ्यामुद्धर्तुं न शक्यो भरतानुजः ॥ ९ ॥ शक्त्या ब्राह्म्यानुसौमित्रिस्ताडितोऽपि स्तनांतरे ॥ विष्णोरमीमांस्यभागमात्मानं प्रत्यनुस्मरत् ॥ ११० ॥ ततो दान
वदपंथं सौमित्रिदेवकंठकः ॥ तं पीडयित्वा बाहुभ्यां प्रभुर्लघने भवत् ॥ ११ ॥ ततः क्रुद्धो वायुसुतो रावणं समभिद्रवत् ॥ आजघानोरसिक्रुद्धो वज्र
कल्पेन मुष्टिना ॥ १२ ॥ तेन मुष्टिप्रहारेण रावणो राक्षसेश्वरः ॥ जानुभ्यामगमद्भूमौ च चालचपपातच ॥ १३ ॥ आस्यैश्च नेत्रैः श्रवणैः पपातरुधिरं
बहु ॥ विघूर्णमानो निश्चेष्टोरथोपस्थ उपाविशत् ॥ १४ ॥ विसंज्ञो मूर्छितश्चासीन्न च स्थानं समालभत् ॥ विसंज्ञं रावणं दृष्ट्वा समरे भीमविक्रमम्
॥ १५ ॥ ऋषयो वानराश्चैव नेदुर्देवाश्च सामुराः ॥ हनूमानथ तेजस्वी लक्ष्मणं रावणार्दितम् ॥ १६ ॥

स्मीनिध्यातवान् नटवदंगीकृतमनुप्यत्वस्येतरेषां दृढप्रतीत्यर्थं गरनसर्वदा तथा ध्यानम् एवं च ब्रह्मभावनया लक्ष्मणेन स्वशरीरस्य गरीयस्त्वमापादितमित्युक्तं भवति ॥ ११० ॥ तत इति तथानुसं
धानमहिमत इत्यर्थः अथानंतरमुच्यमानविशेषणमेतं सौमित्रिबाहुभ्यां पीडयित्वा लघने चालनेऽपि प्रभुरभवत् न समर्थोऽभवत् किंपुनरुद्धरणे इति भावः ॥ ११ ॥ ततः सौमित्रिक्लेशना क्रुद्धो वा
युमुत इत्यर्थः ॥ १२ ॥ जानुभ्यां रथपृष्ठरूपायां भूमौ अगमत् एवं भूमौ पपात च चाल चलितसंज्ञो भूदित्यर्थः ॥ १३ ॥ आस्यैरिति बहुत्वं दशाननत्वात् अस्येति शेषः यतोरुधिरं पपात अतो विघूर्ण
मान इत्यादि ॥ १४ ॥ विसंज्ञो गतचेतनः मूर्च्छितः स्वविषयग्रहाशक्तश्रोत्रादिकरणग्रामः न च स्थानमवस्थितिस्थानं समालभत् ज्ञातवान् ॥ १५ ॥ नेदुः संतोषादिति शेषः सामुराः रावणस्य देववद
सुरेष्वपि क्लृप्ताकरत्वेन तेषामपि वैरित्वात् ॥ १६ ॥

राघवाभ्याशमानयदित्युक्तम् कथमेवंमुपहृत्वंलक्ष्मणस्येत्यत्राह वायुसूनोरिति सुहृत्त्वेनसखित्वेनपरमभक्त्याचलक्ष्मणःशत्रूणामप्रकंप्योपिवायुसूनोर्लघुत्वमगमत् शत्रूणामित्यनेनलक्ष्मणो
द्वरणसमयेरावणस्यानुचरैःसाहाय्यंकृतमितिगम्यते इदंचभक्तमात्रमुपहृत्वंभगवतोभगवदवताराणांचस्वभावसिद्धमेवेतिबोध्यम् एवंचरामलक्ष्मणयोरज्ञानशक्तिमत्त्वतात्पर्यतयाभासमाना
निवचनानिमानुषेधनिर्वहणमात्रपराणीतिबोध्यम् तदुक्तंभागवते मर्त्यावतारस्त्वहमर्त्यशिक्षणंरक्षोवधायैवनकेवलंविभोः कुतोऽन्यथास्यूरमतःस्वआत्मन्सीतारुतानिव्यसनानीश्वरस्येति म

आनयद्राघवाभ्याशंवाहुभ्यांपरिगृह्यतम् ॥ वायुसूनोःसुहृत्त्वेनभक्त्यापरमयाचसः ॥ शत्रूणामप्यकंप्योपिलघुत्वमगमत्कपेः ॥ १७ ॥ तंसमु
त्सृज्यसाशक्तिःसौमित्रियुधिनिर्जितम् ॥ रावणस्यरथेतस्मिन्स्थानंपुनरुपागमत् ॥ १८ ॥ रावणोपिमहातेजाःप्राप्यसंज्ञामहाहवे ॥ आददेनि
शितान्याणान्जग्राहचमहद्भुः ॥ १९ ॥ आश्वस्तश्चविशल्यश्चलक्ष्मणःशत्रुसूदनः ॥ विष्णोर्भागममीमांस्यमात्मानंप्रत्यनुस्मरन् ॥ २० ॥ नि
पातितमहावीरांवानराणामहाचमूम् ॥ राघवस्तुरणेदृष्ट्वारावणंसमभिद्रवत् ॥ २१ ॥ अथैनमनुसंकम्यहनूमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ ममपृष्ठंसमारु
ह्यराक्षसंशास्तुमर्हसि ॥ २२ ॥ विष्णुर्यथागरुत्संतमारुह्यामरवैरिणम् ॥ तच्छ्रुत्वा राघवोवाक्यंवायुपुत्रेणभाषितम् ॥ २३ ॥ अथारुरोहसहसा
हनूमंतंमहाकपिम् ॥ रथस्थंरावणंसंख्येददर्शमनुजाधिपः ॥ २४ ॥ तमालोक्यमहातेजाःप्रदुद्रावसरावणम् ॥ वैरोचनमिवक्रुद्धोविष्णुरभ्युद्यता
युधः ॥ २५ ॥ ज्याशब्दमकरोत्तीव्रंवज्रनिष्पेपनिष्ठुरम् ॥ गिरागंभीरयारामोराक्षसंद्रमुवाचह ॥ २६ ॥ तिष्ठतिष्ठममत्वंहिरुत्वाविप्रियमीदृशम् ॥
कनुराक्षसशार्दूलगत्वामोक्षमवाप्स्यसि ॥ २७ ॥ यदींद्रवैवस्वतभास्करान्वास्वयंभुवैश्वानरशंकरान्वा ॥ गमिष्यसित्वंदशधादिशोवातथापिमे
नाद्यगतोविमोक्ष्यसे ॥ २८ ॥

त्यंशिक्षणंतत्फलकमित्यर्थः आत्मनिर्देश्वरस्येत्यनेनलाघवगौरवप्राप्त्योरविरोधउक्तः ॥ १७ ॥ तंसमुत्सृज्य ब्रह्मत्वेनध्यानात्तत्समुत्सर्गः स्थानंस्थितिम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुनर्विष्णोर्भागमात्मानंसं
रन्नाश्वस्तःप्राप्ताश्वसेन्द्रिययामः विशल्योनीरुक्स्वर्गगात्रआसीदितिशेषः ॥ १२० ॥ समभिद्रवच्छीघ्रमभ्यद्रवत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दुद्रावशीघ्रमगमत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ कगत्वेति
योजना नकापीत्यर्थः ॥ २७ ॥ तदेवाह यदीति यद्यर्पीद्रादीन्शरणंगमिष्यसि दशधादिशोदशप्रकारादिशोवातदंतान्वाअद्यगमिष्यसितथापितन्नगतोपिमेमत्तोऽनविमोक्ष्यसे दशवादिशोवाइति
पाठेदशापिदिशइत्यर्थः वाशब्दोऽप्यर्थः ॥ २८ ॥

एवंपरमकोपेहेतुमाह यदिति अद्यत्वायुद्वंगच्छन्नसौलक्ष्मणस्त्वयाशक्त्यानिहतस्ताडितः सन्सहसाविषादंगतोऽतोऽभ्युपेत्यप्रतिज्ञायस एषोहंतदुःखशांतये सपुत्रपौत्रस्यते संख्ये मृत्युर्भविष्यामी
तिशेषः ॥ २९ ॥ एतेनमयातावकानिरक्षांसिनिपूदितानि ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ भूयस्तेजःशौर्यंविदुद्वमभूत् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अभिसंकम्यसंयुक्तोभूत्वा ॥ ३५ ॥ व्यूढंविशालम् सुजा
यश्चैषशक्त्यानिहतस्त्वयाद्यगच्छन्विषादंसहसाभ्युपेत्य ॥ सएपरक्षोगणराजमृत्युः सपुत्रपौत्रस्यतवाद्ययुद्धे ॥ २९ ॥ एतेनचात्यद्भुतदर्शनानिशा
रैर्जनस्यानकृतालयानि ॥ चतुर्दशान्यात्तवरायुधानिरक्षः सहस्राणिनिपूदितानि ॥ १३० ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वा राक्षसेन्द्रोमहाबलः ॥ वायुपुत्रंम
हावेगंवहंतंराघवंरणे ॥ ३१ ॥ रोषेणमहताविष्टः पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ आजघानशरैर्दीप्तैः कालानलशिखोपमैः ॥ ३२ ॥ राक्षसेनाहतेतस्यताडित
स्यापिसावकैः ॥ स्वभावतेजोयुक्तस्यभूयस्तेजोभ्यवर्धत ॥ ३३ ॥ ततो रामोमहातेजारावणेनकृतव्रणम् ॥ दृष्ट्वापुवगशार्दूलंक्रोधस्यवशमेयिवान्
॥ ३४ ॥ तस्याभिसंकम्यरथंसचक्रंसाश्वध्वजच्छत्रमहापताकम् ॥ ससारथिसाशनिशूलखट्वंग्रामः प्रचिच्छेदशितैः शराग्रैः ॥ ३५ ॥ अथेंद्रशत्रुंतर
साजघानबाणेनवजाशनिसन्निभेन ॥ भुजांतरेव्यूढमुजातरूपेवज्रेणमेरुभगवानिवेंद्रः ॥ ३६ ॥ योजपाताशनिसन्निपातान्नचुक्षुभेनापिच
चालराजा ॥ सरामबाणाभिहतोभृशार्तश्चचालचापंचमुमोचवीरः ॥ ३७ ॥ तंविद्वलंतंप्रसमीक्ष्यरामः समादेददीप्तमथार्धचंद्रम् ॥ तेनार्कवर्णंस
हसाकिरीटंविच्छेदरक्षोधिपतेर्महात्मा ॥ ३८ ॥ तंनिर्विषाशीविषसन्निकाशंशांतांचिपंसूर्यमिवाप्रकाशम् ॥ गतश्रियंकृत्किरीटकूटमुवाचरा
मोयुधिराक्षसेन्द्रम् ॥ ३९ ॥ कृतंत्वयाकर्ममहत्सुभीमंहतप्रवीरश्चकृतस्त्वयाहम् ॥ तस्मात्परिश्रान्तइतिव्यवस्यन्त्वांशरैर्मृत्युवशंनयामि ॥ १४० ॥
प्रयाहिजानामिरणार्दितस्त्वंप्रविश्यरात्रिचरराजलंकाम् ॥ आश्वस्यनिर्याहिरथीसधन्वीतदावलंप्रेक्ष्यसिमेरथस्थः ॥ ४१ ॥ सएवमुक्तोहतदर्पह
र्षानिकृत्तचापः सहताश्वसूतः ॥ शरादितोभग्नमहाकिरीटोविवेशलंकांसहसास्मराजा ॥ ४२ ॥

नरुपराजार्हमहाभरणचंदनादिभिः प्रशस्ताकारंतस्मिन् ॥ ३६ ॥ वज्रपातश्चाशनिसन्निपातश्चेतिसमाहारैकवत् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ किरीटकूटंकिरीटसमूहम् ॥ ३९ ॥ हताः प्रवीरायस्यतथा त
स्माद्युद्धमज्ञानात् व्यवस्यज्ञात्वा ॥ १४० ॥ इतोरणात्ययाहीति योजना जानामि अनुजानामि प्रेक्ष्यसिप्रेक्ष्यसि ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ १४४ ॥ अयं रावणपराजितवस्तन्मासीयशुक्लपट्टासायंकाले ॥ भावयमानः ॥ कनकरी ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकैवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे
एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स इति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मदंडो युगांतसमुत्थितो ग्रिवर्णो धूमकेतुः यद्वा ब्रह्मास्त्रं अमोघत्वेन साम्यं राघवबाणानामितिकर्मणि शेषे पृष्टी ॥ ३ ॥

तस्मिन्प्रविष्टे रजनीचरे द्रेमहाबले दानवदेवशत्रौ ॥ हरीन्विशल्यान्सहलक्ष्मणेन च काररामः परमाहवाग्रे ॥ ४३ ॥ तस्मिन्प्रभग्रे त्रिदशेंद्रशत्रौ सुरा
सुराभूतगणादिशश्च ॥ ससागराः सर्वमहोरगाश्च तथैव भूम्यंबुचराः प्रहृष्टाः ॥ १४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे
एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सप्रविश्य पुरीं लंकां रामबाणभयार्दितः ॥ भग्नदर्पस्तदाराजा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥ मातंग
इव सिंहेन गरुडेनैव पन्नगः ॥ अभिभूतो भवद्राजराघवेण महात्मना ॥ २ ॥ ब्रह्मदंडप्रतीकानां विद्युच्चलितवर्चसाम् ॥ स्मरन् राघवबाणानां विव्यथे
राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥ सकांचनमयं दिव्यमाश्रित्य परमासनम् ॥ विप्रेक्षमाणो रक्षांसिरावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ सर्वतत्खलु मे मोघं यत्तत्तं परमंतपः ॥
यत्समानो महेंद्रेण मानुषेण विनिर्जितः ॥ ५ ॥ इदं तद्ब्रह्मणो घोरं वाक्यं मामभ्युपस्थितम् ॥ मानुषेभ्यो विजानीहि भयं त्वमितितत्तथा ॥ ६ ॥ देवदान
वगंधर्वैर्यक्षराक्षसपन्नगैः ॥ अवध्यत्वं मया प्रोक्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥ ७ ॥ तमिमं मानुषं मन्ये रामं दशरथात्मजम् ॥ इक्ष्वाकुकुलजातेन अन
रण्येन यत्पुरा ॥ ८ ॥ उत्पत्स्यति हि महं शपुरुषो राक्षसाधम ॥ यस्त्वांसपुत्रं सामात्यं सबलं साश्वसारथिम् ॥ ९ ॥ निहनिष्यति संग्रामे त्वांकुलाधमदु
र्मते ॥ शमोहं वेदवत्याच यथासाधं पितापुरा ॥ १० ॥

॥ ४ ॥ महेंद्रेण समान इति यत्तदपि मोघं निरर्थकं तत्र हेतुर्मानुषेणेति ॥ ५ ॥ मानुषेभ्यस्तव भयमिति यदुक्तं तद्घोरं वाक्यं तदर्थो मामुपस्थितं तत्तथा संपत्स्यते चेति शेषः ॥ ६ ॥ ननु भगवता तथा भ
योपदेशः कुतस्तत्राह देवत्यादि यस्मान्मनुष्येभ्यो न याचितं तस्मात्तेभ्यो भयं जानीहीत्युक्तमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ यो मानुषो भयहेतुरुक्तस्तमिमं दशरथात्मजमेव मन्ये तत्रेदं शनिश्च ये हेतुमाह इ
क्ष्वाकुकुलेत्यादि ॥ ८ ॥ कुलाधमस्त्वकुलाधमराक्षसकुलाधमेति यावत् इतीति शेषः शमोहमित्युभयान्वयि वेदवत्याच शप्त इत्यन्वयः शापहेतुमाह यथायतः साधं पिता ॥ ९ ॥ १० ॥

सेयंवेदवत्येवजनकनंदिनीत्यर्थः जयकारणंशापांतरमाह उमेति ॥ ११ ॥ यथोक्तमन्त्राशनिमित्तंशापयथोक्तवंतस्तद्वयमयाप्राप्तं यदूचुस्तन्मयेतिपाठांतरम् तत्रोमाशापःकैलासशिखरंचा
लनवेलायांरावणस्यस्त्रीनिमित्तंमरणमित्येवंरूपइत्याहुः नंदीश्वरशापस्तु यस्माद्वानरमूर्तिमांदृष्ट्वा राक्षसदुर्मते मौर्त्यान्मामवजानीषेपरिहासंचमुंचसि तस्मान्मद्रूपसंयुक्तामद्वीर्यसमतेजसः उ
त्पत्त्यंतिवधार्थं हि कुलस्यतववानरा इति रंभेत्यनेन रंभानिमित्तं नलकूबरशाप उच्यते यदा त्वकामां कामार्तो धर्षयिष्यसि योषितं मूर्धा ते सप्तधारक्षः शकली भविता तदेति वरुणकन्यकापुंजिकस्थ
लानन्निमित्तं ब्रह्मशापः स्त्रीधर्षणे मरणरूपः तदुक्तस्यावश्यप्राप्तौ हेतुर्न मिथ्येति ऋषिपदेन तपोयुक्ता उच्यते एतदेवोक्तं मद्रयनिमित्तं समागम्य ज्ञात्वा यत्नमित्यादि भयस्य निश्चितत्वा निवृत्तिय
त्वं कुलमेत्यर्थः ॥ १२ ॥ कोसौ यन्नोयोस्माभिः कार्यस्तत्राह राक्षसा इति चर्यागोपुरे व्याख्याते अप्रतिमगांभीर्यो नुपमगांभीर्यः ॥ १३ ॥ कुंभकर्णविवोधनाशयंकविराह समरे इति आत्मानं

सेयंसीतामहाभागा जाता जनकनंदिनी ॥ उमानंदीश्वरश्चापिरंभावरुणकन्यका ॥ ११ ॥ यथोक्तास्तन्मया प्राप्तं न मिथ्या ऋषिभाषितम् ॥ एतदेव
समागम्य यत्नं कर्तुमिहार्हम् ॥ १२ ॥ राक्षसाश्चापितिष्ठंतु चर्यागोपुरमूर्धसु ॥ सचाप्रतिमगांभीर्यो देवदानवदर्पहा ॥ १३ ॥ ब्रह्मशापाभिभूतस्तुकुं
भकर्णो विबोध्यताम् ॥ समरे जितमात्मानं प्रहस्तं च निषूदितम् ॥ १४ ॥ ज्ञात्वा रक्षोभीमबलमादिदेश महाबलः ॥ द्वारेषु यत्नः क्रियतां प्राकारश्चाधि
रुह्यताम् ॥ १५ ॥ निद्रावशमाविष्टः कुंभकर्णो विबोध्यताम् ॥ सुखं स्वपिति निश्चितः कामोपहतचेतनः ॥ १६ ॥ नवसप्तदशाष्टौ च मासान् स्वपिति
राक्षसः ॥ मंत्रं कृत्वा प्रमुषोय मितस्तु नवमेहनि ॥ १७ ॥

पराजितं प्रहस्तं च निषूदितम् ॥ १४ ॥ ज्ञात्वा एवं स्वस्य बलक्षये सहयाहं भीमबलं रक्षः कुंभकर्णं ज्ञात्वा भीमबलमादिदेशेत्यादृत्यान्वयः कुंभकर्णविवोधनार्थमिति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ एतदुत्तरं
सहितं संप्रत्येव श्लोक इति कतकस्वरसः कचित्तु सार्धं श्लोकद्वयमधिकं पठ्यते द्वारेष्वित्यादि नवसप्तदशाष्टौ च मासान् स्वपिति राक्षस इति इदं निद्राया मनियमपरं वाक्यम् शयिता शेषपण्मासाने
काहं जागरिष्यत इति तु पण्मासादवां कनकदापि जागरणं तदुत्तरमपि तदेकाहमेवेति जागरण एव कालनियमपरं ननु शयने नियमपरम् स्वमुं वर्षाण्यनेकानि देवदेवमेषितमितितद्वरप्रार्थनस्योत्तरेव
क्ष्यमाणत्वात् तत्रैव रामं प्रत्यगस्य वाक्याच्च तत्र निद्रा समाविष्टः कुंभकर्णो महाबलः बहून्यब्दसहस्राणि शयानो न च बुध्यत इति केचित्तु नवसप्तषोडशतन्मध्ये दशानामष्टौ त्यागेऽवशिष्टपण्मासा
न् स्वपितीत्यर्थ इत्याहुः तथा एतदुत्तरं मंत्रं कृत्वा प्रमुषोय मितस्तु नवमेहनीत्यर्थं पठ्यते तत्पुत्रस्य इतो युद्धप्रारंभदिना त्याक्तेन नवमेहनीति व्याख्यानांतदसंगतमेव अयं ते सुमहान्कालः शयानस्य म
हाबलेत्यनेन पण्मासादधिकत्वस्य सांप्रत निद्रायां प्रतीतिः अहःशब्दोलक्षणया मासपरोवा एतच्चायेस्फुटीकरिष्यते ॥ १७ ॥

उक्तमेवाजिप्रायंरावणआह सहाति सर्वरक्षसांककुदंश्रेष्ठं नित्यननुसकंककुदमिति तेनसमहाबाहुःरित्यनेनसामानाधिकरण्यमविरुद्धम् ॥ १८ ॥ परंकेतुःअतिप्रकाशवीर्यइत्यर्थः ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ ननुत्वद्दुःखनाशसमर्थस्यापिकथमुद्धोधनमुचितंभवेत्तत्राह किंकरिष्यामीति व्यसनेदुःखे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सर्वतःप्राक्प्रत्यग्दक्षिणोत्तरतश्चेत्यर्थः कुंभकर्णगुहांपातालवदे

सहिमंख्येमहाबाहुःककुदंसर्वरक्षसाम् ॥ वानरानराजपुत्रौचक्षिप्रमेवहनिष्यति ॥ १८ ॥ एपकेतुःपरंसंख्येमुख्योवैसर्वरक्षसाम् ॥ कुंभकर्णःसदा
शेतेमूढोग्राम्यमुखरतः ॥ १९ ॥ रामेणाभिनिरस्तस्यसंग्रामेस्मिन्सुदारुणे ॥ भविष्यतिनमेशोकःकुंभकर्णेविबोधिते ॥ २० ॥ किंकरिष्याम्यहंतेन
शक्रतुल्यबलेनहि ॥ इदृशेव्यसनेघोरेयोनमाध्यायकल्पते ॥ २१ ॥ तेतुतद्वचनंश्रुत्वारारक्षसेन्द्रस्यराक्षसाः ॥ जग्मुःपरमसंभ्रांताःकुंभकर्णनिवेशनम्
॥ २२ ॥ तेरावणसमादिष्टामांसशोणितभोजनाः ॥ गंधमाल्यमहद्द्रव्यमादायसहसाययुः ॥ २३ ॥ तांप्रविश्यमहाद्वारांसर्वतोयोजनायताम् ॥ कुं
भकर्णगुहारम्यांपुष्पगंधप्रवाहिनीम् ॥ २४ ॥ कुंभकर्णस्यनिःश्वासादवधूतामहाबलाः ॥ प्रतिष्ठमानाःकृच्छ्रेणयत्नायविविशुर्गुहाम् ॥ २५ ॥ तांप्र
विश्यगुहारम्यारत्नकांचनकुट्टिमाम् ॥ ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्राःशयानंभीमविक्रमम् ॥ २६ ॥ तेतुतंविहृतंसुसंविक्तीर्णमिवपर्वतम् ॥ कुंभकर्णमहानिद्रं
समेताःप्रत्यबोधयन् ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वलोमांचिततनुंश्वसंतमिवपन्नगम् ॥ भ्रामयंतंविनिःश्वासैःशयानंभीमविक्रमम् ॥ २८ ॥ भीमनासापुटंतनुपा
तालविपुलाननम् ॥ शयनेन्यस्तसर्वांगमेदोरुधिरगंधिनम् ॥ २९ ॥ कांचनांगदनद्वांगंकिरीटेनार्कवर्चसम् ॥ ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रंकुंभकर्णमरिंदमम्
॥ ३० ॥ ततश्चकुर्महात्मानःकुंभकर्णस्यचाग्रतः ॥ भूतानांमेरुसंकाशंराशिंपरमतर्पणम् ॥ ३१ ॥ मृगाणांमहिषाणांचवराहाणांचसंचयान् ॥ च
कुर्नैर्ऋतशार्दूलाराशिमन्त्रस्यचाद्भुतम् ॥ ३२ ॥ ततःशोणितकुंभांश्चमांसानिविविधानिच ॥ पुरस्तात्कुंभकर्णस्यचकुसिदशशत्रवः ॥ ३३ ॥

वर्तिमान्भूविलसित्यर्थः ॥ २४ ॥ प्रतिष्ठमानाःपरिवृत्यगच्छंतः ॥ २५ ॥ रत्नकांचनकुट्टिमारत्नकांचननिबद्धभूतलयुक्ताम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वलोमांचिततनुंऊर्ध्वलोमयुक्तशरीरंभ्रामयंतं
परिवर्तयंतंजनानितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

अथ कनेषमंदमध्यनीत्रानुपायानाह लिलिपुरिति लेपनंचक्रुः आश्वासयामासुः प्रापयामासुः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नेदुरिति चिक्षिपुः हस्तैस्तच्छरीरस्य प्रणोदनंचक्रुः ॥ ३७ ॥ त्रिदिवं
ज्योम किरंतः उद्वृच्छंतः ॥ ३८ ॥ भुशुंडीः मुद्गरविशेषान् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ गाढं परिहिताः परिहितवाससः कुंभगणान् कुंभवाद्यानि वादयामासुरिति शेषः ततः प्रपूरिता गाढं राक्षसैर्भी

लिलिपुश्च परार्थेन चंदनेन परंतपम् ॥ दिव्यैराश्वासयामासुर्मात्यैर्गंधैश्च गंधिभिः ॥ ३४ ॥ धूपगंधांश्च सृजुस्तुष्टुवुश्च परंतपम् ॥ जलदाइवचा
नेदुर्यातुधानास्ततस्ततः ॥ ३५ ॥ शंखांश्च पूरयामासुः शशांकसदृशप्रभान् ॥ तुमुलं युगपच्चापिविनेदुश्चाप्यमर्पिताः ॥ ३६ ॥ नेदुरास्फोटयामासु
श्चिक्षिपुस्ते निशाचराः ॥ कुंभकर्णविबोधार्थंचक्रुस्ते विपुलं स्वरम् ॥ ३७ ॥ सशंखभेरीपणवप्रणादं सास्फोटितक्ष्वेलितसिंहनादम् ॥ दिशो द्रवंतस्त्रि
दिवं किरंतः श्रुत्वा दिहंगाः सहसानिपेतुः ॥ ३८ ॥ यदा भृशार्तेर्निनदैर्महात्मानकुंभकर्णो बुबुधे प्रसुप्तः ॥ ततो भुशुंडीर्मुसलानि सर्वैरक्षोगणास्तेजगृहु
गंदाश्च ॥ ३९ ॥ तं शैलशृंगैर्मुसलैर्गदाभिर्वक्षस्य लेमुद्गरमुष्टिभिश्च ॥ सुखप्रसुप्तं भुविकुंभकर्णैरक्षांस्युदग्राणि तदानि जघ्नुः ॥ ४० ॥ तस्य निःश्वास
वानेन कुंभकर्णस्य रक्षसाः ॥ राक्षसाः कुंभकर्णस्य स्थातुं शकुर्न चाग्रतः ॥ ४१ ॥ ततः परिहिता गाढं राक्षसाभीमविक्रमाः ॥ मृदंगपणवान् भेरीः शंखकुंभ
गणांस्तथा ॥ ४२ ॥ दशराक्षससाहसं युगपत्पर्यवारयत् ॥ नीलांजनचयाकारं ते तु तं प्रत्यबोधयन् ॥ ४३ ॥ अभिघ्नंतो न दंतश्च न च संबुबुधेतदा ॥ य
दा चैनं न शोकुस्ते प्रतिबोधयितुं तदा ॥ ४४ ॥ ततो गुरुतरं यत्नं दारुणं समुपाक्रमन् ॥ अश्वानुप्रांस्वरान्नागान् जघ्नुर्दंडकशांकुशैः ॥ ४५ ॥ भेरीशंखमृदं
गांश्च सर्वप्राणैरवादयन् ॥ निजघ्नुश्चास्य गात्राणि महाकाष्ठकटंकरैः ॥ ४६ ॥ मुद्गरैर्मुसलैश्चापि सर्वप्राणसमुद्यतैः ॥ तेन नादेन महतालंका सर्वा प्रपू
रिता ॥ सपर्वतवना सर्वासोपिनैव प्रबुध्यते ॥ ४७ ॥ ततो भेरीसहसंतु युगपत्समहन्वत ॥ मृष्टकांचनकोणानामसक्तानां समंततः ॥ ४८ ॥

मविक्रमैरिति पाठः पाठः तत्र गृहेति शेषः उत्तरार्धे राक्षसा इत्यादि ॥ ४२ ॥ दशराक्षससाहसं दशराक्षससहस्राणि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जघ्नुः तदुपरिसंचारेण तदुद्धोधनार्थमिति शेषः ॥ ४५ ॥ सर्व
प्राणैः सर्ववलेन महाकाष्ठानां स्थूणादीनां कटंकरैः समूहैः कटंकटैरिति पाठः कटंकटः स्तंभभेद इति तीर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मृष्टकांचनकोणानां मृष्टकांचननिर्मिताः कोणावादनदंडायासां तादृ
शीनां भेरीणां सहस्रमित्यर्थः आर्यः समासः ॥ ४८ ॥

शापस्यब्रह्मशापस्य ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पातयन्अपातयन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ परंस्पर्शस्पर्शनज्ञानंप्राप्याबुध्यत ॥ ५५ ॥ उक्तार्थानुवादः सपात्यमानैरिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ जा

एवमप्यतिनिद्रस्तुयदानैवप्रबुध्यत ॥ शापस्यवशमापन्नस्ततःकुद्धानिशाचराः ॥ ४९ ॥ ततःकोपसमाविष्टाःसर्वेभीमपराक्रमाः ॥ तद्रक्षोबोधयि
प्यंतश्चक्रुरन्यपराक्रमम् ॥ ५० ॥ अन्येभेरीःसमाजघ्नुरन्येचकुर्महास्वनम् ॥ केशानन्येप्रलुलुपुःकर्णानन्येदशंतिच ॥ ५१ ॥ उदकुंभशतानन्येसम
सिचंतकर्णयोः ॥ नकुंभकर्णःपस्पंदेमहानिद्रावशंगतः ॥ ५२ ॥ अन्येचवलिनस्तस्यकूटमुद्गरपाणयः ॥ मूर्ध्निवक्षसिगात्रेपुपातयन्कूटमुद्गरान् ॥ ५३ ॥
रज्जुबंधनवद्वाभिःशतघ्नीभिश्चसर्वशः ॥ बध्यमानोमहाकायोनप्राबुध्यतराक्षसः ॥ ५४ ॥ वारणानांसहस्रंचशरीरेस्यप्रधावितम् ॥ कुंभकर्णस्तदा
बुद्धास्पर्शपरमबुध्यत ॥ ५५ ॥ सपात्यमानैर्गिरिशृंगदक्षैरचितयंस्तान्विपुलान्प्रहारान् ॥ निद्राक्षयात्कुद्ध्ययीदितश्चविजृंभमाणःसहस्रोत्पपात
॥ ५६ ॥ सनागभोगाचलशृंगकल्पौविक्षिप्यबाहुजितवज्रसारौ ॥ विवृत्यवक्रंवडवामुखाभंनिशाचरोसौविकृतंजजृंभे ॥ ५७ ॥ तस्यजाजृंभ
माणस्यवक्रंपातालसन्निभम् ॥ ददृशेमेरुशृंगाग्रेदिवाकरद्वोदितः ॥ ५८ ॥ सजृंभमाणोतिवलःप्रबुद्धस्तुनिशाचरः ॥ निःश्वासश्चास्यसंजज्ञेपर्व
तादिवमारुतः ॥ ५९ ॥ रूपमुत्तिष्ठतस्तस्यकुंभकर्णस्यतद्वभौ ॥ युगांतिसर्वभूतानिकालस्येवदिधक्षतः ॥ ६० ॥ तस्याग्निदीप्तसदृशेविद्युत्सदृशव
र्चसी ॥ ददृशातेमहानेत्रेदीप्ताविवमहाग्रहौ ॥ ६१ ॥ ततस्त्वदर्शयन्सर्वान्भक्ष्यांश्चविविधान्वहून् ॥ वराहान्महिषांश्चैवबभक्षसमहाबलः ॥ ६२ ॥
आददुभुक्षितोमांसंशोणितंलपितोपिवन् ॥ मंदःकुंभांश्चमद्यांश्चपपौशकरिपुस्तदा ॥ ६३ ॥ ततस्तमइतिज्ञात्वासमुत्पेतुर्निशाचराः ॥ शिरोभिश्च
प्रणम्यनंसर्वतःपर्यवारयन् ॥ ६४ ॥ निद्राविशदनेत्रस्तुकुलुपीकृतलोचनः ॥ चारयन्सर्वतोदृष्टितानुवाचनिशाचरान् ॥ ६५ ॥

जृंभमाणस्यपुनःपुनर्जृंभाकुर्वतः वक्रमंतःपातालसन्निभंददृशे उपरितुमेरुशृंगाग्रेउदितोदिवाकरद्वददृशे महाशरीरस्थत्वात् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अग्निदीप्तसदृशेदीप्ताग्निसदृशे ॥ ६१ ॥
अदर्शयन् राक्षसादतिशेषः दर्शितांश्चतान्सबभक्ष ॥ ६२ ॥ आदन् अदेर्लङ् ॥ ६३ ॥ समुत्पेतुःसंमुखमाजग्मुः ॥ ६४ ॥ निद्रयाविशदेर्दृष्टुन्मीलितेनेत्रेयस्यसः ॥ ६५ ॥

विस्मिनहति स्वजावतो निद्रापगमात्तावेनाकालबोधनादिनिजावः ॥ ६६ ॥ आहत्य आदरपूर्वम् यत्पूर्वमिति यावत् ॥ ६७ ॥ अन्येभ्यः शत्रुभ्यः यदर्थं यद्भयनिवृत्तये ॥ ६८ ॥ ६९ ॥
अर्थतत्त्वेन यायाव्येन ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ नन्विन्द्रादिभिरपि दुष्करपीडनमस्मत्पुरं कथं वानरैः पीडितं तत्राह एकेनेति ॥ ७५ ॥ संयुगे मुक्तः जीवन्मृत इत्युक्तेति शेषः

ससर्वान्सांत्वयामासनैर्ऋतान्नैर्ऋतर्षभः ॥ बोधनादिस्मितश्चापिराक्षसानिदमब्रवीत् ॥ ६६ ॥ किमर्थमहमाहत्य भवद्भिः प्रतिबोधितः ॥ कच्चित्सु
कुशलं राज्ञो भयं वानेह किंचन ॥ ६७ ॥ अथ बाधुवमन्येभ्यो भयं परमुपस्थितम् ॥ यदर्थमेव त्वरितैर्भवद्भिः प्रतिबोधितः ॥ ६८ ॥ अघराक्षसराज
स्य भयमुत्पादयाम्यहम् ॥ दारयिष्ये महेंद्रवाशीतयिष्ये तथा नलम् ॥ ६९ ॥ नत्यल्पकारणे सुप्तं बोधयिष्यति मादृशम् ॥ तदा ख्यातार्थतत्त्वेन मत्प्रबो
धनकारणम् ॥ ७० ॥ एवं ब्रुवाणं संरब्धं कुंभकर्णमरिंदमम् ॥ यूपाक्षः सचिवो राज्ञः कृतांजलि रभाषत ॥ ७१ ॥ ननो देवकृतं किंचिद्भयमस्ति कदाच
न ॥ मानुषान्नो भयं राजंस्तुमुलं संप्रवाधते ॥ ७२ ॥ न दैत्यदानवभ्यो वा भयमस्ति ननः क्वचित् ॥ यादृशं मानुषं राजन् भयमस्मानुपस्थितम् ॥ ७३ ॥
वानरैः पर्वताकारैर्लोकैः परिवारिता ॥ सीताहरणसंतप्ता द्रामान्नस्तुमुलं भयम् ॥ ७४ ॥ एकेन वानरेण यं पूर्वदग्धामहापुरी ॥ कुमारो निहतश्चाक्षः
सानुयात्रः सकुंजरः ॥ ७५ ॥ स्वयं रक्षोधिपश्चापि पौलस्त्यो देवकंठकः ॥ ब्रजेति संयुगे मुक्तो रामेणादित्यवर्चसा ॥ ७६ ॥ यन्न देवैः कृतो राजानापि दै
त्यैर्न दानवैः ॥ कृतः स इह रामेण विमुक्तः प्राणसंशयात् ॥ ७७ ॥ स यूपाक्षवचः श्रुत्वा भ्रातुर्युधिपराभवम् ॥ कुंभकर्णो विवृत्ताक्षो यूपाक्षमिदमब्रवी
त् ॥ ७८ ॥ सर्वमद्य यूपाक्षहरि सैन्यं सलक्ष्मणम् ॥ राघवं चरणे जित्वा ततो द्रक्ष्यामि हरीणां मांसशोणितैः ॥
रामलक्ष्मणयोश्चापि स्वयंपास्यामि शोणितम् ॥ ८० ॥ तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य सगर्वितं रोषविवृद्धदोषम् ॥ महोदरो नैर्ऋतयोधमुख्यः कृतांज
लिर्वाक्यमिदं वभाषे ॥ ८१ ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा गुणदोषौ विमृश्य च ॥ पश्चादपि महाबाहो शत्रून् युधिविजेष्यसि ॥ ८२ ॥

॥ ७६ ॥ यन्न कृतः यामवस्थानं प्रापितः सरामेण कृतस्तामवस्थां प्रापितः प्राणसंशयात्तयावस्थया प्राप्नो विमुक्तश्च ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ सगर्वितं सगर्वम् रोषेण विवृद्धो दोषो दुर्न
यहपोयस्यतम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

संप्रतस्थेप्रस्थातुमुपचक्रमे ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तत्रैवस्थितोयुद्धायनिर्यातुआहोस्विदिहागतंद्रक्षसे ॥ ८६ ॥ पूज्यतांसइतिशेषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ बलसमीरणंबलवृद्धि

महोदरवचःश्रुत्वागक्षमैःपरिवारितः ॥ कुंभकर्णमहातेजाःसंप्रतस्थेमहाबलः ॥ ८३ ॥ सुप्तमुत्थाप्यभीमाक्षंभीमरूपपराक्रमम् ॥ राक्षसास्त्वरि
ताजम्मुदशग्रीवनिवेशनम् ॥ ८४ ॥ तेभिगम्यदशग्रीवमासीनंपरमासने ॥ ऊचुर्यद्वांजलिपुटाःसर्वएवनिशाचराः ॥ ८५ ॥ कुंभकर्णःप्रबुद्धोसौ
भ्रातातेराक्षमेश्वर ॥ कथंतत्रैवनिर्यातुद्रक्षसेतमिहागतम् ॥ ८६ ॥ रावणस्त्वब्रवीद्धृष्टोराक्षसांस्तानुपस्थितान् ॥ द्रष्टुमेनमिहेच्छामियथान्यायं
चपूज्यताम् ॥ ८७ ॥ तथेत्युक्त्वातुतेसर्वेपुनरागम्यराक्षसाः ॥ कुंभकर्णमिदंवाक्यमूचूरावणचोदिताः ॥ ८८ ॥ द्रष्टुंत्वांकांक्षतेराजासर्वराक्षसपुंगवः ॥
गमनेक्रियतांबुद्धिभ्रातरंसंप्रहर्षय ॥ ८९ ॥ कुंभकर्णस्तुदुर्धर्पाभ्रातुराज्ञायशासनम् ॥ तथेत्युक्त्वामहावीर्यःशयनादुत्पपातह ॥ ९० ॥ प्रक्षाल्यव
दनंलृष्टःस्नातःपरमहर्षितः ॥ पिपासुस्त्वरयामासपानंबलसमीरणम् ॥ ९१ ॥ ततस्तेत्वरितास्तत्रराक्षसारावणाज्ञया ॥ मयंभक्ष्यांश्चविविधान्
क्षिप्रमेवोपहारयन् ॥ ९२ ॥ पीत्वाघटसहस्रेद्गमनायोपचक्रमे ॥ ईपत्समुत्कटोमत्तस्तेजोबलसमन्वितः ॥ ९३ ॥ कुंभकर्णोवभौरुष्टःकालांतक
यमोपमः ॥ भ्रातुःसंभवन्नगच्छन्नरक्षोबलसमन्वितः ॥ कुंभकर्णःपदन्यासैरकंपयतमेदिनीम् ॥ ९४ ॥ सराजमार्गंवपुषाप्रकाशयन्सहस्ररश्मिर्ध
रणीमिवांशुभिः ॥ जगामतत्रांजलिमालयावृतःशतक्रतुर्गेहमिवस्वयंभुवः ॥ ९५ ॥ तंराजमार्गस्थममित्रघातिनंवनौकसस्तेसहसावहिःस्थिताः ॥
दृष्ट्वाप्रमेयंगिरिशृंगकल्पंवितत्रसुस्तेसहयूथपालैः ॥ ९६ ॥ केचिच्छरण्यंशरणंस्मरामंत्रजंतिकेचिद्व्यथिताःपतंति ॥ केचिद्दिशश्चव्यथिताःपतंति
केचिद्भयार्ताभुविशेरतेस्म ॥ ९७ ॥

करम् ॥ ९१ ॥ उपहारयन्उपाहारयन् ॥ ९२ ॥ ईपत्समुत्कटोमत्तः तावन्मधुपानेनापीषदेवसमुत्कटोमत्तश्चेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ वपुषादेहकांत्या ॥ ९५ ॥ अप्रमेयत्वेहेतुर्गिरिशृंग
कल्पत्वम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

आत्मनेजसा आदित्यं स्पृशन्तमिव तत्सदृशमिति यावत् प्रायो दिनद्वयेनास्य जागरः ॥ ९८ ॥ कनकरी० ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये

तमद्रिशृंगप्रतिमं किरीटिनं स्पृशन्तमादित्यमिवात्मतेजसा ॥ वनौकसः प्रेक्ष्य विरुद्धमद्भुतं भयादितादुद्भुविरेयतस्ततः ॥ ९८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा० आ० युद्धकांडे पठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो रामो महातेजा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ किरीटिनं महाकायं कुंभकर्णदं दर्शह ॥ १ ॥ तं
दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं पर्वताकारदर्शनम् ॥ क्रममाणमिवाकाशं पुरा नारायणं यथा ॥ २ ॥ सतोयां बुदसंकाशं कांचनांगदभूषणम् ॥ दृष्ट्वा पुनः प्रदुद्राव
वानराणां महाचमूः ॥ ३ ॥ विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा वर्धमानं च राक्षसम् ॥ सविस्मितमिदं रामो विभीषणमुवाच ह ॥ ४ ॥ कोऽसौ पर्वतसंकाशः किरीटी
हरिलोचनः ॥ लंकायां दृश्यते वीरः स विद्युदिव तोयदः ॥ ५ ॥ पृथिव्यां केतुभूतोऽसौ महानेकोऽत्र दृश्यते ॥ यं दृष्ट्वा वानराः सर्वे विद्रवंतियतस्ततः ॥ ६ ॥ आ
चक्ष्वमुमहान्कोऽसौ राक्षो वायुदिवानुरः ॥ नमयैवं विधंभूतं दृष्टपूर्वं कदाचन ॥ ७ ॥ संपृष्टो राजपुत्रेण रामेणा क्लिष्टकर्मणा ॥ विभीषणो महाप्रज्ञः का
कुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ येन वै वस्वतो युद्धे वासवश्च पराजितः ॥ सैष विश्रवसः पुत्रः कुंभकर्णः प्रतापवान् ॥ अस्य प्रमाणसदृशो राक्षसो न्योनविद्य
ते ॥ ९ ॥ एतेन देवायुधिदानवाश्च यक्षाभुजंगाः पिशिताशनाश्च ॥ गंधर्वविद्याधरपन्नगाश्च सहस्रशोरांघवसंप्रभन्नाः ॥ १० ॥ शूलपाणिं विरूपा
क्षं कुंभकर्णमहाबलम् ॥ हंतुं न शक्नुस्त्रिदशाः कालो यमिति मोहिताः ॥ ११ ॥ प्रकृत्या त्येपतेजस्वी कुंभकर्णो महाबलः ॥ अन्येपाराक्षसैर्द्राणां वरदान
कृतबलम् ॥ १२ ॥ बालेन जातमात्रेण सुधार्तेन महात्मना ॥ भक्षितानि सहस्राणि प्रजानां सुबहून्यपि ॥ १३ ॥ ते पुंसं भक्ष्यमाणे पुप्रजाभयनिपीडि
ताः ॥ यांति स्म शरणं शक्रं तमप्यर्थं न्यवेदयन् ॥ १४ ॥ सकुंभकर्णकुपितो महेंद्रो जघान वज्रेण शितेन वजी ॥ स शक्रवज्राभिहतो महात्मा च चाल
कोपाच्च शृगं ननाद ॥ १५ ॥ तस्य नानघमानस्य कुंभकर्णस्य राक्षसः ॥ श्रुत्वानिनादं विच्रस्ताः प्रजाभूयो वितत्रसुः ॥ १६ ॥

युद्धकांडे पठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो राम इति ॥ १ ॥ पर्वताकारदर्शनं यस्य तं दृष्ट्वा यत्तो वज्रभूवेति शेषः ॥ २ ॥ सतोयेति सजलमेघसंकाशमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ हरिलोच
नः कपिलनेत्रः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रकृत्येति स्वभावतः पराभिभवसामर्थ्यवान् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ विज्ज्वालरुधिरप्रवाहैर्ज्वालाव्याप्तइववज्रव ॥ १८ ॥ १९ ॥ नित्यशःप्रतिदिनम् ॥ २० ॥ रक्षांस्यावाहयामास गायत्रीलक्षणेनमंत्रेणाजुहावेत्यर्थः ॥ २१ ॥ आश्वस्तोजात
विस्मृतःपरमसंभ्रातइतियावत् ॥ २२ ॥ पौलस्येनविश्ववसा मृतकल्पःशयिष्यसेइति अयंशापः स्वमुंवर्याण्यनेकानिदेवदेवमेप्सितं एवमस्त्वितितंचोक्ताप्रलृष्टास्तेदिवौकसइतितपश्चर्यानां
तंप्रार्थनालब्धवद्दुर्वापिकनिद्रासमन्तरकालइतिबोध्यं मृतकल्पःशयिष्यसेइतिशप्तस्यतपश्चर्यासंभवात् पूर्वजातमात्रेणेत्युक्तिस्तुतपोविशिष्टतयाजातमात्रेणेत्यार्थिका ॥ २३ ॥ २४ ॥

ततःकुद्दोमहेंद्रस्यकुंभकर्णोमहाबलः ॥ निष्कृष्यैरावतादंतंजघानोरसिवासवम् ॥ १७ ॥ कुंभकर्णप्रहारार्तोविज्ज्वालसवासवः ॥ ततोविपेदुः
सहसादेवाब्रह्मर्षिदानवाः ॥ प्रजाभिःसहशक्रश्चययौस्थानंस्वयंभुवः ॥ १८ ॥ कुंभकर्णस्यदौरात्म्यंशशंसुस्तेप्रजापतेः ॥ प्रजानांभक्षणंचापिशशं
मुस्तेदिवौकसाम् ॥ आश्रमध्वंसनंचापिपरस्त्रीहरणंतथा ॥ १९ ॥ एवंप्रजायदित्वेपभक्षयिष्यतिनित्यशः ॥ अचिरेणैवकालेनशून्योलोकोभवि
ष्यति ॥ २० ॥ वासवस्यवचःश्रुत्वासर्वलोकपितामहः ॥ रक्षांस्यावाहयामासकुंभकर्णंददर्शह ॥ २१ ॥ कुंभकर्णसमीक्ष्यैववितत्रासप्रजापतिः ॥
कुंभकर्णमथाश्वस्तःस्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ ध्रुवलोकविनाशायपौलस्येनासिनिर्मितः ॥ तस्मात्त्वमद्यप्रभृतिमृतकल्पःशयिष्यसे ॥ २३ ॥ ब्र
ह्मशापाभिभूतोयनिपपाताग्रतःप्रभोः ॥ ततःपरमसंभ्रांतोरावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ प्रवृद्धःकांचनोवृक्षःफलकालेनिरुंत्यते ॥ ननमारंस्वकं
न्याय्यंशनुमेवंप्रजापते ॥ २५ ॥ नमिथ्यावचनश्रुत्वंस्वप्स्यत्येवनसंशयः ॥ कालस्तुक्रियतामस्यशयनेजाग्रणेतथा ॥ २६ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वा
स्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ शयितात्येवपणमासमेकाहंजागरिष्यति ॥ २७ ॥

प्रवृद्धःप्रवृद्धितइत्यर्थः कांचनःकांचनफलकः फलकालेकांचनरूपफलप्राप्तिकाले निरुंत्यतेछिद्यते साक्षात्स्वकंनमारमेवंशमुंनन्याय्यं ॥ २५ ॥ पुनरपिरावणआह नमिथ्येति अतोयंस्व
प्स्यत्येवनसंशयः जाग्रणेजाग्रणे गुणाभावआर्थः कालःकालनियमः ॥ २६ ॥ षण्मासंतवश्यंशयिताननुतनोन्यूनं अधिकंतुननिवार्यतेतद्वीजमुक्तं जागरणंत्वेकाहमेव सत्यत्याहितेका
येइतिशेषः अतएवैद्रलोकजयायरावणस्यकुंभकर्णेनसहगमनेप्रथमदिनेमधुपुरेवासउक्तोद्वितीयदिनेकैलासेयत्ररंभायांबलाद्रावणस्यप्रवृत्तिस्तदनंतरंकुंभकर्णस्तुदुष्टात्मानानाप्रहरणोद्यतइ
त्यादिनातृतायदिवसादिषुयुद्धमुक्तं तेनयुद्धप्रसंगेऽनेकदिनमपिजागरणंप्रतीयते ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ इवानीतत्याकालेवोवननिमित्तमाह सोसाविति ॥ २९ ॥ शिविरात्स्वगृहात् भक्षयन् हेतौशता भक्षार्थमित्यर्थः ॥ ३० ॥ पुनारामः पृच्छति कथमेनमिति ॥ ३१ ॥ विभीषणउत्तरमाह उच्यतामिति समुच्छितं रावणेन मायया विभीषिकार्थनिर्मितं किंचिद्यंत्रमात्रं अतो न किंचिदेतदित्येव वानरा उच्यतां मयास्यामि जिश्नू ननुरावणानुजत्वादिकमित्यर्थः एवं च कार्यसिद्धिरित्याह इतीति इह एतस्मिन् विषये ॥ ३२ ॥ हेतुमद्युक्तिमत् सुमुखोद्धतं वानरलोकस्य सौमुख्यसंपादनायोद्धतमुपदिष्टं वचः प्रागुक्तं श्रुत्वानीलं प्रतिवाक्यमुवाच ॥ ३३ ॥ यथा पूर्वद्वारनिरोधेन

एकेनाह्वात्सौवीरश्वरन्भूमिबुभुक्षितः ॥ व्यात्तास्योभक्षयेलोकान्संवृद्धइवपावकः ॥ २८ ॥ सोसौव्यसनमापन्नः कुंभकर्णमबोधयत् ॥ त्वत्पराक्रमभीतश्वराजसंप्रतिरावणः ॥ २९ ॥ स एष निर्गतो वीरः शिविराद्भीमविक्रमः ॥ वानरान्भृशसंकुद्धोभक्षयन्परिधावति ॥ ३० ॥ कुंभकर्णप्रतीत्येव हरयोद्यद्बुधुः ॥ कथमेतं रणे कुद्धं वारयिष्यंति वानराः ॥ ३१ ॥ उच्यतां वानराः सर्वे यंत्रमेतत्समुच्छ्रितम् ॥ इति विज्ञाय हरयो भविष्यंतीह निभंयाः ॥ ३२ ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा हेतुमत्सुमुखोद्धतम् ॥ उवाच राघवो वाक्यं नीलं सेनापति तदा ॥ ३३ ॥ गच्छ सैन्यानि सर्वाणि व्यूह्यतिष्ठस्व पावके ॥ दाराण्यादाय लंकायाश्चर्याश्चास्याथ संक्रमान् ॥ ३४ ॥ शैलशृंगाणि वृक्षांश्च शिलाश्चाप्युपसंहरन् ॥ भवंतः सायुधाः सर्वे वानराः शैलपाणयः ॥ ३५ ॥ राघवेण समादिष्टो नीलोहरिचमूपतिः ॥ शशासवानरानीकं यथावत्कपिकुंजरः ॥ ३६ ॥ ततो गवाक्षः शरभाह नूमानं गदस्तथा ॥ शैलशृंगाणि शैलाभा गृहीत्वा द्वारमभ्ययुः ॥ ३७ ॥ रामवाक्यमुपश्रुत्य हरयोजितकाशिनः ॥ पादपैरर्दयन्वीरादानराः परवाहिनीम् ॥ ३८ ॥ ततो हरीणांतदनीकमुग्रं राजशैलोद्यतवृक्षहस्तम् ॥ गिरेः समीपानुगतं यथैव महम्महां भोधरजालमुग्रम् ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ययुद्धकांडे एकपष्ठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

युक्ते गच्छेति अनेन रावणपलायनोत्तरं मध्येऽवहारः सूचितः ॥ ३४ ॥ शैलशृंगादीन् युपसंहरन् उपसंहरतः संचिन्वतो भवंतस्तिष्ठंत्विति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रामवाक्यं यंत्रमात्रमिदमित्येवं रूपं जितकाशिनो निर्भयाः परवाहिनीं पुराद्वहिः पुरीपरिसररक्षिणीं राक्षससेनामित्यर्थः ॥ ३८ ॥ शैलोद्यतेति उच्यत शैलं वृक्षहस्तं च गिरेः समीपानुगतं पर्वताद्यवर्तिलं कायाः परितो वर्तमानत्वान्न च महम्महादेशव्यापि संस्थानवत् ॥ ३९ ॥ कतकरी ० ॥ ५६ ॥ इति श्री० वा० आ० युद्धकांडे एकपष्ठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

अथरावणेनकुंभकर्णनियोजनं सत्विति ॥ १ ॥ गृहेभ्यस्तत्तद्गृहवर्तिस्त्रीहस्तेभ्यः निर्गतेनेतिशेषः ॥ २ ॥ भानुवत्सूर्यवद्भास्वरं दर्शनं यस्य स तत् भानुभिः सूर्यकिरणैर्भास्वरं दर्शनं यस्येति च रत्नेषु सूर्य
किरणसंबन्धादधिकतेजोवत्त्वं गृहस्येति भावः इदमेव युक्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कक्ष्यामभिविगाह्यद्वाराणितीर्त्वा ॥ ६ ॥ उपस्थितं प्राप्तम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ समुदितोत्पत्य सरावणो मुदितः समुत्पत्या
सनादुत्थायेत्यर्थः संधिरार्घः ॥ ९ ॥ १० ॥ कोधादकाले उद्धो धनं कोपात् कोपादिति पाठांतरं तदेव दर्शयति किमर्थमिति आहत्य यत्नं कृत्वा ॥ ११ ॥ प्रेतो भविष्यति मयानिहत इति शेषः
सतुराक्षमशार्दूलो निद्रामदममाकुलः ॥ राजमार्गं श्रिया जुष्टं ययौ विपुलविक्रमः ॥ १ ॥ राक्षसानां सहस्रैश्च वृतः परमदुर्जयः ॥ गृहेभ्यः पुष्पवर्षेण
कार्यमाणस्तदा ययौ ॥ २ ॥ सहेमजालविततं भानुभास्वरदर्शनम् ॥ ददर्श विपुलं रम्यं राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ ३ ॥ सतत्तदा सूर्यइवाभ्रजालं प्रविश्य
रक्षोधिपतेर्निवेशनम् ॥ ददर्श दूरे प्रजमासनस्यं स्वयं भुवं शक्रदवासनस्यम् ॥ ४ ॥ भ्रातुः स भवनं गत्वारक्षोगणसमन्वितः ॥ कुंभकर्णः पदन्यासैर
कंपयन् मेदिनीम् ॥ ५ ॥ सो भिगम्य गृहं भ्रातुः कक्ष्यामभिविगाह्य च ॥ ददर्शो द्विप्रमासीनं विमाने पुष्पके गुरुम् ॥ ६ ॥ अथ दृष्ट्वा दशग्रीवः कुंभकर्णमुप
स्थितम् ॥ तूर्णमुत्थाय संलुप्तः सन्निकर्षमुपानयत् ॥ ७ ॥ अथासीनस्य पर्यं कुंभकर्णो महाबलः ॥ भ्रातुर्ववंदे चरणौ किंकृत्य मिति चाब्रवीत् ॥ ८ ॥
पुनः समुदितोत्पत्य रावणः परिपस्वजे ॥ स भ्रात्रामं परिष्वक्तो यथावच्चाभिनंदितः ॥ ९ ॥ कुंभकर्णः शुभं दिव्यं प्रतिपेदे वरासनम् ॥ स तदासनमाश्रि
त्य कुंभकर्णो महाबलः ॥ १० ॥ संरक्तनयनः क्रोधाद्रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥ किमर्थं महमाहत्य त्वयाराज न्मवोधितः ॥ ११ ॥ शंस कस्माद्दयं ते त्रको
वा प्रेतो भविष्यति ॥ भ्रातरं रावणः क्रुद्धं कुंभकर्णमवस्थितम् ॥ रोपेण परिवृत्ताभ्यां नेत्राभ्यां वाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥ अयं ते सुमहान्कालः शयानस्य
महाबल ॥ सुपुनस्त्वं न जानीषेम मरामकृतं भयम् ॥ १३ ॥

रोपेणेपत्परिवृत्ताभ्यां नेत्राभ्यामुपलक्षितं कुंभकर्णमिदं वाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥ सुमहान्कालो गत इति शेषः मया संमं च्यगमनानंतरमिति भावः सुमहानित्यनेन ब्रह्मकृतावधिभूतपण्मासादप्यधिकः
कालो गत इति सूच्यते शयिताद्येष पण्मासानेकाहं जागरिष्यत इति तु पण्मासादवाक् जागरणाभावपरं मंत्रं कृत्वा प्रमुषो यमितस्तु नवमेहनीति पद्यं तु प्रक्षिप्तं तत्राहः पदं मासपरं वैलुक्तं अन्यथा प
ण्मासादवाक्किं वापि जागरणाभावेन तावत्कालस्य तस्यापेनियतत्वात्ततोर्वाङ्मासद्वयादिमध्ये एतत्पद्यं तौ सुमहानित्युक्तेरसंगत्यापत्तेः अनेन मंत्रं कृत्वा सुप्तस्याष्टनवमासरूपः कालो गत इति गम्यते
अनेन पियुद्धस्य पण्मासाधिककालव्यापितामृचिता भवतीति ज्ञायते ॥ १३ ॥

॥ १३ ॥ स्वलंकायां स्वीयद्वीपे वानरैर्कार्णवैरुतं वानरमयैर्कार्णवैरुतम् ॥ १५ ॥ वानराणां क्षयं न पश्यामि निष्ठुक्षयो युद्धे मदीयैरक्षोभिर्जितपूर्वा अपि न दृश्यन्ते ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वे क्षपि
नानागिनाः कोशापेभ्यर्णयस्य तं मामभ्युपपद्यन्तु मृगत्रायस्य ॥ १८ ॥ १९ ॥ परासंभावना कार्यसिद्धिप्रत्याशा मे त्वय्यस्तीति शेषः प्रतिव्यूह्य प्रातिभट्यं कृत्वा ॥ २० ॥ वीर्यमातिष्ठ वीर्यमव
लेवस्व ॥ २१ ॥ हे प्रियरणहे वांधव प्रिय यथा प्रियं स्वप्रीत्यनुसारेण प्रियहितमुत्तमं हितं कुरुष्व ॥ २२ ॥ कतकरी ० ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये

एषदाशरथिः श्रीमान् सुग्रीवसहितो वली ॥ समुद्रं लंघयित्वा तु कुलं नः परिरुंतति ॥ १४ ॥ हंत पश्य स्वलंकायां वनान्युपवनानि च ॥ सेतुना सुखमाग
त्य वानरैर्कार्णवैरुतम् ॥ १५ ॥ येराक्षसामुत्पन्नमाहतास्ते वानरैर्युधि ॥ वानराणां क्षयं युद्धे न पश्यामि कथंचन ॥ न चापि वानरा युद्धे जितपूर्वाः कदा
चन ॥ १६ ॥ तदेतद्भयमुत्पन्नं त्रायस्वेह महाबल ॥ नाशय त्वमिमानद्यतदर्थं बोधितो भवान् ॥ १७ ॥ सर्वक्षपितकोशं च सत्वमभ्युपपद्य माम् ॥ त्राय
स्वे मां पुरीलंका बालवृद्धावशेषिताम् ॥ १८ ॥ भ्रातुरर्थं महाबाहो कुरु कर्म सुदुष्करम् ॥ मयैवं नोक्तपूर्वा हि भ्राता कश्चित्परे तप ॥ १९ ॥ त्वय्यस्ति म
म चक्ष्मेऽपरासंभावना च मे ॥ देवासुरेषु युद्धेषु बहुशोराक्षससर्पभ ॥ त्वया देवाः प्रतिव्यूह्य निजिताश्चामरा युधि ॥ २० ॥ तदेतत्सर्वमातिष्ठ वीर्यं भीम
पराक्रम ॥ न हिते सर्वभूतेषु दृश्यते सदृशो वली ॥ २१ ॥ कुरुष्व मे प्रियहितमेतदुत्तमं यथा प्रियं प्रियरणवांधव प्रिय ॥ स्वतेजसा व्यथय स पत्नवाहि
नीं शरह्वनं पवनद्वयं घनामहान् ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे द्विपटितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्य राक्षसराजस्य निश
म्य परिदेवितम् ॥ कुंभकर्णो बभाषे देवचनं प्रजहास च ॥ १ ॥ दृष्टो दोषो हियोस्माभिः पुरामं त्रविनिर्णये ॥ हितेष्वनभियुक्तेन सोयमासादितस्त्वया
॥ २ ॥ शीघ्रं खल्वभ्युपेतं त्वां फलं पापस्य कर्मणः ॥ निरयेष्वेव पतनं यथा दुष्कृतकर्मणः ॥ ३ ॥

आदिकाव्ये युद्धकांडे द्विपटितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रजहास च विभीषणवचो नंगीकारफलं प्राप्तं दुरात्मनेति हासः ॥ १ ॥ तदेव प्रकाशयति दृष्ट इति मंत्रविनिर्णये विभी
षणेन सह मंत्रविचारकाले हितेषु हितवादिषु अनभियुक्तेन अश्रद्धधानेन सोयमासादितः मया विभीषणेन च दृष्टः सर्वनाशप्राप्तिरूपदोष इत्यर्थः ॥ २ ॥ लोके क्रमेण दोषं पुरुषाः प्रपद्यन्ते त्वां त्वत्पु
क्तैः पुण्यपापैरिहैव फलमश्नुत इति न्यायेन शीघ्रमेव परदारय हणतु पदुष्कर्मणः फलं प्राप्तमित्याह शीघ्रमिति अभ्युपेतं प्राप्तं जातं यथा पापस्य प्रथमं निरयेष्वेव पतनं तद्वत् ॥ ३ ॥

प्रथमं एनक्त्य सर्वनाशप्राप्तिरूपकेवलवीर्यदर्पणनचितितम् अनुबंधो दोषोत्पादोपिनविचारितः इदं दुष्टं कर्म तस्य चैवं फलं भावीति द्वयमपिनविचारितमित्यर्थः दोषोत्पादः अनुबंधः स्यादित्यमरः ॥ ४ ॥ पूर्वकार्याणि पूर्वकर्तव्यकार्याण्यः पश्चात्कुर्यात् तथोत्तरकार्याणि च पूर्वम् सनयानयौ न वेद अत्र पूर्वकार्यचिचारः पश्चात्कार्यसीताहरणम् ॥ ५ ॥ तदेव प्रपचयति देशेति उचितदेश कालरहितानि विपरीतकालदेशयुक्तानि त्वत्कृतैतत्कर्मवदुप्यतिदुःखाय भवन्ति अप्रयतेषु असावधानेषु असंस्कृतेष्वग्निपुचहवीषीव ॥ ६ ॥ अथ यथा कालदेशप्रयुक्तास्तिद्धिमाह त्रयाणामि ति क्षयवद्विस्थानलक्षणानां निश्चयपूर्वकर्तव्यानां कर्मणां सामादीनां योगप्रयोगसंचिवैः सह पंचधा पंचप्रकारं समयप्रयोगसाधनविचारं कृत्वा यः प्रपद्यते स सम्यक्पथिवर्तते समाचीने नीतिमार्गे वर्तते तानि पंचप्रकारसाधनानि कर्मणामारंभोपायः १ पुरुषद्रव्यसंपत् २ देशकालविभागः ३ विपत्तिप्रतीकारः ४ कार्यसिद्धिश्चेति ५ सम्यगित्यन्ययम् ॥ ७ ॥ एवं वर्तमानस्य प्रथमं बुद्धिसिद्धिः

प्रथमं वै महाराज कृत्यमेतदचितितम् ॥ केवलं वीर्यदर्पणनानुबंधो विचारितः ॥ ४ ॥ यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कुर्यादैश्वर्यमास्थितः ॥ पूर्वचोत्तरकार्या णिनसवेदनयानयौ ॥ ५ ॥ देशकालविहीनानि कर्माणि विपरीतवत् ॥ क्रियमाणानि दुप्यतिहवींष्यप्रयतेष्विव ॥ ६ ॥ त्रयाणां पंचधा योगं कर्मणां यः प्रपद्यते ॥ सचिवैः समयं कृत्वा स सम्यग्वर्तते पथि ॥ ७ ॥ यथागमंच यो राजा समयंच चिकीर्षति ॥ बुध्यते सचिवैर्बुद्ध्या सुहृदश्चानुपश्यति ॥ ८ ॥ धर्ममर्थहि कामं वा सर्वां न्वारक्षसांपते ॥ भजते पुरुषः काले त्रीणि द्वंद्वानि वा पुनः ॥ ९ ॥ त्रिपुचैते पुनश्छ्रेष्ठं श्रुत्वा तन्नावबुध्यते ॥ राजा वाराजमात्रो वा व्यर्थं तस्य बहुश्रुतम् ॥ १० ॥

फलमित्याह यथागममिति यथागमेनीति शास्त्रमनतिक्रम्य यो राजा सचिवैः सह समयंच चिकीर्षति क्षयादिकालोचितसामादिकर्मविचारमुक्तपंचप्रकारतत्प्रयोगसाधनसंपत्तिविचारंच कर्तुमिच्छति तद्यथा आत्मोपचयपरहानिसमयेवंदोषयोगियानम् आत्मपरयोर्वलसाम्येसंधानम् परोपचयात्महानिसमयेदानपूर्वसमाश्रयणमिति बुद्ध्या स्वबुद्ध्या सचिवैः सह सुहृदश्चानुपश्यति अयं सुहृत् हितवक्ता अयं प्रभोः सुखमात्रजननेच्छया ववति न सुहृदित्यनुपश्यति कार्यवशेन विचारयतिसबुध्यते कर्तव्याकर्तव्यविवेकबुद्धिप्राप्तेति ॥ ८ ॥ अथ बुद्धिफलं पुरुषार्थसिद्धिरित्याह धर्ममिति द्विष्वर्थे काले तत्र प्रातर्धर्मसेवा ततोऽपराह्णेऽर्थसेवा रात्रौ कामसेवेति स्वस्वकाले त्रीणि धर्मादीनि भजते युवराजादिस्तु द्वंद्वानि वा द्वंद्वान्येव धर्मकामद्विकान्येव भजते अवांतरभेदाद्बहुत्वम् सेवत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ अथ धर्मविरुद्धेव मे प्राप्ते धर्म एव सेव्य इत्याह त्रिष्विति एतेषु त्रिषु धर्मादिषु सर्वमूलत्वाद्यच्छ्रेष्ठं धर्मरूपं वस्तु तदाप्तेभ्यः श्रुत्वा पि नावबुध्यते विरोधे धर्मस्यैवानुष्ठेयत्वं न बुध्यते यो राजा महाराजो राजमात्रं वराजः तस्य बहुश्रुतं व्यर्थम् ॥ १० ॥

सांख्यसाम एवदाना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

उपप्रदानंसांख्यभेदकालेचविक्रमम् ॥ योगं चरक्षसांश्रेष्ठतावुभौचनयानयौ ॥ ११ ॥ कालेधर्मार्थकामान्यःसंमंच्यसचिवैःसह ॥ निपेवेतात्म
वान्लोकेनसव्यसनमाप्नुयात् ॥ १२ ॥ हितानुबंधमालोक्यकुर्यात्कार्यमिहात्मनः ॥ राजासहार्थतत्त्वज्ञैःसचिवैर्वुद्धिजीविभिः ॥ १३ ॥ अनभिज्ञा
यशास्त्रार्थान्पुरुषाःपशुबुद्धयः ॥ प्रागल्भ्यादकुमिच्छन्तिमंत्रिष्वभ्यंतरीकृताः ॥ १४ ॥ अशास्त्रविदुषांतेषांकार्यनाभिहितंवचः ॥ अर्थशास्त्रानभि
ज्ञानांविपुलांश्रियमिच्छताम् ॥ १५ ॥ अहितंचहिताकारंधाष्ट्याजल्पंतियेनराः ॥ अवश्यमंत्रवाद्यास्तेकर्तव्याःकृत्यदूषकाः ॥ १६ ॥ विनाशयं
तोभर्तारंसहिताःशत्रुभिर्वुधैः ॥ विपरीतानिरुत्यानिकारयंतीहमंत्रिणः ॥ १७ ॥ तान्भर्तामित्रसंकाशानमित्रान्मंत्रनिर्णये ॥ व्यवहारेणजानीया
त्सचिवानुपसंहितान् ॥ १८ ॥ चपलस्येहकृत्यानिहससानुप्रधावतः ॥ क्षिप्रमन्यप्रपद्यंतेकौचस्यखमिवद्विजाः ॥ १९ ॥ योहिशत्रुमवज्ञायआ
त्मानंनाभिरक्षति ॥ अवाप्नोतिहिमोनर्थान्स्थानाच्चव्यवरोप्यते ॥ २० ॥

जल्पन्तिमंत्रवाद्याअवश्यकर्तव्याः ॥ १६ ॥ विनाशयंतइति केचनदुर्मंत्रिणोभर्तारंत्वानाशयंतः हेतौशता तवनाशनिमित्तम् विपरीतानिरुत्यानिकारयंति केचिन्मुमंत्रिणोदुर्मंत्रफलंतवना
शंपद्यंतोवुधैःसर्वज्ञैस्तवशत्रुभिःसहिताःस्वरक्षणकुर्वंतीतिशेषः ॥ १७ ॥ मुमंत्रित्वदुर्मंत्रित्वनिर्णयःकथंनचाह तानिति मंत्रनिर्णयेचिकीर्षितेतान्मित्रसंकाशान्अमित्रानुपसंहितानुत्को
चादिनाशत्रुवशीकृतान्सचिवसंकाशान्व्यवहारेणतत्तन्मंत्रजार्थक्रियालक्षणव्यवहारेणजानीयात् ॥ १८ ॥ चपलस्यआपातसुखजनकवचनसंतुष्टस्यसहसाअविचारेणकृत्यानिअनुप्रधाव
तःकुर्वतःअन्येशचवःक्षिप्रंखरंभ्रंप्रपद्यंते द्विजाःपक्षिणःस्कंदशक्तिविदारितकौचस्यकौचाख्याचलस्यखरंभ्रमिव ॥ १९ ॥ अवज्ञायअवमत्य स्थानाद्राजपदव्याः व्यवरोप्यतेनिवर्त्यते ॥ २० ॥

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे किष्किंधाकांडं समाप्तम् ॥

गम स्ववर्तिषाणिशब्देनेतिशेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ पानेसंसर्गचर्कशैरत्यासक्तैः गंधर्वाणां तथात्वं च स्वभावः ॥ ४५ ॥ शैलशृंगस्य शिलानामुत्पातः पतनं यस्मिन्सः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

वाहुभ्यां पीडितस्तेन महाशैलो महात्मना ॥ ररासं सिंहाभिहतो महान्मत्त इव द्विपः ॥ ४३ ॥ मुमोच सलिलोत्पीडान्विप्रकीर्णशिलोच्चयः ॥ वित्रस्तमृ-
गमातंगः प्रकंपितमहाद्रुमः ॥ ४४ ॥ नानागंधर्वमिथुनैः पानसंसर्गचर्कशैः ॥ उत्पतद्भिर्विहंगैश्च विद्याधरगणैरपि ॥ ४५ ॥ त्यज्यमानमहासानुः सन्नि-
लीनमहोरगः ॥ शैलशृंगशिलोत्पातस्तदाभूत्समहागिरिः ॥ ४६ ॥ निःश्वसद्भिस्तदा तैस्तुभुजगैरर्धनिःस्ततैः ॥ सपताक इवाभातिसतदा धरणीधरः
॥ ४७ ॥ ऋषिभिश्चाससंभ्रातैस्त्यज्यमानः शिलोच्चयः ॥ सीदन्महतिकांतारे सार्थहीन इवाध्वगः ॥ ४८ ॥ सवेगवान्वेगसमाहितात्मा हरिप्रवीरः परवी-
रहंता ॥ मनःसमाधाय महानुभावो जगाम लंकां मनसामनस्वी ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांडे सप्त-
पष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति किष्किंधाकांडं समाप्तम् ॥ अतः परं सुंदरकांडं तस्यायमाद्यः ॥ लोकः ॥ ततो रावणनीतायाः सीतायाः शत्रु-
कर्षणः ॥ इत्येष पदमन्वेष्टुं चारेणाचरिते पथि ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

मनसा जगाम सत्सारेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ धयमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांडे सप्तपष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ कतकरीत्याऽष्टपष्ठितमः
सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सरामः प्रीयतां मम मनस्यर्थांसीकुजाधवः ॥ शबरीस्वपदं नीतायेन पंपावलोकित ॥ १ ॥ ॥ ग्रंथसंख्या ॥ ४३५० ॥ मूलम् ॥ २३५० ॥ व्याख्या ॥ २००० ॥

यथावयवशंस ननुमिध्यास्तुतिरित्यर्थः आवभाषेचकुमभिमुखीचकार संपूज्यवाचाप्रशस्य ॥ ४ ॥ कामतःसुग्रीवोपदेशाविरुद्धस्वेच्छातः राजर्षीचंदेवौचतप्रतिमौ ॥ ५ ॥ वरवर्णिनौब्रह्मचा-
रिश्चेष्टौ अन्याश्वरक्षोमुगदीन् ॥ ६ ॥ समंततोवीक्षमाणौकिंचिद्वस्त्वेषमाणाविवेत्यर्थः इमानदीमिति सरस्यपिबिस्तृतत्वेननदीत्वोपचारइतिकेचिद् नद्येवेत्यन्ये ॥ ७ ॥ शोभनोवर्णआभाकां

आवभाषेचतौवीरौयथावयवशंसच ॥ संपूज्यविधिवद्वीरोहनुमान्वानरोत्तमः ॥ ४ ॥ उवाचकामतोवाक्यंमृदुसत्यपराक्रमौ ॥ राजर्षिदेवप्रति-
मौतापसौसंशितव्रतौ ॥ ५ ॥ देशंकथमिमंप्राप्तौभवंतौवरवर्णिनौ ॥ त्रासयंतौमृगगणानन्यांश्ववनचारिणः ॥ ६ ॥ पंपातीररुहान्वक्षान्वीक्षमा-
णौसमंततः ॥ इमानदीशुभजलांशोभयंतौतरस्विनौ ॥ ७ ॥ धैर्यवंतौसुवर्णाभौकौयुवांचीरवाससौ ॥ निःश्वसंतौवरभुजौपीडयंताविमाःप्रजाः
॥ ८ ॥ सिंहविप्रेस्त्रितौवीरौमहाबलपराक्रमौ ॥ चक्रचापनिभेचापेगृहीत्वाशत्रुनाशनौ ॥ ९ ॥ श्रीमंतौरूपसंपन्नौदृषभश्रेष्ठविक्रमौ ॥ हस्तिहस्तौ
पमभुजौद्युतिमंतौनरपभौ ॥ १० ॥ प्रभयापर्वतद्रोऽसौयुवयोरवभासितः ॥ राज्यार्हावमरप्रख्यौकथंदेशमिहागतौ ॥ ११ ॥ पद्मपत्रेक्षणौवीरौ
जटामंडलधारिणौ ॥ अन्योन्यसदृशौवीरौदेवलोकादिहागतौ ॥ १२ ॥ यदृच्छयेवसंप्राप्तौचंद्रमूर्यौवसुंधराम् ॥ विशालवक्षसौवीरौमानुषौदेव-
रूपिणौ ॥ १३ ॥ सिंहस्कंधौमहोत्साहौसमदाविवगोदृषौ ॥ आयताश्वमुत्ताश्ववाहवःपरिघोपमाः ॥ १४ ॥ सर्वभूषणभूषार्हाःकिमर्थनविभू-
षिताः ॥ उभौयोग्यावहंमन्येरस्वितुंघृथिर्वामिमाम् ॥ १५ ॥ ससागरवनांकृत्स्नांविंध्यमेरुविभूषिताम् ॥ इमेचधनुषीचित्रेऽलक्ष्णेचित्रानुलेपने
॥ १६ ॥ प्रकाशेतेयथैद्रस्यवज्रेहेमविभूषिते ॥ संपूर्णाश्वशितैर्वाणैस्तूणाश्वशुभदर्शनाः ॥ १७ ॥ जीवितांतकरैर्घोरैर्ज्वलद्भिरिवपन्नगैः ॥ महाप्रमा-
णौविपुलौतमहाटकभूषणौ ॥ १८ ॥ खट्वावेतौविराजतेनिर्मुक्तभुजगाविव ॥ एवंमांपरिभाषंतंकस्माद्वैनाभिभाषथः ॥ १९ ॥

निश्चययोस्तौ निःश्वसंतौकिंचिदुःखवशेनेतिशेषः इमावन्याःप्रजाःपीडयंतौस्वरूपमात्रेणेतिशेषः ॥ ८ ॥ १॥ हस्तःशुंडादंडः ॥ १० ॥ राज्यार्हौदेवतुल्यौदेशंहित्वाकथमिहागतावित्यर्थः आकारतो
महाराजत्वनिश्चयादेवमुक्तिः ॥ ११ ॥ देवलोकादिहभूतलेआगताविव ॥ १२ ॥ १३ ॥ समदौलटौगोवृषौतरुणदृषभाविव ॥ १४ ॥ १५ ॥ चित्रमनुलेपनंस्वर्णजलरूपणंययोस्ते ॥ १६ ॥ हे
मभूषितेवजेयथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ निर्मुक्तौमुक्तकंचुकौकस्माद्वैकस्माद्वेतोर्नाभिभाषथः प्रत्युत्तरमितिशेषः ॥ १९ ॥

ननु कस्त्वं कस्य वायस्यास्माजिः प्रत्युत्तरदेयं तत्राह सुग्रीव इति सुग्रीवस्याक्षुद्रत्वबोधनाय तस्मिन्निर्वाक्यमुक्तिः विनिरुक्तो निरस्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ ननु त्वद्राज्ञाः स्मत्सर्मापेप्रेषणं किमर्थं तत्राह यु
वाभ्यामिति ॥ २२ ॥ वानराजसचिवस्य मानुषं रूपं कुतस्तत्राह भिक्षुरूपेति अनेन शुद्धवानरत्वमेव नेत्यपि बोधितम् ईदृशं वित्तमिति प्राक्तनेनान्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तमेव सुग्रीव
मेव कांक्षमाणस्येच्छत इत्यर्थः ॥ २६ ॥ तमभ्यभाष अभिभाषयेति यावत् वाक्येति वाक्यज्ञं वाक्यरचनाभिज्ञम् मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमभ्यभाषेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ विनयः प्रातिशाख्यादिज्ञा
नपूर्वकाभ्यासः ऋग्वेदविषये तद्गीतो योनो जवति तेन एकैकानुवाकेऽनुवाकान्तरसांकर्येण तद्धारणस्य दुष्करत्वाच्च जुर्वेदधारणाहीनभिन्नेन गायनविषयो होदेर्दुर्ज्ञेयत्वात्सामवेदज्ञानहीनभिन्नेनैवंप्र
सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्दानरपुंगवः ॥ वीरो विनिरुक्तो भ्रात्रा जगद्भूमतिदुःखितः ॥ २० ॥ प्राप्नोहं प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ॥ राज्ञा वानरमु
स्यानां हनुमान्नामवानरः ॥ २१ ॥ युवाभ्यां सहिधर्मात्मा सुग्रीवः सख्यमिच्छति ॥ तस्य मांसचिवं वित्तं वानरं पवनात्मजम् ॥ २२ ॥ भिक्षुरूपप्रति
च्छन्नं सुग्रीवप्रियकारणात् ॥ ऋष्यमूकादिह प्राप्नोहं कामगं कामचारिणम् ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा तु हनुमान् सौवीरौ रामलक्ष्मणौ ॥ वाक्यज्ञो वाक्यकुशलः
पुनर्नोवाच किंचन ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ प्रहृष्टवदनः श्रीमान् भ्रातरं पार्श्वतः स्थितम् ॥ २५ ॥ सचिवोऽयं कर्पीन्द्रस्य सु
ग्रीवस्य महात्मनः ॥ तमेव कांक्षमाणस्य ममांतिकमिहागतः ॥ २६ ॥ तमभ्यभाष सौमित्रं सुग्रीवसचिवं कपिम् ॥ वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तम
ग्निदमम् ॥ २७ ॥ नानृग्वेदविनीतस्य नाय जुर्वेदधारिणः ॥ नासामवेदविदुषः शक्यमेवं विभाषितुम् ॥ २८ ॥ नूनं व्याकरणं कृत्स्नमनेन बहुधा श्रुतम् ॥
बहुव्याहरताऽनेन न किंचिदपशब्दितम् ॥ २९ ॥ न मुखेनेत्रयोश्चापिललाटे च भ्रुवोस्तथा ॥ अन्येष्वपि च सर्वेषु दोषः संविदितः क्वचित् ॥ ३० ॥ अवि
स्तरमसंदिग्धमविलंबितमव्ययम् ॥ उरस्थं कंठगं वाक्यं वर्तते मध्यमस्वरम् ॥ ३१ ॥

भाषितुं शक्यं न तद्गीतेनेत्यर्थः षष्ठ्यार्थशेषे वा यद्वा तद्गीतैरेवं प्रभाषितुं शक्यम् अशक्यमित्यर्थः तेनायं सर्वथा तज्ज्ञातिनोपेक्षार्ह इति व्यंग्यम् ॥ २८ ॥ ननु वेदमात्राध्यायिना न किंचिद्राजमं
त्रादिज्ञातुं शक्यं तत्राह नूनमिति कृत्स्नपदतदर्थस्वरूपनिर्णयोपयोगिन्यायसहितम् व्याकरणबोध्यसाधुत्वस्यार्थघटितत्वात् अनेन सर्वज्ञत्वं सूचितम् तथा श्रवणे हेतुमाह बद्धिति ॥ २९ ॥ इंगितैर
प्यसौ विश्वासयोग्य इत्याह तमुखे इति दोषः संविदितो व्यवहारकाले इति शेषः ॥ ३० ॥ अथ वचनरचनासौष्ठवमाह अविस्तरमिति नातिविस्तरमित्यर्थः असंदिग्धं असंदिग्धार्थमसंदिग्धाक्षरं च
रं नात्युच्चैर्नातिनीचैः ॥ ३१ ॥

संस्कारक्रमसंपन्नांसंस्काराणांक्रमेणजननेसंपन्नांसमर्थाम् विशिष्टानुपूर्वीविशेषरूपेणपदादीनांग्रहणायक्रमवत्तत्तद्वर्णाकारसंस्कारानंतःकरणेउत्पाद्यतत्क्रमेणक्रमवद्वर्णाविभासपदवाक्य
 ज्ञानमितिवाक्यप्रदीपादौस्पष्टतेनमध्यमवृत्त्योच्चारणमूचितम् तदाहाहुतामविलंबितामिति अतएवहृदयहर्षिणीम् ॥ ३२ ॥ त्रिस्थानव्यंजनस्थयात्रिपुस्थानेषुउरःकंठशिरःसुयद्वंजनमभि
 व्यक्तित्वातिष्ठतिश्रोतृयास्त्वस्वरूपंलभतेतादृश्या अनेननित्यएवस्फोटरूपःशब्दइतिमूचितम् नाराध्यतेनानुकूल्यते ॥ ३३ ॥ कार्याणांगतयःपरिपाकाः ॥ ३४ ॥ दूतवाक्यप्रचोदिताःतद्वा
 क्यवोदिताः ॥ ३५ ॥ एवमुक्तःशमेणतिशेषः ॥ ३६ ॥ नौआवयोःतमेवसुग्रीवमेव मार्गवोमार्गयावः ॥ ३७ ॥ यथाब्रवीपिसख्यमिच्छंतीतियद्वादीस्तत्तथैवकरिष्यावइत्यर्थः ॥ ३८ ॥
 संस्कारक्रमसंपन्नामद्भुतामविलंबिताम् ॥ उच्चारयतिकल्याणींवाचं हृदयहर्षिणीम् ॥ ३२ ॥ अनयाचित्रयावाचात्रिस्थानव्यंजनस्थया ॥ कस्य
 नाराध्यतेचित्तमुद्यतासेररेरपि ॥ ३३ ॥ एवंविधोयस्यदूतानभवेत्पार्थिवस्यतु ॥ सिद्धंतिहिकथंतस्यकार्याणांगतयोऽनघ ॥ ३४ ॥ एवंगुणगणैर्यु
 क्तायस्यस्युःकार्यसाधकाः ॥ तस्यसिद्धंतिमर्वेऽर्थादूतवाक्यप्रचोदिताः ॥ ३५ ॥ एवमुक्तस्तुसौमित्रिःसुग्रीवसचिवंकपिम् ॥ अभ्यभाषतवाक्य
 ज्ञोवाक्यज्ञंपवनात्मजम् ॥ ३६ ॥ विदितानौगुणाविद्वन्सुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ तमेवचावांमार्गावःसुग्रीवंपुत्रवगेश्वरम् ॥ ३७ ॥ यथाब्रवीपिहनुम
 न्सुग्रीववचनादिह ॥ तत्तथाहिकरिष्यावोवचनात्तवसत्तम ॥ ३८ ॥ तत्तस्यवाक्यंनिपुणंनिशम्यप्रहृष्टरूपःपवनात्मजःकपिः ॥ मनःसमाधायजयो
 पपत्तौसख्यंतदाकर्तुमियेषताभ्याम् ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः
 प्रहृष्टोहनुमान्कृत्यवानितितद्वचः ॥ श्रुत्वामधुरभावंचसुग्रीवंमनसागतः ॥ १ ॥ भाव्योराज्यागमस्तस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ यदयंकृत्यवान्प्रातः
 कृत्यंचैतदुपागतम् ॥ २ ॥ ततःपरमसंदृष्टोहनुमान्पुत्रवगोत्तमः ॥ प्रत्युवाचततोवाक्यंरामंवाक्यविशारदम् ॥ ३ ॥
 जयोपपत्तौसुग्रीवस्येतिशेषः ताभ्यांरामसुग्रीवाभ्याम् ॥ ३९ ॥ धगमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥
 तद्वचः सचिवोयंकर्षोदस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः तमेवकांक्षमाणस्यममांतिकमुपागतइतिरामवचोमहात्मनइतिसोपचारप्रयोगतःसुग्रीवविषयेमधुरभावंसौम्यभावंश्रुत्वातमेवकांक्षमाणइत्यनेनसु
 ग्रीवेरामःकिंचित्कृत्यवानिति विज्ञायप्रहृष्टःसुग्रीवंसुग्रीवात्मिनमसिद्धिमनसागतोदृष्टवान् ॥ १ ॥ तदेवविवृणोति भाव्यइति अवश्यंभावीत्यर्थः यदयंमहापुरुषःकृत्यवान्प्रयोजनसापेक्षःप्राप्तए
 तत्कृत्यंचउपागतंसुग्रीवंप्राप्तमित्यर्थः ॥ २ ॥ एवंमुहृदयत्वमवगत्यस्वस्वाम्युक्तं पृच्छति ततइति ॥ ३ ॥

वा० रा०

॥८॥

पंपाकाननेनमंडितमलंकृतम् धोरमन्यदितिशेषः ॥ ४ ॥ रामचोदितः इगितेनेतिशेषः आचक्षेवोदितवान् ॥ ५ ॥ ६ ॥ पितामहइवपालकत्वेनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ निर्देशोनियोगस्तत्पारागः
तस्यसमाप्तकल्पत्वादेवमुक्तम् ॥ ९ ॥ संयुक्तः संयुज्यमानः अष्टः किंचिन्निमित्तवशात् ॥ १० ॥ ११ ॥ अवरः कनीयान्दास्यमुपागतोस्येतिशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ रहितेआवाभ्यांरहितेकाले नज्ञाय
किमर्थचवनंधोरपंपाकाननमंडितम् ॥ आगतः सानुजोदुर्गनानाव्यालमृगायुतम् ॥ ४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वालक्ष्मणोरामचोदितः ॥ आचक्षेम
हात्मानंरामंदशरथात्मजम् ॥ ५ ॥ राजादशरथोनामद्युतिमान्धर्मवत्सलः ॥ चातुर्वर्ण्यस्वधर्मेणनित्यमेवाभिपालयन् ॥ ६ ॥ नद्वेषाविघ्नतेतस्य
सनुद्वेषिनकंचन ॥ सनुसर्वेषुभूतेषुपितामहइवापरः ॥ ७ ॥ अग्निशेमादिभिर्यज्ञैरिष्टवानासदक्षिणैः ॥ तस्यायंपूर्वजः पुत्रोरामोनामजनैः श्रुतः ॥ ८ ॥
शरण्यः सर्वभूतानांपितुर्निर्देशपारगः ॥ ज्येष्ठोदशरथस्यायंपुत्राणांगुणवत्तरः ॥ ९ ॥ राजलक्षणसंयुक्तः संयुक्तराज्यसंपदा ॥ राज्याद्वष्टोमयावस्तु
वनेसार्धमिहागतः ॥ १० ॥ भार्ययाचमहाभागसीतयाऽनुगतोवशी ॥ दिनक्षयेमहातेजाः प्रभयेवदिवाकरः ॥ ११ ॥ अहमस्यावरोभ्रातागुणैर्दास्य
मुपागतः ॥ कृतज्ञस्यबहुज्ञस्यलक्ष्मणोनामनामतः ॥ १२ ॥ सुखार्हस्यमहार्हस्यसर्वभूतहितात्मनः ॥ ऐश्वर्येणविहीनस्यवनवासेरतस्यच ॥ १३ ॥ रक्ष
साऽपहृताभार्यारहितेकामरूपिणा ॥ तच्चनज्ञायतेरक्षः पत्नीयेनास्यवाहता ॥ १४ ॥ दनुर्नामदितेः पुत्रः शापाद्राक्षसतांगतः ॥ आख्यातस्तेनसुग्री
वः समर्थोवानराधिपः ॥ १५ ॥ सज्ञास्यतिमहावीर्यस्तवभार्यापहारिणम् ॥ एवमुक्त्वादनुः स्वर्गंभ्राजमानोदिवंगतः ॥ १६ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंया
यातव्येनपृच्छतः ॥ अहंचैवचरामश्चसुग्रीवंशरणंगतौ ॥ १७ ॥ एषदत्वाचवित्तानिप्राप्यचानुत्तमंयशः ॥ लोकनाथः पुराभूत्वासुग्रीवंनाथमिच्छ
ति ॥ १८ ॥ सीतायस्यसुपाचासीच्छरण्योधर्मवत्सलः ॥ तस्यपुत्रः शरण्यस्यसुग्रीवंशरणंगतः ॥ १९ ॥ सर्वलोकस्यधर्मात्माशरण्यः शरणंपुरा ॥
गुरुर्मराधवः सोऽयंसुग्रीवंशरणंगतः ॥ २० ॥ यस्यप्रसादेसततंप्रसीदेयुरिमाः प्रजाः ॥ सरामोवानरैर्द्रस्यप्रसादमभिकांक्षते ॥ २१ ॥
नेविशिष्येतिशेषः ॥ १४ ॥ दनुः कबंधः सज्ञास्यतीत्याख्यातः ॥ १५ ॥ स्वर्गंगतुंदिवमाकाशंगतः उत्पतितः ॥ १६ ॥ १७ ॥ नाथंरक्षकंइच्छतिदैवगत्येतिशेषः ॥ १८ ॥ यः श
रण्योधर्मवत्सलश्चासीदित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

कि० कां०

४

॥८॥

सर्वगुणोपेताः मूर्धाभिषिक्ता इति यावत् सदा प्रतिदिनम् सततमनुक्षणम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ शोकाभिभूतेशोकाविष्टे शोकार्ते शोकपीडिते ॥ २४ ॥ साश्रुपातनं अस्माकमप्यन्यशरणापेक्षेत्यश्रुपा
तनसहितम् ॥ २५ ॥ द्रष्टव्याः द्रष्टुं योग्याः ॥ २६ ॥ सहीति अनेन तस्यापि सहायापेक्षत्वं दर्शितम् ॥ २७ ॥ यदेवमतः परिमार्गणे साहाय्यं करिष्यतीत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सोपित्व

येन सर्वगुणोपेताः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ मानिताः सततं राज्ञा सदा दशरथेन वै ॥ २२ ॥ तस्यायं पूर्वजः पुत्रस्त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतः ॥ सुग्रीवं वानरं द्रुतु
रामः शरणमागतः ॥ २३ ॥ शोकाभिभूते रामे तु शोकार्ते शरणं गते ॥ कर्तुमर्हति सुग्रीवः प्रसादं सहयूथपैः ॥ २४ ॥ एवं ब्रुवाणं सौमित्रिकरुणं साश्रुपा
तनम् ॥ हनूमाय युवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ २५ ॥ ईदृशा बुद्धिः संपन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ द्रष्टव्या वानरेंद्रेण दिष्ट्या दर्शनमागताः ॥ २६ ॥
सहिराज्याच्च विभ्रष्टः कृतवैरश्च वालिना ॥ लतदारो वने त्रस्तो भ्रात्रा विनिरुतो भृशम् ॥ २७ ॥ करिष्यति स साहाय्यं युवयोर्भास्करात्मजः ॥ सुग्रीवः
सहचास्माभिः सीतायाः परिमार्गणे ॥ २८ ॥ इत्येव मुक्त्वा हनुमान् श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ वभाषे साधुगच्छामः सुग्रीवमिति राघवम् ॥ २९ ॥ एवं ब्रु
वंतं धर्मात्मा हनूमंतं सलक्ष्मणः ॥ प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं प्रोवाच राघवम् ॥ ३० ॥ कपिः कथयते दृष्टो यथायं मारुतात्मजः ॥ कृत्यवान्सोपि संप्राप्तः
कृतकृत्यो मिराघव ॥ ३१ ॥ प्रसन्नमुखवर्णश्च व्यक्तं दृष्ट्वा भाषते ॥ नानृतं वक्ष्यते वीरो हनूमा मारुतात्मजः ॥ ३२ ॥ ततः स सुमहाप्राज्ञो हनूमा मारुता
त्मजः ॥ जगामादाय तौ वीरौ हरिराजाय राघवौ ॥ ३३ ॥ भिक्षुरूपं परित्यज्य वानरं रूपमास्थितः ॥ पृष्ठमारोप्य तौ वीरौ जगाम कपिकुंजरः ॥ ३४ ॥ स
तु विपुल यशः कपिप्रवीरः पवनमुतः कृत्य कृत्य वत्सलदृष्टः ॥ गिरिवरमुरुविक्रमः प्रयातः स शुभमतिः सह रामलक्ष्मणाभ्याम् ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
म० वा० आ० किष्किं धाकां डेचतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

या कृत्यवानित्यथा कथयते तथा जाने एनं देशं संप्राप्तत्वं कृतकृत्योसीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ उक्तं समर्थयते प्रसन्नेति मुखवर्णो मुखशोभा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वानरं वानरस्येदम् आर्षोऽण् ॥ ३४ ॥ उ
क्तं संगृह्णाति सत्विति कृतकृत्यवत्तद्वर्गं गिरिवरं कप्यमूकम् ॥ ३५ ॥ सगमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डेचतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥

ऋष्यमूकादिति ऋष्यमूकेसुग्रीववासस्थानेराघवौस्थापयित्वाततःसुग्रीवानयनार्थंऋष्यमूकेकदेशंमलयास्थंगिरिगत्वेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अयंरामः मलयस्थसुग्रीवदृष्टिपथवर्तित्वादेवंनिर्देशः पुनराहाराद्रामोयमिति सत्यविक्रमत्वदृढत्वाभ्यांत्वच्छत्रुनिरसनक्षमताव्यज्यते ॥ २ ॥ इक्ष्वाकूणामित्यनेनस्वरूपकथनंधर्मेत्यस्यपरिपालनरूपधर्मनिमित्तम् निगदितःप्रेरितः पित्रेतिशेषः अतएवतस्यपितुर्निर्देशकारकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ स्त्रीहेतोःपित्रास्त्रियैदत्तस्यवस्यपालनहेतोः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रगृह्यदर्शनाकांक्षिणोर्दर्शनंदत्वा ॥ ७ ॥ दर्शनीयतमोभूत्वा इच्छावशादितिशेषः ॥ ८ ॥

ऋष्यमूकानुहनुमान्गत्वातंमलयंगिरिम्॥आचक्षतेतदावीरौकपिराजायराघवौ॥१॥अयंरामोमहाप्राज्ञसंप्राप्तोदृढविक्रमः॥लक्ष्मणेनसहभ्रात्रारामोयंसत्यविक्रमः॥२॥इक्ष्वाकूणांकुलेजातो रामोदशरथात्मजः॥धर्मेनिगदितश्चैवपितुर्निर्देशकारकः॥३॥राजसूयाश्वमेधैश्वर्येनाभितर्पितः॥दक्षिणाश्वतथोत्सृष्टागावःशतसहस्रशः॥४॥तपसासत्यवाक्येनवसुधातेनपालिता॥स्त्रीहेतोस्तस्यपुत्रोयंरामोऽरण्यंसमागतः॥५॥तस्यास्यवसतोरण्येनियतस्यमहात्मनः॥रावणेनहताभार्यासत्वांशरणमागतः॥६॥भवतासख्यकामौतौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ॥प्रगृह्यचार्यवस्वैतौपूजनीयतमावुभौ॥७॥श्रुत्वाहनूमतोवाक्यंसुग्रीवोवानराधिपः॥दर्शनीयतमोभूत्वाप्रीत्योवाचचराघवम्॥८॥भवान्धर्मविनीतश्चसुतपाःसर्ववत्सलः॥आख्यातावायुपुत्रेणतत्त्वतोमेभवद्गुणाः॥९॥तन्ममैवैषसत्कारोलाभश्चैवोत्तमःप्रभो॥यत्त्वमिच्छसिसौहार्दवानरेणमयासह॥१०॥रोचतेयदिमेसख्यंबाहुरपप्रसारितः॥गृह्यतांपाणिनापाणिर्मर्यादावध्यतांध्रुवा॥११॥एतत्तुवचनंश्रुत्वासुग्रीवस्यसुभाषितम्॥संप्रहृष्टमनाहस्तंपीडयामासपाणिना॥१२॥हृष्टःसौहृदमालंब्यपर्यष्वजतपीडितम्॥ततोहनूमान्संत्यज्यभिक्षुरूपमरिंदमः॥१३॥

धर्मविनीतःधर्मेशिक्षितः ॥ १ ॥ एषःमन्मैत्रीच्छारूपः तदेवाह यत्त्वमिति वानरेणतिर्यग्योनिनापि ॥ १० ॥ रोचतेयदीति कार्यवशादितिशेषः ध्रुवामर्यादाअनुलंघनीयोऽन्योन्यकार्यसंपादनविषयोनिश्चयःवध्यतांवृद्धाविचार्यप्रतिज्ञायताम् ॥ ११ ॥ हस्तंपीडयामासदक्षिणहस्तेनदक्षिणहस्तंगृहीतवान् ॥ १२ ॥ पीडितंपर्यष्वजतगाढमालिङ्गितवान् कृतसौहार्दस्थैर्यायदनूपदिष्टाग्निसाक्षिकत्वसिद्धयेचरामप्रेरितहनूमतःप्रवृत्तिस्ततइतिभिक्षुरूपंपरित्यज्यतौत्वयाप्राकृतेनेवगत्वाज्ञेयौष्ठवंगेतिमुग्रीवाज्ञाकरणप्रतीत्येरागमननिवेदनसमयेपुनःकृतंभिक्षुरूपंपरित्यज्य ॥ १३ ॥

स्वेनरूपेणवानररूपेण काष्ठयोरण्योरग्निजनयामास ततोदीप्यमानमग्निं तयोर्मध्ये निदधौ निहितं च तं पुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतं परिस्तरणादिसत्कृतं चाकरोत् ॥ १४ ॥ प्रदक्षिणं चक्रतुः मैत्रीदाढ्या
वेतिशेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ दृष्टः दृष्टप्रियः एकं समानमित्यर्थः ॥ १७ ॥ प्रहृष्टवत्प्रहृष्टः सन्नेतावत्पर्यंतं सम्यग्बिश्वासाभावात्सुग्रीवः पृथगासनस्थ एवासीदिति ज्ञायते तदाह ततः सुपर्णेति ॥ १८ ॥
काष्ठयोः स्वेनरूपेण जनयामास पावकम् ॥ दीप्यमानं ततो वह्निं पुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतम् ॥ १४ ॥ तयोर्मध्ये तु सुग्रीतो निदधौ सुसमाहितः ॥ ततोऽग्निं दी-
प्यमानं तौ चक्रतुश्च प्रदक्षिणम् ॥ १५ ॥ सुग्रीवो राघवश्चैव वयस्यत्वमुपागतौ ॥ ततः सुग्रीतमनसौ तावुभौ हरिराघवौ ॥ १६ ॥ अन्योन्यमभिवीक्षं-
तौ नटमिमं भिज्जन्तुः ॥ त्वं वयस्योऽसि दृष्टो मे एकंदुःखं सुखं च नौ ॥ १७ ॥ सुग्रीवो राघवं वाक्यमित्युवाच प्रहृष्टवत् ॥ ततः सुपर्ण बहुलां भंक्तां शाखां
सुपुष्पिताम् ॥ १८ ॥ सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषादसराधवः ॥ लक्ष्मणायाथ संदृष्टो हनुमान्मारुतात्मजः ॥ १९ ॥ शाखां चंदनदक्षस्य ददौ परमपु-
ष्पिताम् ॥ ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ २० ॥ प्रत्युवाच तदारामं हर्षव्याकुललोचनः ॥ अहं विनिरुतोरामचरामीह भयार्दितः ॥ २१ ॥
दृष्टत्तार्यो वने त्रस्तो दुर्गमे तदुपाश्रितः ॥ सोऽहं त्रस्तो वने भीतो वसाम्युद्धांतचेतनः ॥ २२ ॥ वालिनानिरुतो भ्रात्रा कृतवैरश्च राघव ॥ वालिनो मे महा-
भाग भयार्तस्याभयंकुरु ॥ २३ ॥ कर्तुमर्हसि काकुत्स्थ भयं मे न भवेद्यथा ॥ एवमुक्तस्तु ते जस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ॥ २४ ॥ प्रत्यभाषत काकुत्स्थः सु-
ग्रीवं प्रहसन्निव ॥ उपकारफलं मित्रं विदितं मे महाकपे ॥ २५ ॥ वालिनं तं वधिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥ अमोघाः सूर्यसंकाशाममे मे निशिताः श-
राः ॥ २६ ॥ तस्मिन् वालिनिदुर्वृत्ते निपतिष्यंति वेगिताः ॥ कंकपत्रप्रतिच्छन्नामहेंद्राशनिसंनिभाः ॥ २७ ॥ तीक्ष्णाग्राः क्रजुपर्वाणः सरोपाभुजगाइ-
व ॥ तमद्य वालिनं पश्यतीक्ष्णराशी विषोपमैः ॥ २८ ॥ शरैर्विनिहतं भूमौ प्रकीर्णमिव पर्वतम् ॥ स तु तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् ॥ सुग्रीवः पर-
मप्रीतः परमं वाक्यमब्रवीत् ॥ २९ ॥

आस्तीर्य राघवायेतिशेषः सराधवो निषादस्वयंतं त्रस्थित इत्यर्थः ॥ १९ ॥ लक्ष्मणाय विषादपरिहारार्थं चंदनशारवास्तरणदानं अथ कार्यमयादिबंधनाय प्रवृत्तिः तत इति ॥ २० ॥ इह वने इ-
त्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अभयंकुरु अभयप्रतिज्ञां कुरु ॥ २३ ॥ तदेव दाढ्याय पुनराह कर्तुमिति ॥ २४ ॥ लीलाविस्तृष्टैकेषु मात्रसाध्यत्वात्प्रहसन्निवेति उपकारः फलं यस्य तम् ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ वेगिताः संजातवेगाः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

ममवैरेणमयजंतयाकुल्यथापुनः सममनहिंस्यात् ॥ ३० ॥ सीतादीनाराजीवादिभिः क्रमेणान्वयः कर्पीद्रोचवाली पुंसां वामनेत्रस्पंदोऽशुभशंसीस्त्रीणां सशुभशंसी ॥ ३१ ॥ कडमानः ॥ इति श्रीरामचरितमेश्वरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिधकांडे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ आख्याति आख्यातवान् तन्निमित्तमिति शेषः ॥ १ ॥ तत्किंतत्राह यन्निमित्तमिति ॥ २ ॥ त्वया लक्ष्मणेन च वियुक्ता तव भार्या सीता अंतरं प्रेप्सुना लिङ्गं दिदृक्षुणा लतातेन लोकरावणेन रक्षसा त्वं भार्या वियोगजंदुःखं प्रापित इति आख्यातवान् ॥ ३ ॥ ४ ॥ रामेणस्य तव प्रसादेन नृसिंहवीरप्रियां चराज्यं च समाप्नुयामहम् ॥ तथा कुरु त्वं नरदेव वैरिणं यथानहिंस्यात्स पुनर्ममाग्रजम् ॥ ३० ॥ सीता कर्पीद्रक्षणादाचराणां राजा वेहमज्जलनोपमानि ॥ सुग्रीवरामप्रणयप्रसंगे वामानि नेत्राणिसमं स्फुरंति ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० कां० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ पुनरेवाव्रवीत् सीतोराघवं रघुनंदनम् ॥ अयमाख्यातिरे रामसेवको मंत्रिसत्तमः ॥ १ ॥ हनूमान्यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वसतश्च वने तव ॥ २ ॥ रक्षसापलता भार्या मैथिली जनकालमजा ॥ त्वया वियुक्ता रुदती लक्ष्मणेन च धीमता ॥ ३ ॥ अंतरं प्रेप्सुना तेन हत्वा गृध्रं जटायुषम् ॥ भार्या वियोगजंदुःखं प्रापितस्तेन रक्षसा ॥ ४ ॥ भार्या वियोगजंदुःखं चिरात्त्वं विमोक्ष्यसे ॥ अहंता मानयिष्यामि नष्टां देवश्रुतीमिव ॥ ५ ॥ रसातले वावर्तती वर्तती वानभस्तले ॥ अहमानीयदास्यामि तव भार्यामरिंदम ॥ ६ ॥ इदंतथ्यं मम वचस्त्वमवेहि चराघव ॥ न शक्यासाज रयितुमपि सैद्रैः सुरासुरैः ॥ ७ ॥ तव भार्यामहाबाहो भक्ष्यं विपकृतं यथा ॥ त्यज शोकं महाबाहो तां कांतामानयामिते ॥ ८ ॥ अनुमानात्तु जानामि मैथिलीमानसं शयः ॥ क्रियमाणामया दृष्टारक्षसारौद्रकर्मणा ॥ ९ ॥ क्रोशंती रामरामेति लक्ष्मणेति च विस्वरम् ॥ स्फुरंती रावणस्यांके पद्मगेंद्रवधूर्यया ॥ १० ॥ आत्मना पंचमं मां हि दृष्ट्वा शैलतले स्थितम् ॥ उत्तरीयंतया त्यक्तं शुभान्याभरणानि च ॥ ११ ॥ तान्यस्माभिर्गृहीतानि निहितानि चराघव ॥ आनयिष्याम्यहं तानि प्रत्यभिज्ञातुमर्हसि ॥ १२ ॥

कार्यसाधने प्रतिज्ञाते सति त्वय्यमपित्कार्यसाधनं प्रति जानीति भार्येत्यादि न चिरान्नष्टां मधुकैटभलतां देवस्य धर्मस्य ब्रह्मणश्च ज्ञानसाधनभूता श्रुतिस्त्रयीतामिव दीर्घआर्षः ॥ ५ ॥ वर्तती वानभस्तले ॥ ६ ॥ तथ्यंतथ्यमेवावेहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ विपकृतं विषमिश्रितम् ॥ ८ ॥ यादृष्टासामैथिलीत्यनुमानाच्च द्वार्यात्वानुमापकाद्रामेत्याक्रोशांल्लिङ्गाजानामीत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ आत्मना पंचमं मंत्रिचतुष्टयसहितं मामित्यर्थः ॥ ११ ॥ आनयिष्यामि आनेष्यामि दृष्टेत्यत्र प्रमाणप्रदर्शनमिदम् ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ गहनाङ्घ्रिवेशाम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ हाप्रियेइतीत्यत्रसंधिरार्पः ॥ १७ ॥ त्वदीति प्रियासंबंधेनप्रीत्यतिशयात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ शाद्वलभूम्युत्सर्गेऽलिंगमाह तथारूप
 मिति अन्नघृतयायथापूर्वरूपमित्यर्थः ॥ २१ ॥ नाहमिति ऊर्ध्वदृष्ट्यापरस्त्रीत्वेनकदाप्यदर्शनादितिभावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ कंदेशमुद्दिश्येतिशेषः प्राणप्रियाप्राणेभ्योपीष्टा प्राणसंबंधस्यतद
 तमब्रवीत्ततोरामःसुग्रीवंप्रियवादिनम् ॥ आनयस्वसखेशीघ्रंकिमर्थंप्रविलंबसे ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तुसुग्रीवःशैलस्यगहनाङ्गुहाम् ॥ प्रविवेशततः
 शीघ्रंराघवप्रियकाम्यया ॥ १४ ॥ उत्तरीयंगृहीत्वातुसतान्याभरणानिच ॥ इदंपश्येतिरामायदर्शयामासवानरः ॥ १५ ॥ ततोऽगृहीत्वावासस्तुशुभा
 न्याभरणानिच ॥ अभवद्वाप्यमंरुहोनीहारणेवचंद्रमाः ॥ १६ ॥ सीतास्नेहप्रवृत्तेनसनुवाप्येणदूषितः ॥ हाप्रियेतिरुदन्धैर्यमुत्सृज्यन्यपतद्वितौ
 ॥ १७ ॥ तदिकृत्वासवदुःशस्तमलंकारमुत्तमम् ॥ निःशश्वासभृशंसर्पोविलस्यइवरोपितः ॥ १८ ॥ अविच्छिन्नाश्रुवेगस्तुसौमित्रिंप्रेक्ष्यपार्श्वतः ॥ प
 रिदेवयितुंदीनरामःसमुपचक्रमे ॥ १९ ॥ पश्यलक्ष्मणवैदेत्यासंत्यकंक्रियमाणया ॥ उत्तरीयमिदंभूमौशरीराद्दूषणानिच ॥ २० ॥ शाद्वलिन्यांध्रुवंभू
 म्यांसीतयाक्रियमाणया ॥ उत्सृष्टंभूषणमिदंतथारूपंहिदृश्यते ॥ २१ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणलक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् ॥ नाहंजानामिकेयूरेनाहंजानामि
 कुंडले ॥ २२ ॥ तूपुरेत्वभिजानामिनित्यंपादाभिवंदनात् ॥ ततस्तुराघवोवाक्यंसुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ ब्रूहिसुग्रीवकंदेशंक्रियंतीलक्षितात्वया ॥
 रत्नसारौद्ररूपेणममप्राणप्रियादृता ॥ २४ ॥ कवावसतितद्रक्षोमहद्वसनदंमम ॥ यन्निमित्तमहंसर्वान्नाशयिष्यामिराक्षसान् ॥ २५ ॥ हरतामै
 थिलीयेनमांचरोषयताध्रुवम् ॥ आत्मनोर्जावितांतायमृत्युद्वारमपावृतम् ॥ २६ ॥ ममदयिततमादृतावनाद्रजनिचरेणविमथ्ययेनसा ॥ कथयम
 मरिपुंतमद्यवैपुवगपतेयमसंनिधिनयामि ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकं डिपष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमुक्तस्तुसुग्री
 वोरामेणार्तेनवानरः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यंसवाप्यंवाप्यगद्गदः ॥ १ ॥

धीनत्वादितिभावः ॥ २४ ॥ यन्निमित्तंप्रियापहारितन्निमित्तम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ विमथ्यवंचयित्वा ॥ २७ ॥ सखमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि
 काव्येकिष्किं धाकं डिपष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥

न त्वपापरस्य पापं कृतवतो रक्षसो निलयं निलयस्थानं गुमवापस्थानं सर्वथानजाने नहीदृशं पापं कर्म कृत्वा राजधान्यां वस्तुमर्हतीति भावः सामर्थ्यशौर्यादि विक्रमविशेषेण कामतिपादविक्षेपं करोति यत्र नृणां सनत्तं दौष्कृत्येव न्येनेन रक्ष-कुलजत्वं व्यनितं न ज्ञानेनैवेति शेषः वाशब्दोत्पत्त्यै अतएव लंकाद्वीपं निर्दिश्य सहिदेशस्तु वध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः राक्षसाधिपतेर्वासः सहस्राक्षसं मयुतेति हेतुमत्वादिष्येण कालिकमुखाववचसानविरोधः ॥ २ ॥ यद्यप्येतावज्ज्ञानमितथापि न दुपवर्णनं निष्कलं तावन्मात्रज्ञानेन पितृद्वधा संभवात् कचिदुपेक्षितसंभवात् एतावत्त्वगम्यता न ज्ञानेनिलयंतस्य सर्वथा पापरत्नसः ॥ सामर्थ्यविक्रमं वापि दौष्कुलेयस्य वा कुलम् ॥ २ ॥ सत्यं तु प्रतिजानामित्यजशोकमरिंदम् ॥ करिष्यामि तथा वत्तं यथा प्राप्यमिमं यिलाम् ॥ ३ ॥ रावणं सगणं हत्वा परितोप्यात्मपौरुषम् ॥ तथा स्मि कर्तानचिराद्यथा प्रीतो भविष्यसि ॥ ४ ॥ अलं वै क्लृप्यमालं व्यधैर्यमात्मगतं स्मर ॥ त्वद्विधानां न सदृशमीदृशं बुद्धिलाघवम् ॥ ५ ॥ मयापि व्यसनं प्राप्तं भार्या विरहजं महत् ॥ नाहमेवं हि शोचामि धैर्यं न च परित्यजे ॥ ६ ॥ नाहं तामनुशोचामि प्राकृतो वानरोपि सन् ॥ महात्मा च विनीतश्च किंपुनर्धृतिमान्महान् ॥ ७ ॥ वाप्यमापतितं धैर्यान्निग्रहीतुं त्वमर्हसि ॥ मया दांसत्त्वयुक्तानां धृतिं नोत्सृज्य मर्हसि ॥ ८ ॥ व्यसने वार्थं क्लृप्ते वा भये वा जीवितान्तरे ॥ विमृशं श्रव्यं बुद्ध्या धृतिमान्नावसीदति ॥ ९ ॥ बालिशस्तु न गंतित्यं वै क्लृप्यं यो नुवर्तते ॥ समज्जत्यवशः शोके भाराक्रान्ते वनौर्जले ॥ १० ॥ एषोऽजलिर्मया वद्धः प्रणयात्त्वां प्रसादये ॥ पौरुषं श्रयशोकस्य नांतरं दातुमर्हसि ॥ ११ ॥ येशोकमनुवर्तते न तेषां विद्यते सुखम् ॥ तेजश्च क्षयते तेषां न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ १२ ॥ शोकेनाभिप्रपन्नस्य जीविते चापि संशयः ॥ सशोकं त्यजराजेंद्रधैर्यमाश्रयकेवलम् ॥ १३ ॥ हितं वयस्य भावेन ब्रूमि नोपदिशामि ते ॥ वयस्य तां पूजयन्नेन त्वं शोचितुमर्हसि ॥ १४ ॥ मधुरं सांत्वितस्तेन सुग्रीवेण सराघवः ॥ मुखमश्रुपरिक्लिन्नं वस्त्रांतेन प्रमार्जयत् ॥ १५ ॥ प्रकृतिस्थस्तु का कुरस्यः सुग्रीववचनात्प्रभुः ॥ संपरिष्वज्य सुग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥

मित्याह सत्यं त्विति ॥ ३ ॥ परितोप्यं भवतः परितोपाहं आत्मनः सपरिवारस्य मम पौरुषमवलंब्येति शेषः ॥ ४ ॥ न सदृशमयुक्तम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ तां प्रियाम् ॥ ७ ॥ सत्त्वयुक्तानां सत्त्वगुणवताम् ॥ ८ ॥ व्यसनेऽष्टविद्योगजे अर्थकृच्छेधननाशे भये चौरव्याघ्रादिजे जीवितान्तरे जीवितनाशप्रापके विमृशन्प्रारब्धवेगमिति शेषः ॥ ९ ॥ यो बालिशः यश्च नित्यं वै क्लृप्यमनुवर्तते समज्जति नुश्चार्थे भाराक्रान्ता अतिभारवती ॥ १० ॥ अंतरं अवसरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ब्रूमि ब्रवीमि ॥ १४ ॥ प्रमार्जयत् प्रामार्जयत् ॥ १५ ॥ १६ ॥

कर्तव्यं च लोकाशार्थमिति शेषः ॥ १७ ॥ प्रकृतिस्थः स्वभावस्थो दुःखहीन इत्यर्थः अस्मिन्काले व्यसनकाले ॥ १८ ॥ रावणस्य संहारे चेति शेषः ॥ १९ ॥ मया च यदनुष्ठेयं तवेति शेषः व
 पश्चिवमुक्षेत्रे उग्रवीजमिति शेषः संपद्यते सफलं जविष्यतीत्यर्थः शैद्यप्रत्यायनाय वर्तमानप्रयोगः ॥ २० ॥ इदं वाक्यं बालिनं बधिष्यामीति वाक्यं अभिमानात्तत इव ॥ २१ ॥ एतद्वृत्तवच
 नात्तावं सत्येन तत्साक्षितयेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ संपृक्तौ कृतसख्यसंपन्नौ अभापतां अभापेताम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ णखमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके बालमीकीये आदि
 कर्तव्यं च हृदयस्येन चिन्धेन च हितेन च ॥ अनुरूपं च युक्तं च कृतं सुग्रीवतत्त्वया ॥ १७ ॥ एष च प्रकृतिस्थो हमनुनीतस्त्वया सखे ॥ दुर्लभो हीदृशो बंधुर
 स्मिन्काले विशेषतः ॥ १८ ॥ किंतु यत्तत्त्वया कार्यो मैथिल्याः परिमार्गणे ॥ राक्षसस्य च रौद्रस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ १९ ॥ मया च यदनुष्ठेयं तवेति शेषः
 नतदुच्यताम् ॥ वर्षास्विवचमुक्षेत्रे सर्वसंपद्यते तव ॥ २० ॥ मया च यद्विदं वाक्यमभिमानात्समीरितम् ॥ तत्त्वया हरि शार्दूलतत्त्वमित्युपधार्यताम्
 ॥ २१ ॥ अनृतं नोक्तपूर्वमेन च वक्ष्ये कदाचन ॥ एतत्ते प्रतिजानामि सत्येनैव शपाम्यहम् ॥ २२ ॥ ततः प्रहृष्टः सुग्रीवो वानरैः सचिवैः सह ॥ राघवस्य व
 चः श्रुत्वा प्रतिज्ञातं विशेषतः ॥ २३ ॥ एवमेकांतसंपृक्तौ ततस्तौ नरवानरौ ॥ उभावन्योन्यसदृशं सुखं दुःखमभापताम् ॥ २४ ॥ महानुभावस्य वचो
 निशम्य हरिर्नृपाणामधिपस्य तस्य ॥ कृतं समेने हरिर्वीरमुख्यस्तदा च कार्यं हृदयेन विद्वान् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकांडिसप्त
 मः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ परितुष्टस्य सुग्रीवस्तेन वाक्येन हर्षितः ॥ लक्ष्मणस्याग्रजं शूरमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ सर्वथा हमनुग्राह्यो देवतानां
 न संशयः ॥ उपपन्नो गुणोपेतः सखायस्य भवान्मम ॥ २ ॥ शक्यं खलु भवेद्रामसहायेन त्वयानघ ॥ सुरराज्यमभिप्राप्तुं स्वराज्यं किमु तत्र भो ॥ ३ ॥ सोहं
 मभाज्यो बंधूनां सुहृदां चैव राघव ॥ यस्याग्नि साक्षिकं मित्रं लब्धं राघववंशजम् ॥ ४ ॥ अहमप्यनुरूपस्ते वयस्यो ज्ञास्यसे शनैः ॥ न तु वक्तुं समर्थो हं
 त्वयि आत्मगतांगुणान् ॥ ५ ॥ महात्मनां तु भूयिष्ठत्वं द्विधानां कृतात्मनाम् ॥ निश्चला भवति प्रीतिर्धैर्यमात्मवतां वर ॥ ६ ॥

काव्ये किष्किं धाकांडिसप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तेन वाक्येन अनृतं नोक्तपूर्वमे इत्यादि वाक्येन ॥ १ ॥ उपपन्नः संपन्नः ॥ २ ॥ ३ ॥ सभाज्यः पूज्यः यस्य येन राघववंश
 जं मित्रं लब्धम् ॥ ४ ॥ अनुरूपः योग्यः ज्ञास्यसे अनुरूप्यमिति शेषः न तु वक्तुं समर्थः आत्मप्रशंसामरणं ममेति न्यायात् ॥ ५ ॥ भूयिष्ठमधिकं प्रीतिर्निश्चला भवति वयस्यानामिति शेषः आ
 त्मवतां स्वाधीनानाम् ॥ ६ ॥

साधूनां वयस्यानां साधवो वयस्याः रजतमित्याद्युपलक्षणम् ॥ ७ ॥ वयस्यः परमागतिः वयस्यस्येति शेषः ॥ ८ ॥ तथा विधं स्वसतो धनादित्यागप्रवर्तकमित्यर्थः ॥ ९ ॥ तत्तथेति यदुक्तं वयस्यो धनं विज्ञागादिकेन तन्ममापि समं तमित्यत्र वीदित्यर्थः लक्ष्म्याकां त्यायुतोरामः वासवस्येव वासवसदृशस्य लक्ष्मणस्येत्यन्वयः लक्ष्मणस्याग्रत इत्यनेन यथाममलक्ष्मणस्यैव तथैव तवापीत्यपि सूचितम् ॥ १० ॥ ततः तद्विनापगमोत्तरं द्वितीयदिने इत्यर्थः स्थितं दृष्ट्वा भूमाविति शेषः ॥ ११ ॥ ईषत्सुपुष्पं पत्रादयं पत्रवद्बुलम् ॥ १२ ॥ सराघवः सुग्रीवो निपसाद ॥ १३ ॥ १४ ॥ सु

रजतं वा सुवर्णं वा शुभान्याभरणानि च ॥ अविभक्तानि साधूनामवगच्छन्ति साधवः ॥ ७ ॥ आद्यो वापि दरिद्रो वा दुःखितः सुखितोऽपि वा ॥ निर्दोषश्च सदोषश्च वयस्यः परमागतिः ॥ ८ ॥ धनत्यागः सुखत्यागो देशत्यागोऽपि वाऽनघ ॥ वयस्यार्थं प्रवर्तते स्नेहं दृष्ट्वा तथा विधम् ॥ ९ ॥ तत्तथेत्यत्र वीदामः सुग्रीवं प्रियदर्शितम् ॥ लक्ष्मणस्याग्रतो लक्ष्म्या वासवस्येव धीमतः ॥ १० ॥ ततोरामं स्थितं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलम् ॥ सुग्रीवः सर्वतश्च क्षुर्वने लोलमपातयत् ॥ ११ ॥ सददर्शितः सालमविदूरे हरीश्वरः ॥ सुपुष्पमीपत्पत्रादयं भ्रमरैरुपशोभितम् ॥ १२ ॥ तस्यैकां पर्णवद्बुलं शाखां भंक्त्वा सुशोभिताम् ॥ रामस्यास्तीर्य सुग्रीवो निपसाद सराघवः ॥ १३ ॥ तावासीनौ ततो दृष्ट्वा हनूमानपिलक्ष्मणम् ॥ शालशाखां समुत्पाद्य विनीतमुपवेशयत् ॥ १४ ॥ सुखोपविष्टं रामं तु प्रसन्नमुदाधियथा ॥ सालपुष्पावसंकीर्णं तस्मिन्निरिव रत्नमे ॥ १५ ॥ ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णया शुभया गिरा ॥ उवाच प्रणयाद्रामं हर्षय्याकुलिताक्षरम् ॥ १६ ॥ अहं विनिरुतो भ्रात्रा चराम्येष भयार्दितः ॥ ऋष्यमूकं गिरिवरं हतभार्यः सुदुःखितः ॥ १७ ॥ सोऽहं त्रस्तो भये मग्नोऽवने संभ्रांतचेतनः ॥ वालिनानिरुतो भ्रात्रा कृतवैरश्चराघव ॥ १८ ॥ वालिनो मे भयार्तस्य सर्वलोकाभयंकर ॥ ममापित्व मनाथस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तु ते जस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ॥ प्रत्युवाच सकाकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥ २० ॥ उपकारफलं मित्रमपकारो रिलक्षणम् ॥ अथैवं तं वधिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥ २१ ॥ इमे हि मे महाभाग पत्रिणस्तिग्मतेजसः ॥ कार्तिकेयवनोद्धूताः शराहेमविभूषिताः ॥ २२ ॥

स्वोपविष्टं रामं तु दृष्ट्वेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अहं विनिरुत इति पूर्वदिवसोक्तार्थस्मारणं तस्य व्यावश्यानुष्ठेयत्वाभिप्रायेण ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ननु भ्रातृत्वमरित्वेन विरुद्धमिति जनाशंकायां स्वयमेवोत्तरयति उपकारेत्यादि उपकाररूपफलमेव मित्रत्वे प्रयोजकं न त्वेकोदरे जन्मेत्याशयः ॥ २१ ॥ कार्तिकेयस्य स्कंदस्योत्पत्तिक्षेत्रभूतं वनं शरवणं तत्रोत्पन्नकांडाः ॥ २२ ॥

शोभनानिपर्वाणियेषांते ॥ २३ ॥ आतरंअमित्रमपि एकोदरजन्ममात्रेण तथाव्यवहृतं पश्य द्वित्रैर्दिवसैरिति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दुःखाशयात्पुनराह रामेत्यादि शोकात्तंगतित्वाद्यस्यत्वा
च्चत्वयिदेवनम् ॥ २६ ॥ वयस्यत्वमुपपादयन्करुणामुत्पादयति त्वंहीति अग्निसाक्षिकं पाणिप्रदानेन वयस्य इत्यन्वयः ॥ २७ ॥ अवक्तव्यमपि वयस्य इति कृत्वा विस्त्रब्धो विश्वस्तो वदामि हर

कंकपत्रपरिच्छन्नामहेंद्राशनिसंनिभाः ॥ सुपर्वाणः सुतीक्ष्णाग्राः सरोपाभुजगा इव ॥ २३ ॥ वालिसंज्ञममित्रं ते आतरं रुतकिल्बिषम् ॥ शरैर्विनि
हतं पश्य विकीर्णमिव पर्वतम् ॥ २४ ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो वाहिनीपतिः ॥ प्रहर्षमनुलंभे साधुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ २५ ॥ रामशोकाभिभू
तो हं शोकात्तानां भवान्गतिः ॥ वयस्य इति कृत्वा हित्वथ्यहं परिदेवये ॥ २६ ॥ त्वं हि पाणिप्रदानेन वयस्यो मेग्निसाक्षिकम् ॥ रुतः प्राणैर्बहुमतः सत्येन
च शपाम्यहम् ॥ २७ ॥ वयस्य इति कृत्वा च विसृज्यः प्रवदाम्यहम् ॥ दुःखमंतर्गतं तन्मे मनो हरति नित्यशः ॥ २८ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं वाष्पदूषितलो
चनः ॥ वाष्पदूषितया वाचानोच्चैः शक्रोति भाषितुम् ॥ २९ ॥ वाष्पवेगं तु सहसानदीवेगमिवागतम् ॥ धारयामास धैर्येण सुग्रीवो रामसंनिधौ ॥ ३० ॥
सनिगृह्य तु तं वाष्पं प्रमृज्य नयने शुभे ॥ विनिःश्वस्य च ते जस्वी राघवं पुनरुचिवान् ॥ ३१ ॥ पुराहं वालिनारामराज्यात्स्वादवरोपितः ॥ परुषाणि च सं
श्राव्य निधूतोऽस्मि बलीयसा ॥ ३२ ॥ त्वताभार्या च मे तेन प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ सुहृदश्च मदीया ये संयता बंधने पुते ॥ ३३ ॥ यत्नवांश्च सदुष्टात्मा म
दिनाशाय राघव ॥ बहुशस्तस्य युक्ताश्च वानरानि हता मया ॥ ३४ ॥ शंकया त्वेतया हं च दृष्ट्वा त्वामपि राघव ॥ नोपसर्पाम्यहं भीतो भये सर्वे हि विभ्यति
॥ ३५ ॥ केवलं हि सहायामेह नुमत्प्रमुखास्त्वमे ॥ अतो हं धारयाम्यद्य प्राणान् क्रुद्धगतोऽपि सन् ॥ ३६ ॥ एते हि कपयः स्निग्धामारक्षंति समंततः ॥ सह
गच्छंति गंतव्ये नित्यं तिष्ठंति चास्थिते ॥ ३७ ॥ संक्षेपस्त्वेष मे राम किमुक्त्वा विस्तरं हिते ॥ समेज्येष्ठोरिषु भ्राता वाली विश्रुतपौरुषः ॥ ३८ ॥

तिश्रीणं करोति ॥ २८ ॥ न शक्रोति नाशक्रोत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ वालिविनिकारं संक्षेपेणाह पुराहमिति स्वाद्राज्यात् विद्यमानज्येष्ठो चिताद्वानरराज्यात् अवरोपितोऽपत्तताधिकारः
निधूतोऽस्ति ॥ ३२ ॥ बंधनेषु बंधनागारेषु संयता बद्धाः ॥ ३३ ॥ तस्य युक्ता मद्बधाय त्वे रिताः ॥ ३४ ॥ एतया शंकयामद्बधाय वाली प्रेरितत्वं शंकयानोपसर्पामिनोपासर्पं भयेयात्किंचिद्
यप्राप्तौ विभ्यति सर्वत एवेति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ संक्षेपस्त्वेष इत्येतच्छब्दार्थः समेज्येष्ठ इति ॥ ३८ ॥

णमित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ चघमानः इति श्रीरामाक्षरामेश्वरीरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये किं ष्ठकाद्विंशत्यध्याये अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ उपक्रान्ते मेवाह वाली
ति पितुः श्रेष्ठिणः मात्रैक्याच्च भ्रातृत्वं च मार्जुनादिवत् ॥ १ ॥ कपीनां राज्ये इत्यन्वयः ॥ २ ॥ पितृपैतामहं आर्षत्वादुत्तरपदवृद्धिः ॥ ३ ॥ मायावीत्यन्वर्थनामपूर्वजो ज्येष्ठः स्त्रीकृतं स्त्रीनि
मित्तं अयमितिहासः कचित्पुराणेशोधनीयो बहुवर्तिनिः ॥ ४ ॥ सुमेजनेरात्रौ सुमजनेभागे अर्धरात्रे रणनिमित्तम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

8

119311

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तृणैरावृतं लब्धं विवरं विलं आसाद्य प्राप्य विष्ठितौ स्थितौ ॥ ११ ॥ विलं प्रविष्टं दृष्ट्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतद्वचोरिपुवधाय विलप्रवेशवचनं याचितः सहप्रवेशमिति शेषः स्व
 पादाभ्यां शापयित्वा स्वपादशपथपूर्वसहप्रवेशान्निवार्य यावन्मदागमनं तावद्विलद्वारि तिष्ठेति चोक्तेत्यर्थः ॥ १४ ॥ सायः संवत्सरः किंचिदधिकः संवत्सरः द्वारि स्थितस्य च मम सकालः सायः संव
 सरो व्यत्यवर्तत अति कान्तः तावत्स्यैतं मया न चैव स्थितमित्याशयः ॥ १५ ॥ ततो यदा हतं भ्रातरं न पश्यामि तदा अहं भ्रातरं न दृष्ट्वा नाविषयं जातं स्नेहादागतसंभ्रम आगतक्षोभो जातः पापशंकिम
 मतु निर्धूयताः सर्वानिर्जगाम महाबलः ॥ ततो हमपि सौहार्दान्निःसृतो वालिना सह ॥ ८ ॥ स तु मे भ्रातरं दृष्ट्वा मां च दूरादवस्थितम् ॥ असुरो जातसं
 त्रासः प्रदुद्राव तदा भृशम् ॥ ९ ॥ तस्मिन् द्रवतिसंघ्रस्ते ह्यावां द्रुततरंगतौ ॥ प्रकाशोऽपि कृतो मार्गश्चंद्रेणोद्गच्छता तदा ॥ १० ॥ स तृणैरावृतं दुर्गधरण्या
 विवरं महत् ॥ प्रविवेशासुरो वेगादावामासाद्य विष्ठितौ ॥ ११ ॥ तं प्रविष्टं रिपुं दृष्ट्वा विलं रोषवशंगतः ॥ मामुवाच ततो वाली वचनं क्षुभितेन्द्रियः ॥ १२ ॥
 इह तिष्ठाय मुग्रीव विलद्वारि समाहितः ॥ यावदत्र प्रविश्याहं निहन्मि समरे रिपुम् ॥ १३ ॥ मया त्वेतद्वचः श्रुत्वा याचितः स परंतपः ॥ शापयित्वा समां
 पद्भ्यां प्रविवेश विलंततः ॥ १४ ॥ तस्य प्रविष्टस्य विलं सायः संवत्सरोगतः ॥ स्थितस्य च विलद्वारि सकालो व्यत्यवर्तत ॥ १५ ॥ अहं तु नष्टं ज्ञात्वा स्नेहा
 दागतसंभ्रमः ॥ भ्रातरं न पश्यामि पापशंकि च मे मनः ॥ १६ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य विलात्तस्माद्विनिःसृतम् ॥ स फेनं रुधिरं दृष्ट्वा ततो हं भृशदुःखितः
 ॥ १७ ॥ नर्दतामसुराणां च ध्वनिर्मेश्रोत्रमागतः ॥ नरतस्य च संग्रामे क्रोशतोऽपि स्वनो गुरोः ॥ १८ ॥ अहं त्ववगतो बुद्ध्या चिह्नैस्तैर्भ्रातरं हतम् ॥ पिधा
 य च विलद्वारं शिलया गिरिमात्रया ॥ १९ ॥ शोकार्तश्चोदकं कृत्वा किष्किं धामागतः सखे ॥ गूहमानस्य मे तत्त्वं यत्नतो मंत्रिभिः श्रुतम् ॥ २० ॥ ततो हंतैः
 समागम्य समेतैरभिपेक्षितः ॥ राज्यं प्रशासतस्तस्य न्यायतो मम राघव ॥ २१ ॥ आजगाम रिपुं हत्वा दानवं स तुवानरः ॥ अभिपिक्तं तु मां दृष्ट्वा क्रोधा
 त्संरक्तलोचनः ॥ २२ ॥ मदीयान् मंत्रिणो वद्धापरुषं वाक्यमब्रवीत् ॥ निग्रहे च समर्थस्य तं पापं प्रति राघव ॥ २३ ॥
 गणशंकि मे मनो जातं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ संग्रामे गतस्य निरतस्य क्रोशतोऽपि गुरोः स्वनो न श्रोत्रमागत इत्यनुकर्षः ॥ १८ ॥ चिह्नैर्विलद्वारि रुधिरनिःसरणासुरीयसंग्रामक्रोशनादिभिर्भ्रातरं हतमवगतः
 ज्ञातवान् पिधाय राक्षसनिर्गमशंकया ॥ १९ ॥ यत्नतो गूहमानस्यापि मे तत्त्वं वालिदृष्टान्तं विषयं मंत्रिभिर्वालिमंत्रिभिः श्रुतम् ॥ २० ॥ समेतैर्मिलितैः तस्य राज्यमिति बुद्ध्यैव न्यायतः प्रशासतो
 मम समीपमाजगाम सवानर इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मदीयान् मंत्रिणो वद्धापरुषं वाक्यमब्रवीत् ॥ निग्रहे समर्थस्यापि मे बुद्धिर्भ्रातृगौरवेण यंत्रिता संकुचिता सती तं पापं प्रति निग्रहाय न प्रावर्तत ॥ २३ ॥

उक्तानुवादपूर्वमवशिष्टव्यापारकथनं हत्वेत्यादि ॥ २४ ॥ २५ ॥ अपितथापीत्यर्थः ॥ २६ ॥ चखमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये किंकिधा
कोटिनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संरब्धं क्रोधावेशादेव क्षुभितचित्तं हितकाम्यया आत्महितेच्छया ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विषादात्पाविशमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ अभिषिक्तो

न प्रावर्तत मे बुद्धिर्भाति गौरवयंत्रिता ॥ हत्वा शत्रुं समेभ्राता प्रविवेश पुरं तदा ॥ २४ ॥ मानयंस्तं महात्मानं यथावच्चाभिवादयम् ॥ उक्ताश्च नाशिष
स्तेन प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ २५ ॥ नत्वा पादावहंतस्य मुकुटेनास्पर्शं प्रभो ॥ अपि वाली मम क्रोधान्न प्रसादं चकार सः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आ० किंकिधा कोटिनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः क्रोधसमाविष्टं संरब्धं तमुपागतम् ॥ अहं प्रसादयांचक्रे भ्रातरं हितकाम्यया ॥ १ ॥
दिष्ट्यासि कुशली प्राप्नो निहतश्च त्वयारिपुः ॥ अनाथस्य हि मे नाथस्त्वमेको नाथनंदन ॥ २ ॥ इदं बहुशलाकं ते पूर्णचंद्रमिवोदितम् ॥ छत्रं सवालव्यज
नं प्रतीच्छस्व मया धृतम् ॥ ३ ॥ आर्तस्तस्य विलहारि स्थितः संवत्सरं नृप ॥ दृष्ट्वा च शोणितं द्वारि विलाच्चापि समुत्थितम् ॥ ४ ॥ शोकसंविघ्नहृदयो भू
शं व्याकुलितेन्द्रियः ॥ अपि धाय विलहारं शैलशृंगेण तत्तदा ॥ ५ ॥ तस्माद्देशादपाक्रम्य किंकिधां प्राविशं पुनः ॥ विषादात्त्वहमां दृष्ट्वा पौरैर्मंत्रिभिरे
व च ॥ ६ ॥ अभिषिक्तो न कामेन तन्मे क्षंतुं त्वमर्हसि ॥ त्वमेव राजा मानार्हः सदा चाहं यथापुरा ॥ ७ ॥ राजभावेनियोगोयं मम त्वद्विरहात्कृतः ॥ सामा
त्यपौरनगरं स्थितं निहतकंटकम् ॥ ८ ॥ न्यासभूतमिदं राज्यं तव निर्यातयाम्यहम् ॥ माचरोपं कृथाः सौम्यमम शत्रुनिपूदन ॥ ९ ॥ याचेत्वां शिरसारा
जन्मया बहोयमं जलिः ॥ बलादस्मिन् समागम्य मंत्रिभिः पुरवासिभिः ॥ १० ॥ राज्यभावेनियुक्तो हं शून्यदेशजिगीषया ॥ स्निग्धमेवं ब्रुवाणं मांस
विनिर्भर्त्स्यवानरः ॥ ११ ॥ धिक्कामिति च मामुक्त्वा बहुतत्तदुवाच ह ॥ प्रकृतीश्च समानीय मंत्रिणश्चैव संमतान् ॥ १२ ॥

बलान्न कामेन न मदीयराज्येच्छया तत्तस्मान्मे देवागता परार्थं क्षंतुमर्हसि यथापुरा तव सेवकस्तथैव सदा इदानीमपीत्यर्थः ॥ ७ ॥ राजभावेराज्येऽयं मनियोगो मंत्रिभिस्त्वद्विरहात्कृतोऽमात्यपौर
सहितं नगरं निहतकंटकं अराजत्वप्रयुक्तदोषरहितं कर्तुमिति शेषः तच्चेदं त्वदीयराज्यं मयि न्यासभूतं स्थितं अहतव निर्यातयामि ममारोपं कृथा इत्यन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शून्यदेशस्य राजहीनदे
शस्य यापरेषां जिगीषातया तन्निवृत्तिहेतुना मशकार्थो धूम इति वदयं प्रयोगः ॥ ११ ॥ तत्तदुवाच अवाच्यवचनजातमित्यर्थः प्रकृतीः स्वीयप्रजाः ॥ १२ ॥

मां प्रति परमं गृहीतं वाक्यं मुह्यतां मय्येवाह मम विगर्हणा हेतुं च मां सदानभ्येयाह विदितं वदति युष्माकं विदितं प्रत्यक्षसिद्धम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ स द्वितीयं भात्रासहायम् ॥ १५ ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ शक्तिरिच्छाशक्तिः प्रतीक्षप्रतीक्षस्व ॥ १८ ॥ स्थितोऽयं विलद्वारिनिशेषः ॥ १९ ॥ अनिर्वेदासं वत्सरा न्वेषणेपि दर्शनाभावाद्भयावहः सनुकथं चिद्वृष्टो निहतश्च समुच्चयाऽलंकारः
 ॥ २० ॥ जुवस्तलेऽथस्तले पातालस्तनतः शब्दं कुर्वन्तस्तस्यास्यात्यवत्तेन रुधिरौघेण पूर्णतद्विलं दुराक्रममासात् ॥ २१ ॥ विक्रांतं शूरं तं प्रसिद्धं मायाविनं सुखं सुदयित्वा तु इहागंतुं निष्क्रामं निर्गममार्गं
 मामाह मुह्यतां मय्येवाक्यं परमं गृहीतम् ॥ विदितं वो मया रात्रौ मायावीस महासुरः ॥ १३ ॥ मांसमाद्वयत कुड्यो युद्धाकांक्षीतदापुरा ॥ तस्य तद्वापि
 तं श्रुत्वानिःसृतो हं नृपालयात् ॥ १४ ॥ अनुयातश्च मां तूर्णमयं भ्राता सुदारुणः ॥ स तु दृष्ट्वैव मां रात्रौ स द्वितीयं महाबलः ॥ १५ ॥ प्राद्वेद्वयसं त्रस्तो
 वीक्ष्यावांसमुपागतौ ॥ अभिद्रुतस्तु वेगेन विवेश समहाबिलम् ॥ १६ ॥ तं प्रविष्टं विदित्वा तु सुधोरं सुमहद्विलम् ॥ अयमुक्तो यमे भ्राता मया तु क्रूर
 दर्शनः ॥ १७ ॥ अहत्वा नास्ति मे शक्तिः प्रतिगंतुमिति पुरीम् ॥ विलद्वारिप्रतीक्षत्वं यावदेनं निहन्यहम् ॥ १८ ॥ स्थितो यमिति मत्वा हं प्रविष्टुं दुरा
 सदम् ॥ तं मे मार्गयतस्तत्र गतः संवत्सरस्तदा ॥ १९ ॥ स तु दृष्टो मया शत्रुरनिर्वेदाद्भयावहः ॥ निहतश्च मया सद्यः स सर्वैः सह बंधुभिः ॥ २० ॥ तस्यैव च
 प्रवृत्तेन रुधिरौघेण तद्विलम् ॥ पूर्णमासीदुराक्रामंस्तनतस्तस्य भूतले ॥ २१ ॥ सुदयित्वा तु तं शत्रुं विक्रांतं तं महं सुखम् ॥ निष्क्रामं नेह पश्यामि विलस्य
 पिहितं मुखम् ॥ २२ ॥ विक्रोशमानस्य तु मे सुग्रीवेति पुनः पुनः ॥ यतः प्रतिवचो नास्ति ततो हं भृशदुःखितः ॥ २३ ॥ पादप्रहारैस्तु मया च दुभिः परिपाति
 तम् ॥ ततो हं तेन निष्क्रम्य पथापुरमुपागतः ॥ २४ ॥ तत्रानेनास्मि संरुद्धो राज्ञ्यं मृगयतात्मनः ॥ सुग्रीवेण नृशंसेन विस्मृत्य भ्रातृसौहृदम् ॥ २५ ॥ एव
 मुक्ता तु मां तत्र वस्त्रेणैकेन वानरः ॥ तदानिर्वासयामास वाली विगतसाध्वसः ॥ २६ ॥ तेनाहमपविद्धश्च लतदारश्च राघव ॥ तद्भयाच्च महीं सर्वाक्रांत
 वान्सवनार्णवाम् ॥ २७ ॥ ऋष्यमूकं गिरिवरं भार्याहरणदुःखितः ॥ प्रविष्टोऽस्मि दुराधर्षं वालिनः कारणांतरे ॥ २८ ॥

न पश्यामि यतो विलस्य मुखं पिहितम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेन पथा विलद्वारमार्गेण ॥ २४ ॥ आत्मनो राज्ञ्यं मृगयता मार्गयताऽनेन तत्र विलद्वारे संरुद्धः निरुद्धगतिः कृतः ॥ २५ ॥ एकेन वस्त्रेणेति अ
 न्यत्सर्वममहत्वेत्यर्थः ॥ २६ ॥ अपविद्धो निरस्तः ॥ २७ ॥ ऋष्यमूकं प्रविष्टोऽस्मि अन्यत्र निर्भयस्थितिमलभमानः अत्र निर्भयस्थितिः कथं तत्राह दुराधर्षमिति मतंगशापलक्षणे कारणविशे
 पे सति वालिना दुराधर्षं दुष्प्रवेशम् ॥ २८ ॥

वैरानुकथनवैरकारणम् ॥ २९ ॥ वालिनइतिपंचमी ॥ ३० ॥ ३१ ॥ रुषान्विताःरुष्टेनमयापातिताः ॥ ३२ ॥ चारित्रदूषकःनिषिद्धानिषिद्धज्ञानवत्त्वसतिर्जीवतोभानुर्भार्यापहारात् ॥ ३३ ॥
आत्मानुमानात् अयंशोकश्चिमग्नोरिपुत्तनदारत्वान्मद्वदित्यनुमानम् वाढंप्राप्स्यसिभार्याम् पुष्कलंराज्यंच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मडमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके

एतत्तेसर्वमाख्यातंवैरानुकथनंमहत् ॥ अनागसामयाप्राप्तं व्यसनंपश्यराघव ॥ २९ ॥ वालिनश्चभयात्तस्यसर्वलोकभयापह ॥ कर्तुमर्हसिमवीरप्र
सादंतस्यनिग्रहान् ॥ ३० ॥ एवमुक्तःसतेजस्वीधर्मज्ञोधर्मसंहितम् ॥ वचनंवक्तुमारेभेमुग्रीवंप्रहसंनिव ॥ ३१ ॥ अमोघाःसूर्यसंकाशानिशितामेशरा
इमे ॥ तस्मिन्वालिनिदुर्वृत्तेपतिष्यंतिरुषान्विताः ॥ ३२ ॥ यावत्तनहिपश्येयंतवभार्यापहारिणम् ॥ तावत्सजीवेत्पापात्मावालीचारित्रदूषकः ॥ ३३ ॥
आत्मानुमानात्पस्यामिमग्नस्त्वंशोकसागरे ॥ त्वामहंतारयिष्यामिवाढंप्राप्स्यसिपुष्कलम् ॥ ३४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाहर्षपौरुषवर्धनम् ॥ सुग्रीवःप
रमप्रीतःसुमहदाक्यमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० कां० दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वाहर्षपौरुषव
र्धनम् ॥ सुग्रीवःपूजयांचक्रेराघवंप्रशशंसच ॥ १ ॥ असंशयंप्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैःशरैः ॥ त्वंदहेःकुपितोलोकान्युगांतइवभास्करः ॥ २ ॥ वा
लिनःपौरुषंयत्तद्यच्चवीर्यं धृतिश्चया ॥ तन्ममैकमनाःश्रुत्वाविधत्स्वयदनंतरम् ॥ ३ ॥ समुद्रात्पश्चिमात्पूर्वदक्षिणादपिचोत्तरम् ॥ कामत्यनुदितेसूर्ये
वालीव्यपगतक्लमः ॥ ४ ॥ अग्राण्यारुह्यशैलानांशिखराणिमहांत्यपि ॥ ऊर्ध्वमुत्पात्यतरसाप्रतिगृह्णातिवीर्यवान् ॥ ५ ॥ बहवःसारवंतश्चवनेषुवि
विधाद्गुमाः ॥ वालिनातरसाभग्रावलंप्रययतात्मनः ॥ ६ ॥ महिषोदुंदुभिर्नामकैलासशिखरप्रभः ॥ बलंतागमहस्यधारयामासवीर्यवान् ॥ ७ ॥
सर्वीयान्सेकदुःशात्मावरदानेनमोहितः ॥ जगामसमहाकायःसमुद्रंसरितांपतिम् ॥ ८ ॥

वाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकादेदशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इदानींवालिनोबलमाह रामस्येति वचनंवालिबधविषयम् ॥ १ ॥ राघवंप्रशशंसेत्युक्तंतांप्रशंसामाह
असंशयमिति ॥ २ ॥ पौरुषंवलवैजयम् वीर्यंपरसंहारशक्तिः धृतिःरणेधैर्यम् ॥ ३ ॥ अनुदितेसूर्येकामति ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायेतिशेषः ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वमुत्पात्यकंदुकवदितिभावः ॥ ५ ॥ ६ ॥
महिषस्तदूषधरः ॥ ७ ॥ ८ ॥

ऊर्मिमंत ऊर्मिमन्वाद्याकारवतंसमुद्रमतिक्रम्याविगणय्यतंतदधिष्ठातृदेवतामुवाच ॥ १॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३ ॥ १४ ॥ गजेंद्रऐरावतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ युद्धेअतमर्थइतिच्छेदः
 ऊर्मिमंतमतिक्रम्यसागरंरत्नमंचयम् ॥ ममयुद्धंप्रयच्छेतिमुवाचमहार्णवम् ॥ १ ॥ ततःसमुद्रोधर्मात्मासमुत्थायमहाबलः ॥ अब्रवीद्वचनंराज
 न्नमुरंकालचोदितम् ॥ १० ॥ समर्थोनास्मितेदातुंयुद्धंयुद्धविशारद ॥ श्रूयतांवभिधास्यामिचस्तुयुद्धंप्रदास्यति ॥ ११ ॥ शैलराजोमहारण्येतप
 स्विशरणपरम् ॥ शंकरश्चशुरेनास्माहिमवानितिविश्रुतः ॥ १२ ॥ महाप्रसवणोपेतोवहुकंदरनिर्झरः ॥ ससमर्थस्तवप्रीतिमतुलांकर्तुमर्हति ॥ १३ ॥
 तंभ्रातमिति विज्ञायसमुद्रमसुरोत्तमः ॥ हिमवद्नमागम्यशरश्चापादिवच्युतः ॥ १४ ॥ ततस्तस्यगिरेःश्वेतागजेंद्रप्रतिमाःशिलाः ॥ चिक्षेपवहुधा
 भूमौदुंदुभिर्विननादच ॥ १५ ॥ ततःश्वेतांबुदाकारःसौम्यःप्रातिकराकृतिः ॥ हिमवानब्रवीद्वाक्यंस्वएवशिखरेस्थितः ॥ १६ ॥ क्लृप्तमर्हसिमानंत्वंदुं
 दुभैधर्मवत्सल ॥ रणकर्मस्वकुशलस्तपस्विशरणोत्थहम् ॥ १७ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वागिरिराजस्यधीमतः ॥ उवाचदुंदुभिर्वाक्यंक्रोधात्संरक्तलोचनः
 ॥ १८ ॥ यदियुद्धेऽसमर्थस्त्वंमद्रथाद्यानिरुद्यमः ॥ तमाचक्ष्वप्रदद्यान्मेयोहियुद्धंयुयुत्सतः ॥ १९ ॥ हिमवानब्रवीद्वाक्यंश्रुत्वावाक्यविशारदः ॥ अ
 नुक्तपूर्वधर्मात्माक्रोधात्तमसुरोत्तमम् ॥ २० ॥ वालीनाममहाप्राज्ञशक्रपुत्रःप्रतापवान् ॥ अध्यास्तेवानरःप्रीमान्किष्किंधामतुलप्रभाम् ॥ २१ ॥
 ससमर्थोमहाप्राज्ञस्तवयुद्धविशारदः ॥ दृढयुद्धंसदातुंतेनमुचेरिववासवः ॥ २२ ॥ तंशीघ्रमभिगच्छत्वंयदियुद्धमिहेच्छसि ॥ सहिदुर्मर्षणोनित्यं
 शूरःसमरकर्मणि ॥ २३ ॥ श्रुत्वाहिमवतोवाक्यंक्रोधाविष्टःसदुंदुभिः ॥ जगामतांपुरीतस्यकिष्किंधांवालिनस्तदा ॥ २४ ॥ धारयन्माहिपंवेपंतीक्ष्ण
 शृंगोत्तयावहः ॥ प्रावृषीवमहामेघस्तोयपूर्णोत्तमस्तले ॥ २५ ॥ ततस्तुद्वारमागम्यकिष्किंधायामहाबलः ॥ ननर्दकंपयन्भूमिंदुंदुभिर्दुंदुभिर्यथा
 ॥ २६ ॥ समीपजान्द्रुमान्भ्रंजन्वसुधांशारयन्वुरैः ॥ विपाणेनोल्लिखन्दपान्तद्वारंद्विरदोयथा ॥ २७ ॥ अंतःपुरगतोवालीश्रुत्वाशब्दममर्षणः ॥ निष्प
 पातमहस्त्राभिस्ताराभिरिवचंद्रमाः ॥ २८ ॥ मितंयत्काक्षरपदंतमुवाचसदुंदुभिम् ॥ हरीणामीश्वरोवालीसर्वेषांवनचारिणाम् ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥ अनुक्तपूर्वद्वतःपूर्वेनउक्तोयुद्धदाताऽस्यतमसुरम् ॥ २० ॥ २१ ॥ एकःसशब्दःप्रसिद्धपराक्रमार्थकः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ हरीणामीश्वरोहमस्मीतिशेषः ॥ २९ ॥

नगरद्वारं मानकमिति शेषः मेविदितोसिमयाज्ञातवलोसि अतः प्राणानुरक्ष ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ स्त्रीसमूहगतोयुद्धायनाव्हातव्यइति स्मृत्वापक्षांतरमाह अथवेति स्वैरंकामभोगेषु उदयस्ताव
 त्वयैककालोमयोक्तोऽधिर्गृह्यताम् उदयपर्यंतं त्वांप्रतीक्षइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वानरान्परिष्वज्यतेभ्यः संप्रदानं प्रीतिदानं दीयताम् संसाधय आमंत्रयस्व पाठांतरेपि उक्तार्थ एव ॥ ३४ ॥ सुदृष्टांपुन
 र्देहिनासंजवात् आत्मसमंपुत्रादिकं राज्यरक्षायैराजानं कुरुष्व क्रीडस्व आ उदयम् ॥ ३५ ॥ मत्तंपानादिना प्रमत्तमनवहितम् रहितमायुधादिभिः त्वद्विधं त्वामिव स्त्रीमध्यगम् मदमोहितं स्त्रीभोगा
 किमर्थं नगरद्वारमिदं रुध्वा विनर्दसे ॥ दुंदुभेविदितो मेसिरक्ष प्राणान्महाबल ॥ ३० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वानरैर्द्रस्यधीमतः ॥ उवाच दुंदुभिर्वाक्यं
 क्रोधान्तरकलोचनः ॥ ३१ ॥ न त्वं स्त्रीसंनिधौ वीरवचनं वक्तुमर्हसि ॥ मम युद्धं प्रयच्छाद्य ततो ज्ञास्यामि ते बलम् ॥ ३२ ॥ अथवाधारयिष्यामि क्रो
 धमद्यनिशामि मां ॥ गृह्यतामुदयः स्वैरंकामभोगेषु वानर ॥ ३३ ॥ दीयतां संप्रदानं च परिष्वज्य च वानरान् ॥ सर्वशाखामृगैर्द्रस्त्वं संसाधय सुहृज्ज
 नम् ॥ ३४ ॥ सुदृष्टां कुरु किं किं धां कुरुष्व आत्मसमंपुरे ॥ क्रीडस्व च समं स्त्रीभिरहं ते दर्पशासनः ॥ ३५ ॥ यो हि मत्तं प्रमत्तं वा भग्नं वारहितं कुरुशम् ॥ हन्या
 त्सभृण्हा लोकं त्वद्विधं मदमोहितम् ॥ ३६ ॥ सप्रहस्या ब्रवीन्मदं क्रोधात्तमसुरेश्वरम् ॥ विस्मज्यताः स्त्रियः सर्वास्ताराप्रभृतिकास्तदा ॥ ३७ ॥ मत्तो
 यमिति मामंस्थाद्यभीतोसि संयुगे ॥ मदोयं संप्रहारेस्मिन् वीरपानं समर्थ्यताम् ॥ ३८ ॥ तमेव मुक्तासंक्रुद्धो मालामुत्क्षिप्य कांचनीम् ॥ पित्राद
 तां महद्रेण युद्धाय व्यवतिष्ठत ॥ ३९ ॥ विषाणयोर्गृहीत्वा तं दुंदुभिर्गिरिसंनिभम् ॥ अविध्यत तदा वाली विनदन्कपिकुंजरः ॥ ४० ॥ वाली व्यापाद
 यांचक्रे न नदं च महास्वनम् ॥ श्रोत्राभ्यामथ रक्तंतु तस्य सुस्त्रावपात्यतः ॥ ४१ ॥ तयोस्तु क्रोधसंरंभात्परस्परजयैषिणोः ॥ युद्धं समभवद्दोरं दुंदुभेर्वा
 लिनस्तथा ॥ ४२ ॥ अयुध्यत तदा वाली शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ मुष्टिभिर्जानुभिः पद्भिः शिलाभिः पादपैस्तथा ॥ ४३ ॥ परस्परं घ्नतोस्तत्र वानरासुरयोस्त
 दा ॥ आसीद्दीनोऽसुरो युद्धेश्चक्रमूनुर्व्यवर्धत ॥ ४४ ॥ तंतु दुंदुभिमुद्यम्य धरण्यामभ्यपातयत् ॥ युद्धे प्राणहरे तस्मिन्निष्पिष्टो दुंदुभिस्तदा ॥ ४५ ॥
 र्यैकतमधुपानादिति कर्तव्यतामूढम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मद्योयं स्त्रीगोष्ठीजनितोपिवीरपानं वारैरणे मनस्ताहार्थं क्रियमाणः पानविशेषः समर्थ्यतां ज्ञायताम् ॥ ३८ ॥ उत्क्षिप्य कंठे प्रतिमुच्य एषा
 हिमालासंयामजयदा ॥ ३९ ॥ अविध्यत क्षिप्रवान् ॥ ४० ॥ व्यापादयांचक्रे पानितवान्पात्यतः पात्यमानस्य ॥ ४१ ॥ अस्थैव प्रपंचस्तयोरित्यादि ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ हीनः हीनबलः ॥ ४४ ॥
 उद्यम्य हस्ताभ्यामूर्वीकृत्य उत्साद्येति पाठे उत्पादितविषाणंकृत्वेत्यर्थः ॥ ४५ ॥

स्रोतोभ्योनासादिद्वारेभ्यः ॥ ४६ ॥ तोलयित्वाहस्तग्रहणेनभारंज्ञात्वा योजनंतावदूरम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तस्यविप्रुषःकर्तारिकोन्वयमितिचिंतयामास ॥ ४९ ॥ चिंतायाएवाभिनयोयेनेत्यादि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अप्रवेष्टव्यम् नप्रवेष्टव्यमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ आसुरीतनुंक्षिपतायेनेमेपादपाःसंभग्राइत्यन्वयः सयदिमामकंआश्रमंतदागमनमुद्धिश्यसमंतात्परिसरवर्तिपूर्णंयोजनंतस्य

स्रोतोभ्योचदूरकंतुतस्यमुखावपात्यतः ॥ पपातचमहाबाहुःक्षितौपंचत्वमागतः ॥ ४६ ॥ तंतोलयित्वाबाहुभ्यांगतसत्त्वमचेतनम् ॥ चिक्षेपवेगवान्बालीवेगेनैकेनयोजनम् ॥ ४७ ॥ तस्यवेगप्रविद्धस्यवक्राक्षतजविंदवः ॥ प्रपेतुर्मरुतोक्षिप्तमामतंगस्याश्रमंप्रति ॥ ४८ ॥ तानहृष्ट्वापतितांस्तत्रमुनिःशोणितविप्रुषः ॥ कुद्धस्तस्यमहाभागचिंतयामासकोन्वयम् ॥ ४९ ॥ येनाहंसहसास्पृष्टःशोणितेनदुरात्मना ॥ कोयंदुरात्मादुर्बुद्धिरकृतात्माचबालिशः ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वासविनिक्रम्यददशेमुनिसत्तमः ॥ महिषंपर्वताकारंगतासुंपतितंभुवि ॥ ५१ ॥ सतुविज्ञायतपसावानरेणकृतंहितम् ॥ उत्समर्जमहाशापंक्षेत्रानरंवनरंप्रति ॥ ५२ ॥ इहतेनाप्रवेष्टव्यंप्रविष्टस्यवधोभवेत् ॥ वनंमत्संश्रयंयेनदूषितंरुधिरस्रवैः ॥ ५३ ॥ क्षिपतापादपाश्वेमेसंभग्राश्चासुरीतनुम् ॥ समंतादाश्रमंपूर्णंयोजनंमामकंयदि ॥ ५४ ॥ आक्रमिष्यतिदुर्बुद्धिर्व्यक्तंसनभविष्यति ॥ येचास्यसचिवाःकेचित्संश्रितामामकंवनम् ॥ ५५ ॥ नचतैरिहवस्तव्यंश्रुत्वायांतुयथासुखम् ॥ तेषिवायदितिपुंतिशपिष्येतानपिध्रुवम् ॥ ५६ ॥ वनेस्मिन्मामकेनित्यंपुत्रवत्परिरक्षिते ॥ पत्रांकुरविनाशायफलमूलाभवायच ॥ ५७ ॥ दिवसश्चाद्यमर्यादायंद्रशश्चोस्मिन्वानरम् ॥ बहुवर्षसहस्राणिसवैशैलोभविष्यति ॥ ५८ ॥ ततस्तेवानराःश्रुत्वागिरंमुनिसमीरिताम् ॥ निश्चक्रमुर्वनात्तस्मात्तान्दृष्ट्वावालिरब्रवीत् ॥ ५९ ॥ किंभवंतःसमस्ताश्रमतंगवनवासिनः ॥ मत्समीपमनुप्राप्ताअपिस्वस्तिवनौकसाम् ॥ ६० ॥ ततस्तेकारणंसर्वतथाशापंचवालिनः ॥ शशंसुर्वानराःसर्वेवाल्लिनेहेममालिने ॥ ६१ ॥

यंतम् ॥ ५४ ॥ आक्रमिष्यतिपद्मांस्प्रक्षयिततर्हिनभविष्यति नजीविष्यतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ तैर्वालिसचिवैः श्रुत्वाभद्रदृष्टंशापम् ॥ ५६ ॥ शापमेवहेतूपन्यासपूर्वमाह वनेइति फलाद्यभावाद्यत्नात्ताद्यजायतेयतोःतःशपिष्यामि ॥ ५७ ॥ अद्यदिवसःअद्यदिवसः मर्यादादास्यमानशापस्य तदेवाह यमिति अस्मिअहंयंवानरंवालिसंबंधिनंश्वोद्रष्टासशैलोभविष्यति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

याचनेस्मअयाचत शापमोक्षमितिषेः ॥ ६२ ॥ शापधारणेनशापविषयदोषज्ञानेन ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्थिनिचयःशुष्ककायः ॥ ६६ ॥ इमेविपुलाःविशालमूलस्कंधाःशाखावलंबिनः
 प्रगल्भबहुशाखावन्तः यत्रयेषु एकैककालमेव वालीओजसाओजोयुक्तकंपनेनसर्वान्निष्पन्नयितुंपत्रहीनान्कर्तुंघटनेचेष्टे तेइमेसप्तसाला इत्यर्थः अनेनवायोरप्यधिकंवलंबितम् नहिवा
 योर्युगपत्कंपनेनसकलार्द्रपत्रपातनं कचिदुत्तरं कश्चित्तु निष्पन्नयितुं निष्पन्नीकर्तुमित्यर्थः एकंसालंशरेणभिच्चाशरोनिष्पन्नयथागच्छतितथाकर्तुमतिव्यथयितुमिति यावत् सप्तत्रिंशदतिव्य
 एतच्छ्रुत्वातदावालीवचनंवानरेरितम् ॥ समहर्षिसमासाद्ययाचतेस्मरुतांजलिः ॥ ६२ ॥ महर्षिस्तमनादृत्यप्रविवेशाश्रमंप्रति ॥ शापधारणभी
 तस्तुवालीविह्वलतांगतः ॥ ६३ ॥ ततःशापभयाद्रीतोऽप्यमूकमहागिरिम् ॥ प्रवेष्टुंनेच्छतिहरिर्द्रुंवापिनरेश्वर ॥ ६४ ॥ तस्याप्रवेशंज्ञात्वाहमि
 दंगममहावनम् ॥ विचरामिसहामात्योविषादेनविवर्जितः ॥ ६५ ॥ एषोस्थिनिचयस्तस्यदुंदुभेःसंप्रकाशते ॥ वीर्योत्सेकान्निरस्तस्यगिरिकूटनि
 भोमहान् ॥ ६६ ॥ इमेचविपुलाःसालाःसप्तशाखावलंबिनः ॥ यत्रैकंघटनेवालीनिष्पन्नयितमोजसा ॥ ६७ ॥ एतदस्यासमंवीर्यमयारामप्रका
 शितम् ॥ कथं तंवालिनंहंतुंसमरेशस्यसेनृप ॥ ६८ ॥ तथाब्रुवाणंसुग्रीवंप्रहसन्लक्ष्मणोब्रवीत् ॥ कस्मिन्कर्मणिनिर्वृत्तेश्रद्ध्यावालिनोवधम्
 ॥ ६९ ॥ तमुवाचाथसुग्रीवःसप्तसालानिमान्पुरा ॥ एवमेकैशशोवालीविव्याथायसचासकृत् ॥ ७० ॥ रामोनिदरिरेदेषांवाणेनैकेनचद्रुमम् ॥
 वालिनंनिहतंमन्यदृष्ट्वारामस्यविक्रमम् ॥ ७१ ॥ हतस्यमहिषस्यास्थिपादेनैकेनलक्ष्मण ॥ उग्रम्यप्रक्षिपेच्चापितरसाद्वेधनुःशते ॥ ७२ ॥ एवमु
 क्तातुमुग्रीवोरामंरुक्तांतलोचनः ॥ ध्यात्वामुहूर्तंकाकुत्स्थंपुनरेववचोब्रवीत् ॥ ७३ ॥ शूरश्चशूरमानीचप्रख्यातबलपौरुषः ॥ बलवान्वानरोवाली
 संयुगध्वपराजितः ॥ ७४ ॥

यतइतिशास्त्रान् अप्राकृतकपित्वाच्चवाणव्यापारस्यापिसंभवइतिव्याचख्यौ ॥ ६७ ॥ उक्तंवालिवीर्यमुपसंहरति एतदिति ॥ ६८ ॥ प्रहसन् भगवद्वीर्याज्ञानादेवंवादइतिहासः ॥ ६९ ॥ एवमु
 क्तप्रकारेणएकैकशःएकैकस्मिन्कालेसप्तापिसवालीअसकृद्विव्याथपीडितवान् आर्षपरस्मैपदम् सकृत्कृतेःकाकतालीयत्वव्युदासायासकृदिति विव्याधेतिपाठांतरम् तुल्योर्थः ॥ ७० ॥ एके
 नवाणेनैषामेकंद्रुममपिचेन्निदरिरेत् तदापिवालिनंहंतंमन्ये तद्वधयोग्यतासंभावनयेतिभावः पादेनास्थोहस्तेनस्पर्शयोग्यत्वात् तरसाबलेनप्रक्षिपेदपिचेत्तदापिरामस्यविक्रमंदृष्ट्वावालिनंहंतं
 मन्यइतिसंबंधः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ध्यात्वारामवीर्यस्याप्रत्यक्षत्वाद्रामेणवालिवधःशक्योनेवेतिसंचित्य ॥ ७३ ॥ पुनर्मित्रभावेनाह शूरश्चेति ॥ ७४ ॥

यानिवालिकर्माणि संचित्य भीतस्तेन सह रणाय भीतः ॥ ७५ ॥ उक्तमेव भीत्या पुनराह तमजय्यमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ त्वामित्रभूतम् ॥ ७८ ॥ यदि मामाश्रितस्तर्हित्य जवालिभयं तत्राह किं
विति तद्वलं ज्ञातं त्वद्वलं चाज्ञातमनो जयमित्यर्थः ॥ ७९ ॥ तुलयेत्त्वद्वलं परीक्षां न कुर्वेदिति भावः नावमन्येन भीषयेच किंतु स्वकातर्यदेव पुनर्ब्रवीमीति भावः ॥ ८० ॥ वाणीवालिबधविषया प्र

दृश्यंते चास्य कर्माणि दुष्कराणि सुरैरपि ॥ यानि संचित्य भीतो ह मृष्यमूकमुपाश्रितः ॥ ७५ ॥ तमजय्यमधृष्यं च वानरेंद्रममर्षणम् ॥ विचिंतयन्न मुं
चापि कृष्यमूकममुं त्वहम् ॥ ७६ ॥ उद्दिष्टः शंकितश्चाहं विचरामि महावने ॥ अनुरक्तैः सहामात्यैर्हनुमत्प्रमुखैर्वरैः ॥ ७७ ॥ उपालब्धं च मे श्लाघ्यं स
न्मित्रमित्रवत्सलम् ॥ त्वामहं पुरुषव्याघ्रहिमवंतमिवाश्रितः ॥ ७८ ॥ किंतु तस्य बलज्ञो हं दुर्भ्रातुर्वलशालिनः ॥ अप्रत्यक्षं तु मे वीर्यं समरे तव राघव
॥ ७९ ॥ न खल्वहं वां तुलयेनावमन्येन भीषये ॥ कर्मभिस्तस्य भीमैश्च कातर्यं जनितं मम ॥ ८० ॥ कामं राघव ते वाणीप्रमाणं धैर्यमाकृतिः ॥ सूचयंति
परं ते जातस्मच्छन्नमिवानलम् ॥ ८१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ स्मितपूर्वमतोरामः प्रत्युवाच हरिं प्रति ॥ ८२ ॥ यदि न प्रत्ययोऽस्मा
मुविक्रमे तव वानर ॥ प्रत्ययं समरे श्लाघ्यमहमुपादयामिते ॥ ८३ ॥ एवमुक्त्वा तु सुग्रीवं सांत्वयन् लक्ष्मणाग्रजः ॥ राघवो दुंदुभेः कायं पादां गुप्तेन ली
लया ॥ ८४ ॥ तोलयित्वा महाबाहुश्चिपे पदशयोजनम् ॥ असुरस्य तनुं शुक्लां पादां गुप्तेन वीर्यवान् ॥ ८५ ॥ क्षिपं दृष्ट्वा ततः कायं सुग्रीवः पुनरब्रवीत् ॥
लक्ष्मणस्याग्रतो रामंतपंतमिव भास्करम् ॥ हरीणामग्रतो वीरमिदं वचनमर्थवत् ॥ ८६ ॥ आर्द्रः समांसः प्रत्यग्रः क्षिप्तः कायः पुरा सखे ॥ परिश्रान्तेन म
त्तेन भ्रात्रामेवालिना तदा ॥ ८७ ॥ लघुः संप्रति निर्मासं स्तृणु भूतश्च राघव ॥ क्षिप्त एवं प्रहर्षेण भवतारघुनंदन ॥ ८८ ॥ नात्र शक्यं बलं ज्ञातुं तव वात
स्य बाधिकम् ॥ आर्द्रशुष्कमिति ख्ये तत्सु महद्राघवांतरम् ॥ ८९ ॥

माणं विश्वसनीया यतो धैर्यमकातर्येण नृणीकृत्यवादः आकृतिरनुभवसिद्धो दिव्यविग्रह एते द्वे परं तेजः सकलजगत्संहारकं तेजः काममतिशयेन सूचयंति सूचयतः भस्मच्छन्नानलोपमया गुप्ताव
स्थितिमहाशक्तिमत्त्वं सूचितम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अस्मा मुविक्रमे अस्मन्निष्ठविक्रमे प्रत्ययो विश्वासः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अर्थवदुपपत्तियुक्तमिदं वचनमब्रवीत् अनुत्पन्नप्रत्यय इति शेषः
॥ ८६ ॥ तदेवाह आर्द्र इति प्रत्ययोनूतनः मत्तेन भोगार्थपीतमदेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ बलाधिक्यनिर्णये हेतुमाह आर्द्रमिति ॥ ८९ ॥

यदलंनवेतिशेषः यदलेइतिपाठेयदिनिअव्ययम् यःसंशयोस्थिप्रक्षेपात्वाक्बलविषयेआसीत्सोद्याप्यस्येवेत्यर्थः तर्हिक्वितेप्रत्ययकारकंनचाह सालमेकमिति एकंसालंउक्तेषुविनिर्भेद्यवला
बलविषयेव्यक्तिःप्रकटताजवेत् ॥ १० ॥ ११ ॥ त्वयाप्रहितःक्षिप्तःशरःइमंसालंविदारयिष्यति अत्रनसंदेहस्तस्मात्त्वयाविमर्शोविचारो नकर्तव्यः मयासख्यासंप्रतिशापितःशपथपूर्वनियुक्तो
जोममप्रियंध्रुवंकुरुष्वेत्यर्थः ॥ १२ ॥ तेजःसुतेजस्विषु विक्रमेवरःश्रेष्ठत्वेनाजिमनोसिजवसीत्यर्थः सालभेदेनेसनीतिशेषः ॥ १३ ॥ गधमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणति

सएवसंशयस्तातवतस्यचयद्वलम् ॥ सालमेकंविनिर्भेद्यभवेद्व्यक्तिर्वलाबले ॥ १० ॥ कृत्वैतत्कार्मुकंसज्यंहस्तिहस्तमिवापरम् ॥ आकर्णपूर्णमा
यन्यविस्तृजस्वमहाशरम् ॥ ११ ॥ इमंहिसालंप्रहितस्त्वयाशरोनसंशयोत्रास्तिविदारयिष्यति ॥ अलंविमर्शेनममप्रियंध्रुवंकुरुष्वराजन्प्रतिशापि
तोमया ॥ १२ ॥ यथाहितेजःसुवरःसदारविर्यथाहिशैलोहिमवान्महाद्रिषु ॥ यथाचतुष्पत्सुचकेसरीवरस्तथानराणामसिविक्रमेवरः ॥ १३ ॥
इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०किष्किंधाकांडेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतच्चवचनंश्रुत्वासुग्रीवस्यसुभाषितम् ॥ प्रत्ययार्थमहाते
जारासोजग्राहकार्मुकम् ॥ १ ॥ सगृहीत्वाधनुर्धोरंशरमेकंचमानदः ॥ सालमुद्दिश्यक्षिपेत्पूरयन्सरवैर्दिशः ॥ २ ॥ सविस्तृष्टोवलवतावाणःस्वर्णप
रिष्कृतः ॥ भित्त्वातालान्गिरिप्रस्थंसमभूमिविवेशह ॥ ३ ॥ सायकस्तुमुहूर्तेनतालान्भित्त्वामहाजवः ॥ निष्पत्यचपुनस्तूणंतमेवप्रविवेशह ॥ ४ ॥ ता
नदृष्ट्वासमनिर्भिन्नान्सालान्वानरपुंगवः ॥ रामस्यशरवेगेनविस्मयंपरमंगतः ॥ ५ ॥ समूर्ध्यान्यपतद्भूमौप्रलंबीकृतभूषणः ॥ सुग्रीवःपरमप्रीतोरा
घवायकृतांजलिः ॥ ६ ॥ इदंचोवाचधर्मज्ञंकर्मणातेनहर्षितः ॥ रामंसर्वास्त्रविदुषांश्रेष्ठंशूरमवस्थितम् ॥ ७ ॥

लकेवात्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ सएकसालोद्देशेनैवक्षितोपिवाणःसप्तसालान्भित्त्वातदाश्रमगिरिप्रस्थमपि
भित्त्वातदाधारजूमिमपिभित्त्वासप्तजूमिरसातलंविवेशेत्यर्थः ॥ ३ ॥ निष्पत्यरसातलपर्यंतंगत्वातत्रत्यासुरानृहत्वातमेवतूणंपूर्वाधारंतूणम् अनेनरामवाणानांचेतनपरशक्तिमद्देवताधिष्ठितत्वंसूच
यति तदुक्तम् युगपत्सप्ततालान्श्वरघुनाथोविभेदह पातालदानवानृहत्वापुनस्तूणंविवेशचेति ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रलंबीकृतभूषणःसाष्टांगप्रणामवशालंबमानावस्थापन्नोरःकंठादिवर्तिसकल
भूषणःकृतांजलिरुत्थानानंतरमितिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ जूमिश्च चात्समपातालास्तद्वर्तिनोऽसुराश्च ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ लक्ष्मणानुगतम् तत्सममित्यर्थः यद्वा लक्ष्मणवत्प्रियत्वेनानुगतं स्वीकृतम् सुग्रीवमित्यर्थः ॥ १२ ॥ अस्मादृष्यमूकात्
भ्रातृगंधिनं अनर्थकं भ्रातृव्यपदेशम् ॥ १३ ॥ आत्मानं स्वदेहान् ॥ १४ ॥ द्वानकारणादाद्वाननिमित्तं गाढं परिहितं वस्त्रं येनेत्यर्थः वाससादृढं कटिबद्धेत्यर्थः वेगात्नादकारणप्राणवेगादुत्पन्नैरि

सैद्रानपि सुरान्सर्वास्त्वं बाणैः पुरुषर्षभ ॥ समर्थः समरे हंतुं किंपुनर्वालिनं प्रभो ॥ ८ ॥ येन सप्तमहातालागिरिभूमिश्च दारिता ॥ बाणेनैकेन काकुत्स्थ
स्याताते कारणाग्रतः ॥ ९ ॥ अद्य मे विगतः शोकः प्रीतिरद्य परामम ॥ सुहृदं त्वां समासाद्य महेंद्रवरुणोपमम् ॥ १० ॥ तमद्यैव प्रियार्थं मे वै रिंगं भ्रातृ
हृदि निधाय ॥ वालिनं जहिकाकुत्स्थमया बद्धो यमं जलिः ॥ ११ ॥ ततो रामः परिष्वज्य सुग्रीवं प्रियदर्शनम् ॥ प्रत्युवाच महाप्राज्ञो लक्ष्मणानुगतं वचः
॥ १२ ॥ अस्माद्वृद्धा मकिष्किधां क्षिप्रं गच्छत्वमग्रतः ॥ गत्वा चाकृत्य सुग्रीववालिनं भ्रातृगंधिनम् ॥ १३ ॥ सर्वे ते त्वरितं गत्वा किष्किधां वालिनः पु
रीम् ॥ वृक्षैरात्मानमावृत्य त्वतिष्ठन् गहने वने ॥ १४ ॥ सुग्रीवोऽप्यनदहोर्वालिनो द्वानकारणात् ॥ गाढं परिहितो वेगान्नादैर्भिदन्निवांवरम् ॥ १५ ॥ तं
श्रुत्वा निनदं भ्रातुः कुक्षोवाली महाबलः ॥ निष्पात सुसंरब्धो भास्करोस्ततटादिव ॥ १६ ॥ ततः सुतुमुलं युद्धं वालिसुग्रीवयोरभूत् ॥ गगने ग्रहयोर्धौ
रंबुधांगारकयोरिव ॥ १७ ॥ ततैरशनिकल्पैश्च वज्रकल्पैश्च मुष्टिभिः ॥ जघ्नतुः समरे न्योन्यं भ्रातरौ क्रोधमूर्छितौ ॥ १८ ॥ ततो रामो धनुष्पाणिस्तावु
भौ समुदैक्षत ॥ अन्योन्यसदृशौ वीरावुभौ देवाविवाश्विनौ ॥ १९ ॥ यन्नावगच्छत्सुग्रीवं वालिनं वापिराघवः ॥ ततो नरुतवान्युद्धिं मोक्तुमंतकरं शरम्
॥ २० ॥ एतस्मिन्नंतरे भग्नः सुग्रीवस्तेन वालिना ॥ अपश्यन् राघवं नाथमृष्यमूकं प्रदुद्रुवे ॥ २१ ॥ क्वांतो रुधिरसिक्तांगः प्रहारैर्जर्जरीकृतः ॥ वालिना
भिद्रुतः क्रोधात्प्रविवेश महावनम् ॥ २२ ॥ तं प्रविष्टं वनं दृष्ट्वा वाली शापभयात्ततः ॥ मुक्तोऽत्यसित्वमित्युक्त्वा स निवृत्तो महाबलः ॥ २३ ॥

तिशेषः ॥ १५ ॥ भास्करोस्ततटादिति दूरमप्युदयपर्वतं अत्यल्पेन कालेन याति एवमदृश्यस्थानतया तत्तुल्यगुहातः क्षणेन बहिरागत इत्यर्थः यत्त्वस्तपदेनोदयगिरिलक्षणम् यदपि मेरुत्तरवासिनो
धिकृत्येयमुक्तिरिति व्याख्यानं तच्छ्रुत्वा संगतं चेति स्पष्टं मुधियाम् ॥ १६ ॥ बुधांगारकयोरिव वज्रगोर्कर्णयोर्यथेति पाठांतरम् वज्रगोर्कर्णौ तद्वाख्यपर्वतौ यथा तथेति शेषः ॥ १७ ॥ अशनिर्दं
भोलिः वज्रं वज्रायुधम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ नावगच्छद्विविधेति शेषः ॥ २० ॥ राघवं नाथं रक्षकमित्यपश्यन् अजानन् ॥ २१ ॥ २२ ॥ वनं प्रविष्टं कृष्यमूकस्येति शेषः सन्निवृत्तः परावृत्तः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ क्रीमान्पराभूतत्वात् ॥ २५ ॥ विक्रमं सालभेदेन घातयित्वा युद्धप्रेरणद्वारा किरुतमनुचितमेव कृतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ तामेव वेलाम् समम्यर्थे द्वितीया वालिना युद्धप्रेरणवेलायाम्
नतस्तदेत्यर्थः इतः कृप्यमूकवतादित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवाणो वालिसंहारको बाणः ॥ २९ ॥ तदेव कारणमाह अलंकारेणेति ॥ ३० ॥ वर्चः शरीरकांतिः वांयुवयोः ॥ ३१ ॥ मोहित इति
नन्विदमनुचितं यद्गवतो मोहः अमोहे मोह इत्यनृतकथनं च किंच पलायनसमये कृप्यमूकाभिमुखधावनेन व्यक्तिरस्येवेति चेन्न वालिन आयुर्दाया समाप्या तथाकारणेऽपि सुग्रीवसंतोषाय स्वस्मि
राघवोऽपि सहभ्रात्रा सहचैव हनू मता ॥ तदेव वनमागच्छत् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥ २४ ॥ तं समीक्ष्यागतं रामं सुग्रीवः सहलक्ष्मणम् ॥ क्रीमान्दीनमुवाचे
दं वसुधामवलोकयन् ॥ २५ ॥ आकृयस्वेति मामुक्त्वा दर्शयित्वा च विक्रमम् ॥ वैरिणा घातयित्वा च किमिदानीं त्वया कृतम् ॥ २६ ॥ तामेव वेलाम् वक्त
व्यं त्वयाराधवतत्त्वतः ॥ वालिनं न निहन्मीति ततो नाहमितो व्रजे ॥ २७ ॥ तस्य चैवं ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ करुणं दीनया वाचाराधवः पुनर
ब्रवीत् ॥ २८ ॥ सुग्रीवश्चूयतां तात क्रोधश्च व्यपनीयताम् ॥ कारणं येन बाणो यसं समयान विसर्जितः ॥ २९ ॥ अलंकारेण वेपेण प्रमाणेन गतेन च ॥
त्वं च सुग्रीववाली च सहशौस्थः परस्परम् ॥ ३० ॥ स्वरेण वर्चसा चैव प्रेक्षितेन च वानर ॥ विक्रमेण च वाक्यैश्च व्यक्तित्वानोपलक्ष्ये ॥ ३१ ॥ ततो हं रूप
सादृश्यान्मोहितो वानरोत्तम ॥ नोत्सृजामि महावेगं शरं शत्रुनिवर्हणम् ॥ ३२ ॥ जीवितांतकरं घोरं सादृश्यात्तु विशंकितः ॥ मूलघातो न नौ स्याद्वि
द्वयोरितिरुतो मया ॥ ३३ ॥ त्वयि वीरविपन्ने हि अज्ञानालाघवान्मया ॥ मौढ्यं च मम बाल्यं च ख्यापितं स्यात्कपीश्वर ॥ ३४ ॥ दत्ताभयवधो नाम
पातकं महदद्भुतम् ॥ अहं चलक्ष्मणश्चैव सीता च वरवर्णिनी ॥ ३५ ॥ त्वदधीनावयं सर्वे वने स्मिन् शरणं भवान् ॥ तस्माद्युध्यस्व भूयस्त्वं मामाशंकी
श्ववानर ॥ ३६ ॥

मानुष्यबुद्ध्यनुत्पादाय चात्मनि मोहोऽप्येक्षया समाधानादक्षतेः मोहित इत्यस्येवेति शेषः ईदृशे विषये एवं विधावृतवचनं न दोषायेत्यप्यनेन ध्वनितम् नोत्सृजामिनोदसृजम् ॥ ३२ ॥ विशंकितः शं
कावान् हि निश्चयेन नौ आवयोर्द्वयोरपि त्वन्नाशेन मूलघातो न स्यात्माभूदिति एतदर्थं मया कृतः शरानुत्सर्ग इति शेषः ॥ ३३ ॥ मूलघातमेव दर्शयति त्वयीति मया विपन्ने मद्यापारतो नाशिते अ
ज्ञानमनिश्चयप्रवृत्तिः लाघवाच्चापल्यात् ॥ ३४ ॥ बाधकांतरमाह दत्तमभयमस्मै दत्ताभयस्तस्य वधो महत्पातकमिति नाम प्रसिद्धम् स्वमूलघातमप्याह अहमिति ॥ ३५ ॥ मामाशं
कीरीत्यावाधायां द्वित्वम् ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ गजपुष्पीनागपुष्पीलता शुभसंम्यक्लक्षयतीतिशुभलक्षणानाम् ॥ ३९ ॥ व्यसर्जयन्निष्ठवृत्तान्समर्पितवानित्यर्थः ॥ ४० ॥ लतयाशुक्लपुष्पनागपुष्पीलतया संध्यारागसहितोयद्वयवलाकानामालयेवतयालतयाशुभे ॥ ४१ ॥ रामवाक्येत्करणेसमाहितउद्युक्तः ॥ ४२ ॥ स्वभमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये

एतन्मुहूर्तेतुमयापश्यवालिनामाहवे ॥ निरस्तमिषुणैकेनचेष्टमानंमहीतले ॥ ३७ ॥ अभिज्ञानंकुरुष्वत्वमात्मनोवानरेश्वर ॥ येनत्वामभिजानीयां
द्वंद्वयुद्धमुपागतम् ॥ ३८ ॥ गजपुष्पीमिमांफलामुत्पाद्यशुभलक्षणाम् ॥ कुरुलक्ष्मणकंठेस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ ३९ ॥ ततोगिरितटेजातामुत्पा
द्यकुसुमायुताम् ॥ लक्ष्मणोगजपुष्पीतांतस्यकंठेव्यसर्जयत् ॥ ४० ॥ सतयाशुभेश्रीमान्लतयाकंठसक्तया ॥ मालयेववलाकानांसंसंध्यद्वतो
यदः ॥ ४१ ॥ विश्राजमानोवपुषारामवाक्यसमाहितः ॥ जगामसहरामेणकिष्किंधांपुनरापसः ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०किष्किंधा
कण्ठिद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ऋष्यमूकात्सधर्मात्माकिष्किंधांलक्ष्मणाग्रजः ॥ जगामसहसुग्रीवोवालिविक्रमपालिताम् ॥ १ ॥ समु
द्यम्यमहच्चापंरामःकांचनभूषितम् ॥ शरांश्चादित्यसंकाशान्गृहीत्वारणसाधकान् ॥ २ ॥ अग्रतस्तुययौतस्यराघवस्यमहात्मनः ॥ सुग्रीवःसंहत
ग्रीवोलक्ष्मणस्यमहाबलः ॥ ३ ॥ पृष्ठतोहनुमान्वीरोनलोनीलश्रवीर्यवान् ॥ तारश्चैवमहातेजाहरियूथपयूथपः ॥ ४ ॥ तेवीक्षमाणावृक्षांश्चपुष्प
भारावलंबिनः ॥ प्रसन्नानुवहाश्चैवसरितःसागरंगमाः ॥ ५ ॥ कंदराणिचशैलांश्चनिर्दराणिगुहास्तथा ॥ शिखराणिचमुख्यानिदरीश्चप्रियदर्शनाः
॥ ६ ॥ वैदूर्यविमलैस्तोयैःपद्मैश्चाकोशकुड्मलैः ॥ शोभितान्सजलान्मार्गेतटाकांश्चावलोकयन् ॥ ७ ॥ कारंदैःसारसैर्हंसैर्वज्रैर्जलकुक्कुटैः ॥ चक्र
वाकैस्तथाचान्यैःशकुनैःप्रतिनादितान् ॥ ८ ॥

आदिकाव्येकिष्किंधाकण्ठिद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ऋष्यमूकादिति ॥ १ ॥ २ ॥ संहतग्रीवःदृढबंधवद्धग्रीवः हरियूथपानामपियूथंपातितादृशः ॥ ४ ॥ ५ ॥ कंदरा
णिनिर्दराकारपर्वतविवराणि निर्दराणिशिलाविवराणि गुहाःदेवस्वातगिरिविलानि दूर्योगद्वाराणि ॥ ६ ॥ आकोशमग्रभागपर्यंतकुड्मलैर्मुकुलरूपैः तेनेपद्विकसितैःपद्मैःशोभितान्अवलोक
यन् ॥ ७ ॥ कारंदैःकारंदैः ॥ ८ ॥

वा० रा०

॥ २० ॥

कि० का०

४

॥ २० ॥

शम्पतुणम् ॥ ९ ॥ कूलघातितादवतटाकवैरित्वम् एकचरान् असहायचरान् ॥ १० ॥ द्विरदप्रख्यान् गजनुल्यान् ॥ ११ ॥ १२ ॥ द्रुमाणां खंडः समूहो यस्मिंस्तादृशं वनम् ॥ १३ ॥ वृक्षखंडो
वृक्षसमूहः मेघेत्याद्युत्तरान्वयि ॥ १४ ॥ त्वया कर्त्तव्यं कौतूहलस्योत्सुक्यस्यापनयनं निवर्तनं कर्तुं कारयितुमिच्छामि ॥ १५ ॥ १६ ॥ उद्यानैरुपवनैश्च संपन्नं युक्तम् ॥ १७ ॥ सप्तजनानामस

सुदुशष्पांकुराहारान्निर्भयान्वनचारिणाम् ॥ चरतां सर्वतः पश्यन् स्थलीपुहुरिणान् स्थितान् ॥ १ ॥ तटाकवैरिणश्चापिशुक्लदंतविभूषितान् ॥ घोरानेक
चरान्वन्यान् द्विरदान् कूलघातिनः ॥ १० ॥ मत्तान् गिरितोद्दुष्टान् पर्वतानि वजंगमान् ॥ वानरान् द्विरदप्रख्यान् महीरेणुसमुक्षितान् ॥ ११ ॥ वने वनचरां
श्चान्यान् खेचरांश्च विहंगमान् ॥ पश्यन्तस्त्वरिताजग्मुः सुग्रीववशवर्तिनः ॥ १२ ॥ तेषां तु गच्छतां तत्र त्वरितं रघुनंदनः ॥ द्रुमखंडवनं दृष्ट्वारामः सुग्री
वमब्रवीत् ॥ १३ ॥ एष मेघद्वकाशे वृक्षखंडः प्रकाशते ॥ मेघसंघातविपुलं पर्यंतं कदलीवृतम् ॥ १४ ॥ किमेतज्ज्ञातुमिच्छामि सखे कौतूहलं मम ॥
कौतूहलापनयनं कर्तुमिच्छाम्यहं त्वया ॥ १५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य महात्मनः ॥ गच्छन्नेवाच चक्षेय सुग्रीवस्तन्महद्वनम् ॥ १६ ॥ एतद्राघव
विस्तीर्णमाश्रमं श्रमनाशनम् ॥ उद्यानवनसंपन्नं स्वादुमूलफलोदकम् ॥ १७ ॥ अत्र सप्तजनानाममुनयः शंसितव्रताः ॥ सप्तैवासन्नधः शीर्षानिय
तं जलशायिनः ॥ १८ ॥ सप्तरात्रेरुताहारावायुनाचलवासिनः ॥ दिवं वर्षशतैर्याताः सप्तभिः सकले वराः ॥ १९ ॥ तेषामेतत्प्रभावेण द्रुमप्राकारसंवृ
तम् ॥ आश्रमं सुदुराधर्षमपि सैद्रैः सुरासुरैः ॥ २० ॥ पक्षिणो वर्जयंत्येतत्तथान्ये वनचारिणः ॥ विशन्ति मोहाद्येऽप्यत्र न निवर्तन्ति ते पुनः ॥ २१ ॥ विभू
षणरवाश्चात्र श्रूयन्तं सकलाक्षराः ॥ तूर्यगीतस्वनश्चापि गंधोदिव्यश्च राघव ॥ २२ ॥ त्रेताग्रयोऽपि दीप्यन्ते धूमोऽप्येव प्रदृश्यते ॥ वेष्टयन्निव वृक्षाग्रान्
कपोतांगारुणो घनः ॥ २३ ॥ एते वृक्षाः प्रकाशन्ते धूमसंसक्तमस्तकाः ॥ मेघजालप्रतिच्छन्नावैदूर्यगिरयो यथा ॥ २४ ॥

सप्तजनानां इति प्रसिद्धा अधः शीर्षाः भूप्रतिष्ठापितशिरसः ॥ १८ ॥ केवलवायुनैव सप्तरात्रे गते रुताहाराः सप्तभिर्वर्षशतैः सकले वरादिव्याताः ॥ १९ ॥ एतदाश्रमम् अर्धर्चादिराश्रमशब्दः ॥ २० ॥
वर्जयन्ति न प्रविशन्ति पुनर्न निवर्तन्ति अत्रैव भ्रियन्त इत्यर्थः ॥ २१ ॥ सकलाक्षराः कलाक्षराभिर्मधुराक्षराभिर्वाग्भिः सहिता भूषणरवा अप्सरसामिति शेषः दिव्यो गंधश्च तासामेवानुभूयत इति शेषः
॥ २२ ॥ न केवलं जोगन्तुमिः कर्मभूमिरपीत्याह त्रेतेत्यादि कपोतांगवदरुणो धूमरो घन इव धूमो वृक्षाग्रान् वेष्टयन्त्यामु वन्दृश्यते ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ तेषामुद्दिश्यतानुद्दिश्येति यावत् तेषांप्रणमंति तान्प्रणमंति ॥ २६ ॥ महात्मानः महात्मनस्तानुत्पीनुद्दिश्याभ्यवादयत्नमस्कृतवान् ॥ २७ ॥ वानराहनुमदादयः एतत्कथाप्रश्नादिकं
वाल्यायुःसमाप्तिकाळलाभाय ॥ २८ ॥ २९ ॥ शस्त्राणि वानराणां शस्त्रं शिलादि ॥ ३० ॥ नगमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधा

कुरुप्रणामंधर्मात्मंस्तेषामुद्दिश्यराघव ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा प्रयतः संहतांजलिः ॥ २५ ॥ प्रणमंति हि ये तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥ न तेषामशु
भाकिंचिच्छरीरे रामविद्यते ॥ २६ ॥ ततोरामः सह भ्रात्रालक्ष्मणेन कृतांजलिः ॥ समुद्दिश्य महात्मानस्तानुत्पीनभ्यवादयत् ॥ २७ ॥ अभिवाद्य च ध
र्मात्मारामो भ्राता च लक्ष्मणः ॥ सुग्रीवो वानराश्चैव जग्मुः संहृष्टमानसाः ॥ २८ ॥ ते गत्वा दूरमध्वानंतस्मात्सप्तजनाश्रमात् ॥ ददृशुस्तांदुराधर्षा
किष्किंधां वालिपालिताम् ॥ २९ ॥ ततस्तुरामानुज राम वानराः प्रगृह्य शस्त्राण्युदितो ग्रतेजसः ॥ पुरीं सुरेशात्मजवीर्यपालितां वधाय शत्राः पुनरा
गतास्त्वह ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आदिकाव्ये कि० त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सर्वे ते त्वरितंगत्वा किष्किंधां वालिनः
पुरीम् ॥ वृक्षैरात्मानमावृत्य व्यतिष्ठन् गहनवने ॥ १ ॥ विसार्य सर्वतो दृष्टिकानने काननप्रियः ॥ सुग्रीवो विपुलग्रीवः क्रोधमाहारयद्दृशम् ॥ २ ॥
ततस्तु निनदंघोरं कृत्वा युद्धाय चाकूयत् ॥ परिवारैः परिवृतो नादैर्भिदन्निवांवरम् ॥ ३ ॥ गर्जन्निव महामेघो वायुवेगपुरःसरः ॥ अथ बालार्कसदृशो
ह्रस्वमिह गतिस्ततः ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा रामं क्रियादत्तं सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥ हरिवागुरया व्याप्ता तदा कांचनभूषणाम् ॥ ५ ॥ प्राप्ताः स्मध्वजयंत्राढ्यां कि
ष्किंधां वालिनः पुरीम् ॥ प्रतिज्ञाया कृतावीर्यया वालिवधे पुरा ॥ ६ ॥ सफलां कुरुतां क्षिप्रं लतां कालइवागतः ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा सुग्रीवेण सरा
घवः ॥ ७ ॥ तमेवावाच वचनं सुग्रीवं शत्रुमूढनः ॥ कृताभिज्ञानचिह्नस्त्वमनया गजसाङ्गया ॥ ८ ॥

काद्वित्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गहने निविहेदुष्प्रवेशे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वायोर्वेगः पुरःसरोयस्य समहामेघ इव बालार्कसदृशो वर्णेन प्रतापेन च ॥ ४ ॥ हरिरूपवागुर
या व्याप्ता वागुरकारतया स्थित हरिकाम् ॥ ५ ॥ ध्वजैर्यत्रैः प्राकारयुद्धापेक्षितैराढ्याम् ॥ ६ ॥ यथा आगतः कालो ऋतुविशेषरूपः लतां प्राक्सपुष्पांतः सफलां करोति तथा स्वकृतप्रतिज्ञां त्वम
पि सफलां कुरु वित्यर्थः ॥ ७ ॥ गजसाङ्गया गजेन समाना आङ्गानामयस्यास्तया ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ नक्षत्रमालया आकाशे विपरीतो विशेषेण परितो वेष्टितः सूर्य इव कविविकल्पितोपमालीकोपमा तैनादृशः सूर्यो यदि भवेत्तदा तरुणार्कवर्णस्य कंठसक्तशुक्लपुष्पमालस्योपमा स्यादित्यतिशयोक्तिरव्यग्या केचित्तु विपरीत इति समस्यतम् परितंतु दिवा प्रोक्तं विपरीतं तु शर्वरी पौर्णमासी गतश्चंद्रः सूर्य इत्यभिधीयत इति व्याचक्षते ॥ १० ॥ प्रमोक्ष्यामि प्रमोचयिष्यामि ॥ ११ ॥ चेष्टते लुठिष्यति मद्दर्शनानंतरमेवेति शेषः ॥ १२ ॥ यदि मद्दृष्टिपथंगतो जीवन्स विनिवर्तते ततस्तदामां दोषेणोपलक्षितं गच्छेद्वगच्छेत् मार्गं हर्षं किंच मद्दलस्य दृष्टत्वा द्वालिनं निहतमेवावेहीत्याह प्रत्यलक्ष्मणेन समुत्पाद्य एषा कंठे कृता तव ॥ शोभसेऽप्यधिकं वीरलतया कंठसक्तया ॥ ९ ॥ विपरीत इवाकाशे सूर्यो नक्षत्रमालया ॥ अद्य वालिसमुत्थं तेऽयं वैरं च वानर ॥ १० ॥ एकेनाहं प्रमोक्ष्यामि वाणमोक्षेण संयुगे ॥ मम दर्शय सुग्रीव वैरिणं भ्रातृरूपिणम् ॥ ११ ॥ वाली विनिहतो यावद्वने पांसुपुचेष्टते ॥ यदि दृष्टिपथं प्राप्नो जीवन्स विनिवर्तते ॥ १२ ॥ ततो दोषेण मागच्छेत्स योगर्हं च मां भवान् ॥ प्रत्यक्षं सप्तते तालामया वाणेन दारिताः ॥ १३ ॥ ततो वेत्ति बलेनाद्य वालिनं निहतं रणे ॥ अनृतं नोक्तपूर्वमेचिरं रुद्धेऽपि तिष्ठता ॥ १४ ॥ धर्मलोभपरीतेन न च वक्ष्ये कथंचन ॥ सफलां च करिष्यामि प्रतिज्ञां जहिसंभ्रमम् ॥ १५ ॥ प्रमूतं कलमक्षेत्रं वर्षेण वशतः क्रतुः ॥ तदा द्वा न निमित्तं च वालिनो हेममालिनः ॥ १६ ॥ सुग्रीव कुरुतं शब्दं निष्पतेद्येन वानरः ॥ जितकाशी जयश्लाघी त्वया चाधर्षितः पुरात् ॥ १७ ॥ निष्पतिष्यत्यसंगेन वाली सप्रियसंयुगः ॥ रिपूणां धर्षितं श्रुत्वामर्षयंति न संयुगे ॥ १८ ॥ जानंतस्तु स्वकं वीर्यं स्त्रीसमक्षं विशेषतः ॥ सतुराम वचः श्रुत्वा सुग्रीवो हेमपिंगलः ॥ १९ ॥ न नर्द क्रूरनादेन विनिर्भिदन्निवां वरम् ॥ तत्र शब्देन वित्रसा गावो यांति हतप्रभाः ॥ २० ॥ राजदोष परामृष्टाः कुलस्त्रिय इवाकुलाः ॥ द्रवंति च मृगाः शीघ्रं भग्ना इव रणे हयाः ॥ २१ ॥ पतंति च खगा भूमौ क्षीणपुण्या इव ग्रहाः ॥ २२ ॥

क्षमिति ॥ १३ ॥ वेत्ति विद्धि रुद्धेऽपि प्राणसंकटेऽपि मेमया ॥ १४ ॥ धर्मलोभेन धर्मलिप्सया परीतेन व्याप्तचित्तेनेति पूर्वान्वयि ॥ १५ ॥ सफलां करिष्यामीत्यत्र दृष्टांतः प्रसूतमिति अंकुरितमित्यर्थः कलमक्षेत्रमिति व्रीहिक्षेत्रमित्यर्थः ॥ १६ ॥ जितकाशी जितश्वासो जितभयो वा त्वया आधर्षितः स नृपरायेन निष्पतेत्तं शब्दं कुर्वित्यर्थः ॥ १७ ॥ ननु कृतेऽपि आज्ञाने रुयादिसंकोन निष्पतिष्यति तत्राह निष्पतिष्यतीति असंगेन रुयादिसंगपरित्यागेनेत्यर्थः यतः प्रियसंयुगः न मर्षयंतीत्यस्य शूरा इति शेषः ॥ १८ ॥ विशेषतो न मर्षयंतीत्यनुषंगः ॥ १९ ॥ गावो महांतो वृषभाः हतप्रभाः हतशक्तयः ॥ २० ॥ राजदोषे प्रजारक्षणाभाव रूपेण राजदोषेण परैरन्यैरामृष्टा अतएवाकुला व्याकुलाः कुलस्त्रिय इव गावो यांति ॥ २१ ॥ ग्रहाः देवाः ॥ २२ ॥

जीमूतवल्केतप्रणादः प्रतीतः रामे इति शेषः शौर्येपराक्रमकरणे विवृद्धं तेजो यस्य सरित्पतिर्वासुमुद्र इव ॥ २३ ॥ गरमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामैश्वरीरामायणतिलकैवात्मीकीये आदि
काव्ये किष्किंधाकांडे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति ॥ १ ॥ एकपदे तत्क्षणे आपादितः संपादितः ॥ २ ॥ कनकप्रभस्य क्रोधादतिरक्तत्वे सहजप्रभानाशेनोपरक्तादि
न्योपमेयता एतदादीनि आसन्नमृत्युलक्षणानि ॥ ३ ॥ उत्पतितपद्मेत्येकदेशे तत्रम् उत्पतितैरुद्धतैः पद्मैरुत्पतितानष्टापद्मकृतशोभायस्य तादृशो मृणालसहितोद्भूत इव दंष्ट्रा मृणालस्थानीया ॥ ४ ॥
ततः स जीमूतवल्केतप्रणादो नादं त्यमुंचत्वरया प्रतीतः ॥ सूर्यात्मजः शौर्यविद्वद्भूतजाः सरित्पतिर्वानिलचंचलोर्मिः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ
दिकाव्ये किष्किंधाकांडे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ अथ तस्य निनादं तं सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ शुश्रावांतः पुरगतो वाली भ्रातुरम
र्षणः ॥ १ ॥ श्रुत्वा तु तस्य निनदं सर्वभूतप्रकंपनम् ॥ मदश्चैकपदेन पृः क्रोधश्चापादितो महान् ॥ २ ॥ ततो रोपपरीतां गोवाली स कनकप्रभः ॥ उपरक्त
इवादित्यः सद्यो निप्रभतांगतः ॥ ३ ॥ वाली दंष्ट्राकरालस्तु क्रोधाद्दीप्ताग्निलोचनः ॥ भ्रात्युत्पतितपद्माभः स मृणाल इव द्रुतः ॥ ४ ॥ शब्दं दुर्मर्षणं श्रुत्वा
निष्प्रातः ततो हरिः ॥ वेगेन च पदन्यासैर्दारयन्निव मेदिनीम् ॥ ५ ॥ तंतुतारापरिष्वज्य स्नेहादर्शितसौलदा ॥ उवाच त्रस्तसंभ्रांता हितोदकमिदं व
चः ॥ ६ ॥ साधुक्रोधमिमं वीरनदीवेगमिवागतम् ॥ शयनादुत्थितः काल्यंत्यजभुक्तामिव स्वजम् ॥ ७ ॥ काल्यमेतेन संग्रामं करिष्यसि च वानर ॥
वीरगेश च्चुवाहुल्यं फल्गुतावानविद्यते ॥ ८ ॥ सहसा तव निष्क्रामो मम तावन्नरोचते ॥ श्रूयतामभिधास्यामि यन्निमित्तं निवार्यते ॥ ९ ॥ पूर्वमापति
तः क्रोधात्सत्वामाद्वयत युधि ॥ निष्पत्य च निरस्तस्ते हन्यमानो दिशो गतः ॥ १० ॥ त्वया तस्य निरस्तस्य पीडितस्य विशेषतः ॥ इहैत्यपुनराह्वानं शंकां
जनयतीव मे ॥ ११ ॥

दुर्मर्षणं दुःसहम् वेगेन युक्तैः पदन्यासैः ॥ ५ ॥ त्रस्तसंभ्रांता कर्मधारये पुंवत्त्वम् त्रस्ताभीता संभ्रांता क्षुभितचित्ता हितोदकं हितरूपोत्तरकालफलम् ॥ ६ ॥ काल्यं प्रातः काले शयनादुत्थितः भु
क्तां त्रजमिव त्यज क्रोधम् ॥ ७ ॥ काल्यं प्रातः काले संग्रामं कुरु हे वीर यद्यपि संग्रामेश चोर्वाहुल्यं त्वत्त आधिक्यं न विद्यते नापि तव फल्गुतालघुता विद्यतेऽथापि सहसा हठात्तवाद्य निष्क्रामो निष्क्रमणं
मम नरोचते कुतस्तत्राह श्रूयतामिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ पूर्वक्रोधादापतितः सूर्यावोयुद्धाय त्वामाद्वयत तदा ते त्वयानिष्पत्य निरस्तो हन्यमानश्च दिशो गतः ॥ १० ॥ तस्य तथानिरस्तस्य पुनरेत्या
ह्वानं शंकां जनयत्येव ॥ ११ ॥

कुतस्तत्राह दर्पश्चेति दर्पोर्गर्वः व्यवसायोयुद्धविषयः यादृशश्चनर्दतोनिनादस्यसंरंभोवद्विरेतदेतस्यकारणं नाल्पं अयंदर्पादिः कारणविशेषपूर्वकः कार्यविशेषत्वात् इत्यनुमितम् ॥ १२ ॥
 कारणविशेषदर्शयति नेति अवष्टब्धसहायः परिगृहीतसहायः सर्वथासहायसंबन्धमूलोयसंरंभइतिभावः ॥ १३ ॥ नन्वितितस्यबुद्धिः कुतस्तत्राह प्रकृत्येति निपुणः उचितकृत्यनिष्पादनेसम-
 र्थः तत्क्षमबुद्धिमांश्च ननुसहायवंतं वधिष्यामीति चेत्तत्राह अपरीक्षितशत्रुनाशकवीर्येणपुंसासुग्रीवः सख्यनेष्यति अतस्तस्यसहायभूतः शंकनीयएव ॥ १४ ॥ नकेवलंमदनुमितएवायमर्थः किं-
 तुगच्छप्रमाणादप्यवगतइत्याह पूर्वमेवेति यन्मयापूर्वमंगदस्यकुमारस्यवचः श्रुतंतत्त्वहितमद्यत्वांवक्ष्यामि ॥ १५ ॥ तदेवाह अंगदस्त्विति वनांतंवनमध्यंयातस्मैचारैर्निवेदिताप्रवृत्तिरासीत्
 दर्पश्चव्यवसायश्चयादृशस्तस्यनर्दतः ॥ निनादस्यचसंरंभोनैतदल्पंहिकारणम् ॥ १२ ॥ नासहायमहंमन्येसुग्रीवंतमिहागतम् ॥ अवष्टब्धसहाय-
 श्रयमाश्रित्यैषगर्जति ॥ १३ ॥ प्रकृत्यानिपुणश्चैवबुद्धिमांश्चैववानरः ॥ नापरीक्षितवीर्येणसुग्रीवः सख्यमेष्यति ॥ १४ ॥ पूर्वमेवमयावीरश्रुतंक-
 ययतोवचः ॥ अंगदस्यकुमारस्यवक्ष्याम्यद्यहितंवचः ॥ १५ ॥ अंगदस्तुकुमारोयंवनांतमुपनिर्गतः ॥ प्रवृत्तिस्तेनकथिताचारैरासीन्निवेदिता ॥ १६ ॥
 अयोध्याधिपतेः पुत्रौशूरोममरदुर्जयौ ॥ इक्ष्वाकूणांकुलेजातौप्रस्थितौरामलक्ष्मणौ ॥ १७ ॥ सुग्रीवप्रियकामार्थंप्राप्तौतत्रदुरासदौ ॥ सतेभ्रातुर्हि
 विख्यातः सहायोरणकर्मणि ॥ १८ ॥ रामः परबलामर्दीयुगांताग्निरिवोत्थितः ॥ निवासवृक्षः साधूनामापन्नानांपरागतिः ॥ १९ ॥ आर्तानांसंश्रय-
 श्चैवयशसश्चैकभाजनम् ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नोनिदेशेनिरतः पितुः ॥ २० ॥ धातूनामिवशैलेंद्रोगुणानामाकरोमहान् ॥ तत्क्षमोनविरोधस्तेसहते-
 नमहात्मना ॥ २१ ॥ दुर्जयेनाप्रमेयेणरामेणरणकर्मसु ॥ शूरवक्ष्यामितेकिंचिन्नचेच्छाम्यभ्यसूयितुम् ॥ २२ ॥ श्रूयतांक्रियतांचैवतववक्ष्यामिय-
 द्दितम् ॥ यौवराज्येनसुग्रीवंतूर्णसाध्वभिषेचय ॥ २३ ॥ विग्रहंमाकृत्यावीरभ्रात्राराजन्यवीयसा ॥ अहंहितेक्षमंमन्येतेनरामेणसौहृदम् ॥ २४ ॥
 प्रवृत्तिः सूर्यावृत्तान्तः सातेनममकथिता ॥ १६ ॥ १७ ॥ तत्रतयोर्मध्येयस्तवधातुः सहायोविख्यातः हियतः सपरबलामर्दीसाधूनांनिवासवृक्षः आश्रयः आपन्नानांशरणागतानांगतिः शरणम्
 ॥ १८ ॥ १९ ॥ आर्तानांशत्रुपीडितानां तन्नाशायसंश्रयः संश्रयार्हः ज्ञानं ब्रह्मज्ञानं धर्मविषयं विज्ञानं शिल्पनैपुणं वा निदेशेनिरत इत्यनेन स्वराज्यमरक्षितवतः कुतः पररक्षणसामर्थ्यमित्यपास्त-
 म् ॥ २० ॥ तत्तस्मात्तेनोच्यमानगुणकेनरामेणतवविरोधोनक्षमः नयुक्तः ॥ २१ ॥ दुर्जयेनेत्याद्यर्थपूर्वान्वयि किंचिद्वक्ष्यमाणं त्वयाभ्यसूयितुंनेच्छामि कथमियंमांप्रतिवदतीतिमदसूयानक-
 त्वेत्येत्यर्थः आर्पत्वादसमानकर्तृत्वेपितुमुन् ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेनवलीयसारामेण ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ तत्र तस्मिन्दूरदेशे वा सन् विद्यमानः इह स्थित्व तस्मीपस्थो वा भुवि न पश्यामि तवैति शेषः ॥ २६ ॥ प्रत्यनंतरं स्वाधीनम् ॥ २७ ॥ भ्रातृसौहृदमालंब्यैव तव गतिर्नान्या गतिरस्तीत्यर्थः ॥ २८ ॥ यदिते यदि त्वयेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तदाहीत्यादिकं विवाक्यम् ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिंधाकांडे पंचदशः सर्गः ॥

सुग्रीवेण च संप्रीतिं वैरमुत्सृज्य दूरतः ॥ लालनीयो हिते भ्राता यवीयाने पवानरः ॥ २५ ॥ तत्र वा सन्निहस्यो वा सर्वथा बंधुरेव ते ॥ न हितेन समं बंधुं भुवि पश्यामि कंचन ॥ २६ ॥ दानमानादि सत्कारैः कुरुष्व प्रत्यनंतरम् ॥ वैरमेतत्समुत्सृज्य तव पार्श्वे सतिष्ठतु ॥ २७ ॥ सुग्रीवो विपुलग्रीवो महाबंधुर्मत्सवः ॥ भ्रातृसौहृदमालंब्य नान्या गतिरिहास्ति ते ॥ २८ ॥ यदिते मयि यं कार्यं यदि चावैपि मां हिताम् ॥ याच्यमानः प्रियत्वेन साधुवाक्यं कुरुष्व मे ॥ २९ ॥ प्रसीद पथ्यं शृणु जल्यंतं हि मे नरोपमेवानुविधातुमर्हसि ॥ क्षमो हिते को मलराजसूनुना न विग्रहः शक्रसमान तेजसा ॥ ३० ॥ तदा हिताराहितमेव वाक्यं तं बालिनं पथ्यमिदं वभाषे ॥ नरो च ते तद्वचनं हितस्य कालाभिपन्नस्य विनाशकाले ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा ० आदिकाव्ये किंकिंधाकांडे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तामेवं बुवतीं तारां ताराधिपनिभाननाम् ॥ वालीनिर्भर्त्सयामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गर्जतोस्य सुसंख्यं भ्रातुः शत्रोर्विशेषतः ॥ मर्षयिष्यामि केनापि कारणेन वरानने ॥ २ ॥ अधर्षितानां शूराणां समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ धर्षणामर्षणं भीरुमरणादतिरिच्यते ॥ ३ ॥ सोढुं न च समर्थो हं युद्धकामस्य संयुगे ॥ सुग्रीवस्य च संरंभं हीनग्रीवस्य गर्जितम् ॥ ४ ॥ न च कार्यो विषादस्ते राघवं प्रतिमन्त्रते ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च कथं पापं करिष्यति ॥ ५ ॥ निवर्तस्व सहस्रीभिः कथं भूयो नु गच्छसि ॥ सौहृदं दर्शितं तावन्मयि भक्तिस्त्वया कृता ॥ ६ ॥ प्रतियोत्स्याम्य हंगत्वा सुग्रीवं जहिसंभ्रम् ॥ दर्पचास्य विनेष्यामि न च प्राणैर्वियोक्ष्यते ॥ ७ ॥

॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तामिति ॥ १ ॥ सुसंख्यं भावे निष्ठा सुसंभ्रमित्यर्थः केनापि न केनापि त्वदुक्तकारणेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ धर्षणामर्षणं सहनम् ॥ ३ ॥ संयुगे संरंभं संयुगनिमित्तं संरंभमित्यर्थः ॥ ४ ॥ राघवं प्रति राघवनिमित्तं भयमालक्ष्य मन्त्रते त्वया विषादो न कार्यः यतो धर्मज्ञत्वादिगुणः सः पापं मद्बद्धरूपम् ॥ ५ ॥ कथं भूयो नु गच्छसि निवर्तस्वेत्युच्यमानापीति भावः भक्तिरनुरागः ॥ ६ ॥ दर्पचदपमेव वियोक्ष्यते वियोजयिष्यते सोढुत्वान् ॥ ७ ॥

उक्तमेव विवृणोति इमिदं त्वदीप्सितं दर्पमोचनेनेत्यर्थः वृक्षैर्वृक्षप्रहारैः ॥ ८ ॥ गर्वितं दर्पं आयस्तंतत्प्रवृत्तं दृढयत्नं भावे निष्ठा सहायत्वं बुद्धिसाचिव्यम् ॥ ९ ॥ जनेन स्वपरिवारजनेन अलंजित्वा जयमात्रं कृत्वा निवर्तिष्ये ननु वधमित्यर्थः अहंजित्वेति पाठस्त्वसांप्रदायिकः ॥ १० ॥ ११ ॥ मंत्रवित् स्वस्वयनमंत्रवेत्त्री देवांशत्वात्तद्वेदनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वतो दृष्टिचारयन् स्थित

अहं ह्याजिस्थितस्यास्य करिष्यामि यदीप्सितम् ॥ वृक्षैर्मुष्टिप्रहारैश्च पीडितः प्रतियास्यति ॥ ८ ॥ न मे गर्वितमायस्तं सहिष्यति दुरात्मवान् ॥ कृतं ता
रे सहायत्वं दर्शितं सौहृदं मयि ॥ ९ ॥ शापितासि मम प्राणैर्निवर्तस्व जनेन च ॥ अलंजित्वानि वर्तिष्येत महं भ्रातरं रणे ॥ १० ॥ तंतुतारापरिष्वज्यवा
लिनं प्रियवादिनी ॥ चकार रुदती मंदं दक्षिणासाप्रदक्षिणम् ॥ ११ ॥ ततस्वस्वयनं कृत्वा मंत्रविद्विजयैपिणी ॥ अंतःपुरं सहस्रीभिः प्रविष्टा शोकमोहिता
॥ १२ ॥ प्रविष्टा यांतुतारायां सहस्रीभिः स्वमालयम् ॥ नगर्या निर्ययौ क्रुद्धो महासर्प इव श्वसन् ॥ १३ ॥ सनिः श्वस्य महारोषो वाली परमवेगवान् ॥ सर्व
तश्चारयन् दृष्टिं शत्रुदर्शनकांक्षया ॥ १४ ॥ सददर्शतः श्रीमान् सुग्रीवं हेमपिंगलम् ॥ सुसंवीतमवष्टब्धं दीप्यमानमिवानलम् ॥ १५ ॥ तं सदृष्ट्वा महाबा
हुः सुग्रीवं पर्यवस्थितम् ॥ गाढं परिदधे वासो वाली परमकोपनः ॥ १६ ॥ स वाली गाढसंवीतो मुष्टिमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ सुग्रीवमेवाभिमुखो ययौ यो
द्धुं कृतत्सणः ॥ १७ ॥ श्लिष्टं मुष्टिं समुद्यम्य संरथ्यतरमागतः ॥ सुग्रीवोपि समुद्दिश्य वालिनं हेममालिनम् ॥ १८ ॥ तं वाली क्रोधताम्राक्षं सुग्रीवं रणको
विदम् ॥ आपतंतं महावेगमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ एष मुष्टिर्महान्वद्भोगाढः सुनियतांगुलिः ॥ मया वेगविमुक्तस्ते प्राणानादाय यास्यति ॥ २० ॥
एवमुक्तुः सुग्रीवः क्रुद्धो वालिनमब्रवीत् ॥ तव चैष हरः प्राणान्मुष्टिः पततु मूर्धनि ॥ २१ ॥ ताडितस्तेन संक्रुद्धः समभिक्रम्य वेगतः ॥ अभवच्छोणि
तौ द्वारी सापीड इव पर्वतः ॥ २२ ॥

इति शेषः ॥ १४ ॥ सुसंवीतं वद्धकच्छं अवष्टब्धं युयुत्सया दृढं भूमिमाक्रम्य स्थितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ गाढं संवीतः दृढं वद्धकच्छः ॥ १७ ॥ सुग्रीवोपि वालिनं समुद्दिश्य श्लिष्टं दृढं वद्धं मुष्टिमुद्यम्य
किंचित्संमुखमागतः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेगविमुक्तस्त्वदुपरीतिशेषः ॥ २० ॥ एवमुक्तो वालीना तव प्राणान्हरन्नेष मुष्टिर्मामकस्तव मूर्ध्नि पततु इत्यब्रवीत् ॥ २१ ॥ सुग्रीवमभिक्रम्याक्रम्य स्थितेन
वालिना वेगतस्तौ द्वितः सुग्रीवः सापीडः सनिर्हरः पर्वत इवाभवत् ॥ २२ ॥

निःशंकशोणितोद्गारजहुःखसंवंधरहितयथातथाऽभिहतोवालीसागरेनौरिवविद्वलोऽभवत् ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुपर्णनसमवेगितवेगोययोस्तौ प्रकृष्टयुद्धंययोस्तौ चंद्रसूर्याविवेतियथार्थातिशयो
 क्तिरेया ॥ २५ ॥ २६ ॥ परिहीयत अडभावआर्षः ॥ २७ ॥ राघवंदर्शयामासस्वहानिमितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ युध्येतांअयुध्येताम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सरामः शरंवीक्षतेस्म ॥ ३२ ॥
 सुग्रीवेणतुनिःशंकंसालमुत्पाद्यतेजसा ॥ गात्रेष्वभिहतोवालीवजेणेवमहागिरिः ॥ २३ ॥ सतुवक्षेणनिर्भग्नःसालताडनविद्वलः ॥ गुरुभारभरा
 क्रांतानौःससार्थेवसागरे ॥ २४ ॥ तौभीमबलविक्रांतौसुपर्णसमवेगितौ ॥ प्रयुद्धौघोरवपुषौचंद्रसूर्याविवांवरे ॥ २५ ॥ परस्परममित्रघ्नौछिद्रान्वे
 षणतत्परौ ॥ ततोऽवर्धतवालीतुवलवीर्यसमन्वितः ॥ २६ ॥ सूर्यपुत्रोमहावीर्यसुग्रीवःपरिहीयत ॥ वालिनाभग्नदर्पस्तुसुग्रीवोमंदविक्रमः ॥ २७ ॥
 वालिनंप्रतिसामर्पोदर्शयामासराघवम् ॥ वक्षैःसशाखैःशिखरैर्वज्रकोटिनिभैर्नखैः ॥ २८ ॥ मुष्टिभिर्जानुभिःपद्भिर्बाहुभिश्चपुनःपुनः ॥ तयोर्यु
 द्धमभूद्दोरवचवासवयोरिव ॥ २९ ॥ तौशोणिताक्तौयुध्येतांवानरौवनचारिणौ ॥ मेघाविवमहाशब्दैस्तर्जमानौपरस्परम् ॥ ३० ॥ हीयमान
 मथापश्यन्सुग्रीवंवानरेश्वरम् ॥ प्रेक्षमाणंदिशश्चैवराघवःसमुद्धुर्मुहुः ॥ ३१ ॥ ततोरामोमहातेजाआर्तदृष्ट्वाहरोश्वरम् ॥ सशरंवीक्षतेवीरोवालि
 नोवधकांक्षया ॥ ३२ ॥ ततोऽधनुपिसंधायशरमाशीविषोपमम् ॥ पूरयामासतच्चापंकालचक्रमिवांतकः ॥ ३३ ॥ तस्यज्यातलघोपेणचस्ताःपत्रर
 थेश्वराः ॥ प्रदुद्गुवुर्गगाश्चैवयुगांतइवमोहिताः ॥ ३४ ॥ मुक्तस्तुवजनिर्घोषःप्रदीप्ताशनिसंनिभः ॥ राघवेणमहाबाणोवालिवक्षसिपातितः ॥ ३५ ॥
 ततस्तेनमहातजावीर्ययुक्तःकपीश्वरः ॥ वेगेनाभिहतोवालीनिपपातमहीतले ॥ ३६ ॥ इंद्रध्वजइवोद्धूतःपौर्णमास्यामहीतले ॥ आश्वयुक्समयेमा
 सिगतसत्त्वोविचेतनः ॥ ३७ ॥ बाष्पसंरुद्धकंठस्तुवालीचार्तस्वरःशनैः ॥ ३८ ॥ नरोत्तमःकालइवांतकोपमंशरोत्तमंकांचनरूपभासितम् ॥ ससर्ज
 दीप्ततममित्रमर्दनंसधूममग्निमुखतोयथाहरः ॥ ३९ ॥

॥ ३३ ॥ पत्ररथाःपक्षिणः ॥ ३४ ॥ मुक्तोबाणःपातितइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आश्वयुक्समयेआश्वयुक्आश्वयुजीपौर्णमासीयत्रमासेतस्मिन्नाश्विनेमासिपौर्णमास्याभिद्रध्वजोत्सवति
 उद्धूत उल्लिखमइंद्रध्वजोयथा मूषोपपाततद्वद्वालीघोष्मतिपतितइत्यर्थः अतएवसुग्रीवाभिषेकसमयेश्रावणोमासोधुनावर्ततइतिवचनेनविरोधः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उक्तमुपसंहरति नरोत्तमइति
 मुखतःमुखस्थललाटनेत्रेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

वा० सं०

गोपिनीतोयस्य विस्त्रवैः सुतिष्ठतिः प्रधंशित उत्सवातिपातितः ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंश्चिधा कडिषोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७५ ॥
तनइति ॥ १ ॥ मुक्तरश्मिः मुक्तरथरज्जुबंधनः ॥ २ ॥ मेदिनीतद्राज्यभूमिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राणायहनेकाक्षमाह शकेति ॥ ५ ॥ हैमया हैम्या संध्यासंध्यारागेणानुगतः पर्यंतोयस्य पयो

अथाक्षितः शोणितोयविस्ववैः प्रपुष्पिताशोकइवाचलोद्धतः ॥ विचेतनोवासवसूनुराहवेप्रभ्रंशितेन्द्रध्वजवक्षिणिंगतः ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
म० वा० आ० किष्किंधाकडिषोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः शरेणाभिहतोरामेणरणकर्कशः ॥ पपातसहसावालीनिकृत्तइवपा
दपः ॥ १ ॥ सभूमौन्यस्तसर्वांगस्तनकांचनभूषणः ॥ अपतद्देवराजस्यमुक्तरश्मिरिवध्वजः ॥ २ ॥ अस्मिन्निपतितेभूमौहर्षदृक्षाणांगणेश्वरे ॥ नष्टचं
द्रमिवच्योमतव्यराजतमेदिनी ॥ ३ ॥ भूमौनिपतितस्यापितस्यदेहंमहात्मनः ॥ नश्रीर्जहातिनप्राणानतेजोनपराक्रमः ॥ ४ ॥ शक्रदत्तावरामाला
कांचनोरत्नभूषिता ॥ दधारहरिमुख्यस्यप्राणांस्तेजःश्रियंचसा ॥ ५ ॥ सतयामालयावीरोहैमयाहरियूथपः ॥ संध्यानुगतपर्यंतः पयोधरइवाभवत्
॥ ६ ॥ तस्यमालाचदेहश्चर्ममघातीचयःशरः ॥ त्रिधेवरचितालक्ष्मीः पतितस्यापिशोभते ॥ ७ ॥ तदस्त्रंतस्यवीरस्यस्वर्गमार्गप्रभावनम् ॥ रामवा
णासनद्विषमावहत्परमांगतिम् ॥ ८ ॥ तंतथापतितंसंख्येगतांचिपमिवानलम् ॥ ययतिमिवपुण्यांतेदेवलोकादिहच्युतम् ॥ ९ ॥ आदित्यमिवका
लेनयुगांतेभुविपातितम् ॥ महेंद्रमिवदुर्धर्पमुपेंद्रमिवदुःसहम् ॥ १० ॥ महेंद्रपुत्रंपतितंवालिनेहममालिनम् ॥ व्यूढोरस्कंमहाबाहुंदीनास्यंहरिलो
चनम् ॥ ११ ॥ लक्ष्मणानुचरोरामोददर्शोपससर्पच ॥ तंतथापतितंवीरंगतांचिपमिवानलम् ॥ १२ ॥ बहुमान्यचतंवीरंवीक्षमाणंशनैरिव ॥ उप
यातौमहावीरौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ १३ ॥ तंद्वाराघवंवालीलक्ष्मणंचमहाबलम् ॥ अब्रवीत्परुषंवाक्यंप्रश्रितंधर्मसंहितम् ॥ १४ ॥

धरमाम्यनुवालिदेहस्य ॥ ६ ॥ त्रिधारचितेव त्रिधाविभक्तेव मालादेहशरहपालक्ष्मीरितियावत् ॥ ७ ॥ स्वर्गमार्गप्रभावनंत्यकाशकंसत्परमांगतिब्रह्मलोकमावहत्प्रापयतिस्म वाणाअस्यंते
मेनेनिवाणामनंधनुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ महेंद्रउपेंद्रस्यैववृत्रवधोत्तरमिदंनामेत्येके महेंद्रआजानदेवः उपेंद्रःकर्मदेवइत्यन्ये ॥ १० ॥ हरिलोचनपीतनेत्रंहरितशब्दःपीतपर्यायः हरिद्राभः पाला
शोहरितोहरिदितिकोशः आर्षस्तलोपः ॥ ११ ॥ १२ ॥ बहुमान्यसन्मान्य शनैरेवउपयातौसमीपंगतौ ॥ १३ ॥ १४ ॥

कि० कां०

3

॥ २४ ॥

अल्पेजोः सवश्वस्यसः नष्टचेतनः नष्टचेष्टः गर्वितंगर्वोपेतयथाभवतितथारणगर्वितं राममर्थयुक्तयावाचापरुषमत्र गीदित्यन्वयः ॥ १५ ॥ पराङ्मुखवधं युयुत्सयात्वनभिमुखवधं तदेवाह युद्धसं
 ख्यः युद्धार्थमन्यस्मैकृतक्रोधः ॥ १६ ॥ १७ ॥ समयज्ञः उचितानुचितकालज्ञः ॥ १८ ॥ दमशमावंतर्वाद्येन्द्रियनिग्रहः क्षमाशक्यप्रतिक्रियाऽपकारसहिष्णुता ॥ १९ ॥ तान् राजयोग्यान्
 अतिजनं महाकुलप्रसूतत्वम् ॥ २० ॥ अत्येनसंयुक्तमन एवेत्यप्रमत्तमसावधानं मानवे दुर्मर्हसीति बुद्धिः तवादर्शनेतव दर्शनात्प्रागुत्पन्ना ॥ २१ ॥ विनिहतात्मानं अधर्माचरणान्नष्टात्मानं
 सभूमावल्पते जोऽसुर्निहतो नष्टचेतनः ॥ अर्थसंहितयावाचागर्वितं रणगर्वितम् ॥ १५ ॥ पराङ्मुखवधं कृत्वा कोत्र प्राप्तस्त्वया गुणः ॥ यदहं युद्धसं
 ख्यस्त्वत्कृते निधनंगतः ॥ १६ ॥ कुलीनः सत्त्वसंपन्नस्तेजस्वी चरितव्रतः ॥ रामः करुणवेदी च प्रजानां च हिते रतः ॥ १७ ॥ सानुक्रोशो महोत्सा
 हः समयज्ञो दृढव्रतः ॥ इत्येतत्सर्वभूतानि कथयंति यशोभुवि ॥ १८ ॥ दमः शमः क्षमा धर्मो धृतिः सत्त्वपराक्रमः ॥ पार्थिवानां गुणाराजन्दं दृष्ट्वाप्यप
 कारिषु ॥ १९ ॥ तान् गुणान्संप्रधायाहमभ्यं चाभिजनंतव ॥ तारया प्रतिपिद्धः सन्सुग्रीवेण समागतः ॥ २० ॥ न मामन्येन संरब्धं प्रमत्तं वेदुर्मर्हसि ॥ इ
 तिते बुद्धिरुत्पन्नावभूवादर्शनेतव ॥ २१ ॥ सत्त्वाविनिहतात्मानं धर्मध्वजमधार्मिकम् ॥ जाने पापसमाचारं तृणैः कूपमिवावृतम् ॥ २२ ॥ सतां वेष
 धरं पापं प्रच्छन्नमिव पावकम् ॥ नाहं त्वामभिजानामि धर्मच्छद्मभिः संवृतम् ॥ २३ ॥ विषये वापु रेवा ते यदा पापं करोम्यहम् ॥ न च त्वामवजानेहं क
 स्मात्वं हंस्य किं त्विषम् ॥ २४ ॥ फलमूलाशनं नित्यं वानरं वनगोचरम् ॥ मामिहाप्रतियुध्यंतमन्येन च समागतम् ॥ २५ ॥ त्वं नराधिपते पुत्रः प्रतीतः
 प्रियदर्शनः ॥ लिंगमप्यस्ति ते राजन दृश्यते धर्मसंहितम् ॥ २६ ॥ कः क्षत्रियकुले जातः श्रुतवान्नष्टसंशयः ॥ धर्मलिंगप्रतिच्छन्नः क्रूरं कर्म समाचरेत्
 ॥ २७ ॥ त्वं राघवकुले जातो धर्मवानिति विश्रुतः ॥ अज्ञव्योऽभ्यरूपेण किमर्थं परिधावसे ॥ २८ ॥ सामदानं क्षमा धर्मः सत्यं धृतिः पराक्रमौ ॥ पार्थि
 वानां गुणाराजन्दं दृष्ट्वाप्यपकारिषु ॥ २९ ॥ वयं वनचराराममृगामूलफलाशिनः ॥ एषा प्रकृतिरस्माकं पुरुषस्त्वं नरेश्वर ॥ ३० ॥
 म ॥ २२ ॥ प्रच्छन्नं जस्मनेति शेषः छद्मव्याजः ॥ २३ ॥ विषये देशे यदा यस्मात्पापं करोमि नेत्यन्यानुकर्षः त्वानावजानेतवावज्ञां च न करोमि ॥ २४ ॥ २५ ॥ लिंगं जटावत्कलधरत्वं
 अस्ति मदहिंसासाधनमिति शेषः तच्च प्रत्यक्षदृश्यमेवेत्याह दृश्यत इति ॥ २६ ॥ २७ ॥ अज्ञव्योऽविनीतः ॥ २८ ॥ २९ ॥ एषा वनचरत्वादिरूपा प्रकृतिः स्वभावः पुरुषस्त्वं तेन यामवासित्वा

हृत्पुण्यं कारणानिचेत्यादुरिति शेषः वने विद्यमानेषु मदीयेषु मूलेषु फलेषु वा कस्ते लोभः अपेक्षा न कापीत्यर्थः एवं च वनचरत्पुत्रचरत्वमृगतमनुप्यत्वमूलाशनत्वान्नाशनत्वनरेश्वरत्ववानरेश्वरत्वपवैधर्म्यान्नावधोविरोधप्रसक्तिरिति भावः ॥ ३१ ॥ नयोनीतिर्विनयः प्रश्रयः असंकीर्णानिग्रहानुग्रहादिविषयेऽविपरीता ॥ ३२ ॥ शरासनपरायणः यत्र कापिशराणामासनं त्यागस्तत्परायणः ॥ ३३ ॥ अपचितिः पूजा कामवृत्तः सान्निद्रियैः कृष्यसेदितिसंबंधः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परिवेत्ता ज्येष्ठैः कृतदारैः कृताग्निहोत्रे च कृतदारैः कृताग्निहोत्रोनुजः ॥ ३६ ॥ गच्छंते गच्छंति तेषु प्रभूमिर्हिरण्यं रूपं च निग्रहे कारणानि च ॥ तत्र कस्ते वने लोभो मदीयेषु फलेषु वा ॥ ३७ ॥ नयश्च विनयश्चोभौ निग्रहानुग्रहावपि ॥ राजवृत्तिरसंकीर्णवस्थिता ॥ इन्द्रियैः कामवृत्तः मन्कृष्यसेमनुजेश्वर ॥ ३८ ॥ हत्वा बाणेन काकुत्स्थमामिहानपराधिनम् ॥ किंवक्ष्यसि सतां मध्ये कर्म कृत्वा जुगुप्सितम् ॥ ३९ ॥ राजहाब्रह्महागोघ्नश्चोरः प्राणिवधेरतः ॥ नास्तिकः परिवेत्ता च सर्वे निरयगामिनः ॥ ४० ॥ सूचकश्च कदर्यश्च मित्रघ्नो गुरुतल्पगः ॥ लोकं पापात्मना मे ते गच्छंते नात्र संशयः ॥ ४१ ॥ आचार्यचर्ममेसद्वीरो माण्यस्थिचवर्जितम् ॥ अभक्ष्याणि च मां सानि त्वद्दिधैर्धर्मचारिभिः ॥ ४२ ॥ पंचपंचनग्वाभक्ष्याब्रह्मक्षत्रेण राघव ॥ शल्यकः स्वाविधो गोधाशशः कूर्मश्च पंचमः ॥ ४३ ॥ चर्मचास्थिचमेरा मनस्युशंति मनिपिणः ॥ अभक्ष्याणि च मां सानि सोहं पंचनखो हतः ॥ ४४ ॥ तारया वाक्यमुक्तो हं सत्यं सर्वज्ञयाहितम् ॥ तदतिक्रम्य मोहेन कालस्य वशमागतः ॥ ४५ ॥ त्वयानाथेन काकुत्स्थ न सनाथा वसुंधरा ॥ प्रमदाशीलसंपूर्णा पत्येव च विधर्मणा ॥ ४६ ॥ शठो नैरुतिकः क्षुद्रो मिथ्याप्रश्रितमानसः ॥ कथं दशरथेन त्वं जातः पापो महात्मना ॥ ४७ ॥ छिन्नाचारिण्यकक्ष्येण सतांधर्मातिवर्तिना ॥ त्यक्तधर्मा कुशो नाहं निहतो रामहस्तिना ॥ ४८ ॥

कृते राजहृत्वं दोषो बोध्यः ॥ ३७ ॥ यद्यपि क्षत्रियस्य मृगहननमप्यस्ति तथापि मद्भिषयमिदमप्रयोजनमित्याह आचार्यमिति वर्जितं अस्पृश्यत्वेन स्पृतिपूक्तमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ अभक्ष्याणीत्यत्र प्रमाणमाह पंचपंचेत्यादि ब्रह्मक्षत्रेण तिसमाहारद्वंद्वः शल्यकः खट्वी शुक्तिका कारशल्या वृत्तसर्वांगो जंतुविशेष इत्यन्ये स्वाविधः कंटकाकारदीर्घरोमभिः शुनावेधको जंतुः ॥ ३९ ॥ सोहं पंचनखो हतः अतक्ष्यः पंचनखो हत इत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ त्वंतु नराज्याहं इत्याह त्वयेति ॥ ४२ ॥ शठो गूढविप्रियकृत् निरुक्तिपरापकारचरतीति नैरुतिकः मिथ्यैव प्रश्रितमानसं यस्य सः अजितांतः करण इति यावत् ॥ ४३ ॥ छिन्नाचारिण्यस्य कक्ष्या मर्यादा येन स तथा सतांधर्ममतिक्रान्तेन ॥ ४४ ॥

वक्ष्यसे किं वक्ष्यसीत्यर्थः किमित्यध्याहारः ॥ ४५ ॥ अपकारिपुद्गरापहारिपु ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अदृश्येन अप्राप्तदर्शनेन त्वया पञ्चगवन्निहतः अतस्त्वं पापवशंगत इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ एतदर्थं सी
 ताया आहरणमुद्दिश्य मामेव पूर्वप्राप्य यच्चोदयस्तदा तव मैथिली महमेकाङ्कानीतवान् भवेः भवेयमिति यावत् ॥ ४९ ॥ अनिहतं अनिहतमेवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सागरतो ये तन्मध्यवर्ति द्वीपे श्वेता
 मश्वतरीमिव श्वेताश्वतरीरूपिणी श्रुतिमधुकैटभाभ्यां पाताले निगृहीतां तथा हयमीवोभुवमानयति स्म तद्वत् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ लोकः सर्वोपिकालेन कालधर्मेण मृत्युना विनियुज्यते एवं विधः
 सत्तावः काममस्तु तस्मान्मे मरणकृतेन विषादः अपि न भवता रज्यं प्राप्तं वेत्तदामद्वधकारणस्य त्वद्राज्यस्य लोकैः प्रश्लेषमंयुक्तमुत्तरं साधुसम्यग् विचिंत्यताम् ॥ ५३ ॥ उपसंहरति इत्येवमिति
 अशुभं चाप्ययुक्तं च सतां चैव विगर्हितम् ॥ वक्ष्यसे चेद्दृशं कृत्वा सद्भिः सह समागतः ॥ ४५ ॥ उदासीनेषु योऽस्मात्सु विक्रमोऽयं प्रकाशितः ॥ अपकारिपु
 ते गमनैवंपश्यामि विक्रमम् ॥ ४६ ॥ दृश्यमानसु युध्येतामया युधि नृपात्मज ॥ अद्य वै वस्वतं देवं पश्येस्त्वं निहतो मया ॥ ४७ ॥ त्वयाऽदृश्येन तुरणे नि
 हतो हंदुरासदः ॥ प्रसुप्तः पन्नगेने वनरः पापवशंगतः ॥ ४८ ॥ सुग्रीवप्रियकामेन यदहं निहतस्त्वया ॥ मामेव यदि पूर्वत्वमेतदर्थमचोदयः ॥ मैथिली
 महमेकाङ्कान् तव चानीतवान् भवेः ॥ ४९ ॥ राक्षसंचदुरात्मानं तव भार्यापहारिणम् ॥ कंठे बद्धा प्रदद्यांतेऽनिहतं रावणं रणे ॥ ५० ॥ न्यस्तां सागरतो ये वा
 पाताले वापि मैथिलीम् ॥ आनयेयंत वा देशाच्छ्रुता मश्वतरीमिव ॥ ५१ ॥ युक्तं यत्प्राप्नुयाद्राज्यं सुग्रीवः स्वर्गते मयि ॥ अयुक्तं यद्धर्मेण त्वया हं निहतो
 रणे ॥ ५२ ॥ काममेवं विधौ लोकः कालेन विनियुज्यते ॥ क्षमं चेद्भवता प्राप्तमुत्तरं साधुचिंत्यताम् ॥ ५३ ॥ इत्येव मुक्त्वा परिशुष्कवक्रः शराभिघाता
 द्वायितो महात्मा ॥ समीक्ष्य रामं रविसन्निकाशं तूष्णीं विभौ वानरराजसूनुः ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥
 इत्युक्तः प्रश्रितं वाक्यं धर्मार्थमहितं हितम् ॥ परुषं बालिनारामो निहतेन विचेतसा ॥ १ ॥ तं निप्रभमिवादित्यं मुक्ततोयमिवांबुदम् ॥ उक्तवाक्यं हरि
 श्रमुपशांतमिवानलम् ॥ २ ॥

अस्य सर्गस्य तीर्थेन रामस्तुतिपरतया यद्योजनं तत्तत्कविनिबद्धस्य वक्तुर्बालिनस्तात्पर्यविषयभूतम् यद्युक्तं मया पूर्वं प्रमादाद्वाक्यमप्रियं त
 त्वापि खलु मे दोषं कर्तुं नार्हसि राघवेत्येवात्युक्तेः नापि बाल्मीकेः तस्य दुरुक्त्यनुवादकत्वात् अतात्पर्यविषयमपि बुद्धिबैभवाद्दक्षार्थत्वेन वर्णयति चेत्काव्यांतरमेव भगवतः स्तावकं क्रियतां किमने
 न प्रयासेन तिदिक् ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षरामे श्रीरामीये रामायणतिलके बाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिधाकोडिसप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रश्रितं प्रश्रयाभासोपेतं एवं धर्मार्थ
 सहितत्वं चाज्ञासरूपमेव तत्र मामेव यदि पूर्वमित्यादि हिताज्ञासः अर्थाज्ञासश्च धर्माज्ञासो राजहेत्यादि परुषत्वं तु मुख्यमेव निहतेन विरुद्धेन ॥ १ ॥ २ ॥

धर्मार्थगुणसंपन्नमित्यत्रादितिक्रियाविशेषणम् अधिक्षिप्तः प्ररूपमुक्तः ॥ ३ ॥ लौकिकं समयं लोकाचारम् ॥ ४ ॥ अविज्ञाने हेतुमाह अपृष्टेति आचार्यसंमतान्स्वकुलाचारशिक्षकान् वा
नरत्वादेवेतदज्ञावः वानरत्वप्रयुक्तचापल्यादेववादस्तवेत्यर्थः इच्छसि ऐषीः ॥ ५ ॥ इयं भूमिरिक्ष्वाकूणां मनुनास्मात्कुलकूटस्थेन दत्तेत्यर्थः तथा सृगादिपर्थं तं निग्रहानुपहेष्वधिकारोपि दत्त इति शे
षः ॥ ६ ॥ तां पितृपितामहादिकमागतां भुवम् निग्रहानुपहेष्वष्टशिरिणितिशेषः ॥ ७ ॥ यथा दृष्टः अपरोक्षानुभवसिद्धः सराजा अस्मिन्काले सर्वभूमेरिति शेषः ॥ ८ ॥ ततः कितत्राह तस्ये
ति धर्मार्थकृत आदेशो नियो गोयेषति धर्मसंतानं धर्मद्विधं धर्मपदमधर्मनिवृत्तेरप्युपलक्षणम् ॥ ९ ॥ धर्मविप्रियं धर्मनाशं कश्चरेत् आचरितुं शक्यात् ॥ १० ॥ तेवमिदानीं तनमूलप्रभुभरता
धर्मार्थगुणसंपन्नं हरीश्वरमनुत्तमम् ॥ अधिक्षिप्तस्तदारामः पश्चाद्वालिनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ धर्ममर्थचकामं च समयं चापि लौकिकम् ॥ अविज्ञाय कथं
बाल्यान्मामिहाद्यविगर्हसे ॥ ४ ॥ अपृष्ट्वा बुद्धिसंपन्नान् वृद्धानां चार्यसंमतान् ॥ सौम्यं वानरचापल्यात्वं मां वक्तुमिहेच्छसि ॥ ५ ॥ इक्ष्वाकूणामियं भू
मिः सशैलवनकानना ॥ सृगपक्षिमनुष्याणां निग्रहानुग्रहेष्वपि ॥ ६ ॥ तां पालयति धर्मात्मा भरतः सत्यवानृजुः ॥ धर्मकामार्थतत्त्वज्ञो निग्रहानुग्रहेर
तः ॥ ७ ॥ न च श्वविनयश्चोभौ यस्मिन्सत्यं च सुस्थितम् ॥ विक्रमश्च यथा दृष्टः सराजा देशकालवित् ॥ ८ ॥ तस्य धर्मकृता देशावयमन्ये च पार्थिवाः ॥ च
रामो वसुधां कृत्स्नां धर्मसंतानमिच्छवः ॥ ९ ॥ यस्मिन् पतिशार्दूले भरते धर्मवत्सले ॥ पालयत्यखिलां पृथ्वीं कश्चरेद् धर्मविप्रियम् ॥ १० ॥ तेवयं मार्गवि
प्रियं स्वधर्मपरमेस्थिताः ॥ भरताज्ञां पुरस्कृत्य चितयामो यथाविधि ॥ ११ ॥ त्वंतु संक्लिष्टधर्मश्च कर्मणा च विगर्हितः ॥ कामतंत्रप्रधानश्च न स्थितो राज
वर्त्मनि ॥ १२ ॥ ज्येष्ठो भ्राता पिता वा पेयश्च विद्यां प्रयच्छति ॥ त्रयस्ते पितरो ज्ञेया धर्मे च पथिवर्तिनः ॥ १३ ॥ यवीयानात्मनः पुत्रः शिष्यश्चापि गुणोदि
तः ॥ पुत्रवत्तत्र यश्चित्या धर्मश्चैवात्र कारणम् ॥ १४ ॥ सूक्ष्मः परमविज्ञेयः स तां धर्मः प्लवंगम् ॥ तृदिस्थः सर्वभूतानामात्मा वेदशुभाशुभम् ॥ १५ ॥
त्रयामार्गविभटं चितयामः विचारयामः निगृह्णीम इति पाठांतरम् ॥ ११ ॥ ततः कितत्राह त्वंतु कर्मणा चारित्र्येण गर्हितः लोकेर्निदितः अतएव संक्लिष्टः पीडितो धर्मो येन तादृशः कामतंत्रकामरूपः
पुरुषार्थः स एव प्रधानो मुख्यो यस्य सः ॥ १२ ॥ तदुपपादयति ज्येष्ठ इति विद्यां च यथा दिविद्याम् धर्मे च पथिवर्तिनः धर्ममार्गे वर्तो वर्तनं यस्य तस्य ॥ १३ ॥ अत्र चितने तथा धर्मो धर्मज्ञानमेव कार
णम् ॥ १४ ॥ तच्च न सर्वेषां सुलभमित्याह सूक्ष्म इति स तां सूक्ष्मो यो धर्मः स परासद्गुरूपदेशादिजामाशोभायेषां तैरेव विज्ञेयोऽन्यैः परमत्यर्थमविज्ञेय एव किंचेश्वर एव तज्ज्ञ इत्याह तृदिस्थ इति सर्व
भूतानामात्मा तत्त्वज्ञो व्यापकश्चातएव सर्वप्राणि तृदिस्थः स सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां शुभाशुभं वेदे एवं चांतर्यामित्वा तत्त्वपापमहं जाने इति व्यंग्यमत्र ॥ १५ ॥

त्वं धर्मज्ञानप्रसक्तिहीन एवेत्याह चपल इति जात्यर्थो जात्यधैरिव चपलैरकृतात्मभिराचार्याशिक्षितैर्नरैः सह मंत्रयन्निश्चिन्वन् किं नुकथं नुप्रेक्षसे ज्ञास्यसि धर्ममिति शेषः रक्षसे नु किमिति पाठे
 रक्षणं यत्र जा जातं किं नुरक्षसि न किमपि अतो धर्मधटोरा जदं ब्रह्मत्वमिति भावः ॥ १६ ॥ अथ धर्मधटत्वं व्यक्तमेव वक्तुमाह अहंत्विति अस्य वचनस्य चपलश्चपलैरिति वचनस्य व्यक्ततां व्यक्तो
 योऽस्येत्यर्थाद्यजतं व्यक्तपदम् तद्भावो व्यक्ततादर्थस्तं ब्रवीमि ॥ १७ ॥ पश्य युक्तमयुक्तं वेति चिंतय वर्तसि वर्तसे ॥ १८ ॥ ननु भ्रातृर्ज्यैष्ठस्य यो भार्या जीवतो महिषी प्रियाम् धर्मेण मातरं यस्तु
 स्वां करोति जुगुप्सित इति अपे प्रायोपवेशसमये अंगदोक्तेः सुधीवस्यापि ज्येष्ठभ्रातुः पितृसमस्य भार्या विमर्शनं तुल्यमित्यत आह अस्यत्वमिति धरमाणस्य प्राणान्धारयत एव जीवतस्त्वयानिश्चीय
 मानजीवनस्यैव पत्न्यांत वस्तुषा तूतायां रुमायां यतो वर्तसे तस्त्वं स्पष्टं पापकर्मकृत् सुधीवस्तु तव जीवननिश्चयाभावाच्च त्वत्पत्न्यां तारायां प्रागवर्तिष्ठ अतः परं वत्स्यति च किंचत्रैवर्णिकेष्वपि देवरस्य मृत
 भ्रातृस्त्रियामपुत्रायां वृत्तिदर्शनात्तिर्यग्योनिषु तस्यां वृत्तिर्न दोषः तथा वृत्तौ च मरणज्ञानमेव प्रयोजकंतिर्यक्ष्विति भगवदाशयः अनेन चैवर्णिकेतरस्त्रीणां मृतभर्तृकाणां तरुणीनां स्वजातीयपुरुषांगी
 कारो नाधर्म इति सूचितम् दृश्यते च तथा व्यवहारः शूद्रादिजातौ न च मनुष्याधिकारस्य निषेधादिशास्त्रस्य कथंतिर्यक्षुप्रवृत्तिरिति वाच्यम् तिर्यग्योनेरपि मनुष्यवद्वाजादिव्यवहारदर्शनेन मनुष्यतु
 चपलश्चपलैः सार्धं वानरैरकृतात्मभिः ॥ जात्यंधव जात्यधैर्मंत्रयन्नेक्षसे नु किम् ॥ १६ ॥ अहं तु व्यक्ततामस्य वचनस्य ब्रवीमि ते ॥ न हि मां केवलं रो
 पान्त्वं विगर्हितुमर्हसि ॥ १७ ॥ तदेतत्कारणं पश्यदर्थत्वं मया हतः ॥ भ्रातुर्वर्तसि भार्यायां त्यक्त्वा धर्मसनातनम् ॥ १८ ॥ अस्य त्वंधरमाणस्य सुग्रीव
 स्य महात्मनः ॥ रुमायां वर्तसे कामात्सुपायां पापकर्मकृत् ॥ १९ ॥

न्यज्ञानवत्त्वादस्यैवायं दोष इत्याशयात् किंच धर्मः नधिकारिणामर्षाद्वादीनां वृत्तवधादौ ब्रह्महत्यादिदोषस्मरणेन निषेधे पुनरुदितं क्रमप्रायश्चित्तादौ च देवानामधिकारवदेपामप्यधिकारे बाधकाभा
 वः किंच देवादीनां स्वयजनीयेन्द्रांतराभावादनधिकार इति पूर्वमीमांसायां निर्णीतम् एवं च तदनपेक्षदानादि धर्मे पुत्रह्नविद्यायां चाधिकारोऽस्येवेत्युत्तरमीमांसायां स्पष्टम् तद्वदीदृशानां ज्ञानवतांतिर
 श्वामप्यधिकारे बाधकाभावः किंच सर्वदेवतावाचः सर्वनामंतर्थाभिश्चरवाचकत्वेन सर्वत्र देवानामधिकारोऽस्येव न च ब्राह्मणत्वाद्यभावात्तेषामनधिकारः तेषामपि क्षत्रियत्वाद्धैवस्य तमन्वादेरिवा
 तएव चंद्रवरुणादीनां यज्ञः स्मर्यते पुराणेषु तत्र तत्र कर्मण्यर्थवादतः फलकल्पनवत्पुराणस्थार्थवादैस्तदधिकारस्यापि कल्पयितुं युक्तत्वान् किंच चैवर्णिकस्याधिकार इत्यत्र चैवर्णिकपदं वेदतदर्थज्ञा
 नवत्परमतो देवादीनांतदधिकारः सिद्ध इति भगवतो व्यासवाल्मीकिप्रभृतीनां चाशयः जैमिनेस्त्वेतदंशः ज्ञानमेव अतएव तद्वरीकरणार्थं मार्कण्डेयेनात्मानं प्रति धर्मान्पृच्छतो जैमिने विध्यारण्यवासित
 चक्षुषश्चिमुग्वेन धर्मबोधनं कृतम् तेन हि पक्षिणां ज्ञानानधिकार इति सूक्तेस्तस्याविश्वासे जातेन्यत्रापि व्यासादिविरुद्धे सूक्ते र्थे तस्याप्रामाण्यमहो भविष्यतीति तदशय इत्यन्यत्र दिस्तरः अतए
 व गृध्राजस्य भगवतादाहादिकृतम् अग्रे च संपातिनातद्वात्राकरिष्यमाणमुदकदानादिना संगतमिति दिक् ॥ १९ ॥

उषमंहरति तदिति तस्माद्वर्माद्वर्तितस्य धर्मश्चष्टस्य एवं चेदृशे व्यवहारे प्राणांतो दंड इति सूचितम् ॥ २० ॥ लोकवृत्तात् लोकव्यवहारमर्यादातः अपेयुषोऽपगतवतः दंडादन्यत्र ततोऽन्य
मित्यर्थः केचित्तु अनेनतिर्यग्योनिव्यवहारमर्यादाप्येषैवेति व्यनितम् दृश्यते च गृहेपाल्यमानेषु पारावतादिषु अन्यं स्वभार्यासहितं दृष्टवत् सुपरस्परं युद्धं भार्यायावहुप्रकारताडनादिदंड इत्याहुः
॥ २१ ॥ क्षत्रियो ह्येव दंडाधिकारीत्यर्थः दंडादन्यत्र निग्रहं न पश्यामीत्युक्तेर्थेऽस्मृतिप्रमाणयति औरसीमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ गुरुधर्महान्यो धर्मस्तं व्यतिक्रान्तं तत्पुन्यं निघ्नन्ति शेषः प्राज्ञो वि
द्वान् धर्मेण पालयन् धर्मयुक्तमिति शेषः ॥ २४ ॥ भरतादेशावधिकृतत्वा भरतादेशान्ताज्ञामवधिप्रमाणं कृत्वा ननु भरतेन रामं प्रत्याज्ञाया अकृतत्वान्मृपोक्तिरेवेति चेन्न अस्मादेव भगवद्वाक्यात्

तद्वर्तितस्य ते धर्मात्कामवृत्तस्य वानर ॥ भातभार्याभिर्मर्शस्मिन् दंडोऽयं प्रतिपादितः ॥ २० ॥ न हि लोकविरुद्धस्य लोकवृत्तादपेयुषः ॥ दंडादन्यत्र प
श्यामि निग्रहं हरियूथप ॥ २१ ॥ न च ते मर्षये पापं क्षत्रियो हं कुलोद्भूतः ॥ औरसीं भगिनीं वापि भार्यां वाप्यनुजस्ययः ॥ २२ ॥ प्रचरेत नरः कामात्तस्य
दंडो बधः स्मृतः ॥ भरतस्तु महीपालो वयं त्वादेशवर्तिनः ॥ २३ ॥ त्वं च धर्मादतिक्रान्तः कथं शक्यमुपेक्षितुम् ॥ गुरुधर्मव्यतिक्रान्तं प्राज्ञो धर्मेण पालय
न् ॥ २४ ॥ भरतः कामयुक्तानां निग्रहे पर्यवस्यति ॥ वयं तु भरतादेशावधिकृतत्वा हरीश्वर ॥ त्वद्विधान् भिन्नमर्यादान्निग्रहीतुं व्यवस्थिताः ॥ २५ ॥
सुग्रीवेण च मे सख्यं लक्ष्मणेन यथा तथा ॥ दारराज्यनिमित्तं च निःश्रेयसकरः समे ॥ २६ ॥ प्रतिज्ञाचमयादत्ता तदा वानरसंनिधौ ॥ प्रतिज्ञाचकथं श
क्यामद्विधेनानवेक्षितुम् ॥ २७ ॥ तदेभिः कारणैः सर्वैर्महद्भिर्धर्मसंश्रितैः ॥ शासनं तव यद्युक्तं तद्भवाननुमन्यताम् ॥ २८ ॥

या भरतोक्तेरनुमानेनाक्षतेः यद्वा राज्यमूलप्रभौ पर्यवस्थिते सर्वेषां तदीयानां दंडदंडनादावनुक्तापि तदाज्ञासिद्धैवेति न दोषः अपि च स्वराज्ये भगवता भरतस्य पालनाज्ञायां दत्तायामर्थात् त्वस्मिन्
धानराजपुरुषत्वसिद्धौ तदाज्ञार्थसिद्धैवेति न दोषः ॥ २५ ॥ अथ कारणांतरमपि वालिबधे दर्शयति सुग्रीवेणेति लक्ष्मणेन यथा तथा सुग्रीवेणापि मम सख्यमस्ति यस्मात्ततः स सुग्रीवः दारराज्यनि
मित्तं स्वदारप्राप्त्यर्थं राज्यप्राप्त्यर्थं च मे मम निःश्रेयसकरः मन्निःश्रेयसविषये कृतप्रतिज्ञः ॥ २६ ॥ तत्प्रतिज्ञोत्तरं मयापि तदभिमतविषया प्रतिज्ञादत्ता कृता च सा प्रतिज्ञा मद्विधेन कथमनवेक्षितुमस
मापयितुं शक्या ॥ २७ ॥ एभिः उक्तैः कारणैः एकैकमेव तव बधे पर्याप्तं किं पुनर्मिलितानि तस्माद्यत्तव मया शासनमिदं कृतं तद्युक्तं शास्त्रसंमतमिति भवानप्यनुमन्यतां चिंतयतु तव भ्रातृभार्यापहार
कत्वेन दंडत्वात् सखिकार्यस्य स्वकार्यत्वात् क्षत्रियस्य प्रतिज्ञाहानौ च महतोऽधर्मस्य श्रवणात् त्वद्विधौ मे आवश्यको धर्मश्चेत्याशयः ॥ २८ ॥

सर्वथाधर्मइत्येवद्रष्टव्यस्तवनिग्रहः॥ सर्वधर्मेवेति त्वया द्रष्टव्यः दुष्टनिग्रहफलकत्वादवतारग्रहणस्येत्याशययोगूढः किंच धर्ममेवानुपश्यता जानता मित्रस्योपकर्तव्यम् मित्रोपकारकरणमपि धर्मएवेति
नृणां बोधोपकाररूपत्वाद्ब्रह्मस्य धर्मत्वमिति भावः ॥ २९ ॥ किंचानुतापादिना धर्ममनुवर्तता एतदुष्कर्मप्रायश्चित्तहपधमनुवर्तित्तु कुर्वता त्वया पितृकार्यं मत्कृतनिग्रह रूपं कार्यं शक्यं राजप्रार्थनापूर्वं
कारयितुं शक्यम् सत्यनुतापे त्वया प्रार्थना पूर्वमयं दंडः स्वस्य कारणीय एवेति त्वत्करणीयस्यैव मया कृतत्वाच्चाक्षोभः कार्य इति भावः पापिनामेवं स्वदंडप्रार्थना स्मृतिसिद्धेत्याह श्रूयते इति चारित्र
वत्सलौ चरित्रप्रतिपादनतत्परौ धर्मकुशलैर्गृहीतौ च जवतस्तत्तदर्थतत्त्वमेव तथा शास्त्रोक्तप्रकारेणैव मयारचितं कृतम् ॥ ३० ॥ तौ श्लोकावाह राजभिरिति अनेन स्वकृतदंडस्य शास्त्रसंमतत्वं दंड्यहि
तत्त्वोक्तम् ॥ ३१ ॥ त्वयापि प्रार्थना पूर्वमयमर्थः कारणीयः स्यादित्यर्थं प्रतिपादकं श्लोकमाह शासनाद्वेति पापोहं मे दंडं कुर्विति प्रार्थनया स्वसमीपमागतस्य पापिनः शासनादंडकरणाद्वामोक्षादयथा
सर्वथाधर्मइत्येवद्रष्टव्यस्तवनिग्रहः॥ वयस्यस्योपकर्तव्यं धर्ममेवानुपश्यता ॥ २९ ॥ शक्यं त्वया पितृकार्यं धर्ममेवानुवर्तता ॥ श्रूयते मनुना गीतौ
श्लोकौ चारित्रवत्सलौ ॥ गृहीतौ धर्मकुशलैस्तथा तच्चरितं मया ॥ ३० ॥ राजभिर्युतदंडाश्चरुत्वापापानि मानवाः ॥ निर्मलाः स्वर्गमायां तिसंतः सुरु
तिनो यथा ॥ ३१ ॥ शासनाद्वापि मोक्षाद्वा स्तेनः पापाय मुच्यते ॥ राजा त्वशामन्पापस्य तद्वाप्नोति किल्बिषम् ॥ ३२ ॥ आर्येण मम मां धात्रा व्यस
नं धोरमीप्सितम् ॥ श्रमणेन कृते पापे यथापापं कृतं त्वया ॥ ३३ ॥ अन्यैरपि कृतं पापं प्रमत्तैर्वसुधाधिपैः ॥ प्रायश्चित्तं च कुर्वीत तेन तच्छ्राम्यते रजः
॥ ३४ ॥ तदलं परितापेन धर्मतः परिकल्पितः ॥ वधो वानरशार्दूल न वयं स्ववशे स्थिताः ॥ ३५ ॥ शृणु चाप्यपरं भूयः कारणं हरिपुंगव ॥ तच्छ्रुत्वा हि महद्बी
रतमन्युं कर्तुमर्हसि ॥ ३६ ॥

विमर्जनाद्वा स्तेन इति पापोपलक्षणम् तत्र द्वितीयः पक्षो राज्ञो दोषायेत्याह राजात्विति राजानुपापस्याशासनापनिग्रहमकुर्वन् अनेन त्वदंडकरणमस्मादशमावश्यकमिति ध्वनितम् ॥ ३२ ॥ अथा
त्रार्यैः शिष्टाचारमपि प्रमाणयति आर्येणेति मम कूटस्थेन मां धात्रा त्वया यत्कारं पापं कृतं तत्कारेण पापेकेन चिच्छ्रमणेनार्हतेन कृते सति कर्तुमीप्सितं धोरं व्यसनं दंडं रूपं मां धात्रा कृतम् ॥ ३३ ॥ अन्यैर
पि वसुधाधिपैः प्रमत्तैः कृतं पापं प्रतिशुद्धये दंडं कृतमित्यध्याहारः न केवलं राजदंड एव पापप्रायश्चित्तमन्यदपि मन्वाद्युक्तमित्याह प्रायश्चित्तं च कुर्वीत कृतपापा इति शेषः तेन कर्तुं नुष्ठितप्राय
श्चित्तेन ॥ ३४ ॥ धर्मतः शास्त्रतः न वयं स्ववशे स्थिताः किं तु शास्त्राधीना इति शेषः एतेनादर्शनपूर्वकं वधोऽधर्म इति युक्तं तदपि समाहितम् दंडार्थवधे दर्शनानपेक्षणात् एवं वालिनः संध्योपासनाद्यनुष्ठा
नेन शास्त्रज्ञत्वमवलंब्य समाहितम् ॥ ३५ ॥ अथ केवलं शास्त्रानुगत्वमवलंब्य अपि समाधत्ते शृणु चापीति छन्नेनानभिमुखस्य निःशंकवधे कारणं शृण्वित्यर्थः तन्महत्कारणं श्रुत्वा मन्युं न कर्तुमर्हसि ॥ ३६ ॥

नचप्रच्छन्नवधेमनस्तापः कथमेवंकृतमिति पश्चात्तापो न नापि वधस्य कारणं मन्युर्मम क्रोधः यद्वा मन्युः शोकः मृगाणां तादृशवधस्य राज्ञां स्वभावतया न दोष इत्याह वागुराभिरिति विविधैः कूटै
स्तु प्रच्छन्नवधेऽपि संपादनरूपैः ॥ ३७ ॥ पर्णाद्याच्छादितत्वादिरूपैः प्रतिच्छन्ना इत्यन्वयः विस्त्रव्यान्विश्वस्तान् अतिविष्टितान्स्यपालितमृगैः विष्टितान्विरोधेन स्थितान्युध्यमानानि तियावत्
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ न दोष इत्यत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति यांतीति मृगयानां नानाप्रकारमृगवधयुक्तां कर्तुराजर्षयो धर्मकोविदा यांति ॥ ४० ॥ प्रतियुध्यन्त्येन युद्धं कुर्वन् मांसादिलोभाभावेऽपि क्षत्रिय
स्वाभाव्यान्तवधो मया कृत इतरव्याघ्रादितिर्यग्जंतुवत्तत्र मेनकश्चिन्महान् दोषः अल्पस्तु प्राणायाममात्रा पनेय इति भावः ॥ ४१ ॥ शुभस्यैहिकाभ्युदयस्य राजानः क्षत्रियाः ॥ ४२ ॥ न हि
नमेतत्र मनस्तापो न मन्युर्हरिपुंगव ॥ वागुराभिश्च पाशैश्च कूटैश्च विविधैर्नराः ॥ ३७ ॥ प्रतिच्छन्नाश्च दृष्ट्याश्च गृह्णन्ति सुबहून्मृगान् ॥ प्रधावितान्वा
विचस्तान्विस्त्रव्यान् अतिविष्टितान् ॥ ३८ ॥ प्रमत्तान् प्रमत्तान्वा न रामांसां शिनोभृशम् ॥ विद्ध्यन्ति विमुखांश्चापि न च दोषोऽत्र विद्यते ॥ ३९ ॥ यांति रा
जर्षयश्चात्र मृगयां धर्मकोविदाः ॥ तस्मात्त्वं निहतो युद्धे मया वाणेन वानर ॥ ४० ॥ अयुध्यन् प्रतियुध्यन्वायस्माच्छाखा मृगोत्थसि ॥ ४१ ॥ दुर्लभ
स्य च धर्मस्य जीवितस्य शुभस्य च ॥ राजानो वानरश्चेष्टप्रदातारो न संशयः ॥ ४२ ॥ तान्न हिंस्यान्न चाक्रोशे न्नाक्षिपेन्नाप्रियं वदेत् ॥ देवामानुपहृ
पेण चरन्त्येते महीतले ॥ ४३ ॥ त्वंतु धर्ममविज्ञाय क्वं वलं रोपमास्थितः ॥ विदूषयसि मां धर्मेऽपि त्वपैतामहे स्थितम् ॥ ४४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण वाली प्र
व्यथितो भृशम् ॥ न दोषं राघवे दध्यौ धर्मेऽधिगतनिश्चयः ॥ ४५ ॥ प्रत्युवाच ततो रामं प्रांजलिर्वानरेश्वरः ॥ यत्त्वमात्यनरश्चेष्टतत्तथैव न संशयः ॥ ४६ ॥
प्रतिवक्तुं प्रकृष्टे हि नापकृष्टस्तु शक्रुयान् ॥ यदयुक्तं मया पूर्वं प्रमादाद्वाक्यमप्रियम् ॥ ४७ ॥ तत्रापि खलु मां दोषं कर्तुं नार्हसि राघव ॥ त्वं हि दृष्टार्थतत्त्व
ज्ञः प्रजानां च हितैरतः ॥ ४८ ॥ कार्यकारणसिद्धौ च प्रसन्ना बुद्धिरव्यया ॥ ४९ ॥

स्याद्वग्न्यतिरेकेणेत्यर्थः आक्रोशो निंदा आक्षेपो वमाननम् अप्रियवादः प्रतिकूलवचनम् त्वंतु न तादृशो राजेति भावः एतेन राज्ञो वधादौ ब्रह्मवधादिदोष इति सूचितम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रव्यथि
तो जगवनिमित्था दोषोक्त्या प्रव्यथितो न दोषं राघवे दध्यौ तथा ध्यानस्यापि पापावहत्वादिति भावः यद्वा ध्यानेनापि नाविदच्छुद्धबुद्धमुक्तस्वभावत्वादिति भावः धर्मेऽधिगतनिश्चयः भगवद्बचनादे
व धर्मविषये जातनिश्चयः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रकृष्टे प्रकृष्टज्ञानैश्वर्ये अपकृष्टो मादृश इति शेषः यत्प्रमादाद्वाक्यमुक्तं तदयुक्तमेव ॥ ४७ ॥ तत्रापि अज्ञानजाप्रियोक्तावपि दोषं कर्तुं दोषं भावयितुम्
न च हेतुस्त्वहीति दृष्टेनापरोक्षानुभवेनार्थतत्त्वस्य धर्मादितत्त्वस्य ज्ञाता ॥ ४८ ॥ कार्यदंडः कारणतद्वेतुभूतपापंतयोः सिद्धौ निश्चयेतव बुद्धिरंतःकरणं प्रसन्नानिर्मला वैषम्यरहितेत्यर्थः ॥ ४९ ॥

धर्मदिव्यतिक्रान्तानां पुरस्कृतमपेक्षरं अवगतं तदपेक्षरत्वेन प्रसिद्धं मामपि पापिष्ठतरं धर्मसंहितायावाचापरिपालय उत्तमलोकान्प्राप्नुहीति वाचानुगृह्णेत्यर्थः ॥ ५० ॥ उवाच पुत्रादिमायाक
ष्टमनुवाचेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ नत्वात्मानं जगत्तात्त्वया हतत्वाद्भुक्तमोगत्वात् नतारां सुग्रीवस्यापि तस्यामनुरागात् नवांधवान् सुग्रीवतोपि सेवया जीवनलाभात् पुत्रं शोचामि बालत्वात् ॥ ५२ ॥
मया लालितः सममादर्शनाच्छोषं गमिष्यति पीतांबुः सस्याद्युपयोजितांबुः ॥ ५३ ॥ तारेयस्तारापत्यं एकपुत्रत्वेनातिललितत्वम् ॥ ५४ ॥ मतिमुत्तमां मरणांतानि वैराणीति न्यायेनेति भावः

मामप्यवगतं धर्माद्व्यतिक्रान्तपुरस्कृतम् ॥ धर्मसंहितायावाचाधर्मज्ञपरिपालय ॥ ५० ॥ वाप्सं रुद्धकं ठस्तुवाली सार्तरवः शनैः ॥ उवाच रामं संप्रेक्ष्य
पंकलग्नद्वयः ॥ ५१ ॥ नत्वात्मानं महं शोचं न तारां नापि वांधवान् ॥ यथापुत्रं गुणज्येष्ठमंगदं कनकांगदम् ॥ ५२ ॥ सममादर्शनादीनो बाल्यात्प्र
भृतिलालितः ॥ तटाकद्वयपीतांबुरुपशोषं गमिष्यति ॥ ५३ ॥ बालश्चरुतयुद्धिश्च एकपुत्रश्च मे प्रियः ॥ तारेयो राम भवतारक्षणीयो महाबलः ॥ ५४ ॥
सुग्रीवेचांगदे चैव विधत्स्व मतिमुत्तमाम् ॥ त्वंहि गोपाचशास्ता च कार्याकार्यविधौ स्थितः ॥ ५५ ॥ याते नरपते वृत्तिर्भरते लक्ष्मणे च या ॥ सुग्रीवेचां
गदे राजंस्तां चितयितुमर्हसि ॥ ५६ ॥ महोषकृतदोषां तां यथातारांतपस्विनीम् ॥ सुग्रीवो नावमन्येत तथा वस्थातुमर्हसि ॥ ५७ ॥ त्वया त्वनुगृहीते
न शक्यं राज्यमुपासितुम् ॥ त्वद्वशे वर्तमानेन तव चित्तानुवर्तिना ॥ ५८ ॥ शक्यं दिवं चार्जयितुं वसुधां चापि शासितुम् ॥ त्वत्तोहं वधमाकांक्षन् वार्य
माणोऽपि तारया ॥ ५९ ॥ सुग्रीवेण सह भ्रात्रा द्वंद्वयुद्धमुपागतः ॥ इत्युक्त्वा वानरो रामं विरराम हरीश्वरः ॥ ६० ॥ स तमाश्वासय द्रामो बालिनं व्यक्तद
शनम् ॥ साधुसंमतयावाचाधर्मतत्त्वार्थयुक्तया ॥ ६१ ॥

सुग्रीवे च तत्रैवेत्यर्थः ॥ भातृभेदोद्बोधेन वा तत्राप्यनुपहृष्टार्थनं कार्यविधौ गोपा अकार्यविधौ शास्ता ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ महोषकृतदोषां मत्कृतसुग्रीवापकारदोषानुसरणमात्रेण कृतदोषान्तु
ल्लतः कृततदपकारां तपस्विनीशोच्यां अवस्थानुमवस्थापयितुम् ॥ ५७ ॥ राज्यवानरराज्यम् ॥ ५८ ॥ शक्यमिति स्वाराज्यमपि त्वत्पसादलभ्यमिति भावः अहं त्वदुपदेशतस्त्वदर्शनतश्चे
दानीं क्षीणपापस्त्वत्तो वधमुत्तमलोकराज्यफलकमाकांक्षन् अपेक्षमाण इदानीमस्मि अतस्तारया वार्यमाणोऽपि यन् भ्रात्रा युद्धमुपागतः प्राप्तस्तत्पूर्वकृतपुण्यपरिपाकेनेति शेषः ॥ ५९ ॥ ६० ॥
व्यक्तदर्शनं उद्बुद्धबोधम् ॥ ६१ ॥

सर्वयुगमवधरूपाकृत्यकारित्वेनचित्याः नाप्यात्माभातुभार्यापहरणरूपाकृत्यकारित्वेन तत्रहेतुर्वयमित्यादि भवद्विशेषेणत्वदपेक्षयाविशेषेणविशेषज्ञत्वेनधर्मतौधर्मशास्त्रमार्गेण कृतेत्वंकृत
पापस्वरूपवधोक्तकत्वरूपेव्यापारेचनिश्चयोऽत्रपापेऽयमेवदंडइतिनिश्चयोपेक्षादृशाः ॥ ६२ ॥ अत्रार्थेऽस्मृतिमुपन्यस्यति दंड्येयइति कार्यकारणेतिभावप्रधानोनिर्देशः कार्यत्वंदंड्यत्वं
कारणत्वंदंडयितृत्वंताभ्यांसिद्धार्थोनिष्पन्नपरलोकप्रयोजनौ अतएवनावसीदतः एवन्त्याय्यदंडकर्तृत्वान्नाहमकृत्यकारी जातदंडत्वाच्चत्वमपिनतथेतिभावः ॥ ६३ ॥ तदेवाह स्वांप्रकृतिस्वकी
यंशुद्धस्वभावत्वं दंडदिष्टेनदंडबोधकशास्त्रोक्तेनमार्गेण ॥ ६४ ॥ भयंभातुभार्याहरणकर्मजनितनरकभयंमहूपणनिमित्तपरलोकभयंच दंडेनकर्मणोनाशात् महूपणस्यमयाक्षांतत्वाच्च शोकमो
नवयंभवताचित्यानाप्यात्माहरिसत्तम ॥ वयंभवद्विशेषेणधर्मतःकृतनिश्चयाः ॥ ६२ ॥ दंड्येयःपातयेदंडंदंड्योयश्चापिदंड्यते ॥ कार्यकारणसिद्धा
र्यावृत्तौतौनावसीदतः ॥ ६३ ॥ तद्भवान्दंडसंयोगादस्माद्विगतकल्मषः ॥ गतःस्वांप्रकृतिधर्म्यादंडदिष्टेनवर्त्मना ॥ ६४ ॥ त्यजशोकंचमोहंचभयंच
हृदयस्थितम् ॥ त्वयाविधानंहर्यथ्यनशक्यमतिवर्तितुम् ॥ ६५ ॥ यथात्वय्यंगदोनित्यंवर्ततेवानरेश्वर ॥ तथावर्तेतसुग्रीवेमयिचापिनसंशयः ॥ ६६ ॥
सतस्यवाक्यंमधुरंमहात्मनःसमाहितंधर्मपथानुवर्तितम् ॥ निशम्यरामस्यरणावमर्दिनोवचःसुयुक्तंनिजगादवानरः ॥ ६७ ॥ शराभितमेनविचेत
सामयाप्रभाषितस्त्वंयदजानताविभो ॥ इदंमहेंद्रोपमभीमविक्रमप्रसादितस्त्वंक्षममेहरीश्वर ॥ ६८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधा
कांडेअष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सवानरमहाराजःशयानःशरपीडितः ॥ प्रत्युक्तोहेतुमद्वाक्यैर्नोत्तरंप्रतिपद्यत ॥ १ ॥ अस्माभिःपरिभि
न्नांगःपादपैराहतोभृशम् ॥ रामबाणेनचाक्रांतोजीवितांतेमुमोहसः ॥ २ ॥ तंभार्याबाणमोक्षेणरामदत्तेनसंयुगे ॥ हतंप्लवगशार्दूलंताराशुश्राव
वालिनम् ॥ ३ ॥ सासपुत्राऽप्रियंश्रुत्वावधंभर्तुःसुदारुणम् ॥ निष्पपातभृशंतस्मादुद्दिग्नागिरिकंदरात् ॥ ४ ॥

हौतारानारेयविषयौ विधानंप्राग्भवीयंकर्म अत्रतिदंडस्यैवसंहारान्तिरश्वासपिज्ञानवतांशास्त्रार्थेधिकारोदृढःकृतइतिबोध्यम् ॥ ६५ ॥ तथावर्तेत पितृवदेवंतपालयिष्यावइतिभावः अस्मत्त
स्तथावर्तितप्राप्त्यादित्यक्षरार्थः ॥ ६६ ॥ तस्यवाक्यंआत्मनःसुगतेःपुत्रपालनस्यचप्रतिपादकम् ॥ ६७ ॥ इदंप्रभाषणम् ॥ ६८ ॥ हचमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
वात्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेअष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ हेतुमद्वाक्यैर्हेतूपन्यासयुतैर्वाक्यैःप्रत्युक्तउक्तप्रत्युत्तरः ॥ १ ॥ जीवितांतेतत्समये मुमोहविसंज्ञोभूत् ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ अप्रियमितिच्छेदः सपुत्रा पुत्रोंगदः गिरिकंदरंगिरिगड्वरंकिष्किंधारण्यम् ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ सातारा आपततः पलायमानान् ॥ ६ ॥ इवुभिरनुवद्धानिवानुसृतानिव रामवित्रासितानुरामाद्वित्रस्तान् ॥ ७ ॥ वचनमाह वानरा इति यस्य वालिनः दुर्गतावस्त्रादिकमपश्यंतः ॥ ८ ॥
याताप्रयोजककर्ता रामः प्रयोज्यकर्ता वाणाः करणं दूरादूरे स्थिताः सपातितश्चेत्किं युष्माभिः पलायितमिति शेषः तस्मैव यैव भवजीवनसंभवादिति भावः ॥ ९ ॥ प्राप्तकालं कालोचितं अवि-
श्लिष्टं सर्वसमतिपूर्वमेकहृषं अविच्छिद्यमिति पाठे व्यक्तमित्यर्थः अंगनां वालिन इति शेषः ॥ १० ॥ पुत्रं रक्षस्व रामादिति शेषः कुतः पुत्रस्य भयं तत्राह अंतक इत्यादि नयतियमपुरमिति शेषः
॥ ११ ॥ वृक्षान् वालिप्रहितान् अयं सर्वोपि संजाव्यवादः एवं बहुवाणत्यागवादोपि ॥ १२ ॥ अभिभूतमिव द्रुतं वानरं वानराणामिदम् ॥ १३ ॥ पदस्थं वानराज्यपदस्थं पुत्रमंगदं भजिष्यंति अन्य-
ये त्वंगदपरीवारा वानरा हि महाबलाः ॥ ते स कर्मुकमालो क्यरामं त्रस्ताः प्रदुद्रुवुः ॥ ५ ॥ सादृशं ततस्त्रस्तान् हरीनापततोद्भुतम् ॥ यूथादिव परिभ्रष्टा
न्मृगान्निहतयूथपान् ॥ ६ ॥ तानुवाच समासाद्य दुःखितान् दुःखिता सती ॥ रामवित्रासितान्सर्वाननुवद्धानिवेषुभिः ॥ ७ ॥ वानरा राजसिंहस्य यस्य
यूथं पुरः सराः ॥ तं विहाय सुवित्रस्ताः कस्माद्वत दुर्गताः ॥ ८ ॥ राज्यहेतोः स चेद्वाताभ्रात्राकूरेण पातितः ॥ रामेण प्रसृतैर्दूरान्मार्गैर्दूरपातिभिः ॥ ९ ॥
कपिपत्न्यावचः श्रुत्वा कपयः कामरूपिणः ॥ प्राप्तकालमविश्लिष्टमूर्चवचनमंगनाम् ॥ १० ॥ जीवपुत्रे निवर्तस्व पुत्रं रक्षस्व चांगदम् ॥ अंतको रामरू-
पेण हत्वानयति वालिनम् ॥ ११ ॥ क्षिप्तान् वृक्षान्समाविध्य विपुलाश्वतथाशिलाः ॥ वालीवज्रसमैर्वाणैर्वज्रेणेव निपातितः ॥ १२ ॥ अभिभूतमिदं
सर्वविद्रुतं वानरं बलम् ॥ अस्मिन्पुवगशार्दूलहृते शक्रसमप्रभे ॥ १३ ॥ रक्ष्यतां न गरीशूरैरंगदश्चाभिपिच्यताम् ॥ पदस्थं वालिनः पुत्रं भजिष्यंति पुं-
गमाः ॥ १४ ॥ अथ वारुचितं स्थानमिह ते रुचिरानने ॥ आविशंति च दुर्गाणि क्षिप्रमयैव वानराः ॥ १५ ॥ अभार्याः सहभार्याश्च संत्यत्र वनचारिणः ॥
लुब्धेभ्यो विप्रलब्धेभ्यस्तेभ्यो नः सुमहद्भयम् ॥ १६ ॥

या राजा जकेत्रास्माभिरवस्थानुमशक्यमिति भावः ॥ १४ ॥ अथवेति सरामे सुग्रीवे किं किं धामागच्छति अभिपिक्तेनाप्यंगदेनास्मत्पालनमशक्यमेवेति नेह स्थातुं योग्यमिति शेषः हे रुचिरानने
यद्यपीदं स्थानं ते तुभ्यं रुचितमर्जीष्टं तथापीह किं किं धार्या विद्यमानानि दुर्गाणि अयैव वानराः सुग्रीवहनुमदादयः आविशंति वर्तमानसामीप्ये लट् तेषु प्रविष्टेषु यैः भार्याः सभार्याश्च वानराः सुग्रीवा-
वलंबिनः प्रागस्माभिः कृतवैरास्ते च प्रवेक्ष्यंति ततश्च लुब्धेभ्यो राज्यादिविषये विप्रलब्धेभ्यः पूर्वमस्माभिर्वचितेभ्यो स्माकं तु मुलं महद्भयमस्ति यत इति शेषः केचित्तु इह ते स्थानमस्माकमरुचितं अ-
नभिमतं इतरतः पूर्ववदित्याहुः ॥ १५ ॥ १६ ॥

अस्यांतरगतानां नानाविद्वर्तिनां अवांतरगतानां भित्तिपाठे मध्ये मार्गमागतानां भित्तिर्यः तेषां वानराणां वचनं श्रुत्वा आत्मनः प्रतिरूपं कालोचितं वभाषे ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ पर्व
 तेंद्राणां भित्तिर्यः रणजेदमपेक्ष्य वज्राणां भित्तिवद्बुवचनप्रयोगः महावातेन समंतुल्यं आविष्टमावेशो यस्य रणे षुतम् ॥ २२ ॥ शक्रतुल्यं पराक्रांतं पराक्रमो यस्य तं वृद्धे वज्रमुत्सृ
 ज्या विरतं नर्दतां मध्ये जीमनं दत्तम् ॥ २३ ॥ मृगराजं प्रभूतमांसादिमन्त्रेण मृगश्रेष्ठं शार्दूलो व्याघ्रः ॥ २४ ॥ सर्वलोकस्य सर्वलोकेनार्चितं चैत्यं चतुष्पथवर्तिवत्मीकं नागहेतोरेतं विद्यमानं नाग
 अस्यांतरगतानां तु श्रुत्वा वचनमंगना ॥ आत्मनः प्रतिरूपं सावभाषे चारुहासिनी ॥ १७ ॥ पुत्रेण मम किं कार्यं राज्येनापि किमात्मना ॥ कपिं सिंहे महा
 भागे तस्मिन् भर्तारि नश्यति ॥ १८ ॥ पादमूलं गमिष्यामि तस्यैवाहं महात्मनः ॥ यो सौ राम प्रयुक्तेन शरेण विनिपातितः ॥ १९ ॥ एवमुक्त्वा प्रदुद्रावरुद
 तो शोकमूछिता ॥ शिरश्चोरश्च बाहुभ्यां दुःखेन समभिघ्नती ॥ २० ॥ सा व्रजं तीक्ष्णदर्शयति निपतितं भुवि ॥ हंतारं वानरेंद्राणां समरेष्वनिवर्तिनाम्
 ॥ २१ ॥ त्वेभारं पर्वतेंद्राणां वज्राणां निववासवम् ॥ महावातसमाविष्टं महामेघौघनिःस्वनम् ॥ २२ ॥ शक्रतुल्यं पराक्रांतं वृद्धे वोपरतं धनम् ॥ नर्दतं
 नर्दतां भीमं शूरं शूरेण पातितम् ॥ २३ ॥ शार्दूलेनामिपस्यार्थं मृगराजमिवाहतम् ॥ २४ ॥ अर्चितं सर्वलोकस्य सपताकं सवेदिकम् ॥ नागहेतोः सुप
 र्णेन चैत्यमुन्मथितं यथा ॥ २५ ॥ अवष्टभ्यावतिष्ठतं ददर्श धनुरुज्जितम् ॥ रामं रामानुजं चैव भर्तुश्चैव तथा नुजम् ॥ २६ ॥ तानतीत्य समासाद्य भर्ता
 रं निहतं रणे ॥ समीक्ष्य व्यथिता भूमौ संभ्रांतानि पपात ह ॥ २७ ॥ सुमेव पुनरुत्थाय आर्यपुत्रेति वादिनी ॥ रुरोद सापतिं दृष्ट्वा संवीतं मृत्युदामभिः ॥ २८ ॥
 तामवेक्ष्य नु सुग्रीवः क्रोशंतीं कुररीमिव ॥ विषादमगमत्कण्ठं दृष्ट्वा चांगदमागतम् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आ० किष्किंधाकांडे एकोन
 विंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामचापविस्त्रेण शरेणांतकरणतम् ॥ दृष्ट्वा विनिहतं भूमौ ताराताराधिपानना ॥ १ ॥ सा समासाद्य भर्तारं पर्य
 ष्वजत भामिनी ॥ इपुणाभिहतं दृष्ट्वा वालिनं कुंजरोपमम् ॥ २ ॥ वानरं पर्वतेंद्राभं शोकसंतप्तमानसा ॥ तारातरुमिवोन्मूलं पर्यदेव यतातुरा ॥ ३ ॥

नक्षत्रार्थमुपनिषत्तुल्यं नगरेन यथोन्मथितं तथा सुग्रीवस्य राज्यभोगहेतोरेण मेणोन्मथितमित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ तानतीत्य मार्गस्थान् रामादीनतीत्य ॥ २७ ॥ संवीतं बद्धम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ धरमा
 नः ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांडे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अंतकरणं मृत्युकारिणा ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ उन्मूलमुत्पादितमूलम् पतितमिति शेषः ॥ ३ ॥

पुत्रावातराणां श्रेष्ठ इदानीं पुरोभागां एतस्मिन्काले कृतापराधां मत्वाऽद्यनाभिभाषसे किमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५॥ ६ ॥ हेवीरधर्मतः संप्रवर्तता धर्मेण युद्धमाचरता त्वयाद्यस्वर्गमार्गे स्वर्गसाधनरणाभूमौ
 किष्किंधेवान्याम्यापुरीनिर्मिता नोचेत्कथं किष्किंधाविहायात्रशेषे इत्यर्थः कतकस्तु धर्मतः प्रवर्तितारक्षिता किष्किंधेवान्यापि स्वर्गमार्गे स्वर्गरूपदेशे निर्मितेत्यर्थमाह ॥ ७ ॥ यानित्वया सार्धं वि
 हतानि तेषामत्रकाले त्वयोपरमः समाप्तिः कृता ॥ ८ ॥ ९ ॥ मद्यं मम हृदयं सुस्थितमतिदृढं यत्त्वापतितं दृष्ट्वा न स्फुटेत् ॥ १० ॥ स विवामित इति यत्तत्प्राप्तं द्वंद्वकर्म तस्य कर्मण इयं व्युष्टिः परिपाकः प्रा
 रणेदारुणविकांतप्रवीरप्लवतांवर ॥ किमिदानीं पुरोभागामद्यत्वं नाभिभाषसे ॥ ४ ॥ उत्तिष्ठ हरि शार्दूलभजस्व शयनोत्तमम् ॥ नैवं विधाः शेरते हि
 भूमौ नृपतिस्तत्तमाः ॥ ५ ॥ अतीव खलु ते कांतावमुधावमुधाधिप ॥ गतासुरपिता गात्रैर्माविहाय निपवसे ॥ ६ ॥ व्यक्तमद्य त्वया वीरधर्मतः संप्रव
 र्त्ता ॥ किष्किंधेवपुरीरम्यास्वर्गमार्गे विनिर्मिता ॥ ७ ॥ यान्यस्माभिस्त्वया सार्धं वनेषु मधुगंधिषु ॥ विहृतानि त्वया काले तेषामुपरमः कृतः ॥ ८ ॥
 निरानंदानिराशाहं निमग्नशोकसागरे ॥ त्वयि पंचत्वमापन्नं महायूथपयूथपे ॥ ९ ॥ हृदयं सुस्थितं मद्यं दृष्ट्वा निपतितं भुवि ॥ यन्नशोकाभिसंतपं
 स्फुटते घमहन्वथा ॥ १० ॥ सुग्रीवस्य त्वया भार्या हता स च विवामितः ॥ यत्तत्तस्य त्वया व्युष्टिः प्राप्तेयं प्लवगाधिप ॥ ११ ॥ निःश्रेयसपरा मोहात् त्वया
 चाहं विगर्हिता ॥ येषां ब्रुवं हितं वाक्यं वानरैर्द्रुहितं पिणी ॥ १२ ॥ रूपयौवनदमानां दक्षिणानां च मानद ॥ नूनमप्सरसामार्यचित्तानि प्रमथिष्यसि
 ॥ १३ ॥ कालो निःसंशयो नूनं जीवितांतकरस्तव ॥ बलाद्येनावपन्नोसि सुग्रीवस्यावशोवशी ॥ १४ ॥ अस्थानि वालिनं हत्वा युध्यमानं परेण च ॥ न सं
 तप्यतिकाकुत्स्यः कृत्वा कर्म सुगर्हितम् ॥ १५ ॥ वैधव्यं शोकसंतापं रूपणारूपणासती ॥ अदुःखोपचिता पूर्ववर्तयिष्याम्यनाथवत् ॥ १६ ॥ लालि
 तश्चांगदो वीरः सुकुमारः सुखाचितः ॥ वत्स्यते कामवस्यां मे पितृव्ये क्रोधमूर्च्छिते ॥ १७ ॥ कुरुष्व पितरं पुत्रसुदृष्टं धर्मवत्सलम् ॥ दुर्लभं दर्शनं तस्य
 तव वत्सलविष्यति ॥ १८ ॥

मत्तयर्थः ॥ ११ ॥ येषां ब्रुवं हितं वाक्यं मन्त्रवंसात् त्वया मोहाद्विगर्हिता अस्वीकृतवचनाकृतेनित्यावत् ॥ १२ ॥ दक्षिणानां विदग्धानां समर्थानां वाचित्तानि प्रमथिष्यसि प्राप्तदिव्यदेहानां अप्सरां काममोहज
 नेतिशेषः ॥ १३ ॥ कालः प्राप्त इति शेषः अवपन्नः प्रापितोसि कालविशेषणं निःसंशय इति तत्तदायुर्विषयसंदेह रहित इत्यर्थः ॥ १४ ॥ न संतप्यतितदस्थानेऽयुक्तम् ॥ १५ ॥ रूपणारूपणाति
 शयेन रूपणा आवाधायां वा द्वित्वम् पूर्वमदुःखोपचिता अदुःखं दुःखरहितं यथा ज्वलितोपचिता वर्धिता ॥ १६ ॥ मे मया लालितः कामवस्थां प्राप्य वत्स्यत इत्यर्थः ॥ १७ ॥ पितरं सुदृष्टं कुरुष्व ॥ १८ ॥

मूर्धन्येनमुपाधायसंदेशं कर्तव्योपदेशं संदिशस्वेत्यन्वयः प्रस्थितः प्रस्थानुकामः ॥ १९ ॥ प्रतिश्रवे प्रतिज्ञाविषये अनैनरामस्य बालिवधविषयदोषाभावोऽन्वितः ॥ २० ॥ शस्तो हि सितः ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ तस्या विलपितं ताराया विलापम् ॥ २३ ॥ किमंगदं सांगदवीरबाहो सांगदो वीरहंता बाहुयस्य तादृश गुणसन्निरुष्टं गुणैस्तव प्रत्यासन्नम् प्रियश्चारुर्वेषो यस्य तं पुत्रं विहाय चिरं प्रवासं गतुं न
 युक्तमित्यन्वयः ॥ २४ ॥ असंप्रधार्य अविचार्य हरिवंशानां वानरसमूहानां नाथ ब्रजामिस्पृशामीत्यर्थः ॥ २५ ॥ यत्र बाली तत्रोपभुवितद्रूपमीपभुवि प्रायमुपवेष्टुं प्रायोपवेशं कर्तुं व्यवस्यत नि
 समाश्वासय पुत्रं त्वंसंदेशं संदिशस्व मे ॥ मूर्ध्नि चैनं समाधाय प्रवासं प्रस्थितोऽह्यसि ॥ १९ ॥ रामेण हि महत्कर्म कृतं त्वामभिनिघ्नता ॥ आनृण्यं तु गतं
 तस्य मुग्धवस्य प्रतिश्रवे ॥ २० ॥ सकामोऽभवत्सुग्रीवरुमां त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥ भुङ्क्ष्वराज्यमनुद्विग्नः शस्तो भ्रातारिपुस्तव ॥ २१ ॥ किं मामेवं प्रलपतीं
 प्रियां त्वं नाभिभाषसे ॥ इमाः पश्य वरावक्त्रयो भार्यास्ते वानरेश्वर ॥ २२ ॥ तस्या विलपितं श्रुत्वा वानर्याः सर्वतश्चताः ॥ परिगृह्यांगदं दीनादुःखार्ताः
 प्रतिचुक्रुशुः ॥ २३ ॥ किमंगदं सांगदवीरबाहो विहाय यातोसि चिरं प्रवासम् ॥ न युक्तमेवं गुणसन्निरुष्टं विहाय पुत्रं प्रियचारुवेपम् ॥ २४ ॥ यद्यप्रियं
 किंचिदसंप्रधार्य कृतं मया स्यात्तव दीर्घबाहो ॥ क्षमस्व मे तद्हरिवंशनाथ ब्रजामि मूर्ध्ना तव वीरपादौ ॥ २५ ॥ तथा तु ताराकरुणं रुदंती भर्तुः समीपे स
 हवानरीभिः ॥ व्यवस्यत प्रायमनिघ्नवर्णा उपोपवेष्टुं भुवि यत्र बाली ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डेविंशः
 सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो निपतितां तारां च्युतां तारामिवां वरात् ॥ शनैराश्वासयामास हनूमान् हरियूथपः ॥ १ ॥ गुणदोषकृतं जंतुः
 स्वकर्मफलहेतुकम् ॥ अव्यग्रस्तदवाप्नोति सर्वं प्रेत्य शुभाशुभम् ॥ २ ॥ शोच्या शोचसि कं शोच्यं दीनं दीनानुकंपसे ॥ कश्च कस्यानुशोच्योऽस्ति देहे
 स्मिन्बुद्धोपमः ॥ ३ ॥

स्वितवती ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीथेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डेविंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ जंतुः फलहेतु
 कं स्वर्गनरकादिफलसाधनम् स्वार्थैकः गुणैः शमादिभिः दोषेण रागादिना वा कृतं यत्स्वकर्मास्ति तत्तस्य शुभाशुभरूपं फलं प्रेत्याव्ययोऽनाकुलो वाप्नोति गुणदोषकृतं ज्ञानाज्ञानकृतमित्यर्थ इति क
 थित् ॥ २ ॥ शोच्या पापपुण्यकर्मपाशवशगत्वेन शोचनीयात्वं कमन्यं शोच्यं शोचसि कर्मवशात् भर्त्रादिकम् कर्मफलवशात् दीनात्वं कमन्यं पुत्रादिकमनुकंपसे बुद्धोपमे देहेऽतीते कः कस्यानुशो
 च्योऽस्ति उपलक्षणम् कस्य कोनुशोचकोऽस्तीत्यपि बोध्यम् विदुषो नोचितः शोक इति भावः ॥ ३ ॥

द्रष्टव्योवालिशोकनिवृत्त्यर्थमिति शेषः अस्यवालिनो मरिष्यमाणस्यायत्यामरणोत्तरकालेयानिविधेयानिकार्याणिसमर्थानि श्रेष्ठानितानि त्वंचितयविचारय ॥ ४ ॥ अनियतामव्यवस्थि
 ताम् तस्माच्छुत्तंपरलोकमुवावहंयत्तर्कव्यम् हेपंडितेइहयतिपित्रादिवियोगकालेनलौकिकंवहुरोदनादिकर्तव्यम् प्रीतिमात्रबोधकतयामृतेष्टासाधनत्वेनचतस्यलौकिकत्वम् ॥ ५ ॥ यस्मिन्
 जीवतांतिशेषः कृताशानिकृतभोग्याशानि वर्तयंतिजीवंति दिष्टांतआयुर्दायरूपकल्पितकालांतम् ॥ ६ ॥ न्यायेननीतिशास्त्रेणदृष्टोर्थोराजकार्येन सामाविपरोवानरेषु धर्मजितांधर्मेणभू
 मिजिनवतांराज्ञांभूमिस्थानंगतः गंत्यर्थः अतो नैनच्छोकउचितः ॥ ७ ॥ त्वमपिनशोककरणाहेत्याह सर्वेचेति त्वत्सनाथंत्वयैवैकयासनाथम् ॥ ८ ॥ ताविमौसुग्रीवांगदौशनैःप्रेरयउत्तरकार्य
 अंगदस्तुकुमारोयंद्रष्टव्योजीवपुत्रया ॥ आयत्यांचविधेयानिसमर्थान्यस्यंचितय ॥ ४ ॥ जानास्यनियतामेवंभूतानामागतिंगतिम् ॥ तस्माच्छु
 भंहिकर्तव्यंपंडितेनेहलौकिकम् ॥ ५ ॥ यस्मिन्हरिसहस्राणिशतानिनियुतानिच ॥ वर्तयंतिरुताशानिसोयंदिष्टांतमागतः ॥ ६ ॥ यदयंन्यायदृष्टार्थः
 सामदानक्षमापरः ॥ गतोधर्मजितांभूमिनैनंशोचितुमर्हसि ॥ ७ ॥ सर्वेचहरिशार्दूलाःपुत्रश्चायंतवांगदः ॥ हर्यक्षपतिराज्यंचत्वत्सनाथमनिंदिते
 ॥ ८ ॥ ताविमौशोकसंतमौशनैःप्रेरयभामिनि ॥ त्वयापरिगृहीतोयमंगदःशास्तुमेदिनीम् ॥ ९ ॥ संततिश्चयथादृष्टाकृत्यंयच्चापिसांप्रतम् ॥ राज्ञस्त
 क्रियतांसर्वमेपकालस्यनिश्चयः ॥ १० ॥ संस्कार्योहरिराजस्तुअंगदश्चाभिपिच्यताम् ॥ सिंहासनगतंपुत्रंपश्यंतीशांतिमेप्यसि ॥ ११ ॥ सातस्यव
 चनंश्रुत्वाभर्तृव्यसनपीडिता ॥ अब्रवीदुत्तरंताराहनूमंतमवस्थितम् ॥ १२ ॥ अंगदप्रतिरूपाणांपुत्राणामेकतःशतम् ॥ हतस्याप्यस्यवीरस्यगात्र
 संश्लेषणंवरम् ॥ १३ ॥ नचाहंहरिराज्यस्यप्रभवाम्यंगदस्यवा ॥ पितृव्यस्तस्यसुग्रीवःसर्वकार्येष्वनंतरः ॥ १४ ॥ नत्येषाबुद्धिरास्थेयाहनूमन्नंगदं
 प्रति ॥ पिताहिवंधुःपुत्रस्यनमाताहरिसत्तम ॥ १५ ॥

करणायेतिशेषः ॥ ९ ॥ संततिःअंगदः

यथादृष्टायवयोजनकतयाशास्त्रेदृष्टा यच्चराज्ञःसांप्रतंपरलोकहितंकृत्यंतक्रियताम् एपकालस्यइदानींतनकालस्योचितोनिश्चयःअनुष्ठाननिश्चयः ॥ १० ॥ तदेवाह संस्कार्यइति रामवा
 णस्यामोघत्वान्मरणनिश्चयेनैवमुक्तिः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदुक्तंनुचेगमुखिनीभवेतितत्त्वत्याख्यातितारा अंगदेति अंगदतुल्यानांपुत्राणांशतमेकतःसुखसाधनैककोटौहतस्यापिपत्युर्गात्रसंश्लेषोऽ
 परकोटौ तयोर्मध्येद्वितीयोवरमतिशयितसुखसाधनंपरलोकेपरमानंदहेतुत्वात् तस्मात्सहगमनंकरिष्यइतिभावः ॥ १३ ॥ राज्यंत्वदधीनमितियदुक्तंनिराचष्टे नचेति नराज्यस्यप्रभवामिनयो
 ग्या स्त्रीत्वात् अंगदस्यवाराज्यदानेनप्रभवामि अनंतरःसमर्थःमत्तःप्रत्यासन्नश्च ॥ १४ ॥ एषाबुद्धिर्मत्कर्तृकाभिषेकबुद्धिः पितातत्तुल्यःसुग्रीवःबंधुःसुखदानाधिकारीनमातेत्यर्थः ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ एकमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्वरीरामायणतिलके वा० आ० किंकिधाकडि एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सर्वतो वीक्षमाणः सः आत्मजस्याग्रतः स्थितं सुग्रीवमेवादौ
दर्शय ॥ १ ॥ आत्माप्यमुय वेतिसं बोध्य ॥ २ ॥ हे सुग्रीव मां किं त्वेषान् प्राग्भवीय दुष्कृतवशाद्भविष्येण भविष्यता वश्यं भाविना बुद्धि मोहेन त्वयि शत्रु बुद्धिरूपेण बलात्कृष्यमाणं मां ज्ञात्वा त्वदोषे
ण स्वापकारोपवच्चेन मां गुणं तु मवगंतुं नार्हसि ॥ ३ ॥ कार्यानुमितं कर्म प्राबल्यं दर्शयति युगपदिति भ्रातृयुक्तं भ्रातोर्युक्तं मुचितं सौहार्दं मुखं च राज्यं मुखं चावयोः कर्मणा युगपन्न विहितमिति मन्ये यत्
स्तद्विमुचितमपि सौहार्दं मुखं चान्यथा जातम् विचदितमित्यर्थः ॥ ४ ॥ अथ रामशरक्षीणपापत्वात्प्राप्तदिव्यप्रकृतिः स्वयमेव सुग्रीवाय स्थानंतरं प्राप्तराज्यं ददाति प्रतिपद्येति प्रतिपद्यस्वेत्य
न हि मम हरिराजसं श्रयात्त्वमतरमस्ति परत्र चेहवा ॥ अभिमुखं हतवीरसे वितं शयनमिदं मम सेवितुं क्षमम् ॥ १६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
किंकिधाकडि एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वीक्षमाणस्तु मंदासुः सर्वतो मंदमुच्छुसन् ॥ आदावेव तु सुग्रीवं ददर्शानुजमग्रतः ॥ १ ॥ तं प्रा
गविजयं वाली सुग्रीवं पुवगेश्वरम् ॥ आभाप्य व्यक्तया वाचा सस्नेहमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ सुग्रीवदोषेण न मां गुणं तु मर्हसि किं त्विषात् ॥ कृष्यमाणं भवि
ष्येण बुद्धि मोहेन मां बलात् ॥ ३ ॥ युगपद्विहितं तात न मन्ये सुखमावयोः ॥ सौहार्दं भ्रातृयुक्तं हितदिदं जातमन्यथा ॥ ४ ॥ प्रतिपद्यत्वमद्यैव राज्यमेपां
वनौकसाम् ॥ मामप्यद्यैव गच्छंतं विद्वि वैवस्वतक्षयम् ॥ ५ ॥ जीवितं च हिराज्यं च श्रियं च विपुलां तथा ॥ प्रजहाम्येष वैतूर्णमहं चागर्हितं यशः ॥ ६ ॥
अस्यां त्वहमवस्थायां वीरवक्ष्यामि यद्वचः ॥ यद्यप्यसुकरं राजन्कर्तुमेव त्वमर्हसि ॥ ७ ॥ सुखार्हं सुखसं वृद्धं बालमेनमबालिशम् ॥ बाष्पपूर्णं मुखं प
श्य भूमौ पतितमंगदम् ॥ ८ ॥

र्थः वैवस्वतक्षयं यमगृहम् ननुराजनिमृते तत्पुत्र एव राज्याधिकारी न तु तत्कनीयान् भातेति चेन्न पुत्रस्य बालत्वेन राज्यरक्षणा सामर्थ्यात् बलवदाश्रितत्वाच्च पुत्रनाशो मा भूदिति थोक्तेः भगवतारामे
णापिराज्यरक्षणा सामर्थ्ये नांगदस्य सुग्रीवो भिषिको राज्ये यौवराज्ये चांगदः सुग्रीवानंतरं त्वंगदस्यैव राज्याधिकारो न तु सुग्रीवपुत्राणां ज्येष्ठपुत्रत्वादित्याहुः ॥ ५ ॥ अगर्हितं यशः प्रशस्तं यशः वाली
केनाप्यवस्थान्येवम् तच्च प्रजहामि एकैतैव शरेण रामहतत्वादिति प्राञ्चः अन्येतु च स्वर्थे यश इत्युत्तरं बोध्यः अगर्हितं यशस्तु प्राप्तोमीति शेषः वाली भगवतारामेण च्छन्नेन हत इत्येवं रूपं च यश इत्या
हुः ॥ ६ ॥ अस्यामवस्थायां चरमदशायां यद्यप्यसुकरम् मया त्यंतमपकृतत्वात् तथापि कर्तुमर्हस्येवेति योजना सात्विकत्वात्सात्विकसमाश्रयणाच्चेत्याशयः स्वयं राज्यस्य दत्तत्वाद्वा जन्तिसंबो
धनम् ॥ ७ ॥ तदेवाह सुखार्हमिति अबालिशं समर्थम् ॥ ८ ॥

प्राणैः प्राणैः मम पुत्रं स्वमौरसं पुत्रमिवाहीनार्थं मक्षीर्णैः हि कसकलप्रयोजनं यथा तथा सर्वतः सर्वत्र देशे काले च पालय स्वानंतरमस्यैव राज्यं देहीति व्यंग्यम् ॥ ९ ॥ पालनप्रकारमेव दर्शयति त्व
मयीति सर्वत्र भवेति शेषः ॥ १० ॥ उक्तं स्वपुत्रस्यावालिशत्वं दर्शयति एष इति रक्षसां वधे रामप्रत्युपकारप्रसंगप्राप्ते ॥ ११ ॥ अनुरूपपाणिमदनुरूपपाणि ॥ १२ ॥ तारारक्षणं तत उपकारमादर्शय
मुचयति सुपेणेति तदुहितानारा अर्थानां मध्ये मूक्षमः परमदुर्ज्ञेयो यो यथैतस्य निश्चये औत्पातिके विविधेनाना प्रकारोत्पातसूचितापत्कालिकानुष्ठेयनिश्चये सर्वतः ऐहिकामुष्मिकनिश्चये च परिनि
ष्ठिताः तिसमर्था ॥ १३ ॥ ततः कितंचाह यदिति तत्कार्यं त्यक्तसंशयं कार्यमनुष्ठेयम् तदेव द्रढयति नहीति मदनुभवसिद्धमेतदिति भावः अनेन चैवार्णिकेतरत्वेन तरुणत्वेनावशं कर्तव्यपुरुषांतरस्वी

मम प्राणैः प्रियतरं पुत्रं पुत्रमिवौरसम् ॥ मया हीनमहीनार्थं सर्वतः परिपालय ॥ ९ ॥ त्वमप्यस्य पिता दाता परित्राता च सर्वशः ॥ भयेष्वभयदश्चैव य
थाहं पुत्रगेश्वर ॥ १० ॥ एष तारात्मजः श्रीमांस्त्वया तुल्यपराक्रमः ॥ रत्नसांचवधेतेषामग्रतस्ते भविष्यति ॥ ११ ॥ अनुरूपपाणिकर्माणि विक्रम्य बल
वानरणे ॥ करिष्यत्येष तारे यस्ते जस्वीतरुणो गदः ॥ १२ ॥ सुपेण दुहिता चैव मर्यमूक्षमविनिश्चये ॥ औत्पातिके च विविधे सर्वतः परिनिष्ठिता ॥ १३ ॥
यदेषामाश्विति ब्रूयात् कार्यं तन्मुक्तसंशयम् ॥ न हितारामतं किंचिदन्यथा परिवर्तते ॥ १४ ॥ राघवस्य च ते कार्यं कर्तव्यमविशंकया ॥ स्यादधर्मो त्यक्
रणं त्वांच हिंस्यादमानितः ॥ १५ ॥ इमां च मालामाधरस्वदिव्यां सुग्रीवकांचनीम् ॥ उदाराश्रीः स्थिता ल्यस्यां संप्रजह्यान्मते मयि ॥ १६ ॥ इत्येव मुक्तः
सुग्रीवो वालिना भ्रातृसौ हृदात् ॥ हर्षं त्यक्त्वा पुनर्दीनो ग्रहग्रस्त इवोदुरात् ॥ १७ ॥ तद्वालि वचनाच्छांतः कुर्वन्मुक्तमंतद्रितः ॥ जग्राह सोभ्यनुज्ञातो
मालां तांचैव कांचनीम् ॥ १८ ॥ तां मालां कांचनीं दत्त्वा दृष्ट्वा चैवात्मजं स्थितम् ॥ संसिद्धः प्रेत्य भावाय स्नेहादंगदमब्रवीत् ॥ १९ ॥

कारायास्ताराया देवत्वान्मुग्रीवस्य स्वीकारोप्यनुमत इति गम्यते ॥ १४ ॥ अथ भ्रात्रेवक्तव्यमुपदेशमाह राघवस्येति अकरणेऽधर्मः स्यान्मिथ्या प्रतिज्ञत्वापत्तेरिति भावः एवं पारलौकिकमनि
ष्टप्रदर्थैः हि कसपितदाह त्वांचेति मामिव धर्मभटत्वादिति भावः ॥ १५ ॥ अथ राज्यानुमतिं क्रिययापि दर्शयति इमांचेति उदाराप्रशस्ता श्रीर्जयलक्ष्मीरस्यां स्थिता महेंद्रानुग्रहात् हियतो मृते
मयि रावस्य शान्ति एनां माश्रीर्जस्वात् अत इदानीमेव मांगृहाणेति भावः ॥ १६ ॥ एवं वालिवचः श्रुत्वा पूर्ववाली दुष्ट इति बुद्ध्या तद्वधे जातं हर्षमिदानीमेव सौमनस्य दर्शनेन त्यक्त्वा दीनो विषण्णो भूदित्य
र्थः महप्रस्तरादुपस्तः ॥ १७ ॥ तद्वालि वचनात्तादृशवालि वचनेन शान्तः शान्तवैरः युक्तं भ्रातृस्नेहोचित दर्शनादिभ्यवहारमंतद्रितः कुर्वन्मालाग्रहणे वालिनाभ्यनुज्ञातो मालां जपाह ॥ १८ ॥
प्रेत्य भावाय संसिद्धो निश्चितमरणः ॥ १९ ॥

देशकालौ भजस्वाद्यक्षममाणः प्रियाप्रिये ॥ सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगोभव ॥ २० ॥ यथाहीति बालतया केवलं लालितो यथा सेवो
चितकाले पितृसेवारहितोऽवर्तिष्टनया सेवाराहित्येन वर्तमानं त्वं सुग्रीवो न बहु मन्येतातः सेवां कुर्वित्युपदेशः ॥ २१ ॥ किंचास्य सुग्रीवस्याभिचैरनुपकारैस्तथा शत्रुभिरपकारैश्च गतं संगतं सख्यं मा
नच्छेत् ॥ मा गच्छ भर्तुः सुग्रीवस्यार्थपरः प्रयोजनसाधनपरः ॥ २२ ॥ नातिप्रणयः पुत्रत्वात् अप्रणयश्च न कार्यः अस्मद्वधादिना अंतरद्वक् अत्यासत्तिर्विनाशाय त्वतिदूरं तु निष्फलम् सेवामध्यम
देशकालौ भजस्वाद्यक्षममाणः प्रियाप्रिये ॥ सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगोभव ॥ २० ॥ यथाहित्वं महाबाहो लालितः सततं मया ॥ न तथा वर्त
मानं त्वं सुग्रीवो बहु मन्यते ॥ २१ ॥ नास्याभिचैर्गतं गच्छेत् मा शत्रुभिररिंदम ॥ भर्तुरर्थपरोदांतः सुग्रीववशगोभव ॥ २२ ॥ न चातिप्रणयः कार्यः
कर्तव्योऽप्रणयश्चेत् ॥ उभयं हि महादोषं तस्मादंतरद्वक् भव ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वाथ विवृताक्षः शरसंपीडितो भृशम् ॥ विवृतैर्दशनैर्भीमैर्बभूवो त्क्रांतजीवि
तः ॥ २४ ॥ ततो विचुक्रुशुस्तत्र वानरा हतयूथपाः ॥ परिदेवयमानास्ते सर्वे पुवगसत्तमाः ॥ २५ ॥ किष्किंधात्यग्रशून्या च स्वर्गते वानरेश्वरे ॥ उ
द्यानानि च शून्यानि पर्वताः काननानि च ॥ २६ ॥ हते पुवगशार्दूले निष्प्रभावानराः रुताः ॥ येन दत्तं महद्युद्धं गंधर्वस्य महात्मनः ॥ २७ ॥ गोलभस्य
महाबाहोर्दशवर्षाणि पंच च ॥ नैवरात्रौ न दिवसेतद्युद्धमुपशम्यति ॥ २८ ॥ ततः षोडशमे वर्षे गोलभो विनिपातितः ॥ तं हत्वा दुर्विनीतं तुवाली दंष्ट्रा
करालवान् ॥ २९ ॥ सर्वाभयं करोस्माकं कथमेव निपातितः ॥ ३० ॥ हते तु वीरे पुवगाधिपे तदा वने चरास्तत्र न शर्मलेभिरे ॥ वने चराः सिंहयुते महावने
यथा हि गावो निहते गवांपतौ ॥ ३१ ॥ ततस्तु ताराव्यसनार्णवपुतामृतस्य भर्तुर्वदनं समीक्ष्य सा ॥ जगाम भूमिं परिरभ्य वालिनं महाद्रुमं छिन्नमिवा
श्रितालता ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये कि० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥

॥७३॥

जावेन राजवद्विगुरुस्त्रियामिति न्यायेन मध्यममार्गमवलंब्येत्याशयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ हतो यूथपोयेषां तादृशाः परिदेवयमाना विचुक्रुशुरित्यन्वयः ॥ २५ ॥ अस्यैव प्रपंचः किष्किंधेत्यादि
॥ २६ ॥ २७ ॥ गोलभस्य तादृश्यस्य महद्युद्धं पंचदशवर्षावधि अहोरात्रमविश्रमं युद्धम् तदेवाह नैवेति ॥ २८ ॥ दंष्ट्राकरालवान् आर्षः स्वार्थं मनुष्यं दंष्ट्राकराल इत्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्माकं स
र्वाभयं करोस्माकं कथमेव निपातितः ॥ ३० ॥ वने चराः पुवंगमान शर्मलेभिरे इत्यन्वयः अपरं वने चरा इति गवां विशेषणम् ॥ ३१ ॥ समीक्ष्येति पाठः ॥ ३२ ॥ खगमानः ॥ इति

॥७३॥

॥७३॥

अयतारामृतं हृत्वा पुनः प्रलपति तत इति लोकश्रुता लोकप्रसिद्धा ॥ १ ॥ उपलैः पाषाणैरुपचिते व्याप्ते सुदुःखे सुतरां दुःखकरे ॥ २ ॥ ३ ॥ एष विधिः रामरूपः सुग्रीवस्य वशं प्राप्तोऽधीनो भवति अहो
 इत्याश्वर्यं ननु त्वद्वशं प्राप्तो येनाद्यैव भार्यया योजितः स्यादिति भावः अतः सुग्रीव एव विक्रान्तो च राज्ञे भवितेति शेषः साहसिकं साहसकर्म ॥ ४ ॥ पर्युपासते पर्युपासते ॥ ५ ॥ यत्र त्वयानिहता रिपवः
 शायितास्तदिदं वीरशयनं तत्र त्वमपिशेषे ॥ ६ ॥ विशुद्धसत्वाभिजनविशुद्धसत्त्ववंशभव प्रिययुद्ध प्रिययुद्धत्वाद्युद्धेनैव मरणं जातमिति भावः ॥ ७ ॥ ८ ॥ शूराय कन्याया अदाने हेतुः शूरस्य तव भा
 ततः समुपजिघ्रंती कपिराजस्य तन्मुखम् ॥ पतिलोकश्रुता तारा मृतं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ शोपेत्वं विषमे दुःखमकृत्वा वचनं मम ॥ उपलोपचिते वी
 रसुदुःखे वसुधा तले ॥ २ ॥ मत्तः प्रियतरानूनं वानरेंद्रं महीतव ॥ शोपेहि तां परिष्वज्य मां च न प्रतिभापसे ॥ ३ ॥ सुग्रीवस्य वशं प्राप्तो विधिरेष भवत्य
 हो ॥ सुग्रीव एव विक्रान्तो वीरसाहसिकप्रिय ॥ ४ ॥ ऋक्षवानरमुख्यास्त्वां वलिनं पर्युपासते ॥ तेषां विलपितं रुद्धमंगदस्य च शोचतः ॥ ५ ॥ मम चे
 मागिरः श्रुत्वा किं त्वं न प्रतिबुध्यसे ॥ इदं तद्दीरशयनं तत्र शोपेहतो युधि ॥ ६ ॥ शायितानिहता यत्र त्वयैव रिपवः पुरा ॥ विशुद्धसत्वाभिजनप्रिययुद्धम
 मप्रिय ॥ ७ ॥ मामनाथां विहायैकांगतस्त्वमस्मिमानद ॥ शूराय न प्रदातव्या कन्या खलु विपश्चिता ॥ ८ ॥ शूरभार्या हतां पश्य सद्यो मां विधवां कृताम् ॥
 अवभग्नश्च मे मानो भग्नमेशाश्वती गतिः ॥ ९ ॥ अगाधे च निमग्नस्मि विपुलेशोकसागरे ॥ अश्मसारमयं नूनमिदं मे हृदयं दृढम् ॥ १० ॥ भर्तारं
 निहतं हृत्वा यन्नाद्यशतधा कृतम् ॥ सुहृच्चैव च भर्ता च प्रकृत्या च मम प्रियः ॥ ११ ॥ प्रहारे च पराक्रान्तः शूरः पंचत्वमागतः ॥ पतिहीना तु यानां रीकामं
 जवतु पुत्रिणी ॥ १२ ॥ धनधान्यसमृद्धापि विधवेत्युच्यते बुधैः ॥ स्वगात्रप्रभवे वीरशोपेरुधिरमंडले ॥ १३ ॥ रुमिरागपरिस्तो मे स्वकीये शयने यथा ॥
 रेणुशोणितसंवीतं गात्रं तव समंततः ॥ १४ ॥ परिरब्धुं न शक्नोमि भुजाभ्यां प्रवर्गर्षभ ॥ कृतकृत्योऽयं सुग्रीवो वैरेस्मिन्नतिदारुणे ॥ १५ ॥
 यो मां विधवां कृतोऽपश्य मानः राजपत्नीत्वाभिमानः शाश्वती स्थिरा गतिः सुखप्राप्तिः ॥ ११ ॥ १० ॥ कृतं शोकेनेति शेषः प्रकृत्याऽनुपाधितः ॥ ११ ॥ प्रहारे रेणो पराक्रान्तः परेणाक्रान्तः अभिभूतः पंचत्व
 मागतः एतद्दृष्ट्वापि यद्धृदयं न भिन्नमतो दृढमिति पूर्वोणान्वयः ननु सपुत्रायाः कस्तेशोकोऽत आह पतिहीनेत्यादि ॥ १२ ॥ १३ ॥ रुमेरिद्रगोपादेराग इव रागो यस्य तादृशः परिस्तो म आस्तरणं य
 स्मिन् रुमिरागो लाक्षारागः रुमिरागं वदन्त्यार्या लाक्षिकं प्रियदर्शनमित्युत्पलमालाकोशादित्यन्ये ॥ १४ ॥ परिरब्धुं आलिगितुं न शक्नोमि रेणुशोणितसंवीतत्वात् शोकेन भुजयोर्बलाभावाच्च
 गात्रसंलग्नशरत्वाच्च अस्मिन् वैरेवालि विषये वैरे कृत्यकृत्यः कृतानुष्ठेयानुष्ठानः ॥ १५ ॥

शरेणनवगात्रसंस्पर्शनिवार्यामिनिवारिताज्जामीत्यन्वयः ॥ १६ ॥ एवंतद्वचःश्रुत्वानीलःशरंउद्वर्हंउद्धृतवान् अस्यवाणस्यातितेजस्विशत्रुवधेनतेजःक्षयान्नपुनस्तूणगमनमितिबोध्यम् ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ दिनकरादिनिषेचमीषष्ठ्यर्थे रुधिररक्तत्वादितिभावः ब्रणेभ्यःशरशिलापादपजनितेभ्यः ॥ १९ ॥ रणरेणुनावकीर्णव्याप्तम् ॥ २० ॥ २१ ॥ पश्चिमावस्थामरणम् ॥ २२ ॥ पापक

यस्यरामविमुक्तेनहतमेकेषुणाभयम् ॥ शरेणहृदिलघ्रेनगात्रसंस्पर्शनितव ॥ १६ ॥ वार्यामित्वांनिरीक्षंतीत्यपिपंचत्वमागते ॥ उद्वर्हंशरंनीलस्त
स्यगात्रगतंतदा ॥ १७ ॥ गिरिगङ्करसंलीनंदीपमाशीविषंयथा ॥ तस्यनिष्कृष्यमाणस्यवाणस्यापिवभौद्युतिः ॥ १८ ॥ अस्तमस्तकसन्नद्धरश्मेर्दि
नकरादिव ॥ पेतुःक्षतजघारास्तुब्रणेभ्यस्तस्यसर्वशः ॥ १९ ॥ ताम्रगैरिकसंपृक्ताधाराइवधराधरात् ॥ अवकीर्णविमार्जंतीभर्तारंरणरेणुना ॥ २० ॥
अन्वेनयनजैःशूरसिषेचास्त्रसमाहतम् ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगंदृष्ट्वाविनिहतंपतिम् ॥ २१ ॥ उवाचतारापिंगाक्षंपुत्रमंगदमंगना ॥ अवस्थांपश्चिमां
पश्यपितुःपुत्रमुदारुणाम् ॥ २२ ॥ संप्रसक्तस्यवैरस्यगतोतःपापकर्मणा ॥ बालमूर्योज्ज्वलतनुंप्रयातंयमसादनम् ॥ २३ ॥ अभिवादयराजानंपि
तरंपुत्रमानदम् ॥ एवमुक्तःसमुत्थायजग्राहचरणौपितुः ॥ २४ ॥ भुजाभ्यांपीनदत्ताभ्यामंगदोहमितिब्रुवन् ॥ अभिवादयमानंत्वामंगदंत्वंयथा
पुनः ॥ २५ ॥ दीर्घायुर्भवपुत्रेतिकिमर्थनाभिभाषसे ॥ अहंपुत्रसहायात्वामुपासेगतचेतनम् ॥ सिंहेनपातितंसद्योगौःसवत्सेवगोदृपम् ॥ २६ ॥ इ
ध्वासंग्रामयज्ञेनरामप्रहरणाभसा ॥ तस्मिन्नवभृथेस्नातःकथंपत्न्यामयाविना ॥ २७ ॥ यादत्तादेवराजेनतवतुष्टेनसंयुगे ॥ शातकौंभींप्रियांमा
लांतांतेपश्यामिनेहकिम् ॥ २८ ॥ राज्यश्रीर्नजहातित्वांगतासुमपिमानद ॥ सूर्यस्यावर्तमानस्यशैलराजमिवप्रभा ॥ २९ ॥

मणाप्राचीनपापवशात्संप्रसक्तस्यप्राप्तस्यवैरस्यांतोवसानंगतःप्राप्तवान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वामभिवादयमानम् इदंनारावाक्यम् ॥ २५ ॥ उपासेसमीपेतिष्ठामि ॥ २६ ॥ रामस्यप्रहरणंवाणस्त
दृपेणांजसा मयाविनाकथमवभृथेस्नातः ॥ २७ ॥ मालामिहनपश्यामि किन्तु सुग्रीवायमालादानस्यादर्शनंशोकवशाद्दृष्टस्यापिविस्मरणंचेत्येवमुक्तिः ॥ २८ ॥ आवर्तमानस्य अस्तंगच्छतः
शैलराजंतमेवास्ताचलम् ॥ २९ ॥

उक्तमेव विवर्णोति वधोहीति माहंतुंतस्यमतिनासीदित्यर्थः तत्र हेतुः स्वमाहात्म्यव्यतिक्रमात् अनुचितकर्मकारीवालीत्ययशःप्रसंगभयात् प्राणहारीभ्रातुरिति शेषः व्यतिक्रमोऽन्यायः ॥ १० ॥
 द्रुमशाखावभग्नोऽपलायितः अतएव मुहूर्तपरिनिष्टनत्वा माक्रोश न्यदाऽभवंतदा तेन भ्रात्रा सांत्वयित्वा पुनरेवं दुःश्रेष्ठां कर्तुं नार्हसि इत्युक्तः न पुनर्माहृतवानित्यर्थः ॥ ११ ॥ अतएव भ्रातृत्वमि
 त्यादि ॥ १२ ॥ अचितनीयं चितयितुमप्ययोग्यम् अतएव अर्थैर्नित्यं परिहरणीयं यत्किंचिदुपाधिनाप्यनीयम् आत्मकर्तृकमपि सर्वथाऽनवेक्षणीयं दर्शनार्हम् इदं प्राप्तोस्मि इदं पदार्थमाह
 पाप्मानमिति हेवयस्य भ्रातृज्येष्ठस्य भ्रातुर्वधात्पाप्मानंतद्वपंस्वित्यर्थः त्वाद्यो विश्वरूपः ॥ १३ ॥ प्रतिपत्तुं प्राप्तुं कइच्छेत्को वासहेत यहीतुं शक्य आदित्यर्थः ॥ १४ ॥ प्रजानां संमानं ताभिः
 क्रियमाणं संमाननमपि नाहमि पापघ्नत्वात् न यौवराज्यम् ज्येष्ठस्य पुत्रमंगदराज्ये कृत्वा यथा प्राप्तं यौवराज्यमित्यर्थः एवं विधं कर्म कृत्वा राज्यं सर्वथानार्हमीत्यन्वयः ॥ १५ ॥ क्षुद्रस्य क्षु
 वधो हि मेमतो नासीत् स्वमाहात्म्यव्यतिक्रमात् ॥ ममासीद्बुद्धिदौरात्म्यात् प्राणहारी व्यतिक्रमः ॥ १० ॥ द्रुमशाखावभग्नोऽहं मुहूर्तपरिनिष्टनत्वात् सांत्व
 यित्वा त्वनेनोक्तो न पुनः कर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥ भ्रातृत्वमार्यभावश्च धर्मश्चानेन रक्षितः ॥ मया क्रोधश्च कामश्च कपित्वं च प्रदर्शितम् ॥ १२ ॥ अचितनी
 यं परिवर्जनीयमनीयं स्वनवेक्षणीयम् ॥ प्राप्तोस्मि पाप्मानमिदं वयस्य भ्रातुर्वधात्पाप्मानं तद्वपंस्वित्यर्थः ॥ १३ ॥ पाप्मानमिदं वयस्य महीजलं च वृक्षा
 श्च कामं जगृहुः स्त्रियश्च ॥ कोनामपाप्मानमिमं सहेतशाखा मृगस्य प्रतिपत्तुमिच्छेत् ॥ १४ ॥ नार्हामि संमानमिमं प्रजानां न यौवराज्यं कुत एव राज
 यम् ॥ अधर्मयुक्तं कुलनाशयुक्तमेवं विधं राघवकर्म कृत्वा ॥ १५ ॥ पापस्य कर्तास्मि विगर्हितस्य क्षुद्रस्य लोकापकृतस्य लोके ॥ शोको महान् मम
 भिवर्ततेऽयं दृष्टेयं नानिघमिवांबुवेगः ॥ १६ ॥ सोदर्यघाता परगात्रवालः संतापहस्ताक्षिशिरोविषाणः ॥ एनो मयो मामभिहंति हस्ती दृप्तो नदीकूल
 मिव प्रवृद्धः ॥ १७ ॥ अहो वतेदं नृवरा विपत्यं निवर्तते मे लदिसाधुवृत्तम् ॥ अग्नौ विवर्णं परितप्यमानं किदं यथाराघवजातरूपम् ॥ १८ ॥

द्रयोग्यस्य लोकेऽहलोके विगर्हितस्य निदितस्य लोकापकृतस्य परलोकेऽपरमार्थसाधनस्य पापस्य कर्तास्मि अतो महान् शोको मां इव तथा भिवर्तते यथा दृष्टेरंबुवेगो निम्नम् इव शब्दस्तथा श
 ब्दार्थः ॥ १६ ॥ सोदर्यघात एवापरगात्रगात्रवालश्च यस्य तज्जसंताप एव हस्ताक्षिशिरोविषाणयस्य सः दृप्तो मत्तः प्रवृद्धो महान् ॥ १७ ॥ हे नृवर इदं महः पापम् वतस्वेदं अविषसं सोदुमशक्यं
 प्राप्य मे लदिति स्थितं साधुवृत्तं जन्मांतराजितपुण्यं निवर्तते विवर्णमत एवाग्नौ परितप्यमानं जातरूपं अविषस्य मशक्यं सहावस्थानं प्राप्य किदं मलयथानि वर्तते तेथेत्यर्थः यथा बलवतोत्तमेनाधमः स्था
 तुं न शक्नोति तथा बलवताधमेन सहोत्तमोपीत्याशयः एवं चानेन पापेन सर्वपुण्यक्षयो जात इति तात्पर्यं केचित्तु अग्नौ परितप्यमानं जातरूपं स्वर्णं यथा विवर्णं विवर्णताकारकं किदं दाहकक्षारद्रव्यं प्रा
 प्य निवर्तते जस्मन्नावति तेथेत्यर्थ इत्याहुः ॥ १८ ॥

मन्त्रिभित्तम् मयैतत्स्वामिवधादिति जावः अपि चास्यांगदस्य शोकापाच्च इतीवमन्य इत्युत्प्रेक्षा बोधकम् ॥ १९ ॥ सुलभ्यः सुलभ इत्यर्थः ॥ २० ॥ अंगदो न जीवेत् यदि जीवेत्तदा माता तारा पुत्रपालनाय जीवेत् तदभावे तु सा सर्वधान जीवेदित्यर्थः ॥ २१ ॥ सख्यं समानत्वम् निदेशे त्वदाज्ञायाम् ॥ १२ ॥ अनुजानीहि अग्निप्रवेशायेति शेषः ॥ २३ ॥ संजातवाप्यः दुःखि प्राणिदर्शने

महाबलानां हरि यूथपानामिदं कुलं राघवमन्त्रिभित्तम् ॥ अस्यांगदस्यापि च शोकापादर्थं स्थितं प्राणमितीव मन्ये ॥ १९ ॥ सुतः सुलभ्यः सुजनः सु वश्यः कुतस्तु पुत्रः सह शो गदेन ॥ न चापि विद्येत स वीरदेशो यस्मिन् भवेत्सोदरसंनिकर्षः ॥ २० ॥ अद्यांगदो वीरवरो न जीवे जीवेत माता परिपालना यम् ॥ विना तु पुत्रं परितापदीनासानैव जीवेदिति निश्चितं मे ॥ २१ ॥ सोऽहं प्रवेक्ष्याम्यतिदीप्तमग्निं भ्रात्रा च पुत्रेण च सख्यमिच्छन् ॥ इमे विचेष्ट्यंति हरिप्रवीराः सीतां निदेशे परिवर्तमानाः ॥ २२ ॥ कृत्स्नं तु ते संस्यति कार्यमेतन्मय्यप्यतीते मनुजेंद्रपुत्र ॥ कुलस्य हंतारमजीवनाहं रामानुजानीहिरुता गमं माम् ॥ २३ ॥ इत्येवमार्तस्य रघुप्रवीरः श्रुत्वा वचां वालिजघन्यजस्य ॥ संजातवाप्यः परवीरहंतारामो मुहूर्तं विमनावभूव ॥ २४ ॥ तस्मिन्क्षणे ऽभीक्ष्णमवेक्षमाणः क्षितिक्षमावान् भुवनस्य गोपा ॥ रामो रुदंतीं व्यसने निमग्नं समुत्सुकः सोऽथ ददर्श ताराम् ॥ २५ ॥ तां चारुनेत्रां कपि सिंहनाथां पतिसमाश्लिष्य तदा शयानाम् ॥ उत्थापयामासुरदीनसत्त्वां मंत्रिप्रधानाः कपिराजपत्नीम् ॥ २६ ॥ सा विस्फुरंती परिरभ्यमाणा भर्तुः समीपाद पनीयमाना ॥ ददर्श रामं शरचापपाणिं स्वतेजसा सूर्यमिव ज्वलंतम् ॥ २७ ॥ सुसंवृतं पार्थिवलक्षणे श्रुतं चारुनेत्रं मृगशावनेत्रा ॥ अदृष्टपूर्वं पुरुष प्रधानमयं सकाकुलस्थ इति प्रजज्ञे ॥ २८ ॥ तस्येंद्रकल्पस्य दुरासदस्य महानुभावस्य समीपमार्या ॥ आर्ताति तूर्णं व्यसनं प्रपन्ना जगाम तारा परि विद्व लंती ॥ २९ ॥ तं सा समासाद्य विशुद्धसत्त्वं शोकेन संभ्रांतशरीरभावा ॥ मनस्विनी वाक्यमुवाच तारा रामं रणोत्कर्षणलब्धलक्ष्यम् ॥ ३० ॥

न महतामयं स्वजावः ॥ २४ ॥ तस्मिन्क्षणे तस्मिन् नवसरे तारां रुदंतीं मजीक्ष्णं वारं वारमवेक्षमाणः जीवंतीमिच्छन् क्षितिर्विक्षमावान् समुत्सुकः शोकापनयनायेति शेषः ॥ २५ ॥ कपि सिंहनाथां कपि सिंहानां स्वामिनीम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुरुषप्रधानं पुरुषश्रेष्ठम् सः अंगदोक्तः सकाकुलस्थो यमिति प्रजज्ञे इति संबन्धः ॥ २८ ॥ परिविद्वलंती कष्टेन स्खलनपूर्वगच्छंती ॥ २९ ॥ संभ्रांतो विस्मृतः शरीरजावो राजस्त्रीत्वादिर्यया सा रणेषु युद्धेषु त्कर्षणेन सर्वाधिकोत्कर्षणलक्ष्यवेष्ट्येन सर्वतोधिकवेष्ट्येन बोधक इत्यर्थः ॥ ३० ॥

अप्रमेयदेवतः कालश्चापरिच्छेद्यः गुणयत्तयादुर्ज्ञेयश्च दुरासदः योगिनिरपि प्राप्नुमशक्यः उत्तमधर्मकः पुरुषोत्तमधर्मा अक्षीणकीर्तिः पापवदाभासमानेनापि कर्मणेशिषः अतएव पुरुषोत्तमधर्मा स्तजोपमाक्षः रक्ताक्षः ॥ ३१ ॥ आत्तवाणासनश्चासौ वाणपाणिश्चेति कर्मधारयः संहननं दृढगत्रता तादृशेन त्वया हतो वाली मनुष्यदेहाभ्युदयं मनुष्यलोकवर्तिदेहप्राप्य मभ्युदयमुखं विहाय दिव्यदेहेन प्राप्योद्योभ्युदयस्तेन युक्तः समास आर्षः ॥ ३२ ॥ अतः येनैवेति रमेतरं स्यते ॥ ३३ ॥ पद्मस्यामलं यत्पत्रं तद्वन्नेत्र समेत्याप्सरोभिस्ताः संप्रेक्ष्य च मामपश्यन् रमेतेत्यन्वयः उच्चावचैर्नाना प्रकारैस्तासैरक्तपुष्पैः कृतः रोखरोयाभिस्ता अप्सरसो नाभिजिप्यन्नाभिजिप्यति रक्तपुष्पधारणं वालिवशीकरणाय ॥ ३४ ॥ तटावकाशे तटदेशे ॥ ३५ ॥ यद्वनिताहीनो दुःखं प्राप्नोति

त्वमप्रमेयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तमधर्मकश्च ॥ अक्षीणकीर्तिश्च विचक्षणश्च क्षितिक्षमावान् स्तजोपमाक्षः ॥ ३१ ॥ त्वमात्तवाणासनवाणपाणिर्महाबलः संहननोपपन्नः ॥ मनुष्यदेहाभ्युदयं विहाय दिव्येन देहाभ्युदयेन युक्तः ॥ ३२ ॥ येनैव वाणेन हतः प्रियो मे तेनैव वाणेन हि मां जहीहि ॥ हतागमिष्यामि मभीपमस्य न मां विनावीर रमेत वाली ॥ ३३ ॥ स्वर्गेऽपि पद्मामलपत्रनेत्र समेत्य संप्रेक्ष्य च मामपश्यन् ॥ न त्येष उच्चावचताम्रचूडाविचित्रवेपाप्सरसोऽभिजिप्यन् ॥ ३४ ॥ स्वर्गेऽपि शोकं च विवर्णतां च मया विना प्राप्स्यति वीर वाली ॥ रम्येन गेहस्य तटावकाशे विदेहकन्यारहिता यथा त्वम् ॥ ३५ ॥ त्वं वेत्यतावद्वनिता विहीनः प्राप्नोति दुःखं पुरुषः कुमारः ॥ तत्त्वं प्रजानन् जहि मां न वाली दुःखं ममादर्शनं जंभजेत ॥ ३६ ॥ यच्चापि मन्ये तन्न वा न्महात्मा स्त्रीघातदोषस्तु भवेन्न मत्तम् ॥ आत्मेयमस्येति हि मां जहित्वं न स्त्रीवधः स्यान्मनुजेंद्रपुत्र ॥ ३७ ॥ शास्त्रप्रयोगाद्विविधाच्च वेदादनन्यरूपाः पुरुषस्य दाराः ॥ दारप्रदानाद्धिनदानमन्यत्तदस्य ते ज्ञानवतां हिलोके ॥ ३८ ॥

तत्त्वेत्य अतस्तज्ज्ञानं स्वमां जहि कुमारः मुंदरः पुरुषः यद्वा दुःखहेतुमाह कुमार इति कुत्सितो मारो यस्य मारकत्वेन मदनस्य प्रसिद्धेः अथवा कुत्सितो मारो मरणं यस्य मरणादपि दुःखजनकत्वादेव मुक्तिः जावेद्यत् ॥ ३६ ॥ मद्यं स्त्रीघातदोषो भवेदिति तन्महात्मा मन्येत तदपि न इयंताराऽस्य वालिन आत्मेति ज्ञात्वा जहि एवं च तदभिन्नत्वात् मनने स्त्रीवधोऽपि न भावः महात्मेत्यनेन ताटकावधादिकृतवतः स्त्रीवधोऽकिंचित्कर इत्यपि सूचितम् ॥ ३७ ॥ स्त्रीणां पुरुषात्मत्वमेव साधयति शास्त्रेति शास्त्रेशास्त्रीययामाद्यनुष्ठाने प्रकर्षेण सहैव योगात् अधिकारात् विविधाच्च वेदात् अर्थी वा एष आत्मनो यत्प्रतीतिश्रुतेः अनन्यरूपाः अभिन्नरूपाः न केवलं दोषाभावमात्रमपि तु स्त्रीदानफलमपीत्याह दारेति अन्यदधिकं दानं नेति भावः ॥ ३८ ॥

त्वंचायीति एवं च धर्मेण रावमनुवर्ततीति न्यायेनापि हेवीरतेन मद्बोधोऽतिभावः यद्वा ममवीरस्य युष्मच्छलेन घातात्माप्रमधर्मसंबंधनलप्यसे किंच ततएवमच्छापतः प्राप्तमधर्मयोगमधर्मफल
 योगं च वियोगहर्षनलप्यसेममावधेनलप्यसे एवातएवकचित्यश्रुते अचिरेणैवकालेन त्वया वीर्यं बलादता सासीताममशापेननचिराच्चयिवत्स्यतीति ॥ ३९ ॥ अपनीयमानां प्रियसकाशा
 दयितइतिशेषः अहंतुं नार्हसि अपितुहंतुमेवेत्यर्थः तत्रहेतुरहंतीति ॥ ४० ॥ वराहोत्तमहेममालिनाश्रेष्ठयोग्योत्तमस्वर्णमालावता ॥ ४१ ॥ विमर्तिमरणविषयां त्रिरुद्धमर्ति सर्वो लोको विधा
 प्राविहितः अहगदौष्टस्तं लोकं मुखदुःखाभ्यामवज्याभ्यां योगोऽस्य ततेनैव विधात्रा कृतं लोकयनेऽनेनेति लोको वेदो ब्रवीत् नह्वैसशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्तीति श्रुतेः ॥ ४२ ॥ त्रयो
 त्वंचापि मांतस्य ममप्रियस्य प्रदास्यसे धर्ममवेक्ष्य वीर ॥ अनेन दानेन नलप्यसे त्वमधर्मयोगं ममवीरघातात् ॥ ३९ ॥ आर्तामनाथामपनीयमा
 नामेवंगतां नार्हसि मामहंतुम् ॥ अहं हि मातंगविलासगामिना पुवंगमाना नृपभेण धीमता ॥ ४० ॥ विनावराहोत्तमहेममालिनाचिरं न शक्यामि न
 रेंद्रजीवितुम् ॥ इत्येवमुक्तस्तु विभुर्महात्मा तारांसमाश्वास्य हितं वभाषे ॥ ४१ ॥ मावीरभार्ये विमर्तिकुरुष्व लोको हि सर्वो विहितो विधात्रा ॥ तंचैव
 सर्वं मुखदुःखयोगं लोको ब्रवीत्तेन कृतं विधात्रा ॥ ४२ ॥ त्रयोपि लोका विहितं विधानं नातिक्रमंते वशगाहितस्य ॥ प्रीतिं परां प्राप्स्यसितां तथैव पुत्र
 श्वने प्राप्स्यति यौवराज्यम् ॥ ४३ ॥ धात्रा विधानं विहितं तथैव न शूरपत्न्यः परिदेवयंति ॥ आश्वासिता तेन महात्मना तु प्रभावयुक्तेन परंतपेन ॥ सावी
 रपत्नी ध्वनता मुखेन सुवेपथुपाविररामतारा ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डेचतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ससु
 ग्रीवं च तारां च मांगदां सह लक्ष्मणः ॥ समानशोकः काकुत्स्थः सांत्वयन्निदमब्रवीत् ॥ १ ॥ न शोकपरितापेन श्रेयसायुज्यते मृतः ॥ यदत्रानंतरं कार्यं
 तत्समाधातुमर्हथ ॥ २ ॥

पिलोका लोकत्रयवासिनोपि जनाविधानं विहितं विधानं नातिक्रमंते हियतस्तस्य वशगाः ब्रह्मादिस्थावराः तः वाली परां प्रीतिं त्वसंबंधजां प्राप्स्यति मत्संकल्पात् किंच भवत्यपि वालिसंबंधजां प्री
 तिसुखावसंधायाप्स्यसि तेषु त्रयोवराज्यं प्राप्स्यति च चेनाहमपि शापं प्राप्स्याम्येवेति ॥ ४३ ॥ धात्रेदं विधानं तथैव विहितम् यथामयोक्तं कृतं च अनेन सर्वज्ञत्वशक्तिराविष्कृता एवमीश्वरकृ
 तं सर्वज्ञात्वागूरुपत्न्यो न शोचंति ध्वनता मुखेनोपलक्षिता विरगमत्यक्तपरिदेवना जून् ॥ ४४ ॥ दृढमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वात्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डे
 चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ समानशोकः सुग्रीवादिभिरिति शेषः ॥ १ ॥ शोकयुक्तः परितापस्तेन शोकश्चित्तधर्मः तावन्मात्रेणैव न मृतस्य श्रेयः समाधातुमनुष्ठातुम् ॥ २ ॥

लोकवृत्तलोकाचारोप्यनुष्ठेयएव तच्च बाष्पमोक्षणगृहपकृतम् युष्माभिरिति शेषः यद्वा कृतं पर्याप्तं बाष्पमोक्षणमिति द्वितीया तृतीयार्थं यतः कालात्तत्तत्कर्मणि विहिता कालादुत्तरं परंतस्मिन्निति कालं नुति यावत् किंचिदपि परं कर्म विहितं कर्म उपासितुं कर्तुं मशक्यं कालस्योपादेयकारणत्वात् अकाले कृतस्याकृतप्रायत्वादिति भावः ॥३॥ कालस्य मुख्यत्वं दर्शयति नियतिरिति नियतिः नियम्य तेन वेति नियतिः कालः कालकृता व्यवस्थानिमेषादिपरार्थात् कालस्वीश्वर एव लोकलोकतृट्यादिव्यवहारे कर्मणो लौकिकालौकिककर्मप्रवृत्तेर्दिनादिरूपेण कारणं काल एव सर्वभूतानां नियो माधिकृतप्राणिमात्रस्य नियोगेषु ज्योतिष्टोमादिषु नियतिर्वसंतादिः कारणम् ॥४॥ कालातिरिक्तं न साक्षात्प्रवर्तकमित्याह न कर्तेत्यादि कस्यचित्कल्प्यादेः कश्चित्कर्तानियतिरपेक्षः कर्तान तथा नियोगेनियोगानुष्ठानेपिनियतिरपेक्षः कश्चिद्दीश्वरो न नियतिरपेक्षेण समर्थो न यतो लोको लोकव्यवहारः स्वभावे ईश्वरसहिते प्राकृतस्वकर्मणि वर्तते तदधीनो वर्तते तस्य च स्वभावस्य कालः परायणम् सहकारित्यर्थः तदुक्तं संहितायां शिववाक्येन स्वभावादेव संभूतं समस्तमिति केचन तन्न सित्व्यतिविप्रेन्द्रादेशकालाद्यपेक्षणात् मत्तः कर्मानुरूपेण जगज्जन्मादि जायते एष स्वभावो वि

लोकवृत्तमनुष्ठेयं कृतं वो बाष्पमोक्षणम् ॥ न कालादुत्तरं किंचित्परं कर्म उपासितुम् ॥३॥ नियतिः कारणं लोके नियतिः कर्मसाधनम् ॥ नियतिः सर्वभू तानां नियोगोऽपि ह कारणम् ॥४॥ न कर्ता कस्यचित्कश्चिन्नियोगेनापि चेश्वरः ॥ स्वभावे वर्तते लोकस्तस्य कालः परायणम् ॥५॥ न कालः कालमत्येति न कालः परिहीयते ॥ स्वभावं च समासाद्य न किंचिदतिवर्तते ॥६॥ न कालस्यास्ति बंधुत्वं न हेतुर्न पराक्रमः ॥ न मित्रज्ञातिसंबंधः कारणं नात्मनो वशः ॥७॥

प्रेन्द्रादिति वेदार्थनिर्णयः न मया केवलेनापि न च केवलकर्मणा प्राणिनां कर्मपाकेन मया च मुनिसत्तमाः जगतः संभ्रवो नाशः स्थितिश्च भवति द्विजा इति ॥ ५ ॥ कालात्मा भगवानेव सर्वकर्मप्रवर्तक इत्याह न काल इति कालो जगवानीश्वरः कालं स्वकृतां कालव्यवस्थां जन्ममरणादिरूपानात्येति नातिक्रामति स भगवान् कालो न परिहीयते अनुक्षणं जगद्धानिकरस्य हानिकारणाभावात् स्वभाव मुक्तलक्षणं समासाद्य किंचिदत्युक्तमपि जीवजातं नातिवर्तते उत्पत्तियोग्यमुत्पद्यते न श्वरं न श्यत्येवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ स च भगवान् न पक्षपातस्वभाव इत्याह न कालस्येति न कालस्य बंधुत्वमस्ति प्रा प्रकालं वस्तुसर्वथा संहरत्येव न तु पक्षपातेन किमपित्यजतीत्यर्थः न हेतुः स्वसृज्ये स्वनाशये वा स्वकृतव्यवस्थातिरिक्तकारणनिरपेक्ष इत्यर्थः यद्वा प्राप्तकालसंहारनिवर्तनेन कश्चिदपि हेतुर्मंत्रतंत्रौ षधादिः प्रभवतीत्यर्थः तस्यैव प्रपंचः न पराक्रमः महापराक्रमवतामपि काले प्राप्ते संहारो भवत्येव न मित्रज्ञातिसंबंधो न बद्धुमित्रतान बद्धुज्ञातिता प्राप्तकालसंहारनिवर्तने हेतुः सोऽपि भगवानात्मनः प्रत्य स्वर्गस्य जीवजातस्य न वशस्तदिच्छाधीनो न किंतु परमस्वतंत्र एव तेन च भगवता कालेन क्रियमाणो नियत्यधीनः स्वस्वकर्मपरिणाम एव सर्वसुखदुःखादिलाभ इत्येव साधुपश्यता सुमतिना विवेकवता द्रष्टव्यो ज्ञातव्यः ननु विषादहर्षौ कर्तव्यौ नापि स्वसामर्थ्यानि देति भावः एवं धर्मादयोऽपि चाधर्मादयोऽपि कालक्रमेणैव समाहिताः संपादिता भवंति ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ प्रकृतमाह इति सामदानाभ्यामर्जितैरर्थसंयोगैरैश्वर्यैः पवित्रं गुप्तं क्रियाफलं भोगमिह लोके प्राप्तवान्वाली इतो लोकाद्देहाच्चगतोऽपगतः स्वांप्रकृतिगतः प्रातः कार्याणां कारणे लयात्
एवं चंद्रलोकं गतोवालीति सूचितम् ॥ ९ ॥ स्वधर्मस्य संयोगात्तेन महात्मना वालिना पूर्वस्वर्गो जितोऽर्जितः युद्धे प्राणानपरिरक्षते दानीं परिगृहीतश्च प्राप्तश्च ॥ १० ॥ एषानियतिः कालकृतव्यवस्था
शमिः प्राप्तकालं कर्मेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अस्य प्रेतकार्यं कुर्वित्यन्वयः दहनं प्रति दहननिमित्तम् यतस्वैति शेषः ॥ १३ ॥ वालिसंस्कारनिमित्तं काष्ठान्यानेतुं समाज्ञापयेति संबंधः ॥ १४ ॥
कितुकालपरीणामोद्रपृथ्व्यः साधुपश्यता ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च कालक्रमसमाहिताः ॥ ८ ॥ इतः स्वांप्रकृतिं वालीगतः प्राप्तः क्रियाफलम् ॥ सामदा
नार्थसंयोगैः पवित्रं पुत्रवगेश्वरः ॥ ९ ॥ स्वधर्मस्य च संयोगाज्जितस्तेन महात्मना ॥ स्वर्गः परिगृहीतश्च प्राणानपरिरक्षता ॥ १० ॥ एषा वै नियतिः श्रेष्ठा
यांगतो हरियूथपः ॥ तदलं परितापेन प्राप्तकालमुपास्यताम् ॥ ११ ॥ वचनांतितुरामस्य लक्ष्मणः परवीरहा ॥ अवदत्यश्रितं वाक्यं सुग्रीवं गतचेतसम्
॥ १२ ॥ कुरुत्वमस्य सुग्रीवप्रेतकार्यमनंतरम् ॥ तारांगदाभ्यां सहितो वालिनो दहनं प्रति ॥ १३ ॥ समाज्ञापय काष्ठानि शुष्काणि च बहूनि च ॥ चंद
नानि च दिव्यानि वालिसंस्कारकारणात् ॥ १४ ॥ समाश्वासय दीनं त्वमंगदं दीनचेतसम् ॥ मा भूर्वालि शत्रुद्विस्त्वं त्वदधीनमिदं पुरम् ॥ १५ ॥ अंगद
स्त्वानयेन्माल्यं वस्त्राणि विविधानि च ॥ घृतं तैलमथो गंधान्यच्चात्र समनंतरम् ॥ १६ ॥ त्वंतारशिविकां शीघ्रमादायागच्छ संभ्रमात् ॥ त्वरा गुणवती यु
क्ताद्यस्मिन्काले विशेषतः ॥ १७ ॥ सजीभवंतु पुत्रवगाः शिविकावाहनोचिताः ॥ समर्था वलिनश्चैव निर्हरिष्यंति वालिनम् ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वा तु सुग्री
वं सुमित्रानंदवर्धनः ॥ तस्थौ भ्रातृसमीपस्थो लक्ष्मणः परवीरहा ॥ १९ ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा तारः संभ्रांतमानसः ॥ प्रविवेश गुहां शीघ्रं शिविकास
कमानसः ॥ २० ॥ आदाय शिविकां तारः स तु पर्यापतत्युनः ॥ वानरैरुद्धमानां तां शूरैरुद्धहनोचितैः ॥ २१ ॥ दिव्यां भद्रासनयुतां शिविकां स्पंदनोप
साम् ॥ पक्षिकर्मभिराचित्रां द्रुमकर्मविभूषिताम् ॥ २२ ॥

त्वंसुग्रीव अंगदं समाश्वासय ॥ १५ ॥ कः कुत्राज्ञापनीयस्तत्राह अंगदस्त्विति समनंतरमपेक्षितम् ॥ १६ ॥ तारः सचिवः संभ्रमाद्रेगात् हियतोऽस्मिन्काले विशेषतस्त्वरायुक्तासैव चेदृशोऽवसरे गुण
वतीति संबंधः ॥ १७ ॥ समर्था वलिनः शिविकावाहनोचिताये निर्हरिष्यंति ते सजीभवंति त्वयः निर्हरो दहनदेशनयनम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भद्रासनयुतां मध्ये राजोचितमहाहसिन
वतीम् पक्षिकर्मभिः पक्षिप्रतिकृतिभिः आसमंताच्चित्रांचित्रवतीम् द्रुमकर्मभिर्द्रुमप्रतिकृतिभिर्भूषिताम् ॥ २२ ॥

चित्रपत्तीभिश्चित्रपदातिभिः दीर्घआर्षः मुनिविष्टांसुसन्निवेशाम् जालवातायनयुतां जालवन्निर्मितवातमार्गयुताम् ॥ २३ ॥ मुनियुक्तांमुष्टिलष्टाम् शिल्पिभिर्विशालांरुताम् एवमुक्तरीत्यासु
 रुताम् दारुनिर्मितक्रीडापर्वतयुताम् चारुकर्मभिःपरिष्क्रियाकर्मभिःपरिष्कृताम् ॥ २४ ॥ तदेवाह वराभरणहारैरिति युक्तमितिशेषः गुहागहनशब्देनशिविकोपरिप्रसार्यमाणंपंजरमुच्यते
 आचितांचित्रपत्तीभिःसुनिविष्टांसमंततः ॥ विमानमिवसिद्धानांजालवातायनायुताम् ॥ २३ ॥ मुनियुक्तांविशालांचसुरुतांशिल्पिभिःरुताम् ॥
 दारुपर्वतकोपेतांचारुकर्मपरिष्कृताम् ॥ २४ ॥ वराभरणहारैश्चचित्रमाल्यापशोभिताम् ॥ गुहागहनसंछन्नांरक्तचंदनभूषिताम् ॥ २५ ॥ पुष्पाढ्यैः
 समभिच्छन्नांपद्ममालाभिरैवच ॥ तरुणादित्यवर्णाभिर्भ्राजमानाभिरावृताम् ॥ २६ ॥ ईदृशींशिविकांद्वारामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ क्षिप्रंविनीय
 तांवालीप्रेतकार्यविधीयताम् ॥ २७ ॥ ततोवालिनमुद्यम्यसुग्रीवःशिविकांतदा ॥ अरोपयतविक्रोशन्नंगदेनसहैवतु ॥ २८ ॥ आरोप्यशिविकांचै
 ववालिनंगतजीवितम् ॥ अलंकारैश्चविविधैर्माल्यैर्वस्त्रैश्चभूषितम् ॥ २९ ॥ आज्ञापयत्तदाराजासुग्रीवःपुवगेश्वरः ॥ और्ध्वदेहिकमार्यस्यक्रियता
 मनुकूलतः ॥ ३० ॥ विश्राणयंतोरत्नानिविविधानिवहूनिच ॥ अग्रतःपुवगायांतुशिविकातदनंतरम् ॥ ३१ ॥ राज्ञामृद्धिविशेषाहिदृश्यंतेभुविद्याह
 शाः ॥ तादृशैरिहकुर्वतुवानराभर्तसत्क्रियाम् ॥ ३२ ॥ तादृशंवालिनःक्षिप्रंप्राकुर्वन्नौर्ध्वदेहिकम् ॥ अंगदंपरिरभ्याशुतारप्रभृतयस्तथा ॥ ३३ ॥ क्रो
 शंतःप्रययुःसर्वेवानराहतबांधवाः ॥ ततःप्रणिहिताःसर्वावानर्योस्यवशानुगाः ॥ ३४ ॥ चुक्रुशुर्वीरवीरेतिभूयःक्रोशंतिताःप्रियम् ॥ ताराप्रभृतयः
 सर्वावानर्योहतबांधवाः ॥ ३५ ॥ अनुजग्मुश्चभर्तारंक्रोशंत्यःकरुणस्वनाः ॥ तासारुदितशब्दनवानरीणांवनांतरे ॥ ३६ ॥ वनानेगिरयश्चैवविक्रो
 शंतीवसर्वतः ॥ पुलिनेगिरिनद्यास्तुविविक्तजलसंवृते ॥ ३७ ॥ चितांचक्रुःसुबहवोवानरावनचारिणः ॥ अवरोप्यततःस्कंधाच्छिविकांवानरो
 त्तमाः ॥ ३८ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ विनीयताम् दहनदेशमितिशेषः ॥ २७ ॥ उद्यम्यहस्ताभ्यांभूमेरुर्ध्वंकृत्वा ॥ २८ ॥ शिविकामारोप्यशिविकायांस्थापयित्वा ॥ २९ ॥ आज्ञापनप्रकारौर्ध्वदेहिकमित्यादि
 और्ध्वदेहिकेनक्रियायोग्यस्थानम् अनुकूलतःनदीतीरसमीपतःक्रियतामित्युत्तरमितिद्वष्टव्यम् ॥ ३० ॥ विश्राणयंतःक्षिपंतः इत्याज्ञापयदित्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तादृशैःकृद्धिविशेषैःसत्क्रियांकुर्व
 त् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रणिहिताःसमेताः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विक्रोशंतीवप्रतिध्वनिनेतेशेषः जलसंवृतेसमंताज्जलावृतभूदेशे ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥३९॥ ४० ॥ महार्हउत्तमभोगार्ह ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रणेमुग्रीवेणसहयुद्धे ॥ ४३ ॥ अष्टवगाःपुतगतिमजानंत्यः विक्रष्टदूरम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यथापरंयथापूर्वकीडामहे त्वयासहेति
 विललापेतिशेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अपसव्यंअपसव्यप्रदक्षिणम् ॥ ५० ॥ विधिवदेवांशत्वेनस्वयंज्ञातवेदत्वाज्ञानवन्निर्यग्देहोचितविधिवदित्यर्थः विधिवदग्निहोत्रविधिनेत्यर्थइत्यन्ये
 तस्युरेकांतमाश्रित्यसर्वेशोकपरायणाः ॥ ततस्तारापतिद्वद्वाशिविकातलशायिनम् ॥ ३९ ॥ आरोप्यांकेशिरस्तस्यविललापसुदुःखिता ॥ हावान
 रमहाराजहानाथममवत्सल ॥ ४० ॥ हामहार्हमहाबाहोहाममप्रियपश्यमाम् ॥ जननपश्यसीमंत्वंकस्मान्छोकाभिपीडितम् ॥ ४१ ॥ प्रहृष्टमिह
 तेवक्रंगतासोरपिमानद ॥ अस्तार्कसमवर्णचदृश्यतेजीवतोयथा ॥ ४२ ॥ एषत्वंरामरूपेणकालःकर्पतिवानर ॥ येनस्मविधवाःसर्वाःकृताएकेपु
 णारणे ॥ ४३ ॥ इमास्तास्तवराजेंद्रवानर्योऽष्टवगास्तव ॥ पादैर्विक्रष्टमध्वानमागताःकिंनबुध्यसे ॥ ४४ ॥ तवेष्टाननुचैवेमाभार्याश्वंद्रनिभाननाः ॥
 इदानींनित्यसेकस्मात्सुग्रीवंपुवगेश्वर ॥ ४५ ॥ एतेहिसचिवाराजस्तारप्रभृतयस्तव ॥ पुरवासिजनश्रायंपरिवार्यविपीदति ॥ ४६ ॥ विसर्जयैनान्स
 चिवान्यथापुरमरिंदम ॥ ततःकीडामहेसर्वावनेषुमदनोक्तटाः ॥ ४७ ॥ एवंविलपतींतारांपतिशोकपरीवृताम् ॥ उत्थापयंतिस्मतदावानर्यःशोक
 कर्षिताः ॥ ४८ ॥ सुग्रीवेणततःसार्धसौगदःपितरंरुदन् ॥ चितामारोपयामासशोकेनाभिपुतेंद्रियः ॥ ४९ ॥ ततोऽग्निविधिवदत्वासोपसव्यंचका
 रह ॥ पितरंदीर्घमध्वानंप्रस्थितंव्याकुलेंद्रियः ॥ ५० ॥ संस्कृत्यवालिनंतंतुविधिवत्पुवगर्पभाः ॥ आजग्मुरुदकंकर्तुंनदींशुभजलांशिवाम् ॥ ५१ ॥
 ततस्तेसहितास्तत्रअंगदंस्थाप्यचाग्रतः ॥ सुग्रीवतारासहिताःसिपिचुर्वानराजलम् ॥ ५२ ॥ सुग्रीवेणवदीनेनदीनांभूत्वामहाबलः ॥ समानशो
 कःकाकुत्स्वःप्रेतकार्याण्यकारयन् ॥ ५३ ॥ ततोयतंवालिनमय्यपौरुषंप्रकाशमिक्ष्वाकुवरेपुणाहतम् ॥ प्रदीप्यदीनाग्निसमौजसंतदासलक्ष्मणंरा
 ममुपेयिवाहुरिः ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किं धाकांढेपंचविंशःसर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ५३ ॥ ५२ ॥ प्रेतकार्याणिजलदानादिरूपाणिअकारयन् तदितिकर्तव्यतामुपदिष्टवानित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥
 काव्येकिष्किं धाकांढेपंचविंशःसर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि

॥ ७३ ॥

किं वासमादवाप्तसन् शाखान्गमहामात्राः वानरबलप्रधानाः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कार्यागिराजकार्याणि यथाविधिस्नातः राज्याभिषेकाभिषिक्तः ॥ ६ ॥ ७ ॥ स्यामिसंबंधं वा
नरत्वा मित्वसंबंधं सुग्रीवस्य राज्याभिषेकेनेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अग्निषिच्यतां मदाज्ञया त्वयेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यतो ज्येष्ठस्य ज्येष्ठः सुतो विक्रमेण ज्येष्ठस्य सदृशश्च तस्माद्यौ वरा
ततः शोकाभिसेतमं सुग्रीवं क्लिन्नवाससम् ॥ शाखान्गमहामात्राः परिवार्योपतस्थिरे ॥ १३ ॥ अभिगम्य महाबाहुं राममक्लिष्टकारिणम् ॥ स्थिताः प्रांज
लयः सर्वे पितामहमिव र्षयः ॥ १४ ॥ ततः कांचनशैलाभस्तरुणार्कनिभाननः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं हनूमात्मारुतात्मजः ॥ १५ ॥ भवद्यसादात्काकुत्स्थ
पितृपैतामहं महत् ॥ वानराणां मुदं प्राणां संपन्नबलशालिनाम् ॥ १६ ॥ महात्मनां सुदुःश्रान्तां प्राप्तां राज्यमिदं प्रभो ॥ भवता समनुज्ञातः प्रविश्य नगरं शुभ
म् ॥ १७ ॥ संविधास्यति कार्याणि सर्वाणि समुत्तद्वजः ॥ स्नातो यं विविधैर्गन्धैरौषधैश्च यथाविधि ॥ १८ ॥ अर्चयिष्यति माल्यैश्च रत्नैश्च त्वां विशेषतः ॥ इमां
गिरिगुहारम्यामभिगंतुं त्वमर्हसि ॥ १९ ॥ कुरुष्व स्वामिसंबंधं वानरान्संप्रहर्षय ॥ एवमुक्त्वा हनुमत्तारावः परवीरहा ॥ २० ॥ प्रत्युवाच हनूमंतं बुद्धिमान्वा
क्यकोविदः ॥ चतुर्दशसमाः सौम्यग्रामं वायदिवापुरम् ॥ २१ ॥ न प्रवेक्ष्यामि हनुमन्पितुर्निर्देशपारगः ॥ सुसमृद्धां गुहां दिव्यां सुग्रीवो वानरर्षभः ॥ २२ ॥
प्रविष्टो विधिवद्दीरः क्षिप्रं राज्येऽभिषिच्यताम् ॥ एवमुक्त्वा हनूमंतं रामः सुग्रीवमब्रवीत् ॥ २३ ॥ वृत्तज्ञो वृत्तसंपन्नमुदारबलविक्रमम् ॥ इममप्यंगदं
वीर्ययौ वराज्येऽभिषेचय ॥ २४ ॥ ज्येष्ठस्य हि सुतो ज्येष्ठः सदृशो विक्रमेण च ॥ अंगदो यमदीनात्मा यौ वराज्यस्य भाजनम् ॥ २५ ॥ पूर्वोयं वार्षिको मासः
श्रावणः सलिलागमः ॥ प्रवृत्ताः सौम्यचत्वारो मासा वार्षिकसंज्ञिताः ॥ २६ ॥ नायमुद्योगसमयः प्रविशत्वं पुरीं शुभाम् ॥ अस्मिन्वत्स्याम्यहं सौम्यपर्व
ते सहलक्ष्मणः ॥ २७ ॥ इयं गिरिगुहारम्या विशालायुक्तमारुता ॥ प्रभूतसलिला सौम्यप्रभूतकमलोत्पला ॥ २८ ॥ कार्तिके समनुप्राप्ते त्वं रावणवधे
यत ॥ एष नः समयः सौम्यप्रविशत्वं स्वमालयम् ॥ २९ ॥ अभिषिच्य स्वराज्ये च सुहृदः संप्रहर्षय ॥ इति रामाभ्यनुज्ञातः सुग्रीवो वानरर्षभः ॥ ३० ॥

ज्येयोम्यः ॥ १३ ॥ सीतान्वेषणोद्योगं सुग्रीवस्यालक्ष्याह पूर्वोयमिति ये चत्वारो वार्षिकसंज्ञकाः प्रवृत्तास्तेषामयं पूर्वइति योजना ॥ १४ ॥ १५ ॥ युक्तमारुतामारुतेन युक्तेत्यर्थः अस्यां स्था
स्यामातिशेषः ॥ १६ ॥ यतयतस्व एष नः समयइति आश्विनेऽतीतयत्नारंभरूपः संकेतइत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥

कि० कां०

४

॥ ३९ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ मूर्ध्नाप्रणम्यनभीक्षुयवमुधायां देहवत्पतिताः उत्थाप्यवमुधायां पतिता इति शेषः ॥ २१ ॥ प्रविष्टं भीमविक्रान्तमिति प्रविश्यत्वभिनिष्क्रान्तमिति पाठे प्रविश्यांतः पुरगतशोकादिकं दृष्ट्वाः त्रिषेकाद्यनुपुनः निष्क्रान्तं प्रतिनिवृत्तम् सज्जामागतमित्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ क्षीरवृक्षप्ररोहा अधोजटाः ॥ २५ ॥ गंधान् गंधद्रव्याणि ॥ २६ ॥ २७ ॥ समालंभनं अनुलेपनद्रव्य

प्रविवेशपुरीरम्यां किष्किं धांवालिपालिताम् ॥ तं वानरसहस्राणि प्रविष्टं वानरेश्वरम् ॥ १९ ॥ अभिवार्य प्रविष्टानि सर्वतः प्लवगेश्वरम् ॥ ततः प्रकृत यः सर्वाहृत्वा हरिगणेश्वरम् ॥ २० ॥ प्रणम्य मूर्ध्ना पतिता वमुधायां समाहिताः ॥ मुग्धावः प्रकृतीः सर्वाः संभाष्योत्थाप्य वीर्यवान् ॥ २१ ॥ भ्रातुरंतः पुरं सौम्यं प्रविवेश महाबलः ॥ प्रविष्टं भीमविक्रान्तं मुग्धावं वानरर्षभम् ॥ २२ ॥ अभ्यपिचंत सुहृदः सहस्राक्षमिवामराः ॥ तस्य पांडुरमाजकुशुच्यं हेम परिष्कृतम् ॥ २३ ॥ शुक्लचवालव्यजने हेमदं देयशस्करे ॥ तथारत्नानि सर्वाणि सर्ववीजौषधानि च ॥ २४ ॥ सक्षीराणां च वृक्षाणां प्ररोहान् कुसुमानि च ॥ शुक्लानि चैव वस्त्राणि श्वेतं चैवानुलेपनम् ॥ २५ ॥ मुग्धां निचमाल्यानि स्थलजान्यंबुजानि च ॥ चंदनानि च दिव्यानि गंधांश्च विविधान्वहूना ॥ २६ ॥ अत्यंतं जातरूपं च प्रियंगुमधुसर्पिणी ॥ दधिचर्मचवैयाघ्रपराध्वौ चाप्युपानहौ ॥ २७ ॥ समालंभनमादाय गोरोचनं मनःशिलाम् ॥ आजग्मुस्तत्र मुदिता वराः कन्याश्च षोडश ॥ २८ ॥ ततस्ते वानरश्चेष्टुमभिप्रेतुं यथाविधि ॥ रत्नैर्वस्त्रैश्च भक्ष्यैश्च तोषयित्वा द्विजर्षभान् ॥ २९ ॥ ततः कुशपरिस्तीर्णं समिद्धं जातवेदसम् ॥ मंत्रपूतेन हविषा हुत्वा मंत्रविदो जनाः ॥ ३० ॥ ततो हेमप्रतिष्ठाने वरास्तरण संवृते ॥ प्रासादशिखरे रम्ये चित्रमाल्योपशोभिते ॥ ३१ ॥ प्राङ्मुखं विधिवन्मंत्रैः स्थापयित्वा वरासने ॥ नदीनदेभ्यः संहृत्य तीर्थेभ्यश्च समंततः ॥ ३२ ॥ आहृत्य च समुद्रेभ्यः सर्वेभ्यो वानरर्षभाः ॥ अपः कनककुंभेषु निधाय विमलं जलम् ॥ ३३ ॥ शुभैर्ऋषभैर्गणैश्च कलशैश्चैव कांचनैः ॥ शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिर्विहितेन च ॥ ३४ ॥ गजोगवाक्षोगवयः शरभा गंधमादनः ॥ मेघैश्च हविर्दध्नेष्वहनूमान् जांबवांस्तथा ॥ ३५ ॥

म् तदेवाह गोरोचनमित्यादि ॥ २८ ॥ २९ ॥ ततः कुशेति अनेनाग्निसाध्यकर्माधिकारं तेषां दर्शयति मनुष्यसदृशसर्वव्यवहारोद्देशत्वाच्च ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मंत्रैः स्थापयित्वा वसवस्त्वागायत्रेण च्छंदसेत्यादि मंत्रैरासने स्थापयित्वेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अथ आहृत्य मिलिताः कृत्वा विमलं जलं कुंभेषु निधायेतिसंबंधः ॥ ३३ ॥ महर्षिर्विहितेन बौधायनादिविहितेन ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ दृष्टाः प्रचुक्रुशुः किल किलाशब्दकृतवतः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तादृशेतत्रवर्तिनि अभिषिक्ते सुग्रीवे गदे च तत्र किष्किंधायां वर्तिनि वर्तमाने सतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रवमा
नः ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामाक्षिरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ गुहां किष्किंधारख्याम् प्रस्रवणंतदाख्यम् ॥ १ ॥ गिरिवर्ण
अभ्यर्षिचंत सुग्रीवं प्रसन्नेन सुगंधिना ॥ सलिलेन सहसा क्षंवसवो वासवं यथा ॥ ३६ ॥ अभिषिक्ते तु सुग्रीवे सर्वे वानरपुंगवाः ॥ प्रचुक्रुशुर्महात्मा
नोदृष्टाः शतसहस्रशः ॥ ३७ ॥ रामस्य तु वचः कुर्वन् सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ अंगदं संपरिष्वज्य यौ वराज्येभ्यः पचयत् ॥ ३८ ॥ अंगदे चाभिषिक्ते तु सानु
क्रोशाः पुर्वंगमाः ॥ साधुसाध्विति सुग्रीवं महात्मानां तद्यपूजयन् ॥ ३९ ॥ रामं चैव महात्मानं लक्ष्मणं च पुनः पुनः ॥ प्रीताश्च तुष्टुवुः सर्वे तादृशेतत्रवर्ति
नि ॥ ४० ॥ दृष्टुपुष्टु जनाकीर्णापिताकाध्वजशोभिता ॥ बभूव नगरीरम्या किष्किंधा गिरिगङ्गरे ॥ ४१ ॥ निवेद्य रामाय तदामहात्मने महाभिषेकं कपि
वाहिनीपतिः ॥ रुमांचभार्यामुपलभ्य वीर्यवानवापराज्यं त्रिदशाधिपो यथा ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीम० वा० आ० किष्किंधाकाण्डे षड्विंशः सर्गः
॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अभिषिक्ते तु सुग्रीवे प्रविष्टे वानरे गुहाम् ॥ आजगाम सहस्राचारामः प्रस्रवणं गिरिम् ॥ १ ॥ शार्दूलमृगसंघुष्टं सिंहैर्भीमरवै
रृतम् ॥ नानागुल्मलतागूढं बहुपादपसंकुलम् ॥ २ ॥ ऋक्षवानरगोपुच्छैर्माजैरैश्वर्यनिषेवितम् ॥ मेघराशिनिभं शैलं नित्यं शुचिकरं शिवम् ॥ ३ ॥
तस्य शैलस्य शिखरे महती मायतां गुहाम् ॥ प्रत्यगृह्णत वासार्थं रामः सौमित्रिणा सह ॥ ४ ॥ कृत्वा च समयं रामः सुग्रीवेण सहानघः ॥ कालयुक्तं महद्वा
क्यमुवाच रघुनंदनः ॥ ५ ॥ विनीतं भ्रातरं भ्राता लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥ इयं गिरिगुहारम्या विशाला युक्तमारुता ॥ ६ ॥ अस्यां वत्स्यामसौ मित्रेवर्ष
रात्रमरिंदम ॥ गिरिशृंगमिदं रम्यमुत्तमं पार्थिवात्मज ॥ ७ ॥ श्वेताभिः कृष्णताम्राभिः शिलाभिरुपशोभितम् ॥ नानाधातुसमाकीर्णं नदीदुर्गसंयुत
म् ॥ ८ ॥ विविधैर्दृक्ष्यं दृष्ट्वैश्चारुचित्रलतायुतम् ॥ नानाविहगसंघुष्टं मयूरवरनादितम् ॥ ९ ॥

नेशाद्वलेति ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रत्यगृह्णत प्रत्यग्रहीत् ॥ ४ ॥ समयपूर्वोक्तम् कालयुक्तं तत्कालोचितम् ॥ ५ ॥ युक्तमारुता उचितवाता ॥ ६ ॥ वर्षरात्रम् जातावेकवचनम् वार्षिकामासा इत्यर्थः
॥ ७ ॥ नदीसंबन्धिदुर्गैः संयुतम् ॥ ८ ॥ दृक्ष्यं दृष्ट्वैश्चारुमुन्दरम् ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ गुहायानातिदूरे भविष्यति भाविवारिपूरवत्प्यागुहासमीपवर्तिनी भविष्यतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रागुदकप्रवणे ईशानदिङ्मवतिदेशे वर्तमाना गुहासाधुसम्यग्भविष्यति सुखसाधनमिति शेषः
पौरस्य कर्षवातप्रवेशाभावाच्च साधुत्वं बोध्यम् तेन निर्वर्तितद्वारत्वं सूचितम् पश्चाद्भागे चैवोन्नता अतएव पुरोवातनिरोधकत्वान्निवाताच्च ॥ १२ ॥ गुहाद्वारे इति तेन बहिरुपवेशनसौकर्यम् ॥ १३ ॥

मालतीकुंदगुल्मैश्च सिंदुवारैः शिरीषकैः ॥ कदंबार्जुनसर्जैश्च पुष्पितैरुपशोभितम् ॥ १० ॥ इयं च नलिनीरम्या फुलपंकजमंडिता ॥ नातिदूरे गुहायानौ
भविष्यति नृपालज ॥ ११ ॥ प्रागुदकप्रवणे देशे गुहासाधु भविष्यति ॥ पश्चाच्चैवोन्नता सौम्यनिवातेयं भविष्यति ॥ १२ ॥ गुहाद्वारे च सौमित्रेशिलास
मतलाशिवा ॥ कृष्णा चैवायता चैव भिन्नां जनचयोपमा ॥ १३ ॥ गिरिशृंगमिदं तात पश्य चोत्तरतः शुभम् ॥ भिन्नां जनचयाकारमंभोधरमिवोदितम्
॥ १४ ॥ दक्षिणस्यामपि दिशि स्थितं श्वेतमिवांबरम् ॥ कैलासशिखरप्रख्यं नानाधातुविराजितम् ॥ १५ ॥ प्राचीनवाहिनीं चैव नदीं भृशमकर्दमा
म् ॥ गुहायाः परतः पश्य त्रिकूटं जाङ्गवीमिव ॥ १६ ॥ चंदनैस्तिलकैः सलैस्तमालैरतिमुक्तकैः ॥ पद्मकैः सरलैश्चैव अशोकैश्चैव शोभिताम् ॥ १७ ॥ वानी
रैस्तिमिदैश्चैव कुलैः केतकैरपि ॥ हितालैस्तिनिशैर्नीपैर्वैतसैः कृतमालकैः ॥ १८ ॥ तीरजैः शोभिता भाति नानारूपैस्ततस्ततः ॥ वसनाभरणोपेता प्रम
देवाभ्यलंकृता ॥ १९ ॥ शतशः पक्षिसंघैश्च नानानादविनादिता ॥ एकैकमनुरक्तैश्च चक्रवाकैरलंकृता ॥ २० ॥ पुलिनैरतिरम्यैश्च हंससारससेविता ॥
प्रहसंत्येव भ्रात्येपानानारत्नसमन्विता ॥ २१ ॥ कचिन्नीलोत्पलैश्च न्नाभातिरकोत्पलैः कचित् ॥ कचिदाभाति शुक्लैश्च दिव्यैः कुमुदकुड्मलैः ॥ २२ ॥
पारिप्लवशैर्जुष्टा बहिर्कौचविनादिता ॥ रमणीयानदीसौम्यामुनिसंघनिषेविता ॥ २३ ॥ पश्य चंदनवृक्षाणां पंक्तीः सुरुचिरा इव ॥ ककुभानां च दृ
श्यं तमनसैवोदिताः समम् ॥ २४ ॥ अहो सुरमणीयो यं देशः शत्रुनिपूदन ॥ दृढं रस्यावसौ मित्रे साध्वन्ननिवसावहे ॥ २५ ॥

उत्तरतः उत्तरभागे ॥ १४ ॥ श्वेतमिवांबरं श्वेतवस्त्रमिव स्थितम् श्वेतमिवापरमिति पाठेऽपरं शृंगं श्वेतमिव रूप्यमिव स्थितमित्यर्थः ॥ १५ ॥ त्रिकूटे पूर्वोपितत्रिकूटाचले जाङ्गवीपदेन तत्रत्या जाङ्ग
वीसदृशी मंदाकिन्याख्यानदी ॥ १६ ॥ अतिमुक्तः पुंड्रकः पद्मकश्चंदनभेदः सरलः पीतद्रुमः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ एकैकमनुरक्तैः परस्परानुरागयुक्तैः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पारिप्लवाः ज
लपक्षिणः ॥ २३ ॥ सुरुचिरा इव इवोप्यर्थे शोभमानाश्चंदनवृक्षपंक्तीरपि पश्य मनसा संकल्पेन सममेवोदिताः ककुभानां वृक्षविशेषाणां पंक्तय इति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ नातिदूरत्वगमकेगीतेत्यादि रुदंगादंबरेः रुदंगशब्दैः ॥ २७ ॥ २८ ॥ बहुनेदृश्यानि उत्तमवस्तूनि यत्र तादर्यः कुंजाश्च यस्मिन्निति गिरिविशेषणम् ॥ २९ ॥ बहुद्रव्ये सुखसाधनबहुद्र
व्यवति रतिः सुखम् ॥ ३० ॥ उदये उदयपर्वते अभ्युदितं उदयप्राप्तम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अनुनयं अनुनयवत् ॥ ३३ ॥ व्यथांगत्वा अलम् व्यथामास्त्वित्यर्थः ॥ ३४ ॥ क्रियापरो नित्यकर्मानुष्ठा
इतश्च नातिदूरे सा किंकिं धाचित्रकानना ॥ सुग्रीवस्य पुरीरम्या भविष्यति चृपात्मज ॥ २६ ॥ गीतवादित्रनिर्घोषः श्रूयते जयतांवर ॥ नदतां वानरा
णां च रुदंगादंबरेः सह ॥ २७ ॥ लब्ध्वा भार्या कपिवरः प्राप्य राज्यं सुदृढतः ॥ ध्रुवं नंदति सुग्रीवः संप्राप्य महतीं श्रियम् ॥ २८ ॥ इत्युक्तान्यवसत्तत्र रा
घवः सह लक्ष्मणः ॥ बहुहस्यदरीकुंजे तस्मिन् प्रसवणे गिरौ ॥ २९ ॥ सुसुखे हि बहुद्रव्ये तस्मिन् हि धरणीधरे ॥ वसतस्तस्य रामस्य रतिरल्पापि नाभवत्
॥ ३० ॥ तदा हि भार्या स्मरतः प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥ उदयाभ्युदितं दृष्ट्वा शशांकं सविशेषतः ॥ ३१ ॥ आविवेश नतं निद्रा निशा सुशयनं गत
म् ॥ तत्समुत्थेन शोकेन बाष्पोपहतचेतनम् ॥ ३२ ॥ तं शोचमानं काकुत्स्थं नित्यं शोकपरायणम् ॥ तुल्यदुःखो ब्रवीद्भातालक्ष्मणो नुनयं वचः ॥ ३३ ॥
अलं वीरव्यथांगत्वा न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ शोचतोऽप्यवसीदंति सर्वार्था विदितं हिते ॥ ३४ ॥ भवान् क्रियापरो लोके भवान् देवपरायणः ॥ आस्तिको
धर्मशीलश्च व्यवसायी च राघव ॥ ३५ ॥ न त्वय्यवसितः शत्रुराक्षसं तं विशेषतः ॥ समर्थस्त्वं रणे हंतुं विक्रमे जिह्मकारिणम् ॥ ३६ ॥ समुन्मूलय शो
कं त्वं व्यवसायं स्थिरीकुरु ॥ ततः स परिवारं तं राक्षसं हंतुमर्हसि ॥ ३७ ॥ पृथिवीमपि काकुत्स्थससागरवनाचलाम् ॥ परिवर्तयितुं शक्तः किंपुनस्तं हि
रावणम् ॥ ३८ ॥ शरत्कालं प्रतीक्षस्व प्रावृट्कालोऽयमागतः ॥ ततः सराष्ट्रं सगणं रावणं तं वधिष्यसि ॥ ३९ ॥ अहंतुं खलु ते वीर्यं प्रसुप्तं प्रतिबोधये ॥
दीपैराहुतिभिः काले भस्मच्छन्मिवानलम् ॥ ४० ॥ लक्ष्मणस्य हितं द्वाक्यं प्रतिपूज्य हितं शुभम् ॥ राघवः सुदृढं स्निग्धमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४१ ॥
वाच्यं यदनुरक्तेन स्निग्धेन च हितेन च ॥ सत्यविक्रमयुक्तेन तदुक्तं लक्ष्मणत्वया ॥ ४२ ॥

ना देवपरायणो देवपूजकः व्यवसायी उद्यमी ॥ ३५ ॥ अव्यवसितः शोकेनोद्यमहीनस्त्वं हंतुं न समर्थः विक्रमे विक्रमस्थाने रणे जिह्मकारिणं कुटिलम् ॥ ३६ ॥ अतः शोकं समुन्मूलय व्यवसाय
मयोगम् ॥ ३७ ॥ परिवर्तनमधरोत्तरीकरणम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ दीपैर्दीपैर्वाक्यैरिति शेषः काले होमकाले ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनुरक्तेनानुरागयुतेन स्निग्धेन तत्कालोचितप्रियपरेण हितेनोद
के हिते पिणा सत्यविक्रमयुक्तेन अमोघविक्रमयुक्तेन ॥ ४२ ॥

विक्रमकालेषु ते जः सहजमिति शेषः प्रोत्साहयामि वर्धयामि अधुना त्वान्छन्मिव तदिति भावः ॥ ४३ ॥ शरत्कालं तव्यातम् सुग्रीवस्य प्रसादं चित्तसौमनस्यम् नदीनां चामलोदकत्वरूपम् ॥ ४४ ॥
 उपकारेण युक्तो वीरोऽवश्यं प्रतिकारेण प्रत्युपकारेण युज्यते केन चिन्नुपकारो वीरपुरुषोऽवश्यं प्रत्युपकरोत्येवेति भावः कुत एवं निश्चयस्तत्राह अकृतज्ञो भूत्वा यद्यप्रतिकृतोऽकृतप्रत्युपक्रियो भ
 वति तदा सत्त्ववतामस्मादृशामनो हंति मैत्रीनाशयत्येवानो मित्रत्वादवश्यं सप्रत्युपकर्तेति भावः ॥ ४५ ॥ तदेव रामवाक्यमेव युक्तं प्रणिधाय निश्चित्य आत्मनः शुभं दर्शनं शुभां बुद्धिं प्रदर्शयन्नुवाच ॥ ४६ ॥
 जलप्रपातं वर्षाकालम् धृतः स्थिरनिश्चयः ॥ ४७ ॥ किन्मुखा विणाद्यैव रावणं हनिष्यामीत्युक्त्वा कुतो विलंब्यत इत्येवं कुद्धं राममालक्ष्याह नियम्येति शरत्तदंतः संवर्तयन्नुक्तकालं क्षपयन्
 एष शोकः परित्यक्तः सर्वकार्यावसादकः ॥ विक्रमेऽप्यप्रतिहतं ते जः प्रोत्साहयाम्यहम् ॥ ४३ ॥ शरत्कालं प्रतीक्ष्ये स्थितोऽस्मि वचने तव ॥ सुग्रीवस्य
 नदीनां च प्रसादमनुपालयन् ॥ ४४ ॥ उपकारेण वीरस्तु प्रतिकारेण युज्यते ॥ अकृतज्ञोऽप्रतिकृतो हंतिसत्त्ववतां मनः ॥ ४५ ॥ तदेव युक्तं प्रणिधाय ल
 क्ष्मणः कृतां जलिस्तत्पतिपूज्यभाषितम् ॥ उवाच रामं स्वभिरामदर्शनं प्रदर्शयन् दर्शनमात्मनः शुभम् ॥ ४६ ॥ यथोक्तमेतत्तव सर्वमीप्सितं नरेन्द्रकर्ता
 न चिरान्तुवानरः ॥ शरत्पतीक्ष्यः क्षमतामिमं भवान् जलप्रपातं रिपुनिग्रहे धृतः ॥ ४७ ॥ नियम्य कोपं परिपाल्य तां शरत्क्षमस्व मासां श्वतुरो मया सह ॥
 वसाचलेऽस्मिन् नृगराजसेविते संवर्तयन् शत्रुवधे समर्थः ॥ ४८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डिसत्रविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥
 सतदा बालिनं हत्वा मुग्रीवमभिपिच्य च ॥ वसन्माल्यवतः पृष्ठे रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १ ॥ अयं सकालः संप्रातः समयोऽद्य जलागमः ॥ संपश्य त्वं न भो
 मेघैः संवृतं गिरिं संनिभैः ॥ २ ॥ नवमासधृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः ॥ पीत्वा रसं समुद्राणां द्यौः प्रसूते रसायनम् ॥ ३ ॥ शक्यमं वरमारुह्य मेघसो
 पानपंक्तिभिः ॥ कुटजार्जुनमालाभिरलंकर्तुं दिवाकरः ॥ ४ ॥ संध्या रागोत्थितैः स्तामैरंतैः पविचपांडुभिः ॥ स्निग्धैरभ्रपटच्छेदैर्बद्धव्रणमिवां वरम् ॥ ५ ॥
 ॥ ४८ ॥ हृद्यमानः इति श्रीरामाजि० रा० ति० वा० आ० किष्किं धाकां डिसत्रविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सतदेति ॥ १ ॥ सविरहिप्रमाथकः सकस्तत्राह अद्य जलागमः समयः संप्रवृत्त
 स्तं संपश्य नज आकाशम् ॥ २ ॥ समुद्राणां रसं जलं भास्करस्य गभस्तिभिर्द्यौः पीत्वा कार्तिकादिनवमासधृतं गर्भं जलरूपं रसायनं लोकजीवातु भूतं प्रसूतेत्यजति गर्भमाहात्म्यात्सामुद्रस्य क्षारस्या
 पि स्यादुता ॥ ३ ॥ दिवाकरोऽलंकर्तुं शक्यं मुकुर इत्यर्थः ॥ ४ ॥ संध्या रागोत्थितैः उद्भिन्नसंध्या रागैरत एव तामैरनेषु पर्यंत भागेषु श्वेतैः स्निग्धैः किंचिजलसंबंधात् अभ्रपटच्छेदैर्बद्धव्रणमिवां वरम् ॥ ५ ॥
 टैः बद्धव्रणमिवेत्युल्लेखा ॥ ५ ॥

मंदमारुतनिःश्वासोयस्यतम् संध्याहृषेणचंदनेनहरिचंदनेनरंजितम् आपांडुजलदम् प्रांतपांडुजलदंजलदस्थानेकामातुरस्यकपोलादि ॥ ६ ॥ घर्मेणरवितेजसापरिक्लिष्टासंतप्ता वाष्पमू-
 ष्माणवाष्पनेत्रजलच ॥ ७ ॥ मेघैःस्रोदराद्विनिर्मुक्ताइतिमंदता कर्पूरलिप्रदलवच्छीतलाः केतकगंधिनोवाताअंजलिभिःपातुमित्यादरातिशयादुक्तिः जलवच्छांतिहरत्वाच्च ॥ ८ ॥ फुल्लःपु-
 ष्पिताअर्जुनायस्मिन् धाराःजलधाराः अत्रशैलस्यारविर्नदाहकत्वाद्वावाग्निः ॥ ९ ॥ धाराःवर्षधारास्तद्रूपयज्ञोपवीतधराः मारुतापूरितत्वेनशब्दवत्ता प्राधीताःउपकांताध्ययनावटवइवेत्यर्थः
 मंदमारुतनिःश्वासंसंध्याचंदनरंजितम् ॥ आपांडुजलदंभातिकामातुरमिवांबरम् ॥ ६ ॥ एपाघर्मपरिक्लिष्टानववारिपरिपुता ॥ सीतेवशोकसंत-
 तामहीवाष्पंविमुंचति ॥ ७ ॥ मेघोदरविनिर्मुक्ताःकर्पूरदलशीतलाः ॥ शक्यमंजलिभिःपातुंवाताःकेतकगंधिनः ॥ ८ ॥ एपफुल्लार्जुनःशैलःकेतकैरभि-
 वासितः ॥ सुग्रीवइवशांतारिधाराभिरभिषिच्यते ॥ ९ ॥ मेघरुष्णाजिनधराधारायज्ञोपवीतिनः ॥ मारुतापूरितगुहाःप्राधीताइवपर्वताः ॥ १० ॥
 कशाभिरिवहमीभिर्विद्युद्भिरभिताडितम् ॥ अंतस्तनितनिर्घोषंसवेदनमिवांबरम् ॥ ११ ॥ नीलमेघाश्रिताविद्युत्स्फुरंतीप्रतिभातिमे ॥ स्फुरंती
 रावणस्यांकेवैदेहीवतपस्विनी ॥ १२ ॥ इमास्तामन्मथवतांहिताःप्रतिहतादिशः ॥ अनुलिप्ताइवघनेनैष्टग्रहनिशाकराः ॥ १३ ॥ क्वचिद्वाष्पाभिसंरु-
 द्धान्वर्षागमसमुत्सुकान् ॥ कुटजान्यश्चसौमित्रेपुष्पितान्गिरिसानुपु ॥ ममशोकाभिभूतस्यकामसंदीपनान्स्थितान् ॥ १४ ॥ रजःप्रशांतंसहिमो-
 घवायुर्निदाघदापप्रसराःप्रशांताः ॥ स्थिताहियात्रावसुधाधिपानांप्रवासिनोयांतिनराःस्वदेशान् ॥ १५ ॥ संप्रस्थितामानसवासलुब्धाःप्रियान्वि-
 ताःसंप्रतिचक्रवाकाः ॥ अभीक्ष्णवर्षोदकविक्षतेपुयानानिमार्गेपुनसंपतंति ॥ १६ ॥ क्वचित्प्रकाशंक्वचिदप्रकाशनभःप्रकीर्णाबुधरंविभाति ॥ क-
 चित्क्वचित्पर्वतसंनिरुद्धरूपंयथाशांतमहार्णवस्य ॥ १७ ॥

॥ १० ॥ अंतर्मतस्तनितरूपोनिर्घोषःकशाप्रहारेक्रियमाणःशब्दोयस्यतत् सवेदनमित्यस्योत्तमाश्वमितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ घनैरनुलिप्ताइवातएवणष्टाअदृश्यायहादयोयासुताःप्रतिहताः
 प्रतिहतप्राचीत्वादिज्ञानाः इमादिशोमन्मथवतामन्मथोत्सवसावधानप्रियासहितानांहिताःसुखजनिकाः ॥ १३ ॥ वाष्पाभिसंरुद्धान्ववारिसेकजमहीसमुद्रतोष्मणावतान्वर्षायाआगमेनसमुत्सु-
 कान्सहर्षान्मानुष्यितानित्यन्वयः ॥ १४ ॥ सहिमःसशीतःनिदाघस्यघीष्मस्यदोषप्रसरास्तापादयः स्थितास्तब्धा निवृत्तेतियावत् स्वदेशान्यांति प्रियाविद्युक्तैःस्थानुमशक्यत्वात् ॥ १५ ॥
 मानसंसरः अभीक्ष्णमतिरायितंयद्वर्षोदकंतेनविक्षतेपुष्टिपुष्टिगमनेषु मार्गेष्वितिशेषः यानानिरथादीनिनसंपतंतिनगच्छंति ॥ १६ ॥ शांतमहार्णवस्यनिस्तरंगसमुद्रस्य ॥ १७ ॥

सर्जद्विष्यैमिश्रं पर्वतसंबंधिधातुजिस्ताभंताम्वर्णमयूरशब्दैरनुप्रयातमनुसृतं जलं नद्यः शीघ्रं वहंतिसमुद्रहंते ॥ १८ ॥ रसाकुलं रसवत् पदपदसन्निकाशं भ्रमरसदृशवर्णं प्रकामं यथेच्छं यथाभ
 वनितया प्रभुज्यते जनैरिति शेषः आसकलस्यातिपक्त्वात्स्वतएव भूमौ पातः ॥ १९ ॥ बलाकमालयातसंस्तया सहिताः कूटः शिखरं तदाकारसदृशाकाराः ॥ २० ॥ प्रवृत्तेत्यादि वृत्तोत्सव
 प्रवृत्तमधुराणि नितरां वृत्तावलाहकायेषु तानि ॥ २१ ॥ सलिलातिभारं सलिलरूपभारं भारवत्त्वाच्च विश्रम्य विश्रम्य गमनम् ॥ २२ ॥ गर्भार्थमेधेष्वभिकामोयस्याः सा परिसंपतंती न भसिग
 व्यामिश्रितं सर्जकदंबपुष्पैर्नवं जलं पर्वतधातुताम्रम् ॥ मयूरकेकाभिरनुप्रयातं शैलापगाः शीघ्रतरं वहंति ॥ १८ ॥ रसाकुलं पदपदसंनिकाशं प्रभुज्य
 ते जंबुफलं प्रकामम् ॥ अनेकवर्णपवनावधूतं भूमौ पतत्याम्रफलं विपक्वम् ॥ १९ ॥ विद्युत्पताकाः सबलाकमालाः शैलैर्द्रुकूटाकृतिसंनिकाशाः ॥ ग
 र्जतिमेषाः समुदीर्णनादा मत्ता गजेंद्रा इव संयुगस्थाः ॥ २० ॥ वर्षादकाप्यायितशालानि प्रवृत्तवृत्तोत्सववर्हिणानि ॥ वनानि निर्वृष्टबलाहकानि
 पस्यापराह्वेष्वधिकं विभांति ॥ २१ ॥ समुद्रहंतः सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधरानदंतः ॥ महत्सुशृंगेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयांति
 ॥ २२ ॥ मेषाभिकामापरिसंपतंती संमोदिता भाति बलाकपंक्तिः ॥ वातावधूता वरपौंडरी कीलंबेव मालारुचिरां वरस्य ॥ २३ ॥ बालैर्द्रुगोपांतरचि
 त्रितेन विभाति भूमिर्नवशादलेन ॥ गात्रानुपृक्तेन शुकप्रभेण नारीवलाक्षोक्षितकंवलेन ॥ २४ ॥ निद्राशनैः केशवमभ्युपैति द्रुतं नदीसागरमभ्युपै
 ति ॥ वृष्टावलाकाघनमभ्युपैति कांतासकामाप्रियमभ्युपैति ॥ २५ ॥ जातावनां ताः शिखिसुप्रवृत्ता जाताः कदंबाः सकदंबशाखाः ॥ जातावृषागोपुस
 मानकामा जाता महीसस्य वनाभिरामा ॥ २६ ॥ वहंति वर्षति नदंति भांति व्यायंति नृत्यंति समाश्वसंति ॥ नद्यो घनामत्तगजावनां ताः प्रियाविहीनाः
 शिखिनः प्लवंगमाः ॥ २७ ॥ प्रहर्षिताः केतकिपुष्पगंधमाघ्राय मत्तावननिर्झरेषु ॥ प्रपातशब्दाकुलिता गजेंद्राः सार्धं मयूरैः समदानदंति ॥ २८ ॥
 च्छंती अतएव संमोदिता हर्षवती बलाकपंक्तिरित्यापौंड्रस्यः तदुत्प्रेक्षावातेत्यादि वराश्रेष्ठापौंडरीकोश्वेतपद्मसंबंधिनीलं वारुचिरां वरस्यमालेव ॥ २३ ॥ बालैर्द्रुगोपैरंतरे मध्ये मध्ये चित्रितेन
 शादलेन युता भूमिः स्वतः शुकवर्णेन मध्ये मध्ये लाक्षाविद्युतेन कंवलेन गात्रानुपृक्तेन गात्रसंपृक्तेन वतानारीव ॥ २४ ॥ निद्रेति आपाट्यां स्वापोत्सवात्पृष्टा गर्भधारणार्थम् ॥ २५ ॥ शिखिनां सु
 वृष्टवृत्तयेषु सकदंबाः सकदंबपुष्पाः शाखायेषां समानकामा उभयेपिकामवंत इत्यर्थः सस्यैर्वनैश्चाभिरामा ॥ २६ ॥ वहनादिक्रियाणां नद्यादीनां चक्रमेणान्वयाद्यथासंख्यमत्रालंकारः प्लवं
 गमाः समाश्वसंति सुषीवराज्यलाभात् ॥ २७ ॥ वननिर्झरे कीड्याकेतकगंधमाघ्राय प्रहर्षिताः प्रपातशब्दः प्रपतन्निर्झरशब्दः ॥ २८ ॥

पुष्परसैस्तदास्वादैर्वगादंष्ट्रद्वन्द्वं क्षणेनोत्सवेनाजितम् ॥ २९ ॥ अंगारः शान्ताग्निस्तच्चूर्णस्ययत्नोत्करस्तत्समैः अनेन फलानामतिमहत्त्वं सूचितम् अत्युक्तिरचालंकारः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पृष्ठतो मे
 परवं निशम्य युत्वा प्रतिनादशं कीशचतुर्गजान्तरनादशं कीप्रतिनिवृत्तः ॥ ३२ ॥ अनेकाश्रयिणः अनेकभावाश्रयिणः ॥ ३३ ॥ कंदलं स्थलोत्पलं मधुवारिमधुसदृशवारि आपानभूमिर्मद्य
 पानभूमिस्तस्यामपिकदंबादिपुष्पाणि मद्यपूर्णतामत्तजनशब्दस्तन्मृत्यं च ॥ ३४ ॥ विवर्णच्छदनाः जलसेकतो विवर्णपक्षाः ॥ ३५ ॥ पट्पदो धमरस्तत्त्वनिरूपंतं त्रीणां मधुरमभिधानं गीतं यस्मि
 धारानिपातैरभिहन्यमानाः कदंबशाखासु विलंबमानाः ॥ क्षणार्जितं पुष्परसावगादंशनैर्मदं पट्चरणास्यजन्ति ॥ २९ ॥ अंगारचूर्णोत्करसंनि
 काशैः फलैः सुपर्यान्तरसैः समृद्धैः ॥ जंबूद्रुमाणां प्रविभांतिशाखानि पीयमाना इव पट्पदौघैः ॥ ३० ॥ तडित्यताकाभिरलंकृतानामुदीर्णगंधीरमहार
 वाणाम् ॥ विभांतिरूपाणि बलाहकानां रणोत्सुकानामिव वानराणाम् ॥ ३१ ॥ मार्गानुगः शैलवनानुसारी संप्रस्थितो मे परवं निशम्य ॥ युद्धाभि
 कामः प्रतिनादशं कीमत्तोगजैर्द्रुप्रतिसंनिवृत्तः ॥ ३२ ॥ कचित्प्रगीता इव पट्पदौघैः कचित्प्रवृत्ता इव नीलकंठैः ॥ कचित्प्रमत्ता इव वारणैर्द्रैर्विभांत्यने
 काश्रयिणो वनांताः ॥ ३३ ॥ कदंबसर्जार्जुनकंदलाभ्यावनांतभूमिर्मधुवारिपूर्णा ॥ मयूरमत्ताभिरुतप्रवृत्तैरापानभूमिप्रतिमाविभाति ॥ ३४ ॥
 मुक्तासमाभंसलिलं पतद्भुनिर्मलं पत्रपुटपुलकं ॥ दृष्टाविवर्णच्छदनाविहंगाः सुरेंद्रदत्तं तपिताः पिवन्ति ॥ ३५ ॥ पट्पादतंत्रीमधुराभिधानं पुवंग
 मोदीरितकंठतालम् ॥ आविष्कृतं मेघमृदंगनादैर्वनेषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥ ३६ ॥ कचित्प्रवृत्तैः कचिदुन्नदद्भिः कचिच्चवृक्षाग्रनिपण्णकायैः ॥
 व्यालंबवद्वागिरणैर्मयूरैर्वनेषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥ ३७ ॥ स्वनैर्घनानां पुवगाः प्रबुद्धाविहाय निद्रांचिरसंनिरुद्धाम् ॥ अनेकरूपाकृतिवर्णनादान
 वांबुधाराभिहतानदन्ति ॥ ३८ ॥ नद्यः समुद्राहितचक्रवाकास्तटानि शीर्णान्यपवाहयित्वा ॥ हमानवप्रावृतपूर्णभोगादृतं स्वभर्तारमुपोपयन्ति ॥ ३९ ॥
 न पुवंगमानां जिकानामुदीरितमेव कंठतालं सूत्रधारमुखशब्दनालोयस्मिन् मेघशब्दा एव मृदंगनादास्तैराविष्कृतं प्रकटितं संगीतं वनेषु प्रवृत्तमिव ॥ ३६ ॥ प्रवृत्तैरारब्धवृत्तैः उन्नतं तो गायकास्तैः
 वृक्षाग्रनिपण्णकायास्तैः संगीतोपलक्षितवृत्तद्वयैः ॥ ३७ ॥ चिरसन्निरुद्धांचिरसंपादितां शुष्कमृत्तिकास्वितिशेषः पुवगाभेकाः अनेकरूपा आकृतिः संस्थानं वर्णो नीलपीतादिर्नादश्च येषाम्
 ॥ ३८ ॥ कामानुरयुवतिवृत्तान्तं नदीपारोपयति नद्य इति वारिपूरेण समुद्राहिता उन्नमिताश्चक्रवाकरूपस्तनायाभिः शीर्णानितटानि रोधकजरतीस्थानीयान्यपवाहयित्वानिरस्य नवप्रावृतपू
 र्णभोगादृतं नवप्रावृतं पुष्पाद्युपहारात्पूर्णभोगायादृतं स्वीकृतं उपोपयन्ति प्रसमुपोदः पादपूरेण इति द्वित्वम् ॥ ३९ ॥

नीलेषु मेघेषु सक्तानीलमेघाः प्रतिभांति दवाग्निदग्धेषु शैलेषु तादृशाः शैलाय दिशक्ता भवन्ति तदा ते देव वद्धमूला इत्युभयान्वयि ॥ ४० ॥ प्रमत्तशब्दवन्मयूरवन्ति शक्रगोप इन्द्रगोपः ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥ गवेन्द्रादपजाः निवृत्तास्य कोद्योगाः सर्वत्र जाता इति शेषः सुरेन्द्रो देवेन्द्रः प्रक्रीडितः कर्तारिनिष्ठा ॥ ४३ ॥ समुद्रतस्तिरस्कृतः समुद्रनादेयैः अपवाहयन्ति प्रवहज्जलानि कुर्वन्ति ॥ ४४ ॥ वर्ष
 नीलेषु नीलानववारिपूर्णमेघेषु मेघाः प्रतिभांति सक्ताः ॥ दवाग्निदग्धेषु दवाग्निदग्धाः शैलेषु शैला इव वद्धमूलाः ॥ ४० ॥ प्रमत्तसन्नादितवर्हिणानि
 मशक्रमोपाकुलशाद्वलानि ॥ चरन्ति नीपार्जुनवासितानि गजाः सुरम्यानि वनान्तराणि ॥ ४१ ॥ नवां बुधाराहतकेसराणि ध्रुवं परिष्वज्य सरोरुहाणि ॥
 कदंबपुष्पाणि सकेसराणि नवानि दृष्टाभ्रमराः पिवन्ति ॥ ४२ ॥ मत्ता गजेंद्रा मुदिता गवेन्द्रा वनेषु विक्रांततरा मृगेंद्राः ॥ रम्यान गेंद्रानि भृतान रेंद्राः प्रक्री
 ढितो वारिधरैः सुरेन्द्रः ॥ ४३ ॥ मेघाः समुद्रतः समुद्रनादामहाजलौघैर्गगनावलंबाः ॥ नदीस्तटाकानि सरांसि वापीर्महीं च कृत्स्नामपवाहयन्ति ॥ ४४ ॥
 वर्षप्रवेगाविपुलाः पतन्ति प्रवांति वाताः समुदीर्णवेगाः ॥ प्रनष्टकूलाः प्रवहन्ति शीघ्रं नद्योजलं विप्रतिपन्नमार्गाः ॥ ४५ ॥ नरैर्नरेंद्रा इव पर्वतेंद्राः सुरेन्द्रनी
 तैः पवनापनीतैः ॥ घनां बुकुभैरभिषिच्यमाना रूपांश्चिरं स्वामिव दर्शयन्ति ॥ ४६ ॥ घनोपगूढं गगनं न तारान भास्करो दर्शनमभ्युपैति ॥ न वै रजलौघैर्धर
 णी विलुप्तमातमो विलिप्तमान दिशः प्रकाशाः ॥ ४७ ॥ महान्तिकूटानि महीधराणां धाराविधौ तान्यधिकं विभांति ॥ महाप्रमाणैर्विपुलैः प्रपातैर्मुक्ताकला
 पैरिवलंबमानैः ॥ ४८ ॥ शैलोपलप्रखलमानवेगाः शैलोत्तमानां विपुलाः प्रपाताः ॥ गुहासुसन्नादितवर्हिणा सुहाराविकीर्यत इवावभांति ॥ ४९ ॥
 शीघ्रं प्रवेगाविपुलाः प्रपातानि धौतशृंगोपतलागिरीणाम् ॥ मुक्ताकलाप्रतिमाः पतन्तो महागुहोत्संगतलैर्धियन्ते ॥ ५० ॥ सुरतामर्दविच्छिन्नाः स्वर्ग
 स्त्रीहारमौक्तिकाः ॥ पतन्ति चातुलादित्युतो यधाराः समन्ततः ॥ ५१ ॥ विलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्विश्चपंकजैः ॥ विकसं त्याचमालत्यागतोत्संज्ञाय
 तरविः ॥ ५२ ॥ वृत्तायात्रानरेंद्राणां सेनापथ्ये ववर्तते ॥ वैराणि चैव मार्गाश्च सलिलेन समीकृताः ॥ ५३ ॥

प्रवेगादृष्टयः विप्रतिपन्नः प्रतिबद्धो मार्गो वृणां याजिस्ताः ॥ ४५ ॥ रूपनिर्मलमाकारं श्रियं विविधधातुयुक्तत्वरूपां दर्शयन्तीव ॥ ४६ ॥ घनोपगूढत्वाद्गगनस्य तारारविदर्शनाभावः वितृप्ता जा
 मितो प्राप्ता ॥ ४७ ॥ प्रपातैर्निर्झरैः ॥ ४८ ॥ प्रपन्तीति प्रपातानि निर्झराः विकीर्यन्त्युदयन्तः ॥ ४९ ॥ निधौ तं क्षालितं शृंगाणामुपतलं यैस्ते ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ज्ञायतेऽनुमीयते अनुमानालंकारः
 ॥ ५२ ॥ वृत्तानि वृत्ता पृक्तेति पाठेऽप्ययमेवार्थः प्रस्थितापि सेनापथ्ये ववर्तते समीकृताः निरुद्धत्वं साधारणधर्मः ॥ ५३ ॥

वा० रा०

॥ ४४ ॥

प्रौष्ठपदोभाद्रपदः ब्रह्मवेदविवक्षतामव्येतुमिच्छतां अध्यायसमयउपाकरणकालः ॥ ५४ ॥ निवृत्तकर्मच्छादनादिकर्मयस्यतादृशमायतनयस्य संचिताः संचयाः जीवनसाधनानियेनसभरत
 आषाढीप्राप्याभ्युपगतः कृतयत्किंचिद्व्रतसंकल्पः ॥ ५५ ॥ मामायांतसमीक्ष्यवनतः प्रतिनिवृत्तमितिशेषः ॥ ५६ ॥ वर्षाः प्राप्येतिशेषः ॥ ५७ ॥ नदीकूलं कर्तुं ॥ ५८ ॥ वर्षाश्चविस्तीर्णा इत्य
 मासिप्रौष्ठपदेब्रह्मब्राह्मणानां विवक्षताम् ॥ अयमध्यायसमयः सामगानामुपस्थितः ॥ ५४ ॥ निवृत्तकर्मायतनोनूनंसंचितसंचयः ॥ आषाढीम
 भ्युपगतोभरतः कोसलाधिपः ॥ ५५ ॥ नूनमापूर्यमाणायाः सरश्चावर्धतेरयः ॥ मांसमीक्ष्यसमायांतमयोध्यायाइवस्वनः ॥ ५६ ॥ इमाः स्फूर्तिगु
 णावर्षाः सुग्रीवः सुखमश्नुते ॥ विजितारिः सदारश्चराज्ये महतिचस्थितः ॥ ५७ ॥ अहंतुल्लतदारश्चराज्याच्च महतश्च्युतः ॥ नदीकूलमिवक्लिन्नमवसी
 दामिलक्ष्मण ॥ ५८ ॥ शोकश्चममविस्तीर्णोवर्षाश्चभृशदुर्गमाः ॥ रावणश्चमहाउच्छन्नुरपारः प्रतिभातिमे ॥ ५९ ॥ अयात्रांचैवदृष्ट्वेमांमार्गांश्चभृश
 दुर्गमान् ॥ प्रणतेचैवसुग्रीवेनमयाकिंचिदीरितम् ॥ ६० ॥ अपिचापिपरिक्लिष्टंचिरादारैः समागतम् ॥ आत्मकार्यगरीयस्त्वादकुंनेच्छामिवानर
 म् ॥ ६१ ॥ स्वयमेवहिविश्रम्यज्ञात्वाकालमुपागतम् ॥ उपकारंचसुग्रीवोवत्स्येतेनात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ तस्मात्कालप्रतीक्षोहंस्थितोस्मिशुभलक्ष
 ण ॥ सुग्रीवस्यनदीनांचप्रसादमभिकांक्षयन् ॥ ६३ ॥ उपकारेणवीरोहिप्रतीकारेणयुज्यते ॥ अरुतज्ञोप्रतिरुतोहंतिसत्त्ववतांमनः ॥ ६४ ॥ अथै
 वमुक्तः प्रणिधायलक्ष्मणः कृतांजलिस्तत्प्रतिपूज्यभाषितम् ॥ उवाचरामंस्वभिरामदर्शनंप्रदर्शयन्दर्शनमात्मनः शुभम् ॥ ६५ ॥ यदुक्तमेतत्तवसर्व
 मीप्सितंनरेन्द्रकर्तानचिराद्वरीश्वरः ॥ शरत्पतीक्षः क्षमतामिदंभवान्जलप्रपातरिपुनिग्रहेधृतः ॥ ६६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि
 काव्येकिष्किं धाकांडे अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥

नृकपः अपारः दुष्प्रापवैरनिर्यातनपारः ॥ ५९ ॥ अयात्रांवर्षवशाद्यात्राभावं कार्योन्मुखतयासुग्रीवेप्रणतेपिमयासीतान्वेषणाद्युद्दिश्यकिंचिदपिनोक्तम् ॥ ६० ॥ अपिचतदानींगरीयसेआ
 त्मकार्यायवक्तुमनुचितमित्याह अपिचेति अपिपरिक्लिष्टंअतिपरिक्लिष्टं गरीयस्त्वादल्पकालाल्पयत्नासाध्यत्वात् नेच्छामिनैषिषम् ॥ ६१ ॥ शेषं व्याख्यातम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥ चयमानः इतिश्रीरामाभि० श्रीरा० ति० वा० आ० कि० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ६३ ॥

उदृगं व्योम समीक्ष्य हरीश्वरमुपागम्य हनुमानब्रवीदित्युत्तरेण नवमश्लोकस्थेनावयः ॥ १ ॥ मंदो धर्मार्थयोः संप्रहोयस्यते असतां मार्गकामप्रवृत्तिलक्षणमत्यर्थमाश्रयंतमिति शेषः एकांतगत
 मानसकामजोगार्हैकांतदेशगतचित्तम् ॥ २ ॥ निवृत्तकार्यनिष्पन्नबालिवधरूपस्वकार्यं सिद्धार्थप्राप्तराज्यं अभिप्रेतानीप्सितानर्थान्प्राप्तवन्तम् ॥ ३ ॥ स्वांपत्नीरुमाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ उच्छिन्न
 राज्यसंदेहं मंत्रिसौष्ठवेन नष्टराज्यपालनसंदेहं निश्चितार्थः निश्चितसर्वशास्त्रार्थः अतएवार्थतत्त्वज्ञः कर्तव्याकर्तव्यसकलार्थतत्त्वज्ञः कालेति कालोचितं धर्मविशेषमनुष्ठेयं वेत्तितादृशः ॥ ६ ॥
 समीक्ष्य विमलं व्योम गतविद्युदलाहकम् ॥ सारसाकुलसंघुष्टं न्यज्योत्स्नानुलेपनम् ॥ १ ॥ समृद्धार्थचसुग्रीवं मंदधर्मार्थसंग्रहम् ॥ अत्यर्थं चासतां
 मार्गमेकांतगतमानसम् ॥ २ ॥ निवृत्तकार्यसिद्धार्थप्रमदाभिरतंसदा ॥ प्राप्तवन्तमभिप्रेतान्सर्वानेव मनोरथान् ॥ ३ ॥ स्वांचपत्नीमभिप्रेतांतारां
 चापि समीप्सिताम् ॥ विहरंतमहोरात्रं कृतार्थविगतज्वरम् ॥ ४ ॥ क्रीडंतमिव देवेशं गंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ मंत्रिपुन्यस्तकार्यचमंत्रिणामनवेक्षक
 म् ॥ ५ ॥ उच्छिन्नराज्यसंदेहं कामवृत्तमिव स्थितम् ॥ निश्चितार्थोऽर्थतत्त्वज्ञः कालधर्मविशेषवित् ॥ ६ ॥ प्रसाद्यवाक्यैर्विविधैर्हनुमद्भिर्मनोरमैः ॥
 वाक्यविद्वाक्यतत्त्वज्ञं हरीशं मारुतात्मजः ॥ ७ ॥ हितंतत्त्वं च पथ्यं च सामधर्मार्थनीतिमत् ॥ प्रणयप्रीतिसंयुक्तं विश्वासकृतनिश्चयम् ॥ ८ ॥ हरीश्वर
 मुपागम्य हनुमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ राज्यं प्राप्तं यशश्चैव कौलीश्रीरभिवर्धिता ॥ ९ ॥ मित्राणां संग्रहः शेषस्तद्भवान्कर्तुमर्हति ॥ योहि मित्रेषु कालज्ञः स
 ततसाधुवर्तते ॥ १० ॥ तस्य राज्यं च कीर्तिश्च प्रतापश्चापि वर्धते ॥ यस्य कोशश्च दंडश्च मित्राण्यात्मा च भूमिप ॥ समान्येतानि सर्वाणि सराज्यं महदश्रु
 ते ॥ ११ ॥ तद्भवान्वृत्तसंपन्नः स्थितः पथि निरत्यये ॥ मित्रार्थमभिनीतार्थं यथावत्कर्तुमर्हति ॥ १२ ॥ संत्यज्य सर्वकर्मणि मित्रार्थे यो न वर्तते ॥ सं
 भ्रमादिरुतोत्साहः सोऽनर्थेनावरुध्यते ॥ १३ ॥

वाक्यैः प्रसादप्रयोजनैः ॥ ७ ॥ हितंतत्कालहितं पथ्यं कालांतरहितं तथ्यं सत्यं सामादिवत्तुक्ववेत्तुत्तुष्टयं वाक्यविशेषणं प्रणयत्वं प्राप्तयाप्रीत्यासंयुक्तं विश्वासेस्ववचनप्रामाण्येकतनिश्चय
 सीदृशं हरीश्वरमित्यन्वयः ॥ ८ ॥ तत्र प्रसादप्रयोजनवाक्यान्वाहं राज्यं प्राप्तमित्यादि कौलीकुलक्रमागता ॥ ९ ॥ शेषः कर्तव्यशेषः कालज्ञः प्रत्युपकारकालज्ञः साधुवर्तते साध्वनुष्ठानवा
 च्चनते ॥ १० ॥ दंडयत्नेन दंडः सैन्यं आत्मा सकरणप्राप्तः समानि स्ववशत्वेन समत्वं समवेतानीति पाठे मिलितानीत्यर्थः नत्वेकमपि पृथग्भूतमिति भावः ॥ ११ ॥ निरत्यये निरपाये अभिनीतार्थं प्र
 तिज्ञातार्थं ॥ १२ ॥ संभ्रमात्त्वरया विशेषेण कृतोत्साहोऽन्यत्र कर्मणीति शेषः ॥ १३ ॥

येदेवंतदाज्ञापय आज्ञापकारं पृच्छति कः कपिर्नेकं कनियोगं कुतो वापि सार्वविभक्तिकस्तसिः कुत्रापि स्थितो व्यवस्यतु अनुतिष्ठतु आज्ञापनीयासेना कियत्यस्तितत्राह हरय इति कोट्यपतः
कोटिघटितसंख्यायान्यवुदस्याये उपरिया संख्या समुद्राख्यातया संख्यया इत्यर्थः ॥ २७ ॥ मतिरनुष्ठानविषयाम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ असंगेन अविलंबेन सेनाग्येण सेनानाथेन सहेति शेषः
॥ ३० ॥ अंतपालादिगंतवर्तिसेनापतयः समानयंतु समागच्छंतु ॥ ३१ ॥ अनंतरं आनयनानंतरं कार्यं सेनादर्शनगणनादि अनुपश्यतु संपादयत्विति यावत् ॥ ३२ ॥ त्रिपंचरात्रात्पंचदशदिनाद्

तदाज्ञापय कः किंते कुतो वापि व्यवस्यतु ॥ हरयोऽथ प्रधृष्यास्ते संतिकोऽथ ग्रशोनघ ॥ २७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा काले साधु निरूपितम् ॥ सुग्रीवः सत्त्व
संपन्नश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥ २८ ॥ संदिदेशातिमतिमान्नीलं नित्यरुतोद्यमम् ॥ दिक्षु सर्वा सुसर्वेषां सैन्यानामुपसंग्रहे ॥ २९ ॥ यथा सेनासम
ग्रामे यूथपालाश्च सर्वशः ॥ समागच्छंत्यसंगेन सेनाग्येण तथा कुरु ॥ ३० ॥ येवंतपालाः पुवगाः शीघ्रगाव्यवसायिनः ॥ समानयंतु तेशीघ्रं त्वरिताः
शासनान्मम ॥ ३१ ॥ स्वयंचानंतरं कार्यं भवानेवानुपश्यतु ॥ ३२ ॥ त्रिपंचरात्रादूर्ध्वयः प्राप्नुयादिह वानरः ॥ तस्य प्राणांतिको दंडो नात्र कार्या विचा
रणा ॥ ३३ ॥ हरींश्च दृष्ट्वा नुपयातु सांगदो भवान्ममाज्ञामधिकृत्य निश्चितम् ॥ इति व्यवस्थां हरिपुंगवेश्वरो विधाय वेश्मप्रविवेश वीर्यवान् ॥ ३४ ॥
इत्यापे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डैकोन त्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गृहं प्रविष्टे सुग्रीवे विमुक्ते गगने घनैः ॥ वर्षरात्रे स्थितो रामः काम
शोकाग्निपीडितः ॥ १ ॥ पांडुरंगगनं दृष्ट्वा विमलं चंद्रमंडलम् ॥ शारदीरजनीं चैव दृष्ट्वा ज्योत्स्नानुलेपनाम् ॥ २ ॥ कामवत्तंच सुग्रीवं नष्टांच जनकात्म
जाम् ॥ दृष्ट्वा कालमतीतंच मुमोह परमातुरः ॥ ३ ॥ स तु संज्ञामुपागम्य मुहूर्तां न्मतिमान् नृपः ॥ मनस्थामपि वै देहींचितयामास राघवः ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा च
विमलं व्योमगतविद्युद्वलाहकम् ॥ सारसारवसंधुष्टं विललापार्तयागिरा ॥ ५ ॥

वैद्य आगच्छेत्तस्य देहः तेन पक्ष्मभ्ये सर्वैरागतं व्यमिति जावः कार्तिकशुक्लादावियमाज्ञेति बोध्यम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा न्हरीं सांगदो भवानुपयातु समाननार्थमिति शेषः ॥ ३४ ॥ दृग्मानः इति
श्रीरामात्तिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकिये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डैकोन त्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ कालं सेनोद्योगकालम् मुमोह व्याकुलचित्तो
वन्तुव ॥ ३ ॥ संज्ञांचित्तस्वास्थ्यम् मनस्थामनःसन्निहितामपि चितयामास जीवति न वाक्यमेनांप्रत्यानेप्यामीति चिन्ता ॥ ४ ॥ सारसशब्दैः संधुष्टं शब्दवद् व्योमदृष्टेति संबंधः ॥ ५ ॥

उक्तमेव विवृणोति क्रियाजियोगमिति क्रियाणां शौचस्नानादीनामभितः कार्त्स्न्येन योगमनुष्ठानं मनसः प्रसादं चास्थाय कालं सर्वकालं समाधियोगानुगतं तेन संबद्धमेव कुरुष्व तथाऽदीनसत्त्वः अ-
क्षणसत्त्वः सन् स्वकर्महेतुं पौरुषदृढेः कारणं सहायसामर्थ्यं तद्वदनरूपं स्वकर्मदेवार्चनादिरूपकर्मयोगं च कुरुष्व अनेन यावत्फलं निदिध्यासनजातकर्मसमुच्चय उक्तः ॥ १७ ॥ त्वया सनाथानाथव-
नोजानकीपरेण नमुलभानमुग्रहा ज्वलितामग्निचूडामग्निशिखामुपेत्य सृष्ट्वा कश्चिदपि न वक्षते इति नापितुं वक्रियति रिक्तः सर्वोपि दक्षत एव अतो यानीतासातत्यतिकृतिरेव सा तु त्वदुपासिता प्रावि-
व्यं ग्यम् ॥ १८ ॥ रामः अप्रधृष्यं न्यायोपेतत्वादविचाल्यं स्वभावजंतत्त्वार्थं कवाक्यमुक्तवंतं लक्षणसहितं लक्ष्मणमुवाच किमुवाच यच्च याप्रत्युक्तं वाक्यं तद्वितंतकालसुखम् पथ्यं कालांतरेपि

क्रियाजियोगं मनसः प्रसादं समाधियोगानुगतं च कालम् ॥ सहायसामर्थ्यमदीनसत्त्वः स्वकर्महेतुं च कुरुष्व तात ॥ १७ ॥ न जानकीमानववंशनाथ-
त्वया सनाथामुलभापरेण ॥ न चाग्निचूडामज्वलितामुपेत्य न दत्त्यते वीरवराहकश्चित् ॥ १८ ॥ सलक्षणं लक्ष्मणमप्रधृष्यं स्वभावजं वाक्यमुवाच रामः ॥
हितं च पथ्यं च नय प्रसक्तं समाधर्मार्थं समाहितं च ॥ १९ ॥ निःसंशयं कार्यमवेक्षितव्यं क्रियाविशेषोप्यनुवर्तितव्यः ॥ न तु प्रवृद्धस्य दुरासदस्य कुमा-
रवीर्यस्य फलं च चिंत्यम् ॥ २० ॥ अथ पद्मपलाशाक्षीमैथिलीमनुचिंतयन् ॥ उवाच लक्ष्मणं रामो मुखेन परिशुष्यता ॥ २१ ॥ तर्पयित्वा सहस्राक्षः स-
लिलेन वज्रधराम् ॥ निर्वर्तयित्वा सस्यानिरुतकर्मव्यवस्थितः ॥ २२ ॥ दीर्घगंभीरनिर्घोषाः शैलद्रुमपुरोगमाः ॥ विसृज्य सलिलं मेघाः परिशांतानृ-
पात्मज ॥ २३ ॥ नीलोत्पलदलश्यामाः श्यामीकृत्वादिशोदश ॥ विमदाइव मातंगाः शांतवेगाः पयोधराः ॥ २४ ॥ जलगर्भामहामेघाः कुटुजार्जुनगं-
धिनः ॥ चरित्वा विरताः सौम्यदृष्टिवाताः समुद्यताः ॥ २५ ॥ घनानां वारणानां च मयूराणां च लक्ष्मण ॥ नादः प्रसवणानां च प्रशांतः सहसानघ ॥ २६ ॥

मुग्यम् नयप्रसक्ते राजनीत्युपेतम् सामसहितधर्मार्थाभ्यां समाहितं संगतम् ॥ १९ ॥ तस्मात्स्वदुःखनिःसंशयं कार्यं त्वद्वाक्यार्थोऽनुष्ठेय एव अनुष्ठेयमाह अवेक्षितव्यं समाधियोगेन भगवत्तत्त्वं द्र-
ष्टव्यम् क्रियाविशेषः कर्मयोगः सोऽपि अनुवर्तितव्योऽनुष्ठेयः हेकुमार ननु कर्मज्ञानयोगीहत्वा प्रकर्षेण दर्शयित्वा प्राप्तस्यात एव दुरासदस्य वीर्यस्य वीर्यवतः कर्मणः फलं च फलमेवाचिंत्यमपेक्षणीयम् अने-
न यावत्फलं निदिध्यासनकर्मसमुच्चय उक्तः ॥ २० ॥ लक्ष्मणवचसा तत्कालं स्वस्थस्यापि पुनर्मैथिलीं स्मृत्वा रिच्यमानस्य शरदनुभववर्णनं अथेत्यादि ॥ २१ ॥ निर्वर्तयित्वा संपाद्य अहंत्वकृतकर्म-
निव्यं ग्यम् ॥ २२ ॥ गच्छंतीति गमाः पञ्चाक्षरं शैलद्रुमपुरद्वितीयावद्भवचनान्तं तान् गच्छंति तथा भूत्वा सलिलं विसृज्य परिशांताः ॥ २३ ॥ नीलोत्पलदलश्यामा इति पयोधरदिशेषणं अहं-
त्वानां कामवेगदतिव्यंग्यं एवमप्येष्टम् ॥ २४ ॥ दृष्टिसहितवाताः समुद्यता अपि विरताः ॥ २५ ॥ २६ ॥

महामेघैरभिवृष्टा अतएव निर्मलाः ॥ २७ ॥ श्रियं विभज्येति शाखाप्रभालीलामुचिधा विभागं कृत्वेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अनेकपदार्थाश्रयाश्चित्राः शोभायस्याः सा अपहस्ताः प्रथमविसृतकिर
णाः ॥ २९ ॥ पवनमनुसरति चर्च्छालः विनेप्यन्तु जलशोषयन् शरत्काल इति शेषः मत्तद्विपानां दर्पमधिकं कुर्वन् विभाति ॥ ३० ॥ मानससरस्तः स्वेन सहाभ्यागतैश्चक्रवाकैः सह क्रीडति ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ विमुक्तं त्यक्तं बहुरूपमाज्जरणयैः अरक्ताः रागरहिताः ॥ ३३ ॥ प्रियकैरसनवृक्षैः ॥ ३४ ॥ कुसुमोद्गतानां समच्छदकुसुमाघ्राणप्रवृत्तानां उद्गतानामित्येव पांक्तः पाठः उद्गतानामिति
अभिवृष्टामहामेघैर्निर्मलाश्चित्रमानवः ॥ अनुलिना इवाभांति गिरयश्चंद्ररश्मिभिः ॥ २७ ॥ शाखासु समच्छदपादपानां प्रभासुतारार्कनिशाकरा
णाम् ॥ लीलासु चैवोत्तमवारणानां श्रियं विभज्यद्यशस्त्वृत्ता ॥ २८ ॥ संप्रत्यनेकाश्रयचित्रशोभालक्ष्मीशरत्कालगुणोपपन्ना ॥ सूर्याग्रहस्तप्र
तिबोधितेषु पद्माकरेष्वभ्यधिकं विभाति ॥ २९ ॥ समच्छदानां कुसुमोपगंधीपद्पादवृंदैरनुगीयमानः ॥ मत्तद्विपानां पवनानुसारी दर्पविनेप्यन्नाधि
कं विभाति ॥ ३० ॥ अभ्यागतैश्चारुविशालपक्षैः स्मरप्रियैः पद्मरजावकीर्णैः ॥ महानदीनां पुलिनोपयातैः क्रीडति हंसाः सहचक्रवाकैः ॥ ३१ ॥ मदप्र
गल्भेषु च वारणेषु गवांसमूहेषु च दर्पितेषु ॥ प्रसन्नतोयासु च निघगासु विभाति लक्ष्मीर्वद्बुधाविभक्ता ॥ ३२ ॥ नभः समीक्ष्यां बुधैर्विमुक्तं विमुक्तव
ह्नां भरणवनेषु ॥ प्रियास्वरक्ता विनिवृत्तशोभागतोत्सवाध्यानपरामयूराः ॥ ३३ ॥ मनोज्ञगंधैः प्रियकैरनल्पैः पुष्पाग्रभारावनताग्रशाखैः ॥ सुवर्ण
गौरैर्नयनाभिरामैरुद्योतितानीव वनान्तराणि ॥ ३४ ॥ प्रियान्वितानां नलिनीप्रियाणां वनप्रियाणां कुसुमोद्गतानाम् ॥ मदोत्कटानां मदलालसानां
गजोत्तमानां गतयोद्यमंदाः ॥ ३५ ॥ व्यक्तं नभः शस्त्रविधौ तवर्णं कृशप्रवाहानिनदीजलानि ॥ कल्हारशीताः पवनाः प्रवांतितमो विमुक्ताश्च दिशः प्र
काशाः ॥ ३६ ॥ सूर्यातपक्लामणनष्टपंकाभूमिश्चिरोद्वाहितसांद्रैरेणुः ॥ अन्योन्यवैरेण समायुतानामुद्योगकालोद्यनराधिपानाम् ॥ ३७ ॥ शरद्दु
णाप्यायितरूपशोभाः प्रहर्षिताः पांसुसमुत्थितांगाः ॥ मदोत्कटाः संप्रतियुद्धलुब्धा वृषागवां मध्यगतानदंति ॥ ३८ ॥

कल्पित इति कतककृतः मदोत्कटा अधिकमदा अतएव मदलालसाः मदशब्देन तज्जन्यः कामभोगस्तप्रेच्छावन्तः ॥ ३५ ॥ शस्त्रवदुत्तेजितासि वद्विधौ तोविमलो वर्णो नैल्यं यस्य तत् कल्हारशीताः
कल्हाराश्च शीताश्चेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ सूर्यातपस्यक्लामणं संबंधः चिरेणोद्वाहितः प्रकाशितः सांद्रैरेणुर्यथा अनेन शरदुत्तरार्धकालो यमिति ज्ञायते ॥ ३७ ॥ आप्यायिते वर्धिते रूपशोभेयेषाम् पां
सुसमुत्थितांगाः पांसुयुक्तांगाः ॥ ३८ ॥

समन्मथत्वादिविशेषणचतुष्टयकोण्वाः करे गूरिति दर्शयत्वमार्पणम् ॥ ३९ ॥ वितृप्तिर्वितृपणम् विमनाः मयूराः मनःपर्यायो मनशब्दः अकारांतोऽपि द्विरूपकोशात् ॥ ४० ॥ बुद्धां बुजानि विकसित
कमलानि ॥ ४१ ॥ ससारसाश्रितास्तदारावविनादिताश्रिताम् ॥ ४२ ॥ अतिप्रवृद्धानिलोमहावायुः वह्निणामयूराः प्लवंगमाभेकाः ॥ ४३ ॥ अनेकेवर्णयिषां नवोदितेष्वंबुधरेषु मुविनष्टका
याः सुतरां नष्टदेहयात्राः अतएव नष्टान्तप्रायाः ॥ ४४ ॥ चंचतां शोभमानानां चंद्रकिरणानां स्पर्शनयोर्हर्षस्तेनोन्मीलितार्पणकाशितास्तारकानक्षत्राणि नेत्रकनीनिकाचययासा रागवतीरक्त

समन्मथतां व्रतगनुरागाकुलान्वितामंदगतिः करेणूः ॥ मदान्वितं संपरिवार्ययांतं वनेषु भर्तारमनु प्रयाति ॥ ३९ ॥ त्यक्त्वा वराण्यात्मविभूषितानि व
ह्निणीतीरोपगतानदीनाम् ॥ निर्भर्त्स्यमाना इव सारसौघैः प्रयांति दीनाविमना मयूराः ॥ ४० ॥ वित्रास्यकारंडवचक्रवाकान्महारवैर्भिन्नकटागजै
र्द्राः ॥ मरम्भुबुद्धां बुजभूषणेषु विद्वोभ्यविद्वोभ्यजलं पिबन्ति ॥ ४१ ॥ व्यपेतपंकामुसवालुकासु प्रसन्नतोयासु सगोकुलासु ॥ ससारसारावविना
दितामुनदीषु हंसानि पतन्ति तृष्ठाः ॥ ४२ ॥ नदीधनप्रसवणोदकानामतिप्रवृद्धानिलवह्निणानाम् ॥ प्लवंगमानां च गतां सवानां ध्रुवं रवाः संप्रतिसंप्रन
ष्टाः ॥ ४३ ॥ अनेकवर्णाः मुविनष्टकायानवोदितेष्वंबुधरेषु नष्टाः ॥ क्षुधादितापोरविपायिलेभ्यश्चिरोपिताविप्रसरंतिसर्पाः ॥ ४४ ॥ चंचच्चंद्रकरस्प
र्शहर्षोन्मीलिततारका ॥ अहोरागवतीसंध्याजहातुस्वयमंबरम् ॥ ४५ ॥ रात्रिः शशांकोदितसौम्यवक्त्रा तारागणोन्मीलितचारुनेत्रा ॥ ज्योत्स्नां शुक्
प्रावरणाविभातिनारीव शुक्लां शुक्लमं वृतां गी ॥ ४६ ॥ विपक्वशालिप्रसवानिभुक्त्वा प्रहर्षिता सारसचारुपंक्तिः ॥ नभःसमाक्रामति शोघवेगावाता
वधूनाग्रथितेव माला ॥ ४७ ॥ सुमैकहंसं कुमुदरुपे तं महाद्गदस्यं सलिलं विभाति ॥ घनैर्विमुक्तं निशि पूर्णचंद्रं तारागणार्कीर्णमिवांतरिक्षम् ॥ ४८ ॥
प्रकीर्णहंसाकुलमेखलानां प्रबुद्धपद्मोत्पलमालिनीनाम् ॥ वाप्युत्तमानामधिकाद्यलक्ष्मीर्वरांगनानामिव भूषितानाम् ॥ ४९ ॥

वर्णां अनुरक्ता च अंबरमाकाशं वञ्चं च समासोक्तिरलंकारः कांतकरस्पर्शमुखादर्धोन्मीलितनयनायास्तदनुरागवशात् स्वतो विगलितवसनायाः कामुक्यावृत्तांतस्य संध्यायामारोपादिति दोष्यम्
॥ ४५ ॥ शशांकोदितेति उदितशशाकेत्यर्थः तारागणा एवोन्मीलितानि चारुणिनेत्राणि यस्याः सा ॥ ४६ ॥ शालिप्रसवाव्रीहयः मालेवनभःसमाक्रामति ॥ ४७ ॥ सुमैकहंसमिति चंद्रप्रति
विववत् ॥ ४८ ॥ प्रकीर्णहंसा एवाकुलमेखलायासां वाप्युत्तमानां उत्तमवापीनाम् ॥ ४९ ॥

वेणुस्वरूपेण व्यंजितेन व्यक्तेन तूर्णेण वाद्ययोषेण मिश्रः प्रयुषकाले प्रातःकाले अनिलेन संप्रवृत्तस्तत्संबन्धेन जातः संमूर्च्छितो व्याप्तो गङ्गराणां गिरिगङ्गराणां गोवृषाणां च वनवर्तिनां शब्दो न्योन्यमा
पूरयतां वध्वर्धयतां गङ्गरगोवृषशब्दाः सा जात्यात्परस्परवर्धका इत्यर्थः गङ्गरगोवृषाणामिति पाठः ॥ ५० ॥ नदीनां कूलानि मृदुमारुतेन व्याधूयमानैः कंपितैः कुसुमप्रहासैः कुसुमविकासैर्युतैः काशै
रुपशोभितानि ॥ ५१ ॥ प्रचंडाः प्रगल्भाः शौंडामत्ताः पद्मानामसनपुष्पाणां चरेणुभिर्गौरापीताः पवनानुयात्रां कुर्वन्ति गंधलोभादिति भावः ॥ ५२ ॥ कुसुमरूपः प्रहासो यस्य तम् शालिवनं

वेणुस्वरूपेण व्यंजितं तूर्यमिश्रः प्रयुषकाले निलसंप्रवृत्तः ॥ संमूर्च्छितो गङ्गरगोवृषाणामन्योन्यमापूरयतां वध्वर्धयतां ॥ ५० ॥ नवैर्नदीनां कुसुमप्रहासैर्व्या
धूयमानैर्मृदुमारुतेन ॥ धौतामलक्षौमपटप्रकाशैः कूलानिकाशैरुपशोभितानि ॥ ५१ ॥ वनप्रचंडामधुपानशौंडाः प्रियान्विताः पटचरणाः प्रलृष्टाः ॥
वनपुमत्ताः पवनानुयात्रां कुर्वन्ति पद्मासनरेणुगौराः ॥ ५२ ॥ जलंप्रसन्नं कुसुमप्रहासं कौंचस्वनं शालिवनं विपक्रम ॥ मृदुश्च वायुर्विमलश्च चंद्रः शं
सतिवर्षव्यपनीतकालम् ॥ ५३ ॥ मीनोपसंदर्शितमेखलानां नदीवधूनां गतयोद्यमंदाः ॥ कांतोपभुक्तालसगामिनीनां प्रभातकालेष्विव कामिनी
नाम् ॥ ५४ ॥ सचक्रवाकानि सशैवलानिकाशैर्दुकूलैरिव संवृतानि ॥ सपत्ररेखाणिसरोचनानिवधूमुखानीवनदीमुखानि ॥ ५५ ॥ प्रफुल्लवाणास
नचित्रितेषु प्रलृष्टपटपादनिकूजितेषु ॥ गृहीतचापाद्यतदंडचंडः प्रचंडचापोऽद्यवनेषुकामः ॥ ५६ ॥ लोकंसुवृष्ट्यापरितोषयित्वानदीस्तटाकानि च
पूरयित्वा ॥ निष्पन्नसस्यां वसुधां च कृत्वा त्यक्तानभस्तोयधराः प्रनष्टाः ॥ ५७ ॥ दर्शयंति शरन्नद्यः पुलिनानि शनैः शनैः ॥ नवसंगमसव्रीडाजघनानी
वयोपितः ॥ ५८ ॥ प्रसन्नसलिलाः सौम्यकुरराभिविनादिताः ॥ चक्रवाकगणाकीर्णाविभांतिसलिलाशयाः ॥ ५९ ॥ अन्योन्यवद्भवैराणां जिगिषू
णानृपात्मज ॥ उद्योगसमयः सौम्यपार्थिवानामुपस्थितः ॥ ६० ॥

शालिसमूहः वर्षस्य व्यपनीतं व्यपनयो र्यास्मिन्तकालम् ॥ ५३ ॥ मीना एवोपसंदर्शिता मेखलायासाम् ॥ ५४ ॥ चक्रवाकशैवलकाशाः रोचनापत्ररेखादुकूलस्थानीयाः ॥ ५५ ॥
समम्यनेवनविशेषणे वनेष्विति शेषः गृहीतचापेनोद्यते आरब्धे विरहि विषयके दंडे चंडः प्रचंडः प्रचंडश्चापो यस्य सः इदं हेतुगर्भम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ दर्शयंतीति पद्ये समासोक्तिः स्पष्टैव व्यं
ग्या ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

यात्रायात्राकालइत्यर्थः तथाविधयात्रोपयोगिनमुद्योगंचतस्यनपश्यामीत्यनुकर्षः ॥ ६१ ॥ श्यामास्तमालाः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ चत्वारइति यद्यपिचतुर्थोमासोविद्यतएवतथापितत्रो
द्योगाभावेनतस्यापिगतप्रायत्वाद्गताइत्युक्तिः ॥ ६४ ॥ कासासीतातत्राह चक्रेति याविषमंदंडकारण्यारख्यवनमुद्यानमिवज्ञात्वाचक्रवाकीभर्तारमिवमांपृष्ठतोनुगता ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ कृपाया

इयंमाप्रथमायात्रापार्थिवानांनृपात्मज ॥ नचपश्यामिसुग्रीवमुद्योगंचतथाविधम् ॥ ६१ ॥ असनाःसप्तपर्णाश्चकोविदाराश्चपुष्पिताः ॥ दृश्यंतेवं
धुजीवाश्चश्यामाश्चगिरिमानुपु ॥ ६२ ॥ हंससारसचक्राद्वैःकुररैश्चसमंततः ॥ पुलिनान्यवकीर्णानिनदीनांपश्यलक्ष्मण ॥ ६३ ॥ चत्वारोवार्षिकामा
सागतावर्षशतोपमाः ॥ ममशोकाभितनस्यतयासीतामपश्यतः ॥ ६४ ॥ चक्रवाकीवभर्तारंपृष्ठतोनुगतावनम् ॥ विषमंदंडकारण्यमुद्यानमिव
चांगना ॥ ६५ ॥ प्रियाविहीनेदुःखार्तेहतराज्येविवासिते ॥ कृपांनकुरुतेराजासुग्रीवोमयिलक्ष्मण ॥ ६६ ॥ अनाथोल्लतराज्योयंरावणेनचधर्षितः ॥
दीनोदूरगृहःकामीमांचैवशरणंगतः ॥ ६७ ॥ इत्येतैःकारणैःसौम्यसुग्रीवस्यदुरात्मनः ॥ अहंवानरराजस्यपरिभूतःपरंतपः ॥ ६८ ॥ सकालंपरिसं
स्थायसीतायाःपरिमार्गणे ॥ कृतार्थःसमयंकृत्वादुर्मतिर्नावबुध्यते ॥ ६९ ॥ सकिर्किंधांप्रविश्यत्वंब्रूहिवानरपुंगवम् ॥ मूर्खग्राम्यसुखेसक्तंसुग्रीवं
वचनान्मम ॥ ७० ॥ अर्थिनामुपपन्नानांपूर्वचाप्युपकारिणाम् ॥ आशांसंश्रुत्ययोहंतिसलोकेपुरुषाधमः ॥ ७१ ॥ शुभंवायदिवापापंयोहिवाक्य
मुदीरितम् ॥ सत्येनपरिगृह्णातिसर्दारःपुरुषोत्तमः ॥ ७२ ॥ कृतार्थाद्विरुतार्थानांमित्राणानभवंतिये ॥ तान्मृतानपिक्रव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते
॥ ७३ ॥ नूनंकांचनपृष्ठस्यविकृष्टस्यमयारणे ॥ द्रष्टुमिच्छसिचापस्यरूपंविद्युद्गणोपमम् ॥ ७४ ॥ घोरंज्यातलनिर्घोषंकुद्दस्यममसंयुगे ॥ निर्घोष
मिववज्रस्यपुनःसंश्रोतुमिच्छसि ॥ ७५ ॥

अकरणेहेतुमुन्नयति अनाथइति दूरगृहइतिपाठेदूरवर्तिस्त्रीविषयोपहोरावणोभिनिवेशोवायस्येत्यर्थः ॥ ६७ ॥ वानरराजस्यवानरराजेन शेषेषष्ठी ॥ ६८ ॥ परिसंख्यायगणयित्वानबुध्यते
समयमितिशेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ उपपन्नानांवलवीर्यादियुक्तानाम् आशामभिमतार्थविषयाम् संश्रुत्यप्रतिज्ञाय ॥ ७१ ॥ सत्येनामोघतया ॥ ७२ ॥ नभवंतिकाययितिशेषः क्रव्यादाःश्वा
दयः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ संश्रोतुमिच्छसीत्युत्तरमितिमुग्रीवंब्रूहीतिसंबंधः ॥ ७५ ॥

एवंगतेन्यस्यविवरणंपराक्रमेपरिज्ञातेति त्वत्सहायस्यमेपराक्रमेज्ञातेप्यस्यसुधीवस्यचितावालिबन्धामपिमारयिष्यतीतिचिताकामंनस्यादित्याश्चर्यमितिभावः ॥ ७६ ॥ यदर्थंसीतान्वेषणा
 वंमयमारंभःएतत्सत्यरूपःकृतस्तद्विषयंसमयंकृतार्थोनिष्पन्नस्वप्रयोजनोनाभिजानातिनस्मरति ॥ ७७ ॥ वर्षाःवर्षोत्तरकालंसमयकालंसंकेतविषयंकालंप्रतिज्ञाय व्यतीतान्व्यतीतप्रायान्
 ॥ ७८ ॥ पानंमद्यपानम् ॥ ७९ ॥ उच्यतामित्युक्तंकिंवक्तव्यमित्यतआह यद्रूपमिति ममरोपस्ययद्रूपमुचितमितिशेषःतद्द्वयाइदंवचश्चब्रूयाः ॥ ८० ॥ तद्वचआह नेति समयेतिष्ठसमयमा
 हासीरित्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ एवमेतन्विहितेकार्येयद्यद्विमतस्माकंतस्यचतत्तद्ब्रूहि त्वराहेतुः कालव्यतिक्रमःजायतेइतिशेषः ॥ ८३ ॥ उपदेशसंक्षेपःकुरुष्वेति प्रेतगतःप्रेतत्वंप्राप्तः यमक्षये
 काममेवंगतेप्यस्यपरिज्ञातेपराक्रमे ॥ त्वत्सहायस्यमेवीरनचितास्यान्तुपात्मज ॥ ७६ ॥ यदर्थंमयमारंभःकृतःपरपुरंजय ॥ समयंनाभिजानाति
 कृतार्थःपुत्रगेश्वरः ॥ ७७ ॥ वर्षाःसमयकालंतुप्रतिज्ञायहरीश्वरः ॥ व्यतीतांश्चतुरोमासान्विहरन्नावबुध्यते ॥ ७८ ॥ सामात्यपरिषत्कीडन्यानमेवो
 पसेवते ॥ शोकदीनेपुनास्मासुसुग्रीवःकुरुतेदयाम् ॥ ७९ ॥ उच्यतांगच्छसुग्रीवस्त्वयावीरमहाबल ॥ ममरोपस्ययद्रूपंब्रूयाश्चैनमिदंवचः ॥ ८० ॥
 तससंकुचितःपंथायेनवालीहतोगतः ॥ समयेतिष्ठसुग्रीवमावालिपथमन्वगाः ॥ ८१ ॥ एकएवरणेवालीशरेणनिहतोमया ॥ त्वांतुसत्यादतिक्रां
 तंहनिष्यामिसवांधवम् ॥ ८२ ॥ यदेवंविहितेकार्येयद्यद्विमतपुरुषर्षभ ॥ तत्तद्ब्रूहिनरश्रेष्ठत्वराकालव्यतिक्रमः ॥ ८३ ॥ कुरुष्वसत्यंममवानरेश्वरप्रति
 श्रुतंधर्ममवेक्ष्यशाश्वतम् ॥ मावालिनंप्रेतगतोयमक्षयेत्वमद्यप्यस्मैर्ममचोदितःशरैः ॥ ८४ ॥ सपूर्वजंतीव्रविद्वकोपलालप्यमानंप्रसमीक्ष्यदी
 नम् ॥ चकारतीव्रामतिमुग्रतेजाहरीश्वरेमानववंशवर्धनः ॥ ८५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेचित्रशःसर्गः
 ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सकामिनंदीनमदीनसत्वंशोकाभिपन्नंसमुदीर्णकामम् ॥ नरेंद्रमूनुरनरेवपुत्रंरामानुजःपूर्वजमित्युवाच ॥ १ ॥ नवानरः
 स्यास्यतिसाधुवृत्तेनमन्यतेकर्मफलानुपंगान् ॥ नभोक्ष्यतेवानरराज्यलक्ष्मींतथाहिनातिक्रमतेस्यबुद्धिः ॥ २ ॥

यमगृहे मावालिनंपश्येः ममशरैश्चोदितःप्रेरितः प्रेतत्वायेतिशेषः इतिब्रूहीत्यन्वयः ॥ ८४ ॥ मानववंशवर्धनोलक्ष्मणः ॥ ८५ ॥ मजमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
 वाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेचित्रशःसर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सलक्ष्मणः ॥ १ ॥ साधुवृत्तेसाधूनांवृत्तेस्थिरस्नेहतालक्षणे कर्मणाजनितान्फलानुपंगानकंठकराज्यभो
 गसंबंधान्मन्यते सत्यमूलानितिशेषः अतएववानरराज्यलक्ष्मींनभोक्ष्यते हियस्मात्तस्मात्तथातयकाराःस्यबुद्धिःप्रेमपरिपालनेअतिअत्यंतनक्रमते तथाहिनातिक्रमतइतिपाठःपांक्तः ॥ २ ॥

कि०कां०

४

॥४९॥

तत्रहेतुमाह मतिक्षयादिति मतिक्षयेहेतुस्तवप्रसादः अतस्तस्यप्रतिकारबुद्धिः प्रत्युपकारबुद्धिर्नवर्ततइतिशेषः नदेयंदत्तंनानुपालनीयमित्यर्थः ॥ ३ ॥ नधारयेधारयितुंनशक्नोमि वालिपुत्रोदः
 विचयमन्वेषणम् सुग्रीवंहत्वातस्मैराज्यसमर्पणादितिभावः ॥ ४ ॥ निवेदितार्थविज्ञापितसुग्रीववधप्रवृत्तिम् स्ववीक्षितंमुष्टुअवीक्षितंसमयोचितम् ॥ ५ ॥ त्वद्विधःधर्मज्ञः पापंमित्रवधाध्यव
 साद्यरूपम् आर्येणसम्यक्विवेकेन ॥ ६ ॥ इदंमित्रघातरूपंवल्लुनपाह्यंननिश्चयेम् साधुवृत्तंसाधुत्वेनतांपूर्वकृतांप्रीतिअनुवर्तस्व सुग्रीवेइतिशेषः पूर्ववृत्तंसंगतंचसख्यंचस्मरेतिशेषः ॥ ७ ॥ का
 मतिक्षयाद्वाग्यमुखेषुसक्तस्तवप्रसादात्प्रतिकारबुद्धिः ॥ हतोग्रजंपश्यतुवीरवालिनंतराज्यमेवंविगुणस्यदेयम् ॥ ३ ॥ नधारयेकोपमुदीर्णवेगंनि
 हन्मिसुग्रीवमसत्यमग्र ॥ हरिप्रवीरैःसहवालिपुत्रानरेंद्रपुत्र्याविचयंकरोतु ॥ ४ ॥ तमात्तवाणासनमुत्पतंतंनिवेदितार्थरणचंडकोपम् ॥ उवाच
 रामःपरवीरहंतास्ववीक्षितंसानुनयंचवाक्यम् ॥ ५ ॥ नहिवैत्वद्विधोलोकेपापमेवंसमाचरेत् ॥ कोपमार्येणयोहंतिसवीरःपुरुषोत्तमः ॥ ६ ॥ नेदम
 ब्रुवन्वाग्राह्यंसाधुवृत्तेनलक्ष्मण ॥ तांप्रीतिमनुवर्तस्वपूर्ववृत्तंचसंगतम् ॥ ७ ॥ सामोपहितयावाचारूक्षाणिपरिवर्जयन् ॥ वक्तुमर्हसिसुग्रीवंव्य
 त्तंतकालपर्यये ॥ ८ ॥ सोग्रजेनानुशिष्टार्थोयथावत्पुरुषर्षभः ॥ प्रविवेशपुरींवीरोलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ ९ ॥ ततःशुभमतिःप्राज्ञोभ्रातुःप्रियहितेर
 तः ॥ लक्ष्मणःप्रतिसंख्योजगामभवनंकपेः ॥ १० ॥ शक्रवाणासनप्रस्थंधनुःकालांतकोपमम् ॥ प्रगृह्यगिरिशृंगाभंमंदरःसानुमानिव ॥ ११ ॥ य
 थोक्तकारीवचनमुत्तरंचैवसोत्तरम् ॥ बृहस्पतिसमोबुद्ध्यामत्वारामानुजस्तदा ॥ १२ ॥ कामक्रोधसमुत्थेनभ्रातुःक्रोधाग्निनावृतः ॥ प्रभंजनइवा
 प्रीतःप्रययौलक्ष्मणस्ततः ॥ १३ ॥ सालतालाश्वकर्णाश्वतरसापातयन्बलात् ॥ पर्यस्यन्गिरिकूटानिद्रुमानन्यांश्ववेगितः ॥ १४ ॥ शिलाश्वशकली
 कुर्वन्पद्मांगजइवायुगः ॥ दूरमेकपदंत्यक्त्वाययौकार्यवशाद्भुतम् ॥ १५ ॥

लपर्ययेकालातिक्रमेव्यतीतंअतिक्रममेव कालोत्क्रांतइत्येववक्तुमर्हसिनापरंकचिदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अग्रजेनरामेण ॥ ९ ॥ भवनंप्रतिजगाम संख्यःनाडितकालातिक्रमजकोपः ॥ १० ॥
 कालांतकोपमंकालादिवद्वयंकर्म सानुमानंमंदरइवजगामेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ यथोक्तकारी रामस्येतिशेषः वचनंसुग्रीवंप्रतियेनवक्तव्यम् उत्तरंतदुपरिसुग्रीवेणवक्तव्यम् सोत्तरंतदुपरिस्वक्त
 व्योत्तरसहितम् मत्वाआलोच्य ॥ १२ ॥ भ्रातृरामस्ययःकामोमनोरथस्तज्जन्योयःक्रोधस्तद्विधातजन्यःक्रोधस्तत्समुत्थेनतज्ज्येनक्रोधाग्निनावृतः अतएवाप्रीतः प्रभंजनोवायुरिववेगेनप्रययौ
 ॥ १३ ॥ तरसाउरुवेगेनपर्यस्यन्क्षिपन् वेगितःसंजातवेगः ॥ १४ ॥ एकपदंएकैकपदम् दूरंयथाभवतितथात्यक्त्वाकार्यवशाद्भुतंतययौ ॥ १५ ॥

बलाकीर्णान्सेनाव्याप्तम् गिरिसंकटेऽधुनमध्यवर्तमानम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुङ्कुलक्ष्मणदर्शनेनभीत्याशैलशृङ्गादिग्रहोवानराणाम् ॥ १८ ॥ द्विगुणंकुङ्कुःमादृष्टेमेप्रणामं त्यक्त्वा प्रहरणं गृह्णती
निकोपद्विगुण्यम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ततः सचिवसंदिष्टाः सुग्रीवं बोधयित्वा तदनुमत्या लक्ष्मणोऽस्माभिर्यावत्प्रवेश्येतावद्धटालक्ष्मणप्रवेशं निरुधानां स्तिष्ठत इत्येवं सचिवैर्हनुमदादिभिः संदिष्टा

तामप्यस्य दलाकीर्णा हरिराजमहापुरीम् ॥ दुर्गामिक्ष्वाकुशार्दूलः किष्किं धांगिरिसंकटे ॥ १६ ॥ रोपात्यस्फुरमाणोऽपुः सुग्रीवं प्रतिलक्ष्मणः ॥ ददर्श
वानरान्भीमां किष्किं धायां बहिश्चरान् ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वा वानराः सर्वे लक्ष्मणं पुरुषर्षभम् ॥ शैलशृङ्गाणि शतशः प्रवृद्धांश्च महीरुहान् ॥ जगद्गुः कुंजर
प्रस्थावानराः पर्वतांतरे ॥ १८ ॥ तान् गृहीतप्रहरणान्सर्वान् दृष्ट्वा तु लक्ष्मणः ॥ बभूव द्विगुणंकुङ्कुः बद्धिधन इवानलः ॥ १९ ॥ तं ते भयपरीतांगाः क्षुब्धं
ह्वापुर्वंगमाः ॥ कालमृत्युयुगांता भंशतशो विद्रुतादिशः ॥ २० ॥ ततः सुग्रीवभवनं प्रविश्य हरिपुंगवाः ॥ क्रोधमागमनं चैव लक्ष्मणस्य न्यवेदयन्
॥ २१ ॥ तारया सहितः कामी सक्तः कपिवृषस्तदा ॥ न तेषां कपि सिंहानां शुश्राव वचनं तदा ॥ २२ ॥ ततः सचिवसंदिष्टा हरयो रोमहर्षणाः ॥ गिरि कुंजर
मेघाभानगरान्निर्ययुस्तदा ॥ २३ ॥ नखदंष्ट्रायुधाः सर्वे वीराविकृतदर्शनाः ॥ सर्वे शार्दूलदंष्ट्राश्च सर्वे वित्तदर्शनाः ॥ २४ ॥ दशनागबलाः केचित्के
चिद्वंशगुणोत्तराः ॥ केचिन्नागसहस्रस्य बभूवुस्तुल्यवर्चसः ॥ २५ ॥ ततस्तैः कपिभिर्यातां द्रुमहस्तैर्महाबलैः ॥ अपश्य लक्ष्मणः कुङ्कुः किष्किं धां तां दु
रासदाम् ॥ २६ ॥ ततस्ते हरयः सर्वे प्राकारपरिखांतरात् ॥ निष्क्रम्योदग्रसत्त्वास्तु तस्थुराविष्कृतं तदा ॥ २७ ॥ सुग्रीवस्य प्रमादं च पूर्वजस्यार्थमात्मवा
न् ॥ दृष्ट्वा क्रोधवशं वीरः पुनरेव जगाम सः ॥ २८ ॥ स दीर्घोष्णमहोच्छ्वासः कोपसंरक्तलोचनः ॥ बभूव नरशार्दूलः सधूम इव पावकः ॥ २९ ॥ बाणश
ल्यस्फुरज्जिह्वासायकासनभोगवान् ॥ स्वतेजो विषसंभूतः पंचास्य इव पन्नगः ॥ ३० ॥

हरयो नगरान्निर्ययुः ॥ २३ ॥ विकृतदर्शनाभीमदर्शनाः वित्तदर्शनाः प्रकटदर्शनाः ॥ २४ ॥ दशगुणोत्तराः शतनागबला इत्यर्थः नागसहस्रस्य तुल्यवर्चसः नागसहस्रतेजस्तुल्यतेजसः ॥ २५ ॥
दुरासदामपस्यदित्यन्वयः ॥ २६ ॥ प्राकाराद्वहिर्वर्तिनीपरिखांतरात्तदवधेरपि बहिर्निष्क्रम्य आविष्कृतं प्रकटितं यथा तथा तस्थुः ॥ २७ ॥ प्रमादं च चाद्वानरप्रतिरोधं च पूर्वजस्यारामस्यार्थं च
दृष्ट्वा विचार्य ॥ २८ ॥ दीर्घोष्णो महानुच्छ्वासो यस्य ॥ २९ ॥ बाणस्य शल्यमेव स्फुरन्ती जिह्वा यस्य सः सायकासनं धनुरेव भोगो यस्य स्वतेजो रूपविषेण संभूतो व्याप्तः ॥ ३० ॥

विषादमगमत् एतावत्पर्यन्तरामकार्यनचितितमिति विषादः ॥ ३१ ॥ इत्युत एवं प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ तंप्रकारं दर्शयति एष इति ॥ ३३ ॥ इदमुक्तं मम वाक्यं तस्मै इति उक्तप्रकारेण उक्त्वासवान
 रः सुग्रीवः साधुसाधुकारीयथाभवतितथाक्रियतां अनंतरं तस्यास्मासुयदिरुचिर्भवतितदा तस्य वाक्यं श्रुत्वा शीघ्रमागच्छ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणस्येति श्लोकेन संक्षिप्योक्तस्यार्थस्य विस्तरोऽथे
 ति संभ्रांतभावः संभ्रांतचित्तः परदीनवक्रः परमतिशयेन दीनं वक्रं यस्य सः परदीनेति पाठांतरं निर्गत्य लक्ष्मणसन्निहितदेशात्परादित्येत्यर्थः पूर्ववृत्तेस्तोरुमायाः इदमुपलक्षणं तारायाश्चरणावित्य
 तंदीपमिव कालाग्निना गेद्रमिव कोपितम् ॥ समासायांगदस्त्रास्त्राद्विषादमगमत्परम् ॥ ३७ ॥ सौंगदरोपताम्राक्षः संदिदेशमहायशाः ॥ सुग्रीवः क
 थ्यतां वत्सममागमनमित्युत ॥ ३२ ॥ एष रामानुजः प्राप्तस्त्वत्सकशमरिंदम् ॥ भ्रातुर्व्यसूनसंतमो द्वारिति पृथितिलक्ष्मणः ॥ ३३ ॥ तस्य वाक्यं यदिरुचिः
 क्रियतां साधुवानरः ॥ इत्युक्ता शीघ्रमागच्छ वत्स वाक्यमरिंदम् ॥ ३४ ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा शोकाविष्टो गदो ब्रवीत् ॥ पितुः समीपमागम्य सौमि
 त्रिरयमागतः ॥ ३५ ॥ अथांगदस्तस्य सुतीव्रवाचारांभ्रांतभावः परदीनवक्रः ॥ निर्गत्य पूर्ववृत्ते स्तरस्वीत तोरुमायाश्चरणौ ववन्दे ॥ ३६ ॥ संगृह्य पा
 दौ पितुरुग्रतेजा जग्राह सातुः पुनरेव पादौ ॥ पादौ रुमायाश्च निपीडयित्वा निवेदयामास ततस्तदर्थम् ॥ ३७ ॥ स निद्राक्लान्तसंवीतो वानरो न विबुद्धवा
 न् ॥ वभूव मदमत्तश्च मदनेन च मोहितः ॥ ३८ ॥ ततः किल किलांचकुर्लक्ष्मणं प्रेक्ष्य वानराः ॥ प्रसादयंतस्तं कुदंभयमोहितचेतसः ॥ ३९ ॥ तेमहौघ
 निभं दृष्ट्वा वज्राशानिसमस्वनम् ॥ सिंहनादं समंचकुर्लक्ष्मणस्य समीपतः ॥ ४० ॥ तेन शब्देन महता प्रत्यबुध्यत वानरः ॥ मदविक्रलताम्राक्षो व्याकु
 लः खिन्विभूषणः ॥ ४१ ॥ अथांगदवचः श्रुत्वा तेनैव च समागतौ ॥ मंत्रिणौ वानरेंद्रस्य संमतो दारदर्शनौ ॥ ४२ ॥ यक्षश्चैव प्रभावश्च मंत्रिणावर्थधर्म
 योः ॥ वक्तुमुच्चावचं प्राप्तं लक्ष्मणं तौ शशंसतुः ॥ ४३ ॥

न्वयः ॥ ३६ ॥ तदेव विस्तारयति संगृह्येति सातुस्तारायाः ॥ ३७ ॥ निद्रयाक्लान्तः संवीतोऽप्याऽनेत्यर्थः न विबुद्धवान् तन्नातितद्वचनंचेत्यर्थः यतो मदनेन मोहितो मदमत्तश्च वभूवासीत् ॥ ३८ ॥
 ततः अंगदस्य सुग्रीवसमीपमनंतरं वानराणां भयक्रोधादिजः शब्दसमूहः किल किलांचकुर्लक्ष्मणम् ॥ ३९ ॥ तेलक्ष्मणं दृष्ट्वा महौघनिभं दृष्ट्वा दृशशब्दं वज्रादिसदृशशब्दं च समंसहसिंहनादं
 चक्रुः सुग्रीवो द्रोधनायेति शेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथेति वानरशब्देन प्रबुद्धस्य वानरेंद्रस्य सुग्रीवस्य समीपमंगदवचः श्रुत्वा तेनांगदेनैव सह मंत्रिणौ वानरेंद्रस्य समीपमागतौ संमतौ च तावुदारदर्श
 नौ च संमतो दारदर्शनौ ॥ ४२ ॥ कौतौतत्राह यक्ष इत्यादि अर्थधर्मयोर्विषये उच्चावचं स्वराज्ञे वक्तुं प्राप्तं लक्ष्मणं शशंसतुः ॥ ४३ ॥

मार्थनिश्चितैः अर्थनिश्चयसहितैर्वचनैः प्रसादयित्वा शशंसतुरित्यन्वयः ॥ ४४ ॥ राज्याहौ चिलोकी राज्याहौ राज्यदायिनौ तवेति शेषः मनुष्यभावं प्राप्तावित्यनेन वस्तुतो न मनुष्याविति सूचितम् ॥ ४५ ॥ यस्य नीताः यस्माद्नीताः ॥ ४६ ॥ वाक्यं रामवाक्यं सारथिर्यस्य व्यवसायः कर्तव्यार्थनिश्चयः स रथो यस्य ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ धर्मात्मावदतीति शेषः सत्यप्रतिश्रवः सत्यप्रतिज्ञः ॥ ५१ ॥ कणमानः ॥ इति श्रीरा० श्रीरामायणमायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ अंगदस्येति ॥ १ ॥ गुरुलाघवं गुरुत्वलघुत्वात् ॥ २ ॥ आसीनं पर्युपासीनौ यथा शकं मरुत्पतिम् ॥ ४४ ॥ सत्यसंधौ महाभागौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ मनुष्यभावं संप्राप्तौ राज्याहौ राज्यदायिनौ ॥ ४५ ॥ तयोरेको धनुष्पाणिद्वारिति पृथितलक्ष्मणः ॥ यस्य भीताः प्रवेपंतो नादान्मुंचंति वानराः ॥ ४६ ॥ स एष राघव भ्रातालक्ष्मणो वाक्यसारथिः ॥ व्यवसायरथः प्राप्तस्तस्य रामस्य शासनात् ॥ ४७ ॥ अयंचतनयो राजंस्तारायादयितो गदः ॥ लक्ष्मणेन सकाशं ते प्रेधवः ॥ गच्छुः शीघ्रं महाराजरोषो ह्यघोपशाम्यताम् ॥ ५० ॥ यथा हिरामो धर्मात्मा तत्कुरुष्व समाहितः ॥ राजंस्तिष्ठस्व समर्थं भवसत्यप्रतिश्रवः ॥ ५१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आदिकाव्ये किष्किं धाकां डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ अंगदस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवः सचिवैः सह ॥ लक्ष्मणं कुपितं श्रुत्वा मुमोचा स न मात्मवान् ॥ १ ॥ स च तान ब्रूद्वाक्यं निश्चित्य गुरुलाघवम् ॥ मंत्रज्ञानं च कुशलो मंत्रेषु परिनिष्ठितः ॥ २ ॥ न मे दुर्व्याल्लतं किंचिन्नापि मे दुरनुष्ठितम् ॥ लक्ष्मणो राघवभ्राता क्रुद्धः किमिति चिंतये ॥ ३ ॥ असुहृद्भिर्ममामित्रैर्नित्यमंतरदर्शिभिः ॥ मम दोषानसंभूतान् श्रावितो राघवानुजः ॥ ४ ॥ अत्र तावद्यथा बुद्धिः सर्वैरेव यथाविधि ॥ भावस्य निश्चयस्तावद्भिज्ञे यो निपुणं शनैः ॥ ५ ॥ न खल्वस्ति मम त्रासो लक्ष्मणान्नापिराघवात् ॥ मित्रं त्वस्थानं कुपितं जनयत्येव संभ्रमम् ॥ ६ ॥

वेदव्यर्थः ॥ २ ॥ दुर्व्याल्लतं अनुचितवचनमुक्तं दुरनुष्ठितं अनुचितं कृत्यं कृतमिति शेषः ॥ ३ ॥ कोपकारणमुन्मयति असुहृद्भिरिति असुहृदः शत्रवः अमित्राः अपकारिणः अंतरं लिङ्गं असंभूतान् अनुत्पन्नान् श्रावितो नूनमिति शेषः ॥ ४ ॥ अत्र लक्ष्मणकोपविषये तावत्प्रथमतः यथा तत्त्वात्मिका बुद्धिर्ज्ञानं यस्मिन् निश्चये सभावस्य कोपस्य निश्चयस्तात्त्विकोपनिमित्तस्य निश्चयो विज्ञेयः कर्तव्यः ॥ ५ ॥ त्रासो मदपराधमूल इति शेषः कुतस्तर्हि त्रासोऽत आह मित्रमिति अस्थानेऽकां डे वास्तवापराधाभावेऽपि पुरुषमिथोपजापेन कुपितं संजातकोपं मित्रं संभ्रमं भयं जनयत्येव ॥ ६ ॥

रिपुजोपजापपरिहारेणसत्यपालनदुष्करमित्याह सर्वथेति अल्पेपिउपजापेइतिशेषः ॥ ७ ॥ अतोनिमित्तंअस्मान्निमित्तात् अथस्वदोषशंकानिदत्तयेकतज्ञतामंत्रिभ्योदर्शयति रामेण
त्विति ॥ ८ ॥ अथमुख्यमंत्रीहूनूमान्कोपनिमित्तंनिश्चित्याह सुग्रीवेणेति तर्कयुक्तिः ॥ ९ ॥ अथनिश्चयंविबक्षुःस्वस्यगुणग्राहित्वरूपमंत्रिलक्षणंप्रकटयति सर्वथेति ॥ १० ॥ उपकारमे
वाह राघवेणेति अयंवालिपराक्रमजंवालिनश्छलेनवधकृतलोकापवादजंवा ॥ ११ ॥ प्रणयाकुद्धःननुत्वद्रिपूषजापतइत्यर्थः ॥ १२ ॥ प्रणयकोपस्यापिनिमित्ताभासंदर्शयति त्वमिति का

सर्वथासुकरंमित्रंदुष्करंप्रतिपालनम् ॥ अनित्यत्वात्तुचित्तानांप्रीतिरल्पेपिभिद्यते ॥ ७ ॥ अतोनिमित्तंत्रस्तोहंरामेणतुमहात्मना ॥ यन्ममोपकृतंश
क्यंप्रतिकर्तुंनतन्मया ॥ ८ ॥ सुग्रीवेणैवमुक्तेतुहूनूमान्हरिपुंगवः ॥ उवाचस्वेनतर्केणमध्येवानरमंत्रिणाम् ॥ ९ ॥ सर्वथानैतदाश्चर्ययत्त्वंहरिगणेश्व
र ॥ नविस्मरस्यविस्रव्यमुपकारंकृतंशुभम् ॥ १० ॥ राघवेणतुवीरेणभयमुत्सृज्यदूरतः ॥ त्वत्प्रियार्थंहतोवालीशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ ११ ॥ सर्वथा
प्रणयाकुद्धोराघवोनात्रसंशयः ॥ भ्रातरंसंप्रहितवाँलक्ष्मणंलक्ष्मिवर्धनम् ॥ १२ ॥ त्वंप्रमत्तो नजानीपेकालंकालविदांवर ॥ फुल्लसप्तच्छदस्यामाप्र
वृत्तातुशरच्छुभा ॥ १३ ॥ निर्मलप्रह्नक्षत्राद्यैःप्रनष्टबलाहका ॥ प्रसन्नाश्चदिशःसर्वाःसरितश्चसरांसिच ॥ १४ ॥ प्राप्तमुद्योगकालंतुनावैपिहरिपुं
गव ॥ त्वंप्रमत्तइतिव्यक्तंलक्ष्मणोयमिहागतः ॥ १५ ॥ आर्तस्यलूतदारस्यपरुषंपुरुषांतरात् ॥ वचनंमर्षणीयंतेराघवस्यमहात्मनः ॥ १६ ॥ कृताप
राधस्यहितेनान्यत्पस्याम्यहंसमम् ॥ अंतरेणांजलिवद्भालक्ष्मणस्यप्रसादनात् ॥ १७ ॥ नियुक्तैर्मंत्रिभिर्वाच्योत्थवश्यंपार्थिवोहितम् ॥ इतएवभ
यंत्यक्त्वाब्रवीम्यवधृतंवचः ॥ १८ ॥ अभिकुद्धःसमर्थोहिचापमुद्यम्यराघवः ॥ सदेवासुरगंधर्ववशेस्थापयितुंजगत् ॥ १९ ॥ नसक्षमःकोपयितुंयःप्र
साद्यःपुनर्भवेत् ॥ पूर्वोपकारंस्मरताकृतज्ञेनविशेषतः ॥ २० ॥ तस्यमूर्ध्नाप्रणम्यत्वंसपुत्रःससुहृज्जनः ॥ राजंस्तिष्ठस्वसमयेभर्तुर्भार्यैवतद्वशे ॥ २१ ॥

लंप्रतिज्ञातंसीतान्वेषणकालं प्रवृत्ताप्रकर्षेणवृत्तागतप्रायेतियावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ व्यक्तंज्ञात्वेतिशेषः ॥ १५ ॥ पुरुषांतरात्लक्ष्मणात्श्रुतंपरुषंवचनंतेत्वयामर्षणीयं तत्संभावनमालक्ष्यायमु
पदेशः ॥ १६ ॥ १७ ॥ नियुक्तैर्हितोपदेशेइतिशेषः अयंत्यक्त्वाब्रवीमिराजानमपि कार्यवशात्परस्मैअंजलिकुर्वितिवचोऽवधृतंनिश्चितंवदामि ॥ १८ ॥ १९ ॥ यःपुनःप्रसाद्योभवेत्सकोपयि
तुंनक्षमोनयुक्तः ॥ २० ॥ २१ ॥

अपोहितुं उपेक्षितुम् सराधवस्य सलक्ष्मणस्यास्य रामस्य मानुषं नुष्यं मतिकान्तं वलं ते मनोज्ञास्यति जानात्येव बालिवधादिनेति भावः ॥ २२ ॥ स्वरमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा
मायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकडिद्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ अथ एवंहनुमद्वचनानंतरं प्रतिसमादिष्टः अंगदात्मतिसंदेशं प्राप्तः ॥ १ ॥ स्थिताहरयः प्रांजलयो बभूवुरित्यन्व

नरामरामानुजशासनं वयाकपीन्द्रयुक्तं मनसाप्यपोहितुम् ॥ मनोहिते ज्ञास्यति मानुषं वलं सराधवस्यास्य सुरेंद्रवर्चसः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा० आ० किष्किं धाकडिद्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ प्रतिसमादिष्टो लक्ष्मणः परवीरहा ॥ प्रविवेश गुहं रम्यां किष्किं धारामशास
नात् ॥ १ ॥ द्वारस्था हरयस्तत्र महाकायामहाबलाः ॥ बभूवुर्लक्ष्मणं दृष्ट्वा सर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ २ ॥ निःश्वसंतं तु तं दृष्ट्वा क्रुद्धं दशरथात्मजम् ॥ बभू
वुर्हरयस्तान् चैनं पर्यवारयन् ॥ ३ ॥ सतारत्नमयीं दिव्यां श्रीमान्पुष्पितकाननाम् ॥ रम्यारत्नसमाकीर्णां दिदर्शमहतीं गुहाम् ॥ ४ ॥ हर्म्यप्रासादसं
वाधानानारत्नोपशोभिताम् ॥ सर्वकामफलैर्दृष्टैः पुष्पितैरुपशोभिताम् ॥ ५ ॥ देवगंधर्वपुत्रैश्च वानरैः कामरूपिभिः ॥ दिव्यमाल्यांवरधरैः शोभितां
प्रियदर्शनैः ॥ ६ ॥ चंदनागुरुपद्मानां गंधैः सुरभिर्गंधिताम् ॥ मधूनां च संमोदितमहापथाम् ॥ ७ ॥ विंध्यमेरुगिरिप्रख्यैः प्रासादैर्नैकभूमि
भिः ॥ ददर्श गिरिनद्यश्च विमलास्तत्र राघवः ॥ ८ ॥ अंगदस्य गृहं रम्यं मैदं रूपाद्विविदस्य च ॥ गवयस्य गवाक्षस्य गजस्य शरभस्य च ॥ ९ ॥ विद्युन्माले
श्च संपातेः मूर्च्छाक्षस्य हनूमतः ॥ वीरबाहोः सुबाहोश्च नलस्य च महात्मनः ॥ १० ॥ कुमुदस्य सुपेणस्य तारजां ववतोस्तथा ॥ दधिवक्रस्य नीलस्य सुपा
टलसुनेत्रयोः ॥ ११ ॥ एतेषां कपिमुख्यानां राजमार्गे महात्मनाम् ॥ ददर्श गृहमुख्यानि महासाराणिलक्ष्मणः ॥ १२ ॥ पांडुराभ्रप्रकाशानि गंधमाल्य
युतानि च ॥ प्रभूतधनधान्यानि स्त्रीरत्नैः शोभितानि च ॥ १३ ॥ पांडुरेण तु शैलेन परिक्षिप्तं दुरासदम् ॥ वानरेंद्रगृहं रम्यं महेंद्रसदनोपमम् ॥ १४ ॥

यः ॥ २ ॥ पर्यवारयन् जयेन लक्ष्मणं परिवार्य गंतुं नाशक्रुवन्नित्यर्थः ॥ ३ ॥ पुष्पितानि काननानि यस्यां सातां रत्नसमाकीर्णां अनेकोत्तमवस्त्राक्रांतां ॥ ४ ॥ तस्यैव प्रपंचः हर्म्येति सर्वकामफ
लैः सर्वत्रोपेक्षितफलयुक्तैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पद्मपद्मकाख्यं गंधद्रव्यं सुरभिर्गंधितां सुगंधितां मधूनां च संधैरिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पांडुरेण शैलेन परिक्षिप्तं स्फटि
कशिलामधवप्रेण वेष्टितम् ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ महेंद्रदत्तैर्दक्षैः कल्पदक्षैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सप्तकक्ष्यादित्यस्यातिक्रम्यतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ तंत्रीगीतेनवीणावाद्यघोषेणसहितंमधुरस्वनंमुरजादेःशुश्राव ॥ २१ ॥ २२ ॥
अजिजनसंपन्नाआजिजात्ययुक्ताः वरमाल्यकृतव्यथाःवरमाल्यानामुत्तमस्रजांकृतंकरणंतत्रव्यथाः ॥ २३ ॥ अव्ययान्परिचर्यात्वरारहितान् अनुदात्तपरिच्छदान्प्रशस्तालंकाररहितान्

शुक्लैःप्रासादशिखरैःकैलासशिखरोपमैः ॥ सर्वकामफलैर्दक्षैःपुष्पितैरुपशोभितम् ॥ १५ ॥ महेंद्रदत्तैःश्रीमद्विनीलजीमूतसन्निभैः ॥ दिव्यपुष्पफ
लैर्दक्षैःशीतच्छायैर्मनोरमैः ॥ १६ ॥ हरिभिःसंवृतद्वारंवल्लिभिःशस्त्रपाणिभिः ॥ दिव्यमाल्यावृतंशुभ्रंतमकांचनतोरणम् ॥ १७ ॥ सुग्रीवस्यगृहंर
म्यंप्रविवेशमहाबलः ॥ अवार्यमाणःसौमित्रिर्महाभ्रमिवभास्करः ॥ १८ ॥ सप्तकक्ष्याधर्मात्मायानासनसमावृताः ॥ ददर्शसुमहद्गुणंददर्शातः
पुरंमहत् ॥ १९ ॥ हैमराजतपर्यंकैर्बहुभिश्चवरासनैः ॥ महार्हास्तरणोपेतैस्तत्रतत्रसमावृतम् ॥ २० ॥ प्रविशन्नेवसततंशुश्रावमधुरस्वनम् ॥ तंत्री
गीतसमाकीर्णसमतालपदाक्षरम् ॥ २१ ॥ बद्धीश्वविविधाकारारूपयौवनगर्विताः ॥ स्त्रियःसुग्रीवभवनेददर्शसमहाबलः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वाभिजनसं
पन्नास्तत्रमाल्यकृतस्रजः ॥ वरमाल्यकृतव्यग्राभूपणोत्तमभूषिताः ॥ २३ ॥ नाटमान्नातिचव्यग्रान्नानुदात्तपरिच्छदान् ॥ सुग्रीवानुचरांश्चापिल
क्षयामासलक्ष्मणः ॥ २४ ॥ कूजितंनृपुराणांचकांचनानिःस्वनंतथा ॥ सनिशम्यततःश्रीमान्सौमित्रिर्लज्जितोभवत् ॥ २५ ॥ रोषवेगप्रकुपितःश्रु
त्वाचात्तरणस्वनम् ॥ चकारज्यास्वनंवीरंदिशःशब्देनपूरयन् ॥ २६ ॥ चारित्र्येणमहाबाहुरपकृष्टःसलक्ष्मणः ॥ तस्यावेकांतमाश्रित्यरामकोपसम
न्वितः ॥ २७ ॥ तेनचापस्वनेनाथमुग्रीवःपुवगाधिपः ॥ विज्ञायागमनंत्रस्तःसचचालवरासनात् ॥ २८ ॥ अंगदेनयथामत्यंपुरस्तात्प्रतिवेदितम् ॥
मुव्यक्तमेपसंप्राप्तःसौमित्रिर्भातवत्सलः ॥ २९ ॥ अंगदेनसमाख्यातोऽज्यास्वनेनचवानरः ॥ बुबुधेलक्ष्मणंप्राप्तंमुखंचास्योपशुष्यत ॥ ३० ॥

॥ २१ ॥ लज्जितोभवत् अयोध्यातोप्यधिकसौभाग्यदर्शनाल्लज्जा परस्त्रीदर्शनकृताल्लेत्यन्ये ॥ २५ ॥ रोषवेगेनप्रकुपितः नेदानीमपिकामभोगंत्यजतीतिकोपवृद्धिः रोषवेगप्रचलितइतिपाठां
तरम् अर्थस्तुल्यः आत्तरणस्वनंश्रुत्वास्त्रीणांतोनित्तयेज्यास्वनंचकार ॥ २६ ॥ तदेवाह चारित्र्येणेति चारित्र्येणस्त्रीगोष्ठ्यांप्रवेष्टुंनोचितमित्याचारपर्यालोचनयाअपकृष्टोनिवर्तितांतःपुरप्रवे
शःसन्नेकांतमाश्रित्यरामकोपसमन्वितःरामकार्याप्रवृत्तिदर्शनजकोपेनसमन्वितस्तस्थौ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ समाख्यातःबोधितलक्ष्मणागमनः उपशुष्यतउपाशुष्यत ॥ ३० ॥

वा०श०

॥५३॥

कि०का०

४

॥५३॥

॥ ३२ ॥ सरोपइवसरोपएव ॥ ३२ ॥ रोपस्थानरोपकारणम् ममापराधमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ अस्मान्निःकृतयत्किंचिदित्यन्वयः ॥ ३४ ॥ निर्निमित्तकोपासंभवान्निमित्तचानिर्णीयस्वस्यसमी
पमनमनुचितमितिपक्षांतरंगृह्णाति अथवेति स्वयमेवमाविहायेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विशुद्धात्मागतक्रोधचित्तः ॥ ३६ ॥ उपक्रांतं उपक्रांतक्षमापनम् ॥ ३७ ॥ प्रखलंतीमदालसतयापदेपदेख
कंती मदविद्वलाक्षीभोगार्थकृतमधुपानमदेनालसचकितनेत्रा प्रलंबकांचीगुणहेममूत्रेयस्याः कांचीगुणोरशना नमितांगयष्टिः स्तनभारेणेतिशेषः ॥ ३८ ॥ हरीशपत्नीसुग्रीवपत्नीतारामा ॥ ३९ ॥
ततस्तारांहरिश्रेष्ठःसुग्रीवःप्रियदर्शनाम् ॥ उवाचहितमव्यग्रस्त्राससंभ्रांतमानसः ॥ ३९ ॥ किन्नुरुत्कारणं सुभ्रुप्रकृत्यामृदुमानसः ॥ सरोपइवसं
प्राप्तयेनायंगधवानुजः ॥ ३२ ॥ किंयश्चसिकुमारस्यरोपस्थानमनिंदिते ॥ नखल्वकारणेकोपमाहरेन्नरपुंगवः ॥ ३३ ॥ यद्यस्यकृतमस्माभिर्वुध्य
मेकिंचिदप्रियम् ॥ तद्व्यासंप्रधायशुक्षिप्रमेवाभिधीयताम् ॥ ३४ ॥ अथवास्वयमेवैनद्रपुमर्हसिभामिनि ॥ वचनैःसांत्वयुक्तैश्चप्रसादयितुमर्हसि
॥ ३५ ॥ त्वदर्शनविशुद्धात्मानस्मकोपंकरिष्यति ॥ नहिस्त्रीपुमहात्मानःकचित्कुर्वतिदारुणम् ॥ ३६ ॥ त्वयासांत्वैरुपक्रांतंप्रसन्नैर्द्रियमानसम् ॥ ततः
कमलपत्राक्षंद्रक्ष्याम्यहमरिंदमम् ॥ ३७ ॥ साप्रखलंतीमदविद्वलाक्षीप्रलंबकांचीगुणहेममूत्रा ॥ सलक्षणाक्ष्मणसन्निधानंजगामतारानमि
तांगयष्टिः ॥ ३८ ॥ सतांसमीक्ष्यैवहरीशपत्नीतस्याबुदार्सीनतयामहात्मा ॥ अवाङ्मुखाभून्मनुजेंद्रपुत्रःस्त्रीसन्निकर्पाद्विनित्तकोपः ॥ ३९ ॥ सापा
नयोगाच्चनित्तलज्जादृष्टिप्रसादाच्चनरेंद्रमूनोः ॥ उवाचताराप्रणयप्रगल्भंवाक्यंमहार्थपरिसांत्वरूपम् ॥ ४० ॥ किंकोपमूलंमनुजेंद्रपुत्रकस्तेनसंति
पुतिवाङ्निदेशे ॥ कःशुष्कवृक्षंवनापतंतंदवाग्निमासीदतिनिर्विशंकः ॥ ४१ ॥ सतस्यावचनंश्रुत्वासांत्वपूर्वमशंकितः ॥ भूयःप्रणयदृष्टार्थलक्ष्मणो
वाक्यमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ किमयंकामवृत्तस्तेलुप्रधर्मार्थसंग्रहः ॥ भर्ताभर्तृहितेयुक्तेनचैवमवबुध्यसे ॥ ४३ ॥ नचिंतयतिराज्यार्थंसोस्मान्शोकपरा
यणान् ॥ सामान्यपरिपत्तारैकाममेवोपसेवते ॥ ४४ ॥ समासांश्चतुरःकृत्वाप्रमाणंपुवगेश्वरः ॥ व्यतीतांस्तान्मदोदग्रोविहरन्नावबुध्यते ॥ ४५ ॥
प्रणयप्रगल्भंमैत्रांसमर्थनसमर्थम् परिसांत्वरूपंपरितःसांत्वरूपम् पतिसांत्वेतिपाठःसुगमः ॥ ४० ॥ वाङ्निदेशेअनुशिष्टकार्यानुष्ठाने आपतंतंदग्ध्वातिष्ठतम् ॥ ४१ ॥ भूयोधिकंप्रणयप्रकाश
पूर्वदृष्टोर्थोयस्मिंस्तत् ॥ ४२ ॥ अयतेभर्तालुप्रधर्मार्थसंग्रहोवर्तते अर्थोत्रमित्ररूपः एनंकिनबुध्यसे ॥ ४३ ॥ लुप्रधर्मादित्वमेवाह नेति राज्यार्थराज्यस्थैर्यार्थसामान्यापरिपद्यस्यतादृशोभू
त्वतिशेषः ॥ ४४ ॥ विहरंस्त्वयाक्रीडन् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ पानादर्थ्यादिनाशमुपपादयति धर्मेति महान्धर्मलोपः प्रतिज्ञाहानिरूपः कृते उपकारेऽप्रतिकुर्वतः प्रत्युपकारमकुर्वतः तावत्प्रथमम् ततो गुणवतो मित्रस्य मैत्रीनाशे महानर्थलोपो भवति ॥ ४८ ॥ तत्त
 ॥ ४७ ॥ अर्थगुणश्रेष्ठं मित्रार्थसाधनलक्षणश्रेष्ठगुणवत्सत्यधर्मपरायणं एतद्गुणद्वयवन्मित्रं हि प्रसिद्धं तद्गुणद्वयमपि तव भर्त्रापिरित्यक्तं न तु धर्मे मैत्रीपालनरूपे धर्मे व्यवस्थितम् ॥ ४८ ॥ तदेवं प्रस्तुते कार्ये कार्यम
 स्मादिवं सति प्रस्तुते कार्ये प्रस्तुत कार्ये सिद्धिनिमित्तं इत उत्तरं यदस्माभिः कार्यं तत्कार्यं उदाहर्तुं महसि ॥ ४९ ॥ धर्मार्थसमाधियुक्तं तत्संबंधयुक्तं अगतार्थे भट्टप्रयोजने मनुजेंद्रकार्ये तद्विषये विश्वास
 युक्तं यथा तथा नृत्यः पुनरुवाच ॥ ५० ॥ न कोपकालः अर्थस्यानीतत्वादिति भावः प्रमादं अज्ञातभूतमपराधम् ॥ ५१ ॥ तस्य सोढव्यतां समर्थयति ॥ कोपं कथं नामेति ॥ अपकृष्टसत्त्वे हीने सत्त्वाव
 न हि धर्मार्थसिद्धयर्थं पानमेव प्रशस्यते ॥ पानादर्थश्च कामश्च धर्मश्च परिहीयते ॥ ४६ ॥ धर्मलोपो महान्तावत्कृतेत्यप्रतिकुर्वतः ॥ अर्थलोपश्च मित्र
 स्य नाशे गुणवतो महान् ॥ ४७ ॥ मित्रं त्वर्थगुणश्रेष्ठं सत्यधर्मपरायणम् ॥ तद्वयं तु परित्यक्तं न तु धर्मे व्यवस्थितम् ॥ ४८ ॥ तदेवं प्रस्तुते कार्ये कार्यम
 स्माभिरुत्तरम् ॥ तत्कार्यं कार्यं तत्त्वज्ञेयमुदाहर्तुं महसि ॥ ४९ ॥ सातस्य धर्मार्थसमाधियुक्तं निशम्य वाक्यं मधुरस्वभावम् ॥ तारागतार्थं मनुजेंद्रका
 र्ये विश्वासयुक्तं मुवाच भूयः ॥ ५० ॥ न कोपकालः क्षितिपालपुत्रनचापिकोपः स्वजने विधेयः ॥ त्वदर्थकामस्य जनस्य तस्य प्रमादमप्यहं सिवीरसो
 दुम् ॥ ५१ ॥ कोपं कथं नाम गुणप्रकृष्टः कुमारकुर्यादपकृष्टसत्त्वं ॥ कस्य द्विधः कोपवशं हि गच्छेत्सत्त्वावरुद्धस्तपसः प्रसूतिः ॥ ५२ ॥ जानामि कोपं हरि
 वीरबंधोर्जानामि कार्यस्य च कालसंगम् ॥ जानामि कार्यं त्वयि यत्कृतं तं स्तच्चापि जानामि यदत्र कार्यम् ॥ ५३ ॥ तच्चापि जानामि तथा विपक्षं वलं न
 रश्च प्रशरीरजस्य ॥ जानामि यस्मिंश्च जनेऽवबद्धं कामेन सुग्रीवमसक्तमद्य ॥ ५४ ॥ न कामतंत्रे तव बुद्धिरस्ति त्वं वै यथामन्युवशं प्रपन्नः ॥ न देशका
 लौ हि यथार्थधर्माववेक्षते कामरतिर्मनुष्यः ॥ ५५ ॥

रुद्धः सहजसत्त्वगुणावरुद्धविपरीतव्यापारः सत्त्वावरुद्ध इति पाठे सहजगुणावरुद्धव्यापारः अतएव तपसः प्रसूतिः ॥ ५२ ॥ जानामि कोपमिति हरिवीरबंधोरा मस्य कोपं कोपनिमित्तं कार्यस्य का
 लसंगं विलंबं च जानामि त्वयि यदा यत्तनः कार्यं गज्यदानलक्षणं त्वया कृतं तदपि जानामि यदत्र विषये कार्यं प्रतिकर्तव्यरूपं तदपि जानामि ॥ ५३ ॥ तव कोपस्यायुक्तत्वे हेतुमपि जानामीत्याह त
 च्चापीति शरीरजस्य कामस्य तथा विषयं वलं तच्चापि जानामि एवं मुधी वयस्मिन् जने स्त्री जने कामेनावबद्धं संभावयसितं च जानामि तथा ध्यान्यत्र कृत्येऽसक्तं अव्यापारं च जानामि ॥ ५४ ॥ न च
 वंसति मम कोपस्यायुक्तता कथमत आह नेति यथा त्वं वै निश्चयेन मन्युवशं प्रपन्नो दृश्यसे तथा जानामि कामतंत्रे कामस्वभावपरिज्ञाने तव बुद्धिर्नास्ति चिरकालं स्त्रीसंगाभावादिनिमित्तं तमेव काम
 स्वभावमाह नेति हि प्रसिद्धं यथा देशकालौ भोगायोग्यौ न जानाति तथार्थधर्मावपि नावेक्षते मनुष्य इति मनुष्योपि न जानाति किमु ततिर्यगं जंतुरिति भावः ॥ ५५ ॥

ममसन्निकृष्टस्वजायायाममसमीपिकामवशाद्वर्तमानम् कामाजियोगः कामावेशः क्षमस्वेति परवशप्रवृत्तापराधत्वात्स्वभानृत्वाच्चक्षमैवात्रयोग्यानतुकोपइत्याशयः ॥ ५६ ॥ कामवशत्वं
नास्येवेत्याह महर्षय इति कामे कामजोगे अनुकामो जिलापो ये पति अतएव स्त्रीषु प्रतिबद्धमोहाः कपिस्तत्रापि राजा ॥ ५७ ॥ भर्तुर्हितमुद्दिश्येति शेषः ॥ ५८ ॥ चिराज्जितस्त्वदागमनात्पूर्वमेवेति शे
षः ॥ ५९ ॥ कामविधेयस्योद्योगाज्ञापिनविश्वसनीयेत्यत आह आगता इति कोटीः शतैत्यस्य बहुत्वे तात्पर्यम् ॥ ६० ॥ चारित्रं रक्षितं जटितं तः पुरागमनेन अच्छलं ललमधर्मः सनेत्यर्थः मित्र
तं कामवृत्तं मम सन्निकृष्टं कामाभियोगाच्च विमुक्तलज्जम् ॥ क्षमस्व तावत्परवीरहंतस्त्वद्भातरं वानरवंशनाथम् ॥ ५६ ॥ महर्षयो धर्मतपोभिरामाः
कामानुकामाः प्रतिबद्धमोहाः ॥ अयं प्रकृत्या च पलः कपिस्तु कथं न स जेतुं सुखे पुराजा ॥ ५७ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं महार्थं सावानरी लक्ष्मणमप्रमेय
म् ॥ पुनः सखेदं मदविह्वलात्प्रीतिर्भर्तुर्हितं वाक्यमिदं वभाषे ॥ ५८ ॥ उद्योगस्तु चिराज्जितः सुग्रीवेण नरोत्तम ॥ कामस्यापि विधेयेन तवार्थं प्रतिसाधने
॥ ५९ ॥ आगता हि महावीर्यहरयः कामरूपिणः ॥ कोटीः शतसहस्राणि नाना नगनिवासिनः ॥ ६० ॥ तदा गच्छ महाबाहो चारित्रं रक्षितं त्वया ॥ अ
च्छलं मित्रभावेन सतां दारावलोकनम् ॥ ६१ ॥ तारया चाप्यनुज्ञातस्त्वरया वापि चोदितः ॥ प्रविवेश महाबाहुरभ्यंतरमरिंदमः ॥ ६२ ॥ ततः सुग्री
वमासीनं कांचने परमासने ॥ महार्हास्तरणोपेतददर्शादित्यसन्निभम् ॥ ६३ ॥ दिव्याभरणचित्रांगं दिव्यरूपं यशस्विनम् ॥ दिव्यमाल्यांवरधरं महें
द्रमिव दुर्जयम् ॥ ६४ ॥ दिव्याभरणमालाभिः प्रमदाभिः समंततः ॥ संरब्धतररक्ताक्षो बभूवांतकसन्निभः ॥ ६५ ॥ रुमांतु वीरः परिरभ्यगाढं वरासन
स्यो वरेहमवर्णः ॥ ददर्श सौमित्रिमदीनसत्त्वं विशालनेत्रः स विशालनेत्रम् ॥ ६६ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डेत्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥
तमप्रतिहतं कुहं प्रविष्टं पुरुषर्षभम् ॥ सुग्रीवो लक्ष्मणं दृष्ट्वा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥ कुहं निःश्वसमानं तं प्रदीप्तमिव तेजसा ॥ भ्रातुर्व्यसनसंतमं दृष्ट्वा
दशरथात्मजम् ॥ २ ॥ उत्पपात हरिश्च्रेष्ठा हित्वा सौवर्णमासनम् ॥ महान्महेंद्रस्य यथास्वलं कृत इव ध्वजः ॥ ३ ॥

जावेन ननु विकारेण ॥ ६१ ॥ त्वरया रामाज्ञाकरणं त्वरया ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ प्रमदाभिः समंदर्शेत्यन्वयः ततः संरब्धतररक्ताक्षो बभूवेत्यन्वयः ॥ ६५ ॥ परिरभ्यावस्थित एव सन्दर्शेत्यन्व
यः ॥ ६६ ॥ चयमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डेत्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ तमिति अप्रतिहतं केनाप्य
प्रतिबद्धम् ॥ १ ॥ २ ॥ महान्महेंद्रध्वजो यथा लंकृतः ॥ ३ ॥

अनुत्पेतुः पश्चादुत्थितवत्यः ॥ ४ ॥ संचचारसंमुखमाजगाम अवस्थितो बभूवेत्यस्य लक्ष्मण इति शेषः कल्पवृक्षोपमया सर्वहितत्वं व्यंग्यम् ॥ ५ ॥ सतारंशशिनमिव स्थितम् ॥ ६ ॥ सत्वाभिज
 नाभ्यां संपन्नः तल्लक्षणा निसानुक्रोशत्वादीनि ॥ ७ ॥ अधर्मे स्थित इत्यन्वयः अधर्ममार्गस्थः नृशंसतरः क्रूरतरः ॥ ८ ॥ प्रकृतोपयुक्तमसत्यदोषमाह शतमिति एकाश्वनिमित्तकेऽनृते दानादिप्रति
 ज्ञाविघाते सति सोऽनृतवाक्शतं हंति शताश्वहननदोषभाक् गोविषयानृते गोसहस्रहननभाक् एवं पुरुषानृते पुरुषविषय किंचित्प्रतिज्ञाहानौ सपुरुषः प्रथममात्मानं हंति आत्मघातदोषभाक् निजंपु
 ष्यलोकं नाशयति वा तथा स्वजनस्य पित्रादेः पुण्यलोकं च नाशयति ॥ ९ ॥ अथ कृतघ्नदोषमाह पूर्वमिति कृतार्थो मित्रैरिति शेषः सर्वभूतानां सर्वलोकानां वध्यः सर्वलोकवहिष्कार्य इत्यर्थः
 उत्पतंतमनुत्पेतूमाप्रभृतयः स्त्रियः ॥ सुग्रीवं गगने पूर्णचंद्रं तारागणा इव ॥ ४ ॥ संरक्तनयनः श्रीमान् संचचारकृतां जलिः ॥ वभूवावस्थितस्तत्र क
 ल्पवृक्षो महानिव ॥ ५ ॥ रुमाद्वितीयं सुग्रीवं तारीमध्यगतं स्थितम् ॥ अब्रवील्लक्ष्मणः क्रुद्धः सतारंशशिनं यथा ॥ ६ ॥ सत्वाभिजनसंपन्नः सानुक्रोशो
 जितेन्द्रियः ॥ कृतज्ञः सत्यवादी च राजालोके महीयते ॥ ७ ॥ यस्तुराजा स्थितोऽधर्मे मित्राणामुपकारिणाम् ॥ मिथ्याप्रतिज्ञां कुरुते को नृशंसतरस्ततः
 ॥ ८ ॥ शतमश्वानृते हंति सहस्रं तु गवानृते ॥ आत्मानं स्वजनं हंति पुरुषः पुरुषानृते ॥ ९ ॥ पूर्वकृतार्थो मित्राणां न तत्प्रतिकरोति यः ॥ कृतघ्नः सर्वभूतानां
 स वध्यः पुत्रगेश्वर ॥ १० ॥ गीतायं ब्रह्मणा श्लोकः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ दृष्ट्वा कृतघ्नं क्रुद्धेन तन्निबोधप्लवंगम् ॥ ११ ॥ गोघ्ने चैव सुरापे च चौरैर्भग्नव्रते
 तथा ॥ निष्कृतिर्विहितामद्भिः कृतघ्ननास्ति निष्कृतिः ॥ १२ ॥ अनार्यस्त्वं कृतघ्नश्च मिथ्यावादी च वानर ॥ पूर्वकृतार्थो रामस्य न तत्प्रतिकरोषि यतः ॥ १३ ॥
 ननु नाम कृतार्थेन त्वयारामस्य वानर ॥ सीतायामार्गणे यत्नः कर्तव्यः कृतमिच्छता ॥ १४ ॥ सत्वं ग्राम्येषु भोगेषु सक्तो मिथ्याप्रतिश्रवः ॥ न त्वां रामो
 विजानीते सर्पमंडूकरा विणम् ॥ १५ ॥ महाभागेन रामेण पापः करुणवेदिना ॥ हरीणां प्रापितो राज्यं त्वंदुरात्मा महात्मना ॥ १६ ॥
 ॥ १० ॥ नायमर्थः स्वकल्पनामात्रकल्पित इत्याह गीत इति ब्रह्मणा हिरण्यगर्भेण अयं श्लोकः पूर्वोक्तः सर्वलोकनमस्कृतः ब्रह्मवदेव सर्वस्मृतं समत इत्यर्थः अथ रामवचनमाह त्वांकृतघ्नं दृष्ट्वा क्रु
 द्धेन रामेण यदुक्तं तच्छृणु ॥ ११ ॥ कित्तत्राह गोघ्ने इति ॥ १२ ॥ कुतो हं कृतघ्नस्तत्राह पूर्वमिति ॥ १३ ॥ मिथ्यावादित्वं दर्शयति नन्विति यत्नः प्राक्प्रतिज्ञातः कृतमिच्छता कृतस्य प्रतिकृतं क
 र्तुमिच्छता ॥ १४ ॥ मंडूकरा विणं स्वगृहीतमुखस्थं मंडूकशब्देन शब्दवन्तं सर्पं यथा जनोऽनवलोकनान्मंडूकमेव जानीते न तु सर्पं तथा त्वस्वरूपं रामो नाज्ञासीदिति भावः कश्चित्तु मंडूकग्रहणार्थं सर्पमं
 डूकवद्भूति तेन स्वरेण स्वगण इति विस्मयः स्वसमीपमागतो मंडूकस्तेन गृह्यते एवं च कंत्वा नाज्ञासीदित्यर्थ इत्याह तत्तु तथा लोकाप्रसिद्धोपेक्ष्यम् ॥ १५ ॥ पापस्त्वमित्यन्वयः ॥ १६ ॥

॥ १५ ॥ १८ ॥ शरान्ननेनपयसि यतोयाम्यसुखं निषेवसेतेनचसुखीसन्तु रामकार्यमनसापिनावेक्षसे ॥ १९ ॥ धकमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये
आदिकाव्ये किंकिधाकडिचतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ १ ॥ तवेति तवसुखदोवक्रान्मुखादित्यर्थः ॥ २ ॥ नार्हतीत्यत्रहेतुर्नैवेत्यादि अनृतकथोऽनृतवाक् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
कृतंचेन्नातिजानीषेराधवस्यमहात्मनः ॥ सद्यस्त्वंनिशितैर्वाणैर्हतोद्रक्ष्यसिवालिनम् ॥ १७ ॥ नससंकुचितःपंथायेनवालीहतोगतः ॥ समयेतिपुसु
ग्रीवमावालिपथमन्वगाः ॥ १८ ॥ ननूनमिक्ष्वाकुवरस्यकार्मुकाच्छरांश्चतान्यस्यसिवजसन्निभान् ॥ ततःसुखंनामनिषेवसेसुखीनरामकार्यमन
साप्यवेक्षसे ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० किंकिधाकडिचतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ तथाब्रुवाणंसौमित्रिप्रदीप्तमिवतेज
सा ॥ अब्रवीलक्ष्मणंताराताराधिपनिभानना ॥ १ ॥ नैवलक्ष्मणवक्तव्योनायंपरुपमर्हति ॥ हरीणामीश्वरःश्रोतुंतववक्राद्विशेषतः ॥ २ ॥ नैवाकृतज्ञः
सुग्रीवोनशोनापिदारुणः ॥ नैवानृतकथोवीरनजिह्वश्चकपीश्वरः ॥ ३ ॥ उपकारंकृतंवीरोनाप्ययंविस्मृतःकपिः ॥ रामेणवीरसुग्रीवोयदन्यैर्दुष्क
रणे ॥ ४ ॥ रामप्रसादात्कीर्तिचकपिराज्यंचशाश्वतम् ॥ प्राप्तवानिहसुग्रीवोरुमांमांचपरंतप ॥ ५ ॥ सुदुःखशयितःपूर्वंप्राप्येदंसुखमुत्तमम् ॥ प्रा
प्तकालंनजानीतेविश्वामित्रोयथामुनिः ॥ ६ ॥ घृताच्यांकिलसंसक्तोदशवर्षाणिलक्ष्मण ॥ अहोमन्यतधर्मात्माविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ ७ ॥ सहि
प्राप्तंनजानीतेकालंकालविदांवरः ॥ विश्वामित्रोमहातेजाःकिंपुनर्यःपृथग्जनः ॥ ८ ॥ देहधर्मगतस्यास्यपरिश्रांतस्यलक्ष्मण ॥ अवित्तमस्यकामेषु
रामःस्वंतुमिहार्हति ॥ ९ ॥ नचरोपवशंतातगंतुमर्हसिलक्ष्मण ॥ निश्चयार्थमविज्ञायसहसाप्राकृतोयथा ॥ १० ॥ सत्त्वयुक्ताहिपुरुषास्त्वद्विधाःपुरु
षर्षभा ॥ अबिभृश्यनरोपस्यसहसायांतिवश्यताम् ॥ ११ ॥ प्रसादयेत्वांधर्मज्ञसुग्रीवार्थंसमाहिता ॥ महानरोपसमुत्पन्नःसंरंभस्यज्यतामयम् ॥ १२ ॥
रुमांमांचांगदंराज्यंधनधान्यपशूनिच ॥ रामप्रियार्थंसुग्रीवस्यजेदितिमतिर्मम ॥ १३ ॥

यदिनकृतमःकथंनर्हिकालात्ययानजिज्ञस्तत्राह सुदुःखेति सुतरामनुभूतदुःखः प्राप्तकालंअवश्यंकर्तव्यम् ॥ ६ ॥ घृताच्यामिति अहःदिनं यद्यपिपूर्ववालकांडेमेनकासंबंधउक्तस्तथाप्येतद्
चनाहृताचीसंबंधोपितस्यज्ञेयइत्याहुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ देहधर्माःआहारनिद्रामैथुनानि पशुधर्मेतिपाठेप्ययमेवार्थः ॥ ९ ॥ निश्चयार्थंकर्तव्यार्थनिश्चयम् ॥ १० ॥ ११ ॥ रोपेणसमुत्पन्नः
संरंभःक्षोभः ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ कथमयं रावणं हनिष्यतीत्यत्र तत्साहायकसाध्यत्वात्तद्वधस्येत्याह शतेति एषा संख्या विवक्षितैव दशकोटिः समुद्रः शतकोटिर्मध्यं मध्यानां सहस्रं तथा पट्टिसहस्राधिकत्रिलक्षाणितदुप
 रिषद्त्रिंशत्सहस्राणितदुपरिवांतिशतानीत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तावतां वधे परमशूरस्यापि सहायापेक्षास्तीत्याह ते इति यस्मात् असहायेन रामेण ते हंतुं मशक्यायस्माद्रावणश्च कूरकर्माकूरपरा
 कमस्तस्माद्विशेषतः सुग्रीवेण सहायेन प्रयोजनमस्ति तत्समप्रतिसेनाघटनस्य सुग्रीवाधीनत्वात्सर्वेषामनुप्यावध्यत्वाच्चेति भावः यत्तु तीर्थः सुग्रीवेण सहायेन ते राक्षसाहंतुं मशक्यारावणश्च हंतुं मश
 क्य इत्यन्वयं कृत्वा वाली किलोक्तवान् रावणवधाय सुग्रीवं तथा प्रार्थयते रामस्तस्यासावशक्य इति कथां च कल्पयति तदपार्थक्यं रामस्य सहायापेक्षा समर्थं न स्यैव प्रस्तुतत्वात् ॥ १७ ॥ नन्वेषार
 समानेऽप्यति सुग्रीवः सीतया सह राघवम् ॥ शशांकमिव रोहिण्याह त्वांतराक्षसाधमम् ॥ १४ ॥ शतकोटिः सहस्राणि लंकायां किल रक्षसाम् ॥ अयु
 तानि च पट्टिंशत्सहस्राणि शतानि च ॥ १५ ॥ अहत्वा तांश्च दुर्धर्षान् राक्षसान् कामरूपिणः ॥ अशक्यं रावणं हंतुं येन सामैथिलीहता ॥ १६ ॥ तेन श
 क्यारणे हंतुं मसहायेन लक्ष्मण ॥ रावणः कूरकर्मा च सुग्रीवेण विशेषतः ॥ १७ ॥ एवमाख्यातवान् वाली सत्यं भिज्ञो हरीश्वरः ॥ आगमस्तु न मे व्यक्तः श्र
 वात्तस्य ब्रवीम्यहम् ॥ १८ ॥ त्वं सहायनिमित्तं हि प्रेषिता हरिपुंगवाः ॥ आनेतुं वानरान्युद्धे सुबहून् हरिपुंगवान् ॥ १९ ॥ तांश्च प्रतीक्षमाणोऽयं विक्रान्ता
 न्मुमुहावलान् ॥ राघवस्यार्थं सिद्ध्यर्थं न निर्याति हरीश्वरः ॥ २० ॥ कृतासु संस्थासौ मित्रे सुग्रीवेण पुरायथा ॥ अद्य तैर्वानरैः सर्वैरागतं व्यं महाबलैः
 ॥ २१ ॥ ऋक्षकोटिः सहस्राणि गोलं गूलं शतानि च ॥ अद्य त्वामुपयास्यंति जहिकोपमरिंदम ॥ कोट्यानेकास्तुकाकुत्स्य कपीनां दीप्ततेजसाम् ॥ २२ ॥
 तव हि मुग्धमिदं निरीक्ष्य कोपालस्तजसमेन येन निरीक्षमाणाः ॥ हरिवरव नितानयांति शांतिं प्रथमभयस्य हि शंकितः स्म सर्वाः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिंधाकण्डे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

क्षः संख्या त्वया कथं ज्ञाता तत्राह एवमिति आगमस्तु न मे व्यक्तः रावणस्यैवं बलप्रान्तिप्रकारस्तु न मया ज्ञातः संख्यामात्रं प्रसंगात्पूर्वं श्रुतं तस्य श्रवात्तन्मुखतो वाक्यश्रवणात् ॥ १८ ॥ ननु सहायसं
 पत्तिप्रवृत्तेरस्मिन् दर्शनात्कोपो नस्तत्राह त्वदिति ॥ १९ ॥ राघवार्थं तान्प्रतीक्षमाणस्तु इति अत एव दर्शनं न निर्याति ॥ २० ॥ तेर्ताहिकदा आगमिष्यंति तत्राह कृतेति सुसंस्थाशोभना आगमन
 कालमर्यादापरापूर्वदूतप्रेषणसमये यथा कृता तथार्तैः सर्वैरागतं व्यम् ॥ २१ ॥ रक्षःसेनापेक्षया स्वसेनाधिक्यमाह ऋक्षेति शतकोटिर्मध्यं तद्दशगुणात्मिका सहस्रकोटिस्तत्संख्या ऋक्षाः गोलं गूला
 नां शतानि च शतकोटिः अन्ये कपयोऽनेकाः कोटयः असंख्या इत्यर्थः ॥ २२ ॥ प्रथमभयस्य तत्सदृशभयस्य वालिवधवत् सुग्रीववधभयस्य षष्ठ्यार्षी ॥ २३ ॥ गरमानः ॥ इति श्रीरामा
 निरामे श्रीरामीये रामायणे तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिंधाकण्डे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥

उतीति ॥ १ ॥ तस्मिस्तारानुनयवाक्ये ॥ २ ॥ माल्यंमालां बहुगुणं बहुविधकाममदकरं अतएवतच्छेदकलं विमदश्वासीदिति ॥ ३ ॥ लक्ष्मणं संप्रहर्षयन्नित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ शक्तः समर्थः
 तस्य देवावतारस्य स्वेन कर्मणा धनुर्भगवालि वधादिना ख्यातस्य तादृशं तज्जनितोपकारसदृशम् ॥ ६ ॥ सहायमात्रेण उपलक्षितं स्वयमेवार्थनिर्वाहको हंतुपरिकरमात्रमित्यर्थः ॥ ७ ॥ सहाय
 इत्युक्तस्तारयावाक्यं प्रश्रितं धर्मसंहितम् ॥ मृदुस्वभावः सौमित्रिः प्रतिजग्राह तद्वचः ॥ १ ॥ तस्मिन् प्रतिगृहीते तु वाक्ये हरिगणेश्वरः ॥ लक्ष्मणात्सु मह
 त्वासं वसं क्लिन्नमिवात्यजत् ॥ २ ॥ ततः कंठगतं माल्यं चित्रं बहुगुणं महत् ॥ चिच्छेद विमदश्वासीत्सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ ३ ॥ स लक्ष्मणं भीमबलं सर्व
 वानरमत्तमः ॥ अब्रवीत्प्रश्रितं वाक्यं सुग्रीवः संप्रहर्षयन् ॥ ४ ॥ प्रनष्टा श्रीश्रुतींश्च कपिराज्यं च शाश्वतम् ॥ रामप्रसादात्सौमित्रेण पुनश्चाभिमिदं म
 या ॥ ५ ॥ कः शक्तस्तस्य देवस्य ख्यातस्य स्वेन कर्मणा ॥ तादृशं प्रतिकुर्वति अंशेनापि नृपात्मजा ॥ ६ ॥ सीतां प्राप्स्यति धर्मात्मा वधिष्यति च रावणम् ॥ स
 हायमात्रेण मयाराधयः स्वेन तेजसा ॥ ७ ॥ सहायकृत्यं किं तस्य येन स नमहाद्भुताः ॥ गिरिश्च वसुधा चैव वाणेनैकेन दारिताः ॥ ८ ॥ धनुर्विस्फारयाण
 स्य यस्य शब्देन लक्ष्मणः ॥ स शैलाकं पिता भूमिः सहायैः किं नु तस्य वै ॥ ९ ॥ अनुयात्रां नरेंद्रस्य करिष्ये हं नरर्षभ ॥ गच्छतो रावणं हंतुं वैरिणं सपुरःसरम्
 ॥ १० ॥ यदि किंचिदतिक्रान्तं विश्वासात्प्रणयेन वा ॥ प्रेष्यस्य क्षमिष्ये मेन कश्चिन्नापराध्यति ॥ ११ ॥ इति तस्य ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ अ
 बलक्ष्मणः प्रीतः प्रेम्णा चेदमुवाच ह ॥ १२ ॥ सर्वथा हि मम भ्राता स नाथो वानरेश्वरः ॥ त्वयानाथेन सुग्रीवप्रश्रितेन विशेषतः ॥ १३ ॥ यस्ते प्रभावः सुग्री
 वयच्चेत शौचमीदृशम् ॥ अहं स्वंकपिराज्यस्य श्रियं भोक्तुमनुत्तमाम् ॥ १४ ॥ सहायेन तु सुग्रीवत्वयारामः प्रतापवान् ॥ वधिष्यति रणेशात्रूनचिरा
 त्नात्र संशयः ॥ १५ ॥ धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ उपपन्नं च युक्तं च सुग्रीवतव भाषितम् ॥ १६ ॥

कृत्यं सहायसाध्यं कृत्यं चेन पातालानितत्स्थैर्देवैश्च ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनुयात्रां पश्चाद्गमनं सपुरःसरं युद्धाये पुरःसरैः सहितं रावणम् ॥ १० ॥ विश्वासादयं न क्रूरो मित्र इति विश्वासात्प्रणयेन वा
 यदि किंचिदतिक्रान्तं अपराद्धं तदुक्तं हेतुभ्यां प्रेष्यस्य दासस्य क्षमिष्ये मेन कश्चिन्नापराध्यति तादृशदासासंभवः स्वामिचित्तानुवर्तनस्य सर्वथा संभवात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ शौ
 चमिद्रियनिग्रहः ॥ १४ ॥ १५ ॥ उपपन्नं योग्यं युक्तं युक्तियुक्तम् ॥ १६ ॥

दोषज्ञो विद्वान्कोराममुधीवाभ्यामन्यो भवद्वाक्यसदृशं वाक्यं वक्तुमर्हति ॥ १७ ॥ १८ ॥ वयस्यं रामम् ॥ १९ ॥ स्वोक्तवाक्यानां रामोक्तत्वशंका व्यावृत्तये स्वोक्तत्वमेव बोधयन्त्यापराधं क्षमापयति यच्चेति रामभाषितं सीतावियोगजविलापरूपम् ॥ २० ॥ नरमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये कि० पट्टात्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ अथ मुचीवेणापरिमितदूतप्रेषणमनेककोटिनिजसेनासंमेलनं एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ पर्वतेषु उक्तातिरिक्तेषु तथा पश्चिमस्यांतुयेदिशि पश्चिमस्यामित्यर्पम् ॥ ३ ॥ आदित्यभवने गिरौ ये स्थिता

दोषज्ञः प्रतिसामर्थ्ये कोन्यो भाषितुमर्हति ॥ वर्जयित्वा मम ज्येष्ठत्वांच वानरसत्तम ॥ १७ ॥ सदृशश्चासिरामेण विक्रमेण बलेन च ॥ सहायो दैवतैर्दत्तश्चिराय हरिपुंगव ॥ १८ ॥ किंतु शीघ्रमिती वीरनिक्रमत्वं मया सह ॥ सांत्वयस्व वयस्यं च भार्याहरणदुःखितम् ॥ १९ ॥ यच्च शोकाभिभूतस्य दृष्ट्वा रामस्य भाषितम् ॥ मया त्वं परुषाण्युक्तस्तत्त्वमस्वस्वमेव मम ॥ २० ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीम० वा० आ० कि० कां० पट्टात्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तु मुग्धीबोलक्ष्मणेन महात्मना ॥ हनूं तं तं स्थितं पार्श्वे वचनं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ महेंद्रहिमवद्विंध्यकैलासशिखरेषु च ॥ मंदरेषां दुशिखरेषु च शैलेषु ये स्थिताः ॥ २ ॥ तरुणादित्यवर्णेषु भ्राजमानेषु नित्यशः ॥ पर्वतेषु समुद्रांते पश्चिमस्यांतुयेदिशि ॥ ३ ॥ आदित्यभवने चैव गिरौ संध्याभ्रसन्निभे ॥ पद्माचलवनंतीमाः संश्रिता हरिपुंगवाः ॥ ४ ॥ अंजनांबुदसंकाशाः कुंजरैर्द्रमहौजसः ॥ अंजने पर्वते चैव ये वसंति प्लवंगमाः ॥ ५ ॥ महाशैलगुहावासा वानराः कनकप्रभाः ॥ मेरुपार्श्वगताश्चैव ये च धूम्रगिरिंश्रिताः ॥ ६ ॥ तरुणादित्यवर्णाश्च पर्वते ये महारुणे ॥ पिवंतो मधुमैरेयं भीमवेगाः प्लवंगमाः ॥ ७ ॥ वनेषु च नुरम्येषु मुग्धिषु महत्सु च ॥ तापसाश्च मरम्येषु वनांतेषु समंततः ॥ ८ ॥ तांस्तां स्वमानयक्षिप्रं पृथिव्यां सर्ववानरान् ॥ सामदानादिभिः कल्यैर्वानैर्वेगवत्तरैः ॥ ९ ॥ प्रेषिताः प्रथमं ये च मया ज्ञाता महाजवाः ॥ त्वरणार्थं तु भूयस्त्वं संप्रेषय हरीश्वरान् ॥ १० ॥

उदयाचलास्ताचलयोरित्यर्थः पद्माचलोगिरिविशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाशैलस्तदाख्यपर्वतः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तापसाश्च मरम्येषु पुरम्यतापसाश्च भेषु यद्वा तैरम्येष्विति वनविशेषणम् ॥ ८ ॥ क्षिप्रमानयेत्युक्ते मयैव गंतव्यमित्याशंक्याह सामदानादिभिः कल्यैर्वानैर्वेगवत्तरैरित्यादिना दुष्टेदंढः कल्यैरुपायैः आनयेत्यस्य चानाययेत्यर्थ इति कतकः ॥ ९ ॥ ननु प्रेषिता एव पूर्वदूता इत्यत्राह प्रेषिता इति प्रथमं पूर्वये महाजवादूताः प्रेषितास्ते मया ज्ञाता एव तथापि तेषां त्वरणार्थं मयि परान्हरीश्वरान्प्रेषय ॥ १० ॥

कामेपुतद्वेगेषुसक्तावेचदीर्घमूत्राविलंबितव्यापाराः आनयस्व आनायय ॥ ११ ॥ येदूताः ॥ १२ ॥ प्रेषणीयदूतसंख्यामाह शतानीति एतेन दूतानंत्यमुक्तम् ॥ १३ ॥ तदेव स्पष्टयति

कि० कां०

४

येप्रसक्ताश्चकामेपुदीर्घमूत्राश्चवानराः ॥ इहानयस्वतान्शीघ्रं सर्वानिवकपीश्वरान् ॥ ११ ॥ अहोभिर्दशभिर्येचनागच्छन्तिममाज्ञया ॥ हंतव्यास्तेदु
रात्मानो राजशासनदूषकाः ॥ १२ ॥ शतान्यथसहस्राणिकोत्थश्चममशासनात् ॥ प्रयांतुकपिसिंहानां निदेशो मम ये स्थिताः ॥ १३ ॥ मेषपर्वतसं
काशाश्छादयंत इवांबरम् ॥ घोररूपाः कपिश्रेष्ठायांतुमच्छासनादितः ॥ १४ ॥ ते गतिज्ञा गतिं गत्वा पृथिव्यां सर्ववानराः ॥ आनयंतु हरीन्सर्वांस्त्वरि
ताः शासनात्मनः ॥ १५ ॥ तस्य वानरा राजस्य श्रुत्वा वायुसुतो वचः ॥ दिक्षु सर्वासु विक्रांतान् प्रेषयामास वानरान् ॥ १६ ॥ ते पदं विष्णुविक्रांतं पतत्रि
ज्योतिरध्वगाः ॥ प्रयाताः प्रहिताराज्ञा हरयस्तु क्षणेन वै ॥ १७ ॥ ते समुद्रे पुगिरिषु वनेषु च सरस्सु च ॥ वानरा वानरा न्सर्वान् रामहेतोरचोदयन् ॥ १८ ॥
मृत्युकालोपमस्याज्ञां राजराजस्य वानराः ॥ सुग्रीवस्याययुः श्रुत्वा सुग्रीवभयशंकिताः ॥ १९ ॥ ततस्तं जनसंकाशागिरेस्तस्मान्महाबलाः ॥ तिस्रः
कोत्थः पुर्वंगानां निर्ययुर्यत्र राघवः ॥ २० ॥ अस्तंगच्छति यत्रार्कस्तस्मिन्नगिरिवरे रताः ॥ संतमहे मवर्णाभास्तस्मात्कोट्योदशच्युताः ॥ २१ ॥ कैला
सशिखरेभ्यश्च सिंहकेसरवर्चसाम् ॥ ततः कोटिसहस्राणि वानराणां समागमन् ॥ २२ ॥ फलमूलेन जीवंतो हि मवंतमुपाश्रिताः ॥ तेषां कोटिसहस्रा
णां सहस्रं समवर्तत ॥ २३ ॥ अंगारकसमानानां भीमानां भीमकर्मणाम् ॥ विंध्याद्धानरकोटीनां सहस्राण्यपतन्द्गतम् ॥ २४ ॥ क्षीरोदवेलानिलया
स्तमालवनवासिनः ॥ नारिकेलशनाश्चैव तेषां संख्यानविद्यते ॥ २५ ॥ वनेभ्योगद्वरेभ्यश्च सरिद्धश्च महाबलाः ॥ आगच्छद्धानरीसेनापिवंतीव दि
वाकरम् ॥ २६ ॥

॥ ५७ ॥

छादयंत इवांबरमिति ॥ १४ ॥ गतिं गत्वा वेगवत्तरां गतिं गत्वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ विष्णुविक्रांतं पदमाकाशम् पतत्रिज्योतिरध्वगाः पक्षिणां क्षत्राणां च मार्गगाः ॥ १७ ॥ १८ ॥ मृत्युकालोपमस्य
निघटविषयेति शेषः ॥ १९ ॥ तस्मादगिरेरंजनगिरेः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ असंख्यं बलमित्याह तेषां संख्यानविद्यत इति ॥ २५ ॥ २६ ॥

येचत्वरयितुंयाताः हनुमयेषिताः महाद्रुमं अतिप्रसिद्धं भगवद्भामभूतं माहेश्वरयज्ञवाटस्थं ददृशुः पूर्वनीलप्रेषितान्द्रूतांश्च ददृशुरिति शेषः ॥ २७ ॥ माहेश्वरोयज्ञः
 महेश्वरदेवत्यो दिव्योऽश्वमेध इति कृतकः सर्वदेवानां मनस्तोषो यत्र सः ॥ २८ ॥ अन्ननिस्पृहोऽहोमद्रव्याज्यादिस्रवणाज्जातानि ॥ २९ ॥ ३० ॥ औषधानि संजीवन्त्यादीनि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 येनुत्वरयितुंयातावानराः सर्ववानरान् ॥ ते वीराहिमवच्छेले ददृशुस्तं महाद्रुमम् ॥ २७ ॥ तस्मिन्निरिवरे पुण्ये यज्ञो माहेश्वरः पुरा ॥ सर्वदेवमनस्तो
 षो वभूवमुमनोरमः ॥ २८ ॥ अन्ननिस्पृहो जातानि मूलानि च फलानि च ॥ अमृतस्वादुकल्पानि ददृशुस्तत्र वानराः ॥ २९ ॥ तदन्नसंभवं दिव्यं फल
 मूलं मनोहरम् ॥ यः कश्चित्सकृदश्नातिमासं भवति तर्पितः ॥ ३० ॥ तानि मूलानि दिव्यानि फलानि च फलाशनाः ॥ औषधानि च दिव्यानि जगृहुर्हरि
 पुंगवाः ॥ ३१ ॥ तस्माच्च यज्ञाय तनापुष्पाणि सुरभीणि च ॥ आनिन्युर्वानरा गत्या सुग्रीवप्रियकारणात् ॥ ३२ ॥ ते तु सर्वे हरिवराः पृथिव्यां सर्ववान
 रान् ॥ संचोदयित्वा त्वरितं यूथानां जग्मुर्ग्रतः ॥ ३३ ॥ ते तु तेन मुहूर्तेन कपयः शीघ्रचारिणः ॥ किष्किं धां त्वरया प्राप्ताः सुग्रीवो यत्र वानरः ॥ ३४ ॥ ते गृ
 हीत्व औषधीः सर्वाः फलमूलं च वानराः ॥ तं प्रतिग्राहयामासुर्वचनं च दमब्रुवन् ॥ ३५ ॥ सर्वे परिस्तृताः शैलाः सरितश्च वनानि च ॥ पृथिव्यां वानराः सर्वे
 शासनादुपयांति ते ॥ ३६ ॥ एवं श्रुत्वा ततो हृष्टः सुग्रीवः प्लवगाधिपः ॥ प्रतिजग्राह च प्रीतस्तेषां सर्वमुपायनम् ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
 कि० कां० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतिगृह्य च तत्सर्वमुपायनमुपाल्लतम् ॥ वानरान्सां त्वयित्वा च सर्वानेव व्यसर्जयत् ॥ १ ॥ विसर्ज
 यित्वा सहस्रहस्तान्कृतकर्मणः ॥ मेने कृतार्थमात्मानं राघवं च महाबलम् ॥ २ ॥ स लक्ष्मणो भीमबलं सर्ववानरसत्तमम् ॥ अब्रवीत्प्रश्रितं वाक्यं सु
 ग्रीवं संप्रहर्षयन् ॥ ३ ॥ किष्किं धाया विनिष्क्रामयदिते सौम्यरोचते ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य सुभाषितम् ॥ ४ ॥ सुग्रीवः परमप्रीतो वाक्यमेत
 दुवाच ह ॥ एवं भवतु गच्छामस्येयं त्वच्छामने मया ॥ ५ ॥

ते तु सर्वे दूतरूपाः यूथानामग्रतः स्वप्रेरितवल्गुनामागमनात् पूर्वमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ते हनुमयेष्यसहितानीलप्रेषिता दूताः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ थलमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
 रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकादिसप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतिगृह्येति ॥ १ ॥ राघवं च कृतार्थमित्यनुपगः ॥ २ ॥ ३ ॥ विनिष्क्राम इति प्रार्थ
 ने लोह ॥ ४ ॥ स्थेयं तन्न हातव्यमित्यर्थः ॥ ५ ॥

॥ ८ ॥ एहिनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ श्रीदर्शनक्षमाः स्त्रीसमूहोपेराजदर्शनक्षमाअत्याप्ताइतियावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हरिर्निर्वाहकैः सलक्ष्मणइत्यनेनैकवाहनारोहणात्सख्यातिशयः सूचि
 तः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ वानराश्च तथा अभवन्कृतांजलिपुटा अभवन्त्रित्यर्थः आढादकत्वात्तटाकोपमा तदुपमेयं वानराणां महत्सैन्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 तमेवमुक्त्वा सुग्रीवो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ विसर्जयामास तदा ताराद्याश्चैव योषितः ॥ ६ ॥ एहीत्युच्चैर्हरिवरान्सुग्रीवः समुदाहरत् ॥ तस्य तद्वचनं
 श्रुत्वा हरयः शीघ्रमाचयुः ॥ ७ ॥ वद्वांजलिपुटाः सर्वे येस्युः स्त्रीदर्शनक्षमाः ॥ तानुवाच ततः प्रामानराजार्कसदृशप्रभः ॥ ८ ॥ उपस्थापय तक्षिप्रं शिवि
 कांममवानराः ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य हरयः शीघ्रविक्रमाः ॥ ९ ॥ समुपस्थापयामासुः शिविकां प्रियदर्शनाम् ॥ तामुपस्थापितां दृष्ट्वा शिविकां वान
 राधिपः ॥ १० ॥ लक्ष्मणारुह्य तां शीघ्रमिति सौमित्रिमब्रवीत् ॥ इत्युक्त्वा कांचनं यानं सुग्रीवः सूर्यसन्निभम् ॥ ११ ॥ बहुभिर्हरिभिर्युक्तमारुरोह स
 लक्ष्मणः ॥ पांडुरेणातपत्रेण धियमाणेन मूर्धनि ॥ १२ ॥ शुक्लैश्च वालव्यजनैर्धूयमानैः समंततः ॥ शंखभेरीनिनादैश्च वादभिश्चाभिनंदितः ॥ १३ ॥
 निर्ययौ प्राप्य सुग्रीवो राज्यश्रियमनुत्तमाम् ॥ सवानरशतैस्तीक्ष्णैर्बहुभिः शस्त्रपाणिभिः ॥ १४ ॥ परिकीर्णाय यौ तत्र यत्र रामो व्यवस्थितः ॥ स तदे
 शमनुप्राप्य श्रेष्ठं रामनिषेवितम् ॥ १५ ॥ अवातरन्महातेजाः शिविकायाः सलक्ष्मणः ॥ आसाद्य च ततो रामं कृतांजलिपुटो भवत् ॥ १६ ॥ कृतांज
 ली स्थिते तस्मिन् वानराश्चाभवंस्तथा ॥ तटाकमिव तं दृष्ट्वा रामः कुड्मलपंकजम् ॥ १७ ॥ वानराणां महत्सैन्यं सुग्रीवे प्रीतिमानभूत् ॥ पादयोः पतितं
 मूर्धातमुत्थाप्य हरीश्वरम् ॥ १८ ॥ प्रेम्णा च बहुमानाच्च राघवः परिपस्वजे ॥ परिष्वज्य च धर्मात्मानि पीदेति ततो ब्रवीत् ॥ १९ ॥ निषण्णं तं ततो दृष्ट्वा
 क्षितौ रामो ब्रवीत्ततः ॥ धर्ममर्थचक्रामं च काले यस्तु निषेवते ॥ २० ॥ विभज्य स ततं वीरसराजा हरिस्ततम ॥ हित्वा धर्मतथार्थचक्रामं यस्तु निषेवते
 ॥ २१ ॥ सदृक्षाग्रे यथा मुनः पतितः प्रतिबुध्यते ॥ अमित्राणां वधे युक्तो मित्राणां संग्रहे रतः ॥ २२ ॥ त्रिवर्गफलभोक्ता च राजा धर्मेण युज्यते ॥ उद्यो
 गसमयस्त्वेव प्राप्तः शत्रुनिषूदन ॥ २३ ॥ संचित्य तां हि पिंगेश हरिभिः सह मंत्रिभिः ॥ एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामं वचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥
 ॥ २१ ॥ दृक्षाद्येव मुनः पतितः सन्यथा प्रतिबुध्यते तथा कामपरो राज्यभटः सन् प्रतिबुध्यत इत्यर्थः ॥ २२ ॥ त्रिवर्गो धर्मार्थकामलक्षणस्तस्य तत्फलस्य च यथा कालं भोक्ता ॥ २३ ॥ संचित्य तां सी
 तान्वेषणादिप्रतिज्ञापरिपूर्व्युपायैश्च त्यतामित्यर्थः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ हेदेवतवप्रसादान्नवभ्रातुःप्रसादाच्चेत्यर्थः पुरुषाणामध्येसएवदूषकोधर्मनाशकइत्यर्थः ॥ २६ ॥ आदायआहूय ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शतैरित्यादौकेचिदित्यध्याहारः परिवृता
इत्यर्थकमावृताइतिचसर्वत्रयोग्यं शतसहस्रंलक्षं लक्षशतंकोटिः दशसहस्रमयुतं कोटिलक्षशंकुः ॥ ३० ॥ शंकुसहस्रमर्बुदं अर्बुदादशगुणंमध्यं तस्मादशगुणोत्यः ततोविंशतिगुणःसमुद्रः
वतस्त्रिरादृणःपरार्धस्तेनासंख्यत्वमुक्तम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ येआनयिष्यंतितेत्वामभिगमिष्यंतीत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ प्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनःविकसितनीलोत्पलसदृशनेत्रः ॥ ३४ ॥ भ

प्रनष्टाश्रीश्वकीर्तिश्वकपिराज्यं चशाश्वतम् ॥ त्वत्प्रसादान्महाबाहोपुनःप्राप्तमिदंमया ॥ २५ ॥ तवदेवप्रसादाच्चभ्रातुश्चजयतांवर ॥ कृतंनप्रतिकु
र्याद्यःपुरुषाणांहिदूषकः ॥ २६ ॥ एतेवानरमुख्याश्चशतशःशत्रुसूदन ॥ प्राप्ताश्चादायबलिनःपृथिव्यांसर्ववानरान् ॥ २७ ॥ ऋक्षाश्चवानराःशूरागो
लांगूलाश्चराघव ॥ कांतारवनदुर्गाणामभिज्ञाघोरदर्शनाः ॥ २८ ॥ देवगंधर्वपुत्राश्चवानराःकामरूपिणः ॥ स्वैःस्वैःपरिवृताःसैन्यैर्वर्ततेपथिराघव
॥ २९ ॥ शतैःशतसहस्रैश्चवर्ततेकोटिभिस्तथा ॥ अयुतैश्चावृतावीरशंकुभिश्चपरंतप ॥ ३० ॥ अर्बुदैर्बुदशतैर्मध्यैश्चांत्यैश्चवानराः ॥ समुद्राश्चपरा
धाश्चहरयोहरियूथपाः ॥ ३१ ॥ आगमिष्यंतितेराजन्महेंद्रसमविक्रमाः ॥ मेषपर्वतसंकाशामेरुविंध्यरुतालयाः ॥ ३२ ॥ तेत्वामभिगमिष्यंतिरा
क्षसंयोद्धुमाहवे ॥ निहत्यरावणंयुद्धेत्यानयिष्यंतिमैथिलीम् ॥ ३३ ॥ ततःसमुद्योगमवेक्ष्यवीर्यवान्हरिप्रवीरस्यनिदेशवर्तिनः ॥ वभूवहर्पादिसुधा
धिपात्मजःप्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनः ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांडेअष्टत्रिंशःसर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इतिब्रुवाणंसु
ग्रीवंरामोधर्मभृतांवरः ॥ बाहुभ्यांसंपरिष्यन्प्रत्युवाचकृतांजलिम् ॥ १ ॥ यदिद्रोवर्षतेवर्षंतच्चित्रंभविष्यति ॥ आदित्योसौसहस्रांशुःकुर्याद्वि
तिमिरंनभः ॥ २ ॥ चंद्रमारजनींकुर्यात्प्रभयासौम्यनिर्मलाम् ॥ त्वद्विधोवापिमित्राणांप्रीतिकुर्यात्परंतप ॥ ३ ॥

गमानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेअष्टत्रिंशःसर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इतीति ॥ १ ॥ उपकर्तृत्वंतवसहज
धर्मएवेतिजगवान्मुखीवंस्तौति यदिति वर्षंतइतियत्तच्चित्रं स्वाभाविक्त्वादितिशेषः ॥ २ ॥ निर्मलारविकिरणजतापरहितां त्वद्विधःसात्विकोमित्राणांप्रत्युपकारेणप्रीतिकुर्यादितियत्तद
पिनचित्रम् ॥ ३ ॥

एवंत्वयिमित्रप्रत्युपकारार्थं सेनामेलनं यत्तच्चित्रं हेसौम्यशोभनं भद्रं जातम् ॥ ४ ॥ संख्येयुद्धे ॥ ५ ॥ यथापौलोमीपितरं वंचयित्वा कृतानुमतिकं कृत्वा शचीं योनुद्धादो जहारात्मविनाशाय इ
द्रस्तात्पितरमनुमन्तारं हतारि चानुद्धादं हत्वा शचीं प्रत्यानीतवानिति पुराणगाथा एवंय आत्मविनाशाय मैथिलीं जहार मारीचेन मां वंचयित्वा तं चिराच्छीघ्रमरिहा इन्द्र इव वधिष्यामि पौलोम्याः पित

एवंत्वयिनतच्चित्रं भवेद्यसौम्यशोभनम् ॥ जानाम्यहं त्वां सुग्रीवसततं प्रियवादिनम् ॥ ४ ॥ त्वत्सनाथः सखे संख्येजेतास्मि सकलानरीन् ॥ त्वमेव
मैसुहृन्मित्रं साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ जहारात्मविनाशाय मैथिलीं राक्षसाधमः ॥ वंचयित्वा तु पौलोमीमनुद्धादो यथा शचीम् ॥ ६ ॥ न चिरात्तं वधि
ष्यामिरावणं निशितैः शरैः ॥ पौलोम्याः पितरं हंसत क्रतुरिवारिहा ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नंतरे चैवरजः समभिवर्तत ॥ उष्णतीव्रांसहस्रांशोऽच्छादयद्गने
प्रज्ञाम् ॥ ८ ॥ दिशः पर्याकुलाश्वासंस्तमसा तेन दूषिताः ॥ च चालचमही सर्वासं शैलवनकानना ॥ ९ ॥ ततो नरैर्द्रसंकाशैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाबलैः ॥ क
त्वासंछादिता भूमिरसंख्येयैः पुंवंगमैः ॥ १० ॥ निमेषांतरमात्रेण ततस्तैर्हरियूथपैः ॥ कोटीशतपरीवारैर्वानरैर्हरियूथपैः ॥ ११ ॥ नादेयैः पार्वतैश्च
सामुद्रैश्च महाबलैः ॥ हरिभिर्मघनिर्द्वादैरन्यैश्च वनवासिभिः ॥ १२ ॥ तरुणादित्यवर्णैश्च शशिगौरैश्च वानरैः ॥ पद्मकेसरवर्णैश्च तैर्हमकृतालयैः
॥ १३ ॥ कोटीसहस्रैर्दशभिः श्रीमान्परिवृतस्तदा ॥ वीरः शतबलिर्नाम वानरः प्रत्यदृश्यत ॥ १४ ॥ ततः कांचनशैलाभस्तारायावीर्यवान्पिता ॥ अनेकै
र्बहुसाहस्रैः कोटिभिः प्रत्यदृश्यत ॥ १५ ॥ तथापरेण कोटीनां सहस्रेण समन्वितः ॥ पिता रुमायाः संप्राप्तः सुग्रीवश्च शुरो विभुः ॥ १६ ॥ पद्मकेसरसंका
शस्तरुणाकं निभाननः ॥ बुद्धिमान्वानरश्रेष्ठः सर्ववानरसत्तमः ॥ १७ ॥ ॥ अनेकैर्बहुसाहस्रैर्वानराणां समन्वितः ॥ पिता हनुमतः श्रीमान्केसरी प्रत्य
दृश्यत ॥ १८ ॥ गोलांगूलमहाराजो गवाक्षो भीमविक्रमः ॥ वृतः कोटिसहस्रेण वानराणामदृश्यत ॥ १९ ॥ क्रक्षाणां भीमवेगानां धूम्रः शत्रुनिबर्ह
णः ॥ वृतः कोटिसहस्राभ्यां द्वाभ्यां समभिवर्तत ॥ २० ॥

रमिवेत्यनेन रावणकृतो जानक्यतिक्रमाभावः सूचितः ॥ ६ ॥ ७ ॥ अभिवर्तत अभ्यवर्तत ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ उक्तमेव प्रपंचयति निमेषेति ॥ ११ ॥ वनवासिभिः उक्ततालादिवनवासिभिः
॥ १२ ॥ हेमो हेमाचलः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तारापितामुषेणः ॥ १५ ॥ रुमापितानारः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गोलांगलो वानरावांतरजातिः ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ताराद्युतिर्नक्षत्रप्रभः अयंरुमापितुरन्यस्तारः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 महाबलनिर्भैरैः पनसोनामयूथपः ॥ आजगाममहावीर्यस्तिष्ठतिः कोटिभिर्वृतः ॥ २१ ॥ नीलांजनचयाकारोनीलोनामैषयूथपः ॥ अदृश्यतम
 हाकायः कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥ २२ ॥ ततः कांचनशैलाभोगवयोनामयूथपः ॥ आजगाममहावीर्यः कोटिभिः पंचभिर्वृतः ॥ २३ ॥ दरीमुखश्चबल
 वान्यूथपोभ्याययौतदा ॥ ततः कोटिसहस्रेण सुग्रीवं समवस्थितः ॥ २४ ॥ मैदश्चद्विविदश्चोभावश्चिपुत्रौ महाबलौ ॥ कोटिकोटिसहस्रेण वानराणां
 महस्यताम् ॥ २५ ॥ गजश्चबलवान्वीरस्तिष्ठतिः कोटिभिर्वृतः ॥ ऋक्षराजो महातेजा जांबवान्नामनामतः ॥ २६ ॥ कोटिभिर्दशभिर्व्याप्तः सुग्रीव
 स्यवशोस्थितः ॥ रुमणोनामतेजस्वी विक्रान्तैर्वानरैर्वृतः ॥ २७ ॥ आगतो बलवांस्तूर्णकोटीशतसमावृतः ॥ ततः कोटिसहस्राणां सहस्रेण शतेन च
 ॥ २८ ॥ पृष्ठतोनुगतः प्राणो हरिर्भिर्गंधमादनः ॥ ततः पद्मसहस्रेण वृतः शंखशतेन च ॥ २९ ॥ युवराजो गदः प्राप्तः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ ततस्ताराद्युति
 स्तारो हरिर्भिर्भीमविक्रमैः ॥ ३० ॥ पंचभिर्हरिकोटीभिर्दूरतः पर्यदृश्यत ॥ इंद्रजानुः कविर्वीरो यूथपः प्रत्यदृश्यत ॥ ३१ ॥ एकादशानां कोटीनामीश्वरस्तै
 श्च संवृतः ॥ ततो रंभस्त्वनुप्राप्तस्तरुणादित्यसन्निभः ॥ ३२ ॥ अयुतेन वृतश्चैव सहस्रेण शतेन च ॥ ततो यूथपतिर्वीरो दुर्मुखो नाम वानरः ॥ ३३ ॥ प्रत्यदृ
 श्यत कोटीभ्यां द्वाभ्यां परिवृतो बली ॥ कैलासशिखराकारैर्वानरैर्भीमविक्रमैः ॥ ३४ ॥ ततः कोटिसहस्रेण हनुमान्प्रत्यदृश्यत ॥ नलश्चापिमहावीर्यः संवृ
 तो द्रुमवासिभिः ॥ ३५ ॥ कोटीशतेन संप्राप्तः सहस्रेण शतेन च ॥ ततो दरीमुखः श्रीमान्कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥ ३६ ॥ संप्राप्तो भिनंदंस्तस्य सुग्रीवस्य म
 हात्मनः ॥ शरभः कुमुदो वद्विर्वानरो रंभ एव च ॥ ३७ ॥ एते चान्ये च बहवो वानराः कामरूपिणः ॥ आवृत्य पृथिवीं सर्वापर्वतां श्ववनानि च ॥ ३८ ॥
 यूथपाः समनुप्राप्ता येषां संस्थानविद्यते ॥ आगताश्च निविष्टाश्च पृथिव्यां सर्ववानराः ॥ ३९ ॥ आप्लवंतः प्लवंतश्च गर्जतश्च प्लवंगमाः ॥ अभ्यवर्तंत सु
 ग्रीवं मूर्यमभ्रगणा इव ॥ ४० ॥ कुर्वाणा बहुशब्दांश्च प्ररुष्टा बाहुशालिनः ॥ शिरोभिर्वानरैर्द्राय सुग्रीवाय न्यवेदयन् ॥ ४१ ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ शिरोभिर्न्यवेदयन् बहुसंमर्दात् दूरे स्थित्वानमस्कारेणैवात्मानं न्यवेदयन्नित्यर्थः ॥ ४१ ॥

अपरेसंगम्यसमीपदेशप्राप्ययथोचितं निवेश्य जग्मुः अपरेहनूमदंगदादयः समागम्यनिकटमागत्यस्थिताः ॥ ४२ ॥ धर्मज्ञो राजधर्मज्ञः रामाभिमुखं प्रांजलिः स्थितो भूत्वा सर्वान्यथुपतान् निवेदयि
त्वायुयपानब्रवीत् ॥ ४३ ॥ गोवानरेंद्राः पर्वतादिषु यथा सुखं चानिबलानि निवेशयित्वा ते पुनो बलज्ञः बलतत्त्वज्ञः प्रतिपत्तुं क आगतः को नागत इति ज्ञातुमीष्टे ईशो भवेत् लिङ्गार्थे लट् ॥ ४४ ॥

इति श्री रामाजिरामेश्वरीरामीयेरा० वा० आ० किष्किं धाकां डै एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ विनिविष्टाश्चेति स्वस्य सेनानिवेश इति शेषः निवेशिता इ

अपरेवानरश्रेष्ठाः संगम्य यथोचितम् ॥ सुग्रीवेण समागम्य स्थिताः प्रांजलयस्तदा ॥ ४२ ॥ सुग्रीवस्त्वरितो रामे सर्वांस्तान् स्वरितांस्तदा ॥ निवेदयि
त्वा धर्मज्ञः स्थितः प्रांजलिं ब्रवीत् ॥ ४३ ॥ यथा सुखं पर्वतनिर्गरेषु वनेषु सर्वेषु च वानरेंद्राः ॥ निवेशयित्वा विधिवद्बलानि बलं बलज्ञः प्रतिपत्तुमीष्टे
॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डै एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अयराजा समृद्धार्थः सुग्रीवः पुत्रगेश्वरः ॥ उवाच न
रशार्दूलं रामं परबलार्दनम् ॥ १ ॥ आगता विनिविष्टाश्च बलिनः कामचारिणः ॥ वानरेंद्रा महेंद्राभाये मद्दिपयवासिनः ॥ २ ॥ तद्मे बहुविक्रान्तिं बलि
भिर्भीमविक्रमैः ॥ आगता वानरा घोरा दैत्यदानवसन्निभाः ॥ ३ ॥ ख्यातकर्मापदानाश्च बलवंतोजितक्लमाः ॥ पराक्रमेषु विख्याता व्यवसायेषु चो
त्तमाः ॥ ४ ॥ पृथिव्यंबुचरारामनानानगनिवासिनः ॥ कोट्योघाश्च इमे प्राप्ता वानरास्तव किंकराः ॥ ५ ॥ निदेशवर्तिनः सर्वे सर्वगुरुहिते स्थिताः ॥ अ
भिप्रेतमनुष्ठातुं तव शक्यं त्यरिंदम ॥ ६ ॥ तद्मे बहुसाहसैरनेकैर्बहुविक्रमैः ॥ आगता वानरा घोरा दैत्यदानवसन्निभाः ॥ ७ ॥ यन्मन्यसे नरव्याघ्रप्रा
प्तकालं तदुच्यताम् ॥ त्वत्सैन्यं त्वद्दशैर्युक्तमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ८ ॥ काममेव मिदं कार्यं विदितं मम तत्त्वतः ॥ तथापि तु यथायुक्तमाज्ञापयितुमर्हसि
॥ ९ ॥ तथा ब्रुवाणं सुग्रीवं रामो दशरथात्मजः ॥ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ ज्ञायतां सौम्यवैदेही यदि जीवति वानवा ॥ स च देशो
महाप्राज्ञयस्मिन्वसति रावणः ॥ ११ ॥ अभिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ॥ प्राप्तकालं विधास्यामि तस्मिन्काले सहत्वया ॥ १२ ॥

त्यर्थः मद्दिपयवासिनः मम विषये वानरा ज्येष्ठाः ॥ २ ॥ बहुविक्रान्तिं बहुपुस्थलेषु कृतपराक्रमैः अतएव भीमविक्रमैः स्वयूथैः सहेति शेषः ॥ ३ ॥ ख्यातं कर्मणियुद्धे अपदानं शौर्यं येषाम् ॥ ४ ॥
अंबुचराः समुद्रमध्यद्वीपचराः कोट्योघा इत्यसंख्यत्वोपलक्षणम् ॥ ५ ॥ गुरुहिते स्वामिहिते तवाभिप्रेतमनुष्ठातुं शक्यंति समर्था इत्यर्थः ॥ ६ ॥ अनेकैः सहेति शेषः ॥ ७ ॥ प्राप्तकालं कालोचितं
तदुच्यतां मनियोगः कार्य इत्यर्थः नन्विदं त्वत्सैन्यं नमन्नियोग्यतामर्हति तत्राह त्वत्सैन्यमिति ॥ ८ ॥ इदं कार्यं सीतान्वेषणरूपम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्मिन्काले वृत्तांतावगत्य नंतरकाले ॥ १२ ॥

अस्मिन्कार्येवानरप्रेषणरूपे अस्यकार्यस्येति सिद्धेरितिशेषः ॥ १३ ॥ ममकार्यविनिश्चयंज्ञात्वेतिशेषः हेवीरत्वंममसुहृदित्यन्वयः ॥ १४ ॥ द्वितीयः सुहृदक्ष्मणापेक्षया ॥ १५ ॥ १६ ॥
सोमसूर्यनिर्जैस्तत्सदृशकांतिभिः ॥ १७ ॥ नयोनीतिः विज्ञः तज्ज्ञस्त्वमितिशेषः ॥ १८ ॥ निलयंरावणस्यनिलयस्थानं यद्वा चतुर्दिक्षुरावणवासस्थानमनेनसूचितम् ॥ १९ ॥ मार्गध्वमिति सा
मान्यतोनिर्धोगः विशेषेणाह नदीमित्यादि द्वितीयानानांप्राप्येतिशेषः ॥ २० ॥ कालिंदीयमुनां यामुनोगिरिर्यमुनोत्पत्तिस्थानभूतः कालिंदगिरिः ॥ २१ ॥ महीकालमहौनद्यौ अथप्राच्य

नाहमस्मिन्प्रभुः कार्येवानरेंद्रनलक्ष्मणः ॥ त्वमस्यहेतुः कार्यस्यप्रभुश्चपुवगेश्वरः ॥ १३ ॥ त्वमेवाज्ञापयविभोममकार्यविनिश्चयम् ॥ त्वंहिजानासि
मेकार्यममवीरनसंशयः ॥ १४ ॥ सुहृद्वितीयोविक्रांतः प्राज्ञः कालविशेषवित् ॥ भवानस्मद्धितेयुक्तः सुहृदाभोर्थवित्तमः ॥ १५ ॥ एवमुक्तस्तुसुग्री
वोविनतं नामयूथपम् ॥ अब्रवीद्रामसान्निध्येलक्ष्मणस्यचधीमतः ॥ १६ ॥ शैलाभं मेघनिर्घोषमूर्जितं पुवगेश्वरम् ॥ सोमसूर्यनिर्जैः सार्धवानरैर्वा
नरोत्तमः ॥ १७ ॥ देशकालनयैर्युक्तो विज्ञः कार्यविनिश्चये ॥ दृतः शतसहस्रेणवानराणां तस्विनाम् ॥ १८ ॥ अधिगच्छदिशं पूर्वासं शैलवनकानना
म् ॥ तत्रसीतांचवैदेहीं निलयं रावणस्य च ॥ १९ ॥ मार्गध्वंगिरिदुर्गे पुवने पुचनदीपुच ॥ नदीं भागीरथीं रम्यां सरयूं कौशिकीं तथा ॥ २० ॥ कालिंदीं
यमुनां रम्यां यामुनंच महागिरिम् ॥ सरस्वतींच सिंधुंच शोणं मणिनिभोदकम् ॥ २१ ॥ महीकालमहींचापिशैलकाननशोभिताम् ॥ ब्रह्ममालान्वि
देहांश्चमालवान्काशिकोसलान् ॥ २२ ॥ मागधांश्चमहाग्रामान्पुंड्रांस्त्वंगांस्तथैव च ॥ भूमिंचकोशकाराणां भूमिंचरजताकराम् ॥ २३ ॥ सर्वंचत
द्विचेतव्यं नृगयद्रिस्ततस्ततः ॥ रामस्यदयितां भार्यासीतां दशरथसुपाम् ॥ २४ ॥ समुद्रमवगाढांश्चपर्वतान्यत्तनानि च ॥ मंदरस्यचयेकोटिंसंश्रिताः
केचिदालयाः ॥ २५ ॥ कर्णप्रावरणाश्चैव तथा चाप्योष्ठकर्णकाः ॥ घोरलोहमुखाश्चैव जवनाश्चैकपादकाः ॥ २६ ॥

देशानाह ब्रह्ममालानिति हिमवद्विध्यमध्यवर्त्यायावतपेक्षयाप्राच्यादिविभागोत्रविवक्षितइत्याहुः ॥ २२ ॥ कोशकाराणां भूमिकौशेयकतंतूपादकजंतूत्पत्तिस्थानभूतां भूमि रजताकरां
रजतखनिम् ॥ २३ ॥ एतानिप्राप्य एतत्पूर्वोक्तं सर्वसर्वविषयं विचेतव्यं तत्रकिंचिचेतव्यंतत्राह रामस्यदयितामिति ॥ २४ ॥ समुद्रमवगाढांस्तमुद्रांतर्गतान् पत्तनानि समुद्रद्वीपवर्तीनि आल
यायामाः ॥ २५ ॥ कर्णप्रावरणाः प्रावरणवस्त्रं द्वद्विरालश्रवणपुटाः ओष्ठकर्णकाः ओष्ठपर्यंतकर्णाः लोहमुखाः लोहवत्कठिनकृष्णमुखाः एकपादकाः एकपादकाः संतो जवना वेगगतयः ॥ २६ ॥

अक्षयाः अक्षयसन्तानाः एते उक्ताः पुरुषाः तथैव पुरुषादकारश्चोत्पेदाः तीक्ष्णसूच्यसदृशतैक्ष्ण्यवती चूडाकेशपाशोयेवाम् ॥ २७ ॥ आममीनाशनाः अपक्वमत्स्यभुजः नरव्याघ्राः अधःप्रदे
नेनराकारा एव सर्वे न उपरि जागे व्याघ्राकारा अनएव घोराः ॥ २८ ॥ काननौकस इति संवोधनं गिरिभिर्ये च गम्यन्ते गिरिना कस्य ये देशा द्वीपाश्च गम्यन्ते ये च पुवनेन कूटनेन गम्यन्ते ये च पुवनेनोडुपेन गम्यन्
ते च विवेकादित्यन्वयः ॥ २९ ॥ ततः परं यत्नवंतो भूत्वा समराज्योपशोभितं यवद्वीपं तथा सुवर्णद्वीपं रूप्यकद्वीपं विचेतव्यमिति शेषः सुवर्णकरमंडितमिति सुवर्णकुर्वतियेतैः शोभितम् ॥ ३० ॥

अक्षयावलवंतश्च तथैव पुरुषादकाः ॥ किरातास्तीक्ष्णचूडाश्च हेमाभाः प्रियदर्शनाः ॥ २७ ॥ आममीनाशनाश्चापिकिराता द्वीपवासिनः ॥ अंतर्ज
लचराघोरानरव्याघ्रा इति स्मृताः ॥ २८ ॥ एतेषामाश्रयाः सर्वे विचेयाः काननौकसः ॥ गिरिभिर्ये च गम्यन्ते पुवनेन पुवेन च ॥ २९ ॥ यत्नवंतो यवद्वीपं
समराज्योपशोभितम् ॥ सुवर्णरूप्यकद्वीपं सुवर्णकरमंडितम् ॥ ३० ॥ यवद्वीपमतिक्रम्य शिशिरोनामपर्वतः ॥ दिवं स्पृशति शृंगेण देवदानवसेवि
तः ॥ ३१ ॥ एतेषां गिरिदुर्गेषु प्रपातेषु वनेषु च ॥ मार्गध्वंसहिताः सर्वे रामपत्नीयशस्विनीम् ॥ ३२ ॥ ततो रक्तजलं प्राप्य शोणाख्यं शीघ्रवाहिनम् ॥ गत्वा
पारं समुद्रस्य सिद्धचारणमवितम् ॥ ३३ ॥ तस्य तीर्थे पुरम्येषु विचित्रेषु वनेषु च ॥ रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ३४ ॥ पर्वतप्रभवानघः सु
भीमबहुनिष्कुटाः ॥ मार्गितव्यादरीमंतः पर्वताश्च वनानि च ॥ ३५ ॥ ततः समुद्रद्वीपांश्च सुभीमानद्रुमहर्षथ ॥ ऊर्मिमंतं महारौद्रं क्रोशंतं मनिलोद्धत
म् ॥ ३६ ॥ तत्रासुरामहाकायाश्छायां गृह्णन्ति नित्यशः ॥ ब्रह्मणा समनुज्ञाता दीर्घकालं बुभुक्षिताः ॥ ३७ ॥ तं कालमेघप्रतिमं महोरगनिपेवितम् ॥
अभिगम्य महानादं तीर्थे नैव महोदधिम् ॥ ३८ ॥ ततो रक्तजलं भीमलोहितं नाम सागरम् ॥ गत्वा प्रेक्ष्य तं चैव बृहतीं कूटशाल्मलीम् ॥ ३९ ॥

ततः परं यवाख्यद्वीपमतिक्रम्य शिशिरनामापर्वतोस्ति ॥ ३१ ॥ एतेषामुक्तद्वीपानाम् ॥ ३२ ॥ ततः समुद्रस्य पारं गत्वा रक्तवर्णजलं अतएव शोणाख्यं नदं प्राप्य ॥ ३३ ॥ तस्य तीर्थे ष्ववतारभेदेषु
॥ ३४ ॥ बहुनिष्कुटाः बहूपवनप्रदेशाः दरीमंतो दरीयुक्ताः ॥ ३५ ॥ समुद्रद्वीपान् उक्तदेशात्परिवर्तीक्षु समुद्रद्वीपान् ऊर्मिमंतमतएव क्रोशंतं महाघोषम् ॥ ३६ ॥ तत्र इक्षुसमुद्रे समनुज्ञाताः सम
नुज्ञातच्छायाद्वारकग्रहणसामर्थ्यादिमंतः छायां गृहीतप्राणिभक्षणानुमत्तिकाश्च ॥ ३७ ॥ इक्षुरसस्यापिश्यामत्वात्तदुदधेः कालमेघप्रतिमत्वं तीर्थेन उपायेनाभिगम्य प्राप्य ॥ ३८ ॥ तत इक्षु
सागरात्परतः रक्तजले रक्तवर्णजलं अतएव लोहिताख्यं कूटशाल्मलीशाल्मलीद्वीपत्वप्रयोजकं दक्षं जंबूद्वीपे जंबुवत् ॥ ३९ ॥

तत्रकूटशाल्मलीसमीपे ॥ ४० ॥ शैलशृंगेषुसुरासमुद्रांतर्वर्तिशैलशृंगेषु लंबंतेअधोमुखादतिशेषः ॥ ४१ ॥ सूर्यस्योदयनंप्रतिसूर्योदयंप्राप्योर्ध्वमुखाःसूर्येणयुव्यमानाःसूर्येणाभितमास्तन्मंडल
ब्रह्मतेजोभितमाः ब्रह्मतेजोभिरहन्त्यहनिचैर्बाणिकप्रवर्तितैर्ब्रह्मविद्यातेजोभिर्निहताःसंतःसुरोदजलेपतंति ततःपुनरुज्जीवितालंबंतेस्म शैलशृंगेष्वितिशेषः अत्रकतककृतः शैलशृंगेषुलंबंतइत्यादि
श्लोकद्वयंप्रक्षिप्तम् तानिरक्षास्मिदेहारुणेद्वीपप्रक्षिपंतीतिश्रुतौअरुणद्वीपेतत्क्षेपोक्तेरचारुणद्वीपप्रसंगाभावात्पाचीनपुस्तकेष्वदर्शनाच्चेत्याहुः ततःपांडुरेति अत्रसुराक्षीरोदयोर्मध्येसर्पिर्दधिसमु

गृहंचवैनतेयस्यनानारत्नविभूषितम् ॥ तत्रकैलाससंकाशंविहितंविश्वकर्मणा ॥ ४० ॥ तत्रशैलनिभाभीमामंदेहानामराक्षसाः ॥ शैलशृंगेषुलंबं
तेनानारूपाभयावहाः ॥ ४१ ॥ तेपतंतिजलेनित्यंसूर्यस्योदयनंप्रति ॥ अभितमाःस्मसूर्येणलंबंतेस्मपुनःपुनः ॥ ४२ ॥ निहताब्रह्मतेजोभिरहन्त्यहनि
राक्षसाः ॥ ततःपांडुरमेघाभंक्षीरोदंनमसागरम् ॥ ४३ ॥ गत्वाद्रक्ष्यथदुर्धर्षामुक्ताहारमिवोर्मिभिः ॥ तस्यमध्येमहान्श्वेतोऽक्रपभोनामपर्वतः
॥ ४४ ॥ दिव्यगंधैःकुसुमितैराचितैश्चनगैर्वृतः ॥ सरश्चराजतैःपद्मैर्ज्वलितैर्हमकैसरैः ॥ ४५ ॥ नाम्नासुदर्शनंनामराजहंसैःसमाकुलम् ॥ विबुधाश्चा
रणायक्षाःकिन्नराश्चाप्सरोगणाः ॥ ४६ ॥ दृष्टाःसमधिगच्छंतिनलिनींतांरिरंसवः ॥ क्षीरोदंसमतिक्रम्यतदाद्रक्ष्यथवानराः ॥ ४७ ॥ जलोदंसागरं
शीघ्रंसर्वभूतभयापहम् ॥ तत्रतत्कोपजंतेजःकृतंहयमुखंमहत् ॥ ४८ ॥ अस्याद्भुतंमहावेगमोदनंसचराचरम् ॥ तत्रविक्रोशतांनादोभूतानांसाग
रौकसाम् ॥ श्रूयतेचासमर्थानांदृष्ट्वाभूद्वदवामुखम् ॥ ४९ ॥

द्वयोर्विवेचनानुक्तिस्तत्रविचेतव्यदुर्गस्थलाभावादितिकतकः अनुक्तमपितदुभयविवेचनमर्थतोवर्गंतव्यमितितीर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मुक्ताहारमिवऊर्मिभिस्तद्वंतमिवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ सरश्चना
म्नासुदर्शनमित्यन्वयः ॥ ४५ ॥ नामशब्दःप्रसिध्यर्थः ॥ ४६ ॥ नलिनीमुक्तमुदर्शनंसरइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ जलोदंशुद्धजलरूपोदकम् तत्रजलसमुद्रेतत्कोपजंऔर्वब्रह्मर्षिकोपजंहयमुखंवदवा
मुखंतेजोब्रह्मणारुतमस्ति ॥ ४८ ॥ अस्याद्भुतंमहावेगंसचराचरंसर्वजगद्युगतिओदनंवदति अनेनतस्यब्रह्मरूपतासूचिता तद्वदवामुखंदृष्ट्वातत्रपतनभीत्याविक्रोशतामसमर्थानांचात्समर्थाना
मपिसागरौकसांभूतानांयोनादोभूत्सश्रूयते ॥ ४९ ॥

स्वादुवत्यशुद्धोदकस्यसमुद्रस्य उत्तरेतरेदितिपाक्तःपाठः ॥ ५० ॥ चंद्रप्रतीकाशंश्वेतवर्णम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ त्रिशिराःशिरःप्रदेशवर्तित्रिस्कंधवान् सवेदिकःआधारवेदिबंधसहितः ॥ ५३ ॥ अयमेवतालःपूर्वस्यांदिशिपूर्वदिग्व्यवस्थायांनिर्माणंकृतम् अभिज्ञाशंकुवत्प्रमाणनिर्माणंकृतमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ कोटिःशिखरम् सवेदिकासाधारपर्वता ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्रशतयोजनदीर्घेउदयगिरिशिखरे ॥ ५७ ॥ तत्रसौमनसेशृंगे त्रिविक्रमेत्रिभिःपदैस्त्रिलोक्याआक्रमणप्रस्तावेप्रथमंपदंतत्रकृत्वाद्वितीयंपदमेरोःशिखरेचकार ॥ ५८ ॥ अस्तानंतरमुत्तरेणजंबूद्वीपंपरिक्रम्यतन्महो

स्वादुदस्योत्तरेतीरेयोजनानित्रयोदश ॥ जातरूपशिलोनामसुमहान्कनकप्रभः ॥ ५० ॥ तत्रचंद्रप्रतीकाशंपन्नगंधरणीधरम् ॥ पद्मपत्रविशालास्तंतोद्रव्यथवानराः ॥ ५१ ॥ आसीनंपर्वतस्याग्रेसर्वदेवनमस्कृतम् ॥ सहस्रशिरसंदेवमनंतनीलवाससम् ॥ ५२ ॥ त्रिशिराःकांचनःकेतुस्तालस्तस्यमहात्मनः ॥ स्थापितःपर्वतस्याग्रेविराजतिसवेदिकः ॥ ५३ ॥ पूर्वस्यांदिशिनिर्माणंकृतंतत्रिदशेश्वरैः ॥ ततःपरहेममयःश्रीमानुदयपर्वतः ॥ ५४ ॥ तस्यकोटिर्दिवंसृष्ट्वाशतयोजनमायता ॥ जातरूपमयीदिव्याविराजतिसवेदिका ॥ ५५ ॥ सालैस्तालैस्तमालैश्चकर्णिकारैश्चपुष्पितैः ॥ जातरूपमयैर्दिव्यैःशोभतेसूर्यसन्निभैः ॥ ५६ ॥ तत्रयोजनविस्तारमुच्छ्रितंदशयोजनम् ॥ शृंगंसौमनसंनामजातरूपमयंध्रुवम् ॥ ५७ ॥ तत्रपूर्वपदंकृत्वापुराविष्णुस्त्रिविक्रमे ॥ द्वितीयंशिखरेमेरोश्चकारपुरुषोत्तमः ॥ ५८ ॥ उत्तरेणपरिक्रम्यजंबूद्वीपंदिवाकरः ॥ दृश्योभवतिभूयिष्ठंशिखरंतन्महोच्छ्रयम् ॥ ५९ ॥ तत्रवैखानसानामवालखिल्यामहर्षयः ॥ प्रकाशमानादृश्यंतेसूर्यवर्णास्तपस्विनः ॥ ६० ॥ अयंसुदर्शनोद्वीपःपुरोयस्यप्रकाशते ॥ तस्मिंस्तेजश्चक्षुश्चसर्वप्राणभृतामपि ॥ ६१ ॥ शैलस्यतस्यपृष्ठेपुंकंदरेपुवनेपुच ॥ रावणःसहवैदेत्यामार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ६२ ॥ कांचनस्यचशैलस्यसूर्यस्यचमहात्मनः ॥ आविष्टातेजसासंध्यापूर्वारकाप्रकाशते ॥ ६३ ॥

च्छद्यंशिखरंसौमनसाख्यंप्राप्यस्थितोदिवाकरोजंबूद्वीपवर्तिनांभूयिष्ठंदृश्योभवति सौमनसेशिखरेइत्यर्थः इदंसत्ययुगाभिप्रायम् त्रेतायांक्षीरसागरमध्यगस्यद्वापरेसुरोदमध्यगस्यकलौलंकामध्यगस्यजंबूद्वीपस्थमनुष्यदृश्यतायाअन्यत्रोक्तत्वात् ॥ ५१ ॥ ६० ॥ यस्यपुरःपुरस्तात्समीपेएव अयंप्रागुक्तसुदर्शनसरश्चिह्नोद्वीपःप्रकाशते तस्मिन्सौमनसशिखरेभगवत्युदितेसर्वप्राणभृतांप्राणिनातेजःसंबंधोभवतिचक्षुश्चप्रकाशते ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कांचनशैलस्यसूर्यस्यचतेजसाआविष्टासमाक्रांतापूर्वासंध्याउदयावच्छिन्नापूर्वादिक्क्रासतीप्रकाशते ॥ ६३ ॥

तदेवाह पूर्वमिति चोहेतौ यतोभुवनस्यप्रकाशनहेतोः सूर्यस्योदयनमवेक्ष्यपूर्वप्रथमपृथिव्याएतद्वारमूर्ध्वस्थानांपृथिवीप्रवेशस्यद्वारंपृथ्वीस्थानांभुवनस्यब्रह्मभुवनस्यप्रवेशद्वारमेतदुदयगिरिरूपं
 कृतमनृषापूर्वादिगुच्यते अन्येतुएतद्वारमेतद्विध्वर्तमहद्भुविवरंरुष्टंरुद्राणातस्मादेवापूर्वादिगुच्यते ॥ ६४ ॥ तस्यशैलस्यउदयशैलस्य ॥ ६५ ॥ ततःपरंउदयाद्रेःपुरस्ताच्चिदशावृतातद्विगधिष्ठा
 चिद्रादिचिदशाधिष्ठिता उदयाचलात्परमगम्यत्वेहेतुमाह रहितेति ॥ ६६ ॥ उक्तार्थोपसंहारः शैलेष्वित्यादि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ सिद्धार्थाःकृतान्वेषणकृत्याः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ यसमा
 पूर्वमेतत्कृतंद्वारंपृथिव्याभुवनस्यच ॥ सूर्यस्योदयनंचैवपूर्वाख्येपादिगुच्यते ॥ ६४ ॥ तस्यशैलस्यपृष्ठेपुनिर्झरेपुगुहासुच ॥ रावणःसहवैदेत्यामा
 गितव्यस्ततस्ततः ॥ ६५ ॥ ततःपरमगम्यास्याद्विपूर्वाच्चिदशावृता ॥ रहिताचंद्रमूर्याभ्यामदृश्यातमसावृता ॥ ६६ ॥ शैलेपुतेपुसर्वेपुकंदरेपुनदीपु
 च ॥ येचनोकामयोद्देशाविचेयातेपुजानकी ॥ ६७ ॥ एतावद्दानरैःशक्यंगंतुवानरपुंगवाः ॥ अभास्करममर्यादंनजानीमस्ततःपरम् ॥ ६८ ॥ अभि
 गम्यतुवैदेहीनिलयंरावणस्यच ॥ मासेपूर्णेनिवर्तध्वमुदयंप्राप्यपर्वतम् ॥ ६९ ॥ ऊर्ध्वमासान्नवस्तव्यंवसन्वध्योभवेन्मम ॥ सिद्धार्थाःसन्निवर्तध्व
 मधिगम्यचमैथिलीम् ॥ ७० ॥ महेंद्रकांतावनखंडमंडितांदिशंचरित्वानिपुणेनवानराः ॥ अवाप्यसीतारघुवंशजप्रियांततोनिवृत्ताःसुखिनोभ
 विष्यथ ॥ ७१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततःप्रस्थाप्यसुग्रीवस्त
 न्महद्दानंरंवलम् ॥ दक्षिणांप्रेषयामासवानरानभिलक्षितान् ॥ १ ॥ नीलमग्निमुतंचैवहनूमंतंचवानरम् ॥ पितामहमुतंचैवजांबवंतंमहौजसम्
 ॥ २ ॥ सुहोत्रंचशरारिंचशरगुल्मतंयैवच ॥ गजंगवाक्षंगवयंसुपेणंरुपभंतथा ॥ ३ ॥ मेदंचद्विविदंचैवसुपेणंगंधमादनम् ॥ उल्कामुखमनंगंचहु
 ताशनमुताबुधौ ॥ ४ ॥ अंगदप्रमुखान्वीरान्वीरःकपिगणेश्वरः ॥ वेगविक्रमसंपन्नान्संदिदेशविशेषवित् ॥ ५ ॥ तेषामग्रेसरंचैवबृहद्बलमथांगदम् ॥
 विधायहरिर्वीराणामादिशदक्षिणांदिशम् ॥ ६ ॥

नः ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीधेराभायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततइति अभिलक्षितान्कार्यसमर्थत्वेननिर्णीतान् ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ अवंसुपेणस्तारापितुरन्यः हुताशनमुताविति अग्नित्वव्याप्यहुताशनत्वमित्यग्निहुताशनयोर्मेदः ॥ ४ ॥ विशेषवित्अन्वेष्टव्यदेशविशेषवित् ॥ ५ ॥ अग्रेसरंमुख्यं असंपहमि
 तिपाठैःसंकोचप्रभुमित्यर्थः ॥ दक्षिणांदिशमादिशदन्वेष्टव्यत्वेनेतिशेषः ॥ ६ ॥

तस्यांदिशि ये दुर्गमास्तान्समुदाहरदुवाच ॥ ७ ॥ अत्राप्यार्यावर्तपेक्षया दक्षिणत्वं तदाह सहस्रशिरसं सहस्रशिखरम् ॥ ८ ॥ गोदावरीं विध्य पूर्वप्रदेशवर्तिगोदावरीं नदीं मेखलादयो देशभेदाः ॥ ९ ॥ ऋष्टिकानि तिपाठः ॥ १० ॥ मत्स्याश्च कलिगाश्च तान् ॥ ११ ॥ नदीं गोदावरीं दंडकारण्यवर्तिगोदावरीप्रदेशम् ॥ १२ ॥ अयोमुख इति मलयस्य नामांतरं सुचंदनवनत्वालगात् ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ तस्यायोमुखपर्यायस्य ॥ १५ ॥ अगस्त्यमिति यद्यपि पंचवटीत उद्गमाग्रेः गस्याश्रमः पूर्वमुक्तस्तथाप्यत्रापि बोध्यः वाल्मीकेनेके देशेष्वाश्रमवत् समाननामान्य एवायमित्यन्ये ॥ १६ ॥
 ये केचन समुद्रेशास्तस्यांदिशि सुदुर्गमाः ॥ कपीशः कपिमुख्यानां सतेषां समुदाहरत् ॥ ७ ॥ सहस्रशिरसं विध्य नानाद्रुमलतायुतम् ॥ नर्मदां च नदीं रम्यां महोरगनिपेविताम् ॥ ८ ॥ ततो गोदावरीं रम्यां रुष्णवेणीं महानदीम् ॥ मेखलानुकालांश्चैव दशार्णनगराण्यपि ॥ ९ ॥ आब्रवंती मवंती च सर्वमेवानुपश्यत ॥ विदभानृष्टिकांश्चैव रम्यान्माहिषकानपि ॥ १० ॥ तथा मत्स्यकलिगांश्च कौशिकांश्च समंततः ॥ अन्वीक्ष्य दंडकारण्यं सपर्वतनदीगुहम् ॥ ११ ॥ नदीं गोदावरीं चैव सर्वमेवानुपश्यत ॥ तथैवांध्रांश्च पुंड्रांश्च चोलाभ्यांश्च केरलान् ॥ १२ ॥ अयोमुखश्च गंतव्यः पर्वतो धातुमंडितः ॥ विचित्रशिखरः श्रीमांश्च त्रपुष्पितकाननः ॥ १३ ॥ सुचंदनवनोद्देशो मार्गितव्यो महागिरिः ॥ ततस्तामापगां दिव्यां प्रसन्नसलिलाशयाम् ॥ १४ ॥ तत्र द्रक्ष्यथ कावेरीं विहतामप्सरोगणैः ॥ तस्यासीतं नगस्याग्रे मलयस्य महौजसः ॥ १५ ॥ द्रक्ष्यथादित्यसंकाशमगस्त्यनृपिसत्तमम् ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञाताः प्रसन्ने नमहात्मना ॥ १६ ॥ तास्य पर्णी ग्राहजुष्टां तरिष्यथ महानदीम् ॥ सा चंदनवनैश्चित्रैः प्रच्छन्नद्वीपवारिणी ॥ १७ ॥ कांतेव युवती कांतं समुद्रमवगाहते ॥ ततो हेममयं दिव्यं मुक्तामणिविभूषितम् ॥ १८ ॥ युक्तं कवाटं पांश्यानां गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥ ततः समुद्रमासाद्य संप्रधार्यार्थं निश्चयम् ॥ १९ ॥ अगस्त्येनांतरे तत्र सागरविनिवेशितः ॥ चित्रसानुनगः श्रीमान्महेंद्रः पर्वतोत्तमः ॥ २० ॥ जातरूपमयः श्रीमानवगाढो महार्णवम् ॥ नानाविधैर्नगैः फुल्लैर्लताभिश्चोपशोभितम् ॥ २१ ॥ देवपिपक्षप्रवरैरप्सरोगणैश्च शोभितम् ॥ सिद्धचारणसंघैश्च प्रकीर्णं सुमनोरमम् ॥ २२ ॥

ग्राहजुष्टामित्यादिना च पर्णी विशेषणम् चंदनैः प्रच्छन्नानि द्वीपानि वारिचयस्याः सा प्रच्छन्नद्वीपवारिणी प्रच्छन्नशरीरेति यावत् ॥ १७ ॥ अतएव युवती कांतेव ॥ १८ ॥ युक्तं पुरप्राकारघटितं अर्थे समुद्रतरणरूपे निश्चयं शक्ताशक्तनिश्चयं संप्रधार्य कृत्वा ॥ १९ ॥ तत्र प्लवनसाधनभूतः पर्वत उपदिश्यते अगस्त्येनेति सागरेतरे सागरस्वातसंविधिन्यंतरे अवकाशे अगस्त्येन विनिवेशितः प्रतिष्ठापितो महेंद्रः पर्वतोत्तमोऽस्ति श्रीमान्मुंदरः ॥ २० ॥ अवगाढः प्रविष्टैकपार्श्वः ॥ २१ ॥ २२ ॥

तं उक्तविशेषणविशिष्टसहस्राक्ष उपैतीत्यनेन महेंद्राधिष्ठितत्वादन्यथानामकत्वं महेंद्रस्य सूचितं अपरेपारे अपरेपरीरे अपरशब्दो विशेषवार्त्ता परतीरविशेषे प्रतिष्ठित इति शेषः द्वीप इति उत्तरभागे दक्षिणे लवणसमुद्र इति तस्य द्वीपत्वं सागरस्वातोप्येकदेशेनोदग्भागे च समुद्रसंबद्धः ॥ २३ ॥ दीप्तः स्वर्णभूयिष्ठत्वात् तत्र द्वीपे सर्वात्मना सर्वप्रकारेण विशेषतः एकदेशमप्यनुपेक्ष्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ समुद्रसंबद्धत्वात् सागरोपि समुद्रत्वेन समुद्रश्च सागरत्वेन व्यवक्रियत इत्यविरोधः तस्य तुरावणस्य तु भोजनी भोक्तुं शीला ॥ २६ ॥ संशयान् संशयविषयान् देशान्निःसंशयान् सम्यगन्वेषणेन कृत्वा ततो नष्टं

तमुपैतिसहस्राक्षः सदापर्वमुपर्वम् ॥ द्वीपस्तस्यापरेपारे शतयोजनविस्तृतः ॥ २३ ॥ अगम्यो मानुषैर्दीपस्तं मार्गध्वंसमंततः ॥ तत्र सर्वात्मना सीता मार्गितव्या विशेषतः ॥ २४ ॥ सहिदंशस्तु वध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ राक्षसाधिपतेर्वासः सहस्राक्षसमद्युतेः ॥ २५ ॥ दक्षिणस्य समुद्रस्य मध्ये तस्य तुराक्षसी ॥ अंगारकेति विख्याता छाया माक्षिप्य भोजनी ॥ २६ ॥ एवं निःसंशयान् कृत्वा संशयान्नष्टं संशयाः ॥ मृगयध्वं न रेंद्रस्य पत्नी ममिततेजसः ॥ २७ ॥ तमतिक्रम्य लक्ष्मीवान्समुद्रेशतयोजने ॥ गिरिः पुष्पितकोनामसिद्धचारणसेवितः ॥ २८ ॥ चंद्रसूर्याशुसंकाशः सागरांबुसमाश्रयः ॥ भ्राजते विपुलैः शृंगैरंवरं विलिखन्निव ॥ २९ ॥ तस्यैकं कांचनं शृंगं सेवते यं दिवाकरः ॥ नतं कृतघ्नाः पश्यंति न नृशंसाननास्तिकाः ॥ ३० ॥ प्रणम्य शिरसा शैलं तं विमार्गय वानराः ॥ तमतिक्रम्य दुर्धर्षमूर्यवान्नामपर्वतः ॥ ३१ ॥ अध्वना दुर्विगाहेन योजनानि चतुर्दश ॥ ततस्तमप्यतिक्रम्य वैद्युतोनामपर्वतः ॥ ३२ ॥ सर्वकामफलैर्दृष्टैः सर्वकालमनोहरैः ॥ तत्र भुक्त्वा वरार्हाणि मूलानि च फलानि च ॥ ३३ ॥ मधूनि पीत्वा जुष्टानि परंगच्छत वानराः ॥ तत्र नेत्रमनःकांतः कुंजरो नामपर्वतः ॥ ३४ ॥ अगस्त्यभवनं यत्र निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं दशयोजनम् ॥ ३५ ॥

शया आप्रसत्वासत्वनिश्चयास्तप्रासत्वेन तितलं का द्वीपमतिक्रम्य मृगयध्वम् ॥ २७ ॥ कमार्गणीया तत्राह लक्ष्मीवानिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्य कांचनं शृंगमस्ति यं भगवान्सूर्यः सेवते नित्यं सन्निहितो जवति शृंगशब्दोर्ध्वार्त्तादिः अतश्चंद्रसूर्याधिष्ठितत्वाच्च कृतघ्नानपश्यति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ चतुर्दशेति तैत्तिरीयपुनर्विद्वत्तत्त्वं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तत्र कुंजरपर्वते अगस्त्यभवनवर्णनं योजनेत्यादि इदं तृतीयमगस्त्यस्थानम् ॥ ३५ ॥

शरणं गृहमगस्त्यत्येति शेषः तत्र कुंजरपर्वते एव आलयशब्दो नित्यं पुल्लिङ्गः यद्यपि भोगवती रसानले प्रसिद्धा तथापि रावणस्य जनस्थानवत्सर्पाणामपि भोगवत्याख्यपुरं भूमावप्यस्तीति वासुकेर्भुव
 उपर्यपि योगवैजयन्ति स्थिति रिति चेत् एवावगन्तव्यं यथागस्त्यस्य कुंजरपर्वतावच्छिन्ने विश्वकर्मनिर्मितभवेन क्षत्रपदे मलये पंचवटी दक्षिणभागे च वासस्तथेति ध्येयम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ निर्यायविशे
 प्तो गत्वा ॥ ३८ ॥ समावृता गुप्तास्ते च मार्गितव्याः ऋषजसंस्थितिः ऋषभाकारसंस्थानवान् ॥ ३९ ॥ गोशीर्षकादयश्चंदनभेदाः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तच्चंदनास्त्रपृत्वे हेतुः रोहिता इति ॥ ४२ ॥
 शरणं कांचनं दिव्यं नानारत्नविभूषितम् ॥ तत्र भोगवती नाम सर्पाणामालयः पुरी ॥ ३६ ॥ विशालरथ्या दुर्धर्षा सर्वतः परिरक्षिता ॥ रक्षिता पन्नगै
 र्यैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाविषैः ॥ ३७ ॥ सर्पराजो महाघोरो यस्यां वसति वासुकिः ॥ निर्याय मार्गितव्या च सा च भोगवती पुरी ॥ ३८ ॥ तत्र चानंतरोद्देशाये
 केचन समावृताः ॥ तंच देशमतिक्रम्य महानृपभसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ सर्वरत्नमयः श्रीमानृपभो नाम पर्वतः ॥ गोशीर्षकं पद्मकंच हरिश्चामंच चंदनम्
 ॥ ४० ॥ दिव्यमुत्पद्यते यत्र तच्चैवाग्निसमप्रभम् ॥ ननु तच्चंदनं दृष्ट्वा स्त्रपृत्वं तु कदाचन ॥ ४१ ॥ रोहितानामगंधर्वाघोरं रक्षंति तद्वनम् ॥ तत्र गंधर्वपतयः
 पंचमूर्यसमप्रभाः ॥ ४२ ॥ शैलूषो ग्रामणीः शिशुः शुको बभ्रुस्तथैव च ॥ रविसोमाग्निवपुषां निवासः पुण्यकर्मणाम् ॥ ४३ ॥ अंते पृथिव्या दुर्धर्षा स्त
 तः स्वर्गजितः स्थिताः ॥ ततः परं नवः सेव्यः पितृलोकः सुदारुणः ॥ ४४ ॥ राजधानीयमस्यै पाकप्रेतमसावृता ॥ एतावदेव युष्माभिर्वीरवानरपुंगवाः ॥
 शक्यं विचेतुं गंतुं वानातो गतिमतां गतिः ॥ ४५ ॥ सर्वमेतस्मालोक्य यच्चान्यदपि दृश्यते ॥ गतिं विदित्वा वैदेह्याः सन्निवर्तितुमर्हथ ॥ ४६ ॥ यश्च मा
 सान्निवृत्तो घेदृशसीतेति वक्ष्यति ॥ मत्तुल्यविभवो भोगैः सुखं स विहरिष्यति ॥ ४७ ॥ ततः प्रियतरां नास्ति मम प्राणाद्विशेषतः ॥ कृतापराधो बहुशो
 मम बंधुर्जविष्यति ॥ ४८ ॥ अमितबलपराक्रमा भवंतो विपुलगुणेषु कुलेषु च प्रसूताः ॥ मनुजपति सुतां यथा लभध्वं तदधिगुणं पुरुषार्थमारभध्वम्
 ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांठे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४९ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ४३ ॥ तत्र ऋषजात्परतः पृथिव्या अंते पुण्यकर्मणां निवासस्तत्र स्वर्गजित एव स्थिता भवन्ति अतो हेतोस्ततः परं पितृलोको न सेव्यः अगम्यः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ बहुशः कृतापराधो
 पीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ लज्जं लप्स्यध्वम् तथा तत्कार्यमुद्दिश्याधिगुणमधिकगुणोपेतं पुरुषार्थं पुरुषयत्नमारभध्वम् ॥ ४९ ॥ धत्तमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मी
 कीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांठे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥

अथेति ॥ १ ॥ श्वशुरत्वायां जलिः प्रणम्या ब्रवीत् एतद्विशेषकथनायैव पुनरब्रवीदित्युक्तिः ॥ २ ॥ महर्षिपुत्रं मारीचं महर्षेर्मरीचेः पुत्रं अर्चिष्मन्तं अर्चिष्मदाख्यम् अयं ते पुत्रधानः अर्चिर्मात्या
ख्या अन्वेपि मरीचिपुत्राः ॥ ३ ॥ मारीचशब्दस्य द्युत्यन्तरसंभवान्मरीचिपुत्रानित्युक्तम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ परिमार्गं धर्मार्गं ध्वम् चंद्रचित्रानिति शूरान्भीमानिति पाठांतरम् देशविशेषादमे ॥ ६ ॥ विपुला

अथ प्रस्थाप्य सहरीन्सुग्रीवोदक्षिणां दिशम् ॥ अब्रवीन्मेघसंकाशं सुपेणं नामवानरम् ॥ १ ॥ तारायाः पितरं राजा श्वशुरं भीमविक्रमम् ॥ अब्रवी
त्वां जलिर्वाक्यमभिगम्य प्रणम्य च ॥ २ ॥ महर्षिपुत्रं मारीचमर्चिष्मन्तं महाकपिम् ॥ वृतं कपिवरैः शूरैर्महेंद्रसदृशद्युतिम् ॥ ३ ॥ बुद्धिविक्रमसंपन्नं वै
न ते यसमद्युतिम् ॥ मरीचिपुत्रान्मारीचानर्चिर्मात्यान्महाबलान् ॥ ४ ॥ ऋषिपुत्रांश्च तान्सर्वान्प्रतीचीमादिशदिशम् ॥ द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां कपी
नां कपिसत्तमाः ॥ ५ ॥ सुपेणप्रमुखायूयं वै देहीं परिमार्गय ॥ सौराष्ट्रान्सह्याद्वीकांश्चंद्रचित्रांस्तथैव च ॥ ६ ॥ स्फीतान् जनपदान् रम्यान् विपुलानि पु
राणि च ॥ पुन्नागगहनं कुक्षिबकुलोद्दालकाकुलम् ॥ ७ ॥ तथा केतकखंडांश्च मार्गध्वं हरिपुंगवाः ॥ प्रत्यक्स्रोतोवहाश्चैव नद्यः शीतजलाः शिवाः ॥ ८ ॥
तापसानामरण्यानिकां तारगिरयश्च ये ॥ तत्र स्थलीर्मरुप्राया अत्युच्चशिशिराः शिलाः ॥ ९ ॥ गिरिजालावृतां दुर्गामार्गित्वा पश्चिमां दिशम् ॥ ततः प
श्चिममागम्य समुद्रं द्रष्टुमर्हथ ॥ १० ॥ तिमिनकाकुलजलंगत्वाद्रक्ष्यथ वानराः ॥ ततः केतकखंडेषु तमालगहनेषु च ॥ ११ ॥ कपयो विहरिष्यंति नारि
केलवनेषु च ॥ तत्र सीतां च मार्गध्वं निलयं रावणस्य च ॥ १२ ॥ वेलातलनिविष्टेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥ मुरचीपत्तनं चैव रम्यं चैव जटापुरम् ॥ १३ ॥ अवं
तीमंगले पांच तथा चालक्षितं वनम् ॥ राष्ठाणि च विशालानि पत्तनानि ततस्ततः ॥ १४ ॥ सिंधुसागरयोश्चैव संगमे तत्र पर्वतः ॥ महान्सोमगिरिना
मशतशृंगो महाद्रुमः ॥ १५ ॥ तत्र प्रस्ये पुरस्येऽपु सिंहाः पक्षगमाः स्थिताः ॥ तिमिमत्स्यगजाश्चैव नीडान्यारोपयंतिते ॥ १६ ॥

निविशालानि कुक्षिदेशविशेषः ॥ ७ ॥ प्रत्यक्स्रोतोवहाः पश्चिमाभिमुखप्रवाहाः ॥ ८ ॥ कांतारगिरयः कांतारयुक्ता गिरयः स्थली अकृत्रिमाभूः शिशिराः शीतलाः ॥ ९ ॥ तत्रादर्शने ततः किंचि
त्पश्चिमंगत्वासमुद्रं द्रष्टुमर्हथ तत्र समुद्रं द्रक्ष्यथेति निश्चय एव ॥ १० ॥ ११ ॥ कपयो भवत्सैनिकाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवंत्यंगलेपेऽप्युर्वो आलक्षिताख्यं वनम् ॥ १४ ॥ महाद्रुमः महान्तोद्गुमायस्मि
न्तः ॥ १५ ॥ सिंहास्तदाख्याः पक्षगमाः पक्षिणः स्थिताः तेषां पक्षिणः तिमिमत्स्यगजान् नीडानि स्ववासस्थानान्यारोपयंति प्रापयंति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ नोयपूर्णप्रस्थे ॥ १८ ॥ कोटिशृंगम् समुद्रस्य मध्ये इति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ घोराणामतएव पापकर्मणां संहर्तृणाम् पावकार्चिः प्रतीकाशाः कोटयः समवेता इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ ना
त्यासादयितव्याः नद्रष्टव्यानां पराङ्मुख्यावा नादेयं न पापम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ यत्नः कर्तव्यो मार्गण इति शेषः ननु पापकारित्वात्तदनासादने कथं तत्र मार्गणं संभवति आह न हितेभ्य इति तद्देशे मृगप
तानि नीडानि सिंहानां गिरिशृंगगताश्च ये ॥ इमास्तस्मात्स्वमातंगास्तोयदस्वननिःस्वनाः ॥ १७ ॥ विचरन्ति विशालेस्मिंस्तोयपूर्णसमंततः ॥ तस्य शृंगं दि
वस्पृशं कांचनं चित्रपादपम् ॥ १८ ॥ सर्वमाशु विचेतव्यं कपिभिः कामरूपिभिः ॥ कोटितत्र समुद्रस्य कांचनीं शतयोजनाम् ॥ १९ ॥ दुर्दर्शी पारिया
त्रस्य गन्वाद्रक्ष्यथ वानराः ॥ कोट्यस्तत्र चतुर्विंशद्वंधवाणां तपस्विनाम् ॥ २० ॥ वसंत्यग्निनिकाशानां घोराणां पापकर्मणाम् ॥ पावकार्चिः प्रतीका
शाः समवेताः समंततः ॥ २१ ॥ नात्यासादयितव्यास्ते वानरैर्भीमविक्रमैः ॥ नादेयं च फलं तस्माद्देशात्किंचित्पुर्वंगमैः ॥ २२ ॥ दुरासदाहिते वीराः सत्त्व
वंतो महाबलाः ॥ फलमूलानितेतत्र रक्षंते भीमविक्रमाः ॥ २३ ॥ तत्र यत्नश्च कर्तव्यो मार्गितव्या च जानकी ॥ न हितेभ्यो भयं किंचित्कपित्वमनुवर्त
ताम् ॥ २४ ॥ तत्र वैदूर्यवर्णा भोवजसंस्थानसंस्थितः ॥ नानाद्रुमलताकीर्णो वज्रो नाम महागिरिः ॥ २५ ॥ श्रीमान्समुद्रितस्तत्र योजनानां शतं सम
म् ॥ गुहास्तत्र विचेतव्याः प्रयत्नेन पुर्वंगमाः ॥ २६ ॥ चतुर्भागे समुद्रस्य चक्रवान्नाम पर्वतः ॥ तत्र चक्रं सहस्रारं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ २७ ॥ तत्र पंच
जनं हत्वा हयग्रीवं च दानवम् ॥ आजहार ततश्चक्रं शंखं च पुरुषोत्तमः ॥ २८ ॥ तत्र सानुपुरम्ये पु विशालासु गुहासु च ॥ रावणः सहवैदेत्या मार्गितव्य
स्ततस्ततः ॥ २९ ॥ योजनानि चतुःषष्टिर्वराहो नाम पर्वतः ॥ सुवर्णशृंगः सुमहान गाधे वरुणालये ॥ ३० ॥ तत्र प्राग्ज्योतिषं नाम जातरूपमयं पुरम् ॥
तस्मिन्वसति दुष्टात्मानरको नाम दानवः ॥ ३१ ॥ तत्र सानुपुरम्ये पु विशालासु गुहासु च ॥ रावणः सहवैदेत्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ३२ ॥

व्यादिव व्याकृतं नृगस्य भावेतिष्ठतामित्यर्थः अतएव नापराङ्मुख्या इति पूर्वव्याख्यातम् ॥ २४ ॥ वैदूर्यवर्ण आभाचयस्य सः वज्रवत्कठिनसंस्थानेन संस्थितः ॥ २५ ॥ समुद्रितः प्रतिष्ठितः समं आया
मतो विस्तारतश्च शतयोजन इत्यर्थः ॥ २६ ॥ चतुर्भागे चतुर्थभागे गत इति शेषः ॥ २७ ॥ तत्र चक्रवत्पर्वते पंचजनं तदारुणम् हयस्येव ग्रीवायस्य तं च ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तत्र वराहपर्वते जात
रूपं स्वर्णम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

कांचनांतरदर्शनं कांचनगर्भांतरा निदेशायस्मिस्तस्य दर्शनं भविष्यतीति शेषः ॥ ३३ ॥ तं प्राप्य स्थिता गजादयस्तेन शब्देन स्वध्वनिजप्रतिध्वनिशब्देन दर्पिताः सर्वतोऽभिगर्जन्ति ॥ ३४ ॥ सः सौवर्ण इति उक्तः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेषां पट्टि सहस्रपर्वतानां मध्ये राजेव मेरुवत्कांचनः पर्वतोस्ति एनं सार्वर्णिमेरुरिति वदन्ति ॥ ३८ ॥ कीदृशो वरस्तत्राह तेनैवमिति आदित्येन एव मुक्त इत्येवंशब्दा

तमतिक्रम्य शैलेंद्रं कांचनांतरदर्शनम् ॥ पर्वतः सर्वसौवर्णो धाराप्रसवणायुतः ॥ ३३ ॥ तं गजाश्ववराहाश्वसिंहाव्याघ्राश्वसर्वतः ॥ अभिगर्जन्ति स ततं तेन शब्देन दर्पिताः ॥ ३४ ॥ यस्मिन्हरिहयः श्रीमान्महेंद्रः पाकशासनः ॥ अभिषिक्तः सुरैराजामेघो नाम स पर्वतः ॥ ३५ ॥ तमतिक्रम्य शैलेंद्रं महेंद्रपरिपालितम् ॥ पण्डिगिरि सहस्राणिकं च नानि गमिष्यथ ॥ ३६ ॥ तरुणादित्यवर्णा निभ्राजमानानि सर्वशः ॥ जातरूपमयैर्दक्षैः शोभितानि सुपुष्पितैः ॥ ३७ ॥ तेषां मध्ये स्थितो राजामेरुत्तमपर्वतः ॥ आदित्येन प्रसन्नेन शैलोदत्तवरः पुरा ॥ ३८ ॥ तेनैव मुक्तः शैलेंद्रः सर्व एव त्वदाश्रयाः ॥ मत्प्रसादाद्भविष्यन्ति दिवारात्रौ च कांचनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि ये चापि वत्स्यन्ति देवगन्धर्वदानवाः ॥ ते भविष्यन्ति भक्ताश्च प्रभया कांचनप्रभाः ॥ ४० ॥ विश्वे देवाश्च वसवो मरुतश्च दिवौकसः ॥ आगत्य पश्चिमां संध्यां मेरुमुत्तमपर्वतम् ॥ ४१ ॥ आदित्यमुपतिष्ठन्ति तैश्च सूर्योऽभिपूजितः ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां सत्संगच्छति पर्वतम् ॥ ४२ ॥ योजनानां सहस्राणि दशतानि दिवाकरः ॥ मुहूर्तार्धेन तं शीघ्रमभियाति शिलोच्चयम् ॥ ४३ ॥ शृंगेतस्य महद्व्यं भवनं मूर्यसन्निभम् ॥ प्रासादगणसंवाधं विहितं विश्वकर्मणा ॥ ४४ ॥ शोभितं तरुभिश्चित्रैर्नानापक्षिसमाकुलैः ॥ निकेतं पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥ ४५ ॥ अंतरामेरुमस्तं च तालोदशशिरामहान् ॥ जातरूपमयः श्रीमान्भ्राजते चित्रवेदिकः ॥ ४६ ॥ तेषु सर्वेषु दुर्गेषु सरस्सु च सरित्सु च ॥ रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ४७ ॥ यत्र तिष्ठति धर्मज्ञस्तपसा स्वेन भावितः ॥ मेरुसार्वर्णिरित्ये पख्याता वै ब्रह्मणा समः ॥ ४८ ॥

र्थः सर्व एवेति ॥ ३९ ॥ तेजः कामयीति शेषः कांचनप्रभाश्च भविष्यन्ति ॥ ४० ॥ विश्वे देवादयस्तमुत्तमपर्वतं मेरुसार्वर्णिमेरुमागत्य तत्र स्थित्वा पश्चिमां संध्यां प्राप्य आदित्यमुपतिष्ठन्ति इत्यभिमेणाच्ययः ॥ ४१ ॥ इतः पूर्वभागस्था अनुक्ता अपि द्वीपा विचेतव्या इत्यर्थतः सिद्धम् ॥ ४२ ॥ ततः परं दशयोजनसहस्रेऽस्ताचल इत्याह योजनानामिति तान्युक्तसंख्यायोजनानि अतीत्येति शेषः मुहूर्तार्धमेकाघटीतया तं शिलोच्चयमस्तमभियाति ॥ ४३ ॥ अथ वरुणपुरवर्णनम् शृंगे इति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दशशिराः दशस्कंधः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यत्र मेरौ ब्रह्मणा समः महामेरुवर्तिप्रजापति समः ॥ ४८ ॥

मैथिलीप्रतिप्रवृत्तिमैथिलीसंबन्धिप्रवृत्तिप्रवृत्त्यन्वयः ॥ ४९ ॥ एतावत्तुदयाचलमारभ्यमेरुसावर्णिपर्यंतम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ निवर्ततनिवर्तध्वम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दिष्टंसंदिष्टम् ॥ ५४ ॥
 प्रमाणकर्तव्याकर्तव्यनिश्चायकाः अथापि एनेमुपेणविशिष्यप्रमाणसंस्थाप्य ॥ ५५ ॥ कृतस्यप्रतिकर्मणा उपकारप्रत्युपकारेण अस्यकार्यस्येति रावणवधांतरामकार्यस्येत्यर्थः ॥ ५६ ॥
 प्रवृत्त्योमेरुसावर्णिर्महर्षिः सूर्यसन्निभः ॥ प्रणम्यशिरसाभूमौप्रवृत्तिमैथिलीप्रति ॥ ४९ ॥ एतावज्जीवलोकस्यभास्करोरजनीक्षये ॥ कृत्वाविति
 मिरंसर्वमस्तंगच्छतिपर्वतम् ॥ ५० ॥ एतावद्दानरैः शक्यंगंतुवानरपुंगवाः ॥ अभास्करममर्यादंनजानीमस्ततःपरम् ॥ ५१ ॥ अवगम्यतुवैदेहींनिलं
 यंरावणस्यच ॥ अस्तंपर्वतमासाद्यपूर्णमासेनिवर्तत ॥ ५२ ॥ ऊर्ध्वमासान्नवस्तव्यंसन्वध्योभवेन्मम ॥ सहैवशूरोयुष्माभिः श्वशुरोमेगमिष्यति
 ॥ ५३ ॥ श्रोतव्यंसर्वमेतस्यभवद्विदिष्टकारिभिः ॥ गुरुरेवमहाबाहुः श्वशुरोमेमहाबलः ॥ ५४ ॥ भवंतश्चापिविक्रांताः प्रमाणंसर्वएवहि ॥ प्रमाणमेतं
 संस्थाप्यपश्यध्वंपश्चिमांदिशम् ॥ ५५ ॥ कृतकृत्याभविष्यामः कृतस्यप्रतिकर्मणा ॥ अतो न्यदपियत्कार्यकार्यस्यास्यप्रियंभवेत् ॥ संप्रधार्यभवद्वि
 श्वदेशकालार्थसंहितम् ॥ ५६ ॥ ततः सुपेणप्रमुखाः पुंवंगमाः सुग्रीववाक्यनिपुणंनिशम्य ॥ आमंभ्यसर्वेपुवगाधिपास्तेजम्मुदिशंतांवरुणाभिगु
 णाम् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीम० वा० आ० कि० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ततः संदिश्यसुग्रीवः श्वशुरंपश्चिमांदिशम् ॥ वीरंशतबलं
 नामवानरंवानरेश्वरः ॥ १ ॥ उवाचराजासर्वज्ञः सर्ववानरसत्तमः ॥ वाक्यमात्महितंचैवरामस्यचहितंतदा ॥ २ ॥ दतः शतसहस्रेणत्वद्विधानांवनौ
 कसाम् ॥ वैवस्वतसुतैः सार्धंप्रविष्टः सर्वमंत्रिभिः ॥ ३ ॥ दिशंत्युदीचीं विक्रांतहिमशैलावतंसिकाम् ॥ सर्वतः परिमार्गध्वंरामपत्नींयशस्विनीम् ॥ ४ ॥
 अस्मिन्कार्येविनिर्वृत्तेकृतेदाशरथेः प्रिये ॥ कृणाम्मुकाभविष्यामः कृतार्थार्थविदांवर ॥ ५ ॥ कृतं हि प्रियमस्माकंराघवेणमहात्मना ॥ तस्यचेत्यति
 कारोस्ति सफलं जीवितंभवेत् ॥ ६ ॥ अर्थिनः कार्यनिर्वृत्तिमकर्तुरपियश्चरेत् ॥ तस्यस्यात्सफलंजन्मकिंपुनः पूर्वकारिणः ॥ ७ ॥

॥ ५० ॥ यममानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयआदिकाव्येकिंफिधाकांडेद्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥ सर्वज्ञः देशव
 त्तानिज्ञः ॥ २ ॥ वैवस्वतसुतैर्यमसुतैः ॥ ३ ॥ विक्रान्तिशतबलस्यसंबुद्धिः सर्वतइतिसामान्यतोनियोगः ॥ ४ ॥ विनिर्वृत्तेविशेषेणानुष्ठिते कृतार्थाः कृतकृत्याः अर्थविदांलब्धाभीष्टानाम् सं
 धिरार्थः ॥ ५ ॥ अस्तिक्रियेत ॥ ६ ॥ अर्थिनः स्वस्माद्ययोजनार्थिनः कार्यनिर्वृत्तितदयोजनानुष्ठानम् अकर्तुः पूर्वमुपकाराकर्तुरपियश्चरेत्कुर्यात् ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ इमानिवक्ष्यमाणानि ॥ १० ॥ प्रस्थलान्भरतांश्चैवशिशैः कुरुवदक्षिणकुरु ॥ ११ ॥ १२ ॥ लोघपद्मकखंडेषुहैमवतेष्वितिशेषः ॥ १३ ॥ तंकालाख्यंपर्वतम् ॥ १४ ॥ तस्य
शैलेषुगंडपर्वतेषु पर्वतेषुततोमहत्सुतेषु ॥ १५ ॥ तंकालपर्वतम् ॥ १६ ॥ ततःसुदर्शनात्परतः पतगाःपक्षिणः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तंदेवसखपर्वतमतिक्रम्य आकाशंशून्यदेशम् शून्यत्वोपपादकम्

एतांबुद्धिसमास्थायदृश्यतेजानकीयथा ॥ तथाभवद्भिःकर्तव्यमस्मत्प्रियहितैपिभिः ॥ ८ ॥ अयंहिसर्वभूतानांमान्यस्तुनरसत्तमः ॥ अस्मासुचगतः
प्रातिरामःपरपुरंजयः ॥ ९ ॥ इमानिवद्गुहाणिनद्यःशैलांतराणिच ॥ भवतःपरिमार्गंतुबुद्धिविक्रमसंपदा ॥ १० ॥ तत्रम्लेछान्पुलिंदांश्चशूरसेनां
स्तथैवच ॥ प्रस्थलान्भरतांश्चैवकुरुंश्चसहमद्रकैः ॥ ११ ॥ कांचोजयवनांश्चैवशकानांपत्तनानिच ॥ अन्वीक्ष्यवरदांश्चैवहिमवंतंविचिन्वथ ॥ १२ ॥
लोघपद्मकखंडेषुदेवदारुवनेषुच ॥ रावणःसहवैदेह्यामार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ १३ ॥ ततःसोमाश्रमंगत्वादेवगंधर्वसेवितम् ॥ कालंनाममहासानुं
पर्वतंतंगमिष्यथ ॥ १४ ॥ महत्सुतस्यशैलेषुपर्वतेषुगुहासुच ॥ विचिन्वतमहाभागांरामपत्नीमनिदिताम् ॥ १५ ॥ तमतिक्रम्यशैलेद्रंहेमगर्भमहागि
रिम् ॥ ततःसुदर्शनंनामपर्वतंतंगतुमर्हथ ॥ १६ ॥ ततोदेवसखानामपर्वतःपतगालयः ॥ नानापक्षिसमाकीर्णोविविधद्रुमभूषितः ॥ १७ ॥ तस्यकांच
नखंडेषुनिर्दरपुगुहासुच ॥ रावणःसहवैदेह्यामार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ १८ ॥ तमतिक्रम्यचाकाशंसर्वतःशतयोजनम् ॥ अपर्वतनदीवृक्षंसर्वसत्त्ववि
वर्जितम् ॥ १९ ॥ तत्तुशोघ्रमतिक्रम्यकांतारंरोमहर्षणम् ॥ कैलासंपांडुरंप्राप्यदृष्टायूयंभविष्यथ ॥ २० ॥ तत्रपांडुरमेघाभंजांवनदपरिष्कृतम् ॥
कुबेरभवनंरम्यंनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ २१ ॥ विशालानलिनीयत्रप्रभूतकमलोत्पला ॥ हंसकारंडवाकीर्णाअप्सरोगणसेविता ॥ २२ ॥ तत्रवैश्रव
णोराजासर्वलोकनमस्कृतः ॥ धनदोरमतेश्रीमान्गुह्यकैःसहयक्षराट् ॥ २३ ॥ तस्यचंद्रनिकाशेषुपर्वतेषुगुहासुच ॥ रावणःसहवैदेह्यामार्गित
व्यस्ततस्ततः ॥ २४ ॥ कौंचंतुगिरिमासाद्यविलंतस्यसुदुर्गमम् ॥ अप्रमत्तैःप्रवेष्टव्यंदुःप्रवेशंहितस्मृतम् ॥ २५ ॥

पर्वतेत्यादि ॥ १९ ॥ कांतारंपर्वतवनत्वादिना रोमहर्षणंजयंकरत्वात् ॥ २० ॥ २१ ॥ नलिनीसरसी ॥ २२ ॥ २३ ॥ तस्यकैलासस्य पर्वतेषुगंडपर्वतेषु ॥ २४ ॥ तस्यकौंचस्यविलंतंस्कं
दशक्तिकृतंविवरम् ॥ २५ ॥

नत्र कौचगुहायाम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ कामशैलं कामनपः स्थानशैलम् तद्विशेषणमवृक्षम् मानसंतदाख्यम् तत्र मानसपर्वते ॥ २८ ॥ सचेति कौचपर्वत इत्यर्थः सानूनिप्रस्थाश्च भूधराः पर्यंतपर्वता
सैः सहितः मैनाक इति मैनाकोयं समुद्रमग्रादयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वैखानसं वैखानसानामिदम् ॥ ३३ ॥ विचरितं सेवितम् औपवाह्यः वाहनम् ॥ ३४ ॥ तत्सरोऽतिक्रम्य वर्तमा
नव्योमक्रियानवकाशः चंद्रादिसर्वज्योतिर्गणप्रकाशरहितः ॥ ३५ ॥ नापिसांधकार इत्याह गजस्तिभिरिवेति चंद्रादिज्योतीष्यभिर्भूय अर्कगजस्ति सद्रौः स्वयिर्गजस्तिभिः प्रकाश्यते केते यैः

वसंति हिमहात्मानस्तत्र मूर्यसमप्रभाः ॥ देवैरभ्यर्थिताः सम्यग्देवरूपामहर्षयः ॥ २६ ॥ कौचस्य तु गुहाश्चान्याः सानूनि शिखराणि च ॥ दर्दराश्च नितं
वाश्च वेचेतव्यास्ततस्ततः ॥ २७ ॥ अवृक्षं कामशैलं च मानसं विहगालयम् ॥ नगतिस्तत्र भूतानां दिवानां चरक्षसाम् ॥ २८ ॥ सच सर्वैर्विचेतव्यः स
सानुप्रस्थ भूधरः ॥ कौचंगिरिमतिक्रम्य मैनाको नाम पर्वतः ॥ २९ ॥ मयस्य भवनं तत्र दानवस्य स्वयं कृतम् ॥ मैनाकस्तु विचेतव्यः स सानुप्रस्थ कंदरः
॥ ३० ॥ स्त्रीणामश्च मुखीनां तु निकेतस्तत्र तत्र तु ॥ तद्देशं समतिक्रम्य आश्रमं सिद्धसेवितम् ॥ ३१ ॥ सिद्धा वैखानसाश्च त्रवालखिल्याश्च तापसाः ॥ वं
दितव्यास्ततः सिद्धास्तपसा र्वीतकल्मषाः ॥ ३२ ॥ प्रपृथ्याचापि सीतायाः प्रवृत्तिर्विनयान्वितैः ॥ हिमपुष्करसंछन्नं तत्र वैखानसं सरः ॥ ३३ ॥ तरुणा
दित्यसंकाशैर्हमैर्विचरितं शुभैः ॥ औपवाह्यः कुबेरस्य सार्वभौम इति स्मृतः ॥ ३४ ॥ गजः पर्यंतितद्देशं सदा सह करेणुभिः ॥ तत्सरः समतिक्रम्य नष्टं
द्रादिवाकरम् ॥ अनक्षत्रगणं व्योमनिष्पयोदमनादितम् ॥ ३५ ॥ गजस्तिभिरिवार्कस्य स तु देशः प्रकाश्यते ॥ विश्राम्यद्विस्तपः सिद्धैर्देवकल्पैः स्वयं प्र
भैः ॥ ३६ ॥ तंतुदेशमतिक्रम्य शैलो दानामनिघ्नगा ॥ उभयोस्तीरयोस्तस्याः कीचकानामवेणवः ॥ ३७ ॥ तेन यंति परंतीरं सिद्धान्प्रत्यानयंति च ॥ उत्त
राः कुरवस्तत्र कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ३८ ॥ ततः कांचनपद्माभिः पद्मिनीभिः कृतोदकाः ॥ ३९ ॥

स्वगजस्तिभिः प्रकाश्यते तत्राह विश्राम्यद्विगिति मुखोपविष्टैः स्वतपः सिद्धैरत एव देवकल्पैः सूर्यादिदेवतुल्यैः स्वयं प्रभैश्च सूर्यादिवत्सदेशः प्रकाश्यते यत्तु तत्र चंद्रादीनां संचाराभाव एवेति तन्न अये सु
प्रसिद्धं चंद्रादिसंचारवदुत्तरकुरुणांतदूर्ध्वमुपदेशानुपपत्तेः ॥ ३६ ॥ निघ्नगा अस्तीति शेषः अंतःसुषिरोवेणुः कीचकः ॥ ३७ ॥ परंतीरं शैलोदाया इति शेषः कृतपुण्यानां प्रतिश्रयाः निवासभूताः
॥ ३८ ॥ पद्मिनीभिः सरसीभिः कृतोदकाः कृतोदककार्याः ॥ ३९ ॥

उत आरभ्योत्तरकुक्षदेशस्य जोगमूलकयनम् दिव्यनद्योऽपितत्र संतीत्याह नीलेत्यादि ॥ ४० ॥ जलाशयास्तटाकादयः ॥ ४१ ॥ निस्तुलाभिर्वर्तुलाभिः निस्तुलं वृत्तमित्यमरः ॥ ४२ ॥ जा
तहृषैः स्वर्णैः कृत्तपुलिनायुक्तपुलिनाः नगोत्तमैः पर्वतैः अवगाढा व्याप्ताः ॥ ४३ ॥ नगाः वृक्षाः पत्ररथैः पक्षिभिराकुला व्याप्ताः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इत उत्तरं केचित् श्लोकारमंते सततं तत्र नारीभिर्जा

नीलवैदूर्यपत्राब्जानद्यस्तत्र महेशः ॥ रक्तोत्पलवनैश्चात्र मंडिताश्च हिरण्यमयैः ॥ ४० ॥ तरुणादित्यसंकाशाभां तितत्र जलाशयाः ॥ महार्हमणि
रत्नैश्च कांचनप्रभकेसरैः ॥ ४१ ॥ नीलोत्पलवनैश्चित्रैः सदेशः सर्वतो वृतः ॥ निस्तुलाभिश्च मुक्ताभिर्मणिभिश्च महाधनैः ॥ ४२ ॥ उद्धृतपुलिनास्तत्र
जातरूपैश्च निष्पगाः ॥ सर्वरत्नमयैश्चित्रैर्वगाढानगोत्तमैः ॥ ४३ ॥ जातरूपमयैश्चापि द्रुताशनसमप्रभैः ॥ नित्यपुष्पफलास्तत्र नगाः पत्ररथाकुलाः
॥ ४४ ॥ दिव्यगंधरसस्पर्शाः सर्वकामान् स्ववंति च ॥ नानाकाराणि वामांसि फलं त्यन्येन गोत्तमाः ॥ ४५ ॥ मुक्तावैदूर्यचित्राणि भूषणानि तथैव च ॥
स्त्रीणां चान्यनुरूपाणि पुरुषाणां तथैव च ॥ ४६ ॥ सर्वतु सुखमेव्यानि फलं त्यन्येन गोत्तमाः ॥ महार्हमणिचित्राणि फलं त्यन्येन गोत्तमाः ॥ ४७ ॥ शय
नानि प्रमूयंते चित्रास्तरणवंति च ॥ मनःकांतानि मान्यानि फलं त्र्यापरे द्रुमाः ॥ ४८ ॥ पानानि च महार्हाणि भक्ष्यानि विविधानि च ॥ स्त्रियश्च गुण
संपन्नारूपयौवनलक्षिताः ॥ ४९ ॥ गंधर्वाः किन्नराः सिद्धानागा विद्याधरास्तथा ॥ रमंते सततं तत्र नारीभिर्भास्वरप्रभाः ॥ ५० ॥ सर्वे सुकृतकर्माणिः
सर्वे रतिपरायणाः ॥ सर्वे कामार्थमहिता वसंति सहयोपितः ॥ ५१ ॥ गीतवादित्रनिर्घोषः सोल्लुप्टहसितस्वरैः ॥ श्रूयते सततं तत्र सर्वभूतमनोरमः
॥ ५२ ॥ तत्र नामुदितः कश्चिन्नात्र कश्चिदस्यियः ॥ अहन्यहनि वर्धते गुणास्तत्र मनोरमाः ॥ ५३ ॥ तमतिक्रम्य शैलेन्द्रमुत्तरः पयसां निधिः ॥ तत्र सो
मगिरिर्नाम मध्येहममयो महान् ॥ ५४ ॥ सनुदेशो विमूर्योऽपितस्य भासा प्रकाशते ॥ मूर्यलक्ष्म्या भिविज्ञेयस्तपतेव विवस्वता ॥ ५५ ॥

स्वरप्रजादित्यंताः प्रक्षिप्ताः प्राचीनपुस्तकेष्वनुपलब्धा इति कृतकः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ असद्विद्यमानं प्रियं यस्य तादृशः ॥ ५३ ॥ अत्र मुमेर्वन्वेपणं नोक्तम् त
त्र रक्षसां वासा संजवा दिव्याहुः मध्ये उत्तरसमुद्रमध्ये ॥ ५४ ॥ सनुदेशो विमूर्योऽपि मूर्यसंचाररहितोऽपितस्य भासा सोमगिरिप्रभया तपता विवस्वता युक्तदेश इव सूर्यलक्ष्म्या मूर्योऽपि तद्देशं श्रिया युक्तः
प्रकाशते ॥ ५५ ॥

विश्वमननिष्वाप्नोतीति विश्वात्मा व्यापकः तेन विष्णुरूपः विष्णुव्याप्तावित्यनुसारात् स एव शंभुः शंभवत्यस्मात्स एवैकादशात्मकः एकादशानुवाकार्थेकादशरुद्रात्मकः स एव ब्रह्मा बृंहणत्वाज्जगत्स
 एवात् एवेत्तु पञ्चयात्मा जगवान् तत्र सोमगिरौ कार्यब्रह्मलोकत्वादसतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ नानुक्रामति वैगतिः तस्य कार्यब्रह्मलोकत्वेन ब्रह्मर्षिव्यतिरेकस्य तत्रागतेः ब्रह्मर्षिपदेन दहरादिमार्गेण ब्र
 ह्मोपासकाः कथय उच्यन्ते ॥ ५७ ॥ तदाह देवानामपि दुर्गम इति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तत्रापि मतिः क्रियतामिति अन्वेषणायेति भावः ॥ ६० ॥ प्रियमित्यस्य स्वस्येत्यादिः विदेहजादर्शनजेन कर्म

सगवांस्तत्र विश्वात्मा शंभुरेकादशात्मकः ॥ ब्रह्मावसति देवेशो ब्रह्मर्षिपरिवारितः ॥ ५६ ॥ न कथंचन गंतव्यं कुरुणामुत्तरेण वः ॥ अन्येषामपि भूता
 नानानुक्रामति वैगतिः ॥ ५७ ॥ सहिसोमगिरिर्नाम देवानामपि दुर्गमः ॥ तमालोक्य ततः क्षिप्रमुपावर्तितुमर्हथ ॥ ५८ ॥ एतावद्दानरैः शक्यं गंतुं वा
 नरपुंगवाः ॥ अज्ञास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् ॥ यदन्यदपि नोक्तं च तत्रापि क्रियतां मतिः
 ॥ ६० ॥ ततः कृतं दाशरथेर्महत्स्वियं महत्स्वियं चापिततो मम प्रियम् ॥ कृतं भविष्यत्यनिलानलोपमा विदेहजादर्शनजेन कर्मणा ॥ ६१ ॥ ततः कृतार्थाः
 सहिताः सवांधवामयार्चिताः सर्वगुणैर्मनोरमैः ॥ चरिष्यथोर्वी प्रतिशांतशात्रवाः सह प्रिया भूतधराः पुवंगमाः ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आ० किष्किं धाकां डेचि चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विशेषेण तु सुग्रीवो हनूमत्यर्थमुक्तवान् ॥ सहितस्मिन्हरिश्च्रेष्ठे निश्चितार्थो
 र्थसाधने ॥ १ ॥ अब्रवीच्च हनूमंतं विक्वांतमनिलात्मजम् ॥ सुग्रीवः परमप्रीतः प्रभुः सर्ववनौकसाम् ॥ २ ॥ न भूमौ नांतरिक्षे वानां वरेनामरालये ॥
 नाप्सु वा गतिसंगते पश्यामि हरिपुंगव ॥ ३ ॥

आविदेहजादर्शनमुद्दिश्य जातेन कर्मणा अन्वेषणकर्मणे तियावत् ॥ ६१ ॥ भूतधराः भूतैः प्राणिभिर्ध्रियन्ते ते भूतधराः प्राणिभिरुपजीव्या इत्यर्थः ॥ ६२ ॥ स्वतमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामे
 श्रीरामायणमायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डेचि चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ हनूमत्यर्थस्य विशेषमुक्तौ हेतुः सहीति अर्थसाधनेन द्विषये निश्चिता
 र्थः नादृशार्थतद्विषयकनिश्चयवान् ॥ १ ॥ उक्तिप्रकारं दर्शयति अब्रवीच्चेति सर्ववनौकसाम् मध्ये इति शेषः ॥ २ ॥ अंतरिक्षं पृथिव्या सन्नपक्षिमार्गः अंबरमेघमार्गः अमरालयः स्वर्गः गतिसं
 गतिप्रतिबंधम् ॥ ३ ॥

सर्वलोकविशेषणं सासुरा इत्यादि ॥ ४ ॥ लाघवं क्षिप्रकारित्वम् ॥ ५ ॥ भूतप्राणी तत्तत्साध्यासीतालभ्यते तदर्थं जातं त्वमेवानुचितय ॥ ६ ॥ बलं शारीरम् पराक्रम उत्साहः देशकालानुवृत्तिस्तदुचितकर्मानुष्ठानम् नयेनीतिशास्त्रे पण्डितेति संबुद्धिः ॥ ७ ॥ ततएवं सुधीववचनात् कार्यसमासंगं कार्यसिद्धिसंबन्धमवगम्य स्वयंचतत्सामर्थ्याद्यनुभवेन तस्मिन् कार्यसाधकत्वं विदित्वा चातद्गम्य देशेषु वसीतां विदित्वा चित्तयामास अस्मिन् स्वकर्तव्यसमर्पणं युक्तमिति विचारयामास ॥ ८ ॥ चिन्ताप्रकारमाह सर्वथेति निश्चितार्थः एतदर्थं विषयकनिश्चयवान् स्वतोप्ययमतिशयेन कार्य

सासुराः सहगंधर्वाः सनागनरदेवताः ॥ विदिताः सर्वलोकास्ते ससागरधराधराः ॥ ४ ॥ गतिर्वेगश्च ते जश्च लाघवं च महाकपे ॥ पितुस्ते सदृशं वीरमारुतस्य महौजसः ॥ ५ ॥ ते जसावापिते भूतं न समं भुवि विद्यते ॥ तद्यथा लभ्यते सीता तत्त्वमेवानुचितय ॥ ६ ॥ त्वय्येव हनुमन्नस्ति बलं बुद्धिः पराक्रमः ॥ देशकालानुवृत्तिश्च नयश्च नयपण्डित ॥ ७ ॥ ततः कार्यसमासंगमवगम्य हनूमति ॥ विदित्वा हनुमंतं च चिन्तयामास राघवः ॥ ८ ॥ सर्वथानिश्चितार्थो यं हनूमति हरिश्चरः ॥ निश्चितार्थतरश्चापि हनूमां कार्यसाधने ॥ ९ ॥ तदेव प्रस्थितस्यास्य परिज्ञातस्य कर्मभिः ॥ भर्त्रा परिगृहीतस्य ध्रुवः कार्यफलोदयः ॥ १० ॥ तं समीक्ष्य महातेजाय्यवसायोत्तरं हरिम् ॥ कृतार्थ इव संदृष्टः प्रदृष्टेन्द्रियमानसः ॥ ११ ॥ ददौ तस्य ततः प्रीतः स्वनामांकोपशोभितम् ॥ अंगुलीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परंतपः ॥ १२ ॥ अनेन त्वां हरिश्चेष्टचिह्नेन जनकात्मजा ॥ मत्सकाशादनुप्राप्तमनुद्विग्राऽनुपश्यति ॥ १३ ॥ व्यवसायश्च ते वीरसत्त्वयुक्तश्च विक्रमः ॥ सुग्रीवस्य च संदेशः सिद्धिं कथयतीव मे ॥ १४ ॥ स तद्ब्रूय हरिश्चेष्टः कृत्यामूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ वंदित्वा चरणौ चैव प्रस्थितः पुनर्गर्भतः ॥ १५ ॥ स तत्प्रकर्षं हरिणां महद्वलं च भूवर्षाः पवनात्मजः कपिः ॥ गतां बुदेव्यो म्नि विशुद्धमंडलः शशीवनक्षत्रगणोपशोभितः ॥ १६ ॥

साधने निश्चितार्थः ॥ ९ ॥ प्रस्थितस्य भर्त्रा प्रस्थापितस्य परिज्ञातस्य परीक्षितस्य परिगृहीतस्य श्रेष्ठतयेति शेषः कार्यस्य फलोदयः सीतादर्शनप्राप्तिरूपः सध्रुवो निश्चितार्थः ॥ १० ॥ व्यवसायोत्तरं कार्यसाधने श्रेष्ठतं हरिहनुमंतं समीक्ष्य प्रदृष्टेन्द्रियमानसो बभूव ॥ ११ ॥ ततो निश्चितं कार्यसाधकत्वादेव हेतोः राजपुत्र्याः अभिज्ञानं प्रत्यभिज्ञासाधनं ददौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तावत्पर्यंतं मद्रमननिश्चयः कथमत आह व्यवसायश्चेति ॥ १४ ॥ तदभिज्ञानपदार्थम् ॥ १५ ॥ स तत् हरिणां दीर्घाभावार्पः महद्वलं प्रकर्षन् ॥ १६ ॥

हरिवरविक्रमश्रेष्ठसिंहविक्रम अतिबलपवनसुतहनुमन् तवैवबलमाश्रितोहमस्मि अनोऽनल्पैर्विक्रमैर्जनकसुतायथाऽधिगम्यतेतथाकुरुष्व इत्यब्रवीदिति शेषः रामसुग्रीवयोः साधारणमिदं वचः
॥ १७ ॥ कतकेनतुचतुर्विंशत्संख्यश्लोकः सर्गोऽयमुक्तः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सर्वा

अतिबलबलमाश्रितस्तवाहं हरिवरविक्रमविक्रमैरनल्पैः ॥ पवनसुतयथाऽधिगम्यते सा जनकसुता हनुमन्स्तथा कुरुष्व ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आ० किष्किंधाकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सर्वाश्वाहूय सुग्रीवः पुवगान् पुवगर्पभः ॥ समस्तांश्चाब्रवीद्राजारामकार्यार्थसिद्धये
॥ १ ॥ एवमेतद्विचेतव्यं भवद्विर्वानरोत्तमैः ॥ तदुग्रशासनं भर्तुर्विज्ञाय हरिपुंगवाः ॥ २ ॥ शलभा इव संछाद्य मेदिनीं संप्रतस्थिरे ॥ रामः प्रस्रवणे त
स्मिन् न्यवसन्सहलक्ष्मणः ॥ ३ ॥ प्रतीक्षमाणस्तं मासं सीताधिगमने कृतः ॥ उत्तरांतु दिशं रम्यां गिरिराजसमावृताम् ॥ ४ ॥ प्रतस्थे सहसा वीरो हरिः श
तबलिस्तदा ॥ पूर्वादिशं प्रतिययौ विनतो हरियूथपः ॥ ५ ॥ तारांगदादिमहितः पुवगः पवनात्मजः ॥ अगस्याचरितामाशां दक्षिणां हरियूथपः ॥ ६ ॥
पश्चिमां च दिशं घोरान्मुपेणः पुवगेश्वरः ॥ प्रतस्थे हरि शार्दूलो दिशं वरुणपालिताम् ॥ ७ ॥ ततः सर्वादिशो राजा चोदयित्वा यथा तथम् ॥ कपिसेनाप
तिर्वीरो मुमोद मुखितः सुखम् ॥ ८ ॥ एवं संचोदिताः सर्वे राजावानरयूथपाः ॥ स्वां स्वां दिशमभिप्रेत्य त्वरिताः संप्रतस्थिरे ॥ ९ ॥ नदंतश्चोन्नदंतश्च गर्जं
तश्च पुवंगमाः ॥ क्ष्वेदंतो धावमानाश्च विनदंतो महाबलाः ॥ १० ॥ एवं संचोदिताः सर्वे राजावानरयूथपाः ॥ आनयिष्यामहे सीतां हनिष्यामश्च रावण
म् ॥ ११ ॥ अहमेको वधिष्यामि प्रानं रावणमाहवे ॥ ततश्चोन्मथ्य सहसा हरिष्ये जनकात्मजाम् ॥ १२ ॥ वेपमानां श्रमेणाद्य भवद्विः स्थीयतामिति ॥
एक एवा हरिष्यामि पातालादपि जानकीम् ॥ १३ ॥ विधमिष्याम्यहं वृक्षान्दारयिष्याम्यहं गिरीन् ॥ धरणीं दारयिष्यामिक्षोभयिष्यामि सागरान् ॥ १४

निति ॥ १ ॥ उक्तिप्रकार एवमिति ॥ २ ॥ प्राप्तनियोगानामुद्योगः शलभा इवेति ॥ ३ ॥ यः सीताभ्यधिगमेतद्वृत्तांतज्ञानेऽवधिभूतः कृतस्तं मासमित्यन्वयः गिरिराजो हिमालयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ यथा तथं यथा योग्यमित्यर्थः मुमोद चिकीड ॥ ८ ॥ अभिप्रेत्य उद्दिश्य ॥ ९ ॥ नादादयः शब्दावांतरभेदाः ॥ १० ॥ आनयिष्यामहे इत्यादेरुचुरित्यनेनान्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ श्रमे
ण वेपमाना मिति जनकजा विशेषणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥

अहं योजनेत्येकस्य वाक्यम् शतयोजनेत्यन्यस्य ॥ १५ ॥ १६ ॥ एकैकः एकश इत्यर्थः ॥ १७ ॥ थकमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं
धाकाठिपंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ गतेष्विति ॥ १ ॥ प्रणत आत्मा देहो यस्यासीति ॥ २ ॥ दुंदुभिनामेति अत्र दुंदुभि शब्देन महिषशब्देन च तत्पुत्रो मायाविनामा दानव उच्य

अहं योजनसंख्यायाः पुत्रेयं नात्र संशयः ॥ शतयोजनसंख्यायाः शतं समधिकं लब्धम् ॥ १५ ॥ भूतले सागरे वापि शैलेषु च वनेषु च ॥ पातालस्यापि
वामध्ये नममाच्छिद्यते गतिः ॥ १६ ॥ इत्येकैकस्तदा तत्र वानरा वलदपि ताः ॥ ऊचुश्च वचनं तस्य हरिराजस्य सन्निधौ ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
वा० आ० किष्किं धाकाठिपंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ गतेषु वानरेन्द्रपुरामः सुग्रीवमब्रवीत् ॥ कथं भवान्विजानीते सर्वे वै मंडलं भुवः
॥ १ ॥ सुग्रीवश्च ततो राममुवाच प्रणतात्मवान् ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये विस्तरेण वचोमम ॥ २ ॥ यदा तु दुंदुभिनाम दानवं महिषाकृतिम् ॥ प्रतिका
लयते वालीमलयं प्रतिपर्वतम् ॥ ३ ॥ तदा विवेश महिषो मलयस्य गुहां प्रति ॥ विवेश वाली तत्रापि मलयं तज्जिघांसया ॥ ४ ॥ ततो हंतत्र निक्षिप्तो गु
हाद्वारि विनीतवत् ॥ न च निष्क्रामते वाली तदा संवत्सरं गते ॥ ५ ॥ ततः क्षतजवेगेन आपुपूरे तदा विलम्बम् ॥ तदहं विस्मितो दृष्ट्वा भ्रातुः शोकविपादितः
॥ ६ ॥ अथाहं गतबुद्धिस्तुमुव्यक्तं निहतो गुरुः ॥ शिलापर्वतसंकाशा विलम्बद्वारि मया कृता ॥ ७ ॥ अशक्नुवन्निष्क्रमितुं महिषो विनशिष्यति ॥ ततो हमा
गां किष्किं धानिराशस्तस्य जीविते ॥ ८ ॥ राज्यं च मुमहस्य तारां च रुमया सह ॥ मित्रैश्च सहितस्तस्य वसामि विगतज्वरः ॥ ९ ॥ आजगाम ततो वा
ली हत्वा तं वानरर्षभः ॥ ततो हमा ददाराज्यं गौरवाद्भयं त्रितः ॥ १० ॥ समां जिघांसुर्दुष्टात्मा वाली प्रव्यथितेन्द्रियः ॥ परिकलयते वाली धावं तंसचिवैः
सह ॥ ११ ॥ ततो हं वालिना तेन मोनुबद्धः प्रधावितः ॥ नदीश्च विविधाः पश्यन्वनानि नगराणि च ॥ १२ ॥

ते तद्वृत्तांतस्यैवाप्येव श्रयमाणत्वात् मायाविनाम ते जस्य दुंदुभेः पूर्वजः सुत इति प्रागुक्तेस्तस्य तत्पुत्रत्वं पितुर्माहिषाकारत्वात् तत्पुत्रस्य च तदाकारत्वमिति च बोध्यम् ॥ ३ ॥ मलयं मलयगुहम् ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ आपुपूरे पूर्णम् ॥ ६ ॥ निहत इति गतबुद्धिः प्राप्तबुद्धिः जात इति शेषः ततो मयेत्यादि ॥ ७ ॥ विनशिष्यतीत्यस्येति बुद्ध्येति शेषः तस्य वालिनः ॥ ८ ॥ तारां च प्राप्येति संबंधः वसामि अवसं
॥ ९ ॥ १० ॥ परिकलयते सचिवैः सह धावं तं नुधावतिस्म ॥ ११ ॥ ततस्तेन वालिना सोहमनुबद्धो नुदुतः प्रधावितः ॥ १२ ॥

ततो वै तदनुधावने हेतोर्मया गोष्पदवत्परिध्याम्यमाणेयं पृथिवी अलातचक्रप्रतिमा आदर्शतिलसंकाशाचदृष्टा गोष्पदवदित्यनेन लंघने प्रयास उक्तः अलातचक्रेत्यनेन स्वीयो भ्रमणवेगः आदर्शतले
त्यनेन चक्रवर्तिपदार्थस्य स्पष्टमनुज्ञव उक्तः ॥ १३ ॥ उक्तमेव विवृणोति पूर्वादिशमिति ॥ १४ ॥ अस्तरसशब्दोऽकारांतोप्यार्षः ॥ १५ ॥ परिकाल्यमानः परिकालयमानः पलायमान इत्य
र्थः अकारलोप आर्षः पुनरावृत्त्य उदयगिरिर्भुवः ॥ १६ ॥ तस्यादिशः प्रादिशं त्यक्त्वा ॥ १७ ॥ द्रुमांतरे शैलांतरे च तद्वह्निं वालिनां पश्यन् परां पश्चिमां दिशं समभिद्रुत इति शेषः ॥ १८ ॥ गिरिस

आदर्शतिलसंकाशात्ततो वै पृथिवीमया ॥ अलातचक्रप्रतिमादृष्टा गोष्पदवत्कृता ॥ १३ ॥ पूर्वादिशंतोगत्वा पश्यामि विविधान्द्रुमान् ॥ पर्वतान्स
दर्शनरन्यान्सरांसि विविधानि च ॥ १४ ॥ उदयंतत्र पश्यामि पर्वतं धातुमंडितम् ॥ क्षीरोदंसागरं चैव नित्यमप्सरसालयम् ॥ १५ ॥ परिकाल्यमानस्तु
तदा वालिनाभिद्रुतो ह्यहम् ॥ पुनरावृत्त्य सहसा प्रस्थितो हंतदाविभो ॥ १६ ॥ दिशस्तस्यास्ततो भूयः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ॥ विंध्यपादपसंकीर्णांचिं
दनद्रुमशोभिताम् ॥ १७ ॥ द्रुमशैलांतरे पश्यन् भूयो दक्षिणतो पराम् ॥ अपरां च दिशं प्राप्नो वालिनासमभिद्रुतः ॥ १८ ॥ स पश्यन् विविधान्देशानस्तंच गि
रिसत्तमम् ॥ प्राप्य चास्तंगिरिश्चेष्टमुत्तरं संप्रधावितः ॥ १९ ॥ हिमवंतं च मेरुंच समुद्रं च तयोत्तरम् ॥ यदान विदेशरणं वालिनासमभिद्रुतः ॥ २० ॥
ततो मां बुद्धिसंपन्नो हनुमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ इदानीं मे स्मृतं राजन्यथावालो हरीश्वरः ॥ २१ ॥ मतंगेन तदा शनो ह्यस्मिन्नाश्रममंडले ॥ प्रविशेद्यदि
वा वालीमूर्धास्य शतधा भवेत् ॥ २२ ॥ तत्र वासः सुखोऽस्माकं निरुद्धिर्गोभविष्यति ॥ तत्र पर्वतमासाद्य ऋष्यमूकं नृपात्मज ॥ २३ ॥ न विवेश तदा
वाली मतंगस्य भयात्तदा ॥ एवं मया तदाराजस्य त्यक्षमुपलक्षितम् ॥ पृथिवीमंडलं सर्वगुहामस्म्यागतस्ततः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
किष्किंधाकांडे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तमं अजिधावित इति शेषः ॥ १९ ॥ मेरुं महा मेरुम् ॥ न विदेन लभे ॥ २० ॥ किमब्रवीत्तदाह इदानीमिति मेमया स्मृतम् किं स्मृतं तदाह यथेति ॥ २१ ॥ तदा पूर्वकाले अस्मिन्नाश्रममंडले वा
लीयदा प्रविशेत्तदास्य मूर्धा शतधा भवेदिति हरीश्वरो मतंगेन शप्तः ॥ २२ ॥ तत्र मतंगाश्रमे निरुद्धिर्गोभविष्यति आसाद्य स्थितस्य मम समीपमिति शेषः न विवेशेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ तदा जातशापक
तादिशेषः गुहां ऋष्यमूकस्येति शेषः ॥ २४ ॥ वरमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांडे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥

यथोक्तं स्वस्वान्वेषणीयतयोक्तं देशमनतिक्रम्येत्यर्थः ॥ १ ॥ आकाशं वनगिर्यनाटनप्रदेशमित्यर्थः नदीदुर्गानिति नदीप्रवाहैर्गन्तुमशक्यादेशानदीदुर्गास्तात् ॥ २ ॥ ३ ॥ दिवसमित्यत्यंतसंयोगे
द्वितीया धृताः उद्युक्ताः मेदिन्यां सर्वाधारभूतायां निद्रासौकर्यार्थमिति भावः ॥ ४ ॥ तेषु देशेषु सर्वतुक्कान्तित्यसन्निहितसर्वतुक्तानतएव सदा सफलद्वुमान् सर्वेष्वहस्तुविचयनसमये समासाद्य कामं

दर्शनार्थं तु वैदेह्याः सर्वतः कपिकुंजराः ॥ व्यादिष्टाः कपिराजेन यथोक्तं जग्मुरंजसा ॥ १ ॥ तेसरांसि सरित्कक्षानाकाशं नगराणि च ॥ नदीदुर्गास्तथा
देशान्विचिन्वन्ति समंततः ॥ २ ॥ सुग्रीवेण समाख्याताः सर्वे वानरयूथपाः ॥ तत्र देशान्विचिन्वन्ति सशैलवनकाननान् ॥ ३ ॥ विचिन्त्य दिवसं सर्वे सी
ताधिगमने धृताः ॥ समाख्यांति स्म मेदिन्यानि शाकालेषु वानराः ॥ ४ ॥ सर्वतुक्काश्च देशेषु वानराः सफलद्वुमान् ॥ आसाद्य रजनीं शय्यां चक्रुः सर्वेष्वह
स्तुते ॥ ५ ॥ तदहः प्रथमं कृत्वामासे प्रसवणं गताः ॥ कपिराजेन संगम्य निराशाः कपिकुंजराः ॥ ६ ॥ विचिन्त्य तु दिशं पूर्वाय यथोक्तां सचिवैः सह ॥ अह
स्वाविनतः सीतामाजगाम महाबलः ॥ ७ ॥ दिशमप्युत्तरां सर्वां विविच्य समहा कपिः ॥ आगतः सह सैन्येन भीतः शतवलिस्तदा ॥ ८ ॥ सुपेणः मश्विमा
माशां विविच्य सह वानरैः ॥ समेत्यमासे पूर्णं तु सुग्रीवमुपचक्रमे ॥ ९ ॥ तं प्रसवणपृष्ठस्थं समासाद्या भिवाद्य च ॥ आसीनं सह रामेण सुग्रीवमिदम
ब्रुवन् ॥ १० ॥ विचिताः पर्वताः सर्वे वनानि गहनानि च ॥ निम्नगाः सागरांताश्च सर्वे जनपदाश्च ये ॥ ११ ॥ गुहाश्च विचिताः सर्वायाश्च ते परिकीर्तिताः ॥
विचिताश्च महागुल्मालताविततसंतताः ॥ १२ ॥ गहनेषु च देशेषु दुर्गेषु विषमेषु च ॥ सत्त्वान्यतिप्रमाणानि विचितानि हतानि च ॥ ये चैव गहनदेशा
विचितास्ते पुनः पुनः ॥ १३ ॥ उदारसत्त्वाभिजनो हनूमान्समैथिलीं ज्ञास्यति वानरेंद्र ॥ दिशं तु यामेव गता तु सीतातामास्थितो वायुसुतो हनूमान्
॥ १४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० कां० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

प्राप्य रजनीं रजन्यां शय्यां चक्रुः तादृशदृश्वस्वंच देशस्य रामप्रसादात् ॥ ५ ॥ तदहः प्रस्थानदिवसं प्रथमं कृत्वा गताः पुनर्मासे गते निराशाः सीताऽलाभे प्रसवणं गता आगताः कपिराजेन संगम्य स्थि
ता इत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ उपचक्रमे प्राप्तः ॥ ९ ॥ १० ॥ सागरांताः सागरमध्यवर्ति द्वीपाः ॥ ११ ॥ लताविततैर्लताप्रतानैः संतताः समंताद्वाप्तास्तादृशमहागुल्मालतागृहविशेषाः ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ दिक्चयासंचसिद्धनिश्चयमर्थमनुवदति उदरेति ॥ १४ ॥ अजटमानः ॥ इति श्री० रा० वा० आ० कि० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥

यत्नकमेअन्वेष्टुमितिरोषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अन्वेष्टमाणास्तेविविधानिफलान्यपिभक्षयंतःसीतानंददृशुः ॥ ४ ॥ ५ ॥ यत्रनिर्जलत्वादिवदहनंतादृशान्यपिदुरन्वेष्ट्याणिविचित्रेत्यन्वयः शृश
वाहिताःनिर्जलाग्न्यान्वेष्टेनक्षुत्पिपासाभ्यापीडिताः संदेशोनिर्जलादिदेशोयद्यपिदुरन्वेष्ट्योऽथापितंविचित्रतत्संदेशंत्यक्त्वाऽन्यदेशंविचित्रित्यग्नौमेणान्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वंध्यफलाःअनु
यन्मरुताः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वल्लयोदक्षाद्याश्रिताः वीरुधोभूम्याधाराःस्थलेयत्र स्थलेनेत्यनुकर्षः ॥ १० ॥ अमरैर्विवर्जिताःविगतंविजितंयामुताः संयुक्ताइत्यर्थः तादृशाःफलपंकजाश्चयत्रनसं

सहतारांगदाभ्यांतुसहसाहनुमानंकपिः ॥ सुग्रीवेणयथोद्दिष्टंनुदेशंप्रचक्रमे ॥ १ ॥ सतुदूरमुपागम्यसर्वैस्तैःकपिसत्तमैः ॥ ततोविचित्र्यविंध्यस्यगु
हाश्चगहनानिच ॥ २ ॥ पर्वताग्रनदीदुर्गान्सरांसिविपुलद्रुमान् ॥ वत्सखंडांश्चविविधान्यर्वतान्वनपादपान् ॥ ३ ॥ अन्वेष्टमाणास्तेसर्वेवानराःसर्व
तोदिशम् ॥ नसीतांददृशुर्वीरामैथिलींजनकात्मजाम् ॥ ४ ॥ तेभक्षयंतोमूलानिफलानिविविधान्यपि ॥ निर्जलंनिर्जनंशून्यंगहनंघोरदर्शनम् ॥ ५ ॥
तादृशान्यप्यरण्यानिविचित्र्यशृशपीडिताः ॥ संदेशश्चदुरन्वेष्ट्यांगुहागहनवान्महान् ॥ ६ ॥ त्यक्त्वातुतंततोदेशंसर्वेवैहरियूथपाः ॥ देशमन्यदुराधर्षंवि
विशुश्चाकुतोभयाः ॥ ७ ॥ यत्रवंध्यफलावृक्षाविपुष्पाःपर्णवर्जिताः ॥ निस्तोयाःसरितोयत्रमूलयत्रसुदुर्लभम् ॥ ८ ॥ नसंतिमहिषायत्रनमृगानच
हस्तिनः ॥ शार्दूलाःपक्षिणोवापियेचान्येवनगोचराः ॥ ९ ॥ नचात्रवृक्षानौषध्यान्वल्ल्यानापिवीरुधः ॥ सिग्धपत्राःस्थलेयत्रपद्मिन्यःफलपंकजाः
॥ १० ॥ प्रेक्षणीयाःसुगंधाश्चअमरैश्चविवर्जिताः ॥ कंदुर्नाममहाभागःसत्यवादीतपोधनः ॥ ११ ॥ महर्षिःपरमामर्षीनियमैर्दुष्प्रधर्षणः ॥ तस्यतस्मि
न्नेपुत्रोबालकोदशवर्षिकः ॥ १२ ॥ प्रनष्टोजीवितांतायकुदस्तेनमहामुनिः ॥ तेनधर्मात्मनाशमंरुत्संतत्रमहद्वनम् ॥ १३ ॥ अशरण्यंदुराधर्षंमृ
गपक्षिविवर्जितम् ॥ तस्यतेकाननांतांस्तुगिरीणांकंदराणिच ॥ १४ ॥ प्रभवानिनदीनांचविचित्रंतिस्माहिताः ॥ तत्रचापिमहात्मानोनापश्यन्जन
कात्मजाम् ॥ १५ ॥ हतारंरावणंवापिसुग्रीवप्रियकारिणः ॥ तेप्रविश्यतुतंभीमंलतागुल्मसमावृतम् ॥ १६ ॥

ति यत्रवनेकंदुर्नाममहर्षिरासीत् ॥ ११ ॥ वनेपूर्वमितिरोषः इदानीमुत्कलक्षणः ॥ १२ ॥ जीवितांतायजीवितांतंगत्वाप्रनष्टस्तेनबालदुर्मरणेनकुद्धोमुनिरभूत् ततस्तेनधर्मात्मनाशापानुग्रहसम
र्थप्रबलधर्मवतातत्रकालेशममभूत् ॥ १३ ॥ शापस्वरूपमाह अशरण्यंअनावासम् तेवानरास्तस्यकाननांतिविचित्रंतीत्यन्वयः ॥ १४ ॥ नदीनांप्रभवानित्युत्पत्तिस्थानानि ॥ १५ ॥ तेप्रविश्य
वनानंतरमितिरोषः तममुददृशुरित्यन्वयः ॥ १६ ॥

मुरेभ्यो निर्जयः सुरनिर्जयः तथा वरदानादिति जावः ॥ १७ ॥ गाढं परिहिताः दृढं परिवद्वन्वाः सन्नद्धा इति यावत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सर्वविचितं ज्ञात्वेति शेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ लठ
 मानः ॥ ॥ इति श्री रामाजिरामेश्वरामाचरणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकां डे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ समाश्वास्यवानरा निति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥
 ददृशुर्भीमकर्माणमसुरं सुरनिर्जयम् ॥ तं दृष्ट्वा वानराघोरं स्थितं शैलमिव असुरम् ॥ १७ ॥ गाढं परिहिताः सर्वे दृष्ट्वा तं पर्वतोपमम् ॥ सोपितान्वानरा
 न्सर्वान्निष्ठाः स्थेत्यब्रवीदली ॥ १८ ॥ अभ्यधावत संकुद्धो मुष्टिमुग्रम्यसंगतम् ॥ तमापतंतं सहसा वालिपुत्रो गदस्तदा ॥ १९ ॥ रावणो यमिति ज्ञात्वा
 तलेनाभिजघान ह ॥ स वालिपुत्राभिहतो वक्रान्द्रोणितमुहमन ॥ २० ॥ असुरो न्यपतद्भूमौ पर्यस्त इव पर्वतः ॥ ते तु तस्मिन्निरुद्धा सेवानराजितका
 शिनः ॥ २१ ॥ विचिन्वन्प्रायशस्तत्र सर्वे ते गिरिगङ्गरम् ॥ विचितंतु ततः सर्वे सर्वे ते काननौकसः ॥ २२ ॥ अन्यदेवा परं घोरं विविशुर्गिरिगङ्गरम् ॥ ते वि
 चिन्वन् पुनः खिन्ना विनिष्पत्य समागताः ॥ एकांते वृक्षमूले तु निपेदुर्दानमानसाः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डे अष्टचत्वारिंशः
 सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ अथांगदस्तदा सर्वान्वानरानिदमब्रवीत् ॥ परिश्रान्तो महाप्राज्ञः समाश्वास्य शनैर्वचः ॥ १ ॥ वनानि गिरयो नद्यो दुर्गा
 णि गहनानि च ॥ दरी गिरिगुहाश्चैव विचिताः सर्वमंततः ॥ २ ॥ तत्र तत्र महास्माभिर्जानकी न च दृश्यते ॥ तथारक्षोपहर्ता च सीतायाश्चैव दुष्कृती ॥ ३ ॥
 कालश्च नो महान्यातः सुग्रीवश्चोग्रशासनः ॥ तस्माद्भवंतः सहिता विचिन्वन्तु समंततः ॥ ४ ॥ विहाय तं द्रीं शोकं च निद्रां चैव समुत्थिताम् ॥ विचिनुध्वं
 तयामीतां पश्यामो जनकात्मजाम् ॥ ५ ॥ अनिर्वेदं वदस्व च मनसश्चापराजयम् ॥ कार्यसिद्धिकराण्या दुस्तस्मादेतद्वीक्ष्य हम् ॥ ६ ॥ अद्यापीदं व
 नंदुर्गं विचिन्वन्तु वनौकसः ॥ खेदं त्यक्त्वा पुनः सर्वे वनमेव विचिन्वताम् ॥ ७ ॥ अवश्यं कुर्वतां तस्य दृश्यते कर्मणः फलम् ॥ परं निर्वेदमागम्य न हिनोन्मी
 लनं त्वमम् ॥ ८ ॥

रक्षः तद्रूपोपहर्तेत्याद्यर्थः ॥ ३ ॥ नो महान्यातः मासमभ्ये इति शेषः तन्मभ्येऽप्योऽवशिष्ट इति जावः परावृत्य गमने महदिति मित्याह सुग्रीवश्चेति ॥ ४ ॥ तथा विचिनुध्वं यथा सीतां पश्याम इत्य
 न्वयः ॥ ५ ॥ अनिर्वेदं खेदं दाक्ष्यं सामर्थ्यम् अपराजयं कार्यपराजयं स्वत्वम् एतद्वीक्ष्यमाणम् ॥ ६ ॥ हे वनौकसः इदं दुर्गं वनमद्यापि विचिन्वन्तु भवंतः आदरात् पुनराह खेदं त्यक्त्वा पुनर्विचिन्वता
 म् ॥ ७ ॥ निर्वेदं खेदं नोन्मीलनमनुन्मीलनमनुद्योग इति यावत् न क्षमं न युक्तम् ॥ ८ ॥

तत्र हेतुः सुधीवदिति ॥ ९ ॥ यद्विमुक्तमेतन्नरोचते तर्हि यदन्यः क्षमेतदुच्यताम् ॥ १० ॥ ११ ॥ वीर्युष्माकम् यदंगद उवाच तत्सदृशं तस्यैवेति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
तस्यैव जतपर्वतस्य ॥ १८ ॥ दृष्टिगतं दृष्टिगोचरं अध्यारोहंत अवारोहेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ आदिनस्तावद्विध्यं विचेरुन्वेपणायेति शेषः तावच्छब्दोवाक्यालंकारे ॥ २२ ॥ रफमानः ॥

सुग्रीवः क्रोधनो राजा तीक्ष्णदंढश्च वानराः ॥ भेतव्यं तस्य सततं रामस्य च महात्मनः ॥ ९ ॥ हितार्थमेतदुक्तं वः क्रियतां यदि रोचते ॥ उच्यतां हि क्षमं य
त्तत्सर्वेषामेव वानराः ॥ १० ॥ अंगदस्य वचः श्रुत्वा वचनं गंधमादनः ॥ उवाच व्यक्तया वाचापि पासाश्रमखिन्नया ॥ ११ ॥ सदृशं खलु वो वाक्य
मंगदो यदुवाच ह ॥ हितं चैवानुकूलं च क्रियतामस्य भाषितम् ॥ १२ ॥ पुनर्मार्गमहेशैलान्कंदरांश्च शिलास्तथा ॥ काननानि च शून्यानि गिरिप्रस्रव
णानि च ॥ १३ ॥ यथोद्दिष्टानि सर्वाणि सुग्रीवेण महात्मना ॥ विचिन्वन्तु वनं सर्वे गिरिदुर्गाणि संगताः ॥ १४ ॥ ततः समुत्थाय पुनर्वानरास्ते महाबलाः ॥
विध्य काननसंकीर्णानि चे रुदक्षिणां दिशम् ॥ १५ ॥ तेशारदाभ्यप्रतिमं श्रीमद्रजतपर्वतम् ॥ शृंगवंतं दरीवंतमधिरुह्य च वानराः ॥ १६ ॥ तत्र लोध
वनं रम्यं सनपणवनानि च ॥ विचिन्वन्तो हरिवराः सीतादर्शनकांक्षिणः ॥ १७ ॥ तस्याग्रमधिरुह्यास्ते श्रान्ता विपुलविक्रमाः ॥ न पश्यन्ति स्म वै देहीराम
स्य महिषीं प्रियाम् ॥ १८ ॥ ते तु दृष्टिगतं दृष्ट्वा तं शैलं बहुकंदरम् ॥ अध्यारोहन्त हरयो वीक्षमाणाः समंततः ॥ १९ ॥ अवरुह्य ततो भूमिं श्रान्ता विगतचेत
सः ॥ स्थिता मुहूर्तं तत्राथ वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥ २० ॥ ते मुहूर्तं समाश्रुत्वा किंचिद्गृध्रपरिश्रमाः ॥ पुनरेवाद्यताः कृत्स्नां मार्गितुं दक्षिणां दिशम् ॥ २१ ॥
हनुमत्समुत्थावस्थिताः पुनर्गर्भभाः ॥ विध्यमेवादितः कृत्वा विचेरुश्च समंततः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डिएकोनपं
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सहतारांगदाभ्यां तु संगम्य हनुमान्कपिः ॥ विचिनोति च विध्यस्य गुहाश्च गहनानि च ॥ १ ॥ सिंहशार्दूलजुष्टाश्च गुहा
श्च परितस्तदा ॥ विषमे पुनर्गेंद्रस्य महाप्रस्रवणे पुनः ॥ २ ॥ आसेदुस्तस्य शैलस्य कोटिं दक्षिणपश्चिमाम् ॥ तेषां तत्रैव वसतां सकालो व्यत्यवर्तत ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आ० कि० एकोनपंचाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सहेति ॥ १ ॥ विषमे पुच्छे शजनकेषु ॥ २ ॥ दक्षिणपश्चिमां कोटिं नैर्ऋ
त्यभागीयशृंगं सकालः सुधीवकल्पितः कालः व्यत्यवर्तत व्यतिक्रान्तः ॥ ३ ॥

सदेशो नैकैक्यविध्यकोटिप्रदेशः ॥ ४ ॥ परस्परेणरहिताः प्रत्येकमन्योन्यस्याविदूरतो भूत्वा हनूमान्गजादयश्च विचिन्वन्ति स्म ॥ ५ ॥ ६ ॥ विवृतमनावृतद्वारम् ॥ ७ ॥ दुर्गदुर्गमं दानवेन मयेन
॥ ८ ॥ तत्रततः निष्क्रमन् निराक्रमन् ॥ ९ ॥ सुगन्धि विलातवर्ष्यमाणदिव्यगन्धपुष्पसंवद्धवातसंगात् ॥ १० ॥ संजातपरिशंकाः संजातजलसंभावनाः ॥ ११ ॥ दैत्येन्द्रनिलयः पातालम् ॥ १२ ॥

सहिदेशोदुरन्वेद्योगुहागहनवान्महान् ॥ तत्र वायुमुतः सर्वविचिनोति स्म पर्वतम् ॥ ४ ॥ परस्परेणरहिता अन्योन्यस्याविदूरतः ॥ गजोगवाक्षोगव
चः शरभोगंधमादनः ॥ ५ ॥ मैदश्च द्विविदश्चैव हनूमान् जांबवानपि ॥ अंगदोयुवराजश्च तारश्च वनगोचरः ॥ ६ ॥ गिरिजालावतान्देशान्मार्गित्वा द
क्षिणां दिशम् ॥ विचिन्वन्तस्ततस्तत्र ददृशुर्विवृतं विलम् ॥ ७ ॥ दुर्गन्धविलंतामदानवेनाभिरक्षितम् ॥ क्षुत्पिपासापरीतास्तु श्रांतास्तु सलिलार्थिनः
॥ ८ ॥ अवकीर्णलतावृक्षैर्दृश्यते महाविलम् ॥ तत्र कौचाश्च हंसाश्च सारसाश्चापि निष्क्रमन् ॥ ९ ॥ जलार्द्राश्च क्रवाकाश्च रक्तांगाः पद्मरेणुभिः ॥ तत
स्तद्विलमासाद्य सुगन्धिदुरतिक्रमम् ॥ १० ॥ विस्मयव्यग्रमनसो बभूवुर्वानरपक्षाः ॥ संजातपरिशंकास्ते तद्विलंतेषु वगोत्तमाः ॥ ११ ॥ अभ्यपद्यन्त सं
ल्लप्तास्ते जोर्वतो महाबलाः ॥ नानासत्त्वसमाकीर्णदैत्येन्द्रनिलयोपमम् ॥ १२ ॥ दुर्दर्शमिव घोरंचदुर्विगत्य च सर्वशः ॥ ततः पर्वतकूटाभो हनूमान्मा
रुतात्मजः ॥ १३ ॥ अब्रवीद्दानरान् घोरान्कांतारवनकोविदः ॥ गिरिजालावतान्देशान्मार्गित्वा दक्षिणां दिशम् ॥ १४ ॥ वयं सर्वे परिश्रांता न च प
श्याममैथिलीम् ॥ अस्माच्चापि विलाहंसाः कौचाश्च सहस्रारसैः ॥ १५ ॥ जलार्द्राश्च क्रवाकाश्च निष्पतन्ति स्म सर्वशः ॥ नूनं सलिलवानत्र कूपो वा य
दि वा इदः ॥ १६ ॥ तथा चेमे विलहारे स्निग्धास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥ इत्युक्तास्तद्विलं सर्वे विविशुस्तिमिरावृतम् ॥ १७ ॥ अचंद्रसूर्यहरयो ददृशूरो महर्षण
म् ॥ निशाम्य तस्मात्सिंहांश्च तांस्तान्श्च नृगपक्षिणः ॥ १८ ॥ प्रविष्टा हरिशार्दूलविलन्ति मिरसंवृतम् ॥ न तेषां सज्जते दृष्टिर्न तेजो न पराक्रमः ॥ १९ ॥

॥ १३ ॥ कांतारवनकोविदः तद्वेशादौ समर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इत्युक्ताः हनूमतेति शेषः ॥ १७ ॥ निशाम्य अवलोक्य ॥ १८ ॥ न सज्जतेन प्रतिबध्यते तेजः प्रभावः अन्येतु तेषां दृष्टिर्न स
ज्जते तत्रत्यपदार्थेष्विति शेषः तिमिरावृतत्वात् अतएव तेजः पराक्रमयोरपि कुंठितगमनं यद्यपि वायोरिव गतिस्तथापि यतो दृष्टिस्तमसि प्रतिबद्धा वर्ततेऽतो वेगेन परस्परहस्तग्रहणपूर्वकं प्रविष्टा इत्य
र्थः अतएव वृक्षहस्तैः परस्परमित्येहे हनूमदुक्तिरित्याहुः ॥ १९ ॥

॥२०॥ १॥ अन्योन्यसंपरिष्वज्यतिमिरदेशविनिर्गमजसंतोषवशादितिशेषः यद्वा अन्योन्यहस्तावलंबनं कृत्वा हस्तेन परस्परस्योर आदिसम्यग्धृत्वेति यावत् पूर्वोक्तस्यैव विस्तरः नष्टसंज्ञास्तृपाव
शान्तदाहं तृपिता इति ॥२२॥ परिपेतुरिति अधोमागविलंबनांधकोरगताः ॥ २३ ॥ आलोकमेव ददृशुर्न तु जलं जीविते निराशायदावभूवुस्तदोच्यमानलक्षणं देशमागम्य कांचनान्दक्षांश्च ददृशुः

वायोरिव गतिस्तेषां दृष्टिस्तमसि वर्तते ॥ तेषां विष्टांस्तु वेगेन तद्विलंकपि कुंजराः ॥ २० ॥ प्रकाशं चाभिरामं च ददृशुर्देशमुत्तमम् ॥ ततस्तस्मिन्विले
र्त्तमेनानापादपसंकुले ॥ २१ ॥ अन्योन्यसंपरिष्वज्य जग्मुर्यो जनमंतरम् ॥ तेनष्टसंज्ञास्तृपिताः संभ्रांताः सलिलार्थिनः ॥ २२ ॥ परिपेतुर्विलेत
स्मिन्कंचित्कालमंतर्द्रिताः ॥ तरुशादीनवदनाः परिश्रान्ताः पुंवंगमाः ॥ २३ ॥ आलोकं ददृशुर्वीरानिराशा जीविते यदा ॥ ततस्तद्देशमागम्य सौम्या
वितिमिरं वनम् ॥ २४ ॥ ददृशुः कांचनान्दक्षान्दीनवैश्वानरप्रभान् ॥ सालांस्तालांस्तमालांश्च पुन्नागान्वंजुलान्धवान् ॥ २५ ॥ चंपकान्नागदक्षांश्च
कर्णिकारांश्च पुष्पितान् ॥ स्तवकैः कांचनैश्चित्रैरकैः किसलयैस्तथा ॥ २६ ॥ आपीडैश्च लताभिश्च हेमाभरणभूषितान् ॥ तरुणादित्यसंकाशान्वै
दूर्यमयवेदिकान् ॥ २७ ॥ विभ्राजमानान्वपुषापादपांश्च हिरण्मयान् ॥ नीलवैदूर्यवर्णांश्च पद्मिनीः पतंगैर्वृताः ॥ २८ ॥ महद्भिः कांचनैर्वक्षैर्वृतं वा
लार्कसन्निभैः ॥ जातरूपमयैर्मत्स्यैर्महद्भिश्चाथ पंकजैः ॥ २९ ॥ नलिनीस्तत्र ददृशुः प्रसन्नलिलायुताः ॥ कांचनानि विमानानिराजतानितथैव च
॥ ३० ॥ तपनीयगवाक्षाणि मुक्ताजालावृतानि च ॥ हैमराजतभौमानिवैदूर्यमणिमन्ति च ॥ ३१ ॥ ददृशुस्तत्र हरयो गृहमुख्यानि सर्वशः ॥ पुष्पिता
न्फलिनो दक्षान्प्रवालमणिसन्निभान् ॥ ३२ ॥ कांचनभ्रमरांश्चैव मधूनि च समंततः ॥ मणिकांचनचित्राणि शयनान्यासनानि च ॥ ३३ ॥ विवि
धानि विशालानि ददृशुस्ते समंततः ॥ हैमराजतकांस्यानां भाजनानां चराशयः ॥ ३४ ॥ अगुरुणां च दिव्यानां चंदनानां च संचयान् ॥ शुचीन्यभ्यव
हाराणि मूलानि च फलानि च ॥ ३५ ॥

यद्वा जीविते निराशावभूवुस्तदा भगवत्कृपया आलोकं ददृशुर्मुख्यमानविशेषणदेशोकांचनान्दक्षान्ददृशुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ आपीडैः स्तवकशेरवैरलताभिश्च संयुक्तान्पादपान्ददृशुः ॥ २७ ॥ प
द्मिनीः पद्मलताः ॥ २८ ॥ २९ ॥ पद्मादियुतानलिनीः सरांसि च ददृशुः ॥ ३० ॥ मुक्ताजालैर्मुक्ताखचितजालैरावृतानि हैमेत्यादि गृहमुख्यानीत्यस्य विशेषणम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

यानानि शिविकादीनि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्यवतिष्ठंत नृणां मवस्थिता बभूवुः ॥ ३९ ॥ पप्रच्छ ह नूमानित्यर्थस्यैव विशेषप्रतिपादनंतो ह नूमानिति ॥ ४० ॥ अनढमानः ॥ इति श्री
रामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये कि० पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ इत्युक्त्वा कात्वं भवनमित्यादि पृष्ट्वा ॥ १ ॥ किमब्रवीत्तदाह इदमिति सह

महार्हाणि च यानानि मधूनिरसवन्ति च ॥ दिव्यानां मंवरानां च महार्हाणां च संचयान् ॥ ३६ ॥ कंबलानां च चित्राणामजिनानां च संचयान् ॥ तत्र त
त्र विचिन्वंतो विलंतत्र महाप्रभाः ॥ ३७ ॥ ददृशुर्वा नराः शूराः स्त्रियं कांचिददूरतः ॥ तांच ते ददृशुस्तत्र चीरकृष्णाजिनांवराम् ॥ ३८ ॥ तापसीं नियता हा
रां ज्वलन्तीमिव तेजसा ॥ विस्मिता हरयस्तत्र व्यवतिष्ठंत सर्वशः ॥ पप्रच्छ ह नूमांस्तत्र कासित्वं कस्य वा विलम् ॥ ३९ ॥ ततो ह नूमान् गिरिसन्निभाशः
कृतां जलिस्तामभिवाद्य दृष्ट्वा ॥ पप्रच्छ कात्वं भवनं विलं चरत्नानि चेमानि वदस्व कस्य ॥ ४० ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डे पंचा
शः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ इत्युक्त्वा ह नूमांस्तत्र चीरकृष्णाजिनांवराम् ॥ अब्रवीत्तां महाभागां तापसीं धर्मचारिणीम् ॥ १ ॥ इदं प्रविष्टाः सहसा
विलंति मिरसं वृतम् ॥ क्षुत्पिपासा परिश्रान्ताः परिखिन्नाश्च सर्वशः ॥ २ ॥ महद्दरण्याविवरं प्रविष्टाः स्मपिपासिताः ॥ इमांस्त्वेवं विधान्भावान्विवि
धानद्रुतोपमान् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा वयं प्रव्यथिताः संभ्रान्तानष्टचेतसः ॥ कस्यैते कांचना वक्षास्तरुणादित्यसन्निभाः ॥ ४ ॥ शुचीन्यभ्यवहाराणि मूलानि च
फलानि च ॥ कांचनानि विमानानि राजतानि गृहाणि च ॥ ५ ॥ तपनीयगवाक्षाणि मणिजालावृतानि च ॥ पुष्पिताः फलवन्तश्च पुण्याः सुरभिर्गंधयः
॥ ६ ॥ इमे जांबूनदमयाः पादपाः कस्य तेजसा ॥ कांचनानि च पद्मानि जातानि विमले जले ॥ ७ ॥ कथं मत्स्याश्च सौवर्णादृश्यं ते सह कच्छपैः ॥ आत्म
नस्त्वनुभावाद्वा कस्य वै तत्तपो बलम् ॥ ८ ॥ अजानतानः सर्वेषां सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ एवमुक्त्वा ह नूमा तापसी धर्मचारिणी ॥ ९ ॥ प्रत्युवाच ह नूमं
तं सर्वभूतहिते रता ॥ मयो नाम महातेजामाया वीवानरर्षभ ॥ १० ॥

साहठान् ॥ २ ॥ उक्तमेवार्थं प्रपंचयति महदिति जावान्पदार्थान् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कस्य तेजसा संभूता इति शेषः ॥ ७ ॥ आत्मनस्तवेत्यर्थः कस्य वान्यस्य वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ अजानता
मेतत्स्वरूपमजानताम् ॥ ९ ॥ १० ॥

माययाविचित्रनिर्माणशक्त्या कोमयइत्याशंक्यतयसिद्धिमाह पुरेति विश्वकर्माशिल्या हप्रसिद्धम् ॥ ११ ॥ येनेदंनिर्मितंसदानवानांविश्वकर्मेत्यन्वयः निर्माणशक्तिबीजमाह सत्विति ॥ १२ ॥
 कविचित्रवृष्टिसामर्थ्यहपं अपिचसर्वमौशनसंधननिर्माणसाधनपदार्थजातंनिर्माणसाधनशिल्पशास्त्रज्ञानंचलेभे शिल्पशास्त्रस्थोशनःप्रणीतत्वात्तद्धनत्वव्यपदेशः बलवान्उत्तरूपबलवान् स
 र्वकामेश्वरत्ववृष्टिजोग्यविशेषाणामीश्वरोक्तोक्त ॥ १३ ॥ सुखितोऽवासा हेमायांतदाख्याप्सरसिक्तम् ॥ १४ ॥ दानवपुंगवमशानिगृह्यगृहीत्वाविक्रम्यैवयुद्धं कृत्वैवपुरंदरोजघान यद्य
 प्यनुरशिल्योमयोनित्यइतिकथंहननंतस्यतथापिघणवासाशिल्यपदस्थःसर्वोपिमयाख्यइतिप्रवाहनित्यैवतस्येद्वदितिनदोषः तस्मिंश्चहतेइदंनंशाश्वतःकामभोगइदंगृहंचमयभुक्तायैहेमायै
 तेनेदंनिर्मितंसर्वमाययाकांचनंवनम् ॥ पुरादानवमुख्यानांविश्वकर्माविभूवह ॥ ११ ॥ येनेदंकांचनंदिव्यंनिर्मितंभवनोत्तमम् ॥ सतुवर्षसहस्रा
 णितपस्तम्भामहद्वने ॥ १२ ॥ पितामहाद्वरंलेभेसर्वमौशनसंधनम् ॥ विधायसर्वबलवान्सर्वकामेश्वरस्तदा ॥ १३ ॥ उवाससुखितःकालंकंचिद
 स्मिन्महावने ॥ तमप्सरसिहेमायांसकंदानवपुंगवम् ॥ १४ ॥ विक्रम्यैवाशानिगृह्यजघानेशःपुरंदरः ॥ इदंचब्रह्मणादत्तहेमायैवनमुत्तमम् ॥ १५ ॥
 शाश्वतःकामभोगश्चगृहंचेदंहिरण्यमयम् ॥ दुहितामेरुसावर्णेरहतस्याःस्वयंप्रभा ॥ १६ ॥ इदंरक्षामिभवनंहेमायावानरोत्तम ॥ ममप्रियसखीहे
 मानृत्तगीतविशारदा ॥ १७ ॥ तयादत्तवराचास्मिरक्षामिभवनंमहत् ॥ किंकार्यकस्यवाहेतोःकांताराणिप्रपद्यथ ॥ १८ ॥ कथंचेदंवन्दुर्गयुष्माभि
 रुपलक्षितम् ॥ शुचीन्यभ्यवहाराणिमूलानिचफलानिच ॥ भुक्तापीत्वाचपानीयंसर्वमेवकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इ० श्रीम० वा० आ० कि० एकपंचा
 शःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथतानववीत्सर्वान्विश्रांताहरियूथपान् ॥ इदंवचनमेकाग्रातापसीधर्मचारिणी ॥ १ ॥ वानरायदिवःखेदःप्रनष्टःफलभ
 क्षणात् ॥ यदिचैतन्मयाश्राव्यंश्रोतुमिच्छामितांकथाम् ॥ २ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाहनूमात्मारुतात्मजः ॥ आर्जवेनयथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥
 न्यायप्राप्तत्वात्तज्जगताब्रह्मणादत्तमित्यर्थः एतेनविचित्रनिर्माणसामर्थ्यगुणयोगादब्रह्मशब्दोमयदानवपरइत्यपास्तं हतेनदानासंभवात् ॥ १५ ॥ स्वयंप्रभेत्यन्वर्थनामतस्याः तेनसूर्याविलो
 काभावेपिप्रकाशवत्त्वमुपपादितं तस्याहेमायाजवनमित्यन्वयः ॥ १६ ॥ ननुत्वंकिमर्थरक्षसितत्राह ममप्रियसखीति ॥ १७ ॥ दत्तवरारक्षणसामर्थ्यवत्त्वात्सखित्वेनप्रार्थितरक्षणाच एवंस्वय
 त्तानमुक्त्वाहनूमदादित्तानंपृच्छति किमिति ॥ १८ ॥ अभ्यवहाराणिअभ्यवहार्याणि ॥ १९ ॥ अपमानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकि
 ण्किवाकोहेकपंचाशःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इदंवचनंवक्ष्यमाणम् ॥ १ ॥ यदिचैतत्किंकार्यमित्यादिप्राक्पृष्ठार्थतत्त्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥

सर्वलोकराजत्वेन तस्येश्वरत्वं मुचितम् ॥ ४ ॥ बलाद्वलात्कारेण ॥ ५ ॥ ६ ॥ अंगदप्रमुखैर्वानरैः सह वयं प्रस्थापिताः ॥ ७ ॥ सहिता मिलिताः संतो रावणं सीतया सह मार्गध्वमिति वयं चोदिताश्च
स्मः ॥ ८ ॥ तदाह विचित्र्यत्विति समुद्रं विचेतुं कामा इति शेषः ॥ ९ ॥ नाधिगच्छामहे इति स्वयं प्रज्ञा संबोधनम् नाध्यगच्छाम पारं चितामहार्णवस्येति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ सलिलरेणु

राजा सर्वस्य लोकस्य महेंद्रवरुणोपमः ॥ रामो दाशरथिः श्रीमान्प्रविष्टो दंडकावनम् ॥ ४ ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेत्या सह भार्यया ॥ तस्य भार्या ज
नस्यानाद्रावणेन लतावलात् ॥ ५ ॥ वीरस्तस्य सखाराज्ञः सुग्रीवो नाम वानरः ॥ राजा वानरमुख्यानां येन प्रस्थापिता वयम् ॥ ६ ॥ अगस्त्यचरिता
माशां दक्षिणां यमरक्षिताम् ॥ सहैभिर्वानरैर्मुख्यैरंगदप्रमुखैर्वयम् ॥ ७ ॥ रावणं सहिताः सर्वे राक्षसं कामरूपिणम् ॥ सीतया सह वैदेत्या मार्गध्वमि
ति चोदिताः ॥ ८ ॥ विचित्र्यनुवनं सर्वं समुद्रं दक्षिणां दिशम् ॥ वयं बुभुक्षिताः सर्वे वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥ ९ ॥ विवर्णवदनाः सर्वे सर्वे ध्यानपरायणाः ॥
नाधिगच्छामहे पारं मग्नान् श्रितामहार्णवं ॥ १० ॥ चारयंतस्ततश्च क्षुद्रं पृथ्वंतो महद्विलम् ॥ लतापादपसंपन्नं तिमिरेण समावृतम् ॥ ११ ॥ अस्मादंसा
जलकृन्नाः पक्षैः सलिलरेणुभिः ॥ कुरराः सारसाश्चैव निष्पतन्ति पतत्रिणः ॥ १२ ॥ साध्वत्रप्रविशामेति मया तूक्ताः प्लवंगमाः ॥ तेषामपि हि सर्वेषाम
नुमानमुपागतम् ॥ १३ ॥ अस्मिन्निपतिताः सर्वे पृथक् कार्यत्वरान्विताः ॥ ततो गाढं निपतिता गृह्य हस्तैः परस्परम् ॥ १४ ॥ इदं प्रविष्टाः सहसा विलंति
मिरसं वृतम् ॥ एतन्नः कार्यमेतेन कृत्येन वयमागताः ॥ १५ ॥ त्वान्चैवोपगताः सर्वे परिद्यूना बुभुक्षिताः ॥ अतिथ्य धर्मदत्तानि मूलानि च फलानि च
॥ १६ ॥ अस्माभिरुपयुक्तानि बुभुक्षापरिपीडितैः ॥ यत्त्वारक्षिताः सर्वे प्रियमाणा बुभुक्षया ॥ १७ ॥ ब्रूहि प्रत्युपकारार्थं किं ते कुर्वंतु वानराः ॥ एव
मुक्तानुसर्वज्ञा वानरैः स्वयं प्रज्ञा ॥ १८ ॥

जिः सलिलपक्षरेणुयुक्तपक्षैरुपलक्षिता इत्यर्थः निष्पतन्ति निष्पतिताः ॥ १२ ॥ अनुमानं जलानुमापको हेतुरागतं मनः प्राप्तम् ॥ १३ ॥ अस्मिन्देशे ततो गच्छाम इत्युक्तानि विडांधकारत्वात् पर
स्परं हस्तैर्गाढं गृहीत्वानिपतिताः गुह्यामिति शेषः हस्ते इति पाठेऽपि हस्तैरित्येवार्थः परिष्वज्येति पूर्वोक्तस्वरसान् ॥ १४ ॥ एतत्सीतान्वेषणरूपम् ॥ १५ ॥ यतो बुभुक्षिता अतः परिद्यूनाः क्षीणाः
॥ १६ ॥ १७ ॥ किं ते कुर्वंतु प्रियमिति शेषः ॥ १८ ॥

परितुष्टास्मि प्रत्युवाचिकीर्षाविचनेनैवेति जावः धर्मेण चरंत्याधर्मानुष्ठानेन वर्तमानायाः ॥ १९ ॥ अत्र कतकस्तु द्विपंचाशत्सर्गसमाप्तिमाह ॥ ५२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ एवमुक्त इति ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ समयः कालावधिमसि हपः विलेच विलेच एव ॥ २२ ॥ तस्माद्वेतोरस्माद्विलादस्मानित्यन्वयः गतायुषो नष्टजीवितान् तत्र हेतुः सुग्रीववचनादतिक्रान्तानिति सुग्रीवाज्ञमकालादतिक्रान्तकालानित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रविष्टेन इदं विलं प्रविष्टेन प्राणिना जीवता अस्मान्निवर्तितुं दुष्करं मन्ये तर्हि वयं किं कुर्मस्तत्राह तपस इति ॥ २६ ॥ २७ ॥ निमीलिताः संतोः कस्माद्
 प्रत्युवाच ततः सर्वानिदं वानरयूथपान् ॥ सर्वेषां परितुष्टास्मि वानराणां तरस्विनाम् ॥ १९ ॥ चरंत्याममधर्मेण न कार्यमिह केनचित् ॥ ॥ इत्यार्षे श्री०
 वा० आ० किं किं धाकां द्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ एवमुक्तः शुभं वाक्यं तापस्याधर्मसंहितम् ॥ २० ॥ उवाच हनुमान् वाक्यं तामनिदि
 तलोचनाम् ॥ शरणं त्वां प्रपन्नाः स्मः सर्वे वै धर्मचारिणीम् ॥ २१ ॥ यः कृतः समयोऽस्मात्सु सुग्रीवेण महात्मना ॥ स तु कालो व्यतिक्रान्तो विलेच परिवर्त
 ताम् ॥ २२ ॥ सात्वमस्माद्विलादस्मानुत्तारयितुमर्हसि ॥ तस्मात्सु ग्रीववचनादतिक्रान्तान् गतायुषः ॥ २३ ॥ त्रातुमर्हसि नः सर्वान्सु ग्रीवभयशंकि
 तान् ॥ महच्चकार्यमस्माभिः कर्तव्यं धर्मचारिणि ॥ २४ ॥ तच्चापिन कृतं कार्यमस्माभिरिह वासिभिः ॥ एवमुक्ता हनुमता तापसी वाक्यमब्रवीत् ॥ २५ ॥
 जीवता दुष्करं मन्ये प्रविष्टेन निवर्तितुम् ॥ तपसः सुप्रभावेण नियमोपाजितेन च ॥ २६ ॥ सर्वानिव विलादस्मात्तारयिष्यामि वानरान् ॥ निमीलय
 त्वत्सूँपि सर्वे वानरपुंगवाः ॥ २७ ॥ न हि निष्क्रमितुं शक्यमनिमीलितलोचनैः ॥ ततो निमीलिताः सर्वे सुकुमारांगुलैः करैः ॥ २८ ॥ सहसापि दधुर्दृष्टिं ल
 ष्ठागमनकांक्षया ॥ वानरास्तु महात्मानो ह स्तरुद्धमुखास्तदा ॥ २९ ॥ निमेषांतरमात्रेण विलादुत्तारितास्तथा ॥ उवाच सर्वास्तांस्तत्र तापसी धर्मचा
 रिणी ॥ ३० ॥ निःसृता न्विपमात्तस्मात्समाश्वास्येदमब्रवीत् ॥ एष विन्ध्यो गिरिः श्रीमान्नानाद्रुमलतायुतः ॥ ३१ ॥ एष प्रसवणः शैलः सागरो यमहोद
 धिः ॥ स्वस्ति वोस्तु गमिष्यामि भवनं वानरर्षभाः ॥ इत्युक्ता तद्विलं श्रीमत्प्रविवेश स्वयं प्रभा ॥ ३२ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ० किं द्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥
 निमीलनजिया सुकुमारांगुलैः करैः ॥ २८ ॥ सहसा दृष्टिपिदधुः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इदमब्रवीद्विष्णोर्हंशांत्यर्थमिति भावः ॥ ३१ ॥ प्रसवणः किं किं धासमीप प्रसवणादन्यो यमित्याहुः अत्युच्च
 त्वात्ततोऽपि तस्य दर्शनमित्यन्वये यत्रेच्छा तत्र गंतव्यमिति तात्पर्यम् ॥ ३२ ॥ अखगमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आ० किं किं धाकां द्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥
 कतकरीत्या चिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥

तत इति ॥ १ ॥ गिरिदुर्गं कञ्चविलास्यम् समयः कालावधिः ॥ २ ॥ तदाशिशिरारंभसमये ॥ ३ ॥ पुष्पातिभारयुक्तान्ययाणियेषाम् वासंतिकान्वसंतकाले फलवत आम्नादीन् ॥ ४ ॥ भयकृतं
 कांविष्णोति नेदति वसंतमनुप्राप्तं प्रकृतशिशिरकालस्योत्तरकालमासन्वतया प्राप्तं प्रायं नष्टः संदेशकाले राजसंदिष्टमाससूत्रे कालेऽनुष्ठेयोर्थो येषांते ॥ ५ ॥ तान् भयेन भूतले पतितान् शिष्टान् नृद्वे
 स्योऽन्यान् अनुमान्य संपूज्य ॥ ६ ॥ प्राज्ञाङ्गदइत्यार्षम् ॥ ७ ॥ शासनव्यतिक्रमदर्शयति मास इति अन्वेषणावधित्वेन दत्त इत्यर्थः किं नु ध्यत नावुध्यत कालात्ययमिति शेषः ॥ ८ ॥ कालात्य
 यमेवाह वयमिति आश्वयुजेऽतीतप्राये इति शेषः कार्तिकेसमनुप्राप्ते त्वं रावणवधेयतेत्युक्तेः ततः पंचदशरात्रकालसंख्यया प्रवर्तितदूतैर्व्यवस्थिताः मिलिताः एवं चामांतमानेनाश्विनस्योत्तरे दी
 पोत्सवामायुते पक्षे सर्वमेनाऽऽगमनं किं किं धायाम् रामस्य क्रोधस्तु तत्रैव पक्षे कार्तिकसन्निधावपित दुष्टमाभा वक्तः ततः कार्तिकेऽवधिरन्वेषणस्य ततो मार्गशुक्ल इदं वचनम् प्रायस्तद्वर्षे पौषः क्षयमा
 ततस्ते ददृशुर्घोरं सागरं वरुणालयम् ॥ अपारमभिर्गर्जतं घोरैरुर्मिभिराकुलम् ॥ १ ॥ मयस्य मायाविहितं गिरिदुर्गं विचिन्वताम् ॥ तेषां मासो व्यतिक्रं
 तो यो राज्ञा समयः कृतः ॥ २ ॥ विध्यस्य तु गिरेः पादं संप्रपुष्पितपादपे ॥ उपविश्य महात्मानश्चितामापदिरे तदा ॥ ३ ॥ ततः पुष्पातिभाराग्रान् लताशतस
 मावृतान् ॥ द्रुमान्वासंतिकान् दृष्ट्वा भूवुर्भयशंकितः ॥ ४ ॥ ते वसंतमनुप्राप्तं प्रतिवेद्य परस्परम् ॥ नष्टसंदेशकालार्थानि पतुर्धरणीतले ॥ ५ ॥ ततस्तान्क
 पिवृद्वांश्च शिष्टांश्चैव वनौकसः ॥ वाचामधुरयाभाप्य यथावदनुमान्य च ॥ ६ ॥ स तु सिंहदृष्टपस्कंधः पीनायतभुजः कपिः ॥ युवराजो महाप्राज्ञाङ्गदो
 वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ शासनात्कपिराजस्य वयं सर्वे विनिर्गताः ॥ मासः पूर्णो विलस्यानां हरयः किं नु ध्यत ॥ ८ ॥ वयमाश्वयुजे मासिकालसंख्याव्यव
 स्थिताः ॥ प्रस्थिताः सोऽपि चार्तातः किमतः कार्यमुत्तरम् ॥ ९ ॥ भवंतः प्रत्ययं प्रामाणीति मार्गविशारदाः ॥ हितेष्वभिरता भर्तुर्निस्तृष्टाः सर्वकर्मसु ॥ १० ॥
 सः कार्तिकादिचयेनान्यत इत्युक्तेः अतो मार्गशुक्ल एव आम्नादीनां पुष्योदमः उत्पाततो वा तादृशरीत्या पुष्योदमं दृष्ट्वा पिवसंतासन्तानुमानेन भयोपपत्तिः कतकादयस्तु अन्वेषणेऽवधित्वेन दत्तः
 पौषो मासः आश्वयुजे इत्यस्य तत्पत्यासन्नकार्तिक इति इत्यर्थः कालसंख्येति कार्तिकोत्तरपंचदशरात्रसंख्याकालेनावधिनावानरानयनाय दूतप्रेषणम् ततः पूर्णिमांतमानेन मार्गशुक्लेन सर्वानरा
 गमनम् ततः पौषाद्यदिने दिक्ष्वन्वेषणाय वानरप्रस्थानम् तत्र पौषमाघरुष्णीय किंचिद्दिनसहितेऽतीति इदं वाक्यमित्याहुः तेषां सीतानयनोत्तरं सीतां प्रति द्वादशमासारावणावधिरिति स्पष्टमेव पंपा
 यांचैत्रे आगमनमित्यस्योक्तत्वात्ततः पूर्वकालगुने सीतापहा इति च स्पष्टमेव एवं च माघरुष्णे तच्छुद्धादौ वा हनुमतः सीतासमीपगमने हनुमंतं प्रति वर्तते दशमो मासो द्वौ तु शेषौ प्लवंगमेति सीतोक्तिविरो
 धः किंच हनुमतो लंकाप्रवेशदिने प्रदोषसमये एव पूर्णकल्पचंद्रोदयवर्णनं च विरोध इत्याहुः ॥ ९ ॥ उक्तमेव विस्तरणाह भवंत इति प्रत्ययं अन्वेषणार्थं राजनियोगं प्राप्ताज्ञातवंतो भदंतो मां पुरस्कृ
 त्य निर्याता इत्यन्वयः ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ तस्यकालात्यचविलेगतत्वादिदानीमकृतार्थानामस्माकंमर्त्यमरणमेवानुष्ठेयम् कुतस्तत्राह हरिराजस्येति ॥ १२ ॥ प्रायोपवेशनंयुक्तम् प्राणत्यागायेतिशेषः ॥ १३ ॥ स्वामिभा
वेनियहानुयहकृद्राजजावेव्यवस्थितः अपराधःकालातिक्रमरूपः गतान्स्वसमीपंप्राप्तान् ॥ १४ ॥ अप्रवृत्तौप्रवृत्तिप्रतिपादनाभावे पापबंधरूपम् ॥ १५ ॥ पुत्रादित्यक्ताप्रायोपवेशनंगंतुं
कर्तुंमन्युक्तमित्यन्वयः तत्रहेतुः ध्रुवमिति ॥ १६ ॥ अप्रतिरूपेणअपराधमूलत्वेनास्यवधस्याप्रतिरूपत्वम् ननुयुवराजत्वेनाभिपिच्यकथमसौत्वाहनेष्यतीत्यतआह नचाहमिति ॥ १७ ॥
कर्मस्वप्रतिमाःसर्वेदिक्षुविश्रुतपौरुषाः ॥ मांपुरस्कृत्यनिर्याताःपिंगाक्षप्रतिचोदिताः ॥ ११ ॥ इदानीमकृतार्थानामर्त्यमनात्रसंशयः ॥ हरिराजस्य
सदेशमकृत्वाकःसुखीभवेत् ॥ १२ ॥ अस्मिन्नतीतेकालेतुमुग्रीवेणकृतेस्वयम् ॥ प्रायोपवेशनंयुक्तंसर्वेषांचवनौकसाम् ॥ १३ ॥ तीक्ष्णःप्रकृत्या
मुग्रीवःस्वामिभावव्यवस्थितः ॥ नक्षमिष्यतिनःसर्वानपराधकृतोगतान् ॥ १४ ॥ अप्रवृत्तौचसीतायाःपापमेवकरिष्यति ॥ तस्मात्क्षममिहाद्यैव
गंतुंप्रायोपवेशनम् ॥ १५ ॥ त्यक्तापुत्रांश्चदारांश्चधनानिचगृहाणिच ॥ ध्रुवंनोहिंसतेराजासर्वाभ्रतिगतानितः ॥ १६ ॥ वधेनाप्रतिरूपेणश्रेयान्द
त्युरिहवनः ॥ नचाहंयौवराज्येनमुग्रीवेणाभिपेक्षितः ॥ १७ ॥ नरेन्द्रेणाभिपिक्तोस्मिरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ सपूर्ववद्धवैरोमांराजादृष्ट्वाव्यतिक्रमम्
॥ १८ ॥ घातयिष्यतिदंडनतीक्ष्णेनकृतनिश्चयः ॥ किमेमुल्लङ्घिष्यसनंपश्यद्विजीवितांतरे ॥ इहैवप्रायमासिष्येपुण्येसागररोधसि ॥ १९ ॥ एतच्छु
त्वाकुमारेणयुवराजेनभाषितम् ॥ सर्वेतेवानरश्रेष्ठाःकरुणंवाक्यमब्रुवन् ॥ २० ॥ तीक्ष्णःप्रकृत्यामुग्रीवःप्रियारक्तश्वराघवः ॥ समीक्ष्याकृतकार्या
स्तुतस्मिंश्चसमयेगते ॥ २१ ॥ अदृष्टायांचवेदत्याहृष्ट्वाचैवसमागतान् ॥ राघवप्रियकामायघातयिष्यत्यसंशयम् ॥ २२ ॥ नक्षमंचापराद्धानांगम
नंस्वामिपार्श्वतः ॥ प्रधानभूताश्ववयंसुग्रीवस्यसमागताः ॥ २३ ॥ इहैवसीतामन्वीक्ष्यप्रवृत्तिमुपलभ्यवा ॥ नोचेदृच्छामतंवीरंगमिष्यामोयमक्ष
यम् ॥ २४ ॥ पुत्रंगमानांतुभयार्दितानांश्रुत्वावचस्तारुदंडवभाषे ॥ अलंविपादेनविलंप्रविश्यवसामसर्वेयदिरोचतेवः ॥ २५ ॥

पूर्वमोप्रतिवद्धवैःसराजामुग्रीवोव्यतिक्रममाज्ञालंघनदृष्ट्वाघातयिष्यत्येव ॥ १८ ॥ जीवितांतरेराजाज्ञयाजीवितनाशावधौकालेप्राप्तेममव्यसनंपश्यद्विरपिमुल्लङ्घिःकिंकार्यमिति किंसाध्य
मित्यर्थकंशेषः यदेवमतइहैवेति ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रियायारक्तोऽनुरक्तः तस्मिन्समयेऽन्वेषणावधिकाले ॥ २१ ॥ २२ ॥ अपराद्धानांकृतापराधानां स्वामिपार्श्वतःस्वामिपार्श्वे सुग्रीवस्यप्र
धानभूताःसेवकावयमिहसमागताः ॥ २३ ॥ उपलभ्यवागच्छाम नोचेदिहैवस्थित्वायमगृहंगमिष्यामः ॥ २४ ॥ विलंस्वयंप्रभायाविलम् ॥ २५ ॥

कथमत्राणचरणमतआह इदंहीति नोदितिलोकोक्तौ ॥ २६ ॥ अंगदस्यापि अपिनातारस्य असक्तमविलंबम् ॥ २७ ॥ कतकरीत्याचतुष्पंचाशत् ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
 रामायणे वा० आ० किष्किं धाकां डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ताराधिपतिवर्चसितारे तथाब्रुवति तुशब्दादंगदेप्रतिषेधाकरणात्तदनुमन्यमानेसति अथानंतरमंगदेनरा
 ज्यं सुधीवीर्यं कपिराज्यं हतमिति मेने तद्राज्यं स्वयंप्रभा विलराज्यमित्यर्थ इत्यन्ये ॥ १ ॥ ननु अंगदे कथं राज्यापहारं चिंताऽत आह बुद्धोति अष्टांगया अष्टगुणया तेऽत्रगुणाः शुश्रूषाश्रवणं चैव
 ग्रहणं धारणं तथा ऊहापोहार्थं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा इति प्रसिद्धाः चतुर्वलम् सामदानभेदनिग्रहहोपायचतुष्टयजम् चतुर्दशगुणम् देशकालज्ञतादाढ्यं सर्वक्लेशसहिष्णुता सर्वविज्ञानता
 दाढ्यमूर्जः संवृतमंत्रता अविमंशदिताशौर्यं तत्किं ज्ञत्वं कृतज्ञता शरणागतवात्सल्यममर्षित्वमचापलम् इत्युक्तचतुर्दशगुणयुक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥ तारस्यवचः शुश्रूषमाणं यतोपश्यत्ततोराज्यं हतं
 इदं हि मायाविहितं मुदुर्गमं प्रभूतपुष्पादकभोज्यपेयम् ॥ इहास्ति नो नैव भयं पुरंदरान्नराघवाद्दानरराजतोपि वा ॥ २६ ॥ श्रुत्वांगदस्यापि वचो नुकू
 लमूचुश्च सर्वहरयः प्रतीताः ॥ यथानहन्यमतथाविधानमसक्तमयैव विधीयतां ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकां डे त्रिपंचाशः
 सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथाब्रुवतितारे तु ताराधिपतिवर्चसि ॥ अथ मेने हतं राज्यं हनुमानं गदेन तत् ॥ १ ॥ बुद्ध्या त्वष्टांगया युक्तं चतुर्व
 लसमन्वितम् ॥ चतुर्दशगुणं मेने हनुमान्वालिनः सुतम् ॥ २ ॥ आपूर्यमाणं शश्वच्च तेजो बलपराक्रमैः ॥ शशिनं शुक्लपक्षादौ वर्धमानमिव श्रिया ॥ ३ ॥
 बृहस्पतिसमंबुद्ध्या विक्रमसदृशं पितुः ॥ शुश्रूषमाणं तारस्य शुक्रस्यैव पुरंदरम् ॥ ४ ॥ भर्तुरर्थे परिश्रान्तं सर्वशास्त्रविशारदः ॥ अभिसंधातुमारे भेहनु
 मानं गदंततः ॥ ५ ॥ सचतुर्णामुपायानां द्वितीयमुपवर्णयन् ॥ भेदयामास तान्सर्वान्वानरान्वाक्यसंपदा ॥ ६ ॥ तेषु सर्वेषु भिन्नेषु ततोऽभीषयदंगद
 म् ॥ भीषणैर्विविधैर्वाक्यैः कोपापायसमन्वितैः ॥ ७ ॥ त्वंसमर्थतरः पित्रायुद्धेतारेयवैधुवम् ॥ दृढं धारयितुं शक्तः कपिराज्यं यथापिता ॥ ८ ॥
 मेने शुक्रस्यैव पुरंदरम् विपरीतोपदेशग्रहे उपमेषा शुक्रशब्दो ब्रह्मपतिपर इति कश्चित् ॥ ४ ॥ जर्तुः सुधीवस्यार्थः स्थकरणे परिश्रान्तं विमुखम् सर्वशास्त्रविशारद इति हनुमाद्विशेषणम् ॥ अभिसं
 धातुं तारादिभ्यो भेदयितुम् ॥ ५ ॥ स इति अभिसंधिमुहनुमानित्यर्थः द्वितीयउपायो भेदस्तमुपवर्णयन् हेतौ शता तदुपायावलंबनहेतुना तान्सर्वानंगदानुवर्तिनः वाक्यसंपदा भेदजननक्षमन्या
 योपेतैः हीनाश्रयो न कर्तव्यः कर्तव्यो महदाश्रय इत्यादि वाक्यसमूहेन ॥ ६ ॥ कोपोपायो दंडस्तत्समन्वितैः कोपापायसमन्वितैरिति पाठः कोपापनयनसामर्थ्ययुक्तैः अभीषयत्त्यायप्रद
 र्शनपूर्वक्यमुत्पादयामास ॥ ७ ॥ भीषणमेव स्तुतिपूर्वकरोति त्वमिति त्वं पित्रा सुधीवेण युद्धे समर्थतरः यद्वा त्वं पित्रा सदृश इति शेषः अतएव युद्धे समर्थतर इत्यर्थः दृढं धारयितुं शक्तः अस्य यदि
 सर्वैकपयस्त्वामनुवर्त्येतीति शेषः कपिराज्यं किष्किं धार्या वाक्क्षविलेवा ॥ ८ ॥

नचतदस्तीत्याह नित्यमिति स्वभावादितिभावः अस्थैर्येकारणांतरमप्याह पुत्रदारंविनेति पुत्रदाराणांकिष्किंधावर्तिनांमुषीवायत्तत्वात्त्वयासहविलेवस्थानेतद्वियोगस्यस्पष्टत्वात् निगृह्यस्था
पनमप्यगस्यमित्याह त्वयाज्ञाप्यत्वत्कर्तृकमाज्ञापनंनसहिष्यंति त्वत्तोप्यधिकबलत्वादितिभावः ॥ ९ ॥ पुत्रदारंहित्वाएतेत्वानानुरंजेयुःत्वयिनानुरक्ताभवेयुः उक्तमर्थंस्पष्टंयथाभवतितथा
प्रवदामिप्रदर्शयामि तदेवदर्शयति अयंजांववानिति ॥ १० ॥ अहमितिस्वनिर्देशः तेइमेसर्वेसामदानादिभिर्गुणैरुपायैस्त्वयासुग्रीवादपकर्षितुंशक्यानहि नापिदंडेन ॥ ११ ॥ ननुगच्छतयूयम
पिण्केनैवमयास्थेयमतआह विगृह्येति दुर्बलेनसहविगृह्यबलीयसाआसनंस्थितिःशक्येत्याहुः ननुदुर्बलस्यबलीयसाविगृह्यासनंशक्यम् तस्मादात्मरक्षाकरःआत्मरक्षाकरणेच्छुःपुरुषोदुर्बलः

नित्यमस्थिरचित्ताहिकपयोहरिपुंगव ॥ नाज्ञाप्यंविषहिष्यंतिपुत्रदारंविनात्वया ॥ ९ ॥ त्वानैतेत्यनुरंजेयुःप्रत्यक्षंप्रवदामिते ॥ यथायंजांववान्नी
लःसुहोत्रश्चमहाकपिः ॥ १० ॥ नत्यहंतेइमेसर्वेसामदानादिभिर्गुणैः ॥ दंडेननत्वयाशक्याःसुग्रीवादपकर्षितुम् ॥ ११ ॥ विगृह्यासनमप्याहुर्दुर्ब
लेनबलीयसा ॥ आत्मरक्षाकरस्तस्मान्नविगृह्णीतदुर्बलः ॥ १२ ॥ यांचेमांमन्यसेधात्रीमेतद्वलमितिश्रुतम् ॥ एतल्लक्ष्मणवाणानामीपत्कार्यंविदा
रणम् ॥ १३ ॥ स्वल्पंहिरुतमिंद्रेणक्षिपतात्यशनिंपुरा ॥ लक्ष्मणोनिशितैर्वाणैर्भिद्यात्प्रपुटंयथा ॥ १४ ॥ लक्ष्मणस्यचनाराचावहवःसंतितद्विधाः ॥
वज्राशनिसमस्यशागिरीणामपिदारकाः ॥ १५ ॥ अवस्थानंयदैवत्वमासिष्यसिपरंतप ॥ तदैवहरयःसर्वेत्यक्ष्यंतिरुतनिश्चयाः ॥ १६ ॥ स्मरंतःपुत्र
दाराणांनित्योद्विग्नावुभुक्षिताः ॥ खेदिताहुःखशय्याभिस्त्वांकरिष्यंतिपृष्ठतः ॥ १७ ॥

मन्बलीयसानविगृह्णीत ॥ १२ ॥ नन्वेषागुहानवलवतःसाध्येत्याशंक्याह यामिति यामिमांगुहांधात्रीरक्षिकामन्यसे नेयंरक्षिकेतिशेषः कुतस्तत्राह यदेतद्विलंकक्षबिलंनिर्भयमितितारा
च्छ्रुतम् एतत्तद्विषयविदारणलक्ष्मणवाणानामीपत्कार्यंईषत्करम् स्वलभावआर्षः ॥ १३ ॥ पुरापूर्वमाययाभूतलांतर्निर्मितैतत्पुरवर्तिमयवधार्थमशानितत्पदेशभुविक्षिपताइंद्रेणस्वल्पमेव
कृतमयवधमात्रंकृतंननुपुरंजयम् लक्ष्मणस्तुनिशितैर्वाणैरेतत्पुरमपिपत्रपुटमिवाभिद्यात् ॥ १४ ॥ कुतस्तत्राह लक्ष्मणस्येति तद्विधाइत्यस्यविवरणंवज्राशानीत्यादि वज्रमिद्रकरस्थम् अशनि
मैधस्थः यद्वा तद्विधावालिहंतृवाणसदृशाः ॥ १५ ॥ यदैवात्रविलेत्वमवस्थानमासिष्यसिप्राप्स्यसितदैवसर्वेहरयःकृतनिश्चयास्त्वांत्यक्ष्यंति ॥ १६ ॥ नित्योद्विग्नाःरामलक्ष्मणसुग्रीवेभ्यः वु
भुक्षिताःपुत्रदारादिजमुखजोगेच्छवः त्वयाहुःखशय्याभिर्दुःखस्थित्यादिभिःखेदिताःसंतस्त्वांपृष्ठतःकरिष्यंति सर्वथात्यक्ष्यंत्येवेत्यर्थः ॥ १७ ॥

स्पंदमानात्तृणादपिलघुरितिशेषः अतएवभृशोद्विग्नोऽविष्यसि यद्वा तादृशतृणात्तद्दृष्ट्वाभृशोद्विग्नोऽपि राधायागमनशंकयेतिभावः ॥ १८ ॥ अतोऽत्युपवेगानिशिताघोरालक्ष्मणासायकाः अपा
 वृत्तं युत्थितं त्वां जिघांसंतो जवेयुः सर्वत्रात्रलक्ष्मणनामघहणंतस्य कूरस्वभावत्वात् ईदृशानां रामालक्ष्यत्वाच्च ॥ १९ ॥ एवं वास्तवं भयं प्रदर्श्य सुग्रीवसमाश्रयणमेव हितमित्याह अस्माभिरि
 ति आनुपूर्व्या ज्येष्ठपुत्रत्वप्रयुक्तानुक्रमान् ॥ २० ॥ राज्येऽवस्थाने हेतुमाह धर्मेति धर्मराजः धर्ममार्गवर्ती राजा तथा प्रीतिकाम एव त्वयिन तु त्वद्वधकामः ॥ २१ ॥ इतश्च सर्वथैव मेवेत्याह प्रिय
 काम इति अस्य जीवितम् तदर्थं त्वन्मातुः प्रीतिसंपादनप्रयोजनम् गम्यतां अस्माभिः सार्धमिति शेषः ॥ २२ ॥ खरमानः ॥ कतकरीत्यापंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामी
 सत्वंहीनः सुहृद्विश्वहितकामश्च वंधुभिः ॥ तृणादपि भृशोद्विग्नः स्पंदमानाद्भविष्यसि ॥ १८ ॥ अत्युपवेगानिशिताघोरालक्ष्मणसायकाः ॥ अपावृ
 त्तं जिघांसंतो महावेगादुरासदाः ॥ १९ ॥ अस्माभिस्तु गतं सार्धं विनीतवदुपस्थितम् ॥ आनुपूर्व्या तु सुग्रीवो राज्ये त्वां स्थापयिष्यति ॥ २० ॥ धर्मरा
 जः पितृव्यस्ते प्रीतिकामो दृढव्रतः ॥ शुचिः सत्यप्रतिज्ञश्च सत्त्वां जातु न नाशयेत् ॥ २१ ॥ प्रियकामश्च ते मातुस्तदर्थं चास्य जीवितम् ॥ तस्यापत्यं च ना
 स्यन्वत्तस्मादंगदगम्यताम् ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकाडिचतुष्पंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं प्र
 श्रितं धर्मसंहितम् ॥ स्वामिसत्कारसंयुक्तमंगदो वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ स्वैर्यमात्ममनः शौचमानृशंस्यमथार्जवम् ॥ विक्रमश्चैव धैर्यं च सुग्रीवेनोप
 पद्यते ॥ २ ॥ भ्रातुर्व्येष्टस्य यो भार्या जीवतो महिषी प्रियाम् ॥ धर्मेण मातरं यस्तु स्वीकरोति जुगुप्सितः ॥ ३ ॥ कथं स धर्मजानीते येन भ्रात्रादुरात्मना ॥
 युद्धायाभिनि युक्तेन विलस्यपिहितं मुखम् ॥ ४ ॥ सत्यात्पाणिगृहीतश्चरुतकर्मा महायशः ॥ विस्मृतो राघवो येन सकस्य सुकृतं स्मरेत् ॥ ५ ॥
 ये रामायणतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकाडिचतुष्पंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ प्रश्रितं विनीतम् स्वामिसत्कारसंयुक्तं सुग्रीवसन्मानयुक्तमिति हनुमद्वाक्यविशेषणम् ॥ १ ॥
 आत्ममनसोः शौचं कामादिदोषराहित्यम् ॥ २ ॥ तदनुपपत्तिमेव दर्शयति भ्रातुरिति ज्येष्ठस्य भ्रातुर्भार्या धर्मेण मातरं धर्ममार्गेण वर्तमानां ज्येष्ठभ्रातृपत्नीतां मातृतुल्यां जीवतो मम समक्षम् अनेन दे
 वराच्च मुतोत्पत्तिमित्यतोऽपि धर्मत्वं वारितम् यद्वा जीवतो महिषीमिति महिषयुद्धकालिकस्वीकारपरम् यः स्वीकरोति कथं स धर्मजानीते इत्यन्वयः एतेन हनूमदुक्तं धर्मराजत्वं प्रत्याख्यातम् एतद्वचो
 गदस्य केवलरोषमूलं त्रैवर्णिकातिरिक्तधर्मास्मरणमूलकम् ॥ ३ ॥ स उक्तजुगुप्सितकर्मकारी धर्माज्ञाने उपपन्नं तन्मप्याह युद्धाय युद्धार्थं गच्छता भ्रात्राभिनि युक्तेन विलरक्षणनियुक्तेनेत्यर्थः
 ॥ ४ ॥ सत्यादिप्रसाक्षिकतया पाणिगृहीतो मित्रं कृतो राघवोऽपि येन विस्मृतः सकस्य सुकृतं मुपकारं स्मरेन्न कस्यापीत्यतः कथं कृतज्ञ इत्यर्थः ॥ ५ ॥

तनुत्कार्येष्टनत्वात्कथंनरुतज्ञोतआह लक्ष्मणस्येति भयौपाधिक्येषाप्रवृत्तिर्नधर्ममूलेतिभावः धर्ममस्मिन्नितिपाठेधर्मधर्मधीमूलंप्रवर्तनमित्यर्थः ॥ ६ ॥ स्मृतिभिन्नेस्मृतिर्मन्वादीनांभिन्ना
त्यक्तायेन चलात्मनिचंचलांतःकरणे तत्कुलीनःतज्ज्ञातिकोटिप्रविष्टः ॥ ७ ॥ तदेवविवृणोति राज्येइति सुग्रीवःसगुणोनिर्गुणोवास्तुनमेतद्विचारेणकिंचित्अपितुशत्रुकुलीनंमांपुत्रंराज्येप्रति
प्राप्त्यर्थंमुग्रीवोजीवयिष्यति नकथमपीत्यर्थः॥८॥ इतोपिनजीवयिष्यतीत्याह भिन्नेति जिन्नोविलप्रवेशरूपोमंत्रोयस्यसः एवमंत्रस्ययस्यकस्यापिमुखात्श्रवणेऽवश्यंभाविनिस्पष्टमपराद्ध
लक्ष्मणस्यभयेनेहनाधर्मभयभीरुणा ॥ आदिष्टमार्गितुंसीताधर्मस्तस्मिन्कथंभवेत् ॥ ६ ॥ तस्मिन्पापेरुतघ्रेतुस्मृतिभिन्नेचलात्मनि ॥ आर्यःको
विश्वमेज्जातुतत्कुलीनोविशेषतः ॥ ७ ॥ राज्यपुत्रंप्रतिष्ठाप्यसगुणोविगुणोपिवा ॥ कथंशत्रुकुलीनंमांसुग्रीवोजीवयिष्यति ॥ ८ ॥ भिन्नमंत्रोपरा
द्धश्चभिन्नशक्तिःकथंनहम् ॥ किष्किंधांप्राप्यजीवेयमनाथइवदुर्बलः ॥ ९ ॥ उपांशुदंडेनहिमांबंधनेनोपपादयेत् ॥ शठःक्रूरोनृशंसश्चसुग्रीवो
राज्यकारणात् ॥ १० ॥ बंधनाच्चावसादान्मेश्रेयःप्रायोपवेशनम् ॥ अनुजानंतुमांसर्वेगृहंगच्छंतुवानराः ॥ ११ ॥ अहंवःप्रतिजानामिनगमिष्या
म्यहंपुरीम् ॥ इहैवप्रायमासिष्येश्रेयोमरणमेवमे ॥ १२ ॥ अभिवादनपूर्वतुराजाकुशलमेवच ॥ अभिवादनपूर्वतुराघवौबलशालिनौ ॥ १३ ॥ वा
च्यस्तातोयवीयाम्नेसुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ आरोग्यपूर्वकुशलंवाच्यामातारुमाचमे ॥ १४ ॥ मातरंचैवमेतारामाश्वासयितुमर्हथ ॥ प्रकृत्याप्रियपु
त्रासासानुक्रोशातपस्विनी ॥ १५ ॥ विनष्टमिहमांश्रुत्वाव्यक्तंहास्यतिजीवितम् ॥ एतावदुक्तावचनंवृद्धांस्तानभिवाद्यच ॥ १६ ॥ विवेशचांगदो
भूमौरुदन्दर्भेषुदुर्मुखः ॥ तस्यसंविशतस्तत्ररुदंतोवानरर्षभाः ॥ १७ ॥ नयनेभ्यःप्रमुमुचुरुष्णंवैवारिदुःखिताः ॥ सुग्रीवंचैवनिंदंतःप्रशशंसंतवा
लिनम् ॥ १८ ॥ परिवार्यांगदंसर्वेव्यवसन्प्रायमासितुम् ॥ तद्वाक्यंवालिपुत्रस्यविज्ञायप्लवगर्षभाः ॥ १९ ॥

श्वभ्रमामि हीनशक्तिःसुग्रीवापेक्षयाहीनबलः हनुमदुक्तरीत्यासहायबलहीनश्च ॥ ९ ॥ उपांशुदंडस्यैवरूपबंधनेनेति पुत्रइतिकृत्वावधाभावः अपराद्धइतिचबंधननिश्चयः ॥ १० ॥ तदेवद्र
व्यन्नाह बंधनादिति अवसादोबंधनजंडुःखम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ राजासुग्रीवःकुशलमेववाच्यइत्यनुकर्षः नत्विदानींदुःखवशादुक्तमित्यर्थः राघवौकुशलंवाच्यौ ॥ १३ ॥ अथमातुःकुशल
विज्ञापनारोपनयाआरोग्यपूर्वकत्वविशेषाभिधित्तयाचपुनःसुग्रीवेकुशलविज्ञापनमाह वाच्यस्तातइति ॥ १४ ॥ १५ ॥ वृद्धान्जाववदादीन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ सुग्रीवंनिंदंतः अंगदपक्ष्याइ
तिरोषः ॥ १८ ॥ व्यवसन्व्यवास्यन्नित्यर्थः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ हरिश्रेष्ठा अपि एत प्रायो प्रवेशनमेवास्माकमद्यक्षमं युक्तमिति मन्यन्ते स्मेशेषः स्वामिनिक्षिप्यमाणे तं परित्यज्यास्माकं गमनमयुक्तमिति तत्क्षमत्वव्यवसायः रामस्य वनवासमित्यादिना
 ऽचिमसर्गार्थसंक्षेपः ॥ २१ ॥ जयमागतं संपातिजं वक्ष्यमाणं जयमित्यर्थः ॥ २२ ॥ शृशंनदद्विः संपातिजभयादिति शेषः ॥ २३ ॥ कतकरीत्या षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा
 मे श्रीरामीयेरा ० वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकाडिपंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ गिरिस्थले गिरिप्रदेशे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विधिः क्रियाफलं नरंप्राणिनं विधानेन प्राचीनकर्मा
 उपसृष्ट्योदकं सर्वे प्राप्नुवाः समुपाविशन् ॥ दक्षिणाग्रे पुदुर्भे पुदुत्तीरं समाश्रिताः ॥ २० ॥ मुमूर्षु वो हरिश्चेष्टा एतत्क्षममिति स्मह ॥ रामस्य वनवासं
 चक्षयं दशरथस्य च ॥ २१ ॥ जनस्थानं वधं चैव वधं चैव जटायुषः ॥ हरणं चैव वैदेत्या वालिनश्च वधं तथा ॥ रामकोपं च वदतां हरीणां भयमागतम्
 ॥ २२ ॥ स संविशद्विबुधैर्महीधरो महाद्रि कूटप्रतिमैः प्लवंगमैः ॥ यभूवसन्नादितनिर्झरांतरो भृशं नदद्विर्जलदैरिवांबरम् ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
 मद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकाडिपंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उपविष्टास्तु ते सर्वे यस्मिन् प्रायं गिरिस्थले ॥ हरयोगृध
 राजश्च तद्देशमुपचक्रमे ॥ १ ॥ संपातिनां मिनाम्ना तु चिरजीवी विहंगमः ॥ भ्राता जटायुषः श्रीमान्विख्यातबलपौरुषः ॥ २ ॥ कंदरादभिनिक्रम्य स
 विंध्यस्य महागिरिः ॥ उपविष्टान् हरीन् दृष्ट्वा तद्दृष्ट्वा मागिरमब्रवीत् ॥ ३ ॥ विधिः किल नरं लोके विधानेनानुवर्तते ॥ यथायं विहितो भक्ष्यश्चिरान्मृत्युमुपा
 गतः ॥ ४ ॥ परंपराणां भक्षिष्ये वानराणां मृतं मृतम् ॥ उवाचैतद्दृचः पक्षी तान्निरीक्ष्य प्लवंगमान् ॥ ५ ॥ तस्य तद्दृचनं श्रुत्वा भक्ष्यतुब्धस्य पक्षिणः ॥ अं
 गदः परमायस्तो हनूमंतमथाब्रवीत् ॥ ६ ॥ पश्य सीतापदेशेन साक्षाद्देवस्वतोयमः ॥ इमं देशमनुप्राप्तो वानराणां विपत्तये ॥ ७ ॥ रामस्य नरुतं कार्यं
 नरुतं राजशासनम् ॥ हरीणामियमज्ञाता विपत्तिः सहसा गता ॥ ८ ॥ वैदेत्याः प्रियकामेन रुतं कर्म जटायुषा ॥ गृधराजेन यत्तत्र श्रुतं वस्तदशेषतः ॥ ९ ॥
 तथा सर्वाणि भूतानि तिर्यग्योनिगतान्यपि ॥ प्रियं कुर्वति रामस्य त्यक्त्वा प्राणान्ययावयम् ॥ १० ॥

नुसारेण यथा तत्रथानथोच्यत इत्यर्थः अयमपि पक्षोऽस्माकं भक्ष्यः चिरात्ममं स्वत एवोपागतः ॥ ४ ॥ यतः परंपराणां पंक्तिरुपविष्टानां वानराणां मध्ये मृतं मृतं क्रमात् भक्षिष्ये तस्मादिति
 पूर्वैर्णसंबंधः ॥ ५ ॥ परमायस्तः परमखिन्नः ॥ ६ ॥ सीतापदेशेनेति सीताव्याजेन प्राप्तप्रायोपवेशानामित्यर्थः गृध्रापदेशेनेति पाठः सुगमः ॥ ७ ॥ अज्ञाता अर्चिता ॥ ८ ॥ तिर्यग्योनिभूतानामस्मा
 कमिव तिर्यग्योन्यंतरस्यापि सीतानिमित्तं विपत्तिर्जातित्याह वैदेत्या इति प्रत्यक्षं द्विष्यमाणाया इति शेषः ॥ ९ ॥ रामस्य प्रियं कुर्वतीत्यनेन तस्मिन्सर्वे प्रेमास्पदत्वं सूचयता सर्वात्मत्वं सूचितम् ॥ १० ॥

सार्वान्यमेवद्रव्यमिति अन्योन्यमिति स्नेहकारुण्ययंत्रिताः रामेतिशेषः सर्वस्यरामत्वान्तदीयस्नेहेनैवपरस्पररोपकारकरणमित्यर्थः स्नेहविषयतारामातिरिक्तेनेत्यनेनसूचितं ततः उक्तस्नेहादियं
 प्रणतः तस्यरामस्यउपकारार्थमित्यस्यप्रवृत्ताइतिशेषः ॥ ११ ॥ ननुप्राणत्यागेनकथंरामस्यसंतोषोऽत आह प्रियमिति हियतो जटायुषा प्राणांस्त्यजताप्रियंरुतमितिरामस्यमतमितिशेषः तथा
 स्मन्मरणेनापिरामस्तथासंस्त्यतीतिभावः ॥ १२ ॥ सुखीति सुखित्वमेवपरमगतिप्राप्त्यादर्शयति रावणेनेत्यादि मुक्तश्चेति अनेनसर्वतियग्योनिराजत्यंकर्षाद्रस्यसूचितं गतश्चपरमांगतिं रामानुग्रहा
 दिनिशेषः ॥ १३ ॥ जटायुषोविनाशेन प्रागितिशेषः यदिपुनर्मूर्धन्यमपियुद्धेरावणंनिरुध्यत्तदारामदृग्योचरोरावणःसीतानहरेदितिभावः राज्ञोदशरथस्यचद्राग्विनाशेन यदिपक्षमात्रमपिराज
 जीवनेस्यात्तदारामंप्रत्यानयेदेवेतिभावः वैदेहीहरणंतुस्पष्टमेववानराणांप्राणसंशयकारणम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ विकृतंअरण्यवासवालिधरक्षोवधरूपं इदंचअस्मन्मरणरूपंच कैकेय्यावर
 अन्योन्यमुपकुर्वन्तिस्नेहकारुण्ययंत्रिताः ॥ ततस्तस्योपकारार्थंत्यजतात्मानमात्मना ॥ ११ ॥ प्रियंरुतंहिरामस्यधर्मज्ञेनजटायुषा ॥ राघवार्थंपरि
 श्रान्तावयंसंत्यक्तजीविताः ॥ १२ ॥ कांताराणिप्रपन्नाःस्मनचपश्याममैथिलीम् ॥ समुखीगृधराजस्तुरावणेनहतोरणे ॥ मुक्तश्चसुग्रीवभयाद्
 तश्चपरमांगतिम् ॥ १३ ॥ जटायुषोविनाशेनराज्ञोदशरथस्यच ॥ हरणेनचवैदेत्याःसंशयंहरयोगताः ॥ १४ ॥ रामलक्ष्मणयोर्वासमरण्येसहसी
 तथा ॥ राघवस्यचवाणेनवालिनश्चतथावधम् ॥ १५ ॥ रामकोपादशेषाणांरक्षसांचतथावधम् ॥ कैकेय्यावरदानेनइदंचविकृतंरुतम् ॥ १६ ॥ त
 दनुग्वमनुकीर्तितंबचोभुविपतितांश्चनिरीक्ष्यवानरान् ॥ भृशचकितमतिर्महामतिःरूपणमुदाहृतवान्सगृधराजः ॥ १७ ॥ तत्तुश्रुत्वातथावाक्यमं
 गदस्यमुखाद्गतम् ॥ अब्रवीद्वचनंगृधस्तीक्ष्णतुंडोमहास्वनः ॥ १८ ॥ कोयंगिराघोपयतिप्राणैःप्रियतरस्यमे ॥ जटायुषोवधंभ्रातुःकंपयन्निवमेम
 नः ॥ १९ ॥ कथमासीज्जनस्यानेयुद्धंराक्षसगृधयोः ॥ नामधेयमिदंभ्रातुश्चिरस्याद्यमयाश्रुतम् ॥ २० ॥ इच्छेयंगिरिदुर्गाच्चभवद्भिरवतारितुम् ॥
 यवीयसांगुणज्ञस्यश्लाघनीयस्यविक्रमैः ॥ २१ ॥ अतिदीर्घस्यकालस्यपरितुष्टोस्मिकीर्तनान् ॥ तदिच्छेयमहंश्रोतुंविनाशंवानरर्पभाः ॥ २२ ॥
 दानेनैवकृतमित्यर्थः ॥ १६ ॥ भृशचकितमतिःक्षुजितचित्तः रूपणंदीनम् ॥ १७ ॥ अस्यैवप्रपंचस्तत्त्विति ॥ १८ ॥ कोयोपयतिसमयाप्रव्यइतिशेषः ॥ १९ ॥ प्रश्नमेवाह कथमिति ॥ २० ॥
 गिरिदुर्गाच्चभवद्भिरवतारितुमिच्छेयं आत्मानमितिशेषः अवतारणफलमाह यवीयसइति कनिष्ठस्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ श्रोतुमिच्छेयं युष्मत्समीपमागत्येतिशेषः अन्वयस्तुयस्यरामःप्रियःपुत्रःसद
 शरथोममभ्रातुःतस्यैवजटायुषःसखाऽतस्तस्नेहानुप्रयतमानस्यतस्यजनस्थानवासिनस्तस्यप्रसिद्धविक्रमस्यजटायुषोविनाशःकथमभवदितितस्यविनाशंश्रोतुमिच्छेयमिति कथंसखेत्यन्वय
 स्तुनोचितः तदुत्तरस्याग्रेऽभावात् ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ स्वस्यावतारणसापेक्षत्वेहेतुमाह सूर्येति ॥ २४ ॥ अवतर्तुमवतारयितुम् ॥ २५ ॥ शरमानः ॥ कतकरीत्यासमपंचाशःसर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आदिकाव्येकि०
पटुपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ अष्टस्वरमपि भक्षणवचनस्वरापेक्षया अष्टस्वरमित्यर्थः तेन स्वरेण यद्यपि सनिश्चितशोकः परितुष्टोस्मीति अद्वेयवचनो भवति तथापि न श्रद्धाधुः य

आतुर्जटायुपस्तस्य जनस्याननिवासिनः ॥ तस्यैव च मम आतुः सखादशरथः कथम् ॥ २३ ॥ यस्य रामः प्रियः पुत्रो ज्येष्ठो गुरुजनप्रियः ॥ सूर्याशुद
ग्धपक्षत्वान्नशक्रोमिवि सपितुम् ॥ २४ ॥ इच्छेयं पर्वतादस्मादवतर्तुमरिंदमाः ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांडे पटुपंचाशः
सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शोकाद्वृष्टस्वरमपिश्रुत्वा वानरयूथपाः ॥ श्रद्धधुर्नैव तद्वाक्यं कर्मणा तस्य शंकिताः ॥ १ ॥ ते प्रायमुपविष्टास्तु दृष्ट्वा गृध्रं
पुत्रं गमाः ॥ चक्रुर्वुद्धितदारौ द्रांसर्वान्नो भक्षयिष्यति ॥ २ ॥ सर्वथा प्रायमासीनान्यदि नो भक्षयिष्यति ॥ कृतकृत्या भविष्यामः क्षिप्रं सिद्धिमितोग
ताः ॥ ३ ॥ एतां बुद्धिततश्चक्रुः सर्वे ते हरि यूथपाः ॥ अवतार्य गिरेः शृंगाद्गृध्रमाहांगदस्तदा ॥ ४ ॥ बभूवर्क्षरजोनाम वानरैर्द्रः प्रतापवान् ॥ ममार्यः भा
र्थिवः पक्षिन् धार्मिकौ तस्य चात्मजौ ॥ ५ ॥ सुग्रीवश्चैव वाली च पुत्रौ धनवलावुभौ ॥ लोके विश्रुतकर्मा भूद्राजा वाली पितामम ॥ ६ ॥ राजा कुरु
स्य जगतदृष्ट्वा कूणां महारथः ॥ रामो दाशरथिः श्रीमान्प्रविष्टो दंडकावनम् ॥ ७ ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेत्या सह भार्यया ॥ पितुर्निदेशनिरतो धर्मपं
थानमाश्रितः ॥ ८ ॥ तस्य भार्या जनस्यानाद्रावणेन हता वलान् ॥ रामस्य तु पितुर्मित्रं जटायुर्नाम गृधराट् ॥ ९ ॥ ददर्श सीतां वैदेहीं क्रियमाणां विहाय
मा ॥ रावणं विरथं कृत्वा स्थापयित्वा च मैथिलीम् ॥ परिश्रांतश्च दृष्ट्वा रावणेन हतोरणे ॥ १० ॥ एवं गृध्रो हतस्तेन रावणेन वलीयसा ॥ संस्कृतश्चापि
रामेण जगाम गतिमुत्तमाम् ॥ ११ ॥ ततो मम पितृव्येण सुग्रीवेण महात्मना ॥ चकार राघवः सख्यं सोऽवधीपितरं मम ॥ १२ ॥

नस्तस्य कर्मणा शंकिताः भक्षणार्थं वचनमेव करोति निबुद्धेति भावः ॥ १ ॥ तदेवाह चक्रुरित्यादि अस्यार्धस्येतीति शेषः ॥ २ ॥ सिद्धिमरणरूपाय ॥ ३ ॥ एतां बुद्धिभक्षणाभीष्टत्वबुद्धिम् ॥ ४ ॥
कोयं घोषयतीति प्रथमप्रश्नोत्तरमाह बभूवेति आर्यः पितामहः पार्थिवो वानराणामिति शेषः ॥ ५ ॥ धनवली वहुवली ओघवलाविति पाठांतरम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ रावणेन विहाय सी
ति पाठे क्रियमाणां निशेषः स्थापयित्वा भूमाविति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

१ क्रियमाणामित्यत्र

स्वपितृवधेकारणमाह ममेति निरुद्धो निरुद्धराज्यः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ धयमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किंकिंधाकाण्डे सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ कतकरीत्याष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ त्यक्तजीवितैः त्यक्तजीवनाश्रयैः सवाष्पोऽश्रुपूर्णनयनः सवाष्पानितिपाठांतरम् ॥ १ ॥ आ
ख्यातआख्यातवतः ॥ २ ॥ तदपि भ्रातृवधमपि ॥ ३ ॥ अद्यशक्तिर्नास्तीत्यनेन पूर्वमहतीशक्तिरासीदिति सूचितं तदेवाह पुरेति पुरापूर्ववत्प्रवधेदत्ते सति सजटायुरहंच जयैषिणौ वत्प्रवधेनैद्रस्या
ममपि त्रानिरुद्धो हि मुग्रीवः सचिवैः सह ॥ निहत्य वालिनं रामस्ततस्तमभिपेचयत् ॥ १३ ॥ सरान्ये स्थापितस्तेन मुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ राजा वानर
मुख्यानां तेन प्रस्थापिता वयम् ॥ १४ ॥ एवं रामप्रयुक्तास्तु मार्गमाणास्ततस्ततः ॥ वैदेहींनाधिगच्छामो रात्रौ सूर्यप्रभापिव ॥ १५ ॥ ते वयं दंडकार
ण्यं विचित्रमुसमाहिताः ॥ अज्ञानास्तु प्रविष्टाः स्मधरण्या विवृतं बिलम् ॥ १६ ॥ मयस्य माया विहितं तद्विलंच विचित्रं ताम् ॥ व्यतीतस्तत्र नो मासो
योरज्ञासमयः कृतः ॥ १७ ॥ ते वयं कपिराजस्य सर्वे वचनकारिणः ॥ कृतांसं स्यामति क्रांता भयात्प्रायमुपासिताः ॥ १८ ॥ क्रुद्धे तस्मिन्नुकाकुत्स्ये
मुग्रीवे च सलक्ष्मणे ॥ गतानामपि सर्वेषां तत्र नो नास्ति जीवितम् ॥ १९ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किंकिंधाकाण्डे सप्तपं
चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ इत्युक्तः करुणं वाक्यं वानरैस्त्यक्तजीवितैः ॥ सवाष्पो वानरान्गृध्रः प्रत्युवाच महास्वनः ॥ १ ॥ यवीयान्सममभ्रा
ता जटायुर्नाम वानराः ॥ यमाख्यातवन्तं युद्धे रावणेन बलीयसा ॥ २ ॥ वृद्धभावादपक्षत्वाच्छृण्वंस्तदपि मर्षये ॥ न हि मे शक्तिरस्य ब्रह्मातुर्वैरविमोक्ष
णे ॥ ३ ॥ पुरा वत्प्रवधेदत्ते सचाहंच जयैषिणौ ॥ आदित्यमुपयातौ स्वोज्ज्वलंतरश्मिमालिनम् ॥ ४ ॥ आवृत्त्याकाशमार्गेण जवेन स्वर्गतौ भृशम् ॥
मध्यं प्राप्ते तु मूर्धेतु जटायुरवसीदति ॥ ५ ॥ तमहं भ्रातरं दृष्ट्वा सूर्यरश्मिभिरर्दितम् ॥ पक्षाभ्यां छादयामास स्नेहात्परमविद्वलम् ॥ ६ ॥ निर्दग्धपत्रः
पतितो विध्यैऽहं वानरपंथाः ॥ अहमस्मिन्वसं भ्रातुः प्रवृत्तिनो पलक्षये ॥ ७ ॥

निप्रबलत्वं निर्णीयत जयैषिणौ जूत्वा प्रथममाकाशमार्गेण स्वर्गगतौ ततो गुरुद्वृक्षं जवेन तं विजित्य आवृत्त्या प्रत्यावृत्त्या दित्यं दर्पादुपयातौ स्वः अथ तमुपयातयोरावयोर्मध्ये जटायुः सवितरिमध्यं
प्राप्तेऽवसीदति स्मेति कतकः अन्येतु जयैषिणौ परस्परौ येनोत्पत्त्या दित्यः प्रथमं प्राप्य ते स आवयोः प्रबल इति प्रतिज्ञा पूर्वमिति शेष इत्याहुः तेषामावृत्त्येति पदस्थेन्द्रप्रसंगस्य चासंगतिः ॥ ४ ॥ ५ ॥
छादयामास अपरोक्षेऽपिलिङ्गुत्तम आर्षः ॥ ६ ॥ निर्दग्धपक्षः सूर्यकिरणैरिति शेषः भ्रातुर्जटायुषः प्रवृत्तिमित्यन्वयः ॥ ७ ॥

एतद्वेलेकायामित्यादिश्लोकद्वयप्रक्षिप्तमितिकतकः देवयोनित्वेनदिव्यज्ञानेनयुयंतांदृष्ट्वाप्रत्यागमिष्यथेत्यपिपश्यामि अतोनिःसंशयंगच्छतेतिशेषः अथस्वस्यदेवयोनित्वप्रदर्शनशेषतया पक्षिमागनाह आद्यइति पंथाआकाशमार्गः अन्येधान्यजीविनःपारावतादयः ॥ २४ ॥ बलिभोजाःकाकाः वृक्षफलाशनाःशुकादयः भासाःपक्षिविशेषाः ॥ २५ ॥ बलवीर्येत्यादिहंस विशेषणम् ॥ २६ ॥ वैनतेयाद्विनतापुत्रादरुणात् तस्माज्जानोहमरुणात्संपातिस्सुममायजइतिअरण्येजटायुवाक्यात् एवंदिव्यज्ञानेनयुष्मद्वृत्तज्ञानम् ॥ २७ ॥ युष्मत्सहायकरणंचवैरशुद्ध्या

“लंकायामभिगुमायांसागरेणसमंततः ॥ संप्राप्यसागरस्यांतिसंपूर्णेशतयोजने ॥ आसाद्यदक्षिणंकूलंततोद्रक्ष्यथरावणम् ॥ तत्रवैत्वरिताःक्षिप्रं विक्रमध्वंषुवंगमाः” ॥ ज्ञानेनखलुपश्यामिदृष्ट्वाप्रत्यागमिष्यथ ॥ आद्यःपंथाःकुलिंगानांयेचान्येधान्यजीविनः ॥ २४ ॥ द्वितीयोबलिभोजानांयेच वृक्षफलाशनाः ॥ भासाःस्वतीयंगच्छंतिर्कौचाश्चकुरैःसह ॥ २५ ॥ स्येनाश्वतुर्यंगच्छंतिर्गृध्रागच्छंतिपंचमम् ॥ बलवीर्योपपन्नानारूपयौवनशालिनाम् ॥ २६ ॥ पशुस्तुपंथाहंसानांवैनतेयगतिःपरा ॥ वैनतेयाच्चनोजन्मसर्वपांवानरर्षभाः ॥ २७ ॥ गर्हितंतुरुतंकर्मयेनस्मपिशिताशिनः ॥ प्रति कार्यचमेतस्यवैरंभ्रातृकृतंभवेत् ॥ २८ ॥ इहस्थोहंप्रपश्यामिरावणंजानकींतथा ॥ अस्माकमपिसौपर्णदिव्यंचक्षुर्वलंतथा ॥ २९ ॥ तस्मादाहार वीर्येणनिसर्गेणचवानराः ॥ आयोजनशतात्साग्राद्वयंपश्यामनित्यशः ॥ ३० ॥ अस्माकंविहितावृत्तिर्निसर्गेणचदूरतः ॥ विहितावृक्षमूलेतुवृत्तिश्चरणयोधिनाम् ॥ ३१ ॥ उपायोदृश्यतांकश्चिद्वलंघनेलवणांभसः ॥ अभिगम्यतुवैदेहींसमृद्धार्थागमिष्यथ ॥ ३२ ॥ समुद्रंनेतुमिच्छामिभवद्विर्वरुणालयम् ॥ प्रदास्याम्युदकंभ्रातुःस्वर्गतस्यमहात्मनः ॥ ३३ ॥ ततोनीत्वातुतंदशंतीरेनदनदीपतेः ॥ निर्दग्धपक्षंसंपातिवानराःसुमहौजसः ॥ ३४ ॥

स्वप्रयोजनमपीत्याह गर्हितमिति येनरावणेनपरदारहरणरूपंगर्हितंकर्मकृतंतस्यपिशिताशिनोभ्रातृकृतंवैरमुद्दिश्ययत्प्रतिकार्यतच्चेमेकृतंभवेत् युष्मत्त्ववर्तनेनेतिशेषः ॥ २८ ॥ ननुकथंलंकास्था सतितित्वयाज्ञातंत्राह इहस्थइति सौपर्णमुपर्णलिंगकचक्षुष्मतीविद्यासिद्धिजं साचविद्याबद्धचब्राह्मणेतृतीयपंचिकायामुक्ता ॥ २९ ॥ तस्मादुक्तविद्यासिद्धेः निसर्गेणाहारवीर्येणचमां सविशेषाहारवलेनच आठ्ठतिविधौ सापार्त्तिकचिदधिकाद्योजनशतात् ॥ ३० ॥ अस्माकंनुनिसर्गेणजातिस्वभावेनदूरतःदूरवर्तिदर्शनबलसंपादकेनभक्ष्यविशेषेणवृत्तिर्विहिता धात्रेतिशेषः कुकुटादीनांतुस्यावासवृक्षमूलेएवतावदूरदृष्टिमात्रसंपादिकाचवृत्तिर्विहिता ॥ ३१ ॥ गमिष्यथकिंकिंधामितिशेषः ॥ ३२ ॥ नेतुंनाययितुम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ नृगमानः ॥ इति श्रीराधाजिह्वामे श्रीरासीयेरासायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये कि० अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कतकरीत्या एकोनपष्टितमः ॥ ५९ ॥ ॥ तत इति तेष्टव
 गर्पभा अन्तता स्वादं गृध्रा जातितापितं निशम्य हपदेवतद्वतः अनुवदंनो हृष्टावभूवुरित्यर्थः वदत इत्यनुमभावार्थः ॥ १ ॥ अब्रवीलुं कायां सीता दर्शनं त्वदेकसाक्षिकमन्यसाक्षिकमपि वेति दा
 ह्यावापृच्छदित्यर्थः नूतलादुत्थाय प्रायोपवेशं त्यक्तेत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रभमेवाह केति सीताकोहरति स्म क्रियमाणा च केन दृष्टा त्वयान्येनापि वा हताचक्रवावर्तेते इति सर्वभवानाख्यातु सामान्य
 तः श्रुत्वा प्रायोपवेशादुत्थितानां विशिष्यवदित्यर्थः ॥ ३ ॥ को जानकं हर्तास्ययंगमवाणानां विक्रमं न चिंतयतीत्यन्वयः ॥ ४ ॥ प्रतिसंमुक्तान्युक्तप्रायोपवेशान् सीताश्रुतिसमाहितान् सीता
 तंपुनः प्रापयित्वा च तदंशं पतंगेश्वरम् ॥ बभूवुर्वा नरादृष्टाः प्रवृत्तिमुपलभ्यते ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांडे अष्टपंचाशः सर्गः
 ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततस्तदंशं स्वादं गृध्रा जनेन भाषितम् ॥ निशम्य वदतो हृष्टास्तेवचः पुवगर्पभाः ॥ १ ॥ जांबवान्वा नरश्रेष्ठः सहस्रैः पुवंग
 मैः ॥ नूतलां सहस्रोत्थाय गृध्रा जानमब्रवीत् ॥ २ ॥ कर्माता केन वा दृष्टा को वा हरति मैथिलीम् ॥ तदा ख्यातु भवान्सर्वगतिर्भवन्नौकसाम् ॥ ३ ॥
 कोदाशुरियवाणानां वज्रवेगनिपातिनाम् ॥ स्वयंतश्मणमुक्तानां न चिंतयति विक्रमम् ॥ ४ ॥ सहरीन् प्रतिसंमुक्तान् सीताश्रुतिसमाहितान् ॥ पुन
 राश्वामयन्ती तदंशं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ श्रूयतामिह वै देव्या यथामेहरणं श्रुतम् ॥ येन चापि ममाख्यातं यत्र चायतलोचना ॥ ६ ॥ अहमस्मिन् गिरौ दुर्गे व
 द्दु योजनमायते ॥ चिरान्निपतितो हृष्टः क्षीणप्राणपराक्रमः ॥ ७ ॥ तं मामेवंगतं पुत्रः सुपार्थ्वीनामनामतः ॥ आहारेण यथाकालं विभर्ति पततां व
 रः ॥ ८ ॥ तीक्ष्णकामालुगंधर्वास्तीक्ष्णकोपाभुजंगमाः ॥ नृगाणां तु भयंती क्षणततस्तीक्ष्णक्षुधावयम् ॥ ९ ॥ सकदाचित् क्षुधार्तस्य ममाहाराभिकां
 क्षिणः ॥ गतः सूर्ये हनिप्राप्तो ममपुत्रोऽत्यनामिपः ॥ १० ॥ समयाहारसंरोधात्पीडितः प्रीतिवर्धनः ॥ अनुमान्य यथातत्त्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ११ ॥
 विषयवृत्तान्तिश्रवणे सावधानान् नराश्वामयन्त्यसाक्षिकताप्रदर्शनं नूयः स्वोक्तार्थं प्रत्यापयत् ॥ ५ ॥ वैदेव्या हरणं यथामेव श्रुतं येन च ममाख्यातं यत्र सा आयतलोचना वर्तते इति श्रुतं तदपीहे
 वानी श्रूयताम् ॥ ६ ॥ तदेवाह अहमिति दुर्गे दुर्गमे क्षीणः प्राणो वलंपराक्रमश्च यस्य सः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तीक्ष्णकामाः स्त्रीकामा वै गंधर्वा इति श्रुतेः यथाकामादिविषये गंधर्वादेस्तैर्दृष्टं स्वभावात्तत
 एव स्वजावादेव वयं पतंगस्तीक्ष्णक्षुधा इत्यर्थः ॥ ९ ॥ यन्मादेवमतः क्षुधार्तस्यातएवाहारकांक्षिणो ममाहारार्थं सूर्ये हनि अहिसूर्ये सूर्योदयकाले गतो ममपुत्रः सायमनामिपः प्राप्त आगतः ॥ १० ॥
 यतएवमतः सममप्रीतिवर्धनः मयाहारसंरोधात्पीडितो दुर्वचनेन खेदं प्रापितः सन्मामनुमान्य क्षमापयित्वा यथातत्त्वमिदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥ ११ ॥

तुलमाश्रितः स्थितः ॥ १२ ॥ पंध्यानेन निरोद्धुमवसमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ सूर्योदयसमप्रभा उदयकालिकसूर्यसमप्रभाम् ॥ १४ ॥ तौखीपुरुषौ कृतनिश्चयः इमावेव हत्वा पितुरभ्यवहारार्थं
 प्यामा नितुननिश्चय इत्यर्थः नतस्तेन विनीतेन सतासां सैव पंध्यानमजियाचितोस्मि अतएवासौत्कडतिशेषः ॥ १५ ॥ तत्र हेतुर्न हि सामेति ॥ १६ ॥ अथ सस्त्रीकस्य तस्य गमनानंतरं चैरभूतैः
 सिद्धचारणादिभिः सत्ताजितः पूजितोस्मि ॥ १७ ॥ दिव्याजीवितिसीतेति पाठः दिष्ट्यासीतात् दृष्टिपथं प्राप्ता जीवति स्म त्वया तद्धनस्येपत्करत्वात् एवं पूजयित्वा मां हर्षयो ब्रुवन् असौ त्वया ह
 टपुरुषः सकलत्रः कथंचित् कुरालीगतो तोऽसंशयं तस्वस्य सनु इति कतकः अन्ये नु दिव्याजीवितिसीतेतीति पाठः हेतात् त्वं दिष्ट्यारावणं प्राप्यापि जीवसीत्यब्रुवन् यतो सौ सकलत्रोऽतोऽसंशयं त्वां स
 अहं तावत्थाकालमापि पार्थीवमाप्नुतः ॥ महेंद्रस्य गिरिद्वारमावृत्य मुसमाश्रितः ॥ १२ ॥ तत्र सत्त्वसहस्राणां सागरांतरचारिणाम् ॥ पंध्यानमे
 कोभ्यवसंसन्निरोद्धुमवाङ्मुखः ॥ १३ ॥ तत्र कश्चिन्मया दृष्टः सूर्योदयसमप्रभाम् ॥ स्त्रियमादाय गच्छन् वै भिन्नां जनचयोंपमः ॥ १४ ॥ सोहमभ्यव
 हारार्थं तौ हत्वा कृतनिश्चयः ॥ तेन साक्षाद्विनीतेन पंध्यानमनुयाचितः ॥ १५ ॥ न हि सामोपपन्नानां प्रहर्ता विद्यते भुवि ॥ नीचेऽपि जनः कश्चिन्मंग
 वत न हि धः ॥ १६ ॥ स यावत् स्तेजसा न्योमसंक्षिप्तववे गितः ॥ अथाहं खेचरैर्भूतैरभिगम्य सत्ताजितः ॥ १७ ॥ दिष्ट्या जीवति सीतेति अब्रुवन् मां ह
 पंथः ॥ कथंचित्सकलत्रोऽसौ गतस्ते स्वस्य संशयम् ॥ १८ ॥ एवमुक्तस्ततो हंतैः सिद्धैः परमशोभनैः ॥ स च मेरावणो राजारक्षसां प्रतिवेदितः ॥ १९ ॥ प
 स्यन्दाशरथेर्भार्या रामस्य जनकत्वजाम् ॥ भ्रष्टाभरणकौशेयां शोकवेगपराजिताम् ॥ २० ॥ रामलक्ष्मणयोर्नामक्रोशंतीं मुक्तमूर्धजाम् ॥ एष का
 लात्ययस्तात इति वाक्यविदां वरः ॥ २१ ॥ एतदर्थं समग्रं मे सुपार्श्वः प्रत्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वापि हि मे बुद्धिर्नासीत् काचित्पराक्रमे ॥ २२ ॥ अपक्षां हि क
 थंपक्षी कर्म किंचित्समारभेत् ॥ यत्तु शक्यं मया कर्तुं वाग्बुद्धिगुणवर्तिना ॥ २३ ॥ श्रूयतां तत्र वक्ष्यामि भवतां पौरुषाश्रयम् ॥ वाङ्मतिभ्यां हि सर्वेषां
 करिष्यामि प्रियं हि वः ॥ २४ ॥

शयमप्राप्य गतोऽतस्ते स्वस्ति जातमित्यर्थमाहुः ॥ १८ ॥ अथ सहर्तारावण इति सारामभार्येति चाहं प्रतिवेदितः
 ॥ १९ ॥ अतो हं भ्रष्टाभरणत्वादिगुणारामभार्यापश्यन् स्थित इत्येतावन्मे कालात्ययः कालातिपातहेतुरिति समग्रमेतदर्थं वाक्यविदां वरः सुपार्श्वो मे प्रत्यवेदयत् तच्छ्रुत्वापीति सामान्यतः पूर्वमया
 दृष्टमपि पुत्रादुत्तरावणो हतारामपत्नीति निश्चित्य श्रुत्वापि ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ वाग्बुद्धिभ्यां साध्यो योगुण उपकारलक्षणस्तन्मात्रवर्तनशीलेन ॥ २३ ॥ पौरुषाश्रयं पराक्रमप्रतिष्ठाभूतं किं
 चैव उपकारो न केवलं जवत्ययोजन एवापितु स्वप्रयोजनफलोपीत्याह वाङ्मतिभ्यामिति दाशरथेः कार्यमुद्दिश्य वः सर्वेषां वाङ्मतिभ्यां यत्प्रियं करिष्यामि तन्मैव कार्यं अत्र संशयो न ॥ २४ ॥

तत्तत्तन्मात्राजवतां कार्यसिद्धेरसंशयं दृष्ट्वा त्वं तो वश्यं कार्यं येन तामिति शेषः ॥ २५ ॥ विहिताः विधात्रेति शेषः ॥ २६ ॥ त्राणनिग्रहे त्राणे निग्रहे च पर्याप्ताः समाहारद्वन्द्वः यद्यपि दशयी
वोलोकदृष्ट्या प्रबलस्तथापि जवतां रामलक्ष्मणसहायत्वेनैव समर्थानां मुकर एवेति भावः ॥ २७ ॥ कालसंगः कालविलंबः सज्जते अलसा भवन्ति ॥ २८ ॥ हरमानः ॥ ॥ इति श्री ० श्री रा ० रा ० वा ०
आ ० कि ० एकोनपठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ कत ० ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ जनितप्रत्ययः पुण्यं त्यन्वेषका इति निशाकरमुन्युत्तरीत्यारामदूतागमनदर्शनान्निशाकरे कपक्षप्ररो

यद्विदाशरथेः कार्यमम तन्नात्र संशयः ॥ तद्वन्तो मतिश्रेष्ठावल्वन्तो मनस्विनः ॥ २५ ॥ प्रहिताः कपिराजेन देवैरपि दुरासदाः ॥ रामलक्ष्मणवाणा
श्वविहिताः कंकपत्रिणः ॥ २६ ॥ त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्तास्त्राणनिग्रहे ॥ कामं खलु दशग्रीवस्ते जो वलसमन्वितः ॥ भवतां तु समर्थानां न किंचिद
पि दुःकरम् ॥ २७ ॥ तदलं कालसंगेन क्रियतां बुद्धिनिश्चयः ॥ न हि कर्मसु सज्जन्ते बुद्धिमन्तो भवद्विधाः ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम ० वा ० आ ० किंकिंधा
कांडे एकोनपठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः कृतोदकं स्नातं तं गृध्रं हरि यूथपाः ॥ उपविष्टा गिरौ रम्ये परिवार्य समंततः ॥ १ ॥ तमंगदमुपासी
नन्तैः सर्वैर्हरिभिर्हतम् ॥ जनितप्रत्ययो हर्षासंपातिः पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥ कृत्यानिःशब्दमेकाग्राः शृण्वन्तु हरयो मम ॥ तथ्यं संकीर्तयिष्यामि यथा जाना
मिमैथिलीम् ॥ ३ ॥ अस्य विन्ध्यस्य शिखरे पतितोऽस्मि पुरानघ ॥ मूर्यतापपरीतां गोनिर्दग्धः मूर्यरश्मिभिः ॥ ४ ॥ लब्धसंज्ञस्तु पट्टात्राद्विवशो विद्रुल
न्निव ॥ वीक्षमाणो दिशः सर्वानाभिजानामि किंचन ॥ ५ ॥ ततस्तु सागरान् शैलान् नदीः सर्वाः सरांसि च ॥ वनानि च प्रदेशांश्च निरीक्ष्य मतिरागता
॥ ६ ॥ लक्ष्मिगणाकीर्णः कंदरोदरकूटवान् ॥ दक्षिणस्योदधे स्तीरे विन्ध्यो यमिति निश्चितः ॥ ७ ॥ आसीच्च त्राश्रमं पुण्यं सुरैरपि सुपूजितम् ॥ ऋषि
निशाकरो नाम यस्मिन्नुग्रतपा भवत् ॥ ८ ॥ अष्टौ वर्षसहस्राणि तेनास्मिन् ऋषिणा गिरौ ॥ वसतो मम धर्मज्ञे स्वर्गते तु निशाकरे ॥ ९ ॥

हा विदर्शनाच्च निशाकरवचसि विश्वस्तः हर्षात्पक्षलाज जनितहर्षात् आत्मानमुपासीनमंगदं प्रति पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥ तथ्यं मैथिली जानामीति मद्वाक्यं सत्यं यथा भवद्भिः प्रतिपत्तव्यं तथा संकीर्तयि
ष्यामि ॥ ३ ॥ मूर्यरश्मिभिर्निर्दग्धोऽतएव विवशः पट्टात्रात्परं लब्धसंज्ञः विद्रुलन्निव परमार्त एव सन् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कंदराण्युदरे यस्य सचासौ कूटवान् शृंगवानित्यर्थः ॥ ७ ॥ यस्मिन्नाश्रमे
उद्यतपाजवदिति संक्षिप्तार्थः ॥ ८ ॥ निशाकरे ऋषौ स्वर्गते तेन विना त्रिगिरौ वसतो ममाष्टौ वर्षसहस्राणि गतानीति शेषः ॥ ९ ॥

अथतस्मिन्निकालिकीतद्वर्गनप्रवृत्तिमाह अवतीर्येति तीक्ष्णदर्शीतीक्ष्णाद्यादभ्यास्याम् ॥ १० ॥ तन्मृषिद्रष्टुकामोस्मि द्रष्टुकामोभूवमित्यर्थः अतएवदुःखेनतदभ्याशमभ्यागतः ननुतद्वा
सोवेनित्वयाकथंज्ञातमतआह जटायुषेति अधिगतःप्रातःसेवितइत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ उदङ्मुखमुपावृत्तंसमुद्रेस्मात्त्वोदङ्मुखतयाप्रत्यावृत्तम् ॥ १४ ॥ तस्यस्वसेवायोग्यत्वप्रदर्श
नायनिर्यग्योनिसेव्यत्वंतपोमहिमजंदरायति तन्मृषादिति ॥ १५ ॥ प्रातमाश्रममागतम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ तेरोम्णावैकल्यंदृष्ट्वानावगम्यतेनप्रत्यभिज्ञायतेभवानित्यर्थः वैकल्यमेवाह अग्निद

अवतीर्यचर्विष्याग्राह्युणविषमाच्छनैः ॥ तीक्ष्णदर्शिवसुमतीदुःखेनपुनरागतः ॥ १० ॥ तन्मृषिद्रष्टुकामोस्मिदुःखेनाभ्यागतोभृशम् ॥ जटायु
षामयाचैवबहुशोधिगतोहिसः ॥ ११ ॥ तस्याश्रमपदाभ्याशेववुर्वाताःसुगंधिनः ॥ वक्षोनापुष्पितःकश्चिदफलोवानदृश्यते ॥ १२ ॥ उपेत्यचाश्र
मंपुण्यं वक्षमूलमुपाश्रितः ॥ द्रष्टुकामःप्रतीक्षेचभगवंतंनिशाकरम् ॥ १३ ॥ अथपस्यामिदूरस्थमृषिंज्वलिततेजसम् ॥ कृताभिषेकंदुर्धर्षमुपावृत्त
मुदङ्मुखम् ॥ १४ ॥ तन्मृषाःसुमराव्याघ्राःसिंहानानासरीसृपाः ॥ परिवार्योपगच्छंतितदातारंप्राणिनोयथा ॥ १५ ॥ ततःप्रातमृषिंज्ञात्वातानिस
त्त्वानिवैचयुः ॥ प्रविष्टेराजनियथासर्वसामात्यकंबलम् ॥ १६ ॥ ऋपिसुदृष्ट्वामांतुष्टःप्रविष्टश्चाश्रमंपुनः ॥ मुहूर्तमात्रान्निर्गम्यततःकार्यमपृच्छत
॥ १७ ॥ सौम्यवैकल्यतांदृष्ट्वारोम्णातेनावगम्यते ॥ अग्निदग्धाविमौपक्षौप्राणाश्चापिशरीरके ॥ १८ ॥ गृध्रौद्वौदृष्टपूर्वौमेमातरिश्चसमौजवे ॥ गृ
ध्राणांचैवराजानौभ्रातरौकामरूपिणौ ॥ १९ ॥ ज्येष्ठोऽवितस्त्वंसंपातेजटायुरनुजस्तव ॥ मानुपंरूपमास्थायगृहीतांचरणौमम ॥ २० ॥ किंतेव्या
धिसमुत्थानंपक्षयोःपतनंकथम् ॥ दंडोवाऽयंधृतःकेनसर्वमाख्याहिपृच्छतः ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किंधाकांडेषष्टितमःसर्गः
॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्तद्वारुणंकर्मदुष्करंसहसार्कृतम् ॥ आचक्ष्वेमुनेःसर्वसूर्यानुगमनंतथा ॥ १ ॥

भ्योताविव अतएवशरीरकेअल्पेशरीरे प्राणाश्चाद्विक्रमबलेअपितेदग्धकल्पाः ॥ १८ ॥ अथप्रत्यभिज्ञामूलामभिज्ञामाह गृध्राविति ॥ १९ ॥ अवितोज्ञातः गृहीतामगृहीताम् ॥ २० ॥
किंकीदृशम् व्याधिसमुत्थानमितिपृष्टीतत्पुरुषः अयंदंडःव्रणकरःप्रहारःकेनधृतःकेनकृतः ॥ २१ ॥ पुरमानः ॥ ॥ इतिश्री० रा० वा० आ० कि० पठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कतकरी
त्याएकपठितमः ॥ ६१ ॥ ॥ तद्वारुणंकर्मइंद्रेणयुद्धरूपंअनेनदुष्करंसहसादर्पाकृतंप्रथममाचक्ष्वे तथातदनंतरकृतंसूर्यानुगमनंसर्वप्रकृतविध्यपतनप्रयोजनत्वेनाचक्ष्वे ॥ १ ॥

कि० कां०

४

॥ ८३ ॥

तदेवाह जगवन्निति व्रणयुक्तत्वादिद्रयुद्धेवञ्चरहारजव्रणयुक्तत्वात्परिश्रांतस्तथापक्षनाशफलकानुचितकर्मकरणजलज्जयाआकुलितेंद्रियश्चाहंप्रतिभाषितुंसम्यगुत्तरंदातुंनशक्रोमितथापि
 कथंचिद्रवीमीतिशेषः ॥ २ ॥ संघर्षात्पतनविषयस्पर्धातः गर्वमोहितौइन्द्रजयगर्वमोहितौ ॥ ३ ॥ पणंवत्त्वाप्रतिज्ञांकृत्वा प्रतिज्ञामेवाह रविरिति रविर्याद्विदस्तंमहागिरियायात्ततःप्रागावा
 भ्यारविरनुयातव्योऽनुप्राप्तव्यइतिप्रतिज्ञा ॥ ४ ॥ युगपत्यामावाकाशमितिशेषः अपश्चावदृष्टवन्तौ ॥ ५ ॥ कचिदूर्ध्वदिक्प्रदेशविशेषे ॥ ६ ॥ आकाशंआकाशपथादवाक्तनंभूवर्तिवनम् शाद्व

भगवन्व्रणयुक्तत्वाहज्जयाचाकुलेंद्रियः ॥ परिश्रांतोनशक्रोमिवचनंपरिभाषितुम् ॥ २ ॥ अहंचैवजटायुश्चसंघर्षाद्वर्गमोहितौ ॥ आकाशंपति
 तौदूराज्जिज्ञासंतौपराक्रमम् ॥ ३ ॥ कैलासशिखरेवत्त्वामुनीनामग्रतःपणम् ॥ रविःस्यादनुयातव्योयावदस्तंमहागिरिम् ॥ ४ ॥ अप्यावांयुगप
 त्यामावपस्यावमहीतले ॥ रथचक्रप्रमाणानिनगराणिपृथक्पृथक् ॥ ५ ॥ कचिद्वादित्रयोपश्चकचिद्रूपणनिःस्वनः ॥ गायंतीःस्मांगनावद्वीःपस्या
 वोरकवाससः ॥ ६ ॥ नूर्णमुत्पत्यचाकाशमादित्यपदमास्थितौ ॥ आवामालोकयावस्तद्वनंशाद्वलसंस्थितम् ॥ ७ ॥ उपलैरिवसंछन्नादृश्यतेभूः
 शिलोच्चयैः ॥ आपगाभिश्चसंवीतासूत्रैरिववसुंधरा ॥ ८ ॥ हिमवांश्चैवविंध्यश्चमेरुश्चसुमहागिरिः ॥ भूतलेसंप्रकाशंतेनागाइवजलाशये ॥ ९ ॥
 तीव्रःस्वेदश्चखेदश्चभयंचामीत्तदावयोः ॥ समाविशतमोहश्चततोमूर्च्छाचदारुणा ॥ १० ॥ नचदिग्ज्ञायतेयाम्यानचाग्नेयीनवारुणी ॥ युगांतेनिय
 तोलोकोहतोदग्धइवाग्निना ॥ ११ ॥ मनश्चमेहतंभूयश्चक्षुःप्राप्यतुसंश्रयम् ॥ यत्नेनमहतात्यस्मिन्मनःसंधायचक्षुषी ॥ १२ ॥ यत्नेनमहताभूयो
 ज्ञास्करःप्रतिलोकिताः ॥ तुल्यःपृथ्वीप्रमाणेनज्ञास्करःप्रतिभातिनौ ॥ १३ ॥

लसंस्थितंशाद्वलानांवालतृणवद्देशानामिवसंस्थानयस्यतत् ॥ ७ ॥ उपलैःसूक्ष्मपाषाणैः ॥ ८ ॥ नागागजाः ॥ ९ ॥ तदासवितरिमध्यंप्राप्तेमोहोदिङ्मोहस्ततोमोहादनंतरंदारुणामूर्च्छा संद्रि
 यमनउपप्लवामूर्च्छा ॥ १० ॥ मोहमूर्च्छेवप्रकाशयति नचेति युगांतेनियतो नियतदाहोपिलोकआवाभ्यांतत्कालेग्निनादग्धोहतइवदृष्टोभूत् ॥ ११ ॥ मनश्चमेभूयोभ्यधिकंसंश्रयंचक्षुःप्राप्यते
 नमहत्तंसौरतेजसाप्रतिहतदर्शनशक्तिकमभूत् अस्मिन्मूर्त्येपुनश्चक्षुषीमनश्चसंधाय ॥ १२ ॥ कथंमूर्त्योदृष्टइत्यत्रतत्प्रकारमाह तुल्यइति पृथ्व्यत्रजंबूद्वीपावच्छिन्नावोध्या ॥ १३ ॥

ततः सूर्यदर्शनानंतरम् अनापृच्छ्यमोहवशादिनिशेषः तद्वद्वेति मोहात्पतंतं जटायुं दृष्ट्वा आकाशादात्मानं मुक्तवानिति सूर्यसमीपवत्याकाशप्रदेशादात्मानं स्वशरीरं जटायुरक्षणार्थं मुक्तवान् प
 श्रौं विस्तार्य पतितवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ प्रमादाज्जटायुपरित्राणविषयचित्ताभिषंगान् तत्र तस्मिन्काले निर्दग्धो निर्दग्धपक्षः अथवा युपथात्पतन् नहमाशंके अनुमितवान् न तु प्रत्यक्षतो दृष्टवानित्य
 र्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वथामर्तुमेवेच्छन् शिखरात्पतिष्ये इत्याहेति शेषः ॥ १७ ॥ साकमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकांडे एकपट्टे

जटायुर्मामनापृच्छ्य निपपातमहीततः ॥ तद्वद्वत्पूर्णमाकाशादात्मानं मुक्तवानहम् ॥ १४ ॥ पक्षाभ्यां च मया गुप्तो जटायुर्न प्रदक्ष्यत ॥ प्रमादात्तत्र
 निर्दग्धः पतन्वा युपथादहम् ॥ १५ ॥ आशंकेतं निपतितं जनस्थाने जटायुपम् ॥ अहं तु पतितो विंध्ये दग्धपक्षो जडो रूतः ॥ १६ ॥ राज्याच्च हीनो भ्रात्रा
 च पक्षाभ्यां विक्रमेण च ॥ सर्वथामर्तुमेवेच्छन् पतिष्ये शिखराद्विरे ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० किष्किं धाकांडे एकपट्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥
 एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठमरुदं भृशदुःखितः ॥ अथ ध्यात्वा मुहुर्तं च भगवानिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ पक्षौ च ते प्रपक्षौ च पुनरन्यौ भविष्यतः ॥ चक्षुषी चैव प्राणाश्च
 विक्रमश्च बलं च ते ॥ २ ॥ पुराणे सुमहत्कार्यं भविष्यं हि मया श्रुतम् ॥ दृष्टं मे तपसा चैव श्रुत्वा च विदितं मम ॥ ३ ॥ राजा दशरथो नाम कश्चिदिदं वाकुव
 धनः ॥ तस्य पुत्रो महातेजः रामो नाम भविष्यति ॥ ४ ॥ अरण्यं च सह भ्रात्रालक्ष्मणेन गमिष्यति ॥ तस्मिन्नर्थे नियुक्तः सन् पित्रा सत्यपराक्रमः ॥ ५ ॥
 नैर्ऋतोरगवणो नाम तस्य भार्या हरिष्यति ॥ राक्षसेन्द्रो जनस्थाने अवध्यः सुरदानवैः ॥ ६ ॥ सा च कामैः प्रलोभ्यंती भक्ष्यैर्भोज्यैश्च मैथिली ॥ न भोक्ष्य
 तिमहाभागादुःखमग्रायशस्विनी ॥ ७ ॥ परमान्नं च वैदेत्याज्ञात्वा दास्यति वासवः ॥ यदन्नममृतप्रख्यं सुराणामपि दुर्लभम् ॥ ८ ॥

तमः सर्गः ॥ ६१ ॥ कतकरीत्या द्विपट्टितमः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पक्षप्रपक्षौ सूक्ष्मपक्षमहापक्षौ प्राणाः पुष्टप्राणाः चक्षुषी उद्भूतशक्तिके ॥ २ ॥ पुराणे नारदादिभिरुच्य
 माने जविष्य रामचरितरूपे पुराणे श्रुत्वा विदितं तपसा दृष्टं च ॥ ३ ॥ कित्तत्वाह राजेत्यादि ॥ ४ ॥ तस्मिन्नर्थे अरण्यगमनरूपे ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रलोभ्यंती प्रलोभ्यमाना ॥ ७ ॥ परमान्नं पायसम्
 ज्ञात्वा निराहारतामिति शेषः वासवो दास्यति स्वपुरुषद्वारेति शेषः ॥ ८ ॥

॥ ४ ॥ आविद्यवेधं प्राप्य विविक्षान् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेषां दिवक्षसां स दशं बलवीर्यां नुरुपयुद्धमभवत् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रव्यथिता लोका भूरादयस्तत्पजाश्च
ततः प्रविशतस्तस्य विविधायुधधारिणः ॥ विदुर्बुद्धिंशः सर्वादर्शनादेव देवताः ॥ ४ ॥ नवभूवतदाकश्चिद्युत्सोरस्य संमुखे ॥ सर्वानाविद्यवित्र-
स्तांस्ततः शक्रो ब्रवीत्सुरान् ॥ ५ ॥ न भेतव्यं न गंतव्यं निवर्तध्वं रणे सुराः ॥ एष गच्छति पुत्रो मे युद्धार्थं मपराजितः ॥ ६ ॥ ततः शक्र सुतो देवो जयंत इति वि-
श्रुतः ॥ रथेनाद्भुतकल्पेन संग्रामे सोऽभ्यवर्तत ॥ ७ ॥ ततस्ते त्रिदशाः सर्वे परिवार्य शची सुतम् ॥ रावणस्य सुतं युद्धे समासाद्य प्रजघ्निरे ॥ ८ ॥ तेषां युद्धं सम-
भवत्सदृशं दिवक्षसां ॥ महेंद्रस्य च पुत्रस्य राक्षसेन्द्रस्य सुतस्य च ॥ ९ ॥ ततो मातलिपुत्रस्य गोमुखस्य सरावणिः ॥ सारथेः पातयामास शरान्कनकभूष-
णान् ॥ १० ॥ शची सुतश्चापितया जयंतस्तस्य सारथिम् ॥ तं चापिरावणिः क्रुद्धः समं तावत्यविध्यत ॥ ११ ॥ सहिक्रोधसमाविष्टो बलीविस्फारिते क्ष-
णे ॥ रावणिः शक्रतनयं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ १२ ॥ ततो नानाप्रहरणाच्छ्रितधारान्सहस्रशः ॥ पातयामास संक्रुद्धः सुरसैन्ये पुरावणिः ॥ १३ ॥ शत-
ग्रीभुसलप्रासगदाखड्गपरश्वधान् ॥ महान्तिगिरिशृंगाणि पातयामास रावणिः ॥ १४ ॥ ततः प्रव्यथिता लोकाः संजज्ञे च तमस्ततः ॥ तस्य रावणपुत्र-
स्य शत्रुसैन्यानि निघ्नतः ॥ १५ ॥ ततस्तद्देवतबलं समं तां शची सुतम् ॥ बहुप्रकारमस्वस्यमभवच्छरपीडितम् ॥ १६ ॥ नाभ्यजानंत चान्योन्यं र-
क्षो वा देवताथवा ॥ तत्र तत्र विपर्यस्तं समं तां परिधावत ॥ १७ ॥ द्वा देवान्निजघ्नुस्ते राक्षसान् राक्षसास्तथा ॥ संमूढास्तमसाच्छन्ना व्यद्रवन् परेत-
था ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नंतरे वीरः पुलोमानामवीर्यवान् ॥ दैत्येन्द्रस्तेन संगृह्य शचीपुत्रोऽपवाहितः ॥ १९ ॥ संगृह्य तं तु दौहित्रं प्रविष्टः सागरं तदा ॥ आर्य-
कः सहितस्यासीत्पुलोमायेन सा शची ॥ २० ॥ ज्ञात्वा प्रणाशं तु तदा जयंतस्याथ देवताः ॥ अप्रहृष्टास्ततः सर्वा व्यथिताः संप्रदुर्बुधुः ॥ २१ ॥ रावणि-
स्त्वय्यसंक्रुद्धो बलैः परितृतः स्वकैः ॥ अभ्यधावत देवांस्तान्मुमोच च महास्वनम् ॥ २२ ॥
तमः संजज्ञे रावणपुत्रमाद्येति शेषः ॥ १५ ॥ तं शची सुतं हित्वेति शेषः ॥ १६ ॥ विपर्यस्तं विशीर्णं परिधावत पर्यधावत ॥ १७ ॥ १८ ॥ तेन जयंतमातामहेन पुलोम्ना ॥ १९ ॥ येन सा शची
उत्पादितेति शेषः ॥ २० ॥ प्रणाशमदर्शनं व्यथिता अतएवाप्रहृष्टाः खिन्नाः ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ ३५ ॥ समरेविनिनारक्षसां कीर्तिप्रतिकुद्रानां सुराणां राक्षसैः सह युद्धं समभवदित्योजना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तस्य सुमालिनः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 तदा द्वितीयं महावीर्यं त्वष्टा पूषा च तौ समम् ॥ निर्भयौ सह सैन्येन तदा प्राविशतारणे ॥ ३६ ॥ ततो युद्धं समभवत्सुराणां सहराक्षसैः ॥ कुद्रानां रक्षसां
 कीर्तिममरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ ३७ ॥ ततस्ते राक्षसाः सर्वे विबुधान् समरे स्थितान् ॥ नानाप्रहरणैर्घोरैर्जघ्नुः शतसहस्रशः ॥ ३८ ॥ देवाश्च राक्षसान् घोरा
 म्हावलपराक्रमात् ॥ समरे विमलैः शस्त्रैरुपनिन्युर्यमक्षयम् ॥ ३९ ॥ एतस्मिन् तरे रामसुमालीनाम राक्षसः ॥ नानाप्रहरणैः क्रुद्धस्तस्यै न्यंसोभ्य
 वततः ॥ ४० ॥ सदैव तबलं सर्वानानाप्रहरणैः शितैः ॥ व्यध्वंसयत संकुद्रो वायुर्जलधरं यथा ॥ ४१ ॥ ते महाबाणवर्षैश्च शूलप्रासैः सुदारुणैः ॥ हन्यमा
 नाः सुराः सर्वे न व्यतिष्ठन्त संहताः ॥ ४२ ॥ ततो विद्राव्यमाणेषु देवतेषु सुमालिना ॥ वसूनामष्टमः क्रुद्धः सावित्रो वै व्यवस्थितः ॥ ४३ ॥ संवृतः स्वैरथा
 तैः प्रहरन्तं निशाचरम् ॥ विक्रमेण महातेजा वारयामास संयुगे ॥ ४४ ॥ ततस्तयोर्महद्युद्धमभवत्तु मर्हणम् ॥ सुमालिनो वसोश्चैव समरेष्वनि
 वर्तिनोः ॥ ४५ ॥ ततस्तस्य महाबाणैर्वसुनासु महात्मना ॥ निहतः पन्नगरथः क्षणेन विनिपातितः ॥ ४६ ॥ हत्वा तु संयुगे तस्य रथं बाणशतैश्चितम् ॥
 गदां तस्य वधार्थाय वसुर्जग्राह पाणिना ॥ ४७ ॥ ततः प्रगृह्य दीप्ताग्रां कालदंडोपमांगदाम् ॥ तां मूर्ध्नि पातयामास सावित्रो वै सुमालिनः ॥ ४८ ॥ सा
 तस्योपरि चोल्काभापतंती विबभौ गदा ॥ इंद्रप्रमुक्ता गर्जती गिरा विवमहाशनिः ॥ ४९ ॥ तस्य नैवास्थिन शिरो न मांसं ददृशे तदा ॥ गदया भस्मतांती
 तं निहतस्य रणाजिरे ॥ ५० ॥ तं दृष्ट्वा निहतं संख्ये राक्षसास्ते समंततः ॥ व्यद्रवन्सहिताः सर्वे क्रोशमानाः परस्परम् ॥ विद्राव्यमाणा वसुनाराक्षसानां
 वतस्थिरे ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ सुमालिनं हतं दृष्ट्वा वसुना भस्मसाल्लुतम् ॥ स्वसै
 न्यं विद्रुतं चापिलक्षयित्वाऽर्दितं सुरैः ॥ १ ॥ ततः सबलवान् कुद्रो रावणस्य सुतस्तदा ॥ निवर्त्य राक्षसान् सर्वान् मेघनादो व्यवस्थितः ॥ २ ॥ सरथेन म
 हार्हेण कामगेन महारथः ॥ अभिदुद्रावसेनां तां वनान्यग्निरिव ज्वलन् ॥ ३ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ सुमालिनमिति ॥ १ ॥ २ ॥ तां सेनां देवसेनाम् ॥ ३ ॥

महत्कर्मयुद्धं निसर्गतः सहजज्ञानशक्त्या दृष्टमवगतम् ॥ १६ ॥ प्रतियोत्स्यामि इदानीमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ यथा भवितास्मि तथा प्रतिजाने इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अभितः सं
 सर्वथा तु महत्कर्मकरिष्यति बलोकटः ॥ राक्षसः पुत्रसहितो दृष्टमेतन्निर्गतः ॥ १६ ॥ यत्तु मां त्वमभाषिष्ठा युद्धास्वेति सुरेश्वर ॥ नाहं तं प्रतियोत्स्यां
 मिरावणं राक्षसं युधि ॥ १७ ॥ नाहं त्वासमरं शत्रुं विष्णुः प्रतिनिवर्तते ॥ दुर्लभश्चैव कामो घवरगुणाद्विरावणात् ॥ १८ ॥ प्रतिजाने चेदेवं द्रव्यं त्वत्समीपे
 शतक्रतो ॥ भवितास्मि यथा स्यादं रक्षसो मृत्युकारणम् ॥ १९ ॥ अहमेव निहंतास्मिरावणं सपुरःसरम् ॥ देवतानंदं यिष्यामि ज्ञात्वा कालमुपागतम्
 ॥ २० ॥ एतत्ते कथितं तत्त्वं देवराज शचीपते ॥ युद्धास्व विगतत्रासः सुरैः सार्धं महाबल ॥ २१ ॥ ततोरुद्राः सहादित्या वसवो मरुतोऽश्विनौ ॥ सन्नद्धानिर्य
 युत्सूर्णराक्षसानभितः पुरात् ॥ २२ ॥ एतस्मिन्नंतरे नादः शुश्रावरजनीक्षये ॥ तस्य रावणसैन्यस्य प्रयुद्धस्य समंततः ॥ २३ ॥ ते प्रबुद्धा महावीर्या अन्यो
 न्यमभिर्वीक्ष्य वै ॥ संग्राममेवाभिमुखा अभ्यवर्तन्त दृष्टवत् ॥ २४ ॥ ततो देवतसैन्यानां संक्षोभः समजायत ॥ तदक्षयं महासैन्यं दृष्ट्वा समरमूर्धनि
 ॥ २५ ॥ ततो युद्धं समभवे देवदानवरक्षसाम् ॥ घोरं तु मुलनिर्झादं नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरा राक्षसाघोरदर्शनाः ॥ युद्धार्थं सम
 वर्तन्त सचिवा रावणस्य ते ॥ २७ ॥ मारीचश्च प्रहस्तश्च महापार्श्वमहोदरौ ॥ अकंपनो निकुंभश्च शुकः सारण एव च ॥ २८ ॥ संक्रादो धूमकेतुश्च महादं
 श्रेष्ठोदरः ॥ जंबुमाली महाक्रादो विरूपाक्षश्च राक्षसः ॥ २९ ॥ सुमग्नो यज्ञकोपश्च दुर्मुखो दूषणः खरः ॥ त्रिशिराः करवीराक्षः सूर्यशत्रुश्च राक्षसः
 ॥ ३० ॥ महाकाया तिकायश्च देवांतकनरांतकौ ॥ एतैः सर्वैः परिवृतो महावीर्यैर्महाबलः ॥ ३१ ॥ रावणस्यार्यकः सैन्यं सुमाली प्रविवेश ह ॥ स देवतग
 णान्सर्वान् नानाप्रहरणैः शितैः ॥ ३२ ॥ व्यध्वंसयत्समं क्रुद्धो वायुर्जलधरानिव ॥ तदैव तबलं रामहन्यमानं निशाचरैः ॥ ३३ ॥ प्रणुन्नं सर्वतो दिग्भ्यः
 सिंहनुन्नान् गण्डिव ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरा वसूनामष्टमो वसुः ॥ सावित्र इति विख्यातः प्रविवेश रणाजिरम् ॥ ३४ ॥ सैन्यैः परिवृतो लृष्टैर्नानाप्रहरणोद्य
 तैः ॥ त्रामयन् शत्रुसैन्यानि प्रविवेश रणाजिरम् ॥ ३५ ॥

मुने ॥ २२ ॥ प्रयुद्धस्य प्रकृतं युद्धं यस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

विमुक्ता संभोगानंतरमिति शेषः ॥ ४१ ॥ करवेपितपल्लवावेपितकरपल्लवा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ परिणामितायापिताइहेति शेषः ॥ ४७ ॥ अत्र सर्वपदस्य द्विरुपादानं भयव
शान्नदोषाय ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ध्यानं संप्रविवेश एतदुक्तार्थः सत्योऽसत्यो वेति जिज्ञासार्थमिति भावः ॥ ५२ ॥ सर्वमुपस्पृश्य चक्षुरादीं द्वियगणं सर्वमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

कामभोगाभिसंरक्तो मैथुनायोपचक्रमे ॥ साविमुक्तातोरंभाभ्रष्टमाल्यविभूषणा ॥ ४१ ॥ गजेंद्राक्रीडमथितानदीवाकुलतांगता ॥ लुलिताकुल
केशांताकरवेपितपल्लवा ॥ ४२ ॥ पवनेनावधूतेवलताकुसुमशालिनी ॥ सावेपमानालज्जंतीभीताकरकृतांजलिः ॥ ४३ ॥ नलकूबरमासाद्यपादयो
निपपातह ॥ तदवस्थांचतांदृष्ट्वा महात्मानलकूबरः ॥ ४४ ॥ अब्रवीत्किमिदं भद्रे पादयोः पतितासि मे ॥ सावैनिःश्वसमाना तु वेपमाना कृतांजलिः
॥ ४५ ॥ तस्मै सर्वयथा तत्त्वमास्या तु मुपचक्रमे ॥ एष देवदशग्रीवः प्राप्नो गंतुं त्रिविष्टपम् ॥ ४६ ॥ तेन सैन्यसहायेन निशेयं परिणामिता ॥ आयांती ते
नदृष्टास्मि त्वत्सकाशमरिंदम ॥ ४७ ॥ गृहीता तेन पृष्टास्मि कस्य त्वमितिरक्षसा ॥ मया तु सर्वयत्सत्यं तस्मै सर्वं निवेदितम् ॥ ४८ ॥ काममोहाभिभूता
त्माना श्रौषीत्तद्वचो मम ॥ याच्यमानो मया देवसु पातहमिति प्रभो ॥ ४९ ॥ तत्सर्वं पृष्ठतः कृत्वा बलात्तेनास्मि धर्षिता ॥ एवं त्वमपराधं मे क्षंतुमर्हसि सु
व्रत ॥ ५० ॥ न हितुल्यं बलं सौम्यस्त्रियाश्च पुरुषस्य हि ॥ एतच्छ्रुत्वा तु संकुद्धस्तदा वै श्रवणात्मजः ॥ ५१ ॥ धर्षणांतां परां श्रुत्वा ध्यानं संप्रविवेश ह ॥ तस्य
तत्कर्म विज्ञाय तदा वै श्रवणात्मजः ॥ ५२ ॥ मुहूर्तात्क्रोधताम्राक्षस्तोयं जग्राह पाणिना ॥ गृहीत्वा सलिलं सर्वमुपस्पृश्य यथाविधि ॥ ५३ ॥ उत्ससर्ज
तदा शापं राक्षसेन्द्राय दारुणम् ॥ अकामा तेन यस्मात्त्वं बलाद्भद्रे प्रधर्षिता ॥ ५४ ॥ तस्मात्स युवती मन्यानां कामा मुपयास्यति ॥ यदा त्वकामां कामा
तौ धर्षयिष्यति योषितम् ॥ ५५ ॥ मूर्धा तु समधातस्य शकली भविता तदा ॥ तस्मिन्नुदाहृतेशापे ज्वलिताग्निसमप्रभं ॥ ५६ ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवृष्टि
श्च खाच्युता ॥ पितामहमुखाश्चैव सर्वे देवाः प्रधर्षिताः ॥ ५७ ॥ ज्ञात्वा लोकगतिं सर्वा तस्य मृत्युं च रक्षसः ॥ श्रुत्वा तु सदशग्रीवस्तं शापं रोमहर्षणम् ॥ ५८ ॥

समधातस्येति समधातुवशात्समप्रकारेण विशकली भविता लुट् ॥ ५६ ॥ दुंदुभिवाद्यादयः संतोषात् ॥ ५७ ॥ तमेव संतोषहेतुमाह ज्ञात्वेति लोकगतिं लोकस्य तत्कृतपीडामूलदुर्दशांतस्य रक्ष
सामृत्युंच ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ ५८ ॥

नाकामास्वभ्यरोचयत् इदं वचनं सीता देव्या अक्षतत्वस्य सम्यक् क्रामं प्रति बोधनार्थं तेन रावणेन नीताः प्राकृत्वाः पुरं नीताः पतिव्रताः स्त्रियश्च तं स्वेष्टं शापं श्रुत्वा प्रीतिमापुः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीरा
 माभिरामेश्रीरामोद्यरामायणतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ युद्धे सुमालि वधः कैलासमिति कैलासं लंघयित्वा इंद्रलोकमाससाद तस्य मेरुप
 नारीषु मैथुनीभावं नाकामास्वभ्यरोचयत् ॥ तेन नीताः स्त्रियः प्रीतिमापुः सर्वाः पतिव्रताः ॥ नलकूबरनिर्मुक्तं शापं श्रुत्वा मनः प्रियम् ॥ ५९ ॥ ॥ इत्या
 र्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कैलासं लंघयित्वा तु ससैन्यबलवाहनः ॥ आससाद महान्तेजा इंद्रलोकं दशाननः
 ॥ १ ॥ तस्य राक्षससैन्यस्य समंतादुपयास्यतः ॥ देवलोके वभौ शब्दो भिद्यमानार्णवोपमः ॥ २ ॥ श्रुत्वा तुरावणं प्राप्तमिन्द्रश्चलित आसनात् ॥ देवा
 नथाब्रवीत्तत्र सर्वानेव समागतान् ॥ ३ ॥ आदित्यांश्च वसून् रुद्रान् साध्यांश्च समरुद्गणान् ॥ सज्जाभवत् युद्धार्थं रावणस्य दुरात्मनः ॥ ४ ॥ एवमुक्ता
 स्तु शक्रेण देवाः शक्रसमायुधि ॥ सन्नत्यसु महासत्वा युद्धश्रद्धासमन्विताः ॥ ५ ॥ सतु दीनः परित्रस्तो महेंद्रो रावणं प्रति ॥ विष्णोः समीपमागत्य वा
 क्यमेतदुवाच ह ॥ ६ ॥ विष्णो कथं करिष्यामि रावणं राक्षसं प्रति ॥ अहोति वलवद्रक्षो युद्धार्थं मभिवर्तते ॥ ७ ॥ वरप्रदानाद्वलवान्नखत्वन्येन हेतुना
 तत्तु सत्यं वचः कार्यं यदुक्तं पद्मयोनिना ॥ ८ ॥ तद्यथानमुचिर्दत्तो बलिर्नरकशंवरौ ॥ त्वद्वलं समवष्टभ्य मया दग्धास्तथा कुरु ॥ ९ ॥ न त्वन्यं देवदेवेश
 त्वद्वत्तमधुसूदन ॥ गतिः परायणं चापि त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ १० ॥ त्वंहि नारायणः श्रीमान् यद्गनाभिः सनातनः ॥ त्वये मे स्थापिता लोकाः शक्रश्चाहं सुरे
 श्वरः ॥ ११ ॥ त्वया स्तृप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ त्वामेव भगवन् सर्वे प्रविशंति युगक्षये ॥ १२ ॥ तदा चक्ष्वयथा तत्त्वं देवदेव मम स्वयम् ॥ अ
 सिचक्रसहायस्त्वं योत्स्यसे रावणं प्रति ॥ १३ ॥ एवमुक्तः स शक्रेण देवो नारायणः प्रभुः ॥ अब्रवीन्नपरित्रासः कर्तव्यः श्रूयतां च मे ॥ १४ ॥ न तावदेष
 दुष्टात्मा शक्यो जेतुं सुरासुरैः ॥ हंतुं चापि समासाद्य वरदानेन दुर्जयः ॥ १५ ॥

रिप्रतिष्ठितत्वात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ रावणं प्रति परित्रस्तः भगवद्वचनस्य परिपालनीयत्वादिति भावः ॥ ६ ॥ ७ ॥ बलवत्त्वे हेतुमाह वरप्रदानादिति ॥ ८ ॥ तद्वलं अपरिमितं तादृकं व
 लमाश्रित्य यथा दग्धास्तथा रावणस्यापि वधोपाययत्नं कुरु मे आख्याहि ॥ ९ ॥ देवेति देवेशेति च विष्णुसंबोधनं गतिः रक्षकः परायणमाश्रयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तत्तस्मान्मम यथाजयः स्यात्तथा त
 त्वमुपायमाचक्ष्व स्वयमेव वा योत्स्यसे तद्गृहीति शेषः ॥ १३ ॥ मेवचनमिति शेषः ॥ १४ ॥ वरदानेन दुर्जयं एष युधि समासाद्य सुरासुरैर्जितुं हंतुं च न शक्यः ॥ १५ ॥

यत्त्वंयासितन्वशोभनमित्यन्वयः ॥ २५ ॥ त्रैलोक्येयः प्रभुः स्यात्समदन्योनैवेत्यर्थः तेन त्रैलोक्यप्रभोर्ममान्यार्थमुपेक्षानयुक्तेति भावः ॥ २६ ॥ त्रैलोक्यस्य भर्तुरभिर्ताविधाता च तं मां भज
स्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अन्येभ्योपि यद्विधर्षणं प्राप्नुयांत दापित्वयारक्ष्या अतएवं वक्तुं नार्हसि ॥ २९ ॥ चरणाधोमुखी चरणावलोकनेनाधोमुखतया स्थिताम् ॥ ३० ॥ सुतस्य इंद्रजित इ

मद्विशिष्टः पुमान्कोट्यशक्रो विष्णुरथाश्विनौ ॥ मामतीत्यहियच्चत्वंयासिभीरुनशोभनम् ॥ २५ ॥ विश्रमत्वं पृथुश्रोणिशिलातलमिदं शुभम् ॥ त्रैलो
क्येयः प्रभुश्चैवमदन्योनैव विद्यते ॥ २६ ॥ तद्वं प्रांजलिः प्रहोयाचते त्वां दशाननः ॥ भर्तुर्भर्ताविधाता च त्रैलोक्यस्य भजस्व माम् ॥ २७ ॥ एवमुक्ताऽ
ब्रवीदं भावपमानाकृतांजलिः ॥ प्रसीद नार्हसे वक्तुमीदृशं त्वंहि मे गुरुः ॥ २८ ॥ अन्येभ्योपि त्वयारक्ष्या प्राप्नुयां धर्षणं यदि ॥ तद्धर्मतः स्नुषाते हंतत्त्वमे
तद्वीमि ते ॥ २९ ॥ अथाब्रवीदशग्रीवश्चरणाधोमुखीं स्थिताम् ॥ रोमहर्षमनुप्राप्तां दृष्टमात्रेण तां तदा ॥ ३० ॥ सुतस्य यदि मे भार्या ततस्त्वं हि स्नुषा
भवेः ॥ बाढमित्येव सारं भाप्राहरावणमुत्तरम् ॥ ३१ ॥ धर्मतस्ते सुतस्याहं भार्या राक्षसपुंगव ॥ पुत्रः प्रियतरः प्राणैर्भ्रातुर्वै श्रवणस्यते ॥ ३२ ॥ विख्या
तस्त्रिपुलोके पुनलकूबर इत्ययम् ॥ धर्मतो यो भवेद्विप्रः क्षत्रियो वीर्यतो भवेत् ॥ ३३ ॥ क्रोधाद्यश्च भवेदग्निः क्षांत्या च वसुधासमः ॥ तस्यास्मि कृतसं
केता लोकपाल सुतस्य वै ॥ ३४ ॥ तमुद्दिश्य तु मे सर्वविभूषणमिदं कृतम् ॥ यथा तस्य हि नान्यस्य भावो मां प्रति तिष्ठति ॥ ३५ ॥ तेन सत्येन मां राजन्मो
कुमर्हस्य रिंदम ॥ सहितिष्ठति धर्मात्मा मां प्रतीक्ष्य समुत्सुकः ॥ ३६ ॥ तत्र विघ्नं तु तस्येह कर्तुं नार्हसि मुंच माम् ॥ सद्गिराचरितं मार्गं गच्छ राक्षसपुंगव
॥ ३७ ॥ माननीयो मम त्वंहि पालनीया तथास्मि ते ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः प्रत्युवाच विनीतवत् ॥ ३८ ॥ स्नुषास्मि यदवोचस्त्वमेकपत्नीष्वयं क्रमः ॥ देव
लोकस्थितिरियं सुराणां शाश्वती मता ॥ ३९ ॥ पतिरप्सरसां नास्ति न चैकस्त्री परिग्रहः ॥ एवमुक्ता स तारं क्षां निवेश्य च शिलातले ॥ ४० ॥

त्यर्थः ॥ ३१ ॥ धर्मतः संकेतधर्मतः ॥ ३२ ॥ धर्मतो धर्मानुष्ठानविषये ॥ ३३ ॥ कृतसंकेता कृतरतिसंकेता ॥ ३४ ॥ यथा तस्य भावो मां प्रति तिष्ठति तथा ममापि भावस्तं प्रति तिष्ठतीति शेषः नान्यस्य
नान्यं प्रतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ स्नुषास्मि यदिति स्नुषास्मीति यदवोच इत्यर्थः देवलोकस्थितिर्देवलोकमर्यादा ॥ ३९ ॥ इयमितीदंशब्दार्थः पतिरिति अप्सरसानियतः पतिर्ना
स्ति सुराणामप्येकाप्सरःपरिग्रहो भार्यात्वेन नास्तीत्यर्थः ॥ ४० ॥

नशोभनंकृतमित्यत्रहेतुः पूजिताइति तपसैवब्रह्मादयोदेवास्तोषणीयानत्विद्रादिप्रीणनोपेतयागेनेतिभावः ॥ १४ ॥ यत्कृतंतत्कृतमेव अकर्तुमशक्यत्वादतःपरमाकुर्वितिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥
लक्षिण्यःसुलक्षणयुक्ताः रत्नभूताउत्तमवस्तुभूताः ॥ १७ ॥ ज्ञात्वातेषांपापजनकत्वंज्ञात्वापिस्वमतेनउल्लंघितधर्मन्यायमर्यादया स्वेच्छयेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तांज्ञातीन्आनीतस्त्रीवंधूना॥१९॥
नावगच्छामिनेमेवत्तांतंजानामि किंत्विदंकथंसंपन्नम् ॥ २० ॥ अस्यपापस्यकर्मणःपरदारग्रहणरूपस्यफलंस्वीयस्वसुर्मध्वसुरेणवलाद्वरणरूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ आर्यकोमातामहः ॥२३॥

ततोब्रवीदशग्रीवो नशोभनमिदंकृतं ॥ पूजिताःशत्रवोयस्माद्व्यैरिंद्रपुरोगमाः ॥ १४ ॥ एहीदानींकृतंयद्विसुरुतंतन्नसंशयः ॥ आगच्छसौम्यग
च्छामःस्वमेवभवतंप्रति ॥ १५ ॥ ततो गत्वादशग्रीवःसपुत्रःसविभीषणः ॥ स्त्रियोवतारयामाससर्वास्तावाप्स्यगद्गदाः ॥ १६ ॥ लक्षिण्योरत्नभूताश्च
देवदानवरक्षसां ॥ तस्यतासुमतिंज्ञात्वाधर्मात्मावाक्यमब्रवीत् ॥ १७ ॥ ईदृशैस्त्वंसमाचारैर्यशोर्थकुलनाशनैः ॥ धर्पणंप्राणिनांज्ञात्वास्वमतेन
विचेष्टसे ॥ १८ ॥ ज्ञातींस्तान्धर्पयित्वेमास्त्वयानीतावरांगनाः ॥ त्वामतिक्रम्यमधुनाराजन्कुंभीनसीहता ॥ १९ ॥ रावणस्त्वब्रवीद्वाक्यंनावग
च्छामि किंत्विदं ॥ कोयंयस्तुत्वयाख्यातोमधुरित्येवनामतः ॥ २० ॥ विभीषणस्तुसंकुद्धोभ्रातरंवाक्यमब्रवीत् ॥ श्रूयतामस्यपापस्यकर्मणःफल
मागतम् ॥ २१ ॥ मातामहस्ययोस्माकंज्येष्ठोभ्रातासुमालिनः ॥ माल्यवानिति विख्यातोवृद्धःप्राज्ञोनिशाचरः ॥ २२ ॥ पिताज्येष्ठोजनन्यानोत्थ
स्माकंचार्यकोभवत् ॥ तस्यकुंभीनसीनामदुहितुर्दुहिताऽभवत् ॥ २३ ॥ मातृष्वसुरथास्माकंसाचकन्यानलोद्भवा ॥ भवत्यस्माकमेवैषाभ्रातृणां
धर्मतःस्वसा ॥ २४ ॥ साहतामधुनाराजन्राक्षसनवलीयसा ॥ यज्ञप्रवृत्तेपुत्रेतुमयिचांतर्जलोपिते ॥ २५ ॥ कुंभकर्णोमहाराजनिद्रामनुभवत्य
थ ॥ निहत्यराक्षसश्रेष्ठानमात्यानिहसंमतान् ॥ २६ ॥

अत्रेदंवाच्यम् अस्मन्मातामहस्यमृताकैकसीतज्येष्ठाभगिनीपुष्योत्कटाकनिष्ठाकुंभीनसीतिपूर्वमुक्तं सुमालिभ्रातामाल्यवानस्मन्मातुर्ज्येष्ठःपितेत्यस्माकमार्यकःसःतस्यकन्याऽनलातत्कन्याकुं
भीनसीसुमाल्यपत्यभूतकुंभीनस्याअन्याइति साचकुंभीनसीअस्माकमातृष्वसुःकन्याभवति अनलायाअस्मत्कनिष्ठमातृत्वात् अतएषाशूर्पणखावत्अनलाकन्याकुंभीनसीधर्मतो न्यायतः
स्वसाभवति ॥ २४ ॥ यज्ञप्रवृत्ते तेनदीक्षावत्त्वाद्युद्धप्रवृत्तिनिवारणं यज्ञप्रमत्तइतिपाठेयज्ञेनप्रमत्तेस्वगृहकृत्यविस्मृतिमति अंतर्जलोपिते तपोर्थमितिशेषः ॥ २५ ॥ सहसंमतान्य
सिद्धान्स्थितांश्चेत्यर्थः ॥ २६ ॥

मयोः स्वहृरणं श्रुत्वा प्यस्माभिः क्षांतमेव ननु सहतः ॥ २७ ॥ कुतस्तत्राह यस्मादिति भ्रातृभिरिति गुरुपरं तदेतन्नास्मादिन्याय्यविधिं विना बलात्कन्याहरणरूपं अस्य कर्मणः परदारहरणरूपस्य पापस्य ॥ २८ ॥ अस्मिन्नेव अस्मिन्क्षण एव अभिसंप्राप्तं फलत्वेन प्राप्तं ते इदं कर्म तत्कालं तत्फलप्राप्तिश्च लोके विदितमस्तु परदारहरणस्य झटिति फलदत्तेति ज्ञात्वा लोकस्ततो निवर्त्यत इति भावः

धर्पयित्वा तदा राजन गुमाप्यंतः पुरेतव ॥ श्रुत्वा पितृन्महाराज क्षांतमेव हतो न सः ॥ २७ ॥ यस्मादवश्यं दातव्या कन्या भर्त्रे हि भ्रातृभिः ॥ तदेतत्कर्म णात्स्यस्य फलं पापस्य दुर्मते ॥ २८ ॥ अस्मिन्नेव अभिसंप्राप्तं लोके विदितमस्तुते ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रः सरावणः ॥ २९ ॥ दौरात्म्येनात्मनो हूतस्तनां भाइव सागरः ॥ ततो ब्रवीदशग्रीवः क्रुद्धः संरक्तलोचनः ॥ ३० ॥ कल्यतां मे रथः शीघ्रं शूराः सज्जी भवंतु नः ॥ भ्राता मे कुंभकर्णश्च ये च मुख्या निशाचराः ॥ ३१ ॥ वाहनान्यधिरोहंतु नानाप्रहरणायुधाः ॥ अद्य तं समरे हत्वामधुं रावणनिर्भयम् ॥ ३२ ॥ सुरलोकं गमिष्यामि युद्धाकांक्षी सुहृद तः ॥ अक्षौहिणी सहस्राणि चत्वार्यश्याणि रक्षसाम् ॥ ३३ ॥ नानाप्रहरणान्याशु निर्ययुर्युद्धकांक्षिणां ॥ इंद्रजित्त्वग्रतः सैन्या सैनिकान्परिगृह्य च ॥ ३४ ॥ जगाम रावणो मध्ये कुंभकर्णश्च पृष्ठतः ॥ विभीषणश्च धर्मात्मा लंकायां धर्ममाचरन् ॥ ३५ ॥ शोपाः सर्वे महाभागा ययुर्मधुपुरं प्रति ॥ खरैरुष्ट्रैर्हयैर्दीपैः शिशुमारैर्महोरगैः ॥ ३६ ॥ राक्षसाः प्रययुः सर्वे कृत्वा काशं निरंतरम् ॥ दैत्याश्च शतशस्तत्र रुतवैराश्च दैवतैः ॥ ३७ ॥ रावणं प्रेक्ष्य गच्छंतं मन्वगच्छद्दिष्टुः ॥ स तु गत्वामधुपुरं प्रविश्य च दशाननः ॥ ३८ ॥ नददर्शमधुं तत्र भगिनीं तत्र दृष्टवान् ॥ सा च प्रह्लांजलिर्भूत्वा शिरसाचरणौ गता ॥ ३९ ॥ तस्य राक्षसराजस्य त्रस्ता कुंभीनसीतदा ॥ तां समुत्थापयामास न भेतव्यमिति ब्रुवन् ॥ ४० ॥ रावणो राक्षसश्रेष्ठः किंचापि करवाणिते ॥ सा ब्रवीद्यदि मे राजस्य सन्नस्त्वं महाभुज ॥ ४१ ॥ भर्तारं न ममेहाय हंतुमर्हसि मानद ॥ न हीदृशं भयं किंचित्कुलस्त्रीणामिहोच्यते ॥ ४२ ॥

॥ २९ ॥ आत्मना कृतेन दौरात्म्येनोद्धतः पीडितः तस्मां भाः सागर इव जातः अतितप्तो जात इत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ रावणनिर्भयं रावणान्निर्भयम् ॥ ३२ ॥ अग्न्याणि मुख्यानि ॥ ३३ ॥ सैन्या दयतः सर्वे सैन्यस्य पुरस्तात्सेनासमवेताः सैनिकास्तान्परिगृह्यययौ ॥ ३४ ॥ कुंभकर्णस्तद्दिने दैवाल्लब्धजागरो युद्धाय निर्गत इति बोध्यं लंकायां धर्ममाचरन्तत्रैव स्थित इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रह्लांजलिः कृतनभस्त्वचिह्लांजलिः ॥ ३९ ॥ तां पादपतितां स्वसारं कुंभीनसीमुत्थापयामास ॥ ४० ॥ किंचापि अन्त्यदपि प्रियमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ईदृशं भयं भर्तृवधसमानम् ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अर्थायप्रयोजनाय कल्पयितुंसाहाय्यं संपादयितुं युक्तं स्निग्धस्य मत्प्रेक्षया त्वयि स्निग्धस्य भजमानस्य त्वयि जामातृभावं भजतः ॥ ४९ ॥ य
थान्यायं उपचारपूर्वम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ अथ रावण

भयानामपि सर्वेषां वैधव्यं व्यसनं महत् ॥ सत्यवाग्भवराजेंद्रमामवेक्षस्व याचतीम् ॥ ४३ ॥ त्वयाप्युक्तं महाराजन भेतव्यमिति स्वयम् ॥ रावणस्त्व
वीडुष्टः स्वसारं तत्र संस्थिताम् ॥ ४४ ॥ कचासौ तव भर्ता वै मम शीघ्रं निवेद्यताम् ॥ सहते न गमिष्यामि सुरलोकं जयाय हि ॥ ४५ ॥ तव कारुण्यसौहा
दान्निवृत्तोऽस्मि मधोर्वधात् ॥ इत्युक्ता सा समुत्थाप्य प्रसुप्तं तं निशाचरम् ॥ ४६ ॥ अब्रवीत्संप्रहृष्टेव राक्षसी सा पतिं वचः ॥ एष प्राप्नोद शग्रीवो मम भ्रा
ता महाबलः ॥ ४७ ॥ सुरलोकजया कांक्षी साहाय्ये त्वां वृणोति च ॥ तदस्य त्वं सहायार्थं संबन्धुर्गच्छ राक्षस ॥ ४८ ॥ स्निग्धस्य भजमानस्य युक्तमर्था
य कल्पितुम् ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा तथेत्याह मधुर्वचः ॥ ४९ ॥ ददर्श राक्षसश्रेष्ठं यथान्यायमुपेत्य सः ॥ पूजयामास धर्मेण रावणं राक्षसाधिपम् ॥ ५० ॥
प्राप्य पूजां दशग्रीवो मधुवेश्मनि वीर्यवान् ॥ तत्र चैकां निशामुष्य गमनायोपचक्रमे ॥ ५१ ॥ ततः कैलासमासाद्य शैलं वैश्रवणालयम् ॥ राक्षसेन्द्रो
महेंद्राभः सेनामुपनिवेशयत् ॥ ५२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥
सतु तत्र दशग्रीवः सहसैन्येन वीर्यवान् ॥ अस्तं प्राप्ते दिनकरे निवासं समरोचयत् ॥ १ ॥ उदिते विमले चंद्रे तुल्यपर्वतवर्चसि ॥ प्रसुप्तं सुमहत्सैन्यं नाना
प्रहरणायुधम् ॥ २ ॥ रावणस्तु महावीर्यो निपण्णः शैलमूर्धनि ॥ सददर्शगुणांस्तत्र चंद्रपादपशोभितान् ॥ ३ ॥ कर्णिकारवनैर्दीप्तैः कदंबवकुलैस्तथा ॥
पद्मिनीभिश्च फुल्लभिर्मृदाकिन्या जलैरपि ॥ ४ ॥ चंपकाशोकपुन्नागमंदारतरुभिस्तथा ॥ चूतपाटललोध्रैश्च प्रियंग्वर्जुनकेतकैः ॥ ५ ॥ तगरैर्नारिकेरैश्च
प्रियालपनैस्तथा ॥ एतैरन्यैश्च तरुभिरुद्भासितवनांतरैः ॥ ६ ॥ किन्नरामदनैः नार्तारिक्ता मधुरकंठिनः ॥ समंसंप्रजगुर्यत्र मनस्तुष्टिविवर्धनम् ॥ ७ ॥

स्य नलकूबरशापप्राप्तिः सतु तत्रेति ॥ १ ॥ तुल्यपर्वतवर्चसि स्थितिविष्टं कैलासपर्वततुल्यप्रभे ॥ २ ॥ गुणान्कैलासपर्वतीयसकलकामभोगार्हधर्मान् ॥ ३ ॥ पद्मिन्यः सरांसि तासां फुल्लत्वं तत्का
लोचितविकासवत्कल्हारादिभिर्बोध्यम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ईदृशे वनांतरे प्रजगुरित्यन्वयः ॥ ६ ॥ रक्ताः रागयुक्ताः मधुरकंठिनो मधुरकंठध्वनयः समं स्वस्त्रीभिरिति शेषः यत्र कैलासे ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ १ ॥ वासयन्ति अधिवासयन्ति सुगंधं कुर्वन्ति मधुमाधवगंधिनः वसन्तीयसर्वपुष्पसुगंधयः ॥ १० ॥ मधुनामकरंदेन पुष्परजसापृक्तं मिलितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मंदारेति मं
 दारैः कल्पवृक्षकुसुमैः कृताः स्तंकारामूर्धजाः कचायस्याः सा दिव्योत्सवाय दिव्यरतये कृत आरंभोगमनरूपो यथा ॥ १५ ॥ रतिप्राभुतं रत्युपायनभूतम् ॥ १६ ॥ विशेषकैः हरिचंदनादिकल्पि
 विद्याधरामदक्षीवामदरकांतलोचनाः ॥ योषिद्विः सहसंक्रांताश्चिक्रीदुर्जलपुश्ववै ॥ ८ ॥ घंटानामिव सन्नादः शुश्रुवे मधुरस्वनः ॥ अप्सरोगणसं
 घानां गायतां धनदालये ॥ ९ ॥ पुष्पवर्षाणि मुंचन्तो नगाः पवनताडिताः ॥ शैलंतं वासयन्ती वमधुमाधवगंधिनः ॥ १० ॥ मधुपुष्परजः पृक्तं गंधमादा
 यपुष्कलम् ॥ ११ ॥ प्रववौ वर्धयन् कामरावणस्य सुखोऽनिलः ॥ १२ ॥ गेयात्पुष्पसमृद्ध्या च शैत्याद्वा योगिरेर्गुणात् ॥ प्रवृत्तायां रजन्यां च चंद्रस्योदयेने
 न च ॥ १३ ॥ रावणः समहावीर्यः कामस्य वशमागतः ॥ विनिःश्वस्य विनिःश्वस्य शशिनं समवैक्षत ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र दिव्याभरणभूषिता ॥ स
 र्वाप्सरो वरारंभा पूर्णचंद्रनिभानना ॥ १५ ॥ दिव्यचंदनलिमांगी मंदाररुतमूर्धजा ॥ दिव्योत्सवकृतारंभा दिव्यपुष्पविभूषिता ॥ १६ ॥ चक्षुर्मनोहरं
 पीनमेखलादामभूषितम् ॥ समुद्रहंती जघनं रतिप्राभुतमुत्तमम् ॥ १७ ॥ कृतैर्विशेषकैरार्द्रैः पटतु कुसुमोद्भवैः ॥ बभावन्त्यतमेव श्रीः कांतिश्रीद्युतिकी
 तिभिः ॥ १८ ॥ नीलंसतोयमेघाभं वस्त्रं समवगुंठिता ॥ यस्यावक्रं शशिनिभं भ्रुवौ चापनिभे शुभे ॥ १९ ॥ ऊरुकरिकराकारौ करौ पल्लवकोमलौ ॥ सै
 न्यमध्येन गच्छन्ती रावणेनोपलक्षिता ॥ २० ॥ तां समुत्थाय गच्छन्तीं कामबाणवशंगतः ॥ करगृहीत्वा लज्जन्तीं स्मयमानोभ्यभाषत ॥ २१ ॥ कगच्छ
 मिव रारोहे कांसिद्धिं भजसे स्वयम् ॥ कस्याभ्युदयकालोऽयं यस्त्वां समुपभोक्ष्यते ॥ २२ ॥ त्वदाननरसस्याद्यप्यतोऽप्यलसुगंधिनः ॥ सुधासूतरसस्ये
 व को घटपि गमिष्यति ॥ २३ ॥ स्वर्णकुंभनिभौ पीनौ शुभौ भीरुनिरंतरौ ॥ कस्योरस्थलसंस्पर्शदास्यतस्ते कुचाविमौ ॥ २४ ॥ सुवर्णचक्रप्रतिमं स्वर्ण
 दामचितं पृथु ॥ अय्यारोक्ष्यतिकस्तेऽद्य जघनं स्वर्गरूपिणम् ॥ २५ ॥

नैः कपोलादिषु चित्रकैः पटतु कुसुमोद्भवैः गुणार्पः पटतु कुसुमकल्पितैरलंकारैः कांत्या प्रत्यवयवशोभारूपसौंदर्येण श्रिया आभरणसंपदा द्युत्थालावण्येन कीर्त्या च अन्यतमा स्वार्थतमः
 अन्याश्चैरिव लक्ष्मीरिव वभावित्यर्थः ॥ १७ ॥ समवगुंठिता प्रावृतवती ॥ १८ ॥ १९ ॥ गच्छन्तीं तां समुत्थाय करगृहीत्वाऽभ्यभाषतेत्यन्वयः ॥ २० ॥ कांसिद्धिकस्य संभोगसिद्धिम् ॥ २१ ॥
 आननरसस्य अधराद्युतेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वर्णरूपिणं स्वर्गो निरतिशयसुखं तस्य रूपं यस्यास्ति निरतिशयसुखहेतुभूतमित्यर्थः ॥ २४ ॥

तामिति ॥ १ ॥ अंशस्वभटाभव वनंगच्छेत्यर्थः मृतं भर्तुर्मुद्दिश्य रुदतीमाभव धर्मत्यागेन भार्यापतिभावस्य नष्टत्वादिति भावः केचित्तु परित्यक्तधर्मणस्तेषु पुत्रजीवनमसंभावितमतो मामांमृतं द
 ह्वा रुदती भवेत्यर्थः तव पुत्रमरणकृतः शोकोऽस्त्विति भाव इत्याहुः ॥ २ ॥ अदूषयत्वत्संबन्धि किं गुणादिकमदूषयत् तुल्यं युगपत् ॥ ३ ॥ तस्माद्भूणहत्यां शाखाभ्येतु ब्रह्महत्यां प्राप्तासि उत्तमक्ष
 त्रियस्य राज्ञो भर्तुर्वधाद्रामादीनां विवासनाच्चेति भावः नरकंगच्छ प्राप्तकाले लोहं नरक एव तेन्याय प्राप्त इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ईदृशं भर्तुर्मरणरामविवासनरूपं घोरेण कर्मणा कर्मणो घोरेत्वं च सामान्य
 विषयवग्द्वयस्येदृशविशेषविषयत्वकरणं सर्वलोकप्रियं रामं हित्वा विवास्य भयं कैकेयीपुत्रो यंतद्वेदेव दुष्टस्य भाव इति लोककलंक रूपं यद्वा त्वद्वोपतोरामो मां त्यक्ष्यतीति भयं यद्वा महापातकयु
 तां तथा गर्हयित्वा तु मातरं भरतस्तदा ॥ रोपेण महता विष्टः पुनरेवाव्रवीद्वचः ॥ १ ॥ राज्याङ्गं शस्वैकैकेयिनृशं सेदुष्टचारिणि ॥ परित्यक्तासि धर्मं मा मृ
 तं रुदती भव ॥ २ ॥ किं नु ते दूषयद्रामो राजा वा मृशधार्मिकः ॥ ययो मृत्युर्विवासश्च त्वत्कृते तुल्यमागतौ ॥ ३ ॥ भूणहत्यामसि प्राप्ता कुलस्यास्य विना
 शनात् ॥ कैकेयिनरकंगच्छ मा च तात सलोकताम् ॥ ४ ॥ यत्त्वया हीदृशं पापं कृतं घोरेण कर्मणा ॥ सर्वलोकप्रियं हित्वा ममाप्यापादितं भयम् ॥ ५ ॥
 त्वत्कृते मे पिता वृत्तोरामश्चारण्यमाश्रितः ॥ अयं शो जीवलोकं च त्वया हं प्रतिपादितः ॥ ६ ॥ मातरूपे ममामित्रे नृशं सेराज्यकामुके ॥ न तेहमभिभाष्योऽ
 स्मि दुर्वृत्तेऽपि तिघातिनि ॥ ७ ॥ कौसल्या च मुमित्रा च याश्चात्यामममातरः ॥ दुःखेन महता विष्टास्त्वां प्राप्य कुलदूषिणीम् ॥ ८ ॥ न त्वमश्वपतेः कन्याध
 र्मराजस्य धीमतः ॥ राक्षसी तत्र जातासि कुलप्रध्वंसिनी पितुः ॥ ९ ॥ यत्त्वया धार्मिको रामो नित्यं सत्यपरायणः ॥ वनं प्रस्थापितो वीरः पितापित्रिदि
 वंगतः ॥ १० ॥ यत्प्रधाना मित्यापं मयि पित्रा विना कृते ॥ भ्रातृभ्यां च परित्यक्ते सर्वलोकस्य चाप्रिये ॥ ११ ॥ कौसल्यां धर्मसंयुक्तां वियुक्तां पापनिश्च
 ये ॥ कृत्वा कं प्राप्स्यसे त्वद्यलोकं निरयगामिनी ॥ १२ ॥ किं नावबुध्यसे कूरे नियतं बंधुसंश्रयम् ॥ ज्येष्ठं पितृसमं रामं कौसल्यायात्मसंभवम् ॥ १३ ॥
 तायास्तव संसर्गेण पंचमपातकित्वरूपभयम् ॥ ५ ॥ तदेवाह त्वदिति जीवलोकं च त्वरलोके च प्रतिपादितः प्रापितः ॥ ६ ॥ न तेहमभिभाष्यः मत्संभाषणं त्वयानकार्यमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ न त्व
 मश्वपतेः कन्या तत्कुलोचिता कन्या न भवसीत्यर्थः पितुरित्यस्य ममेति शेषः यद्वा स्वपितुः कुलस्य प्रध्वंसिनी दुश्चरित्रत्वव्यवस्थापिका ॥ ९ ॥ पितामम गतः गमितः ॥ १० ॥ यत्प्रधानाय त्याप
 धाना तत्त्यापंत त्यापफलं पितृभ्रातृरहितेऽतएव त्वन्निमित्तं सर्वलोकाप्रिये मयि वृत्तं तद्वाहित्यरूपं सर्वलोकाप्रियत्वरूपं च ॥ ११ ॥ हे पापनिश्चये वियुक्तां पतिपुत्रवियुक्तां कृत्वा कं लोकं कं नरक
 लोकम् ॥ १२ ॥ बंधुसंश्रयं बंधूनामाश्रयभूतं कौसल्याया आत्मसंभवं औरसं संधिस्त्वार्षः एवं गुणविशिष्टं किं नावबुध्यसे न जानासीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अस्याबुद्धेः पूर्वगर्हितत्वमेव दर्शयति अस्मिन्निति अस्मदीयेकुले सर्वेषां ज्येष्ठोऽभिषिच्यते नत्वापेक्षिकज्येष्ठः अपरेभ्रातरस्तस्मिन्समाहितास्तदधीनाः प्रवर्तन्ते एवं किल नः सर्वेषामाचारइति शेषः स्मरति च मनः ज्येष्ठ एव तु गृहीयात् सकलं पैतृकं धनं अन्ये तमनुजीवेयुर्यथैव पितरन्तयेति ॥ २० ॥ राजधर्मनावेक्ष्येन जानासि राजवृत्तस्य राजधर्मस्य शाश्वतीमव्यभिचरितांगतिफलमपि न जानासि इति मन्ये ॥ २१ ॥ एतद्राज्ञां सर्वराज्ञां समं यद्राजपुत्रेषु ज्येष्ठस्याभिषेकः इक्ष्वाकूणां तु ज्येष्ठोऽभिषेचनं विशेषतः स्यात्संभाव्यते राज्ञां सर्वमिति पाठे सर्वमित्यत्र छांदसीषष्ठ्यर्थे द्वितीया सर्वेषामित्यर्थः ॥ २२ ॥ धर्मैकैकेन रक्षारक्षणं येषां तेषां धर्मैकरक्षाणां धर्ममेकरक्षन्ति तेषां वा कुलक्रमागतचारित्र्येण शोभावातां यत्चारित्र्यविषयकं शौट्यर्थं गर्वस्तदद्यत्वां प्राप्यत्वत्संबंधान्निवर्तितमित्य

अस्मिन्कुले हि सर्वेषां ज्येष्ठो राज्ञेऽभिषिच्यते ॥ अपरेभ्रातरस्तस्मिन् प्रवर्तन्ते समाहिताः ॥ २० ॥ न हि मन्ये नृशंसे त्वं राजधर्ममवेक्षसे ॥ गतिं वा न विजानासि राजवृत्तस्य शाश्वतीम् ॥ २१ ॥ स ततं राजपुत्रेषु ज्येष्ठो राजाभिषिच्यते ॥ राज्ञामेतस्मन्तस्यादिक्ष्वाकूणां विशेषतः ॥ २२ ॥ तेषां धर्मैकरक्षाणां कुलचारित्र्यशोभिनाम् ॥ अद्यचारित्र्यशौट्यत्वां प्राप्य विनिवर्तितम् ॥ २३ ॥ तवापि सुमहाभागे जनेन्द्रकुलपूर्वके ॥ बुद्धिमोहः कथमयं संभूतस्त्वयि गर्हितः ॥ २४ ॥ न तु कामं करिष्यामि तवाहं पापनिश्चये ॥ यया व्यसनमारब्धं जीवितांतं करं मम ॥ २५ ॥ एष त्विदानीमेवाहमप्रियार्थं तवानघे ॥ निवर्तयिष्यामि वनाद्वातरं स्वजनप्रियम् ॥ २६ ॥ निवर्तयित्वारामं च तस्याहं दीपते जसः ॥ दासभूतोऽभविष्यामि सुस्थितेनांतरात्मना ॥ २७ ॥ इत्येव मुक्त्वा भरतो महात्मा प्रियेतरैर्वाक्यगणैस्तु दंस्ताम् ॥ शोकार्दितश्चापि न नादभूयः सिंहो यथामंदरकंदरस्थः ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वात्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

र्थः ॥ २३ ॥ तथा त्वय्यपि महाकुलप्रसूतायामेवं विबुद्धि कारणं न पश्यामीत्याह तवापीति हे सुमहाभागे तदुपपादकं विशेषणं जनेन्द्रकुलपूर्वक इति जनेन्द्रः कैकेयकुलकूटस्थः पूर्वकः कारणं यस्यास्तथाभूतेऽतो महाकुलप्रसूतायास्तव गर्हितोयं बुद्धिमोहस्त्वयि कथं संभूत इत्यन्वयः जनेन्द्राः कुलपूर्वगा इति पाठे तव पितृवंशराजानोपिकुलपूर्वकुलज्येष्ठंगच्छंति राजत्वेन तादृशा इत्यर्थः शेषं प्राग्वत् ॥ २४ ॥ सर्वथा त्वद्बुद्धिमहं नानुवर्तिष्ये इत्याह नत्विति ॥ २५ ॥ न केवलं त्वदिष्टां करणां कित्वनिष्ठमपि करिष्यामीत्याह एष इति अप्रियार्थं तत्संपादनार्थम् ॥ २६ ॥ दासभूतो दासत्वं प्राप्तः मद्राज्येच्छोस्तवानिष्टसंपादनार्थमित्याशयः न केवलं त्वत्कोपादेवैतदाचरणमपि तु परमार्थत एवेत्याह सुस्थितेनेति सुखप्रतिष्ठेन चित्तेनेत्यर्थः ज्येष्ठानुवर्तनस्यैव शास्त्रतः परमहितत्वादिति भावः ॥ २७ ॥ प्रियेतरैः दुःस्वकैः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वात्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

आर्यो रामः गुरुपुकर्तव्यां वृत्तिं जानाति तादृशः ॥ ९ ॥ राममात्रापिन कश्चिदपराधस्त्वयि कृत इत्याह तथेति दीर्घदर्शिनी त्वत्तोदूरकालभाव्यनर्थं जानती त्वयि धर्मं त्वच्चित्तानुवर्तनरूपं धर्ममा
स्थाययथा भगिन्यां वर्तते तथा त्वयि वर्तत इत्यर्थः ॥ १० ॥ तस्यास्तादृशधर्मयुक्तायाः चीरपर्यायं वल्कलं वा सोयस्य तम् ॥ ११ ॥ किं कारणं फलं पश्यसि ॥ १२ ॥ अहं राघवं प्रति यथा यादृ
शः यादृश भक्तिमान् तथा लुब्धाया राज्या लुब्धायास्तेन विदितो मन्ये तत्र हेतुः तथा हितत एव राज्यार्थं महानयमनर्थः पितृनाश राज्यार्हं ज्येष्ठवनवासादिरूप आनीतः संपादितः ॥ १३ ॥ उक्तानर्थ
मात्रमेव त्वदुश्चेष्टाफलं ननु त्वदिष्टसिद्धिरित्याह अहं हीति न कथमपीति भावः ॥ १४ ॥ न केवलं ममैव रामशक्त्यपेक्षा किंतु पितुरपीत्याह तं हीति मेरुः स्वजनितमेरुवनं यथा स्वरक्षणार्थमाश्रितः

नन्वा र्योपि च धर्मात्मा त्वयि वृत्तिमनुत्तमाम् ॥ वर्तते गुरुवृत्तिज्ञो यथा मातरि वर्तते ॥ १ ॥ तथा ज्येष्ठा हि मे माता कौसल्या दीर्घदर्शिनी ॥ त्वयि धर्मस
मास्थाय भगिन्यामिव वर्तते ॥ १० ॥ तस्याः पुत्रं महात्मानं चीरवल्कलवाससम् ॥ प्रस्थाप्य वनवासाय कथं पापेन शोचसे ॥ ११ ॥ अपापदर्शिनं शू
रं कृतात्मानं यशस्विनम् ॥ प्रवाज्य चीरवसनं किं नुपश्यसि कारणम् ॥ १२ ॥ लुब्धाया विदितो मन्येन ते हं राघवं यथा ॥ तथा त्वनर्थो राज्यार्थं त्वयानी
तो महामयम् ॥ १३ ॥ अहं हि पुरुषव्याघ्रावपश्यन् रामलक्ष्मणौ ॥ केन शक्तिप्रभावेण राज्यं रक्षितुमुत्सहे ॥ १४ ॥ तं हि नित्यं महाराजो बलवंतं महौज
सम् ॥ उपाश्रितो भूद्भर्मात्मा मेरुर्मैरुवनं यथा ॥ १५ ॥ सो हं कथमिमं भारं महाधुर्यसमुद्यतम् ॥ दम्यो धुरमिवासाद्य सहेयं केन चौजसा ॥ १६ ॥ अथ
वामे भवेच्छक्तियोगैर्बुद्धिबलेन वा ॥ सकामानं करिष्यामि त्वामहं पुत्रगर्धिनीम् ॥ १७ ॥ न मे वि कांक्षा जायेत त्यक्तुं त्वां पापनिश्चयाम् ॥ यदि राम
स्य नावेक्षा त्वयि स्यान्मातृवत्सदा ॥ १८ ॥ उत्पन्ना तु कथं बुद्धिस्तवेयं पापदर्शिनी ॥ साधुचारित्रविभ्रष्टे पूर्वेषां नो विगर्हिता ॥ १९ ॥

अन्यथा परैराक्रमणीय एव स्यात् एवं राजा इहामुत्रार्थसिद्धये राममाश्रितः ॥ १५ ॥ सो हं ज्येष्ठरामैकबलः भारं राज्यभारं महाधुर्येण समुद्यतं धृतं धुरमासाद्य दम्यो वत्सतर इव कथं सहेयं केन चो
जसा बलेन सहेयं रामं विनेति शेषः तर्हि त्वंपठकल्पस्तत्राह अथवेति शक्तिः राज्यभरणसामर्थ्यं योगैः योगः संहननोपायध्यानसंगतियुक्तिष्वित्युक्तयोगैर्बुद्धियुक्तमहाप्राणत्वलक्षणबलेन यद्यपि
भवेत्संभावितैवापि पुत्रगर्धिनी पुत्रराज्याभिलाषवती त्वां सकामां पूर्णकामनां न करिष्यामि अन्यथा त्वमिवाहमपिलोके दूषितः स्यामिति भावः ॥ १७ ॥ किंच त्यजेदं कुलस्यार्थे इति न्याये
न तत्र विवासनमेव सांप्रतं तथा पिरामस्य त्वयि मातृवद्व्यवहारात्तन्न कर्तुं शक्यमित्याह नेति त्वां त्यक्तुं वि कांक्षा इच्छाभावो नैव जायेत यदि रामस्य मातृवदवेक्षा त्वयि न स्यात् ॥ १८ ॥ इयं बुद्धि कनि
ष्ठस्याभिपेक्ष बुद्धिः ॥ १९ ॥

तेराज्यं रामस्य च विवासनं ते पिता याचित इति संबंधः स्ववृत्तिस्वस्य सत्यस्थिति लक्षणां तथा करोतु भ्यंराज्यं दत्तवानित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ परे द्यूतः शीघ्रः विलपन्वा धर्मज्ञं रामस्यैव पित्राज्ञा
 पालनं हृदयमज्ञ ॥ ५२ ॥ माशोकं कुर्वितिशेषः ॥ ५३ ॥ अनामयं निरुपद्रवं राज्यं चैतच्च दधीनम् ॥ ५४ ॥ संकल्येते संस्कारेण संस्कृत्य ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामा
 यणनिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ सर्वानर्थमूलत्वं मातुस्तद्वचनादेव ज्ञात्वा तामुपालभते श्रुत्वेति वृत्तं अत्ययः ॥ १ ॥ हतस्य
 याचितस्ते पिता राज्यं रामस्य च विवासनम् ॥ स स्ववृत्तिं समास्थाय पिता ते तत्तथा करोतु ॥ ५० ॥ रामस्तु सहसौ मित्रिः प्रोषितः सहसीतया ॥ तमपश्य
 न्प्रियं पुत्रं महीपालो महायशाः ॥ ५१ ॥ पुत्रशोकपरिद्यूतः पंचत्वमुपपेदिवान् ॥ त्वया त्विदानीं धर्मज्ञराजत्वमवलंब्यताम् ॥ ५२ ॥ त्वत्कृते हि मया
 सर्वमिदमेवं विधं कृतम् ॥ माशोकं माच संतापं धैर्यमाश्रय पुत्रक ॥ ५३ ॥ त्वदधीना हिन गरीराज्यं चैतदनामयम् ॥ ५४ ॥ तत्पुत्रशीघ्रं विधिना विधि
 ज्ञैर्वसिष्ठमुख्यैः सहितो द्विजैर्द्वैः ॥ संकल्य राजानमदीनसत्त्वमात्मानमुर्व्यामभिषेचयस्व ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिका
 व्ये अयोध्याकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुत्वा च सपितुर्वृत्तं भ्रातरौ च विवासितौ ॥ भरतो दुःखसंतम इदं वचनमब्रवीत्
 ॥ १ ॥ किं नु कार्यं हतस्येह मम राज्येन शोचतः ॥ विहीनस्याथ पित्रा च भ्रात्रा पितृसमेन च ॥ २ ॥ दुःखं मे दुःखमकरो ब्रूणे क्षारमिवाददाः ॥ राजानं प्रे
 तभावस्यं कृत्वा रामं च तापसम् ॥ ३ ॥ कुलस्य त्वमभावाय कालरात्रिरिवागता ॥ अंगारमुपगुह्यस्म पिता मेनावबुद्धवान् ॥ ४ ॥ मृत्युमापादितो रा
 जा त्वयामेपापदर्शिनि ॥ सुखं परित्यक्तं मोहात्कुलेस्मिन्कुलपांसनि ॥ ५ ॥ त्वां प्राप्य हि पिता मेघसत्यसंधो महायशाः ॥ तीव्रदुःखाभिसंतमो वृत्तो दश
 रथानुपः ॥ ६ ॥ विनाशितो महाराजः पिता मे धर्मवत्सलः ॥ कस्मात्प्रव्राजितो रामः कस्मादेव वतंगतः ॥ ७ ॥ कौसल्या च सुमित्रा च पुत्रशोकाभिपी
 ढिते ॥ दुष्करं यदि जीवेतां प्राप्य त्वां जननीं मम ॥ ८ ॥

त्वयाऽपारदुःखं प्रापितस्य ॥ २ ॥ दुःखे दुःखकरणे दृष्टांतः व्रणे क्षारमिव क्षारं स्वरमूत्रसहितचूर्णम् ॥ ३ ॥ कालरात्रिः संहाररात्रिः मे पितांगारमुपगुह्यालिङ्ग्यनावबुद्धवान् स्मेतिलोकोक्तौ ॥ ४ ॥
 मेराजेनियोजना अस्मिन्कुले मुखं त्वया परित्यक्तम् ॥ ५ ॥ वृत्तोऽतीतः ॥ ६ ॥ कस्माद्विनाशितः कस्मात्प्रव्राजितः स वा कस्माद्वतंगतः निष्प्रयोजनमेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ न केवलं पितृभ्रातृपीडा अ
 पितृमात्रेण पीडिताह कौसल्येत्यादि मम जननीत्वा मेव मृत्युं प्राप्य यदि जीवेतां तदपि दुष्करंदुर्लभमेव ॥ ८ ॥

आनीतः दूतद्वारेतिशेषः कारणेन विना कारणोक्तिविना अतएव मेहदयमशुभाशंकि शीलधैर्यादिस्वभावः पतति गलति ॥ ३५ ॥ श्रुताः कथास्वितिशेषः तांस्तदृशान् ॥ ३६ ॥ तानाकाराना
 ह संमार्जनेत्यादि ईदृशानि कुटुंबि भवनान्युपलक्ष्ये इति संबंधः असंयतकवाटानि अनाशितकुटुंबानीति वक्ष्यमाणत्वेन तद्वंधनसामर्थ्याभावात् ॥ ३७ ॥ धूपसंमोदनेन परिमलेन हीनानीति शेषः
 अनाशितकुटुंबानि अभोजितकुटुंबानि प्रभाशोभा ॥ ३८ ॥ अलक्ष्मीकानि विषमध्वजगोराणां भावात् ॥ ३९ ॥ देवतार्चाः प्रतिमाः प्रविद्धाः निरस्तपूजनाः यज्ञगोष्ठास्तथाविधाः प्रविद्धाः
 किमहं त्वरयानीतः कारणेन विनाऽनघ ॥ अशुभाशंकिहृदयं शीलं च पततीव मे ॥ ३५ ॥ श्रुतानुयादृशाः पूर्ववृत्तपतीनां विनाशने ॥ आकारांस्तानहंस
 वानि ह पश्यामि सारथे ॥ ३६ ॥ संमार्जनविहीनानि परुषाण्युपलक्ष्ये ॥ असंयतकवाटानि श्रीविहीनानि सर्वशः ॥ ३७ ॥ बलिकर्मविहीनानि धूप
 संमोदनेन च ॥ अनाशितकुटुंबानि प्रभाहीनजनानि च ॥ ३८ ॥ अलक्ष्मीकानि पश्यामि कुटुंबि भवनान्यहम् ॥ अपेतमाल्यशोभानि असंमृष्टाजिराणि
 च ॥ ३९ ॥ देवागाराणि शून्यानि नभांतीह यथापुरा ॥ देवतार्चाः प्रविद्धाश्च यज्ञगोष्ठास्तथैव च ॥ ४० ॥ माल्यापणेषु पुराजंतेनाद्यपण्यानि वा तथा ॥ दृश्यं
 तेवणिजोप्यघनयथा पूर्वमत्र वै ॥ ४१ ॥ ध्यानसंविग्रहदयानष्टव्यापारयंत्रिताः ॥ देवायतनचैत्येषु दीनाः पक्षिभृगास्तथा ॥ ४२ ॥ मलिनं चाश्रुपू
 णाक्षिं दीनं ध्यानपरं रुशम् ॥ सखीपुंसं च पश्यामि जनमुत्कंठितं पुरे ॥ ४३ ॥ इत्येवमुक्त्वा भरतः सूतं तं दीनमानसः ॥ तान्यनिष्ठान्ययोध्यायां प्रेक्ष्य राज
 गृहं ययौ ॥ ४४ ॥ तां शून्यशृंगाटकवेदमरथ्यां रजोरुणद्वारकवाटयंत्राम् ॥ दृष्ट्वा पुरीमिंद्रपुरीप्रकाशांदुःखेन संपूर्णतरो बभूव ॥ ४५ ॥ बभूव पश्यन्म
 नसो प्रियाणि यान्यन्यदानास्य पुरे बभूवुः ॥ अवाकूशिरादीनमनानलदृष्टः पितुर्महात्मा प्रविवेश वेदम ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये
 आदिकाव्ये अयोध्याकांडे एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ अपश्यंस्तु ततस्तत्र पितरं पितुरालये ॥ जगाम भरतो द्रष्टुं मातरं मातुरालये ॥ १ ॥
 अनुप्राप्तं तु तं दृष्ट्वा कैकेयी प्रोषितं सुतम् ॥ उत्पपात तदा दृष्टव्यं क्लृप्तं सौवर्णमासनम् ॥ २ ॥

यज्ञरहिताः ॥ ४० ॥ माल्यापणेषु माल्यविक्रयापणेषु पण्यानि माल्यरूपाणि ॥ ४१ ॥ नष्टेन व्यापारेण क्रयविक्रयादिव्यापारेण यंत्रिताः निरुद्धापणाः ॥ ४२ ॥ मलिनत्वादिगुणकं स्त्रीपुंसं
 पश्यामि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ शृंगाटकं च नृप्यथः रजसारुणानि धूसराणि द्वारकवाटानि द्वारयंत्राणि च यस्याम् ॥ ४५ ॥ अन्यदाराजजीवने ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामा
 यणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ अपश्यन्निति ॥ १ ॥ २ ॥

स्वगृहं स्वमातुगृहम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ आर्यकवेश्मनः मातामहगृहाच्च्युतस्य चलितस्य ते मार्गे कतिचित्कतिराच्योलग्रास्तद्वक्तुमर्हसीत्यन्वयः रथेन शीघ्रमागच्छतस्तवाध्वनिश्रमो नखलुतद्वद ॥ ५ ॥
 आर्यको मातामहः मातुलश्च कुशलीनवेति इतः प्रवासादारभ्य मातुलगृहे सुखं न वेत्येतत्सर्ववक्तुमर्हसि ॥ ६ ॥ ७ ॥ च्युतस्य चलितस्य सप्तमीरात्रिः एतद्दिनात्पूर्वरात्रिः सप्तमीत्यर्थः तेन सप्तरात्रौ
 पितः पथीत्यनेन विरोधः ॥ ८ ॥ परिश्रांतं परिश्रांतवाहनम् ॥ ९ ॥ १० ॥ शून्यः पित्रेति शेषः तेशयनीयः शयनार्हः ॥ ११ ॥ द्रष्टुमिच्छन्निहागतः प्रायेणेहतस्यावस्थानात् ॥ १२ ॥ अंबानां मध्ये
 सप्रविश्वैव धर्मात्मा स्वगृहं श्रीविवर्जितम् ॥ भरतः प्रेक्ष्य जग्राह जनन्याश्ररणौ शुभौ ॥ ३ ॥ तं मूर्ध्नि समुपाधाय परिष्वज्य यशस्विनम् ॥ अके भरत
 मारोप्य प्रष्टुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ अद्य ते कतिचिद्राच्यश्च्युतस्य आर्यकवेश्मनः ॥ अपि नाध्वश्रमः शीघ्रं रथेनापततस्तव ॥ ५ ॥ आर्यकस्ते सुकुशली युधा
 जिन्मातुलस्तव ॥ प्रवासाच्च सुखं पुत्रसर्वमेव वक्तुमर्हसि ॥ ६ ॥ एवं पृष्टुं कैकेय्या प्रियं पार्थिव नंदनः ॥ आचष्ट भरतः सर्वमात्रे राजीवलोचनः ॥ ७ ॥
 अद्य मे सप्तमीरात्रिश्च्युतस्य आर्यकवेश्मनः ॥ अंबायाः कुशलीतातो युधाजिन्मातुलश्च मे ॥ ८ ॥ यन्मे धनं चरत्तं च ददौ राजाप रंतपः ॥ परिश्रांतं पथ्य भव
 त्ततो हं पूर्वमागतः ॥ ९ ॥ राजवाक्यं हरैर्दूतैस्त्वर्यमाणो हमागतः ॥ यदहं पृष्टुमिच्छामि तदंवा वक्तुमर्हति ॥ १० ॥ शून्योऽयं शयनीयस्ते पर्यं को हेमभूषि
 तः ॥ तवायमिक्ष्वाकुजनः प्रहृष्टः प्रतिभाति मे ॥ ११ ॥ राजा भवति भूयिष्ठमिहांवायानिवेशने ॥ तमहं नाद्यप्यमिद्रष्टुमिच्छन्निहागतः ॥ १२ ॥ पि
 तुर्ग्रहीष्ये पादौ च तं ममाख्याहि पृच्छतः ॥ आहोस्विदं वा ज्येष्ठायाः कौसल्यायानिवेशने ॥ १३ ॥ तं प्रत्युवाच कैकेयी प्रियवद्वोरमप्रियम् ॥ अजानंतं प्र
 जानंती राज्यलोभेन मोहिता ॥ १४ ॥ यागतिः सर्वभूतानां तांगतिं ते पितागतः ॥ राजामहात्मा तेजस्वी यायजूकः स तांगतिः ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वा भरतो
 वाक्यं धर्माभिजनवाञ्छुचिः ॥ पपात सहसा भूमौ पितृशोकबलार्दितः ॥ १६ ॥ हाहतोस्मीति रूपणं दीनां वाचमुदीरयन् ॥ निपपात महाबाहुर्वा
 हू विक्षिप्य वीर्यवान् ॥ १७ ॥ ततः शोकेन संवीतः पितुर्मरणदुःखितः ॥ विललाप महातेजा भ्रांता कुलितचेतनः ॥ १८ ॥

याज्येष्ठातस्याः निवेशनेति षष्ठीतिशेषः ॥ १३ ॥ अजानंतमिति राजवृत्तांतमिति शेषः प्रियवत्प्रजानंतीति योजना तत्र हेतू राज्यलोभेनेति ॥ १४ ॥ यायजूको यज्ञशीलः ॥ १५ ॥ धर्माभिजन
 वान् धर्मयुक्तवंशवान् ॥ १६ ॥ बाहू विक्षिप्य भूमावाहृत्य ॥ १७ ॥ शोकेन संवीत आवृतचित्तः मरणदुःखितः मरणश्रवणेन संजातदुःखः भ्रांता अनवस्थिता आकुलिता खिन्ना चेतना यस्य सतादृ
 शो विललाप ॥ १८ ॥

विलापं दर्शयति एतदिति पुराभातिस्म ॥ १९ ॥ अपशुष्कः अपि शुष्कायस्मिन्कालाग्निनासः अपशुष्कमिव सागरमिति पाठे सागरस्वरूपमित्यर्थः शुष्कापइति पाठांतरम् ॥ २० ॥ श्रीमद्वद
 नं वस्त्रेणाच्छाद्य कंठेन कंठस्वरेण सह वाष्पनेत्रजलमुत्सृज्य भूमौ पतित्वा विललापेति शेषः ॥ २१ ॥ सालस्य सालवृक्षस्य स्कंधं शाखाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ राजन्नत्रेति राजपुत्रेति वा पाठः सदसि
 संमताः सभ्याः ॥ २४ ॥ शीलं सदृत्तम् श्रुतिः श्रुतम् तपश्चांद्रायणादितदनुगा शीलश्रुतिमनोनुगेति पाठे तदुभयपरिशीलनविषयं यन्मनः संकल्पात्मकं तदनुगा बुद्धिरध्यवसायात्मिका अर्कस्य मंदि
 एतत्सुरुचिरं भाति पितुर्मेशयनं पुरा ॥ शशिने वामलं रात्रौ गगनं तोयदात्यये ॥ १९ ॥ तदिदं न विभात्यद्य विहीनं तेन धीमता ॥ व्योमेव शशिना हीनम
 पशुष्क इव सागरः ॥ २० ॥ वाष्पमुत्सृज्य कंठेन स्वात्मना परिपीडितः ॥ प्रच्छाद्य वदनं श्रीमद्वस्त्रेण जयतां वरः ॥ २१ ॥ तमांते देवसंकाशं समीक्ष्य पति
 तं भुवि ॥ निरुत्तमिव सालस्य स्कंधं परशुना वने ॥ २२ ॥ मातामातंगसंकाशं चंद्रार्कसदृशं सुतम् ॥ उत्थापयित्वा शोकार्ते वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २३ ॥
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे राजन्नत्रमहायशः ॥ त्वद्विधानहिंशो चंतिसंतः सदसि संमताः ॥ २४ ॥ दानयज्ञाधिकारा हिशीलश्रुति तपोनुगा ॥ बुद्धिस्ते बुद्धिसं
 पन्नप्रभेवार्कस्य मंदिरे ॥ २५ ॥ सरुदित्वा चिरं कालं भूमौ परिविवृत्य च ॥ जननीं प्रत्युवाचे दंशो कैर्वद्भिरावृतः ॥ २६ ॥ अभिषेक्ष्यति रामं तुरा जायज्ञं
 नुयक्ष्यते ॥ इत्यहं कृतसंकल्पो लुप्तो यात्रामया सिषम् ॥ २७ ॥ तदिदं त्यन्यथा भूतं व्यवदीर्णमनोमम ॥ पितरं योनपश्यामि नित्यं प्रियहितेरतम् ॥ २८ ॥
 अंबकेनात्यगाद्राजा व्याधिनामय्यनागते ॥ धन्यारामादयः सर्वे यैः पिता संस्कृतः स्वयम् ॥ २९ ॥ ननूनं मां महाराजः प्राप्तं जानाति कीर्तिमान् ॥ उप
 जिघ्रेत्तु मां मूर्ध्नि तातः सन्नाम्य सत्वरम् ॥ ३० ॥ कसपाणिः सुखस्पर्शस्ततस्या क्लिष्टकर्मणः ॥ यो हि मां रजसाध्यस्तमभीक्ष्णं परिमार्जति ॥ ३१ ॥ यो
 मे भ्राता पिता वंधुर्यस्य दासांस्मि संमतः ॥ तस्य मां शीघ्रमाख्या हिरामस्या क्लिष्टकर्मणः ॥ ३२ ॥ पिता हि भवति ज्येष्ठो धर्ममार्यस्य जानतः ॥ तस्य पादौ
 ग्रहीष्यामि सहीदानीं गतिर्मम ॥ ३३ ॥

रे अर्कमंडले तदेव हितस्य गृहम् तीर्थस्तु मंदर इति पाठं मत्वाऽत्युन्नतमंदरपर्वतेऽर्कप्रभाया

विरावस्थानादेव मुक्तिरिति व्याचख्यौ ॥ २५ ॥ २६ ॥ यक्ष्यते करिष्यति यात्रामया सिषं यात्रामकार्षं अयाचिषमिति पाठे मातामहायेति शेषः ॥ २७ ॥ अन्यथा भूतं चिंतितविपरीतं जातम्
 ॥ २८ ॥ रामेणौर्ध्वदेहिकं कृतमिति मन्वान आह धन्या इत्यादि ॥ २९ ॥ पुनः शोचति नेति प्राप्तं इहागतम् सन्नाम्य मूर्धानमिति शेषः ॥ ३० ॥ परिमार्जति परिमार्ष्टि ॥ ३१ ॥ आख्या हि
 आगतमिति शेषः ॥ ३२ ॥ धर्मं जानत आर्यस्य श्रेष्ठस्य विवेकिनः पुरुषस्य ज्येष्ठो ज्येष्ठभ्राता पिता भवति अतस्तस्य पादौ ग्रहीष्यामि यतः स इदानीं मम गतिः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ पश्चिमं सदेशं अंत्यकालिकम् ॥ ३५ ॥ विलपन्परलोकं गतः नतु किंचिदपि सदेशमवोचदित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इमां वाचं सिद्धार्थास्तित्यादिवक्ष्यमाणाम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ एवं द्वितीयेति रा
जमरणायैष्यारामवनगमनरूपाप्रियस्यद्वितीयत्वम् ॥ ३९ ॥ कचेदानीं गतइतिशेषः समागतो मिलितः ॥ ४० ॥ विप्रियं रामविवासनरूपम् प्रियशंसयाप्रियशंकयाएतच्छ्रवणेभरतस्यसुखंभ

धर्मविद्धर्मशीलश्चमहाभागोदृढव्रतः ॥ आर्यै किमब्रवीद्राजापितामेसत्यविक्रमः ॥ ३४ ॥ पश्चिमं साधुसंदेशमिच्छामिश्रोतुमात्मनः ॥ इति पृष्टाय
थातत्त्वकैकेयीवाक्यमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ रामेति राजा विलपन् हासीते लक्ष्मणेति च ॥ समहात्मा परं लोकं गतो गतिमता वरः ॥ ३६ ॥ इतीमां पश्चिमां वा
चं व्याजहार पिता तव ॥ कालधर्मपरिक्षिप्तः पाशैरिव महागजः ॥ ३७ ॥ सिद्धार्थास्तु नराराममागतं सहसीतया ॥ लक्ष्मणं च महाबाहुं द्रक्ष्यंति पुनराग
तम् ॥ ३८ ॥ तच्छ्रुत्वा विषसादैवं द्वितीयाप्रियशंसनात् ॥ विषण्णवदनो भूत्वा भूयः प्रच्छमातरम् ॥ ३९ ॥ कचेदानीं सधर्मात्मा कौसल्यानंदवर्धनः ॥
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया च समागतः ॥ ४० ॥ तथा पृष्टायथान्यायमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ मातास्य युगपद्वाक्यं विप्रियं प्रियशंसया ॥ ४१ ॥ सहि
राजसुतः पुत्रचरिवासा महावनम् ॥ दंडकान्सह वै देव्यालक्ष्मणानुचरो गतः ॥ ४२ ॥ तच्छ्रुत्वा भरतस्त्वो भ्रातुश्चारित्रशंकया ॥ स्वस्य वंशस्य माहा
त्यात्पुंसमुपचक्रमे ॥ ४३ ॥ कच्चिन्नब्राह्मणधनं हतं रामेण कस्यचित् ॥ कच्चिन्नाढ्यो दरिद्रो वा तेनापापो विहिंसितः ॥ ४४ ॥ कच्चिन्नपरदारान्वारा
जपुत्रो भिमन्यते ॥ कस्मात्स दंडकारण्ये भ्रातारामो विवासितः ॥ ४५ ॥ अथास्य च पलामाता तत्स्वकर्म यथातथम् ॥ तेनैव स्त्रीस्वभावेन व्याहर्तुमुप
चक्रमे ॥ ४६ ॥ एवमुक्ता तु कैकेयी भरतेन महात्मना ॥ उवाच वचनं हृष्टा वृथा पंडितमानिनी ॥ ४७ ॥ न ब्राह्मणधनं किंचिद्भूतं रामेण कस्यचित् ॥ क
श्चिन्नाढ्यो दरिद्रो वा तेनापापो विहिंसितः ॥ ४८ ॥ न रामः परदारान्सचक्षुर्भ्यामपि पश्यति ॥ मया तु पुत्रश्रुत्वाैव रामस्येहाभिषेचनम् ॥ ४९ ॥

विष्यतीति तर्केण युगपद्वाजमरणकथनसमकालमेव ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ चारित्रशंकयारामस्य धर्मच्युतिशंकया त्रस्तः स्ववंशस्य माहात्म्यं असदाचाराभावपूर्वकं सदाचारनिरतत्वं असदाचारत्या
गित्वं च तत्संस्तुत्य प्रष्टुं दंडकारण्यगमनकारणमिति शेषः ॥ ४३ ॥ कस्यचिद्देतो रिति शेषः अपापो निरपराधः ॥ ४४ ॥ भूणहेव विवासित इति पाठे सर्वशाखाध्यायी भूणस्तस्य हतेत्यर्थ इति तीर्थः
भूणो गत इत्यन्ये ॥ ४५ ॥ स्त्रीस्वभावेन धर्माधर्महिताहितोचितानुचितविवेकशून्यतारूपेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इह राज्ञे ॥ ४९ ॥

दूतामांसंवरयंतीत्युक्तामहाराजमापृच्छेगमनानुज्ञायैइतिदूतानभ्यभाषतेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ संचोदितः शीघ्रंगच्छेत्येवंप्रेरितः ॥ १४ ॥ मेस्मरिष्यसीतिशेषत्वविवक्षायांपृष्टी मामित्यर्थः ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ सुप्रजाः शुभप्रजावती ॥ १७ ॥ तौचकुशलंब्रूयाइतिसंबंधः ॥ १८ ॥ तस्मैभरतायेत्यन्वयः चित्रान्कंबलान्चित्राणिअजिनानिमृगाणाम् ॥ १९ ॥ अतिसंवृद्धान्यत्वेनवर्धितान्
 व्याघ्रवीर्यबलोपमांस्तदुपमवीर्यबलवतः बलान्वितानितिपाठांतरम् ॥ २० ॥ निष्कमुरोभूषणं धनमुक्तरूपम् ॥ २१ ॥ अमात्यान्स्वीयान् अश्वपतिःकेकयः ॥ २२ ॥ ऐरावतान्इरावत्पर्वतभ
 भरतश्चापितान्दूतानेवमुक्तोभ्यभाषत ॥ आपृच्छेहंमहाराजंदूताःसंवरयंतिमाम् ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वातुतान्दूतान्भरतःपार्थिवात्मजः ॥ दूतैःसंचो
 दितोवाक्यंमातामहमुवाचह ॥ १४ ॥ राजन्पितुर्गमिष्यामिसकाशंदूतचोदितः ॥ पुनरप्यहमेष्यामियदामेत्वंस्मरिष्यसि ॥ १५ ॥ भरतेनैवमुक्तस्तु
 त्पामातामहस्तदा ॥ तमुवाचशुभंवाक्यंशिरस्याघ्रायराघवम् ॥ १६ ॥ गच्छतातानुजानेत्वांकैकेयीसुप्रजास्त्वया ॥ मातरंकुशलंब्रूयाःपितरंचप
 रंतप ॥ १७ ॥ पुरोहितंचकुशलंयेचान्येद्विजसत्तमाः ॥ तौचतातमहेष्वासौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ १८ ॥ तस्मैहस्त्युत्तमांश्चित्रान्कंबलानजिनानि
 च ॥ सत्कृत्यकेकयोराजाभरतायददौधनम् ॥ १९ ॥ अंतःपुरेतिसंवृद्धान् व्याघ्रवीर्यबलोपमान् ॥ दंष्ट्रायुक्तान्महाकायान्शुनश्चोपायनंददौ ॥ २० ॥
 स्वमनिष्कसहस्रेद्वेपोडशाश्वशतानिच ॥ सत्कृत्यकेकयीपुत्रंकैकयोधनमाविशन् ॥ २१ ॥ तदामात्यानभिप्रेतान्विश्वास्यांश्चगुणान्वितान् ॥ ददा
 वश्वपतिःशीघ्रंभरतायानुयायिनः ॥ २२ ॥ ऐरावतानेन्द्रशिरान्नगान्वैप्रियदर्शनान् ॥ खरान्शीघ्रान्सुसंयुक्तान्मातुलोस्मैधनंददौ ॥ २३ ॥ सदत्तं
 केकयेद्रणधनंतन्नाभ्यनंदत ॥ भरतःकेकयीपुत्रोगमनत्वरयातदा ॥ २४ ॥ बभूवत्यस्यहृदयेचिंतासुमहतीतदा ॥ त्वरयाचापिदूतानांस्वप्नस्यापिच
 दर्शनात् ॥ २५ ॥ सस्ववेशमाभ्यतिक्रम्यनरनागाश्वसंकुलम् ॥ प्रपेदेसुमहच्छ्रीमानराजमार्गमनुत्तमम् ॥ २६ ॥ अभ्यतीत्यततोपश्यदंतःपुरमनुत्त
 मम् ॥ ततस्तद्भरतःश्रीमानाविवेशानिवारितः ॥ २७ ॥ समातामहमापृच्छ्यमातुलंचयुधाजितम् ॥ रथमारुह्यभरतःशत्रुघ्नसहितोययौ ॥ २८ ॥
 वान्ऐरावतकुलोद्भवान्वा ऐन्द्रशिरानिन्द्रशिरनामकदेशभवान्नागान्गजान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सइति सःमातामहादिभ्योलब्धधनःयात्रापरिकरसन्नाहनायस्ववेशमाभिगम्यकृतयात्राप
 रिकरस्ततोभ्यतिक्रम्यनिर्गत्यनरादिसंकुलंराजमार्गंप्रपेदे सुमहतीश्रीःसुमहच्छ्रीस्तद्वान् ॥ २६ ॥ अभ्यतीत्यस्वगृहाद्राजगृहपर्यंतराजमार्गमतीत्येत्यर्थः ॥ २७ ॥ मातुलंचचेनमातामही
 मातुलान्यौ ॥ २८ ॥

मंडलाकाराणि चक्राणि येषां तान् कतकस्तुमंडलाकारितयारथप्रवर्तनसाधकं चक्रं मंडलचक्रं चतुर्दिक्चक्रमध्यस्थं तद्येषां तान् कां च्यादौ चतथेदानीं प्रसिद्धमित्याह ॥ २९ ॥ बलेन स्वीयेन मानुलीयेन च आर्यकस्य मातामहस्य सभार्यकः स्वात्मसमैरिति पाठांतरं भार्यासहित इत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा० आ० अयोध्याकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ सुदामांतदाख्यां नदीं इदं मार्गांतरं चतुरंगवलगमनोचितं दूतास्तु शीघ्रं तन्नगरप्राप्तये कां तारमार्गेण गताः इदं च दूतमार्गोक्तनद्यादीनामिहानुक्तेरन्येषामुक्तेष्वज्ञायते ॥ १ ॥ दूरं पारं परतीरं यस्यास्तां झादिनीं तदाख्यां नदीं प्रत्यक् स्रोतस्तरंगिणीं पश्चिमप्रवाहां नदीं ततः शतद्रुमसंज्ञिकाम् ॥ २ ॥ ऐलधानेन तदाख्यग्रामे नदीं तद्रामवर्तिनीं ऐलधानीमिति पाठे तदाख्यामित्यर्थं कतकः अपरपर्वताज नपदविशेषाः अपरपर्वटानिति पाठांतरं शिलांतदाख्यनदीं आकुर्वती नाम कंनद्यंतरमिति कतकः शिलामासमंतात् कुर्वती शिलाकर्षणस्वभावामित्यर्थ इति तीर्थः स्वमध्यपतितं वस्तु शिलारूपं कुर्व

स्थानं मंडलचक्रांश्च योजयित्वा परं शतम् ॥ उष्ट्रगोश्वखरैर्भृत्या भरतं यांतमन्वयुः ॥ २९ ॥ बलेन गुप्तो भरतो महात्मा स हार्यकस्यात्मसमैरमात्यैः ॥ आदाय शत्रुघ्नमपेतशत्रुर्गृहाय यौ सिद्धद्वेन्द्रलोकान् ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे सप्ततितमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ सप्राङ्मुखो राजगृहादभिनिर्गम्य वीर्यवान् ॥ ततः सुदामां द्युतिमान् संतीर्या वेक्ष्य तां नदीम् ॥ १ ॥ झादिनीं दूरपारां च प्रत्यक् स्रोतस्तरंगिणीम् ॥ शतद्रुमतरङ्गिणीमा नदीमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ २ ॥ ऐलधानेन दीतीं त्वा प्राप्य चापरपर्वतान् ॥ शिलामाकुर्वतीं तीर्त्वा आग्नेयं शल्यकर्षणम् ॥ ३ ॥ सत्यसंधः शुचिर्भूत्वा प्रेक्षमाणः शिलावहाम् ॥ अभ्यगात्स महाशैलान्वनं चैत्ररथं प्रति ॥ ४ ॥ सरस्वतीं च गंगां च युग्मेन प्रतिपद्य च ॥ उत्तरान्वीरमत्स्यानां भारुंडं प्राविश हनम् ॥ ५ ॥ वेगिनीं च कुलिं गारख्यां झादिनीं पर्वतावृताम् ॥ यमुनां प्राप्य संतीर्णो बलमाश्वासयत्तदा ॥ ६ ॥ शीतीकृत्वा तु गात्राणि क्लृप्तां तानाश्वास्य वाजिनः ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च प्रायादादाय चोदकम् ॥ ७ ॥

तीमित्यर्थः तरणं च तद्वर्ति शिलाप्रायकाष्ठनौकयेत्यन्ये आग्नेयं आग्नेयदिगंतं शल्यकर्षणं तदोषध्युपेतं देशं तत्र च शिलावहानदीति कतकः आग्नेयं शल्यकर्तनमिति ग्रामद्वयं तन्मध्ये शिलावहानदीति तीर्थः ॥ ३ ॥ महाशैलानतीत्यचैत्ररथं वनमभ्यगात् चैत्ररथं यातुं महाशैलानत्यगादिति पाठांतरेऽर्थः ॥ ४ ॥ सरस्वती इयमत्र पश्चिमप्रवाहा गंगापदेनात्र सुचक्षुसीताद्यन्यतमाः पश्चिमप्रवाहायाः एतास्ति स्त्रोगंगाप्रवाहा एवेति पुराणप्रसिद्धम् तां युग्मेन संगमेन प्रतिपद्य प्राप्य वीरमत्स्यानां देशानामुत्तरान्देशान् प्राप्य भारुंडाख्यं वनं प्राविशत् उत्तरमिति पाठे वनविशेषणं तत् ॥ ५ ॥ ततो वेगिनीत्वादिविशेषवर्ती कुलिं गारख्यां नदीं संतीर्णो यमुनां प्राप्य बलमाश्वासयत् ॥ ६ ॥ गात्राणि वाजिनां शीतीकृत्वा स्नपनादिना आश्वास्य छायायां घासादिदानेन उदकमादाय तीर्थबुद्ध्या ॥ ७ ॥

अनभीक्ष्णोपसेवितं बहुधा जनैरनुपसेवितं भद्रेण प्रशस्तेन रथेन भद्रजातीयेन गजेन वा ॥ ८ ॥ अंशुधानेयामे महानदीं गंगां दुष्प्रतरां ज्ञात्वा प्राग्गटेपुरे आगत्य तत्र तां तीर्त्वा कुटिकोष्टिकां आयात्तां तीर्त्वा धर्मवर्धनं ग्राममागतम् ॥ ९ ॥ १० ॥ तोरणं दक्षिणार्धेन तोरणग्रामस्य दक्षिणभागेन जंबूप्रस्थारख्यं ग्राममागतः वरूथं तदाख्यम् ॥ ११ ॥ उज्जिहानायास्तन्नामकनगर्याः प्रियकास्तन्नामानो वृक्षाः ॥ १२ ॥ सतांस्तु प्रियकानि तिपाठे सालशब्दो वृक्षपर्यायः सतांस्त्विति पाठे स भरत इत्यर्थः शीघ्रान्वाजिन आस्थाय रथे संयोज्य अनुज्ञाप्य मया शीघ्रं गम्यते भवद्भिर्मदमागतं व्यमित्येवं उज्जि

राजपुत्रो महारण्यमनभीक्ष्णोपसेवितम् ॥ भद्रो भद्रेण यानेन मारुतः खमिवात्यगात् ॥ ८ ॥ भागीरथीं दुष्प्रतरां सौंशुधाने महानदीम् ॥ उपाया द्राघवस्तूर्णं प्राग्गटे विश्रुते पुरे ॥ ९ ॥ स गंगां प्राग्गटे तीर्त्वा समायात् कुटिकोष्टिकाम् ॥ सबलस्तां सतीर्त्वाथ समाद्गम्य वर्धनम् ॥ १० ॥ तोरणं दक्षिणार्धेन जंबूप्रस्थं समागमत् ॥ वरूथं च ययौरम्यं ग्रामं दशरथात्मजः ॥ ११ ॥ तत्र रम्यवने वा संकृत्वा सौप्राङ्मुखो ययौ ॥ उद्यानमुज्जिहानायाः प्रियकायत्रपादपाः ॥ १२ ॥ सतांस्तु प्रियकान् प्राप्य शीघ्रान्वाजिनः ॥ अनुज्ञाप्याथ भरतो वाहिनीं त्वरितो ययौ ॥ १३ ॥ वा संकृत्वा सर्वतीर्थे तीर्त्वा चोत्तरगान्दीम् ॥ अन्यानदीश्च विविधैः पार्वतीयैस्तुरंगमैः ॥ १४ ॥ हस्तिपृष्ठकमासाद्य कुटिकामप्यवर्तत ॥ ततारचनरव्याघ्रो लोहित्ये च कपीवतीम् ॥ १५ ॥ एकसाले स्थाणुमतीं विनते गोमतीं नदीम् ॥ कलिंगनगरे चापि प्राप्य सालवनं तदा ॥ १६ ॥ भरतः क्षिप्रमागच्छत्सु परिश्रान्तवाहनः ॥ वनं च समतीत्या शुशर्वर्यामरुणादये ॥ १७ ॥ अयोध्यां मनुनाराज्ञानिर्मितां सददर्शह ॥ तां पुरीं पुरुषव्याघ्रः सप्तरात्रोपितः पथि ॥ १८ ॥ अयोध्यामग्रतो दृष्ट्वा सारथिं च दमव्रवीत् ॥ एषानातिप्रतीता मे पुण्योद्यानाय शस्विनी ॥ १९ ॥ अयोध्यादृश्यते दूरात् सारथे पांडुमृत्तिका ॥ यज्विभिर्गुणसंपन्नैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ २० ॥ भूयिष्ठमृद्वैराकीर्णाराजर्षिवरपालिता ॥ अयोध्यायां पुरा शब्दः श्रूयते तु मुलामहान् ॥ २१ ॥

हानाया अर्वाक् च देशत्वेन भयाभावात् ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थे तदाख्यग्रामे पार्वतीयैः पर्वतोद्भवैः स्वार्थिकाणं तमित्याहुः ॥ १४ ॥ हस्तिपृष्ठकं ग्रामः कुटिकानदी लोहित्ये ग्रामे कपीवती नदीम् ॥ १५ ॥ हस्तिपृष्ठेति एकसालेति श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमितिकतकः ॥ १६ ॥ भरत इति ॥ १७ ॥ १८ ॥ नातिप्रतीतानातिहृषिता प्रतीतो हृषितः ख्यात इति वैजयंती ॥ १९ ॥ पांडुमृत्तिकासुधाधवलितवान्निगनंदत्वाच्च पांडुमृत्तिका रूपकं यज्वादिभिर्व्यामापिराजपालितापि पांडुमृत्तिकासमूह इव निःसारा ॥ २० ॥ २१ ॥

सायाङ्गे उद्यानानि प्रविश्यात्तौ क्रीडित्वोपरतैर्नरैः प्रातः समन्ताद्विप्रधावद्भिर्यानि पूर्वमत्यन्तं प्रकाशं तेतान्यद्यकामिभिः परित्यक्तानि अनुमालक्ष्य कृत्य रुदंतीव ममान्यथा महारण्यानीव प्रकाशंते ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ यानैः शिविकादिभिः अभियांतः प्रविशंतः ॥ २४ ॥ मत्तप्रमुदितानि मत्तप्रमुदिनभृङ्गकोकिलादिमंतितादृशस्त्रीपुरुषवन्ति च रत्यर्थसंयोगे त्रिविधकुसुमलतागृहदीर्घिकाक्रीडपर्व
 तादियुक्ततया नान्यत्यन्तगुणवन्ति अत्यन्तमनुकूलानि तान्यद्यनिरानंदानि पश्यामि ॥ २५ ॥ यतो विक्रोशद्भिरिव द्रुमैरुपलक्षितानि ॥ २६ ॥ अद्यापि उदितेऽपि सूर्ये अस्मा सुप्रत्यासन्नेष्वपि कलमव्य
 समन्तान्तरनारीणां तमद्यनशृणोम्यहम् ॥ उद्यानानि हि सायाङ्गे क्रीडित्वोपरतैर्नरैः ॥ २२ ॥ समन्ताद्विप्रधावद्भिः प्रकाशंते ममान्यथा ॥ तान्यद्यानुरुदं
 तोव परित्यक्तानि कामिभिः ॥ २३ ॥ अरण्यभूतेषु पुरीसारये प्रतिभाति माम् ॥ नद्यत्रयानैर्दृश्यंते नगजैर्न च वाजिभिः ॥ निर्यातो वाभियांतो वानरमु
 ख्यायथापुरा ॥ २४ ॥ उद्यानानि पुराभांति मत्तप्रमुदितानि च ॥ जनानां रतिसंयोगेष्वत्यन्तगुणवन्ति च ॥ २५ ॥ तान्येतान्यद्यपश्यामि निरानंदानि सर्व
 शः ॥ स्वस्तपणैरनुपथं विक्रोशद्भिरिव द्रुमैः ॥ २६ ॥ नाद्यापि श्रूयते शब्दो मत्तानां मृगपक्षिणाम् ॥ सरक्तां मधुरां वाणीं कलं व्याहरतां बहु ॥ २७ ॥ चं
 दनागुरुसंपृक्तधूपसंमूर्छितो मलः ॥ प्रवाति पवनः श्रीमान्किन्नुनाद्यथापुरा ॥ २८ ॥ भेरीमृदंगवीणानां कोणसंघटितः पुनः ॥ किमद्य शब्दो विरतः
 सदादीनगतिः पुरा ॥ २९ ॥ अनिष्टानि च पापानि पश्यामि विविधानि च ॥ निमित्तान्यमनोज्ञानितेन सीदति मे मनः ॥ ३० ॥ सर्वथा कुशलं सूतदुर्लभं
 मम बंधुषु ॥ तथा ह्यसतिसंमोहे हृदयं सीदतीव मे ॥ ३१ ॥ विषण्णः श्रांतहृदयस्तः संलुलितेन्द्रियः ॥ भरतः प्रविवेशाशु पुरीमिक्ष्वाकुपालिताम् ॥ ३२ ॥
 द्वारेण वै जयंतेन प्राविशच्छ्रांतवाहनः ॥ द्वाः स्थैरुत्थाय विजयं पृष्टस्तैः सहितो ययौ ॥ ३३ ॥ सत्त्वेन काग्रहृदयो द्वाः स्थं प्रत्यर्च्य तं जनम् ॥ सूतमश्वपतेः
 क्लान्तमब्रवीत्तत्रार्थवः ॥ ३४ ॥

क्तम् ॥ २७ ॥ संमूर्छितो व्याप्तः ॥ २८ ॥ कोणोभेयादिवादनदंडस्तेन संघटितस्तदाघातजनितो यः पुरा सदादीनगतिरनुभूतः सार्कविरतः ॥ २९ ॥ अनिष्टानि अनिष्टसूचकानि पापानि कूराणि
 काकादयः पापं स्यात्कूरपाप्मनोः अमनोज्ञानि अशुभसूचकानि निमित्तानि वामाक्षिस्पंदादीनि ॥ ३० ॥ असतिसंमोहे तत्कारणे ॥ ३१ ॥ विषण्णो दीनः श्रांतहृदयः खिन्नचित्तः संलुलितानि क्षु
 भितानि इन्द्रियाण्यस्य सः ॥ ३२ ॥ वैजयंतेन इन्द्रप्रासादद्वारानुल्यद्वारेण तन्नामकेन वा विजयं पृष्टः कृतविजयप्रश्नः विजयमुक्त इति पाठांतरम् ॥ ३३ ॥ अनेकाग्रहृदयः व्याकुलहृदयः द्वाः
 स्थं जनं प्रत्यर्च्य सोपचारं निवर्त्य अश्वपतेः केकयस्य ॥ ३४ ॥

राज्ञः केकयराजस्य ॥ ९ ॥ दत्तपथ्यशनाः दत्तपथ्यशनसाधनं द्रव्यं येषां तैतथा बाहुलकात्सप्तम्या अलुक् जग्मुः स्त्रीपुत्रादेः स्वप्रयाणकथनार्थं समतान्वेगवत्त्वेनेति शेषः ॥ १० ॥ प्रास्थानिकं कार्यशेषं प्रस्थानप्रयोजनकं कार्यशेषं विशिष्टपाथेयादिसंपादनलक्षणं कृत्वाऽनंतरं ययुः ॥ ११ ॥ अपरतालस्य तदाख्यदेशस्य न्यतेन पश्चिमभागेन प्रलंबाख्यदेशस्योत्तरं भागं प्रति निषेवमाणां मालिनीं नदीं मध्येनातीत्य जग्मुः अपरतालप्रलंबौ पर्वतावितिकतकतीर्थौ अयोध्यायाः पश्चिमाभिमुखं गच्छंतस्तयोरन्योन्यं पूर्वापरस्थयोरपरतालप्रलंबयोर्मध्येन मालिनीं निषेवमाणा उदङ्मुखः कियदूरं गत्वा ततः प्रलंबस्योत्तरभागेन पश्चिमाभिमुखं गच्छन् जग्मुरित्यर्थं तीर्थं आह ॥ १२ ॥ ते प्रत्यगुदीर्चादिशं यांतस्तं पंचालदेशमासाद्य आग्नेयी दिङ्मुखं प्रवाहां गंगां हस्तिनापुरसमीपे तीर्त्वा प्रत्यङ्मुखः

कौशेयानि च वस्त्राणि भूषणानि वराणि च ॥ क्षिप्रमादाय राज्ञश्च भरतस्य च गच्छत ॥ ९ ॥ दत्तपथ्यशनादूता जग्मुः स्वं स्वं निवेशनम् ॥ केकयां स्तेगमिष्यंतो हयानारुह्य संमतान् ॥ १० ॥ ततः प्रास्थानिकं कृत्वा कार्यशेषमनंतरम् ॥ वसिष्ठेनाभ्यनुज्ञाता दूताः संत्वरितं ययुः ॥ ११ ॥ न्यतेनापरतालस्य प्रलंबस्योत्तरं प्रति ॥ निषेवमाणास्ते जग्मुर्नदीं मध्येन मालिनीम् ॥ १२ ॥ ते हस्तिनापुरे गंगां तीर्त्वा प्रत्यङ्मुखं गच्छन् ययुः ॥ पंचालदेशमासाद्य मध्येन कुरुजां गतम् ॥ १३ ॥ सरांसि च सुकुलानि नदीश्च विमलोदकाः ॥ निरीक्षमाणा जग्मुस्ते दूताः कार्यवशाद्भुतम् ॥ १४ ॥ ते प्रसन्नोदकां दिव्यां नानाविहगसेविताम् ॥ उपातिजग्मुर्वेगेन शरदंडां जलाकुलाम् ॥ १५ ॥ निकूलवृक्षमासाद्य दिव्यं सत्योपयाचनम् ॥ अभिगम्याभिवाद्यंतं कुलिं प्राविशन् पुरीम् ॥ १६ ॥ अभिकालं ततः प्राप्य ते जोभि भवनाच्च्युताः ॥ पितृपैतामही पुण्यांते रुरिक्षुमतीं नदीम् ॥ १७ ॥ अवेक्ष्यां जलिपानां श्रवणात् न वेद पारगान् ॥ ययुर्मध्येन बाह्णीकान् सुदामानं च पर्वतम् ॥ १८ ॥

स्वाः संतो मध्येन कुरुजां गलं कुरुजां गलस्य मध्यमार्गमाश्रित्य ययुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ शरदंडांतदाख्यां नदीं उपगम्याति जग्मुः अतिचक्रमुः ॥ १५ ॥ निकूलवृक्षं शरदंडा पश्चिमतीरवृक्षं दिव्यं विशिष्टदेवताविष्ठितं सत्योपयाचनं तन्नामकं अन्वर्थनामकत्वादिष्टदातारं अतएवाभिवाद्य सर्वं नमस्कार्यं वृक्षमभिगम्य प्रदक्षिणीकृत्य कुलिं गच्छन् गंगां प्राविशन् ॥ १६ ॥ अभिकालं ते जोभि भवनौ प्राप्ताम् ततो यो धिवनच्युता इति पाठांतरं पितृपैतामहीमित्यर्थं इक्ष्वाकूणां पितृपितामहसंबन्धिनीं मिक्षुमतीं तेरुः ॥ १७ ॥ अंजलिपानान् अंजलिमात्रप्रमाणजलाहारान् इक्षुमतीं तीरस्थान् बाह्णीकान् जनपदान् इत्येके तद्देशस्थानं जलिपानान् ब्राह्मणान् वेक्ष्येत्यन्वयः अंजलिना पिबंति तादृशान् वेदपारगान् ब्राह्मणान् दृष्ट्वेत्यनेन बाह्णीकदेशस्यात्यनाचारत्वं सूचितं यत्र वेदपारगा ब्राह्मणा अपि ईदृशाः काकथाऽन्येषामिति तथा भारते कर्णपर्वणि बाह्णीकानामते देशानतत्र दिवसं वसेदिति परे ॥ १८ ॥

विष्णोः पदं मुदामपर्वतस्थं विष्णुपदांकितस्थानम् विषाशाशात्मल्यौ नद्यौ ते प्रेक्ष्येत्यनुकर्षः ॥ १९ ॥ २० ॥ विरुष्टेन विप्रकृष्टेनातिदूरेणेत्यर्थः सतानिरुपद्रवेण गिरिव्रजं केकयराजगृहां परनामकम् समरात्रेण गत्वा वैदूतास्ते श्रांतवाहना इति कचिन्पाठस्तु दृश्यते ॥ २१ ॥ भर्तुरिति भर्तुर्नियोक्तुर्वसिष्ठस्य प्रियार्थं शीघ्रगमनेन प्रीतिसंपादनार्थम् यद्वा भर्तुर्दशरथस्य प्रियार्थं शीघ्रानीतभक्तकृतौ च वैदिकेन परलोकप्राप्तेः कुलस्य प्रजाकुलस्य रक्षणार्थम् भर्तुर्दशरथस्य योवंशोवंशपरंपरागतराज्यंतस्य परिग्रहार्थं भरतेन स्वीकारार्थम् अहेडमानाः उपेक्षारहिताः हेडु अनादरे अतएव वरया युक्ता दूताराभ्यामेव तत्पुरं याताः ॥ २२ ॥ अत्र कतकोक्तसंख्यारीत्या षट्श्लोकास्तु टिताः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अ

विष्णोः पदं प्रेक्षमाणा विषाशां चापि शात्मलीम् ॥ नदीर्वापीतटाकानि पल्वलानि सरांसि च ॥ १९ ॥ पश्यंतो विविधांश्चापि सिंहां व्याघ्रान् मृगान् द्विपान् ॥ ययुः पथातिमहताशासनं भर्तुरीप्सवः ॥ २० ॥ ते श्रांतवाहना दूता विरुष्टेन सतापथा ॥ गिरिव्रजं पुरवरं शीघ्रमासेदुरंजसा ॥ २१ ॥ भर्तुः प्रियार्थं कुलरक्षणार्थं भर्तुश्चवंशस्य परिग्रहार्थम् ॥ अहेडमानास्वरयास्मदूताराभ्यां तु ते तत्पुरमेव याताः ॥ २२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टपष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ यामेवरात्रिं ते दूताः प्रविशंति स्म तां पुरीम् ॥ भरतेनापितां रात्रिं स्वप्नो हृद्योऽयमप्रियः ॥ १ ॥ व्युष्टामेव तु तां रात्रिं दृष्ट्वा तं स्वप्नमप्रियम् ॥ पुत्रो राजा धिराजस्य सुभृशं पर्यतप्यत ॥ २ ॥ तप्यमानं तमाज्ञाय वयस्याः प्रियवादिनः ॥ आयासं विनयिष्यंतः सभायां च किरिकथाः ॥ ३ ॥ वादयंतितदा शांतिलासयं त्वपि चापरे ॥ नाटकान्यपरे स्माद्गुहास्यानि विविधानि च ॥ ४ ॥ स तैर्महात्मा भरतः सखिभिः प्रियबोधिभिः ॥ गोष्ठीहास्यानि कुर्वद्भिर्न प्राहृष्यतराघवः ॥ ५ ॥ तमब्रवीत्प्रियसखो भरतं सखिभिर्वृतम् ॥ सुहृद्भिः पर्युपासीतः किं सखेनानुमोदसे ॥ ६ ॥ एवं ब्रुवाणं सुहृदं भरतः प्रत्युवाच ह ॥ शृणु त्वं यन्निमित्तं मे दैन्यमेतदुपागतम् ॥ ७ ॥

दृष्टितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ यामिति यामेवरात्रिं प्राप्य दूताः पुरीं प्रविशंति स्मेति योजना अयं वक्ष्यमाणः ॥ १ ॥ व्युष्टां प्रभातरूपां तां रात्रिं प्राप्या प्रियं स्वप्नं दृष्ट्वा पर्यतप्यतेत्यन्वयः प्रातः कालिकत्वेन शीघ्रफलतास्य प्रसूचिता ॥ २ ॥ आयासं दुःस्वप्नदर्शनजं दुःखं विनयिष्यंतः अपनेष्यंतः ॥ ३ ॥ अन्येतद्वरीकुर्वतो वीणादिवादयंति अपरेशां तितस्य खेदशांतिमुद्दिश्य लासयंति नर्तयंति वेश्याः शांतिलोलयंतीति पाठे तस्य शांतिं तूष्णीमवस्थानं लोलयंति चालयंति श्लोकाद्यर्थप्रश्रव्याजेनेत्यर्थः अपरेहास्यानि हास्यरसप्रधानानि विविधानि नाटकान्याहुः ॥ ४ ॥ गोष्ठीहास्यानि गोष्ठ्युचितानि हास्यानि नर्माणि ॥ ५ ॥ प्रियसखः सखिमात्रस्य प्रियत्वाविवादाद्भूयो गतिर्ज्ञेया अत्यंतप्रिय इति नानुमोदसे गानादीति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥

गोमयेद्देगोमयपूर्णोद्दे ॥ ८ ॥ ९ ॥ तिलोदनंतिलमिश्रमौदनं अन्वगाहतेत्यंतःप्रथमः स्वप्नः ॥ १० ॥ स्वप्नांतरमाह स्वप्ने गीति तमसासमावृतामेवोपरुद्धांतिरोहितां यद्वाऽसुररक्षोभिरुपरुद्धाम् ॥ ११ ॥ औपवाह्यस्य राजा जगहनस्य नागस्य दंतिनः विषाणंदंतः ज्वलिता अग्नयोऽकस्माच्छांता दृष्टाः ॥ १२ ॥ अवदीर्णा विदीर्णा ॥ १३ ॥ कृष्णाश्च पिंगलाश्च प्रमदाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ रक्तवासिनी रक्तवस्त्रा प्रहसंतीव ॥ १६ ॥ इमां भयावहं रात्रिं प्राप्य एव मेतद्दृष्टं अहं मरिष्यामीति विपरिणामः ॥ १७ ॥ दृष्टदुःस्वप्नफलं निगमयति नर इत्यादि धूमायं धूमशिरसा ॥ १८ ॥

स्वप्ने पितरमद्राक्षं मलिनं मुक्तमूर्धजम् ॥ पतंतमद्रिशिखरात्कलुषे गोमयेद्दे ॥ ८ ॥ प्लवमानश्च मे दृष्टः स तस्मिन् गोमयेद्दे ॥ पिवन्नंजलिना तैलं ह मन्निव मुहुर्मुहुः ॥ ९ ॥ ततस्तिलोदनं भुक्त्वा पुनः पुनरधः शिराः ॥ तैलेनाभ्यक्तसर्वांगस्तैलमेवान्वगाहत ॥ १० ॥ स्वप्ने पिसागरं शुष्कं चंद्रं च पतितं भुवि ॥ उपरुद्धां च जगतीं तमसे वसमावृताम् ॥ ११ ॥ औपवाह्यस्य नागस्य विषाणं शकलीकृतम् ॥ सहसा चापि संशांता ज्वलिता जातवेदसः ॥ १२ ॥ अवदीर्णा च पृथिवीं शुष्कांश्च विविधान्द्रुमान् ॥ अहं पश्यामि विध्वस्तान्सधूमांश्चैव पर्वतान् ॥ १३ ॥ पीठे कार्णायसे चैव निपण्णं कृष्णवाससम् ॥ प्रहरंति स्म राजानं प्रमदाः कृष्णपिंगलाः ॥ १४ ॥ त्वरमाणश्च धर्मात्मारक्तमाल्यानुलेपनः ॥ रथेन खरयुक्तेन प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ १५ ॥ प्रहसंतीव राजानं प्रमदारक्तवासिनी ॥ प्रकर्षंती मया दृष्टाराक्षसी विकृतानना ॥ १६ ॥ एवमेतन्मया दृष्टमिमां रात्रिं भयावहाम् ॥ अहं रामो थवाराजालक्ष्मणो वामरिष्यति ॥ १७ ॥ नरोयानेन यः स्वप्ने खरयुक्तेन याति हि ॥ अचिरात्तस्य धूमाग्रं चितायां संप्रदृश्यते ॥ १८ ॥ एतन्निमित्तं दीनो हं न वचः प्रतिपूजये ॥ शुष्यतीव च मे कंठो न स्वस्य मिव मे मनः ॥ १९ ॥ न पश्यामि भयस्थानं भयं चैवोपधारये ॥ भ्रष्टश्च स्वरयोगो मे छाया चापगता मम ॥ २० ॥ जुगुप्सुव चात्मानं न च पश्यामि कारणम् ॥ २१ ॥

एतदुक्तं निमित्तं स्वप्नरूपं दृष्ट्वेति शेषः वचः युष्माकं न प्रतिपूजये न प्रतिप्रेषिये इति पाठे युष्माकं वचः प्रति नयेन भृशं प्रीतो भवामीत्यर्थः यद्वा तालुडितिकतकः ॥ १९ ॥ भयस्थानं भयकारणं ॥ उपधारये अवशतो विजग्मि छायाकांतिः अपगता पूर्व रूपं त्यक्तवती मलिनेत्यर्थः ॥ २० ॥ आत्मानं जुगुप्सु इव किमर्थं मम जन्मेत्येवमादिरूपेण कारणं जुगुप्साकारणं जुगुप्सन्निवेति पाठे जुगुप्सन्निवतिष्ठा मित्कारणं च न पश्यामीत्यर्थः ॥ २१ ॥

वा० रा०

॥ ११४ ॥

पुरा पूर्वमेतर्कितां अनेकहपादुः स्वमर्गातिनिशम्यहिदुः स्वमंस्त्वहिस्त्वैव चिंताया अविषयदर्शनमपिराजानं विचिंत्यराजदर्शनविषयां चिंतां प्राप्य महद्भयं मेहृदयान्नयातीत्यर्थः ॥ २२ ॥ ॥
 इति श्रीरामाभिजिमे श्रीरामोयेरामायणतिलके वा० आ० अयोध्याकाण्डे एकोनसप्ततितमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ असह्यादुः सहाः परिखाः परिखाप्रदेशवर्तिप्राकारयंत्रसमूहो यस्य तत् अस
 सपरिघमिति पाठांतरम् ॥ १ ॥ राज्ञा केकेयने राजपुत्रेण युधाजिता समागम्य वसिष्ठादिदत्तपदार्थपुरःसरतया संगमपूर्व्यथोचितं व्यवहारं कृत्वा ताभ्यामर्चिताः राज्ञः स्वीयस्य भरतस्य पादौ गृहीत्वान
 मस्कृत्य भरतं वच ऊचुः राज्ञः केकेयराजस्यैवेत्यन्ये ॥ २ ॥ मंत्रिणः प्रादुरिति विपरिणामः आत्ययिकं कालातिक्रमासहं कृत्यमस्तीति शेषः ॥ ३ ॥ मातुलस्य च चान्माता महस्य च ॥ ४ ॥ अत्र
 इमां च दुःस्वप्नगतिं निशम्य हित्व नेकरूपामवितर्कितां पुरा ॥ भयं महत्तद्दृष्ट्या न्नयाति मे विचिंत्य राजानमर्चिंत्य दर्शनम् ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा
 मायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनसप्ततितमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ भरते ब्रुवति स्वप्नं दूतास्ते क्लृप्तवाहनाः ॥ प्रविश्यासत्य
 परिवरं मयं राजगृहं पुरम् ॥ १ ॥ समागम्य च राजा ते राजपुत्रेण चार्चिताः ॥ राज्ञः पादौ गृहीत्वा च तमूचुर्भरतं वचः ॥ २ ॥ पुरोहितस्त्वां कुशलं प्राह सर्वे
 च मंत्रिणः ॥ त्वरमाणश्च निर्याह कृत्यमात्ययिकं त्वया ॥ ३ ॥ इमानि च महार्हाणि वस्त्राण्याभरणानि च ॥ प्रतिगृह्य विशालाक्षमातुलस्य च दापय
 ॥ ४ ॥ अत्र विंशतिकोऽस्य स्तुतपतेर्मातुलस्यते ॥ दशकोऽस्य स्तुतसंपूर्णास्तथैव च नृपात्मज ॥ ५ ॥ प्रतिगृह्य तु तत्सर्वं स्वनुरक्तः सुहृज्जने ॥ दूतानुवाच भर
 तः कामैः संप्रति पूज्यतान् ॥ ६ ॥ कञ्चित्सकुशली राजापितादशरथामम ॥ कञ्चिदारोग्यतारामेलक्ष्मणे च महात्मनि ॥ ७ ॥ आर्या च धर्मनिरता धर्मज्ञा ध
 र्मवादिनी ॥ अरोगा चापि कौसल्या मातारामस्य धीमतः ॥ ८ ॥ कञ्चित्सुमित्रा धर्मज्ञा जननी लक्ष्मणस्य या ॥ शत्रुघ्नस्य च वीरस्य अरोगा चापि म
 ध्यमा ॥ ९ ॥ आत्मकामा सदा चंडी क्रोधना प्राज्ञमानिनी ॥ अरोगा चापि मे माता कैकेयी किमुवाच ह ॥ १० ॥ एवमुक्तास्तु ते दूता भरतेन महात्मना ॥
 ऊचुः संप्रश्रितं वाक्यमिदं तं भरतं तदा ॥ ११ ॥ कुशलास्ते न रव्याघ्रयेषां कुशलमिच्छसि ॥ श्रीश्रत्वां वृणुते पद्मायुज्यतां चापि ते रथः ॥ १२ ॥

आहतद्रव्ये विंशतिकोऽस्य तत्संख्याकवस्त्राभरणानि च पतेर्माता महस्य तदर्थं मातुलस्य ॥ ५ ॥ सुहृज्जने मातुलादिरूपे प्रदाप्येति शेषः कामैः अभिमतवस्तुजातैः ॥ ६ ॥ अथक्रमेण कुशलं पृच्छति
 राजेत्यादि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ मातुः स्वभावानुवादपूर्वतस्या आरोग्यं पृच्छति आत्मकामेति आत्मप्रयोजनकामा प्राज्ञमानिनी आत्मानं प्राज्ञामन्यते सा ॥ १० ॥ संप्रश्रितं सविनयं संक्षिप्तं च
 ॥ ११ ॥ येषां कुशलमिच्छसि तेषां कुशलमेव त्वरया द्धानेन शंका न कार्या पद्मापद्मवती श्रीस्त्वां वृणुते तथा शोभा त्वयि दृश्यते येन सर्वा मंगलशंका व्यावृत्तिरतो यात्रायै रथो युज्यताम् ॥ १२ ॥

आकंठधाराहूपेणप्रवहद्विरसैरुपलक्षिताःकंठायेषां तैराकुलमार्गाश्चत्वरश्चयस्यांसा ॥ २८ ॥ २९ ॥ एकःश्लोकोत्रसर्गेकतकसंख्ययाभष्टइतिज्ञायते ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा
मायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डिषट्षष्टितमःसर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजाताकंदाअतएवनिरानंदा विद्यमानासकंठैर्जनैराविलाआकुला अवततादुःखव
शाद्यधीभूता ॥ १ ॥ राजकर्तारःराज्ञोशेषकार्यकर्तारः ॥ २ ॥ ३ ॥ पृथग्वाचंराजकार्यविषयेभिन्नभिन्नप्रस्थानावाचोब्रुवन् एवंचकार्यसिद्धेरयोगाद्वसिष्ठमेवाभिमुखावभूवुः ॥ ४ ॥ पुत्रशोके

गतप्रभाद्यौरिवभास्करंविनाव्यपेतनक्षत्रगणेवशर्वरी ॥ पुरीवभासेरहितामहात्मनाकंठासकंठाकुलमार्गचत्वराम् ॥ २८ ॥ नराश्चनार्यश्चसमेत्यसंघ
शोविगर्हमाणाभरतस्यमातरम् ॥ तदानगर्यानरदेवसंक्षयेवभूवुरार्तानचशर्मलेभिरे ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
अयोध्याकाण्डिषट्षष्टितमःसर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आकंठितानिरानंदासासकंठजनाविला ॥ अयोध्यायामवततासाव्यतीयायशर्व
री ॥ १ ॥ व्यतीतायांतुशर्वर्यामादित्यस्योदयेततः ॥ समेत्यराजकर्तारःसभामीयुर्द्विजातयः ॥ २ ॥ मार्कंडेयोथमौद्गल्योवामदेवश्चकश्यपः ॥ कात्याय
नोगौतमश्चजाबालिश्चमहायशः ॥ ३ ॥ एतेद्विजाःसहामात्यैःपृथग्वाचमुदीरयन् ॥ वसिष्ठमेवाभिमुखाःश्रेष्ठंराजपुरोहितम् ॥ ४ ॥ अतीताशर्वरी
दुःखंयानोवर्षशतोपमा ॥ अस्मिन्यंचत्वमापन्नेपुत्रशोकेनपार्थिवे ॥ ५ ॥ स्वर्गस्थश्चमहाराजोरामश्चारण्यमाश्रितः ॥ लक्ष्मणश्चापितेजस्वीरामे
णवगतःसह ॥ ६ ॥ उभौभरतशत्रुघ्नौकेकयेपुपुंरंतपौ ॥ पुरेराजगृहेरम्येमातामहनिवेशने ॥ ७ ॥ इक्ष्वाकूणामिहाद्यैवकश्चिद्राजाविधीयताम् ॥ अ
राजकंहिनोराष्ट्रंविनाशंसमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ नाराजकेजनपदेविद्युन्मालीमहास्वनः ॥ अभिवर्षतिपर्जन्योमहींदिव्येनवारिणा ॥ ९ ॥

नास्मिन्पार्थिवेपंचत्वमरणमापन्नेसतिदुःखंयथातथावर्षशतोपमाशर्वरीअतीतेतिसंबंधः ॥ ५ ॥ ६ ॥ केकयेपुतदाख्यदेशेषु अवांतरभेदापेक्षयाबहुवचनमितिकतकः वस्तुतोंगाइत्यादिवद्बहुव
चनांतएवजनपदवाचीत्यन्ये राजगृहेराजगृहाख्येपुरे ॥ ७ ॥ इक्ष्वाकूणांउक्तेक्ष्वाकूणांमध्ये विपक्षेवाधकमाह अराजकंहीति हियतोरराजकंनोराष्ट्रंविनाशमवाप्नुयादत.कश्चिद्राजाविधीय
ताम् ॥ राजकंसद्विराष्ट्रंनोनाशंनावामुयाद्यथेतिकतकसमतःपाठः नोस्माकंराष्ट्रंराजकंराजयुतंसन्नाशंनामुयाद्यथातथाकश्चिद्राजाविधीयतामित्यन्वयः हिर्वाक्यालंकारे ॥ ८ ॥ ९ ॥

बीजमुष्टिर्न प्रकीर्यते बीजानामारोपो न क्रियते फलकालेलुंटाकशंकया पितुर्वशेषुत्रोभार्यावापत्युर्वशेन वर्तते अतिक्रमेदं डयित्रभावात् ॥ १० ॥ धनाद्यभावश्च परिपालकाभावात् इदमुक्तरूप
मत्याहितं महद्भयमराजके प्रथमं प्राप्नोति अत्याहितं महाभीतिरित्यमरः अन्यत्सत्यं पितापुत्रपतिभार्यारूपप्रधानसत्यादन्यत्क्रयविक्रयादिलक्षणंकुतः ॥ ११ ॥ सभां नकारयन्ति न्यायविचाराये
तिशेषः केपियन्तीति पाठांतरम् उद्यानानीत्यादौ न यान्तीत्यनुकर्षः वस्त्राद्यपहारभयात् नकारयन्ति वा भयादेव पुण्यगृहाणि पुण्यसंपादकगृहाणि विप्राद्यर्थानि ॥ १२ ॥ सत्रं यत्र सर्वे ऋत्विजः सर्वे

नाराजके जनपदे बीजमुष्टिः प्रकीर्यते ॥ नाराजके पितुः पुत्रोभार्यावावर्तते वशे ॥ १० ॥ अराजके धनं नास्ति नास्ति भार्याप्यराजके ॥ इदमत्याहितं
चान्यत्कुतः सत्यमराजके ॥ ११ ॥ नाराजके जनपदे कारयन्ति सभां नराः ॥ उद्यानानि चरम्याणि लुप्टाः पुण्यगृहाणि च ॥ १२ ॥ नाराजके जनपदे यज्ञ
शीलाद्विजातयः ॥ सत्राण्यन्वासते दांता ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ १३ ॥ नाराजके जनपदे महायज्ञेषु यज्वनः ॥ ब्राह्मणा वसुसंपूर्णा विसृजन्त्यामदक्षि
णाः ॥ १४ ॥ नाराजके जनपदे प्रलुप्टनटनर्तकाः ॥ उत्सवाश्च समाजाश्च वर्धते राष्ट्रवर्धनाः ॥ १५ ॥ नाराजके जनपदे सिद्धार्था व्यवहारिणः ॥ कथा
भिरभिरज्यन्ते कथाशीलाः कथाप्रियैः ॥ १६ ॥ नाराजके जनपदे तूद्यानानि समागताः ॥ सायाङ्गे क्रीडितुं यांतिकुमार्यो हेमभूषिताः ॥ १७ ॥ नाराजके
जनपदे धनवंतः सुरक्षिताः ॥ शेरते विटतद्वाराः रुषिगोरक्षजीविनः ॥ १८ ॥ नाराजके जनपदे वाहनैः शोघ्रवाहिभिः ॥ नरानिर्यात्यरण्यानि नारीभिः
सह कामिनः ॥ १९ ॥ नाराजके जनपदे बद्धघंटाविषाणिनः ॥ अटंति राजमार्गे पुकुंजराः पष्टिहायनाः ॥ २० ॥ नाराजके जनपदेशरान्संततमस्यता
म् ॥ श्रूयते तलनिर्घोष इष्वस्त्राणामुपासने ॥ २१ ॥

च यजमानाः नान्वासते नानुतिष्ठन्ति ॥ १३ ॥ वसुसंपूर्णाः बहुधनाः आमदक्षिणाः शास्त्रेण यथा प्राप्तदक्षिणाः यज्वनो ऋत्विजः प्रतिन विसृजन्ति ॥ १४ ॥ नर्तकः सूत्रधारः नटाश्च प्रलुप्टायत्रतादृशा
उत्सवादेवाद्युत्सवाः समाजास्तत्तद्वाट्टकार्यसिद्धिप्रयोजनाः समूहाः ते उभयेऽपि दृष्टादृष्टांतिद्वारा राष्ट्रवर्धना भवन्ति तेन वर्धते ॥ १५ ॥ व्यवहारिणः कमप्यर्थमुद्दिश्यान् योन्यं विवदमानाः सिद्धार्
थाः निर्णीतार्थाः यद्वा व्यवहारिणः पुण्यजीविनः असिद्धार्था अनिष्पन्नप्रयोजनाः कथाशीलाः पुराणादिकथाश्रवणशीलाः कथाप्रियैः कथाकथनप्रियैः पौराणिकैरुक्ताभिः कथाभिर्नरज्यन्ते
वक्तृश्रोतृणां स्वास्थ्याभावात् ॥ १६ ॥ समागताः मिलिताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विषाणिनः प्रशस्तदांताः ॥ २० ॥ उपासने अभ्यासे ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ एकोऽसहाय एव चरतीत्येकचरोयतिः वशीजितेन्द्रियः आत्मना मनसा आत्मानं ब्रह्म ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रतिमंडिताः भूषिताः प्रतिमंडितैरिति पाठांतरम् ॥ २५ ॥ संवदंत उपतिष्ठंतैः संधि
स्वार्थः ॥ २६ ॥ कल्प्यन्ते प्रवर्त्यन्ते ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रज्ञानं अनुमापकः तेषां राज्यकर्तृणां नोस्माकं यो राजा ध्वजः अस्मासुराज्यभारप्रतिष्ठाज्ञापकः स इतो देवत्वंगतः एवं चास्मानितः परं
केपि जनानमस्यंतीति भावः ॥ ३० ॥ स्वकं जीवनमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ये संभिन्नमर्यादा उल्लंघितस्वजातिवर्णाश्रममर्यादाः अतएव पूर्वराजदंडनिपीडितानास्तिकाः संतिते पीडानीच्छिन्नसंशयारा

नाराजके जनपदे वणिजो दूरगामिनः ॥ गच्छन्ति क्षेममध्वानं बहुपण्यसमाचिताः ॥ २२ ॥ नाराजके जनपदे चरत्येकचरो वशी ॥ भावयन्नात्मना
त्मानं यत्र सायं गृहो मुनिः ॥ २३ ॥ नाराजके जनपदे योगक्षेमः प्रवर्तते ॥ न चाप्यराजके सेनाशत्रून् विपहतैर्युधि ॥ २४ ॥ नाराजके जनपदे हृष्टैः परमवा
जिभिः ॥ नराः संयांतिसहसाराश्च प्रतिमंडिताः ॥ २५ ॥ नाराजके जनपदे नराः शास्त्रविशारदाः ॥ संवदंतोपतिष्ठन्ते वने पूषवने पुवा ॥ २६ ॥ नाराज
के जनपदे माल्यमोदकदक्षिणाः ॥ देवताभ्यर्चनाथार्थिकलप्यन्ते नियतैर्जनैः ॥ २७ ॥ नाराजके जनपदे चंदनागुरुभूषिताः ॥ राजपुत्राविराजन्ते वसंत
इव शालिनः ॥ २८ ॥ यथा त्वनुदकानघो यथा वाप्यतृणं वनम् ॥ अगोपालायथा गावस्तथाराष्ट्रमराजकम् ॥ २९ ॥ ध्वजो रथस्य प्रज्ञानं धूमो ज्ञानं
विभावसोः ॥ तेषां यो नो ध्वजो राजा स देवत्वमितो गतः ॥ ३० ॥ नाराजके जनपदे स्वकं भवति कस्यचित् ॥ मत्स्या इव जनानित्यं भक्षयन्ति परस्परम्
॥ ३१ ॥ ये हि संभिन्नमर्यादानास्तिकाश्छिन्नसंशयाः ॥ तेषां भावाय कल्पन्ते राजदंडनिपीडिताः ॥ ३२ ॥ यथा दृष्टिः शरीरस्य नित्यमेव प्रवर्तते ॥ तथा
नरेन्द्रो राष्ट्रस्य प्रभवः सत्यधर्मयोः ॥ ३३ ॥ राजा सत्यं च धर्मश्च राजा कुलवतां कुलम् ॥ राजामातापिता चैव राजा हितकरो नृणाम् ॥ ३४ ॥ यमो
वैश्रवणः शक्रो वरुणश्च महाबलः ॥ विशिष्यन्ते नरेन्द्रेण वृत्तेन महता ततः ॥ ३५ ॥

जदंशंकारहिताः संतो भावाय प्रभुत्वाय कल्पन्ते ॥ ३२ ॥ दृष्टिश्चक्षुः यथा शरीरस्य हितसाधने अहितनिवारणे च नित्यमेव प्रवर्तते तथा राजाराष्ट्रस्य सत्यधर्मयोः प्रभवः प्रवर्तको राजा प्रजानां हितसा
धनेऽहितनिवारणे च नित्यमेव प्रवर्तते ॥ ३३ ॥ राजा सत्यं च धर्मश्च सत्यधर्मयोः प्रवर्तक इत्यर्थः कुलवतां क्षेत्रवीजशुद्धिमताम् कुलंत्यवर्तकः ॥ ३४ ॥ यमादयो महता वृत्तेन युक्ते नराज्ञा विशिष्यं
ते अतिशय्यन्ते तिरस्क्रियन्ते यमस्य दंडमात्रं कुबेरस्य धनदत्तमेवैन्द्रस्य पालनमेव वरुणस्य सदाचारे नियमनमेव गुणचतुष्टयवताराज्ञा ते तिरस्क्रियन्ते इति भावः ॥ ३५ ॥

साध्वसाधुनीविभजन्यवस्थापयन् राजा चेन्न स्यात्तदा हो सूर्याभावे तम इव तमसीव न किंचन कर्तव्या कर्तव्ये प्रज्ञायेत प्रतीयेत तम इति प्रथमा सप्तम्यर्थे अकारांततमशब्दस्य तमे इति सप्तम्यंतं वा त
 मस्य पितृमंतयेति द्विरूपकोशात् ॥ ३६ ॥ राजनिजीवत्यपितववचनं वयं नातिक्रमाम अत इदानीमपित्वमेव गतिरिति वसिष्ठं प्रति सर्वेषामुक्तिः ॥ ३७ ॥ सत्वनोस्माकं वृत्तं कृत्यं नृपं विना प्रमुष्टमिति
 शेषः तादृशं वीक्ष्य राष्ट्रं चेदंतं विनारण्य भूतं समीक्ष्येक्ष्वाकुसुतं भरतं तथा न्यं वा कंचिद्राजानमभिषेचय ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयो
 ध्याकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ मित्रामात्यजनाः सुमंत्रादयः ब्राह्मणामाकं डेयादयः ॥ १ ॥ यद्यस्माद्राज्ञा कैकेयी वचनादुत्तराज्यो भरतो मातुलकुले वसति ॥ २ ॥ अत
 अहो तम इवेदं स्यान्न प्रज्ञायेत किंचन ॥ राजा चेन्न भवेत्लोके विभजनसाध्वसाधुनी ॥ ३६ ॥ जीवत्यपि महाराजे तवैव वचनं वयम् ॥ नातिक्रमामहे
 सर्वे वेलां प्राप्येव सागरः ॥ ३७ ॥ सनः समीक्ष्य द्विजवर्यं वृत्तं नृपं विनाराष्ट्रं मरण्यभूतम् ॥ कुमारमिक्ष्वाकुसुतं तथा न्यं त्वमेव राजानमिहाभिषेचय
 ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वसिष्ठः प्रत्युवा
 च ॥ मित्रामात्यजनान्सर्वान् ब्राह्मणांस्तानिदं वचः ॥ १ ॥ यदसौ मातुलकुलेदत्तराज्यः परं सुखी ॥ भरतो वसति भ्रात्रा शत्रुघ्नेन मुदाम्बितः ॥ २ ॥ त
 च्छीघ्रं जवनादूता गच्छंतु त्वरितं हयैः ॥ आनेतुं भ्रातरौ वीरौ किं समीक्षामहे वयम् ॥ ३ ॥ गच्छंतु त्वितिततः सर्वे वसिष्ठं वाक्यमब्रुवन् ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा
 वसिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ एहिसिद्धार्थं विजयजयंता शोकनंदन ॥ श्रूयतामिति कर्तव्यं सर्वानेव ब्रवीमिवः ॥ ५ ॥ पुरं राजगृहं गत्वा शीघ्रं शीघ्रजवै
 हयैः ॥ त्यक्तशोकैरिदं वाच्यः शासनाद्भरतो मम ॥ ६ ॥ पुरोहितस्त्वां कुशलं प्राह सर्वे च मंत्रिणः ॥ त्वरमाणश्च निर्याहिरुत्य मात्ययिकं त्वया ॥ ७ ॥ माचा
 स्मै प्रोषितं रामं माचास्मै पितरं मृतम् ॥ भवंतः शंसि पुर्णत्वारारघवाणामितः क्षयम् ॥ ८ ॥

स्तावानेतुं दूता गच्छंतु वयं किं समीक्षामहे विचारयामहे राजैव भरतराज्यस्य निश्चितत्वादिति भावः ॥ ३ ॥ मंत्रिणो वसिष्ठवाक्यमनुजानंति गच्छंतु त्विति ॥ ४ ॥ सिद्धार्थादयो मंत्रिसमाननामानो
 दूतानमंत्रिण इत्याहुः अन्येतु मंत्रिणो दूताश्चेमे इत्याहुः इति कर्तव्यं गतैर्युष्माभिरनुष्ठेयकृत्यजातम् ॥ ५ ॥ शीघ्रजवैरतिवैगैः मम शासनाद्भरतो वाच्य इत्यन्वयः ॥ ६ ॥ कथं वाच्यस्तदाह पुरोहि
 त इति अत्ययं असंख्यकालातिक्रमं तदेवात्ययिकं अतिक्रमे एतीत्यव्ययं कालातिक्रमे एति नश्यतीति वाच्योऽर्थः विनयादित्वात् ठक् तादृशं कृत्यमस्ति अतस्त्वरमाणो निर्याहि इति वाच्यमित्यनुक
 र्षः ॥ ७ ॥ इतः स्त्रीरूपान्मूलात्क्षयं माशंसिषुः माकथयंतु ॥ ८ ॥

यमगृहगमनेस्वप्रयोजनमाह तत इति धर्मराजो मेक्षमतां पुत्रवियोगजनकपूर्वकतापराधं अयं मे पुत्रः पितरौ विभृयात्पालयतु ॥ ३८ ॥ ननु त्वया याचितेपि कथमेतल्लभ्यतेऽत आह दातुमिति लोकपालोपमः ईदृशस्य अनाथस्य अजयदक्षिणां पुत्रदानेन तदभावेन महाभयप्राप्तेरिति भावः कतकस्तु यतोऽयं मे पुत्रः पितरौ विभृयात् अतोऽस्य धर्मराजो भवान्क्षमतां शस्त्रघातजन्यदुर्मरणजनकं पापं क्षमतामेवं मया प्रार्थितो दुर्मरणजां दुर्गतिं दूरीकृत्य त्वां स्वर्गं नयिष्यति ईदृशस्य तपस्विनो ममैकां पुत्रतारणरूपाभयदक्षिणां लोकपालत्वाद् दातुमर्हतीत्यर्थमाह ॥ ३९ ॥ अथ मृतस्य पुनर्लाभमशक्यं मत्वा विश्वामित्र इव त्रिशंकुं स्वमहिम्ना सुतं स्वर्गं प्रापयति अपापो सीत्यादि अपापस्त्वं पुत्रपापकर्मणाऽनेन क्षत्रियेण यथानिहतोऽसितेन हननेन प्रायश्चित्तरूपेण शुद्धः सत्येन मदीयेनास्त्रयोधि

ततो वैवस्वतं दृष्ट्वा तं प्रवक्ष्यामि भारतीम् ॥ क्षमतां धर्मराजो मे विभृयात्पितरावयम् ॥ ३८ ॥ दातुमर्हति धर्मात्मा लोकपालो महायशाः ॥ ईदृशस्य ममात्मन्य्यामेकामभयदक्षिणाम् ॥ ३९ ॥ अपापोऽसि यथा पुत्रनिहतः पापकर्मणा ॥ तेन सत्येन गच्छाशु ये लोकास्त्वस्योधिनाम् ॥ ४० ॥ यां हि शूरा गतियां तिसंग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ हतास्त्वभिमुखाः पुत्रगतितां परमां व्रज ॥ ४१ ॥ यां गतिं सगरः शैव्यो दिलीपो जनमेजयः ॥ नहुषो धुंधुमारश्च प्राप्तास्तां गच्छ पुत्रक ॥ ४२ ॥ या गतिः सर्वभूतानां स्वाध्यायात्तपसश्च या ॥ भूमिदस्याहिताग्नेश्च एकपत्नीव्रतस्य च ॥ ४३ ॥ गोसहस्रप्रदातृणां गुरुसेवाभृतामपि ॥ देहन्यासकृतां या च तां गतिं गच्छ पुत्रक ॥ ४४ ॥ न हित्वा स्मिन्कुले जातो गच्छत्यकुशलां गतिम् ॥ स तु यास्यति येन त्वं निहतो मम बांधवः ॥ ४५ ॥ एवं सरूपं तत्र पर्यदेव यता सरुत् ॥ तथोक्त्वा कर्तुमुदकं प्रवृत्तः सह भार्यया ॥ ४६ ॥ स तु दिव्येन रूपेण मुनिपुत्रः स्वकर्मभिः ॥ स्वर्गमध्यारुहक्षिप्रं शक्रेण सह धर्मवित् ॥ ४७ ॥ आबभाषे च तौ वृद्धौ शक्रेण सह तापसः ॥ आश्वस्य च मुहूर्तं तु पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४८ ॥

नां शूराणां लोकान्गच्छेत्यर्थः यद्वा हे पुत्रपापेन कर्मणा शस्त्रवधलक्षणेन निहतो यथा यद्यपि त्वमसितथापितेन मदीयेन सत्येनापापो भूत्वाऽस्त्रयोधिनां लोकान्गच्छ ॥ ४० ॥ उक्तमेवार्थं पुनराह यामिति ॥ ४१ ॥ तमेवार्थं विशेषत आह यां गतिमिति ॥ ४२ ॥ सर्वभूतानां गतिराश्रयो ब्रह्म एकपत्नीव्रतारामादयः ॥ ४३ ॥ गुरुसेवाभृतः तत्सेवाकर्तारः देहन्यासकृतः महाप्रस्थानादिना परलोकायैतनुत्यजः ॥ ४४ ॥ अस्मिन्कुले मदीयेनित्यतपस्वि कुले यास्यति अकुशलां गतिमित्यनुकर्षः ॥ ४५ ॥ उदकं संस्कारपूर्वकम् ॥ ४६ ॥ स्वर्गमध्यारुहन् तेन सत्येनाशुगच्छेति वचनानंतरमेवेति शेषः शक्रेण सहेत्यनेन मुनिपुत्रं स्वर्गेनेतुं शक्रः समागत इति ध्वनितम् ॥ ४७ ॥ आरुह्य पुनः शक्रेण सहा गत्वा बभाषे इत्यन्वयः अस्यैव प्रपंच आश्वस्येत्यादि अत्र वक्तुः शोकप्रस्तुतया बभाषे ब्रवीदिति पौनरुक्त्यनदोषाय ॥ ४८ ॥

भवतो रिति अनेन मातापितृसेवाधर्मांतराभावेपिसैवैद्वसालोक्यदेति ध्वनितं मूलं समीपं ॥ ४९ ॥ वपुष्मतापुष्पकादिवत्प्रशस्ताकारेण ॥ ५० ॥ ५१ ॥ जहिप्राणैर्वियोजय ॥ ५२ ॥ यदज्ञा
नान्निहतोऽतः शप्स्येनतु प्रत्यक्षमेव जस्मीकरोमि सुदुःखमतिदारुणमिति क्रियाविशेषणे ॥ ५३ ॥ दुःखं मरणपर्यवसायिसंप्रतं वर्तते त्वन्निमित्तमिति शेषः कालं करिष्यसि मृत्युं प्राप्स्यसि ॥ ५४ ॥
ब्रह्महत्यानन्तमपापम् ॥ ५५ ॥ एतादृशोभावः पुत्रशोकेन मरणरूपः यथा तत्तद्वस्तुदक्षिणांदातारं यथासादक्षिणान्यतः प्राप्ता भवति तद्वत् ॥ ५६ ॥ देहं देहौ ॥ ५७ ॥ शब्दवेध्यनुकर्षिणा प्रथमं
स्थानमस्मि महत्या भो भवतोऽपरिचारणात् ॥ भवंतावपि चक्षिप्रं मम मूलमुपैष्यथः ॥ ४९ ॥ एवमुक्त्वा तु दिव्येन विमानेन वपुष्मता ॥ आरुरोह दिवं
क्षिप्रं मुनिपुत्रो जितेन्द्रियः ॥ ५० ॥ सकृत्वाऽथोदकं तूर्णं तापसः सह भार्यया ॥ मामुवाच महातेजाः कृतांजलिमुपस्थितम् ॥ ५१ ॥ अद्यैव जहि मां राज
न्मरणेनास्ति मे व्यथा ॥ यः शरणैकपुत्रं मां त्वमकार्षीरपुत्रकम् ॥ ५२ ॥ त्वयापि च यदज्ञानान्निहतो मे स बालकः ॥ तेन त्वामपि शप्स्येहं सुदुःखमतिदा
रुणम् ॥ ५३ ॥ पुत्रव्यसनजंदुःखं यदेतन्मम सांप्रतम् ॥ एवं त्वं पुत्रशोकेन राजन् कालं करिष्यसि ॥ ५४ ॥ अज्ञानात्तु हतो यस्मात्क्षत्रियेण त्वयामु
निः ॥ तस्मात्त्वां नाविशत्या शुब्रह्महत्या नराधिप ॥ ५५ ॥ त्वामप्येतादृशोभावः क्षिप्रमेव गमिष्यति ॥ जीवितांत करो घोरो दातारमिव दक्षिणाम्
॥ ५६ ॥ एवं शापं मयिन्यस्य विलप्य करुणं बद्धु ॥ चितामारोप्य देहं तन्मिथुनं स्वर्गमभ्ययात् ॥ ५७ ॥ तदेतच्चिंतयानेन स्मृतं पापं मया स्वयम् ॥ तदा वा
ल्याल्लुर्तदविशब्दवेध्यनुकर्षिणा ॥ ५८ ॥ तस्यायं कर्मणो देवि विपाकः समुपस्थितः ॥ अपथ्यैः सह संभुक्ते व्याधिरन्नरसे यथा ॥ ५९ ॥ तस्मान्मामा
गतं भद्रे तस्योदारस्य तद्वचः ॥ इत्युक्त्वा सरुदं स्वस्तो भार्यामाह तु भूमिपः ॥ ६० ॥ यदहं पुत्रशोकेन संत्यजिष्यामि जीवितम् ॥ चक्षुर्भ्यां त्वां न पश्यामि
कौसल्ये त्वं हि मां स्पृश ॥ ६१ ॥ यमक्षयमनुप्राप्ता द्रक्ष्यंति न हि मानवाः ॥ यदि मां संस्पृशेद्रामः सकृदन्वारभेत वा ॥ ६२ ॥

शब्दवेधिनापश्चाद्विद्वद्वशल्यानुकर्षणमपि कृतवता पापं मुनिकुमारवधरूपं तीर्थस्तु शब्दवेध्यानुशिक्षिणेति पाठशब्देन वेद्वं योग्यं शब्दवेध्यं तदनुशिक्षितुं शीलं यस्य तेनेत्यर्थं चाह तदसंजसमिति स्प
ष्टमेव ॥ ५८ ॥ विपाकः फलं अपथ्यैर्व्यजनैः सह भुक्तेऽन्नरसे व्याधिर्यथोपतिष्ठते व्याधिमन्नरसो यथेति पाठे उपस्थापयतीति शेषः ॥ ५९ ॥ उदारस्य श्रेष्ठस्य तद्वचः तद्वचः फलं त्रस्तो मरणभ
यादिति शेषः रुदन् जीवितं त्यक्ष्यामीति भार्यामाहेतिसंबंधः ॥ ६० ॥ चक्षुर्भ्यां न पश्यामि मुमूर्षुत्वादिति भावः ॥ ६१ ॥ न हि द्रक्ष्यंतीति इह विद्यमानान्स्वेष्टबंधूनिति शेषः इतः परं त्वत्स्पर्शादिकं मे
दुर्लभमिति भावः यदि मामद्य रामः सकृदपि स्पृशेत् अन्वारभेत् किंचिद्द्वारा वा स्पृशेत् ॥ ६२ ॥

यदिवाधनंकोशंयौवराज्यंवालभेततदाजीवेयंराघवेयन्मयाकृतंविवासनरूपंतन्मेवत्तस्यसदृशन ॥ ६३ ॥ अनेनरामेणयन्मयिकृतंराज्यंत्यक्तामद्वचःपरिपालनरूपंतत्तस्यैवसदृशं अनन्वयो
 चालंकारः मत्सदृशोऽन्यायकृतरामसदृशउचितकर्ताच भुविनाभूदस्तिभविष्यतिवान्यइत्याह दुर्वत्तमपीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्तोकमल्पंवारिआतपोयथाशुष्कंकरोति येद्रक्ष्यं
 धनंवायौवराज्यंवाजीवेयमितिमेमतिः ॥ नतन्मेसदृशदेवियन्मयाराघवेकृतम् ॥ ६३ ॥ सदृशंतत्तुतस्यैवयदनेनकृतंमयि ॥ दुर्वत्तमपिकःपुत्रंत्यजे
 द्रुविचक्षुषः ॥ ६४ ॥ कश्चप्रवाज्यमानोवानासूयेत्यितरंसुतः ॥ चक्षुषात्वांनपश्यामिस्मृतिर्ममविलुप्यते ॥ ६५ ॥ दूतावैवस्वतस्यैतेकौसल्येत्वर
 यंतिमाम् ॥ अतस्तुकिंदुःखतरंयदहंजीवितक्षये ॥ ६६ ॥ नहिपश्यामिधर्मज्ञंरामंसत्यपराक्रमम् ॥ तस्यदर्शनजःशोकःसुतस्याप्रतिकर्मणः ॥ ६७ ॥
 उद्गोषयतिवैप्राणान्वारिस्तोकमिवातपः ॥ नतेमनुष्यादेवास्तेयेचारुशुभकुंडलम् ॥ ६८ ॥ मुखंद्रक्ष्यंतिरामस्यवर्षेपंचदशेपुनः ॥ पद्मपत्रेक्षणंसु
 भ्रुमुदंष्ट्रंचारुनासिकम् ॥ ६९ ॥ धन्याद्रक्ष्यंतिरामस्यताराधिपसमंमुखम् ॥ सदृशंशारदस्येंदोःफुल्लस्यकमलस्यच ॥ ७० ॥ सुगंधिममरामस्यध
 न्याद्रक्ष्यंतियेमुखम् ॥ निवृत्तवनवासंतमयोध्यांपुनरागतम् ॥ ७१ ॥ द्रक्ष्यंतिसुखिनोरामंशुक्रंमार्गगतंयथा ॥ कौसल्येचित्तमोहेनहृदयंसीदतेत
 राम् ॥ ७२ ॥ वेदयेनचसंयुक्तान्शब्दस्पर्शरसानहम् ॥ चित्तनाशाद्विपद्यंतेसर्वाण्येवेंद्रियाणिहि ॥ ७३ ॥ क्षीणस्नेहस्यदोषस्यसंस्कारश्मयोयथा ॥
 अयमात्मभवःशोकोमामनाथमचेतनम् ॥ ७४ ॥ संसाधयतिवेगेनयथाकूलंनदीरयः ॥ हाराघवमहाबाहोहाममायासनाशन ॥ ७५ ॥ हापि
 हृप्रियमेनाथहाममासिगतःसुत ॥ हाकौसल्येनपश्यामिहासुमित्रेत्तपस्विनि ॥ ७६ ॥ हानृशंसेममामित्रेकैकेयिकुलपांसनि ॥ इतिमातुश्वरामस्य
 सुमित्रायाश्चसन्निधौ ॥ राजादशरथःशोचन्जीवितांतमुपागमत् ॥ ७७ ॥

तिनतेमनुष्याः किंतुदेवांशाएव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ शुक्रंमार्गगतंयथा मौढ्यादिविहायस्योच्चमार्गगतंशुक्रमिवेत्यर्थइतितीर्थः कतकस्तुशुक्रंमार्गगतंयथेतिपाठः हस्तात्पंजराद्वान्यदे
 शगतंयुनश्चमार्गंयथास्थानंगतंप्राप्तंशुक्रंकीडाशुकमिवेत्यर्थइत्याह चित्तमोहेनदुःखानि शयप्राप्तमूर्च्छया सीदतेतरामतिशयेनशीर्यनीव ॥ ७२ ॥ वेदयेजानामि संयुक्तानिद्रियसंयुक्तान् ॥ ७३ ॥
 संस्कारास्मतांप्राप्तायथादीपस्यरश्मयोविपद्यंतेतथेंद्रियाणीत्यर्थः ॥ ७४ ॥ संसाधयतिनाशयति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

॥ १०८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अयेति ॥ १ ॥ परमसंस्काराः व्याकरणादि
 शिक्षावंतः परमालंकारावा मागधाः वंशावलीकीर्तकाः मंगला इति पाठेऽपि मंगलपाठकास्त एव उत्तमश्रुताः उत्तमश्रुतं वंशपरंपराश्रवणमेवातिमागधाः श्रुतिशीला गायकाः तंत्रीनादविभाजनशी
 ला गायकाः पृथक्पृथक् निगदंतः स्वस्वमागनुसारेणेति शेषः ॥ २ ॥ उदात्तं उच्चैः स्वरेणाभिहिता आशिषो यैस्तेषाम् प्रासादानामाभोगेषु मध्येषु विस्तीर्णः प्रतिध्वनिनेति शेषः ॥ ३ ॥ पाणिवाद्
 काः पाणिवादनशीलाः अपदानानिराज्ञां वृत्ताद्भुतकर्माणि उदाहृत्य तदनुगतं पाणिवादान्यवादयन् ॥ ४ ॥ सस्वनः फणादित्वात्पक्षेण त्वाभ्यासलोपाभावः ये राजकुलगोचराः राजकुलवासयो
 तथा तु दीनः कथयन्नराधिपः प्रियस्य पुत्रस्य विवासनातुरः ॥ गतेऽर्धरात्रे भृशदुःखपीडितस्तदा जहौ प्राणमुदारदर्शनः ॥ ७८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
 वा० आ० अ० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ रात्र्यां व्यतीतायां प्रातरे वा परेऽहनि ॥ नंदिनः पर्युपातिष्ठंस्तत्पार्थिवनिवेशन
 म् ॥ १ ॥ सूताः परमसंस्कारामागधाश्चोत्तमश्रुताः ॥ गायकाः श्रुतिशीलाश्च निगदंतः पृथक्पृथक् ॥ २ ॥ राजानंस्तु वतांतेषामुदात्ताभिहिताशिषा
 म् ॥ प्रासादाभोगविस्तीर्णः स्तुतिशब्दोद्यवर्तत ॥ ३ ॥ ततस्तुस्तु वतांतेषां सूतानां पाणिवादकाः ॥ अपदानान्युदाहृत्य पाणिवादान्यवादयन् ॥ ४ ॥
 तेन शब्देन विहगाः प्रतिबुद्धाश्च सस्वनः ॥ शाखास्थाः पंजरस्थाश्च ये राजकुलगोचराः ॥ ५ ॥ व्याहृताः पुण्यशब्दाश्च वीणानां चापि निःस्वनाः ॥ आशी
 र्गैश्च गाथानां पूरयामास वेरमतत् ॥ ६ ॥ ततः शुचिसमाचाराः पर्युपस्थानकोविदाः ॥ स्त्रीवर्षवरभूयिष्ठा उपतस्थुर्यथापुरा ॥ ७ ॥ हरिचंदनसंपृक्तमु
 दकं कांचनैर्घटैः ॥ आनिन्युः स्नानशिक्षाज्ञायथाकालं यथाविधि ॥ ८ ॥ मंगलालंभनीयानि प्राशनीयान्युपस्करान् ॥ उपानिः युस्तथापुण्याः कुमा
 रीवहुलाः स्त्रियः ॥ ९ ॥

ग्यायेथुकादयः ॥ ५ ॥ तैः पूर्वश्लोकोक्तैः शुकैर्निर्व्याहृताः पुण्यशब्दाः काशीगंगादिरूपाः गाथानां केवलगायकानामाशीर्गैर्मयाशीर्वादप्रधानंगानम् यद्वा गाथाराज्ञांचरित्रादिप्रतिपादिकास्ता
 सामाशीर्वादघटितंगानमित्यर्थः ॥ ६ ॥ पर्युपस्थानं परिचर्या स्त्रीभिः वर्षवरैः षट्श्वभूयिष्ठाः षट्श्वभूयिष्ठाः षट्श्वभूयिष्ठाः षट्श्वभूयिष्ठाः षट्श्वभूयिष्ठाः षट्श्वभूयिष्ठाः
 वउपसिम्नानार्थं जलाद्यानेतव्यमिति शिक्षाज्ञाः ॥ ८ ॥ मंगलालंभनीयानि मंगलार्थमालंभनीयानि स्पर्शनीयानि गवादीनि आलंभः स्पर्शहिंसयोः प्राशनीयानि गंगोदकादीनि दंतधावनानंतरंगं
 वृषत्वेन प्राशनीयानि नानारिकेलोदकजीरकोदकानि च उपस्करादर्पणवस्त्राभरणादयः कुमारीवहुलाः कुमार्योर्वहुलाया सुताः स्त्रियोवरनार्यः ॥ ९ ॥

आभिहारिकंप्रातःसमयेराज्ञोयदभिहर्तव्यमंगलार्थमानेतव्यम् तत्सर्वसर्वलक्षणयुक्तम् सर्वविधिवदचितंयथायोग्यंबहुकृतम् सुगुणंचतलक्ष्मीवच्च ॥ १० ॥ परिसमुत्सुकम् राजदर्शनंप्रतीतिशेषः
तस्थौ ततोनुपसंप्राप्तंअप्राप्तंराजदर्शनमतएवकिंस्विदित्युपशंकितमभूत् ॥ ११ ॥ शयनंप्रतिअनंतराःआसन्नाःकौसल्यादिव्यतिरिक्ताःप्रत्यबोधयन्प्रतिबोधनोचितमृदुविनीतवचनैःस्पर्शैश्च
॥ १२ ॥ उचितवृत्ताःस्पर्शनादिव्यापारोचिताः किंचिदपिजीवच्चेष्टादि ॥ १३ ॥ स्वमशीलज्ञाःस्वमभावज्ञाः संचलनाडिपुल्लदयकरमूलनाडिपुचेष्टानोपलेभिरे ततोवेपथुयुक्तराज्ञःप्राणेषुशं
किताआसन् ॥ १४ ॥ प्रतिस्रोतइति स्रोतोभिमुखस्थितेवतसादितृणाग्राणांसदृशंकंपंसंचकाशिरेप्रकाशितवत्यः प्राप्ताइतियावत् सदेहमानानांसंदिहानानाम् ॥ १५ ॥ यदाशंकितंपापंमरणपूर्वं

सर्वलक्षणसंपन्नंसर्वविधिवदचितम् ॥ सर्वसुगुणलक्ष्मीवत्तदभूदाभिहारिकम् ॥ १० ॥ ततःसूर्योदयंयावत्सर्वपरिसमुत्सुकम् ॥ तस्यावनुपसंप्रा
प्तंकिंस्विदित्युपशंकितम् ॥ ११ ॥ अथयाःकोशलेंद्रस्यशयनंप्रत्यनंतराः ॥ ताःस्त्रियस्तुसमागम्यभर्तारंप्रत्यबोधयन् ॥ १२ ॥ अथाप्युचितवृत्तास्ता
विनयेननयेनच ॥ नत्यस्यशयनंस्पृष्ट्वाकिंचिदप्युपलेभिरे ॥ १३ ॥ ताःस्त्रियःस्वमशीलज्ञाश्चेष्टांसंचलनाडिपु ॥ तावेपथुपरीताश्चराज्ञःप्राणेषुशंकि
ताः ॥ १४ ॥ प्रतिस्रोतस्तृणाग्राणांसदृशंसंचकाशिरे ॥ अथसदेहमानानांस्त्रीणांहृत्वाचपार्थिवम् ॥ १५ ॥ यत्तदाशंकितंपापंतदाजज्ञेविनिश्चयः ॥
कौसल्याचसुमित्राचपुत्रशोकपराजिते ॥ १६ ॥ प्रसुप्तेनप्रबुद्धोतेयथाकालसमन्विते ॥ निप्रभासाविवर्णाचसन्नाशोकेनसन्नता ॥ १७ ॥ नव्य
राजतकौसल्यातारेवतिमिरावृता ॥ कौसल्यानंतरंराज्ञःसुमित्रातदनंतरम् ॥ १८ ॥ नस्मविभ्राजतेदेवीशोकाश्रुलुलितानना ॥ तेचदृष्ट्वातदासुमे
उभेदेव्यौचतंतृपम् ॥ १९ ॥ सुप्तमेवोद्धतप्राणमंतःपुरमदृश्यत ॥ ततःप्रचुक्रुशुर्दीनाःसस्वरंतावरांगनाः ॥ २० ॥

राज्ञेतिशेषः तस्यनिश्चयोज्ञेजातः ॥ १६ ॥ यथाकालसमन्वितेभूतेइव यद्वाऽयथाकालसमन्वितेवद्वीपुरात्रिपुटुःस्वतोजागरणात्अथथाकालेप्रत्युषसिनिद्रयासमन्वितेइत्यर्थः शोकेनसन्ना
उपहता सन्नतासुप्तिवशसंकुचितहस्तपादादिकरणा ॥ १७ ॥ कौसल्येति अचसुप्तेतिशेषः ॥ १८ ॥ नविभ्राजतेनविशेषेणभ्राजते तत्रहेतुः शोकेत्यादि तेउभेदेव्यौप्रश्वासादिनासुप्तेदृष्टानृपंच
तंसुप्तमेवसंततदवस्थायामेवोद्धतप्राणलक्षणतोदृष्ट्वासर्वमेवांतःपुरमुद्धतप्राणतत्कल्पमदृश्यत अमन्यतेतिपाठैतःपुरंकर्तुं नृपमुद्धतप्राणममन्यतेत्यर्थः तीर्थस्तुअदृश्यतेत्येतत्परस्परमपश्यदित्य
र्थव्याचष्टे ॥ १९ ॥ २० ॥

स्थानाद्वासस्थानाद्यच्युतोयूथयोमहागजोयासांताः करेणवइवप्रचुक्रुथुरित्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ हाभर्तेति हाभर्तरित्यर्थः अयोध्याजनपदवाचीकोशलशब्दस्तालव्यमध्यः कौसल्या
पितृदेशवाचीतुदंत्यमध्यः ॥ २३ ॥ शांतगुणेउपशांतजीवनधर्मे ॥ २४ ॥ २५ ॥ ताभिःकैकेयीप्रभृतिभिःपश्चादंतःपुरंप्रविष्टाभिःस्यनादेनप्रथमप्रविष्टानांस्त्रीणांबलवान्नादोऽनुद्रुतःयुक्तःअभूदि
तिशेषः ॥ २६ ॥ येनानुद्रवणेनस्फीतीकृतोवार्धितःसनादोभूयोधिकंतद्देहंसमनादयत्तुव्याप्तवान् तीर्थस्तु येनस्थिरीकृतंभूयइतिपठित्वायेननादेनस्थिरीकृतंमुखरितंतद्देहंकर्तृभूयोत्यर्थसमना

करेणवइवारण्येस्थानप्रच्युतयूथपाः ॥ तासामाक्रंदशब्देनसहसोद्रुतचेतने ॥ २१ ॥ कौसल्याचसुमित्राचत्यक्तनिद्रेवभूवतुः ॥ कौसल्याचसुमित्रा
चवृद्धास्वृद्धाचपार्थिवम् ॥ २२ ॥ हाभर्तेतिपरिक्रुश्यपेततुर्धरणीतले ॥ साकोसलेंद्रदुहिताचेष्टमानामहीतले ॥ २३ ॥ नभ्राजतेरजोध्वस्तातारेवगगन
च्युता ॥ नृपेशांतगुणेजातेकौसल्यांपतितांभुवि ॥ २४ ॥ अपश्यंस्ताःस्त्रियःसर्वाहतांनागवधूमिव ॥ ततःसर्वानरेन्द्रस्यकैकेयीप्रमुखाःस्त्रियः ॥ २५ ॥
रुदत्यःशोकसंतनानिपेतुर्गतचेतनाः ॥ ताभिःसबलवान्नादःक्रोशंतीभिरनुद्रुतः ॥ २६ ॥ येनस्फीतीकृतोभूयस्तद्देहंसमनादयत् ॥ तत्परित्रस्तसंभ्रां
तपर्युत्सुकजनाकुलम् ॥ २७ ॥ सर्वतस्तुमुलाक्रंदपरितापार्तवांधवम् ॥ सद्योनिपतितानंदंदीनंविह्वलदर्शनम् ॥ बभूवनरदेवस्यसद्यदिष्टांतमीयुषः
॥ २८ ॥ अतीतमाज्ञायतुपार्थिवर्षभंयशस्विनंतंपरिवार्यपत्नयः ॥ भृशंरुदंत्यःकरुणंसुदुःखिताःप्रगृह्यबाहुव्यलपलन्ननाथवत् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
मद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेपंचषष्ठितमःसर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तमग्निमिवसंशांतमंबुहीनमिवार्णवम् ॥ गतप्रभमि
वाहित्यंस्वर्गस्थंप्रेक्ष्यभूमिपम् ॥ १ ॥ कौसल्यावाप्पपूर्णाक्षीविविधंशोककर्शिता ॥ उपगृह्यशिरोराज्ञःकैकेयींप्रत्यभाषत ॥ २ ॥ सकामाभवकैके
यिभुंक्ष्वराज्यमकंटकम् ॥ त्यक्ताराजानमेकाग्रानृशंसेदुष्टचारिणि ॥ ३ ॥

दयत्अनन्दित्यर्थमाह पर्युत्सुकजनाकुलंपूर्ववृत्तांतज्ञानायपर्युत्सुकजननिविडम् ॥ २७ ॥ दिष्टांतंकालधर्मेउपेयुषःप्राप्तस्यसद्यपरित्रस्तसंभांतत्वादिगुणविशिष्टंभूव ॥ २८ ॥ अतीतंमृतं
पत्नयःपत्न्यःबाहूपगृह्यअभितुल्य अनाथवत्अनाथार्ह ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेपंचषष्ठितमःसर्गः ॥ ६५ ॥
तमिति ॥ १ ॥ राज्ञःशिरउपगृह्यअंकेकृत्वेत्यर्थः ॥ २ ॥ एकापापुत्रराज्यैकाग्रचित्ता ॥ ३ ॥

राज्यस्याकंठकत्वं दर्शयति विहायेति विपथेकांतरे सार्थहीनासहायभूतपथिकसंघरहिता ॥ ४ ॥ आत्मनोदैवतं भर्तारं परित्यज्य त्यक्तधर्मणः त्यक्तः स्त्रीधर्मो यया तादृश्याः कैकेय्या अन्यत्र अन्यापुत्रराज्येकाजीवितुमिच्छेत् परिष्वज्येति पाठे भर्तारं परिष्वज्यते न सह भोगान्मुक्तातं कालांतरे परित्यज्येति शेषः ॥ ५ ॥ एवं साहसकरणे हेतुमाह नेति किं पाको निवः कतकस्तु किं राको विषभे दस्तं कोपादिना भक्षयन् आत्महत्यादोषं न बुध्यते तद्वदित्यर्थ इत्याह तत्र लुब्ध इति नात्यंतं समंजसं धनलोभादिना परस्य विषभक्षणं कारयन् यथाहत्यादोषं न बुध्यत इति वक्तुमुचितं यत् कैकेय्याराध

विहाय मांगतो रामो भर्ता च स्वर्गतो मम ॥ विपथे सार्थहीने वनाहं जीवितुमुत्सहे ॥ ४ ॥ भर्तारं तु परित्यज्य कास्त्रीदैवतमात्मनः ॥ इच्छे जीवितुमन्यत्र कैकेय्यास्य त्यक्तधर्मणः ॥ ५ ॥ न लुब्धो बुध्यते दोषान् किं पाकमिव भक्षयन् ॥ कुञ्जानि मित्तं कैकेय्याराधवाणां कुलंहतम् ॥ ६ ॥ अनियोगे नियुक्तेन राज्ञा रामं विवासितम् ॥ स भार्यजनकः श्रुत्वा परितपस्यत्यहं यथा ॥ ७ ॥ समामनाथां विधवां नाद्यजानाति धार्मिकः ॥ रामः कमलपत्राक्षो जीवन्नाशमितोगतः ॥ ८ ॥ विदेहराजस्य सुता तथा चारुतपस्विनी ॥ दुःखस्यानुचिता दुःखं वने पर्युद्विजिष्यति ॥ ९ ॥ नदतां भीमघोषाणां निशासु मृगपक्षिणाम् ॥ निशम्यमाना संचस्ता राघवं संच्रियिष्यति ॥ १० ॥ वृद्धश्चैवाल्पपुत्रश्च वैदेहीमनुचिंतयन् ॥ सोऽपि शोकसमाविष्टो नूनं त्यक्ष्यति जीवितम् ॥ ११ ॥ साहमद्यैव दिष्टांतं गमिष्यामि पतिव्रता ॥ इदं शरीरमालिङ्ग्य प्रवेक्ष्यामि द्रुताशनम् ॥ १२ ॥ तांततः संपरिष्वज्य विलपंती तपस्विनीम् ॥ व्यपनिन्युः सुदुःखार्ता कौसल्यां व्यावहारिकाः ॥ १३ ॥

वाणांकुलंहतं तत्कुञ्जानि मित्तं प्रेरकतया ॥ ६ ॥ अनियोगे अनुचितनियोगे वरव्याजात् कैकेय्या नियुक्तेन राज्ञा सभार्यजनकः श्रुत्वा जनको हमिव परितपस्यति ॥ ७ ॥ जीवन्ने वनाशमदर्शनं गतः जीवनाशमितोगत इति पाठे राज्ञो जीवनाशो यथा भवति तथा गत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ चारुतपस्विनी भर्तृसेवनादित्याशयः पर्युद्वेगो भयं वने दुःखं प्राप्येति शेषः ॥ ९ ॥ निशम्यमाना नादमिति शेषः निशम्यनादमिति पाठांतरम् ॥ १० ॥ अल्पपुत्रश्चेति जनक इति शेषः अल्पपुत्र इत्यस्य कन्यामात्रसंततिरित्यर्थ इति तीर्थः ॥ ११ ॥ दिष्टांतं मरणं शरीरालिङ्गनपूर्वकमग्निप्रवेशे हेतुः पतिव्रतेति ॥ १२ ॥ व्यावहारिकाः व्यवहारे वास्त्राभ्यंतरसकलराज्यरुत्ये नियुक्ताः अमात्याः व्यपनिन्युः अंतःपुराध्यक्षस्त्रीद्वारा भर्त्रालिङ्गनाद्विमोच्यान्यतो निन्युरित्यर्थः ॥ १३ ॥

तैलद्रोणानैलपूर्णकटाहः आदिष्टावसिष्ठादिभिर्ज्ञाताअमात्यास्तस्यानृपसंवेश्यस्थापयित्वाऽनंतरं कर्तव्यानिदुःखपरिपालनादीनिकर्माणिचक्रुः ॥ १४ ॥ पुत्रेण विनासं कालं न प्रेतनिर्हारं न कर्तुं
मीषुः यतः सर्वज्ञाः न तोहो तोस्तैलद्रोण्यां भूपरं क्षंति ॥ १५ ॥ शायितं ज्ञात्वा हामृतो यमिति पर्यदेवयन् ॥ १६ ॥ नेत्राणां प्रस्रवणमश्रुप्रवाहो ये पुमुखेषु ते ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ तव प्रभुः तव जी

तैलद्रोण्यांतदामात्याः संवेश्य जगतीपतिम् ॥ राज्ञः सर्वाण्यथादिष्टाश्चक्रुः कर्माण्यनंतरम् ॥ १४ ॥ न तु संकालं न राज्ञो विना पुत्रेण मंत्रिणः ॥ सर्वज्ञाः
कर्तुमीषुस्ते ततो रक्षंति भूमिपम् ॥ १५ ॥ तैलद्रोण्यां शायितं तं सचिवैस्तु नराधिपम् ॥ हामृतो यमिति ज्ञात्वा स्त्रियस्ताः पर्यदेवयन् ॥ १६ ॥ बाहूनुच्छि
त्य रूपणानेत्रप्रस्रवणैर्मुखैः ॥ रुदत्यः शोकसंतप्ताः रूपणं पर्यदेवयन् ॥ १७ ॥ हामहाराजरामेण संततं प्रियवादिना ॥ विहीनाः सत्यसंधेन किमर्थं वि
जहासिनः ॥ १८ ॥ कैकेय्यादुष्टभावायाराधवेण विवर्जिताः ॥ कथं सपत्न्यावत्स्यामः समीपे विधवा वयम् ॥ १९ ॥ सहिनाथः स चास्माकं तव च प्रभु
रात्मवान् ॥ वनं रामो गतः श्रीमान्विहाय नृपतिश्चियम् ॥ २० ॥ त्वया तेन च वीरेण विनाव्यसनमोहिताः ॥ कथं वयं निवत्स्यामः कैकेय्या च विदूषिताः
॥ २१ ॥ ययाचराजारांश्च लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ सीतया सह संत्यक्ताः सा कमन्यं न हास्यति ॥ २२ ॥ तावाप्तेण च संवीताः शोकेन विपुलेन च ॥ व्यचे
ष्टंति रानंदाराधवस्य वरस्त्रियः ॥ २३ ॥ निशानक्षत्रहीने वस्त्रीव भर्तृविवर्जिता ॥ पुरीनाराजतायोध्याहीनाराज्ञामहात्मना ॥ २४ ॥ बाष्पपर्याकुल
जनाहाहाभूतकुलांगना ॥ शून्यचत्वरवेदमांता न वभ्राजयथापुरम् ॥ २५ ॥ गते तु शोका त्रिदिवं नराधिपे महीतलस्था सुवृषांगना सुच ॥ निवृत्तचा
रः सहसा गतारविः प्रवृत्तचारारजनीत्युपस्थिता ॥ २६ ॥ ऋते तु पुत्रा इह न महीपते नारोचयं स्ते सुहृदः समागताः ॥ इतीव तस्मिन् शयने न्यवेशयन् वि
चित्रराजानमचित्रदर्शनम् ॥ २७ ॥

वनस्य प्रभुः ॥ २० ॥ विदूषिताः राज्यगर्वान्तिरस्कृताः ॥ २१ ॥ २२ ॥ राघवस्य दशरथस्य ॥ २३ ॥ न अराजते तिच्छेदः ॥ २४ ॥ शून्यचत्वरवेदमांता संमार्जनालेपवल्ग्यादिशून्यचत्वरायं
ता यथापुरं यथा पूर्वम् ॥ २५ ॥ राज्ञिशोकात् पुत्रशोका त्रिदिवं स्वर्गं गते नृपांगना सुच शोकादेव महीतलस्था सुमहीतले लुठंतीषु निवृत्तचारः निवृत्तकिरणप्रचारः प्रवृत्तचारा प्रवृत्ततमः प्रचारा
॥ २६ ॥ सुहृदो वसिष्ठाद्याः पर्युषितदाहनिषेधवचनानितुविप्रविषयाणीतिनविरोधः तस्मिन् शयने तैलद्रोण्याम् ॥ २७ ॥

जीवसे जीवसि तेतवयस्मादिदं कर्माज्ञानात्कृतं तेन जीवसि हिः पादपूरणार्थः यदि ज्ञानपूर्वकतमिदं स्यात्तदाराधवाणां कुलमेव न स्यात्कुतो भवान् जीवेदिति शेषः ॥ २५ ॥ पश्चिमदर्शनमंतर्दर्शनं द्रष्टु
मिच्छावोतस्ते देशं नयेति मामभाषत ॥ २६ ॥ २७ ॥ अहंतं देशं नीत्वा तं पुत्रमस्पर्शयम् ॥ २८ ॥ तंतदवस्थमात्मनः पुत्रमासाद्य स्पृष्ट्वा स्य शरीरे निषेततुः पितृनमुवाच च ॥ २९ ॥ कुपितो जातको
पः ॥ ३० ॥ नन्वहमिति पाठः अप्रिय इति च्छेद इति कतकः नन्वहमिति पाठः अहं यदितव प्रियो न तथा पिमातरं पश्येति संबंध इति तीर्थः ॥ ३१ ॥ अन्यद्वापुराणम् वैश्याच्छूद्र्यां जातत्वेन संकरत्वा
अज्ञानाद्विरुद्धं यस्मादिदं तेन जीवसे ॥ अपित्य कुशलं न स्याद्वाधवाणां कुतो भवान् ॥ २५ ॥ नयनौ नृपतं देशमिति मां चाभ्यभाषत ॥ अद्य तं द्रष्टुमि
च्छावः पुत्रं पश्चिमदर्शनम् ॥ २६ ॥ रुधिरेणावसिक्तां गंप्रकीर्णां जिनवाससम् ॥ शयानं भुवि निःसंज्ञं धर्मराजवशंगतम् ॥ २७ ॥ अथाहमेकस्ते
शं नीत्वा तौ भृशदुःखितौ ॥ अस्पर्शयमहं पुत्रं तं मुनिं सह भार्यया ॥ २८ ॥ तौ पुत्रमात्मनः स्पृष्ट्वा तमासाद्य तपस्विनौ ॥ निषेततुः शरीरेऽस्य पिता चैनमु
वाच ह ॥ २९ ॥ नाभिवादयसे माद्यन च मामभिभाषसे ॥ किंच शेषे तु भूमौ त्वं वत्स किं कुपितो ह्यसि ॥ ३० ॥ नन्वहं ते प्रियः पुत्रमातरं पश्य धार्मिकीम् ॥
किंच नालिगसे पुत्रमुकुमारवचो वद ॥ ३१ ॥ कस्य वा पररात्रेऽहं श्रोष्यामि हृदयंगमम् ॥ अधीयानस्य मधुरं शाखं वान्यद्विशेषतः ॥ ३२ ॥ को मां सं
व्यामुपास्यैव स्नात्वा द्रुतद्रुताशनः ॥ श्लाघयिष्यत्युपासीनः पुत्रशोकभयार्दितम् ॥ ३३ ॥ कंदमूलफलं हत्वा यो मां प्रियमिवातिथिम् ॥ भोजयिष्यत्य
कर्मण्यमप्रग्रहमनायकम् ॥ ३४ ॥ इमामंधांच वृद्धांच मातरं ते तपस्विनीम् ॥ कथं पुत्रभरिष्यामि रूपणां पुत्रगर्धिनीम् ॥ ३५ ॥ तिष्ठ मामागमः पुत्र
वमस्य सदं प्रति ॥ श्रौमयामहं गतामि जनन्या च समेधितः ॥ ३६ ॥ उभावपि च शोकात्तावनाथौ रूपणौ वने ॥ क्षिप्रमेव गमिष्यावस्त्वया हीनौ य
मलयम् ॥ ३७ ॥

वेदप्रसंगोक्तः ॥ ३२ ॥ संव्यामिति तंत्रमार्गेणेत्येषः द्रुतद्रुताशनः नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञान्समापयेदित्युक्तरीत्या श्लाघयिष्यति श्लाघनमुद्धर्तनं तत्पूर्वकं स्नापयिष्यति नाप्सु श्लाघमानः
स्नायादिति ब्रह्मचारिप्रकरणस्थापस्तं वस्त्वतौ तथा व्याख्यानात् ॥ ३३ ॥ कंदं जलोद्भवपद्मादीनाम् मूलं स्थलोद्भवानामिति तीर्थः अकर्मण्यं कर्मानुष्ठानाक्षमम् अप्रग्रहं नीवारादिसंग्रहहितम्
अनायकं पालकहीनमित्यर्थः तीर्थः कर्मणिसाधुं कर्मण्यमित्यतिथिविशेषणम् भोजयिष्यति कर्मण्यमित्येव पाठः अप्रग्रहं यद्विग्रहणपूर्वकं मार्गप्रदर्शकहितम् अतएव आनायकं स्नानादिकर्मप्रव
र्तकहीनमित्यर्थः कतकः ॥ ३४ ॥ जरिष्यामि स्वयमंध इति शेषः ॥ ३५ ॥ मामेत्यावाधेर्द्विर्वचनम् मामुद्दिश्य तिष्ठ मागमः मागच्छेति वा समेधितः संगतः ॥ ३६ ॥ यमक्षयं यमग्रहम् ॥ ३७ ॥

मनसइति मनसःकर्मक्षेत्राभिरभिर्भिसंस्तभ्यवाग्वलमाश्रित्यचेष्टाभिरभीतिसाध्यव्यवहारैरभिअभितःसंस्तभ्यभीताकारतामाच्छाद्यअभीतइवाचचक्षे ॥ १२ ॥ महात्मनस्तवपुत्रोनाहमितियोजना सज्जनाव
मतंसज्जनगहितम् मयाज्वताचेतिशेषः ॥ १३ ॥ तदेवाह भगवन्निति निपानेआगतंश्वापदंव्याघ्रादिगजंवाजिघांसुरित्यन्वयः ॥ १४ ॥ अयंशब्दहेतुःपदार्थइत्यर्थः द्विपइतिमत्वाहंस्थितस्ततो
मयासवाणेनहतः ॥ १५ ॥ गतप्राणंगतकल्पप्राणम् ॥ १६ ॥ तस्यैवत्वपुत्रस्यैववचनाद्वाणउद्धृतइत्यन्वयः ॥ १७ ॥ अंधोमातापितरौकोतःपरंरक्षिष्यतीतिभगवंतौशोचन्विलप्यचस्वर्गमा
स्थितइत्यन्वयः ॥ १८ ॥ युष्मद्रक्षकेपुत्रेएवंगतेसतिशेषकर्तव्यंयस्यातूतत्तत्रमह्यंभगवान्प्रसीदतुतदुद्दिश्यमामाज्ञापयत्वित्यन्वयः युष्मद्रक्षणमपिमयाकर्तुंशक्यमितिभावः ॥ १९ ॥ एवमज्ञान

मनसःकर्मचेष्टाभिरभिसंस्तभ्यवाग्वलम् ॥ आचचक्षेत्वहंतस्मैपुत्रव्यसनजंभयम् ॥ १२ ॥ क्षत्रियोहंदशरथोनाहंपुत्रोमहात्मनः ॥ सज्जनावमतं
दुःखमिदंप्राप्तंस्वकर्मजम् ॥ १३ ॥ भगवंश्वापहस्तोहंसरयूतीरमागतः ॥ जिघांसुःश्वापदंकिंचिन्निपानेवागतंगजम् ॥ १४ ॥ ततःश्रुतोमयाशब्दो
जलेकुंभस्यपूर्यतः ॥ द्विपोयमितिमत्वाहंवाणेनाभिहतोमया ॥ १५ ॥ गत्वातस्यास्ततस्तीरमपश्यमिपुणाहृदि ॥ विनिर्भिन्नंगतप्राणंशयानंभुविता
पसम् ॥ १६ ॥ ततस्तस्यैववचनादुपेत्यपरितप्यतः ॥ समयासहसावाणउद्धृतोमर्मतस्तदा ॥ १७ ॥ सचोद्धृतेनवाणेनसहसास्वर्गमास्थितः ॥ भगवं
तावुभौशोचन्वृद्धावितिविलप्यच ॥ १८ ॥ अज्ञानाद्भवतःपुत्रःसहसाभिहतोमया ॥ शेषमेवंगतेयस्यात्तत्प्रसीदतुमेमुनिः ॥ १९ ॥ सतच्छ्रुत्वावचः
क्रूरंमयातदघशंसिना ॥ नाशकतीव्रमायासंसकर्तुंभगवानृषिः ॥ २० ॥ सवाष्पपूर्णवदनोनिःश्वसन्शोकमूर्च्छितः ॥ मामुवाचमहातेजाःकृतांज
लिमुपस्थितम् ॥ २१ ॥ यद्येतदशुभंकर्मनस्ममेकथयेःस्वयम् ॥ फलेन्मूर्धास्मतेराजन्सद्यःशतसहस्रधा ॥ २२ ॥ क्षत्रियेणवधोराजन्यानप्रस्थेवि
शेषतः ॥ ज्ञानपूर्वकृतःस्यानाच्यावयेदपिवज्जिणम् ॥ २३ ॥ सप्तधातुभवेन्मूर्धामुनौतपसितिष्ठति ॥ ज्ञानाद्विस्तृतःशस्त्रंतादृशेब्रह्मवादिनि ॥ २४ ॥

कृतत्वबोधनात्शेषायुःपर्यंतरक्षणस्यापिकर्तव्यताबोधनाच्चमादैवान्भस्मसादकरोदित्याह सइति तीव्रमायासंभस्मीभावफलकशापदानम् ॥ २० ॥ २१ ॥ स्मशब्दौवाक्यालंकारे फलेतृवि
शोयैत् ॥ २२ ॥ ज्ञानपूर्वत्वेसद्योनर्थप्राप्तिःस्यादित्याह क्षत्रियेणेति विशेषतःअंधत्वानाथत्वादेः ज्ञानपूर्वकृतोयद्ययंवधःस्यात्तदातच्छ्रवणजोमत्कोपोवज्जिणमपिस्थानात्च्यावयेत्पातये
त्किमुत्वादृशमित्यर्थः ॥ २३ ॥ पुत्रकोपेनापितत्कालनाशाभावोऽज्ञानादेवेत्याह सप्तधात्विति स्वापेक्षयातपोन्यूनत्वात्सप्तधेति ब्रह्मवादिनिब्रह्मवादिसमे ब्रह्मचारिणीतिपाठांतरम् ॥ २४ ॥

कच्छमर्मव्रणंप्राप्य विलप्य च संततमुच्छसंतं सरयूतीरे मृत्वा शयानं वीक्ष्या हं भृशं विषण्णो भवमिति कौसल्या प्रति उक्तानुवादः ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्री रामाभिरामेश्री रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वधमिति राघवो दशरथः वधं स्मृत्वा पुत्रं प्रति विलपन्नेव कौसल्यामिदमब्रवीदवदत् ॥ १ ॥ संकुलितेन्द्रियः क्षुजितेन्द्रियः कथं नु सुकृतं भवेदिति अचिंतयम् ॥ २ ॥ ततः एवं चिंतानंतरम् यथाख्यातपथं मुनिकुमारो पदिष्टं मार्गं प्राप्यारुह्य आश्रमं गतः ॥ ३ ॥ तत्राश्रमे अपरिणायकौ संचारयितुं पुरुषांतररहितौ ॥ ४ ॥ तन्निमित्ताभिः पुत्रनिमित्ताभिः कथाभिर्हेतुभिरपरिश्रमावासीनौ पुत्रो जलमानेप्यतीत्येवं रूपांतामाशां उपासीनौ सेवमानौ मल्लते मल्लतदुष्कर्मनिमित्तम् तामाशां प्रति हीनावपितां सेवजलार्द्रगात्रं तु विलप्य कच्छमर्मव्रणं संततमुच्छसंतम् ॥ ततः सरध्वांतमहं शयानं समीक्ष्य भद्रे सुभृशं विषण्णः ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वधमप्रतिरूपं तु महर्षेस्तस्य राघवः ॥ विलपन्नेव धर्मात्मा कौसल्यामिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ तदज्ञानां महत्पापं कृत्वा संकुलितेन्द्रियः ॥ एकस्त्वं चिंतयं बुद्ध्या कथं न सुकृतं भवेत् ॥ २ ॥ ततस्तं घटमादाय पूर्णं परमवारिणा ॥ आश्रमंतमहं प्राप्य यथाख्यातपथं गतः ॥ ३ ॥ तत्राहं दुर्बलावंधौ दृष्ट्वा वपरिणायकौ ॥ अपश्यंतस्य पितरौ लूनपक्षाविव द्विजौ ॥ ४ ॥ तन्निमित्ताभिरासीनौ कथाभिरपरिश्रमौ ॥ तामाशां मल्लते हीनावुपासीनावनाथवत् ॥ ५ ॥ शोकोपहतचित्तश्च भयसंत्रस्तचेतनः ॥ तच्चाश्रमपदं गत्वा भूयः शोकमहंगतः ॥ ६ ॥ पदशब्दं तु मे श्रुत्वा मुनिर्वाक्यमभाषत ॥ किंचिरायसि मे पुत्रपानीयं क्षिप्रमानय ॥ ७ ॥ यन्निमित्तमिदं तात सलिलं क्रीडितं त्वया ॥ उत्कंठिता ते माते यं प्रविशक्षिप्रमाश्रम् ॥ ८ ॥ यद्व्यलीकं कृतं पुत्रमात्रा ते यदि वामया ॥ न तन्मनसि कर्तव्यं त्वया तात तपस्विना ॥ ९ ॥ त्वंगतिस्त्वगतीनां च चक्षुस्त्वं हीनचक्षुषाम् ॥ समासक्तास्त्वयि प्राणाः कथं त्वं नाभिभाषसे ॥ १० ॥ मुनिमव्यक्त्या वाचा तमहं सज्जमानया ॥ हीनव्यं जनया प्रेक्ष्य भीतचित्त इवाब्रुवम् ॥ ११ ॥

मानावपश्यमिति पूर्वोक्तान्वयः उदासीनाविति पाठः नाथवदुदासीनौ दुःखिताविव ॥ ५ ॥ तौ दृष्ट्वा शोकोपहतचित्त इत्यादि भूयः अधिकम् ॥ ६ ॥ चिरायसि विलंबयसि ॥ ७ ॥ यन्निमित्तं येन हेतुना एतावत्कालं त्वया सलिलं क्रीडितं तेन ते माता उत्कंठिता स शोकस्मरणवत्यभूत् यन्न दत्तमिति पाठेयं च याशीघ्रं जलमावयोर्न दत्तं त्वया सलिलं क्रीडितं तेन ते माता उत्कंठितेत्यन्वयः ॥ ८ ॥ व्यलीकमप्रियम् ॥ ९ ॥ अगतीनां त्वंगतिः हीनचक्षुषां त्वंचक्षुः अतो यन्न भाषसे तत्कथं कस्मात् ॥ १० ॥ सुतपदशब्दत इव सुतधिया सज्जमानया गदगदया अतएव हीनव्यं जनया व्यंजनाक्षरव्यक्तिरहितया अतएवाव्यक्त्या वाचा वदंतं मुनिं प्रेक्ष्य भीतचित्त इवाहं तादृश्यैव वाचाऽब्रुवमित्यन्वयः ॥ ११ ॥

जनयितापिता नूनं निश्चयेन मयतीक्ष्णौ ॥४०॥ कृतामाशां पुत्रो जलमानेऽप्यतीत्येवं रूपम् ममागमनात्तृष्णां पिपासां च चिरं धारयिष्यतः तपसः श्रुतस्य वेत्यत्र मामकस्य पित्र्यस्य चेति शेषः फलयो
गः फलसंबन्धो नास्ति ॥४१॥ अपरिक्रमः संचाराक्षमोऽधत्वात् ॥४२॥ अशक्तिर्द्वद्धत्वात् वातादिना भिद्यमानं नगं वक्ष्यमन्योनग इव मां त्रातुमशक्तस्त्वमेव मे पितुराचक्ष्व ॥४३॥ एधितो वर्धितो व
द्विवेन मिवात्मानं देहेत् मादहत्विच्यर्थः एकपदी सूक्ष्ममार्गः यतः यथा एकपद्या मे पितुराश्रमः प्राप्य ते सेयमेकपदी ॥४४॥ तथा गत्वा तथा प्रसादय यथा त्वानं शपेत् मां विशल्यं कुरु तेशरो मे मर्म ॥४५॥
रुणद्धि पीडयति मृदुसिकताप्रायम् सोत्सेधमुच्छ्रायवतीरम् अंबुरयोनदीवेग इव ॥४६॥ ४७॥ मम चित्तं लक्ष्यामासेत्यन्वयः एवं चित्तयाशल्यं नोद्धरतीति ज्ञातवान् परमार्थः शास्त्रतत्त्वम् पर
द्वावं धौ निहतौ दृष्टौ माता जनयिता च मे ॥ तौ नूनं दुर्बलावं धौ मत्पतीक्ष्णौ पिपासितौ ॥४०॥ चिरमाशां कृतां कष्टां तृष्णां संधारयिष्यतः ॥ न नूनं तपसो
वास्ति फलयोगः श्रुतस्य वा ॥४१॥ पिता यन्मां न जानीते शयानं पतितं भुवि ॥ जानन्नपि च किं कुर्यादशक्तश्चापरिक्रमः ॥४२॥ भिद्यमानमिवाश
क्तित्वा तु मन्योनगानगम् ॥ पितुस्त्वमेव मे गत्वा शीघ्रमाचक्ष्वराघव ॥४३॥ न त्वामनुदेहेत्कुद्धावनमग्निरिवैधितः ॥ इयमेकपदी राजन्यतो मे पितुरा
श्रमः ॥४४॥ तं प्रसादय गत्वा त्वं न त्वासं कुपितः शपेत् ॥ विशल्यं कुरु मां राजन्मर्म मे निशितः शरः ॥४५॥ रुणद्धि मृदु सोत्सेधं तीरमंबुरया यथा ॥ सश
ल्यः क्लिश्यते प्राणैर्विशल्यो विनशिष्यति ॥४६॥ इति मामविशच्छिता तस्य शल्यापकर्षणे ॥ दुःखितस्य च दीनस्य मम शोकातुरस्य च ॥४७॥ लक्ष्या
मामसकृपिश्चितां मुनिमुतस्तदा ॥ ताम्यमानं समां रुद्ध्वा दुवाच परमार्थवित् ॥४८॥ सीदमानो विवृत्तांगो चेष्टमानो गतः क्षयम् ॥ संस्तभ्य शोकं धै
र्येण स्थिरचित्तो भवाम्यहम् ॥४९॥ ब्रह्महत्याकृतं तापं हृदयादपनीयताम् ॥ न द्विजातिरहं राजन्माभूत्ते मनसो व्यथा ॥५०॥ शूद्रायामस्मि वैश्येन
जातो न रवराधिप ॥ इतीव वदतः रुद्ध्वा द्वाणाभिहतमर्मणः ॥५१॥ विघूर्णतो विचेष्टस्य वेपमानस्य भूतले ॥ तस्य त्वाताम्यमानस्य तं बाणमहमुद्धर
म् ॥५२॥ समामुद्दीक्ष्य संचस्तो जहौ प्राणांस्तपोधनः ॥५३॥

मार्तवदिति पाठे परमार्तः सन्नित्यर्थः ॥४८॥ क्षयं शक्तिक्षयंगतः प्राप्तः विवृत्तांगः परावृत्तनेत्रः अचेष्टमानः हस्तपादादिचेष्टारहितः धैर्येण शोकं संस्तभ्याहं स्थिरचित्तो भवामि मम चित्ते मोहो नास्ती
त्यर्थः अतो यद्ब्रह्मामितृष्टुण्डित्यर्थः शोकं ब्रह्महत्यामिजं संस्तभ्यत्यक्त्वा अधुना स्थिरचित्तो भवेति पाठांतरेऽर्थः ॥४९॥ अतो ब्रह्महत्याकृतं तापं भयम् अर्धर्चादिस्तापशब्दः ॥५०॥ वैश्येन शूद्रायां
जातः करणः इतीव इत्येवं जातीयकम् ॥५१॥ आताम्यमानस्य ताम्यतः व्यथया संकुचित्तांगस्येतियावत् उद्धरम् अहंभावार्पः ॥५२॥ संचस्तः प्राणहरत्वात् तपोधनस्तत्कुमारः ॥५३॥

भूमौ निपतितास्मि साष्टांगप्रणमामि हे देवत्वया याचिताहं अनुनीताहं हतास्मि ईश्वरं पितृवैपरीत्यस्यान्याय्यत्वात् अतस्त्वया क्षंतव्यानं किनु दासीवत्पहर्तव्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ एषा हिलोके सास्त्रीकुल
 क्रीनन्भवतिया उभयोर्लोकयोः श्लाघनीयेन पत्यासंप्रसाद्यते ॥ १३ ॥ किमपि अत्यनुचितं भाषितं तत्क्षंतव्यमिति शेषः ॥ १४ ॥ शोक एव माद्यनुचितव्यवहारप्रवर्तक इत्याह शोक इत्यादि ॥ १५ ॥ सुसू
 क्ष्मोपिशोकः सोढुं न शक्यते किं पुनर्महानिति शेषः ॥ १६ ॥ स्वशोकस्य महत्त्वं दर्शयति वनेति पंचरात्र इत्यस्य गत इति शेषः तत्र प्रथमा तमसातीरे द्वितीया गुहपुरे तृतीया गंगातीरे चतुर्थी प्रयागे पंच
 मीयमुनातीरे षष्ठी चित्रकूटे तद्दिने सुभ्रमस्यायोप्याप्राप्तिः अत एवापे षष्ठीति दशरथोक्तिः ॥ अथ वाद्यदिने संपूर्णदिनं स्व निकटे स्थितत्वेन स्वदेशे तमसातीरे एव स्थितत्वेन तद्दिनमगणय्य कौसल्यया

प्रसीद शिरसा याचे भूमौ निपतितास्मिते ॥ याचितास्मि हतादेव क्षंतव्याहं न हित्वया ॥ १२ ॥ नैषा हि सास्त्रीभवति श्लाघनीयेन धीमता ॥ उभयोर्लो
 कयोर्लोकपत्यायासंप्रसाद्यते ॥ १३ ॥ जानामि धर्मधर्मज्ञत्वां जाने सत्यवादिनम् ॥ पुत्रशोकार्तया तत्तु मया किमपि भाषितम् ॥ १४ ॥ शोको नाश
 यते धैर्यशोको नाशयते श्रुतम् ॥ शोको नाशयते सर्वनास्ति शोकसमोरिपुः ॥ १५ ॥ शक्यमापतितः सोढुं प्रहारोरिपुहस्ततः ॥ सोढुमापतितः शोकः सुसू
 क्ष्मोपि न शक्यते ॥ १६ ॥ वनवासाय रामस्य पंचरात्रोन्नयते ॥ यः शोकहर्तृर्हर्षायाः पंचवर्षोपमो मम ॥ १७ ॥ तं हि चिंतयमानायाः शोको यं हृदि व
 र्धते ॥ नदीनामिव वेगेन समुद्रसलिलं महत् ॥ १८ ॥ एवं हि कथयंत्यास्तु कौसल्यायाः शुभं वचः ॥ मंदरश्मिरभूत्सूर्योरजनीचाभ्यवर्तत ॥ १९ ॥ अथ
 प्रह्लादितो वाक्यैर्देव्या कौसल्यया नृपः ॥ शोकेन च समाक्रांतो निद्राया वशमेयिवान् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 अयोध्याकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतिबुद्धो मुहूर्तेन शोको पहतचेतनः ॥ अथ राजा दशरथः संचिंतामभ्यपद्यत ॥ १ ॥

यपंचरात्रोन्नयत इत्युक्तम् राजानु तमपि गृहीत्वा षष्ठीति वक्ष्यति यत्तु कर्तृकेन निर्गमनात्समरात्रः सुभ्रमगमनदिने इत्युक्तम् तदज्ञानाद्गोत्तरणविना तृतीये हनिचारप्रतिनिवृत्त्युत्तरं सायाद्वे तद्दिने ए
 व सुभ्रमप्रस्थानस्य वक्तुं शक्यत्वात् रामस्य निर्गमदिनादिने षष्ठे इति पूर्वलिखितपाद्यविरोधाच्च ॥ १७ ॥ नदीनां वेगेन समुद्रसलिलमिवेत्युत्प्रेक्षामाश्रितं तत्स्यते न वद्विरित्याहुः परेतु महत्समुद्रसलिलं वे
 गेन चंद्रोदयवद्विवेगेन नदीनां हृदितद्वयांतरे यथा वर्धते इत्यर्थः समुद्रगामिनदीनां चंद्रोदयकालिक समुद्रदृष्ट्या दृष्टेः कियद्दूरमद्याप्युपलंभादित्याहुः ॥ १८ ॥ शुभं वचः अतिदुःखिताया अपि पत्य
 नुनय परत्वाद् वचसः शुभत्वम् ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० अ० द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रतिबुद्ध इति ॥ १ ॥

वासवोपमंतदशरथम् उपसर्गः उपप्लवः शोक इति यावत् आसुरंतमः असुरस्य राहोः संबंधितम आवरणशक्तिर्यथा सूर्यमावृणोति तद्वत् ॥ २ ॥ आत्मनो दुष्कृतं स्मृत्वाऽसितापांगीविवक्षुरभवत् ॥ ३ ॥
षष्ठीरजनीप्राप्येति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ तदेवलभते तल्लभत एवेति च ॥ ६ ॥ अर्थानामैहिकानां कर्मणां पारलौकिकानामारंभे आरंभकाले फलं प्रतियोगुरुलाघवं गौरवं लाघवं च दोषं वाऽदोषं गुणं वा न
जानातिकेन चिदल्पेन हत्यादिना महदनिष्टं केन चिन्महतापियागादिनाऽल्पफलं तथा इदं कर्माल्पदोषं बहुगुणं इदं च बहुदोषमल्पगुणमित्येवं न जानातिसबाल इत्युच्यते नस्तनंधयः ॥ ७ ॥ छित्त्वा पला
शोपरोधनिवृत्त्यर्थमिति शेषः पुष्पं दृष्ट्वा पुष्पमहत्त्वं दृष्ट्वा फलमहत्त्वमनुमायेत्यर्थः गृध्रुः लिप्सुः शोचति स्वतर्कितफलाभावात् ॥ ८ ॥ दृष्टान्तं दार्ष्टान्तिके योजयति अविज्ञायेति फलं क्रियमाणक

रामलक्ष्मणयोश्चैव विवासाद्वासवोपमम् ॥ आपदे उपसर्गस्तंतमः सूर्यमिवासुरम् ॥ २ ॥ सभार्ये हि गते रामे कौसल्यां कोसलेश्वरः ॥ विवक्षुरसिता
पांगीं स्मृत्वा दुष्कृतमात्मनः ॥ ३ ॥ सराजारजनीं षष्ठीं रामे प्रव्राजिते वनम् ॥ अर्धरात्रे दशरथः सोऽस्मरद्दुष्कृतं कृतम् ॥ ४ ॥ सराजापुत्रशोकार्तः स्मृ
त्वा दुष्कृतमात्मनः ॥ कौसल्यापुत्रशोकार्तामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ यदा चरति कल्याणि शुभं वायदि वा शुभम् ॥ तदेवलभते भद्रे कर्ता कर्मजमा
त्मनः ॥ ६ ॥ गुरुलाघवमर्थानामारंभे कर्मणां फलम् ॥ दोषं वा यो न जानातिसबाल इति होच्यते ॥ ७ ॥ कश्चिदाश्रयणं छित्त्वा पलाशांश्च निषिंचति ॥
पुष्पं दृष्ट्वा फले गृध्रुः स शोचति फलागमे ॥ ८ ॥ अविज्ञाय फलं यो हि कर्मत्वेवानुधावति ॥ स शोचेत्फलवेलायां यथा किंशुकसेवकः ॥ ९ ॥ सोहमाश्रय
णं छित्त्वा पलाशांश्च न्यपेचयम् ॥ रामं फलागमेत्यक्त्वा पश्चाच्छोचामि दुर्मतिः ॥ १० ॥ लब्धशब्देन कौसल्ये कुमारेण धनुष्मता ॥ कुमारः शब्दवेधीति
मया पापमिदं कृतम् ॥ ११ ॥ तदिदं मेऽनुसंप्राप्तं देवि दुःखं स्वयं कृतम् ॥ संमोहादिहवालेन यथा स्याद्भक्षितं विषम् ॥ १२ ॥

संमोहाविफलं अविज्ञायाविचार्य कर्मत्वेव कर्मैव न लौकिकं वैदिकं वा अनुधावति अनुतिष्ठति शोचेत्तप्येदित्यर्थः ॥ ९ ॥ अस्तु प्रकृतं कृतं तत्राह सोहमिति फलागमे रामकृतस्योत्तरक्रियया लभ्यपा
रलौकिकफलप्राप्तिसमये रामाभिषेकजसुखप्राप्तिसमये वा ॥ १० ॥ यदा चरतीत्याद्युक्तविषयमाह लब्धेति कुमारोऽजकुमारः शब्दवेधीतिलब्धः शब्दो येन तादृशेन मया शब्दवेधीत्येवं लब्धकीर्ति
नेति यावत् कुमारेण जीवत्यितृकेण इदं वक्ष्यमाणम् ॥ ११ ॥ तदिदं तत्फलमिदं दुःखम् अज्ञानकृतकर्मणः कथमेवं फलं तत्राह संमोहादिति अज्ञानेनापि भक्षितं विषं यथा बालमपि हंतित इति तद्वदित्यर्थः १२

शब्दवेध्यशब्दवेधित्वमित्यर्थेऽर्षदंफलं एवंदुष्टफलमिति मयाप्यविज्ञातम् अयंभावः यथान्यः प्राकृतः पुरुषः पलाशैः पलाशपुष्पैर्मोहितस्तत्फलं न जानाति तथाऽहमपिशब्दवेधित्वं लोकपूज्यं
ज्ञात्वा तत्फलमेवंकरमिति न ज्ञातवानिति कतकस्तु यथा पलाशपुष्पैरन्यो मोहितो भवति तथा हंकेकेयीवाक्यैरिति शेषः अथाज्ञानकृतस्यापि विषयानवदावश्यकं फलमित्युपसंहरति एवमिति शब्द
वेधित्वसंप्रसारणार्थं प्राप्य यत्कर्माविज्ञातं सत्कृतं तस्य कर्मण इदं फलं कैकेयीवाक्यकृतो मोह इत्यर्थ इत्याह ॥ १३ ॥ तादृशदुष्कर्मप्राप्तिः कदेत्यत्राह देवीति ॥ १४ ॥ प्रादुर्बर्णयति अपास्येति भौ
मानरसानामस्य निरस्य शोषयित्वेति यावत् तेनैव हेतुना जगत्तत्त्वापरेताचरितां अतएव भीमां दिशं दक्षिणां दिशं आचरेत् गच्छति आविशत इति पाठांतरम् उपास्येति पाठेऽपि सेवित्वेत्यर्थद्वारा शोषयित्वे

यथान्यः पुरुषः कश्चित्पलाशैर्मोहितो भवेत् ॥ एवं मयाप्यविज्ञातं शब्दवेध्यमिदं फलम् ॥ १३ ॥ देव्यनूढात्वमभवो युवराजो भवाम्यहम् ॥ ततः प्रादु
नुप्राप्तममकामविवर्धिनी ॥ १४ ॥ अपास्यहिरसान् भीमांस्तत्त्वाचजगदंशुभिः ॥ परेताचरितां भीमां रविराचरते दिशम् ॥ १५ ॥ उष्णमंतर्दधे सद्यः
स्निधादहशिरे घनाः ॥ ततो जलद्विरे सर्वे भेकसारंगवर्हिणः ॥ १६ ॥ क्लिन्नपक्षोत्तराः स्नाताः कृच्छ्रादिव पतत्रिणः ॥ दृष्टिवातावधूता ग्रान्पादपानभि
पेदिरे ॥ १७ ॥ पतितेनां भसाच्छन्नः पतमानेन चासकृत् ॥ आवभौ मत्तसारंगस्तोयराशिरिवाचलः ॥ १८ ॥ पांडुरारुणवर्णानि स्रोतांसि विमलान्य
पि ॥ मुमुबुर्गिरिधातुभ्यः सभस्मानि भुजंगवत् ॥ १९ ॥ तस्मिन्नतिमुखे काले धनुष्मानि पुमान् नथी ॥ व्यायामकृतसंकल्पः सरयूमन्वगान् नदीम् ॥ २० ॥
निपाने महिषं रात्रौ गजं वाभ्यागतं मृगम् ॥ अन्यद्वाश्वापदं किंचिज्जिघांसुरजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ अथांधकारे त्वश्रौषं जले कुंभस्य पूर्यतः ॥ अचक्षुर्विष
येषां पवारणस्येव नर्दतः ॥ २२ ॥ ततो हं शरमुद्धृत्य दीप्तमाशीं विषोपमम् ॥ शब्दं प्रति गजप्रेप्सु रभिलक्ष्य मपातयम् ॥ २३ ॥

न्यत्रैव पर्यवसानं बोध्यम् ॥ १५ ॥ सारंगाहरिणाश्वातकावा ॥ १६ ॥ क्लिन्नाः पक्षोत्तराः पक्षोपरिभागायेषाम् अतएव कृच्छ्रात्कृच्छ्राद्याचरणनिमित्तं स्नाता इव दृष्टियुक्तवातेन कंपिता यान्
॥ १७ ॥ पतमानेन पतता मत्ताः सारंगायस्मिस्तादृशोऽचलस्तोयराशिरिवावभौ ॥ १८ ॥ गिरिधातुभ्यः धातुरूपहेतुभ्यः क्वचित्पांडुरधातुसंयोगात्पांडुराणि क्वचिदरुणधातुसंयोगादरुणानि
क्वचित्सत्तस्मानि भस्मसंवेधाद्भुजंगवत्कुटिलानीति शेषः ॥ १९ ॥ व्यायामो मृगयाविहारः ॥ २० ॥ जिघांसुरन्वगामित्यन्वयः ॥ २१ ॥ पूर्यतः शत्रुं तत्त्वमार्पम् ॥ २२ ॥ शब्दं प्रति शब्दं लक्ष्यं
कृत्वा यद्वा शब्दावगतवेध्यं प्रति गजप्रेप्सुर्गजरूपं वेध्यं प्राप्तुमिच्छुः तज्जिघांसया शरमुद्धृत्य अभिलक्ष्य संमुखमपातयम् ॥ २३ ॥

यत्र निशितं वाणममुं च तत्र नौकस आरण्यकमनुप्यस्य वाणाभिहतमर्मणस्तोये पततो हाहे ते व्यक्ता वागुपसि प्रादुरासीत् तत्र भूमौ तस्मिन् निपतिते सति मानुषी वागभूत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ तामेव वाणी
माह कथमित्यादि अस्मद्विधेत पस्विन्यजातशत्रौ प्रविविक्तां निर्जनाम् रात्रौ अपररात्रे उदाहार इत्यत्र दीर्घ आर्षः ॥ २६ ॥ न्यस्तदंडस्य त्यक्तपरपीडस्य ॥ २७ ॥ जटाभारेत्यादिना हंतुरपिला
जाजावः सूचितः ॥ २८ ॥ मम वधेन कः पुमानर्थी मनुप्यमांसेन न कस्यापि प्रयोजनमिति व्यर्थ एव मद्बुध इति भावः परलोकनाशकत्वात् केवलानर्थसंहितं इह लोके च फलरहितम् ॥ २९ ॥ क्वचित्
अमुं च निशितं वाणमहमाशी विषोपमम् ॥ तत्र वागुपसि व्यक्ता प्रादुरासीद्वनौकसः ॥ २४ ॥ हाहेति पततस्तोये वाणाश्च यितमर्मणः ॥ तस्मिन्नि
पतिते भूमौ वागभूत् तत्र मानुषी ॥ २५ ॥ कथमस्मद्विधेशस्त्रं निपते च तपस्विनि ॥ प्रविविक्तां नदीं रात्रा बुदाहारो हमागतः ॥ २६ ॥ इपुणाभिहतः
केन कस्य वा पकृतं मया ॥ ऋपेर्हि न्यस्तदंडस्य वने वन्येन जीवतः ॥ २७ ॥ कथं नु शस्त्रेण वधो मद्विधस्य विधीयते ॥ जटाभारधरस्यैव वल्कलाजिनवा
ससः ॥ २८ ॥ को वधेन ममार्थी स्यात्किं वा स्यात् पकृतं मया ॥ एवं निष्फलमारब्धं केवलानर्थसंहितम् ॥ २९ ॥ न क्वचित्साधुमन्येत यथैव गुरुतल्पग
म् ॥ नेमंतथानुशोचामि जीवितक्षयमात्मनः ॥ ३० ॥ मातरं पितरं चोभावनुशोचामि मद्बुधे ॥ तदेतन्मिथुनं वृद्धं चिरकालभृतं मया ॥ ३१ ॥ मयि पं
चत्वमापन्ने कां वृत्तिं वर्तयिष्यति ॥ वृद्धौ च माता पितरावहं चैके पुणाहतः ॥ ३२ ॥ केन स्म निहताः सर्वे सुबालेनारुतात्मना ॥ तां गिरं करुणं श्रुत्वामम
धर्मानुकांक्षिणः ॥ ३३ ॥ कराभ्यां सशरं चापं व्यथितस्यापतद्बुवि ॥ तस्याहं करुणं श्रुत्वा ऋपेर्विलपतो निशि ॥ ३४ ॥ संभ्रांतः शोकवेगेन भृशमासं
विचेतनः ॥ तद्देशमहमागम्य दीनसत्त्वः सुदुर्मनाः ॥ ३५ ॥ अपश्यमि पुणातीरे सरध्वास्तापसं हतम् ॥ अवकीर्णजटाभारं प्रविद्धकलशोदकम् ॥ ३६ ॥
पांसुशोणितदिग्धांगं शयानं शल्यवेधितम् ॥ समामुद्रीक्ष्य नेत्राभ्यां त्रस्तमस्वस्थचेतनम् ॥ ३७ ॥ इत्युवाच वचः क्रूरं दिधक्षन्निव तेजसा ॥ किंतवाप
कृतराजन्वने निवसतामया ॥ ३८ ॥ जिहीर्षुरंभोगुर्वर्थं यदहं ताडितस्त्वया ॥ एकेन खलु वाणेन मर्मण्यभिहते मयि ॥ ३९ ॥

इह लोके परत्र वा यथा गुरुतल्पगं न साधुमन्येते एव मे न न मन्येत कोपीत्यर्थः आत्मन इमं जीवितक्षयं नानुशोचामि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एकेने पुणारुद्धौ हतौ अहं च हतः मद्बुधेन तयोर्वधस्य सिद्धत्वादि
व्याशयः ॥ ३२ ॥ अकृतात्मना अजितेन्द्रियेण धर्मानुकांक्षिणः धर्मप्रतीक्षाशीलस्य मम कराभ्यामित्यन्वयः ॥ ३३ ॥ करुणं करुणाजनकं वचः श्रुत्वा विलपतः लालप्यत इति पाठे तु यदहं ताच्छता
आर्षः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रविद्धं वस्त्रं पर्यस्तं वा ॥ ३६ ॥ त्रस्तं नेत्राभ्यामुद्रीक्ष्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

नूपुरेणोक्तानिरस्कृताहंसादिलीलाययासेव खेलं विलासयुतं अर्श आद्यजंतं तद्रागेण भर्तृप्रीतियोजकभूषणानुरागेणान्यस्तानि अत्यक्तानि भूषणानियया ॥ १९ ॥ नाहारयतिनकरोति न सं
प्राप्नोतीति वा ॥ २० ॥ अतस्तेरा मादयो न शोच्याः ते तवात्माप्यत एव न शोच्यः न राजापि तेषां मुखश्चरणेन तस्यापि जीवनसंभवात् इतोपिन शोच्यांश इत्याह इदं हीत्यादि प्राप्तमपिराज्यं महा
बलोपि परित्यज्य पितृवचनमपालयदित्येवमादिगमचरितं स्वार्थमुद्दिश्य भर्तारमपि परित्यज्यातिघोरं कृतवती कैकेयीत्यादि इदं रामचरितं शाश्वतं प्रतिष्ठास्यतीत्यनेन तन्नामवदेवास्य सुस्थिरत्वं वद
तानस्येश्वरत्वं व्यनितं न ह्यन्यचरित्रं शाश्वतं प्रतिष्ठां लभते ॥ २१ ॥ महर्षिभिर्भयति ॥ २२ ॥ तथापीति सूतेन निवार्यमाणामृतोक्तं गृहीतवत्यपि न विरराम दुःखप्राबल्यादिति शेषः ॥ २३ ॥ ॥

नूपुरोक्तपृलीलेव खेलं गच्छति भामिनी ॥ इदानीमपि वैदेही तद्रागान्यस्तभूषणा ॥ १९ ॥ गजं वा वीक्ष्य सिंहं वा व्याघ्रं वा वनमाश्रिता ॥ नाहारयति
संत्रासं वा हूरामस्य संश्रिता ॥ २० ॥ न शोच्यास्तेन चात्मा तेशोच्यानापि जनाधिपः ॥ इदं हि चरितं लोके प्रतिष्ठास्यति शाश्वतम् ॥ २१ ॥ विधूय शोकं
परित्यज्य मानसामहर्षियाते पथिसुव्यवस्थिताः ॥ वने रता वन्यफलाशनाः पितुः शुभां प्रतिज्ञां प्रतिपालयंतिते ॥ २२ ॥ तथापि सूतेन सुयुक्तवादिनानि
वार्यमाणानुत शोककंशिता ॥ न चैव देवी विररामकूजितास्त्रियेति पुत्रेति चराधवेति च ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
अयोध्याकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ वनं गते धर्मरते रामे रमयतां वरे ॥ कौसल्या रुदती चार्ता भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ यद्यपि त्रिपुलोकेषु
प्रथितं ते महद्यशः ॥ सानुक्रोशो वदान्यश्च प्रियवादी चराधवः ॥ २ ॥ कथं न रवरश्रेष्ठ पुत्रौ तौ सहसीतया ॥ दुःखितौ सुखसंदहौ कथं दुःखं सहिष्यतः
॥ ३ ॥ सानूतं तरुणी श्यामा सुकुमारी सुखोचिता ॥ कथमुष्णं च शीतं च मैथिली विसहिष्यते ॥ ४ ॥ भुक्ताशनं विशालाक्षी सूपदं शान्वितं शुभम् ॥
वन्यनैवारमाहारं कथं सीतोपभोक्ष्यते ॥ ५ ॥ गीतवादित्रनिर्घोषं श्रुत्वा शुभसमन्विता ॥ कथं क्रव्यादसिंहानां शब्दं श्रोष्यत्यशोभनम् ॥ ६ ॥

इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ परमपतिव्रतापि कौसल्या दुःखातिशयात् पूर्वजानत्यपि चेताश्रयव्यवहारबल्लो
काश्रयेण राजानमुपालभते वनमिति आर्तास्विन्ना स्वार्तेति पाठे मुतरा मार्ता रुदतीवेति पाठे इव एवार्थे यद्वा उक्तार्थध्वननायेव शब्दः ॥ १ ॥ अनुक्रोशादिविशिष्टोराधव इति ते महद्यशः प्रथित
मितियोजना ॥ २ ॥ अथापि हेनरवरश्रेष्ठ सीतया सह तौ पुत्रौ कथं त्यक्तवानिति शेषः अथ तान् शोचति दुःखिता वित्यादि दुःखं प्राप्ता वित्यर्थः ॥ ३ ॥ तरुणी अतिक्रान्तकौमारा श्यामा प्राप्तयौ
वना ॥ ४ ॥ सूपदं शान्वितं शोभनव्यं जनसहितं नैवारनीवारसंबन्धिनम् ॥ ५ ॥ ६ ॥

महेंद्रध्वजसंकाशः तद्वत्सर्वलोकस्योत्सवः ॥ ७ ॥ पद्मवर्णपद्मदलवर्णं पद्मनिःश्वासपद्मपत्रगंधिनिःश्वासम् ॥ ८ ॥ यद्यतस्तमपश्यंत्याइदंसहस्रधानफलतिनविशीर्यतेऽतस्तद्वज्रसारवंजवत्क
ठिनं नूनमित्युत्प्रेक्षा ॥ ९ ॥ त्वयाव्यपोह्यद्वैरविचार्ययत्करुणं शोचनीयं कर्मानुचितवरदानरूपं कर्तते न हेतुना मम बांधवाः कैकेय्या निरस्ताः सुखार्हा अपि रूपणाः संतो वने धावन्ति यद्वा व्यपोह्य
अनादृत्य राज्यावभश्यवा त्वयानिरस्ता वने परिधावन्तीति यत्तदकरुणं क्रूरं कर्म त्वया कृतमित्यर्थः ॥ १० ॥ ननु चतुर्दशवर्षानंतरं तत्र पुत्रस्यैव राज्याभविष्यति तत्राह यदीति तावत्पर्यंतं वने जीवन
मेव न संजाव्यते तथापि यदि जीवन्पुनरेष्यति तथापि भरतोरारज्यं जह्यादिति नोपलक्ष्यते न संजाव्यत इत्यर्थः ॥ ११ ॥ अधापि कदाचिद्भरतो जह्यात्तथापि रामस्तन्नांगीकरिष्यतीति सदृष्टांतमाह

महेंद्रध्वजसंकाशः कनुशेते महाभुजः ॥ भुजं परिघसंकाशमुपाधाय महाबलः ॥ ७ ॥ पद्मवर्णसुकेशांतं पद्मनिःश्वासमुत्तमम् ॥ कदाद्रक्ष्यामिराम
स्य वदनं पुष्करेक्षणम् ॥ ८ ॥ वज्रसारमयं नूनं हृदयं मे न संशयः ॥ अपश्यंत्या न तं यद्वै फलतीदं सहस्रधा ॥ ९ ॥ यत्त्वया करुणं कर्म व्यपोह्य मम बां
धवाः ॥ निरस्ताः परिधावन्ति सुखार्हाः रूपणावने ॥ १० ॥ यदि पंचदशवर्षे राघवः पुनरेष्यति ॥ जह्याद्राज्यं च कोशं च भरतो नोपलक्ष्यते ॥ ११ ॥ भोज
यंतिकिल श्राद्धे केचित् स्वाने व बांधवान् ॥ ततः पश्चात्समीक्षंते कृतकार्या द्विजोत्तमान् ॥ १२ ॥ तत्र ये गुणवंतश्च विद्वांसश्च द्विजातयः ॥ न पश्चात्तेऽभि
मन्यन्ते सुधामपि सुरोपमाः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणेष्वपि वृत्तेषु भुक्तशेषं द्विजोत्तमाः ॥ नाभ्युपेतुमलं प्राज्ञाः शृंगच्छेदमिव वर्षभाः ॥ १४ ॥ एवं कनीयसा भ्रा
त्रा भुक्तराज्यं विशांपते ॥ भ्राता ज्येष्ठो वरिष्ठश्च किमर्थं नावमन्यते ॥ १५ ॥ न परेणाहृतं भक्ष्यं व्याघ्रः खादितुमिच्छति ॥ एवमेव न रव्याघ्रः परलीढं न म
न्यते ॥ १६ ॥

भोजयंतीत्यादिना केचिच्छ्राद्धकर्तारो वयोगुणैरधिकान्विप्रान् श्राद्धे निमंन्यवयोगुणहीनानपि स्वान् बांधवान् श्राद्धे भोजयन्ति ततः कृतकार्याः संतो निमंत्रितान् द्विजर्षभान् पश्चाद्विष्टपंक्तौ भोजयि
तुं समीक्षन्ते विचारयन्ति ॥ १२ ॥ तत्र निमंत्रितेषु गुणवंतः श्राद्धोपेक्षितगुणवंतस्ते सुरोपमाः पश्चात्पंक्तौ सुधासदृशं स्याद्वज्रमपि नानुमन्यन्ते ॥ १३ ॥ ननु कुतो नानुमन्यन्ते ब्राह्मणशेषभोजने शूद्रशेष
भोजनवद्वेषाभावादत आह ब्राह्मणेष्वपीति ब्राह्मणेषु वृत्तेषु भुक्तवत्सु तद्भुक्तशेषमपि यतो द्विजोत्तमाः प्राज्ञाश्चातस्तद्भोजनमभ्युपेतुमंगीकर्तुं नालं अवमाननात् ऋषभाः स्वशृंगच्छेदमिव शृंगस्था
नीयो हि सतां मानः ॥ १४ ॥ दाष्टीतिके योजयति एवमिति कनीयो भुक्तत्वात् स्वयं ज्येष्ठो वयसा गुणैश्च वरिष्ठः संस्तेन त्यक्तमपि राज्यां किमर्थं नावमन्यते सर्वथातिरस्करिष्यत्येवेत्यर्थः महर्षि
नानुरोधेनागतो मज्जीवनपर्यंतमेव स्थास्यति तूष्णीं न पुनाराज्यं करिष्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ परेणाहृतं क्रोधादिखादितशेषं परलीढं परास्वादितं न मन्यते न मंस्यते ॥ १६ ॥

एतानिहविरादनि एकत्राध्वरे विनियोगाद्यातयामानि पुनरध्वरे अध्वरांतरे विनियुक्तानि कुर्वन्ति जीर्णचपरिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयमित्यमरः यद्यपि मंत्राः कृष्णाजिनंदर्भा इति स्मृत्या कुशानां या
तयामत्वदोषो नेत्युक्तं तथापि जीर्णत्वरूपयातयामत्वदोषाभावपरं ननु विनियुक्तविनियोगपरं ब्रह्मयज्ञेषु ये दर्भा विनियुक्तानतेऽन्यत इत्यनेन विनियुक्तविनियोगनिषेधस्य न्यायेन सर्वत्र लाभादित्या
हुः ॥ १७ ॥ तथैवान्येनात्तमुपभुक्तं पूर्वमिदं राज्यं रामो भिमं तु मंगी कर्तुं नालं नष्टसोमं भुक्तसोमं अध्वरं तत्स्थं सोमं रूपं हविः ॥ १८ ॥ वालधेः पुच्छस्य ॥ १९ ॥ शार्दूलवद्वलवच्चमेव दर्शयति नै
तस्येति सहिताः सुरासुरैः सहिताः लोकाः प्रतियोधाः किमर्थं तर्हि मामाक्रम्य राज्यं न कृतवांस्तत्राह अधर्मत्विति अधर्मं तु मत्वानतथा कृतवानिति भावः नन्वेवं तस्य धर्मनिष्ठता कथमत आह
इहेति यो धर्मात्मा इह मनुष्यलोके लोकं धर्मेण योजयेत् एवं धर्मप्रवर्तकस्य तस्य धर्मनिष्ठता अनुक्तिसिद्धेति भावः यद्वा तुरप्यर्थेऽधर्ममधर्मप्रवृत्तमपि लोकं दंडादिना यो धर्मेण योजयेत् सकथं स्वय

हविराज्यं पुरोडाशः कुशायूपाश्रवादि राः ॥ नैतानि यातयामानि कुर्वन्ति पुनरध्वरे ॥ १७ ॥ तथा त्यात्तमिदं राज्यं तत्सारां सुरामिव ॥ नाभिमं तु मलं
रामो नष्टसोममिवाध्वरम् ॥ १८ ॥ नैवं विधमसत्कारं राघवो मर्षयिष्यति ॥ बलवानिव शार्दूलो वालधेरभिमर्शनम् ॥ १९ ॥ नैतस्य सहिता लोकाभयं
कुर्युर्महासृधे ॥ अधर्मत्विह धर्मात्मा लोकं धर्मेण योजयेत् ॥ २० ॥ नन्वसौ कांचनैर्वाणैर्महावीर्यो महाभुजः ॥ युगांत इव भूतानि सागरानपि निर्दहेत्
॥ २१ ॥ स तादृशः सिंहवलो वृषभाक्षो न र्षभः ॥ स्वयमेव हतः पित्रा जलजेनात्मजो यथा ॥ २२ ॥ द्विजातिचरितो धर्मः शास्त्रे दृष्टः सनातनैः ॥ यदिते ध
र्मनिरते त्वया पुत्रे विवासिते ॥ २३ ॥ गतिरेकापतिर्नार्याद्वितीया गतिरात्मजः ॥ तृतीया ज्ञातयो राजंश्चतुर्थी नैव विद्यते ॥ २४ ॥ तत्र त्वं मम नैवासिरा
मश्च वनमाहितः ॥ न वनं गंतुमिच्छामि सर्वथा हाहा तात्वया ॥ २५ ॥

मधर्मं कुर्यादित्यर्थः ॥ २० ॥ रामेऽशक्तिशंकापि नेत्याह नन्विति कांचनैः कांचनभूषितपुंरैः युगांतैर्युगांतकाले ईश्वर इव भूतानि समुद्रांश्च निर्दहेत् नाशयेच्छोषयेच्च ॥ २१ ॥ पित्रा त्वया स्वयमेव
स्वपुत्रो हतः अष्टराज्यः कृतः जलजेन मत्स्येन स यथात्मजानेव भक्षयति तद्वदित्यर्थः ॥ २२ ॥ एवं चाहमेव हतेत्याह श्लोकत्रयेण द्विजातीत्यादि सनातनैर्ऋषिभिः शास्त्रे वेदे दृष्टे वैर्वाणिकैर्द्विजा
तिभिश्चरितो धर्मो यदिते ससत्यः स्यात्तर्हि पुत्रो न विवासितः स्यादिति शेषः एवं धर्ममुपेक्ष्य धर्मनिरते पुत्रे त्वया विवासिते सति ॥ २३ ॥ शास्त्रेणोच्यमानाः स्त्रियास्ति स्मोगतयः तत्र तासु प्रथम गतिभूत
त्वं मम नास्येव सपत्नीवशात्वात् नास्तीति पाठे आर्षत्वं बोध्यं द्वितीय गतिभूतो रामश्च वनमाहितः वनं प्रति प्रहितस्त्वया न च तत्प्राप्तये वनं गंतुमिच्छामि सपतिकत्वात् तृतीया ज्ञातयस्त्वसंनिहिताः न
स्मात्सर्वथा हाहा तात्वया ॥ २४ ॥ २५ ॥

सुतश्च भार्या च भरतकैकेयौ प्रहृष्टौ ॥ २६ ॥ दारुणशब्दसंहितां दारुणशब्दयुक्तां स्वदुष्कृतं वक्ष्यमाणं ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 अयोध्याकाण्डे एकषष्ठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं कौसल्या क्रूरवचो भीतस्य राज्ञो जलिपर्यंतं दैन्यं दृष्ट्वा राजानमनुनयति एवंत्विति चिंतयामास अनयोच्यमानं सर्वसत्यं किं
 मिह कर्तव्यमिति विचारयामास ॥ १ ॥ मोहव्याकुलितेन्द्रियो जात इति शेषः ॥ २ ॥ चिंतामुपागमन् पुत्रविश्लेषजदुःखसाधनं कर्ममेति चिंतामाप ॥ ३ ॥ प्रत्यभात्यतिभातं दुष्कृतं कर्म मुनिकु
 हतं त्वयारारुमिदं सराज्यं हताः स्म सर्वाः सहमंत्रिभिश्च ॥ हतास पुत्रास्मि हताश्च पौराः सुतश्च भार्या च तव प्रहृष्टौ ॥ २६ ॥ इमां गिरं दारुणशब्दसंहि
 तां निशम्य रामेति मुमोह दुःखितः ॥ ततः स शोकं प्रविवेश पार्थिवः स्वदुष्कृतं चापि पुनस्तथा स्मरत् ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डे
 एकषष्ठितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं तु क्रुद्धयारारुमिदं स शोकया ॥ श्रावितः परुषं वाक्यं चिंतयामास दुःखितः ॥ १ ॥ चिंतयित्वा
 स च नृपो मोहव्याकुलितेन्द्रियः ॥ अयदीर्घेण कालेन संज्ञामाप परंतपः ॥ २ ॥ स संज्ञामुपलभ्यैव दीर्घमुष्णं च निःश्वसन् ॥ कौसल्यां पार्श्वतो दृष्ट्वा तत
 श्चिंतामुपागमत् ॥ ३ ॥ तस्य चिंतयमानस्य प्रत्यभात् कर्म दुष्कृतम् ॥ यदनेन कृतं पूर्वमज्ञानाच्छब्दवेधिना ॥ ४ ॥ अमनास्तेन शोकेन रामशोकेन च प्र
 भुः ॥ द्वाभ्यामपि महाराजः शोकाभ्यामभितप्यते ॥ ५ ॥ दृष्ट्यमानस्तु शोकाभ्यां कौसल्यामाह दुःखितः ॥ वेपमानो जलिकृत्वा प्रसादार्थमवाङ्मुखः
 ॥ ६ ॥ प्रसादयेत्वां कौसल्येरचितो यमयां जलिः ॥ वत्सला चानृशं सा च त्वंहि नित्यं परेष्वपि ॥ ७ ॥ भर्ता तु खलु नारीणां गुणवान्निर्गुणोऽपि वा ॥ धर्म
 विमृशमानानां प्रत्यक्षं देवि देवतम् ॥ ८ ॥ सा त्वंधर्मपरा नित्यं दृष्टलोकपरावरा ॥ नार्हसे विप्रियं वक्तुं दुःखितापि सुदुःखितम् ॥ ९ ॥ तद्वाक्यं करुणं रा
 ज्ञः श्रुत्वा दीनस्य भाषितम् ॥ कौसल्या व्यस्तजद्वाप्यं प्रणालीवनवोदकम् ॥ १० ॥ सामूर्ध्नि वद्धारुदतीराज्ञः पद्ममिवांजलिम् ॥ संभ्रमादब्रवीच्चस्ता
 त्वरमाणा क्षरं वचः ॥ ११ ॥

मारवध रूपं शब्दमेव लक्ष्यदेशस्थं प्राप्य विध्यतीति शब्दवेधी ॥ ४ ॥ अमना दुर्मनाः तेन शोकेन मुनिकुमारवधजेन शोकेन ॥ ५ ॥ अवाङ्मुखः स्वरुततदप्रियस्मरणाल्लज्जया ॥ ६ ॥ परेष्वपि शत्रुष्वपि
 ॥ ७ ॥ विमृशमानानां जानतीनाम् ॥ ८ ॥ दृष्टौ लोके परावरावुत्कर्षापकर्षौ ययासा अपकृष्टा अपि भर्तारमेवं वदन्तीति भावः ॥ ९ ॥ प्रणाली प्रासादादौ जलनिर्गममार्गः नवोदकं वर्षजलम्
 ॥ १० ॥ स्वानुनयाय राजा कृतं राज्ञो जलिपाणिभ्यां गृहीत्वा पद्ममिव मूर्ध्नि वद्धारुदती च स्ता अहमपि कैकेयो वत्पतिशोककारिवचनादिकं प्राप्तवतीति भीता संभ्रमाद्वाज्ञि अत्यादरात् वच आह ॥ ११ ॥

लक्ष्मणवाहुपालितः लक्ष्मणेन सेव्यमानः अब्रवीत् उक्तमिति शेषः निरीक्षते राज्ञस्तवरथं मां च ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० अयो० अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवं
रामवृत्तांतमुक्त्वा प्रत्यागतिसमयानुभूतस्य देशपुरवृत्तांतमाह ममत्विति ममाश्वाः मन्नियम्याश्वाः न प्रावर्तत यथा पूर्वैरथवहनोन्मुखानाभूवन्नित्यर्थः जात्याश्वस्यभाववर्णनेन स्वभावोक्तिरत्रालं
कारः ॥ १ ॥ तदुःखं तद्वियोगदुःखम् ॥ २ ॥ बहून् रामस्य गंगोत्तरणदिनादि दिनत्रयं यद्यपि भरद्वाजाश्रमाच्चारप्रतिनिवृत्तिमत्तृतीयदिवस एव सुमंत्रप्रस्थानं तथापि तद्विनेऽप्यावशिष्टदिनपर्यंतं स्थि
त्या बहूनि युक्तं किमर्थं तत्र स्थितिस्तत्राह शब्दापयेदिति तत्समीपचरदुहमनुप्यमुखेनाकारयेदित्यर्थः ॥ ३ ॥ कैकेयीनिमित्तरामविवासनं सर्वक्षोभकरमभूदित्याह विषयेते इति तव देशे पुष्पमपि न वि
तथैव रामाश्रुमुखः कृतांजलिः स्थितो ब्रवीत् लक्ष्मणवाहुपालितः ॥ तथैव सीतारुदती तपस्विनी निरीक्षते राजरथं तथैव माम् ॥ ३७ ॥ ॥ इ० श्रीम० वा०
आ० अ० अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ममत्वश्चानिवृत्तस्य न प्रावर्तत वल्मनि ॥ उष्णमश्रुविमुंचंतो रामे संप्रस्थिते वनम् ॥ १ ॥ उभाभ्यां राजपु
त्राभ्यामथ कृत्वा हर्मजलिम् ॥ प्रस्थितो रथमास्याय तदुःखमपि धारयन् ॥ २ ॥ गुहेन सार्धं तत्रैव स्थितो स्मिदिवसान्वहन् ॥ आशयाय दिमां रामः पु
नः शब्दापयेदिति ॥ ३ ॥ विषयेते महाराज महाव्यसनकर्षिताः ॥ अपि वृक्षाः परिम्लानाः सपुष्पां कुरकोरकाः ॥ ४ ॥ उपतप्तोदकानद्यः पल्वलानि सरां
मिव ॥ परिशुष्कपलाशानिव नान्युपवनानि च ॥ ५ ॥ न च सर्पतिसत्त्वानि व्यालानप्रसरंति च ॥ रामशोकाभिभूतं तन्निष्कूजमिव तद्वनम् ॥ ६ ॥ लीन
पुष्करपत्राश्च नद्यश्च कलुषोदकाः ॥ संतप्तपद्माः पद्मिन्यो लीनमनविहंगमाः ॥ ७ ॥ जलजानि च पुष्पाणि माल्यानि स्थलजानि च ॥ नातिभांत्यल्पगंधी
निकलानि च यथा पुरम् ॥ ८ ॥ अत्रोद्यानानि शून्यानि प्रलीनविहगानि च ॥ न चाभिरामाना रामान्पश्यामि मनुजर्षभ ॥ ९ ॥ प्रविशंतमयोध्यायां न क
श्चिदभिनंदति ॥ नराराममपश्यंतो निःश्वसंति मुहुर्मुहुः ॥ १० ॥ देवराजरथं दृष्ट्वा विनाराममिहागतम् ॥ दूरादश्रुमुखः सर्वो राजमार्गे गतोजनः ॥ ११ ॥
कसितं अंकुरः शाखासु पल्लवोद्भेदः कोरकाः पुष्पमुकुलानि तैः सहिताः वृक्षाः अत्र सर्वत्र हेत्वंशे चोत्प्लावोऽध्या ॥ ४ ॥ उपतप्तोदकाः शुष्कोदकाः पलाशाः पर्णम् ॥ ५ ॥ सत्त्वानि प्राणिनः न सर्पतिन
प्रसरंतीत्यादावाहारार्थमपीति शेषः यतस्तत्प्राणि जातं रामशोकाभिभूतं तद्वनं मार्गस्थमत्यंतं पक्षिशब्दवन्निष्कूजमिव पक्षिशब्दरहितम् ॥ ६ ॥ लीनं संकुचितं पुष्करपत्रं न लीनीदलं यथा सुताः संतप्त
पद्माः शुष्कपद्माः पद्मिन्यः सरांसि विहंगमा अत्र जलपक्षिणः ॥ ७ ॥ स्थलजानि माल्यानि पुष्पाणि यथा पुरं यथा पूर्वम् ॥ ८ ॥ उद्यानानि पुष्पाटिकाः आरामान् कृत्रिमवनानि अनेन मनुष्या
णां सर्वशोभ्यंतदुःखवच्चक्रे मुक्तिकन्यायेनैव प्रतिपादितं बोध्यम् ॥ ९ ॥ तदेवाह प्रविशंतमिति ॥ १० ॥ देवेति संबुद्धिः राजरथं राज्ञस्तवरथं अश्रुमुखः अभूदिति शेषः ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ अव्यक्तमितिच्छेदः रामप्रवासजनितपीडयार्ताः परस्परसम्यक्नेक्षते इत्यर्थः ॥ १३ ॥ अन्योन्यं शत्रूणां तथा मित्राणां उदासीनजनस्य चार्ततयार्तत्वगुणसाम्येन विशेषं नोपलक्षये इत्यन्वयः
यद्यपि रामस्य स्वतो मित्रासंभवः कैकेयीकुञ्जयोस्तत्त्वस्यैव वशात्संभवे पितयोरार्तत्वभावः तथाप्यनयोः शत्रुत्वमनयोर्मित्रत्वमयमुदासीन इति भेदो न ज्ञायत इति तात्पर्यम् ॥ १४ ॥ आर्तस्वरप
रिस्तानविनिःश्वसितनिःस्वना दीर्घशब्दवन्निःश्वासयुक्तेति यावत् ॥ १५ ॥ पुत्रहीनापुत्रवियुक्ता कौसल्येव अनेन सर्वेषां रामेषु पुत्रवत्येव ध्वनितम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ राजा सर्वथा त्वयामहदकार्यं
कृतमिति मुमुक्षुः प्रायतं दीयात्युक्तिवचनैर्निर्णयाङ्गीकारेणोत्तरमाह कैकेय्येति पापाभिजनभावयापापकुलजयापापदेशजयापापाभिप्राययाच कुलेप्यभिजनो जन्मभूम्यामित्यमरः विनि
हस्यं विमानैः प्राभादैरवेक्ष्य रथमागतम् ॥ हाहाकारकृतानां योरामादर्शनकर्षिताः ॥ १२ ॥ आयतैर्विमलैर्नैत्रैश्च भुवे गपरिपुतैः ॥ अन्योन्यमभिवीक्षं
ते व्यक्तमार्ततराः स्त्रियः ॥ १३ ॥ नामित्राणां न मित्राणामुदासीनजनस्य च ॥ अहमार्ततया कंचिद्विशेषं नोपलक्षये ॥ १४ ॥ अप्रहृष्टमनुष्याच दीनं ना
गतुरङ्गमा ॥ आर्तस्वरपरिस्तानविनिःश्वसितनिःस्वना ॥ १५ ॥ निरानन्दामहाराजरामप्रवाजनातुरा ॥ कौसल्यापुत्रहीनेव अयोध्याप्रतिभाति मे
॥ १६ ॥ सूतस्य वचनं श्रुत्वा वाचा परमदीनया ॥ वाष्पोपहतया सूतमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ कैकेय्या विनियुक्तेन पापाभिजनभावया ॥ मयान
मंत्रकुशलैर्दृढैः सह समर्थितम् ॥ १८ ॥ न सुहृद्भिर्न चामात्यैर्मित्रयित्वास नैगमैः ॥ मया यमर्थः संमोहात्स्त्रीहेतोः सहसा कृतः ॥ १९ ॥ भवितव्यतया नू
नमिदं वाच्यमनं महत् ॥ कुलस्यास्य विनाशाय प्राप्तं सूतयदृच्छया ॥ २० ॥ सूतयद्यस्तितो किंचिन्मयापि सुरुतं कृतम् ॥ त्वंप्रापया शुभं रामं प्राणाः सं
त्वरयंति माम् ॥ २१ ॥ यद्यद्यापि ममैवाज्ञानिवर्तयतुराघवम् ॥ न शक्यामि विनारामं मुहूर्तमपि जीवितुम् ॥ २२ ॥ अथवापि महाबाहुर्गतो दूरं भवि
ष्यति ॥ मामेवरथमारोप्य शीघ्रं रामाय दर्शय ॥ २३ ॥ वृत्तदंष्ट्रं महेष्वासः क्रासौ लक्ष्मणपूर्वजः ॥ यदि जीवामि साध्येन पश्येयं सीतया सह ॥ २४ ॥
युक्तेन रामप्रवाजने इति शेषः न समर्थितं न विचारितम् ॥ १८ ॥ न जोऽनेकधा प्रयोगः शोकेन चित्तवैकल्यात् सहसा झटित्यविचारेणैव ॥ १९ ॥ भवितव्यतया अवश्यप्रापकदुरदृष्टवशात् वा इति
वैशब्दसमानार्थम् यदृच्छया दैवेच्छया ॥ २० ॥ यदियदिव अथवेति यावत् सुरुतं प्रियम् संत्वरयंति निष्क्रमितुमिच्छंतीति यावत् ॥ २१ ॥ मदाज्ञया भवान्गत्वाराघवं निवर्तयतु ननु भरताय त्वयारा
ज्यस्य वृत्तत्वात् त्वदाज्ञया मया कथं गतं व्यतत्राह अद्यापि ममैवाज्ञा यावद्भरतागमनमिति भावः निवृत्तौ हेतुर्नैत्यादि ॥ २२ ॥ पुनरपि रामनिवर्तनस्याशक्यत्वात् स्वनयनमेवाह अथवापीति ॥ २३ ॥
वृत्तदंष्ट्रः कुंदकुड्मलाकारदंष्ट्रः यदि जीवामीति तत्समीपगमनपर्यंतमपि जीवने संदेह इति भावः ॥ २४ ॥

अतोन्वितः शब्दार्थमाह इमामिति एवमत्यंतसन्निहितमरणकाले उत्तमलोकदस्यस्मरणाभ्याससंपादनाय भगवतात्मवियोगः पितुः संपादित इति तत्त्वम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ अपितचेतनः गतचेतनः
सुदुष्पारंशोकसागरमवगाढः प्रविष्टः अत्रवीत् शोकसागरत्वेनावर्णयदित्यर्थः ॥ २७ ॥ तदाह रामेत्यादि रामशोकरूपो महानावेगो वैपुल्यं यस्य सीताविरहरूपपारगतः तत्पारसंबंधः श्वसितरूप
ऊर्मियुक्तो महावर्तो यस्य सः बाष्पवेगरूपनदीजलैः आविलः ॥ २८ ॥ शोचिन्तूणां प्रकीर्णकेशा एव शैवालं यत्र कैकेय्येव वडवामुखं यत्र ॥ २९ ॥ अश्रुवेगप्रभवः पृष्ठीतपुरुषः अश्रुवेगोत्पादक इ

अतोनुकिंदुःखतरं योहमिक्ष्वाकुनंदनम् ॥ इमावस्थामापन्नो नेह पश्यामिराघवम् ॥ २५ ॥ हारामरामानुजहाहावैदेहितपस्विनि ॥ न मां जानीत दुः
खेन म्रियमाणमनाथवत् ॥ २६ ॥ स तेन राजा दुःखेन भृशमपितचेतनः ॥ अवगाढः सुदुष्पारंशोकसागरमवगाढः ॥ २७ ॥ रामशोकमहावेगः सीता
विरहपारगः ॥ श्वसितोर्मिमहावर्तो बाष्पवेगजलाविलः ॥ २८ ॥ बाहुविक्षेपमीनो सौविक्रंदितमहास्वनः ॥ प्रकीर्णकेशशैवालः कैकेयीवडवामुखः
॥ २९ ॥ ममाश्रुवेगप्रभवः कुब्जावाक्यमहाग्रहः ॥ वरखेलो नृशंसायारामप्रवाजनायतः ॥ ३० ॥ यस्मिन्वतनिमग्नो हं कौसल्येराघवं विना ॥ दुस्तरं
जीवता देवि मया यं शोकसागरः ॥ ३१ ॥ अशोभनं योहमिहाघराघवं दिदृक्षमाणो नलभे सलक्ष्मणम् ॥ इतीव राजा विलपन् महायशाः पपात तूर्णं श
यने मूर्च्छितः ॥ ३२ ॥ इति विलपति पार्थिवे प्रनष्टे करुणतरं द्विगुणं च रामहेतोः ॥ वचनमनुनिशम्य तस्य देवी भयमगमत्पुनरेव राममाता ॥ ३३ ॥
इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकांडे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ततो भूतोपसृष्टेव वेपमाना पुनः पुनः ॥ धरण्यांगतसत्त्वेव कौसल्यासू
तमवगाढः ॥ १ ॥ नयमां यत्र काकुस्थः सीतायत्र चलक्ष्मणः ॥ तान्विना क्षणमप्यग्रजीवितुं नोत्सहेत्यहम् ॥ २ ॥ निवर्तय रथं शीघ्रं दंडकान्नय मामपि ॥
अथ तान् नानुगच्छामि गमिष्यामि यमक्षयम् ॥ ३ ॥ बाष्पवेगोपहतयासवाचा सज्जमानया ॥ इदमाश्वासयन् देवीं सूतः प्रांजलिरवगाढः ॥ ४ ॥

त्यर्थः नृशंसायाः कैकेय्याः वरखेलो मया दायस्य यतः रामप्रवाजनसमुद्रात्कालकूटमिव जातेति कृतकः अन्येतु रामप्रवाजनमेव आयतं विस्तारो यस्य सरामप्रवाजनायत इत्यर्थमाहुः ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ दिदृक्षमाणो यद्वाघवं द्रष्टुं नलभे तदशोभनं मम महत्पापम् पापजन्यं तददर्शनमिति यावत् ॥ ३२ ॥ रामहेतोरिति विलपति पार्थिवे प्रनष्टे मूर्च्छिते सति तस्य करुणतरं वचनं निशम्य देवी द्विगुणं
नयमुपागमत् जन्तुवियोगदुःखस्यापारस्य संभावनया ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥
तत इति भूतोपसृष्टेव भूताविष्टेव गतसत्त्वेव गतासुरिव धरण्यां पतितेति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ अथ यदि ॥ ३ ॥ ४ ॥

संयमसावेगम् ॥ ९ ॥ रामस्यपादौपरिचरन्परलोकमाराधयतिसंपादयति ॥ ६ ॥ अभीतेतिच्छेदः विस्रंभःप्रणयः ॥ ७ ॥ कृतंवनवासकृतंदैन्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ बालेवेति दुःखापरिज्ञानेनो
पमा तस्यादेहाद्यजिमानाभावान्नाधिजंदुःखमितिभावः अवालचंद्रेत्यादिच्छेदः रामारामेरामरूपेआरामेइत्यर्थः भिन्नपदेवा ॥ १० ॥ रामहीनाऽयोध्यायथावनंतथाभवेदित्यन्वयः ॥ ११ ॥
नदीनांगतिरामनगरदक्षांश्चदृष्ट्वारामंवालक्ष्मणंवापृच्छतिपृष्ट्वाचजानाति अयोध्यातःकोशमात्रेविद्यमानंविहारंसंश्रितायथारमतेस्मतथैववनेपिअरमतेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ इदमेवसीतायाः
त्यजशोकंचमोहंचसंभ्रमंदुःखजंतथा ॥ व्यवधूयचसंतापंवनेवत्स्यतिराघवः ॥ ५ ॥ लक्ष्मणश्चापिरामस्यपादौपरिचरन्वने ॥ आराधयतिधर्मज्ञः
परलोकंजितेंद्रियः ॥ ६ ॥ विजनेपिवनेसीतावासंप्राप्यगृहेष्विव ॥ विस्रंभंलभतेऽभीतारामेविन्यस्तमानसा ॥ ७ ॥ नास्यादैन्यंरुतांकंचित्सुसूक्ष्मम
पिलक्ष्यते ॥ उचितेवप्रवासानांवैदेहीप्रतिभातिम ॥ ८ ॥ नगरोपवनंगत्वायथास्मरमतेपुरा ॥ तथैवरमतेसीतानिर्जनेषुवनेष्वपि ॥ ९ ॥ बालेवरमते
सीतावालचंद्रनिभानना ॥ रामारामेत्यदीनात्माविजनेपिवनेसती ॥ १० ॥ तद्गतंहृदयंयस्यास्तदधीनंचजीवितम् ॥ अयोध्याहिभवेदस्यारामही
नातथावनम् ॥ ११ ॥ परिपृच्छतिवैदेहीग्रामांश्चनगराणिच ॥ गतिंदृष्ट्वानदीनांचपादपान्विविधानपि ॥ १२ ॥ रामंवालक्ष्मणंवापिदृष्ट्वाजानातिजा
नकी ॥ अयोध्याकोशमात्रेणविहारमिवसंश्रिता ॥ १३ ॥ इदमेवस्मराम्यस्याःसहसैवोपजल्पितम् ॥ कैकेयीसंश्रितंजल्पनेदानींप्रतिभातिमाम् ॥ १४ ॥
ध्वंसयित्वातुतद्वाक्यंप्रमादात्पर्युपस्थितम् ॥ ह्लादनंवचनंसूतोदेव्यामधुरमब्रवीत् ॥ १५ ॥ अध्वनावातवेगेनसंभ्रमेणातपेनच ॥ नविगच्छतिवैदे
त्याश्चंद्रांशुसदृशीप्रभा ॥ १६ ॥ सदृशंशतपत्रस्यपूर्णचंद्रोपमप्रभम् ॥ वदनंतद्ददानीयावैदेत्यानविकंपते ॥ १७ ॥ अलत्तरसरक्ताभावलत्तरसव
जितौ ॥ अद्यापिचरणौतस्याःपद्मकोशसमप्रभौ ॥ १८ ॥

संबन्धिइदमेवप्रस्तुतवृत्तांतजातमेवस्मरामि कैकेयीसंश्रितंकैकेयीमुद्दिश्यप्रवृत्तम् सहसाहठेन सीतयातस्याःपरमदुःखकारिणीत्वात्मांप्रतियत्तद्विषयंजल्पंवाक्यमुपजल्पितमुक्तंतदिदानींमांनप्र
तिज्ञात्येवइत्येवंहंपेणप्रमादात्पर्युपस्थितंमुखान्निर्गतंकैकेयीविषयंसीतावाक्यंध्वंसयित्वाव्यवहारांतरेणानुक्तप्रायमिवकृत्वादेव्याःकौसल्यायाह्लादनंमधुरंवचनंसूतोऽब्रवीदित्याहकविः ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ वदान्यायाःदान्याःबलुवाचश्च वदान्योबलुवागपि नविकंपतेम्लानतानयाति ॥ १७ ॥ अलत्तरसर्वाजितावपितद्रसरक्तकांती स्वभावरक्ततयापद्मकोशसमप्रभौननुमार्ग
तिप्रयुक्तकाठिन्यभाजौ ॥ १८ ॥

सत्यरूपं परमार्थं रूपं तन्मन्त्रीणां वाक्यं निशामयन् शोकेन प्रदीप्त इव स नराज गृहं विवेश अत्र श्लोकद्वये तीर्थकतकादिव्याख्यानात्यंतं समं जसेत्युपेक्षिता ॥ २३ ॥ स इति परिचयं नूतनम् ॥ २४ ॥ प्रत्यवेदयत् विस्तरेण प्रतिपादनमग्रे भविष्यति ॥ २५ ॥ २६ ॥ आविर्द्भुः खविहृतम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अद्येति इमं दुःखसाधनं पुत्रप्रवासनरूपमनयं कृत्वा अर्था किञ्चपत्रपसिलज्जसे यन्न प्रतिभाषसे तस्माच्छ्लोकं विधूयोत्तिष्ठ ते सुकृतं सत्यपरिपालनरूपं पुण्यमस्तु किञ्च एवं शोके त्वया क्रियमाणे तव सहायता सहायसमूहः परिजनः सर्वोपनिष्यात् ॥ त्वच्छ्लोकेन सर्वोपनिष्येदित्यर्थः

सत्यरूपं तु तद्वाक्यं नराजमन्त्रीणां निशामयन् ॥ प्रदीप्त इव शोकेन विवेश सहसा गृहम् ॥ २३ ॥ स प्रविश्याष्टमीं कक्ष्यां राजानं दीनमातुरम् ॥ पुत्रशोकपरिचूनमपश्यत्पादुरे गृहे ॥ २४ ॥ अभिगम्य तमासीनं राजानमभिवाद्य च ॥ सुमंत्रो रामवचनं यथोक्तं प्रत्यवेदयत् ॥ २५ ॥ स तूष्णीमेव तच्छ्रुत्वा राजा विद्रुतमानसः ॥ मूर्च्छितो न्यपतद्भूमौ रामशोकाभिपीडितः ॥ २६ ॥ ततो तः पुरमाविर्द्भुः मूर्च्छिते पृथिवीपतौ ॥ उच्छ्रित्य बाहू चुक्रोशत्पतौ पतितेक्षितौ ॥ २७ ॥ सुमित्रया तु सहिता कौसल्या पतितं पतिम् ॥ उत्थापयामास तदा वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २८ ॥ इमंतस्य महाभाग दूतं दुष्करकारिणः ॥ वनवासादनुप्राप्तं कस्मान्न प्रतिभाषसे ॥ २९ ॥ अद्ये मम नयं कृत्वा व्यपत्रपसिराघव ॥ उत्तिष्ठ सुकृतं ते सुशोकेन स्यात्सहायता ॥ ३० ॥ देवयस्याभयाद्रामं नानुपृच्छसि सारथिम् ॥ नेह तिष्ठति कैकेयी विश्रब्धं प्रतिभाष्यताम् ॥ ३१ ॥ सा तथोक्त्वा महाराजं कौसल्या शोकलालसा ॥ धरण्यानि पपाता शुबाप्यविपुतभाषिणी ॥ ३२ ॥ विलपन्ती तथा हृष्टा कौसल्या पतितां भुवि ॥ पतिचावेक्ष्य ताः सर्वाः समन्ताद्गुरुदुःखियः ॥ ३३ ॥ ततस्तमंतः पुरनादमुत्थितं समीक्ष्य वृद्धा स्तरुणा श्रमानवाः ॥ खियश्च सर्वारुरुदुःसमंततः पुरं तदासीत्पुनरेव संकुलम् ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रत्याश्वस्तो यदाराजामोहात्प्रत्यागतस्मृतिः ॥ तदा जुहावतं सूतं रामवृत्तांतकारणान् ॥ १ ॥

॥ ३० ॥ कैकेयीभयान्नपृच्छामीति चेत्तत्राह ॥ देवेति विश्रब्धनिःशंकम् ॥ ३१ ॥ विपुतभाषिणी गृद्धभाषिणी ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामाभिरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रत्याश्वस्त इति प्रत्याश्वस्तः कृतोपचारः मोहात् मोहं परित्यज्य प्रत्यागतस्मृतिः प्रत्यागतसंज्ञः प्रत्यागतः पुनरिति पाठेऽप्ययमेवार्थः रामवृत्तांतकारणान् आ जुहाव रामवृत्तांतं प्रष्टुम् ॥ १ ॥

॥ २ ॥ नवग्रहं नवनूतनोद्योयहणं यत्नतः द्विपमिव विनिःश्वसंतं अस्वस्थं स्वीयमध्येन स्थितं कुंजरमिव ध्यायंतम् ॥ ३ ॥ रजसामागं रजसा परमार्तवत्परमार्तार्हिवच उवाच ॥ ४ ॥ वत्स्यति वनवा
सकालस्य वदुदीर्घत्वाद्द्विप्यप्रयोगः ॥ ५ ॥ दुःखस्यानुचितोऽपि दुःखं प्राप्नोति शयनमुत्तमम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ व्यालैरजगैः मृगैर्व्याघ्रादिभिः ॥ ८ ॥ रथादवरोहकथं पादैर्गतौ ॥ ९ ॥ अश्विनाविव
मंदरं मंदरान्यकार्ष्यमात्राद्वनसादृश्यम् ॥ १० ॥ ११ ॥ आसितादयोभावे निष्ठांताः एतेन आसनादिव्यापारश्रवणेन ययातिरिव साधुषु स्वर्गात्पतन् ययातिर्मासाधुषु पातयेतींद्रप्रार्थयित्वा य

तदासूतो महाराजं कृतां जलिरुपस्थितः ॥ राममेवानुशोचंतं दुःखशोकसमन्वितम् ॥ २ ॥ वृद्धं परमसंतपं न वग्रहमिव द्विपम् ॥ विनिःश्वसंतं ध्यायंत
मस्वस्थमिव कुंजरम् ॥ ३ ॥ राजातुरजसासूतं ध्वस्तांगं समुपस्थितम् ॥ अश्रुपूर्णमुखं दीनमुवाच परमार्तवत् ॥ ४ ॥ कनुवत्स्यति धर्मात्मा वक्षमूलमु
पाश्रितः ॥ सौम्यं तमुखितः सूतकिमशिष्यतिराघवः ॥ ५ ॥ दुःखस्यानुचितो दुःखं सुमंत्रशयनोचितः ॥ भूमिपालात्मजो भूमौ शेते कथमनाथवत् ॥ ६ ॥
ययांतमनुयांति स्म पदातिरथ कुंजराः ॥ सवत्स्यति कथं रामो विजनं वनमाश्रितः ॥ ७ ॥ व्यालैर्मृगैराचरितं कृष्णसर्पनिषेवितम् ॥ कथं कुमारौ वैदेत्या
सार्धं वनमुपाश्रितौ ॥ ८ ॥ सुकुमार्यातिपस्विन्या सुमंत्रसहसीतया ॥ राजपुत्रौ कथं पादैरवरोह्य रथादौ ॥ ९ ॥ सिद्धार्थः खलु सूतत्वं येन दृष्टौ ममात्म
जौ ॥ वनांतं प्रविशंतौ तावदश्विनाविवमंदरम् ॥ १० ॥ किमुवाच च चो रामः किमुवाच च लक्ष्मणः ॥ सुमंत्रवनमासाद्य किमुवाच च मैथिली ॥ ११ ॥
आसितं शयितं भुक्तं सूतरामस्य कीर्तय ॥ जीविष्याम्यहमेतेन ययातिरिव साधुषु ॥ १२ ॥ इति सूतो नरेन्द्रेण चोदितः सज्जमानया ॥ उवाच वाचाराजा
नं सवाष्पपरिवद्धया ॥ १३ ॥ अब्रवीन्मे महाराज धर्ममेवानुपालयन् ॥ अंजलिराघवः कृत्वा शिरसाभिप्रणम्य च ॥ १४ ॥ सूतमद्वचनात्तस्य तातस्य
विदितात्मनः ॥ शिरसा वंदनीयस्य वंद्यौ पादौ महात्मनः ॥ १५ ॥

थासाधुषु पतितस्तद्वार्तया सुखजीवनो जातः एवं स्वर्गतुल्यात्पुत्रसंयोगाद्भूष्यस्य भवत्लक्षणसाधुसमागमात्पुत्रवार्ताश्रवणेन जीविष्यामीति भावः ॥ १२ ॥ सज्जमानयाः खलं त्या वाष्पपरिवद्धया
कंठगतवाष्पनिरुद्धया ॥ १३ ॥ हे महाराज राघवो धर्ममेवानुपालयंस्तत्पालनाद्वेतोरब्रवीद्वक्ष्यमाणं वचः तदाह हे सूतमयतिनिधित्वेन राज्ञः अंजलिं कृत्वा तथैव शिरसान्वाविदितात्मनः लोके धर्म
ठत्वेन प्रसिद्धस्य शिरसा वंदनयोग्यस्य राज्ञः पादौ मद्वचनाद्भामोभिवादयत इत्युक्त्वा मयतिनिधित्वेन वंद्यौ ॥ १४ ॥ १५ ॥

ततः सर्वमंतःपुरं त्वयामद्वचनात् रामो वः सर्वाविशेषेणारोग्यं पृच्छतीति वाच्यं यथार्हं यथायोग्यं तासां मदभिवादनं च वाच्यम् ॥ १६ ॥ ततो मम माता कौसल्या मद्वचनात् कुशलं प्रणामं धर्मोऽप्रमादं च वक्तव्या किंचैनामिदं वक्ष्यमाणं विशिष्य ब्रूयाः कितदित्याह धर्मेत्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥ अभिमानः प्रधानमहिषीत्वप्रयुक्तोऽहंकारः मानस्तत्प्रयुक्त इतरतिरस्कारकश्चित्तविकारः मातृष्वित्यस्य मदीयास्विति शेषः अनुगतो राजा यस्यास्तां कैकेयी हे अंब आर्यां श्लाघ्यां कारय धारयेति पाठेऽप्ययमेवार्थः तथा सह माविरोत्सीरित्यर्थः ॥ १९ ॥ भरते च राजवृत्तिः कायति च हेतुः अज्येष्ठा अपिराजानो हि निश्चयेन पूज्या इति यावत् राजधर्ममनुस्मर अर्थज्येष्ठा हीति पाठे अर्थेन राज्यरूपार्थेन ज्येष्ठा हियतोऽतः पूज्या इति शेषः इति राजधर्ममनुस्मरेति कतककृत्तुराजानमनुराज्ञः

सर्वमंतःपुरं वाच्यं मूतमद्वचनात् त्वया ॥ आरोग्यमविशेषेण यथार्हमभिवादनम् ॥ १६ ॥ माता च मम कौसल्या कुशलं चाभिवादनम् ॥ अप्रमादं च वक्तव्या ब्रूयाश्चैनामिदं वचः ॥ १७ ॥ धर्मनित्या यथाकालमन्यगारपराभव ॥ देवि देवस्य पादौ च देववत्परिपालय ॥ १८ ॥ अभिमानं च मानं च त्यक्त्वा वर्तस्व मातृषु ॥ अनुराजानमार्यां च कैकेयीं मं वकारय ॥ १९ ॥ कुमारं भरतं वृत्तिर्वर्तितव्या च राजवत् ॥ अप्यज्येष्ठा हिराजानो राजधर्ममनुस्मर ॥ २० ॥ भरतः कुशलं वाच्यो वाच्यो मद्वचनेन च ॥ सर्वास्वेव यथान्यायं वृत्तिवर्तस्व मातृषु ॥ २१ ॥ वक्तव्यश्च महाबाहु रिक्ष्वाकुकुलनंदनः ॥ पितरं यौवराज्यस्यो राजस्य मनुपालय ॥ २२ ॥ अतिक्रान्तवयाराजामास्मै नंत्यपरोरुधः ॥ कुमारराज्ये जीवस्व तस्यैवाज्ञाप्रवर्तनात् ॥ २३ ॥ अब्रवीच्चापि मां भूयो भृशमश्रूणि वर्तयन् ॥ मातेव मम माता ते द्रष्टव्या पुत्रगर्धिनी ॥ २४ ॥ इत्येवं मां महाबाहुर्बुवन्नेव महायशः ॥ रामो राजीवपत्राक्षो भृशमश्रूण्य वर्तयन् ॥ २५ ॥ लक्ष्मणस्तु मुसंकुहो निःश्वसन् वाक्यमब्रवीत् ॥ केनायमपराधेन राजपुत्रो विवासितः ॥ २६ ॥

पश्चात् आर्यां कैकेयीं मभिवादेत्यर्थः कैकेयीमभिवादेति पाठः कुमारचेत्यादिप्राग्भूतं कैकेय्यावरबलेनाधिकत्वात् भरतस्य च राजदत्तार्थवत्त्वेन ज्येष्ठत्वात् तयोरभिवादनं वायायुक्तं तद्वैमुस्य निवृत्तये च राजधर्ममनुस्मरेत्याह ॥ २० ॥ भरतो मद्वचनेन कुशलं वाच्यः सर्वासु मातृषु न्यायमनतिक्रम्य वर्तित्वेति वाच्यः ॥ २१ ॥ वक्तव्यश्चेति भरत इति शेषः राज्यस्थं प्रधानराज्यस्थम् ॥ २२ ॥ व्यपरोरुधः राज्याद्वंशयेत्यर्थः तस्यैवाज्ञाप्रवर्तनात् मदन्यहाय तस्यैवाज्ञाप्रवर्तयन् कुमारराज्ये जीवस्व तोषंकुरु ॥ २३ ॥ अब्रवीदित्यादिवाक्यं भरतं प्रत्येव अब्रवीदित्यादिश्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमिति कतकः ॥ २४ ॥ २५ ॥ अथ लक्ष्मणवाक्यमाह लक्ष्मण इति केनेत्यादिसार्धसप्तश्लोकास्तद्वचः ॥ २६ ॥

वा० रा०

॥ ९८ ॥

येन विवासनेन वयं पीडितास्तद्विवासनं राजानुकार्यं वा कार्यमिवाकार्यं कृतम् कैकेय्यालघुशासनं आश्रुत्य प्रतिज्ञायकृतम् यद्वा तद्विवासनं कृतं कार्यं कर्तुं योग्यं वा भवतु अकार्यं कर्तुं योग्यं वा भवतु
अस्माकं नृपीडासर्वार्थवैवर्त्यः ॥ २७ ॥ उक्तमेवार्थं प्रकारान्तरेणाह यदीति यदि यद्वा प्रव्राजितस्तल्लोभरूपेण कारणेन कैकेय्याकारितम् यद्वा कैकेय्ये प्रतिश्रुतवरदाननिमित्तकं वा भवतु सर्वथा
दुष्कृतं कृतं अनुचितं कृतम् एतद्यतिरिक्तं वरयेति सुवचत्वात् वरदानकाले विशिष्यनियोगाभावाच्च पतित्वेन भार्याशिक्षणे समपाधिकाराच्च ॥ २८ ॥ ननु देवप्रेरणयेदं जातमिति न दोषो राज्ञ इत्या
शङ्क्य निरपराधपुत्रत्यागे दोषस्त्वयं राज्ञ इत्याह इदमिति ईश्वरस्य कृते ईश्वरप्रेरणायां सत्यायथाकामं ईश्वरेच्छामनतिक्रम्येदं तावत्कृतं भवतु नाम तथापि तुरामस्य परित्यागे हेतुभूतं दोषं न पश्यामि

राजानुखलु कैकेय्यालघुचाश्रुत्य शासनम् ॥ कृतं कार्यं मकार्यं वा वयं येनाभिपीडिताः ॥ २७ ॥ यदि प्रव्राजितो रामो लोभकारणकारितम् ॥ वरदान
निमित्तं वा सर्वथा दुष्कृतं कृतम् ॥ २८ ॥ इदं तावद्यथाकाममीश्वरस्य कृते कृतम् ॥ रामस्य तु परित्यागेन हेतुमुपलक्षये ॥ २९ ॥ असमीक्ष्य समारब्धं
विरुद्धं बुद्धिलाघवान् ॥ जनयिष्यति संक्रोशं राघवस्य विवासनम् ॥ ३० ॥ अहं तावन्महाराजे पितृत्वं नोपलक्षये ॥ भ्राता भर्ता च बंधुश्च पिता च मम
राघवः ॥ ३१ ॥ सर्वलोकप्रियं त्यक्त्वा सर्वलोकहिते रतम् ॥ सर्वलोको नुरज्येत कथंचानेन कर्मणा ॥ ३२ ॥ सर्वप्रजाभिरामं हिरामं प्रव्राज्य धार्मिकम् ॥
सर्वलोकविरोधेन कथं राजा भविष्यति ॥ ३३ ॥ जानकी तु महाराजनिःश्वसंती तपस्विनी ॥ भूतोपहतचित्ते वविष्ठिता विस्मृता स्थिता ॥ ३४ ॥ अह
पृपूर्वव्यसनाराजपुत्री यशस्विनी ॥ तेन दुःखेन रुदती नैव मां किंचिदब्रवीत् ॥ ३५ ॥ उदीक्षमाणा भर्तारं मुखेन परिशुष्यता ॥ मुमोच सहसा वाप्यं प्र
यांतमुपवीक्ष्य सा ॥ ३६ ॥

अतः केवलं बुद्धिलाघवान् असमीक्ष्य उचितानुचितमनवेक्ष्य विरुद्धं धर्मशास्त्रविरुद्धं मारब्धं रामविवासनं संक्रोशं इह परत्र च दुःखं जनयिष्यत्येव निर्हेतुकपुत्रदारत्यागस्योपपातके पुगणनादिति भावः
॥ २९ ॥ ३० ॥ गुरोरेष्यवल्लिप्तस्य कार्यकार्यमजानतः उत्पद्यति पन्नस्य परित्यागो विधीयते इति वचनार्थं तद्विनिधायाह अहमिति भर्ता स्वामी पिता चेति ज्येष्ठो भ्राता पितुः सम इत्युक्तेः वस्तुतस्तु
केवलमायिकत्वाल्लक्ष्मणादिशरीराणां तेषामेव मुक्तौ न दोष इति बोध्यम् ॥ ३१ ॥ सर्वलोकप्रियं त्यक्त्वा स्थिते त्वयि प्राक्सर्वलोकहिते रते संप्रति सर्वलोकाहिते अरते वा अनेन कूरेण कर्मणा सर्व
लोकः कथमनुरज्येत सर्वलोकहिते रतमिति पाठे रामविशेषणं सर्वलोकप्रियत्वे हेतुतयेति बोध्यम् ॥ ३२ ॥ कथं राजा भविष्यति पितेति शेषः इत्येवं राजानं ब्रूहीति लक्ष्मणोऽवोचदित्यर्थः ॥ ३३ ॥
विस्मृता विस्मृतं सर्वप्रयोजनेन स्थिता आश्चर्यमन्यमानेन वविष्ठिता स्थिता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

शक्ष्यामजीवितुम् जीवनसाधनफलादिसंपत्तेः ॥ ७ ॥ आढकचतुष्टयद्रोणस्तत्रमाणमधुपूर्णानिमधूनिमधुपटलानि मधुकारीभिःमधुमक्षिकाभिः नगेष्टक्षे ॥ ८ ॥ नत्पूहःदत्पूहः पुष्पसंस्तरसं
कटेपुष्पैःकृतेनसंस्तरेण आच्छादनेनसंकटेनिविडेवनोद्देशे ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ संपन्नसरसोदकंस्वादूदकसहितम् ॥ १३ ॥ सुतरांआजीवोजीवनोपायोयस्मिन् ॥ १४ ॥ अयंवासो

पश्यभलातकान्वित्वान्नरैरनुपसेवितान् ॥ फलपुष्पैरवनतान्नूनंशक्ष्यामजीवितुम् ॥ ७ ॥ पश्यद्रोणप्रमाणानिलंबमानानिलक्ष्मण ॥ मधूनिमधु
कारीभिःसंभृतानिनगेनगे ॥ ८ ॥ एषकोशतिनत्पूहस्तंशिखीप्रतिकूजति ॥ रमणीयेवनोद्देशेपुष्पसंस्तरसंकटे ॥ ९ ॥ मातंगयूथानुसृतंपक्षिसंधानु
नादितम् ॥ चित्रकूटमिमंपश्यप्रवृद्धशिखरगिरिम् ॥ १० ॥ समभूमितलेरम्येद्रुमैर्वहुभिरावृते ॥ पुण्येरस्यामहेतातचित्रकूटस्यकानने ॥ ११ ॥
ततस्तौपादचारेणगच्छंतौसहसीतया ॥ रम्यमासेदतुःशैलंचित्रकूटमनोरमम् ॥ १२ ॥ तंतुपर्वतमासाधनानापक्षिगणायुतम् ॥ बहुमूलफलंरम्यं
संपन्नसरसोदकम् ॥ १३ ॥ मनोज्ञायंगिरिःसौम्यनानाद्रुमलतायुतः ॥ बहुमूलफलोरम्यःस्वाजीवःप्रतिभातिमे ॥ १४ ॥ मुनयश्चमहात्मानोवसंत्य
स्मिन्शिलोच्चये ॥ अयंवासोभवेत्तातवयमत्रवसेमहि ॥ १५ ॥ इतिसीताचरामश्चलक्ष्मणश्चकृतांजलिः ॥ अभिगम्याश्रमंसर्वेवाल्मीकिमभिवा
दयन् ॥ १६ ॥ तान्महर्षिःप्रमुदितःपूजयामासधर्मवित् ॥ आस्यतामितिचोवाचस्वागतंतंनिवेद्य च ॥ १७ ॥ ततोब्रवीन्महाबाहुर्लक्ष्मणंलक्ष्मणाग्र
जः ॥ सन्निवेद्ययथान्यायमात्मानमृषयेप्रभुः ॥ १८ ॥ लक्ष्मणानयदारूणिदृढानिचवराणि च ॥ कुरुष्ववसथंसौम्यवासेमेऽभिरतंमनः ॥ १९ ॥ त
स्यतद्वचनंश्रुत्वासौमित्रिर्विविधान्द्रुमान् ॥ आजहारततश्चक्रेषणशालामरिंदमः ॥ २० ॥ तानिष्ठितांबद्धकटांदृष्ट्वारामःसुदर्शनाम् ॥ शुश्रूषमाण
मेकाग्रमिदंवचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ऐणेयंमांसमाहृत्यशालांयक्ष्यामहेवयम् ॥ २२ ॥

जवेत्वासयोऽयोभवेत् ॥ १५ ॥ वाल्मीकिमभिवादयन्अभ्यवादयन् चित्रकूटेस्थितएववाल्मीकीरामराज्यप्राप्तिसमयेतमसातीरंगतइतिनिविरोधइतिप्राश्नः प्राचेतसाद्यंवाल्मीकिरन्यएवेति
तत्त्वम् ॥ १६ ॥ तंरामंप्रतिस्वागतंस्वागतप्रश्नंनिवेद्यविज्ञाप्य ॥ १७ ॥ आत्मानंसंनिवेद्यअमुकपुत्रःअमुकहेतौरागतोस्मीत्युक्त्वा ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ निष्ठितांअंतर्बहिःकाष्ठभिर्यासुप्रतिष्ठा
पिताम् बद्धकटांबद्धकवाटाम् छांदसोवर्णलोपः यद्वा बद्धच्छदिपम् बद्धःकटोवर्षावारकोयस्यामित्यर्थात् एकाघंलक्ष्मणम् ॥ २१ ॥ शालांपर्णशालाधिष्ठानदेवताम् ॥ २२ ॥

वास्तुशमनं वास्तुशान्तिः चिरजीविभिः चिरजीवित्वेच्छावद्भिः ॥ २३ ॥ पशुबधदोषशंकां वारयति कर्तव्य इति यज्ञार्थपशुहिंसानदोषइति भावः शास्त्रदृष्टः शास्त्रबोधितः धर्मशास्त्रबोधितकर्तव्यत्व
रूपः ॥ २४ ॥ ऐणेयं नृगमांसम् एतच्छालां एनां शालान्तदधिष्ठातृशिविपर्जन्यादिपंचाशदेवताः ॥ २५ ॥ अयंसौम्यो मुहूर्तः दिवसश्चायंध्रुवसंज्ञकः ॥ २६ ॥ निष्टमं नितरांतं मंलिन्नशोणितं उपरतरु
चिरस्यंदम् ॥ २७ ॥ सर्वः सर्वकर्माहः समस्तांगः शिरःपादादिसर्वांगोपेतः श्रितः पक्कः ॥ २८ ॥ गुणवान्कर्मापेक्षितप्रायत्यादिगुणवान् ॥ २९ ॥ सत्रावसानिकान्यागसमाप्तिप्रयोजनान्मंत्रान्गृही

कर्तव्यं वास्तुशमनं सौमित्रे चिरजीविभिः ॥ मृगं हत्वा नयक्षिप्रं लक्ष्मणे हशुभेक्षण ॥ २३ ॥ कर्तव्यः शास्त्रदृष्टो हिविधिर्धर्ममनुस्मर ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञा
यलक्ष्मणः परवीरहा ॥ २४ ॥ चकार च यथोक्तं हितं रामः पुनरब्रवीत् ॥ ऐणेयं श्रपयस्वैतच्छालां यक्ष्यामहे वयम् ॥ २५ ॥ त्वरसौम्यमुहूर्तो यंध्रुवश्चदिव
सोत्थयम् ॥ सलक्ष्मणः कृष्णमृगं हत्वामेध्यं प्रतापवान् ॥ २६ ॥ अथ चिक्षेप सौमित्रिः समिद्धे जातवेदसि ॥ तत्तु पक्वं समाज्ञाय निष्टमं लिन्नशोणितम्
॥ २७ ॥ लक्ष्मणः पुरुषव्याघ्रमथ राघवमब्रवीत् ॥ अयंसर्वः समस्तांगः श्रितः कृष्णमृगो मया ॥ २८ ॥ देवतादेवसंकाशयजस्वकुशलोत्थसि ॥ रामः
स्नात्वा तु नियतो गुणवान् जपकोविदः ॥ २९ ॥ संग्रहेणाकरोत्सर्वान्मंत्रान्सत्रावसानिकान् ॥ इष्ट्वा देवगणान्सर्वान्विवेशावसथं शुचिः ॥ ३० ॥ बभू
व च मनाह्लादो रामस्यामिततेजसः ॥ वैश्वदेवबलिरुत्वारौद्रवैष्णवमेव च ॥ ३१ ॥ वास्तुसंशमनीयानि मंगलानि प्रवर्तयन् ॥ जपंचन्यायतः कृत्वा
स्नात्वा नद्यां यथाविधि ॥ ३२ ॥ पापसंशमनं रामश्चकार बलिमुत्तमम् ॥ वेदिस्थलविधानानि चैत्यान्यायतनानि च ॥ आश्रमस्यानुरूपाणि स्थाप
यामास राघवः ॥ ३३ ॥ तां वृक्षपर्णच्छदनां मनोज्ञां यथाप्रदेशं सुरुतानि वाताम् ॥ वासाय सर्वे विविशुः समेताः सभां यथा देवगणाः सुधर्माम् ॥ ३४ ॥

त्वासेयहेण वास्तुशान्त्याद्यकरोत् ॥ ३० ॥ एवं गृहाधिष्ठितदेवतापूजामुक्त्वा पुनः स्नानपूर्वकं वैश्वदेवादिप्रकारमाह वैश्वदेवेत्यादि ॥ ३१ ॥ वास्तुसंशमनीयानि वास्तुदोषशमनार्थं मंगलानि मंगल
पाठादीनि ॥ ३२ ॥ पापसंशमनं पापशमनसाधनं बलिवैश्वदेवबलिमित्युपसंहारेण वादः वेदिस्थलानां बलिहरणवेदिस्थलानां अष्टदिग्वातिनां विधानानि चैत्यदंगणपत्यायतनम् आयतनानि विष्णवा
देः अनुरूपाणि सूक्ष्ममार्गेणेत्यावत् ॥ ३३ ॥ वृक्षपर्णैः कृतं छदनं छादनं यस्यांताम् ॥ ३४ ॥

मृगपक्षि जुष्टानां नदीमासाद्य लटः ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवंपरामव्या
 पारमुक्ता विस्मृतसुमंत्रव्यापारमाह कथयित्वेति रामेदक्षिणतीरस्थे सुमंत्रेण सह दुःखार्तो गुहश्चिरं रामगुणान्कथयित्वा रामभद्रे दृष्टिपथादतिक्रान्तेन सह स्वगृहं जगाम ॥ १ ॥ भरद्वाजाभिगमनं
 रामादीनां भरद्वाजमुद्दिश्य गमनम् सभाजनं भरद्वाजेनेति शेषः सहासनमिति पाठांतरम् तत्रस्थैः शृंगवेरपुरस्थैर्गुहप्रेषितचारैः करणभूतस्तन्मुखेनाभिलक्षितं ज्ञातं कृत्वा गुहानुज्ञातः सुमंत्रो ययौ इत्य
 न्वयः गंगोत्तरणतृतीयदिवसे भरद्वाजाश्रमात्पतिनिवृत्तदूतमुखान्तावत्यर्थतंतदुत्तं ज्ञात्वा तद्दिन एव शृंगवेरपुरात्सुमंत्रस्य प्रतिनिवृत्तिरिति बोध्यम् अतएव रामस्य निर्गमदिनाद्विनेषे धरात्रके हाहा
 सुरम्यमासाद्य तु चित्रकूटं नदीं च तामाल्यवतीं सुतीर्थी ॥ ननंददृष्टो मृगपक्षि जुष्टां जहौ च दुःखं पुरविप्रवासात् ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा
 त्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कथयित्वा तु दुःखार्तः सुमंत्रेण चिरं सह ॥ रामेदक्षिणकूलस्थे जगाम स्वगृहं
 गुहः ॥ १ ॥ भरद्वाजाभिगमनं प्रयागे च सभाजनम् ॥ आगिरेर्गमनं तेषां तत्रस्थैरभिलक्षितम् ॥ २ ॥ अनुज्ञातः सुमंत्रो ययौ जयित्वा हयोत्तमान् ॥ अ
 योध्यामेवनगरीं प्रययौ गाढदुर्मनाः ॥ ३ ॥ सवनानि सुगंधानि सरितश्च सरांसि च ॥ पश्यन्त्यतो ययौ शीघ्रं ग्रामाणि नगराणि च ॥ ४ ॥ ततः सायाह्नसम
 ये द्वितीयेऽहनि सारथिः ॥ अयोध्यां समनुप्राप्य निरानंदं ददृश ह ॥ ५ ॥ स शून्यामिव निःशब्दां दृष्ट्वा परमदुर्मनाः ॥ सुमंत्रश्चित्तयामास शोकवेगसमा
 हतः ॥ ६ ॥ कच्चिन्नसगजासाश्वासजनासजनाधिपा ॥ रामसंतापदुःखेन दग्धा शोकाग्निना पुरी ॥ ७ ॥ इति चिंता परः सूतो वाजिभिः शीघ्रं यायिभिः ॥
 नगरद्वारमासाद्य त्वरितः प्रविवेश ह ॥ ८ ॥ सुमंत्रमभिधावंतः शतशो यमहस्रशः ॥ कराम इति पृच्छन्तः सूतमभ्यद्रवन्नराः ॥ ९ ॥ तेषां शशंस गंगाया
 महमापृच्छ धराधवम् ॥ अनुज्ञातो निवृत्तोऽस्मि धार्मिकेण महात्मना ॥ १० ॥

लक्ष्मणह्रासति हारामेति सूतो वृषडिति पाठसंगच्छते दिनद्वयेन शृंगवेरपुरे रामागमनं तद्वितीयदिने गंगोत्तरणं तदा दिनत्रयं सुमंत्रस्य तत्रस्थितिः तत्र तृतीयदिवसे मध्याह्ने प्रयागत आगतचारेभ्यो रामवृत्तां
 तं लब्ध्वा ततः प्रस्थाय मध्येव स्थानं ततः षष्ठे पराह्णेऽयोध्याप्रवेशः सुमंत्रस्य तदधरात्रे राज्ञो मरणमिति ॥ २ ॥ अनुज्ञातः गुहेनेति शेषः ॥ ३ ॥ यत्तः सावधानः शीघ्रमतिवेगेन ॥ ४ ॥ द्वितीयेऽहनि शृं
 गवेरपुरतः प्रतिनिवृत्तिदिवसात् ॥ ५ ॥ शून्यामिव शून्यनगरीमिव ॥ ६ ॥ चिंताप्रकारमाह कच्चिदिति नशब्दो वितर्कः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अभ्यद्रवन्सूतसंमुखमाजगमुः ॥ ९ ॥ गंगायां शृंगवेरपुरे रामे
 गानुज्ञातस्तमापृच्छन् निवृत्तोऽस्मि ततः परं वृत्तान्तं न जानामीति शशंस ॥ १० ॥

नेपाः तंगामुत्तीर्यगताः ॥ ११ ॥ दृढं दृढं संघशस्तिष्ठतानि पांजनानां ये इह रथेरा मंनपश्याम स्नेहताः खलु इति वचः शुश्राव ॥ १२ ॥ दानादिव्यवहारेषु धार्मिकं रामं वयमंतरा दानादिव्यवहारमध्ये जानुपुनर्न द्रक्ष्याम इति च शुश्राव ॥ १३ ॥ पित्रे वरामेण परिपालितं नगरं अस्य जनस्य किंसमर्थमुचिर्ना किंप्रियं तत्करं वस्तु किमिहामुत्र सुखावहं वस्ति चित्ता व्याप्तं वज्रवेति शेषः ॥ १४ ॥ अनुअनं तरम् वातायनगतानां च स्त्रीणाममुद्दिश्य अभितमानां परिदेवनां अंतरापणं आपणमध्ये गच्छन् शुश्राव ॥ १५ ॥ १६ ॥ कक्ष्याद्वाराणि ॥ १७ ॥ हाहाकारः कृतो याभिस्ताः हर्म्यधनिकगृहम् वि

ते तीर्णा इति विज्ञाय वाष्पपूर्णं मुखानराः ॥ अहो धिगितिनिःश्वस्य हारामेति विचुक्रुशुः ॥ ११ ॥ शुश्राव च वचस्तेषां दृढं दृढं च तिष्ठताम् ॥ हताः स्म खलु येनेह पश्याम इति राघवम् ॥ १२ ॥ दानयज्ञविवाहेषु समाजेषु महत्सु च ॥ न द्रक्ष्यामः पुनर्जातु धार्मिकं राममंतरा ॥ १३ ॥ किंसमर्थं जनस्यास्य किंप्रियं किंसुखावहम् ॥ इति रामेण नगरं पित्रे वरपरिपालितम् ॥ १४ ॥ वातायनगतानां च स्त्रीणामन्वंतरापणम् ॥ राममेवाभितमानां शुश्राव परिदेवनाम् ॥ १५ ॥ सराजमार्गमध्ये न सुमंत्रः पिहिताननः ॥ यत्र राजा दशरथस्तदेवोपययौ गृहम् ॥ १६ ॥ सोवतीर्य रथान्छीघ्रं राजवेश्मप्रविश्य च ॥ कक्ष्याः समाभिचक्राम महाजनसमाकुलाः ॥ १७ ॥ हर्म्यैर्विमानैः प्रासादैरवेक्ष्याथ समागतम् ॥ हाहाकारकृतानार्यो रामादर्शनकर्षिताः ॥ १८ ॥ आयतैर्विमलैर्नेत्रैरश्रुवंगपरिप्लुतैः ॥ अन्योन्यमभिवीक्षन्ते व्यक्तमार्ततराः स्त्रियः ॥ १९ ॥ ततो दशरथस्त्रीणां प्रासादेभ्यस्ततस्ततः ॥ रामशोकाभितमानां मंदं शुश्राव जल्पितम् ॥ २० ॥ सह रामेण निर्यातो विनाराममिहागतः ॥ मृतः किं नाम कौसल्यां क्रोशंतीं प्रति वक्ष्यति ॥ २१ ॥ यथा च मन्ये दुर्जीवमेवं सुकरं ध्रुवम् ॥ आच्छिद्य पुत्रे निर्याते कौसल्या यत्र जीवति ॥ २२ ॥

मानसमन्तमिकं गृहम् ॥ प्रासादो राजगृहम् त्रिभूमिकं गृहमित्यन्ये ॥ तदुपलक्षितामयोध्यां समागतमवेक्ष्येत्यन्वयः यद्वा तैः करणैरेवेक्ष्यतत्रारोहणपूर्वकमवेक्ष्येत्यन्वयः ॥ १८ ॥ अन्योन्यं अव्यक्तं यथा जवतितथा वीक्षन्ते इति कर्तव्यता मौढ्यादिति शेषः ॥ १९ ॥ प्रासादेभ्यः सुमंत्रस्य राजवेश्मप्रवेशं दृष्ट्वा प्रासादेभ्यो वर्तीर्णानामित्यर्थः मंदं राजसान्निध्यान्मंदत्वम् ॥ २० ॥ किं नाम प्रति वक्ष्यति अतिघोरत्वान्न किमपि वक्तुं शक्यमिति भावः ॥ २१ ॥ अथ प्रत्येकं राममातृणां दुःखप्रलापः यथा चेति यथा जीवं जीवनं दुःखजनकं मन्ये एवं ध्रुवं निश्चयेन सुकरं सुकरनाशनेति मन्ये यत्र यतः पुत्रेण आच्छिद्य न्यायप्राप्तमभिषेकमाच्छिद्यत्यक्त्वानियतिसत्यपि कौसल्या जीवति मन्ये इत्येकैकव्यक्त्यपेक्षयैकवचनम् ॥ २२ ॥

यत्रयस्मिन्नाश्रमस्थाने तादृशमेकांतेवर्तमानं पश्य ज्ञात्वा निर्दिशेत्त्यर्थः अत्र भगवन्नित्यादिश्लोकत्रयस्य तीर्थेन वास्तवस्वर्थो रावणवधार्थं गूढमवतीर्णमां मा प्रकटीकुरु अन्यथा सर्वोपि जनः सु-
 दशविष्णुमां ज्ञात्वा वैदेहीं च मां लक्ष्मीं प्रेक्ष्य ज्ञात्वा तां मां च प्रेक्षकः सन्निहागमिष्यति अतएवं विधेः प्रकटवासनरोचयेऽतो यत्र वैदेही रमते तं आश्रयतीत्याश्रमं जगत्तस्य स्थानं सर्वोत्तममां त्वमेवैकांते पश्य
 मत्स्वरूपं प्रकटयेत्यनेन व्याख्यातं तदयुक्तं मुनिनारामस्वरूपप्रकटनस्य सर्वविधं यथा भवति तथा प्राक्काप्यकरणात् अक्षरमर्यादया पितादृशार्थाभावाच्च पौरजानपदो जन इति पदस्यारस्या-
 च्चेति सुधियो विभावयन्तु ॥ २६ ॥ एतदिति राघवस्यार्थग्राहकं तदुक्तप्रयोजनप्रतिपादकं तद्वक्ष्यमाणमब्रवीत् ॥ २७ ॥ दशकोशे इति सम्यंतं इतो मदाश्रमात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ यावता यदा
 एकांते पश्य भगवन्नाश्रमस्थानमुत्तमम् ॥ रमते यत्र वैदेही सुखार्हा जनकात्मजा ॥ २६ ॥ एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं भरद्वाजो महामुनिः ॥ राघवस्य तु त-
 दाक्यमर्थग्राहकमब्रवीत् ॥ २७ ॥ दशकोश इति स्तातगिरिर्यस्मिन्निवत्स्यसि ॥ महर्षिसेवितः पुण्यः पर्वतः शुभदर्शनः ॥ २८ ॥ गोलांगूलानुचरितो
 वानरत्ननिपेवितः ॥ चित्रकूट इति स्यातो गंधमादनसन्निभः ॥ २९ ॥ यावता चित्रकूटस्य नरः शृंगाण्यवेक्षते ॥ कल्याणानि समाधत्ते न मोहे कुरुते म-
 नः ॥ ३० ॥ ऋषयस्तत्र बहवो विद्वत्यशरदांशतम् ॥ तपसादिव मारुढाः कपालशिरसा सह ॥ ३१ ॥ प्रविविक्तमहं मन्येत वा संभवतः सुखम् ॥ इह
 वा वनवासाय वस राम मया सह ॥ ३२ ॥ सरामं सर्वकामैस्तं भरद्वाजः प्रियातिथिम् ॥ सभार्यं सह च भ्रात्रा प्रतिजग्राह हर्षयन् ॥ ३३ ॥ तस्य प्रयागे
 रामस्य तं महर्षिमुपेयुषः ॥ प्रपन्नारजनीपुण्याचित्राः कथयतः कथाः ॥ ३४ ॥ सीता तृतीयः काकुत्स्थः परिश्रान्तः सुखोचितः ॥ भरद्वाजाश्रमे रम्येतां रात्रि-
 मवसत्सुखम् ॥ ३५ ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या भरद्वाजमुपागमत् ॥ उवाच नरशार्दूलो मुनिं ज्वलिततेजसम् ॥ ३६ ॥ शर्वरी भगवन् नद्यसत्यशीलतवा-
 श्रमे ॥ उपिताः स्मोहवसतिमनुजाना तु नाभवान् ॥ ३७ ॥

शृंगाण्यवेक्षते तदेति शेषः समाधत्ते मनसा कर्तुमाशास्ते ॥ ३० ॥ तदुपपादयति ऋषय इति बहुदिनमृतकपालवत्शुक्लं शिरस्तेन सह तेन विद्यमानेनोपलक्षितास्तपसा शरदांशतं विद्वत्यतिवार्ध-
 केपितपसा कीदृत्वा दिवं स्वर्गमारुढाः केचित्कपालशिरसेति शरीरोपलक्षणं सशरीराः स्वर्गगता इत्याहुः तन्न धर्मपुत्रादीनामपि कियद्दूरमेव धर्मवैभवदर्शनायैतच्छरीरेण गमनं ततस्तन्निरासपूर्वक-
 मेव स्वर्गगमनश्रवणान् इति कतकः ॥ ३१ ॥ वनवासाय वनवासनियमसिद्धये इहवेति शिष्टाचारमात्रम् ॥ ३२ ॥ रामं तद्रजन्यां तत्र वसंतं प्रतिजग्राह अतिथियोग्यसत्कारैर्वशीकृतवान् ॥ ३३ ॥
 रजनीप्रपन्ना प्राप्ता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इहाश्रमेशर्वरीमुपिताः स्म अहअथेत्यर्थे वसतिगंतव्यां चित्रकूटरूपां तद्रमनं प्रत्यनुजानातु ॥ ३७ ॥

भरद्वाजः तथारामेण प्रार्थित इति शेषः ब्रज इत्यनुजगाविति शेषः ॥ ३८ ॥ औपयिकमुचितं नगाः वृक्षाः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ विचरन्ति इदं शत्रुं सरितो नद्यः प्रसवणास्तनुतरजलप्रवाहास्त
 युताः प्रस्थाः सानूनि इरीपाषाणनिर्जदः कंदरागिरिगुहाः निर्झराः घनप्रवाहाः तान्द्रक्ष्यसीत्यन्वयः ॥ ४२ ॥ एते कुंजरादयः सीतया सार्धं चरतस्तवेत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ कोयटिभट्टिभिः ॥ ४४ ॥
 इति श्रीरामाजिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ अथ भरद्वाजेन मार्गोपदेशः उषित्वेति ॥ १ ॥ औरसा
 राच्यां तु तस्यां ध्रुवायां भरद्वाजो ब्रवीदिदम् ॥ मधुमूलफलोपेतं चित्रकूटं ब्रजेतिह ॥ ३८ ॥ वासमौपयिकं मन्येत वराम महाबल ॥ नानानगगणोपे
 तः किन्नरोरगसेवितः ॥ ३९ ॥ मयूरनादाभिरतो गजराजनिषेवितः ॥ गम्यतां भवता शैलश्चित्रकूटः सविश्रुतः ॥ ४० ॥ पुण्यश्चरमणीयश्च बहुमूलफ
 लायुतः ॥ तत्र कुंजरयूथानि मृगयूथानि चैव हि ॥ ४१ ॥ विचरन्ति वनानि पुतानि द्रक्ष्यसिराघव ॥ सरित्सवणप्रस्थान्दरीकंदरनिर्झरान् ॥ ४२ ॥ चरतः
 सीतया सार्धं नदिष्यति मनस्तव ॥ ४३ ॥ प्रहृष्टकोयटिभको किल स्वनैर्विनोदयंतं च सुखं परं शिवम् ॥ मृगैश्च मत्तैर्बहुभिश्च कुंजरैः सुरम्यमासाद्य समा
 वसाश्रयम् ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ उषित्वारजनीं तत्र राजपुत्रावरिंदमौ ॥ महर्षि म
 भिवाद्याथ जन्मतुस्तंगिरिं प्रति ॥ १ ॥ तेषां स्वस्य यतं चैव महर्षिः सचकार ह ॥ प्रस्थितान् द्रक्ष्यतां श्वैव पिता पुत्रानि वौरसान् ॥ २ ॥ ततः प्रचक्रमेव कुं
 वचनं समहामुनिः ॥ भरद्वाजो महातेजारा मंसत्यपराक्रमम् ॥ ३ ॥ गंगायमुनयोः संधिमादाय मनुजर्षभ ॥ कालिंदीमनुगच्छेतां नदीं पश्चान्मुखा
 श्रिताम् ॥ ४ ॥ अथासाद्य तु कालिंदीं प्रति स्रोतः समागताम् ॥ तस्यास्तोर्थं प्रचरितं प्रकामं प्रेक्ष्य राघव ॥ ५ ॥ तत्र यूयं प्लवंकृत्वा तरतां शुमतीं नदीम् ॥
 ततो न्यग्रोधमासाद्य महान्तं हरितच्छदम् ॥ ६ ॥ परीतं बहुभिर्दक्षैः श्यामं सिद्धोपसेवितम् ॥ तस्मिन् सीतां जलिकृत्वा प्रयुंजीता शिषां क्रियाम् ॥ ७ ॥
 नुत्रान्पितेव तान् प्रस्थितान् द्रक्ष्यतेषां स्वस्य यतं चकार चैवौपादपूरणार्थी ॥ २ ॥ प्रचक्रमे मार्गोपदेशार्थमिति शेषः ॥ ३ ॥ पश्चान्मुख्याश्रितां गंगाजलवेगाभिघातेन किंचिद्दूरं पश्चान्मुखं गतामिति
 तीर्थः संधिः संगमतीर्थं संगमात्पश्चिमप्रदेशे वाश्रितस्य प्रयुक्तव्यवहारां संगमपूर्वभागे तु गंगायामेव व्यवहार इति भाव इति कतकः अन्येतु पश्चान्मुख्यागंगयाश्रितां कालिंदीमनुगच्छेतामित्यर्थः
 अतएवाप्येकालिंदीमासाद्येत्युक्तिरित्याहुः ॥ ४ ॥ अथ शुद्धां कालिंदीं प्रति स्रोतो यथा भवति तथा समागतां विपरीतप्रवाहामासाद्य तस्यास्तीर्थमवतरणप्रदेशं प्रचरितं गमनागमनाभ्यामिति क्षुण्णद
 ह्वा ॥ ५ ॥ प्लवंतरणसाधनं अंशुमती सूर्यतनया ॥ ६ ॥ श्यामं श्यामनामकं आशिषां क्रियां करणं प्रयुंजीत अस्माकं पुनरागमनं भवत्विति सीता वृक्षं न त्यादिना प्रार्थयेत् ॥ ७ ॥

वसेद्वातिक्रमेनवेत्येकवचनंसीताभिप्रायकं श्रमेवसेत् अन्यथाप्रेगच्छेदित्यर्थः ततःकालिंदीदक्षिणतीरवर्तिन्ययोधात् ॥ ८॥ यामुनैर्यमुनातीरजैः ॥ ९॥ मार्दवयुक्तः वालुकोपेतत्वात् कंटकपाषाणा
 विरहितत्वाच्च दवैर्विवर्जितः वनाग्निरहितः ॥ १० ॥ तथेत्युक्त्वात्वदुषदिष्टमार्गेणैवगमिष्यामइत्युक्त्वा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ काष्ठसंघाटःकाष्ठसंघातस्तद्रूपमहाप्लवंउडुपम् ॥ १४ ॥ उशी
 समासाद्यचतं वृक्षं वसेद्वातिक्रमेतवा ॥ क्रोशमात्रंतोगत्वानीलंप्रेक्ष्यचकाननम् ॥ ८ ॥ सलुकीवदरीमिश्रंरामवनैश्चयामुनैः ॥ सपंथाश्चित्रकूट
 स्यगतस्यबहुशोमया ॥ ९ ॥ रम्यामार्दवयुक्तश्चदावैश्चैवविवर्जितः ॥ इतिपंथानमादिश्यमहर्षिःसंन्यवर्तत ॥ १० ॥ अभिवाद्यतथेत्युक्त्वा रामेणवि
 निवर्तितः ॥ उपावृत्तेमुनौतस्मिनरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ११ ॥ कृतपुण्याःस्मभद्रंतेमुनिर्यन्नोऽनुकंपते ॥ इतितौपुरुषव्याघ्रौमंत्रयित्वा मनस्विनौ
 ॥ १२ ॥ सीतामेवाग्रत रुत्वाकालिंदींजग्मतुर्नदीम् ॥ अथासाद्यतुकालिंदींशीघ्रस्रोतस्विनींनदीम् ॥ १३ ॥ चिंतामापेदिरेसद्योनदीजलतितीर्षवः ॥
 तौकाष्ठसंघाटमयोचक्रतुःसुमहाप्लवम् ॥ १४ ॥ शुष्कैर्वनैःसमाकीर्णमुशीरैश्चसमावृतम् ॥ ततोवैतसशाखाश्चजंबुशाखाश्चवीर्यवान् ॥ १५ ॥
 चकारलक्ष्मणश्छित्त्वासीतायाःसुखमासनम् ॥ तत्रश्रियमिवाचित्यांरामोदाशरथिःप्रियाम् ॥ १६ ॥ ईपसलज्जमानांतामध्यारोपयतप्लवम् ॥ पा
 र्श्वेनत्रचवैदेत्यावसनेभूषणानिच ॥ १७ ॥ पुर्वेकठिनकाजंचरामश्चक्रसमाहितः ॥ आरोप्यसीतांप्रथमंसंघाटंपरिगृह्यतौ ॥ १८ ॥ ततःप्रतेरतुर्यत्तौ
 प्रीतौदशरथात्मजौ ॥ कालिंदीमध्यमायातासीतात्वेनामवंदत ॥ १९ ॥ स्वस्तिदेवितरामित्वांपारयेन्मेपतिर्व्रतम् ॥ यक्ष्येत्वांगोसहस्रेणसुराघटशते
 नच ॥ २० ॥ स्वस्तिप्रत्यागतेरामेपुरीमिक्ष्वाकुपालिताम् ॥ कालिंदीमथसीतातुयाचमानारुतांजलिः ॥ २१ ॥ तीरमेवाभिसंप्राप्तादक्षिणंवरवर्णि
 नी ॥ ततःपुवेनांशुमतींशीघ्रगानूर्मिमालिनीम् ॥ २२ ॥ तीरजैर्वहुभिर्वक्षैःसंतेरुयमुनानंदीम् ॥ तेषुतेप्लवमुत्सृज्यप्रस्थाययमुनावनात् ॥ २३ ॥
 श्यामंन्यग्रोधमासेदुःशीतलंहरितच्छदम् ॥ न्यग्रोधंसमुपागम्यवैदेहीचाभ्यवंदत ॥ २४ ॥ नमस्तेस्तुमहावृक्षपारयेन्मेपतिर्व्रतम् ॥ कौसल्यांचै
 वपश्यमनुमित्रांचयशस्विनीम् ॥ २५ ॥

रैनलंदैः वेतसैरित्यर्थइतिकतकोक्तमयुक्तम् ॥ १५ ॥ अचित्यांअ
 चित्यप्रभावाम् ॥ १६ ॥ सःरामः ॥ १७ ॥ कठिनंखनित्रं काजंपेटकं द्वंद्वेएकवद्भावः कठिनकंखनित्रं आजंअजचर्मपिनद्वंद्वेपेटकमित्यर्थमन्ये संघाटंप्लवम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ पतिःव्रतंचतुर्दशवर्षा
 वधिकंपारयेत्समापयेत् ॥ २० ॥ स्वस्तिप्रत्यागतेयक्ष्यइतिसंबंधः ॥ २१ ॥ उक्तमेवोपसंहरति ततइति ॥ २२ ॥ तीरजैर्वक्षैरुपलक्षितां यमुनातीरसंबंधिवनात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

पर्यगच्छत्यरिनोगच्छन् प्रदक्षिणं चकारेति यावत् ॥ २६ ॥ विधेयामनुकूलां सीतामायाचंती प्रार्थयंती मवलोक्या ब्रवीदित्यन्वयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सावला सीतापप्रच्छकोयं दृक्षइत्यादि रमणीयान् रम्यान् कुसुमोत्करान्पादपान् कुसुमस्तोमविशिष्टवक्षावयवान् ॥ ३० ॥ सीतावचनेन संरब्धस्वरावानानयामासेत्यन्वयः आनयामासेत्यानि न्येइत्यर्थे आर्षम् विचित्रेत्यादि नदीविशेषणम् ॥ ३१ ॥ नदीयमुनाम् चेरतुः सुक्तवंती ॥ ३२ ॥ वप्रंतीरम् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥
इति सीतां जलिकृत्वा पर्यगच्छन्मनस्विनी ॥ अवलोक्य ततः सीतामायाचंती मनिदिताम् ॥ २६ ॥ दयितां च विधेयां च रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ सीतामादाय गच्छत्वमग्रतो भरतानुज ॥ २७ ॥ पृष्ठतो नुगमिष्यामि सायुधो द्विपदां वर ॥ यद्यत्फलं प्रार्थयते पुष्पं वा जनकात्मजा ॥ २८ ॥ तत्तत्प्रयच्छ वैदेत्याचत्रास्यारमते मनः ॥ एकैकं पादपंगुलमंलतां वा पुष्पशालिनीम् ॥ २९ ॥ अदृष्टरूपां पश्यंती रामं पप्रच्छ साऽवला ॥ रमणीयान् बहुविधान् पादपान् कुसुमोत्करान् ॥ ३० ॥ सीतावचनसंरब्ध आनयामासे लक्ष्मणः ॥ विचित्रवालुकजलाहंससारसनादिताम् ॥ ३१ ॥ रे मे जनकराजस्य सुता प्रेक्ष्य तदानदीम् ॥ क्रोशमात्रं ततो गत्वा भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ बहुन्मे ध्यान्मृगान् हत्वा चेरतुर्यमुनावने ॥ ३२ ॥ विलुप्त्यते वर्हिण पूगनादितेशु भवेन वारणवानरायुते ॥ समं नदीव प्रमुपेत्य सत्वरं निवासमाजग्मुरदीनदर्शनाः ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० अयोध्याकाण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ रात्र्यां व्यतीतायामवसुप्तमनंतरम् ॥ प्रबोधयामास शनैर्लक्ष्मणं रघुपुंगवः ॥ १ ॥ सौमित्रे शृणु वन्यानां वल्गुव्याहरतां स्वनम् ॥ संप्रतिष्ठामहे कालः प्रस्थानस्य पुरंतप ॥ २ ॥ प्रसुप्तस्तु ततो भ्रात्रा समये प्रतिबोधितः ॥ जहौ निद्रां च तद्रां च प्रसक्तं च परिश्रमम् ॥ ३ ॥ तत उत्थाय ते सर्वे स्पृष्ट्वा नद्याः शिवं जलम् ॥ पंथानमृषिभिर्जुष्टं चित्रकूटस्य तं ययुः ॥ ४ ॥ ततः संप्रस्थितः कालेरामः सौमित्रिणा सह ॥ सीतां कमलपत्राक्षामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ आदीमानिव वैदेहि सर्वतः पुष्पितान्नगान् ॥ स्वैः पुष्पैः किंशुकान्पश्य मालिनः शिशिराल्यये ॥ ६ ॥

अथावसुप्तमवोधानंतरमपि र्दपत्सुप्तम् एतेन चतुर्दशवर्षपर्यंतं लक्ष्मणः स्थापहीनोऽनाहारश्चेति लोकप्रवादोऽपास्तः ॥ १ ॥ वन्यानां शुकपिकादीनां स्वनं शृणु प्रस्थानस्य कालो जातोऽतः संप्रतिष्ठामहेगच्छामः संप्रतीक्षामहे कालमिति पाठे प्रस्थानकालं जानीमइत्यर्थः ॥ २ ॥ समये प्रबोधसमये तद्रां आलस्यम् ॥ ३ ॥ नद्याः कालियाजलं स्पृष्ट्वा स्नानाय तं नित्यकृत्यं कृत्वा ॥ ४ ॥ ५ ॥ आदीमानिव ज्वलितानिव मालिनः स्वैः पुष्पैर्मालावत इव स्थितान् ॥ शिशिराल्ययेव संते ॥ ६ ॥

कामत्यगरीयस्त्वसाधयति कौहीत्यादिना अत्यज्ञोपिकः पुमान्मामिवल्लंदानुवर्तिनं आज्ञाकारिणं पुत्रं प्रमदायाः कृते प्रमदातोषनिमित्तं त्यजेत् किंपुनः सर्वज्ञो राजा तस्मात्सर्वतः प्रबलः काम इति भावः
 ॥ १० ॥ एवं वा दोहि जगवतो लक्ष्मणमतिपरीक्षार्थं अयोध्यात्वं प्रविशेति लक्ष्मणं प्रति वक्तुं तदाशयं ज्ञातुं च न वास्तव इति बोध्यम् ॥ ११ ॥ एकं मुख्यं तु खं अनुभवितेति शेषः ईदृशो भविष्यति सुख
 मेक इति वा पाठः एक एव राजा भविष्यतीत्यर्थ इति तर्कः ॥ १२ ॥ यो भरतः काममनुवर्तते स यथाराजादशरथो विपदमापन्न एवं विपदमापद्यते प्राप्नोतीत्यर्थः अन्येतु राजादशरथो यथाराजत्वमा
 पन्नस्तथा भरतो राजत्वमापद्यते इत्यर्थमाहुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ मल्लते मम दुःखसंपादननिमित्तम् ॥ १५ ॥ माता त्वेति शेषः काले प्रातः काले उत्थायेत्यर्थः ॥ १६ ॥ नाथोरक्षकः ॥ १७ ॥ क्षुद्रक
 कोऽस्य विद्वानपि पुसा न्यमदायाः कृते त्यजेत् ॥ छंदानुवर्तिनं पुत्रं तातो मामिव लक्ष्मण ॥ १८ ॥ सुखीवतसभार्यश्च भरतः कैकेयीसुतः ॥ मुदितान्कोसला
 नेको यो भोऽस्य धिराजवत् ॥ १९ ॥ सहिराजस्य सर्वस्य सुखमेकं भविष्यति ॥ ताते तु वयसातीते मयि चारण्यमाश्रिते ॥ २० ॥ अर्थधर्मोपरित्यज्यः
 काममनुवर्तते ॥ एवमापद्यते क्षिप्रं राजादशरथो यथा ॥ २१ ॥ मन्येदशरथांताय मम प्रवाजनाय च ॥ कैकेयीसौम्यसंप्राप्ताराज्याय भरतस्य च ॥ २२ ॥
 अपीदानीं तु कैकेयीसौभाग्यमदमोहिता ॥ कौसल्यां च सुमित्रां च सा प्रबाधेत मल्लते ॥ २३ ॥ मातास्मत्कारणाद्देवी सुमित्रा दुःखमावसेत् ॥ अयोध्या
 मित एव त्वं काले प्रविश लक्ष्मण ॥ २४ ॥ अहमेको गमिष्यामि सीतया सह दंडकान् ॥ अनाथायाहिनाथस्त्वं कौसल्याया भविष्यसि ॥ २५ ॥ क्षुद्रकर्माहि
 कैकेयीद्वेषादन्यायमाचरेत् ॥ परिदद्याद्दिधर्मज्ञगरं ते मम मातरम् ॥ २६ ॥ नूनं जात्यंतरे तातस्त्रियः पुत्रैर्वियोजिताः ॥ जनन्याममसौ मित्रे तद्वै तदुप
 स्थितम् ॥ २७ ॥ मया हि चिरपुष्टेन दुःखसंवर्धितेन च ॥ विप्रयुज्यत कौसल्याफलकाले धिगस्तु माम् ॥ २८ ॥ मास्मसीमंतिनी काचिज्जनयेत् पुत्रमीदृ
 शम् ॥ सौमित्रे यो हं मवायादधि शोकमनंतकम् ॥ २९ ॥ मन्ये प्रीतिविशिष्टा सामत्तो लक्ष्मणसारिका ॥ यत्तस्याः श्रूयते वाक्यं शुकपादमरेर्दश ॥ ३० ॥
 मार्कैकेयीद्वेषादन्यायमाचरेत् हि निश्चितं तदेवाह हे धर्मज्ञ ते मम च मातरं सुमित्रां कौसल्यां चोद्विश्य गरं विषं हितुं दद्यात् ॥ ३१ ॥ जात्यंतरे जन्मांतरे एतत्पुत्रवियोगदुःखम् ॥ ३२ ॥ फलकाले
 सुखानुभवकाले ॥ ३३ ॥ कुत इत्यतः सौमित्रे इति ॥ ३४ ॥ हे लक्ष्मण अव्यापालिता कृतवचनशिक्षा च सारिकामत्तोऽवायां प्रीतिविशिष्टा अधिकप्रीतियुक्ता इति मन्ये यद्यस्मात्तस्याः सारिका
 याः सकाशात् एव शत्रुनिग्रहविषयं शुकपादमरेर्दशेति वाक्यं श्रूयते कौसल्येति शेषः अस्मत्तत्तु तदपि नेति भावः अत्रेदं वाक्यं अरेर्विडालस्य पादं हे शुकदशेत्यर्थं कतया लोकप्रसिद्धं अरेर्मत्पालयितुः
 कौसल्यायाः शत्रोः पादं दशेत्यर्थं कतया रामेण योजितमिति वक्तुं निरलंकारः ॥ ३५ ॥

अपुत्रायाः पुत्रकृतप्रयोजनरहितायाः ॥ २३ ॥ शेतेइदानीमिति शेषः ॥ २४ ॥ नन्वेवं तदयेशोकस्तर्हि मया सर्वनिवारणसहायेनोक्तं राज्यमेव कुतो नांगीकृतमिति चेन्न राज्यकरणे त्वदपेक्षापि मे न किञ्च धर्मजयादेव मया तन्नांगीकृतमित्याह एक इत्यादि तरेयम् निरस्तारातिकर्तुं शक्त इत्यर्थः ननु वीर्यमकारणं परलोकहितेऽपि तु धर्म एवेति शेषः ॥ २५ ॥ अधर्मात् कैकेय्येऽपि तदुत्तरपालन प्रतिज्ञाक्षतिरूपा धर्माद्धीतः अतएव परलोकस्य च नाशाद्धीत इति शेषः ॥ २६ ॥ अन्यच्च एतज्जातीयम् विजने इत्यनेन स्वविलापेन लोकदुःखाभावो ध्वनितः अश्रुपूर्णमुखत्वं नटवत् लोकव्यवहारा नुसारेणेति बोध्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ आयुधिनामितिच्छेदः ॥ २९ ॥ औपयिकं युक्तम् यतस्त्वत्यरितापेन सीतायाममचविषादो भवति ॥ ३० ॥ अथ गंतव्यमिति यदुक्तं तदुत्तरं सीतावदहमप्यव शोचंत्याश्वाल्पभाग्यायानं किञ्चिदुपकुर्वता ॥ पुत्रेण किमपुत्रायामया कार्यमरिंदम ॥ २३ ॥ अल्पभाग्याहिमेमाता कौसल्यारहिता मया ॥ शेते पर मदुःखार्तापतिता शोकसागरे ॥ २४ ॥ एकोऽहमयोऽध्यां च पृथिवीं चापिलक्ष्मण ॥ तरेयमिषुभिः क्रुद्धो ननु वीर्यमकारणम् ॥ २५ ॥ अधर्मभयभीतश्च परलोकस्य चानघ ॥ तेन लक्ष्मणनाद्याह मात्मानमभिपेचये ॥ २६ ॥ एतदन्यच्च करुणं विलप्य विजने बहू ॥ अश्रुपूर्णमुखो दीनो निशितूष्णीमुपावि शत् ॥ २७ ॥ विलापो परतरांगतां चिपमिवानलम् ॥ समुद्रमिव निर्वेगमाश्वासयत लक्ष्मणः ॥ २८ ॥ ध्रुवमद्यपुरीराम अयोध्यायुधिनां वर ॥ नि अभात्वयि निष्क्रान्तिगतं चंद्रवशर्वरी ॥ २९ ॥ नैतदौपयिकं रामयदिदं परितप्यसे ॥ विषादयसि सीतां च मां चैव पुरुषर्षभ ॥ ३० ॥ न च सीता त्वया ही नानचाहमपिराघव ॥ मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्गतौ ॥ ३१ ॥ न हि तातं न शत्रुघ्नं न सुमित्रां परंतप ॥ द्रष्टुमिच्छेयमद्याहं स्वर्गं चापित्वया विना ॥ ३२ ॥ ततस्तत्र सुखासीनौ नातिदूरे निरीक्ष्यताम् ॥ न्यग्रोधे सुकृतां शय्यां भेजाते धर्मवत्सलौ ॥ ३३ ॥ स लक्ष्मणस्योत्तमपुष्कलं वचो निशम्य चैवं वनवासमादरात् ॥ समाः समस्ता विदधे परंतपः प्रपद्यधर्मसुचिराय राघवः ॥ ३४ ॥

जनीय इति वक्तुमात्मनः सीतासाधर्म्यमाह नचेति त्वया हीना सीता त्वया हीनो हं च जलाद्बुद्धौ मत्स्याविव न जीवावो न जीवाव इति जीवाव इत्यस्यावृत्त्या न ज्ञद्वयान्वयः जीवनाभावस्य सर्वथा सत्यत्वप्रतिपादनाय द्विरुक्तिः ॥ ३१ ॥ अत्र नोत्कंठितुमर्हसीत्यस्योत्तरम् नहीति नञ्त्रयस्य नेच्छेयं नेच्छेयं नेच्छेयमिति प्रकारेण इच्छेयमिति पदावृत्त्या न्वयः स्वर्गं चाप्यद्यप्राप्तं द्रष्टुं त्वया विनानेच्छेयं किमु तंगंतुमिति भावः ॥ ३२ ॥ ततो लक्ष्मणवचनंतरम् तत्र तस्मिन्नेव न्यग्रोधमूले समासीनौ सीतारामौ न्यग्रोधमूले स्यावस्थानदेशादिति समीपे लक्ष्मणेन सुकृतां सम्यगचितां शय्यां भेजाते वत्सला च वत्सलश्च वत्सलौ पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः ॥ ३३ ॥ सरामः लक्ष्मणस्य वनवासं प्रत्यादरादुच्यमानमेवं भूतमत एवोत्तमपुष्कलमत्यंतश्रेष्ठं वचो निशम्य सुचिराय स्वयं वनवासरूपं धर्मप्रपद्यांगीकृत्य समस्ताः समाः वनवासं प्रति विदधे लक्ष्मणस्यानुमतिमिति शेषः ॥ ३४ ॥

जयंत कार्ये इतस्ततर्द्धागहृपंसं वमं वने पेयः ॥ ३५ ॥

॥ इति श्री रामाभिरामेश्री रामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥

ने इति ॥ १ ॥ गंगामज्जियमुनाप्रवर्तते तद्देशं प्रयागम् गंगायामतिपुण्यत्वं न नायैव मुक्तिः ॥ २ ॥ भूमिभागाः भूमिप्रदेशाः ते पश्यन्तो जग्मुरितिसंबंधः ॥ ३ ॥ यथायथासुखम् जनानुमानशंका
भावाक्षेमेण उपविश्योन्वायचशनैः शनैः स्वेच्छानुरोधेन संपश्यन्समपश्यन् निर्वृत्तमात्रेऽर्धमंडलकाले ॥ ४ ॥ भगवतोऽग्रेः केतुंलिंगधूमपश्य यदेवमतोऽत्र मुनिः सन्निहित इति मन्ये ॥ ५ ॥ संभेदं
तत्स्तुतस्मिन् विजने महाबलौ महावने राघववंशवर्धनौ ॥ नतौ भयं संभ्रममभ्युपेयतुर्यथैव सिंहौ गिरिसानुगोचरौ ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आ० अयोध्याकाण्डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ते तु तस्मिन् महादक्षे उपित्वारजनीं शुभाम् ॥ विमलेभ्युदिते सूर्ये तस्माद्देशात्प्रतस्थिरे
॥ १ ॥ यत्र भागीरथी गंगायमुनाऽभिप्रवर्तते ॥ जग्मुस्तद्देशमुद्दिश्य विगात्सुमहद्वनम् ॥ २ ॥ ते भूमिभागान्विविधान्देशांश्चापिमनोहरान् ॥ अदृ
ष्टपूर्वां पश्यन्तस्तत्र तत्र यशस्विनः ॥ ३ ॥ यथाक्षेमेण संपश्यन्पुष्पितान्विविधान्द्रुमान् ॥ निर्वृत्तमात्रे दिवसे रामः सौमित्रिमब्रवीत् ॥ ४ ॥ प्रयागम
भितः पश्य सौमित्रे धूममुत्तमम् ॥ अग्रेर्भगवतः केतुं मन्ये सन्निहितो मुनिः ॥ ५ ॥ नूनं प्राप्ताः स्म संभेदं गंगायमुनयोर्वयम् ॥ तथा हि श्रूयते शब्दो वारि
णो वारिषर्पजः ॥ ६ ॥ दाहूणि परिभिन्नानि वनजैरुपजीविभिः ॥ छिन्नाश्चाप्याश्रमे चैते दृश्यन्ते विविधा द्रुमाः ॥ ७ ॥ धन्विनौ तौ सुखं गत्वा लंबमाने दिवा
करे ॥ गंगायमुनयोः संधौ प्रापतुर्निलयं मुनेः ॥ ८ ॥ रामस्त्वाश्रममासाद्य त्रासयन् मृगपक्षिणः ॥ गत्वा मुहूर्तमध्वानं भरद्वाजमुपागमत् ॥ ९ ॥ तत
स्त्वाश्रममासाद्य मुनेर्दर्शनकांक्षिणौ ॥ सीतयानुगतौ वीरौ दूरादेवावतस्थतुः ॥ १० ॥ सप्रविश्य महात्मानमृषिं शिष्यगणैर्वृतम् ॥ संशितव्रतमेकाग्रं
तपसालब्धचक्षुषम् ॥ ११ ॥

संगमम् वा गंगोर्गंगायमुना जलयोः वारिषर्षो विजातीयवारिसंबंधः घट्ट इति पाठेऽप्येवमेव ॥ ६ ॥ येषां दाहूणि भिन्नानि ते द्रुमा दृश्यन्ते इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ धन्विनां वितताविति पाठे तेषां मध्ये विततौ मु
ख्यावितियावत् संधौ अंतर्वेदिदेशे निलयं आवासं तस्मीपदेशम् ॥ ८ ॥ आश्रमं तस्मीपवनप्रदेशम् त्रासयन् धनुर्धरत्वादिस्वरूपमात्रेण केवलं त्रासयन् भरद्वाजं तदाश्रमम् ॥ ९ ॥ आश्रमं भरद्वा
जस्य दूरादेवावतस्थतुः कार्यवशनिर्गतशिष्यद्वारा विज्ञापनपूर्वकानुमतिलाभार्थमिति भावः ॥ १० ॥ सः तथालब्धानुमतिः प्रविश्य उटजमिति शेषः संशितव्रतं तीक्ष्णव्रतम् तपसालब्धचक्षुषं चै
कालिकसर्वजगद्भुक्तांताभिज्ञम् ॥ ११ ॥

दृष्ट्वा अवसरं ज्ञात्वा सौमित्रिणा सार्धं सीतया चाभ्यवादयत् ॥ १२ ॥ तत्र मूलफलाशना इत्यनेन स्ववृत्तान्तं सहितमात्मानं भरद्वाजाय न्यवेदयत् ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्ममेव वानप्रस्थधर्ममेव मूलफलं हणं मां सत्याप्युपलक्षणम् ॥ १६ ॥ गामधुपर्कगमहोक्षम् अन्नमत्रादनीयमात्रम् अतएव मूलफलाश्रयान् इति वक्ष्यति रसाः पानीयविशेषाः
वासं वासस्थानम् ॥ १८ ॥ आगतं आगतं ते जोविशेषात् मर्यादारक्षणाय मध्ये मध्ये स्थित्वानिकटं प्राप्तरामं नृगपक्षिभिर्मुनिभिश्च सह स्वागतेनाभ्यर्च्य मुनिभिः सह मुनिः रामं संमतत आसीनो भवदिति

दुताग्निहोत्रं दृष्ट्वैव महाभागः कृतांजलिः ॥ रामः सौमित्रिणा सार्धं सीतया चाभ्यवादयत् ॥ १२ ॥ न्यवेदयत् चात्मानं तस्मै लक्ष्मणपूर्वजः ॥ पुत्रौ दश
रथस्यावां भगवन् रामलक्ष्मणौ ॥ १३ ॥ भार्याममेयं कल्याणीं वैदेहीं जनकात्मजा ॥ मां चानुयाता विजनं तपोवनमनिदिता ॥ १४ ॥ पित्रा प्रव्राज्य
मानं मां सौमित्रिरनुजः प्रियः ॥ अयमन्वगमद्वातावनमेव धृतव्रतः ॥ १५ ॥ पित्रा नियुक्ता भगवन् प्रवेक्ष्याम तपोवनम् ॥ धर्ममेवाचरिष्यामस्तत्र मूलफ
लाशनाः ॥ १६ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजपुत्रस्य धीमतः ॥ उपानयत धर्मात्मा गामर्ध्यमुदकं ततः ॥ १७ ॥ नानाविधानन्नरसान्वन्य मूलफलाश्रयान् ॥
तेभ्यो ददौ ततः पावासं चैवाभ्यकल्पयत् ॥ १८ ॥ नृगपक्षिभिरासीनो मुनिभिश्च संमततः ॥ राममागतमभ्यर्च्य स्वागतेनागतं मुनिः ॥ १९ ॥ प्रतिगृह्य
तुतामर्चामुपविष्टं सराण्वम् ॥ भरद्वाजो ब्रवीद्वाक्यं धर्मयुक्तमिदं तदा ॥ २० ॥ चिरस्य खलु काकुत्स्थपश्याम्यहमुपागतम् ॥ श्रुतं तव सयाचैव विवास
नमकारणम् ॥ २१ ॥ अवकाशो विविक्तोऽयं महानद्योः समागमे ॥ पुण्यश्चरमणीयश्च वसति ह भवान् सुखम् ॥ २२ ॥ एवमुक्तस्तु वचनं भरद्वाजेन रा
घवः ॥ प्रत्युवाच शुभं वाक्यं रामः सर्वहितैरतः ॥ २३ ॥ भगवन् नित आसन्नः पौरजानपदोजनः ॥ सुदर्शमिह मां प्रेक्ष्य मन्येह मिममाश्रमम् ॥ २४ ॥
आगमिष्यति वैदेही मां चापि प्रेक्षको जनः ॥ अनेन कारणेनाहमिह वासं नरोचये ॥ २५ ॥

योजना नृगपक्षिणामर्चा च प्रदक्षिणगमनादिहोपावर्णिता ॥ १९ ॥ २० ॥ चिरस्य चिरकालस्य इहाश्रमे आगतं त्वां पश्यामि अनेन पूर्वमपि कदाचिदागमनं ध्वनितम् पूर्वशमावतारकालिकमाग
मनं मनसि निधाय वैषोक्तिः पश्यामि चक्षुषा एवं रूपं पश्यामि यः केवलं ध्यानगोचर एव सोऽप्येवं भूत इत्याश्चर्यं व्यंग्यम् अकारणं निर्निमित्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत आसन्नः एतदाश्रमाददूरव
र्ती पौरजानपदोजनः मां सुदर्शं सुरेन द्रष्टुं शक्यं प्रेक्ष्य ज्ञात्वा वैदेही मां च प्रेक्षको जनः वैदेह्यादिदर्शनार्थी जनस्तदर्थमिममाश्रममागमिष्यतीत्यहं मन्ये इत्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ ६० ॥ रामो वनंगत इति प्रत्ययं निश्चयं कैकेयी गच्छेदित्यन्वयः ॥ ६१ ॥ अतिशंका अन्यथा शंका तां न कुर्यात् ॥ ६२ ॥ इत्येषमे प्रथमः कल्पो मुख्यं प्रयोजनं त्वद्गमनं त्येत्यन्वयः भरते नारक्षितं समं तादृक्षितमीदृशं पुत्रराज्यं तज्जन्यं सुखं प्राप्नुयादिति च मम त्वद्गमनस्य प्रयोजनं भरतानयनस्य त्वदधीनत्वात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ सजने वने वा सो न योग्य इत्युक्तिरत्रैव वने स्थेयमिति कदाचिदुक्तं प्रार्थयेत्तत्प्रतिबंधाय आश्रमे जनपदरहिते वा सो योग्यो तस्तद्गत आश्रमवासोचितो विधिर्जटाधारणादिरूपइदानीं कर्तव्य इत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ सोऽहं नियमं वन्याहारभूशयनादिरूपं गृहीत्वा सीता

जानामि परमां भक्तिमहंते भर्तृवत्सल ॥ शृणु चापि यदर्थं त्वां प्रेषयामि पुरीमितः ॥ ६० ॥ न गरीं त्वांगतं दृष्ट्वा जननी मे यवीयसी ॥ कैकेयी प्रत्ययं गच्छेदिति रामो वनंगतः ॥ ६१ ॥ विपरीते तुष्टिहीना वनवासंगते मयि ॥ राजानं नातिशंकेतमिथ्यावादीति धार्मिकम् ॥ ६२ ॥ एषमे प्रथमः कल्पो यदं वामे यवीयसी ॥ भरतारक्षितं वृत्तं पुत्रराज्यमवाप्स्यते ॥ ६३ ॥ मम प्रियार्थं राज्ञश्च सुमंत्रत्वं पुरीं व्रज ॥ संदिष्ट्वापि यानर्थं स्तां स्तान् ब्रूयास्तथा तथा ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वा वचनं सूतं सा त्वयित्वा पुनः पुनः ॥ गुहं वचनमक्लो बो रामो हेतुमदब्रवीत् ॥ ६५ ॥ नेदानीं गुहयोग्यो यं वा सो मे सजने वने ॥ अवश्यमाश्रमे वासः कर्तव्यस्तद्गतो विधिः ॥ ६६ ॥ सोऽहं गृहीत्वा नियमं तपस्विजनभूषणम् ॥ हितकामः पितुर्भूयः सीताया लक्ष्मणस्य च ॥ ६७ ॥ जटाः कृत्वा गमिष्यामि न्यग्रोधक्षीरमानय ॥ तत्क्षीरं राजपुत्राय गुहः क्षिप्रमुपाहरत् ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्यात्मनश्चैव रामस्तेनाकरो जटाः ॥ दीर्घबाहुर्नरव्याघ्रो जटिलत्वमधारयत् ॥ ६९ ॥ तौ तदा चीरसंपन्नौ जटामंडलधारिणौ ॥ अशोभेतामृपिसमौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ७० ॥ ततो वैखानसं मार्गमास्थितः सह लक्ष्मणः ॥ व्रतमादिष्टवान् रामः सहायं गुहमब्रवीत् ॥ ७१ ॥

या लक्ष्मणस्य चानुमत्या तपस्विजनभूषणं जटाः कृत्वा गमिष्यामि अतो न्यग्रोधक्षीरमानय भूयोति शयेन पितुर्हितकामस्तत्प्रतिज्ञारक्षणेन यत्तु सीताया हितकाम इति तन्न जटाधारणेन सीता हि ताप्रसिद्धेः अनुमतिस्त्वपेक्षितैव अन्यथा संन्यासबुद्ध्या परमदुःखापत्तेः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्याकरोत् तेनापि रामवदवस्थानस्य संकल्पितत्वात् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ वैखानसं मार्गं वानप्रस्थाश्रमधर्ममास्थितः प्रामुक्तबुद्धिः सन् व्रतं वानप्रस्थव्रतं आदिष्टवानंगीकृतवान् अत्र गंगारूपतीर्थप्राप्तावपे प्रयागरूपतीर्थप्राप्तौ तदपे पितुर्मरणश्रवणे पियन्मुंडनाकरणं रामलक्ष्मणयोस्तेनानेन परकृतिरूपार्थवादेन क्षत्रियाणां तीर्थादिषु मुंडननिषेधं प्रतीम इत्यलं सहायं गंगारणादिकृतसहायम् ॥ ७१ ॥

किमत्र वीक्ष्यदाह अप्रमत्त इति दुःखेनारक्षारक्षणं यस्य तद्दुरारक्षं अतिशयेन दुरारक्षं दुरारक्षतमं दुरारक्ष्यतममिति पाठे अतिशयेन दुःखेन रक्षितुं योग्यतममित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ स्थितामि
मानां वपरिगृह्य हस्ते गृहीत्वा सीतामारोपय अन्वक्षं पश्चाच्चमारोह ॥ ७५ ॥ अप्रतिकूलयन् अनुकूलयन् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ब्रह्मवत्क्षत्रियवत् ब्राह्मणक्षत्रियार्हं ब्रह्मक्षत्रदेवताकमित्यर्थो वा आत्म
नोहितमुद्दिश्य जजाप मुत्रामाणमुचानावमारोहेदिति स्मृतेः क्षत्रियाधिकारे पाठात् ब्रह्मक्षत्रदेवताकत्वं चास्य ब्राह्मणे उक्तमिति कतकः देवानावमित्यादि ब्रह्मक्षत्रसाधारणो मंत्र इत्यन्ये ॥ ७८ ॥

अप्रमत्तो बले कोशे दुर्गे जनपदे तथा ॥ भवेथागुहराज्यं हि दुरारक्षतमं मतम् ॥ ७२ ॥ ततस्तं समनुज्ञाप्य गुहमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ जगाम तूर्णमव्यग्रः स
भार्यः सह लक्ष्मणः ॥ ७३ ॥ स तु हृत्वा नदीतीरेनावमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ तितीर्षुः शीघ्रं गंगामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ अरोह त्वं नरव्याघ्रस्थितां नावमि
मांशनैः ॥ सीतां चारोपयान्वक्षं परिगृह्य मनस्विनीम् ॥ ७५ ॥ स भ्रातुः शासनं श्रुत्वा सर्वमप्रतिकूलयन् ॥ आरोप्य मैथिलीं पूर्वमारुरोहात्मवांस्ततः
॥ ७६ ॥ अथारुरोहते जस्वी स्वयं लक्ष्मणपूर्वजः ॥ ततो निपादाधिपतिर्गुहो ज्ञातीनचोदयत् ॥ ७७ ॥ राघवोऽपि महातेजानावमारुह्य तां ततः ॥ ब्रह्मव
त्क्षत्रवच्चैव जजाप हितमात्मनः ॥ ७८ ॥ आचम्य च यथाशास्त्रं नदीतां सहसीतया ॥ प्रणम्य तिसंतुष्टो लक्ष्मणश्च महारथः ॥ ७९ ॥ अनुज्ञाय सुमंत्रं च
सबलं चैव तं गुहम् ॥ अस्यायनावं रामस्तु चोदयामास नाविकान् ॥ ८० ॥ ततस्तैश्चालितानौ काकर्णधारसमाहिता ॥ शुभस्फ्यवेगाभिहता शीघ्रं स
लिलमत्यगात् ॥ ८१ ॥ मध्यंतु समनुप्राप्य भागीरथ्यास्त्वनिदिता ॥ वैदेही प्रांजलिर्भूत्वा तां नदीमिदमब्रवीत् ॥ ८२ ॥ पुत्रोदशरथस्यायं महाराज
स्य धीमतः ॥ निदेशं पालय त्वेनं गंगे त्वदभिरक्षितः ॥ ८३ ॥ चतुर्दशहिवर्षाणि समग्राण्युष्यकानने ॥ भ्रात्रा सह मया चैव पुनः प्रत्यागमिष्यति ॥ ८४ ॥
ततस्त्वादि विमुभगे क्षेमेण पुनरागता ॥ यक्ष्ये प्रमुदिता गंगे सर्वकामसमृद्धिनी ॥ ८५ ॥

प्रणमन् अहंभाव आर्षः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ कर्णधारेण नाविकेन समाहिता सजीकृता स्फ्यमरिभ्रंतेन वेगादभिहता प्रणुन्ना ॥ ८१ ॥ गंगायामहादेवतात्वात् स्त्रीदेवतात्वाच्च सीताप्रार्थितवतीत्याह
मव्यमिति ॥ ८२ ॥ पालयन्तु पारयन्तु समापयत्विति यावत् रलयोः समानश्रुतित्वात् ॥ ८३ ॥ पुनः प्रत्यागमिष्यति स्वदेशं यदीति शेषः ॥ ८४ ॥ सर्वकामसमृद्धिनी सर्वकामसमृद्धं सर्वकामपूरणम
स्या अस्ति दातव्यत्वेनेत्यर्थः ॥ ८५ ॥

समक्षसेव्यामोपि असूव्याप्तौ संघाते च तत्त्वं चास्या बालकांडे निरूपितम् ॥ ८६ ॥ प्रशंसामिस्तौमि शिवेनक्षेमेण ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मांसभूतौ दनेन यक्ष्ये महाबलिदानेनेति शेषः ॥ ८९ ॥
तीर्थानि प्रयागादीनि आयतनानि काश्यादीनि ॥ ९० ॥ ९१ ॥ दक्षिणाभर्तुरनुकूला ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ संरक्षणार्थं सीताया इति शेषः भवसावधान इति शेषः ॥ ९४ ॥ यदेवमतोऽग्रत इ
ति एवं च कार्यवशाद्बुधोरप्यग्रतोगमनमदोषायेति ध्वनितं मार्गे एव लघोरग्रतोगमनमदोषायेत्यन्ये एवं ह्यविश्वसनीयेति च ध्वनितम् ॥ ९५ ॥ नः अस्माकं सीतया पिपाति ब्रह्महिम्नेतरर

त्वं हि त्रिपथगे देवि ब्रह्मलोकं समक्षसे ॥ भार्या चोदधिराजस्य लोके स्मिन्संप्रदृश्यसे ॥ ८६ ॥ सा त्वां देवि नमस्यामि प्रशंसामि च शोभने ॥ प्राप्तं राज्येन र
व्याघ्रेशिवेन पुनरागते ॥ ८७ ॥ गवांशतसहस्रं च वस्त्राण्यन्नं च पेशलम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रदास्यामि तव प्रियचिकीर्षया ॥ ८८ ॥ सुराघटसहस्रेण मांस
भूतौ दनेन च ॥ यक्ष्ये त्वां प्रीयतां देवि पुरीं पुनरुपागता ॥ ८९ ॥ यानि त्वत्तीरवासीनि देवतानि च संति हि ॥ तानि सर्वाणि यक्ष्यामि तीर्थान्यायतनानि च
॥ ९० ॥ पुनरेव महाबाहुर्मया भ्रात्रा च संगतः ॥ अयोध्यां वनवासात्तु प्रविशत्वनयोऽनघे ॥ ९१ ॥ तथा संभाषमाणा सा सीता गंगामनिदिता ॥ दक्षि
णादक्षिणं तीरं क्षिप्रमेवाभ्युपागमत् ॥ ९२ ॥ तीरंतु समनुप्राप्य नावं हित्वा नरर्षभः ॥ प्रातिष्ठत्सहभ्रात्रा वैदेह्या च परंतपः ॥ ९३ ॥ अथाब्रवीन्महा
बाहुः सुमित्रानंदवर्धनम् ॥ भवसंरक्षणार्थाय स जने विजनेऽपि वा ॥ ९४ ॥ अवश्यं रक्षणं कार्यं मद्भिर्देवि विजने वने ॥ अग्रतो गच्छसौ मित्रे सीता त्वाम
नुगच्छतु ॥ ९५ ॥ पृष्ठतो नुगमिष्यामि सीतां त्वां चानुपालयन् ॥ अन्योन्यस्य हि नोरक्षा कर्तव्या पुरुषर्षभ ॥ ९६ ॥ नहि तावदतिक्रान्ताऽसुकरा काचन
क्रिया ॥ अद्य दुःखं तु वैदेही वनवासस्य वेत्स्यति ॥ ९७ ॥ प्रणष्टजनसंघादंक्षेत्रारामविवर्जितम् ॥ विषमं च प्रपातं च वनमद्यप्रवेक्ष्यति ॥ ९८ ॥ श्रुत्वा
रामस्य वचनं प्रतस्थे लक्ष्मणोऽग्रतः ॥ अनंतरं च सीता याराघवोरघुनंदनः ॥ ९९ ॥

क्षणम् ॥ ९६ ॥ कुत एव मतिर्यतोऽत आह नहीति असुकरा दुष्करा काचन कापि क्रियाऽतिक्रान्तानि कृतु इतः प्रभृति दुष्करक्रियारंभ इति भावः यद्वा काचन क्रिया अपायलक्षणा अतिक्रां
ता अस्मान्ति क्रम्य प्राप्ता चेत्ततो रक्षा सुकरानहि प्रकृतं प्रकृतमेवेति न्यायादित्यर्थः अद्येत्यादिसार्धं श्लोक एकं वाक्यम् ॥ ९७ ॥ दुःखज्ञाने हेतुः प्रणष्टेति क्षेत्रं शाल्यादि क्षेत्रं विषमं निम्नोन्नतं
प्रपातं गतादित्युक्तम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

॥ १०० ॥ वत्सान्वत्सदेशान् ॥ १०१ ॥ ऋश्यादयो हरिणभेदाः कालेसायंकाले मांसस्य च वन्याहारान्तर्गतत्वान्नदोषः मृगयाधर्मकत्वाच्च न मृगहनने दोषः बुभुक्षितौ हत्वा तानादाय गता वित्यने
न भोजनमर्थसिद्धमेवेति नोक्तम् ॥ १०२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्विपञ्चाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सतमिति ॥ १॥
आजनपदादितिच्छेदः आइति यातेत्यनेन संबध्यते अस्मज्जनपदाद् हिर्देशोऽद्ययं यारात्रिरायाता प्राप्तायेयं वनवासरात्रिषु प्रथमा सुमंत्रेण रहिता च तामिमां प्राप्य नोत्कंठितुं नगरादिस्मर्तुं ॥ २ ॥

गतं तु गंगापरपारमाशुरामं सुमंत्रः सततं निरीक्ष्य ॥ अध्वप्रकर्षाद्विनिवृत्तदृष्टिर्मुमोच वाष्पं व्यथितस्तपस्वी ॥ १०० ॥ सलोकपालप्रतिमप्रभावस्ती
र्त्तामहात्मावरदो महानदीम् ॥ ततः स मृद्धान् शुभसस्यमालिनः क्षणेन वत्सान्मुदितानुपागमत् ॥ १०१ ॥ तौ तत्र हत्वा चतुरो महामृगान्वराहमृशं पृष
तं महारुरुम् ॥ आदाय मेध्यं त्वरितं बुभुक्षितौ वासाय काले ययतुर्वनस्पतिम् ॥ १०२ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयो
ध्याकाण्डे द्विपञ्चाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सतं वक्षं समासाद्य संध्यामन्वास्य पश्चिमाम् ॥ रामोरमयतां श्रेष्ठ इति होवाच लक्ष्मणम् ॥ १ ॥ अद्ये
यं प्रथमारात्रिर्याता जनपदाद्बहिः ॥ या सुमंत्रेण रहिता तानोत्कंठितुमर्हति ॥ २ ॥ जागर्तव्यमतं द्रिभ्यामद्य प्रभृतिरात्रिषु ॥ योगक्षेमौ हि सीतायावर्त
ते लक्ष्मणावयोः ॥ ३ ॥ रात्रिं कथंचिदेवेमांसौ मित्रेवर्तयामहे ॥ अपवर्तमहे भूमावास्तीर्य स्वयमर्जितैः ॥ ४ ॥ स तु संविश्य मेदिन्यां महार्हशयनोचि
तः ॥ इमाः सौमित्रे ये रामो व्याजहार कथाः शुभाः ॥ ५ ॥ ध्रुवमद्य महाराजो दुःखं स्वपितिलक्ष्मण ॥ रुतकामातुकैकेयी तुष्टा भवितुमर्हति ॥ ६ ॥ सा हि
देवी महाराज कैकेयी राज्यकारणात् ॥ अपि न च्यावयेत्प्राणान् दृष्ट्वा भरतमागतम् ॥ ७ ॥ अनाथश्च हि दृढश्च मया चैव विनारुतः ॥ किं करिष्यति का
मात्मा कैकेय्यावशमागतः ॥ ८ ॥ इदं व्यसनमालोक्य राज्ञश्च मतिविभ्रमम् ॥ कामएवार्थधर्माभ्यां गरीयानिति मेमतिः ॥ ९ ॥

न विद्यते तद्दीपयोस्ताभ्यां इडभावोऽस्वत्वं चार्थं क्वचित्तु अतं द्राभ्यामित्येव पाठः आवयोर्वर्ततेऽस्मदायत्ता वित्यर्थः अप्राप्तप्राप्तिर्योगः लब्धपरिपालनं क्षेमः ॥ ३ ॥ कथंचिदेवेमांसौ उटजादिनिर्मा
णा ज्ञावात् स्वयमर्जितैस्त्वृणपर्णादिजिरितिशेषः अपवर्तमहेयथा कथंचिच्छयनं कुर्मः ॥ ४ ॥ कथाः वार्ताः ॥ ५ ॥ रुतकामासं पन्नमनोरथा ॥ ६ ॥ राज्यकारणात् महाराज्यपदाभिषेकका
रणात् प्राणानपि न च्यावयेत् अपितु च्यावयेदित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

अभ्यनुज्ञाते प्रतिनिवृत्त्यै इति शेषः ॥ १५ ॥ तदा दीलोकदृष्ट्या शोकापनुद्वचनमाह नातीति सभातु भार्यस्य तव प्राकृतवत्क्षुद्रवद्वनवासार्थेन देवनकृतस्तदिदं वैमिहलौकिकेनाप्यतिक्रान्तं
 धितं न अतोत्तदयेमाशुच इत्यर्थः यद्वा तेवनवासो जात इति यदिदं हल्लोके अयोध्यास्थलोकमभ्येकेनापि पुरुषेण न ह्यत्यन्तं क्रांतं स्वीकृतं सर्वासंमतमेवातोऽस्मदादीन् दोषेण मागृहीया इति
 तात्पर्यं ॥ १६ ॥ किंच यदित्वा मीदृशं व्यसनमागतं तदा ब्रह्मचर्यादिनिष्फलमिति मन्ये ॥ १७ ॥ इदानीं रामं भगवंतं मत्वाह सहेति गतिमुत्कर्षेण एकस्यैव त्रिलोकीजेतुर्जयेन पितृवाक्य
 परिपालनेन च त्रीन्लोकान्जयन्निव एवं च तवायं वनवासोऽपि महाफल एव ॥ १८ ॥ वयं तु सर्वथा पीडिता इत्याह वयमिति उपवंचिताः केचिद्राधावविदितगमनेन अहं बलान्निवर्तनेन ए

आत्मानं त्वभ्यनुज्ञातमवेक्ष्यार्तः स सारथिः ॥ सुमंत्रः पुरुषव्याघ्रमैक्ष्वाकमिदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ नातिक्रान्तमिदं लोके पुरुषेणेह केनचित् ॥ तव स भ्रातृ
 भार्यस्य वासः प्राकृतवद्वने ॥ १६ ॥ न मन्ये ब्रह्मचर्ये वा स्वर्धाते वा फलोदयः ॥ मार्दवार्जवयोर्वा पित्वां चेद्व्यसनमागतम् ॥ १७ ॥ सह राघववैदेत्या भ्रात्रा
 चैव वने वसन् ॥ त्वंगतिं प्राप्स्यसे वीर त्रीन्लोकान् सुजयन्निव ॥ १८ ॥ वयं खलु हतारामयस्त्वया ल्युपवंचिताः ॥ कैकेय्या वशमेष्यामः पापाया दुःखभा
 गिनः ॥ १९ ॥ इति ब्रुवन्नात्मसमं सुमंत्रः सारथिस्तथा ॥ दृष्ट्वा दूरगतं रामं दुःखार्तोरुद्वेगिणम् ॥ २० ॥ ततस्तु विगते वाप्येसूतं स्पृष्टोदकं शुचिम् ॥ रामस्तु
 मधुरं वाक्यं पुनः पुनरुवाच तम् ॥ २१ ॥ इक्ष्वाकूणां त्वया तुल्यं सुहृदं नोपलक्षये ॥ यथा दशरथो राजा मां न शोचेत्तथा कुरु ॥ २२ ॥ शोकोपहतचेता
 श्वरुद्धश्च जगतीपतिः ॥ कामभारावसन्नश्च तस्मादेतद्वीमिति ॥ २३ ॥ यद्यथा ज्ञापयेत्किंचित्समहात्मा महीपतिः ॥ कैकेय्याः प्रियकामार्थकार्यतद
 विकांक्षया ॥ २४ ॥ एतदर्थं हिराज्यानि प्रशासति नराधिपाः ॥ यदेषां सर्वकृत्येषु मनो न प्रतिहन्यते ॥ २५ ॥

वं सर्वे त्यक्ताः ॥ १९ ॥ आत्मसममतिबुद्धिमन्त्रियोग्यं दूरगतमिति पाठे दूरदेशावस्थानवंतं निश्चित्य तत्समीपे दुःखार्तश्चिरं रुरोद ॥ २० ॥ स्पृष्टोदकमाचामंतं शुचिपवित्रम् ॥ २१ ॥
 सुहृदं व्यसनापनोदकं यत एवमतो ययेत्यादि ॥ २२ ॥ कामभारावसन्नः कामवेगेन पीडितः यद्वा वसन्नः मदभिषेकादि मनोरथसमूहः तस्मादेतदुक्तं वक्ष्यमाणं च ॥ २३ ॥ कैकेय्याः प्रियोयः का
 मो विषयो भ्रताभिषेकादिस्तदर्थं यथा येन प्रकारेण यद्वस्तु आज्ञापयेत्तत्तदविकांक्षयाऽस्मदादीनामविशंकया कार्यसादरमनुष्ठेयम् ॥ २४ ॥ एतच्छब्दार्थमाह यदेषामिति प्रशासतीत्यभ्यस्त
 त्वात् सर्वकृत्येष्वपि कामक्रोधप्रवृत्तेष्वपि ॥ २५ ॥

यत्कार्यप्रतिययायेनप्रकारेणअलीकमप्रियं ताम्यतिग्लायति ॥ २६ ॥ अभिवाद्यमयतिनिधितयामदीयनमस्कारंकृत्वा ॥ २७ ॥ इदंपदार्थमाह नचेति वनेवत्स्यामहेतिवेतिसंधिरार्षः व
त्स्यामहेइतिवानानुशोचामीतिसंबंधः ॥ २८ ॥ पुनरागतानस्मान्पुनस्त्वद्रक्ष्यसीतिसंबंधः पुनःपुनरभीक्ष्णद्रक्ष्यसिवा ॥ २९ ॥ सहिताःमममात्रेतिशेषः पुनःपुनरभीक्ष्णपूर्वोक्तवाक्यमुक्त्वा
कौसल्यामिन्युपलक्षणं सर्वाःप्रतिकैकेयीचारोग्यंअहमरोगोऽदुःखइतिब्रूहि कैकेयीमितिनव्यंग्योक्तिःकिंतुदेवकृतत्वेनास्याअनपराधित्वमित्याशयेन ॥ ३० ॥ अथआरोग्यकथनानंतरं

यद्यथासमहाराजोनालीकमधिगच्छति ॥ नचताम्यतिशोकेनसुमंत्रकुरुतत्तथा ॥ २६ ॥ अदृष्टदुःखंराजानंवृद्धमार्यजितेंद्रियम् ॥ ब्रूयास्त्वमभि
वाद्यैवममहेतोरिदंवचः ॥ २७ ॥ नचाहमनुशोचामिलक्ष्मणोनचशोचति ॥ अयोध्यायाश्च्युताश्चेतिवनेवत्स्यामहेतिवा ॥ २८ ॥ चतुर्दशसुवर्षेपुनि
वृत्तेपुपुनःपुनः ॥ लक्ष्मणंमांचसीतांचद्रक्ष्यसेशीघ्रमागतान् ॥ २९ ॥ एवमुक्त्वातुराजानंमातरंचसुमंत्रमे ॥ अन्याश्चदेवीःसहिताःकैकेयींचपुनःपु
नः ॥ ३० ॥ आरोग्यंब्रूहिकौसल्यामथपादाभिवंदनम् ॥ सीतायाममचार्यस्यवचनाल्लक्ष्मणस्यच ॥ ३१ ॥ ब्रूयाश्चापिमहाराजंभरतंक्षिप्रमानय ॥
आगतश्चापिभरतःस्थाप्योन्नतपमतेपदे ॥ ३२ ॥ भरतंचपरिष्वज्ययौवराज्येऽभिषिच्यच ॥ अस्मत्संतापजंदुःखंनत्वामभिभविष्यति ॥ ३३ ॥ भरत
श्चापिवक्तव्योयथाराजनिवर्तसे ॥ तथामातृपुर्वर्तथाःसर्वास्वेवाविशेषतः ॥ ३४ ॥ यथाचतवकैकेयीसुमित्राचाविशेषतः ॥ तथैवदेवीकौसल्याम
ममाताविशेषतः ॥ ३५ ॥ तातस्यप्रियकामेनयौवराज्यमवेक्षता ॥ लोकयोरुभयोःशक्यंनित्यदासुखमेधितुम् ॥ ३६ ॥ निवर्त्यमानोरामेणसुमंत्रः
प्रतिबोधितः ॥ तत्सर्ववचनंश्रुत्वास्नेहात्काकुत्स्थमब्रवीत् ॥ ३७ ॥

सर्वान्प्रतिआर्यस्यज्येष्ठस्यममसीतायाल्लक्ष्मणस्यचवचनात्पादाभिवंदनंब्रूहि ॥ ३१ ॥ एवंपितरंमातरंप्रतिचसंदिश्यपुनःपितरंप्रतिसंदिशति ब्रूयाइति महाराजंदशरथंनृपमतेराजसंमते पदे
राज्ये ॥ ३२ ॥ अथसुमंत्रंप्रत्याह भरतंचेति अभिषिच्यअभिषेचय्य ॥ ३३ ॥ राजनिदशरथे ॥ ३४ ॥ अविशेषतःशत्रुघ्नसंबंधात्कैकेय्यविशेषतःकैकेय्यविशेषेत्यर्थः एवंमममाता
पिकैकेय्यविशेषाद्वृष्टव्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ अवेक्षताअंगीकुर्वता उभयोरलोकयोरिहपरलोकयोः नित्यदासर्वदा छांदसोदाप्रत्ययः सुखंवर्धयितुंशक्यं तेनतथावर्तस्वयेनलोकद्वयेपिसुखंभवती
तिव्यंग्यं पर्यायोक्तमत्रालंकारः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

उपचारः स्वामिभृत्योचितः सत्कारः तेन न ब्रूयाः ब्रूयाम् छांदसमेतम् अपितु स्नेहाद्विक्रवं वाक्यं ब्रवीमि तद्वाक्यं भक्तिमानिति ज्ञात्वा क्षंतुमर्हसीति संबन्धः ॥ ३८ ॥ पुत्रशोकः पुत्रवियोगजः शोकः ॥ ३९ ॥ मेरुं मत्स्यवर्त्य रथं दूरात् दृष्ट्वा तदा दर्शनकाले सराममपि अपिः संभावने सरामं संभावयमानो जनः पुरीचनिकटगतं रथं विनारामं दृष्ट्वा विदीर्येतापि अपिः संभावनायाम् ॥ ४० ॥ सूतावशेषं हतवीरं रथं दृष्ट्वा स्वसैन्यमिव ॥ ४१ ॥ दूरेपि निवसंतं त्वां मानसे न व्यापारेणाग्रतः पुरःस्थितमिव त्वां चितयंत्योरथेनागतप्रायो राम इति चितयंत्यः प्रजाजना अद्य एकस्य मम गमनदिने नूनं निश्चयेन निराहाराः कृतानि निराहारसंकल्पवत्यः कृताः मरिष्यन्तीति यावत् ॥ ४२ ॥ तस्यैव युक्त्या साधनं करोति दृष्टमित्यादिना संकुलं आर्तनादादि ॥ ४३ ॥ सरथं मा मेव निशाम्येत्यन्वयः ॥ ४४ ॥ पु

यदहं नोपचारेण ब्रूयाः स्नेहाद्विक्रवम् ॥ भक्तिमानिति तत्तावद्वाक्यं त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ ३८ ॥ कथं हित्व द्विहीनो हं प्रतियास्यामि तां पुरीम् ॥ तव तात वियोगेन पुत्रशोका तुरामिव ॥ ३९ ॥ सराममपि तावन्मे रथं दृष्ट्वा तदा जनः ॥ विनारामं रथं दृष्ट्वा विदीर्येतापि सा पुरी ॥ ४० ॥ दैन्यं हिनगरी गच्छेदृष्ट्वा शून्यमिमं रथम् ॥ सूतावशेषं स्वसैन्यं हतवीरमिवाहवे ॥ ४१ ॥ दूरेपि निवसंतं त्वां मानसे नाग्रतः स्थितम् ॥ चितयंतोऽद्य नूनं त्वां निराहाराः कृताः प्रजाः ॥ ४२ ॥ दृष्टं तद्वै त्वयारामयादृशं त्वत्प्रवासने ॥ प्रजानां संकुलं दृष्टं त्वच्छोककृतां चेतसां ॥ ४३ ॥ आर्तनादो हियः पौरैरनुमुक्तस्त्वत्प्रवासने ॥ सरथं मां निशाम्येव कुर्युः शतगुणं ततः ॥ ४४ ॥ अहं किंचापि वक्ष्यामि देवी तव सुतो मया ॥ नीतो सौमातुलकुलं संतापं मा कृथा इति ॥ ४५ ॥ असत्यमपि नैवाहं ब्रूयां वचनमीदृशम् ॥ कथमप्रियमेवाहं ब्रूयां सत्यमिदं वचः ॥ ४६ ॥ मम तावन्नियोगस्थास्त्वद्वंधुजनवाहिनः ॥ कथं रथं त्वया हीनं प्रवात्यंति हयोत्तमाः ॥ ४७ ॥

नारामं विना स्वगमनेऽनुपपत्तिमाह अहमिति अपिच अहं देवी किं वक्ष्यामि देवी कौसल्याम् तव सुतो मयामातुलकुलं प्रापित इति ब्रूहितत्राह ईदृशं वचनं प्रियमपि असत्यं नैवाहं ब्रूयाम् वनप्रापित इत्येव तर्हि ब्रूहितत्राह इदं सत्यमपि अप्रियमेव अतः कथं ब्रूयाम् सत्यं ब्रूयात्प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयात्सत्यमप्रियमिति स्मृतेः तस्मात्तव मातरं प्रति वक्तुं योग्यस्योत्तरस्याभावाद् अहं न गमिष्यामीति भावः एतदेव न्ययवक्ष्यति तन्न शक्याम्यहं गंतुमिति यत्तु कते केनासत्यमपि मातुलकुलगमनं वक्ष्यामि न तु सत्यमपि वनगमनमप्रियत्वादित्युक्तम् तत्तु तन्न शक्यामीत्यादिनोक्तवचसां नगरगमनाभावप्रतिपादकत्वस्यैव लाभाच्चित्यम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रथोपि नेतुमशक्य इत्यनुपपत्त्यंतरमाह ममेति एतेऽश्वाममनियोगस्था मत्प्रेरणमात्राधीना मत्प्रेरणया त्वद्वंधुजनवहनशीला एव न त्वन्यवहनशीलानापि त्वद्वंधुरहितरथवहनशीलाः अतस्त्वया हीनं रथमेतैकं प्रवात्यंति न कथमपि वहन्ति अतो रथनयनं दुःशक्यमिति भावः ॥ ४७ ॥

उपसंहरति तन्नेति ॥ ४८ ॥ त्यक्तमात्रेत्यागक्षणएव ॥ ४९ ॥ भविष्यतिसंभावितानि रथेनसाधनेनाहमेवरथीभूत्वाप्रतिवाधिष्ये ॥ ५० ॥ ननुसूतेनत्वयाकथंरथिकृत्यंकर्तुंशक्यंतत्राह त्वत्कृतेनेति नकेवलमहंसुतः किनुप्रधानसूतोमंघ्री सुतत्वंतुत्वक्तानुग्रहपफलेननदर्थफलस्यापिहेतुत्वांगीकारान्मयांगीकृतमितिशेषः तत्फलंचत्वदीयरथचर्ययात्वदनुग्रहकृतंसुखंमयाप्राप्तमिदानींत्वत्कृतेनत्वदंगीकृतवनानुगमनानुग्रहेणवनवासकृतंसुखंराज्यार्चितादुःखाभावान्महत्सुखमाशंसेप्रार्थयामि एतेनत्वदवतारंज्ञात्वैवत्वद्रथचर्यासौभाग्यायसूतत्वंमयांगीकृतमितिध्वनितं ॥ ५१ ॥

तन्नशस्याम्यहंगंतुमयोध्यांत्वदृतेऽनघ ॥ वनवासानुयानायमामनुज्ञातुमर्हसि ॥ ४८ ॥ यदिमेयाचमानस्यत्यागमेवकरिष्यसि ॥ सरथोभिंप्रवेक्ष्यामित्यक्तमात्रइहत्वया ॥ ४९ ॥ भविष्यतिवनेयानितपोविघ्नकराणिते ॥ रथेनप्रतिवाधिष्येतानिसर्वाणिराघव ॥ ५० ॥ त्वत्कृतेनमयाप्राप्तंरथचर्याकृतंसुखम् ॥ आशंसेत्वत्कृतेनाहंवनवासकृतंसुखम् ॥ ५१ ॥ प्रसीदेच्छामितेऽरण्येभवितुंप्रत्यनंतरः ॥ प्रीत्याभिहितमिच्छामिभवमेप्रत्यनंतरः ॥ ५२ ॥ इमेपिचहयावीरयदितेवनवासिनः ॥ परिचर्याकरिष्यंतिप्राप्स्यंतिपरमांगतिम् ॥ ५३ ॥ तवशुश्रूषणंमूर्धाकरिष्यामिवनेवसन् ॥ अयोध्यादेवलोकंवासर्वथाप्रजहाम्यहम् ॥ ५४ ॥ नहिशक्याप्रवेष्टुंसामयाऽयोध्यात्वयाविना ॥ राजधानीमहेंद्रस्ययथादुष्कृतकर्मणा ॥ ५५ ॥ वनवासेक्षयंप्राप्तेममैषहिमनोरथः ॥ यदनेनरथेनैवत्वांवहेयंपुरींपुनः ॥ ५६ ॥ चतुर्दशहिवर्षाणिसहितस्यत्वयावने ॥ क्षणभूतानियास्यंतिशतसंख्यानिचान्यथा ॥ ५७ ॥ भृत्यवत्सलतिष्ठंतंभर्तृपुत्रगतेपथि ॥ भक्तंभृत्यंस्थितंस्थित्यानमांत्वंहातुमर्हसि ॥ ५८ ॥ एवंबहुविधंदीनंयाचमानंपुनःपुनः ॥ रामोभृत्यानुकंपीतुसुमंत्रमिदमब्रवीत् ॥ ५९ ॥

प्रत्यनंतरःप्रत्यासन्नोऽनुकूलइतियावत् प्रत्यनंतरोभवेतित्वयाप्रीत्याभिहितंवाक्यंश्रोतुमिच्छामि ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ देवलोकंवेत्यनेनत्वद्भक्तानांभक्त्यंतरायभूतदेवलोकप्राप्तिरपिहेयैवेतिसूचितं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वनवासेक्षयंप्राप्तेवनवासकालेसमामेपुरींवहेयंप्रापयेयमितियत्पुष्पमेमनोरथः ॥ ५६ ॥ अन्यथात्वयारहितस्यस्थितिपक्षे ॥ ५७ ॥ भर्तृपुत्रगतेराजपुत्राश्रितेपथियथाभृत्येनस्थातव्यंतथात्वद्विषयेतिष्ठंतंसर्वभृत्यमध्यभक्तिमंतंभृत्यंस्थित्याभृत्ययोग्ययास्थित्यासर्वदास्थितंनियुक्तंकार्यविषयेकदाप्यपराधरहितमितियावत् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ३ ॥ विज्ञायतरणसाधनंशीघ्रमानेयमित्येवंरामवचनतात्पर्यंज्ञात्वागुहंमृतंचामंय आमंत्रणेनैवतत्तात्पर्यं बोधयित्वा यथापूर्वंभानुरग्रतोऽतिष्ठत् ॥ ४ ॥ सतुगुहस्तुरामस्यवचनंतरामजा
द्वीमित्येवंनिशम्यतात्पर्यतोज्ञात्वाप्रतिगृह्यनमस्कारपूर्वंप्रतिगृह्यसचिवानाहूयतन्मध्येकंचित्पतिअब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्यवाहनसंयुक्तां अस्यजलंनिरस्यनावंतीरंप्रापयतीत्यस्यवाहनमरि
त्रं मयूरव्यसकादित्वात्समासः कर्णघाहःकर्णधारः मुखेनप्रतारःप्रतरणंयथातां दृढांदृढसंधिवंधां तीर्थेऽवतारमार्गेउपाहरसमीपंप्रापय ॥ ६ ॥ उपोह्यसमीपंप्रापय ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

वर्हिणानांचनिर्घोषःश्रूयतेनदतांवने ॥ तरामजाद्वींसौम्यशीघ्रगांसागरंगमाम् ॥ ३ ॥ विज्ञायरामस्यवचःसौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ गुहमामंयसू
तंचसोतिष्ठद्वातुरग्रतः ॥ ४ ॥ सतुरामस्यवचनंनिशम्यप्रतिगृह्यच ॥ स्थपतिस्तूर्णमाहूयसचिवानिदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्यवाहनसंयुक्तांकर्णग्राहव
तींशुभाम् ॥ सुप्रतारांदृढांतीर्थेशीघ्रनावमुपाहर ॥ ६ ॥ तंनिशम्यगुहादेशंगुहामाल्योगतोमहान् ॥ उपोह्यरुचिरांनावंगुहायप्रत्यवेदयत् ॥ ७ ॥ ततः
सप्रांजलिर्भूत्वागुहोराधवमब्रवीत् ॥ उपस्थितेयंनौर्देवभूयःकिंकरवाणिते ॥ ८ ॥ तवामरसुतप्रख्यतर्तुसागरगामिनीम् ॥ नौरियंपुरुषव्याघ्रशीघ्र
मारोहमुब्रत ॥ ९ ॥ अथोवाचमहातेजारामोऽगुहमिदंवचः ॥ रुतकामोऽस्मिभवताशीघ्रमारोप्यतामिति ॥ १० ॥ ततःकलापान्सन्नत्यखद्वौबद्धा
चधन्विनौ ॥ जग्मतुर्येनतांगंगांसीतयासहराधवौ ॥ ११ ॥ राममेवंतुधर्मज्ञमुपागत्यविनीतवत् ॥ किमहंकरवाणीतिसूतःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ १२ ॥
ततोऽब्रवीद्वाशरथिःसुमंत्रंस्पर्शशङ्करेणोत्तमदक्षिणेन ॥ सुमंत्रशीघ्रंपुनरेवयाहिराज्ञःसकाशोभवचाप्रमत्तः ॥ १३ ॥ निवर्तस्वेत्युवाचैनमेतावद्विरु
तंमम ॥ रथंविहायपद्भ्यांतुगमिष्यामोमहावनम् ॥ १४ ॥

आरोप्यतांखनित्रपिठकवैदेहीवस्त्राभरणादिकमितिशेषः ॥ १० ॥ सन्नत्यकवचं कलापान्तूणीरात् येनअवतरणमार्गेणनावमारुह्यतामनिर्वाच्यगुणांगंगालोकास्तरंतितमवतारंतर्तुजग्म
तुः ॥ ११ ॥ एवंतुएवंभूतंनुरथादिनिरपेक्षगच्छंतु ॥ १२ ॥ उत्तमश्वासौदक्षिणश्चतेनस्पर्शादिव्यापारेउत्तमेनस्पर्शमात्रेणसकलदुःखहारकत्वाद्दक्षिणेनेदृशेनकरेणदक्षिणकरेण ॥ १३ ॥
गमनप्रत्याशानिवृत्तयेपुनःसावधारणानिवृत्तिमाह निवर्तस्वेति एतावत्पर्यंतरंराजाज्ञयायानेनगमनंकृतं हिअतःपरंममानेननप्रयोजनं यतोरथंविहायपद्भ्यामेवमहावनंगमिष्यामोऽतस्त्वंसर्व
थानिवर्तस्व ॥ १४ ॥

उपसंहरति तन्नेति ॥ ४८ ॥ त्यक्तमात्रेत्यागक्षणएव ॥ ४९ ॥ भविष्यतिसंभावितानि रथेनसाधनेनाहमेवरथी भूत्वाप्रतिवाधिष्ये ॥ ५० ॥ ननुसूतेनत्वयाकथंरथिकृत्यंकर्तुंशक्यंतत्राह त्वत्कृतेनेति तत्केवलमहंसुतः किनुप्रधानसूतोमंथी सुतत्वंतुत्वक्तानुग्रहपफलेनतदर्थफलस्यापिहेतुत्वांगीकारान्मयांगीकृतमितिशेषः तत्फलंचत्वदीयरथचर्ययात्वदनुग्रहकृतंसुखंमयाप्राप्तमिदानींत्वत्कृतेनत्वदंगीकृतवनानुगमनानुग्रहेणवनवासकृतंसुखंराज्यार्चितादुःखाभावान्महत्सुखमाशंसेप्रार्थयामि एतेनत्वद्वतारंज्ञात्वैवत्वद्वचर्यासौभाग्यायसूतत्वंमयांगीकृतमितिध्वनितं ॥ ५१ ॥

तन्नशस्याम्यहंगंतुमयोध्यात्वदृतेऽनघ ॥ वनवासानुयानायमामनुज्ञातुमर्हसि ॥ ४८ ॥ यदिमेयाचमानस्यत्यागमेवकरिष्यसि ॥ सरथोग्निंप्रवेक्ष्यामित्यक्तमात्रइहत्वया ॥ ४९ ॥ भविष्यतिवनेयानितपोविघ्नकराणिते ॥ रथेनप्रतिवाधिष्येतानिसर्वाणिराघव ॥ ५० ॥ त्वत्कृतेनमयाप्राप्तंरथचर्याकृतंसुखम् ॥ आशंसेत्वत्कृतेनाहंवनवासकृतंसुखम् ॥ ५१ ॥ प्रसीदेच्छामितेऽरण्येभवितुंप्रत्यनंतरः ॥ प्रीत्याभिहितमिच्छामिभवमेप्रत्यनंतरः ॥ ५२ ॥ इमेपिचहयावीरयदितेवनवासिनः ॥ परिचर्याकरिष्यंतिप्राप्स्यंतिपरमांगतिम् ॥ ५३ ॥ तवशुश्रूषणंमूर्धाकरिष्यामिवनेवसन् ॥ अयोध्यादिवलांकंवासर्वथाप्रजहान्यहम् ॥ ५४ ॥ नहिशक्याप्रवेष्टुंसामयाऽयोध्यात्वयाविना ॥ राजधानीमहेंद्रस्ययथादुष्कृतकर्मणा ॥ ५५ ॥ वनवासेक्षयंप्राप्तेममैषहिमनोरथः ॥ यदनेनरथेनैवत्वांवहेयंपुरींपुनः ॥ ५६ ॥ चतुर्दशहिवर्षाणिसहितस्यत्वयावने ॥ क्षणभूतानियास्यंतिशतसंख्यानिचान्यथा ॥ ५७ ॥ भृत्यवत्सलतिष्ठंतंभर्तृपुत्रगतेपथि ॥ भक्तंभृत्यंस्थितंस्थित्यानमांत्वंहातुमर्हसि ॥ ५८ ॥ एवंबहुविधंदीनंयाचमानंपुनःपुनः ॥ रामोभृत्यानुकंपीतुमुमंत्रमिदमब्रवीत् ॥ ५९ ॥

प्रत्यनंतरःप्रत्यासन्नोऽनुकूलइतियावत् प्रत्यनंतरोभवेतित्वयाप्रीत्याभिहितंवाक्यंश्रोतुमिच्छामि ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ देवलोकंवेत्यनेनत्वद्वक्तानांभक्त्यंतरायभूतदेवलोकप्राप्तिरपिहेयैवेतिसूचितं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वनवासेक्षयंप्राप्तेवनवासकालेसमामेपुरींवहेयंप्रापयेयमिति यत्तु एषमेमनोरथः ॥ ५६ ॥ अन्यथात्वयारहितस्यस्थितिपक्षे ॥ ५७ ॥ भर्तृपुत्रगतेराजपुत्राश्रितेपथियथाभृत्येनस्थातव्यंतथात्वद्विषयेतिष्ठंतं सर्वभृत्यमभ्येभक्तिमंतंभृत्यंस्थित्याभृत्ययोग्ययास्थित्यासर्वदास्थितंनियुक्तंकार्यविषयेकदाप्यपराधरहितमितियावत् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

अनुजानामिअंगीकृत्यदामि प्रतिग्रहेभोगफलके ॥ ४४ ॥ धर्मेप्रणिहितं पित्राज्ञापालनलक्षणेधर्मेसावधानम् अत्रतद्वत्तस्याग्रहेप्रतिग्रहेअप्रतिग्रहीतृत्वरूपक्षत्रधर्मोपन्यासेनअन्नभोजना
 योग्यत्वेन्नस्थत्वरूपहेतूपन्यासेनचतदन्नस्यभोजनयोग्यत्वं सूचयतातस्यतच्चज्ञत्वं सूचितम् अन्यथानिषादत्वेनाभोज्यान्नतयातमेवहेतुमुपन्यसेत्सवाकथंपकान्माहरेत् एतेनतच्चज्ञःसर्वोपि
 भोज्यान्नएवेतिव्वनितम् ॥ ४५ ॥ एतेअश्वाः ॥ ४६ ॥ प्रतिपानंजात्याश्वानांराजौपवास्यानांवासदानानंतरंयत्पाय्यतेक्षीरादित्यतिपानम् यच्चघृतशर्करादियुतयवचूर्णादिरवाद्यतेतत्स्वादनम्
 सर्वतदनुजानामिनहिवर्तेप्रतिग्रहे ॥ कुशचीराजिनधरंफलमूलाशनंचमाम् ॥ ४४ ॥ विद्धिप्रणिहितंधर्मेतापसंवनगोचरम् ॥ अश्वानांखादनेनाह
 मर्थीनान्येनकेनचित् ॥ ४५ ॥ एतावतात्रभवताभविष्यामिसुपूजितः ॥ एतेहिदयिताराज्ञःपितुर्दशरथस्यमे ॥ ४६ ॥ एतैःसुविहितैरश्वैर्भविष्याम्यह
 मर्चितः ॥ अश्वानांप्रतिपानंचखादनंचैवसोन्वशात् ॥ ४७ ॥ गुहस्तत्रैवपुरुषांस्त्वरितंदीयतामिति ॥ ततश्चीरोत्तरासंगःसंध्यामन्वास्यपश्चिमाम्
 ॥ ४८ ॥ जलमेवाददेभोज्यंलक्ष्मणेनादृतंस्वयम् ॥ तस्यभूमौशयानस्यपादौप्रक्षाल्यलक्ष्मणः ॥ ४९ ॥ सभार्यस्यततोभ्येत्यतस्यौवक्षमुपाश्रितः ॥ गु
 होपिसहभूतेनसौमित्रिमनुभाषयन् ॥ अन्वजाग्रत्ततोराममप्रमत्तोधनुर्धरः ॥ ५० ॥ तथाशयानस्यततोयशस्विनोमनस्विनोदाशरथेर्महात्मनः ॥
 अदृष्टदुःखस्यमुखोचितस्यसातदाव्यतीतासुचिरेणशर्वरी ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकण्डिपंचाशःसर्गः
 ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ तंजाग्रतमदंभेनभ्रातुरर्थायलक्ष्मणम् ॥ गुहःसंतापसंतभोराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ इयंतातसुखाशय्यात्वदर्थमुपक
 ल्पिता ॥ प्रत्याश्वसिहिसाध्वस्यांराजपुत्रयथासुखम् ॥ २ ॥ उचितोयंजनःसर्वःक्लेशानांत्वंसुखोचितः ॥ गुन्ध्यर्थंजागरिष्यामःकाकुत्स्थस्यवयं
 निशाम् ॥ ३ ॥

॥ ४७ ॥ त्वरितंदीयतामित्यन्वशादित्यन्वयः ॥ ४८ ॥ जलमेवाददे तीर्थप्राप्तिनिमित्तकोपवासस्यावश्यकत्वात् ॥ ४९ ॥ अभ्येत्यतोन्यत्रसमीपदेशेआगत्यतथावित्यनेनतस्यनिद्राभावःसू
 चितः अन्वजाग्रदित्यार्षे अजागरीदित्यर्थः ॥ ५० ॥ सुचिरेणशर्वरीतिनिद्रागमनाच्चिरत्वप्रतिभासस्तस्याम् ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
 अयोध्याकण्डिपंचाशःसर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ एवंगमेशयानेतद्रक्षार्थंजाग्रलक्ष्मणगुहसंवादः तमित्यादि अदंभेनअकृत्रिमानुरागेण भ्रातुरर्थायभ्रातूरक्षार्थं राघवंरघुकुलजम्
 संतापसंतभोरामस्यभूशय्यादिजेनसंतापेनपीडितः ॥ १ ॥ इयमिति प्रत्याश्वसिहिविश्रान्तोभव ॥ २ ॥ अयंजनःआटविकः ॥ ३ ॥

नहिरामादिति सर्वात्मजुताम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अविदितमज्ञातम् किञ्च चतुरंगमिति परकीयमितिशेषः तादृशमपिपरकीयंबलंसंतरेमहियुद्धेनजयेम ॥ ७ ॥ ततोवाच ततउवाचेतिच्छेदः
आर्षःसंधिः अत्रदेशेवयंनजीताः यतोधर्ममेवानुपश्यतात्वयारक्ष्यमाणाभवामः ॥ ८ ॥ तथापिजागरणेकारणमाह कथमिति जीवितंविशिष्टसुखजीवितजनकंभोजनादि ॥ ९॥१० ॥ मंत्रोगा
यच्यादिः तपःकृच्छादि पराक्रमैःतज्जन्यैर्कृष्यशृंगाद्यानयनाश्वमेधाद्यनुष्ठानैः एकोमुख्यः तत्रहेतुः सदृशलक्षणःपुरुषोत्तमसदृशलक्षणः दशरथसदृशलक्षणइत्यापाततोर्यः ॥ ११ ॥ विधवा

नहिरामास्त्रियतमोममास्तेभुविकश्चन ॥ ब्रवीम्येवचतेसत्यंसत्येनैवचतेशपे ॥ ४ ॥ अस्यप्रसादादाशंसेलोकेऽस्मिन्सुमहद्यशः ॥ धर्मावामिंचविपु
लामर्थकामौचपुष्कलौ ॥ ५ ॥ सोहंप्रियसखंरामंशयानंसहसीतया ॥ रक्षिष्यामिधनुष्याणिःसर्वथाज्ञातिभिःसह ॥ ६ ॥ नमेऽस्यविदितीकंचिद्वने
स्मिंश्चरतःसदा ॥ चतुरंगंद्यतिबलंसुमहत्संतरेमहि ॥ ७ ॥ लक्ष्मणस्तुततोवाचरक्ष्यमाणास्त्वयानघ ॥ नात्रभीतावयंसर्वधर्ममेवानुपश्यता ॥ ८ ॥
कथंदाशरथौभूमौशयानेसहसीतया ॥ शक्यानिद्रामयालब्धुंजीवितंवासुखानिवा ॥ ९ ॥ योनेदेवासुरैःसर्वैःशक्यःप्रसहितुंयुधि ॥ तंपश्यसुखसंसु
भंतृणेषुसहसीतया ॥ १० ॥ योमंत्रतपसालब्धोविविधैश्चपराक्रमैः ॥ एकोदशरथस्यैपपुत्रःसदृशलक्षणः ॥ ११ ॥ अस्मिन्प्रव्रजितेराजानचिरंवर्त
यिष्यति ॥ विधवामेदिनीनूनंक्षिप्रमेवभविष्यति ॥ १२ ॥ विनयसुमहानादंश्रमेणोपरताःस्त्रियः ॥ निर्घोषोपरतंतातमन्येराजनिवेशनम् ॥ १३ ॥ कौ
सल्याचैवराजाचतथैवजननीमम ॥ नाशंसेयदिजीवंतिसर्वतेशर्वरीमिमाम् ॥ १४ ॥ जीवेदपिहिमेमाताशत्रुघ्नस्यान्ववेक्षया ॥ तद्दुःखंयदिकौस
ल्यावीरमूर्विनशिष्यति ॥ १५ ॥ अनुरक्तजनाकीर्णसुखालोकप्रियावहा ॥ राजव्यसनसंसृष्टासापुरीविनशिष्यति ॥ १६ ॥

विगतपतिका ॥ १२ ॥ श्रमेणोपरताराजभवनेऽयोध्यानगरेच भविष्यतीतिशेषः निर्घोषोपरतंउपरतनिर्घोषंभवतीतिमन्ये ॥ १३ ॥ जीवंतीतिनाशंसेनसंभावयामि यदिवाजीवंतिएतावत्पर्यंतं
देमांशर्वरीमेवजीविष्यतिनाये अन्नपानाद्यकावादितिसंभावयामीतिशेषः ॥ १४ ॥ जीवेदपि एतद्राज्याःपरमपीतिशेषः यदियत् वीरसूःकौसल्याएकपुत्रत्वाद्विनशिष्यत्येव तदतिदुःखमित्य
र्थः ॥ १५ ॥ अनुरक्तैःरामानुरक्तैर्जनैराकीर्णव्याप्ता सुखालोकरूपंप्रियमावहतिसासदासुखवल्लोका इदानींराजव्यसनेनदशरथमरणदुःखेनसंसृष्टायुक्ता ॥ १६ ॥

॥ ३ ॥ विज्ञायतरणसाधनंशीघ्रमानेयमित्येवंरामवचनतात्पर्यंज्ञात्वागुहंमृतंचामंभ्यआमंत्रणेनैवतत्तात्पर्यंबोधयित्वायथापूर्वभानुरग्रतोऽतिष्ठत् ॥ ४ ॥ सतुगुहस्तुरामस्यवचनंतरामजा
द्वीमित्येवंनिशम्यतात्पर्यतोज्ञात्वाप्रतिगृह्यनमस्कारपूर्वंप्रतिगृह्यसचिवानाहूयतन्मध्येकंचित्यतिअब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्यवाहनसंयुक्तां अस्यजलंनिरस्यनावंतीरंप्रापयतीत्यस्यवाहनमरि
त्रं मयूरव्यसकादित्वात्समासः कर्णग्राहःकर्णधारः मुखेनप्रतारःप्रतरणंयथातां दृढांदृढसंधिवंधां तीर्थेऽवतारमार्गेउपाहरसमीपंप्रापय ॥ ६ ॥ उपोह्यसमीपंप्रापय्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

बर्हिणानांचनिर्घोषःश्रूयतेनदतांवने ॥ तरामजाद्वींसौम्यशीघ्रगांसागरंगमाम् ॥ ३ ॥ विज्ञायरामस्यवचःसौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ गुहमामंभ्यसू
तंचसोतिषुद्धातुरग्रतः ॥ ४ ॥ सतुरामस्यवचनंनिशम्यप्रतिगृह्यच ॥ स्थपतिस्तूर्णमाहूयसचिवानिदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्यवाहनसंयुक्तांकर्णग्राहव
तींशुभाम् ॥ सुप्रतारांदृढांतीर्थेशीघ्रनावमुपाहर ॥ ६ ॥ तंनिशम्यगुहादेशंगुहामाल्योगतोमहान् ॥ उपोह्यरुचिरांनावंगुहायप्रत्यवेदयत् ॥ ७ ॥ ततः
सप्रांजलिर्भूत्वागुहोराघवमब्रवीत् ॥ उपस्थितेयंनौर्देवभूयःकिंकरवाणिते ॥ ८ ॥ तवामरसुतप्रख्यतर्तुसागरगामिनीम् ॥ नौरियंपुरुषव्याघ्रशीघ्र
मारोहसुव्रत ॥ ९ ॥ अथोवाचमहातेजारामोगुहमिदंवचः ॥ कृतकामोऽस्मिभवताशीघ्रमारोप्यतामिति ॥ १० ॥ ततःकलापान्सन्नत्यखद्वौवद्धा
चधन्विनौ ॥ जग्मतुर्येनतांगंगांसीतयासहराघवौ ॥ ११ ॥ राममेवंतुधर्मज्ञमुपागत्यविनीतवत् ॥ किमहंकरवाणीतिसूतःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ १२ ॥
ततोऽब्रवीद्वाशरथिःसुमंत्रंस्पृशन्करेणोत्तमदक्षिणेन ॥ सुमंत्रशीघ्रपुनरेवयाहिराज्ञःसकाशोभवचाप्रमत्तः ॥ १३ ॥ निवर्तस्वेत्युवाचैनमेतावद्विरु
तंमम ॥ रथंविहायपद्भ्यांतुगमिष्यामोमहावनम् ॥ १४ ॥

आरोप्यतांखनित्रपिठकवैदेहीवस्त्राभरणादिकमितिशेषः ॥ १० ॥ सन्नत्यकवचं कलापान्तूणीरान् येनअवतरणमार्गेणनावमारुह्यतामनिर्वाच्यगुणांगंगांलोकास्तरंतितमवतारंतर्तुजग्म
तुः ॥ ११ ॥ एवंतुएवंभूतंतुरथादिनिरपेक्षगच्छंतु ॥ १२ ॥ उत्तमश्वासौदक्षिणश्वतेनस्पर्शादिव्यापारेउत्तमेनस्पर्शमात्रेणसकलदुःखहारकत्वाद्वक्षिणेनेदृशेनकरेणदक्षिणकरेण ॥ १३ ॥
गमनप्रत्याशानिवृत्तयेपुनःसावधारणांनिवृत्तिमाह निवर्तस्वेति एतावत्पर्यंतरंजाज्ञयायानेनगमनंकृतं हिअतःपरंममानेननप्रयोजनं यतोरथंविहायपद्भ्यामेवमहावनंगमिष्यामोऽतस्त्वंसर्व
थानिवर्तस्व ॥ १४ ॥

राजर्षीणांहीतिश्लोकःपुनरुक्तार्थकइवकतकासंमतश्चेतिबोध्यम् एवंहितद्वारव्या हियतःअस्मिन्लोकेराजर्षीणांवनेमृगयारत्यर्थमासीत् अतोहमपिकालेश्राद्धादिकालेमनुजैर्मनुपुत्रैःसदा चारपरैरपिकृतांस्वीकृतांधन्विनांचंचललक्ष्येषुइषुसिद्धयर्थमभिकांक्षितानात्यर्थमभिकांक्षामीतिसंबंधः ॥ १६ ॥ तंतमर्थमभिप्रेत्यविषयीकृत्यमधुरयागिरासूतंप्रतिवाक्यमुदीरयन्सप्रेक्षाको रामस्तमध्वानययावितिसंबंधः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेएकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथज न्मन्मिप्रयुक्तस्नेहेननिर्गमनकालेशिष्टाचारपरिप्राप्तयाचस्यदेशमापृच्छतिस्वस्वरूपगोपनाय विशालानिति यात्वातदंतंगत्वा ॥ १ ॥ हेपुरिश्रेष्ठेत्वांत्वसंबंधिदेवतानिचआपृच्छेप्रार्थयामि

राजर्षीणांहिलोकेऽस्मिन्त्यर्थमृगयावने ॥ कालेकृतांतांमनुजैर्धन्विनामभिकांक्षिताम् ॥ १६ ॥ सतमध्वानमैक्ष्वाकःसूतंमधुरयागिरा ॥ तंतम र्थमभिप्रेत्यययौवाक्यमुदीरयन् ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेएकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वि शालान्कांसलान्रम्यान्यान्वाल्मणपूर्वजः ॥ अयोध्यामुद्भुखोधीमान्प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ आपृच्छेत्वांपुरिश्रेष्ठेकाकुस्थपरिपालिते ॥ दै वतानिचयानित्वांपालयंत्यावसंतिच ॥ २ ॥ निवृत्तवनवासस्त्वामनूणोजगतीपतेः ॥ पुनर्द्रक्ष्यामिमात्राचपित्राचसहसंगतः ॥ ३ ॥ ततोरुचिरता म्वाक्षोभुजमुद्यम्यदक्षिणम् ॥ अश्रुपूर्णमुखोदीनोऽब्रवीज्ज्ञानपदंजनम् ॥ ४ ॥ अनुक्रोशोदयाचैवयथार्हमयिवःकृतः ॥ चिरंदुःखस्यपापीयोगम्य तामर्थसिद्धये ॥ ५ ॥ तंभिवाद्यमहात्मानंरुत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ विलपंतोनराघोरंव्यतिष्ठंश्चक्रचित्कचित् ॥ ६ ॥ तथाविलपतांतेषामतृप्तानांचरा घवः ॥ अचक्षुर्विषयंप्रायाद्यथार्कःक्षणदामुखे ॥ ७ ॥ ततोधान्यधनोपेतान्दानशीलजनान्शिवान् ॥ अकुतश्चिद्भयान्तरम्यांश्चैत्ययूपसमावृतान् ॥ ८ ॥

॥ २ ॥ प्रार्थनाप्रकारमाह निवृत्तेति ॥ ३ ॥ ज्ञानपदंजनंस्वदर्शनार्थं तत्रागतम् तेषामश्रुपूर्णमुखत्वात्लोकव्यवहारानुसारेणनटइवस्वयमप्यश्रुपूर्णमुखः ॥ ४ ॥ अनुक्रोशःआदरोनुतापोवा दयाकारुण्यम् यथायोग्यमयिवःयुष्माकंयुष्माभिरितियावत् कृतःकृताच दुःखस्य चिरमनुभवइतिशेषः पापीयःअशोभनम् अतोयुष्माभिर्गम्यताम् वयमप्यर्थसिद्धयेपित्रनुज्ञातार्थसिद्धये अवतारप्रयोजनार्थसिद्धयेइतिलक्ष्यम् गच्छामइतिशेषः व्याख्यानान्तरत्वंप्रयोजकत्वान्नोक्तम् ॥ ५ ॥ तेएवंगमेणबोधिताः ॥ ६ ॥ अतृप्तानांदर्शनतृप्तिरहितानाम् क्षणदामुखेसायंकालेः कौयथानथाअचक्षुर्विषयंदेशंगतः ॥ ७ ॥ तदेवाहवाल्मीकिः ततइति दानशीलाजनायेषुतान् चैत्यैर्देवताधिष्ठानवृक्षैर्यूपैश्चसमावृतान् ॥ ८ ॥

गोकुलैराकुलनयासेवितान् ॥ ११ ॥ नरेंद्राणां रक्षणीयान् ग्रामशइतिशेषः नरेंद्ररक्षणयोग्यैकैकग्रामान् इतरनरेंद्रराज्ये नुल्यैकैकग्रामानितियावत् ॥ १० ॥ मध्येनमध्यगत्यानरेंद्राणामितरेषां भोज्यं राज्यदेशं ययौ स्वदेशत्वाभावेन तज्जनानुयानशंकाभावात् शनैर्देशसौभाग्यं पश्यन् अगमदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र अयोध्या राज्यादक्षिणराज्ये ॥ १२ ॥ काले क्रीडा काले सेविता अंभः पूर्णं दद्यात् स्याताम् ॥ १३ ॥ नागपत्नीभिर्गन्धर्वपत्नीभिश्च सेविताम् सततं शिवामित्यनेन महानिशायामपितस्यां स्नानाद्यधिकारः सूचितः तदुक्तं भारते भुक्त्वा वायुं दिवाऽभुक्त्वा रात्रौ वायुं दिवा दिवा न काल

उद्यानामवणोपेतान्संपन्नसलिलाशयान् ॥ तुष्टपुष्टजनाकीर्णान् गोकुलाकुलसेवितान् ॥ ९ ॥ रक्षणीयान्नरेंद्राणां ब्रह्मघोषाभिनादितान् ॥ रथेन पुरुषव्याघ्रः कोसलानत्यवर्तत ॥ १० ॥ मध्येन मुदितं स्फीतरं म्योद्यानसमाकुलम् ॥ राज्यं भोज्यं नरेंद्राणां ययौ वृत्तिमतां वरः ॥ ११ ॥ तत्र त्रिपथगां दिव्यां शीततोयामशैवलाम् ॥ ददर्श राघवो गंगां रम्यामृषिनिषेविताम् ॥ १२ ॥ आश्रमैरविदूरस्थैः श्रीमद्भिः समलंकृताम् ॥ कालेऽप्सरोभिर्हृष्टाभिः सेवितां भोक्त्वा शिवाम् ॥ १३ ॥ देवदानवगन्धर्वैः किन्नरैरुपशोभिताम् ॥ नागगन्धर्वपत्नीभिः सेवितां सततं शिवाम् ॥ १४ ॥ देवाक्रीडशताकीर्णां दिव्योद्यानयुतानदीम् ॥ देवार्थमाकाशगतां विख्यातां देवपद्मिनीम् ॥ १५ ॥ जलाघाताद्दहासो ग्राफेन निर्मलहासिनीम् ॥ क्वचिद्वेणीकृतजलां क्वचिदावर्तशोभिताम् ॥ १६ ॥ क्वचित्स्तिमितगंभीरां क्वचिद्देवसमाकुलाम् ॥ क्वचिद्गंभीरनिर्घोषां क्वचिद्भैरवनिःस्वनाम् ॥ १७ ॥ देवसंघापुतजलां निर्मलोत्पलसंकुलाम् ॥ क्वचिदाभोगपुलिनां क्वचिन्निर्मलवालुकाम् ॥ १८ ॥ हंससारससंघुष्टां चक्रवाकोपशोभिताम् ॥ सदा मत्तैश्च विहगैरभिपन्नामनिदिताम् ॥ १९ ॥ क्वचित्तीररुहैर्दक्षैर्मालाभिरिव शोभिताम् ॥ क्वचित्फुल्लोत्पलच्छन्नां क्वचित्पद्मवनाकुलाम् ॥ २० ॥

नियमः कश्चिद्गंगां प्राप्य सरिद्वरामिति ॥ १४ ॥ देवानामाकर्तुं क्रीडापर्वतैर्हिमवत उभयतीरवर्तिभिर्युक्ताम् देवार्थं देवानां स्नानपानादिप्रयोजनाय तत्पार्थनया आकाशगताम् देवपद्मिनीं देवभोग्यहेमपद्मवतीम् ॥ १५ ॥ शिलामयस्थले योजलाघातशब्दस्तद्रूपाद्दहासेनोद्यमा पाठांतरे जलेनाधूताः प्रक्षालिताः गुहायाः गुहामुखानिययाताम् फेनरूपो यो निर्मलो हासो मंदहासस्तद्वतीम् एवमादिना स्त्रीरूपेण वर्णनं प्रवाहरूपाया गंगाया इति बोध्यम् वेणीकृतजलां द्वित्रिजलसंयोगात् ॥ १६ ॥ स्तिमितानि श्वलासाचासौ गंभीराचताम् गंभीरनिर्घोषां मृदंगादिवत् भैरवनिःस्वनाम् अशान्यादिवत् ॥ १७ ॥ आभोगपुलिनां विशालसैकताम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

कुङ्कुमरूपैः कुमुदखंडैः समूहैरित्यर्थः पुष्परजसाध्वस्तांसंयुक्ताम् समदामिवमदसहितांप्रमदामिवस्थिताम् ॥ २१ ॥ व्यपेतोदूरीकृतोमलसंघातः पापसंघातोयथाताम् व्यपेतजलसंघातामिति पाठेनोक्तैरुपवाहकहितमित्यर्थः मणिर्मुक्तामणिः अनेनातिस्वच्छशुभजलत्वं दिग्गजाद्यालोडनेपि निर्मलत्वमित्यतिशयोक्तिरलंकारः वरवारणैरुत्तमगजैः ॥ २२ ॥ देवराजानस्ते उपवाह्याये पातैश्च वरगजैः औपवाह्यैरिति पाठेनैषां कीदृशार्थयानभूतैरित्यर्थः ॥ २३ ॥ भूषणान्येवाह फलेत्यादि द्विजैः पक्षिभिः विष्णुपादस्पर्शेन ब्रह्मलोकाद्ब्रह्मांडवाद्यजलदेशाच्च्युतां अपापां कर्मना

कचित्कुमुदखंडैश्च कुङ्कुमलैरुपशोभिताम् ॥ नानापुष्परजोध्वस्तांसमदामिव च क्वचित् ॥ २१ ॥ व्यपेतमलसंघातां मणिनिर्मलदर्शनाम् ॥ दिशागजैर्वनगजैर्मतैश्च वरवारणैः ॥ २२ ॥ देवराजोपवाह्यैश्च सन्नादितवनांतराम् ॥ प्रमदामिव यत्नेन भूषितां भूषणोत्तमैः ॥ २३ ॥ फलपुष्पैः किसलयैर्वृतांगुल्मैर्द्विजैस्तथा ॥ विष्णुपादच्युतां दिव्यामपापां पापनाशिनीम् ॥ २४ ॥ शिशुमारैश्च नक्रैश्च भुजंगैश्च समन्विताम् ॥ शंकरस्य जटाजूटाङ्गुष्ठां सागरतेजसा ॥ २५ ॥ समुद्रमहिषींगंगासारसकौंचनादिताम् ॥ आससादमहाबाहुः शृंगवेरपुरंप्रति ॥ २६ ॥ तामूर्मिकलिलावर्तामन्ववेक्ष्य महा रथः ॥ सुमंत्रमब्रवीन्मृतमिहैवाद्यवसामहे ॥ २७ ॥ अविदूरादयं नद्यावद्दुपुष्पप्रवालवान् ॥ सुमहानिगुदीवृक्षो वसामोऽत्रैव सारथे ॥ २८ ॥ प्रेक्षा मिसरितां श्रेष्ठांसमान्यसलिलां शिवाम् ॥ देवमानवगंधर्वमृगपन्नगपक्षिणाम् ॥ २९ ॥ लक्ष्मणश्च सुमंत्रश्च बाढमित्येव राघवम् ॥ उक्तातमिगुदीवृक्षंतदोपययतुर्हयैः ॥ ३० ॥ रामोऽभियायतं रम्यं वृक्षमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ रथादवतरत्तस्मात्सभार्यः सह लक्ष्मणः ॥ ३१ ॥ सुमंत्रोऽप्यवतीर्याथ मोचयित्वा हयोत्तमान् ॥ वृक्षमूलगतं राममुपतस्थे रूतांजलिः ॥ ३२ ॥

गादिवत्केनापि प्रकारेण पापजनकत्वाभाववती मितिकतकस्तन्न पापजनकत्वसंभावनाया एवाभावात् वस्तुतोऽपापां पापवज्जंतुरहिताम् तत्र हेतुः पापनाशिनीं दर्शनमात्रेण तादृशीम् ॥ २४ ॥ शिशुमारो जलकपिरिति वैजयंतीकोशकर्ता नक्रैर्मकरैः सागरतेजसा भगीरथतपसा ॥ २५ ॥ शृंगवेरपुरंप्रस्थितामिति शेषः ॥ २६ ॥ ऊर्मिभिः कलिलाः संपृक्ता आवर्तायस्यांसाताम् इह गंगातीरे ॥ २७ ॥ तद्यविदूरत्वं बहुपुष्पप्रवालवत्त्वे हेतुः इंगुदीतापसरुः ॥ २८ ॥ देवादीनां समान्यसलिलं यस्यास्ताम् अनेन गंगाजलं प्रवाहादन्यत्रानीतमपि सकलपापक्षयसमर्थमिति ध्वनितम् ॥ २९ ॥ तत्र गंगातीरे स्थितं इंगुदीवृक्षं हयैर्ययतुः ॥ ३० ॥ तं अभियाय तस्मीपंगत्वेति यावत् अवतरत् अवतरत् ॥ ३१ ॥ उपतस्थे समीपे सेवार्थं प्राप्तः ॥ ३२ ॥

वा० रा०

॥८४॥

आत्मसमः प्राणसमः निषादजात्यः तज्जातौ भवः बलवान्प्राणतः सेनातश्च स्थपतिर्निषादाधिपतिः निषादजात्यः स्थपतिरित्यनेन निषादस्थपतियाजयेदित्यत्र कर्मधारयइति सूचितम् यद्यपीदृशसंख्यं हीनप्रेष्यं हीनसंख्यं मित्यादिनोपपातकेषु गणितं तथापि तद्विप्रविषयम् राज्ञामाटविकबलेन प्रयोजनवत्त्वात् षड्विधबलसंग्रहस्य राजधर्मत्वाच्च तत्संख्यमेवेति दिक् अत्रेदं बोध्यम् निषादगुहविषये रामस्यात्मसमः सख्येत्येवं वदता वाल्मीकिनारायणसमत्वरामसमानस्य्यातित्वोक्त्या भगवद्भक्तत्वेन निषादत्वेऽपि पूर्वकृतश्रवणादिमत्त्वेन तस्य तत्त्वज्ञत्वं सूचितम् ॥ ३३ ॥ उपागतः रामसमीपं प्राप्तः विषयं स्वदेशम् ॥ ३४ ॥ समागच्छत्क्षेमालिङ्गनादिना संगतोऽभूत् ॥ ३५ ॥ आर्तः रामीयवल्कलादिधारणदर्शनेन तप्तः इदमस्मत्पुरम् ॥ ३६ ॥ ईदृशवचने कारणमाह ईदृशं हीति अने

तत्र राजा गुहो नाम रामस्यात्मसमः सखा ॥ निषादजात्यो बलवान्स्थपतिश्चेति विश्रुतः ॥ ३३ ॥ स श्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं रामं विषयमागतम् ॥ वृद्धैः परिहृतोऽमात्यैर्ज्ञातिभिश्चाप्युपागतः ॥ ३४ ॥ ततो निषादाधिपतिं दृष्ट्वा दूरादुपस्थितम् ॥ सहसौ मित्रिणारामः समागच्छद्गुहेन सः ॥ ३५ ॥ तमातः संपरिष्वज्य गुहो राघवमब्रवीत् ॥ यथायोध्यातथेदं ते राम किं करवाणिते ॥ ३६ ॥ ईदृशं हि महाबाहो कः प्राप्स्यत्यतिथिं प्रियम् ॥ ततो गुणवद्भ्रात्रमुपादाय पृथग्विधम् ॥ ३७ ॥ अर्घ्यं चोपानयच्छीघ्रं वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ स्वागतं ते महाबाहो तवेयमखिलामही ॥ ३८ ॥ वयं प्रेष्यामहे भवता साधुराज्यं प्रशाधिनः ॥ भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च लेह्यं चैतदुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ शयनानि च मुख्यानि वाजिनां खादनं च ते ॥ गुहमेवं ब्रुवाणं तुराघवः प्रत्युवाच ह ॥ ४० ॥ अर्चिताश्चैव लृष्टाश्च भवता सर्वदा वयम् ॥ पद्भ्यामभिगमाच्चैव स्नेहसंदर्शनेन च ॥ ४१ ॥ भुजाभ्यां साधु वृताभ्यां पीडयन् वाक्यमब्रवीत् ॥ दिष्ट्यात्वां गुहपत्यामित्यरो गंसह बांधवैः ॥ ४२ ॥ अपिते कुशलं राष्ट्रे मित्रेषु च वनेषु च ॥ यत्त्विदं भवता किंचित्प्रीत्या समुपकल्पितम् ॥ ४३ ॥

न तत्र गवस्वरूपज्ञत्वमात्मनोऽप्यनितम् अन्नाद्यं अन्नमोदनस्तदाद्यम् भोज्यादीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ नो राज्यं भक्ष्यादिकं च प्रशाधिस्वीकुरु ॥ ३९ ॥ वाजिनां खादनं घासादि ॥ ४० ॥ महाप्रभुरपि सन् स्वगृहादिह दूरं यत्पद्भ्यामागतोऽसि यच्च तवेयमखिलामहीत्यनेन स्नेहं दर्शयसितेन त्वया वयमर्चिता एव लृष्टाश्च वयमित्युवाचेत्यर्थः सर्वदा वयमर्चिता इत्यनेन मद्भ्याममेव मे महती पूजा तच्च सर्वदा तवास्ते इत्यप्यर्थो गार्हितः अतएव वयं त्वयि सदा लृष्टाः ॥ ४१ ॥ अतएव पुनरालिङ्गति अत्यंतप्रेमास्पदत्वं बोधयितुं भुजाभ्यामिति ॥ ४२ ॥ वनेषु चेतितस्याटविकत्वाद्भनकुशलप्रश्नः कचिद्धनेष्विति पाठः ॥ ४३ ॥

वक्षदलैर्वक्षपणैः सौमित्रिणासार्धसुतेन कृतांशय्यावीक्ष्यसभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥ गुणान्कथयामास जागरणार्थमिति गिगादयोपि सभाग्यान्तु यूयमित्याहुः आपगा इति विगाह्यस्मात्वा
 णोदयकालो जात इत्यर्थः ॥ १६ ॥ गोकुलैराकुलं व्याभन्तीर्यस्यास्तस्यास्तमसायास्तीरे विदूरतः द्विजसंवेशदेशादर्थः ॥ १७ ॥ तदेव दर्शयति विचित्रेत्यादि विचित्रैः कुसुमैरापीडः
 समात्रेवोध्यम् ॥ १७ ॥ निशास्य अवलोक्य निद्राणा इति शेषः ॥ १८ ॥ अस्मद्व्यपेक्षान् अस्मात्स्वेव विशेषेणापेक्षपुष्पांजलिरूपा र्चायाति शक्ता इति भावः ॥ १२ ॥ गिरयो दर्शयिष्यं

तांशय्यान्तमसातीरेवीक्ष्य वक्षदलैर्वृताम् ॥ रामः सौमित्रिणासार्धसभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥
 तायरामस्य विविधान् गुणान् ॥ १५ ॥ जाग्रतोरेव तां रात्रिं सौमित्रे रुदितोरविः ॥ सूतस्य तमसा
 यास्तमसाया विदूरतः ॥ अवसत्तत्र तां रात्रिं रामः प्ररुतिभिः सह ॥ १७ ॥ उत्थाय च महातेजा
 लक्षणम् ॥ १८ ॥ अस्मद्व्यपेक्षान् सौमित्रे निर्व्यपेक्षान् गृहेष्वपि ॥ वक्षमूलेषु संसक्तान् पश्यन्
 वर्तने ॥ अपि प्राणान्यसिष्यन्ति न तु त्यक्ष्यन्ति निश्चयम् ॥ २० ॥ यावदेव तु संसृतास्तावदेव
 अतोभूयोपि नेदानीमिदं कुपुरवासिनः ॥ स्वपेयुरनुरक्तमां वक्षमूलेषु संश्रिताः ॥ २२ ॥
 त्मनायाज्यादुःखेन पुरवासिनः ॥ २३ ॥ अब्रवीलक्ष्मणो रामं साक्षाद्दर्ममिव स्थितम् ॥
 ब्रवीत्सूतं शीघ्रं संयुज्यतां रथः ॥ गमिष्यामि ततोऽरण्यं गच्छ शीघ्रमिति प्रभो ॥ २५ ॥

न ॥ १९ ॥ एते पौरा अस्मन्निवर्तने यथानियमं यत्नं कुर्वन्ति तथा जाने अपि प्राणान्यसिष्यन्ति त्यक्ष्यन्ति
 ॥ २१ ॥ शीघ्रगमने हेतुमाह अत इति एतदन्तरमेते यतो मामनुरक्ता अतोभूयोपि न स्वपेयुरतो यावन्नोति शेषः यत्र रामः वसतीति शेषः ॥ १५ ॥ भयाभावाद्दौहेतुः सहिशूर इत्यादि नोस्मा
 तात् आत्मनिमित्तकात् आत्मना आत्मनिमित्तकेन योज्याः संयोज्याः ॥ २३ ॥ आरुह्यतां रथ इलीट् ॥ १६ ॥ पादच्छाया छायापदेनानुग्रहेतु भूतासेवालक्ष्यते भर्तुरामचंद्रस्य पाद
 भोसमर्थ ॥ २५ ॥
 ८ ॥ अप्राप्तप्राप्तिर्योगः प्राप्त रक्षणं क्षेमम् ॥ १९ ॥

आत्मसमः प्राणसमः निषादजात्यः तज्जातौ भवः बलवान्प्राणतः सेनातश्च स्थपतिर्निषादाधिपतिः निष्कानुसंश्रयेत्यर्थः ॥ २० ॥ यदिचेदितिसमुदायोयद्यर्थः अधर्म्यमधर्मयुक्तं अतएवा
 स्यं हीनप्रेष्यं हीनसख्यमित्यादिनोपपातकेषु गणितं तथापि तद्विप्रविषयम् राज्ञामाटविकबलेन प्रयोजनक्षमः परिहरेत् त्यागात् परिहरेत् पुत्रभर्तृत्यागिन्या इतरत्यागः कियानिति भावः ॥ २२ ॥
 पयोरामस्यात्मसमः सखेत्येवं वदता बाल्मीकिनारामसमत्वरामसमानख्यातिवोक्त्या भगवद्रक्तत्वेन निषादः ॥ २३ ॥ अधर्म्या अधर्मयुताम् ॥ २४ ॥ अनालंभं अयज्ञं तत्र हेतुरनायकमिति ॥
 विषयं च देवरा ॥ २४ ॥ समागच्छतु क्षेमालिगनादिना संगतोऽभूत् ॥ २५ ॥ आर्तः रामीयवल्कलादिध

तत्र राजा गुहो नाम रामस्यात्मसमः सखा ॥ निषादजात्यो बलवान्स्थपतिश्चेति विश्रु-
 तोऽस्मात्सैर्ज्ञातिभिश्चाप्युपागतः ॥ ३४ ॥ ततो निषादाधिपतिं हृष्ट्वा दूरादुपस्थितम् ॥ स
 ख्यगुहोराघवमब्रवीत् ॥ यथायोध्यातये दंते राम किं करवाणिते ॥ ३६ ॥ ईदृशं हि मह-
 यष्टयन्विधम् ॥ ३७ ॥ अर्थ्यचोपानयच्छीघ्रं वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ स्वागतं ते महाबाहो तवे-
 शाधिनः ॥ भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च लेह्यं चैतदुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ शयनानि च मुख्यानि वाजिन-
 अर्चिताश्चैव लृष्टाश्च भवता सर्वदा वयम् ॥ पद्भ्यामभिगमाच्चैव स्नेहसंदर्शनेन च ॥ ४१ ॥ १
 गुहपश्यामित्यरोगं सह बांधवैः ॥ ४२ ॥ अपिते कुशलं राष्ट्रे मित्रेषु च वनेषु च ॥ यत्त्विदं भवत

न तज्जगत्स्वरूपज्ञत्वमात्मनोऽप्यनितम् अन्नाद्यं अन्नमोदनस्तदाद्यम् भोज्यादीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ नोराज्यं भक्ष-
 महाप्रभुरपि सन्ध्यादिह दूरं यत्पद्भ्यामागतोऽसि यच्च तवेयमखिला महीत्यनेन स्नेहं दर्शयसि तेन त्वया वयमर्चिता एव लृष्टाश्च
 तच्च सर्वदा तवास्नेहत्यप्यर्थोर्गर्भितः अतएव वयं त्वयि सदा लृष्टाः ॥ ४१ ॥ अतएव पुनरालिगति अत्यंतप्रेमास्पदत्वं बोधां
 कचिद्वनेष्विति पाठः ॥ ४३ ॥
 केय्यायदिचेद्राज्यं स्यादधर्म्यमनाथवत् ॥ न हि नोजीवितेना-
 यं कैकेयीकुलपांसनी ॥ २२ ॥ कैकेय्या न वयं राज्ये भृतका-
 यतिनिर्घृणा ॥ कस्तां प्राप्य सुखं जीवेदधर्म्या दुष्टचारिणी
 २५ ॥ न हि प्रव्रजिते रामे जीविष्यति महीपतिः ॥ मृते दशर-
 गच्छध्वमश्रुतिं वापि गच्छत ॥ २७ ॥ मिथ्या प्रव्राजि-
 तमोगूढजत्रुररिंदमः ॥ आजानुबाहुः पद्माक्षोरामोल-
 यदर्शनः ॥ ३० ॥ नूनं पुरुषशार्दूलो मत्तमातंगविक्र-
 च सर्वत्र पूर्वभाषणशीलः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

वक्ष्येऽक्षरार्णोः सौमित्रिणासार्धसुतेन कृतां शय्यां वीक्ष्य सभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥ गुणान्कथयामास जागरणार्थमिति
 णोदयकालो जात इत्यर्थः ॥ १६ ॥ गोकुलैराकुलं व्यामंतीरं यस्यास्तस्यास्तमसायास्तीरे विदूरतः द्विजसंवेशदेशाद्
 समात्रे बोध्यम् ॥ १७ ॥ निशाम्य अवलोक्य निद्राणां इति शेषः ॥ १८ ॥ अस्मद्वेक्षान् अस्मास्वेव विशेषेणापेक्षा

तां शय्यां तमसा तीरे वीक्ष्य वक्ष्येऽक्षरार्णोः तां ॥ रामः सौमित्रिणासार्धसभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥ विलपंतीनां स्त्रीणां वैश्वसुराघवम् ॥ जगामास्तं दिन
 तां रामस्य विविधान् गुणान् ॥ १५ ॥ जाग्रतोरेव तां रात्रिं सौमित्रे रुदितोरविः ॥ सूतस्य तम
 यास्तमसाया विदूरतः ॥ अवसत्तत्र तां रात्रिं रामः प्रकृतिभिः सह ॥ १७ ॥ उत्थाय च महातेजाः
 लक्षणम् ॥ १८ ॥ अस्मद्वेक्षान् सौमित्रे निर्व्यपेक्षान् गृहेष्वपि ॥ वक्ष्ये मूलेषु संसक्तान् पश्यन्
 वर्तते ॥ अपि प्राणान्यसिष्यंति न तु त्यक्ष्यंति निश्चयम् ॥ २० ॥ यावदेव तु संसुप्तास्तावदेव
 अतो भूयोपि नेदानीमिदं वा कुपुरवासिनः ॥ स्वपेयुरनुरक्तमां वक्ष्ये मूलेषु संश्रिताः ॥ २२ ॥ गच्छतस्तस्य व्यपायाद्रजनी शिवा ॥ उपास्यतु शिवां सं
 त्मना याज्यादुःखेन पुरवासिनः ॥ २३ ॥ अब्रवीद्धृक्ष्मणो रामं साक्षाद्दर्ममिव स्थितम् ॥ शीघ्रं शनैरिव हयोत्तमैः ॥ ३ ॥ शृण्वन्वाचो मनुष्याणां ग्रा
 ब्रवीन्मृतं शीघ्रं संयुज्यतारथः ॥ गमिष्यामि ततोऽरण्यं गच्छ शीघ्रमिति प्रभो ॥ २५ ॥

न ॥ १९ ॥ एते पौरा अस्मन्निवर्तने यथानियमं यत्नं कुर्वन्ति तथा जाने अपि प्राणान्यसिष्यंति न तु त्यक्ष्यंति
 ॥ २१ ॥ शीघ्रगमने हेतुमाह अत इति एतदनंतरमेते यतो मामनुरक्ता अतो भूयोपि न स्वपेयुरतो यावन्नो ॥ विशेषेण कृष्टाः सीमांतायेषु अनेन सौराज्यं ध्वनितं तान्यतिक्रामन् शनैरिव शीघ्रं य
 तान् आत्मनिमित्तकात् आत्मना आत्मनिमित्तकेन योज्याः संयोज्याः ॥ २३ ॥ आरुह्यतां रथं
 नोऽसमर्थ ॥ २५ ॥

॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ रामवृत्तांतमाह
 ॥ ३ ॥ यामाः महान्तः संवासाः स्वल्पयामाः

आत्मसमः प्राणसमः निषादजात्यः तज्जातौ भवः बलवान्प्राणतः सेनातश्च स्थपतिर्निषादाधिपतिः निषा ५ ॥ ईदृशं अनेककल्याणगुणवंतं सानुकोशंसदयम् ॥ ६ ॥ प्रजानां प्रियमिति शेषः यत्क्यं हीनप्रेष्यं हीनसम्यग् मित्यादिनोपपातकेषु गणितं तथापि तद्विप्रविषयम् राज्ञामाटविकबलेन प्रयोजनं निवहन्तीम् ॥ ९ ॥ गोभिर्युतान्यनूपानि जलप्रायदेशाय स्यां सागरंगमामित्यनेन यमुषये रामस्यात्मसमः सखेत्येवं वदता वाल्मीकिनारामसमत्वरामसमानख्यातिवोक्त्या भगवद्भक्तत्वेन निषादत्वं चिदिकासीमां कोसलदेशरूपां राष्ट्रवतां अवांतरजनपदावतां वैदेहीमन्वदर्शयत् इक्ष्वाविषयं स्वदेशम् ॥ ३४ ॥ समागच्छतु क्षेमालिगनादिना संगतोऽभूत् ॥ ३५ ॥ आर्तः रामीयवत्कलादिधनानीत्वा तस्य दः कोसलदेश एव सार्वभौमत्वं तु तद्देशसिंहासनाधिष्ठातृसकलराजपा

तत्र राजा गुहो नाम रामस्यात्मसमः सखा ॥ निषादजात्यो बलवान्स्थपतिश्चेति विश्रुतः ५ ॥ यापुत्रमीदृशं राज्ञः प्रवासयति धार्मिकम् ॥ वनवासे मतोऽमात्यैर्ज्ञातिभिश्चाप्युपागतः ॥ ३४ ॥ ततो निषादाधिपतिं दृष्ट्वा दूरादुपस्थितम् ॥ स घंरामं परित्यक्तुमिहेच्छति ॥ ७ ॥ एतावाचो मनुष्याणां ग्राह्यगुहो राघवमब्रवीत् ॥ यथायोध्यातथेदं ते राम किं करवाणिते ॥ ३६ ॥ ईदृशं हि महार्थं भववारिवहानदीम् ॥ उत्तीर्याभिमुखः प्रायादगस्याधु यपृथग्विधम् ॥ ३७ ॥ अर्घ्यं चोपानयच्छीघ्रं वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ स्वागतं ते महाबाहो तवेयं गमाम् ॥ १० ॥ गोमतीं चाप्यतिक्रम्य राघवः शीघ्रगैर्ह शाधिनः ॥ भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च लेह्यं चैतदुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ शयनानि च मुख्यानि वाजिनां स्फीतारामृष्टतारामो वैदेहीमन्वदर्शयत् ॥ १२ ॥ सूतश्च अर्चिताश्चैव दृष्टाश्च भवता सर्वदा वयम् ॥ पञ्चामभिगमाच्चैव स्नेहसंदर्शनेन च ॥ ४१ ॥ भुपुनरागम्य सरश्वाः पुष्पिते वने ॥ मृगयां पर्यटिष्यामि गुहपश्यामित्यरो गंसह बांधवैः ॥ ४२ ॥ अपिते कुशलं राष्ट्रे मित्रेषु च वनेषु च ॥ यत्त्विदं भवता जर्षिगणसंमता ॥ १५ ॥

न तत्र गत्व ह्यपन्नत्वमात्मनो ध्वनितम् अन्नाद्यं अन्नमोदनस्तदाद्यम् भोज्यादीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ नोराज्यं भक्ष्यं परिगृहीतमनुप्यदेहस्य तद्देहयहणानुरूपोऽभिनयः कदेति आगम्य अमहाप्रभुरपि सन्ध्यादिव हृदयं त्यज्यामागतोऽसि यच्च तवेयमखिलामहीत्यनेन स्नेहं दर्शयसितेन त्वया वयमर्चिता एव दृष्टाश्चैव कमित्युक्तेर्व्यसनानां निषेधाच्च कथं तदिच्छेत्यत आह नात्यर्थमिति तच्च सर्वदा तवास्ते इत्यप्यर्थोर्गर्भितः अतएव वयं त्वयि सदा दृष्टाः ॥ ४१ ॥ अतएव पुनरालिङ्गति अत्यंतप्रेमास्पदत्वं बोधयिषि गणसंमताऽतोऽनुला न सर्वथानिषिद्धेत्यर्थः गजादयो न हंत व्यामृ कचिद्धनेष्विति पाठः ॥ ४३ ॥

वृक्षदलैर्वृक्षपर्णैः सौमित्रिणासार्धसूतेन कृतांशय्यावीक्ष्य सभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥ गुणान्कथयामास जागरणार्थमिति भावः ॥ १५ ॥ तारात्रिमित्यत्यंतसंयोगे द्वितीया उदितोरविः अरु
णोदयकालो जात इत्यर्थः ॥ १६ ॥ गोकुलैराकुलव्यामंतीर्यस्यास्तस्यास्तमसायास्तीरे विदूरतः द्विजसंवेशदेशादिति दूरदेशेऽतिसंधाय गमनसौकर्यार्थमवसत् प्रकृतिसाहित्यंतमसातीरवा
समात्रे बोध्यम् ॥ १७ ॥ निशाम्य अवलोक्य निद्राणा इति शेषः ॥ १८ ॥ अस्मद्वपेक्षान् अस्मास्वेव विशेषेणापेक्षावतः अतएव गृहेषु निर्व्यपेक्षान्निरेपेक्षान् श्रमात्सांप्रतं अरुणोदयेऽपि सुप्ता

तांशय्यांतमसातीरे वीक्ष्य वृक्षदलैर्वृताम् ॥ रामः सौमित्रिणासार्धसभार्यः संविवेश ॥ १४ ॥ सभार्यसंप्रसुप्तं तु श्रांतं संप्रेक्ष्य लक्ष्मणः ॥ कथयामास सू
ताय रामस्य विविधान् गुणान् ॥ १५ ॥ जाग्रतोरेव तारात्रिं सौमित्रे रुदितोरविः ॥ सूतस्य तमसातीरे रामस्य ब्रुवतो गुणान् ॥ १६ ॥ गोकुलाकुलतीरा
यास्तमसाया विदूरतः ॥ अवसत्तत्र तारात्रिरामः प्रकृतिभिः सह ॥ १७ ॥ उत्थाय च महातेजाः प्रकृतीस्तानि शाम्य च ॥ अब्रवीद्वातरं रामो लक्ष्मणं पुण्य
लक्षणम् ॥ १८ ॥ अस्मद्वपेक्षान्सौमित्रे निर्व्यपेक्षान् गृहेष्वपि ॥ वृक्षमूलेषु संसक्तान्पश्य लक्ष्मण सांप्रतम् ॥ १९ ॥ यथैते नियमं पौराः कुर्वन्त्यस्मन्नि
वर्तने ॥ अपि प्राणान्यसिष्यन्ति न तु त्यक्ष्यन्ति निश्चयम् ॥ २० ॥ यावदेव तु संसुप्तास्तावदेव वयं लघु ॥ रथमारुह्य गच्छामः पंथानमकुतो भयम् ॥ २१ ॥
अतो भूयोपि नेदानीमिक्ष्वाकुपुरवासिनः ॥ स्वपेयुरनुरक्तामां वृक्षमूलेषु संश्रिताः ॥ २२ ॥ पौराद्यात्मकतादुःखाद्विप्रमोच्यान् नृपात्मजैः ॥ न तु खल्वा
त्मना याज्यादुःखेन पुरवासिनः ॥ २३ ॥ अब्रवील्लक्ष्मणो रामं साक्षाद्दर्ममिव स्थितम् ॥ रोचते मे तथा प्राज्ञक्षिप्रमारुह्यतामिति ॥ २४ ॥ अथ रामो
ब्रवीन्मृतं शीघ्रं संयुज्यतारथः ॥ गमिष्यामि ततोऽरण्यं गच्छ शीघ्रमिति प्रभो ॥ २५ ॥

न ॥ १९ ॥ एते पौरा अस्मन्निवर्तने यथानियमं यत्नं कुर्वन्ति तथा जाने अपि प्राणान्यसिष्यन्ति त्यक्ष्यन्ति न तु अस्मन्निवर्तनविषयं निश्चयं त्यक्ष्यन्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ अतो यावदिति लघु शीघ्रं
॥ २१ ॥ शीघ्रगमने हेतुमाह अत इति एतदनंतरमेते यतो मामनुरक्ता अतो भूयोपि न स्वपेयुरतो यावन्नोत्तिष्ठंति तावच्छीघ्रं गच्छाम इत्याशयः ॥ २२ ॥ तत्र हेतुं तस्माह पौरा हीति आत्मक
तात् आत्मनिमित्तकात् आत्मना आत्मनिमित्तकेन योज्याः संयोज्याः ॥ २३ ॥ आरुह्यतां रथ इति शेषः ॥ २४ ॥ ततः संयोजितेन तेन रथेनेत्यर्थः शीघ्रं गच्छ रथयोजनायेति शेषः प्र
भो समर्थ ॥ २५ ॥

वा० रा०

॥ ७९ ॥

॥ २६ ॥ युक्तः सजः ॥ २७ ॥ परिच्छेदो धनुः कवचादि आकुलावर्ती निविडावर्ती आवर्तैराकुलामिति वा ॥ २८ ॥ भयदर्शनामप्यभयमार्गं राजमार्गमित्यर्थः ॥ २९ ॥ त्वमेवरथमास्था
योदङ्मुखः प्रयाहि मद्यति निवृत्तिवुद्ध्यादनेन जनमोहनाय ननु वयं व्रतभंगापत्तेः ॥ ३० ॥ तदेवाह मुहूर्तमिति न विद्युर्वनमेव गत इति न जानीयुः ॥ ३१ ॥ तथा च के उदङ्मुखतया गत्वामार्गं त
रेण निवृत्तिपूर्वकमागत्य एवं हिरामः प्रति निवृत्त इति पौरभ्रमः सिध्यति महामायाधिष्ठातुर्भगवत्तद्वयत्याक्रियया पौरमोहनं नाश्चर्यायेति मन्तव्यं प्रत्यवेदयत् आरोहणार्थमज्ञापयत् ॥ ३२ ॥ सं

सूतस्ततः संत्वरितः स्यंदनं तैर्हयोत्तमैः ॥ योजयित्वा तुरामस्य प्रांजलिः प्रत्यवेदयत् ॥ २६ ॥ अयं युक्तो महाबाहोरथस्तेरथिनां वर ॥ त्वरयारोहभद्रं ते
ससीतः सहलक्ष्मणः ॥ २७ ॥ तं स्यंदनमधिष्ठाय राघवः सपरिच्छदः ॥ शीघ्रगामाकुलावर्ती तमसामतरन्नदीम् ॥ २८ ॥ ससंतीर्य महाबाहुः श्रीमान्
शिवमकंठकम् ॥ प्रापद्यत महामार्गमभयं भयदर्शनाम् ॥ २९ ॥ मोहनार्थं तु पौराणां सूतरामो ब्रवीद्वचः ॥ उदङ्मुखः प्रयाहित्वं रथमारुह्य सारथे
॥ ३० ॥ मुहूर्तं त्वरितं गत्वानिवर्तय रथं पुनः ॥ यथानविद्युः पौरामां तथा कुरु समाहितः ॥ ३१ ॥ रामस्य तु वचः श्रुत्वा तथा च के च सारथिः ॥ प्रत्यागम्य च
रामस्य स्यंदनं प्रत्यवेदयत् ॥ ३२ ॥ तौ संप्रयुक्तं तुरथं समास्थितौ तदा ससीतौ रघुवंशवर्धनौ ॥ प्रचोदयामास ततस्तुरंगमान् ससारथिर्येन पथा तपो
वनम् ॥ ३३ ॥ ततः समास्थाय रथं महारथः ससारथिर्दाशरथिर्वनं ययौ ॥ उदङ्मुखं तं तुरथं चकार प्रयाणमांगल्यनिमित्तदर्शनात् ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या पौरास्ते राघवं विना ॥ शोको
पहतनिश्चेष्टा बभूवुर्हतचेतसः ॥ १ ॥ शोकजाश्रुपरिघूना वीक्षमाणास्ततस्ततः ॥ आलोकमपिरामस्य न पश्यंति स्म दुःखिताः ॥ २ ॥

प्रयुक्तं सम्यगानीय दर्शितं समास्थिता वारुढौ अभूतामिति शेषः येन पथमार्गेण तपोवनं प्राप्यत इति शेषः ततस्तेन मार्गेण तुरंगमान् प्रचोदयामास ॥ ३३ ॥ उक्तं निगमयति तत इति प्रयाणा
पेक्षितमांगल्यं शुभं यन्निमित्तं शकुन्तलदर्शनात्तदनुभवहेतोरुदङ्मुखं रथं चकार स्थापयामास तत आरुह्य दक्षिणाभिमुखतया वनं ययौ ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणनि
लके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ शोकेनोपहता अतएव निश्चेष्टाः हतचेतसो मूर्च्छिताः ॥ १ ॥ परिघूनाः खिन्नाः आलोकं आ
लोकसाधनं रथोद्धतधूल्याद्यपि ॥ २ ॥

अ० कां०

२

॥ ७९ ॥

॥ ३ ॥ ययानिद्रया निद्रांभगवतींविष्णोरित्यादिनामार्कडेयेनतस्याभगवन्मायारूपत्वाभिधानात् तदावरणादेवचविषयाविष्टानांभगवददर्शनंप्रसिद्धंश्रुतिशिरःसु पश्यामहइतितडार्घः हेइतिसं
बोधनंवापरस्परम् ॥ ४ ॥ तथाऽवितथाऽमोघाक्रियायस्यसःत्यक्तागतइदमनुचितंतस्येतिभावः ॥ ५ ॥ ६ ॥ निधनंप्रायोपवेशेनमरणम् महाप्रस्थानंमरणदीक्षापूर्वकमुत्तराभिमुखगमनम् तद्र
हितानांजीवितंकिमर्थकस्मैफलायहितम् नकस्माअपीत्यर्थः अतोमरणमेवश्रेयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ रामवृत्तांतंपृच्छंतंजनंप्रतिक्वक्ष्यामः अस्माभीराघवोवनंनीतःप्रापितइतिउत्तरंदेयमिति

तेविषादार्तवदनारहितास्तेनधीमता ॥ रूपणःकरुणावाचोवदंतिस्ममनीषिणः ॥ ३ ॥ धिगस्तुखलुनिद्रांतांययाऽपहतचेतसः ॥ नाद्यपश्यामहेरामं
पृथुरस्कंमहाभुजम् ॥ ४ ॥ कथंरामोमहाबाहुःसतथावितथक्रियः ॥ भक्तंजनमभित्यज्यप्रवासंतापसोगतः ॥ ५ ॥ योनःसदापालयतिपितापुत्रा
निवोरमान् ॥ कथंरघूणांसश्रेष्ठस्यत्कानोविपिनंगतः ॥ ६ ॥ इहैवनिधनंयाममहाप्रस्थानमेववा ॥ रामेणरहितानांनोकिमर्थंजीवितंहितम् ॥ ७ ॥
संतिशुक्काणिकाष्ठानिप्रभूतानिमहांतिच ॥ तैःप्रज्वाल्यचितांसर्वेप्रविशामोथवावयम् ॥ ८ ॥ किंवक्ष्यामोमहाबाहुरनसूयःप्रियंवदः ॥ नीतःसरा
घवोस्माभिरितिवक्तुंकथंक्षमम् ॥ ९ ॥ सानूनंनगरीदीनादृष्ट्वास्मान्राघवंविना ॥ भविष्यतिनिरानंदासखीबालवयोधिका ॥ १० ॥ निर्यातास्तेन
वीरेणसहनित्यंमहात्मना ॥ विहीनास्तेनचपुनःकथंद्रक्ष्यामतांपुरीम् ॥ ११ ॥ इतीवबहुधावाचोबाहुमुद्यम्यतेजनाः ॥ विलपंतस्मदुःखार्ताहृतव
त्साइवाश्रयगाः ॥ १२ ॥ ततोमार्गानुसारेणगत्वाकिंचित्ततःक्षणम् ॥ मार्गनाशाद्विषादेनमहतासमभिपुताः ॥ १३ ॥ रथमार्गानुसारेणन्यवर्तंतमन
स्विनः ॥ किमिदंकिंकरिष्यामोदैवेनोपहताइति ॥ १४ ॥ तदायथागतेनैवमार्गेणक्लान्तचेतसः ॥ अयोध्यामगमन्सर्वेपुरींव्यथितसज्जनान् ॥ १५ ॥

चेदिदंवक्तुंकथंक्षमम् वक्तुमशक्यमयोग्यंचैतत् अन्यच्चनसदुत्तरमितिभावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अयेभवाअश्याःपुरोगामिन्यस्ताश्वतागाश्चेत्यर्थः यद्वा अश्यामुख्याःपुष्टत्वदुग्धव
त्त्वादिगुणागावइवेत्यर्थः गाइत्यार्षम् ॥ १२ ॥ ततःमार्गानुसारेणअतिसंधानप्रवर्तितमार्गानुसारेणकिंचित्क्षणंकिंचित्कालंगत्वाततोमार्गनाशाद्वंचनयामार्गीतरेप्रवृत्त्यारथमार्गादर्शनात् म
हताविषादेनसमभिपुताःव्याप्ताः ॥ १३ ॥ किमिदंयद्रथमार्गादर्शनंइतःपरंकिंकरिष्यामःअहोदैवेनोपहतावयमितिबदंतोन्यवर्तंतैत्यन्वयः ॥ १४ ॥ व्यथिताःसज्जनायस्यांतांसत्पदेनैकै
कैव्याव्यावृत्तिः ॥ १५ ॥

अथोहर्षक्षयस्तेनव्याकुलमानसाः यद्वा क्षयगृहं प्रतिव्याकुलं गंतव्यं न वेत्येवं रूपं मानसं ये पांतादृशाः आवर्तयंत अमुंचन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दुःखेन रामवियोगदुःखेनोपहताः कथं गृहं प्रवे-
ष्टव्यमिति दुःखेन विशंतोपि नैव प्रजग्मुः स्ववेश्म परवेश्म विवेकं नाज्ञासिषुः तथानिरीक्षमाणा अपि स्वजनपरजनविवेकं प्राप्नवंतः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा० वा० आ० अ० सप्तचत्वारिंशः
सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ तेषामित्यादिपद्यद्वयमेकं वाक्यम् मुमूर्षयोपलक्षितानां अमनस्विनां दुर्मनसां विचिन्तानामित्यावत् सत्त्वान्यसवः उद्धतानीव उक्तां तानीव मृतप्राया जा-

आलोक्य नगरीं तां च क्षयव्याकुलमानसाः ॥ आवर्तयंत तेऽश्रूणि नयनैः शोकपीडितैः ॥ १६ ॥ एषारामेण नगरीरहितानातिशोभते ॥ आपगागरुडे
नेव द्वादुद्रुतपन्नगा ॥ १७ ॥ चंद्रहीनमिवाकाशं तोयहीनमिवार्णवम् ॥ अपश्यन्निहतानंदं नगरं ते विचेतसः ॥ १८ ॥ तेषां निवेशमानि महाधनानि
दुःखेन दुःखोपहता विशंतः ॥ नैव प्रजग्मुः स्वजनं परं वानिरीक्षमाणाः प्रविनष्टहर्षाः ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा० वाल्मी० आ० अ० सप्तचत्वारिंशः
सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ तेषामेवं विपण्णानां पीडितानामतीव च ॥ बाष्पविपुतनेत्राणां सशोकानां मुमूर्षया ॥ १ ॥ अभिगम्य निवृत्ता
नारामं नगरासिनाम् ॥ उद्धतानीव सत्त्वानि बभूवुरमनस्विनाम् ॥ २ ॥ स्वं स्वनिलयमागम्य पुत्रदारैः समावृताः ॥ अश्रूणि मुमुचुः सर्वे बाष्पेण पिहि-
ताननाः ॥ ३ ॥ न चाहृष्यन्नामोदन्वणिजो न प्रसारयन् ॥ न चाशोभंत पण्यानि नापचन् गृहमेधिनः ॥ ४ ॥ नष्टं दृष्ट्वा नाभ्यनंदन् विपुलं वाधनागम-
म् ॥ पुत्रं प्रथमजं लब्ध्वा जननीनाप्यनंदत ॥ ५ ॥ गृहे गृहे रुदत्यश्च भर्तारं गृहमागतम् ॥ व्यगर्हयंत दुःखार्ता वाग्भिस्तोत्रैरिव द्विपान् ॥ ६ ॥ किं नु तेषां
गृहैः कार्यं किं दारैः किं धनेन वा ॥ पुत्रैर्वापि सुखैर्वापि येन पश्यंति राघवम् ॥ ७ ॥

तादिति जावः ॥ १ ॥ २ ॥ बाष्पेण पिहिताननाः अश्रुव्याप्तमुरवा इत्यर्थः ॥ ३ ॥ हर्षः शारीरो मुखविकासादिरूपः मोद आंतरोहर्षः परस्मैपदमार्थम् प्रसारयन् प्रासारयन्नित्यर्थः प्रसारितान्यपि
नाशोभंत ॥ ४ ॥ नष्टमिति चिरनष्टधनस्य विपुलस्यागमं लाभं दृष्ट्वा पिनाभ्यनंदन् वाशब्द एवार्थे नाभ्यनंदन्नेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ व्यगर्हयंत राघवमप्रतिनिवर्त्य किमर्थं यूयमागता इत्येवं वाग्युपै-
तोत्रैः अंकुशैः ॥ ६ ॥ तेषां रामं विना आगतानाम् रामं राजानं विना सर्वस्यास्थिरत्वात् किंच भगवंतं राममादरेणापश्यंतो ये गृहपुत्रदारसुखादिष्वसक्त्या प्रतिनिवृत्तास्तेषां पुनः पुनः संसारप्राप्तिरेव न
नुकदापि मोक्ष इत्याशयः तस्य मायिकरूपदर्शने पि चित्तशुद्धिद्वारामोक्षोपयोगिज्ञानाधिकारो भवति ॥ ७ ॥

तदनिवृत्तौ हेतुमाह अयोध्येति ॥ ३ ॥ याच्यमानः प्रतिनिवृत्तिमिति शेषः ताभिः प्रकृतिभिः अनुरक्ततमप्रजाभिः सत्यं सत्यवन्तम् ॥ ४ ॥ स्वाः प्रजा इव स्वपुत्रानिव ॥ ५ ॥ अयोध्यानिवासिनां युष्माकमिति शेषः ॥ ६ ॥ प्रियाणि ऐहलौकिकमुखजनकानि हितानि परलोकमुखजनकानि ॥ ७ ॥ वयसा बालोपि ज्ञानवृद्धः वीर्यगुणान्वितोऽपि मृदुः ॥ ८ ॥ समीक्षितः राज्ञानिश्चितः मया शिष्टैः मत्तोधिकैरिति यावत् ईदृशैराजगुणैर्युक्तः हियतः अपि चापि अस्मादपि हेतोः भरते प्रीतिर्विधीयताम् यतो वो युष्माकं भर्तृशासनं राजाज्ञाकार्या अवश्यकार्या भवति ॥ ९ ॥ तथा कार्यः अ

अयोध्यानि लयानां हि पुरुषाणां महायशाः ॥ बभूव गुणसंपन्नः पूर्णचंद्र इव प्रियः ॥ ३ ॥ स याच्यमानः काकुत्स्थस्ताभिः प्रकृतिभिस्तदा ॥ कुर्वाणः पितरं सत्यं वनमेवान्वपद्यत ॥ ४ ॥ अवक्षमाणः सस्नेहं च क्षुपाप्रपिवन्निव ॥ उवाच रामः सस्नेहं ताः प्रजाः स्वाः प्रजा इव ॥ ५ ॥ या प्रीतिर्वद्भुमानश्च मय्ययोध्यानिवासिनाम् ॥ मय्यियार्थं विशेषेण भरते सा विधीयताम् ॥ ६ ॥ सहिकल्याणचारित्र्यैः कैकेयानन्दवर्धनः ॥ करिष्यति यथा वदः प्रियाणि च हिता नि च ॥ ७ ॥ ज्ञानवृद्धो वयोवालो मृदुर्वीर्यगुणान्वितः ॥ अनुरूपः सर्वो भर्ता भविष्यति भयापहः ॥ ८ ॥ सहिराजगुणैर्युक्तो युवराजः समीक्षितः ॥ अपि चापि मया शिष्टैः कार्यो बोधर्तृशासनम् ॥ ९ ॥ न संतप्येद्यथा चासौ वनवासंगते मयि ॥ महाराजस्तथा कार्यो मम प्रियचिकीर्षया ॥ १० ॥ यथा यथा दाशरथिर्धर्ममवाश्रितो भवेत् ॥ तथा तथा प्रकृतयो रामं पतिमकामयन् ॥ ११ ॥ बाष्पेण पिहितं दीनं रामः सौमित्रिणा सह ॥ चकर्षेव गुणैर्वद्भुजं न पुरनिवासिनम् ॥ १२ ॥ तद्विजाम्बिविधं वृद्धा ज्ञानेन वयसौ जसा ॥ वयः प्रकंपशिरसो दूरादूचुरिदं वचः ॥ १३ ॥ वहंतो जवनारामं भो भोजात्यास्तुरंगमाः ॥ निवर्तध्वं न गंतव्यं हिता भवत भर्तारि ॥ १४ ॥ कर्णवंति हि भूतानि विशेषेण तुरंगमाः ॥ यूयंतस्मान्निवर्तध्वं याचनां प्रतिवेदिताः ॥ १५ ॥

नुकूलाचरणेन सदा समाश्वासनीयः ॥ १० ॥ धर्मराजवाक्यपरिपालनरूपम् अकामयन् चित्ते स्वीकृतवन्तः अत्यंतधर्मशालित्वात् ॥ ११ ॥ बाष्पेण पिहितं पिहितनेत्रं रज्जु रूपैः स्वगुणैर्वद्भुजं पुरनिवासिनं सौमित्रिणा सहितो रामश्च कर्षेव उल्लेखालंकारः गुणैरित्यंशे शोकः ॥ १२ ॥ ओजसा तपो बलेन एवं त्रिविधं यथा तथा वृद्धाः तेषां मध्ये वयः प्रकंपशिरसः वयस आधिक्यात् कंपयुक्तशिरसः अतिवृद्धत्वाद्नुधावनाशक्त्या दूरादिदमूचुः क्वचित्पुत्रमुग्रशिरस इति पाठः ॥ १३ ॥ किमूचुस्तदाह वहंत इति रथेन प्रापयंत इत्यर्थः जात्याः उत्तमजातीयाः भर्तरिरामविषये हिता भवत वनं मानयतेति यावत् ब्राह्मणयाज्जामतिक्रम्य युष्मद्भूमनं भर्तुरहितमिति भावः ॥ १४ ॥ विशेषेण यूयं कर्णवंत इत्यनुकर्षतस्तस्माद्भिरवन्न गंतव्यं अपि तु याचनां स्मदीयां प्रतिवेदिताः ज्ञातवन्तो निवर्तध्वम् ॥ १५ ॥

उपवासः पुरसमीपं प्रापणीयः वः युष्माकं ननु पुरादपनीयवनं वा ह्यः प्रापणीयः ॥ १६ ॥ आर्तप्रलापान् आर्तवाक्यानि प्रलपतः कथयतः ॥ १७ ॥ द्विजानां संगमार्थं सन्निकृष्टपदन्यासो भूत्वा वनपरायण एव शनैर्जगाम ननु निवृत्तो नापि स्थितः रथेन गमने ब्राह्मणकेशेन दोषः प्रतिनिवृत्य ब्राह्मणाश्वासने ब्रतभंगो भवतीति धियापद्भ्यां मंदगमनो भूत्वा यवहुद्वसन्निधानमिति भावः ॥ १८ ॥ रथेन परिमोक्तं न शशाक अत्यन्तरथवेगालं वनेन निवर्तयितुं न शशाकेत्यर्थः तत्र घृणा च क्षुब्धहेतुः घृणादया तत्सूचकचक्षुष्मानित्यर्थः ॥ १९ ॥ गच्छंतमेव स्वप्रार्थनानंतरमपि न स्थितं नापि निवृत्तमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्राह्मण्यं ब्राह्मणसमूहः ब्रह्मण्यं ब्रह्महितम् द्विजस्कंधाधिरूढाः पाचारणिद्वारेणेति शेषः ॥ २१ ॥ वाजपेयसमुत्थानि वाजपेययाजिनो राजवच्छत्रादिसंबन्धस्य श्रुतावुक्तेः मेघानि

धर्मतः सविशुद्धात्मा वीरः शुभदृढव्रतः ॥ उपवात्यस्तु बोधार्तानां पवात्यः पुराद्वनम् ॥ १६ ॥ एवमार्तप्रलापांस्तान् वृद्धान् प्रलपतो द्विजान् ॥ अवक्ष्य सहसारा मोरथादवततार ह ॥ १७ ॥ पद्भ्यामेव जगामाथ ससीतः सहलक्ष्मणः ॥ सन्निकृष्टपदन्यासो रामो वनपरायणः ॥ १८ ॥ द्विजातीन् हि पदार्तींस्तान् रामश्चारित्रवत्सलः ॥ न शशाकघृणा च क्षुः परिमोक्तुरथेन सः ॥ १९ ॥ गच्छंतमेव तं दृष्ट्वा रामं संभ्रांतमानसाः ॥ ऊचुः परमसंतभारामं वाक्यमिदं द्विजाः ॥ २० ॥ ब्राह्मण्यं कृत्स्नमेतत्त्वां ब्रह्मण्यमनुगच्छति ॥ द्विजस्कंधाधिरूढास्त्वामग्नयोप्यनुयांत्वर्मा ॥ २१ ॥ वाजपेयसमुत्थानि च्छत्राण्येतानि पश्यतः ॥ पृष्टुतो नु प्रयातानि मेघानि वज्रलात्यये ॥ २२ ॥ अनवाप्तात् पत्रस्य रश्मिस्तपितस्य ते ॥ एभिश्छायां करिष्यामः स्वैश्छत्रैर्वाजपेयकैः ॥ २३ ॥ याहिनः सततं बुद्धिर्वेदमंत्रानुसारिणी ॥ त्वत्कृते सारुतावत्सवनवासानुचारिणी ॥ २४ ॥ हृदयेष्ववतिष्ठते वेदायेनः परं धनम् ॥ वत्स्यंत्यपि गृहेष्वेव दाराश्चारित्ररक्षिताः ॥ २५ ॥ पुनर्न निश्चयः कार्यस्त्वद्वर्तौ सुरुतामतिः ॥ त्वयि धर्मव्यपेक्षेतु किं स्याद्धर्मपथे स्थितम् ॥ २६ ॥

वज्रलात्यये शारदमेघवत्पांडुराणि च्छत्राणीत्यर्थः ॥ २२ ॥ अनवाप्तात् पत्रस्य अप्राप्तश्चेत् च्छत्रस्य ॥ वाजपेयकैः वाजपेययागप्राप्तैः ॥ २३ ॥ वेदमंत्रानुसारिणी तदभ्यासानुसरणशीला त्वत्कृते त्वन्निमित्तं वनवासानुसारिणी वेदाभ्यासादिपरित्यज्य वनवासोन्मुखी कृतेत्यर्थः ॥ २४ ॥ अस्माकं त्वया सह वनानुगमनेन काप्यनुपपत्तिरित्याहुः हृदयेष्विति येनोस्माकं परं धनं वेदास्तेऽस्माकं हृदये एवावतिष्ठते चारित्र्यं पाति ब्रह्मम् ॥ २५ ॥ पुनरिति यद्यपि त्वद्वर्तौ त्वदनुगमनेऽस्माकं मतिः सुरुतानि श्रिता अतः पुनर्वनगमननिश्चयोऽस्माकं न कार्योऽस्ति कृतत्वादेव तथापि किंचिद्भूमइति शेषः त्वयि धर्मव्यपेक्षे ब्राह्मणवचनरूपधर्मनिरपेक्षेति किं भूतं धर्मपथे स्थितं स्यात् न किमपि सर्वे धर्ममार्गव्यतिक्रमेयुः ॥ २६ ॥

तस्मान् अस्माभिर्हंसशुक्लशिरोरुहैः पलितकेशैः शिरोभिः साष्टांगप्रणामेन महीपतनपांसुलैः महीपतनेन पांसुलैरंजोव्यामैर्देहैश्च याचितस्त्वं निभृताचारनिश्चलधर्मानुष्ठाननिवर्तस्य अत्र ब्राह्मणैर्नमस्कारः क्षत्रियस्य कथमिति न शक्यम् तत्त्वज्ञतया भगवद्वतारत्वदृष्ट्यानमस्कारेणादोषात् यद्वा राज्ञो विष्णवंशत्वेन न तौ न दोष इत्याहुः ॥ २७ ॥ एवमपि गच्छन्तमेव दृष्ट्वाहुः बहूनामिति ये द्विजा इहागतास्तेषां बहूनां यज्ञाः इह काले वितताः संतितेषां समाप्तिस्त्वं निवर्तनाय त्ता अनिवृत्तौ सर्वयज्ञविघ्नकर्तृत्वं त्वय्यापत्स्यतीति भावः ॥ २८ ॥ न केवलमस्मत्पार्थनैवापितु सर्वभूतप्रार्थनाऽपीत्याहुः भक्तीति जंगमा जंगमानि सर्वाण्यपि भूतानि भक्तिमंति स्नेहवन्ति तेषु त्वन्निवृत्तिया च मानेषु भक्तेषु त्वमपि भक्तिस्नेहं प्रदर्शय निवृत्येत्येषः ॥ २९ ॥ तेषां याज्ञाप्रकारमाह मूलैः स्थावरत्वादुत्तमं

याचितो नो निवर्तस्व हंसशुक्लशिरोरुहैः ॥ शिरोभिर्निभृताचारमहीपतनपांसुलैः ॥ २७ ॥ बहूनां वितता यज्ञा द्विजानां यद्वागताः ॥ तेषां समाप्तिरायत्ता तव वत्स निवर्तने ॥ २८ ॥ भक्तिमंतीह भूतानि जंगमा जंगमानि च ॥ याचमानेषु ते पुत्रं भक्तिं भक्तेषु दर्शय ॥ २९ ॥ अनुगंतुमशक्तास्त्वां मूलैरुद्धतवेगिनः ॥ उन्नता वायुवेगेन विक्रोशंती वपादपाः ॥ ३० ॥ निश्च्रेष्टाहारसंचारावक्ष्ये कस्याननिश्चिताः ॥ पक्षिणोऽपि प्रयाचन्ते सर्वभूतानुत्कंपनम् ॥ ३१ ॥ एवं विक्रोशन्ती तेषां द्विजातीनां निवर्तने ॥ ददृशे तमसा तत्र वारयंती वराघवम् ॥ ३२ ॥ ततः सुमंत्रोऽपि रथाद्विमुच्य श्रान्तान्हयान्संपरिवर्त्य शीघ्रम् ॥ पीतो दक्रांस्तोयं परिप्लुतांगानचारय दैतमसा विदूरे ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ततस्तु तमसार्तारं रम्यमाश्रित्य राघवः ॥ सीतामुद्वीक्ष्य सौमित्रि मिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

तंहते वेगा अतस्त्वामनुगंतुमशक्ता उन्नता उच्छ्रिताः पादपाः वायुवेगेन वायुवेगजशारवाचलनशब्दैर्विक्रोशंती वत्स निवर्तनायेति शेषः ॥ ३० ॥ चेष्टागात्रचलनादिरूपा आहारार्थसंचारश्च तेभ्यो निर्गतास्तद्रहिताः वृक्षरूपैकस्थान एव निश्चिता निश्चयेन स्थिताः नत्वा हारायापि भुवमवतीर्णाः एवं मरणपर्यंतं व्यापारेण त्वां याचन्ते निवृत्तिमिति शेषः ॥ ३१ ॥ निवर्तने निवर्तनमिति त्वम् विक्रोशन्ती तेषां अनुग्रहाय मार्गेति र्यक् प्रवाहत्वाद्वा यवं वारयंती वतमसा ददृशे दृष्टा ॥ ३२ ॥ संपरिवर्त्य श्रमापनुत्तये कृतविलुंठनान्विधाय तोयं परिप्लुतांगान् स्नापितांस्तमसाया अविदूरे अचारयत् भक्षितवृणानकारयत् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सीतामुद्वीक्ष्य सौमित्रि मब्रवीदित्यनेन सीतोद्देश्यकताप्यस्य वचसोऽव्यनिता ॥ १ ॥

हेसौमित्रेवनवासस्यवनवाससंबन्धनिशानामध्येऽद्यप्रवृत्ताइयंनिशावनवनवासप्रतिपूर्वाप्रहिताप्राप्ता वनवासकालस्यैतन्निशामारभ्यगणनीयत्वात् अतस्त्वमुत्कंठितुमद्यप्रभृतिपुरौत्सुक्येनायो
ध्यादिस्मरणकर्तुं नार्हसि ॥ २ ॥ यथायोगंस्वस्वनिलयमायद्भिरागच्छद्भिर्मृगद्विजैर्निलीनानिसशब्दमंतर्लीनतयाव्याप्तानिअतएवशून्यानिअरण्यानिरुदंतीवअस्मान्दृष्ट्वाखिन्नानीववर्ततेतानि
पश्य ॥ ३ ॥ सखीपुंसाखीपुंसैःसहिता अद्यअद्यप्रभृति ॥ ४ ॥ कुतस्तत्राह अनुरक्ताइति बहुभिर्गुणैरितिसर्वान्वयि ॥ ५ ॥ नौअस्मदर्थेअस्मन्निमित्तंअभीक्ष्णमुहुर्मुहुःरुदंतौपितरौअंधौनभवेता

इयमद्यनिशापूर्वासौमित्रेप्रहितावनम् ॥ वनवासस्यभद्रंतेनचोत्कंठितुमर्हसि ॥ २ ॥ पश्यशून्यान्यरण्यानिरुदंतीवसमंततः ॥ यथानिलयमायद्भि
निलीनानिच्छगद्विजैः ॥ ३ ॥ अद्यायोध्यातुनगरीराजधानीपितुर्मम ॥ सखीपुंसागतानस्मान्शोचिष्यतिनसंशयः ॥ ४ ॥ अनुरक्ताहिमनुजाराजा
नंबहुभिर्गुणैः ॥ त्वांचमांचनरव्याघ्रशत्रुघ्नभरतौतथा ॥ ५ ॥ पितरंचानुशोचामिमातरंचयशस्विनीम् ॥ अपिनांधौभवेतांनौरुदंतौतावभीक्ष्णशः
॥ ६ ॥ भरतःखलुधर्मात्मापितरंमातरंचमे ॥ धर्मार्थकामसहितैर्वाक्यैराश्वासयिष्यति ॥ ७ ॥ भरतस्यानृशंसत्वंसंचित्याहंपुनःपुनः ॥ नानुशोचामि
पितरंमातरंचमहाभुज ॥ ८ ॥ त्वयाकार्यंनरव्याघ्रमामनुव्रजताकृतम् ॥ अन्वेष्टव्याहिवैदेत्यारक्षणार्थंसहायता ॥ ९ ॥ अद्विरेवहिसौमित्रेवत्स्या
म्यद्यनिशामिमाम् ॥ एतद्विरोचंतेमत्स्यंवन्येपिविविधेसति ॥ १० ॥ एवमुक्त्वातुसौमित्रिसुमंत्रमपिराघवः ॥ अप्रमत्तस्त्वमश्वेषुभवसौम्येत्युवाच
ह ॥ ११ ॥ सोश्वान्सुमंत्रःसंयम्यमूर्येऽस्तंसमुपागते ॥ प्रभूतयवसान्कृत्वावभूवप्रत्यनंतरः ॥ १२ ॥ उपास्यतुशिवांसंध्यांदृष्ट्वात्रिमुपागताम् ॥ रा
मस्यशयनंचक्रेमूतःसौमित्रिणासह ॥ १३ ॥

मपिभवेतामेवातःशोचामितौ ॥ ६ ॥ अथवातदनुशोकोस्माकंवृथेत्याह भरतइति ॥ ७ ॥ अनृशंसत्वमकूरत्वम् ॥ ८ ॥ अथलक्ष्मणानुगमनेनसंतुष्टआह त्वयेति मामनुव्रजतात्वयातुयत्कार्यकर्त
व्यंतकृतमेव हियतस्त्वदनुव्रजनाभावेवैदेहीरक्षणार्थंसहायतासहायसमूहोन्वेष्टव्यःस्यात् त्वमेकोपिसहायसमूहस्थानीयइतिभावः अतस्त्वस्यैअद्यारभ्यैवसुखाहारादिकंसंपादयेतिशेषः ॥ ९ ॥
अहंतुअत्रतमसातीरेइमांनिशामद्विरेवकृतप्राणरक्षणौवत्स्यामि प्रथमदिनत्वात्वनवाससंकल्पांगत्वेनेतिशेषः तदेवाह एतद्धीति वन्येसत्यपीत्यन्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ संयम्ययथायोग्यबंधनं
कृत्वा प्रभूतयवसान्प्रभूतघासान् प्रत्यनंतरःप्रत्यासन्नः ॥ १२ ॥ शयनंशयनस्थलम् शर्करापांसूक्ष्मेपणादिनाचक्रेइत्यन्वयः ॥ १३ ॥

भवतु जराज्यवरणं अथापि इहैव नगरे रामो भैक्षं चरन् गृहे वसेदिति यदि अनया दत्तं स्यात्तं वरं दातुं ममापि कामकार इष्टाचरणं अपि आत्मजं रामं अस्यादासमपि दातुं वरं मम कामकार इष्टमेव तद्विद्यो
गशोकात्तावात् एवं चैवं वरयाचनं ममातित्रासनाथमेवेति व्यंग्यम् ॥ ४ ॥ कैकेय्याकर्त्या रामं स्थानात् स्वस्थानाद्यथेष्टतः स्वेच्छानुसारेण पातयित्वा प्रधश्य पर्वण्याहिताग्निना रक्षसां भागस्तुषा
विरुपः विप्रविद्धः प्रक्षिप्तः इतः परंतद्दर्शनमसंभावितं रक्षोभिर्नाशादिति व्यंग्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ कैकेय्यनुमते स्थितेनेति शेषः कान्याऽवस्थारक्षोभक्षणातिरिक्तानकापि जीवनं सर्वथानसंभावितमि

अथास्मिन्नगरे रामश्चरन् भैक्षं गृहे वसेत् ॥ कामकारो वरं दातुं मपि दासं ममात्मजम् ॥ ४ ॥ पातयित्वा तु कैकेय्यारामं स्थानाद्यथेष्टतः ॥ प्रविद्धोरक्ष
सां भागः पर्वणीवाहिताग्निना ॥ ५ ॥ नागराजगतिर्वीरो महाबाहुर्धनुर्धरः ॥ वनमाविशते नूनं सभार्यः सहलक्ष्मणः ॥ ६ ॥ वने त्वदृष्टदुःखानां कैकेय्य
नुमते त्वया ॥ त्यक्तानां वनवासाय कान्याऽवस्था भविष्यति ॥ ७ ॥ तरत्नहीना स्तरुणाः फलकाले विवासिताः ॥ कथं वत्स्यंति रूपणाः फलमूलैः कृताश
नाः ॥ ८ ॥ अपीदानीं सकालः स्यान्मम शोकक्षयः शिवः ॥ सहभार्यं सहभ्रात्रापस्येयमिहराघवम् ॥ ९ ॥ श्रुत्वैवोपस्थितौ वीरौ कदाऽयोध्या भविष्य
ति ॥ यशस्विनीं दृष्ट्वा जनामूच्छ्रितध्वजमालिनी ॥ १० ॥ कदाप्रेक्ष्य नरव्याघ्रावरण्यात् पुनरागतौ ॥ भविष्यति पुरीं दृष्ट्वा समुद्रद्वपर्वणि ॥ ११ ॥ कदाऽ
योध्यां महाबाहुः पुरीं वीरः प्रवेक्ष्यति ॥ पुरस्कृत्य रथे सीतां दृष्ट्वा भोगो वधूमिव ॥ १२ ॥ कदा प्राणिसहस्राणि राजमार्गे ममात्मजौ ॥ लाजैरवकरिष्यंति प्र
विशंतावरिदमौ ॥ १३ ॥ प्रविशंतो कदाऽयोध्यां द्रक्ष्यामि शुभकुंडलौ ॥ उदयायुधनिस्त्रिशौ सशृंगाविव पर्वतौ ॥ १४ ॥ कदा सुमनसः कन्या द्विजातीनां
फलानि च ॥ प्रदिशंतः पुरीं दृष्ट्वा करिष्यंति प्रदक्षिणम् ॥ १५ ॥ कदा परिणतो बुद्ध्या वयसा चामरप्रभः ॥ अभ्युपैष्यति धर्मात्मा सुवर्षद्वलालयन् ॥ १६ ॥

तिभावः ॥ ७ ॥ रत्नहीना उत्तमवस्तुहीनाः तरुणौ च तरुणी च तरुणाः फलकाले युवावस्थत्वेन राज्यभोगकाले ॥ ८ ॥ शोकक्षयः शोकस्य क्षयो यस्मिन्सः अपीदानीं स्यात् इदानीमेव स्यात् सकाल
इत्यर्थः अपीदानीं मितिलोकोक्तौ वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गोरुपां वधूं ॥ १२ ॥ १३ ॥ उदयायुधनिस्त्रिशौ आयुधधनुरादि निस्त्रिशः खड्गः ॥ १४ ॥ कन्या द्विजातीनामिति द्वंद्वः तत्र कन्या
नां सुमनसः पुण्याणि द्विजानां फलानि च प्रदिशंतः प्रगृह्णंतो दृष्ट्वा भूत्वा सकलपौरजनोत्सवाय कदा पुरीं प्रदक्षिणं करिष्यंति ॥ १५ ॥ बुद्ध्या परिणतः ज्ञानेन दृढः वयसा चामरप्रभस्तुरुणतर इव देवानां
सदा तरुणत्वान् सुवर्षद्वकालिकः कालिकसुदृष्टिरिव जनान् लालयन् त्रिवर्षद्वलालयन्निति पाठे मामिति शेषः मां ललन्निति पाठे प्रतिक्रीडां कुर्वन्नित्यर्थः ॥ १६ ॥

कदर्ययासुद्राचारया पातुंकामोयेषातेषुपातुकामेषु शातिताः कृताः ॥ १७ ॥ वत्सलापुत्रवत्सला सिंहेनगौरिवत्वयाविवत्साकृता उक्तपातकेनेतिशेषः एवंकैकेय्यासिंहाबालवत्सागौरिववला
द्विवत्साकृता ॥ १८ ॥ अतो नहीति गुणैः सर्वकल्याणगुणैः ॥ १९ ॥ कल्प्यते दैवेनेतिशेषः कल्पनइतिपाठेविद्यतइत्यर्थः ॥ २० ॥ दीपयते संतापयति ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
रामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ एवं दुःखितां कौसल्यां सुमित्रासमाश्वासयतीत्याह विलपंतीमिति इदं वाक्यमित्यन्व

निःसंशयं मयामन्यपुरावीरकदर्यया ॥ पातुकामेषु वत्सेषु मातृणां शातिताः स्तनाः ॥ १७ ॥ साहंगौरिव सिंहेन विवत्सावत्सलाकृता ॥ कैकेय्या पुरुष
व्याघ्रबालवत्सेवगौर्वलात् ॥ १८ ॥ नहि तावद्गुणैर्जुष्टं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ एकपुत्राविना पुत्रमहं जीवितुमुत्सहे ॥ १९ ॥ नहि मे जीविते किंचित्सा
मर्थ्यमिह कल्प्यते ॥ अपश्यंत्याः प्रियं पुत्रं लक्ष्मणं च महाबलम् ॥ २० ॥ अयं हि मां दीपयतेऽद्य वद्विस्तनूजशोकप्रभवो महाहितः ॥ महीमिमां रश्मिभि
रुत्तमप्रभो यथानिदाघे भगवान्निवाकरः ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥
विलपंती तथा तां तु कौसल्यां प्रमदोत्तमाम् ॥ इदं धर्मे स्थिता धर्म्यं सुमित्रा वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ तवार्ये सद्गुणैर्युक्तः स पुत्रः पुरुषोत्तमः ॥ किं ते विलपि
ते नैवं कृपणं रुदितेन वा ॥ २ ॥ यस्तवार्ये गतः पुत्रस्य त्काराज्यं महाबलः ॥ साधु कुर्वन्महात्मानं पितरं सत्यवादिनम् ॥ ३ ॥ शिष्टैराचरिते सम्यक् शश्व
त्प्रेत्य फलोदये ॥ रामो धर्मे स्थितः श्रेष्ठो न स शोच्यः कदाचन ॥ ४ ॥ वर्तते चोत्तमां वृत्तिं लक्ष्मणोऽस्मिन्सदानघः ॥ दयावान्सर्वभूतेषु लाभस्तस्य महात्मनः
॥ ५ ॥ अरण्यवासे यदुःखं जानंत्येव सुखोचिता ॥ अनुगच्छति वै देहीधर्मात्मानं तवात्मजम् ॥ ६ ॥

यः ॥ १ ॥ कृपणं यथा तथा रुदितेन वा किं अयुक्तमेवेत्यर्थः तत्र हेतुः सद्गुणैर्युक्तइति तादृशस्य च न क्वाप्यपायइति भावः पुरुषोत्तम इत्यनेन तस्येश्वरत्वं व्यंग्यम् एवं च सर्वव्यापकत्वेनात्रापि सन्नि
धानाद्विलापादिव्यर्थमिति च व्यंग्यम् ॥ २ ॥ तदेवाह यइति श्लोकद्वयमेकं वाक्यं साधुसिद्धसंकल्पं कुर्वन्गतः वनमिति शेषः सत्यवादिनं त्वेन प्रसिद्धम् ॥ ३ ॥ शश्वत्सर्वथानित्यं प्रेत्य फलस्य
आमुष्मिकसुखस्योदयो यस्मात्तत्र धर्मे स्थितोऽतो न शोच्यः ॥ ४ ॥ सुसहायसंपत्तेश्च न शोच्यइत्याह वर्तते चेति उत्तमां वृत्तिं पितृनुल्लस्य शुश्रूषा व्यापारं वर्तते वर्तयते करोतीति यावत् लाभः सुखमेव ॥ ५ ॥
एवं वैदस्यनुगच्छति तेन लाभ एव तस्य अनेन सर्वभूतदयावत्त्वेन लक्ष्मणस्य सर्वभूताधारभूधारकशेषावतारत्वं धर्मानुगत्या च जानक्याः श्रीत्वं ध्वनितम् तेन रामस्य भगवत्त्वं ध्वनितम् ॥ ६ ॥

तदेवाह कीर्तिंति यः कीर्त्यात्मना संभूतां पताकां च जलोके त्रैलोक्येऽपि भ्रामयति प्रभुः सर्वभूतपालको दयया सतवात्मजः साक्षाद्धर्मस्तद्वृत्तः सत्यव्रतपरोऽतः किंन प्राप्तं किंन च्छेयो यन्न
 प्राप्तः अनेन तदेव व्यंग्यं दृढीकृतं सर्वश्रेयः स्थानत्वस्य भगवदतिरिक्तेऽभावात् ॥ ७ ॥ एतदेव ध्वनयंती सकलदेवसेव्यत्वं तस्याह व्यक्तमिति शौचं अपहतपाप्मत्वादिलक्षणं माहात्म्यं सर्वनियंतृत्वं
 यज्ञोदेति सूर्य इति श्रुतेः ॥ ८ ॥ युक्तशीतोष्णः अतएव सुखः सुखस्पर्श इत्यर्थः ॥ ९ ॥ चंद्रमाश्चंद्रः द्वादयिष्यति सुखयिष्यति ॥ १० ॥ ब्रह्मा ब्राह्मणो विश्वामित्रः ब्रह्मेव सृष्टिकर्ता वा तिमिध्व
 जः शंवरस्तत्सुतः सुबाहु रित्यर्थ इति कतककृतः तीर्थस्तु कदाचिद्रामो वैजयंतं नगरं निरुध्यतत्रत्यतिमिध्वजाख्यशंवरपुत्रस्य दानवस्य पुत्रं हतवांस्तेन प्रीतो ब्रह्मरामाय दिव्यास्त्राणि ददावित्येतद्वलात्क
 कीर्तिभूतां पताकां यो लोके भ्रामयति प्रभुः ॥ धर्मः सत्यव्रतपरः किंन प्राप्तस्तवात्मजः ॥ १० ॥ व्यक्तरामस्य विज्ञाय शौचं माहात्म्यमुत्तमम् ॥ नगात्रमंशु
 भिः सूर्यः संतापयितुमर्हति ॥ ८ ॥ शिवः सर्वेषु कालेषु काननेभ्यो विनिःसृतः ॥ राघवं युक्तशीतोष्णः सेविष्यति सुखोऽनिलः ॥ ९ ॥ शयानमनघं रात्रौ
 पिते वा भिपरिष्वजन् ॥ धर्मघ्नः संस्पृशन् शीतश्चंद्रमा द्वादयिष्यति ॥ १० ॥ ददौ चास्त्राणि दिव्यानि यस्मै ब्रह्मामहौजसे ॥ दानवैर्द्रुहंतं दृष्ट्वा तिमिध्वज
 सुतरणे ॥ ११ ॥ सशूरः पुरुषव्याघ्रः स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ असंत्रस्तो ह्यरण्ये सौवेश्मनी वनिवत्स्यते ॥ १२ ॥ यस्येपुपथमासाद्य विनाशं यांति शत्र
 वः ॥ कथं न पृथिवी तस्य शासने स्थातुमर्हति ॥ १३ ॥ यात्रीः शौर्यं च रामस्य याचकल्याणसत्त्वता ॥ निवृत्तारण्यवासः स्वक्षिप्रं राज्यमवाप्स्यति ॥ १४ ॥
 सूर्यस्यापि भवेत्सूर्यो ह्यग्रे रग्निः प्रभोः प्रभुः ॥ श्रियाः श्रीश्च भवेदय्या कीर्त्या कीर्तिः क्षमाक्षमा ॥ १५ ॥ देवतं देवतानां च भूतानां भूतसत्तमः ॥ तस्य के
 ल्यगुणा देवि वने वाप्यथवापुरे ॥ १६ ॥ पृथिव्या सह वैदेत्या श्रिया च पुरुषर्षभः ॥ क्षिप्रं तिष्ठति रेताभिः सह रामो भिषेक्ष्यते ॥ १७ ॥ दुःखजं विस्तृत्य
 श्रुनिष्क्रामंतमुदीक्ष्य यम् ॥ अयोध्यायां जनः सर्वः शोकवेगसमाहतः ॥ १८ ॥

त्ययति कतकोक्तं तु न युक्तं तादृकावधोत्तरं सुबाहुवधात्यागेव विश्वामित्रेणास्त्रोपदेशस्य प्रागुक्तत्वात् सुबाहोर्मारी च भ्रातृत्वस्य पूर्वमुक्तत्वेन शंवरपुत्रत्वानौचित्याच्च ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्य शासने पृ
 थिवी तस्याः प्राणिनः कथं न शासने स्थास्यंति अतस्तस्य कुतोपि न भयमिति भावः ॥ १३ ॥ यायादृशी श्रीः शरीरशोभायादृशं च शौर्यं यादृशी च कल्याणसत्त्वतादृश्यते तया ज्ञायते निवृत्तवनवासः
 क्षिप्रमेव स्वराज्यं प्राप्स्यति ॥ १४ ॥ इदानीं साक्षादेव सर्वं तिर्यामित्वं रामस्य दर्शयति सूर्यस्यापीति सर्वस्यापि स्वकार्यजनकत्वं एतदधीनमेवेति भावः क्षमाक्षमेति षष्ठीतत्पुरुषः ॥ १५ ॥ अगु
 णाः दोषजनका इत्यर्थः ॥ १६ ॥ राम एताजिस्तिष्ठतिः सह अभिषेक्ष्यते वसिष्ठादिभिरिति शेषः श्रिया विजयलक्ष्म्या ॥ १७ ॥ कालांतरे पिराज्याहंतां जनानुरागप्रदर्शनेनाह दुःखजमिति य
 तः अयोध्यायां विद्यमानः सर्वो जनो यं निष्क्रामंतमुदीक्ष्य दुःखजमश्रुविस्तृत्य अतस्तस्य राज्यमवश्यं भावीति शेषः ॥ १८ ॥

अथनस्य जने विषयमुखं नास्तीति शोचन्तीमाह कुशचीरादिधर्मपियं लक्ष्मीरिवसीतानुगतानस्य किं दुर्लभं इवशब्द एवार्थं सीतारूपेण लक्ष्मीरैवैति भावः एतेन सविष्णुरेवेति ध्वनितम् ॥ १९ ॥ धनु
 र्यहाणां शूराणां वरः श्रेष्ठः पुरुषोत्तमत्वं विना न लक्ष्मणोऽप्येसरः स्यादिति भावः ॥ २० ॥ द्रष्टासि लुट् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ रामे रामविषये शोकः प्रलापादिदुःखं व्यथामास्तु यतस्तस्मिन् न शिवं
 अयुक्तं न दृश्यते ॥ २४ ॥ हे अनघे यस्मात्त्वयाऽशेषो यं जनः त्वत्परिवाररूपत्वात्त्वया समाश्वास्यः अतो देवित्वं लदिविक्लवं दुःखं किं करोषि ॥ २५ ॥ २६ ॥ मेघरेखामेघपंक्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥
 कुशचीरधरं वीरं गच्छन्तमपराजितम् ॥ सीतेवानुगता लक्ष्मीस्तस्य किं नाम दुर्लभम् ॥ १९ ॥ धनुर्ग्रहवरो यस्य वाणखट्वास्त्रभृत्स्वयम् ॥ लक्ष्मणो ब्रजति
 त्वग्रेतस्य किं नाम दुर्लभम् ॥ २० ॥ निवृत्तवनवासं तं द्रष्टासि पुनरागतम् ॥ जहि शोकं च मोहं च देविसत्यं ब्रवीमि ते ॥ २१ ॥ शिरसा चरणावेतौ वंदमा
 नमनिदिते ॥ पुनर्द्रक्ष्यसि कल्याणि पुत्रं चंद्रमिवोदितम् ॥ २२ ॥ पुनः प्रविष्टं दृष्ट्वा तमभिषिक्तं महाश्रियम् ॥ समुत्सक्ष्यसि नेत्राभ्यां शीघ्रमानंदजं जल
 म् ॥ २३ ॥ माशोको देवि दुःखं वानरामे दृश्यतेऽशिवम् ॥ क्षिप्रं द्रक्ष्यसि पुत्रं त्वंससीतं सह लक्ष्मणम् ॥ २४ ॥ त्वया शोपो जनश्चायं समाश्वास्यो यतोऽन
 घे ॥ किमिदानीमिदं देविकरोषि लदिविक्लवं ॥ २५ ॥ नार्हा त्वं शोचितुं देवियस्यास्तेराघवः सुतः ॥ न हिरामात्परो लोके विद्यते सत्यथे स्थितः ॥ २६ ॥
 अभिवाद्यमानं तं दृष्ट्वा मसुहृदं सुतम् ॥ मुदा श्रुमोक्ष्यसे क्षिप्रं मेघरेखेव वार्षिकी ॥ २७ ॥ पुत्रस्ते वरदः क्षिप्रमयोध्यां पुनरागतः ॥ कराभ्यां हृदुपीना
 भ्यां चरणौ पीडयिष्यति ॥ २८ ॥ अभिवाद्य नमस्यंतं शूरं ससुहृदं सुतम् ॥ मुदा सैः प्रोक्ष्यसे पुत्रं मेघराजिरिवाचलम् ॥ २९ ॥ आश्वासयन्ती विविधैश्च
 वाक्यैर्वाक्योपचारे कुशलाऽनवद्या ॥ रामस्य तां मातरमेव मुक्ता देवी सुमित्रा विररामरामा ॥ ३० ॥ निशम्य तल्लक्ष्मणमातृवाक्यं रामस्य मातुर्नरदेव
 पत्न्याः ॥ सद्यः शरीरे विननाशशोकः शरद्वतो मेघ इवाल्पतोयः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० अ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥
 अनुरक्तमहात्मानं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ अनुजग्मुः प्रयातंतं वनवासाय मानवाः ॥ १ ॥ निवर्तितेऽतीव बलात्सुहृद्भर्मेण राजनि ॥ नैव ते संन्यवर्ततरा
 मस्यानुगतारथम् ॥ २ ॥

अभिवाद्य चरणौ स्पृष्ट्वा प्रोक्ष्यसे उक्षसे चने वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ २९ ॥ वाक्योपचारे वाक्यरचनायां रामारमणीया ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरा० रा० वा० आ० अ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः
 ॥ ४४ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ इदानीं दूरमनुगच्छत्यौरजननिवर्तनमाह अन्विति वनवासाय प्रयातं मित्यन्वयः ॥ १ ॥ सुहृद्भर्मेण यमिच्छेत्पुनरायातं नैव दूरमनुव्रजेदित्युक्तिरूपेण ते अनुरक्ताः पौराः ॥ २ ॥

गताचीपितृक्तस्वाभाविककांतीनि घहाःशय्यादयः विशाखाःविमार्गस्थाःसधूमाश्वनभसिदृश्यते ॥ ११ ॥ कालिकामेघपंक्तिःअनिलवेगेनआकाशेउत्थितउदधिरिवदृश्यते नगरप्रचचा
लेत्यनेनभूकंपः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अकस्मादैन्यहेतुकारणाभावेपिदैन्यरामवियोगदैन्यादधिकदैन्यम् ॥ १४ ॥ शोकैरामवियोगजेनपर्यायसंतप्तःपुनःपुनःसंतप्तः प्रतिज्ञापालनरूपध
र्मवत्यपिकोपउत्पातः ॥ १५ ॥ पूर्वतुकेवांचितत्वज्ञानाहर्षआसीत्संप्रतितुसर्वोप्यदृष्टः ॥ १६ ॥ १७ ॥ सुताअनर्थिनोऽनपेक्षिणोमातापित्रोरितिशेषः स्त्रीणांभर्तारोऽनर्थिनः भ्रातरो

नक्षत्राणिगताचीषिग्रहाश्वगततेजसः ॥ विशाखाश्वसधूमाश्वनभसिप्रचकाशिरे ॥ ११ ॥ कालिकानिलवेगेनमहोदधिरिवोत्थितः ॥ रामेवनंप्रव्र
जितेनगरप्रचचालतत् ॥ १२ ॥ दिशःपर्याकुलाःसर्वास्तिमिरेणेवसंवृताः ॥ नग्रहोनापिनक्षत्रप्रचकाशेनकिंचन ॥ १३ ॥ अकस्मान्नागरःसर्वो ज
नोदैन्यमुपागमत् ॥ आहारेवाविहारेवानकश्चिदकरोन्मनः ॥ १४ ॥ शोकपर्यायसंतप्तःसततंदीर्घमुच्छ्वसन् ॥ अयोध्यायांजनःसर्वश्रुक्रोशजगती
पतिम् ॥ १५ ॥ बाष्पपर्याकुलमुखोराजमार्गगतोजनः ॥ नक्ष्त्रोलभ्यतेकश्चित्सर्वःशोकपरायणः ॥ १६ ॥ नवातिपवनःशीतो नशीतोऽसौम्यदर्शनः ॥
नमूर्यस्तपतेलोकंसर्वपर्याकुलंजगत् ॥ १७ ॥ अनर्थिनःसुताःस्त्रीणांभर्तारोभ्रातरस्तथा ॥ सर्वेसर्वपरित्यज्यराममेवान्वर्चितयन् ॥ १८ ॥ येतुराम
स्यमुददःसर्वेतेमूढचेतसः ॥ शोकभारेणचाक्रांताःशयनंनैवभेजिरे ॥ १९ ॥ ततस्त्वयोध्यारहितामहात्मनापुरंदरेणेवमहीसपर्वता ॥ चचालघोरं
भयशोकदीपितासनागयोधाश्वगणाननादच ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेएकचत्वारिंशःसर्गः
॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यावत्तुनिर्यतस्तस्यरजोरूपमदृश्यत ॥ नैवेक्ष्वाकुवरस्तावत्संजहारात्मचक्षुषी ॥ १ ॥

भ्रातृणामनर्थिनइतिशेषः राममेवान्वर्चितयन् तद्व्यानेनसर्वोजनःसर्वत्रविरक्तोभूदित्याशयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुरंदरेणरहितासपर्वतासमेरुयथामहीचलति तस्यत्रिलोकीपतित्वात् तथा
रामेणरहिताऽयोध्याचचाल रक्षकाभावान् ननादच दुःखाच्चक्रंदेत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेएकचत्वा
रिंशःसर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निर्यतस्तस्यरामस्यसंबंधिरजसोरूपंरथ्याधूलेःस्वरूपंयावत्तेनादृश्यततावदात्मनश्चक्षुषीनसंजहार इदंरामरथोद्धतरजइतिप्रीत्यातत्पश्यन्ने
वासीदितिभावः ॥ १ ॥

यावत्प्रियं पुत्रं राजापश्यति स्थधूलिदर्शनद्वारेति शेषः तावत्पुत्रदर्शनेन निमित्तं धरण्यां स्थितोऽस्य देहो व्यवर्धतेव उन्धाय स्थित एवाभूदित्यर्थः ॥ २ ॥ रजसोऽप्यदर्शनेन च्छरीरं पतितमभूदित्याह नेति
 रामस्य रजःरामस्योद्धरणं जइत्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्येति पतितमुन्धाय तस्य दक्षिणं बाहुं धृत्वा कौसल्याऽनुआगात् स्वपुत्रं प्रतिगम्य मानमनुआसहैव ससार कैकेयी त्वस्य वामं पार्श्वमेव केवलमन्वगात् त
 थात्वं च राज्ञोऽस्याप्यमवैरस्यात् ॥ ४ ॥ तदेवाह तामिति ॥ ५ ॥ न च बांधवी बंधूनां स्नेहपात्रादास्यादिरूपापिनेत्यर्थः अण्णंतत्वा न्डीप् ॥ ६ ॥ ७ ॥ न केवलमैहिक व्यवहारस्य त्यागः किंतु पारलौकिक
 स्यापीत्याह अगृह्णामिति यच्च ते पाणिपर्यगृह्णां यच्च त्वामग्निपर्यणयं प्रदक्षिणमनयं अग्निहोत्रसंबंधं वा कार्यं तत्सर्वं अस्मिन्लोके पाणिग्रहणसाध्यं क्रीडादिपरलोकेऽग्निहोत्रादिसाध्यं स्वर्गादिचानुजा
 नामित्यजामि ॥ ८ ॥ ननु मम त्यागेऽपि मत्पुत्रादेः कथं त्यागो ये च त्वामनुजीवंतीत्यादिनोक्तस्तत्राह भरत इति यदित्वया प्रापितं राज्यं प्राप्य भरतः प्रतीतः स्यात्तुष्टः स्यात्तर्हि मे मरणानंतरं स भरतः पित्र
 यावद्राजा प्रियं पुत्रं पश्यत्यत्यंत धार्मिकम् ॥ तावद्व्यवर्धते वास्य धरण्यां पुत्रदर्शने ॥ २ ॥ न पश्यति रजोऽप्यस्य यदारामस्य भूमिपः ॥ तदार्तं श्वविषण्णश्च प
 पातधरणीतले ॥ ३ ॥ तस्य दक्षिणमन्वागात् कौसल्या बाहुमंगना ॥ परंचास्यान्वगात् पार्श्वं कैकेयी सा सुमध्यामा ॥ ४ ॥ तां न येन च संपन्नो धर्मं विनयेन
 च ॥ उवाच राजा कैकेयी समीक्ष्य व्यथितेन्द्रियः ॥ ५ ॥ कैकयि मामकां गानिमास्त्राक्षीः पापनिश्चये ॥ न हित्वां द्रष्टुमिच्छामि न भार्या न च बांधवी ॥ ६ ॥
 ये च त्वामनुजीवंति नाहं ते पांते मम ॥ केवलार्थं परां हित्वां त्यक्तधर्मा त्यजाम्यहम् ॥ ७ ॥ अगृह्णां यच्च ते पाणिमग्निपर्यणयं च यत् ॥ अनुजानामित
 त्सर्वमस्मिन्लोके परत्र च ॥ ८ ॥ भरतश्चेत्यतीतः स्याद्राज्यं प्राप्यैतदव्ययम् ॥ यन्मे सदद्यात्पित्रर्थं मामांतदत्तमागमत् ॥ ९ ॥ अथ रेणुसमुद्धस्तं स
 मुन्धाय नराधिपम् ॥ न्यवर्तत तदा देवी कौसल्या शोककंशिता ॥ १० ॥ हत्वेव ब्राह्मणं कामात्स्पृष्ट्वाग्निमिव पाणिना ॥ अन्वतप्यत धर्मात्मा पुत्रं संचिं
 त्यराघवम् ॥ ११ ॥

यैपितृत्वप्रयुक्तश्चाद्वार्थं यद्व्यात्तत्तदन्तं मांमा आगमत् माप्राप्नोत्वित्यर्थः अन्यथा तु तं न त्यजामीत्यर्थः कतकस्तु अनुजानामीत्यादिसार्धं श्लोक एकं वाक्यम् तत्पूर्वार्धे त्यजामीत्यस्यानुकर्षः तत्
 तीयार्धे यन्मे सदद्यात्पित्रर्थं मामतदत्तमागमदिति पाठः सदद्यादिति चावर्तते भरतस्त्वया प्रापितं राज्यं प्राप्य प्रतीतः विवेकवान्स न्यत्यामं राज्यं तत्सपित्रर्थं पितुर्मम प्रीतिसंपादनाय यदि दद्यात्त्यजेत्मां
 चातदन्तं कते तस्मै दत्तं दानं राज्यस्य येन तादृशं मां प्रीत्या पूर्ववदागमत्यामुयाच्चेत्तदा यत्समेदद्यात्स्मिन्लोके विहारशय्याभोजनादिपरत्र च परलोकेऽपि दानादितत्सर्वं अनुजानामि अंगीकरोमि अ
 न्यथा तं त्यजाम्येवेत्यर्थ इत्याह ॥ ९ ॥ रेणुसमुद्धस्तं भुविलुंठनाद्रजोव्याप्तम् व्यवर्तत राज्ञा सहेति शेषः ॥ १० ॥ यथा पाणिनाऽग्निस्पृष्ट्वास्वकर्तृकदोषेण तत्पीडयानुत्तमो भवति तथा स्वकृतमे
 तद्दुःखमित्यनुतापः ॥ ११ ॥

निवृत्यनिवृत्यपुनः पुनरित्यर्थः रथवर्त्मसुसीदतः रथमार्गदर्शने निश्चिद्यतः यस्तस्य राहुणा ॥ १२ ॥ आत्मानं नगरांतं नगरसमीपं प्राप्तं बुद्ध्या पुत्रं चाप्राप्तं बुद्ध्या ब्रवीदितिकतकः यद्वा पुत्रं नगरांतं नगर
वाग्देशं प्राप्तं मत्वेत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ महार्हाभिः उत्तमरूपालंकारवतीभिः ॥ १५ ॥ कचिन्दीतीरादौ अद्मापाषाणः ॥ १६ ॥ वंदितुत्यादि राहित्येन कृपण इव प्रस्रवणाद्विप्रस्थादिप्रदेशा
त् ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुखसदोचिता सुखस्य सदा उचिता तादृश्यपिकंठकेष्वाक्रमणेन पादविक्षेपेण क्ळांतापीडिता ॥ १९ ॥ श्वापदानां व्याघ्रादीनामासमंतान् निर्दिष्टम् ॥ २० ॥ सकामा भवेति वक्रोक्त्या अ

निवृत्यैव निवृत्यैव सीदतोरथवर्त्मसु ॥ राज्ञो नातिवभौरूपं ग्रस्तस्यां शुमतो यथा ॥ १२ ॥ विललापसदुःखार्तः प्रियं पुत्रमनुस्मरन् ॥ नगरांतमनुप्राप्तं
बुद्ध्या पुत्रमथाब्रवीत् ॥ १३ ॥ वाहनानां च मुख्यानां वहतांतं ममात्मजम् ॥ पदानि पथि दृश्यंते समहात्मान दृश्यते ॥ १४ ॥ यः सुखेनोपधाने पुशते च
दनरूपितः ॥ वीज्यमानो महार्हाभिः स्त्रीभिर्मम सुतोत्तमः ॥ १५ ॥ स नूनं कचिदेवाद्यदक्षमूलमुपाश्रितः ॥ काष्ठं वा यदि वा श्मानमुपधाय शयिष्यते
॥ १६ ॥ उत्थास्यति च मे दिन्याः कृपणः पांसुगुंठितः ॥ विनिःश्वसन् प्रस्रवणात् करेणूनामिव र्षभः ॥ १७ ॥ द्रक्ष्यंति नूनं पुरुषा दीर्घबाहुं वने चराः ॥ राम
मुत्थाय गच्छेत्तं लोकनाथमनाथवत् ॥ १८ ॥ सानूनं जनकस्येष्टा सुता सुखसदोचिता ॥ कंठकाक्रमणक्ळांतावनमद्यगमिष्यति ॥ १९ ॥ अनभिज्ञा
वनानां सानूनं भयमुपैष्यति ॥ श्वापदानां निर्दिष्टं श्रुत्वा गंभीरं रोमहर्षणम् ॥ २० ॥ सकामा भव कैकेयिविधवारज्यमावस ॥ न हितं पुरुषव्याघ्रं विना जी
वितुमुत्सहे ॥ २१ ॥ इत्येवं विलपन् राजा जनौ धेनाभिसंवृतः ॥ अपस्नात इवारिष्टं प्रविवेश गृहोत्तमम् ॥ २२ ॥ शून्यचत्वरवेश्मांतां संवृतापणवेदि
काम् ॥ क्ळांतदुर्बलदुःखार्ता नात्याकीर्णमहापथाम् ॥ २३ ॥ तामवेक्ष्य पुरीं सर्वां राममेवानुचिंतयन् ॥ विलपन् प्राविश द्राजा गृहं सूर्यइवांबुदम् ॥ २४ ॥
महाद्गमिवात्सोभ्यं सुपर्णेन तत्तोरगम् ॥ रामेण रहितं वैश्ववैदेत्यालक्ष्मणेन च ॥ २५ ॥ अथ गद्गदशब्दस्तु विलपन् सुधाधिपः ॥ उवाच मृदुमंदार्थं
वचनं दीनमस्वरम् ॥ २६ ॥

नपकारिणां दुःखदानात्ते कामपूर्तिर्न कदापीति भावः विधवात्वे हेतुः न हीत्यादि ॥ २१ ॥ अपस्नातः मृत
स्नानस्नातः अरिष्टकंदमलमयम् ॥ २२ ॥ तदेवाह शून्य इति शून्या निर्मनुष्याश्चत्वरगृहप्रांतभागाः वैश्वमांता वैश्वमध्यभागाश्च यस्याम् ॥ सर्वजनानां रामपृष्ठे गतत्वात् संवृतापणवेदिकां संवृताः
आवृताः पण्यस्थापनवेदिकायस्यां सा देवतामिति पाठे पिहितापणवेदता गृहामित्यर्थः क्ळांताः गंतुमशक्ताः अतएव दुर्बलाः दुःखार्ताः रामवियोगपीडार्ता यस्याम् नात्याकीर्णोत्थंतसंमर्दरहितो महाप
थो यस्यांताम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुपर्णेन तत्तोरगं महाद्गमिवेति रिपूणां निर्भयप्रवेशद्योतकम् ॥ २५ ॥ मृदुमंदोच्चारणान् अतएव मंदार्थमबुद्धार्थं दीनशोच्यम् अस्वरं शुद्धकंठध्वनिरहितम् ॥ २६ ॥

नयंतु येकेचिदत्रमनुष्या इतिशेषः अन्यत्रत्यंतरगृहे आश्वासः खेदापगमः ॥ २७ ॥ द्वारदर्शिनोवेचिणः कौसल्यायागृहमनयन् तत्रगृहेतैर्विनीतवत्पर्यंकेन्यवेश्यत राजेतिशेषः यद्वा तन्निवे-
शनोत्तरं राजा विनीतवत् अधोमुख आसेतिशेषः ॥ २८ ॥ कौसल्यायानिवेशनं प्रविष्टस्य स्वापस्थानभूतं शयनं मंचमारुह्यापिलुलितं कलुषं बभूव ॥ २९ ॥ ३० ॥ नौ आवां मातापितरावित्यर्थः
॥ ३१ ॥ येवततं कालं तावत्कालं रामपरावृत्तिकालपर्यंतं जीविष्यति पुनरागतं रामं परिष्वजंतो रामं द्रक्ष्यंति सुखितानरोत्तमाश्च तेन स्वस्याधमत्वादिव्यंग्यम् ॥ ३२ ॥ अथ कौसल्यागृहप्रवेशानं
कौसल्यायागृहं शीघ्रं राममातुर्नयंतु माम् ॥ न त्वन्यत्र ममाश्वासो हृदयस्य भविष्यति ॥ २७ ॥ इति ब्रुवंतं राजानमनयन् द्वारदर्शिनः ॥ कौसल्यायागृ-
हं तत्र न्यवेश्यत विनीतवत् ॥ २८ ॥ ततस्तत्र प्रविष्टस्य कौसल्यायानिवेशनम् ॥ अधिरुह्यापिशयनं बभूव लुलितं मनः ॥ २९ ॥ पुत्रद्वयविहीनं च सुप-
याचविवर्जितम् ॥ अपश्यद्भवनं राजानं चंद्रमिवांबरम् ॥ ३० ॥ तच्च दृष्ट्वा महाराजो भुजमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ उच्चैः स्वरेण प्राक्रोशद्द्वारामविजहा-
सिनौ ॥ ३१ ॥ सुखितावततं कालं जीविष्यंति नरोत्तमाः ॥ परिष्वजंतो ये रामं द्रक्ष्यंति पुनरागतम् ॥ ३२ ॥ अथ रात्र्यां प्रपन्नायां कालरात्र्यामिवा-
त्मनः ॥ अर्धरात्रे दशरथः कौसल्यामिदमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ नत्वां पश्यामि कौसल्ये साधुमां पाणिना स्पृश ॥ रामं मेऽनुगता दृष्टिरद्यापि न निवर्तते ॥ ३४ ॥
तं राममेवानुविचिंतयंतं समीक्ष्य देवी शयने नैरेद्रम् ॥ उपोपविश्याधिकमार्तरूपा विनिःश्वसंतं विललापकृच्छ्रम् ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
वा० आ० अयोध्याकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ततः समीक्ष्य शयने सन्नं शोकेन पार्थिवम् ॥ कौसल्यापुत्रशोकार्ता तमुवाच महीप-
तिम् ॥ १ ॥ राघवे नरशार्दूलविषं मुक्ताहिजिह्वागा ॥ विचरिष्यति कैकेयी निर्मुक्ते वहि पन्नगी ॥ २ ॥ विवास्य रामं सुभगालब्धकामा समाहिता ॥ त्रास-
यिष्यति मां भूयो दुष्टाहिरिव वैश्मनि ॥ ३ ॥

तरं आत्मनः कालरात्र्यामिव संहाररात्र्यामिव रात्र्यां प्रपन्नायां मध्यं प्राप्तायाम् ॥ ३३ ॥ मां स्पृश स्वसत्ताज्ञापनार्थमिति भावः कौसल्याऽदर्शने हेतुमाह राममिति काव्यलिङ्गमत्रालंकारः दृष्टेर्दर्श-
नशक्तेरामविषये समनस्काया विलीनत्वात्पदार्थांतरं स्फुरतीति व्यंग्यं परंगुणीभूतं ॥ ३४ ॥ विनिःश्वसंतं राजानं उपोपविश्य शयनसमीपे उपविश्य ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामाय-
णतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सन्नं खिन्नम् ॥ १ ॥ अहिजिह्वागा सर्पवत्कुटिलगतिः कुटिलचरित्रा जिह्वातामिति पाठे जिह्वातां कौटि-
ल्यरूपं विषं मुक्तेत्यर्थः निर्मुक्तात्यक्तकंचुका ॥ २ ॥ ३ ॥

अलंकारकरणोपायमुक्तं स्मारयति वनवासं हीति यानि ददौ तानि रथोपस्थे विन्यस्येत्यन्वयः अयि मश्लोके तथैवेति पदस्वरसान् ॥ १४ ॥ भ्रातृभ्यां भ्रात्रोरित्यर्थः स चर्मचर्मपिनद्धं पेटकम् कठि
 नं वनित्रम् प्रविन्यस्य स्थापयित्वा ॥ १५ ॥ अथो अनंतरं आरुरुहतुः ॥ १६ ॥ संमतान् संमत सर्वलक्षणान् ॥ १७ ॥ चिररात्रायेत्यव्ययम् चिरकालावस्थित्यर्थमित्यर्थः नगरे विन्यमानस्य सर्व
 मनुष्यस्य बलस्य अश्वगजादेर्मूर्च्छाजनस्य तिर्यग्जंतुरुपस्य च मूर्च्छाबभूवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तदेव प्रपंचयति तदिति समाकुलमिति कर्तव्यतामूढं च तत्संभ्रांतं रामानुगमनाय त्वरायुक्तम् मत्तारामवि
 वनवासं हि संख्याय वासां स्याभरणानि च ॥ भर्तारमनुगच्छंत्यै सीतायै श्वशुरोददौ ॥ १४ ॥ तथैवायुधजातानि भ्रातृभ्यां कवचानि च ॥ रथोपस्थे प्र
 विन्यस्य स चर्मकठिनं च यत् ॥ १५ ॥ अथो ज्वलनसंकाशं चामीकरविभूषितम् ॥ तमारुरुहतुस्तूर्णं भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १६ ॥ सीता तृतीयानाह
 दानद्वारं यमचोदयत् ॥ सुमंत्रः संमतान् श्वान्वायुवेगसमान् जवे ॥ १७ ॥ प्रयाते तु महारण्यं चिररात्राय राघवे ॥ बभूवनगरे मूर्च्छाबलमूर्च्छाज
 नस्य च ॥ १८ ॥ तस्माकुलसंभ्रांतं मत्तसंकुपितद्विपम् ॥ हयसिंजितनिर्घोषं पुरमासीन् महास्यनम् ॥ १९ ॥ ततः स बालवृद्धा सापुरीपरमपीडिता ॥
 राममेवाभिदुद्राव घर्मातः मलिलं यथा ॥ २० ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चापिलं बमानास्तदुन्मुखाः ॥ बाष्पपूर्णमुखाः सर्वे तमूचुर्भृशानिः स्वनाः ॥ २१ ॥ संयच्छ
 वाजिनारश्मोन्सूतया हि शनैः शनैः ॥ मुखं द्रक्ष्याम रामस्य दुर्दर्शनो भविष्यति ॥ २२ ॥ आयसं लुद्धं नूनं राममातुरसं शयम् ॥ यदेव गर्भप्रतिमे वनं
 याति न भिद्यते ॥ २३ ॥ कृतकृत्या हि वै देही छायेवानुगतापतिम् ॥ न जहाति रता धर्मे मेरुमर्कप्रभायथा ॥ २४ ॥ अहोलक्ष्मणसिद्धार्थः स ततं प्रियवा
 दिनम् ॥ भ्रातरं देवसंकाशं यस्त्वं परिचरिष्यसि ॥ २५ ॥ महत्पेषाहिते बुद्धिरेषाभ्युदयो महान् ॥ एष स्वर्गस्य मार्गश्च यदेन मनुगच्छसि ॥ २६ ॥ एवं
 वदंतस्ते सोढुं न शो कुर्वाण्यमागतम् ॥ न रास्म मनुगच्छंति प्रियमिह्वाकुनंदनम् ॥ २७ ॥ अथ राजा वृतः स्त्रीभिर्दीनाभिर्दीनचेतनः ॥ निर्जगाम प्रियं
 पुत्रं द्रक्ष्यामीति ब्रुवन् गृहान् ॥ २८ ॥

योगेन संकुपिता द्विपायस्मिन् हयानां दुःखेन सिंजितानां शब्दवतां पर्याकुलप्राप्तिभूषणानां निर्घोषोयस्मिन् ॥ १९ ॥ परमपीडितारामवियोगदुःखेनेति शेषः ॥ २० ॥ तं सुमंत्रम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ देव
 गर्भप्रतिमे स्कंदतुल्ये यद्वा देवगर्भो देविनिधिर्हिरण्यगर्भस्तत्प्रतिमे याति गच्छति सति ॥ २३ ॥ मेरुमित्यादि नित्यं तत्पदक्षिणसंचारान् ॥ २४ ॥ यस्त्वं भ्रातरं परिचरिष्यसि त्वंसिद्धार्थः कृतार्थः
 ॥ २५ ॥ तदेवाह महतीत्यादि अभ्युदयऐहिकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

करेणूनां तत्पालकवृद्धकरिणीनाम् ॥ २९ ॥ सन्नः खिन्नः ग्रहेण राहुणा ॥ ३० ॥ अर्चित्यात्मा अहंममता जिमानराहित्येन तद्वद्विरज्ञेयस्वरूपः एतेन सर्वथाममताराहित्यं सूचितम् तदेव स्वस्य ध्व
नयनाह त्वरितं वास्यतामिति ॥ ३१ ॥ तं मुमं चम् आहेति शेषः उभयं नाशकम् एवं च नातिमंदनातिवेगमवाहयदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अभ्यवहितं रथनेभ्युद्धतम् ॥ ३३ ॥ रुदिताश्रुपरिघूनं अनुत्सा
हवत् ॥ ३४ ॥ आयासः खेदः चलितैस्तिर्यग्भूतैः पंकजैः वर्षसंभूतोदकैरिति बोध्यम् अपादानस्यैव करणत्वविवक्षा ॥ ३५ ॥ एकचित्तगतदुःखेनैकचित्ततां प्राप्तम् ॥ ३६ ॥ सीदंतं मूर्च्छंतम् ॥ ३७ ॥

अ० का०

२

शुश्रुवे चाग्रतः स्त्रीणां रुदतीनां महास्वनः ॥ यथानादः करेणूनां वद्धेम हति कुंजरे ॥ २९ ॥ पिताहिराजा काकुत्स्थः श्रीमान्सन्नस्तदावभौ ॥ परिपूर्णः श
शीकाले ग्रहेणोपप्लुतो यथा ॥ ३० ॥ स च श्रीमानर्चित्यात्मारामो दशरथात्मजः ॥ सूतं संचोदयामास त्वरितं वास्यतामिति ॥ ३१ ॥ रामो याही तितं सू
तं तिष्ठेति च जनस्तथा ॥ उभयं नाशकं सूतः कर्तुं मध्वनिचोदितः ॥ ३२ ॥ निर्गच्छति महाबाहौ रामे पौरजनाश्रुभिः ॥ पतितैरभ्यवहितं प्रणनाशमहीर
जः ॥ ३३ ॥ रुदिताश्रुपरिघूनं हाहाकृतमचेतनम् ॥ प्रयाणे राघवस्यासीत्पुरं परमपीडितम् ॥ ३४ ॥ सुखावनयनैः स्त्रीणामस्रमायाससंभवम् ॥ मी
नसंक्षोभचलितैः सलिलपंकजैरिव ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वा तु नृपतिः श्रीमानेकचित्तगतं पुरम् ॥ निपपातैव दुःखेन रुतमूल इव द्रुमः ॥ ३६ ॥ ततो हलहलाश
ब्दोज्ज्वलरामस्य पृष्ठतः ॥ नराणां प्रेक्ष्य राजानं सीदंतं भृशदुःखितम् ॥ ३७ ॥ हारामेति जनाः केचिद्राममातेति चापरे ॥ अंतःपुरसमृद्धं च क्रोशंतं पर्यदेव
यन् ॥ ३८ ॥ अन्योक्षमाणो रामस्तु विषण्णं भ्रान्तचेतसम् ॥ राजानं मातरं चैव ददर्शानुगतौ पथि ॥ ३९ ॥ सबद्ध इव पाशेन किशोरो मातरं यथा ॥ ध
र्मपाशेन संयुक्तः प्रकाशनाभ्युदैस्त ॥ ४० ॥ पदातिनौ च यानाह विदुः खार्हौ सुखोचितौ ॥ दृष्ट्वा संचोदयामास शीघ्रं याही तिसारथिम् ॥ ४१ ॥

अंतःपुरसमृद्धं अंतःपुरसहितं क्रोशंतं उच्चैः शब्देन रुदंतं राजानं दृष्ट्वा केचिन्नरा हारामेति केचिद्राममातेति पर्यदेव यन् शुश्रुचुः उपलक्षणमेतत् केचिद्राजानित्यपि राममातेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अनुप
श्वाद्गणे ईक्षमाणो रामो मातरं राजानं च स्वमनुगतौ दर्श ॥ ३९ ॥ पाशेन निबद्धः किशोरोऽश्वबालो मातरं यथानपश्यति एवं धर्मपाशेन संयुक्तः संबद्ध इव नित्यमुक्तस्वभावत्वादेव मुक्तिः प्रकाशनाभ्यु
दैस्त संकुचितदर्शनव्यापारो भूदित्यर्थः ॥ ४० ॥ यानार्हत्वादिगुणविशिष्टौ पितरौ दृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ ४१ ॥

॥ ७१ ॥

दुःखजंदुःखं जायतेऽस्मान्नादृशन् अस्यत्रापिदृश्यन् इति डः दुःखमिति पाठांतरम् लोकदृष्ट्येदं सहितम् तीषसहेति वेदं दुःखितौ पितरौ द्रष्टुं न शक्त इति यावत् तोत्रमंकुशस्तत्पीडितो द्विपोयथास्व
पृष्ठवर्तिवस्तु दर्शनाशक्तस्तद्वत् अस्य चक्रे केयी वाक्यमेवांकुशः ॥ ४२ ॥ वत्सकारणात् प्रत्यगारं वत्सावस्थिति मद्गृहमुद्विष्यागच्छंती सवत्सा बद्धवत्सा धेनुर्यथा धावति एवं राममाता अधावत एषु स
वत्सेत्याद्यधिककथनं कवेरपिशोका विष्टत्वा न दोषाय ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ रामलक्ष्मणसीतार्थं तद्वियोगजशोकवशात् नेत्रजं वारिस्रवंती मुंचंती नृत्यंती मिवेतस्ततः परिभ्रमंती असकृत्सैक्षत राम इ
ति शेषः ॥ ४५ ॥ चक्रयोर्युयुत्सुसेनयोरंतरा स्थित उदासीनः पुरुष इव सुमंत्रस्यात्मा दोलायितो बभूव ॥ ४६ ॥ ननुराजवचनातिक्रमे दोषः स्यादत आह नेति उपालब्धोपिमया बद्धशस्तिष्ठतिष्ठेत्यु

न हितपुरुषव्याघ्रो दुःखजं दर्शनं पितुः ॥ मातुश्च सहितुं शक्तस्तोत्रैर्नुन्न इव द्विपः ॥ ४२ ॥ प्रत्यगारमिवायांती सवत्सा वत्सकारणात् ॥ बद्धवत्सा यथा
धेनुराममाताऽभ्यधावत ॥ ४३ ॥ तथारुदंती कौसल्या रथं तमनुधावतीम् ॥ क्रोशंतीं रामरामेति हासीते लक्ष्मणेति च ॥ ४४ ॥ रामलक्ष्मणसीतार्थं स्र
वंती वारिनेत्रजम् ॥ असकृत्सैक्षत सतां नृत्यंती मिव मातरम् ॥ ४५ ॥ तिष्ठेति राजा चुक्रोश याहिया हीति राघवः ॥ सुमंत्रस्य बभूवात्मा चक्रयोरिव चां
तरा ॥ ४६ ॥ नाश्रौषमिति राजानमुपालब्धोपिवक्ष्यसि ॥ चिरंदुःखस्य पापिष्ठमिति रामस्तमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ सरामस्य वचः कुर्वन्ननुज्ञाप्य च तं जन
म् ॥ ब्रजतोपि हयान् शीघ्रं चोदयामास सारथिः ॥ ४८ ॥ न्यवर्तत जनो राज्ञो रामं कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ मनसाप्याशुवेगेन न न्यवर्तत मानुषम् ॥ ४९ ॥
यमिच्छेत्पुनरायातं नैनं दूरमनुब्रजेत् ॥ इत्यमात्या महाराजमूचुर्दशरथं वचः ॥ ५० ॥

कोपिमद्वचनं नाकार्षीरिति पुनर्गमनानंतरं राज्ञोपालब्धोपि नाश्रौषमिति वक्ष्यसि दुःखस्य मदुःखस्य हेतुभूतम् पापिष्ठं अतिदुःखजनकत्वात् पापिष्ठं चिरविलंबनमिति हेतोः शीघ्रं गच्छेति रामस्तमब्र
वीत् ॥ ४७ ॥ तं जनं अनुब्रजत्यौरजनं अनुज्ञाप्य रामेण कृतां पुनः परावृत्य गमनानुज्ञां प्राप्य ब्रजतोपि स्वतोगच्छतोपि पुनः शीघ्रं शीघ्रगत्यर्थम् ॥ ४८ ॥ राज्ञो जनः राजसंबंधी जनः अवरोधजनः उ
पजीवि जनश्च रामं मनसा प्रदक्षिणं कृत्वा न्यवर्तत देहमात्रेणेति शेषः रथस्य शीघ्रत्वादिति भावः आशुवेगेन मनसा तु न न्यवर्तत मानुषं इतरमनुष्यसमूहः आशुवेगेन मनसापि न न्यवर्तत अपि नादेहेन
च न न्यवर्तत मनसाप्यशुवेगैश्चेति पाठांतरम् अत्र पाठे मनसोऽनिवृत्तेरशुवेगो ज्ञापकः ॥ ४९ ॥ उत्कटदिदृक्षावतो राज्ञस्तु सचिववचनान्निवृत्तिरित्याह यमिच्छेदिति ॥ ५० ॥

व्यवस्थितः अवस्थितः ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामायणतिलकेवात्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ इदानीं तस्य
याणनिमित्तः सर्वप्रजाशोक उच्यते तस्मिन्निति मातृवेष्टितपित्रुद्देशेन कृतांजलौ निष्क्रामति नगरान्निर्गच्छति सति ॥ १ ॥ तदेवाह अनाथस्येति तपस्विनः शोच्यस्य गतिः सकलसुखावाप्ति
हेतुः शरणं सर्वापि शोचिता ॥ २ ॥ अभिशस्तः मिथ्याभिशंसनं प्रापितः क्रोधनीयानि प्रजाक्रोधकराणि ॥ ३ ॥ ४ ॥ वनंगंतुमिति शेषः अस्य जनस्येत्युक्ता किं विशिष्य कथनेन सर्वस्य

तेषां वचः सर्वगुणोपपन्नः प्रस्विन्नगात्रः प्रविपण्णरूपः ॥ निशम्य राजारूपणः सभार्यो व्यवस्थितस्तं सुतमीक्षमाणः ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा० आ० अ० चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ तस्मिंस्तु पुरुषव्याघ्रे निष्क्रामति कृतांजलौ ॥ आर्तशब्दो हि संजज्ञे स्त्रीणामंतःपुरे महा
न ॥ १ ॥ अनाथस्य जनस्यास्य दुर्बलस्य तपस्विनः ॥ योगतिः शरणं चासीत् सनाथः कनुगच्छति ॥ २ ॥ न कुध्यत्यभिशास्तोपि क्रोधनीयानि वर्जयन् ॥
कुद्वाप्ससादयन् सर्वान्समदुःखः कनुगच्छति ॥ ३ ॥ कौसल्यायां महातेजाय तामातरिव वर्तते ॥ तथा यो वर्ततेऽस्मात्सु महात्मा कनुगच्छति ॥ ४ ॥ कैके
व्याकृष्यमानेन राज्ञा संचोदितो वनम् ॥ परित्राता जनस्यास्य जगतः कनुगच्छति ॥ ५ ॥ अहो निश्चेतनो राजा जीवलोकस्य संक्षयम् ॥ धर्म्यं सत्यव्रतं रा
मं वनवासे प्रवत्स्यति ॥ ६ ॥ इति सर्वामहिष्यस्ताविवत्सा इव धेनवः ॥ रुरुदुश्चैव दुःखार्ताः सस्वरं च विचुक्रुशुः ॥ ७ ॥ सतमंतःपुरे घोरमार्तशब्दं महीप
तिः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः श्रुत्वा चासीत्सुदुःखितः ॥ ८ ॥ नाग्निहोत्राण्यहूयंत सूर्यश्चांतरधीयत ॥ व्यसृजन्कवलान्नागागावो वत्सान्नपाययन् ॥ ९ ॥
त्रिशंकुलोहितांगश्च बृहस्पतिबुधावपि ॥ दारुणाः सोममभ्येत्य ग्रहाः सर्वे व्यवस्थिताः ॥ १० ॥

जगतः परित्रातेति जगत्स्वरूपज्ञायाः कस्याश्चिद्वचः ॥ ५ ॥ संक्षयं आधारत्वेन गृह्यतुं वनवासेतन्निमित्तं प्रवत्स्यति प्रवासयति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नाहूयंत अग्निहोत्रिभीरामदुःखादिति
शेषः अंतरधीयतरामव्यसनात्तद्व्यथयति दैवसंशेषे सत्यप्यंतर्हितो भूत् अकाले दुर्दिनमभूदिति भावः व्यसृजन्त्यक्तवतः नागाः गजाः नपाययन्नापाययन् अडभावार्पः दुर्दिनाद्युत्पाता
राजोरावणस्य च नाशसूचका इति बोध्यम् ॥ ९ ॥ त्रिशंकुर्दक्षिणदिक्स्थः लोहितांगो भौमः गुरुबुधौ अन्ये सर्वे ग्रहाः शनिशुक्रादयः सोममभ्येत्य रात्रौ वक्रगत्या चंद्रं प्राप्य दारुणाः क्रूरार्चिषः
संतो व्यवस्थिताः ॥ १० ॥

कैकेय्याः क्रियमानस्यापिममयतोमृत्युर्नविद्यतेतत्प्राप्तिर्नदृश्यतेऽतः कालेऽनागतेदेहाजीवितंनैवव्यवतइतिजानेइतिशेषः ॥ ५ ॥ आच्छाद्यतेऽनेनेत्याच्छादः तापसानामाच्छादोयस्यतादृशमात्म
 जंपश्यामियस्तस्यमेमृत्युर्नविद्यतइत्यन्वयः ॥ ६ ॥ जनः कैकेयीव्यतिरिक्तः सर्वोपि इमानिकृतिवरलक्षणशाठ्यसंश्रित्येत्यस्यस्थितायाइतिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ नेत्राभ्यां उपलक्षितः ॥ ९ ॥ औ
 पवासंवाहनमात्रोपयुक्तं बुद्धानर्हमित्यर्थः युक्तायोजयित्वा योज्येतिपाठेप्येवमेव परं दक्षिणस्यामितिशेषः ॥ १० ॥ साधुर्वीरोरामः पित्रामात्राचवनंनिर्वास्यतेयत्ततः गुणवतांपुंसांगुणानां
 नवेवानागतेकालेदेहाव्यवतिजीवितम् ॥ कैकेय्याः क्रियमानस्यमृत्युर्ममनविद्यते ॥ ५ ॥ योहंपावकसंकाशंपश्यामिपुरतःस्थितम् ॥ विहायवस
 नेमूष्मेतापसाच्छादमात्मजम् ॥ ६ ॥ एकस्याः खलुकैकेय्याः कृतेऽयंविद्यतेजनः ॥ स्वार्थेप्रयतमानायाः संश्रित्यनिकृतिंत्विमाम् ॥ ७ ॥ एवमुक्त्वातु
 वचनंवाप्येणविहर्तेद्वियः ॥ रामेति सकृदेवोक्त्वाव्याहर्तुंनशशाकसः ॥ ८ ॥ संज्ञांतुप्रतिलभ्यैवमुहूर्तात्समहीपतिः ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यांसुमंत्रमि
 दमब्रवीत् ॥ ९ ॥ औपवास्यंरथंयुक्त्वात्वमायाहिहयोत्तमैः ॥ प्रापयैनंमहाभागमितोजनपदात्परम् ॥ १० ॥ एवंमध्येगुणवतांगुणानांफलमुच्यते ॥
 पित्रामात्राचयत्साधुर्वीरोनिर्वास्यतेवनम् ॥ ११ ॥ राज्ञोवचनमाज्ञायसुमंत्रः शीघ्रविक्रमः ॥ योजयित्वाययौतन्नरथमश्वैरलंकृतम् ॥ १२ ॥ तंरथं
 राजपुत्रायसूतः कनकभूषितम् ॥ आचचक्षेऽजलिकृत्वायुक्तंपरमवाजिभिः ॥ १३ ॥ राजासत्वरमाहूयव्यापृतंवित्तसंचये ॥ उवाचदेशकालज्ञोनि
 श्रितं सर्वतः शुचिः ॥ १४ ॥ वासांसिचवराह्राणिभूषणानिमहांतिच ॥ वर्षाण्येतानिसंख्यायवैदेत्याक्षिप्रमानय ॥ १५ ॥ नरेंद्रेणैवमुक्तस्तुगत्वाको
 शगृहंततः ॥ प्रायच्छत्सर्वमालृत्यसीतायैक्षिप्रमेवतत् ॥ १६ ॥ सासुजातासुजातानिवैदेहीप्रस्थितावनम् ॥ भूषयामासगात्राणितैर्विचित्रैर्विभूष
 णैः ॥ १७ ॥ व्यराजयतवैदेहीवेश्मतत्सुविभूषिता ॥ उद्यतांशुमतः कालेखंप्रभंवविवस्वतः ॥ १८ ॥

फलं एवं निर्वासनरूपमुच्यते शास्त्रेणेति मन्ये इति दुःखातिशयादुक्तिः उत्प्रेक्षा लंकारः ॥ ११ ॥ रथं योजयित्वा तन्नरामसन्निधौ ययौ ॥ १२ ॥ आचचक्षे रथ उपस्थित इत्युक्तवान् ॥ १३ ॥ वित्त
 संचये व्यापृतं धनाध्यक्षमित्यर्थः निश्चितं वच उवाचेत्यन्वयः सर्वतः शुचिः इहामुग्रावृणः ॥ १४ ॥ एतानि वर्षाणि चतुर्दश वर्षाणि एतेन एतावानेव वनवासो नाधिक इति पुनर्दाढ्याय ध्वनितम् ॥ १५ ॥
 प्रायच्छत् धनाध्यक्षः सममेवेति पाठे वचनसमकालमेवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ सुजाता अयोनिजा सुजातानि सामुद्रिकोक्तलक्षणवन्ति गात्राणीत्यन्वयः ॥ १७ ॥ उद्यतः उदयं प्राप्नुवतः काले प्रातः काले
 अनेन लेशतोपि विषादराहित्यं तस्याः सूचितम् ॥ १८ ॥

रूपणं अनाचरंतीं क्षुद्राचारहीनानां भर्तृशुश्रूषापरांसीतां ॥ १९ ॥ सततं प्रियैः सत्कृता अपि विनिपातगतं कच्छ्रगतं भर्तारं याः शुश्रूषितुं नानुमन्यन्ते ताः सर्वलोके परलोके इह लोके चासत्यः असतीत्वेन गणिताः ॥ २० ॥ नारीणां प्रकृतत्वादसतीनां यत्पुरा अनापदवस्थायां सुखं भर्तृदत्तमनुभूयतस्तस्य अल्पामपि रोगदारिद्र्यादिलक्षणा मापदं प्राप्य दृष्ट्वा तदुप्यंति दूषयन्ति नानादूषणयुक्तत्वेन वदन्ति नै तावदेव प्रजहत्यपि ॥ २१ ॥ असत्यशीलाः असत्यवचनशीलाः विकृताः विकृतोपेता क्षयादिव्यापाराः दुर्गाः दुष्टाभिसरणादिगतिशीलाः अहृदयाः स्वभर्तारिविरसाः असत्यः कुलटाः पापे परपु रूपप्रसंगादौ संकल्पोमतो व्यापारो यासां क्षणमात्रविरागिणः क्षणमात्रविरागिण्य इत्यर्थः अल्पनिमित्ततः क्षणमात्रेण त्यक्तानुरागाः अविश्वसनीयस्नेहा इति यावत् विरागिण इत्यत्र ङीव भावः आर्षः

अ० का०

२

तां भुजाभ्यां परिष्वज्य श्वश्रूवचनमब्रवीत् ॥ अनाचरंतीं रूपणं मूर्ध्न्युपाधाय मैथिलीम् ॥ १९ ॥ असत्यः सर्वलोके ऽस्मिन् सततं सत्कृताः प्रियैः ॥ भर्तारं ना भिमन्यन्ते विनिपातगतं स्त्रियः ॥ २० ॥ एष स्वभावो नारीणामनुभूय पुरा सुखम् ॥ अल्पामप्यापदं प्राप्य दुप्यंति प्रजहत्यपि ॥ २१ ॥ असत्यशीला विकृता दुर्गा अहृदयाः सदा ॥ असत्यः पापसंकल्पाः क्षणमात्रविरागिणः ॥ २२ ॥ न कुलं न कृतं विद्या न दत्तं नापि संग्रहः ॥ स्त्रीणां गृह्णाति हृदयमनित्यहृदया हिताः ॥ २३ ॥ साध्वीनां तु स्थितानां तु शीले सत्ये श्रुते स्थिते ॥ स्त्रीणां पवित्रं परमं पतिरेको विशिष्यते ॥ २४ ॥ सत्ययानावमंतव्यः पुत्रः प्रब्राजितो वनम् ॥ तव देवसमस्त्वेष निधनः सधनोऽपि वा ॥ २५ ॥ विज्ञाय वचनं सीता तस्या धर्मार्थसंहितम् ॥ कृत्वा जलिमुवाचे दंश्वश्रूमभिमुखे स्थिता ॥ २६ ॥ करिष्ये सर्वमेवाहमार्या यदनुशास्ति माम् ॥ अभिज्ञास्मि यथा भर्तुर्वर्तितव्यं श्रुतं च मे ॥ २७ ॥ न मामसज्जनेनार्या समानयितुमर्हति ॥ धर्माद्विचलितुं नाहमलं चंद्रादिव प्रभा ॥ २८ ॥

ता असत्य इति विधेयं ॥ २२ ॥ कुलं प्रशस्तं कृतमुपकारः विद्यागुरुपदिष्टधर्मविद्या दत्तभूषणादिदानं संग्रहः दृष्टेपि दोषे स्वीकारः यद्वा संग्रहो बंधनादि एतत्सर्वमपि स्त्रीणामसतीनां हृदयं न गृह्णाति पापवृत्तेर्न प्रतिवर्त्तति न ज्ञ्वाद्बुल्यमप्रतिबंधदाढ्यं प्रतिपादनाय कामातुराणां न भयं न लज्जेति न्यायात् कुलाद्युचितं कृत्यं पृष्ठे कृत्वा लोकगर्हितकृत्ये एव प्रवर्तते कुतः यतोऽनित्यहृदयाः अव्यवस्थितचित्ताः ॥ २३ ॥ साध्वीनां तु पतिव्रतानां तु शीले सच्चरित्रे सत्ये सत्यवचने श्रुते गुरुजनोपदेशे स्थिते स्वकुलोचितमर्यादावस्थितौ तु तुरेवार्थे एष्वेव स्थितानां स्त्रीणां परमं पवित्रं उत्तमं पुण्यसाधनं पतिरेक एव अत एव स्त्रियाः सर्वधर्मसाधनेभ्यो विशिष्यते ॥ २४ ॥ यदेवमतः किमत आह स इति देवसमः देवतुल्यः एषः पतिः ॥ २५ ॥ २६ ॥ यथा भर्तुः भर्तृविषये वर्तितव्यं तथा अभिज्ञास्मि किंच तया श्रुतमेव मातापितृभ्यामिति शेषः ॥ २७ ॥ असज्जनेन असतीजनेन समानयितुं समानां कर्तुमार्या नार्हति नाहमलं न समर्था ॥ २८ ॥

॥६९॥

विद्यते वादनसमर्थ इति गमनसमर्थ इति च शेषः शतात्मजेति बहुब्रीहिः शतपुत्रा ॥ २९ ॥ अमितस्य ऐहिकामुष्मिकसकलसुखस्य कर्मणिषष्ठी ॥ ३० ॥ एवं गता भर्ता परमपूज्य इति ज्ञानवती श्रे-
 ष्ठाश्रुतधर्मेति पाठे श्रेष्ठाभ्यः श्वश्रूमातृप्रमुख्याभ्यः श्रुतः परावरः सामान्यविशेषरूपो धर्मो यया श्रेष्ठे इति पाठः क्वचित् किमवमन्येयं कस्मादवमंस्यामि ॥ ३१ ॥ शुद्धसत्त्वाशुद्धचित्ता पुत्रादेर्वनगम-
 नेन दुःखं सीतावाक्यश्रवणेन च हर्षः ॥ ३२ ॥ अभिप्रेक्ष्य दृष्ट्वा अतिसक्ततां सर्वजनैरिति शेषः ॥ ३३ ॥ वनवासस्य वनवासकालस्य ॥ ३४ ॥ सुमायाः सुमाया इव चतुर्दशघटीव द्रमिष्यंति स-
 मयं भ्रातृभार्यासहितं समग्रश्रेयस्कं च पुनरपि सुहृद्विहृतं राजत्वेन ॥ ३५ ॥ अभिनीतार्थनिर्णीतार्थं त्रयः शतानि त्रीणि शतानि शतार्थचसंख्यायासां ताः त्रैलोक्यसादेशार्पः एवं भूतायामातरः
 नातं त्रीविद्यते वीणानाचक्रो विद्यते रथः ॥ नापतिः सुखमेधेतया स्यादपिशतात्मजा ॥ २९ ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥ अमितस्य तु
 दातारं भर्तारं कानपूजयेत् ॥ ३० ॥ साहमेवं गता श्रेष्ठाश्रुतधर्मपरावरा ॥ आर्यैः किमवमन्येयं स्त्रिया भर्ता हि दैवतम् ॥ ३१ ॥ सीतायावचनं श्रुत्वा कौ-
 सल्या हृदयंगमम् ॥ शुद्धसत्त्वामुमां चाश्रुसहसा दुःखहर्षजम् ॥ ३२ ॥ तां प्राञ्जलिरभिप्रेक्ष्य मातृमध्येऽतिसक्तताम् ॥ रामः परमधर्मात्मा मातरं वा-
 क्यमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ अंबमा दुःखिता भूत्वा पश्येत्स्वपितरं मम ॥ क्षयोपिव न वासस्य क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ ३४ ॥ सुमायास्ते गमिष्यंति न ववर्षाणि पं-
 चच ॥ समग्रमिह संप्राप्तं मां द्रक्ष्यसि सुहृद्वृतम् ॥ ३५ ॥ एतावदभिनीतार्थमुक्त्वा स जननीवचः ॥ त्रयः शतशतार्था हि ददर्शावेक्ष्य मातरः ॥ ३६ ॥ ता-
 श्चापि सतयैवार्तामातृदशरथात्मजः ॥ धर्मयुक्तमिदं वाक्यं निजगादकृतांजलिः ॥ ३७ ॥ संवासात्परुषं किंचिदज्ञानादपि यत्कृतम् ॥ तन्मे समुपजा-
 नीत सर्वाश्चामंत्रयामिव ॥ ३८ ॥ वचनं राघवस्यैतद्धर्मयुक्तं समाहितम् ॥ शुश्रुवुस्ताः स्त्रियः सर्वाः शोकोपहतचेतसः ॥ ३९ ॥ जज्ञेऽथ तासां सन्नादः
 कौचीनामिव निःस्वनः ॥ मानवेंद्रस्य भार्याणामेवं वदति राघवे ॥ ४० ॥ मुरजपणवमेघघोषवद्दशरथवेश्मम भूवयत्पुरा ॥ विलपितपरिदेवनाकुलं
 व्यसनगतं तदभूत्सु दुःखितम् ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ६३ ॥
 संनिताः अवेक्ष्य विविच्य ददर्शेत्यर्थः तथा मातरश्च तं ददृशुरिति शेषः ॥ ३६ ॥ तथैव कौसल्यावदेवार्तास्तामातृः प्रतिदंजगादेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ संवासः सहवासः परुषमुक्तमिति शेषः अज्ञानाद-
 पि यत्कृतं परुषं कर्म समुपजानीत क्षांतमित्यनुजानीतेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ समाहितधीरं ॥ ३९ ॥ अथ रामवचः श्रवणानंतरं सन्नादः शोकजः शब्दः ॥ ४० ॥ मेघोवाद्यविशेषः मुरजपणवा एव मेघाद-
 तिरुपकंवा विलपितं रामगुणकैकेयीदुर्गुणप्रतिपादकं वाक्यं परिदेवनरोदनं व्यसनगतं प्राप्तेष्टवियोगम् ॥ ४१ ॥ ॥ इ० रामा० वा० आ० अयोध्याकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ६३ ॥

उपसंगृह्यपादतनपूर्वकंप्रणम्य दीनाः मातापित्रोः शोकदर्शनाद्दीना इव ॥ १ ॥ समनुज्ञाप्य कृतानुमतिकं कृत्वा शोकसंमूढः मातृदुःखदर्शनात्स इव ॥ २ ॥ अन्वक्षं अनुपदं रामेण कौसल्यावन्दना
 नंतरम् भ्रातुः जननीमभ्यवादयत् ॥ पुनः कौसल्यावन्दनानंतरम् मातुः सुमित्रायाः अपि नान्यासांच ॥ ३ ॥ ४ ॥ अत्रत्यसुहृज्जने स्वनुरक्तोपित्वं मया वनवासाय सृष्टोऽनुमतः व
 नंगच्छति भ्रातरिरामे प्रमादमनवधानं माकार्षीः ॥ भ्रातरीत्यनेन सोदरवदेवायं द्रष्टव्य इति सूचितम् ॥ ५ ॥ कनीयसो ज्येष्ठानुवर्तनं परमो धर्म इत्याह व्यसनीवेति राज्याभावेन ॥ ६ ॥ इदं ज्येष्ठानुवर्तन
 रूपम् धर्मांतरमपि क्षत्रोचितमाह दानमित्यादि मृधेषु युद्धेषु तनुत्यागस्तनावनास्थापूर्वकं युद्धकरणम् ॥ ७ ॥ असौ एवं स्वपुत्रं लक्ष्मणमुक्त्वा संसिद्धं वनं गतुं निश्चितमनस्कं प्रियराघवं प्रियरूपं राघवं
 अथ रामश्च सीताचलक्ष्मणश्च कृतांजलिः ॥ उपसंगृह्य राजानं च कुर्दीनाः प्रदक्षिणम् ॥ १ ॥ तं चापि समनुज्ञाप्य धर्मज्ञः सहसीतया ॥ राघवः शोकसंमू
 ढो जननीमभ्यवादयत् ॥ २ ॥ अन्वक्षं लक्ष्मणो भ्रातुः कौसल्यामभ्यवादयत् ॥ अपि मातुः सुमित्रायाजग्राहचरणौ पुनः ॥ ३ ॥ तं वंदमानं रुदतीमा
 तासौ मित्रिमब्रवीत् ॥ हितकामामहाबाहुं मूर्ध्न्युपाग्राय लक्ष्मणम् ॥ ४ ॥ सृष्ट्वं वनवासाय स्वनुरक्तः सुहृज्जने ॥ रामे प्रमादं माकार्षीः पुत्रभ्रातरि ग
 च्छति ॥ ५ ॥ व्यसनीवासमृद्धो वागतिरेष तवानघ ॥ एष लोके सतां धर्मो यज्ज्येष्ठवशगो भवेत् ॥ ६ ॥ इदं हि वृत्तमुचितं कुलस्यास्य सनातनम् ॥ दानं
 दीक्षाचयज्ञेषु तनुत्यागो मृधेषु हि ॥ ७ ॥ लक्ष्मणं त्वेव मुक्त्वा सौ संसिद्धं प्रियराघवम् ॥ सुमित्रा गच्छ गच्छेति पुनः पुनरुवाच तम् ॥ ८ ॥ रामं दशरथं वि
 द्विनां विद्विजनकात्मजाम् ॥ अयोध्यामटवीं विद्विगच्छता तयथा सुखम् ॥ ९ ॥ ततः सुमंत्रः काकुत्स्थं प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ विनीतो विनयज्ञश्च
 मातलिर्वासवं यथा ॥ १० ॥ रथमारोह भद्रं ते राजपुत्रमहायशः ॥ क्षिप्रं त्वां प्रापयिष्यामि यत्र मां रामवक्ष्यसे ॥ ११ ॥ चतुर्दशहिवर्षाणि वस्तव्यानि
 बने त्वया ॥ तान्युपक्रमितव्यानि यानि देव्या प्रचोदितः ॥ १२ ॥ तं रथं सूर्यसंकाशं सीतादृष्टेन चेतसा ॥ आरुरोह वरारोहा कृत्वा लंकारमात्मनः ॥ १३ ॥
 गच्छ गच्छेति पुनः पुनरुवाच शकुनसंपत्तये इति भावः ॥ तं लक्ष्मणं पुनरुवाचेत्यनुकर्षः ॥ ८ ॥ तद्वचनमाह राममिति एवं च पितृमातृनगरस्मरणेन मनश्चांचल्यं माकुर्विति ध्वनितम् ॥ रामस्य पितृवस्ते
 व्यत्वम् सीतायां मातृवद्भावकरणम् ॥ अटव्या अयोध्यावत्याल्यत्वम् ॥ तेन तत्रत्यजंतूनामनुद्वेगकरणं च ध्वनितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ यत्र यद्देशं प्रापणे मां वक्ष्यसे नियोजयसि तं देशं क्षिप्रं प्रापयिष्यामि नेह
 रजन्यां वस्तव्यमिति शेषः ॥ ११ ॥ कुतस्तत्राह चतुर्दशेति यानि चतुर्दशवर्षाणि बने वस्तव्यानि तान्यद्यैवोपक्रमितव्यानि आरंभणीयानि यतो देव्या कैकेय्या अद्यैव वनं गच्छेति प्रेक्षितोस्मि ॥ १२ ॥
 दृष्टेन चेतसेत्यनेनागिरामन उत्साहमित्युक्तो मुख्यः शकुनो ध्वनितः ॥ १३ ॥

व्यपत्रपमाणेवलज्जमानेव कैकेय्याः सकाशात्तेकुशचीरेप्रगृह्य भर्तुरीदृश्यवस्थेति सुतरां दुर्मना इव ॥ १० ॥ अतएवाश्रुपूर्णनेत्रा ॥ ११ ॥ अकुशला अपरिचयाच्चीरबंधनेऽनिपुणा मुमोहव
 धनस्थलनिश्चयंनप्रापेव ॥ १२ ॥ कृत्वाकंठे अनेनेदृश्यां राजकुमार्यामस्या ईदृशो व्यवहार इति कैकेय्यां तत्रत्यजनस्यात्यंतमसूयासूचिता ॥ १३ ॥ कौशेयस्योपरीति तस्याः कौशेयत्यागप्र
 सक्त्यभावात् ॥ १४ ॥ सीतायाश्चीरबंधनमुत्तमं रामं संप्रेक्ष्येत्यन्वयः ॥ १५ ॥ परमायत्ताः परमस्विन्नाः यत्तः खेदोपस्करयोः एव त्वद्वत्तदयं नियुक्तान ॥ १६ ॥ विजनं वनं गतस्य यावदाग
 साव्यपत्रपमाणेव प्रगृह्य च सुदुर्मनाः ॥ कैकेय्याः कुशचीरे ते जानकीशुभलक्षणा ॥ १० ॥ अश्रुसंपूर्णनेत्रा च धर्मज्ञा धर्मदर्शिनी ॥ गंधर्वराजप्रति
 मं भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ कथं नु चीरं बध्नांति मुनयो वनवासिनः ॥ इति ह्यकुशला सीतासामुमोहमुहुर्मुहुः ॥ १२ ॥ कृत्वाकंठे स्मसाचीरमेकमादाय
 पाणिना ॥ तस्यौत्थकुशला तत्र ब्रीडिता जनकात्मजा ॥ १३ ॥ तस्यास्तत्क्षिप्रमागत्य रामो धर्मभृतां वरः ॥ चीरं बंधसीतायाः कौशेयस्योपरि स्वयम्
 ॥ १४ ॥ रामं प्रेक्ष्य तु सीताया बध्नांतं चीरमुत्तमम् ॥ अंतःपुरचरानां मुमुचुर्वारिनेत्रजम् ॥ १५ ॥ ऊचुश्च परमायत्तारामं ज्वलिततेजसम् ॥ वत्स नै
 वं नियुक्ते यं वनवासे मनस्विनी ॥ १६ ॥ पितुर्वाक्यानुरोधेन गतस्य विजनं वनम् ॥ तावदर्शनमस्यानःसफलं भवतु प्रभो ॥ १७ ॥ लक्ष्मणेन सहा येन वनं
 गच्छस्व पुत्रक ॥ नेयमर्हति कल्याणी वस्तुं तापसवद्ने ॥ १८ ॥ कुरु नो याचनां पुत्रसीतातिष्ठतु भामिनी ॥ धर्मनित्यः स्वयं स्थातुं न हीदानीं त्वमिच्छसि
 ॥ १९ ॥ तासामेवं विधावाचः शृण्वन् दशरथात्मजः ॥ बंधैव तथा चीरं सीतया तुल्यशीलया ॥ २० ॥ चीरे गृहीते तु तया स बाष्पो नृपतेर्गुरुः ॥ निवार्य
 सीतां कैकेयीं वसिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ॥ २१ ॥ अतिप्रवृत्ते दुर्मधे कैकेयिकुलपांसनि ॥ बंधयित्वा तुरा जाननं प्रमाणेऽवतिष्ठसि ॥ २२ ॥ न गंतव्यं वनं दे
 व्यासीतया शीलवर्जिते ॥ अनुष्ठास्यति रामस्य सीता प्रकृतमासनम् ॥ २३ ॥

मननावदस्यादर्शनं नोस्तु तेन च नो जीवनं सफलं भवतु ॥ १७ ॥ १८ ॥ तिष्ठतु अत्रैवेति शेषः हियद्यपि धर्मनित्यस्त्वमिदानीं स्वयं स्थातुं नेच्छसि तथापीयंतिष्ठतु ॥ १९ ॥ तुल्यशीलया अनंगीक
 तनगरस्थित्या सीतया प्रेरितः स नु चीरं बंधेत्यन्वयः ॥ २० ॥ चीरे गृहीते समीक्ष्येति शेषः स बाष्प इति पाठे पाठांतरं तु सम्यगेव ॥ २१ ॥ अतिप्रवृत्ते मर्यादातिक्रमेण प्रवृत्ते यावद्वरस्तावत्प्रमाणेन अ
 वतिष्ठसि कुतः अस्या वनगमनस्य त्वयाऽवृत्तत्वादिति भावः स प्रमाणे वेति पाठः तद्व्याख्यानं च न प्रकृतोपयोगीति चिंत्यम् ॥ २२ ॥ अतएव न गंतव्यमिति रामस्य प्रकृतं प्रस्तुतमासनं सीता अनुष्ठास्य
 ति अधिष्ठास्यति राज्यांकरिष्यति यावद्दामागमनमित्यर्थः ॥ २३ ॥

ननुस्त्रियाः कथं राज्याधिष्ठानमत आह आत्माहीति दारसंग्रहवर्तिनां गृहस्थानां सर्वेषामात्मादाराः अर्धोवाएष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः अनेन स्त्री पुरुषोपाध्योः परस्परावयवमेलनं सूचितम् अतएव लोकेऽपि सर्वतस्तयोः परस्परप्रियत्वं दृश्यते ॥ २४ ॥ अथ यास्यति त्वन्निर्बन्धादिति शेषः वयं मदाद्या ब्राह्मणाः अत्र यत्र रामो च स्थानु मे न मनुगमिष्यामः ॥ २५ ॥ अंतपालाः शुद्धांतरक्षकाः राष्ट्रांतस्थि तद्वन्नायका इत्यन्ये उपजीव्य जीवनसाधनं धनं तेन सहितं राष्ट्रं सपरिच्छदं दासी दासादिसहितं पुरं च यास्यति ॥ २६ ॥ भरतश्च पूर्वजमनुवत्स्यति तत्सदृशावस्थयैव स्थास्यति दशरथजातस्य तत्स्वभावाया एवौचित्यमिति भावः ॥ २७ ॥ पादपैः सहेत्यनेनाटवी भूतामिति द्योत्यते ॥ २८ ॥ २९ ॥ सर्वथैव तव भरतराज्यप्रयासो व्यर्थ इत्याह नहीति अदत्तां प्रीतिपूर्वमदत्तां किंतु त्वन्निर्बन्धेन दत्तां

आत्माहिदाराः सर्वेषां दारसंग्रहवर्तिनाम् ॥ आत्मयमिति रामस्य पालयिष्यति मेदिनीम् ॥ २४ ॥ अथ यास्यति वैदेही वनं रामेण संगता ॥ वयमत्रानु यास्यामः पुरं चेदंगमिष्यति ॥ २५ ॥ अंतपालाश्च यास्यंतिसदारो यत्र राघवः ॥ सहोपजीव्यं राष्ट्रं च पुरं च सपरिच्छदम् ॥ २६ ॥ भरतश्च सशत्रुघ्नश्ची रवासावने चरः ॥ वने वसंतं काकुत्स्थमनुवत्स्यति पूर्वजम् ॥ २७ ॥ ततः शून्यांगतजनां वसुधां पादपैः सह ॥ त्वमेकाशाधिदुर्दत्ताप्रजानामहिते स्थि ता ॥ २८ ॥ न हितद्रविताराष्ट्रं यत्र रामो न भूपतिः ॥ तद्वन्तं भविताराष्ट्रं यत्र रामो निवत्स्यति ॥ २९ ॥ न त्वदत्तां महीं पित्रा भरतः शास्तु मिच्छति ॥ त्वयि वा पुत्रवद्वस्तु यदि जातो महीपतेः ॥ ३० ॥ यद्यपि त्वं क्षितितलाद्गगनं चोत्पतिष्यसि ॥ पितृवंशचरित्रज्ञः सोऽन्यथानकरिष्यति ॥ ३१ ॥ तत्त्वया पुत्रग र्धिन्या पुत्रस्य कृतमप्रियम् ॥ लोके न हि स विद्येत यो न राममनुव्रतः ॥ ३२ ॥ द्रक्ष्यस्य ग्रैव कैकेयिपशुव्यालमृगद्विजान् ॥ गच्छतः सह रामेण पादपां श्वतदुन्मुखान् ॥ ३३ ॥ अथोत्तमान्याभरणानि देवि देहि सुपायैव्यपनीय चीरम् ॥ न चीरमस्याः प्रविधीयतेति न्यवारयत्तद्वसनं वसिष्ठः ॥ ३४ ॥

त्वयि वा परंपराप्राप्तधर्मनाशिकायां अतः परं पुत्रवद्वस्तु नार्हति कुतस्तत्राह यदीति महीपतेर्दशरथाज्जातो यदि पितृन्समनुजायंते नरा इति न्यायादित्याशयः यदि इत्यसंदेहे संदिग्धवचनं वेदाश्चेत्यमा णमिति वत् यद्वा कैकेय्याधिकारांतरमिदम् ॥ ३० ॥ पितृवंशचरित्रं ज्येष्ठे विद्यमाने कनिष्ठस्य राज्यान् हर्त्वरूपं तज्ज्ञः ॥ ३१ ॥ पुत्रगर्धिन्या पुत्रराज्याभिलाषवत्या लोके स न विद्येत तत्सत्तानसंभा वितायो रामं नानुव्रतः ॥ ३२ ॥ तत्र प्रत्यक्षं मानमाह ॥ द्रक्ष्यसीति पादपांश्चेति किमु वक्तव्यं मनुष्यानि विशेषः ॥ ३३ ॥ एवं वसिष्ठो भाव्यर्थं जातमुक्त्वा प्रकृतमनुष्ठेयमुपदिशति अथेति प्रविधी यते इति न्येदः इकारलोप आर्षः दातुं युज्यते इत्यर्थः इत्युक्त्वा तद्वसनं परिधानं न्यवारयत् जानक्या इति विशेषः ॥ ३४ ॥

दानयोग्यत्वमुपपादयति एकस्येति प्रतिकर्मप्रसाधनव्यापारः सनित्ययस्याः सा अतएवविभूषितावसत्वरण्येस्वभर्तुशुश्रूषार्थम् ॥ ३५ ॥ विधानैः उपकरणैः ॥ ३६ ॥ तस्मिन्गुरौ तथा जल्पत्य
 पिभर्तुः प्रतिकारकामावेपादिभिस्तदवस्थासदृशावस्थासंपादनकामासती चीरपरिग्रहाद्विनिवृत्तभावानैववभूवस्म ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आ
 दिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्यामिति तद्वरानंतर्गतायामीदृशमनिष्टव्यवहारमनिवारयंस्तूर्णातिष्ठतीति जनाक्रोशः ॥ १ ॥ तेन प्रणादेन जनाक्रो
 शेन तां भार्याकैकेयीम् ॥ २ ॥ ३ ॥ वनस्य वनगमनयोग्यचीरस्य कस्यापि किंचित्करोति काकुः अपितुनेत्यर्थः किंचिद्वाज्यप्रतिबंधादि विसंज्ञा अपरिचिताशक्यार्थानुष्ठानप्रसंगतः प्राप्तमोहा

एकस्य रामस्य वने निवासस्त्वया वृतः केकयराजपुत्रि ॥ विभूषितेयं प्रतिकर्म नित्यावसत्वरण्ये सह राघवेण ॥ ३५ ॥ यानैश्च मुख्यैः परिचारकैश्च सु
 संवृता गच्छतुराजपुत्री ॥ वसैश्च सर्वैः सहितैर्विधानैर्नेयं वृता ते वरसंप्रदाने ॥ ३६ ॥ तस्मिंस्तथा जल्पति विप्रमुख्ये गुरौ नृपस्या प्रतिमप्रभावे ॥ नैव
 स्मसीता विनिवृत्तभावा प्रियस्य भर्तुः प्रतिकारकामा ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥
 तस्यां चीरं वसानायां नाथवत्या मनाथवत् ॥ प्रचुक्रोश जनः सर्वाधिकां दशरथं त्विति ॥ १ ॥ तेन तत्र प्रणादेन दुःखितः समहीपतिः ॥ सनिःश्वस्यो
 णमैक्ष्वाकस्तां भार्यामिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ सुकुमारी च बाला च सततं च सुखोचिता ॥ नेयं वनस्य योग्येति सत्यमाह गुरुर्मम ॥ ३ ॥ इयं हि कस्यापकरो
 त् किंचित्पस्विनीराजवरस्यपुत्री ॥ या चीरमासाद्य वनस्य मध्ये जाता विसंज्ञाश्रमणीवकाचित् ॥ ४ ॥ चीराण्यपास्या ज्ञनकस्य कन्यानेयं प्रति
 ज्ञाममदत्तपूर्वा ॥ यथा सुखं गच्छतुराजपुत्री वनं समग्रा सह सर्वरत्नैः ॥ ५ ॥ अजीव नार्हेण मयानृशं सारुता प्रतिज्ञानियमेन तावत् ॥ त्वया हि वा
 ल्यास्त्रतिपन्नमेतत्तस्मादहेद्रेणुमिवात्मपुष्पम् ॥ ६ ॥ रामेण यदि ते पापे किंचित्कृतमशोभनम् ॥ अपकारः कइह ते वैदेत्यादर्शितोऽधमे ॥ ७ ॥

श्रमणीव भिक्षुकीव ॥ ४ ॥ अपास्या च्यजतु इयं प्रतिज्ञा चीरवासिनीसीतावनंयात्वितित्वदीया प्रतिज्ञानममदत्तपूर्वमनमया पूर्वमनुमता वरदानसमये अतो यथा सुखं गच्छत्वित्यन्वयः ॥ ५ ॥ अजी
 वनार्हेण मुमूर्षुणा अनेन मतिभ्रंशः सूच्यते नृशंसा अतिक्रूरप्रतिज्ञा रामवनवासविषयानियमेन शपथपूर्वसातावकृता यदेतन्निहितोधिकं सीता चीरग्रहणं त्वया प्रतिपन्नं आरब्धं तद्वात्यादज्ञानादेव
 नात्र ते सामर्थ्यं तस्माद्रेणुमात्मपुष्पमिव त्वत्कृतातिप्रवृत्तिस्त्वांमादहेत्मानाशयतु यद्वा एषा तव प्रवृत्तिस्तव वैधव्यप्राप्तये मां दहेत्नाशयेत् ॥ ६ ॥ अशोभनमपराधः वैदेह्यानेकोऽपकारः चीरग्रह
 णपूर्वकवनवासप्रयो जनकोदर्शितः संपादितः ॥ ७ ॥

प्रोत्साहिताप्रेरिता असद्गमैकनिष्ठाभिषेकपूर्वज्येष्ठस्य विवासनरूपं उपाधय्याहय उपावहेति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ ३० ॥ तव मिथ्याप्रतिज्ञातं लीलयोक्तं वरद्वयदानरूपं वचो तोरा जानकरिष्यति
तत् ॥ ३१ ॥ अतो ज्येष्ठत्वादिगुणकोरामोऽभिषिच्यतां तदभिषेकेऽनुमतिः क्रियतां कर्मण्यः कर्मणि साधुः ॥ ३२ ॥ विपक्षे बाधकमाह परिवादइति परिवादः अपवादः चरिष्यति प्रचरिष्यति
॥ ३३ ॥ राघवाद्रामादन्यः पुरवरे वसन्ते क्षमो नुकूलो न हि भवेदित्यर्थः भरतस्त्वयति कूल एव भविष्यतीति भावः ॥ ३४ ॥ अतो रामे हीति पूर्ववत्तत्पूर्वराजाचारं ॥ ३५ ॥ भूयोत्यर्थं ॥ ३६ ॥

मातृप्रोत्साहितापापैर्देवराजसमप्रभम् ॥ भर्तारं लोकभर्तारमसद्गममुपादध ॥ ३० ॥ न हि मिथ्याप्रतिज्ञातं करिष्यति तवानघः ॥ श्रीमान्दशरथो
राजा देविराजीवलोचनः ॥ ३१ ॥ ज्येष्ठो वदान्यः कर्मण्यः स्वधर्मस्यापिरक्षिता ॥ रक्षिता जीवलोकस्य बलीरामोऽभिषिच्यताम् ॥ ३२ ॥ परिवादो हि
ते देवि महान्तो लोके चरिष्यति ॥ यदिरामो वनं याति विहाय पितरं नृपम् ॥ ३३ ॥ स्वराज्यं राघवः पातु भवत्वं विगतज्वरा ॥ न हिते राघवादन्यः क्षमः पुरवरे
वसन् ॥ ३४ ॥ रामे हि यौवराज्यस्येराजादशरथो वनम् ॥ प्रवेक्ष्यति महेश्वासः पूर्ववत्तमनुस्मरन् ॥ ३५ ॥ इति सांत्वैश्वरीक्षणे श्वकैकेयीराजसंसदि ॥
भूयः संतोभयामास सुमंत्रस्तुरुतां जलिः ॥ ३६ ॥ नैव सा क्षुभ्यते देवी न च स्म परिदूयते ॥ न चास्या मुखवर्णस्य लक्ष्यते विक्रिया तदा ॥ ३७ ॥ ॥ इत्या
पे श्रीमद्रामायणे वा० आ० अयो० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः सुमंत्रमैक्ष्वाकः पीडितोऽत्र प्रतिज्ञया ॥ स वाष्पमतिनिःश्वस्य जगा
ददं पुनर्वचः ॥ १ ॥ सूतरत्नसुसंपूर्णा चतुर्विधबलाचमूः ॥ राघवस्यानुयात्रार्थं क्षिप्रं प्रतिविधीयताम् ॥ २ ॥ रूपाजीवाश्च वादिन्यो वणिजश्च महाध
नाः ॥ शोभयंतु कुमारस्य वाहिनीः सुप्रसारिताः ॥ ३ ॥

सांत्वैः न क्षुभ्यते तीक्ष्णैः न परिदूयते ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयैरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
एवं सुमंत्रेण राजप्रतिज्ञायामिथ्यात्वोक्तावपिराजा तस्यावास्तवत्वं जानन् रामस्य वनं एव मुखवासोपायमादिशति तत इति कैकेय्यनंगीकारानंतरं प्रतिज्ञया कैकेयीमुद्दिश्य कृतया वास्तव्या इदं
वक्ष्यमाणं ॥ १ ॥ चतुर्विधबलार्थादि चतुर्विधबलवती चमूः सेना अनुयात्रार्थं सेवार्थं प्रतिविधीयतानियुज्यतां प्रस्थाप्यतां ॥ २ ॥ वादिन्यः परचित्ताकर्षकवचनचतुराः रूपाजीवाः वेश्याः
सुप्रसारिताः सुप्रसारितापणाः ॥ ३ ॥

यैर्मलैः वीर्यतः वीर्यपरीक्षयारमते इत्यर्थः ॥ ४ ॥ नागराजनाः अरण्ये कोविदाः अरण्यमर्मज्ञाः ॥ ५ ॥ राज्यं राज्यस्थितिदेशस्थिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ आप्तदक्षिणाः उक्तदक्षिणाः ॥ ८ ॥ पालयि
प्यतीति सोपालं चोक्तिः संसाध्यतां प्रस्थाप्यतां ॥ ९ ॥ स्वरश्च व्यरुध्यत रुद्धो जातः अयकार्यमेतत् ॥ १० ॥ ११ ॥ मंडः सुरासारांशः निरास्वाद्यं निर्गतास्वाद्यतमम् शून्यं अवस्तुकम् ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ हे अहिते मामाधुरिदासवत्वरहेतुकरामविवासनजरताजिपेकरूपभारेनियुज्यते च भारं वहंतं मां किंतु दसि व्यथयसि हे अनार्ये यदिदानीमारब्धं कृत्यं सार्वभौमभोगसहितस्य प्रस्थापनप्र

ये चैनमुपजीवंति रमते यैश्च वीर्यतः ॥ तेषां बहुविधं दत्त्वा तानप्यत्र नियोजय ॥ ४ ॥ आयुधानि च मुख्यानि नागराः शकटानि च ॥ अनुगच्छंतु काकु
त्स्यं व्याधाश्च अरण्यकोविदाः ॥ ५ ॥ निघ्नन्तु गान्कुंजरांश्च पिवंश्च अरण्यकं मधु ॥ नदीश्च विविधाः पश्यन्तु राज्यं संस्मरिष्यति ॥ ६ ॥ धान्यकोशश्च यः
कश्चिद्दनकोशश्च मामकः ॥ तौराममनुगच्छेतां वसंतं निर्जने वने ॥ ७ ॥ यजन्पुण्ये पुद्गेषु विस्तृजंश्चाप्तदक्षिणाः ॥ कृषिभिश्चापि संगम्य प्रवत्स्यति सु
खं वने ॥ ८ ॥ भरतश्च महाबाहुरयोध्यां पालयिष्यति ॥ सर्वकामैः पुनः श्रीमान् रामः संसाध्यतामिति ॥ ९ ॥ एवं ब्रुवतिकाकुत्स्ये कैकेय्याभयमागतम् ॥
मुखं चाप्यगमच्छोपंस्वरश्चापि व्यरुध्यत ॥ १० ॥ साविपण्णा च संत्रस्ता मुखेन परिशुष्यता ॥ राजानमेवाभिमुखीकैकेयीवाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ रा
ज्यं गतधनं साधोपीतमं डां सुरामिव ॥ निरास्वाद्यतमं शून्यं भरतो नाभिपत्स्यते ॥ १२ ॥ कैकेय्यां मुक्तलज्जायां वदंत्यामतिदारुणम् ॥ राजा दशरथो
वाक्यमुवाचायतलोचनाम् ॥ १३ ॥ वहंतं किंतु दसि मां नियुज्यधुरिमाहिते ॥ अनार्यैरुत्पमारब्धं किंतु पूर्वमुपारुधः ॥ १४ ॥ तस्यैतत्क्रोधसंयुक्तमु
क्तं श्रुत्वा वरांगना ॥ कैकेयी द्विगुणं क्रुद्धा राजानमिदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ तवैव वंशे स गरां ज्येष्ठपुत्रमुपारुधत् ॥ असमं जइति ख्यातं तथाऽयं गंतुमर्हति ॥
॥ १६ ॥ एवमुक्तो धिगित्येव राजा दशरथो ब्रवीत् ॥ व्रीडितश्च जनः सर्वः सात्रतन्नावबुध्यत ॥ १७ ॥

तिवंधरुपंततदादृशंगमनपूर्वमेव वनवासप्रार्थनकाले एव नोपारुधः सर्वं त्यक्त्वा केवलो यात्विति किं न प्रार्थितवत्यसि तत एतन्निरोधेतव सामर्थ्यनास्तीति भावः क्रुद्धदीनो क्ति त्वात्सर्वदोषपरिहारः
॥ १४ ॥ द्विगुणं क्रुद्धा प्रकारांतरेण मत्प्रयोजननाशयतीत्याशयेन ॥ १५ ॥ पूर्वमनुक्तमपिकेवलत्वं वनगमनत्वादेव सिद्धमिति दृष्टांतवलेनाह तवैवेति उपारुधत् राज्यभोगेभ्य इति शेषः ॥ १६ ॥
एवमुक्तः असमं जनुत्यतयागमने उक्तः स्वप्रतिश्रुतातिरिक्तप्रलापात् राज्ञो धिगित्युक्तिः जनः कैकेयीसेवकजनः सर्वस्वामिन्या असंबद्धप्रलापात् नावबुध्यत क्रोधवशादिति भावः ॥ १७ ॥

तद्वदमनस्यनात्रप्रसंगइतिमहामात्रआह तत्रेति महामात्रःप्रधानः ॥ १८ ॥ सरश्वांअप्सुप्रक्षिपन्मतेतेनकारणेनदुर्मतिःसः नतादृशोयमितिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तंप्रकृती
नामहितंपुत्रंतत्याजेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ शीघ्रंयानमारोप्यस्वेच्छयागमनेविलंबकरणसंभवात्सपरिच्छदंवनयोग्यफालपिटकादिपरिच्छदसहितम् तान्विवासनाधिकारिणःअन्वशात्उक्तवान्
॥ २४ ॥ यथापापकर्मकृत्ययोक्तपापकर्मकृतःफलसहितंपिटकंगृहीत्वाकंदाद्यर्थंसर्वादिशःसर्वदिक्षुगिरिदुर्गाणिअनुचरन्भ्रममाणःकंदाद्यलोकयत् सर्वादिशस्वनुचरन्निष्ठत्वापकर्मकृदि

नत्रवृद्धोमहामात्रःसिद्धार्थीनामनामतः ॥ शुचिर्वहुमतोराज्ञःकैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ १८ ॥ असमंजोगृहीत्वातुक्कीडतःपथिदारकान् ॥ सरश्वांप्र
क्षिपन्अप्सुरमतेतेनदुर्मतिः ॥ १९ ॥ तंदृष्ट्वानागराःसर्वेक्रुद्धाराजानमब्रुवन् ॥ असमंजंवृणीष्वैकमस्मान्वारापूर्वधन ॥ २० ॥ तानुवाचततोराजाकि
न्निमित्तमिदंभयम् ॥ ताश्चापिराज्ञासंपृष्टावाक्यंप्रकृतयोऽब्रुवन् ॥ २१ ॥ क्रीडतस्त्वेपनःपुत्रान्वालानुद्वांतचेतसः ॥ सरश्वांप्रक्षिपन्मौख्यादितुलांप्री
तिमश्रुते ॥ २२ ॥ सतासांवचनंश्रुत्वाप्रकृतीनांनराधिपः ॥ तंत्याजाहितंपुत्रंतासांप्रियचिकीर्षया ॥ २३ ॥ तंयानंशीघ्रमारोप्यसभार्यंसपरिच्छदम् ॥
यावज्जीवंविवास्योयमितितानन्वशात्पिता ॥ २४ ॥ सफालपिटकंगृह्यगिरिदुर्गाण्यलोकयत् ॥ दिशःसर्वास्वनुचरन्सयथापापकर्मकृत् ॥ २५ ॥ इ
त्येनमत्यजद्राजासगरोवैसुधार्मिकः ॥ रामःकिमकरोत्पापंयेनैवमुपरुध्यते ॥ २६ ॥ नहिकंचनपश्यामोराघवस्यागुणंवयम् ॥ दुर्लभोत्थस्यनिरयः
शशांकस्येवकल्मषम् ॥ २७ ॥ अथवादेवित्वंकंचिदोपपश्यसिराघवे ॥ तमद्यब्रूहितत्वेनतदारामोविवास्यते ॥ २८ ॥ अदुष्टस्यहिसंत्यागःसत्ययेनि
रतस्यच ॥ निर्दहेदपिशक्रस्यद्युतिधर्मविरोधवान् ॥ २९ ॥ तदलंदैविरामस्यश्रियाविहतयात्वया ॥ लोकतोपिहितेरक्ष्यःपरिवादःशुभानने ॥ ३० ॥
श्रुत्वातुसिद्धार्थवचोराजाश्रांततरस्वरः ॥ शोकोपहतयावाचाकैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ ३१ ॥

निपाठगिरिदुर्गाणिवासार्थमेवविलोकयन्सर्वादिशश्चकंदाद्यर्थमनुचरन्अतिष्ठत् यावज्जीवम् निजापराधाद्वेदतिशेषः ॥ २५ ॥ प्रकृतेतदप्रसंगइत्याह रामःकिमिति ॥ २६ ॥ अगुणंदोषव्य
सनक्षपम् निरयःपापम् कल्मषंमालिन्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ त्वयाविहतयारामस्यश्रियातेनकिंचित्फलमितिशेषः भरतस्यत्वदनुरूपमतित्वाभावात्तदलंवृथाश्रमेण हियतोलोकतःप्रा
प्तःपरिवादश्चेतरक्ष्यःपरिहार्योभवति एवंचलोकापवादमात्रमस्यफलंनान्यत्किंचिदितिभावः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

एतद्वचःसिद्धार्थवचः हियतःरूपणमार्गमास्थाययेयंत्वयाकुचेष्टारूपाचेष्टाकृतासासाधुपथादपेता ॥ ३२ ॥ सर्वेचअयोध्यावासिनोजनाः राज्ञाभरतेनच चत्वर्ये ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्री
रामाक्षिरामेश्वरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डपट्टत्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रामोधीरोदात्तत्वेनकैकेयीपरितोषायाह महामात्रेति महामात्रःसिद्धा
यैः विनीतवत्विनीतःसत् ॥ १ ॥ अनुयात्रेणअनुयात्रावतासैन्येन त्यक्तसंगस्यसर्वतः असंगोऽयमात्मेतिश्रुतेः ॥ २ ॥ असंगतंचेदंसैन्यस्यवनगमनमित्याह योहीति कक्ष्यागजमध्यबंध

एतद्वचोनेष्टसिपापरूपेहितंनजानासिममात्मनोथवा ॥ आस्थायमार्गंरूपणंकुचेष्टाचेष्टाहितेसाधुपथादपेता ॥ ३२ ॥ अनुव्रजिष्याम्यहमघरामंरा
ज्यंपरित्यज्यसुखंधनंच ॥ सर्वेचराज्ञाभरतेनचत्वंयथासुखंभुंक्ष्वचिरायराज्यम् ॥ ३३ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० आ० अ० पट्टत्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥
महामात्रवचःश्रुत्वारामोदशरयंतदा ॥ अभ्यभाषतवाक्यंतुविनयज्ञोविनीतवत् ॥ १ ॥ त्यक्तभोगस्यमेराजन्वनेवन्येनजीवतः ॥ किंकार्यमनुयात्रे
णत्यक्तसंगस्यसर्वतः ॥ २ ॥ योहिदत्वादिपश्रेष्ठंकक्ष्यायांकुरुतेमनः ॥ रज्जुस्नेहेनकिंतस्यत्यजतःकुंजरोत्तमम् ॥ ३ ॥ तथाममसतांश्रेष्ठकिंघ्वजिन्या
जगत्पते ॥ सर्वाण्येवानुजानामिचीराण्येवानयंतुमे ॥ ४ ॥ खनित्रपिटकेचोभेसमानयतगच्छत ॥ चतुर्दशवनेवासंवर्षाणिवसतोमम ॥ ५ ॥ अथ
चीराणिकैकेयीस्वयमाहृत्यराघवम् ॥ उवाचपरिधत्स्वेतिजनौघेनिरपत्रपा ॥ ६ ॥ सचीरेपुरुषव्याघ्रःकैकेय्याःप्रतिगृह्यते ॥ सूक्ष्मवस्त्रमवक्षिप्यमु
निवस्त्राण्यवस्तह ॥ ७ ॥ लक्ष्मणश्चापितत्रैवविहायवसनेशुभे ॥ तापसाच्छादनेचैवजग्राहपितुरग्रतः ॥ ८ ॥ अथात्मपरिधानार्थंसीताकौशेयवा
सिनी ॥ संप्रेक्ष्यचीरंसंचस्तापृषतीवागुरामिव ॥ ९ ॥

नरजुः ॥ ३ ॥ ध्वजिन्याकक्ष्यातुल्यया अनुजानामिमातृप्रीतयेभरतायददामि चीराणिवनोपयुक्तवासांसिआनयंतुकैकेयीदास्यः ॥ ४ ॥ चतुर्दशवर्षाणिवनेवसतोममफलाद्यानयनसाधने
उत्तेखनित्रपिटकेभोःकैकेयीदास्यःसमानयतगच्छतशीघ्रंतदानयनायेतिशेषः ॥ ५ ॥ एतत्पर्यंतंमथराप्रेरितंसिद्धंरुक्ताब्राह्मणशापप्राप्तलोकासूयाविषयत्वसंपादकंकर्मकैकेय्यारभते अथेति
सचशापोध्यात्परामायणेस्पष्टः ॥ ६ ॥ सरामःचीरेअंतरीयोत्तरीयरूपे अवक्षिप्यपरित्यज्य अवस्तधृतवान् वसआच्छादने ॥ ७ ॥ ८ ॥ अथात्मनःपरिधानार्थंतयादत्तंचीरंसीतासंप्रेक्ष्यवा
गुरांसंप्रेक्ष्यपृषतीमृगीवसंचस्तासेवाभूत् ॥ ९ ॥

कथमेवमतआह नहीति आत्मनिस्वमनसि सुखंस्वीयानांप्रियंचाद्विधराज्यंनकाक्षितंअपितुवनिदेशंयथावत्कर्तुमेवकाक्षितंइच्छामि ॥ ४५ ॥ क्षुभ्यतिमर्यादांत्यजति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 अचतंअचनयुक्तं एवंसत्यंसत्ययुक्तं तवप्रत्यक्षंतवसन्निधौ सत्येनसुकृतेननेत्वयाचशपे शपथंकरोमीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ क्षणमपि इहपुरेइतिशेषः सत्वमिमंमद्रमनसंभवंशोकंधारयस्वविपर्ययः
 इहाद्यस्थितिरूपंप्रतिज्ञातार्थविपरीतानुष्ठानम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उत्कंठादर्शनादिविषयोत्कंठाजन्यदुःखम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ येनत्वया ॥ ५४ ॥ केवलाकृत्स्ना चिरायवनंसेवितुंगमि

नहिमेकाक्षितंराज्यंसुखमात्मनिवाप्रियम् ॥ यथानिदेशंकर्तुंवैतवैवरघुनंदन ॥ ४५ ॥ अपगच्छतुतेदुःखंमाभूर्वाप्पपरिपुतः ॥ नहिक्षुभ्यतिदुर्धर्षःस
 मुद्रःसरितांपतिः ॥ ४६ ॥ नैवाहंराज्यमिच्छामिनसुखंनचमेदिनीम् ॥ नैवसर्वानिमात्कामान्नस्वर्गंनचजीवितुम् ॥ ४७ ॥ त्वामहंसत्यमिच्छामिना
 नृतंपुरुषर्षभ ॥ प्रत्यक्षंतवसत्येनसुकृतेनचतेशपे ॥ ४८ ॥ नचशक्यंमयातातस्यातुंक्षणमपिप्रभो ॥ सशोकंधारयस्वेमंनहिमेस्तिविपर्ययः ॥ ४९ ॥
 अर्थितोत्यस्मिकैकेय्यावनंगच्छेतिराघव ॥ मयाचोक्तंव्रजामीतितत्सत्यमनुपालये ॥ ५० ॥ माचोत्कंठाकृतादेववनेरंस्यामहेवयम् ॥ प्रशांतहरि
 णाकीर्णनानाशकुनिनादिते ॥ ५१ ॥ पिताहिदैवतंतातदेवतानामपिस्मृतम् ॥ तस्मादैवतमित्येवकरिष्यामिपितुर्वचः ॥ ५२ ॥ चतुर्दशसुवर्षेषुगतेषु
 नृपसत्तम ॥ पुनर्द्रक्ष्यसिमांप्रातंसंतापोयंविमुच्यतम् ॥ ५३ ॥ येनसंस्तंभनीयोयंसर्वोवाप्यकलोजनः ॥ सत्वंपुरुषशार्दूलकिमर्थंविक्रियांगतः ॥ ५४ ॥
 पुरंचराष्ट्रंचमहीचकेवलामयाविस्तृष्टाभरतायदीयताम् ॥ अहंनिदेशंभवतोनुपालयन्वनंगमिष्यामिचिरायसेवितुम् ॥ ५५ ॥ मयाविस्तृष्टांभरतोम
 हीमिमांसशैलखंडांसपुरोपकाननाम् ॥ शिवासुसीमास्वनुशास्तुकेवलंत्वयायदुक्तंनृपतेतथास्तुतत् ॥ ५६ ॥ नमेतथापार्थिवदीयतेमनोमहत्सुका
 मेषुनचात्मनःप्रिये ॥ यथानिदेशेतवशिष्टसंमतेव्यपैतुदुःखंतवमत्कृतेऽनघ ॥ ५७ ॥

प्यामि ॥ ५५ ॥ शिवासुसीमास्त्विति स्थितइतिशेषः मयाविनतेनाचपुरेस्थातुमशक्यत्वादितिभावः केवलमनुशास्तुरक्षणमात्रंकरोतुनंतुराजत्वाभिमानोराज्यसुखंवातस्येतिध्वनितं अनेन
 राज्ञोजीवनंतरतस्यनंदियामवासश्चध्वनितः शिवासुसीमासुरममाणइत्यापाततोर्यः त्वयायदुक्तंकैकेर्योप्रतीतिशेषः ॥ ५६ ॥ यथाशिष्टसंमतेतवनिदेशेमयामनोदीयतेतथामहत्सुकामेषुका
 म्यवस्तुषुमनःसंकल्पात्मकंमेमयानदीयतेनचनाप्यात्मनोतःकरणस्यप्रियेतोमत्कृतेदुःखंव्यपैतु ॥ ५७ ॥

त्वामनृतेन योजयन् राज्यादिकंचितितं द्विषयांचितावंतं त्वामपिनृणीयनवरिष्यामि इति मे सत्यं व्रतं तथा ते व्रतं कैकेयीवरदानसंकल्पः सत्यमस्तु अत्रांचितितं त्वामित्यनेन चितं यातवमरणेपिमया
 नस्थेयं मरणादपि परलोकनाशकानृतत्वस्यातिकष्टत्वं सूचितं तेन तव मरणेन मे दुःखं नापि पापं यथा तवा नृतत्वकरणे इति सूचितम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तापस्त्वग्दाहोत्पादकः दुःखमंतर्व्यथोत्पादक
 म् ॥ ६० ॥ समेतामिलिताः तां कैकेयीं हाहा इति शब्दः कृतो येन तथा भूतं सर्वपरिचारिकादिजनजातम् ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिका
 तदद्य नैवानघराज्यमव्ययं न सर्वकामान्वसुधानमैथिलीम् ॥ न चितितं त्वामनृतेन योजयन् नृणीयसत्यं व्रतमस्तु ते तथा ॥ ५८ ॥ फलानि मूलानि च भ
 क्षयन्वने गिरींश्च पश्यन्सरितः सरांसि च ॥ वनं प्रविश्यैव विचित्रपादपंसुखी भविष्यामि तवास्तु निर्वृतिः ॥ ५९ ॥ एवं सराजाव्यसनाभिपन्नस्तपेन दुः
 खेन च पीड्यमानः ॥ आलिंग्य पुत्रं सुविनष्टसंज्ञो भूमिगतो नैव विचष्ट किंचित् ॥ ६० ॥ देव्यः समस्ता रुरुदुः समेतास्तां वर्जयित्वा नरदेवपत्नीं ॥ रुदन्सु
 मित्रोपि जगाम मूर्च्छां हाहा कृतं तत्र बभूव सर्वम् ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ततो
 निर्धूय सहसा शिरानिःश्वस्य चासकृत् ॥ पाणिं पाणौ विनिष्पिष्य दंतांकटकटाय च ॥ १ ॥ लोचने कोपसंरक्ते वर्णपूर्वांचितं जहत् ॥ कोपाभिभूतः सह
 सा संतापमशुभंगतः ॥ २ ॥ मनः समीक्षमाणश्च सूतोदशरथस्य च ॥ कंपयन्निव कैकेय्यात् दयं वाक्शरैः शितैः ॥ ३ ॥ वाक्यवज्रैरनुपमैर्निर्भिदन्नि
 वचाशुभैः ॥ कैकेय्याः सर्वमर्माणिसुमंत्रः प्रत्यभाषत ॥ ४ ॥ यस्यास्तव पतिस्त्यक्तो राजा दशरथः स्वयम् ॥ भर्ता सर्वस्य जगतः स्यावरस्य चरस्य च
 ॥ ५ ॥ न त्वकार्यं तमं किंचित्तव देवा ह विद्यते ॥ पतिघ्नीं त्वामहं मन्ये कुलघ्नीमपि चांततः ॥ ६ ॥ यन्मे हेंद्रमिवाजय्यं दुष्प्रकंप्यमिवाचलम् ॥ महोदधिमि
 वाक्षोभ्यं संतापयसि कर्मभिः ॥ ७ ॥ मावमं स्थादशरथं भर्तारं वरदं पतिम् ॥ भर्तुरिच्छाहि नारीणां पुत्रकोट्या विशिष्यते ॥ ८ ॥

व्ये अयोध्याकाण्डे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ एवं सपरिकरस्य राज्ञः परमशोके प्राप्ते सुमंत्रः कैकेयीं प्रत्याह तत इति शिरोनिर्धूननादिकोपविकाराभिनयः कटकटाय कट
 कटाशब्दवतः कृत्वा ॥ १ ॥ कोपसंरक्ते कृत्वेति शेषः वर्णमुखकांति पूर्वोचितं पूर्वकालस्थितं राजमंत्रिण उचितं च ॥ २ ॥ दशरथस्य मनः समीक्षमाणः कैकेयीविषयस्ते हरहितं जानन् ॥ ३ ॥ ४ ॥
 यस्यास्तव यथा त्वया ॥ ५ ॥ अतो न हीति हे देवित्वातिशयेन कर्तुमशक्यं न किंचिद्विद्यते इह संसारे अंततः सर्वांते त्वत्कृत्यसाध्यफलविचारे इत्यर्थः पतिघ्नीमिति रामगमने राजमरणस्यावश्यक
 त्वादिति तावः रामस्य विवासनात् राज्ञो मरणाच्च कुलघ्नीम् ॥ ६ ॥ अचलमिव दुष्प्रकंप्यं कर्मभिः क्रूरैः संतापयसि राजानमिति शेषः ॥ ७ ॥ भर्तुरिच्छा भर्तुरिच्छाविषयानुसरणम् ॥ ८ ॥

यथावयःवयःक्रममनतिक्रम्य वृषक्षयेराजभूतपितृक्षये राज्यानिप्राप्नुवन्तिज्येष्ठक्रमेणेतियावत् तमिममनादिप्रवृत्तमाचारमिक्ष्वाकुकुलनाथेदशरथैर्जीवत्यैवलौपयितुमिच्छसीतियोजना
॥ ९ ॥ १० ॥ विषयेदेशेतादृशं ब्राह्मणवासानर्हम् अमर्यादं अतिक्रमिज्येष्ठराज्यादिव्यवहारं करिष्यसीत्यनेनाद्यापिरामं निवर्तयेति सूचयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्यास्तेर्दृशं घोरं वृ
त्तमस्ति तया त्वया तदाचरन्त्याहेतुभूतया पृथिवीयन्त्रविद्वतानविदीर्णतदाश्चर्यमिव पश्यामि ॥ १४ ॥ किंच महाब्रह्मर्षिभिः सृष्टाः प्रयुक्ताः ज्वलन्तः अग्निवद्भस्मकरणसमर्थाः भीमदर्शनाः भीमं फ
लं दृश्यते येषु तादृशाधिगतिवायूपादंडाः त्वानि हिंसन्ति इदमप्याश्चर्यमित्यनुकर्षः स्थितां रूतनिश्चयाम् अनेन सर्वेषां अधिकुर्वतीति ध्वनयति ॥ १५ ॥ अथान्यापदेशेन राजानं निन्दति आश्रमिति प

यथावयो हिराज्यानिप्राप्नुवन्ति वृषक्षये ॥ इक्ष्वाकुकुलनाथेऽस्मिंस्तं लोपयितुमिच्छसि ॥ ९ ॥ राजाभवतु ते पुत्रो भरतः शास्तु मे दिनीम् ॥ वयं तत्र ग
मिष्यामो यत्र रामो गमिष्यति ॥ १० ॥ न च ते विषये कश्चिद्ब्राह्मणो वस्तुमर्हति ॥ तादृशं त्वममर्यादमद्य कर्म करिष्यसि ॥ ११ ॥ नूनं सर्वे गमिष्यामो
मार्गं रामनिषेवितम् ॥ त्यक्त्वा यावांधवैः सर्वे ब्राह्मणैः साधुभिः सदा ॥ १२ ॥ का प्रीती राज्यालभेन तव देवि भविष्यति ॥ तादृशं त्वममर्यादं कर्म कर्तुं चि
कीर्षसि ॥ १३ ॥ आश्चर्यमिव पश्यामि यस्यास्ते वृत्तमीदृशम् ॥ आचरन्त्या न विद्वतास्यो भवति मे दिनी ॥ १४ ॥ महाब्रह्मर्षिस्तृप्ता वा ज्वलन्तो भीमदर्श
नाः ॥ धिग्वाग्दंडानि हिंसन्ति रामप्रव्राजने स्थिताम् ॥ १५ ॥ आश्रमं छित्त्वा कुठारेण निबन्धं परिचरेत्तुकः ॥ यश्चैनं पयसांसि चैन्नैवास्य मधुरो भवेत् ॥ १६ ॥
आभिजात्यं हिते मन्ये यथामातुस्तथैव च ॥ न हि निवात्सवेत्सौ द्रं लोके निगदितं वचः ॥ १७ ॥ तव मातुरसद्वाहं विद्म पूर्वयथाश्रुतम् ॥ पितुस्तेवरदः क
श्चिद्दौवरमनुत्तमम् ॥ १८ ॥

रिचरेत् आलवालादिकरणेन रोपयेदाश्रमस्थाने तंच पुनः पयसांसि चेतु अस्मैर्वनिवसेवां कुर्वतः प्रीतये समधुरो न भवेत् अनेनैवैवेदैकेकेय्यनुवर्तनं राज्ञ इत्याशयः ॥ १६ ॥ इदानीं कैकेय्यामर्षवच
नान्यप्याह आभिजात्यमिति यथा ते मातुराभिजात्यं प्रशस्तमातापितृजत्वोचितव्यवहाररूपं तथैव ते तव मन्ये कारणानुसारित्वात् कार्यस्येति भावः तदुपपादयति दृष्टानेन नहीति निवात्सौ द्रं न स्त
वेदितवचो लोकप्रसिद्धं किलेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ननु मे मातुः कथमाभिजात्यक्षतिस्तत्राह तवेति असद्वाहं घोरपापकर्माभिनिवेशम् पूर्ववद्वेभ्यो यथायेन प्रकारेण श्रुतं तथा संप्रति विद्मस्मराम तदेवा
ह पितुरित्यादि कश्चिदृषिः ॥ १८ ॥

तस्माद्भरदानात्सर्वभूतानां व्यक्ताव्यक्तवाचां रुतं शब्दं तद्बोध्यमर्थं संजज्ञे जानीते स्म तेन सर्वभूतरुतज्ञत्वेन तिर्यग्नानां तिर्यक्स्वोत्सां पशुपक्ष्यादीनां चोविदिनं ज्ञातार्थं भवति ॥ १९ ॥ ततस्त
एव हेतोः शयने शयानस्य ते पितुः भूरिवर्चसः सुवर्णकानिर्जृम्भस्य जृम्भाख्यस्य पक्षिणो भावोऽभिप्रायः विरुतान्तदीयशब्दाद्विदितः अथ स ते पिता तत्र शयने शयान एव तद्भावपरिज्ञानजसंतोषेण बहुधा
द्विचिर्वहुप्रकारेण चाहसत् ॥ २० ॥ तत्र शयने शयानाते जननी मामयं हसतीति कुद्धासनी मृत्युरूपपाशमिच्छन्ती हे नृपते ते हासं हासकारणं ज्ञातुमिच्छामीति ते पितरमब्रवीत् वरं ते इति पाठे ते जन
नी मामयं हसतीति बुद्ध्या कुद्धा जवत् ततो राज्ञा त्वद्विषयो यं न हासः किं तु वरवलाभे सर्वरुतज्ञानसामर्थ्यमस्ति अतः किंचिज्जंतुं विदितं तद्भावोऽहासिषमित्युक्ते तद्वरस्वरूपं तद्दानारं च जिज्ञासामीत्यर्थः
॥ २१ ॥ हासं तत्कारणम् वरमिति पाठे तद्दानारम् ॥ २२ ॥ सर्वथा शंसजीववामावाभियस्य वा तस्मिन् वगते इतः परं मां कदापि न हसिष्यसि त्वत्कर्तृकमत्कर्मकभाविहासाभावं निश्चेप्यामीत्यर्थः

सर्वभूतरुतं तस्मात्संजज्ञे वसुधाधिपः ॥ तेन तिर्यग्गतानां च भूतानां विदितं वचः ॥ १९ ॥ ततो जृम्भस्य शयने विरुताद्भूरिवर्चसः ॥ पितुस्ते विदितो भा
वः स तत्र बहुधा हसत् ॥ २० ॥ तत्र ते जननी कुद्धा मृत्युपाशमभीप्सती ॥ हासं ते नृपते सौम्यजिज्ञासामीति चाब्रवीत् ॥ २१ ॥ नृपश्चोवाच तां देवीं हासं
शंसामिते यदि ॥ ततो मे मरणं सद्यो भविष्यति न संशयः ॥ २२ ॥ माता ते पितरं देवी पुनः के कथमब्रवीत् ॥ शंसमे जीववामावानमां त्वं प्रहसिष्यसि ॥ २३ ॥
प्रियया च तथोक्तः स के कथः पृथिवीपतिः ॥ तस्मै तं वरदायार्थं कथयामास तत्त्वतः ॥ २४ ॥ ततः स वरदः साधूराजानं प्रत्यभाषत ॥ धियतां ध्वंसतां वेयं
माशं सीत्स्वं महीपते ॥ २५ ॥ स तच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रसन्नमनसो नृपः ॥ मातरं ते निरस्या शुविजहार कुबेरवत् ॥ २६ ॥ तथा त्वमपि राजानं दुर्जना चरिते
पथि ॥ असद्वाहमिमं मोहात्कुरुषे पापदर्शिनी ॥ २७ ॥ सत्यश्चात्र प्रवादो यं लौकिकः प्रतिभाति मा ॥ पितृन्समनुजायंते न रामातरमंगनाः ॥ २८ ॥ नै
वं भव गृहाणे दं यदा हवन्मुधाधिपः ॥ भर्तुरिच्छामुपास्ये ह जनस्यास्य गतिर्भव ॥ २९ ॥

॥ २३ ॥ तस्मै वरदाय कथयेतमर्थं कथननिर्वधरूपं कथयामासेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ ततः साधुः स वरदः प्रत्यभाषत ध्वंसतां वास्वपित्रादिसमीपं गच्छतु वा मारुथा इति पाठे अस्यावच इति शेषः
॥ २५ ॥ निरस्य भद्रे त्वमितो गच्छेति ते मातरं परित्यज्य ॥ २६ ॥ तथा त्वमपि दुर्जना चरिते पथि स्थितेति शेषः अत इमं राजानं मोहान्मोहमुत्पाद्य असद्वाहं असत्कार्यं पाहकं कुरुषे ॥ २७ ॥ क
न्यानां मातृतुल्यत्वं न्यायप्रामित्याह सत्यमिति मामाम् नराः पुत्ररूपाः समनुजायंते पितृस्वभावानुवर्तिनो जायंते ॥ २८ ॥ नैवं भव मातृवन्माभव यद्वसुधाधिप आहतं गृहाण रामाभिपेकरूपं व
चः नेयेति पाठे विधेया भवेत्यर्थः भर्तुरिच्छां तद्विषयं उपास्य तदनुवर्तिनी भूत्वा स्य जनस्यास्मदोर्गतिः शरणं भव ॥ २९ ॥

साधयिष्यसि गमिष्यसि ॥ ३४ ॥ मयि यार्थं मम परलोकहितार्थं ॥ ३५ ॥ तदेव दर्शयति न चेत्यादि छन्नया गूढकूराभिप्रायया चलितोऽस्मि भंशितोऽस्मि त्वदभिषेकमनोरथात् भस्माग्निकल्पया
जस्मच्छन्नाग्निमुत्पद्य ॥ ३६ ॥ वंचना सामान्येन प्रतिश्रुतवरयोर्जरताभिषेकत्वे द्विवासनरूपविशेषपर्यवसायित्वरूपायामेलव्यायतोऽनया वृत्तसादिन्याकुलोचितचारित्रनाशिन्याऽभिप्रचो
दितोऽस्मि एवमिति शेषः अतोऽयं वंचनामया लब्धातां निस्तर्तुमिच्छसीति यावत् ॥ ३७ ॥ एतदाश्चर्यतमं न अपानृतकथं अपगता नृतवचनं एतच्च नाश्चर्यं यतोऽप्येष्टो गुणैर्व्यसाच सुतोऽसि ॥ ३८ ॥

मातरं मां च संपश्यन्वसे मामद्य शर्वरीम् ॥ तर्पितः सर्वकामैस्त्वं श्वः काल्ये साधयिष्यसि ॥ ३४ ॥ दुष्करं क्रियते पुत्रसर्वथाराधवप्रिय ॥ त्वया हि मत्प्रि
यार्थं तु वनमेव मुपाश्रितम् ॥ ३५ ॥ न चैतन्मे प्रियं पुत्रशपे सत्येन राधव ॥ छन्नया चलितस्त्वस्मि स्त्रिया भस्माग्निकल्पया ॥ ३६ ॥ वंचनाया तु लब्ध्या मे तां
त्वं निस्तर्तुमिच्छसि ॥ अनया वृत्तसादिन्या कैकेय्याभिप्रचोदितः ॥ ३७ ॥ न चैतदाश्चर्यतमं यत्त्वं ज्येष्ठः सुतो मम ॥ अपानृतकथं पुत्रपितरं कर्तुमिच्छ
सि ॥ ३८ ॥ अथ रामस्तदा श्रुत्वा पितुरार्तस्य भाषितम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रादीनो वचनमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ प्राप्स्यामि यानद्य गुणान्कोमे श्वस्तान्प्रदा
स्यति ॥ अपक्रमणमेवातः सर्वकामैरहं वृणे ॥ ४० ॥ इयं सराष्ट्रासजनाधनधान्यसमाकुला ॥ मया विस्मृष्टा वसुधा भरता यत्र प्रदीयताम् ॥ ४१ ॥ वन
वासकृता बुद्धिर्न च मे घचलिष्यति ॥ यस्तु युद्धे वरोदत्तः कैकेय्यैर्वरदत्तया ॥ ४२ ॥ दीयतां निखिलेनैव सत्यस्त्वं भवपार्थिव ॥ अहं निदेशं भवतो यथोक्त
मनुपालयन् ॥ ४३ ॥ चतुर्दशसमावत्स्ये वने वनचरैः सह ॥ मा विमर्शो वसुमती भरता यत्र प्रदीयताम् ॥ ४४ ॥

आर्तस्य पितुर्भाषितं श्रुत्वा एकादशनेनापीत्युक्तं रूपं दीनः कैकेय्या अद्य गच्छेति नियोगस्यावश्यानुष्ठेयत्वप्रतिज्ञानात्तावन्मात्रपितुर्मनोरथपूरणाशक्त्या प्राप्तशोकइव ॥ ३९ ॥ तर्पितः सर्वकामै
रित्यस्योत्तरमाह प्राप्स्यामीति गुणान्मृष्टान्नादीन् अतः सर्वकामैः सर्वकामप्रतिनिधित्वेनापक्रमणं इतो गमनमेव वृणे इत्यर्थः यद्वाऽद्य प्रयाणे सतीमान् गुणान्प्रतिज्ञापालनजधर्मरूपान्प्राप्स्यामि
श्वोगमने कस्तान्दास्यति प्रत्युताधर्म एव अतः सर्वकामैरित्यादि प्राग्वदेव ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अद्य वनवासकृता तदर्थं बुद्धिर्न चलिष्यति अतो गमनानुज्ञामेव कुर्वित्याशयः अतिदानशूरस्य भवतोऽनु
चितमप्येतदित्याह यइति ॥ ४२ ॥ निखिलेन अद्यैव मत्स्यापनात् निदेशं शासनम् ॥ ४३ ॥ वनचरैस्तपस्विभिः मा विमर्शः जरताय राज्यदानेमास्तु संदेहः सर्वथा तस्मै वसुमती दीयताम् ॥ ४४ ॥

वनं प्रति प्रस्थितं मांसीता चान्वेतु गच्छत्विति लक्ष्मणं च प्रस्थितमनुजानीहीत्यर्थः ननु लक्ष्मणसीतयोः कुतो वनवासकष्टप्रतिनिर्णयसौवरनिर्बंधस्तयोरत आह कारणैरिति हेतुभिः तथैव व्यवहारदश
 वासतः न चेच्छतः इह स्थानुमिति शेषः ॥ २३ ॥ अनुजानीहि अनुज्ञादेहि प्रजापतिर्ब्रह्मा आत्मजान्सनकादीन् तपांसि चरितुमुद्युक्तान्यथानुज्ञादत्तवांस्तद्वदित्यर्थः ॥ २४ ॥ वनवासाय जगती
 पते त्वस्यानुज्ञामनुमतिप्रतीक्षमाणं प्रार्थयमानं अव्ययं लोकोपविषादरहितं राघवं प्रेक्ष्य उवाच ॥ २५ ॥ हे राघव यतो हं कैकेय्यावरदानेन मोहितो निरुत्तरतया शोकपरवशो जातोऽतो राज्या न हं
 अतो मां निगृह्य वद्धाऽयोध्यायां त्वमेव स्वभुजवैभवेन राजा भव प्रवृत्तमभिषेकं समापयेतियावत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ भवान्वर्षसहस्रायपतिर्भवतु अतः परमप्यनेककालं राजा भवेत्यर्थः त्वया यो

लक्ष्मणं चानुजानीहि सीता चान्वेतु मां वनम् ॥ कारणैर्बहुभिस्तथैवार्थमाणौ न चेच्छतः ॥ २३ ॥ अनुजानीहि सर्वान्नः शोकमुत्सृज्यमानद ॥ लक्ष्म
 णं मां च सीतां च प्रजापतिरिवात्मजान् ॥ २४ ॥ प्रतीक्षमाणमव्यग्रमनुज्ञां जगतीपते ॥ उवाच राजा संप्रेक्ष्य वनवासाय राघवम् ॥ २५ ॥ अहं राघव
 कैकेय्यावरदानेन मोहितः ॥ अयोध्यायां त्वमेवाद्य भव राजा निगृह्य माम् ॥ २६ ॥ एवमुक्तो नृपतिनारामो धर्मभृतां वरः ॥ प्रत्युवाचांजलिं कृत्वा पि
 तरं वाक्यकोविदः ॥ २७ ॥ भवान्वर्षसहस्राय पृथिव्या नृपते पतिः ॥ अहं त्वरण्ये वत्स्यामि न मेराज्यस्य कांक्षिता ॥ २८ ॥ नवपंचचवर्षाणि वनवासे वि
 हृत्य ते ॥ पुनः पादौ ग्रहीष्यामि प्रतिज्ञातेन राधिप ॥ २९ ॥ रुदन्नार्तः प्रियं पुत्रं सत्यपाशेन संयुतः ॥ कैकेय्याचोद्यमानस्तु मिथो राजा तमब्रवीत् ॥ ३० ॥
 श्रेयसे वृद्धये तात पुनरागमनाय च ॥ गच्छस्वारिष्टमव्यग्रः पंथानमकुतो भयम् ॥ ३१ ॥ न हि सत्यात्मनस्तात धर्माभिमतसस्तव ॥ सन्निवर्तयितुं बुद्धिः
 शक्यतरघुनंदन ॥ ३२ ॥ अद्य त्विदानीं रजनीं पुत्रमागच्छ सर्वथा ॥ एकाहं दर्शनेनापि साधुतावचराभ्यहम् ॥ ३३ ॥

वरोदत्तस्तमनृतं कर्तुमहं न योग्यस्तवनरकपातप्रसंगादतो ह मरण्ये वत्स्यामि मेराज्यस्य कांक्षिता इच्छान् ॥ २८ ॥ प्रतिज्ञाते प्रतिज्ञासमाप्तौ ते पादौ ग्रहीष्यामीत्यन्वयः ॥ २९ ॥ कैकेय्या अद्यैव ग
 मन्तमनुमन्यत्वेति मिथोरहसिचोद्यमानः ॥ ३० ॥ श्रेयसे परलोकहिताय वृद्धये इह लोकेऽभ्युदयाय अरिष्टपापदुःखमिन्नं पुण्यं सुखं च तेऽस्तु अव्ययः सन् अकुतो भयं पंथानं गच्छस्वेत्यार्षम् ॥ ३१ ॥
 सत्यात्मनः सत्यप्रतिष्ठितत्वावस्य धर्माभिमतसः धर्मसंपादनाजिनिविष्टमनसः ॥ ३२ ॥ प्रातरेव कैकेय्या प्रस्थितस्य मात्राय नुनयदानादिना आचतुर्थं प्रहरं व्यापृतस्य नुर्ययामेराजानुमत्यर्थमाग
 तस्य राज्ञा तत्कालसमीपमेव प्रवृत्तस्य मानरजनीसहवासः प्रार्थ्यते अद्येत्यादि इदानीमिति समीपलक्षकं रजनीमावस सर्वथामागच्छ किमर्थं तत्राह चरामित्वया सह भोक्ष्यामि ॥ ३३ ॥

सदशरयः निष्पंकोनिष्पापः निष्पदइतिपाठेनिश्चलइत्यर्थः ॥ ९ ॥ इहमद्वेदमनियेकेचिन्मामकादाराःस्त्रियःसंतितान्दरानिहानय ॥ १० ॥ अतीत्यअतिवेगेनप्राप्यद्वयतिआद्वयति वोयुष्मा
 कंराजाअवैधव्यदत्वात् ननुप्रजानांतासांदुःखदत्वात् आगम्यतामितिपदम् ॥ ११ ॥ प्रचक्रमुःगच्छंतिस्म तद्भवन्तस्यराज्ञोजवनम् ॥ १२ ॥ अर्धसप्तशताएकदेशिसमासः सप्तशतस्यार्धसं
 ख्यायासांताइत्यर्थः अर्शआद्यजंतः अतएवायेवक्ष्यतित्रयःशतशतार्धाहीति ताम्लोचनाः रामप्रयाणश्रवणजदुःखजातरोदनेनेतिशेषः कौसल्यांपरिवार्येत्यनेनप्राग्लक्ष्मणोक्तंस्याःसर्वप्र
 समत्यवाक्योधर्मात्मागांभीर्यात्सागरोपमः ॥ आकाशइवनिष्पंकोनरेंद्रःप्रत्युवाचतम् ॥ ९ ॥ सुमंत्रानयमेदारान्येकेचिदिहमामकाः ॥ दारैःपरि
 वृतःसर्वैर्द्रष्टुमिच्छामिराघवम् ॥ १० ॥ सौतःपुरमतीत्यैवस्त्रियस्तावाक्यमब्रवीत् ॥ आर्योद्वयतिवोराजागम्यतांतत्रमाचिरम् ॥ ११ ॥ एवमुक्ताः
 स्त्रियःसर्वाःसुमंत्रेणनृपाज्ञया ॥ प्रचक्रमुस्तद्भवनंभर्तुराज्ञायशासनम् ॥ १२ ॥ अर्धसप्तशतास्तत्रप्रमदास्ताम्लोचनाः ॥ कौसल्यांपरिवार्याथ
 शनैर्जग्मुर्धृतव्रताः ॥ १३ ॥ आगतेपुचदारेपुसमवेक्ष्यमहीपतिः ॥ उवाचराजातंसूतंसुमंत्रानयमेसुतम् ॥ १४ ॥ ससूतोराममादायलक्ष्मणंमैथि
 लीतथा ॥ जगामाभिमुखस्तूर्णसकाशंजगतीपतेः ॥ १५ ॥ सराजापुत्रमायातंदृष्ट्वाचारात्कृतांजलिम् ॥ उत्पपातासनात्तूर्णमार्तःस्त्रीजनसंवृतः
 ॥ १६ ॥ सोऽभिदुद्राववेगेनरामंदृष्ट्वाविशांपतिः ॥ तमसंप्राप्यदुःखार्तःपपातभुविमूर्छितः ॥ १७ ॥ तंरामोभ्यपतक्षिप्रंलक्ष्मणश्चमहारथः ॥ विसं
 ज्ञमिवदुःखेनसशोकंनृपतितया ॥ १८ ॥ स्त्रीसहस्रनिनादश्चसंजज्ञराजवेश्मनि ॥ हाहारामेतिसहसाभूषणध्वनिमिश्रितः ॥ १९ ॥ तंपरिष्वज्यवा
 हुभ्यांतावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ पर्येकेसीतयासार्धरुदंतःसमवेशयन् ॥ २० ॥ अथरामोमुहूर्तस्यलब्धसंज्ञंमहीपतिम् ॥ उवाचप्रांजलिर्वाप्पशोका
 णवपरिप्लुतम् ॥ २१ ॥ आपृच्छेत्वांमहाराजसर्वेपामोश्वरोसिनः ॥ प्रस्थितंदंडकारण्यंपश्यत्वंकुशलेनमाम् ॥ २२ ॥

म्यौत्वंध्वनितम् ॥ १३ ॥ समवेक्ष्यदारानितिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आराद्वृतः उत्पपातआलिङ्गनार्थम् ॥ १६ ॥ तंआलिङ्गितंरामंअप्राप्यमध्येएवदुःखितःपपात ॥ १७ ॥ अभ्यपतदभ्यागत
 वान् विसंज्ञमिवविसंज्ञमेव ॥ १८ ॥ भूषणध्वनिमिश्रितः उरःशिरस्ताडनादिनाचंचलतरश्चश्यद्वूषणध्वनिमिलितः मूर्छितइतिपाठेपिसएवार्थः व्याप्तइत्यर्थोवा ॥ १९ ॥ तौसीतयासार्धंतराजा
 न्वाहुभ्यांपरिष्वज्ययथापीडानभवतितथालिङ्गितमुत्थाप्यपर्येकेसमवेशयन्स्थापितवंतः ॥ २० ॥ मुहूर्तस्य संबंधसामान्येपृष्ठी मुहूर्तेनलब्धसंज्ञमित्यर्थः ॥ २१ ॥ कुशलेनमांपश्यसौम्येनच
 स्तुषामामनुगृहाणेत्यर्थः ॥ २२ ॥

नविचक्रेनविकारंप्राप्तम् ॥ २६ ॥ पुनःतद्वातांश्रवणानंतरमपि मातुःकैकेय्याः ॥ २७ ॥ २८ ॥ आर्तस्विन्नम् अभिजनेदेशम् तत्स्थजनमितियावत् प्रतीक्षमाणःपश्यन्नपि निदेशमाज्ञाम् ॥ २९ ॥ तत्पूर्वसःस्वाकारणार्थमनकालःपूर्वोयस्यान्तरूपत्ववत्तदाशम् तदारभ्यार्तरूपमितियावत् सुमंत्रप्रेक्ष्यप्रतिहारणार्थंस्वागमननिवेदनार्थंव्यतिष्ठनद्वार्यैवेतिशेषः ॥ ३० ॥ तदेवमुमं
त्रमाह पितुरिति ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकण्विकथितसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ निरुदरइतिपाठे तनुमध्य

इत्येवंविविधावाचोनानाजनसमीरिताः ॥ शुश्रावराघवःश्रुत्वानविचक्रेऽस्यमानसम् ॥ २६ ॥ सतुर्वेश्मपुनर्मातुःकैलासशिखरप्रभम् ॥ अभिच
क्रामधर्मात्मासत्तमानंगविक्रमः ॥ २७ ॥ विनीतवीरपुरुषंप्रविश्यतुनृपालयम् ॥ ददर्शाविस्थितंदीनंसुमंत्रमविदूरतः ॥ २८ ॥ प्रतीक्षमाणोभिज
नंतदार्तमनार्तरूपःप्रहसन्निवाथ ॥ जगामरामःपितरंदिदृक्षुःपितुर्निदेशंविधिवच्चिकीर्षुः ॥ २९ ॥ तत्पूर्वमैक्ष्वाकसुतोमहात्मारामोगमिष्यन्नृपमार्त
रूपम् ॥ व्यतिष्ठतप्रेक्ष्यतदासुमंत्रंपितुर्महात्माप्रतिहारणार्थं ॥ ३० ॥ पितुर्निदेशेनतुधर्मवत्सलोवनप्रवेशेरुतबुद्धिनिश्चयः ॥ सराघवःप्रेक्ष्यसुमंत्र
मब्रवीन्निवेदयस्वागमनंनृपायमे ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ०अ०त्रयस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ततःकमलप
त्राक्षःस्यामोनिरुपमोमहान् ॥ उवाचरामस्तंमूतंपितुराख्याहिमामिति ॥ १ ॥ सरामप्रेषितःक्षिप्रंसंतापकलुपेंद्रियम् ॥ प्रविश्यनृपतिसूतोनिःश्वसं
तंददर्शह ॥ २ ॥ उपरक्तमिवादित्यंभस्मच्छन्नमिवानलम् ॥ तटाकमिवनिस्तोयमपश्यज्जगतीपतिं ॥ ३ ॥ आबोध्यचमहाप्राज्ञःपरमाकुलचेतनम् ॥
राममेवानुशोचंतंमूतःप्रांजलिंरब्रवीत् ॥ ४ ॥ तंवर्धयित्वाराजानंपूर्वसूतोजयाशिषा ॥ भयविह्वलवयावाचामंदयाश्लक्ष्णयाब्रवीत् ॥ ५ ॥ अयंसपु
रुषय्याघ्रोद्धारितिष्ठतितेसुतः ॥ ब्राह्मणेभ्योधनंदत्वासर्वचैवोपजीविनाम् ॥ ६ ॥ सत्वांपश्यतुभद्रंतेरामःसत्यपराक्रमः ॥ सर्वान्सुहृद आपृच्छ्यत्वां
हीदानींदिदृक्षते ॥ ७ ॥ गमिष्यतिमहारण्यंतंपश्यजगतीपते ॥ दृतराजगुणैःसर्वैरादित्यमिवरश्मिभिः ॥ ८ ॥

इत्यर्थः श्यामःश्यामवर्णस्तरुणश्च अत्रकवेरपिकरुणारसमग्रत्वेनवर्णितस्यैवपुनःपुनःकथनमदोषाय ॥ १ ॥ २ ॥ उपरक्तंराहुग्रस्तम् पुनरपश्यदितिवाल्मीकेःप्रयोगोवर्णनीयमयीभावेनत
स्यापिशोकयस्तत्वात् ॥ ३ ॥ आबोध्यमहाराजइतिसंबोध्य राममेवउद्दिश्यशोचंतम् ॥ ४ ॥ वर्धयित्वासंपूज्य भयविह्वलवयारामोवनप्रयाणोद्युक्तइतीदंपरमनिष्टंकथंराज्ञेवदिष्यामीतिभये
नविह्वलवयाकातरया अश्लक्ष्णयेतिच्छेदः ॥ ५ ॥ उपजीविनांचतेभ्यश्चदत्वा सर्वधनंदत्वेत्यनेनसर्वथातिष्ठासात्ताबोध्यन्त्यते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

व्यंजनार्थं दधिपूतार्थं उपाकुरु देहि मेखलीनां ब्रह्मचारिणां दीर्घआर्षः समुपस्थितः विवाहार्थमिति शेषः ॥ २१ ॥ सहस्रं गवां निष्काणां वा नोऽस्माकमं वा कौसल्यायथाममदक्षिणां मया तदा
श्रितब्रह्मचारिवर्गस्य दापितानंदेत्तथा तानर्चयेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ वाष्पगलान्वाष्पगद्गदान् ॥ २४ ॥ उपजीवनं जीवनसाधनम् ॥ २५ ॥ एकैकं प्रत्येकं यावन्ममागमनमशून्यं कार्यं पर्या
येणैकशः स्थित्वा पूर्ववद्रक्षणीयमित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ रूपणेभ्यः दीनेभ्यः तत्रागर्ग्यः गर्गगोत्रः ॥ २९ ॥ क्षतेन खननेन वृत्तिर्जीविकायस्य क्षीणवृत्तिरिति वा उच्छ्रितिरिति पाठांतरं

व्यंजनार्थं च सौमित्रे गोसहस्रमुपाकुरु ॥ मेखलीनां महासंघः कौसल्यां समुपस्थितः ॥ २१ ॥ तेषां सहस्रं सौमित्रे प्रत्येकं संप्रदापय ॥ अंवायथानो
नंदे च कौसल्याममदक्षिणाम् ॥ २२ ॥ तथा द्विजातींस्तान्सर्वान् लक्ष्मणार्चय सर्वशः ॥ ततः पुरुषशार्दूलस्तद्धनं लक्ष्मणः स्वयम् ॥ २३ ॥ यथोक्तं ब्राह्म
णैर्द्राणामददाद्धनदोयथा ॥ अथाब्रवीद्वाष्पगलां स्तिष्ठतश्चोपजीविनः ॥ २४ ॥ संप्रदाय बहुद्रव्यमेकैकस्योपजीवनम् ॥ लक्ष्मणस्य च यद्वेदमगृहं
च यद्विदं मम ॥ २५ ॥ अशून्यं कार्यमेकैकं यावदागमनं मम ॥ इत्युक्त्वा दुःखितं सर्वजनंतमुपजीविनम् ॥ २६ ॥ उवाचे दंधनाध्यक्षं धनमानीयतां म
म ॥ ततोऽस्य धनमाजहुः सर्वे एवोपजीविनः ॥ २७ ॥ सराशिः सुमहांस्तत्र दर्शनीयो लब्धस्यत ॥ ततः स पुरुष व्याघ्रस्तद्धनं सह लक्ष्मणः ॥ २८ ॥ द्विजे
भ्यां बालवृद्धेभ्यः रूपणेभ्योऽप्यदापयत् ॥ तत्रासीत्पिंगलो गार्ग्यस्त्रिजटोनाम वैद्विजः ॥ २९ ॥ क्षतवृत्तिर्वने नित्यं फालकुहाललांगली ॥ तं वृद्धं तरुणी
भार्या बालानां दायदारकान् ॥ ३० ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणं वाक्यं स्त्रीणां भर्ता हि देवता ॥ अपास्य फालं कुहालं कुरुष्व वचनं मम ॥ ३१ ॥ रामं दर्शय धर्मज्ञं य
दि किंचिदवाप्स्यसे ॥ स भार्याया वचः श्रुत्वा शाटीमाच्छाद्य दुःश्रुताम् ॥ ३२ ॥ स प्रातिष्ठत पंथानं यत्र रामनिवेशनम् ॥ भृग्वंगिरः समं दीप्त्या त्रिज
टं जनसंसदि ॥ ३३ ॥ आपंचमायाः कक्ष्यायानैतं कश्चिदवारयत् ॥ सराममासाद्य तदा त्रिजटो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३४ ॥

फालं हलावयवविशेषस्तत्सदृशं मृत्वननार्थं लोहमयमत्र विवक्षितं कुहालं कंखनसाधनं लांगलं हलाकारोदंडः फलापाकर्षणार्थः दारकाः पुत्राः ॥ ३० ॥ स्त्रीणां भर्ता हि देवतेति पाठे यद्यपि देव
तात्वादाज्ञानार्हस्तथापि प्रीत्या मद्भवनं कुरुष्वेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ यदीत्यस्य दर्शयसितदा सर्वथेति शेषः दुःश्रुतां अतिजीर्णत्वादाच्छादनायोग्याम् ॥ ३२ ॥ यत्र रामनिवेशनं यस्मिन्पथ्याश्रितेरामनि
वेशनं प्राप्य ते तं पंथानमास्थाय प्रातिष्ठत दीप्त्या ब्रह्मवर्चसेन ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

प्रत्यवेक्षस्वमां मयिकृपांकुर्वित्यर्थः ॥ ३५ ॥ परिहाससमन्वितं कीडाप्रयोजनव्यवहारविशेषसमन्वितं अस्मैकमिति पाठेतावेदवशिष्टमस्तीत्यर्थः अप्येकमिति पाठे गवामसंख्यातानां मध्ये एकमपि सहस्रमयानविश्राणितं दत्तमतोत्रैव स्थित्वा दंडेन यावद्वाकीर्णं यावन्देशं परिक्षिपसि परिगृह्णासि तावत्तावेदशावस्थिता गा अवाप्स्यसे ब्राह्मणस्य गोघृहणचापलकौ तु कदर्शनार्थमेतद्गवद्वचनं संभातस्त्वरितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सर्वप्राणेन सर्वबलेन आविड्य भामयित्वा वेगतः वेगेन स दंडस्तस्य कराच्युतः सरयूपारंतीर्त्वाऽतिक्रम्योक्षाणसन्निधौ उक्षाणां वृषभाणां सन्निधिर्यत्र आर्ष आनङ् तादृशे गोव्रजे पपात आतस्मात्सरयूतटात्परपारस्थ सरयूमभिव्याप्य यागावः स्थितास्ता आनयामास त्रिजटाश्रमं प्रति नाययामास चेति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अयं दंडपरिक्षेपवचन

निर्धनो बहुपुत्रोऽस्मिराजपुत्रमहाबलः ॥ क्षतवृत्तिर्वने नित्यं प्रत्यवेक्षस्व मामिति ॥ ३५ ॥ तमुवाच ततो रामः परिहाससमन्वितम् ॥ गवांसहस्रमप्येकं न च विश्राणितं मया ॥ ३६ ॥ परिक्षिपसि दंडेन यावत्तावद्वाप्स्यसे ॥ सशाटीं परितः कट्यां संभ्रांतः परिवेष्टयताम् ॥ ३७ ॥ आविड्य दंडं चिक्षेप सर्वप्राणेन वेगतः ॥ सतीर्त्वा सरयूपारं दंडस्तस्य कराच्युतः ॥ ३८ ॥ गोव्रजे बहुसाहस्रे पपातोक्षाणसन्निधौ ॥ तं परिष्वज्य धर्मात्मा अवाप्य सरयूतटात् ॥ ३९ ॥ आनयामास तागावस्त्रिजटस्याश्रमं प्रति ॥ उवाच च तदारामस्तं गार्ग्यमभिसांत्वयन् ॥ ४० ॥ मन्युर्न खलु कर्तव्यः परिहासोऽत्ययं मम ॥ ४१ ॥ इदं हिते जस्तवयदुरत्ययं तदेव जिज्ञासितुमिच्छतामया ॥ इदं भवानर्थमभिप्रचोदितो वृणीष्व किंचेदपरं व्यवस्यसि ॥ ४२ ॥ ब्रवीमि सत्येन न ते स्मयं त्रणाधनं हियद्यन्मम विप्रकारणात् ॥ भवत्सु सम्यक्प्रतिपादनेन मयार्जितं चैव यशस्करं भवेत् ॥ ४३ ॥ ततः सभार्यस्त्रिजटो महामुनिर्गवामनीकं प्रति गृह्य मोदितः ॥ यशो बलप्रीतिसुखोऽपवृंहिणीस्तथा शिषः प्रत्यवदन् महात्मनः ॥ ४४ ॥

रूपः परिहास एवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ इदं हीति इदं दूरपरिक्षेपजनकं तेजः शक्तिस्तव दृष्ट्यापि यत्तदेव जिज्ञासितुं ज्ञातुं स्वार्थं सप्त आर्षः इच्छता इममर्थं दंडप्रक्षेपरूपमर्थं भवान्प्रचोदितोऽसि अपरंगो भ्योन्यदर्पिकिंचिद्बहुमूल्यमपि वस्तु वरीतुं व्यवस्यसि चेत्तदपि वृणीष्व ॥ ४२ ॥ इदमुपचारमात्रमिति न मंतव्यमित्याह ब्रवीमिति यंत्रणासंकोचः हियतः मम यद्यद्वन्तं द्विप्रकारणात् विप्रप्रयोजनसंपादनार्थं कथं तथात्वमत आह भवत्सु विप्रेषु सम्यग्यथाशास्त्रं प्रतिपादनेन दानेन तत्फलरूपेण हेतुना दानरूपफलार्थं मयार्जितं धनं मे यशस्करं भवेत् न तु भूमिनिक्षेपफलकम् ॥ ४३ ॥ मोदितः संजातमोदः यश आदीनां उपवृंहिणीर्विवर्धनीर्मात्मनोरामस्य तदा आशिषः प्रत्यवदत् ॥ ४४ ॥

धर्मवलैर्धर्मयुक्तपराक्रमैः चिरायथार्हकृतैः संमानवचोभिः सुहृज्जनैः प्रचोदितः प्रेरितः प्रेरितदानव्यापारः ॥ ४५ ॥ सुहृद्व्यजनः तद्युक्तः अर्शआद्यजंतमेतत् दरिद्रः सन्भिक्षाचरणकर्ता संभ
मआदरः ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दत्वेति ॥ १ ॥ आयुधे इति जा
त्यन्तिप्रायेण सीतया लंकृतपूजार्थचंदनादिभिः ॥ २ ॥ विमानशिखराणिसप्तभूमिकगृहाय भागाः प्रासादस्त्रिभूमिकः हर्म्यराजगृहम् उदासीनः अरक्षितृत्वेन निरुत्सुकः व्यलोकयत् राममि
सचापिरामः प्रतिपूर्णपौरुषो महाधनं धर्मवलैरुपार्जितम् ॥ नियोजयामास सुहृज्जने चिरायथार्हसंमानवचः प्रचोदितः ॥ ४५ ॥ द्विजः सुहृद्व्यज
नो यवातदा दरिद्रभिक्षाचरणश्च यो भवेत् ॥ न तत्र कश्चिन्नवभूवतर्पितो यथार्हसंमाननदानसंभ्रमैः ॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
कीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दत्वा तु सहवैदेत्या ब्राह्मणेभ्यो धनं बहु ॥ जग्मतुः पितरं द्रष्टुं सीतया सह रा
घवौ ॥ १ ॥ ततो गृहीते प्रेष्याभ्यामशोभेतां तदा युधे ॥ मालादामभिरासके सीतया समलंकृते ॥ २ ॥ ततः प्रासादहर्म्याणि विमानशिखराणि च ॥ अ
भिरुह्य जनः श्रीमानुदासीनो व्यलोकयत् ॥ ३ ॥ न हिरथ्याः सुशक्यं ते गंतुं बहुजनाकुलाः ॥ आरुह्य तस्मात्प्रासादादीनाः पश्यंति राघवम् ॥ ४ ॥ पदा
तिसानुजं दृष्ट्वा ससीतं च जनास्तदा ॥ ऊचुर्बहुजनावाचः शोकोपहतचेतसः ॥ ५ ॥ यं यांतमनुयाति स्म चतुरंगबलं महत् ॥ तमेकं सीतया सार्धमनुया
ति स्म लक्ष्मणः ॥ ६ ॥ ऐश्वर्यस्य रसज्ञः सन् कामानां चाकरो महान् ॥ नेच्छत्येवानृतं कर्तुं वचनं धर्मगौरवात् ॥ ७ ॥ यानशक्या पुरा द्रष्टुं भूतैराकाशगैर
पि ॥ तामद्य सीतां पश्यंति राजमार्गगता जनाः ॥ ८ ॥ अंगरागोचितां सीतां रक्तचंदनसेविनीं ॥ वर्षमुष्णं च शीतं च नेष्यत्याशुविवर्णताम् ॥ ९ ॥ अद्य
नूनं दशरथः सत्त्वमाविश्य भाषते ॥ न हिराजा प्रियं पुत्रं विवासयितुमर्हति ॥ १० ॥ निर्गुणस्यापि पुत्रस्य कथं स्याद्विनिवासनम् ॥ किंपुनर्यस्य लोकोयं
जितो दत्तेन केवलम् ॥ ११ ॥

तिशेषः ॥ ३ ॥ यतो बहुजनाकुलत्वाद् द्रव्यागंतुं सुखेन शक्यं ते तस्मात्प्रासादमारुह्य प्रासादान्न तत्र प्रासादे संस्थाय ॥ ४ ॥ दीनत्वे हेतुमाह पदातिमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ रसज्ञः सुखज्ञः कामानां भोग्यव
स्तूनाम् वचनं पितृवचनम् ॥ ७ ॥ भूतैः प्राणिभिः वनप्रयाणानुमत्यर्थं राजसन्निधौ गमनसमये ॥ ८ ॥ ९ ॥ सत्त्वपिशाचम् राजा स्वस्वभावे वर्तमानः हियतः न पुत्रं विवासयितुमर्हति ॥ १० ॥
न देवाह निर्गुणस्यापीति दत्तेन चरित्रेण तस्मात्पिशाचयस्त एवेति भावः ॥ ११ ॥

आनृशंस्यमहिंसा अनुक्रोशोदया श्रुतं अनुष्ठानपर्यवसायिशास्त्राध्ययनम् शीलं सत्स्वभावः दमो बाह्येन्द्रियनिग्रहः शमश्चित्तनिग्रहः ॥ १२ ॥ तस्मात्तस्य पद्भुगवच्चात् उपघातः पीडनम् पाठांतरे
पित्तएवार्थः ॥ १३ ॥ जगत्पालकत्वादपितस्योपघातेन जगत्पीडितमित्याह पीडयेति पुष्पफलोपगः पुष्पफलसहितः मूलस्येवेत्यनेन सर्वजगदधिष्ठानत्वमस्य सूचितम् ॥ १४ ॥ मनुष्याणामित्युपल
क्षणं प्राणिमात्रस्य वस्तुमात्रस्य च धर्म एवांतःसारो यस्य सः ॥ १५ ॥ सपत्न्यः पत्नीसहिताः ते रामोपघातमसहंतो वयम् येन मार्गेण ॥ १६ ॥ एकदुःखसुखाः समानदुःखसुखाः ॥ १७ ॥ समुद्रतनि
आनृशंस्यमनुक्रोशः श्रुतं शीलंदमः शमः ॥ राघवं शोभयंत्येते पद्भुगाः पुरुषर्षभम् ॥ १२ ॥ तस्मात्तस्योपघातेन प्रजाः परमपीडिताः ॥ औदकानीव स
त्त्वानि ग्रीष्मे सलिलसंक्षयात् ॥ १३ ॥ पीडया पीडितं सर्वं जगदस्य जगत्पतेः ॥ मूलस्येवोपघातेन वृक्षः पुष्पफलोपगः ॥ १४ ॥ मूलं ह्येव मनुष्याणां धर्म
सारो महाद्युतिः ॥ पुष्पफलं च पत्रं च शाखाश्चास्येते रजनाः ॥ १५ ॥ तेलक्ष्मण इव क्षिप्रं सपत्न्यः सह बांधवाः ॥ गच्छंतं मनुगच्छामो येन गच्छति राघवः
॥ १६ ॥ उद्यानानि परित्यज्य क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥ एकदुःखसुखाराममनुगच्छामधार्मिकम् ॥ १७ ॥ समुद्रतनिधानानि परित्यज्य स्ताजिराणि च ॥
उपात्तधनधान्यानि हृतसाराणि सर्वशः ॥ १८ ॥ रजसाभ्यवकीर्णानि परित्यक्तानि दैवतैः ॥ मूपकैः परिधावद्भिरुद्विलैरावृतानि च ॥ १९ ॥ अपेतोद
कधूमनिहीनसंमार्जनानि च ॥ प्रणष्टवलिकर्मैर्न्यामंत्रहोमजपानि च ॥ २० ॥ दुष्कालेनेव भग्नानि भिन्नभाजनवन्ति च ॥ अस्मत्त्यक्तानि कैकेयीवे
दमानि प्रतिपद्यताम् ॥ २१ ॥ वनं नगरमेवास्तु येन गच्छति राघवः ॥ अस्माभिश्च परित्यक्तं पुरं संपद्यतां वनम् ॥ २२ ॥ विलानि द्रंष्टृणः सर्वे सानूनि मृ
गपक्षिणः ॥ त्यजंतस्मद्भयाद्वीता गजाः सिंहा वनान्यपि ॥ २३ ॥ अस्मत्त्यक्तं प्रपद्यंतु सेव्यमानं त्यजंतु च ॥ तृणमांसफलादानं देशं व्यालमृगद्विजम्
॥ २४ ॥ प्रपद्यतां हि कैकेयीसपुत्रा सह बांधवैः ॥ राघवेण वयं सर्वे वने वत्स्यामनिर्वृताः ॥ २५ ॥

धानत्वादिधर्मकाणि गृहाणिकैकेयीप्रतिपद्यतामित्यन्वयः निधानानि निक्षेपाः अजिरमंगणं परित्यज्य स्तं मार्जनादिरहितं येन धनं गवादिअनिक्षिप्तं भूषणादिच उपात्तं गृहीतं येभ्योऽतएव हृतसारा
णि ॥ १८ ॥ उद्विलैः उद्विन्नविलैः ॥ १९ ॥ अपेतोदकत्वादिना मनुष्यराहित्यं सूच्यते ॥ २० ॥ दुष्कालो राजिकदैविकक्षोभकालः ॥ २१ ॥ येन वनेन हेतुना ॥ २२ ॥ दंष्ट्रिणः सर्पाः मृगप
क्षिणो गिरिस्थाः ॥ २३ ॥ अस्मत्त्यक्तं पुरमिति शेषः सेव्यमानं अस्माभिः सेव्यमानं वनमित्यर्थः कर्तारोऽत्र पूर्वोक्ता दंष्ट्रादयः तृणमांसफलानामादानं यस्मात्तम् व्यालमृगद्विजंतद्वंतम् अर्शआ
द्यच्च तादृशं देशमिमैकेकेयीप्रपद्यतामित्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥

हेममूत्रं उरोभूषणविशेषः हारयसेवकद्वाराप्रापय रशनाकांची सामदनुगामिनीसखीतवभार्याया इतिशेषः ॥ ७ ॥ तुभ्यंभार्यायैच गच्छती नुमभावआर्षः ॥ ८ ॥ त्वयित्वदूहेप्रतिष्ठापयितुं दानपूर्वकंप्रापयितुं ॥ ९ ॥ शत्रुंजयोनामतथाप्रसिद्धंयंगजंमानुलोममददौतंगजंतेददामि निष्कसहस्रेणस्वनामांकिनिष्कसहस्रदक्षिणया ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्रह्मात्रिदशेश्वरमिवनियोक्तृनि योज्ययोःपरापरप्रभुत्वेदृष्टांतः ॥ १२ ॥ कौशिकोविश्वामित्रः आहूयार्चय अनंतरंरत्नैस्तर्पय ॥ १३ ॥ १४ ॥ तैत्तिरीयाणांतैत्तिरीयशाखाध्येतृणामाचार्यः योद्विजःकौसल्यामाशीभिःप हारं चहेममूत्रंचभार्यायैसौम्यहारय ॥ रशनांचाथसासीतादातुमिच्छतितेसखी ॥ ७ ॥ अंगदानिचचित्राणिकेयूराणिशुभानिच ॥ प्रयच्छतिसखी तुभ्यंभार्यायैगच्छतीवनम् ॥ ८ ॥ पर्यंकमग्न्यास्तरणंनानारत्नविभूषितम् ॥ तमपीच्छतिवैदेहीप्रतिष्ठापयितुंत्वयि ॥ ९ ॥ नागःशत्रुंजयोनाममातुलो यंददौमम ॥ तंतेनिष्कसहस्रेणददामिद्विजपुंगव ॥ १० ॥ इत्युक्तःसतुरामेणसुयज्ञःप्रतिगृह्यतत् ॥ रामलक्ष्मणसीतानांप्रयुयोजाशिपःशिवाः ॥ ११ ॥ अथभ्रातरमव्यग्रंप्रियरामःप्रियंवदम् ॥ सौमित्रितमुवाचेदंब्रह्मेवत्रिदशेश्वरम् ॥ १२ ॥ अगस्यंकौशिकंचैवतावुभौब्राह्मणोत्तमौ ॥ अर्चयाहूय सौमित्रेरत्नैःसस्यमिवांबुभिः ॥ १३ ॥ तर्पयस्वमहाबाहोगोसहस्रेणराघव ॥ सुवर्णरजतैश्चैवमणिभिश्चमहाधनैः ॥ १४ ॥ कौसल्यांचयआशीभिः भक्तःपर्युपतिष्ठति ॥ आचार्यस्तैत्तिरीयाणामभिरूपश्चवेदवित् ॥ १५ ॥ तस्ययानंचदासीश्चसौमित्रेसंप्रदापय ॥ कौशेयानिचवस्त्राणियावत्तुष्यतिस द्विजः ॥ १६ ॥ मृतश्चित्ररथश्चार्यःसचिवःसुचिरोपितः ॥ तांपयैनंमहार्हेश्वरत्नैर्वस्त्रैर्धनैस्तथा ॥ १७ ॥ पशुकाभिश्चसर्वाभिर्गवांदशशतेनच ॥ येचमे कठकालापावहवोदंडमाणवाः ॥ १८ ॥ नित्यस्वाध्यायशीलत्वान्नान्यकुर्वतिकिंचन ॥ अलसाःस्वादुकामाश्चमहतांचापिसंमताः ॥ १९ ॥ तेषामशी तियानानिरत्नपूर्णानिदापय ॥ शालिवाहसहस्रंचद्वेशतेभद्रकांस्तथा ॥ २० ॥

युपतिष्ठतिसेवते अतिरूपःश्लाघ्यगुणः ॥ १५ ॥ यावत्यावताधनेनतुष्यतितावद्दापय कौशेयानिरुमिकोशोत्थानि ॥ १६ ॥ चित्ररथनामासुमंत्रादन्यःसूतः सुचिरोपितःचिरकालवृद्धः काअजादयोयज्ञपशवोमहिष्यादयश्च कठकालापाःकठकालापसंबंधिशारवाध्यायिनः दंडमाणवादंडप्रधानामाणवाउपकुर्वाणब्रह्मचारिणः ॥ १८ ॥ अन्यद्वतोपवासादि चेहवसामीत्याशयः ॥ १९ ॥ यानानिउष्ट्राः शालीन्वहन्तीतितादृशबली तेषानुव्यंजनार्हान्दापय ॥ २० ॥

१ मकांक्षिते मदभीष्टप्रयोजननिमित्तसंपादनोचितकाले आगतः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इह मत्समीपे गुरुषु दृढभक्त्योपेताः एतेन पूर्णविद्य
आवृणोत्यमहिता अनुकोशोदयवसिष्ठपुत्रमुयज्ञमानयेत्यनेन मूलप्रजोदशरथस्य वसिष्ठः पुरोहितस्तत्पुत्रस्य तत्पुत्र इति न्यायेन मुयज्ञस्य विशिष्यानयननियोगः अस्यैव गृहे आयुधस्थापनमि
पि स एवार्थः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ अग्न्यगारं अग्निहो

समुत्तज्जनमामेच्यवनवासाय निश्चितः ॥ इक्ष्वाकुगुरुमागम्य जग्राहायुधमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ तद्विव्यं राजशार्दूलः सल्लतं माल्यभूषितम् ॥ रामायदर्शया
माससौमित्रिः सर्वमायुधम् ॥ ३३ ॥ तमुवाचात्मवान् रामः प्रीत्या लक्ष्मणमागतम् ॥ काले त्वमागतः सौम्यकांक्षिते मम लक्ष्मण ॥ ३४ ॥ अहं प्रदातु
मिच्छामि यदिदं मामकं धनम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तपस्विभ्यस्त्वया सह परंतप ॥ ३५ ॥ वसंती हृदं भक्त्या गुरुषु द्विजसत्तमाः ॥ तेषामपि च मे भूयः सर्वेषां चा
पजीविनाम् ॥ ३६ ॥ वसिष्ठपुत्रं तु मुयज्ञमार्यत्वं मानयाशु प्रवरं द्विजानाम् ॥ अपि प्रयास्यामिव न संमस्तान्भ्यर्च्य शिष्टान् परान् द्विजातीन् ॥ ३७ ॥
इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः शासनमाज्ञा
यश्चातुः प्रियकरं हितम् ॥ गत्वा सप्रविवेशाशु मुयज्ञस्य निवेशनम् ॥ १ ॥ तं विप्रमग्न्यगारस्थं वंदित्वा लक्ष्मणो ब्रवीत् ॥ सखे भ्यागच्छ पश्य त्वं वेदमदु
ष्करकारिणः ॥ २ ॥ ततः संध्यामुपास्थाय गत्वा सौमित्रिणा सह ॥ क्रद्धं संप्राविश लक्ष्म्यारम्यं रामनिवेशनम् ॥ ३ ॥ तमागतं वेदविदं प्रांजलिः सीतया
सह ॥ मुयज्ञमभिचक्राम राघवोऽग्निमिवार्चितम् ॥ ४ ॥ जातरूपमयैर्मुखैरंगदैः कुंडलैः शुभैः ॥ सहेमसूत्रैर्मणिभिः केयूरैर्वलयैरपि ॥ ५ ॥ अन्यैश्चरत्नै
र्बहुभिः काकुत्स्थः प्रत्यपूजयत् ॥ मुयज्ञं सततोवाच रामः सीताप्रचोदितः ॥ ६ ॥

त्रशाला हे सखे रामस्य वैश्वमागच्छ दुष्करकारिणो रामस्य प्राप्तं राज्यागपूर्ववनं जिगमिषोः कृत्यं च पश्येति शेषः ॥ २ ॥ संध्यां माध्याह्निकीम् ॥ ३ ॥ अभिचक्राम प्रत्युत्थानादिकृतवान्
अर्चितमग्निमिव होमकाले इति शेषः ॥ ४ ॥ अंगदवाहुमूलधार्यभूषणं केयूरतदधोभागस्थं सहेमसूत्रैर्मणिभिः स्वर्णसूत्रस्यूतैर्मुक्तादिरत्नमालाभिः ॥ ५ ॥ सीताप्रचोदितः सीतया मुयज्ञपत्न्यै
सखीत्वा द्विव्याजकरणदानाय प्रचोदितः ॥ ६ ॥

मातृसेवायां भरतएवास्तीत्याह तवैवेति अनेनरामोक्तानुपपत्तिपरिहारः अप्रमेयबलराममातुरसेवायांमममहानर्थइतिमत्वाभरतएवतांपूजयिष्यतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तदेवकालांतरजवंभयंदशं
यति यदीति दुःस्थःदुर्मर्गिस्थःराज्यंप्राप्येत्यन्वयः दुर्मनसाकैकेय्यनुरोधोदुष्टमनसा ॥ २० ॥ त्रैलोक्यमपितत्पक्षबंधिष्यामीत्यनुकर्षः कितुसेत्युत्तरश्लोकान्वयि ॥ २१ ॥ किंचत्वात्मभरणे
कौसल्यायाःकस्याप्यपेक्षानेत्याह कितुसाकौसल्येत्यादि कुतस्तस्याएवंशक्तिस्तत्राह यस्याइति यस्याउपजीविनांउपजीविभिःसहसंग्रामाणांप्राप्तंवर्तते ॥ २२ ॥ यदेवंतदिति ॥ २३ ॥
यवेवमतोममानुचरंकुरुष्वमत्सेवामनुमन्यस्व इहमत्सेवानुमतैर्वैधर्म्यवैपरीत्यसाधकंनविद्यते त्वदुक्तहेतोरन्यथासिद्धेर्दशितत्वात् तवार्थःफलमूलाद्याहरणरूपस्त्वय्यासंविनाप्रकल्प्यतेप्रसि
तवैवतेजसावीरभरतःपूजयिष्यति ॥ कौसल्यांचसुमित्रांचप्रयतोनास्ति संशयः ॥ १९ ॥ यदिदुःस्थो नरक्षेत भरतोर राज्यमुत्तमम् ॥ प्राप्यदुर्मनसा
वीरगर्वेणचविशेषतः ॥ २० ॥ तमहंदुर्मतिकूरंवधिष्यामिन संशयः ॥ तत्पक्षानपितान्सर्वैस्त्रैलोक्यमपि किंतुसा ॥ २१ ॥ कौसल्याविभ्रयादार्यास
हसंमहिधानपि ॥ यस्याःसहसंग्रामाणांसंप्राप्तमुपजीविनाम् ॥ २२ ॥ तदात्मभरणेचैवमममातुस्तथैवच ॥ पर्याप्तामहिधानांचभरणायमनस्वि
नी ॥ २३ ॥ कुरुष्व मामनुचरंवैधर्म्येनेहविद्यते ॥ रुतार्थोहंभविष्यामितवचार्थःप्रकल्प्यते ॥ २४ ॥ धनुरादायसगुणंखनित्रपिटकाधरः ॥ अग्रतस्ते
गमिष्यामिपंथानंतवदर्शयन् ॥ २५ ॥ आहरिष्यामितेनित्यंमूलानिचफलानिच ॥ वन्यानिचतथान्यानिस्वाहार्हाणितपस्विनाम् ॥ २६ ॥ भवांस्तुस
हवैदेत्यागिरिसानुपुरंस्यसे ॥ अहंसर्वंकरिष्यामिजाग्रतःस्वपतश्चते ॥ २७ ॥ रामस्त्वेनेनवाक्येनसुप्रीतःप्रत्युवाचतम् ॥ ब्रजापृच्छस्वसौमित्रेसर्व
मेवमुत्तुज्जनम् ॥ २८ ॥ येचराज्ञोददौदिव्यमहात्मावरुणःस्वयम् ॥ जनकस्यमहायज्ञेधनुषीरौद्रदर्शने ॥ २९ ॥ अभेद्येकवचेदिव्येतूणीचाक्षय्यसा
यकौ ॥ आदित्यविमलाभौद्वौखड्गौहमपरिष्कृतौ ॥ ३० ॥ सत्कृत्यनिहितंसर्वमेतदाचार्यसद्गति ॥ सर्वमायुधमादायक्षिप्रमाव्रजलक्ष्मण ॥ ३१ ॥
इति अहंचेतनकृतार्थोत्तवामि अतउत्तयहितंमदनुगमनमितिजावः ॥ २४ ॥ तदेवदर्शयति धनुरित्यादिना श्वापदादिभ्योरक्षार्थंधनुर्यहः पिटकाफलमूलाद्याहरणयोग्यावंशपेटी ॥ २५ ॥
त्वद्विद्वान्निहोमयोग्यानिहविर्भूतानि स्वाहाराणीतिपाठमुष्टुआहारयोग्यानि ॥ २६ ॥ स्वपतश्चेत्यनेनरात्रौस्वस्यनिनिद्रत्वंध्वनयति ॥ २७ ॥ अनेनवाक्येनस्वपतश्चेत्यनेन ब्रजअनुव्रज
चेहवसामीत्याशयः ॥ २८ ॥ मुमुक्षाज्ञेतुष्टोवरुणोराज्ञोजनकस्यधनुरादिकंददौ तच्चजनकेनास्माकंयौतकत्वेनदत्तंतत्सर्वमाचार्यसद्गतिआचार्यसत्कृत्यनिहितंतदादायक्षिप्र
इकिधनुरादिदानंरामलक्ष्मणाभ्यांचतत्कर्तृकतदानंबोध्यम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ आयुधमितिजात्या ॥ ३१ ॥

मारोहः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पूर्वमेव भवतानुज्ञातः तस्मादपरितापः संस्त्वमप्यनुविधायमां प्रतिसंहारयक्षिप्रमाभिषेचनिकीक्रियामित्युक्तः
इत्यर्थः ॥ ७ ॥ एतत्प्रायेण प्रयोजनं संशयः पूर्वकेनाभिप्रायेणानुमतिरिदानीनाभिप्रायेण प्रतिषेध इति संवेदः ॥ ८ ॥ प्राग्गामिनं वनं प्रति प्रथमगमनाभिप्रायेण वनं या

चमानं तत्रानुमतिमिति रोषः ॥ ९ ॥ वक्ष्यविधेयावसक्तद्व्याख्यातौ ॥ १० ॥ को भजिष्यतीति भारिष्यतीति पाठांतरं एवं च मातृसेवार्थमेव प्रतिषिद्धते अलंकारप्रतिसंहारोक्तिश्च उत्सवार्थधृता

न देवलोकाक्रमणं नामरत्वमहं वृणो ॥ ऐश्वर्यं चापिलोकानां कामयेन त्वया विना ॥ ५ ॥ एवं ब्रुवाणः सौमित्रिर्वनवासाय निश्चितः ॥ रामेण बहुभिः सां
वैर्निषिद्धः पुनरब्रवीत् ॥ ६ ॥ अनुज्ञातस्तु भवता पूर्वमेव यदस्म्यहम् ॥ किमिदानीं पुनरपि क्रियते मे निवारणम् ॥ ७ ॥ यदर्थं प्रतिषेधो मे क्रियते गंतु
मिच्छतः ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं संशयो हि ममानघ ॥ ८ ॥ ततो ब्रवीन्महातेजारामो लक्ष्मणमग्रतः ॥ स्थितं प्राग्गामिनं धीरं याचमानं कृतांजलिम्
॥ ९ ॥ श्लिग्धो धर्मरतो धीरः सततं सत्ये स्थितः ॥ प्रियः प्राणसमो वक्ष्यो विधेयश्च सखा च मे ॥ १० ॥ मया यत्सह सौमित्रे त्वयि गच्छति तद्वनम् ॥ को भ
राज्यमिदं प्राप्य नृपस्याश्वपते सुता ॥ दुःखितानां सपत्नीनां न करिष्यति शोभनम् ॥ ११ ॥ न स्मरिष्यति कौसल्यां सुमित्रां च सुदुःखिताम् ॥ भरतो रा
ज्यमासाद्य कैकेय्यां पर्यवस्थितः ॥ १२ ॥ तामार्यां स्वयमेव हराजानुग्रहणेन वा ॥ सौमित्रे भरकौ सल्यामुक्तमर्थममुंचर ॥ १३ ॥ एवं मयि च ते भक्ति
र्भविष्यति सुदर्शिता ॥ धर्मज्ञगुरुपूजायां धर्मश्चाप्यतुलो महान् ॥ १४ ॥ एवं कुरुष्व सौमित्रे मत्कृते रघुनंदन ॥ अस्माभिर्विप्रहीणायामातुर्यो न भवे
त्सुखम् ॥ १५ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः ॥ लक्षणया गिरा ॥ प्रत्युवाच तदारामं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥ १६ ॥

धिकालं कारविषया मदनविधानं च मदिष्टाप्रतिबंधरूपमिति भावः ॥ ११ ॥ कामैरिष्टान्नपानैः ननु भर्तृवास्या रक्षकस्तत्राह स इति सकामपाशेन पर्यस्तः कैकेय्यनुरागेण बद्ध इत्यर्थः ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ पुत्रत्वाद्भरतोरक्षिष्यतीत्यत्राह न स्मरिष्यतीति कैकेय्यां तन्नियोगे सपत्नीतिरस्कारविषयके पर्यवस्थितः प्रतिष्ठितः ॥ १४ ॥ तर्हि मयापि कथं रक्षणं कर्तुं शक्यमत आह राजानुग्रहणेन वा
दशरथानुग्रहसंपादनेनेत्यर्थः ॥ १५ ॥ मयि भक्तिः मदाज्ञायाः पालनात् गुरुः कौसल्यादिः ॥ १६ ॥ विप्रहीणायामिदं वाक्यं नः अस्माकम् ॥ १७ ॥ १८ ॥

वनवासनिमित्तार्थम् वनवासनिमित्तानुमत्तिसिद्ध्यर्थम् ॥ १ ॥ उत्तमसंविभ्राअतिभीतासैवप्रणयात्मेहात् अभिमानोत्थंतमिष्टत्वेनरहसिकोपप्रीत्यादिप्रयुक्तसकलवचनाहंइत्येवंरूपः परिचि
क्षेपसोपहासवचनमुक्तवती ॥ २ ॥ पुरुषविग्रहंआकारेणपुरुषंक्रिययानुस्त्रियमेवत्वांजामातरंप्राप्यमेपिताकिममन्यततवतत्त्वंनज्ञातवानित्यर्थः यदिजानीयात्मांतुभ्यंनप्रयच्छेदितिशेषः
॥ ३ ॥ यदिमांविहायभवान्वनगमनभारंवक्ष्यतिप्राप्स्यति वहप्रापणेऽस्यरूपम् तदायदिदंलोकोवदतिरामेयतेजस्तत्तपतिदिवाकरेनास्तीवेतितदज्ञानादिवगदितमनृतंभविष्यतीतिशेषः वतेति
स्वेदे स्वेदातिशयव्यंजकतयाचन्यूनपदत्वादिनदोषः ॥ ४ ॥ किंहिरुत्वाकिमनसिविचार्येत्यर्थः विषण्णःप्राप्तविषादः ॥ ५ ॥ द्युमत्सेनमुतंसत्यवंतमनुव्रतांतत्पत्नीसावित्रीमिवमांविद्धि ॥ ६ ॥

सांख्यमानातुरामेणमैथिलीजनकात्मजा ॥ वनवासनिमित्तार्थंभर्तारमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ सातमुत्तमसंविभ्रासीताविपुलवक्षसम् ॥ प्रणयाच्चा
भिमानाच्चपरिचिक्षेपराघवम् ॥ २ ॥ किंत्वाऽमन्यतवैदेहःपितामेमिथिलाधिपः ॥ रामजामातरंप्राप्यस्त्रियंपुरुषविग्रहम् ॥ ३ ॥ अनृतंवतलोकोय
मज्ञानाद्यदिवक्ष्यति ॥ तेजोनास्तिपरंरामेतपतीवदिवाकरे ॥ ४ ॥ किंहिरुत्वाविषण्णस्त्वंकुतोवाभयमस्ति ते ॥ यत्परित्यक्तुकामस्त्वंमामनन्यपराय
णाम् ॥ ५ ॥ द्युमत्सेनमुतंवीरंसत्यवंतमनुव्रताम् ॥ सावित्रीमिवमांविद्धित्वमात्मवशवर्तिनीम् ॥ ६ ॥ नत्वहंमनसात्वन्यद्रष्टास्मित्वदृतेऽनघ ॥ त्व
याराघवगच्छेयंयथान्याकुलपांसनी ॥ ७ ॥ स्वयंतुभार्याकौमारीचिरमध्युपितांसतीम् ॥ शैलूपइवमांरामपरेभ्योदातुमिच्छसि ॥ ८ ॥ यस्यपथ्यं
चरामात्ययस्यचार्येऽवरुध्यसे ॥ त्वंतस्यभववश्यश्चविधेयश्चसदानघ ॥ ९ ॥ समामनादायवनंतंनत्वंप्रस्थितुमर्हसि ॥ तपोवायदिवारण्यंस्वर्गोवा
स्यात्त्वयासह ॥ १० ॥ नचमेभवितातत्रकश्चित्पथिपरिश्रमः ॥ पृष्ठतस्तवगच्छंत्याविहारशयनेष्विव ॥ ११ ॥

यथान्याकुलपांसनीअन्यंपश्यतिएवमहंमनसाप्यन्यंनद्रष्टास्मिअतस्त्वदृतेत्वांविनानात्रस्थास्येऽतोहेराघवत्वयासहगच्छेयम् ॥ ७ ॥ एवमप्यननुमतिमेवदृष्ट्वापुनराक्षिपति स्वयंत्विति कौमा
रीम् अन्यापूर्वेणविवाहितामन्यापूर्वाचचिरमध्युपितामनेनतरुणीत्वमुक्तम् शैलूपइवजायाजीवइव ॥ ८ ॥ तदेवदर्शयति यस्यभरतस्य मांपथ्यंचरामिटानुवर्तिनीमात्यसंप्रत्येवकथितवान
सि पथ्यंचरामित्यत्रमुमार्षः यस्यचभरतस्यार्थेतदभिषेकरूपप्रयोजननिमित्तम् अवरुध्यसेनिरुद्धाभिषेकोसि तस्यत्वमेववश्यइष्टानुवर्तीविधेयोनियोज्यश्चभवनाहंतदिष्टानुवर्तिनीतद्विधेया
चेहवसामीत्याशयः ॥ ९ ॥ १० ॥ विहारशयनेषुसुमायाइवारण्येगच्छंत्यानमेपरिश्रमइतियोजना ॥ ११ ॥

तूलैरजिनैः प्रियकादिनृगाजिनैश्च समः स्पर्शो येषां तादृशा भविष्यतीति शेषः ॥ १२ ॥ अवकरिष्यति विक्षेप्यति व्याप्स्यतीति यावत् परार्थ्यं अत्युत्तमम् ॥ १३ ॥ वनांतःवनमध्ये शिष्ये त्वया सहेति शेषः कुथाश्चित्रकं वलास्तद्वृषास्तरणयुक्तेषु मंचेषु सुभायाममततः शाद्वलशयनात् किं सुखतरं स्यात् किमधिकं सुखं स्यात् न किमपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ स्वयमाहृत्य दास्यसे इत्यनेन स्वस्य तदाहरणप्रयुक्तश्च माजावः सूचितः ॥ १५ ॥ मातुरित्यादिकर्मणः शेषत्वविवक्षया षष्ठी आर्तवानितत्तदनुभवानि ॥ १६ ॥ ततः उक्तहेतोः ॥ १७ ॥ त्वत्साहित्येन नरकोपि स्वर्गस्तद्राहित्येन स्वर्गो नरकइ

कुशकाशशरेषीकायेचकंटकिनोद्भुमाः ॥ तूलाजिनसमस्पर्शमार्गं मम सह त्वया ॥ १२ ॥ महावातसमुद्धृतं यन्मामवकरिष्यति ॥ रजोरमणतन्मन्ये परार्थ्यमिव चंदनम् ॥ १३ ॥ शाद्वलपुयदाशिष्ये वनांतर्वनगोचरा ॥ कुथास्तरणयुक्तेषु किं स्यात् सुखतरं ततः ॥ १४ ॥ पत्रं मूलं फलं यत्तु अल्पं वा यदि वा बहु ॥ दास्यसे स्वयमाहृत्य तन्मम मृतरसोपमम् ॥ १५ ॥ न मातुर्न पितुस्तत्र स्मरिष्यामि न वेश्मनः ॥ आर्तवान्युपभुंजाना पुष्पाणि च फलानि च ॥ १६ ॥ न च तत्र ततः किंचिद्गुणमर्हसि विप्रियम् ॥ मत्कृतेन च तेशोको न भविष्यामि दुर्भरा ॥ १७ ॥ यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना ॥ इति जानन्परां प्रीतिं गच्छ राम मया सह ॥ १८ ॥ अथ मामेवमव्यग्रां वनं नैव नयिष्यसे ॥ विषमद्यैव पास्यामि मावशं द्विपतांगमम् ॥ १९ ॥ पश्चादपि हि दुःखेन मम नैवास्ति जीवितम् ॥ उज्झितायास्त्वयानाथ तदैव मरणं वरम् ॥ २० ॥ इमं हि सहितुं शोकं मुहूर्तमपि नोत्सहे ॥ किंपुनर्दशवर्षाणि त्रीणि चैकं च दुःखिता ॥ २१ ॥ इति सा शोकसंतप्ता विलप्य करुणं बहु ॥ चुक्रोश पतिमायस्ताभृशमालिङ्ग्य सस्वरम् ॥ २२ ॥ सा विद्धा बहुभिर्वाक्यैर्दिग्धैरिव गजांगना ॥ चिरसंनियतं वाप्यमुमोचाग्निमिवारणिः ॥ २३ ॥ तस्याः स्फटिकसंकाशं वारिसंतापसंभवम् ॥ नेत्राभ्यां परिसुखावपंकजाभ्यामिवोदकं ॥ २४ ॥ तत्सितामलचंद्राभं मुखमायतलोचनम् ॥ पर्यशुष्यत वाप्येण जलोद्धृतमिवांबुजम् ॥ २५ ॥

तिममनिश्चयं जानन् ॥ १८ ॥ कैकेयीवन्मथितसिद्धांतमाह अथेति अव्ययां वनवासे दोषानगणयतीम् द्विपतां भरतादीनाम् ॥ १९ ॥ पश्चाच्च द्रुमनोत्तरकालम् अतस्तदैव त्वद्वियोगकाल एव ॥ २० ॥ किमिति विगृह्य कथनेन वनवासकालसंख्याया अतिदुस्तरत्वं ध्वनयति ॥ २१ ॥ आयस्ता आयासं प्राप्ता सस्वरं सशब्दम् ॥ २२ ॥ दिग्धैर्विपलितवाणैः चिरसंनियतं बहुकालं सन्निरुद्धम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ सितापूर्णमासी तत्संबंधी अमलोराद्याद्यनुपरक्तो यश्चंद्रस्तत्सदृशम् जलोद्धृतं जलमुद्धृतं यस्मात् आहिताभ्यादिः ॥ २५ ॥

परिविश्वासयन् उज्जीवयन् ॥ २६ ॥ तवदुःखेन त्वद्वियोगदुःखेन प्राप्तमपीति शेषः स्वयंभोः ब्रह्मणः स्वव्यतिरिक्ततत्त्ववस्त्वंतराभावेन पूर्णबलत्वेन च यथाभयाभावास्तद्वेदममापि सर्वतोभयाभा-
 वः ॥ २७ ॥ सर्वसमयमांतरमभिप्रायमविज्ञायत एव हेतोस्तव वनवासं नरोचयेनांगीकृतवानितः प्रागिति शेषः ॥ २८ ॥ यत्सृष्टासि निश्चितासि मया सार्धं वनवासाय गंतुमिति शेषः यद्वा सृष्टा-
 सि अवतीर्णसि अतस्त्वं मया विहातुं न शक्या आत्मवत आत्मज्ञेन यथाप्रीतिर्दयाहातुमशक्या ॥ २९ ॥ सर्वथात्वांसहनेऽप्यामीत्याह धर्मस्त्विति वानप्रस्थधर्म इत्यर्थः तं पूर्वाचरितधर्मम् त्वंचय-
 थासूर्यसुवर्चलाऽनुवर्तते तथा मामनुवर्तस्व ॥ ३० ॥ मम तु गमनं निश्चितमेवेत्याह न खल्विति अहं वनं गच्छेयमिति न किंतु सर्वथा गच्छेयमेव यतस्तत्पितुर्वचनं मानयति ॥ ३१ ॥ ननु यदितवने-
 तां परिष्वज्य बाहुभ्यां विसंज्ञामिव दुःखिताम् ॥ उवाच वचनं रामः परिविश्वासयंस्तदा ॥ २६ ॥ न देवितव दुःखेन स्वर्गमप्यभिरोचये ॥ न हि मे स्तिभयं
 किंचित्स्वयंभोरिव सर्वतः ॥ २७ ॥ तव सर्वमभिप्रायमविज्ञाय शुभानने ॥ वासं नरोचयेऽरण्ये शक्तिमानपिरक्षणे ॥ २८ ॥ यत्सृष्टासि मया सार्धं वन-
 वासाय मैथिलि ॥ न विहातुं मया शक्या प्रीतिरात्मवता यथा ॥ २९ ॥ धर्मस्तु गजनासोरुसद्भिराचरितः पुरा ॥ तंचाहमनुवर्तिष्ये यथासूर्यसुवर्चला-
 ॥ ३० ॥ न खल्वहं न गच्छेयं वनं जनकनंदिनि ॥ वचनं तन्नयति मां पितुः सत्योपबृंहितम् ॥ ३१ ॥ एष धर्मश्च सुश्रोणिपितुर्मातुश्च वश्यता ॥ आज्ञां चाहं
 व्यतिक्रम्य नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ ३२ ॥ अस्वाधीनं कथं देवं प्रकरैरभिराध्यते ॥ स्वाधीनं समतिक्रम्य मातरं पितरं गुरुम् ॥ ३३ ॥ यत्र त्रयं त्रयो लोकाः
 पवित्रं तत्समं भुवि ॥ नान्यदस्ति शुभापांगे तेनेदमभिराध्यते ॥ ३४ ॥ न सत्यं दानमानौ वा यज्ञो वाप्याप्तदक्षिणः ॥ तथा बलकराः सीते यथा सेवापितु-
 र्मता ॥ ३५ ॥ स्वर्गो धनं वा धान्यं वा विद्याः पुत्राः सुखानि च ॥ गुरुदत्तयनुरोधेन न किंचिदपि दुर्लभम् ॥ ३६ ॥ देवगंधर्वगोलोकान् ब्रह्मलोकान् स्तथापरा-
 न् ॥ प्राप्नुवंति महात्मानो मातापितृपरायणाः ॥ ३७ ॥ समापिता यथाशास्ति सत्यधर्मपथे स्थितः ॥ तथा वर्तितुमिच्छामि सहि धर्मः सनातनः ॥ ३८ ॥
 न्नातदापितृवच उल्लंघ्यापि तिष्ठेत्याह एष धर्म इति एतत्पदार्थः पितुर्मातुश्च वश्यता इष्टानुवर्तिता अतो हंतदाज्ञां व्यतिक्रम्य जीवितुं नोत्सहे इति मयानिश्चितम् ॥ ३२ ॥ अस्वाधीनमप्रत्यक्षत्वात्
 तादृशैव प्रकरैर्भावनामात्रसाध्या राधनप्रकरैः स्वाधीनं प्रत्यक्षदृश्यमानत्वात् ॥ ३३ ॥ यत्र पित्राद्याराधने सति त्रयं धर्मार्थकामरूपं भवति त्रयो लोकाश्चाराधिता भवन्ति अनेन तदाराधनेन लो-
 कत्रयां तर्गतसकलदेवताराधनफलं दर्शितम् अतस्तत्सममन्यत्पवित्रं पुण्यजनकम् यद्वा पविर्महाभयरूपः संसारः पविर्वज्रं महाभयमित्यभिधानात् तस्मात्त्रायते तत्तेन संसारतारकमित्यर्थः अ-
 न्यत्रैलोक्येनास्ति तेन भुवि स्थितैरिदमाराध्यते ॥ ३४ ॥ बलकराः परलोकबलकरास्तद्धितावहा इति यावत् ॥ ३५ ॥ गुरुदत्तिः गुरुचित्तदत्तिः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मामाम् ॥ ३८ ॥

यतो वने वसिष्यामीति दृढनिश्चयेन त्वं मामनुयातुं निश्चिता अतस्त्वां दंडकावनं नेतुं मया अमतिस्तद्विरुद्धायामतिरासीत्सा इदानीं सन्नाविशीर्णा ॥ ३९ ॥ सा त्वंहियतोऽधुनावनाय वनगमनाय दिष्टा
मया अनुज्ञाताऽतो मामनुगच्छस्व सहधर्मचरी भवेत्यनेन वनवाससाध्यस्य स्वधर्मस्य रक्षोवधजस्य त्वया विनाऽसंभव इति सूचितम् ॥ ४० ॥ व्यवसायं भर्तुं सरणनिश्चयं अनुक्रान्ता प्रकर्षेण प्राप्ता
प्रीत्यतिशयात्संवोधनद्वयम् ॥ ४१ ॥ क्रियाः दानादिक्रियाः इदानीं मे वंद्यनिश्चये ॥ ४२ ॥ रत्नानि उत्तमवस्तूनि भोजनमाशंसमानेभ्यो भिक्षुकैर्भ्यो भोजनं देहि ॥ ४३ ॥ क्रीडार्था उपस्कराः स्व
र्णमयपुत्रिकाद्युपकरणानि ॥ ४४ ॥ शयनीयानि मम च चात्स्वस्य अन्यानि यानि च वस्तूनि विशेषः ब्राह्मणानामनंतरं ब्राह्मणदानोत्तरमवशिष्टानि भृत्यवर्गैर्भ्यो देहीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ अनुकूलमिष्टं
मम सन्नामतिः सीतेनेतुं त्वां दंडकावनम् ॥ वसिष्यामीति सा त्वं मामनुयातुं सुनिश्चिता ॥ ३९ ॥ सा हि दिष्टानवद्यां गिवनाय मदिरेक्षणे ॥ अनुगच्छस्व
मां भीरुसहधर्मचरी भव ॥ ४० ॥ सर्वथा सदृशं सीते मम स्वस्य कुलस्य च ॥ व्यवसायमनुक्रान्ता कांते त्वमतिशोभनम् ॥ ४१ ॥ आरभस्व शुभश्रोणि व
नवासक्षमाः क्रियाः ॥ नेदानीं त्वदृते सीते स्वर्गोपिममरोचते ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणेभ्यश्च रत्नानि भिक्षुकैर्भ्यश्च भोजनम् ॥ देहि चाशंसमानेभ्यः संत्वरस्व च मा
चिरम् ॥ ४३ ॥ भूषणानि महार्हाणि वरवस्त्राणि यानि च ॥ रमणीयाश्च ये केचित्पीडार्थाश्चाप्युपस्कराः ॥ ४४ ॥ शयनीयानि यानि मम चान्यानि
यानि च ॥ देहि स्वभृत्यवर्गस्य ब्राह्मणानामनंतरम् ॥ ४५ ॥ अनुकूलं तु सा भर्तुं ज्ञात्वा गमनमात्मनः ॥ क्षिप्रं प्रमुदिता देवी दातुमेव प्रचक्रमे ॥ ४६ ॥
॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ एवं श्रुत्वा स संवा दं लक्ष्मणः पूर्वमागतः ॥ बाष्पपर्या
कुलमुखः शोकं सोढुमशक्नुवन् ॥ १ ॥ स भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य रघुनंदनः ॥ सीतामुवाचा तियशां राघवं च महाव्रतम् ॥ २ ॥ यदि गंतुं रुता बुद्धिर्वनं
वृगगजायुतम् ॥ अहं त्वाऽनुगमिष्यामि वनमग्रे धनुर्धरः ॥ ३ ॥ मया समेतोऽरण्या निरम्याणि विचरिष्यसि ॥ पक्षिभिर्भृगयूथैश्च संघुष्टानि समंततः ॥ ४ ॥

गमनं वनानुगमनम् ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ संवा दं रामसीतयोरिति शो
षः पूर्वमागतः कौसल्या गृहाद्रामसीतासंवादप्रवृत्तेः पूर्वमेवागतः शोकं स्वस्य वनगमनमंगीकरोति न वेति शंकया संभावितरामविरहजम् ॥ १ ॥ भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य प्रणम्येतियावत् अतियशा
मुक्तृकीर्तिमती सीतां च क्षुरादिभिः प्रार्थयन् महाव्रतं वनवासलक्षणमहाव्रतकृतनिश्चयं रामं तु उवाच चत्वर्यं स्वाभिमतप्राप्तौ सीताशरणगमनमेव मद्रमनमंगीकारयत्येवं मुख्यउपाय इति मत्वा त
त्पार्थना ॥ २ ॥ बुद्धिर्युवाभ्यामिति शेषः त्वात्वावनगंतारं अनुगमिष्यामि अनुःसहार्थं गमनकाले चापतएव धनुर्धरोगमिष्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥

四四四

114211

काश्रूयते ॥ १७ ॥ तांश्रुतिपठति इहेति यास्त्रीपितृभिःपितृपितामहमात्रादिभिर्यस्याद्भिःस्वधर्मेणस्वस्वजातीयकन्यादानधर्मेणदत्तासाइहलोकेचतस्यैवप्रेत्यभावेपितस्यैवभवतीति ॥ १८ ॥
एवंश्रुतिन्यायतो नित्यसंबन्धेसतीत्यर्थः अस्मान्नगरात् स्वकांस्वीयाम् सुदत्तामित्यस्यविवरणं पतिव्रतामिति ॥ १९ ॥ सुखदुःखयोःसमाम् अस्यैवविवरणं समानसुखदुःखिनीम् नेतुम् वनमि
तिशेषः ॥ २० ॥ नचेच्छसि नैवेच्छसीत्यर्थः ॥ २१ ॥ अननुमतोहेतुर्विजनत्वंश्वश्रूभृतिरक्षकजनरहितत्वम् ॥ २२ ॥ एवमुक्ता अननुमतिबोधकवाक्यमुक्ता स्नापयन्तीवेत्युक्त्यातस्याअ
पिवास्तवदुःखाभावोऽप्यनितः रामवाक्यस्यनाट्यनयाज्ञानात् ॥ २३ ॥ सांत्वयन् सांत्ववाक्यान्युवाचेत्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिजामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि
काव्येअध्याकदिएकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

गुरुजनाज्ञया इयंसीतामममुनाच्छायेवानुगतसदेतिसूचितपित्राद्याज्ञया उक्तरीत्यात्वत्पित्राद्याज्ञया त्वद्वियोगेनहेतुना ॥ ५ ॥ आद्योपिलोकोक्तौ ॥ ६ ॥ एवंविधंपतिहीनायाजीवनमशक्य
मित्येवंहंपत्न्यादाशितंभरतानुकूलतयात्रवासस्थित्युपदेशेनातोहंत्वयासहयास्यामि त्वदुपदिष्टभरतानुकूल्येनस्थातुमशक्यत्वादितिभावः केचित्तु एवंविधंवनवासदुःखंकामंत्वयाममदर्शितं
यद्यपितथापितादृशवनेपतिहीनाप्रबलभर्तृहीनानजीवितुंशक्यतिननुमादृशीप्रबलभर्तृकेतिअहंवनंयास्याम्येवेतिभावइत्याहुः ॥ ७ ॥ अथापिवनस्यसदोषत्वेपि वनेत्वयावस्तव्यंकिलेतिब्रा
ह्मणानांसत्यंवचनंपूर्वपितृगृहेनिवसंत्यामयाश्रुतमतोऽवश्यंभावित्वान्ममवनवासस्यनदोषगणनेतिभावः ॥ ८ ॥ तदेवपुनर्दृढयति लक्षणिभ्यइति सामुद्रिकलक्षणविद्वः वचनंवनवाससंपादक
लक्षणसत्ताविषयकंवचनम् नित्यमेवइतःप्रागपि ॥ ९ ॥ सवनवासस्यादेशोब्राह्मणोक्तोमयाप्राप्तव्यःकिलभाविनोन्यथाभावाभावात् तस्मात्त्वयासहयास्यामि इदमन्यथान कथमप्यन्य
त्वयाचसहगंतव्यंमयागुरुजनाज्ञया ॥ त्वद्वियोगेनमेरामत्यक्तव्यमिहजीवितम् ॥ ५ ॥ नहिमांत्वत्समीपस्थामपिशक्रोपिराधव ॥ सुराणामीश्वरः
शक्तःप्रधर्षयितुमोजसा ॥ ६ ॥ पतिहीनानुयानारीनसाशक्यतिजीवितुम् ॥ काममेवंविधंरामत्वयाममनिदर्शितम् ॥ ७ ॥ अथापिचमहाप्राज्ञब्रा
ह्मणानांमयाश्रुतम् ॥ पुरापितृगृहेसत्यंवस्तव्यंकिलमेवने ॥ ८ ॥ लक्षणिभ्योद्विजातिभ्यःश्रुत्वाहंवचनंगृहे ॥ वनवासकृतोत्साहानित्यमेवमहाबल
॥ ९ ॥ आदेशोवनवासस्यप्राप्तव्यःसमयाकिल ॥ सात्वयासहभर्त्राहंयास्यामिप्रियनान्यथा ॥ १० ॥ कृतादेशाभविष्यामिगमिष्यामित्वयासह ॥
कालश्चायंसमुत्पन्नःसत्यवान्भवतुद्विजः ॥ ११ ॥ वनवासेहिजानामिदुःखानिवद्बुधाकिल ॥ प्राप्यंतेनियतंवीरपुरुषैरकृतात्मभिः ॥ १२ ॥ कन्यया
चपितुर्गृहेवनवासःश्रुतोमया ॥ भिक्षिण्याःशमवत्तायामममातुरिहाग्रतः ॥ १३ ॥

यानजविष्यतीत्यर्थः अत्राज्ञापयिदेशशब्देनब्राह्मणोक्तिस्त्वदाज्ञैवतवसर्वीर्यामित्वादितिसूचितम् किंचावतारकरणसमकालिकोयंतवादेशोद्यतनरात्रिशेषकालिकश्चादेशइतिध्वनितम्
॥ १० ॥ तदेवाह कृतेति कृतादेशाअनुष्ठिताज्ञा अन्यथाप्रतिज्ञाताचरणाभावेदोषाभावोममापितवेवस्यादितिभावः अतस्त्वयासहगमिष्यामि समुत्पन्नःसंप्राप्तः पूर्वकल्पितवनवासस्येतिशेषः
द्विजइतिजात्यभिप्रायेण अत्रद्विजपदेनरावणोपि तेनयच्छ्लेत्तद्वीपेतेनोक्तलक्ष्मीनिमित्तंत्वत्तोमेवधोस्त्वितितत्सत्यंभवत्वित्यपिगूढंसूचितम् ॥ ११ ॥ इतितात्त्विकमर्थमुक्त्वापुनर्लोकानुसारेणा
ह वनेत्यादि हिरैवार्थे किलेतिनिश्चये वनवासेबुद्ध्यादुःखानिसंतीतिनिश्चितंजानाम्येवतथापितान्यकृतात्मभिरजितेन्द्रियैःपुरुषैःस्त्रीसाहित्यवशात्प्राप्यंते अत्रपुरुषप्रकरणाभावेपितदुक्तिस्त्वया
पिसावुद्विर्वनवासदुःखंदृष्ट्वाननिवर्तनीयेतिध्वनयितुम् ॥ १२ ॥ ननुलक्षणज्ञानांभ्रमोभवेत्तत्राह कन्ययाचेति भिक्षिण्याःशमवत्तायाःशमवदाचारायास्तापस्याः तपोयुक्तत्वेनतस्याभ्रमोन
संभवतीतिभावः अत्रत्यमिहेत्युत्तरश्लोकान्वयि ॥ १३ ॥

बहुरूपाःसरीसृपाःसंतितेचमार्गमध्येदर्पाच्चरन्ति ॥ १९ ॥ निलयनवासस्थानं नदीवत्कुटिलगतयः ॥ २० ॥ अबलेइत्यनेनतन्निवारणासामर्थ्यं ध्वनितम् ॥ २१ ॥ व्याकुलशाखाग्रत्वयथा
योगंद्रुमेषुकुशकाशयोश्चबोध्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ भेतव्येभेतव्यविषये ॥ २४ ॥ अलंगत्वा नगंतव्यमित्यर्थः विमृशन्दोषान्विचारयन् तान्दोषानिहस्थोपिपश्यामीवातोबहुदोषकरंवनमि
तिब्रवीमीतिशेषः ॥ २५ ॥ रामेणयदावनेनेतुंमतिर्नरुतावभूवतदासीतातस्यवचनंचकारनांगीचकारततोहेतोरिदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मी

सरीसृपाश्चबहवोबहुरूपाश्चभामिनि ॥ चरन्तिपथितेदर्पात्ततोदुःखतरंवनम् ॥ १९ ॥ नदीनिलयनाःसर्पानदीकुटिलगामिनः ॥ तिष्ठन्त्यावृत्त्यपंथान
मतोदुःखतरंवनम् ॥ २० ॥ पतंगावृश्चिकाःकीटादंशाश्चमशकैःसह ॥ बाधन्तेनित्यमबलेसर्वदुःखमतोवनम् ॥ २१ ॥ द्रुमाःकंटकिनश्चैवकुशाःका
शाश्चभामिनि ॥ वनेव्याकुलशाखाग्रास्तेनदुःखमतोवनम् ॥ २२ ॥ कायक्लेशाश्चबहवोभयानिविविधानिच ॥ अरण्यवासेवसतोदुःखमेवसदा
वनम् ॥ २३ ॥ क्रोधलोभौविमोक्तव्यौकर्तव्यातपसेमतिः ॥ नभेतव्यंचभेतव्येदुःखंनित्यमतोवनम् ॥ २४ ॥ तदलंतेवनंगत्वाक्षेमंनहिवनंतव ॥ वि
मृशन्ननिवपश्यामिवदुदोषकरंवनम् ॥ २५ ॥ वनंतुनेतुंनरुतामतिर्यदावभूवरामेणतदामहात्मना ॥ नतस्यसीतावचनंचकारतंतोब्रवीद्राममिदं
मुदुःखिता ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतत्तुवचनंश्रुत्वा
सीतारामस्यदुःखिता ॥ प्रसक्ताश्रुमुखीमंदमिदंवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ येत्वयाकीर्तितादोषावनेवस्तव्यतांप्रति ॥ गुणानित्येवतान्विद्धितवस्नेहपुरस्कृ
ता ॥ २ ॥ मृगाःसिंहागजाश्चैवशार्दूलाःशरभास्तथा ॥ चमराःसृमराश्चैवयेचान्येवनचारिणः ॥ ३ ॥ अदृष्टपूर्वरूपत्वात्सर्वेतेतवराघव ॥ रूपंदृष्ट्वाऽ
पसर्पयुस्तवसर्वेहिविभ्यति ॥ ४ ॥

कीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेअष्टाविंशःसर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतदिति ॥ १ ॥ वनेवस्तव्यतांवासंप्रतित्वयायेदोषाःकीर्तितास्तान्मांप्रतिगुणानेवविद्धियतोहंतवस्नेहेनपुर
स्कृतात्वन्निष्ठस्नेहविषया अनेनत्वस्नेहविषयस्यदोषपदार्थानकोपीतिभावः यद्वा यतस्त्वद्विषयकस्नेहेनाग्रगाइत्यर्थः ॥ २ ॥ तदेवाह मृगाइत्यादि ॥ ३ ॥ अदृष्टपूर्वतावकंरूपंयेपांतत्वात्
रूपंदृष्ट्वेति स्थानेदृष्टीकेशतवप्रकीर्त्येतिन्यायाद्येषामन्यकर्तृकत्वस्मरणेनभयतेपांसाक्षाच्चदर्शनेभयमित्यर्थसिद्धमितिध्वनितं तवसर्वेहिविभ्यति अनेनयद्रीषोदेतिसूर्यइत्यर्थोध्वनितः ॥ ४ ॥

हिनवुद्ध्यापनदभिधीयतेननुत्तरणादिप्रयासोपाधिनेत्यर्थः सदासर्वकालं सुखं वनेनास्ति सुखं सुखदं न भवति किं नु दुःखं दुःखदमेवेत्येव जानामि निश्चिनोमि ॥ ६ ॥ गिरिनिर्झरागिरिनद्यस्तन्निन
दैः संभूताः प्रभूताः गिरिनिर्झरवासिनां सिंहानां निनदाः श्रोतुं दुःखा अतो वनं दुःखं दुःखजनकम् ॥ ७ ॥ विस्त्रब्धाः निःशंकाः दृष्ट्वा मनुष्यं दृष्ट्वा समभिवर्तते हंतुं संमुखमायांति ॥ ८ ॥ सप्ताहकत्वं पंक
वत्त्वं च दुस्तरत्वे हेतुः नित्यं गजैरित्यस्य युक्तमिति शेषः ॥ ९ ॥ रुकवाकुर्वनकुक्कुटः सरठ इत्यन्ये निरपाः निर्गतोदकाः ऋकूरित्यसमासांतः ॥ १० ॥ स्वयं भग्रा सुखयं रतितशीर्णपर्णमयशय्यास्त्रि

हितवुद्ध्याखलुवचोमयैतदभिधीयते ॥ सदा सुखं न जानामि दुःखमेव सदा वनम् ॥ ६ ॥ गिरिनिर्झरसंभूता गिरिनिर्झरवासिनाम् ॥ सिंहानां निनदा
दुःखाः श्रोतुं दुःखमतो वनम् ॥ ७ ॥ कीडमानाश्च विस्त्रब्धामत्ताः शून्ये तथा मृगाः ॥ दृष्ट्वा समभिवर्तते सीते दुःखमतो वनम् ॥ ८ ॥ सग्रहाः सरितश्चैव पं
कवत्यस्तु दुस्तराः ॥ मत्तैरपि गजैर्नित्यमतो दुःखतरं वनम् ॥ ९ ॥ लताकंटकसंकीर्णाः रुकवाकूपनादिताः ॥ निरपाश्च सुदुःखाश्च मार्गादुःखमतो वन
म् ॥ १० ॥ सुप्यते पर्णशय्या सुखयं भग्रा सुभूतले ॥ रात्रिपुश्रमखिन्नेन तस्मादुःखमतो वनम् ॥ ११ ॥ अहोरात्रं च संतोषः कर्तव्यो नियतात्मना ॥ फ
लैर्दक्षावपतिनैः सीते दुःखमतो वनम् ॥ १२ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो यथा प्राणेन मैथिलि ॥ जटाभारश्च कर्तव्यो वल्कलां चरधारणम् ॥ १३ ॥ देवतानां
पितृणां च कर्तव्यं विधिपूर्वकम् ॥ प्राप्तानामतिथीनां च नित्यशः प्रतिपूजनम् ॥ १४ ॥ कार्यस्त्रिभिषेकश्च काले काले च नित्यशः ॥ चरतां नियमेनैव त
स्मादुःखतरं वनम् ॥ १५ ॥ उपहारश्च कर्तव्यः कुसुमैः स्वयमाहृतैः ॥ आर्पणविधिना वेद्यां सीते दुःखमतो वनम् ॥ १६ ॥ यथालब्धेन कर्तव्यः संतोषस्तेन
मैथिलि ॥ यथाहारैर्वनचरैः सीते दुःखमतो वनम् ॥ १७ ॥ अतीव वातस्तिमिरं बुभुक्षा चास्ति नित्यशः ॥ भयानि च महान्त्यत्र अतो दुःखतरं वनम् ॥ १८ ॥

नित्यावत् श्रमखिन्नेन दिवा फलाद्यानयनश्रमखिन्नेन सुप्यते वनवासिना जनेनेति शेषः तेन तवापि श्रमस्तदेव शयनं चेति सममेवेति ध्वनितम् ॥ ११ ॥ दक्षावपतिनैः दक्षेभ्यः स्वयमेव पतिनैः अहो
रात्रं प्रातः सायम् ॥ १२ ॥ यथा प्राणेन यथा बलानुसारेण केशसंस्काराभावाज्जटाभारकरणम् ॥ १३ ॥ प्रतिपूजनं कार्यं तेन तदर्थं सामग्रीसंपादनकेशो ध्वनितः ॥ १४ ॥ काले काले प्रातः का
लादौ नियमेनैव चरतां कालक्षेपं कुर्वतां चिरेभिषेकः कार्यः त्रिषवणस्नानं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ १५ ॥ उपहारः पूजा आर्पणविधिरुच्छादितः वेद्यामित्यनेन तत्करणदुःखं ध्वनितम् ॥ १६ ॥ तेन व
न्यपदार्थेन यथाहारैः यथालब्धाहारैः ॥ १७ ॥ तिमिरं रात्रिष्विति शेषः ॥ १८ ॥

अहंतेनानुवक्तव्योविशेषेणकदाचनेतिप्राचीनःपाठःकतकेनदर्शितः अहमस्मत्स्वरूपतेत्वयाविशेषेणविशिष्यकदाचनकदापिनानुवक्तव्यः सखीभिर्वातिप्रसंगइतिशेषः भरतस्याधतइत्यनुकर्षः तत्रहेतुरनुकूलतयेति मत्स्वरूपवर्णनंचतस्यप्रतिकूलमितिभावः नापित्वेनभर्तव्याविशेषेणकदाचनेतिआधुनिकपाठस्तुनतथाचमत्कारी विशेषेणनभर्तव्याकितुबंधुसाधारण्येनेत्यर्थःनुकूलतयेत्युत्तरार्धस्यतथोपयोगाभावात् ॥ २६ ॥ तदनुकूलाचरणंकिमर्थमनआह तस्मादिति नृपतिनादशरथेन सत्वयाविशेषतःप्रसाद्यः चोहेतौ यतो नृपतिः ॥ २७ ॥ २८ ॥

अहंतेनानुवक्तव्योविशेषेणकदाचन ॥ अनुकूलतयाशक्यंसमीपेतस्यवर्तितुम् ॥ २६ ॥ तस्मैदत्तंनृपतिनायौवराज्यंसनातनम् ॥ सप्रसाद्यस्त्वयासीतेनृपतिश्चविशेषतः ॥ २७ ॥ अहंचापिप्रतिज्ञांतांगुरोःसमनुपालयन् ॥ वनमधैवयास्यामिस्थिरीभवमनस्विनि ॥ २८ ॥ यातेचमयिकल्याणि वनंमुनिनिषेवितम् ॥ व्रतोपवासपरयाभवितव्यंत्वयानघे ॥ २९ ॥ कल्यमुत्थायदेवानांरुत्वापूजांयथाविधि ॥ वंदितव्योदशरथःपिताममजनेश्वरः ॥ ३० ॥ माताचममकौसल्यावृद्धासंतापकर्षिता ॥ धर्ममेवाग्रतःरुत्वात्वत्तःसंमानमर्हति ॥ ३१ ॥ वंदितव्याश्चतेनित्यंयाःशेषामममातरः ॥ स्नेहप्रणयसंभोगैःसमाहिमममातरः ॥ ३२ ॥ भ्रातृपुत्रसमौचापिद्रष्टव्यौचविशेषतः ॥ त्वयाभरतशत्रुघ्नौप्राणैःप्रियतरौमम ॥ ३३ ॥ विप्रियंचनकर्तव्यं भरतस्यकदाचन ॥ सहिराजाचवैदेहिदेशस्यचकुलस्यच ॥ ३४ ॥ आराधिताहिशीलेनप्रयत्नैश्चोपसेविताः ॥ राजानःसंप्रसीदंतिप्रकुप्यंतिविपर्यये ॥ ३५ ॥ औरस्यानपिपुत्राह्नित्यजंत्यहितकारिणः ॥ समर्थान्संप्रगृह्णंतिजनानपिनराधिपाः ॥ ३६ ॥ सात्वंवसेहकल्याणिराज्ञःसमनुवर्तिनी ॥ भरतस्यरताधर्मसत्यव्रतपरायणा ॥ ३७ ॥

यातेगते ॥ २९ ॥ कल्यंउषसि ॥ ३० ॥ त्वयिगतेत्वन्मातुर्नमस्कारेणाकिफलं सतिनृत्वत्यातिकूल्याकरणेतत्फलमितिचेत्तत्राह धर्ममेवाग्रतःरुत्वाधर्मएवतत्फलंमुख्यंबुद्धौरुत्वातत्संमानः कार्यइतिभावः ॥ ३१ ॥ स्नेहेनमातृत्वप्रयुक्तेनप्रणयेन प्रकृष्टःस्नेहःप्रणयः संभोगःसेवाअन्नपानादिविशेषप्रदानम् ॥ ३२ ॥ भ्रात्रापुत्रेणचसमौ प्राणैःप्राणेभ्यःप्रियतरौ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ विपर्ययेशीलादिविपर्यये ॥ ३५ ॥ जनान्मारुतान् संबंधलेशहीनानितियावत् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

यथाकस्यचिन्मद्वचसोव्यलीकंव्यलीकत्वं अचनत्वं न कुरुषेत्तथेदमपिमेवचः कार्यं अनुष्ठेयमित्यर्थः वचसोवृत्तत्वं करणं चाननुष्ठाने भवति ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये
रामायणतिलके वा० आ० अ० षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमेव गृह्णन्ते नित्यं कृतमपि वनवास एव धर्मो न्यायप्रप्त इति सीताह एवमित्यादि प्रणयात्मेहादेव संक्रुद्धा कथं
मम पृथक् स्थितिमादिशतीत्यमर्षवती ॥ १ ॥ स एवामर्षो दर्शयते किमिति लघुतया मयि क्षुद्रत्वालं वनेन इदं किं भाषसे किंच हेनरवरोत्तम त्वया यदुक्तं तच्छ्रुत्वा मेमम अपहास्यं अतिशयितो हासो
जायते ॥ २ ॥ यत्त्वये रितं तत्वीराणां अनर्हमयशस्यं चातो न श्रोतव्यं श्रोतुमयोग्यम् ॥ ३ ॥ कुत एव तत्राह आर्यपुत्रेत्यादि पित्रादयः स्वानि पुण्यानि स्वस्य कर्मफलानि भुञ्जानाः स्वस्वभाग्यं

अहं गमिष्यामि महावनं प्रिये त्वया हि वस्तव्यमिहैव भामिति ॥ यथा व्यलीकं कुरुषेत्तथा त्वया कार्यमिदं वचो मम ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा० आ० अ० षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्ता तु वैदेही प्रियार्हा प्रियवादिनी ॥ प्रणयादेव संक्रुद्धा भर्तारमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥
किमिदं भाषसे राम वाक्यं लघुतया ध्रुवम् ॥ त्वया यदपहास्यं मे श्रुत्वा नरवरोत्तम ॥ २ ॥ वीराणां राजपुत्राणां शस्त्रास्त्रविदुषां नृप ॥ अनर्हमयशस्यं च
न श्रोतव्यं त्वये रितम् ॥ ३ ॥ आर्यपुत्रपितामाताभ्रातापुत्रस्तथा स्नुषा ॥ स्वानि पुण्यानि भुञ्जानाः स्वस्वभाग्यमुपासते ॥ ४ ॥ भर्तुर्भाग्यं तु नार्येका प्रा
प्नोति पुरुषर्षभ ॥ अतश्चैवाहमादिष्टा वने वस्तव्यमित्यपि ॥ ५ ॥ नपितानात्मजो वात्मानमातानसखीजनः ॥ इह प्रेत्य च नारीणां पतिरेको गतिः सदा
॥ ६ ॥ यदि त्वं प्रस्थितो दुर्गवनमयैव राघव ॥ अग्रतस्ते गमिष्यामि मृद्वंती कुशकंठकान् ॥ ७ ॥ ईर्ष्या रोषं वहिष्कृत्य भुक्तशेषमिवोदकम् ॥ नयमां वी
रविस्वब्धः पापं मयि न विद्यते ॥ ८ ॥

स्वानुष्ठितं कर्मैवोपासते उपजीवन्ति न पुत्राद्यनुष्ठितं तत्र तेषां सहाधिकाराभावात् ॥ ४ ॥ एकानारी तु भर्त्रा सहाधिकारात् भर्तुर्भाग्यं भर्त्रनुष्ठितं कर्मफलं प्राप्नोति अतस्तव वनवासादेशेनैव त्वत्पितृ
भ्यां सर्वकर्मणि सहाधिकारादहमपि वने वस्तव्यमित्यादिष्टैव तथैव ममापि गुरुत्वात्स आदेशो नुल्लंघ्य एवेति भावः ॥ ५ ॥ यदेवमतो न पित्रादिरहलोके प्रेत्य परलोके च नारीणां गतिः किंतु एकः पतिरे
व सदा गतिः ॥ ६ ॥ अतो यदि त्वमिति मृद्वंती कुशेत्यनेन पद्मामेव गमिष्यामीति न च ते दुःखं दास्यामीति च ध्वनितम् ॥ ७ ॥ स्त्रियावनगमनसाहसं कथमित्यक्षांतिरीर्ष्यातां स्ववाक्योऽल्लंघनेन रोषं च
वहिष्कृत्य त्यक्त्वा विस्रब्धो निःशंको मानय तत्र हेतुगर्भं विशेषणं वारेति स्ववीरत्वस्य लोके ख्यापनाय अन्यथा कुतस्तत्ख्यातिरिति ध्वनिरत्र त्यागप्रयोजकं पापं च मयि न विद्यते ननु भुक्तभोग्या
त्वया वने किं प्रयोजनमत आह भुक्तशेषमुदकमिव यथा दुष्प्रापनीयकां तारयायिना पीतशेषकं मंडलुनिष्ठमुदकमवश्यं नेयमेव तथाहमपि त्वयानेयैव तरुत्वादिति गूढहासोक्तिः ॥ ८ ॥

अतोपिमेवनगमनमेवोचितमित्याह प्रासादाये स्थितापेक्षयेतिशेषः विमानैर्वावैहायसगतेनवाआकाशगमनेनउपलक्षिताणिमाद्यष्टसिद्धापेक्षयेतिशेषः सर्वावस्थागताभर्तुः अपीतिशेषः विष्णोरक्तिकावस्थासर्वावस्थेतिगीयतइत्यभिधानात् तांगतस्यातएवआईषद्र्तुः भर्तुरित्यंतमेकंपदं अथवापृथक्पदे श्रुत्युक्तधर्मानुष्ठानरूपांतांगतापीतियोजना सकलभर्तृधर्मरहितस्यापिपत्युःपादच्छायापादसेवनमेवेतरधर्मपेक्षयास्त्रियाविशिष्यतेअधिकंभवति श्रुतिस्मृत्योःसर्वपरित्यागेनभर्तृसेवायाएवस्त्रीणांनित्यत्वबोधनादितिभावः॥ ९॥मद्रूपदेशोप्येवमेवेत्याह अनुशिष्टेत्यादि विविधाश्रयनानाविधावस्थभर्तृनित्याश्रयमनुशिष्टास्मि अतोभर्तरिमयायथोपदिष्टंवर्तितव्यं तथासंप्रतिनोक्तव्यास्मिनोपदेष्टव्यास्मि ॥ १० ॥ यदेवमतोहमितिगमिष्यामि त्वद्र

प्रासादाग्रेविमानैर्वावैहायसगतेनवा ॥ सर्वावस्थागताभर्तुःपादच्छायाविशिष्यते॥ ९॥अनुशिष्टास्मिमात्राचपित्राचविविधाश्रयम् ॥ नास्मिसंप्रतिवक्तव्यावर्तितव्यंयथामया ॥ १० ॥ अहंदुर्गमिष्यामिवनंपुरुषवर्जितम् ॥ नानामृगगणाकीर्णशार्दूलगणसेवितम् ॥ ११ ॥ सुखंवनेनिवस्यामियथैवभवनेपितुः ॥ अचिंतयंतीत्रीन्लोकांश्चितयंतीपतिव्रतम् ॥ १२ ॥ शुश्रूषमाणातेनित्यंनियताब्रह्मचारिणी ॥ सहरंस्पेत्ययावीरवनेषुमधुगंधिषु ॥ १३ ॥ त्वंहिकर्तुंवनेशक्तोरामसंपरिपालनम् ॥ अन्यस्यापिजनस्येहकिंपुनर्मममानद ॥ १४ ॥ साहंत्वयागमिष्यामिवनमद्यनसंशयः ॥ नाहंशक्यामहाभागनिवर्तयितुमुद्यता ॥ १५ ॥ फलमूलाशनानित्यंभविष्यामिनसंशयः ॥ नतेदुःखंकरिष्यामिनिवसंतीत्वयासदा ॥ १६ ॥ अग्रतस्तेगमिष्यामिभोक्ष्येभुक्तवतित्वयि ॥ इच्छामिपरतःशैलान्यत्वलानिसरांसिच ॥ १७ ॥ द्रष्टुंसर्वत्रनिर्भीतात्वयानाथेनधीमता ॥ हंसकारंडवाकीर्णाःपद्मिनीःसाधुपुष्पिताः ॥ १८ ॥ इच्छेयंसुखिनीद्रष्टुंत्वयावीरेणसंगता ॥ अभिषेकंकरिष्यामितासुनित्यमनुव्रता ॥ १९ ॥

मनमन्वितिशेषः ॥ ११ ॥ त्रीन्लोकानचिंतयंतीत्रैलोक्यैश्वर्यमप्यगणयंती पतिव्रतंप्रत्यासहवासरूपंव्रतं चिंतयंतीअपेक्षमाणा ॥ १२ ॥ ब्रह्मचारिणीतपश्चरणशीला नियतात्वदुपदिष्टनियमयुक्ता मधुगंधिषुमकरंदसुरभिषु ॥ १३ ॥ अन्यस्यापिजनस्यजीवसमूहस्य ॥ १४ ॥ ननिवर्तयितुंशक्या न्यायप्राप्तानुगमनत्वात् त्वच्छक्तिरूपत्वादितिगूढोभिप्रायः उद्यता वनंगंतुमितिशेषः ॥ १५ ॥ दुःखंनकरिष्यामि विशिष्टान्नपानादीच्छयेतिशेषः त्वयासहशक्तिरूपत्वात्सदावसंतीदुःखमयकार्यापियथापूर्वनकदापिदुःखंकृतवतीएवमप्येपिनकरिष्यामीतिभावः ॥ १६ ॥ सरांसिचेत्यस्यद्रष्टुमित्यनेनान्वयः ॥ १७ ॥ कारंडवाःजलकुक्कुटाः ॥ १८ ॥ अभिषेकंकरिष्यामि तासु पद्मिनीपुङ्खितिशेषः ॥ १९ ॥

वर्षसहस्राणिशतंवात्वयासहवसंतीतेषांव्यतिक्रमंवनवासदुःखंवेत्स्यामिर्कितुक्षणमिवतावंतंकालंनेष्यामीतिभावः ॥ २० ॥ स्वर्गोपिनमेमतः त्वयाविनेतिशेषः तदेवविष्टोति स्वर्गेपिचेति ॥ २१ ॥ मृगैरायुतंमृगैरासंतायुतंयुक्तं वानरवारणैश्चयुक्तमितिशेषः संमतावेतिशेषः त्वदाज्ञावर्तिनीतिथावत् ॥ २२ ॥ त्वयावियुक्तामित्यादि त्वद्वियोगेमरणविषयनिश्चितमिति याचनामामिकावनानुगमनयाचनांसाधुकुरुष्वचरितार्थासंपादय मयाक्रियमाणादतोनुगमनात्तेगुरुताभारोभविष्यति ॥ २३ ॥ तथान्याययुक्तंननिनीषतिस्मननेतुमैच्छत् अतएवास्यानिवर्तने

सहत्वयाविशालाक्षरंस्येपरमनंदिनी ॥ एवंवर्षसहस्राणिशतंवापित्वयासह ॥ २० ॥ व्यतिक्रमंवेत्स्यामिस्वर्गोपिहिनमेमतः ॥ स्वर्गेपिचविनावा
सोभवितायदिराघव ॥ त्वयाविनानरव्याघ्रनाहंतदपिरोचये ॥ २१ ॥ अहंगमिष्यामिवनंसुदुर्गमंमृगायुतंवानरवारणैश्च ॥ वनेनिवत्स्यामियथापि
तुर्गहेतवैवपादावुपगृह्यसंमता ॥ २२ ॥ अनन्यभावामनुरक्तचेतसंत्वयावियुक्तांमरणायनिश्चिताम् ॥ नयस्वमांसाधुकुरुष्वयाचनांनातोमयाते
गुरुताभविष्यति ॥ २३ ॥ तथाब्रुवाणामपिधर्मवत्सलांनचस्मसीतांनृवरोनिनीषति ॥ उवाचचैनांबहुसन्निवर्तनेवनेनिवासस्यचदुःखितांप्रति
॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स एवंब्रुवतींसीतांधर्मज्ञांधर्मवत्सलः ॥
ननेतुंकुरुतेबुद्धिवनेदुःखानिचिंतयन् ॥ १ ॥ सांत्वयित्वाततस्तांतुवाष्पदूषितलोचनाम् ॥ निवर्तनार्थेधर्मात्मावाक्यमेतदुवाचह ॥ २ ॥ सीतेमहाकु
लीनासिधर्मेचनिरतासदा ॥ इहाचरस्वधर्मेत्वंयथामेमनसःसुखम् ॥ ३ ॥ सीतेयथात्वांवक्ष्यामितथाकार्यंत्वयाऽबले ॥ वनेदोषाहिवहवोवसत
स्तान्निबोधमे ॥ ४ ॥ सीतेविमुच्यतामेपावनवासकृतामतिः ॥ बहुदोषंहिकांतारंवनमित्यभिधीयते ॥ ५ ॥

निवर्तनरूपप्रयोजननिमित्तंवनवासस्यदुःखतांदुःखजनकतांप्रति सत्संभवत् बहुहेतुजातमुवाचेत्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अ
योध्याकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स इति ननेतुंकुरुतेबुद्धिननेतुंकुरुतेइव ॥ १ ॥ २ ॥ महाकुलीनेत्याद्युक्तिः स्ववाक्यांगीकारप्रयोजना इहैवस्थित्वायथामेममन
सःसुखंभवतितथामदागमनमुद्दिश्यस्वधर्मेचरधर्ममेवाचर ॥ ३ ॥ हियतोवनेवहवोदोषाः क्लेशाअतोमदुक्तंकार्यमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ कांतारंगहनत्वादुष्वेशंवनंबहुदोषमित्यभिधीयतइतियो
जना सीतेइतिकलत्रनामग्रहणमपिदुःखाकुलचित्तत्वनाटनेननदोषाय ॥ ५ ॥

सर्वसंपत्तयःवनवासपेक्षिताःफलमूलादिरूपाः संत्वितिशेषः पार्थिवेभ्यःपृथिवीभवसत्त्वेभ्यः ॥ २२ ॥ देवेभ्यःयेचतेपरिपंथिनस्तेभ्यश्चस्वस्यस्तुइतियोजना ॥ २३ ॥ ऋषिमुखाद्युतानिर्ग-
तास्त्वयागृहीताश्चेतिशेषः ॥ २४ ॥ भूतकर्तृब्रह्मा जगत्कारणं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपसंपादयामास होमायेतिशेषः अनामयमारोग्यमुद्दिश्येतिशेषः ॥ २९ ॥ वाक्शं

सर्वसंपत्तयोरामस्वस्तिमागच्छपुत्रक ॥ स्वस्तिनेऽस्त्वांतरिक्षेभ्यःपार्थिवेभ्यःपुनःपुनः ॥ २२ ॥ सर्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योयेचतेपरिपंथिनः ॥ शुक्रःसोम-
श्चसूर्यश्चधनदोधयमस्तथा ॥ २३ ॥ पांतुत्वामर्चितारामदंडकारण्यवासिनम् ॥ अग्निर्वायुस्तथाधूमोमंत्राश्चर्षिमुखच्युताः ॥ २४ ॥ उपस्पर्शनका-
लेनुपांतुत्वारघुनंदन ॥ सर्वलोकप्रभुर्ब्रह्माभूतकर्तृतथर्पयः ॥ २५ ॥ येचशेषाःसुरास्तेतुरक्षंतुवनवासिनम् ॥ इतिमाल्यैःसुरगणान्गंधैश्चापियशस्वि-
नी ॥ २६ ॥ स्तुतिभिश्चानुरूपाभिरानर्चायतलोचना ॥ ज्वलनंसमुपादायब्राह्मणेनमहात्मना ॥ २७ ॥ हावयामासविधिनाराममंगलकारणात् ॥
घृतंश्वेतानिमाल्यानिसमिधश्चैवसर्पपान् ॥ २८ ॥ उपसंपादयासकौसल्यापरमांगना ॥ उपाध्यायःसविधिनाहुत्वाशांतिमनामयम् ॥ २९ ॥
हुतहव्यावशेषेणवाह्यंबलिमकल्पयत् ॥ मधुदध्यक्षतपृतैःस्वस्तिवाच्यंद्विजांस्ततः ॥ ३० ॥ वाचयामासरामस्यवनेस्वस्ययनक्रियाम् ॥ ततस्तस्मै
द्विजेंद्रायराममातायशस्विनी ॥ ३१ ॥ दक्षिणांप्रददौकाम्यांराघवंचेदमब्रवीत् ॥ यन्मंगलंसहस्राक्षेसर्वदेवनमस्कृते ॥ ३२ ॥ वृत्रनाशेसमभवत्तत्ते
भवतुमंगलम् ॥ यन्मंगलंमुपर्णस्यविनताऽकल्पयत्पुरा ॥ ३३ ॥ अमृतंप्रार्थयानस्यतत्तेभवतुमंगलम् ॥ अमृतोत्पादनेदैत्यान्घ्नतोवज्रधरस्ययत्
॥ ३४ ॥ अदितिर्मंगलंप्रादात्तत्तेभवतुमंगलम् ॥ त्रिविक्रमान्प्रक्रमतोविष्णोरतुलतेजसः ॥ ३५ ॥ यदासीन्मंगलंरामतत्तेभवतुमंगलम् ॥ ऋषयः
सागराद्वीपावेदालोकादिशश्रुताः ॥ ३६ ॥ मंगलानिमहाबाहोदिशंतुशुभमंगलम् ॥ इतिपुत्रस्यशेषाश्चकृत्वाशिरसिभामिनी ॥ ३७ ॥

बलिहोमस्थानाद्वहिर्भूतलोकपालादिवलिम् स्वस्तिवाच्यंस्वस्तिवाचनमुद्दिश्यमध्वादिभिरुपलक्षितान्द्विजान्कृत्वा ॥ ३० ॥ रामस्यवनेस्वस्यस्त्वित्येवंरूपां वनेस्वस्ययनक्रियांवाचयामासे-
त्यन्वयः ॥ ३१ ॥ काम्यांइच्छाविषयाम् ॥ ३२ ॥ वृत्रनाशेनद्विपनिमित्ते ॥ ३३ ॥ प्रार्थयानस्य आर्पत्वान्गुणभावः अनेनभाविमहद्युद्धंतत्रजयश्चसूचितः ॥ ३४ ॥ विक्रमःपादविक्षेपः
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शुभमंगलंमंगलानामपिमंगलम् इतिउक्तेतिशेषः पुत्रस्यशिरसिशेषाअक्षताः शेषादित्यक्षतनामेतिकतकः ॥ ३७ ॥

समालंभो विलेपनम् सिद्धार्थादृष्टवीर्या विशल्यकरणीमित्यन्वर्थनामिका मौषधीं गुलकौकृत्यशुभां रक्षां चकार रक्षाहेतुत्वेन हस्ते बन्धेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तामं वैरतिशयितां कर्तुं जजाप मंत्रा
नितिशेषः उवाचापि मंत्रानितिशेषः जपोत्तरं स्पष्टमपि मंत्रानुच्चारयामासेत्यर्थः एतच्च न मंत्रार्थानुसंधानेन रामस्य हृदयसादार्थम् प्रल्लेखेति हर्षापारमार्थ्ययोती इव शब्दः ॥ ३९ ॥ तदेवाह
वाङ्मात्रेणेति संसज्जमानया आंतरस्वेदगद्गदया आनम्येति उच्चत्वात्पुत्रस्य ॥ ४० ॥ यद्वा बाल्मीकेरपि वर्णनीयमयीभावात् उवाचेत्युक्तावपि पुनरवदित्युक्तिर्मदोषाय ॥ ४१ ॥ संधितं राज

गंधैश्चापि समालभ्य राममायतलोचना ॥ औषधीं च सुसिद्धार्था विशल्यकरणीं शुभाम् ॥ ३८ ॥ चकार रक्षां कौसल्यामं त्रैरभिजजाप च ॥ उवाचा
पि प्रल्लेखेव सादुःखवशवर्तिनी ॥ ३९ ॥ वाङ्मात्रेण नभावेन वाचा संसज्जमानया ॥ आनम्यमूर्ध्नि चाघ्राय परिष्वज्य शशिनी ॥ ४० ॥ अवदत्पुत्र
मिष्टार्थो गच्छ राम यथा सुखम् ॥ अरोगं सर्वसिद्धार्थमयोध्यां पुनरागतम् ॥ ४१ ॥ पश्यामि त्वां सुखं वत्स संधितं राजवर्त्मसु ॥ मंगलैरुपसंपन्नो वन
वासादिहागतः ॥ बध्वाश्च मम नित्यं त्वं कामान्संवर्धय हि भो ॥ ४२ ॥ मया चिता देवगणाः शिवादयो महर्षयो भूतगणाः सुरोरगाः ॥ अभिप्रयातस्य
वनं चिरायते हितानि कांक्षं तु दिशश्चराघव ॥ ४३ ॥ अतीव चाश्रुप्रतिपूर्णलोचना समाप्य च स्वस्य यनं यथाविधि ॥ प्रदक्षिणं चापि चकार राघवं पुनः
पुनश्चापि निरीक्ष्य सस्वजे ॥ ४४ ॥ तथा हि देव्या च कृतप्रदक्षिणो निपीड्य मातुश्चरणौ पुनः पुनः ॥ जगाम सीतानिलयं महायशाः सराघवः प्रज्वलितस्त
याश्रिया ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ अभिवाद्य तु कौ
सल्यां रामः संप्रस्थितो वनम् ॥ कृतस्वस्य यनो मात्राधर्मिष्ठे वर्त्मनि स्थितः ॥ १ ॥ विराजयन् राजसुतो राजमार्गं न रैर्वृतम् ॥ हृदयान्याममंथे वजनस्य
गुणवत्तया ॥ २ ॥ वैदेही चापि तत्सर्वं न शुश्राव तपस्विनी ॥ तदेव हृदितस्याश्वयौवराज्याभिषेचनम् ॥ ३ ॥

वर्त्मसु प्राप्तं राज्यमिति यावत् मंगलैराजोचितवस्त्राभरणैः बध्वाः सीतायाः संवर्धसंवर्धय याहि भोगच्छ भो भो इति निपात आमंत्रणे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मात्राप्रदक्षिणकरणं रक्षार्थम् ॥ ४४ ॥
निपीड्य नमस्कृत्य तथा श्रिया मातृकृतमंगलजशोभया ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ५३ ॥
धर्मिष्ठे अतिशयेन धर्मवति ॥ १ ॥ आममंथक्षोभयति स्म तत्र हेतुर्गुणवत्ता ॥ २ ॥ तत्सर्वं वनगमनवृत्तांतम् तस्याश्वतस्यास्तु हृदितदेवयौवराज्याभिषेचनं स्थितमभूदिति शेषः ॥ ३ ॥

देवकार्ये देवपूजाम् देवकार्यकरणे हेतुः कृतज्ञत्वं राजधर्माभिज्ञत्वं च देवैरवं राज्यप्रदानोपकृतत्वेन कृतज्ञतायात् पूजा ॥ ४ ॥ क्रियासीतायै कथमिदमन्याय्यं स्वमातापितृकृतं कथयामीति लज्जा
याऽवाङ्मुख इव ॥ ५ ॥ वेपमाना भर्तुर्विगतहर्षत्वावाङ्मुखत्वादिदर्शनात्कंपमाना ॥ ६ ॥ सोढुं गूढं कर्तुं शोकं अन्येषां प्राकृतानां शोकजनकं वस्तु शोकरूपकार्याजनकं कर्तुं न शक्नोति तत्तद्वत्
तरस शोकस्तच्छोकजनकं वस्तु विवृततां प्रकटकार्यत्वं गतः यद्वा सरामो विवृताभिप्रायंगतः शुद्धमुक्तस्वभावोऽपि मायाख्यप्रकृत्यवतारसीता सान्निध्यादुद्धविक्षेपशक्तिरिव जात इत्यर्थः अनेन
हिनाद्येन प्रियाया अपेना किंचित्पुंसो गोप्यमिति लोकव्यवहारो दर्शितः ॥ ७ ॥ प्रस्विन्नं प्राप्नुतुः स्वजस्वेदम् अमर्षणं शोकधारणाक्षममिव यत्तु सीताया दुःखेन कथमेष कालं न यिष्यतीति धिया

देवकार्यं स्मसाकृत्वा कृतज्ञात् दृष्टचेतना ॥ अभिज्ञाराजधर्माणां राजपुत्री प्रतीक्षती ॥ ४ ॥ प्रविवेशाथ रामस्तु स्ववेश्म सुविभूषितम् ॥ प्रहृष्टजनसंपू
र्णं क्रिया किंचिदवाङ्मुखः ॥ ५ ॥ अथ सीता समुत्पत्य वेपमाना च तं पतिं ॥ अपश्यच्छोकसंतर्पिता व्याकुलितेन्द्रियम् ॥ ६ ॥ तां दृष्ट्वा सहिधर्मात्मान
शशाकमनोगतम् ॥ तं शोकं राघवः सोढुं ततो विवृततां गतः ॥ ७ ॥ विवर्णवदनं दृष्ट्वा तं प्रस्विन्नममर्षणम् ॥ आह दुःखाभिसंतप्ता किमिदानीमिदं प्रभो
॥ ८ ॥ अद्य बार्हस्पतः श्रीमान्युक्तः पुष्येण राघव ॥ प्रोच्यते ब्राह्मणैः प्राज्ञैः केन त्वमसि दुर्मनाः ॥ ९ ॥ न तेशतशलाकेन जलफेननिभेन च ॥ आवृतं वदनं
बल्लुच्छत्रेणाभिविराजते ॥ १० ॥ व्यजनाभ्यां च मुख्याभ्यां शतपत्रनिभेक्षणम् ॥ चंद्रहंसप्रकाशाभ्यां वीज्यते न तवाननम् ॥ ११ ॥ वाग्मिनो बंदि
नश्चापि प्रहृष्टास्त्वां न रर्षभ ॥ स्तुवंतो नाद्यदृश्यं ते मंगलैः सूतमागधाः ॥ १२ ॥ न ते क्षौद्रं च दधि च ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ मूर्ध्नि मूर्धाभिषिक्तस्य ददति स्म
विधानतः ॥ १३ ॥ नत्वां प्रकृतयः सर्वाः श्रेणी मुख्याश्च भूषिताः ॥ अनुव्रजितुमिच्छंति पौरजानपदास्तदा ॥ १४ ॥

दुःखित इति विवर्णवदनत्वादिकमिति तदनुचितं भगवति कथमपि दुःखासंबंधात्तादृशधियोप्यभावाच्च व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखित इत्यादावपि दुःखित इवेत्येवार्थ इति ममाभाति ॥ ८ ॥
बार्हस्पतो बृहस्पतिदेवताकः युक्तः चंद्रेणेति शेषः युक्तस्तेन पुष्येणाभिषेक इति ब्राह्मणैः प्रोच्यते इत्यन्वयः तज्जन्यसंतोषं विहाय दुर्मनाः केनासि ॥ ९ ॥ शतशलाकायस्मिंश्छत्रे तेन छत्रेणावृतं स
न विराजत इति योजना बल्लुखंदरम् ॥ १० ॥ व्यजनाभ्यां बालव्यजनाभ्याम् शतपत्रं पद्मं तस्मेक्षणम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ क्षौद्रं च दधि च तीर्थोदकमिन्नमिति शेषः मूर्धाभिषिक्तस्य शिरःस्ना
तस्य ॥ १३ ॥ श्रेणी मुख्याः परिषन्मुख्याः सर्वत्र तत्कृत इति शेषः ॥ १४ ॥

पुष्परथःलीलागमनप्रयोजनोरथोननुयुद्धाहंइत्यर्थः तादृशयोनिर्जगमिषोराज्ञायेभवतितस्मिन्सत्यामिच्छायामारोहतिनोचेदयतोगच्छति ॥ १५ ॥ हस्तीकृष्णमेघप्रभोगिरिप्रभश्च ॥ १६ ॥
भद्रासनपुरस्कृत्यपूजायुक्तंयथाभवतितथागृहीत्वायातंतेपुरःसरंअयगंसेवकंनपश्यामि ॥ १७ ॥ यदाभिषेकःसज्जःइदानींतस्मिन्नेवैतस्मिन्वर्तमानकालेउत्तराजचिह्नाभावोमुखवर्णश्चापूर्वः
कदाप्यननुभूतोहर्षकालेहर्षाभावश्चेतिइदंकिमित्यर्थः ॥ १८ ॥ विलपंतीदुःखेनभाषमाणाम् तत्रभवान्पूज्यस्तातोदशरथः अत्रभवत्तत्रभवच्छब्दौपूज्यार्थौ ॥ १९ ॥ उक्तटाप्रियश्रवणेन

चतुर्भिर्वेगसंपन्नैर्हयैःकांचनभूषणैः ॥ मुख्यःपुष्परथोयुक्तःकिंनगच्छतितेग्रतः ॥ १५ ॥ नहस्तीचाग्रतःश्रीमान्सर्वलक्षणपूजितः ॥ प्रयाणेलक्ष्यते
वीरकृष्णमेघगिरिप्रभः ॥ १६ ॥ नचकांचनचित्रंतेपश्यामिप्रियदर्शन ॥ भद्रासनपुरस्कृत्ययातंवीरपुरःसरम् ॥ १७ ॥ अभिषेकोयदासज्जःकिमिदा
नीमिदंतव ॥ अपूर्वोमुखवर्णश्चनप्रहर्षश्चलक्ष्यते ॥ १८ ॥ इतीवविलपंतीतांप्रोवाचरघुनंदनः ॥ सीतेतत्रभवांस्तातःप्रव्राजयतिमांवनम् ॥ १९ ॥
कुलेमहतिसंभूतेधर्मज्ञधर्मचारिणि ॥ शृणुजानकियेनेदंक्रमेणाद्यागतंमम ॥ २० ॥ राज्ञासत्यप्रतिज्ञेनपित्रादशरथेनवै ॥ कैकेय्यैमममात्रेतुपुरा
दत्तौमहावरौ ॥ २१ ॥ तथाद्यममसज्जोस्मिन्नाभिषेकेनृपोद्यते ॥ प्रचोदितःससमयोधर्मेणप्रतिनिर्जितः ॥ २२ ॥ चतुर्दशहिवर्षाणिवस्तव्यंदंडकेम
या ॥ पित्रामेभरतश्चापियौवराज्येनियोजितः ॥ २३ ॥ सोहंत्वामागतोद्रुष्टुंप्रस्थितोविजनंवनम् ॥ भरतस्यसमीपेतेनाहंकथ्यःकदाचन ॥ २४ ॥
ऋद्धियुक्ताहिपुरुषानसहंतेपरस्तवम् ॥ तस्मान्नतेगुणाःकथ्याभरतस्याग्रतोमम ॥ २५ ॥

सीतायाअत्यंतमोहोमाभूदितिविविधगुणकीर्तनेनसंबोधयति कुलेइत्यादि येनक्रमेणहेतुनाइदंप्रव्राजनमागतंतच्छृणु ॥ २० ॥ २१ ॥ नृपेणोद्यतेप्रस्तावितेममाभिषेकेसज्जेसतितयाद्यससम
यःप्राचीनोवरसकेतःप्रचोदितःप्रवर्तितस्तेनप्रवर्तनेनराजाधर्मेणधर्ममार्गेणप्रतिनिर्जितःस्ववशःकृतः ॥ २२ ॥ अस्तुप्रकृतेर्कितत्राह चतुर्दशेत्यादि पित्रावरनिर्जितपितृनियोगेनआद्यवरपालन
रूपेण भरतश्चद्वितीयवरपालनरूपपितृनियोगेनयौवराज्येनियोजितः मयेतिशेषः ज्येष्ठाज्ञांविनातस्यतल्लाभासंभवात् ॥ २३ ॥ अथसीतायागृहेऽवस्थितौमुखजनकबुद्धिरुपदिश्यते भरत
स्येत्यादिना नकथ्योनश्लाघनीयः ॥ २४ ॥ तेप्रसिद्धाःममगुणाः ॥ २५ ॥

॥ ८ ॥ कथमिति यथेत्यर्थः कचित्तथैवपाठः ॥ ९ ॥ यथानिगदितं येन प्रकारेण निगदितं तद्वाक्यं श्रुत्वा आत्मानुगमनं श्रुत्वेति यावत् ॥ १० ॥ वंचितः वंचनयामद्वियोजनादुःखं प्रापितः न वर्तयिष्य
ति न जीविष्यति ॥ ११ ॥ केवलं नृशंसः क्रौर्यमेव न तु तेनेहामुत्र सुखमित्यर्थः मनसापि न कर्तव्यः न चितनीयः यतो विगर्हितः महापापहेतुत्वादिति निवृत्तः ॥ १२ ॥ अतः यावदिति ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ एवं वचनमुक्तः कर्तुं श्रुषांगीकारवचनमुक्तः श्रावितः ॥ १५ ॥ उभयोस्तद्वचनावश्यकर्तव्यत्वे हेतुर्भर्ता गुरुरिति च यथायोगम् ॥ १६ ॥ पितृवाक्यकरणानंतरं त्वच्छ्रुषापिकार्ये

त्वया विहीनामिह मांशोकाग्निरतुलो महान् ॥ प्रधक्ष्यति यथा कक्षं चित्रभानुर्हि मात्यये ॥ ८ ॥ कथं हि धेनुः स्ववत्संगच्छंतमनुगच्छति ॥ अहं त्वानुगमि
ष्यामि यत्र वत्सगमिष्यसि ॥ ९ ॥ यथानिगदितं मात्रातद्वाक्यं पुरुषर्षभः ॥ श्रुत्वारामोऽब्रवीद्वाक्यं मातरं भृशदुःखिताम् ॥ १० ॥ कैकेय्या वंचितो राजा
मयि चारण्यमाश्रिते ॥ भवत्या च परित्यक्तो न नूनं वर्तयिष्यति ॥ ११ ॥ भर्तुः पुनः परित्यागो नृशंसः केवलं स्त्रियाः ॥ स भवत्या न कर्तव्यो मनसापि विग
र्हितः ॥ १२ ॥ यावज्जीवतिकाकुत्स्थः पिता मे जगतीपतिः ॥ शुश्रूषा क्रियतां तावत्सहिधर्मः सनातनः ॥ १३ ॥ एवमुक्ता तुरामेण कौसल्या शुभदर्शना ॥
तथेत्युवाच सुप्रीताराममक्लिष्टकारिणम् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तु वचनं रामो धर्मभृतां वरः ॥ भूयस्तामब्रवीद्वाक्यं मातरं भृशदुःखिताम् ॥ १५ ॥ मया चैव
भवत्या च कर्तव्यं वचनं पितुः ॥ राजा भर्ता गुरुः श्रेष्ठः सर्वेषामीश्वरः प्रभुः ॥ १६ ॥ इमानि तु महारण्ये विलुप्त्यनवपंच च ॥ वर्षाणि परमप्रीत्या स्थास्यामि
वचनेन तव ॥ १७ ॥ एवमुक्ता प्रियं पुत्रं वाप्सपूर्णानना तदा ॥ उवाच परमातुः कौसल्या सुतवत्सला ॥ १८ ॥ आसारामसपत्नीनां वस्तुमध्येन मे क्षम
म् ॥ नय मामपिकाकुत्स्थवनं वन्यां मृगीमिव ॥ १९ ॥ यदि ते गमने बुद्धिः कृता पितुरपेक्षया ॥ तां तथा रुदतीं रामोऽरुदन् वचनमब्रवीत् ॥ २० ॥ जीवं
त्या हि स्त्रिया भर्ता देवतं प्रभुरेव च ॥ भवत्याममचैवायं राजा प्रभवति प्रभुः ॥ २१ ॥

त्याह इमानीति विलुप्त्येत्यनेन वनवासस्य मृगयावल्लीलात्वं दर्शितं वचने स्थास्यामि वचनमनुष्ठास्यामि ॥ १७ ॥ एवमुक्ता पुत्रेणेति शेषः ॥ १८ ॥ अंगीकृतं भर्तृसेवापि सपत्नीदुःखस्मरणा
त्पुनरामानुगमनमभिलषति आसामित्यादि वन्यां वने भवाम् ॥ १९ ॥ यदि ते इत्याद्यर्थपूर्वां न्वयि तां तथा रुदतीं दृष्ट्वापि स्वयमरुदन्वचो ब्रवीत् रोदने कातर्यप्रकटनेन मातुः पुनरप्यनुगमन
प्रत्याशाप्रसंगात् ॥ २० ॥ प्रभवति दंडादौ समर्थो भवति ॥ २१ ॥

धीमेति सनाथाइतिशेषः अथसपत्नीमध्यवासोदुष्करइत्यत्रपरिहारमाह भरतइति ॥ २२ ॥ भवतीमिति अतःकैकेयीकोपोऽकिंचित्करइतिभावः यथामयिनिष्क्रान्तिश्चमंनानुयात्तथाकुरु
यथाचैतेराजानंशोकोनविनाशयेत्तथाचकुरु ॥ २३ ॥ २४ ॥ द्विजस्यगायत्रीजपवत्स्त्रियाभर्तुशुश्रूषैवपरंनित्यानान्यत्किंचित्यत्युततद्विरोध्यन्यदाचर्यमाणंप्रत्यवायजनकमपीत्याह व्रते
त्यादि नित्याकरणजप्रत्यवायानर्थसांगाप्यनित्यधर्मकृतिःपरिहर्तुंनशक्नोतीतिभावः ॥ २५ ॥ २६ ॥ नित्यानुष्ठानेसत्यनित्याकरणेपिनपरलोकनाशइत्याह अपियेति निर्नमस्काराभर्तव्य

नत्यनाथावयंराज्ञालोकनाथेनधीमता ॥ भरतश्चापिधर्मात्मासर्वभूतप्रियंवदः ॥ २२ ॥ भवतीमनुवर्तेतसहिधर्मरतःसदा ॥ यथामयितुनिष्क्रान्तेपु
त्रशोकेनपार्थिवः ॥ २३ ॥ श्रमंनवाभुयात्किंचिदप्रमत्तातथाकुरु ॥ दारुणश्चाप्ययंशोकोयथैनंनविनाशयेत् ॥ २४ ॥ राज्ञोद्वेदस्यसततंहितंचर
समाहिता ॥ व्रतोपवासनिरतायानारीपरमोत्तमा ॥ २५ ॥ भर्तारंनानुवर्तेतसाचपापगतिर्भवेत् ॥ भर्तुःशुश्रूषयानारीलभतेस्वर्गमुत्तमम् ॥ २६ ॥
अपियानिर्नमस्कारानिवृत्तादेवपूजनात् ॥ शुश्रूषामेवकुर्वीतभर्तुःप्रियहितेरता ॥ २७ ॥ एषधर्मःस्त्रियानित्योवेदेलोकेश्रुतःस्मृतः ॥ अग्निकार्येषु
चसदासुमनोभिश्चदेवताः ॥ २८ ॥ पूज्यास्तेमल्लतेदेविब्राह्मणाश्चैवसल्लताः ॥ एवंकालंप्रतीक्षस्वममागमनकांक्षिणी ॥ २९ ॥ नियतानियताहा
राभर्तुशुश्रूषणेरता ॥ प्राप्स्यसेपरमं कामंमयिपर्यागतेसति ॥ ३० ॥ यदिधर्मभृतांश्रेष्ठोधारयिष्यतिजीवितम् ॥ एवमुक्तातुरामेणवाष्पपर्याकुले
क्षणा ॥ ३१ ॥ कौसल्यापुत्रशोकातारामंवचनमब्रवीत् ॥ गमनेसुकृतांचुद्धिनतेशक्नोमिपुत्रक ॥ ३२ ॥

तिरिक्तेवादेनमस्काराद्युपचाररहिता देवपूजनात्विष्णवादिदेवपूजनात् सापिस्वर्गलभतेइतिप्राक्तनेनान्वयः एतमेवार्थंनियमविधिद्वारेणद्रव्ययति शुश्रूषामेवेति तत्प्रीतिजनकं कर्मेवेत्यर्थः
तदेवाह प्रियहितरेतेति हितपदेनपश्चादुक्तेनैतद्धनयति आपाततोऽप्रियमपिहितंकुर्यात्आपाततःप्रियमप्यहितंत्यजेदिति ॥ २७ ॥ तत्रमानमाह एषभर्तृसेवारूपो धर्मःस्त्रियानित्यइतिवेदे
श्रुतः लोकेस्त्वतैस्त्वतः तर्हि किंकर्मांतरं सर्वथात्याज्यंनेत्याह अग्नित्यादि भर्तृसंमतेषुअग्निकार्येषुचतेष्वेव चएवकारार्थः ॥ २८ ॥ एवंभर्तृसेवातत्परतया कालंममागमनकालम् ॥ २९ ॥
कामंऐहिकविषयसुखम् ॥ ३० ॥ तस्यपुत्रमात्रासाध्यत्वादाह यदीति अनेनदशरथमरणस्यसन्निहितत्वं सूचितम् ॥ ३१ ॥ सुकृतांसुष्ठुकृतनिश्चयाम् ॥ ३२ ॥

कालइष्टवियोगादिजनकः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ आनृण्यतां स्वार्थेप्यजू ॥ ३५ ॥ मेवच आविद्य आच्छिद्यत्वांसंचोदयति वनायेतिशेषः इति यत् अतः कृतांतस्य गतिर्दुर्विभाव्या ॥ ३६ ॥ श्ल
क्षेणनिर्मलेन चारुणामनोहरेण साम्रासांत्वेन वचनेन शुक्लेनेति पाठांतरं अदर्शनासहिष्णुत्वात्प्रत्यागमनकालइदानीमेव भवेदिति प्रार्थयते अपीति येन कालेन प्रत्यागतं प्रत्यागमनं भवेत्स इत्यर्थः
अपीदानीमितिलोकोक्तयोवाच ॥ ३७ ॥ परमेण आदरवता धर्मशीलत्वाद्देवर्षिरक्षणोद्यतत्वाच्च भगवत्संकल्पेनैव तथा ज्ञानंतस्या इति बोध्यं स्वस्य यनं मंगलमभिकांक्षितुं शीलमस्य स्याः सा

विनिवर्तयितुं वीरनूनं कालोदुरत्ययः ॥ गच्छ पुत्रत्वमेकाग्रो भद्रं तेऽस्तु सदा विभो ॥ ३३ ॥ पुनस्त्वयि निवृत्ते तु भविष्यामि गतक्लमा ॥ प्रत्यागते महाभा
गेरुतार्थे चरितव्रते ॥ ३४ ॥ पितुरानृण्यतां प्राप्ते स्वपिप्ये परमं सुखम् ॥ कृतांतस्य गतिः पुत्रदुर्विभाव्या सदा भुवि ॥ ३५ ॥ यत्त्वांसंचोदयति मेव च आ
विद्यराघव ॥ गच्छेदानीं महाबाहो क्षेमेण पुनरागतः ॥ ३६ ॥ नंदयिष्यसि मां पुत्रसाम्राश्लक्षणेन चारुणा ॥ अपीदानीं सकालः स्याद्वनात्प्रत्यागतं पु
नः ॥ यत्त्वां पुत्रकपश्येयं जटावलकलधारिणम् ॥ ३७ ॥ तथा हिरामं वनवासनिश्चितं दर्शयेद्वीरं परमेण चेतसा ॥ उवाच रामं शुभलक्षणं वचो बभूव च
स्वस्य यनाभिकांक्षिणी ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सा वि
नीयत मायासमुपस्पृश्य जलं शुचि ॥ चकार मातारामस्य मंगलानि मनस्विनी ॥ १ ॥ नश्यक्यते वारयितुं गच्छेदानीं रघूत्तम ॥ शीघ्रं च विनिवर्तस्व वर्त
स्व च सतां क्रमे ॥ २ ॥ यं पालयसि धर्मं त्वं प्रीत्या च नियमेन च ॥ स वै राघव शार्दूलधर्मस्त्वामभिरक्षतु ॥ ३ ॥ येभ्यः प्रणमसे पुत्रदेवेष्वायतनेषु च ॥ ते च
त्वामभिरक्षंतु वने सह महर्षिभिः ॥ ४ ॥ यानि दत्तानि ते स्वाणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ तानि त्वामभिरक्षंतु गुणैः समुदितं सदा ॥ ५ ॥ पितृशुश्रूषया पुत्र
मातृशुश्रूषया तथा ॥ सत्येन च महाबाहो चिरं जीवाभिरक्षितः ॥ ६ ॥

॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मंगलकरणमेवाह सेति आयासंतज्जन
कंशोकं उपस्पृश्य आचम्य मंगलानि मंगलवचनानि ॥ १ ॥ सतां क्रमे सतां मार्गं ॥ २ ॥ ३ ॥ देवेष्वायतनेषु देवालयेषु प्रणमसे च चाद्रक्षितुमिच्छसि च ते च देवाः चादृषयः ॥ ४ ॥ गुणैः समुदितैः
॥ ५ ॥ मातृशुश्रूषयेति माता च कैकेयी ॥ ६ ॥

समिदादिपदेनतदधिष्ठाव्योदेवताउपलक्ष्यते क्षुपाःक्षुपाश्चास्तरवः शिफायुक्तवक्षाःक्षुपाइत्यन्ये इदाइतिजलाशयमात्रोपलक्षणं त्वारक्षंत्वित्यपिमेणसंबंधः ॥ ७ ॥ पतंगाःपक्षिणःस्व
स्तिइत्यस्यकुर्वत्वित्यपिमेणसंबंधः ॥ ८ ॥ धाताविराट् विधातासृष्टिविधायकः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ नक्षत्राणिरेवत्यादिनक्षत्राधिष्ठाव्योदेवताः ग्रहाःसूर्यादयःग्रहदेवताःत

समित्कुशपवित्राणिवेद्यश्चायतनानिच ॥ स्थंडिलानिचविप्राणांशैलावक्षाःक्षुपाइदाः ॥ ७ ॥ पतंगाःपन्नगाःसिंहास्त्वारक्षंतुनरोत्तम ॥ स्वस्तिसा
ध्याश्चविश्वेचमरुतश्चमहर्षिभिः ॥ ८ ॥ स्वस्तिधाताविधाताचस्वस्तिपूषाभगोर्यमा ॥ लोकपालाश्चतेसर्वेवासवप्रमुखास्तथा ॥ ९ ॥ ऋतवःपट्चते
सर्वेमासाःसंवत्सराःक्षपाः ॥ दिनानिचमुहूर्ताश्चस्वस्तिकुर्वंतुतेसदा ॥ १० ॥ श्रुतिःस्मृतिश्चधर्मश्चपातुत्वांपुत्रसर्वतः ॥ स्कंदश्चभगवान्देवःसोमश्चस
वृहस्पतिः ॥ ११ ॥ सप्तर्षयोनारदश्चतेत्वारक्षंतुसर्वतः ॥ तेचापिसर्वतःसिद्धादिशश्चसदिगीश्वराः ॥ १२ ॥ स्तुतामयावनेतस्मिन्पातुत्वांपुत्रनित्यशः
॥ शैलाःसर्वेसमुद्राश्चराजावरुणएवच ॥ १३ ॥ द्यौरंतरिक्षं पृथिवीवायुश्चसचराचरः ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिग्रहाश्चसहदेवतैः ॥ १४ ॥ अहोरात्रेत
थासंध्येपातुत्वांवनमाश्रितम् ॥ ऋतवश्चापिपट्चान्येमासाःसंवत्सरास्तथा ॥ १५ ॥ कलाश्चकाष्ठाश्चतथातवशर्मदिशंतुते ॥ महावनेपिचरतोमुनि
वेपस्यधीमतः ॥ १६ ॥ तथादेवाश्चदैत्याश्चभवंतुसुखदाःसदा ॥ राक्षसानांपिशाचानांरौद्राणांकूरकर्मणाम् ॥ १७ ॥ क्रव्यादानांचसर्वेषांमाभूत्पु
त्रकतेभयम् ॥ पुत्रगावृश्चिकादंशामशकाश्चैवकानने ॥ १८ ॥ सरीसृपाश्चकीटाश्चमाभूवन्गहनेतव ॥ महाद्विपाश्चसिंहाश्चव्याघ्राःक्रक्षाश्चदंष्ट्रि
णः ॥ १९ ॥ महिषाःशृंगिणोरौद्रानतेद्रुत्यंतुपुत्रक ॥ नृमांसभोजनारौद्रायेचान्येसर्वजातियाः ॥ २० ॥ माचत्वांहिसिषुःपुत्रमयासंपूजितास्त्विह ॥
आगमास्तेशिवाःसंतुसिध्यंतुचपराक्रमाः ॥ २१ ॥

तदधिदेवताः पुनरुक्तिरत्रपुत्रप्रेमपारवश्यान्निदोषाय पाठांतरेष्वयमेवार्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वक्रव्यादसंबंधिभयंपुत्रकतेमाभूदित्यन्वयः ॥ १८ ॥ पुत्रगाःवानराः दंशावन
मक्षिकाः गहनेतवमाभूवन्मांसंतु क्रक्षाभल्लूकाः ॥ १९ ॥ तेनुभ्यं सर्वजातियाःसर्वजातीयाः सर्वजातयइतिपाठेकूरजंतवइतिफलितार्थः ॥ २० ॥ आगमाःमार्गाः तेऽदितित्वदागमनयो
ग्याभवंत्वित्यन्तिप्रायेणैवमुक्तिः ॥ २१ ॥

प्रतिवचनमेवाह येनेत्यादि यत्प्रसंगात्तस्यपितृवचनस्यप्रसंगात्धर्मत्वप्रसंगकल्पनाद्धेतोर्विमुखसितदकरणेप्रत्यवायः स्यादिति मोहं प्राप्नोसि येन च मोहेन तव बुद्धिरेवं द्वैधमागता पूर्वराज्यग्रहण
विषयत्वमधुना तत्त्यागविषयत्वरूपप्रकारद्वयं प्राप्ता सधर्मोपिममद्वेष्यः धर्माभासत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ तस्य धर्माभासत्वमेवाह कथमिति कर्मणा अचित्यवैभवस्वक्रियाशक्त्या कर्तुमकर्तुं
मन्यथा कर्तुं च शक्तः समर्थस्त्वं कैकेयीव शर्वर्तिनः स्त्रीजितस्य अतएव गर्हितं लोकं निधं अधर्मिष्ठं च वचः करिष्यसि ॥ १३ ॥ एवं स्पष्टेप्यधर्मे तवाधर्मबुद्धिर्न जायत इति मे दुःखमित्याह यदिति अयं
मेदोऽभिषेकविघटनत्वा कित्विषात्सृषावरप्रकल्पनात्कृतोपियत्यतस्त्वया एव सृषावरप्रकल्पितत्वेन न गृह्यतेऽतो मे तत्र तद्विषये दुःखं जायते कपटकृतमप्यर्थमसौ साधुतया गृह्णातीति मम व्यथेति

येनैव मागता द्वैधं तव बुद्धिर्महामते ॥ सोऽपि धर्मो मम द्वेष्यो यत्प्रसंगादिमुत्थसि ॥ १२ ॥ कथं त्वं कर्मणा शक्तः कैकेयीव शर्वर्तिनः ॥ करिष्यसि पितुर्वाक्य
मधर्मिष्ठं विगर्हितम् ॥ १३ ॥ यदयं कित्विषाद्धेदः कृतोप्येवं न गृह्यते ॥ जायते तत्र मे दुःखं धर्मसंगश्च गर्हितः ॥ १४ ॥ तवायं धर्मसंयोगो लोकस्यास्य
विगर्हितः ॥ मनसापि कथं कामं कुर्यात्त्वां कामवृत्तयोः ॥ तयोस्त्वहितयोर्नित्यं शत्रोः पित्रभिधानयोः ॥ १५ ॥ यद्यपि प्रतिपत्तिस्ते देवीचापितयोर्मत
म् ॥ तथाप्युपेक्षणीयं तेन मे तदपि रोचते ॥ १६ ॥ विह्वलो वीर्यहीनो यः सदैव मनुवर्तते ॥ वीराः संभावितात्मानो न दैवं पर्युपासते ॥ १७ ॥ दैवपुरु
षकारेण यः समर्थः प्रवाधितुम् ॥ न दैवेन विपन्नार्थः पुरुषः सोऽवसीदति ॥ १८ ॥ द्रक्ष्यंति त्वद्यदैवस्य पौरुषं पुरुषस्य च ॥ दैवमानुषयोरद्य व्यक्ता व्यक्ति
र्भाविष्यति ॥ १९ ॥

भावः किंचैवं विधधर्मसंग एव विधधर्मसिक्तिर्निधा ॥ १४ ॥ तदेवाह तवेत्यादिना अयं वनवासरूपः दोषस्य दोषत्वाग्रहमेव शोचति त्वां त्वां विना तत्कृते कर्मणि दैवकृतत्वबुद्धित्वां विना अन्यः
कामवृत्तयोरहितयोर्नित्यं पितृनामकशत्रोः कामं मनोरथं मनसापि कथं कुर्यात् अनुष्ठानं तु दूरत इति भावः ॥ १५ ॥ वरस्य वास्तवं दैवकृतत्वमभ्युपेत्याप्याह यद्यपीति तयोः पित्रोः प्रतिपत्तिस्त्वद
भिषेकविघटनविषया बुद्धिरपि देवीचैद्व्येवेति यद्यपि ते मतं तथापि ते त्वया स्वमतमप्येतदुपेक्षणीयं यतस्तदपि ईदृशं विरुद्धकारि दैवमपि न रोचते एवं च प्रियभातुर्ममासंमतत्वादिदं त्वया त्याज्यमिति
भावः ॥ १६ ॥ किंच त्वाद्दृशस्य दैवालं वनवादोप्ययुक्त इत्याह विह्वल इति लोकाप्रसिद्ध इत्यर्थः संभावितात्मानः सर्वलोकश्लाघ्यशौर्यादिमंतः ॥ १७ ॥ समर्थस्त्वादृशः विपन्नार्थः हतप्रयो
जनः सत्वादृशः ॥ १८ ॥ ननु दैववाधनसामर्थ्यं न कस्यापि इति चेत्तत्राह द्रक्ष्यंतीति पौरुषं बलं द्रक्ष्यंति लोका इति शेषः व्यक्तिः प्रबलदुर्बलत्वविवेकः अद्य मत्पौरुषेणेति शेषः ॥ १९ ॥

तदेवाह अथेति यैर्देवादाहतं राज्याभिषेचनं ते दृष्टं ते जना अद्य मत्पौरुषहतं देवं द्रक्ष्यंति यदैवादिति पाठे यस्माद्देवादाहतं येन देवेनाहतमिति यावत् दृष्टं यैर्जनैर्दृष्टं ते जनास्तदैवं मत्पौरुषहतं द्रक्ष्यंतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अत्यंकुशं अतिकांतां कुशव्यापारम् उद्दामं उक्तुदामम् निःशृङ्खलमिति यावत् प्रधावितं अभिमुखं धावितं पौरुषेण स्वगतबलेन निवर्तये ॥ २१ ॥ देवनिवर्तनं स्वबलस्येष्टकरमित्याह लोकेत्यादि ॥ २२ ॥ मिथः परस्परैकवाक्यतया स्वपौरुषेण राजत्वं सिद्धवक्तव्याह राजन्ति ॥ २३ ॥ तदाशांतामाशाम् तां काम् यातवाभिषेकविघातेन पुत्रराज्याय पुत्रराज्यप्रापणार्थं वर्तते तामित्यर्थः ॥ २४ ॥ मद्वलत्वपक्षभूतेन मया विरुद्धाय जनाय यथा ममोपपौरुषदुःखाय प्रभविष्यति तथा देवबलं न स्यात्तन्निराससमर्थमिति शेषः ॥ २५ ॥ अथ वनवासोचितं कालं स्वयमे

अद्य मे पौरुषहतं देवं द्रक्ष्यंति वै जनाः ॥ यैर्देवादाहतं तेऽद्य दृष्टं राज्याभिषेचनम् ॥ २० ॥ अत्यंकुशमिवोद्दामं गजं मदजलोद्धतम् ॥ प्रधावितमहं देवं पौरुषेण निवर्तये ॥ २१ ॥ लोकपालाः समस्तास्तेनाघरामाभिषेचनम् ॥ न च कृत्स्नास्त्रयो लोका विहन्युः किंपुनः पिता ॥ २२ ॥ यैर्विवासस्तवारण्ये मिथो राजन्समर्थितः ॥ अरण्ये ते विवत्स्यंति चतुर्दश समास्तथा ॥ २३ ॥ अहं तदाशां द्रक्ष्यामि पितुस्तस्याश्च यातव ॥ अभिषेकविघातेन पुत्रराज्याय वर्तते ॥ २४ ॥ मद्वलेन विरुद्धाय न स्याद्देवबलं तथा ॥ प्रभविष्यति दुःखाय यथाग्रं पौरुषं मम ॥ २५ ॥ ऊर्ध्वं वर्षसहस्रांते प्रजापाल्यमन्तरम् ॥ आर्यपुत्राः करिष्यंति वनवासं गते त्वयि ॥ २६ ॥ पूर्वराजर्षिर्वर्या हि वनवासोभिधीयते ॥ प्रजानि क्षिप्य पुत्रेषु पुत्रवत्परिपालने ॥ २७ ॥ स चेद्राजन्यनेकाग्रेराज्यविभ्रमशंकया ॥ नैव मिच्छसि धर्मात्मनः राज्ञ्यं रामत्वमात्मनि ॥ २८ ॥

वाह ऊर्ध्वमिति एतद्विवरणं वर्षसहस्रांति इति तस्मिन् वर्तते त्वयि वनवासं गतेऽन्तरं आर्यपुत्राः आर्यस्य वपुत्राः प्रजापाल्यं प्रजापालनरूपं राज्ञ्यं करिष्यंति तदानीमप्यन्येषां नावकाश इति भावः ॥ २६ ॥ इदमेव युक्तमित्याह पूर्वेति हियतः पुत्रवत्परिपालननिमित्तं पुत्रेषु प्रजानि क्षिप्य पश्चाद् वनवासः पूर्वराजर्षिर्वर्या तदाचारेण अभिधीयते विधीयत इत्येव क्वचित्पाठः ॥ २७ ॥ राजनिदशस्थे अनेकायैकामवशादुक्तवानप्रस्थधर्मानुष्ठानैकाग्रताराहित्येन चलचित्ततया प्रतिकूले सति राज्यविभ्रमशंकया तद्वचो विरोधेन राज्यग्रहणे सकललोकशोभेण त्वस्मिन् राज्यस्य विभ्रमशंकया चलनशंकयाऽस्थैर्यशंकया सवनवासधर्मस्त्वया चेदंगीक्रियते इति शेषः किंच हे राम एवं श्रेष्ठत्वाद्धर्मतः प्राप्तं राज्यं तयैव शंकया यद्यात्मनि नेच्छसि तदा तां शंकां त्यजेति शेषः राज्यकामत्वमिति पाठे एवं प्राप्तं राज्यं नोक्तत्वं राज्यरूपभोग्यसंबंधं वा यदनेच्छसीत्यादि प्राग्भवत् ॥ २८ ॥

तत्रहेतुः प्रतिजानेइत्यादि अहंवेलासागरमिवतवराज्यंचत्वाचरक्षेयं अन्यथावीरलोकभाक्माभूवमितितेतवायेप्रतिजाने ॥ २९ ॥ तस्मात्त्वंमंगलैरभिषेकसाधनैरात्मानमभिषिचस्व वसि
 ष्ठादिजितिरिशेषः तत्राभिषेकव्यापारेव्यापृतोव्यापृतचित्तोभव तत्त्वतिबंधकानहंवारयिष्यामीत्याह अहमिति अलंसमर्थः ॥ ३० ॥ तदेवदर्शयति नेति आवंधनार्थायकाष्ठानांपरस्परबंध
 नहेतुच्छिद्रादिकरणाय स्तंभःकस्यचित्काष्ठादेरधःपतनप्रतिबंधः ॥ ३१ ॥ नचेत्यादिसार्धश्लोकएकंवाक्यं योऽत्यर्थंमममतःसंमनःशत्रुःस्यात्तयंकंचिच्छत्रुंवज्जिणंवाइंद्ररूपंवाप्रगृहीतेनती
 क्षणधारत्वादिविशिष्टेनासिनानकल्पयेनखंडशःकल्पयेएवमहंनकामयेच एवंकामनामपिनकरोमिसर्वथाखंडयाम्येवेतिभावः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ खड्गनिष्पेषनिष्पिष्टेःखड्गकृताघातेनखंडितैः
 प्रतिजानेचतवीरमाभूवंवीरलोकभाक् ॥ राज्यंचतवरक्षेयमहंवेलेवसागरम् ॥ २९ ॥ मंगलैरभिषिचस्वतत्रत्वंव्यापृतोभव ॥ अहमेकोमहीपालान
 लंवारयितुंबलात् ॥ ३० ॥ नशोभार्थाविमौवाहूनधनुर्भूषणायमे ॥ नासिराबंधनार्थायनशराःस्तंभहेतवः ॥ ३१ ॥ अमित्रमथनार्थायसर्वमेतच्च
 तुष्टयम् ॥ नचाहंकामयेत्यर्थयःस्याच्छत्रुर्मतोमम ॥ ३२ ॥ असिनातीक्ष्णधारेणविद्युच्चलितवर्चसा ॥ प्रगृहीतेनवैशत्रुंवज्जिणंवानकल्पये ॥ ३३ ॥
 खड्गनिष्पेषनिष्पिष्टैर्गहनादुश्वराचमे ॥ हस्यश्वरयिहस्तोरुशिरोभिर्भवितामही ॥ ३४ ॥ खड्गधाराहतामेघदीप्यमानाइवाग्रयः ॥ पतिष्यंतिद्विपोभू
 मौमेघाइवसविद्युतः ॥ ३५ ॥ बहुगंधांगुलित्राणेप्रगृहीतशरासने ॥ कथंपुरुषमानीस्यात्पुरुषाणामयिस्थिते ॥ ३६ ॥ बहुभिश्चैकमत्यस्यन्नेकेन
 चबहून्जनान् ॥ विनियोक्ष्याम्यहंवाणान्बवाजिगजमर्मसु ॥ ३७ ॥ अद्यमेखप्रभावस्यप्रभावःप्रभविष्यति ॥ राज्ञश्चाप्रभुतांकर्तुंप्रभुत्वंचतव
 प्रभो ॥ ३८ ॥ अद्यचंदनसारस्यकेयूरामोक्षणस्यच ॥ वसूनांचविमोक्षस्यसुहृदांपालनस्यच ॥ ३९ ॥ अनुरुपाविमौवाहूरामकर्मकरिष्यतः ॥ अ
 भिषेचनविघ्नस्यकर्तृणांतेनिवारणे ॥ ४० ॥

महीगहना निरंतरत्वात् अतएवदुश्वरा हस्यादीनांहस्तादिजिःक्रमात्संबंधः भवितेतिलुट् ॥ ३४ ॥ हुताःविच्छिन्नाःअग्रयइवदीप्यमानाःरक्तधारया अतएवसविद्युतोमेघाइव ॥ ३५ ॥ उ
 क्तधर्मविशिष्टेभ्यिस्थितेसति पुरुषाणामभ्येकश्चिदपिकथंपुरुषमानीआत्मानंपुरुषमन्यमानःशूराभिमानिकथंस्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ अत्यस्यन्पातयन् बहुभिःवाणैः एकेनवाणेनविनियो
 क्ष्यामित्यक्ष्यामि ॥ ३७ ॥ अस्त्रप्रभावस्यअस्त्रसामर्थ्यस्य प्रभावःप्रतापः राज्ञोदशरथस्यप्रभविष्यतिउज्जृम्भितोभविष्यति ॥ ३८ ॥ चंदनसारस्यचंदनसारानुलेपनस्यकेयूरामोक्षणस्य अं
 गदधारणस्य वसूनांमोक्षणस्यदानस्य सुहृदजनपालनस्यअनुरुपौअहौमेवाहूइमौपीनप्रलंबौतेऽभिषेचनविघ्नस्यकर्तृणानिवारणेकर्मस्वानुरुपंकर्मकरिष्यतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥

ब्रवीहीत्यापि देहं विद्युज्यतां वियोज्यतां ॥ ४१ ॥ एवं वादिनं लक्ष्मणं रामो नायमेतस्य काल इत्याह विमृज्येति बाष्पं लक्ष्मणं नयनं जं विमृज्य परिमृज्य विमृज्येति पाठे अंतर्भावितं पण्यर्थं तथा विस्र
जयित्वा चक्षुषोपरिमृज्येति यावदितिकतकः पित्रोर्वचने व्यवस्थितं प्रतिष्ठितं मां निबोध हे सौम्य एष हि सत्पथः जीवतोर्वाक्यकरणात्पत्यब्दं भूरि भोजनात् गयायां पिंडदानाच्च त्रिभिः पुत्रस्य पुत्र
नेति न्यायादिति भावः निबोधेत्यस्य नितराम निशयेनावतरणकालिक वृत्तांतस्मरणपूर्वकं जानीहि एष हि एष एव सत्पथः सतां रक्षकः पंथा इत्यप्यर्थोऽत्र गूढः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरामा० श्रीरामीये०
वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ व्यवसितं निश्चितमिति निदेशो निर्देश आज्ञा बाष्पं संरुद्धा बाष्पं संरुद्धा वाक् धर्मिष्ठरामं ॥ १ ॥ उच्छः क्षेत्रप

ब्रवीहि को धैव मया वियुज्यतां तवा सुहृत्प्राणयशः सुहृज्जनैः ॥ तथा तवेयं वसुधा वशा भवेत्तथैव मां शाधितवास्मि किं करः ॥ ४१ ॥ विमृज्य बाष्पं प
रिसां त्यक्त्वा सकृत्सलक्ष्मणं राघवं वंशवर्धनः ॥ उवाच पित्रोर्वचने व्यवस्थितं निबोध मामेपहि सौम्य सत्पथः ॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ०
अ० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ तं समीक्ष्य व्यवसितं पितुर्निर्देशपालने ॥ कौसल्या बाष्पं संरुद्धा वचो धर्मिष्ठमब्रवीत् ॥ १ ॥ अ
दृष्टदुःखो धर्मात्मा सर्वभूतप्रियंवदः ॥ मयि जातो दशरथात्कथमुंछेन वर्तयेत् ॥ २ ॥ यस्य भृत्याश्च दासाश्च मृष्टान्यन्नानि भुंजते ॥ कथं स भोक्ष्यते रामो
वने मूलफलान्ययम् ॥ ३ ॥ कएतच्छ्रद्धेच्छ्रुत्वा कस्यवानभवेद्भयम् ॥ गुणवान्दयितो राज्ञः काकुत्स्थो यद्विवास्यते ॥ ४ ॥ नूनं तु वलवान् लोके कृतांतः
सर्वमादिशन् ॥ लोके रामाभिरामस्त्वं वनं यत्र गमिष्यसि ॥ ५ ॥ अयं तु मामात्मभवस्तवा दर्शनमारुतः ॥ विलापदुःखसमिधो रुदिता श्रुद्वा ताहुतिः
॥ ६ ॥ चिता बाष्पमहाधूमस्तवागमनं चितजः ॥ कर्शयित्वा धिकं पुत्रनिःश्वासायाससंभवः ॥ ७ ॥

नितकणशोयहणं वर्तयेत् जीवेत् जवानि निशेषः ॥ २ ॥ भृत्याः भर्तव्याः अयं उपस्कृतमांसादिभोजनशीलः ॥ ३ ॥ विवास्यत इति यत्त एतच्छ्रुत्वा कः श्रद्धेत्सत्यं मन्वीत सत्यमिति वाज्ञात्वा कस्यस्य
पित्रादिभ्यो जयं न जवेत् ॥ ४ ॥ सर्वमादिशन् सुखदुःखेन योजयन् कृतांतो देवं बलवानिति नूनमहं मन्ये यत्र यस्मात् हे राम अभिरामस्त्वलोके कर्मलोके स्थितो वनं गमिष्यसि ॥ ५ ॥ आत्मभवः आत्म
जः स्वमनः संभूतः तवा दर्शनमेव वर्धकत्वात्मारुतो यस्य सः विलापदुःखैः समिधः समिधनं यस्य सः यजूर्थकः रुदिता श्रूयैव हुता आहुतयो यस्मिन्सः चिता हेतुक बाष्पमेव महाधूमो यस्य सः तवाग
मनं चितजः चितज इति वाहुलकात् इत्यः तव या आगमनं चिता तया जनितः अदर्शनं चितज इति पाठेऽपि अदर्शनं जातं चिता जनित इत्यर्थः परे त्वदर्शनस्य मारुतत्वेन निरूपणात्सांचित्य इत्याहुः निः
श्वासरूपाया सेनसंधुक्षणात्संभवो वदद्विर्यस्य सः त्वया विहीनां मामधिकं कर्शयित्वा कृशां कृत्वा अतुलः युक्तगुणः शोकाग्निर्मां धक्ष्यति हि मां त्यये मीष्मे चित्रभानुर्वह्निः सूर्यो वा ॥ ६ ॥ ७ ॥

तदेवोपपादयति नबुद्धीति अबुद्धंअज्ञानपूर्ववा अल्पंचअल्पमपि विप्रियंविप्रियकरं कदाचनकदापिकृतंनस्मरामीत्यन्वयः समारब्धमितिपाठेनारब्धवानस्मीत्यर्थः ॥ ८ ॥ सत्यःसत्यवचनस्य
 तावः सत्याभिसंधःसत्यप्रतिज्ञः परलोकभयात्परलोकभयहेतोरसत्याद्वीतःपितानिर्भयोस्तु मयातत्कृतसत्यपरिपालनात् ॥ ९ ॥ अस्मिन्कर्मणिअभिषेकविषयेकर्मणि अप्रतिसंहतेअनिव
 र्तिममवचःसत्यंनष्टमितिमनस्तापोभवेत् तस्यचमनस्तापोमामपितपेत्पितृहितमकुर्वतोममजन्मव्यर्थमितिपीडयेत् ॥ १० ॥ यतएवमतोभिषेकेति संहृत्यत्यक्ता अन्वगेवशीघ्रमेव इतःपु
 रःअस्मान्नगरात् ॥ ११ ॥ नृपात्मजाकैकेयी अव्ययंअव्याकुलम् ॥ १२ ॥ गतेगतेएव ॥ १३ ॥ कैकेय्याअत्रनापराधःअन्यप्रेरितत्वात्तर्हिंसएवदंड्यस्तत्राह बुद्धिरिति येनेश्वरेणविधात्रे

नबुद्धिपूर्वनाबुद्धंस्मरामीहकदाचन ॥ मातृणांवापितुर्वाहंरुतमल्पंचविप्रियम् ॥ ८ ॥ सत्यःसत्याभिसंधश्चनित्यंसत्यपराक्रमः ॥ परलोकभयाद्वी
 तानिर्भयोस्तुपितामम ॥ ९ ॥ तस्यापिहिभवेदस्मिन्कर्मण्यप्रतिसंहते॥सत्यंनेतिमनस्तापस्तस्यतापस्तपेच्चमाम् ॥ १० ॥ अभिषेकविधानंतुतस्मा
 त्संहृत्यलक्ष्मण ॥ अन्वगेवाहमिच्छामिवनंगंतुमितःपुरः॥ ११ ॥ ममप्रव्राजनादयत्कृतकृत्यान्नृपात्मजा ॥ सुतंभरतमव्यग्रमभिषेचयतांततः॥ १२ ॥
 मयिचीराजिनधरेजटामंडलधारिणि ॥ गतेरण्यंचकैकेय्याभविष्यतिमनःसुखम् ॥ १३ ॥ बुद्धिःप्रणीतायेनेयंमनश्चानुसमाहितम् ॥ तंनुनार्हामि
 संक्लेष्टुंप्रव्रजिष्यामिमाचिरम् ॥ १४ ॥ कृतांतएवसौमित्रेद्रष्टव्योमत्प्रवासने ॥ राज्यस्यचवितीर्णस्यपुनरेवनिवर्तने ॥ १५ ॥ कैकेय्याःप्रतिपत्तिर्हि
 कथंस्यान्ममवेदने ॥ यदितस्यानभावोयंकृतांतविहितांभवेत् ॥ १६ ॥ जानासिहियथासौम्यनमात्पुममांतरम् ॥ भूतपूर्वविशेषोवातस्यामयि
 सुतेपिवा ॥ १७ ॥

यंबुद्धिःकैकेय्याःप्रणीतासंधराद्वारादत्तामनश्चतद्बुद्धिविषयेथेसुसमाहितंस्थिरीकृतंतंसंक्लेष्टुंमत्कृतमन्यथाजातमितिक्लेशयितुंनार्हामि तस्यमदधिकारित्वान्मद्रूपत्वाद्देतिगूढआशयः मत्संकल्प
 कृतमेवतदितिगूढव्यंग्यम् अशक्यत्वादित्यापाततार्थः अतोवनंप्रव्रजिष्यामि चिरंविलंबोमामास्त्वित्यर्थः ॥ १४ ॥ तत्प्रेरयितारमाह कृतांतइत्यादिमद्विवासने मद्विवासनप्रेरणायांप्रवमभिषे
 कनिवर्तनप्रेरणायांकृतांतोदैवमेवेन्द्रादीनांदुःखनिवर्तकादृष्टमेवेतिगूढम् मत्प्रजानांमत्कृतपरिपालनलाभाभावजनकमदृष्टमितिस्फुटम् द्रष्टव्यःकारणत्वेनद्रष्टव्यः यत्तुरामस्यप्राकृतदुरदृष्टदैव
 मितितन्न भगवतस्तस्याभावात् ॥ १५ ॥ तदुपपादयति कैकेय्याइति प्रतिपत्तिरध्यवसायः यदिकृतांतविहितस्तत्प्रेरितोऽयंभावोभिप्रायोनभवेत् ॥ १६ ॥ ईदृशस्यकैकेय्याभावस्यदैवकार
 णकत्वसिद्धयेतस्याःसहजभावमाह जानासीत्यादि अंतरवैषम्यम् भूतपूर्वतस्यावामयिसुतेभरतेपिवानविशेषोभूतपूर्वस्तस्मादैवकृतमेववैषम्यमितिभावः ॥ १७ ॥

तापस्येनद्रूपव्रतस्यसंकल्पेव्रतस्नानं व्रतसंकल्पायापेक्षितस्नानं व्रतस्नानं तदेभिर्भविष्यतीति योजना ॥ २७ ॥ तापस्यव्रतस्नानेप्येभिः क्रियमाणैराज्यलिप्सयास्नानं कृतवानितिकैकेय्याः शंका
मातृदितितन्निषेधति अथवेति राज्यद्रव्यमयेनराज्याभिषेकसाधनमंगलद्रव्यप्रचुरेणस्वयंस्वहस्तेनोद्धृतं तोयं मेवनादेशं व्रतसंकल्पाधिकारम् ॥ २८ ॥ राज्यवनवासयोर्वनवासोमहोदयः म
हाफलः प्रजानां कृत्याकृत्यचिन्ताव्याक्षेपराहित्येन सततं तपः प्रवृत्त्यापितृवाक्यपरिपालनेन चेति भावः ॥ २९ ॥ उपदेशस्य परमप्रयोजनमाह नेति नमाताभिः शंकितव्या न पिताभिः शंकितव्यो य
तौ देवाभिपन्नाः दैवयस्ताः एवमभिः शंकत इति शेषः यद्वा दैवाभिपन्नत्वं मातापित्रोर्विशेषणम् त्वंचैवं तथा प्रभावमिति जानासि अतो नातिशङ्कनीया ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये

एभिरेव घटैः सर्वैरभिषेचनमंभृतैः ॥ मम लक्ष्मण तापस्येव तस्नानं भविष्यति ॥ २७ ॥ अथवा किं ममैतेन राज्यद्रव्यमयेन तु ॥ उद्धृतं मे स्वयं तोयं व्रतादे
शं करिष्यति ॥ २८ ॥ माचलक्ष्मणसंतापं कार्पीलक्ष्म्या विपर्यये ॥ राज्यं वा वनवासो वा वनवासोमहोदयः ॥ २९ ॥ न लक्ष्मणास्मिन्मम राज्यविघ्ने मा
ताय वीर्यस्यभिः शंकितव्या ॥ दैवाभिपन्नानपिता कथंचिज्जानासि दैवं हितथा प्रभावम् ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० अ०
द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति ब्रुवति रामे तु लक्ष्मणोऽवाक् शिरा इव ॥ ध्यात्वा मध्यं जगामाशु सहसा दैन्यहर्षयोः ॥ १ ॥ तथा तु बद्धाभ्रुकु
टीभ्रुवोर्म्येन रर्षभः ॥ निशश्वासमहासर्पो विलस्य इव रोषितः ॥ २ ॥ तस्य दुष्प्रतिवीक्ष्यं तद्रुकुटी सहितं तदा ॥ बभौ क्रुद्धस्य सिंहस्य मुखस्य सदृशं मु
खम् ॥ ३ ॥ अग्रहस्तं विधुन्वंस्तु हस्ती हस्तमिवात्मनः ॥ तिर्यगूर्ध्वं शरीरे च पातयित्वा शिरो धराम् ॥ ४ ॥

रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दुःखहर्षयोर्मध्यं जगाम रामस्य धर्मैर्यदृष्ट्वा हर्षः तस्य राज्यभंशात् दुःखमित्येषामध्यगतिः
लक्ष्मणस्य शेषावतारत्वेन तमोगुणप्रधानता ज्येष्ठस्य विवेकवाक्यश्रवणेन सत्त्वोदयश्चेति भावः अधः शिरस्त्वेनोक्तार्थस्याधीनकारध्वननम् इवेन तमसः स्वाभाविकत्वात् तस्य स्थिरता ध्वन्यते ॥ १ ॥
तामेव दर्शयति तथात्विति तथा जयं करामित्यर्थः विलमन्नपरविलम् ॥ २ ॥ दुष्प्रतिवीक्ष्यं संमुखतया द्रष्टुमशक्यम् सादृश्यं दुर्दर्शत्वेन ॥ ३ ॥ अग्रहस्तं हस्ताग्रम् रामेण क्षमापनाय गृहीतमित्य
र्थः तिर्यगित्यादिको धातिशयेन विविधं शिरो धूनं कृत्वेत्यर्थः चादध इत्यपि ॥ ४ ॥

अग्राक्षणाकटाक्षेण तिर्यग्भक्त्यातरमीक्षमाणः धर्मदोषो धर्मविरोधस्तत्प्रसंगेन तत्परिहारशेषतया पितृवचनमकुर्वन् कथमस्मान् धर्मेण पालयिष्यतीति यालोकस्यातिशंका तदभावसंपादनहेतुना मयापि पितृवचसोऽकरणेऽन्योपि पितृवचो न करिष्यतीति लोकनाशशंका हेतुना च यस्य ते सुमहान् अयं वनगमनं प्रतिसंभ्रमो जातः सोऽस्थानेऽयुक्तो भ्रांतिमूल एव भ्रांतिमूलत्वमेवाह कथं हीति अशौंडीरं असमर्थं देवमिति किंचिद्वस्तु प्रबलमिति एवं जातीयकं यथा हि यथैव त्वं वदसि एतत् एतज्जातीयं त्वद्विधः शौंडीरः देव निराकरणेऽपि समर्थः क्षत्रियर्षभो यद्यसंभ्रांतः स्यात् कथमेतद्वक्तुमर्हति न कथमपि अतः रूपणं असमर्थं कपरिषास्यतया शोच्यं अशक्तं पौरुषसन्निधौ कार्या समर्थं देवपदार्थं प्राकृतवत् किमभिशांससि अभिष्टौषि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ एवं देवावलंबनं प्रतिक्षिप्य धर्मदोषप्रसंगं परिहरति पापयोरिति पापात्मनोस्तयोः कैकेयीदशरथयोर्विषये ते कथं नाम शंका पापात्मत्वशंकानविद्यते न जायते न नु धर्मव्यवहारवतोः कथमेषां शंका तत्राह संतीति हे धर्मात्मन् धर्मैक

अग्राक्षणावीक्षमाणं स्तुतिर्यक् भ्रातरमब्रवीत् ॥ अस्थाने संभ्रमो यस्य जातो वै सुमहानयम् ॥ ५ ॥ धर्मदोषप्रसंगेन लोकस्यानतिशंकया ॥ कथं ह्येतदसंभ्रांतस्त्वद्विधो वक्तुमर्हति ॥ ६ ॥ यथा त्वेवमशौंडीरं शौंडीरः क्षत्रियर्षभः ॥ किं नाम रूपणं देवमशक्तमभिशांससि ॥ ७ ॥ पापयोस्ते कथं नाम तयोः शंकानविद्यते ॥ संति धर्मोपधासक्ता धर्मात्मन् किं न बुध्यसे ॥ ८ ॥ तयोः सुचरितं स्वार्थं शाठ्यात्परिजिहीर्षतोः ॥ यदनैवं व्यवसितं स्याद्विप्रागेव राघव ॥ ९ ॥ तयोः प्रागेव दत्तश्च स्याद्वरः प्रकृतश्च सं ॥ १० ॥ लोकविद्विष्टमारब्धं त्वदन्यस्याभिषेचनम् ॥ नोत्सहे सहितुं वीरतत्र मेक्षं तुमर्हसि ॥ ११ ॥

स्वभाव धर्म उपधा ललंतत्रासक्तमासक्तिर्लोकप्रतारणाय येषां तादृशा बहिर्धर्मपराः अंतःपापासक्ताः संति तान् किं कथं न बुध्यसे ॥ ८ ॥ तयोर्धर्मोपधात्वं दर्शयति तयोरिति स्वार्थं स्वकार्यसिद्ध्यर्थं सुचरितत्वां शाठ्यात् मृषाकूटधर्मव्यवहारात् परिजिहीर्षतोऽस्त्युक्तिश्छतोस्तयोः कृत्यं किं न बुध्यसे इत्यनुकर्षः अमुमर्थमर्थापत्त्या साधयति यदीति यदितयोरेवं शाठ्येन त्वदर्थं प्रच्या वनं व्यवसितमभिप्रेतं न स्यात् तदाभिषेकारं भक्तत्वात् द्विघ्नकरणं न स्यादिति शेषः हियस्मात्प्रागेव पूर्वकाल एव तयोः दातृप्रतिग्रहीतृभावेन संबद्धः सवरः प्रकृतः प्रवृत्तप्रसंगस्तथ्यः स्यात्तदा प्रागेवाभिषेकारं ज्ञात्पूर्वमेव दत्तः स्यात् त्वदभिषेकारं भविनैव भरताभिषेकत्वद्वनवासौक्यतौ स्यातां तस्माद्वरप्रदानकथामिथ्यैवेति भावः यद्यपि दत्तोपिवरो राज्ञा विस्तृतइति तेन मदभिषेकारं भक्तइत्यादि समाधानं शक्यं तथापि ईदृशवरदानस्य लोकविद्विष्टत्वेनानौचित्यादनुचितकर्तृत्वेन राजात्याज्य एवेत्याह लोकेति ज्येष्ठेऽष्टगुणे जायति कनिष्ठविषयकत्वात्तदभिषेचनस्य लोकविद्विष्टत्वं प्रत्यक्ष व्यवहारविरोधाच्छास्त्रविरोधाच्चेति भावः ॥ ९ ॥ १० ॥ मेऽपराधमिति शेषः त्वद्विषये प्रतिवचनदानरूपं ममापराधं क्षंतुमर्हसि ॥ ११ ॥

किंच पितुर्वाक्येन गोमातृवधोऽपि पूर्वमहात्मभिः कृतो मया तु दुःखमात्रमातुः संपाद्यत इति न किंचिदतदित्याह ऋषिणेति अधर्मं जानतापि ऋषिणापि मंत्रद्रष्टापि पितृवाक्यतो गौर्हता तस्मात्पितृ
वाक्याकरणे महान् धर्म इति सूचितं ॥ ३१ ॥ महान्वधः ब्राह्मणसकाशादिति नित्यो वधः अनेन प्राणत्यागेनापि पितृवाक्यं पालनीयमिति सूचितं ॥ ३२ ॥ परशुना स्वयं स्वहस्तेन च्छिन्ना अरण्ये
तपोवने एवं पित्राज्ञायामातृवधोऽपि यद्यधर्मो न तदा दुःखमात्रं न तथेति किंवक्तव्यं ॥ ३३ ॥ अस्त्रीवकातर्यरहितं अतः पितुर्हितं करिष्यामि ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ते प्रतिकूलमपूर्वपूर्वानाचरितं धर्मं
नाहं प्रवर्तये उक्तस्यैवार्थस्यान्वयेन प्रतिपादनं पूर्वैरिति अयमभिप्रेतो धर्मजनकत्वेनेष्टः पितृवाक्यपालनरूपः पूर्वैरयं मार्गो गतः प्रातो मया पितेषामनुपश्वाद्गम्यते ॥ ३६ ॥ तस्माद्धेतोर्भुवि भूलो
ऋषिणा च पितुर्वाक्यं कुर्वता वनचारिणा ॥ गौर्हता जानता धर्मकंदुना च विपश्चिता ॥ ३७ ॥ अस्माकं तु कुले पूर्वसगरस्याज्ञया पितुः ॥ खनद्भिः साग
रैर्भूमि मवानः सुमहान्वधः ॥ ३८ ॥ जामदग्न्येन रामेण रेणुका जननी स्वयम् ॥ कृता परशुना ऽरण्ये पितुर्वचनकारणात् ॥ ३९ ॥ एतैरन्यैश्च बहुभिर्दि
विदेव समैः कृतम् ॥ पितुर्वचनमस्त्रीवकं करिष्यामि पितुर्हितम् ॥ ४० ॥ न खल्वेतन्मयैकेन क्रियते पितृशासनम् ॥ एतैरपि कृतं देविये मया परिकीर्तिताः
॥ ४१ ॥ नाहं धर्ममपूर्वते प्रतिकूलं प्रवर्तये ॥ पूर्वैरयमभिप्रेतो गतो मार्गो ऽनुगम्यते ॥ ४२ ॥ तदेतत्तु मया कार्यं क्रियते भुवि नान्यथा ॥ पितुर्हितं वचनं कु
र्वन्न कश्चिन्नमहीयते ॥ ४३ ॥ तामेव मुक्त्वा जननीं लक्ष्मणं पुनरब्रवीत् ॥ वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ॥ ४४ ॥ तवलक्ष्मण जानामि
मयि स्नेहमनुत्तमम् ॥ विक्रमं चैव सत्त्वं च तेजश्च सुदुरासदम् ॥ ४५ ॥ मम मातुर्महदुःखमतुलं शुभलक्षण ॥ अभिप्रायं न विज्ञाय सत्यस्य च शमस्य
च ॥ ४६ ॥ धर्मो हि परमो लोके धर्मसत्यं प्रतिष्ठितम् ॥ धर्मसंश्रितमप्येतत्पितुर्वचनमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ संश्रुत्य च पितुर्वाक्यं मातुर्वा ब्राह्मणस्य वा ॥ न क
र्तव्यं वृथा वीरधर्ममाश्रित्य तिष्ठता ॥ ४८ ॥

के कार्यं कर्तुं योग्यमेव तत् एतत्पितृवाक्यं मया क्रियते नान्यथा ऽकृत्यं न क्रियत इत्यर्थः नाम प्रसिद्धं कश्चिन्नहीयते मातुः किंचिद्दुःखोत्पादनेऽपि धर्मेणेति शेषः ॥ ३७ ॥ पुनः अनंतरं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
मम मातुर्न्यमहदुःखं तत्सत्यशमयोरभिप्रायं तद्विषयमद्विप्रायमज्ञात्वेत्यतस्तवेदं वाक्यं तत्त्वज्ञस्यानुचितमिति भावः ॥ ४० ॥ तदेवाह धर्म इति धर्मः सर्वपुरुषार्थपूतमः श्रेष्ठः प्रतिष्ठितं प्रशस्तं
कारणं एतदुत्तमं पितुर्वचनं धर्मसंश्रितमपि वनेतपस्ययातपस्विरक्षणेन च धर्मलाभात् अतोऽवश्यं कर्तव्यं तद्वच इति भावः अत्रोत्तममित्यस्यैव लोकाय सुखदत्वेनोत्तममिति व्यंग्यं ॥ ४१ ॥ पि
तृवाक्यकरणस्य प्रतिज्ञातत्वादपि तदुल्लंघनमनुचितमित्याह संश्रुत्येति प्रतिज्ञाय वृथामोघं ॥ ४२ ॥

इदं सपत्न्या कैकेय्यावचनं न पितुस्तत्राह सोहमित्यादि ॥ ४३ ॥ अनार्यामिति पितरं बद्धाहत्वा वाराज्यं कर्तव्यमित्येवमधर्मविषयांमिति मद्बुद्धिः पितृवाक्यकरणरूपा अनुगम्यतां अनुवर्त्यताम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ शापितासि शपथं प्रापितासि गमननिरोधं माकुर्विति शेषः ॥ ४६ ॥ दिवं हित्वा भूमौ पतितः पुनर्दिवं यथागतस्तथेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ पुनरेष्यामीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ पितुः राज्ञो दशरथस्य ॥ ४९ ॥ संजारा न जिषेक संभारान् निगृह्य निवार्य अनुवर्त्यतां त्वयाऽनुमन्यतामित्यर्थः ॥ ५० ॥ सुधर्म्यधर्मयुक्तं अव्ययं धैर्ययुक्तं अविच्छेदं अकातरं मृतेव मूर्छितेति यावत् ॥ ५१ ॥ स्व

सोहं न शक्यामि पुनर्नियोगमतिवर्तितुम् ॥ पितुर्हि वचनाद्विरकैकेय्याहं प्रचोदितः ॥ ४३ ॥ तदेतां विस्तृजानार्यां क्षत्रधर्माश्रितांमिति ॥ धर्ममाश्रयमा तैक्ष्ण्यं मद्बुद्धिरनुगम्यताम् ॥ ४४ ॥ तमेव मुक्त्वा सौहार्दाद्वातरं लक्ष्मणाग्रजः ॥ उवाच भूयः कौसल्यां प्रांजलिः शिरसानतः ॥ ४५ ॥ अनुमन्य स्वमां देवि गमिष्यं तमितो वनम् ॥ शापितासि मम प्राणैः कुरु स्वस्य यनानि मे ॥ ४६ ॥ तीर्णं प्रतिज्ञश्च वनात् पुनरेष्याम्यहं पुरीं ॥ ययातिरिव राजर्षिः पुरा हित्वा पुनर्दिवम् ॥ ४७ ॥ शोकः संधार्यतां मातर्हृदये साधुमाशुचः ॥ वनवासादिहैष्यामि पुनः कृत्वा पितुर्वचः ॥ ४८ ॥ त्वयामयाच वै देह्या लक्ष्मणेन सुमित्रया ॥ पितुर्नियोगे स्थातव्यमेष धर्मः सनातनः ॥ ४९ ॥ अंबसंभृत्य संभारान् दुःखं हृदि निगृह्य च ॥ वनवासकृता बुद्धिर्मम धर्म्यानुवर्त्यताम् ॥ ५० ॥ एतद्वचस्तस्य निशम्य माता सुधर्म्यमव्यग्रमविच्छेदं च ॥ मृतेव संज्ञां प्रतिलभ्य देवी समीक्ष्य रामं पुनरित्युवाच ॥ ५१ ॥ यथैव ते पुत्र पिता तथा हंगुरुः स्वधर्मेण सुहृत्तया च ॥ न त्वानुजानामिनमां विहाय सुदुःखितामर्हसि पुत्रगंतुम् ॥ ५२ ॥ किं जीवितेनेह विना त्वयामे लोकेन वा किं स्वधयाऽमृतेन ॥ श्रेयो मुहूर्तं तव सन्निधानं ममैव कृत्स्नादपि जीवलोकात् ॥ ५३ ॥ नरैरिवोल्काभिरपोह्यमानो महागजो ध्वांतमभिप्रविष्टः ॥ भूयः प्रजज्वाल विलापमेवं निशम्य रामः करुणं जनन्याः ॥ ५४ ॥ समातरं चैव विसंज्ञकल्पामार्तं च सौमित्रिमभिप्रतप्तम् ॥ धर्मे स्थितो धर्म्यमुवाच वाक्यं यथा स एवार्हति तत्र वक्तुम् ॥ ५५ ॥

धर्मेण पालनादिरूपमातृधर्मेण सुहृत्तया पितुरिव स्नेहवत्तया ॥ ५२ ॥ लोकेन इतरबंधुजनेन स्वधया पितृपूजनेन इदमुपलक्षणं देवपूजादेरपि अमृतेन अमृतत्वसाधनेन तत्त्वज्ञानेनापि किं कृत्स्नादपि जीवलोकात् कृत्स्नलोकसान्निध्यात् मुहूर्तमपि तव सन्निधानमेव श्रेयः ॥ ५३ ॥ नरैरुल्काभिरलातैरपोह्यमानस्तु यमानो निशि ध्वांतमभिप्रविष्टो गज इव भूयः प्रजज्वाल किमिदं यन्मामधर्मे प्रवर्तयितुं विलपतीति कोपः ॥ ५४ ॥ तत्र रामस्य धर्मे निष्ठां वाल्मीकिः श्लाघते यथा स एवेति तत्र तथा विधयोरदशायां अनन्वयालंकारोत्र ॥ ५५ ॥

ममाभिप्रायं धर्मैकनिष्ठत्वरूपं अभ्यर्चयसीति पाठे प्रेरयसीत्यर्थः सर्वथा तर्भा वितण्यर्थता एवं सुतरां दुःखं मामाकुर्वित्यर्थः ॥ ५६ ॥ धर्मफलोदयेषु पूर्वकृतधर्मफलोत्पत्ति
कालेषु ये धर्मार्थकामास्त्रयोपिलोके समीक्षिताः दृष्टाः सन्वादिभिर्धर्मफलत्वेन ये त्रयोपि दृष्टास्ते सर्वे तत्र धर्मैसति अवश्यं भवेयुरिति मेमतिः न तु तत्र मेकश्चित्सदेह इति भावः एकतोऽनेककार्यलाभे दृ
ष्टांतमाह त्रयैवेति वक्ष्यामि अनुकूला अतिथिपूजादिधर्मसाधनं अभिमतः अभिप्रिया कामसाधनं सपुत्रापरमलोकगमनरूपार्थसाधनं च भवति तद्वत् तस्माद्धर्म एव मुख्य इति स एव रक्ष्य इति भावः
॥ ५७ ॥ अमुमेवार्थं जग्यंतरेण दृढयति यस्मिन्निति यस्मिन्कर्मणि सर्वे धर्मादयोऽसन्निविष्टा असंबद्धास्तन्नोपक्रमेन नारभेतैवेति शेषः एकैकफलकानेककर्मसंभवेऽप्यतो धर्मः स्यात्तदुपक्रमेन

अहं हिते लक्ष्मण नित्यमेव जानामि भक्तिं च पराक्रमं च ॥ मम त्वभिप्रायमसंनिरीक्ष्य मात्रासहाभ्यर्दसि मासु दुःखम् ॥ ५६ ॥ धर्मार्थकामाः खलु जीव
लोके समीक्षिता धर्मफलोदयेषु ॥ ये तत्र सर्वे स्युरसंशयं मे भार्ये व वक्ष्यामि मता सपुत्रा ॥ ५७ ॥ यस्मिंस्तु सर्वे स्युरसन्निविष्टा धर्मो यतः स्यात्तदुपक्रमेन ॥
द्वेष्ट्या भवत्यर्थः परो हिलोके कामात्मता खल्वतिन प्रशस्ता ॥ ५८ ॥ गुरुश्च राजा च पिता च दृढः क्रोधात्पहर्षादथवा पिकामात् ॥ यद्वादिशेत्कार्यमवे
क्ष्य धर्मकस्तं न कुर्यादनुशंसति ॥ ५९ ॥ न तेन शक्नोमि पितुः प्रतिज्ञामिमानं कर्तुं सकलां यथावत् ॥ सत्यावयोस्तात गुरुर्नियोगे देव्याश्च भर्ता स गति
श्च धर्मः ॥ ६० ॥ तस्मिन्पुनर्जीवति धर्मराजे विशेषतः स्वपथिवर्तमाने ॥ देवी मया सार्धमि तोऽभिगच्छेत्कथं स्विदन्याविधवेव नारी ॥ ६१ ॥ सामानु
मन्यस्व वनं व्रजं तं कुरुष्व नः स्वस्य यनानि देवि ॥ यथा समाप्ते पुनराव्रजेयं यथा हि सत्येन पुनर्ययाति ॥ ६२ ॥

तदेव कुर्यान्नापरं कुतस्तत्राह द्वेष्ट्य इति अर्थपरः धर्मविरुद्धकेवलार्थपरः कामात्मता धर्मविरुद्धकामपरता न प्रशस्ता गर्हिताराज्ञ इव ॥ ५८ ॥ यदेवमते गुरुश्चेत्यादि गुरुपनेता धनुर्वेदाद्युपदे
ष्टा च स यत्कार्यं व्यादिशेत् तद्धर्ममवेक्ष्य पितृवचनकरणं धर्म इति ज्ञात्वा को न कुर्यात् ॥ ५९ ॥ इमां सकलां संपूर्णानं कर्तुं न शक्नोमि नियोगे प्रभुरिति शेषः मातुः स्वेन सह गमननिषेधायाह देव्याश्चे
ति भर्तृत्वात् स एवास्या गतिर्न तु पुत्रः स गतिः स धर्म इति पाठेनेन स गतिः समान गतिरेषा सः तच्छब्दस्य बुद्धिस्थ परामर्शकत्वात् तेन सहवास एवास्या धर्मः न तु मया सहवास इत्यर्थः ॥ ६० ॥ तदेवाह तस्मि
न्निति स्वपथि दृष्टपुत्रं परित्यज्यापि सत्यं रक्षणीयमित्येवं रूपे सत्यमार्गे अन्येत्यस्य विवरणं विधवेति ॥ ६१ ॥ मामामित्यर्थः पुनर्ययातिः स्वर्गमापेति शेषः ॥ ६२ ॥

केवलराज्यकारणान्धर्महीनराज्यहेतोः महोदयमहाफलम् यशःप्राप्तमपिराज्यं त्यक्त्वा पितृवाक्यपालनं कृतवानित्येवं यशःपृष्ठतः कर्तुं नालम् जीविते मनुष्यजीवनेऽदीर्घकालेऽल्पकालतयानि
 श्विते सति तदर्थमवरां अवरप्रयोजनिकां महीमधर्मतः परमपुरुषार्थत्यागेन ननु दृष्टे इति संबंधः ॥ ६३ ॥ पराक्रमात् धैर्यात् दर्शनं स्वसंमतं धर्मरहस्यं अनुशास्य उपदिश्यतां जननीं प्रदक्षिणं कृत्वा हृदि
 चकार गंतुं मनश्चकारेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीधरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथ रामः
 सौमित्रेः कैकेयीविषयरोषं शमयतीत्याह अथेति व्यथयारामस्य राज्याहानिजन्यया सविशेषं रामेष्टजनांतरापेक्षयेति शेषः अमर्षितं प्राप्ता सहनं विस्कारणं विस्तारः ॥ १ ॥ आसाद्य अभिमुखी

यशोऽत्यहं केवलराज्यकारणान्न पृष्ठतः कर्तुं मलं महोदयम् ॥ अदीर्घकालेन तु देवि जीविते दृष्टेऽवरा मद्यमहीमधर्मतः ॥ ६३ ॥ प्रसादयन्नरदृष्टः स
 मातरं पराक्रमाज्जिगमिपुरे वदं डकान् ॥ अथानुजं भृशमनुशास्य दर्शनं चकार तां हृदि जननीं प्रदक्षिणम् ॥ ६४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
 कीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथ तं व्यथयादीनं सविशेषममर्षितम् ॥ सरोषमिव नागैर्द्रोपवि
 स्फारितेक्षणम् ॥ १ ॥ आसाद्य रामः सौमित्रिं सुहृदं भ्रातरं प्रियम् ॥ उवाचे दंस धैर्येण धारयन्सत्त्वमात्मवान् ॥ २ ॥ निगृह्य रोषं शोकं च धैर्यमाक्रम्य
 केवलम् ॥ अवमानं निरस्यैनं गृहीत्वा हर्षमुत्तमम् ॥ ३ ॥ उपकृतं यदेतन्मे अभिषेकार्थमुत्तमम् ॥ सर्वं निवर्तय क्षिप्रं कुरु कार्यं निरव्ययम् ॥ ४ ॥ सौमित्रे
 योऽभिषेकार्थं मम संभारसंभ्रमः ॥ अभिषेकनिवृत्त्यर्थं सोऽस्तु संभारसंभ्रमः ॥ ५ ॥ यस्यामदभिषेकार्थं मानसं परितप्यति ॥ मातानः सायथानस्या
 सविशं कातया कुरु ॥ ६ ॥ तस्याः शं कामयंदुःखं मुहूर्तमपि नोत्सहे ॥ मनसि प्रतिसंजातं सौमित्रेऽहमुपेक्षितुम् ॥ ७ ॥

कृत्य धैर्येण सत्त्वं चित्तं अविकारितया धारयन् प्रकटयन् ॥ २ ॥ किमुवाचेत्यत्राह निगृह्येति रोषं पित्रादिवधहेतुम् अवमानं वनप्रवासनरूपं निरस्य शत्रुकृतत्वाभावात् उत्तमं हर्षं सत्यपालनेन
 पितुः पुण्यलोकसिद्धिजं हर्षम् ॥ ३ ॥ तादृशहर्षसिद्धार्थमेव हे लक्ष्मण अभिषेकप्रयोजनं निवर्तय कार्यं वनगमनोपयुक्तम् ॥ ४ ॥ तदेवाह सौमित्रे इति संभारसंपादनाय यः संभ्रमस्त्वेतासां भि
 षेकनिवृत्त्यर्थं तु वनगमनपरिकरसंपादनायास्त्विति यावत् ॥ ५ ॥ किंच यस्यामदभिषेकार्थं मदभिषेकनिवृत्तौ अर्थशब्दो निवृत्तिवचनइह अर्थो भिधैरैव स्तुप्रयोजननिवृत्तिष्वित्यमरः स
 विशंका कथमयं वने स्थास्यतीति शंकाया सदुःखा तथा कुरु अल्पेनैव कालेन रामं द्रष्टा सिपित्राज्ञाभंगश्चातिनिघड्यादिवाक्यैरिति शेषः यद्वा यस्याः कैकेय्याः नो माता कैकेयी स शंका अयं वनं
 न गमिष्यतीति शंका सहिता ॥ ६ ॥ कुत एवं तत्राह तस्या इति तस्या मनसि प्रतिसंजातं शं कामयंदुःखं मुहूर्तमपि उपेक्षितुं नोत्सहे उदीक्षितुमिति पाठे द्रष्टुमित्यर्थः ॥ ७ ॥

जातस्य उपनयनस्य द्वितीयजन्मनेतिशेषः ऊनषोडशवर्षीमेरामोराजीवलोचनइतिविश्वामित्रमुद्दिश्यदशरथोक्त्याविवाहकालेपंचदशवर्षत्वोक्तेः तत्रद्वादशवर्षाणि राघवः सहसीतया रमया मासधर्मात्मानारायणइवश्रिया तस्मिन्कालेमहाराजः प्रीतो रामस्य सद्गुणैः ज्येष्ठराज्येन संयोक्तुमैच्छत्सर्वनृपाज्ञयेति पादोक्तेश्च उपनयनं च गौतमीकादशे एकादशे वाराजन्यमिति स्मृतेर्दशमेवर्षे इति बोध्यं एवमुपनयनोत्तरं सप्तदशवर्षाणि अतीतानि जातस्य तव अतः परं यौवराज्येन दुःखपरिक्षयं प्रकांक्षं त्यामया तद्विधाते तस्यावदनं कथं नुद्रष्टव्यमित्यनुकर्षः वस्तुतस्तु इग्यः संप्रसारणमिति सूत्रस्थभाष्योक्तरीत्या प्रविशपिंडीमित्यादौ यथा प्रविशगृहं पिंडी भक्षयेति वाक्यार्थे प्रविशेति पिंडीमिति च वाक्यैकदेशस्य प्रयोगस्तथा द्विर्दशेति वाक्यस्यार्थे वाक्यैकदेशप्रयोगोऽयं द्विरावृत्तादशां वि

सप्तदशचवर्षाणि जातस्य तव राघव ॥ अतीतानि प्रकांक्षं त्यामया दुःखपरिक्षयम् ॥ ४५ ॥ तदक्षयं महदुःखं नोत्सहे सहितुं चिरात् ॥ विप्रकारं सपत्नी नामेवं जीर्णापिराघव ॥ ४६ ॥ अपश्यंती तव मुखं परिपूर्णशशिप्रभम् ॥ कृपणावर्तयिष्यामि कथं कृपणजीविका ॥ ४७ ॥ उपवासैश्च योगैश्च बहु भिक्षुपरिश्रमैः ॥ दुःखसंवर्धितो मोघं त्वंहि दुर्गतया मया ॥ ४८ ॥ स्थिरं नु हृदयं मन्ये ममेदं यन्न दीर्यते ॥ प्रावृषीव महानद्यास्पृष्टं कूलं नवांभसा ॥ ४९ ॥ ममैव नूनं मरणं न विद्यते न चावकाशोऽस्ति यमक्षये मम ॥ यदंतकोऽद्यैव न मां जिहीर्षति प्रसृत्य सिंहो रुदतीं मृगीमिव ॥ ५० ॥ स्थिरं हि नूनं हृदयं ममा य संतप्तिद्यते यद्भुवि नो विदीर्यते ॥ अनेन दुःखेन च देहमर्पितं ध्रुवं त्यक्त्वा काले मरणं न विद्यते ॥ ५१ ॥

शान्तिः सप्तचेत्यर्थः अत्र तात्पर्यमाहिका विश्वामित्रप्रतिदशरथोक्तिः पादोक्तिश्च तादृशप्रयोगश्च कौसल्यायाः पुत्रवियोगदुःखार्ततया वाल्मीकेश्ववर्णनीयमयीभावेन न दोषायेति ध्येयम् ॥ ४५ ॥ दुःखं त्वद्वियोगजं अक्षयं तव राज्यानां क्षयसंज्ञावना रहितमपि अपि च एवं जीर्णासपत्न्यां विप्रकारं सहितुं सोढुं नोत्सहे ॥ ४६ ॥ कृपणजीविका शोच्यजीवना ॥ ४७ ॥ दुर्गतया भाग्यहीनया मया बहुपरिश्रमजनकैरुपवासैर्योगैर्देवताभ्यामैर्दुःखं यथा तथा मोघं वर्धितोऽसि यदि विप्रवत्स्यसीति शेषः त्वद्वर्धनजफलालाभा इति भावः ॥ ४८ ॥ न दीर्यते त्वद्विप्रयोगश्रवणेपीति शेषः ममैवेति लौकिक्यतिवृद्धोक्तिर्जातिरियं मरणं न विद्यते एव न जिहीर्षत्येवेत्यन्वयः अवकाशः अवस्थितये स्थलम् ॥ ५० ॥ आयसमयसानिर्मितं यत्पुत्रो न जियते भुवि पतित्वानो विदीर्यते भेदो द्विधा भवनं विदारणं अनेकच्छिद्रेखावत्त्वं अनेन दुःखेनार्पितं व्यामदेद्देहो न जियते इत्याद्यन्वयः अर्थर्चादिर्देहशब्दः हियतो न जियतेऽतोऽकाले मरणं न विद्यतइति जानेइति शेषः ॥ ५१ ॥

यद्वनादीन्यनर्थकानि तद्विदमहदुःखम् ऊपरे उपमत एव निष्फलं बीजमिव ॥ ५२ ॥ गुरुदुःखेन कर्शितः पीडितः परेत संसदं यमसभाम् अहंगतास्याम् तत्तु न लभ्यत इति शेषः ॥ ५३ ॥ अथापि मरणात्तावेपित्वया विना त्वत्सन्निधि विना किं जीवितं कुत्सितं जीवितं तथा व्यर्थं मतोऽनुब्रजिष्यामि अत्रिकांक्षया वात्सल्येन ॥ ५४ ॥ भृशमसुखं दुःखममर्षिता असहमानारामवियोगमूलं सपत्न्यादिकृतं महद्यसनं दुःखं निशाम्य पर्यालोच्य सत्यपाशबद्धं सुनमवेक्ष्य यथोक्तनिमित्तवती किन्नरी विललाप ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तत्कालसदृशं रामवियोगहेतुककौसल्यादुःखप्रवृत्तिकालोचनम् ॥ १ ॥ आर्यैः कौसल्ये गच्छेदित्यन्तमपि नरोचते स्त्रियुत्तरा इदं तु दुःखं यदनर्थकानि मेव तानि दानानि च संयमाश्रुहि ॥ तपश्च तप्तं यदपत्यकाम्यया सुनिष्फलं बीजमिवोत्तमूषरे ॥ ५२ ॥ यदित्युक्तकाले मरणं यदुच्छ्रयात् भूतकश्चिद्गुरुदुःखकर्शितः ॥ गताहमद्यैव परेत संसदं विना त्वया धेनुरिवात्मजेन वै ॥ ५३ ॥ अथापि किं जीवितमद्य मेव तथा त्वया विना चंद्रनिभा न प्रभ ॥ अनुब्रजिष्यामि वनं त्वयैव गौः सुदुर्बला वत्समिवाभिकांक्षया ॥ ५४ ॥ भृशमसुखममर्षिता यदा बहु विललाप समीक्ष्य राघवम् ॥ व्यसनमुपनिशाम्य सामहत्सु तमिव बद्धमवेक्ष्य किन्नरी ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे विंशः सर्गः ॥ २० ॥ तथा तु विलपन्ती तां कौसल्यां राममातरम् ॥ उवाच लक्ष्मणो दीनस्तत्कालसदृशं वचः ॥ १ ॥ नरोचते ममाप्येतदार्थं यद्राघवो वनम् ॥ त्यक्त्वा राज्यश्रियं गच्छेत्स्त्रिया वाक्यवशं गतः ॥ २ ॥ विपरीतश्च दृढश्च विषयैश्च प्रधर्षितः ॥ नृपः किमिव न ब्रूयाच्चोद्यमानः समन्मथः ॥ ३ ॥ नास्यापराधं पश्यामि नापि दोषं तथा विधम् ॥ येन निर्वास्यते राष्ट्राद् न वा सायराघवः ॥ ४ ॥ न तं पश्याम्यहं लोके परोक्षमपि यो नरः ॥ स्वमित्रोऽपि निरस्तोऽपि योऽस्य दोषमुदाहरेत् ॥ ५ ॥ देवकल्पमृजुं दांतं रिपूणां पिवत्सलम् ॥ अवेक्षमाणः को धर्मं त्यजेत्पुत्रमकारणात् ॥ ६ ॥

नव्य ॥ २ ॥ अत एव विपरीतः प्राप्तप्रकृतिवैपरीत्यः चोद्यमानः स्त्रिया क्रोधवशात्पुनरुक्तिर्न दोषाय किमिव न ब्रूयादनुचितशतमपि ब्रूयात् अतस्तद्वचो न श्रद्धेयमिति एतेन राजाज्ञाभंगः कथं कायं इति शंका समाहिता ॥ ३ ॥ ननुरामदोषप्रयुक्तं विवासनं स्यात्तत्राह नास्येति रामस्येत्यर्थः अपराधं पितृविषयकं दोषमसंजादेरिव प्रजावधादिपातकम् ॥ ४ ॥ सुतराममित्रोऽपि शत्रुरपि निरस्तोऽपि महापातकादिवशंगत्वा त्यक्तोऽपि परोक्षमपि रामस्य दोषं यो वदेत्तं न पश्यामि ॥ ५ ॥ यदेवमतो देवतुल्यं दांतं गुरुभिः शिक्षितम् एवमुक्तगुणं पुत्रं धर्ममवेक्षमाणः कस्य जेत्यन्वयः रिपूणां कैकेय्यादीनां विषये पिवत्सलं स्निग्धम् ॥ ६ ॥

बाल्यं बालभावमविमृश्य कारित्वं कामपरवशत्वं बोपेयुषः प्राप्तस्य राजवृत्तं पूर्वराजाचरितम् ॥ ७ ॥ अतो यावदिममर्थं त्वत्प्राप्तं ह्यपि न जानाति तावत्ततः पूर्वमेव शासनं राज्यमभिषेकेणा-
 त्मस्थं आत्माधीनं कुरु शोभनमिति पाठे राज्यफलकमभिषेकम् ॥ ८ ॥ कथमेवं शक्यं तत्राह मयेति अधिकं त्वदाज्ञोद्धरणं पूर्वमभिषेकविघ्नम् ॥ ९ ॥ विप्रियेतव विपक्षभावे ॥ १० ॥ पक्ष्यो-
 मानुलादिः यो वान्यः कश्चिदस्य हितमिच्छति मृदुर्हीति अतो मार्दवं न युक्तम् मार्दवानुचितकाल इति भावः ॥ ११ ॥ ननुराज्ञा राज्यस्य भरताय दीयमानत्वादपरिहार्योऽयमर्थस्तत्राह प्रेति कैके-
 य्या प्रोत्साहितस्तस्यासंतुष्टो यदि पिता नोस्माकं अमित्रभूतो जायते तदाऽसौ बन्धनं प्राप्य न अथ वास्य वध एव क्रियताम् त्रेताद्वा परयोः संथावयमवतारस्तदा च किंचिदधिकपादेनाधर्मप्रवेश इति तद-
 तदिदं वचनं राज्ञः पुनर्बाल्यमुपेयुषः ॥ पुत्रः को हृदये कुर्याद्राजवृत्तमनुस्मरन् ॥ ७ ॥ यावदेव न जानाति कश्चिदर्थमिमं नरः ॥ तावदेव मया सार्धमा-
 त्मस्थं कुरु शासनम् ॥ ८ ॥ मया पार्श्वे सधनुषातव गुप्तस्य राघव ॥ कः समर्थोऽधिकं कर्तुं रुतांतस्येव तिष्ठतः ॥ ९ ॥ निर्मनुष्यामिमां सर्वामयोध्यां मनु-
 जर्षभ ॥ करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैर्यदि स्यास्यति विप्रिये ॥ १० ॥ भरतस्याथ पक्ष्यो वा यो वाऽस्य हितमिच्छति ॥ सर्वांस्तान् श्ववधिष्यामि मृदुर्हि परिभूय-
 ते ॥ ११ ॥ प्रोत्साहितोऽयं कैकेय्यासंतुष्टो यदि नः पिता ॥ अमित्रभूतो निःसंगं बध्यतां बध्यतामपि ॥ १२ ॥ गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥
 उत्पथं प्रतिपन्नस्य कार्यं भवति शासनम् ॥ १३ ॥ बलमेप किमाश्रित्य हेतुं वा पुरुषोत्तम ॥ दातुमिच्छति कैकेय्ये उपस्थितमिदं तव ॥ १४ ॥ त्वया चैव
 मया चैव कृत्वा वैरमनुत्तमम् ॥ काऽस्य शक्तिः श्रियं दातुं भरतायारि शासनम् ॥ १५ ॥ अनुरक्तोऽस्मि भावेन भ्रातरं देवितत्त्वतः ॥ सत्येन धनुषा चैव दत्ते-
 नेष्टेन तेशपे ॥ १६ ॥ दीप्तमग्निमरण्यं वायदि रामः प्रवेक्ष्यति ॥ प्रविष्टं तत्र मां दिवित्वं पूर्वमवधारय ॥ १७ ॥ हरामि वीर्यादुःखं ते तमः सूर्य इवोदितः ॥ दे-
 वीपश्यतु मे वीर्यं राघवश्चैव पश्यतु ॥ १८ ॥

नुसारेण लक्ष्मणस्यैव मुक्तिः कैकेय्याश्च परोपदेशेनैवं मतिः श्लेन बालिवधे प्रवृत्तिश्च भगवत इति बोध्यम् ॥ १२ ॥ नन्वेवं दोषः स्यात्तत्राह गुरोरिति एवं च शास्त्रसंमतत्वान्नात्र दोष इति भावः
 ॥ १३ ॥ ननुराज्ञो बलवत्त्वाद्बन्धनाद्यशक्यमत आह बलमिति उपस्थितं ज्येष्ठत्वेन न्यायतस्तवैव प्राप्तमिदं राज्यम् एवं च बलहेत्वोरभावाद्बन्धनादिशक्यमेवेति भावः ॥ १४ ॥ बलाभावे मेवाह-
 त्वयेत्यादि ॥ १५ ॥ ननु तवाप्येवं वदतो न विश्वासो जाति त्वाविशेषादत आह अनुरक्त इति भाव आंतराजिप्रायः ॥ १६ ॥ संप्रत्येवानुरागनिर्णय इत्याह दीप्तमिति दीप्तमग्निम् क्रोधमित्यर्थः अ-
 रण्यं वापि त्राज्ञया ॥ १७ ॥ राघवश्चेति चात्सर्वो जनश्च ॥ १८ ॥

कैकेय्यासक्तमानसमनएवकृपणं वृद्धभावेनवृद्धत्वेनगर्हितंयथाभवतितथाबाल्येकामुकत्वेस्थितम् ॥ १९ ॥ २० ॥ अनंतरंयुक्तंकार्यंनत्वंकुरुष्वयदिरोचतेर्हि लक्ष्मणवाक्यंकुरुष्वेतिशे
षः अनेनकौसल्यायागूढंस्वानजितमत्वंलक्ष्मणोक्तस्यसूचितं ॥ २१ ॥ पुनःरामाभिप्रायनिर्णयायलक्ष्मणवाक्यमेवोपोद्वलयितुमेतद्राजवाक्यमपि न येनतवदोषःस्यात्किंतुमत्सपत्न्याइत्या
ह नचेति अधर्म्यं कनिष्ठस्यराज्यरूपं ममसपत्न्याभाषितंवचःश्रुत्वा मांविहायेतोवनंगंतुंनार्हसि ॥ २२ ॥ अथयदिसापत्नमातृवाक्योल्लंघनेप्यधर्मबुद्ध्यातत्राप्यादरस्तिर्हिराज्यंपरित्यज्यैवेह
तिष्ठेत्याह धर्मज्ञइति ॥ २३ ॥ शुश्रूषुःशुश्रूषांकुर्वन् पुत्रेतिरामसंबोधनं त्रिदिवंगतःमातृसेवयाप्राजापत्यपदंप्राप्तइतिभावः तथाहिततोपिगौरवेणाहंपूज्येत्यर्थः पितुर्दशगुणंमानागौरवेणातिरि
हनिष्येपितरंवृद्धकैकेय्यासक्तमानसम् ॥ रूपणंचस्थितंबाल्येवृद्धभावेनगर्हितम् ॥ १९ ॥ एतत्तुवचनंश्रुत्वालक्ष्मणस्यमहात्मनः ॥ उवाचरामंकौ
सल्यारुदतीशोकलालसा ॥ २० ॥ भ्रातुस्तेवदतःपुत्रलक्ष्मणस्यश्रुतंत्वया ॥ यदत्रानंतरंतत्त्वंकुरुष्वयदिरोचते ॥ २१ ॥ नचाधर्म्यंवचःश्रुत्वासपत्न्या
ममभाषितम् ॥ विहायशोकसंतमांगंतुमर्हसिमामितः ॥ २२ ॥ धर्मज्ञइतिधर्मिष्ठधर्मचरितुमिच्छसि ॥ शुश्रूषमामिहस्यस्त्वंचरधर्ममनुत्तमम् ॥
॥ २३ ॥ शुश्रूषुर्जननीपुत्रस्वगृहेनियतोवसन् ॥ परेणतपसायुक्तःकाश्यपस्त्रिदिवंगतः ॥ २४ ॥ यथैवराजापूज्यस्तेगौरवेणतथाह्यहम् ॥ त्वांसाहंनानु
जानामिनगंतव्यमितोवनम् ॥ २५ ॥ त्वद्वियोगान्नमेकार्यजीवितेनसुखेनच ॥ त्वयासहममश्रेयस्तृणानामपिभक्षणम् ॥ २६ ॥ यदित्वंयास्य
सिवनंत्यक्त्वामांशोकलालसाम् ॥ अहंप्रायमिहासिष्येनचशक्ष्यामिजीवितुम् ॥ २७ ॥ ततस्त्वंप्राप्स्यसेपुत्रनिरयंलोकविश्रुतम् ॥ ब्रह्महत्यामिवा
धर्मात्समुद्रःसरितांपतिः ॥ २८ ॥ विलपंतीतथादीनांकौसल्यांजननींततः ॥ उवाचरामोधर्मात्मावचनंधर्मसंहितम् ॥ २९ ॥ नास्तिशक्तिःपितुर्वा
क्यंसमतिक्रमितुंमम ॥ प्रसादयेत्वांशिरसांगंतुमिच्छाम्यहंवन् ॥ ३० ॥

च्यनइतिस्मृतेः नानुजानामि वनंगंतुमितिशेषः किंचप्रतिषेधामीत्याह नगंतव्यमित्यादि ॥ २५ ॥ अथवनगमनपर्यंतंतदाज्ञासत्वादत्रसर्वथास्थातुमशक्यमितिचेत्तत्राप्याह त्वद्वियोगादिति
त्वद्वियोगात्परंजीवितादिनामेनकिंचित्कार्यं अतस्त्वयेत्यादि एवंचमामपिसहनयेतिभावः ॥ २६ ॥ प्रायंअनशनदीक्षां चोहेनौ यतोजीवितुंनशक्ष्यामि ॥ २७ ॥ ततःमातुर्मरणांतदुःखदा
नात् समुद्रोहिकास्मिंश्चित्कल्पेमातुर्दुःखजननरूपाधर्मात्पिप्पलादब्रह्मर्षिकृतांकृत्यांप्राप्यनरकवासतुल्यदुःखंप्राप्तवानितिकचित्पुराणेप्रसिद्धमित्याहुः ॥ २८ ॥ २९ ॥ तद्वचनस्यकर्तव्यत्वे
पियुगपदनुष्ठानासंज्ञवात्पितृवचसःप्रथमप्राप्तत्वेनप्राबल्यात्तदतिक्रमोशक्यइत्याह नास्तीति ॥ ३० ॥

अजिजनोभितोवर्तमानोजनः श्रीमान् रामाभिषेकप्रसंगेन कृतैरलंकरणैः शोभावान् आकारं विकृताकारं नालक्षयत असत्त्वादेवेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ उचितं सहजसत्त्वगुणोचितं वनगमनलाभोचितं च आत्मजं हर्षं आत्मनि शरीरे जातं स्वभावसिद्धं हर्षचिह्नम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ लोकदृष्ट्या अर्थविपत्तिमर्थभंशं वीक्ष्यापि रामो विक्रियां न जगाम किंतु मुदृज्जनस्य कौसल्यादशरथादिरूपस्यात्मनां प्राणानां विपत्तिशंकया चित्तं जगामेति शेषः ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥

सर्वोप्यभिजनः श्रीमान् श्रीमतः सत्यवादिनः ॥ नालक्षयतरामस्य कंचिदाकारमानने ॥ ३६ ॥ उचितं च महाबाहुर्न जहौ हर्षमात्मवान् ॥ शारदः स मुदीर्णशिशुश्चंद्रस्तेज इवात्मजम् ॥ ३७ ॥ आवाचामधुरयारामः सर्वसंमानयन् जनम् ॥ मातुः समीपं धर्मात्मा प्रविवेश महायशाः ॥ ३८ ॥ तंगुणैः समतां प्राप्नोभ्राता विपुलविक्रमः ॥ सौमित्रिरनुवव्राजधारयन्दुःखमात्मजम् ॥ ३९ ॥ प्रविश्वे शमातिभृशं मुदा युतं समीक्ष्य तां चार्थविपत्तिमागताम् ॥ न चैव रामो न जगाम विक्रियां मुदृज्जनस्यात्मविपत्तिशंकया ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्मिंस्तु पुरुषव्याघ्रे निष्क्रामति कृतांजलौ ॥ आर्तशब्दो महान् जज्ञे स्त्रीणामंतःपुरे तदा ॥ १ ॥ कृत्येष्वचोदितः पित्रा सर्वस्यांतःपुरस्य च ॥ गतिश्च शरणं चासीत् सरामोद्यप्रवत्स्यति ॥ २ ॥ कौसल्यायां यथा युक्तो जनन्यां वर्तते सदा ॥ तथैव वर्तते स्मासु जन्मप्रभृतिराघवः ॥ ३ ॥ न कुद्ध्यत्यभि शमोपि क्रोधनीयानि वर्जयन् ॥ कुद्धान्यसादयन् सर्वांसि इतोद्यप्रवत्स्यति ॥ ४ ॥ अबुद्धिर्वतनो राजा जीवलोकं चरत्ययम् ॥ योगतिसर्वभूतानां परित्यजति राघवम् ॥ ५ ॥ इति सर्वा महिष्यस्ताविवत्सा इव धेनवः ॥ पतिमा चुक्रुशुश्चापि सस्वनं चापि चुक्रुशुः ॥ ६ ॥ सहिचांतःपुरे घो रमा र्तशब्दं महीपतिः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः श्रुत्वा व्यालीयतासने ॥ ७ ॥

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ यः पित्राऽचोदितोपि सर्वस्य जनस्यांतःपुरस्य च कृत्येषु प्रवर्तते इति शेषः योगतिः प्राप्यस्य वस्तुनः प्राप्तिमार्गः शरणं रक्षणम् ॥ २ ॥ युक्तः सेवातत्परः ॥ ३ ॥ अभिशप्तोपि अन्ये न कृतवाक्यारूप्योपि न कुद्ध्यति क्रोधनीयानि अन्यस्य क्रोधोत्पादकानि अनुकंपया वर्जयन् अनेन क्रोधक्रियाकर्तृत्वकर्मत्वयोः प्रतिषेधः यत्र कुत्रापि कुद्धान् स्वयंप्रसादयन् तिष्ठतीति शेषः ॥ ४ ॥ जीवलोकं सर्वप्रजारूपं चरति ज्ञक्षयति नाशयतीति यावत् ॥ ५ ॥ पतिमा चुक्रुशुः निर्निदुःसस्वनं चुक्रुशुः रुरुदुः ॥ ६ ॥ व्यालीयते देहमवगुंठ्यावाङ्मुखो विलीन इवाभूदित्यर्थः ॥ ७ ॥

आयस्तः स्वजनदुःस्वतः प्रामस्वेदः कुंजर इव निःश्वसन् आयत्त इति पाठे आयत्तः पराधीनो यः कुंजरः स यथानिःश्वसित इति द्वयर्थः ॥ ८ ॥ पुरुषद्वाराध्यक्षम् ॥ ९ ॥ जयेन विजयी भवेति शब्देनेत्यर्थः जयेतीति पाठे जयेति शब्देनेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ सरामः वृणीकृतराज्योरामः ॥ १२ ॥ वर्धयित्वा जयशब्देनेत्यर्थः प्रियं रामागमनम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ अग्निं अग्निहोत्रं मंत्रवत् जुहोति

रामस्तुभृशमायस्तोनिः श्वसन्निव कुंजरः ॥ जगाम सहितो भ्रात्रा मातुरंतः पुरं वशी ॥ ८ ॥ सोपश्यत्पुरुषं तत्र वृद्धं परमपूजितम् ॥ उपविष्टं गृहद्वारि तिष्ठतश्चापराज्यदूतम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वैव तु तदारामं ते सर्वे समुपस्थिताः ॥ जयेन जयतां श्रेष्ठं वर्धयंति स्म राघवम् ॥ १० ॥ प्रविश्य प्रथमां कक्ष्यां द्वितीयायां ददर्श सः ॥ ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान् वृद्धान् राज्ञाभिसत्कृतान् ॥ ११ ॥ प्रणम्य रामस्तान् वृद्धान् स्तृतीयायां ददर्श सः ॥ स्त्रियोवालाश्च वृद्धाश्च द्वाररक्षणतत्पराः ॥ १२ ॥ वर्धयित्वा प्रहृष्टास्ताः प्रविश्य च गृहं स्त्रियः ॥ न्यवेदयंत त्वरितं राममातुः प्रियं तदा ॥ १३ ॥ कौसल्यापितृदादेवी रात्रिस्थित्वासमाहिता ॥ प्रभाते चाकरोत्पूजां विष्णोः पुत्रहितैषिणी ॥ १४ ॥ साक्षौ मवसना दृष्टानित्यं व्रतपरायणा ॥ अग्निं जुहोति स्म तदामं त्रवत्कृतमंगला ॥ १५ ॥ प्रविश्य तु तदारामो मातुरंतः पुरं शुभम् ॥ ददर्श मातरं तत्र हावयंतीं दुताशनम् ॥ १६ ॥ देवकार्यनिमित्तं च तत्रापश्यत्समुद्यतम् ॥ दध्यक्षत घृतं चैव मोदकान् हविषस्तथा ॥ १७ ॥ लाजान्माल्यानि शुक्लानि पायसं कृसरंतथा ॥ समिधः पूर्णकुंभांश्च ददर्श रघुनंदनः ॥ १८ ॥ तां शुक्लक्षौ मसंवीतां व्रतयोगेन कर्शिताम् ॥ तर्पयंतीं ददर्श द्विर्देवतां वरवर्णिनीम् ॥ १९ ॥ सा चिरस्यात्मजं दृष्ट्वा मातुर्नंदनमागतम् ॥ अभिचक्राम संहृष्टा किशोरं वडवायथा ॥ २० ॥ समातरमुपक्रांतामुपसंगृह्य राघवः ॥ परिष्वक्तश्च बाहुभ्यामवघ्रातश्च मूर्धनि ॥ २१ ॥ तमुवाच दुराधर्षराघवं सुतमात्मनः ॥ कौसल्यापुत्रवात्सल्यादिदं प्रियहितं वचः ॥ २२ ॥ वृद्धानां धर्मशीलानां राजर्षीणां महात्मनाम् ॥ प्राप्नुत्यायुश्च कीर्तिश्च धर्मचाप्युचितं कुले ॥ २३ ॥

स्म ज्येष्ठपत्नीत्वाहृत्विजेति शेषः ॥ १५ ॥ तदाह हावयंतीमिति ॥ १६ ॥ हविषः हवींषि ॥ १७ ॥ कृसरंतिलमुद्रतंडुलौदनम् ॥ १८ ॥ व्रतयोगेन पुत्राभ्युदयकामनया तद्वदेवोपवासव्रतयोगेनेत्यर्थः देवतां तर्पयंतीं वरवर्णिनीं तां ददर्शेत्यन्वयः ॥ १९ ॥ अभिचक्राम अभिमुखं जगाम किशोरोऽश्ववालकः ॥ २० ॥ उपसंगृह्य अभिवाद्य स्थितस्तथा परिष्वक्त इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ कुले उचितं कुलस्योचितमिति यावत् ॥ २३ ॥

राजानंपश्य मत्वेतिशेषः कौसल्यायाराजगृहगमनादिव्यापारापरिज्ञानादेवमुक्तिः ॥ २४ ॥ अत्रोपविश्यभुक्त्वा राजानं द्रष्टुं गच्छेति भोजनेन फलेन निमंत्रितो राघवः केवलमासनमालभ्य स्पृ-
 खानतूपविष्टो ब्रीडया किंचिदंजलिप्रसार्यावाङ्मुखो ब्रवीत् प्रसाद्यांजलिरिति पाठे प्रकर्षेण सन्नांजलिर्विशीर्णांजलिरित्यर्थ इति कश्चित् मातुः प्रसादनयोग्यांजलिरित्यर्थ उचितः किंचिदित्य-
 स्य चावाङ्मुख इति शेषः ॥ २५ ॥ गौरवाच्चमातृत्वप्रयुक्तगौरवाच्च आनतः सन् प्रस्थितः प्रस्थातुमुपक्रांतः आप्रष्टुं अनुज्ञांकारयितुं उपचक्रमे ॥ २६ ॥ तव चतवैव अज्ञत्वात् लोकदृष्ट्याह वैदेह्या

सत्यप्रतिज्ञं पितरं राजानं पश्य राघव ॥ अथैवत्वांसधर्मात्मायौ वराज्येभिषेक्ष्यति ॥ २४ ॥ दत्तमासनमालभ्य भोजनेन निमंत्रितः ॥ मातरं राघवः किं-
 चित्प्रसार्यांजलिमब्रवीत् ॥ २५ ॥ सस्वभावविनीतश्च गौरवाच्च तथानतः ॥ प्रस्थितो दंडकारण्यमाप्रष्टुमुपचक्रमे ॥ २६ ॥ देवि नूनं न जानीषेम हृदयमु-
 पस्थितम् ॥ इदं तव च दुःखाय वैदेह्या लक्ष्मणस्य च ॥ २७ ॥ गमिष्ये दंडकारण्यं किमनेनासनेन मे ॥ विष्टरासनयोग्यो हि कालो यं मामुपस्थितः ॥ २८ ॥
 चतुर्दशहिवर्षाणि वत्स्यामि विजने वने ॥ कंदमूलफलैर्जीवन्निवदामि पम् ॥ २९ ॥ भरताय महाराजो यौ वराज्यं प्रयच्छति ॥ मां पुनर्दंडका-
 रण्यं विवासयति तापसम् ॥ ३० ॥ सपत्न्या च पौत्रैश्च वत्स्यामि विजने वने ॥ आसेवमानो वन्यानि फलमूलैश्च वर्तयन् ॥ ३१ ॥ सानिरुत्तेव साल-
 स्य यष्टिः परशुनावने ॥ पपात सहसा देवी देवतेव दिवश्च्युता ॥ ३२ ॥ तामदुःखोचितां दृष्ट्वा पतितां कदलीमिव ॥ रामस्तूत्यापयामास मातरं गतचेतस-
 म् ॥ ३३ ॥ उपावृत्त्योत्थितां दीनां वडवामिव वाहिताम् ॥ पांसुगुंठितसर्वांगीं विममर्श च पाणिना ॥ ३४ ॥ साराघवमुपासीत मसुखार्ता सुखोचिता ॥
 उवाच पुरुषव्याघ्रमुपशृण्वतिलक्ष्मणे ॥ ३५ ॥

इत्यादि ॥ २७ ॥ विष्टरस्तपस्विनामासनविशेषः पंचाशद्भिर्भेद्वद्भातदर्पेन तु विष्टर इत्युक्तेः ॥ २८ ॥ मानवदामिपंसूदैर्विशिष्टसंस्कारसंस्कृतं मांसम् तेनेदं मेध्यमिदं स्वादुनिष्टमिदमग्निनेति
 वक्ष्यमाणेन न विरोधः तस्य शुद्धमांसपरत्वात् मुनिवदित्युक्त्या श्राद्धीयादिमांसपरत्वाच्च ॥ २९ ॥ ३० ॥ वन्यानिवानप्रस्थयोग्यकर्माणि आसेवमानः आचरन् यद्वा वन्यानि वल्कलानि द-
 धानः वर्तयन् जीवयन् ॥ ३१ ॥ यष्टिः शारवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वाहितां पूर्ववाहितभारांततः श्रमनिवृत्तये उपावृत्त्यभुविलुंठनं कृत्वोत्थितां वडवामिव ॥ ३४ ॥ असुखेन सुखनाशेनार्ता उपासी-
 तं समीपस्थितम् ॥ ३५ ॥

अप्रजाः वंध्या अतः वंध्यात्वात् भूयः वंध्याधिकं पुत्रवियोगदुःखं न पश्येयम् ॥ ३६ ॥ वंध्यात्वदुःखमितः सुसहमित्याह एकएवेति अप्रजास्मीति मानसशोकाभिनयः समासांताभावोऽनित्यत्वात् संधिर्वाचित्वात् ॥ ३७ ॥ स्वस्य सदादुःखित्वमिति शोचति नेति पत्युः पौरुषं अनुरागकृतं रंजनं तस्मिन् यथाप्यंकल्याणं प्रशस्तवस्त्राभरणादिजसौ भाग्याधिक्यं सुखं वापति संभोगजं तन्मया नदृष्टपूर्वं अपीति लोकोक्तौ पुत्रे जाते तदुभयं उक्तकल्याणं पुत्रदर्शनं जं सुखं च पश्येयमित्याशयाराममया आस्थितं जीवनं स्थापितम् ॥ ३८ ॥ साऽहं अवराणां कनिष्ठानां सपत्नीनां त्वद्वलादिदानीं परासती हृदयच्छिदां हृदयविदारिकाणां तासाममनोज्ञानि वाक्यान् येवं जीर्णापि श्रोष्ये ॥ ३९ ॥ अतः सपत्नीधिकारवाक्यश्रवणजातु परंदुःखं स्त्रीणां नास्ति ममायमनंतकोऽपारः शोको यादृश

यदि पुत्रन जायेथाममशोकाय राघव ॥ नस्मदुःखमतो भूयः पश्येयमहमप्रजाः ॥ ३६ ॥ एकएव हि वंध्यायाः शोको भवति मानसः ॥ अप्रजास्मीति संतापो न त्वन्यः पुत्रविद्यते ॥ ३७ ॥ नदृष्टपूर्वं कल्याणं सुखं वापति पौरुषे ॥ अपि पुत्रे विपश्येयमिति रामास्थितं मया ॥ ३८ ॥ सा बहून् यमनोज्ञानि वाक्यानि हृदयच्छिदाम् ॥ अहं श्रोष्ये सपत्नीनामवराणां परासती ॥ ३९ ॥ अतो दुःखतरं किन्नुप्रमदानां भविष्यति ॥ मम शोको विलापश्च यादृशो यमनंतकः ॥ ४० ॥ त्वयि सन्निहितेऽप्येव महमासं निराकृता ॥ किंपुनः प्रोषिते तात ध्रुवं मरणमेव हि ॥ ४१ ॥ अत्यंतं निगृहीतास्मि भर्तुर्नित्यमसंमता ॥ परिवारेण कैकेय्याः समावाप्यथ वावरा ॥ ४२ ॥ यो हि मां सेवते कश्चिदपि वाप्यनुवर्तते ॥ कैकेय्याः पुत्रमन्वीक्ष्य स जनो नाभिभाषते ॥ ४३ ॥ नित्यक्रोधतया तस्याः कथं नु खरवादिनम् ॥ कैकेय्यावदनं द्रष्टुं पुत्रशक्ष्यामि दुर्गता ॥ ४४ ॥

स्तादृशो वाचापिवक्तुमशक्य इति शेषः ॥ ४० ॥ निराकृता सपत्न्येति शेषः ध्रुवं प्राप्तमिति शेषः शोकमस्तत्वा न्यूनपदतानदोषः ॥ ४१ ॥ निगृहीता भर्तुर्कृतनिग्रहप्रकारमाह परिवारेणेति कैकेय्यादासीजनेन समाअथवाऽवराततोपि निकृष्टाकृतास्मीति शेषः प्यधरावरेति पाठे वराश्रेष्ठापि अधरानिकृष्टाकृतास्मीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ससर्वोपि दृष्टः जनः कदाचिदागतं कैकेय्याः पुत्रमवलोक्य मां नाभिभाषते इदानीमप्येवमवस्थामवर्तते त्वयि गते नु किंवक्तव्यमिति भावः ॥ ४३ ॥ खरवादिनं लुगभावार्थः खरवादिपुरुषवदनशीलं तस्यावदनं कथं द्रष्टुं शक्ष्यामि दुर्गतात्वद्वियोगे न दृष्टं शमापन्ना ॥ ४४ ॥

राज्ञाराजानुमत्यामयायदजिहितं तत्त्वयिनविपत्स्यते व्यर्थं न भविष्यति तदाहं वक्ष्यामि राजैव वदतु न ब्राह्मणं न हीत्यादि त्वदप्रियत्वात् त्वत्समक्षं साक्षादिति शेषः ॥ २६ ॥ रामोऽपि दशरथवेदेव घोरत्वं ज्ञात्वाऽपि महापुरुषत्वाद्दीरोदात्तत्वात् सर्वथैव करिष्यामीति प्रतिजानीते एतदिति व्यथितः गुरुवचनोऽलुंघनमनयापिशंकितमितिसंतप्तः ॥ २७ ॥ ईदृशं अकरणशंकावचनम् यदितद्वक्ष्यत इत्यादिकमित्यर्थः ॥ २८ ॥ गुरुणा इहामुच्यते हितोपदेष्टा ॥ २९ ॥ प्रतिजानेकतमुक्तादिसाक्षितयेति शेषः तदेव स्थिरयति रामोऽद्विरिति यदुक्तं तदुक्तमेव तद्विरुद्धं न पुनर्वदतीत्यर्थः तत्तदभावाविषयत

यदित्वभिहितं राज्ञा त्वयितन्मविपत्स्यते ॥ ततोऽहमभिधास्यामि न ह्येष त्वयिवक्ष्यति ॥ २६ ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा कैकेय्यासमुदाहृतम् ॥ उवाच व्यथितो रामस्तां दिवीं नृपसन्निधौ ॥ २७ ॥ अहो धिक्कारं मे देविवक्तुं मामीदृशं वचः ॥ अहं हि वचनाद्राज्ञः पतेयमपि पावके ॥ २८ ॥ भक्षयेयं विपंती क्षणं पतेयमपि चार्णवे ॥ नियुक्तो गुरुणा पित्रानृपेण च हितेन च ॥ २९ ॥ तद्ब्रूहि वचनं देविराज्ञो यदभिकांक्षितम् ॥ करिष्ये प्रतिजाने च रामोऽद्विर्नाभिभाषते ॥ ३० ॥ तमार्जवसमायुक्तमनार्यासत्यवादिनम् ॥ उवाच रामं कैकेयीवचनं भृशदारुणम् ॥ ३१ ॥ पुरा देवासुरे युद्धे पित्रा ते मम राघव ॥ रक्षितेन वरौ दत्तौ सशल्येन महारणे ॥ ३२ ॥ तत्र मे याचितो राजा भरतस्याभिषेचनम् ॥ गमनं दंडकारण्ये तव चाद्यैव राघव ॥ ३३ ॥ यदि सत्यं प्रतिज्ञं त्वं पितरं कर्तुमिच्छसि ॥ आत्मानं च न रश्त्रेष्ठममवाक्यमिदं शृणु ॥ ३४ ॥ सन्निदेशेऽपि तु स्तिष्ठ यथानेन प्रतिश्रुतम् ॥ त्वयारण्यं प्रवेष्टव्यं न ववर्षाणि पंच च ॥ ३५ ॥ भरतश्चाभिषिच्येत यदेतदभिषेचनम् ॥ त्वदर्थे विहितं राज्ञा तेन सर्वेण राघव ॥ ३६ ॥ सप्तसप्तचवर्षाणि दंडकारण्यमाश्रितः ॥ अभिषेकमिदं त्यक्त्वा जटाचीरधरो भव ॥ ३७ ॥ भरतः कोसलपतेः प्रशास्तु वसुधामिमाम् ॥ नानारत्नसमाकीर्णसवाजिरथसंकुलाम् ॥ ३८ ॥ एतेन त्वानरैर्द्रोऽयं कारुण्येन समाप्नुतः ॥ शोकैः संक्लिष्टवदनो न शक्नोति निरीक्षितुम् ॥ ३९ ॥ एतत्कुरु नरैर्द्रस्य वचनं रघुनंदन ॥ सत्येन महताराम तारयस्व नरेश्वरम् ॥ ४० ॥

याद्विराट् संज्ञाषणं न करोतीति यावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पूर्वसशल्येन पश्चाच्छल्यापाकरणपूर्वमयारक्षितेन ॥ ३२ ॥ तत्र तयोर्वरयोरेकेन अद्यैव एतत्क्षण एव ॥ ३३ ॥ यदीति राज्ञा त्वया च मदुक्तेन सशपथं प्रतिज्ञातत्वादिति भावः ॥ ३४ ॥ सन्निदेशेऽपि तु प्रतिज्ञासंपादने ॥ ३५ ॥ अभिषेचनं अभिषेकोपकरणम् ॥ ३६ ॥ अभिषेकं तदुपकरणम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ एतेन वरद्वयप्रदानेन निमित्तेन ॥ ३९ ॥ सत्येन सत्यपरिपालनेन ॥ ४० ॥

शोकं तत्सूचकं विकारं न प्रविष्यथे च मनसे निशेषः राजा च राजा तु पुत्रव्यसनाभितप्तो भावितद्वियोगव्यसनेनाभितप्तो बभूवेति शेषः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथाभिषेकवनवासयोः समचित्ततया धीरोदात्तमहापुरुषत्वं रामस्याह तदिति मरणोपमं लोकदृशा ॥ १ ॥
 न द्विजापित इत्युक्तत्वादेव मस्त्वित्येव केवलमाह यद्वा एवमरुभरताभिषेकोस्तु ॥ २ ॥ ३ ॥ मन्युर्नेति राजाभिप्रायाज्ञानेच्छया प्रश्नेनेति शेषः ब्रूमि ब्रवीमि एतावत्ज्ञात्वा सर्वथा यास्याम्येव न
 इतीव तस्यां परुषं वदंत्यां न चैव रामः प्रविवेश शोकम् ॥ प्रविष्यथे चापि महानुभावो राजा च पुत्रव्यसनाभितप्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामाय
 णे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तदप्रियममित्रघ्नो वचनं मरणोपमम् ॥ श्रुत्वा न विव्यथे रा
 मः कैकेयीं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ एवमस्तु गमिष्यामिव न वस्तुमहं त्वितः ॥ जटाचीरधरो राज्ञः प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ २ ॥ इदं तु ज्ञातुमिच्छामि किमर्थं मां
 महीपतिः ॥ नाभिनन्दति दुर्धर्षो यथा पूर्वमरिंदमः ॥ ३ ॥ मन्युर्न च त्वया कार्यो देवि ब्रूमि तवाग्रतः ॥ यास्यामि भवसुप्रीतावनं चीरजटाधरः ॥ ४ ॥ हिते
 न गुरुणा पित्रा कृतज्ञेन नृपेण च ॥ नियुज्यमानो विस्वब्धः किन्न कुर्यामहं प्रियम् ॥ ५ ॥ अलीकं मानसं त्वेकं हृदयं दहते मम ॥ स्वयं यन्नाहमं राजा भर
 तस्याभिषेचनम् ॥ ६ ॥ अहं हि सीतां राज्यं च प्राणानि षण्धनानि च ॥ लृष्टो भ्रात्रे स्वयंदयां भरताय प्रचोदितः ॥ ७ ॥ किंपुनर्मनुजैरेण स्वयं पित्रा प्रचो
 दितः ॥ तव च प्रियकामार्थं प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ ८ ॥ तथाश्वासयद्भीमं तं किं त्विदं यन्महीपतिः ॥ वसुधासक्तनयनो मंदमश्रूणि मुंचति ॥ ९ ॥ गच्छं
 तु चैवानयितुं दूताः शीघ्रजवैर्हयैः ॥ भरतं मातुलकुलादयै व नृपशासनात् ॥ १० ॥ दंडकारण्यमेपोहं गच्छाम्येव हि सत्वरः ॥ अविचार्य पितुर्वीक्यं समा
 वस्तुंचतुर्दश ॥ ११ ॥ सा लृष्टा तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा रामस्य कैकेयी ॥ प्रस्थानं श्रद्धधाना सा त्वरयामास राघवम् ॥ १२ ॥

त्वन्वथाशंकितव्यमिति जावः ॥ ४ ॥ कृतज्ञेन त्वत्कृतस्वापन्नाणज्ञेन विस्वब्धः निर्विशंकः ॥ ५ ॥ किं त्विदं मानसं मनसि वर्तमानं अलीकं दुःखं किं तत्राह स्वयमित्यादि ॥ ६ ॥ अयमर्थस्त्वदुःखा
 वहत्वा द्राज्ञातवसाक्षाद्वक्तुमशक्य इति चेत्तत्राह अहं हीति प्रचोदितः त्वया पीतिशेषः प्रतिज्ञाकरणं विना पितृदुक्तिमात्रेण राज्यादिदयां तत्राकिं वक्तव्यं त्वत्प्रियार्थं राज्ञा प्रेरितः स्वकृतप्रतिज्ञामनु
 पालयन् हेतौ शता तस्यालनाद्धेतोराज्यं दद्यामित्यर्थः ॥ ८ ॥ मद्दिष्य कनियोगसंकोचेन भीमं तं राजानमाश्वासय इदं किं किं हेतुकं तदेवाह यदित्यादि ॥ ९ ॥ अनिर्वृत्तस्वकार्या कथमाश्वास
 यामीत्यत आह गच्छं त्वित्यादि ॥ १० ॥ अविचार्य युक्तायुक्तविचारमकृत्वैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रस्थानं वनगमनं श्रद्धधाना अवश्यमयं प्रस्थानं करिष्यतीति निश्चयवती ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ उत्सुकस्य वनगमनोत्सुकस्य क्षमयुक्तम् ॥ १४ ॥ राजानभिनेदनहेतुमाह ब्रीडेति स्वसत्यस्य पारप्राप्तदर्शनजलजायुक्तः चोहेतौ अतस्त्वांनाभिभाषते एतदनभिभाषणं किंचि
 तनान्यकारणकं त्वदविलंबगमनाभाव एवास्य कारणमत एव मन्युः राज्ञो दैन्यं स्वाविलंबगमनेनापनीयतां त्वयेति शेषः ॥ १५ ॥ इतोपिनयुक्तो विलंब इत्याह यावदिति मया दरिद्राधमर्णत्वे
 न तथा शपथैः प्रतिबन्धादिति भावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कृतत्वरो भूदिति शेषः ॥ १८ ॥ दारुणोदयं दारुणार्थकं प्रश्नोत्तरम् ॥ १९ ॥ लोकमावस्तुं लोके वस्तुनोत्सहे अर्थपरो धनपरः विमलं धर्ममा
 स्थितं तत्त्वज्ञानरूपं धर्ममाश्रितं ऋषयो ब्रततत्त्वज्ञाः एतेन स्वस्य सुखदुःखयोः समतानि वृत्तिमार्गस्थता च स्वाभाविकीति ध्वनितम् ॥ २० ॥ तत्र भवतः पूज्यस्य पितुः वनगमनं कियत् यत्किंचिदतो
 एवं भवतु यास्यंति दूताः शीघ्रजवैर्हयैः ॥ भरतं मातुलकुलादिहावर्तयितुं नराः ॥ १३ ॥ तव त्वहं क्षमं मन्ये नोत्सुकस्य विलंबनम् ॥ रामतस्मादितः शीघ्रं
 वनं त्वंगंतुमर्हसि ॥ १४ ॥ ब्रीडान्वितः स्वयं यच्च नृपस्त्वांनाभिभाषते ॥ नैतत्किंचिन्नरश्रेष्ठमन्युरेषोपनीयताम् ॥ १५ ॥ यावत्त्वं न वनं यातः पुरादस्मादिति
 त्वरन् ॥ पिता तावन्न ते रामस्त्रास्यते भोक्ष्यतेऽपि वा ॥ १६ ॥ धिक्कष्टमिति निःश्वस्य राजा शोकपरिपुतः ॥ मूर्च्छितो न्यपतत्तस्मिन्पर्यं केहेमभूषिते ॥ १७ ॥
 रामोऽप्युत्थाप्य राजानं कैकेय्याभिप्रचोदितः ॥ कशयेव हतो वा जीवनं गंतुं कृतत्वरः ॥ १८ ॥ तदप्रियमनार्या यावच्च न दारुणोदयम् ॥ श्रुत्वा गतव्यथो
 रामः कैकेयीं वाक्यमब्रवीत् ॥ १९ ॥ नाहमर्थपरो देवलोकमावस्तुमुत्सहे ॥ विद्धि मामृषिभिस्तुल्यं विमलं धर्ममास्थितम् ॥ २० ॥ यत्तत्र भवतः किं
 चिच्छक्यं कर्तुं प्रियं मया ॥ प्राणानपि परित्यज्य सर्वथा कृतमेव तत् ॥ २१ ॥ न ह्यतो धर्मचरणं किंचिदस्ति महत्तरम् ॥ यथापि तरिशुश्रूषा तस्य वावच
 नक्रिया ॥ २२ ॥ अनुक्तोऽप्यत्र भवता भवत्यावचनादहम् ॥ वने वत्स्यामि विजने वर्षाणीह चतुर्दश ॥ २३ ॥ न नूनं मयि कैकेयि किंचिदाशंससे गुणा
 न् ॥ यद्राजानमवोचस्त्वं ममेश्वर तरासती ॥ २४ ॥ यावन्मातरमापृच्छेसीतां चानुनयाम्यहम् ॥ ततोऽयैव गमिष्यामि दंडकानां महदनम् ॥ २५ ॥
 धिक्कष्टमपि प्रियं कर्तुं शक्यं तत्कृतमेव विद्धीति शेषः ॥ २१ ॥ तथा निश्चये हेतुमाह नहीति हि हेतौ शुश्रूषापादसंवाहनादिरूपा वचनक्रिया आज्ञाप्रकरणम् ॥ २२ ॥ अत्र भवता पूज्येन पित्रा भव
 त्यावचनात् पितृवचनवत्त्वत्पत्नीवचनस्याप्यवश्यकर्तव्यत्वात् अनेन सापत्नमातुरप्यनिष्टनिष्ठमपि वचनमेव परिपालयं किमु मातापित्रोरिति सूचितम् ॥ २३ ॥ हे कैकेयि नूनं मयि किंचित्कमपि
 गुणनाशंससे न जानासि तत्र हेतुर्यदित्यादि मुख्यानि तिपाठे पितृपत्न्यायाज्ञापरिपालनादिरूपानित्यर्थः ॥ २४ ॥ यावदिति पूर्वार्धे तावत्क्षमां कुर्विति शेषः ततस्तदनंतरं दंडकानां तन्नाम कक्षत्रि
 याणां तन्नाम कृजनपदरूपं शापवशाद्वनत्वं प्राप्तम् ॥ २५ ॥

वा० रा०

॥ ३६ ॥

सहिपितृशुश्रूषारूपः ॥ २६ ॥ वाष्परोद्धुमशक्रवन् ॥ २७ ॥ अनार्यायाः लोकदृष्ट्यातादृश्या अपि स्वयं न दोषमगणयन्ति विशेषः निष्पपातनिश्चक्राम ॥ २८ ॥ कैकेयीप्रदक्षिणंसम्यगाचरि
तमदिष्टत्वयेत्यत्यंतसंतोषात् शिष्टाचाराच्चेति बोध्यम् ॥ २९ ॥ वाष्पपरिपूर्णाक्षः समीपस्थित्या वगतवत्तांतत्वात् परमक्रुद्ध इत्यनेन लक्ष्मणेऽविद्याविक्षेपशक्तिमती दर्शितारामे च न सा इति ध्वनि
तम् ॥ ३० ॥ आभिषेचनिकं अभिषेकप्रयोजनकं भांडमुपकरणजातं तद्युक्ताभिषेकशालामित्यावत् सन्निहितगंगादिपुण्यतीर्थकत्वात् तत्र अभिषेकशालायां दृष्टिमविचालयन् अप्रवर्त
यन्सापेक्षः वनप्रतीतिशेषः यद्वा लोकसमाधानाय तदनुग्रहाय नटवदात्मगोपनाय लोकव्यवहारात्यागाय च सापेक्षः स इव तत्र दृष्टिमविचालयन् अत्यजन् अतएव शनैर्जगाम ॥ ३१ ॥ धीरो

भरतः पालयेद्वाज्यं शुश्रूषेच्च पितुर्यथा ॥ तथा भवत्याकर्तव्यं सहिधर्मः सनातनः ॥ २६ ॥ रामस्य तु वचः श्रुत्वा भृशंदुःखगतः पिता ॥ शोकादशक्रुवन्
कुंप्ररुरोद महास्वनम् ॥ २७ ॥ वंदित्वा चरणौ राज्ञो विसंज्ञस्य पितुस्तदा ॥ कैकेय्याश्चाप्यनार्यायानिष्पपातमहाद्युतिः ॥ २८ ॥ सरामः पितरं कृत्वा
कैकेयीं च प्रदक्षिणम् ॥ निष्क्रम्यांतः पुरा तस्मात्स्वं ददर्श सुहृज्जनम् ॥ २९ ॥ तं वाष्पपरिपूर्णाक्षः पृष्ठतो नुजगाम ह ॥ लक्ष्मणः परमक्रुद्धः सुमित्रानं
दवर्धनः ॥ ३० ॥ आभिषेचनिकं भांडं कृत्वा रामः प्रदक्षिणम् ॥ शनैर्जगाम सापेक्षो दृष्टिं तत्राविचालयन् ॥ ३१ ॥ न चास्य महतीं लक्ष्मीं राज्यनाशोऽप
कर्षति ॥ लोककांतस्य कांतत्वाच्छीतरश्मेरिव क्षयः ॥ ३२ ॥ न वनंगंतुं कामस्य त्यजत श्रवसुंधराम् ॥ सर्वलोकातिगस्येवलक्ष्यते चित्तविक्रिया ॥ ३३ ॥
प्रतिपिड्य शुभं छत्रं व्यजने च स्वरं कृते ॥ विसर्जयित्वा स्वजनं रथं पौरांस्तथा जनान् ॥ ३४ ॥ धारयन् मनसा दुःखमिन्द्रियाणि निगृह्य च ॥ प्रविवेशात्म
वान्वेदममातुरप्रियशंसिवान् ॥ ३५ ॥

दात्तत्वाच्च न तद्विघातप्रयुक्तक्रोधदुःखादीत्याह नचेति लक्ष्मीं सहजां शोभां कांतत्वात् अविनाशिकां तियुक्तत्वात् लोककांतस्य शीतरश्मेरिंदोः क्षयो यथा लक्ष्मीनापकर्षिततद्वत् ॥ ३२ ॥ सर्व
लोकातिगस्येव जीवन्मुक्तस्येव ॥ ३३ ॥ छत्रादि प्रतिज्ञाविरोधात् व्यजने चामरे ॥ ३४ ॥ मनसा दुःखं धारयन् इन्द्रियाणि निगृह्य मनस्थदुःखाभिव्यंजकचेष्टारहितानि कृत्वा आत्मवान् धीरो
दात्तः मनसा दुःखं परमसुखं दुःखलेशेनापि रहितं वनगमनं धारयन् इन्द्रियाणि निगृह्य तस्य सुखस्य लोकदृष्ट्या राज्यभंगजदुःखस्य बाधया यथा भिव्यक्तिर्न भवति तथा मध्यस्थतया स्थापयित्वा
आत्मवान् साक्षात्कृतनित्यनिर्दुःखस्वतत्त्व इत्यप्यर्थान्तरमत्र व्यंग्यं बोध्यं दुःखमित्यस्य कैकेय्यालोकापवादजमित्यर्थ इति कश्चिन् अप्रियशंसिवान् अप्रियशंसिष्यन् क्रसुरार्पः ॥ ३५ ॥

अ० कां०

२

॥ ३६ ॥

सर्वराष्ट्रमेषप्रपत्स्यतइति यत् अयमेवलाजः अस्मिन् रामे मनुजाधिपे सति कश्चित्कश्चिदपि किंचन स्वल्पमपि अप्रियं प्रियाभावंदुःखमनिष्टप्राप्तिजातुकदापि न पश्येत् न प्राप्नुयात् ॥ ४५ ॥ स्वस्ति
काजयजयेति वादिनो बंदिनः सुता इतरस्तुतिपाठकाः मागधावंशपाठकाः एतैर्वादि कैस्तत्तच्छब्दप्रयोक्तृभिः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये
आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सरामइति ॥ १ ॥ २ ॥ मध्येन उज्जयश्रेणी मध्येन ॥ ३ ॥ उत्तमानां गंधवद्द्रव्याणां संचयैः क्षौमकौशांवरस्य च संचयै

लाभोजनस्यास्य यदेष सर्वप्रपत्स्यते राष्ट्रमिदं चिराय ॥ न ह्यप्रियं किंचन जातुकश्चित्पश्येन्न दुःखं मनुजाधिपेऽस्मिन् ॥ ४५ ॥ स घोषवद्विश्वहयैः स
नागैः पुरःसरैः स्वस्तिकमूतमागधैः ॥ प्रहीयमानः प्रवरैश्च वादिकैरभिप्लुतो वै श्रवणो यथा ययौ ॥ ४६ ॥ करेणुमातंगरथाश्च संकुलं महाजनौघैः परिपू
र्णचत्वरम् ॥ प्रभूतरत्नं बहुपण्यसंचयं ददर्श रामो विमलं महापथम् ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे षोडशः
सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सरामोरथमास्थाय संप्रहृष्टसुहृज्जनः ॥ पताकाश्च जसंपन्नं महार्हा गुरुधूपितम् ॥ १ ॥ अपश्यन्नगरं श्रीमा
न्नानाजनसमन्वितम् ॥ सगृहैरभ्रसंकाशैः पांडुरैरुपशोभितम् ॥ २ ॥ राजमार्गं ययौरामो मध्येना गुरुधूपितम् ॥ चंदनानां च मुख्यानामगुरुणां च
संचयैः ॥ ३ ॥ उत्तमानां च गंधानां क्षौमकौशांवरस्य च ॥ आविद्धाभिश्च मुक्ताभिरुत्तमैः स्फाटिकैरपि ॥ ४ ॥ शोभमानमसंवाधं तं राजपथमुत्तमम् ॥
संवृतं विविधैः पुष्पैर्भक्ष्यैरुच्चावचैरपि ॥ ५ ॥ ददर्श तं राजपथं दिवि देवपतिर्यथा ॥ दध्यक्षत हविलाजैर्धूपैरगुरुचंदनैः ॥ ६ ॥ नानामाल्योपगंधैश्च स
दाभ्यर्चितचत्वरम् ॥ आशीर्वादान्वहून् शृण्वन् बहुभिः समुदीरितान् ॥ ७ ॥ यथाहं चापि संपूज्य सर्वानेव नरान्ययौ ॥ पितामहैराचरितं तथैव प्रपिता
महैः ॥ ८ ॥ अघोपादाय तं मार्गमभिषिक्तोऽनुपालय ॥ यथास्म पोषिताः पित्रायथा सर्वैः पितामहैः ॥ ततः सुखतरं सर्वे रामे वेत्स्याम राजनि ॥ ९ ॥ अ
लमग्रहिभुक्तेन परमार्थैरलं चनः ॥ यदि पश्यामनिर्यातं रामं राज्ये प्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥

रित्यन्वयः क्षौममतसीजं कौशांपटवस्त्रं आविद्धाभिः रुतच्छिद्राभिः अ
विद्धाभिरिति पाठे अरुतच्छिद्राभिः ॥ ४ ॥ असंवाधं विस्तीर्णं संवृत्तं व्याप्तं अत्रत्यराजपथमित्यस्य ददर्शेत्यनेनान्वयः ॥ ५ ॥ एवं दृष्ट्वां स्तराजपथं ययावितिसंबंधः ॥ ६ ॥ ७ ॥ यथाहं दर्श
नयक्षेपवचनादिभिर्यथोचितमित्यर्थः आचरितं मनुष्ठितं ॥ ८ ॥ अनुपालयेत्यादिर्दृष्टानां वादः ॥ ९ ॥ यदिराज्ये प्रतिष्ठितं प्राप्तराज्याभिषेकरामं यथागतं पितुर्गेहान्निर्यातं निःसरं तं पश्यामस्तर्हि
नोऽस्माकं भुक्तेन ऐहिकविषयभोगजमुखेन तथा परमार्थैः परमार्थस्वर्गसाधनैश्च कर्मभिरलम् न किंचित्तैः फलं सर्वसुखस्यैतेनैव लब्धत्वात् अत्र यद्यंतर्भावेण विपरीतसंभावना सूचनं ॥ १० ॥

तदेवाह ततोहीति अमिततेजसोरामस्य राज्येनराज्यफलकोभिषेकोयथाप्रियतरस्तथाततोन्मन्किंचित्प्रियतरं प्रेमास्पदमित्यन्वयः सद्राजमूलकत्वात्सर्वसुखस्येतिभावः ॥ ११ ॥ उदासी
नःस्तुतिजहर्षविकाररहितः ॥ १२ ॥ अतिक्रान्तिरुदृष्टिपथमितिशेषः अत्यन्तासक्त्यापुरइवपरिस्फुरणात् ॥ १३ ॥ एवंलोकानुरागेकविर्हेतुंदर्शयति यश्चेति रामंनपश्येत्आत्मस्वरूपत्वेनांतर्या
मित्वेनवानपश्येत् यथास्थितवेषधारिणंवातद्देशस्थंनपश्येत् रामोयंनपश्येत्तन्निष्ठज्ञानविषयतांनप्राप्नुयात् ज्ञानविषयत्वप्राप्तिरत्रदृश्यतइत्यर्थः अत्यन्तंतद्विषयज्ञानाययतमानोपियस्तंनलभे
दित्यर्थः यथास्थितवेषधारीवायंस्वदेशस्थंनपश्येत्तद्विषयकज्ञानवान्नभवेत्सर्वलोकनिदास्पदम् स्वात्मास्वातःकरणमपिपुनर्विगर्हतेधिष्ण्यांभगवज्ज्ञानायोग्यमिति रामज्ञानंविनासर्वोपि

ततोहिनःप्रियतरंनान्यत्किंचिद्भविष्यति ॥ यथाभिषेकोरामस्यराज्येनामिततेजसः ॥ ११ ॥ एताश्चान्याश्चसुहृदामुदासीनःशुभाःकथाः ॥ आत्म
संपूजनीःशृण्वन्ययोरामोमहापथम् ॥ १२ ॥ नहितस्मान्मनःकश्चिच्चक्षुषीवानरोत्तमान् ॥ नरःशक्रोत्यपाकृष्टमतिक्रान्तेपिराघवे ॥ १३ ॥ यश्चरा
मंनपश्येत्तुयंचरामो नपश्यति ॥ निंदितःसर्वलोकेषुस्वात्माप्येनंविगर्हते ॥ १४ ॥ सर्वेषुसहिधर्मात्मावर्णानांकुरुतेदयाम् ॥ चतुर्णांहिवयस्थानांतेन
तेतमनुव्रताः ॥ १५ ॥ चतुष्पथान्देवपथांश्चैत्यांश्चायतनानिच ॥ प्रदक्षिणंपरिहरन्जगामनृपतेःसुतः ॥ १६ ॥ सराजकुलमासाद्यमेघसंघोपमैःशु
भैः ॥ प्रासादशृंगैर्विविधैःकैलासशिखरोपमैः ॥ १७ ॥ आवारयद्विर्गगनंविमानैरिवपांडुरैः ॥ वर्धमानगृहैश्चापिरत्नजालपरिष्कृतैः ॥ १८ ॥ तत्पृ
थिव्यांगृहवरंमहेंद्रसदनोपमम् ॥ राजपुत्रःपितुर्वेदमप्रविवेशश्रियाज्वलन् ॥ १९ ॥ सकक्ष्याधन्विभिर्गुप्तास्तिस्त्रोऽतिक्रम्यवाजिभिः ॥ पदातिरपरे
कक्ष्येद्वेजगामनरोत्तमः ॥ २० ॥ ससर्वाःसमतिक्रम्यकक्ष्यादशरथात्मजः ॥ सन्निवर्त्यजनंसर्वंशुद्धांतःपुरमत्यगात् ॥ २१ ॥

नियमइतिविनोक्तिरलंकारोत्रव्यंग्यः अनेनभगवद्विषयकज्ञानवानेवधन्यइतिवस्तुव्यज्यते ॥ १४ ॥ किंच हियतःसधर्मात्माचतुर्णांहिचतुर्णामपिवर्णानांसर्वेष्वप्याश्रमेषुवयःस्थानांवयोरूपं
स्थानंयस्यास्तांवयोनुरुपांदयांकुरुतेइत्यर्थः तेनतेसर्वलोकास्तंरामंकायवाङ्मनोभिरनुव्रतास्तत्पराइत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रदक्षिणंपरिहरन्नितिचतुष्पथाद्यपेक्षया स्वस्यदक्षिणभागगमनंपरिहरन्नि
त्यर्थः ॥ १६ ॥ प्रासादशृंगैःप्रासादस्थशृंगैः ॥ १७ ॥ आवारयद्विःआक्रमद्विः वर्धमानगृहैःक्रीडागृहैः रत्नसमूहालंकृतैरैतैःपरिवृतम् ॥ १८ ॥ पितुर्वेदमपृथिव्यांसर्वगृहेषुश्रेष्ठंप्रविवेशेत्यन्व
यः ॥ १९ ॥ वाजिजिःरथयुक्तैः ॥ २० ॥ सर्वाउक्तपंचकक्ष्याः ॥ २१ ॥

अंतिकसमीपदेशम् ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शुभे आसने पर्यंके परि
शुष्यतामुखेनोपलक्षितम् ॥ १ ॥ विनीतवत्विनीतः सन्नितियावत् सुसमाहितः तस्या अतिस्वेष्टकरत्वेन जगद्धितकरत्वेन च तस्यां प्रसन्नचित्तः ॥ २ ॥ नाभिजापितुरामेत्यक्षरद्वयाधिकमिति शेषः
॥ ३ ॥ रामोपि भयमापन्नः दशरथविषादस्य स्वापराधजन्यत्वशंकया ॥ ४ ॥ इंद्रियैरित्यादि श्लोकद्वये दृष्ट्वा भयमापन्न इत्यनुकष्यते अप्रहृष्टैः खिन्नैः उपलक्षितं व्यथितं खिन्नं आकुलं संभां

तस्मिन् प्रविष्टे पितुरंतिकंतदा जनः स सर्वो मुदितो नृपात्मजे ॥ प्रतीक्षते तस्य पुनः स्मनिर्गमं यथोदयं चंद्रमसः सरित्पतिः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा
मायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सददर्शासने रामो विषण्णं पितरं शुभे ॥ कैकेय्या सहितं
दीनं मुखेन परिशुष्यता ॥ १ ॥ सपितुश्चरणौ पूर्वमभिवाद्य विनीतवत् ॥ ततो ववदे चरणौ कैकेय्याः सुसमाहितः ॥ २ ॥ रामेत्युक्त्वा तु वचनं चाप्यपर्याकु
लेक्षणः ॥ शशाकनृपतिर्दीनो नेक्षितुं नाभिजापितुम् ॥ ३ ॥ तदपूर्वनरपतेर्दृष्ट्वा रूपं भयावहम् ॥ रामोपि भयमापन्नः पदास्पृष्ट्वेव पन्नगम् ॥ ४ ॥ इंद्रि
यैरप्रहृष्टैस्तं शोकसंतापकं शितम् ॥ निःश्वसंतं महाराजं व्यथिताकुलचेतसम् ॥ ५ ॥ ऊर्मिमालिनमक्षोभ्यं क्षुभ्यंतमिव सागरम् ॥ उपप्लुतमिवादि
त्यमुक्तानृतमृषियथा ॥ ६ ॥ अचिंत्यकल्पं नृपतेस्तं शोकमुपधारयन् ॥ बभूव संरन्ध्रतरः समुद्र इव पर्वणि ॥ ७ ॥ चिंतयामास चतुरोरामः पितृहिते र
तः ॥ किंस्विदयैव नृपतिर्न मां प्रत्यभिनेदति ॥ ८ ॥ अन्यदामां पिता दृष्ट्वा कुपितोऽपि प्रसीदति ॥ तस्य मामद्य संप्रेक्ष्य किमायासः प्रवर्तते ॥ ९ ॥ स दीन इ
व शोकार्ता विषण्णवदनद्युतिः ॥ कैकेयीमभिवाद्यैव रामो वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ कच्चिन्मयाना पराद्धमज्ञानाद्येन मे पिता ॥ कुपितस्तन्ममाचक्ष्वत्व
मेवेनं प्रसादय ॥ ११ ॥ अप्रसन्नमनाः किन्नुसदामां प्रतिवत्सलः ॥ विषण्णवदनो दीनः स दामां प्रतिभाषते ॥ १२ ॥

तंचेतोयस्यतम् ॥ ५ ॥ ऊर्मिमालायुतमक्षोभ्यमपिक्षुभ्यंतं सागरमिव स्थितं उपप्लुतरादुद्यस्तं उक्तमनृतं येन तद्वन्निस्तेजस्कम् ॥ ६ ॥ अचिंत्यकल्पमत्यंतमसंभावितं उपधारयन् किहेतुकोयं
शोक इति चिंतयन् संरन्ध्रतरोऽत्यंतक्षुभितः यद्यपि पर्वणिसमुद्रस्य चंद्रोदयात्क्षोभस्तथापि क्षोभमात्रे दृष्टांतः ॥ ७ ॥ किंस्वित् किनु ॥ ८ ॥ अयैवेत्येवकारव्यवच्छेदमाह अन्यदेत्यादि तस्य
मदृशेति प्रीतिमतः आयासः स्वेदः ॥ ९ ॥ दीन इव विषण्णवदनद्युतिरिव सरामः शोकार्ता इव वचनमब्रवीदिति संबंधः ॥ १० ॥ नापराद्धं काकुः अपराद्धं अज्ञानात्प्रमादात् प्रसादय मत्कृताप
राधशांत्यै इति शेषः ॥ ११ ॥ स दामां प्रतिवत्सलोप्यद्य किमप्रसन्नमनाः हियतो मां न जाषतेऽतोऽप्रसन्नमनस्त्वनिर्णयः ॥ १२ ॥

लक्षयित्वेत्यादिजिह्वजिः श्लोकैरर्थान्तरमपि गीतम् तथाहि अतिप्रायं ममरावणवधरूपमभिप्रायमंतर्यामिप्रेरणया लक्षयित्वा अनेन मत्प्रेरणयैव तस्या एवं प्रवृत्तिरिति सूचितम् मम देवानां ज
गतश्च प्रियकामा राज्ञश्चांतकाले निरंतरं मज्जानसंपादनेन प्रियकामा अतएव सुदक्षिणासमर्था राज्ञ आपाततो विपरीतत्वे पि जगतः प्रियत्वेन राज्ञोऽपि पर्यंतसुखदत्वेन तद्वाक्यकथने समर्था अतएव प्र
हृष्टाममहितकामा नदर्थं मवतारपहणाद्विदं काम्यं च तदनुवर्तनशीला अतएव मेऽर्थकामा मदवतारप्रयोजनसिद्धिकामा महाराजं राजानं मदर्थं मदवतारप्रयोजनरावणवधफलकवनगमनार्थं त्व
रयतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ अर्थकामकरं मत्कामविषयार्थं करं यथा जवतितथा प्राहिणोत् ॥ १८ ॥ तादृशः तटो द्विग्रचित्तः एतदीयेनैव तटो द्विग्रचित्तत्वेन तत्परिपदस्तत्त्वानुमानम् यौवरा
ज्येदेव विपरिपालनफलके ॥ १९ ॥ २० ॥ मंगलान्यभिदध्युषी प्रस्थानमंगलान्यभिध्यायंती ॥ २१ ॥ तदेवाह राज्यमिति द्विजातिभिराश्रमस्थैर्ऋषिभिर्जुष्टम् राज्यं वने राज्यम् तथाराज

पूर्वादिशं वज्रधरोदक्षिणां पातु ते यमः ॥ वरुणः पश्चिमामाशां धनेशस्तूत्तरां दिशम् ॥ २४ ॥ अयसीतामनुज्ञाप्य कृतकौतुकमंगलः ॥ निश्चक्राम सुमं
घ्रेण सह रामो निवेशनान् ॥ २५ ॥ पर्वतादिव निष्क्रम्य सिंहो गिरिगुहाशयः ॥ लक्ष्मणं द्वारिसोऽपश्यत्पद्मांजलिपुटं स्थितम् ॥ २६ ॥ अथ मध्यमकक्ष्या
यां समागच्छन्मुहज्जनैः ॥ ससर्वा नर्थिनो दृष्ट्वा समेत्यप्रतिनंदय च ॥ २७ ॥ ततः पावकसंकाशमारुरो हरयोत्तमम् ॥ वैयाघ्रं पुरुषव्याघ्रो राजितं राज
नंदनः ॥ २८ ॥ मेघनादमसंबाधं मणिहेमविभूषितम् ॥ मुष्णंतमिव चक्षूंषि प्रभयामेरुवर्चसम् ॥ २९ ॥ करेणुशिशुकल्पैश्च युक्तं परमवाजिभिः ॥
हरियुक्तं सहस्राक्षोरथमिन्द्रइवाशुगम् ॥ ३० ॥

सूयाभिषेचनं संवेतो बलवान्सर्वपीडको राजा सूयते कंठ्यते यत्र तादृशकर्मणि अभिषेकं कर्तुमर्हति तदेव मनसा जिलषति दीक्षितमित्यादि तत्र राजसूये दीक्षितत्वादि धर्मकंत्वां पश्यंती अहंत्वां भजि
ष्ये इत्यर्थः अनेनाहमपित्वया सह वनं यास्यामीति सूचितम् अत्र राजसूयाभिषेचनं कर्तुमर्हतीत्यनेन संकल्पेन दीक्षितमित्यादिसंकल्पेन मनुक्तार्थगति त्वमेषां श्लोकानां सूचितम् अन्यथा सत्यसं
कल्पाया जगवत्या अपेकदा पिरामेण राजसूयाननुष्ठानादीदृशसंकल्पविषयार्था सिद्ध्यास्तत्त्वं ज्ञेयं वक्तृश्रोत्रोः सीतारामयोर्वैशिष्ट्याच्चेदृशार्थावगतिर्बोध्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृतकौ
तुकमंगलः अनुष्ठिताभिषेकोत्सवार्थमंगलः ॥ २५ ॥ पद्मांजलिपुटं प्रद्वत्सूचकांजलिपुटवंतम् ॥ २६ ॥ अर्थिनः स्वदर्शनस्वाभिषेकाद्यर्थिनः ॥ २७ ॥ वैयाघ्रं व्याघ्रचर्मपरिवृतम् अतएव राजि
नं शोभावंतम् ॥ २८ ॥ मेघनादसदृशनादम् असंबाधं विपुलम् प्रभयारविकिरणसंयुक्तत्वप्रभया मेरुवर्चसमित्यनेन रथस्य सौवर्णत्वं ध्वन्यते ॥ २९ ॥ करेणुशिशवः कलजाः अनेन तटपुष्टोन्न
तमहाबलवत्त्वं सूचितम् इंद्रः परमैश्वर्यवान्सहस्राक्ष इव नानाविधदेहवर्त्याभरणस्थरत्नसमूहैरामस्य सहस्राक्षत्वं बोध्यम् ॥ ३० ॥

सुमुखं प्रसन्नवदनम् विहारशयनस्थानरूपे आसने विद्यमानं राजपुत्रमित्यन्वयः यद्वा विहारशयनासने समाहारद्वंद्वः तेषुराज्ञासकृतः सुमंत्र इत्यन्वयः ॥ १२ ॥ सुप्रजाः सुपुत्रेण त्वयेति शेषः ॥ १३ ॥
 संमानयामास सुमंत्रवचो गीचकारेत्यर्थः ॥ १४ ॥ देवश्च देवीच मातापितरौ मंदंतरे मर्त्यसमागम्य मिलित्वा अभिषेचनस्य सम्यक्कृतं किंचित् ध्रुवं निश्चयेन मंत्रयेते विचारयतः अत्राभिषेचनसं-
 हितं तत्संवद्धम् अभिषेकद्वारकमिति यावत् किंचिद्वनगमनरूपं तद्विरुद्धं संप्रत्येवास्माभिश्चित्यमानं मंत्रयेत इत्यप्यर्थो गर्भितो ज्ञेयः ॥ १५ ॥ तत्र तर्कयति लक्षयित्वेति राज्ञोभिप्रायं मदभिषेकवि-
 पयं लक्षयित्वा ज्ञात्वा सुदक्षिणासमर्था अतएव राज्ञः प्रियकामा अतएव प्रहृष्टा हितवचनेन कामेन च राजानमनुवर्तितुंशीलं यस्यास्तादृशी मे जननी मर्त्यकामा महाराजं राजानमिति हर्षवशात् पुनरु-
 प्रांजलिः सुमुखं दृष्ट्वा विहारशयनासने ॥ राजपुत्रमुवाचे दंसुमंत्रो राजसकृतः ॥ १२ ॥ कौसल्या सुप्रजारा मपितात्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ महिष्यापि हि-
 कैकेय्या गम्यतां तत्र माचिरम् ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तु संदृष्टो नरसिंहो महाद्युतिः ॥ ततः संमानयामास सीतामिदमुवाच ह ॥ १४ ॥ देवि देवश्च देवीच समा-
 गम्य मंदंतरे ॥ मंत्रयेते ध्रुवं किंचिदभिषेचनसंहितम् ॥ १५ ॥ लक्षयित्वा त्वभिप्रायं प्रियकामा सुदक्षिणा ॥ संचोदयति राजानं मर्त्यमसितेक्षणा ॥
 ॥ १६ ॥ सा प्रहृष्टा महाराजं हितकामानुवर्तिनी ॥ जननी चार्थकामा मे के कयाधिपते सुता ॥ १७ ॥ दिष्ट्या खलु महाराजो महिष्या प्रियया सह ॥ सुमं-
 त्रं प्राहिणो दूतमर्थकामकरं मम ॥ १८ ॥ यादृशी परिपत्तत्र तादृशो दूत आगतः ॥ ध्रुवमयैव मां राजायौ वराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ १९ ॥ हंत शीघ्रमितिोग-
 त्वाद्रक्ष्यामि च महीपतिम् ॥ सहस्रं परिवारेण सुखमास्व रमस्व च ॥ २० ॥ पतिसंमानिता सीता भर्तारमसितेक्षणा ॥ आद्वारमनुवव्राज मंगलान्यभि-
 दध्युपी ॥ २१ ॥ राज्यं द्विजातिभिर्जुष्टं राजसूयाभिषेचनम् ॥ कर्तुमर्हति ते राजा वासवस्येव लोककृत् ॥ २२ ॥ दीक्षितं व्रतसंपन्नं वराजिनधरं शुचिम्
 कुरंगशृंगपाणिं च पश्यंतीत्वां भजाम्यहम् ॥ २३ ॥

क्तिरदोषाय मर्त्यमभिषेकार्थं राजानं संचोदयति त्वरयति भरतासन्निधौ रामाभिषेकस्त्वत्संमतो न वेति राज्ञापृष्टे सर्वथा मत्संमतस्त्वरया क्रियतां भरतः पश्चाच्छोष्यतीति मन्ये इत्याशयः ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ कुत एवं ज्ञायते तत्राह दिष्ट्येति मम कामविषयमर्थं करोति तादृशं सुमंत्रयतो दूतं प्राहिणो दत्तं एवं ज्ञायत इति भावः ॥ १८ ॥ तदेव विदुषोति यादृशी मर्त्यपरा तत्र राजांतःपुरे परिपत्तभा-
 ॥ १९ ॥ परिवारेण सखीसमूहेन ॥ २० ॥ अभिदध्युपी अभिध्यायंतीत्यर्थे आर्षमिदम् ॥ २१ ॥ द्विजातिभिर्जुष्टं राज्यं यौवराज्याभिषेकं कृत्वा कालांतरेण राजसूयार्हं महाराज्याभिषेचनं कर्तु-
 मर्हति लोककृत् इदं स्येव ॥ २२ ॥ २३ ॥

वल्लभान् राज्ञ इति शेषः व्यपोक्षरथागमनेन मागदिकदेशे कृत्वा ॥ ४७ ॥ अद्रिकूटे अद्रिशृंगे आरूढोऽचलो यो महामेघस्तत्सदृशमौजत्येन तदंद्रिकूटेति पाठेन नामापवतविशेषस्तदा रूढेत्यादि प्रा-
ग्वत् महाविमानोपमवेदमजिःसंयुतम् महाविमानानां तत्संज्ञकानामुत्तमवेदमनां संघो यत्र महाविमानेभ्य उत्तमानां वेदमनां संघो यत्रेति वा विमानोत्तमवेदमसंघवदिति पाठांतरेऽर्थः विमानोस्त्री
देवयानेसमजुमौचसद्वानि ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्रविविक्तांज

स्वलंकृतान्साश्वरथान्सकुंजरानमात्यमुख्यांश्च ददर्श वल्लभान् ॥ व्यपोक्षसूतः सहितान्समंततः समृद्धमंतः पुरमाविवेश ह ॥ ४७ ॥ ततो द्रिकूटाचलमेघ-
सन्निभं महाविमानोपमवेदमसंयुतम् ॥ अवार्यमाणः प्रविवेश सारथिः प्रभूत रत्नं मकरो यथाऽर्णवम् ॥ ४८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी-
कीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सतदंतः पुरद्वारं समतीत्य जनाकुलम् ॥ प्रविविक्तांततः कक्ष्यामास सा-
दपुराणवित् ॥ १ ॥ प्रासकार्मुकविभ्रद्विर्युवभिर्नृपकुंडलैः ॥ अप्रमादिभिरेकाग्रैः स्वानुरक्तैरधिष्ठिताम् ॥ २ ॥ अत्र काषायिणो वृद्धान्वे त्रपाणीन् स्व-
लंकृतान् ॥ ददर्श विष्ठितान् द्वारिख्यध्यक्षान्सुसमाहितान् ॥ ३ ॥ ते समीक्ष्य समायांतरामप्रियचिकीर्षवः ॥ सहसोत्पतिताः सर्वेत्यासनेभ्यः ससंभ्रमाः
॥ ४ ॥ तानुवाच विनीतात्मा सूतपुत्रः प्रदक्षिणः ॥ क्षिप्रमाख्यातरामाय सुमंत्रो द्वारितिष्ठति ॥ ५ ॥ ते राममुपसंगम्य भर्तुः प्रियचिकीर्षवः ॥ सहभार्या-
य रामाय क्षिप्रमेवाच चक्षिरे ॥ ६ ॥ प्रतिवेदितमाज्ञाय सूतमभ्यंतरं पितुः ॥ तत्रैवानाययामास राघवः प्रियकाम्यया ॥ ७ ॥ तंवैश्रवणसंकाशमुपवि-
ष्टं स्वलंकृतम् ॥ ददर्श सूतः पर्यंके सोवर्णे सोत्तरच्छुदे ॥ ८ ॥ वराहरुधिराभेण शुचिना च सुगंधिना ॥ अनुलिप्तं परार्ध्यं न चंदनेन परंतपम् ॥ ९ ॥ स्थित-
यापार्श्वतश्चापि बालव्यजनहस्तया ॥ उपेतं सीतया भूयश्चित्रया शशिनं यथा ॥ १० ॥ तंतपंतमिवादित्यमुपपन्नं स्वतेजसा ॥ ववंदे वरदं बंदी विनय-
ज्ञो विनीतवत् ॥ ११ ॥

नासंवाधाम् ॥ १ ॥ प्रासकार्मुकानां विभ्रद्विः तेषां धारकैरित्यर्थः एकपरैरेकाग्रचित्तैः ॥ २ ॥ काषायिणः कौसुमादिकपायरक्तवस्त्रधारिण इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रदक्षिणः प्रकर्षेण सेवादौ नि-
पुणः आख्यातकथयत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रतिवेदितं द्वाः स्थैर्विज्ञापितम् पितुरभ्यंतरं अत्यंतमंतरंगम् तत्रैव सीतावस्थितिदेश एव प्रियकाम्यया पितुरिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ वराहरुधिरवदतिरक्तेन प-
रार्ध्येन श्रेष्ठेन ॥ ९ ॥ भूयो वारं वारं दर्शेत्यन्वयः तथा भूतस्य दर्शने तु न्यभावात् चित्रया सहितं शशिनं यथा लोको भूयो भूयः पश्यति तथेत्यर्थः ॥ १० ॥ बंदी सुमंत्रः विनीतवद्विनीतः सन् ॥ ११ ॥

दाहुरंदुर्गोमलयसंनिकृष्टश्वदनगिरिः ॥ ३४ ॥ सुकृतैः स्वर्णादिना सुष्ठु निर्मितैरीहामृगैर्दकैराकीर्णव्याप्तम् कौकस्वीहामृगोदकः भक्तिभिः वर्धकीनां सूक्ष्मचित्रशिल्पैरुत्कीर्णचित्रवत् तिग्मते
जसा अतिशयितशोभया यद्वा प्रतिविवितसूर्यकिरणैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उपस्थितैरागतैः अंजलिकारिभिः नमस्कारार्थम् ॥ ३७ ॥ उपादाय उपायनानीतिशेषः आगतैरितिचशेषः समाक्रां
तैर्द्वारपालनिरुद्धैः उन्मुखैरुन्मुखैः ॥ ३८ ॥ उदयप्रशस्तं कुञ्जकैर्दासैः ॥ ३९ ॥ राजकुलं राजमार्गं विराजयन् शोभयन् बहूथोरथगुप्तिस्तद्युतेन रामगृहं समासदितिशेषः ॥ ४० ॥ महाधनं मह
गंधान्मनोज्ञान्विस्तृतजहादुरं शिखरं यथा ॥ सारसैश्च मयूरैश्च विनदद्भिर्विराजितम् ॥ ३४ ॥ सुकृतेहामृगाकीर्णसूक्ष्मीर्णभक्तिभिस्तथा ॥ मनश्चक्षुश्च
भूतानामाददत्तिग्मतेजसा ॥ ३५ ॥ चंद्रभास्करसंकाशं कुबेरभवनोपमम् ॥ महेंद्रधामप्रतिमं नानापक्षिसमाकुलम् ॥ ३६ ॥ मेरुशृंगसमं सूतोरा
मवेदमददर्शह ॥ उपस्थितैः समाकीर्णजनैरंजलिकारिभिः ॥ ३७ ॥ उपादाय समाक्रांतैस्तदाजानपदैर्जनैः ॥ रामाभिषेकसुमुखैरुन्मुखैः समलंकृत
म् ॥ ३८ ॥ महामेघसमप्रस्यमुदग्रं सुविराजितम् ॥ नानारत्नसमाकीर्णकुञ्जकैरपि चावृतम् ॥ ३९ ॥ सवाजियुक्तेन रथेन सारथिः समाकुलं राज
कुलं विराजयन् ॥ बहूथिताराजगृहाभिपातिनापुरस्य सर्वस्य मनांसि हर्षयन् ॥ ४० ॥ ततः समासाद्य महाधनं महत्पट्टरोमासवभूवसारथिः ॥ मृ
गैर्मयूरैश्च समाकुलोत्खण्णगृहं वराहस्य शचीपतेरिव ॥ ४१ ॥ सतत्रकैलासनिभाः खलंकृताः प्रविश्य कक्ष्यास्त्रिदशालयोपमाः ॥ प्रियान्वरान्नाममते
स्थितान्वहून् व्यपोल्य शुद्धांतमुपस्थितोरथी ॥ ४२ ॥ सतत्रशुश्राव च हर्षयुक्तारामाभिषेकार्थं कृतां जनानाम् ॥ नरेंद्रसूनोरभिर्मंगलार्थाः सर्वस्य लो
कस्य गिरिः प्रहृष्टाः ॥ ४३ ॥ महेंद्रसद्यप्रतिमं च वेदमरामस्य रम्यं मृगपक्षिजुष्टम् ॥ ददर्श मेरोरिव शृंगमुच्चं विभ्राजमानं प्रभयासुमंत्रः ॥ ४४ ॥ उपस्थि
तैरंजलिकारिभिश्च सोपायनैर्जानपदैर्जनैश्च ॥ कोट्यापराधैश्च विमुक्तयानैः समाकुलं द्वारपदं ददर्श ॥ ४५ ॥ ततो महामेघमहीधराभं प्रभिन्नमत्यं कु
शमत्यसत्त्वम् ॥ रामोपवात्यं रुचिरं ददर्श शत्रुं जयं नागमुदग्रकायम् ॥ ४६ ॥

ताधनेन युक्तम् समाकुलैरितस्ततः प्रहृतैरुत्खण्णं अधिकशोभायन् वराहस्य उत्तमवस्त्वहस्य ॥ ४१ ॥ व्यपोल्य अतिक्रम्य शुद्धांतमंतःपुरम् ॥ ४२ ॥ रामस्याभिषेकार्थं अभिषेकप्रयोजनकं क
मं कुर्वतां जनानां गिरो नरेंद्रसूनोः रामस्याभितो मंगलं तत्पतिपादनमर्थोयासां ताः शुश्राव सतथा लोकस्य च गिरिस्तादृशीः शुश्राव ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कोट्यातसंख्यया परार्धैस्तसंख्ययोपलक्षितैर्ज
नैरेनेनातिसंमर्दोर्दिशितः ॥ ४५ ॥ महामेघाधिरूढपर्वतसदृशम् प्रभिन्नमन्तम् शत्रुं जयंतं दुष्कंतं नामानं च राम उपवासाय स्यतम् ॥ ४६ ॥

राजविज्ञापनस्यस्तुतिपूर्वकत्वात्पुनःस्तुतिप्रवृत्तिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ निगमोवाणिज्यंनत्संबन्धिनोनैगमाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रतिबुद्धाजवनिकांतर्हितमपिसुमंत्रं ध्वनिनाज्ञात्वा यदस्यभिहितोनये
तिपाठेअनयेत्युपलक्षणं मयाचेत्यर्थः अतएवममाज्ञेति संगच्छते पूर्वराज्ञास्वयमप्युक्तेः कतकादयस्तु कैकेय्याज्ञैवअप्रतिषिद्धमनुमतमिति न्यायेनममाज्ञा ननुनिद्रापरवशत्वेनराज्ञोनुमनंनवे
तिमेसदेहस्तत्राह नचेति इतिव्याचक्षते तेषामिनिराजेतिश्लोकेपुनःपदासंगतिःस्पष्टैव पूर्वसर्गातेअश्रुत्वारजवचनमित्यादिननंदचेत्यंतश्लोकद्वयस्यसर्वपुस्तकेषूपलंभाच्चतद्व्याख्यानमसंगत

आशीर्भिर्गुणयुक्ताभिरभितुष्टावराधवम् ॥ सोमसूर्यौचकाकुत्स्यशिववैश्रवणावपि ॥ २१ ॥ वरुणश्चाग्निरिंद्रश्चविजयंप्रदिशंतुते ॥ गताभगवती
रात्रिरहःशिवमुपस्थितम् ॥ २२ ॥ बुद्ध्यस्वराजशार्दूलकुरुकार्यमनंतरम् ॥ ब्राह्मणावलमुख्याश्चनैगमाश्चागतास्त्विह ॥ २३ ॥ दर्शनंतेऽभिकांक्षते
प्रतिबुद्ध्यस्वराधव ॥ स्तुवंतंतंतदामूतंसुमंत्रंमंत्रकोविदम् ॥ २४ ॥ प्रतिबुद्ध्यततोराजाइदंवचनमब्रवीत् ॥ राममानयसूतेतियदस्यभिहितोमया
॥ २५ ॥ किमिदंकारणंयेनममाज्ञाप्रतिवात्यते ॥ नचैवसंप्रसुतोहमानयेहाशुराधवम् ॥ २६ ॥ इतिराजादशरथःसूतंतत्रान्वशात्पुनः ॥ सराजवच
नंश्रुत्वाशिरसाप्रतिपूज्यतम् ॥ २७ ॥ निर्जगामनृपावासान्मन्यमानःप्रियंमहत् ॥ प्रपन्नोराजमार्गंचपताकाध्वजशोभितम् ॥ २८ ॥ दृष्टःप्रमुदितः
सूताजगामाशुविलोकयन् ॥ समूतस्तत्रशुश्राव रामाधिकरणाःकथाः ॥ २९ ॥ अभिपेचनसंयुक्ताःसर्वलोकस्यदृष्टवत् ॥ ततोददर्शरुचिरंकैलास
सदृशप्रभम् ॥ ३० ॥ रामवेश्मसुमंत्रस्तुशक्रवेश्मसमप्रभम् ॥ महाकपाटपिहितंवितर्दिशतशोभितम् ॥ ३१ ॥ कांचनप्रतिमैकाग्रंमणिविद्रुमतोरण
म् ॥ शारदाभ्रघनप्रख्यंशीतंमेरुगुहासमम् ॥ ३२ ॥ मणिभिर्वरमाल्यानांसुमहद्भिरलंकृतम् ॥ मुक्तामणिभिराकीर्णंचंदनागुरुभूषितम् ॥ ३३ ॥

मितिष्येयम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रियंमन्यमानःहार्दाभिप्रायज्ञानात् ॥ २८ ॥ दृष्टःपुलकितगात्रः प्रमुदितआनंदचित्तः राजमार्गंविलोकयन्नितिसंबन्धः रामाधिकरणाःरामविषयाः
॥ २९ ॥ दृष्टवत्लृष्टानांजनानां स्वार्थेवतिरार्षः ॥ ३० ॥ प्रातःसमयत्वान्महाकपाटेनपिहितं स्वल्पद्वारस्यैवोद्घाटितत्वात् वितर्दिर्वेदिका ॥ ३१ ॥ कांचनीभिःप्रतिमाभिर्युक्तंकंकप्रधानमयं
पुरोक्तागोयस्यतत् मणिविद्रुमयुक्तंतोरणंवहिर्द्वारंयस्यतत् शारदाभवत्घनप्रख्यंनिविडप्रभम् ॥ ३२ ॥ वरमाल्यानांस्वर्णपुष्पमालानामंतरालवर्तिभिर्महद्भिर्महादीप्तिमद्भिर्मणिभिरलंकृतम् ॥ ३३ ॥

॥ ५ ॥ प्राग्वहा इत्यादेर्नद्यतिशेषः पर्वतघटनादिनोर्ध्वप्रवाहवत्पदेशवत्तर्ध्ववाहाः तिर्यग्वाहादक्षिणोत्तरप्रवाहाः क्षीरिणः क्षीरपूर्णाः क्षीरमत्रजलं ङीबभावार्पः ॥ ६ ॥ ७ ॥ क्षीरिभिः क्षीरिदक्षपल्लवैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अभिषेकपुरःसरं अभिषेकसामग्रीमुख्यम् ॥ ११ ॥ इक्ष्वाकूणां राज्येऽभिषेचनमुद्दिश्य यथावस्तु जातं संभ्रियत संभ्रियते ॥ १२ ॥ तथा जातीयं वस्तु जातं रामाभिषेकमुद्दिश्यादाय गृहीत्व राजवचनात् राजद्वारे समवेता मिलिता ब्राह्मणादयो महीपतिमपश्यंतो नोस्मान् राज्ञः कः प्रतिवेदयेदित्यब्रुवन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ यौवराज्याभिषेकस्तत्साम रथश्च सम्यगास्तीर्णो भास्वता व्याघ्रचर्मणा ॥ गंगायमुनयोः पुण्यात्संगमादाहृतं जलम् ॥ ५ ॥ याश्चान्याः सरितः पुण्याङ्गदाः कूपाः सरांसि च ॥ प्राग्व हाश्चोर्ध्ववाहाश्च तिर्यग्वाहाश्च क्षीरिणः ॥ ६ ॥ ताभ्यश्चैवाहृतं तोयं समुद्रेभ्यश्च सर्वशः ॥ क्षौद्रं दधिघृतं लाजादर्भाः सुमनसः पयः ॥ ७ ॥ अष्टौ च कन्या रुचिरामत्तश्च वरवारणः ॥ सजलाः क्षीरिभिश्चुन्ना घटाः कांचनराजताः ॥ ८ ॥ पद्मोत्पलयुता भांति पूर्णाः परमवारिणा ॥ चंद्रांशुविकचप्रख्यं पांडुरं रत्नभूषितम् ॥ ९ ॥ सज्जंति पृथिरामस्य वालव्यजनमुत्तमम् ॥ चंद्रमंडलसंकाशमातपत्रं च पांडुरम् ॥ १० ॥ सज्जंति करं श्रीमदभिषेकपुरःसरम् ॥ पांडुरश्च वृषः सज्जः पांडुराश्च संस्थितः ॥ ११ ॥ वादित्राणि च सर्वाणि बंदिनश्च तथा परे ॥ इक्ष्वाकूणां यथाराज्ये संभ्रियेताभिषेचनम् ॥ १२ ॥ तथा जातीयमादाय राजपुत्राभिषेचनम् ॥ ते राजवचनात् तत्र समवेता महीपतिं ॥ १३ ॥ अपश्यंतोऽब्रुवन् को नुराज्ञो नः प्रतिवेदयेत् ॥ न पश्यामश्च राजा न मुदितश्च दिवाकरः ॥ १४ ॥ यौवराज्याभिषेकश्च सज्जो रामस्य धीमतः ॥ इति ते पुत्रुवाणेषु सर्वांस्तांश्च महीपतीन् ॥ १५ ॥ अब्रवीत्तानिदं वाक्यं सुमं त्रारो जसत्कृतः ॥ रामं राज्ञो नियोगेन त्वरया प्रस्थितो ह्यहम् ॥ १६ ॥ पूज्यराज्ञो भवंतश्च रामस्य तु विशेषतः ॥ अयं पृच्छामिव च नात्सुखमायुष्मता महम् ॥ १७ ॥ राज्ञः संप्रति बुद्धस्य चानागमनकारणम् ॥ इत्युक्त्वा तः पुरद्वारमाजगाम पुराणवित् ॥ १८ ॥ सदा सक्तं च तद्देशमसुमंत्रः प्रविवेश ह ॥ तु ष्ठा वास्यतदा वंशं प्रविश्य सविशांपतेः ॥ १९ ॥ शयनीयं नरेंद्रस्य तदा साद्य व्यतिष्ठत ॥ सोऽत्यासाद्य तु तद्देशमतिरस्करणिमंतरा ॥ २० ॥

यी सर्वान् जनान् महीपतींश्च अब्रवीदित्यन्वयः ॥ १५ ॥ रामं आनेतुमिति शेषः ॥ १६ ॥ यद्यपि प्रस्थितस्तथापि भवंतो राज्ञो रामस्य च पूज्या इति कृत्वा आयुष्मतां युष्माकं वचनात् सर्वे राजानो ब्राह्मणादयश्च महाराजं सुखं सुखशयनं पृच्छंतीति विज्ञापयामि जायतोपिव हिरनागमनकारणं किमिति च पृच्छंतीति विज्ञापयामि ॥ १७ ॥ पुराणवित् चिरकालकथाभिज्ञोऽतिवृद्ध इति यावत् ॥ १८ ॥ सदा सक्तं अवारितद्वारं ॥ १९ ॥ शयनीयं शयनगृहं तिरस्करणिजवनिकामंतरा कृत्वेति शेषः एतेन तावत्पर्यंतं गमनं सूचितं अत्यासाद्य अतिसमीपंगत्वा ॥ २० ॥

अतएवमिध्याप्याह रामहर्षेति रामाभिषेकहर्षेत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कल्याणमन्यमानः कदाचिद्रामं दृष्ट्वा तस्मिन्प्रीतिकरिष्यतीति मन्यमानः यद्वा अस्मिन्वसरे रामदर्शनमेव कल्याणमन्यमानः मृत्तिसमयत्वात् यद्वा देवानामृषीणाञ्च कल्याणमन्यमानः अतएव तद्दयेन नन्दं ननु बहिस्तच्चिद्रूपमिति भावः ॥ ६३ ॥ निर्गमनकाले पुनस्त्वरितमानयेति नया कैकेय्याप्रेरितः चित्तयामास किमित्येषाञ्जुयस्त्वरयतीति चिन्ता ॥ ६४ ॥ व्यक्तरामाभिषेकार्थे एव एषा त्वरयति इह धर्मराट् दशरथः आयस्यति आयासवान्भवति प्रयासबाहुल्येन प्रायो बहिर्गमिष्यतीति मतिक्रमेत्यन्वयः ॥ ६५ ॥ पुरातनं त्वत्वादेतः पुरस्य सागरांतर्वर्तिद्रुतुल्यत्वम् ॥ ६६ ॥ तत इति महीपतेर्द्वारगतानधिकारिणो विलोकयन् पौरान्महाजनान्पुरस्तादयेददर्शं ततः निर्गमनोत्तरम् सुमंत्रराजारजनीरामहर्षसमुत्सुकः ॥ प्रजागरपरिश्रान्तो निद्रावशमुपागतः ॥ ६० ॥ तद्द्रुत्वरितं सूतराजपुत्रं यशस्विनम् ॥ राममानयभद्रं तेनात्र कार्याविचारणा ॥ ६१ ॥ अश्रुत्वा राजवचनं कथं गच्छामि भामिनि ॥ तच्छ्रुत्वामंत्रिणो वाक्यं राजामंत्रिणमब्रवीत् ॥ ६२ ॥ सुमंत्ररामं द्रक्ष्यामि शीघ्रमानय सुंदरम् ॥ समन्यमानः कल्याणं तद्दयेन नन्दं च ॥ ६३ ॥ निर्जगाम च स प्रीत्या त्वरितो राजशासनात् ॥ सुमंत्रश्चित्तयामास त्वरितं चोदितस्तथा ॥ ६४ ॥ व्यक्तरामाभिषेकार्थे इहायस्यति धर्मराट् ॥ इति सूतो मतिक्रत्वा हर्षेण महता पुनः ॥ ६५ ॥ निर्जगाम महातेजाराघवस्य दिदृक्षया ॥ सागर इदं संकाशात् सुमंत्रो तः पुराच्छुभात् ॥ ६६ ॥ ततः पुरस्तात्सहसा विनिःसृतो महीपतेर्द्वारगतान्विलोकयन् ॥ ददर्श पौरान्विविधान्महाधनानुपस्थितान्द्वारमुपेत्य विष्टितान् ॥ ६७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० अयोध्याकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ते तु तारजनीमुप्यब्राह्मणावेदपारगाः ॥ उपतस्थुरुपस्थानं सहराजपुरोहिताः ॥ १ ॥ अमात्यावलमुख्याश्च मुख्या ये निगमस्य च ॥ राघवस्याभिषेकार्थे प्रीयमाणाः सुसंगताः ॥ २ ॥ उदिते विमले सूर्ये पुप्ये चाभ्यागते हनि ॥ लग्ने कर्कटके प्राप्ते जन्मरामस्य च स्थिते ॥ ३ ॥ अभिषेकाय रामस्य द्विजैर्द्रैरुपकल्पितम् ॥ कांचनाजलकुंभाश्च भद्रपीठं स्वलंकृतम् ॥ ४ ॥

॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ कैकेय्याराज्ञा च गुप्तदयतया प्रवृत्तस्य सुमंत्रस्य यथा पूर्वप्रवृत्तिवद्वारा ज्ञायाराजद्वारिमिलितानां जनानां परस्परसंभाषणप्रकारमाह तत्त्वित्यादि ते राजप्रेरिताः उप्युपित्वा उपस्थानं राजद्वारं अधिकरणे ल्युट् ॥ १ ॥ निगमो वणिक् समूहः ॥ २ ॥ अहनि पुप्यनक्षत्रे आगते रामस्य जन्मजन्मनि स्थिते जन्मकालस्थे कर्कटलग्ने च प्राप्ते ॥ ३ ॥ भाविने इति शेषः अभिषेकाय अभिषेकार्थमुपकरणमुपकल्पितं सिद्धं कृतमित्यर्थः कांचनाजलकुंभा आनीताः अलंकृतं भद्रपीठं स्थापितम् ॥ ४ ॥

भास्करोदयेतत्कालेप्रत्यूषिप्रतिफलितरवितेजसातेजस्वीसागरोयथास्नातुकामानन्दतिनन्दयतिथानोस्मान्प्रीतेननुष्टेनमनसाप्रीतोऽस्मद्विषयकप्रीत्याश्रयः सन्नन्दय यत्तुभास्करश्चंद्रइतितय
 सिद्धिविरुद्धं तथानन्दघनइतिपाठेआनन्दघनः आनन्दपूर्णस्त्वनन्दनन्दय प्रजाइतिशेषः नंदानंदेतिचतंत्रेणबोध्यम् ॥ ४७ ॥ अस्यांवेलायांउदयवेलायां तयास्तुत्याचोत्साहयुक्तः सन्यथादान
 वान्सोजयन्तथारिपुजयफलकंबोधनंतेकरोमीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अंगैःसहितावेदाविद्याश्रमीमांसादयोयथाब्रह्माणंस्तृष्ट्यैबोधयंतिएवंत्वांबोधयामि वेदेभ्यएवभूरादीन्पदार्थान्ज्ञात्वावेधास्तान्
 नृजतीतिश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धम् ॥ ४९ ॥ यथाचंद्रसहितोरविरुदयास्तमयाभ्यांपृथिवीतत्स्थंजनंबोधयतितद्वच्च ॥ ५० ॥ कृतकौतुकमंगलःकृतानिकौतुकेअभिषेकोत्सवेमंगलानिर्विचित्रवस्त्रा
 यथानंदतितेजस्वीसागरोभास्करोदये ॥ प्रीतःप्रीतेनमनसातथानंदयनस्ततः ॥ ४७ ॥ इंद्रमस्यांतुवेलायामभितुष्टावमातलिः ॥ सोजयदानवान्सर्वा
 स्तथात्वांबोधयाम्यहम् ॥ ४८ ॥ वेदाःसहांगाविद्याश्रयथात्यात्मभुवंप्रभुम् ॥ ब्रह्माणंबोधयंत्यद्यतथात्वांबोधयाम्यहम् ॥ ४९ ॥ आदित्यःसहचं
 द्रेणयथाभूतधरांशुभाम् ॥ बोधयत्यद्यपृथिवींतथात्वांबोधयाम्यहम् ॥ ५० ॥ उत्तिष्ठसुमहाराजकृतकौतुकमंगल ॥ विराजमानोवपुषामेरोरिवदि
 वाकरः ॥ ५१ ॥ उदतिष्ठतरामस्यसमग्रमभिषेचनम् ॥ पौरजानपदाश्चापिनैगमश्चरुतांजलिः ॥ ५२ ॥ अयंवसिष्ठोभगवान्ब्राह्मणैःसहतिष्ठति ॥
 क्षिप्रमाज्ञाप्यतांराजनूराधवस्याभिषेचनम् ॥ ५३ ॥ यथात्यपालाःपशवोयथासेनात्यनायका ॥ यथाचंद्रंविनारात्रिर्यथागावोविनावृषम् ॥ ५४ ॥
 एवंहिभविताराष्ट्रंयत्रराजानहस्यते ॥ एवंतस्यवचःश्रुत्वासांत्वपूर्वमिवार्थवत् ॥ ५५ ॥ अभ्यकीर्यतशोकेनभूयएवमहीपतिः ॥ ततस्तुराजातंसूतंस
 न्नहर्षःसुतंप्रति ॥ ५६ ॥ शोकरक्तेक्षणःश्रीमानुद्दीक्ष्यावाचधार्मिकः ॥ वाक्यैस्तुखलुमर्माणिममभूयानिरुंतसि ॥ ५७ ॥ सुमंत्रःकरुणंश्रुत्वाहृष्टादी
 नंचपार्थिवम् ॥ प्रगृहीतांजलिःकिंचित्तस्मादशादपाक्रमत् ॥ ५८ ॥ यदावक्तुंस्वयदैन्यान्नशशाकमहीपतिः ॥ तदासुमंत्रंमंत्रज्ञाकैकेयीप्रत्युवाचह ५९
 जरणधारणादिरूपाणिघेन कौतुकंत्वजिलाषेस्यादुस्त्वेनमहर्षयोः अतएववपुषाविराजमानस्त्वमेरोर्दिवाकरइवोत्तिष्ठ ॥ ५१ ॥ कर्तव्यंयद्यदाज्ञप्तंतत्सर्वंकृतमित्याह उदतिष्ठतेति उदतिष्ठतउ
 न्यितंसंपन्नमभूदित्यर्थः अभिषेचनंतदुपकरणं नैगमोवणिग्वर्गः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ भविता लुट् तस्माच्छीघ्रमुत्तिष्ठेतिभावः इवशब्दएवार्थः ॥ ५५ ॥ अभ्यकीर्यतव्याप्तोभवत् सन्नह
 र्षः नष्टहर्षः ॥ ५६ ॥ शोकरक्तेक्षणःशोकजरोदनेनरक्तनेत्रः भूयःकैकेयीवाक्यैःकृतानिमर्माणिपुनरधिकंस्तुतिवाक्यैरित्यर्थः अनुचितकालप्रयुज्यमानत्वादितिभावः ॥ ५७ ॥ अपाक्रमत्
 बद्धांजलिःसन्प्रीतोऽपाक्रमत् ॥ ५८ ॥ दैन्यंसत्यपाशबंधनजं मंत्रज्ञात्वकार्यैवक्तव्यज्ञा ॥ ५९ ॥

॥ ३१ ॥ विनिष्क्रांतं अंतःपुरात् द्वारैः पुरद्वारे ॥ ३२ ॥ वसिष्ठः सूतपुत्रमुवाच किमुवाचेत्याह क्षिप्रमित्यादि ॥ ३३ ॥ कांचनाः सौवर्णाः गंगोदकघटाः तदुदकपूर्णाघटाः सागरेभ्यश्च तज्जलपू
र्णाघटा आहता इति शेषः औदुम्बरं तद्वीथं औदुम्बर्यासिंदीतस्यैवादेशमात्राः पादा इति बद्धवन्नात्तणप्रसिद्धम् ॥ ३४ ॥ क्षौद्रं मधु सुमनसः पुष्पाणि ॥ ३५ ॥ कन्याः कुमार्यः निस्त्रिंशः खड्गः
॥ ३६ ॥ नरसंयुक्तं वाहनं शिविका भृंगारं कनकालुकास्वर्णकरकपात्रम् ॥ ३७ ॥ चतुर्दंष्ट्रत्वादेव हरिश्चैष्ठः यद्वा हरिश्चैष्ठ उक्तमाश्वः ॥ ३८ ॥ व्याघ्रतनुर्व्याघ्रचर्म ॥ ३९ ॥ नैगमाः वणिजः गणैः
तदंतःपुरमासाद्य व्यतिचक्राम तं जनम् ॥ वसिष्ठः परमप्रीतः परमर्षिभिरावृतः ॥ ३१ ॥ सत्वपश्यद्विनिष्क्रांतं सुमंत्रं नाम सारथिम् ॥ द्वारे मनुजसिंहस्य
सचिवं प्रियदर्शनम् ॥ ३२ ॥ तमुवाच महातेजाः सूतपुत्रं विशारदम् ॥ वसिष्ठः क्षिप्रमाचक्ष्व नृपते मां मिहागतम् ॥ ३३ ॥ इमे गंगोदकघटाः सागरे
भ्यश्च कांचनाः ॥ औदुम्बरं तद्वीथं मभिषेकार्थमाहृतम् ॥ ३४ ॥ सर्वबीजानि गंधाश्च रत्नानि विविधानि च ॥ क्षौद्रं दधिघृतं लाजादभ्राः सुमनसः पयः
॥ ३५ ॥ अष्टौ च कन्यारुचिरामत्तश्च वरवारणः ॥ चतुरश्वोरथः श्रीमान्निस्त्रिंशो धनुरुत्तमम् ॥ ३६ ॥ वाहनं नरसंयुक्तं छत्रं च शशिसन्निभम् ॥ श्वेते च वा
लव्यजने भृंगारं च हिरण्मयम् ॥ ३७ ॥ हेमदामपिनद्धश्च ककुद्धान्यां दुरोत्पः ॥ केसरी च चतुर्दंष्ट्रो हरिश्चैष्ठो महाबलः ॥ ३८ ॥ सिंहासनं व्याघ्रतनुः समि
धश्च हुताशनः ॥ सर्वे वादित्रसंघाश्च वेष्ट्याश्चालं कृताः स्त्रियः ॥ ३९ ॥ आचार्या ब्राह्मणा गावः पुण्याश्च नृगपक्षिणः ॥ पौरजानपदश्चैष्ठानैगमाश्च गणैः
सह ॥ ४० ॥ एते चान्ये च बहवः प्रीयमाणाः प्रियंवदाः ॥ अभिषेकाय रामस्य सहतिष्ठन्ति पार्थिवैः ॥ ४१ ॥ त्वरयस्व महाराजं यथा समुदिनेऽहनि ॥ पुष्ये
नक्षत्रयोगे च रामो राज्यमवाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सूतपुत्रो महाबलः ॥ स्तुवन् नृपतिशार्दूलं प्रविवेश निवेशनम् ॥ ४३ ॥ तंतुपूर्वोदितं दृष्ट्वा
द्वारस्थाराजसंमताः ॥ न शो कुरभिसंरोद्धुराज्ञः प्रियचिकीर्षवः ॥ ४४ ॥ स समीपस्थितो राज्ञस्तामवस्थामजज्ञिवान् ॥ वाग्भिः परमतुष्टाभिरभिष्टोतुं प्र
चक्रमे ॥ ४५ ॥ ततः सूतो यथा पूर्वपार्थिवस्य निवेशने ॥ सुमंत्रः प्रांजलिर्भूत्वा तुष्टावजगतीपतिम् ॥ ४६ ॥

स्वस्वगणैः ॥ ४० ॥ प्रीयमाणाः प्रीतियुक्ताः पार्थिवैः सहेत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ समुदिने मुहूर्तगणैः यथारामो राज्यमवाप्नुयात्तथाराजानं त्वरयत्येतिसंबंधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ पूर्वोदितं अयं कदापि न
निवारणीय इति पूर्वमेव राज्ञा ज्ञापितं एवमाज्ञायां हेतुर्दृष्टमिति ॥ ४४ ॥ तामवस्थां कैकेयीकृतां चोरामवस्थां अजज्ञिवान्न ज्ञातवान् यतोऽतो वाग्भिरित्यादि परमतुष्टाभिः तोषकृताभिः तोषज
निकाजिश्चेति यावत् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

तां कैकेयीं पुण्याप्रभातापुण्यसाधनप्रभातकालावच्छिन्नाजानेत्यर्थः यद्वा निरंतररामचिंतासमेतत्वात्पुण्याशर्वरीतथाजानेत्यर्थः ॥ १९ ॥ रोषमूर्च्छिताक्रोधव्याप्ता परुषमदीयमृगंदत्वा इतं उत्तिष्ठेत्येवंरूपम् ॥ २० ॥ गरोविषंरुजाशूलादितद्गुःखदंकिभाषसे व्यर्थमेवेतिभावः वाक्यमंगरुजोपममिति पाठे अंगेति राजामंत्रणं इहानाययितुं मट्टणदानं विना इतो बहिर्गमनमशक्यमिति तात्पर्यम् ॥ २१ ॥ कृतकृत्यः कृतशौचादिकृत्यः कृत्यइत्यावश्यककृत्यप्रत्ययः ॥ २२ ॥ तुन्नः व्यथां प्रापितः तुन्नइति पाठे प्रेरितः तीक्ष्णप्रतोदप्रेरितो हयो यथा श्वारो हाधीनस्तथा तद्वाक्य

तां तथा ब्रुवतस्तस्य भूमिपस्य महात्मनः ॥ प्रभाताशर्वरीपुण्याचंद्रनक्षत्रमालिनी ॥ १९ ॥ ततः पापसमाचारा कैकेयी पार्थिवं पुनः ॥ उवाच परुषं वाक्यं वाक्यज्ञारोषमूर्च्छिता ॥ २० ॥ किमिदं भाषसे राजन्वाक्यंगरुजोपमम् ॥ आनाययितुमक्लिष्टं पुत्रं राममिहार्हसि ॥ २१ ॥ स्थाप्य राज्ये मम सुतं कृत्वा रामं वने चरम् ॥ निःसपत्न्यां च मां कृत्वा कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ २२ ॥ स तु न्न इव तीक्ष्णेन प्रतोदेन हयोत्तमः ॥ राजा प्रचोदितोऽभीक्ष्णं कैकेय्या वाक्यमब्रवीत् ॥ २३ ॥ धर्मबंधेन बद्धोऽस्मि नष्टा च मम चेतना ॥ ज्येष्ठपुत्रं प्रियं रामं द्रष्टुमिच्छामि धार्मिकम् ॥ २४ ॥ ततः प्रभातां रजनीमुदिते च दिवाकरे ॥ पुण्ये नक्षत्रयोगे च मुहूर्ते च समागते ॥ २५ ॥ वसिष्ठो गुणसंपन्नः शिष्यैः परिवृतस्तथा ॥ उपगृह्याशु संभारान्प्रविवेश पुरोत्तमम् ॥ २६ ॥ सिक्तसंमार्जितपथां पताकोत्तमभूषिताम् ॥ संलुष्टमनुजोपेतां स नृद्विपणापणाम् ॥ २७ ॥ महोत्सवसमायुक्तां राघवार्थं समुत्सुकाम् ॥ चंदनागुरुधूपैश्च सर्वतः परिधूपिताम् ॥ २८ ॥ तां पुरीं समतिक्रम्य पुरंदरपुरोपमाम् ॥ ददर्शातः पुरं श्रीमान् नानाध्वजगणायुतम् ॥ २९ ॥ पौरजानपदाकीर्णब्राह्मणैरुपशोभितम् ॥ यष्टिमद्भिः सुसंपूर्णसदश्वैः परमार्चितैः ॥ ३० ॥

प्रेरितो राजा तदधीनो भूत्वा हेत्यर्थः ॥ २३ ॥ तदाह धर्मेति एवं च ममाचेतनत्वात्त्वमेव स्वाभीष्टं यथासिद्ध्यति तथा कुरु अहं न किमपि वक्ष्यामीति भावः सर्वथा चेतनानाशात्प्रायामंद्रष्टुं परमिच्छामित्यथा संपद्यते तथा कुरु एतावद्दामदिष्टं कुर्विति भावः ॥ २४ ॥ प्रभातां रजनीं दृष्ट्वा सरस्वां कृतस्नानादिनित्यक्रिय इति शेषः वसिष्ठः पुरोत्तमं प्रविवेशेति उत्तरश्लोकेनान्वयः कवेरपि वर्णनीयमयी जावेन शोकाविष्टत्वाच्चूनपदादिकमदोषः ॥ २५ ॥ संभारान्कुशादीन् ॥ २६ ॥ संमार्जनं मार्जन्याधूलिनिराकरणं स नृद्विपणाः क्लेयपदार्थायेषु तादृशा आपणायस्यांसा ॥ २७ ॥ समुत्सुकां समुत्सुकजनान् ॥ २८ ॥ २९ ॥ यष्टिमद्भिः रितित्राह्मणविशेषणं धारयैद्वैर्वा यष्टिमिति स्नातकधर्मप्रकरणोक्तेः यद्वा यष्टिमद्भिरित्यस्य तद्वरैराजसेवकैरित्यर्थः ॥ ३० ॥

धर्मस्य परलोकसिद्धिफलकस्य अजिकामार्थप्रार्थनीयफलसिद्धार्थक्रियमाणान्ममअभिचोदनात्प्रेरणाच्चत्वंसुतरामंप्रब्राजय एवंत्वांचिब्रवीमिअतोनाहमस्माद्वयहणान्निवर्तयितुंशक्येति
 जावः ॥ १ ॥ विषक्षेस्त्रीवधोषश्चाधिकस्तेइत्याह समयंचेति मद्भूविषयमर्थपरित्यक्तात्वयोपेक्षितातेअपनोजीवित्त्यक्ष्यामि ॥ १० ॥ एवंन्यायोपेतप्रकारेण पाशंसत्यपाशबंधनम् इंद्रकृतं
 इंद्रप्रेरितोपेद्रकृतंपदत्रयमितेदयप्रतिश्रवरूपंपाशम् ॥ ११ ॥ युगचक्रयोरंतरंमध्यंप्राप्यपरिस्पंदनृतिर्यकूचेष्टमानोधुर्यइवउद्धांतद्वयत्वादिविशिष्टोऽभवत् ॥ १२ ॥ संस्तभ्यविकलंचित्तमिति
 शेषः ॥ १३ ॥ ईदृश्याःसपुत्रायास्यागएवोचितइत्याशयेनाह यस्तेइति मंत्रकृतःगृष्णामितिमंत्रेणसंस्कृतः संत्यजामित्ययुक्तंव्यवहारंत्यजामि स्वजंस्वस्माज्जातंतवपुत्रंचक्षयासहत्यजा
 मि ॥ १४ ॥ किंचरामाभिषेकोमयाऽशक्यनिवारणइत्याह प्रयातेत्यादि उदयनंप्रतिउदयंप्रतिलभ्यतदर्थंअभिषेकार्थंकल्पितैरामाभिषेकसंभारैरभिषेककर्तुंगुरुजनोमांत्वरयिष्यतिअतोगुरु
 धर्मस्यैवाभिकामार्थममचैवाभिचोदनात् ॥ प्रब्राजयसुतरामंत्रिःखलुत्वां ब्रवीम्यहम् ॥ १ ॥ समयंचममार्येमंयदित्वंनकरिष्यसि ॥ अग्रतस्तेपरि
 त्यक्तापरित्यक्ष्यामिजीवितम् ॥ १० ॥ एवंप्रचोदितोराजाकैकेय्यानिर्विशंकया ॥ नाशकत्पाशमुन्मोक्तुं बलिरिंद्रकृतंयथा ॥ ११ ॥ उद्धांतद्वय
 श्चापिविवर्णवदनोऽभवत् ॥ सधुर्योवैपरिस्पंदन्युगचक्रांतरंयथा ॥ १२ ॥ विकलाभ्यांचनेत्राभ्यामपश्यन्निवभूमिपः ॥ रुद्धाद्वैर्येणसंस्तभ्यकैके
 योमिदमब्रवीत् ॥ १३ ॥ यस्तेमंत्रकृतःपाणिरग्नौपापेमयाधृतः ॥ संत्यजामिस्वजंचैवतवपुत्रंसहत्वया ॥ १४ ॥ प्रयातारंजनीदेविसूर्यस्योदयनंप्र
 ति ॥ अभिषेकायहिजनस्त्वरयिष्यतिमां ब्रुवम् ॥ १५ ॥ रामाभिषेकसंभारैस्तदर्थमुपकल्पितैः ॥ रामःकारयितव्योमेमृतस्यसलिलक्रियाम् ॥ १६ ॥
 सपुत्रयात्वयानैवकर्तव्यासलिलक्रिया ॥ व्याहंतास्यशुभाचारेयदिरामाभिषेचनम् ॥ १७ ॥ नशक्तोद्यास्म्यहंद्रष्टुं दृष्ट्वापूर्वतथामुखम् ॥ हतहर्षतथा
 नंदपुनर्जनमवाङ्मुखम् ॥ १८ ॥

जनानुरोधेनमयारामःकारयितव्यःकृताभिषेकःकारयितव्यःएवंसतिरुष्टयामत्सलिलक्रियानकार्येत्याह मृतस्येत्यादि माकुर्वितिशेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्रोधातिशयेनोक्तमेवार्थपुनराह सपु
 त्रयेतिइतिकृतकतीर्थो ममनुप्रतिभाति सूर्योदयंप्रतिलभ्याभिषेककर्तुंत्वरयिष्यतिअतःसएवमयाकर्तव्यइत्याद्यार्थः त्वंनुत्याज्येवेतिभावः ननुमयिजीवंत्यांकथंरामाभिषेकोभविष्यतितत्राह
 यदिगुरुनप्यवज्ञायरामाभिषेचनंव्याहंतासितद्विघातंकरिष्यसितदाभिषेकार्थंकल्पितैरामाभिषेकसंभारैर्मृतस्यमेसलिलक्रियामयारामःकारयितव्यः क्रोधादाह सपुत्रयेति ॥ १७ ॥ ननुकि
 मनेनात्मवैधव्यवसायेनपुत्रादप्यात्मनःप्रियत्वादात्मनःकामायसर्वप्रियंभवतीतिश्रुतेरतआह नशक्तइति तथामुखंतादशमुखवंतमूर्ध्वविकसितमुखंदृष्ट्वापुनरिदानीमवाङ्मुखंम्लानंद्रष्टुंनश
 क्रोमि एवंचतादशजीवनापेक्षयामरणंमेश्रेयइतिसर्वथामयामर्तव्यमितिभावः ॥ १८ ॥

तद्वात्रेः प्राक्सदाप्रियां अनुष्टुप् एवं विधिविनयवाक्येनापि संतोषमप्राप्तां विवासनं प्रतियाच्यमानं वरं समीक्ष्य दुःस्वितः चिरपरिचितप्रेमत्वात्तां धिकृर्तुमशक्नुवन् प्रयासलब्धं पुत्रं च त्यक्तुमशक्नुवन्
कर्तव्यमूढतया दुःस्वितो विसंज्ञो मूर्छितः क्षितौ पपात ॥ २५ ॥ दीर्घघोरमुष्णं च श्वसतः सानिशाजगाम प्रतिबोधनं तत्साधनमंगलगीतादिकं दुःस्ववशादिति भावः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरा
मेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं दशां प्राप्ते पिराजनि कैकेयीमन्निमित्ततोर राजा भ्रियते चेत् भ्रियतां वृद्धो
ननु योक्तव्यमन्यथा कार्यमिति निश्चित्याह पुत्रेत्यादि पापकैकेयीविचेष्टमानं मरणकाल इव विकृतमुखेक्ष्य सम्यक् दृष्ट्वा पीत्यर्थः ॥ १ ॥ मम संश्रवं वरदानरूपं संश्रुत्य प्रतिश्रुत्य अंगीकृत्य पापं कृ
ततः सराजा पुनरेव मूर्च्छितः प्रियामनुष्टुप् प्रतिकूलभाषिणीम् ॥ समीक्ष्य पुत्रस्य विवासनं प्रतिक्षितौ विसंज्ञो निपपात दुःस्वितः ॥ २५ ॥ इतीवराज्ञो
व्यथितस्य सानिशाजगाम घोरं श्वसतो मनस्विनः ॥ विबोध्यमानः प्रतिबोधनं तदानिवारयामास सराजसत्तमः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पुत्रशोकादितं पापाविसंज्ञं पतितं भुवि ॥ विचेष्टमानमुखेक्ष्य
ऐक्ष्वाकमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ पापं कृत्वेव किमिदं मम संश्रुत्य संश्रवम् ॥ शेषे क्षितितले सन्नः स्थित्यां स्थातुं त्वमर्हसि ॥ २ ॥ आहुः सत्यं हि परमं धर्मधर्म
विदो जनाः ॥ सत्यमाश्रित्य च मया त्वं धर्मं प्रतिचोदितः ॥ ३ ॥ संश्रुत्य शैव्यः स्येनाय स्वांतनुं जगती पतिः ॥ प्रदाय पक्षिणे राजा जगाम गतिमुत्तमाम्
॥ ४ ॥ तथा ह्यलर्कस्तेजस्वी ब्राह्मणे वेदपारगे ॥ याचमाने स्वकेनेत्रे उद्धृत्या विमना ददौ ॥ ५ ॥ सरितांतु पतिः स्वल्यां मर्यादां सत्यमन्वितः ॥ सत्यानुरो
धात्समये वेलां स्वां नातिवर्तते ॥ ६ ॥ सत्यमेकपदं ब्रह्म सत्यधर्मः प्रतिष्ठितः ॥ सत्यमेवाक्षया वेदाः सत्येनावाप्यते परम् ॥ ७ ॥ सत्यं समनुवर्तस्व यदि ध
र्मं धृतामतिः ॥ सवरः सफलो मे सुवरदो ह्यसि सत्तम ॥ ८ ॥

त्वेव सन्नः पीडितः सन् शेषे इदं किं इदं नोचितमित्यर्थः अतः स्थित्यां सत्यपालनरूपायां सतां मर्यादायां ॥ २ ॥ सत्यरूपं धर्ममाश्रित्य उद्दिश्य त्वं च त्वंतु मया प्रतिचोदितो वरदानविषये प्रेरितः तव सत्यं
रक्षितुमेषामे प्रेरणा अन्यथा प्रतिज्ञातवरदानं विनैव मरणेन वा धर्मः स्यादिति भावः ॥ ३ ॥ यद्यपि सत्यपालने प्राणसंशयस्तथापि तमंगीकृत्य सत्यरक्षणमेव ज्याय इत्याह संश्रुत्येत्यादि ॥ ४ ॥ ५ ॥
सरितांतु पतिः सत्यमन्वितः सत्यं प्राप्तः सत्यानुरोधात् सत्यत्यागजयात् स्वल्यां मर्यादां मुलं ध्यामपि वेलां समये चंद्रोदयरूपे वृद्धि समये पिनातिवर्तते ॥ ६ ॥ प्रणवरूपैकपदवाच्यत्वाद्वाच्यवाचकयो
श्चाज्जेदायत्तु प्रणवरूपं ब्रह्म शास्त्रे तत्सत्यवाक्यमेव अक्षयावेदाः अक्षयंतं ज्ञानफलं सत्येनैव परंपदं ब्रह्म स्वरूपं प्राप्यते चित्तशुद्धिद्वारेति भावः ॥ ७ ॥ तस्मात्सत्यमिति ॥ ८ ॥

अकीर्तिः स्वीजितइत्यकीर्तिर्जन्यसंपादिनां कीर्तिपरिभविष्यतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्संबन्धिप्रदोपेत्स्वनिवेशप्रवेशात्पूर्वसूर्यास्तमगमत्तूरजनीचाभ्यवर्ततसात्रियामाचंद्रमंडलमंडितापि आर्तस्यदुःख
वतो विलपमानस्य च नव्यभासतनप्रकाशेन सुखदाऽभूत् विलापेनैवरात्रिकालोव्यतीतइति भावः यतः साशर्वरी हिंसिका तस्येति शेषः शृणातीति योगात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ आर्तवत् रोगपीडितव
त् यद्वा स्वार्थैवतिः शृण्वतां दुःखं यथा भवति तथा विललाप यद्वा दुःखं प्राप्येति शेषः अथ दुःखवशाद्वा व्याअव्युष्टिप्रार्थयते न प्रभातमिति त्वयेति पाठे त्वयागतया जायमानं प्रातः कालमित्यर्थः
नवेति पाठे त्वत्संबन्धिप्रातः कालमित्यर्थः ॥ १७ ॥ मेमस्मं भद्रे निशे एवं हिनस्याः कल्याणदत्तं प्रभाते रामविवासान्नयमिति भावः गम्यतां त्रियामया त्वया रात्र्यपगमे प्रजासन्निधानेनैव दर्शना

अकीर्तिरनुलालोके ध्रुवं परिभविष्यति ॥ तथा विलपतस्तस्य परिभ्रमितचेतसः ॥ १४ ॥ अस्तमभ्यागमत्सूर्यो रजनीचाभ्यवर्तत ॥ सात्रियामातदा
तस्य चंद्रमंडलमंडिता ॥ १५ ॥ राज्ञो विलपमानस्य नव्यभासतशर्वरी ॥ सदैवोष्णं विनिःश्वस्य वृद्धोदशरथो नृपः ॥ १६ ॥ विललापार्तवदुःखं गगना
सक्तलोचनः ॥ न प्रभातं त्वयेच्छामि निशेन सत्रभूषिते ॥ १७ ॥ क्रियतां मे दया भद्रे मया यं रचितो जलिः ॥ अथ वा गम्यतां शीघ्रं नाहमिच्छामि निर्वृणा
म् ॥ १८ ॥ नृशंसैकैकयींद्रपुंयत्कृते व्यसनं मम ॥ एवमुक्त्वा ततो राजा कैकेयीं संयतां जलिः ॥ १९ ॥ प्रसादयामास पुनः कैकेयीं राजधर्मवित् ॥ सा धु
वृत्तस्य दीनस्य त्वद्वृत्तस्य गता युषः ॥ २० ॥ प्रसादः क्रियतां भद्रे देविराज्ञो विशेषतः ॥ शून्येन खलु सुश्रोणिमये दंसमुपाहृतम् ॥ २१ ॥ कुरुसाधु प्रसादं
मेवाले सत्तदया त्वसि ॥ प्रसीद देविरामो मे त्वद्वृत्तं राज्यमव्ययम् ॥ २२ ॥ लभतामसितापांगे यशः परमवाप्स्यसि ॥ मम रामस्य लोकास्य गुरुणां भ
रतस्य च ॥ प्रियमेतद्गुरुश्रोणि कुरु चारुमुखेक्षणे ॥ २३ ॥ विशुद्धभावस्य हि दुष्टभावादीनस्य ताघाश्रुकलस्य राज्ञः ॥ श्रुत्वा विचित्रं करुणं विलापं भर्तु
नृशंसान च कारवाक्यम् ॥ २४ ॥

भावइति भावः यद्वा प्रभाते रामगमनेन झटिति मरणे सत्यस्या अदर्शनमिति भावः नाहमिच्छामि द्रष्टुमित्यन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ त्वद्वृत्तस्य सत्यवशत्वाच्च दृशंगतस्येत्यर्थः गता युषः अल्पावशिष्टा
युषः ॥ २० ॥ राज्ञो विशेषतः राजत्वाद्विशेषेण प्रसाद उचितः इदं पूर्वोक्तकटुकवाक्यं शून्येन दुःखवशाद्वक्तव्यावक्तव्यविवेकरहितेन यद्वा इदं रामाभिषेचनं शून्ये एकांते निर्जनेनोक्तं किंतु स
त्रायामतः प्रसादं कुरु सभ्योपहासो यथा न भवति तथेत्यर्थः ॥ २१ ॥ सत्तदयामद्वचनं शून्यत्तदया तदेवाह प्रसीदेति त्वया वरबलाद्गृहीतमेव राज्यं मत्पीतये रामाय देहीत्याशयः ॥ २२ ॥ गुरु
णां वसिष्ठादीनां गुरुश्रोणीति पाठे उर्विति पाठांतरे च उर्वीमहतीश्रोणिर्यस्यास्तादृशि ॥ २३ ॥ रोदनेनाक्षोस्तामत्वात्तामस्य अश्रुकलस्य अश्रुपूर्णस्य हिरप्यर्थे ॥ २४ ॥

अथसत्यपाशवद्वतयाप्रणामवाक्येनचनतेवचःकरिष्यामीतिवचसिदाढ्याभावंनिश्चित्यपुनरप्याह अतर्हस्यप्रणामानर्हं अतथोचितंभूशयनानर्हम् ॥ १ ॥ अनर्थरूपाकुलस्येतिशेषः असि
द्वोर्थःप्रयोजनयस्याः अतीताजनापवादादतीता भयदर्शिनीरामाद्वरतस्येतिशेषः तमेववरपूर्वदत्तमेववरउद्दिश्यराजानमाकारयामाससंबोधयामास ॥ २ ॥ कथसेश्लाघसे पूर्वाधीतेइतिर
प्याहार्यः विधारयितुम् कृण्वेनेतिशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ रामप्रवासदुःखेनमृत्वास्वर्गगतस्यापिमेसुखंनस्तीत्याह स्वर्गेइति रामस्यकुशलंदैवतैःपृष्टोहंकिमुत्तरंविद्म्यइतिशेषः वनंप्रत्यादिष्ट
इत्युत्तरदेयंचेत्यत्यादेशात्तदूपादुत्तरादूर्ध्वयदेवैरभिहितंनविष्यतिज्येष्ठश्रेष्ठगुणैर्युक्तंकथंप्रत्याख्यातवानसीत्येवंरूपंवाक्यंतत्कथंधारयिष्येत्तदयेइतिशेषः अतस्तदप्रत्याख्यानमेववरमितिभा
अतर्हमहाराजंशयानमतथोचितम् ॥ ययातिमिवपुण्यांतेद्वलोकात्परिच्युतम् ॥ १ ॥ अनर्थरूपासिद्धार्थाद्यभीताभयदर्शिनी ॥ पुनराकारया
मासतमेववरमंगना ॥ २ ॥ त्वंकथसेमहाराजसत्यवादीदृढव्रतः ॥ ममचेदंवरंकस्माद्विधारयितुमिच्छसि ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तुकैकेय्याराजादशरथ
स्तदा ॥ प्रत्युवाचततःकुक्षोमुहूर्तविह्वलन्निव ॥ ४ ॥ मृतेमयिगतेरामेवनंमनुजपुंगवे ॥ हंतानार्थेममामित्रेसकामासुखिनीभव ॥ ५ ॥ स्वर्गेपिखलु
रामस्यकुशलंदैवतैरहम् ॥ प्रत्यादेशादभिहितंधारयिष्येकथंवत ॥ ६ ॥ कैकेय्याःप्रियकामेनरामःप्रव्राजितोवनम् ॥ यदिसत्यंब्रवीम्येतत्तदसत्यंभ
विष्यति ॥ ७ ॥ अपुत्रेणमयापुत्रःश्रमेणमहतामहान् ॥ रामोलब्धोमहातेजाःसकथंत्यज्यतेमया ॥ ८ ॥ शूरश्चरुतविद्यश्चजितक्रोधःक्षमापरः ॥
कथंकमलपत्राक्षामयारामोविवास्यते ॥ ९ ॥ कथमिंदीवरस्यामंदीर्घबाहुमहाबलम् ॥ अभिराममहंरामंस्थापयिष्यामिदंडकान् ॥ १० ॥ सुखा
नामुचितस्यैवदुःखैरनुचितस्यच ॥ दुःखंनमानुपश्येयंकथंरामस्यधीमतः ॥ ११ ॥ यदिदुःखमकृत्वातुममसंक्रमणंभवेत् ॥ अदुःखार्हस्यरामस्य
ततःसुखमवाप्नुयाम् ॥ १२ ॥ नृशंसेपापसंकल्पेरामंसत्यपराक्रमम् ॥ किंविप्रियेणकैकेयिप्रियंयोजयसेमम ॥ १३ ॥

वः ॥ ६ ॥ ननुसत्यवशात्प्रत्यादिष्टइत्युत्तरंनचाह कैकेय्याइति प्रियकामेनप्रियेणवरेण एतत्सत्यंयदियद्यपिब्रवीमितत्तथापि एतत्मेवाक्यंसत्यंभविष्यतिअसत्यंमस्यंतीत्यर्थः कामुकतया
प्रत्याख्यातइत्येवमस्यंतइत्याशयः ॥ ७ ॥ त्यज्यतेत्यक्ष्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्थापयिष्यामिप्रस्थापयिष्यामि ॥ १० ॥ दुःखैरितिषष्ठ्यर्थेतृतीया दुःखंवनगमनरूपंदुःखसाधनम् ॥ ११ ॥ स
र्वथारामस्यादुःखकरणमेवमेश्रेयइत्याह यदीति अदुःखार्हस्यरामस्यदुःखमकृत्वायदिममसंक्रमणंस्वर्गप्रतिगमनंभवेत्तदास्वर्गेसुखमाप्नुयामित्यन्वयः मरणेवराप्रदानजन्यदोषोपिनजीवतो
हिताप्रतिज्ञेतिभावः ॥ १२ ॥ ममप्रियंरामंविप्रियेणकियोजयसेइत्यन्वयः ॥ १३ ॥

पुरं चराष्ट्रं चेत्यस्य प्रशास्त्वित्यनेन सहा न्वयः त्वंच वांधवाभ्यतिपुत्रादीन् निहत्य ममाहितानां शत्रूणां भिजापिणी शीलां भव वार्ताकरणयोग्यं वांधवाभावादिति भावः अभिर्हर्षिणीति पाठेतेषां हर्ष
दाजव ॥ १०६ ॥ व्यसनप्रहारिणि वार्धकरूपापदिपुत्रवियोगरूपप्रहारकारिणि प्रसन्नपतिपत्नीभावंतिरस्कृत्य इह देशे अद्य काले यद्वापसे क्रूरमतस्ते मुखादवश्यपातादंताः केन नाम हेतुना सहस्र
धा विशीर्यमाणाः संतेन पतंतीति न जानइति शेषः ॥ १०७ ॥ अप्रियवचोऽकथने हेतुन वेत्तीत्यादि दोषान् जटाचीरधारणवनवासादीनात्मनो दोषजनकान् गुणैर्नित्यं सर्वेषां संमते ॥ १०८ ॥ प्र
ताम्यग्लायस्व प्रज्वलअग्निप्रवेशेन प्रणश्यविषेण कुट्टालप्रहारैः सहस्रशः स्फुटितं कृतगतीं वामर्ही ब्रज अथापितेव चोन करिष्यइतिसंबंधः ॥ १०९ ॥ असखियंवदां मिथ्याप्रियभाषिणीम् प्र

मया च रामेण सलक्ष्मणेन प्रशास्तुहीनो भरतस्त्वया सह ॥ पुरं चराष्ट्रं च निहत्य वांधवान् ममाहितानां च भवाभिजापिणी ॥ १०६ ॥ नृशंसवृत्ते व्यसन
प्रहारिणि प्रसन्नवाक्यं यदि हाद्यभापसे ॥ ननाम ते तेन मुखात्पतंत्यधो विशीर्यमाणा दशनाः सहस्रधा ॥ १०७ ॥ न किंचिदाहाहितमप्रियंवचोन वेत्ति
रामः परुषाणि भाषितुम् ॥ कथं तुरामेत्यभिरामवादिनिब्रवीषिदोषान् गुणनित्यसंमते ॥ १०८ ॥ प्रताम्यवा प्रज्वलवा प्रणश्यवासहस्रशो वा स्फुटि
तां महीं ब्रज ॥ न ते करिष्यामि वचः सुदारुणं समाहितं के कपराजपांसने ॥ १०९ ॥ सुरोपमां नित्यमसखियंवदां प्रदुष्टभावां स्वकुलोपघातिनीं ॥ न जी
वितुं त्वां विषहेऽमनोरमां दिधक्षमाणां हृदयं संधनम् ॥ ११० ॥ न जीवितं मे स्तिकुतः पुनः सुखं विनात्मजेनात्मवतां कुतोरतिः ॥ ममाहितं देवि न कर्तुं
महसि स्पृशामि पादावपिते प्रसीद मे ॥ १११ ॥ सभूमिपालो विलपन्ननाथ वत्सिया गृहीतो हृदयेति मात्रया ॥ पपात देव्या श्वरणौ प्रसारितावुभावसं
प्राप्य यथा तुरस्तथा ॥ ११२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥

दुष्टभावां दुष्टांतः करणाम् अतएव अमनोरमाम् संधनं सप्राणं हृदयं दिधक्षमाणां त्वां जीवितुं जीवयितुं विषहेनोत्सहे तव नाशमेवाशासे इत्यर्थः प्राणबंधनं हि सोम्य मनइति च्छांदोग्यश्रुतिः
॥ ११० ॥ देववाक्यमुक्त्वा पुनः सामाह नेति आत्मवतां आत्मज्ञानाम् अत्रापि पूरणीयः यदेवमतो ममेत्यादिः ॥ १११ ॥ अतिमात्रया अतिक्रान्तसौंदर्यपरिच्छेदया यद्वातिक्रान्तमर्यादया हृद
ये मर्मणि गृहीतः प्रसारिता वित्यनेन पत्यावप्यधमर्णदृष्टिर्धौत्यते असंप्राप्येत्यनेन पिस्पृक्षोरपि चित्तमूर्च्छाजनितवैवश्यं द्योतितम् तदेवाह यथा तुरइति आतुरो यथा किंचित्स्पष्टकामोऽस्पृष्टवैवम
ध्ये यथामूर्च्छायापतितित्येत्यर्थः ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥

महाहंति ॥ ९८ ॥ कस्येति इदमेवंविधं दारुणं एतदुत्तरार्धरूपं रामस्यारण्यगमनमित्यादि वाक्यं वाक्यश्रवणं कस्यापीरितम् अनिर्वचनीयस्य मम दुष्कर्मणः फलमित्यर्थः ॥ ९९ ॥ कैकेयीदौर्जन्यद्वारा जाशोकेन स्त्रीमार्चनं दिति धिगिति निश्चयत्वमस्त्वित्यर्थः पुनः स्वाभाविकविवेकेनाह नेति कौसल्यादीनां निदानं हर्त्वादिति भावः ॥ १०० ॥ अनर्थजगदनर्थसाधनेभावोयस्याः अर्थपरस्वार्थसाधनपरे समानुतापायमदनुतापार्थनिवेशितासि निवेशितदुर्भावासि ईश्वरेण विशेषः मन्त्रिमित्तमिति बहुव्रीहिः रामे वा जगद्धितानुकारिणिकिमप्रियं तत्साधनं पश्यसीत्यर्थः ॥ १ ॥ राममरण्यवासरूपेण निमग्नं दृष्ट्वा कृत्स्नं जगत्कुपितं स्यात् विपरीतं स्यात् कोपप्रकारमाह कृतानुरागाः पितरः पुत्रांस्तदृशान् विभक्तिविपरिणामेनात्रापितत्संबन्धात् बालानपित्यजेयुः रामेण सहगमनार्थम् अपिनातादृशाः पुत्रास्तदृशान् दृष्ट्वांस्तदृशो भार्यास्तदृशान् पत्नीन् अपिनातादृशाः पतयस्तदृशी भार्या अपित्यजेयुः एतेन जगदनर्थसाधनभाववत्तोपपादिता ॥ २ ॥ स्वस्य रामं

महाहं वस्त्रसंबद्धो भूत्वा चिरमुखाचितः ॥ कापाय परिधानस्तु कथं रामो भविष्यति ॥ ९८ ॥ कस्येदं दारुणं वाक्यमेवंविधमपीरितम् ॥ रामस्यारण्यगमनं भरतस्याभिषेचनम् ॥ ९९ ॥ धिगस्तु योषितो नाम शठाः स्वार्थपरायणाः ॥ न ब्रवीमि स्त्रियः सर्वा भरतस्यैव मातरम् ॥ १०० ॥ अनर्थभावे र्थपरे नृशंसे ममानुतापायनिवेशितासि ॥ किमप्रियं पश्यसि मन्त्रिमित्तं हितानुकारिण्यथवा पिरामे ॥ १ ॥ परित्यजेयुः पितरोऽपि पुत्रान् भार्याः पतींश्चापि कृतानुरागाः ॥ कृत्स्नं हि सर्वं कुपितं जगत्स्यादृष्ट्वैव रामं व्यसने निमग्नम् ॥ २ ॥ अहंपुनर्देव कुमाररूपमलं कृतं तं सुतमाव्रजंतम् ॥ नंदामि पश्यन्निवदर्शनेन भवामि दृष्ट्वैव पुनर्युवेव ॥ ३ ॥ विना हि मूर्येण भवेत्प्रवृत्तिरवर्षता वज्रधरेण वापि ॥ रामंतु गच्छंतमितः समीक्ष्य जीवेन्न कश्चित्त्विति चेतना मे ॥ १०४ ॥ विनाशकामा महिता ममित्रा मावासयं मृत्युमिवात्मनस्त्वाम् ॥ चिरं वतां केन धृतासि सर्पिर्महाविपातेन हतोऽस्मि मोहात् ॥ १०५ ॥

विना जीवनव्यतिरेकं दर्शयिष्यंस्तदन्वये स्वजीवनान्वयं दर्शयति अहमिति आव्रजंतं तस्मापे आगच्छंतम् अस्य श्रुत्वेति शेषः आगच्छंतं श्रुत्वा दर्शनेन चक्षुषापश्यन्निवनंदामि श्रवणमात्रेण दर्शनजन्यं सुखमुक्तम् दृष्ट्वैव दृष्ट्वा तु पुनश्चिरद्वोऽपि पुनर्युवेव दृष्टपुष्टांतं बहिः परिकरो जवामि ॥ ३ ॥ हिरपीत्यर्थे मूर्येण विना पिलोकस्य प्रवृत्तिर्व्यवहारः स्यात् वज्रधरेण अवर्षतापि प्रवृत्तिर्लोकस्य जीवनं स्यात् वा इत्यथवा इद्रेण स्वरूपसत्तां विनापि प्रवृत्तिर्भवेत् रामंतु विनानकस्यापि जीवनमिति मे मतिः अंतर्यामिणं विना कस्यापि व्यवहारस्यासिद्धेः एवं च स्वार्जीवनं कैमुतिकन्यायसिद्धमिति भावः ॥ १०४ ॥ किंच त्वामात्मनो मृत्युमिव स्वगृहे हेमावासयम् किंच त्वं महाविपासर्पिर्मया केन मोहात् तत्त्वेनाज्ञानात् धृतासि तेनांकधारणेनाहं हतोऽस्मि ॥ १०५ ॥

यदिमेराघवःप्रतिकूलंकुर्यात्तन्मेप्रियंस्यादितिसंबन्धः ॥ ८६ ॥ ततःकिमतआह राघवेहीति अक्षमणीयंदुःसहृत्तमतएवसर्वलोकस्यधिकृतम् ॥ ८७ ॥ शेषेऽवशिष्टेमेष्टेकौसल्यादिरूपेजने
किपापमनोवागगोचरंदुःस्वसाधनंप्रतिपत्स्यसेकरिष्यसि ॥ ८८ ॥ यदिकौसल्यामारांमंचहास्यतिताभ्यांहीनाभविष्यति चात्सुमित्रायदिपुत्रौचचाद्रामंमांचएतैर्यदिहीनाभविष्यतितदादुःखा
न्यसहतीदेवीकौसल्यासुमित्राचमामेवानुमरिष्यति लक्ष्मणस्यरामेणसहनियतंगमनात्शत्रुघ्नस्यभरतानुयायित्वेप्यतीवत्वदनुरंजनंकुर्वतोरामस्येवतस्यापित्वयाक्रूरतयानिराकरणात्पुत्रौहास्य

यदिमेराघवःकुर्याद्द्वनंगच्छेतिचोदितः ॥ प्रतिकूलंप्रियंमेस्यान्नतुवत्सःकरिष्यति ॥ ८६ ॥ राघवेहिवनंप्राप्तेसर्वलोकस्यधिकृतम् ॥ मृत्युरक्षमणीयं
मांनयिष्यतियमक्षयम् ॥ ८७ ॥ मृतेमयिगतेरामेवनंमनुजपुंगवे ॥ इष्टेममजनेशेषेकिपापंप्रतिपत्स्यसे ॥ ८८ ॥ कौसल्यामांचरामंचपुत्रौचयदिहा
स्यति ॥ दुःखान्यसहतीदेवीमामेवानुगमिष्यति ॥ ८९ ॥ कौसल्यांचसुमित्रांचमांचपुत्रैस्त्रिभिःसह ॥ प्रक्षिप्यनरकेसात्वंकैकेयीसुखिताभव ॥ ९० ॥
मयारामेणचत्यक्तंशाश्वतंसल्लतंगुणैः ॥ इक्ष्वाकुकुलमक्षोभ्यमाकुलंपालयिष्यसि ॥ ९१ ॥ प्रियंचेद्भरतस्यैतद्रामप्रव्राजनंभवेत् ॥ मास्ममेभरतः
कार्षीत्येतत्कृत्यंगतायुषः ॥ ९२ ॥ मृतेमयिगतेरामेवनंपुरुषपुंगवे ॥ सेदानींविधवाराज्यंसपुत्राकारयिष्यसि ॥ ९३ ॥ त्वंराजपुत्रिदैवेनन्यवसोममवे
श्मनि ॥ अकीर्तिश्चातुलालोकेध्रुवःपरिभवश्चमे ॥ ९४ ॥ सर्वभूतेषुचावज्ञायथापापरुतस्तथा ॥ कथंरथैर्विभुर्यात्वागजाश्वैश्चमुहुर्मुहुः ॥ पद्भ्यांरा
मोमहारण्येवसोमेविचरिष्यति ॥ ९५ ॥ यस्यचाहारसमयेसूदाःकुंडलधारिणः ॥ अहंपूर्वाःपचंतिस्मप्रसन्नाःपानभोजनम् ॥ ९६ ॥ सकथंनुकषा
याणितिक्तानिकटुकानिच ॥ भक्षयन्वन्यमाहारंसुतोमेवर्तयिष्यति ॥ ९७ ॥

तीत्युक्तम् तेनतस्याःकौर्यातिशयोव्यंग्यः राज्ञःशोकातिशयवच्चाद्विसंभुलवाक्यप्रयोगेनदोषाय ॥ ८९ ॥ पुत्राणानरकवासोराज्यहान्याराइयाराज्ञश्चशोकरूपपापमृत्युमरणादित्याहुः
॥ ९० ॥ मयारामेणेत्यादिव्यंग्योक्तिः आकुलंक्षुभितम् ॥ ९१ ॥ रामप्रव्रजनस्यभरतसंमतत्वेसमेपुत्रएवनेत्याशयेनाह प्रियंचेत्यादि ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ राजपुत्रिदैवेनमामकदुरदृष्टवशेनमम
वेदमनित्यवसः राजपुत्रीवादेनेतिपाठेराजपुत्रीव्यपदेशमात्रेणेत्यर्थः मेअकीर्तिः परोक्षापयशोत्राकीर्तिः महाजनसमक्षधिकारःपरिभवः सर्वभूतेष्ववज्ञाक्षुद्रत्वेनप्रतिपत्तिः यतो न्यवसोऽनएत
सर्वंनविष्यतीतिशेषः ॥ ९४ ॥ कथमिति ॥ ९५ ॥ यस्यचेति ॥ ९६ ॥ सकथमिति कषायादीनि कदंमूलानीत्यध्याहारः तद्रूपंवन्यमाहारंवर्तयिष्यतिजीविष्यति ॥ ९७ ॥

एतदंतप्रक्षिप्तम् अथलंकागतेनहतभर्तृकायाःस्वसुराश्वासनम् निवर्तमानइति ॥ १ ॥ रक्षैइतिसंबुद्धि कन्याअनूढा स्त्रीसभर्तृका ॥ २ ॥ ३ ॥ अग्न्यर्चिषांतुल्यम् शोकाग्निनाभयेनचसंभवो
 नतत्रपरिहारोस्तिप्रयत्नश्चापिदुर्बलः ॥ त्रैलोक्येतेनपश्यामियोमेकुर्याद्विरंथथा ॥ ५९ ॥ अमरोऽहंसुरश्रेष्ठतेनमांनाविशद्भयम् ॥ अथापिचभवेन्मृ
 त्युस्त्वद्दस्तान्नान्यतःप्रभो ॥ ६० ॥ यशस्यंश्लाघनीयंचत्वद्दस्तान्मरणंमम ॥ अथास्यगात्रेसंपश्यद्रावणोभीमविक्रमः ॥ ६१ ॥ तस्यदेवस्यसक
 लंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ आदित्यामरुतःसाध्यावसवोथाश्विनावपि ॥ ६२ ॥ रुद्राश्चपितरश्चैवयमोवैश्रवणस्तथा ॥ समुद्रागिरयो नद्योवेदावि
 द्यास्त्रयोप्रयः ॥ ६३ ॥ ग्रहास्तारागणाव्योमसिद्धागंधर्वचारणाः ॥ महर्षयोवेदविदोगरुडोथभुजंगमाः ॥ ६४ ॥ येचान्येदेवतासंघाःसंस्थितादैत्य
 राक्षसाः ॥ गात्रेषुशयनस्यस्यदृश्यंतेमूक्ष्ममूर्तयः ॥ ६५ ॥ आहरामोथधर्मात्मात्यगस्यंमुनिसत्तमम् ॥ द्वीपस्थःपुरुषःकोसौतिस्रःकोद्व्यस्तुकाश्च
 ताः ॥ ६६ ॥ शयानःपुरुषःकोसौदैत्यदानवदर्पहा ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वात्यगस्योवाक्यमब्रवीत् ॥ ६७ ॥ श्रूयतामभिधास्यामिदेवदेवसनातन ॥
 भगवान्कपिलोनामद्वीपस्योनरउच्यते ॥ ६८ ॥ येतुनृत्यंतिवैतत्रस्वरास्तेतस्यधीमतः ॥ तुल्यतेजःप्रभावास्तेकपिलस्यनरस्यवै ॥ ६९ ॥ नासौक्रुद्धे
 नदृष्टस्तुराक्षसःपापनिश्चयः ॥ नवभूवतदातेनभस्मसाद्रामरावणः ॥ ७० ॥ खिन्नगात्रोनगप्रख्योरावणःपतितोभुवि ॥ वाक्शरैस्तंविभेदाशुर
 हस्यंपिशुनोयथा ॥ ७१ ॥ अथदीर्घेणकालेनलब्धसंज्ञःसराक्षसः ॥ आजगाममहातेजायत्रतेसचिवाःस्थिताः ॥ ७२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आ० उत्तरकाण्डेःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ निवर्तमानःसंलक्ष्णोरावणःसदुरात्मवान् ॥ जङ्गेपथिनरेंद्रर्षिदेवदानवकन्यकाः ॥ १ ॥ दर्शनीयांहियांर
 क्षःकन्यास्त्रीवाथपश्यति ॥ हत्वावंधुजनंतस्याविमानेतांरुरोधसः ॥ २ ॥ एवंपन्नगकन्याश्चराक्षसासुरमानुषीः ॥ यक्षदानवकन्याश्चविमानेसोऽथ
 रोपयत् ॥ ३ ॥ ताहिसर्वाःसमंदुःखान्मुमुचुर्वाप्सजंजलम् ॥ तुल्यमग्न्यर्चिषांतत्रशोकाग्निभयसंभवम् ॥ ४ ॥ ताभिःसर्वानवद्याभिर्नदीभिरिवसा
 गरः ॥ आपूरितंविमानंतद्भयशोकाशिवाश्रुभिः ॥ ५ ॥

यस्यतद्वाप्सजंजलमुमुचुः ॥ ४ ॥ अयंशोकःअशिवाश्रुदुःखाश्रुचयासांताभिर्विमानमापूरितम् नदीभिःसागरइव ॥ ५ ॥

+ संबुद्धिरनन्वितात्र

॥ ६ ॥ वज्रयुतावेदिवज्रवेदिस्तन्मध्यसमप्रभाः मध्यभागेतिभावः यद्वावज्रतुल्यवर्णवेदिः पीतवर्णाभमरिका अतिरुक्ष्मकटिषट्पदविशेषस्तन्मध्येइत्यादिरर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सन्निरुद्धा
अग्रयोयस्मिंस्तादृशमग्निहोत्रमग्निकुण्डमिवपुष्पकंभाति ॥ १० ॥ चिंतयतीचिंतयंतीवभूवेतिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्माद्भर्तुर्विनाकृताहंकथंनुकरिष्यामि एतदानुकूल्यमितिशेषः

नागगंधर्वकन्याश्चमहर्षितनयाश्चयाः ॥ दैत्यदानवकन्याश्चविमानेशतशोऽरुदन् ॥ ६ ॥ दीर्घकेश्यः सुचार्वंग्यः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ पीनस्तनतटाम
ध्येवज्रवेदिसमप्रभाः ॥ ७ ॥ रथकूबरसंकाशैः श्रोणीदेशैर्मनोहराः ॥ स्त्रियः सुरांगनाप्रख्यानिष्टनकनकप्रभाः ॥ ८ ॥ शोकदुःखभयत्रस्ताविड्मलाश्च
मुमध्यमाः ॥ तामांनिःश्वासवातेनसर्वतःसंप्रदीपितम् ॥ ९ ॥ अग्निहोत्रमिवाभातिसन्निरुद्धाग्निपुष्पकम् ॥ दशग्रीववशंप्राप्तास्तास्तुशोकाकुलाः
स्त्रियः ॥ १० ॥ दीनवक्त्रेक्षणाः श्यामाभृग्यः सिंहवशाडव ॥ काचिच्चिंतयतीतत्रकिंनुमांभक्षयिष्यति ॥ ११ ॥ काचिद्धृष्योऽसुदुःखार्ता अपिमांमारयेद
यम् ॥ इतिमातुःपितृन्स्मृत्वाभर्तुंभ्रातृन्स्तथैवच ॥ १२ ॥ दुःखशोकसमाविष्टाविलेपुःसहिताः स्त्रियः ॥ कथंनुखलुमेपुत्रोभविष्यतिमयाविना ॥ १३ ॥
कथंमाताकथंभ्रातानिमग्नाः शोकसागरे ॥ हाकथंनुकरिष्यामिभर्तुस्तस्मादहंविना ॥ १४ ॥ मृत्योप्रसादयामित्वांनयमांदुःखभागिनीम् ॥ किंनुतदु
ष्कृतंकर्मपुरादेहांतरेकृतम् ॥ १५ ॥ एवंस्मदुःखिताः सर्वाः पतिताः शोकसागरे ॥ नखल्विदानींपश्यामोदुःखस्यास्यांतमात्मनः ॥ १६ ॥ अहोधिङ्मा
नुषंलोकं नास्तिखल्वधमः परः ॥ यदुर्वलावलवताभर्तारोरावणेननः ॥ १७ ॥ सूर्येणोदयताकालेनक्षत्राणीवनाशिताः ॥ अहोसुवलवद्रक्षोवधोपा
यपुरज्यते ॥ १८ ॥ अहोदुर्वृत्तमास्थायनात्मानंवैजुगुप्सते ॥ सर्वथासदृशस्तावद्विक्रमोस्यदुरात्मनः ॥ १९ ॥ इदंत्वसदृशंकर्मपरदाराभिमर्शनम् ॥
यस्मादेषपरक्यासुरमतेराक्षसाधमः ॥ २० ॥ तस्माद्वैस्त्रीकृतेनैववधंप्राप्स्यतिदुर्मतिः ॥ सतीभिर्वरनारीभिरेवंवाक्येभ्युदीरिते ॥ २१ ॥ नेदुर्दुभयः
खस्याः पुष्पवृष्टिः पपातच ॥ शप्तः स्त्रीभिः सतुसमंहतौजाडवनिप्रभः ॥ २२ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नास्यधमः परः मानुषाल्लोकादितिशेषः तत्रैवहेतुर्यदुर्वलाइति ॥ १७ ॥ वधोपायेषुवधसंपादकेषुउपायेषुशस्त्रघातादिषु ॥ १८ ॥ जुगुप्सतेतिदति अस्यविक्रमः सर्वथासद
शोयोग्यः तपःसंपादितभगवत्पसादस्येतिशेषः ॥ १९ ॥ परक्यासुपरकीयासु ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ भद्रे मे मर्त्यं किं द्रुतं वक्तुकामासि एवं वदता वियुजिद्वधोपिविशिष्य न ज्ञायत इति सूच्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यतो मे भर्ता हतोऽतो हं बंधुना त्वया स्वयमेव हतास्मि ॥ २९ ॥
 ननु इति पृथक्पदे जामातानामसमरेष्वपि रक्ष्यो नूनं काकुरक्ष्य एवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ न भेतव्यं च सर्वशः बांधवादिभ्योपि मा भैषीः स्वैरंचरेत्यर्थ इति तीर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अस्मि
 पतिव्रताभिः सार्धं भिर्बभूव विमना इव ॥ एवं विलपितं तासां शृण्वन् राक्षसपुंगवः ॥ २३ ॥ प्रविवेश पुरीं लंकां पूज्यमानो निशाचरैः ॥ एतस्मिन्नंतरे
 घोराराक्षसीकामरूपिणी ॥ २४ ॥ सहसा पतिता भूमौ भगिनी रावणस्य सा ॥ तां स्वसारं समुत्थाप्य रावणः परिसां वयन् ॥ २५ ॥ अब्रवीत्किमिदं भ
 द्रे वक्तुकामासि मां द्रुतम् ॥ सा बाप्यपरिरुद्धा क्षीरकाक्षी वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ कृतास्मि विधवारजं स्वयावलवता वलात् ॥ एते राजंस्त्वया वीर्याद्वै
 त्या विनिहतारणे ॥ २७ ॥ कालं केयादिति ख्याताः सहस्राणि चतुर्दश ॥ प्राणेभ्योपि गरीयान्मेतत्र भर्ता महाबलः ॥ २८ ॥ सोऽपि त्वया हतस्तारिपुणा
 भ्रातृगंधिना ॥ त्वयास्मिनिहताराजं स्वयमेव हिवंधुना ॥ २९ ॥ राजन्वैधव्यशब्दं च भोक्ष्यामित्वत्कृतं त्यहम् ॥ ननु नाम त्वया रक्ष्यो जामाता समरे
 ष्वपि ॥ ३० ॥ स त्वयानिहतो युद्धे स्वयमेव न लज्जसे ॥ एवमुक्तो दशग्रीवो भगिन्या क्रोशमानया ॥ ३१ ॥ अब्रवीत्सां त्वयित्वा तां सामपूर्वमिदं वचः ॥
 अलं वत्से रुदित्वा तेन भेतव्यं च सर्वशः ॥ ३२ ॥ दानमानप्रसादैस्त्वांतोपयिष्यामि यत्नतः ॥ युद्धप्रमत्तो व्याक्षिप्तो जयकांक्षी क्षिपन् शरान् ॥ ३३ ॥ ना
 हं मज्ञासि पंथुष्यन्स्वान्तरात्रापि संयुगे ॥ जामातरं न जाने स्म प्रहरन् युद्धदुर्मदः ॥ ३४ ॥ तेनासौ निहतः संख्ये मया भर्ता तव स्वसः ॥ अस्मिन्काले तु य
 त्यामंतं करिष्यामि ते हितम् ॥ ३५ ॥ भ्रातुरैश्वर्ययुक्तस्य खरस्य वसपार्श्वतः ॥ चतुर्दशानां भ्राता ते सहस्राणां भविष्यति ॥ ३६ ॥ प्रभुः प्रयाणे दाने च रा
 क्षसानां महाबलः ॥ तत्र मातृत्वमेव स्तेभ्रातार्यै खरः प्रभुः ॥ ३७ ॥ भविष्यति तवादेशं सदा कुर्वन्निशाचरः ॥ शोघं गच्छत्वयं वीरा दंडकान्परिरक्षि
 तुम् ॥ ३८ ॥ दूषणोऽस्य बलाव्यसो भविष्यति महाबलः ॥ तत्र ते वचनं शूरः करिष्यति तदा खरः ॥ ३९ ॥

न्काले तु यत्प्राप्तम् कर्तव्यत्वेनेति शेषः ॥ ३५ ॥ भ्रातुर्मातृत्वमेव स्य खरस्य समीपे पार्श्वतो वस तत्समीपे वसेत्यर्थः मम राज्यापारवश्येन त्वत्समाननेऽवकाशाभाव इति भावः ॥ ३६ ॥ प्रयाणे प्रेषणे
 दानेऽन्ववन्नादि दाने प्रभुस्तेभ्रातेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ तवादेशं सदा कुर्वन् भविष्यति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सत्विति ॥ १ ॥ निकुंभिलालंकाप
श्विमद्वारदेशवर्तिकर्मसिद्धिहेतुभूतकाननम् ॥ २ ॥ चैत्यं देवायतनम् विष्ठितं प्रवृत्तम् ॥ ३ ॥ कमंडलुः शिखाध्वजोदंडश्च यस्य तम् अर्श आद्यजंतम् दंडकमंडलुयुक्तमित्यर्थः अनेन ब्रह्मचर्यम्

रक्षसां कामरूपाणां त्रभुरेष भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा दशग्रीवः सैन्यमस्यादिदेश ह ॥ ४० ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसां वीर्यशालिनाम् ॥ सतैः परिवृतः स
वैराग्यसैर्घोरदर्शनैः ॥ ४१ ॥ आगच्छतस्वरः शीघ्रं दंडकानकुतोभयः ॥ सतत्र कारयामास राज्यं निहतकंटकम् ॥ सा च शूर्पणखा तत्र न्यवसदं डके वने
॥ ४२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सतु दत्वा दशग्रीवो बलं घोरं खरस्य तत् ॥ भगिनीं च समाश्वास्य ह
पुः स्वस्थतरो भवत् ॥ १ ॥ ततो निकुंभिलानां मलं कोपवनमुत्तमम् ॥ तद्राक्षसं द्रोबलवात्प्रविवेश सहानुगः ॥ २ ॥ ततो यूपशताकीर्णं सौम्यचैत्योपशो
भितम् ॥ ददर्श विष्ठितं यज्ञं श्रिया संप्रज्वलन्निव ॥ ३ ॥ ततः कृष्णाजिनधरं कमंडलुशिखाध्वजम् ॥ ददर्श स्वसुतं तत्र मेघनादं भयावहम् ॥ ४ ॥ तं समा
साद्य लंकेशः परिष्वज्याथ बाहुभिः ॥ अब्रवीत्किमिदं त्वत्सर्वतसे ब्रूहि तत्त्वतः ॥ ५ ॥ उशनात्वब्रवीत्तत्र यज्ञसंपत्समृद्धये ॥ रावणं राक्षसश्रेष्ठं द्विजश्रेष्ठो
महातपाः ॥ ६ ॥ अहमास्यामितेराजन् श्रूयतां सर्वमेव तत् ॥ यज्ञास्ते सप्तपुत्रेण प्राप्तास्ते बहुविस्तराः ॥ ७ ॥ अग्निष्टोमोऽश्वमेधश्च यज्ञो बहुसुवर्णकः ॥
राजसूयस्तथा यज्ञो गोमेधो वैष्णवस्तथा ॥ ८ ॥ माहेश्वरे प्रवृत्ते तु यज्ञे पुंभिः सुदुर्लभे ॥ वरांस्तैलध्वान्पुत्रः साक्षात्पशुपतेरिह ॥ ९ ॥ कामगंस्यंदनं
दिव्यमंतरिक्षचरं ध्रुवम् ॥ मायांचतामसीनामयया संपद्यते तमः ॥ १० ॥ एतया किल संग्रामे माययाराक्षसेश्वर ॥ प्रयुक्तया गतिः शक्या न हि ज्ञातुं
सुरासुरैः ॥ ११ ॥ अक्षया विपुधी बाणैश्चापंचापि सुदुर्जयम् ॥ अस्त्रं च बलवद्राज उच्छत्रुविध्वंसनं रणे ॥ १२ ॥ एतान्सर्वान् वरान् लब्ध्वा पुत्रस्तेऽयं द
शानन ॥ अद्य यज्ञसमाप्तौ चत्वांदिदृक्षन् स्थितोऽहम् ॥ १३ ॥

चिंतनं तु ब्रह्मचर्याश्रमः अग्निष्टोमयाजित्वस्यानुपदमेव वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ उशनात्वब्रवीदिति पुत्रस्य यजमानत्वेन मौनित्वात् सोवदिति भावः यज्ञसंपत्समृद्धये यजमानस्य मौनात्यागे
न तत्समृद्धिर्भवति ॥ ६ ॥ तेऽप्रसिद्धास्ते सप्तयज्ञाः ॥ ७ ॥ तदेवाह अग्निष्टोम इति ॥ ८ ॥ पशुपतेः रुद्रात् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुत्रोऽहं चत्वांदिदृक्षन् स्थितः ॥ १३ ॥

आकाशगंगाविख्याता आदित्यपथसंस्थिता ॥ वायुनाधार्यमाणासामहावेगामहास्वना ॥ १४ ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि चंद्रमायत्र तिष्ठति ॥ अ
 शीतितु सहस्राणि योजनानां प्रमाणतः ॥ १५ ॥ चंद्रमास्तिष्ठते यत्र नक्षत्रग्रहसंयुतः ॥ शतं शत सहस्राणि रश्मयश्चंद्रमंडलात् ॥ १६ ॥ प्रकाशयंति
 लोकांस्तु सर्वसत्त्वमुखावहाः ॥ ततो दृष्ट्वा दशग्रीवं चंद्रमानिर्दहन्निव ॥ १७ ॥ स तु शीताग्निना शीघ्रं प्रादहद्रावणं तदा ॥ नासहंस्तस्य सचिवाः शीता
 ग्निभयपीडिताः ॥ १८ ॥ रावणं जयशब्देन प्रहस्तोऽथैनमब्रवीत् ॥ राजन् शीतेन वध्यामोनिवर्तामइतो वयम् ॥ १९ ॥ चंद्ररश्मिप्रतापेन रक्षसां भ
 यमाविशत् ॥ स्वभाव एष राजेंद्र शीतांशोर्दहनात्मकः ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रहस्तस्य रावणः क्रोधमूर्च्छितः ॥ विस्फार्य धनुरुद्यम्य नाराचैस्तमपीडय
 त् ॥ २१ ॥ अथ ब्रह्मा तदा गच्छत् सोमलोकं त्वरान्वितः ॥ दशग्रीवमहाबाहो साक्षाद्विश्रवसः सुत ॥ २२ ॥ गच्छ शीघ्रमिति सौम्यमाचंद्रं पीडयस्व वै ॥
 लोकस्य हितकामो वै द्विजराजो महाद्युतिः ॥ २३ ॥ मंत्रं च संप्रदास्यामि प्राणात्ययगतिर्यदा ॥ यस्त्वेतं संस्मरेन्मंत्रं नासौ मृत्युमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 एवमुक्तो दशग्रीवः प्रांजलिर्देवमब्रवीत् ॥ यदितुष्टोसि मे देवलोकनाथ महाव्रत ॥ २५ ॥ यदि मंत्रश्च मे देयो दीयतां मम धार्मिक ॥ यं जप्त्वा हं महाभा
 ग सर्वदेवेषु निर्भयः ॥ २६ ॥ असुरेषु च सर्वेषु दानवेषु पतत्रिषु ॥ त्वत्प्रसादात्तु देवेश स्याम जेयो न संशयः ॥ २७ ॥ एवमुक्तो दशग्रीव ब्रह्मावचनम
 ब्रवीत् ॥ प्राणात्ययेषु जमव्यो न नित्यं राक्षसाधिप ॥ २८ ॥ अक्षसूत्रं गृहीत्वा तु जपेन्मंत्रमिमं शुभं ॥ जप्त्वा तुराक्षसपते त्वम जेयो भविष्यसि ॥ २९ ॥
 अजम्बाराक्षसपते न ते सिद्धिर्भविष्यति ॥ शृणु मंत्रं प्रवक्ष्यामि येन राक्षसपुंगव ॥ ३० ॥ मंत्रस्य कीर्तनादेव प्राप्स्यसे समरे जयं ॥ नमस्ते देव देवेश सु
 रामुर नमस्कृत ॥ ३१ ॥ भूतभयमहादेव हरिपिंगललोचन ॥ बालस्त्वं दृढरूपी च वै याघ्रवसनच्छद ॥ ३२ ॥ अर्चनीयो सिदेव त्वं त्रैलोक्यप्रभुरी
 श्वरः ॥ हरो हरितनेमी च युगांतदहनोऽवलः ॥ ३३ ॥ गणेशो लोकशंभुश्च लोकपालो महाभुजः ॥ महाभागो महाशूली महादंष्ट्री महेश्वरः ॥ ३४ ॥ का
 लश्च बलरूपी च नीलग्रीवो महोदरः ॥ देवांतगस्तपोऽतश्च पशूनां पतिरव्ययः ॥ ३५ ॥ शूलपाणिर्वपःकेतुर्नृतागोप्ता हरो हरिः ॥ जटीमुंडी शिखंडी च ल
 कुटी च महायशः ॥ ३६ ॥ भूतेश्वरोगणाध्यक्षः सर्वात्मा सर्वभावनः ॥ सर्वगः सर्वहारी च सृष्टा च गुरुरव्ययः ॥ ३७ ॥

कमंडलुधरो देवः पिनाकी धूर्जटिस्तथा ॥ माननीयश्च ओंकारो वरिष्ठो ज्येष्ठसामगः ॥ मृत्युश्च मृत्युभूतश्च पारियात्रश्च सुव्रतः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मचारी गुहा
वासी वीणापणवतूणवान् ॥ अमरो दर्शनीयश्च बालसूर्यनिभस्तथा ॥ ३९ ॥ इमं शानवासी भगवानुमापतिरनिन्दितः ॥ भगस्याक्षिनिपाती च पू
णो दशननाशनः ॥ ४० ॥ ज्वरहर्ता पाशहस्तः प्रलयः काल एव च ॥ उल्का मुखो ग्निकेतुश्च मुनिर्दीप्तो विशांपतिः ॥ ४१ ॥ उन्मादो वेपनकरश्च तुर्यो लोक
सत्तमः ॥ वामनो वामदेवश्च प्राक्प्रदक्षिणवामनः ॥ ४२ ॥ भिक्षुश्च भिक्षुरुपी च त्रिजटीकुटिलः स्वयम् ॥ शक्रहस्तप्रतिष्ठं भीवसूनां स्तंभनस्तथा ॥ ४३ ॥
ऋतुर्ऋतुकरः कालो मधुर्मधुकलोचनः ॥ वानस्पत्यो वाजसनी नित्यमाश्रमपूजितः ॥ ४४ ॥ जगद्धाता च कर्ता च पुरुषः शाश्वतो ध्रुवः ॥ धर्माध्यक्षो
विरूपाक्षस्त्रिधर्माभूतभावनः ॥ ४५ ॥ त्रिनेत्रो बहुरूपश्च सूर्यायुतसमप्रभः ॥ देवदेवो तिदेवश्च चंद्रांकितजटस्तथा ॥ ४६ ॥ नर्तको लासकश्चैव पूर्णेन्दु
सदृशाननः ॥ ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च सर्वजीवमयस्तथा ॥ ४७ ॥ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वबंधविमोक्षकः ॥ मोहनो बंधनश्चैव सर्वदानिधनोत्तमः ॥ ४८ ॥
पुष्पदंतो विभागश्च मुख्यः सर्वहरस्तथा ॥ हरिश्च मधुर्धनुर्धारी भीमो भीमपराक्रमः ॥ ४९ ॥ मया प्रोक्तमिदं पुण्यं नामाष्टशतमुत्तमम् ॥ सर्वपापहरं पु
ण्यं शरण्यं शरणार्थिनाम् ॥ ५० ॥ जन्मेतद्दशग्रीवकुर्याच्छत्रुविनाशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ द
त्वातुरावणस्यैवं वरं सकमलोद्भवः ॥ पुनरेवागमक्षिप्रं ब्रह्मलोकं पितामहः ॥ १ ॥ रावणोऽपि वरं लब्ध्वा पुनरेवागमत्तथा ॥ केनचित्त्वथ कालेन राव
णो लोकरावणः ॥ २ ॥ पश्चिमाणवमागच्छत्सचिवैः सह राक्षसः ॥ द्वीपस्थो दृश्यते तत्र पुरुषः पावकप्रभः ॥ ३ ॥ महाजांघ्रिनदप्रख्य एक एव व्यवस्थि
तः ॥ दृश्यते भीषणाकारो युगांतानलसन्निभः ॥ ४ ॥ देवानामिव देवेशो ग्रहाणामिव भास्करः ॥ शरभाणां यथा सिंहो हस्तिष्वैरावतो यथा ॥ ५ ॥ प
र्वतानां यथा मेरुः पारिजातश्च शाखिनाम् ॥ तथा तं पुरुषं दृष्ट्वा स्थितं मध्ये महाबलम् ॥ ६ ॥ अब्रवीच्च दशग्रीवो युद्धं मे दीयतामिति ॥ अभवत्तस्य सा
दृष्टिर्ग्रहमाला इवाकुला ॥ ७ ॥ दंतान्संदशतः शब्दो यत्र स्येवाभिभिद्यतः ॥ जगर्जाच्चैः सबलवान्सहामात्यो दशाननः ॥ ८ ॥ सगर्जन्विविधैर्नादैर्लव
हस्तं भयानकम् ॥ दंष्ट्रालं विकटं चैव कंबुग्रीवं महोरसम् ॥ ९ ॥

मंदूककुक्षिसिंहास्यकैलासशिखरोपमम् ॥ पद्मपादतलंभीमंरक्ततालुकरांबुजम् ॥ १० ॥ महानादंमहाकायंमनोनिलसमंजवे ॥ भीममावद्धतु
णीरसघंटावद्धचामरम् ॥ ११ ॥ ज्वालामालापरिक्षिप्तंकिंकिणीजालनिःस्वनम् ॥ मालयास्वर्णपद्मानांकंठदेशेऽवलंबया ॥ १२ ॥ ऋग्वेदमिवशो
भंतंपद्ममालाविभूषितम् ॥ सौजनाचलसंकाशंकांचनाचलसन्निभम् ॥ १३ ॥ प्राहरद्राक्षसपतिःशूलशस्त्रपट्टिपट्टिशैः ॥ द्वीपिनाससिंहद्वक्त्रपभे
णेवकुंजरः ॥ १४ ॥ सुमेरुरिवनागैर्नदीवेगैरिवार्णवः ॥ अकंपमानःपुरुषोराक्षसंवाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ युद्धश्रद्धांहितेरक्षोनाशयिष्यामिदुर्म
तेः ॥ रावणस्यचयोवेगःसर्वलोकभयंकरः ॥ १६ ॥ तथावेगसहस्राणिसंश्रितानितमेवहि ॥ धर्मस्तस्यतपश्चैवजगतःसिद्धिहेतुकौ ॥ १७ ॥ ऊरूल्या
श्रित्यतस्यतेमन्मयःशिभ्रमाश्रितः ॥ विश्वेदेवाःकटीभागेमरुतोवस्तिपार्श्वयोः ॥ १८ ॥ मध्येष्टौवसवस्तस्यसमुद्राःकुक्षितःस्थिताः ॥ पार्श्वादिपुदि
शःसर्वाःसर्वसंधिषुमारुतः ॥ १९ ॥ पृष्ठंभगवानूरुद्रोददयंचपितामहः ॥ पितरश्चाश्रिताःपृष्ठंददयंचपितामहाः ॥ २० ॥ गोदानानिपवित्राणि
भूमिदानानियानिच ॥ सुवर्णवरदानानिकक्षलोमानुगानिच ॥ २१ ॥ हिमवान्हेमकूटश्चमंदरोमेरुरेवच ॥ नरंतुतंसमाश्रित्यअस्थिभूताव्यवस्थि
ताः ॥ २२ ॥ पाणिर्वज्रोभवत्तस्यशरीरेद्यौरवस्थिता ॥ रुकाटिकायांसंध्याचजलवाहाश्चयेघनाः ॥ २३ ॥ बाहूधाताविधाताचतथाविद्याधराद
यः ॥ शेषश्चवासुकिश्चैवविशालाक्षइरावतः ॥ २४ ॥ कंबलाश्चतरौचोभौककोटकधनंजयौ ॥ सचघोरविपोनागस्तक्षकःसोपतक्षकः ॥ २५ ॥ कर
जानाश्रिताश्चैवविषवीर्यमुमुक्षवः ॥ अग्निरास्यमभूत्तस्यस्कंधौरुद्रैरधिष्ठितौ ॥ २६ ॥ पक्षमासर्तवश्चैवदंष्ट्रयोरुभयोःस्थिताः ॥ नासेकुहूरमावा
स्याछिद्रेषुवायवःस्थिताः ॥ २७ ॥ ग्रीवातस्याभवद्द्वीवीणाचापिसरस्वती ॥ नासत्यौश्रवणेचोभौनेत्रेचशशिभास्करो ॥ २८ ॥ वेदांगानिचय
ज्ञाश्चतारारूपाणियानिच ॥ सुवृत्तानिचवाक्यानितेजांसिचतपांसिच ॥ २९ ॥ एतानिनररूपस्यतस्यदेहाश्रितानिवै ॥ तेनवज्रप्रहारेणलब्धमा
त्रेणलीलया ॥ ३० ॥ पाणिनापीडितंरक्षोनिपपातमहीतले ॥ पतितंराक्षसंज्ञात्वाविद्राव्यसनिशाचरान् ॥ ३१ ॥ ऋग्वेदप्रतिमःसोथपद्ममाला
विभूषितः ॥ प्रविवेशचपातालंनिजंपर्वतसन्निभः ॥ ३२ ॥ उत्थायचदशग्रीवआहूयसचिवान्स्वयम् ॥ कृतःसहस्रावृतप्रहस्तशुकसारणाः ॥ ३३ ॥
एवमुक्त्वा रावणेनराक्षसास्तेतदाब्रुवन् ॥ प्रविष्टःसनरोत्रैवदेवदानवदर्पहा ॥ ३४ ॥

अथसंगृह्यवेगेनगरुत्मानिवपन्नगम् ॥ सतुशीघ्रंबिलद्वारंसंप्रविश्यचदुर्मतिः ॥ ३५ ॥ प्रविवेशचतद्वारंरावणोनिर्भयस्तदा ॥ सप्रविश्यचपश्यद्वैनी
 लांजनचयोपमान् ॥ ३६ ॥ केयूरधारिणःशूरानरक्तमाल्यानुलेपनान् ॥ वरहाटकरत्नाद्यैर्विविधैश्चविभूषितान् ॥ ३७ ॥ दृश्यंतेतत्रनृत्यंत्यस्तिसः
 कोट्योमहात्मनाम् ॥ नृत्योत्सवावीतभयाविमलाःपावकप्रभाः ॥ ३८ ॥ गृत्यंत्यःपश्यतेतांस्तुरावणोभोमविक्रमः ॥ द्वारस्थोरावणस्तत्रतासुकोटिषु
 निर्भवः ॥ ३९ ॥ यथादृष्टःसतुनरस्तुल्यांस्तानपिसर्वशः ॥ एकवर्णानेकवेषानेकरूपान्महौजसः ॥ ४० ॥ चतुर्भुजान्महोत्साहांस्तत्रापश्यत्सराक्षसः ॥
 तांस्तुदृष्ट्वादशग्रीव ऊर्ध्वरोमावभूवह ॥ ४१ ॥ स्वयंभुवादत्तवरस्ततःशीघ्रंविनिर्ययौ ॥ अथापश्यत्परंतत्रपुरुषंशयनेस्थितम् ॥ ४२ ॥ पांडुरेणमहार्हे
 णशयनासनवेश्मना ॥ शेतेसपुरुषस्तत्रपावकेनावगुंठितः ॥ ४३ ॥ दिव्यस्त्रगनुलेपाचदिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यांबरधरासाध्वीत्रैलोक्यस्यैक
 भूषणम् ॥ ४४ ॥ बालव्यजनहस्ताचदेवीतत्रव्यवस्थिता ॥ लक्ष्मीदेवीसपद्मावैभ्राजतेलोकसुंदरी ॥ ४५ ॥ प्रविष्टःसतुरक्षेद्रोदृष्ट्वातांचारुहासिनी
 म् ॥ जिघृक्षुःसहसासाध्वींसिंहासनसमास्थिताम् ॥ ४६ ॥ विनापिसचिवैस्तत्ररावणोदुर्मतिस्तदा ॥ हस्तेग्रहीतुमन्विच्छन्मन्मथेनवशीकृतः
 ॥ ४७ ॥ सुप्तमाशीविषंयद्वद्रावणःकालनोदितः ॥ अथसुप्तोमहाबाहुःपावकेनावगुंठितः ॥ ४८ ॥ ग्रहीतुकामंतंज्ञात्वाव्यपविद्धपटंतदा ॥ जहासो
 चैर्भृशंदिवस्तदृष्ट्वाराक्षसाधिपम् ॥ ४९ ॥ तेजसासहसादीनोरावणोलोकरावणः ॥ रुत्तमूलोयथाशाखीनिपपातमहीतले ॥ ५० ॥ पतितंराक्षसं
 ज्ञात्वावचनंचेदमब्रवीत् ॥ उत्तिष्ठराक्षसश्रेष्ठमृत्युस्तेनाद्यविद्यते ॥ ५१ ॥ प्रजापतिवरोरक्ष्यस्तेनजीवसिराक्षस ॥ गच्छतरावणविस्रब्धोनाधुनामर
 णंतव ॥ ५२ ॥ लब्धसंज्ञोमुहूर्तेनरावणोभयमाविशत् ॥ एवमुक्तस्ततोत्थायरावणोदेवकंटकः ॥ ५३ ॥ लोमहर्षणमापन्नोत्थब्रवीत्तमहाद्युतिम् ॥
 कोभवान्वीर्यसंपन्नोयुगांतानलसन्निभः ॥ ५४ ॥ ब्रूहित्वंकोभवान्देवकुतोभूत्वाव्यवस्थितः ॥ एवमुक्तस्ततोदेवोरावणेनदुरात्मना ॥ ५५ ॥ प्रत्यु
 वाचहसन्देवोमेषगंभीरयागिरा ॥ किंतेमयादशग्रीववध्योसिनचिरान्मम ॥ ५६ ॥ एवमुक्तोदशग्रीवःप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ प्रजापतेस्तुवच
 नान्नाहंमृत्युपथंगतः ॥ ५७ ॥ नसजातोजनिष्योवाममतुल्यःसुरेष्वपि ॥ प्रजापतिवरंयोहिलंघयेद्दीर्यमाश्रितः ॥ ५८ ॥

द्वादशादित्यसदृशःपुराणपुरुषोत्तमः ॥ नीलजीमूतसंकाशःसुरनाथःसुरोत्तमः ॥ ७९ ॥ ज्वालामालीमहाबाहोयोगीभक्तजनप्रियः ॥ एषधारयते
 लोकानेषैस्त्वजतेप्रभुः ॥ ८० ॥ एषसंहरतेचैवकालोभूत्वामहाबलः ॥ एषयज्ञश्चयाज्यश्चक्रायुधधरोहरिः ॥ ८१ ॥ सर्वदेवमयश्चैवसर्वभूतम
 यस्तथा ॥ सर्वलोकमयश्चैवसर्वज्ञानमयस्तथा ॥ ८२ ॥ सर्वरूपीमहारूपीबलदेवोमहाभुजः ॥ वीरहावीरचक्षुष्मांस्त्रैलोक्यगुरुरव्ययः ॥ ८३ ॥
 एनंमुनिगणाःसर्वेचिंतयंतीहमोक्षिणः ॥ यएनंवेत्तिपुरुषंनचपापैर्विलिप्यते ॥ ८४ ॥ स्मृत्वास्तुत्वातथेष्वाचसर्वमस्मादवाप्यते ॥ एतच्छ्रुत्वातुव
 चनंरावणोनिर्ययौतदा ॥ ८५ ॥ क्रोधसंरक्तनयनउद्यतास्त्रोमहाबलः ॥ तथाभूतंचतंदृष्ट्वाहरिर्मुसलधृक्प्रभुः ॥ ८६ ॥ नैनंहन्मधुनापापंचित
 यित्वेतिरूपधृक् ॥ अंतर्धानंगतोरामब्रह्मणःप्रियकाम्यया ॥ ८७ ॥ नचतंपुरुषंतत्रपश्यतेरजनीचरः ॥ हर्षान्नादंविमुंचन्वैनिक्रामन्वरुणालयात्
 ॥ ८८ ॥ येनैवसंप्रविष्टःसपथातेनैवनिर्ययौ ॥ ८९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथसंचित्यलंकेशःसूर्यलोकंजगामह ॥ मेरुशृंगेवरेरम्येउपित्वातत्रशर्वरीम् ॥ १ ॥ पुष्पकंतत्समारुह्यरवेस्तुरगसन्निभम् ॥ नानापातगतिर्दिव्यं
 विहारविद्यतिस्थितम् ॥ २ ॥ यत्रापश्यद्रविंदेवंसर्वतेजोमयंशुभम् ॥ वरकांचनकेयूररत्नांवरविभूषितम् ॥ ३ ॥ कुंडलाभ्यांशुभाभ्यांतुभ्राजन्मुख
 विकासितम् ॥ केयूरनिष्काभरणंरक्तमालावलंबिनम् ॥ ४ ॥ रक्तचंदनदिग्धांगंसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ तमादिदेवमादित्यमुच्चैःश्रवसवाहनम्
 ॥ ५ ॥ अनाद्यंतममध्यंचलोकसाक्षिजगत्पतिम् ॥ तंदृष्ट्वाप्रवरंदेवंरावणोरक्षसांवरः ॥ ६ ॥ सप्रहस्तमुवाचाथरवितेजोबलार्दितः ॥ गच्छामात्य
 वदस्वैनंनिदेशान्ममशासनम् ॥ ७ ॥ युद्धार्थंरावणःप्राप्तोयुद्धंतस्यप्रदीयताम् ॥ निर्जितोस्मीतिवाब्रूहिपक्षमेकतरंकुरु ॥ ८ ॥ तस्यतद्वचनाद्रक्षःसू
 र्यस्यांतिकमागमत् ॥ पिंगलदंडिनंचैवपश्यतेद्वारपालकौ ॥ ९ ॥ ताभ्यामाख्यायतत्सर्वंरावणस्यविनिश्चयम् ॥ तूष्णीमास्तेप्रहस्तस्तुतत्रतेजोशु
 दीपितः ॥ १० ॥ दंडीगतोरवेःपार्श्वेप्रणम्याख्यातवान्रवेः ॥ श्रुत्वातुसूर्यस्तद्वदंतदंडिनोरावणस्यह ॥ ११ ॥ उवाचवचनंधीमान्बुद्धिपूर्वक्षपापहः ॥
 गच्छदंडिन्जयस्वैनंनिर्जितोस्मीतिवावद ॥ १२ ॥ यत्तेऽभिकांक्षितंकार्षीःकंचिकालंक्षपाचरम् ॥ सगत्वावचनात्तस्यराक्षसस्यमहात्मनः ॥ १३ ॥

कथयामास तत्सर्वं सूर्योक्तवचनं तदा ॥ स श्रुत्वा वचनं तस्य दंडिनो राक्षसेश्वरः ॥ घोषयित्वा जगामाथ स्वजयं राक्षसाधिपः ॥ १४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
 मद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ संचित्य लोकेशः सोमलोकं जगाम ह ॥ मेरुशृंगवरे रम्ये रजनीमुष्यवी
 र्यवान् ॥ १ ॥ अथ स्यंदनमारूढो दिव्यसगनुलेपनः ॥ अप्सरोगणमुख्येन सेव्यमानस्तु गच्छति ॥ २ ॥ रतिश्रान्तोऽप्सरोंकेषु चुंबितः स विबुध्यते ॥ दृष्ट
 स्तु पुरुषस्तेन दृष्ट्वा कौतूहलान्वितः ॥ ३ ॥ अथापश्यदृष्टं तत्र दृष्ट्वा चैव मुवाच तम् ॥ स्वागतं तव देवर्षे काले नैवागतोऽसि ॥ ४ ॥ कोयं स्यंदनमारूढो
 ह्यप्सरोगणसेवितः ॥ निर्लज्ज इव संयाति भयस्थानं न विदति ॥ ५ ॥ रावणे नैव मुक्तस्तु पर्वतो वाक्यमब्रवीत् ॥ शृणु वत्स यथा तत्त्वं वक्ष्ये चाहं महामते
 ॥ ६ ॥ अनेन निर्जिता लोका ब्रह्मा चैवाभितोषितः ॥ एष गच्छति मोक्षाय सुसुखं स्थानमुत्तमम् ॥ ७ ॥ तपसानिर्जिताय दृढवताराक्षसाधिप ॥ प्रया
 ति पुण्यकृतं तदसोमं पीत्वानसंशयः ॥ ८ ॥ त्वं तुराक्षसशार्दूलशूरः सत्यपराक्रमः ॥ नैवेदशेषुकुड्यांति बलिनो धर्मचारिणः ॥ ९ ॥ अथापश्यद्रथवरं महा
 कायं महौजसम् ॥ जाज्वल्यमानं वपुषा गीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ १० ॥ कैष गच्छति देवर्षे भ्राजमानो महाद्युतिः ॥ किन्नरैश्च प्रगायद्भिर्नृत्यद्भिश्च मनो
 रमम् ॥ ११ ॥ श्रुत्वा चैनमुवाचाथ पर्वतो मुनिसत्तमः ॥ एष शूरो रणे योद्धा संग्रामेष्वनिवर्तकः ॥ १२ ॥ युध्यमानस्तथैवैष प्रहारैर्जर्जरीकृतः ॥ कृती
 शूरो रणे जेता स्वाम्यर्थ्येत्यक्तजीवितः ॥ १३ ॥ संग्रामे निहतोऽमित्रैर्हत्वा च समरे बहून् ॥ इंद्रस्यातिथिरेवैष अथ वायत्र गच्छति ॥ १४ ॥ नृत्यगीतपरै
 र्लोकैः सेव्यते नरसत्तमः ॥ पप्रच्छ रावणो भूयः कोयं यात्यर्कसन्निभः ॥ १५ ॥ रावणस्य वचः श्रुत्वा पर्वतो वाक्यमब्रवीत् ॥ य एष दृश्यते राजन्विमाने स
 र्वकांचने ॥ १६ ॥ अप्सरोगणसंयुक्ते पूर्णचंद्रनिभाननः ॥ सुवर्णदोमहाराजविचित्राभरणांबरः ॥ १७ ॥ एष गच्छति शीघ्रेण यानेन तु महाद्युतिः ॥
 पर्वतस्य वचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ एते वै यांति राजानो ब्रूहि त्वमपि सत्तम ॥ कोऽयं त्रयाचितो दद्याद्युद्धातिथ्यं ममाद्य वै ॥ १९ ॥ तं ममा
 ख्याहि धर्मज्ञ पितामेवं हि धर्मतः ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच रावणं पर्वतस्तदा ॥ २० ॥ स्वर्गार्थिनो महाराजनैते युद्धार्थिनो नृपाः ॥ वक्ष्यामि ते महाभाग य
 स्ते युद्धं प्रदास्यति ॥ २१ ॥ स तुराजामहातेजाः सप्तद्वीपेश्वरो महान् ॥ मां धातेत्यभिविख्यातः स ते युद्धं प्रदास्यति ॥ २२ ॥

पर्वतस्यवचःश्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ कुतो सौ तिष्ठते राजा तस्माच्चक्ष्वसुव्रत ॥ २३ ॥ सो हं यास्यामि तत्रैव यत्रासौ नरपुंगवः ॥ रावणस्यवचः
 श्रुत्वामुनिर्वचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ युवनाश्वसुतो राजामां धाताराजसत्तमः ॥ सप्तद्वीपसमुद्रांतां जित्वेहाभ्यागमिष्यति ॥ २५ ॥ अथापश्यन्महाबा
 हुषै लोके वरदपितः ॥ अयोध्यायाः पतिं वीरं मां धातारं नृपोत्तमम् ॥ २६ ॥ सप्तद्वीपाधिपं यातं चंदनेन विराजता ॥ कांचनेन विचित्रेण माहेंद्राभेण
 भास्वता ॥ २७ ॥ जाज्वल्यमानं रूपेण दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ तमुवाच दशग्रीवो युद्धं मे दीयतामिति ॥ २८ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवं प्रहस्येदमुवाच ह ॥
 यदि ते जीवितं नेष्टं ततो युद्धं स्वराक्षस ॥ २९ ॥ मां धातुर्वचनं श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ वरुणस्य कुबेरस्य यमस्यापि न विव्यथे ॥ ३० ॥ किंपुनर्मा
 नुपात्त्वतो रावणो भयमाविशेत् ॥ एवमुक्त्वा राक्षसेन्द्रः क्रोधात्संप्रज्वलन्निव ॥ ३१ ॥ आज्ञापयामास तदाराक्षसान्युद्धदुर्मदान् ॥ अथ क्रुद्धास्तु स
 चिवारावणस्य दुरात्मनः ॥ ३२ ॥ ववर्षुः शरजालानि क्रुद्धायुद्धविशारदाः ॥ अथ राजा बलवता कंकपत्रैः शिलाशितैः ॥ ३३ ॥ इषुभिस्ताडिताः सर्वे प्र
 हस्तशुकसारणाः ॥ महोदरविहृपाक्षाल्यकंपनपुरोगमाः ॥ ३४ ॥ अथ प्रहस्तस्तु नृपमिषु वर्षैरवाकिरत् ॥ अप्राप्ता नेव तान्सर्वान्प्रचिच्छेद नृपोत्तमः
 ॥ ३५ ॥ भुशुंडीभिश्च भलैश्च भिदिपालैश्च तोमरैः ॥ नरराजेन दहतं तेषां भाराइवाग्निना ॥ ३६ ॥ ततो नृपवरः क्रुद्धः पंचभिः प्रविभेदतम् ॥ तोमरैश्च महा
 वेगैः पुनः क्रौंचमिवाग्निजः ॥ ३७ ॥ ततो मुहुर्भ्रामयित्वा मुद्गरं यमसंनिभम् ॥ प्राहरत् सोऽतिवेगेन राक्षसस्य रथं प्रति ॥ ३८ ॥ स पपात महावेगो मुद्गरो व
 जसन्निभः ॥ सतूर्णपातितस्तेन रावणः शक्रकेतुवत् ॥ ३९ ॥ तदा स नृपतिः प्रीत्या हर्षोद्धतबलो बभौ ॥ सकलैर्दुकलाः स्पृष्ट्वा यथां बुलवणां भसः ॥ ४० ॥
 ततो रक्षो बलं सर्वं हाहाभूतमचेतनम् ॥ परिवार्याथ तं तस्थौ राक्षसेन्द्रं समंततः ॥ ४१ ॥ ततश्चिरात्समाश्वस्य रावणो लोकरावणः ॥ मां धातुः पीडयामा
 स देहं लंके श्वरो भृशम् ॥ ४२ ॥ मूर्च्छितं तु नृपं दृष्ट्वा प्रहृष्टास्ते निशाचराः ॥ चुक्रुशुः सिंहनादांश्च प्रक्ष्वेलंतो महाबलाः ॥ ४३ ॥ लब्धसंज्ञो मुद्गूर्तेन अयो
 ध्याधिपतिस्तदा ॥ दृष्ट्वा तं मंत्रिभिः शत्रुपूज्यमानं निशाचरैः ॥ ४४ ॥ जातकोपो दुराधर्षश्चंद्रार्कसदृशद्युतिः ॥ महता शरवर्षेण पातयद्राक्षसं बलम्
 ॥ ४५ ॥ चापस्यैव निनादेन तस्य बाणरवेण च ॥ संचचालततः सैन्यमुद्धूत इव सागरः ॥ ४६ ॥

तद्युद्धमभवद्वोरनरराक्षससंकुलम् ॥ अथाविष्टौ महात्मानौ नरराक्षससत्तमौ ॥ ४७ ॥ कार्मुकासिधरौ वीरौ वीरासनगतौ तदा ॥ मां धातारावणं चैव
रावणश्चैव तं नृपम् ॥ ४८ ॥ क्रोधेन महताविष्टौ शरवर्षमुमोचतुः ॥ तौ परस्परसंक्षोभात्प्रहारैः क्षतविक्षतौ ॥ ४९ ॥ कार्मुकेऽस्त्रं समाधाय रौद्रमस्त्रममुं
चत ॥ आग्नेयेन तु मां धाता तदस्त्रं पर्यवारयत् ॥ ५० ॥ गांधर्वेण दशग्रीवो वारुणेन च राजराट् ॥ गृहीत्वा स तु ब्रह्मास्त्रं सर्वभूतभयावहम् ॥ ५१ ॥ वेद
यामास मां धाता दिव्यं पाशुपतं महत् ॥ तदस्त्रं घोररूपं तु त्रैलोक्यभयवर्धनम् ॥ ५२ ॥ दृष्ट्वा त्रस्तानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ वरदानात्तुरुद्र
स्य तपसाराधितं महत् ॥ ५३ ॥ ततः संकंपते सर्वत्रैलोक्यं स चराचरम् ॥ देवाः संकंपिताः सर्वे लयं नागाश्च संगताः ॥ ५४ ॥ अथ तौ मुनिशार्दूलौ ध्यान
योगादपश्यताम् ॥ पुलस्त्यो गालवश्चैव वारयामास तं नृपम् ॥ ५५ ॥ सोपालं भैश्वर्यं विविधैर्वाक्यैराक्षससत्तमम् ॥ तौ तु कृत्वा तदा प्रीतिं नरराक्षसयो
स्तदा ॥ संप्रस्थितौ सुसंलृष्टौ पथायेनैव चागतौ ॥ ५६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गताभ्यामथ विप्राभ्यां राव
णोराक्षसाधिपः ॥ दशयोजनसाहसं प्रथमतः कृत्यथम् ॥ १ ॥ यत्र तिष्ठंति नित्यं हिंसाः सर्वगुणान्विताः ॥ अथ ऊर्ध्वं तु गत्वा वैमरुत्यथमनुत्तमम्
॥ २ ॥ दशयोजनसाहसं तदेव परिगण्यते ॥ तत्र सन्निहिता मेघास्त्रिविधानित्यशः स्थिताः ॥ ३ ॥ आग्नेयाः पक्षिणो ब्राह्मास्त्रिविधास्तत्र ते स्थिताः ॥ अथ
गत्वा तृतीयं तु वायोः पंथानमुत्तमम् ॥ ४ ॥ नित्यं यत्र स्थिताः सिद्धाश्चारणाश्च मनस्विनः ॥ दशैव तु सहस्राणि योजनानां तथैव च ॥ ५ ॥ चतुर्थं वायुमा
र्गतुं शीघ्रं गत्वा परंतप ॥ वसंतियत्र नित्यं स्थाभूताश्च सविनायकाः ॥ ६ ॥ अथ गत्वा स वै शीघ्रं पंचमं वायुगोचरम् ॥ दशैव च सहस्राणि योजनानां तथै
व च ॥ ७ ॥ गंगा यत्र सरिच्छ्रेष्ठानां गावैकुमुदादयः ॥ कुंजरास्तत्र तिष्ठंति ये तु मुंचंति सीकरम् ॥ ८ ॥ गंगातोयेषु क्रीडंति पुण्यं वर्षति सर्वशः ॥ ततो रवि
करभ्रष्टं वायुना पेशलीकृतम् ॥ ९ ॥ जलं पुण्यं प्रपतति हिमं वर्षति राघव ॥ ततो जगाम षष्ठं स वायुमार्गं महाद्युते ॥ १० ॥ योजनानां सहस्राणि दशैव तु
सराक्षसः ॥ यत्रास्ते गरुडो नित्यं ज्ञातिबांधवसल्लतः ॥ ११ ॥ दशैव तु सहस्राणि योजनानां तथोपरि ॥ सप्तमे वायुमार्गे च यत्रैते ऋषयः स्मृताः ॥ १२ ॥
अत ऊर्ध्वं तु गत्वा वेसहस्राणि दशैव तु ॥ अष्टमं वायुमार्गं तु यत्र गंगा प्रतिष्ठिता ॥ १३ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तेनैवरावणप्रयुक्तशरवर्षेण षष्टिहायनाः षष्टिवर्षाः ॥ ४५ ॥ सुतान्वरुणस्येति ॥ ४६ ॥ वारुणान्वरुणपुत्रान् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वारुणः वरुणस्यायम् ॥ ४९ ॥

धनं पिकृत्वा सज्जानि विनिर्भिद्यमहोदरम् ॥ रावणं समरे क्रुद्धाः सहिताः समवारयन् ॥ ४१ ॥ सायकैश्चापविभ्रष्टैर्वज्रकल्पैः सुदारुणैः ॥ दारयन्ति
स्म संक्रुद्धा मेघा इव महागिरिम् ॥ ४२ ॥ ततः क्रुद्धो दशग्रीवः कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥ शरवर्षं महाघोरं तेषां मर्मस्वपातयत् ॥ ४३ ॥ मुसलानि विचित्रा
णिततां भलशतानि च ॥ पट्टिशांश्चैव शक्तींश्च शतग्रीर्महतीरपि ॥ पातयामास दुर्धर्पस्तेषामुपरिविष्टितः ॥ ४४ ॥ ततस्तेनैव सहसा सीदन्ति स्म पदा
तिनः ॥ महापंकमिवासाद्य कुंजराः षष्टिहायनाः ॥ ४५ ॥ सीदमानां स्मृतान् दृष्ट्वा विह्वलान्समहावलः ॥ ननाद रावणो हर्षान्महानं बुधरो यथा ॥ ४६ ॥
ततो रक्षो महानादां स्मुक्ता हन्ति स्म वारुणान् ॥ नानाप्रहरणोपेतैर्धारापातैरिवांबुदः ॥ ४७ ॥ ततस्ते विमुखाः सर्वे पतिता धरणीतले ॥ रणात्स्वपुरुषैः
शीघ्रं गृहाण्येव प्रवेशिताः ॥ ४८ ॥ तानब्रवीत्ततो रक्षो वरुणाय निवेद्यताम् ॥ रावणं त्वब्रवीन्मन्त्री प्रहासो नाम वारुणः ॥ ४९ ॥ गतः खलु महाराजो
ब्रह्मलोकं जलेश्वरः ॥ गांधर्व वरुणः श्रोतुं यं त्वमाकृष्यसे युधि ॥ ५० ॥ तत्किं तव यथा वीरपरिश्रम्य गते नृपे ॥ ये तु सन्निहिता वीराः कुमारास्ते पराजिताः
॥ ५१ ॥ राक्षसेन्द्रस्तु तच्छ्रुत्वा नाम विश्राव्य चात्मनः ॥ हर्षान्नादं विमुंचन्वै निष्क्रान्तो वरुणालयात् ॥ ५२ ॥ आगतस्तु पथा येन तेनैव विनिवृत्त्यसः ॥ लंका
मभिमुखो रक्षो न भस्तलगतो ययौ ॥ ५३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ततो
ऽमनगरं भूयो विचेर्युद्धदुर्मदाः ॥ यत्रापश्यद्दशग्रीवो गृहं परमभास्वरम् ॥ ३ ॥ वैदूर्यतोरणाकीर्णमुक्ताजालविभूषितम् ॥ सुवर्णस्तं भगहनं वेदिका
भिः समंततः ॥ २ ॥ वज्रस्फटिकसोपानं किंकिणीजालसंवृतम् ॥ बद्धासनयुतं रम्यं महेंद्रभवनोपमम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा गृहवरं रम्यं दशग्रीवः प्रतापवान् ॥
कस्येदं भवनं रम्यं मेरुमंदरसन्निभम् ॥ ४ ॥ गच्छ प्रहस्तशीघ्रं त्वं जानीष्वभवनोत्तमम् ॥ एवमुक्तः प्रहस्तस्तु प्रविवेश गृहोत्तमम् ॥ ५ ॥

॥ ५० ॥ तत्तस्मात्तद्देवीरनृपे तथा गते इह दृष्ट्वा परिश्रम्यतर्वाकिनिकमपि ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोविं
शः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ इति उत्तरपंचसर्गाः प्रक्षिप्ता बोध्याः ॥ ५ ॥

निःशून्यं प्रैक्षतवरं पुनः कक्ष्यान्तरे ययौ ॥ समकक्ष्यान्तरंगत्वात् ततो ज्वालामपश्यत् ॥ ६ ॥ ततो दृष्टः पुमांस्तत्र लक्ष्मो हासं मुमोच सः ॥ श्रुत्वा स तु महाहासमूर्ध्वरोमाभवत्तदा ॥ ७ ॥ ज्वालामध्ये स्थितस्तत्र हेममालीविमोहितः ॥ आदित्य इव दुःप्रेक्ष्यः साक्षादिव यमः स्थितः ॥ ८ ॥ तथा दृष्ट्वा तु वृत्तांतं त्वरमाणा विनिर्गतः ॥ विनिर्गम्या ब्रवीत् सर्वरावणाय निशाचरः ॥ ९ ॥ अथ रामदशग्रीवः पुष्पकादवरुत्थ सः ॥ प्रवेष्टुमिच्छन्वेश्माथ भिन्नां जनचयोपमः ॥ १० ॥ चंद्रमौलिर्वपुष्मांश्च पुरुषोऽस्याग्रतः स्थितः ॥ द्वारमावृत्य सहसा ज्वालाजिह्वोभयानकः ॥ ११ ॥ रक्ताक्षश्चारुदशनो विबोष्ठश्चारुदर्शनः ॥ महाभीषणनासश्च कंबुग्रीवो महाहनुः ॥ १२ ॥ रुद्धश्मश्रुर्निगूढास्थिर्दंष्ट्रालोलो महर्षणः ॥ गृहीत्वा लोहमुसलं द्वारं विष्टभ्यतिष्ठति ॥ १३ ॥ अथ संदर्शनात्तस्य ऊर्ध्वरोमावभूव सः ॥ लढयं कं पतेचास्य वेपथुश्चाप्यजायत ॥ १४ ॥ निमित्तान्यमनोज्ञानि दृष्ट्वा रामव्यचिंतयत् ॥ अथ चिंतयतस्तस्य स एव पुरुषो ब्रवीत् ॥ १५ ॥ कित्वं चिंतयसे रक्षो ब्रूहि विस्मयमान सः ॥ युद्धातिथ्यमहं वीरकरिष्ये रजनीचर ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा स तद्रक्षः पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ योत्स्यसे बलिना सार्धं मथ वामन्यसे कथम् ॥ १७ ॥ रावणो भिहतो भूय ऊर्ध्वरोमाव्यजायत ॥ अथ धैर्यं समा लं व्यरावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ गृहेषु तिष्ठते को हितद्वृहिवदतांवर ॥ तेनैव सार्धं योत्स्यामि यथा वामन्यते भवान् ॥ १९ ॥ स एनं पुनरप्याह दानवेंद्रोऽत्र तिष्ठति ॥ एष वै परमोदारः शूरः सत्यपराक्रमः ॥ २० ॥ वीरो बह्वुगुणो पेतः पाशहस्त इवांतकः ॥ बालार्क इव तेजस्वी समरेष्वनिवर्तकः ॥ २१ ॥ अमर्षी दुर्जयोजेता बलवान्गुणसागरः ॥ प्रियंवदः संविभागी गुरुविप्रप्रियः सदा ॥ २२ ॥ कालाकांक्षी महासत्वः सत्यवाक्सौम्यदर्शनः ॥ दक्षः सर्वगुणो पेतः शूरः स्वाध्यायतत्परः ॥ २३ ॥ एष गच्छति वात्येष ज्वलते तपते तथा ॥ देवैश्च भूतसंघैश्च पन्नगैश्च पतत्रिभिः ॥ २४ ॥ भयं यो नाभिजानाति तेन त्वं यो दुमिच्छसि ॥ बलिना यदिते यो दुरोचते राक्षसेश्वर ॥ २५ ॥ प्रविश त्वं महासत्वसंग्रामं कुरुमाचिरम् ॥ एवमुक्त्वा दशग्रीवः प्रविवेश यतो बलिः ॥ २६ ॥ स विलोक्याथ लंकेशं जहा सदहनोपमः ॥ आदित्य इव दुःप्रेक्ष्यः स्थितो दानवसत्तमः ॥ २७ ॥ अथ संदर्शनादेव बलिर्वै विश्वरूपवान् ॥ स गृहीत्वा च तद्रक्ष उत्संगे स्थाप्य चाब्रवीत् ॥ २८ ॥ दशग्रीव महाबाहो कंते कामं करोम्यहम् ॥ किमागमनकृत्यं ते ब्रूहि त्वं राक्षसेश्वर ॥ २९ ॥

एवमुक्तस्तु बलिनारावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रुतं मया महाभाग बद्धस्त्वं विष्णुना पुरा ॥ ३० ॥ सोऽहं मोक्षयितुं शक्तो बन्धनात्त्वांनसंशयः ॥ एवमुक्ते त
 तोहासं बलिर्मुक्तैर्नमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि यत्त्वं पृच्छसिरावण ॥ य एष पुरुषः स्यामो द्वारेति प्रीतिनित्यदा ॥ ३२ ॥ एतेन दानवैर्द्राश्वत
 थान्ये बलवत्तराः ॥ वशं नीता बलवता पूर्वे पूर्वतराश्च ये ॥ ३३ ॥ बद्धः सोऽहमनेनैवं कृतांतो दुरतिक्रमः ॥ क एनं पुरुषो लोके वंचयिष्यति मानवः ॥ ३४ ॥
 सर्वभूतापहर्ता वै य एष द्वारिति प्रीति ॥ कर्ता कारयिता चैव धाता च भुवनेश्वरः ॥ ३५ ॥ न त्वं वेदन चैवाहं भूतभय्यभवत्यभुः ॥ कलिश्चैवैष कालश्च सर्वभू
 तापहारकः ॥ ३६ ॥ लोकत्रयस्य सर्वस्य हर्ता सृष्टा तथैव च ॥ संहरत्येष भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ३७ ॥ पुनश्च सृजते सर्वमनाद्यंतं महेश्वरः ॥ इष्टं चै
 व हि दत्तं च हतं चैव निशाचरः ॥ ३८ ॥ सर्वमेव हि लोकेशो धाता गोमानसंशयः ॥ नैवं विधमहद्भूतं विद्यते भुवनत्रये ॥ ३९ ॥ अहं त्वं चैव पौलस्त्ये च
 न्ये पूर्ववत्तराः ॥ नेता लोकेषां महद्भूतं पशुरंशनायायथा ॥ ४० ॥ दृत्रो दनुः शुकः शंभुर्निशुंभः शंभु एव च ॥ कालनेमिश्च प्राह्लादिः कूटो वैरोचनो मृदुः
 ॥ ४१ ॥ यमलार्जुनौ च कंसश्च कैटभो मधुना सह ॥ एते तपंति द्योतंति वांति वर्षति चैव हि ॥ ४२ ॥ सर्वैः क्रतुशतैरिष्टं सर्वैस्तपं महत्तपः ॥ सर्वे ते सुमहात्मा
 नः सर्वे वै योगधर्मिणः ॥ ४३ ॥ सर्वैरेश्वर्यमासाद्य भुक्तं भोगैर्महत्तरैः ॥ दत्तमिष्टमधीतं च प्रजाश्च परिपालिताः ॥ ४४ ॥ स्वपक्षेष्वनुगोतारः प्रहंतारः
 परेष्वपि ॥ सामरेष्वपि लोकेषु नैतेषां विद्यते समम् ॥ ४५ ॥ शूरास्त्वभिजनोपेताः सर्वशास्त्रार्थपारगाः ॥ सर्वविद्याप्रवेत्तारः संग्रामेष्वनिवर्तकाः
 ॥ ४६ ॥ सर्वैस्त्रिदशराज्यानि कारिता निमहात्मभिः ॥ युद्धे सुरगणाः सर्वे निर्जिताश्च सहस्रशः ॥ ४७ ॥ देवानामप्रिये सक्ताः स्वपक्षपरिपालकाः ॥ प्र
 मत्ताश्चोपसक्ताश्च बालार्कसमतेजसः ॥ ४८ ॥ यस्तु देवाः प्रधर्षेत तदेषां विष्णुरीश्वरः ॥ उपायपूर्वकं नाशं सेवता भगवान्हरिः ॥ ४९ ॥ प्रादुर्भावं वि
 कुरुते येनैतन्निधनं नयेत् ॥ पुनरेवात्मनात्मानमधिष्ठाय सति प्रीति ॥ ५० ॥ एवमेतेन देवेन दानवैर्द्रामहात्मना ॥ ते हि सर्वे क्षयं नीता बलिनः कामरूपि
 णः ॥ ५१ ॥ समरे च दुराधर्षाः श्रूयंते येऽपराजिताः ॥ तेऽपि नीता महद्भूताः कृतांतबलचोदिताः ॥ ५२ ॥ एवमुक्त्वाथ प्रोवाच राक्षसं दानवेश्वरः ॥ यदे
 तद्दृश्यते वीरचक्रं दीमानलोपमम् ॥ ५३ ॥ एतद्गृहीत्वा गच्छ त्वं मम पार्श्वं महाबल ॥ ततोऽहं तव व्याख्यास्ये मुक्तिकारणमव्ययम् ॥ ५४ ॥

तत्कुरुष्वमहाबाहोमाविलंबस्वरावण ॥ एतच्छ्रुत्वागतोरक्षः प्रहसंश्चमहाबलः ॥ ५५ ॥ यत्रस्थितंमहादिव्यंकुंडलंरघुनंदन ॥ लीलयोत्पादनंचक्रे
रावणोबलदर्पितः ॥ ५६ ॥ नचचालयितुंशक्तोरावणोभूक्तयंचन ॥ लज्जयासपुनर्भूयोयत्नंचक्रेमहाबलः ॥ ५७ ॥ उल्लिख्यमात्रेदिव्येचपपातभुवि
राक्षसः ॥ छिन्नमूलोयथाशालोरुधिरौषपरिपुतः ॥ ५८ ॥ एतस्मिन्नंतरेजज्ञेशब्दःपुष्पकसंभवः ॥ राक्षसेन्द्रस्यसचिवैर्भुक्तोहाहाकृतोमहान् ॥ ५९ ॥
तनोरक्षोमुहूर्तेनचैतनालभ्यचोत्थितम् ॥ लज्जयावनतीभूतंवल्लिर्वाक्यमुवाचह ॥ ६० ॥ आगच्छराक्षसश्रेष्ठवाक्यंशृणुमयोदितम् ॥ यत्त्वयाचो
द्यतंवीरकुंडलंमणिभूषितम् ॥ ६१ ॥ एतद्विपूर्वजस्यासीत्कर्णाभरणमीक्ष्यताम् ॥ एतत्पतितवच्चैवमत्रभूमौमहाबल ॥ ६२ ॥ अन्यत्पर्वतसानौहि
पतितंकुंडलादनु ॥ मुकुटंवेदिसामीप्येपतितंयुध्यतोभुवि ॥ ६३ ॥ हिरण्यकशिपोःपूर्वममपूर्वपितामहान् ॥ नतस्यकालोमृत्युर्वानव्याधिर्नविहिं
सकाः ॥ ६४ ॥ नदिवामरणंतस्यनरात्रौसंव्ययोनहि ॥ नशुक्लेणनचार्द्रेणनचशस्त्रेणकेनचित् ॥ ६५ ॥ विद्यतेराक्षसश्रेष्ठतस्यनास्त्रेणकेनचित् ॥
प्रह्लादेनसमंचक्रेवादंपरमदारुणम् ॥ ६६ ॥ तस्यवादंसमुत्पन्नेधीरोलोकभयंकरः ॥ सर्ववर्यस्यवीरस्यप्रह्लादस्यमहात्मनः ॥ ६७ ॥ उत्पन्नोराक्ष
सश्रेष्ठनृसिंहारुतिरूपयुक् ॥ दृष्टंचतेनरौद्रेणक्षुब्धंसर्वमशेषतः ॥ ६८ ॥ ततउद्धृत्यबाहुभ्यांनखैर्निन्येयमक्षयम् ॥ एषतिष्ठतिद्वारस्थोवासुदेवोनि
रंजनः ॥ ६९ ॥ तस्यदेवाधिदेवस्यगदतोमेशृणुष्वह ॥ वाक्यंपरमभावेनयदितेवर्ततेहृदि ॥ ७० ॥ इंद्राणांचसहस्राणिसुराणामयुतानिच ॥ ऋषी
णांचैवमुख्यानांशतान्यब्दसहस्रशः ॥ ७१ ॥ वशंतीतानिसर्वाणियएषद्वारितिष्ठति ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ ७२ ॥ मयाप्रेते
श्वरोहृष्टःकृतांतःसहसृत्युना ॥ पाशहस्तोमहाज्वालऊर्ध्वरोमाभयानकः ॥ ७३ ॥ दंष्ट्रालोवियुज्जिह्वश्चसर्पश्चकरोमवान् ॥ रक्ताक्षोभीमवेगश्च
सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ ७४ ॥ आदित्यइवदुःप्रेक्ष्यःसमरेष्वनिवर्तकः ॥ पापानांशासिताचैवसमयायुधिनिर्जितः ॥ ७५ ॥ नचमेतत्रभीःकाचिद्व्याथा
वादानवेश्वर ॥ एनंतुनाभिजानामितद्रवान्वक्तुमर्हति ॥ ७६ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वावल्लिर्वैरोचनोब्रवीत् ॥ एषत्रैलोक्यधाताचहरिर्नारायणःप्रभुः
॥ ७७ ॥ अनंतःकपिलोजिष्णुर्नरसिंहोमहाद्युतिः ॥ क्रतुधामासुधामाचपाशहस्तोभयानकः ॥ ७८ ॥

एतन्मयाहृष्टोमुहूर्तमपिजीवतीतिममवचनंवलंबलप्रकाशनमात्रपरंखलु यतोनिसर्गतःअनादिदृष्टिस्वभावेनएषाममदृष्टिरेवप्राणिनांजीवितस्यमर्यादा यदेवमतःसदृष्टइति संहारचक्षुषादृष्टित्यर्थः ॥ ३० ॥ तंमृत्युं एतमयमहंनिहन्मीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मूर्तिमान्स्थितः यस्यपार्श्वेइत्यनुपगः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तस्मात्कालदंडात्रस्तास्तत्रणाजिरेवर्तमानाःसर्वेप्राणिनोविदुद्रुवुः दंडोद्यतंउद्यतदंडम् ॥ ३६ ॥ पितामहोयमंसाक्षाद्दर्शयित्वास्वदिष्यमूर्त्याप्रत्यक्षोभूत्वा ॥ ३७ ॥ नञ्द्रव्येननहंतव्योनहंतव्यइत्यावृत्तिः ॥ ३८ ॥ वरःदेवगणाऽवध्यत्वरूपः

वलंममनखल्वेतन्मर्यादैपानिसर्गतः ॥ सदृष्टोनमयाकालमुहूर्तमपिजीवति ॥ ३० ॥ तस्यैवंवचनंश्रुत्वाधर्मराजःप्रतापवान् ॥ अब्रवीत्तत्रतंमृत्युं त्वंतिष्ठैनंनिहन्म्यहम् ॥ ३१ ॥ ततःसंरक्तनयनःक्रुद्धोवैवस्वतःप्रभुः ॥ कालदंडममोघंतुतोलयामासप्राणिना ॥ ३२ ॥ यस्यपार्श्वेपुनिहिताःकालपाशाःप्रतिष्ठिताः ॥ पावकाशनिसंकाशोमुद्गरोमूर्तिमान्स्थितः ॥ ३३ ॥ दर्शनादेवयःप्राणान्प्राणिनामपिकर्षति ॥ किंपुनःस्पृशमानस्यपात्यमानस्यवापुनः ॥ ३४ ॥ सज्वालापरिवारस्तुनिर्दहन्निवराक्षसम् ॥ तेनस्पृष्टोवलवतामहाप्रहरणोस्फुरत् ॥ ३५ ॥ ततोविदुद्रुवुःसर्वेतस्मात्रस्तारणाजिरे ॥ सुराश्चक्षुभिताःसर्वेदृष्ट्वादंडोद्यतंयमम् ॥ ३६ ॥ तस्मिन्प्रहर्तुकामेतुयमेदंडेनरावणम् ॥ यमंपितामहःसाक्षाद्दर्शयित्वेदमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ वैवस्वतमहाबाहोनखल्वमितविक्रम ॥ नहंतव्यस्त्वयतेनदंडेनैपनिशाचरः ॥ ३८ ॥ वरःखलुमयैतस्मैदत्तस्त्रिदशपुंगव ॥ सत्वयानानृतःकार्योयन्मयाव्याहृतंवचः ॥ ३९ ॥ योहिमामनृतंकुर्यादेवोवामानुषोपिवा ॥ त्रैलोक्यमनृतंतेनकृतंस्यान्नात्रसंशयः ॥ ४० ॥ क्रुद्धेनविप्रमुक्तोयंनिर्विशेषंप्रियाप्रिये ॥ प्रजाःसंहरतेरौद्रोलोकत्रयभयावहः ॥ ४१ ॥ अमोघोद्येपसर्वेषांप्राणिनाममितप्रभः ॥ कालदंडोमयास्पृष्टःसर्वमृत्युपुरस्कृतः ॥ ४२ ॥ तन्नखल्वेषतेसौम्यपात्योरावणमूर्धनि ॥ नत्यस्मिन्यतितेकश्चिन्मुहूर्तमपिजीवति ॥ ४३ ॥

॥ ३९ ॥ अनृतंअनृतवचनंकुर्यान्मिदाज्ञामुलंघ्येतिशेषः त्रैलोक्यमिति सर्वसमष्टित्वान्ममेतिभावः ॥ ४० ॥ ननुत्वदत्तवरतयातवप्रियोयदिरावणस्तर्हिमुक्तोपिकालदंडःकिंकुर्यात्तत्राह क्रुद्धेनेति प्रियाप्रिये समाहारद्वंद्वः सखियाप्रियप्राणिविषयेक्रुद्धेनत्वयायंविप्रमुक्तःस्वविषयभूतास्ताःसर्वाःप्रजानिर्विशेषंयथाभवतितथासंहरतएव ॥ ४१ ॥ सर्वेषांप्राणिनांब्रह्मस्पृष्टप्राणिनामम्यविनिपातनेइत्यर्थः सर्वमृत्युपुरस्कृतः तत्पुरुषोबहुव्रीहिश्च ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

उत्तयत इति दंडपाते पिरावण जीवने देहस्या नृतत्वं रक्षो मरणे मदुक्तं वचनस्या नृतत्वमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रभविष्णुः स्वामी ॥ ४६ ॥ यतो मया हंतुं न शक्यस्तस्मादिदानीं मया किञ्च कर्तुं शक्यं योग्यमिति संचिन्त्येति शेषः ॥ ४७ ॥ अस्परक्षसो दर्शनात् चक्षुष्यत्वात्पणश्यामि अंतर्हितो भविष्यामीत्युक्ता ब्रह्माणमिति शेषः ॥ ४८ ॥ तं जित्वा भगवत्कृपयेति शेषः ॥ ४९ ॥ लुप्तः ब्रह्म

यदित्यस्मिन्निपतितेन धियेतै पराक्षसः ॥ ध्रियते वा दशग्रीवस्तदाप्युभयतोऽनृतम् ॥ ४४ ॥ तन्निवर्तय लंकेशा इडमेतं समुद्यतम् ॥ सत्यं च मांकुरु
वाद्यलोकांस्त्वं यद्यवेक्षसे ॥ ४५ ॥ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा प्रत्युवाच यमस्तदा ॥ एष व्यावर्तितो दंडः प्रभविष्णुर्हितो भवान् ॥ ४६ ॥ किं त्विदानीं मया
शक्यं कर्तुं रणगतेन हि ॥ न मया यद्यं शक्या हंतुं वरपुरस्कृतः ॥ ४७ ॥ एष तस्मात्पणश्यामि दर्शनादस्परक्षसः ॥ इत्युक्ता सरथः साश्वस्तत्रैवांतरधीयत
॥ ४८ ॥ दशग्रीवस्तु तं जित्वा नाम विश्राव्य चात्मनः ॥ आरुह्य पुष्पकं भूयो निष्क्रान्तो यमसादनात् ॥ ४९ ॥ स तु वै वस्वतो देवैः सह ब्रह्मपुरोगमैः ॥ जगा
मन्त्रिदिवं लुप्तो नारदश्च महामुनिः ॥ ५० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो जि
त्वा दशग्रीवो यमं त्रिदशपुंगवम् ॥ रावणस्तुरणश्लाघीस्वसहायान्दर्शह ॥ १ ॥ ततोरुधिरसिक्तां गं प्रहारैर्जर्जरीकृतम् ॥ रावणं राक्षसादृष्ट्वा विस्म
यं समुपागमन् ॥ २ ॥ जयेन वर्धयित्वा च मारीचप्रमुखास्ततः ॥ पुष्पकं भोजिरे सर्वे सांखितारावणेन तु ॥ ३ ॥ ततोरसातलं रक्षः प्रविष्टः पयसां निधिम् ॥
देत्योरगगणाध्युष्टं वरुणेन सुरक्षितम् ॥ ४ ॥ स तु भोगवतीं गत्वा पुरीं वासुकिपालिताम् ॥ कृत्वानागान्वशे लुप्तो ययौ मणिमयीं पुरीम् ॥ ५ ॥ निवातक
वचास्तत्र देत्या लब्धवरा वसन् ॥ राक्षसस्तान्समागम्य युद्धाय समुपाकृतम् ॥ ६ ॥ ते तु सर्वे सुविक्रान्ता दैतेया बलशालिनः ॥ नानाप्रहरणास्तत्र प्रह
ष्टा युद्धदुर्मदाः ॥ ७ ॥ शूलैस्त्रिशूलैः कुलिशैः पट्टिशैः सिपरश्वधैः ॥ अन्योन्यं विभिदुः क्रुद्धा राक्षसादानवास्तथा ॥ ८ ॥

णः सत्यपरिपालनं संवत्तमिति यमादीनां हर्षः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति
॥ १ ॥ विस्मयमिति यमादपि मुक्त इति विस्मयः ॥ २ ॥ ३ ॥ रसातलं जिगमिषुः पयसां निधिं प्रविष्टो मार्गवशादिति शेषः ॥ ४ ॥ भोगवती समुद्रादधः पाताललोकवर्तिनी
नागानां पुरी तस्यां नागान्वशे कृत्वा स्वीयत्वेन स्थापयित्वा ॥ ५ ॥ वसन् नित्यं देवाव आर्षः लब्धवराः ब्रह्मणः सकाशादिति भावः ॥ अत एवाग्ने भगवता तैः सह रावणस्य सख्यकारणम् ॥ ६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ वृद्धः अनादि वृद्धः सर्वदेवासुरकूटस्थ इत्यर्थः विदितार्थवत्सुष्टावगताभिधेयम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ रोचते कर्तव्यत्वेन ममेति शेषः सख्यफलमाह अविभक्ताश्चेति सर्वार्थाः धनधान्यादिसमस्तभोगोपकरणपदार्थाजयाजयाद्यभिमानाश्च सुहृदामविभक्ताः साधारणभूताः ॥ १३ ॥ ततो भगवद्वचनानंतरम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ उपधार्य सखित्वेनानुसृत्य समाप्तवान् प्राप्तवान्

तेषां तु युध्यमानानां साग्रः संवत्सरो गतः ॥ न चान्यतरतस्तत्र विजयो वा क्षयोऽपि वा ॥ १६ ॥ ततः पितामहस्तत्र त्रैलोक्यगतिरव्ययः ॥ आजगाम द्रुतं देवो विमानवरमास्थितः ॥ १७ ॥ निवातकवचानां तु निवार्यरणकर्मतत् ॥ वृद्धः पितामहो वाक्यमुवाच विदितार्थवत् ॥ १८ ॥ न त्वयं रावणो युद्धे शक्यो जेतुं मुराजुरैः ॥ न भवन्तः क्षयं नेतुमपि मामरदानवैः ॥ १९ ॥ राक्षसस्य सखित्वं च भवद्भिः सहरोचते ॥ अविभक्ताश्च सर्वार्थाः सुहृदानां त्रसंशयः ॥ २० ॥ ततोऽग्निसाक्षिकं सख्यं कृतवांस्तत्र रावणः ॥ निवातकवचैः सार्धं प्रीतिमानभवत्तदा ॥ २१ ॥ अर्चितस्तैर्यथान्यायं संवत्सरमथोषितः ॥ स्वपुरान्निर्विशेषं च प्रियं प्राप्नोद शानतः ॥ २२ ॥ तत्रोपधार्य मायानां शतमेकं समाप्तवान् ॥ सलिलेन्द्रपुरा न्वेषी भ्रमति स्मरसातलम् ॥ २३ ॥ ततोऽश्मनगरं नाम कालकेयूरधिष्ठितम् ॥ गत्वा तु कालकेयांश्च हत्वा तत्र बलोल्लङ्घनम् ॥ २४ ॥ शूर्पणख्याश्च भर्तारमसिना प्राच्छिन्नत्तदा ॥ श्यालं च बलवंतं च विद्युज्जिह्वं बलोल्लङ्घनम् ॥ २५ ॥ जिह्वया संलिहंतं च राक्षसं समरे तदा ॥ तं विजित्य मुहूर्तेन जघ्ने दैत्यांश्चतुःशतम् ॥ २६ ॥ ततः पांडुरमेघाभं कैलासमिव भास्वरम् ॥ वरुणस्यालं यदिव्यमपश्यद्राक्षसाधिपः ॥ २७ ॥ क्षरन्तीं च पयस्तत्र मुरभिर्गामवस्थिताम् ॥ यस्याः पयोभिर्निष्पन्दाक्षीरोदो नाम सागरः ॥ २८ ॥ ददर्श रावणस्तत्र गोवृषेन्द्रवरारणिम् ॥ यस्माच्चंद्रः प्रभवति शीतरश्मिर्निशाकरः ॥ २९ ॥ यं समाश्रित्य जीवन्ति फेनपाः परमर्षयः ॥ अमृतं यत्र चोत्पन्नं स्वधाच स्वधभोजिनाम् ॥ ३० ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ श्यालत्वादिगुणकमपि विद्युज्जिह्वमच्छिन्नं श्यालोऽत्र जग्निनीपतिः ॥ १८ ॥ नृशंसत्वाद्वावणीयान् राक्षसान् जिह्वया संलिहंतं मास्वादयंतं भक्षयंतं मितियादत् ॥ १९ ॥ २० ॥ तत्र वरुणालये स्थितां मुरभिर्गामांश्चापश्यदित्यनुकर्षः सागर इति समभवदिति शेषः ॥ २१ ॥ गोवृषेन्द्रो महावृषस्तस्य वरारणिं साक्षान्मातरम् यस्माच्चंद्र इति यदुत्पादितक्षीरसमुद्रादित्यर्थः ॥ २२ ॥ यं क्षीरसमुद्रं स्वधभोजिनामित्यार्षांस्त्वः स्वधभोजिनां पितृणाम् स्वधापितृभक्ष्यं कव्यं देवानाममृतवत् ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ धाराशतैर्जलधाराशतैराकीर्णव्याप्तम् प्रलृप्तं प्रलृप्तजनम् ॥ २५ ॥ तैर्वरुणबलाध्यक्षैस्ताडितस्तांश्च समरेहत्वाऽभिताड्य ॥ २६ ॥ युद्धं वादीयतांसां जलिर्निर्जितोस्मीति वावद एवं चेत्ते
नयनास्तीति रावणो ब्रवीदिति वीराजानिवेद्यतामित्यन्वयः ॥ २७ ॥ गौश्वपुष्करश्च पुत्राणां पौत्राणां च बलाध्यक्षौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वरुणपुत्राणां रावणस्य चरो महर्षणं युद्धं समभवदित्यन्वयः ॥ ३० ॥

यां ब्रुवंति नरालोके सुरभिनामनामतः ॥ प्रदक्षिणं तु तां कृत्वा रावणः परमाद्भुताम् ॥ प्रविवेश महाघोरं गुप्तं बहुविधैर्बलैः ॥ २४ ॥ ततो धाराशताकी
र्णशरदाभ्रनिभं तदा ॥ नित्यप्रलृप्तं ददृशे वरुणस्य गृहोत्तमम् ॥ २५ ॥ ततो हत्वा बलाध्यक्षान्समरे तैश्च ताडितः ॥ अब्रवीच्च ततो यो धान् राजा शीघ्रं
निवेद्यताम् ॥ २६ ॥ युद्धार्थी रावणः प्राप्तस्तस्य युद्धं प्रदीयताम् ॥ वदवानभयं तेऽस्ति निर्जितोस्मीति सांजलिः ॥ २७ ॥ एतस्मिन्नंतरे क्रुद्धा वरुणस्य
महात्मनः ॥ पुत्राः पौत्राश्च निष्क्रामन् गौश्वपुष्कर एव च ॥ २८ ॥ ते तु तत्र गुणोपेता बलैः परिवृताः स्वकैः ॥ युक्ता रथान् कामगमानुद्यद्वा स्करवर्चसः
॥ २९ ॥ ततो युद्धं समभवद्दारुणं रोमहर्षणम् ॥ सलिलेन्द्रस्य पुत्राणां रावणस्य च धीमतः ॥ ३० ॥ अमात्यैश्च महावीर्यैर्दशग्रीवस्य रक्षसः ॥ वारुणं त
द्वलं सर्वक्षणेन विनिपातितम् ॥ ३१ ॥ समीक्ष्य स्वबलं संख्ये वरुणस्य सुतास्तदा ॥ अर्दिताः शरजालेन निवृत्तारणकर्मणः ॥ ३२ ॥ महीतल गतास्ते
तुरावणं दृश्य पुष्पके ॥ आकाशमाशु विविशुः स्यंदनैः शीघ्रगामिभिः ॥ ३३ ॥ महदासीत् ततस्तेषां तुल्यं स्थानमवाप्य तत् ॥ आकाशयुद्धं तु मुलं देवदान
वयोरिव ॥ ३४ ॥ ततस्ते रावणं युद्धेशरैः पावकसन्निभैः ॥ विमुखीकृत्य संलृष्टा विनेदुर्विविधान् रवान् ॥ ३५ ॥ ततो महोदरः क्रुद्धो राजानं वीक्ष्य धर्षि
तम् ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं क्रुद्धो युद्धाकांक्षी व्यलोकयत् ॥ ३६ ॥ तेन ते वारुणायुद्धे कामगाः पवनोपमाः ॥ महोदरेण गदया हतास्ते प्रययुः क्षितिम् ॥ ३७ ॥
तेषां वरुणसूनुनां हत्वा यो धान् हयांश्च तान् ॥ मुमोचाशु महानादं विरथान् प्रेक्ष्य तान् स्थितान् ॥ ३८ ॥ ते तु तेषां रथाः साश्वाः सहस्रारथिभिर्वरैः ॥ महो
दरेण निहताः पतिताः पृथिवीतले ॥ ३९ ॥ ते तु त्यक्त्वा रथान् पुत्रा वरुणस्य महात्मनः ॥ आकाशे विप्रिताः शूराः स्वप्रभावान्न विव्यथुः ॥ ४० ॥

रावणामात्यैश्च वारुणं बलं सर्वं पातितम् ॥ ३१ ॥ वरुणस्य सुताः प्रथमं महीतल गता एव रावणेन युद्धमकुर्वन् तत्र रावणामात्यैराकाशस्थैर्निपातितं स्वबलं दृष्ट्वा तादृशयुद्धस्याननुरूपतां विचार्य यु
द्धान् निवृत्ता महीत्यक्त्वा स्वयमप्याकाशमेव गता इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तुल्यं स्थानमाकाशलक्षणम् आकाशे युद्धं आकाशयुद्धम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आकाशे
विप्रिताः सहजदेवतात्वप्रयुक्तवैभवेनाकाशे वस्थितान् विव्यथुश्च व्यथिताश्च नाभवन् ॥ ४० ॥

एवमिति ॥ १ ॥ अग्निः पुरः स्मृतः सर्वसाक्षितयायेनतं यस्य प्राणिनो यादृशं विधानं पुण्यपापहृत्पंकर्मतादृशमनुतिष्ठंतं तदनुगुणफलं प्रयच्छंतं यद्वा यस्य यादृशं कर्म तस्य तादृशं विधानं निपहानु
यहृत्पंकृत्यमनुतिष्ठंतमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ कच्चिक्षेममित्यादि लोके इति शेषः ॥ ४ ॥ विधानं च मत्तः श्रुताया आपदः प्रतिक्रियाचेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ दंडः कालदंडः प्रहरणं यस्य तव किं नु भवि

एवं संचिंत्य विप्रैर्द्रो जगाम लघु विक्रमः ॥ आख्यातुं तद्यथा वृत्तं यमस्य सदनं प्रति ॥ १ ॥ अपश्यत्स यमं तत्र देवमग्निपुरं स्मृतम् ॥ विधानमनुतिष्ठंतं
प्राणिनो यस्य यादृशम् ॥ २ ॥ स तु दृष्ट्वा यमः प्राप्तं महर्षितत्र नारदम् ॥ अब्रवीत्सुखमासीनमर्ष्यमावेद्य धर्मतः ॥ ३ ॥ कच्चिक्षेमं नु देवर्षे कच्चिद्धर्मो
न नश्यति ॥ किमागमनकृत्यं ते देवगंधर्वसेवित ॥ ४ ॥ अब्रवीत्तु तदा वाक्यं नारदो भगवानृषिः ॥ श्रूयतामभिधास्यामि विधानं च विधीयताम् ॥ ५ ॥
एष नाष्ठादश ग्रीवः पितराजनिशाचरः ॥ उपयाति वशं नेतुं विक्रमैस्त्वां सुदुर्जयम् ॥ ६ ॥ एतेन कारणेनाहं त्वरितो त्यागतः प्रभो ॥ दंडप्रहरणस्याद्यत
व किं नु भविष्यति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नंतरे दूरादंशु मंतमिवोदितम् ॥ ददृशुर्दीप्तमायांतं विमानं तस्य रक्षसः ॥ ८ ॥ तं दशं प्रभया तस्य पुष्पकस्य महाबलः ॥
कृत्वा वितिमिरं सर्वसमीपमभ्यवर्तत ॥ ९ ॥ सोऽपश्यत्स महाबाहुर्दशग्रीवस्ततस्ततः ॥ प्राणिनः सुरुतं चैव भुंजानां श्वैव दुष्कृतम् ॥ १० ॥ अपश्य
त्सैनिकांश्चास्य यमस्यानुचरैः सह ॥ यमस्य पुरुषैरुग्रैर्घोरैरुपैर्भयानकैः ॥ ११ ॥ ददर्श वध्यमानांश्च क्लिश्यमानांश्च देहिनः ॥ क्रोशतश्च महानादंती
ब्रनिष्टनतत्परान् ॥ १२ ॥ कृमिभिर्भक्ष्यमाणांश्च सारमेयैश्च दारुणैः ॥ श्रोत्रायासकरावाचो वदतश्च भयावहाः ॥ १३ ॥ संतार्यमाणां चैत रणीं बहु
शः शोणितोदकाम् ॥ बालुकामुचतमा सुतप्यमानान्मुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ असिपत्रवने चैव भिद्यमानान् धार्मिकान् ॥ रौरवेक्षारनद्यां च क्षुरधारासु चै
व हि ॥ १५ ॥ पानीयं याचमानांश्च तृपितान् क्षुधितानपि ॥ शवभूतान् रुशान् दीनान् विवर्णान् मुक्तमूर्धजान् ॥ १६ ॥ मलपंकधरान् दीनान् रुक्षांश्च परिधा
वतः ॥ ददर्श रावणो मार्गेश तशो यमसहस्रशः ॥ १७ ॥ कांश्चिच्च गृहमुख्ये पुगीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ प्रमोदमानान् द्राक्षीद्रावणः सुरुतैः स्वकैः ॥ १८ ॥

प्यति जयः पराजयो वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ विमानशब्दः पुल्लिङ्गोऽपि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तीव्रनिष्टनो दुःस्वितशब्दस्तत्परान् ॥ १२ ॥ १३ ॥ संतार्यमाणां चैत रणीमिति अक्षराधिक्यमार्पम्
॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

वा० रा०

॥ २७ ॥

गृहवातारो गृहवातान् अश्वत उपभुञ्जानान् ॥ १९ ॥ २० ॥ भिद्यमानान्पीड्यमानान् वध्यमानानिति पाठांतरम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अचिंतितमित्यतर्कितमित्यस्यैव विवरणम् ॥ २३ ॥ प्रेतगोपाः प्रेतरक्षकाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ देवनिष्ठानभूतदेवाधिष्ठानभूतं भज्यमानमपि तथैवासीत् अभिग्रमासीत् ॥ २७ ॥ तस्य यमस्या ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ आयोधनं युद्धम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सरावणोऽस्त्रबलादस्त्रसामर्थ्या

गोरसंगोप्रदातारो अन्नं चैवान्नदायिनः ॥ गृहांश्च गृहदातारः स्वकर्मफलमभतः ॥ १९ ॥ सुवर्णमणिमुक्ताभिः प्रमदाभिरलंकृतान् ॥ धार्मिकानप
रांस्तत्र दीप्यमानान् स्वतेजसा ॥ २० ॥ ददर्श समहावाहूरावणो राक्षसाधिपः ॥ ततस्तान् भिद्यमानान् श्वकर्मभिर्दुष्कृतैः स्वकैः ॥ २१ ॥ रावणो मोचयामा
स विक्रमेण बलाद्वली ॥ प्राणिनो मोक्षितास्तेन दशग्रीवै रक्षसा ॥ २२ ॥ सुखमापुर्मुहूर्तं तेत्यतर्कितमचिंतितम् ॥ प्रेतेषु मुच्यमाने पुराक्षसेन मही
यसा ॥ २३ ॥ प्रेतगोपाः सुसंकुद्धा राक्षसेन्द्रमभिद्रवन् ॥ ततो हलहलाशब्दः सर्वदिग्भ्यः समुत्थितः ॥ धर्मराजस्य योधानां शूराणां संप्रधावताम्
॥ २४ ॥ ते प्रासैः परिधैः शूलैर्मुसलैः शक्तितोमरैः ॥ पुष्पकं समधर्षत शूराः शतसहस्रशः ॥ २५ ॥ तस्यासनानि प्रासादान्वेदिकास्तोरणानि च ॥ पुष्प
कस्य वभञ्जुस्ते शीघ्रं मधुकरा इव ॥ २६ ॥ देवनिष्ठानभूतं तद्विमानं पुष्पकं मृधे ॥ भज्यमानं तथैवासीदक्षयं ब्रह्मतेजसा ॥ २७ ॥ असंख्यासु महत्यासी
त्तस्य सेना महात्मनः ॥ शूराणामग्रयातूणां सहस्राणि शतानि च ॥ २८ ॥ ततो वक्षैश्च शूलैश्च प्रासादानां शतैस्तथा ॥ ततस्ते सचिवास्तस्य यथाकामं
यथावलम् ॥ २९ ॥ अयुध्यन्त महावीराः सचराजा दशाननः ॥ ते तु शोणितदिग्धांगाः सर्वशस्त्रसमाहताः ॥ ३० ॥ अमात्याराक्षसेन्द्रस्य च कुरायो ध
नं महत् ॥ अन्योन्यं ते महाभागा जघ्नुः प्रहरणैर्भृशम् ॥ ३१ ॥ यमस्य च महावाहोरावणस्य च मंत्रिणः ॥ अमात्यांस्तांस्तु संत्यज्य यमयो धामहाव
लाः ॥ ३२ ॥ तमेव चाभ्यधावंत शूलवर्षैर्दशाननम् ॥ ततः शोणितदिग्धांगः प्रहारैर्जर्जरीकृतः ॥ फुल्लशोक इवाभाति पुष्पके राक्षसाधिपः ॥ ३३ ॥
स तु शूलगदाप्रासाञ्छक्ति तोमरसायकान् ॥ मुमोच च शिलावृक्षान्मुमोचास्त्रं बलाद्वली ॥ ३४ ॥ तरुणांच शिलानांच शस्त्राणांचातिदारुणम् ॥ य
मसैन्येषु तद्वर्षपपातधरणीतले ॥ ३५ ॥ तांस्तु सर्वांस्त्रिभिर्भित्तदस्त्रमपहत्य च ॥ जघ्नुस्ते राक्षसं घोरमेकं शतसहस्रशः ॥ ३६ ॥

शूलादीन्मुमोच ॥ ३७ ॥ तद्वर्षरावणविस्तृष्टशस्त्रवर्षयमसैन्येषु पतित्वा धरणीतले पपात ॥ ३८ ॥ तान् शूलगदाप्रासादीन् निर्भिद्य भक्त्वा तदस्त्ररावणप्रयुक्तं शस्त्रवर्षकरमस्त्रमपहत्य निरस्य ॥ ३९ ॥

उ० फा०

७

॥ २७ ॥

निरुच्छासंयथाभवतितथारावणशस्त्रैरपोथयन् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामा० श्रीरा० रा० वा० आ० उ० एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥

परिवार्य च तं सर्वे शैलं मेघोल्करा इव ॥ भिदिपालैश्च शूलैश्च निरुच्छासमपोथयन् ॥ ३७ ॥ विमुक्तकवचः कुद्धः सिद्धः शोणितविस्रवैः ॥ ततः सपुष्प
कं त्यक्त्वा पृथिव्या मवतिष्ठत ॥ ३८ ॥ ततः सकारमुकीवाणी समरे चाभिवर्धत ॥ लब्धसंज्ञो मुहूर्तेन क्रुद्धस्तस्यौ यथांतकः ॥ ३९ ॥ ततः पाशुपतं दिव्यम
स्त्रं संधाय कार्मुके ॥ तिष्ठतिष्ठेति तानुक्ता तच्चापं व्यपकर्षत ॥ ४० ॥ आकर्णात्स विकृष्याथ चापमिन्द्रारिराहवे ॥ मुमोच तं शरं क्रुद्धस्त्रिपुरेशं करोयथा
॥ ४१ ॥ तस्य रूपं शरस्यासीत्स धूमज्वालमंडलम् ॥ वनं दहिष्यतो घर्मेदावाग्नेरिव मूर्च्छतः ॥ ४२ ॥ ज्वालामाली स तु शरः क्रव्यादानुगतोरणे ॥ मु
क्तो गुल्मान्हुमांश्चापि भस्म कृत्वा प्रधावति ॥ ४३ ॥ ते तस्य तेजसा दग्धाः सैन्या वैवस्वतस्य तु ॥ बले तस्मिन्निपतिता माहेन्द्रा इव केतवः ॥ ४४ ॥ तत
स्तु सचिवैः सार्धं राक्षसो भीमविक्रमः ॥ ननाद सुमहानादं कंपयन्निव मेदिनीम् ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥
स तस्य तु महानादं श्रुत्वा वैवस्वतः प्रभुः ॥ शत्रुं विजयिनं मेने स्वबलस्य च संक्षयम् ॥ १ ॥ सहियो धान्वा तान्मत्वा क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ अब्रवीत्त्वरितः
सूतं रथो मे उपनीयताम् ॥ २ ॥ तस्य सूतस्तदा दिव्यमुपस्थाप्य महारथम् ॥ स्थितः स च महातेजा अध्यारोहत तं रथम् ॥ ३ ॥ प्रासमुद्गरहस्तश्च मृत्युस्त
स्याग्रतः स्थितः ॥ येन संक्षिप्यते सर्वं त्रैलोक्यमिदमव्ययम् ॥ ४ ॥ कालदंडस्तु पार्श्वस्थो मूर्तिमानस्य चाभवत् ॥ यमप्रहरणं दिव्यं तेजसा ज्वलदग्निवत्
॥ ५ ॥ ततो लोकत्रयं क्षुब्धमकंपतं दिवौकसः ॥ कालं दृष्ट्वा तथा क्रुद्धं सर्वलोकभयावहम् ॥ ६ ॥ ततस्त्वचोदयस्तूतस्तान्श्चान् रुचिरप्रभान् ॥ प्रययौ
भीमसन्नादो यत्र रक्षःपतिः स्थितः ॥ ७ ॥ मुहूर्तेन यमं ते तु हयाहरिहयोपमाः ॥ प्रापयन्मनसस्तुल्या यत्र तस्य तु तं रणम् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तथैव विकृतं रथं मृत्यु
समन्वितम् ॥ सचिवाराक्षसैर्द्रस्य सहसा विप्रदुद्रुवुः ॥ ९ ॥ लघुसत्वतया ते हि नष्टसंज्ञा भयादिताः ॥ नेह युद्धं समर्थाः स्म इत्युक्त्वा प्रययुर्दिशः ॥ १० ॥

स तस्येति ॥ १ ॥ उपनीयतामित्यब्रवीदित्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्य यमस्य येन मृत्युना युगतिं सर्वजगत्संक्षिप्यते संक्षिप्यत इत्यर्थः अव्ययं प्रवाहनित्यम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मनसस्तुल्याः
मनःसमानवेगाः प्रस्तुतं प्रारब्धम् ॥ ८ ॥ विकृतं धोरं विकृतसन्नाहं च ॥ ९ ॥ लघुसत्वतया अल्पबलतया ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ समराचं युद्धं कृत्वेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ समेताः प्राप्ताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ततः क्रुद्धस्येत्यनेन एतावत्पर्यंतं भगवान्यमो ब्रह्मवरदानं स्मृत्वा मारणबुद्धिं विहाय युद्धमात्रं कृतवानिति सूचितम् ॥ २१ ॥ प्रहर्षितौ युद्धायेति शेषः सुसंरब्धौ अतिकुद्धौ ॥ २२ ॥ मुंच आज्ञापयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ निसर्गतः स्वभावसिद्धा हि एषा दृष्टा मयैतद्रक्षो न भवेन्न जीवेदित्येवं रूपामर्यादाममे

सनुतं तादृशं दृष्ट्वा रथं लोकभयावहम् ॥ नाक्षुभ्यत दशग्रीवो न चापि भयमाविशत् ॥ ११ ॥ सतुरावणमासाद्य व्यसृजच्छक्तितो मरान् ॥ यमो मर्मा
णिसंक्रुद्धो रावणस्य न्यकृतत ॥ १२ ॥ रावणस्तु ततः स्वस्थः शरवर्षमुमोच ह ॥ तस्मिन् नैव स्वतरथे तोयवर्षमिवांबुदः ॥ १३ ॥ ततो महाशक्तिशतैः पात्य
मानैर्महोरसि ॥ नाशकोत्पतिकर्तुं सराक्षसः स्वल्पपीडितः ॥ १४ ॥ एवं नानाप्रहरणैर्यमेनामित्रकर्षिणा ॥ समराचं कृतः संख्येविसंज्ञो विमुखोरिपुः
॥ १५ ॥ तदा सीतुमुलं युद्धं यमराक्षसयोर्द्वयोः ॥ जयमाकांक्षतोर्वीरसमरेष्वनिवर्तिनोः ॥ १६ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ प्रजाप
तिपुरस्कृत्य समेतास्तद्राजिरे ॥ १७ ॥ संवर्तद्दवलोकानां युध्यतोरभवत्तदा ॥ राक्षसानां च मुख्यस्य प्रेतानामीश्वरस्य च ॥ १८ ॥ राक्षसेन्द्रोपिवि
स्फार्य चापमिन्द्राशनिप्रभम् ॥ निरंतरमिवाकाशं कुर्वन्वाणांस्ततोऽसृजत् ॥ १९ ॥ मृत्युं चतुर्भिर्विशिखैः सूतं सप्तभिरार्दयत् ॥ यमं शतसहस्रेण शी
घ्रं मर्मस्वताडयत् ॥ २० ॥ ततः क्रुद्धस्य वदनाद्यमस्य समजायत ॥ ज्वालामाली सनिःश्वासः सधूमः कोपपावकः ॥ २१ ॥ तदाश्चर्यमथोदृष्ट्वा देवदा
नवसन्निधौ ॥ प्रहर्षितौ सुसंरब्धौ मृत्युकालौ बभूवतुः ॥ २२ ॥ ततो मृत्युः क्रुद्धतरो वैवस्वतमभाषत ॥ मुंच मां समरे यावद्धन्मीमं पापराक्षसम् ॥ २३ ॥
नैषारक्षो भवेदद्य मर्यादा हि निसर्गतः ॥ हिरण्यकशिपुः श्रीमान् न मुचिः शंवरस्तथा ॥ २४ ॥ निसंदिग्धमकेतुश्च वलिर्वैरोचनोपि च ॥ शंभुर्देव्यो महारा
जो वृत्रो वाणस्तथैव च ॥ २५ ॥ राजर्षयः शास्त्रविदो गंधर्वाः समहोरगाः ॥ ऋषयः पन्नगादित्यायक्षाश्च त्वष्टरोगणाः ॥ २६ ॥ युगांतपरिवर्ते च पृथि
वी समहार्णवा ॥ क्षयं नीता महाराजसपर्वतसरिडुमा ॥ २७ ॥ एते चान्ये च बहवो बलवंतो दुरासदाः ॥ विनिपन्ना मया दृष्टाः किमुतायं निशाचराः ॥ २८ ॥
मुंच मां साधुधर्मज्ञयावदेतं निहन्म्य हम् ॥ न हि कश्चिन्मया दृष्टो बलवानपि जीवति ॥ २९ ॥

त्यर्थः तदेवाह हिरण्येति ॥ २४ ॥ शंभुः कुशध्वजब्रह्मर्षिहन्तादेत्यः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विनिपन्नाः विनिपातं विनाशं प्राप्ताः दृष्टाः दृष्टमात्रा एव ॥ २८ ॥ यावन्निहन्मिह निप्यामीत्यर्थः ॥ २९ ॥

अभ्यनुज्ञातः सर्वस्य कर्तव्यस्य कृतत्वाद्भिश्चम्यतामित्युक्तः ॥ २५ ॥ अथ्यउत्तमः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणतिलकेवाल्मी० आदिका० अयो० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥
 आदरात्पुनरतिषेकसामग्रीवर्णनं उपागमत् उपासांचक्रे नारंजीवसमूहोऽयनमंतर्यामितयास्थानंयस्यतेनांतर्यामिणमित्यर्थः ॥ १ ॥ शिरसापात्रीप्रगृह्यनमस्कारपूर्वमित्यर्थः महतेदैवतायना
 रायणाय ॥ २ ॥ आशास्यप्रार्थ्य आत्मनः प्रियंराज्याभिषेकाविघ्नरूपं वस्तुनोरावणवधफलकवनगमनरूपमाशास्यसंकल्पेत्यर्थः वैदेह्यासहेत्यत्राप्यपकृष्टव्यं नहिचतुर्दशभुवनाधिपतेर
 गुरुणात्वभ्यनुज्ञातोमनुजौघंविस्तृतम् ॥ विवेशांतःपुरंराजासिंहो गिरिगुहामिव ॥ २५ ॥ तदग्न्यवेषप्रमदाजनाकुलंमहेंद्रवेशमप्रतिमंनिवेशन
 म् ॥ व्यदीपयंश्चारुविवेशपार्थिवः शशीवतारागणसंकुलंनभः ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० आ० अ० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥
 गतेपुरोहिते रामः स्नातो नियतमानसः ॥ सहपत्न्या विशालाक्ष्या नारायणमुपागमत् ॥ १ ॥ प्रगृह्य शिरसापात्रीं हविषो विधिवत्ततः ॥ महतेदैवताया
 ज्यं जुहावज्वलितानले ॥ २ ॥ शेषंच हविषस्तस्य प्राश्याशास्यात्मनः प्रियम् ॥ ध्यायन्नारायणं देवं स्वास्तीर्णे कुशसंस्तरे ॥ ३ ॥ वाग्यतः सह वैदेह्याभू
 त्वानियतमानसः ॥ श्रीमत्यायतने विष्णोः शिष्ये नरवरात्मजः ॥ ४ ॥ एकयामावशिष्टायां रात्र्यां प्रतिविबुद्धसः ॥ अलंकारविधिसम्यक्कारयामा
 सवेदमनः ॥ ५ ॥ तत्र शृण्वन्मुखावाचः सूतमागधवंदिनाम् ॥ पूर्वां संध्यामुपासीनो जजाप सुसमाहितः ॥ ६ ॥ तुष्टावप्रणतश्चैव शिरसामधुसूदन
 म् ॥ विमलक्षौमसं वीतोवाच यामास सद्विजान् ॥ ७ ॥ तेषां पुण्याहघोषोऽथ गंभीरमधुरस्तथा ॥ अयोध्यां पूरयामास तूर्यघोषानुनादितः ॥ ८ ॥ कृतो
 पवासंतुतदा वैदेह्या सह राघवम् ॥ अयोध्यां निलयः श्रुत्वा सर्वः प्रमुदितोजनः ॥ ९ ॥ ततः पौरजनः सर्वः श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥ प्रभातारजनीं दृष्ट्वा
 चक्रेशो भयितुं पुरीम् ॥ १० ॥ सिताभ्रशिखराभे पुदेवतायतने पुच ॥ चतुष्पथे पुरथ्या सुचैत्येष्वट्टालके पुच ॥ ११ ॥
 नद्यौवराज्यं प्रियं भवति सकलतद्देशमनुप्यप्रियत्वादात्मन इत्यस्यैव फल्यं चाद्यव्याख्याने प्राप्नोतीति दिक् कुशसंस्तरे कुशमयेशयनीये ॥ ३ ॥ नियतमीश्वरमात्रविषयं विष्णोरायतने निजभवन
 वर्तिनि देवपूजालये ॥ ४ ॥ ५ ॥ सूताः पौराजिकाः मागधावंशावलीकीर्तकाः वंदिनः स्तुतिपाठकाः पूर्वां संध्यामुपासीनस्तदुपासनं कुर्वन् जजाप गायत्रीजपस्यैव तदुपासनरूपत्वात् ॥ ६ ॥ वाच
 यामासस्त्वस्तिवाचनं पुण्याहं च ॥ ७ ॥ तूर्यघोषानुनादितः तूर्यघोषेण संजातानुनादः ॥ ८ ॥ ९ ॥ शोभयितुमलं कर्तुंचक्रे बुद्धिमिति शेषः ॥ १० ॥ अट्टालकाः प्राकारोपरितनयुद्धस्थानानी
 तिकेचित् ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ आलक्षितेषु सर्वतो लक्षितेष्वत्युच्चेष्वितियावत् ध्वजाः सचिह्नाः पताकाश्चिह्नरहिता इत्याहुः ॥ १३ ॥ नटाः सूत्रधाराः जनता जनसमूहः ततस्तत्र अयोध्यायां ॥ १४ ॥ १५ ॥ रामाभिषेकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ अतिषेकानंतरं गजस्कंधाधिरूढस्य नगरालंकारदर्शनार्थं निर्गमनात्पूर्वं यदि विशानया तितदा तदलंकारप्रदर्शनार्थं स्वयं रामं द्रष्टुं च दीपवक्षान् दृक्षवन्ना

नानापण्यसमृद्धेषु वणिजामापणेषु च ॥ कुटुंबिनां समृद्धेषु श्रीमत्सु भवनेषु च ॥ १२ ॥ सभासु चैव सर्वासु दक्षेष्वा लक्षितेषु च ॥ ध्वजाः समुच्छ्रिताः साधुपताकाश्चाभवंस्तथा ॥ १३ ॥ नटनर्तकसंघानां गायकानां च गायताम् ॥ मनःकर्णसुखावाचः शुश्राव जनता ततः ॥ १४ ॥ रामाभिषेकयुक्ताश्च कथाश्च कुर्मिथो जनाः ॥ रामाभिषेके संप्राप्ते च त्वरेषु गृहेषु च ॥ १५ ॥ बाला अपि क्रीडमाना गृहद्वारेषु संघशः ॥ रामाभिषेकसंयुक्ताश्च कुरेव कथामिथः ॥ १६ ॥ कृतपुष्पोपहारश्च धूपगंधाधिवासितः ॥ राजमार्गः कृतः श्रीमान् पौरैरामाभिषेचने ॥ १७ ॥ प्रकाशीकरणार्थं च निशागमनशंकया ॥ दीपवक्षस्तथा च कुरनुरथ्यासु सर्वशः ॥ १८ ॥ अलंकारं पुरस्यैवं कृत्वा तत्पुरवासिनः ॥ आकांक्षमाणारामस्य यौवराज्याभिषेचनम् ॥ १९ ॥ समेत्य संघशः सर्वे च त्वरेषु सभासु च ॥ कथयंतो मियस्तत्र प्रशशंसुर्जनाधिपम् ॥ २० ॥ अहो महात्मा राजायमिदं वा कुकुलनंदनः ॥ ज्ञात्वा दृढं स्वमात्मानं रामं राज्येभिषेक्ष्यति ॥ २१ ॥ सर्वे त्यनुगृहीताः स्मयन् नो रामो महीपतिः ॥ चिराय भविता गोप्ता दृष्टलोकपरावरः ॥ २२ ॥ अनुद्धतमना विद्वान् धर्मात्मा भ्रातृवत्सलः ॥ यथा च भ्रातृपुत्रिन्धस्तथा स्मास्वपिराघवः ॥ २३ ॥ चिरं जीवतु धर्मात्मा राजा दशरथो नघः ॥ यत्प्रसादेनाभिषिक्तं रामं द्रक्ष्यामहेव यम् ॥ २४ ॥ एवं विधं कथयतां पौराणां शुश्रुवुः परे ॥ दिग्भ्यो विश्रुतवृत्तांताः प्राप्ता जानपदा जनाः ॥ २५ ॥ ते तु दिग्भ्यः पुरीं प्राप्ता द्रष्टुं रामाभिषेचनम् ॥ रामस्य पूरयामासुः पुरीं जानपदा जनाः ॥ २६ ॥ जनौघैस्तैर्विसर्पद्भिः शुश्रुवे तत्र निःस्वनः ॥ पर्वसूदीर्णवेगस्य सागरस्येव निःस्वनः ॥ २७ ॥

नाशाखान्दीपस्तंभान् अनुरथ्यासुरथ्यापार्श्वयोः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अनुगृहीताः ईश्वरेण दृष्टलोकपरावरः भावप्रधानो निर्देशः यथावदवगततज्जनप्राशस्याप्राशस्यः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शुश्रुवुः कथा इति शेषः श्रुतवृत्तांताः श्रुतरामाभिषेकवृत्तांताः ॥ २५ ॥ ते जानपदाः रामस्य पुरीमित्यन्वयः ॥ २६ ॥ विसर्पद्भिः प्रवेशार्थं ॥ २७ ॥

इंद्रशयइंद्रनिवासःअमरावती आहितैरागैरित्यर्थः हिंगतावित्यस्यरूपं समुद्रयादोभिःसमुद्रतुल्यैर्महद्विर्यादोभिरित्यर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेपष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अयसीतायालंकापुरप्रवेशंविनारावणवधस्याशक्यतयातस्मिद्धयेदेवैःप्रेरितायाःकृतकुजावेषायामंथरायारामाभिषेकविघ्नप्रवृत्तितद्रात्रिगतंकैकेयीवृत्तांतचवक्तुमुपक्रमते ज्ञातीत्यादि ज्ञातिदासीयतोनित्यमितिपाठे यतःकैकेय्याज्ञानेमातृकुलस्यदासीयतश्चकैकेय्यानित्यंसहोषिताअतोजनकोलाहलंश्रुत्वाकैकेय्यैतदर्थंनिवेदयितुंयदृच्छयास्वयमेवनत्वन्वप्रेरणयाप्रासादमारुरोहेत्यन्वयः यत्तुअतःकुजाक्षिप्रममर्षितेत्यनेनद्वादशश्लोकस्थपदेनान्वयः स्वीयाभ्युदयस्यसर्वेष्टत्वात् रामाभ्युदयजटुःस्वेनतद्विघटकोमर्षइतिकृतकस्तन्न रामाभ्युदयस्यापेधात्रीमुखेनश्रवणस्यवक्ष्यमाणतयातस्यैवचामर्षहेतुत्वस्यचवक्ष्यमाणतयात्रत्यस्यत्रान्वयानौचित्यात् यतो

ततस्तदिंद्रक्षयसन्निभंपुरंदिहसुभिर्जानपदैरुपाहितैः ॥ समंततःसस्वनमाकुलंयभौसमुद्रयादाभारेवार्णवोदकम् ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेपष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्ञातिदासीयतोजाताकैकेय्यातुसहोषितः ॥ प्रासादंचंद्रसंकाशमारुरोहयदृच्छया ॥ १ ॥ सित्तराजपथांरुत्स्रांप्रकीर्णकमलोत्पलाम् ॥ अयोध्यामंथरातस्मात्प्रासादादन्ववैक्षत ॥ २ ॥ पताकाभिर्वरार्हाभिर्ध्वजैश्चसमलंकृताम् ॥ “कृतांछन्नपथैश्चापिस्वच्छंदकपथैर्वृताम्” ॥ सिक्तांचंदनतोयैश्चशिरःस्नातजनैर्युताम् ॥ ३ ॥ माल्यमोदकहस्तैश्चद्विजेंद्रैरभिनादिताम् ॥ शुक्लदेवगृहद्वारांसर्ववादित्रनादिताम् ॥ ४ ॥ संप्रहृष्टजनाकीर्णब्रह्मघोषनिनादिताम् ॥ प्रहृष्टवरहस्यश्वांसंप्रणर्दितगोवृषाम् ॥ ५ ॥

जातेतिपाठेयतोयत्रकुत्रचिज्जाता अविज्ञातवेदममातापितृकेत्यर्थः एवंचकैकेयीज्ञातिदासीत्वमपिकार्याथमुद्रभरणव्याजेनस्वकृतमस्याइतिबोध्यं इदंत्युक्तं मंथरानामकार्यार्थमप्यपराप्रेषितासुरैः दासीकाचनकैकेय्यैस्तत्कैकेयभूतेतिपाठोक्तेः कार्यार्थरावणवधरूपकार्यार्थदासीस्वयमागत्यकैकेयराजस्यजातेतिशेषः नित्यमितिपाठेपिजातेतिशेषपूरणेनैवव्याख्योचितापादैकवाक्यत्वात् चंद्रसंकाशंमुधाधवलितत्वात् ॥ १ ॥ प्रकीर्णानिकमलानिउत्पलानिचयस्यां तस्मात्सर्वोऽकृष्टात्प्रासादात् प्रासादेस्थित्वेत्यर्थः ल्यब्रूलोपेपंचमी ॥ २ ॥ वरार्हाभिःश्रेष्ठयोभ्याभिराजयोभ्याभिरितियावत् एतदुत्तरं कृतांछन्नपथैश्चापिस्वच्छंदकपथैर्वृतामित्यर्थपठति छन्नपदैःनिम्नोन्नतप्रदेशमार्गैःकृतामलंकृतां स्वच्छंदकपथैरुत्सवादिपुजनभूयस्त्वेनप्रवेशदकपमंगलद्रव्यहस्तैरित्यर्थोवा मुधाचंदनादिलेपेनशुक्लानिदेवगृहद्वाराण्यस्यां ॥ ४ ॥ ब्रह्मघोषोवेदघोषः प्रहृष्टेत्यादिनातिरश्वासपिरामाभिषेकाद्धर्षइतिसूचितं ॥ ५ ॥

दृष्टैर्जातरोमांचादिभिर्मुदितैरानंदयुक्तैः पौरैरुपलक्षितां ॥ ६ ॥ अविदूरेत्साधिरुद्धहर्म्यात्यासन्नहर्म्यं धार्मीरामस्येतिशेषः अत्रएवहर्षोत्फुल्लनयनत्वादितस्याः वक्ष्यतिचहर्षेणविदीर्यमाणेत्यादि ॥ ७ ॥ अर्थपरास्वैष्टार्थपरास्वैष्टार्थकामेवेतिशेषः किनुकस्मात् ॥ ८ ॥ किंकुतो जनस्य प्रहर्षः अजिष्के प्राग्दिनीयसायंकाले मंथरायास्तद्वर्शनेन राजासंप्रदृष्टइत्युक्तिः ॥ ९ ॥ विदीर्यमाणा अंतर्गतानंदौत्कट्याद्देहपोषमुखविकासादिना तस्या आनंदस्य बहिःप्रसारणाद्विदीर्यमाणत्वोत्प्रेक्षा मंथराज्ञान्यस्यमानां भूयसीं श्रियं राज्यालक्ष्मीं ॥ १० ॥ अनघं काप्यकारणेऽप्यदिर

दृष्टप्रमुदितैः पौरैरुच्छ्रितध्वजमालिनीं ॥ अयोध्यां मंथरादृष्ट्वा परं विस्मयमागता ॥ ६ ॥ साहर्षोत्फुल्लनयनां पांडुरक्षौ मवासिनीं ॥ अविदूरे स्थितां दृष्ट्वा धार्मीपप्रच्छमंथरा ॥ ७ ॥ उत्तमेनाभिसंयुक्ता हर्षेणार्थपरासती ॥ राममाताधनं किं नु जनेभ्यः संप्रयच्छति ॥ ८ ॥ अतिमात्रं प्रहर्षः किं जनस्यास्य च शंसमे ॥ कारयिष्यति किं वापि संप्रदृष्टो महीपतिः ॥ ९ ॥ विदीर्यमाणा हर्षेण धात्री तु परया मुदा ॥ आचक्षेथ कुब्जायै भूयसीं राघवे श्रियम् ॥ १० ॥ श्वः पुष्येण जितक्रोधं यौवराज्येन चानघम् ॥ राजा दशरथो राममभिषेक्ता हिराघवम् ॥ ११ ॥ धात्र्यास्तु वचनं श्रुत्वा कुब्जाक्षिप्रममर्षिता ॥ कैलासशिखराकाराद्यासादादवरोहत ॥ १२ ॥ सा दृष्ट्यमाना क्रोधेन मंथरा पापदर्शिनी ॥ शयानामेव कैकेयीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १३ ॥ उत्तिष्ठ मूढकिं शेषेभ्यं त्वामभिवर्तते ॥ उपप्लुतमघौघेन नात्मानमवबुध्यसे ॥ १४ ॥ अनिष्टे सुभगा कारे सौभाग्यं न विकथसे ॥ चलं हितवसौ भाग्यं न द्याः स्रोत इवोष्णगे ॥ १५ ॥ एवमुक्ता तु कैकेयी रुष्ट्या परुषं वचः ॥ कुब्जाया पापदर्शिन्या विषादमगमत्परम् ॥ १६ ॥ कैकेयीत्वब्रवीत्कुब्जां कच्चिक्षे मनमंथरे ॥ विषण्णवदनां हित्वां लक्ष्ये भृशदुःखिताम् ॥ १७ ॥ मंथरा तु वचः श्रुत्वा कैकेय्यामधुराक्षरम् ॥ उवाच क्रोधसंयुक्ता वाक्यं वाक्यविशारदा ॥ १८ ॥

हितं ॥ ११ ॥ अवरोहत अवारुहत् ॥ १२ ॥ क्रोधेन दृष्ट्यमाना सैव पापदर्शिनी रामाभिषेके कैकेय्यै भरतविषयपापप्रदर्शिका ॥ १३ ॥ अघौघेन दुःखसमूहेन उपप्लुतं पीडितं कारणकार्ययोः पौर्वापर्यविपर्ययरूपातिशयोक्तिः अघंदुरितदुःखयोरितिकोशः ॥ १४ ॥ सुभगा कारे त्वद्विषये सौभाग्यं योतकाकारवति आकारेणैव तव सौभाग्यं देवस्तु नो निष्टेऽप्रियकर्तारि किं सौभाग्येन विकथसे मयैवानुरक्ते मेस्वामी मदाज्ञावशंवदइत्यादिप्रकारेण दृष्ट्या श्लाघसे उष्णगे यौष्मगे रवौ सति नद्याः स्रोत इव सौभाग्यं चलं रामाभिषेकाक्षीणप्रायमित्याशयः ॥ १५ ॥ पापदर्शिन्या पापप्रदर्शयत्या विषादमगमत् स्वस्मिन् राजवैरस्योद्भावनात् ॥ १६ ॥ कच्चिक्षे मनमंथरमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥

विषण्णतराभूत्वातदाकरेवभूत्वा अप्सरस्त्वेसर्वज्ञत्वाद्वास्तवविषादाभावात् विषादयंतीराज्यश्रियोन्यगामित्वरूपानिष्टप्रकाशेनकैकेय्याविषादंजनयंती भेदयंतीराघवंप्रतिपुत्रत्वप्रयुक्तं
स्याःस्नेहनाशयंती ॥ १९ ॥ अक्षयक्षयःप्रतीकारोऽशक्यप्रतीकारमित्यर्थः त्वद्विनाशनंत्वत्सौभाग्यनाशकारणंप्रवृत्तम् तदेवाह राममिति ॥ २० ॥ शत्रोराज्यलाभादुःखम् स्पष्टस्यतदला
भाच्छोकः शत्रोराज्यलाभएवततोभयम् त्वद्विद्वितार्थंत्वद्विबोधनार्थम् ॥ २१ ॥ ननुदास्यास्तवकुतोभयमतआह तवेत्यादि ॥ २२ ॥ किमेदुःखंतत्राह नराधिपेति एतद्विशेषणद्वयमप्येपिरा
जमातृत्वाप्रच्युतयेयत्नावश्यकत्वद्योतनाय ननुरामराज्येपिमहिषीत्वंमेदुपरिहरमित्यतआह उग्रत्वमिति सापत्नोहिसराज्यलाभेत्वांत्वत्पुत्रंचनाशयिष्यतीतिभावः ॥ २३ ॥ ननुराज्ञोराम
साविषण्णतराभूत्वाकुब्जातस्यांहितैपिणी ॥ विषादयंतीप्रोवाचभेदयंतीचराघवम् ॥ १९ ॥ अक्षयसुमहदेविप्रवृत्तंत्वद्विनाशनम् ॥ रामंदशरथो
राजायौवराज्येभिषेक्ष्यति ॥ २० ॥ सास्म्यगाधेभयेमग्नादुःखशोकसमन्विता ॥ दह्यमानाऽनलेनेवत्वद्वितार्थमिहागता ॥ २१ ॥ तवदुःखेनकैकेयि
ममदुःखंमहद्भवेत् ॥ त्वद्विद्वौममद्विद्विभवेदिहसंशयः ॥ २२ ॥ नराधिपकुलेजातामहिषीत्वंमहीपतेः ॥ उग्रत्वंराजधर्माणांकथंदेविनबुद्ध्यसे
॥ २३ ॥ धर्मवादीशठोभर्ताश्लक्ष्णवादीचदारुणः ॥ शुद्धभावेनजानीपेतेनैवमतिसंधिता ॥ २४ ॥ उपस्थितःप्रयुंजानस्त्वयिसांत्वमनर्थकम् ॥ अ
र्थेनैवायतेभर्ताकौसल्यांयोजयिष्यति ॥ २५ ॥ अपवाद्यतुदुष्टात्माभरतंतवबंधुषु ॥ काल्येस्थापयितारामंराज्येनिहतकंदके ॥ २६ ॥ शत्रुःपतिप्र
वादेनमात्रेवहितकाम्यया ॥ आशीविषइवांगेनवालेपरिधृतस्त्वया ॥ २७ ॥ यथाहिकुर्याच्छत्रुर्वासर्पोवाप्रत्युपेक्षितः ॥ राज्ञादशरथेनायसपुत्रा
त्वंतथाकृता ॥ २८ ॥

स्यचात्यंतंमदनुरक्तत्वात्समपुत्रस्यैवराज्यलाभोतआह धर्मवादीति वाङ्मात्रेणधार्मिकः श्लक्ष्णवादीचसास्मितमधुरभाषी अंततस्तुशठःअसूयावान् अतएवदारुणःकूरुदयःआंतरक्रौर्यगो
पनावैवसस्मितमृदुमधुरभाषी एवंभूतंतंशुद्धभावेनोपलक्षितंजानीपे सर्वथातेनएवंउक्तरीत्याअतिसंधितावंचिताअसीतिशेषः ॥ २४ ॥ उपस्थितःकौसल्यार्थसाधनेल्लदयेनसावधानःत्वत्समी
पेस्थितोवा उपस्थितमितिपाठेनत्कालोचितसांत्वमित्यर्थः अनर्थकंफलरहितम् सांत्वप्रियवचनंत्वयिप्रयुंजानःअर्थेनराज्यरूपेणकौसल्यामेवयोजयिष्यतीत्यन्वयः ॥ २५ ॥ कौसल्यार्थप्रा
पणार्थमिवतेनोपायांतरमप्यनुष्ठितमित्याह अपवाद्येति उद्घास्येत्यर्थः काल्येअन्यत्रोपसंक्रमणकालार्हं कौल्यइतिपाठःकुलक्रमागतइत्यर्थेआर्षः ॥ २६ ॥ आत्मनोहितेच्छयात्वयामात्रे
वभोजनदानादिनापोषितआशीविषइवकूरुःशत्रुःपतिप्रवादेनपतिव्यपदेशेनत्वयांगेनपरिधृतइत्यन्वयः ॥ २७ ॥ तद्धरणेनचतेऽनर्थःसंवृत्तइत्याह यथेति प्रत्युपेक्षितःउपेक्षितनाशः ॥ २८ ॥

कथं कृतेत्यत्राह पापेनेति अनुबंधः पुत्रादिपरिकरः ॥ २९ ॥ सात्त्विकप्राप्तकालं प्राप्तानुष्ठानकालं यत्तद्विहितं तत्कुरु विस्मयदर्शने अतिदुःखजनकवार्ताश्रवणेपि स्वेष्टाद्भुतवार्ताश्रवणेनैव विस्मयसूचकदर्शने एवं विस्मयहित्वा स्वेष्टविभावयेति तात्पर्यम् ॥ ३० ॥ एवं मंथरायाऽनर्थत्वेन प्रकाशिते रामाभिषेके महाकुलप्रसूतानि सर्गकल्याणगुणासर्वथातस्वेष्टार्थमेव मन्येते स्मेत्याह मंथराया इत्यादि ॥ ३१ ॥ विस्मयः अत्यद्भुतस्वेष्टश्रवणान् कौसल्यावदेति भावः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रियमाख्यातमित्यस्य पुनरुक्तिर्विज्ञाहर्षातिशयवत्त्वान्न दोषावहा भूयोभ्यधिकं किं प्रीतिदानं करोमि त्वच्छावितप्रियसमाभ्यधिकप्रियवस्त्वभावादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ननु सापत्नश्रेयःश्रुतिः कथं ते प्रियमित्यत्राह रामेवेति विशेषपुत्रत्वप्रयुक्तस्नेहविशेषम् ॥ ३५ ॥ प्रियार्हं प्रियदानार्हं इत उक्ताद्रा

पापेनाहतसात्त्वेन बालेनित्यं सुखोचिता ॥ रामं स्थापय ताराज्ये सानुबंधाह तात्पर्यम् ॥ २९ ॥ साप्राप्तकालं कैकेयिप्रंकुरुहितं तव ॥ त्रायस्वपुत्रमात्मानं मां च विस्मयदर्शने ॥ ३० ॥ मंथरायावचः श्रुत्वा शयनात्सा शुभानना ॥ उत्तस्यौहर्षसंपूर्णचंद्रलेखेव शारदी ॥ ३१ ॥ अतीव सा तु संतुष्टा कैकेयी विस्मयान्विता ॥ दिव्यमाभरणं तस्यैकुज्ञायै प्रददौ शुभम् ॥ ३२ ॥ दत्त्वा त्वाभरणं तस्यैकुज्ञायै प्रमदोत्तमा ॥ कैकेयी मंथरां लष्टा पुनरेवाव्रवीदिदम् ॥ ३३ ॥ इदं तु मंथरे मत्प्रियाख्यातं परमं प्रियम् ॥ एतन्मे प्रियमाख्यातं किं वा भूयः करोमि ते ॥ ३४ ॥ रामेवाभरते वाहं विशेषं नोपलक्षये ॥ तस्मात्तुष्टास्मि यद्वा जारामं राज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ ३५ ॥ न मे परं किंचिदितो वरं पुनः प्रियं प्रियार्हं सुवचं वचोऽमृतम् ॥ तथा लब्धवो च स्वमतः प्रियोत्तरं वरं परं ते प्रददामि तं वरं ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मंथरा त्वभ्यसूय्यैनामुत्सृज्याभरणं हितम् ॥ उवाचे दंततो वाक्यं कोपदुःखसमन्विता ॥ १ ॥ हर्षं किमर्थं मस्थाने कृतवत्यसि बालिशे ॥ शोकसागरमध्यस्थं नात्मानमवबुध्यसे ॥ २ ॥

माभिषेकाद्वरमधिकं प्रियं वचोऽमृतं परमं न्यूनं सुवचम् तादृशं हित्व मवोचः यतोधिकं प्रियं न सुवचम् अतः प्रियोत्तरं प्रियाख्यानात्तरपारितोषिकरूपं परं श्रेष्ठं वरं वरं नेतवतं वरं प्रददामि मया तु स्वबुद्ध्या एतद्विद्याख्यानपारितोषिकयोग्यं वस्तु न दृश्यतेऽनस्त्वं यद्वरं यिष्यसे तद्वास्यामीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणे तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ चलंचित्तं मनुष्याणामिति न्यायेन द्विस्त्रिंशत् मंथराहितवदुपदेशात्कल्याणमतेरपि कैकेय्याश्चित्तंचलितमित्याह मंथरात्विति अभ्यसूय्य असूयाविषयां कृत्वा हिताश्रवणात्कोपः एतद्विहितं जायते इति दुःखं तत्समन्वितेव ॥ १ ॥ अस्थाने तदनुचितकाले बालिशे मूर्खे शोककाले हर्षोदयात् ॥ २ ॥

मनसेति अतइत्यादिः दुःखादितासतीतावकदुःखेनपीडितासतीप्रसहामीत्यन्वयः व्यसनंविपदम् ॥ ३ ॥ मतेर्दुष्टत्वंअनर्थकरेप्रियताविषयत्वं प्रहर्षयेत्यल्लभ्येत् अरित्वेहेतुःसपत्नीपुत्रत्वं मृत्योर्द्विभिवतस्यर्द्धद्विद्वेतिशेषः ॥ ४ ॥ मृत्योरिवेतिव्युत्पादयति भरतादिति रामस्यभरतादेवभयमस्ति तत्रहेतुः राज्यसाधारणानुराज्यरूपसाधारणभोग्याद्धेतोः तत्भरतहेतुकरामभयं हियतोभीताद्भयंजायते योयस्माद्धीतस्तस्मात्प्रदस्थान्तस्यभयंभवत्येव एवंचराज्यस्यनिष्कटकत्वायस्वभयहेतुंभरतराज्यंप्राप्यरामःसर्वथानाशयिष्यतीतिभावः ॥ ५ ॥ ननुभरतादेवेत्यवधारणमयुक्तमतआह लक्ष्मणोहीति सर्वात्मनागतःमनोवाक्कायव्यापारैरामेणैक्यगतोतो नततोभीप्रसंगः शत्रुघ्नस्यापिभरतशेषतयानततःपृथग्भीप्रसंगस्तन्नाशेनैवतन्नाशादितिभावः ॥ ६ ॥ भरता

मनसाप्रसहामित्वादेविदुःखादितासवी ॥ यच्छोचितव्येष्टशसिप्राप्यत्वंव्यसनंमहत् ॥ ३ ॥ शोचामिदुर्मतित्वंतेकाहिप्राज्ञाप्रहर्षयेत् ॥ अरेःसपत्नीपुत्रस्यर्द्धद्विमृत्योरिवागताम् ॥ ४ ॥ भरतादेवरामस्यराज्यसाधारणाद्भयम् ॥ तद्विचिंत्यविपण्णास्मिभयंभीताद्विजायते ॥ ५ ॥ लक्ष्मणोहिमहाबाहुरामंसर्वात्मनागतः ॥ शत्रुघ्नश्चापिभरतंकाकुत्स्यंलक्ष्मणोयथा ॥ ६ ॥ प्रत्यासन्नक्रमेणापिभरतस्यैवभामिनि ॥ राज्यक्रमोविस्तृष्टस्तुतयोस्तावद्यवीयसोः ॥ ७ ॥ विदुषःक्षत्रचारित्रेप्राज्ञस्यप्राप्तकारिणः ॥ भयात्प्रवेपेरामस्यचितयंतीतवात्मजम् ॥ ८ ॥ सुभगाकिलकौसल्यायस्याःपुत्रोभिपेक्ष्यते ॥ यौवराज्येनमहताश्वःपुष्येणद्विजोत्तमैः ॥ ९ ॥ प्राप्तांवसुमतींप्रीतिंप्रतीतांहतविद्विषम् ॥ उपस्थास्यसिकौसल्यांदासीवत्त्वंकृतांजलिः ॥ १० ॥ एवंचत्वंसहास्माभिस्तस्याःप्रप्याभविष्यसि ॥ पुत्रश्चतवरामस्यप्रेप्यत्वंहिगमिष्यति ॥ ११ ॥ लृष्टाःखलुभविष्यंतिरामस्यपरमाःस्त्रियः ॥ अप्रलृष्टाभविष्यंतिस्त्रुपास्तेभरतक्षये ॥ १२ ॥ तांलृष्ट्वापरमप्रीतांब्रुवंतींमंथरांततः ॥ रामस्यैवगुणान्देवीकैकेयीप्रशशंसह ॥ १३ ॥

देवेत्यवधारणेहेत्वंतरमाह प्रत्यासन्नेति प्रत्यासन्नोयःक्रमउत्पत्तिक्रमस्तेनापिहेतुनाभरतस्यैवराज्यक्रमस्तदाक्रमणंप्रसक्तं तयोस्तुयवीयस्वात्सविष्टष्टोदूरत्यक्तइत्यर्थः ॥ ७ ॥ पुनारामाद्भयमुपसंहरति विदुषइति विदुषःसर्वशास्त्रज्ञस्य विशिष्यक्षत्रचारित्रेबलसंपाद्येसंधिविषहादिप्रयोगेचप्राज्ञस्य प्राप्तकारिणःअविलंवेनकालोचितकर्तव्यार्थकारिणोरामस्य त्वदात्मजंप्रतिभाव्यनर्थंचितयंतीतन्निमित्ताद्भयात्प्रवेपेकंपे ॥ ८ ॥ एवंपुत्रानर्थंप्रदर्शयतस्याअप्यनर्थंदर्शयितुंकौसल्यार्थमाह सुभगेति यौवराज्येनेतिहेतौतृतीया पुष्येणपुष्ये ॥ ९ ॥ वसुमतींप्राप्तां तस्यामिनिमित्तांप्रीतिंचप्राप्तां हतायुष्मदादिसपत्नीरूपाविद्विषोययातां अतएवप्रतीतांप्रसिद्धां उपस्थास्यसिगत्वासेविष्यसे ॥ १० ॥ अयमनर्थोममापीत्याह एवंचेति ॥ ११ ॥ परमाःस्त्रियइतिबहुवचनेनसीतासख्यः भरतक्षयेभरतप्रभावनाशे ॥ १२ ॥ एवंद्विःकृतोपतापापिकैकेयीनिसर्गपुण्यस्वभावान्नचचालेत्याह तामित्यादि परमप्रीतांपरंरामेऽप्रीतामित्यर्थः देवीपुण्यस्वभावा ॥ १३ ॥

मंथरोक्तयुक्तीः प्रतिक्षिपति धर्मज्ञ इति दांतः शिक्षितः कृतज्ञ इत्यनेन बाल्यैस्वकृतपालनाद्युपकारस्मरणेन स्यानिष्टां कानिरासः ज्येष्ठ इत्यनेन तस्यैव राज्यायोग्यतेति साधारण्यं परित्यक्तम् ॥ १४ ॥
 ज्ञानानर्थोपिनेत्याह भानुनिति कथं व्यर्थमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ पितृवद्भ्रातृनविभागेन पालयतो रामस्य वर्षशतात्परमपि यदा विभागेच्छातदा भरतो राज्यामवाप्स्यति ध्रुवापिशब्दाभ्यां लक्ष्मणशत्रु
 द्वयोरपिराज्यप्राप्तिर्विवेचितम् ॥ १६ ॥ अभ्युदये रामाभिषेकरूपे उत्सवे कल्याणे भरताभिषेकरूपे कियता कालेन भविष्यति ॥ १७ ॥ मान्यः प्रार्थनीयश्चैव स्कः तथा तद्वत् यद्वाभूयोपि
 अभ्यधिकमपि तत्र हेतुः कौसल्यात इति अतिरिक्तमधिकम् ॥ १८ ॥ संप्रत्यपि भरतस्य राज्यामस्येवेत्याह राज्यमिति ॥ १९ ॥ एवं राज्यापहारं परित्यक्तवतीं कैकेयीं मंथरा तृतीयपर्यायेण पुन

धर्मज्ञो गुणवान् दांतः कृतज्ञः सत्यवाञ्छुचिः ॥ रामो राजसुतो ज्येष्ठो यौवराज्यमतो हति ॥ १४ ॥ भ्रातृभृत्यांश्च दीर्घायुः पितृवत्पालयिष्यति ॥ संतप्य
 से कथं कुञ्जे श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥ १५ ॥ भरतश्चापिरामस्य ध्रुवं वर्षशतात्परम् ॥ पितृपैतामहं राज्यामवाप्स्यति नरपते ॥ १६ ॥ सात्वमभ्युदये प्रा
 ते दत्तमानेव मंथरे ॥ भविष्यति च कल्याणे किमिदं परितप्यसे ॥ १७ ॥ यथा वै भरतो मान्यस्तथा भूयोपिराघवः ॥ कौसल्यातोतिरिक्तं च मम शुश्रूषते
 बहु ॥ १८ ॥ राज्यं यदि हिरामस्य भरतस्यापि तत्तदा ॥ मन्यते हियथात्मानं तथा भ्रातृस्तुराघवः ॥ १९ ॥ कैकेय्यावचनं श्रुत्वा मंथरा भृशदुःखिता ॥ दी
 र्घमुष्णं विनिःश्वस्य कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ २० ॥ अनर्थदर्शिनी मौर्ख्यान्मात्मानमवबुध्यसे ॥ शोकव्यसनविस्तीर्णं मज्जंती दुःखसागरे ॥ २१ ॥ भवि
 ताराघवो राजाराघवस्य च यः सुतः ॥ राजवंशान्तु भरतः कैकेयिपरिहास्यते ॥ २२ ॥ न हिराज्ञः सुताः सर्वे राज्येति प्रुतिभामिति ॥ स्थाप्यमाने पु सर्वेषु
 सुमहाननयो भवेत् ॥ २३ ॥ तस्माज्ज्येष्ठे हि कैकेयिराज्यतंत्राणि पार्थिवाः ॥ स्थापयंत्यनवद्यांगिगुणवत्स्वितरेष्वपि ॥ २४ ॥

नैवेति कैकेया इति ॥ २० ॥ अनर्थदर्शिनी अर्थस्यैवानर्थत्वेन दर्शनशीला शोकदृष्टवियोगजः अनिष्टाभिर्जुःखं व्यसनं ताभ्यां विस्तीर्णं व्याप्ते सकलदुःखसमष्टिर्दुःखसागरस्तत्र मज्जंती
 त्वमात्मानं नावबुध्यसे इत्यर्थः ॥ २१ ॥ कुत एवं वारं वारं कथयसीत्यत्राह भवितेति परिहास्यते हीनो भविष्यति भरतस्तु तादेराज्यहान्यैवं दुःखं कथयामीति भावः ॥ २२ ॥ तत्र हेतुमाह नहीति
 सर्वेषां राज्ये स्थितौ बाधकमाह स्थाप्यमानेष्विति अनयोऽन्यायः ईर्ष्यापरस्परप्रजापीडनरूपः ॥ २३ ॥ राज्यतंत्राणिराज्यनिर्वहणक्षमाधिकारप्राधान्यानि सर्वनिरूपितप्राधान्याश्रयत्वमे
 कस्यैवेति भावः ज्येष्ठस्यागुणवत्त्वे तु गुणवत्कनीयः स्वपि ॥ २४ ॥

यदेवमतोऽसाविति निर्भग्नोहीनः सुखेभ्यो राजवंशाच्च निर्भग्नो भविष्यतीत्यन्वयः वत्सले सर्वत्र दयाशीलैः ॥ २५ ॥ त्वदर्थे त्वत्पुत्रराज्यभंशोप्राप्तेन त्वपरिहारकथनार्थं सपत्तिवद्वावित्यापौङ्गल्यः प्रदे-
यं पारितोषिकं अतो मां त्वमलुब्धस्वहिते इति न बुद्ध्यसे इत्यर्थः ॥ २६ ॥ नाययिता लुट् लोकांतरमिति हनिष्यतीति यावत् ॥ २७ ॥ यस्तुरामे राज्ञः पक्षपातः स भरतासन्निधानतस्तच्च त्वयैव कृत-
मित्याह बाल एवेति मातुल्यं मातुलगृहं ननु किं तावताऽत आह सन्निकर्षादिति स्थावरेषु तृणगुल्मलतावृक्षादिषु तत्र सौहार्दं अन्योन्याश्लेषरूपं एवं च भरतस्थितौ विभज्य समं राज्यलाभः स्या-
दिति भावः ॥ २८ ॥ शत्रुघ्नस्थितौ वा भरतकार्यस्य न नाशः स्यात्सोपि देववशाद्भन इत्याह भरतानुवशादिति शत्रुघ्नोपि समंगत इति पाठे अनुवशात् अनुरोधवशादित्यर्थः आद्योपि रत्रैव योज्यः अनुव-

असावत्यंत निर्भग्नस्तव पुत्रो भविष्यति ॥ अनाथवत्सुखेभ्यश्च राजवंशाच्च वत्सले ॥ २५ ॥ साहं त्वदर्थं संप्राप्ता त्वं तु मां नावबुध्यसे ॥ सपत्तिवद्द्वौ या-
मे त्वं प्रदेयं दातुमर्हसि ॥ २६ ॥ ध्रुवं तु भरतं रामः प्राप्य राज्यमकंठकम् ॥ देशांतरं नाययिता लोकांतरमथापि वा ॥ २७ ॥ बाल एव तु मातुल्यं भरतो ना-
यितस्त्वया ॥ सन्निकर्षाच्च सौहार्दं जायते स्यादवरेष्विव ॥ २८ ॥ भरतानुवशात्सोपि शत्रुघ्नस्तत्समंगतः ॥ लक्ष्मणो हि यथारामं तथायं भरतं गतः ॥ २९ ॥
श्रूयते हि द्रुमः कश्चिच्छेत्तव्यो वनजीवनैः ॥ सन्निकर्षादिपीकाभिर्मां चितः परमाद्भयात् ॥ ३० ॥ गोमाहिरामं सौमित्रिर्लक्ष्मणं चापिराघवः ॥ अश्वि-
नारिवसौ भ्रात्रं तयोर्लोकेषु विश्रुतम् ॥ ३१ ॥ तस्मान्न लक्ष्मणे रामः पापं किंचित् करिष्यति ॥ रामस्तु भरते पापं कुर्यादेव न संशयः ॥ ३२ ॥ तस्मा-
द्वाजगृहादेव वनं गच्छतुराघवः ॥ एतद्दिरोचते मत्संभ्रं चापि हितं तव ॥ ३३ ॥ एवं ते ज्ञातिपक्षस्य श्रेयश्चैव भविष्यति ॥ यदि चेद्भरतो धर्मात्पि च्यं-
राज्यमवाप्स्यति ॥ ३४ ॥

शादपि अपि नादेव वशाच्चेत्यर्थः गतः एकलक्ष्मणं नयेति शेषः ॥ २९ ॥ कस्यचित्सन्निकर्षात्कस्यचिदनर्थं निवृत्तिर्लोकदृष्टेत्यत आह श्रूयते हीति छेत्तव्यः प्राप्तच्छेदनकालः इपीकाभिः कंठकबहु-
लगुल्मैः सन्निकर्षात्परितः परिवारणरूपात् भयात्छेदनरूपात् स्वस्य सदांतः पुरवर्तित्वेन श्रूयते हीत्युक्तिः ॥ ३० ॥ नन्वेव दोषो लक्ष्मणस्यापि समानोऽत आह गोमाहीति ॥ ३१ ॥ पापं वधम् ॥ ३२ ॥
तस्माद्ब्रधसंभावनासत्त्वात् राजगृहात् राजगृहाख्यान्मातुलनगरात् एतदेव मद्यं रोचते त्वदिष्टत्वात् एकपुत्रायाः पुत्रमरणपेक्षया वने पुत्रजीवनसंभ्यक् तदेवाह भृशं तव हितमेतत् जीवनभद्राणि प-
श्यतीति न्यायात् ॥ ३३ ॥ एवं एवं सति मातुलगृहादेव वनगमने सति ते ज्ञातिपक्षस्यास्मदादेः श्रेयश्च भविष्यत्येव श्रेयो जीवनरूपं कल्याणं चात्सुरं भरताद्भनस्थादपि भयशंकया स्मदादिपीडायाः
कर्तुमशक्यत्वादिति भावः यदि चेदिति यदि वेत्यर्थः धर्मात्पि तृतीयमानत्वरूपात् तदा वा ज्ञातिपक्षस्य श्रेय इत्यर्थः यद्वा एवमेव ते पक्षस्य श्रेयो भविष्यति एवमेवेत्येतदुपपादयति यदि चेति ॥ ३४ ॥

अन्यथादुःखमेवेत्याह सतेदति सन्द्धार्यस्य रामस्य वशे स्थितो नष्टार्थः कथं जीविष्यतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ तस्मादरण्ये सिंहेनाभिद्रुतं गजयूथपमिव राज्याप्राप्त्या प्रबलेन रामेण प्रच्छाद्यमानमभिभूय
मानं भरतं तद्विषेकनिरोधेन त्रानुमहंसि ॥ ३६ ॥ अन्यथा न वाप्यनर्थ इत्याह दर्पादिति सौभाग्यवत्तापतिवात्सल्यं वैरयापनवैरशुद्धित्वयिदास्यसंपादनेन कथं न कुर्यादित्यर्थः पातयेदिति पाठे
प्ययमेवार्थः ॥ ३७ ॥ अशुभपराजयं दास्यम् ॥ ३८ ॥ एवं वतः सपुत्रायास्तेऽनर्थः अतएवात्मजे राज्याज्यप्राप्तिकारणं चिंतय शत्रुशेषो न स्थाप्य इति न्यायेन परस्य अस्य रामस्य चालक्ष्मण

सते सुखोचितो बालो रामस्य सहजो रिपुः ॥ सन्द्धार्यस्य नष्टार्थो जीविष्यति कथं वशे ॥ ३५ ॥ अभिद्रुतमिवारण्ये सिंहेन गजयूथपम् ॥ प्रच्छाद्यमानं
रामेण भरतं त्रानुमहंसि ॥ ३६ ॥ दर्पान्निराकृता पूर्वत्वया सौभाग्यवत्तया ॥ राममातासपत्नीते कथं वैरं न यापयेत् ॥ ३७ ॥ यदा च रामः पृथिवीमवाप्स्य
ते प्रभूतरत्नाकरशैलसंयुताम् ॥ तदा गमिष्यस्य शुभं पराभवं सहैव दीना भरतेन भामिनि ॥ ३८ ॥ यदा हिरामः पृथिवीमवाप्स्यते ध्रुवं प्रणष्टो भरतो भ
विष्यति ॥ अतो हि संचिंतय राज्यात्मजे परस्य चैवास्य विवासकारणम् ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अ
ष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमुक्ता तु कैकेयी क्रोधेन ज्वलितानना ॥ दीर्घमुणं विनिःश्वस्य मंथरा मिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ अघराममितः क्षिप्रं व
नं प्रस्थापयाम्यहम् ॥ यौवराज्येन भरतं क्षिप्रमद्याभिषेचये ॥ २ ॥ इदं त्विदानीं संपश्य केनोपायेन साधये ॥ भरतः प्राप्नुयाद्राज्यं न तुरामः कथंचन ॥ ३ ॥
एवमुक्ता तु सा देव्या मंथरा पापदर्शिनी ॥ रामार्थमुपहिंसती कैकेयी मिदमब्रवीत् ॥ ४ ॥ हंते दानीं प्रपश्य त्वं कैकेयि श्रूयतां वचः ॥ यथा ते भरतो राज्या
पुत्रः प्राप्स्यति केवलम् ॥ ५ ॥

सीतयो विवासकारणं च चिंतय ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणे तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं त्रिवा
रोपदेशो न दृष्टेः सत्ये एवार्थे उपादेयत्वसत्यत्वे निश्चयात् स्वकार्याय देवैश्च श्रुतचित्तायास्तदुपायप्रश्नमाह एवमिति ॥ १ ॥ प्रस्थापयामि प्रस्थापनोद्यमं करोमि एवमभिषेचये इत्यपि ॥ २ ॥ अ
यत्तदुपायं पृच्छति इदं त्विति उत्तरार्थार्थं केनोपायेन साधये इदमिदानीं संपश्य विचारय उत्साहमात्रेण न दंसाप्यमिति भावः ॥ ३ ॥ रामार्थं लोकदृष्ट्या रामहितमभिषेकरूपमर्थम् ॥ ४ ॥ त्वं प्र
पश्य मत्सामर्थ्यमिति शेषः प्रवक्ष्यामीति पाठांतरं श्रूयतां मद्ब्रुवति शेषः चत्वर्यं केवलं भरतो न तुराम इत्यर्थः यद्वा हं वक्ष्याम्येवोपायं त्वमपि प्रपश्य विचारय ॥ ५ ॥

ननुममनप्रतिजातितदुपायइतितत्राह किनेति स्मृत्वावासंमतयेमन्मुखाच्छ्रवणायनिगूहसे यत्तयतःआत्मार्यमात्मप्रयोजनोपायंउच्यमानं वर्तमानसामीप्येलट् त्वयानेकशउक्तमपिमत्तःश्रोतु
मिच्छसि ॥ ६ ॥ छंदःइच्छा विधीयतांक्रियतां विमृश्यउक्तंचेक्रियताम् ॥ ७ ॥ श्रवणेऽनुष्ठानेचोत्साहंदर्शयति उत्थायेत्यादि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवासुरेदेवासुरसंबंधिनि उपादायगृहीत्वा
सासंसहायत्वम् ॥ ११ ॥ दक्षिणांदिशमास्थायस्थितादंडकाज्जनपदान्प्रतितत्संबंधिवैजयंतमितिपुरंख्यातंयत्रतिमिध्वजोनामराजाऽभवत् ॥ १२ ॥ सएवलोकेशंवरइतिख्यातः देवसंघैःस
किंनस्मरसिकैकेयिस्मरंतीवानिगूहसे ॥ यदुच्यमानमात्मार्यमत्तस्त्वंश्रोतुमिच्छसि ॥ ६ ॥ मयोच्यमानंयदितेश्रोतुंछंदोविलासिनि ॥ श्रूयतामभिधा
स्यामिश्रुत्वाचैतद्विधीयताम् ॥ ७ ॥ श्रुत्वंवचनंतस्यामंथरायास्तुकेकयी ॥ किंचिदुत्थायशयनात्स्वास्तीर्णादिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ कथयस्वममोपायंके
नोपायेनमंथरे ॥ भरतःप्राप्नुयाद्राज्यंनतुरामःकथंचन ॥ ९ ॥ एवमुक्तातदादेव्यामंथरापापदर्शिनी ॥ रामार्थमुपहिंसंतीकैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ १० ॥
पुरादेवासुरेयुद्धेसहराजर्षिभिःपतिः ॥ आगच्छत्वामुपादायदेवराजस्यसात्यकृत् ॥ ११ ॥ दिशमास्थायकैकेयिदक्षिणांदंडकान्प्रति ॥ वैजयंतमि
तिख्यातंपुरंयत्रतिमिध्वजः ॥ १२ ॥ सशंवरइतिख्यातःशतमायोमहासुरः ॥ ददौशक्रस्यसंग्रामंदेवसंघैरनिंदितः ॥ १३ ॥ तस्मिन्महतिसंग्रामेपुरु
षान्क्षतविक्षतान् ॥ रात्रौप्रसुप्तान्प्रतिस्मतरसाऽपास्यराक्षसाः ॥ १४ ॥ तत्राकरोन्महायुद्धंराजादशरथस्तदा ॥ असुरैश्चमहाबाहुःशस्त्रैश्चशकली
कृतः ॥ १५ ॥ अपवात्यत्वयादेविसंग्रामान्नष्टचेतनः ॥ तत्रापिविक्षतःशस्त्रैःपतिस्तेरक्षितस्त्वया ॥ १६ ॥ तुष्टेनतेनदत्तौतेद्वौवरौशुभदर्शने ॥ सत्वयो
क्तःपतिर्देवियदिच्छेयंतदावरम् ॥ १७ ॥ गृहीयांतुतदाभर्तस्तथेत्युक्तंमहात्मना ॥ अनभिज्ञात्यहंदेवित्वयैवकथितंपुरा ॥ १८ ॥ कथैपातवतुस्नेहान्म
नसाधार्यतेमया ॥ रामाभिषेकसंभारान्निगृह्यविनिवर्तय ॥ १९ ॥
हितस्यशक्रस्य ॥ १३ ॥ क्षत्रैश्चशस्त्रवैर्विक्षतान्विशेषेणविद्धान् रात्रौप्रसुप्तान्दिनकृतयुद्धायां अपास्यआस्तरणादाकृष्य ॥ १४ ॥ तत्रतद्वाज्यांशकलीकृतःसर्वांगेषुविक्षतः ॥ १५ ॥
त्वयासारथ्यंकुर्वाणया अपवाह्यसंग्रामादन्यत्रनीत्वातत्रापिनाटशापकालेपिशस्त्रैर्विक्षितोऽतएव नष्टचेतनोमूर्च्छितस्तेपतिस्त्वयारक्षितइत्यन्वयः केचित्तुसंग्रामादपवाह्यमूर्च्छितस्तेपतिस्त्वयार
क्षितस्तत्रापिदूरपातिजिरसुरीयैःशस्त्रैर्विक्षितस्ततोप्यन्यत्रापवाह्यरक्षितः एवंद्विःप्राणरक्षणतोपेणवरद्वयदानमित्याहुः ॥ १६ ॥ तेनराज्ञा यत्तदाइच्छेयंतस्तदावरंगृहीयांतुइत्यन्वयः ॥ १७ ॥
तदामहात्मनाराज्ञातथेतिउक्तं अनभिज्ञाअस्याःकथायाइतिशेषः ॥ १८ ॥ निगृह्यभर्तारंवरबलेननिगृह्यअभिषेकसंभारान्विनिवर्तय अभिषेकरूपफलादितिशेषः ॥ १९ ॥

निवृत्तिप्रकारमाह ताविति तेनचदानेऽनुमतेताभ्यांक्रमेणभरताभिषेचनरामप्रव्राजनेवृणुइतिशेषः ॥ २० ॥ चतुर्दशसंख्याफलमाह चतुर्दशेति प्रजानांभावेतःकरणगतःप्राप्तःस्नेहोयस्यतादृशस्तेपुत्रःस्थिरोराज्येऽभविष्यति ॥ २१ ॥ वरदानप्रवर्तनोपायमाह क्रोधागारमिति क्रोधवतीनांशयनस्थानंक्रोधागारम् कुद्वेव इवशब्दएवार्थे कुद्वैवसतीउक्तंक्रोधहेतुंशतशोऽन्यथातत्तां त्वनेप्यविस्मरंती तदेवविवृणोति शेष्वेति अनास्तृतायांभूमौशेष्वेत्यर्थः मलिनवासिनीमलिनवस्त्रधरासती ॥ २२ ॥ रुदंतीत्यस्यभवेतिशेषः तदृष्ट्वेतिपूर्वाधान्वयि ॥ २३ ॥ एवंसतिसर्वथाकायंस्तिद्धिर्भवत्येवेत्याह दयितेति त्वत्कृतेत्वत्पीणननिमित्तम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ ननूकमपिवाक्यंराजाचेन्नशृणुयात्तदामहतीहानिःस्यात्तत्राह नहीति स्वसौभाग्यवैभवविस्मरणमूलिकातेषामतौचयाचस्वभर्तारंभरतस्याभिषेचनम् ॥ प्रव्राजनंचरामस्यवर्षाणिचचतुर्दश ॥ २० ॥ चतुर्दशहिवर्षाणिरामेप्रव्राजितेवनम् ॥ प्रजाभावगतस्नेहःस्थिरःपुत्रोऽभविष्यति ॥ २१ ॥ क्रोधागारंप्रविश्याद्यकुद्वेवाश्वपतेःसुते ॥ शेष्वानंतर्हितायांत्वंभूमौमलिनवासिनी ॥ २२ ॥ मास्मैनंप्रत्युदीक्षेथामाचैनमभिभाषथाः ॥ रुदंतीपार्थिवंदृष्ट्वाजगत्यांशोकलालसा ॥ २३ ॥ दयितात्वंसदाभर्तुरत्रमेनास्तिसंशयः ॥ त्वत्कृतेचमहाराजोविशेदपिदुताशनम् ॥ २४ ॥ नत्वांक्रोधयितुंशक्तोनकुद्वांप्रत्युदीक्षितुम् ॥ तवप्रियार्थंराजातुप्राणानपिपरित्यजेत् ॥ २५ ॥ नत्यतिक्रमितुंशक्तस्तववाक्यंमहीपतिः ॥ मंदस्वभावेषुबुद्ध्यस्वसौभाग्यबलमात्मनः ॥ २६ ॥ मणिमुक्तासुवर्णानिरत्नानिविविधानिच ॥ दद्यादशरथोराजामास्मतेषुमनःकृथाः ॥ २७ ॥ यौतौदेवासुरेयुद्धेवरौदशरथोददौ ॥ तौस्मारयमहाभागेसोर्थोनत्वाक्रमेदति ॥ २८ ॥ यदातुतेवरंदद्यात्स्वयमुत्थाप्यराघवः ॥ व्यवस्थाप्यमहाराजंत्वमिमंवृणुयाववरम् ॥ २९ ॥ रामप्रव्रजनंदूरंनववर्षाणिपंचच ॥ भरतःक्रियतांराजापृथिव्यांपार्थिवर्षभ ॥ ३० ॥ चतुर्दशहिवर्षाणिरामेप्रव्राजितेवनम् ॥ रुदश्चकृतमूलश्चशेषंस्थास्यतितेसुतः ॥ ३१ ॥

दशार्केतिभावः ॥ २६ ॥ वरदानातिरिक्तमनुनयंमास्वीकुर्वित्याह मणीत्यादि ॥ २७ ॥ सर्वानुनयानंगीकारेर्हिदासेनमयार्किकर्तव्यमितिराजप्रश्नेउत्तरमुपदिशति याविति सोर्थःरामविवासनंतरताभिषेकरूपोर्थः त्वा त्वामित्यर्थः मात्वेतिपाठेमाऽतिक्रमेत् तमर्थमाविस्मरेत्यर्थः नातिक्रामेदतीतिपाठेसर्वथासिद्ध्यात्येवराज्ञःसत्यप्रतिज्ञत्वादित्याशयइतिकतकः ॥ २८ ॥ राघवोदशरथः उत्थाप्यत्वामितिशेषः तेतुभ्यम् तदात्वंमहाराजंव्यवस्थाप्यशपथैःसत्येस्थापयित्वा ॥ २९ ॥ वरमभिनयति रामेति ॥ ३० ॥ सर्वथाप्रव्राजनस्यातिघोरतयालोकविरुद्धत्वंमत्वाह चतुर्दशेति यथाचतुर्दशवर्षंपालितःप्रहृष्टशाखःकृतमूलोदृढमूलोदृढोदुर्लभमूलोभवतिएवंभरतस्तावताकालेनरुदोदृढराज्यःकृतमूलोवशीकृतमूलबलश्चतुर्दशोत्तरशेषायुःकालंस्थास्यत्येवनतुपुनरागतेनापिरामेणशक्योन्मूलनोभविष्यतिनचरामस्यराज्यप्रत्याशेतितात्पर्यम् ॥ ३१ ॥

तराजानम् ॥ ३२ ॥ रामःअरामइतिच्छेदः अप्रियःप्रजानांभविष्यतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अंतर्बहिश्च प्रकृतीनामितिशेषः चिरसंयोगाद्भरतेस्नेहानां वृद्धिश्चिरविप्रयोगतश्चरामेस्नेहनाशइतिभावः ॥ ३४ ॥ कृतमूलत्वमेवविदुषोति संगृहीतेति सम्यक्पालनेनानुरंजितमनुष्यइत्यर्थः सुहृद्भिःसाकंरुतमूलोभविष्यतीतिपूर्वेणान्वयः अभिषेकतोनिवर्तनंप्राप्तकालंमन्येइत्यर्थः अभिषेकनिवर्तनस्यायमेवकालइतिभावः तस्माद्राजानंतदभिषेकान्निवर्तयेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रतीताअंगीकृततदर्थकैकेयीकेकयराजकन्या किशोरीबालवत्सावडवा सायथास्यकिशोरार्थेउत्पथंगच्छतिकशाहस्तेनारूढापितथेयंराजाधीनापिभरतार्थेउन्मार्गगतेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ परंविस्मयंप्राप्तापरमदर्शनाअत्यंतविशेषदर्शनवती यद्वा परमत्यर्थमदर्शनाविरुद्धदर्शना मंथरामिदमब्रवीदित्यन्वयः अत्रकैकेयीतन्नामिका हेष्टाभिधायिनिहितोपदेशकुशलेइतियावत् अतएवतेप्रज्ञानावजानामीत्यर्थः कुजेत्वांनाभिजानामीतिपाठे श्रेष्ठाभिधायिनीत्वादिविशिष्टांनाज्ञासिष

रामप्रब्राजनंचैवदेवियाचस्वतंवरम् ॥ एवंसेत्स्यंतिपुत्रस्यसर्वार्थास्तवकामिनि ॥ ३२ ॥ एवंप्रब्राजितश्चैवरामोरामोभविष्यति ॥ भरतश्चगतामित्रस्वराराजोभविष्यति ॥ ३३ ॥ येनकालेनरामश्चवनात्प्रत्यागमिष्यति ॥ अंतर्बहिश्चपुत्रस्तेरुतमूलोभविष्यति ॥ ३४ ॥ संगृहीतमनुष्यश्चसुहृद्भिःसाकमात्मवान् ॥ प्राप्तकालंनुमन्येहंराजानंवीतसाध्वसा ॥ ३५ ॥ रामाभिषेकसंकल्पान्निगृह्यविनिवर्तय ॥ अनर्थमर्थरूपेणग्राहितासाततस्तया ॥ ३६ ॥ लृष्टाप्रतीताकैकेयीमंथरामिदमब्रवीत् ॥ साहिवाक्येनकुजायाःकिशोरीवोत्पथंगता ॥ ३७ ॥ कैकेयीविस्मयंप्राप्यपरंपरमदर्शना ॥ प्रज्ञांतेनावजानामिश्रेष्टेष्टाभिधायिनि ॥ ३८ ॥ पृथिव्यामसिकुजानामुत्तमाबुद्धिनिश्चये ॥ त्वमेवतुममार्थेषुनित्ययुक्ताहितैषिणी ॥ ३९ ॥ नाहंसमवबुध्येयंकुजेराज्ञश्चिकीर्षितम् ॥ संतिदुःसंस्थिताःकुजेवक्राःपरमपापिकाः ॥ ४० ॥

मित्यर्थः ॥ ३८ ॥ कुजानांकुजत्वविशिष्टराजदासीनांमध्ये बुद्धिनिश्चयेबुद्धिविषयकार्याकार्यनिश्चयेउत्तमा ईदृश्यएवदास्योराजपत्नीनामिष्टाः सुरुपासुसापत्यस्कूर्तेः श्रेष्ठत्वमभिधाय श्रेष्ठाभिधायिनीत्वमुपपादयति त्वमेवेति हितैषिणीइच्छापूर्वहितवक्त्री ॥ ३९ ॥ समवबुध्येयम् त्वत्कृतबोधनाभावेइतिशेषः चिकीर्षितंरामाभिषेकायभरतस्यविवासनादिकैकेय्याएवंमतिकारणंक्वचित्पठ्यते नहितद्रुबुधेपापंशापदोषेणमोहिता केकयेषुहिसाबाल्येब्राह्मणंरूक्षरूपिणम् असूयितवतीवालातेनशत्रुमहात्मना यस्मादसूयसेविप्रत्वंरूपमदर्पिता तस्मादसूयांत्वमपिलोकेप्राप्स्यसिकुत्सिताम् इतिशापसमाच्छन्नामंथरावशमागतेति असूयांसूयाविषयताम् अथकुजांकुजांतरैवलक्षण्येनस्तौति संतीत्यादि त्वद्यतिरिक्ताइतिशेषः दुःसंस्थितादुःसंस्थावयवसन्निवेशाःअतएवपरमपापिकाःपरमपापदर्शनाः ॥ ४० ॥

नेवंत्वमित्याह त्वमिति वातेन सन्नतं पद्ममिव त्वं सन्नतापि प्रियदर्शना ते उरो वक्षः अभिनिविष्टं स्थगुनाव्याप्तं अतएव यावत्स्कंधात्स्कंधपर्यंतमुन्नतं उरः यावत्संस्थानमुन्नतमिति पाठे स्तना वक्षसमस्थानरूपसर्वसाधारणसंस्थानं यावत्समुन्नतं एनेन स्थगुमत्कुलत्वं प्रतिपादितम् ॥ ४१ ॥ अधस्ताद्वक्षसो धस्तात् शोभननाभि मधुदरं लज्जितमिव शांतं उरस उन्नतं तद्वत्पालज्जितमिव कुरामित्यर्थः प्रतिपूर्णं विस्तीर्णम् ॥ ४२ ॥ हर्षातिशयाद्गणितमपि जघनं पुनर्वर्णयति जघनमिति निर्मृष्टं रोमादिकश्मलहीनं निर्घुष्टमिति पाठे रशनास्थक्षुद्रघंटाभिः शब्दायमानम् ॥ ४३ ॥ उपन्यस्ते जान्वोरिति शेषः यद्वा लोकैः स्तुते सुंदरत्वेन सक्थिनी पृष्ठफलके इति कतकः ॥ ४४ ॥ राजहंसी वराजसे इति कचित्पाठः स्थगुंस्तोतुमुत्प्रेक्षते आसन्निति ॥ ४५ ॥ यास्तास्तव हृद

त्वं पद्ममिव वातेन सन्नता प्रियदर्शना ॥ उरस्तेभिनिविष्टं वै यावत्स्कंधात्समुन्नतम् ॥ ४१ ॥ अधस्ताच्चोदरं शांतं सुनाभमिव लज्जितम् ॥ प्रतिपूर्णं च जघनं सुपीनौ च पयोधरौ ॥ ४२ ॥ विमलेंदुसमं वक्रमहोराजसिंमं थरे ॥ जघनं तव निर्मृष्टं रशनादामभूपितम् ॥ ४३ ॥ जंघेभ्यश्च उपन्यस्ते पादौ च व्यायतावुभौ ॥ त्वमायताभ्यां सक्थिभ्यां मंथरेक्षौ मवासिनि ॥ ४४ ॥ अग्रतो मम गच्छंती राजसेऽतीव शोभने ॥ आसन्न्याः शंवरे मायाः सहस्रमसुराधिपे ॥ ४५ ॥ हृदये ते निविष्टा स्ताभूयश्चान्याः सहस्रशः ॥ तदेव स्थगुयदीर्घं रथघोणमिवायतम् ॥ ४६ ॥ मतयः क्षत्रविद्याश्च मायाश्चात्र वसंतिते ॥ अत्र ते हं प्रमोक्ष्यामि मालां कुङ्गे हिरण्मयीम् ॥ ४७ ॥ अभिपिक्ते च भरते राघवे च वनंगते ॥ जात्येन च सुवर्णेन सुनिष्टमेन सुंदरि ॥ ४८ ॥ लब्धार्था च प्रतीता च लेपयिष्यामि ते स्थगु ॥ मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभम् ॥ ४९ ॥ कारयिष्यामि ते कुङ्गे शुभान्याभरणानि च ॥ परिधाय शुभे वस्त्रे देवते वचरिष्यसि ॥ ५० ॥ चंद्रमाद्वयमानेन मुखेनाप्रतिमानना ॥ गमिष्यसि गतिं मुल्यांगं र्वयंती द्विषज्जने ॥ ५१ ॥

ये निविष्टा मायास्तदेवेदं यत् दीर्घं स्थगु इत्यन्वयः रथघोणं रथचक्रं पिडिकां तद्वदायतं विस्तीर्णम् ॥ ४६ ॥ अतोत्र मत्यादिकं वसति यतएवमतोत्रमालां प्रमोक्ष्यामि मतयो मतिस्मृतिबुद्धयः स्मृतिर्व्यतीतविषया मतिरागामिगोचरा बुद्धिस्तात्कालिकी ज्ञेयेति क्षत्रविद्याराजनीतिः मायाः प्रसिद्धाः अत्र स्थगुनिष्ठदिस्थविकृतोन्नतमांसास्थिपिंडे ॥ ४७ ॥ जात्येनोत्तमेन सुनिष्टमेन संद्रुतेन सुवर्णेन निमितां हिरण्मयीं मालामिति संबंधः ॥ ४८ ॥ लब्धार्था लब्धोक्तार्था अतएव प्रतीता संतुष्टा लेपयिष्यामि उत्तमचंदनेनेति शेषः यद्वा जात्याद्भुतस्वर्णकृतभूषणेन ते स्थगुले पयिष्यामि गुप्तं करिष्यामीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ आद्वयमानेन स्पर्धमानेन द्विषज्जने र्वयंती र्वकुर्वती मुल्यांगं गतिं श्रेष्ठयम् ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ एवं तथावार्ताभिः कालात्ययो न कार्य इत्याह गतेत्यादि रामाभिषेके वृत्ते वरघृणादिव्यर्थमिति भावः राजानमनुदर्शय क्रोधागारे आत्मानमिति शेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
 अनेकशतसाहस्रं तावत्स्वर्णमूल्यं वरार्हाणि बहुमूल्यानि ॥ ५६ ॥ हेमोपमास्वर्णवर्णकैकेयी ॥ ५७ ॥ इह क्रोधागारे मदभीष्टासिद्धौ मनुष्येक्षकायराज्ञे दशरथाय मामृतामावेदयिष्यसि
 तवापि कुन्ताः कुन्तायाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ पादौ परिचरिष्यंति यथैव त्वंसदामम ॥ ५२ ॥ इति प्रशस्यमाना सा कैकेयी मिदमब्रवीत् ॥ शयानां शय
 नेशु भवेद्यामग्निशिखामिव ॥ ५३ ॥ गतो दके सेतुबंधो न कल्याणि विधीयते ॥ उत्तिष्ठ कुरु कल्याणं राजानमनुदर्शय ॥ ५४ ॥ तथा प्रोत्साहिता देवी ग
 त्वा मे थरया सह ॥ क्रोधागारं विशालाक्षी सौभाग्यमदगर्विता ॥ ५५ ॥ अनेकशतसाहस्रं मुक्ताहारं वरांगना ॥ अवमुच्य वरार्हाणि शुभान्याभरणा
 नि च ॥ ५६ ॥ तदा हेमोपमा तत्र कुन्ता वाक्यवशंगता ॥ संविश्य भूमौ कैकेयी मथरामिदमब्रवीत् ॥ ५७ ॥ इह वामांशुतां कुन्ते नृपायावेदयिष्यसि ॥ व
 नंतुराघवे प्राप्ते भरतः प्राप्स्यते क्षितिं ॥ ५८ ॥ सुवर्णेन न मेत्यर्थो न रत्नेन च भोजनैः ॥ एष मे जीवितस्यांतो रामो यद्यभिषिच्यते ॥ ५९ ॥ अथो पुनस्तां म
 हिषीमहीक्षितो वचोभिरत्यर्थं महापराक्रमैः ॥ उवाच कुन्ता भरतस्य मातरं हितं वचो राममुपेत्य चाहितम् ॥ ६० ॥ प्रपत्स्यते राज्ञ्यमिदं हिराघवो यदि धु
 वं त्वंसमुताच तप्स्यसे ॥ ततो हि कल्याणियतस्व तत्तथा ययासु तस्ते भरतो भिषेक्ष्यते ॥ ६१ ॥ तथातिविद्धामहिषीति कुन्ता यासमाहता वागिषुभिर्मुहुर्मु
 हुः ॥ विधाय हस्तौ हृदयेऽतिविस्मिता शशंस कुन्तां कुपिता पुनः पुनः ॥ ६२ ॥ यमस्य वामां विषयंगता मितो निशम्य कुन्ते प्रतिवेदयिष्यसि ॥ वनं गते वासु
 चिराय राघवे स नृद्वकामो भरतो भविष्यति ॥ ६३ ॥ अहं हि नैवास्तरणानि न सजोन चंदनं नां जनपानभोजनम् ॥ न किंचिदिच्छामि न चेहं जीवनं न
 चेदितो गच्छति राघवो वनम् ॥ ६४ ॥

तुवार्थं राघवे वनं प्राप्ते भरतः क्षितिं प्राप्स्यते वा ननु पक्षांतरमस्तीति भावः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ महापराक्रमैरतिकूरैः भरतस्येत्यादृष्ट्या हितान्वय्यपि राममुपेत्य तं प्राप्य अहितं रामविषये लोक
 दृष्ट्या अहितमिति यावत् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कुन्ता यामुहुर्मुहुरिति वागिषुभिः पूर्वोक्तैर्वचनरूपैर्वागैः समाहता ताडिताऽतिविद्धा च अतिविस्मिता राजामा मेवं प्रतारितवानीति शेषः शशंस उवाच
 ॥ ६२ ॥ निशम्य दृष्ट्वा प्रतिवेदयिष्यसि दशरथायेशेषः ॥ ६३ ॥ नां जनपानभोजनमिति समाहारद्वंद्वः ॥ ६४ ॥

अथक्रोधागारप्रवेशानंतरम् निधायत्यक्ता पुण्यक्षयाद्भूषिताकिन्नरीव ॥ ६५ ॥ उदीर्णउत्कटःसंरंभःकोपएवतमस्तेनवृत्तं व्याप्तमाननंयस्याः अवमुक्तानित्यक्तानिउत्तममाल्यभूषणा
निययासा विमनादुर्मनाः मग्नतारकाअस्तमिततारका द्यौराकाशम् ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥
अथोक्तानुवाद्पूर्वराज्ञःकैकेयीदर्शनाद्याह विदर्शिताविपरीनंबोधिता दिग्धविद्धेवविषदिग्धबाणविद्धेव किन्नरीकामरूपप्रधानोजातिविशेषः ॥ १ ॥ मंथरोपदिष्टंनिश्चित्ययुक्तमेतदितिनि

अथैवमुक्तावचनंमुदारुणंनिधायसर्वाभरणानिभामिनी ॥ असंस्कृतामास्तरणेनमेदिनींतदाधिशिष्येपतितेवकिन्नरी ॥ ६५ ॥ उदीर्णसंरंभतमो
वृत्ताननातदावमुक्तोत्तममाल्यभूषणा ॥ नरेंद्रपत्नीविमनावभूवसातमोवृताद्यौरिवमग्नतारका ॥ ६६ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि
काव्येअयोध्याकाण्डेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विदर्शितायदादेवीकुञ्जयापापयाभ्रशम् ॥ तदाशेतेस्मसाभूमौदिग्धविद्धेवकिन्नरी
॥ १ ॥ निश्चिन्यमनसारुत्यंसासम्यगितिभामिनी ॥ मंथरायैशनैःसर्वमाचचक्षेविचक्षणा ॥ २ ॥ सादीनानिश्चयंकृत्वामंथरावाक्यमोहिता ॥ नाग
कन्येवनिःश्वस्यदीर्घमुष्णंचभामिनी ॥ ३ ॥ मुहूर्तंचितयामासमार्गमात्मसुखावहम् ॥ सासुल्लुब्धार्थकामाचतंनिशम्यविनिश्चयम् ॥ ४ ॥ वभूवपर
मप्रीतासिद्धिप्राप्येवमंथरा ॥ अथसारुषितादेवीसम्यक्त्वाविनिश्चयम् ॥ ५ ॥ संविवेशावलाभूमौनिवेश्यभ्रुकुटिमुखे ॥ ततश्चित्राणिमाल्यानि
दिव्यान्याभरणानिच ॥ ६ ॥ अपविद्धानिकैकेय्यातानिभूमिंप्रपेदिरे ॥ तयातान्यपविद्धानिमाल्यान्याभरणानिच ॥ ७ ॥ अशोभयंतवसुधानक्षत्रा
णियथानभः ॥ क्रोधागारेचपतितासावभौमलिनांवरा ॥ ८ ॥ एकवेणींहृदांवध्वागतसत्वेवकिन्नरी ॥ आज्ञाप्यतुमहाराजोराघवस्याभिपेचनम् ॥ ९ ॥

धार्ययच्चयोक्तंतत्सर्वसम्यगितिमंथरायैआविष्टदुःखत्वात्शनैःआचचक्षे ॥ २ ॥ तदेवप्रपंचयति सादीनेत्यादि ॥ ३ ॥ मार्गमंथरोक्तमात्मसुखावहमितिचितयामास सामंथरा सुल्लुब्धकैकेय्याः
तम्याएवार्थकामाच कैकेय्यास्तंनिश्चयंनिशम्यज्ञात्वा ॥ ४ ॥ सिद्धिरसरसायनादिसिद्धिम् निधिमितिपाठेधनंप्राप्येवपरमप्रीतावभूव वस्तुतोयदेवकार्यार्थस्वयंभूलोकमागतादासीचजाता
तद्विषयांसिद्धिप्राप्येवेत्यर्थः रामागमनस्यसंभावनामात्रविषयत्वादिवेति ॥ ५ ॥ मुखेभ्रुकुटिनिवेशःक्रोधातिशयेन ॥ ६ ॥ यानिकैकेय्याअपविद्धानिउत्सृष्टानितानिभूमिमित्यन्वयः यान्य
पविद्धानितानीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ एकवेणीपुरोभागीयवेणीद्वयमुन्मुच्यपृष्ठैकवेणीम् गतसत्त्वाक्षीणवला कैकेयीवृत्तांतंप्रदोषकालिकमुपवर्ण्यराजवृत्तांतमाह आज्ञाप्येति ॥ ९ ॥

उपस्थानंकृताज्ञापनाविषयस्यमंत्रिपुरोहितादेःस्वस्वगृहंप्रतिगमनमनुज्ञाप्यस्वनिवेशनंप्रविवेश यद्वोपस्थानंसदःसभातामनुज्ञाप्यस्वगृहगमनेतदनुज्ञांगृहीत्वा अद्यैवरामाभिषेकःप्रसिद्धःनि
श्चितइतिइतःपूर्वकैकेय्यानश्रुतिगोचरइतिजज्ञिवान्ज्ञातवान् ॥ १० ॥ अतस्तत्प्रियमाख्यातुंतामंतःपुरंप्रविवेश वशीस्वस्त्रीव्यतिरिक्तविषयेइतिबोध्यम् ॥ ११ ॥ अत्रगृहस्यरुष्टकैकेयीयुक्त
तवासुधाधवलतयाचराद्भुक्तपांडुराभ्राकाशसादृश्यम् रुतायुतंरुतयुक्तम् ॥ १२ ॥ इत्याःवामनिकाः कुञ्जाभिःवामनिकाभिश्चताजिर्युतम् सुरुपदासीनांसापत्यसंभावनयांतःपुरेऽवासात्
चित्रगृहैःचित्रयुक्तगृहैः ॥ १३ ॥ गजदंतरजतस्वर्णनिर्मितवेदिकाभिः दक्षाणांनित्यपुष्पफलत्वंचदेवराजसाहाय्यकरणेनतत्पसादात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामबलसंयुक्तःकामबलंतदुद्रे

उपस्थानमनुज्ञाप्यप्रविवेशनिवेशनम् ॥ अग्ररामाभिषेकोवैप्रसिद्धइतिजज्ञिवान् ॥ १० ॥ प्रियाहींप्रियमाख्यातुंविवेशांतःपुरंवशी ॥ सकैकेय्या
गृहंप्रपुं प्रविवेशमहायशाः ॥ ११ ॥ पांडुराभ्रमिवाकाशंराद्भुक्तंनिशाकरः ॥ शुक्वर्हिसमायुक्तंक्रौंचहंसरुतायुतम् ॥ १२ ॥ वादित्ररवसंघुष्टकु
ब्जावामनिकायुतम् ॥ लतागृहैश्चित्रगृहैश्चंपकाशोकशोभितैः ॥ १३ ॥ दांतराजतसौवर्णवेदिकाभिःसमायुतम् ॥ नित्यपुष्पफलैर्दक्षैर्वापीभिरुप
शोभितम् ॥ १४ ॥ दांतराजतसौवर्णैःसंवृतंपरमासनैः ॥ विविधैरन्नपानैश्चभक्ष्यैश्चविविधैरपि ॥ १५ ॥ उपपन्नंमहार्हैश्चभूषणैस्त्रिदिवोपमम् ॥ स
प्रविश्यमहाराजःस्वमंतःपुरमृद्धिमत् ॥ १६ ॥ नददर्शस्त्रियंराजाकैकेयींशयनोत्तमे ॥ सकामबलसंयुक्तोरत्यर्थीमनुजाधिपः ॥ १७ ॥ अपश्यन्दयितां
भार्यापप्रच्छविषसादच ॥ नहितस्यपुरादेवीतांवेलामत्यवर्तत ॥ १८ ॥ नचराजागृहंशून्यंप्रविवेशकदाचन ॥ ततोऽगृहगतोराजाकैकेयींपर्यपृच्छत
॥ १९ ॥ यथापुरमविज्ञायस्वार्थलिप्सुमपंडिताम् ॥ प्रतिहारीत्वथोवाचसंत्रस्तातुरुतांजलिः ॥ २० ॥ देवदेवीभृशंकुद्धाक्रोधागारमभिद्रुता ॥ प्र
तोहार्यावचःश्रुत्वाराराजापरमदुर्मनाः ॥ २१ ॥ विषसादपुनर्भूयोलुलितव्याकुलेंद्रियः ॥ तत्रतांपतितांभूमौशयानामतथोचिताम् ॥ २२ ॥

कस्तत्संयुक्तः अतएवरत्यर्थी ॥ १७ ॥ अपश्यन्रत्यर्थमन्विष्यापश्यन् विषादहेतुमाह नहीति तांवेलांकामवशात्स्वशयनागमवेलांनित्यवर्ततनातिकांतवती अद्यचतामतिक्रांतेतिविषादः
॥ १८ ॥ शून्यंकैकेयीरहितम् ॥ १९ ॥ अपंडितांकार्याकार्यविवेकरहितांस्वार्थलिप्सुंभरताभिषेकेच्छावतींअविज्ञाययथापुरंयथापूर्वंपूर्वमदर्शनकालेयथाऽपृच्छततथाऽपृच्छतेत्यन्वयः प्र
तिहारीदौवारिकी ॥ २० ॥ अभिद्रुताइत्युवाचेतिसंबंधः ॥ २१ ॥ अदर्शनमात्रेणविषण्णस्यक्रोधादिश्रवणाद्भूयोधिकोविषादःइष्टादर्शनजविषादेनचक्षुरादेर्लुलितत्वमतिचंचलत्वंचित्तस्य
किनिमित्तःक्रोधइतिशंकयाव्याकुलत्वम् तत्रक्रोधागारे अतथोचितांतथाशयनानुचिताम् ॥ २२ ॥

इवशब्दएवार्थे ॥ २३ ॥ पापसंकल्पारामाभिषेकविघातादिमनोरथां विनिष्कृतांल्लिप्तां ॥ २४ ॥ निर्धूतांपुण्यक्षयेस्वल्लोकात्पतितां च्युतांस्वर्गात् परिभ्रष्टांपरमोहनायप्रयुक्तांमध्येएव
 स्थितांमायामिवस्थितां संयतांवागुरावद्धां ॥ २५ ॥ मृगयुनाव्याधेनदिग्धेनविषलिमेनवाणेनविद्धांकरेणुमिवस्थितांदर्शेतिपूर्वेणान्वयः अरण्येमहागजःपूर्वांक्तांकरेणुमिवस्थितां ॥ २६ ॥
 पाणिभ्यांपरिमृज्यस्त्वृत्वाकिंवक्ष्यति किंकरिष्यतीतिशंक्याचस्तबुद्धिरुवाच ॥ २७ ॥ आत्मनिमयिसंश्रिततेकोधंकोधकारणंनाभिजानामि अभियुक्ताकृतपराभवा विमानोनिदा ॥ २८ ॥ यत्
 यतःइदमेवंप्रकारेणकल्याणिममदुःखायपांसुपुशेषे किंचकल्याणचेतसिअनपकारिणिमयिजीवतिसतिकिमर्थभूमौशेषे ॥ २९ ॥ भूतोपहतचित्तेवपहाविष्टेव कुशलाःसर्वव्याधिनिवारण
 प्रतमइवदुःखेनसोपश्यज्जगतीपतिः ॥ सवृद्धस्तरुणींभार्याप्राणेभ्योपिगरीयसीं ॥ ३३ ॥ अपापःपापसंकल्पांददर्शंधरणीतले ॥ लतामिवविनि
 ष्कृतांपतितांदिवतामिव ॥ ३४ ॥ किन्नरीमिवनिर्धूतांच्युतामप्सरसंसंयथा ॥ मायामिवपरिभ्रष्टांहरिणीमिवसंयताम् ॥ ३५ ॥ करेणुमिवदिग्धेनवि
 द्धांमृगयुनावने ॥ महागजइवारण्येस्नेहात्परमदुःखिताम् ॥ ३६ ॥ परिमृज्यचपाणिभ्यामभिसंत्रस्तचेतनः ॥ कामीकमलपत्राक्षीमुवाचवनिता
 मिदम् ॥ ३७ ॥ नतेहमभिजानामिकोधमात्मनिसंश्रुतम् ॥ देविकेनाभियुक्तासिकेनवासिविमानिता ॥ ३८ ॥ यदिदंममदुःखायशेषेकल्याणिपां
 सुषु ॥ भूमौशेषेकिमर्थत्वंमयिकल्याणचेतसि ॥ ३९ ॥ भूतोपहतचित्तेवममचित्तप्रमाथिनि ॥ संतिमेकुशलवैद्यास्त्वभितुष्टाश्चसर्वशः ॥ ३० ॥
 सुखितांत्वांकरिष्यंतिव्याधिमाचक्ष्वभामिनि ॥ कस्यवापिप्रियंकार्यंकेनवाविप्रियंकृतम् ॥ ३१ ॥ कःप्रियंलभतामद्यकोवासुमहदप्रियम् ॥ मारौ
 त्सीर्माचक्ष्वीस्त्वंदेविसंपरिशोषणम् ॥ ३२ ॥ अवध्योवध्यतांकोवावध्यःकोवाविमुच्यताम् ॥ दरिद्रःकोभवेदाढ्योद्रव्यवान्वाप्यकिंचनः ॥ ३३ ॥
 अहंचहिमदीयाश्चसर्वतववशानुगाः ॥ नतेकंचिदभिप्रायंव्याहंतुमहमुत्सहे ॥ ३४ ॥

कुशलाः अजिनृष्टाःसत्कृतसत्कारैरितिशेषः ॥ ३० ॥ व्याधिमाचक्ष्वव्याधिकृतंचेच्छयनमितिशेषः प्रियंकार्यंकर्तव्यमितिमनसिवर्ततेइतिशेषः विप्रियंकृतंतव कस्यअप्रियंकर्तव्यत्वेनतवमन
 सिवर्ततेइतिभावः ॥ ३१ ॥ पक्षद्वयनिमित्तोपिकोधोमास्त्वित्याह कःप्रियमिति त्वद्विप्रियकारीतिशेषः अप्रियंलभतां त्वद्विप्रियकारीतिशेषः मारौत्सीःआत्मनोऽभिप्रायंरुद्धंगुमंमाकाशीरि
 त्यर्थः संपरिशोषणंकायस्थेतिशेषः ॥ ३२ ॥ तदेवप्रपंचयति अवध्यइत्यादि ॥ ३३ ॥ आत्मनोजीवितेनहेतुनापितेकंचिदभिप्रायंद्विप्रयंव्याहंतुंनोत्सहेऽतोमनसिस्थितंयद्विषयेच्छास्ति
 इहि आत्मनस्त्वस्मिन्बलंमत्प्रेमरूपंजानतीअयंमदुक्तंकरिष्यतिनवेतिमांशंकिंतुनार्हसि ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ सुकृतेनापि स्वपुण्येनापितेन वशे पशपथं ददामि यदित्वदुक्तं न कुर्यात्तर्हि सर्वसुकृतं मे दत्तेति शपथं ददामीत्यर्थः अथात्मनि दुष्करसंपादनसामर्थ्यं दर्शयति यावदिति चक्रं सूर्यमंडलं आव-
तेन प्रकाशयति तावती सर्वापि वसुंधरा मे मदधीना ॥ ३६ ॥ द्राविडाः सिंधुसौवीराः सौराष्ट्रादक्षिणापथाः ॥ ३७ ॥ अनस्तत्रेत्यादि तत्र जातं द्रव्यमपि मदधीनमेव ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ रश्मिवान्सूर्यः
॥ ४० ॥ भूयः परिपीडयितुं निजभूशयनादिना पूर्वं पीडितमेवाप्रियवचनादिना पुनः पीडयितुमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अ-
योध्याकाण्डे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तमिति ॥ १ ॥ विप्रकृताप्रियया पराभूता अवमानः शब्देनतिरस्कारः मेममाभिप्रायोऽभिप्रायार्थनीयोऽस्ति त्वदेकसंपाद्यस्तत्त्वया कृतं संपादितमि-
आत्मनो जीवितेनापि ब्रूहियन्मनसि स्थितम् ॥ बलमात्मनि जानंती न मां शंकि तु मर्हसि ॥ ३५ ॥ करिष्यामि तव प्रीतिं सुकृतेनापिते शपे ॥ यावदावर्तते
चक्रं तावती मे वसुंधरा ॥ ३६ ॥ द्राविडाः सिंधुसौवीराः सौराष्ट्रादक्षिणापथाः ॥ वंगांगमगधामत्स्याः समृद्धाः काशिकोसलाः ॥ ३७ ॥ तत्र जातं बहु द्रव्यं
धनधान्यमजाविकं ॥ ततोऽवणीष्वकैकेयियद्यत्वं मनसं छसि ॥ ३८ ॥ किमायासेन ते भीरु उत्तिष्ठोत्तिष्ठो भने ॥ तत्त्वं मे ब्रूहि कैकेयिय तस्ते भयमा-
गतम् ॥ ३९ ॥ तत्ते व्यपनयिष्यामि नीहारमिव रश्मिवान् ॥ तथोक्ता सा समाश्रुत्वा वक्तुकामा तदप्रियम् ॥ ४० ॥ परिपीडयितुं भूयो भर्तारमुपचक्र-
मे ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तं मन्मथशरैर्विद्धं कामवेगवशानुगम् ॥
उवाच पृथिवीपालं कैकेयीदारुणं वचः ॥ १ ॥ नास्मि विप्रकृता देवकेन चिन्नावमानिता ॥ अभिप्रायस्तु मे कश्चित् तमिच्छामि त्वया कृतम् ॥ २ ॥ प्रति-
ज्ञां प्रतिजानीष्वयदित्वं कर्तुमिच्छसि ॥ अथ ते व्याहरिष्यामि यथाभिप्रार्थितं मया ॥ ३ ॥ तामुवाच महाराजः कैकेयीमीषदुःस्मयः ॥ कामी हस्तेन सं-
गृह्य मूर्धजेऽपु भुवि स्थिताम् ॥ ४ ॥ अवलिप्तेन जानासि त्वत्तः प्रियतरो मम ॥ मनुजो मनुजव्याघ्राद्रामादन्योनविद्यते ॥ ५ ॥ तेनाज्येन मुख्येन राघ-
वेण महात्मना ॥ शपेते जीव नार्हण ब्रूहियन्मनसेऽसितम् ॥ ६ ॥

छामि ॥ २ ॥ यदित्वं कर्तुमिच्छसि मद्भिप्रेतं तदा तद्विषयावश्यकर्तव्यता रूपं प्रतिज्ञां प्रतिजानीष्वकुरु अथानंतरं मयाभिप्रेतं स्वप्रार्थितं यथायत्नकारवत्तथावक्ष्यामीत्यर्थः ॥ ३ ॥ आज्ञाका-
रिणमपिशपथाकांक्षादत्तेत्युत्समयः मूर्धजेऽपु संगृह्य शिरोंकेरुत्वेति यावत् ॥ ४ ॥ स्त्रीणां मध्ये त्वत्तः पुंसां मध्ये रामादन्य इति योज्यं यद्वा रामादन्यस्त्वत्तोऽधिकः प्रियतरो नेत्यर्थः रामेऽस्याद्दे-
वमजानत एव मुक्तिः राम एव त्वत्तोऽधिकः प्रिय इत्याशयः ॥ ५ ॥ तदाह तेनेति त्वत्तोऽपि प्रियतरो नेत्यर्थः अतएव मुख्येन अज्येन अरीणामशक्यजयेन जीव नार्हणमजीवनसाधनीभूतेन अ-
नेन परमप्रियत्वं दर्शयति शपेतेति शपेतेन त्वदभिप्रेतकर्तव्यताविषयं स्वाभिप्रायं ज्ञापयेतेत्युभयं ॥ ६ ॥

ज्ञानार्थसूचयन्परमप्रियत्वमेव दर्शयति यमिति अनेन तद्विषयकदुष्टप्रार्थनानकार्येति सूचयति वचनक्रियां त्वद्वचनकरणं प्रति ॥ ७ ॥ आत्मना स्वेन अन्यैः आत्मजैः पुत्रैरपियंष्टणे असमंजाने सर्वतोधिकं प्रियं जाने इति यावत् ॥ ८ ॥ यन्मनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीत्युक्तेर्वाग्विहृदयमपित्वद्वचनानुष्ठानप्रवर्णनं अनुमृश्य विचार्य स्वाभीष्टकथनेन मामस्माद्दुःखादुद्धर एतद्रामस्य प्रियतम त्वं समीक्ष्य त्साधुमन्यसे न हित्व मे वयुक्तं विचार्य वद मम तु त्वद्वचनमात्रं कर्तव्यमेवेत्याशयः ॥ ९ ॥ अत्र शंका नकार्येत्याह बलमिति बलं मत्प्रेमरूपं तथा त्वयि मे प्रेमास्ति येन त्वदुक्तं न कुर्यामिदं संजातं सर्वथा न वप्रतीतिं विषयं करिष्यामि यद्यन्यथेदं दामेधर्मो न फलदो भवेदिति भावः ॥ १० ॥ तदर्थं मनाः तस्मिन्निजाभिमतैः र्थे मनोयस्याः सा तदभिप्रायं स्वाभिमतार्थसंपाद

यं मुहुर्तमपश्यंस्तु न जीवेयमहं ध्रुवम् ॥ तेन रामेण कैकेयि शपेते वचनक्रियाम् ॥ ७ ॥ आत्मना चात्मजैश्चान्यैर्वृणोयं मनुजर्षभम् ॥ तेन रामेण कैकेयि शपेते वचनक्रियाम् ॥ ८ ॥ भद्रं हृदयमप्येतदनुमृश्याद्धरस्वमे ॥ एतत्समीक्ष्य कैकेयि ब्रूहि यत्साधुमन्यसे ॥ ९ ॥ बलमात्मनि पश्यंती न विशंकितुमर्हसि ॥ करिष्यामि तव प्रीतिं सुकृतेनापि तेशपे ॥ १० ॥ सा तदर्थं मना देवी तमभिप्रायमागतम् ॥ निर्माध्यस्थ्याच्च हर्षाच्च वभाषे दुर्वचं वचः ॥ ११ ॥ तेन वाक्येन संदृष्टा तमभिप्रायमात्मनः ॥ व्याजहार महाघोरमभ्यागतमिवांतकम् ॥ १२ ॥ यथाक्रमेण शपसे वरं मम ददासि च ॥ तच्छृण्वंतु त्रयस्त्रिंशद्देवाः सेंद्रपुरोगमाः ॥ १३ ॥ चंद्रादित्यौ नभश्चैव ग्रहाराव्यहनी दिशः ॥ जगच्च पृथिवी च येन संगंधर्वाः सराक्षसाः ॥ १४ ॥ निशाचराणि भूतानि गृहेषु गृहदेवताः ॥ यानि चान्यानि भूतानि जानीयुर्भाषितं तव ॥ १५ ॥ सत्यसंधो महातेजा धर्मज्ञः सत्यवाक् शुचिः ॥ वरं मम ददात्येव सर्वं शृण्वंतु देवताः ॥ १६ ॥ इति देवीमहेष्वासं परिगृह्याभि शस्य च ॥ ततः परमुवाचे दं वरदं काममोहितम् ॥ १७ ॥

नाभिप्रायमागतं प्राप्तविषयं ज्ञात्वा निर्माध्यस्थ्यात्माध्यस्थ्यात्तावमवलंब्य ल्यबलोपेऽव्ययीजावात्संचमी स्वपुत्रपक्षपातेनेति यावत् हर्षात्प्राज्ञः स्ववशात् दर्शनं जातं दुर्वचं शत्रुभिरपि वक्तुमशक्यं ॥ ११ ॥ तेन वाक्येन त्रिवाचारा मशपथपूर्वकं स्ववचनक्रियावाक्येन अभ्यागतमंतकमिव घोरं प्राज्ञः प्राणहरं तमात्मनो अभिप्रायं व्याजहार व्याहर्तुं निश्चितवती ॥ १२ ॥ राजप्रतिज्ञायादुष्कारार्थविषयत्वेन वैपरीत्यमाशंक्यतां प्रतिज्ञाशेषसाक्षीकरणेन स्थिरयति यथाक्रमेणेति अतिप्रियपुत्रसुकृतादिक्रमेण शपसि शपथं करोषित्पूर्वकं वरं च मम ददासि दातुं निश्चितवानसि तत्तव वाक्यं ॥ १३ ॥ जगत्परोक्षस्वर्गादिभुवनदेवता पृथिवी प्रत्यक्षभुवनदेवता ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वदेवताः देवाः देवतानि वापुंसीति कोशः ॥ १६ ॥ परिगृह्य परिवर्तनान्निवर्त्य अभिशस्य सत्यसंध इत्यादिना स्वकार्यस्थैर्यामस्तुत्वाच्च ॥ १७ ॥

तद्वाक्यमाह स्मरेत्यादि तत्ररात्रियुद्धेशत्रुःशंवरस्तवजीवितमंतरा प्राणविनात्वां व्यावयत् प्रच्युतवीर्यमकरोत् अडभावआर्षः ॥ १८ ॥ जाग्रत्यामयायत्यतस्त्वंसमभिरक्षितस्ततःस्वजीवनाय
यतमानायाममजवान्वरौप्रददौ ॥ १९ ॥ तौवरौतवैवसकाशेनिक्षेपभूतौत्वय्येवस्थापितौइदानींत्वयादौस्वीकर्तुमृगयामिअन्वेषयामि ॥ २० ॥ धर्मेणप्रतिश्रुत्यधर्मशपथपूर्वकंदानप्रतिज्ञांरु
त्वा ॥ २१ ॥ कैकेय्यास्वसौर्दयनिमित्तकाममोहेनस्ववशेरुतोराराजावाङ्मात्रेणपूर्वकालिकवरदानप्रतिवचनमात्रेणस्वविनाशायमृगइवतत्प्रतिवचनदानरूपंपाशंप्रचस्कंदप्रगतवान् प्रकृत्यादि

स्मरराजन्पुरावृत्तंतस्मिन्देवासुररणे ॥ तत्रत्वां व्यावयच्छत्रुस्तवजीवितमंतरा ॥ १८ ॥ तत्रचापिमयादेवयत्वंसमभिरक्षितः ॥ जाग्रत्यायतमाना
यास्ततोमेप्रददौवरौ ॥ १९ ॥ तौदत्तौचवरौदेवनिक्षेपौमृगयाम्यहम् ॥ तवैवपृथिवीपालसकाशोरघुनंदन ॥ २० ॥ तत्प्रतिश्रुत्यधर्मेणनचेदास्यसि
मेवरम् ॥ अद्यैवहिप्रहास्यामिजीवितंत्वद्विमानिता ॥ २१ ॥ वाङ्मात्रेणतदाराजाकैकेय्यास्ववशंकृतः ॥ प्रचस्कंदविनाशायपाशंमृगइवात्मनः
॥ २२ ॥ ततःपरमुवाचेदंवरदंकाममोहितम् ॥ वरौदेयौत्वयादेवतदादत्तौमहीपते ॥ २३ ॥ तौतावदहमद्यैववक्ष्यामिशृणुमेवचः ॥ अभिषेकसमारं
भोराघवस्योपकल्पितः ॥ २४ ॥ अनेनैवाभिषेकेणभरतोमेऽभिषिच्यताम् ॥ योद्वितीयोवरौदेवदत्तःप्रीतेनमेत्वया ॥ २५ ॥ तदादेवासुरेयुद्धेतस्यकालो
यमागतः ॥ नवपंचचवर्षाणिदंडकारण्यमाश्रितः ॥ २६ ॥ चीराजिनधरोर्धरोरामोभवतुतापसः ॥ भरतोभजतामद्ययौवराज्यमकंठकम् ॥ २७ ॥
एषमेपरमःकामोदत्तमेववरंरुणे ॥ अद्यचैवहिपश्येयंप्रयांतराघवंवने ॥ २८ ॥ सराजराजोभवसत्यसंगरःकुलंचशीलंचहिजन्मरक्षच ॥ परत्रवा
सेहिवदंत्यनुत्तमंतपोधनाःसत्यवचोहितंनृणाम् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥

त्वात्प्रातिपदिकार्थेपितृतीयावाङ्मात्रेणेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ वक्ष्यामिममदातव्यौवराविमावितिविभज्यवक्ष्यामि तद्वचआह अभिषेकेति ॥ २४ ॥ यःकल्पितोऽनेनेतियोजना ॥ २५ ॥ २६ ॥
॥ २७ ॥ दत्तमेववृणेनत्वपूर्वम् नह्युत्तमर्णेनाधमर्णात्स्वार्थग्रहणेनस्यपीडाभवतीतिनकश्चिद्दोषः अद्यचैवेत्यनेनकालविलंबोनिराकृतः ॥ २८ ॥ सत्यसंगरःसत्यवचाः संपूर्वातृगिरतेःकथना
र्थोत्कर्मण्यप्तेनैवहेतुनाकुलं दिक्करक्षजन्मात्रभावि तदेवाह परत्रेति ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा०आ०अ०एकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥

दारुणं वज्रपातनुत्पन्नम् श्रुतार्थस्य वास्तवत्वासंभावनया भ्रम इत्येव निश्चित्य किं दोषजो यं भ्रम इति चिन्तां प्रपेदे युक्त्या भ्रमत्वज्ञानेऽपि तदधिष्ठानापरोक्ष्यं यावत् अहिभ्रमादेस्तत्कार्यभयादिकारिता
यादृष्टत्वात्प्रतपच ॥ १ ॥ अथ भ्रमत्वनिश्चयाय त्यक्तनापो भ्रमहेतुश्चित्तयति स्वमार्थस्य स्वक्रियाकरणासामर्थ्यात् भ्रमविषयत्वम् स्वमदृष्टो यमर्थो मिथ्यैव न कदापि भवतीति भावः स्वमोपि
कदाचित्संवादीत्यतो दिवेति दिवा स्वप्ने न कदापि संवादीति भावः अपि वा अथवा मम जायत्यपि दुरदृष्टजचित्तमोहो वै चित्यापरपर्यायः वस्तुतत्त्वज्ञानासामर्थ्यं अनुपश्चात् जातः स भास्थितिपर्यंत
मसत्त्वाद्दोषसर्गो वाग्रहावेशजचित्तवैकल्यं वा यत्त्वनुभूतोपसर्गो नुभूतनाशः सुषुप्तिरित्यर्थ इति तन्न सुषुप्तौ ज्ञानाभावात् मनस उपद्रवो वा आधिव्याधिजनितोपप्लवो वा ॥ २ ॥ राजा इति संचि

ततः श्रुत्वामहाराजः कैकेय्यादारुणं वचः ॥ चिन्तामभिसमापेदे मुहूर्तं प्रतपच ॥ १ ॥ किंतु मे यं दिवा स्वप्नश्चित्तमोहोऽपि वामम ॥ अनुभूतोपसर्गो वा
मनसा वाप्युपद्रवः ॥ २ ॥ इति संचित्य तद्राजानाध्यगच्छत्तदा सुखम् ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां कैकेयीवाक्यतापितः ॥ ३ ॥ व्यथितो विह्वलश्चैव व्याघ्रीं
दृष्ट्वा यथा मृगः ॥ असंवृतायामासीनो जगत्यां दीर्घमुच्छुसन् ॥ ४ ॥ मंडले पन्नगोरुद्धो मंत्रैरिव महाविषः ॥ अहोधिगितिसामर्षो वाचमुक्त्वा नराधि
पः ॥ ५ ॥ मोहमापेदिवान्भूयः शोकोपहतचेतनः ॥ चिरेण तु वृषः संज्ञां प्रतिलभ्य सुदुःखितः ॥ ६ ॥ कैकेयीमववीक्षुद्धो निर्दहन्निव तेजसा ॥ नृशंसे दु
ष्टचारित्रे कुलस्यास्य विनाशिनि ॥ ७ ॥ किं कृतं तव रामेण पापपापं मयापि वा ॥ सदा ते जननी तुल्यां वृत्तिं वहति राघवः ॥ ८ ॥ तस्यैवं त्वमनर्थार्थं किं नि
मित्तमिहोद्यता ॥ त्वं मया त्वमविनाशाय भवनं स्वं निवेशिता ॥ ९ ॥ अविज्ञानान्नृपसुता व्यालीतीक्ष्णविषायया ॥ जीवलोको यदा सर्वो रामस्याहगु
णस्तवम् ॥ १० ॥ अपराधं कमुद्दिश्य त्यक्ष्यामीष्टमहंसुतम् ॥ कौसल्यां च सुमित्रां च त्यजेयमपि वा श्रियम् ॥ ११ ॥

त्यतः भ्रमकारणनाध्यगच्छत् अतस्तदाऽसुखं मूच्छां करं महदुःखं चाध्यगच्छत् ततः संज्ञां स्मृतिलब्ध्वा कैकेयीवाक्यस्मरणतापितः ॥ ३ ॥ अतएव व्यथितत्वादिगुणविशिष्टः विह्वलो दीनः ॥ ४ ॥
मंडले यंत्रमंडले मंत्रकृते अहोधिगिति वाचमुक्त्वा भूयः पुनर्मोहमापेदिवान् ॥ ५ ॥ ६ ॥ तेजसा दुःखजेन निर्दहन्निव ज्वलन्निव अनेन मृगदुःखशमनस्य व्याघ्रीदंडेनैव कैकेयीदंडेन स्वदुःखशमन
स्याशक्यतां चान्व्यते नृशंसे कूरे दुष्टचारित्रे दुष्टव्यापारे ॥ ७ ॥ पापमनिष्टम् पापे पापमते ते त्वयि वृत्तिं शुश्रूषाम् वहति करोति ॥ ८ ॥ तस्यानर्थं चित्तानर्हस्य एव मनर्थार्थं किं निमित्तं केन निमि
त्तेन अयं स्वकृतएवानर्थ इत्याह त्वमिति ॥ ९ ॥ अविज्ञानात् दुष्टसाधनत्वात्त्या यदायतः ॥ १० ॥ उद्दिश्य व्याजीकृत्य त्यक्ष्यामि श्रियं राज्यम् ॥ ११ ॥

आत्मनास्वव्यापारेण जीवितं तत्साधनं रामं न त्वेव त्वज्जेयं परा उत्कृष्टा ॥ १२ ॥ चेतनं चैतन्यम् ॥ १३ ॥ यतो मद्भिना शो वै धन्यप्राप्तिस्तत्तस्मादेष निश्चयो रामविवासनरूपस्य ज्येष्ठताम् ॥ १४ ॥
 अपिते चरणौ विना धर्मशास्त्रतोऽत्यनुचितमपि कामशास्त्रमर्यादया त्वत्पीत्यर्थमिति शेषः ॥ १५ ॥ अथेत्यादि अथ भरतस्य प्रिया प्रियविषये मां त्वं जिज्ञाससे भरतोरज्ञः प्रियो न वेति तदा स्तुराघवं
 भरतं प्रतियत्त्वया व्याहृतं तत्सर्वं भरतस्य रामविवासनं त्वयोग्यमेवेति शेषः त्वयापि पूर्वतस्त्य बहुशो गुणानां कथनादित्याशयः ॥ १६ ॥ इतीव इत्येतत्प्रकारं यत्त्वया कथितं पूर्वतन्मच्चित्तावर्जनेन सेवा
 र्थमेव मया स्वसेवाकरणार्थमेव ज्ञेयमिति वितर्कः संप्रत्यन्यथोक्तेरिति भावः ॥ १७ ॥ यतस्तद्रामाभिषेचनं श्रुत्वा इदानीं शोकसंतप्तासि मां च वरनिर्वधेन ततो निवारयंती भृशं तापयसि अतो मया स्वसे
 जीवितं चात्मनारामं न त्वेव पितृवत्सलम् ॥ परा भवति मे प्रीतिर्दृष्ट्वा तनयमग्रजम् ॥ १२ ॥ अपश्यतस्तु मे रामं नष्टं भवति चे तनम् ॥ तिष्ठेहो को विना
 सूर्यं सस्यं वा सलिलं विना ॥ १३ ॥ न तुरामं विना देहेति श्रेष्ठं तु मम जीवितम् ॥ तदलं त्यज्यता मे पतिश्च यः पापनिश्चये ॥ १४ ॥ अपिते चरणौ मूर्ध्ना स्पृशा
 न्येप प्रसीद मे ॥ किमर्थं चितितं पापे त्वया परमदारुणम् ॥ १५ ॥ अयं जिज्ञाससे मां त्वं भरतस्य प्रिया प्रिये ॥ आस्तु यत्तत्त्वया पूर्वव्याहृतं राघवं प्रति
 ॥ १६ ॥ समे ज्येष्ठमुतः श्रीमान् धर्मज्येष्ठ इतीव मे ॥ तत्त्वया प्रियवादिन्या सेवार्थं कथितं भवेत् ॥ १७ ॥ तच्छ्रुत्वा शोकसंतप्ता संतापयसि मां भृशम् ॥ आ
 विष्टासि गृहे शून्ये सा त्वं परवशंगता ॥ १८ ॥ इक्ष्वाकूणां कुले देवि संप्राप्तः सुमहानयम् ॥ अनयो नयसंपन्नं यत्र ते विकृतामतिः ॥ १९ ॥ न हि किंचिदयु
 क्तं वा विप्रियं वा पुरामम ॥ अकरोस्त्वं विशालाक्षितेन न श्रद्धधामिते ॥ २० ॥ ननु ते राघवस्तुल्यो भरतेन महात्मना ॥ बहुशो हि स्मृत्वा लेखं कथाः कथय
 से मम ॥ २१ ॥ तस्य धर्मात्मनो देवि वने वा संयशस्विनः ॥ कथं रोचयसे भीरुन ववर्षाणि पंच च ॥ २२ ॥ अत्यंत सुकुमारस्य तस्य धर्मकृतात्मनः ॥ कथं
 रोचयसे वा समरण्ये भृशदारुणे ॥ २३ ॥ रोचयस्य भिरामस्य रामस्य शुभलोचने ॥ तव शुश्रूषमाणस्य किमर्थं विप्रवासनम् ॥ २४ ॥

वाकरणाय मद्भवनार्थं एव ते रामसाधुत्ववाद इत्याशयः अथवा एवं विधा चित्तापिमहाकुलजायां त्वयि असंभावितैर्वा कितर्हीदं तत्राह शून्ये गृहे भूनादिभिराविष्टासि तत्तुल्येन वाक्येन त्विदावेशित
 दुष्टमतिरसि अतः परवशंगता एवं वदसीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तदेवाह इक्ष्वाकूणामिति यत इक्ष्वाकुकुले महानयं अनयः ज्येष्ठाभिषेकनिवृत्तिरूपः संप्राप्तः हेनयसंपन्ने यत्रानयेते तव विकृतामतिः
 कारणमिति शेषः अतस्त्वं यद्वा विष्टेति भावः ॥ १९ ॥ नन्वनाविष्टे वा हं वदामि नेत्याह न हीति न श्रद्धधामि अस्यानयस्यानाविष्टत्वद्विकृतत्वमिति शेषः ॥ २० ॥ तदेवोपपादयति नन्विति नन्वि
 त्यामंत्रणे एतत्कथयसे वर्तमानसामीप्ये लट् अनेन यामात्पूर्वतथा कथनं ध्वन्यते ॥ २१ ॥ तस्य भरतस्तुल्यप्रियस्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शुश्रूषतेसेवते तस्माद्रामाद्रामक्रियमाणगौरवाद्भरतस्यत्वयिविशेषमधिकंगौरवंनलक्षये ॥ २५ ॥ शुश्रूषांसेवां गौरवंबहुमानं प्रमाणं प्रतिपत्तिः प्रामाण्यबुद्धिरित्यन्ये वचनक्रियाउत्तकरणं पुरुषर्षजातुरामात् ॥ २६ ॥ बहूनांस्त्रीसहस्राणांमध्येएकयापिकृतःपरिवादोऽकार्यकरणनिमित्तंसमूलमयशः उपजीविनांमध्येएकेनापिकथितोऽपवादः असूयाकल्पितंनिर्मूलमयशोराघवे नोपपद्यतेनविद्यते ॥ २७ ॥ कुतस्तत्राह सांत्वयन्निति प्रियैरिष्टसंपादनैर्गुह्यानिवशीकरोति ॥ २८ ॥ जयति जयोन्नस्याधीनत्वकरणम् ॥ २९ ॥ सत्यंसत्यवचः दानंपारलौकिकं त्यागऐहिक

रामोहिभरताद्भूयस्तवशुश्रूषतेसदा ॥ विशेषंत्वयितस्मात्तुभरतस्यनलक्षये ॥ २५ ॥ शुश्रूषांगौरवंचैवप्रमाणंवचनक्रियाम् ॥ कस्तुभूयस्तरंकुर्याद न्यत्रपुरुषर्षभात् ॥ २६ ॥ बहूनांस्त्रीसहस्राणांबहूनांचोपजीविनाम् ॥ परिवादोपवादोवाराघवेनोपपद्यते ॥ २७ ॥ सांत्वयन्सर्वभूतानिरामःशुद्धे नचेतसा ॥ गुह्यातिमनुजव्याघ्रःप्रियैर्विषयवासिनः ॥ २८ ॥ सत्त्वेनलोकान्जयतिद्विजान्दानेनराघवः ॥ गुरुच्छुश्रूषयावीरोधनुषायुधिशान्नवान् ॥ २९ ॥ सत्यंदानंतपस्यागोमित्रताशौचमार्जवम् ॥ विद्याचगुरुशुश्रूषाधुवाण्येतानिराघवे ॥ ३० ॥ तस्मिन्मार्जवसंपन्नेदेविंदवोपमेकथम् ॥ पा पमाशंससेरामेमहर्षिसमतेजसि ॥ ३१ ॥ नस्मराम्यप्रियंवाक्यंलोकस्यप्रियवादिनः ॥ सकथंत्वत्कृतेरामंवक्ष्यामिप्रियमप्रियम् ॥ ३२ ॥ क्षमायस्मिं ण्यंकर्तुमर्हसि ॥ ३३ ॥ पृथिव्यांसागरांतायांयत्किंचिदधिगम्यते ॥ तत्सर्वंतवदास्यामिमाचत्वंमृत्युमाविश ॥ ३४ ॥ अंजलिकुर्मिकैकेयिपादौचापिस्पृ शामित ॥ शरणंभवरामस्यमाधर्मोमामिहस्पृशेत् ॥ ३५ ॥ इतिदुःखाभिसंतप्तंविलपंतमचेतनम् ॥ घूर्णमानंमहाराजंशोकेनसमभिष्टुतम् ॥ ३६ ॥

प्रयोजनंदानं मित्रतास्तु शौचंवास्त्रांतरशुद्धिः आर्जवंवचनाराहित्यम् ॥ ३० ॥ पापंवनवासरूपंस्वस्यपापजनकंआशंससेप्रार्थयसे शमदमादिसंपत्त्यामहर्षिसमतेजस्त्वम् ॥ ३१ ॥ लोक त्यर्थइतिकश्चित् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गतांतस्यप्राप्तचरमकालस्य तपस्विनःशौचनीयावस्थस्यदीनस्य कारुण्यंदयाम् ॥ ३४ ॥ मृत्युममृत्युसंपादकानिष्टाभिनिवेशम् ॥ ३५ ॥ कुर्मिकरोमि श रणंरक्षिका अधर्मोऽप्येष्टातिक्रमेणकनीयसोभिषेककृतोनिरपराधस्यत्यागरुतश्च ॥ ३६ ॥ अचेतनंमूर्च्छाप्राप्तं घूर्णमानंघूर्णमानशरीरम् ॥ ३७ ॥

पारं नित्यं प्रलपन्तं प्रार्थयन्तं रौद्रतरङ्गरुणतरम् ॥ ३८ ॥ प्रत्यनुत्पश्यसे उक्तकरणाशक्त्या कथयिष्यसि लोकैरिति शेषः स्वार्थं न्यन्ताद्रेनुमणौ रूपम् ॥ ३९ ॥ यदा बहवो मिलिताराजर्पयस्व
 यामहमद्विप्रयवरदानादिविषयगोष्ठीं करिष्यंति तत्र तपश्चेत्किं प्रतिवक्ष्यसि किमुत्तरयिष्यसि ॥ ४० ॥ न किमप्युत्तरं शक्यमित्याह यस्या इति प्रसादेशं वरमाया निवर्तनलक्षणानुग्रहे सति प्रयत्ने
 इति पाठे रथापनयनादिप्रयत्ने इत्यर्थः यामामभ्यपालयच्छीतोपचारादिनारक्ष मयामिथ्याकृता प्रतिज्ञेति शेषः इति वक्ष्यसि किमिति सोपहासवाक्यम् ॥ ४१ ॥ न रेंद्राणां स्ववंश्यानां किल्बिषम
 यशोरूपं मालिन्यं करिष्यसि तत्र हेतुर्न इत्यादि यद्वंशस्थ ईदृशः पापी तद्वंशः सर्वोपीदृश एवेति वदिष्यंति लोका इति भावः ॥ ४२ ॥ प्रतिज्ञाया अपालनस्या धर्मत्वं बोधयन्ती पूर्वेषां दुष्करप्रतिज्ञापा
 लनं दर्शयति शैव्य इति अत्रेयं कथा इन्द्राग्नीश्वेन कपोतरूपौ शैव्यस्यौदार्यजिज्ञासया भक्ष्यभक्षकभावापन्नौ शैव्यसमीपगतौ ततः कपोतोऽभयार्थी शैव्यां कं प्रविवेश तस्मै च सोऽभयं ददौ ततः
 पारंशोकार्णवस्याशुप्रलपन्तं पुनः पुनः ॥ प्रत्युवाचाय कैकेयी रौद्ररौद्रतरं वचः ॥ ३८ ॥ यदि दत्त्वा वरौ राजन् पुनः प्रत्यनुत्पश्यसे ॥ धार्मिकत्वं कथं वीरपृथि
 व्यां कथयिष्यसि ॥ ३९ ॥ यदा समेता बहवस्त्वयाराजर्पयः सह ॥ कथयिष्यंति धर्मज्ञतत्र किं प्रतिवक्ष्यसि ॥ ४० ॥ यस्याः प्रसादे जीवामि याचमाम
 भ्यपालयन् ॥ तस्याः कृता मयामिथ्या कैकेय्यादुति वक्ष्यसि ॥ ४१ ॥ किल्बिषं त्वं न रेंद्राणां करिष्यसि नराधिप ॥ यो दत्त्वा वरमद्यैव पुनरन्यानि भाषसे
 ॥ ४२ ॥ शैव्यः स्येन कपोतीये स्वमांसं पक्षिणे ददौ ॥ अलर्कश्चक्षुषी दत्त्वा जगाम गतिमुत्तमाम् ॥ ४३ ॥ सागरः समयं कृत्वा न वेला मतिवर्तते ॥ समयं
 माऽनृतं कार्षीः पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥ ४४ ॥ सत्वं धर्मपरित्यज्य रामं राज्येऽभिषिच्य च ॥ सहकौ सत्ययानित्यं रंतुमिच्छसि दुर्मते ॥ ४५ ॥ भवत्वधर्मो ध
 र्मो वा सत्यं वा यदि वा नृतम् ॥ यत्त्वया संश्रुतं मत्स्यं तस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥ ४६ ॥ अहं हि विपमद्यैव पीत्वा बद्धुतवाग्रतः ॥ पश्यतस्ते मरिष्यामिरामो य
 दभिषिच्यते ॥ ४७ ॥ एकाहमपि पश्येयं यद्वंशममातरम् ॥ अंजलिं प्रतिगृह्णन्तीं श्रेयो ननु मृतिर्मम ॥ ४८ ॥
 श्येनेन मद्रक्ष्ये देवविहितं त्यजेत्युक्तेनाहं त्यजेयमपि तु तयति निधिभूतं स्वमांसमेव ददामीत्युक्त्वा सर्वस्वमांसं श्येनाय दत्तवानिति अलर्कश्च राजर्षिर्ब्राह्मणायां धाय वरं प्रतिश्रुत्य तेन राजचक्षुषा स्व
 चक्षुःसंधानरूपेण उक्तेस्त्वचक्षुषी दत्तवानिति ॥ ४३ ॥ सागरः समुद्रो वेलाऽनति लंघनाय देवैः प्रार्थितस्तेभ्यस्तयति श्रुत्य न वेला मतिवर्तते एवं पूर्वेषां शैव्यादीनां वृत्तं स्मरन् समयं प्रतिज्ञामनृतां माका
 र्षीः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सिद्धांतमाह भवत्विति मद्रुको रामविवासनपूर्वको भरताभिषेको धर्मो वा अधर्मो वा भवतु नन्वियं रत्यर्थं मिथ्यैव मे प्रतिज्ञातकाले मिथ्यावचनस्य शास्त्रानुमतत्वादिति चेत्तत्रा
 ह यदि त्वया यन्मद्यं सत्यमनृतं वा संश्रुतं प्रतिज्ञातं तस्य व्यतिक्रमोऽकरणं नास्ति ॥ ४६ ॥ विपक्षे वा धकमाह अहमित्यादि पश्यतः पश्यन्तं त्वामनादृत्य ॥ ४७ ॥ अंजलिं प्रतिगृह्णन्तीं राजमातु
 त्वेन सर्वलोकानामिति शेषः नन्विति निश्चये न किं यांसमुपादे इति पाठेऽपि मरिष्यामीत्येव फलति ॥ ४८ ॥

तेन वसमीपे आत्मना प्राणभूतेन भरतेन शपेत् छपथ पूर्वकं कथयामि रामविवासनादृतेऽन्येन रत्नादिना न तुष्येदिति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अशोभनं परं रामवनवासभरतैश्वर्यविषयं वाक्यं श्रुत्वेत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ प्रेक्षतकोपादि विशेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ व्यवसायं रामविवासनविषयं निश्चयं घोरं शपथं भरतशपथरूपं स्वकृतराममुकतादिशपथं वा ॥ ५४ ॥ विपरीतः सन्निपातादिना विपरीतप्रकृतिः आतुरो व्याधिघस्तः हततेजो मंत्रेणेति शेषः ॥ ५५ ॥ उपदेशिता उपदिष्टा ॥ ५६ ॥ मानलज्जसे पतिसमक्षमीदृशलोकव्यवहारस्य लोकविगीतत्वात् शीलव्यसनं सदृक्तस्य विशेषेणासनत्यागः अतएवेदानीं जूनापधानोत्प्रेक्षा ॥ ५७ ॥ बालाया इति बालाया अपीत्यर्थं पूर्वान्वयि तत्तु शीलं तु इदानीं प्रौढत्वावस्थायामपि विपरीतवत् विपरीताहं दुःशीलाहं लक्ष्ये कुतो निमित्तात्केन नि भरतेनात्मना चाहं शपेते मनुजाधिप ॥ यथानान्येन तुष्येद्यमृते रामविवासनात् ॥ ४९ ॥ एतावदुक्तावचनं कैकेयी विररामह ॥ विलपंतं च राजानं प्रतिव्याजहार सा ॥ ५० ॥ श्रुत्वा तुराजा कैकेय्या वाक्यं परमशोभनम् ॥ रामस्य च वनेवासमैश्वर्यं भरतस्य च ॥ ५१ ॥ नाभ्यभाषत कैकेयी मुहूर्तं व्याकुलेंद्रियः ॥ प्रेक्षतानि मिषो देवीं प्रियामप्रियवादिनीम् ॥ ५२ ॥ तां हि वज्रसमावाचमाकर्ण्य हृदया प्रियाम् ॥ दुःखशोकमयीं श्रुत्वा राजानसुखिता भवत् ॥ ५३ ॥ सदेव्या व्यवसायं च घोरं च शपथं कृतम् ॥ व्यात्वारामेऽतिनिःश्वस्य छिन्नस्तरुरिवापतत् ॥ ५४ ॥ नष्टचित्तो यथोन्मत्तो विपरीतो यथा तुरः ॥ हततेजा यथा सर्पो बभूव जगतीपतिः ॥ ५५ ॥ दीनया तुरया वाचा इति होवाच कैकेयीम् ॥ अनर्थमिममर्थान्भकेन त्वमुपदेशिता ॥ ५६ ॥ भूतोपहतचित्ते वब्रुवन्ती मानलज्जसे ॥ शीलव्यसनमेतत्तेनाभिजानाम्यहं पुरा ॥ ५७ ॥ बालायास्तत्त्विदानीं तेलक्ष्ये विपरीतवत् ॥ कुतो वा ते भयं जातं या त्वमेवंविधं वरम् ॥ ५८ ॥ राष्ट्रे भरतमासीनं वृणीषे राघवं वने ॥ विरमैतेन भावेन त्वमेतेनानृतेन च ॥ ५९ ॥ यदि भर्तुः प्रियं कार्यं लोकस्य भरतस्य च ॥ नृशंसे पापसंकल्पे क्षुद्रे दुष्कृतकारिणि ॥ ६० ॥ किन्नुदुःखमलोकं वामयिरामे च पश्यसि ॥ न कथंचिदृतेरामाद्भरतोरान्यमावसेत् ॥ ६१ ॥ मितेन रामादीदृशं ज्ञायं जातमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ वरमाह राष्ट्रे इति ॥ राष्ट्रे भरतमासीनं वने राघवं मासीनं वृणीषे एतेन निर्धूतपातिव्रत्यलक्षणेन भावेनोपलक्षिता ॥ किंच एतेनाशक्यवरद्वारकेण अनृतेन मनानृततासंपादकेन कर्मणोपलक्षिता त्वमेवं वराद्विरम ॥ ५९ ॥ यदि भर्तुर्मम लोकस्य भरतस्य च प्रियं कार्यं कर्तव्यं तदा विरमेतिसंबंधः ॥ ६० ॥ दुःखं तस्माधनम् अलीकं अपराधम् अयं तव क्लेशः सर्वोदयैव त्वदिष्टस्य भरताभिषेकस्यासिद्धेरित्याह नेति रामं विनाराज्यं नावसेत् अनेन चतुर्णामपि यथाभागं राज्यमनुमन्यस्व यद्वास्तु भरत एव राजारामस्तु द्द्वयस्य मम समीपेति श्रुत्वा त्विति मन्यस्वनान्यथा त्वदिष्टसिद्धिरित्युपदेशः ॥ ६१ ॥

तत्रहेतुः रामादपीति हियतस्तंजतरंरामादपिधर्मतोबलवत्तरंअतिशयेनधर्मवंतंमन्ये भाषितेमयोक्तेसत्यपित्वंकथंवक्ष्यसि तवतस्यातिप्रियत्वादितिभावः ॥ ६२ ॥ उपप्लुतंइदुंयथातमिववि
वर्णमुखवर्णमादशादौकथंद्रक्ष्यामिइतिसंबंधः किंचसुकृतांसम्यक्प्रवर्तितांबुद्धिरामाभिषेकविषयां तत्रहेतुः सुहृद्भिःसहनिश्चिताम् ॥ ६३ ॥ अपावृत्तांपराभूतां नानादिगूभ्यःसमागता
राजानः ॥ ६४ ॥ अयंबालऐक्ष्वाकःकिंकथंराज्यमकारयत्अपालयदितिमांवक्ष्यंतीतियोजना वतेतिरवेदः ॥ ६५ ॥ परिप्रक्ष्यंतिकरामइतिप्रातरितिशेषः कैकेय्यावरार्थंक्लिश्यमानेनक्लेश्य
मानेन तांप्रतिकृतप्रतिज्ञायाःसत्यत्वरक्षणायप्रवाजितइत्युत्तरंलोकोनग्रहीष्यतीत्याह कैकेय्येति पूर्वदत्तेनेदानींरामप्रवाजनपरतयातयाप्रकटीकृतेनवरेणेतिशेषः ॥ ६६ ॥ यदियद्यपि तत्त
थापि एतत्असत्यंजविष्यति तस्यांकामहतस्तद्वचसाप्रवाजितवानितिलोकोवदिष्यतीतिभावः ॥ ६७ ॥ किंचैनामिति मयामत्पुत्रेणवातेकिमपराद्धमितियदावक्ष्यतितदैनांप्रतिनिरुत्तरएव

रामादपिहितंमन्येधर्मतोबलवत्तरम् ॥ कथंवक्ष्यसिरामस्यवनंगच्छेतिभाषिते ॥ ६२ ॥ मुखवर्णविवर्णतुयथैवेदुमुपप्लुतम् ॥ तांतुमेसुकृतांबुद्धिसु
हृद्भिःसहनिश्चिताम् ॥ ६३ ॥ कथंद्रक्ष्याम्यपावृत्तांपरैरिवहतांचमूम् ॥ किंमांवक्ष्यंतिराजानोनानादिगूभ्यःसमागताः ॥ ६४ ॥ बालोवतायमैक्ष्वा
कश्चिरंराज्यमकारयत् ॥ यदाहिवहवोवृद्धागुणवंतोबहुश्रुताः ॥ ६५ ॥ परिप्रक्ष्यंतिकाकुत्स्यंवक्ष्यामीहकथंतदा ॥ कैकेय्याक्लिश्यमानेनपुत्रःप्रवा
जितोमया ॥ ६६ ॥ यदिसत्यंब्रवीम्येतत्तदसत्यंभविष्यति ॥ किंमांवक्ष्यतिकौसल्याराघवेवनमास्थिते ॥ ६७ ॥ किंचैनांप्रतिवक्ष्यामिकृत्वाविप्रि
यमीदृशम् ॥ यदायदाचकौसल्यादासीवचसखीवच ॥ ६८ ॥ भार्यावद्भगिनीवच्चमातृवच्चोपतिष्ठति ॥ सततंप्रियकामामेप्रियपुत्राप्रियंवदा ॥ ६९ ॥
नमयासत्कृतादेवीसत्कारार्हाकृतेतव ॥ इदानींतत्तपतिमांयन्मयासुकृतंत्वयि ॥ ७० ॥ अपथ्यव्यंजनोपेतंभुक्तमन्नमिवातुरम् ॥ विप्रकारंचरामस्य
संप्रयाणंवनस्यच ॥ ७१ ॥ सुमित्राप्रेक्ष्यवैभीताकथंमेविश्वसिष्यति ॥ रुपणंवतवैदेहीश्रोप्यतिद्वयमप्रियम् ॥ ७२ ॥

त्यर्थः यदायदाचयतोयतश्चे
त्यर्थः दासीवद्वतिव्यवहारेसखीवद्वहस्यकथनेभार्यावद्भगिनीवद्विताशंसनेमातृवद्भोजनदानेउपतिष्ठतिसेवते केचित्तुदासीवत्गृहकार्यकरणेसखीवत्क्रीडायांभार्यावदुक्तेएवभगि
नीवत्ज्ञानयोगानुष्ठानेमातृवत्तत्त्वकथनेइत्याहुः अतउत्तरमशक्यदानमितिबोध्यं प्रियःपुत्रोयस्यांममसाउक्तप्रकरैःसत्कारार्हापितवकृतेत्वद्वैमनस्यपरिहारायनसत्कृतातदिदानींरामविवास
नवरेत्वयोक्तेसतियत्त्वयिमयासुकृतंशोचनंकर्मत्वदनुसरणरूपंकृतंतन्मांतपतिपीडयति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ किमिव आतुरंरुग्णंअपथ्यं जनोपेतंभुक्तमन्नंयथातपतिपीडयतिरामस्यविप्र
कारमभिषेकनिवर्त्त वनस्यतदुद्देश्यकंसंप्रयाणंचप्रेक्ष्येत्यन्वयः ॥ ७१ ॥ राज्ञोनकिंचिदकर्तव्यमस्तीतिविचार्यस्वपुत्रविषयेममविश्वासंन गिरिष्यतिरुपणंकष्टम् ॥ ७२ ॥

अप्रियद्वयमेवाह मांचेति मेमदर्थं उपलक्षणमेतत् रामार्थचशोचंतीस्वस्यप्राणान्क्षपयिष्यति ॥ ७३ ॥ किन्नरेणश्वशुरभूतेनभर्तृभूतेनच तवमरणंकुतस्तत्राह नहीति ॥ ७४ ॥ नूनंध्रुवम् ॥ ७५ ॥ असतीमेवसतीपतिमारिकात्वेनअसतीत्ववतीमेवसतीसर्वदाविद्यमानांसतीआपाततःसतीव्यवस्यामिनिश्विनोमि रूपिणींदृष्टिप्रियांमदिरांपीत्वापश्चाद्विकारेणविषसंयुक्तांयथाजाना नित्येत्यर्थः ॥ ७६ ॥ यच्चत्वमनृतैःसांत्वैरिष्टवचनैःसांत्वयंतीयन्मांभापसेतन्गीतशब्देननृगंसंरुद्धालुब्धइवमामवधीः ॥ ७७ ॥ पुत्रविक्रायकंपुत्रेणमूल्येनस्त्रीसुखकेतारं अनार्यःपापीतिर

मांचपंचत्वमापन्नंरामंचवनमाश्रितम् ॥ वैदेहीवतमेप्राणान्शोचंतीक्षपयिष्यति ॥ ७३ ॥ हीनाहिमवतःपार्श्वेकिन्नरेणेवकिन्नरी ॥ नहिराममहं दृष्ट्वाप्रवसंतंमहावने ॥ ७४ ॥ चिरंजीवितुमाशंसेरुदंतींचापिमैथिलीम् ॥ सानूनंविधवारज्यंसपुत्राकारयिष्यसि ॥ ७५ ॥ सतींत्वामहमत्यंतंव्यव स्याम्यसतींसतीम् ॥ रूपिणींविषसंयुक्तांपीत्वेवमदिरानरः ॥ ७६ ॥ अनृतैर्वतमांसांत्वैःसांत्वयंतीस्मभापसे ॥ गीतशब्देनसंरुद्धालुब्धोमृगमिवाव धीः ॥ ७७ ॥ अनार्यइतिमामार्याःपुत्रविक्रायकंध्रुवम् ॥ विकारिष्यंतिरथ्यासुसुरापंब्राह्मणंयथा ॥ ७८ ॥ अहोदुःखमहोरुच्छ्रंयत्रवाचःक्षमेतव ॥ दुःख मेवविधंप्राप्तपुराकृतमिवाशुभम् ॥ ७९ ॥ चिरंखलुमयापापेत्वंपापेनाभिरक्षिता ॥ अज्ञानादुपसंपन्नारजुरुद्धंधनीयथा ॥ ८० ॥ रममाणस्त्वया सार्धंमृत्युंत्वांनाभिलक्षये ॥ बालोरहसिहस्तेनरुणसर्पमिवास्पृशम् ॥ ८१ ॥ तंतुमांजीवलोकोयन्नूनमाक्रोष्टुमर्हति ॥ मयात्यपितृकःपुत्रःसमहा त्मादुरात्मना ॥ ८२ ॥ बालिशोवतकामात्मा राजादशरथोभृशम् ॥ स्त्रीकृतेयःप्रियंपुत्रंवतंप्रस्थापयिष्यति ॥ ८३ ॥ वेदैश्चब्रह्मचर्यैश्चगुरुभिश्चोपक शितः ॥ भोगकालेमहत्कृच्छ्रंपुनरेवप्रपत्स्यते ॥ ८४ ॥ नालंद्वितीयंवचनंपुत्रोमांप्रतिभापितुम् ॥ सवनंप्रव्रजेत्युक्तोवाढमित्येववक्ष्यति ॥ ८५ ॥

ध्यामुविकारिष्यंतिविगर्हिष्यति ॥ ७८ ॥ दुःखंकष्टं कृच्छ्रंकष्टंअहोकष्टमहोकष्टमितियावत् यत्रवरविषयेरामविवासनवरविषयास्तववाचःक्षमेयतोतःपुराकृतमशुभमिवतत्फलमिव इवशब्द एवार्थे एवंविधंपरिहार्यत्वेनावस्थानुभाव्यदुःखंप्राप्तमितिसंबंधः ॥ ७९ ॥ पापेनमयाउपसंपन्नाकंठसंलग्ना सौख्यायकृतंत्वद्रक्षणंस्वनाशायपरिणतमित्याशयः ॥ ८० ॥ बालइवेतियो जना ॥ ८१ ॥ तंत्वय्यनुरक्तं जीवतापिमयासमहात्मापुत्रोऽपितृकःपितृप्रयुक्तराज्यरहितःकृतोयतोऽतआक्रोष्टुंनिदिनुम् ॥ ८२ ॥ निंदाप्रकारमाह बालिशइति प्रस्थापयिष्यतीत्युपलक्षणं त्रिकालनिंदायाः ॥ ८३ ॥ उपकर्शितःकार्श्यंप्रापितः कृच्छ्रंजटाभ्युपेततयावनेवासक्तेशम् ॥ ८४ ॥ द्वितीयंवचनंपरिहासरूपंवचनं अलंसमर्थः अहमिवधर्मयंत्रितत्वात् ॥ ८५ ॥

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे युद्धकांडं समाप्तम् ॥

तदर्हस्यदेवगीतवृत्ताद्यर्हस्यअभिषेकेसतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ सहस्रशतलक्षं धेनूनांगवां नवप्रसूतगवामित्यर्थः शतशब्दोऽनंतवाचीवा ॥ ७३ ॥ पूर्वगवादिदानानिकृत्वातदनंतरं भूयसीत्वेनात्रश-
त्कोटीर्हिरण्यददौ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अवेक्षमाणातत्कृतमुपकारं चितयंती प्रददौ प्रदातुमियेषेत्यर्थः आत्मनः कंठाद्वारमवमुच्यदित्सया भर्त्रनुमतये भर्तारमवैक्षत ॥ ७९ ॥

अभिषेकेतदर्हस्यतदारामस्यधीमतः ॥ भूमिः सस्यवती चैव फलवंतश्च पादपाः ॥ ७२ ॥ गंधवंति च पुष्पाणि वभूवूराघवोत्सवे ॥ सहस्रशतमश्वानां
धेनूनां च गवां तथा ॥ ७३ ॥ ददौ शतवृषान्पूर्वद्विजेभ्यो मनुजर्षभः ॥ त्रिशत्कोटीर्हिरण्यस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः ॥ ७४ ॥ नानाभरणवस्त्राणि महा-
हाणि च राघवः ॥ अर्करश्मिप्रतीकाशां कांचनीं मणिविग्रहाम् ॥ ७५ ॥ सुग्रीवाय स जंदिव्यां प्रायच्छन्मनुजाधिपः ॥ वैदूर्यमयचित्रे च चंद्ररश्मिवि-
भूषिते ॥ ७६ ॥ बालिपुत्राय धृतिमानं गदायां गदे ददौ ॥ मणिप्रवरजुष्टं मुक्ताहारमनुत्तमम् ॥ ७७ ॥ सोतायै प्रददौ रामश्चंद्ररश्मिसमप्रभम् ॥ अ-
रजे वाससीदिव्ये शुभान्याभरणानि च ॥ ७८ ॥ अवेक्षमाणा वै देही प्रददौ वायुसूनुवे ॥ अवमुच्य आत्मनः कंठाद्वारं जनकनंदिनी ॥ ७९ ॥ अवैक्षत
हरीन्सर्वान्भर्तारं च मुहुर्मुहुः ॥ तामि गितज्ञः संप्रेक्ष्य वभाषे जनकात्मजाम् ॥ ८० ॥ प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टासि भामिनि ॥ अथ सा वायुपुत्राय तं हा-
रमसितेक्षणा ॥ ८१ ॥ ते जाधृतिर्यशो दाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयोनयः ॥ पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि नित्यदा ॥ ८२ ॥ हनूमांस्तेन हारेण शुशुभे वान-
रर्षभः ॥ चंद्रांशु च यगौरं गणेश्वेताभ्रे गयथाचलः ॥ ८३ ॥ सर्वे वानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरोत्तमाः ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैव यथार्हं प्रतिपूजिताः ॥ ८४ ॥
सः सर्वे जग्मुरेव यथागतम् ॥ ८५ ॥ ततो द्विविदमैदाभ्यां नीलाय च परंतपः ॥ सर्वान्कामगुणान्वीक्ष्य प्रददौ वसुधाधिपः ॥ ८६ ॥ प्रहृष्टमन-
स्ततस्ते वानरर्षभाः ॥ विस्तृष्टाः पार्थिवेन्द्रेण किष्किं धांसमुपागमन् ॥ ८८ ॥

॥ ८० ॥ अथ भर्त्रनुमत्यनंतरं सा वायुपुत्राय ददाविति शेषः ॥ ८१ ॥ तत्र हेतुः पौरुषादितेज आदि च यत्र हनूमति नित्यदानित्यं आपो दाप्रत्ययः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कामैः सकृच्चं-
दनान्नपानाद्यैः ॥ ८६ ॥ वीक्ष्यमैदद्विविदनीलानृद्वस्त्रातेभ्यः सर्वान्कामगुणान् अत्युत्तमान् रत्नादीन्ददौ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

॥ ८९ ॥ लब्ध्वाकुलधनमिति स्वकुलधनलंकाराज्यमित्यर्थः यत्तु इक्ष्वाकुकुलदैवतं रंगविमानमिति तन्न पाद्मेवतारसमाप्तिसमयेतद्दानस्योक्तत्वात् तथाचतत्रविभीषणंप्रतिरामवचनं याव
चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठतिमेदिनी तावद्रमस्वराज्यस्थः काले ममपदं ब्रज इत्युक्ताप्रददौ तस्मै स्वविश्लेषासहिष्णवे श्रीरंगस्यामिनं स्यार्चामिक्ष्वाकुकुलदैवतं रंगविमानमादाय लंकां प्रायाद्विभीषण
इति ॥ ९० ॥ शासनदुष्टनियहं कुर्वन् शशासपालयामास ॥ ९१ ॥ चतुरंगवलेन सह पूर्वराजाध्युषितामिमां गमया सहातिष्ठ पूर्वराजानो मन्वा इत्यस्तरध्युषितां पालितां कीदृशमास्थानं मया

सुग्रीवो वानरश्रेष्ठो हृद्वारामाभिषेचनम् ॥ पूजितश्चैव रामेण किं किं प्राविशतुरीम् ॥ ८९ ॥ विभीषणोऽपि धर्मात्मा सह तैर्नैर्ऋतर्षभैः ॥ लब्ध्वाकु
लधनं राजालंकां प्रायान्महायशाः ॥ ९० ॥ सराज्यमखिलं शासन्निहतारिर्महायशाः ॥ राघवः परमोदारः शशास परयामुदा ॥ उवाच लक्ष्मणं रा
मो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः ॥ ९१ ॥ आतिष्ठ धर्मज्ञमया सहेमां गं पूर्वराजाध्युषितां वलेन ॥ तुल्यं यथा त्वं पितृभिः पुरस्तात्तैर्यौ वराज्ये धुरमुद्वहस्व ॥ ९२ ॥
सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो यदानसौ मित्रिरुपैतियोगम् ॥ नियुज्यमानो भुवियौ वराज्ये ततोभ्यपि च द्रुतं महात्मा ॥ ९३ ॥ पौंडरीकाश्वमेधाभ्यां
वाजिमेधेन चासकृत् ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरयजत्पार्थिवात्मजः ॥ ९४ ॥ राज्यं दशसहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः ॥ दशाश्वमेधानां जङ्घे सदृश्या
नभूरिदक्षिणान् ॥ ९५ ॥ आजानुलं विबाहुः समहावक्षाः प्रतापवान् ॥ लक्ष्मणानुचरो रामः शशास पृथिवीमिमाम् ॥ ९६ ॥ राघवश्चापि धर्मात्मा
प्राप्य राज्यमनुत्तमम् ॥ ईजैव ह्यविधैर्यज्ञैः समुतभ्रातृवांधवः ॥ ९७ ॥ न पर्यदेव न्विधवानच व्यालकृतं भयम् ॥ न व्याधिजं भयं चासीद्रामेराज्यं प्र
शासति ॥ ९८ ॥ निर्दस्युरभवत्लोकानां नर्थकश्चिदस्मृशत् ॥ न च स्मृद्वा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते ॥ ९९ ॥

तुवः कर्तव्यं भवता सहेत्यत्राह तुल्यमित्यादि पुरस्तान्महाराज्याभिषेकात्पूर्वपितृभिः स्वपितृभिस्तुल्यं यथा भवति तथा तैर्यायौ वराज्ये धूर्धतां धुरमुद्वहस्व आत्मना सह वनवासे दुःखानुभवाद्वा
ज्ये सह सुखानु तवार्थं लक्ष्मणं प्रति यौ वराज्यं प्रार्थनेति भावः ॥ ९२ ॥ सर्वात्मना पर्यनुनीयमानः ज्येष्ठे भरते विद्यमानेऽहं यौ वराज्या नर्हति निषेधे क्रियमाणेऽपि पुनः पुनरनुनीयमान इत्यर्थः नियुज्य
मानोऽपि न्यायं प्राप्तस्वीयौ वराज्येन भरतेनानुनीयमानोऽपि योगं यौ वराज्यसंसर्गो नोपैति नेच्छति स्म ततो भरतं यौ वराज्येभ्यषेचयत् ॥ ९३ ॥ पौंडरीकाश्वमेधेत्यादिरुत्तरकांडार्थसंक्षेपः पौंडरी
काश्वमेधाभ्यामितिसामान्यत उक्ता तत्रैव विशेषमाह वाजिमेधेन चासकृदिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

॥ १०० ॥ वर्षसहस्राणि आसन् जना इति शेषः ॥ १०१ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ आर्षिकृषिर्वेदस्तत्संबन्धि वेदोपबृंहणमिति यावत् पुरापुरातनम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ रामाभिषेचनंतद्वधिकमित्यर्थः रिपू
 सर्वमुदितमेवासीत्सर्वो धर्मपरो भवत् ॥ राममेवानुपश्यंतो नाभ्यहिंसन्परस्परम् ॥ १०० ॥ आसन् वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः ॥ निरामया
 विशाकाश्च रामे राज्यं प्रशासति ॥ १०१ ॥ नित्यमूलानित्यफलास्तरवस्तत्र पुष्पिताः ॥ कामवर्षीचपर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥ २ ॥ स्वकर्मसुप्रव
 र्ति तनुष्टाः खैरेव कर्मभिः ॥ आसन् राजा धर्मपरारामेशासति नानृताः ॥ ३ ॥ सर्वे लक्षणसंपन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः ॥ दशवर्षसहस्राणि रामो राज्यम
 कारयत् ॥ ४ ॥ धर्म्ययशस्य मायुष्यं राज्ञां च विजयावहम् ॥ आदिकाव्यमिदं चार्पणपुरावाल्मीकिना कृतम् ॥ ५ ॥ यः शृणोति सदा लोके नरः पापात्प्रमु
 च्यते ॥ पुत्रकामश्च पुत्रान्वैधनकामो धनानि च ॥ ६ ॥ लभते मनुजो लोके श्रुत्वारामाभिषेचनम् ॥ महीं विजयते राजारिपूंश्चाप्यधितिष्ठति ॥ ७ ॥
 राघवेण यथामातासु मित्रालक्ष्मणेन च ॥ भरतेन च कैकेयी जीवपुत्रास्तथास्त्रियः ॥ ८ ॥ श्रुत्वारामायणमिदं दीर्घमायुश्च विदति ॥ रामस्य विजयं
 चेभ्यः सर्वमक्लिष्टकर्मणः ॥ ९ ॥ शृणोति य इदं काव्यं पुरावाल्मीकिना कृतम् ॥ श्रद्धधानो जितक्रोधो दुर्गाण्यतितरत्यसौ ॥ १० ॥ समागम्य प्रवासां
 ते रमन्ते सह बांधवैः ॥ शृण्वन्ति य इदं काव्यं पुरावाल्मीकिना कृतम् ॥ ११ ॥ ते प्रार्थितान् वरान् सर्वान् प्राप्नुवंती हरिघवात् ॥ श्रवणेन सुराः सर्वे प्रीयते
 संप्रशृण्वताम् ॥ १२ ॥ विनायकाश्च शाम्यन्ति गृहेतिष्ठति यस्य वै ॥ विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान् भवेत् ॥ १३ ॥ स्त्रियोरजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान्
 मयुरनुत्तमान् ॥ पूजयन्त्यपठन्त्येनमितिहासं पुरातनम् ॥ १४ ॥ सर्वपापैः प्रमुच्येत दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ प्रणम्य शिरसानित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्द्विजात्
 ॥ १५ ॥ ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः ॥ रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा ॥ १६ ॥ प्रीयते सततं रामः सह विष्णुः सनातनः ॥ आदिदेवो
 महाबाहुर्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ १७ ॥ एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः ॥ प्रत्याहरत विसृज्य बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥ १८ ॥
 न धितिष्ठति तान् विजयते इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ संप्रशृण्वतामिति पाठः ॥ १२ ॥ विनायकाः विघ्नकारिणो देवगणविशेषाः ॥ १३ ॥ स्त्रियोरजस्वलाः शुद्धस्नानानंतरं पो
 दशदिनावधि ॥ १४ ॥ १५ ॥ सदेत्यनेन कालत्रयेपीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ येऋषिणाकृतां मुनिनाकृतोरामस्यसंहितारामायणमित्यर्थः लिखन्ति च चातृष्टुष्वन्ति त्रिविष्टपे ब्रह्मलोके शृण्वन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते स देविवचनात् अत्र फलश्रुतिश्लोकाः कतकव्याख्यानेनोपलभ्यन्ते ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे त्रिंशद

देवाश्च सर्वे तु प्यन्ति ग्रहणाच्छ्रवणात् तथा ॥ रामायणस्य श्रवणे तृप्यन्ति पितरः सदा ॥ १९ ॥ भक्त्यारामस्य ये चेमां संहितामृषिणाकृताम् ॥ ये लिखन्ती ह च न रास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥ १२० ॥ कुटुंबवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च ॥ श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं प्राप्नोति सर्वा भुवि चार्थ सिद्धिम् ॥ २१ ॥ आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं सौभ्रातृकं बुद्धिकरं शुभं च ॥ श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्विराख्यानमोजस्करमृद्धिकारमैः ॥ १२२ ॥ हरिः ओम् ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्ध० सर्वजनपरिवृतस्य राजाधिराजस्य श्रीरामचंद्रस्य पट्टाभिषेकभद्राख्यं नाम त्रिंशदधिकशततमः सर्गः ॥ १३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीगोमतीतीरनैमिषारण्याश्वमेधसप्ततंतुवाटगतमुनींद्रद्विजेंद्रादिवसुधाधिपेंद्रपरिवृतस्य मुनिवृंदारकवृंदवद्यमा नकोरकाकारचरणयुगलस्य सद्भातसन्मित्रसन्मित्रसहितस्य साकेतपुरवराधीश्वरस्य दीनानां दैन्यहरणउदीर्णवीर्योत्सिक्तरावणवधार्थं देवैः प्रा र्थितस्य रघुकुलतिलकसंभूतस्य श्रीसीताविशेषकस्य लक्ष्मीपतेः साम्यांशस्य लक्ष्मीवतोराराधिराजस्य लोकाभिरामस्य निकटोक्तयोः श्रीरामात्म जयोरादिकविशिष्ययोः कुशलवयोराख्यानेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये चतुर्विंशत्सहस्रिकायां संहितायां श्रीमद्युद्धकाण्डे पंचविंशोऽङ्गि व तमानकथाप्रसंगः समाप्तः ॥ अतः परमुत्तरकाण्डम् ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्राप्तराज्यस्य रामस्य राक्षसानां वधेरुते ॥ आजग्मुर्मुनयः सर्वे राघवं प्र ति नंदितुम् ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

धिकशततमः सर्गः ॥ १३० ॥ कतकरीत्या एकविंशदधिकशततमः सर्गः ॥ १२१ ॥ वाससा ॥ १ ॥ जहना गेश पूज्येन सेतुः श्रीरामवर्मणा कृतः सर्वोपकृतये श्रीमद्रामायणांबुधौ ॥ २ ॥ युद्धे हतो दशमीवः सगर्वो वीतकल्मषः पश्यन् रामात्मकं विश्वं स्वयं रामो बभूव ह ॥ ३ ॥ युद्धे युद्धादिभिः श्रान्तान् वानरान् प्रतिपूज्य च स्थाने देनास्थितो यो ध्यां रामः पातु स सर्वतः ॥ ४ ॥

॥ ७३ ॥

॥ निर्मलंकतकक्षोदादिरामायणार्णवं अत्यंतं निर्मलं चक्रे रामः स्वमति

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

प्रतिजग्राह भरतस्यवचइतिशेषः ॥ १२ ॥ इमंश्रुवर्धनास्तच्छेदकानापिताइत्यर्थः वर्धनंच्छेदनेथद्वेआनंदनसभाजनइत्यमरः ॥ १३ ॥ पूर्वत्विति अत्रभरतलक्ष्मणयोःस्नानाद्यभिधा-
 शत्रुघ्नस्यतदनभिधानंतुस्नानकारयितृत्वात् उपलक्षणंवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ इक्ष्वाकुकुलवर्धनःशत्रुघ्नः ॥ १६ ॥ प्रतिकर्मालंकरणंआत्मनैवनसैरंध्रीहस्तेनेत्यर्थः ॥ १७ ॥ शोभनमलंकरणम्
 भरतस्यवचःश्रुत्वारामःपरपुरंजयः ॥ तथेतिप्रतिजग्राहनिषसादासनेशुभे ॥ १२ ॥ ततःशत्रुघ्नवचनान्निपुणाःइमंश्रुवर्धनाः ॥ सुखहस्ताःसुशीघ्रा
 श्वराघर्वपर्यवारयन् ॥ १३ ॥ पूर्वतुभरतेस्नातेलक्ष्मणेचमहाबले ॥ सुग्रीवेवानरेंद्रेचराक्षसेंद्रेविभीषणे ॥ १४ ॥ विशोधितजटःस्नातश्चित्रमाल्यानु
 लेपनः ॥ महार्हवसनोपेतस्तस्यौतत्रश्रियाज्वलन् ॥ १५ ॥ प्रतिकर्मचरामस्यकारयामासवीर्यवान् ॥ लक्ष्मणस्यचलक्ष्मीवानिक्ष्वाकुकुलवर्धनः
 ॥ १६ ॥ प्रतिकर्मचसीतायाःसर्वादशरथस्त्रियः ॥ आत्मनैवतदाचक्रुर्मनस्विन्योमनोहरम् ॥ १७ ॥ ततोवानरपत्नीनांसर्वासामेवशोभनम् ॥ च
 कारयत्तात्कौसल्याप्रहृष्टापुत्रवत्सला ॥ १८ ॥ ततःशत्रुघ्नवचनात्सुमंत्रोनामसारथिः ॥ योजयित्वाभिचक्रामरथंसर्वांगशोभनम् ॥ १९ ॥ अ
 ध्यर्कामलसंकाशंदिव्यंदृष्ट्वारथंस्थितम् ॥ आरुरोहमहाबाहूरामःपरपुरंजयः ॥ २० ॥ सुग्रीवोहनुमांश्चैवमहेंद्रसदृशद्युती ॥ स्नातौदिव्यनिभैर्वस्त्रै
 र्जग्मतुःशुभकुंडलौ ॥ २१ ॥ सर्वाभरणजुष्टाश्वययुस्ताःशुभकुंडलाः ॥ सुग्रीवपत्न्यःसीताचद्रष्टुंनगरमुत्सुकाः ॥ २२ ॥ अयोध्यायांचसचिवाराज्ञो
 दशरथस्यच ॥ पुरोहितंपुरस्तुत्यमंत्रयामासुरर्थवत् ॥ २३ ॥ अशोकोविजयश्चैवसिद्धार्थश्चसमाहिताः ॥ मंत्रयन्नरामवृद्धार्थंवृत्त्यर्थंनगरस्यच
 ॥ २४ ॥ सर्वमेवाभिषेकार्थंजयार्हस्यमहात्मनः ॥ कर्तुमर्हथरामस्ययद्यन्मंगलपूर्वकम् ॥ २५ ॥ इतितेमंत्रिणःसर्वेसंदिश्यचपुरोहितः ॥ नगरान्नि
 र्ययुस्तूर्णरामदर्शनबुद्धयः ॥ २६ ॥ हरियुक्तंसहस्राक्षोरथमिन्द्रइवानघः ॥ प्रययौरथमास्यायरामोनगरमुत्तमम् ॥ २७ ॥ जग्राहभरतोरश्मींशत्रु
 घ्नश्चुत्रमाददे ॥ लक्ष्मणोव्यजनंतस्यमूर्ध्निंसंवीजयंस्तदा ॥ २८ ॥

॥ १८ ॥ अभिचक्रामसमीपमाजगाम ॥ १९ ॥ २० ॥ दिव्यनिभैर्दिव्यकांतिभिर्वस्त्रैर्युक्तौजग्मतुः रथस्थंराममनुजग्मतुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अयोध्यायांचेति तस्मिन्नंतरेइत्यादिः पुरो
 हितंवसिष्ठं अर्थवत्ययोजनोत्तमवत् रामाभिषेकोपयुक्तमशेषविचारंचक्रुरित्यर्थः ॥ २३ ॥ तदेवाह अशोकइत्यादि अशोकादयोरामवृद्धार्थंनगरस्यचवृत्त्यर्थंसंगताःमंत्रयन्मंत्रयन् ॥ २४ ॥
 तदेवाह सर्वमेवेति कर्तुमर्हथेतिभृत्यान्त्युक्तिः ॥ २५ ॥ मंत्रिणःपुरोहितश्चैवसंदिश्यनिर्ययुः ॥ २६ ॥ २७ ॥ लक्ष्मणोव्यजनंतालवृंतमयम् ॥ २८ ॥

अपरंश्वेतं चालव्यजनं विभीषणो जगृहे ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नवनागसहस्राणि नवसहस्रसंख्याकगजानित्यर्थः ॥ ३२ ॥ शंखशब्दप्रणादैः शंखशब्दैर्जनानां हर्षप्रणादैश्चेत्यर्थः तदुक्तं पाद्रे
आगतोरावणद्वेषीकुंभकर्णस्वरांतकः अतिकायेन्द्रजिच्छेत्तामहर्षिजनरक्षकः समामदेवताकार्यः सीतेशोलक्ष्मणानुजः सत्यैकनिरतः शास्तापरदारसहोदरः सुप्रोवराज्यदोधन्वीरावणानुजरा

श्वेतंचालव्यजनं जगृहे परितः स्थितः ॥ अपरंचंद्रसंकाशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ २९ ॥ ऋपिसंघैस्तदाकाशो देवैश्च समरुद्गणैः ॥ स्तूयमानस्य राम
स्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः ॥ ३० ॥ ततः शत्रुं जयं नाम कुंजरं पर्वतोपमम् ॥ आरुरोह महातेजाः सुग्रीवः पुवर्गर्षभः ॥ ३१ ॥ नवनागसहस्राणि ययुरास्थाय
वानराः ॥ मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३२ ॥ शंखशब्दप्रणादैश्च दुंदुभीनां च निःस्वनैः ॥ प्रययौ पुरुषव्याघ्रस्तां पुरीं हर्म्यमालिनीम् ॥ ३३ ॥
ददृशुस्ते समायांतं राघवं सपुरःसरम् ॥ विराजमानं वपुषारथेनातिरथं तदा ॥ ३४ ॥ ते वर्धयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनंदिताः ॥ अनुजग्मुर्महात्मा
नं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥ ३५ ॥ अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिर्वृतः ॥ श्रिया विरुरुचे रामो नक्षत्रैरिव चंद्रमाः ॥ ३६ ॥ स पुरोगामिभिस्तूर्यैस्ता
लस्वस्तिकपाणिभिः ॥ प्रव्याहरद्विर्मुदितैर्मंगलानि वृत्तोययौ ॥ ३७ ॥ अक्षतं जातरूपं च गावः कन्याः सह द्विजाः ॥ न रामो दकहस्ताश्च रामस्य पुरतो य
युः ॥ ३८ ॥ सख्यंच रामः सुग्रीवे प्रभावं चानिलात्मजे ॥ वानराणां च तत्कर्मत्याच चक्षेऽथ मंत्रिणाम् ॥ ३९ ॥ श्रुत्वा च विस्मयं जग्मुरयोध्यापुरवा
सिनः ॥ वानराणां च तत्कर्मराक्षसानां च तद्वलम् ॥ ४० ॥ द्युतिमाने तदा ख्याय रामो वानरसंयुतः ॥ लष्टपुष्टजनाकीर्णामयोध्यां प्रविवेश सः ॥ ४१ ॥
ततोऽप्यभ्युच्छ्रयन् पौराः पताकाश्च गृहे गृहे ॥ ऐक्ष्वाकाध्युपितं रम्यमास सादपि तुर्गहम् ॥ ४२ ॥ अथाब्रवीद्राजपुत्रो भरतं धर्मिणां वरम् ॥ अर्थोपहि
तया वाचामधुरं रघुनंदनः ॥ ४३ ॥

ज्येष्ठः शरणागतसंचाताधर्मस्थापनतत्परः रामो दाशरथिः श्रीमान् भगवान् भरताग्रजः शरण्यो राम इत्येवं शुश्रुवे काहलध्वनिरिति ॥ ३३ ॥ तेनागराः ॥ ३४ ॥ तेनागराः वर्धयित्वा आशीर्भिरिति
तिशेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तूर्यैस्तूर्यवादकैः स्वस्तिकश्च तालवदेव करतलधार्यः मंगलानि प्रव्याहरद्विरित्यन्वयः ॥ ३७ ॥ अक्षतादिकं मंगलार्थं जानरूपमक्षतं संपादितहरिद्रादिवर्णविशेषमि
त्यर्थः अक्षतादीनां पुरतो यानंतद्वाहिपुरुषद्वारा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अभ्युच्छ्रयन् अभ्युदश्रयन् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

पितुर्भवनमासाद्य तत्र महात्मनः सुग्रीवादीन्मुख्यान्प्रवेश्य कौसल्याया अभिवाद्य वानरैरिति शेषः इति भरतमब्रवीदिति संबंधः तत्र पूर्वमुग्रीवादिप्रवेशबीजमुक्तं पादौ स्वश्रीमद्भवनं रामो भक्तप
जरेणुभिः शुद्धीकर्तुमनारा जाह्नूमंतमकल्मषं विभीषणं च सुग्रीवं गृहं प्रावेश्य तदेति आपाततस्तु कौसल्यादिप्रणामकरणं फलमिति भाति आंतरं मुख्यं तु पादौ क्तं बोध्यं पूर्वतुरामेण एकांत एव तद्व
दनं कृतं ननु सर्वसमक्षमिति गम्यते ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ततः शत्रुघ्नेन प्रचोदिता राजभवनरक्षका अभ्यंतरप्रदेशप्रदर्शनार्थं तैलप्रदीपान् गृहीत्वा भरतसुग्रीवयोः पुरःप्रविशिशुः ॥ ४७ ॥ उवाचेति

पितुर्भवनमासाद्य प्रवेश्य च महात्मनः ॥ कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीमभिवाद्य ॥ ४४ ॥ तच्च मद्भवनं श्रेष्ठं साशोकवनिकं महत् ॥ मुक्तावैदूर्यसं
कोर्णमुग्रीवाय निवेदय ॥ ४५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः ॥ हस्ते गृहीत्वा सुग्रीवं प्रविवेश तमालयम् ॥ ४६ ॥ ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यंका
स्तरणानि च ॥ गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शत्रुघ्नेन प्रचोदिताः ॥ ४७ ॥ उवाच च महातेजाः सुग्रीवं राघवानुजः ॥ अभिषेकाय रामस्य दूतानां ज्ञापय प्रभो
॥ ४८ ॥ सौवर्णान्वानरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान् ॥ ददौ क्षिप्रं सुग्रीवः सर्वरत्नविभूषितान् ॥ ४९ ॥ तथा प्रत्यूषसमये चतुर्णां सागरां भ्रसाम् ॥ पृ
र्णे घटैः प्रतीक्ष्य तं तथा कुरुत वानराः ॥ ५० ॥ एवमुक्ता महात्मानो वानरा वारणोपमाः ॥ उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडा इव शीघ्रगाः ॥ ५१ ॥ जांबवांश्च हनू
मांश्च वेगदर्शींश्च वानरः ॥ ऋषभश्चैव कलशान् जलपूर्णान्थानयन् ॥ ५२ ॥ नदीशतानां पंचानां जलकुंभैरुपाहरन् ॥ पूर्वास्समुद्रात्कलशं जलपूर्णं
मथानयन् ॥ ५३ ॥ सुषेणः सत्वसंपन्नः सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ऋषभो दक्षिणात्तूर्णं समुद्राज्जलमानयन् ॥ ५४ ॥ रक्तचंदनकर्पूरैः संवृतं कांचनं घटम् ॥
गवयः पश्चिमात्तोयमाजहार महार्णवात् ॥ ५५ ॥ रत्नकुंभेन महता शीतं मारुतविक्रमः ॥ उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः ॥ ५६ ॥ आजहार स
धर्मात्मानिलः सर्वगुणान्वितः ॥ ततस्तैर्वानरश्रेष्ठैरानीतं प्रेक्ष्य तज्जलम् ॥ ५७ ॥

रामभवनप्रदर्शनानंतरमिति शेषः राघवानुजो भरतः ॥ ४८ ॥ चतुर्णां चतुःसागरगामिनां जांबवदादीनाम् ॥ ४९ ॥ चतुर्णां सागरां भ्रसंतैः पूर्णे घटैः सहिताः प्रत्यूषसमये यथाऽस्मान्प्रतीक्ष्यं प्रती
क्षिप्य त्वं तथा कुरुते तियोजना ॥ ५० ॥ ५१ ॥ जांबवांश्चेति अत्र चकारैः सुषेणगवयादिपंचशतवानरपरिग्रहः तद्वक्ष्यति नदीशतानां पंचानामिति अतएव सुषेणगवययोः समुद्रजलाहर्तृत्वेन व
क्ष्यमाणेन न विरोधः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आनिलो हनूमान् तत्प्रसिद्धं नदीतीर्थसागराणां जलम् ॥ ५७ ॥

श्रेष्ठायपुरोहितायवसिष्ठाय ॥ ५८ ॥ प्रयतःप्रयत्नवान् रत्नमयेपीठेरत्नसिंहासने ससीतंसीतासहितम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ प्रसन्नेननिर्मलेनसकलवैदिकमंत्रमंत्रितत्वादतिपवित्रेणचसलिलेननर
व्याघ्रमभ्यषिचन् ॥ ६१ ॥ ऋत्विग्भिरित्यादि अत्रवसिष्ठादयःप्रयोजककर्तारः कन्याभिःषोडशसंख्याभिः अभ्यषिचन्अभ्यषेचयन् तेवसिष्ठादयः नैगमावणिजः ॥ ६२ ॥ नभसिस्थितैः
सर्वदेवसहितैर्लोकपालदैवतैःसर्वोषधिरसैरभ्यषेचयन्वसिष्ठादयः ॥ ६३ ॥ येनकिरीटेनमनुरभिषिक्तोयुक्तः ॥ ६४ ॥ अन्ववायोवंशः येनवसिष्ठेन तद्वंशेराजानुच्यमानगुणायांसभा

अभिषेकायरामस्यशत्रुघ्नःसचिवैःसह ॥ पुरोहितायश्रेष्ठायसुहृद्भ्यश्चन्यवेदयन् ॥ ५८ ॥ ततःसप्रयतोवृद्धोवसिष्ठोब्राह्मणैःसह ॥ रामंरत्नमयेपीठेस
सीतंसंन्यवेशयन् ॥ ५९ ॥ वसिष्ठोविजयश्चैवजाबालिरथकाश्यपः ॥ कात्यायनोगौतमश्चवामदेवस्तथैवच ॥ ६० ॥ अभ्यषिचन्नरव्याघ्रंप्रसन्ने
नमुगंधिना ॥ सलिलेनसहस्राक्षंवसवोवासवंयथा ॥ ६१ ॥ ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैःपूर्वकन्याभिर्मन्त्रिभिस्तथा ॥ योधैश्चैवाभ्यषिचंस्तेसंप्रहृष्टैःसनैग
मैः ॥ ६२ ॥ सर्वोषधिरसैश्चापिदैवतैर्नभसिस्थितैः ॥ चतुर्भिर्लोकपालैश्चसर्वैर्देवैश्चसंगतैः ॥ ६३ ॥ ब्रह्मणानिर्मितंपूर्वकिरीटंरत्नशोभितम् ॥ अभि
षिक्तःपुरायेनमनुस्तं दीप्ततेजसम् ॥ ६४ ॥ तस्यान्ववायेराजानःक्रमाद्येनाभिषेचिताः ॥ सभायाहिमकृतायांशोभितायांमहाधनैः ॥ ६५ ॥ रत्नैर्नाना
विधैश्चैवचित्रितायांसुशोभनैः ॥ नानारत्नमयेपीठेकल्पयित्वायथाविधि ॥ ६६ ॥ किरीटेनततःपश्चाद्वसिष्ठेनमहात्मना ॥ ऋत्विग्भिर्भूषणैश्चैवसम
योक्ष्यतराघवः ॥ ६७ ॥ छत्रंतस्यचजग्राहशत्रुघ्नःपांडुरंशुभम् ॥ श्वेतंचवालव्यजनंसुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ ६८ ॥ अपरंचंद्रसंकाशंराक्षसेन्द्रोविभी
षणः ॥ मालांज्वलंतीवपुषाकांचनींशतपुष्कराम् ॥ ६९ ॥ राघवायददौवायुर्वासवेनप्रचोदितः ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंमणिभिश्चविभूषितम् ॥ ७० ॥
मुक्ताहारंनरेंद्रायददौशक्रप्रचोदितः ॥ प्रजगुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ७१ ॥

यामभिषेचिताः ॥ ६५ ॥ तस्यांसभायांपीठेदीप्ततेजसंरामंकल्पयित्वोपवेशयथाविध्यभिषिच्य ॥ ६६ ॥ पश्चादभिषेकानंतरंतेनकिरीटेनतेनवसिष्ठेनराघवःसमयोक्ष्यतसंयुक्तःकृतः
ऋत्विग्भिश्चभूषणैःसंयुक्तःकृतः आर्षोऽलङ्कृतः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शतपुष्करांशतपद्मनिर्मिताम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ शक्रप्रचोदितइति वायुरित्यनुकृष्यते वायुद्वारादिव्यांस्त्रीयांकांचनमालां
मुक्ताहारंचतगवान्महेंद्रोददावित्यर्थः ॥ ७१ ॥

॥ १८ ॥ उपवासकृशइत्यनेनरामादेरपि किंचित्कालमुपवासो नुमेयः तत्पूर्वआगमनश्रवणपूर्वकम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावन्नदूरं यातोस्मि क्षिप्रमागंतुमर्हसीति हनूमंतं प्राति-
 क्ते भरते सर्वकथा मुक्ता पुनारामसमीपंगत्वारामं प्रति भरतवृत्तांतं निवेद्य पुनर्नैदियामं प्रति रामाज्ञया गते एतद्भरतवचस्तं प्रति तिबोध्यं कापेयी कपिस्वभावप्रयुक्ता चलचित्तानसेव्यते नानुष्ठीयते क-
 चित् मिथ्या नोच्यते कच्चिदित्यर्थः कुत एव शंका तत्राह नहीति ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवं मिथ्यावादित्वशंकायां तच्चित्तयेऽर्थमर्थादनपेतं विज्ञापयन्निदमब्रवीत् सदाफलत्वादिविशिष्टान् वृक्षान्मा-
 प्यप्रलुप्तानां वनौकसां भूमौ निःस्वनः श्रूयतेऽतस्त्वं प्रयाहीति शेषः ॥ २५ ॥ वृक्षाणां तथा विधत्वं कुतस्तत्राह भरद्वाजप्रसादेनेति तेनापि कथमेवं शक्यं तत्राह तस्य चेति भरद्वाजस्य चेत्यर्थः वास-
 पांडुरंघ्रमादाय शुक्लमाल्योपशोभितम् ॥ शुक्ले च वालव्यजने राजार्हहेमभूषिते ॥ १८ ॥ उपवासकृशो दीनश्चौरकृष्णाजिनां वरः ॥ भ्रातुरागमनं
 श्रुत्वा तत्पूर्वहर्षमागतः ॥ १९ ॥ प्रत्युद्ययौ तदारामं महात्मा सचिवैः सह ॥ अश्वानां खुरशब्दैश्चरथनेमिस्वनेन च ॥ २० ॥ शंखदुंदुभिना देनसंचचालेव
 मेदिनी ॥ गजानां बृंहितैश्चापिशंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ २१ ॥ कृत्स्नं तु नगरं तत्तुनं दिग्राममुपागमत् ॥ समीक्ष्य भरतो वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥ २२ ॥
 कच्चिन्नखलु कापेयी सेव्यते चलचित्तता ॥ न हि पश्यामि काकुत्स्थं राममार्यं परंतपम् ॥ २३ ॥ कच्चिन्नचानुद्दश्यंते कपयः कामरूपिणः ॥ अथैवमुक्तेव
 चने हनूमानिदमब्रवीत् ॥ २४ ॥ अर्थ्यं विज्ञापयन्नेव भरतं सत्यविक्रमम् ॥ सदाफलान्कुसुमितान् वृक्षान्माप्यमधुस्रवान् ॥ २५ ॥ भरद्वाजप्रसादेन
 मत्तभ्रमरनादितान् ॥ तस्य चैव वरोदतो वासवेन परंतप ॥ २६ ॥ ससैन्यस्य तदा तिथ्यं कृतं सर्वगुणान्वितम् ॥ निःस्वनः श्रूयते भीमः प्रलुप्तानां वनौ-
 कसाम् ॥ २७ ॥ मन्येवानरसेनासानदीं तरति गोमतीम् ॥ रजोवर्षसमुद्भूतं पश्य सालवनं प्रति ॥ २८ ॥ मन्ये सालवनं रम्यं लोलयंति प्लवंगमाः ॥ तदे-
 तद्दृश्यते दूरादिमानं चंद्रसन्निभम् ॥ २९ ॥ विमानं पुष्पकं दिव्यं मनसा ब्रह्मनिर्मितम् ॥ रावणं बांधवैः सार्धं हत्वा लब्धं महात्मना ॥ ३० ॥ तरुणादित्य-
 संकाशं विमानं रामवाहनम् ॥ धनदस्य प्रसादेन दिव्यमेतन्मनोजवम् ॥ ३१ ॥
 वेनेति तत्तपःप्रसादेनेत्यर्थः ॥ २६ ॥ यदेवमतः ससैन्यस्य तवरामस्य च भरद्वाजेन सर्वगुणान्वितमातिथ्यं कृतम् ॥ २७ ॥ यतो ध्वनिः श्रूयतेऽतः सासेना गोमतीं तरतीति मन्ये वालुकीमिति पाठां-
 तरं क्षणानंतरमाह रजोवर्षमिति ॥ २८ ॥ क्षणोत्तरमाह तदेतदिति ॥ २९ ॥ मनसा ब्रह्मनिर्मितं ब्रह्मणा सृष्ट्वसाम्याद्विश्वकर्मणानिर्मितम् ॥ ३० ॥ एतद्विव्यं मनोजवं विमानं प्रसादेन ब्रह्मणः
 प्रसादेन धनदस्य जवतीति शेषः परेण तपसाले भेद्यत्कुबेरः पिता महादिति सुंदरकांडोक्तेः ॥ ३१ ॥

एतस्मिन्विमानेराघवौ सुग्रीवो विभीषणश्च तिष्ठतीति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत आसन्ने भरतादयस्तंददशुरित्याह ददशुरिति ॥ ३४ ॥ यथार्थेन स्वागतेन अन्वर्थेन स्वागतेनेत्यर्थः यस्यागमनं पर
मकल्याणं तत्स्वागतमित्यर्थानुगतमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अभ्यवादयत् अभ्यवददित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ लक्ष्मणमासाद्य वंदमानं लक्ष्मणं परिष्वंगादिना संभाव्य अन्ये
द्युःपांचजान्यात्मा कैकेय्या भरतो भवत् तदन्येद्युःसुमित्रा यामनं तात्मा च लक्ष्मणः सुदर्शनात्मा शत्रुघ्नो द्वौ जातौ युगपत्पिये इति पादेषोक्तेः वैदेहीमभ्यवादयत् अभ्यवदत् परेतु यद्यपि लक्ष्मणो
एतस्मिन् भ्रातरौ वीरौ वैदेह्या सह राघवौ ॥ सुग्रीवश्च महातेजाराक्षसश्च विभीषणः ॥ ३२ ॥ ततो हर्षसमुद्भूतो निःस्वनो दिवमस्पृशत् ॥ स्त्रीबालयुववृ
द्धानां रामो यमिति कीर्तिते ॥ ३३ ॥ रथकुंजरवाजिभ्यस्ते वतीर्य महीं गताः ॥ ददशुस्तं विमानस्थं नराः सोममिवांबरे ॥ ३४ ॥ प्रांजलिर्भरतो भूत्वा प्र
लक्ष्मणराघवोन्मुखः ॥ यथार्थेनार्घ्यपाद्याद्यैस्ततो राममपूजयत् ॥ ३५ ॥ मनसा ब्रह्मणा सृष्टे विमाने भरताग्रजः ॥ रराज पृथुदीर्घाक्षो वज्रपाणिरिवा
मरः ॥ ३६ ॥ ततो विमानाग्रगतं भरतो भ्रातरं तदा ॥ वंदे प्रणतो रामं मेरुस्थमिव भास्करम् ॥ ३७ ॥ ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् ॥ हंस
युक्तं महावेगं निपपात महीतलम् ॥ ३८ ॥ आरोपितो विमानं तद्भरतः सत्यविक्रमः ॥ राममासाद्य मुदितः पुनरेवाभ्यवादयत् ॥ ३९ ॥ तं समुत्थाय का
कुत्स्थश्चिरस्याक्षिपथंगतम् ॥ अंके भरतमारोप्य मुदितः परिष्वजे ॥ ४० ॥ ततो लक्ष्मणमासाद्य वैदेहीं च परंतपः ॥ अथाभ्यवादयत् स्त्रीतो भरतो ना
मचाब्रवीत् ॥ ४१ ॥ सुग्रीवं कैकेयीपुत्रो जांबवंतमथांगदम् ॥ मैदं च द्विविदं नीलमृषभं चैव सस्वजे ॥ ४२ ॥ सुषेणं च नलं चैव गवाक्षं गंधमादनम् ॥
शरभं पनसं चैव परितः परिष्वजे ॥ ४३ ॥ ते कृत्वामानुषं रूपं वानराः कामरूपिणः ॥ कुशलं पर्यपृच्छंस्ते प्रलृष्टा भरतं तदा ॥ ४४ ॥ अथाब्रवीद्राजपु
त्रः सुग्रीवं वानरर्षभम् ॥ परिष्वज्य महातेजा भरतो धर्मिणां वरः ॥ ४५ ॥ त्वमस्माकं चतुर्णां वै भ्राता सुग्रीवपंचमः ॥ सौलदा जायते मित्रमपका
रो रिलक्षणम् ॥ ४६ ॥ विभीषणं च भरतः सांत्वयाम्यमथाब्रवीत् ॥ दिष्ट्या त्वया सहायेन कृतं कर्म सुदुष्करम् ॥ ४७ ॥

भरतात्कनिष्ठो वयसा स्पष्टं चेदं जन्मप्रकरणे तथापि ज्येष्ठानुवर्तनेन स्वापेक्षया अधिकगुणत्वेन स्वव्यवहारेण ज्येष्ठानुवर्तितरेवं कर्तव्येति भरतं प्रत्युपदेशदानेन च गुरुत्वबुद्ध्या तस्य नतिरुचितैव किंच
कौसल्यायै प्रथमं दत्तपायसांशजत्वाल्लक्ष्मणस्य ज्येष्ठत्वं ततो हि कैकेय्यैपायसार्धदानं तदंशजश्च शत्रुघ्न इति स एव भरतात्कनिष्ठः अतएव वैदेहीं चेति चकारः स्वरसतः संगच्छते अतएव च शत्रुघ्नक
तो लक्ष्मणनमस्कार उपपद्यते तयोर्युगपदुत्पन्नत्वादित्याहुः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पंचमो भ्राता भ्रातृविषयकपंचत्वसंख्यापूरणः सौलदात्तत्पूर्वकोपकारात् ॥ ४६ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ कैकेयीचयशस्विनी अस्यामनोवाढ्येनराजानरकात्तारितोदेवाब्रह्मर्षयश्चपरमंमुखंभ्रातरामस्यचयशोजातमतएषायशस्विन्येव ॥ ५० ॥ ५१ ॥ व्याकोशानिविकसित
 ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ एतत्पुतावत्कालंमयारक्षितंन्यासभूतंमयिस्थितंराज्यंमयातेनिर्यातितंतुभ्यंनिवेदितम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ विभीषणश्चवाष्पंमुमोच ईदृशाअपिभ्रातरःसंतत्यानंदेनस्व
 शत्रुघ्नश्चतदाराममभिवाद्यसलक्ष्मणम् ॥ सीतायाश्चरणौवीरोविनयादभ्यवादयत् ॥ ४८ ॥ रामोमातरमासाद्यविवर्णीशोककर्शिताम् ॥ जग्रा
 हप्रणतःपादौमनोमातुःप्रहर्षयन् ॥ ४९ ॥ अभिवाद्यसुमित्रांचकैकेयीचयशस्विनीम् ॥ समातृश्चतःसर्वाःपुरोहितमुपागमत् ॥ ५० ॥ स्वागतंते
 महाबाहोकोसल्यानंदवर्धन ॥ इतिप्रांजलयःसर्वेनागराराममब्रुवन् ॥ ५१ ॥ तान्यंजलिसहस्राणिप्रगृहीतानिनागरैः ॥ व्याकोशानीवपद्मानिद
 दर्शभरताग्रजः ॥ ५२ ॥ पादुकेतेतुरामस्यगृहीत्वाभरतःस्वयम् ॥ चरणाभ्यांनरेंद्रस्ययोजयामासधर्मवित् ॥ ५३ ॥ अब्रवीच्चतदारामंभरतःसकृ
 तांजलिः ॥ एतत्तेसकलंराज्यंन्यासंनिर्यातितंमया ॥ ५४ ॥ अद्यजन्मकृतार्थमेसंवृत्तश्चमनोरथः ॥ यत्त्वांपश्यामिराजानमयोध्यांपुनरागतम्
 ॥ ५५ ॥ अवेक्षतांभवात्कोशंकोष्ठागारंगृहंबलम् ॥ भवतस्तेजसासर्वकृतंदशगुणंमया ॥ ५६ ॥ तथाब्रुवाणंभरतंदृष्ट्वातंभ्रातृवत्सलम् ॥ मुमुचु
 यससैन्योराघवस्तदा ॥ अवतीर्यविमानाग्रादवतस्येमहीतले ॥ ५९ ॥ अब्रवीत्तुतदारामस्तद्विमानमनुत्तमम् ॥ वहवैश्रवणंदेवमनुजानामिग
 म्यताम् ॥ ६० ॥ ततोरामाभ्यनुज्ञातंतद्विमानमनुत्तमम् ॥ उत्तरांदिशमुद्दिश्यजगामधनदालयम् ॥ ६१ ॥ विमानंपुष्पकंदिव्यंसंगृहीतंतुरक्षसा
 अगमद्भनदंवेगाद्रामवाक्यप्रचोदितम् ॥ ६२ ॥ पुरोहितस्यात्मसखस्यराघवोबृहस्पतेःशक्रइवामराधिपः ॥ निपीड्यपादौपृथगासनेशुभेसदैवते
 नोपविवेशवीर्यवान् ॥ ६३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडेएकोनत्रिंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२९ ॥

स्यतद्वैपरीत्यजशोकेनच ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पुरोहितस्यात्मसखस्येति वसिष्ठपुत्रस्यसुयज्ञस्येत्यर्थः आत्मसमस्येतिपाठांतरं ब्रह्मज्ञत्वादितिभावः वसिष्ठस्येत्यर्थः
 तितीर्थः ॥ ६३ ॥ कतकरी ॥ १२० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडेएकोनत्रिंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥

शिरसीति ॥ १ ॥ त्वयामामिकामातापूजिता तदुक्तवनवासानुष्ठानात् मयाचित्रकूटवसमीपतमिदंराज्यंत्वंपुनश्चित्रकूटएवममदत्तवान् तत्पुनस्तुभ्यमहं ददामि ननु कथं दत्तस्य पुनर्दानं तत्राह
यथेति यथात्वंमदत्तराज्यंममददास्तथा मयापित्वदत्तं तुभ्यं दीयते इत्यर्थः ॥ २ ॥ ननु त्वदत्तराज्यभोगमहं करिष्यामिराज्यं तु त्वमेव पालयेत्यत्राह धुरमिति एकाकिना स्वसमानधूर्वहवलीवर्दी
तरहितेन वलीयसावृषभेण वलीवर्देन न्यस्तां क्षिमां किशोरवत्पार्श्ववर्तिवडवा बालवत्सो यथा वोढुं नोत्सहते तथा गुरुं राज्यस्य भारं वोढुं नाहमुत्सहे ॥ ३ ॥ नोत्सहे इत्यत्र हेतुमाह वारीनि महता वारि
वेगेन जिन्नः क्षरन् सेनुर्यथा दुर्निबन्धो बद्धुमशक्य एवमसंवृतमशक्य संवरणं राज्यच्छिद्रं चोरादिनिबन्धनं दुर्निबन्धनं बद्धुमशक्यमित्येव मन्येऽहमिति शेषः ॥ ४ ॥ तव मार्गं रक्षणीयं रक्षणचातुर्यम् ॥ ५ ॥

शिरस्यंजलिमाधाय कैकेयीनं दिवर्धनः ॥ वभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ १ ॥ पूजिता मामिकामाता दत्तराज्यमिदं मम ॥ तददामि पुनस्तु
भ्यं यथा त्वमददामम् ॥ २ ॥ धुरमेकाकिना न्यस्तां वृषभेण वलीयसा ॥ किशोरवद्गुरुं भारं न वोढुमहमुत्सहे ॥ ३ ॥ वारिवेगेन महता जिन्नः सेतुरिव
क्षरन् ॥ दुर्बन्धनमिदं मन्येराज्यच्छिद्रमसंवृतम् ॥ ४ ॥ गतिं खर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः ॥ नान्वेतुमुत्सहे वीर तव मार्गमरिदम् ॥ ५ ॥ यथाचारो
पितो वत्सो जातश्चांतनिवेशने ॥ महानपि दुरारो होमहास्कंधः प्रशाखवान् ॥ ६ ॥ शीर्यंतपुष्पितो भूत्वा न फलानि प्रदर्शयन् ॥ तस्य नानुभवेदर्थं यस्य
हेतोः सरोपितः ॥ ७ ॥ एषोपमामहाबाहो त्वमर्थं वेत्तुमर्हसि ॥ यद्यस्मान्मनुजैर्द्रव्यं भर्ता भृत्यान् न शाधिहि ॥ ८ ॥ जगदग्राभिषिक्तं त्वामनुपश्यतुरा
घव ॥ प्रतपंतमिवादित्यं मध्याह्ने दीप्ततेजसम् ॥ ९ ॥ तूर्यसंघातनिर्घोषैः कांचीनूपुरनिःस्वनैः ॥ मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व शेष्वच ॥ १० ॥ याव
दावर्तते चक्रं यावती च वसुंधरा ॥ तावत्त्वमिह लोकस्य स्वामित्वमनुवर्तय ॥ ११ ॥

अंतर्निवेशने गृहारा मेकं श्विहृक्ष आरोपितः समहत्त्वादिगुणविशिष्टश्च जातस्ततः सपुष्पितो भूत्वा फलान्यदर्शयन् यद्विशिष्यंत विशीर्णपुष्पो वा स्वरूपतो वा विशीर्णो भवति ततोऽस्य फलस्य हेतोर्नरो
पितः सतदारोपणादिक्लेशस्यार्थं फलं नानुभवेदिति स यथावत् न्यासः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एषोपमा तव हेमहाबाहो यद्विद्वं भक्तान् भृत्यान् स्मान् न शाधितेति शेषः तमर्थं वेत्तुमर्हसि अन्यापदेशवचना
र्थमित्यर्थः राज्ञा प्रजापालनार्थं महता यत्ने नोत्पाद्य संवर्धितेन त्वया प्रजापालनं संपादनीयं तदकरणे तु तादृशवृक्षतुल्यस्त्वमिति भावः ॥ ८ ॥ यदेवमतो जगदग्रेत्यादि ॥ ९ ॥ तूर्यघोषादिभीराजो
पचारैः प्रतिबुध्यस्व शेष्वचेत्यर्थः ॥ १० ॥ चक्रं ज्योतिश्चक्रं यावदावर्तते अनेन कालावधिरुच्यते यावती च वसुंधरेति देशावधिरुच्यते ॥ ११ ॥

॥ ९ ॥ परिचूनं परिक्षीणं पीडितमिति यावत् ॥ १० ॥ तत्तदनंतरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ निखाते गर्ते प्रक्षिपंति स्म प्रक्षिप्तं तावित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अङ्गश्चतुर्थभागेन इदं च राक्ष
सादेन युद्धसन्नाहसीतागुहाप्रेषणादिसर्वव्यापारापेक्षया युद्धकालस्वर्धाधिकमुद्धर्तनेत्यारण्यकांडे उक्तः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ननुरक्षसां वधे को हेतुस्तत्राह पश्चादिति जनस्थानोपागमनं
सर्वमेतन्महाबाहो यथावद्विदितं तव ॥ त्वयि प्रतिप्रयाते तु यद्वृत्तं तन्निबोध मे ॥ १ ॥ अपयाते त्वयि तदा समुद्भूतं तन्मृगद्विजम् ॥ परिचूनमिवात्यर्थं तद्वृ
त्तं समपद्यत ॥ १० ॥ तद्वृत्तिमृदितं घोरं सिंहव्याघ्रमृगाकुलम् ॥ प्रविवेशाथ विजनं समहदंडकावनम् ॥ ११ ॥ तेषां पुरस्ताद्वलवान्गच्छतां गहने व
ने ॥ विनदन्सुमहानादं विराधः प्रत्यदृश्यत ॥ १२ ॥ तमुत्क्षिप्य महानादमूर्ध्वबाहुमधोमुखम् ॥ निखाते प्रक्षिपंति स्म नदंतमिव कुंजरम् ॥ १३ ॥ त
त्कृत्वा दुष्करं कर्म भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ सायाक्लेशरभंगस्य रम्यमाश्रममीयतुः ॥ १४ ॥ शरभंगे दिवं प्राप्ते रामः सत्यपराक्रमः ॥ अभिवाद्य मुनीन् सर्वा
न् जनस्थानमुपागमत् ॥ १५ ॥ चतुर्दशसहस्राणि जनस्थाननिवासिनाम् ॥ हतानिवसता तत्र राघवेण महात्मना ॥ १६ ॥ एकेन सह संगम्य रामेण
रणमूर्धनि ॥ अङ्गश्चतुर्थभागेन निःशेषा राक्षसाः कृताः ॥ १७ ॥ महाबलामहावीर्यास्तपसो विघ्नकारिणः ॥ निहताराघवेणाजौ दंडकारण्यवासिनः
॥ १८ ॥ राक्षसाश्च विनिष्पिष्टाः खरश्च निहतोरणे ॥ दूषणं चाग्रतो हत्वा त्रिशिरास्तदनंतरम् ॥ १९ ॥ पश्चाच्छूर्पणखानामरामपार्श्वमुपागता ॥ ततो
रामेण संदिष्टो लक्ष्मणः सहसोत्थितः ॥ २० ॥ प्रगृह्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासे महबलः ॥ ततस्तेनार्दिता बालारावणं समुपागता ॥ २१ ॥ रावणानुचरो
घोरो मारीचो नाम राक्षसः ॥ लोभयामास वै देहीं भूत्वारत्नमयो मृगः ॥ २२ ॥ साराममब्रवीद्वृद्धा वै देही गृह्यतामिति ॥ अयं मनोहरः कांत आश्रमो
नो भविष्यति ॥ २३ ॥ ततो रामो धनुष्पाणिमृगं तमनुधावति ॥ स तं जघान धावं तं शरेणानतपर्वणा ॥ २४ ॥ अथ सौम्यदशग्रीवो मृगयां याति राघवे ॥
लक्ष्मणे चापि निष्क्रान्ते प्रविवेशाश्रमं तदा ॥ २५ ॥ जग्राह तरसा सीतां ग्रहः खरो हिणीमिव ॥ त्रातुकामं ततो युद्धे हत्वा गृध्रं जटायुषम् ॥ २६ ॥

तरमित्यर्थः ॥ २० ॥ कर्णनासे चिच्छेद ततस्तप्येरितचतुर्दशसहस्ररक्षसां वध इति शेषः ततः खरादिव धानंतरम् तेन लक्ष्मणेन पूर्वमर्दिता सा बाला मूर्खारावणमुपागमत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मृगमिति
शेषः दृष्ट्वाराममब्रवीत् तदेवाह अयं मृगो गृह्यतां गृहीतेनानेन आश्रमो मनोहरो भविष्यति ॥ २३ ॥ अनुधावति अनुधावति स्म ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

सहस्रावलात्कारेण ॥ २७ ॥ विस्मिताददृशुः सुग्रीवाद्यइतिभावः ॥ २८ ॥ ततइति अनेनमार्गेकचित्स्थापितंगुमेदेशेआसीत्स्मृतिमात्रेणवातदुपस्थानंबोध्यम् ॥ २९ ॥ तदाततइत्यर्थः सुवर्णप
रिष्कारेसुवर्णप्राकारे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तृणवदचितयंतीअगणयंती ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कबंधवचनानिहतदग्धकबंधवचनादित्यर्थः ॥ ३५ ॥ तयोःपूर्वपरस्परसान्निध्यात्पूर्वामस्यश्रवणेनसु

प्रगृह्यसहसासीतांजगामाशुसराक्षसः ॥ ततस्त्वद्भुतसंकाशाःस्थिताःपर्वतमूर्धनि ॥ २७ ॥ सीतांगृहीत्वागच्छंतवानराःपर्वतोपमाः ॥ ददृशुर्विस्मि
ताकारारावणंराक्षसाधिपम् ॥ २८ ॥ ततःशीघ्रतरंगत्वातद्विमानंमनोजवम् ॥ आरुह्यसहवैदेत्यापुष्पकंसमहाबलः ॥ २९ ॥ प्रविवेशतदालंकां
रावणोराक्षसेश्वरः ॥ तांसुवर्णपरिष्कारेशुभेमहतिवेश्मनि ॥ ३० ॥ प्रवेश्यमैथिलींवाक्यैःसांत्वयामासरावणः ॥ तृणवद्भाषितंतस्यतंचनैर्ऋतपुंग
वम् ॥ ३१ ॥ अचितयंतीवैदेहीत्यशोकवनिकांगता ॥ न्यवर्तततदारामोमृगंहत्वातदावने ॥ ३२ ॥ निवर्तमानःकाकुत्स्थोदृष्ट्वागृधंसविव्यथे ॥ गृध्रं
हतंतदादृष्ट्वारामःप्रियतरंपितुः ॥ ३३ ॥ मार्गमाणसुवैदेहीराघवःसहलक्ष्मणः ॥ गोदावरीमनुचरन्वनोद्देशांश्चपुष्पितान् ॥ ३४ ॥ आसेदतुर्महार
ण्येकबंधनामराक्षसम् ॥ ततःकबंधवचनाद्रामःसत्यपराक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रप्यमूकगिरिगत्वासुग्रीवेणसमागतः ॥ ततःसमागमःपूर्वप्रीत्याहार्दो
व्यजायत ॥ ३६ ॥ भ्रात्रानिरस्तःक्रुद्धेनसुग्रीवोवालिनापुरा ॥ इतरेतरसंवादात्प्रणयस्तयोः ॥ ३७ ॥ रामःस्वबाहुवीर्येणस्वराज्यंप्रत्यपाद
यत् ॥ वालिनंसमरेहत्वामहाकायंमहाबलम् ॥ ३८ ॥ सुग्रीवःस्थापितोराज्येसहितःसर्ववानरैः ॥ रामायप्रतिजानीतेराजपुत्र्यास्तुमार्गणम् ॥ ३९ ॥
आदिष्टवानरैरेणसुग्रीवेणमहात्मना ॥ दशकोट्यःपुंवंगानांसर्वाःप्रस्थापितादिशः ॥ ४० ॥ तेषांनोविप्रनष्टानांविंध्येपर्वतसत्तमे ॥ भृशंशोकाभि
तनानांमहान्कालोत्यवर्तत ॥ ४१ ॥ भ्रातातुगृधराजस्यसंप्रातिर्नामवीर्यवान् ॥ समाख्यातिस्मवसतींसीतारावणमंदिरे ॥ ४२ ॥

ग्रीवस्यदूरादृशनेनहार्दःसमागमोमानसंसख्यंजातमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रहेतुमाह भ्रात्रेति अतस्तयोःपरस्परसंवादात्प्रणयआसीत् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ रामायेति अत्रक्रमोनविवक्षितः
॥ ३९ ॥ आदिष्टानियुक्ताः ॥ ४० ॥ विप्रनष्टानांबिलप्रवेशानंतरंनिर्गममार्गमजानतां विप्रकृष्टानामितिपाठेऽतीतकालानामित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ज्ञातिनामित्यत्रदीर्घाभावआर्षः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मणिंसीतासकाशाच्छूडामणिलब्धेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ उद्युज्यतेजयोनेनेतिउद्योगंवलंतद्योजयिष्यन्तोत्साहयिष्यन् ॥ ४८ ॥
॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मुनिसन्निधावद्यवसंतंश्वोद्रष्टुमर्हसि आश्विनशुक्लचतुर्दश्यामश्विनीतद्वर्षेइतिषष्ठ्यांपुष्यस्यसंभवः पूर्णिमायामश्विन्यामपि एकर्क्षक्षयेणवा ॥ ५४ ॥

सोहंदुःखपरीतानांदुःखंतज्ज्ञातिनानुदन् ॥ आत्मवीर्यसमास्थाययोजनानांशतंपुतः ॥ तत्राहमेकामद्राक्षमशोकवनिकांगताम् ॥ ४३ ॥ कौशेय
वस्त्रांमलिनानिरानंदांदृढव्रताम् ॥ तथासमेत्यविधिवत्पृष्ठासर्वमनिंदिताम् ॥ ४४ ॥ अभिज्ञानंमयादत्तंरामनामांगुलीयकम् ॥ अभिज्ञानंमणिं
लब्ध्वाचरितार्थोहमागतः ॥ ४५ ॥ मयाचपुनरागम्यरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अभिज्ञानंमयादत्तमर्चिष्मान्समहामणिः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वातामैथिलीं
रामस्त्वाशशंसेचजीवितम् ॥ जीवितांतमनुप्राप्तःपीत्वामृतमिवातुर ॥ ४७ ॥ उद्योजयिष्यन्नुद्योगंदधेलंकावधेमनः ॥ जिघांसुरिवलोकांतेसर्वा
न्लोकांन्विभावसुः ॥ ४८ ॥ ततःसमुद्रमासाद्यनलंसेतुमकारयत् ॥ अतरत्कपिवीराणांवाहिनीतेनसेतुना ॥ ४९ ॥ प्रहस्तमवधीन्नीलःकुंभकर्णतु
राघवः ॥ लक्ष्मणोरावणसुतंस्वयंरामस्तुरावणम् ॥ ५० ॥ सशक्रेणसमागम्ययमेनवरुणेनच ॥ महेश्वरस्वयंभूभ्यांतथादशरथेनच ॥ ५१ ॥ तैश्चद
त्तवरःश्रीमानृषिभिश्चसमागतैः ॥ सुरर्षिभिश्चकाकुत्स्थोवरान्लेभेपरंतपः ॥ ५२ ॥ सतुदत्तवरःप्रीत्यावानरैश्चसमागतः ॥ पुष्पकेणविमानेनकि
ष्किंधामभ्युपागमत् ॥ ५३ ॥ तांगंगांपुनरासाद्यवसंतंमुनिसन्निधौ ॥ अविघ्नंपुष्ययोगेनश्वोरामंद्रष्टुमर्हसि ॥ ५४ ॥ ततःसवाक्यैर्मधुरैर्हनूमतोनि
शम्यत्तृष्टोभरतःकृतांजलिः ॥ उवाचवाणींमनसःप्रहर्षिणींचिरस्यपूर्णःखलुमेमनोरथः ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे अष्टाविंशा
धिकशततमःसर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुत्वातुपरमानंदंभरतःसत्यविक्रमः ॥ लष्टमाज्ञापयामासशत्रुघ्नंपरवीरहा ॥ १ ॥ दैवतानिचसर्वा
णिचैत्यानिनगरस्यच ॥ सुगंधमाल्यैर्वादित्रैरर्चंतुशुचयोनराः ॥ २ ॥

कृतांजलिः रामस्मृत्येतिशेषः मेमनोरथःपूर्णःखल्वित्युवाच ॥ ५५ ॥ कतकरी० ॥ ११९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेअष्टाविंशा
धिकशततमःसर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ परमानंदंतत्करंवचइतिशेषः ॥ १ ॥ दैवतानिकुलदैवतानि नगरस्यचैत्यानिसाधारणदेवतायतनानि अर्चंतुअर्चयंतु ॥ २ ॥

स्तुतिपुराणज्ञादितिस्तलक्षणरूपस्तुतिविशेषणं वैतालिकाःवंशावलीकीर्तकाः ॥ ३ ॥ राजदरामातरः सैन्याःराजभवनाद्वृत्तिमंतोभ्यंतराःसेनागणाआटविकांतसेनाभेदास्तथांगनागणाः श्रेणीना
नाजातीयसंघः ॥ ४ ॥ ५ ॥ विष्टीर्भुतिकरान्भागशोविभज्येतिशेषः विपमाणिस्थलानिअत्युन्नतदेशाः समानिचस्थानानि निरस्यतांअयंभेदोनिराक्रियतां सर्वसमंक्रियतामितियावत् ॥ ६ ॥

सूताःस्तुतिपुराणज्ञाःसर्वेवैतालिकास्तथा ॥ सर्वेवादित्रकुशलागणिकाश्चैवसर्वशः ॥ ३ ॥ राजदरास्तथामात्याःसैन्याःसेनांगनागणाः ॥ ब्राह्मणा
श्चसराजन्याःश्रेणीमुख्यास्तथागणाः ॥ ४ ॥ अभिनिर्यातुरामस्यद्रुपुंशशिनिभंमुखम् ॥ भरतस्यवचःश्रुत्वाशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ ५ ॥ विष्टीरनेकसा
हस्तीश्चोदयामासभागशः ॥ समीकुरुतनिघ्नानिविपमाणिसमानिच ॥ ६ ॥ स्थानानिचनिरस्यतांनंदिग्रामादितःपरम् ॥ सिंचंतुपृथिवींरुत्स्रांहिम
शीतेनवारिणा ॥ ७ ॥ ततोभ्यवकिरंत्वन्येलाजैःपुष्पैश्चसर्वतः ॥ समुच्छ्रितपताकास्तुरध्याःपुरवरोत्तमे ॥ ८ ॥ शोभयंतुचवेश्मानिसूर्यस्योदयनंप्र
ति ॥ स्रग्दाममुक्तपुष्पैश्चसुवर्णैःपंचवर्णकैः ॥ ९ ॥ राजमार्गमसंवाधंकिरंतुशतशोनराः ॥ ततस्तच्छासनंश्रुत्वाशत्रुघ्नस्यमुदान्विताः ॥ १० ॥ धृष्टि
र्जयंतोविजयःसिद्धार्थश्चार्थसाधकः ॥ अशोकोमंत्रपालश्चसुमंत्रश्चापिनिर्ययुः ॥ ११ ॥ मत्तैर्नागसहस्रैश्चसध्वजैःसुविभूषितैः ॥ अपरेहेमकक्षा
भिःसगजाभिःकरेणुभिः ॥ १२ ॥ निर्ययुस्तुरगाक्रांतारथैश्चसुमहारथाः ॥ शक्त्यृष्टिपाशहस्तानांसध्वजानांपताकिनाम् ॥ १३ ॥ तुरगाणांसहस्रैश्च
मुख्यैर्मुख्यतरान्वितैः ॥ पदातीनांसहस्रैश्चवीराःपरिवृताययुः ॥ १४ ॥ ततोयानान्युपारूढाःसर्वादशरथस्त्रियः ॥ कौसल्यांप्रमुखेरुत्वासुमित्रांचा
पिनिर्ययुः ॥ १५ ॥ द्विजातिमुख्यैर्धर्मात्माश्रेणीमुख्यैःसनैगमैः ॥ माल्यमोदकहस्तैश्चमंत्रिभिर्भरतोदृतः ॥ १६ ॥ शंखभेरीनिनादैश्चवंदिभिश्चाभिनं
दितः ॥ आर्यपादौगृहीत्वातुशिरसाधर्मकोविदः ॥ १७ ॥

इतो नंदिग्रामात्परंयावदयोध्यां तावतएवगंतव्यदेशत्वादितिभावः ॥ ७ ॥ समुच्छ्रितपताकारध्याःकर्म ॥ ८ ॥ सूर्यस्योदयनंप्रति श्वःसूर्योदयकालेयथासर्वसज्जंभवतितथाकुरुतेत्यर्थः विरल
पुष्पबंधाःस्रजः निविडपुष्पबंधं दाम मुक्तपुष्पाणिबंधरहितानिपुष्पाणि पुष्पविशेषणंसुवर्णैरिति पंचवर्णकैःपंचवर्णकल्पितैरलंकारैः ॥ ९ ॥ १० ॥ धृष्ट्यादयोष्टमंत्रिणोनिर्ययुः उदयात्पूर्वय
थोक्तराजमार्गसत्कारंरुत्वाप्रातर्निर्ययुरित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नैगमावणिजः वैदेहकःसार्थवाहनैगमोवाणिजोवणिगित्यमरः ॥ १६ ॥ आर्यपादौश्रीरामपादुके ॥ १७ ॥

जयंतीतिजितःस्वर्गजितइवमुदान्वितास्तेप्रसिद्धावानराःकामाद्यथेच्छमुपाश्रंतिस्म ॥ २३ ॥ कतकरी० ॥ ११७ ॥ ॥ इतिश्रीरा०वा०युद्ध०षड्विंशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥
पंचम्यांचतुर्दशवर्षस्यपूर्णत्वात्तद्दिनेभरद्वाजाश्रमेविलंबस्यप्राप्तत्वात्तुचतुर्दशसमाप्तौयदित्वांनपश्यामितदाहुताशनंप्रवेक्ष्यामीतिभरतोक्तेर्भरतस्यस्यागमननिवेदनायहनूमत्येषणंकृतवानित्याह
अयोध्यांविति समालोक्य भरद्वाजाश्रमेविमानादवतरणसमयेइतिभावः सुग्रीवादीनांसम्यक्शिष्टाचारकरणायसुहृष्टरूपतदाकारज्ञानायचपूर्वहनूमत्येषणं अतएवपाद्रेपंचम्यामेवविसृष्टह
नूमत्यवेशसमयेभरतवर्णनमेवंकृतं अग्निप्रवेशेसोद्योगकालेभ्रातुरनागमात् न्यवेदयत्तदातस्मैश्रीरामागमनोत्सवमिति किंच प्रियकामइति सुग्रीवादीनांप्रियकामःअयोध्यायांसर्वतत्प्रियपूरण
ततःप्रदृष्टाःपुवर्गर्षभास्तेबहूनिदिव्यानिफलानिचैव ॥ कामादुपाश्रंतिसहस्रशस्तेमुदान्विताःस्वर्गजितोमुदेव ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०
युद्धकांडेषड्विंशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अयोध्यांतुसमालोक्यचित्तयामासराधवः ॥ प्रियकामःप्रियंरामस्ततस्त्वरितविक्रमः
॥ १ ॥ चित्तयित्वाततोदृष्ट्वानरेषुन्यपातयत् ॥ उवाचधीमांस्तेजस्वीहनूमंतंपुवंगमम् ॥ २ ॥ अयोध्यांत्वरितोगत्वाशीघ्रंपुवगसत्तम ॥ जानीहिक
चित्कुशलीजनोत्पतिमंदिरे ॥ ३ ॥ शृंगवेरपुरंप्राप्यगुहंगहनगोचरम् ॥ निषादाधिपतिंब्रह्मिकुशलंवचनान्मम ॥ ४ ॥ श्रुत्वातुमांकुशलिनमरोगं
विगतज्वरम् ॥ भविष्यतिगुहःप्रीतःसममात्मसमःसखा ॥ ५ ॥ अयोध्यायाश्रतेमार्गंप्रवृत्तिंभरतस्यच ॥ निवेदयिष्यतिप्रीतोनिषादाधिपतिर्गुहः
॥ ६ ॥ भरतस्तुत्वयावाच्यःकुशलंवचनान्मम ॥ सिद्धार्थंशंसमांतस्मैसभार्यंसहलक्ष्मणम् ॥ ७ ॥ हरणंचापिवैदेत्यारावणेनबलीयसा ॥ सुग्रीवेण
चसंवादंवालिनश्चवधरणे ॥ ८ ॥ मैथिल्यन्वेषणंचैवयथाचाधिगतात्वया ॥ लंघयित्वामहातोयमापगापतिमव्ययम् ॥ ९ ॥ उपयानंसमुद्रस्यसाग
रस्यचदर्शनम् ॥ यथाचकारितःसेतूरावणश्चयथाहतः ॥ १० ॥ वरदानंमहेंद्रेणब्रह्मणावरुणेनच ॥ महादेवप्रसादाच्चपित्राममसमागमम् ॥ ११ ॥
कामस्तेषांप्रियंयथाभवतितथाचित्तयामास कर्तव्यजातमितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ यथाक्षिप्रमयोध्याप्राप्यतेतथात्वरितःसन्नयोध्यांगच्छ नृपतिमंदिरेवर्तमानःसर्वोपिजनःकुशलीतिजानीहि
॥ ३ ॥ गहनंकाननंगोचरोदेशोयस्यतं ममकुशलंमद्वचनाद्ब्रूहि ॥ ४ ॥ आत्मसमःस्वसदृशस्तत्त्वज्ञानित्वात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ सिद्धार्थंनिर्व्यूढपितृवचनपरिपालनरूपप्रयोजनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ यथा
त्वयाधिगता अस्वलितव्रतायथादृष्टेत्यर्थः ॥ ९ ॥ उपयानंपुनःस्वयमस्मत्समीपागमनं वानरसेनयासहसमुद्रतीरगमनंवा सागरस्यस्वरूपेणप्रत्यक्षतोदर्शनदर्शनदानम् ॥ १० ॥ महेंद्रादिकर्तृ
कंवरदानंवानरसमुत्थानरूपं अत्रब्रह्मवरुणयोरपिवरदानकर्तृत्वोक्तेःपूर्वमहेंद्रसहितोब्रह्मेतिव्याख्यातम् ॥ ११ ॥

वा० रा०

॥ १९७ ॥

उपयातं नगरसमीपमागतम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वा एवं प्रकारं मदागमनं श्रुत्वा यमाकारं वेदानंदसूचकमाकारं स आकारो यच्चापि भरतस्य मां प्रति कर्तव्यं तच्च वेदितव्यम् ॥ १४ ॥ तदेवाह ज्ञेया इति मुखवर्णेन प्रीतिरवेदोचितविकाससंकोचाद्याकारेणेत्यर्थः तत्त्वेन याथार्थ्येन वृत्तांताज्ञेया इत्यन्वयः ॥ १५ ॥ ननु तादृशसौहृदवतिकोन्यथाशंकायाः प्रसंगोऽत आह सर्वकामेत्यादि पि त्वपैतामहं तं कमेणागतं नावर्तयेत् अनेन भ्रातर एव शंक्या इति लोकान्बोधयति ॥ १६ ॥ तस्य राज्याकांक्षा चेत्किं करिष्यतीत्याशंक्य स एव राज्यां प्रशास्त्वित्याह संगत्या इति संगत्या चिरकालपरि उपयातं च मां सौम्यभरताय निवेदय ॥ सह राक्षसराजेन हरीणामीश्वरेण च ॥ १२ ॥ जित्वा शत्रुगणान् रामः प्राप्य चानुत्तमं यशः ॥ उपायाति समृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वा यमाकारं भजते भरतस्ततः ॥ स च ते वेदितव्यः स्यात्सर्वं यच्चापि मां प्रति ॥ १४ ॥ ज्ञेयाः सर्वे च वृत्तांता भरतस्यै गितानि च ॥ तत्त्वेन मुखवर्णेन दृष्ट्या व्याभाषितेन च ॥ १५ ॥ सर्वकामसमृद्धिं हि हस्यश्वरथसंकुलम् ॥ पितृपैतामहं राज्यं कस्य नावर्तयेन्मनः ॥ १६ ॥ संगत्या भरतः श्रीमान् राज्येनार्थी स्वयं भवेत् ॥ प्रशास्तु वसुधां सर्वामखिलां रघुनंदनः ॥ १७ ॥ तस्य बुद्धिं च विज्ञाय व्यवसायं च वानर ॥ यावन्न दूरं याताः स्मः क्षिप्रमागंतुमर्हसि ॥ १८ ॥ इति प्रतिसमादिष्टो ह नूमान्मारुतात्मजः ॥ मानुषंधारयन् रूपमयोध्यां त्वरितो ययौ ॥ १९ ॥ अथोत्पपात वेगेन ह नूमान्मारुतात्मजः ॥ गरुत्मानिव वेगेन जिघृक्षन् रघोः उत्तमम् ॥ २० ॥ लंघयित्वा पितृपथं विहगेंद्रालयं शुभम् ॥ गंगायमुनयोर्भीमं समतीत्य समागमम् ॥ २१ ॥ शृंगवेरपुरं प्राप्य गुहमासाद्य वीर्यवान् ॥ सवाचा शुभया दृष्टो ह नूमानिदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ सखा तु तव काकुत्स्थो रामः सत्यपराक्रमः ॥ ससीतः सहसौ मित्रिः सत्वां कुशलमब्रवीत् ॥ २३ ॥ पंचमीमघरजनीमुपित्वा वचनान्मुनेः ॥ भरद्वाजाभ्यनुज्ञातं द्रक्ष्यस्य त्रैवराघवम् ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः संप्रदृष्ट नूरुहः ॥ उत्पपात महावेगाद्देगवानविचारयन् ॥ २५ ॥

च येन कैकयी संगत्या वा यदि कैकयी वत्स्य मपि राज्येनार्थी भवेत् तर्हि स एव वसुधां शास्तु वयं यत्र कापितपसा कालं नेष्याम इति शेषः ॥ १७ ॥ यावत् अस्मादाश्रमादूरं यातान् स्मः अयोध्याया अतिसमीपं न प्राप्ताः स्म इति यावत् क्षिप्रमागंतुमर्हसि तावदिति शेषः ॥ १८ ॥ मानुषमित्यर्थं संक्षेपः ॥ १९ ॥ तस्यैव प्रपंच उत्पपातेत्यादि ॥ २० ॥ पितृपथं वायुमार्गमंतरिक्षमित्यर्थः तद्विशेषणं विहगेंद्रालयं श्रेष्ठविहगानां संचारस्थानम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अद्य पंचमी पंचमी संबंधिनी रजनीमुपित्वा अद्य स्थित्वा श्वोगमिष्यसीति भरद्वाजानुज्ञातं राघवं श्वः प्रातरेव द्रक्ष्यसि ॥ २४ ॥ संप्रदृष्ट नूरुहः जगदानंदरामसेवकत्वलाभेनेति भावः अविचारयन् अध्वश्रममिति शेषः ॥ २५ ॥

रामतीर्थपरशुरामतीर्थं बालुकिनीतदाख्यां शालवनंशालवृक्षवनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ सुराधिपस्योपवनेनंदनाख्ये चैत्ररथं कुबेरोद्यानं चात्र द्रष्टव्यम् ॥ २८ ॥ स्वलं कृतैरममाणैः पुत्रपौत्रैः सहि
ताभिः स्त्रीभिर्गृह्यमाणपुष्पानिति दुःखविशेषणम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ भावितात्मानं ध्यात परमात्मानं अतएव ब्रह्मर्षिसमते जसम् ॥ ३२ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य स्वार्थेऽप्यञ्च चतुर्वर्णरूपस्य

सोऽप्यस्य द्रामतीर्थं च नदीं बालुकिनीं तथा ॥ बहूयं गोमतीं चैव भीमं शालवनं तथा ॥ २६ ॥ प्रजाश्रवद्बुसाहसीः स्फीतान् जनपदानपि ॥ सगत्वा
दूरमध्वानं त्वरितः कपिकुंजरः ॥ २७ ॥ आससाद्बुमान्फुल्लान् दिशामसमीपगान् ॥ सुराधिपस्योपवने यथा चैत्ररथे द्रुमान् ॥ २८ ॥ स्त्रीभिः सपुत्रैः
पौत्रैश्चरममाणैः स्वलं कृतैः ॥ क्रोशमात्रे त्वयो ध्याया श्रीरक्षणाजिनां वरम् ॥ २९ ॥ ददर्श भरतं दीनं कृशमाश्रमवासिनम् ॥ जटिलं मलदिग्धांगं
भ्रातृव्यसनकं शितम् ॥ ३० ॥ फलमूलाशिनं दांतं तापसं धर्मचारिणम् ॥ समुन्नतजटाभारं वल्कलाजिनवाससम् ॥ ३१ ॥ नियतं भावितात्मानं ब्र
ह्मर्षिसमते जसम् ॥ पादुकेते पुरस्कृत्य प्रशासंतं वसुंधराम् ॥ ३२ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य त्रातारं सर्वतो भयात् ॥ उपस्थितममात्यैश्च शुचिभिश्च पु
रोहितैः ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैश्च युक्तैश्च कापायां वरधारिभिः ॥ न हिते राजपुत्रं तं चीररक्षणाजिनां वरम् ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुं व्यवस्यंति पौरा वै धर्मवत्स
लाः ॥ तं धर्ममिव धर्मज्ञं देहबंधमिवापरम् ॥ ३५ ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं हनूमान्मारुतात्मजः ॥ वसंतं दंडकारण्ये यत्वं चीरजटाधरम् ॥ ३६ ॥ अनु
शोचसि काकुत्स्थं सत्त्वां कौशलमब्रवीत् ॥ प्रियमाख्यामि ते देवशोकं त्यज सुदारुणम् ॥ ३७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते भ्रात्रा त्वं रामेण सह संगतः ॥ निहत्य रा
वणं रामः प्रतिलभ्य च मैथिलीम् ॥ ३८ ॥ उपयातिसमृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥ लक्ष्मणश्च महातेजा वै देही च यशस्विनी ॥ सीता समग्रारामेण म
हेंद्रेण शची यथा ॥ ३९ ॥ एवमुक्तो हनुमता भरतः कैकयी सुतः ॥ पपात सहसा दृष्टो हर्षान्मोहमुपागमत् ॥ ४० ॥

लोकस्य ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैर्वलाध्यक्षैः युक्तैः कापायां वरधारिभिः यथाराजा तथा प्रजेति न्यायात् तदेवाह न हिते इति ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुं परित्यज्य भोक्तुं द्वितीय इव शब्दो वाक्यालंकारे इहे
ति वैकत्रपाठः देहबंधमनुप्य देहसंबंधवन्तम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शोकं त्यज सुदारुणमित्यनेनास्य पादोक्तोऽग्निप्रवेशोद्यमः सूचित इति बोध्यम् ॥ ३७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते अचिरादित्यर्थः संगतो भविष्य
सीति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उक्तदृष्टोऽपि चित्तवैवश्यहेतुरितिकृत्वा पपात इत्यादि ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ अशोकजैर्हर्षजैरित्यश्रुविंदुभिरित्यनेनान्वितम् ॥ ४२ ॥ अनुक्रोशात्कपया प्रियाख्यानस्य कर्तरित्युद् प्रियाख्यानकर्तुःकिंप्रियंददामि एतत्प्रियाख्यानसमंनंकचित्यश्यामीतिभावः
॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निशम्यप्रहर्षितो रामदिदृक्षया अत्रयुक्तोभवदितिशेषः ॥ ४६ ॥ कतकरी० ॥ ११८ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये

ततोमुहूर्तादुत्थायप्रत्याश्वस्यचराधवः ॥ हनूमंतमुवाचेदंभरतःप्रियवादिनम् ॥ ४१ ॥ अशोकजैःप्रीतिमयैःकपिमालिंग्यसंभ्रमात् ॥ सिपेचभरतः
श्रीमान्विपुलैरश्रुविंदुभिः ॥ ४२ ॥ देवोवामानुषोवात्वमनुक्रोशादिहागतः ॥ प्रियाख्यानस्यतेसौम्यददामिब्रुवतःप्रियम् ॥ ४३ ॥ गवांशतसहस्रं
चग्रामाणांचशतंपरम् ॥ सकुंडलाःशुभाचाराभार्याःकन्यास्तुषोडश ॥ ४४ ॥ हेमवर्णाःसुनासोरुःशशिसौम्याननाःस्त्रियः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः
संपन्नाःकुलजातिभिः ॥ ४५ ॥ निशम्यरामागमनंनृपात्मजःकपिप्रवीरस्यतदाद्भुतोपमम् ॥ प्रहर्षितोरामदिदृक्षयाभवत्युनश्चहर्षादिदमब्रवीद्वचः
॥ ४६ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० युद्धकांडेसप्तविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बहूनिनामवर्षाणिगतस्यसुमहद्वनम् ॥ शृ
णोम्यहंप्रीतिकरंममनाथस्यकीर्तनम् ॥ १ ॥ कल्याणीवतगाथेयंलौकिकीप्रतिभातिमाम् ॥ एतिजीवंतमानंदोनरंवर्षशतादपि ॥ २ ॥ राघवस्य
हरीणांचकथमासीत्समागमः ॥ कस्मिन्देशेकिमाश्रित्यतत्त्वमाख्याहिपृच्छतः ॥ ३ ॥ सपृष्टोराजपुत्रेणवृत्त्यांसमुपवेशितः ॥ आचक्षतेततःसर्वं
रामस्यचरितंवने ॥ ४ ॥ यथाप्रव्राजितोरामोमातुर्दत्तौवरौतव ॥ यथाचपुत्रशोकेनराजादशरथोमृतः ॥ ५ ॥ यथादूतैस्त्वमानीतस्तूर्णंराजगृहा
त्प्रतो ॥ त्वयायोध्यांप्रविष्टेनयथाराज्यंनचेप्सितम् ॥ ६ ॥ चित्रकूटगिरिं गत्वाराज्येनामित्रकर्शनः ॥ निमंत्रितस्त्वयाभ्राताधर्ममाचरतासताम्
॥ ७ ॥ स्थितेनराज्ञोवचनेयथाराज्यंविसर्जितम् ॥ आर्यस्यपादुकेगृह्ययथासिपुनरागतः ॥ ८ ॥

युद्धकांडेसप्तविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बहूनिवर्षाणिसुमहद्वनंगतस्यममनाथस्यकीर्तनंशृणोम्यहम् ॥ १ ॥ अतइयंलौकिकीगाथाकल्याणीतिमांप्रतिभातिवतेतिहर्षे तां
गाथामाह एतीति ॥ २ ॥ सहस्रैरित्यस्यसुग्रीवादिमित्रसहितैरित्यर्थतन्मुखादवगत्यपृच्छति राघवस्येति किमाश्रित्यकिन्निमित्तमाश्रित्येत्यर्थः ॥ ३ ॥ वृत्त्यांतापसासने ॥ ४ ॥ यथाशब्दानांतवा
नुभवसिद्धइत्यर्थः मातूराज्ञावरौदत्तौ ततएवराज्ञारामःप्रव्राजितइतियथातवानुभवसिद्धमित्यर्थः एवमप्येपि ॥ ५ ॥ राजगृहात्तदाख्यात्केकयपुरात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ विसर्जितंरामेणेतिशेषः ॥ ८ ॥

अत्रपूर्वमिति अत्रसेतुमूले पूर्वसेतुबंधनात्पूर्वं विभुर्महादेवोममरामस्यप्रसादमकरोत्तत्स्थपितत्वेनात्रस्थितोभूत् सेतोर्निर्विघ्नतासिद्ध्यैसमुद्रप्रसादानंतरंशिवस्थापनंरामेणकृतमितिगम्यते
अत्रस्थलेमहात्मनःसागरस्यतीर्थंसेतुनिर्माणमूलप्रदेशत्वात्सेतुबंधइतिख्यातंभविष्यतीतिशेषः तथात्रैलोक्येनपूजितंचभविष्यति ॥ २० ॥ एतत्पवित्रंदर्शनात्सर्वपापविशोधनंविशिष्यमहा
पातकस्यापिनाशनं सेतुंदृष्ट्वासमुद्रस्यब्रह्महत्याव्यपोहतीतिस्मृतैः कूर्मपुराणेरामचरितेतुअत्रस्थानेस्पष्टमेवालिंगस्थापनमुक्तं त्वत्स्थापितलिंगदर्शनेनब्रह्महत्यादिपापक्षयोभविष्यतीतिमहादेव

अत्रपूर्वमहादेवःप्रसादमकरोद्विभुः ॥ एतत्तुदृश्यतेतीर्थसागरस्यमहात्मनः ॥ २० ॥ सेतुबंधइतिख्यातंचैलोक्येनचपूजितम् ॥ एतत्पवित्रंपरमंम
हापातकनाशनम् ॥ २१ ॥ अत्रराक्षसराजोयमाजगामविभीषणः ॥ एषासादृश्यतेसीतेकिष्किंधाचित्रकानना ॥ २२ ॥ सुग्रीवस्यपुरीरम्यायत्र
वालीमयाहतः ॥ अथदृष्ट्वापुरींसीताकिष्किंधांवालिपालिताम् ॥ २३ ॥ अब्रवीत्प्रभितंवाक्यंरामंप्रणयसाध्वसा ॥ सुग्रीवप्रियभार्याभिस्ताराप्र
मुखतोत्प ॥ २४ ॥ अन्येषांवानरेंद्राणांस्त्रीभिःपरिवृतात्यहम् ॥ गंतुमिच्छेसहायोध्यांराजधानींत्वयासह ॥ २५ ॥ एवमुक्तोथवैदेत्याराधवःप्रत्यु
वाचताम् ॥ एवमस्त्वितिकिष्किंधांप्राप्यसंस्थाप्यराधवः ॥ २६ ॥ विमानंप्रेक्ष्यसुग्रीवंवाक्यमेतदुवाचह ॥ ब्रह्मिवानरशार्दूलसर्वान्वानरपुंगवान्
॥ २७ ॥ स्त्रीभिःपरिवृताःसर्वेत्ययोध्यांयांतुसीतया ॥ तथात्वमेभिःसर्वाभिःस्त्रीभिःसहमहाबल ॥ २८ ॥ अभित्वरयसुग्रीवगच्छामःपुवगाधिप ॥
एवमुक्तस्तुसुग्रीवोरामेणामिततेजसा ॥ २९ ॥ वानराधिपतिःश्रीमांस्तैश्चसर्वैःसमावृतः ॥ प्रविश्यांतःपुरंशीघ्रंतारामुद्दीक्ष्यसोब्रवीत् ॥ ३० ॥ प्रि
येत्वंसहनारीणांवानराणांमहात्मनाम् ॥ राधवेणाभ्यनुज्ञातामैथिलीप्रियकाम्यया ॥ ३१ ॥

वरदानंचस्पष्टमेवोक्तं ततएवावधार्यपूर्वमहादेवःप्रसादमकरोत्ततःसेतुबंधनंजातमित्यक्षरार्थः ॥ २१ ॥ अत्रराक्षसराजआजगाम अत्रसेतुबंधतीर्थे चित्रकाननामधुवनादिदिव्यकाननोपेता
यादृश्यतेएषामुग्रीवस्यपुरीकिष्किंधा ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रणयसाध्वसाप्रणयःसाध्वसंचभर्तुःस्वेष्टेप्रवर्तननिमित्तंयस्याःसा ताराप्रमुखतःताराप्रमुखाभिःसुग्रीवस्यप्रियाभिर्भार्याभिःपरिवृता
गंतुमिच्छेइच्छामि अत्रैतदर्थमेकदिनवासः अतएवभारतेंगदस्ययौवराज्याभिषेकोप्येतद्दिनेउक्तः ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमस्त्वितितामुक्त्वाकिष्किंधांप्राप्यतत्रविमानंसंस्थाप्यसुग्रीवंप्रेक्ष्यएत
द्वक्ष्यमाणमुवाच तदेवाह ब्रूहीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभित्वरय गंतुमितिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वानराणांनारीणांसह ताभिःसहेत्यर्थः षष्ठीआर्षी ॥ ३१ ॥

वानरयोषितोगृह्यगृहीत्वागंतुं त्वरांकुरु सर्वाभिः सह गच्छामस्तासामयोध्यां दर्शयिष्यामः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञाता यूयं सर्वैर्वानरैः स्वस्व भर्तृभिः सह गंतुं त्वरयतेति शेषः किंच भवती
भिरयोध्यादर्शनेन समापि प्रियं कार्यं तद्दर्शनं समापि प्रियमिति भावः ॥ ३४ ॥ प्रवेशं चेति पश्यामइति शेषः दशरथस्त्रीणां विभूतिमैश्वर्यं च पश्यामः ॥ ३५ ॥ नेपथ्यविधिरलंकारविधिः प्रदक्षिण

त्वरत्नमभिगच्छामो गृह्यवानरयोषितः ॥ अयोध्यां दर्शयिष्यामः सर्वादिशरथस्त्रियः ॥ ३२ ॥ सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा तारासर्वांगशोभना ॥ आहूय
चाब्रवीत्सर्वा वानराणां तु योषितः ॥ ३३ ॥ सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञाता गंतुं सर्वैश्च वानरैः ॥ मम चापि प्रियं कार्यं मयोध्यादर्शनेन च ॥ ३४ ॥ प्रवेशं चैव राम
स्य पौरजानपदैः सह ॥ विभूतिं चैव सर्वासां स्त्रीणां दशरथस्य च ॥ ३५ ॥ तारयाचाभ्यनुज्ञाताः सर्वा वानरयोषितः ॥ नेपथ्यविधिपूर्वतु कृत्वा चापि प्र
दक्षिणम् ॥ ३६ ॥ अध्यारोहन्विमानं तत्सीतादर्शनं कांक्षया ॥ ताभिः सहोत्थितं शीघ्रं विमानं प्रेक्ष्य राघवः ॥ ३७ ॥ क्रप्यमूकसमीपे तु वैदेहीं पुनरब्रवी
त् ॥ दृश्यते सौमहान्सीते सविद्युदिव तोयदः ॥ ३८ ॥ क्रप्यमूको गिरिवरः कांचनैर्धातुभिर्वृतः ॥ अत्राहं वानरैरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ॥ ३९ ॥ समय
श्रुतः सीते वधार्थं बालिनो मया ॥ एषा सा दृश्यते पंपानलिनीचित्रकानना ॥ ४० ॥ त्वया विहीनो यत्राहं विललाप सुदुःखितः ॥ अस्यास्तीरे मया दृ
ष्टा शवरीधर्मचारिणी ॥ ४१ ॥ अत्र योजनबाहुश्च कबंधो निहतो मया ॥ दृश्यतेऽसौ जनस्थाने श्रीमान्सीते वनस्पतिः ॥ ४२ ॥ जटायुश्च महातेजास्त
वहेतोर्विलासिनि ॥ रावणेन हतो यत्र पक्षिणां प्रवरो वली ॥ ४३ ॥ एतत्तदाश्रमपदमस्माकं वरवर्णिनि ॥ पर्णशाला तथा चित्रा दृश्यते शुभदर्शने
॥ ४४ ॥ यत्र त्वं राक्षसेन्द्रेण रावणेन हता बलात् ॥ एषा गोदावरीरम्या प्रसन्नसलिला शुभा ॥ ४५ ॥ अगस्त्यस्याश्रमश्चैव दृश्यते कदलीवृतः ॥ दृश्यते
चैव वैदेहिशरभंगाश्रमो महान् ॥ ४६ ॥ उपायतः सहस्राक्षो यत्र शक्रः पुरंदरः ॥ एते ते तापसा देवि दृश्यंते तनुमध्यमे ॥ ४७ ॥

करणं विमानस्य ॥ ३६ ॥ अत्र ताभिः सहोत्थितमित्यनेनाश्विनचतुर्थ्यां किष्किंधायामुषित्वा पंचम्यांततः प्रस्थानमिति गम्यते उपरिपंचम्यां भरद्वाजाश्रमप्रवेशस्य वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ ४० ॥ अस्यास्तीरे पंपायास्तीरे ॥ ४१ ॥ अत्र पंपोत्तरे देशे वनस्पतिर्जटायोरावासन्यग्रोधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ एतत्तदाश्रमपदं पंचवत्याश्रमस्थानमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ यत्र यस्यां पर्ण
शालायाम् ॥ ४५ ॥ अगस्त्याश्रमो दृश्यते एतस्मीप एव प्रागुपदिष्टः स्वाश्रमः ॥ ४६ ॥ एते ते तापसाः पूर्वानुभूता इत्यर्थः ॥ ४७ ॥

कुलपतिराश्रमस्वामी कुलमन्त्रयसंघातगृहोत्पत्त्याश्रमेषुचेत्यजयः ॥ ४८ ॥ तापसीअत्रिपत्नी ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ यत्रममसखागुहस्तच्छृंगवेरपुरमेतदृश्यतेइतिशेषः एषासामपितुः
 राजधानीअयोध्यादृश्यते गंगातीरवर्तिभरद्वाजाश्रमप्रदेशगेविमानेतस्यात्युन्नतव्योमप्रदेशवृत्तित्वादयोध्यादिदर्शनं अयोध्यांप्रतिप्रणामंकुरु ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विशालकक्ष्यांविशालरथ्याम्
 ॥ ५४ ॥ कतकरी० ॥ ११६ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकाण्डेपंचविंशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्णेइति पंचम्यांचतु
 अत्रिःकुलपतिर्यत्रमूर्यवैश्वानरोपमः ॥ अस्मिन्देशेमहाकायोविराधोनिहतोमया ॥ ४८ ॥ अत्रसीतेत्वयादृष्टातापसीधर्मचारिणी ॥ असौसुतनु
 शैलेन्द्रश्चित्रकटःप्रकाशते ॥ ४९ ॥ अत्रमाकैकयीपुत्रःप्रसादयितुमागतः ॥ एषासायमुनारम्यादृश्यतेचित्रकानना ॥ ५० ॥ भरद्वाजाश्रमःश्रीमा
 नदृश्यतेचैषमैथिलि ॥ इयंचदृश्यतेगंगापुण्यात्रिपथगानदी ॥ ५१ ॥ शृंगवेरपुरंचैतद्गृहोयत्रसखामम ॥ एषासादृश्यतेसीतेराजधानीपितुर्मम ॥
 अयोध्यांकुरुवैदेहिप्रणामंपुनरागता ॥ ५२ ॥ ततस्तेवानराःसर्वेराक्षसाःसविभीषणाः ॥ उत्पत्योत्पत्यसंहृष्टास्तांपुरींददृशुस्तदा ॥ ५३ ॥ ततस्तुतां
 पांडुरहर्म्यमालिनींविशालकक्ष्यांगजवाजिभिर्वताम् ॥ पुरीमपश्यन्पुवगाःसराक्षसाःपुरीमहेन्द्रस्ययथामरावतीम् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०
 वा० आ० यु० पंचविंशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्णेचतुर्दशेवर्षेपंचम्यांलक्ष्मणाग्रजः ॥ भरद्वाजाश्रमंप्राप्यववंदेनियतोमु
 निम् ॥ १ ॥ सोऽपृच्छदभिवाद्यैनंभरद्वाजंतपोधनम् ॥ शृणोषिकच्चिद्भगवन्सुभिक्षानामयंपुरे ॥ २ ॥ कच्चित्सयुक्तोभरतोजीवंत्यपिचमातरः ॥
 एवमुक्तस्तुरामेणभरद्वाजोमहामुनिः ॥ प्रत्युवाचरघुश्रेष्ठंस्मितपूर्वंप्रहृष्टवत् ॥ ३ ॥ आज्ञावशत्वेभरतो जटिलस्त्वांप्रतीक्षते ॥ पादुकेतेपुरस्कृत्यस
 र्वचकुशलंगृहे ॥ ४ ॥ त्वांपुराचीरवसनंप्रविशंतंमहावनम् ॥ स्त्रीतृतीयंच्युतराज्याद्धर्मकामंचकेवलम् ॥ ५ ॥ पदांतित्यक्तसर्वस्वंपितृनिनिर्देशका
 रिणम् ॥ सर्वभोगैःपरित्यक्तंस्वर्गच्युतमिवामरम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वातुकरुणापूर्वममासीत्समितिजय ॥ कैकयीवचनेयुक्तंवन्यमूलफलाशिनम् ॥ ७ ॥

देशेवर्षेपूर्णेसतितद्विनेभरद्वाजाश्रमंप्राप्यमुनिभरद्वाजंववंदे ॥ १ ॥ पुरेऽयोध्यायां सुभिक्षंचानामयंचसुभिक्षानामयं सुभिक्षमन्नसमृद्धिः अनामयंस्यादारोग्यं शृणोषिकच्चित् शिष्यादिमुखे
 नेतिशेषः ॥ २ ॥ सभरतोयुक्तः प्रजापालनेसमाहितइत्यर्थः स्मितपूर्वं सर्वज्ञोपिभगवानजानन्निवमांपृच्छतीतिस्मितकरणं प्रहृष्टवत्प्रहृष्टार्हम् ॥ ३ ॥ तेपादुकेपुरस्कृत्यसर्वकुशलंगृहेचपुरेचसं
 पादयन्भरतस्त्वांप्रतीक्षते ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ उच्यमानविशेषणंत्वादृष्ट्वाममपुराकरुणादन्यमासीत् ॥ ७ ॥

सांप्रतंतुसमुद्रत्वादिगुणंसमीक्ष्यममउत्तमाप्रीतिरभूज्जातेत्यर्थः ॥ ८ ॥ सर्वंतेमुखंदुःखंचविदितमित्येतत्काशयति यत्त्वयेति जनस्थाननिवासिनात्वयायद्विपुलंस्वरवधादिनादुःखंप्राप्तंतन्मया
विदितम् ॥ ९ ॥ तदनंतरंब्राह्मणार्थंब्रह्मविदांब्रह्मर्षीणांप्रयोजनेरक्षाप्रयोजनेनियुक्तस्यातएवसर्वतापसानूरक्षतस्तवभार्येयंलहतावभूवेत्येतच्चमेविदितम् ॥ १० ॥ मारीचदर्शनं रावणस्यसीतापहा
रार्थमितिशेषः सीतोन्मथनंसीतायाराक्षसीजिल्लंकायांकेशनम् ॥ ११ ॥ वातात्मजस्यकर्मसमुद्रलंघनादिलंकादहनांतम् ॥ १२ ॥ प्रहृष्टैर्हरियूथपैलंकादीपितेतियत्तद्वज्रिद्वधानंतरंरुतंतच्चविदि
सांप्रतंतुसमुद्रार्थंसमित्रगणबांधवम् ॥ समीक्ष्यविजितारिंचममाभूत्सीतिरुत्तमा ॥ ८ ॥ सर्वंचसुखदुःखंतंविदितंममराघव ॥ यत्त्वयाविपुलंप्राप्तं
जनस्थाननिवासिना ॥ ९ ॥ ब्राह्मणार्थेनियुक्तस्यरक्षतःसर्वतापसान् ॥ रावणेनलहताभार्यावभूवेयमनिदिता ॥ १० ॥ मारीचदर्शनंचैवसीतोन्म
थनमेवच ॥ कबंधदर्शनंचैवपंपाभिगमनंतथा ॥ ११ ॥ सुग्रीवेणचतेसख्यंयत्रवालीहतस्त्वया ॥ मार्गणंचैववैदेत्याःकर्मवातात्मजस्यच ॥ १२ ॥
विदितायांचवैदेत्यांनलसेतुर्यथाकृतः ॥ यथाचादीपितालंकाप्रहृष्टैर्हरियूथपैः ॥ १३ ॥ सपुत्रबांधवामात्यःसबलःसहवाहनः ॥ यथाचनिहतःसं
ख्येरावणोबलदर्पितः ॥ १४ ॥ यथाचनिहतेतस्मिनूरावणेदेवकंदके ॥ समागमश्चत्रिदशैर्यथादत्तश्चतेवरः ॥ १५ ॥ सर्वंममैतद्विदितंतपसाधर्मव
त्सल ॥ संपतंतिचमेशिष्याःप्रवृत्त्याख्याःपुरीमितः ॥ १६ ॥ अहमप्यत्रतेदद्यिवरंशस्त्रभृतांवर ॥ अर्थ्यप्रतिगृहाणेदमयोध्यांश्वोगमिष्यसि ॥ १७ ॥
तस्यतच्छिरसावाक्यंप्रतिगृह्यन्वृपात्मजः ॥ बाढमित्येवसंलृष्टःश्रीमान्वरमयाचत ॥ १८ ॥ अकालफलिनोदक्षाःसर्वेचापिमधुस्रवाः ॥ फलान्यमृ
तगंधीनिवहूनिविविधानिच ॥ १९ ॥ भवंतुमार्गेभगवन्नयोध्यांप्रतिगच्छतः ॥ तथेतिचप्रतिज्ञातेवचनात्समनंतरम् ॥ २० ॥ अभवन्पादपास्तत्र
स्वर्गपादपसन्निभाः ॥ निष्फलाःफलिनश्वासन्विपुष्पाःपुष्पशालिनः ॥ २१ ॥ शुष्काःसमग्रपत्रास्तेनगाश्चैवमधुस्रवाः ॥ सर्वतोयोजनास्तिस्त्रोग
च्छतामभवंस्तदा ॥ २२ ॥

तम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इतोमदाश्रमान्मेशिष्याःप्रवृत्त्याख्याःतवप्रवृत्तिमुदंतमाचक्षतेप्रवृत्त्याख्यास्तथाभूताःसंतस्तवपुरीमयोध्यांसंपतंतिअतस्त्वपुरीवृत्तांतोपिज्ञायतइतिशेषः ॥ १६ ॥
अहमपीति त्रिदशाइवेतिभावः दद्विददामि अर्थ्यप्रतिगृहाणमयादातुंप्रतिज्ञातस्यवरस्यवरणात्पूर्वमितिशेषः ॥ १७ ॥ बाढमित्येवप्रतिगृह्येतिशेषः ॥ १८ ॥ वरमाहाकालेति ॥ १९ ॥ अयो
ध्यांप्रतिगच्छतोममार्गेएवंदक्षादयोभवंतुवानराणांविश्रामार्थमितिशेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

विहितांशास्त्रविहितां मय्येयतांमयोपकृतां मेमत्तः ॥ १४ ॥ नखत्वाज्ञापयामिते अत्रहेतुः प्रेष्योहमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ साचिव्यमंत्रसाहाय्यं सर्वात्मनाचचेष्टाभिरिति कायवाङ्म
नोभिःकृतयुद्धचेष्टाभिः परेणोत्तमेन सौहार्देनोत्तमेनचेत्येवकचित्याठः ॥ १७ ॥ अथाप्येतत्त्रस्थित्वात्वस्तत्कारस्वीकारंनकुर्यामिति न विशिष्यकार्यमेव परंत्वस्वोकारेहेतुमाह तंत्विति य

प्रीतियुक्तस्यविहितांससैन्यःसमुत्तुङ्गः ॥ सत्क्रियाराममेतावद्ब्रूहाणत्वंमयोद्यताम् ॥ १४ ॥ प्रणयाद्ब्रूमानाच्चसौहार्देनचराधव ॥ प्रसादयामि
प्रेष्योहंनखत्वाज्ञापयामिते ॥ १५ ॥ एवमुक्तस्तोरामःप्रत्युवाचविभीषणम् ॥ रक्षसांवानराणांचसर्वेषामेवशृण्वताम् ॥ १६ ॥ पूजितोस्मित्व
यावीरसाचिव्येनपरेणच ॥ सर्वात्मनाचचेष्टाभिःसौहार्देनपरेणच ॥ १७ ॥ नखत्वेतन्नकुर्यातिवचनंरक्षसेश्वर ॥ तंतुमेभ्रातरंद्रुपुंभरतंत्वरतेमनः
॥ १८ ॥ मांनिवर्तयितुंयोसौचित्रकूटमुपागतः ॥ शिरसायाचतोयस्यवचनंनरुतंमया ॥ १९ ॥ कौसल्यांचसुमित्रांचकैकेयांचयशस्विनीम् ॥
गुहंचसुहृदंचैवपौरान्जानपदैःसह ॥ २० ॥ अनुजानीहिमांसौम्यपूजितोस्मिविभीषण ॥ मन्युर्नखलुकर्तव्यःसखेत्वांचानुमानये ॥ २१ ॥ उप
स्थापयमेशीघ्रंविमानंरक्षसेश्वर ॥ कृतकार्यस्यमेवासःकथंस्यादिहसंमतः ॥ २२ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणरक्षसेन्द्रोविभीषणः ॥ विमानंसूर्यसं
काशमाजुहावत्वरान्वितः ॥ २३ ॥ ततःकांचनचित्रांगंवैदूर्यमणिवेदिकम् ॥ कूटागारैःपरिक्षिप्तंसर्वतोरजतप्रभम् ॥ २४ ॥ पांडुराभिःपताकाभि
ध्वजैश्चसमलंकृतम् ॥ कांचनकांचनैर्हर्म्यैर्हमपद्मविभूषितैः ॥ २५ ॥ प्रकीर्णंकिकिणीजालैर्मुक्तामणिगवाक्षकम् ॥ घंटाजालैःपरिक्षिप्तंसर्वतो
मधुरस्वनम् ॥ २६ ॥ तमेरुशिखराकारंनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ बृहद्विभूषितंहर्म्यैर्मुक्तारजतशोभितैः ॥ २७ ॥ तलैःस्फटिकचित्रांगैर्वैदूर्यैश्चवरास
नैः ॥ महार्हास्तरणापैतरुपपन्नमहाधनैः ॥ २८ ॥ उपस्थितमनाधृष्यंतद्विमानंमनोजवम् ॥ निवेदयित्वारामायतस्थौतत्रविभीषणः ॥ २९ ॥

स्यवचनंमयानकृतंतंत्वितियोजना ॥ १८ ॥ १९ ॥ सहद्रुपुंभरतेमनइत्यनुपंगः ॥ २० ॥ अनुमानये कृतानुमतिकोयथाभवसितथाप्रार्थयेइत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ एवमुक्तइति राघवस्यवचःश्रु
त्वारारक्षसेन्द्रोविभीषणः तद्विमानंसमादायतूर्णप्रतिनिवर्ततेतिकचित्याठः ॥ २३ ॥ कूटागारैःशालागृहैः ॥ २४ ॥ पताकाःसूक्ष्मध्वजाः हेमकतपद्मभूषितैःकांचनैर्हर्म्यैः कांचनकांचनमयमि
व ॥ २५ ॥ मुक्तामणिभिःकूटागवाक्षायस्मिंस्तत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपस्थितंविमानंनिवेदयित्वाविज्ञाप्य ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ कतकरी० ॥ ११४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकैवाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे त्रयोविंशाधिकशततमः सर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अविदूरे
स्थितत्वादिविशेषणो विभीषणः पुष्पकमुपस्थितमासन्नं कृत्वा तं राममित्युवाच ॥ १ ॥ कथमुवाचेत्यतः अब्रवीदिति ॥ २ ॥ तं किंकरोमीत्युक्तवतं उपशृण्वतो लक्ष्मणस्यायेति शेषः ॥ ३ ॥ कृतं
प्रयत्नेन कर्म युद्धकर्मैस्ते अर्थैः विचित्रान्नपानवस्त्रादिभिः ॥ ४ ॥ अमीभिः सहलं कानिजिते तेनेन तवलं काप्राप्तिर्वानरपराक्रमादेवेत्युक्तं प्राणभयं त्यक्त्वा हृष्टैर्युद्धोत्साहवद्भिः ॥ ५ ॥ ६ ॥
तपुष्पकं कामगमं विमानमुपस्थितं भूधरसन्निकाशम् ॥ दृष्ट्वा तदा विस्मयमाजगाम रामः ससौमित्रिरुदारसत्त्वः ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
आ० यु० त्रयोविंशाधिकशततमः सर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ उपस्थितं तु तं कृत्वा पुष्पकं पुष्पभूषितम् ॥ अविदूरे स्थितो राममित्युवाच विभीष
णः ॥ १ ॥ सनुवद्वां जलिपुटो विनीतो राक्षसेश्वरः ॥ अब्रवीत्त्वरयोपेतः किंकरोमीति राघवम् ॥ २ ॥ तमब्रवीन्महातेजालक्ष्मणस्योपशृण्वतः ॥ वि
दूश्चराघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतम् ॥ ३ ॥ कृतप्रयत्नकर्माणः सर्वे एव वनौकसः ॥ रत्नैरर्थैश्च विविधैः संपूज्यं तां विभीषण ॥ ४ ॥ सहामीभिस्त्वया लं
कानिजितो राक्षसेश्वर ॥ हृष्टैः प्राणभयं त्यक्त्वा संग्रामेष्वनिवर्तिभिः ॥ ५ ॥ तद्भूमे कृतकर्माणः सर्वे एव वनौकसः ॥ धनरत्नप्रदानैश्च कर्मैर्वा सफलं कु
रु ॥ ६ ॥ एवं संमानिताश्चैते नन्दमानायथा त्वया ॥ भविष्यति कृतज्ञेन निर्दृता हरियूथपाः ॥ ७ ॥ त्यागिनं संग्रहीतारं सानुक्रोशं जितेन्द्रियम् ॥ सर्वे त्वा
मभिगच्छन्ति ततः संबोधयामि ते ॥ ८ ॥ हीनं रतिगुणैः सर्वैरभिहन्तारमाहवे ॥ सेनात्यजति संविग्राह्यपतिं तं नरेश्वर ॥ ९ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण वानरां
स्तान् विभीषणः ॥ रत्नार्थं संविभागेन सर्वानेवाभ्यपूजयत् ॥ १० ॥ ततस्तान् पूजितान् दृष्ट्वा रत्नार्थैर्हरियूथपान् ॥ आरुरोहतदारामस्तद्विमानमनुत्तम
म् ॥ ११ ॥ अंकेनादाय वै देहीलज्जमानां मनस्विनीम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विक्रान्तेन धनुष्मता ॥ १२ ॥

यथायथान्यायं त्वया कृतज्ञेन नन्दमाना निर्दृताः सुखिनो भविष्यन्ति ॥ ७ ॥ त्वां तत्सत्कारसमर्थं तेषां च सत्कारप्रियत्वं ज्ञात्वैव त्वां तत्सत्कारे नियुज्य इत्याह त्यागिनमिति उचितविषयेति शेषः
संग्रहीतारं यथा कालं यथान्यायं रत्नादेरिति शेषः ॥ ८ ॥ सर्वैः रतिगुणैर्दानमानादिलक्षणसेनारमणगुणैर्हीनं दृष्ट्वैवाहवेऽभिहन्तारं घातयन्तं नृपतिं संविग्रासेनाहेनरेश्वरत्यजतित्यजत्येव अतो दाना
दिनैरेतत्कार्या एवेति भावः ॥ ९ ॥ रत्नार्थैः रत्नैरर्थैर्धनैश्च संविभागेन यथार्हमंशकल्पनयेत्यर्थः सर्ववानरपूजार्थं दिनद्वयं वासः भारतेपि ततस्तीरे समुद्रस्य यत्र शिष्ये स पार्थिवः तत्रैव वासधर्मा
त्मा सहितस्तत्र वानरैः अथैतान् वानरान् दृष्ट्वा स संमान्याभिपूज्य च विसर्जयामास तदारत्नैः संतोष्य सर्वथेत्युक्तम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ अधर्मभीरुणेतिच्छेदः ॥ १५ ॥ सेंद्रादिवौकसोपिनत्वांधर्षयितुंशक्तामत्यसादादितिभावः नतेभ्यएवकिलराक्षसानांभयम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मुद्युक्ताःहर्षयुक्ताः ॥ १९ ॥ अभि
पेकार्द्रत्वाद्दृष्ट्वातवेवसर्वेषामस्माकंमातरंकौसल्यामभिवाद्यच ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रियास्त्रियतरं प्रथमतःकृतकृत्यस्यायोध्याप्रवेशनमेवप्रियं तत्रापिसुहृद्भिर्भवद्भिःसहितोभरतादिभिःसहप्रीति
अब्रवीत्सविमानस्थःपूजयन्सर्ववानरान् ॥ सुग्रीवंचमहावीर्यकाकुत्स्थःसविभीषणम् ॥ १३ ॥ मित्रकार्यंरुतमिदंभवद्भिर्वानरर्षभाः ॥ अनुज्ञा
तामयासर्वेयथेष्टंप्रतिगच्छत ॥ १४ ॥ यत्तुकार्यवयस्येनस्निग्धेनचहितेनच ॥ कृतंसुग्रीवतत्सर्वंभवताऽधर्मभीरुणा ॥ १५ ॥ किष्किंधांप्रतियात्या
शुस्वसैन्येनाभिसंहतः ॥ स्वराज्येवसलंकायांमयादत्तेविभीषण ॥ नत्वांधर्षयितुंशक्ताःसेंद्राअपिदिवौकसः ॥ १६ ॥ अयोध्यांप्रतियास्यामिराज
धानींपितुर्मम ॥ अभ्यनुज्ञातुमिच्छामिसर्वानामंत्रयामिवः ॥ १७ ॥ एवमुक्तास्तुरामेणहरींद्राहरयस्तथा ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेराक्षसश्चविभीषणः
॥ १८ ॥ अयोध्यांगंतुमिच्छामःसर्वान्नयतुनोभवान् ॥ मुद्युक्ताविचरिष्यामोवनान्युपवनानिच ॥ १९ ॥ दृष्ट्वात्वामभिपेकार्द्रकौसल्यामभिवाद्य
च ॥ अचिरादागमिष्यामःस्वगृहान्नृपसत्तम ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तुधर्मात्मावानरैःसविभीषणैः ॥ अब्रवीद्धानरान्रामःससुग्रीवविभीषणान् ॥ २१ ॥
प्रियास्त्रियतरंलब्धंयदहंसमुदज्जनः ॥ सर्वैर्भवद्भिःसहितःप्रीतिलप्स्येपुरींगतः ॥ २२ ॥ क्षिप्रमारोहसुग्रीवविमानंसहवानरैः ॥ त्वमप्यारोहसामा
त्योराक्षसेंद्रविभीषण ॥ २३ ॥ ततःसपुष्पकंदिव्यंसुग्रीवःसहवानरैः ॥ आरुरोहमुदायुक्तःसामात्यश्चविभीषणः ॥ २४ ॥ तेष्वारूढेषुसर्वेषुकौबेरं
परमासनम् ॥ राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपातविहायसम् ॥ २५ ॥ खगतेनविमानेनहंसयुक्तेनभास्वता ॥ प्रहृष्टश्चप्रतीतश्चवभौरामःकुबेरवत् ॥ २६ ॥
तेसर्वेवानरर्क्षाश्चराक्षसाश्चमहाबलाः ॥ यथासुखमसंवाधंदिव्यतस्मिन्नुपाविशन् ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडेचतुर्विंशाधि
कशततमःसर्गः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अनुज्ञातंतुरामेणतद्विमानमनुत्तमम् ॥ हंसयुक्तंमहानादमुत्पपातविहायसम् ॥ १ ॥

लप्स्ये राज्याभिषेकसंतोषलप्स्येइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ परमासनमुत्तमयानम् ॥ २५ ॥ हंसयुक्तेनेति हंसशब्देनवाहकत्वाकारेणनिर्मितहंसप्रतिमाउच्यतइतिव्याख्यातारः प्रहृ
ष्टोदृष्टरोमा प्रतीतःप्रहृष्टचित्तः ॥ २६ ॥ असंवाधमित्यनेनविमानस्यवैपुल्यमुक्तम् ॥ २७ ॥ कतकरी० ॥ ११५ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि
काव्येयुद्धकांडेचतुर्विंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अनुज्ञातमिति ॥ १ ॥

पातयित्वा संचार्य ॥ २ ॥ ३ ॥ आयोधनं युद्धभूमिं महद्विशसनं वधसाधनभूतम् ॥ ४ ॥ प्रमाथी प्रमथनशीलः एष इति तद्वाहभूमिप्रदर्शनं अपेक्षितं सर्वत्र तत्तद्युद्धभूमिप्रदर्शनमेव अत्युच्चस्थ
 त्वादिमानस्य सर्वयुद्धभूमिप्रत्यक्षं युगपत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंगदेन विकटो हत इत्यनुवादात्तदपि जातमिति बोध्यम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ बलीवलिनी ॥ १० ॥ दंष्ट्रनामा कश्चित् अनुवादात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 पातयित्वा ततश्चक्षुः सर्वतोरघुनंदनः ॥ अत्र वीन्मैथिलीं सीतारामः शशिनिभाननां ॥ २ ॥ कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् ॥ लंकामीक्ष
 स्ववैदेहिनिर्मितां विश्वकर्मणा ॥ ३ ॥ एतदायोधनं पश्य मांसशोणितकर्दमम् ॥ हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥ ४ ॥ एषदत्तवरः शेते प्रमा
 थ्यीराक्षसेश्वरः ॥ तव हेतोर्विशालाक्षिनिहतो रावणो मया ॥ ५ ॥ कुंभकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः ॥ धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनूमता
 ॥ ६ ॥ विद्युन्मालीहतश्चात्र सुषेणेन महात्मना ॥ लक्ष्मणेनैद्रजिच्चात्र रावणिनिहतो रणे ॥ ७ ॥ अंगदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ॥ विरूपाक्ष
 श्वदुष्येक्षो महापार्श्वमहोदरौ ॥ ८ ॥ अकंपनश्च निहतो बलिनी ॥ अन्ये च राक्षसाः ॥ त्रिशिराश्चातिकायश्च देवांतकनरांतकौ ॥ ९ ॥ युद्धोन्मत्तश्च मत्त
 श्वराक्षसप्रवराबुधौ ॥ निकुंभश्चैव कुंभश्च कुंभकर्णात्मजौ बली ॥ १० ॥ वज्रदंष्ट्रश्च दंष्ट्रश्च बहवो राक्षसाहताः ॥ मकराक्षश्च दुर्धर्षो मया युधिनिपाति
 तः ॥ ११ ॥ अकंपनश्च निहतः शोणिताक्षश्च वीर्यवान् ॥ यूपक्षश्च प्रजंघश्च निहतौ तु महाहवे ॥ १२ ॥ विद्युजिह्वोऽत्र निहतो राक्षसो भीमदर्शनः ॥ य
 ज्ञशत्रुश्च निहतः सुप्तप्रश्च महाबलः ॥ १३ ॥ सूर्यशत्रुश्च निहतो ब्रह्मशत्रुस्तथापरः ॥ अत्र मंदोदरीनाम भार्या तं पर्यदेव यत् ॥ १४ ॥ सपत्नीनां सहस्रे
 ण साघ्रेण परिवारिता ॥ एतत्तु दृश्यते तीर्थसमुद्रस्य वरानने ॥ १५ ॥ यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुषितावयम् ॥ एष सेतुर्मया बद्धः सागरे लवणार्णवे
 ॥ १६ ॥ तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥ पश्य सागरमक्षौ भ्यवैदेहिवरुणालयम् ॥ १७ ॥ अपारमिव गर्जतं शंखशुक्तिसमाकुलम् ॥ हिर
 ण्यनाभं शैलैर्द्रकांचनं पश्य मैथिलि ॥ १८ ॥ विश्रमार्थं हनुमतो भित्त्वा सागरमुत्थितं ॥ एतत्कुक्षौ समुद्रस्य स्कंधावारनिवेशनम् ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ साघ्रेण सहस्रादप्यधिकयुक्तेन तीर्थमवतारः ॥ १५ ॥ यत्रावतारे तां रात्रिमुद्रोत्तरणदिवसरात्रिम् ॥ १६ ॥ नलसेतुर्मन्युक्तनलकृतः सेतुर्नलसेतुः सुदुष्करस्तदतिरिक्तेनेति भावः
 अथवरुणालयत्वादिविशेषणं सागरं पश्य ॥ १७ ॥ अथ सागरमध्यप्रदेशागमनकाले नैनाकं दर्शयति हिरण्यनाभमिति कांचनं कांचनप्रचुरं तद्वर्णं च ॥ १८ ॥ एतन्मैनाकपर्वतस्वरूपं समुद्रस्य
 कुक्षौ वर्तते इति शेषः एतदित्यावर्तते एतत्स्कंधावारनिवेशनं सेनानिवेशनं समुद्रोत्तरतीरस्थमिति शेषः ॥ १९ ॥

सुरर्षभैः समानोपि स्वर्गेन बहुमतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अष्टावक्र पिता क होल नामर्षिः पुत्रेण स्वधर्मेण तारित इति वौराणिकी कथा ॥ १६ ॥ पिहितं पुरुषोत्तमं आच्छादितं मत्पुत्रत्वेनेति शेषः
 ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इष्टुमिच्छेयं स्वलोकस्थ एव सन्निति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ घोरः सशपः सपुत्रां कैकेयीयथानस्पृशेत्तथा प्रसादं कुरु ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ स्वर्गमहि
 न मे स्वर्गो बहुमतः समानश्च सुरर्षभैः ॥ त्वयाराम विहीनस्य सत्यं प्रतिशृणोमि ते ॥ १३ ॥ कैकेय्यायानि चोक्तानि वाक्यानि वदतां वर ॥ तव प्रवा
 जनार्थानि स्थितानि हृदये मम ॥ १४ ॥ त्वां तु हृत्वा कुशलिनं परिष्वज्य स लक्ष्मणम् ॥ अद्य दुःखादिमुक्तोऽस्मि नीहारादिव भास्करः ॥ १५ ॥ तारि
 तो हं त्वया पुत्रमुपुत्रेण महात्मना ॥ अष्टावक्रेण धर्मात्मा क होलो ब्राह्मणो यथा ॥ १६ ॥ इदानीं च विजानामि यथा सौम्यसुरेश्वरैः ॥ वधार्थं रावण
 स्य ह पिहितं पुरुषोत्तमम् ॥ १७ ॥ सिद्धार्थाखलु कौसल्याया त्वाराम गृहं गतम् ॥ वनान्निवृत्तं संलृष्टा द्रक्ष्यते शत्रुसूदनम् ॥ १८ ॥ सिद्धार्थाः खलु ते रा
 मनराये त्वां पुरीं गतम् ॥ राज्ये चैवाभिपिक्तं च द्रक्ष्यंते वसुधाधिपम् ॥ १९ ॥ अनुरक्तेन बलिना शुचिना धर्मचारिणा ॥ इच्छेयं त्वामहं द्रष्टुं भरतेन स
 मागतम् ॥ २० ॥ चतुर्दश समाः सौम्यवने निर्यातितास्त्वया ॥ वसतासीत या सार्धं मयीत्यालक्ष्मणेन च ॥ २१ ॥ निवृत्तवनवासोऽसि प्रतिज्ञा पूरिता त्व
 या ॥ रावणं चरणे हत्वा देवताः परितोऽपिताः ॥ २२ ॥ कृतं कर्म यशः श्लाघ्यं प्राप्तं तेश्च सुसूदन ॥ भ्रातृभिः सह राज्यस्थो दीर्घमायुरवाप्नुहि ॥ २३ ॥ इति
 ब्रुवाणं राजानं रामः प्रांजलिं ब्रवीत् ॥ कुरु प्रसादं धर्मज्ञ कैकेय्या भरतस्य च ॥ २४ ॥ सपुत्रां त्वां त्यजामीति यदुक्ता कैकेयी त्वया ॥ सशपः कैकेयी घो
 रः सपुत्रां न स्पृशेत् स्वभो ॥ २५ ॥ तयेति समहाराजो राममुक्त्वा कृतांजलिं ॥ लक्ष्मणं च परिष्वज्य पुनर्वाक्यमुवाच ह ॥ २६ ॥ धर्मं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ यश
 श्च विपुलं भुवि ॥ रामे प्रसन्नं स्वर्गं च महिमानं तथोत्तमम् ॥ २७ ॥ रामं शुश्रूष भद्रं ते सुमित्रानंदवर्धन ॥ रामः सर्वस्य लोकस्य हितेष्वभिरतः सदा ॥ २८ ॥
 एते सेंद्रास्त्रयो लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ अभिवाद्य महात्मानमर्चति पुरुषोत्तमम् ॥ २९ ॥ एतत्तदुक्तमव्यक्तमक्षरं ब्रह्मसंमितं ॥ देवानां हृदयं सौ
 म्यगुह्यं रामः परंतपः ॥ ३० ॥

मानं च प्राप्स्यसीत्यनुकर्षः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ एतद्रामरूपं वस्तु ज्ञानी हीति शेषः यद्देवानां हृदयमुक्तं देवानां हृदयं ब्रह्मान्वेदिति श्रुत्या देवहृदयत्वेनोपदिष्टं तथा देवानां गुह्यं एतद्वै म
 होपनिषद्देवानां गुह्यमिति श्रुत्या देवगुह्यत्वेनोपदिष्टं ब्रह्मसंमितं ब्रह्मणा अंतरस्मिन्निमेलोका इत्यादि श्रुत्या प्रतिपादितं अक्षरं अशेषजगत्कारणतया नित्यं यद्ब्रह्मास्ति ब्रह्मशब्दतन्त्रे ॥ ३० ॥

यतएवंभूतोराभोब्रह्मादिजिह्वस्वसमक्षमेवोक्तः अतएनंशुश्रूषतात्वयासर्वधर्माचरणंप्राप्तं ब्रह्मज्ञधर्मेसर्वधर्मातर्भावस्यसंवर्गविद्यायामुक्तत्वादितिभावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इमंत्यागंप्रतियथेष्टंगम्य
नामित्युक्तंरूपम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यद्यपिभर्तृशुश्रूषांप्रतिवृत्तसमाधेयानप्रार्थनापूर्वनियोज्या तत्रतेस्वतःप्रवृत्तिसत्त्वात् अथापिमयागुरुत्वादवश्यंवाच्यं तदेवाह तेदेवतंपरमिति ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कनकरी० ॥ ११२ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेएकाविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ का

अवामंधर्माचरणंयशश्चविपुलंत्वया ॥ एनंशुश्रूषताव्यग्रंवैदेत्यासहसीतया ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणंराजास्त्रुपांबद्धांजलिंस्थिताम् ॥ पुत्रीत्याभा
प्यमधुरंशनैरेनामुवाचह ॥ ३२ ॥ कर्तव्यो नतुवैदेहिमन्युस्यागमिमंप्रति ॥ रामेणेदंविशुद्ध्यर्थंरुतंवैत्वद्धितैपिणा ॥ ३३ ॥ सुदुष्करमिदंपुत्रितव
चारित्रलक्षणम् ॥ रुतंयत्तेऽन्यनारीणांयशोत्यभिभविष्यति ॥ ३४ ॥ नत्वंकामंसमाधेयाभर्तृशुश्रूषणंप्रति ॥ अवश्यंतुमयावाच्यमेपतेदेवतंपर
म् ॥ ३५ ॥ इतिप्रतिसमादिश्यपुत्रौसीतांचराघवः ॥ इंद्रलोकंविमानेनययौदशरथोनृपः ॥ ३६ ॥ विमानमास्थायमहानुभावःश्रियाचसंतुष्टतनु
नृपोत्तमः ॥ आमंत्र्यपुत्रौसहसीतयाचजगामदेवप्रवरस्यलोकम् ॥ ३७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० यु० एकविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ १२१ ॥
प्रतिप्रयातेकाकुत्स्न्येमहेंद्रःपाकशासनः ॥ अब्रवीत्परमप्रीतोराघवंप्रांजलिंस्थितम् ॥ १ ॥ अमोघंदर्शनंरामतवास्माकंनरर्षभ ॥ प्रीतियुक्ताःस्म
तेनत्वंब्रूहियन्मनसेप्सितम् ॥ २ ॥ एवमुक्तोमहेंद्रेणप्रसन्नेनमहात्मना ॥ सुप्रसन्नमनात्तद्वचनंप्राहराघवः ॥ ३ ॥ यदिप्रीतिःसमुत्पन्नामयिते
विवुधेश्वर ॥ वक्ष्यामिकुरुमेसत्यंवचनंवदतांवर ॥ ४ ॥ ममहेतोःपराक्रांतायेगतायमसादनम् ॥ तेसर्वेजीवितंप्राप्यसमुत्तिष्ठंतुवानराः ॥ ५ ॥ म
ल्लतविप्रयुक्तायेपुत्रैर्दारैश्चवानराः ॥ तान्प्रीतमनसःसर्वान्द्रष्टुमिच्छामिमानद ॥ ६ ॥

कुत्स्थेदशरथे महेंद्रस्तत्सहितोब्रह्माइत्यर्थः सत्यसंकल्पस्यतस्मिन्नेवप्रसिद्धेः वानराणांसंकल्पमात्रेणोत्थानस्यवक्ष्यमाणत्वात् भारतेपि ततस्तेब्रह्मणाप्रोक्तेतथेतिवचनेतदा समुत्तस्थुर्महाराज
वानरालव्यचेतसइत्युक्तं पाक्षेपि पितामहवरात्पूर्णजीवयामासतान्नृपइति प्रांजलिंस्थितंराघवंप्रतीतिशेषः ॥ १ ॥ अस्माकंदर्शनंरुतोपकारस्यतवामोघंप्रत्युपकारेणचरितार्थंभवत्वितिशे
षः तेनयतःप्रीतियुक्तास्तेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ यद्वचनंवक्ष्यामितसत्यंकुरु ॥ ४ ॥ पराक्रांताःकृतपराक्रमाः ॥ ५ ॥ विप्रयुक्ताः जीवितनाशेनेतिभावः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ मत्प्रियेषु मत्प्रियकृत्येषु त्वत्प्रसादात्समेयुस्ते स्वजनैरिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ उत्थितानां सर्वदा सुखलाभाय वरांतरं अकाले चापीति ॥ १० ॥ ११ ॥ महानिति एकस्यापि मृतस्य पुनरु

विकांताश्वापिशूराश्च न मृत्युं गणयन्ति च ॥ कृतयत्ना विपन्नाश्च जीवयैतान् पुरंदर ॥ ७ ॥ मत्प्रियेष्वभिरक्ताश्च न मृत्युं गणयन्ति च ॥ त्वत्प्रसादात्समेयु
स्ते वरमेतमहं वृणे ॥ ८ ॥ नीरुजो निर्वर्णाश्चैव संपन्नबलपौरुषान् ॥ गोलां गूलांस्तथर्क्षींश्च द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥ ९ ॥ अकाले चापि पुष्पाणि मूला
नि च फलानि च ॥ नद्यश्च विमलास्तत्र तिष्ठेयुर्यत्र वानराः ॥ १० ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य राघवस्य महात्मनः ॥ महेंद्रः प्रत्युवाचे दं वचनं प्रीति संयुतम्
॥ ११ ॥ महानयं वरस्तातयस्व योक्तो रघूत्तम ॥ हिर्मयानोक्तपूर्वं च तस्मादेतद्गविष्यति ॥ १२ ॥ समुत्तिष्ठंतु ते सर्वे हताये युधिराक्षसैः ॥ ऋक्षाश्च स
ह गोपुच्छैर्निरुत्तानतवाहवः ॥ १३ ॥ नीरुजो निर्वर्णाश्चैव संपन्नबलपौरुषाः ॥ समुत्थास्यन्ति हरयः सुमानिद्राक्षये यथा ॥ १४ ॥ सुहृद्विर्वाधवैश्चै
व ज्ञातिभिः स्वजनेन च ॥ सर्व एव समेप्यन्ति संयुक्ताः परया मुदा ॥ १५ ॥ अकाले पुष्पशबलाः फलवंतश्च पादपाः ॥ भविष्यन्ति महेष्वासनद्यश्च सलि
लायुताः ॥ १६ ॥ सव्रणैः प्रथमं गात्रैरिदानीं निर्वर्णैः समैः ॥ ततः समुत्थिताः सर्वे सुखेव हरिस्तमाः ॥ १७ ॥ बभूवुर्वानराः सर्वे किं त्वेतदिति विस्मिताः ॥
काकुत्स्थं परिपूर्णार्थं दृष्ट्वा सर्वे सुरोत्तमाः ॥ १८ ॥ अब्रुवन् परमप्रीताः स्तुत्वारामं सलक्ष्मणम् ॥ गच्छा यो ध्यामि तोराजन्वि सर्जय च वानरान् ॥ १९ ॥
मैथिलीमां च यस्वैनामनुरक्तां यशस्विनीम् ॥ भ्रातरं भरतं पश्य त्वच्छोकाद् द्रुतचारिणम् ॥ २० ॥ शत्रुघ्नं च महात्मानं मातुः सर्वाः परंतप ॥ अभिप्रेक्ष्य
चात्मानं पौरान् गत्वा प्रहर्षय ॥ २१ ॥ एवमुक्त्वा सहस्राक्षो रामं सौमित्रिणा सह ॥ विमानैः सूर्यसंकाशैर्ययौ हृष्टः सुरैः सह ॥ २२ ॥ अभिवाद्य च का
कुत्स्थः सर्वांस्तां श्वेदशोत्तमान् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वासमाज्ञापयत्तदा ॥ २३ ॥

जीवनं दुष्करमपरिमितमृतजीवनं तु मदतिरिक्ताशक्यमिति भावः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ततः समुत्थिताः देवराजस्यानुग्रहरूपसंकल्पानंतरम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ वासमाज्ञापयन् यथा पूर्वमाज्ञापयदित्यर्थः ॥ २३ ॥

यद्यपि रामेणापीच्छासात्रेणैतमुकरंतथापि गृहीतमनुष्यदेहत्वात्तत्स्वरूपगोपनाय सेंद्रब्रह्मद्वारा तथा कृतमिति ध्येयं येप्यमृतवृद्ध्या इंद्रेण सर्वसमुत्थानं कृतमिति वदंतितत्क्षेपिरावणसंस्कारदिने
 सर्वरक्षसां दाहादिसंस्कारपूर्वकं तस्मिन् समुद्रे प्रक्षेपान्तदुत्थानशंका पूर्वयुद्धकाले एव मृतानां समुद्रे प्रक्षेप इति मूल एव पूर्वमुक्तत्वाच्च अन्येतु सत्श्लोकस्तत्राधुनिकप्रक्षिप्तः न ह्योपधिगंधमात्रेण
 सर्वेषां विशाल्यता किं नु चूर्णीकृत्य तस्य दानेनेति प्रागेवोक्तं तथा च तदभावान्न तेषां विशाल्यता मृतानां गंधाघ्राणाभावाच्च रावणस्य तथा ज्ञाया अश्रवणाच्चेत्याहुः ॥ २४ ॥ कतकरी० ॥ ११३ ॥
 इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० यु० द्वाविंशाधिकशततमः सर्गः ॥ १२२ ॥ ॥ ॥ ॥ तारात्रिमिति यत्र दिने ब्रह्मादयोजगमुस्तत्संबन्धिन्ध्यात्रावित्यर्थः सुखोदितं सुखप्रबुद्धं जयं पृष्ठाजयशब्दं
 ततस्तु सालक्ष्मणरामपालिता महाचमूर्द्धपृजनाय शस्विनी ॥ श्रिया ज्वलंती विरराज सर्वतो निशा प्रणीते वहिशीतरश्मिना ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ययुद्धकांडे द्वाविंशाधिकशततमः सर्गः ॥ १२२ ॥ ॥ ॥ ॥ तारात्रिमुषितं रामं सुखोदितमरिंदमम् ॥
 अब्रवीत्सां जलिर्वाक्यं जयं पृष्ठाविभीषणः ॥ १ ॥ स्नानानि चांगरागाणि वस्त्राण्याभरणानि च ॥ चंदनानि च माल्यानि दिव्यानि विविधानि च ॥ २ ॥
 अलंकारविदश्चेतानार्यः पद्मनिभेक्षणाः ॥ उपस्थितास्त्वां विधिवत्प्रापयिष्यंति राघव ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणम् ॥ हरीन्सु
 ग्रीवमुख्यांस्त्वं स्नानेनोपनिमंत्रय ॥ ४ ॥ स तु ताम्यति धर्मात्मा मम हेतोः सुखोचितः ॥ सुकुमारो महाबाहुर्भरतः सत्यसंश्रयः ॥ ५ ॥ तं विना कैकयो
 पुत्रं भरतं धर्मचारिणम् ॥ न मे स्नानं बहुमतं वस्त्राण्याभरणानि च ॥ ६ ॥ एतत्पश्य यथाक्षिप्रं प्रतिगच्छामतां पुरीम् ॥ अयोध्यां गच्छ तोल्ये पपंथाः प
 रमदुर्गमः ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणः ॥ अक्लात्वां प्रापयिष्यामि तां पुरीं पार्थिवात्मज ॥ ८ ॥ पुष्पकं नाम भद्रं ते विमानं सूर्यसन्निभ
 म् ॥ मम भ्रातुः कुबेरस्य रावणेन बलीयसा ॥ ९ ॥ त्वं निजित्य संग्रामे कामगं दिव्यमुत्तमम् ॥ त्वदर्थं पालितं चेदं तिष्ठत्यतुलविक्रम ॥ १० ॥ तदिदं मे
 घसंकाशं विमानमिह तिष्ठति ॥ येन यास्यसि यानेन त्वमयोध्यां गतज्वरः ॥ ११ ॥ अहं ते यद्यनुग्राह्यो यदि स्मरसि मे गुणान् ॥ वसतावदिह प्राज्ञयद्य
 स्ति मयि सौहृदम् ॥ १२ ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या भार्यया सह ॥ अर्चितः सर्वकामैस्त्वं ततो रामगमिष्यसि ॥ १३ ॥

प्रयुज्य ॥ ११ ॥ स्नानानि स्नानसाधनसुगंधतैलादीनि ॥ २ ॥ अलंकारविदः अलंकरणक्रियासमर्थाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रतिगच्छामेति लोट् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ त्वदर्थं पालितं चेदं तिष्ठति हते पिरावणे इति शेषः ॥ १० ॥ तदिदमिति लंकायां वर्तमानस्यापि पुष्पकस्याच्युन्नततया शिविरस्थैरपि दृश्यमानत्वादिदमिति प्रत्यक्षवन्निर्देशः इह लंकायाम् ॥ ११ ॥ वसतावदिहेति एकदिवसमिति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥

तत्र प्रजावाद्यपि न जानन्ति को भवानिति चेदेतयान जानन्ति सार्वभौम्येन स्तौति दृश्यस इति सर्वभूतेषु गोष्वित्यादि उत्तमचेतनेष्वपीत्यर्थः दृश्यसेऽन्यामितया श्रूयसे ॥ २० ॥ अत्यंतमचेतनेष्वपि त्वमंतर्थाभित्याह दिक्ष्विति ॥ २१ ॥ त्वमेव सहस्रचरणत्वादिविशिष्टानंतरूपो भूत्वा पृथिव्यादींस्तद्वर्तिभूतानि च धारयसि तथा ते अहंते पृथिव्या उपरिवर्तिनिसलिले त्वं महोरगशयनो दृश्यसे एवं च पृथिव्या अधोपरिच प्रतिष्ठितस्वशक्तिस्त्वमित्युक्तम् ॥ २२ ॥ हे राम त्रीन् लोकान् धारयन् त्वं विराट् नारायणो सीत्यर्थः एतेन यतश्चाह मुत्सन्न इति प्रश्रस्योत्तरं दत्तं एवं देहत्वमुपदिश्य देहि त्वमुपदिशति अहंते हृदयमिति हे राम ते रामोपग्रहस्य तव हृदयं सर्वाधारभूतमांतरं त्वदात्मतत्त्वमहमेव ज्ञानस्वरूपः महाकाश इव घटाकाशस्य तव जिह्वामन्निर्मिता वाग्देवी सरस्वती ॥ २३ ॥ देवा इन्द्रियदेवा दिग्वाताकादयस्तव गात्रेषु श्रोत्रादिषु ब्रह्मणामयानिर्मिताः रोमाणि च निर्मितान्योषधिवनस्पत्यादिनेति शेषः निमेषोन्मेषौ चराग्निदिवसत्वेन प्रसिद्धौ ॥ २४ ॥ संस्काराः संस्क्रियं प्रभवन्निधनं चापि नो विदुः को भवानिति ॥ दृश्यसे सर्वभूतेषु गोषु च ब्राह्मणेषु च ॥ २० ॥ दिक्षु सर्वासु गगने पर्वतेषु नदीषु च ॥ सहस्रचरणः श्रीमान् शतशीर्षः सहस्रदृक् ॥ २१ ॥ त्वं धारयसि भूतानि पृथिवीं सर्वपर्वतान् ॥ अंते पृथिव्याः सलिले दृश्यसे त्वं महोरगः ॥ २२ ॥ त्रीन् लोकान् धारयन् राम देवगंधर्वदानवान् ॥ अहंते हृदयं राम जिह्वा देवी सरस्वती ॥ २३ ॥ देवारो माणि गात्रेषु ब्रह्मणानिर्मिताः प्रभो ॥ निमेषस्ते स्मृतारा त्रिरुन्मेषो दिवसस्तथा ॥ २४ ॥ संस्कारास्त्वभवन्वेदानैतदस्ति त्वया विना ॥ जगत्सर्वं शरीरं ते स्थैर्यं ते वसुधातलम् ॥ २५ ॥ अग्निः कोपः प्रसादस्ते सोमः श्रीवत्सलक्षणः ॥ त्वया लोकास्त्रयः क्रांताः पुरा स्वैर्विक्रमैस्त्रिभिः ॥ २६ ॥ महेंद्रश्च रुतोर राजा बलिबद्धा सुदारुणम् ॥ सीतालक्ष्मीर्भवान्विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः ॥ २७ ॥ वधार्थं रावणस्येह प्रविष्टो मानुषीं तनुम् ॥ तदिदं न स्वयाकार्यं कृतं धर्मभृतां वर ॥ २८ ॥ निहतो रावणो रामप्रदृष्टो दिवमाक्रम ॥ अमोघं देववीर्यं तेन ते मोघाः पराक्रमाः ॥ २९ ॥

ते बोध्यन्त एभिर्लोकै इति संस्काराः प्रवृत्तिनिवृत्तिबोधकाः नैतदस्तीति त्वया विना यदस्ति तत्किमपि नेत्यर्थः कार्यकारणरूपं सर्वजगत्तेशरीरं स्थैर्यमशेषप्रजानित्यधारणसामर्थ्यं वसुधातलं भूतत्वं त्वमेव ॥ २५ ॥ ते कोपोऽग्निः ते प्रसादः सोमः त्वया वामनात्मना वतीर्णेन पुरा पूर्वं त्रिभिर्विक्रमैस्त्रयो लोका भूर्भुवः स्वः स्वरूपाः क्रांताः ॥ २६ ॥ बलिबद्धा महेंद्रश्च रुतोर राजा कृतः सीतालक्ष्मीः प्रसिद्धविष्णुपत्न्यभिन्नतत्त्वत्वान् यो विष्णुः स भवान् देवः प्रकाशरूपः कृष्णः कृष्णवर्णः प्रजापतिस्तदभिन्नतत्त्वः ॥ २७ ॥ स एव त्वं रावणस्य वधाय मानुषीं तनुं प्रविष्टोऽसि माययेति शेषः एवं तत्त्वेन त्वया तदिदं रावणवधरूपं नः सर्वेषां देवानां कार्यं कृतम् ॥ २८ ॥ अथ वृत्तानुष्ठानानुवादपूर्ववर्तिष्यमाणकर्तव्यमाह निहत इति रावणो निहतः एवं चावतारकार्यं निवृत्तमतः परं महाराज्येन किञ्चित्कालं प्रदृष्टः सन् दिवं परनाकार्यं ब्रह्मलोकमाक्रमन्नुहि एवं सिद्धकार्यत्वात्ते वीर्यबलममोघं तन्मूलाः पराक्रमाश्च न मोघानि फलां अपितु सफला एवेत्यर्थः ॥ २९ ॥

अथरामस्यसर्वोपास्यत्वंसर्वाभीष्टसिद्धिप्रदत्वंचाहामोघमिति हेरामतेदर्शनमेवंमूर्तैस्तेदर्शनंसुधीवादीनाममोघं एवंकालान्तरेश्रुत्वाचित्ततद्दृष्टुणामप्यमोघंऐहिकामुष्मिकसकलफलसाधनं तवसंस्तवोरामनारायणेत्येवंरूपोऽमोघःसकलेष्टदः येचत्वयिभक्तिमंतःसोहमेवेतिगौणवृत्त्यात्वदुपासकास्तवाहमितिबोपासकास्तेप्यमोघंसंसारमार्गमतिक्रान्ताःसत्यसंकल्पत्वादिमंतःसंतोमहो कप्रामिहपामोघफलाभविष्यंतिकिंपुनर्येसर्वात्मनात्वदभेदध्यानवतइत्यर्थः ॥ ३० ॥ उक्तमर्थमुपसंहरतिदाढ्याय येत्वामिति ॥ ३१ ॥ इदानींतत्परैतत्स्तोत्रपाठफलमुपदिशति इममि ति ऋषिर्वेदस्तदुक्तसगुणनिर्गुणब्रह्मविद्याप्रतिपादकत्वादार्षःसचासौस्तवश्चेत्यार्पस्तवस्तं अतएवदिव्यं पुरातनंपुरावृत्तप्रतिपादकं इतिहासंअनादिसिद्धपुरातनब्रह्मविद्याप्रतिपादकत्वात् एवंभूतं ब्रह्मविद्यास्तवंयेकीर्तयिष्यंतितेषांपराभवःपरैरिहामुत्रलोकशत्रुभिःपुत्रदारादिभिःपापैश्चाभिभवआक्रमणंनास्तिनभविष्यतिच ॥ ३२ ॥ कतकरी० ॥ ११० ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामी अमोघदर्शनंरामअमोघस्तवसंस्तवः ॥ अमोघास्तेभविष्यंतिभक्तिमंतोनराभुवि ॥ ३० ॥ येत्वादेवंध्रुवंभक्ताःपुराणंपुरुषोत्तमम् ॥ प्राप्नुवंतित थाकामानिहलोकेपरत्रच ॥ ३१ ॥ इममार्पस्तवंदिव्यमितिहासंपुरातनम् ॥ येनराःकीर्तयिष्यंतिनास्तितेषांपराभवः ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्पेश्रीम० वा० आ० युद्धकण्डेएकोनविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वाशुभंवाक्यंपितामहसमीरितम् ॥ अंकेनादायवैदेहीमुत्पपा तविभावसुः ॥ १ ॥ विधूयाथचितांतांतुवैदेहीहव्यवाहनः ॥ उत्तस्थौमूर्तिमानाशुगृहीत्वाजनकाल्मजाम् ॥ २ ॥ तरुणादित्यसंकाशांतमकांचनभू पणाम् ॥ रक्तांबरधरांवालांनीलकुंचितमूर्धजाम् ॥ ३ ॥ अक्लिष्टमाल्याभरणांतथारूपामनिदिताम् ॥ ददौरामायवैदेहीमंकेरुत्वाविभावसुः ॥ ४ ॥ अब्रवीत्तुतदारामंसाक्षीलोकस्यपावकः ॥ एषातेरामवैदेहीपापमस्यांनविद्यते ॥ ५ ॥ नैववाचानमनसानैवबुद्ध्यानचक्षुषा ॥ सुवृत्तावृत्तशौटी र्यनत्वामत्यचरच्छुभा ॥ ६ ॥ रावणेनापनीतैपावीर्यांसिक्तेनरक्षसा ॥ त्वयाविरहितादीनाविवशानिर्जनेसती ॥ ७ ॥

येरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकण्डेएकोनविंशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतदिति पितामहसमीरितंशुभंपरमशोभनंनिजब्रह्मत्वप्रतिपादकंवाक्यंश्रुत्वाध्यात्वाच प्रसन्नतयावस्थानकालेइतिशेषः अंकेनादाय रयिचपुत्रांश्वादादग्निर्मह्यमितिश्रुत्यर्थमपरोक्षमेवसंपादयन्नित्यर्थः ॥ १ ॥ मूर्तिमान्सूक्ष्मवादिचिह्ननिजमूर्तियुक्तः ॥ २ ॥ ३ ॥ अक्लिष्टेति अग्निसंबंधेपीतिशेषः तथारूपांपूर्वानुभूतशोभायुक्ताम् ॥ ४ ॥ तदादानसमये लोकस्यमनोवाक्कायैर्लोककृतपुण्यपापकर्मणःसाक्षीसाक्षाद्वृष्टा सर्वदेहांतर्वैश्वानरात्मनानित्यप्रतिष्ठितत्वादिति भावः एषायामयिरावणहरणकालेप्रविष्टासैव एवंहिकूर्मपुराणानुसारेणव्याख्यातं तच्चप्राङ्गिरूपितं पापंरावणस्पर्शरूपमपि ॥ ५ ॥ सुवृत्तावृत्तशौटीर्यत्वांमनआदिभिःप्रत्येकंसमुदितैश्चनाना त्यचरन् ॥ ६ ॥ एषायाइदानीमयिप्रविष्टा ॥ ७ ॥

रुद्धानिरुद्धस्वच्छंदगमनादिव्यवहारा गुप्तापरिलुप्तस्वजनदर्शना त्वच्चित्तावयचित्तयस्याः सा अतएवंत्वत्परायणात्वद्गतिः ॥ ८ ॥ तद्रक्षोनाचिंतयतनागणयत तत्रहेतुरंतरात्मनस्त्वद्गतत्वं एवं चययतिविवस्याप्येवंव्यवस्थातद्विवस्यशुद्धत्वांकिंवक्तव्यमितिध्वनिः ॥ ९ ॥ विशुद्धभावांविशुद्धांतरां अतएवनिष्पापां नकिंचिदिति मन्त्रियोगानंतरंप्रतिपाद्यानवेतिसदैहोनगृह्णामीतिनिषेधश्चनकर्तव्यइत्यर्थः कुतएवंतत्राहाज्ञापयामितेइति एवमुक्तिस्तुरामेणस्वस्वरूपाज्ञाननटनात्तदनुसारेणरुद्धमूर्तेर्भगवतोऽग्रेरपीतिमंतव्यम् ॥ १० ॥ दध्यौकिमिहोचितंवक्तव्यमितिध्यातवा

रुद्धाचांतःपुरेगुप्तात्वच्चित्तावत्परायणा ॥ रक्षिताराक्षसीभिश्चघोराभिर्घोरबुद्धिभिः ॥ ८ ॥ प्रलोभ्यमानाविविधंतर्ज्यमानाचमैथिली ॥ नाचिंतयततद्रक्षस्त्वद्गतेनांतरात्मना ॥ ९ ॥ विशुद्धभावांनिष्पापांप्रतिगृह्णीष्वमैथिलीम् ॥ नकिंचिदभिधातव्याअहमाज्ञापयामिते ॥ १० ॥ ततःप्रीतमनारामःश्रुत्वैवंवदतांवरः ॥ दध्यौमुहूर्तधर्मात्माहर्षव्याकुललोचनः ॥ ११ ॥ एवमुक्तोमहातेजाधृतिमानुरुविक्रमः ॥ उवाचत्रिदशश्रेष्ठरामोधर्मभृतांवरः ॥ १२ ॥ अवश्यंचापिलोकेपुसीतापावनमर्हति ॥ दीर्घकालोपिताहीयंरावणांतःपुरेशुभा ॥ १३ ॥ बालिशोवतकामात्मारामोदशरथात्मजः ॥ इतिवक्ष्यतिमांलोकोजानकीमविशोध्यहि ॥ १४ ॥ अनन्यदृढयांसीतामच्चित्तपरिरक्षिणीम् ॥ अहमप्यवगच्छामिमैथिलींजनकात्मजाम् ॥ १५ ॥ इमामपिविशालाक्षींरक्षितांस्वेनतेजसा ॥ रावणोनातिवर्ततवेलामिवमहोदधिः ॥ १६ ॥ नचशक्तःसुदुष्टात्मा मनसापिहिमैथिलीम् ॥ प्रधर्षयितुमप्राप्यांदीनामग्निशिखामिव ॥ १७ ॥ नेयमर्हतिवैकुण्ठ्यंरावणांतःपुरेसती ॥ अनन्याहिमयासीताभास्करस्यप्रभायथा ॥ १८ ॥ विशुद्धात्रिपुल्लोकेपुमैथिलीजनकात्मजा ॥ नविहातुंमयाशक्याकीर्तिरात्मवतायथा ॥ १९ ॥

नितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ पावनं स्वार्थण्यताद्वावेल्युद् शुद्धिमित्यर्थः जानकीमविशोध्ययाहिणंमां रावणांतःपुरेदीर्घकालोपितांतांदशरथात्मजोयद्गृहीतवाचूतत्सकामात्माकामपरतंत्रचित्तोबालिशोभूलोकव्यवहारापरिज्ञोयतोतदितिलोकोमांवक्ष्यति ततःशुद्ध्यर्थमग्निप्रवेशोमयानुमतइतिशेषः ॥ १४ ॥ इयंशुद्धेतिलदृढयेजानाम्येवेत्याहानन्येति मच्चित्तपरिरक्षिणीमद्गतचित्तत्वेनात्मनोदोषपरिरक्षणशीलाम् ॥ १५ ॥ स्वेनतेजसापातिव्रत्येन ॥ १६ ॥ प्रधर्षयितुंनशक्तः अतएवाप्राप्यांशक्यग्रहां तत्रनिदर्शनंदीप्तामिति ॥ १७ ॥ वैकुण्ठ्यंकातर्यपीडां अनन्याहीति अर्धोवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेःशक्तिशक्तिमतोरभेदाच्च अनेनाग्निदत्तायारावणस्पर्शाद्यभावःस्पष्टमेवोक्तः ॥ १८ ॥ १९ ॥

सर्वेषां वचः सीताय हणविषयं मेहितं मयाऽवश्यं कार्यं कर्तुं योग्यं स्निग्धानां मयि स्नेहवतां लोकमान्यानामशेषजगत्पूज्यानां एवं पूर्वोक्तप्रकारेण हितं वदताम् ॥ २० ॥ २१ ॥ कतकरी० ॥
 ॥ १११ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे विंशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एतद्वाक्यं श्रुत्वा युष्मदाज्ञया सीताम
 गीकरोम्येवेत्युक्तं वाक्यं श्रुत्वा ततः सीताय हणनियोगानुष्ठानानन्तरम् ॥ १ ॥ महावक्षः हेमहोरस्क ॥ २ ॥ तमोदुःखम् ॥ ३ ॥ आश्वास्येति अयोध्यांगत्वेति शेषः ॥ ४ ॥ कुलेकुलपरिपालन
 अवश्यं च मया कार्यं सर्वेषां वचोहितम् ॥ स्निग्धानां लोकनाथानामेवं च वदतां हितम् ॥ २० ॥ इत्येवमुक्त्वा विजयी महाबलः प्रशस्यमानः स्वरुते
 न कर्मणा ॥ समेत्य रामः प्रिययामहायशाः सुखं सुखार्होऽनुबभूव राघवः ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्ध० विंशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १२० ॥
 एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं राघवेणानुभाषितम् ॥ ततः शुभतरं वाक्यं व्याजहार महेश्वरः ॥ १ ॥ पुष्कराक्ष महाबाहो महावक्षः परंतप ॥ दिष्ट्या कृतमिदं क
 र्म त्वया धर्मभृतां वर ॥ २ ॥ दिष्ट्या सर्वस्य लोकस्य प्रवृद्धं दारुणं तमः ॥ अपवृत्तं त्वया संख्ये रामरावणजं भयम् ॥ ३ ॥ आश्वास्य भरतं दीनं कौसल्यां
 च यशस्विनीम् ॥ कैकेयीं च सुमित्रां च दृष्ट्वा लक्ष्मणमातरम् ॥ ४ ॥ प्राप्य राज्यमयोध्यां च नंदयित्वा सुहृज्जनम् ॥ इक्ष्वाकूणां कुलेवंशं स्थापयित्वा म
 हाबल ॥ ५ ॥ इष्ट्वा तुरगमेधेन प्राप्य चानुत्तमं यशः ॥ ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा त्रिदिवं गंतुमर्हसि ॥ ६ ॥ एष राजा दशरथो विमानस्थः पिता तव ॥ काकु
 त्स्थमानुषे लोकगुरुस्तव महायशाः ॥ ७ ॥ इंद्रलोकं गतः श्रीमांस्त्वया पुत्रेण तारितः ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा त्वमेनमभिवादय ॥ ८ ॥ महादेव वचः श्रुत्वा
 राघवः सह लक्ष्मणः ॥ विमानशिखरस्थस्य प्रणाममकरोत्पितुः ॥ ९ ॥ दीप्यमानं स्वयां लक्ष्म्या विरजो वरधारिणम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा ददर्श पित
 रंप्रभुः ॥ १० ॥ हर्षेण महताविष्टो विमानस्थो महीपतिः ॥ प्राणैः प्रियतरं दृष्ट्वा पुत्रं दशरथस्तदा ॥ ११ ॥ आरोप्या किमहाबाहुर्वरासनगतः प्रभुः ॥ वा
 हुभ्यां संपरिष्वज्य ततो वाक्यं समाददे ॥ १२ ॥

निमित्तं वंशसंतानं दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च वत्स्यामि मानुषेलोक इत्यवतारात्पूर्वं प्रतिज्ञासत्त्वात्वाप्यराज्यमित्याद्युक्तम् ॥ ५ ॥ तुरगमेधेनेष्ट्वा भगवंतं प्रजापतिमिति शेषः अनुत्तमं य
 शो महद्यश इत्यादिकं प्रजापतिनाम तस्य नाम महद्यश इति श्रुतेः अश्वमेधफलं च तत्प्राप्तिरेव प्रजापतिवा एष ईप्सतीत्याहुः योऽश्वमेधेन यजत इति श्रुतेरितिकतकः त्रिदिवं भूस्वः पदापेक्षया तृतीयं दि
 वं ब्रह्मलोकम् ॥ ६ ॥ एष इति पुरःस्थस्यापि देवदेहपरिषहेणाज्ञायमानतया गुल्या निर्देशः ॥ ७ ॥ ८ ॥ विमानशिखरस्थस्य विमानोपरि प्रतिष्ठितस्य ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

ननुकातेपरीक्षारक्षोऽङ्गस्पृष्टायास्तत्राह यदहमिति विवशाऽस्याधीनासतीगात्रसंस्पर्शगतास्मिप्राप्तास्मि तत्रमेकामकारो न इच्छापूर्वकतान तत्रबलात्स्पर्शेदेवमेवापराध्यतिअपराधंकारितवत्
देवमेवात्रकारणं न मेऽत्रापराध इति भावः ॥ ८ ॥ स्वतोदोषजनकं कर्म तु मेनास्तीत्याह मदधीनमिति परैर्यहीतुमशक्यमित्यर्थः पराधीनेषु परैर्यहीतुं शक्येषु देवाधीनेषु च यस्याश्रयास्मितदधीना
निगात्राणि तथैव तदर्थमेवैषां निर्माणात् लृढयंतु तदोयमेवात्रापीति भावः ॥ ९ ॥ सहयुगपत्संदृढोभावः परस्परानुरागलक्षणस्तेन संसर्गेण चिरकालसहवासेन च यद्यहं ते त्वया गुणवच्चेन न विज्ञाता
तेन त्वदज्ञानेन हेतुना हं शाश्वतं हताचिरकालं दुःखमग्राकृता ॥ १० ॥ अवलोककः अवलोकितुमन्वेष्टुमित्यर्थः तदा किं न त्वया विसर्जिता पुनरंगीकाराभावं किमिति न श्राविता ॥ ११ ॥ तदो
यदहं गात्रसंस्पर्शगतास्मि विवशाप्रभो ॥ कामकारो न मे तत्र दैवं तत्रापराध्यति ॥ ८ ॥ मदधीनं तु यत्तन्मे लृढयं त्वयि वर्तते ॥ पराधीनेषु गात्रेषु किं क
रिष्याम्यनीश्वरी ॥ ९ ॥ सहसंदृढभावेन संसर्गेण च मानद ॥ यदिते हं न विज्ञाता हता तेनास्मि शाश्वतम् ॥ १० ॥ प्रेषितस्ते महावीरो हनुमानवलोक
कः ॥ लंकास्याहं त्वयाराजं किं तदान विसर्जिता ॥ ११ ॥ प्रत्यक्षं वानरस्यास्य तद्वाक्यमनंतरम् ॥ त्वया संत्यक्तया वीरत्यक्तं स्याज्जीवितं मया ॥ १२ ॥
न दृयाते श्रमोयं स्यात्संशयेन्यस्य जीवितम् ॥ सुहृज्जनपरिक्लेशो न चायं विफलस्तव ॥ १३ ॥ त्वया तु नृपशार्दूलरोपमेवानुवर्तता ॥ लघुनेव मनुष्ये
ण स्त्रीत्वमेव पुरस्कृतम् ॥ १४ ॥ अपदेशो मे जनकान्नोत्पत्तिर्वसुधातलात् ॥ मम वृत्तं च वृत्तं जवद्भुतेन पुरस्कृतम् ॥ १५ ॥ न प्रमाणीकृतः पाणिर्बाल्ये
मम निपीडितः ॥ मम भक्तिश्च शीलं च सर्वतेष्टुतः कृतम् ॥ १६ ॥ इति ब्रुवंती रुदती वाप्यगदद्भाषिणी ॥ उवाच लक्ष्मणं सीतादीनं ध्यानपरायणम्
॥ १७ ॥ चित्तं मे कुरु सौमित्रे व्यसनस्यास्य भेषजम् ॥ मिथ्यापवादोपहतानाहं जीवितुमुत्सहे ॥ १८ ॥ अप्रीतेन गुणैर्भर्त्रा त्यक्ता या जनसंसदि ॥
याक्षमामे गतिर्गंतुं प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनम् ॥ १९ ॥

कौकोविशेषस्तत्राह प्रत्यक्षमिति एवं च तदैव जीवत्यागे एतावत्पर्यंतं महती त्वद्वियोगव्यथानस्यादिति भावः ॥ १२ ॥ जीवितं संशयेन्यस्य युद्धे जयस्य संदिग्धत्वात् संशये प्रतिष्ठाप्य योयं दृथाश्र
मः कृतः स न कर्तव्यः स्यात् तथा विफलः सुहृज्जनपरिक्लेशश्च न कर्तव्यो भवेत् ॥ १३ ॥ स्त्रीत्वमेव प्राकृतसाधारणस्त्रीजातिरेव पुरस्कृतं चिन्तिता ॥ १४ ॥ मेऽपदेशो वै देहीत्यादिव्यवहारो जनकाज्ज
नकयज्ञभूमिसंबन्धमात्रात् नोत्पत्तिर्जनकादित्यनुकर्षः कुतस्तर्हि सा तत्राह वसुधातलात् एवं मनुष्ययोन्यनुत्पत्तिरप्राकृतस्त्रीत्वोपपादिकोक्ता तथा मेवद्भुमानाहं वृत्तं चारिचंचते त्वयानपुरस्कृतं
अपरित्यागे हेतुत्वेन न विचारितम् ॥ १५ ॥ किंच बाल्ये कृतं धर्मप्रजोद्देश्यकं पाणिग्रहणमपित्वया परित्यागेन प्रमाणीकृतम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गुणैरप्रीतेन भर्त्रा जनसंसदित्यक्ता या या गतिः
क्षमातां गतिर्गंतुं हव्यवाहनं प्रवेक्ष्ये अप्रीतस्य गुणैर्भर्तुरिति पाठांतरं तत्रापिशेषे पृष्ठी ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ मनश्छंदमनोभिप्रायम् आकारसूचितं भूभंगाद्याकारसूचितम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ राघवः शुद्धचारित्र्यामदुष्टामेवमायदिदुष्टां जानाति अहंतथाचेत् अदुष्टाचेत्या
वकोमांसर्वतः पातु केशांवरादिकमपि माधाक्षीदित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सातमेत्यादि एतदर्थमेव स्नाताया अलंकारयुताया आनयनं कारितम् ॥ २९ ॥ सर्वाणिरूपाणि सर्वाणि भूतानि
सर्वाणिरूपाणि विचित्य धीरइत्यादौ तद्वोधकतया प्रसिद्धो रूपशब्दः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ वसो धारां संततां घृतधाराम् ॥ ३२ ॥ शमां शापं प्राप्तामत एव त्रिदिवा निरये मनुष्ययो न्यादौ पतंतीम् ॥ ३३ ॥

एवमुक्तस्तु वैदेह्यालक्ष्मणः परवीरहा ॥ अमर्षवशमापन्नो राघवं समुदैक्षत ॥ २० ॥ सविज्ञाय मनश्छंदं रामस्याकारसूचितम् ॥ चितां च कारसौ
मित्रिर्मते रामस्य वीर्यवान् ॥ २१ ॥ नहिरामंतदा कश्चित्कालांतकयमोपमम् ॥ अनुनेतुमथो वक्तुं द्रष्टुं वाप्यशकत्सुहृत् ॥ २२ ॥ अधोमुखं स्थितं रा
मंततः कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ उपावर्तत वैदेही दीप्यमानं हुताशनम् ॥ २३ ॥ प्रणम्य देवतेभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली ॥ बद्धांजलिपुटाचेदमुवाचाग्नि
समीपतः ॥ २४ ॥ यथामेहृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् ॥ तथा लोकस्य साक्षी मांसर्वतः पातु पावकः ॥ २५ ॥ यथामां शुद्धचारित्र्यां दुष्टां जानाति
राघवः ॥ तथा लोकस्य साक्षी मांसर्वतः पातु पावकः ॥ २६ ॥ एवमुक्त्वा तु वैदेही परिक्रम्य हुताशनम् ॥ विवेश ज्वलनं दीपं निःशंकेनांतरात्मना ॥ २७ ॥
जनश्च सुमहांस्तत्र बालवृद्धसमाकुलः ॥ ददर्श मैथिलीं दीपां प्रविशंतीं हुताशनम् ॥ २८ ॥ सातमनवहेमाभा ततः कांचनभूषणा ॥ पपात ज्वलनं दी
पं सर्वलोकस्य सन्निधौ ॥ २९ ॥ ददृशुस्तां विशालाक्षीं पतंतीं हव्यवाहनम् ॥ सीतां सर्वाणिरूपाणिरुक्मवेदिनिभां तदा ॥ ३० ॥ ददृशुस्तां महाभा
गां प्रविशंतीं हुताशनम् ॥ ऋषयो देवगंधर्वा यज्ञे पूर्णाहुतीमिव ॥ ३१ ॥ प्रचुक्रुशुः स्त्रियः सर्वास्तां दृष्ट्वा हव्यवाहने ॥ पतंतीं संस्मृतां मंत्रैर्वसो धारा
मिवाध्वरे ॥ ३२ ॥ ददृशुस्तां त्रयो लोका देवगंधर्वदानवाः ॥ शमां पतंतीं निरये त्रिदिवा देवतामिव ॥ ३३ ॥ तस्यामग्निं विशंत्यां तु हाहेति विपुलः स्वनः ॥
रक्षसां वानराणां च संबभूवाद्भुतोपमः ॥ ३४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे अष्टादशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ततो हि दु
र्मनारामः श्रुत्वाैवं वदतां गिरः ॥ दध्यौ मुहूर्तं धर्मात्मा बाष्पव्याकुललोचनः ॥ १ ॥

अद्भुतोपमः आश्चर्यमित्युपमाज्ञानं यत्पटुतासः ॥ ३४ ॥

कतकरी ० ॥ १०९ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्री० रा० वा० आ० यु० अष्टादशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ततो हीति एवं वदतां हाहेति वदतां सर्वेषामार्तागिरः श्रुत्वा ततो हितत एव दुर्म
नाः खिन्नचित्तो रामो बाष्पव्याकुललोचनः प्राकृतस्त्रीवत्सीता एतदनर्हेति तद्वियोगतो बाष्पव्याकुललोचनो भूत्वा मुहूर्तं दध्यौ किमुक्तं किंकर्तव्यं किंचातः परं कर्तव्यमिति चिंता परो बभूव ॥ १ ॥

अत्रावसरेदिक्पालसहितोरुद्रोहिरण्यगर्भश्चरामानुषहायसमागताइत्याह ततइत्यादि ॥ २ ॥ षडर्धनयनःश्रीमान् षडर्धनयनस्त्रिनेत्रइत्यर्थः सर्वलोकस्यब्रह्मलोकपर्यंतसर्वलोकवर्तिपदार्था
नांस्त्रिंशद् ब्रह्मविदांचतुर्मुखप्रजापतिविष्णुदेवराजादिदिक्पालवसिष्ठाद्युषितस्तानजब्राह्मणाब्रह्मविदस्तेषांवरोज्येष्ठोहिरण्यगर्भः योवैब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मैइतिश्रुतेहि
रण्यगर्भःसमवर्ततायेइतिश्रुतेश्च ॥ ३ ॥ एतेसर्वविमानैर्लंकामागत्यराघवमभिजग्मुः ॥ ४ ॥ प्रगृह्यउद्यम्य भारतेत्वग्निप्रवेशंसीतायाअनुत्कारामस्यचारित्रसंदेहेसीतादुःखंदृष्ट्वावाय्वग्निवरु
णाद्युक्त्यैवसीतांगीकारउक्तस्तत्रानुक्तोप्यग्निप्रवेशोमध्येद्रष्टव्यइत्याहुः पाप्मेतु सातेनर्गहितासाध्वीविवेशज्वलनंतदेत्युक्तम् ॥ ५ ॥ कर्तासर्वस्येति मनुष्यदेहेराघवेसर्वलोककर्तृत्वाद्युक्तिर्मूलस्य
रूपाभिप्रायेण ज्ञानविदांऔपनिषदज्ञानवताम् देवगणाइंद्रादयस्तेषांश्रेष्ठम् विष्णुमुखवैदेवाइतिश्रुतेः ॥ ६ ॥ ऋतधामेत्यादिश्लोकत्रयंकतकासंमतम् तीर्थस्त्वेवंव्याचष्टे पूर्वपूर्वस्मिन्कल्पेस्त
ततोवैश्रवणोराजायमश्वपितृभिःसह ॥ सहस्राक्षश्चदेवेशोवरुणश्चजलेश्वरः ॥ २ ॥ षडर्धनयनःश्रीमान्महादेवोवृषध्वजः ॥ कर्तासर्वस्यलोकस्य
ब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ ३ ॥ एतेसर्वसमागम्यविमानैःसूर्यसन्निभैः ॥ आगम्यनगरींलंकामभिजग्मुश्चराघवम् ॥ ४ ॥ ततःसहस्ताभरणान्प्रगृह्यविपु
लान्भुजान् ॥ अब्रुवंस्त्रिदशश्रेष्ठाराघवंप्रांजलिंस्थितम् ॥ ५ ॥ कर्तासर्वस्यलोकस्यश्रेष्ठोज्ञानविदांविभुः ॥ उपेक्षसेकथंसीतांपतंतीहव्यवाहने ॥
कथंदेवगणश्रेष्ठमात्मानंनावबुध्यसे ॥ ६ ॥ ऋतधामावसुःपूर्ववसूनांचप्रजापतिः ॥ त्रयाणामपिलोकानामादिकर्तास्वयंप्रभुः ॥ ७ ॥ रुद्राणाम
ष्टमोरुद्रःसाध्यानामपिपंचमः ॥ अश्विनौचापिकर्णौतेसूर्याचंद्रमसौदृशौ ॥ ८ ॥ अंतंचादौचमध्येचदृश्यसेचपरंतप ॥ उपेक्षसेचवैदेहीमानुषःप्रा
कृतोयथा ॥ ९ ॥ इत्युक्तोलोकपालैस्तैःस्वामीलोकस्यराघवः ॥ अब्रवीत्त्रिदशश्रेष्ठान्रामोधर्मभृतांवरः ॥ १० ॥ आत्मानंमानुषंमन्येरामंदशरथा
त्मजम् ॥ सोहंयश्चयतश्चाहंभगवांस्तद्वीतुमे ॥ ११ ॥

ष्टैःपूर्ववावसूनांमध्येऋतधामानामवसुः आदिकर्ताअंडांडाधिपतिरूपादिष्टष्टिकर्ता स्वयंप्रभुःइतरानियम्यः ॥ ७ ॥ अष्टमोरुद्रोमहादेवः साध्यानामपिपंचमःवीर्यवान्नामा विराड्रूपवर्णय
ति अश्विनौचेत्यादि ॥ ८ ॥ अंतंचादौचेत्यनेनसर्वभूततत्त्वंत्वमेवेतिसूचितम् ॥ ९ ॥ लोकपालैरिंद्रादिब्रह्मांतैःपूर्वोक्तैः लोकस्यभूलोकस्येदानींसाक्षात्स्वामीराघवोरघुकुलजः ॥ १० ॥ अ
थब्रह्मानुषहादेवब्रह्मविद्यौमुख्यस्यश्रुत्यादिसिद्धतयातदौमुख्यस्यात्मानंनावबुध्यसेइतिब्रह्मणैवकृतत्वात्तज्ज्ञासुरिवस्वीयानांस्वस्वरूपबोधनायब्रह्माणंगुरुमज्ञइवोपासददित्याहात्मानमि
ति अहमात्मानमात्मस्वरूपंसामान्यतोहंत्वेनप्रतीयमानंदशरथपुष्करामनामकंमनुष्यजातीयंपिडमेवमन्येनतुततोतिरिक्तंकिंचिद्वेद्मि भवद्भिरप्युक्तंस्यात्मानंनावबुध्यसेइति एवंचसोहमेवंभूताहं
बुद्धिमानुषश्चपरमार्थतोयत्तत्त्वोयतश्चयत्कृतिकश्चतत्सर्वभगवांस्सर्वज्ञःपरमगुरुर्ममसमज्ञायजिज्ञासवेब्रवीतूपदिशतु अयमेवब्रह्मविद्योपदेशमार्गःसर्वत्रश्रुतिस्मृतिषुप्रसिद्धः ॥ ११ ॥

इतिब्रुवाणं जिज्ञासवेमसं ब्रवीत्वितिब्रुवाणम् वाक्यदेहदेहितत्त्वोपदेशरूपम् ॥ १२ ॥ नारंजीवसमूहोऽयनंस्थानंयस्यसविराड् रूपो नारायणपदवाच्योयः सत्वमसि देवः स्वप्रकाशः विराट्चिक्का
न्याह चोकेति इदंशंखगदादेरप्युपलक्षणम् एकशृंगोवराह एकदंष्ट्रो धरणीवराहः अयं विराड्विष्णुमूर्तेर्भेदः भूतभव्यसपत्नजिह्वतभव्यकालरूपोयः सपत्नोजनिमृतिहेतुत्वात्तंजयतिसः नित्यइ
तियावत् ॥ १३ ॥ तदेवाह अक्षरमिति यदक्षरंमध्येचांतेचादादौचसत्यमप्रच्युतस्वरूपंतत्त्वंयद्ब्रह्मतदेवत्वमसीतिशेषः लोकानांधर्माधिकृतप्राणिनांत्वमेवपरमोधर्मः यज्ञोवैविष्णुरित्यादिश्रुते
रख्यमेधांतधर्मस्त्वमेव विष्वचःसर्वगताः सेनानियामकगणायस्य चतुर्भुजः शत्रुनिरसनदक्षभुजचतुष्टयवान् ॥ १४ ॥ शार्ङ्गधन्वाकालरूपंशार्ङ्गधनुर्यस्य तृषीकेशइति तृषीकाणामिन्द्रियाणा
मीशो नित्यता पुरुषइति पुरुषाणिकलानिसनोतिददातिसपुरुषः पुरुषदयपुंडरीकेशेतइतिवापूर्णत्वाद्वापुरुषः तेनेदंपूर्णपुरुषेणसर्वमितिश्रुतेः पुरुषोत्तमः यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः अतो

इतिब्रुवाणं काकुत्स्थं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥ अब्रवीच्छृणु मे वाक्यं सत्यं सत्यपराक्रम ॥ १२ ॥ भवान्नारायणो देवः श्रीमांश्चक्रायुधः प्रभुः ॥ एकशृंगो
वराहस्त्वं भूतभव्यसपत्नजित् ॥ १३ ॥ अक्षरं ब्रह्म सत्यं च मध्येचांते च राघव ॥ लोकानां त्वं परो धर्मा विष्वक् सेनश्चतुर्भुजः ॥ १४ ॥ शार्ङ्गधन्वा तृषीके
शः पुरुषः पुरुषोत्तमः ॥ अजितः खड्गपृग्विष्णुः कृष्णश्चैव बृहद्बलः ॥ १५ ॥ सेनानी ग्रामणीः सर्वं त्वं बुद्धिस्त्वं क्षमा दमः ॥ प्रभवश्चाप्ययश्च त्वमुपेंद्रो म
धुमूदनः ॥ १६ ॥ इंद्रकर्मा महेन्द्रस्त्वं पद्मनाभोरणांतरुत् ॥ शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्यामहर्षयः ॥ १७ ॥ सहस्रशृंगो वेदात्मा शतशीर्षो महर्षभः ॥
त्वं त्रयाणां हि लोकानामादिकर्ता स्वयं प्रभुः ॥ १८ ॥ सिद्धानामपि साध्यानामाश्रयश्चासि पूर्वजः ॥ त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोंकारः परात्परः ॥ १९ ॥

स्मिलोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति स्मृतेः अजितः पाप्मनाऽरिभिश्चाजितः खड्गधृक् विद्याख्यनंदकरखड्गधृक् विष्णुः सर्वव्यापकः कृष्णस्तद्वर्णः बृहद्बल इति अशेषब्रह्मांडस्य लीलाकंदुकवद्भार
णक्षमबृहद्बलः ॥ १५ ॥ सेनानी राजसेनापतिश्च ग्रामणीर्मंत्री सर्वजगत्त्वमेव बुद्धिर्निश्चयात्मिका क्षमा भक्तापराधसहिष्णुता दम इन्द्रियनिग्रहः तद्धर्मकत्वात्तदात्मत्वव्यपदेशः प्रभवः अप्ययौ स
ष्टिप्रलयोत्तत्कारणत्वात्तद्व्यपदेशः उपेंद्रादयस्त्वैव मूर्तिभेदाः ॥ १६ ॥ प्रजापतिरिन्द्रमसृजतेत्युक्तेरिन्द्रः कर्मसृष्टिर्यस्य स इंद्रकर्मा महेन्द्रः सकलेशिता पद्मवैराजनाभौ यस्य सः रणांतरुत्तरेण शत्रू
णां नाशकर्ता शरण्यं शरणत्वेन प्राप्यम् शरणं रक्षकं च त्वामेवाहुः परित्राणाय साधूनामित्युक्तेः ॥ १७ ॥ सहस्रशृंगोऽनेकशाखामयशृंगवान् वेदात्मा वेदस्वरूपः शतशीर्षोऽनेकविधिमय शिरोयु
क्तः महर्षभः श्रेष्ठतमः शिशुमारप्रजापतिरूप इत्यर्थ इति कतकः त्रयाणां लोकानाम् सर्वप्रजानामित्यर्थः स्वयं प्रभुः अनन्यप्रेर्यः ॥ १८ ॥ सिद्धानामारूढानां साध्यानामारुरुक्षूणामाश्रयः प्राप्यः
पूर्वजश्चासि अहमस्मि प्रथमजाकृतस्येत्यादिश्रुतेः ॥ १९ ॥

अस्मात्वाद्रष्टुमिच्छामि भर्त्राज्ञां विनापि स्नानमकृत्वेव द्रष्टुमिच्छामीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तस्यास्तद्वचनं स्नानाद्यनङ्गीकारवचनं यथाराम आहतथाकर्तुमर्हसि तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीयानस्थां शोकक
 शिताम् मलोपचितसर्वाङ्गीजटिलाङ्कणवाससं उवाच रामो वैदेहीपरामर्शविशङ्कित इति भारते तु मलोपचितेत्यर्थे पूर्वमिति शेषः ॥ १२ ॥ भर्तृभक्त्या आहताऽन्विता ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्त्रीयुक्ता वा
 हनवहनोचितैः परीक्षितैरित्यर्थः ॥ १५ ॥ ज्ञात्वापि विभीषणगमनं ज्ञात्वापि ध्यानमास्थितं अतः परं किं वक्तव्यं किं कर्तव्यमिति चिन्ता युक्तमित्यर्थः ॥ १६ ॥ रोषं सर्वानर्थमूलयानया किल समुह
 एव मुक्ता तु वैदेही प्रत्युवाच विभीषणम् ॥ अस्मात्वाद्रष्टुमिच्छामि भर्तारं राक्षसेश्वर ॥ ११ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः ॥ यथा हरा
 मो भर्ता तितत्तथा कर्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिलीपतिदेवता ॥ भर्तृभक्त्या हतासा ध्वीतयेति प्रत्यभाषत ॥ १३ ॥ ततः सीतां शिरः स्ना
 तां संयुक्तां प्रतिकर्मणा ॥ महार्हाभरणोपेतां महार्हावरधारिणीम् ॥ १४ ॥ आरोप्य शिविकां सीतां राक्षसैर्वहनोचितैः ॥ राक्षसैर्वहुभिर्गुप्तामाज
 हारविभीषणः ॥ १५ ॥ सोऽभिगम्य महात्मानं ज्ञात्वापि ध्यानमास्थितम् ॥ प्रणतश्च प्रहृष्टश्च प्राप्तां सीतां न्यवेदयत् ॥ १६ ॥ तामागतामुपश्रुत्य रक्षो
 गृहचिरोपिताम् ॥ रोषं हर्षं च दैन्यं च राघवः प्रापशुचा ॥ १७ ॥ ततो यानगतां सीतां सविमर्शं विचारयन् ॥ विभीषणमिदं वाक्यमल्लक्षणे राघवो ब्रवी
 त् ॥ १८ ॥ राक्षसाधिपते सौम्यनित्यं मद्विजये रत ॥ वैदेहीसन्निकर्षमेक्षि प्रसमभिगच्छतु ॥ १९ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य विभीषणः ॥ तूर्णमु
 त्सारणं तत्र कारयामास धर्मवित् ॥ २० ॥ कंचुकोष्णीपिणस्तत्र वेत्तद्गर्जरपाणयः ॥ उत्सारयन्तस्तान्योधान्समन्तात्परिचक्रमुः ॥ २१ ॥ ऋक्षाणां वा
 नराणां च राक्षसानां च सर्वशः ॥ वृन्दान्युत्सार्यमाणानि दूरमुत्तस्थुरन्ततः ॥ २२ ॥ तेषामुत्सार्यमाणानां निःस्वनः सुमहान् भूत् ॥ वायुनोद्भूयमानस्य
 सागरस्येव निःस्वनः ॥ २३ ॥ उत्सार्यमाणान् दृष्ट्वाथ जगत्यां जातसंभ्रमान् ॥ दाक्षिण्यात्तदमर्षाच्च वारयामास राघवः ॥ २४ ॥ संरंभाच्च ब्रवीद्वा
 मश्चक्षुषा प्रदहन्निव ॥ विभीषणं महाप्राज्ञं सोऽपालं भमिदं वचः ॥ २५ ॥

द्वावृकेणेदं वहुदुःखमनुभूतमिति रोषः यद्वारावणगृहे चिरोपितत्वं निमित्तक आरोपितो रोषो भाविशपथोपयोगी चिरवियुक्ताया अद्य दर्शनमिति हर्षः चिरकालं मत्पत्नीक्षयानया वहुदुःखमनुभूत
 मिति दैन्यम् ॥ १७ ॥ अल्लक्षः उक्तधर्मत्रया कान्तत्वात् एकदहर्षरहितः ॥ १८ ॥ १९ ॥ उत्सारणं जनस्येति शेषः ॥ २० ॥ वेत्तैर्वेत्तघृणैर्झरैरास्तादृशशब्दवन्तः पाणयो येषाम् ॥ २१ ॥ उत्तस्थुः
 उत्थाय जग्मुः ॥ २२ ॥ २३ ॥ दाक्षिण्यात्स्वभक्तवानरसेना दुदाक्षिण्याल्लुपाविशेषात् तदमर्षात् मदाज्ञां विनोत्सारयतीति विभीषणेऽमर्षः ॥ २४ ॥ संरंभात्क्रोधात् ॥ २५ ॥

एनमुद्गेगनिवर्तयास्यजनस्येतिशेषः कथमेवयुज्यतेतत्राह जनोयमिति स्वजनःभात्रादिस्वजनसदृशएव ॥ २६ ॥ किंचव्यर्थोयंजनापसरणप्रयासइत्याह नगृहाणीति गृहादित्रयंतरिस्कि
याआवरणं ईदृशाजनापसरणादिव्यापारानस्त्रियाआवरणंकिंतुराजसत्कारएवकेवलंछत्रचामरादिवत् किंतर्थावरणंतत्राह वृत्तमेवावरणमिति ॥ २७ ॥ अपिचेदानीदर्शनमपिनास्यादोषा
वेत्याह व्यसनेष्विति व्यसनंविपत्तिकालः कृच्छ्रपीडा ॥ २८ ॥ प्रकृतेदर्शनस्यादोषत्वसाधकंधर्ममाह सैषेति ॥ २९ ॥ पश्यंतुवैदेहीमित्यनुकर्षः ॥ ३० ॥ सविमर्शःएवंवादादस्यांप्रायेणा
किमर्थमामनादृत्यक्लिश्यतेयंत्वयाजनः॥निवर्तयैनमुद्गेगजनोयंस्वजनोमम॥ २६॥नगृहाणिनवस्त्राणिनप्राकारस्तिरस्त्रिक्रिया॥नेदृशाराजसत्का
रावृत्तमावरणंस्त्रियः॥ २७॥व्यसनेपुनरुच्छ्रेपुनयुद्धेषुस्वयंवरे॥नक्रतौनोविवाहेवादृशनंदूष्यतेस्त्रियः॥ २८॥सैपाविपद्गताचैवकृच्छ्रेणचसम
न्विता॥दर्शनेनास्तिदोषस्यामत्समीपेविशेषतः॥ २९॥विस्मयशिविकांतस्मात्पञ्चामेवापसर्पतु॥समीपेममवैदेहीपश्यंतेतेवनौकसः॥ ३०॥
एवमुक्तस्तुरामेणसविमर्शोविभीषणः॥रामस्योपानयत्सीतांसन्निकर्षंविनीतवत्॥ ३१॥ततोऽलक्ष्मणसुग्रीवौहनूमांश्चपुष्पवंगमः॥निशम्यवा
क्यंरामस्यवभूवुर्व्यथिताभृशम्॥ ३२॥लज्जयावलीयंतीस्वेपुगात्रेषुमैथिली॥विभीषणेनानुगताभर्तारंसाभ्यवर्तत॥ ३३॥विस्मयाच्चप्रह
र्षाच्चस्नेहाच्चपतिदेवता॥उदैक्षतमुखंभर्तुःसौम्यंसौम्यतरानना॥ ३४॥अथसमपनुदन्मतःकृमंसासुचिरमदृष्टमुदीक्ष्यवैप्रियस्य॥वदनमुदित
पूर्णचंद्रकांतंविमलशशांकनिभाननातदासीत्॥ ३५॥॥इत्यार्षे श्रीम०वाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेपोडशाधिकशततमःसर्गः॥ ११६॥
तांतुपार्श्वेस्थितांप्रङ्कारामःसंप्रेक्ष्यमैथिलीम्॥लदयांतर्गतंभावंव्याहर्तुमुपचक्रमे॥ १॥एपासिनिर्जिताभद्रेशत्रुंजित्वारणाजिरे॥पौरुषाद्यदनु
ष्ठेयमयैतदुपपादितम्॥ २॥

जिमानोनास्तिजिघृक्षाचनास्ति यदितौस्यातांतदाराजपत्युचितमुपचारमनुमन्येतैवेतिचिंतायुक्तइत्यर्थः॥ ३१॥अनयैववृत्त्यालक्ष्मणादेरपिव्यथा॥ ३२॥लज्जयावलीयंतीजनसम
क्षंजर्तुसमीपस्थितिजन्यलज्जयावलीयंतीसंकोचंगच्छती॥ ३३॥विस्मयादिति बहुमित्रपरिवारसंपत्तिदर्शनजोविस्मयः प्रियदर्शनजोहर्षः॥ ३४॥समपनुदत्समपानुदत्॥ ३५॥कत
करी०॥ १०७॥॥इतिश्रीरा०श्रीरामी०वा०आ०यु०षोडशाधिकशततमःसर्गः॥ ११६॥॥७॥॥तांत्विति॥ १॥एषात्वंशत्रुंजित्वानिर्जिताशत्रोःप्रत्याहता
पौरुषात्पुरुषयत्नान्॥ २॥

अमर्षस्य क्रोधस्यांतगतः धर्षणाशत्रुकृतस्वदारहरणलक्षणाभिभवः ॥ ३ ॥ अद्यमेपौरुषं दृष्टं लोकैरिति शेषः तीर्णप्रतिज्ञाः तीर्णारावणवधविषयाप्रतिज्ञायेन सः ॥ ४ ॥ मया विरहिताया त्वं च
 लचित्तेन रक्षसानीता असौ वैवसंपादितस्तव दोषो मानुषेण मनुष्यसाध्यपराक्रमेण मया जितोऽपनीतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अद्य सफलमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इत्येवं वदत इत्यर्थाच्च यामे प्रयोजनं
 गतोऽस्यंतममर्षस्य धर्षणासंप्रमार्जिता ॥ अवमानश्च शत्रुश्च युगपन्निहतौ मया ॥ ३ ॥ अद्यमेपौरुषं दृष्टमद्यमे सफलः श्रमः ॥ अद्य तीर्णप्रतिज्ञोऽहं प्रभ
 वाम्यद्य चात्मनः ॥ ४ ॥ या त्वं विरहितानीता चलचित्तेन रक्षसा ॥ देवसंपादितो दोषो मानुषेण मया जितः ॥ ५ ॥ संप्राप्तमवमानं यस्ते जसान प्रमार्जति
 कस्तस्य पौरुषेणार्थो महताप्यल्पचेतसः ॥ ६ ॥ लंघनं च समुद्रस्य लंकायाश्चापि मर्दनम् ॥ सफलं तस्य च श्लाघ्यमद्य कर्महनू मतः ॥ ७ ॥ युद्धे विक्रमत
 श्वैव हितं मंत्रयतस्तथा ॥ मुग्धावस्य सैन्यस्य सफलोऽद्य परिश्रमः ॥ ८ ॥ विभीषणस्य च तथा सफलोऽद्य परिश्रमः ॥ विगुणं भ्रातरं त्यक्त्वा यो मां स्वय
 मुपस्थितः ॥ ९ ॥ इत्येवं वदतः श्रुत्वा सीतारामस्य तद्वचः ॥ मृगीवोत्कुलनयनावभूवाश्रुपरिप्लुता ॥ १० ॥ पश्यतस्तां तुरामस्य समीपे लहयप्रियाम् ॥
 जनवादभयाद्राज्ञावभूव लहयं द्विधा ॥ ११ ॥ सीतामुत्पलपत्राक्षीं नीलकुंचितमूर्धजाम् ॥ अवदद्वैवरारोहां मध्येवानररक्षसाम् ॥ १२ ॥ यत्कर्त
 व्यं मनुष्येण धर्षणां प्रतिमार्जिता ॥ तत्कृतं रावणं हत्वामयेदं मानकांक्षिणा ॥ १३ ॥ निर्जिता जीवलोकस्य तपसा भावितात्मना ॥ अगस्येन दुराध
 र्पा मुनिना दक्षिणे वदिकु ॥ १४ ॥ विदितश्चास्तु भद्रं ते यो यं रणपरिश्रमः ॥ सुतीर्णः सुलदां वीर्यान् न त्वदर्थं मया कृतः ॥ १५ ॥ रक्षता तु मया वृत्तमपवा
 दं च सर्वतः ॥ प्रख्यातस्यात्मवंशस्य न्यंगं च परिमार्जिता ॥ १६ ॥ प्राप्तचारित्रसंदेहाममप्रतिमुखे स्थिता ॥ दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलासि मे दृढा
 ॥ १७ ॥ तद्वच्छ्रुत्वाऽनुजानेद्ययथेष्टं जनकात्मजे ॥ एतादृशदिशो भद्रे कार्यमस्ति न मे त्वया ॥ १८ ॥ कः पुमांस्तुकुले जातः स्त्रियं परगृहोपिताम् ॥ तेज
 स्वीपुनरादद्यात्सुललाभेन चेतसा ॥ १९ ॥

नास्तीति प्रतिफलनाहुः खेनाश्रुपरिप्लुतावभूव ॥ १० ॥ तद्रूपदर्शनादंगीकारबुद्धिः जनवादभयाद्यागबुद्धिः भावसंधिरत्र ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ जीवलोकस्य दुराधर्षेत्यन्वयः इत्थं लवा
 नापि भयादिति शेषः रावणभयाद्याणि मात्रस्य दुराधर्षायुद्धेन निर्जिता ॥ १४ ॥ १५ ॥ अपवादं स्वदारापहारिणं हंतुं नाशक्रोदित्यपवादं परिमार्जिता न्यंगं नीचत्वं परिमार्जितेदं कृतमिति शेषः
 ॥ १६ ॥ नेत्रातुरस्य नेत्ररोगिणः ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुललाभेन सुलच्चिरकालस्निग्धइतिलोभोजिघृक्षायस्य तेन ॥ १९ ॥

रावणस्य दुष्टेन चक्षुषा कामोपहनेनैव दृष्टं एवं च विषान्नवदद्यात्सामित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ कृतबुद्धिना निश्चितबुद्धिना अस्मदीयेषु यत्र कुत्रापि तिष्ठेत्त्याह लक्ष्मण इत्यादि ॥ २२ ॥ यथा
वासुखं स्वमातृपितृकुलेवेत्यर्थः ॥ २३ ॥ सर्वलोकस्य मम च त्वयि दत्तः संदेहो दुर्निवार इत्याह न हित्वा मित्यादि ॥ २४ ॥ प्रियार्हश्रवणाप्रियश्रवणार्हेत्यर्थः गजेंद्रहस्ताभिहतावल्लरीयथा तथा
वाष्पमुमोचेत्यर्थः ॥ २५ ॥ कतकरी० ॥ १०८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११७ ॥ ॥ १३ ॥

रावणां कपरिक्लिष्टां दुष्टेन चक्षुषा ॥ कथं त्वां पुनरादयां कुलं व्यपदिशन्महत् ॥ २० ॥ यदर्थं निर्जितामेवं सोयमासादितो मया ॥ नास्ति मे त्वय्य
भिष्वंगो यथेष्टं गम्यतामिति ॥ २१ ॥ तदद्य व्याहृतं भद्रे मयैतत्कृतबुद्धिना ॥ लक्ष्मणे वाथ भरते कुरु बुद्धिं यथा सुखम् ॥ २२ ॥ शत्रुप्रेवाथ सुग्रीवे रा
क्षसे वा विभीषणे ॥ निवेशय मनः सीते यथा वा सुखमात्मनः ॥ २३ ॥ न हित्वा रावणो दृष्ट्वा दिव्यरूपं मनोरमाम् ॥ मर्षयत्यचिरं सीते स्वगृहे पर्यवस्थि
ताम् ॥ २४ ॥ ततः प्रियार्हश्रवणात्तदप्रियं प्रियादुपश्रुत्य चिरस्यमानिनी ॥ मुमोच वाष्पं रुदती तदा भृशं गजेंद्रहस्ताभिहते वल्लरी ॥ २५ ॥ ॥ इत्या
पेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११७ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ एवमुक्ता तु वैदेही परुषं रोमहर्षणम् ॥ राघवे
ण सरोपेण श्रुत्वा प्रव्यथिता भवत् ॥ १ ॥ सा तदाऽश्रुतपूर्वा हि जने महति मैथिली ॥ श्रुत्वा भर्तुर्वचो घोरं लज्जया वनता भवत् ॥ २ ॥ प्रविशंती वगात्रा
णि स्वानि सा जनकात्मजा ॥ वाक्शरैस्तैः सशल्ये वभृशमश्रूण्य वर्तयत् ॥ ३ ॥ ततो वाष्पपरिक्लिप्तं प्रमार्जं तीक्ष्णमाननम् ॥ शनैर्गद्गदया वाचा भर्तारं
मिदमब्रवीत् ॥ ४ ॥ किं मामसदृशं वाक्यमीदृशं श्रोत्रदारुणम् ॥ रूक्षं श्रावयसे वीर प्राकृतः प्राकृतामिव ॥ ५ ॥ न तथा स्मिन् महाबाहो यथामामवग
च्छसि ॥ प्रत्ययंगच्छ मे स्वेन चारित्र्येणैव तेशपे ॥ ६ ॥ पृथक् स्त्रीणां प्रचारेण जातिं त्वं परिशंकसे ॥ परित्यजैनां शंकां तु यदितेऽहं परीक्षिता ॥ ७ ॥

एवमिति ॥ १ ॥ जने महति महाजनसन्निधावित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ असदृशं त्वया वक्तुं मया श्रोतुं चायोग्यं रूक्षं परुषमत एव श्रोत्रदारुणं श्रवणकटु ॥ ५ ॥ यथा त्वमवगच्छसि दुष्टेयमिति
तथानास्मि स्वेन चारित्र्येण पातिव्रत्यलक्षणेन तेशपेशपथेन तव प्रत्ययं संपादयिष्ये ततो मे प्रत्ययंगच्छ ॥ ६ ॥ पृथक् स्त्रीणां प्रचारेण चारित्र्यदर्शनेन हेतुना जातिं स्त्री जातिं परिशंकसे दुष्टां मन्यसे इदमनु
चितमिति शेषः यदिते त्वया हं परीक्षिता तदेमां शंकां त्यज ॥ ७ ॥

इतिप्रतीति सीताप्रतिसमादिष्टइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ मृजयास्नानादिसंस्कारेण सातंकांमहपीडासहिताम् ॥ ३ ॥ निभृतौनिश्चलः प्रद्वोनमः अभिवाद्यचस्थितइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
 कुशलंत्वात्वामाहेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ कोसौसंदेशस्तत्राह प्रियमिति हेदेवितेप्रियमाख्यामि त्वांभूयःसभाजयेप्रीणयामि तवप्रभावात्तवपातिव्रत्यैवभावात्संयुगेरामेणायंमहान्विजयोऽलब्धः
 इतिप्रतिसमादिष्टोहनुमानमारुतात्मजः ॥ प्रविवेशपुरीलंकांपूज्यमानोनिशाचरैः ॥ १ ॥ प्रविश्यचपुरीलंकामनुज्ञाप्यविभीषणम् ॥ ततस्तेनाभ्यनु
 ज्ञातोहनुमान्दक्षवादिकाम् ॥ २ ॥ संप्रविश्ययथान्यायंसीतायाविदितोहरिः ॥ ददर्शमृजयाहीनांसातंकांरोहिणीमिव ॥ ३ ॥ दक्षमूलेनिरानंदांरा
 क्षसीभिःपरीयताम् ॥ निभृतःप्रणतःप्रद्वःसोभिगम्याभिवाद्यच ॥ ४ ॥ दृष्ट्वासमागतंदेवीहनुमंतंमहाबलम् ॥ तूष्णीमास्ततदादृष्ट्वास्मत्त्वात्दृष्टाभव
 त्तदा ॥ ५ ॥ सौम्यंतस्यामुखंदृष्ट्वाहनुमान्पुवगोत्तमः ॥ रामस्यवचनंसर्वमाख्यातुमुपचक्रमै ॥ ६ ॥ वैदेहिकुशलोरामःसुग्रीवःसहलक्ष्मणः ॥ कुश
 लंत्वाहसिद्धार्थोहतशत्रुरमित्रजित् ॥ ७ ॥ विभीषणसहायेनरामेणहरिभिःसह ॥ निहतोरावणोदेविलक्ष्मणेनचवीर्यवान् ॥ ८ ॥ प्रियमाख्यामिते
 देविभूयश्चत्वांसभाजये ॥ तवप्रभावाद्दर्मज्ञेमहान्रामेणसंयुगे ॥ ९ ॥ लब्धोयंविजयःसीतेस्वस्थाभवगतज्वरा ॥ रावणश्चहतःशत्रुर्लंकाचैवव
 शीकृता ॥ १० ॥ मयाह्यलब्धनिद्रेणधृतेनतवनिर्जये ॥ प्रतिज्ञैषाविनिस्तीर्णावद्धासेतुंमहोदधौ ॥ ११ ॥ संभ्रमश्चनकर्तव्योवर्तत्यारावणालये ॥
 विभीषणविधेयंहिलंकैश्वर्यमिदंरुतम् ॥ १२ ॥ तदाश्वसिहिविस्रब्धंस्वगृहेपरिवर्तसे ॥ अयंचाभ्येतिसंतुष्टस्त्वद्दर्शनसमुत्सुकः ॥ १३ ॥ एवमुक्ता
 तुसादेवीसीताशशिनिभानना ॥ प्रहर्षेणावरुद्धासाव्याहर्तुंनशशाकह ॥ १४ ॥ ततोब्रवीद्धरिवरःसीतामप्रतिजल्पतीम् ॥ किंत्वांचितयसेदेविकिं
 चमांनाभिभाषसे ॥ १५ ॥ एवमुक्ताहनुमतासीताधर्मपथेस्थिता ॥ अब्रवीत्परमप्रीतावाष्पगद्गदयागिरा ॥ १६ ॥ प्रियमेतदुपश्रुत्यभर्तुर्विजयसंश्रि
 तम् ॥ प्रहर्षवशमापन्नानिर्वाक्यास्मिक्षणंतरम् ॥ १७ ॥ नहिपश्यामिसदृशंचितयंतीप्लवंगम् ॥ आख्यानकस्यभवतोदातुंप्रत्यभिनंदनम् ॥ १८ ॥
 ॥ १ ॥ १० ॥ तवनिर्जये शत्रोरितिशेषः धृतेनकृतनिश्चयेन एषाप्रतिज्ञाशत्रुंहत्वासीतांप्रत्यानेप्यामीत्येवंरूपा ॥ ११ ॥ संभ्रमोभयं वर्तत्यावर्तमानया यतोविभीषणविधेयंलंकैश्वर्यंरुतं
 तस्मात्स्वगृहेएवपरिवर्तसेअतआश्वसिहि ॥ १२ ॥ अयंचाभ्येतिसंतुष्टइतिपाठः अयंविभीषणः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षणंतरंक्षणरूपकालावकाशमात्रम् ॥ १७ ॥ नकेवलं
 हर्षवशादेवनिर्वाक्याकिनुप्रियाख्यातुस्तवतत्सदृशदेयवस्वभावादपीत्याह नहीति प्रत्यभिनंदनंदेयवस्तु आख्यानकस्यत्वत्कृतप्रियाख्यानकस्यसदृशंनास्तीत्यर्थः स्वार्थैकः ॥ १८ ॥

उक्तमेवानंदवशात्पुनराह नचेति ईदृशप्रियाख्यानेयत्तस्य सदृशं समंतवदानुयोग्यतत्पृथिव्यामपि न पश्यामि ॥ १९ ॥ एतद्भाषितं त्वदुक्तं प्रत्यभिन्दनत्वेन हिरण्यादिकं नार्हति अतएव तत्प्रिय
वचने देयं वस्तु लोके नास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स्निग्धं स्नेहोपेतं एवं विधं अशक्यमीति दानमित्येवं रूपं त्वमेव भाषितुमर्हसि नान्या अतस्त्वया सर्वोत्तरं यद्विदं वचनमुक्तं तदेव परमं प्रत्यभिन्दनमि
ति शेषः ॥ २२ ॥ एतदुत्तरं तवैतद्वचनमित्यादि श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमिति कृतकः ॥ २३ ॥ अतिलक्षणसंपन्नं आकांक्षायोग्यतादिलक्षणसंपन्नं व्याकरणलक्षणसंपन्नं च माधुर्यं च श्रवणमात्रेणा

न च पश्यामि सदृशं पृथिव्यान्तर्वाकिंचन ॥ सदृशं यत्प्रियाख्याने तव दत्त्वा भवेत्सुखम् ॥ १९ ॥ हिरण्यं वा सुवर्णं वा रत्नानि विविधानि च ॥ राज्यं वा त्रि
पुलोकेषु एतन्नार्हति भाषितम् ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तु वैदेह्या प्रत्युवाच पुर्वंगमः ॥ प्रगृहीतां जलिर्हर्षात्सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥ २१ ॥ भर्तुः प्रियहिते युक्ते
भर्तुर्विजयकांक्षिणि ॥ स्निग्धमेवं विधं वाक्यं त्वमेवार्हस्य निदिष्टे ॥ २२ ॥ “तवैतद्वचनं देवित्वत्तोर्हामि प्रियं महत् ॥ रत्नौघादिविधाच्चापि देवराज्या
द्विशिष्यते ॥ अर्थतश्च मया प्राप्तो देवराज्यादयोगुणाः ॥ हतशत्रुं विजयिनं रामं पश्यसि सुस्थिरम् ॥” तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिलीजनकात्मजा ॥ ततः
शुभतरं वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥ २३ ॥ अतिलक्षणसंपन्नं माधुर्यगुणभूषणम् ॥ बुद्ध्याद्यष्टांगया युक्तं त्वमेवार्हसि भाषितुम् ॥ २४ ॥ श्लाघ
नीयोऽनिलस्य त्वं सुतः परमधार्मिकः ॥ बलं शौर्यं श्रुतं सत्वं विक्रमो दाक्ष्यमुत्तमम् ॥ २५ ॥ तेजः क्षमा धृतिः स्थैर्यं विनीतत्वं न संशयः ॥ एते चान्ये च व
हवोगुणास्त्वय्येव शोभनाः ॥ २६ ॥ अथोवाच पुनः सीतामसंभ्रांतो विनीतवत् ॥ प्रगृहीतां जलिर्हर्षात्सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥ २७ ॥ इमास्तु खलुरा
क्षस्यो यदित्वमनुमन्यसे ॥ हंतुमिच्छामिताः सर्वायाभिस्त्वं तर्जितापुरा ॥ २८ ॥ क्लिश्यंतीं पतिदेवां त्वामशोकवनि कांगताम् ॥ घोररूपसमाचाराः
क्रूराः क्रूरतरक्षणाः ॥ २९ ॥ इह श्रुता मया देविराक्षस्यो विकृताननाः ॥ असकृत्पुरुषैर्वाक्यैर्वदंत्यो रावणाज्ञया ॥ ३० ॥ विकृता विकृताकाराः क्रूराः
क्रूरकचक्षणाः ॥ इच्छामि विविधैर्घातैर्हंतुमेताः सुदारुणाः ॥ ३१ ॥ राक्षस्योदारुणकथावरमेतत्प्रयच्छ मे ॥ मुष्टिभिः पार्श्विघातैश्च विशालैश्चैव वा
दुभिः ॥ ३२ ॥ जंघाजानुप्रहारैश्च दंतानां चैव पीडनैः ॥ भक्षणैः कर्णनासानां केशानां लुंचनैस्तथा ॥ ३३ ॥

नंदजनकत्वं तद्रूपगुणैव भूषणं यस्य तत् अष्टांगया शुश्रूषाश्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा ऊहापोहोर्थं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा इत्युक्ताष्टांगबुद्ध्या युक्तम् ॥ २४ ॥ बलमायाससहिष्णुता शौ
र्यं युद्धोत्साहः सत्वं शारीरः सारः ॥ २५ ॥ तेजः पराभिभवसामर्थ्यं एवमाद्या बहवोगुणास्त्वय्येव संति नान्यत्र ॥ २६ ॥ असंभ्रांतः स्तुत्याऽविकृतचित्तः विनीतवत् विनीतार्हम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एतद्वरं अपकारिराक्षसीगणवधरूपम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ राजसंश्रयादेवराजवश्यानांपराज्ञयाकुर्वतीनां शुभमशुभंवेतिशेषः ॥ ३६ ॥ पुरस्तादुष्कृतेनपूर्वदुष्कृतेनेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ रावणस्यदासीनामेतत्तर्जनादिकंदशायो
गात्कर्मपरिपाककालसंबंधात्प्राप्तव्यमितिमयानिश्चितं अतस्तत्कालसंबंधादेवदुर्बलेवाहंतम्पर्षयामीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ राक्षसीतर्जनेराजाज्ञामूलत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यादर्शयति आज्ञप्ताइति
॥ ४० ॥ ईदृशेविषयेक्षमैवोचितेतिइतिहासमुखेनाह अयमिति ॥ ४१ ॥ श्लोकमेवाह नपरइति कचिदरण्येव्याघ्रानुद्भूतःकश्चिद्व्याधोऽक्षारुढंरक्षमारुहत् रक्षमूलगश्चव्याघ्रोऽक्षस्थंक्र
क्षंवन्यानामस्माकंरात्रुममुं व्याधंरक्षात्पातयेत्यब्रवीत् एवमुक्तोऽक्षःस्वावस्थानगतमेनंनपातयिष्यामितिथात्वेधर्महानिःस्यादित्युक्त्वासुष्वाप सुप्तंक्रक्षंपातयेतिव्याघ्रनोदितोव्याधोऽक्षम
निपात्यहंतुमिच्छामितवविप्रियकारिणीः ॥ एवंप्रहारैर्बहुभिःसंप्रहार्ययशस्विनि ॥ ३४ ॥ घातयेतीव्ररूपाभिर्याभिस्त्वंतर्जितापुरा ॥ इत्युक्तासाहनु
मतारुपणादीनवत्सला ॥ ३५ ॥ हनूमंतमुवाचेदंचितयित्वाविमृश्यच ॥ राजसंश्रयवश्यानांकुर्वतीनांपराज्ञया ॥ ३६ ॥ विधेयानांचदासीनांकः
कुप्येद्वानरोत्तम ॥ भाग्यवैषम्यदोषेणपुरस्तादुष्कृतेनच ॥ ३७ ॥ मयैतस्याप्यतेसर्वस्वरुतंत्युपभुज्यते ॥ मैवंवदमहाबाहोदेवीत्येषापरागतिः ॥ ३८ ॥
प्राप्तव्यंतुदशायोगान्मयैतदितिनिश्चितम् ॥ दासीनांरावणस्याहंमर्षयामीहदुर्बला ॥ ३९ ॥ आज्ञप्ताराक्षसेनेहराक्षस्यस्तर्जयंतिमाम् ॥ हतेतस्मि
न्नकुर्वंतितर्जनंमारुतात्मज ॥ ४० ॥ अयंव्याघ्रसमीपेतुपुराणोधर्मसंहितः ॥ ऋक्षेणगीतःश्लोकोस्तितंनिबोधपुर्वंगम ॥ ४१ ॥ नपरःपापमादत्तेप
रेषांपापकर्मणाम् ॥ समयोरक्षितव्यस्तुसंतश्चारित्रभूषणाः ॥ ४२ ॥ पापानांवाशुभानांवावधार्याणामथापिवा ॥ कार्यकारुण्यमार्येणनकश्चि
न्नापराध्यति ॥ ४३ ॥ लोकहिंसाविहाराणांकूराणांपापकर्मणाम् ॥ कुर्वतामपिपापानिनैवकार्यमशोभनम् ॥ ४४ ॥ एवमुक्तस्तुहनुमान्सीतयावा
क्यकोविदः ॥ प्रत्युवाचततःसीतारामपत्नीमनिंदिताम् ॥ ४५ ॥

पातयत्सक्रक्षोऽभ्यासबलेनशाखांतरमवलंब्यनापतत् तदनंतरंरुतापराधमेनंपातयेतिपुनर्व्याघ्रेणोक्तोपिऋक्षोबहुशःरुतापराधमप्येनंतुभ्यंनदास्यामीत्यभिधायरक्षेतिपौराणिकीगाथेतिती
र्थस्तत्रत्योयंश्लोकः परेषांपापकर्मणांपरानुद्दिश्यपापंकुर्वतांपरःप्राज्ञःपुरुषःपापंप्रत्यपकाररूपंनदत्तेनकरोति समयःअपकर्तृष्वपिप्रत्यपकारवर्जनरूपआचारोरक्षितव्यं च हियतःसंतश्चा
रित्रभूषणाः ॥ ४२ ॥ पापानांवाशुभानांवेति शुभेष्विवपापेषुवधार्येष्वपिआर्येणकारुण्यंकार्यंकर्तव्यं इतरौवाशब्दौवाक्यालंकारे ननुसापराधेष्ववश्यंदंडःकार्योऽतआह नकश्चिदिति क
श्चिदपिनापराध्यतीतिन सर्वोप्यपराध्यत्येवेत्यर्थः तस्मात्सर्वत्रदयैवोचितेतिभावः ॥ ४३ ॥ राक्षसानांपरहिंसैवस्वभावइत्यतोपिनवध्याइत्याह लोकेति अशोभनंदंडनम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कनकरी० ॥ १०६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडेपंचदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥
 तमुवाचेति ॥ १ ॥ आरंभउद्योगः कर्मणां सेतुबंधरावणवधादीनां यः फलोदयः फलरूपः ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वकाव्यत्यासदेशकालिकादासीयोयमिति विश्वासाद्रतरिंद्रष्टुमिच्छामीत्यहमुक्तस्ततः
 युक्तारामस्य भवती धर्मपत्नी गुणान्विता ॥ प्रतिसंदिशमांदेवि गमिष्ये यत्र राघवः ॥ ४६ ॥ एवमुक्ता हनुमता वैदेही जनकात्मजा ॥ सा ब्रवीद्रष्टुमि
 च्छामि भर्तारं भक्तवत्सलम् ॥ ४७ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ हर्षयन्मैथिलीं वाक्यमुवाचे दं महामतिः ॥ ४८ ॥ पूर्णचंद्रमुखं रामं द्र
 क्ष्यस्य घसलक्ष्मणम् ॥ स्थितमित्रं हतामित्रं शचीवेंद्रं सुरेश्वरम् ॥ ४९ ॥ तामेव मुक्ता भ्राजंतीं सीतां साक्षादिव श्रियम् ॥ आजगाम महातेजा हनूमा
 न्यत्र राघवः ॥ ५० ॥ सपदि हरिवरस्ततो हनूमान्प्रतिवचनं जनकेश्वरात्मजायाः ॥ कथितमकथयद्यथाक्रमेण त्रिदशवरप्रतिमाय राघवाय ॥ ५० ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकांडेपंचदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ तमुवाच महाप्राज्ञः सो भिवाद्यपु वंग
 मः ॥ रामं कमलपत्राक्षं वरं सर्वधनुष्मताम् ॥ १ ॥ यन्निमित्तो यमारंभः कर्मणां यः फलोदयः ॥ तां देवीं शोकसंतप्तां द्रष्टुमर्हसि मैथिलीम् ॥ २ ॥ सा हि
 शोकसमाविष्टा बाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ मैथिलीविजयं श्रुत्वा द्रष्टुं त्वामभिकांक्षति ॥ ३ ॥ पूर्वकाव्यत्यासाद्वाहमुक्तो विश्वस्तयातया ॥ द्रष्टुमिच्छामि भ
 तारमिति पर्याकुलेक्षणा ॥ ४ ॥ एवमुक्तो हनुमतारामो धर्मभृतां वरः ॥ आगच्छत्सहसा ध्यानमीषद्वाष्पपरिप्लुतः ॥ ५ ॥ स दीर्घमभिनिःश्वस्य जगती
 मवलोकयन् ॥ उवाच मेघसंकाशं विभीषणमुपस्थितम् ॥ ६ ॥ दिव्यांगरागां वैदेहीं दिव्याभरणभूषिताम् ॥ इह सीतां शिरःस्नातामुपस्थापयमाचि
 रम् ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण त्वरमाणो विभीषणम् ॥ प्रविश्यांतः पुरं सीतां स्त्रीभिः स्वाभिरचोदयत् ॥ ८ ॥ ततः सीतां महाभागां हृष्ट्वा वाचविभीषणः ॥
 मुनिवद्भांजलिः श्रीमान्विनीतोरक्षसेश्वरः ॥ ९ ॥ दिव्यांगरागां वैदेहिं दिव्याभरणभूषिताम् ॥ यानमारोह भद्रं ते भर्ता त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ १० ॥
 पर्याकुलेक्षणा आसीदिति शेषः ॥ ४ ॥ ध्यानमागच्छत् परगृहोपितायां परगृहे महान् लोकापवादो निर्दोषायाः परित्यागे च महान् दोष इति कार्यदौस्थ्यत्किं कर्तव्यमिति चिंतयामासेत्यर्थः वस्तु
 तो मुख्यसीतालाभोऽग्रेऽकथं स्यादिति चिंता ॥ ५ ॥ ६ ॥ दिव्यांगरागामिति तैस्तस्या रूपाधिक्या भिव्यक्तौ ईदृश्यर्थः यं मे उद्यम इति सर्वान्ज्ञापयितुमेवंवादः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ततः स्वस्त्रीणां तत्स
 मीपगमनानंतरम् ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ १५ ॥ पुनः पुनर्वराहादिमृगादिकथनं बहुस्थलवर्तितया भूयस्त्वप्रकाशनाय वाधीणसः पक्षिविशेषः कृष्णगीवोरकशिराः श्वेतपक्षो विहंगमः ॥ सर्वैवाधीणसः प्रोक्त इति विष्णुधर्मोक्तेः छागवि
 शेषो वा त्रिःपिबं त्विन्द्रियक्षीणं श्वेतं वृद्धप्रजापतिं वाधीणसं च तं प्रादुर्याज्ञिकाः श्राद्धकर्मणीति स्मृतेः मुखकर्णौ च पानसमये जलं स्पृशंति यस्य सः त्रिःपिबः वाधीणसः खड्गमृग इति हलायुधः दध्रा
 सौवर्चलेन लवणविशेषेण च आयुतानुसंस्कृतान् ॥ १६ ॥ रुकलरुकरौ समौ पक्षिविशेषवाचकौ एकशल्यामत्स्यविशेषाः कननिष्ठिना नूतनं निष्ठितं निष्ठानं पाकोयेषां तान् ॥ १७ ॥ अम्लर
 सौलवणरसश्च उत्तंसो जिह्वाजाड्यपरिहारकर्ता ये पुत्रक्षयमाणेषुतः रागखांडवैः सितामध्वादिमधुरो द्राक्षादाडिमजोरसः विरलश्चेत्कनोरागः सांद्रश्चेत्खांडवः स्मृत इत्युक्तेः केशरादिभिः कृतव
 रौक्मेषु च विशालेषु भाजनेष्वप्यभक्षितान् ॥ ददर्शकपिशार्दूलो मयूरान् कुक्कुटांस्तथा ॥ १५ ॥ वराहवाधीणसकान्दधिसौवर्चलायुतान् ॥ शल्यान्मृग
 मयूरांश्च हनुमानन्ववै सत ॥ १६ ॥ रुकलान्विविधांश्छागाञ्जुशकान् धर्मक्षितान् ॥ महिषानेकशल्यांश्च छेदांश्च कृतनिष्ठितान् ॥ १७ ॥ लेल्यानुच्चा
 वचान्येयान् भोज्यान्पुष्पावचानि च ॥ तथाम्ललवणोत्तंसैर्विविधैरागखांडवैः ॥ १८ ॥ महानूपुरकेयूरैरपविद्धैर्महाधनैः ॥ पानभाजनविक्षिप्तैः फलै
 श्च विविधैरपि ॥ १९ ॥ कृतपुष्पोपहाराभूरधिकां पुष्यति श्रियम् ॥ तत्र तत्र च विन्यस्तैः सुश्लिष्टशयनासनैः ॥ २० ॥ पानभूमिर्विनावक्त्रिप्रदीप्तेवोपल
 क्ष्यते ॥ बहुप्रकारैर्विविधैर्वरसंस्कारसंस्कृतैः ॥ २१ ॥ मांसैः कुशलसंयुक्तैः पानभूमिगतैः पृथक् ॥ दिव्याः प्रसन्ना विविधाः सुराः कृतसुरा अपि ॥ २२ ॥
 शर्करासवमाध्वीकाः पुष्पासवफलासवाः ॥ वासचूर्णैश्च विविधैर्मृष्टास्तैः पृथक् पृथक् ॥ २३ ॥ संतता शुशुभे भूमिर्माल्यैश्च बहुसंस्थितैः ॥ हिर
 ण्मयैश्च कलशैर्भाजनैः स्फाटिकैरपि ॥ २४ ॥

र्णाः षडसोपेताः पूपारागखांडवा इत्यन्ये ॥ १८ ॥ महाधनैर्बहुमूल्यैः ॥ १९ ॥ सुश्लिष्टैः सुकृतसंधिर्बन्धैः ॥ २० ॥ उक्तैः सौवर्णरत्नमयशयनासनैः पाणभूमिः प्रदीप्तेवोपलक्ष्यते बहुप्रकारैः बहु
 पादानजैर्देरत एव विविधैर्विधिरसवद्भिः वरसंस्कारेण श्रेष्ठसंस्कारकद्रव्ययोगेन संस्कृतैः ॥ २१ ॥ कुशलसंयुक्तैर्निपुणपाचकपक्वैर्मांसैः सहोच्यमानगुणाः सुराददर्शतत्र दिव्याः सुराः दक्षेभ्यः कदंबा
 दिभ्यः स्वतः प्रादुर्भूताः कृतसुराः शौण्डिकैरुत्पादिताः ॥ २२ ॥ कृतसुरावांतरभेदानाह शर्करासवेत्यादि शर्करोपादानकआसवः शर्करासवः मधूपादानकोमाध्वीकः द्राक्षोपादानक इत्यन्ये म
 धूकपुष्पादिजः पुष्पासवः खर्जूरफलादिजः फलासवः वासचूर्णैः सुगंधद्रव्यचूर्णैर्मृष्टा अधिवासिताः दृष्टा इति शेषः ॥ २३ ॥ अतः ॥ तत्तत्पुष्पं बहुपुद्गलैः संस्थितैर्माल्यैः संतता व्याप्ता भूमिः शुशु
 ब्धमानविशेषणैः करैर्घटैश्च संतता ॥ २४ ॥

वा० रा०

॥ २६ ॥

नैवप्रपीतानि पूर्णानि सवाच्येव पानानि पानजाजनानि विभागतः विभागेन पानं ददर्श इदममुकमिदममुकमिति विभज्य ददर्शेत्यर्थः ॥ २५ ॥ पानश्रेष्ठांसंभृतप्रशस्तपानां सीधोर्मद्यस्य जाजनानीत्यन्वयः ॥ २६ ॥ जाजनानि पानजाजनानि लोकादालिङ्ग्याणि अर्धावशिष्टपानानि पीतानि पीतासवानि ॥ २७ ॥
 अपहृत्य वलाद्गृहीत्वा उपगुह्य प्रादृत्य उपगम्य तच्छयनस्थानं प्राप्य तां च पश्यन् विचारेति संबंधः ॥ ३० ॥ गात्रजंगात्रस्थमपहृत्य अथ पानभूमितोऽपि बहिरागत्य तत्र स्थिते पुष्पके प्रवृत्ति

॥ २५ ॥

जांबूनदमयैश्चान्यैः करैरभिसंवृता ॥ राजतेषु च कुंभेषु जांबूनदमयेषु च ॥ २५ ॥ पानश्रेष्ठां तथा भूमिकपि स्तब्धं यर्गह ॥ सोऽपश्यच्छातकुंभानि सीधोर्मणिमयानि च ॥ २६ ॥ तानितानि च पूर्णानि भाजनानि महाकपिः ॥ कचिदर्धावशेषाणि कचित्पीतान्यत्रिदं ॥ २७ ॥ कचिन्नैव प्रपीतानि पानानि सददर्शह ॥ कचिद्द्रव्यांश्च विविधान् कचित्पानं विभागतः ॥ २८ ॥ कचिदर्धावशेषाणि पश्यन् वै विचचार ह ॥ शयनान्यत्र नारीणां शून्यानि बहुधा पुनः ॥ परस्परं समं श्लिष्यकाश्चिन्मुखावरांगनाः ॥ २९ ॥ काचिच्च वस्त्रमन्यस्या अपहृत्योपगुह्य च ॥ उपगम्या वलासुतानि द्रावलपराजिता ॥ ३० ॥ तासामुच्छ्रासवतिनवस्त्रं माल्यं च गात्रजम् ॥ नात्यर्थं स्पंदते चित्रं प्राप्य मंदमिवानिलम् ॥ ३१ ॥ चंदनस्य च शीतस्य सीधोर्मधुरसस्य च ॥ विविधस्य च माल्यस्य पुष्पस्य विविधस्य च ॥ ३२ ॥ बहुधामारुतस्तस्य गंधं विविधमुद्वहन् ॥ स्नानानां चंदनानां च धूपानां चैव मूर्छितः ॥ ३३ ॥ प्रववौ सुरभिर्गंधो विमानेषु पुष्पकेतदा ॥ श्यामावदातास्तत्रान्याः काश्चित्कृष्णावरांगनाः ॥ ३४ ॥ काश्चित्कांचनवर्णाग्न्यः प्रमदाराक्षसालये ॥ तासां निद्रावशत्वाच्च मदनेन विमूर्छितम् ॥ ३५ ॥ पद्मिनीनां प्रसुतानां रूपमासीद्यथैव हि ॥ एवं सर्वमशेषेण रावणांतःपुरं कपिः ॥ ३६ ॥ ददर्श समहाते जानददर्शं च जानकीम् ॥ ३७ ॥

कालइव निर्गमकाले पिवद्गुग्गुंधोवायुरन्यस्त्रियश्चानुभूता इत्याह चंदनस्य चेत्यादि पानभूम्यादिकमपि पुष्पकस्थमेवेत्यन्ये सीधुर्मद्यम् ॥ ३२ ॥ स्नानानां चंदनानामिति पाठे स्नानार्हं चंदनानामित्यर्थः विविधं गंधमुद्वहन् प्रववौ अतएव सुरभिर्गंधो विमानेषु मूर्छितो व्याप्तः ॥ ३३ ॥ तत्रान्याः बहिः प्रतिष्ठितपुष्पके इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ राक्षसालये आंतरमध्यबहिः कक्षोपलक्षिते सर्वत्र निद्रावशत्वाच्च मदनेन तद्धेतुकरत्वाद्गन्धमूर्छितं क्लृप्तं तां रूपं प्रसुतानां रात्रौ मुकुलितानां पद्मिनीनां नलिनीनां यथारूपं तथैवासीत् एवं प्रकारेण ददर्श ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

सु० कां०

५

॥ २५ ॥

ततो निरीक्षणानंतरम् नेक्षेन्ननशां परस्त्रियमिति शास्त्रस्मरणादिति शेषः तदेवाह धर्मेति धर्मलोपनिमित्तं यत्साध्वसंभयते न शंकिता भीत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ धर्मलोपं दर्शयति परदार इति परदारावरो
 धस्य दारशब्दः स्त्रीसामान्यवाची अवरोधशब्दः स्वधर्मयुक्तकुलस्त्रीवाची प्रसुप्तस्य अनेन नग्नप्रायत्वं सूचितं तत्समये वसनानां विपर्ययात् ॥ ३९ ॥ मेदृष्टिः परदाराणामग्रयावद्विषयवर्तिनी
 किंच परदारपरिग्रहस्तद्वान् अतिपापीरावणश्च दृष्टः तादृशदर्शनमपि धर्मलोपकारीति भावः ॥ ४० ॥ अथ पुनर्विचारेण तदलोपबुद्धिरप्युत्पन्नेत्याह तस्येति अन्याचिता पूर्वाचिता विरोधिनी
 निश्चिते प्रमाणप्रतिपन्ने एकाने सिद्धाते द्विषयज्ञाने चित्तं यस्य सः अतएव साचिता कार्यनिश्चयदर्शिनी कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयसमर्था ॥ ४१ ॥ तां चितामभिनयति काममिति विश्वस्ता इतरालो
 निरीक्षमाणश्च ततस्ताः स्त्रियः समहाकपिः ॥ जगाम महतीं शंकां धर्मसाध्वसंशंकितः ॥ ३८ ॥ परदारावरोधस्य प्रसुप्तस्य निरीक्षणम् ॥ इदं खलु ममा
 त्यर्थं धर्मलोपं करिष्यति ॥ ३९ ॥ न हि मे परदाराणां दृष्टिर्विषयवर्तिनी ॥ अद्यंचात्रमया दृष्टः परदारपरिग्रहः ॥ ४० ॥ तस्य प्रादुरभूच्चिता पुनरन्या मनस्वि
 नः ॥ निश्चितैकांतचित्तस्य कार्यनिश्चयदर्शिनी ॥ ४१ ॥ कामं दृष्टामया सवां विश्वस्तारावणस्त्रियः ॥ न तु मे मनसा किंचिद्वैकृत्यमुपपद्यते ॥ ४२ ॥ मनो
 हि हेतुः सर्वेषां भिद्रियाणां प्रवर्तने ॥ शुभाशुभास्ववस्थासु तच्च मे सुव्यवस्थितम् ॥ ४३ ॥ नान्यत्र हि मया शक्या वैदेही परिमार्गितुम् ॥ स्त्रियो हि स्त्रीषु ह
 स्ते सदा संपरिमार्गणे ॥ ४४ ॥ यस्य सत्त्वस्य या योनिस्तस्यांतत्परिमार्गते ॥ न शक्यं प्रमदानष्टा मृगीषु परिमार्गितुम् ॥ ४५ ॥ तदिदं मार्गितं तावच्छु
 द्धनमनसामया ॥ रावणांतःपुरं सर्वदृश्यते न च जानकी ॥ ४६ ॥ देवगंधर्वकन्याश्चनागकन्याश्च वीर्यवान् ॥ अवेक्षमाणो हनुमान्नैवापश्यत जान
 कीम् ॥ ४७ ॥ तामपश्यन्कपिस्तत्र पश्यंश्चान्यावरस्त्रियः ॥ अपक्रम्य तदा वीरः प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥ ४८ ॥

कनशंकारहिताः वैकृत्यं विकारः स्वार्थेऽप्यज्ञं नोपपद्यते न प्राप्नोति ॥ ४२ ॥ ततः किंचिन्नह मनो हीति शुभाशुभास्ववस्थासु पकर्मसु इन्द्रियाणां प्रवर्तने मनो हेतुः मनसोऽसत्सदर्थरागद्वेष
 तद्विषयप्रवृत्तिर्हि पापाय इयं नु मम प्रवृत्तिर्न पापाय यतस्तन्मे मनः सुष्ठु व्यवस्थितं परदारेषु न रागवत् पुण्यपापव्यवस्थायां च राक्षीति भावः ॥ ४३ ॥ किंच राजा ज्ञानुष्ठानरूपसेवकीय
 परमधर्मान्यथानुपपत्त्यापिन दोष इत्याह नान्यत्रेति तत्र हेतुः स्त्रियो हीति सदा संपरिमार्गणे मार्गणव्यवहारे लोके रिति शेषः ॥ ४४ ॥ तत्पूर्व
 णिनः या योनिः या स मानजातिः परिमार्गते लोक इति शेषः तत्रैवोपपत्तिमाह न शक्यमिति एतेन रावणदर्शनजोपि दोषः पा
 ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अपक्रम्य रावणांतःपुरं वहिः कक्षात इ

HRXIII

नान्येनरमुपस्थातुं सुराणामपि चेश्वरम् ॥ नहिरामसमः कश्चिद्विद्यते त्रिदशेष्वपि ॥ ३ ॥ अन्येयमिति निश्चित्य भूयस्तत्र चचारसः ॥ पानभूमौ हरिश्चेष्टः
सीतासंदर्शनोत्सुकः ॥ ४ ॥ क्रीडितेनापराः क्छांता गीतेन च तथापराः ॥ नृत्येन चापराः क्छांताः पानविप्रहतास्तथा ॥ ५ ॥ मुरजेषु मृदंगेषु चेलिकासु च सं
स्थिताः ॥ तथा स्तरणमुख्येषु संविष्टाश्चापराः स्त्रियः ॥ ६ ॥ अंगनानां सहस्रेण भूषितेन विभूषणैः ॥ रूपसंलापशीलेन युक्तगीतार्थभाषिणा ॥ ७ ॥ देश
कालाभियुक्तेन युक्तवाक्याभिधायिना ॥ रताधिकेन संयुक्तांददर्शहरियूथपः ॥ ८ ॥ अन्यत्रापि वरस्त्रीणां रूपसंलापशायिनाम् ॥ सहस्रं युवतीनां तु
प्रसुप्तं सददर्शह ॥ ९ ॥ देशकालाभियुक्तं तु युक्तवाक्याभिधायितम् ॥ रताविरतं संसुप्तं ददर्शहरियूथपः ॥ १० ॥ तासां मध्ये महाबाहुः शुशुभे राक्षसे
श्वरः ॥ गोष्ठे महति मुख्यानां गवां मध्ये यथावृषः ॥ ११ ॥ सराक्षसेन्द्रः शुशुभे ताभिः परिवृतः स्वयम् ॥ करेणुभिर्यथाऽरण्ये परिकीर्णो महाद्विपः ॥ १२ ॥
सर्वकामैरुपेतां च पानभूमिं महात्मनः ॥ ददर्श कपिशार्दूलस्तस्य रक्षः पतेर्गृहे ॥ १३ ॥ मृगाणां महिषाणां च वराहाणां च भागशः ॥ तत्र न्यस्तानि मां
सानि पानभूमौ ददर्शसः ॥ १४ ॥

ताधिकेन उत्तमक्रीडावतासंयुक्तां पानभूमिददर्श ॥ ८ ॥ अन्यत्रापि त्यादिश्लोकद्वयं न व्याः प्रमादान्न पठति अन्यत्रापि पानभूमिन्नेरावणशयनगृहे बहिःस्थां पानभूमिं दृष्ट्वा पुनरभ्यन्तरे शयनस्थाने आगत्यान्वेषणं रूपविषयोयः संलापो वर्णनं तत्पूर्वं शयनानां युवतीनां वरस्त्रीणां सहस्रमुच्यमानगुणददर्श ॥ ९ ॥ तत्पूर्वदृष्टम् रताविरतसंयुतं रतांतेऽविरतसु संगठसुप्तम् ॥ १० ॥ तासां मध्ये इति ॥ ११ ॥ स इति ॥ १२ ॥ सस्त्रीकरावणगृहे पुनः सम्यगन्विष्य पुनर्बहिः पानभूमिमागत्य विचिनोति सर्वकामैरिति पूर्ववृत्त्यादियुक्ततत्स्थस्त्रीमात्रदर्शनम् इदानीं तस्याः सर्वकामोपेतत्वं दर्शनम् ॥ १३ ॥ तदेव प्रपंचयति मृगाणामिति ॥ १४ ॥

सुं० कां०

॥ २४ ॥

कलशी जलसंभृतामपविद्धापर्वस्य स्वपर्वस्तकलरोदकादेशरीरानारीवसंतेपरिमार्जिताग्लानिपरिहारायकृतजलसेकापुष्पशबलाशबलपुष्पमालेवभाति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आतो
द्यानिवाद्यानि ॥ ४९ ॥ अथप्रधानमहिषीदर्शनम् ॥ सामिति एकांतविन्यस्तेतासांशयनात्पृथग्विन्यस्ते तांस्त्रियंवक्ष्यमाणगुणांस्त्रियम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ गौरीपीतामतएवकनकवर्णाभाम्
इष्टारावणस्यातिप्रियाम् अंतःपुरस्त्रीणामीश्वरीम् कपिर्मदोदरीददर्शेत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ तर्कयामाससंभावयामास पृथगेकांतेपरममंचे अतिरूपायादर्शनात्वायेणेयंसीतेतिसंभावनाहनूमतः त

कलशोमपविद्धान्याप्रमुनाभातिभामिनी ॥ वसंतेपुष्पशबलामालेवपरिमार्जिता ॥ ४६ ॥ पाणिभ्यांचकुचौकाचित्सुवर्णकलशोपमौ ॥ उपगुत्याव
लासुनानिद्राबलमुपागता ॥ ४७ ॥ अन्याकमलपद्मास्तीपूर्णेंदुसदृशानना ॥ अन्यामालिङ्ग्यसुश्रोणीनिद्रावशमुपागता ॥ ४८ ॥ आतोद्यानिविचित्रा
णिपरिष्वज्यवरस्त्रियः ॥ निपीड्यचकुचैः सुताः कामिन्यः कामुकानिव ॥ ४९ ॥ तासामेकांतविन्यस्तेशयानांशयनेशुभे ॥ ददर्शरूपसंपन्नामथतांस
कपिःस्त्रियम् ॥ ५० ॥ मुक्तामणिसमायुक्तैर्भूषणैः सुविभूषिताम् ॥ विभूषयंतीमिवचस्वश्रियाभवनोत्तमम् ॥ ५१ ॥ गौरीकनकवर्णाभामिष्टामंतः
पुरेश्वरीम् ॥ कपिर्मदोदरीतत्रशयानांचारुरूपिणीम् ॥ ५२ ॥ सतांदृष्ट्वामहाबाहुभूषितांमारुतात्मजः ॥ तर्कयामाससीतेतिरूपयौवनसंपदा ॥ हर्षे
णमहतायुक्तोननंदहरियूथपः ॥ ५३ ॥ आस्फोटयामासचुचुंबपुच्छंननंदचिक्रीडजगौजगाम ॥ स्तंभानरोहन्निपपातभूमौनिदर्शयन्स्वांप्रकृतिं
कपीनाम् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आदि० सु० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ अवधूयचतांबुद्धिं बभूवावस्थितस्तदा ॥ ज
गामचापरांचितांसीतांप्रतिमहाकपिः ॥ १ ॥ नरामेणवियुक्तासास्वप्नुमर्हतिभामिनी ॥ नभोक्तुनाप्यलंकर्तुंनपानमुपसेवितुम् ॥ २ ॥

देवाह रूपयौवनसंपदा नत्वौचित्यालोचनंकृतवानितिभावः हर्षोमुखविकासादिः आनंदोमानसः ॥ ५३ ॥ आनंदकार्यद्वाराह आस्फोटयामासेति आस्फोटपुच्छचुंबनादिजातिधर्मः ज
गाम स्तंभानित्यनुकर्षः सर्वाअप्येताश्चेष्टाउपांश्वितिबोध्यम् एवंचेष्टायांहेतुः स्वांकपीनांप्रकृतिनिदर्शयन्निति ॥ ५४ ॥ वाममानः इतिरामाभि० श्रीरा० वा० आदि० सु० दशमः सर्गः ॥ १० ॥
अवधूयचतांबुद्धिसीतासंभावनयाप्रवृत्तांकापेयविषयांबुद्धिअवधूयत्यक्त्वा अवस्थितः स्थिरतास्वभावेप्रतिष्ठितः सीतांप्रतितद्विषयामितरामन्यांचितांपूर्वाचिताविघटिकांजगाम ॥ १ ॥ तामे
वचितामजिनयति नरामेणेति ॥ २ ॥

अम्लानमाल्याभरणादेवकन्याइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ राक्षसेन्द्रभुजावंकचगच्छतितास्तथाप्रियाइतियावत् धारिण्यः धारिणीः निषण्णाः शयिताः ॥ ३२ ॥ बाहूपधानत्वादंगदानामपिश्रवणातिद
र्शनं बोध्यम् ॥ ३३ ॥ विमानं मंचकविशेषः पुष्पकमित्यन्ये विराजतव्यराजत ॥ ३४ ॥ मदव्यायामेनरतिजेन ॥ ३५ ॥ कोमलैः अकर्कशैः अंगहारैः अंगविक्षेपैः नृत्यशालिनीतिवासनाव
लेन नृत्याभिनयोपेततया सुमवतीत्यर्थः विशेषेण न्यस्तशुभं येषु धात्रा तादृशानि सर्वाण्यंगानियस्याः ॥ ३६ ॥ महानदीप्रकीर्णमहानद्यां प्रकीर्णपुष्पपत्रादैवात्संगतं पोतं प्लवमाश्रितानलिनीप
शशिप्रकाशवदनावरकुण्डलभूषणाः ॥ अम्लानमाल्याभरणाददर्शहरियूथपः ॥ ३१ ॥ नृत्यवादित्रकुशलाराक्षसेन्द्रभुजांकगाः ॥ वराभरणधारि
ण्यो निषण्णाददृशोकपिः ॥ ३२ ॥ वज्रवैदूर्यगर्भाणि श्रवणांतेषु योषिताम् ॥ ददर्शतापनीयानि कुण्डलान्यंगदानि च ॥ ३३ ॥ तासांचंद्रोपमैर्वक्त्रैः शु
भैर्ललितकुण्डलैः ॥ विराजतविमानंतन्नभस्तारागणैरिव ॥ ३४ ॥ मदव्यायामखिन्नास्ताराक्षसेन्द्रस्य योषितः ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु प्रसुप्तास्तनुमध्यमाः
॥ ३५ ॥ अंगहारैस्तथैवान्याकोमलैर्नृत्यशालिनी ॥ विन्यस्तशुभसर्वांगी प्रसुप्तावरवर्णिनी ॥ ३६ ॥ काचिद्दीणां परिष्वज्य प्रसुप्तासंप्रकाशते ॥ म
हानदीप्रकीर्णे वनलिनीपोतमाश्रिता ॥ ३७ ॥ अन्याकक्षगतेनैव मडुकेनासितेक्षणा ॥ प्रसुप्ताभामिनीभाति बालपुत्रेव वत्सला ॥ ३८ ॥ पटहंचारु
सर्वांगी न्यस्य शोतेषु भस्तनी ॥ चिरस्य रमणं लब्ध्वा परिष्वज्येव कामिनी ॥ ३९ ॥ काचिद्दीणां परिष्वज्य सुप्ता कमललोचना ॥ वरं प्रियतमं गृह्य सका
मेव हिकामिनी ॥ ४० ॥ विपंचीं परिगृह्या न्यानियतानृत्यशालिनी ॥ निद्रावशमनुप्राप्ता सहकांतेव भामिनी ॥ ४१ ॥ अन्याकनकसंकाशैर्मृदुपीनै
र्मनोरमैः ॥ नृदंगं परिविद्यांगैः प्रसुप्तामत्तलोचना ॥ ४२ ॥ भुजपाशांतरस्येन कक्षगेन रुशोदरी ॥ पणवेन सहानिद्या सुप्ता मदकृतश्रमा ॥ ४३ ॥ डि
डिमं परिगृह्या न्यातयैवासक्तडिडिमा ॥ प्रसुप्तातरुणं वत्समुपगृह्येव भामिनी ॥ ४४ ॥ काचिदाडं वरं नारी भुजसंभोगपीडितम् ॥ कृत्वा कमलपत्रा
क्षी प्रसुप्तामदमोहिता ॥ ४५ ॥

क्षिनीव पोतस्थानेऽवलीणा ॥ ३७ ॥ मडुकोवाद्यभेदः ॥ ३८ ॥ न्यस्य आलिङ्ग्येत्यर्थः ॥ ३९ ॥ काचिदिति ॥ ४० ॥ विपंचीवीणाविशेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ मदकृतश्रमामदवती अर्श
आद्यचू वादनेन कृतश्रमा च ॥ ४३ ॥ डिडिमं परिगृह्य आलिङ्ग्य आसक्तडिडिमा पृष्ठदेशसंबद्धान्यडिडिमा तरुणं रमणं वत्सं पुत्रं च परिगृह्य प्रसुमेव ॥ ४४ ॥ आडं वरं वाद्यभेदः भुजसंभोगेन भु
जाश्लेषेण पीडितं आश्लिष्टं कृत्वा ॥ ४५ ॥

समौसुजातौचांसौसंगतौदृढसंधिवधौ स्वंगुलीयकलक्षितौशोभनांगुलीयकभूषितौ ॥ १७ ॥ १८ ॥ शशस्यक्षतजंरक्तमतिलोहितवर्णम् ॥ १९ ॥ उत्तमस्त्रीणांविमृदितंविमर्दनमालिगनादिययोस्तौ ॥ २० ॥ ददर्शअत्यादरेणददर्श नातःपुनरुक्तिः महाहीमहासर्पौ अत्रद्विभुजत्वकथनाद्युद्धादिकालेएवविंशतिभुजत्वंदशशीर्षत्वंचेतिबोध्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ बकुलोत्तमसंयुतःउत्तमबकुल गंधयुतः अयंपुरुषविशेषश्वासधर्मइतिकतकः चूतादिसुरजित्वंतुतदधिवासितवस्तुसेवनात् मृष्टान्नरससंयुक्तःषड्सोत्तमान्नगंधोपेतः पानंमधु राक्षसत्वादेववामाचारेणपूजाकरणान्मधुपान

पीनौसमसुजातांसौसंगतौबलसंयुतौ ॥ सुलक्षणनखांगुष्ठौस्वंगुलीयकलक्षितौ ॥ १७ ॥ संवृतौपरिधाकारौवृत्तौकरिकरोपमौ ॥ विक्षिप्तौशयने शुभ्रेपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ १८ ॥ शशक्षतजकल्पेनसुशीतेनसुगंधिना ॥ चंदनेनपरार्थ्येनस्वनुलिप्तौस्वलंरुतौ ॥ १९ ॥ उत्तमस्त्रीविमृदितौगंधोत्तम निषेवितौ ॥ यक्षपन्नगगंधर्वदेवदानवराविणौ ॥ २० ॥ ददर्शसकपिस्तस्यबाहूशयनसंस्थितौ ॥ मंदरस्यांतरेसुप्तौमहाहीरुषिताविव ॥ २१ ॥ ताभ्यांसपरिपूर्णाभ्यामुभाभ्यांराक्षसेश्वरः ॥ शुशुभेऽचलसंकाशःशृंगाभ्यामिवमंदरः ॥ २२ ॥ चूतपुन्नागसुरभिर्वकुलोत्तमसंयुतः ॥ मृष्टान्नरससंयुक्तःपानगंधपुरस्सरः ॥ २३ ॥ तस्यराक्षसराजस्यनिश्चक्राममहामुखात् ॥ शयानस्यविनिःश्वासःपूरयन्निवतद्ब्रह्म ॥ २४ ॥ मुक्तामणिविचित्रेणकांचनेनविराजता ॥ मुकुटेनापवृत्तेनकुंडलोज्ज्वलिताननम् ॥ २५ ॥ रक्तचंदनदिग्धेतथाहारेणशोभिना ॥ पीनायतविशालेनवक्षसाभिविराजता ॥ २६ ॥ पांडुरेणापविद्धेनक्षौमेणक्षतजेक्षणम् ॥ महार्हेणसुसंवीतंपीतेनोत्तरवाससा ॥ २७ ॥ मापराशिप्रतीकाशंनिःश्वसंतंभुजंगवत् ॥ गांगेम हतितोयांतेप्रसुप्तमिवकुंजरम् ॥ २८ ॥ चतुर्भिःकांचनैर्दीपैर्दीप्यमानंचतुर्दिशम् ॥ प्रकाशीकृतसर्वांगमेघंविद्युद्गणैरिव ॥ २९ ॥ पादमूलगताश्चापिददर्शसुमहात्मनः ॥ पत्नीःसप्रियभार्यस्यतस्यरक्षःपतेर्गृहे ॥ ३० ॥

म् ॥ २३ ॥ २४ ॥ अपवृत्तेननिद्रावशात्पर्यस्तेनविराजतामुकुटेनउपलक्षितमितिशेषः शोभिनाहारेणशोभनहारवतावक्षसोपलक्षितमितिशेषः ॥ २६ ॥ अपविद्धेनपर्यस्तेन पांडुरेणक्षौमेणपरिधानीयेनकेटेरधःसंवीतम् पीतेनोत्तरीयेणसुसंवीतमित्यर्थः ॥ २७ ॥ तोयातितोयमध्ये ॥ २८ ॥ कांचनैःकांचनस्तंभैः चतुर्दिशंचतुर्दिक्षुदीप्यमानम् अत्यंतसंयोगेद्वितीया विद्युल्लतैरिवेतिपाठेपुंस्त्वमार्थम् ॥ २९ ॥ उक्तगुणरावणंददर्श पादमूलगास्तपत्नीश्वददर्श रक्षःपतेर्गृहइत्युत्तरान्वयि ॥ ३० ॥

॥ ३ ॥ परमासनं पल्यं कंतस्यैकदेशे ददर्श अशोकपुष्पमालायुक्तम् यद्वायसन्निधानेशोकाभावात्तादृशमालायुक्तम् चित्रभानुरग्निः ॥ ४ ॥ बालव्यजनं चामरम् ननु संभोगगृहे तत्रापि निद्राण
स्य कथं बालव्यजनवीजनं कथं च हनुमतस्तान्तिरदर्शनमिति चेन्न यंत्रनिर्मितस्त्रीप्रतिमादिभिस्तत्रापितत्संभवात् ॥ ५ ॥ आविकाजिनं ऊर्णायुचर्म तद्विपरममृदुलम् तेन संवृतं संवृतपर्यंतप्रदेशम्
माल्यपुष्पम् ॥ ६ ॥ तस्मिन्वसुप्रमितिशेषः महारजतं स्वर्णतत्तनुनिर्मितवासोधारिणम् ॥ ७ ॥ रावणस्य तडित्स्थानीयं सौवर्णवासः ॥ ८ ॥ सवक्षवनगुल्माढ्यं पुष्पसहितवक्षवनगुल्माढ्यं मंदरमिव
तस्य चैकतमे देशे दिव्यमालोपशोभितम् ॥ ददर्श पांडुरंघ्रं ताराधिपतिसन्निभम् ॥ ३ ॥ जातरूपपरिक्षिप्तं चित्रभानोः समप्रभम् ॥ अशोकमाला
विततं ददर्श परमासनम् ॥ ४ ॥ बालव्यजनहस्ताभिर्वीज्यमानं समंततः ॥ गंधैश्च विविधैर्जुष्टं वरधूपेन धूपितम् ॥ ५ ॥ परमास्तरणास्तीर्णमाविका
जिनसंवृतम् ॥ दामभिर्वरमाल्यानां समंतादुपशोभितम् ॥ ६ ॥ तस्मिन् जीमूतसंकाशं प्रदीप्तोज्ज्वलकुंडलम् ॥ लोहिताक्षं महाबाहुं महारजतवास
सम् ॥ ७ ॥ लोहितेनानुलितांगं चंदनेन सुगंधिना ॥ संध्यारक्तमिवाकाशतोयदंस तडिदुणम् ॥ ८ ॥ वृतमाभरणैर्दिव्यैः सुरूपं कामरूपिणम् ॥ सवक्ष
वनगुल्माढ्यं प्रसुप्तमिव मंदरम् ॥ ९ ॥ क्रीडित्वोपरतरात्रौ वराभरणभूषितम् ॥ प्रियं राक्षसकन्यानां राक्षसानां सुखावहम् ॥ १० ॥ पीत्वाप्युपरतं चा
पि ददर्श समहाकपिः ॥ भास्वरे शयने वीरं प्रसुप्तं राक्षसाधिपम् ॥ ११ ॥ निःश्वसंतं यथानागं रावणं वानरोत्तमः ॥ आसाद्य परमोद्विग्नः सोपासपत्सुभी
तवत् ॥ १२ ॥ अथारोहणमासाद्य वेदिकांतरमाश्रितः ॥ क्षीवं राक्षसशार्दूलं प्रेक्षते स्म महाकपिः ॥ १३ ॥ शुशुभे राक्षसेन्द्रस्य स्वपतः शयनं शुभम् ॥
गंधहस्तिनिसंविष्टं यथा प्रसवणं महत् ॥ १४ ॥ कांचनांगदसन्नद्धौ ददर्श समहात्मनः ॥ विक्षिप्तौ राक्षसेन्द्रस्य भुजाविंध्यजोपमौ ॥ १५ ॥ ऐरावतवि
षाणाग्रैरापीडनरुतव्रणौ ॥ वज्रोल्लिखितपीनां सौविष्णुचक्रपरिक्षितौ ॥ १६ ॥

स्थितम् बाह्वोयस्य वक्षाः नासादयो गुल्माः ॥ ९ ॥ १० ॥ पीत्वाप्युपरतम् अपि नाक्रीडित्वाप्युपरतम् ॥ ११ ॥ यथानागं जमिनिः श्वसंतं रावणं आसाद्य प्राप्य परमोद्विग्नः अयं पापी देवील
तवानित्येतत्समीपे वस्थानमनुचितमिति खिन्नचित्तोऽपासपत् सुभीतवत्सुभीतो यथा भयहेतोः पिशाचादेः संमुखे स्थातुमशक्तोऽपसर्पित इव ॥ १२ ॥ आरोहणं सोपानम् वेदिकांतरं सोपानवेदिकां
तरं सोपानपर्वमध्यम् ॥ १३ ॥ यस्य गंधेनाय्ये गजाः पलायंते स गंधगजः मत्तगजेन नितरां संविष्टं अधिष्ठितं मह्यं सवणमिव ॥ १४ ॥ महात्मनः महाशरीरस्य विक्षिप्तौ प्रसारितौ ॥ १५ ॥ आ
पीडने युद्धे कृतव्रणौ कृतव्रणकिणौ वज्रेणोल्लिखितौ क्षतौ पीनां सौययोस्तौ वज्रचक्रयोरप्यसाध्यमृत्युरिति भावः ॥ १६ ॥

अस्यैवविवरणं न तत्र काश्चिदिति वीर्योपपन्नेनापितेन तत्र तासु मध्ये काश्चित्प्रसन्नमदाः प्रसन्नमदाः किं नुगुणेन निरतिशयैश्वर्यवीर्यसौंदर्यादिगुणेन स्वतएवलब्धाः तत्रलंकायामन्यकामाचनात्तना
 अन्यपूर्वाचिनात्तना कथमेवंप्रत्यक्षापलापस्तत्राह विनेति वरार्हाश्रेष्ठरामार्हा ॥ ७१ ॥ उपचारः उत्तमांबरभूषणमालादिः कांतस्यरावणस्यकामनीयामनोज्ञानतादृशीचन ॥ ७२ ॥ अथ
 सीताप्येतत्सुतर्गतानवेतिविकल्प्याद्येरावणस्यभद्रमेवेतिबुद्धिर्हनुमतोजातेत्याह बभूवेति साधुबुद्धेर्हरीश्वरस्येतिबुद्धिर्बभूव इमामहाराक्षसराजभार्याः यथानद्रुक्ताः राघवधर्मपत्न्यपि ईदृशी
 एतदंतर्गता एतद्रुक्ताचयदिस्यात्तदाऽस्यरावणस्यसुजातं भद्रमेव भवति रावणभुक्तेति मयानिवेदिने सति सीतायां मृतायामिव राघवस्योपेक्षणाद्रावणवधयत्नाप्रसक्तेरिति भावः ॥ ७३ ॥ यदीत्यने
 नसूचितमस्यपक्षस्यात्यन्तासंभावितत्वमाह पुनश्चेति पक्षांतरंचसोचितयद्विचारेण निश्चितवानित्यर्थः चिताप्रकारः हिप्रसिद्धमेतत् यत्सीतादेवीगुणतः पातिव्रत्यादिगुणैर्विशिष्टा अथयतइत्य

न तत्र काश्चित्प्रसन्नमदाः प्रसन्नवीर्योपपन्नेन गुणेन लब्धाः ॥ न चान्यकामापि न चान्यपूर्वाविना वरार्हा जनकात्मजांतु ॥ ७१ ॥ न चाकुलीनानचहीनरू
 पानादक्षिणानानुपचारयुक्ता ॥ भार्याऽभवत्तस्य न हीनसत्त्वा न चापि कांतस्य न कामनीया ॥ ७२ ॥ बभूव बुद्धिस्तु हरीश्वरस्य यदीदृशी राघवधर्मप
 त्नी ॥ इमामहाराक्षसराजभार्याः सुजातमस्येति हि साधुबुद्धेः ॥ ७३ ॥ पुनश्चसोचितयदात्तरूपो ध्रुवं विशिष्टा गुणतो हि सीता ॥ अथायमस्यां कृतवा
 न्महात्मा लंकेश्वरः कष्टमनार्यकर्म ॥ ७४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीरामा० वा० आदि० सु० नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तत्र दिव्योपमं मुखं स्फा
 टिकं रत्नभूषितम् ॥ अवेक्षमाणो हनुमान् दर्शय नासनम् ॥ १ ॥ दांतकांचनचित्रांगैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः ॥ महार्हास्तरणोपेतैरुपपन्नं महाधनैः ॥ २ ॥

ये यतो महात्मा महाबलोलकेश्वरः निरवधिकैश्वर्यवैशिष्ट्यमनेन सूचितम् ईदृशोऽस्यां जानक्या अनार्यकर्मापहरणरूपं कर्म आत्तरूपः परिगृहीतमायारूपः सन्कष्टं संकेशं यथा भवति तथा कृत
 वान् यद्येषा ऐश्वर्यादौ सारागा स्यात्तदा स्तरसत्तएव नयनं स्यात् न च तदस्ति अस्माभिस्तद्विकोशनादेव रावणेन क्लेशपूर्वनयनस्य चानुभवादित्याशयः आर्तरूप इति पाठे आर्तं संजातपीडं रूपं यस्ये
 त्यर्थं हनुमद्विशेषणम् आंतरपीडासूचकरूप इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ वसमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये सुंदरकाण्डेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत्र शाला
 याम् दिव्योपमं दिवि भवेन स्वर्गवर्तिपदार्थेनैवोपमायस्यतत् शयनस्यासनं पल्यं कप्रतिष्ठापनवेदिका अवेक्षमाणः इतस्ततः पश्यन् ॥ १ ॥ तस्यैव वर्णनं दांतत्यादि गजदंतमयानि स्वर्णमयानि च चि
 त्राणि चित्रयुतानि अंगानि पादादिरूपाणि येषां तैर्महार्हास्तरणोपेतैर्वैदूर्यैर्हनुमल्यास्तरणयुक्तैः वैदूर्यैरित्युपलक्षणं वैदूर्यैर्पद्मरागादिनिर्मितैर्वरासनैः स्त्रीशयनपल्यं कैर्महाधनैर्वैदूर्यैरुपपन्नम् ॥ २ ॥

अन्येत्यादिश्लोकद्वयेशिश्चिरइतिपदं यथायोगं वचनविपरिणामेन योज्यम् उपनिधायेतिपदं च ॥ ६१ ॥ स्नेहोत्ररावणीयः ॥ ६२ ॥ एकीकृतभुजाः परस्परसंबद्धभुजाः ॥ ६३ ॥ अतएवा
ह अन्योन्येति मालापुष्पमाला उपमेये मत्तपट्टपदस्थानीयाः कचभारानेत्रद्वन्द्वानि च ॥ ६४ ॥ लतानां वनमिवेत्यन्वयः अन्योन्यसंबन्धेन मालाकारेण ग्रथितमिव ॥ ६५ ॥ प्रतिवेष्टितादृ
षितामुचितेषु स्थानेषु सुव्यक्तं प्रतिष्ठितानामपि भूषणांगां वरसजां विवेकमाधातुं कर्तुं न शक्यम् अपरिमितत्वात् भूषणभूष्ययोरैककृत्यात् परस्परसंग्रथितत्वेन सुप्रसन्नमिति अस्याभूषणानिद
अन्यावक्ष्यसि चान्यस्यास्तस्याः काचित्पुनर्भुजम् ॥ अपरात्वं कमन्यस्यास्तस्याश्चाप्यपराकुचौ ॥ ६१ ॥ ऊरुपार्श्वकटीपृष्ठमन्योन्यस्य समाश्रिताः ॥
परस्परनिविष्टां गमदस्नेहवशानुगाः ॥ ६२ ॥ अन्योन्यस्यांगसंस्पर्शास्तीयमाणाः सुमध्यमाः ॥ एकीकृतभुजाः सर्वाः सुपुपुस्तत्रयोपितः ॥ ६३ ॥
अन्योन्यभुजसूत्रेण स्त्रीमालाग्रथिता हि सा ॥ मालेव ग्रथिता सूत्रेशु शुभे मत्तपट्टपदा ॥ ६४ ॥ लतानां माधवे मासि फलानां वायुसेवनात् ॥ अन्यो
न्यमालाग्रथितं संसक्तकुसुमोच्चयम् ॥ ६५ ॥ प्रतिवेष्टितसु स्कंधमन्योन्यभ्रमराकुलम् ॥ आसीद्वनमिवोद्धृतं स्त्रीवनं रावणस्य तत् ॥ ६६ ॥ उचितेष्वपि
संतो निमिषा इव ॥ ६८ ॥ राजर्षिविप्रदैत्यानां गंधर्वाणां च योपितः ॥ रक्षसां चाभवन्कन्यास्तस्य कामवशंगताः ॥ ६९ ॥ युद्धकामेन ताः सर्वा रावणे
न हताः स्त्रियः ॥ समदामदनेनैव मोहिताः काश्चिदागताः ॥ ७० ॥

मान्यन्यस्याइतिविवेकः कर्तुं न शक्यइति भांतिमानलंकारोच्चयः ॥ ६७ ॥ सुखसंविष्टे सुखसुप्ते कांचनाः कांचनस्तंभाः दीपाः दीपस्थाग्निपुरुषाः कर्तारः स्त्रियः कर्म अनेन रावणे जायति
तेषामपि तद्वर्णनं भयं सूचितम् ॥ ६८ ॥ राजर्षयो विप्रदैत्याश्च अस्य ब्रह्मराक्षसत्वादस्ति विप्रकन्याविवाहेऽधिकारः कामवशंगताः सत्यस्तस्य योपितोऽभवन् अनेन तासामप्यनुरागः सूचितः
॥ ६९ ॥ अस्य बहुव्रीह्यामिर्वलात्स्वारस्याच्चेत्याह युद्धेत्यादि सर्वा इति बाहुल्याभिप्रायम् आसां हरणे एतद्वधुर्निर्युद्धं न विप्यतीति युद्धकामना पूर्वहताः काश्चित्समदास्तरुण्यो मदनमोहिताः
स्वयमेवैनं वृतवत्यः ॥ ७० ॥

किंकिणीजालसंकाशाः तद्वन्मुकुलितनयनाः तस्थानेचनद्यामुकुलितकुमुदानि हेमविपुलांबुजत्वेनवक्रनिगणम् उपमानेतुननिगणम् किंकिणीजालसंवाधाइतिपाठेकिंकिणीजालसंवा
धत्वमुत्तयत्रापिस्पष्टमेव शब्दवत्त्वसाधर्म्यात्किंकिणीशब्देनलहरीणामप्युक्तेः भावाविलासाएवस्वामिकसुरतजावोवापाहोयासांताः यशोऽतिगुणवत्त्वकृतयशएवतीरंयासांताः यशःशब्दे
नलक्षणयाकांतिरित्यन्ये सुमानार्थेनयइववभुः ॥ ५२ ॥ भूषणराजयःविमर्दजनितरेखाः भूषणराशयइतिपाठेप्ययमेवार्थोलक्षणादिनावोध्यः ॥ ५३ ॥ वक्राणामुपर्युपरीत्यन्वयः
॥ ५४ ॥ व्याधूयमानमंशुकांतमुखेक्षते ताइति विधेयमपेक्ष्यस्त्रीलिङ्गनिर्देशः पत्नीनांअर्थाद्रावणस्य अनेकवर्णवत्सुवर्णतंतुनिर्मितवाससांपताकाइवेत्यन्वयः ॥ ५५ ॥ शुभार्चिषांकासांचि

किंकिणीजालसंकाशास्ताहेमविपुलांबुजाः ॥ भावग्राहायशस्तीराःसुप्तानयइवावभुः ॥ ५२ ॥ मृदुष्वंगेषुकासांचित्कुचाग्रेषुचसंस्थिताः ॥ वभू
वुर्भूषणानीवशुभाभूषणराजयः ॥ ५३ ॥ अंशुकांताश्चकासांचिन्मुखमारुतकंपिताः ॥ उपर्युपरिवक्राणांव्याधूयंतेपुनःपुनः ॥ ५४ ॥ ताःपताका
इवाद्भूताःपत्नीनारुचिरप्रभाः ॥ नानावर्णसुवर्णानांवक्रमूलेपुरेजिरे ॥ ५५ ॥ ववल्गुश्चात्रकासांचित्कुंडलानिशुभार्चिषाम् ॥ मुखमारुतसंकंपैर्म
दंमंदंचयोषिताम् ॥ ५६ ॥ शर्करासवगंधःसप्रकृत्यासुरभिःसुखः ॥ तासांवदननिःश्वासःसिषेवेरावणंतदा ॥ ५७ ॥ रावणाननशंकाश्चकाश्चिद्रा
वणयोषितः ॥ मुखानिचसपत्नीनामुपाजिघ्रन्पुनःपुनः ॥ ५८ ॥ अत्यर्थसक्तमनसोरावणेतावरस्त्रियः ॥ अस्वतंत्राःसपत्नीनांप्रियमेवाचरंस्तदा
॥ ५९ ॥ बाहूउपनिधायान्याःपारिहार्यविभूषिताः ॥ अंशुकानिचरम्याणिप्रमदास्तत्रशिस्थिरे ॥ ६० ॥

योषितांकुंडलानिमुखमारुतसंकंपैर्मुखमारुतसंसर्गकृतचलनैर्मंदमंदवल्गुः तेनकुंडलानामतिलघुतातेनतासांसौकुमार्यातिशयोव्यंग्यः ॥ ५६ ॥ शर्करासवःआसवविशेषस्तद्योगात्तद्वंधःप्र
कृत्याचसुरभिरतएवसुखस्तासांवदननिःश्वासोरावणंसिषेवे यद्वाप्रकृत्याअसुरभिरपिवायुरितिशेषः तासांवदननिःश्वासस्तस्युक्तः अर्शआद्यजंतम् अतएवशर्करासवगंधोरावणंसिषेवे ॥ ५७ ॥
रावणाननशंकाःमदनिद्रोभयजचित्तवैवश्यात् सपत्नीनांचसपत्नीनामपिमुखान्युपाजिघ्रन् ॥ ५८ ॥ ननुसपत्नीभिःकृतंमुखाघ्राणंताःकथमसहंतेत्यतआह अत्यर्थमिति अत्यासक्तेरेवास्वतं
त्राःमदपारवश्याच्चतथाभूताःवरस्त्रियःसपत्नीभिराघ्रातमुखाअपिसपत्नीनांप्रियमेवाचरन् ताअपितासांमुखानिरावणमुखशंकयोपाजिघ्रन्तित्यर्थः ॥ ५९ ॥ पारिहार्योवलयः उपनिधायउ
पधानंकृत्वा अंशुकानिचउपनिधायेत्यनुकर्षः ॥ ६० ॥

॥ ३ ॥ आवासंवद्वाराक्षससाधारणवासस्थानम् राक्षसेन्द्रनिवेशनतन्मात्रवासस्थानम् ॥ ४ ॥ परिक्षिप्तं युक्तं ईदृशगजादिसत्त्वेप्यसंवाधत्वेनातिविस्तृतत्वं सूच्यते ॥ ५ ॥ राक्षसीभिः राक्षसजा
तिजाभिः पत्नीभिरावृतम् तथा विक्रम्याहताभीराजकन्याभिश्चावृतम् ॥ ६ ॥ पन्नगैर्युतं सागरमिव तत्स्थितिस्म ॥ ७ ॥ लक्ष्मीः शोभा रावणगृहे लंकायाम् ॥ ८ ॥ ऋद्धिरेश्वर्यं तद्विशिष्टान्
तोप्यधिका ॥ ९ ॥ तस्य हर्म्यस्य अर्धयोजनविस्तीर्णत्वादिधर्मणः वेदमसत्त्विकशयनगृहमितिकतकः वेदमपुष्पकार्यमिति तीर्थः अत्र तीर्थव्याख्या ज्यायसी निर्युहो मत्तवारणः ॥ १० ॥

मार्गमाणस्तु वैदेहीं सीतामायतलोचनाम् ॥ सर्वतः परिचक्राम हनूमानरिसूदनः ॥ ३ ॥ उत्तमं राक्षसावासं हनूमानवलोकयन् ॥ आससादाथ ल
क्ष्मीवान् राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ ४ ॥ चतुर्विषाणैर्द्विरदस्त्रिविषाणैस्तथैव च ॥ परिक्षिप्तमसंवाधं रक्ष्यमाणमुदायुधैः ॥ ५ ॥ राक्षसीभिश्च पत्नीभीराव
णस्य निवेशनम् ॥ आहताभिश्च विक्रम्य राजकन्याभिरावृतम् ॥ ६ ॥ तन्न क्रमकराकीर्णं तिमिलझषाकुलम् ॥ वायुवेगसमाधूतं पन्नगैरिव साग
रम् ॥ ७ ॥ याहिवैश्रवणे लक्ष्मीर्याचंद्रे हरिवाहने ॥ सारावणगृहे रम्या नित्यमेवानपायिनी ॥ ८ ॥ याचराज्ञः कुबेरस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ तादृशीत
द्विशिष्टा वा ऋद्धीरक्षोगृहेष्विह ॥ ९ ॥ तस्य हर्म्यस्य मध्यस्थे वेदमचान्यत्सु निर्मितम् ॥ बहुनिर्युहसंयुक्तं ददर्श पवनात्मजः ॥ १० ॥ ब्रह्मणो र्येकृतं दिव्यं
दिवि यद्विश्वकर्मणा ॥ विमानं पुष्पकं नाम सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ११ ॥ परेण तपसालेभेयत्कुबेरः पितामहात् ॥ कुबेरमोजसाजित्वा लेभे तद्राक्षसेश्व
रः ॥ १२ ॥ ईहानृगसमायुक्तैः कार्तस्वरहिरण्यमयैः ॥ सुकृतैराजितं स्तंभैः प्रदीपमिव च श्रिया ॥ १३ ॥ मेरुमंदरसंकाशैरुल्लिखद्विरिवांबरम् ॥ कूटागा
रैः शुभागारैः सर्वतः समलंकृतम् ॥ १४ ॥ ज्वलनार्कप्रतीकाशैः सुकृतं विश्वकर्मणा ॥ हेमसोपानयुक्तं च चारुप्रवरवेदिकम् ॥ १५ ॥ जालवातायनै
र्युक्तं कांचनैः स्फाटिकैरपि ॥ इंद्रनीलमहानीलमणिप्रवरवेदिकम् ॥ १६ ॥

पुनर्हनूमदारोहणशेषतया पुष्पकं वर्णयति ब्रह्मणो र्येकृतं इति भगवतो लीलाफलकमित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ कार्तस्वरहिरण्यस्वर्णजातिविशेषौ रूप्यस्वर्णे इति कश्चित् ईहानृगोदकस्तत्पतिमायु
क्तैः ॥ १३ ॥ कूटागारैर्गुप्तस्वल्पगृहैः शुभागारैर्विहारयोग्यगृहैः ॥ १४ ॥ चार्यैः सुंदराः प्रवराः श्रेष्ठा वेदिकायस्मिंस्तत् ॥ १५ ॥ जालवातायनयोः कांचनकार्तस्वरयोर्मध्यासवयोश्च कंचिद्दे
वंपरिकल्प्यनिर्वाहः एवमिंद्रनीलमहानीलयोरपि ॥ १६ ॥

निस्तुलाभिर्वर्तुलाभिर्निरुपमाभिर्वा तलेनकुट्टिमप्रवेशेन ॥ १७ ॥ आदित्यतरुणोपमंतरुणादित्यसदृशम् ॥ १८ ॥ तत्रस्थःपुष्पकविमानस्थः ॥ १९ ॥ संमूर्छितं व्याप्तं गंधवहमनिलमपितंद्र
धेनुरूपवंतमिव गंधद्रव्यरूपमिव तद्वायुसंबंधात्संगंधः स्वयं महासत्त्वं उत्तमंबंधुबंधुरिव जिघ्रन् भूत् गंधापरोक्ष्यात्तद्गृहवायुरप्यपरोक्षइवाभूत् ॥ २० ॥ यत्र सरावणस्तत्र स्थाने इत एहीत्युवाचेव
उक्तगुणवायुः कर्ता दिव्यगंधेन रावणशयनगृहं ज्ञातवानित्यर्थः ततस्तस्मात्पुष्पकादवरुक्षगंधानुमितां तां रावणशयनशालां प्रस्थितस्तां शालां ददर्श यत्तु पुष्पकस्यैव सा शाला तत इत्यस्य तदनंतर
मित्यर्थ इति इति तच्चित्यम् प्रस्थित इति पदस्वारस्यात् अर्धयोजनविस्तीर्णमित्यादिना मूलालयप्रदर्शनोपक्रमाच्च मूलालयं दृष्ट्वा तद्गृहः स्थं पुष्पकमन्विष्य तत्स्थ एव रावणशयनगृहं तद्गृहवर्त्य नु

विद्रुमेण विचित्रेण मणिभिश्च महाधनैः ॥ निस्तुलाभिश्च मुक्ताभिस्तलेनाभिविराजितम् ॥ १७ ॥ चंदनेन चरक्तेन तपनीयनिभेन च ॥ सुपुण्यगंधिना
युक्तमादित्यतरुणोपमम् ॥ १८ ॥ विमानं पुष्पकं दिव्यमारुरोहमहाकपिः ॥ तत्रस्थः सर्वतो गंधपानभक्ष्यान्नसंभवम् ॥ १९ ॥ दिव्यं संमूर्छितं जिघ्रन्
रूपवंतमिवानिलम् ॥ संगंधस्तं महासत्त्वं बंधुर्बन्धुमिवोत्तमम् ॥ २० ॥ इत एहीत्युवाचेव तत्र यत्र सरावणः ॥ ततस्तां प्रस्थितः शालां ददर्श महतीं शिवा
म् ॥ २१ ॥ रावणस्य महाकांतां कांतामिव वरस्त्रियम् ॥ मणिसोपानविकृतां हेमजालविराजिताम् ॥ २२ ॥ स्फाटिकैरावृततलां दंतां तरितरूपिका
म् ॥ मुक्तावज्जप्रवालैश्च रूप्यचामीकरैरपि ॥ २३ ॥ विभूषितां मणिस्तंभैः सुबहुस्तंभभूषिताम् ॥ समैर्ऋजुभिरत्युच्चैः समं तां सुविभूषितैः ॥ २४ ॥ स्तं
भैः पक्षैरिवात्युच्चैर्दिवंसंप्रस्थितामिव ॥ महत्या कुथया स्तीर्णां पृथिवी लक्षणां कया ॥ २५ ॥ पृथिवीमिव विस्तीर्णां सराष्ट्रगृहशालिनीम् ॥ नादितां म
त्तविहगैर्दिव्यगंधाधिवासिताम् ॥ २६ ॥

मायपुष्पकादवरुक्षतं प्रतिस्थितस्तां ददर्शेत्येव व्याख्यमितिकतकः यस्वित्यादिनोक्ता व्याख्यैव युक्तेति मम भाति अवतीर्य विमानाच्च हनुमान्मारुतात्मज इत्यये उपसंहारात् ॥ २१ ॥ महाकांतां
अतिरमणीयामित्यर्थं कंशालाविशेषणम् कांतां कमनीयाम् तां शालामेव विशिनष्टि मणीत्यादिना श्रियः संजननीमिवेत्येतेन मणिकृतसोपानानि विशेषेण कृतानि न्यस्याम् ॥ २२ ॥ तलं कुट्टि
मभूः दंतां तरितरूपिकामिति दंतैरंतरितानि मध्ये मध्ये निर्मितानि रूपानि यस्यां सा चामीकरैरपि अंतरितरूपिकामित्यनुकर्षः ॥ २३ ॥ बहुत्वबोधनाय पुनः स्तंभानुवादः बहुत्वं च विपुलत्वम् समं
तां सुविभूषितैः रत्नादिभिरिति शेषः ॥ २४ ॥ अत्युच्चैः पक्षैरिवात्युच्चैः स्तंभैर्दिवंसंप्रस्थितामिवेत्युत्प्रेक्षा च कुथया विशालविचित्रकंबलास्तरणेन पृथिवी लक्षणं चतुरस्रत्वम् ॥ २५ ॥ सराष्ट्रगृह
शालिनीमिति पृथिवीविशेषणम् ॥ २६ ॥

हंसपांडुराहंसवत्पांडुराम् ॥ २७ ॥ कल्माषीशबलवर्णवसिष्ठगौः अनेन सर्वानंददायित्वं रिपूणामधृष्यत्वं च सर्वमनोरथपूरकत्वं च सूच्यते वर्णस्य देहकान्तेः प्रसाधिनीं संपादिकाम् ॥ २८ ॥ तां
शालाददर्शेति पूर्वणसंबंधः पंचभिर्द्रियार्थैः शब्दस्पर्शरूपरसगंधैः पंचेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनघ्राणानि तर्पयामास हनुमंतमिति शेषः रावणपालिता शालेत्येति शेषः स्वर्गो ज्योतिष्टोमादि
कफलभोगभूमिः देवल्लोको वायुवरुणादिलोकः इन्द्रस्य पुरी अमरावती ॥ २९ ॥ ३० ॥ परागांधर्वी सिद्धिस्तन्मायेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्रध्यायतो ध्याननिष्ठान् धूर्तक्षदेवनस्तत्रातिसमर्थो महा
धूर्तः ॥ महाधूर्तेन देवेन पराजितो हि धूर्ता धननाशाद्व्यायन्निवास्ते कांचनान्दीपान् कांचनदीपस्तंभस्थदीपान् विपुलदीपापेक्षुद्रदीपप्रभाइव रावणतेजोभिभूतानपश्यदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ प्रदी
पराध्यास्तरणोपेतारक्षोधिपनिषेविताम् ॥ धूम्रामगुरुधूपेन विमलाहंसपांडुराम् ॥ २७ ॥ पत्रपुष्पोपहारेण कल्माषीमिव सुप्रभाम् ॥ मनसो मोदज
ननीवर्णस्यापि प्रसाधिनीम् ॥ २८ ॥ तां शोकनाशनीं दिव्यांश्रियः संजननीमिव ॥ इन्द्रियाणीं द्रियार्थैस्तु पंचपंचभिरुत्तमैः ॥ २९ ॥ तर्पयामास माते
वतदारावणपालिता ॥ स्वर्गो यदेवल्लोको यमिन्द्रस्यापि पुरी भवेत् ॥ ३० ॥ सिद्धिर्वैयंपरा हि स्यादित्यमन्यतमारुतिः ॥ ३१ ॥ प्रध्यायत इवापश्यत्प्रदी
पांस्तत्र कांचनान् ॥ धूर्तानिव महाधूर्तैर्देवेन पराजितान् ॥ ३२ ॥ दीपानां च प्रकाशेन तेजसारावणस्य च ॥ अर्विर्भिर्भूषणानां च प्रदीपैस्त्यभ्यमन्य
त ॥ ३३ ॥ ततोऽपश्यत्कुथासीनं नानावर्णां वरस्रजम् ॥ सहस्रं वरनारीणां नानावेषविभूषितम् ॥ ३४ ॥ परिवृत्तेऽर्धरात्रे तु पाननिद्रावशंगतम् ॥ क्री
डित्वोपरतरात्रौ प्रसुप्तं बलवत्तदा ॥ ३५ ॥ तत्प्रसुप्तं विरुरुचे निःशब्दांतरभूषितम् ॥ निःशब्दहंसभ्रमरं यथा पद्मवनं महत् ॥ ३६ ॥ तासां संवृतदांतानि
मीलिताक्षीणि मारुतिः ॥ अपश्यत्पद्मगंधीनि वदनानि सुयोपिताम् ॥ ३७ ॥ प्रबुद्धानीव पद्मानि तासां भूत्वा क्षपाक्षये ॥ पुनः संवृतपत्राणि रात्रा वि
ववभुस्तदा ॥ ३८ ॥ इमानि मुखपद्मानि नियतं तत्तत्पट्टपदाः ॥ अंबुजानीव फुल्लानि प्रार्थयंति पुनः पुनः ॥ ३९ ॥

मा अग्निज्वालाज्वालिता अनेनापि मोहिदाहः सूचितः ॥ ३३ ॥ कुथासीनं आस्तीर्णकुथायां शयानम् ॥ ३४ ॥ बलवत्प्रसुप्तमपश्यदित्यनुकर्षः ॥ ३५ ॥ तत्प्रसुप्तं प्रसुप्तजनं रावणगृहं निःशब्दां
तरैर्निर्गतस्वत्वशब्दमैर्देवैर्पुरसिजिन्यादिभिर्भूषितम् ॥ ३६ ॥ निद्रितत्वात्संवृतानि संवृतपक्ष्माणि तादृशानि च तानि दांतानि ग्लानानि मीलिताक्षीणि अतिसंवृतपक्ष्माणि स्वर्गदेवल्लोकादेरिव संवृत
मीलितयोरपि भेदो बोध्यः यद्वा संवृतदांतानीत्यस्यैव व्याख्यानं निमीलिताक्षीणीति यद्वासंवृतत्वमोष्ठयोः ॥ ३७ ॥ क्षपाक्षये पद्मानीव प्रबुद्धानि भूत्वा पुनः रात्रौ संवृतपत्राणि पद्मानीव ववभूवुरित्य
न्वयः ॥ ३८ ॥ मुखानि दृष्ट्वा हनुमतोजातां संभावनामाह इमानीति फुल्लानि प्रार्थयंतीत्यन्वयः नियतं नित्यम् ॥ ३९ ॥

उपपत्त्यायुक्त्या सलिलोद्भवैः पद्मैः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पुण्यशेषसमावृतास्तद्युक्ताः संगताः एकदेशमिलिताः अनेनसौंदर्यात्युक्तिरूपोत्पत्त्यलंकारः ॥ ४३ ॥ तदेवाह ताराणामिति प्रभा
 देहकांतिः वर्णोरूपं प्रसादस्त्वौज्ज्वल्यम् ॥ ४४ ॥ व्यावृत्ताः कचाः पीनस्रजश्चयासांताश्च प्रकीर्णानि इतस्ततः श्लथानिवरभूषणानियासांताः पानव्यायामकालेषु पानानंतरकालिकगाननृत्य
 रत्यादिक्रीडाकालेषु उक्तगुणाः अतएव श्रमान्निद्रोपहतचेतसः ॥ ४५ ॥ उक्तभूषणप्रकिरणमेव प्रपंचयति ॥ व्यावृत्तेति उद्धांताः स्वस्थानात्स्वलितानूपुरायासांताः पार्श्वे एकस्मिन् गलिता वि
 सस्ताहारायासांताः ॥ ४६ ॥ मुक्ताहारैर्वृताः छिन्नमुक्ताहाराः व्याविद्धं विक्षिप्तं रशनादामकांचीगुणोयासांताः एवंभूषणबंधराहित्येन शयने उपमा वाहिताः किशोर्यइव कृतभारवहनाः श्रां
 इति वाऽमन्यतश्चीमानुपपत्त्या महाकपिः ॥ मेनेहि गुणतस्तानि समानि सलिलोद्भवैः ॥ ४० ॥ सातस्य शुशुभेशालाताभिः स्त्रीभिर्विराजिता ॥ शरदी
 वप्रसन्नाद्यौस्ताराभिरभिशोभिता ॥ ४१ ॥ सचताभिः परिवृतः शुशुभे राक्षसाधिपः ॥ यथाह्युदुपतिः श्रीमांस्ताराभिरिव संवृतः ॥ ४२ ॥ याश्च्यवंतं
 ऽवरात्ताराः पुण्यशेषसमावृताः ॥ इमास्ताः संगताः कृत्स्ना इति मेने हरिस्तदा ॥ ४३ ॥ ताराणामिव सुव्यक्तं महतीनां शुभार्चिषां ॥ प्रभावर्णप्रसादाश्च
 विरेजुस्तत्रयोषितां ॥ ४४ ॥ व्यावृत्तकचपीनस्रजप्रकीर्णवरभूषणाः ॥ पानव्यायामकालेषु निद्रोपहतचेतसः ॥ ४५ ॥ व्यावृत्ततिलकाः काश्चिल्काश्चिदु
 द्धांतनूपुराः ॥ पार्श्वे गलितहाराश्च काश्चित्परमयोषितः ॥ ४६ ॥ मुक्ताहारवृताश्चान्याः काश्चित्ससस्तवाससः ॥ व्याविद्धरशनादामाः किशोर्यइव वाहि
 ताः ॥ ४७ ॥ अकुण्डलधराश्चान्या विच्छिन्नामृदिताः स्रजः ॥ गजेन्द्रमृदिताः फुल्लालता इव महावने ॥ ४८ ॥ चंद्रांशुकिरणाभाश्च हाराः कासांचिदुद्धताः ॥
 हंसा इव बभुः सुताः स्तनमध्ये पुयोषिताम् ॥ ४९ ॥ अपरासांच वैदूर्याः कादंबा इव पक्षिणः ॥ हेमसूत्राणि चान्यासांच क्रवाका इव भवन् ॥ ५० ॥ हं
 सकारंदवोपेताश्च क्रवाकोपशोभिताः ॥ आपगा इव तारेजुर्जघनैः पुलिनैरिव ॥ ५१ ॥

ताः किशोर्योवदवायथा अध्वश्रमापनयनाय लुठनेन व्यत्यस्तपल्ययनबंधाः शेरतेतद्वत् ॥ ४७ ॥ अकुण्डलधराः कुण्डलधरणरहिताः गलितकुण्डला इति यावत् विच्छिन्नामृदिताश्च स्रजोयासां
 ताः अत्रेजुरित्यनुकर्षः ॥ ४८ ॥ अंशवः प्रभाः किरणास्तदाधाराः अंशवः सूक्ष्मरश्मयः किरणाः स्थूलरश्मय इत्यन्ये वैपरीत्येन स्थिताः हाराः मुक्ताहाराः ॥ ४९ ॥ वैदूर्याः वैदूर्यमणिमालाः
 कादंबाः कलहंसाः अत्र कादंबशब्देन कारंदवपदवाच्यो जलकाक उच्यते अन्यथा वैदूर्योपमानत्वमसंगतं स्यात् हेमसूत्राणि च अत्रापि स्तनमध्योद्गतानीत्यनुकर्षः क्रवाकानां पीतत्वसादृश्या
 दुपमानत्वम् ॥ ५० ॥ स्त्रीषु नानावर्णभूषणानि हंसादिस्थानीयानि स्त्रीकटीपुरोभागे जघनम् ॥ ५१ ॥

शिविकाः ददर्शेत्यनुकर्षः चित्रशालागृहाणिचित्रयुक्तशालावन्तिगृहाणि ॥ ३६ ॥ दारुनिर्मिताः क्रीडापर्वताः दारुपर्वतकानि क्रीबत्वमार्थं कामस्यगृहकंरतिगृहकम् दिवागृहकंदिनविहारगृहम्
 सर्वत्रात्यंतस्वार्थिकः कन् ॥ ३७ ॥ मयूरस्थानैः क्रीडामयूरस्थानैः संकुलं व्यामम् ॥ ३८ ॥ निधिजालम् निधिजालवदित्यर्थः धारनिष्ठितकर्मांगंधारैर्निर्भयस्थिरचित्तैर्निष्ठितं निर्वर्तितं कर्मणो निधि
 रक्षादिकर्मणो गंगमहिषादिवलिरूपं यस्मिन् कश्चित्तु कर्मातिमिति पठित्वा धारैर्निष्ठितस्यानुष्ठितस्य कर्मणस्तपोरूपस्यांतं फलरूपमित्यर्थमाह भूतपतेर्महेश्वरस्य यक्षेश्वरस्य वा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 शिविकाविविधाकाराः सकपिर्मारुतात्मजः ॥ लतागृहाणिचित्राणिचित्रशालागृहाणिच ॥ ३६ ॥ क्रीडागृहाणिचान्यानि दारुपर्वतकानिच ॥ काम
 स्यगृहकंरम्यं दिवागृहकमेवच ॥ ३७ ॥ ददर्शराक्षसेन्द्रस्यरावणस्यनिवेशने ॥ समंदरसमप्रख्यं मयूरस्थानसंकुलम् ॥ ३८ ॥ ध्वजयष्टिभिराकीर्णं द
 दर्शं भवनोत्तमम् ॥ अनंतरत्ननिचयं निधिजालं समंततः ॥ धीरनिष्ठितकर्मांगं गृहं भूतपतेरिव ॥ ३९ ॥ अर्चिर्भिश्चापिरत्नानां तेजसारावणस्यच ॥
 विरराजचतद्वेदमरश्मिवानिवरश्मिभिः ॥ ४० ॥ जांबूनदमयान्येव शयनान्यासनानिच ॥ भाजनानिच शुभ्राणि ददर्श हरियूथपः ॥ ४१ ॥ मध्वास
 वरुतक्लेदं मणिभाजनसंकुलम् ॥ मनोरममसंवाधं कुर्वे भवनं यथा ॥ ४२ ॥ नूपुराणां च घोषेण कांचीनां निःस्वनेनच ॥ मृदंगतलनिर्घोषैर्घोषवद्भि
 र्विनादितम् ॥ ४३ ॥ प्रासादसंघातयुतं स्त्रीरत्नशतसंकुलम् ॥ सुव्यूढकक्ष्यं हनुमात्प्रविवेश मह्यगृहम् ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये
 आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सवेदमजालं बलवान्ददर्श व्यासक्तवैदूर्यसुवर्णजालम् ॥ यथामहस्यावपि
 मेघजालं विद्युद्दिनद्वंसविहंगजालम् ॥ १ ॥ निवेशनानां विविधाश्च शालाः प्रधानशंखायुधचापशालाः ॥ मनोहराश्चापपुनर्विशालाददर्श वेदमा
 द्रिषु चंद्रशालाः ॥ २ ॥

मध्वासवयोरवांतरजेदस्ताभ्यां कृतक्लेदमार्द्रमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ घोषवद्भिर्मृदंगानिरिक्तैरपि घोषवद्भिर्वाद्यैर्विनादितम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ भावमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथरावणप्रधानगृहं वर्णयति स इति व्यासक्तानि संबद्धानि वैदूर्यवचिना निचसुवर्णजालानि स्वर्णगवाक्षाण्य
 स्मिस्तत्सविहंगजालमिति गृहमेघयोर्विशेषणम् ॥ १ ॥ प्रधानैः प्रशस्तैः शंखादिभिः शालां तेशो भेदे तादृशीं निवेशनानां शाला अवांतरगृहाणि ददर्श पुनश्च विशालाश्चंद्रशालाददर्श वेदमाद्रिषु
 औन्नत्यादद्रिषु त्वेव वेदममु चंद्रशालाः शिरोगृहाणि चंद्रकांतमणिवद्भशालावा ॥ २ ॥

वा० रा०

॥ १७ ॥

वसुधनम् स्वबलेत्स्वशब्दोरावणवाची कुबेराद्रावणेनलंकाया आच्छिद्यगृहीतत्वात् यद्वा स्वशब्दोहनुमद्वाची स्वबलेनार्जितानिलब्धप्रवेशानि ॥ ३ ॥ प्रयत्नेनाभितःसम्यगाहितानियथा
 योगस्थापितानिप्रयत्नाजिसमाहितानि विश्वकर्मकृतान्यपिमाययाविचित्ररचनादक्षेणमयेननिर्मितानीव ॥ ४ ॥ गृहोत्तमंप्रधानगृहेष्वप्युत्तमम् अप्रतिरूपरूपंनिरूपमरूपम् ॥ ५ ॥ प्रकीर्णं
 पातितम् रत्नकीर्णंरत्नपूर्णम् रजसापुष्परजसा ॥ ६ ॥ नारीप्रवेकैर्नारीश्रेष्ठैः इवश्वार्थे तडिद्विरर्च्यमानंयुज्यमानंभोधरंमेघमिव हंसश्रेष्ठैर्वाह्यमानमुद्यमानंविमानमिव ॥ ७ ॥ नानावर्णैर्
 गृहाणिनानावसुराजितानिदेवासुरैश्चापिसुपूजितानि ॥ सर्वैश्चदोपैःपरिवर्जितानिकपिर्ददर्शस्वबलार्जितानि ॥ ३ ॥ तानिप्रयत्नाभिसमाहितानि
 मयेनसाक्षादिवनिर्मितानि ॥ महीतलेसर्वगुणात्तराणिददर्शलंकाधिपतेर्गृहाणि ॥ ४ ॥ ततोददर्शोद्धृतमेघरूपंमनोहरंकांचनचारुरूपम् ॥ रक्षो
 धिपस्यात्मबलानुरूपंगृहोत्तमंत्यप्रतिरूपरूपम् ॥ ५ ॥ महीतलेस्वर्गमिवप्रकीर्णंश्रियाज्वलंतं बहुरत्नकीर्णम् ॥ नानातरूणांकुसुमावकीर्णं गिरिरिवा
 ग्रंरजसावकीर्णम् ॥ ६ ॥ नारीप्रवेकैरिवदीप्यमानंतडिद्विरंभोधरमर्च्यमानम् ॥ हंसप्रवेकैरिववाह्यमानंश्रियायुतंखेसुकृतंविमानम् ॥ ७ ॥ यथा
 नगाग्रंबहुधातुचित्रंयथानभश्चग्रहचंद्रचित्रम् ॥ ददर्शयुक्तीकृतचारुमेघचित्रंविमानंबहुरत्नचित्रम् ॥ ८ ॥ महीकृतापर्वतराजिपूर्णाशैलाःकृता
 वृक्षवितानपूर्णाः ॥ वृक्षाःकृताःपुष्पवितानपूर्णाःपुष्पंकृतंकेसरपत्रपूर्णम् ॥ ९ ॥ कृतानिवेश्मानिचपांडुराणितथासुपुष्पाअपिपुष्करिण्यः ॥ पुन
 श्वपद्मानिसंकं सराणिवनानिचित्राणिसरोवराणि ॥ १० ॥ पुष्पाङ्कयंनामविराजमानंरत्नप्रभाभिश्चविघूर्णमानम् ॥ वेश्मोत्तमानामपिचोच्चमा
 नंमहाकपिस्तत्रमहाविमानम् ॥ ११ ॥ कृताश्चवैदूर्यमयाविहंगारूप्यप्रवालैश्चतथाविहंगाः ॥ चित्राश्चनानावसुभिर्भुजंगाजात्यानुरूपास्तुरगाः
 शुभांगाः ॥ १२ ॥

युक्तोपितयुक्तःकृतोयुक्तीकृतःसचासौचारुमेघश्चतद्विचित्रंविमानंपुष्पकाख्यम् ॥ ८ ॥ यत्रपुष्पकेमहीअनेकजनानामाधारस्थानंपर्वतराज्यापूर्णम् पर्वतादयश्चात्रमणिस्वर्णादिनिर्मिताः न
 त्विदंचित्ररूपमितिअमितव्यम् अनंतवानरसेनायानिर्वाधंतत्रावस्थानस्यवक्ष्यमाणत्वात् किंचस्वामीच्छानुसारेणसंकोचविकासौतस्यवक्ष्यतित्वेच्छयाहनुमद्वेहवत् वितानंसमूहः एकावली
 अचालंकारः ॥ ९ ॥ कृतानिअस्ययत्रेत्यादिशेषः ॥ १० ॥ पुष्पाङ्कयंनामददर्शेत्यन्वयः वेश्मोत्तमानादेववेश्मभूतविमानानांमध्येउच्चमानंसौभाग्यपरमकाष्ठांप्राप्तम् ॥ ११ ॥ कृताश्चेति
 तत्रविमानेइतिशेषः नानावसुभिःरूप्यस्वर्गाद्यैः जात्यानुरूपाजातितुरंगसदृशाः तुरगविशेषणंचैतत् ॥ १२ ॥

प्रवालजांबूनदकृतानिपुष्पाणिपक्षेपुषेपां आवर्जिताःसंकुचिताजिह्वावक्राःपक्षायेषांते साक्षात्कामस्यपक्षाइवयेषांपक्षाभांति तदुद्दीपकत्वात् तादृशाउच्यमानगुणाविहंगास्तत्रकृताः
॥ १३ ॥ नियुज्यमानाःव्याप्रियमाणाः वक्ष्यमाणायालक्ष्म्याअभिषेकेइतिशेषः हस्तःशुंडा पद्माकरविहारिगजाकारनिर्माणात्सकेसरत्वमुत्पलपत्रहस्तत्वंचतेषांतादृशागजास्तत्रकृतावभू
वुरितिशेषः पद्मिनिपद्मवत्सरसि ॥ १४ ॥ इतीवएवंप्रकारंचारुकंदरंचारुगुहंनगमिवपर्वतमिवचारुदर्शनंतत्गृहमभिगम्यसविस्मयोवभूवेतिशेषः हिमात्ययेवसंतेपरमसुगंधिचारुकंदरंनगमिव
दक्षमिव कंदोत्रकोटरः पुनश्चाभिगम्यसविस्मयोभूदितिशेषः परिच्छेदानवगमादितिभावः ॥ १५ ॥ अभिपत्याभिपत्यचरन्संचरन् पतिगुणवेगनिर्जितांपतिगुणवेगेनपतिगुणनिरंतरध्यानेन

प्रवालजांबूनदपुष्पपक्षाःसलीलमावर्जितजिह्वपक्षाः ॥ कामस्यसाक्षादिवभांतिपक्षाःकृताविहंगाःसुमुखाःसुपक्षाः ॥ १३ ॥ नियुज्यमानाश्चग
जाःसुहस्ताःसकेसराश्चात्पलपत्रहस्ताः ॥ वभूवदेवीचकृतासुहस्तालक्ष्मीस्तथापद्मिनिपद्महस्ता ॥ १४ ॥ इतीवतद्गृहमभिगम्यशोभमानंसविस्मयो
नगमिवचारुकंदरम् ॥ पुनश्चतत्परमसुगंधिसुंदरंहिमात्ययेनगमिवचारुकंदरम् ॥ १५ ॥ ततःसतांकपिरभिपत्यपूजितांचरन्पुरींदशमुखबाहुपालि
ताम् ॥ अदृश्यतांजनकसुतांसुपूजितांसुदुःखितांपतिगुणवेगनिर्जिताम् ॥ १६ ॥ ततस्तदाबहुविधभावितात्मनःकृतात्मनोजनकसुतांसुवर्त्मनः ॥
अपश्यतोभवदतिदुःखितंमनःसचक्षुषःप्रविचरतोमहात्मनः ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० सु० सप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सत
स्यमध्येभवनस्यसंस्थितोमहद्दिमानंमणिरत्नचित्रितम् ॥ प्रतप्तजांबूनदजालरुचिमंददर्शधीमान्पवनात्मजःकपिः ॥ १ ॥ तदप्रमेयप्रतिकाररुचि
मंकृतंस्वयंसाध्वितिविश्वकर्मणा ॥ दिवंगतेवायुपथेप्रतिष्ठितंव्यराजतादित्यपथस्यलक्ष्मतत् ॥ २ ॥

निर्जितानिर्जितदुःखां अदृश्यअदृष्टादुःखिताभूदितिशेषः आर्षील्यर् ॥ १६ ॥ बहुविधभावितात्मनःनानाप्रकारेणसर्वजगत्पूजितस्वभावस्य स्वभाववाचीआत्मशब्दः कृतात्मनःशिक्षितां
तःकरणस्य सुवर्त्मनःशोभननीतिमार्गवर्तिनः सचक्षुषःश्रुतिस्मृतिन्यायरूपचक्षुःसहितस्य ॥ १७ ॥ सकमानः ॥ इतिश्रीरामाभि० वा० सुंदरकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ
विशिष्यपुष्पकंवर्णयितुमाह सइति मणिरत्नैर्मणिश्रेष्ठैश्चित्रितंप्रतप्तजांबूनदजालानांतन्मयगवाक्षाणांरुचिमंकृतिर्यस्मिंस्तत्तस्यभवनस्यरावणगृहस्यमध्येमहद्दिमानंपुष्पकंददर्श ॥ १ ॥ अप्र
मेयप्रतिकाररुचिमंप्रमेयैरपरिच्छेद्यसौंदर्यादिभिःप्रतिकारैःप्रतिमादिभिःरुचिमनिर्वृत्तचित्रशोभं पाठांतरंत्वसांप्रदायिकमितिकतकः विश्वकर्मणाचस्वयंसाध्वितिकृतं मन्निर्मितेष्विदमति
साध्वित्यनुमोदितमित्यर्थः दिवमाकाशंगतेवायुपथेप्रतिष्ठितं वायुपथस्यैवादित्यपथत्वात्तस्यचिह्नभूतम् ॥ २ ॥

तत्रतादृशं किंचिन्नयत्यतनो न कृतम् अपितु सर्वप्रयत्नकृतमेवेत्यर्थः यदवयवजातं महार्घरत्नवन्न बहुमूल्यरत्नवन्न तादृशं किंचिदपि तत्र ये विशेषारचना विशेषास्तत्र नियताः प्रतिष्ठितास्ते सुरेषु
 सुरविमानेष्वपि महाविशेषो गुणाधिक्यम् ॥ ३ ॥ तपसा उपवासादिना समाधानेन भगवति चित्तसमाधानेन लब्धोयः पराक्रमस्तेन रावणाजितम् मनः समाधानेन यत्र विचारो गमनस्य तत्र संस्वर
 गशीलं मनः संकल्पितदेशगमनशीलम् संस्थानविशेषारचनाविशेषाः ततस्ततस्तस्मात्तस्मादाहूतेन नुल्येन दिव्यविमाननिर्माणोचि तेन विशेषेण विशिष्टपदार्थेन निर्मितम् ॥ ४ ॥ मनः समाधाय
 स्वामिमनो नुरुध्यतु शीघ्रगामित्वादिधर्मकं दुरासदं पापिभिरिति शेषः दुरावरमिति पाठेश्चुभिर्दुर्निवारमित्यर्थः महर्द्धिनाम् दीर्घाभावश्छांदसः एव तु ल्यगामिनमित्यत्र पुंस्त्वं विमानशब्दोर्ध्वार्चा
 नतत्र किंचिन्न कृतं प्रयत्नतो न तत्र किंचिन्न महार्घरत्नवत् ॥ न ते विशेषानियताः सुरेष्वपि न तत्र किंचिन्न महाविशेषवत् ॥ ३ ॥ तपः समाधानपराक्रमा
 जितं मनः समाधानविचारचारिणम् ॥ अनेकसंस्थानविशेषनिर्मितं ततस्ततस्तुल्यविशेषनिर्मितम् ॥ ४ ॥ मनः समाधाय तु शीघ्रगामिनं दुरासदं मा
 रुततुल्यगामि ॥ महात्मनां पुण्यकृतां महर्द्धिनां यशस्विनामग्न्यमुदामिवालयम् ॥ ५ ॥ विशेषमालंब्य विशेषसंस्थितं विचित्रकूटं बहुकूटमंडितम् ॥
 मनोभिरामं शरदिंदुनिर्मलं विचित्रकूटं शिखरं गिरेर्यथा ॥ ६ ॥ वहंतियत्कुंडलशोभितानना महाशना व्योमचरानिशाचराः ॥ विवृत्तविध्वस्तविशा
 ललोचना महाजवाभूतगणाः सहस्रशः ॥ ७ ॥ वसंतपुष्पोत्करचारुदर्शनं वसंतमासादपि चारुदर्शनम् ॥ सपुष्पकंतत्र विमानमुत्तमंददर्शतद्वा न रवी
 रसत्तमः ॥ ८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आदिकाव्ये सु० अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यालयवरिष्ठस्य मध्ये विमलमायतम् ॥ ददर्श भ
 वनश्रेष्ठं हनूमान्मारुतात्मजः ॥ ९ ॥ अर्धयोजनविस्तीर्णमायतं योजनं महत् ॥ भवनं राक्षसेन्द्रस्य बहुप्रासादसंकुलम् ॥ २ ॥
 दिवा अग्न्यमुदामहासुखानां पुण्यकृतामेवालयं आस्पदम् इव शब्द एवार्थे अत्र तस्याचेतनत्वेऽपि तदभिमानि देवतायाश्चित्तज्ञत्वादिति बोध्यम् ॥ ५ ॥ विशेषंगतिविशेषमालंब्य विशेषे व्योमलक्षण
 देशविशेषे संस्थितम् विचित्राणामाश्चर्यवस्तूनां कूटं समवायभूतम् बहुभिः कूटैः शालाभिर्मंडितम् गिरेर्विचित्रावांतरशृंगवच्छिखरमिव ॥ ६ ॥ उच्यमानविशेषणाभूतगणायद्वहंतितद्विमानंतत्र
 ददर्शेत्यन्वयः विवृत्तानि विधूर्णानि विध्वस्तानि त्यक्तनिमेषाणि विशालानिलोचनानि येषाम् निशाचराः निशास्वप्यहरविशेषं चरंतिते ॥ ७ ॥ वसंतपुष्पोत्करचारुदर्शनं वसंतकालिकपुष्पसमूहे
 न चारुदर्शनम् ॥ ८ ॥ हमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्येति आलयवरिष्ठस्य लंकामध्यव
 तिनो गृहसमूहवतो महागृहस्य ॥ ९ ॥ अर्धयोजनविस्तीर्णं निर्यकूपमाणम् ॥ २ ॥

समालभ्यः चंदनादीनीतिशेषः द्वितीयार्थे इमाः प्रथमाः तत्रासंस्ताश्च ददर्शेति शेषो वा ॥ १३ ॥ सुसद्भिः सुतरांसंतो विभीषणादयः रराजपुरमिति शेषः विनिःश्वसद्भिः स्वापेक्षितयोद्धृलाभात् ॥ १४ ॥ बुद्धिः प्रधानं प्रधानगुणो येषाम् रुचिरमभिधानं वचनं येषाम् सम्यक् श्रद्धाधानानास्तिकान् रुचिराभिधानान् रुचिरनाम्नः नानाप्रकारं विधानं वेदादेर्येषां तान् ॥ १५ ॥ आत्मगुणानुरूपान् तदुचितव्यवहारवतः कांश्चित्पुनर्विरूपानपि विद्योतमानान्सुरूपानिवददर्शेत्यर्थः ॥ १६ ॥ वरार्हाः श्रेष्ठविभूषणादियोग्या उत्तमोत्तमरूपाश्च भावाः कटाक्षादयः अनुभावः प्रभावः भावोतः करणम् तारास्तारकाः ॥ १७ ॥ ज्वलंतीः रूपसंपदा ज्वलंतीरिव त्रपालज्जा प्रमदेन हर्षेणोपगूढाः संबद्धाः यथाविहंगाः विहंगीरिवेत्यर्थः इंद्रनीलमणिमयोर्ध्वगेषु नीलतमः सदृशेषु शयनात्सत्ता

ददर्शकां ताश्च समालभ्यस्तथापरास्तत्र पुनः स्वपंत्यः ॥ सुरूपवक्त्राश्च तथाहसंत्यः क्रुद्धाः पराश्चापि विनिःश्वसंत्यः ॥ १३ ॥ महागजैश्चापितथानदद्भिः सुपूजितैश्चापितथा सुसद्भिः ॥ रराज वरैश्च विनिःश्वसद्भिर्दंदाभुजंगैरिव निःश्वसद्भिः ॥ १४ ॥ बुद्धिप्रधानान् रुचिराभिधानान्संश्रद्धधानान् जगतः प्रधानान् ॥ नानाविधानान् रुचिराभिधानान् ददर्शतस्यां पुरिया तु धानान् ॥ १५ ॥ ननंददृष्ट्वा सचतान्सुरूपान् नानागुणानात्मगुणानुरूपान् ॥ विद्योतमानान्सचतान्सुरूपान् ददर्शकांश्च पुनर्विरूपान् ॥ १६ ॥ ततो वरार्हाः सविशुद्धभावास्तेषां स्त्रियस्तत्र महानुभावाः ॥ प्रियेषु पानेषु च सक्तभावाददर्शतारा इव सुस्वभावाः ॥ १७ ॥ स्त्रियो ज्वलंतीस्त्रयोपगूढानि शीथकालेरमणोपगूढाः ॥ ददर्शकाश्चित्पमदोपगूढायथाविहंगाविहगोपगूढाः ॥ १८ ॥ अन्याः पुनर्हर्म्यतलोपविष्टास्तत्र प्रियां केसु सुखोपविष्टाः ॥ भर्तुः पराधर्मपरानि विष्टा ददर्शधीमान् मदनोपविष्टाः ॥ १९ ॥ अप्रावृताः कांचनराजिवर्णाः काश्चित्पराध्यास्तपनीयवर्णाः ॥ पुनश्च काश्चिच्छशलक्ष्मवर्णाः कांतप्रहीणारुचिरांगवर्णाः ॥ २० ॥ ततः प्रियान् प्राप्य मनोभिरामान्सुप्रीतियुक्ताः सुमनोभिरामाः ॥ गृहेषु दृष्टाः परमाभिरामा हरिप्रवीरः सददर्शरामाः ॥ २१ ॥

दृश्यम् ॥ १८ ॥ भर्तुः पराउत्कृष्टत्वेनाजिमताः धर्मपराः भर्तृसेवालक्षणधर्मतत्पराः निविष्टा ऊढाः निवेशः शिविरोद्धाहविन्यासेष्वितिकोशः मदन उपविष्टो यासु मदनाश्रया इत्यर्थः ॥ १९ ॥ अप्रावृताः उत्तरीयहीनाः कांचनराजिवर्णाः कनकरेखाकाराः परार्थ्या उत्तमाः तपनीयवर्णाः तप्तस्वर्णवर्णाः शशलक्ष्मा चंद्रः कांतप्रहीणा प्रियवियुक्ताः रुचिरांगवर्णाः सुंदरदेहकांतयः प्रथमं दर्श ॥ २० ॥ प्रियान् प्राप्य प्रीतियुक्ता आसन् सुमनोभिः पुष्पैरभिरामाः अतएव दृष्टाः परमया शोभयामाः भिरामाः स्वस्वकांतमनोहरारामा गृहेषु ददर्श प्रसमीक्ष्य रामा इति पाठे प्रियान् प्राप्य तान्समीक्ष्य प्रीतियुक्ताः रामास्तैः प्रियैरस्यमाणाः अतएव गृहेषु दृष्टाः रामा ददर्शेति शेषः ॥ २१ ॥

चहीपादपूरकौ वक्रमालाः वक्रसमूहः वक्राः वक्रप्रेक्षणाः सुपक्ष्माः शोभनपक्ष्मयुक्तानेत्रमालाददर्शं शतद्रुदानांमालाद्वभूषणानांमालाददर्शं वक्राक्षिप्ता इति पाठेऽक्षिपदमधिकम् वक्रपक्ष्मा इत्येवोचितम् पक्ष्मसुवक्रत्वमपि किमित्यपि चित्यम् ॥ २२ ॥ पथिस्थिते धर्ममार्गस्थेन त्वेव दर्शेत्यन्वयः साधुजातामितिलताविशेषणम् मनसाभिजातां धात्रामनसा सृष्टाम् ॥ २३ ॥ सनातनेवर्त्मनि अविच्छेदप्रवृत्ते पातिव्रत्यमार्गे राममीक्षते ध्यायति रामेक्षणीताम् मदनेन रामविषयेणाभिविष्टां व्याप्ताम् श्रीमद्भर्तुर्मनोऽनुप्रविष्टाम् अनेन परस्परानुरागो ध्वनितः ॥ २४ ॥ उष्णादितां विरहतापपीडिताम् अनुसृततात्त्रेण प्रवृत्तवाप्येण सह वर्तमानः कंठोयस्यास्ताम् अत्रङ्गीषार्षः कंठामिति वा पाठः पुरारामसन्निधिकाले वराणामुत्तमभूषणानामर्होऽत एवोत्तमनिष्क उत्तमभूचंद्रप्रकाशाश्च हिवक्रमालावक्राः सुपक्ष्माश्च सुनेत्रमालाः ॥ विभूषणानां च दर्शमालाः शतद्रुदानामिव चारुमालाः ॥ २२ ॥ न त्वेव सीतां परमाभिजातां पथिस्थिते राजकुले प्रजाताम् ॥ लतां प्रफुल्लामिव साधुजातां दर्शतन्वीं मनसाभिजातां ॥ २३ ॥ सनातनेवर्त्मनि सन्निविष्टां रामेक्षणीतां मदनाभिविष्टाम् ॥ भर्तुर्मनः श्रीमदनुप्रविष्टां स्त्रीभ्यः पराभ्यश्च सदा विशिष्टाम् ॥ २४ ॥ उष्णादितां सानुसृततासकंठीं पुरावराहोत्तमनिष्ककंठीं ॥ सुजातपक्ष्मामभिरक्तकंठीं वने प्रवृत्तामिव नीलकंठीम् ॥ २५ ॥ अव्यक्ते रेखामिव चंद्रलेखां पांसुप्रदिग्धामिव हेमरेखाम् ॥ क्षतप्ररूढामिव वर्णरेखां वायुप्रभुमामिव हेमरेखाम् ॥ २६ ॥ सीतामपश्यन्मनुजेश्वरस्य रामस्य पत्नीं वदतां वरस्य ॥ बभूव दुःखोपहतश्चिरस्य प्लवंगमो मंदइवाचिरस्य ॥ २७ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० सु० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सनिकामं विमानेषु विचरन् कामरूपयुक् ॥ विचचार कपिलं कां लाघवेन समन्वितः ॥ १ ॥ आससाद च लक्ष्मीवान् राक्षसैर्द्रनिवेशनम् ॥ प्राकारेणार्कवर्णेन भास्वरेणाभिसंवृतम् ॥ २ ॥ रक्षितं राक्षसैर्भीमैः सिंहैरिव महद्वनम् ॥ समीक्षमाणो भवनं च काशोकपिकुंजरः ॥ ३ ॥

षणः कंठोयस्यास्ताम् अभिरक्तो मधुरस्वरः कंठोयस्यास्ताम् नीलकंठीमयूरी ॥ २५ ॥ अव्यक्ता अभादिनाऽस्पष्टारेखारेखाकारोयस्यास्ताम् प्रदिग्धां रूपिताम् क्षतप्ररूढां क्षतेन प्ररूढामुत्पन्नां वर्णरेखां वाणव्रणचिह्नतद्द्रुद्रामस्येदानीं रावणस्य वा ॥ २६ ॥ चिरस्य चिरमित्यर्थेऽव्ययम् चिरमन्विष्याप्यपश्यन् अचिरस्य सद्यः मंदइव अन्वेषणाय कुशलइव दुःखोपहतो बभूव अत्र सर्गेयमकालं कारः ॥ २७ ॥ सारमानः इति रामाभि० वा० सु० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विमानेषु समभूमिप्रासादेषु लाघवेन शैड्येण ॥ १ ॥ राक्षसैर्द्रनिवेशनमाससाद ॥ २ ॥ चकाशे चंद्रसाहित्याद्यक्तान्वेषणक्रियो बभूवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

रूप्यकरजततेनोपहितैः शोभायैर्लिखितैः ॥ ४ ॥ गजास्थितैर्गजाहूतैः महामात्रैर्हस्तिपकैः उपस्थितं युक्तं असंहायैरप्रतिहतवेगैः स्यंदनयायिभिः स्यंदनवाहकैः प्रशस्ताश्चैरित्यर्थः ॥ ५ ॥ सिं
 हव्याघ्रतनुत्राणत्वादिरथविशेषणं दंतादिविकारादां तादयः तत्स्थितिमास्ताधरद्विरिति शेषः घोषवत्त्वं किंकिणीभिः ॥ ६ ॥ महत्तरथानामावापः स्थानं समंताद्यस्मिंस्तत् महारथानां एकोदश
 सहस्राण्योधयेद्यस्तु धन्विनां शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च समहारथ उच्यते इत्युक्तलक्षणमहारथानां महासनं सदावासस्थानम् ॥ ७ ॥ दृश्यैर्दर्शनीयैरतएव परमोदारैः अतिसुंदरैः ॥ ८ ॥ अंतपालैः पर्य
 रूप्यकोपहितैश्चित्रैस्तोरणैर्हमभूषणैः ॥ विचित्राभिश्च कक्ष्याभिर्दारैश्च रुचिरावृतम् ॥ ४ ॥ गजास्थितैर्महामात्रैः शूरैश्च विगतश्रमैः ॥ उपस्थितमसं
 हायैर्हयैः स्यंदनयायिभिः ॥ ५ ॥ सिंहव्याघ्रतनुत्राणैर्दातकांचनराजतीः ॥ घोषवद्भिर्विचित्रैश्च सदाविचरितं रथैः ॥ ६ ॥ बहुरत्नसमाकीर्णपराध्यास
 नभूषितम् ॥ महारथसमावापं महारथमहासनम् ॥ ७ ॥ दृश्यैश्च परमोदारैस्तैस्तैश्च नृगपक्षिभिः ॥ विविधैर्बहुसाहसैः परिपूर्णं समंततः ॥ ८ ॥ विनीतै
 रंतपालैश्च रक्षोभिश्च सुरक्षितम् ॥ मुख्याभिश्च वरखाभिः परिपूर्णं समंततः ॥ ९ ॥ मुदितप्रमदारत्नं राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ वराभरणसंक्रादैः समुद्रस्वन
 निःस्वनम् ॥ १० ॥ तद्राजगुणसंपन्नं मुख्यैश्च वरचंदनैः ॥ महाजनसमाकीर्णं सिंहैरिव महद्वनम् ॥ ११ ॥ भेरीमृदंगाभिरुतं शंखघोषविनादितम् ॥
 नित्यार्चितं पर्वसु तं पूजितं राक्षसैः सदा ॥ १२ ॥ समुद्रमिव गंभीरं समुद्रसमनिःस्वनम् ॥ महात्मनो महद्वेश्म महारत्नपरिच्छदम् ॥ १३ ॥ महारत्नसमा
 कीर्णददर्शसमहाकपिः ॥ विराजमानं वपुषा गजाश्वरथसंकुलम् ॥ १४ ॥ लंकाभरणमित्येव सोऽमन्यत महाकपिः ॥ चचारहनुमांस्तत्र रावणस्य स
 मीपतः ॥ १५ ॥ गृहाद्गृहं राक्षसानामुद्यानानि च सर्वशः ॥ वीक्षमाणोऽप्यसंत्रस्तः प्रासादांश्च चचारसः ॥ १६ ॥ अवपुत्य महावेगः प्रहस्तस्य निवेशन
 नम् ॥ ततोऽन्यत्पुपुबे वेश्म महापार्श्वस्य वीर्यवान् ॥ १७ ॥

नरक्षकैः ॥ ९ ॥ राक्षसेन्द्राणां महापार्श्वानां निवेशनानियस्मिंस्तत्भूषणशब्दैः समुद्रस्वनसदृशानिःस्वनम् ॥ १० ॥ तद्राजगुणसंपन्नैः प्रसिद्धैराजभवनगुणैश्च त्रचामरादिभिः संपन्नम् वर
 चंदनैश्च संपन्नमित्यनुकर्षः ॥ ११ ॥ पर्वसु सुतः सोमोयस्मिन् यज्ञार्थं तत्पर्वसु तम् राक्षसैः सदा पूजितं स्वपूजनीयदेवताकम् ॥ १२ ॥ परिच्छदोऽलंकारः महात्मनो रावणस्य महद्वेश्मददर्शित्यन्वयः
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ अमन्यत तद्रावणवेश्मंति शेषः रावणस्य रावणभवनस्य समीपतस्तद्याकारप्रदेशेषु ॥ १५ ॥ गृहाद्गृहं राजवेश्म महाप्राकारांतर्वर्तिप्रधानरक्षसामेकस्य गृहादपरं गृहमित्यर्थः
 ॥ १६ ॥ अस्यैव प्रपंचोऽवपुत्येत्यादि ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ विद्युज्जिह्वद्विजिह्वानामिति बहुवचनमार्थं तयोरित्यर्थः विद्युज्जिह्वेन्द्रजिह्वानामिति वापाठांतरम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपशा

अथ मेघप्रतीकाशंकुम्भकर्णनिवेशनम् ॥ विभीषणस्य च तथा पुषुवे समहाकपिः ॥ १८ ॥ महोदरस्य च तथा विरूपाक्षस्य चैव हि ॥ विद्युज्जिह्वस्य भव
नं विद्युन्मालेस्तथैव च ॥ १९ ॥ बहुदंष्ट्रस्य च तथा पुषुवे समहाकपिः ॥ शुकस्य च महावेगः सारणस्य च धीमतः ॥ २० ॥ तथा चेंद्रजितो वैश्मजगाम हरि
यूयपः ॥ जंबुमालेः सुमालेश्वजगाम हरिसत्तमः ॥ २१ ॥ रश्मिकेतोश्च भवनं सूर्यशत्रोस्तथैव च ॥ वज्रकायस्य च तथा पुषुवे समहाकपिः ॥ २२ ॥ धू
व्राक्षस्याथ संपाते भवनं मारुतात्मजः ॥ विद्युद्रूपस्य भीमस्य घनस्य विघनस्य च ॥ २३ ॥ शुकनाभस्य च क्रस्य शठस्य कपटस्य च ॥ इक्ष्वाकर्णस्य दंष्ट्रस्य
लोमशस्य च रक्षसः ॥ २४ ॥ युद्धोन्मत्तस्य मत्तस्य ध्वजग्रीवस्य सादिनः ॥ विद्युज्जिह्वद्विजिह्वानां तथा हस्तिमुखस्य च ॥ २५ ॥ करालस्य विशालस्य शो
णिताक्षस्य चैव हि ॥ प्लवमानः क्रमेणैव हनुमान् मारुतात्मजः ॥ २६ ॥ तेषु तेषु महार्हेषु भवनेषु महायशाः ॥ तेषामृद्धिमतामृद्धिददर्शसमहाकपिः ॥ २७ ॥ स
र्वेषां समतिक्रम्य भवनानि समंततः ॥ आससादाथ लक्ष्मीवान् राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ २८ ॥ रावणस्योपशायिन्यो ददर्श हरिसत्तमः ॥ विचरन् हरिशादूलो
राक्षसीर्विरुतेक्षणाः ॥ २९ ॥ शूलमुद्गरहस्ताश्च शक्तितो मरधारिणः ॥ ददर्श विविधान् गुल्मांस्तस्य रक्षः पतेर्गृहे ॥ ३० ॥ राक्षसांश्च महाकायान्नाना
प्रहरणोद्यतान् ॥ रक्तान् श्वेतान्सितांश्चापि हरींश्चापि महाजवान् ॥ ३१ ॥ कुलीनान् रूपसंपन्नान् गजान् परगजारुजान् ॥ शिक्षितान् गजशिक्षायामै
रावतसमान्युधि ॥ ३२ ॥ निहतं परसैन्यानां गृहे तस्मिन् ददर्श सः ॥ क्षरतश्च यथामेघान् सवतश्च यथा गिरीन् ॥ ३३ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषान् दुर्धर्षान्स
मरेपरैः ॥ सहस्रं वाहिनीस्तत्र जाबूनदपरिष्कृताः ॥ ३४ ॥ हेमजालैरविच्छिन्नास्तरुणादित्यसन्निभाः ॥ ददर्श राक्षसेन्द्रस्य रावणस्य निवेशने ॥ ३५ ॥

यिन्यः उपशायोपशायश्च पर्यायशयनार्थकाः पर्यायेण शयनस्थानरक्षिका इत्यर्थ इत्याहुः ॥ २९ ॥ गुल्मान् राक्षसीसमूहान् ॥ ३० ॥ हरीन् अश्वान् ॥ ३१ ॥ परगजारुजान् शत्रुगजान्
आरुजंतिर्जयंति तान् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषत्वादिविशिष्टान् गजान् ददर्शेत्यन्वयः सहस्रं वाहिनीः अनेकसेनाः ॥ ३४ ॥ हेमजालैरविच्छिन्नाः सर्वतोभूषिता इति शिबिका
विशेषणम् ॥ ३५ ॥

परिपूर्णशृंगः परिपूर्णकलंकहृत्पहरिणशृंगइत्यर्थः जांबूनदवद्धेतिस्वरूपकथनमात्रम् ॥ ५ ॥ विनष्टः शीतांबुतुषाररूपः शीतलजलविंदुसंपर्करूपः पंकोयस्यतम् तत्त्वं च वर्षाकालस्यातीतत्वाद्
स्तुतोहिमकालेपिविनष्टः शीतलजलविंदुसंपर्करूपः पंकोयस्यतमित्यर्थः हिमालयस्यातिदूरत्वादितिभावः विनष्टेतिद्वितीयार्थप्रथमामंगीकृत्येदम् महापहस्यसूर्यस्यग्राहेणकिरणसंक्रमेणवि
नष्टोविनाशितः पंकस्तमोयेनसः अतएवप्रकाशलक्ष्म्याश्रयेणहेतुना निर्मलांकः व्यक्तस्फुरल्लानः रराजगगनमध्यं प्राप्येतिशेषः ॥ ६ ॥ शिलातलंगुहाबहिस्थं ॥ ७ ॥ प्रकाशयुक्तचंद्रस्योदये
स्थितः ककुद्याविवतीक्ष्णशृंगोमहाचलः श्वेतद्वयोर्ध्वशृंगः ॥ हस्तीवजांबूनदवद्धशृंगोविभातिचंद्रः परिपूर्णशृंगः ॥ ५ ॥ विनष्टशीतांबुतुषारपंकोम
हाग्रहग्राहविनष्टपंकः ॥ प्रकाशलक्ष्म्याश्रयनिर्मलांकोरराजचंद्रोभगवान्शशांकः ॥ ६ ॥ शिलातलंप्राप्ययथामृगेंद्रोमहारणंप्राप्ययथागजेंद्रः ॥
राज्यंसमासाद्ययथानरेंद्रस्तथाप्रकाशोविरराजचंद्रः ॥ ७ ॥ प्रकाशचंद्रोदयनष्टदोषः प्रवृद्धरक्षः पिशिताशदोषः ॥ रामाभिरामेरितचित्तदोषः स्व
र्गप्रकाशोभगवान्प्रदोषः ॥ ८ ॥ तंत्रीस्वराः कर्णमुखाः प्रवृत्ताः स्वपंतिनार्यः पतिभिः सुपृक्ताः ॥ नक्तंचराश्चापितथाप्रवृत्ताविहर्तुमत्यद्भुतरौद्रवृत्ताः
॥ ९ ॥ मत्तप्रमत्तानिसमाकुलानिरथाश्वभद्रासनसंकुलानि ॥ वीरश्रियाचापिसमाकुलानिददर्शधीमान्सकपिः कुलानि ॥ १० ॥ परस्परंचाधिक
माक्षिपंतिभुजांश्चपीनानधिविक्षिपंति ॥ मत्तप्रलापानधिविक्षिपंतिमत्तानिचान्योन्यमधिविक्षिपंति ॥ ११ ॥ रक्षांसिवक्षांसिचविक्षिपंतिगात्राणि
कांतामुचविक्षिपंति ॥ रूपाणिचित्राणिचविक्षिपंतिदृढानिचापानिचविक्षिपंति ॥ १२ ॥

हेतुत्वात् रामाणामभिरामविषयकोरमणविषयकर्इरितोनिरस्तश्चित्तदोषः प्रणयकलहहृत्पोयेन स्वर्गस्यसुखस्यप्रकाशोयतः अतएवभगवान्पूज्योरराजेत्यनुकर्षः ॥ ८ ॥ सुपृक्ताः भेदग्रहावि
पथाः स्ववृत्ताइतिपाठेस्वस्वीयंसहजपातिव्रत्यलक्षणवृत्तंचारित्रयासांताः नक्तंचराउलूकादयोराक्षसाश्चतथाविहर्तुप्रवृत्ताः ॥ ९ ॥ ऐश्वर्यादिमत्ताः प्रमत्तामद्यादिनायेषुतानिअतएवसमाकु
लानिरक्षसांग्रहाणि रथाश्वेतिसर्वयानोपलक्षणम् भद्रासनंस्वर्णपीठम् ॥ १० ॥ आक्षिपंतिउत्तरप्रत्युत्तरंकुर्वंति अधिविक्षिपंतिपरस्परमित्यनुकर्षः मत्तप्रलापानधिकंविक्षिपंतिमुंचंतिभर्त्स
यंतिवामत्तानिरक्षांसीत्याकर्षः अधिविक्षिपंतिरिस्कुर्वंति ॥ ११ ॥ वक्षांसिविक्षिपंतिपरस्परमास्फालयंति गात्राणांहस्तादीनांकांतासुक्षेपोन्यासः चित्राणिरूपाणिनानाविधवेषान्विक्षिपंति
कुर्वंति कांताप्रीतयेसंपादयंति धनुषांविशेषोविस्फारणम् ईदृशानिरक्षांसिददर्श शत्रूतान्येतानि ॥ १२ ॥

॥ २६ ॥ विमानैः पुष्पकादिभिः विचित्रवर्णादिमत्त्वादद्भुतत्वं हयानां हयगजैर्हयाकारैर्गजैः स्वल्पगजरितियावत् ॥ २७ ॥ द्वारमित्यस्य ददर्शेति शेषः ॥ २८ ॥ विवेश आससाद ॥ २९ ॥ हेम
तमवर्णं स्वर्णं तत्सद्वितेन जांबूनदेन षोडशवर्णं स्वर्णेन निर्मितं चक्रवालं प्राकारमंडलं यस्य महार्हमुक्तामणिभिर्भूषितं तः शिरोभागे यस्य परार्थ्याभ्यामुत्तमाभ्यां कालागुरुचंदनाभ्यामर्होर्हणं पूजा
यस्य तदंतःपुरमाविवेश सहनुमान् ॥ ३० ॥ नगमानः इति रामाभिः वा ० सुं ० चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ अग्रेऽश्लोकद्वयं प्रक्षिप्तम् ॥ १ ॥ २ ॥ ततः अंतःपुरप्रवेशोत्तरं रात्रेः प्रथमयामस्य
प्राकारावृतमत्यंतं ददर्श समहाकपिः ॥ त्रिविष्टपनिभं दिव्यं दिव्यनादविनादितम् ॥ २६ ॥ वाजिद्वेपितसंघुष्टमद्भुतैश्च हयैस्तथा ॥ रथैर्यानैर्विमानै
श्च तथा हयगजैः शुभैः ॥ २ ॥ वारणैश्च चतुर्दतैः श्वेताभ्रनिचयोपमैः ॥ भूषितैरुचिरद्वारं मत्तैश्च मृगपक्षिभिः ॥ २८ ॥ रक्षितं सुमहावीर्यैर्यातुधानैः सह
सशः ॥ राक्षसाधिपतेर्गुप्तमाविवेश गृहं कपिः ॥ २९ ॥ स हेमजांबूनदचक्रवालं महार्हमुक्तामणिभूषितांतम् ॥ परार्थ्यं कालागुरुचंदनार्हं सरावणांतः
पुरमाविवेश ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ “चंद्रोपि साचिव्यमिवास्य
कुर्वंस्तारागणैर्मध्यगतो विराजन् ॥ ज्योत्स्नावितानेन निपत्य लोकानुत्तिष्ठते नेकसहस्ररश्मिः ॥ १ ॥ शंखप्रभाक्षीरमृणालवर्णं ह्युद्गम्यमानं त्ववभा
समानम् ॥ ददर्श चंद्रं सकपिप्रवीरः पोषूयमानं सरसीवहंसम् ॥ २ ॥” ततः समध्यं गतमंशुमंतं ज्योत्स्नावितानं मुहुरुद्धमंतम् ॥ ददर्श धीमान् भुवि
भानुमंतं गोष्ठे वृषं मत्तमिव भ्रमंतम् ॥ १ ॥ लोकस्य पापानि विनाशयंतं महोदधिं चापि समेधयंतम् ॥ भूतानि सर्वाणि विराजयंतं ददर्श शीतांशुमथा
भियांतम् ॥ २ ॥ याभातिलक्ष्मीर्भुवि मंदरस्थायथाप्रदोषेषु च सागरस्था ॥ तथैव तोयेषु च पुष्करस्थारराजसाचारुनिशाकरस्था ॥ ३ ॥ हंसो यथारा
जतपंजरस्थः सिंहो यथामंदरकंदरस्थः ॥ वीरो यथागर्वितकुंजरस्थश्चंद्रोऽपि बभ्राज तथांबरस्थः ॥ ४ ॥

समाप्तिकल्पत्वमत्रेति बोध्यम् मध्यं गतं व्योम मध्यं तारामध्यं च प्राप्तम् अंशुमंतं शीतांशुम् भानुमंतं सूर्ययोगेन प्रकाशवत्किरणवंतम् गोष्ठे भ्रमंतं मत्तं वृषमिव ॥ १ ॥ पापानि पापजनकदुःखानि ना
शयंतम् लोकाद्वा दजनकत्वान् समेधयंतं वर्धयंतम् विराजयंतं प्रकाशयंतम् अभितो यांतं अंतःपुरदर्शनसाधनत्वेन स्वमध्यं प्राप्तम् ॥ २ ॥ भुवि मंदरस्था भाति अधिकसन्निधाना भवति पुष्कर
स्था अङ्गीति शेषः सेदानीं निशाकरस्थेति पर्यायालंकारः पादचतुष्टये स्था इत्येकपदयमकं च भुवि मंदरे प्रदोषे सागरेऽधिकलक्ष्मीसंनिधानमृषिवचनादेवावसेयं ॥ ३ ॥ हंसो यथेति किञ्चिदाधा
स्पतिष्ठितशुक्लवस्तुत्वमात्रेणांबरस्थचंद्रे सादृश्यमिति कतकः कुंजरोऽप्यत्र श्वेत एव अंबरमपि तत्किरणैरेव श्वेतमिति बोध्यम् अंबरस्थोऽंबरमध्यस्थः ॥ ४ ॥

मध्यमेगुल्मेमध्यमकक्ष्याप्रदेशे चरान्नगरदत्तांतावेदकगूढचारान् दीक्षितजटिलमुंडागृहिवनियतयैः गौजिनंगवाजिनंतद्वाससौवरवाससोविवाससः ननुलंकायाभारतखंडाद्वहिर्भावेनकर्मभू
मित्रात्तावात्कथंतत्ररक्षसां दीक्षितत्वमिति चेन्न नित्यकर्मस्वन्यदेशेप्यधिकारात् रावणादेस्तपोमाहात्म्यात्तत्रकाम्यकर्मसिद्धिरपीत्यन्यत् यथात्वष्टुरमेंद्रमेवसोममाजक्रेइत्यादिशतपथोक्त
रीत्या एतेनदेवानामीषद्विकृतानपियज्ञान्दर्शयतीतिभाष्यरीत्याचांगवैकल्येप्यनुष्ठितात्कर्मणोवत्रोत्पत्तिरूपकामनासिद्धिस्तथाप्रकृतेशरूपांगवैकल्येपितत्सिद्धिः रक्षसामपिदेवयोनित्वात्
॥ १५ ॥ अरिष्टनिवारणपूर्वकमनुष्ठाननिर्वाहायदर्भमुष्टिप्रहरणत्वंकेषांचित् यथावज्जहरेःपाणौतथाविप्रकरेकुशाइतिस्मृतेः कृत्यायुत्पादनद्वाराशत्रुमारकनयाऽग्निकुंडानामायुधत्वम् कूटोय

ददर्शमध्यमेगुल्मेराक्षसस्यचरान्वहून् ॥ दीक्षितान्जटिलान्मुंडान्गोजिनांवरवाससः ॥ १५ ॥ दर्भमुष्टिप्रहरणानग्निकुंडायुधांस्तथा ॥ कूटमुद्र
पाणींश्चदंडायुधधरानपि ॥ १६ ॥ एकाक्षानेकवर्णांश्चचलदेकपयोधरान् ॥ करालान्भुग्नवस्त्रांश्चविकटान्वामनांस्तथा ॥ १७ ॥ धन्विनःखद्गिनश्चै
वशतग्रीमुसलायुधान् ॥ परिघोत्तमहस्तांश्चविचित्रकवचोज्ज्वलान् ॥ १८ ॥ नातिस्थूलान्नातिकृशान्नातिदीर्घातिद्रुक्स्वकान् ॥ नातिगौरान्नाति
कृष्णान्नातिकुञ्जान्नावामनान् ॥ १९ ॥ विरूपान्वदुरुपांश्चसुरूपान्श्चसुवर्चसः ॥ ध्वजिनःपताकिनश्चैवददर्शविविधायुधान् ॥ २० ॥ शक्तिवक्षायुधां
श्चैवपट्टिशशनिधारिणः ॥ क्षेपणीपाशहस्तांश्चददर्शसमहाकपिः ॥ २१ ॥ सग्विणस्त्वनुलिनांश्चवराभरणभूषितान् ॥ नानावेषसमायुक्तान्यथास्वै
रचरान्वहून् ॥ २२ ॥ तीक्ष्णशूलधरांश्चैववज्जिणश्चमहाबलान् ॥ शतसाहस्रमव्यग्रमारक्षंमध्यमंकपिः ॥ २३ ॥ रक्षोधिपतिनिर्दिष्टददर्शांतःपुरा
ग्रतः ॥ सतदातद्गृहं दृष्ट्वा महाहाटकतोरणम् ॥ २४ ॥ राक्षसेन्द्रस्यविख्यातमद्रिभूमिप्रतिष्ठितम् ॥ पुंडरीकावतंसाभिःपरिखाभिःसमावृतम् ॥ २५ ॥

स्कारकूटःआयुधविशेषः ॥ १६ ॥ एकपयोधरान्परभागेसूक्ष्मसन्निवेशस्तेनापिरहितान् विकटान् विकटांगान् ॥ १७ ॥ १८ ॥ नातिदीर्घातिद्रुक्स्वाकारान् दत्तभंगोरेफहकारसंयोगपरोगुरुलघुका
यंकारीतिन ॥ १९ ॥ लंडोभंगआर्षः ॥ २० ॥ वक्षायुधाःवक्त्रकुट्टायुधाः पट्टिशशानीआयुधविशेषे क्षेपणीभिदिपालः ॥ २१ ॥ यथास्वैरचरान्यथेष्टस्वैरविहारंगतान् ॥ २२ ॥ अ
व्ययंसावधानम् आरक्षंआसमंतादंतःपुररक्षकंसैन्यम् मध्यमंमध्यमकक्ष्यास्थितम् ॥ २३ ॥ अंतःपुराग्रतःरावणांतःपुरगृहस्याग्रतः तद्गृहंआरक्षावस्थितिगृहं दृष्ट्वा सःप्रकृतःप्रसिद्धःकपिः
॥ २४ ॥ राक्षसेन्द्रस्यगृहमुच्यमानविशेषणंददर्श पुंडरीकावतंसाभिःश्वेतपद्मभूषिताभिः ॥ २५ ॥

प्राकारमद्वारेणावपुषुवे शत्रोःपुरं पामं गृहं वा अद्वारेण प्रविशेच्छत्रुविनाशयेति नीतिस्त्वेति भावः ॥ १ ॥ अद्वारेण प्रवेशेऽपि सव्यं पादं वामपादं प्रथमतः शक्रे यतः सतु प्रथमं निक्षिप्तं वामपादस्तु शत्रूणां मूर्धन्येव निहितो भवति तथा विजयप्रदो भवतीति भावः उक्तं च प्रयाणकाले स्वगृहप्रवेशे विवाहकालेऽपि च दक्षिणांघ्रिम् कृत्वाऽयतः शत्रुपुरप्रवेशे वामं निदध्याच्चरणं नृपालयमिति ॥ ३ ॥ महापथं राजमार्गम् ॥ ४ ॥ हसितैरदृष्टैरुत्पन्ना ये उक्लृष्टनिनदास्तूर्यघोषैः पुरस्कृतास्तैरुपलक्षिताम् ॥ ५ ॥ वज्राणामंकुशानां निकाशाः प्रतिमायेषु गृहेषु तैर्बभासे वज्रनिर्मितानि जालानि ग

अद्वारेण महावीर्यः प्राकारमवपुषुवे ॥ निशिलं कां महासत्त्वो विवेश कपिकुंजरः ॥ २ ॥ प्रविश्य नगरीं लंकां कपिराजहितंकरः ॥ चक्रेऽथ पादं सव्यं च शत्रूणां सतु मूर्धनि ॥ ३ ॥ प्रविष्टः सत्त्वसंपन्नो निशायां मारुतात्मजः ॥ समहापथमास्थाय मुक्तपुष्पविराजितम् ॥ ४ ॥ ततस्तु तां पुरीं लंकां रम्यामभिययौ कपिः ॥ हसितोत्कृष्टनिनदैस्तूर्यघोषपुरस्कृतैः ॥ ५ ॥ वज्रांकुशानिकाशैश्च वज्रजालविभूषितैः ॥ गृहमेधैः पुरीरम्यावभासे घौरिवांबुदैः ॥ ६ ॥ प्रजज्वालत दालं कारक्षोगणगृहैः शुभैः ॥ सिताभ्रसदृशैश्चित्रैः पद्मस्वस्तिकसंस्थितैः ॥ ७ ॥ वर्धमानगृहैश्चापि सर्वतः सुविभूषितैः ॥ तांचित्रमाल्याभरणां कपिराजहितंकरः ॥ ८ ॥ राघवार्थं चरन् श्रीमान्ददर्शचननंदच ॥ भवनाद्भवंगच्छन्ददर्शकपिकुंजरः ॥ ९ ॥ विविधाकृतिरूपाणि भवनानिततस्ततः ॥ शुश्रावरुचिरंगीतं त्रिस्थानस्वरभूषितम् ॥ १० ॥ स्त्रीणां मदनविद्वानां दिविचाप्सरसामिव ॥ शुश्रावकांचीनिनदं नृपुराणां च निःस्वनम् ॥ ११ ॥ सोपाननिनदांश्चापि भवनेषु महात्मनाम् ॥ आस्फोटितनिनादांश्च क्ष्वेडितांश्च ततस्ततः ॥ १२ ॥ शुश्रावजपतां तत्र मंत्रान्त्रक्षोगृहेषु वै ॥ स्वाध्यायनिरतांश्चैव यातुधानान्ददर्शसः ॥ १३ ॥ रावणस्तव संयुक्तान् गर्जतो राक्षसानपि ॥ राजमार्गं समावृत्य स्थितं रक्षोगणं महत् ॥ १४ ॥

वाक्षाणितद्विभूषितैर्गृहैः ॥ ६ ॥ पद्मादिसंज्ञकसंस्थितं संस्थानं येषां तैः ॥ ७ ॥ वर्धमानगृहैः वर्धमाननामकसंस्थानवद्गृहैः चतुःशालं चतुर्द्वारं सर्वतोभद्रसंज्ञितम् पश्चिमद्वाररहितं नद्यावर्ताद्वयंतु तत् दक्षिणद्वाररहितं वर्धमानधनप्रदम् प्राग्द्वाररहितं स्वस्तिकाख्यं पुत्रधनप्रदमित्युक्तेः हितंकर इत्यार्षः ॥ ८ ॥ चरं स्तां ददर्शेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ विविधाकृतिरूपाणि विविधा आकाराः रूपाणि वणाश्च येषां तानि भवनानि ददर्शेति पूर्वोक्तान्वयः त्रिस्थानस्वरभूषितं उरःकंठशिरोरूपस्थानत्रयजैर्मद्रमध्यतारस्वरैर्भूषितम् ॥ १० ॥ ११ ॥ सोपाननिनदां सोपानसंचरत्कां तां जनकांचीं मंजीरनिनदान् यद्वा सोपानेषु पदाघातजशब्दान् आस्फोटितं विलासार्थं करास्कालनं तज्जन्यनिनादान् क्ष्वेडितान् सिंहनिनादान् ॥ १२ ॥ मंत्रान्वेदमंत्रान् स्वाध्यायेऽदृष्टार्थे निरतान् ॥ १३ ॥ १४ ॥

वामहस्तमुष्टिवंधे आशयमाह स्त्रीचेति तेन प्रहारेण वाममुष्टिकृतसदयताडनेनापीत्यर्थः विकृताननदर्शनाविकृतवक्रदृष्टिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ उद्विग्नाभीता अगर्वितंगर्वरहितम् ॥ ४३ ॥ चा
यस्त्वमाप्राणनाशकुर्वित्यर्थः तत्र हेतुः समये इति स्त्रीनहंतव्येति शास्त्रमर्यादायामित्यर्थः ॥ ४४ ॥ यद्यप्यहंलंकाधिष्ठातृदेवतात्वात्तुर्जयातथापित्वयानिर्जिता ॥ ४५ ॥ इदंच तथ्यं शृ
णु त्वदनुग्रहार्थमुच्यमानमित्यर्थः वरदानंदत्तंकृतमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ रक्षसां भयमिति एवं च मज्जयोयं सर्वरक्षोजयसूचक इति भावः ॥ ४७ ॥ न तस्यास्ति व्यतिक्रमः भगवद्वत्तत्वरस्य राव

स्त्रीचेति मन्यमानेन नातिक्रोधः स्वयं कृतः ॥ सा तु तेन प्रहारेण विह्वलांगी निशाचरी ॥ पपात सहसा भूमौ विकृताननदर्शना ॥ ४१ ॥ ततस्तु हनुमान् वीर
स्तां दृष्ट्वा विनिपातिताम् ॥ कृपांचकार ते जस्वी मन्यमानः स्त्रियंचताम् ॥ ४२ ॥ ततो वै भृशमुद्विग्नालंकासागद्गदाक्षरम् ॥ उवाचागर्वितं वाक्यं हनूमंतं
पुवंगमम् ॥ ४३ ॥ प्रसीद सुमहाबाहो त्रायस्व हरि सत्तम ॥ समये सौम्यतिष्ठंति सत्त्ववंतो महाबलाः ॥ ४४ ॥ अहं तु नगरीलंका स्वयमेव पुवंगम ॥ नि
र्जिता हं त्वया वीर विक्रमेण महाबल ॥ ४५ ॥ इदंच तथ्यं शृणु मे ब्रुवंत्या वै हरीश्वर ॥ स्वयं स्वयं भुवादत्तं वरदानं यथा मम ॥ ४६ ॥ यदा त्वां वानरः कश्चि
द्विक्रमाद्दशमानयेत् ॥ तदा त्वया हि विज्ञेयं रक्षसां भयमागतम् ॥ ४७ ॥ सहिमे समयः सौम्यप्राप्तो घतवदर्शनात् ॥ स्वयं भूविहितः सत्यो न तस्यास्ति
व्यतिक्रमः ॥ ४८ ॥ सीतानिमित्तराज्ञस्तुरावणस्य दुरात्मनः ॥ रक्षसांचैव सर्वे पां विनाशः समुपागतः ॥ ४९ ॥ तस्य विश्वहरिश्चेष्टपुरीं रावणपालिता
म् ॥ विधत्स्व सर्वकार्याणि यानि यानीह वांछसि ॥ ५० ॥ प्रविश्य शापोपहतां हरीश्वरः पुरीं शुभां राक्षसमुख्यपालिताम् ॥ यदृच्छया त्वं जनकात्मजां
सतीं विमार्गं सर्वत्र गतो यथा सुखम् ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० सु० तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ स निर्जित्य
पुरीं लंकां श्रेष्ठांतां कामरूपिणीं ॥ विक्रमेण महातेजा हनूमान्कपिसत्तमः ॥ १ ॥

जस्य स्वकृता धिक्षेपक्षुभितनंदिकेश्वरशापानुसयः प्राप्तो विनाशः स्वयं भूवरवशाद्वा नरास्कंदनपर्यंतं प्रतिबद्ध इति कथात्रानुसंधेयेति तीर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विधत्स्व अनुतिष्ठ ॥ ५० ॥ शापोप
हतां सत्यसंकल्प भगवद्वचनेन नंदिकेश्वरशापेन च प्रपितनाशकालां हरीश्वरस्त्वंप्रविश्य यदृच्छया सर्वत्र रावणांतः पुरपर्यंतं यथा सुखं गतः स नू सतीमप्रच्युतपातिव्रत्यां जानकीं विमार्गं अन्वेषय अनेन
च वचनेन सीताः कल्मषात्रपुरे वर्तत इत्युपदिष्टम् ॥ ५१ ॥ काममानः इति रामाभि० वा० सु० तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ स इति ॥ १ ॥

अथतयापृष्टोहनुमांस्तप्रतितत्त्वश्रोत्तरकथनं प्रतिज्ञाय सुरसावदेवां पूज्या वासिहिकावद्बध्यावेति निर्णेतुं पृच्छति कात्वमिति ॥ २६ ॥ २७ ॥ आज्ञाप्रतीक्षानियोगपरिपालिका ॥ २८ ॥ २९ ॥
 अथापिकात्वं तत्राह अहंहीति स्वयंस्वदेवतास्वरूपेणेत्यर्थः ॥ ३० ॥ यत्नवान् लंकाधिष्ठातृत्वेनावगतत्वात्तद्विजयोपायेयत्नवान् ॥ ३१ ॥ स्त्रीरूपविकृतां विकृतस्त्रीरूपां अथलब्धप्रश्नो
 त्तरस्तत्त्वश्रोत्तरमाह आवभाषेइति ॥ ३२ ॥ द्रक्ष्यामीत्यर्थमिहसंप्राप्तइत्यन्वयः दर्शनं प्रयोजनमुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वनं कृत्रिमं काननमकृत्रिमम् ॥ ३४ ॥ भूयोधिकं परुषाक्षरं वाक्यं पुन

कात्वं विरूपनयनापुरद्वारेऽवतिष्ठसे ॥ किमर्थं चापि मां क्रोधान्निर्भर्त्सयसिदारुणे ॥ २६ ॥ हनुमद्वचनं श्रुत्वालंकासाकामरूपिणी ॥ उवाच वचनं कुरु
 द्वापरुषं पवनात्मजम् ॥ २७ ॥ अहं राक्षसराजस्य रावणस्य महात्मनः ॥ आज्ञाप्रतीक्षादुर्धर्षारक्षामिनगरीमिमाम् ॥ २८ ॥ न शक्यं मामवज्ञाय प्र
 वेष्टुं नगरीमिमाम् ॥ अद्य प्राणैः परित्यक्तः स्वप्स्यसे निहतो मया ॥ २९ ॥ अहं हि नगरीलंका स्वयमेव प्लवंगम ॥ सर्वतः परिरक्षामि अतस्ते कथितं मया
 ॥ ३० ॥ लंकाया वचनं श्रुत्वा हनुमान्मारुतात्मजः ॥ यत्नवान्सह रिश्रेष्ठः स्थितः शैल इवापरः ॥ ३१ ॥ सतां स्त्रीरूपविकृतां दृष्ट्वा वानरपुंगवः ॥ आवभा
 षेऽथ मेधावी सत्त्ववान्प्लवगर्षभः ॥ ३२ ॥ द्रक्ष्यामिनगरीलंकां सादृष्ट्राकारतोरणाम् ॥ इत्यर्थमिह संप्राप्तः परं कौतूहलं हि मे ॥ ३३ ॥ वनान्युपवनानी
 हलंकायाः काननानि च ॥ सर्वतो गृहमुख्यानि द्रष्टुमागमनं हि मे ॥ ३४ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वालंकासाकामरूपिणी ॥ भूय एव पुनर्वाक्यं वभाषे परुषा
 क्षरम् ॥ ३५ ॥ मामनिर्जित्य दुर्बुद्धे राक्षसे श्वरपालिताम् ॥ न शक्यं त्यद्यत्ते द्रष्टुं पुरीयं वानराधम ॥ ३६ ॥ ततः सह रिशार्दूलस्तामुवाच निशाचरी ॥ दृ
 ष्वापुरीमिमां भद्रे पुनर्यास्ये यथागतम् ॥ ३७ ॥ ततः कृत्वा महानादंसा वैलंकाभयं करम् ॥ तलेन वानरश्रेष्ठं ताडयामास वेगिता ॥ ३८ ॥ ततः सह रि
 शार्दूलो लंकया ताडितो भृशम् ॥ ननाद सुमहानादं वीर्यवान्मारुतात्मजः ॥ ३९ ॥ ततः संवर्तयामास वामहस्तस्य सौंऽगुलीः ॥ मुष्टिनाऽभिजघानैनां
 हनुमान् क्रोधमूर्छितः ॥ ४० ॥

वभाषेइतिसंबंधः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अनिर्जित्य द्रष्टुं न शक्यमित्युक्तेऽपि कस्यापि वस्तुनोऽप्यहणपूर्वकं केवलं दर्शनमात्रे तव काक्षतिरित्याशयेनाह ततः सइति सहनुमान् ॥ ३७ ॥ वेगिता संजातवे
 गा ॥ ३८ ॥ महानादं ननादेति निर्भयत्वद्योतनम् ॥ ३९ ॥ अंगुलीः संवर्तयामास मुष्टिवंधेत्यर्थः ॥ ४० ॥

वस्वोकसारालकातसदृशीम् इत्युक्तार्थः जांबूनदमयद्वारत्वादिनासादृश्यम् स्वमिवोत्पतितांगिरिर्मूर्ध्निप्रतिष्ठितत्वात् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अनेनधर्षयितुमशक्यार्किसर्वथानेत्याह कुमु
देत्यादि प्रसिद्धाप्रकर्षेणसिद्धगतिः ॥ १५ ॥ कुशपर्वणइतिकुशपर्वसदृशलोमवतइत्यर्थकं ऋक्षस्यविशेषणम् अतिदीर्घकठोरलोमावृतत्वात् कपिमुख्यस्येतिविशेषणंचतस्यैवममचैवगतिर
स्यामितिशेषः ॥ १६ ॥ रामस्यपराक्रमंलक्ष्मणस्यविकांतशौर्यंचसमीक्ष्येदृश्यपितदीयबाणैरीषत्करध्वंसेतिविचार्यप्रीतिमानभूत्अविषण्णोभूत् ॥ १७ ॥ रत्नवसनोपेतांरत्नप्राकारवाससं

वस्वोकसारप्रतिमांसमीक्ष्यनगरीततः ॥ स्वमिवोत्पतितांलंकांजहर्षहनुमान्कपिः ॥ १२ ॥ तांसमीक्ष्यपुरींलंकांराक्षसाधिपतेःशुभाम् ॥ अनुत्तमा
मृद्धिमतींचितयामासवीर्यवान् ॥ १३ ॥ नेयमन्येननगरीशक्याधर्षयितुंबलात् ॥ रक्षितारावणबलैरुद्यतायुधपाणिभिः ॥ १४ ॥ कुमुदांगदयोर्वा
पिनुपेणस्यमहाकपेः ॥ प्रसिद्धेयंभवेद्धूमिमैदद्विविदयोरपि ॥ १५ ॥ विवस्वतस्तनूजस्यहरेश्चकुशपर्वणः ॥ ऋक्षस्यकपिमुख्यस्यममचैवगतिर्भवे
त् ॥ १६ ॥ समीक्ष्यचमहाबाहोराघवस्यपराक्रमम् ॥ लक्ष्मणस्यचविकांतमभवसीतिमान्कपिः ॥ १७ ॥ तांरत्नवसनोपेतांगोष्ठागारावतंमिकाम् ॥
यंत्रागारस्तनीमृद्धांप्रमदामिवभूषिताम् ॥ १८ ॥ तांनष्टिमिरांदीपैर्भास्वरैश्चमहाग्रहैः ॥ नगरींराक्षसेंद्रस्यसददर्शमहाकपिः ॥ १९ ॥ अथसाहरि
शार्दूलंप्रविशंतंमहाकपिम् ॥ नगरीस्वेनरूपेणददर्शपवनात्मजम् ॥ २० ॥ सातंहरिवरंहृद्भालंकारावणपालिता ॥ स्वयमेवोत्थितातत्रविकृताननद
र्शना ॥ २१ ॥ पुरस्तात्तस्यवीरस्यवायुसूनोरतिष्ठत् ॥ मुंचमानामहानादमब्रवीत्पवनात्मजम् ॥ २२ ॥ कस्त्वंकेनचकार्येणइहप्राप्तोवनालय ॥ कथ
यस्वेहयत्तत्त्वंयावत्प्राणाधरंतिते ॥ २३ ॥ नशक्यंखल्वियंलंकाप्रवेष्टुंवानरत्वया ॥ रक्षितारावणबलैरभिगुप्तासमंततः ॥ २४ ॥ अथतामब्रवीद्दीरो
हनूमानग्रतःस्थिताम् ॥ कथयिष्यामितत्तत्त्वंयन्मांत्वंपरिपृच्छसे ॥ २५ ॥

च गोष्ठान्यागाराणिचावतंसोयस्यास्तां गोष्ठंशाला इदंवाजिशालादेरप्युपलक्षणम् यंत्राणिप्राकारोपरिस्थापितानिक्षेपण्यादीनितद्गृहस्तनी ॥ १८ ॥ तांप्रसिद्धांलंकां भास्वरैश्चमहाग्र
हैः चाच्चंद्रकिरणैः ॥ १९ ॥ सानगरीस्वेनरूपेणाधिष्ठातृदेवतारूपेणयुक्ताददर्श ॥ २० ॥ स्वयमेवोत्थिता अनन्यप्रेरितेतियावत् ॥ २१ ॥ अतिष्ठनदेवतारूपंप्रकाशितवती ॥ २२ ॥ वनाल
यवानर तत्त्वंसत्यम् ॥ २३ ॥ त्वयाएषाप्रवेष्टुंनशक्यं क्षुद्रपहंतुंशक्यमितिवत् नशक्येतिपाठस्तुसुगमएव ॥ २४ ॥ २५ ॥

लंबशिखरेऽन्नतशिखरेलंबेलंबाख्यपर्वते अतएवलंबतोयदसन्निभे सत्त्वसत्त्वगुणमपेक्षितबलं च रजस्तमः प्रधानरक्षोजयायसत्त्वगुणाश्रयणम् मेधावीकालोचितविचारज्ञः ॥ १॥ २ ॥ सा
गरोपमनिर्घोषांसागरशब्दसदृशरक्षःशब्दवतीम् ॥ ३ ॥ विटपावतीअलकापुरी निर्यूहोमत्तवारणः चारुस्तोरणस्थनिर्यूहोयस्यास्ताम् पांडुरेसुधाधवलेद्वारेतोरणंयस्यांताम् ॥ ४ ॥ भुजगैरा
चरितांकृतसंचाराम् भोगवतीसर्पनगरीम् सविद्युद्विधनैर्व्याप्तान् ज्योतिषांपहर्क्षादीनांगणैर्निषेवितामित्युत्तरान्वयि ॥ ५ ॥ चंडमारुतानांपरिवहादीनांशब्दोयस्यांतादृशीममरावतीमिवस्थि

सलंबशिखरेलंबेलंबतोयदसन्निभे ॥ सत्त्वमास्थायमेधावीहनुमान्मारुतात्मजः ॥ १ ॥ निशिलंकांमहासत्त्वोविवेशकपिकुंजरः ॥ रम्यकाननतोया
द्व्यांपुरींरावणपालिताम् ॥ २ ॥ शारदांबुधरप्रख्यैर्भवनैरुपशोभिताम् ॥ सागरोपमनिर्घोषांसागरानिलसेविताम् ॥ ३ ॥ सुपुष्टबलसंपुष्टायैववि
टपावतीम् ॥ चारुतोरणनिर्यूहांपांडुरद्वारतोरणाम् ॥ ४ ॥ भुजगाचरितांगुसांशुभांभोगवतीमिव ॥ तांसविद्युद्वनाकीर्णांज्योतिर्गणनिषेविताम् ॥ ५ ॥
चंडमारुतनिर्झादांयथाचाप्यमरावतीम् ॥ शातकुंभेनमहताप्राकारेणाभिसंवृताम् ॥ ६ ॥ किंकिणीजालघोषाभिःपताकाभिरलंकृताम् ॥ आसा
द्यसहस्रादृष्टःप्राकारमभिषेदिवान् ॥ ७ ॥ विस्मयाविष्टदयःपुरीमालोक्यसर्वतः ॥ जांबूनदमयैर्द्वारैर्वैदूर्यरुतवेदिकैः ॥ ८ ॥ मणिस्फटिकमुक्ताभि
र्मणिकुट्टिमभूषितैः ॥ तमहाटकनिर्यूहैराजतामलपांडुरैः ॥ ९ ॥ वैदूर्यरुतसोपानैःस्फाटिकांतरपांसुभिः ॥ चारुसंजवनोपेतैःखमिवोत्पतितैःशुभैः
॥ १० ॥ क्रींचवर्हिणसंपुष्टैराजहंसनिषेवितैः ॥ तूर्याभरणनिर्घोषैःसर्वतःपरिनादिताम् ॥ ११ ॥

ताम् अत्रामराःसंत्यस्यामित्यमरावतीद्यौः असंज्ञायामपिमतौबद्धचइत्यार्षोदीर्घः नत्विहेंद्रपुरीअमरावती उक्तलक्षणाभावात् लंकायाउक्तद्युसादृश्यंचसालंकारराक्षसवच्चात्बलवद्बोषवा
द्वल्याच्चेतिकतकः शातकुंभेनस्वर्णमयेन ॥ ६ ॥ किंकिणीजालैःक्षुद्रचंटिकासमूहैःशब्दोयासांताभिः ॥ ७ ॥ वैदूर्यमणिभिःकृतावेदिकाश्चत्वरायेषुतादृशैर्द्वारैः ॥ ८ ॥ मणिस्फटिकमुक्ताभि
श्चकृतवेदिकैर्द्वारैःसर्वतःउपलक्षिताम् कुट्टिमोनिबद्धाभूः निर्यूहोमत्तवारणः राजतामलपांडुरैःरजतमयामलपांडुरोपरिप्रदेशैः सर्वत्रद्वारंविशेष्यं वैदूर्यमणिभिःरुतानिसोपानानियेषुतैःस्फाटि
कास्फटिकरचिताअंतर्गम्यप्रदेशाअपांसवश्चेषुतैर्द्वारैः चारुसंजवनैःसजाभिरुपेतैर्द्वारैः खमुत्पतितैरिवशुभैर्गृहैरुपलक्षितैर्द्वारैः ॥ १० ॥ संपुष्टैःकृतघोषैर्द्वारैः ॥ ११ ॥

दृष्टान्मूषकान्दशतीनिदृष्टदेशकोमार्जारस्तन्मात्रस्तत्प्रमाणः ॥ ४७ ॥ प्रविवेशपुरीमितिप्रवेशपूर्वकान्वेषणसंक्षेपोक्तिः ॥ ४८ ॥ तृतीयांतेषूपलक्षितामितिशेषः ॥ ४९ ॥ सप्तमिति भूमीनांसमूहैःसप्तसंख्यावयवयुक्तैरुपलक्षिताम् स्फटिकसंकीर्णैःस्फटिकरत्नरचितैःस्थलैरित्यर्थः स्थलंभूः तलैरितिपाठेपिसएवार्थः तैस्तैःप्रासादैरितिशेषः ॥ ५० ॥ रक्षसांतोरणानिरक्षोगृहद्वारस्थतोरणानि ॥ ५१ ॥ अचिंत्यामशक्यान्वेषणचिन्ताम् अयंविषादहेतुः अद्भुताकारामितिहर्षहेतुः ॥ ५२ ॥ पांडुरासुधाधवलाआविद्धापरस्परसंविद्धाविमानानांसप्तभूमिकप्रासादानांमालाऽस्यामस्तिताम् प्रविवेशेतिशेषः ॥ ५३ ॥ मध्यगतःखमध्यगतः अनेकसहस्रेत्यनेनपूर्णत्वं अनेकेत्यस्यैवसहस्रेत्यनेनविवरणं उत्तिष्ठते आर्षस्तद् ज्योत्स्नावितानेनलोकान्वितत्यआवार्यसम्यगसूर्येचास्तंगतेरात्रौदेहंसंक्षिप्यमारुतिः ॥ दृष्टदंशकमात्रोयवभूवादुतदर्शनः ॥ ४७ ॥ प्रदोषकालेहनुमांस्तूर्णमुत्पत्त्यवीर्यवान् ॥ प्रविवेशपुरीरम्यां प्रविभक्तमहापथाम् ॥ ४८ ॥ प्रासादमालाविततांस्तंभैःकांचनसन्निभैः ॥ शातकुंभनिभैर्जालैर्गंधर्वनगरापमाम् ॥ ४९ ॥ सप्तभौमाष्टभौमैश्चसददर्शमहापुरीम् ॥ स्थलैःस्फटिकसंकीर्णैःकार्तस्वरविभूषितैः ॥ तैस्तैःशुशुभिरेतानिभवनात्यत्ररक्षसाम् ॥ ५० ॥ कांचनानिविचित्राणितोरणानिचरक्षसाम् ॥ लंकामुद्योतयामासुःसर्वतःसमलंकृताम् ॥ ५१ ॥ अचिंत्यामद्भुताकारांदृष्ट्वालंकांमहाकपिः ॥ आसीद्विपण्णोलृष्टश्चवैदेत्यादर्शनोत्सुकः ॥ ५२ ॥ सपांडुराविद्धविमानमालिनींमहार्हजांवूनदजालतोरणाम् ॥ यशस्विनींरावणबाहुपालितांक्षपाचरैर्भीमवल्लैःसुपालिताम् ॥ ५३ ॥ चंद्रोपिमाचिव्यमिवास्यकुर्वंस्तारागणैर्मध्यगतोविराजन् ॥ जोत्स्नावितानेनवितत्यलोकानुत्तिष्ठतेनेकसहस्ररश्मिः ॥ ५४ ॥ शंखप्रभंक्षीरमृणालवर्णमुद्गच्छमानंव्यवभासमानम् ॥ ददर्शचंद्रंसकपिप्रवीरःपोषूयमानंसरसीवहंसम् ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकाण्डेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

वलोकनसाधनतयाअस्यहनुमतःसाचिव्यंसाहाय्यंकुर्वन्निव ननुखमध्यगतस्यप्रदोषेउद्योष्टम्यांतदापूर्णत्वंपूर्णस्यतुनखमध्यगतस्योदयइतिचेन्न शुक्लैकादश्यांखमध्यसमीपगतत्वेनमध्यगतत्वोपचारात्पूर्णत्वंचपूर्णकल्पत्वेनव्यवहृतम् यद्वाअनेकन्यूनाःसहस्ररश्मयोयस्येतिमध्यमपदलोपितत्पुरुषगर्भोबहुवाहिः अतएवरात्रिशेषेहनुमत्यशोकवनिकास्थेसीतासविधेरावणस्यागमनकालेदीपिकावर्णनंकृतम् तेनहितदाचंद्रास्तानुमानं साचेयंमार्गशीर्षस्य फाल्गुनेलंकांप्रविष्टायाःसीतायाःवर्ततेदेशमोमासोद्वौतुशेषौप्लवंगमेतिहनुमंतंप्रतिवचनात् हरणदिनेएवचसीतायालंकांप्रवेशनंरामजयादितिस्पष्टमेव ॥ ५४ ॥ पोषूयमानंभृशंलुप्तमानम् ॥ ५५ ॥ शममानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाजितरामेश्रीरामीयेरामायणनि०वा०सु०द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ५३ ॥

॥ ३५ ॥ नेति रहिते एकतितथं पश्येयमित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ननु सीतादर्शने किमर्थमेकांतापेक्षा तत्राह भूताश्चेति भूतार्थाः सिद्धप्रायकार्याणि विष्णुवृंकातरं अविमृश्यकारिणं दूतमासाद्य देशका
लाभ्यां उचितप्रवृत्तिहीनाभ्यां विरोधिताः संतः सूर्योदये तम इव विनश्यति अतोऽसहायेन मयैतादृशे देशकाले कार्यं च गुप्तमेव प्रवर्तितव्यमिति भावः ॥ ३७ ॥ न केवलं कार्यहानिः किं त्वन्यदपि स्या
दित्याह अर्थानर्थान्तरे इति अर्थानर्थान्तरे कार्याकार्यविषये निश्चितापि स्वामिना सचिवैः सह निश्चितापि बुद्धिर्न शोभते विष्णुवृंदं दूतमासाद्येति शेषः तदेव द्रढयति घातयंतीति एवं स तिलोको मत्स्या
केनोपायेन पश्येयमैथिलीजनकात्मजाम् ॥ अदृष्टो राक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥ ३५ ॥ न विनश्येत्कथं कार्यं रामस्य विदितात्मनः ॥ एकामेकस्तु
पश्येयं रहिते जनकात्मजाम् ॥ ३६ ॥ भूताश्चार्था विनश्यन्ति देशकालविरोधिताः ॥ विष्णुवृंदं दूतमासाद्य तमः सूर्योदये यथा ॥ ३७ ॥ अर्थानर्थान्तरे बुद्धि
निश्चितापि न शोभते ॥ घातयंती ह कार्याणि दूताः पंडितमानिनः ॥ ३८ ॥ न विनश्येत्कथं कार्यं वैष्णव्यं न कथं भवेत् ॥ लंघनं च समुद्रस्य कथं नुन भवेद्दृथा
॥ ३९ ॥ मयि दृष्टेनुरक्षोभी रामस्य विदितात्मनः ॥ भवेद्द्वयमिदं कार्यं रावणानर्थमिच्छतः ॥ ४० ॥ न हि शक्यं किंचित्स्थानुमविज्ञातेन राक्षसैः ॥ अपि राक्ष
सरूपेण किमु तान्येन केनचित् ॥ ४१ ॥ वायुरप्यत्र नाज्ञातश्चरेदिति मतिर्मम ॥ न तत्राविदितं किंचिद्रक्षसांभीमकर्मणाम् ॥ ४२ ॥ इहाहं यदितिष्ठा
मिस्त्वेन रूपेण संवृतः ॥ विनाशमुपयास्यामि भर्तुरर्थं श्रहास्यति ॥ ४३ ॥ तदहं स्वेन रूपेण रजन्यां द्रुस्वतांगतः ॥ लंकामभिपतिष्यामि राघवस्यार्थं सि
द्धये ॥ ४४ ॥ रावणस्य पुरीं रात्रौ प्रविश्य सुदुरासदाम् ॥ प्रविश्य भवनं सर्वं द्रक्ष्यामि जनकात्मजाम् ॥ ४५ ॥ इति निश्चित्य हनुमान् सूर्यस्यास्तमयं कपिः ॥
आचकांक्षेतदावीरो वैदेह्यादर्शनोत्सुकः ॥ ४६ ॥

मिनं बुद्धिः शून्यमपि जानीयादित्याशयः ॥ ३८ ॥ यदेवमतः कार्यं राजकार्यं न विनश्येत् वैष्णव्यं बुद्धिहीनता तस्य सिद्धिः स्वस्य स्वस्यामिनश्च ॥ ३९ ॥ रावणानर्थं रावणवधम् ॥ ४० ॥ अदर्शने
न संचारश्च सर्वथाऽशक्य इत्याह नहीति ॥ ४१ ॥ रक्षसामविदिनं रक्षोभिरविदितं न किंचिदस्ति कृत्रिमरूपमिति शेषः अतः प्राकृतसहजकरूपेणैव स्थातव्यमिति भावः ॥ ४२ ॥ किंच यावद
स्तमयं स्वगोपनमेवोचितमित्याह इहेति स्वेन रूपेण संवृतः सन्युक्तः सन् इहाङ्घ्रिदेशे च यदितिष्ठा मितदास्पटं परैरवगम्य मानत्वात् विनाशमुपयास्यामि भर्तुरर्थं हानिश्च तस्मादासायमत्रैव किंचिद्विरि
गुहायां निःशंकं स्थित्वा रजन्यामपि स्वेन रूपेणैव परंतु द्रुस्वतांगतो भूत्वा लंकामभिपतिष्यामीत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रथमतः पुरीं प्रविश्य ततः सर्वं भवनं रावणगृहं प्रविश्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

कैलासनिलयः स्थानं यस्यालकाद्वारस्य तत्प्रत्यक्षमुत्तरद्वारम् उच्छ्रितैर्भवानोत्तमैरंबरमालिखंतमिव आकाशं ध्रियमाणमिव आकाशधारणकुर्वदिव ॥ २३ ॥ एतदमे संपूर्णाराक्षसैर्घोरैर्गुहामाशीविषैरिवेति पाठः इतरत्यक्षिमतिकतकः राक्षसैः संपूर्णानगरीं महतीं गुप्तिरिपुं रावणं च सागरं च निरीक्ष्य चिंतयामास सादरं चिंतयामासेत्यर्थः ॥ २४ ॥ चिंताप्रकारः आगत्यापीति अपि नाआगमनस्यैवाशक्यता सूचिता एवैव सागरनिरीक्षणेन सूचिता सुरैरपि जेतुमशक्याय दत्तः ॥ २५ ॥ इमां त्विति अविषमानं विद्यते विषमायतस्ताम् प्राप्यापीत्यपि नापदाति त्वादागमनमेवाशक्यमिति सूच्यते किं करिष्यति राघवः प्रायोराघवस्यापि दुःसाध्येत्यर्थः ॥ २६ ॥ अवकाशोनेति उपचितार्थत्वाद्दुर्लभं पराक्रमसंपन्नत्वात् सुस्निग्धदृढप्रकृतित्वाच्च न सामादीनामवकाश इति भावः कैलासनिलयप्रस्थमालिखंतमिवांबरम् ॥ ध्रियमाणमिवाकाशमुच्छ्रितैर्भवानोत्तमैः ॥ २३ ॥ संपूर्णाराक्षसैर्घोरैर्गुहामाशीविषैरिव ॥ तस्याश्च महतीं गुप्तिं सागरं च निरीक्ष्य सः ॥ रावणं च रिपुं घोरं चिंतयामास वानरः ॥ २४ ॥ आगत्यापी ह हरयो भविष्यंति निरर्थकाः ॥ न हियुद्धेन वै लंकाशक्या जेतुं सुरैरपि ॥ २५ ॥ इमां त्वविषमां लंकां दुर्गारावणपालिताम् ॥ प्राप्यापि सुमहाबाहुः किं करिष्यति राघवः ॥ २६ ॥ अवकाशो न सामान्यस्तुराक्षसेष्वभिगम्यते ॥ न दानस्य न भेदस्य नैव युद्धस्य दृश्यते ॥ २७ ॥ चतुर्णामेव हि गतिर्वानराणां तरस्विनाम् ॥ वालिपुत्रस्य नीलस्य मम राज्ञश्च धीमतः ॥ २८ ॥ यावज्जानामि वै देही यदि जीवति वानवा ॥ तत्रैवाचिंतयिष्यामि दृष्ट्वा तां जनकात्मजाम् ॥ २९ ॥ ततः स चिंतयामास मुहूर्तं कपिकुंजरः ॥ गिरेः शृंगे स्थितस्तस्मिन् रामस्याभ्युदयं ततः ॥ ३० ॥ अनेन रूपेण मया न शक्यारक्ष सांपुरी ॥ प्रवेष्टुं राक्षसैर्गुहाकूरैर्बलसमन्वितैः ॥ ३१ ॥ महौजसो महावीर्या बलवंतश्च राक्षसाः ॥ वंचनीयामया सर्वे जानकीं परिमार्गता ॥ ३२ ॥ लक्ष्यालक्ष्येण रूपेण रात्रौ लंकापुरी मया ॥ प्राप्तकालं प्रवेष्टुं मे कृत्यं साधयितुं महत् ॥ ३३ ॥ तांपुरीं तादृशीं दृष्ट्वा दुराधर्षा सुरासुरैः ॥ हनूमांश्चितयामास विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥ ३४ ॥

॥ २७ ॥ पूर्वमागत्यापी ह हरय इत्युक्तमिदानीं सर्ववानरागमनासंभव एवेत्याह चतुर्णामेवेति ॥ २८ ॥ ननु जानकी जीवनज्ञाने तन्मोक्षणा यवलाबलादि चिंताऽतस्तद्दर्शनं चित्तैव प्रथमं युक्तेत्याह यावज्जानामीति यावत्पुरे तिलट् ज्ञास्ये इत्यर्थः तत्रैव जानकी दर्शनविषये एव प्रथममिति शेषः प्रथमं तां दृष्ट्वा पश्चाच्चिंत्यं तत्तदानीमेव चिंतयामीति शेषः ॥ २९ ॥ रामस्याभ्युदयं तदभ्युदयरूपसीतान्वेषणोपायम् ॥ ३० ॥ चिंताप्रकारोऽनेनेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ लक्ष्यं कार्यप्रवृत्त्यानुमेयं तच्च तदलक्ष्यं चेन्द्रियागोचरमित्यर्थः महत्कृत्यं सीतान्वेषणरूपं साधयितुं तेन रूपेण लंकापुरीं प्रवेष्टुं प्राप्तकालं उचितम् ॥ ३३ ॥ तेन रूपेणाप्यन्वेषणं कथं घटेनेति पुनश्चितयति तांपुरीमिति ॥ ३४ ॥

॥ ११ ॥ रावणतपोवलात्तस्यासर्वदक्षाः सर्वदापुष्पिताइतिनकश्चिद्विरोधः आक्रीडाः क्रीडापर्वताइतिकतकः साधारणोद्यानान्याक्रीडाइत्यन्ये राज्ञामसाधारणान्युद्यानान्याक्रीडाइतितीर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ समासाद्यलंकांलंकासमीपंप्राप्यवक्ष्यमाणविशेषणालंकां दर्शेत्यन्वयः ॥ १४ ॥ सीतापहरणात्सीतालंकायामपहत्यस्थापनाद्धेतोरित्यर्थः राक्षसाश्वरक्षणेकरणभूताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रतोल्यः रथ्याः तासां पांडुरत्वमुच्चत्वं चतत्रत्यसौधसंबंधकृतम् अट्टालकाः प्राकारशिरांसि पताकाध्वजपटस्तद्युक्तध्वजशोभिताम् ॥ १७ ॥ लतापंक्तिः तदाकारचित्रविशेषास्तथाविराजितैः शोभमानैस्तोरणैर्युक्तैर्दिवद्भद्रैः देवपुरीं अमरावतीमिव अनेन परनगरादिकृतक्षोभाभावः सूचितइति बोध्यम् ॥ १८ ॥ गिरिमूर्धस्थत्वादाकाशगपुरोपमेयतालंकायाः ॥ १९ ॥

पुष्पभारनिबद्धांश्च तथा मुकुलितानपि ॥ पादपान्विहगाकीर्णान्पवनाधूतमस्तकान् ॥ ११ ॥ हंसकारंडवाकीर्णावापीः पद्मोत्पलावृताः ॥ आक्रीडां न्विविधानूरम्यान्विविधांश्च जलाशयान् ॥ १२ ॥ संततान्विविधैर्वृक्षैः सर्वतुल्यफलपुष्पितैः ॥ उद्यानानि चरम्याणि ददर्शकपिकुंजरः ॥ १३ ॥ समासाद्य चलक्ष्मीवांलंकां रावणपालिताम् ॥ परिखाभिः सपद्माभिः सोत्पलाभिरलंकृताम् ॥ १४ ॥ सीतापहरणात्तेन रावणेन सुरक्षिताम् ॥ समंताद्विचरद्भिश्चराक्षसैरुग्रधन्वभिः ॥ १५ ॥ कांचनेनावृतारम्यां प्राकारेण महापुरीम् ॥ गृहैश्च गिरिसंकाशैः शारदांबुदसन्निभैः ॥ १६ ॥ पांडुराभिः प्रतोलीभिरुच्चाभिरभिसंवृताम् ॥ अट्टालकशताकीर्णापताकाध्वजशोभिताम् ॥ १७ ॥ तोरणैः कांचनैर्द्व्यैर्लतापंक्तिविराजितैः ॥ ददर्श हनुमान् लंकां देवो देवपुरीमिव ॥ १८ ॥ गिरिमूर्धस्थितां लंकां पांडुरैर्भवनैः शुभैः ॥ ददर्श सकपिः श्रीमान्पुरीमाकाशगामिव ॥ १९ ॥ पालिताराक्षसेन्द्रेण निर्मितां विश्वकर्मणा ॥ पुवमानामिवाकाशे ददर्श हनुमान्कपिः ॥ २० ॥ वप्रप्राकारजघनां विपुलांबुवनां वराम् ॥ शतग्रीशूलकेशांतामट्टालकावतंसकाम् ॥ २१ ॥ मनसे वक्रतां लंकां निर्मितां विश्वकर्मणा ॥ द्वारमुत्तरमासाद्य चिंतयामासवानरः ॥ २२ ॥

गिरिमूर्धस्थत्वादेवाकाशे पुवमानामिव लंकां द्रष्टुं नूतनद्वारं न प्रसक्तस्य कवेरप्याश्चर्यमग्रतया दर्शेति पुनरुक्तिर्न दोषाय विस्मयेन पुनः पुनर्दर्शेति वा तात्पर्यम् ॥ २० ॥ लंकां स्त्रीत्वेन वर्णयति वप्रेति वप्रः प्राकाराभ्यन्तरे विकीर्णतद्युक्तप्राकारजघनाम् विपुलांबुः समुद्रः वनानि चांबरं वा सोयस्यास्ताम् अत्रांबुशब्देन परित्वांतर्जलमिति तीर्थः ॥ २१ ॥ विश्वकर्मणानिर्मितां तेनापि मनसा कृतामिव स्थिताम् द्वारमुत्तरमासाद्य समुद्रदक्षिणतटे प्लवनेन तस्यैव प्रथमं प्राप्तेः चिंतावक्ष्यमाणप्रकारा ॥ २२ ॥

गिरिवर्यमूर्ध्नि स्थितामिति शेषः उपसंहरति कपिस्त्विति सकपिरुच्यमानविशेषणं सागरमतिक्रम्य तस्मिन्लंबाख्यपर्वते मृगादीन्व्यथयन्पीडयन्निपपात निपत्य च ततः प्राचीनं रूपं विधूय महोदधे स्तीरेऽमरावतीमिव स्थितां लंकां ददर्श ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ रनरमानः इति रामाभि० वा० सुंदरकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त्रिकूटस्य लंबापरपर्यायस्य पर्वतस्य तटे स्थितः स्वस्थो भूत्वा लंकां ददर्श ॥ १ ॥ पुष्पमयः पुष्पमयवानर इव ॥ २ ॥ अनिःश्वसन् श्रमजश्चासरहितः तदेवाह न ग्लानिमिति कविवाक्यमेतत् ॥ ३ ॥ अहं योजनानां बहूनि शतान्यपि क्रमेयं क्रामेयं क्रामितुं श

ततस्तु संप्राप्य समुद्रतीरं समीक्ष्य लंकां गिरिवर्यमूर्ध्नि ॥ कपिस्तु तस्मिन्निपपातपर्वते विधूयरूपं व्यथयन् मृगद्विजान् ॥ २०१ ॥ ससागरंदानवपन्नगायु तंबलेन विक्रम्य महोर्मिमालिनम् ॥ निपत्य तीरे च महोदधे स्तदा ददर्श लंकां ममरावतीमिव ॥ २०२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिका व्ये सुंदरकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ससागरमनाधृष्य मतिक्रम्य महाबलः ॥ त्रिकूटस्य तटं लंकां स्थितः स्वस्थो ददर्श ह ॥ १ ॥ ततः पादपमुक्ते न पुष्पवर्षेण वीर्यवान् ॥ अभिवृष्टस्ततस्तत्र वभौ पुष्पमयो हरिः ॥ २ ॥ योजनानां शतं श्रीमांस्तीर्त्वा प्युत्तमविक्रमः ॥ अनिःश्वसन्कपिस्तत्र न ग्लानिम धिगच्छति ॥ ३ ॥ शतान्यहं योजनानां क्रमेयं सुबहून्पि ॥ किंपुनः सागरस्यांतं संख्यातं शतयोजनम् ॥ ४ ॥ सतु वीर्यवतां श्रेष्ठः प्लवतामपि चोत्तमः ॥ जगाम वेगवान् लंकां लंघयित्वा महोदधिम् ॥ ५ ॥ शादूलानि च नीलानि गंधवंति वनानि च ॥ मधुमंति च मध्येन जगाम नगवंति च ॥ ६ ॥ शैलांश्च तरु संछन्नान्वनराजींश्च पुष्पिताः ॥ अभिचक्राम तेजसीह नूमान् प्लवगर्षभः ॥ ७ ॥ स तस्मिन् न चलेतिष्ठन्वनान्युपवनानि च ॥ स नगाग्रे स्थितां लंकां ददर्श पवनात्मजः ॥ ८ ॥ सरलान्कर्णिकारांश्च खजूरांश्च सुपुष्पितान् ॥ प्रियालान्मुचुर्लिङ्गांश्च कुटजान्केतकानपि ॥ ९ ॥ प्रियंगून् गंधपूर्णांश्च नीपान्समच्छ दांस्तथा ॥ असनान्कोविदारांश्च करवीरांश्च पुष्पितान् ॥ १० ॥

क्तः शतयोजनमिति संख्यातं सागरस्यांतं परंपारं क्रामेयमिति कागणनाममेति मन्यते स्मेशेषः हनुमदभिप्रायानुवादः कवेः ॥ ४ ॥ जगाम लंकां पर्वतशिखरादवरुह्येति शेषः ॥ ५ ॥ मध्येन ज गाम मध्यमार्गेण वनादीन्पश्यन् जगाम नगवंति वृक्षवंति प्राशस्येमतु ॥ ६ ॥ शैलान् लंबगिरिपादरूपान् ॥ ७ ॥ स तस्मिन् लंबपर्वतेतिष्ठन् लंकाया वनान्युपवनानि च ददर्श अपि च स पवनात्म जस्तां लंकां नगाग्रे पर्वताय स्थितां ददर्श ॥ ८ ॥ अस्यैव प्रपंचः सरलानित्यादि मुचुर्लिङ्गांश्च वीरा इत्याहुः ॥ ९ ॥ गंधपूर्णान् गंधाढ्यान् ॥ १० ॥

महत्सत्त्वं महावलाराक्षसीरावणवदशक्यसंहारात्वासांस्तुतेत्यर्थः अरिष्टं बाधारहितम् रिषाहिंसायाम् ॥ १८९ ॥ निर्वाधं कर्मसाधनहेतुमाह यस्यत्विति ॥ १९० ॥ सतैः संपूजितैः पूर्वोक्तभूतैः प्रति
पन्नप्रयोजनैः अजितमत्साधयेत्यनुमत्याऽनुगृहीतकार्यः ॥ १९१ ॥ प्राप्तभूयिष्ठः प्राप्तकल्पः पारोयेनसः ॥ १९२ ॥ पतन्नेवगच्छन्नेवमलयोपवनानि अनेनोत्तरतीरद्वदक्षिणतीरेपिमलयाख्यः
पर्वतोस्तीतिगम्यते ॥ १९३ ॥ सागरंदक्षिणतीरसमीपवर्तिसागरम् अनूपः कच्छदेशः सागरस्यपत्नीनां लंकाद्वीपादागत्यसागरंप्रविशंतीनां नदीनां मुखानिसंगमस्थानानिविलोकयत् व्यलोकयत्
॥ १९४ ॥ आत्मानं स्वशरीरं महत्त्वादाकाशं निरुधंतमिव मतिं कर्तव्यमिदं ॥ १९५ ॥ कौतूहलमाश्चर्यमधियादिदृक्षामित्यर्थः ॥ १९६ ॥ प्रकृतिनिजमाकारं वीतमोहः वीतो नष्टो वासनावशादा
भीममद्यकृतं कर्म महत्सत्त्वं त्वया हतम् ॥ साधयार्थमभिप्रेतमरिष्टं पुनरावृत्तं ॥ १८९ ॥ यस्य त्वेतानि चत्वारिवानरेन्द्रयथातव ॥ धृतिर्दृष्टिर्मतिर्दाक्ष्यं
सकर्मसुनसीदति ॥ १९० ॥ सतैः संपूजितः पूज्यः प्रतिपन्नप्रयोजनैः ॥ जगामाकाशमाविश्य पन्नगाशनवल्कपिः ॥ १९१ ॥ प्राप्तभूयिष्ठपारस्तुसर्व
तः परिलोकयन् ॥ योजनानां शतस्यांते वनराजीददर्शसः ॥ १९२ ॥ ददर्श च पतन्नेव विविधद्रुमभूषितम् ॥ द्वीपं शाखामृगश्रेष्ठो मलयोपवनानि च
॥ १९३ ॥ सागरं सागरानूपान्सागरानूपजान्द्रुमान् ॥ सागरस्य च पत्नीनां मुखान्यपि विलोकयत् ॥ १९४ ॥ समहामेघसंकाशं समीक्ष्य आत्मानमात्म
वान् ॥ निरुधंतमिवाकाशं चकार मतिमान्मतिम् ॥ १९५ ॥ कायवृद्धिं प्रवेगं च मम दृष्ट्वैवराक्षसाः ॥ मयिकौतूहलं कुर्युरिति मेने महामतिः ॥ १९६ ॥
ततः शरीरं संक्षिप्य तन्महीधरसन्निभम् ॥ पुनः प्रकृतिमापेदे वीतमोह इवात्मवान् ॥ १९७ ॥ तद्रूपमति संक्षिप्य हनूमान्प्रकृतौ स्थितः ॥ त्रीन् क्रमानिव
विक्रम्य बलिर्वीर्यहरो हरिः ॥ १९८ ॥ स चारुनानाविधरूपधारी परं समासाद्य समुद्रतीरम् ॥ परैरशक्यं प्रतिपन्नरूपः समीक्षितात्मा समवेक्षितार्थः
॥ १९९ ॥ ततः सलंबस्य गिरेः समुद्रदेवि चित्रकूटे निपपातकूटे ॥ सकेतकोटालकनारिकेले महाभ्रुकूटप्रतिमो महात्मा ॥ २०० ॥

गतः कामादिमोहो यस्य सः आत्मवान् जीवन्मुक्तयोगी प्रकृतिभगवदनन्यतत्त्वतालक्षणस्वभावमित्यर्थः ॥ १९७ ॥ अति संक्षिप्य अति संकोच्य त्रीन् क्रमानुपदानिविक्रम्य प्रक्षिप्य बलेर्वीर्यस्य ह
रो हरि रिव प्रकृतौ स्थितः ॥ १९८ ॥ चारुनानाविधरूपधारी नानावर्णाकृतिरूपधारी तच्च तद्धानेषु स्पष्टम् परैरशक्यं समुद्रतीरमासाद्येत्यन्वयः समीक्षितात्मा समालोकितातिप्रमाणस्वशरीरः
समवेक्षितार्थः आलोचितानंतरकार्यः प्रतिपन्नरूपः अंगीकृतस्वल्पदेहो भूदिति शेषः ॥ १९९ ॥ लंबस्य लंबाख्यस्य विचित्राणि कूटानि अवांतरशिखराणि यस्य तादृशकूटे प्रधानशिखरे उद्दाल
कः श्लेष्मातकः ॥ २०० ॥

महानौर्यथापङ्क्तपराक्रमास्तब्धगतिः प्रतिलोभेनवातेनक्रियते गम्यदेशगतिनिरोधएवात्रस्तब्धगतित्वम् यद्वा तेनयथाविपरीतगतिवारणाययत्रैःस्तब्धगतिः कार्यतेतथाहैकेनचित्स्तब्धगतिः कृतः ॥ १७७ ॥ महासत्त्वंस्त्रीरूपंप्राणिनम् ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ अर्थतत्त्वेनच्छायाग्रहणरूपार्थक्रियया ॥ १८० ॥ पातालांबरसन्निभंपातालाकाशमध्यभागसदृशम् ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ कायमात्रंस्वशरीरकवलनपयतिशरीरप्रमाणमित्यर्थइतितीर्थः मात्रशब्दोल्पाचीतिकतकः मर्माणिचभेदनार्थददर्शेत्यन्वयः तस्यावक्रे आत्मानंमुहुःसंक्षिप्यअधिकंसंकुच्यनिपपातेत्यन्वयः ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ मनःसंपातविक्रमःमनोवेगतुल्यवेगः दिष्ट्यादैवानुग्रहेण दृष्ट्येतिपाठेसूक्ष्मदर्शनेनेत्यर्थः धृत्यासहजधैर्येण दाक्षिण्येनकालोचितकृत्यचातुर्येणचतानिपा

प्रतिलोभेनवातेनमहानौरिवसागरे ॥ तिर्यगूर्ध्वमधश्चैववीक्षमाणस्तदाकपिः ॥ १७७ ॥ ददर्शसमहासत्त्वमुत्थितंलवणांभसि ॥ तदृष्ट्वाचिंतयामासमारुतिर्विकृताननाम् ॥ १७८ ॥ कपिराज्ञायथास्यातंसत्त्वमद्भुतदर्शनम् ॥ छायाग्राहिमहावीर्यतदिदंनान्नसंशयः ॥ १७९ ॥ सतांबुद्धार्थतत्त्वेनसिंहिकामतिमान्कपिः ॥ व्यवर्धतमहाकायःप्रावृषीवबलाहकः ॥ १८० ॥ तस्यसाकायमुद्दीक्ष्यवर्धमानंमहाकपेः ॥ वक्रंप्रसारयामासपातालांबरसन्निभम् ॥ १८१ ॥ घनराजीवगर्जतीवानरंसमभिद्रवत् ॥ सददर्शततस्तस्याविकृतंसुमहन्मुखम् ॥ १८२ ॥ कायमात्रंचमेधावीमर्माणिचमहाकपिः ॥ सतस्याविकृतेवक्रेवजसंहननःकपिः ॥ १८३ ॥ संक्षिप्यमुहुरात्मानंनिपपातमहाकपिः ॥ आस्येतस्यानिमज्जंतंदृशुःसिद्धचारणाः ॥ १८४ ॥ ग्रस्यमानंयथाचंद्रपूर्णपर्वणिराहुणा ॥ ततस्तस्यानखैस्तीक्ष्णैर्मर्माण्युत्कृत्यवानरः ॥ १८५ ॥ उत्पपाताथवेगेनमनःसंपातविक्रमः ॥ तांतुदिष्ट्याचधृत्याचदाक्षिण्येननिपात्यसः ॥ १८६ ॥ कपिप्रवीरोवेगेनवदधेपुनरात्मवान् ॥ लतल्लत्साहनुमतापपातविधुरांभसि ॥ स्वयंभुवैवहनुमान्स्मृष्टस्तस्यानिपातने ॥ १८७ ॥ तांहतांवानरेणाशुपतितांवीक्ष्यसिंहिकाम् ॥ भूतान्याकाशचारीणितमूचुःप्लवगोत्तमम् ॥ १८८ ॥

त्यनिहत्यवेगेनोत्पपात ॥ १८६ ॥ ननुप्रथमप्रवृत्तवेगस्यसुरसादिभिःकुंठीभावेसतिकथंपुनराकाशगमनंतत्राह आत्मवान्वायोरिवस्वाधीनएवतद्गमनविषयोयतः प्रथमंतुआकाशमार्गप्राप्तिमात्रायमहेंद्रपर्वतालंबनमितरजनप्रतारणायवेत्याहुः लतल्लत्स्वस्तल्लदयलक्षणप्राणस्थाना अतएवविधुराप्राणशून्या अंभसिपपात अत्रकविरुत्प्रेक्षते तस्याश्लायाग्रहणमात्रेणजक्षणादिशक्तिमत्याःसिंहिकायानिपातनेनिपातनिमित्तरावणनाशायस्वात्मरूपरामवत्स्वरूपोहनुमान्स्मृष्टः ॥ १८७ ॥ १८८ ॥

तत्तृतीयं सुरसावका निष्क्रमणरूपम् ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ वारिधारासेवितत्वादिविशेषणकेचंद्रसूर्यपथेजगामेत्यन्वयएकोनसप्ततितमेन पतंगैःपक्षिभिःकैशिकंगाननृत्यविद्यातदाचार्यैस्तुंबुरु
प्रभृतिगंधर्वैश्चरितेसेविते ऐरावतं कजुदीर्घभिद्रधनुरितितीर्थः गजविशेषइत्यन्ये ॥ १६३ ॥ पतंगोरगाःपक्षिसर्पाः ॥ १६४ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैस्तद्व्याणहरैःपावकैःपंचाग्निभिरिवस्वर्गजि
द्विरधिष्ठिते समाघातैरितिपाठेताभ्यानुल्यआघातोऽभिघातोयेषांतिरित्यर्थः ॥ १६५ ॥ चित्रभानुना पंचाग्निभिर्नोद्यमग्निश्चित्रभानुः ॥ १६६ ॥ विश्वेविश्वाश्रये विश्वावसुर्गंधर्वराजः ॥

तत्तृतीयं हनुमतोदृष्ट्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ साधुसाध्वितिभूतानिप्रशशंसुस्तदाहरिम् ॥ १६१ ॥ ससागरमनाधृष्यमभ्येत्यवरुणालयम् ॥ जगामाका
शमाविश्यवेगेनगरुडोपमः ॥ १६२ ॥ सेवितेवारिधाराभिःपतंगैश्चनिषेविते ॥ चरितेकैशिकाचार्यैरैरावतनिषेविते ॥ १६३ ॥ सिंहकुंजरशार्दूलपत
गोरगवाहनैः ॥ विमानैःसंपतद्भिश्चविमलैःसमलंकृते ॥ १६४ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैःपावकैरिवशोभिते ॥ कृतपुण्यैर्महाभागैःस्वर्गजिद्विरधिष्ठिते
॥ १६५ ॥ बहताह्वयमत्यंतंसेवितेचित्रभानुना ॥ ग्रहनक्षत्रचंद्रार्कतारागणविभूषिते ॥ १६६ ॥ महर्षिगणगंधर्वनागयक्षसमाकुले ॥ विविक्तेवि
मलेविश्वेविश्वावसुनिषेविते ॥ १६७ ॥ देवराजगजाक्रांतेचंद्रसूर्यपथेशिवे ॥ वितानेजीवलोकस्यविमलेब्रह्मनिर्मिते ॥ १६८ ॥ बहुशःसेवितेवीरै
र्विद्याधरगणैर्वृते ॥ जगामवायुमार्गेचगरुत्मानिवमारुतिः ॥ १६९ ॥ हनुमान्मेघजालानिप्राकर्षन्मारुतोयथा ॥ कालागुरुसवर्णानिरक्तपीतसि
तानिच ॥ १७० ॥ कपितारुष्यमाणानिमहाभ्राणिचकाशिरे ॥ प्रविशन्मभ्रजालानिनिष्पतंश्चपुनःपुनः ॥ १७१ ॥ प्रावृषींदुरिवाभातिनिष्पतन्प्रविशं
स्तथा ॥ प्रहस्यमानःसर्वत्रहनुमान्मारुतात्मजः ॥ १७२ ॥ भेजेऽवरंनिरालंबंपक्षयुक्तइवाद्विराट् ॥ प्लवमानंतुतंदृष्ट्वासिंहिकानामराक्षसी ॥ १७३ ॥
मनसाचिंतयामासप्रवृद्धाकामरूपिणी ॥ अद्यदीर्घस्यकालस्यभविष्याम्यहमाशिता ॥ १७४ ॥ इदंमममहासत्त्वंचिरस्यवशमागतम् ॥ इतिसंचिं
त्यमनसाच्छायामस्यसमाक्षिपत् ॥ १७५ ॥ छायायांगृह्यमाणायांचिंतयामासवानरः ॥ समाक्षितोस्मिसहसापंगूरुतपराक्रमः ॥ १७६ ॥

॥ १६७ ॥ देवराजानांगजाःपुंडरीकादयः वितानेअवकाशावरणवस्त्रेचांदवाइतिप्रसिद्धे ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ आशिताकृतभोजना ॥ १७४ ॥ स
माक्षिपजगद् छायाग्रहणेनतद्वस्तुनिरोधशक्तिस्तस्याब्रह्मदत्ता ॥ १७५ ॥ पंगूरुतःस्तब्धगतिःपराक्रमोयस्य ॥ १७६ ॥

कश्चिदपिमांनान्तिवर्तेत अजक्षितो न गच्छेदित्यर्थः परस्मैपदमार्थः ॥ १४९ ॥ तंप्रयांतं पुनरागच्छामीत्युक्त्या वरदानं श्रुत्वा पिप्रयाणोन्मुखम् हनुमतस्तस्य बलं जिज्ञासमाना सुरसा वाक्यमब्रवीत् ॥ १५० ॥ निविश्येति प्रविश्यैव गंतव्यं यद्विशक्तिरस्तीत्यर्थः इत्यब्रवीदित्यन्वयः ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ दशयोजनमायताम् आयतवक्त्रामित्यर्थः ॥ १५३ ॥ चकार सुरसाप्यास्यं विंश एव मुक्ता हनुमता सुरसाकामरूपिणी ॥ अब्रवीन्नातिवर्तेन्मां कश्चिदेष वरो मम ॥ १४९ ॥ तंप्रयांतं समुद्दीक्ष्य सुरसा वाक्यमब्रवीत् ॥ बलं जिज्ञासमाना सा नागमाता हनुमतः ॥ १५० ॥ निविश्य वदनं मेऽद्य गंतव्यं वानरोत्तम ॥ वर एष पुरादत्तो मम धात्रेति सत्वरः ॥ १५१ ॥ व्यादाय विपुलं वक्त्रं स्थिता सामारुतेः पुरः ॥ एवमुक्तः सुरसया क्रुद्धो वानरपुंगवः ॥ १५२ ॥ अब्रवीत् कुरुवै वक्त्रं येन मां विषहिष्यसि ॥ इत्युक्त्वा सुरसां क्रुद्धो दशयोजनमायताम् ॥ १५३ ॥ दशयोजनविस्तारो हनुमान भवत्तदा ॥ चकार सुरसाप्यास्यं विंशयोजनमायतम् ॥ १५४ ॥ तदृष्ट्वा व्यादितं त्वास्यं वायुपुत्रः स बुद्धिमान् ॥ दीर्घजिह्वं सुरसया सुभीमं नरकोपमम् ॥ १५५ ॥ “तदृष्ट्वा मेघसंकाशं विंशयोजनमायतम् ॥ हनुमांस्तु ततः क्रुद्धं विंशयोजनमायतः ॥ चकार सुरसा वक्त्रं चत्वारिंशत्तथोच्छ्रितम् ॥ बभूव हनुमान् वीरः पंचाशदयोजनोच्छ्रितः ॥ चकार सुरसा वक्त्रं षष्टियोजनमुच्छ्रितम् ॥ तदैव हनुमान् वीरः सप्ततियोजनोच्छ्रितः ॥ चकार सुरसा वक्त्रं मशोतियोजनोच्छ्रितम् ॥ हनुमान नलप्रस्थो नवतियोजनोच्छ्रितः ॥ चकार सुरसा वक्त्रं शतयोजनमायतम् ॥” स संक्षिप्यात्मनः कायं जीमूत इव मारुतिः ॥ तस्मिन्मुहूर्ते हनुमान् बभूवांगुष्ठमात्रकः ॥ १५६ ॥ सोऽभिपद्यत तद्वक्त्रं निष्पत्य च महाबलः ॥ अंतरिक्षे स्थितः श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ १५७ ॥ प्रविष्टोऽस्मिहिते वक्त्रं दाक्षायणिनोऽस्तुते ॥ गमिष्ये यत्र वै देही सत्यश्चासीद्वरस्तव ॥ १५८ ॥ तदृष्ट्वा वदना मुक्तं चंद्रराहुमुखादिव ॥ अब्रवीत् सुरसा देवीस्वेन रूपेण वानरम् ॥ १५९ ॥ अर्थसिद्धौ हरिश्चेष्टगच्छसौम्ययथासुखम् ॥ समानय च वै देही राघवेण महात्मना ॥ १६० ॥

योजनमायतमित्यनंतरं तदृष्ट्वा व्यादितं त्वास्यमिति प्राचीनः पाठः तदृष्ट्वा मेघसंकाशमित्यादि शतयोजनमायतमित्यंतं श्लोकास्तु प्रक्षिप्ता इति कतकः ॥ १५४ ॥ व्यादितं व्यात्तम् दीर्घजिह्वत्वा विगुणविशिष्टं व्यात्तं तत्तस्या आस्यं दृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ इदं वचनमितीदं शब्दार्थः प्रविष्ट इति दाक्षायणिदक्षप्रजापतिसंताने अतएव नतिः सत्य आसीत् सत्यो जात इत्यर्थः वदनप्रवेशरूपत्वात्तस्य ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ अथ साऽनुगृह्णाति अर्थसिद्धौ इति राघवेण त्वद्विज्ञापितवृत्तानेन समानय संगमय ॥ १६० ॥

॥ १३४ ॥ १३५ ॥ अवस्थितः जलांतरमग्र इत्यर्थः सागरमैनाकाधिष्ठितसागरप्रदेशम् ॥ १३६ ॥ अथदेवैर्लंकां प्रविष्टस्य हनुमतः कार्यक्षमबलपरीक्षणार्थं सुरसाप्रवर्तनंतत इत्यादि ॥ १३७ ॥
 ॥ १३८ ॥ नञः स्फुरामिति पुंस्त्वमार्थं वक्रशब्दोर्ध्वार्चादिर्वा ॥ १३९ ॥ बलं ज्ञानबलं उपायबलं च पराक्रमं च ज्ञातुमिच्छामहे तदेव विदुषोति त्वामिति ॥ १४० ॥ १४१ ॥ भयस्य च भयावह
 रामस्यैष हितायैव याति दाशरथेः कपिः ॥ सत्क्रियां कुर्वता शक्त्या तोषितो स्मिदृढं त्वया ॥ १३४ ॥ सतत्प्रहर्षमलभद्विपुलं पर्वतोत्तमः ॥ देवतानां पतिं ह
 व्वापरितुष्टं शतक्रतुम् ॥ १३५ ॥ स वै दत्तवरः शैलो बभूवावस्थितस्तदा ॥ हनूमांश्च मुहूर्तेन व्यतिचक्राम सागरम् ॥ १३६ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धा
 श्वपरमर्षयः ॥ अब्रुवन्सूर्यसंकाशां सुरसां नागमातरम् ॥ १३७ ॥ अयं वातात्मजः श्रीमान्यवते सागरोपरि ॥ हनूमान्नामतस्य त्वं मुहूर्तं विघ्नमाचर
 ॥ १३८ ॥ राक्षसं रूपमास्थाय सुधोरं पर्वतोपमम् ॥ दंष्ट्राकरालं पिङ्गाक्षं वक्रं कृतवानभः स्मराम् ॥ १३९ ॥ बलमिच्छामहे ज्ञातुं भूयश्चास्य पराक्रमम् ॥
 त्वां विजेष्यत्युपायेन विषादं वागमिष्यति ॥ १४० ॥ एवमुक्ता तु सा देवी देवतैरभिसत्कृता ॥ समुद्रमध्ये सुरसाविभ्रती राक्षसं वपुः ॥ १४१ ॥ विकृतं च
 विरूपं च सर्वस्य च भयावहम् ॥ प्लवमानं हनूमन्तमावृत्तेदमुवाच ह ॥ १४२ ॥ मम भक्ष्यः प्रदिष्टस्वमीश्वरैर्वानरर्षभः ॥ अहं त्वां भक्षयिष्यामि प्रविशेदं
 ममाननम् ॥ १४३ ॥ वर एष पुरादत्तो मम धात्रेति सत्वरं ॥ व्यादाय वक्रं विपुलं स्थिता सामारुते पुरः ॥ १४४ ॥ एवमुक्तः सुरसाया प्रहृष्टवदनो ब्रवीत् ॥
 रामो दाशरथिर्नाम प्रविशेदंडकावनम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेत्याचापि भार्यया ॥ १४५ ॥ अस्य कार्यविपक्तस्य बद्धवैरस्य राक्षसैः ॥ तस्य सीता
 हता भार्या रावणेन यशस्विनी ॥ १४६ ॥ तस्याः सकाशं दूतो हंगमिष्ये रामशासनात् ॥ कर्तुमर्हसि रामस्य सात्यं विषयवासिनि ॥ १४७ ॥ अथ वामैथि
 लीं दृष्ट्वा रामं चाक्लिष्टकारिणम् ॥ आगमिष्यामि ते वक्रं सत्यं प्रतिशृणोमि ते ॥ १४८ ॥

मिति पाठे सर्वलोकजयस्यापीत्यर्थः ॥ १४२ ॥ ईश्वरैर्देवैः ॥ १४३ ॥ एष वरः पुरागतस्य वदनप्रवेशरूपः इत्युक्तेति शेषः सत्वरं त्वरात् स हिता सा सुरसा ॥ १४४ ॥ प्रहृष्टवदनः दत्तभक्षणव
 राया अपि सकाशान्निस्तारोपायज्ञानजो हर्षः ॥ १४५ ॥ कार्यविपक्तस्य मायामृगवधे प्रसक्तस्य बद्धवैरस्य शूर्पणखा विरूपकरणादिकर्मणोति शेषः ॥ १४६ ॥ रामसाक्षकरणे हेतुः रामस्य
 विषयवासिनीति तस्य सर्वाधिपतित्वान् ॥ १४७ ॥ रामं चेति दृष्ट्वा दत्तांतं च विज्ञाप्येति शेषः ॥ १४८ ॥

तत उक्तकारणादिषसंबंधः पूजाप्रयोजकः स्वरक्षकपुत्रत्वरूपः ॥ १२० ॥ अस्मिन्कार्ये प्रत्युपकाररूपे एवंगते सति चिरात्प्राप्ते सति मया समुद्रेण चेति शेषः त्वं पूजास्वीकारेण तयोः प्रीतिकर्तुं मर्हसि ॥ १२१ ॥ मान्यस्य वायुसंबंधात्तव पूज्यस्य मम प्रीतिकुरु इति शेषः ॥ १२२ ॥ मन्युः पूजानंगीकारजदैन्यम् ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ शैलमालभ्य स्पृष्ट्वा प्रहसन्निवेति एतावत्प्लवने पिश्रममारोप्य दद्याच्च प्रयास एतयोरिति प्रहासः ॥ १२५ ॥ उपपन्नाभिस्तत्काले युक्ताभिः ॥ १२६ ॥ अथ ऊर्ध्वयत्रदेशे स्थितस्ततोऽपि बहुर्ध्वं पितुः पंथानं वायुमार्गम् ॥ १२७ ॥ भूय ऊर्ध्वं ततोऽपि बहुर्ध्वं

ततोऽहं मानयामित्वा मान्योसि मम मारुते ॥ त्वयाममैष संबंधः कपिमुख्यमहागुणः ॥ १२० ॥ अस्मिन्नेवंगते कार्ये सागरस्य ममैव च ॥ प्रीतिं प्रीतमनाः कर्तुं त्वमर्हसि महामते ॥ १२१ ॥ श्रमं मोक्षय पूजां च गृहाण हरिस्तम ॥ प्रीतिं च ममान्यस्य प्रीतोऽस्मितवदर्शनात् ॥ १२२ ॥ एवमुक्तः कपिश्चेष्टस्तंनगोत्तममब्रवीत् ॥ प्रीतोऽस्मि कृतमातिथ्यं मन्युरेषोपनीयताम् ॥ १२३ ॥ त्वरते कार्यकालो मे अहश्चाप्यतिवर्तते ॥ प्रतिज्ञाचमया दत्तानस्थातव्यमिहांतरा ॥ १२४ ॥ इत्युक्त्वा पाणिना शैलमालभ्य हरिपुंगवः ॥ जगामाकाशमाविश्य वीर्यवान् प्रहसन्निव ॥ १२५ ॥ सपर्वतसमुद्राभ्यां बहुमानादवेक्षितः ॥ पूजितश्चोपपन्नाभिराशीर्भिरभिनंदितः ॥ १२६ ॥ अथोर्ध्वं दूरमापुत्य हित्वा शैलमहार्णवौ ॥ पितुः पंथानमासाद्य जगाम विमलेंवरे ॥ १२७ ॥ भूयश्चोर्ध्वं गतिं प्राप्य गिरितमवलोकयन् ॥ वायुसूनुर्निरालंबो जगाम कपिकुंजरः ॥ १२८ ॥ तद्वितीयं हनुमतो दृष्ट्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ प्रशशंसुः सुराः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ १२९ ॥ देवताश्चाभवन् दृष्ट्वास्तत्र स्यात्स्तस्य कर्मणा ॥ कांचनस्य सुनाभस्य सहस्राक्षश्च वासवः ॥ १३० ॥ उवाच वचनं धीमान्परितोषात्स गद्गदम् ॥ सुनाभं पर्वतश्रेष्ठं स्वयमेव शचीपतिः ॥ १३१ ॥ हिरण्यनाभं शैलेंद्रपरितुष्टोऽस्मितेभृशम् ॥ अभयं ते प्रयच्छामि गच्छ सौम्ययथासुखम् ॥ १३२ ॥ सात्यं कृतं ते सुमहद्विश्रांतस्य हनूमतः ॥ क्रमतो योजनशतं निर्भयस्य भये सति ॥ १३३ ॥

ते गिरिमधः प्रदेशवर्तिनमवलोकयन् ॥ १२८ ॥ तद्वितीयं कर्म अविश्रम्यैव पुनरत्यूर्ध्वं पतनरूपं कर्म ॥ १२९ ॥ तत्र स्थाः मैनाकस्थाः गगनस्था वा तस्य कांचनस्य कांचनमयस्य सुनाभस्य शोभनमध्यस्य मैनाकस्य कर्मणा जलादुत्थानरूपेण देवता इन्द्रश्च नुष्टः ॥ १३० ॥ १३१ ॥ अभयं स्वकृतपक्षच्छेदशंकाजनितभयाभावम् ॥ १३२ ॥ निर्भयस्यापि भये सती वोपचारार्थं साहं कृतं यतोऽतः परितुष्ट इत्यन्वयः ॥ १३३ ॥

रुतमुपकारः ॥ १०६ ॥ सोयंत्यतिकारार्थितकुलप्रत्युपकारार्थी त्वत्तःसक्तियमाणाद्वारभूतात्संमानराघवकुलपूजामर्हति त्वन्निमित्तं त्वत्कारार्थं प्रचोदितः प्रेरितः ॥ १०७ ॥ प्रेरणाप्रकारो योजनानामिति योजनानां शतमपि प्रक्रमितुं स्वमाप्नुत एष कपिः शेषं प्रक्रांतावशेषं तव सानुपुविश्रांतः सन्प्रकमतामिति यतः प्रेरितोऽस्मि अतो मयि तिष्ठ स्थित्वा विश्रम्य पश्चाद्गम्यतामिति योजना अत्र तिष्ठत्वमित्यर्थं प्रक्षिप्तमिति केचित् ॥ १०८ ॥ तत्तस्माद्यदिदं कंदादिमयि बहु दृश्यते तदा स्वाद्येत्यन्वयः ॥ १०९ ॥ अस्माकमपि संबंधः त्वत्साहाय्यकर

सत्त्वांरामहितेयुक्तं प्रत्यर्चयति सागरः ॥ रुते च प्रतिकर्तव्यमेव धर्मः सनातनः ॥ १०६ ॥ सोयंत्यतिकारार्थित्वत्तः संमानमर्हति ॥ त्वन्निमित्तमनेना हं बहुमानात् प्रचोदितः ॥ १०७ ॥ योजनानां शतं चापि कपिरेष स्वमाप्नुतः ॥ तव सानुपुविश्रांतः शेषं प्रक्रमतामिति ॥ १०८ ॥ तिष्ठत्वं हरि शार्दूलमयि विश्रम्य गम्यताम् ॥ तदिदं गंधवत्स्वादुकंदमूलफलं बहु ॥ १०९ ॥ तदा स्वाद्य हरि श्रेष्ठविश्रांतो थगमिष्यसि ॥ अस्माकमपि संबंधः कपिमुख्यत्वयाऽ स्ति वै ॥ प्रख्यातस्त्रिपुलोकेषु महागुणपरिग्रहः ॥ ११० ॥ वेगवंतः प्लवंतो ये प्लवगामारुतात्मज ॥ तेषां मुख्यतमं मन्ये त्वामहं कपिकुंजर ॥ १११ ॥ अति थिः किल पूजार्हः प्राकृतोऽपि विजानता ॥ धर्मं जिज्ञासमानेन किंपुनर्यादृशो भवान् ॥ ११२ ॥ त्वंहि देववरिष्ठस्य मारुतस्य महात्मनः ॥ पुत्रस्तस्यैव वेगे न सहशः कपिकुंजर ॥ ११३ ॥ पूजिते त्वयि धर्मज्ञे पूजां प्राप्नोति मारुतः ॥ तस्मात्त्वं पूजनीयो मे शृणु चाप्यत्र कारणम् ॥ ११४ ॥ पूर्वैरुत युगे तात पर्व ताः पक्षिणोऽभवन् ॥ तेषां जग्मुर्दिशः सर्वा गुरुडा इव वेगिनः ॥ ११५ ॥ ततस्तेषु प्रयातेषु देवसंघाः सहर्षिभिः ॥ भूतानि च भयं जग्मुस्तेषां पतनशंकया ॥ ११६ ॥ ततः क्रुद्धः सहस्राक्षः पर्वतानां शतक्रतुः ॥ पक्षांश्चिच्छेद वज्रेण ततः शतसहस्रशः ॥ ११७ ॥ समामुपगतः क्रुद्धो वज्रमुद्यम्य देवराट् ॥ ततो हं सहस्राक्षिप्तः श्वसनेन महात्मना ॥ ११८ ॥ अस्मिन्लवणतोये च प्रक्षिप्तः प्लवगोत्तम ॥ गुप्तपक्षः समग्रश्च तव पित्राभिरक्षितः ॥ ११९ ॥

णप्रयोजक इति शेषः तसंबंधं वक्तुमाह प्रख्यात इति भवान् महागुणपरिग्रहः बहुवीरियं अतस्त्रिपुलोकेषु प्रख्यातः ॥ ११० ॥ तादृशं त्वां ये वेगवंतः प्लवगाः संति तेषां मुख्यतमं मन्ये ॥ १११ ॥ त्वान्यादृशस्तादृशः पूज्य इति किंपुनरित्योजना ॥ ११२ ॥ विवक्षितप्राशस्य मे वाह त्वं हीति ॥ ११३ ॥ हनूमद्वारकमारुतपूजायां कारणांतरमप्याह शृणु चापीति ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ क्षिप्तः आकाशमुक्षिप्तः ॥ ११८ ॥ ११९ ॥

शक्तिस्तेअस्तीतिशेषः तस्मात्प्रहितपातालमुखएवसन्वृद्धिशक्त्यावर्धमानःसन्धूर्ध्वमुत्तिष्ठ ॥ ९२ ॥ उपर्येतितवोपरिप्रदेशंप्राप्नोति तस्माद्विश्रामायत्वमुत्तिष्ठेतिपूर्वेणान्वयः एतदुत्तरम् हनू
मान् रामकार्यार्थीभीमकर्माखमाप्नुतः श्रमंचपुवर्गेद्रस्यसमीक्ष्योत्थातुमर्हसीतिप्राचीनःपाठः अत्रखमाप्नुतइत्यनंतरंकेचित्श्लोकाःप्रक्षिप्ताःपरैरितिकतकः यतोरामकार्यार्थीयतश्चश्चा
न्यतिततस्तस्यश्रमंसमीक्ष्योत्थानुमर्हसि ॥ ९३ ॥ लवणांभसोवचोनिशम्येत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ एतदुत्तरंशातकुंभमयैरित्यादि अत्रापिद्वित्रश्लोकप्रक्षेपःपरेषाम् हिरण्यनाभत्व

तिर्यगूर्ध्वमधश्चैवशक्तिस्तेशैलवर्धितुम् ॥ तस्मात्संचोदयामित्वामुत्तिष्ठगिरिसत्तम ॥ ९२ ॥ सएकपिशार्दूलस्त्वामुपर्येतिवीर्यवान् ॥ हनूमान् राम
कार्यार्थीभीमकर्माखमाप्नुतः ॥ श्रमंचपुवर्गेद्रस्यसमीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ हिरण्यगर्भोमैनाकोनिशम्यलवणांभसः ॥ उत्पपातजलात्तूर्णमहा
द्रुमलतावृतः ॥ ९४ ॥ ससागरजलंभित्वावभूवात्युच्छ्रितस्तदा ॥ यथाजलधरंभित्वादीप्तरश्मिर्दिवाकरः ॥ ९५ ॥ समहात्सामुहूर्तेनपर्वतःसलिला
वृतः ॥ दर्शयामासशृंगाणिसागरेणनियोजितः ॥ ९६ ॥ शातकुंभमयैःशृंगैःसकिन्नरमहोरगैः ॥ आदित्योदयसंकाशैरुल्लिखद्विरिवांबरम् ॥ ९७ ॥ त
स्यजांबूनदैःशृंगैःपर्वतस्यसमुत्थितैः ॥ आकाशंशस्त्रसंकाशमभवत्कांचनप्रभम् ॥ ९८ ॥ जातरूपमयैःशृंगैर्भाजमानैर्महाप्रभैः ॥ आदित्यशतसंका
शःसोऽभवद्विरिसत्तमः ॥ ९९ ॥ समुत्थितमसंगेनहनूमानग्रतःस्थितम् ॥ मध्येलवणतोयस्यविघ्नोयमितिनिश्चितः ॥ १०० ॥ सतमुच्छ्रितमत्यर्थंम
हावेगोमहाकपिः ॥ उरसापातयामासजीमूतमिवमारुतः ॥ १०१ ॥ सतदासादितस्तेनकपिनापर्वतोत्तमः ॥ बुद्धातस्यहरेर्वेगंजहर्षचननादच
॥ १०२ ॥ तमाकाशगतंवीरमाकाशेसमुपस्थितः ॥ प्रीतोदृष्टमनावक्यमब्रवीत्पर्वतःकपिम् ॥ १०३ ॥ मानुषंधारयन्रूपमात्मनःशिखरेस्थितः ॥
दुष्करंरुतवान्कर्मत्वमिदंवानरोत्तम ॥ १०४ ॥ निपत्यममशृंगेषुसुखंविश्रम्यगम्यताम् ॥ राघवस्यकुलेजातैरुदधिःपरिवर्धितः ॥ १०५ ॥

विवरणंशातकुंभमयैरिति आदित्योदयसंकाशैरिति उपलक्षितइतिशेषः ॥ ९७ ॥ शस्त्रसंकाशंशस्त्रवत्स्याममाकाशंकांचनप्रभमभवत् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ असंगेनअविलंबेन ॥ १०० ॥ पात
यामास तमत्यर्थमुच्छ्रितंदृष्ट्वातच्छृंगंपातयामासेत्यर्थः ॥ १०१ ॥ सादितोऽवसादितोऽधःरुतइतियावत् जहर्षचननादचेतिप्राचीनःपाठः बलवैभवंदृष्ट्वाजहर्षस्योत्थानप्रयोजनावेदनायनना
दशब्दंरुतवान् ननदेतित्वाधुनिककल्पितःपाठः ॥ १०२ ॥ तदेवविदणोति तमिति ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ राघवस्यकुलेजातैःसगरपुत्रैः ॥ १०५ ॥

आपतंत्यस्मिन्नित्यापातोमार्गः पांडुरत्वादिगुणकानिमेघजालानिप्रकर्षन्मारुतोयथा तथावभूवेतिशेषः ॥ ७८ ॥ कपिनारुप्यमाणानिमहाभ्राणिचकाशिरे मारुतेनारुप्यमाणानीवेतिशेषः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तत्रप्लवगे ॥ ८१ ॥ तंनहितापेत्यन्वयः वायुःसिषेवे श्रमापनयनायेतिभावः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ कपिवरंविगतक्लमंवीक्ष्यनागादयस्तुष्टुवुः ॥ ८४ ॥ इक्ष्वाकुकुलस्यस्योत्पादकस्यमानंस्त्कार्मर्थयतेतथाभूतः ॥ ८५ ॥ विवक्षतांवागिन्द्रियवत्पाणिनाम् सर्ववाच्यःसर्ववाच्यंनिदायस्मिंस्तादृशोभविष्यामि सर्वनिदास्पदंभविष्यामीत्यर्थः ॥ ८६ ॥ उक्तमेवविवृणो

आपातेपक्षिसंघानांपक्षिराजइवव्रजन् ॥ हनूमान्मेघजालानिप्रकर्षन्मारुतोयथा ॥ ७८ ॥ पांडुरारुणवर्णानिनीलमंजिष्ठकानिच ॥ कपिनारुप्यमाणानिमहाभ्राणिचकाशिरे ॥ ७९ ॥ प्रविशन्नभ्रजालानिनिष्पतंश्चपुनःपुनः ॥ प्रच्छन्नश्चप्रकाशश्चचंद्रमाइवदृश्यते ॥ ८० ॥ प्लवमानंतुतंदृष्ट्वा प्लवगंत्वरितंतदा ॥ वटपुस्तत्रपुष्पाणिदेवगंधर्वदानवाः ॥ ८१ ॥ ततापनहितंसूर्यःप्लवंतवानरेश्वरम् ॥ सिषेवेचतदावायूरामकार्यार्थसिद्धये ॥ ८२ ॥ ऋषयस्तुष्टुवुश्चैनंप्लवमानंविहायसा ॥ जगुश्चदेवगंधर्वाःप्रशंसंतोवनौकसम् ॥ ८३ ॥ नागाश्चतुष्टुवुर्यक्षारक्षांसिविविधानिच ॥ प्रेक्ष्यसर्वेकपिवरं सहसाविगतक्लमम् ॥ ८४ ॥ तस्मिन्प्लवगशार्दूलेप्लवमानेहनूमति ॥ इक्ष्वाकुकुलमानार्थींचितयामाससागरः ॥ ८५ ॥ साहाय्यवानरेंद्रस्ययदिना हंहनूमतः ॥ करिष्यामिभविष्यामिसर्ववाच्योविवक्षताम् ॥ ८६ ॥ अहमिक्ष्वाकुनायेनसागरेणविवर्धितः ॥ इक्ष्वाकुसचिवश्चायंतन्नार्हत्यवसादितुम् ॥ ८७ ॥ तथामयाविधातव्यंविश्रमेतयथाकपिः ॥ शेषंचमयिविश्रांतःसुखीसोऽतितरिष्यति ॥ ८८ ॥ इतिरुत्वामतिसाध्वीसमुद्रच्छन्नमंभसि ॥ हिरण्यनाभंमैनाकमुवाचगिरिसत्तमम् ॥ ८९ ॥ त्वमिहासुरसंघानांदेवराज्ञामहात्मना ॥ पातालनिलयानांहिपरिघःसन्निवेशितः ॥ ९० ॥ त्वमेषांज्ञातवीर्याणांपुनरेवोत्पत्तिष्यताम् ॥ पातालस्याप्रमेयस्यद्वारमावृच्यतिष्ठसि ॥ ९१ ॥

ति अहमिति तत्तस्मादेषःअवसादितुंअवसत्तुंश्रमंगंतुनार्हति सागरेणविवर्धितइत्युक्त्याकश्चिद्देशःसागरखातस्याप्येतत्संबद्धइतिज्ञायते ॥ ८७ ॥ शेषंमार्गशेषम् ॥ ८८ ॥ अंभसिस्त्वांभसिच्छन्नंहिरण्यनाभंहिरण्यप्रधानंतन्मयमितियावत् नाभिःप्रधानेकस्तूर्यामिति ॥ ८९ ॥ परिघइति पक्षच्छेदभयात्समुद्रप्रवेशानंतरंपातालस्थराक्षसनिरोधार्थंद्वारनिरोधकपरिघवन्मैनाकःस्थापितइत्यर्थः ॥ ९० ॥ ज्ञातवीर्याणांदेवराजेनेतिशेषः एषामसुराणाम् ॥ ९१ ॥

उपरिष्ठात्स्वेगच्छतास्वशरीरेणाधःसागरेवगाढयास्वस्यच्छायाप्रतिबिम्बेनलक्षितःसःसागरेमारुताविष्टानौरिवासीत् नौश्वोपरिविद्यमानपदार्थेनसहसागरेवायुवशाद्देगेनचंचलागच्छतीति
दुपमा ॥ ६५ ॥ सोन्मादइवसापस्मारइव घूर्णनकेनवमनविक्रोशनादिविकारसाम्यात् ॥ ६६ ॥ ऊर्मिजालानामभिघ्नन् कर्मणःशेषत्वविवक्षयापृष्टौ तान्यभिघ्नन्नितियावत् शैलसदृशेन
अनेनसागरोर्मिणामत्युन्नतत्वंसूचितम् ॥ ६७ ॥ कपिवातःकपिनोत्थापितोवातः मेघवातोमेघमंडलगोवातः ॥ ६८ ॥ रोदसीद्यावापृथिव्यौविकिरन्निवपृथक्क्षिपन्निव ॥ ६९ ॥ अतीत्या

उपरिष्ठाच्छरीरेणच्छायाचावगाढया ॥ सागरेमारुताविष्टानौरिवासीत्तदाकपिः ॥ ६५ ॥ यंयंदेशंसमुद्रस्यजगामसमहाकपिः ॥ सतुतस्यांगवेगे
नसोन्मादइवलक्ष्यते ॥ ६६ ॥ सागरस्योर्मिजालानामुरसाशैलवर्ष्मणा ॥ अभिघ्नंस्तुमहावेगःपुष्पुवेसमहाकपिः ॥ ६७ ॥ कपिवातश्चवलवान्मेघ
वातश्चनिर्गतः ॥ सागरंभीमनिर्द्वादकंपयामासतुर्भुशम् ॥ ६८ ॥ विकर्पन्मूर्मिजालानिवृहंतिलवणांभसि ॥ पुष्पुवेकपिशार्दूलोविकिरन्निवरोदसी
॥ ६९ ॥ मेरुमंदरसंकाशानुद्गतान्मुमहार्णवे ॥ अत्यक्रामन्महावेगस्तरंगान्गणयन्निव ॥ ७० ॥ तस्यवेगसमुद्भुष्टंजलंसजलदंतदा ॥ अंबरस्थंवि
बभ्राजेशरदभ्रमिवाततम् ॥ ७१ ॥ तिमिनक्रझपाःकूर्मादृश्यंतेविद्वतास्तदा ॥ वस्त्रापकर्षणेनेवशरीराणिशरीरिणाम् ॥ ७२ ॥ क्रममाणंसमीक्ष्या
यभुजगाःसागरंगमाः ॥ व्योम्नितंकपिशार्दूलंसुपर्णमिवमेनिरे ॥ ७३ ॥ दशयोजनविस्तीर्णात्रिंशद्योजनमायता ॥ छायावानरसिंहस्यजवेचारुत
राऽभवत् ॥ ७४ ॥ श्वेताभघनराजीववायुपुत्रानुगामिनी ॥ तस्यसाशुशुभेच्छायापतितालवणांभसि ॥ ७५ ॥ शुशुभेसमहातेजामहाकायोमहाक
पिः ॥ वायुमार्गेनिरालंबेपक्षवानिवपर्वतः ॥ ७६ ॥ येनासौयातिवलवान्वेगेनकपिकुंजरः ॥ तेनमार्गेणसहसाद्रोणीरुतइवार्णवः ॥ ७७ ॥

तीत्यगमनाद्विगणयन्निवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ७० ॥ तस्यवेगेनसमुद्भुष्टंऊर्ध्वक्षिप्तंअतएवसजलदंजलदसहचरंमेघमंडलपर्यंतमूर्ध्वगतमंबरस्थंजलमाततंविततंशरदभ्रमिवशरन्मेघइवबभौ शुक्लत्वादिति
ज्ञावः ॥ ७१ ॥ विद्वताःवेगाज्जलोत्सारणेनव्यक्तदेहाः वस्त्रापकर्षणेनवस्त्रापहारेण शरीराणिअवयवाः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ छायाप्रमाणवर्णनेनतच्छरीरप्रमाणमपिर्वर्णितप्रायम् इयंमाध्याह्नि
कीच्छाया ॥ ७४ ॥ श्वेताभघनराजीवश्वेताभयुक्तमेघपंक्तिवत्तस्यच्छायाशुशुभे शुक्लदंष्ट्रादिनानानावर्णत्वादुक्तोपमानिर्वाहः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ द्रोणीहर्म्यादौजलनिर्गमकाष्ठयंत्रतजलधा
रायुक्तइवकतोद्रोणीकृतः मेघेषुतदाघातेनतेभ्योजलस्रवणादितिज्ञावः ॥ ७७ ॥

अपतदितिच्छेदः ॥ वदपतत्तल्लघुत्वेनोपपन्नं उपपत्तिमत् ॥ ५१ ॥ सर्ववर्णानां विद्युत्सुसत्त्वान्नानावर्णपुष्पोद्यानवद्धस्यसविद्युद्गणमेघोपमा ॥ ५२ ॥ रामाभिः रमणीयाभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥
विद्युतवक्त्रत्वात्पिबन्निवेति अधोवक्त्रत्वेइयमुत्प्रेक्षा ऊर्ध्ववक्त्रत्वेआकाशं पिपासुरिवेति ॥ ५५ ॥ विप्रकाशेतेविशेषेणप्रकाशेतेस्म अनलौदावानलौ ॥ ५६ ॥ पिंगेपिंगलवर्णेपरिमंडलेपरि
तोवद्धप्रभामंडलेस्थितौचंद्रसूर्याविवएकगिरौउदयेपिंगलमंडलतयाऽवस्थितौचंद्रसूर्याविवेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ नासिकयायुक्तमितिशेषः संध्याकालिकंसूर्यमंडलयथातथावभावित्यर्थः ॥

लघुत्वेनोपपन्नंतद्विचित्रंसागरेऽपतत् ॥ द्रुमाणां विविधंपुष्पंकपिवायुसमीरितम् ॥ ५१ ॥ पुष्पोघेणसुगंधेननानावर्णेनवानरः ॥ बभौमेघइवोद्य
नैविद्युद्गणविभूषितः ॥ ५२ ॥ तस्यवेगसमुद्भूतैःपुष्पैस्तोयमदृश्यत ॥ ताराभिरिवरामाभिरुदिताभिरिवांबरम् ॥ ५३ ॥ तस्यांबरगतौबाहूददृशातेप्र
सारितौ ॥ पर्वताग्रादिनिष्क्रांतौपंचास्याविवपन्नगौ ॥ ५४ ॥ पिबन्निवबभौचापिसोर्मिजालंमहार्णवम् ॥ पिपासुरिवचाकाशंददृशेसमहाकपिः
॥ ५५ ॥ तस्यविद्युत्प्रभाकारेवायुमार्गानुसारिणः ॥ नयनेविप्रकाशेतेपर्वतस्याविवानलौ ॥ ५६ ॥ पिंगेपिंगाक्षमुख्यस्यबृहतीपरिमंडले ॥ चक्षुषी
संप्रकाशेतेचंद्रसूर्याविवस्थितौ ॥ ५७ ॥ मुखंनासिकयातस्यताघयाताघमावभौ ॥ संध्यासमभिस्पृष्टंयथास्यात्सूर्यमंडलम् ॥ ५८ ॥ लांगूलंच
समाविद्धंप्लवमानस्यशोभते ॥ अंबरेवायुपुत्रस्यशक्रध्वजइवोच्छ्रितम् ॥ ५९ ॥ लांगूलचक्रोहनुमानशुक्लदंष्ट्रोऽनिलात्मजः ॥ व्यरोचतमहाप्राज्ञः
परिवेषीवभास्करः ॥ ६० ॥ स्फिग्देशेनातिताघेणरराजसमहाकपिः ॥ महतादारितेनेवगिरिर्गैरिकधातुना ॥ ६१ ॥ तस्यवानरसिंहस्यप्लवमानस्य
सागरम् ॥ कक्षांतरगतोवायुर्जीमूतइवगर्जति ॥ ६२ ॥ स्वेयथानिपतत्युल्काउत्तरांतादिनिःसृता ॥ दृश्यतेसानुबंधाचतथासकपिकुंजरः ॥ ६३ ॥
पतत्यतंगसंकाशोव्यायतःशुशुभेकपिः ॥ प्रवृद्धइवमातंगःकक्षयावध्यमानया ॥ ६४ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शुक्लदंष्ट्रत्वंस्वरूपकथनमात्रंनतुपरिवेषिभास्करोपमोपयोगि ॥ ६० ॥ स्फिग्देशेनकटिप्रदेशेन तन्मात्रस्यातिताम्रत्ववर्णनादन्यत्राल्पवर्णत्वम् अतएवदारितगैरिक
धातुयुक्तगिर्युपमा ॥ ६१ ॥ जीमूतेइतिसप्तम्यंतमितिकतकः गर्जतिजगर्ज ॥ ६२ ॥ उत्तरांतादुत्तरोर्ध्वदिग्भागात् सानुबंधासूक्ष्मोल्कांतरानुबद्धा इदंविशेषणंपुच्छसाहित्यात् ॥ ६३ ॥
पतत्यतंगसंकाशःगच्छत्सूर्यसंकाशःव्यायतोदीर्घःकपिर्वस्त्रेणवध्यमानयाकक्षयागजमध्यबंधनरज्ज्वायुक्तःप्रवृद्धोमातंगइवबभौ कक्षयाप्रकोष्ठेहर्म्यादेःकांच्यामध्येभबंधनेइति ॥ ६४ ॥

कृताः कंठगुणाः त्रयोयैस्ते क्षीवामन्ताः पुष्करपद्मम् ॥ २५ ॥ पारिहार्यशब्दः श्रेष्ठवाचीतिकतकः पारिहार्यो वलय इति तीर्थः एतदप्ये श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तं कचिदितिकतकः ॥ २६ ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ तर्पातपस्विनामाकाशचारितपस्विनां वाचः एष पर्वतसंकाश इत्यादि श्लोकद्वयरूपाः श्रुत्वा विद्याधरास्तमप्रमेयं ददृशुः तद्वाक्श्रवणात्पूर्वतु भूतैरयंगिरिभिर्भित्त इति ज्ञातवन्तः ॥ २९ ॥
 दुधुवेचसहनुमान् ॥ ३० ॥ आनुपूर्व्याद्वृत्तं त्रिवलयं लांगूलं विचिक्षेपेत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ आविद्धमास्फालितं भुग्नं च ॥ ३२ ॥ बाहू संस्तंभयामासेत्युत्पन्नसन्नाहाजिनयः बाह्वोः संस्तंभनं ना

कृतकंठगुणाः क्षीवारक्तमाल्यानुलेपनाः ॥ रक्ताक्षाः पुष्कराक्षाश्च गगनं प्रतिपेदिरे ॥ २५ ॥ हारनूपुरकेयूरपारिहार्यधराः स्त्रियः ॥ विस्मिताः सस्मिता
 स्तस्युराकाशे रमणैः सह ॥ २६ ॥ “दर्शयंतो महाविद्यां विद्याधरमहर्षयः ॥ सहितास्तस्युराकाशे वीक्षां चक्रुश्च पर्वतम् ॥ १ ॥ शुश्रुवुश्च तदा शब्दमृषी
 णां भावितात्मनाम् ॥ चारणानां च सिद्धानां स्थितानां विमलैः वरे ॥ २ ॥” एष पर्वतसंकाशो हनुमान्मारुतात्मजः ॥ तितीर्षति महावेगः समुद्रं वरुणा
 लयम् ॥ २७ ॥ रामार्थदानरार्थं च चिकीर्षन्कर्मदुष्करम् ॥ समुद्रस्य परंपारं दुष्प्रापं प्राप्नुमिच्छति ॥ २८ ॥ इति विद्याधरावाचः श्रुत्वा तेषां तपस्विनाम् ॥
 तमप्रमेयं ददृशुः पर्वतवानर्षभम् ॥ २९ ॥ दुधुवेचसरोमाणि च कं पेचानलोपमः ॥ ननाद च महानादं सुमहानिवतो यदः ॥ ३० ॥ आनुपूर्व्याच्च वृत्तं तं लां
 गूलं लोमभिश्चितम् ॥ उत्पतिष्यन्विचिक्षेप पक्षिराज इवोरगम् ॥ ३१ ॥ तस्य लांगूलमाविद्धमतिवेगस्य पृष्ठतः ॥ ददृशे गरुडेनेव क्रियमाणो महोरगः
 ॥ ३२ ॥ बाहू संस्तंभयामास महापरिघसन्निभौ ॥ आससाद कपिः कट्यां चरणौ संचुकोच च ॥ ३३ ॥ संलट्य च भुजौ श्रीमांस्तथैव च शिरो धराम् ॥ तेजः
 सत्त्वं तथा वीर्यमाविवेश मवीर्यवान् ॥ ३४ ॥ मार्गमालोकयन् दूरार्ध्वं प्रणिहितेक्षणः ॥ रुरोध लट्ठदये प्राणानाकाशमवलोकयन् ॥ ३५ ॥ पद्भ्यां दृढ
 मवस्थानं कृत्वा सकपिकुंजरः ॥ निकुच्य कर्णौ हनुमानुत्पतिष्यन् महाबलः ॥ ३६ ॥

मपर्वतोपरि दृढप्रतिष्ठापनम् कपिः कट्यां कटिप्रदेशे आससाद कायप्रसारणात् कशोभूत् उरः शिरसो रूर्ध्वप्रसारणे स पृष्ठचरणजागत्याधः संकोचने तथा त्वंकटिदेशस्येति बोध्यम् ॥ ३३ ॥ भुजौ
 संलट्य अंसप्रदेशे संकुच्य शिरोधरां प्रीवां कंठदेशे संकुच्य तेजः पराजिभवसामर्थ्यम् सत्त्वं बलं शारीरम् वीर्यमांतरं बलम् ॥ ३४ ॥ दूरान् मार्गमालोकयन् अतएवोर्ध्वप्रणिहितेक्षणः लट्ठदये प्राणप्र
 तिष्ठास्थाने ॥ ३५ ॥ कर्णौ निकुच्य संकुच्य उत्पन्नसन्नाहवशाद्विकर्णसंकोचो भवति ॥ ३६ ॥

स्वसनस्यवायोरिवविक्रमोवेगोयस्यसः ॥ ३७ ॥ तद्वद्रमिष्यामि नतद्वदेवगत्वाकृतकार्यआगमिष्यामीतिसूचितम् तस्यैवप्रपंचोनहीत्यादि ॥ ३८ ॥ अनेनैवएवंविधेनैव ॥ ३९ ॥ आन
 यिष्यामिआनेष्यामि सीतयासह मिलित्वेतिशेषः ॥ ४० ॥ अपाठ्येति ओषधिपर्वतोत्पादनवदितिभावः ॥ ४१ ॥ अविचारयन्लघनक्लेशलेशमप्यगणयन् तस्यैवप्रपंचनंसुपर्णमित्यादि
 ॥ ४२ ॥ वेगाद्धनूमतिसमुत्पतितिसतिनेनगरोहिणःपर्वतः ॥ सर्वान्विटपान्सर्वाःशाखाःसंहृत्यसंक्षिप्यवेगात्समुत्पेनुः ॥ ४३ ॥ मत्ताःकोयटिभायेषुतान् कोयटिकोयटिभौपर्यायौ ॥ ४४ ॥
 वानरान्वानरश्रेष्ठद्वंद्वचनमब्रवीत् ॥ अघवनिर्मुक्तःशरःश्वसनविक्रमः ॥ ३७ ॥ गच्छेत्तद्वद्रमिष्यामिलंकांरावणपालिताम् ॥ नहिद्रक्ष्यामि
 यदितालंकायांजनकात्मजाम् ॥ ३८ ॥ नवहिवेगेनगमिष्यामिसुरालयम् ॥ यदिवात्रिदिवेसीतांनद्रक्ष्यामिरुतश्रमः ॥ ३९ ॥ बध्वाराक्षसराजा
 नमानयिष्यामिरावणम् ॥ सर्वथाकार्योहमेष्यामिसहसीतया ॥ ४० ॥ आनयिष्यामिवालंकांसमुत्पात्यसरावणाम् ॥ एवमुक्त्वातुहनुमान्वान
 रोवानरोत्तमः ॥ ४१ ॥ उत्पतान्नेनवेगवानविचारयन् ॥ सुपर्णमिवचात्मानंमेनेसकपिकुंजरः ॥ ४२ ॥ समुत्पततिवेगात्तुवेगात्तेनगरोहिणः ॥
 संहृत्यविटपान्सर्वान्समुत्पेनुततः ॥ ४३ ॥ समत्तकोयटिभकान्यादपान्पुष्पशालिनः ॥ उद्धहन्तुरुवेगेनजगामविमलंऽवरे ॥ ४४ ॥ उरुवेगोत्थि
 तावत्सामुद्रूर्तकपिमन्वयस्थितं दीर्घमध्वानंस्वबंधुमिवबांधवाः ॥ ४५ ॥ तमूरुवेगोन्मथिताःसालाश्चान्येनगोत्तमाः ॥ अनुजग्मुर्हनुमंतंसैन्या
 इवमहीपतिम् ॥ ४६ ॥ पताग्रैर्बहुभिःपादपैरन्वितःकपिः ॥ हनूमान्पर्वताकारोबभूवादुतदर्शनः ॥ ४७ ॥ सारवंतोऽथयेदक्षान्यमजंलवणांभ
 सि ॥ भयादिवमहेन्द्रस्यतावरुणालये ॥ ४८ ॥ सनानाकुसुमैःकीर्णःकपिःसांकुरकोरकैः ॥ शुशुभेमेघसंकाशःखद्योतैरिवपर्वतः ॥ ४९ ॥ विमु
 क्तास्तस्यवेगेनमुपपाणितेद्रुमाः ॥ व्यवशीर्यतसलिलेनिवृत्ताःसुहृदोयथा ॥ ५० ॥

॥ ४५ ॥ सालाः सैन्यशब्दोर्ध्वार्चादिः ॥ ४६ ॥ पर्वताकारः तत्त्वंबृहत्त्वेनपुष्पितवृक्षवत्त्वेनच ॥ ४७ ॥ सारवंतोगुरुत्वातिशययुक्ताःखदिरादयस्तेगुरुत्वाल्लवणांभसिन्यमज्जन्
 अर्थादन्ये लघवः ॥ ४८ ॥ इतिबोध्यम् महेन्द्रस्यभयात्पक्षच्छेदभयात्पर्वताइव न्यमज्जन् ॥ ४९ ॥ नानाकुसुमैःस्वानुयायिद्रुमीयैः सांकुरकोरकैः कानिचित्कुसुमान्यंकुरितानिकानिचित्कोरक
 रूपाणिकानिचित्तानित्यर्थः ॥ ४९ ॥ तस्यहनूमतोवेगेनविमुक्तास्तोविभक्तास्तेदक्षाःसलिलेव्यवशीर्यत आर्षोडभावः सुहृदोयथा बंधुप्रस्थापनार्थगताःसुहृदोयथातान्प्रस्थाप्य
 निवर्ततेतद्वत् ॥

॥ ११ ॥ कुलत्वाद्रामेणाभिवाद्यप्रदक्षिणंकृतोयुध
जितितथातैकयंविस्तृत्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ यस्मा
भौमत्वाद्राजानंप्रदक्षिणंकृत्वाप्रयातइत्यन्वयः ॥ १३ ॥ वृत्रासुरेहतेसतिविष्णुनोपेद्रेणसहस्थितोवासवोयथाविष्णुंविस्त
युधाजित्तुतथेत्याहगमनंप्रतिराघव ॥ रत्नानिचधनंचैवत्वय्येवाक्षय्यमस्त्विति ॥ १२ ॥ प्रदक्षिणंचराजानंकृत्वाकेकयवर्धनः ॥ रामेणचकृतःपूर्व
मभिवाद्यप्रदक्षिणम् ॥ १३ ॥ लक्ष्मणेनसहायेनप्रयातःकेकयेश्वरः ॥ हतेऽसुरेयथावृत्रेविष्णुनासहवासवः ॥ १४ ॥ तंविस्तृत्यततोरामोवयस्यम
कुतोभयम् ॥ प्रतर्दनंकाशिपतिंपरिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ दर्शिताभवताप्रीतिर्दर्शितंसौहृदंपरम् ॥ उद्योगश्चत्वयाराजन्भरतेनकृतःसह ॥ १६ ॥
तद्भवानयकाशेयपुरींवाराणसींव्रज ॥ रमणीयांत्वयागुप्तांसुप्राकारांसुतोरणाम् ॥ १७ ॥ एतावदुक्त्वाचोत्थायकाकुत्स्थःपरमासनात् ॥ पर्यष्व
जतधर्मात्मानिरंतरमुरोगतम् ॥ १८ ॥ विसर्जयामासतदाकौसल्याप्रीतिवर्धनः ॥ राघवेणकृतानुज्ञःकाशेयोत्थकुतोभयः ॥ १९ ॥ वाराणसींययौ
तूर्णराघवेणविसर्जितः ॥ विस्तृत्यतंकाशिपतिंत्रिशतंपृथिवीपतीन् ॥ २० ॥ प्रहसनराघवोवाक्यमुवाचमधुराक्षरम् ॥ भवतांप्रीतिरव्यग्रातेजसाप
रिरक्षिता ॥ २१ ॥ धर्मश्चनियतोनित्यंसत्यंचभवतांसदा ॥ युष्माकंचानुभावेनतेजसाचमहात्मनाम् ॥ २२ ॥ हतोदुरात्मादुर्बुद्धीरावणोराक्षसा
धमः ॥ हेतुमात्रमहंतत्रभवतांतेजसाहतः ॥ २३ ॥ रावणःसगणोयुद्धेसपुत्रामात्यवांधवः ॥ भवंतश्चसमानीताभरतेनमहात्मना ॥ २४ ॥ श्रुत्वा
जनकराजस्यकाननात्तनयांहृताम् ॥ उद्युक्तानांचसर्वेषांपार्थिवानांमहात्मनाम् ॥ २५ ॥ कालोप्यतीतःसुमहान्गमनंरोचयाम्यतः ॥ प्रत्यूचुस्तं
चराजानोर्हर्षणमहतावृताः ॥ २६ ॥

काशिदेशेजवःकाशेयः ढगार्षः भवान्पुरींव्रजव्रजतु ॥ १७ ॥ उरोगतंयथातथानिरंतरंगाढपर्यष्वजत ॥ १८ ॥ तदा ततइत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रहसन्निति अनेकशतसंख्यस्यसुहृत्पृथिवीप
तिदर्शनजसंतोषाद्यहासः भवततेजसाअव्यग्रानिश्चलतयास्थिताप्रीतिर्विनात्पुनरागत्यानुभवयोग्यतय रिरक्षितामयिभवद्विर्मदुणमालोच्यनभवतांमयिप्रीतिःकिंतुस्वीयसत्त्वभावेनैवेत्याश
यः ॥ २१ ॥ उक्तमेवार्थंस्पष्टयति धर्मश्चेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ रावणोहतइतिशेषः भवंतश्चसमानीतामेलिताः एवंचैवाद्भवतांक्लेशानुभवोनसंपन्नइतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ हतशात्रवंतशत्रुसमूहम् ॥ २८ ॥ एतत्त्वय्युपपन्नम् सकललोकमनोरमणत्वादिति भावः प्रशंसाहंसकललोकप्रशंसाहंसत्वभावयुक्त ईदृशी भवदुक्तप्रशंसाजातीयां प्रशंसां वक्तुं न जानीमोतस्मात्कृत्वैव ॥ २९ ॥ यथासदाभवान्नोददिस्थः एवं वयमपित्वद्विषययामहता प्रीत्या वृतास्तव हृदयथावर्तमिहेतथा अस्मासु ते प्रीतिश्च भवेत् भूयात् द्वेषेण हृदयस्थतामाभूदित्येतदुक्तिः वाढमित्येवेति रामेणोक्ता इति शेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गमिष्यामइत्युचुरिति पूर्वैणान्वयः पूजितास्ते चेत्यादिनावृत्तक्रियानुवादः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीयेरा० वा० आ० उत्तर० अष्टात्रिंशः सर्गः ॥

दिष्ट्या त्वं विजयी रामराज्यं चापि प्रतिष्ठितम् ॥ दिष्ट्या प्रत्याहृता सीता दिष्ट्या शत्रुः पराजितः ॥ २७ ॥ एष नः परमः काम एषानः प्रीतिरुत्तमा ॥ यत्त्वां विजयिनं रामपत्न्या मोहतशात्रवम् ॥ २८ ॥ एतत्त्वय्युपपन्नं च यदस्मां स्त्वं प्रशंससे ॥ प्रशंसाहं न जानीमः प्रशंसां वक्तुमीदृशीम् ॥ २९ ॥ आपृच्छामो गमिष्यामोददिस्थो नः सदा भवान् ॥ वर्तमिहे महाबाहो प्रीत्या त्रमहं तावृताः ॥ ३० ॥ भवेच्च ते महाराज प्रीतिरस्मासु नित्यदा ॥ वाढमित्येव राजानो हर्षेण परमान्विताः ॥ ३१ ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे राघवं गमनोत्सुकाः ॥ पूजितास्ते च रामेण जग्मुर्देशान् स्वकान् स्वकान् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ते प्रयातामहात्मानः पार्थिवास्ते प्रहृष्टवत् ॥ गजवाजिसहस्रौघैः कंपयन्तो वसुंधराम् ॥ १ ॥ अक्षौहिण्यो हितत्रासन् राघवार्थं समुद्यताः ॥ भरतस्याज्ञयानेकाः प्रहृष्टबलवाहनाः ॥ २ ॥ ऊचुस्ते च महीपाला बलदर्पसमन्विताः ॥ न रामरावणं युद्धे पश्यामः पुरतः स्थितम् ॥ ३ ॥ भरतेन वयं पश्चात्समानीतानिरर्थकम् ॥ हता हिराक्षसाः क्षिप्रं पार्थिवैः स्युर्न संशयः ॥ ४ ॥ रामस्य बाहुवीर्येण रक्षिता लक्ष्मणस्य च ॥ सुखं पारे समुद्रस्य युध्येमविगतज्वराः ॥ ५ ॥ एताश्चान्याश्च राजानः कथास्तत्र सहस्रशः ॥ कथयन्तः स्वराज्यानि जग्मुर्हर्षसमन्विताः ॥ ६ ॥ स्वानिराज्यानि मुख्यानि क्रद्धानि मुदितानि च ॥ समृद्धधनधान्यानि पूर्णानि वसुमन्ति च ॥ ७ ॥

शः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ विस्मयराजभिः स्वदेशस्थैः प्रेषितोपहारग्रहः प्रयाता इति प्रहृष्टबलवृष्टाः ॥ १ ॥ राघवार्थं राघवस्यरणसहायार्थं ॥ २ ॥ रामरावणमिति रामशत्रुं रावणमित्यर्थः मध्यमपदलोपी समासः ॥ ३ ॥ पश्चात्परावणवधानंतरम् पार्थिवैर्हताः स्युर्यदि पूर्वसमानीताः स्युरिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ उक्तानि स्वराज्यानि अनूद्य विशिनष्टि स्वानीत्यादि मुख्यानि प्रसिद्धानि धनं जीवा जीवरूपम् वसुमन्ति महाति ॥ ७ ॥

लग्नव्यत्ययआर्षः

यथापु... यथापूर्वमक्षतशरीरतयापुराणिगत्वाप्रि... सार्थददुः आनुयात्रिकेभ्योभरतलक्ष्मणशत्रुघ्नेभ्य इतिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अजाविकंविशिष्टचर्मवत् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

यथापुराणि ते गत्वारत्नानि विविधान्यथ ॥ १ ॥ समस्य प्रियकामार्थमुपहारं नृपाददुः ॥ ८ ॥ अश्वान्याना निरत्नानि हस्तिनश्च मदोत्कटान् ॥ चंदनानि च मुख्यानि दिव्यान्याभरणानि च ॥ ९ ॥ मणिमुक्ताप्रवालांस्तु दास्योरूपसमन्विताः ॥ अजाविकं च विविधं रथांस्तु विविधान्वहन् ॥ १० ॥ भरतोलक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महाबलः ॥ आदाय तानि रत्नानि स्वांपुरीं पुनरागताः ॥ ११ ॥ आगम्य च पुरीं रम्यामयोध्यां पुरुषर्षभाः ॥ तानि रत्नानि चित्राणि रामाय समुपानयन् ॥ १२ ॥ प्रतिगृह्य च तत्सर्वं रामः प्रीति समन्वितः ॥ सुग्रीवाय ददौ राज्ञे महात्मारुतकर्मणे ॥ १३ ॥ विभीषणाय च ददौ तथान्येभ्योपिराघवः ॥ राक्षसेभ्यः कपिभ्यश्चैर्हतो जयमानवान् ॥ १४ ॥ ते सर्वे रामदत्तानि रत्नानि कपिराक्षसाः ॥ शिरोभिर्धारयामासुर्भुजेषु च महाबलाः ॥ १५ ॥ हनूमंतं च नृपतिरिक्ष्वाकूणां महारथः ॥ अंगदं च महाबाहुमंकमारोप्य वीर्यवान् ॥ १६ ॥ रामः कमलपत्राक्षः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ अंगदस्ते सुपुत्राय मंत्रीचाप्यनिलात्मजः ॥ १७ ॥ सुग्रीवमंत्रिते युक्तौ मम चापि हिते रतौ ॥ अर्हतो विविधां पूजां त्वत्कृते वै हरीश्वर ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा व्यपमुच्यांगारूपणानि महायशाः ॥ सबन्धमहार्हाणि तदांगदहनूमतोः ॥ १९ ॥ आभाष्य च महावीर्यान् राघवो यूथपर्षभान् ॥ नीलं नलं केसरिणं कुमुदं गंधमादनम् ॥ २० ॥ सुपेणं पनसं वीरं मे दद्विदमेव च ॥ जाववंतं गवाक्षं च विनतं धूम्रमेव च ॥ २१ ॥ बलीमुखं प्रजंघं च सन्नादं च महाबलम् ॥ दरीमुखं दधिमुखं मिद्रजानुं च यूथपम् ॥ २२ ॥ मधुरं श्लक्ष्णया वाचनेत्राभ्यामापि वन्निव ॥ सुहृदो मे भवंतश्च शरीरं भ्रातरस्तथा ॥ २३ ॥ युष्माभिरुद्धतश्चाहं व्यसनात्कान्तौ कसः ॥ धन्यो राजा च सुग्रीवो भवद्विः सुहृदां वरैः ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वा ददौ तेभ्यो भूषणानि यथार्हतः ॥ वज्राणि च महार्हाणि स स्वजे च नरर्षभः ॥ २५ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ शिरोभिः किरीटकुंडलादीनां धारणम् अंगदादीनां भुजेषु धारणम् ॥ १५ ॥ अंकमारोप्य बालाविवेतिशेषः अनेन भगवता स्वस्य निरतिशयबलवत्त्वेनेश्वरत्वं सूचितम् ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ मंत्रिते मंत्रे ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

मांसानि चेत्यस्य भुंजत इति शेषः ॥ २६ ॥ एवंपामिति वसन्तेभिषिक्तेन रामेण मासानंतरं विशेषसत्कारप्राप्तौ शिशिरः शिशिरर्तुसंबन्धी द्वितीयो मासः सुखंगत इत्युक्त्या संवत्सरपर्यंतं तेषां रामसमीपे वास उक्त इति तीर्थादयः वस्तुतोधिकमासगणनयामांतमानेनाश्विनकृष्णपक्षे यो ध्याप्रवेशेन तत्रैव तदुत्तरशुक्लपक्षे वाभिषेकः साधो मास इत्यनेन कार्तिकांतास्थितिरुक्ता ततः शिशिरो द्वितीयो मासः कालानुगत इति हेमन्तशिशिरौ अर्धशरच्चतुर्त्रवास इति पंचमासपर्यंतं तत्र वास इति लभ्यते इति मम भाति पूर्वकांडांतसंक्षेपेणोक्तस्यैवार्थस्यात्र कांडे विस्तरेणोक्तिरिति बोध्यं एवंपामिति भरता तेपि वतः सुगंधीनि मधूनि मधुपि गलाः ॥ मांसानि च सुमृष्टानि मूलानि च फलानि च ॥ २६ ॥ एवंपां निवसतां मासः साग्रो ययौ तदा ॥ मुहूर्तमिव ते सर्वे रामभक्त्या च मे निरे ॥ २७ ॥ रामोऽपि रे मे तैः सार्धं वानरैः कामरूपिभिः ॥ राक्षसैश्च महावीर्यैर्ऋक्षैश्चैव महाबलैः ॥ २८ ॥ एवंपां ययौ मासो द्वितीयः शिशिरः सुखम् ॥ वानराणां प्रहृष्टानां राक्षसानां च सर्वशः ॥ २९ ॥ इक्ष्वाकुनगरे रम्ये परां प्रीतिमुपासताम् ॥ रामस्य प्रीतिकरणैः कालस्तेषां सुखं ययौ ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ तथा स्मृतेषां वसतामृक्षवानररक्षसाम् ॥ राघवस्तु महातेजाः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गम्यतां सौम्य किष्किं धांदुराधर्षासुरासुरैः ॥ पालयस्व सहा मात्यैराज्यं निहतकंटकम् ॥ २ ॥ अंगदं च महाबाहो प्रीत्या परमया युतः ॥ पश्य त्वंहनुमंतं च नलं च सुमहाबलम् ॥ ३ ॥ सुषेणं च शुरं वीरं तारं च बलिनां वरम् ॥ कुमुदं चैव दुर्धर्षं नीलं चैव महाबलम् ॥ ४ ॥ वीरं शतवलिं चैव मेदं द्विविदमेव च ॥ गजंगवाक्षं गवयं शरभं च महाबलम् ॥ ५ ॥ ऋक्षराजं च दुर्धर्षं जांबवंतं महाबलम् ॥ पश्य प्रीतिसमायुक्तो गंधमादनमेव च ॥ ६ ॥ ऋषभं च सुविक्रांतं पुवंगं च सुपाटलम् ॥ केसरिं शरभं शुभं शंखचूडं महाबलम् ॥ ७ ॥ ये ये मे सुमहात्मानो मदर्थं त्यक्तजीविताः ॥ पश्य च प्रीतिसंयुक्तो मां चैषां विप्रियं कथाः ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वा च सुग्रीवमाश्लिष्य च पुनः पुनः ॥ विभीषणमुवाचाथ रामो मधुरया गिरा ॥ ९ ॥ लंकां प्रशाधि धर्मेण धर्मज्ञस्त्वं मतो मम ॥ पुरस्य राक्षसानां च भ्रातुर्वैश्रवणस्य च ॥ १० ॥

द्यानीतरत्नविशेषैर्विशेषसत्कारप्राप्तिपर्यंतं निवसत तेषां सायाः पंचषट्दिनाधिकमासागताः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रीतिकरणैः संमाननैः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ तेषां विसर्जनं वसतां तेषामिति निर्धारणे षष्ठी ॥ १ ॥ किष्किं धां प्रतीतिशेषः ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुरस्य पुरवर्तिनां वैश्रवणस्य संमतोसीति शेषः ॥ १० ॥

ध्रुवचिरकालम् ॥ ११ ॥ अहंचेति अनेनरावणवक्रबुद्धिः कदापिनकार्या तथासतिसुग्रीवाद्योरावणमिवत्वामपिनाशयिष्यंतीतिव्यंग्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ अद्भुतंजगदाश्चर्यभूतं स्वयंभो
 रिवअनंतकल्याणगुणस्यभगवतोब्रह्मणइव ॥ १४ ॥ १५ ॥ नित्यदासर्वकाले स्नेहोनामप्रियायांप्रियस्येवसदास्मृतिहेतुः भक्तिर्नामपरलोकगतित्वेनोपास्यत्वबुद्धिः नित्यदेत्यनेनजलंविनाम
 स्यत्येवक्षणमपितंविनाजीवितुमशक्यत्वंसूचितं अन्यत्रभावोमागच्छतु विषयांतरेइत्यर्थः ॥ १६ ॥ तावद्वत्स्यंति त्वत्कथाश्रवणपरमामृतास्वादनबलादितिभावः ननुतदुत्तरमित्याशयः व
 माचबुद्धिमधर्मत्वंकुर्याराजन्कयंचन ॥ बुद्धिमंतोहिराजानोध्रुवमभ्रंतिमेदिनीम् ॥ ११ ॥ अहंचनित्यशोराजन्सुग्रीवसहितस्त्वया ॥ स्मर्तव्यःपर
 याप्रीत्यागच्छत्वंविगतज्वरः ॥ १२ ॥ रामस्यभाषितंश्रुत्वाक्रक्षवानरराक्षसाः ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थंप्रशशंसुःपुनःपुनः ॥ १३ ॥ तवबुद्धिर्महा
 बाहोवीर्यमद्भुतमेवच ॥ माधुर्यपरमंरामस्वयंभोरिवनित्यदा ॥ १४ ॥ तेषामेवंब्रुवाणानांवानराणांचरक्षसाम् ॥ हनूमान्प्रणतोभूत्वारारघवंवा
 क्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ स्नेहोमेपरमोराजंस्त्वयितिष्ठतुनित्यदा ॥ भक्तिश्चनियतावीरभावोनान्यत्रगच्छतु ॥ १६ ॥ यावद्रामकथावीरचरिष्यतिमही
 तले ॥ तावच्छरीरेवत्स्यंतुप्राणाममनसंशयः ॥ १७ ॥ यच्चैतच्चरितंदिव्यंकथातेरघुनंदन ॥ तन्ममाप्सरसोरामश्रावयेयुर्नरर्षभ ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वाहं
 ततोवीरतवचर्यामृतंप्रभो ॥ उत्कंठांतांहरिष्यामिमेघलेखामिवानिलः ॥ १९ ॥ एवंब्रुवाणंरामस्तुहनूमंतंवरसनात् ॥ उत्थायसस्वजेस्नेहाद्वाक्यमे
 तदुवाचह ॥ २० ॥ एवमेतत्कपिश्रेष्ठभवितानात्रसंशयः ॥ चरिष्यतिकथायावदेषालोकेचमामिका ॥ २१ ॥ तावत्तेभविताकीर्तिःशरीरेष्यसव
 स्तया ॥ लोकाहियावत्स्यास्यंतितावत्स्यास्यंतिमेकथाः ॥ २२ ॥ एकैकस्योपकारस्यप्राणान्दास्यामितेकपे ॥ शेषस्येहोपकाराणांभवामक्रणिनो
 वयम् ॥ २३ ॥ मदंगेजीर्णतांयातुयत्त्वयोपकृतंकपे ॥ नरःप्रत्युपकाराणामापत्वायातिपात्रताम् ॥ २४ ॥ ततोस्यहारंचंद्राभंमुच्यकंठात्सराधवः ॥
 वैदूर्यनरलंकंठेवबंधचहनूमतः ॥ २५ ॥

तस्यंतिपाठेवसंत्वित्यर्थः आर्षःस्यः एतेनमुक्तिमप्यनादृत्यत्वत्कथामृतपानमेवाकांक्षितमितिदर्शितम् ॥ १७ ॥ तेतवकथारूपंयदेतद्विव्यचरितंतदित्यन्वयः ॥ १८ ॥ उत्कंठांलदृशनिविषयाम्
 ॥ १९ ॥ २० ॥ एवमेतदिति एवंशब्दार्थः चरिष्यतिकथेत्यादि ॥ २१ ॥ एवंचहनूमतेभगवताआकारनित्यत्वंकल्पस्थायित्वरूपंदत्तमित्याभाति ॥ २२ ॥ उपकाराणांमध्येशेषस्येत्यर्थः ॥ २३ ॥
 प्रत्युपकाराणांपात्रतांनरआपत्वायातीत्यनेनप्रत्युपकारार्थिन उपकृतावापत्त्यर्थनाभवतिसामेकदापिमाभूदितिव्यंग्यम् ॥ २४ ॥ कंठान्मुच्यस्वीयाद्विसृज्येत्यर्थः तरलोहारमध्यमणिः ॥ २५ ॥

हेमशैलेंद्रो मेरुश्वरेण आक्रान्तमस्तकस्तादृशः पर्वतो यथा आमूलशिखरं तत्किरणैर्व्याप्तो भवति तथा हनूमांस्तद्वत्किरणव्याप्तो जात इत्यर्थः ॥ २६ ॥ श्रुत्वेति हनूमदुद्देश्यकमेकैकस्येत्यादिवा
 स्यम् ॥ २७ ॥ निरंतरमुरोगतः गाढपरिष्वक्तः ॥ २८ ॥ बाष्पकलाः कंठस्य बाष्परुद्धत्वेनाव्यक्तभाषिणः ततएव दुःखातिशयेन साश्रुनेत्राः विचेतसः शून्यमनसः अतः समूढा इव मूर्च्छिता इव बभू
 वुरिति शेषः ॥ २९ ॥ देहं त्यजन् देही वराम वियोगखिन्ना अभूवन्निति शेषः शरीरात्माभिमानिना देहत्यागेनेव तेषां रामविश्लेषेण खेदो भूदित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा०
 तेनोरस्मिन्निवद्धेन हारेण महता कपिः ॥ रराज हेमशैलेंद्रश्वरेणाक्रान्तमस्तकः ॥ २६ ॥ श्रुत्वा तुराघवस्यैतदुत्थायोत्थाय वानराः ॥ प्रणम्य शिरसा पा
 दौ निर्जम्बुस्ते महाबलाः ॥ २७ ॥ सुग्रीवः स च रामेण निरंतरमुरोगतः ॥ विभीषणश्च धर्मात्मा सर्वे ते बाष्पविकृताः ॥ २८ ॥ सर्वे च ते बाष्पकलाः साश्रु
 नेत्रा विचेतसः ॥ समूढा इव दुःखेन त्यजन्तो राघवं तदा ॥ २९ ॥ कृतप्रसादास्ते नैव राघवेण महात्मना ॥ जग्मुः स्वं स्वं गृहं सर्वे देही देहमिव त्यजन् ॥ ३० ॥
 ततस्तु ते राक्षसक्रक्षवानराः प्रणम्य रामं रघुवंशवर्धनम् ॥ वियोगजाश्रुप्रतिपूर्णलोचनाः प्रतिप्रयातास्तु यथानिवासिनः ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
 म० वा० आ० उत्तरकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ विसृज्य च महाबाहुर्ऋक्षवानरराक्षसान् ॥ भ्रातृभिः सहितो रामः प्रमुमोद सुखं
 सुखी ॥ १ ॥ अथापराह स मये भ्रातृभिः सह राघवः ॥ शुश्राव मधुरां वाणीं मंतरिक्षां महाप्रभुः ॥ २ ॥ सौम्यरामनिरीक्ष्य स्वसौम्येन वदनेन माम् ॥
 कुबेरभवनात्प्राप्तं विद्धि मां पुष्पकं प्रभो ॥ ३ ॥ तव शासनमाज्ञाय गतोऽस्मि भवनं प्रति ॥ उपस्थातुं नरश्रेष्ठ स च मां प्रत्यभाषत ॥ ४ ॥ निर्जितस्त्वं नरेंद्रे
 ण राघवेण महात्मना ॥ निहत्य युधि दुर्धर्पं रावणं राक्षसेश्वरम् ॥ ५ ॥ ममापि परमाप्रीतिर्हते तस्मिन्दुरात्मनि ॥ रावणे सगणे चैव सपुत्रे सह बांधवे
 ॥ ६ ॥ सत्वं रामेण लंकायां निर्जितः परमात्मना ॥ वहसौम्यतमेव त्वमहमाज्ञापयामिते ॥ ७ ॥ परमोत्थेपमेकामोयत्त्वं राघवनंदनम् ॥ वहेर्लोकस्य
 संयानं गच्छस्व विगतज्वरः ॥ ८ ॥ सोऽहं शासनमाज्ञाय धनदस्य महात्मनः ॥ त्वत्सकाशमनुप्राप्तो निर्विशंकः प्रतीच्छामाम् ॥ ९ ॥

रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अथ धनदप्रेषितपुष्पकस्य संपूज्यपुनरिच्छोपस्थापनतया विसर्जनं विसृज्येति ॥ १ ॥ अंतरिक्षात् अंतरिक्षचरान्निःसृता मि
 त्यर्थः ॥ २ ॥ पुष्पकं विद्धि पुष्पकाधिष्ठातृदेवताया अयं वादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ निर्जितः अतस्तमेव वहेति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ किंच मद्बहनादपि सर्वलोकप्रियरामवहनं मम परमप्रियमित्याह पर
 म इति लोकस्य भूराद्यशेषाभिमतलोकप्रापणस्य संयानं समीचीनयानभूतत्वं राघवनंदनं वहेरित्येव मे परमः कामो तत्स्वंगच्छेति संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ वृत्तदोषः सद्यवहारातिक्रमदोषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्मरेस्मरामि हेसौम्य सिद्धानांगतौव्योममार्गे विषादेनास्मद्वियोगदुःखेनमायोजय आत्मानमितिशेषः सुखमास्वेति
तात्पर्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ पुष्पकंपुष्पमिवलघ्वितिपुष्पकं संज्ञायांकन ॥ १६ ॥ विबुधात्मनिदेवमूर्ते ॥ १७ ॥ कानिदृश्यंतेतदाहामानुषाणीति सत्वानिपुष्पकादीनि व्याहृतानि मत्वर्थायाजं
अपुष्पः सर्वभूतानांसर्वेषांधनदाज्ञया ॥ चरान्यहंप्रभावेणतवाज्ञांपरिपालयन् ॥ १० ॥ एवमुक्तस्तदारामः पुष्पकेणमहाबलः ॥ उवाचपुष्पकंदृष्ट्वा
विमानंपुनरागतम् ॥ ११ ॥ यद्येवंस्वागतंतेस्तुविमानवरपुष्पक ॥ आनुकूल्याद्भनेशस्यवृत्तदोषोननोभवेत् ॥ १२ ॥ लाजैश्चैवतथापुष्पैर्धूपैश्चैव
सुगंधिभिः ॥ पूजयित्वामहाबाहूराघवः पुष्पकंतदा ॥ १३ ॥ गम्यतामितिचोवाचआगच्छत्वंस्मरेयदा ॥ सिद्धानांचगतौसौम्यमाविषादेनयोजय
॥ १४ ॥ प्रतिघातश्चतमाभूद्यथेष्टंगच्छतोदिशः ॥ एवमस्त्वितिरामेणपूजयित्वाविसर्जितम् ॥ १५ ॥ अभिप्रेतांदिशंतस्मात्प्रायात्तत्पुष्पकंतदा ॥
एवमंतर्हितेतस्मिन्पुष्पकेसुरुतात्मनि ॥ १६ ॥ भरतः प्रांजलिर्वाक्यमुवाचरघुनंदनम् ॥ विबुधात्मनिदृश्यंतेत्वयिवीरप्रशासति ॥ १७ ॥ अमानुषा
णिसत्वानिव्याहृतानिमुहुर्मुहुः ॥ अनामयश्चमर्त्यानांसाग्रोमासोगतोत्ययम् ॥ १८ ॥ जीर्णानामपिसत्वानांमृत्युर्नायातिराघव ॥ अरोगप्रस
वानार्यावपुष्पंतोहिमानवाः ॥ १९ ॥ हर्षश्चाभ्यधिकोराजन्जनस्यपुरवासिनः ॥ कालेवर्षतिपर्जन्यःपातयन्नमृतंपयः ॥ २० ॥ वाताश्चापिप्रवां
त्येतेस्पर्शयुक्ताः सुखाः शिवाः ॥ ईदृशानश्चिरंराजाभवेदितिनरेश्वरः ॥ २१ ॥ कथयंतिपुरेराजन्यौरजानपदास्तथा ॥ एतावाचः सुमधुराभरतेनस
मारिताः ॥ श्रुत्वारामोमुदायुक्तोबभूवन्पसत्तमः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ६३ ॥
सविस्त्रज्यततारामः पुष्पकं हेमभूषितम् ॥ प्रविवेशमहाबाहुरशोकवनिकांतदा ॥ १ ॥ चंदनागुरुचूतैश्चतुंगकालेयकैरपि ॥ देवदारुवनैश्चापिसमं
तादुपशोभिताम् ॥ २ ॥

तं व्याहारवन्ति साग्रोमासइतिजातावेकवचनं मासाइत्यर्थः ॥ १८ ॥ तावन्मात्रेणैवमर्त्यानामनामयादिगुणप्रादुर्भावइत्याह जीर्णानामिति वपुष्मंतः लृष्टपुष्टवपुर्युक्ताः ॥ १९ ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ सइति अशोकवनिकानाममहाप्र
भूणामंतःपुरैःसहविहारयोग्यमुपवनम् ॥ १ ॥ तुंगः पुन्नागविशेषः कालेयकरक्तचंदनम् ॥ २ ॥

असनः सर्जः ॥ ३ ॥ नीपः कदेवः अर्जुनः ककुभः नागो नागकेसरः ॥ ४ ॥ कदंबो धूलीकदंबः ॥ ५ ॥ सर्वदाकुसुमैर्नित्यं कुसुमयुक्तैः दिव्यगंधरसोपेतैः दिव्यगंधरसपुष्पफलयुतैः ॥ ६ ॥ दिव्यैः शिल्पिभिः वृक्षारोपणादिशिल्पवद्भिः ॥ ७ ॥ चूतवृक्षपुष्परजोवतंसभूतयेषां तैः पक्षिभिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ माल्यानिपुष्पगुच्छाः ॥ १० ॥ स्फाटिकेति स्फटिकरत्ननिबद्धांतरेमध्ये कुट्टिमावद्धभूमिर्या चंपकागुरुपुष्पागमधूकपनसासनैः ॥ शोभितां पारिजातैश्च विधूमज्ज्वलनप्रभैः ॥ ३ ॥ लोधनीपार्जुनैर्नागैः समपर्णातिमुक्तकैः ॥ मंदारकदलीगुल्मलताजालसमावृताम् ॥ ४ ॥ प्रियंगुभिः कदंबैश्च तथा च वक्रकुलैरपि ॥ जंबूभिर्दाडिमैश्चैव कोविदारैश्च शोभिताम् ॥ ५ ॥ सर्वदाकुसुमैर्मयैः फलवद्भिर्मनोरमैः ॥ दिव्यगंधरसोपेतैस्तरुणां कुरपल्लवैः ॥ ६ ॥ तथैव तरुभिर्दिव्यैः शिल्पिभिः परिकल्पितैः ॥ चारुपल्लवपुष्पाद्यैर्मत्तभ्रमरसंकुलैः ॥ ७ ॥ कोकिलैर्भृंगराजैश्च नानावर्णैश्च पक्षिभिः ॥ शोभितां शतशश्चित्रां चूतवृक्षावतंसकैः ॥ ८ ॥ शातकुंभनिभाः केचित्केचिदग्निशिखोपमाः ॥ नीलां जननिभाश्चान्येभ्यो भान्ति तत्र स्मपादपाः ॥ ९ ॥ सुरभीणि च पुष्पाणि माल्यानि विविधानि च ॥ दीर्घिका विविधाकाराः पूर्णाः परमवारिणा ॥ १० ॥ माणिक्यरुतसोपानाः स्फाटिकांतरकुट्टिमाः ॥ फलपद्मोत्पलवनाश्च क्रवाकोपशोभिताः ॥ ११ ॥ दात्यूहशुकसंघुष्टा हंससारसनादिताः ॥ तरुभिः पुष्पशबलैस्तीरजैरुपशोभिताः ॥ १२ ॥ प्राकारैर्विविधाकारैः शोभिताश्च शिलातलैः ॥ तत्रैव च वनोद्देशे वैदूर्यमणिसन्निभैः ॥ १३ ॥ शाद्वलैः परमोपेतां पुष्पितद्रुमकाननाम् ॥ तत्र संघर्षजातानां वृक्षाणां पुष्पशालिनाम् ॥ १४ ॥ प्रस्तराः पुष्पशबलानभस्तारागणैरिव ॥ नंदनं हियथेन्द्रस्य ब्राह्मं चैत्ररथं यथा ॥ १५ ॥ तथा भूतं हिरामस्य काननं सन्निवेशनम् ॥ बद्धासनगृहोपेतां लतासनसमावृताम् ॥ १६ ॥ अशोकवनिकां स्फीतां प्रविश्य रघुनंदनः ॥ असने च शुभाकारे पुष्पप्रकरभूषिते ॥ १७ ॥ कुशास्तरणं संस्तीर्णैरामः सन्निपसादह ॥ सीतामादाय हस्तेन मधुमैरेयकं शुचि ॥ १८ ॥ पाययामास काकुत्स्थः शचीमिव पुरंदरः ॥ मांसानि च सुमृष्टानि फलानि विविधानि च ॥ १९ ॥

मुताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ परमोपेतामत्यंतसंयुक्तां संघर्षात्स्पर्धया जातानां जातपुष्पाणाम् ॥ १४ ॥ प्रस्तराः पाषाणाः पुष्पैर्नानावर्णैर्दृक्षेभ्यः पतितैः शबलाः शबलवर्णाः प्रस्तरास्तारागणैर्नन्दनवरेजुः ब्राह्मं ब्रह्मनिर्मितं चैत्ररथं कुबेरस्य ॥ १५ ॥ सन्निवेशनं समीचीनसंस्थानोपेतं बद्धासनगृहोपेतां बहूनामवस्थानोचितगृहयुतां लतासनसमावृतां लतानामासनं परिक्षेपो येषु तैर्लतासनैर्लतागृहैः समावृता उपेताम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुशास्तरणं नामोपर्यास्तरणं मैरेयकं मधुमैरेयकं मधुमयं मैरेयमासवोधात्रीधातको गुडवारिभिरिति वैजयंती ॥ १८ ॥ १९ ॥

राजानमुपावृत्यनृराजसर्मापेऽवृत्यन् ॥ २० ॥ दक्षिणाःकुशलाः पानवशंगताःपानजमदवशंगताः ॥ २१ ॥ २२ ॥ रमयामासतोषयामास ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सीताराघवयोश्चिरमि
त्यनंतरंअत्यक्रामच्छुभःकालःशैशिरोभोगदःसदेत्येवश्लोकः वानराणांगमनोत्तरंपुनश्चसंवत्सरोतीतइतिकतकव्याख्यानात् दशवर्षसहस्राणिगतानिसुमहात्मनोरितिप्रक्षिप्तमितिगम्यते भानि
षादप्रतिष्ठांत्वमगमःशाश्वतीःसमाइतिवाल्मीकिशापाच्च सीतात्यागोत्तरमश्वमेधप्रवृत्त्यातदनेदशवर्षसहस्राणिवाजिमेधानथाकरोदितिवाल्मीक्युक्तेश्च यद्वा वर्षशब्दोदिनपरःविवाहोत्तरंताव
रामस्याभ्यवहारार्थंकिंकरास्तूर्णमाहरन् ॥ उपानृत्यंश्चराजानंनृत्यगीतविशारदाः ॥ २० ॥ अप्सरोरगसंघाश्चकिन्नरीपरिवारिताः ॥ दक्षिणा
रूपवत्यश्चस्त्रियःपानवशंगताः ॥ २१ ॥ उपानृत्यंतकाकुत्स्थंनृत्यगीतविशारदाः ॥ मनोभिरामारामास्तारामोरमयतांवरः ॥ २२ ॥ रमयामासध
र्मात्मानित्यंपरमभूषिताः ॥ सतयासीतयासार्धमासीनोविरराजह ॥ २३ ॥ अरुंधत्याइवासीनोवसिष्ठइवतेजसा ॥ एवंरामोमुदायुक्तःसीतांसुर
सुतोपमाम् ॥ २४ ॥ रमयामासवैदेहीमहन्त्यहनिदेववत् ॥ तथातयोर्विहरतोःसीताराघवयोश्चिरम् ॥ २५ ॥ अत्यक्रामच्छुभःकालःशैशिरोभोग
दःसदा ॥ “दशवर्षसहस्राणिगतानिसुमहात्मनोः” ॥ प्राप्तयोर्विविधान्भोगानतीतःशिशिरागमः ॥ २६ ॥ पूर्वाह्निधर्मकार्याणिरुत्वाधर्मेणधर्म
वित् ॥ शेषंदिवसभागार्धमंतःपुरगतोभवत् ॥ २७ ॥ सीतापिदेवकार्याणिरुत्वापौर्वाह्निकानिवै ॥ श्वश्रूणामकरोत्पूजांसर्वासामविशेषतः ॥ २८ ॥
अभ्यगच्छत्ततोराभंविचित्राभरणांवरा ॥ त्रिविष्टपेसहस्राक्षमुपविष्टंयथाशची ॥ २९ ॥ दृष्ट्वातुराघवःपत्नींकल्याणेनसमन्विताम् ॥ प्रहर्षमतुलं
लेभेसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ॥ ३० ॥ अब्रवीच्चवरारोहांसीतांसुरसुतोपमाम् ॥ अपत्यलाभोवैदेहित्वय्ययंसमुपस्थितः ॥ ३१ ॥ किमिच्छसिवरा
रोहेकामःकिंक्रियतांतव ॥ स्मितंरुत्वातुवैदेहीरामंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३२ ॥ तपोवनानिपुण्यानिद्रष्टुमिच्छामिराघव ॥ गंगातीरोपविष्टानामृषी
णामुग्रतेजसाम् ॥ ३३ ॥

तिगतानिद्वादशादधिकमयोध्यायांचतुर्दशवनेएकंपुनरयोध्यायामित्येवंकिंचिदधिकसप्तविंशतिर्गतानीतिबोध्यं पूर्वाह्निद्विधाभागेनेदं तदाह शेषंदिवसभागार्धमिति अवशिष्टमर्धमित्यर्थः
॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ममापत्यलाभस्त्वयिसमुपस्थितः गर्भलक्षणंतवस्पष्टंवर्ततइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ किंकामःकिंविषयोमनोरथः स्मितंरुत्वास्यावतारकृत्यंपूर्णमितिब्राह्मणशापस्यस
त्यत्वकरणौचित्यंचहासेनसूचितम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

वा० रा०

॥ ६ ७ ॥

॥ ३४ ॥ अयेकरात्रिमित्यनेनचिरकालवासमनोरथोऽध्वनितः ॥ ३५ ॥ विस्रब्धाभवमहाराजोमहिर्षीमांकथमाश्रमंप्रेषयिष्यतीतिशंकांमाकुर्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा०
आ० उत्तरकाण्डेद्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ कथाप्रसंगात्सीताप्रसंगेन स्वदोषश्रवणं रामस्य तत्रेति बहुरूपाणां कथानां प्रकथनद्वारेण हास्यकारा उपासते ॥ १ ॥ २ ॥ कथावार्ताः
॥ ३ ॥ विषयेषु देशेषु इति सामान्यतः प्रश्नः ॥ ४ ॥ विशिष्य पृच्छति मामाश्रितानि कानि वाक्यानि ॥ ५ ॥ दूतमुखेन स्वदेशवृत्तांताज्ञाने राजानः सर्वजननिंदाद्वारानरकंप्रामुवंतीत्याशयेनाह व

फलमूलाशिनादेवपादमूलेपुर्वर्तितुम् ॥ एषमेपरमः कामो यन्मूलफलभोजिनाम् ॥ ३४ ॥ अप्येकरात्रिकाकुत्स्थनिवसेयंतपोवने ॥ तथेति च प्रति
ज्ञातरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ विस्रब्धाभववैदेहि श्वोगमिष्यस्य संशयम् ॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थो मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥ मध्यकक्षांतरं रामो
निर्जगाम सुहृद्वृतः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत्रोपविष्टं
राजानमुपासंते विचक्षणाः ॥ कथानां बहुरूपाणां हास्यकाराः समंततः ॥ १ ॥ विजयो मधुमत्तश्च काश्यपो मंगलः कुलः ॥ सुराजिः कालियो भद्रोदं
तवक्रः सुमागधः ॥ २ ॥ एते कथा बहूविधाः परिहाससमन्विताः ॥ कथयन्ति स्म संलृष्टाराघवस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ ततः कथायां कस्यांचिद्राघवः सम
भाषत ॥ काः कथानगरे भद्रवर्तेते विषयं पुच ॥ ४ ॥ मामाश्रितानि कान्याहुः पौरजानपदाजनाः ॥ किंच सीतां समाश्रित्य भरतं किंच लक्ष्मणम् ॥ ५ ॥
किं नु शत्रुघ्नमुद्दिश्य कैकेयीं किं नु मातरम् ॥ वक्तव्यतां च राजानो वने राज्ये व्रजं तिच ॥ ६ ॥ एवमुक्ते तुरामेण भद्रः प्रांजलि रब्रवीत् ॥ स्थिताः शुभाः कथा
राजन्वर्तेते पुरवासिनाम् ॥ ७ ॥ अयंतु विजयं सौम्यदशग्रीववधार्जितम् ॥ भूयिष्ठं स्वपुरे पौरैः कथ्यंते पुरुषर्षभ ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तु भद्रेण राघवो वाक्य
मब्रवीत् ॥ कथयस्व यथा तत्त्वं सर्वं निरवशेषतः ॥ ९ ॥ शुभाः शुभानि वाक्यानि कान्याहुः पुरवासिनः ॥ श्रुत्वेदानीं शुभं कुर्यान् कुर्यामशुभानि च ॥ १० ॥

क्तव्यतांचेति वनेतापसाश्रमे राज्ये च धर्मादिविचारहीनाराजानो वक्तव्यतां सर्वजनकृतदुर्भाषणविषयतां व्रजंति ॥ ६ ॥ सर्वज्ञोऽप्यज्ञ इव भृगवाद्युक्तशापं भृगवादिषु दयया सत्यंचिकीर्षुः सीतावियो
गमिच्छन्नेव देशवृत्तांतं पृच्छति गृहीतमनुप्यरूपतया व्यवहारानुसारेण लोकनिर्घंसदपि कर्मत्याज्यमिति बोधनायेति बोध्यं पुरवासिनां संबंधितया स्थिताः कथाः शुभावर्तेत इति संबंधः ॥ ७ ॥ वि
जयमिति उद्दिश्येति शेषः कथ्यंते वार्ता इति शेषः ॥ ८ ॥ निरवशेषतः शुभाः शुभविषयं सर्वं कथयेत्यर्थः ॥ ९ ॥ नन्वशुभश्रवणो किं प्रयोजनं तत्राह शुभेत्यादि ॥ १० ॥

उ० कां०

७

॥ ६ ७ ॥

ननुराजसमक्षमशुभवाक्यकथनमशक्यमित्यत आह कथयस्वेति निर्भयं विस्रब्धो मर्माकरामौ वदिष्यतीति भयशून्यं विश्वस्तः विगतज्वरः एवमशुभं कथं वाच्यमिति मनः संतापशून्यः पापाः पापा
नि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पूर्वकैराजभिर्देवैरपि कृतमित्यश्रुतमश्रुतपूर्वम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ सीतामाहृत्य ततो जातं सीताविषयं रावणस्पर्शजममर्षकोधं पृष्ठतः कृत्वा विस्मृत्येत्यर्थः ॥ १६ ॥
कीदृशं सुखं कुत्सितमेवेत्यर्थः तत्र हेतुरंकमित्यादि ॥ १७ ॥ न कुत्स्यति न जुगुप्सते इत्यर्थः ॥ १८ ॥ सहनीयं भविष्यति एवं विधं कश्मलमिति भावः तत्र हेतुर्यथाहीति प्रजास्तमनुवर्तते अनुव
कथयस्व च विस्रब्धो निर्भयं विगतज्वरः ॥ कथयंति यथा पौराः पापाजनपदेषु च ॥ ११ ॥ राघवेणैव मुक्तस्तु भद्रः सुरुचिरं वचः ॥ प्रत्युवाच महाबाहुं
प्रांजलिः सुसमाहितः ॥ १२ ॥ शृणुराजन्यथा पौराः कथयंति शुभाशुभम् ॥ चत्वारोपणरथ्या सुवने पूषवनेषु च ॥ १३ ॥ दुष्करं रूतवान् रामः समुद्रं
सेतुबंधनम् ॥ अश्रुतं पूर्वकैः कैश्चिद्देवैरपि सदानवैः ॥ १४ ॥ रावणश्च दुराधर्षो हतः सवलवाहनः ॥ वानराश्च वशं नीताः क्रक्षाश्च सहस्रक्षसैः ॥ १५ ॥
हत्वा च रावणं संख्ये सीतामाहृत्य राघवः ॥ अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा स्ववेश्म पुनरानयत् ॥ १६ ॥ कीदृशं हृदये तस्य सीतासंभोगजं सुखम् ॥ अंकमारोप्य
तुपुरारावणेन बलाद्भुताम् ॥ १७ ॥ लंकामपि पुरानीतामशोकवनि कांगताम् ॥ रक्षसां वशमापन्नां कथं रामो न कुत्स्यति ॥ १८ ॥ अस्माकमपि दा
रेषु सहनीयं भविष्यति ॥ यथा हि कुरुते राजा प्रजास्तमनुवर्तते ॥ १९ ॥ एवं बहुविधावाचो वदंति पुरवासिनः ॥ नगरेषु च सर्वे पुराजन्जनपदेषु च
॥ २० ॥ तस्यैवं भाषितं श्रुत्वा राघवः परमार्तवत् ॥ उवाच सुहृदः सर्वान् कथमेतद्ददंतु माम् ॥ २१ ॥ सर्वे तु शिरसाभूमावभिवाद्य प्रणम्य च ॥ प्रत्युचू
राघवं दीनमेव मेतन्न संशयः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं काकुत्स्थः सर्वेषां समुदीरितम् ॥ विसर्जयामास तदा वयस्याच्छुभ्रसूदनः ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री
मद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विसृज्य तु सुहृद्वर्गं बुद्ध्यानिश्चित्य राघवः ॥ समीपे द्वाः स्थमा
सीनमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

तेति ॥ १९ ॥ २० ॥ परमार्तवत्परमदुःखीवाकारं कृत्वा वस्तुतो भगवति हर्षदुःखयोरभावादेव मुक्तिः सर्वान् सुहृदो भद्रव्यतिरिक्तानपि कथमेतद्भद्रोक्तमेतदयशो वाक्यं तत्त्वमतत्त्वं वेति भवंतो
पि वदंति त्युवाच ॥ २१ ॥ त एद्भद्रोक्तमेवं तत्त्वमेव ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ अ
थ स्वचिकीर्षितकथनाय भ्रात्रानयनं विसृज्यत्विति निश्चित्य कर्तव्यमिति शेषः ॥ १ ॥

वा० रा०

॥६८॥

॥ २ ॥ ३ ॥ वर्धयित्वा जयाशिषेति शेषः माचिरं विलंबो न कार्य इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ भरतमंतिकाद्रतसमीपं प्राप्येत्यर्थः कृतांजलिर्भरतायेति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शि
 शीघ्रमानयसौमित्रिलक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ भरतं च महाभागं शत्रुघ्नमपराजितम् ॥ २ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा द्वाः स्थोमूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ लक्ष्मणस्य गृहं
 गत्वा प्रविवेशानिवारितः ॥ ३ ॥ उवाच सुमहात्मानं वर्धयित्वा कृतांजलिः ॥ द्रष्टुमिच्छति राजा त्वांगम्यतां तत्र माचिरम् ॥ ४ ॥ बाढमित्येव सौमित्रिः
 कृत्वा राघवशासनम् ॥ प्राद्रवद्रथमारुह्य राघवस्य निवेशनम् ॥ ५ ॥ प्रयांतं लक्ष्मणं दृष्ट्वा द्वाः स्थो भरतमंतिकात् ॥ उवाच भरतं तत्र वर्धयित्वा कृतां
 जलिः ॥ ६ ॥ विनयावनतो भूत्वा राजा त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ भरतस्तु वचः श्रुत्वा द्वाः स्थाद्रामसमीरितम् ॥ ७ ॥ उत्पतासनात् पूर्णपद्भ्यामेव महाबलः ॥
 दृष्ट्वा प्रयांतं भरतं त्वरमाणः कृतांजलिः ॥ ८ ॥ शत्रुघ्नं भवनं गत्वा ततो वाक्यमुवाच ह ॥ एत्यागच्छ रघुश्रेष्ठ राजा त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ ९ ॥ गतो हिलक्ष्मणः
 पूर्वभरतश्च महायशाः ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य शत्रुघ्नः परमासनात् ॥ १० ॥ शिरसा वंघधरणीं प्रययौ यत्र राघवः ॥ द्वाः स्थस्त्वा गम्य रामाय सर्वानेव कृतां
 जलिः ॥ ११ ॥ निवेदयामास तथा भ्रातृन् स्वान्समुपस्थितान् ॥ कुमारानागताञ्जुत्वा चिंता व्याकुलितेन्द्रियः ॥ १२ ॥ अवाङ्मुखो दीनमना द्वाः स्थं
 वचनमब्रवीत् ॥ प्रवेशय कुमारान् स्वं मत्समीपं त्वरान्वितः ॥ १३ ॥ एतेषु जीवितं मत्स्यमेते प्राणाः प्रियामम ॥ आज्ञास्तु नरेन्द्रेण कुमारैः शुक्लवाससः
 ॥ १४ ॥ प्रह्लाः प्रांजलयो भूत्वा विविशुस्ते समाहिताः ॥ ते तु दृष्ट्वा मुखं तस्य सग्रहं शशिनं यथा ॥ १५ ॥ संध्यागतमिवादित्यं प्रभया परिवर्जितम् ॥ बाष्प
 पूर्णं च नयने दृष्ट्वा रामस्य धीमतः ॥ हतशोभं यथापद्यं मुखं वीक्ष्य च तस्य ते ॥ १६ ॥ ततोऽभिवाद्य त्वरिताः पादौ रामस्य मूर्धभिः ॥ तस्थुः समाहिताः सर्वे
 रामस्त्वश्रूण्यवर्तयत् ॥ १७ ॥ तान्परिष्वज्य बाहुभ्यामुत्थाप्य च महाबलः ॥ आसनेष्वासतेत्युक्त्वा ततो वाक्यं जगाद ह ॥ १८ ॥ भवंतो मम सर्वस्वं भवं
 तो जीवितं मम ॥ भवद्भिश्च कृतं राज्यं पालयामिन रेश्वराः ॥ १९ ॥

रसावंघधरणीं शिरसा धरणीं प्राप्य रामाय वंदित्वेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ मत्स्यं मम जीवितमेतेषु स्थितमिति शेषः ॥ १४ ॥ सग्रहं सोपरागम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ भवद्भिः क
 तं संपादितम् ॥ १९ ॥

उ० का०

७

॥६८॥

कृतशास्त्रार्था अनुष्ठितशास्त्रार्थानुष्ठानाः मदर्थो विक्ष्यमाणः अन्वेष्टव्यो नुसरणीयः ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥
 अथ हेतुकथनपूर्वकलक्ष्मणस्य सीता विसर्जने विनियोगः तेषामिति ॥ १ ॥ अन्यथामाकुरुध्वं मदभिप्रायाननुकूलभावं माकुरुध्वमित्यर्थः तमेवाभिप्रायमाह पौराणामिति सीता विषये पौराणां
 यादृशी कथा वर्तते तां मत्तः शृणुते तिसंबंधः ॥ २ ॥ तां कथामाह पौरापवाद इति पौराणामयि मद्दिष्ये वी भत्सा कुत्सा वर्तते सामे मम मर्माणिकं तति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमानयेयं न कथमपि ॥ ६ ॥
 भवंतः कृतशास्त्रार्था बुद्ध्या च परिनिष्ठिताः ॥ संभूय च मदर्थो यमन्वेष्टव्यो नरेश्वराः ॥ २० ॥ तथा वदतिका कुत्स्ये अवधानपरायणाः ॥ उद्विग्न मनसः
 सर्वे किन्तुराजाभिधास्यति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तेषां
 समुपविष्टानां सर्वेषां दीनचेतसाम् ॥ उवाच वाक्यं का कुत्स्यो मुखेन परिशुष्यता ॥ १ ॥ सर्वे शृणुत भद्रं वो माकुरुध्वं मनो न्यथा ॥ पौराणां मम सीता
 यां यादृशी वर्तते कथा ॥ २ ॥ पौरापवादः सुमहांस्तथा जनपदस्य च ॥ वर्तते मयि वी भत्सा सामे मम मर्माणिकं तति ॥ ३ ॥ अहं किल कुले जात इक्ष्वाकूणां
 महात्मनाम् ॥ सीतापि सत्कुले जाता जनकानां महात्मनाम् ॥ ४ ॥ जानासित्वं यथा सौम्यदंडके विजने वने ॥ रावणेन हृता सीता स च विध्वंसितो मया
 ॥ ५ ॥ तत्र मे बुद्धिरुत्पन्ना जनकस्य सुतां प्रति ॥ अत्रोपितामि मां सीता मानयेयं कथं पुरीम् ॥ ६ ॥ प्रत्ययार्थं ततः सीता विवेश ज्वलनं तदा ॥ प्रत्यक्षं त
 व सौमित्रे देवानां हव्यवाहनः ॥ ७ ॥ अपापामैथिलीमाह वायुश्चाकाशगोचरः ॥ चंद्रादित्यौ च शंसेते सुराणां सन्निधौ पुरा ॥ ८ ॥ ऋषीणां चैव सर्वेषां
 मपापां जनकात्मजाम् ॥ एवं शुद्धसमाचारा देवगंधर्वसन्निधौ ॥ ९ ॥ लंका द्वीपे महेन्द्रेण मम हस्ते निवेदिता ॥ अंतरात्मा च मे वेत्ति सीतां शुद्धां यशस्वि
 नीम् ॥ १० ॥ ततो गृहीत्वा वैदेही मया ध्यामहमागतः ॥ अयंतु मे महान्वादः शोकश्च हृदि वर्तते ॥ ११ ॥ पौरापवादः सुमहांस्तथा जनपदस्य च ॥ अकी
 र्तिर्यस्य गीयते लोके भूतस्य कस्यचित् ॥ १२ ॥

सीताया अपापतां प्रख्यापयति धातृभ्यः प्रत्ययार्थमिति देवानां सन्निधाविशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ॥ ऋषीणां चेति सन्निधावित्यर्थः ॥ ९ ॥ लंका द्वीपे महेन्द्रेणेति लंका द्वीपे तदाग्निनेति पाठांतरम्
 ॥ १० ॥ अयंत्विति प्राक्प्रतिपादितरीत्या तत्त्वार्थेन्यस्मिन् स्थितेपीति शेषः महान्वादो वर्तते निर्दावर्तते तच्छ्रवणाच्छोकश्च हृदि वर्तते ॥ ११ ॥ कोसौवादस्तत्राह पौरिति सीता विषया पौरनिश्च
 त्तस्य प्राणिनः ॥ १२ ॥

शब्दः अकीर्तिबोधकः अधमान्लोकान्निरयान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ शोकसागरे अकीर्तिजे ॥ १५ ॥ भूतं उत्पन्नं अतः एतदकीर्तिजात् अतः श्वः प्रभाते त्वं रथमा रुह्य विषयांते स्वदेशात्परतः सीतामु
 त्स्त्वज ॥ १६ ॥ कविषयांतेरेतन्नाह गंगाया इति परेपारे गंगोल्लङ्घनलभ्येपारे ॥ १७ ॥ तमसा संज्ञं नदीद्वयं अयोध्यासमीपे गंगार्वाक्तत्परपारे च दिव्यसंकाशः दिव्यदेशसदृशः ॥ १८ ॥ सीतां प्र
 तिसीतापरित्यागमुद्दिश्य ॥ १९ ॥ मर्त्यमम एतत्प्रतिवारिते एतस्य प्रतिवारणे इत्यर्थः ॥ २० ॥ भुजाभ्यामिति पाठे पिपादाभ्यामित्येवार्थः ये वाक्यान्तरे अस्मद्वाक्यमध्ये मामनुनेतुं त्रयस्ते मदभीष्ट
 पतये वाधमाँलोकान्यावच्छब्दः प्रकीर्त्यते ॥ अकीर्तिर्निघते देवैः कीर्तिलोकेषु पूज्यते ॥ १३ ॥ कीर्त्यर्थं तु समारंभः सर्वेषां सुमहात्मनाम् ॥ अप्यहं
 जीवितं जलद्व्यां युष्मान्वापुरुषर्षभाः ॥ १४ ॥ अपवादभयाद्भीतः किंपुनर्जनकात्मजाम् ॥ तस्माद्भवंतः पश्यंतु पतितं शोकसागरे ॥ १५ ॥ न हि पश्याम्य
 हं भूतं किंचिद्दुःखमतोधिकम् ॥ श्वस्त्वं प्रभाते सौमित्रे सुमंत्राधिष्ठितं रथम् ॥ १६ ॥ आरुह्य सीतामारोप्य विषयांते समुत्सृज ॥ गंगायास्तु परेपारे
 वाल्मीकेस्तु महात्मनः ॥ १७ ॥ आश्रमो दिव्यसंकाशस्तमसा तीरमाश्रितः ॥ तत्रैनां विजने देशे विस्तृत्य रघुनंदन ॥ १८ ॥ शीघ्रमागच्छ सौमित्रे कुरु
 ष्ववचनं मम ॥ न चास्मि प्रतिवक्तव्यः सीतां प्रतिकथंचन ॥ १९ ॥ तस्मात्त्वं गच्छ सौमित्रे नात्र कार्या विचारणा ॥ अप्रीतिर्हि परामर्त्यं त्वयैतत्प्रतिवा
 रिते ॥ २० ॥ शापिता हि मया यूयं पादाभ्यां जीवितेन च ॥ ये मां वाक्यान्तरे ब्रूयुरनुनेतुं कथंचन ॥ अहितानामते नित्यं मदभीष्टविघातनात् ॥ २१ ॥ मा
 नयंतु भवंतो मां यदि मच्छासने स्थिताः ॥ इतो घनीयतां सीता कुरुष्ववचनं मम ॥ २२ ॥ पूर्वमुक्तो ह मनया गंगातीरे हमाश्रमान् ॥ पश्येयमिति तस्या
 श्वकामः संवर्त्यतामयम् ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थो वाप्येण पिहितेक्षणः ॥ संविवेश सधर्मात्मा भ्रातृभिः परिवारितः ॥ शोकसंविग्रहद्वयोनिश
 श्वासयथाद्विपः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततोरजन्यां व्युष्टायां लक्ष्मणो दीनचे
 तनः ॥ सुमंत्रमब्रवीद्वाक्यं मुखेन परिशुष्यता ॥ १ ॥

विघातनान्नित्यं ममाहितानाम अहिता इति प्रसिद्धम् ॥ २१ ॥ किं तर्हि कर्तव्यं तन्नाह मानयंत्विति ॥ २२ ॥ ननु सीते विसर्जनाय वनंचलेति कथंचित्कुं शक्यं तन्नाह पूर्वमिति संवर्त्यतामनुष्ठीयताम्
 ॥ २३ ॥ भ्रातृभिः परिवारितः प्रविवेश तान्विस्तृत्य स्ववेदमेति शेषः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥
 अथ लक्ष्मणेन सीतानयनं तत इति ॥ १ ॥

सीतायाः शुभमासनं राजवचनादानीय स्वास्तीर्णं रथं कुरु ॥ २ ॥ किमर्थं सीताया आसनं तत्राह सीता हीति ॥ ३ ॥ सुरुचिरप्रख्यं सुंदरशोभनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ एष नृपतिः रामः प्रतिज्ञातमंगी
कृतं आश्रमं प्रति नयनमिति शेषः आज्ञप्तः आश्रमं नेनुमिति शेषः ॥ ७ ॥ शीघ्रं गत्वा गंगातीरमिति शेषः मुनीनामाश्रमान्प्रति अवनेया अवरोप्य प्रापणीया ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तथेत्यु

सारथे तुरगान् शीघ्रान्योजयस्वरथोत्तमे ॥ स्वास्तीर्णं राजवचनात् सीताया आसनं शुभम् ॥ २ ॥ सीता हिराजवचनादाश्रमं पुण्यकर्मणाम् ॥ मयाने
यामहर्षीणां शीघ्रमानीय तारथः ॥ ३ ॥ सुमंत्रस्तु तथेत्युक्त्वा युक्तं परमवाजिभिः ॥ रथं सुरुचिरप्रख्यं स्वास्तीर्णं सुखशय्यया ॥ ४ ॥ आनीयो वाच
सौमित्रि मित्राणां मानवर्धनम् ॥ रथोयं समनुप्राप्तो यत्कार्यं क्रियतां प्रभो ॥ ५ ॥ एवमुक्तः सुमंत्रेण राजवेश्मनिलक्ष्मणः ॥ प्रविश्य सीतामासाद्य
व्याजहार नरर्षभः ॥ ६ ॥ त्वया किलैष नृपतिर्वरैर्वयाचितः प्रभुः ॥ नृपेण च प्रतिज्ञातमाज्ञप्तश्चाश्रमं प्रति ॥ ७ ॥ गंगातीरे मया देविक्रपीणामाश्रमा
न शुभान् ॥ शीघ्रं गत्वा तु वैदेहिशासनात्पार्थिवस्य नः ॥ ८ ॥ अरण्ये मुनिभिर्जुष्टे अवनेया भविष्यसि ॥ एवमुक्ता तु वैदेही लक्ष्मणेन महात्मना ॥ ९ ॥
प्रहर्षमतुलं लेभे गमनं चाप्यरोचयत् ॥ वासांसि च महार्हाणि रत्नानि विविधानि च ॥ १० ॥ गृहीत्वा तानि वैदेही गमनायोपचक्रमे ॥ इमानि मुनिपत्नी
नां दास्याम्याभरणान्यहम् ॥ ११ ॥ वस्त्राणि च महार्हाणि धनानि विविधानि च ॥ सौमित्रिस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारोप्य मैथिलीम् ॥ १२ ॥ प्रययौ शीघ्र
तुरंगं रामस्याज्ञामनुस्मरन् ॥ अब्रवीच्च तदा सीता लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥ १३ ॥ अशुभानि बहून्पश्यामि रघुनंदन ॥ नयनं मे स्फुरत्यद्य गात्रोत्कं
पश्च जायते ॥ १४ ॥ हृदयं चैव सौमित्रे अस्वस्थमिव लक्षये ॥ औत्सुक्यं परमं चापि अधृतिश्च परामम ॥ १५ ॥ शून्या मे वचपश्यामि पृथिवीं पृथुलोच
न ॥ अपि स्वस्ति भवेत्तस्य भ्रातुस्ते भ्रातृवत्सल ॥ १६ ॥ श्वश्रूणां चैव मे वीरसर्वासामविशेषतः ॥ पुरे जनपदे चैव कुशलं प्राणिनामपि ॥ १७ ॥ इत्यंज

क्त्वा यथेष्टं प्रयच्छेत्युक्त्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ नयनं दक्षिणम् ॥ १४ ॥ हृदयं मनः औत्सुक्यं नगरविषयं रामविषयं वा ॥ १५ ॥ शून्यां मुखशून्याम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ अंजलिकृता कृतांज

लिः अर्थदुर्निमित्तवस्तु ॥ १८ ॥

वा०श०

॥ ७० ॥

शिवमित्यब्रवीद्दृष्टः दृष्ट इव ॥ १९ ॥ २० ॥ पर्वतस्यैव कोऽयथेति पाठे उपमाद्वयं व्यंबक इव पर्वतो हिमवानिवेति वा अश्वान् चतुरः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ जलाशयं जलप्रवाहम् ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥ मम चिरात्तिलपितं जाह्नवीतीरमासाद्य किमुद्यते इत्यन्वयः ॥ २६ ॥ द्विरात्रेनेन विनाकृतः शोकमागतः कश्चित् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीरा
 शिवमित्यब्रवीद्दृष्टो दृष्टयेन विशुष्यता ॥ ततो वासमुपागम्य गोमतीतीर आश्रमे ॥ १९ ॥ प्रभाते पुनरुत्थाय सौमित्रिः सूतमब्रवीत् ॥ योजयस्वरथं शी
 घ्रमद्य भागीरथीजलम् ॥ २० ॥ शिरसाधारयिष्यामि त्रियंबक इवौजसा ॥ सोऽश्वान्विचारयित्वा तुरथे युक्तान् मनोजवान् ॥ २१ ॥ आरोहस्वतिवै
 देहीं मृतः प्रांजलिं ब्रवीत् ॥ सा तु मृतस्य वचनादारुरोहरथोत्तमम् ॥ २२ ॥ सीता सौमित्रिणा सार्धं सुमंत्रेण च धीमता ॥ आससाद विशालाक्षीगं
 गां पापविनाशिनीम् ॥ २३ ॥ अथार्धदिवसं गत्वा भागीरथ्या जलाशयम् ॥ निरीक्ष्य लक्ष्मणो दीनः प्ररुरोद महास्वनः ॥ २४ ॥ सीता तु परमायत्ता दृ
 ष्वा लक्ष्मणमातुरम् ॥ उवाच वाक्यं धर्मज्ञा किमिदं रुद्यते त्वया ॥ २५ ॥ जाह्नवीतीरमासाद्य चिरात्तिलपितं मम ॥ हर्षकाले किमर्थं मां विपादयसि ल
 क्ष्मण ॥ २६ ॥ नित्यं त्वं रामपार्श्वे पर्वतसे पुरुषर्षभ ॥ कश्चिद्विनाकृतस्तेन द्विरात्रं शोकमागतः ॥ २७ ॥ ममापि दयितो रामो जीवितादपि लक्ष्मण ॥ न
 चाहमेवं शोचामि मैवं त्वं बालिशो भव ॥ २८ ॥ तारयस्व च मां गंगां दर्शयस्व च तापसान् ॥ ततो मुनिभ्यो वासां सिदास्याम्याभरणानि च ॥ २९ ॥ ततः
 कृत्वा महर्षीणां यथार्हं मभिवादनम् ॥ तत्र चैकां निशामुष्य यास्यामस्तां पुरीं पुनः ॥ ३० ॥ ममापि पद्मपत्राक्षं सिंहोरस्कं रुशोदरम् ॥ त्वरते हि मनो द्र
 ष्णुगमं रमयतां वरम् ॥ ३१ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रमृज्य नयने शुभे ॥ नाविकानाङ्कयामास लक्ष्मणः परवीरहा ॥ इयंच स ज्ञानौश्रेति दाशाः प्रांजल
 याब्रुवन् ॥ ३२ ॥ तितीर्षुर्लक्ष्मणो गंगां शुभां नावमुपारुहत् ॥ गंगां संतारयामास लक्ष्मणस्तां समाहितः ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
 कीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ नावं सुविस्तीर्णानैपादीं राघवानुजः ॥ आरुरोह समायुक्तां पूर्वमारो
 प्य मैथिलीम् ॥ १ ॥ सुमंत्रं चैव सरथं स्थापयतामिति लक्ष्मणः ॥ उवाच शोकसंतप्तः प्रयाहीति च नाविकम् ॥ २ ॥

मात्तिरामेश्रीरामाये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ नैपादीं निपादोपनीतां गुहाख्यनिपादसंबन्धिनीमिति वा समायुक्तां सज्जी
 कृतां ॥ १ ॥ स्थापयतां अर्वाचीनगंगां तरेण वेति शेषः प्रयाहि परंतीरमिति शेषः ॥ २ ॥

उ० कां०

७

॥ ७० ॥

तीरपरंतीरम् उवाच सीतामितिशेषः ॥ ३ ॥ वैदेहि अस्मिन्निमित्तैयस्माद्धीमताप्यार्येणलोकनिदाहेतुभूतकूरकार्येयदहंनियुक्तस्तल्लोकस्यवचनीकृतः यलोपआर्षः वचनीयोनिद्यःकृतःअतो
मेमहच्छल्यंलुप्तंलुप्तदयंप्रविष्टम् ॥ ४ ॥ एवमहच्छल्यंप्रामवतोमेयन्मरणंतत्वागवस्थामूर्च्छामृत्युर्मुख्यंमरणंवायद्भवेत्तत्परंश्रेयोभवेत् नचनतुईदृशेलोकनिद्येअस्मिन्वक्ष्यमाणेकार्येहंनियो
ज्योनियोक्तुमर्होज्ज्वामि अथापिराजनियोगस्यसर्वथाकर्तव्यत्वान्नियोगंकरोमीतिशेषः ॥ ५ ॥ यदेवमतःप्रसीदेति पापंकर्तुदोषंज्ञातुमित्यर्थः अंजलिकृतःकृतांजलिः ॥ ६ ॥ मृत्युंकांक्षंतं
रमहच्छल्यवशात् ॥ ७ ॥ नावगच्छामिरोदनादिहेतुमितिशेषः महीपतेःरामस्यक्षेममपिसौख्यमपिनपश्यामि ॥ ८ ॥ यस्माच्चमेवंसंतापमागतस्तस्माच्चनरेंद्रेणप्रत्युत्तरतयाशापपूर्वकूरकर्म

ततस्तीरमुपागम्यभागीरथ्याःसलक्ष्मणः ॥ उवाचमैथिलींवाक्यंप्रांजलिर्वाप्पसंवृतः ॥ ३ ॥ लुप्तंमेमहच्छल्यंयस्माद्वार्येणधीमता ॥ अस्मिन्निमि
त्तैवैदेहिलोकस्यवचनीकृतः ॥ ४ ॥ श्रेयोहिमरणंमेघमृत्युर्वायत्परंभवेत् ॥ नचास्मिन्नीदृशेकार्येनियोज्योलोकनिदिते ॥ ५ ॥ प्रसीदचनमेपापंकर्तु
मर्हसिशोभने ॥ इत्थंजलिकृतोभूमौनिपपातसलक्ष्मणः ॥ ६ ॥ रुदंतंप्रांजलिंदृष्ट्वाकांक्षंतंमृत्युमात्मनः ॥ मैथिलीभृशसंविघ्नालक्ष्मणंवाक्यमब्रवी
त् ॥ ७ ॥ किमिदंनावगच्छामिब्रूहितत्वेनलक्ष्मण ॥ पश्यामित्वांनचस्वस्थमपिक्षेमंमहीपतेः ॥ ८ ॥ शापितोसिनरेंद्रेणयत्वंसंतापमागतः ॥ तद्भूयाः
सन्निधौमद्यमहमाज्ञापयामिते ॥ ९ ॥ वैदेह्याचोद्यमानस्तुलक्ष्मणोदीनचेतनः ॥ अवाङ्मुखोवाप्पगलोवाक्यमेतदुवाचह ॥ १० ॥ श्रुत्वापरिप
दोमध्येत्यपवादंसुदारुणम् ॥ पुरेजनपदेचैवत्वत्कृतेजनकात्मजे ॥ ११ ॥ रामःसंतप्तहृदयोमांनिवेद्यगृहंगतः ॥ नतानिवचनीयानिमयादेवितवाग्र
तः ॥ १२ ॥ यानिराज्ञालुदित्यस्तान्यमर्षात्पृष्ठतःकृतः ॥ सात्वंत्यक्तानृपतिनानिर्दोषाममसन्निधौ ॥ १३ ॥

ण्याज्ञातइतिमन्येइतिशेषः मह्यममसन्निधौआज्ञापयामि तेत्वामित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वत्कृतेऽपवादंनिदांश्रुत्वासंतप्तहृदयोगृहंगतइत्यन्वयः ॥ ११ ॥ कोसौमन्निमित्तःपौरापवादस्तत्राह न
तानीति यानिवचनानिराज्ञाऽमर्षाद्भुदित्यस्तानितानिहेदेविमयातवायतोनवचनीयानिनवक्तुंशक्यानि अतएवतेषांवादोमयापृष्ठतःकृतः ॥ १२ ॥ ननुमदीयनिर्दोषत्वंराजात्वंचनजानासि किं
तत्राह निर्दोषेति यद्यपित्वंममसन्निधौअभ्यादिभिर्निर्दोषाख्यापितातथापिपौरापवादभीतेनसानिर्दोषापित्वंत्यक्ता अन्यथावास्तवदोषबुद्धीतेत्वयानपाह्यम् यदेवमतआश्रमांतेषुआश्रम
समीपेषु ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ दौर्लभं वाङ्मायगन्निष्ठा अभिलषितमवश्यं कार्यमिति ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ पुण्यं रमणीयं तपोवनं प्राप्य माविषादं कथाः ॥ १६ ॥ परमक इत्यनुकंपायां कन् अस्य पादच्छायां पादमूलं उपा-
गम्य एतत्प्राप्तं च प्राप्येत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ अथ विसृष्टसी-
तासदेशं गृहीत्वा लक्ष्मणपरावृत्तिः लक्ष्मणस्येति ॥ १ ॥ बाष्पपर्याकुलेक्षणा संज्ञां प्राप्येति शेषः ॥ २ ॥ दुःखमूर्तिः सकलदुःखसमूहः ॥ ३ ॥ सतीपतिव्रता ॥ ४ ॥ हेसौ मित्रे पुरा पूर्वकाले रामपा-

पौरापवादभीतेन ग्राह्यं देवि न तेन्यथा ॥ आश्रमांतिपुचमयात्यक्तव्यात्वं भविष्यसि ॥ १४ ॥ राज्ञः शासनमदाय तथैव किल दौर्लभं दम् ॥ तदेतज्जाह्नवी-
तीरे ब्रह्मपीणां तपोवनम् ॥ १५ ॥ पुण्यं चरमणीयं च माविषादं कथाः शुभे ॥ राज्ञोदशरथस्यैव पितुर्मेमुनिपुंगवः ॥ १६ ॥ सखा परमकोविप्रो वाल्मी-
किः सुमहायशाः ॥ पादच्छायां मुपागम्य सुखमस्य महात्मनः ॥ उपवासपरैकाग्रावसत्वं जनकात्मज ॥ १७ ॥ पतिव्रता त्वमास्थाय रामं कृत्वा सदा-
हृदि ॥ श्रेयसे परमं देवितया कृत्वा भविष्यति ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥
लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा दारुणं जनकात्मजा ॥ परं विषादमागम्य वैदेही निपपातह ॥ १ ॥ सामुहूर्तमिवा संज्ञां बाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ लक्ष्मणं दीनया वा-
चा उवाच जनकात्मजा ॥ २ ॥ मामिकेयं तनुर्नूनं सृष्टा दुःखाय लक्ष्मण ॥ धात्राय स्यास्तथा मेघदुःखमूर्तिः प्रदृश्यते ॥ ३ ॥ किन्नुपापं कृतं पूर्वं को वा दा-
रैर्वियोजितः ॥ याहं शुद्धसमाचारात्यक्तानृपतिना सती ॥ ४ ॥ पुरा हमाश्रमे वा संरामपादानुवर्तिनी ॥ अनुरुध्यापि सौ मित्रे दुःखे च परिवर्तिनी ॥ ५ ॥
सा कथं त्याश्रमे सौम्यवत्स्यामि विजनीकृता ॥ आख्यास्यामि च कस्याहं दुःखं दुःखपरायणा ॥ ६ ॥ किन्नुवक्ष्यामि मुनिपु कर्मचासत्कृतं प्रभो ॥ क-
स्मिन्वाकारेणेत्यक्ताराधवेण महात्मना ॥ ७ ॥

दानुवर्तिनी भूत्वा दुःखेन वासदुःखे परिवर्तिनी वर्तमानापि अनुरुध्यत सोऽहं आश्रमे वासमरोचयमिति शेषः ॥ ५ ॥ साहमिदानीं विजनीकृता इष्टजनरहिता कृता कथमाश्रमे वत्स्यामि कस्य च-
स्वीयं दुःखमहमाख्यास्यामि विजनवनस्थेति शेषः ॥ ६ ॥ किञ्चित् महात्मनाराधवेण केन कारणेन त्यक्ता किं वा त्यागकारणमसत्कर्मत्वाकृतमिति प्रष्टुमुनिपु किन्नुवक्ष्यामि त्यागकारणपाप-
स्य कस्याप्यकरणाद्वक्तव्यं प्रत्युत्तरं न किमपि पश्यामीत्याशयः ॥ ७ ॥

अपिच जीवितत्यागोप्यशक्य इत्याह नखत्विति तदत्यागहेतुमाह राजवंशइति राजसंतानः परिहास्यते विच्छिद्यते इत्यर्थः मयि गर्भस्य विद्यमानत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ त्वंच राजशासनं कुर्वि
त्याह यथाज्ञमिति इदं वचः मत्संदेशरूपम् ॥ ९ ॥ प्रग्रहेण प्रकृष्टांजलिग्रहणसमेतेन शिरसेत्यन्वयः चरणौ बंधमत्यतिनिधितयेति भावः पार्थिवं च बंधयित्वा कुशलं ब्रूहि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
जनेऽयशोभीरुणा जननिमित्ताय शोभीरुणैव त्वया त्यक्तानां न्यथेति जानामीति शेषः वचनीयं निदा अपवादोऽभिशापः ॥ १३ ॥ अथ प्रजाविषये संदेशमाह वक्तव्यश्चेति ॥ १४ ॥ १५ ॥

नखत्वैव सौमित्रे जीवितं जाङ्गवीजले ॥ त्यजेयं राजवंशस्तु भर्तुर्मे परिहास्यते ॥ ८ ॥ यथाज्ञं कुरु सौमित्रे त्यज्यमांदुःखभागिनीम् ॥ निदेशे स्थी
यतां राज्ञः शृणु चेदं वचो मम ॥ ९ ॥ श्वश्रूणामविशेषेण प्रांजलिप्रग्रहेण च ॥ शिरसा बंधं चरणौ कुशलं ब्रूहि पार्थिवम् ॥ १० ॥ शिरसा भिनतो ब्रूयाः
सर्वासामेव लक्ष्मण ॥ वक्तव्यश्चापि नृपतिर्धर्मेण सुसमाहितः ॥ ११ ॥ जानासि च यथा शुद्धासीता तत्त्वेन राघव ॥ भक्त्या च परया युक्ता हिता च तव
नित्यशः ॥ १२ ॥ अहं त्यक्ता च ते वीर अयशोभीरुणा जने ॥ यच्च ते वचनीयं स्यादपवादः समुत्थितः ॥ १३ ॥ मया च परिहर्तव्यं त्वं हि मे परमा गतिः ॥
वक्तव्यश्चैव नृपतिर्धर्मेण सुसमाहितः ॥ १४ ॥ यथा भ्रातृपुर्वर्तेथास्तथा पौरैरुनित्यदा ॥ परमोऽत्येव धर्मस्ते तस्मात्कार्तिरनुत्तमा ॥ १५ ॥ यत्तु पौ
रजने राजन्धर्मेण समवाप्नुयात् ॥ अहं तु नानुशोचामि स्वशरीरं न रपभ ॥ १६ ॥ यथापवादः पौराणां तथैव रघुनंदन ॥ पतिर्हि देवतानार्याः पतिर्वंधुः
पतिर्गुरुः ॥ १७ ॥ प्राणैरपि प्रियं तस्माद्भर्तुः कार्यं विशेषतः ॥ इति मद्दचना द्रामो वक्तव्यो मम संग्रहः ॥ १८ ॥ निरीक्ष्य माद्यगच्छत्वमृतुकालातिवर्तिनी
म् ॥ एवं ब्रुवंत्यासीतायां लक्ष्मणो दीनचेतनः ॥ १९ ॥ शिरसा बंधधरणीं व्याहर्तुं न शशाकह ॥ प्रदक्षिणं च तां कृत्वा रुदन्नेव महास्वनः ॥ २० ॥ ध्यात्वा
मुहूर्ततामाह किं मां वक्ष्यसि शोभने ॥ दृष्टपूर्वन ते रूपं पादौ दृष्टौ तवानघे ॥ २१ ॥

एष धर्मः कस्तत्राह यत्तु इति धर्मेण धर्मकृतलक्षणेन यदवाप्नुयात् पुण्यं एष एव परमो धर्मः ॥ १६ ॥ यथा पौराणामपवादं परिहृत्य स्थितिर्भवति तथैव रघुनंदनवर्तस्वेति शेषः ॥ १७ ॥ मम संग्रहः म
यारामं प्रति वक्तव्यसंदेशस्य संग्रह इत्यर्थः ॥ १८ ॥ कृतुकालातिवर्तिनीं गर्भलक्षणवतीं मामां निरीक्ष्य गच्छ पुनारामादिकृतापवादप्रसक्तिनिवृत्तये इति भावः ॥ १९ ॥ २० ॥ किं मां वक्ष्यसि नि
रीक्ष्य मां गच्छेति किं वक्ष्यसि इत्यर्थः शोकवशात्कालान्तरे प्रयोगेन दोषाय तथानिरीक्षणस्यायोग्यतोपपादकं दृष्टपूर्वमिति ॥ २१ ॥

वा० रा० ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनाथवदनाथेवनतुवस्तुतोऽनाथा पूर्णचिह्ननस्वरूपत्वादितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दुःखभारावनतासेव यशोधरापातिव्रत्यशोवती ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
रामीयेरा० वा० आ० उ० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अथ वाल्मीकिना स्वाश्रमे सीतानयनं सीतांत्विति मुनिदारकाः मुनिपुत्राः उग्रधीः उग्रतपोविषयबुद्धिः ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ७२ ॥

कथमत्र हि पश्यामिरामेणरहितां वने ॥ इत्युक्ता तां तमस्सृत्य पुनर्नावमुपारुहत् ॥ २२ ॥ आरुरोहपुनर्नावना विकंचाभ्यचोदयत् ॥ सगत्वा चोत्तरं ती
रं शोकभारसमन्वितः ॥ २३ ॥ समूढद्वन्द्वदुःखेन रथमध्यारुहदुतं ॥ मुहुर्मुहुः परावृत्त्य दृष्ट्वा सीतामनाथवत् ॥ २४ ॥ चेष्टंतीं परतीरस्थां लक्ष्मणः प्र
ययावथ ॥ दूरस्थं रथमालोक्य लक्ष्मणं च मुहुर्मुहुः ॥ निरीक्षमाणां तू द्विघ्नां सीतां शोकः समाविशत् ॥ २५ ॥ सा दुःखभारावनता यशस्विनी यशोधरा
नाथमपश्यती सती ॥ रुरोदसावर्हिणनादित वने महास्वनंदुःखपरायणा सती ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उ० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥
सीतां तुरुदतीं दृष्ट्वा ते तत्र मुनिदारकाः ॥ प्राद्रवन् यत्र भगवानास्ते वाल्मीकिरुग्रधीः ॥ १ ॥ अभिवाद्य मुनेः पादौ मुनिपुत्रामहर्षये ॥ सर्वे निवेदयामा
सुस्तस्यास्तुरुदितस्वनम् ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वा भगवन्कस्याप्येषामहात्मनः ॥ पत्नी श्रीरिव संमोहादिरौतिविरुतानना ॥ ३ ॥ भगवन्साधुपश्येत्स्वदेवता
मिव स्वाच्छ्रुताम् ॥ नद्यास्तुतीरे भगवन्वरस्त्रीकापि दुःखिता ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा स्माभिः प्ररुदिता दृढं शोकपरायणा ॥ अनर्हा दुःखशोकाभ्यामेकादीना अना
थवत् ॥ ५ ॥ “न त्वेनां मानुषीं विद्वः सक्रियास्याः प्रयुज्यताम् ॥ आश्रमस्याविदूरे च त्वामियं शरणं गता ॥ त्रातारमिच्छते सध्वी भगवं स्नातुमर्हसि ॥
तेषां तु वचनं श्रुत्वा बुद्धानिश्चित्य धर्मवित् ॥ तपसालब्धचक्षुष्मान् प्राद्रवद्यत्र मैथिली ॥ तं प्रयांतमभिप्रेत्य शिष्या त्वेनं महामतिम् ॥ तंतुदेशमभिद्रु
त्य किंचित्पद्भ्यां महामतिः ॥ अर्घ्यमादाय रुचिरं जाङ्गवीतीरमागमत् ॥ ददर्श राघवस्येष्टां सीतां पत्नीमनाथवत् ॥ तां सीतां शोकभारार्तां वाल्मीकि
मुनिपुंगवः ॥ उवाच मधुरां वाणीं ह्लादयन्निव तेजसा ॥ ६ ॥ सुपादशरथस्य त्वं रामस्य महिषी प्रिया ॥ जनकस्य सुताराज्ञः स्वागतं ते पतिव्रते ॥ ७ ॥

निवेदयामासुरित्यस्य विस्तरोऽदृष्टेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनर्हा दुःखस्येत्येषः दुःखशोकाभ्यां दीना अनाथवद्वर्तते तामिमां साधुपश्येत् दृष्ट्वा नुगृहाण च ॥ ५ ॥ एतदुत्तरं तां सीतामिति श्लोकः मध्ये
श्लोकचतुष्टयमर्धाधिकं प्रक्षिप्तमितिकतकः तां सीतां मुनिपुत्रैर्दृष्ट्वा नुगृह्यत्वेनोक्तां शोकयस्तां सीतां तस्मीपेगत्वा दृष्ट्वा वाल्मीकिरुवाचेतिसोपस्कारः संबंधः ॥ ६ ॥ ७ ॥

धर्मसमाधिनायोगजधर्मलब्धध्यानपरिपाकेन कारणंचआगमनकारणं हृदयेनोपलक्षितं ध्यानेनेतिभावः ॥ ८ ॥ तवचैवेति तत्त्वतःतत्त्वतवतत्त्वंशुद्धभावत्वरूपंममयाविदितं तदेवाह सर्वं
चेति मल्लंमम ॥ ९ ॥ तदेवपुनराहापापामिति तेत्वांमयिवर्तसे मत्समीपेनिवसिष्यसीत्यर्थः ॥ १० ॥ आश्रमस्याविदूरेसमीपेएकान्तपश्वरणार्थंतापस्योपिस्थिताःसंतितासांनिवासोस्ती
त्यर्थः यथावत्संपुत्रमिव ॥ ११ ॥ यथास्वगृहमभ्येत्यतिष्ठसितथैवतिष्ठेशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ वैदेस्यासहेतिशेषः मुनिपत्नयस्तापस्योमुदायुक्ताअब्रुवन्वाल्मीकिम् ॥ १४ ॥ चिरस्य

आयांतीचासिविज्ञातामयाधर्मसमाधिना ॥ कारणंचैवसर्वमेहृदयेनोपलक्षितम् ॥ ८ ॥ तवचैवमहाभागेविदितंममतत्त्वतः ॥ सर्वंचविदितंमत्त्वं
त्रैलोक्येयद्विवर्तते ॥ ९ ॥ अपापांवेदिसीतेतेतपोलब्धेनचक्षुषा ॥ विस्रब्धाभववैदेहिसांप्रतंमयिवर्तसे ॥ १० ॥ आश्रमस्याविदूरेमेतापस्यस्तपसि
स्थिताः ॥ तास्त्वांवत्सेयथावत्संपालयिष्यंतिनित्यशः ॥ ११ ॥ इदमर्थ्यप्रतीच्छत्वंविस्रब्धाविगतज्वरा ॥ यथास्वगृहमभ्येत्यविषादंचैवमाकृथाः
॥ १२ ॥ श्रुत्वातुभाषितंसीतामुनेःपरममद्भुतम् ॥ शिरसावंगचरणौतथेत्याहकृतांजलिः ॥ १३ ॥ तंप्रयांतंमुनिंसीताप्रांजलिःपृष्ठतोन्वगात् ॥ तंह
स्वामुनिमायांतंवैदेत्यामुनिपत्नयः ॥ उपाजग्मुर्मुदायुक्तावचनंचेदमब्रुवन् ॥ १४ ॥ स्वागतंतेमुनिश्रेष्ठचिरस्यागमनंचते ॥ अभिवादयामस्त्वां
सर्वाउच्यतांकिंचकुर्महे ॥ १५ ॥ तासांतद्वचनंश्रुत्वावाल्मीकिरिदमब्रवीत् ॥ सीतेयंसमनुप्राप्तापत्नीरामस्यधीमतः ॥ १६ ॥ स्तुपादशरथस्यैषा
जनकस्यसुतासती ॥ अपापापतिनात्यक्तापरिपाल्यामयासदा ॥ १७ ॥ इमांभवत्यःपश्यंतुस्नेहेनपरमेणहि ॥ गौरवान्ममवाक्याच्चपूज्यावोस्तु
विशेषतः ॥ १८ ॥ मुहुर्मुहुश्चवैदेहींपरिदायमहायशाः ॥ स्वमाश्रमंशिष्यवृतःपुनरायान्महातपाः ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये
आ० उत्तरकाण्डेएकानपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ दृष्ट्वातुमैथिलींसीतामाश्रमेसंप्रवेशिताम् ॥ संतापमगमद्द्वोरंलक्ष्मणोदीनचेतनः ॥ १ ॥

तवागमनंदृष्ट्वास्थितावयमभिवादयामःअभिवादयामकिंचकुर्महे ॥ १५ ॥ १६ ॥ सदेति पूर्वपूर्वावतारेष्वप्येवमेवपरिपालितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ परिदायतापसीनांहस्तेदत्वा ॥ १९ ॥
इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेएकानपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ अथलक्ष्मणस्यमुमंत्रेणाश्वासनंदृष्ट्वात्वि
ति उदकूलेस्थित्वावाल्मीकिर्कनकसीताप्रवेशदर्शनम् ॥ १ ॥

मंत्रसारथि मंत्रसहाय जूतं सारथि सीतासंतापजं सीता वियोगजसंतापजम् ॥ २ ॥ पत्नी विस्तृत्य यत्स्थितः ततः विस्तृत्य स्थिते ॥ ३ ॥ वैदेह्या विना भवन् वैदेही वियोगेनावस्थानं देवाद्या चीनदुरदृष्टवशा
दहं मन्ये यतो देवदुरतिक्रमम् ॥ ४ ॥ दैवंपर्युपासते देवमनुवर्तते ननु तन्निरसितुं शक्नोतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ यत्पुरा दंडके उपित्वा दुःखमन्वभूतत्पितृवाक्यगौरवाद् उचितमिति शेषः ॥ ६ ॥ इदं तु अपरिपा
ल्यवचसां पौराणां वचनं श्रुत्वा अपरिमितकालत्वाद् दुःखतरं सीता विप्रवासनं यत्कृतं तांस्तनूशंसं कूरकल्पमिति भाति ॥ ७ ॥ को न्विति हीनार्थवादिभिर्न्यायहीनार्थवादिभिः पौरैर्हीनैर्भूमिथिलीप्र
नियशोहरे साध्वीवने विस्तृतवानित्ययं शस्करेऽस्मिन्कर्मणि सीतापरित्यागकर्मण्यनुष्ठिते सति को नु धर्माश्रयो धर्मपरिग्रहः संप्राप्नोरा मेण धर्माणां सत्स्वीमूलत्वात् तच्चागे सर्वोपि धर्मो नाशित एवेत्य

अब्रवीच्च महातेजाः सुमंत्रं मंत्रसारथिम् ॥ सीतासंतापजं दुःखं पश्य रामस्य सारथे ॥ २ ॥ ततो दुःखतरं किं नुराघवस्य भविष्यति ॥ पत्नीं शुद्धसमा
चारां विस्तृत्य जनकात्मजाम् ॥ ३ ॥ व्यक्तं देवादहं मन्ये राघवस्य विना भवम् ॥ वैदेह्या सारथे नित्यं देवं हि दुरतिक्रमम् ॥ ४ ॥ यो हि देवान्सगंधर्वानसु
रान्सहराक्षसैः ॥ निहन्याद्राघवः क्रुद्धः स दैवंपर्युपासते ॥ ५ ॥ पुरारामः पितुर्वाक्यादंडके विजने वने ॥ उपित्वानववर्षाणि पंच चैव महावने ॥ ६ ॥ ततो
दुःखतरं भूयः सीताया विप्रवासनम् ॥ पौराणां वचनं श्रुत्वा तृशंसं प्रतिभाति मे ॥ ७ ॥ को नु धर्माश्रयः सूतकर्मण्यस्मिन् यशोहरे ॥ मैथिलीं समनुप्राप्तः
पौरैर्हीनार्थवादिभिः ॥ ८ ॥ एतावाचो बहुविधाः श्रुत्वा लक्ष्मणभाषिताः ॥ सुमंत्रः श्रद्धया प्राज्ञो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ९ ॥ न संतापस्त्वया कार्यः सौमि
त्रे मैथिलीं प्रति ॥ दृष्टमेतत्पुरा विप्रैः पितुस्तं लक्ष्मणाग्रतः ॥ १० ॥ भविष्यति दृढं रामो दुःखप्रायो विसौख्यभाक् ॥ प्राप्स्यते च महाबाहुर्विप्रयोगं प्रियै
र्हुतम् ॥ ११ ॥ त्वांचैव मैथिलीं चैव शत्रुघ्नभरतौ तथा ॥ सत्यजिष्यति धर्मात्मा कालेन महता महान् ॥ १२ ॥ इदं त्वयि न वक्तव्यं सौमित्रे भरते पिवा ॥
राज्ञा वो व्यालृतं वाक्यं दुर्वासा यदुवाच ह ॥ १३ ॥

र्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ दृष्टमिति पुरा पूर्वस्मिन्काले तव पितुरग्रतः एतत्सीताविप्रवासनादिवक्ष्यमाणं विप्रैर्दृष्टमेव दृष्टेत्यर्थः ॥ १० ॥ तदेवाह भविष्यतीति दृढं ध्रुवं दुःखप्रायो दुःखबहुलः अतो वि
सौख्यभाक् सौख्यवियोगभाक् च भविष्यति इति दृष्टमित्यन्वयः यदेवमतः प्राप्स्यते चेत्यादि ॥ ११ ॥ प्रियैर्वियोगमित्येतदेव विवृणोति त्वांचेति दुर्वासः संभाषणनिमित्तके निर्याणकाले लक्ष्मण
त्यागः शत्रुघ्नभरतयोस्तु मथुराराज्यगंधर्वराज्ययोः करणाय प्रतिष्ठापनमेव त्यागः ॥ १२ ॥ राज्ञा दशरथेन वोयुष्मान् प्रतिव्यालृतं एषां कथमग्रे भावीत्येवं प्रश्नवाक्यं श्रुत्वा यदुर्वासा उवाच तदिदं त्व
यित्वया सौमित्रे शत्रुघ्ने भरते च न वाच्यम् ॥ १३ ॥

दुर्वासोवाक्यं त्वया कथमवगतं तत्राह महाजनेति महांतो जनायस्य दशरथस्य तस्य मम च सन्निधौ राजसमीपस्थितं मामनुत्थाप्यैव वसिष्ठसन्निधौ च ऋषिणोक्तम् एवं त्रयाणामप्येतदुक्तमिति त्रय एतत्परिज्ञादित्युक्तम् ॥ १४ ॥ ऋषेर्दुर्वाससः पुरुषर्षभो दशरथः एवं ते श्रुतमतिरहस्यं त्वयानकचिद्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्य लोकपालस्य दशरथस्य वाक्यं नानृतं कार्यमिति सुसमाहितः सा वधानचित्तो भविष्यामीति मे दर्शनं संकल्पः ॥ १६ ॥ यदेवमतः सर्वथेति तवाप्येन वक्तव्यम् रहस्यश्रवणेऽत्युत्कटश्रद्धारहितस्येत्यर्थः श्रद्धायां तु वक्ष्यामीत्याह यदिते इति लक्ष्मणस्य परमाप्तत्वा द्राजपुत्रत्वाच्च जनसन्निधावेव नरेन्द्रेण प्रतिपेधाच्च दुःखित दुःखनिवारणाय रहस्यप्रकटनेऽपि न दोष इति सुमंत्राशयः ॥ १७ ॥ पुनस्तदेवाह यद्यपीति यद्यपि नरेन्द्रेण रहस्यमप्रकाशयमित्युक्तं तथापि

महाजनसमीपे च मम चैव नरर्षभ ॥ ऋषिणा व्याहृतं वाक्यं वसिष्ठस्य च सन्निधौ ॥ १४ ॥ ऋषेस्तु वचनं श्रुत्वामामाह पुरुषर्षभः ॥ सूतन कचिदेवं ते वक्तव्यं जनसन्निधौ ॥ १५ ॥ तस्याहं लोकपालस्य वाक्यं तस्य सुसमाहितः ॥ नैव जातव नृतं कुर्यामिति मे सौम्यदर्शनम् ॥ १६ ॥ सर्वथैव न वक्तव्यं मया सौम्यतवाग्रतः ॥ यदिते श्रवणे श्रद्धाश्रूयतां रघुनंदन ॥ १७ ॥ यद्यप्यहं नरेन्द्रेण रहस्यं श्रावितं पुरा ॥ तथाप्युदाहरिष्यामि देवं हि दुरतिक्रमम् ॥ १८ ॥ येनेदमीदृशं प्रापं दुःखं शोकसमन्वितम् ॥ न त्वया भरतस्याग्रे शत्रुघ्नस्यापि सन्निधौ ॥ १९ ॥ तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्य गंभीरार्थपदं महत् ॥ तथ्यं ब्रूहीति सौमित्रिः सूतं तं वाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तथासंचो दितः भूतो लक्ष्मणेन महात्मना ॥ तद्वाक्यमृषिणा प्रोक्तं व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ १ ॥

कथनयोग्ये काले एकस्य निकटे उदाहरिष्यामि एवं ज्ञात्वा दुःखं न कार्यमित्याह देवं हीति येन देवेनेदृशं दुःखं प्राप्तं तद्वदुरतिक्रममिति ज्ञात्वा शोकं त्यजेत्यर्थः देवं हि सुमहद्भूतम् येनेदमीदृशं प्राप्यमि ति च पाठे राज्ञाऽप्रकाशयत्वोक्तौ हेतुर्देवं हीत्यादि येन देवेन प्राचीनकर्मणा शोकसममीदृशं दुःखं त्वया प्राप्यं प्रापणीयं तद्वद्विह्यस्मात्सुमहद्भूतं केनापि दुःशकज्ञानमतो राज्ञाऽप्रकाशयमुक्तं यदितु पूर्वभाव दादीनामप्ये उक्तं स्यात्तदास्यार्थस्यावश्यभावि त्वज्ञानात्तदेदृशं दुःखं न स्यादिति कतकादयः अतो न त्वया भरतादिसन्निधौ वाच्यमिति शेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ गंभीरार्थपदं प्रागुक्तं सत्यं तथ्यं भाषितं श्रु त्वा सौमित्रिः शोकनिवृत्तयेतद्ब्रूहि विस्तरेण ब्रूहीत्यब्रवीत् ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ तत्कथनम् तथासंचोदित इति ॥ १ ॥

वार्षिक्यं वर्षासु जवं चानुर्मास्य नियममुद्दिश्योवास यतीनां वर्षाकाले भ्रमणनिषेधाद्वा र्षिकमासचतुष्टयमेकत्रैव स्थितवानित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ महामुनिं दुर्वासं दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मध्यादि
त्यगते मध्यगतादित्ये ॥ ७ ॥ प्रग्रहः ऊर्ध्वबाहुः ॥ ८ ॥ किंप्रमाणेन मत्पुत्रपर्यंतं ततोप्यधिकं वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ एवमस्य शापवशाद्दुःखोपेतं चिरायुष्यं वक्तुं पीठिका माह शृणुराजन्निति

पुराणाद्वा हि दुर्वासा अत्रेः पुत्रो महामुनिः ॥ वसिष्ठस्याश्रमे पुण्ये वार्षिक्यं समुवास ह ॥ २ ॥ तमाश्रमं महातेजाः पिता ते सुमहायशाः ॥ पुरोहितं महा
त्मानं दिदृक्षुरगमत्स्वयम् ॥ ३ ॥ सदृष्ट्वा सूर्यसंकाशं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ उपविष्टं वसिष्ठस्य सव्यपार्श्वे महामुनिम् ॥ ४ ॥ तौ मुनीतापसश्चेष्टौ विनी
तावभ्यवादयत् ॥ सताभ्यां पूजितो राजा स्वागते नासनेन च ॥ ५ ॥ पाद्येन फलमूलैश्च उवास मुनिभिः सह ॥ ६ ॥ तेषां तत्रोपविष्टानां तास्ताः सुमधुराः
कथाः ॥ बभूवुः परमपीणां मध्यादित्यगते हनि ॥ ७ ॥ ततः कथायां कस्यां चित्पांजलिः प्रग्रहो नृपः ॥ उवाच तं महात्मानमत्रेः पुत्रं तपोधनम् ॥ ८ ॥ भ
गवन्किंप्रमाणेन ममवंशो भविष्यति ॥ किमायुश्च हि मे रामः पुत्राश्चान्ये किमायुषः ॥ ९ ॥ रामस्य च सुता ये स्युस्तेषामायुः कियद्भवेत् ॥ काम्यया
भगवन्ब्रूहि वंशस्यास्य गतिं मम ॥ १० ॥ तच्छ्रुत्वा व्याहृतं वाक्यं राज्ञो दशरथस्य तु ॥ दुर्वासाः सुमहातेजा व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ ११ ॥ शृणुराजन्पुरा
वृत्तं तदा देवासुरेयुधि ॥ दैत्याः सुरैर्भर्त्स्यमाना भृगुपत्नीं समाश्रिताः ॥ तया दत्ताभयास्तत्र न्यवसन्नभयास्तदा ॥ १२ ॥ तया परिगृहीतांस्तान् दृष्ट्वा क्रु
द्धः सुरेश्वरः ॥ चक्रेण शितधारेण भृगुपत्न्याः शिरोहरत् ॥ १३ ॥ ततस्तां निहतां दृष्ट्वा पत्नीं भृगुकुलोद्बहः ॥ शशाप सहसा क्रुद्धो विष्णुरिपुकुलार्दनम् ॥ १४ ॥
यस्मादवध्यां मे पत्नीमवधीः क्रोधमूर्च्छितः ॥ तस्मात्त्वं मानुषलोके जनिष्यसि जनार्दन ॥ १५ ॥ तत्र पत्नीवियोगं त्वं प्राप्स्यसे बहुवार्षिकम् ॥ शापा
भिहतचेतास्तु स्वात्मना भावितो भवत् ॥ १६ ॥ अर्चयामास तं देवं भृगुः शापेन पीडितः ॥ तपसाराधितो देवो लब्धब्रवीद्भक्तवत्सलः ॥ १७ ॥

पुरापूर्वस्मिन्काले भृगुपत्नीं स्वपुरोहितमातरम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अवध्यां स्त्रीत्वा दृषिपत्नीत्वा च वधानर्हम् ॥ १५ ॥ शापाभिहतचेताः धर्मपक्षाश्रयदेवानुग्रहाय प्रवृत्त ईश्वरः स्वोपास्यो
मया ह्यभिमानेन शप्तः ईश्वरत्वाद्यदितं निरस्येत्तदामिध्यावचनत्वेन नरकप्राप्तिः स्यादिति पश्चात्तापपरीतचित्तः स्वात्मना तिर्यामिणा भावितः स्वशापस्वीकारार्थं मीश्वरं प्रति तपश्चरणार्थं प्रेरित इत्य
र्थः ॥ १६ ॥ शापेन शापस्य मोघत्वभयेन पीडितो भृगुस्तदेवमर्चयामास ॥ १७ ॥

किमब्रवीत्तदाह लोकानामिति लोकानांभूरादीनाम् संप्रियार्थमम्ययावणवधादिरूपप्रियसंपादनार्थम् तंशापमनुप्यत्वादिप्रापकं गृह्यं अंगीकार्यमेव स्वस्योक्तवान् इति शप्तः उक्तप्रकारेण शप्तः पूर्वजन्मनिकश्यपपुत्ररूपोपेन्द्रावतारे अत्र पूर्वजन्मनि भृगुणा शप्त इत्युक्त्या तद्वंश्यापि शापो भावी अत्रापि शरीरे भगवतः सूचितः सपाद्वे दर्शितः आहूय लक्ष्मणं प्राहरामोराजीवलोचनः शृणु मे वचनं गुह्यं सीतासंत्यागकारणम् वाल्मीकिनाथ भृगुणा शप्तोऽस्मि किल लक्ष्मण तस्मादेनां त्यजाम्यद्यजनेनैवात्र कारणमिति वाल्मीकेरपि प्राचेतसत्वाद्गुह्यं श्यत्वेन भृगुत्वमस्तीति वदन्ति एतच्च नि

लोकानां संप्रियार्थं तु तं शापं गृह्यमुक्तवान् ॥ इति शप्तो महातेजा भृगुणा पूर्वजन्मनि ॥ १८ ॥ इहागतो हि पुत्रत्वं तव पार्थिवसत्तम ॥ राम इत्यभिविख्यातस्त्रिपुलोके पुमानद ॥ १९ ॥ तत्फलं प्राप्स्यते चापि भृगुशापकृतं महत् ॥ अयोध्यायाः पती रामो दीर्घकालं भविष्यति ॥ २० ॥ सुखिनश्च समृद्धाश्च भविष्यन्त्यस्य ये नुगाः ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ २१ ॥ रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ समृद्धैश्चाश्वमेधैश्च इष्ट्वा परमदुर्जयः ॥ २२ ॥ राजवंशांश्च बहुशो बहून् संस्थापयिष्यति ॥ द्वौ पुत्रौ तु भविष्येते सीतायां राघवस्य तु ॥ २३ ॥ स सर्वमखिलं राज्ञो वंशस्याहगतागतम् ॥ आख्यायमु महातेजास्तूष्णीमासीन् महा मुनिः ॥ २४ ॥ तूष्णीं भूते तदा तस्मिन् राजा दशरथो मुनौ ॥ अभिवाद्य महात्मानौ पुनरायात्पुरोत्तमम् ॥ २५ ॥ एतद्वचो मया तत्र मुनिना व्याहृतं पुरा ॥ श्रुतं हृदि च निक्षिप्तं नान्यथा तद्भविष्यति ॥ २६ ॥ सीतायाश्च ततः पुत्रावभिषेक्ष्यति राघवः ॥ अन्यत्र न त्वयोध्यायां मुनेस्तु वचनं यथा ॥ २७ ॥ एवं गतेन संतापं कर्तुमर्हसि राघव ॥ सीतार्थं राघवार्थं वा दृढो भव नरोत्तम ॥ २८ ॥ श्रुत्वा तु व्याहृतं वाक्यं सूतस्य परमाद्भुतम् ॥ प्रहर्षमनुलंभे साधुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ २९ ॥ ततः संवदतरेवं सूतलक्ष्मणयोः पथि ॥ अस्तमर्के गते वा संकेशिन्यां तावथोपतुः ॥ ३० ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

॥ ५१ ॥

॥ ५१ ॥

रूपितं वालकाण्डे विस्तरेणास्माभिर्नित्योपक्रमे मानिषादेति श्लोके ॥ १८ ॥ तच्छापवशादेव स्वेच्छया तव पुत्रत्वमागतः ॥ १९ ॥ तत्फलं पत्नीवियोगेन चिरवासलक्षणं प्राप्स्यते ॥ २० ॥ २१ ॥ ब्रह्मलोकं हिरण्यगर्भस्य लोकं वैकुण्ठम् तस्यापि हिरण्यगर्भलोकं कैकदेशत्वमिति भावः ॥ २२ ॥ बहून् राजवंशान् लक्ष्मणादिपुत्रद्वारेति भावः एतेन रामपुत्राणामपि चिरजीवित्वमुक्तप्रायमेव सदुर्वासाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ नान्यथा भविष्यति सत्यमेव भविष्यतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिः श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे एकपञ्चाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

अथागतेनलक्ष्मणेनरामाश्वासनम् तत्रेति केशिनीकाचिन्मदीतिकतकः ॥ १ ॥ दिवसस्यार्धमर्धदिवसम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अश्रुपूर्णाभ्यानेत्राभ्यामुपलक्षितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ उपा
सिर्नवेतिशेषः ॥ ९ ॥ माशुचःसीतावियोगेनेतिशेषः ॥ १० ॥ यथाबुद्ध्यामनस्विनो नशोचंतितांबुद्धिमाह सर्वेइति निचयारावणादेरिवमहत्तरैश्वर्याणि अवश्यंक्षयांतान्येवनाशांतान्येव स
मुच्छ्रयाःइंद्रजिह्वेदेवशौर्यवीर्यादिजनितौचन्यानिपतनांतान्येव संयोगायुवयोरिवविप्रयोगांताः सर्वस्यजनिमतोजीवितंमरणांतमेव ॥ ११ ॥ यतएवंतस्मादेपुअतिप्रसंगोऽत्यासक्तिः ॥ १२ ॥
निजस्वरूपपर्यालोचनयापिशोकोनकार्यइत्याह शक्तइति विनेतुंशिक्षितुम् नियहीतुंसांसारिकदुःखाद्वारयितुमित्यर्थः आत्मनेत्यत्रअंतःकरणोपाधिजीवोभोक्तात्मा आत्मानमंतःकरणम् मन
तत्रतारजनीमुप्यकेशिन्यांरघुनंदनः ॥ प्रभातेपुनरुत्थायलक्ष्मणःप्रययौतदा ॥ १ ॥ ततोर्धदिवसेप्रानेप्रविवेशमहारथः ॥ अयोध्यांरत्नसंपूर्णांदृष्ट
पुष्टजनावृताम् ॥ २ ॥ सौमित्रिस्तुपरदैव्यंजगामसुमहामतिः ॥ रामपादौसमासाद्यवक्ष्यामिकिमहंगतः ॥ ३ ॥ तस्यैवंचितयानस्यभवनंशशिस
न्निभम् ॥ रामस्यपरमोदारंपुरस्तात्समदृश्यत ॥ ४ ॥ राज्ञस्तुभवनद्वारिसोऽवतीर्यनरोत्तमः ॥ अवाङ्मुखोदीनमनाःप्रविवेशानिवारितः ॥ ५ ॥ स
द्वाराघवंदीनमासीनंपरमासने ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यांददर्शाग्रजमग्रतः ॥ ६ ॥ जग्राहचरणौतस्यलक्ष्मणोदीनचेतनः ॥ उवाचदीनयावाचा
प्रांजलिःसुसमाहितः ॥ ७ ॥ आर्यस्याज्ञांपुरस्कृत्यविस्तृत्यजनकात्मजाम् ॥ गंगातीरेयथोद्दिष्टेवाल्मीकेराश्रमेशुभे ॥ ८ ॥ तत्रतांचशुभाचारामा
श्रमांतेयशस्विनीम् ॥ पुनरप्यागतोवीरपादमूलमुपासितुम् ॥ ९ ॥ माशुचःपुरुषव्याघ्रकालस्यगतिरीदृशी ॥ त्वद्विधानहिशोचंतिबुद्धिमंतोमनस्वि
नः ॥ १० ॥ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतंचजीवितम् ॥ ११ ॥ तस्मात्पुत्रेपुदारेषुमित्रेषुचधनेषुच ॥
नातिप्रसंगःकर्तव्योविप्रयोगोहितैर्धुवम् ॥ १२ ॥ शक्तस्वमात्मनात्मानंविनेतुंमनसामनः ॥ लोकान्सर्वांश्चकाकुत्स्थकिंपुनःशोकमात्मनः ॥ १३ ॥
नेदृशेषुविमुक्त्यंतित्वद्विधाःपुरुषर्षभाः ॥ अपवादःसकिलतेपुनरेष्यतिराघव ॥ १४ ॥ यदर्थमैथिलीत्यक्ताअपवादभयान्नृप ॥ सोपवादःपुरेराजन्भ
विष्यतिनसंशयः ॥ १५ ॥

सांतःकरणेन मनस्तद्वृत्तिविशेषरूपम् अत्रमनःशब्दोभोगोपकरणेन्द्रियोपलक्षणम् हेकाकुत्स्थसर्वलोकांश्चविनेतुमंतर्यामिरूपेणशिक्षितुंसमर्थ
स्वमात्मनःशोकंनिवारयितुंसमर्थइतिक्विवक्तव्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ तदेवाह नेदृशेष्विति किंचैवंशोकेक्रियमाणेअज्ञप्रजानिवंधनो नर्थउभयतःपाशरज्जु रिवदुर्मोचइत्याहापवादइति ॥ १४ ॥
हेनृपअपवादभयान्नृपइतिनत्वयायदर्थयदपवादिनवृत्तयेसीतात्यक्तासोऽपवादःहेराजन्परगृहोपितांस्त्रियंत्यक्तासर्वदातामेवानुशोचंतीतिप्रकारांतरेणसभविष्यतिनात्रसंशयः यत्तुकतकेनाश्या
दिनाशुद्धत्वेनोक्तांस्त्रियंदृष्टुर्द्विगभिणीमपिरामःप्राकृतवद्विस्तृष्टवानितिपुरेदेवादिपुरेअपवादोभविष्यतीतिव्याख्यातम् तत्तुशोकत्यागानुपपादकतयोपेक्षितम् ॥ १५ ॥

यदेवमतइमां बुद्धिशोकबुद्धित्यज ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रजापालनायमामेवबोधयतीतिलक्ष्मणाशयंज्ञात्वातदंगीकृत्योत्तरमाह एवमेतदितिश्लोकद्वयेन हेलक्ष्मणवीरसौम्यलक्ष्मणेत्यादरेणबहु
 शःसंबोधनं राज्यपरिपालनं त्यक्त्वा एवंशोकोऽपवादइत्युक्तंत्वया एतदेवमेवसत्यमेवातस्त्वद्वाक्यैरनुनीतोस्मि अतोममदुःखनिवृत्तिरागताजातासंतापश्चमयानिराकृतः अतएवममकार्यानुशा
 सनेप्रजारक्षणकार्यस्यानुष्ठानेमेमयापरितोषः प्राप्तइतिशेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेद्विपंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥
 सत्पुरुषशार्दूलवैर्येणसुसमाहितः ॥ त्यजेमांदुर्वलांबुद्धिसंतापंमाकुरुष्वह ॥ १६ ॥ एवमुक्तःसकाकुत्स्थोलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ उवाचपरयाप्री
 त्यामौमित्रिमित्रवत्सलः ॥ १७ ॥ एवमेतन्नरश्रेष्ठयथावदसिलक्ष्मण ॥ परितोषश्चमेवीरममकार्यानुशासने ॥ १८ ॥ निवृत्तिश्चागतासौम्यसंता
 पश्चनिराकृतः ॥ भवद्वाक्यैःसुरुचिरैरनुनीतोस्मिलक्ष्मण ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा०वा०आ०उ०द्विपंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ल
 क्ष्मणस्यतुतद्वाक्यंनिशम्यपरमाद्भुतम् ॥ सुप्रीतश्चाभवद्रामोवाक्यमेतदुवाचह ॥ १ ॥ दुर्लभस्त्वोद्देशोवंधुरस्मिन्कालेविशेषतः ॥ यादृशस्त्वंमहाबु
 द्धिर्ममसौम्यमनोनुगः ॥ २ ॥ यच्चमेहदयेकिंचिद्वर्ततेशुभलक्षण ॥ तन्निशामयचश्रुत्वाकुरुष्ववचनंमम ॥ ३ ॥ चत्वारोदिवसाःसौम्यकार्यंपौरज
 नस्यव ॥ अकुर्वाणस्यमौमित्रेतन्मेमर्माणिकृतंति ॥ ४ ॥ आहूयंतांप्रकृतयःपुरोधामंत्रिणस्तथा ॥ कार्यार्थिनश्चपुरुषाःस्त्रियोवापुरुषर्षभ ॥ ५ ॥
 पौरकार्याणि योराजानकरोतिदिनेदिने ॥ संवृतेनरकेषोरपतितानात्रसंशयः ॥ ६ ॥ श्रूयतेहिपुराराजानृगोनाममहायशाः ॥ वभूवपृथिवीपालोब्र
 ह्मण्यःसत्यवाक्शुचिः ॥ ७ ॥ सकदाचिद्गवांकोटीःसवत्साःस्वर्णभूषिताः ॥ नृदेवोभूमिदेवेभ्यःपुष्करेपुदगौनृपः ॥ ८ ॥ ततःसंगाद्गताधेनुःसवत्सास्प
 शिनाऽनघ ॥ ब्राह्मणस्याहिताग्नेस्तुदरिद्रस्योच्छवर्तिनः ॥ ९ ॥

अथरामेणलक्ष्मणोक्तस्यौचित्यप्रदर्शनायप्रजारक्षणस्यावश्यकत्वबोधनं प्रजाकृत्यावेक्षणफलकप्रजाङ्गानायलक्ष्मणप्रेषणंच लक्ष्मणस्यत्विति परमाद्भुतंसर्वेक्षयांताइत्यादिवाक्यम् ॥ १॥२॥
 ॥ ३ ॥ चत्वारोदिवसागताइतिशेषः त्वजाननुशासनम् ॥ ४ ॥ स्त्रियोवा कार्यार्थिन्यइतिशेषः ॥ ५ ॥ संवृतेवायुस्पर्शहीने पतितःभवेदितिशेषः ॥ ६ ॥ ब्रह्मण्यःब्राह्मणभक्तः ॥ ७ ॥ पुष्क
 रेपुष्करतीर्थेषु ॥ ८ ॥ संग्राहजदानार्थनीयमानबहुगोसंगात् स्पर्शिताब्राह्मणायदत्ता बहुदोहिनीतिपाठांतरं आहिताग्नेर्दरिद्रस्येत्यनेनाग्निहोत्रहविरथमपिधेन्दन्तराभावउक्तः उच्छःक्षेत्रपति
 तान्नस्यकणशआदानम् ॥ ९ ॥

सनष्टुः ॥ १० ॥ जीर्णवत्सां संवत्सरगणान्वहूनिन्युक्तेः ॥ ११ ॥ स्वकेन स्वकृतेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ योऽपि नृगतो लब्धदानः तमृषिगवानुगम्यमानमृषि कतकतीर्थौ तु तमृषियस्य गेहे स्थिता तं
 त्वरन्सः कृतगवासे यो द्विजो नृगेण स्पर्शितादन्तेत्याचष्टे इत्यनुकर्ष इति व्याचख्यतुः ममनुभाति गवानुगमनादन्वेष्टृब्राह्मणीयत्वं सिद्धं नृगतो मया लब्धेति परेण सोमियुक्तो न्वगादित्यत्र कर्तुरेव गत्वैत्य
 वकर्तृत्वप्रतीतिरक्षरस्यारस्यसिद्धत्वं चेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ नृगशासनं राजसविधेः प्रवेशनियोगे ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ रुकलीभूतः रुकलासीभूतः ॥ १९ ॥ एवं शापं दत्त्वा समनुतप्रचितौ स्य
 सनष्टां गांस्तु धातौ वै अन्विषंस्तत्र तत्र ह ॥ नापश्यत्सर्वराष्ट्रेषु संवत्सरगणान्वहून् ॥ १० ॥ ततः कनखलं गत्वा जीर्णवत्सां निरामयाम् ॥ ददृशे तां स्विकां
 धेनुं ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ ११ ॥ अथ तां नाम धेयेन स्वकेनोवाच ब्राह्मणः ॥ आगच्छ शबलेत्येवं सा तु शुश्राव गौः स्वरम् ॥ १२ ॥ तस्य तं स्वरमाज्ञाय
 तु धातुं स्य द्विजस्य वै ॥ अन्वगात्पृष्ठतः सा गौर्गच्छतं पावकोपमम् ॥ १३ ॥ योऽपि पालयते विप्रः सोऽपि गामन्वगादुतम् ॥ गत्वा च तमृषिं चष्टे मम गौरि
 तिसत्वरन् ॥ १४ ॥ स्पर्शिताराजसिंहेन मम दत्तानृगेण ह ॥ तयो ब्राह्मणयोर्वा दोमहानासीद्विपश्चितोः ॥ १५ ॥ विवदंतौ ततो न्योन्यं दातारमभिज
 म्मतुः ॥ तौ राजभवनद्वारिनप्राप्तौ नृगशासनम् ॥ १६ ॥ अहोरात्राण्यनेकानिवसंतौ क्रोधमीयतुः ॥ ऊचतुश्च महात्मानो तावुभौ द्विजसत्तमौ ॥ रु
 द्धौ परमसंप्राप्तौ वाक्यं घोराभिसंहतम् ॥ १७ ॥ अर्थिनां कार्यसिद्ध्यर्थं यस्मात्त्वं नैपि दर्शनम् ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां रुकला सोभविष्यसि ॥ १८ ॥ बहु
 वर्षसहस्राणि बहुर्षशतानि च ॥ श्वश्र्वे त्वं रुकलीभूतो दीर्घकालं निवत्स्यसि ॥ १९ ॥ उत्पत्स्यते हिलोके स्मिन् न्यदूनां कीर्तिवर्धनः ॥ वासुदेव इति ख्यातो
 विष्णुः पुरुषविग्रहः ॥ २० ॥ स ते मोक्षयिता शापाद्राजं स्तस्माद्भविष्यसि ॥ कृताचतेन कालेन निष्कृतिस्ते भविष्यति ॥ २१ ॥ भारवतरणार्थं हिनर
 नारायणावुभौ ॥ उत्पत्स्येते महावीर्यौ कलौ युगउपस्थिते ॥ २२ ॥ एवंतौ शापमुत्सृज्य ब्राह्मणौ विगतज्वरौ ॥ तां गां हि दुर्बलां दृष्ट्वा ददतु ब्राह्मणाय वै
 ॥ २३ ॥ एवं सराजातं शापमुपभुंक्ते सुदारुणम् ॥ कार्यार्थिनां विमर्दो हिराज्ञां दोषाय कल्पते ॥ २४ ॥

यमेव शापावसानं च कर्तुरित्याहोत्पत्स्यत इति वासुदेवः वसुदेवापत्यं यद्वा सर्वभूतेषु वासाद्वासुः स चासौ देवः पुरुषविग्रहः पुरुषशरीरसदृशशरीरः ॥ २० ॥ स ते त्वां शापान् मोक्षयिता हे राजंस्तस्माच्च
 त्वं विष्यसि रुकलास इति शेषः तेन कालेन कृष्णावतारावधिकालेन नाल्पेनेत्यर्थः निष्कृतिः शापमोक्षः ॥ २१ ॥ तं कालमाह भारेति कलौ यत्किंचिच्चतुर्युगीत्येकलावित्यर्थः ॥ २२ ॥
 ब्राह्मणाय अ न्यस्मै इति शेषः ॥ २३ ॥ नृगवच्छीघ्रं प्रजागुणदोषाविचारैराज्ञां दोष इत्याह कार्यार्थिनामिति विमर्दः कलहः राज्ञां प्रजानां न्यायान्यायविचारमकुर्वताम् ॥ २४ ॥

अभिवर्तंतु अभिवर्तयंतु मङ्गलमकार्यिणः प्रजाः अधिकारिणश्च ननु नृगस्याप्येवमवस्था चेत् अलंसुकृतकर्मणेति शंका वतं लक्ष्मणं लक्षयित्वा ह सुकृतस्येति कार्यस्य कर्तव्यस्य सुकृतस्य प्रजापालनधर्मस्य फलं पार्थिवो नावैति काकुः प्राप्नोत्येवेत्यर्थः ॥ २५ ॥ कार्यवान् जनः कआयाति तत्पतीक्षस्व द्वारिस्थित्वेति शेषः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ अथ लक्ष्मणेन विशिष्य नृगवृत्तान्तं प्रश्नेतुं रामस्येति ॥ १ ॥ ईदृशः शापो दत्त इति शेषः ॥ २ ॥ पापसंयुक्तं

तच्छ्रीघ्नं दर्शनं मत्स्यमभिवर्तंतु कार्यिणः ॥ सुकृतस्य हि कार्यस्य फलं नावैति पार्थिवः ॥ २५ ॥ तस्माद् दृष्ट्वा प्रतीक्षस्व सौमित्रे कार्यवान् जनः ॥ २६ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ रामस्य भाषितं श्रुत्वा लक्ष्मणः परमार्थं विदुः ॥ उवाच प्राञ्जलिर्वाक्यं राघवं दीपतेजसम् ॥ १ ॥ अल्पापराधे काकुत्स्थ द्विजाभ्यां शाप ईदृशः ॥ महानृगस्य राजर्षेः मदं ददुवापरः ॥ २ ॥ श्रुत्वा तु पापसंयुक्तमात्मानं पुरुषर्षभ ॥ किमुवाच नृगो राजा द्विजौ क्रोधसमन्वितौ ॥ ३ ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्तस्तुरागवः पुनरब्रवीत् ॥ शृणु सौम्य यथा पूर्वसराजा शापविक्षतः ॥ ४ ॥ अथाध्वनिगतौ विप्रौ विज्ञाय स नृपस्तदा ॥ आहूय मंत्रिणः सर्वान्नैगमान्सपुरोधसः ॥ ५ ॥ तानुवाच नृगो राजा सर्वाश्च प्रकृतीस्तथा ॥ दुःखेन सुसमाविष्टः श्रूयतां मे समाहिताः ॥ ६ ॥ नारदः पर्वतश्चैव मम दत्त्वा महद्भयम् ॥ गतौ त्रिभुवनं भद्रौ वायुभूतावनिदिता ॥ ७ ॥ कुमारोऽयं वसुनां मसचेहाद्याभिषिच्यताम् ॥ श्वभ्रं च यत्सुखस्पर्शं क्रियतां शिल्पिभिर्मम ॥ ८ ॥ यत्राहं संक्षयिष्यामि शापं ब्राह्मणनिःसृतम् ॥ वर्षघ्नमेकं श्वभ्रं तु हिमघ्नमपरं तथा ॥ ९ ॥ ग्रीष्मघ्नं तु सुखस्पर्शमेकं कुर्वंतु शिल्पिनः ॥ फलवंतश्च ये वृक्षाः पुष्पवत्यश्च यालताः ॥ १० ॥ विरोप्यंतां बहुविधाश्छायावंतश्च गुल्मिनः ॥ क्रियतां रमणीयं च श्वभ्राणां सर्वतो दिशम् ॥ ११ ॥

शापरूपपापसंयुक्तम् ॥ ३ ॥ शापविक्षतः सराजा यथा पूर्वमुवाच तद्वक्ष्यामि शृण्वतिसंबन्धः ॥ ४ ॥ द्विजौ प्रतिक्रियतां चेति शंकायां तयोरदर्शनमेवाभूदित्याहाथेति ॥ अध्वनिव्योमाध्वनिगतौ तौ विज्ञाय ध्यानेनामुकाविति ज्ञात्वेत्यर्थः नैगमाः पौराः ॥ ५ ॥ श्रूयतां मे वचनमिति शेषः ॥ ६ ॥ नारदपर्वतौ मुनीयदृच्छ्या समागत्य द्विजैर्द्रव्ययुक्तस्य शापस्य निवेदनेन मम महद्भयं दत्त्वा उक्त्वा त्रिभुवनं तृतीयं भुवनं ब्रह्मलोकं गतौ वायुभूतौ वायुवदतिवेगौ यद्वा तौ ब्राह्मणा वेतौ तत्संज्ञौ तत्पुक्तशापज्ञानं च राज्ञो ध्यानेनेति बोध्यम् ॥ ७ ॥ श्वभ्रं गतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ गुल्मिनः कक्षवृक्षाः ॥ ११ ॥

अध्यर्धयोजनपरिवार्ययथापुण्याणि स्युस्तथाक्रियतामित्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ हेपुत्रधर्मनित्योभूत्वाप्रजाः क्षत्रधर्मेणपालयेत्यादेरेवमुक्तेत्यनेन अष्टादशश्लोकस्थप्रथमपादेनसंबंधः ॥ १४ ॥ तादृशेपिअल्पेपि ॥ १५ ॥ कृतांतः प्राचीनकर्म कुशलः सुखदुःखप्रापणप्रभुः व्यसनीव्यसनवान् प्राप्तव्यानिप्राप्नोत्येवेत्यपियोजना ॥ प्राप्तव्यानि एकत्रस्थले एव तिष्ठतोयत्नं विना प्राप्याणि गंतव्यानि स्वयमन्यत्र गत्वा प्राप्याणि ॥ १६ ॥ लब्धव्यानि स्थले एव तिष्ठतोयत्नलभ्यानि पूर्वजात्यंतरे संपादितकारणानीति शेषः सुखानि दुःखानि प्राप्तव्यादीनि प्राप्नोतीत्यर्थः अने

सुखमत्रवसिष्यामि यावत्कालस्यपर्ययः ॥ पुण्याणि च सुगंधीनि क्रियतांते पुनित्यशः ॥ १२ ॥ परिवार्ययथामेस्युरध्यर्धयोजनंतथा ॥ एवं कृत्वा विधानं ससन्निवेशवसुंतदा ॥ १३ ॥ धर्मनित्यः प्रजाः पुत्रक्षत्रधर्मेणपालय ॥ प्रत्यक्षंते यथाशापो द्विजाभ्यां मयि पातितः ॥ १४ ॥ नरश्रेष्ठसरोपाभ्यामपराधेपितादृशे ॥ माकृथास्त्वनुसंतापं मत्कृते हिनरर्षभ ॥ १५ ॥ कृतांतः कुशलः पुत्रयेनास्मि व्यसनीकृतः ॥ प्राप्तव्यान्येव प्राप्नोति गंतव्यान्येव गच्छति ॥ १६ ॥ लब्धव्यान्येव लभते दुःखानि च सुखानि च ॥ पूर्वजात्यंतरे वत्समाविषादं कुरुष्वह ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा नृपस्तत्र सुतं राजामहायशः ॥ श्वभ्रं जगाम सुरुतं वासाय पुरुषर्षभ ॥ १८ ॥ एवं प्रविश्ये वनं पस्तदानीं श्वभ्रं महद्रत्नविभूषितं तत् ॥ संपादयामास तदामहात्मा शापं द्विजाभ्यां हि रूपाविमुक्तम् ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे चतुःपंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ एष ते नृप शापस्य विस्तरो निहितो मया ॥ यद्यस्ति श्रवणे श्रद्धाशृणुष्वेहापरांकथाम् ॥ १ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण सौमित्रिः पुनरब्रवीत् ॥ त्वमिराश्वर्यभूतानां कथानां नास्ति मे नृप ॥ २ ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्तस्तुराम इक्ष्वाकुनंदनः ॥ कथां परमधर्मिष्ठां व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥ आसीद्राजानि मिर्नामि इक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥ पुत्रो द्वादशमो वीर्यधर्मे च परिनिष्ठितः ॥ ४ ॥ सराजा वीर्यसंपन्नः पुरंदेव पुरोपमम् ॥ निवेशयामास तदा अभ्याशे गौतमस्य तु ॥ ५ ॥

नदुःखाद्यनुभवेनान्योमूलं किंतु स्वकृतकर्मैवेत्युक्तम् ॥ १७ ॥ सुकृतं सुष्ठुकृतम् ॥ १८ ॥ संपादयामास संपादयांचकार अनुभवति स्मेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे चतुःपंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ अथ रामेण पुनर्ब्राह्मणापराधेन शापप्राप्तिकथाभाषणं एष ते इति इह राज्ञामपराधविषये ॥ १ ॥ कथानां श्रवणे इति शेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ इक्ष्वाकूणां इक्ष्वाकुपुत्राणां द्वादशमः द्वादशसंख्यापूरणः संख्यादेरपिमिदार्घः ॥ ४ ॥ गौतमस्य अभ्याशे गौतमाश्रमसमीपे ॥ ५ ॥

मुकतंसुष्ठुकतंनिवेशंवासयत्रचक्रेतस्यपुरस्येत्यन्वयः ॥ ६ ॥ पितुरिक्ष्वाकोः दीर्घसत्रं बहुकालसाध्यो बहुयजमानकः सत्रारख्यो यागः ॥ ७ ॥ पूर्ववसिष्ठवरणंततोऽव्यादिवरणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥
अंतरंप्रतिपालय इंद्रयागसमामिपर्यं तावकांशं प्रतिपालय प्रतीक्षस्व इंद्रं याजयित्वा त्वां याजयिष्ये इति भावः देवानामपियज्ञाधिकारः प्राङ्निरूपितः ॥ १० ॥ अनंतरं वसिष्ठगमनानंतरं गौतमः

पुरस्य मुकतं नाम वैजयंतमिति श्रुतम् ॥ निवेशं यत्र राजर्षिर्निमिश्रक्रेमहायशाः ॥ ६ ॥ तस्य बुद्धिः समुत्पन्नानिवेश्य सुमहापुरम् ॥ यजेयं दीर्घसत्रे
ण पितुः प्रल्हादयन्मनः ॥ ७ ॥ ततः पितरमामं च्य इक्ष्वाकुं हिमनोः सुतम् ॥ वसिष्ठं वरयामास पूर्वं ब्रह्मर्षिस्ततमम् ॥ ८ ॥ अनंतरं सराजर्षिर्निमिरिक्ष्वा
कुनंदनः ॥ अत्रिमंगिरसंचैव भृगुंचैव तपोनिधिम् ॥ ९ ॥ तमुवाच वसिष्ठस्तु निमिराजर्षिस्ततमम् ॥ वृत्तो हं पूर्वमिद्रेण अंतरंप्रतिपालय ॥ १० ॥ अ
नंतरं महाविप्रो गौतमः प्रत्यपूरयत् ॥ वसिष्ठोऽपि महातेजा इंद्रयज्ञमथाकरोत् ॥ ११ ॥ निमिस्तुराजा विप्रांस्तान्समानीय नराधिपः ॥ अयजद्विमवत्या
र्षेस्व पुरस्य समीपतः ॥ १२ ॥ पंचवर्षसहस्राणिराजा दीक्षामथाकरोत् ॥ इंद्रयज्ञावसाने तु वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ १३ ॥ सकाशमागतो राज्ञो हौत्रं
कर्तुमनिदितः ॥ तदंतरमथापश्य द्रौतमेनाभिपूरितम् ॥ १४ ॥ कोपेन महता विष्टो ब्रह्मणः सुतः ॥ सराज्ञो दर्शनाकांक्षी मुहूर्तमुपाविशत् ॥
तस्मिन्नहनि राजर्षिर्निद्रयापल्लतो भृशम् ॥ १५ ॥ ततो मन्युर्वसिष्ठस्य प्रादुरासीन् महात्मनः ॥ अदर्शनेन राजर्षेर्व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ १६ ॥ यस्मात्त्व
मन्यं वृत्तवान्मामवज्ञाय पार्थिव ॥ चेतनेन विना भूतो देहस्ते पार्थिवैष्यति ॥ १७ ॥ ततः प्रबुद्धो राजा तु श्रुत्वा शापमुदाहृतम् ॥ ब्रह्मयोनिमथोवाच स
राजा क्रोधमुद्धितः ॥ १८ ॥ अजानतः शयानस्य क्रोधेन कलुषीकृतः ॥ उक्तवान्मम शापार्थं यमदंडमिवापरम् ॥ १९ ॥ तस्मात्तवापि ब्रह्मर्षे चेतनेन
विनाकृतः ॥ देहः स मुचिरप्रख्या भविष्यति न संशयः ॥ २० ॥

प्रत्यपूरयद्वसिष्ठकर्तव्यं हौत्रां त्विज्यं राज्ञ इति शेषः ॥ ११ ॥ तान्विप्रानव्यादीनित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ तदंतरं वसिष्ठेन प्रतीक्षणीयमित्युक्तमवकाशं गौतमेन पूरितमपश्यत् कर्तव्यमां त्विज्यं गौ
तमेन क्रियमाणमपश्यदित्यर्थः ॥ १४ ॥ निद्रयापल्लतः असमापे एव सत्रे इति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ मामवज्ञायेत्यस्य स्वपिपिचेति शेषः चेतनेन विना भूतः मृत इत्यर्थः एष्यति भविष्यति ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ चेतनेन विनाकृतो मृतः मुचिरप्रख्या शोभायस्यसः ॥ २० ॥

तदिति ब्रह्मनाम ब्रह्मणस्तुल्यंतुल्यतया अधिगतः प्रामोयः प्रभावस्तद्वंतौ ब्रह्मतुल्यप्रभावावितियावत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥
अथ त्यक्तदेहयोः पुनर्देहप्राप्तिप्रश्नोत्तरे रामस्येति ॥ १ ॥ देवसंमतौ देवपूजितौ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अन्यस्य शरीरस्य कृते अन्यस्थूलशरीरप्राप्तिनिमित्तम् ॥ ५ ॥ अभिवाद्य अभिवादनादि अश-
रीरस्यापि तपःप्रभावाद्दिग्देहेनोपपन्नम् ॥ ६ ॥ उपागमं प्राप्तः ॥ ७ ॥ महद्दुःखस्य भविष्यत्त्वे सर्वकार्यविलोपः सर्वकार्याणि ऐहिकामुष्मिकसर्वप्रयोजनानि ॥ ८ ॥ सद्भावे प्राप्तौ ॥ ९ ॥ मित्रा

इति रोषवशाद्भौतदानीमन्योन्यं शपितौ नृपद्विजेंद्रौ ॥ सहसैव बभूवतुर्विदेहौ तत्तुल्याधिगतप्रभाववंतौ ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तर-
काण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ रामस्य भाषितं श्रुत्वा लक्ष्मणः परवीरहा ॥ उवाच प्रांजलिर्भूत्वा राघवं दीपतेजसम् ॥ १ ॥ निक्षिप्य दे-
हौ काकुत्स्थकथं तौ द्विजपार्थिवौ ॥ पुनर्देहेन संयोगं जग्मतुर्देवसंमतौ ॥ २ ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्तस्तुराम इक्ष्वाकुनंदनः ॥ प्रत्युवाच महातेजालक्ष्मणं पु-
रुषं प्रभः ॥ ३ ॥ तौ परस्परशपेन देहमुत्सृज्य धार्मिकौ ॥ अभूतां नृपविप्रपीवायुभूतौ तपोधनौ ॥ ४ ॥ अशरीरः शरीरस्य कृते न्यस्य महामुनिः ॥ वसि-
ष्ठस्तु महातेजा जगाम पितुरंतिकम् ॥ ५ ॥ सोऽभिवाद्य ततः पादौ देवदेवस्य धर्मवित् ॥ पितामहमथोवाच वायुभूत इदं वचः ॥ ६ ॥ भगवन्निमिशपेन
विदेहत्वमुपागमम् ॥ देवदेव महादेव वायुभूतो ह मंडज ॥ ७ ॥ सर्वे पां देहहीनानां महद्दुःखं भविष्यति ॥ लुप्यंते सर्वकार्याणि हीनदेहस्य वै प्रभो ॥ ८ ॥ देह-
स्यान्यस्य सद्भावे प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ तमुवाच ततो ब्रह्मा स्वयंभूरमि तप्रभः ॥ ९ ॥ मित्रावरुणजं तेज आविशत्वं महायशः ॥ अयं निजस्त्वं भविता त-
त्रापि द्विजसत्तम ॥ धर्मेण महता युक्तः पुनरेष्यसि मेव शम् ॥ १० ॥ एवमुक्तस्तु देवेन अभिवाद्य प्रदक्षिणम् ॥ कृत्वा पितामहं तूर्णं प्रययौ वरुणालयम्
॥ ११ ॥ तमेव कालं मित्रोऽपि वरुणत्वमकारयत् ॥ क्षीरोदेन सहोपेतः पूज्यमानः सुरेश्वरैः ॥ १२ ॥

वरुणजं तद्विष्टम् तत्रापि मित्रावरुणरेतः प्रवेशेऽपि मेव शं मत्पुत्रत्वेन पूर्ववत् जापित्वमपि प्राप्स्यसीति भावः ॥ १० ॥ वरुणालयं समुद्रम् ॥ ११ ॥ तमेव कालं तस्मिन्नेव काले वसिष्ठागमनकाले
मित्रः पुष्यार्यमादिवत्सूर्यमंडलस्थमूर्तिभेदः सुरेश्वरैः पूज्यमानः सन् क्षीरोदेन क्षीरोदात्मकेन वरुणेनोपेतः सन् वरुणत्वं वरुणतादात्म्यमकारयद्भावयति स्म यद्वा मित्रोऽपि वरुणत्वं वरुणाधिकारमकरोदि-
त्यर्थः एवं च मित्रतादात्म्यापन्नेन वरुणेन विष्टत्वा त्ववरुणरेतो विसर्गस्यापि पूर्वमित्ररतोर्वशीनिमित्तत्वाच्च वरुणरेतोऽपि मित्रावरुणरेतो भवतीति मित्रावरुणजं तेज आविशेत्यनेन विरोधः ॥ १२ ॥

एतस्मिन्नेवकालेवरुणात्मनामित्रावस्थानकाले ॥ १३ ॥ वरुणालयेक्षीरोदे ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इदंतेजःतद्दर्शनक्षुभितवीर्यरूपं देवनिर्मितेकुंभेपुत्रोत्पत्तिसमर्थतयाब्रह्मसृष्टे ॥ १७ ॥
 त्वयि त्वन्निमित्तमित्यर्थः कृतकामःकृतकामभोगः ॥ १८ ॥ १९ ॥ कामंअधिकं मेहृदयंचित्तंत्वयिस्थितं तुभ्यंतवचभावोधिकंमयिस्थितोऽतएतदेवंभवतुकुंभेवीर्योत्सर्गोभवतु हेप्रभोदेहस्तु
 एतस्मिन्नेवकालेतुउर्वशीपरमाप्सरा ॥ यदृच्छयातमुद्देशमागतासखिभिर्वता ॥ १३ ॥ तांदृष्ट्वारूपसंपन्नांकीडंतींवरुणालये ॥ तदाविशत्परोहर्षो
 वरुणंचोर्वशीकृतं ॥ १४ ॥ सतांपद्मपलाशाक्षींपूर्णचंद्रनिभाननां ॥ वरुणोवरयामासमैथुनायाप्सरोवराम् ॥ १५ ॥ प्रत्युवाचततःसातुवरुणंप्रां
 जलिःस्थिता ॥ मित्रेणाहंरतासाक्षात्पूर्वमेवसुरेश्वर ॥ १६ ॥ वरुणस्त्वब्रवीद्वाक्यंकंदर्पशरपीडितः ॥ इदंतेजःसमुत्सृज्यकुंभेस्मिन्देवनिर्मिते ॥ १७ ॥
 एवमुत्सृज्यसुश्रोणित्वप्यहंवरवर्णिनि ॥ कृतकामोभविष्यामियदिनेच्छसिसंगमम् ॥ १८ ॥ तस्यतल्लोकनाथस्यवरुणस्यसुभाषितम् ॥ उर्वशीप
 रमप्रीताश्रुत्वावाक्यमुवाचह ॥ १९ ॥ काममेतद्भवत्वेवंहृदयंमेत्वयिस्थितम् ॥ भावश्चाप्यधिकंतुभ्यंदेहोमित्रस्यतुप्रभो ॥ २० ॥ उर्वस्याएवमुक्त
 स्तुरेतस्तन्महदद्भुतम् ॥ ज्वलदग्निसमप्रख्यंतस्मिन्कुंभेन्यवास्तृजत् ॥ २१ ॥ उर्वशीत्वगमत्तत्रमित्रोवैयत्रदेवता ॥ तांतुमित्रःसुसंकुद्धुर्वशीमिदम
 ब्रवीत् ॥ २२ ॥ मयाऽभिमंत्रितापूर्वकस्मात्त्वमवसर्जिता ॥ पतिमन्यंरतवतीकिमर्थंदुष्टचारिणि ॥ २३ ॥ अनेनदुष्कृतेनत्वंमत्क्रोधकलुषीकृता ॥
 मनुष्यलोकमास्थायकंचित्कालंनिवत्स्यसि ॥ २४ ॥ बुधस्यपुत्रोराजर्षिःकाशिराजःपुरुषाः ॥ तमभ्यागच्छदुर्बुद्धेसतेभर्ताभविष्यति ॥ २५ ॥ ततः
 भूर्वेद्रसमधुतिः ॥ २७ ॥ वज्रमुत्सृज्यवृत्रायश्रांतिथिदिवेश्वरे ॥ शतंवर्षसहस्राणियेनैद्रत्वंप्रशासितम् ॥ २८ ॥ सातेनशापेनजगामभूमितदोर्व
 शीचारुदतीसुनेत्रा ॥ बहूनिवर्षाण्यवसच्चसुभूःशापक्षयादिंद्रसदोययौच ॥ २९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डेष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥
 ममपूर्वदत्तस्यमित्रस्यास्तु भावेनभोगस्त्वयासहममदेहेनभोगोमित्रेणास्त्वित्युक्तंभवति ॥ २० ॥ रेतस्तद्भावसंभोगक्षुभितम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अवसर्जिताविस्तरवती मामितिशेषः ॥ २३ ॥ अने
 नदुष्कृतेन एकंवर्षमंगीकृत्यतत्समयेद्वितीयवर्षंसाधारणस्त्रीणामपिमहदुष्कृतमित्यनेनबोधितं मनुष्यलोकमास्थाय अनेनदेवरूपेणैवेतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुरुषंपुरुषसम् ॥ २६ ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥

अथतद्विष्टरेतः सकाशाद्देहोत्पत्तिप्रकारकथनं तामिति दिव्यसंकाशादिव्यरूपाम् ॥ १ ॥ निक्षिप्तदेहौ विष्टदेहौ पुनर्देहसंयोगं कथं जग्मतुः ॥ २ ॥ कुंभे वरुणे नरे तो विसर्ग उक्तः तावता देहसि
द्विप्रश्नोत्तरं न लब्धमिति पुनः प्रश्नः तां कथां वसिष्ठस्य देहोत्पत्तिविषयामवशिष्टां कथाम् ॥ ३ ॥ महात्मनो मित्रावरुणयोस्तेजः पूर्णः अत्रैव माख्यायिका प्रथममुर्वशीमित्रोदृष्ट्वा तामामंत्रितवान्
तथा च त्वन्निवासमागच्छामीत्युक्तस्तदा वरुणलोकस्थ एव मित्रस्तद्वर्शनाद्वृष्टस्खलितं निजतेजः कुंभे उत्सृज्य स्वं निवासं जगाम पश्चाद् वरुणो पितां दृष्ट्वा स्खलितं तेजः कुंभे व्यसृजत् ततो मित्रनिवा
संगता मित्रेण शप्ता चेति ॥ ४ ॥ नाहं सुतस्तवेति यद्यपि मित्रेणापि कुंभेरेत उत्सृष्टं तथापि तवैकस्य पुत्रो न भवामीत्युक्त्वाऽपाक्रमत् ॥ ५ ॥ एवमुक्तौ बीजमाह तद्वितेज इति अगस्योत्पत्तिहेतुभूतं

तां श्रुत्वा दिव्यसंकाशां कथामद्भुतदर्शनाम् ॥ लक्ष्मणः परमप्रीतो राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ निक्षिप्तदेहौ काकुत्स्थकथं तौ द्विजपार्थिवौ ॥ पुनर्देहेन
संयोगं जग्मतुर्देवसंमतौ ॥ २ ॥ तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥ तां कथां कथयामास वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ यः सकुंभोरघुश्रेष्ठतेजः
पूर्णो महात्मनोः ॥ तस्मिंस्तेजो मयौ विप्रौ संभूता वृषिसत्तमौ ॥ ४ ॥ पूर्वसमभवत्तत्र अगस्यो भगवानृषिः ॥ नाहं सुतस्तवेत्युक्त्वा मित्रं तस्मादपाक्र
मत् ॥ ५ ॥ तद्वितेजस्तु मित्रस्य उर्वश्या पूर्वमाहितम् ॥ तस्मिन् समभवत्कुंभे तत्तेजो यत्र वारुणम् ॥ ६ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य मित्रावरुणसंभवः ॥
वसिष्ठस्तेजसा युक्तो जज्ञे इक्ष्वाकुदेवतम् ॥ ७ ॥ तमिक्ष्वाकुर्महातेजा जातमात्रमनिदितम् ॥ वब्रे पुरोधसं सौम्यवंशस्यास्य हिताय नः ॥ ८ ॥ एवं
त्वपूर्वदेहस्य वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ कथितो निर्गमः सौम्यनिमेषशृणु यथा भवत् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा विदेहं राजानमृषयः सर्व एव ते ॥ तंच ते याजयामासुर्यज्ञदी
प्तां मनीषिणः ॥ १० ॥ तंच देहं नरेन्द्रस्य रक्षंति स्म द्विजोत्तमाः ॥ गंधैर्माल्यैश्च वस्त्रैश्च पौरभृत्यसमन्विताः ॥ ११ ॥ ततो यज्ञे समाप्ते तु भृगुस्तत्रेदमब्रवी
त् ॥ आनयिष्यामि ते चे तस्तुष्टोस्मि तव पार्थिव ॥ १२ ॥

मित्रस्य तेजः उर्वश्याः पूर्वमुर्वशीनिमित्तवरुणवीर्यविसर्गात् पूर्वमाहितं तस्मिन् कुंभे तस्मिन्नेव कुंभे वारुणं तेजः समभवत्संगतमभवत् यत्र कुंभे तत्तेजः मित्रस्य तेज आसीत् अतस्तेजोंतरसंगतादुत्पत्तेर्न
कस्यतव सुत इत्युक्तमगस्येन अत एव मैत्रावरुणरित्यगस्यनाम ॥ ६ ॥ तदनंतरं कस्यचित्कालस्य मित्रावरुणसंभवः अत्रोपपत्तिरुक्ता वसिष्ठो जज्ञे तेजसा युक्तो मित्रावरुणयोर्दिव्यतेजसा युक्तः
॥ ७ ॥ ८ ॥ अपूर्वदेहस्य नूतनदेहवतो वसिष्ठस्य निर्गम उत्पत्तिप्रकारः कथितः यथा भवद्भूतां तद्विशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ रक्षंति स्मैतलकटाहे इति शेषः ॥ ११ ॥ भृगुस्तत्र यज्ञसमाप्तिकाले इत्यर्थः
इदं वक्ष्यमाणं हे पार्थिव पार्थिवदेहाभिमानि प्रत्यगात्मन् तव तुष्टोस्मि अतस्ते चेतो जीवदेहे आनयिष्यामीत्यब्रवीत् ॥ १२ ॥

तथासुप्रीताः सर्वे सुराश्च निमेष्वेत आनयिष्याम इत्यब्रुवन् हेराजं वरं वरय ते चेत् कनिरूप्यतां स्थाप्यतामिति चाब्रुवन् ॥ १३ ॥ निमेष्वेतः चेतो भिमानी प्रत्यगात्मा अब्रवीत् योगवशांलिङ्गदेहे नैवेति
भावः किमब्रवीत्तदाह सर्वभूतानां नेत्रेषु देहवर्तिसर्वस्थानेभ्यः सूर्यात्मकत्वेन प्रशस्ततया स्ववैभवाद्युपपद्वसेयम् ॥ १४ ॥ वायुभूतः वायुसदृशलघुभूतलिङ्गदेहाश्रित इत्यर्थः ॥ १५ ॥ निमिष्यन्ति
निमेषधर्मं प्राप्स्यन्ति चक्षुषि सर्वभूतानामिति शेषः वायुभूतेन चरता त्वया करणेन विश्रामार्थं त्वत्संबन्धेन जायमानस्य खेदस्यापनोदार्थमित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तत्र यज्ञभूमौ अरणिनिक्षिप्य निमेषदेह
सुप्रीताश्च सुराः सर्वे निमेष्वेतस्तदाब्रुवन् ॥ वरं वरय राजर्षे कृते चेतो निरूप्यताम् ॥ १३ ॥ एवमुक्तः सुरैः सर्वैर्निमेष्वेतस्तदाब्रवीत् ॥ नेत्रेषु सर्वभूतानां
वसेयं सुरसत्तमाः ॥ १४ ॥ बाहुमित्येव विबुधानि मे श्वेतस्तदाब्रुवन् ॥ नेत्रेषु सर्वभूतानां वायुभूतश्च रिष्यसि ॥ १५ ॥ त्वत्कृते च निमिष्यन्ति चक्षुषि
पृथिवीपते ॥ वायुभूतेन चरता विश्रामार्थं मुहुर्मुहुः ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा तु विबुधाः सर्वे जग्मुर्यथागतम् ॥ ऋषयोऽपि महात्मानो निमेषदेहं समाहरन् ॥ १७ ॥
अरणिं तत्र निक्षिप्य मथनं चकुरो जसा ॥ मंत्रहोमैर्महात्मानः पुत्रहेतोर्निमेषस्तदा ॥ १८ ॥ अरण्यां मथ्यमानायां प्रादुर्भूतो महातपाः ॥ मथनांमिथि
रित्याहुर्जननाज्जनको भवत् ॥ १९ ॥ यस्माद्विदेहात्संभूतो वैदेहस्तु ततः स्मृतः ॥ एवं विदेहराजश्च जनकः पूर्वको भवत् ॥ मिथिर्नाम महातेजास्तेना
यं मैथिलो भवत् ॥ २० ॥ इति सर्वमशेषतो मया कथितं संभवकारणं तु सौम्य ॥ नृपपुंगवशापजं द्विजस्य द्विजशापाच्च यदद्भुतं नृपस्य ॥ २१ ॥ ॥ इ
त्यार्षे श्रीम० बा० आ० उत्तरकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवं ब्रुवति रामे तु लक्ष्मणः परवीरहा ॥ प्रत्युवाच महात्मानं ज्वलंतमिव ते
जसा ॥ १ ॥ महद्द्भुतमाश्चर्यं विदेहस्य पुरातनम् ॥ निर्वृत्तं राजशार्दूलवसिष्ठस्य मुनेश्च ह ॥ २ ॥ निमिस्तु क्षत्रियः शूरो विशेषेण च दीक्षितः ॥ नक्षमं
कृतवान् राजा वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तु ते नायं रामः क्षत्रियपुंगवः ॥ उवाच लक्ष्मणं वाक्यं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ ४ ॥ रामो रमयतां श्रे
ष्ठो भ्रातरं दीप्ततेजसम् ॥ न सर्वत्र क्षमावीरपुरुषेषु प्रहस्यते ॥ ५ ॥

मेव अरणिं कृत्वा मंत्रहोमैः पुत्रीयमंत्रपूर्वकहोमैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ विदेहाद्विगतचेतो देहात् अयं जनकवंशः ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकी
ये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ अथ लक्ष्मणस्य ब्राह्मणं प्रति शापायुक्तत्वं कायां तादृशक्षमाशीला अपि संतीत्याह प्रसंगाद्रामः एवं ब्रुवतीति ॥ १ ॥
महदिति मुनेर्वसिष्ठस्य मुनेः सह प्रसंग इति शेषः ॥ २ ॥ नक्षमं कृतवान् अनुचितमेव कृतवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

सत्त्वानुगंसत्वगुणानुगतं मार्गमिति शेषः पुरस्कृत्यावलंब्यतंप्रकारं निबोध ॥ ६ ॥ पौरान्वर्धयतीति पौरवर्धनः ॥ ७ ॥ पुरस्कृता पूजिता दैतयीदितेः पौत्री ॥ ८ ॥ अन्यातूशनसः मुताययातेः प
जीवययानीसानुनदयितानेष्टा ॥ ९ ॥ १० ॥ मातृकृतेन राजप्रियमातृत्वेनेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ मामनुज्ञातुमर्हसि अग्निप्रवेशार्थमिति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ इंगितमिति पाठे सखे

सौमित्रेदुःसहोरोषो यथाक्षांतो ययातिना ॥ सत्त्वानुगंपुरस्कृत्य तन्निबोध समाहितः ॥ ६ ॥ नहुषस्य सुतो राजाययातिः पौरवर्धनः ॥ तस्य भार्या द्वयं
सौम्यरूपेणाप्रतिमं भुवि ॥ ७ ॥ एका तु तस्य राजर्षेर्नाहुषस्य पुरस्कृता ॥ शर्मिष्ठा नाम दैतयीदुहिता वृषपर्वणः ॥ ८ ॥ अन्यातूशनसः पत्नी ययातेः पुरु
षर्षभ ॥ न तु सा दयिताराज्ञो देवयानी सुमध्यमा ॥ ९ ॥ तयोः पुत्रौ तु संभूतौ रूपवंतौ समाहितौ ॥ शर्मिष्ठाऽजनयत्पूरुंदेवयानी यदुंतदा ॥ १० ॥ पूरु
स्तु दयितो राज्ञो गुणैर्मातृकृतेन च ॥ ततो दुःखसमाविष्टो यदुर्मातरमब्रवीत् ॥ ११ ॥ भार्गवस्य कुले जाता देवस्या क्लिष्टकर्मणः ॥ सहसेहृदतंदुःखमव
मानं च दुःसहम् ॥ १२ ॥ आवांच सहितौ देवि प्रविशावहुताशनम् ॥ राजा तु रमतां सार्धं दैत्यपुत्र्या बहूक्षपाः ॥ १३ ॥ यदि वा सहनीयं ते मामनुज्ञा
तुमर्हसि ॥ क्षमत्वं न क्षमिष्ये हं मरिष्यामि न संशयः ॥ १४ ॥ पुत्रस्य भाषितं श्रुत्वा परमार्तस्य रोदतः ॥ देवयानी तु संक्रुद्धा स्मारपितरं तदा ॥ १५ ॥
इंगितं तदभिज्ञाय दुहितुर्भार्गवस्तदा ॥ आगतस्त्वरितं तत्र देवयानी स्मयत्र सा ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा चाप्रकृतिस्थां तामप्रहृष्टामचेतनाम् ॥ पिता दुहितरं वा
क्यं किमेतदिति चाब्रवीत् ॥ १७ ॥ पृच्छंतम सकृत्तवै भार्गवं दीपचेतसम् ॥ देवयानी तु संक्रुद्धा पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ अहमग्निविपंती क्षणम
पो वा मुनिसत्तम ॥ भक्षयिष्ये प्रवेक्ष्ये वा न तु शश्यामि जीवितुम् ॥ १९ ॥ न मां त्वमवजानीषेदुःखितामवमानिताम् ॥ वक्षस्यावज्ञया ब्रह्मं श्लिष्टं ते
वक्षजीविनः ॥ २० ॥ अवज्ञया च राजर्षिः परिभूय च भार्गव ॥ मय्यवज्ञां प्रयुंक्ते हिन च मां बहू मन्यते ॥ २१ ॥

दोषभावमित्यर्थः ईप्सितमिदं पाठांतरम् ॥ १६ ॥ अप्रकृतिस्थामस्वस्थां अप्रहृष्टां हर्षहीनां अचेतनां क्षुभितचित्ताम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ दुःखितामवमानितां मां त्वं न जानीषे न जानासि
अवप्रयोगो धात्वर्थमात्रे आर्षः इदं च मदवमाननं राज्ञस्त्वदवगणनमूलमेवेत्यन्यापदेशेनाह वक्षस्येति वक्षस्यावज्ञया त्रोटनादिलक्षणया वक्षजीविनः वक्षाश्रितपुष्पपत्रादयश्चिद्यंते नाशयंते ॥ २० ॥
प्रकृतेर्कितत्राह हे भार्गव राजर्षिस्त्वय्यवज्ञया हेतुभूतयामां परिभूय मय्यवज्ञां प्रयुंक्ते ॥ २१ ॥

तमिति वसिष्ठः भरतागमनं श्रुत्वा आगत इति शेषः ॥ १ ॥ संयानं प्रेतनिर्हारम् ॥ २ ॥ धरणीगतः वसिष्ठः साष्टांगं नमस्कृत्वेत्यर्थः धारणागत इति पाठे धैर्यं प्राप्त इत्यर्थः कारयामास तत्करणार्थं मंत्रि
 गः प्रेरयामासेत्यर्थः ॥ ३ ॥ बहुदिवसं तैलावस्थानोपाधिना आपीतवर्णवदनं यस्य तम् ॥ ४ ॥ दशरथमिति उद्दिश्येति शेषः ॥ ५ ॥ व्यवसितं मनीषितं प्रोषिते देशांतरगते ॥ ६ ॥ रामेण हीनमि
 मंदुःखितं जनं हित्वा कयास्थसीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ तेनैव अस्मिन्पुरे अयोध्यायां योगक्षेमं प्रजानां अव्यग्रं परित्यक्तदुःखपारवश्यं यथा तथा स्वः स्वर्गं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अविचारितं प्राचीनवैभ
 तमेवं शोकसंतपं भरतं कैकयीसुतम् ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठो वसिष्ठः श्रेष्ठवाग्दृषिः ॥ १ ॥ अलं शोकेन भद्रं ते राजपुत्रमहायशः ॥ प्राप्तकालं नरपतेः कुरु सं
 यानमुत्तमम् ॥ २ ॥ वसिष्ठस्य वचः श्रुत्वा भरतो धरणीगतः ॥ प्रेतकृत्यानि सर्वाणि कारयामास धर्मवित् ॥ ३ ॥ उद्धृत्य तैलसंसेकात्सु भूमौ निवेशित
 म् ॥ आपीतवर्णवदनं प्रसुप्तमिव भूमिपम् ॥ ४ ॥ संवेशय शयने चाग्रेनानारत्नपरिष्कृते ॥ ततो दशरथं पुत्रो विललाप सुदुःखितः ॥ ५ ॥ किं ते व्यवसि
 रं राजप्रापिते मय्यनागते ॥ विवास्या रामं धर्मज्ञं लक्ष्मणं च महाबलम् ॥ ६ ॥ कयास्य सेमहाराज हित्वेमंदुःखितं जनम् ॥ हीनं पुरुषसिंहेन रामेणाक्लि
 व्यकर्मणा ॥ ७ ॥ योगक्षेमं तु ते व्यग्रं कोऽस्मिन्कल्पयितापुरे ॥ त्वयि प्रयाते स्वस्ता त रामे च वनमाश्रिते ॥ ८ ॥ विधवा पृथिवी राजंस्त्वया हीनानराजते ॥
 जानर्चं देवराजनीनगरीं प्रतिभाति माम् ॥ ९ ॥ एवं विलपमानं तं भरतं दीनमानसम् ॥ अब्रवीद्वचनं भूयो वसिष्ठस्तु महामुनिः ॥ १० ॥ प्रेतकार्याणि यान्य
 ज्यैष्ठ्यानि विशांपतेः ॥ तान्यव्यग्रं महाबाहो क्रियतामविचारितम् ॥ ११ ॥ तथेति भरतो वाक्यं वसिष्ठस्याभिपूज्य तत् ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या
 च शायामास सर्वशः ॥ १२ ॥ यत्नं यानं रेंद्रस्य अश्वगाराद्वह्निष्कृताः ॥ ऋत्विग्भिर्याजकैश्चैव ते हूयंते यथाविधि ॥ १३ ॥ शिविकायाम् थारोप्य रा
 तौ ॥ हतचेतनम् ॥ बाष्पकंठा विमनसस्तमूचुः परिचारकाः ॥ १४ ॥ हिरण्यं च सुवर्णं च वासांसि विविधानि च ॥ प्रकिरंतो जना मार्गे नृपतेरग्रतो ययुः
 अतिमावदना गुरुनिर्यासान् सरलं पद्मकं तथा ॥ देवदारुणि चाहृत्य क्षेपयंतितथा परे ॥ १५ ॥

अ० का०

२

मंत्रितैः शैरु
 ॥ ११ ॥ तयथानथा ॥ ११ ॥ के
 ॥ १२ ॥ त्वादिः स
 ॥ १३ ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥
 ॥ १७ ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥
 ॥ १८ ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥
 ॥ १९ ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥
 ॥ २० ॥ देवदारुकाष्ठानि क्षेपयंति चित्ताग्राविति शेषः ॥ १५ ॥

॥ १२४ ॥

द्वयं तदेक एव लभतामित्यर्थः

सत्पापेनेति विवदमानेषु यत्प

नो अयं परस्त्वयं नेति संरक्षा

लोकेष्व अत्र विवदमानानां जयोपायं ज्ञात्वा तदकथयतः

प्रलभेन वंचनया योजयन् अप्रयच्छन्निति यावत् ॥ ५७ ॥

विवादं पश्यतः शृण्वतः पापेन पापेन सयुज्येतेत्यर्थः

तस्य पापेनेति पाठे तेषां यत्पापेन यस्यानुमते गतस्तस्य योगः संवधो भूयादित्यर्थः भावे च यु

क्तोक्तेश्च अत्र विवदमानानां जयोपायं ज्ञात्वा तदकथयतः पापमिति तीर्थव्याख्या द्वयोः साम्यस्थापनपूर्वकं तेषां कलहशमनमकुर्वतः कलहप्रियस्य यत्पापमिति कतकव्याख्या ॥ ५८ ॥

मार्गं तत्तदुपोद्बलकशैव वैष्णवादिशास्त्रमा

साधयेदुदरव्याधियुक्तो भदतिमानव इति

यदुषके पापं तथैव विषदायके ॥ यत्तदेकः स लभतां यस्यार्योऽनुमते गतः ॥ ५६ ॥

तृपार्तं सति पानीये विप्रलभेन योजयन् ॥ यत्पापं लभते तत्स्याद्य

र्योऽनुमते गतः ॥ ५७ ॥ भक्त्या विवदमानेषु मार्गमाश्रित्य पश्यतः ॥ तेन पापेन युज्येत यस्यार्योऽनुमते गतः ॥ ५८ ॥

एवमाश्वासयन्नेव दुःखार्तोऽनुप

गतः ॥ विहीनां पतिपुत्राभ्यां कौसल्यां पार्थिवात्मजः ॥ ५९ ॥ तदा तं शपथैः कष्टैः शपमानमचेतनम् ॥ भरतं शोकसंतपं कौसल्यावाक्यमब्रवीत् ॥ ६० ॥

तमदुःखमिदं पुत्रभूयः समुपजायते ॥ शपथैः शपमानो हि प्राणानुपरुणस्मि मे ॥ ६१ ॥ दिष्ट्या न चलितो धर्मादात्मा ते सह लक्षणः ॥ वत्ससत्यप्रतिज्ञो

हसतां लोकानवाप्स्यसि ॥ ६२ ॥ इत्युक्त्वा चांकमानीय भरतं भ्रातृवत्सलम् ॥ परिष्वज्य महाबाहुं रुरोद भृशदुःखिता ॥ ६३ ॥ एवं विलपमानस्य दुः

खार्तस्य महात्मनः ॥ मोहाच्च शोकसंरंभाद्भूवलुलितं मनः ॥ ६४ ॥ लालप्यमानस्य विचेतनस्य प्रनष्टबुद्धेः पतितस्य भूमौ ॥ मुहुर्मुहुर्निःश्वसतश्च दी

र्घमातस्य शोकेन जगाम रात्रिः ॥ ६५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे पंचसप्ततितमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ भूयः अभ्यधिकं दुःखम् हियन् एवं कष्टैः शपथैः शपमानो मे प्राणानुपरुणस्मि पीडयसे ॥ ६१ ॥ अथ विशुद्धभावं ज्ञात्वा नुगृह्णाति दिष्ट्येति आत्मा अंतःकरणम् लक्षणैः शुभलक्ष

णैः सहितः सह लक्षणस्ते आत्मेत्यर्थः हे वत्स हियदिसत्यप्रतिज्ञो भविष्यसि तदा सतां लोकानवाप्स्यसि कैकेय्यप्रेरुतारामानयनप्रतिज्ञां सत्यां कुर्वितिव्यंग्यम् ॥ ६२ ॥ एवमनुगृह्य पुत्रोचितकृत्ये

नाश्वासयति इत्युक्तेति ॥ ६३ ॥ शोकसंरंभात् शोकाधिक्यात् तत एव मोहः विलुलितं क्षुभितम् ॥ ६४ ॥ दीर्घं यथा भवति तथा रात्रि रात्रिशेषः पाठांतरे घर्म उष्णं यथा भवति तथा ॥ ६५ ॥ अत्रै

कश्चोकोधिक इति कतकसंख्यया ज्ञायते ॥ इति श्रीरामा श्रीरामी वा आ अयो पंचसप्ततितमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥

॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

चौरं जीर्णमलिनवस्त्रं ब्रह्महाभवत्विति शेषः तादृशी निषिद्धाचरणाप्रव्रज्याभवत्विति वाभावः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अपात्रवर्षी अपात्रेदाता ॥ ४२ ॥ दस्युभिर्विप्रलुप्यंतां त्यागभोगविहीनानि भवं
 त्विति जावः ॥ ४३ ॥ उभेसंध्ये व्याप्येति शेषः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ देवतानामिति देवतादिशुश्रूषारहितस्य यत्पापं तत्पापं प्रतिपद्यतामित्यर्थः ॥ ४६ ॥ सतां कीर्त्याः सद्भिः क्रियमाणश्लाघायाः भ
 श्यन्तु सामानूतस्येत्यर्थः ॥ ४७ ॥ अनर्थं स्त्रीवशत्वाद्यनर्थं ॥ ४८ ॥ समायात्यामुयात् ॥ ४९ ॥ अर्थिनामाशामितिसंबंधः आशंसमानानां स्तुवतां ऊर्ध्वचक्षुषां दातृमुखनिरीक्षकाणां ॥ ५० ॥
 कपालपाणिः पृथिवीमटतां चौरसं वृतः ॥ भिक्षमाणो यथोन्मत्ताय स्यार्यो नुमते गतः ॥ ४० ॥ मद्यप्रसक्तो भवतु स्त्रीष्वक्षेषु च नित्यशः ॥ कामक्रोधा
 भ्रिभूतश्च यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४१ ॥ मास्याधर्मे मनोभूयादधर्मसनिषेवताम् ॥ अपात्रवर्षी भवतु यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४२ ॥ संचितान्यस्य वि
 त्तानि विविधानि सहस्रशः ॥ दस्युभिर्विप्रलुप्यंतां यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४३ ॥ उभेसंध्ये शयानस्य यत्पापं परिकल्प्यते ॥ तच्च पापं भवेत्तस्य यस्यार्यो
 नुमते गतः ॥ ४४ ॥ यदग्निदायके पापं यत्पापं गुरुकल्पगे ॥ मित्रद्रोहे च यत्पापं तत्पापं प्रतिपद्यताम् ॥ ४५ ॥ देवतानां पितृणां च मातापित्रोस्तथैव च ॥
 आस्मकां षोडशश्रूषां यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४६ ॥ सतां लोकास्सतां कीर्त्याः सज्जुष्टात्कर्मणस्तथा ॥ भ्रश्यतु क्षिप्रमघैव यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४७ ॥
 अपास्यमातृशुश्रूषामनर्थं सो वतिष्ठताम् ॥ दीर्घबाहुर्महावक्षायस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४८ ॥ बहुभृत्योदरिद्रश्च ज्वररोगसमन्वितः ॥ समायात्सततं
 ज्वाहां यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ४९ ॥ आशामाशंसमानानां दीनानामूर्ध्वचक्षुषाम् ॥ अर्थिनां वितथां कुर्याद्यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ५० ॥ मायचारमतां नि
 चशरूपः पशुना शुचिः ॥ राज्ञो भीतस्त्वधर्मात्मा यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ५१ ॥ ऋतुस्नातां सतीं भार्यामृतुकालानुरोधिनीम् ॥ अतिवर्तेत दुष्टात्मा यस्या
 तौ ॥ हस्ते गतः ॥ ५२ ॥ विप्रलुप्तप्रजातस्य दुष्कृतं ब्राह्मणस्य यत् ॥ तदेतत्प्रतिपद्येत यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणा यो यतां पूजां विहंतु कलुषेन्द्रियः ॥
 अतिमात्रां च गां दोग्धुर्यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ५४ ॥ धर्मदारान्परित्यज्य परदारान्निषेवताम् ॥ त्यक्तधर्मरतिर्मूढो यस्यार्यो नुमते गतः ॥ ५५ ॥
 या राज्ञो जीतइति जयका
 विप्रलुप्तप्रजातस्य दुष्कृतं ब्राह्मणस्य यत् ॥ ५१ ॥ ऋतुकालानुरोधिनीं ऋतुस्नानकालत्वात् स्वसन्निहिताम् ॥ ५२ ॥ विप्रलुप्तप्रजातस्य अन्नाद्यदानेन प्रनष्टसंतानस्य स्त्रीद्वेषाद्वा
 ॥ ५३ ॥ विहंतु विधेयतु बालवत्सां दोग्धुः शास्त्रोक्तदोहनाधिकं दोग्धुः ॥ ५४ ॥ परदारान्निषेवतां यत्पापं तत्पापं प्रतिप
 ॥ ५५ ॥

यान्योन्यरहस्ययोः किञ्चित्परिवादकस्यचित्सुरापानादिदोषम् ॥ ३२ ॥ अकर्ताप्रत्युपकारकर्ता अतएवाकृतज्ञः अतएवत्यक्तः सज्जनैः त्यक्तामेतिपाठे सज्जनैस्त्यक्तआत्मास्वरूपं यस्येत्येवा
यः उद्धृधनादिनात्यक्तदेहइत्यर्थतीर्थः अतएवलोके विद्विष्टश्च भवतु ॥ ३३ ॥ एकोऽमृष्टमश्नातु इतरेष्वभोजितेषु ॥ ३४ ॥ प्रमीयतां भ्रियताम् धर्म्यां क्रियां अग्निहोत्रादिकाम् भ्रियतामित्यनु
कर्षः ॥ ३५ ॥ दुःखितइत्यस्य भवत्विति शेषः अप्राप्येत्यस्य भ्रियतामिति शेषः ॥ ३६ ॥ राजस्त्रीत्यादौ यस्यार्यइत्याद्यनुषंगः ॥ ३७ ॥ लाक्षयेति पतनीयतासंपादकवस्तुविक्रयेणेत्यर्थः भृ
त्यान्भरणीयान्पुत्रदारादीन् ॥ ३८ ॥ समुपोढे प्राप्ते ॥ ३९ ॥

रामं हत्वा निर्वानरामुर्वाकृत्वापितुः प्रीतिकरिष्ये इत्यर्थः यत्त्वेवमादिवचसं रामस्तुतिपरतया क्लेशेन व्याख्यातं तद्वैव कवेः कविनिबद्धवक्तुश्च तथा तात्पर्याभावादिति एतत्संजातीयवालिवाक्या
वसरे निरूपितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ तूष्णीं धनुःसंबन्धात् त्रिशिरो नागतो त्येक्षा सृजंतौ सक्ष्यंतौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति संचित्य सकलराक्षसहं ताराविति स्मृत्वा इषुधाराभिः इषुवर्षैः संततान् पूरयामास
सर्वादिश इति शेषः ॥ २१ ॥ वैहायसरथः आकाशगामी रथो यस्य सः अचक्षुर्विषयेति षष्ठं इदं युद्धं तद्रात्रावेव मध्यरात्रे ॥ २२ ॥ परीतौ व्यामौ प्रचक्रतुः प्रादुश्चक्रतुः ॥ २३ ॥ अस्त्रैः अस्त्रमंत्रा

अद्य निर्वानरामुर्वाहत्वारामंचलक्ष्मणम् ॥ करिष्ये परमां प्रीतिमित्युक्तांतरधीयत ॥ १८ ॥ आपपाताथ संकुद्धो दशग्रीवेण चोदितः ॥ तीक्ष्णकार्मु
कनाराचैस्तीक्ष्णस्त्विंद्ररिपूरणे ॥ १९ ॥ सददर्शमहावीर्यौ नागौ त्रिशिरसाविव ॥ सृजंता विपुजालानि वीरौ वानरमध्यगौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति
संचित्य सज्जं कृत्वा च कार्मुकम् ॥ संततानि पुधाराभिः पर्जन्य इव दृष्टिमान् ॥ २१ ॥ स तु वैहायसरथो युधितौरामलक्ष्मणौ ॥ अचक्षुर्विषयेति षष्ठि
व्याधनिशितैः शरैः ॥ २२ ॥ तौ तस्य शरवेगेन परीतौ रामलक्ष्मणौ ॥ धनुर्पीसशरे कृत्वा दिव्यमस्त्रं प्रचक्रतुः ॥ २३ ॥ प्रच्छादयंतो गगनं शरजालैर्महा
बलौ ॥ तमस्त्रैः सूर्यसंकाशैर्नैव पस्पर्शतुः शरैः ॥ २४ ॥ सहिधूमांधकारं च चक्रे प्रच्छादयन्नभः ॥ दिशश्चांतर्दधे श्रीमान्नीहारतमसावृतः ॥ २५ ॥ नैव
व्यातलनिर्घोषो न चनेमिखुरस्वनः ॥ शुश्रुवे चरतस्तस्य न च रूपं प्रकाशते ॥ २६ ॥ घनांधकारेति मिरे शिलावर्षमिवाद्भुतम् ॥ सववर्षमहाबाद्भुतं रा
चशरदृष्टिभिः ॥ २७ ॥ सरामं सूर्यसंकाशैः शरैर्दत्तवरैर्भृशम् ॥ विव्याध समरे कुद्धः सर्वगात्रेषु रावणिः ॥ २८ ॥ तौ हन्यमानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्व
तौ ॥ हेमपुंखान्नरव्याघ्रौ तिग्मान्मुमुचतुः शरान् ॥ २९ ॥ अंतरिक्षे समासाद्य रावणिं कंकपत्रिणः ॥ निकृत्य पतगाभूमौ पेतुस्ते शोणितापुताः ॥ ३० ॥
अतिमात्रं शरौघेण दीप्यमानौ नरात्तमौ ॥ तानि पून्यततो भहैरनेकैर्विचकर्तुः ॥ ३१ ॥

त्रितैः शरैस्ताम्रजितैर्नैव पस्पर्शतुः पस्पृशतुः अंतर्हितत्वादिति भावः ॥ २४ ॥ धूमांधकारं चक्रे माययेति शेषः दिशश्चांतर्दधे अंतर्धापयामास नीहारवशात्तदविवेकं मायया संपादयामा
॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ दत्तवरैर्वदत्तैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कंकपत्रिणस्ते पतगावाणां अंतरिक्षे रावणिं समासाद्य तं निकृत्य विद्धाभूमौ शोणितोक्षिताः पेतुः ॥ ३० ॥ तानि पूनिद्र

मः तद्धस्ते
आगतं मणिपश्यामि इतः
पलभ्यक्ष्णमपि न तिष्ठयं स्थातुः

यु० कां०

६

॥ १२८ ॥

वा० रा० ॥ २० ॥ इन्द्रोऽस्वतयायुद्धम् ॥ २० ॥ ^{मार्गमि} ^{हितो भवतु ज्येष्ठानुवर्तनरहितो भवत्वित्यर्थः} तावत्पर्यंतं जीवनं मा भूदिति वा ॥ २१ ॥ ^{कसंरंतिलमुद्रतंदुत्तात्मकम्} लागंछागमांसम् दद्याद्वा ^{अश्नातु अशनजं पापं प्राप्नुते} ॥ २० ॥ गवामिति अंगमिति शेषः परिवदेत अपवेदेम मित्रे मित्राय ॥ ३१ ॥ विश्वासात् अयं कापि न प्रकटयिष्यतीति विश्वासात् मिथः रहसि मि

॥ ८० ॥ रयसंवाधेयुद्देशस्त्रसमाकुले ॥ मास्मकार्षीत्सतांधर्मयस्यार्योनुमते गतः ॥ २७ ॥ उपदिष्टं सुसूक्ष्मार्थं शाखं यत्नेन धीमता ॥ सनाशयतु दुष्टात्मा ^{पर्योनुमते गतः ॥ २८ ॥} मा च तं व्यूढवाङ्मसं चंद्रभास्करतेजसम् ॥ द्राक्षीद्राज्यस्थमासीनं यस्यार्योनुमते गतः ॥ २९ ॥ पायसं रुसरं छागं दद्यात् सो ^{नुनिर्घृणः ॥} गुरुं श्वाप्यवजाना तु यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३० ॥ गवांश्च शतुपादेन गुरुं न्यरिवदेत च ॥ मित्रे द्रुह्येत सोत्यर्थं यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३१ ॥ विश्वासात् कथितं किंचित्परिवादं मिथः क्वचित् ॥ विदुषो तु स दुष्टात्मा यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३२ ॥ अकर्ता चाकृतज्ञश्च त्यक्तश्च निरपत्रपः ॥ लोके भव ^{विद्विष्टो यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३३ ॥} पुत्रैर्दासैश्च भृत्यैश्च स्वगृहे परिवारितः ॥ स एको मृष्टमश्नातु यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३४ ॥ अप्राप्य सदृशान् दारान् ^{पत्न्यः प्रमीयताम् ॥} अनवाप्य क्रियां धर्म्या यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३५ ॥ मात्मनः संततिं द्राक्षीत्स्वेपुदारेषु दुःखितः ॥ आयुः समग्रमप्राप्य यस्यार्योनु ^{मते गतः ॥ ३६ ॥} राजस्त्रीया लवद्वानां वधेयत्वापमुच्यते ॥ भृत्यत्यागे च यत्पापं तत्पापं प्रतिपद्यताम् ॥ ३७ ॥ लाक्षयामधुमांसेन लोहेन च विषेण च ॥ ^{सदैव विभ्रयाद्भृत्यान् यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३८ ॥} संग्रामे समुपोढे च शत्रुपक्षभयं करे ॥ पलायमानो वध्येत यस्यार्योनुमते गतः ॥ ३९ ॥

यो न्योन्यरहस्ययोः किंचित्परिवादं कस्यचित्सुरापानादिदोषम् ॥ ३२ ॥ अकर्ता प्रत्युपकाराकर्ता अतएवाकृतज्ञः अतएव त्यक्तः स जनैः त्यक्तास्तेति पाठे स जनैः त्यक्ता आत्मा स्वरूपं यस्येत्येवा ^{र्थः उद्ध्वनादिना त्यक्तदेह इत्यर्थः तीर्थः} अतएव लोके विद्विष्टश्च भवतु ॥ ३३ ॥ एको मृष्टमश्नातु इतरेष्वभोजितेषु ॥ ३४ ॥ प्रमीयतां प्रियताम् धर्म्या क्रियां अग्निहोत्रादिकाम् प्रियतामित्यनु ^{कर्षः ॥ ३५ ॥} दुःखित इत्यस्य भवत्विति शेषः अप्राप्येत्यस्य प्रियतामिति शेषः ॥ ३६ ॥ राजस्त्रीत्यादौ यस्यार्य इत्याद्यनुपंगः ॥ ३७ ॥ लाक्षयेति पतनीयता संपादकवस्तु विक्रयेणेत्यर्थः भृ ^{त्यान्तरणीयान् पुत्रदारादीन् ॥ ३८ ॥} समुपोढे प्राप्ते ॥ ३९ ॥

यातेः प
वे
३० कां०

८०॥

मदयतः स्वकर्मस्थं पितृवधरूपकर्मकर्तारं त्वां स्मृत्वारोपो भिवर्धते ॥ ११ ॥ यद्यस्मात्तस्मिन्काले पितृवधकाले तस्मिन्महावने मयानदृष्टो सितस्मान्ममांगानि दह्यते तदैव दर्शने तु प्रतीकारेण तापः शाम्येदित्यर्थः ॥ १२ ॥ इतरो मृ

तिष्ठुराममया सार्धं दृष्टुं भविष्यति ॥ त्याजयिष्यामि ते प्राणान् धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः ॥ १० ॥ यत्तदा दंडकारण्ये पितरं हतवान्मम ॥ तदग्रतः स्वकर्म
स्थं स्मृत्वारोपो भिवर्धते ॥ ११ ॥ दह्यते मृशमंगानि दुरात्मन्मम राघव ॥ यन्मया सिनदृष्टं तस्मिन्काले महावने ॥ १२ ॥ दिष्ट्या सिदर्शनं रामम
मत्वं प्राप्तवानिह ॥ कांक्षितो सिद्धुर्धार्तस्य सिंहस्येवेतरो मृगः ॥ १३ ॥ अद्य मद्वाणवेगेन प्रेतराद्विषयंगतः ॥ ये त्वयानिहताः शूराः सह तैश्च वसिष्य
सि ॥ १४ ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन शृणुराम वचो मम ॥ पश्यंतु सकलालोकास्त्वां मां चैव रणाजिरे ॥ १५ ॥ अस्त्रैर्वा गदया वा पिबाहुभ्यां वा रणाजिरे
अभ्यस्तं येन वारामवर्ततां तेन वामृधम् ॥ १६ ॥ मकराक्षवचः श्रुत्वारामोदशरथात्मजः ॥ अब्रवीत्प्रहसन्वाक्यमुत्तरोत्तरवादिनम् ॥ १७ ॥ क
त्यमेकिं दृथारक्षो बहून्यसदृशानिते ॥ नरणेशक्यते जेतुं विना युद्धेन वा ग्वलात् ॥ १८ ॥ चतुर्दशसहस्राणि रक्षसां त्वत्पिताचयः ॥ त्रिशिरादूषण
श्चापि दंडके निहतो मया ॥ १९ ॥ स्वाशिताश्चापि मांसेन गृध्रगोमायुवायसाः ॥ भविष्यंत्यद्य वै पापतीक्ष्णतुंडनखांकुशाः ॥ २० ॥ राघवेणैव मु
क्तस्तु मकराक्षो महाबलः ॥ बाणौ धानमुचत्तस्मै राघवाय रणाजिरे ॥ २१ ॥ ताञ्छुराञ्छुरवर्षेण रामश्चिच्छेदनैकधा ॥ निपेतुर्भुवि विच्छिन्नारु
क्मपुंखाः सुवाससाः ॥ २२ ॥ तद्युद्धमभवत्तत्र समेत्यान्योन्यमोजसा ॥ खरराक्षसपुत्रस्य सूनोर्दशरथस्य च ॥ २३ ॥ जीमूतयोरिवाकाशेशब्दोज्या
तलयोरिव ॥ धनुर्मुक्तः स्वनोन्योन्यं श्रूयते च रणाजिरे ॥ २४ ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नराश्च महोरगाः ॥ अंतरिक्षगताः सर्वे द्रष्टुकामास्तदद्भुतम् ॥ २५ ॥

गः सिंहेतरमृगमात्रम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ येन वधसाधनेनास्त्रादिष्वन्यतमेन तेभ्यस्तं वामृधम् ॥ १६ ॥ युद्धं वर्ततां संपाद्यताम् ॥ १६ ॥ उत्तरोत्तरवादिनं बहुप्रलापिनम् ॥ १७ ॥
तत्त्वया जेतुमित्यन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वाशिताः सुष्ठु मुक्तवन्तोऽपि भविष्यन्ति त्वद्दधेनेति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ आकाशे जीमूतयोः शब्द इव ज्यातलयोर्ज्याकरतलयोः संघर्षा
द्वेनोर्धनुर्मुक्तोऽन्योन्यधनुर्मुक्तः स्वनोन्योन्यमिश्रोरणाजिरे श्रूयते स्म ॥ २४ ॥ २५ ॥

१०६॥

अन्योन्यगात्रेषु विद्वद्भेदं न मभूदिति शेषः अथापि द्विगुणं बलं वर्धते स्म कृतप्रतिकृता कृतप्रतिकृतानि आर्षोऽङ्गदेशो विभक्तेः कुरुतां अकुरुताम् अङ्गभाव आर्षः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 तिच्चारयम् तत्कृत्यर्थः हत्वा अश्वानित्यसंधिपाठः रथादश्वानिति पाठांतरम् वसुधास्थो भूदिति शेषः ॥ ३० ॥ तत्तिष्ठद्वसुधामिति पाठः वसुधां वसुधायां तिष्ठत्तद्रक्षः शूलं जग्राहेतिसंबन्धः ॥ ३१ ॥
 विद्वमन्योन्यगात्रेषु द्विगुणं वर्धते बलम् ॥ कृतप्रतिकृता अन्योन्यं कुरुतां तौरणाजिरे ॥ २६ ॥ राममुक्तांस्तु बाणौ धान् राक्षसस्त्वाच्छिनद्वरणे ॥ रक्षोमु
 क्तान् सुरामो वैनैकधा प्राच्छिनच्छुरैः ॥ २७ ॥ बाणौ घवितताः सर्वादिशश्च प्रदिशस्तथा ॥ संछन्नावसुधा चैव समन्तान्न प्रकाशते ॥ २८ ॥ ततः क्रुद्धो
 महाबाहुर्धनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ अष्टाभिरथ नाराचैः सूतं विव्याध राघवः ॥ २९ ॥ भित्त्वारथं शरैरामो हत्वा अश्वानपातयत् ॥ विरथो वसुधास्थः सम
 कराक्षो निशाचरः ॥ ३० ॥ तत्तिष्ठद्वसुधां रक्षः शूलं जग्राह पाणिना ॥ त्रासनं सर्वभूतानां युगांताग्निसमप्रभम् ॥ ३१ ॥ दुरवापं महच्छूलं रुद्रदत्तं भ
 यंकरम् ॥ जाज्वल्यमानमाकाशे संहारास्त्रमिवापरम् ॥ ३२ ॥ यंदृष्ट्वा देवताः सर्वा भयार्ता विद्रुतादिशः ॥ विभ्राम्य च महच्छूलं प्रज्वलंतं निशाचरः
 ॥ ३३ ॥ सक्रोधात्प्राहिणोत्तस्मै राघवाय महात्मने ॥ तमापतंतं ज्वलितं खरपुत्रकराच्युतम् ॥ ३४ ॥ बाणैश्चतुर्भिराकाशे शूलं चिच्छेद राघवः ॥ स
 भित्तानैकधा शूलोदिव्यहाटकमंडितः ॥ व्यशीर्यत महोत्केवरामबाणार्दिता भुवि ॥ ३५ ॥ तच्छूलं निहतं दृष्ट्वा रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ साधुसाध्विति
 भूतानि व्याहरंति न भोगताः ॥ ३६ ॥ तंदृष्ट्वा निहतं शूलं मकराक्षो निशाचरः ॥ मुष्टिमुद्यम्य काकुत्स्थं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ३७ ॥ स तंदृष्ट्वा पतंतं तु प्रह
 स्य रघुनंदनः ॥ पावकास्त्रं ततो रामः संदधे तु शरासने ॥ ३८ ॥ तेनास्त्रेण हतं रक्षः काकुत्स्थेन तदारणे ॥ सच्छिन्नहृदयं तत्र पपात च ममारच ॥ ३९ ॥ दृ
 ष्त्वा ते राक्षसाः सर्वे मकराक्षस्य पातनम् ॥ लंकामेव प्रधावंतरामबाणभयार्दिताः ॥ ४० ॥ दशरथनृपसूनुबाणवेगैरजनिचरं निहतं खरात्मजं तम् ॥
 प्रददृशुरथ देवताः प्रहृष्टा गिरिमिव वज्रहतं यथा विकीर्णम् ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडेन वसमतितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥
 ॥ शूलोर्ध्वार्चादिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रधावंत प्रधावंत ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नवम्यां पूर्वरात्रे स्यवधः ॥ कतकरी० ॥ ७१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री
 ॥ आदिकाव्ये युद्धकांडेन वसमतितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ जुहवजुहाव वृद्धभावआर्षः ॥ ५ ॥ स्त्रियआजग्मुः होमपरिचारिकाइतिशेषः ॥ ६ ॥ शस्त्राणीत्यादिव्याख्यातम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ विजयंदर्शयंति

किराक्षंहतंश्रुत्वारारवणःसमितिजयः ॥ रोपेणमहताविष्टोदंतान्कटकटाय्यच ॥ १ ॥ कुपितश्चतदातत्रकिंकार्यमितिचिंतयन् ॥ आदिदेशाथसंकु
दोरणायेंद्रजितंसुतम् ॥ २ ॥ जहिवीरमहावीर्यौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ अदृश्योदृश्यमानोवासर्वथात्वंबलाधिकः ॥ ३ ॥ त्वमप्रतिमकर्माणमिंद्रं
जयसिसंयुगे ॥ किंपुनर्मानुषौदृष्ट्वानवधिष्यसिसंयुगे ॥ ४ ॥ तथोक्तोराक्षसेंद्रेणप्रतिगृह्यपितुर्वचः ॥ यज्ञभूमौसविधिवत्पावकंजुहवेंद्रजित् ॥ ५ ॥
जुहुतश्चापितत्राग्निरक्तोष्णीषधराःस्त्रियः ॥ आजग्मुस्तत्रसंभ्रांताराक्षस्योयत्ररावणिः ॥ ६ ॥ शस्त्राणिशरपत्राणिसमिधोथविभीतकाः ॥ लोहि
तानिचवासांसिसुवंकार्णायसंतथा ॥ ७ ॥ सर्वतोऽग्निसमास्तीर्यशरपत्रैःसतोमरैः ॥ छागस्यसर्वकृष्णस्यगलंजग्राहजीवतः ॥ ८ ॥ शरहोमसमि
दस्यविधूमस्यमहार्चिषः ॥ बभूवुस्तानिलिंगानिविजयंदर्शयंतिच ॥ ९ ॥ प्रदक्षिणावर्तशिखस्तमहाटकसन्निभः ॥ हविस्तत्प्रतिजग्राहपावकःस्वय
मुखितः ॥ १० ॥ हुत्वाग्निर्तर्पयित्वाथदेवदानवराक्षसान् ॥ आरुरोहरथश्रेष्ठमंतर्धानगतंशुभम् ॥ ११ ॥ सवाजिभिश्चतुर्भिस्तुवाणैस्तुनिशितैर्युतः ॥
आरोपितमहाचापःशुशुभेस्यंदनोत्तमे ॥ १२ ॥ जाज्वल्यमानोवपुषातपनीयपरिच्छदः ॥ मृगैश्चंद्रार्धचंद्रैश्चसरथःसमलंकृतः ॥ १३ ॥ जांबूनदम
हाकंबुर्दीपपावकसन्निभः ॥ बभूवेंद्रजितःकेतुर्वैदूर्यसमलंकृतः ॥ १४ ॥ तेनचादित्यकल्पेनब्रह्मास्त्रेणचपालितः ॥ सबभूवदुराधर्षोरावणिःसुमहा
बलः ॥ १५ ॥ सोभिनिर्यायनगरादिंद्रजित्समितिजयः ॥ हुत्वाग्निराक्षसैर्मन्त्रैरंतर्धानगतोब्रवीत् ॥ १६ ॥ अद्यहत्वारणेयौतौमिथ्याप्रव्रजितौवने ॥
जयंपित्रेप्रदास्यामिरावणायरणेधिकम् ॥ १७ ॥

चेत्यत्रजीवतःपुनर्लंकाप्रवेशएवात्रजयः ॥ ९ ॥ १० ॥ राक्षसांस्तर्पयित्वा अभिचारयागीयानितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ वपुषास्वरूपेणजाज्वल्यमानोरथइतिशेषः मृगैश्चित्रमयैः ॥ १३ ॥
जांबूनदमयामहांतःकंबवोवलयायस्य कंबुर्नावलयेशंखेइत्यमरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ राक्षसैर्मन्त्रैर्निर्कृतिदैवत्यमन्त्रैः अंतर्धानगतःअंतर्धानशक्तिप्राप्तः ॥ १६ ॥ १७ ॥

रामं हत्वा निर्वानरामुर्वीकृत्वा पितुः प्रीतिकरिष्ये इत्यर्थः यत्त्वेवमादिवचसं रामस्तुतिपरतया क्लेशेन व्याख्यानं तद्वैव कवेः कविनिबद्धवक्तुश्च तथा तात्पर्याभावादिति एतत्संज्ञार्था यवालिवाक्या
 वसरे निरूपितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ तूष्णीं धनुःसंबंधात् त्रिशिरो नागत्वोत्प्रेक्षा सृजंतौ सक्ष्यंतौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति संचित्य सकलराक्षसहं ताराविति स्मृत्वा इषु धाराभिः इषु वर्षैः संततान् पूरयामास
 सर्वादिश इति शेषः ॥ २१ ॥ वैहायसरथः आकाशगामी रथो यस्य सः अचक्षुर्विषयेति षष्ठं इदं युद्धं द्वात्रावेव मध्यरात्रे ॥ २२ ॥ परीतौ व्याप्तौ प्रचक्रतुः प्रादुश्चक्रतुः ॥ २३ ॥ अस्त्रैः अस्त्रमंत्रा
 अद्य निर्वानरामुर्वीहत्वारामं चलक्ष्मणम् ॥ करिष्ये परमां प्रीतिमित्युक्त्वांतरधीयत ॥ १८ ॥ आपपाताथ संक्रुद्धो दशग्रीवेण चोदितः ॥ तीक्ष्णकार्मु
 कनाराचैस्तीक्ष्णस्त्विन्द्रिपूरणे ॥ १९ ॥ सददर्शमहावीर्यौ नागौ त्रिशिरसा विव ॥ सृजंता विपुजालानि वीरौ वानरमध्यगौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति
 संचित्य सज्जं कृत्वा च कार्मुकम् ॥ संततानि पुधाराभिः पर्जन्य इव दृष्टिमान् ॥ २१ ॥ स तु वैहायसरथो युधितौ रामलक्ष्मणौ ॥ अचक्षुर्विषयेति षष्ठं
 व्याधनिशितैः शरैः ॥ २२ ॥ तौ तस्य शरवेगेन परीतौ रामलक्ष्मणौ ॥ धनुषी सशरे कृत्वा दिव्यमस्त्रं प्रचक्रतुः ॥ २३ ॥ प्रच्छादयंतो गगनं शरजालैर्महा
 बलौ ॥ तमस्त्रैः सूर्यसंकाशैर्नैव पस्पर्शतुः शरैः ॥ २४ ॥ सहिधूमांधकारं च चक्रे प्रच्छादयन्नभः ॥ दिशश्चांतर्दधे श्रीमान्नीहारतमसावृतः ॥ २५ ॥ नैव
 ज्यातलनिर्घोषो न चनेमिखुरस्वनः ॥ शुश्रुवे चरतस्तस्य न च रूपं प्रकाशते ॥ २६ ॥ घनांधकारेति मिरे शिलावर्षमिवाद्भुतम् ॥ सववर्षमहाबाहुर्नारा
 च ॥ २७ ॥ सरामं सूर्यसंकाशैः शरैर्दत्तवरैर्भृशम् ॥ विव्याध समरे क्रुद्धः सर्वगात्रेषु रावणिः ॥ २८ ॥ तौ हन्यमानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्व
 तौ ॥ हेमपुंखान्तरव्याघ्रौ तिग्मान्मुमुचतुः शरान् ॥ २९ ॥ अंतरिक्षे समासाद्य रावणिकंकपत्रिणः ॥ निकृत्य पतगाभूमौ पेतुस्तेशोणितापुताः ॥ ३० ॥
 अतिमात्रं शरौघेण दीप्यमानौ नरोत्तमौ ॥ तानि पून्यततो भलैरनेकैर्विचकर्तुः ॥ ३१ ॥

योन्य
 र्यः उद्
 कर्षः ॥ ३० ॥ त्रितैः शरैस्तमिन्द्रजितं नैव पस्पर्शतुः पस्पृशतुः अंतर्हितत्वादिति भावः ॥ २४ ॥ धूमांधकारं चक्रे माययेति शेषः दिशश्चांतर्दधे अंतर्धापयामास नीहारवशात्तदविवेकं मायया संपादयामा
 त्यान्तरणीयो ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ दत्तवरैर्वरदत्तैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कंकपत्रिणस्ते पतगावाणा अंतरिक्षे रावणिसमासाद्य तं निकृत्य विद्धाभूमौ शोणितोक्षिताः पेतुः ॥ ३० ॥ तानि पूनिद्र
 गान्विचक्रतुः ॥ ३१ ॥

यु० कां०

६

॥ १२८ ॥

॥ २८ ॥ जरमाणः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे पंचषष्ठितमः सर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ वत्सस्येत्यत्रा
पिदर्शनादितिसंबध्यते तथा स्नेहात्स्वतीत्यनुकर्षः ॥ ३ ॥ मेश्वशुरेण जनकेन वधूकाले वधूत्वसंपादके काले विवाहकाले वैदेह्याः शिरोभूषणाय सीतामातृहस्ताद्गृहीत्वा दशरथहस्ते दत्तम् तच्च तस्मि
न्काले यथाधिकं शोभते तथा मूर्ध्नि वद्धमित्यर्थः ॥ ४ ॥ जनकस्याप्येतदागमः कुतस्तत्राह अयं हीति प्रवरैः श्रेष्ठैर्देवैः पूजितः ॥ ५ ॥ तथा यथा सीतादर्शनं अवगतः प्राप्तस्तथा तातस्य दशरथस्य प्रा

तौ जाताश्वासौ राजपुत्रौ विदित्वा तच्चाभिज्ञानं राघवाय प्रदाय ॥ देव्याचाख्यातं सर्वमेवानुपूर्व्याद्वाचा संपूर्णं वायुपुत्रः शशंस ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे पंचषष्ठितमः सर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एवमुक्तो हनुमतारामो दशरथात्मजः ॥ तं मणिं हृदये
कृत्वा रुरोद सह लक्ष्मणः ॥ १ ॥ तं तु दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं राघवः शोककंशितः ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ यथैव धेनुः स्ववत्तिस्नेहाद्
त्सस्य वत्सला ॥ तथा ममापि हृदयं मणिश्रेष्ठस्य दर्शनात् ॥ ३ ॥ मणिरत्नमिदं दत्तं वैदेह्याः श्वशुरेण मे ॥ वधूकाले यथा वद्धमधिकं मूर्ध्नि शोभते ॥ ४ ॥
अयं हि जलसंभूतो मणिः प्रवरपूजितः ॥ यज्ञे परमतुष्टेन दत्तः शक्रेण धीमता ॥ ५ ॥ इमं दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं तथा तातस्य दर्शनम् ॥ अद्यास्म्यवगतः सौम्यवैदे
हस्य तथा विभोः ॥ ६ ॥ अयं हि शोभते तस्याः प्रियायामूर्ध्नि मे मणिः ॥ अद्यास्य दर्शनेनाहं प्राप्तान्तामिव चिंतये ॥ ७ ॥ किमाह सीता वैदेही ब्रूहि सौम्यपु
नः पुनः ॥ परासुमिव तोयेन सिंचंती वाक्यवारिणा ॥ ८ ॥ इतस्तु किंदुःखतरं यमिमं वारिसंभवम् ॥ मणिं पश्यामि सौमित्रे वैदेही मागतं विना ॥ ९ ॥ चि
रं जीवति वैदेही यदि मासंधरिष्यति ॥ क्षणं वीरन जीवेयं विना तामसितेक्षणाम् ॥ १० ॥ नय मामपि तं देशं यत्र दृष्टाममप्रिया ॥ न तिष्ठेयं क्षणमपि प्रवृ
त्तिमुपलभ्य च ॥ ११ ॥ कथं साममसुश्रोणीभीरुभीरुः सतीतदा ॥ भयावहानां घोराणां मध्ये तिष्ठति रक्षसाम् ॥ १२ ॥

मः तद्धस्ते जनकेन दानात् तस्य स्मरणम् तथा वैदेहस्य राज्ञो जनकस्य सपत्नीकस्य दर्शनं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ परासुमूर्च्छितं मां जीवनाय वाक्यवारिणा सिंचंती किमाह तद्ब्रूहि ॥ ८ ॥ वैदेही विना
आगतं मणिं पश्यामि इतः किंदुःखतरम् ॥ ९ ॥ यदि मासंधरिष्यति जीविष्यति तदा चिरं जीवति जीविष्यतीत्यर्थः तां विना यथाहं न जीवेयं तथा मां विना सापि न जीविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रवृत्तिमु
पलभ्य क्षणमपि न तिष्ठेयं स्थातुं न शक्यमित्यर्थः ॥ ११ ॥ भीरुभीरुः अत्यंतं भीरुः ॥ १२ ॥

देव्यादिदक्षयातामार्गमाणोऽगच्छम् ॥ १० ॥ तीरेदक्षिणसमुद्रसंबन्धिद्वीपसन्नद्धतीरे ॥ ११ ॥ हेरामरामासासीतात्वयिमनोरथंसम्यक्न्यस्यत्वदतिरिक्तविषयमनोरथाभाववतीभूत्वाजीवं
 तीव्रतप्राणामयादृष्टा ॥ १२ ॥ सुखोचितादेवीत्वयाविनादुःखमापद्यतेइत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अधःशय्याभूशयना ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वमर्थरामसुग्रीवसख्यादि दर्शिताज्ञापिता ॥ १७ ॥
 अगच्छंजानकींसीतामार्गमाणोदिदक्षया ॥ तत्रलंकेतिनगरीरावणस्यदुरात्मनः ॥ १८ ॥ दक्षिणस्यसमुद्रस्यतीरेवसतिदक्षिणे ॥ तत्रसीतामया
 दृष्टारावणांतःपुरेसती ॥ १९ ॥ त्वयिसंन्यस्यजीवंतीरामाराममनोरथम् ॥ दृष्टामेराक्षसीमध्येतर्ज्यमानामुदुर्मुदुः ॥ २० ॥ राक्षसीभिर्विरूपाभीरक्षि
 ताप्रमदावने ॥ दुःखमापद्यतेदेवीत्वयावीरसुखोचिता ॥ २१ ॥ रावणांतःपुरेरुद्धाराक्षसीभिःसुरक्षिता ॥ एकवर्णीधरादीनात्वयिचितापरायणा
 ॥ २२ ॥ अधःशय्याविवर्णांगीपद्मिनीवहिमागमे ॥ रावणादिनिवृत्तार्थामर्तव्यकृतनिश्चया ॥ २३ ॥ देवीकथंचित्काकुत्स्थत्वन्मनामार्गितामया ॥
 इक्ष्वाकुवंशविख्यातिशनैःकीर्तयतानघ ॥ २४ ॥ सामयानरशार्दूलशनैर्विश्वासितातदा ॥ ततःसंभाषितादेवीसर्वमर्थंचदर्शिता ॥ २५ ॥ रामसुग्री
 वसख्यंचश्रुत्वाहर्षमुपागता ॥ नियतःसमुदाचारोभक्तिश्चास्याःसदात्वयि ॥ २६ ॥ एवंमयामहाभागदृष्टाजनकनंदिनी ॥ उग्रेणतपसायुक्तात्वद्
 क्त्यापुरुषर्षभ ॥ २७ ॥ अभिज्ञानंचमेदत्तंयथावृत्तंतवांतिके ॥ चित्रकूटेमहाप्राज्ञवायसंप्रतिराधव ॥ २८ ॥ विज्ञाप्यःपुनरप्येपरामोवायुसुतत्वया ॥
 अखिलेनयथादृष्टमितिमामाहजानकी ॥ २९ ॥ अयंचास्मैप्रदातव्योयत्नात्सुपरिरक्षितः ॥ ब्रुवतावचनान्येवंसुग्रीवस्योपशृण्वतः ॥ ३० ॥ एषचूडा
 मणिःश्रीमान्मयातेयत्नरक्षितः ॥ मनःशिलायास्तिलकंतस्मरस्वेतिचाब्रवीत् ॥ ३१ ॥ एषनिर्यातितःश्रीमान्मयातेवारिसंभवः ॥ एनंदृष्ट्वाप्रमोदिष्ये
 व्यसनेत्वामिवानघ ॥ ३२ ॥ जीवितंधारयिष्यामिमासंदशरथात्मज ॥ ऊर्ध्वमासान्नजीवेयंरक्षसांवशमागता ॥ ३३ ॥ इतिमामब्रवीत्सीतारुशांगी
 धर्मचारिणी ॥ रावणांतःपुरेःरुद्धासृगीवात्फुल्ललोचना ॥ ३४ ॥ एतदेवमयाख्यातंसर्वराधवयद्यथा ॥ सर्वथासागरजलेसंतारःप्रविधीयताम् ॥ ३५ ॥
 नियतइति समुदाचारोगोत्रास्खलनादिव्यवहारोभक्तिश्चत्वयित्वय्येवसदानियतोनान्यत्रेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ उग्रेणतपसात्वद्भक्त्याचयुक्ता ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ यथादृष्टंराक्षसीतर्जनादितद्विज्ञाप्य
 इत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ उपशृण्वतःसुग्रीवस्यसमक्षंदातव्यइत्यब्रवीदितिशेषः ॥ ४० ॥ एषइति दत्तस्तंपश्य यन्मनःशिलायास्तिलकंत्वयाकृतंतस्मरस्वेतिचाब्रवीत् ॥ ४१ ॥ एषवारिसंभवोम
 णिनिर्यातितःप्रेषितःएनंपुनश्चत्वेषितमंगुलीयकम् ॥ ४२ ॥ मासाद्विद्यमानादशमादूर्ध्वमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संतारःसंतारोपायः प्रविधीयतांप्रविचार्यताम् ॥ ४५ ॥

आयतांचितलांगूलइतिस्वभावोत्पल्लकारः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नियतांपातिव्रत्यसंपन्नाम् अक्षतांशरीरेणकुशलिनीम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अणभमानः ॥ इतिश्रीरामाभि
 रामेश्रीरामायेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेचतुःषष्टितमःसर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ नियमोरावणकृतावधिरूपः दशमोवर्ततेमासोद्वौतुशेषौप्लवं
 ततःश्रुत्वानिनादंतंकपीनांकपिसत्तमः ॥ आयतांचितलांगूलःसोभवद्दृष्टमानसः ॥ ३९ ॥ आजग्मुस्तेपिहरयोरामदर्शनकांक्षिणः ॥ अंगदपुरतःक
 त्वाहनूमंतंचवानरम् ॥ ४० ॥ तेंगदप्रमुखावीराःप्रहृष्टाश्चमदान्विताः ॥ निपेतुर्हरिराजस्यसमीपेराघवस्यच ॥ ४१ ॥ हनूमांश्चमहाबाहुःप्रणम्यशिर
 साततः ॥ नियतामक्षतांदेवीराघवायन्यवेदयत् ॥ ४२ ॥ दृष्टादेवीतिहनुमद्वदनादमृतोपमम् ॥ आकर्ण्यवचनंरामोहर्षमापसलक्ष्मणः ॥ ४३ ॥ नि
 श्वितार्थततस्तस्मिन्सुग्रीवंपवनात्मजे ॥ लक्ष्मणःप्रीतिमाप्नीतोबहुमानादवैक्षत ॥ ४४ ॥ प्रीत्याचपरमोपेतोराघवःपरवीरहा ॥ बहुमानेनमहता
 हनूमंतमवैक्षत ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेचतुःषष्टितमःसर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततःप्रस्रवणंशैलं
 तेगत्वाचित्रकाननम् ॥ प्रणम्यशिरसारामंलक्ष्मणंचमहाबलम् ॥ १ ॥ युवराजंपुरस्कृत्यसुग्रीवमभिवाद्यच ॥ प्रवृत्तिमथसीतायाःप्रवक्तुमुपचक्रं
 मे ॥ २ ॥ रावणांतःपुरेरोधंराक्षसीभिश्चतर्जनम् ॥ रामेसमनुरागंचयथाचनियमःकृतः ॥ ३ ॥ एतदाख्यायतेसर्वहरयोरामसन्निधौ ॥ वैदेहीमक्ष
 तांश्रुत्वारामस्तुत्तरमब्रवीत् ॥ ४ ॥ कसीतावर्ततेदेवीकथंचमयिवर्तते ॥ एतन्मेसर्वमाख्यातवैदेहींप्रतिवानराः ॥ ५ ॥ रामस्यगदितंश्रुत्वाहरयोरामस
 न्निधौ ॥ चोदयंतिहनूमंतंसीतावृत्तांतकोविदम् ॥ ६ ॥ श्रुत्वातुवचनंतेषांहनूमान्मारुतात्मजः ॥ प्रणम्यशिरसादेव्यैसीतायैतांदिशंप्रति ॥ ७ ॥ उवा
 चवाक्यंवाक्यज्ञःसीतायादर्शनंयथा ॥ तंमणिकांचनंदिव्यंदीप्यमानंस्वतेजसा ॥ ८ ॥ दत्त्वारामायहनूमांस्ततःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ समुद्रंलंघयित्वा
 हंशतयोजनमायतम् ॥ ९ ॥

गमेतिसीतोक्तेः तंचेतिशेषः ॥ ३ ॥ रामसन्निधौस्थिताइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ चोदयंतिप्रेरयंतिस्म ॥ ६ ॥ सीतायैप्रणम्य तांदिशंप्रतिचप्रणम्येत्याकर्षः ॥ ७ ॥ यथायेनप्रकारेणसीतायादर्शनं
 जातंतत्परंवाक्यमुवाचेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥

वचनव्यत्ययआर्षइतिभाति

महाबलास्तेगच्छामइत्युक्त्वा खमुत्पेतुरित्यन्वयः ॥ २३ ॥ तत्रक्रममाह उत्पतंतमिति निराकाशं निरवकाशं यंत्रेत्यादिना दूरोत्पातेन शीघ्रगमनं सूचितम् ॥ २४ ॥ सहस्रोत्पत्य वातेरिता घना इ
व विनदंतो जग्मुरिति शेषः शीघ्रगत्या सादृश्यम् ॥ २५ ॥ समनुप्राप्ते निकटमागते सुग्रीवो राममुवाचेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ दृष्टत्वे हेतुर्नैति अंगदप्रहर्षश्च हेतुं तन्म ॥ २८ ॥ विनिपातिते असा
धिते ॥ २९ ॥ यद्यपीति अकृतकृत्यानामन्येषां वानराणां कपिस्वभावचांचल्यादीदृशमधुवनभंगादिरूप उपक्रमो व्यापारो यद्यपि स्यात्तथाप्यंगदो दीनवदनत्वादिगुणको भवेत् ॥ ३० ॥ कुत
एवं तु वदतां तेषामंगदः प्रत्यभाषत ॥ साधुगच्छामइत्युक्त्वा खमुत्पेतुर्महाबलाः ॥ २३ ॥ उत्पतंतमनूत्पेतुः सर्वे ते हरियूथपाः ॥ कृत्वा काशं निराकाशं यं
त्रोत्क्षिप्वा इवोपलाः ॥ २४ ॥ अंगदं पुरतः कृत्वा हनूमंतं च वानरम् ॥ तं ऽवरं सहस्रोत्पत्य वेगवतः प्लवंगमाः ॥ २५ ॥ विनदंतो महानादं घनवातेरिता य
था ॥ अंगदे समनुप्राप्ते सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ २६ ॥ उवाच शोकसंतमं रामं कमललोचनम् ॥ समाश्वसिहि भद्रं ते दृष्टा देवीनसंशयः ॥ २७ ॥ नागंतुमि
ह शक्यं तैरतीतसमयैरिह ॥ अंगदस्य प्रहर्षाच्च जानामि शुभदर्शनम् ॥ २८ ॥ नमस्काशमागच्छेत्कृत्येह विनिपातिते ॥ युवराजो महाबाहुः प्लवतामं
गदो वरः ॥ २९ ॥ यद्यप्यकृतकृत्यानामीदृशः स्यादुपक्रमः ॥ भवेत्तु दीनवदनो भ्रातृविप्लुतमानसः ॥ ३० ॥ पितृपैतामहं चैतत्पूर्वकैरभिरक्षितम् ॥ न
मेमधुवनं हन्याददृष्ट्वा जनकात्मजाम् ॥ ३१ ॥ कौसल्यासुप्रजारां समाश्वसिह सुव्रत ॥ दृष्टा देवीनसंदेहो न चान्येन हनूमता ॥ ३२ ॥ न त्वस्य कर्मणो
हेतुः साधनेतद्विधो भवेत् ॥ हनूमतो हसिद्धिश्च मतिश्च मतिस्ततः ॥ ३३ ॥ व्यवसायश्च शौर्यं च श्रुतं चापि प्रतिष्ठितम् ॥ जांबवान्यत्र नेता स्यादंगदश्च हरी
श्वरः ॥ ३४ ॥ हनूमांश्चाप्यधिष्ठातानतत्र गतिरन्यथा ॥ माभूश्चिता समायुक्तः संप्रत्यमितविक्रमः ॥ ३५ ॥ यदा हि दर्पितो दग्धाः संगताः काननौकसः ॥
नैषामकृतकार्याणामीदृशः स्यादुपक्रमः ॥ ३६ ॥ वनभंगेन जानामि मधूनां भक्षणेन च ॥ ततः किल किलाशब्दं शुश्रावासन्नमं वरे ॥ ३७ ॥ हनूमत्क
र्महानां नदतां काननौकसाम् ॥ किं किं धामुपयातानां सिद्धिं कथयतामिव ॥ ३८ ॥

स्तत्राह पितृपैतामहं पितृपितामहकमागतम् ॥ ३१ ॥ कौसल्यासुप्रजाः सीतास्थितिपरिज्ञानेन भवतो जीवनलाभादिदानीं कौसल्यासु पुत्रवत्यभूदिति भावः तत्रापि हनूमतैव न तु नतो न्येनेत्यर्थः ॥ ३२ ॥
अस्य कर्मणः साधनेतद्विधो हेतुरपरो न भवेन्नास्ति इह हनूमति एतत्कार्यसाधिका सिद्धिर्ब्रह्मवरजन्या मतिश्चास्ति हियतः व्यवसाय उद्यमः नेता प्रधानः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अधिष्ठाता कार्यकरणो यो
गवान् ॥ ३५ ॥ यदा हि यत इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

एभिः रक्षितिरज्ञानाक्रोधाच्च भवंतः प्रतिषेधिता इति यदेतत्परिवारणं प्रतिरोधो न कर्तव्य इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ रोषः कृतो मर्दायै रिति शेषः ॥ ८ ॥ तथा सुग्रीवस्त्वमपि त्वं च हरीश्वरः ॥ ९ ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ शंकेदधिमुखस्य परादत्यागमनात् ॥ १३ ॥ किंचायं हर्षादाख्याति सुग्रीवसंदेशमिति शेषः तेन च हेतुना जानामिरामेण श्रुतो यं वृत्तांत इति तत्तस्मादकार्ये वनविध्वंसनस्तु
 सौम्यरोधो न कर्तव्यो यदेभिः परिवारणम् ॥ अज्ञानाद्रक्षिभिः क्रोधाद्भवतः प्रतिषेधिताः ॥ ६ ॥ श्रांतो दूरादनुप्राप्तो भक्षयस्व स्वकं मधु ॥ युवराजस्त्व
 मीशश्च वनस्यास्य महाबल ॥ ७ ॥ मौख्यात्पूर्वकृतो रोषस्तद्भवान्क्षंतुमर्हति ॥ ययैव हि पिता ते भूत्पूर्वहरिगणेश्वरः ॥ ८ ॥ तथा त्वमपि सुग्रीवो नान्यस्तु
 हरिसत्तम ॥ आख्यातं हि मया गत्वा पितृव्यस्य तवानघ ॥ ९ ॥ इहोपयानं सर्वे पामेतेषां वनचारिणाम् ॥ भवदागमनं श्रुत्वासहैभिर्वनचारिभिः ॥ १० ॥
 प्रहृष्टो नतुरुष्टो सौवनं श्रुत्वा प्रधर्षितम् ॥ प्रहृष्टो मां पितृव्यस्ते सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ ११ ॥ शीघ्रं प्रेषय सर्वांस्तानिति होवाच पार्थिवः ॥ श्रुत्वा दधिमुख
 स्यैतद्वचनं श्लक्ष्णमंगदः ॥ १२ ॥ अब्रवीत्तानहरि श्रेष्ठो वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ शंके श्रुतो यं वृत्तांतो रामेण हरियूथपाः ॥ १३ ॥ अयं च हर्षादाख्याति
 तेन जानामि हेतुना ॥ तत्क्षमं नेहनः स्यातुं कृते कार्ये परंतपाः ॥ १४ ॥ पीत्वामधु यथाकामं विक्रांता वनचारिणः ॥ किंशेषं गमनं तत्र सुग्रीवो यत्र वान
 रः ॥ १५ ॥ सर्वे यथामां वक्ष्यंति समेत्य हरिपुंगवाः ॥ तथा स्मि कर्ता कर्तव्ये भवद्भिः परवानहम् ॥ १६ ॥ नाज्ञापयितुमीशो हं युवराजोऽस्मि यद्यपि ॥ अ
 युक्तं कृतकर्माणोऽयं धर्षयितुं वलात् ॥ १७ ॥ ब्रुवत श्रांगदस्यैवं श्रुत्वा वचनमुत्तमम् ॥ प्रहृष्टमनसो वाक्यमिदमूचुर्वनौकसः ॥ १८ ॥ एवं वक्ष्यतिको
 राजस्रजुः सन्वानरर्षभ ॥ ऐश्वर्यमदमत्तो हि सर्वो हिमिति मन्यते ॥ १९ ॥ तव चेदं सुसदृशं वाक्यं नान्यस्य कस्यचित् ॥ सन्नतिर्हितवाख्याति भविष्यच्छु
 भयोग्यताम् ॥ २० ॥ सर्वे वयमपि प्राप्तास्तत्र गंतुं कृतक्षणाः ॥ स यत्र हरिवीराणां सुग्रीवः पतिरव्ययः ॥ २१ ॥ त्वया ह्यनुक्तैर्हरिभिर्नैव शक्यं पदात्पद
 म् ॥ कचिद्गंतुं हरि श्रेष्ठ ब्रूमः सत्यमिदं तु ते ॥ २२ ॥

पेक्षते सतीह स्यातुं नोऽस्माकं न क्षमं न युक्तम् ॥ १४ ॥ किंशेषं न किमपि शिष्टमित्यर्थः गमनमुचितमिति शेषः ॥ १५ ॥ कर्तव्ये कर्तव्ये भवद्भिः परवानहं भवदधीन इत्यर्थः ॥ १६ ॥ यद्य
 पि अहं युवराजोऽस्मि युष्मानाज्ञापयितुं नेश्च तत्र हेतुः कृतकर्माणोऽयं धर्षयितुं न युक्तम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ अहं प्रभुरिति शेषः ॥ १९ ॥
 सन्नतिर्विनयः भविष्यच्छुभयोग्यतां भाविनीं भाग्योन्नतिम् आख्याति सूचयति ॥ २० ॥ अत्र देशे प्राप्ता वयं यत्र सुग्रीवस्तत्र गंतुं कृतक्षणाः कृतोत्साहाः ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ उपयुक्तं तुक्तम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ यथामधुपिबंति तथा सीता दृष्टे त्वन्वयः ॥ २६ ॥ दत्तं वरं वरत्वेन देवैस्माकं दत्तम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ एकः सुग्रीवशब्दः शोभनग्रीवपरः ॥ २९ ॥ कृतकर्मभिः
 साधितकृत्यैः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तान्द्रष्टुमिच्छामि सीताधिगमे त्वया तौ कृतं प्रयत्नं च श्रोतुमिच्छामि ॥ ३२ ॥ अथ सुग्रीवः स्वोद्योगसाफल्यदर्शनाद्भ्रमं नन्देत्याह प्रीतीति प्रीत्या संतोषेण स्फीता
 विचित्र्यदक्षिणामाशामागतैर्हरिपुंगवैः ॥ आगतैश्च प्रहृष्टं यथामधुवनं हितैः ॥ २३ ॥ धर्षितं च वनं कृत्स्नमुपयुक्तं तुवानरैः ॥ पातितावनपालास्तेत
 दाजानुभिराहताः ॥ २४ ॥ एतदर्थमयं प्राप्नोवक्तुं मधुरवाग्निह ॥ नाम्नादधिमुखो नाम हरिः प्रख्यातविक्रमः ॥ २५ ॥ दृष्टासीतामहाबाहोसौ मित्रेप
 श्यतत्त्वतः ॥ अभिगम्य यथा सर्वे पिबंति मधुवानराः ॥ २६ ॥ न चाप्यदृष्ट्वा वैदेहीं विश्रुताः पुरुषर्षभ ॥ वनं दत्तं वरं दिव्यं धर्षयेयुर्वनौकसः ॥ २७ ॥ ततः
 प्रहृष्टो धर्मात्मा लक्ष्मणः सह राघवः ॥ श्रुत्वा कर्णसुखावाणी सुग्रीववदनाद्भ्युताम् ॥ २८ ॥ प्राहृष्यत भृशं रामो लक्ष्मणश्च महायशः ॥ श्रुत्वा दधिमु
 खस्यैवं सुग्रीवस्तु प्रहृष्य च ॥ २९ ॥ वनपालं पुनर्वाक्यं सुग्रीवः प्रत्यभाषत ॥ प्रीतोऽस्मि सोऽहं यद्भुक्तं वनं तैः कृतकर्मभिः ॥ ३० ॥ धर्षितं मर्षणीयं च चेष्टि
 तं कृतकर्मणाम् ॥ गच्छ शीघ्रं मधुवनं संरक्षस्व त्वमेव हि ॥ शीघ्रं प्रेषय सर्वांस्तान् हनून्मत्प्रमुखान्कपीन् ॥ ३१ ॥ इच्छामि शीघ्रं हनु मत्प्रधानान् शाखान्
 गांस्तान् मृगराजदपान् ॥ प्रभुं कृतार्थान् सह राघवाभ्यां श्रोतुं च सीताधिगमे प्रयत्नम् ॥ ३२ ॥ प्रीतिस्फीताक्षौ संप्रहृष्टौ कुमारौ दृष्ट्वा सिद्धार्थौ वानराणां
 च राजा ॥ अंगैः प्रहृष्टैः कार्यसिद्धिं विदित्वा बाह्वोरासन्नामतिमात्रं नन्द ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० सुन्दरकाण्डे त्रिषष्टितमः
 सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुग्रीवेणैव मुक्तस्तु दृष्टो दधिमुखः कपिः ॥ राघवं लक्ष्मणं चैव सुग्रीवं चाभ्यवादयत् ॥ १ ॥ सप्रणम्य च सुग्रीवं राघवौ च महा
 बलौ ॥ वानरैः सहितः शूरैर्दिवमेवोत्पपात ह ॥ २ ॥ स यथैवागतः पूर्वतथैव त्वरितंगतः ॥ निपत्य गगनाद्भूमौ तद्वनं प्रविवेश ह ॥ ३ ॥ सप्रविष्टो मधुवनं दद
 श हरियूथपान् ॥ विमदानुद्गतान् सर्वान् मेहमानान् मधूदकम् ॥ ४ ॥ स तानुपागमद्दीरो बद्धा करपुटांजलिं ॥ उवाच वचनं श्लक्ष्णमिदं दृष्टवदंगदम् ॥ ५ ॥
 सौविकसितनेत्रौ संप्रहृष्टौ पुलकितगात्रौ सिद्धार्थाविवदृष्ट्वा संप्रहृष्टैः पुलकितैरंगैरुपलक्षितः कार्यसिद्धिबाह्वोरासन्नाहस्तप्राप्तामिव विदित्वानन्द ॥ ३३ ॥ गंडमानः इति श्रीरामाभिरामे श्री
 रामोदये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुग्रीवेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विमदत्वसूचकं मेहमानान् मधूदकमिति मेहमानान् मूत्रयतः
 मधुपरिणामभूतमुदकं मधूदकं एव मूत्रणान्मधूनां जीर्णता बोधिता अतएव विमदान् ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ४ ॥ नैव निस्तृष्टपूर्ववानरेभ्यो यथेच्छो गायकदापि नानुज्ञातम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ एभिर्हनुमदाद्यैः प्रधर्षणायामारब्धायां वनपालकैर्वारितम् मामपि अपिनेतरान्पालकान् अचितयन् अचितयंतः ॥ ७ ॥ भुकुट्टिवके भुवौ ॥ ८ ॥ इमे मदीयाः संरब्धतराः निवारणायाति यत्नवतः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विज्ञाप्यमानम् दधिमुखेनेति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यत् यथा वनमभिप
ससमाश्वासितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ॥ उत्थाय समहा प्राज्ञो वाक्यं दधिमुखो ब्रवीत् ॥ ४ ॥ नैव क्षजरताराजन्न त्वयान च वालिना ॥ वनं निस्तृ
ष्टपूर्वतेनाशितं तत्तुवानरैः ॥ ५ ॥ न्यवारय मंहं सर्वान्सहैभिर्वनचारिभिः ॥ अचितयित्वा मां लृष्टा भक्षयंति पिवंति च ॥ ६ ॥ एभिः प्रधर्षणायां च
वारितं वनपालकैः ॥ मामप्यचितयन् देव भक्षयंति वनौकसः ॥ ७ ॥ शिष्टमत्रापि विद्धांति भक्षयंति तथा परे ॥ निवार्यमाणास्ते सर्वे भुकुट्टिं दर्शयंति
हि ॥ ८ ॥ इमे हि संरब्धतरास्तदा तैः संप्रधर्षितः ॥ निवार्यते वनात्तस्मात्कुडैर्वानरपुंगवैः ॥ ९ ॥ ततस्तैर्बहुभिर्वीरैर्वानरैर्वानरर्षभाः ॥ संरक्तनयनैः क्रो
धाद्हरयः संप्रधर्षिताः ॥ १० ॥ पाणिभिर्निहताः केचित्केचिज्जानुभिराहताः ॥ प्ररुष्टाश्च तदा कामं देव मार्गं च दर्शिताः ॥ ११ ॥ एवमेते हताः शूरास्त्वयि
तिष्ठति भर्तारि ॥ कृत्स्नं मधुवनं चैव प्रकामं तैश्च भक्ष्यते ॥ १२ ॥ एवं विज्ञाप्यमानं तं सुग्रीवं वानरर्षभम् ॥ अपृच्छत्तं महाप्राज्ञो लक्ष्मणः परवीरहा
॥ १३ ॥ किमयं वानरो राजन् वनपः प्रत्युपस्थितः ॥ किंचार्थं मभिर्निर्दिश्यदुःखितो वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तु सुग्रीवो लक्ष्मणेन महात्मना ॥ ल
क्ष्मणं प्रत्युवाचे दं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ १५ ॥ आर्यलक्ष्मणसं प्राह वीरो दधिमुखः कपिः ॥ अंगदप्रमुखैर्वीरैर्भक्षितं मधुवानरैः ॥ १६ ॥ नैषामकृत
कार्याणामीदृशः स्याद्भ्रतिक्रमः ॥ वनं यदभिपन्नास्ते साधितं कर्म तद्धुवम् ॥ १७ ॥ वारयंतो भृशं प्राप्ताः पालाजानुभिराहताः ॥ तथानगणितश्चायं क
पिर्दधिमुखो बली ॥ १८ ॥ पतिर्मम वनस्यायमस्माभिः स्थापितः स्वयम् ॥ दृष्टा देवी न संदेहो न चान्येन हनू मता ॥ १९ ॥ न त्वन्यः साधने हेतुः कर्मणोऽस्य
हनूमतः ॥ कार्यसिद्धिर्हनुमति मतिश्च हरिपुंगवे ॥ २० ॥ व्यवसायश्च वीर्यं च श्रुतं चापि प्रष्टितम् ॥ जाववान्यत्र नेता स्यादंगदश्च महाबलः ॥ २१ ॥
हनुमांश्चाप्यधिष्ठातानतत्र गतिरन्यथा ॥ अंगदप्रमुखैर्वीरैर्हतं मधुवनं किल ॥ २२ ॥

आनाशयितुं प्रवृत्ताः ॥ १७ ॥ वारयंतः हेतौ शता वारणाद्धेतोर्जानुभिराहताः पालाः प्राप्ताः ॥ १८ ॥ देवीदृष्टेत्यत्र न संदेहस्तत्राप्यन्येन न किंतु हनूमतेत्यर्थः ॥ १९ ॥ अन्यः हनूमतोऽन्य इत्यर्थः
हरिपुंगवे हनूमतः कार्यसिद्धिर्मतिश्च ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ आर्यकः सुग्रीवमानुलत्वात्पूज्यः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ भर्तारजा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ नृपाज्ञापरिपंथिनः तदाज्ञाविरुद्धकर्तारः अमर्षप्रभवोऽक्षमाजन्यः
 ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ समप्रतिष्ठांसमतलाम् जगतीभूमिं दृष्ट्वेत्यनुकर्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तौ सर्ववानरपूज्यौ चरणावित्यन्वयः ॥ ३९ ॥ झलमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायण
 अथ दृष्ट्वा दधिमुखं क्रुद्धं वानरपुंगवाः ॥ अभ्यधावंत वेगेन हनुमत्सुखांस्तदा ॥ २५ ॥ सवृक्षंतं महाबाहुमापतंतं महाबलम् ॥ वेगवंतं विजग्राह बाहु
 भ्यां कुपितौ गदः ॥ २६ ॥ मदांधोन कृपांचक्रे आर्यकोयं ममेतिसः ॥ अथैनं निष्पिपेषाशुवेगेन वसुधातले ॥ २७ ॥ स भग्नबाहू मुखो विह्वलः शोणि
 तोक्षितः ॥ प्रमुमोह महावीरो मुहूर्तं कपिकुंजरः ॥ २८ ॥ सकथंचिद्दिमुक्तस्तैर्वानरैर्वानरर्षभः ॥ उवाचैकांतमागत्य स्वान्भृत्यान्समुपागतान् ॥ २९ ॥
 एतागच्छत गच्छामो भर्तानो यत्र वानरः ॥ सुग्रीवो विपुलग्रीवः सह रामेण तिष्ठति ॥ ३० ॥ सर्वचैवांगदेदोषं श्रावयिष्याम पार्थिवे ॥ अमर्षी वचनं श्रु
 त्वा घातयिष्यति वानरान् ॥ ३१ ॥ इष्टं मधुवनं त्येतत्सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ पितृपैतामहं दिव्यं देवैरपि दुरासदम् ॥ ३२ ॥ स वानरानिमान्सर्वान्मधुलु
 व्दान्गतायुषः ॥ घातयिष्यति दंडेन सुग्रीवः स सुहृज्जनान् ॥ ३३ ॥ बद्धात्येते दुरात्मानो नृपाज्ञापरिपंथिनः ॥ अमर्षप्रभवो रोषः सफलो मे भविष्यति
 ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा दधिमुखो वनपालान् महाबलः ॥ जगाम सहस्रोत्पत्य वनपालैः समन्वितः ॥ ३५ ॥ निमेषांतरमात्रेण सहि प्राप्नो वनालयः ॥ सहस्रां
 शुसुतो धीमान् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥ ३६ ॥ रामं चलक्ष्मणं चैव दृष्ट्वा सुग्रीवमेव च ॥ समप्रतिष्ठां जगतीमाकाशान्निपपात ह ॥ ३७ ॥ स निपत्य महावी
 रः सर्वैस्तैः परिवारितः ॥ हरिर्दधिमुखः पालैः पालानां परमेश्वरः ॥ ३८ ॥ स दीनवदनो भूत्वा कृत्वा शिरसि चांजलिम् ॥ सुग्रीवस्याशुतौ मूर्ध्ना चरणौ प्रत्य
 पीडयत् ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो मूर्ध्ना निपतितं
 वानरं वानरर्षभः ॥ दृष्ट्वैवोद्विग्नहृदयो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कस्मात्त्वं पादयोः पतितो मम ॥ अभयं ते प्रदास्यामि सत्यमेवाभिधीयता
 म् ॥ २ ॥ किं संभ्रमाद्वितं कृत्स्नं ब्रूहि यद्वक्तुमर्हसि ॥ कच्चिन्मधुवने स्वस्ति श्रोतुमिच्छामि वानर ॥ ३ ॥

तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये

सुंदरकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ किं संभ्रमात्कस्य भयादिहागतोसीति शेषः यत्कृत्स्नं हितं तद्ब्रूहि यत्स्वं सर्वमुचितमनुचितं च वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

बा० रा०
॥ १०२ ॥

तेपटवोहनुमांश्चमैथिलीदृष्ट्वा अन्येतन्मुखात्तालंकास्थांश्रुत्वामहत्कार्यकरणेनभयराहित्यादितिसर्गादंगदानुज्ञानान्मधुवनं प्रविष्टाः पालान्वलादाक्रम्यबद्धामधुपूरसवत्फलं चाददुर्भक्षणार्थं
मितिशेषः ॥ ७ ॥ मधुवनेसक्ताजक्षणाथैलघ्नाः ॥ ८ ॥ ३ ॥ अपविद्धांतिप्रक्षिपन्तिमधूनिमधुपटलानि ॥ १० ॥ ११ ॥ उन्मत्तवेगाः उन्मत्तानांविगोयेषांते यद्वातिशयितवेगाइत्यर्थः ॥ १२ ॥
अतिसर्गाच्चपटवोदृष्ट्वाश्रुत्वाचमैथिलीम् ॥ पपुः सर्वेमधुतदारसवत्फलमाददुः ॥ ७ ॥ उत्पत्यचततः सर्वेवनपालान्समागतान् ॥ तेताडयंतः शतशः
सक्तामधुवनेतदा ॥ ८ ॥ मधूनिद्रोणमात्राणिवाहुभिः परिगृह्यते ॥ पिवंतिकपयः केचित्संघशस्तत्रदृष्टवत् ॥ ९ ॥ घ्नन्तिस्मसहिताः सर्वेभक्षयंतित
थापरे ॥ केचित्पीत्वापविध्यन्तिमधूनिमधुपिंगलाः ॥ १० ॥ मधूच्छिष्टेनकेचिच्चजघुरन्योन्यमुत्कटाः ॥ अपरेदृक्षमूलेषुशाखागृह्यव्यवस्थिताः ॥ ११ ॥
अत्यर्थंचमदग्लानाः पर्णान्यास्तीर्यशेरते ॥ उन्मत्तवेगाः पुवगामधुमत्ताश्चदृष्टवत् ॥ १२ ॥ क्षिपंत्यपितथान्योन्यंस्खलन्तिचतथापरे ॥ केचित्क्ष्वेडा
न्कुर्वन्तिकेचित्कूजन्तिदृष्टवत् ॥ १३ ॥ हरयोमधुनामत्ताः केचित्सुप्तामहीतले ॥ धृष्टाः केचिद्भ्रसंत्यन्येकेचित्कुर्वन्तिचेतरत् ॥ १४ ॥ कृत्वाकेचिद्दंत्यन्ये
केचिद्व्यन्तिचेतरत् ॥ येप्यत्रमधुपालाः स्युः प्रेष्यादधिमुखस्यतु ॥ १५ ॥ तेपितैर्वानरैर्भीमैः प्रतिपिद्धादिशोगताः ॥ जानुभिश्चप्रघृष्टाश्चदेवमार्गंचद
र्शिताः ॥ १६ ॥ अब्रुवन्परमोद्दिग्नागत्वादधिमुखंवचः ॥ हनूमतादत्तवरैर्हतंमधुवनंवलात् ॥ १७ ॥ वयंचजानुभिर्घृष्टादेवमार्गंचदर्शिताः ॥ १८ ॥
तदादधिमुखः क्रुद्धावनपस्तत्रवानरः ॥ हतंमधुवनंदृष्ट्वासांत्वयामासतान्हरीन् ॥ १९ ॥ एतागच्छतगच्छामोवानरानतिदर्पितान् ॥ बलेनावारयि
ष्यामिप्रभुंजानान्मधूत्तमम् ॥ २० ॥ श्रुत्वादधिमुखस्येदंवचनंवानरर्षभाः ॥ पुनर्वीरामधुवनंतेनैवसहिताययुः ॥ २१ ॥ मध्येचैषांदधिमुखः सुप्रगृ
ह्यमहातरुम् ॥ समभ्यधावन्वेगेनसर्वेतेचपुवंगमाः ॥ २२ ॥ तेशिलाः पादपांश्चैवपापाणानपिवानराः ॥ गृहीत्वाभ्यागमन्क्रुद्धायत्रतेकपिकुंजराः
॥ २३ ॥ बलान्निवारयंतश्चआसेदुर्हरयोहरीन् ॥ संदष्टोष्ठपुटाः क्रुद्धाभर्त्सयंतोमुहुर्मुहुः ॥ २४ ॥

॥ १३ ॥ इतरद्रोदनम् ॥ १४ ॥ केचिदन्यत्कृत्वा अन्यद्वदन्ति केचिदुक्तवचनार्थं विद्यमानं परित्यज्यान्यमेवबुध्यन्ते ॥ १५ ॥ प्रतिपिद्धाः ताडनादिनानिरस्ताः जानुभिः प्रघृष्टाः जानुषुगृहीत्वा
आकृष्टाः देवमार्गं अपानद्वारमितितीर्थः देवमार्गं दर्शिताः पादौ गृहीत्वोर्ध्वं प्रक्षिप्ता इत्यर्थः कर्णौ अंगुलिभिर्धृत्वोर्ध्वं कृता इतिवार्थ इत्यन्ये ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तान्स्वसंबन्धिनः पालान्
॥ १९ ॥ एतागच्छन्त अपेक्षितशेषः गच्छामः वयमप्यागच्छाम इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ सर्वेतेचसमभ्यधावन्नितिशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ हरयः पालाः हरीन् हनुमदादीन् ॥ २४ ॥

सुं० कां०

५

॥ १०२ ॥

अतिब्रुवन्ति विवाहं कुर्वन्ति नगाद्याहुश्चाद्यान् ॥ १७ ॥ गानरोदनहासाद्यधुपानमत्तधर्माः ॥ १८ ॥ तुदंतं व्यथयंतं समाकुलं उत्कटमत्तचेष्टम् दृमोतिमत्तः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रवृद्धैः प्रवृद्धमदैः
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ मदादप्रतिवार्यो निवारयितुमशक्यो वेगो ये पातैः तेन दधिमुखेन बलात्प्रतिवार्यमाणैः प्रधर्षणे दोषं राजदंष्ट्रमनवेक्ष्य अतएव त्यक्तभयैः समेत्य प्रकृष्यते स्म ॥ २३ ॥ समापयंतः नृ
 परस्परं केचिदुपाश्रयंति परस्परं केचिदतिब्रुवन्ति ॥ इमाद्भुमं केचिदभिद्रवन्ति क्षितौ नगाग्रान्निपतंतिकेचित् ॥ १७ ॥ महीतलात्केचिदुदीर्णवेगामहाद्भु
 माग्रान्यभिसंपतन्ति ॥ गायंतमन्यः प्रहसन्नुपैति रुदंतमन्यः प्ररुदन्नुपैति ॥ १८ ॥ तुदंतमन्यः प्रणुदन्नुपैति समाकुलं तत्कपिसैन्यमासीत् ॥ नचात्र कश्चि
 न्न बभूव मत्तो नचात्र कश्चि न्न बभूव दूतः ॥ १९ ॥ ततो वनंतत्परिभक्ष्यमाणं द्रुमांश्च विध्वंसितपत्रपुष्पान् ॥ समीक्ष्य कोपाद्दधिवक्रनामानि वारयामा
 सकपिः कर्पीस्तान् ॥ २० ॥ सतैः प्रवृद्धैः परिभर्त्स्यमानो वनस्य गोमाहरिवृद्धवीरः ॥ चकार भूयो मतिमुग्रतेजा वनस्य रक्षां प्रतिवानरेभ्यः ॥ २१ ॥ उ
 वाच कांश्चित्पुरुषाण्यभीतमसक्तमन्यांश्च तलैर्जघान ॥ समेत्य कैश्चित्कलहं चकार तथैव साधोपजगाम कांश्चित् ॥ २२ ॥ सतैर्मदादप्रतिवार्यवेगैर्ब
 लाच्च तेन प्रतिवार्यमाणैः ॥ प्रधर्षणेत्यक्तभयैः समेत्य प्रकृष्यते चाप्यनवेक्ष्य दोषम् ॥ २३ ॥ नखैस्तुदंतो दशनैर्दंशं तस्तलैश्च पादैश्च समापयंतः ॥ मदा
 त्कपितेकपयः समंतान्महावनं निर्विषयं च चक्रुः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥
 तानुवाच हरिश्चेष्टो ह नूमान् वानरर्षभः ॥ अव्यग्रमनसो यूयं मधुसेवत वानराः ॥ १ ॥ अहमावर्जयिष्यामि युष्माकं परिपंथिनः ॥ श्रुत्वा ह नूमतो वाक्यं
 हरीणां प्रवरों गदः ॥ २ ॥ प्रत्युवाच प्रसन्नात्मा पितुं हरयो मधु ॥ अवश्यं कृतकार्यस्य वाक्यं ह नूमतो मया ॥ ३ ॥ अकार्यमपि कर्तव्यं किमंगुण रीदृशम्
 अंगदस्य मुखाच्छ्रुत्वा वचनं वानरर्षभाः ॥ ४ ॥ साधुसाध्वितिसंल्लृष्टा वानराः प्रत्यपूजयन् ॥ पूजयित्वा गदं सर्वे वानरा वानरर्षभम् ॥ ५ ॥ जग्मुर्मधुव
 नं यत्र नदीव गङ्गवद्भुमम् ॥ ते प्रविष्टा मधुवनं पालानां क्रम्य शक्तिः ॥ ६ ॥

तत्कल्पं कुर्वन्तः महावनं निर्विषयं निर्गतमधुफलादिभोज्यम् ॥ २४ ॥ वरमानः ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥
 पुनरुक्तमेव विस्तरेणाह तानिति ॥ १ ॥ आवर्जयिष्यामि निवारयिष्यामि ॥ २ ॥ ३ ॥ ईदृशं एतन्मात्रार्थकम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ यत्र मधुवनं यत्र मार्गे गमनेन मधुवनं प्राप्य ते तेन मार्गेण जग्मुः ॥ ६ ॥

अगृह्यंतयुक्तियुक्तत्वेनामन्यंत ॥ १ ॥ पुपुवुःपुवंतोजग्मुः ॥ २ ॥ आकाशंलादयंतइवेत्युत्पेक्षा ॥ ३ ॥ सभाज्यमानंपूज्यमानं भूतैःसिद्धादिभिः दृष्टिभिर्वहंतइव प्रीतिपूर्वकानिमिषदर्शनाद्
पीनांवाहकत्वोत्पेक्षा ॥ ४ ॥ राघवेकार्यनिर्वृत्तिकार्यसिद्धिसमाधायनिश्चित्यतस्यात्मनश्चपरमंयशःकर्तुंचनिश्चित्यपुपुवुरितिसंबंधः कर्मसिद्धिभिःसीतादर्शनलंकादहनकर्मभिरुन्नताःउन्नत

ततोजांबवतोवाक्यमगृह्यंतवनौकसः ॥ अंगदप्रमुखावीराहनूमांश्चमहाकपिः ॥ १ ॥ प्रीतिमंतस्ततःसर्वेवायुपुत्रपुरःसराः ॥ महेंद्राग्रात्समुत्पत्यपु
पुवुःपुवगर्षभाः ॥ २ ॥ मेरुमंदरसंकाशामत्ताइवमहागजाः ॥ छादयंतइवाकाशंमहाकायामहाबलाः ॥ ३ ॥ सभाज्यमानंभूतैस्तमात्मवंतंमहा
बलम् ॥ हनूमंतंमहावेगंवहंतइवदृष्टिभिः ॥ ४ ॥ राघवेचार्थनिर्वृत्तिकर्तुंचपरमंयशः ॥ समाधायसमृद्धार्थाःकर्मसिद्धिभिरुन्नताः ॥ ५ ॥ प्रियाख्यानो
न्मुखाःसर्वेसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ सर्वैरामप्रतीकारेनिश्चितार्थामनस्विनः ॥ ६ ॥ पुवमानाःखमापुत्यततस्तेकाननौकसः ॥ नंदनोपममासेदुर्वनंद्रुम
शतायुतम् ॥ ७ ॥ यत्तन्मधुवनंनामसुग्रीवस्याभिरक्षितम् ॥ अधृष्यंसर्वभूतानांसर्वभूतमनोहरम् ॥ ८ ॥ यद्रक्षतिमहावीरःसदादधिमुखःकपिः ॥
मानुलःकपिमुख्यस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ ९ ॥ तेतद्वनमुपागम्यवभूवुःपरमोत्कटाः ॥ वानरावानरेंद्रस्यमनःकांतंमहावनम् ॥ १० ॥ ततस्तेवानराह
शदृष्ट्वामधुवनंमहत् ॥ कुमारमभ्ययाचंतमधूनिमधुपिगलाः ॥ ११ ॥ ततःकुमारस्तान्वद्वान्जांबवत्प्रमुखान्कपीन् ॥ अनुमान्यददौतेषानिसर्गम
धुमत्सणे ॥ १२ ॥ तेनिस्तृष्टाःकुमारेणधीमतावालिमूनुना ॥ हरयःसमपद्यंतद्रुमान्मधुकराकुलान् ॥ १३ ॥ भक्षयंतसुगंधीनिमूलानिचफलानिच ॥
जग्मुःप्रहर्षतेसर्वेवभूवुश्चमदात्कटाः ॥ १४ ॥ ततश्चानुमताःसर्वेसुसंदृष्टावनौकसः ॥ मुदिताश्चततस्तेचप्रवृत्त्यंतिततस्ततः ॥ १५ ॥ गायंतिकेचित्प्र
हसंतिकेचिन्नृत्यंतिकेचित्प्रणमंतिकेचित् ॥ पठंतिकेचित्प्रचरंतिकेचित्पुवंतिकेचित्प्रलपंतिकेचित् ॥ १६ ॥

चित्ताः ॥ ५ ॥ रामप्रतीकारेरामकर्तव्येरावणप्रतीकारेनिश्चितार्थाअभूवन्तिशेषः ॥ ६ ॥ वनंसुग्रीवस्यमधुवनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ दधिमुखस्तन्नामा ॥ ९ ॥ परमोत्कटास्तत्रत्यमधुपानादाव
त्युत्कटोत्कंठावंतः महावनाख्यवनमित्यर्थः ॥ १० ॥ मधुपिगलाःमधुपिगलवर्णाः ॥ ११ ॥ अनुमान्यकृतानुमतिकान्कृत्वा निसर्गमाज्ञां ॥ १२ ॥ निस्तृष्टाःकृताज्ञाः ॥ १३ ॥ भक्षयंतअ
भक्षयन्तिनित्यर्थः ॥ १४ ॥ अनुमताःमधुपानादौकृतानुमतिकाः हर्षमुदोर्वासाभ्यंतरत्वकतोभेदः ॥ १५ ॥ तत्रवासमानंदसूचकमाह गायंतीति ॥ १६ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ दृष्टादेवीनानीताइतितत्ररामसमीपेनिवेदिनुनयुक्तमिवपश्यामि ॥ ८ ॥ तुल्योस्तीतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ अन्यत्कर्तव्यं किमस्ति काकुरत्र अपितुजानकीयहणपूर्वकगमनादन्यन्न
 किमपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ न्यस्यामस्थापयाम तान्सर्वान्किंकिधायामगतान्वानरान्व्यलीकैरप्रियैर्दुःखैर्योजयित्वेतिशेषः तथाकृत्वाकिंफलमितिशेषः किंपरिक्रियतानितिपाठांतरम् ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ नैषाबुद्धियुक्तेतिशेषः तत्रहेतुमाह विचेतुमिति ॥ १५ ॥ प्रथमंजयएवदुर्लभः ॥ कथंचिजयेपियदिनरोचयेत्तदाकार्यनाशइतिभावः ॥ १६ ॥ अरुचौहेतुः कुलंव्यपदिश
 तालंकांतरसाहंतुरावणंचमहाबलम् ॥ किंपुनःसहितोवीरैर्वलवद्विःकृतात्मभिः ॥ ६ ॥ कृतास्त्रैःपुवगैःशक्तैर्भवद्विर्विजयैषिभिः ॥ वायुसूनोर्वलेनै
 वदग्धालंकेतिनःश्रुतम् ॥ ७ ॥ दृष्टादेवीनचानीताइतितत्रनिवेदितुम् ॥ नयुक्तमिवपश्यामिभवद्विःस्यातपौरुषैः ॥ ८ ॥ नहिवःपुवनेकश्चिन्नापिक
 श्वित्पराक्रमे ॥ तुल्यःसामरदैत्येपुलोकेपुहरिसत्तमाः ॥ ९ ॥ जित्वालंकांसरक्षौघांहत्वातंरावणरणे ॥ सीतामादायगच्छामःसिद्धार्थादृष्टमानसाः
 ॥ १० ॥ तेष्वेवंहतशेषपुराक्षसेपुहनुमता ॥ किमन्यदत्रकर्तव्यंगृहीत्वायामजानकीम् ॥ ११ ॥ रामलक्ष्मणयोर्मध्येन्यस्यामजनकात्मजाम् ॥ किं
 व्यलीकैस्तुतान्सर्वान्वानरान्वानरर्षभान् ॥ १२ ॥ वयमेवहिगत्वातादृत्वारक्षसपुंगवान् ॥ राघवंद्रष्टुमर्हामःसुग्रीवंसहलक्ष्मणम् ॥ १३ ॥ तमेवंकृ
 तसंकल्पंजांबवान्हरिसत्तमः ॥ उवाचपरमप्रीतोवाक्यमर्थवदर्थवित् ॥ १४ ॥ नैषाबुद्धिर्महाबुद्धेयद्वीपिमहाकपे ॥ विचेतुंवयमाज्ञप्तादक्षिणांदि
 शमुत्तमाम् ॥ १५ ॥ नानेतुंकपिराजेननैवरामेणधीमता ॥ कथंचिन्निर्जितांसीतामस्माभिर्नाभिरोचयेत् ॥ १६ ॥ राघवोवृषशार्दूलःकुलंव्यपदि
 शन्स्वकम् ॥ प्रतिज्ञायस्वयंराजासीताविजयमग्रतः ॥ १७ ॥ सर्वेषांकपिमुख्यानांकथंमिथ्याकरिष्यति ॥ विफलंकर्मचकृतंभवेत्तुष्टिर्नतस्यच ॥ १८ ॥
 दृष्टाचदर्शितंवीर्यंभवेद्दानरपुंगवाः ॥ तस्माद्गच्छामवैसर्वेयत्ररामःसलक्ष्मणः ॥ सुग्रीवश्चमहातेजाःकार्यस्यास्यनिवेदने ॥ १९ ॥ नतावदेषामति
 रक्षमानोयथाभवान्पश्यतिराजपुत्र ॥ यथातुरामस्यमतिर्निविष्टातथाभवान्पश्यतुकार्यसिद्धिम् ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सु० षष्ठितमः
 सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ निति प्रतिज्ञायेतिच अग्रतःकपिमुख्यानामित्यन्वयः ॥ १७ ॥ अरुचौफलवैपरीत्यंदर्शयति विफलमिति ॥ १८ ॥ अस्यकार्यस्यनिवेदनेमतिरुत्वेतिशेषः
 ॥ १९ ॥ अथजांबवानंगदक्रोधपरिहारायतन्मतंवहुमान्यसुहृद्भावेननिवर्तयति नतावदिति हेराजपुत्रयथाभवान्पश्यतिविचारयतिेषामतिर्नोस्माकमक्षमानंकितुयुक्तैव यथारामस्यम
 तिर्निविष्टाअवस्थितातथाकार्यसिद्धिर्भवान्पश्यत्वित्यर्थः ॥ २० ॥ नरमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

अर्चितयंतीयोग्यत्वेनागणयंती अगणनेहेतुः पतिव्रतेति अगणनाच्चावष्टब्धानिरुद्धा अस्तीतिशेषः ॥ २४ ॥ रामेणरामप्रीत्या अनन्यार्चितापौलोमीवनद्वषरुद्धापौलोमीव ॥ २५ ॥ तदेक
वासइतिव्याख्यातम् राक्षसीभिस्तर्ज्यमानादृष्टेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ कथंचिदादौतूर्णारामकथाप्रस्तावेन सर्वमर्थरामसुग्रीववृत्तांतम् ॥ २९ ॥ तदेवाह रामसुग्रीवसख्यं

अर्चितयंतीवैदेहीरावणंबलदर्पितम् ॥ पतिव्रताचसुश्रोणीअवष्टब्धाचजानकी ॥ २४ ॥ अनुरक्ताहिवैदेहीरामेसर्वात्मनाशुभा ॥ अनन्यार्चितारा
मेणपौलोमीवपुरंदरे ॥ २५ ॥ तदेकवासःसंवीतारजोध्वस्तातथैवच ॥ सामयाराक्षसीमध्येतर्ज्यमानामुहुर्मुहुः ॥ २६ ॥ राक्षसीभिर्विरूपाभिर्दृष्टा
हिप्रमदावने ॥ एकवेणीधरादीनाभर्तृर्चितापरायणा ॥ २७ ॥ अधःशय्याविवर्णांगीपद्मिनीवहिमोदये ॥ रावणाद्विनित्तार्थामर्तव्यकृतनिश्चया
॥ २८ ॥ कथंचिन्मृगशावाक्षीविश्वासमुपपादिता ॥ ततःसंभाषिताचैवसर्वमर्थप्रकाशिता ॥ २९ ॥ रामसुग्रीवसख्यंचश्रुत्वाप्रीतिमुपागता ॥ नि
यतःसमुदाचारोभक्तिर्भर्तृरिचोत्तमा ॥ ३० ॥ यन्नहंतिदशग्रीवंसमहात्मादशाननः ॥ निमित्तमात्रंरामस्तुवधेतस्यभविष्यति ॥ ३१ ॥ साप्रकृत्यैव
तन्वंगीतद्वियोगाच्चकर्शिता ॥ प्रतिपत्ताठशीलस्यविधेवतनुतांगता ॥ ३२ ॥ एवमास्तेमहाभागासीताशोकपरायणा ॥ यदत्रप्रतिकर्तव्यंतत्सर्वमुप
कल्प्यताम् ॥ ३३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदि० सुंदरकांडेएकोनषष्टितमःसर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावालिःसूनुर
भाषत ॥ अश्विपुत्रौमहावेगौबलवंतौप्लवंगमौ ॥ १ ॥ पितामहवरोसेकात्परमंदर्पमास्थितौ ॥ अश्विनोर्माननार्थंहिसर्वलोकपितामहः ॥ २ ॥ सर्व
बाध्यत्वमतुलमनयोर्दत्तवान्पुरा ॥ वरोसेकेनमतौचप्रमथ्यमहर्तांचमूम् ॥ ३ ॥ सुराणाममृतंवीरौपीतवंतौमहाबलौ ॥ एतावेवहिसंकुद्धौसवाजि
रथकुंजराम् ॥ ४ ॥ लंकांनाशयितुंशकौसर्वेतिष्ठंतुवानराः ॥ अहमेकोपिपर्याप्तःसराक्षसगणांपुरीं ॥ ५ ॥

चेति नियतःसमुदाचारोदृढपातिव्रत्यंभर्तृरिउत्तमाभक्तिश्चास्ति ॥ ३० ॥ इयत्यापिसामग्र्यायदशाननंशापादिनानहंतितत्सदशाननोमहात्मातपोबलेनशापाऽयोग्यइतिभावः अथापिसीताव
रोधजन्यपापेनमृतप्रायएवसइत्याह निमित्तमात्रमिति अतोस्माभिरपिसुशक्यवधएवसइतिभावः ॥ ३१ ॥ तत्पापकारणमाह सेति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बलमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामी
येरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेएकोनषष्टितमःसर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ तस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

नयासहदशनेउपपत्तिमाह अहमिति एवंचराक्षसान्हत्वादेव्यानयनंकृत्वादेव्यासहैवतौद्रक्ष्यामइत्यर्थः ॥ ७ ॥ कृतास्त्रैर्देवांशत्वाइत्यप्रयोगसमर्थः ॥ ८ ॥ उक्तमेवार्थसंभवेणपुनराह अहंत्वि
ति अहमेवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ यद्यपिदुर्निरीक्ष्याणितयापितान्यहंनिहनिष्यामिब्रह्मणोवरदानान्निवारयामि परावृत्तैस्तैरेवराक्षसान्विमिष्यामिनिहनिष्यामि ॥ ११ ॥ रुणद्धिरोत्स्यति

अहमेकोपिपर्याप्तःसराक्षसगणांपुरीं ॥ तांलंकांतरसाहंतुरावणंचसराक्षसम् ॥ ७ ॥ किंपुनःसहितोवीरैर्वलवद्भिःकृतात्मभिः ॥ कृतास्त्रैःपुवगैःशक्तै
र्भवद्भिर्विजयैषिभिः ॥ ८ ॥ अहंतुरावणंयुद्धेससैन्यंसपुरःसरम् ॥ सहपुत्रंवधिष्यामिसहोदरयुतंयुधि ॥ ९ ॥ ब्राह्ममस्त्रंचरौद्रंचवायव्यंवारुणंतथा
॥ १० ॥ यदिशक्रजितोस्त्राणिदुर्निरीक्ष्याणिसंयुगे ॥ तान्यहंनिहनिष्यामिविधमिष्यामिराक्षसान् ॥ ११ ॥ भवतामभ्यनुज्ञातोविक्रमोमेरुणद्धित
म् ॥ मयाऽतुलाविस्तृताहिशैलवृष्टिर्निरंतरा ॥ १२ ॥ देवानपिरणेहन्यात्किंपुनस्तान्निशाचरान् ॥ भवतामननुज्ञातोविक्रमोमेरुणद्धिमाम् ॥ १३ ॥
सागरोप्यतियाद्वेलांमंदरःप्रचलेदपि ॥ नजांबवंतंसमरेकंपयेदरिवाहिनी ॥ १४ ॥ सर्वराक्षससंघानांराक्षसायेचपूर्वजाः ॥ अलमेकोपिनाशाय
वीरोवालिमुतःकपिः ॥ १५ ॥ पुवगस्योरुवेगेननीलस्यचमहात्मनः ॥ मंदरोप्यवशीर्येतकिंपुनर्युधिराक्षसाः ॥ १६ ॥ सदेवासुरयक्षेपुगंधर्वोरगप
त्सिषु ॥ मैदस्यप्रतियोद्धारंशंसतद्विविदस्यवा ॥ १७ ॥ अश्विपुत्रौमहावेगावेतौपुवगसत्तमौ ॥ एतयोःप्रतियोद्धारंनपस्यामिरणाजिरे ॥ १८ ॥ मयै
वनिहतालंकादग्धाभस्मीकृतापुरी ॥ राजमार्गेषुसर्वेषुनामविश्रावितंमया ॥ १९ ॥ जयत्यतिबलोरामोलक्ष्मणश्चमहाबलः ॥ राजाजयतिसुग्रीवो
राघवेणाभिपालितः ॥ २० ॥ अहंकोसलराजस्यदासःपवनसंभवः ॥ हनूमानितिसर्वत्रनामविश्रावितंमया ॥ २१ ॥ अशोकवनिकामध्येरावणस्यदु
रान्मनः ॥ अधस्ताच्छिंशपामूलेसाध्वीकरुणमास्थिता ॥ २२ ॥ राक्षसीभिःपरिवृताशोकसंतापकर्षिता ॥ मेघरेखापरिवृताचंद्ररेखेवनिप्रभा ॥ २३ ॥

॥ १२ भवतामननुज्ञातःअनुज्ञांविनामेविक्रमोराक्षसवधप्रवृत्तिर्मारुणद्धीत्यर्थः अतःपूर्वमेवमयानपराक्रांतमित्यर्थः ॥ १३ ॥ इदानींसर्वेपिभवंतस्तद्वधेसमर्थाइत्याह सागरोपीति ॥ १४ ॥
येचपूर्वजाराक्षसास्तेषांनाशायैकोपीत्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मयैवनिहतानिहतप्राया एवंचसर्वैर्मिलित्वानाशनीयेतिकिंवाच्यमितिभावः नामेति सुग्रीवादेरितिशेषः ॥ १९ ॥
तदेवाह जयतीति ॥ २० ॥ २१ ॥ सीतादुःस्वविमर्शेपिसंप्रत्येवसमानेतुमुचितेत्याशयेनतद्वशां वर्णयति अशोकेत्यादि ॥ २२ ॥ २३ ॥

उपलक्षितम् तद्वहनमितिशेषः निमित्तैः शुभसूचकैः निमित्तान्याह दीप्यमानेत्यादि ॥ ६३ ॥ दृष्टार्थैर्दृष्टसंवादैः महागुणैः कारणैर्मत्पट्टितकारणैः सीतारामरूपैः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ओरेभैलिङ्ग
 तमः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ज्ञषकमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकैवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतदिति उत्तरंपरा
 क्रमयुक्तत्वात्सर्वतोऽधिकम् ॥ १ ॥ संभ्रमआदरउत्साहइत्यर्थः सीतायाः शीलंसदृत्तंपातिव्रत्यं आसाद्यद्वाराघवोद्योगादेः साफल्यज्ञानेन मम मनः प्रीणितं तुष्टम् मम च प्रवणं मन इति पाठेऽपि प्रव
 णंसंतोषप्रवणमित्यर्थः ॥ २ ॥ सदृशंपातिव्रतानामरुंधत्यादीनां सदृशमित्यर्थः ॥ ३ ॥ तर्हि रावणं किमिति नादहदित्यत आह सर्वथेति अतिप्रकटः महातपः संपन्न इत्यर्थः तां सीतां स्पृशतीति यस्य
 अदग्धा जानकीत्येव निमित्तैश्चोपलक्षितम् ॥ दीप्यमानेतुलांगूलेन मांदहतिपावकः ॥ ६३ ॥ लृदयंच प्रलृष्टं मेवाताः सुरभिगंधिनः ॥ तैर्निमित्तैश्च दृष्टा
 र्थैः कारणैश्च महागुणैः ॥ ६४ ॥ ऋषिवाक्यैश्च दृष्टार्थैरभवं लृष्टमानसः ॥ पुनर्दृष्टा च वैदेही विसृष्टश्च तया पुनः ॥ ६५ ॥ ततः पर्वतमासाद्य तत्रारिष्टमहंपु
 नः ॥ प्रतिप्लवनमारभेयुष्मदर्शनकांक्षया ॥ ६६ ॥ ततः श्वसनचंद्रार्कसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ पंथानमहमाक्रम्य भवतो दृष्टवानिह ॥ ६७ ॥ राघवस्य प्र
 सादेन भवतां चैव तेजसा ॥ सुग्रीवस्य च कार्यार्थमया सर्वमनुष्ठितम् ॥ ६८ ॥ एतत्सर्वमया तत्र यथावदुपपादितम् ॥ तत्र यन्न कृतं शेषं तत्सर्वं क्रियता
 मिति ॥ १६९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतदाख्यायतत्सर्वं हनूमान्मारु
 तात्मजः ॥ भूयः समुपचक्राम वचनं वक्तुमुत्तरम् ॥ ३ ॥ सफलो राघवोद्योगः सुग्रीवस्य च संभ्रमः ॥ शीलमासाद्य सीतायाममच प्रीणितं मनः ॥ २ ॥ आ
 र्यायाः सदृशं शीलं सीतायाः प्लवगर्षभाः ॥ तपसाधारयेल्लोकान् कुद्धावानिर्देहेदपि ॥ ३ ॥ सर्वथातिप्रकृष्टो सौरावणो राक्षसेश्वरः ॥ यस्य तां स्पृशतो गा
 त्रंतपसानविनाशितम् ॥ ४ ॥ न तदग्निशिखा कुर्यात्संस्पृष्टा पाणिना सती ॥ जनकस्य सुता कुर्याद्यत्क्रोधकलुषीकृता ॥ ५ ॥ जांबवत्प्रमुखान्सर्वाननु
 ज्ञाप्य महाकपीन् ॥ अस्मिन्नेवं गते कार्ये भवतां च निवेदिते ॥ न्याय्यं स्म सह वैदेद्याद्रुतौ पार्थिवात्मजौ ॥ ६ ॥ गात्रंतपसाननाशितमितिसंबंधः ॥ ४ ॥ नैता
 वता सीता शीलं दुर्बलमित्याशंक्यमित्याह नैति यत्कुद्धासीता कुर्यात्तत्स्पृष्टाग्निशिखापि न कुर्यात् इयं नु भर्तुः पराक्रमकीर्तयेनाद्यापि कुड्यतीति भावः अकुद्धाया अपि स्पर्शमात्रेण प्राप्तो नाशस्तुरा
 वणतपसानिवारित इति ध्येयम् ॥ ५ ॥ इदानीं मृत्युजयस्यापि स्वामिसंबंधित्वसत्त्वेन वयमेव सीतापातिव्रत्यं सहायमासाद्य रावणं जित्वा देव्या सह राघवौ द्रक्ष्यामहेत्याह जांबवदिति जांबवदादी
 ननु ज्ञाप्यानुज्ञां कुर्वन्त्विति संप्रार्थ्य अस्मिन् कार्ये सीतान्वेषणरूपे एवं गते उक्तप्रकारं प्राप्ते तत्प्रकारविशिष्टे च भवतां निवेदिते सति तौ पार्थिवात्मजौ वैदेस्या सद्रुतौ न्याय्यमित्यब्रवीदिति शेषः ॥ ६ ॥

वानराणामिति एवंचलंकानाशनेवानरा असमर्थानि इति मंतव्यमिति भावः राघवाणामिति पाठे मनुष्योऽसमर्थ इति मंतव्यमिति भावः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मत्प्रभावं वरदानं लब्ध्वा बध्यत्व रूपम्

वानराणां प्रभावो यं न केन विदितः पुरा ॥ देवतानां सकाशं च ये गच्छन्ति निमंत्रिताः ॥ ४४ ॥ इति वानरराजस्त्वामाहेत्यभिहितो मया ॥ मामैक्षत ततो
रुष्टश्चक्षुषा प्रदहन्निव ॥ ४५ ॥ तेन बध्यो हमाज्ञा मोरक्षसारा रौद्रकर्मणा ॥ मत्प्रभावमविज्ञाय रावणेन दुरात्मना ॥ ४६ ॥ ततो विभीषणो नाम तस्य भ्रा
ता महामतिः ॥ तेन राक्षसराजश्च याचितो मम कारणात् ॥ ४७ ॥ नैवं राक्षसशार्दूलत्यज्यता मेपनिश्चयः ॥ राजशास्त्रव्यपेतो हि मार्गः सैलक्ष्यते त्वया
॥ ४८ ॥ दूतवध्या न दृष्टा हिराजशास्त्रे पुराक्षस ॥ दूतेन वेदितव्यं च यथाभिहितवादिना ॥ ४९ ॥ सुमहत्पराधेपि दूतस्या तुल्यविक्रमः ॥ विरूपकरणं दृष्टं
न वधोस्ति हि शास्त्रतः ॥ ५० ॥ विभीषणेनैव मुक्तो रावणः संदिदेश तान् ॥ राक्षसानेत देवाद्यलांगूलंदत्यतामिति ॥ ५१ ॥ ततस्तस्य वचः श्रुत्वामम
पुच्छं समंततः ॥ वेष्टितं शणवलैश्चपटैः कापांसकैस्तथा ॥ ५२ ॥ राक्षसाः सिद्धसंनाहास्ततस्ते चंडविक्रमाः ॥ तदा दीप्यन्त मेपुच्छं हनन्तः काष्ठमुष्टिभिः
॥ ५३ ॥ बद्धस्य बहुभिः पार्श्वैर्यत्रितस्य च राक्षसैः ॥ न मे पीडा भवेत्काचिद्दृष्टोर्न गरीं दिवा ॥ ५४ ॥ ततस्ते राक्षसाः शूरा बद्धं मामग्निसंवृतम् ॥ अधोप
यनराजमार्गे नगरद्वारमागताः ॥ ५५ ॥ ततो हं सुमहद्रूपं संक्षिप्य पुनरात्मनः ॥ विमोचयित्वा तंबंधं प्रकृतिस्थः स्थितः पुनः ॥ ५६ ॥ आयसं परिघं गृह्य
तानिरक्षांस्यसूदयम् ॥ ततस्तन्नगरद्वारं वेगेन पुतवानहम् ॥ ५७ ॥ पुच्छेन च प्रदीप्तेन तां पुरीं सादृगोपुराम् ॥ दहाम्यहमसंभ्रांतो युगांताग्निरिव प्रजाः
॥ ५८ ॥ विनष्टा जानकी व्यक्तं न दग्धः प्रदृश्यते ॥ लंकायाः कश्चिदुद्देशः सर्वाभस्मीकृता पुरी ॥ ५९ ॥ दहता च मया लंका दग्धासीतान संशयः ॥ राम
स्य च महत्कार्यं मये दं विफलीकृतम् ॥ ६० ॥ इति शोक समाविष्टश्चित्तमहमुपागतः ॥ ततो हं वाचमश्रौ पंचारणानां शुभाक्षराम् ॥ ६१ ॥ जानकी न
च दग्धेति विस्मयो दंतभाषिणाम् ॥ ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना श्रुत्वा तामद्भुतां गिरम् ॥ ६२ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नैवम् अयमवध्य इत्यर्थः एष निश्चयः एतद्वधनिश्चयः सैलक्ष्यते विचार्यते ॥ ४८ ॥ वेदितव्यं निवेदनीयम् एवं चैव मुक्तिर्दूतस्य नापराध इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
हनन्तो मामिति शेषः आर्षमेतत् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विस्मयकारी य उदंतो दत्तांतस्तद्भाषिणांतं वदताम् ॥ ६२ ॥

द्वितीयं प्रेषितपुत्रापेक्षया द्वितीयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ महता प्रत्ययेन विश्वासेन ॥ २९ ॥ १३० ॥ प्रवत्त्वा प्रवद्धराक्षसेभ्य आर्पयदिति शेषः वध्नन्ति अवध्नन् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सीतार्थमिति कथि

तमक्षमागतं भग्नं निशम्य सदशाननः ॥ ततश्चैद्रजितं नाम द्वितीयं रावणः सुतम् ॥ २७ ॥ व्यादिदेश सुसंकुद्धो बलिनं युद्धदुर्मदम् ॥ तच्चाप्यहं बलं सर्वतं
चराक्षसपुंगवम् ॥ २८ ॥ नष्टौजसंरणं कृत्वा परं हर्षमुपागतः ॥ महतापि महाबाहुः प्रत्ययेन महाबलः ॥ २९ ॥ प्रहितो रावणेनैष सह वारैर्मदोद्धतैः ॥
सोऽविपत्यं हि मां बुद्धास्वसैन्यं चावमर्दितम् ॥ १३० ॥ ब्रह्मणोऽस्त्रेण स तु मां प्रवद्धा चातिवेगिनः ॥ रज्जुभिश्चापि वध्नन्ति ततो मां तत्र राक्षसाः ॥ ३१ ॥ रा
वणस्य समीपं च गृहीत्वामामुपागमन् ॥ दृष्ट्वा संभाषितश्चाहं रावणेन दुरात्मना ॥ ३२ ॥ पृष्ट्वा बलं कागमनं राक्षसानां च तं वधम् ॥ तत्सर्वं चरणे तत्र सी
तार्थमुपजल्पितम् ॥ ३३ ॥ तस्यास्तु दर्शनाकांक्षी प्रातस्त्वद्भवनं विभो ॥ मारुतस्यौरसः पुत्रो वानरो हनुमानहम् ॥ ३४ ॥ रामदूतं च मां विद्धि सुग्रीव
सचिवं कपिम् ॥ सोऽहं दौत्येन रामस्य त्वत्सकाशमिहागतः ॥ ३५ ॥ शृणु चापि समादेशं यदहं प्रब्रवीमि ते ॥ राक्षसे शहरीशस्त्वां वाक्यमाह समाहितम्
॥ ३६ ॥ सुग्रीवश्च महाभाग सत्वां कौशलमब्रवीत् ॥ धर्मार्थकामसहितं हितं पथ्यमुवाच ह ॥ ३७ ॥ वसतोऽक्रथ्यमके मे पर्वते विपुलद्रुमे ॥ राघवोरण
विक्रांतो मित्रत्वं समुपागतः ॥ ३८ ॥ तेन मे कथितं राजन् भार्या मे रक्षसा हता ॥ तत्र सा हाय्य हेतोर्मे समयं कर्तुमर्हसि ॥ ३९ ॥ वालिना ह्यत राज्येन सु
ग्रीवेण सह प्रभुः ॥ चक्रेऽग्निसाक्षिकं सख्यं राघवः सह लक्ष्मणः ॥ १४० ॥ तेन वालिनमाहृत्य शरणैकै न संयुगे ॥ वानराणां महाराजः कृतः संप्लवतां प्रभुः
॥ ४१ ॥ तस्य साहाय्यमस्माभिः कार्यं सर्वात्मना त्विह ॥ तेन प्रस्थापितस्तुभ्यं समीपमिह धर्मतः ॥ ४२ ॥ क्षिप्रमानीयतां सीतादीयतां राघवस्य च ॥ या
वन्नहरयो वीरा विधमन्ति बलं तव ॥ ४३ ॥

तमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तस्याः सीतायाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ समयं प्रतिज्ञाम् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ संप्लवतां तस्य क्लृप्तां प्रभुरहमिति शेषः ॥ ४१ ॥ तस्य रामस्य तेन रामसाहा
य्यस्य कर्तव्यत्वेन तुभ्यं समीपं तव समीपं प्रस्थापितो दूत इति शेषः दूतप्रेषणं विना प्रथममेव युद्धस्याधर्मत्वादिति भावः ॥ ४२ ॥ सीतादानाभावे वाधकमाह यावदिति ॥ ४३ ॥

यद्यस्मादन्यथा अनागमने द्वौ मासौ मजीवितं भवेत् अनाथवत्प्रिये राक्षसीरुतवधेनेति जावः ॥ ८ ॥ उत्तरं कार्यशेषं लंकानाशनरूपम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ समागम्य मिलित्वा ॥ १२ ॥

यदन्यथा भवेदेतद्वौ मासौ जीवितं मम ॥ न मां द्रक्ष्यति काकुत्स्थोऽप्येसाहमनाथवत् ॥ ८ ॥ तच्छ्रुत्वा करुणं वाक्यं क्रोधो मामभ्यवर्तत ॥ उत्तरं च मया
दृष्टं कार्यशेषमनंतरम् ॥ ९ ॥ ततोऽवर्धत मे कायस्तदा पर्वतसन्निभः ॥ युद्धाकांक्षीवनंतस्य विनाशयितुमारभे ॥ ११० ॥ तद्गुणं वनखंडंतु भ्रांतत्रस्त
वृगद्विजम् ॥ प्रतिबुद्धिनिरीक्षते राक्षस्यो विकृताननाः ॥ ११ ॥ मां च दृष्ट्वा वने तस्मिन् समागम्य ततस्ततः ॥ ताः समभ्यागताः क्षिप्रं रावणायाच च क्षिरे
॥ १२ ॥ राजन्वनमिदं दुर्गतव भग्नं दुरात्मना ॥ वानरेण त्वविज्ञायत ववीर्यमहाबल ॥ १३ ॥ तस्य दुर्बुद्धिताराजं स्तवविप्रियकारिणः ॥ वधमाज्ञाप
यक्षिप्रं यथासौ न पुनर्ब्रजेत् ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रेण विस्मृष्टा बहुदुर्जयाः ॥ राक्षसाः किं करानामरावणस्य मनोनुगाः ॥ १५ ॥ तेषामशीतिसाह
संभूलमुद्गरपाणिनाम् ॥ मया तस्मिन्वनोद्देशे परिधेन निषूदितम् ॥ १६ ॥ तेषां तु हतशिष्टायेते गता लघुविक्रमाः ॥ निहतं च मया सैन्यं रावणायाच च
क्षिरे ॥ १७ ॥ ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना चैत्यप्रासादमुत्तमम् ॥ तत्र स्थान् राक्षसान् हत्वा शतं संभेन वै पुनः ॥ १८ ॥ ललामभूतोलंकायामया विध्वंसितोरुपा ॥
ततः प्रहस्तस्य सुतं जंबुमालिनमादिशत् ॥ १९ ॥ राक्षसैर्बहुभिः सार्धं घोररूपैर्भयानकैः ॥ तमहं बलसंपन्नं राक्षसं रणकोविदम् ॥ २० ॥ परिधेना
तिघोरेण मूढयामिसहानुगम् ॥ तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रेस्तु मंत्रिपुत्रान्महाबलान् ॥ २१ ॥ पदातिबलसंपन्नान् प्रेषयामास रावणः ॥ परिधेनैव तान्सर्वान्
यामियमसादनम् ॥ २२ ॥ मंत्रिपुत्रान् हतान् श्रुत्वा समरे लघुविक्रमान् ॥ पंचसेनाग्रगाढचूरान् प्रेषयामास रावणः ॥ २३ ॥ तानहं सह सैन्यान्वै सर्वा
नेवाभ्यमूढयम् ॥ ततः पुनर्दशग्रीवः पुत्रमक्षं महाबलम् ॥ २४ ॥ बहुभीराक्षसैः सार्धं प्रेषयामास संयुगे ॥ तंतुमंदोदरीपुत्रं कुमारं रणपंडितम् ॥ २५ ॥
सहसा खंसमुद्यंतं पादयोश्च गृहीतवान् ॥ तमासीनं शतगुणं भ्रामयित्वा व्यपेषयम् ॥ २६ ॥

॥ १३ ॥ तस्य दुर्बुद्धितेति बहुव्रीहेस्तु न पुनर्ब्रजे स्वदेशमिति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चैत्यप्रासादं विनाशयितुमिति शेषः ॥ १८ ॥ ललामभूतश्चैत्यप्रासाद इति शेषः ॥ १९ ॥

॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

तत्रिजटावाक्यं यदितथ्यं तदा अवश्यं शरणं भवेयमित्यवोचदितिसंबंधः ॥ ९२ ॥ चिंतयामासेतिलिङुत्तमः ईदृश्या अपीदृशंदुःखमिति चिंतां कृतवानित्यर्थः ॥ मेमनो न च निर्वृतं न चितारहितं जातम्
विधिः प्रकारः ॥ ९३ ॥ ममस्तु तोमयास्तुतः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तुभ्यं भर्त्रा तव भर्त्रा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ त्वया ज्ञप्तं त्वत्कृतं कृमा ज्ञापनम् ॥ उत्तरं समुद्रोत्तरकूलस्थम् यद्वा किमुत्तरं प्रत्युत्तरं किञ्च

अवोचदितितथ्यं भवेयं शरणं हिवः ॥ तां चाहं तादृशीं दृष्ट्वा सीतायादारुणां दशाम् ॥ ९२ ॥ चिंतयामास विश्रांतो न च मे निर्वृतं मनः ॥ संभाषणार्थं च
मया जानक्या श्रितितो विधिः ॥ ९३ ॥ इक्ष्वाकुकुलवंशस्तुस्तुतो मम पुरस्कृतः ॥ श्रुत्वा तु गदितां वाचं राजर्षिगणभूषिताम् ॥ ९४ ॥ प्रत्यभाषत मां देवी
बाष्पैः पिहितलोचना ॥ कस्त्वं केन कथं चेह प्राप्तो वानरपुंगव ॥ ९५ ॥ काचरामेण तप्रीतिस्तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा अहमप्यब्रुवं वचः
॥ ९६ ॥ देविरामस्य भर्तुस्ते सहायो भीमविक्रमः ॥ सुग्रीवो नाम विक्रांतो वानरेंद्रो महाबलः ॥ ९७ ॥ तस्य मां विद्धि भृत्यं त्वं हनूमंतमिहागतम् ॥ भर्त्रा सं
प्रहितस्तुभ्यं रामेणा क्लिष्टकर्मणा ॥ ९८ ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्रः श्रीमान् दाशरथिः स्वयम् ॥ अंगुलीयमभिज्ञानमदात्तुभ्यं यशस्विनि ॥ ९९ ॥ तदिच्छामित्व
याज्ञसंदेवि किं करवाण्यहम् ॥ रामलक्ष्मणयोः पार्श्वे नयामित्वां किमुत्तरम् ॥ १०० ॥ एतच्छ्रुत्वा विदित्वा च सीताजनकनंदिनी ॥ आहरावणमुत्पात्य
राघवो मां नयत्विति ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा देवी महामार्यामनिंदिताम् ॥ राघवस्य मनो ह्लादमभिज्ञानमयाचिषम् ॥ २ ॥ अथ मामब्रवीत्सीता गृह्य
तामयमुत्तमः ॥ मणिर्येन महाबाहू रामस्त्वां वद्धुमन्यते ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा तु वरारोहामणिप्रवरमुत्तमम् ॥ प्रायच्छत्परमोद्दिग्धावाचामांसं दिदेश ह ॥ ४ ॥
ततस्तस्यै प्रणम्या हं राजपुत्र्यै समाहितः ॥ प्रदक्षिणं परिक्राममिहाभ्युद्धतमानसः ॥ ५ ॥ उत्तरं पुनरेवाहनिश्चित्य मनसा तदा ॥ हनूमन्मम वृत्तांतं वक्तु
मर्हसि राघवे ॥ ६ ॥ यथा श्रुत्वैव न चिरात्तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥ सुग्रीवसहितौ वीरावुपेयातां तथा कुरु ॥ ७ ॥

हीतिशेषः ॥ १०० ॥ उत्पात्य समूलं नाशयित्वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ संदिदेश काकवृत्तांतं तिलककरणं च राममात्रैकवेद्यं कथयामासेत्यर्थः ॥ ४ ॥ इहाभ्युद्धतमानसः इहागंतुं निश्चितमानसः म
म वृत्तांतं त्वयानुभूतं मद्विषयं रावणराक्षसीवृत्तांतम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

हाहाकृतंदाहेतिकृतम् ॥ ७६ ॥ मंदोदरीनामेति पूर्वधान्यमालिन्याप्रतिषिद्धमित्युक्तम् इदानींमंदोदर्यैत्यभिधानादुभाभ्यामपीतिकल्पनीयम् यद्वा मंदोदर्याएवनामांतरंधान्यमालिनीत्युक्त
म् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निरर्थकमासीदितिशेषः ॥ ८२ ॥ सीताव्यवसितंमहत् मर्त्यंननुत्वमंगीकर्तव्यइत्येतद्रूपम् ॥ ८३ ॥ विहताशाःरावणानुकूल्यमस्माभिरवश्यं संपा

मैथिलीहंतुमारव्यःस्त्रीभिर्हाहाकृतंतदा ॥ स्त्रीणांमध्यासमुत्पत्यतस्यभार्यादुरात्मनः ॥ ७६ ॥ वरामंदोदरीनामतयासप्रतिषेधितः ॥ उक्तश्चमधुरां
वाणींतयासमदनादितः ॥ ७७ ॥ सीतयातवकिंकार्यमहेंद्रसमविक्रम ॥ मयासहरमस्वाद्यमद्विशिष्टानजानकी ॥ ७८ ॥ देवगंधर्वकन्याभिर्यक्षक
न्याभिरेवच ॥ सार्धप्रभोरमस्वेतिसीतयाकिंकरिष्यसि ॥ ७९ ॥ ततस्ताभिःसमेताभिर्नारीभिःसमहाबलः ॥ उत्थाप्यसहसानीतोभवनंस्वनिशाचरः
॥ ८० ॥ यातेतस्मिन्दशग्रीवेराक्षस्योविकृताननाः ॥ सीतांनिर्भर्त्सयामासुर्वार्यैःकूरैःसुदारुणैः ॥ ८१ ॥ तृणवद्भाषितंतासांगणयामासजानकी ॥
गर्जितंचतथातासांसीतांप्राप्यनिरर्थकम् ॥ ८२ ॥ वृथागर्जितनिश्चेष्टाराक्षस्यःपिशिताशनाः ॥ रावणायशशंसुस्ताःसीताव्यवसितंमहत् ॥ ८३ ॥
ततस्ताःसहिताःसर्वाविहताशानिरुद्यमाः ॥ परिक्लिश्यसमस्तास्तानिद्रावशमुपागताः ॥ ८४ ॥ तासुचैवप्रसुमासुसीताभर्तृहितेरता ॥ विलप्यकरुणं
दीनाप्रशुशोचसुदुःखिता ॥ ८५ ॥ तासांमध्यासमुत्थाप्यत्रिजटावाक्यमब्रवीत् ॥ आत्मानंखादतक्षिप्रंनसीतामसितेक्षणाम् ॥ ८६ ॥ जनकस्यात्म
जांसाध्वींस्तुषांदशरथस्यच ॥ स्वप्नोत्पद्यमयादृष्टोदारुणोरोमहर्षणः ॥ ८७ ॥ राक्षसांचविनाशायभर्तुरस्याजयायच ॥ अलमस्मान्परित्रातुराघवा
द्राक्षसीगणम् ॥ ८८ ॥ अभियाचामवैदेहीमेतद्धिममरोचते ॥ यदित्येवंविधःस्वप्नोदुःखितायाःप्रहस्यते ॥ ८९ ॥ सादुःखैर्विविधैर्मुक्तासुखमाप्नोत्यनु
त्तमम् ॥ प्रणिपातप्रसन्नाहिमैथिलीजनकात्मजा ॥ ९० ॥ अलमेषापरित्रातुराक्षस्योमहतोभयात् ॥ ततःसाङ्गीमतीचालाभर्तुर्विजयहर्षिता ॥ ९१ ॥

यमितितासामाशा अतएवतद्विषयेनिरुद्यमाः परिक्लिश्य पूर्वव्यापारकृतःक्लेशः ॥ ८४ ॥ विलप्यप्रशुशोचविलापपूर्वकंशोकंचकार ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ राक्षोविनाशकत्वाद्रोमहर्षणः ॥ ८७ ॥
राक्षसीगणमस्मान्प्राक्षसीरूपानस्मान्परित्रातुमलमेषासीनेतिशेषः ॥ ८८ ॥ अभियाचाम स्वरक्षणमितिशेषः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ततस्त्रिजटावाक्यानंतरम् ॥ कैतावद्भाग्यमितिलज्जिता तत्क
थितस्वमसूचितरामविजयहर्षिता ॥ ९१ ॥

व्याघ्रीपरिवृतांहरिणीमिवतामपश्यमितिसंबंधः राक्षसीमध्येताभिरेवतर्ज्यमानासासदुःखामयाकथंचिदासादितेत्यन्वयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ रावणाद्विनित्तोविनिवर्तितोर्थःसुखभोगरूपोयया
मर्तव्येमरणे ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शृणोमिश्रुतवान् रावणस्यनिवेशनेतत्समीपे यद्वा निवेशनेसीतासमीपंप्रवेशनकाले ॥ ६३ ॥ प्रत्यसंहरंसूक्ष्ममकरवम् गहनेपर्णसमूहगूढप्रदेशेस्थितः ॥ ६४ ॥

मांसशोणितभक्ष्याभिर्य्याघ्रीभिर्हरिणींयथा ॥ सामयाराक्षसीमध्येतर्ज्यमानामुहुर्मुहुः ॥ ५९ ॥ एकवेणीधरादीनाभर्तृचितापरायणा ॥ भूमिश
व्याविवर्णांगीपद्मिनीवहिमागमे ॥ ६० ॥ रावणाद्विनित्तार्थामर्तव्येरुतनिश्चया ॥ कथंचिन्मृगशावाक्षीतूर्णमासादितामया ॥ ६१ ॥ तांदृष्ट्वा
तादृशींनारीरामपत्नींयशस्विनीं ॥ तत्रैवशिशपावक्षेपस्यन्नहमवस्थितः ॥ ६२ ॥ ततोहलहलाशब्दंकांचीनूपुरमिश्रितम् ॥ शृणोम्यधिकगंभीरंरा
वणस्यनिवेशने ॥ ६३ ॥ ततोहंपरमोद्दिग्गःस्वरूपंप्रत्यसंहरम् ॥ अहंचिशिशपावक्षेपक्षीवगहनेस्थितः ॥ ६४ ॥ ततोरावणदाराश्वरावणश्चमहाव
लः ॥ तंदेशमनुसंप्रानोयन्नसीताऽभवत्स्थिता ॥ ६५ ॥ तंदृष्ट्वाथवरारोहासीतारक्षोगणेश्वरम् ॥ संकुच्योरुस्तनौपीनौबाहुभ्यांपरिरभ्यच ॥ ६६ ॥
वित्रस्तांपरमोद्दिग्गांवीक्षमाणामितस्ततः ॥ त्राणंकंचिदपश्यंतींवेपमानांतपस्विनीं ॥ ६७ ॥ तामुवाचदशग्रीवःसीतांपरमदुःखिताम् ॥ अवाक्शि
राःप्रपतितोबहुमन्यस्वमामिति ॥ ६८ ॥ यदिचेत्त्वंतुमांदर्पान्नाभिनंदसिगर्विते ॥ द्विमासानंतरंसीतेपास्यामिरुधिरंतव ॥ ६९ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त
स्यरावणस्यदुरात्मनः ॥ उवाचपरमकुद्धासीतावचनमुत्तमम् ॥ ७० ॥ राक्षसाधमरामस्यभार्याममिततेजसः ॥ इक्ष्वाकुवंशनाथस्यस्रुपादशरथ
स्यच ॥ ७१ ॥ अवाच्यंवदतोजिह्वाकथंनपतितातव ॥ किंस्विदीर्यंतवानार्ययोमांभर्तुरसन्निधौ ॥ ७२ ॥ अपहृत्यागतःपापतेनादृष्टोमहात्मना ॥
नत्वंरामस्यसदृशोदास्येप्यस्यनयुज्यसे ॥ ७३ ॥ अजेयःसत्यवाक्शूरोरणश्लाघीचराधवः ॥ जानक्यापरुषंवाक्यमेवमुक्तोदशाननः ॥ ७४ ॥ ज
ज्वालसहसाकोपाच्चितास्यइवपावकः ॥ विवृत्यनयनेक्रूरेमुष्टिमुद्यम्यदक्षिणम् ॥ ७५ ॥

॥ ६५ ॥ परिरभ्यचेति वित्रस्तेववभूवेतिशेषः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ किंस्वित्कुत्सितमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ तदसन्निधौअपहृत्यतेनादृष्टइतिलंकायागतःअन्यथातदैवते
हननंस्यादित्यर्थः सादृश्यसंभावनाऽपिदूरापास्तेत्याह दास्येपीति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ चितास्यपावकत्वेनास्पृश्यतासूचिता ॥ ७५ ॥

विसृष्टभुजाविप्रकीर्णभुजा ॥ ४४ ॥ सिंहिकाहनुमताहतेतिद्युगतानांवाचःशृणोमिश्रुताः ॥ ४५ ॥ आत्ययिकंजातकालविलंबम् कृत्यंसीतादर्शनम् स्मरन्नेवमहदध्यानंगत्वाउदधेर्दक्षिणंती
 रं पश्यामिदृष्टवान् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मांजिघांसंतीम् ज्वलदग्निनुल्यकेशपाशाम् ॥ ४९ ॥ सुभैरवांअतिशयेनभयंकररूपाम् प्रविशं प्राविशम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वरात्रंसर्वीरात्रीम् अ
 साविसृष्टभुजाभीमापपातलवणांभसि ॥ मयापर्वतसंकाशानिरुत्तलदयासती ॥ ४४ ॥ शृणोमिखगतानांचवाचःसौम्यामहात्मनाम् ॥ राक्षसी
 सिंहिकाभीमाक्षिप्रंहनुमताहता ॥ ४५ ॥ तांहत्वापुनरेवाहंरुत्यमात्ययिकंस्मरन् ॥ गत्वाचमहदध्यानंपश्यामिनगमंडितम् ॥ ४६ ॥ दक्षिणंतीरमुद
 धेलंकायत्रगतापुरी ॥ अस्तंदिनकरेयातेरक्षसांनिलयंपुरीं ॥ ४७ ॥ प्रविष्टोहमविज्ञातो रक्षोभिर्भीमविक्रमैः ॥ तत्रप्रविशतश्चापिकल्पान्तघनसप्र
 भा ॥ ४८ ॥ अट्टहासंविमुंचंतीनारीकाप्युत्थितापुरः ॥ जिघांसंतीततस्तांतुज्वलदग्निशिरोरुहाम् ॥ ४९ ॥ सव्यमुष्टिप्रहारेणपराजित्यसुभैरवाम् ॥
 प्रदोषकालेप्रविशंभीतयाहंतयोदितः ॥ ५० ॥ अहंलंकापुरीवीरनिर्जिताविक्रमेणते ॥ यस्मात्तस्माद्विजेतासिसर्वरक्षांस्यशेषतः ॥ ५१ ॥ तत्राहंस
 र्वरात्रंतुविचरन्जनकात्मजाम् ॥ रावणांतःपुरगतोनचापशृंगसुमध्यमाम् ॥ ५२ ॥ ततःसीतामपश्यंस्तुरावणस्यनिवेशने ॥ शोकसागरमासाद्यन
 पारमुपलक्षये ॥ ५३ ॥ शोचताचमयादृष्टंप्राकारेणाभिसंवृतम् ॥ कांचनेनविकृष्टेनगृहोपवनमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ सप्राकारमवपुत्यपश्यामिवहुपादप
 म् ॥ अशोकवनिकामध्येशिशपापादपोमहान् ॥ ५५ ॥ तमारुत्यचपश्यामिकांचनंकदलीवनम् ॥ अदूराच्छिशपावक्षात्पश्यामिवरवर्णिनीं ॥ ५६ ॥
 श्यामांकमलपत्राक्षीमुपवासकृशाननाम् ॥ तदेकवासःसंवीतारजोध्वस्तशिरोरुहाम् ॥ ५७ ॥ शोकसंतापदीनांगींसीतांभर्तृहितेस्थिताम् ॥ राक्ष
 सीभिर्विरूपाभिःक्रूराभिरभिसंवृताम् ॥ ५८ ॥

त्यशेषायांरात्रावशोकवनिकायांदर्शनोदेवमुक्तिः ॥ ५२ ॥ उपलक्षयेउपालक्षयम् ॥ ५३ ॥ विकृष्टेनविप्रकृष्टोर्ध्वभागेन अत्युच्चनेतियावत् ॥ तादृशेनप्रासादेनादृतंकिंचित्स्थानंमयादृष्टम्
 ॥ ५४ ॥ ततःप्राकारमवपुत्यवहुपादपंगृहोपवनमुद्यानंपश्यामिअपश्यम् महान्पादपोदृष्टइतिशेषः ॥ ५५ ॥ पश्यामीतिप्राग्वत् कांचनंतद्वर्णम् अदूराच्छिशपावक्षात्शिशपावक्षस्यसमीपे
 ॥ ५६ ॥ तदेकवासःसंवीतांतेनहरणकालेकिंकिंधायांपूर्वदृष्टेनैवैकवाससासंवीताम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

अर्धगुणविस्तारः अर्धस्य दशयोजनाः अर्धस्य पञ्चयोजनाः गुणविस्तारः दशयोजनाः विस्तार इति यावत् पूर्वदशयोजनाः विस्तारोक्त्यानुगुण्येनैवं व्याख्यातम् ॥ ३० ॥ इत्थं स्वशरीरमिति शेषः
तदेवाहं गुष्ठसंमित इति देह इति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समानयमेलय ॥ ३३ ॥ साधुसाध्वीति अत्र दीर्घ आर्षः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ येन गतिर्विहता तत्किञ्चिन्न पश्यामि नापश्यमित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

ततोर्धगुणविस्तारो बभूवा हं क्षणेन तु ॥ मत्प्रमाणाधिकं चैव व्यादितुं मुखं तथा ॥ ३० ॥ तद्वद्व्यादितं त्वास्यं इत्थं त्यक्त्वा पुनः ॥ तस्मिन्मुहूर्ते च पुन
बभूवां गुष्ठसंमितः ॥ ३१ ॥ अभिपत्याशु तद्वक्त्रं निर्गतो हंत तः क्षणात् ॥ अत्र वीत्सुरसा देवी स्वेन रूपेण मां पुनः ॥ ३२ ॥ अर्थसिद्धौ हरिश्चेष्टगच्छसौ
स्य यथा सुखम् ॥ समानय च वै देही राघवेण महात्मना ॥ ३३ ॥ सुखी भव महाबाहो प्रीतास्मि तव वानरा ॥ ततो हं साधुसाध्वीति सर्वभूतैः प्रशंसितः ॥ ३४ ॥
ततो त्रिदशं विपुलं पुनो हं गरुडो यथा ॥ छाया मे निगृहीता च न च पश्यामि किञ्चन ॥ ३५ ॥ सो हं विगतवेगस्तु दिशो दशविलोकयन् ॥ न किञ्चित्तत्र पश्या
मियेन मे विहता गतिः ॥ ३६ ॥ अथ मे बुद्धिरुत्पन्ना किन्नाम गमने मम ॥ ईदृशो विघ्न उत्पन्नो रूपमत्र न दृश्यते ॥ ३७ ॥ अधोभागे तु मे दृष्टिः शोचतः पति
ता तदा ॥ तत्राद्राक्ष मंहं भीमां राक्षसीं सलिलेशयाम् ॥ ३८ ॥ प्रहस्य च महानादमुक्तो हं भीमया तथा ॥ अवस्थितमसंभ्रांतमिदं वाक्यमशोभनम्
॥ ३९ ॥ कासि गता महाकायक्षुधिता याम मे प्सितः ॥ भक्षः प्रीणय मे देहं चिरमाहारवर्जितम् ॥ ४० ॥ बाढमित्येव तां वाणीं प्रत्यगृह्णाम हंततः ॥ आस्य
प्रमाणादधिकं तस्याः कायमपूरयम् ॥ ४१ ॥ तस्याश्वास्यं महद्भीमं वर्धते मम भक्षणे ॥ न तु मां सानुबुधे मम वा विकृतं कृतम् ॥ ४२ ॥ ततो हं विपुलं
पंसंक्षिप्य निमिषांतरात् ॥ तस्याहृदयमादाय प्रपतामि न भस्थलम् ॥ ४३ ॥

अवस्थितं निश्चेष्टम् तथाप्यसंभ्रांतं भयहीनं मालक्षीकृत्येदं वाक्यमहमुक्त इत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ ममेप्सितो भक्षस्त्वमतो मे देहं प्रीणयेत्यन्वयः ॥ ४० ॥ प्रत्यगृह्णां अंगीकृतवान् तस्या आस्यप्रमाणा
दधिकं तव नित्यथा तथा आत्मनः कायमपूरयं अवर्धयम् ॥ ४१ ॥ मां सानुबुधे अयं कामरूपी सर्वविघ्ननिर्दलन इति मां ज्ञातवतीत्यर्थः मम कृतं विकृतं मया कृतं विकृतं विकारस्वरूपं वक्ष्यमाणसू
क्ष्मरूपत्वं च नुबुधे ॥ ४२ ॥ तदेवाह तत इति आदाय कर्तित्वा प्रपतामि प्रापतम् ॥ ४३ ॥

व्यवसायं च ते दनरूपम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ छंदनः स्वेच्छयेत्यर्थः चरितं प्रजावाधनरूपम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ मोचनप्रकारमाह मारुतेनेति साक्ष्यसाहाय्ये ॥ १७ ॥ तत्र हेतुर्धर्मभृतां श्रेष्ठ
त्वादि ॥ १८ ॥ उद्धतं अपेचलितम् ॥ १९ ॥ सशैलोमानुषेणवपुष्मताप्रशस्तेन शरीरेण महाशैलौतर्हितः शैलेन शिलाह्वयेण च महोदधावतर्हित इत्यन्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रदिष्टो

शिखरं मूर्यसंकाशं व्यशीर्यत सहस्रधा ॥ व्यवसायं च तं बुद्ध्या सहोवाच महागिरिः ॥ १२ ॥ पुत्रेति मधुरां वाणीं मनःप्रह्लादयन्निव ॥ पितृव्यं चापि मां वि
द्विसंस्वार्यमातरि श्वनः ॥ १३ ॥ मैनाकमिति विख्यातं निवसंतं महोदधौ ॥ पक्षवंतः पुरातनवभूवुः पर्वतोत्तमाः ॥ १४ ॥ छंदतः पृथिवीं चैरुर्बाधमा
नाः समंततः ॥ श्रुत्वा नगानां चरितं महेंद्रः पाकशासनः ॥ १५ ॥ वज्रेण भगवान्पक्षौ चिच्छेदैषां सहस्रशः ॥ अहंतुमोचितस्तस्मात्तव पित्रा महात्मना
॥ १६ ॥ मारुतेन तदा वत्सप्रक्षिप्तो वरुणालये ॥ राघवस्य मया सात्येवर्तितव्यमरिंदम ॥ १७ ॥ रामो धर्मभृतां श्रेष्ठो महेंद्रसमविक्रमः ॥ एतच्छ्रुत्वा
मया तस्य मैनाकस्य महात्मनः ॥ १८ ॥ कार्यमावेद्य च गिरेरुद्धतं वै मनोमम ॥ तेन चाहमनुज्ञातो मैनाकेन महात्मना ॥ १९ ॥ सचाप्यंतर्हितः शैलोमा
नुषेणवपुष्मता ॥ शरीरेण महाशैलः शैलेन च महोदधौ ॥ २० ॥ उत्तमं जवमास्थाय शेषमध्वानमास्थितः ॥ ततो हंसुचिरं कालं जवेनाभ्यगमं पथि
॥ २१ ॥ ततः पश्याम्यहं देवीं सुरसां नागमातरम् ॥ समुद्रमध्ये सा देवी वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ मम भक्ष्यः प्रदिष्टस्त्वममरैर्हरिसत्तम ॥ ततस्त्वां भक्ष
यिष्यामि विहितस्त्वं हि मे सुरैः ॥ २३ ॥ एवमुक्तः सुरसया प्रांजलिः प्रणतः स्थितः ॥ विवर्णवदनो भूत्वा वाक्यं चेदमुदीरयत् ॥ २४ ॥ रामो दाशरथिः श्रीमा
त्यविष्टो दंडकावनम् ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया च परंतपः ॥ २५ ॥ तस्य सीता हताभार्या रावणेन दुरात्मना ॥ तस्याः सकाशं दूतो हंगमिष्ये रामशा
सनात् ॥ २६ ॥ कर्तुमर्हसि रामस्य साहाय्यं विपये सति ॥ अथ वामैथिलीं दृष्ट्वा रामं चाक्लिष्टकारिणम् ॥ २७ ॥ आगमिष्यामि ते वक्रं सत्यं प्रतिशृणो
मि ते ॥ एवमुक्ता मया सा तु सुरसा कामरूपिणी ॥ २८ ॥ अब्रवीन्नातिवर्तेत कश्चिदेष वरो मम ॥ एवमुक्तः सुरसया दशयोजनमायतः ॥ २९ ॥

विहित इत्यर्थः विहितः प्रापित इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सकाशं समीपम् ॥ २६ ॥ विपये सति तदीयदेशे सति विद्यमाने मैथिलीदर्शननिवेदनार्थं रामं च दृष्ट्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ नातिवर्तेत ना
तिक्रमेत् मां प्राप्नोमदाहारतां प्राप्नोमगच्छेदित्यर्थः ॥ २९ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ विविधैर्देवैरुपास्यमान इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ कीर्तिमता हनूमता यशस्विना गंदेनेत्यर्थः ज्वलितं युक्तम् ॥ ५३ ॥ गममानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके
वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ हनूमत्प्रमुखाः परस्परं मिलिता इति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ कार्यविषयं वृत्तांतम् ॥ ३ ॥ कथं वृत्तः कीदृग्या

ततो गंदं हनूमंतं जांबवंतं च वानराः ॥ परिवार्य प्रमुदिता भोजिरे विपुलाः शिलाः ॥ ४९ ॥ उपविष्टा गिरेस्तस्य शिलासु विपुलासु ते ॥ श्रोतुकामाः समुद्रस्य
लंघनं वानरोत्तमाः ॥ ५० ॥ दर्शनं चापिलंकायाः सीतायारावणस्य च ॥ तस्थुः प्रांजलयः सर्वे हनूमद्वदनोन्मुखाः ॥ ५१ ॥ तस्थौ तत्रांगदः श्रीमान्वान
रैर्वहुभिर्वृतः ॥ उपास्यमानो विविधैर्देवि देवपतिर्यथा ॥ ५२ ॥ हनूमता कीर्तिमता यशस्विना तथा गंदेनांगदनद्ववाहुना ॥ मुदा तदा ध्यासितमुन्नतं
महन्महीधराग्रं ज्वलितं श्रिया भवत् ॥ ५३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥
ततस्तस्य गिरेः शृंगं महेंद्रस्य महाबलः ॥ हनूमत्प्रमुखाः प्रीतिं हरयोजग्मु रुरुत्तमाम् ॥ १ ॥ प्रीतिमत्सूपविष्टेषु वानरेषु महात्मसु ॥ तंततः प्रतिसंदष्टः प्री
तियुक्तं महाकपिम् ॥ २ ॥ जांबवान्कार्यवृत्तांतमपृच्छद निलात्मजम् ॥ कथं दृष्टा त्वया देवी कथं वा तत्र वर्तते ॥ ३ ॥ तस्यां चापि कथं वृत्तः क्रूरकर्माद
शाननः ॥ तत्त्वतः सर्वमेतन्नः प्रब्रूहि त्वं महाकपे ॥ ४ ॥ संमार्गिता कथं देवी किंच सा प्रत्यभाषत ॥ श्रुतार्थाश्चित्तयिष्यामो भूयः कार्यविनिश्चयम् ॥ ५ ॥
यश्चार्थस्तत्र वक्तव्यो गतैरस्माभिरात्मवान् ॥ रक्षितव्यं च यत्तत्र तद्भवान्व्याकरोतु नः ॥ ६ ॥ सनियुक्तस्ततस्तेन संप्रदृष्टतनूरुहः ॥ नमस्यन् शिरसा दे
व्यै सीतायै प्रत्यभाषत ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षमेव भवतां महेंद्राग्रात्स्वमाप्नुतः ॥ उदधेर्दक्षिणं पारं कांक्षमाणः समाहितः ॥ ८ ॥ गच्छतश्च हि मेघोरं विघ्नरूपमि
वा भवत् ॥ कांचनं शिखरं दिव्यं पश्यामि सुमनोहरम् ॥ ९ ॥ स्थितं पंथानमावृत्य मेने विघ्नं च तं नगम् ॥ उपसंगम्य तं दिव्यं कांचनं नगमुत्तमम् ॥ १० ॥
कृता मे मनसा बुद्धिर्भेत्तव्यो यं मयेति च ॥ प्रहतस्य मया तस्य लांगूलेन महागिरेः ॥ ११ ॥

पारः ॥ ४ ॥ ५ ॥ चितनीय निश्चयमेवाह यश्चेति रक्षितव्यं रामसन्निधौ गोपनीयम् अवक्तव्यमिति यावत् अवक्तव्यं च यत्तच्चित्तयिष्यामो तस्तत्पृष्ठं सर्वमात्मवान्भवान् व्याकरोतु ॥ ६ ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ विघ्नरूपमिवेत्युक्तं तदेवाह कांचनमिति पश्यामि दृष्टमित्यर्थः तदाश्चर्यत्वादपि पश्यामीत्यर्थः ॥ ९ ॥ मेने लिङुत्तमपुरुषैकवचनम् उपसंगम्य प्राप्य ॥ १० ॥ ११ ॥

छिन्नपक्षो धरणीधर इवाकाशात्पपात हर्षेणापूर्यमाणः पूर्यमाणहृदयः पर्वतनिर्झरे निर्झरप्रवर्तकेशिखरे इत्यर्थमेकेश्वरमनिवृत्तये जल एव पतित इत्यन्ये ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ शाखान
 यनं हनूमत आसनार्थं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ताभ्यां जांबवदंगदाभ्यां प्रसादितः प्रसन्नदृष्ट्या कारितात्मनिरीक्षणः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ आयतांचितदीर्घाणि आ
 हर्षेणापूर्यमाणो सौरभ्ये पर्वतनिर्झरे ॥ छिन्नपक्ष इवाकाशात्पपात धरणीधरः ॥ ३० ॥ ततस्ते प्रीतमनसः सर्वे वानरपुंगवाः ॥ हनूमंतं महात्मानं परिवा
 योपतस्थिरे ॥ ३१ ॥ परिवार्य च ते सर्वे परांप्रीतिमुपागताः ॥ प्रहृष्टवदनाः सर्वे तमागतमुपागमन् ॥ ३२ ॥ उपायनानि चादाय मूलानि च फलानि च ॥
 प्रत्यर्चयन् हरिश्चेंद्रहरयो मारुतात्मजम् ॥ ३३ ॥ विनेदुर्मुदिताः केचित् केचित् किल किलांतथा ॥ दृष्टाः पादपशाखाश्च आनिन्युर्वानरर्षभाः ॥ ३४ ॥ हनू
 मांस्तु गुरुन्वृद्धान् जांबवत्सुखांस्तदा ॥ कुमारमंगदं चैव सोवंदत महाकपिः ॥ ३५ ॥ सताभ्यां पूजितः पूज्यः कपिभिश्च प्रसादितः ॥ दृष्टा देवीति विक्रांतः
 संक्षेपेण न्यवेदयन् ॥ ३६ ॥ निषसाद च हस्तेन गृहीत्वा वालिनः सुतम् ॥ रमणीयेवनोद्देशे महेन्द्रस्य गिरेस्तदा ॥ ३७ ॥ हनूमानब्रवीत्पृष्टदातान्वानर
 र्षभान् ॥ अशोकवनिकासंस्था दृष्टा सा जनकात्मजा ॥ ३८ ॥ रक्ष्यमाणा सुघोराभीराक्षसीभिरनिदिता ॥ एकवेणीधरा बालारामदर्शनलालसा ॥
 ॥ ३९ ॥ उपवासपरिश्रान्ता मलिना जटिलारुशा ॥ ततो दृष्टेति वचनं महार्थममृतोपमम् ॥ ४० ॥ निशम्य मारुतेः सर्वे मुदिता वानरा भवन् ॥ क्ष्वेदं त्य
 न्येन दंत्यन्ये गर्जंत्यन्ये महाबलाः ॥ ४१ ॥ चक्रुः किल किलामन्ये प्रति गर्जंति चापरे ॥ केचिदुच्छ्रितलांगूलाः प्रहृष्टाः कपिकुंजराः ॥ ४२ ॥ आयतांचि
 तदीर्घाणि लांगूलानि प्रविब्यधुः ॥ अपरे तु हनूमंतं श्रीमंतं वानरोत्तमम् ॥ ४३ ॥ आपुत्य गिरिशृंगेषु संस्पृशंति स्म हर्षिताः ॥ उक्तवाक्यं हनूमंतमंगदस्तु
 तदा ब्रवीत् ॥ ४४ ॥ सर्वेषां हरिर्वीराणां मध्ये वाचमनुत्तमाम् ॥ सत्त्वे वीर्येन ते कश्चित्समो वानरविद्यते ॥ ४५ ॥ यदवपुत्य विस्तीर्णं सागरं पुनरागतः ॥
 जीवितस्य प्रदातानस्त्वमेको वानरोत्तम ॥ ४६ ॥ त्वत्प्रसादात्स मे प्रियमः सिद्धार्थाराधवेण ह ॥ अहो स्वामिनि ते भक्तिरहो वीर्यमहो धृतिः ॥ ४७ ॥ दि
 दृष्ट्वा दृष्टा त्वया देवी रामपत्नी यशस्विनी ॥ दिष्ट्वा त्यक्ष्यतिकाकुत्स्थः शोकं सीता वियोगजम् ॥ ४८ ॥

यामो विस्तारः स्थौल्यमित्यन्ये ॥ ४३ ॥ गिरिशृंगेषु आपुत्य तेभ्य आपुत्येत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ समे प्रियमः संगता भविष्यामः अहो इति तव स्वामिभक्त्यादिकमाश्चर्यमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ लांगूलं चाप्यकंपयदिति स्वजावोक्तिः ॥ १७ ॥ फलतीवविशीर्यतीव ॥ १८ ॥ ये पूर्वसंविष्टितास्ते तोयदनिःस्वनमिव ऊरुवेगं तज्जन्यं घोषं शुश्रुवुरित्यन्वयः ॥ १९ ॥ वानरेन्द्रस्य निर्घोषं तदीयसिंहनादम् ॥ २० ॥ सुहृद्दर्शनकांक्षिणः तेन शब्देन हनूमाने वैतीति निश्चित्य तद्दर्शनलालसाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ बाहू रूवेगं तज्जन्यशब्दम् निनादं च कंठशब्दं च ॥ २४ ॥

ज्यामुक्त इव नाराचो महावेगोभ्युपागमत् ॥ सकिंचिदारात्संप्राप्तः समालोक्य महागिरिम् ॥ १४ ॥ महेंद्रमेघसंकाशो ननादसमहाकपिः ॥ स पूरया मासकपिर्दिशोदशसमंततः ॥ १५ ॥ नदन्नादेन महता मेघस्वनमहास्वनः ॥ स तं देशमनुप्राप्तः सुहृद्दर्शनलालसः ॥ १६ ॥ ननादसु महानादं लांगूलं चाप्यकंपयत् ॥ तस्य नानघमानस्य सुपर्णाचरिते पथि ॥ १७ ॥ फलतीवास्य घोषेण गगनं सार्कमंडलम् ॥ ये तु तत्रोत्तरे कूले समुद्रस्य महाबलाः ॥ १८ ॥ पूर्वसंविष्टिताः शूरा वायुपुत्रदिदृक्षवः ॥ महतो वायुनुन्नस्य तोयदस्येव निःस्वनम् ॥ शुश्रुवुस्ते तदा घोषमूरुवेगं हनूमतः ॥ १९ ॥ ते दीनमनसः सर्वेशु श्रुतुः काननौकसः ॥ वानरेन्द्रस्य निर्घोषं पर्जन्यनिनदोपमम् ॥ २० ॥ निशम्य नदतो नादं वानरास्ते समंततः ॥ बभूवुरुत्सुकाः सर्वे सुहृद्दर्शनकांक्षिणः ॥ २१ ॥ जांबवान्सह रिश्रेष्ठः प्रीतिसंलुप्तमानसः ॥ उपामंभ्यहरीन्सर्वानिदं वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥ सर्वथा कृतकार्योऽसौ हनूमान्नात्र संशयः ॥ न त्वस्याकृतकार्यस्य नाद एव विधो भवेत् ॥ २३ ॥ तस्य बाहू रूवेगं च निनादं च महात्मनः ॥ निशम्य हरयो लुष्टाः समुत्पेतुर्यतस्ततः ॥ २४ ॥ तेन गाग्रान्नगाग्राणि शिखरान्छिखराणि च ॥ प्रलुष्टाः समपद्यंत हनूमंतं दिदृक्षवः ॥ २५ ॥ ते प्रीताः पादपात्रेषु गृह्यशाखामवस्थिताः ॥ वासांसि च प्रकाशानि समाविध्यंत वानराः ॥ २६ ॥ गिरिगङ्गरसैल्यो यथा गर्जति मारुतः ॥ एवं जगर्ज बलवान्हनूमान्मारुतात्मजः ॥ २७ ॥ तमभ्रघनसंकाशमापतंतं महाकपिम् ॥ दृष्ट्वा ते वानराः सर्वे तस्थुः प्रांजलयस्तदा ॥ २८ ॥ ततस्तु वेगवान्वीरोगिरेर्गिरिनिभः कपिः ॥ निपपात गिरेस्तस्य शिखरे पादपाकुले ॥ २९ ॥

नगाग्रान्छाश्रयादूर्ध्वदेशस्थानानि नगाघाणीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तेशाखांगृह्यगृहीत्वा ऊर्ध्वदृशा हनूमन्निरीक्षणे पतनभियां शाखांगृहीत्वा धृत्वा पादपात्रेषु तदयशाखासु स्थिताः वासांसि समाविध्यंत प्राकंपयंत नृत्यांतरइवेति भावः प्रकाशानि निर्मलतया प्रकर्षेण शोभन्ते तादृशानि वासांसि ॥ २६ ॥ २७ ॥ अभ्रमेघस्तदुपरियो मेघस्तत्संकाशम् अत्युन्नतमेघसमूहसदृशमित्यर्थमन्ये स्वजीवनदातृत्वेन स्वपूज्यत्वात् प्रांजलयः स्थिताः ॥ २८ ॥ ततो गिरेररिष्टाख्याद्भिरेः पुतः कपिस्तस्य महेंद्रस्य गिरेः शिखरे निपपात अनेनाविश्रममागमनं ध्वनितं ॥ २९ ॥

कलोलैरस्फाल्यनेस्पृश्यनेतादृशोवेलांतस्तीर्यांतोयस्यतंसागरंलिलंघयिषुर्नतउत्पपानेति संबंधः ॥ ५१ ॥ यशमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
 सुंदरकाण्डेष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ आपुत्यउत्पुत्याधारंगगनमर्णवत्वेनवर्णयति भुजंगेत्यादि भुजंगादयएवविकसितानिकमलादीनिघस्मिन् ॥ १ ॥ चंद्ररूपेणकुमुदेनश्वेतो
 तपलेनसहितं अकरूपकारंडवाख्यजलपक्षिसहितंअभाणिमेघाएवशैवला निशाद्वलानिचयव्रतम् ॥ २ ॥ लोहितांगोभौमः महापहोमहापाहः स्वातीरूपोहंसोविलासितःकृतविलासोयत्र
 सलिलंघयिषुर्भौमंसलिलंलवणार्णवम् ॥ कलोलस्फालवेलांतमुत्पपातनभोहरिः ॥ ५१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुं
 दरकाण्डेष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ आपुत्यचमहावेगःपक्षवानिवपर्वतः ॥ भुजंगयक्षगंधर्वप्रबुद्धकमलोत्पलम् ॥ १ ॥ सचंद्र
 कुमुदंरम्यंसार्कंकारंडवंशुभम् ॥ तिष्यश्रवणकादंबमभ्रशैवलशाद्वलम् ॥ २ ॥ पुनर्वसुमहामीनंलोहितांगमहाग्रहम् ॥ ऐरावतमहाद्वीपंस्वातीहंस
 विलासितम् ॥ ३ ॥ वातसंघातजालोर्मिचंद्रांशुशिशिरांबुमत् ॥ हनूमानपरिश्रांतःपुपुवेगगनार्णवम् ॥ ४ ॥ ग्रसमानइवाकाशंताराधिपमिवोल्लि
 खन् ॥ हरन्निवसनक्षत्रंगगनंसार्कमंडलम् ॥ ५ ॥ अपारमपरिश्रांतश्चांबुधिसमगाहत ॥ हनूमान्मेघजालानिविकर्षन्निवगच्छति ॥ ६ ॥ पांडुरारु
 णवर्णानिनीलमांजिष्ठकानिच ॥ हरितारुणवर्णानिमहाभ्राणिचकाशिरे ॥ ७ ॥ प्रविशन्नभ्रजालानिनिष्क्रमंश्चपुनःपुनः ॥ प्रकाशश्चाप्रकाशश्चचंद्र
 माद्वददस्यते ॥ ८ ॥ विविधाभ्रघनापन्नगोचरोधवलांबरः ॥ दृश्यादृश्यतनुर्वीरस्तथाचंद्रायतैवरे ॥ ९ ॥ ताक्ष्यायमाणोगगनेसवभौवायुनंदनः ॥
 दारयन्मेघदंडानिनिष्पतंश्चपुनःपुनः ॥ १० ॥ नदन्नादेनमहतामेघस्वनमहास्वनः ॥ प्रवरान्राक्षसान्दृष्ट्वानामविश्राव्यचात्मनः ॥ ११ ॥ आकुलांन
 गरीकृत्वाव्यथयित्वाचरावणम् ॥ अर्दयित्वामहावीरान्बैदेहीमभिवाद्यच ॥ १२ ॥ आजगाममहातेजाःपुनर्मध्येनसागरम् ॥ पर्वतैर्द्रंसुनाभंचस
 मुपस्पृश्यवीर्यवान् ॥ १३ ॥

तत् ॥ ३ ॥ वातसंघातोवाल्यातज्जालंतत्समूहएवोर्मयोयव्रतत् ॥ चंद्रकिरणरूपशीतलजलयुक्तं मनुबार्पः अग्रसावयवरूपकं गगनस्यार्णवत्वेनचंद्रादीनांकुमुदादित्वेनचरूपणात् ॥ ४ ॥
 ताराधिपमुल्लिखन्निव नखैरितिशेषः हरन्निवगृह्णन्निव ॥ ५ ॥ ६ ॥ महाभाणित्यस्यकपिनाकृष्यमाणानीतिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रविशन्नित्युक्तमेवार्थभंग्यंतरेणाह विविधेति विविधेष्व
 भ्रघनेष्वापन्नगोचरोर्मार्गोयेनसः प्रवेशनिष्क्रमाभ्यांदृश्यादृश्यतनुः अयंश्लोकःप्रक्षिप्तइतिभाति ॥ ९ ॥ १० ॥ मेघस्वनवन्महास्वनोयस्यसः ॥ ११ ॥ १२ ॥ सुनाभंमैनाकम् ॥ १३ ॥

धातुनिष्पदैर्धातुनिर्गमैर्भूषितं शिलासंचयेन शिलासमूहेन संकटं नीरं ध्रुम् ॥ ३५ ॥ लताभिः पादपैश्च संवाधं व्याप्तम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रामदर्शने शीघ्रेणातिवेगवतोत्कटेनेतियावत् तेन हनूमता ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ प्रार्थयन् गमनप्राप्य त्वेनेच्छन् अधिरुह्य ततोऽप्यूर्ध्वं गत्वा ॥ ४० ॥ सहनुमान्मारुत आकाशमिवोत्तरां दिशं प्रपेदे मनसा प्राप ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कंपविशिष्टशिखरपतद्गुमोपलक्षितो वसु

नानासृगगणैः कीर्णधातुनिष्पदभूषितम् ॥ बहुप्रसवणोपेतं शिलासंचयसंकटम् ॥ ३५ ॥ महर्षियक्षगंधर्वकिन्नरोरगसेवितम् ॥ लतापादपसंवा
धंसिंहाधिष्ठितकंदरम् ॥ ३६ ॥ व्याघ्रादिभिः समार्काण्यस्वादुमूलफलद्रुमम् ॥ आरुरोहानिलसुतः पर्वतं प्लवगोत्तमः ॥ ३७ ॥ रामदर्शनशीघ्रेण प्र
हर्षेणाभिचोदितः ॥ तेन पादतलकांतारम्ये पुगिरिसानुषु ॥ ३८ ॥ सघोषाः समशीर्यंत शिलाश्रूणीकृतास्ततः ॥ सतमारुह्य शैलेंद्रं व्यवर्धत महाकपिः
॥ ३९ ॥ दक्षिणादुत्तरं पारं प्रार्थयन् लवणांभसः ॥ अधिरुह्य ततोऽवीरः पर्वतं पवनात्मजः ॥ ४० ॥ ददर्श सागरं भीमं भीमोरगनिपेवितम् ॥ समारुत
इवाकाशमारुतस्यात्मसंभवः ॥ ४१ ॥ प्रपेदे हरि शार्दूलोदक्षिणादुत्तरां दिशम् ॥ सतदा पीडितस्तेन कपिना पर्वतोत्तमः ॥ ४२ ॥ ररासविविधैर्भूतैः
प्राविशद्गुधातलम् ॥ कंपमानैश्च शिखरैस्तपद्गिरिपिचद्रुमैः ॥ ४३ ॥ तस्योरुवे गोन्मथिताः पादपाः पुष्पशालिनः ॥ निपेतुर्भूतलेभग्नाः शक्रायुधहता
इव ॥ ४४ ॥ कंदरोदरसंस्थानां पीडितानां महौजसाम् ॥ सिंहानां निनदो भीमो नभोभिदन्दिशुश्रुवे ॥ ४५ ॥ त्रस्तव्या विद्धवसना व्याकुलीकृतभूषणाः ॥
विद्याधर्यः समुत्पेतुः सहसा धरणीधरात् ॥ ४६ ॥ अतिप्रमाणा बलिनो दीप्तजिह्वा महाविषाः ॥ निपीडितशिरो ग्रीवा व्यवेष्टंत महाहयः ॥ ४७ ॥ किन्न
रोरगगंधर्वयक्षविद्याधरास्तथा ॥ पीडितं तं नगवरं त्यक्त्वा गगनमास्थिताः ॥ ४८ ॥ सच भूमिधरः श्रीमान् बलिना तेन पीडितः ॥ स वृक्षशिखरोदग्रः
प्रविवेश रसातलम् ॥ ४९ ॥ दशयोजनविस्तारं शिंशयोजनमुच्छ्रितः ॥ धरण्यां समतां यातः स बभूव धराधरः ॥ ५० ॥

धो प्राविशदित्यन्वयः ॥ ४३ ॥ शक्रायुधं वज्रम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ त्रस्ता अतएव व्याविद्धानि व्यत्यस्ता निवसनानियासांताः ॥ ४६ ॥ व्यवेष्टंत कुंडलीकृतशरीरा अजायंत व्यचेष्टतेति पाठे
पीडिताः लुठन्तित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ स वृक्षशिखरैरुदयउन्नतोरसातलं प्रविवेश अंशेन भूसमशिखराय वृक्षो जात इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ तदेव दर्शयति दशेति ॥ ५० ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अरिष्टंदाख्यं नीलाभिर्वनराजिभिः सपरिधानमिवेतिशेषः ॥ २६ ॥ सोत्तरीयमिवकंठासक्तोत्तरीयधारिणमिव
 बोध्यमानमिवरविकिरणस्पर्शनसर्वेषां तत्रत्यवस्तुनां विकासादितिभावः ॥ २७ ॥ उद्धृतैर्लोचनसदृशैर्धातुभिरुन्मिषंतमिवेत्युत्प्रेक्षा प्राधीतमिवउच्चैःप्रारब्धाध्ययनमिव तत्स्वनानांमहत्वात्
 तौचवीरौनरवरौसहितौरामलक्ष्मणौ ॥ आगम्यनगरीलंकांसायकैर्विधमिष्यतः ॥ १७ ॥ सगणंराक्षसंहत्वानचिराद्रघुनंदनः ॥ त्वामादायवरारो
 हेस्वापुरींप्रतियास्यति ॥ १८ ॥ समाश्वसिहिभद्रंतेभवत्वंकालकाक्षिणी ॥ क्षिप्रंद्रक्ष्यसिरामेणनिहतंरावणंरणे ॥ १९ ॥ निहतेराक्षसेंद्रेचसपुत्रामा
 त्ववांधवे ॥ त्वंसमेप्यसिरामेणशशांकेनेवरोहिणी ॥ २० ॥ क्षिप्रमेप्यतिकाकुत्स्थोहृदयप्रवरैर्युतः ॥ यस्तेयुधिविनिर्जित्यशोकंव्यपनयिष्यति
 ॥ २१ ॥ एवमाश्वास्यवैदेहींनूमान्मारुतात्मजः ॥ गमनायमतिरुत्वावैदेहीमभ्यवादयत् ॥ २२ ॥ राक्षसांस्वरान्हत्वानामविश्राव्यचात्मनः ॥ स
 माश्वास्यचवैदेहींदर्शयित्वापरंबलम् ॥ २३ ॥ नगरीमाकुलांरुत्वावंचयित्वाचरावणम् ॥ दर्शयित्वाबलंधोरंवैदेहीमभिवाद्यच ॥ २४ ॥ प्रतिगंतुं
 मनश्चक्रेपुनर्मध्येनसागरम् ॥ ततःसकपिशार्दूलःस्वामिसंदर्शनोत्सुकः ॥ २५ ॥ आरुरोहगिरिश्रेष्ठमरिष्टमरिमर्दनः ॥ तुंगपद्मकजुष्टाभिर्नीलाभि
 र्वनराजिभिः ॥ २६ ॥ सोत्तरीयमिवांभोदैःशृंगांतरविलंबिभिः ॥ बोध्यमानमिवप्रीत्यादिवाकरकरैःशुभैः ॥ २७ ॥ उन्मिषंतमिवोद्धृतैर्लोचनैरिवधा
 तुभिः ॥ तोयौघनिःस्वनैर्मद्रैःप्राधीतमिवसर्वतः ॥ २८ ॥ प्रगीतमिवविस्पृष्टंनानाप्रसवणस्वनैः ॥ देवदारुभिरुद्धृतैरूर्ध्वबाहुमिवस्थितम् ॥ २९ ॥ प्र
 पातजलनिर्घोषैःप्राकुष्टमिवसर्वतः ॥ वेपमानमिवश्यामैःकंपमानैःशरद्वनैः ॥ ३० ॥ वेणुभिर्मारुतोद्धृतैःकूजंतमिवकीचकैः ॥ निःश्वसंतमिवामर्षा
 द्दोरैराशीविषोत्तमैः ॥ ३१ ॥ नीहारकृतगंभीरैर्ध्यायंतमिवगङ्गारैः ॥ मेघपादनिभैःपादैःप्रक्रांतमिवसर्वतः ॥ ३२ ॥ जंभमाणमिवाकाशेशिखरैरभ्र
 मालिभिः ॥ कूटैश्चबहुधाकीर्णशोभितंबहुकंदरैः ॥ ३३ ॥ सालतालैश्चकर्णैश्चवंशैश्चबहुभिर्वृतम् ॥ लतावितानैर्विततैःपुष्पवद्भिरलंकृतम् ॥ ३४ ॥
 ॥ २८ ॥ प्रगीतमिवप्रारब्धगानमिव तत्स्वनानांमंदत्वात् ॥ २९ ॥ प्रपातजलनिर्घोषैःप्रपातेभ्योभृगुदेशेभ्यःपतज्जलशब्दैःप्राकुष्टमिवारब्धाक्रोशमिव सर्वत्रादिकर्मणिकर्तृरिक्तइत्याहुः
 शरद्वनैःसमपणादिशारद्वक्षसंघैः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नीहारकृतगंभीरैःनीहारवशेनतत्तद्दर्शनात्तत्कृतगंभीरत्वंगङ्गाणां ध्यायंतमिवमुद्रितेंद्रियद्वारंध्यानारूढमिवस्थितमित्यर्थः मेघपादाः
 मेघप्ररोहास्तन्निभैःपादैःप्रत्यंतपर्वतैःप्रक्रांतमिवारब्धगमनमिव ॥ ३२ ॥ अभमालाभिःशिखरैर्जंभमाणमिवगात्रमोटनंकुर्वाणमिव कूटैःशृंगैः ॥ ३३ ॥ लतारूपैर्वितृतैर्वितानैः ॥ ३४ ॥

दृष्टार्थैर्दृष्टप्रत्ययैर्निमित्तैर्दक्षिणाक्षिस्पन्दनादिभिः कारणैः सीतारामप्रभावपातिव्रत्यादिरूपैर्ऋषिवाक्यैश्चरणवाक्यैः ॥ ३४ ॥ विदित्वाचारणादिवाक्यैः पुनरेव पुनरपि प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा प्रतिप्रया
 सनिमित्तैश्च दृष्टार्थैः कारणैश्च महागुणैः ॥ ऋषिवाक्यैश्च हनुमानभवत्प्रीतमानसः ॥ ३४ ॥ ततः कपिः प्राप्तमनोरथार्थं स्तामक्षतां राजसुतां विदित्वा ॥
 प्रत्यक्षतस्तां पुनरेव दृष्ट्वा प्रतिप्रयाणाय मतिं चकार ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥
 ततस्तु शिशुपामूले जानकीं पर्यवस्थिताम् ॥ अभिवाद्या ब्रवीद्विष्ट्यापश्यामि त्वामिहाक्षताम् ॥ १ ॥ ततस्तं प्रस्थितं सीतावीक्षमाणा पुनः पुनः ॥ भर्तुः
 स्नेहान्विता वाक्यं हनूमन्तं मभाषत ॥ २ ॥ यदित्वं मन्यसे तावसैकाहमिहानघ ॥ क्वचित्सुसंवृतं देशे विश्रान्तः श्वोगमिष्यसि ॥ ३ ॥ मम चैवाल्पभाग्या
 याः सान्निध्यात्तव वानर ॥ शोकस्यास्याप्रमेयस्य मुहूर्तस्यादपि क्षयः ॥ ४ ॥ गते हि हरि शार्दूल पुनः संप्राप्तयेत्वयि ॥ प्राणेष्वपि न विश्वासो मम वान
 रपुंगव ॥ ५ ॥ अदर्शनं च ते वीरभूयो मां दारयिष्यति ॥ दुःखादुःखतरं प्राप्तां दुर्मनः शोककर्षिताम् ॥ ६ ॥ अयं च वीरसंदेहस्तिष्ठतीव ममाग्रतः ॥ सुमह
 त्सु सहायेषु हर्यृक्षेषु महाबलः ॥ ७ ॥ कथं नु खलु दुष्पारं संतरिष्यंति सागरम् ॥ तानि हर्यृक्षसैन्यानि तौ वानरवरात्मजौ ॥ ८ ॥ त्रयाणामेव भूतानां साग
 रस्यातिलंघने ॥ शक्तिः स्याद्वैनतेयस्य तव वामारुतस्य वा ॥ ९ ॥ तदत्र कार्यनिर्वंधे समुत्पन्ने दुरासदे ॥ किंपश्यसि समाधानं त्वंहि कार्यविशारदः ॥ १० ॥
 काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ॥ पर्याप्तः परवीरघ्नयशस्य स्ते बलोदयः ॥ ११ ॥ बलैस्तु संकुलां कृत्वा लंकां परबलार्दनः ॥ मां नयेद्यदिकाकु
 त्स्यस्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ १२ ॥ तद्यथा तस्य विक्रान्तमनुरूपं महात्मनः ॥ भवत्याहवशूरस्य तथा त्वमुपपादय ॥ १३ ॥ तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हे
 तुसंहितम् ॥ निशम्य हनुमान् वीरो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १४ ॥ देवि हर्यृक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतां वरः ॥ सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नस्तवार्थं कृतनिश्चयः ॥ १५ ॥
 स वानरसहस्राणां कोटीभिरभिसंवृतः ॥ क्षिप्रमेष्यति वै देहि सुग्रीवः प्लवगाधिपः ॥ १६ ॥

गायकिकिं धांप्रतिगंतुं मतिं चकार ॥ ३५ ॥ मगमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे पंचपंचाशः सर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥
 इत आरभ्य पुनर्मध्येन सागरमित्यन्ताः सार्धचतुर्विंशतिश्लोकाः प्राग्व्याख्यातप्राया एव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ साक्षादुपलब्धानि अपरोक्षमनुभूतशुभफलानि उपपेदिरे जातानि दृष्ट्वा पुनरर्चितयदित्यर्थः ॥ २१ ॥ चिन्तामेव दर्शयति अथ वेति नाग्निरग्नौ प्रवर्तते इति अग्निरग्नौ न दहतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ दहनकर्माभिस्मीकरणसहजस्य भावः यद्यतस्तत्त्वभावान्मातस्तेव कंतादहतत एव तां स्पष्टुमपि नार्हतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ त्रयाणां भरता लक्ष्मणशत्रुघ्नानां देवतात्वात्तस्याम

एतदेव वचः श्रुत्वा भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ धर्मात्मा सहशत्रुघ्नः कथं शक्यति जीवितुम् ॥ १८ ॥ इक्ष्वाकुवंशे धर्मिष्ठे गतेनाशमसंशयः ॥ भविष्यति प्रजाः सर्वाः शोकसंतापपीडिताः ॥ १९ ॥ तदहं भाग्यरहितो लुप्तधर्मार्थसंग्रहः ॥ रोषदोषपरीतात्मा व्यक्तलोकविनाशनः ॥ २० ॥ इति चिन्तयतस्तस्य निमित्तान्युपपेदिरे ॥ पूर्वमप्युपलब्धानि साक्षात्पुनरर्चितयत् ॥ २१ ॥ अथवा चारुसर्वांगीरक्षितास्वेन तेजसा ॥ न न शिष्यति कल्याणीनां अग्निरग्नौ प्रवर्तते ॥ २२ ॥ न हि धर्मात्मनस्तस्य भार्या ममिते तेजसः ॥ स्वचरित्राभिगुप्तांतां स्पष्टुमर्हति पावकः ॥ २३ ॥ नूनं रामप्रभावेण वैदेत्याः सुरुतेन च ॥ यन्मां दहनकर्मायं नादहद्व्यवाहनः ॥ २४ ॥ त्रयाणां भरतादीनां भ्रातृणां देवता च या ॥ रामस्य च मनः कंता सा कथं विनशिष्यति ॥ २५ ॥ यद्वा दहनकर्मायं सर्वत्र प्रभुरव्ययः ॥ न मे दहतिलांगूलं कथमार्या प्रधक्ष्यति ॥ २६ ॥ पुनश्चाचिन्तयत्तत्र हनूमान् विस्मितस्तदा ॥ हिरण्यनाभस्य गिरेर्जलमध्ये प्रदर्शनम् ॥ २७ ॥ तपसा सत्यवाक्येन अनन्यत्वाच्च भर्तारि ॥ असौ विनिर्दहेदग्निं न तामग्निः प्रधक्ष्यति ॥ २८ ॥ स तथा चिन्तयंस्तत्र देव्या धर्मपरिग्रहम् ॥ शुश्राव हनुमांस्तत्र चारणानां महात्मनाम् ॥ २९ ॥ अहो खलु कृतं कर्म दुर्विगाहं हनू मता ॥ अग्निं विस्तृजता तीक्ष्णं भीमं राक्षससन्नि ॥ ३० ॥ प्रपलायितरक्षः स्त्री बालवृद्धसमाकुला ॥ जनको लाहला ध्माता क्रंदती वा द्रिकंदरैः ॥ ३१ ॥ दग्धेयं न गरीलं कासाद्वप्राकारतोरणा ॥ जानकी न च दग्धेति विस्मयोद्भूत एव नः ॥ ३२ ॥ इति शुश्राव हनुमान्वाचंताममृतोपमाम् ॥ बभूव चास्य मनसो हर्षस्तत्कालसंभवः ॥ ३३ ॥

प्रपल्लवन्ते रामजयाच्चेति भावः ॥ २५ ॥ सर्वत्र प्रभुरप्यित्येव कत्वा न्मेलांगूलं न दहतितस्तं कथं धक्ष्यति ॥ २६ ॥ देवीप्रभावात्सिधौ मद्विश्रान्तिनिमित्तं गिरिदर्शनहेतुनातिप्रभाववर्तीतां न दहतीत्याह पुनश्चेति ॥ २७ ॥ विनिर्दहेत् दाहविषयवाक्यप्रयोगेणेत्येषः तथा चिन्तयंश्चारणानां वाक्यं शुश्रावेति योजना ॥ २९ ॥ दुर्विगाहं केनाप्यसह्यमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विस्मय आश्चर्य अद्भुतः अनुपूर्वः ॥ ३२ ॥ तत्कालसंभवस्तत्कालजातचारणवाक्यजः ॥ ३३ ॥

क्रुद्धः पापं न कुर्याच्च इति पाठे कुद्धो यः कश्चित् पापं कुर्यान्न नजिकाकुः अपितु कुर्यादेव अकरणमशक्यमेवेत्यर्थः तदेव दर्शयति कुद्धो हन्यादिति ॥ ४ ॥ न जानातीत्येतदेव स्पष्टयति नाकार्यमिति कुद्धस्याकार्यमयुक्तबुद्ध्याः करणीयं न किंचिदप्यस्ति अतो गुरुहननाद्यपि करोत्येवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ धिगस्तु मामित्यनेनोक्तं स्वधिकारमाह यदीति इयं लंका सर्वापि नूतनं दग्धैव यदि जानक्यप्यत्रत्यादग्धास्यात्तदा तेन अजानता मया भर्तुः कार्यं हतं भवेत् ॥ ८ ॥ एतदेव विवृणोति यदर्थमिति ॥ ९ ॥ एतत्कार्यं लंकादाहरूपं ईषत्कार्यमिव अप्रयाससाध्यकार्यमिव कृतमनुष्ठितं क्रुद्धः पापं न कुर्यात् क्रुद्धो हन्यादुहूनपि ॥ क्रुद्धः परुषया वाचानरः साधून् अधिक्षिपेत् ॥ ४ ॥ वाच्यावाच्यं प्रकुपितो न विजानाति किंचित् ॥ नाकार्यमस्ति क्रुद्धस्य नावाच्यं विद्यते क्वचित् ॥ ५ ॥ यः समुत्पतितं क्रोधं क्षमयैव निरस्यति ॥ यथोरगस्त्वचं जीर्णं सवै पुरुष उच्यते ॥ ६ ॥ धिगस्तु मांसु दुर्बुद्धिर्निलज्जं पापकृतमम् ॥ अचिंतयित्वा तां सीतामग्निदंस्वामिघातकम् ॥ ७ ॥ यदि दग्धात्वयं सर्वानूनमार्यापि जानकी ॥ दग्धातेन मया भर्तुर्हतं कार्यमजानता ॥ ८ ॥ यदर्थमयमारंभस्तत्कार्यमवसादितम् ॥ मया हि दहतालंकां न सीतापरिरक्षिता ॥ ९ ॥ ईषत्कार्यमिदं कार्यं कृतमासीन्न संशयः ॥ तस्य क्रोधाग्निभूतेन मयामूलक्षयः कृतः ॥ १० ॥ विनष्टा जानकी व्यक्तं न त्यदग्धः प्रदृश्यते ॥ लंकायाः कश्चिदुद्देशः सर्वाभस्मीकृतापुरी ॥ ११ ॥ यदि तद्विहतं कार्यं मया प्रज्ञाविपर्ययात् ॥ इहैव प्राणसंन्यासो ममापित्यधरोचते ॥ १२ ॥ किमग्नौ निपताम्यग्रआहोस्विद्वडवामुखे ॥ शरीरमिह सत्त्वानां दग्धि सागरवासिनाम् ॥ १३ ॥ कथं नु जीवता शक्यो मया द्रुणं हरीश्वरः ॥ तौ वापुरुषशार्दूलौ कार्यं सर्वस्वघातिना ॥ १४ ॥ मया खलु तदेवेदं रोषदोषात्प्रदर्शितम् ॥ प्रथितं त्रिषु लोकेषु कपित्वमनवस्थितम् ॥ १५ ॥ धिगस्तुराजसंभावमनीशमनवस्थितम् ॥ ईश्वरेणापि यद्वागान्मया सीतानरक्षिता ॥ १६ ॥ विनष्टायां तु सीतायां तावुभौ विनशिष्यतः ॥ तयोर्विनाशे सुग्रीवः संबन्धुर्विनशिष्यति ॥ १७ ॥

मासीत् अत्र न संशयः भर्तुः कार्यं तु मया सर्वथानाशितमेवेत्याह तस्येति क्रोधाग्निभूतेन मया सीतामपरिरक्षिता कृतस्य सीतादर्शनरूपस्य कार्यस्य मूलक्षयः कृतः ॥ १० ॥ ननु सीताविनाशनिश्चयस्ते कथं तच्चाह विनष्टेति ॥ ११ ॥ १२ ॥ वडवामुखेऽग्नौ वित्यन्वयः दग्धिददामि ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदेवेदं कपित्वमनवस्थितमव्यवस्थितकार्यकारीति त्रिषु लोकेषु प्रसिद्धं दर्शितम् रोषदोषाद्रक्षो विषयक्रोधदोषात् ॥ १५ ॥ राजसंरजो गुणमूलम् भावं चेष्टाविशेषम् अनीशं कार्यसमर्थम् अतएवानवस्थितमव्यवस्थितफलजनकं धिक् यद्यस्मादीश्वरेणापि समर्थेनापि मयारागाद्रजो गुणमूलक्रोधवशात् सीतानरक्षिता अतो धिक् ॥ १६ ॥ उभौरामलक्ष्मणौ ॥ १७ ॥

॥ ३९ ॥ सुपुण्यमतिशयितमर्जितं पुण्यम् ॥ ४० ॥ परिवृत्तयोधोपर्यस्तयोधा ॥ ४१ ॥ स्वयंभुरोपोपहताम् स्वदिनांत इति शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ गृहाय्याणां
गृहश्रेष्ठानां शृंगाग्रतले प्रासादाय तूमौ प्रदीपलांगूलेन कृतार्चिर्मालाय स्यात्सिस्तः ॥ ४८ ॥ समुद्रे निर्वापयामास लांगूलप्रक्षेपणेनेति शेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ नममानः इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरा
ततस्तुलंकासहसाप्रदग्धासराक्षसासाश्वरथासनागा ॥ सपक्षिसंघासमृगासवृक्षारोददीनातुमुलंसशब्दम् ॥ ३९ ॥ हातातहापुत्रककांतमित्र
हाजीवितेशांगहतंसुपुण्यम् ॥ रक्षोभिरेवं बहुधाब्रुवद्भिः शब्दः कृतोघोरतरः सुभीतः ॥ ४० ॥ हुताशनज्वालसमावृतासाहतप्रवीरापरिवृत्तयोधा ॥
हनूमतः क्रोधवलाभिभूतावभूवशापोपहतेवलंका ॥ ४१ ॥ ससंभ्रमं त्रस्तविषण्णराक्षसांसमुज्ज्वलज्वालहुताशनां किताम् ॥ ददर्शलंकां हनुमा
न्महामनाः स्वयंभुरोपोपहतामिवावनिं ॥ ४२ ॥ भंक्तावनं पादपरत्नसंकुलं हत्वा तुरक्षांसि महान्तिसंयुगे ॥ दग्ध्वापुरीं तां गृहरत्नमालिनीं तस्थौ हनुमा
न्प्रवनात्मजः कपिः ॥ ४३ ॥ सराक्षसांस्तान्सुबहूंश्च हत्वावनं च भंक्तावहुपादपंतत् ॥ विसृज्य रक्षोभवनेषु चाग्निजगाम रामं मनसामहात्मा ॥ ४४ ॥
ततस्तुतं वानरवीरमुख्यं महाबलं मारुततुल्यवेगम् ॥ महामतिं वायुसुतं वरिष्ठं प्रतुष्टुर्वेदं गणाश्वसर्वं ॥ ४५ ॥ देवाश्च सर्वे मुनिपुंगवाश्च गंधर्वविद्या
धरपन्नगाश्च ॥ भूतानि सर्वाणि महान्तितत्र जग्मुः परांप्रीतिमतुल्यरूपाम् ॥ ४६ ॥ भंक्तावनं महातेजाहत्वारक्षांसि संयुगे ॥ दग्ध्वालंकापुरीं भीमां र
राजसमहाकपिः ॥ ४७ ॥ गृहाय्यशृंगाग्रतले विचित्रे प्रतिष्ठितो वानरराजसिंहः ॥ प्रदीपलांगूलकृतार्चिमालीव्यराजतादित्य इवार्चिमाली ॥ ४८ ॥
लंकां समस्तां संपीड्य लांगूलाग्निमहाकपिः ॥ निर्वापयामास तदा समुद्रे हरिपुंगवः ॥ ४९ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ दृष्ट्वालंकां प्रदग्धां
तां विस्मयं परमंगताः ॥ ५० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे चतुःपंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ संदीप्यमा
नां विचित्रां त्रस्तरक्षोगणां पुरीं ॥ अवेक्ष्य हनुमां लंकां चितयामास वानरः ॥ १ ॥ तस्याभूत्समहांश्चासः कुत्साचात्मन्यजायत ॥ लंकां प्रदहता कामं किं
स्विकृतमिदं मया ॥ २ ॥ धन्याः खलु महात्मानो ये बुद्ध्या कोपमुत्थितम् ॥ निरुधन्ति महात्मानो दीप्तमग्निमिवांभसा ॥ ३ ॥

मीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे चतुःपंचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ संदीप्यमाना मिति ॥ १ ॥ कुत्साचात्मन्यजायतेत्युक्तां कुत्सामाह लंकामिति किं स्विक
रुतम् कुत्सितमेव कृतमित्यर्थः ॥ २ ॥ उक्तं कुत्सितकार्यमूलं कोप इति निश्चित्य तद्रहिता नृस्तौ ति धन्या इति दुःखातिशया देवमहात्मपदपौनरुक्त्यनदोषाय ॥ ३ ॥

पेतुर्यावितिशेषः ॥ २६ ॥ अभ्येभ्योमेधेभ्यः ॥ २७ ॥ अग्निसंबद्धाद्भवनाद्धेमरजतादिधातून्स्यंदमानान्ददर्श यथाकाष्ठतृणादिदाहादग्निर्नृत्यतितथाराक्षसवधेक्रियमाणेहनूमान्किंचिदीषद
पिनृत्यति ॥ २८ ॥ वसुंधरानेति स्तराक्षसानांशयनायलंकाभूमिर्नपर्याप्ताभूदितिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ लंकापुरपर्वतापेलंकापुराधारभूतत्रिकूटाचलशिखरे चूडावलयंशिखासमूहम् प्राप्तोभू
क्रंदत्यःसहसापेतुस्तनंधयधराःस्त्रियः ॥ काश्चिदग्निपरीतांग्योहर्ष्येभ्योमुक्तमूर्धजाः ॥ २६ ॥ पतंत्योरेजिरेऽभ्येभ्यःसौदामन्यइवांवरात् ॥ वज्रविद्रुम
वैदूर्यमुक्तामरजतसंहतान् ॥ २७ ॥ विचित्रान्भवनाद्धातून्स्यंदमानान्ददर्शसः ॥ नाग्निस्तृप्यतिकाष्ठानांतृणानांचयथातथा ॥ २८ ॥ हनूमान्पराक्षसै
द्राणांवधेकिंचिन्नृत्यति ॥ नहनूमद्विशस्तानांराक्षसानांवसुंधरा ॥ २९ ॥ हनूमतावेगवतावानरेणमहात्मना ॥ लंकापुरंप्रदग्धंतद्गुद्रेणत्रिपुरंय
था ॥ ३० ॥ ततःसलंकापुरपर्वताग्रेसमुत्थितोभीमपराक्रमोग्निः ॥ प्रसार्यचूडावलयंप्रदीप्तोहनूमतावेगवतोपसृष्टः ॥ ३१ ॥ युगांतकालानलतुल्य
रूपःसमारुतोग्निर्वदधेदिवस्पृक् ॥ विधूमरश्मिर्भवनेषुसक्तोरक्षःशरीराज्यसमर्पितार्चिः ॥ ३२ ॥ आदित्यकोटीसदृशःसुतेजालंकांसमस्तांपरिवा
र्यतिष्ठन् ॥ शब्दैरनेकैरशनिप्ररुद्धैर्मदन्निवांडंप्रबभौमहाग्निः ॥ ३३ ॥ तत्रांवरादग्निरतिप्रवृद्धोरुक्षप्रभःकिंशुकपुष्पचूडः ॥ निर्वाणधूमाकुलराज
यश्चनीलोत्पलाभाःप्रचकाशिरेऽभ्याः ॥ ३४ ॥ वज्रीमहेंद्रसिद्धेश्वरोवासाक्षाद्यमोवावरुणोऽनिलोवा ॥ रौद्रोग्निरंकोधनदश्चसोमोनवानरोयंस्व
यमेवकालः ॥ ३५ ॥ किंब्रह्मणःसर्वपितामहस्यलोकस्यधातुश्चतुराननस्य ॥ इहागतोवानररूपधारीरक्षोपसंहारकरःप्रकोपः ॥ ३६ ॥ किंवैष्णवं
वाकपिरूपमेत्यरक्षोविनाशायपरंसुतेजः ॥ अचिंत्यमव्यक्तमनंतमेकंस्वमाययासांप्रतमागतंवा ॥ ३७ ॥ इत्येवमूचुर्बहवोविशिष्टारक्षोगणास्त
त्रसमेत्यसर्वे ॥ सप्राणिसंघांसगृहांसदृक्षांदग्धांपुरींतांसहसासमीक्ष्य ॥ ३८ ॥

वितिशेषः ॥ ३१ ॥ विधूमरश्मिर्विधूमज्वालः रक्षःशरीररूपाज्येनसमर्पितासंपादिता अर्चिर्ज्वालाविशेषोयस्यसः ॥ ३२ ॥ तिष्ठन्नभूदितिशेषः अशनिप्ररुद्धैरशनिवत्प्रगल्भैःमहाग्निःप्रलयाग्निः
॥ ३३ ॥ आंवरादंवरपर्यंतम् रुक्षप्रभःकूरकांतिः किंशुकपुष्पचूडाशिखायस्यसः निर्वाणानामधोविच्छिन्नानांखेपवर्तमानानांधूमानामाकुलराजयोनीलोत्पलाभाअभाकाराःसत्यःप्र
चकाशिरे ॥ ३४ ॥ वज्रित्वत्रिदशेश्वरत्वविशिष्टोमहेंद्रइत्यर्थः रौद्रोग्निःरुद्रतृतीयनयनसंबध्यग्निः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ विशिष्टामहाबलाःप्रहस्तादयइत्यर्थः समीक्ष्यइत्येवमूचुरित्यन्वयः ॥ ३८ ॥

प्रहस्तस्य प्रधानमंत्रित्वादादौ तद्गृहेऽग्निप्रक्षेपः प्रथमतस्तं भावनस्यौचित्यात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भवनं ददाहेत्यनुकर्षः ॥ १४ ॥ १५ ॥ विभीषणेन स्वस्य वधतोरक्षणा
 द्विभीषणगृहं वर्जयित्वा प्रतिगृहं क्रममाण इत्यन्वयः ॥ १६ ॥ पूर्वावणाद्वीतौप्यग्निः सीतातेजःसंबन्धेन निःशंकं ददाहेत्युक्तं प्राक् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्वसनेन संयोगात् सीताश्वासमि
 अवपुत्य महावेगः प्रहस्तस्य निवेशनम् ॥ अग्निं तत्र विनिक्षिप्य श्वसनेन समो बली ॥ ८ ॥ ततो न्यत्पुषुवे वैश्म महापार्श्वस्य वीर्यवान् ॥ मुमोच हनुमा
 नग्निं कालानलशिखोपमम् ॥ ९ ॥ वज्रदंष्ट्रस्य च तथा पुषुवे समहाकपिः ॥ शुकस्य च महातेजाः सारणस्य च धीमतः ॥ १० ॥ तथा चेंद्रजितो वैश्म ददा
 हहरि यूथपः ॥ जंबुमालेः सुमालेश्च ददाह भवनं ततः ॥ ११ ॥ रश्मिकेतोश्च भवनं सूर्यशत्रोस्तथैव च ॥ ऋष्यकर्णस्य दंष्ट्रस्य रोमशस्य च रक्षसः ॥ १२ ॥
 युद्धोन्मत्तस्य मत्तस्य ध्वजग्रीवस्य रक्षसः ॥ विद्युज्जिह्वस्य घोरस्य तथा हस्तिमुखस्य च ॥ १३ ॥ करालस्य विशालस्य शोणिताक्षस्य चैव हि ॥ कुंभकर्ण
 स्य भवनं मकराक्षस्य चैव हि ॥ १४ ॥ नरांतकस्य कुंभस्य निकुंभस्य महात्मनः ॥ यज्ञशत्रोश्च भवनं ब्रह्मशत्रोस्तथैव च ॥ १५ ॥ वर्जयित्वा महातेजा
 विभीषणगृहं प्रति ॥ क्रममाणः क्रमेणैव ददाह हरिपुंगवः ॥ १६ ॥ तेषु तेषु महार्हेषु भवनेषु महायशाः ॥ गृहेष्वद्विमतामृद्धिं ददाह कपिकुंजरः ॥ १७ ॥
 सर्वेषां समतिक्रम्य राक्षसेन्द्रस्य वीर्यवान् ॥ आससादाथ लक्ष्मीवान् रावणस्य निवेशनम् ॥ १८ ॥ ततस्तस्मिन् गृहे मुख्येनानारत्नविभूषिते ॥ मेरुमंदर
 संकाशेनानामंगलशोभिते ॥ १९ ॥ प्रदीपमग्निमुत्सृज्य लांगूलाग्रे प्रतिष्ठितम् ॥ ननाद हनुमान् वीरो युगांतजलदोयथा ॥ २० ॥ श्वसनेन च संयोगाद्
 निवेगो महाबलः ॥ कालाग्निरिव जज्वाल प्रावर्धत द्रुताशनः ॥ २१ ॥ प्रदीपमग्निं पवनस्तेषु वैश्म सुचारयन् ॥ तानिकां च न जालानि मुक्तामणिमया
 निच ॥ २२ ॥ भवनानि व्यशीर्यंतरत्नवंति महांति च ॥ तानि भग्नविमानानि निपेतुर्वसुधातले ॥ २३ ॥ भवनानीव सिद्धानामंबरात्पुण्यसंक्षये ॥ संज
 ज्ञेतुमुलः शब्दो राक्षसानां प्रधावताम् ॥ २४ ॥ स्वेस्वे गृहपरित्राणे भग्नोत्साहो ज्झितश्रियाम् ॥ नूनमेषो भिरायातः कपिरूपेण हाडति ॥ २५ ॥
 श्रितवायुसंयोगात् अतएव वायोरपि निर्भयता ॥ २१ ॥ चारयन्ति हेतौ शता यतश्चारयन्ति स्मततश्चारणाद्धेतोस्तानि व्यशीर्यन्तेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ भग्नविमानानि भग्नप्रासादानि ॥ २३ ॥ २४ ॥
 भग्नोत्साहाश्चेन उज्झितश्रियश्चेत्यर्थः हाडति तुमुलः शब्दः संजज्ञे इत्यन्वयः ॥ २५ ॥

चितयामास अनंतरकर्तव्यमिति शेषः ॥ ३४ ॥ प्रतिक्रियालंकादहनरूपा मलमम ॥ ३५ ॥ उत्पत्तापुच्छाग्निना बंधनेन च सहैवेति शेषः ॥ ३६ ॥ विभक्तरक्षः संवाधं रक्षः संमर्दं रहितम् ॥ ३७ ॥ शैलसंकाशो महान् भूत्वा द्रुत्वा तं प्राप इत्यनेन देहसौक्ष्म्यात् स्वयमेव बंधगलनमुक्तम् एवं रीत्या बंधनान्यवशात् यत् दूरीकृतवान् विमुक्त्यनंतरं पुनः पर्वताकारोऽभवत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अर्चिमाली त्यक्त्वा रेफतार्षी ॥ ४० ॥ अनवमानः ॥ इति श्री रामाभिरामेश्री रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वीक्षमाण इति ॥ १ ॥ भूयः संचितयामास मुहूर्तकपिकुंजरः ॥ कथमस्मद्विधस्येह बंधनं राक्षसाधमैः ॥ ३४ ॥ प्रतिक्रियास्य युक्ता स्यात्सति मत्स्यं पराक्रमे ॥ ततश्चित्वा च तान्पाशान्वेगवान्वै महाकपिः ॥ ३५ ॥ उत्पत्ता तथ वेगेन तनादचमहाकपिः ॥ पुरद्वारं ततः श्रीमान् शैलशृंगमिवोन्नतम् ॥ ३६ ॥ विभक्तरक्षः संवाधमास सादानिलात्मजः ॥ स भूत्वा शैलसंकाशः क्षणेन पुनरात्मवान् ॥ ३७ ॥ द्रुत्वा तं परमां प्राप्नो बंधनान्यवशात् यत् ॥ विमुक्तश्चाभवच्छ्रीमान् पुनः पर्वतसन्निभः ॥ ३८ ॥ वीक्षमाणश्च ददृशे परिघं तोरणाश्रितम् ॥ स तं गृह्य महाबाहुः कालाय सपरिष्कृतम् ॥ रक्षिणस्तान् पुनः सर्वान्सूदयामास मारुतिः ॥ ३९ ॥ स तान्निहत्वारणचंडविक्रमः समीक्षमाणः पुनरेवलं काम् ॥ प्रदीपलांगूलकृतार्चिमाली प्रकाशितादित्य इवार्चिमाली ॥ ४० ॥ ॥ इत्या र्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे त्रिपंचाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वीक्षमाणस्तोलंकां कपिः कृतमनोरथः ॥ वर्धमानसमुत्साहः कार्यशेषमचितयत् ॥ १ ॥ किं नु खल्ववशिष्टं मे कर्तव्यमिह सांप्रतम् ॥ यदेपां रक्षसां भूयः संतापजननं भवेत् ॥ २ ॥ वनं तावत्समथितं प्रकृष्टारक्षसाहताः ॥ बलैकदेशः क्षपितः शेषं दुर्गविनाशनम् ॥ ३ ॥ दुर्गे विनाशिते कर्म भवेत्सुखपरिश्रमम् ॥ अल्पयत्नेन कार्येऽस्मिन्मम स्यात्सफलः श्रमः ॥ ४ ॥ योऽह्यं मम लांगूले दीप्यते हव्यवाहनः ॥ अस्य संतर्पणं न्याय्यं कर्तुं मे भिर्गृहोत्तमैः ॥ ५ ॥ ततः प्रदीपलांगूलः स विद्युदिव तोयदः ॥ भवनाग्रे पुलंकाया विचचार महाकपिः ॥ ६ ॥ गृहाद्गृहं राक्षसानां मुद्यानां निचवानरः ॥ वीक्षमाणोऽह्यसंचरस्तः प्रासादांश्च चचार सः ॥ ७ ॥

यदेपां भूयः संतापजननं भवेत्तादृशमवशिष्टं सांप्रतं कर्तव्यं किमिति कार्यशेषमचितयदित्यर्थः ॥ २ ॥ तदेव निश्चिनोति शेषं दुर्गविनाशनमिति ॥ ३ ॥ कर्मसमुद्रलंघनादि सुखपरिश्रमसफलप्रयासम् तपश्चर्यादिवदित्यर्थः उक्तमेव विवृणोति अल्पेति अस्मिन्सीतान्वेषणप्रवृत्तिरूपे कार्ये यो मया कृतः श्रमः सत्त्वत्प्रेन यत्नेन स्वल्पयत्नेन साध्येन करिष्यमाणलंकादाहेन सफलो भविष्यति ॥ ४ ॥ तदेवाह योहीति न्याय्यं स्वस्य पीडाया अकरणादिति भावः ॥ ५ ॥ तोयदः संध्यातोयदः हनूमतोक्तवर्णत्वात् ॥ ६ ॥ उद्यानानि गृहारामाः ॥ ७ ॥

उपरथ्याः स्वल्पवीथ्यः गृहांतरान् गृहद्वयमध्यभागान् चतुष्केषु चतुष्पथेषु ॥ २१ ॥ चारीकइति पाठे पिचारइत्येवार्थः आर्षसाधुत्वम् चारशब्दात् स्वार्थे आर्षईकः ॥ २२ ॥ तस्य हनूमनोलांगूलाग्रे दी-
 प्यमाने तदप्रियं देव्याः शंसुः शंसुः ॥ २३ ॥ परिणीयते परितोपनीयते आत्मापहरणोपमं तादृग्दुःखजनकम् ॥ २४ ॥ उपागमत्प्यानेनोपासितवती यद्वा तत्र समीपे ज्वलमानमग्निमुपासितवती
 ॥ २५ ॥ प्रयताशुद्धिमती ॥ २६ ॥ एकपत्नीत्वं पातिव्रत्यम् शीतो भव हुताशनेति शेषः अस्याः सीतालायात्वे पितृस्मिस्तदभेदबुद्धिसत्त्वाच्चैतदुक्त्यसंगतिः ततः सीतोपासनानंतरम् तोंक्षणाच्चिर-
 तथारथ्योपरथ्याश्च तथैव च गृहांतरान् ॥ चत्वरेषु चतुष्केषु राजमार्गे तथैव च ॥ २७ ॥ घोषयंतिकपिं सर्वे चारइत्येव राक्षसाः ॥ दीप्यमाने ततस्तस्य लां-
 गूलाग्रे हनूमतः ॥ २८ ॥ राक्षस्यस्ताविरूपाक्ष्यः शंसुर्देव्यास्तदप्रियम् ॥ यस्त्वयारुतसंवादः सीतेताम्रमुखः कपिः ॥ २९ ॥ लांगूलेन प्रदीप्तेन स एष परि-
 णीयते ॥ श्रुत्वा तद्वचनं क्रूरमात्मापहरणोपमम् ॥ २४ ॥ वैदेहीशोकसंतप्ता हुताशनमुपागमत् ॥ मंगलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः ॥ २५ ॥
 उपतस्थे विशालाक्षी प्रयताहव्यवाहनम् ॥ यद्यस्ति पतिशुश्रूषायद्यस्ति चरितं तपः ॥ २६ ॥ यदिवात्वेकपत्नीत्वं शीतो भव हनूमतः ॥ ततस्तीक्ष्णाच्चिर-
 व्यग्रः प्रदक्षिणशिखोनलः ॥ २७ ॥ जज्वालन् गृहावाक्ष्याः शंसन्निव शुभंकपेः ॥ हनूमज्जनकश्चैव पुच्छानलयुतो निलः ॥ ववौ स्वास्थ्यकरो देव्याः प्रा-
 लेयानिलशीतलः ॥ २८ ॥ दह्यमाने च लांगूले चिंतयामासवानरः ॥ प्रदीपोऽग्निरयं कस्मान्न मांदहति सर्वतः ॥ २९ ॥ दृश्यते च महाज्वालः करोति च न-
 मेरुजम् ॥ शिशिरस्येव संपातो लांगूलाग्रे प्रतिष्ठितः ॥ ३० ॥ अथवा तदिदं व्यक्तं यदृष्टं प्लवतामया ॥ रामप्रभावादाश्चर्यं पर्वतः सरितां पतौ ॥ ३१ ॥
 यदि तावत्समुद्रस्य मैनाकस्य च धीमतः ॥ रामार्थं संभ्रमस्तादृक्किमग्निर्न करिष्यति ॥ ३२ ॥ सीतायाश्चानृशंस्येन तेजसाराधवस्य च ॥ पितुश्च मम स-
 ख्येन न मांदहति पावकः ॥ ३३ ॥

प्यनलः प्रदक्षिणशिखोज्ज्वाल ॥ २७ ॥ तथा सीतायाः कपेः शिवं स्वरुतं शंसन्निवाभूत् किंच हनूमज्जनको निलोवायुः पुच्छानलयुतोऽपि देव्याः संमुखे स्वास्थ्यकरः कपेः स्वास्थ्यसूचकः सन्प्रालेया-
 निलशीतलो ववौ ॥ २८ ॥ सर्वतः प्रदीपोऽग्निरित्यन्वयः ॥ २९ ॥ लांगूलाग्रे शिशिरस्य हिमस्य संपातः पिण्डवप्रतिष्ठित इत्यन्वयः ॥ ३० ॥ तत्रोपपत्तिं चिंतयति अथवेति यद्यस्मात्प्लवतामया
 सरितां पतौ रामप्रभावात्समुद्रे पर्वतरूपमाश्चर्यं दृष्टं ततो रामप्रभावादेवेदमपीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ननु समुद्रेरणेन मैनाकोऽन्धानं प्रयुज्यतेऽग्रेस्तु स्वभाववैपरीत्यं कुतस्तत्राह यदीति तावदिति वाक्यालं-
 कारे रामार्थं रामोपकारार्थं तादृक्संभ्रमो यदि आदरपूर्वकं त्वरायति दारामेण नित्यमुपासितोऽग्निरामोपकारार्थं कथमपिशैत्यं किं न करिष्यतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ आनृशंस्यमाश्रितजनदया ॥ ३३ ॥

तर्हि कुनो न हन्ये न तत्राह यदीति भर्तुरामस्य हिता र्थाय हितनिमित्तं चरंतं मां भर्तुरावणस्य शासनाद्यदिते मां निवध्नंतं निवध्नंतु केवलं न तु मे निष्कृतिः कृता मया कृतस्य प्रतिक्रिया तु न कृता ॥ १२ ॥ यदि तां वधरूपां चिकीर्षेयुस्तदा सर्वा न्हनिष्याम्येवेत्याह सर्वेषामिति यदि पर्याप्तमर्हिक्रियतां शत्रुवधस्तत्राह रामस्येति प्रीत्यर्थं सर्वराक्षसवधजप्रीत्यविघ्नार्थं ईदृशबंधनादिकं ॥ १३ ॥ फलांतरार्थमपि सोढव्यमेवेत्याह लंकेति एतैरावणाज्ञया पुनरेव सकलालंकाचारयितव्याचारणेन दर्शयितव्याऽतो विपहिष्ये ननु दृष्टायाः किंपुनर्दर्शनेन तत्राह रात्राविति दुर्गकर्मविधानतः दुर्गस्य दुर्गमत्वरूपकर्मविधानाद्धेतोर्दुर्गेशे इति शेषः ॥ १४ ॥ निशाक्षये इत्यनेन सीतासंभाषणार्थं कतिपयदिनवासो गम्यते तथा हि फाल्गुने रावणेन सीतापहारः आश्विनशुक्लसप्तमौ हनूमत्प्रेरणया पक्षावधिदानेन वानरान्मतिदूतप्रेषणम् ततः कार्तिकशुक्लप्रतिपदि अन्वेषणार्थं वानरप्रस्थानम् मार्गशुक्लदशम्यां संपातिदर्शनम् तदा सुग्रीवदत्तमासावधेर्गतत्वस्य वानरैरुक्तिः अये एकादश्यां हनूमतो लंकागमनम् तद्वा यदि भर्तृहितार्थाय चरंतं भर्तृशासनात् ॥ निवध्नंतं दुरात्मानो न तु मे निष्कृतिः कृता ॥ १२ ॥ सर्वेषामेव पर्याप्तो राक्षसानामहं युधि ॥ किंतुरामस्य प्रीत्यर्थं विपहिष्ये ह मीदृशम् ॥ १३ ॥ लंकाचारयितव्या मे पुनरेव भवेदिति ॥ रात्रौ न हि सुदृष्टामे दुर्गकर्मविधानतः ॥ १४ ॥ अवश्यमेव द्रष्टव्या मया लंकानि शासये ॥ कामं वध्नंतु मे भूयः पुच्छस्यो दीपनेन च ॥ १५ ॥ पीडां कुर्वंति रक्षांसि न मे स्तिमनसः श्रमः ॥ ततस्ते संवृताकारं सत्त्ववंतं महाकपिम् ॥ १६ ॥ परिगृह्य च युद्धं पाराक्षसाः कपिकुंजरम् ॥ शंखभेरीनिनादैश्च घोषयंतः स्वकर्मभिः ॥ १७ ॥ राक्षसाः क्रूरकर्माणश्चारयन्ति स्म तां पुरीम् ॥ अन्वीय मा नोरक्षो भिर्ययौ सुखमरिंदमः ॥ १८ ॥ हनूमांश्चारयामास राक्षसानां महापुरीम् ॥ यथापश्यद्विमानानि विचित्राणि महाकपिः ॥ १९ ॥ संवृतान्भूमिभागांश्च सुविभक्तांश्च चत्वरान् ॥ रथ्याश्च गृहसंवाधाः कपिः शृंगाटकानि च ॥ २० ॥

त्रिशेषसीतादर्शनम् ततो द्वादश्यां दिने स्थित्वारात्रौ सीतायाः सम्यग्दर्शनम् तद्वा त्रिशेषे तत्र रावणागमनम् तत्र रावणेन मासान् द्वादश भागिनीति स्वदत्तावधौ मासद्वयावशेषवचने कतिपयदिनाधिक्यं तु मासत्वानवच्छिन्नत्वेनाल्पांतरत्वान्न विवक्षितम् ततस्त्रयोदश्यां प्रातः सीताया सह कथालापः तद्दिने एवाशोकवनिकाभंगादि चतुर्दश्यामक्षांतवधोलंकादाहश्च पूर्णिमायां वा पूर्ववासंतिकवृक्षाणां पुष्पितत्वेनोक्तिस्तु तद्वर्षे क्षयमासेनोपपादिता उत्पातेन च लक्ष्मणस्य सुग्रीवनि कटे प्रेषणसमये रामेण मासचतुष्टयरूपकतावधेरपगमोक्तिस्तु प्रागुपपादितरहस्येति दिक् पुच्छस्यो दीपनेन चेत्यस्योत्तरश्लोकनान्वयः ॥ १५ ॥ मनसः श्रमो मनःखेदो न मे स्ति इति चिंतयामासेत्यन्वयः ततएवं तस्य चिंतानंतरमित्यर्थः ॥ १६ ॥ स्वकर्मभिः राजद्रोहिणो द्रुष्टस्यैवं दंडइत्येवमादिभिर्घोषवतः पूर्ववृत्तां तस्य सर्वांन्मतिप्रकटप्रतिपादनं घोषणम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ चारयामास स्वार्थेण च चरणेन दर्शयित्यर्थः ॥ १९ ॥ चत्वरान्द्वारसमीपेव हिर्वद्वान् गृहैः संवाधाः निविडाः शृंगाटकानि चतुष्पथान् ॥ २० ॥

तत्तस्मादुपगृह्य आयातिशेषः परेषुतेप्रभावंभावयितुं प्रकाशयितुं युक्तमिति शेषः ॥ २४ ॥ उत्तमवाक्यनिष्ठं तत्पदार्थमर्थतत्त्वं जथाह ॥ २५ ॥ तत्रमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामा
 यणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्यसुंदरकांडे द्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ तस्य विभीषणस्य ॥ १ ॥ दूतवध्या दूतवधः आर्षमिवंसाधु ॥ २ ॥ दग्धेन दाहकतेनोप
 लक्षितो गच्छतु स्वस्वामिसमीपमिति शेषः ॥ ३ ॥ ततः स्वीयसमीपगमनानंतरं सुमित्राणि समसुखदुःखाः ज्ञातयोभात्रादयः बांधवाः संबन्धिनः सुहृज्जनाः स्निग्धजनास्तत्सहिता बांधवा इत्यर्थः
 तदेकदेशेन बलस्य तावत्केचित्तवादेशकृतोद्ययांतु ॥ तौराजपुत्रावुपगृह्य मूढौ परेषुते भावयितुं प्रभावम् ॥ २४ ॥ निशाचराणामधिपो नुजस्य विभी
 षणस्योत्तमवाक्यनिष्ठम् ॥ जग्राह बुद्ध्या सुरलोकशत्रुर्महाबलो राक्षसराजमुख्यः ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सुंदरकांडे द्विपंचाशः सर्गः
 ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवो महात्मनः ॥ देशकालहितं वाक्यं भ्रातुरुत्तरमब्रवीत् ॥ १ ॥ सम्यगुक्तं हि भवता दूतवध्या
 विगर्हिता ॥ अवश्यं तु वधायान्यः क्रियतामस्य निग्रहः ॥ २ ॥ कपीनां किल लांगूलमिष्टं भवति भूषणम् ॥ तदस्य दीप्यतां शीघ्रं तेन दग्धेन गच्छतु ॥ ३ ॥
 ततः पश्यंस्व मुंदीनमंगवैरूप्यकशितम् ॥ सुमित्रज्ञातयः सर्वे बांधवाः समुहज्जनाः ॥ ४ ॥ आज्ञापय द्राक्ष सेंद्रः पुरं सर्वसचत्वरम् ॥ लांगूलेन प्रदीप्तेन र
 क्षोभिः परिणीयताम् ॥ ५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसाः कोपकर्कशाः ॥ वेष्टंते तस्य लांगूलं जीर्णैः कार्पासिकैः पटैः ॥ ६ ॥ संवेष्ट्य माने लांगूले व्यवर्धत
 महाकपिः ॥ शुष्कमिधनमासाद्य वनेष्विव हुताशनम् ॥ ७ ॥ तैलेन परिपिच्यथ ते घ्नितत्रोपपादयन् ॥ लांगूलेन प्रदीप्तेन राक्षसांस्तान ताडयत् ॥ ८ ॥
 रोषामर्षपरीतात्मा बालसूर्यसमाननः ॥ सभूयः संगतैः क्रूरैराक्षसैर्हरिपुंगवः ॥ ९ ॥ सहस्रीवालवृद्धाश्च जग्मुः प्रीतिं निशाचराः ॥ निबद्धः कृतवान्वीर
 सत्कालसदृशीमतिम् ॥ १० ॥ कामं खलु न मे शक्तानि बद्धस्यापि राक्षसाः ॥ छित्त्वा पाशान्समुत्पत्य हन्यामहमिमान्पुनः ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ अथ रावणः स्वपुरदुर्गमहाबलमहैश्वर्याणि परेभ्यः प्रकाशयितुं सर्वपुरपरावर्तनं दीप्तपुच्छस्याज्ञापयदित्याह आज्ञापयदिति परिणीयतामित्याज्ञापयदित्योजना ॥ ५ ॥ वेष्टंते अवेष्टयं
 तेत्यर्थः ॥ ६ ॥ शुष्कमिति आरुण्यकायथा शुष्कमिधनमासाद्य हुताशनमुत्पादयंतितया जीर्णपटवेष्टितलांगूलं तैलेन परिपिच्यतत्र ते घ्नितमुपपादयन् उदपादयन्नित्यर्थ इति कतकः हुताशन इति पाठे
 वृद्धौ वृष्टांतोयं उपपादयन्नित्यस्य समयोजयन्नित्यर्थ इत्यन्ये तावद्धानेनृन् ॥ ७ ॥ ८ ॥ संगतैर्मिलितैराक्षसैः सभूयो निबद्ध इति शेषः ॥ ९ ॥ अथ बंधसंहारशक्तावपि सनोचित इत्यचितयदि
 त्याह ॥ कृतवानिति ॥ १० ॥ तामतिमतिनयति काममिति निबद्धस्यापि निबद्धवदवस्थितस्यापि मेन शक्ताः सर्वथा बंधनादाविति शेषः तदेव समर्थयति छित्त्वेति ॥ ११ ॥

मौढ्यमुद्वेगं लक्षणसन्निपातः दूतयोऽप्यांकनसंभूत इति तीर्थः वैरूप्यादीनामेकैकं वा ॥ तथा लक्षणानां सन्निपातः सर्वानुष्ठानं वेत्यर्थ इत्यन्ये नोऽस्माकं श्रुतोऽपि नास्ति दर्शनं तु दूरापास्तमिति भावः ॥ १५ ॥ परावरप्रत्ययनिश्चितार्थः उत्कर्षापकर्षज्ञानेन निश्चितकार्यः ॥ १६ ॥ किंच त्वनोपदेशोऽस्माकमित्याह नेति शास्त्राणां बुद्धानिश्चयात्मिकया ग्रहणेऽप्यित्यर्थः ॥ १७ ॥ एतदुत्तरं श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमिति कतकः नचाप्यस्य कपेरिति ॥ १८ ॥ समर्पितः प्रेषितः ॥ १९ ॥ नान्यं पश्यामि योत्रागच्छेदित्यर्थः ॥ २० ॥ नन्वस्मिन्हतेऽन्यस्यानागमने च काममक्षतिर्विपरीतमिष्टमेवेदं तत्राह अस्मि वैरूप्यमंगेषु कशाभिघातो मौढ्यं तथा लक्षणसन्निपातः ॥ एताद्भिदूते प्रवदंति दंडान्वधस्तु दूतस्य ननः श्रुतोऽस्ति ॥ १५ ॥ कथंच धर्मार्थविनीतबुद्धिः परावरप्रत्ययनिश्चितार्थः ॥ भवद्विधः कोपवशे हिति प्लेकोपं न गच्छंति हि सत्त्ववंतः ॥ १६ ॥ न धर्मवादेन च लोकवृत्तेन शास्त्रबुद्धिग्रहणेऽपि ॥ विद्येत कश्चित्तव वीरतुल्यस्त्वं त्युत्तमः सर्वसुरासुराणाम् ॥ १७ ॥ “पराक्रमोऽसाहमनस्विनां च सुरासुराणामपि दुर्जयेन ॥ त्वया प्रमेयेण सुरेन्द्रसंघाजिता श्वयुद्धेष्वसकृन्नरेन्द्राः ॥ १ ॥ इत्थं विधस्यामरदैत्यशत्रोः शूरस्य वीरस्य तवाजितस्य ॥ कुर्वति वीरामनसाप्यलीकं प्राणैर्विमुक्तानतुभोः पुराते ॥ २ ॥” नचाप्यस्य कपेर्घाते कंचित्पश्याम्यहं गुणम् ॥ तेष्वयं पात्यतां दंडो यैरयं प्रेषितः कपिः ॥ १८ ॥ साधुर्वायदिवाऽसाधुः परैरेष समर्पितः ॥ ब्रुवन्परार्थं परवा न्नदूतो वधमर्हति ॥ १९ ॥ अपि चास्मिन्हते नान्यं राजन्यस्यामि खेचरम् ॥ तस्मान्नास्य वधे यत्नः कार्यः परपुरंजय ॥ भवान्सेन्द्रेऽपुदं वेपुयत्नमास्थातुमर्हति ॥ २० ॥ अस्मिन्विनष्टेन हि भूतमन्यं पश्यामि यस्तौ नरराजपुत्रौ ॥ युद्धाय युद्धप्रियदुर्विनीता बुधोजयेद्वै भवता विरुद्धौ ॥ २१ ॥ पराक्रमोऽसाहमनस्विनां च सुरासुराणामपि दुर्जयेन ॥ त्वयामनो नंदन नैर्ऋतानां युद्धाय निर्नाशयितुं न युक्तम् ॥ २२ ॥ हिताश्वशूराश्च समाहिताश्च कुलेपुजाताश्च महागुणेषु ॥ मनस्विनः शस्त्रभृतां वरिष्ठाः कोपप्रशस्ताः सुभृताश्च योधाः ॥ २३ ॥

न विनष्टेति तौराजपुत्रौ योयोद्धा उद्योजयेत्तं न पश्यामि ननु तदुद्योगाभावोऽपि ममेष्ट एव नेत्याह युद्धप्रियेति संबोधनेन रणपराक्रमविजयकीर्तिवेषे किल ते उभे अप्येतद्विनाशेन श्यत इत्याशयः रावणस्य राजः प्रकृतित्वात्तत्कृत्यनुसारेण युद्धादिव्यापारेण प्रलोभनम् तत्प्राप्त्यर्थमेव दुर्विनीतावित्याद्युक्तिः ॥ २१ ॥ हे नैर्ऋतानां मनो नंदन सुरासुराणामपि दुर्जयेन त्वया पराक्रमेय उस्ताह सत्प्रशस्तमनो वत नैर्ऋतानां मनः युद्धाय प्रवृत्तं निर्नाशयितुं न युक्तम् नैर्ऋतानामित्यत्र मन इत्यत्र चतंत्रं यद्वा तादृशानां नैर्ऋतानां मनो नंदनतादृशेन त्वया युद्धापत्तिर्युद्धागमो नाशयितुं न युक्तमिति ॥ २२ ॥ ननु युद्धे कदाचिद्विपरीतमपि संभाव्येत तत्राह हिताश्चेति समाहिताः दानादिभिर्वशीकृताः सुभृताः सम्यक्पालिताः तादृशमृत्यवतो जय एव भावीति भावः ॥ २३ ॥

॥ ४५ ॥ ॥ मघमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स इति ॥ १ ॥ दौत्यं स्वीयं दूतकर्म यथा
 वनिवेदितवतो हनुमनोऽवध्यत्वं मत्पारावणाज्ञमं वधं नानुमेने ॥ २ ॥ तच्च कार्यं दूतवधरूपम् कार्यविधौ उचितकृत्यसंपादने स्थितः निश्चितबुद्धिरित्यर्थः ॥ ३ ॥ शत्रुजितं च तमग्रजं च ॥ ४ ॥ प्र
 ससौष्ठु वोपेतमदीनवादिनः कोपे निशम्या प्रतिमोऽप्रियं वचः ॥ दशाननः कोपविरुत्तलोचनः समादिशत्तस्य वधं महाकपेः ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
 द्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सतस्य वचनं श्रुत्वा वानरस्य महात्मनः ॥ आज्ञापयद्
 धंतस्य रावणः क्रोधमूर्च्छितः ॥ १ ॥ वधेतस्य समाज्ञमेरावणेन दुरात्मना ॥ निवेदितवतो दौत्यं नानुमेने विभीषणः ॥ २ ॥ तं रक्षोधिपतिं क्रुद्धं तच्च का
 र्यमुपस्थितम् ॥ विदित्वा चितयामास कार्यं कार्यविधौ स्थितः ॥ ३ ॥ निश्चितार्थस्ततः साम्ना पूज्यं शत्रुजिदग्रजम् ॥ उवाच हितमत्यर्थं वाक्यं वाक्यवि
 शारदः ॥ ४ ॥ क्षमस्व रोषं त्यज राक्षसेन्द्र प्रसीद मे वाक्यमिदं शृणुष्व ॥ वधं न कुर्वति परावरज्ञा दूतस्य संतो वसुधाधिपेन्द्राः ॥ ५ ॥ राजन् धर्मविरुद्धं च लो
 कवृत्ते श्वर्गहितम् ॥ तव चासदृशं वीरकपेरस्य प्रमापणम् ॥ ६ ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च राजधर्मविशारदः ॥ परावरज्ञो भूतानां त्वमेव परमार्थवित् ॥ ७ ॥
 गृह्यते यदि रोषेण त्वादृशोऽपि विचक्षणाः ॥ ततः शास्त्रविपश्चित्त्वं श्रम एव हि केवलम् ॥ ८ ॥ तस्मात्प्रसीद शत्रुघ्नराक्षसेन्द्र दुरासद ॥ युक्तायुक्तं विनिश्चि
 त्य दूतदंडो विधीयताम् ॥ ९ ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ॥ कोपेन महता विष्टो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १० ॥ न पापानां वधे पापं विद्यते
 शत्रुमूदन ॥ तस्मादिमं वधिष्यामि वानरं पापकारिणम् ॥ ११ ॥ अधर्ममूलं बहुदोषयुक्तमनार्यजुषं वचनं निशम्य ॥ उवाच वाक्यं परमार्थतत्त्वं विभी
 षणा बुद्धिमतां वरिष्ठः ॥ १२ ॥ प्रसीद तं के श्वरराक्षसेन्द्र धर्मार्थतत्त्वं वचनं शृणुष्व ॥ दूतानवध्याः समये पुराजन्सर्वेषु सर्वत्र वदंति संतः ॥ १३ ॥ असं
 शयं शत्रुरयं प्रवृद्धः कृतं त्यजेनाप्रियमप्रमेयम् ॥ न दूतवध्यां प्रवदंति संतो दूतस्य दृष्टावहो हि दंडाः ॥ १४ ॥
 तिज्ञां त्यज रोषं क्षमस्वेत्यन्वयः परावरज्ञाः सर्वकार्यविषयकोत्कर्षापकर्षज्ञाः संतो दूतस्य वधं न कुर्वति ॥ ५ ॥ लोकवृत्तेर्लोकव्यवहारस्य प्रमापणं वधः ॥ ६ ॥ कृतज्ञत्वेनापकारिण्येव वधो न्या
 य्यो न तादृशोऽस्मिन् ॥ ७ ॥ त्वादृश इति किञ्चन तद्वचनम् शास्त्रविपश्चित्त्वं शास्त्रपांडित्यसंपादनश्रमः केवलं श्रम एव व्यर्थप्रयास एवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ दूतदंडः दूते विहितो दंडः ॥ ९ ॥ १० ॥ पापकारि
 णं राजद्रोहिणम् ॥ ११ ॥ अधर्मस्य मूलं अधर्ममूलम् दोषोऽपकर्षरूपः ॥ १२ ॥ समयेषु स्वस्वामिनियोगानुष्ठानकालेषु ॥ १३ ॥ १४ ॥

तदीयनिश्चयाभावं स्पष्टयति रामेणेति स्वाभिनास्वकर्तव्यत्वेन प्रतिज्ञातस्यार्थस्य सेवकेनानुष्ठानमयुक्तं कर्तुमिति भावः ॥ ३२ ॥ उक्तमेवार्थं दाढ्याय पुनरप्याह अपकुर्वन्निति ॥ ३३ ॥ कालरात्री
महाप्रलयकर्त्री जगदवतः शक्तिः ॥ ३४ ॥ विग्रहः शरीरं स्कंधावसक्तेन स्कंधसंबद्धकरणेन आत्मनि आत्मत्राणे ॥ ३५ ॥ दत्तमानाम् वर्तमानसमीपे लट् प्रतोलिकावीथिः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ विशेष
तः निष्कप्योच्यमानं वचनमित्यर्थः रामदासस्येत्यादिविशेषणत्रयेण राममहिमवेत्तृत्वं स्वस्य परोक्तवाक्यानुवादपूर्वहितोपदेशाधिकारं न रक्षोति रिक्तजात्यंतरत्वेनापक्षपाततो न्याय्यवत्त्वं च सू

रामेण हि प्रतिज्ञातं हर्षद्वयगणसन्निधौ ॥ उत्सादनमभिप्राणां सीतायै स्तुप्रधर्षिता ॥ ३२ ॥ अपकुर्वन्निरामस्य साक्षादपि पुरंदरः ॥ न सुखं प्राप्नुयादन्यः
किंपुनस्त्वद्विधोजनः ॥ ३३ ॥ यां सीतेत्यभिजानासियेयं तिष्ठति ते गृहे ॥ कालरात्रीति तां विद्धि सर्वलंकाविनाशिनीम् ॥ ३४ ॥ तदलं कालपाशेन सी
ताविग्रहरूपिणा ॥ स्वयं स्कंधावसक्तेन क्षेममात्मनि चित्यताम् ॥ ३५ ॥ सीतायास्तेजसा दग्धं रामकोपप्रदीपिताम् ॥ दत्तमानामिमां पश्य पुरीं सा
दृप्रतोलिकाम् ॥ ३६ ॥ स्वानिमित्राणि मंत्रींश्च ज्ञातींश्चातृन्सुताहितान् ॥ भोगान्दारांश्च लंकां च माविनाशमुपानय ॥ ३७ ॥ सत्यं राक्षसराजेंद्रं शृ
णुष्व वचनं मम ॥ रामदासस्य दूतस्य वानरस्य विशेषतः ॥ ३८ ॥ सर्वान् लोकान्सुसंहृत्य सभूतान्सचराचरान् ॥ पुनरेव तथा सप्तशतको रामो महायशः
॥ ३९ ॥ देवासुरनरैरेषु यक्षरक्षोरगेषु च ॥ विद्याधरेषु नागेषु गंधर्वेषु मृगेषु च ॥ ४० ॥ सिद्धेषु किन्नरैरेषु पतत्रिषु च सर्वतः ॥ सर्वत्र सर्वभूतेषु सर्वकाले
षु नास्ति सः ॥ ४१ ॥ यो रामं प्रतियुज्येत विष्णुतुल्यपराक्रमम् ॥ सर्वलोके श्वरस्येह कृत्वा विप्रियमीदृशम् ॥ रामस्य राजसिंहस्य दुर्लभं तव जीवितम्
॥ ४२ ॥ देवाश्च दैत्याश्च निशाचरैर्द्रुगंधर्वविद्याधरनागयक्षाः ॥ रामस्य लोकत्रयनायकस्य स्यातुं न शक्ताः समरेषु सर्वे ॥ ४३ ॥ ब्रह्मास्वयं भूश्चतुरान
नो वारुद्रस्त्रिनेत्रस्त्रिपुरांतको वा ॥ इन्द्रो महेंद्रः सुरनायको वा स्यातुं न शक्ता युधिराघवस्य ॥ ४४ ॥

चितम् ॥ ३८ ॥ सभूतान्सर्वजातीयप्राणिसहितान् अनेन जगत्स्थित्युत्पत्तिसंहारकर्तृत्वं बोधितम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सर्वत्र देशे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ उक्तमेवार्थं दाढ्याय पुनराह देवाश्चेति ॥ ४३ ॥
रामद्रुहो देवताभिरपि नेत्राणामित्याह ब्रह्मेत्यादि ब्रह्मास्वयं भूरित्यनेन हिरण्यगर्भः सर्वादि रक्तः चतुराननस्ततः प्राप्तः सृष्ट्वाधिकारः त्रिनेत्रस्त्रिपुरांतको रुद्रो वेत्यनेन संहाराधिकारी सुरनायको महें
द्रो महेश्वर्यवान् इन्द्र उपेन्द्रो विष्णुः पालनाधिकारी एवं त्रिमूर्तिभिरपि रक्षानसिद्धयति रामस्यैव त्रिमूर्तित्वान् ॥ ४४ ॥

तपःसंतापेनतपःकरणेनयोऽलब्धो धर्मपरिग्रहो धर्मसाध्यः परिग्रहेऽर्थे आत्मप्राणपरिग्रहश्च आत्मप्राणानां चिरकालपरिग्रह आयुर्द्विष्वसपरदारपरिग्रहरूपपरमा धर्मेण नाशयितुं न्याय्यः ॥
 ॥ २५ ॥ अपि च या देवाद्यवध्यनां मन्यसे तत्रापि तपो जन्त्यसु कृतमेव कारणमतो धर्महानिर्नकार्येति वदति अवध्यनामिति तत्रापि अयं महानयमेव तपो मय धर्मत्वं धर्मेण हेतुरित्यर्थः ॥ २६ ॥
 किंच देवाद्यवध्यस्यापि प्राणत्राणदुष्करमित्याह सुग्रीव इति यस्माद्वरग्रहणवेलायां त्वच्छंकि तद्वृत्त्योऽन्यथा यं रामश्चातस्मात् सुग्रीवात् तत्र प्राणत्राणे सामर्थ्यानास्तीति भावः ॥ २७ ॥ ननु
 तपो वलात्मे सर्वतो जयो जविष्यतीत्यत आह नत्विति यः पुमान् धर्मफलसंहितबलवत्तया फलोन्मुखा धर्मसंबद्धस्तं पुरुषं धर्मोपसंहारमपि धर्मोपसंग्रहवन्तमपि न त्वन्वेति धर्मफलमिति शेषः किंतु त
 देवफलं फलोन्मुखा धर्ममेवान्वेति ननु धर्मबलाद्धर्मनाशो भविष्यतीत्यत्राह धर्मश्चेति उत्कटोऽधर्मोत्तरभावी धर्मः अधर्मस्य नाशनः चादुत्कटाधर्मो धर्मनाशकः एवं चास्याधर्मस्य त्वत्कृतसक

तपःसंतापलब्धस्ते सोऽयं धर्मपरिग्रहः ॥ तस्य नाशयितुं न्याय्य आत्मप्राणपरिग्रहः ॥ २५ ॥ अवध्यतां तपोभिर्या भवान्समनुपश्यति ॥ आत्मनः सासु
 रैर्देवैर्हेतुस्तत्राप्ययं महान् ॥ २६ ॥ सुग्रीवो न च देवां यं न यक्षो न च राक्षसः ॥ मानुषो राघवो राजन् सुग्रीवश्च हरीश्वरः ॥ तस्मात्प्राणपरित्राणं कथं राज
 न्करिष्यसि ॥ २७ ॥ ननु धर्मोपसंहारमधर्मफलसंहितम् ॥ तदेव फलमन्वेति धर्मश्चाधर्मनाशनः ॥ २८ ॥ प्राप्तं धर्मफलं तावद्भवतानात्र संशयः ॥ फ
 लमस्याप्यधर्मस्य क्षिप्रमेव प्रपत्स्यसे ॥ २९ ॥ जनस्थानवधं बुद्ध्या वालिनश्च वधंतया ॥ रामसुग्रीवसख्यं च बुद्ध्या स्वहितमात्मनः ॥ ३० ॥ कामं खल्व
 ह मप्येकः स वाजिरथकुंजराम् ॥ लंकां नाशयितुं शक्तस्तस्यैपतुन निश्चयः ॥ ३१ ॥

लधमपि क्षयोत्कटत्वादुत्तरकालत्वाच्चायमेव त्वया प्राक्संचितस्य सकलधर्मस्य नाशक इति भावः केचित्तु धर्मोपसंहारमधर्मफलसंहितमिति पाठः धर्मोपसंहारं धर्ममुपसंक्रियते नेनेति धर्मफलं
 सुखं तदधर्मफलसंहितं न संभवति अधर्मफलेन दुःखेन सहानुभवं न भवति तत्तस्मादेव फलमन्वेति धर्मो धर्मफलं सुखमेवान्वेति एवमधर्मो दुःखं दुःखरूपं फलमेवान्वेति अग्रे धर्मो नाधर्मनाशन इति
 पाठः पूर्वोक्तो धर्मोऽधर्मस्येदानीं कृतस्य नाशनश्चादधर्मोपि धर्मनाशनो भवेत्यर्थ इति वदति तत्रार्थसामंजस्यं व्युत्पन्नैर्विभाव्यम् ॥ २८ ॥ ननु किमेधर्मोऽन्यर्थ एव नेत्याह प्राप्तमिति तावत्प्रथमम्
 इतः पूर्वमिति यावत् अस्य परदारहरणरूपस्य क्षिप्रमेव प्रपत्स्यसे अत्युत्कटैः पुण्यपापैरितिन्यायादिति भावः ॥ २९ ॥ अतः स्वहितं चितयेत्याह जनस्थानेति सख्यं च बुद्ध्या आत्मनो हितं बुद्ध्या स्वे
 त्यन्वयः ॥ ३० ॥ नन्वेवं कटुवादिनस्तव कोरक्षक इति चेत्तत्राह काममिति यथेष्टमित्यर्थः तर्हि कुतस्तनाशनं करोषीत्यत्राह तस्य यस्याहं दूतस्तस्य रामस्य एषः मत्कर्तृकलं कानाशविषयो
 निश्चयोन स्वाभ्यां विना तदनुष्ठानमशक्यमिति भावः ॥ ३१ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वादिदक्षुरिहागतइतिपाठः त्वांमुषीवभ्यातरंरावणम् तस्मिन्हृष्टेसर्वलोकदृष्टांतज्ञःसीतागतिवक्ष्यतीतिसुषीवेणोक्तत्वाच्चादिदक्षुरिहागतःदेवात्पंगूपरिगंगापातवत्तवगृहेभ्रम
तामयाजानकीदृष्टा ॥ १६ ॥ अतःपरंयद्वक्तव्यमित्रपक्षस्यतद्ब्रह्मीत्याह तद्भवानिति दृष्टधर्मार्थःधर्मार्थतत्त्वसाक्षात्कारवान् तपःकृतपरिग्रहःतपोबलजातधनधान्यादिपरिग्रहःयतएतादृ
शस्त्वमतःपरदारानुपरोद्धुंनार्हसि दृष्टधर्मार्थतत्त्वत्वादेवमहाप्राज्ञत्वम् ॥ १७ ॥ नन्वेनेनममकाहानिस्तत्राह नहीति धर्मविरुद्धत्वादेवबद्धपायेषुबद्धनर्थकारणेषु ननुसर्वापायप्रतीकारसमर्थ
स्यकिमनयाविभीषिकयेत्यतआह मूलघातिषु समूलंनष्टस्यकथंप्रतीकारसामर्थ्यमितिभावः ॥ १८ ॥ मूलघातित्वमेवप्रपंचयति कश्चेति ॥ १९ ॥ विद्येतविद्यते व्यलीकमपराधम् ॥ २० ॥

वैनतेयसमाःकेचित्केचित्तत्रानिलोपमाः ॥ असंगगतयःशीघ्राहरिवीरामहाबलाः॥१४॥ अहंतुहनुमान्नाममारुतस्यौरसःसुतः॥ सीतायास्तुक्रुतेतू
र्णशतयोजनमायतम् ॥ १५ ॥ समुद्रंलंघयित्वैवत्वादिदक्षुरिहागतः ॥ भ्रमताचमयादृष्टागृहेतेजनकात्मजा ॥ १६ ॥ तद्भवान्दृष्टधर्मार्थस्तपःकृतप
रिग्रहः ॥ परदारान्महाप्राज्ञनोपरोद्धुंत्वमर्हसि ॥ १७ ॥ नहिधर्मविरुद्धेषुबद्धपायेषुकर्मसु ॥ मूलघातिषुसज्जंतेबुद्धिमंतोभवद्विधाः ॥ १८ ॥ कश्चल
क्ष्मणमुक्तानांरामकोपानुवर्तिनाम् ॥ शराणामग्रतःस्थातुंशक्तोदेवासुरेष्वपि ॥ १९ ॥ नचापित्रिपुलोकेपुराजन्विद्येतकश्चन ॥ राघवस्यव्यलीकं
यःकृत्वामुखमवानुयात् ॥ २० ॥ तत्रिकालहितंवाक्यंधर्म्यमर्थानुयायिच ॥ मन्यस्वनरशार्दूलेजानकीप्रतिदीयताम् ॥ २१ ॥ दृष्टाहीयंमयादेवील
ब्धंयदिहदुर्लभम् ॥ उत्तरंकर्मयच्छेपंनिमित्तंतत्रराघवः ॥ २२ ॥ लक्षितेयंमयासीतातथाशोकपरायणा ॥ गृहेयांनाभिजानासिपंचास्यामिवपन्न
गीम् ॥ २३ ॥ नेयंजरयितुंशक्यासासुरैरमरैरपि ॥ विषसंस्पृष्टमत्यर्थंभुक्तमन्नमिवौजसा ॥ २४ ॥

तत्तस्मात्रिकालहितम् सीतादानेनपूर्वापराधनाशातुवर्तमानैश्वर्याविरोधात्भाविशुभहेतुत्वाच्चत्रिकालहितत्वम् अर्थानुयायिनीतिशास्त्रानुगतम् वाक्यंमयोच्यमानम् नरशार्दूलेतिपांक्तःपाठइ
तिकतकः पुरुषश्रेष्ठइत्यर्थः तदेववाक्यमाह जानकीप्रतिदीयतामिति ॥ २१ ॥ अत्रसीतानास्तीत्यपद्रवस्त्वशक्यइत्याह दृष्टाहीति यतस्वद्गृहेमयादृष्टातोपलापोऽशक्यइतिभाव किंचयद्वा
नरकोटिभिरपिदुर्लभंसीतादर्शनंतन्मयालब्धम् अतःशेषंशिष्टंयदुत्तरंकर्मसीतानयनरूपंतत्रतत्साधनेराघवःसएवनिमित्तंकारणम् मरुत्यंत्वन्विष्यनिवेदनमात्रमितिभावः ॥ २२ ॥ पुनारा
वणहितमाह लक्षितेति पन्नगीमिवस्वनाशिकांयानजानासिसामयाशोकपरायणालक्षिता तदीयशोकाग्निनैवपन्नगीविषाग्निनेवत्वन्नगरंदग्धंभविष्यतीतिभावः ॥ २३ ॥ ओजसाआहारश
क्तिवलेन ॥ २४ ॥

रामस्यतवचकःसंवत्सराह दूतइति ननुरामदूतेनापि सीतान्वेषणमेवकार्यं एवं प्रयासेनमदर्शने किंफलं तत्राह श्रूयतामिति वचनं संदेशवचनं तत्कथनार्थमयं प्रयासइति भावः ॥ १९ ॥
 धयमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ सुग्रीवसंदेशकथनव्याजेन सामदंडान्यतरविषयत्वनिश्च

दूतोहमिति विज्ञायराघवस्यामितौजसः ॥ श्रूयतामेव वचनं मम पथ्यमिदं प्रभो ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सु० पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥
 तं समीक्ष्य महासत्त्वं सत्त्ववान् हरिस्तमः ॥ वाक्यमर्थवदव्यग्रस्तमुवाच दशाननम् ॥ १ ॥ अहं सुग्रीवसंदेशादिह प्राप्तस्तवांतिके ॥ राक्षसे शहरीशस्त्वां
 भ्राता कुशलमब्रवीत् ॥ २ ॥ भ्रातुः शृणु समादेशं सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ धर्मार्थसहितं वाक्यमिह चामुत्र चक्षम् ॥ ३ ॥ राजा दशरथो नाम रथकुंजरवा
 जिमान् ॥ पिते वबंधुर्लोकस्य सुरेश्वरसमद्युतिः ॥ ४ ॥ ज्येष्ठस्तस्य महाबाहुः पुत्रः प्रियतरः प्रभुः ॥ पितुर्निदेशान्निष्क्रान्तः प्रविष्टो दंडकावनम् ॥ ५ ॥ ल
 क्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया ॥ रामो नाम महातेजा धर्म्यपंथानमाश्रितः ॥ ६ ॥ तस्य भार्या जनस्थाने भ्रष्टासीतेति विश्रुता ॥ वैदेहस्य सुताराज्ञो
 जनकस्य महात्मनः ॥ ७ ॥ मार्गमाणस्तु तां देवीं राजपुत्रः सहानुजः ॥ ऋष्यमूकमनुप्राप्तः सुग्रीवेण च संगतः ॥ ८ ॥ तस्य तेन प्रतिज्ञातं सीतायाः परिमा
 र्गणम् ॥ सुग्रीवस्यापिरामेण हरिराज्यं निवेदितुम् ॥ ९ ॥ ततस्तेन मृधे हत्वा राजपुत्रेण वालिनम् ॥ सुग्रीवः स्थापितो राज्ये हर्यक्षाणां गणेश्वरः ॥ १० ॥
 त्वया विज्ञातपूर्वं श्ववालीवानरपुंगवः ॥ स तेन निहतः संस्थे शरेणैकेन वानरः ॥ ११ ॥ स सीतामार्गणे व्यग्रः सुग्रीवः सत्यसंगरः ॥ हरीन्संप्रेषयामास
 दिशः सर्वा हरीश्वरः ॥ १२ ॥ तां हरीणां सहस्राणि शतानि नियुतानि च ॥ दिक्षु सर्वासु मार्गं तेत्यधश्चोपरि चांबरे ॥ १३ ॥

यायन्यायानुसारीनवेति जिज्ञासति तमित्यादि ॥ १ ॥ भ्राता हरीश इति स्नेहप्रकाशिकालोकोक्तिः कुशलमब्रवीदप्राक्षीदित्यर्थः ॥ २ ॥ क्षमं सुखसंपादकं ॥ ३ ॥ अथ संदेशं वक्तुमुपोद्घातो राजे
 ति पिते वबंधुः रक्षक इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अष्टा मृताप्लुतावेति विशिष्यनज्ञातमित्यर्थः ॥ ७ ॥ तामार्गमाणः सरामः ऋष्यमूकं प्राप्तः सुग्रीवेण संगतश्च अनेनैव ज्ञायते नेदं सुग्रीवसंदेशवाक्यं
 तदा हि मया चैव सुसंगत इत्येव वदेत् ॥ ८ ॥ निवेदितुं प्रतिज्ञातमित्यनुकर्षः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वया विज्ञातपूर्वं वालीति रावणं प्रति मर्मोक्तिः तेन रामबलातिशयबोधनम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

मत्पुरीमुद्दिश्येतिशेषः आयोधनेकिंकरादिभिर्गुह्ये यद्दामत्पुरीगमनेमत्पुरीप्रामावित्यर्थः आर्षःषष्ठ्यभावः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मोक्ष्यसे बंधनादितिशेषः ॥ ८ ॥ चारुरूपंचाराणांप्रच्छन्नवेषत्वाच्छ
 सकतवानररूपम् ॥ ९ ॥ कुतएवांचितातत्राह नहीति वानरमितीदमर्थाण्णतम् ॥ १० ॥ ११ ॥ अथवेति अथचेत्यर्थः यन्निमित्तोयत्प्रयोजनस्तत्कथयस्वेतिसंबंधः एवमुक्तः प्रहस्तेनेतिशेषः
 रक्षोगणेश्वरप्रहस्तमलक्षीकृत्यरावणमेवतथाकृत्वाब्रवीदित्युत्तरेणान्वयः ॥ १२ ॥ वरुणस्यवादूतइतिशेषः धनदेनविष्णुनाचनमेसख्यमतस्ताभ्यांचोदितोनास्मि ॥ १३ ॥ एषावानराकृति
 र्ममजातिरेवजन्मकृतैव अतोवानरएवाहमिहागतः वानरस्यात्रागमनेकिंप्रयोजनंतत्राह दर्शनइति राक्षसेंद्रस्यतददर्शनेदर्शननिमित्तमिहागतइत्यर्थः तदिदंतवदर्शनंदुर्लभंप्रकारांतरेणाश
 मत्पुरीमप्रधृष्यावैगमनेकिंप्रयोजनम् ॥ आयोधनेवाकिंकार्यपृच्छ्यतामेपदुर्मतिः ॥ ६ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वाप्रहस्तोवाक्यमब्रवीत् ॥ समाश्वसि
 हिभद्रंतेनभीःकार्यात्वयाकपे ॥ ७ ॥ यदितावत्त्वमिंद्रेणप्रेषितोरावणालयम् ॥ तत्त्वमास्याहिमातेभूद्भयंवानरमोक्ष्यसे ॥ ८ ॥ यदिवैश्रवणस्य
 त्वंयमस्यवरुणस्यच ॥ चारुरूपमिदंकृत्वाप्रविष्टोःपुरीमिमाम् ॥ ९ ॥ विष्णुनाप्रेषितोवापिदूतोविजयकाक्षिणा ॥ नहितेवानरंतेजोरूपमात्रंतुवा
 नरम् ॥ १० ॥ तत्त्वतःकथयस्वाद्यततोवानरमोक्ष्यसे ॥ अनृतंवदतश्चापिदुर्लभंतवजीवितम् ॥ ११ ॥ अथवायन्निमित्तस्तेप्रवेशोरावणालये ॥ एव
 मुक्तोहरिवरस्तदारक्षोगणेश्वरम् ॥ १२ ॥ अब्रवीन्नास्मिशक्रस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ धनदेननमेसख्यंविष्णुनानास्मिचोदितः ॥ १३ ॥ जातिरेव
 ममत्वेपावानरोहमिहागतः ॥ दर्शनेराक्षसेंद्रस्यतदिदंदुर्लभंमया ॥ १४ ॥ वनंराक्षसराजस्यदर्शनार्थंविनाशितम् ॥ ततस्तेराक्षसाःप्राप्तावलिनोयु
 द्दकाक्षिणः ॥ १५ ॥ रक्षणार्थंचदेहस्यप्रतियुद्धामयारणे ॥ अस्त्रपाशैर्नशक्योहंबद्धदेवासुरैरपि ॥ १६ ॥ पितामहादेषवरोममापिहिसमागतः ॥ रा
 जानंद्रपुकामेनमयास्त्रमनुवर्तितम् ॥ १७ ॥ विमुक्तोप्यहमस्त्रेणराक्षसैस्त्वभिवेदितः ॥ केनचिद्रामकार्येणआगतोस्मितवांतिकम् ॥ १८ ॥
 क्यलाभमितिज्ञात्वातवदर्शनार्थंवनंविनाशितं अयंदर्शनोपायोभवत्येवेत्याह ततःवनभंगोद्धेतोरित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदानींयुद्धप्रयोजनमाह रक्षणार्थमिति प्रतियुद्धाःमयाप्रतिभटतया
 स्थित्वाकृतयुद्धाः नन्वेवंभाविवंधायपर्यालोच्यकथंयुद्धंकृतंतत्राहास्त्रेति अस्त्रैर्ब्रह्मास्त्रांतैः पाशैर्यमपाशतैः एवंचेतरपाशकथापिदूरापास्तेत्युक्तं देवासुरैर्मिलितैरपीत्यर्थः ॥ १६ ॥ कुतस्तवै
 वंवलंतत्राह पितामहादिति तदनुपहादित्यर्थः ममापिनतुकेवलंतवैवेत्यर्थः एषवरइति बलविशेषरूपइत्यर्थः तर्हि कथंबंधनमुपगतंतत्राह राजानमिति अस्त्रब्रह्मास्त्रं अनुवर्तितंनिरुत्तमप्यनुव
 र्तिमिव ॥ १७ ॥ तदेवाह विमुक्तइति विमुक्तोपिस्त्रास्त्रइवअभिवेदितःआनीयतवज्ञापितः एवंपीडामनुभूयममदर्शनेकिंप्रयोजनंतत्राह केनचिदिति रामकार्येणेतिपाठःपांक्तः ॥ १८ ॥

चतुर्भिः सागरैः परिवृतं तं कृत्स्नं लोकं भूमं हलमिवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ मंत्रीबुद्धिसहायः सचिवः कार्यसहायः ॥ १३ ॥ १४ ॥ रक्षोधिपमवैक्षत ननुरक्षः कृतपीडामित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
सर्वसंपत्तिमतोऽप्यधर्मवतो महान् दोष इत्याह यदीति बलवानेवंविधसमृद्धोऽप्युन्मूलनक्षमोऽधर्मो यद्यस्मिन् स्यात्तदायं राक्षसेश्वरः शक्यस्य सुरलोकस्यापि विष्णुवद्रक्षिता स्यात् यद्वाऽधर्म इत्यर्थः
आद्यजंतम् अयं बलवान् राक्षसेश्वरो यद्यधर्मवान् स्यात्तदाशक्येत्यादि प्राग्वत् अधर्महनत्वान्तु स्वप्रजानामपि नाशक एवेति भावः ॥ १८ ॥ केन विभ्यतीति पाठे केन इति पदच्छेदः ॥ १९ ॥ २० ॥

उपोपविष्टं रक्षोभिश्चतुर्भिर्वलदपितम् ॥ कृत्स्नं परिवृतं लोकं चतुर्भिर्विषागरैः ॥ १२ ॥ मंत्रिभिर्मंत्रतत्त्वज्ञैरन्यैश्च शुभदर्शिभिः ॥ आश्वास्यमानं स
चिवैः सुरैरिव सुरेश्वरम् ॥ १३ ॥ अपश्यद्राक्षसपतिं हनूमानतितेजसम् ॥ वेष्टितं मे रुशिखरे स तोयमिव तोयदम् ॥ १४ ॥ सतैः संपीड्यमानोऽपि रक्षो
भिर्भीमविक्रमैः ॥ विस्मयं परमं गत्वा रक्षोधिपमवैक्षत ॥ १५ ॥ भ्राजमानं ततो दृष्ट्वा हनूमान् राक्षसेश्वरम् ॥ मनसा चिंतयामास तेजसा तस्य मोहि
तः ॥ १६ ॥ अहो रूपमहो धैर्यमहो सत्त्वमहो द्युतिः ॥ अहो राक्षसराजस्य सर्वलक्षणयुक्तता ॥ १७ ॥ यद्यधर्मो न बलवान् स्यादयं राक्षसेश्वरः ॥ स्यादयं
सुरलोकस्य सशक्यस्यापि रक्षिता ॥ १८ ॥ अस्य क्रूरैर्दृशं सैश्च कर्मभिर्लोककुत्सितैः ॥ सर्वे विभ्यति खल्वस्माद्धोकाः सामरदानवाः ॥ १९ ॥ अयं ह्यु
त्सहते कुहः कर्तुमेकार्णवं जगत् ॥ इति चिंतां बहुविधामकरोन्मतिमान्कपिः ॥ दृष्ट्वा राक्षसराजस्य प्रभावममि तौ जसः ॥ २० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामाय
णे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तमुद्दीक्ष्य महाबाहुः पिंगाक्षं पुरतः स्थितम् ॥ रोपेण महता विष्टो रावणो
लौकरावणः ॥ १ ॥ शंकाहतात्मा दध्यौ सकपी द्रं तेजसा वृतम् ॥ किमेष भगवान् नंदी भवेत्साक्षादिहागतः ॥ २ ॥ येन शनोऽस्मि कैलासे मया प्रहसिते पु
रा ॥ सोऽयं वानरमूर्तिः स्यात्किं स्विद्वाणोऽपि वाऽसुरः ॥ ३ ॥ सराजारोपताम्राक्षः प्रहस्तं मंत्रिसत्तमम् ॥ कालयुक्तमुवाचे दंवचो विपुलमर्थवत् ॥ ४ ॥ दु
रात्मा पृच्छ्यतामेष कुतः किं वास्य कारणम् ॥ वनभंगे च कोऽस्यार्थो राक्षसानां च तर्जने ॥ ५ ॥

नरमानः इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ आविष्टः आसीदिति शेषः ॥ १ ॥ तेजसा वृतं दृष्टेति शेषः
शंकाहतात्मेत्युक्तां शंकां मेवाह नंदी वानरमुख एष प्रमथ्य गणाधिपः ॥ २ ॥ शप्तः मन्मुखसदृशमुखैस्तव नाशो भविष्यतीति शापः बलिसुतो वाणो वामहेश्वरभक्तत्वात् नंदिना प्रेषित इति शंका ॥ ३ ॥
कालयुक्तं कालोचितम् ॥ ४ ॥ कुत आगत इति शेषः किं वा कारणं को वास्य प्रेषक इत्यर्थः ॥ ५ ॥

परिचारवृद्धान्द्वान्परिचारकानित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वक्ष्यमाणसंक्षेपोऽथेति मंत्रीन्मन्त्रिणइत्यर्थः ॥ ६० ॥ कार्यकर्तव्यमर्थस्तत्प्रयोजनं च समाहारद्वंद्वः अर्थस्यमूलमुक्तप्रयो
जनप्रवर्तकम् उत्तराशयस्तुदूत्यकृत्यप्रेरकः सुग्रीवइति ॥ ६१ ॥ यतिमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेअष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥

अतीत्यमार्गसहसामहात्मासतत्ररक्षोधिपपादमूले ॥ ददर्शराज्ञःपरिचारवृद्धान्गृहंमहारत्नविभूषितं च ॥ ५७ ॥ सददर्शमहातेजारावणःकपिस
त्तमम् ॥ रक्षोभिर्विरुताकारैःकृष्यमाणमितस्ततः ॥ ५८ ॥ राक्षसाधिपतिंचापिददर्शकपिसत्तमः ॥ तेजोबलसमायुक्तंतपंतमिवभास्करम् ॥ ५९ ॥
सरोपसंवर्तितताम्रदृष्टिर्दशाननस्तंकपिमन्ववेक्ष्य ॥ अथोपविष्टान्कुलशीलवृद्धान्समादिशत्तंप्रतिमुख्यमंत्रीन् ॥ ६० ॥ यथाक्रमंतैःसकपिश्वपृष्टः
कार्यार्थमर्थस्यचमूलमादौ ॥ निवेद्यामासहरीश्वरस्यदूतःसकाशादहमागतोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
सुंदरकांडेअष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ततःसकर्मणातस्यविस्मितोभीमविक्रमः ॥ हनूमान्क्रोधताम्राक्षोरक्षोधिपमवैक्षत
॥ १ ॥ भ्राजमानंमहार्हणकांचनेनविराजता ॥ मुक्ताजालवृतेनाथमुकुटेनमहायुतिम् ॥ २ ॥ वज्रसंयोगसंयुक्तैर्महार्हमणिविग्रहैः ॥ हैमैराभरणै
श्वित्रैर्मनमेवप्रकल्पितैः ॥ ३ ॥ महार्हक्षौमसंवीतरक्तचंदनरूपितम् ॥ स्वनुलिप्तंविचित्राभिर्विविधाभिश्चभक्तिभिः ॥ ४ ॥ विचित्रंदर्शनीयैश्वरक्ता
क्षैर्भीमदर्शनैः ॥ दीप्ततीक्ष्णमहादंष्ट्रप्रलंबं दशनच्छदैः ॥ ५ ॥ शिरोभिर्दशभिर्वीरोभ्राजमानंमहौजसम् ॥ नानाव्यालसमाकीर्णैःशिखरैरिवमंदरम्
॥ ६ ॥ नीलांजनचयप्रख्यंहारेणोरसिराजता ॥ पूर्णचंद्राभवक्रेणसवालार्कमिवांबुदम् ॥ ७ ॥ बाहुभिर्वद्धकेयूरैश्चंदनोत्तमरूपितैः ॥ भ्राजमानांग
दैर्भीमैःपंचशीर्षैरिवोरगैः ॥ ८ ॥ महतिस्फाटिकेचित्रेरत्नसंयोगचित्रिते ॥ उत्तमास्तरणास्तीर्णैःसूपविष्टं वरासनैः ॥ ९ ॥ अलंकृताभिरत्यर्थं प्रमदाभिः
समंततः ॥ वालव्यजनहस्ताभिरारात्समुपसेवितम् ॥ १० ॥ दुर्धरेणप्रहस्तेनमहापार्श्वेनरक्षसा ॥ मन्त्रिभिर्मन्त्रतत्त्वज्ञैर्निकुंभेनचमन्त्रिणा ॥ ११ ॥

तस्यद्वंद्वजितः यत्तुरावणस्येति तन्न तेनहनूमतिकस्यापिकर्मणोऽकृतत्वादितिकतकः पुत्रद्वारास्वबंधनकर्मणेत्यर्थइतितीर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ वज्रसंयोगेनतद्वदनेनसंयुक्तैर्घटितैर्महार्हमणिविग्रहैः
बहुमूल्यमणिप्रधानस्वरूपैः ॥ ३ ॥ भक्तिभिःशैवत्रिपुंड्रवद्रचनाविशेषैः ॥ ४ ॥ विचित्रमाश्चर्यभूतैर्दशनच्छदैःप्रलंबलंबदशनच्छदवतम् ॥ ५ ॥ शिरोभिर्दशभिरिति हनूमतोदर्शनकालेरणेइ
वन्तीषणरूपकरणादितिवोध्यम् ॥ ६ ॥ हारेणोपलक्षितम् ॥ ७ ॥ केयूरांगदयोरवांतरविशेषऊहः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

शणवल्लैस्तज्जन्यरज्जुजिःसहितैरज्जुपेणकृतैर्द्रुमचरैर्द्रुमवल्लैः ॥ ४६ ॥ कौतूहलान्मांद्रुष्टुव्यवस्येदितिनिश्चितार्थः निश्चितकार्यतत्त्वः सन्त्यस्यतत्संभाषणापेक्षित्वात्वंधादिकंरोचयामास ॥ ४७ ॥ अस्त्रबंधमोक्षोपितैर्द्रुमजायतइत्याह सइति वल्लेनवल्लेनतज्जन्यरज्जुवबद्धः अस्त्रेणतुविमुक्तः कुतस्तत्राह अस्त्रबंधोमंत्रबंधोन्यबंधनानुवर्ततेइतरबंधेनसहनतिष्ठति तस्मिन्सतिमंत्रबंधोनश्यतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ इममर्थमिन्द्रजिदपिज्ञातवानित्याह अथेति अस्त्रेणविमुक्तंविचार्यज्ञात्वा अन्येनबद्धोपिहनुमानस्त्रमनुवर्ततेअस्त्रेणबद्धइववर्ततइत्यपिविचार्यचिंतांजगामेतिबंधः नान्येनबंधेननुवर्ततेऽस्त्रमितिपाठेचिंतास्वरूपमिदं राक्षसैः स्वरुतबंधनवशात्वेदंजगामेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ चिंतामाह अहोइति पाठांतरेचिंतांतरमिदम् मयाकृतंमहत्कर्मनिरर्थकंतराक्षसैर्यतस्तेर्मंत्रगति

ततस्तेराक्षसादृष्टाविनिश्चेष्टमरिंदमम् ॥ बंधुःशणवल्लैश्चद्रुमचरैश्चसंहतैः ॥ ४६ ॥ सरोचयामासपरैश्चबंधंप्रसज्यवीरैरभिगर्हणंच ॥ कौतूहला
न्मांद्रिराक्षसेंद्रोद्रुष्टुव्यवस्येदितिनिश्चितार्थः ॥ ४७ ॥ सबद्धस्तेनवल्लेनविमुक्तोस्त्रेणवीर्यवान् ॥ अस्त्रबंधःसचान्यंहिनबंधमनुवर्तते ॥ ४८ ॥ अथे
न्द्रजितंद्रुमचरिवद्धंविचार्यवीरःकपिसत्तमंतम् ॥ विमुक्तमस्त्रेणजगामचिंतामन्येनबद्धोप्यनुवर्ततेऽस्त्रम् ॥ ४९ ॥ अहोमहत्कर्मकृतंनिरर्थकंतराक्षसै
र्मंत्रगतिर्विच्छेष्टा ॥ पुनश्चनास्त्रेविहतेऽस्त्रमन्यत्प्रवर्ततेसंशयिताःस्मसर्वे ॥ ५० ॥ अस्त्रेणहनुमान्मुक्तोनात्मानमवबुध्यते ॥ कृप्यमाणस्तुरक्षोभितैश्चवं
धैर्निपीडितः ॥ ५१ ॥ हन्यमानस्ततःक्रूरैराक्षसैःकालमुष्टिभिः ॥ समीपंराक्षसेंद्रस्यप्राकृष्यतसवानरः ॥ ५२ ॥ अथेन्द्रजितंप्रसर्माक्ष्यमुक्तमस्त्रेणव
द्धंद्रुमचरिसूत्रैः ॥ व्यदर्शयत्तत्रमहाबलंतंहरिप्रवीरंसगणायराज्ञे ॥ ५३ ॥ तंमत्तमिवमातंगंवद्धंकपिवरोत्तमम् ॥ राक्षसाराक्षसेंद्रायरावणायन्य
वेदयन् ॥ ५४ ॥ कोयंकस्यकुतोवापिकिंकार्यकोभ्युपाश्रयः ॥ इतिराक्षसवीराणांदृष्ट्वासंजज्ञिरेकथाः ॥ ५५ ॥ हन्यतांदत्यतांवापिभक्ष्यतामिति
चापरे ॥ राक्षसास्तत्रसंकुद्धाःपरस्परमथाब्रुवन् ॥ ५६ ॥

नेविच्छेष्टानविचारिता अन्यबंधेमंत्रबंधोनश्यतीतिज्ञातमित्यर्थः पुनरस्त्रंदेवप्रयोज्यंतत्राह अस्त्रेब्राह्मेविहतेपुनरन्यदस्त्रंदस्त्रप्रयोगांतरंनप्रवर्ततेऽतःसर्वेवयंसंशयिताःसंशयितजयाएव मुक्तोयं
सर्वानपिहन्यादितिभावः ॥ ५० ॥ अस्त्रविमोक्षंराहुमोक्षवदपरोक्षतयाज्ञातवानपिहनुमान्तथाज्ञापयतीत्याह अस्त्रेणेति अबबुध्यतेअंतर्भावितण्यर्थतयानावबोधयतिस्म अस्त्रमोक्षंनप्रका
शयतिस्मेत्यर्थः तैर्वैवलौकिकबंधैः अतएवकृप्यमाणत्वादिगुणकः राक्षसेंद्रसमीपंप्राकृष्यत ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कस्यसुतइतिशेषः कोभ्युपाश्रयःकस्याश्रयेणैवंनिर्भयइत्यर्थः
॥ ५५ ॥ यत्ररावणःस्थितस्तत्रत्याराक्षसाएवमब्रुवन्तित्यर्थः ॥ ५६ ॥

ततोऽध्यानानंतरम् ॥ अवध्योयमिति ध्यानेन ज्ञात्वा निग्रहार्थं बंधनार्थं बंधनमुद्दिश्य कथं निगच्छेत् कथं निश्चेष्टो भवेदिति मतिविचारंचकार ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ब्रह्मास्त्रेणाप्यवध्यतां ज्ञात्वा तदस्त्रे
ण तं निजग्राहवबंध ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सहनुमानस्वस्य तदस्त्रबंधं ब्रह्मास्त्रबंधं कृतं बुद्ध्यापि प्रभो ब्रह्मणः प्रभावाद्दरदनाद्विगताल्पवेगः विगतः अप्राप्तः अल्पोऽपि वेगः पीडायेन तादृशः अभीतचित्त इति
यावत् आत्मनः पितामहानुग्रहं मुहूर्तमात्रेण मदस्त्रनिरोधमुक्तिरित्येवं रूपम् ॥ ३९ ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति तत इति स्वायं भुवैः स्वयं भूदेवत्यैरनेकविधैर्मन्त्रैरभिमन्त्रितं तस्मिद्धं भवति तादृशं ब्रह्मास्त्रं त

ततो मतिराक्षसराजसूनुश्चकार तस्मिन्हरिर्वीरमुख्ये ॥ अवध्यतां तस्य कपेः समीक्ष्य कथं निगच्छेदिति निग्रहार्थं ॥ ३५ ॥ ततः पैतामहं वीरः सोऽस्त्रमस्त्रवि
दांबरः ॥ संदधे सुमहातेजास्तं हरिप्रवरं प्रति ॥ ३६ ॥ अवध्योयमिति ज्ञात्वा तमस्त्रेणास्त्रतत्त्ववित् ॥ निजग्राहमहाबाहुं मारुतात्मजमिन्द्रजित् ॥ ३७ ॥
तेन बद्धस्ततोऽस्त्रेण राक्षसेन सवानरः ॥ अभवन्निर्विचेष्टश्च पपात च महीतले ॥ ३८ ॥ ततोऽथ बुद्ध्या स तदस्त्रबंधं प्रभोः प्रभावाद्द्विगताल्पवेगः ॥ पिता
महानुग्रहमात्मनश्च विचिंतयामास हरिप्रवीरः ॥ ३९ ॥ ततः स्वायं भुवैर्मन्त्रैर्ब्रह्मास्त्रं चाभिमन्त्रितम् ॥ हनूमांश्चितयामास वरदानं पितामहात् ॥ ४० ॥
तमेस्य बंधस्य च शक्तिरस्ति विमोक्षणे लोकगुरोः प्रभावात् ॥ इत्येवमेवं विहितोऽस्त्रबंधो मया त्मयोनेरनुवर्तितव्यः ॥ ४१ ॥ सवीर्यमस्त्रस्य कपिर्वि
चार्य पितामहानुग्रहमात्मनश्च ॥ विमोक्षशक्तिं परिचिंतयित्वा पितामहाज्ञामनुवर्तते स्म ॥ ४२ ॥ अस्त्रेणापि हि बद्धस्य भयं मनजायते ॥ पितामह
महेंद्राभ्यां रक्षितस्यानिलेन च ॥ ४३ ॥ ग्रहणे चापि रक्षोभिर्महन्मेगुणदर्शनम् ॥ राक्षसेन्द्रेण संवादस्तस्माद्ब्रह्मं तु मां परे ॥ ४४ ॥ सनिश्चितार्थः परवी
रहंता समीक्ष्यकारी विनिवृत्तचेष्टः ॥ परैः प्रसत्याभिगतैर्निगृह्य न नादतैस्तैः परिभर्त्स्यमानः ॥ ४५ ॥

कृतनिरोधं बुद्ध्या पितामहालुब्धं वररूपं दानं प्रागुक्तं रूपं चिंतयामास ॥ ४० ॥ लोकगुरोः प्रभावान्मेहनूमतोऽस्यास्त्रबंधस्य विमोक्षणे शक्तिर्नास्तीत्येवं ध्यानेन ज्ञात्वा एवमनुभूयमानप्रकारेण ममाने
न विहित आत्मयोनेरस्त्रबंधो मया अनुवर्तितव्य एव मुहूर्तमात्रं सोऽप्येव ॥ ४१ ॥ विमोक्षशक्तिं मुहूर्तानंतरं भाविनीं तां चिंतयित्वा मुहूर्तमात्रं पितामहाज्ञामनुवर्तते स्म ॥ ४२ ॥ भयं न जायते तत्र हे
तुः पितामहेत्यादि आदित्यग्रासप्रवृत्तिसमय एव त्रयानुग्रहः प्रागुक्तः ॥ ४३ ॥ मेमहद्गुणदर्शनमस्तीति शेषः राक्षसेन्द्रेण संवाद इति ॥ ४४ ॥ निश्चितार्थः उक्तरीत्येति भावः समीक्ष्यकारी विचा
रपूर्वकं कार्यकर्ता अभिगतैरभिस्त्यगैः परैः प्रसृत्य बलाद्ब्रह्मीत्वापरिभर्त्स्यमानः सन्ननाद पीडित इवेति भावः ॥ ४५ ॥

संयतिद्विषये जानहर्षे दिशश्चेत्युत्पातवर्णनं रौद्राष्टगाः क्रोष्टुप्रभृतयः ॥ २२ ॥ चक्रचराग्रहाः परमप्रलृष्टा विनेदुरिति शुभनिमित्तम् ॥ २३ ॥ इंद्रध्वजं इंद्राकारचिह्नवत् ध्वजम् ॥ २४ ॥ तडि
दूर्जितनिःस्वनंतविनिजमूर्जितस्वनंच ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यहनत्वं चितवान् ॥ २७ ॥ सुपत्रिणः कंकादिपक्षयुक्तान् सुसंततान् अविरतान् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अभिलक्ष्यस्य अभिमतलक्ष्यस्य

तस्मिंस्ततः संयतिजानहर्षे रणाय निर्गच्छति वाणपाणौ ॥ दिशश्च सर्वाः कलुषावभूवुर्मगाश्च रौद्रा बहुधा विनेदुः ॥ २२ ॥ समागतास्तत्र तु नागयक्षा
महर्षयश्चक्रचराश्च सिद्धाः ॥ नभः समावृत्य च पक्षि संघा विनेदुरुच्चैः परमप्रलृष्टाः ॥ २३ ॥ आयातंसरथं दृष्ट्वा पूर्णाभिंद्रध्वजंकपिः ॥ ननादचमहाना
ढव्यवर्धत च वेगवान् ॥ २४ ॥ इंद्रजित्सरथं दिव्यमाश्रितश्चित्रकार्मुकः ॥ धनुर्विस्फारयामास तडिदूर्जितनिःस्वनम् ॥ २५ ॥ ततः समेतावतितीक्ष्णवे
गौ महाबलौ तौरणनिर्विशंकौ ॥ कपिश्चरक्षोधिपतेस्तनूजः सुरासुरेन्द्रा विवबद्धवैरौ ॥ २६ ॥ सतस्य वीरस्य महारथस्य धनुष्मतः संयतिसंमतस्य ॥ शर
प्रवेगं व्यहनत्स वृद्धश्च चारमार्गं पितुरप्रमेयः ॥ २७ ॥ ततः शरानायततीक्ष्णशल्यान् सुपत्रिणः कांचनचित्रपुंखान् ॥ मुमोच वीरः परवीरहंता सुसंततान्
जसमानवेगान् ॥ २८ ॥ ततः सतस्स्यंदननिःस्वनंच मृदंगभेरीपटहस्वनंच ॥ विकृष्यमाणस्य च कार्मुकस्य निशम्य घोषं पुनरुत्पपात ॥ २९ ॥ शराणा
मंतरेष्वाशु व्यावर्तत महाकपिः ॥ हरिस्तस्याभिलक्ष्यस्य मोक्षयैल्लक्ष्यसंग्रहम् ॥ ३० ॥ शराणामग्रतस्तस्य पुनः समभिवर्तत ॥ प्रसार्य हस्तौ हनुमानुत्प
पातानिलात्मजः ॥ ३१ ॥ तावुभौ वेगसंपन्नौ रणकर्मविशारदौ ॥ सर्वभूतमनोग्राहि चक्रतुर्युद्धमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ हनूमतो वेदनराक्षसोत्तरं न मारुतिस्त
स्य महात्मनोऽतरम् ॥ परस्परं निर्विषहौ बभूवतुः समेत्यौ देवसमानविक्रमौ ॥ ३३ ॥ ततस्तुलक्ष्ये स विहन्यमाने शरेष्वमोघेषु च संपतत्सु ॥ जगाम
चितां महतीं महात्मा समाधिसंयोगसमाहितात्मा ॥ ३४ ॥

लक्ष्यसंग्रहं लक्ष्यत्वेन संग्रहणम् ॥ मोक्षयन्मोघी कुर्वन्व्यर्थी कुर्वन्नितियावत् शराणामंतरेषु व्यावर्तत परिवर्तते स्मेत्यर्थः ॥ ३० ॥ अभिवर्तत अभ्यवर्तत ततः शरमोक्षसमये पुनरुत्पपात ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
निर्विषहौ दुःसहवेगौ ॥ ३३ ॥ अमोघेषु शरेषु संपतत्स्वपि लक्ष्ये लक्ष्यभूते हनूमति विहन्यमाने शरेभ्यः स्वयमेव मुच्यमाने शरैरभिद्यमाने सतीत्यर्थः हंतेर्गत्यर्थात् कर्मकर्तरि शानच् समाधिसंयोगे
न भ्यानकारणेन तत्स्वरूपज्ञानाय समाहितात्मा एकाग्रचित्तः ॥ ३४ ॥

किं वलावष्टेन गंतव्यमिति शंकायां तत्सविशेषमुपदिशति तमिति तं मुक्तमर्थं एवमेव प्रसमीक्ष्य एवमेव तत्त्वमिति निश्चित्य स्वकर्मसाम्यात्स्वेनैव कर्मणः प्रकृतकार्यस्य साम्यात्सिद्धेः संपादनीयत्वाच्च समाहितात्मा समाहितचित्तो भूत्वाऽस्य विषये दिव्यंधनुषो वीर्यं दिव्यास्त्रमोक्षसामर्थ्यं स्मरन्निश्चिन्वन् ब्रज गत्वा चाक्षतं परकीयप्रहारहीनं यथा भवति तथा शत्रुपराभवकर्माभस्व ॥ १२ ॥ हेमतिश्रेष्ठ प्रशस्तबुद्धे अहंत्वमिति प्रियं पुत्रमीदृशं संकटं प्रेषयामि इयं प्रेषणानोचिता खलु अथापि इयं मतिः राजधर्माणामस्माकं तथाक्षत्रस्य क्षत्रियस्य च मतैव शास्त्रतः संमतैव ॥ १३ ॥ अथ राज्ञः क्षत्रियस्य च कृत्यमाह नानेति नानाशास्त्रेषु धर्मार्थनीत्यादिशास्त्रेषु संपादयेच्च वैशारद्यम् संपाद्यमिति शेषः यस्य रणे विजयः काम्यो भवति तेनोक्तं नानाशास्त्रमवश्यं बोद्धव्यमेवेत्यर्थः यद्वा परस्य ना

तमेव मर्थं प्रसमीक्ष्य सम्यक् स्वकर्मसाम्याद्वि समाहितात्मा ॥ स्मरंश्च दिव्यंधनुषोऽस्य वीर्यं ब्रजाक्षतं कर्मसमाभस्व ॥ १२ ॥ न खल्वियं मतिश्रेष्ठ यत्त्वां संप्रेषयाम्यहम् ॥ इयं च राजधर्माणां क्षत्रस्य च मतिर्मता ॥ १३ ॥ नानाशास्त्रेषु संग्रामे वैशारद्यमरिंदम ॥ अवश्यमेव बोद्धव्यं काम्यश्च विजयोरणे ॥ १४ ॥ ततः पितुस्तद्वचनं निशम्य प्रदक्षिणं दक्षसुतप्रभावः ॥ चकार भर्तारमतित्वरेण रणाय वीरः प्रतिपन्नबुद्धिः ॥ १५ ॥ ततस्तैः स्वगणैरिष्टैरिंद्रजित्यतिपूजितः ॥ युद्धोद्धतकृतोत्साहः संग्रामं संप्रपद्यत ॥ १६ ॥ श्रीमान् पद्मविशालाक्षो राक्षसाधिपतेः सुतः ॥ निर्जंगाममहातेजाः समुद्रइव पर्वणि ॥ १७ ॥ स पक्षिराजोपम तुल्यवेगैर्व्यालैश्चतुर्भिः सतुतीक्ष्णदंष्ट्रैः ॥ रथं समायुक्तमसत्यवेगः समारुरोहेंद्रजिदिंद्रकल्पः ॥ १८ ॥ सरथी धन्विनां श्रेष्ठः शस्त्रज्ञोऽस्त्रविदां वरः ॥ रथेनाभिययौ क्षिप्रं हनूमान्यत्र सोऽभवत् ॥ १९ ॥ स तस्य रथनिर्घोषं ज्यास्वनं कार्मुकस्य च ॥ निशम्य हरिर्वीरो सौ संप्रहृष्टतरोऽभवत् ॥ २० ॥ इंद्रजिच्चापमादाय शितशल्यांश्च सायकान् ॥ हनूमंतमभिप्रेत्य जगाम रणपंडितः ॥ २१ ॥

नाशास्त्रेषु यद्वैशारद्यमस्ति तद्योत्प्रा अवश्यमेव बोद्धव्यम् बुद्धापिरणे स्वस्य विजयः प्रार्थ्य एव अहं जेप्याम्येवेति बुद्ध्या युद्धमारभ्य मेव न तु तादृशशत्रोरपि निवर्तितव्यमित्यर्थः केचित्तु नानाशास्त्रैरित्योद्धव्यमिति च पठित्वानानाशास्त्रकरणसंग्रामे वैशारद्यसामर्थ्यतवास्ति अतस्त्वयाऽवश्यं योद्धव्यमेव रणे जयश्च प्रार्थनीय एवेति व्याचक्षते ॥ १४ ॥ दक्षसुताः देवाः प्रदक्षिणं चकार भर्तारं राजानं रावणम् रणाय अति त्वरेणाति त्वरया गंतुं कृतबुद्धिः ॥ १५ ॥ स्वगणैरन्यैः सभास्थैराक्षसैः युद्धे उद्धतश्चासौ कृतोत्साहश्च संप्रपद्यत संप्रापद्यत ॥ १६ ॥ पर्वणीति वर्धमान इति शेषः ॥ १७ ॥ पक्षिराजोपमैरन्योन्यतुल्यवेगैश्च व्यालैः सर्पैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ शितशल्यांस्तीक्ष्णाग्रान् ॥ २१ ॥

ममानुरुपंमत्सदृशम् रणावमर्दयुद्धसंघर्षे त्वांसमासाद्यप्राप्यमेमनौजयविषयेनिश्चितार्थसत्प्रमंविषादनगच्छति त्वद्वलंस्त्वत्वाश्वसिमीत्यर्थः ॥ ६ ॥ प्रकृतमाह निहताइति ॥ ७ ॥ हेअरिनि
पूदनत्वयिमेयःसारःउत्कर्षवृद्धिःसतेषुनत्वेवेत्यन्वयः यद्वा मेसारःसर्वजगज्जयसामर्थ्यसत्त्वय्येवत्वत्साहाय्यनिमित्तएवननुतेषु नतुतत्साहाय्यनिमित्तकइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ गतेयुद्धायनिर्गतेत्व
यिसन्निकृष्टेसतिबलावमर्दनेकवलप्रमथनैर्हेतुभिःशांतशत्रुरुपशांतबलःशत्रुर्यथाशाम्यतिक्षीणोभवतितथात्मबलंपरबलंचसमीक्ष्यारभस्व बलावमर्दैरितिशांतशत्रुरितिचपोठइतिकतकः व
लावमर्दइतिशांतशत्रोइतिचपठित्वाहेःस्वभृतांवरिष्ठत्वयियुद्धायगतेसन्निकृष्टेहनूमत्समीपंप्राप्तेबलावमर्दःसेनानाशोयथाशाम्यतिनभवतितथारभस्वेत्यर्थइतितीर्थः ॥ १० ॥ अथतत्रसेनादि
परिग्रहोव्यर्थइत्याह नवीरिति हेवीरसेनानयाह्वायनस्तागणशःसंघशश्चयवंतिपलायनेनश्यंतिच तथा विशालसारमतिक्षयकाठिन्यवत्अतएववज्रंतत्तुल्यमायुधजालमादायापिनप्रयोजनं

ममानुरुपंतपसांबलंचतेपराक्रमश्चास्त्रबलंचसंयुगे॥नत्वांसमासाद्यरणावमर्दमनःश्रमंगच्छतिनिश्चितार्थम्॥६॥निहताःकिंकराःसर्वेजंबुमाली
चराक्षसः॥ अमात्यपुत्रावीराश्चपंचसेनाग्रगामिनः॥७॥ बलानिसुसमृद्धानिसाश्वनागरथानिच॥ महोदरश्चशयितःकुमारोऽक्षश्चसूदितः॥ नतु
तेष्वेवमेसारोयस्त्वय्यरिनिपूदन॥ ८ ॥ इदंचदृष्ट्वानिहतंमहद्वलंकपेःप्रभावंचपराक्रमंच॥ त्वमात्मनश्चापिनिरीक्ष्यसारंकुरुष्ववेगंस्वबलानुरूपम्
॥ ९ ॥ बलावमर्दस्त्वयिसन्निकृष्टेयथागतेशाम्यतिशांतशत्रुः॥ तथासमीक्ष्यात्मबलंपरंचसमारभस्वास्त्रभृतांवरिष्ठ॥ १० ॥ नवीरसेनागणशोच्यवं
तिनवज्रमादायविशालसारम्॥ नमारुतस्यास्तिगतिप्रमाणंनचाग्निकल्पःकरणेनहंतुम्॥११॥

गणशःप्रयुक्तस्यतस्यापिप्रच्यवादेव गणशोच्यवंतीत्यत्रोत्वमार्थं कुतस्तत्राह नेति मरुतोपत्यस्यमारुतस्यगतेःसामर्थ्यस्यप्रमाणंपरिच्छेदएतावद्वलंनियहीतुंशक्तइतिपरिच्छेदोनास्ति अतोलो
कनिखिलमपिबलंतस्याकिंचित्करमित्यर्थः किंचाग्निकल्पोऽग्नितुल्योसौकरणेनशस्त्रादिरूपेणहंतुंनशक्यः जयत्यतिबलोरामइत्येतद्दोषणसमयेहनूमाउच्छत्रुसैन्यानांनिहंनामारुतात्मजइत्युक्ते
रिहरावणस्यमारुतस्येत्युक्तिर्नासिमंजसा पराक्रमातिशयदर्शनादुल्लेखामात्रेणतुकिंचिद्भूतमितिप्रागुक्तं केचित्तु गणानुशोचयतीतिगणशोक्हनूमांस्तस्मिन्सेनाःनावंतिततो नरक्षंतीत्यर्थइतिवदं
नितत्रावतेस्त्रायतिसमानार्थत्वात्पंचमीप्राप्तौसप्तम्यार्थी तवोत्ववत् एवंविशालसारमित्यत्रविशालसारमितिच्छेदंकुर्वेति अलसारंकुंठसारंवज्रंतत्तुल्यमप्यायुधमादायनविशरणंनप्रविशेतिच
व्याचक्षते अलतेर्धातोःपर्याप्त्यर्थत्वेनपर्याप्तसारमिति व्याख्यातुंयोग्यम् कुंठेत्यर्थस्यततोऽलाभात् ॥ ११ ॥

पतन्तीति गरुडवायुसिद्धसेवितेतं समेत्यतं पादयोर्जघाहेत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ समाविद्याभामयित्वा गृह्यइव असंधिल्यपावापौ गृहीत्वेवेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चक्रचैर्योतिश्चक्रचैर्यहादिभिः समेत्यसमागतैर्जातविस्मयैर्निरीक्षितइत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ वज्रिसुतोपमं जयंतुल्यम् कृतक्षणः पुनर्युद्धैरुतोत्साहः ॥ ३८ ॥ अहलमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डिसप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनःसमाधाय पुत्रनाशखिन्नमपि चेतोधीरतयाऽप्रकाशितभयं प्रतिष्ठाप्य ॥ १ ॥ पितामहाराधनेन संचितास्त्रः प्राप्तब्रह्मास्त्रो कपिस्ततस्तं विचरंतं वरेपतत्रिराजानिलसिद्धसेविते ॥ समेत्यतं मारुतवैगविक्रमः क्रमेण जग्राह च पादयोर्दृढम् ॥ ३४ ॥ सतं समाविध्य सहस्रशः कपिर्महोरगं गृह्यइवांडजेश्वरः ॥ मुमोच वेगात्पितृतुल्यविक्रमो महीतले संयतिवानरोत्तमः ॥ ३५ ॥ स भग्नबाहू रूकटीपयो धरः क्षरन्नसृद्धिर्मथितास्थि लोचनः ॥ संजिन्नसंधिः प्रविकीर्णबंधनो हतः क्षितौ वायुसुतेन राक्षसः ॥ ३६ ॥ महाकपिर्भूमितले निपीड्यतंचकार रक्षोधिपतेर्महद्भयम् ॥ महर्षिभिश्चक्रचरैः समागतैः समेत्य भूतैश्च स यक्षपन्नगैः ॥ सुरैश्च सेंद्रैर्भृशजातविस्मयैर्हते कुमारसकपिर्निरीक्षितः ॥ ३७ ॥ निहत्यतं वज्रिसुतोपमं रणे कुमारमक्षतजोपमेक्षणम् ॥ तदेव वीरो भिजगाम तोरणं कृतक्षणः कालइव प्रजाक्षये ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डिसप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततस्तुरक्षोधिपतिर्महात्मा हनुमताक्षे निहते कुमारे ॥ मनःसमाधाय स देवकल्पं समादिदेशेंद्रजितं सरोषः ॥ १ ॥ त्वमस्त्रविच्छुस्त्रभृतां वरिष्ठः सुरासुराणामपिशोकदाता ॥ सुरेषु सेंद्रेषु च दृष्टकर्मापितामहाराधनसंचितास्त्रः ॥ २ ॥ त्वदस्त्रबलमासाद्य समुराः समरुद्वजाः ॥ न शोकुः समरे स्यातुं सुरेश्वरसमाश्रिताः ॥ ३ ॥ न कश्चिन्निपुलं केपु संयुगेन गतश्रमः ॥ भुजवीर्याभिगुप्तश्च तपसा चाभिरक्षितः ॥ देशकालप्रधानश्च त्वमेव मतिस्ततः ॥ ४ ॥ न ते स्य शक्यं समरेषु कर्मणां न ते स्य कार्यं मतिपूर्वमंत्रणे ॥ न सोऽस्ति कश्चिन्निपुः संग्रहेषु न वेदयस्तेऽस्त्रबलं बलं च ॥ ५ ॥

सीत्यर्थः ॥ २ ॥ सुरेश्वरसमाश्रिता अपिरणे स्यातुं न शोकुः ॥ ३ ॥ कश्चित्त्वदन्योन गतश्रमो न सर्वे प्राप्ताश्च मा इत्यर्थः भुजवीर्याभिगुप्तस्तपसाभिरक्षितो देशकालप्रधानश्च मत्यास्ततः प्रशस्ततरश्च त्वमेवेत्यन्वयः ॥ ४ ॥ समरेषु कर्मणां कर्मणां मध्येऽशक्यं नास्ति कर्मणा इत्येव पाठः सांप्रदायिक इति कतकः मतिपूर्वमंत्रणेशास्त्रानुरूपबुद्धिपूर्वकर्तव्यराजकार्यविचारे तेऽकार्यं नास्तिकायासाथकविचारो नास्तीत्यर्थः त्रिषु संग्रहेषु चिष्वपिलोकेषु भोक्तृभिः कर्मणां संगृह्यंत इति संग्रहालोकास्तेषु तेऽस्त्रबलं सहजं च बलं यो न वेद स कश्चिदपि नास्ति सर्वप्रसिद्धबलद्वयबलवानित्यर्थः ॥ ५ ॥

शरान्विमोक्षयन्व्यर्थीकुर्वन् तदुपायः शरान्तरइति ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवंशरान्व्यर्थीकुर्वतोऽपिभुजांतरजेद्रूपकर्मविशेषतत्त्वज्ञः पराक्रमविशेषेणचित्तयामास ॥ २५ ॥ चिताप्रकारः
अवालवदिति सर्वाहवकर्मशालिनः सर्वप्रकाराहवकर्मशालिनः अत्रास्मिन्कालेऽस्यप्रमाणमेमतिरत्रजायते प्रमाणेमारुतिरत्रजायतेइतिपाठेऽयंजनइतिवत्स्वस्यैवहनुमतामारुतिरितिनि

सताञ्छरांस्तस्यहरिर्विमोक्षयंश्चचारवीरः पथिवायुसेविते ॥ शरांतरेमारुतवद्विनिष्पतन्मनोजवः संयतिभीमविक्रमः ॥ २३ ॥ तमात्तवाणासन
माहवोन्मुखंस्वमास्तृणंतंविविधैः शरोत्तमैः ॥ अवैक्षताक्षं बहुमानचक्षुषाजगामचित्तांसचमारुतात्मजः ॥ २४ ॥ ततःशरैर्भिन्नभुजांतरः कपिः कु
मारवर्येणमहात्मनानदन् ॥ महाभुजः कर्मविशेषतत्त्वविद्विचितयामासरणेपराक्रमम् ॥ २५ ॥ अवालवद्वालदिवाकरप्रभः करोत्ययंकर्ममहान्म
हाबलः ॥ नचास्यसर्वाहवकर्मशालिनः प्रमाणमेमतिरत्रजायते ॥ २६ ॥ अयंमहात्माचमहांश्चवीर्यतः समाहितश्चातिसहस्रसंयुगे ॥ असंशयं
कर्मगुणोदयादयंसनागयक्षैर्मुनिभिश्चपूजितः ॥ २७ ॥ पराक्रमोत्साहविवृद्धमानसः समीक्षतेमांप्रमुखोग्रतःस्थितः ॥ पराक्रमोत्थस्यमनांसिकं
पथेन्सुरासुराणामपिशिघ्रकारिणः ॥ २८ ॥ नखत्वयंनानाभिभवेदुपेक्षितः पराक्रमोत्थस्यरणेविवर्धते ॥ प्रमाणंत्थस्यममाद्यरोचतेनवर्धमानो
घ्निरुपेक्षितुंक्षमः ॥ २९ ॥ इतिप्रवेगंतुपरस्यतर्कयन्स्वकर्मयोगंचविधायवीर्यवान् ॥ चकारवेगंतुमहाबलस्तदामतिंचचक्रेस्यवधेतदानीं ॥ ३० ॥
सतस्यतानष्टवरान्महाहयान्समाहितान्भारसहान्विवर्तने ॥ जघानवीरः पथिवायुसेवितेतलप्रहारैः पवनात्मजः कपिः ॥ ३१ ॥ ततस्तलेनाभिह
तोमहारथः सतस्यपिंगाधिपमंत्रिनिर्जितः ॥ सभग्नोडः परिवृत्तकूबरः पपातभूमौहतवाजिरंवरान् ॥ ३२ ॥ सतंपरित्यज्यमहारथोरथंसकार्मुकः ख
द्रधरः खमुत्पतन् ॥ ततोभियोगाहपिरुग्रवीर्यवान्विहायदेहंमरुतामिवालयम् ॥ ३३ ॥

देशः ॥ २६ ॥ समाहितोऽवहितः अतिसहोऽतिरणक्लेशसहः कर्मगुणोदयाद्रणकर्मणोगुणोदयोत्कर्षस्यदर्शनाद्धेतोः पूजितइत्यर्थः ॥ २७ ॥ पराक्रमविषयोत्साहेनविवृद्धमानसंयस्यतादृशः
सन्मांसमीक्षतेननुकातर्येणेत्यर्थः प्रमुखः वीरमुख्यः ॥ २८ ॥ उपेक्षितोयंनानाभिभवेत् ॥ अभिभवेदेवेत्यर्थः स्वकर्मयोगंस्यस्यकर्मणियोगंज्ञानबलविशेषावस्थानलक्षणमुपायम् ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ विवर्तनेनानाविधमंडलगमने समाहितान्शिक्षितान्वायुसेवितेपथिस्थितः स्थितांश्च ॥ ३१ ॥ नीडंरथधिष्ठानस्थानम् ॥ ३२ ॥ मरुतामालयंस्वर्गमुत्पतन्नृषिरिव ॥ ३३ ॥

निष्कमुरोभूषणं आशुपराक्रमः नीक्षणपौरुष इति यावत् समागमो युद्धं संभ्रमप्रदो भयप्रदः ॥ १२ ॥ भूमिर्भूमिस्थप्राणिजातररास वीर्यप्रवृत्तसंयुगं वीक्ष्येति शेषः ॥ १३ ॥ समाधिर्लक्ष्यदर्शनं संयोगः शरसंधानं विमोक्षः संहितस्य त्यागस्तेषां तत्त्ववित् अताडयदपातयत् ॥ १४ ॥ अस्तग्दिग्धश्चासौ विवृत्तनेत्रश्च विवृत्तलोचन इति पाठे अवसरोचितचक्षुरित्यर्थः नवोदितादित्यसन्निभः

सहेमनिष्कांगदचारुकुण्डलः समाससादाशुपराक्रमः कपिं ॥ तयोर्बभूवा प्रतिमः समागमः सुरासुराणामपि संभ्रमप्रदः ॥ १२ ॥ ररासभूमिर्नतता पभानुमान्वबौ नवायुः प्रचचालचाचलः ॥ कपेः कुमारस्य च वीर्यसंयुगं ननाद च द्यौरुदधिश्च चुक्षुभे ॥ १३ ॥ सतस्य वीरः सुमुखान्यतस्त्रिणः सुवर्णं पुंस्वान्सविषानिवोरगान् ॥ समाधिसंयोगविमोक्षतत्त्वविच्छुरानथ त्रीन्कपिर्मूर्ध्यताडयत् ॥ १४ ॥ सतैः शरैर्मूर्ध्नि समं निपातैः क्षरन् अस्तग्दिग्धविवृत्तनेत्रः ॥ नवोदितादित्यनिभः शरां शुमान्व्यराजतादित्य इवांशुमालिकः ॥ १५ ॥ ततः पुवंगाधिपमंत्रिसत्तमः समीक्ष्य तं राजवरात्मजं रणे ॥ उदग्रचित्रायुधचित्रकार्मुकं जहर्षचापूर्यतचाहवोन्मुखः ॥ १६ ॥ समंदराग्रस्य इवांशुमाली विवृद्धकोपो बलवीर्यसंवृतः ॥ कुमारमक्षं सवलं सवाहनंददाहनेत्राग्निमरीचिभिस्तदा ॥ १७ ॥ ततः सबाणासनशक्रकार्मुकः शरप्रवर्षो युधिराक्षसांबुदः ॥ शरान्मुमोचा शुहरीश्वराचले बलाहको दृष्टिमिवाचलोत्तमे ॥ १८ ॥ कपिस्ततस्तरणचंडविक्रमं प्रवृद्धतेजो बलवीर्यसायकम् ॥ कुमारमक्षं प्रसमीक्ष्य संयुगेन नादहर्षाद्वनतुल्यनिःस्वनः ॥ १९ ॥ सवालभावाद्युधिवीर्यदर्पितः प्रवृद्धमन्युः क्षतजोपमेक्षणः ॥ समाससादाप्रतिमं रणे कपिं गजो महाकूपमिवावृतं तृणैः ॥ २० ॥ सतेन बाणैः प्रसभं निपातितैश्च कारनादं घननादनिःस्वनः ॥ समुत्सहेनाशुनभः समारुजन्भुजोरुविक्षेपणघोरदर्शनः ॥ २१ ॥ तमुत्पतंतं समभिद्रवद्वलीसराक्षसानां प्रवरः प्रतापवान् ॥ रथीरथिश्चेष्टतरः किरञ्छरैः पयोधरः शैलमिवाश्मदृष्टिभिः ॥ २२ ॥

रक्तवर्ण इत्यर्थः शरां शुमान्स्वमस्तकस्थशररूपांशुमान् ॥ अंशुमालाधृतसूर्य इव व्यराजत ॥ १५ ॥ आपूर्यतव्यवर्धत ॥ १६ ॥ मंदराग्रस्थत्वेन मध्यं दिनस्थत्वं लक्ष्यते ॥ १७ ॥ बाणासनमेव शक्रकार्मुकं यस्य सः ॥ १८ ॥ तेज आदि सायकांताः प्रवृद्धा यस्य ॥ १९ ॥ तृणैरावृतं महाकूपं गजपातनार्थं कृतं गर्तम् ॥ २० ॥ घननादनिःस्वनः मेघशब्दसदृशशब्दः समुत्सहेन समुत्साहेन ॥ कृत्वाः भुजयोरुर्वीर्विक्षेपणेन घोरं दर्शनं यस्य सः ॥ २१ ॥ समभिद्रवत् अभ्यद्रवत् ॥ २२ ॥

तदेवाह स इति सदसियज्ञशालायां द्विजातिमुख्यैर्हविषोदीरितः प्ररितः पावक इव समुत्पपात ॥ २ ॥ महान्स इत्यन्वयः जांबूनदजालेन तत्समूहेन संततं व्याप्तम् ॥ ३ ॥ उक्तमेवार्थं विशिष्याह
तत इति तपःसंग्रहस्य तपोनुष्ठानस्य संचयेन सप्तद्व्यार्जितम् ॥ ४ ॥ अनएव व्योमचरं असंगचारिणम् पर्वतादिष्वगीतिभावः समाहितं सज्जं तूण इषुधिः अष्टसु दिक्ष्वसिभिः सह निबद्धाबंधुराः
थ फलकायस्मिंस्तं यथाक्रमं यथास्थानमावेशितं शक्तितोमरं यस्मिंस्तम् ॥ ५ ॥ प्रतिपूर्णवस्तुना युद्धपरिकरवस्तुना शशिसूर्यवर्चसा तद्रश्मिवर्चसा हेमदामसहितेन वस्तुनाविराजमानम् ॥ ६ ॥

स तस्य हृष्यर्पणसंप्रचोदितः प्रतापवान्कांचनचित्रकामुकः ॥ समुत्पपाताथ सदस्युदीरितो द्विजातिमुख्यैर्हविषेव पावकः ॥ २ ॥ ततो महान्वालिदिवाक
रप्रभं प्रतमजांबूनदजालसंततम् ॥ रथं समास्थाय ययौ स वीर्यवान्महाहरितं प्रतिनैर्ऋतर्पभः ॥ ३ ॥ ततस्तपःसंग्रहसंचयार्जितं प्रतमजांबूनदजाल
चित्रितम् ॥ पताकिनरत्नविभूषितध्वजं मनोजवाष्टाश्ववरैः सुयोजितम् ॥ ४ ॥ सुरासुराधृष्यमसंगचारिणं तदित्यभं व्योमचरं समाहितम् ॥ सतूण
मष्टासिनिबद्धबंधुरं यथाक्रममावेशितशक्तितोमरम् ॥ ५ ॥ विराजमानं प्रतिपूर्णवस्तुना सह हेमदामाशशिसूर्यवर्चसा ॥ दिवाकराभं रथमास्थितस्त
तः स निर्जगामामरतुल्यविक्रमः ॥ ६ ॥ स पूरयन्स्वंचमहीं च साचलांतुरंगमातंगमहारथस्वनैः ॥ बलैः समेतैः सह तोरणस्थितं समर्थमासीनमुपागम
त्कपिं ॥ ७ ॥ स तं समासाद्य हरिं हरीक्षणो युगांतकालाग्निमिव प्रजाक्षये ॥ अवस्थितं विस्मितजातसंभ्रमं समैक्षताक्षो बहुमानचक्षुषा ॥ ८ ॥ स त
स्य वेगंचकपेर्महात्मनः पराक्रमंचारिपुरावणात्मजः ॥ विचारयन्स्वंचबलं महाबलो युगक्षये सूर्यइवाभिवर्धत ॥ ९ ॥ स जातमन्युः प्रसमीक्ष्य विक्र
मं स्थितः स्थिरः संयतिदुर्निवारणम् ॥ समाहितात्मा हनुमंतमाहवे प्रचोदयामास शितैः शरैस्त्रिभिः ॥ १० ॥ ततः कपितं प्रसमीक्ष्य गर्वितं जितश्रमं श
त्रुपराजोचितम् ॥ अवैक्षताक्षः समुदीर्णमानसं सबाणपाणिः प्रगृहीतकामुकः ॥ ११ ॥

तोरणस्थितं तोरणाश्रयं आसीनमुपविष्टम् ॥ ७ ॥ हरीक्षणः सिंहवत्कूरदृष्टिः युगांतकालाग्निवत्प्रजाक्षयेव स्थितम् हरिं समासाद्य तमेवैक्षत विस्मितं च तं जातसंभ्रमं च बालोयं मां योद्धुमिच्छती
ति विस्मयः रावणपुत्रत्वाच्च तत्र जातादरत्वम् ॥ ८ ॥ अभिवर्धत तेजसा अभ्यवर्धतेत्यर्थः ॥ ९ ॥ स्थिरः स्थितः सः प्रसमीक्ष्य विक्रमं संदर्शनीयपराक्रमं संयतिरणे दुःखं निवारणं यस्य तं त्रिभिः श
रैः प्रचोदयामास युद्धाय प्रेरयामास ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ताभ्यां कर्तृभ्यां मुद्राभ्यां करणाभ्यामभिहतः ॥ ३० ॥ निह यवज्जवक्षस्वाद्यर्थीकृत्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एकतोवस्थिता वित्यन्वयः परस्परसाहाय्यबुद्धौ कदेशो स्थिता वित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ विक्षतैर्गात्रैरुपलक्षितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ध्वजिनीपतीसेनापतीन् परिगृह्णाश्रित्य स्थितइति शेषः कृतक्षणोलब्धावसरः ॥ ४१ ॥ यवमानः

ततः समथिताष्टाश्वरथं भग्राक्षकूबरम् ॥ विहाय न्यपतद्भूमौ दुर्धरस्य कर्जीवितः ॥ २८ ॥ तं विरूपाक्षयूपाक्षौ दृष्ट्वा निपतितं भुवि ॥ तौ जातरोषौ दुर्ध
र्षावुत्पेतनुररिंदमौ ॥ २९ ॥ सताभ्यां सहसोत्पुत्य विष्टितो विमलैः वरे ॥ मुद्राभ्यां महाबाहुर्वक्षस्यभिहतः कपिः ॥ ३० ॥ तयोर्वेगवतोर्वेगं निहत्य स
महाबलः ॥ निपपातपुनर्भूमौ सुपर्ण इव वेगितः ॥ ३१ ॥ ससालवक्षसासाद्य समुत्पात्य चवानरः ॥ तावुभौ राक्षसौ वीरौ जघान पवनात्मजः ॥ ३२ ॥
ततस्तां स्निहता न्ज्ञात्वा वानरेण तरस्विना ॥ अभिगम्य महावेगः प्रहस्य प्रघसोवली ॥ ३३ ॥ भासकर्णश्च संक्रुद्धः शूलमादाय वीर्यवान् ॥ एकतः कपि
शार्दूलं यशस्विनमवस्थितौ ॥ ३४ ॥ पट्टिशेन शिताग्रेण प्रघसः प्रत्यपोथयत् ॥ भासकर्णश्च शूलेन राक्षसः कपिकुंजरम् ॥ ३५ ॥ सताभ्यां विक्षतैर्गा
त्रैरसृग्दिग्धतनूरुहः ॥ अभवद्दानरः क्रुद्धो बालसूर्यसमप्रभः ॥ ३६ ॥ समुत्पात्य गिरेः शृंगं समृगव्यालपादपम् ॥ जघान हनुमान् वीरो राक्षसौ कपिकुं
जरः ॥ गिरिशृंगमुनिष्पिष्टौ तिलशस्तौ बभूवतुः ॥ ३७ ॥ ततस्तेष्ववसन्नेषु सेनापतिपुपंचसु ॥ बलंतदवशेषं तु नाशयामास वानरः ॥ ३८ ॥ अश्वैरश्वा
भजैर्नागान्यो धैर्यो धानुरथैरथान् ॥ सकपिर्नाशयामास सहस्राक्ष इवासुरान् ॥ ३९ ॥ हयैर्नागैस्तुरंगैश्च भग्राक्षैश्च महारथैः ॥ हतैश्च राक्षसैर्भूमौ
रुद्धमार्गा समंततः ॥ ४० ॥ ततः कपिस्तान् ध्वजिनीपतीनूरणे निहत्य वीरान्सबलान्सवाहनान् ॥ तथैव वीरः परिगृह्य तोरणं कृतक्षणः काल इव प्रजा
क्षये ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सेनापतीन्यंच सतु प्रमापि
ता नूनमतासानुचरान्सवाहनान् ॥ निशम्य राजा समरोद्धतोन्मुखं कुमारमक्षं प्रसमैक्षताक्षम् ॥ १ ॥

इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ प्रमापितान्मारितान् समरोद्धतोन्मुखं समरोद्धतश्चासौ
समरायोन्मुखश्च तं अक्षं समक्षमवस्थितमक्षायं कुमारं निशम्य दृष्ट्वा प्रसमैक्षत दृष्ट्वा युद्धार्थमाज्ञापयामासेत्यर्थः ॥ १ ॥

ननु त्वद्वृष्टान्यतम एवायनेत्याह नैवेति यथास्यभीमागतिः समुद्रप्लवनरूपा तथातेषां नैव यथाचास्यतेज आदितथातेषां नैव ॥ १३ ॥ रूपपरिकल्पनं यथेप्सितरूपपरिग्रहः ॥ १४ ॥ प्रय
त्नमित्यर्षच्छीवत्वं कामं यद्यपीत्यर्थः ॥ १५ ॥ नयज्ञेन नीतिज्ञेन आत्मास्वदेहः युद्धसिद्धिर्युद्धेजयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सत्त्वं चित्तम् ॥ २० ॥ दिक्षु सर्वास्वस्थिताः द्राक्

नीलः सेनापतिश्चैव ये चान्ये द्विविदादयः ॥ नैव तेषां गतिर्भीमानतेजो न पराक्रमः ॥ १३ ॥ नमतिर्न बलोत्साहो न रूपपरिकल्पनम् ॥ महत्सत्त्वमिदं ज्ञेयं क
पिरूपं व्यवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रयत्नं महदास्थाय क्रियतामस्य निग्रहः ॥ कामं लोकास्त्रयः सेंद्राः ससुरासुरमानवाः ॥ १५ ॥ भवतामग्रतः स्थातुं न पर्याप्ता
रणाजिरे ॥ तथापि तु नयज्ञेन जयमाकांक्षतारणे ॥ १६ ॥ आत्मारक्ष्यः प्रयत्नेन युद्धसिद्धिर्हि चंचला ॥ तेषां मिव च न सर्वं प्रतिगृह्यमहौजसः ॥ १७ ॥
समुत्पेतुर्महावेगाद्दुताशसमतेजसः ॥ रथैश्च मत्तैर्नागैश्च वाजिभिश्च महाजवैः ॥ १८ ॥ शस्त्रैश्च निशितैस्तीक्ष्णैः सर्वैश्चोपहितावलैः ॥ ततस्तु ददृशुर्वी
रा दीप्यमानं महाकपिम् ॥ १९ ॥ रश्मिमंतमिवोद्यंतं स्वतेजो रश्मिमालिनम् ॥ तोरणस्थं महावेगं महासत्त्वं महाबलम् ॥ २० ॥ महामतिं महोत्साहं महा
कायं महाभुजम् ॥ तं समीक्ष्यैव ते सर्वे दिक्षु सर्वास्वस्थिताः ॥ २१ ॥ तैस्तैः प्रहरणैर्भीमैरभिपेतुस्ततस्ततः ॥ तस्य पंचायसास्तीक्ष्णाः सिताः पीतमु
खाः शराः ॥ शिरस्युत्पलपत्राभादुर्धरेण निपातिताः ॥ २२ ॥ सतैः पंचभिराविद्धः शरैः शिरसि वानरः ॥ उत्पपात नदन् व्योम्नि दिशो दशविनादयन् ॥ २३ ॥
ततस्तु दुर्धरो वीरः सरथः सज्जकामुकः ॥ किरनशरशतैर्नैकैरभिपेदे महाबलः ॥ २४ ॥ सकपिर्वारयामास तं व्योम्नि शरवर्षिणम् ॥ दृष्टिमंतं पयोदांते प
योदमिव मारुतः ॥ २५ ॥ अर्घ्यमानस्ततस्तेन दुर्धरेणानिलात्मजः ॥ चकार निनदं भूयो व्यवर्धत च वीर्यवान् ॥ २६ ॥ सदूरं सहसोत्पत्य दुर्धरस्य रथे ह
रिः ॥ निपपात महावेगो विद्युद्वाशिर्गिराविव ॥ २७ ॥

तत्समीपमागतुं च किता इति भावः ॥ २१ ॥ तीक्ष्णामर्मच्छिदः पीतमुखाः फलभागे स्वर्णरूपिताः ॥ उत्पलपत्राभा एव मनुतस्पीडाहार्हा इत्यर्थः ॥ २२ ॥ स्वयं न दन् तेन नादेन दिशो नादयन् नित्य
यः उत्पपात तोरणादिति शेषः ॥ २३ ॥ अभिपेदे प्राप्तः ॥ २४ ॥ कपिव्योम्नि स्थित्वा तं स्वनादेन हुंकारादिरूपेण वारयामास पयोदांते जलदातुवर्षाकालानि ॥ २५ ॥ २६ ॥ रथे निपपा
तेत्यन्वयः ॥ २७ ॥

॥ १७ ॥ असूयमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७५ ॥ संवताकारः निगृहीतांतर्गतभयः उत्तमां मतिधैर्यविषयां ॥ १ ॥ २ ॥ हनूमद्ब्रह्णे संदिदेश व्यग्रान्सर्वत्रकार्यैस्त्रावतः ॥ ३ ॥ यातगच्छत ॥ ४ ॥ यत्तैः सावधानैः किंचात्र देशकालविरोधिकर्मनकार्यमित्याह देशकालाविरोधितं

सतान्प्रवृद्धान्विनिहत्यराक्षसान् महाबलश्रृङ्गपराक्रमः कपिः ॥ युयुत्सुरन्यैः पुनरेवराक्षसैस्तदेववीरोभिजगाम तोरणम् ॥ १ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ हतान्मंत्रिसुतान्बुद्धावानरेण महात्मना ॥ रावणः संवताकारश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥ १ ॥ स विरूपाक्षयूपाक्षौ दुर्धर्षचैव राक्षसम् ॥ प्रघसंभासकर्णचपंचसेनाग्रनायकान् ॥ २ ॥ संदिदेश दशग्रीवो वीरान्नयविशारदान् ॥ हनूमद्ब्रह्णे व्यग्रान्वायुवेगसमान्युधि ॥ ३ ॥ यातसेनाग्रगाः सर्वे महाबलपरिग्रहाः ॥ सवाजिरथमातंगाः सकपिः शास्यतामिति ॥ ४ ॥ यत्तैश्च खलु भाव्यं स्यात्तमासाद्य वनालयम् ॥ कर्मचापि समाधेयं देशकालाविरोधितम् ॥ ५ ॥ न त्वहंतं कपिं मन्ये कर्मणा प्रतितर्कयन् ॥ सर्वथा तन्महद्भूतं महाबलपरिग्रहम् ॥ ६ ॥ वानरो यमिति ज्ञात्वा न हि शुद्ध्यति मे मनः ॥ नैवाहंतं कपिं मन्ये यथेयं प्रस्तुता कथा ॥ ७ ॥ भवेदिद्रेण वा सृष्टमस्मदर्थं तपो वलात् ॥ सनागयक्षगंधर्वदेवासुरमहर्षयः ॥ ८ ॥ युष्माभिः प्रहितैः सर्वैर्मया सह विनिर्जिताः ॥ तैरवश्यं विधातव्यं व्यलीकं किंचिदेव नः ॥ ९ ॥ तदेव नात्र संदेहः प्रसज्य परिगृह्यताम् ॥ यातसेनाग्रगाः सर्वे महाबलपरिग्रहाः ॥ १० ॥ सवाजिरथमातंगाः सकपिः शास्यतामिति ॥ नावमन्यो भवद्भिश्च कपिधीरपराक्रमः ॥ ११ ॥ दृष्टा हि हरयः शीघ्रं मया विपुलविक्रमाः ॥ वाली च सहसुग्रीवो जांबवांश्च महाबलः ॥ १२ ॥

तद्विरुद्धं तदुचितमिति यावत् समाधेयं कार्यं ॥ ५ ॥ यत्तैर्भाव्यमित्यत्र हेतुमाह ॥ नहीति तस्य कर्मणा तं प्रतितर्कयंस्तं कपिं मन्ये किं तर्हि मन्यसे तत्राह सर्वथेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महतो भूतस्येह कः प्रसंगस्तत्राह भवेदिति सनागेति नागादिसहिता देवादय इत्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रहितैः सर्वैर्युष्माभिः सह मया विनिर्जिता अतस्तैरवश्यं नोऽस्माकं किंचिद्व्यलीकं अप्रियं विधातव्यं विधातुं प्राप्तकालं ॥ ९ ॥ तस्मान्नेव तत्सृष्टं भूतमेव परिगृह्यतां बुद्ध्या आनीयतां ॥ १० ॥ सवाजिरथेत्यादि पुनर्वचनं स्थैर्यार्थं ॥ ११ ॥ सर्वथामहद्भूतमित्यत्र हेतुं निश्चायकमाह दृष्टा इति ॥ १२ ॥

महद्वलमहतीसेनापरीवारोयेषां कृतास्त्रास्त्रेति आर्षः संधिः कृतास्त्राः शिक्षितास्त्राः अस्त्रविदां श्रेष्ठाः परस्परजयैषिणः अहमहमिकयास्वस्वोत्कर्षापेक्षिणः ॥ २ ॥ ध्वजवद्विर्विशिष्टध्वजदंडयुक्तैः
पताकिभिः प्रशस्तपताकावद्भिर्महारथैर्निर्ययुरितिसंबंधः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शोकसंभ्रांताः निश्चितमरणबुद्ध्येति शेषः ॥ ५ ॥ परस्परसंघर्षाः अहमेवापेक्षितपरस्परमभिमानात् तोरणस्थमवस्थि

महद्वलपरीवाराधनुष्मंतो महाबलाः ॥ कृतास्त्रास्त्रविदां श्रेष्ठाः परस्परजयैषिणः ॥ २ ॥ हेमजालपरिक्षिप्तैर्ध्वजवद्विः पताकिभिः ॥ तोयदस्वननिर्घोषैर्वा
जियुक्तैर्महारथैः ॥ ३ ॥ तप्तकांचनचित्राणि चापान्यमितविक्रमाः ॥ विस्फारयंतः संहृष्टास्तडित्वंतड्वांबुदाः ॥ ४ ॥ जनन्यस्तास्तस्तेषां विदित्वा किं
करान्हतान् ॥ बभूवुः शोकसंभ्रांताः सवांधवसुहृजनाः ॥ ५ ॥ ते परस्परसंघर्षास्तप्तकांचनभूषणाः ॥ अभिपेतुर्हनूमंतंतोरणस्थमवस्थितम् ॥ ६ ॥
सृजंतो वाणवृष्टिरेतथगजितनिःस्वनाः ॥ प्रावृट्कालइवांभोदाविचेरुर्नैर्ऋतांबुदाः ॥ ७ ॥ अवकीर्णस्ततस्ताभिर्हनूमान्शरवृष्टिभिः ॥ अभवत्संवृ
ताकारः शैलराडिववृष्टिभिः ॥ ८ ॥ सशरान्वंचयामास तेषामाशुचरः कपिः ॥ रथवेगांश्च वीराणां विचरन्विमलेंवरे ॥ ९ ॥ सतैः क्रीडन्धनुष्मद्विर्योष्मि
वीरः प्रकाशते ॥ धनुष्मद्विर्यथामेवैर्मरुतः प्रभुरंवरे ॥ १० ॥ सरुत्वानिनदंघोरं त्रासयंस्तं महाचमूम् ॥ चकार हनुमान्वेगं ते पुरक्षः सुवीर्यवान् ॥ ११ ॥
तलेनाभिहनत्कांश्चित्पादैः कांश्चित्परंतपः ॥ मुष्टिभिश्चाहनत्कांश्चिन्नखैः कांश्चिद्भदारयत् ॥ १२ ॥ प्रममाथोरसाकांश्चिदूरुभ्यामपरानपि ॥ केचित्तस्यै
वनादेन तत्रैव पतिताभुवि ॥ १३ ॥ ततस्तेष्ववपन्नेषु भूमौ निपतितेषु च ॥ तत्सैन्यमगमत्सर्वदिशो दशभयार्दितम् ॥ १४ ॥ विनेदुर्विस्वरं नागानि पेतुर्भु
विवाजिनः ॥ भग्ननीडध्वजच्छत्रैर्भूश्च कीर्णा भवद्रथैः ॥ १५ ॥ स्रवतारुधिरेणाथ स्रवंत्यो दर्शिताः पथि ॥ विविधैश्च स्वनैर्लंकाननादविकृतं तदा ॥ १६ ॥

तत्र स्थितं निश्चलमित्यर्थः ॥ ६ ॥ सृजंतो विस्फुरंतः ॥ ७ ॥ संवृताकारः अदृश्य इति यावत् ॥ ८ ॥ वंचयामास स्वस्पर्शरहितांश्चकार तत्रोपायः आशुचर इति स्थिरलक्ष्यं हि सुवेधं भवति रथ
वेगांश्च वंचयामास ॥ ९ ॥ धनुर्मद्विरिति पाठे आर्षरुत्वं धनुष्मद्विरैद्रधनुर्युक्तैः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भयार्दितं सत्तदशदिशो दुद्रावेति शेषः ॥ १४ ॥ नीडं रथस्थं रथ्यधिष्ठानस्थानं
॥ १५ ॥ स्रवंत्यो नद्यः ननादप्रतिध्वनिनारक्षोराक्षसीध्वनिना च ॥ १६ ॥

तोरणविटंकः तोरणस्तंभयोरुपरितिर्यक्प्रतिष्ठापितकपोतपालिकादारु ॥ ६ ॥ कर्णीअंकुशाकाराग्रशरविशेषः ॥ ७ ॥ अंबुजंरक्तांबुजं ॥ ८ ॥ तत्तस्यरक्तं स्वतइतिशेषः रक्तेनक्षतजेनरंजितं
मुखमाकाशेकांचनविंदुभिः रक्ताशोकपुष्परसविंदुभिः सितंमहापद्ममहत्तरंरक्तपद्ममिवेत्यभूतोपमेयं अशोकःकांचनाद्भयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ताडयामासविभेद ॥ ११ ॥ विपन्नंन्यथी

तंतोरणविटंकस्थंहनूमंतंमहाकपिम् ॥ जंबुमालीमहातेजाविव्याधनिशितैःशरैः ॥ ६ ॥ अर्धचंद्रेणवदनेशिरस्येकेनकर्णिना ॥ बाह्वोर्विव्याधनारा
चैर्दशभिस्तुकपीश्वरम् ॥ ७ ॥ तस्यतच्छुभेताम्रशरेणाभिहतंमुखम् ॥ शरदीवांबुजंफुल्लंविद्धंभास्कररश्मिना ॥ ८ ॥ तत्तस्यरक्तंरक्तेनरंजितंशुशुभे
मुखम् ॥ यथाकाशेमहापद्मंसितंकांचनविंदुभिः ॥ ९ ॥ चुकोपवाणाभिहतोराक्षसस्यमहाकपिः ॥ ततःपार्श्वेतिविपुलांददर्शमहतींशिलाम् ॥ १० ॥
तरसातांसमुत्पाद्यचिक्षेपजववद्वली ॥ तांशरैर्दशभिःकुड्मस्ताडयामासराक्षसः ॥ ११ ॥ विपन्नंकर्मतद्वद्वाहनूमांश्चंडविक्रमः ॥ सालंविपुलमुत्पा
द्यभ्रामयामासवीर्यवान् ॥ १२ ॥ भ्रामयंतंकपिंद्विह्वासालवक्षंमहाबलम् ॥ चिक्षेपसुबहून्वाणान्जंबुमालीमहाबलः ॥ १३ ॥ सालंचतुर्भिश्चि
च्छेदवानरंपंचभिर्भुजे ॥ उरस्येकेनबाणेनदशभिस्तुस्तनांतरे ॥ १४ ॥ सशरैःपूरिततनुःक्रोधेनमहतावृतः ॥ तमेवपरिघंगृत्यभ्रामयामासवेगितः
॥ १५ ॥ अतिवेगोतिवेगेनभ्रामयित्वामहोत्कटः ॥ परिघंपातयामासजंबुमालेर्महोरसि ॥ १६ ॥ तस्यचैवशिरोनास्तिनवाहूजानुनीनच ॥ नधनुर्न
रथोनाश्वास्तत्रादृश्यंतनेषवः ॥ १७ ॥ सहतस्तरसातेनजंबुमालीमहारथः ॥ पपातनिहतोभूमौचूर्णितांगइवद्रुमः ॥ १८ ॥ जंबुमालिसुनिहतंकिंकरां
श्चमहाबलान् ॥ चुक्रोधरावणःश्रुत्वाक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ १९ ॥ सरोषसंवर्तितताम्रलोचनःप्रहस्तपुत्रेनिहतेमहाबले ॥ अमात्यपुत्रानतिवीर्यवि
क्रमान्समादिदेशाशुनिशाचरेश्वरः ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंद०चतुश्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ त
तस्तेराक्षसैरेणचोदितामंत्रिणःसुताः ॥ निर्ययुर्भवनात्तस्मात्सप्तसप्तार्चिवर्चसः ॥ १ ॥

कृतं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नाश्वाःरथेनस्वरयुक्तेनेत्युक्तेरश्वशब्देनात्रस्वराउच्यते ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अनरमानः इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणति
लकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंद०कांडेचतुश्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ सप्तार्चिवर्चसःअग्रितुल्यतेजसः आर्षोरेफलोपः ॥ १ ॥

परिक्षिप्येत्यंशतोयस्यावर्तद्वेतिदृष्टांतः ॥ १६ ॥ महान्मारुतात्मजइत्यन्वयः ॥ १७ ॥ उत्पाटयित्वातंशतधारंस्तंभंभ्रामयामास तत्रचभ्राम्यमाणेस्तंभांतरेणघट्टनवशादग्निःसमभवत्ते
नप्रासादश्चाप्यदध्यत ॥ १८ ॥ ततःसराक्षसशतंहत्वादक्षमानंप्रासादंदृष्ट्वाचांतरिक्षेस्थितद्वंद्वचोब्रवीत् ॥ १९ ॥ २० ॥ एतदुक्तिप्रयोजनंचराक्षसद्वयपीडा ॥ २१ ॥ २२ ॥ ओचव
परिक्षिप्यहरिश्रेष्ठंसवभौरक्षसांगणः ॥ ततोवातात्मजःक्रुद्धोभीमरूपंसमास्थितः ॥ १६ ॥ प्रासादस्यमहांस्तस्यस्तंभंहेमपरिष्कृतम् ॥ उत्पाटयित्वा
वेगेनहनूमान्मारुतात्मजः ॥ १७ ॥ ततस्तंभ्रामयामासशतधारंमहाबलः ॥ तत्रचाग्निःसमभवत्प्रासादश्चाप्यदध्यत ॥ १८ ॥ दध्यमानंततोदृष्ट्वाप्रा
सादंहरियूथपः ॥ सराक्षसशतंहत्वावज्रेणेंद्रइवासुरान् ॥ १९ ॥ अंतरिक्षस्थितःश्रीमानिदंवचनमब्रवीत् ॥ मादृशानांसहस्राणिविसृष्टानिमहात्म
नाम् ॥ २० ॥ बलिनांवानरेंद्राणांसुग्रीववशवर्तिनाम् ॥ अटंतिवसुधांरुत्स्नांवयमन्येचवानराः ॥ २१ ॥ दशनागबलाःकेचित्केचिद्विशगुणोत्तराः ॥
केचिन्नागसहस्रस्यवभूवुस्तुल्यविक्रमाः ॥ २२ ॥ संतिचौघबलाःकेचित्संतिवायुबलोपमाः ॥ अप्रमेयबलाःकेचित्तत्रासहरियूथपाः ॥ २३ ॥ ईदृ
ग्विधैस्तुहरिभिर्दंतोदंतनखायुधैः ॥ शतैःशतसहस्रैश्चकोटिभिश्चायुतैरपि ॥ २४ ॥ आगमिष्यतिसुग्रीवःसर्वेषांवोनिषूदनः ॥ नेयमस्तिपुरीलंकानयू
यंनचरावणः ॥ यस्यत्विक्ष्वाकुवीरेणबद्धवैरंमहात्मना ॥ २५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेत्रिचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥
संदिष्टोराक्षसेंद्रेणप्रहस्तस्यसुतोबली ॥ जंबुमालीमहादंष्ट्रोनिर्जगामधनुर्धरः ॥ १ ॥ रक्तमाल्यांबरधरःस्रग्वीरुचिरकुंडलः ॥ महान्वित्तनयनश्रृंगः
समरदुर्जयः ॥ २ ॥ धनुःशक्रधनुःप्रस्थंमहद्गुचिरसायकम् ॥ विस्फारयाणोवेगेनवज्राशनिसमस्वनम् ॥ ३ ॥ तस्यविस्फारघोषेणधनुषोमहतादि
शः ॥ प्रदिशश्चनभश्चैवसहसासमपूर्यत ॥ ४ ॥ रथेनखरयुक्तेनतमागतमुदीक्ष्यसः ॥ हनूमान्वेगसंपन्नोजहर्षचननादच ॥ ५ ॥

लाःओघसंख्यातगजबलाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अमरमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेत्रिचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ५३ ॥
अथजंबुमाल्यागमनंतद्वधश्च संदिष्टइति ॥ १ ॥ २ ॥ धनुर्विस्फारयाणःविस्फारयमाणः विस्फारोज्याघोषः ॥ ३ ॥ समपूर्यत दिगादिसमुदायापेक्षमेकवचनम् ॥ ४ ॥ जहर्षस्वबलानु
रूपशत्रुप्राप्त्या ॥ ५ ॥

कतिचिद्धृताः शेषाद्विनाः ॥ ४३ ॥ प्रहस्तपुत्रो जंबुमाली ॥ ४४ ॥ अवजमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥
 अथ रावणसंदिग्धसेनांतरागमनात्पूर्वतूष्णीं स्थित्वानां कचित्प्रयोजनमिति विचार्य प्रासादभंगादिचिकीर्षति तत इति ध्यानं विचारः चैत्यप्रासादोरक्षः कुलदेवताप्रासादः ॥ १ ॥ एवं प्रमद्वनवत
 ततस्तस्माद्भयान्मुक्ताः कतिचित्तत्रराक्षसाः ॥ निहतान्किंकरान्सर्वान् रावणाय न्यवेदयन् ॥ ४३ ॥ सराक्षसानां निहतं महाबलं निशम्य राजा परिवृत्त
 लोचनः ॥ समादिदेशाप्रतिमंपराक्रमे प्रहस्तपुत्रं समरे सुदुर्जयम् ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सु० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त
 तः सकिंकरान् हत्वा हनूमान् ध्यानमास्थितः ॥ वनं भग्नं मया चैत्यप्रासादो न विनाशितः ॥ १ ॥ तस्मात्प्रासादमघैवमिमं विध्वंसयाम्यहम् ॥ इति संचिं
 त्य हनूमान् मनसा दर्शयन् बलम् ॥ २ ॥ चैत्यप्रासादमुत्प्लुत्य मेरुशृंगमिवोन्नतम् ॥ आरुरोह हरिश्च्रेष्ठो हनूमान्मारुतात्मजः ॥ ३ ॥ आरुत्य गिरिसंकाशं
 प्रासादं हरियूथपः ॥ बभौ समुमहातेजाः प्रतिसूर्य इवोदितः ॥ ४ ॥ संप्रधृष्य तु दुर्धर्षश्चैत्यप्रासादमुन्नतम् ॥ हनूमान्प्रज्वलं लक्ष्म्या पारियात्रोपमो भ
 वत् ॥ ५ ॥ स भूत्वा सुमहाकायः प्रभावान्मारुतात्मजः ॥ धृष्टमास्फोटयामास लंकां शब्देन पूरयन् ॥ ६ ॥ तस्यास्फोटितशब्देन महता श्रोत्रघातिना ॥
 पेतुर्विहंगमास्तत्र चैत्यपालाश्चमोहिताः ॥ ७ ॥ अस्त्रविजयतारामो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥ ८ ॥ दासो हं
 कांसलैर्द्रस्य रामस्यास्त्रिष्टकर्मणः ॥ हनूमान् शत्रुसैन्यानां निहंता मारुतात्मजः ॥ ९ ॥ न रावणसहस्रं मे युद्धे प्रतिबलं भवेत् ॥ शिलाभिश्च प्रहरतः पाद
 पैश्च सहस्रशः ॥ १० ॥ धर्षयित्वा पुरीं लंकां मभिवाद्य च मैथिलीम् ॥ समृद्धार्थो गमिष्यामि मिपतां सर्वरक्षसाम् ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वा महाकायश्चैत्यस्थो
 हरियूथपः ॥ ननादभीमनिर्द्गादोरक्षसां जनयन् भयम् ॥ १२ ॥ तेन नादेन महता चैत्यपालाः शतं ययुः ॥ गृहीत्वा विविधानस्त्रान्प्रासान् खड्गान्परश्वधान्
 ॥ १३ ॥ विस्तृजंतो महाकायामारुतिपर्यवारयन् ॥ ते गदाभिर्विचित्राभिः परिधैः कांचनांगदैः ॥ १४ ॥ आजग्मुर्वानरश्चेष्टं वाणैश्चादित्य सन्निभैः ॥
 आवर्तइव गंगायास्तोयस्य विपुलो महान् ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ प्रासादमुत्प्लुत्य आरोह ॥ ३ ॥ ४ ॥ संप्रधृष्य जंक्ता पारियात्रः पर्वतविशेषः औन्नत्यं साधारणो धर्मः ॥ ५ ॥ धृष्टं निर्भयम् ॥ ६ ॥ विहंगाश्चैत्यपालाश्चमोहिताः पेतुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शतं ययुः अनेके इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

अशीतिःसाहसं स्वार्थेण कूटःअयस्कारः कूटसदृशाप्रआयुधविशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अवस्थितंयुद्धायसन्नद्धम् ॥ २७ ॥ कांचनांगदैःकांचनपट्टवधैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ क्षितावाविध्यलां
 गुलमितिस्वजावोक्तिरलंकारः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अनुनादिनाप्रतिध्वनिमता ॥ ३२ ॥ जयतिसर्वोत्कर्षेणवर्तते ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रतिबलंप्रतिस्पृद्धाहंवलवत् ॥ ३५ ॥ मिषनामित्यनादरेपठौ
 तेषामशीतिसाहसंकिंकराणांतरस्विनाम् ॥ निर्ययुर्भवनात्तस्मात्कूटमुद्गरपाणयः ॥ २५ ॥ महोदरामहादंष्ट्राघोररूपामहाबलाः ॥ युद्धाभिमानसःसर्वे
 हनूमद्वहणोन्मुखाः ॥ २६ ॥ तेकपितंसमासाद्यतोरणस्थमवस्थितम् ॥ अभिपेतुमहाभागाःपतंगाइवपावकं ॥ २७ ॥ तेगदाभिर्विचित्राभिःपरिघैः
 कांचनांगदैः ॥ आजग्मुर्वानरश्रेष्ठशरैरादित्यसन्निभैः ॥ २८ ॥ मुद्गरैःपट्टिशैःशूलैःप्रासतोमरपाणयः ॥ परिवार्यहनूमंतंसहसातस्थुरग्रतः ॥ २९ ॥
 हनूमानपितेजस्वीश्रीमान्पर्वतसन्निभः ॥ क्षितावाविध्यलांगूलंननादचमहाध्वनिं ॥ ३० ॥ सभूत्वातुमहाकायोहनूमान्मारुतात्मजः ॥ पुच्छमा
 स्फोटयामासलंकांशब्देनपूरयन् ॥ ३१ ॥ तस्यास्फोटितशब्देनमहताचानुनादिना ॥ पेतुर्विहंगागगनादुच्चैश्चेदमघोषयत् ॥ ३२ ॥ जयत्यतिबलो
 रामोलक्ष्मणश्चमहाबलः ॥ राजाजयतिसुग्रीवोराघवेणाभिपालितः ॥ ३३ ॥ दासोहंकोमलेंद्रस्यरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ हनूमान्शत्रुसैन्यानांनिहं
 तामारुतात्मजः ॥ ३४ ॥ नरावणसहस्रंमेयुद्धेप्रतिबलंभवेत् ॥ शिलाभिश्चप्रहरतःपादपैश्चसहस्रशः ॥ ३५ ॥ अर्दयित्वापुरीलंकांमभिवाद्यचमैथि
 लीं ॥ सच्छुद्धार्योगमिष्यामिमिषतांसर्वरक्षसां ॥ ३६ ॥ तस्यसन्नादशब्देनतेभवन्भयशंकिताः ॥ ददृशुश्चहनूमंतंसंख्यामेघमिवोन्नतं ॥ ३७ ॥ स्वामि
 संदेशनिःशंकास्तनस्तेराक्षसाःकपिं ॥ चित्रैःप्रहरणैर्भीमैरभिपेतुस्ततस्ततः ॥ ३८ ॥ सतैःपरिवृतःशूरैःसर्वतःसमहाबलः ॥ आससादायसंभीमंपरिघं
 तोरणाश्रितम् ॥ ३९ ॥ सतंपरिघमादायजघानरजनीचरान् ॥ सपन्नगमिवादायस्फुरंतंविनतासुतः ॥ ४० ॥ विचचारांवरवीरःपरिगृह्यचमारुतिः ॥
 सूदयामासवज्रेणदेत्यानिवसहसदृक् ॥ ४१ ॥ सहत्वारक्षसान्वीरःकिंकरान्मारुतात्मजः ॥ युद्धाकांक्षीमहावीरस्तोरणंसमवस्थितः ॥ ४२ ॥
 ॥ ३६ ॥ सन्नादशब्देनआस्फोटशब्दजप्रतिध्वनिनासिंहनादेनच ॥ ३७ ॥ स्वामिनोरामस्यसंदेशेननामग्रहणेनकस्यायंभट्टइतिसंदेहरहिताः किंच स्वामिसंदेशेनरावणाज्ञयाऽतिघोरेणा
 प्यनेनयोद्धव्यमेवेतिनिश्चयात्पक्षांतरशंकारहिताःप्रहरणैरायुधैरभिपेतुः प्राहरन्तित्यर्थः ॥ ३८ ॥ तोरणाश्रितंतोरणसमीपेस्थापितम् ॥ ३९ ॥ सप्रसिद्धोविनतासुतःपन्नगमादायेवसहनूमां
 स्तंपरिघमादायेतियोजना ॥ ४० ॥ परिगृह्य परिघमितिशेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

कागतिः उपायः ॥ ८ ॥ युष्माकमेवैतत्स्वरूपज्ञानमुचितमित्यत्रन्यायमाह अहिरेवेति ॥ ९ ॥ १० ॥ वैदेत्यावचनं अज्ञानप्रतिपादकम् अनेनात्मत्राणादौ मृषावादेन दोषायेति ध्वनितम् का
 श्विद्विदुताः काश्चिद्वदन्ति स्थिता एव काश्चिद्रावणाय निवेदितुं गताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ सीतया कृतसंवादस्त्वज्ञानं यथा तथोक्तम् ॥ १३ ॥ न निवेदयितुमिच्छति प्रायेणेयं ते जानातीति तासामाशयः
 अथाववीक्षदासाध्वीसीतासर्वांगशोभना ॥ रक्षसां कामरूपाणां विज्ञाने कागतिर्मम ॥ ८ ॥ यूयमेवास्यजानीतयोयं यद्वाकरिष्यति ॥ अहिरेव अ
 हेः पादान्विजानातिनसंशयः ॥ ९ ॥ अहमप्यतिभीतास्मि नैव जानामि को त्यहं ॥ वेद्यिराक्षसमैवैनं कामरूपिणमागतं ॥ १० ॥ वैदेत्यावचनं श्रु
 त्वा राक्षस्यो विद्वताद्भुतं ॥ स्थिताः काश्चिद्वदन्ति स्थिता एव काश्चिद्रावणाय निवेदितुं ॥ ११ ॥ रावणस्य समीपे तुराक्षस्यो विकृताननाः ॥ विरूपं वानरं भीमं रावणा
 यन्यवेदिषुः ॥ १२ ॥ अशोकवनिकामध्ये राजन्भीमवपुः कपिः ॥ सीतया कृतसंवादस्तिष्ठत्यमितविक्रमः ॥ १३ ॥ न च तं जानकीसीताहरिं हरिणलोच
 ना ॥ अस्माभिर्बहुधा पृष्टानि वेदयितुमिच्छति ॥ १४ ॥ वासवस्य भवेद्दूतदूतो वै श्रवणस्य वा ॥ प्रेषितो वा पिरामेण सीतान्वेषणकांक्षया ॥ १५ ॥ ते
 नैवाद्भुतरूपेण यत्तत्तव मनोहरं ॥ नाना मृगगणार्कीर्णं प्रमृष्टं प्रमदावनं ॥ १६ ॥ न तत्र कश्चिद्वदुद्देशो यस्तेन न विनाशितः ॥ यत्र सा जानकी देवी स तेन न वि
 नाशितः ॥ १७ ॥ जानकीरक्षणार्थं वा श्रमाद्दानोपलक्ष्यते ॥ अथवा कः श्रमस्तस्य सैव तेनाभिरक्षिता ॥ १८ ॥ चारुपल्लवपत्राढ्यं यं सीता स्वयमास्थि
 ता ॥ प्रवृद्धः शिशुपावृक्षः स च तेनाभिरक्षितः ॥ १९ ॥ तस्योग्ररूपस्योग्रं त्वंदं दमाज्ञातुमर्हसि ॥ सीता संभाषिता येन वनं तेन विनाशितम् ॥ २० ॥ मनः
 परिगृहीतां तां तवरक्षोगणेश्वर ॥ कः सीतामभिभाषेत यो न स्यात्त्यक्तजीवितः ॥ २१ ॥ राक्षसीनां वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ॥ चिताग्निरिव जज्वा
 लकोपसंवर्तितेक्षणः ॥ २२ ॥ तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्मश्रुर्विदवः ॥ दीनाभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहविंदवः ॥ २३ ॥ आत्मनः सदृशान्वीरा
 न्किं करान्नामराक्षसान् ॥ व्यादिदेश महातेजानि ग्रहार्थं हनूमतः ॥ २४ ॥

॥ १२ ॥ १५ ॥ प्रमृष्टं नाशित् ॥ १६ ॥ उद्देशः प्रदेशः ॥ १७ ॥ कः श्रम इति महावनं भगवतस्तस्य श्रमोऽसंभावित इत्यर्थः अतः सा जानक्येव तेनाभिरक्षिता तदाश्रयवृक्षाभंगेनेति शेषः ॥ १८ ॥
 तस्यैवार्थस्य स्थिरीकरणाय पुनः प्रतिपादनम् चार्चिते तेनाभिरक्षितः सीतारक्षणार्थमिति शेषः ॥ १९ ॥ आज्ञातुमाज्ञापयितुम् ॥ सीता संभाषितेत्यनेन सा पराधमत्वं बोधितम् ॥ २० ॥ तद्वाप
 णस्यापराधत्वमुपपादयति मन इति त्यक्तजीवितस्य त्यक्तजीविताशः राजपरिग्रहभाषणं पुंसोपराध इति भावः ॥ २१ ॥ संवर्तिते विवर्तिते ईक्षणेनेत्रेयेन सः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

व्याकुलस्तमावरणयासीना अतएवविद्वलाः स्त्रियइवतालतारेजुः ॥ १८ ॥ सादितैर्विशर्णैः व्यालैःशादूलैः ॥ १९ ॥ प्रमदावनस्यअंतःपुरविहारोचितवनस्य स्यादेतदेवप्रमदवनमंतःपुरोचितमित्यमरः दशास्यप्रमदानांस्त्रीणांकामसंवर्धनद्वाराअवनस्यरक्षकस्यास्यवनस्यसाविद्वलाशोकलताप्रतानाचंचलाशोकलतासमूहवृत्तीवनस्थलीतृणगुल्मलताजलाशयादियुक्ताभूमिः ॥ कपेर्वलात्सोच्यतइतिशोकःशोच्यलताप्रतानाजाता ॥ द्रष्टुचित्तशोकजनिकाजातेत्यर्थः ॥ २० ॥ जगतीपतेःराज्ञोरावणस्य व्यलीकमप्रियं ॥ २१ ॥ आयरमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्री

नवभौतद्वनंतत्रदावानलहतंयथा ॥ व्याकुलावरणारेजुर्विद्वलाइवतालताः ॥ १८ ॥ लतागृहैश्चित्रगृहैश्चसादितैर्व्यालैर्मृगैरातरवैश्चपक्षिभिः ॥ शिलागृहैरुन्मथितैस्तथागृहैःप्रनष्टरूपंतदभून्महद्वनं ॥ १९ ॥ साविद्वलाशोकलताप्रतानावनस्थलीशोकलताप्रताना ॥ जातादशास्यप्रमदावनस्य कपेर्वलाद्विप्रमदावनस्य ॥ २० ॥ ततःसकृत्वाजगतीपतेर्महान्महद्वलीकंमनसोमहात्मनः ॥ युयुत्सुरेकोबहुभिर्महाबलैःश्रियाज्वलंस्तोरणमाश्रितःकपिः ॥ २१ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेएकचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ५३ ॥ ततःपक्षिनिनादेनवृक्षभंगस्वनेनच ॥ बभूवुस्त्राससंभ्रांताःसर्वे लंकानिवासिनः ॥ १ ॥ विद्रुताश्चभयत्रस्तानिपेदुर्मृगपक्षिणः ॥ रक्षसांचनिमित्तानिकूराणिप्रतिपेदिरे ॥ २ ॥ ततो गतायांनिद्रायांराक्षस्योविकृताननाः ॥ तद्वनंददृशुर्भग्नंतंचवीरंमहाकपिं ॥ ३ ॥ सतादृष्ट्वामहाबाहुर्महासत्त्वोमहाबलः ॥ चकारसुमहद्रूपंराक्षसीनांभयावहं ॥ ४ ॥ ततस्तुगिरिसंकाशमतिकायंमहाबलं ॥ राक्षस्योवानरंदृष्ट्वापप्रच्छुर्जनकात्मजां ॥ ५ ॥ कोयंकस्यकुतोवायंकिन्निमित्तमिहागतः ॥ कथंत्वयासहानेनसंवादःकृतइत्युत ॥ ६ ॥ आचक्ष्वनोविशालाक्षिमाभूत्तेसुभगेभयं ॥ संवादमसितापांगीत्वयाकिंकृतवानयं ॥ ७ ॥

रामोयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेएकचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥ प्रतिपेदिरेप्राप्तानि ॥ २ ॥ गतायांनिद्रायां वनभंगध्वनिनेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ जनकात्मजांप्रच्छुः तस्यानिर्निद्रतयावस्थानंमत्वेतिभावः ॥ ५ ॥ त्वयाऽनेनकथंसंवादःकृतइतिचपप्रच्छुः यद्यपितानिद्वितावनभंगध्वनिनाजागरिताइतिसंवादज्ञानस्थैवाभावात्तत्कथंप्रश्नोनिर्वासरस्तथापिनिद्रामध्येकिंचिज्जागरेणईषत्संवादश्रवणेपिदेवमाययापुनर्निद्रेतित्यश्रोतृपत्तिरित्याहुः सीतायास्तद्वर्शनेपिनिर्भयप्रसन्नमुखतयावस्थानदर्शनादयंकश्चिदेतत्परिचितएतद्वृत्तांतज्ञानार्थमेवप्रायेणागतइतिसंभाव्यानयासंवादकरणंचसंभाव्यतयश्रनिर्वाहइतिकतकः ॥ ६ ॥ अथविशिष्यसंवादंपूच्छंति संवादमिति ॥ ७ ॥

तस्मादन्यदपि स्वात्म्यभीष्टं कृत्वैव गन्तव्यमित्याह इहैवेति यद्यप्यहं इहैव सीतान्वेषण एव तावत्तथ मंकृतनिश्चयस्तथापि यदपरात्मसंमर्दविशेषतत्त्ववित्तरस्यात्मनः स्वस्य च संमर्दयुद्धे यो विशेषस्तत् त्वविद्वत्त्वाद्यदि प्लवगेश्वरालयं सुधीवालयेन जेयं ततस्तदा भर्तृशासनं सम्यक्कृतं स्यात् अन्यथाराक्षसबलं कीदृशमिति पृष्टे निरुत्तरः स्यामिति भावः ॥ ७ ॥ एवं निश्चितार्थो युद्धप्रवृत्तिप्रकारं चितयति कथं न्विति अद्य खलु ममेहागतमागमनं सुखागतं सुखफलकमागमनं कथं भवेत् तथाराक्षसैः सह प्रसह्य स्वयमेव बलात्कृत्य युद्धं च कथं मम भवेत् तथा तथैव करणे सति सारवदूर्जितं स्वबलं मां च सदशाननः कथं मानयेत् श्लाघयेत् यद्वा तथैव खलु युद्धकरणे खलु दशाननः आत्मबलं मां च सारवत्समानयेत् सम्यक्परिच्छिद्यादित्यर्थेन युद्धफलमुक्तम् ॥ ८ ॥ ततो मद्बलवशादेव मारणे समासाद्य

इहैव तावत्कृतनिश्चयोऽहं ब्रजेयमद्यप्युवगेश्वरालयं ॥ परात्मसंमर्दविशेषतत्त्ववित्ततः कृतं स्यान्मम भर्तृशासनं ॥ ७ ॥ कथं नु खल्वद्य भवेत् सुखागतं प्रसह्य युद्धं मम राक्षसैः सह ॥ तथैव खल्व्वात्मबलं च सारवत्समानयेन्मां चरणे दशाननः ॥ ८ ॥ ततः समासाद्य चरणे दशाननं समं त्रिवर्गं सवलं सयायिनं ॥ तदिदं स्थितं तस्य मतं बलं च सुखेन मत्वाहमितः पुनर्ब्रजे ॥ ९ ॥ इदमस्य नृशंसस्य नंदनोपममुत्तमं ॥ वनं नेत्रमनः कांतं नानाद्रुमलतायुतं ॥ १० ॥ इदं विध्वंसयिष्यामि शुष्कं वनमिवानलः ॥ अस्मिन् भग्ने ततः कोपं करिष्यति सरावणः ॥ ११ ॥ ततो महत्साश्वमहारथद्विपं बलं समानेप्यतिराक्षसाधिपः ॥ त्रिशूलकालायसपट्टिशायुधं ततो महद्युद्धमिदं भविष्यति ॥ १२ ॥ अहं च तैः संयति चंडविक्रमैः समेत्य रक्षोभिरभंगविक्रमः ॥ निहत्य तद्रावणचोदितं बलं सुखं गमिष्यामि हरीश्वरालयं ॥ १३ ॥ ततो मारुतवत्कुद्धो मारुतिर्भीमविक्रमः ॥ ऊरुवेगेन महता द्रुमान्क्षेप्तुमथारभत् ॥ १४ ॥ ततस्तदनुमान्वीरो बभञ्ज प्रमदावनं ॥ मत्तद्विजसमाधुष्टं नानाद्रुमलतायुतं ॥ १५ ॥ तदनं मथितैर्दक्षैर्भिन्नैश्च सलिलाशयैः ॥ चूर्णितैः पर्वताग्रैश्च बहुधा प्रियदर्शनैः ॥ १६ ॥ नानाशकुंतविरुतैः प्रभिन्नसलिलाशयैः ॥ ताग्रैः किसलयैः क्लृप्तैः क्लृप्तद्रुमलतायुतैः ॥ १७ ॥

वर्तमानं सवलं सयायिनं ससारथिम् अंतर्भावितं पण्यार्थाद्यातेर्णिनौ यापयितायायी सारथिस्तेन सहितं रावणं ज्ञात्वा तदिदं स्थितं तस्य मतमभीष्टं बलं च सुखेन अक्लेशतो मत्वा ज्ञात्वा पुनरितो ब्रजे ब्रजिष्ये सवलं सयायिनमिति पाठः सवलप्रयायिनमित्याधुनिककल्पितः पाठः ॥ ९ ॥ अथ प्रसह्य चरणप्रवर्तनोपायं चितयति इदमिति अस्येदं वनं नेत्रमनः कांतं भवति अत इदं विध्वंसयामि ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ समानेप्यति मां प्रति युद्धाय प्रापयिष्यति महद्युद्धं मन्मनस्तोषकम् ॥ १२ ॥ ततो हरीश्वरालयं गमिष्यामीति चितयामासेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ ततः एवं निश्चयानंतरम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ पर्वताग्रैः क्रीडापर्वताग्रैः उपलक्षितमिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥

तत्कार्यलंकागमनप्रयोजनं अल्पशेषं देवीदर्शनरूपस्य महतः प्रधानकृत्यस्य निष्पन्नत्वात् परबलदर्शनरूपस्यानुषंगिकत्वादल्पशेषत्वमित्याशयः ॥ २५ ॥ मखमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा
मीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्माद्देशादपाक्रम्य सीतासमीपार्त्तिकचिदूरंगत्वा ॥ १ ॥ चिंतयामासेत्युक्तां चिंतां द
शयति अल्पशेषमिति इयं सीता दृष्टेर्न दंप्रधानकार्यं निष्पन्नमिति आनुषंगिकं परबलदर्शनमवशिष्टमित्यल्पशेषत्वं इह कार्यं परबलज्ञानलक्षणे त्रीनुपायान्सामादीनतिक्रम्य चतुर्थोदंड एव साध
नत्वेन दृश्यते ॥ २ ॥ तत्र युक्तिमाह नेति ऋजुषु सामकलायनशूरेषु तदाह रक्षस्त्विति बलदर्पिता भेदसाध्यान् भेदउपायः बलवंतो हि कुनोप्यनिष्टं न गणयंतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अस्य कार्यस्य परब

सराजपुत्र्या प्रतिवेदितार्थः कपिः कृतार्थः परितृष्टचेताः ॥ तदल्पशेषं प्रसमीक्ष्य कार्यं दिशं त्युदीचीं मनसा जगाम ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सचवाग्भिः प्रशस्ताभिर्गमिष्यन् पूजितस्तया ॥ तस्माद्देशादपाक्रम्य
चिंतयामासवानरः ॥ १ ॥ अल्पशेषमिदं कार्यं दृष्टेयमसितेक्षणा ॥ त्रीनुपायानतिक्रम्य चतुर्थं इह दृश्यते ॥ २ ॥ न सामरक्षस्सुगुणाय कल्पते न दान
मर्थोपचितेषु युज्यते ॥ न भेदसाध्या बलदर्पिता जनाः पराक्रमस्त्वेव ममेह रोचते ॥ ३ ॥ न चास्य कार्यस्य पराक्रमादृते विनिश्चयः कश्चिदिहोपपद्यते ॥ ह
तप्रवीराश्चरणेतुराक्षसाः कथंचिदीयुर्यदिहाद्यमादवं ॥ ४ ॥ कार्यं कर्मणि निवृत्ते यो बहून्पि साधयेत् ॥ पूर्वकार्या विरोधेन स कार्यं कर्तुमर्हति ॥ ५ ॥
न ल्येकः साधको हेतुः स्वल्पस्यापीह कर्मणः ॥ यो ल्यर्थं बहुधा वेद स समर्थो र्थसाधने ॥ ६ ॥

लाशयपरिज्ञानरूपस्य सर्वातिशायि पराक्रमवतो मम पराजय एव नास्तीत्याशयेनाह पराक्रमादृते इति विनिश्चयः निश्चितोपायः स्वबलप्रकाशने प्रयोजनान्तरमप्यस्तीत्याह हनेति अद्यहताः प्र
वीराः श्रेष्ठाः येषां निराक्षसाः यद्यस्मादिह भाविनिरणे मादवं एकेनैवैवंपराक्रमः कृतस्तादृशैरनेकैः कथमस्माकं जयाशेति रणप्रवृत्तिराहित्यं प्राप्नुयुः अतः पराक्रमात्परबलस्य मनोभंगरूपं कार्यं सिद्धि
नीत्याशयः ॥ ४ ॥ ननु स्वामिसंदिष्टकार्यातिरिक्तकार्यकरणे दोषः स्वामिना हि अभिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य चेत्ते तावदेव संदिष्टमित्याशंक्य संदिष्टकार्याविरोधेन स्वामिहितकार्यान्तरसाध
नं दूतस्यालंकार इत्याह कार्ये इति कार्यं प्रधानकार्यं निवृत्ते स कार्यं कर्तुमर्हति ननु संदिष्टमात्रस्य कथंचिन्नाधक इत्याशयः ॥ ५ ॥ उक्तमेव विवृणोति नहीति यस्तु स्वल्पस्यापि कर्मणः अतिश
यितयत्नेन सिद्धिहेतुर्भवति असावेको मुख्यः साधको हेतुर्न भवति अपि तु यो सार्थं प्रयोजनमल्पेन यत्नेन बहुधा कर्तुं वेद स एवार्थसाधने समर्थः ॥ ६ ॥

यतोयंघोरस्तस्यदृष्टिश्चबाहुद्विर्नसुखाअवधिकालादूर्ध्वकृतविनाशनिश्चयाअतस्तत्पूर्वमेवमरणौचित्यादवधिकालस्याधिकत्वेऽपिमासादूर्ध्वमेवनजीविष्यामि किंच त्वांविषज्जंतं विलंबं कुर्वंतं यद्विष्णुयांतदातथाश्रुत्वामासादवर्गिवक्षणमपिनजीवेयमित्युक्तमितिब्रूहीतिशेषः ॥ ११ ॥ वचनमुक्तसंदेशरूपं ॥ १२ ॥ त्वच्छोकविमुखः त्वत्स्थित्यपरिज्ञानजशोकेनत्वदुद्धारप्रवृत्तिवि

घोरोराक्षसराजोयंदृष्टिश्चनसुखामयि॥त्वांचश्रुत्वाविषज्जंतंनजीवेयमपिक्षणम्॥११॥वैदेत्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाश्रुभाषितम्॥अथाब्रवीन्महातेजाहनूमान्मारुतात्मजः॥१२॥त्वच्छोकविमुखो रामो देविसत्येनतेशपे॥रामेशोकाभिभूतेतुलक्ष्मणः परितप्यते॥१३॥दृष्टाकथंचिद्भवतीनकालःपरिदेवितुम्॥इमंमुहूर्तं दुःखानामंतं द्रक्ष्यसिभामिनि॥१४॥तावुभौपुरुषव्याघ्रौराजपुत्रावनिंदितौ॥त्वदर्शनकृतोत्साहौलंकांभस्मीकरिष्यतः॥१५॥हत्वातुसमरेरक्षोरावणंसहबांधवैः॥राघवौत्वांविशालाक्षिस्वांपुरींप्रतिनेष्यतः॥१६॥यत्तुरामोविजानीयादभिज्ञानमनिंदिते॥प्रीतिसंजननंभूयस्तस्यत्वंदातुमर्हसि॥१७॥साब्रवीदत्तमेवाहोमयाभिज्ञानमुत्तमम्॥एतदेवहिरामस्यदृष्ट्वायत्नेनभूषणम्॥१८॥श्रद्धेयंहनुमन्वाक्यंतववीरत्नविष्यति॥सतंमणिवरंगृह्यश्रीमान्प्लवगसत्तमः॥१९॥प्रणम्यशिरसादेवींगमनायोपचक्रमे॥तमुत्पातकृतोत्साहमवेक्ष्यहरियूथपम्॥२०॥वर्धमानंमहावेगमुवाचजनकात्मजा॥अश्रुपूर्णमुखीदीनायाप्यगद्गदयागिरा॥२१॥हनूमन्सिंहसंकाशौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ॥सुग्रीवंचसहामात्यंसर्वान्ब्रूयाअनामयम्॥२२॥यथाचसमहाबाहुर्मतारयतिराघवः॥अस्मादुःखांबुसंरोधात्वंसमाधातुमर्हसि॥२३॥इदंचतीव्रंममशोकवेगंरक्षोभिरभिःपरिभर्त्सनंच॥ब्रूयास्तुरामस्यगतःसमीपंशिवश्रुतेध्वास्तुहरिप्रवीर॥२४॥

मुखोननुज्ञात्वेतिसत्येनतेशपे॥१३॥कथंचिद्भवतीदृष्टाअतःपरंशोचितुंनकालःइमंमुहूर्तंअस्मिन्चिरकालेइत्यर्थः॥१४॥१५॥१६॥यत्त्वभिज्ञानंरामएवविशिष्यजानीयायच्चतस्यप्रीतिसंजननंतद्वयःपुनरधिकंचदातुमर्हसि॥१७॥१८॥श्रद्धेयंविश्वसनीयम्॥१९॥उत्पातेउल्लवनेकृतोत्साहं॥२०॥२१॥अनामयमारोग्यं॥२२॥त्वंसमाधातुमित्यस्यतथेत्यादिःसमाधानंसंविधानंअथापिसमहाबाहुरितिपाठेयथेत्यपिपूरणीयमेवयद्यपिश्रुतवृत्तांतःस्वयमेवयतिष्यतितथापित्वमपियथामांशीघ्रंतारयसितथासंविधानंकुर्वित्यर्थः॥२३॥२४॥

॥ ५२ ॥ सौमित्रिणासमः कश्चित्कोपिनास्तीतिशेषः ॥ ५३ ॥ मत्संगमकालमात्रं मधारा मस्ययः संगमस्तकालमात्रं प्रतीक्षस्वेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ वशमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामाय
णतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ आत्महितं आत्मदुःखोद्धारप्रयोजनम् ॥ १ ॥ अर्धसंजातानि अर्धवयः प्राप्नानिततः परं जलाभावा
दासन्नशोषाणिसस्यानियस्याः सायथा देवात्संपन्नदृष्ट्या संपन्नसस्या भवति तथाहमपि प्राप्तजीवितनाशाऽमृतोपमा च दर्शनाद्धृतजीवितेति भावः ॥ २ ॥ सकामातस्पर्शं च्छावती ॥ ३ ॥ अभि
रुदमादेविशोकेन माभूत्ते मनसो भयम् ॥ शचीव भर्त्रा शक्रेण संगमे प्यसि शोभने ॥ ५२ ॥ रामाद्विशिष्टः कोन्योस्ति कश्चित्सौमित्रिणासमः ॥ अग्निमा
रुतकल्पौ नौ भ्रातरौ तव संश्रयौ ॥ ५३ ॥ नास्मिंश्चिरं वत्स्यसि देवि देशेरक्षोगणैरध्युषितेऽतिरौद्रे ॥ न ते चिरादागमनं प्रियस्य क्षमस्व मत्संगमकालमा
त्रम् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य वायु
सूनोर्महात्मनः ॥ उवाचात्महितं वाक्यं सीतासुरसुतोपमा ॥ १ ॥ त्वां दृष्ट्वा प्रियवक्तरं संप्रदृष्ट्वा मिवानर ॥ अर्धसंजातस्येव दृष्टिं प्राप्य वसुंधरा
॥ २ ॥ यथा तं पुरुषं व्याघ्रं गात्रैः शोकाभिकर्शितैः ॥ संस्पृशेयं सकामाहं तथा कुरुदयामयि ॥ ३ ॥ अभिज्ञानं च रामस्य दद्याहरिगणोत्तम ॥ क्षिप्तामिषी
कां काकस्य कापादे काक्षिशातनीम् ॥ ४ ॥ मनःशिलायास्तिलको गण्डपार्श्वे निवेशितः ॥ त्वया प्रणष्टे तिलके तं किल स्मर्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ सवीर्यवान् कथं
सीतां हतां समनुमन्यसे ॥ वसन्ती रक्षसां मध्ये महेंद्रवरुणोपमा ॥ ६ ॥ एष चूडामणिर्दिव्यो मया सुपरिरक्षितः ॥ एतं दृष्ट्वा प्रदृष्ट्वा मिव्यसने त्वामिवा
नघ ॥ ७ ॥ एष निर्यातितः श्रीमान्मया ते वारिसंभवः ॥ अतः परं न शक्यामि जीवितुं शोकलालसा ॥ ८ ॥ असत्यानि च दुःखानि वाचश्च हृदयच्छिदः ॥
राक्षसैः सह संवासं त्वल्लुते मर्षयाम्यहम् ॥ ९ ॥ धारयिष्यामि मासंतु जीवितं शत्रुसूदन ॥ मासादूर्ध्वं न जीविष्ये त्वया हीनानृपात्मज ॥ १० ॥

ज्ञानचूडामण्यात्मकं दद्यादेहि तथा कोपात्काकस्यैकाक्षिशातनीमिषीकां क्षिप्त्वा काको रक्षित इत्यपरमभिज्ञानं दद्याः श्रावयेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अथाभिज्ञानान्तरमाह संदेशरूपेण मनःशिलाया इ
ति पूर्वतने तिलकेन दृष्टे तत्त्वयारामेण मम गण्डपार्श्वे मनःशिला तिलको निवेशितः तं किल स्वकृततिलकमित्यर्थः स्मर्तुमर्हसि इति मयोक्तमिति ब्रूहीति शेषः ॥ ५ ॥ अथ केवलसंदेशान्तरमाह सवी
र्यवानिति अनुमन्यसे सहसे इत्यर्थः ॥ ६ ॥ दिव्य एष चूडामणिरेतावत्कालं सुपरिरक्षितः एतं व्यसने त्वामिव दृष्ट्वा प्रदृष्ट्वा मि एतत्सन्निधानेरक्षोभिभवासंभवादिति भावः ॥ ७ ॥ स एष निर्याति
तोऽतस्त्वप्यत्यभिज्ञानार्थमिति शेषः अतः शीघ्रमागमने एव कुशलमन्यथा परमंदुःखमिति भावः ॥ ८ ॥ त्वल्लुते त्वत्प्राप्तिप्रत्याशया मर्षयामि सहामि ॥ ९ ॥ १० ॥

कथमेप्यतीत्यत आह तस्य विक्रमेति मनःसंकल्पवदति दूरपतनशीलाः ॥ ३५ ॥ तदेव स्पष्टमाह येषामिति न सज्जतेन प्रतिबद्धा भवति ॥ ३६ ॥ सागरैर्धराधरैश्च सहिता ॥ ३७ ॥ प्रत्यवरोही नवलपराक्रमः ॥ ३८ ॥ अहंतदपेक्षयान्यूनबलोपीत्यर्थः तेषां स्वाधिकबलत्वं लोकन्यायेन दृढं बोधयति नहीति ॥ ३९ ॥ एकोत्पातेन एकोत्प्लवनेन ॥ ४० ॥ ननु भवत्वेवं हरीणां मागमनरा

तस्य विक्रमसंपन्नाः सत्त्ववंतो महाबलाः ॥ मनःसंकल्पसंपातानि देशहरयः स्थिताः ॥ ३५ ॥ येषां नो परिनाधस्तान्नातिर्यक्सज्जते गतिः ॥ न च कर्मसु सी दंति महत्स्वमिततेजसः ॥ ३६ ॥ असकृत्तैर्महोत्साहैः ससागरधराधरा ॥ प्रदक्षिणीकृता भूमिर्वायुमार्गानुसारिभिः ॥ ३७ ॥ मद्विशिष्टाश्च तुल्याश्च स तितत्रवनौकसः ॥ मत्तः प्रत्यवरः कश्चिन्नास्ति सुग्रीवसन्निधौ ॥ ३८ ॥ अहंतावदिह प्राप्तः किंपुनस्ते महाबलाः ॥ न हि प्ररुष्टाः प्रेष्यंते प्रेष्यंते हीतरेजनाः ॥ ३९ ॥ तदलं परितापेन देवि शोको व्यपैतुते ॥ एकोत्पातेन तेलंकामेष्यंति हरियूथपाः ॥ ४० ॥ मम पृष्ठगतौ तौ च चंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ त्वत्सकाशं महा संघौ नृसिंहावागमिष्यतः ॥ ४१ ॥ तौ हि वीरौ नरवरौ सहितौ रामलक्ष्मणौ ॥ आगम्य नगरीं लंकां सायकैर्विधमिष्यतः ॥ ४२ ॥ सगणं रावणं ह त्वाराघवोरघुनंदनः ॥ त्वामादाय वरारोहे स्वपुरीं प्रतियास्यति ॥ ४३ ॥ तदा श्वसिहि भद्रं ते भवत्वं कालकांक्षिणी ॥ न चिराद्रक्ष्यसे रामं प्रज्वलंतमिवा नलम् ॥ ४४ ॥ निहते राक्षसे द्रेचसपुत्रामात्यबांधवे ॥ त्वं समेष्यसि रामेण शशांकेनेव रोहिणी ॥ ४५ ॥ क्षिप्रं त्वं देवि शोकस्य पारं द्रक्ष्यसि मैथिलि ॥ रावणं चैव रामेण द्रक्ष्यसे निहतं बलात् ॥ ४६ ॥ एवमाश्वास्य वैदेहीं ह नूमा न्मारुतात्मजः ॥ गमनाय मतिं कृत्वा वैदेहीं पुनरब्रवीत् ॥ ४७ ॥ तमरिघ्नं कृता त्मानं क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवम् ॥ लक्ष्मणं च धनुष्पाणिं लंकाद्वारमुपागतम् ॥ ४८ ॥ न खदंष्ट्रा युधान्वीरान्सिंहशार्दूलविक्रमान् ॥ वानरान्वारणेंद्राभान्क्षि प्रं द्रक्ष्यसि संगतान् ॥ ४९ ॥ शैलांबुदनिकाशानां लंकामलयसानुषु ॥ नर्दतां कपिमुख्यानामार्यैर्यूथान्यनेकशः ॥ ५० ॥ स तु मर्मणि घोरेण ताडितो म न्मथेषुणा ॥ न शर्मलभते रामः सिंहादित इव द्विपः ॥ ५१ ॥

धवयोः कथं तत्राह ममेति महासंघौ महासमुदाययुक्तौ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रघूणामानंदजनकमपत्यं ॥ ४३ ॥ कालकांक्षिणी दिवसगणनतत्परा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यूथान्यनेकशः द्रक्ष्यसि ति शेषः ॥ ५० ॥ रामस्य सर्वथा त्वत्प्राप्तिर्चितैवास्ते इत्याह सत्विति ॥ ५१ ॥

मोक्षणं भवेत् अद्यस्थित्वाश्वोगमने इति शेषः ॥ २१ ॥ ततो हीति ततोपीत्यर्थः एकाहवासोत्तरंगमनेपि पुनरागमनाय तु संदेह एव तत्संदेहे सति मम प्राणानामपि संदेह एव ॥ २२ ॥ तदाह तवेति
तथा च मज्जीवनमसंभावितमेव पुनरनामने इति भावः दुःखादुःखपरा मृष्टां अतिदुःखप्राप्तां दीपने कर्ता शोकः ॥ २३ ॥ अयं संदेहो ममाग्रतः पुरस्तादिव तिष्ठति कोयं तत्राह त्वत्सहायेष्विति सा
क्षात्साधकस्य तव सहाय्यभूतेषु मिलितेषु हर्यक्षेषु हरीश्वरः सुग्रीवः कथमुर्द्धाधतरिष्यति सैन्यानि कथं तरिष्यंति तौ वा कथं तरिष्यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवं संदेहो बीजमाह त्रयाणामेवेति ॥ २६ ॥

मम चैवाल्पभाग्यायाः सान्निध्यात्तव वानर ॥ अस्य शोकस्य महतो मुहूर्तं मोक्षणं भवेत् ॥ २१ ॥ ततो हि हरिः शार्दूल पुनरागमनाय तु ॥ प्राणानामपि
संदेहो मम स्यान्नात्र संशयः ॥ २२ ॥ तवादर्शनजः शोको भूयो मां परितापयेत् ॥ दुःखादुःखपरा मृष्टां दीपयन्निव वानर ॥ २३ ॥ अयं च वीरसंदेहस्ति
ष्ठतीव ममाग्रतः ॥ सुमहांस्त्वत्सहायेषु हर्यक्षेषु हरीश्वरः ॥ २४ ॥ कथन्नुखलु दुष्पारं तरिष्यति महोदधिम् ॥ तानि हर्यक्षसैन्यानि तौ वानरवरात्मजौ
॥ २५ ॥ त्रयाणामेव भूतानां सागरस्येह लंघने ॥ शक्तिः स्याद्वैनतेयस्य तव वामारुतस्य वा ॥ २६ ॥ तदस्मिन् कार्यनिर्योगे वीरैव दुरतिक्रमे ॥ किंपश्य
से समाधानं त्वंहि कार्यविदां वरः ॥ २७ ॥ काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ॥ पर्याप्तः परवीरघ्नयशस्य स्ते फलोदयः ॥ २८ ॥ बलैः समग्रैर्युधिमां
रावणं जित्यसंयुगे ॥ विजयीस्व पुरं यायात्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ २९ ॥ बलैस्तु संकुलां कृत्वा लंकां परबलार्दनः ॥ मां नयेद्यदिकाकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भ
वेत् ॥ ३० ॥ तद्यथा तस्य विक्रांतमनुरूपं महात्मनः ॥ भवेदाह वशूरस्य तथा त्वमुपपादय ॥ ३१ ॥ तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितम् ॥ निशम्य हनुमा
नूशेषं वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ देवि हर्यक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतां वरः ॥ सुग्रीवः सत्यसंपन्नस्तवार्थैरुत निश्चयः ॥ ३३ ॥ स वानरसहस्राणां कोटी
भिरभिसंवृतः ॥ क्षिप्रमेष्यति वैदेहि राक्षसानां निवर्हणः ॥ ३४ ॥

किं समाधानं पश्यसि कं कार्यं सिद्धुपायं पश्यसि ॥ २७ ॥ ननु किं तैरागतैरहमेव पर्याप्तोऽस्य कार्यस्येत्यत्राह काममिति त्वया कार्यसाधने तव यशस्यो यशस्करः फलोदयोजय रूपफलप्राप्तिर्भवति
नतुरामस्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ किं तर्ह्युचितं तत्राह बलैरिति समग्रैर्बलैः सहागत्परावणं संयुगे जिच्वा विजयी सन्मांगुहीत्वा यायात्तत्तस्य रामस्य सदृशं भवेत् ॥ २९ ॥ आदरात्पुनराह बलैस्त्विति ॥ ३० ॥
विक्रांतं पराक्रमः ॥ ३१ ॥ तदुक्तं सीतावाक्यं प्रश्रयः स्नेहः शेषं शिष्टं प्रकृतोत्तरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ तदेव वाक्यमाह देवीति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

सत्वमस्मिन्समुत्साहेभूयश्चोदितो भविष्यसितदत्रकार्यसमुत्साहप्रचोदितः सव्यदुत्तरं उत्तरकर्तव्यं तच्चितय ॥ ३ ॥ ममकाचितनेशक्तिरिति चेत्तत्राह त्वमिति निर्योगो निर्वाहः यस्तस्य रामस्य य
तो दुःखक्षयकरो भवेत्तच्चितय ॥ ४ ॥ यत्नमास्थायेति यत्नरामप्रवृत्त्यर्थमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अंबूनि संरुध्यन्ते यस्मिन्नित्यंबुसंरोधः समुद्रः दुःखरूपात्समुद्रादित्यर्थः यथा तारय
सभूयस्त्वं समुत्साहचोदितो हरिसत्तम ॥ अस्मिन्कार्यसमुत्साहे प्रचितय यदुत्तरम् ॥ ३ ॥ त्वमस्मिन्कार्यनिर्योगे प्रमाणं हरिसत्तम ॥ तस्य चितय यो
यत्नो दुःखक्षयकरो भवेत् ॥ ४ ॥ हनूमन् यत्नमास्था यदुःखक्षयकरो भव ॥ सतयेति प्रतिज्ञायमारुतिर्भीमविक्रमः ॥ ५ ॥ शिरसा बंधवैदेही गमना
योपचक्रमे ॥ ज्ञात्वा संप्रस्थितं देवीवानरं पवनात्मजम् ॥ ६ ॥ बाष्पगद्गदया वाचामैथिलीवाक्यमब्रवीत् ॥ हनूमन्कुशलं ब्रूयाः सहितौ रामलक्ष्मणौ
॥ ७ ॥ सुग्रीवं च सहामात्यं सर्वान् वृद्धांश्च वानरान् ॥ ब्रूयास्त्वं वानरश्रेष्ठकुशलं धर्मसंहितम् ॥ ८ ॥ यथा च समहाबाहुर्मातारयति राघवः ॥ अस्मादुः
खां बुसंरोधात्वं समाधातुमर्हसि ॥ ९ ॥ जीवन्तीं मां यथारामः संभावयति कीर्तिमान् ॥ तत्त्वया हनुमन्वाच्यं वाचा धर्ममवाप्नुहि ॥ १० ॥ नित्यमुत्साह
युक्तस्य वाचः श्रुत्वामपेरिताः ॥ वर्धिष्यते दाशरथेः पौरुषं मदवाप्तये ॥ ११ ॥ मत्संदेशयुता वाचस्त्वत्तः श्रुत्वैव राघवः ॥ पराक्रमे मतिं वीरो विधिवत्सं
विधास्यति ॥ १२ ॥ सीतायास्तद्वचः श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ शिरस्यंजलिमाधाय वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १३ ॥ क्षिप्रमेप्यतिकाकुत्स्थो हयं दक्षप्र
वरैर्वृतः ॥ यस्ते युधिविजित्यारी नृशोकं व्यपनयिष्यति ॥ १४ ॥ नहि पश्यामि मर्त्येषु नासुरेषु सुरेषु वा ॥ यस्तस्य वमतो वाणान् स्थातुमुत्सहते घ्नतः ॥ १५ ॥
अप्यर्कमपि पर्जन्यमपि वैवस्वतं यमम् ॥ सहिसोढुरणेशक्तस्तव हेतोर्विशेषतः ॥ १६ ॥ सहिसागरपर्यंतां महीं साधितुमर्हति ॥ त्वन्निमित्तो हिरामस्य
जयोजनकनंदिनि ॥ १७ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सम्यक्सत्यं सुभाषितम् ॥ जानकीबद्धमेतं वचनं चेदमब्रवीत् ॥ १८ ॥ ततस्तं प्रस्थितं सीतावीक्षमाणा
पुनः पुनः ॥ भर्तृस्नेहान्वितं वाक्यं सौहार्दादनुमानयत् ॥ १९ ॥ यदि वामन्यसे वीरवसैकाहमरिंदम ॥ कस्मिंश्चित्संवृते देशे विश्रान्तः श्वोगमिष्यसि ॥ २० ॥
तितथा समाधातुं यत्नं कर्तुं ॥ ९ ॥ वाचा वाक्कृतसाहाय्येन ॥ १० ॥ ११ ॥ उक्तमेव आदराय पुनराह मत्संदेशयुता इति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वमतो वाणान्विसृजत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ पर्जन्य
इंद्रः ॥ १६ ॥ महीं साधितुमर्हति जेतुमुद्यंते इत्यर्थः किमर्थं तत्राह त्वन्निमित्त इति त्वत्प्राप्तिप्रयोजन इत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ भर्तृस्नेहान्वितं रामस्नेहान्वितम् वाक्यं हनूमद्वाक्यं सौहार्दाद्रामप्रे
म्णा अनुमानयत् अपूजयत् ॥ १९ ॥ २० ॥

ऊर्ध्वमासादिति रावणदत्तावध्यवशिष्टं किंचिदधिकं मासद्वयमपिनसंहिष्यइतिभावः तत्समाप्तौ त्वदनागमने अनार्यो नार्यमैवाचरेदतो वागेवमरणं ज्यायइतिशीघ्रमागमनायैवमुक्तिरिति बोध्यम्
निरुत्या राक्षसी कर्तृकनिग्रहेणोपरुद्धाम् ॥ पातालादिव कौशिकी पातालमग्नां जुवं भगवानिव त्रातुमर्हसि गायत्र्याः सांख्यायनगोत्रत्ववद्भूः कौशिकीनिकनकः कौशिकीदेवंद्रश्रीः पुरा किल वृत्र
वधाभिभूतस्यैन्द्रस्य लक्ष्मीपातालं प्रविष्टा देवप्रार्थितो नारायण उद्धृत्य पुनरिन्द्राय प्रायच्छदिति पुराणगाथेति तीर्थः ॥ ६५ ॥ चूडामणिशिरोरत्नम् ॥ ६६ ॥ अंगुल्या योजयामास दधार चूडामण्य
धिष्ठानहेमपुष्पस्य केशप्रवेशार्थं यद्वर्धनत्रांगुलिप्रवेशायामासेत्यर्थः ॥ ननु तदा सूक्ष्मरूपत्वात् तत्र भुजासंजनमेवोचितमन आह नहीति अस्य भुजः सूक्ष्मोऽपि तत्राभवत्तद्वर्धनप्राविशदित्यर्थः नि
षेधस्य प्रसक्तिमूलकत्वात् सत्केस्य सूक्ष्मरूप एव संभवात् पूर्वदेव्यै प्रदर्शितं महद्वपुर्विहाय सूक्ष्मरूपेणैव स्थित इति गम्यत इति तीर्थः कतकस्तु अंगुल्या योजयामास सूक्ष्मवासो बद्धमंगुल्यां दृढं बंधे

ऊर्ध्वमासान्न जीवेयं सत्येनाहं ब्रवीमि ते ॥ रावणे नोपरुद्धां मां निरुत्या पापकर्मणा ॥ त्रातुमर्हसि वीरत्वं पातालादिव कौशिकीम् ॥ ६५ ॥ ततो वस्त्रग
तं मुक्तादिव्यं चूडामणिं शुभम् ॥ प्रदेयो राघवाय तिसीता हनुमते ददौ ॥ ६६ ॥ प्रतिगृह्यततो वीरो मणिरत्नमनुत्तमम् ॥ अंगुल्या योजयामास न त्यस्य
प्राप्तवद्भुजः ॥ ६७ ॥ मणिरत्नं कपिवरः प्रतिगृह्याभिवाद्य च ॥ सीतां प्रदक्षिणं कृत्वा प्रणतः पार्श्वतः स्थितः ॥ ६८ ॥ हर्षेण महता युक्तः सीतादर्शनजेन
सः ॥ हृदयेन गतोरामं लक्ष्मणं च सलक्षणम् ॥ ६९ ॥ मणिवरमुपगृह्य तं महार्हं जनकनृपात्मजयाधृतं प्रभावात् ॥ गिरिवरपवनावधूतमुक्तः सुखित
मनाः प्रतिसंक्रमं प्रपदे ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे ॥ अष्टादशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७१ ॥ मणिं दत्त्वा ततः सीता हनूमंतं
मथाब्रवीत् ॥ अभिज्ञानमभिज्ञातमेतद्रामस्य तत्त्वतः ॥ १ ॥ मणिं दृष्ट्वा तुरामो वै त्रयाणां संस्मरिष्यति ॥ वीरो जनन्याममचराज्ञो दशरथस्य च ॥ २ ॥

त्यर्थः अस्य बंधने भुजो न प्राप्तवत् व्यक्ततया सर्वानुभवप्रसंगात् गोपनीयत्वाच्च भुजो नोचितो भूदित्यर्थ इत्याह ॥ ६७ ॥ पार्श्वतः स्थितः सीतासर्मापे स्थितः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ महार्हं बहुमूल्यम्
प्रभावात् सामर्थ्यविशेषात् राक्षसीभिर्यथानज्ञायते तथाधृतम् गिरिवरपवनावधूतमुक्तः पर्वतश्रेष्ठोर्ध्वभागीयपवनकंपितः पश्चात्तेन कंपेन मुक्तः स इव सुखितमनाः अयमपि पूर्वसीताया अदर्शने
न दुःखवशात्कंपितस्ततस्तददर्शनेन ततः कंपांमुक्तोः सुखितमनाः प्रतिसंक्रमं लंकादुर्गप्राकारं प्राप्तुं प्रपदे यत्नमारभतेत्यर्थः ॥ ७० ॥ नाथमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामीये रामायणतिलके वाल्मी
कीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ रामस्याभिज्ञांतरामेणाभिज्ञातमित्यर्थः ॥ १ ॥ त्रयाणां संस्मरिष्यति कर्मणि शेषे षष्ठी त्रीनाह जनन्या इति अ
यं मणिं विवाहकाले मज्जनन्याह स्तान्मत्पित्रादाय दशरथहस्ते मम शिरोभूषणतया दत्त इति मम जनन्याश्च मत्पितुर्दशरथस्य चेति त्रयाणां स्मारक इति भावः ॥ २ ॥

॥ ५१ ॥ नियोगसारं ब्रूहीत्याह ॥ ब्रूहीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ममार्थं मत्प्रतिनिधित्वेनेत्यर्थः लक्ष्मणः पूर्वमारीचवधायगतेरामे तत्पृष्ठगमनाय सम्यक्कृतपारुष्यइति ज्ञात्वा तस्य विमोचनप्रवृत्त्युपेक्षामाभूदिति विशिष्यकुशलप्रश्नं ब्रूहीत्याह स्वजश्वेति दुर्लभमित्यत्रत्यक्तेत्यनुकर्षः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ समाचरत्यर्थं चरत् दुर्वाक्यैरतिपीडां प्रापितो वीरो मां क्रियमाणां केन चिद्धरिष्यमाणाम् वर्तमानसामोप्येलट्ट न वेदयदिवेदमयितथा प्रलपंत्यामपि निकटे एव तिष्ठेदतो मद्दुरदृष्टवशान्नावेदीदित्यर्थः ॥ ५८ ॥ शक्तः समर्थः न बहुभाषिता मितभाषीत्यर्थः राजपुत्रस्य रामस्य प्रिये

हत्वा च समरकूररावणं सह बांधवम् ॥ राघवस्त्वां विशालाक्षि स्वां पुरीं प्रति नेष्यति ॥ ५१ ॥ ब्रूहियद्राघवो वाच्यो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ सुग्रीवो वापि तेजस्वी हरयो वा समागताः ॥ ५२ ॥ इत्युक्तवतितस्मिंश्च सीता पुनरथा ब्रवीत् ॥ कौसल्या लोकभर्तारं सुपुत्रं मनस्विनी ॥ ५३ ॥ तं ममार्थं सुखं पृच्छ शिरसा चाभिवादय ॥ स्वजश्व सर्वरत्नानि प्रियाया श्वरांगनाः ॥ ५४ ॥ ऐश्वर्यं च विशालायां पृथिव्यामपि दुर्लभम् ॥ पितरं मातरं चैव संमान्याभिप्रसाद्य च ॥ ५५ ॥ अनुप्रव्रजितो रामं सुमित्रायेन सुप्रजाः ॥ आनुकूलेन धर्मात्मा त्यक्त्वा सुखमनुत्तमम् ॥ ५६ ॥ अनुगच्छतिकाकुत्स्थं भ्रातरं पालयन्वने ॥ सिंहस्कंधो महाबाहुर्मनस्वी प्रियदर्शनः ॥ ५७ ॥ पितृवद्वर्तते रामे मातृवन्मांसमाचरत् ॥ क्रियमाणां तदा वीरो न तु मां वेद लक्ष्मणः ॥ ५८ ॥ वृद्धो पसेवी लक्ष्मीवान् शक्तो न बहुभाषिता ॥ राजपुत्रप्रियश्रेष्ठः सदृशः श्वशुरस्य मे ॥ ५९ ॥ मत्तः प्रियतरो नित्यं भ्रातारामस्य लक्ष्मणः ॥ न युक्तो धुरियस्यां तु तामुद्वहति वीर्यवान् ॥ ६० ॥ यं दृष्ट्वा राघवं नैव दत्तमार्यमनुस्मरत् ॥ सममार्थाय कुशलं वक्तव्यो वचनान्मम ॥ ६१ ॥ मृदुर्नित्यं शुचिर्दक्षः प्रियो रामस्य लक्ष्मणः ॥ यथा हि वानरश्रेष्ठ दुःखक्षयकरो भवेत् ॥ ६२ ॥ त्वमस्मिन् कार्यनिर्वाहे प्रमाणं हरियूथप ॥ राघवस्त्वत्समारंभान्मयि यत्नपरो भवेत् ॥ ६३ ॥ इदं ब्रूयाश्च मे नाथं शूरं रामं पुनः पुनः ॥ जीवितंधारयिष्यामि मांसं दशरथात्मज ॥ ६४ ॥

पुत्रश्रेष्ठः अतिप्रिय इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ तदेवाह मत्तइति मत्तोपीत्यर्थः यस्यां धुरियत्रकार्यं ॥ ६० ॥ दत्तं प्रमीतम् पितृवद्रक्षकत्वात् तत्स्मरणाभावः अनुस्मरत् अन्वस्मरत् ममार्थाय मत्प्रयोजनोन्मुखाय मम वचनाद्वक्तव्यः सीतात्वां कुशलं पृच्छतीति वक्तव्य इत्यर्थः ॥ ६१ ॥ हिनिश्चये यथा दुःखक्षयकरो भवेद्दुःखक्षयहेतुप्रवृत्तिपरो भवेत् तथा वाच्य इत्यनुकर्षः ॥ ६२ ॥ किं बहुना स्य कार्यस्य निर्वहित्वं प्रमाणम् यथा कार्यनिर्वाहो भवति तथा कुर्वित्यर्थः यत एवं अतो राघव इति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

सजयंतः ॥ ३६ ॥ एवं हनूमतेरामैकसंवेद्यमजिज्ञानमुक्तासंदेशांतरमाह मरुते इति कस्मात्क्षमसे इत्यवांतरवाक्यांते इत्युक्तवतीति ब्रूहीति वाक्यशेषो द्रष्टव्य इति कतकः बुद्धिस्थं राममेव सोपालं
 संसेवोध्यप्रार्थयते इति तीर्थः त्वत्तत्त्वत्सकाशाद्योमामां अहरत्तुतवान् ॥ ३७ ॥ मममहोत्साहं रूपं मयि कृपां कुरु त्वयानाथ वत्यपि मल्लक्षणानारी अनाथे वदस्यते इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ आनृशं
 स्यंदया न च शक्यो यमर्थ इति चेत्तत्राह जानामीति ॥ ३९ ॥ अपारवारं मर्यादां रहितं देशकालादिपरिच्छेदहीनमित्यर्थः जानामीत्यनुकर्षः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथ हनूमंतं सामान्यतो रामवैभवं
 सरामायनमस्तु त्वाराज्ञेदशरथाय च ॥ विस्तृष्टेन वीरेण प्रतिपेदे स्वमालयम् ॥ ३६ ॥ मरुते काकमात्रेऽपि ब्रह्मास्त्रं समुदीरितम् ॥ कस्माद्योमाहरत्त्व
 तः क्षमसे तं महीपते ॥ ३७ ॥ सकुरुष्वमहोत्साहं रूपं मयि न रर्षभ ॥ त्वयानाथ वतीनाथ अनाथा इव दस्यते ॥ ३८ ॥ आनृशं स्यं परो धर्मस्त्वत्त एव म
 याश्रुतम् ॥ जानामित्वां महावीर्यमहोत्साहं महाबलम् ॥ ३९ ॥ अपारवारमक्षोभ्यं गांभीर्यात्सागरोपमम् ॥ भर्तारं स समुद्राया धरण्या वासवोपम
 म् ॥ ४० ॥ एवमस्त्रविदां श्रेष्ठो बलवान्सत्त्ववानपि ॥ किमर्थं मस्त्रं दत्तं सुनयोजयसि राघव ॥ ४१ ॥ न नागानां पि गंधर्वा न सुरान मरुद्गणाः ॥ रामस्य
 समरे वेगं शक्ताः प्रतिसमीहितुम् ॥ ४२ ॥ तस्य वीर्यवतः कश्चिद्यद्यस्ति मयि संभ्रमः ॥ किमर्थं न शरैस्तीक्ष्णैः क्षयं नयति राक्षसान् ॥ ४३ ॥ भ्रातुरादेश
 मादाय लक्ष्मणो वा परंतपः ॥ कस्य हेतोर्न मां वीरः परित्राति महाबलः ॥ ४४ ॥ यदि तौ पुरुषव्याघ्रौ वा ध्विद्रसमतेजसौ ॥ सुराणामपि दुर्धर्षौ किमर्थं मा
 मुपेक्षतः ॥ ४५ ॥ ममैव दुष्कृतं किंचिन्महदस्ति न संशयः ॥ समर्थावपि तौ यन्मां नावेक्षेते परंतपौ ॥ ४६ ॥ वैदेत्यावचनं श्रुत्वा करुणं साश्रुभाषितम् ॥
 अथाब्रवीन्महातेजा हनूमा हरियूथपः ॥ ४७ ॥ त्वच्छोकविमुखो रामो देविसत्येन तेशपे ॥ रामे दुःखाभिपन्नं तुलक्ष्मणः परितप्यते ॥ ४८ ॥ कथंचिद्ब्रू
 वती दृष्टानकालः परिशोचितुम् ॥ इमं मुहूर्तं दुःखानां मंतं द्रक्ष्यसि शोभने ॥ ४९ ॥ तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ राजपुत्रौ महाबलौ ॥ त्वद्दर्शनं कृतोत्साहौ लोका
 न्भस्मीकरिष्यतः ॥ ५० ॥

वमाह न नागा इति प्रतिसमीहितुं प्रतिजटतया स्थित्वानिरोद्धमित्यर्थः प्रतिसमाधितुमिति पाठांतरं तत्रार्पणं त्वं शरणं उक्त एवार्थः ॥ ४२ ॥ मम संभ्रम इति पाठे मम प्राप्तये संभ्रम इत्यर्थः ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कस्माद्वाक्षसभयं न करोतीत्यस्योत्तरं त्वच्छोकेति त्वद्वियोगजशोकेन सर्वकार्यविमुख इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ यतः कथंचिद्ब्रूवती दृष्टा अत इमं मुहूर्तं मारभ्यते परिदेवि
 तुं कालो न कुतस्तत्राह यतो दुःखानां अंतं द्रक्ष्यसि ॥ ४९ ॥ ५० ॥

सतत्रेति त्वयित्वपतिमयिजायत्यामित्यर्थः सुप्तप्रबुद्धांराघवांकेसुप्ताततःप्रबुद्धामतएवराघवांकादुत्थितांवायसःपुनरागम्यस्तनांतरेविररादव्यलिखत् ॥ २२ ॥ एतदंतमभिज्ञानवचनानुवा
दः अथहनुमतेशेषवृत्तांतकथनं ततइति ततःपुनःपुनर्विलेखनाद्धेतोर्मुक्तैःशोणितविंदुभिःरामःसमुत्थितोभूत्सुखसुप्तोपीतिशेषः ॥ २३ ॥ तदास्तनयोर्वितुन्नांमांदृष्ट्वाक्रुद्धः अनेनपूर्वपर्यायेके
वलंरामःकाकचेष्टाबुद्ध्यापरिहासमेवकृतवानितिसूचितं ॥ २४ ॥ २५ ॥ वीक्षमाणस्ततस्ततःप्रांतदेशमित्यर्थः ॥ २६ ॥ देविकोसाएवंविधोवायसइतिहनुमतःशंकायामाह पुत्रइति शक्रपु
सतत्रपुनरेवाथवायसःसमुपागमत् ॥ ततःसुप्तप्रबुद्धांमांराघवांकात्समुत्थिताम् ॥ वायसःसहसागम्यविररादस्तनांतरे ॥ २२ ॥ पुनःपुनरथोत्पत्य
विररादसमांभृशम् ॥ ततःसमुत्थितोरामोमुक्तैःशोणितविंदुभिः ॥ २३ ॥ समांदृष्ट्वामहाबाहुर्वितुन्नांस्तनयोस्तदा ॥ आशीविषइवक्रुद्धःश्वसन्वा
क्यमभाषत ॥ २४ ॥ केनतेनागनासोरुविक्षतंवैस्तनांतरम् ॥ कःक्रीडतिसरोपेणपंचवक्त्रेणभोगिना ॥ २५ ॥ वीक्षमाणस्ततस्तंवैवायसंसमवैक्षत ॥
नखैःसरुधिरैस्तीक्ष्णैर्मांमेवाभिमुखंस्थितम् ॥ २६ ॥ पुत्रःकिलसंशक्रस्यवायसःपततांवरः ॥ धरांतरंगतःशीघ्रंपवनस्यगतौसमः ॥ २७ ॥ ततस्तस्मि
न्महाबाहुःकोपसंवर्तितेक्षणः ॥ वायसेकृतवान्कूरांमतिमतिमतांवरः ॥ २८ ॥ सदर्भसंस्तराद्ब्रह्मणोस्त्रेणयोजयत् ॥ सदीप्तइवकालाग्निर्ज्वा
लाभिमुखोद्विजम् ॥ २९ ॥ सतंप्रदीपंचिक्षेपदर्भंतंवायसंप्रति ॥ ततस्तुवायसंदर्भःसौवरेनुजगामह ॥ ३० ॥ अनुसृष्टस्तदाकाकोजगामविविधां
गतिम् ॥ त्राणकामइमंलोकंसर्ववैविचचारह ॥ ३१ ॥ सपित्राचपरित्यक्तःसर्वैश्वपरमर्षिभिः ॥ त्रीन्लोकान्संपरिक्रम्यतमेवशरणंगतः ॥ ३२ ॥ स
तंनिपतितंभूमौशरण्यःशरणागतम् ॥ वधार्हमपिकाकुत्स्थःरूपयापर्यपालयत् ॥ ३३ ॥ परिचूनंविवर्णंचपतमानंतमब्रवीत् ॥ मोघमस्त्रंनशक्यंतु
ब्राह्मंकर्तुंतदुच्यताम् ॥ ३४ ॥ ततस्तस्याक्षिकाकस्यहिनस्तिस्मसदक्षिणम् ॥ दत्त्वातुदक्षिणंनेत्रंप्राणेभ्यःपरिरक्षितः ॥ ३५ ॥

योजयंतः सनुवायसोवायसरूपधारीत्यर्थः धरांतरंगतःभूमिविलंप्राप्तः शीघ्रगतौपवनस्यसमः धरांतरचारित्वंतुपवनादस्यविशेषः नहिवायुस्तत्संचारीतिकतकः ॥ २७ ॥ कोपेनसंवर्तितेविव
र्तितेदक्षणेयेनसः ॥ २८ ॥ दर्भसंस्तरात्संस्तरणार्थगृहीतदर्भमुष्टेरैकमितिशेषः योजयद्ब्रह्मास्त्रदेवतामंत्रेणायोजयदित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ विविधांगतिंजगामेत्येतद्विदुषोति त्राणेति इमं
लोकंभूलोकादिसत्यलोकांतं ॥ ३१ ॥ पित्रापरित्यक्तः स्वर्गोपीतिशेषः पित्रेत्युपलक्षणंब्रह्मांतानां ॥ ३२ ॥ पर्यपालयत् प्राणरक्षणेनेतिशेषः ॥ ३३ ॥ परिचूनंक्षीणशक्तिं ब्राह्ममस्त्रंमोघं
कर्तुंनशक्यमतस्तदुच्यतां तत्संहार्यवस्तुभागवदुच्यतामित्यर्थः ॥ ३४ ॥ सदक्षिणाक्षिअस्यसंहार्यंभवत्वित्युक्तः परिरक्षितःपरिरक्षितवानात्मानमितिशेषः ॥ ३५ ॥

यदीति उक्तरीत्या अयुक्तत्वपर्यालोचनयेत्यर्थः ॥ १० ॥ एवमुक्ताप्रत्यभिज्ञादेहीत्युक्ता मंदमुपांशु एकांतवृत्तांतस्मरणजोबाण्यः ॥ ११ ॥ इदंरहस्यवृत्तांतकथनरूपं रहस्यवृत्तांतत्वादेवा
न्याज्ञातत्वेनश्रेष्ठं तदेवाह शैलस्येति पूर्वोत्तरेदेशानदिकस्थेपादेप्रत्यंतपर्वतरूपेपदेस्थाने ॥ १२ ॥ मंदाकिन्यविदूरतःमंदाकिनीसमीपे सिद्धाश्रितेबहुमूलादिमतिदेशेतापसाश्रमवासिन्यामम
यद्वृत्तच्छ्लेषमभिज्ञानंत्वंब्रूयादितिसंबंधः ॥ १३ ॥ समुपाविष्टोभूः ॥ १४ ॥ ततोन्तरं सःत्वदनुभवसिद्धः समायुक्तःविकाराभियुक्तःसन् पर्यतुंडयत् स्तनांतरेइतिशेषः यद्वा मांससमायुक्तः
मांसेच्छायुक्तइत्यर्थः ॥ १५ ॥ तत्रैवपरिलीयतेवार्यमाणोपिनदेशांतरंगच्छतिस्मनचमांसान्मांसविदारणाद्भक्षार्थीउपारमत् यद्ययंवस्तुतोनामांसार्थीत्युच्येतदेत्थंयोज्यं सवायसोमांसाद्भक्षा
यदिनोत्सहसेयातुंमयासार्धमनिदिते ॥ अभिज्ञानंप्रयच्छत्वंजानीयाद्राघवोहियत् ॥ १० ॥ एवमुक्ताहनुमतासीतासुरसुतोपमा ॥ उवाचवचनं
मंदंवाष्पप्रग्रथिताक्षरम् ॥ ११ ॥ इदंश्रेष्ठमभिज्ञानंब्रूयास्त्वंतुममप्रियम् ॥ शैलस्यचित्रकूटस्यपादेपूर्वोत्तरेपदे ॥ १२ ॥ तापसाश्रमवासिन्याःप्राज्य
मूलफलोदके ॥ तस्मिन्सिद्धाश्रितेदेशेमंदाकिन्यविदूरतः ॥ १३ ॥ तस्योपवनखंडेषुनानापुष्पसुगंधिषु ॥ विल्लत्यसलिलेच्छिन्नोममांकेसमुपाविशः
॥ १४ ॥ ततोमांससमायुक्तोवायसःपर्यतुंडयत् ॥ तमहंलोष्टमुद्यम्यवारयामिस्मवायसम् ॥ १५ ॥ दारयन्सचमांकाकस्तत्रैवपरिलीयते ॥ नचाप्यु
पारमन्मांसाद्भक्षार्थीबलिभोजनः ॥ १६ ॥ उत्कर्षत्यांचरशनांकुद्वायांमयिपक्षिणे ॥ संसमानेचवसनेततोदृष्टात्वयाह्यहम् ॥ १७ ॥ त्वयाविहसिता
चाहंकुद्वासंलज्जितातदा ॥ भक्ष्यगृहेनकाकेनदारितात्वामुपागता ॥ १८ ॥ ततःश्रान्ताहमुत्संगमासीनस्यतवाविशम् ॥ कुध्यंतीवप्रल्लप्तेनत्वयाहंप
रिसांत्विता ॥ १९ ॥ वाष्पपूर्णमुखीमंदंचक्षुषीपरिमार्जती ॥ लक्षिताहंत्वयानाथवायसेनप्रकोपिता ॥ २० ॥ परिश्रमाच्चसुप्ताहेराघवांकेरम्यहंचि
रम् ॥ पर्यायेणप्रसुप्तश्चममांकेभरताग्रज ॥ २१ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अथनिश्चितकर्तव्यमाह समेदिति सयूथपंससुग्रीवंउपपादयानय चिरकालंशोककर्षितांरामस्यात्रागमनेनहर्षितांकुरुष्व समूलसकलनाशेनेतिभावः ॥ ६८ ॥ दंचमानः
इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेसप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तेनवाक्येनसीतयोक्तेनवाक्येन ॥ १ ॥ स्त्रीस्वभावस्यभीरुत्वादेः सा
ध्वीनांपतिव्रतानां विनयस्वदत्तस्यसदृशंयुक्तरूपंअतिशयेनयुक्तम् ॥ २ ॥ वचनस्ययुक्तरूपतांप्राशस्त्यंदर्शयति स्त्रीत्वादिति शतयोजनंसागरंव्यतिवर्तितुंविस्तीर्णंअतिबृहच्छरीरमपिमाम
समीक्ष्यतंसंयतिचित्रकार्मुकंमहाबलंवासवतुल्यविक्रमम् ॥ सलक्ष्मणंकोविपहेतराघवंद्रुताशनंदीपमिवानिलेरितम् ॥ ६६ ॥ सलक्ष्मणंराघवमा
जिमर्दनंदिशागजंमत्तमिवव्यवस्थितम् ॥ सहेतकोवानरमुख्यसंयुगेयुगांतसूर्यप्रतिमंशरार्चिषम् ॥ ६७ ॥ समेकपिश्रेष्ठसलक्ष्मणंप्रियंसयूथपं
क्षिप्रमिहोपपादय ॥ चिरायरामंप्रतिशोककर्षितांकुरुष्वमांवानरवीरहर्षिताम् ॥ ६८ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ० सुंदरकांडे
सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततःसकपिशार्दूलस्तेनवाक्येनतोषितः ॥ सीतामुवाचतच्छ्रुत्वावाक्यंवाक्यविशारदः ॥ १ ॥ युक्तरूपंत्वयादे
विभाषितंशुभदर्शने ॥ सदृशंस्त्रीस्वभावस्यसाध्वीनांविनयस्यच ॥ २ ॥ स्त्रीत्वान्नत्वंसमर्थांसिसागरंव्यतिवर्तितुम् ॥ मामधिष्ठायविस्तीर्णंशतयोज
नमायतम् ॥ ३ ॥ द्वितीयंकारणंयच्चब्रवीपिविनयान्विते ॥ रामादन्यस्यनार्हामिसंसर्गमितिजानकि ॥ ४ ॥ एतत्तेदेविसदृशंपत्न्यास्तस्यमहात्मनः ॥ का
त्यन्यात्वानृतेदेविब्रूयाद्वचनमीदृशम् ॥ ५ ॥ श्रोप्यतेचैवकाकुत्स्थःसर्वनिरवशेषतः ॥ चेष्टितंयत्त्वयादेविभाषितंचममाग्रतः ॥ ६ ॥ कारणैर्बहुभिर्दे
विरामप्रियचिकीर्षया ॥ स्नेहप्रस्कन्नमनसामयैतस्समुदीरितम् ॥ ७ ॥ लंकायादुष्प्रवेशत्वादुस्तरत्वान्महोदधेः ॥ सामर्थ्यादात्मनश्चैवमयैतस्समुदी
रितम् ॥ ८ ॥ इच्छामित्वासमानेतुमद्यैवरघुनंदिना ॥ गुरुस्नेहेनभक्त्याचनान्यथातदुदाहृतम् ॥ ९ ॥

विहायेत्यन्वयः स्त्रीत्वंनतुसमर्थंहीतिपाठेत्वंस्त्रीनतुसमर्थं नसमर्थेत्यर्थः लिंगव्यत्ययार्पणइतितीर्थः स्त्रीणांभीरुस्वभावत्वादितिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ईदृशंवचनंत्वयासहनयास्यामीत्येतद्वचन
म् त्वद्विन्नेदृश्यामापदिईदृशंवचःकाव्यात् ॥ ५ ॥ चेष्टितंव्यापारोविलापादिरूपः ॥ ६ ॥ कारणैर्बहुभिरुपपन्नंयच्चयामदयतोभाषितंतद्रामायणेउच्यमानगुणकेनमयाईरितंकाकुत्स्थोनिरव
शेषतःश्रोप्यतइत्यन्वयइतिकतकः ॥ ७ ॥ रामसमीपनयनोक्तौहेतुमाह लंकायाइति रामेणपत्यालंकायादुष्प्रवेशत्वान्महोदधेर्दुस्तरत्वाच्चात्मनःसामर्थ्यसत्त्वाच्च ॥ ८ ॥ इच्छामीत्यादिसमु
दीरितम् मयेतिशेषः रघुनंदिनारघूंस्तद्वश्यान्नंदयतितेनरामेणसमानेतुमित्यन्वयः तदपिगुरोरामस्यस्नेहेनत्वयिभक्त्याचोक्तम् नतुनिजबलगर्वादित्यर्थः ॥ ९ ॥

॥ ५३ ॥ कथंचिन्महतायत्नेन सांपरायेयुद्धेजयेयुः तस्याव्यवस्थितत्वादिति भावः ॥ ५३ ॥ अथ त्वं जेष्यसि एवमपि पतने महान्नर्थ इत्याह अथ वेति पतेयं तव पृष्ठादिति शेषः तत्र हेतुर्विमुख
स्येति युद्धपारवश्यान्मद्रक्षणविमुखस्येत्यर्थः ॥ ५४ ॥ विशसेयुः रामविषयकद्वेषवशात् तत्संतोषनाशार्थमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यशोहीयेत्ययं प्रत्याहर्तुमशक्त इत्यपयशोऽद्धिः स्यादिति
भावः शस्तौ हि सितैः ॥ ५७ ॥ राक्षसैः स्वग्रहणपक्षे दोषांतरमाह अथ वेति संवृते गुप्ते ॥ ५८ ॥ आरंभः समुद्रतरणादिरूपः एवं स्वगमनपक्षे दोषमुक्त्वा राघवानयनपक्ष एव गुणवानित्याह त्वया
हीति ॥ ५९ ॥ रामेण मद्रात्रौ सर्वनाशप्रसंग इत्याह मयि जीवितमिति भ्रातृणां लक्ष्मणादीनाम् राजकुलस्य सुग्रीवकुलस्य ॥ ६० ॥ प्राणसंयहं प्राणसंबंधम् ॥ ६१ ॥ हनू मनासहगमनाभावे

युद्धमानस्यरक्षोभिस्ततस्तैः क्रूरकमभिः ॥ प्रपतेयंहितेष्टाद्भयात्तांकपिसत्तम ॥ ५२ ॥ अथरक्षांसिभीमानिमहांतिवलवंतिच ॥ कथंचित्सांपराये
त्वांजयेयुःकपिसत्तम ॥ ५३ ॥ अथवायुद्धमानस्यपतेयंविमुखस्यते ॥ पतितांचगृहीत्वामानयेयुःपापराक्षसाः ॥ ५४ ॥ मांवाहरेयुस्त्वद्भस्ताद्विश
सेयुरथापिवा ॥ अनवस्थोहिदृश्यतेयुद्धेजयपराजयौ ॥ ५५ ॥ अहंवापिविपद्येयंरक्षोभिरभितर्जिता ॥ त्वत्प्रयत्नोहरिश्रेष्ठभवेन्निष्फलएवतु ॥ ५६ ॥
कामंत्वमपिपर्याप्तोनिहंतुंसर्वराक्षसान् ॥ राघवस्ययशोहीयेत्वयाशस्तैस्तुराक्षसैः ॥ ५७ ॥ अथवादायरक्षांसिन्यसेयुःसंवृतेहिमाम् ॥ यत्रतेनाभि
जानीयुर्हरयोनापिराघवः ॥ ५८ ॥ आरंभस्तुमदर्थोयंततस्तवनिरर्थकः ॥ त्वयाहिसहरामस्यमहानागमनेगुणः ॥ ५९ ॥ मयिजीवितमायत्तंराघव
स्यामितौजसः ॥ भ्रातृणांचमहाबाहोतवराजकुलस्यच ॥ ६० ॥ तौनिराशौमदर्थंचशोकसंतापकंशितौ ॥ सहसर्वक्षहरिभिस्त्यक्तःप्राणसंग्रहम्
॥ ६१ ॥ भर्तुर्भक्तिंपुरस्कृत्यरामादन्यस्यवानर ॥ नाहंस्प्रष्टुंस्वतोगात्रमिच्छेयंवानरोत्तम ॥ ६२ ॥ यदहंगात्रसंस्पर्शंरावणस्यगताबलात् ॥ अनी
शाकिकरिष्यामिविनाथाविवशासती ॥ ६३ ॥ यदिरामोदशग्रीवमिहहत्वासराक्षसम् ॥ मामितोगृह्यगच्छेततत्तस्यसदृशंभवेत् ॥ ६४ ॥ श्रुताश्च
दृष्टाहिमयापराक्रमामहात्मनस्तस्यरणावमर्दिनः ॥ नदेवगंधर्वभुजंगराक्षसाभवंतिरामेणसमाहिसंयुगे ॥ ६५ ॥

कारणांतरमाह तर्तुरिति रावणगात्रस्पर्शस्तुनस्यतइत्याह यदहमिति ॥ ६२ ॥ अनीशास्त्रीत्वात्स्ययमसमर्था विवशाविचेष्टा विनाथाअसन्निहितरामलक्ष्मणा हासीतिलक्ष्मणेतिमारीचवा
क्यंश्रुत्वारामानर्थशंककयालक्ष्मणस्यापिप्रस्थापनादितिभावः ॥ ६३ ॥ तत्तस्यसदृशंस्वमहिम्ना सगणंशत्रुहत्वामन्यनम् सगणरावणवधार्थमेवावतारात् तस्यचमद्वमनेऽसंभवात् एवंचत्वका
यानिप्यस्यागतायामपिकुध्येदितिगूढम् ॥ ६४ ॥ तादृशबलं चतस्यमयासुविदितमित्याह श्रुताश्चेति विश्वामित्रयज्ञादौकृताःवालिबधाद्यश्चश्रुताः अन्येदृष्टाः ॥ ६५ ॥

॥ ३५ ॥ तस्मात्पादपातशिशपातः शरीरवृद्धौ तद्भारजातशाखाभंगध्वनिनाराक्षस्यो ज्ञास्यतीति तत आहुतिः ॥ ३६ ॥ अग्रतो व्यवतस्थे योग्यपुरोदेशे स्थितः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सनाथां सारावणां नयितुं नेतुम् ॥ ३९ ॥ अवस्थाप्यतां समर्थोयमिति निश्चीयताम् विकान्क्षयासंदेहेनालम् विशोकंकुरुमत्पृष्ठेन तत्र गत्वेति शेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ विजानामि एवंविधत्वद्वूपदर्शनात्प्रागप्यनुमाना इतिसंचित्य हनुमांस्तदाप्लवगसत्तमः ॥ दर्शयामास सीतायाः स्वरूपमरिमर्दनः ॥ ३५ ॥ स तस्मात्पादपादोमानाप्लुत्यप्लवगर्षभः ॥ ततो वधितुमारं भेसीताप्रत्ययकारणात् ॥ ३६ ॥ मेरुमंदरसंकाशो वभौ दीप्तानलप्रभः ॥ अग्रतो व्यवतस्थे च सीतायावानरर्षभः ॥ ३७ ॥ हरिः पर्वतसंकाशस्ताम्रवक्रो महाबलः ॥ वज्रदंष्ट्रनखो भीमो वैदेहीमिदमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ स पर्वतवनोद्देशां सादृष्टप्राकारतोरणाम् ॥ लंकामिमां सनाथां वानयितुं शक्तिरस्ति मे ॥ ३९ ॥ तदवस्थाप्यतां बुद्धिरलं देवि विकान्क्षया ॥ विशोकंकुरु वैदेहि राघवं सह लक्ष्मणम् ॥ ४० ॥ तं दृष्ट्वा चलसंकाशमुवाच जनकात्मजा ॥ पद्मपत्रविशालाक्षी मारुतस्यौरसं सुतम् ॥ ४१ ॥ तव सत्त्वं बलं चैव विजानामि महाकपे ॥ वायोरिव गतिश्चापिते जश्वाग्नेरिवाद्भुतम् ॥ ४२ ॥ प्राकृतो न्यः कथंचेमां भूमिमागंतुमर्हति ॥ उदधेरप्रमेयस्य पारं वानरयूथप ॥ ४३ ॥ जानामि गमने शक्तिं नयने चापिते मम ॥ अवश्यं संप्रधार्या शुकार्यसिद्धिरिवात्मनः ॥ ४४ ॥ अयुक्तं तु कपिश्रेष्ठ मया गंतुं त्वया सह ॥ वायुवेगसवेगस्य वेगो मां मोहयेत्तव ॥ ४५ ॥ अहमाकाशमासक्ता उपर्युपरिसागरम् ॥ प्रपतेयं हितेषुष्ठाद्भूयो वेगेन गच्छतः ॥ ४६ ॥ पतिता सागरे चाहंति मिनः कङ्कषाकुले ॥ भवेयमाशुविवशायादसामन्नमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ न च शक्ये त्वया सार्द्धं गंतुं शत्रुविनाशन ॥ कलत्रवतिसंदेहस्त्वयि स्यादप्यसंशयम् ॥ ४८ ॥ क्रियमाणं तु मां दृष्ट्वा राक्षसा भीमविक्रमाः ॥ अनुगच्छेयुरादिष्ठारावणेन दुरात्मना ॥ ४९ ॥ तैस्त्वं परिवृतः शूरैः शूलमुद्गरपाणिभिः ॥ भवेत्स्वं संशयं प्राप्नोमया वीरकलत्रवान् ॥ ५० ॥ सायुधा बहवो व्योम्निराक्षसास्त्वं निरायुधः ॥ कथं शक्यसि संयातुं मां चैव परिरक्षितुम् ॥ ५१ ॥

दिति ज्ञावः ॥ ४२ ॥ तदेवानुमानं दर्शयति प्राकृत इति ॥ ४३ ॥ तदेव ममाप्यात्मनः कार्यसिद्धिरवश्यं संप्रधार्या विचार्या त्वया तु त्वत्वं वै भवेन विचारिता कार्यसिद्धिः ॥ ४४ ॥ भवत्या स्तर्हि को विचारस्तत्राह अयुक्तं त्विति ॥ ४५ ॥ उपर्युपरिसागरम् सागरस्योपरीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इतोऽपि गमनमयुक्तं त्वया सहेत्याह नचेति कलत्रवतिस्त्रियासहगंतं संदेहः राक्षसानामिति शेषः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संशयं प्राणसंशयं तैस्त्वं परिवृतो भवेः ततस्त्वं संशयं प्राप्नोमवेरितित्वं शब्दद्वयनिर्वाहः ॥ ५० ॥ तत्र हेतूनाह सायुधा इति व्योम्नि निरालंबप्रदेश इत्यर्थः ॥ ५१ ॥

॥ १९ ॥ मत्स्यमममत्तोवा ॥ २० ॥ तवरामसंगमेरामस्येहानयनं व्यर्थमेव प्रकारान्तरेणैव तस्य संज्ञादित्याह अथवेति सोहं राक्षसाद्राक्षसकृतादस्माद्दुःखान्मोचयिष्यामीत्यन्वयः ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ दैत्यवधे व्यवसाययुक्तं विष्णुमिव स्थितम् ॥ २४ ॥ नगराजस्य श्रेष्ठस्य प्रसवणगिरिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ माविकांक्षस्वमोपेक्षां कुर्वित्यर्थः ॥ २६ ॥ कथयंतीव संगतव्योराम इति व
 इतिसंजल्पमानां तारामार्थं शोककशिताम् ॥ अश्रुसंपूर्णवदनामुवाच हनुमान्कपिः ॥ १९ ॥ श्रुत्वैव च वचो मत्स्यं क्षिप्रमेप्यतिराधवः ॥ चमूं प्रकर्ष
 न्महतीं हर्यृक्षगणसंकुलाम् ॥ २० ॥ अथ वामोचयिष्यामि त्वामघैव सराक्षसात् ॥ अस्माद्दुःखादुपारोहममपृष्ठमनिन्दिते ॥ २१ ॥ त्वां तु पृष्ठगतां रु
 त्वासं तरिष्यामि सागरम् ॥ शक्तिरस्ति हि मे वोढुं लंकामपि सरावणाम् ॥ २२ ॥ अहं प्रसवणस्यायराधवायाय मैथिलि ॥ प्रापयिष्यामि शक्राय हव्यं
 द्रुतमिवानलः ॥ २३ ॥ द्रक्ष्यस्यैव वै देहि राघवं सह लक्ष्मणम् ॥ व्यवसायसमायुक्तं विष्णुदैत्यवधेयथा ॥ २४ ॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहमाश्रमस्थं महा
 बलम् ॥ पुरंदरमिवासीनं नगराजस्य मूर्धनि ॥ २५ ॥ पृष्ठमारोह मे देवि माविकांक्षस्व शोभने ॥ योगमन्विच्छरामेण शशांकेन वरोहिणी ॥ २६ ॥ कथ
 यंतीव शशिना संगमिष्यसि रोहिणी ॥ मत्पृष्ठमधिरोह त्वंतराकाशं महार्णवम् ॥ २७ ॥ न हि मे संप्रयातस्य त्वामितो नयतों गने ॥ अनुगंतुं गतिं शक्ताः
 सर्वे लंकानिवासिनः ॥ २८ ॥ यथैवाहमिह प्राप्तस्तथैवाहमसंशयम् ॥ यास्यामि पश्य वै देहि त्वामुद्यम्य विहाय समम् ॥ २९ ॥ मैथिली तु हरि श्रेष्ठाच्छ्रुत्वा
 वचनमद्भुतम् ॥ हर्षविस्मितसर्वांगी हनूमन्तमथाब्रवीत् ॥ ३० ॥ हनूमन् दूरमध्वानं कथं माने तु मिच्छसि ॥ तदेव खलु ते मन्येकपितृवंहरि यूथप ॥ ३१ ॥
 कथंचाल्पशरीरस्त्वं मामितो नेतुमिच्छसि ॥ सकाशं मानवेंद्रस्य भर्तुर्मे पुवर्गपथ ॥ ३२ ॥ सीतायास्तु वचः श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ चिंतयामास
 लक्ष्मीवान्न वंपरिभवं कृतम् ॥ ३३ ॥ न मे जानाति सत्त्वं वा प्रभावं वा सितेक्षणा ॥ तस्मात्पश्यतु वै देही यद्रूपं मम कामतः ॥ ३४ ॥

चनं कथयंतीव शशिना रोहिणीव संगमिष्यसीत्यन्वयः एतद्वचनसमकालमेव रामसमीपं प्रापयिष्यामीत्यर्थः यथा तद्वचनेन प्रयास एव मनायासेन त्वानयामीत्यर्थो वा आकाशं तन्मार्गमवलंब्य
 महार्णवं तरेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ त्वामुद्यम्य पृष्ठे कृत्वा विहाय संयास्यामि पश्य ॥ २९ ॥ हर्षविस्मितसर्वांगी हर्षपुलकितसर्वांगी ॥ ३० ॥ तदेव दृश्यमानमेव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ न वंपरिभवं
 अल्पशरीरो शक्त इत्येवं रूपम् ॥ ३३ ॥ कामतः इच्छाकृतम् ॥ ३४ ॥

ऐश्वर्ये व्यसने इति च विषयसप्तमी ॥ ३ ॥ विधिर्देवं असंहार्यः अशक्यप्रतिक्रियः अत्र स्वीयमेव दुःखं दृष्टांतयति ॥ ४ ॥ हतनौः पुरुषः परिक्रांतः कृतपराक्रमो बाहुभ्यां प्लवमानो यथा सागरे पार
मतिच्छेदनाधिगच्छति तथा राघवोऽपि कथंचित्तमधिगमिष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥ सः रामः ॥ ७ ॥ ८ ॥ निर्यातनं पुनः समर्पणं न च तत् तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ कन्या अजात पुरुषसंबन्धा एत
द्वितीयाणां नवनयनं इदमेव राघवस्य विभीषणस्य निःशंकपरिग्रहाभिषेकयोर्बीजम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ रामक्षयं राक्षसां रामाक्षयं प्राप्तमित्यर्थः ॥ १३ ॥ पतिः प्राप्स्यत इत्यत्र हेतुः अंतरात्मेति त
ऐश्वर्ये वासुविस्तीर्णे व्यसने वासुदारुणे ॥ रज्ज्वेव पुरुषं बध्वा कृतांतः परिकर्षति ॥ ३ ॥ विधिर्नूनमसंहार्यः प्राणिनां प्लवगोत्तम ॥ सौमित्रिमां च रामं च
व्यसनैः पश्य मोहितान् ॥ ४ ॥ शोकस्यास्य कथं पारं राघवोधिगमिष्यति ॥ प्लवमानः परिक्रांतो हतनौः सागरे यथा ॥ ५ ॥ राक्षसानां बधं कृत्वा सूदयित्वा
चरावणम् ॥ लंकामुन्मथितां कृत्वा कदाद्रक्ष्यति मां पतिः ॥ ६ ॥ स वाच्यः संत्वरस्वेति यावदेव न पूर्यते ॥ अयं संवत्सरः कालस्तावद्धिममजीवितम् ॥ ७ ॥
वर्तते दशमा मासो द्वातुशेषौ प्लवंगम ॥ रावणेन नृशंसेन समयो यः कृतो मम ॥ ८ ॥ विभीषणेन च भ्रात्राममनिर्यातनं प्रति ॥ अनुनीतः प्रयत्नेन न च तत्कु
रुते मतिम् ॥ ९ ॥ मम प्रतिप्रदानं हिरावणस्य नरोचते ॥ रावणं मार्गते संख्ये मृत्युः कालवशंगतम् ॥ १० ॥ ज्येष्ठा कन्या कलानामविभीषणसुता कपे ॥
तयाममैतदाख्यातं मात्राप्रहितया स्वयम् ॥ ११ ॥ अविध्योनाम मेधावी विद्वान् राक्षसपुंगवः ॥ धृतिमाञ्छीलवान् द्दोरावणस्य सुसंमतः ॥ १२ ॥
रामक्षयमनुप्राप्तं राक्षसां प्रत्यचोदयत् ॥ न च तस्य सदुष्टात्मा शृणोति वचनं हितम् ॥ १३ ॥ आशंसे यं हरिश्चेष्टक्षिप्रं मां प्राप्स्यते पतिः ॥ अंतरात्मा हि मे
शुद्धस्तस्मिंश्च बहवो गुणाः ॥ १४ ॥ उत्साहः पौरुषं सत्वमानृशंस्यं कृतज्ञता ॥ विक्रमश्च प्रभावश्च संतिवानरराघवे ॥ १५ ॥ चतुर्दशसहस्राणि राक्षसा
नां जघान यः ॥ जनस्थाने विना भ्रात्रा शत्रुः कस्तस्य नो द्विजेत् ॥ १६ ॥ न स शक्यस्तुलयितुं व्यसनैः पुरुषर्षभः ॥ अहंतस्यानुभावज्ञाशक्रस्येव पुलोम
जा ॥ १७ ॥ शरजालां शुमाञ्छूरः कपेरामदिवाकरः ॥ शत्रुरक्षोमयंतो यमुपशोषं नयिष्यति ॥ १८ ॥

स्मिन्नरामे ॥ १४ ॥ उत्साहः कार्येषु स्थिरप्रयत्नरूप उद्योगः पौरुषं तज्जन्यः पुरुषव्यापारः सत्त्वं बलं आनृशंस्यमक्रूरता श्रितजनदाक्षिण्यमिति यावत् विक्रमः शौर्यं प्रभावो दिव्यास्त्रसंपन्नो
महिमा ॥ १५ ॥ तत्तत्तानुमापककार्यमाह चतुर्दशेति ॥ १६ ॥ व्यसनैर्व्यसनदातृभीराक्षसैस्तुलयितुमुपमितुं तस्य तत्त्वं च मम प्रत्यक्षमेवेत्याह अहंतस्येति तद्रूपत्वादिति गूढम् ॥ १७ ॥ शर
जालेत्यादिपरंपरितरूपकमिदम् ॥ १८ ॥

॥ ३७ ॥ त्वोक्तेर्येदेव्याविश्वासार्थस्ववासस्थानमंदरादिभिः स्वजीवनसाधनैर्मूलफलैश्चशपथंकरोति मंदरेणचेति दूरुःपर्वतविशेषः ॥ ३८ ॥ यथारामस्यमुखंद्रक्ष्यसितथामंदरादिभिःशपेइ
त्यन्वयः ॥ ३९ ॥ प्रस्रवणेगिरौविद्यमानमपीहद्रक्ष्यसीत्यर्थः नागपृष्ठस्यमूर्धनिऐरावतोपरिस्थितमिद्रमिवमत्पृष्ठगरामंद्रक्ष्यसीत्यर्थः नागपृष्ठस्येतिपाठः स्वर्गस्योपरीत्यर्थइतितीर्थः ॥ ४० ॥ सु
विहितमारण्यकशास्त्रबोधितं भक्तंओदनं पंचमंकालंप्राप्येतिशेषः प्रातःसंगवमध्याह्नापराह्णात्यंचमसायाह्नंप्राप्येत्यर्थः यद्वा प्रातःसायंप्रातःसायमितिकालचतुष्टयंत्यक्त्वापंचमेप्रातःकालइ
तवाददर्शनजेनार्यशोकेनपरिपूरितः ॥ नशर्मलभतेरामःसिंहार्दितइवद्विपः ॥ ३७ ॥ मंदरेणचतेदेविशपेमूलफलेनच ॥ मलयेनचविंध्येनमेरुणाददुरे
णच ॥ ३८ ॥ यथासुनयनंवल्लुविबोष्ठंचारुकुंडलम् ॥ मुखंद्रक्ष्यसिरामस्यपूर्णचंद्रमिवोदितम् ॥ ३९ ॥ क्षिप्रंद्रक्ष्यसिवैदेहिरामंप्रस्रवणेगिरौ ॥ शत
क्रतुमिवासीनंनागपृष्ठस्यमूर्धनि ॥ ४० ॥ नमांसंराघवोभुंक्तेनचैवमधुसेवते ॥ वन्यंसुविहितंनित्यंभक्तमभ्रातिपंचमम् ॥ ४१ ॥ नैवदंशान्नमश
कान्नकीटान्नसरीसृपान् ॥ राघवोपनयेद्वात्रात्वद्गतेनांतरात्मना ॥ ४२ ॥ नित्यंध्यानपरोरामोनित्यंशोकपरायणः ॥ नान्यच्चिंतयतेकिंचित्सतुकाम
वशंगतः ॥ ४३ ॥ अनिद्रःसततरामःसुप्तोपिचनरोत्तमः ॥ सीतेतिमधुरांवाणींव्याहरन्प्रतिबुध्यते ॥ ४४ ॥ दृष्ट्वाफलंवापुष्पंवायच्चान्यत्स्त्रीमनोहरम् ॥
बहुशोहाप्रियेत्येवंश्वसंस्त्वामभिभाषते ॥ ४५ ॥ सदेविनित्यंपरितप्यमानस्त्वामेवसीतेत्यभिभाषमाणः ॥ धृतव्रतोरजसुतोमहात्मातवैवलाभाय
रुतप्रयत्नः ॥ ४६ ॥ सारामसंकीर्तनवीतशोकारामस्यशोकेनसमानशोका ॥ शरन्मुखेनांबुदशेषचंद्रानिशेववैदेहसुतावभूव ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षे
श्रीम० वा० आदि० सु० षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सासीतावचनंश्रुत्वापूर्णचंद्रनिभानना ॥ हनूमंतमुवाचेदंधर्मार्थसहितंवचः ॥ १ ॥
अमृतंविषसंपृक्तंत्वयावानरभाषितम् ॥ यच्चनान्यमनारामोयच्चशोकपरायणः ॥ २ ॥

त्यर्थः दिनद्वयमतीत्यभुंक्तेइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रायोऽनिद्रएव कथंचित्सुप्तोऽपिसीतेतिवदन्नेवप्रतिबुध्यते ॥ ४४ ॥ स्त्रीमनोहरंस्त्रीसन्निधानेमनोहरंस्त्रीणांमनोहरंवा श्वसन्दीर्घो
च्छ्वासंत्यजन् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रामसंकीर्तनेनअनिद्रःसततरामइत्यादिनावीतशोका नमांसंराघवोभुंक्तेइत्युक्तेनरामशोकेनसमानशोका अंबुदशेषश्चंद्रोयस्यांसाशरत् लुप्तपृष्ठीकं शरदोनि
शवप्रकाशाप्रकाशयुक्तशरन्निशेवहर्षशोकवतीवभूव ॥ ४७ ॥ इच्छाभिमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेषट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥
वचनंहनूमतइत्यादि ॥ १ ॥ यच्चअनन्यमनाइतिवाक्यमाख्यायतेतदमृतं यच्चशोकपरायणइतिवाक्यमाख्यायतेतद्विषम् ॥ २ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ रौद्रेण अमोघकूरेण ॥ २७ ॥ हेमसमानवर्णं हेमवर्णवत्सृहणीयशोभम् ॥ २८ ॥ धर्मापदेशाद्धर्मोद्देशात् धर्ममुद्दिश्येति यावत् न भीर्नशोकः ममनयनान्नभीः राज्यत्यागान्नशोकः जयं च मद्रक्षानिमित्तं यस्य व्यथावनवासखेदश्चनासीत्स इदानीं धैर्यं करोति कश्चित् ॥ २९ ॥ धैर्यत्यागे मद्द्वियोग एव हेतुरित्याह न चास्येति मातापित्रादौ नास्य मत्समो पिस्नेहः अ

कश्चिदक्षौहिणीं भीमां भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ ध्वजिनीं मंत्रिभिर्गुप्तां प्रेषयिष्यति मत्कृते ॥ २४ ॥ वानराधिपतिः श्रीमान्सुग्रीवः कश्चिदेष्यति ॥ मत्कृते हरिभिर्वीरैर्वृतो दंतनखायुधैः ॥ २५ ॥ कश्चिच्च लक्ष्मणः शूरः सुमित्रानंदवर्धनः ॥ अस्रविच्छरजालेन राक्षसान्विधमिष्यति ॥ २६ ॥ रौद्रेण कश्चिदस्त्रेण रामेण निहतंरणे ॥ द्रक्ष्याम्यल्पेन कालेन रावणं समुद्धजनम् ॥ २७ ॥ कश्चिन्नतद्देमसमानवर्णं तस्याननं पद्मसमानगंधि ॥ मया विनाशुष्यति शोकदीनं जलक्षये पद्ममिवातपेन ॥ २८ ॥ धर्मापदेशात्त्यजतः स्वराज्यं मां चाप्यरण्यं नयतः पदातेः ॥ नासीद्यथा यस्य न भीर्नशोकः कश्चित्स धैर्यं हृदये करोति ॥ २९ ॥ न चास्य मातानपितान चान्यः स्नेहाद्विशिष्टोऽस्ति मया समो वा ॥ तावद्वा हं दूतजिजीविषे यं यावत्प्रवृत्तिं शृणुयां प्रियस्य ॥ ३० ॥ इतीव देवीवचनं महार्थं तं वानरैर्द्रुमधुरार्थमुक्त्वा ॥ श्रोतुं पुनस्तस्य वचोभिरामं रामार्थयुक्तं विररामरामा ॥ ३१ ॥ सीतायावचनं श्रुत्वा मारुतिर्भीमविक्रमः ॥ शिरस्यंजलिमाधाय वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ न त्वामिह स्थांजानीते रामः कमललोचनः ॥ तेन त्वां नानयत्याशुशचीमिव पुरंदरः ॥ ३३ ॥ श्रुत्वैव च वचो मत्प्राप्तं प्रमेयतिराघवः ॥ चमूं प्रकर्षन्महतीं हर्यृक्षगणसंयुताम् ॥ ३४ ॥ विष्टं भयित्वा बाणौघैरक्षोभ्यं वरुणालयम् ॥ करिष्यति पुरीं लंकां काकुत्स्थः शान्तराक्षसाम् ॥ ३५ ॥ तत्र यद्यंतरा मृत्युर्यदि देवामहासुराः ॥ स्यास्यंति पथिरामस्य सतानपि वधिष्यति ॥ ३६ ॥

धिकस्तु कुतः समतच्छक्तिरूपत्वात् वस्तुतस्तयोस्तस्याभावाच्च हनूमन्महमपितावज्जिजीविषेयं प्रवृत्तिवार्ताप्रवृत्तिमार्गेरतिच निवृत्तिमार्गैरतौ ममापिकार्याक्षमत्वेनादर्शनरूपो नाश एवेति भावः ॥ ३० ॥ रामार्थयुक्तरामप्रयोजनयुक्तं रामरूपाभिधेयेन युक्तं तद्बोधकमिति वा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ न जानीते न जानीत इव अनुक्राददैत्यनीतां शचीं पुरंदर इव ॥ ३३ ॥ मह्यं मत्तः ॥ ३४ ॥ विष्टं भयित्वा संस्तभ्यसेतुं वधेति यावत् ॥ ३५ ॥ तत्र तत्कर्मप्रवृत्तौ अंतरा विघ्नत्वेन यदि मृत्युप्रभृतयोपि स्यास्यंति तदा तानपि वधिष्यति ॥ ३६ ॥

ननुतद्वृत्तागमनेनतद्वचसाचकुशलावगतेः किमुनर्दिष्टेत्यादित्यश्वेनेतिशंकायांप्रश्नाशयंदर्शयति कुशलीयदीति यदिकुशलीत्वयाकथ्यतेतदामत्कृतेसागरमेखलामहींकिनदहतीत्यर्थः ॥ १३ ॥
ननुकेवलमहीमेवेतिकमुच्यतेइत्याशयेनपक्षांतरमथवेति तथाशक्तिमंतौयदिर्हि किमितितूष्णींतिष्ठतस्तत्राह ममैवेति दुःखानांदुःखहेतुपापानांविपर्ययोनाशोनाद्यापिसंवृत्तइत्यर्थः ॥ १४ ॥
ममदुःखक्षयईषत्करःअपितुनस्यसुखावस्थानमेवमृग्यमित्याशयेनाह कच्चिदिति उत्तराणिकार्याणिमद्विमोचनफलानि ॥ १५ ॥ नदीनोमसंभ्रांतइत्यनुषंगः पुरुषकार्याणिपुरुषकारान् ॥ १६ ॥
द्विविधंसौम्यासौम्यरूपप्रकारद्वयवत् त्रिविधोपायंधर्मार्थकामलक्षणत्रिविधपुरुषार्थानांप्राप्त्युपायभूतमुपायंसामाद्युपायमपिसेवतेकच्चित् तथाभिन्नेषुचविजिगीषुसुहृत्कच्चित् विजिगीषुसु

कुशलीयदिकाकुत्स्यः किनसागरमेखलाम् ॥ महींदहतिकोपेनयुगांताभिरिवोत्थितः ॥ १३ ॥ अथवाशक्तिमंतौतौसुराणामपिनिग्रहे ॥ ममैवतुन
दुःखानामस्तिमन्येविपर्ययः ॥ १४ ॥ कच्चिन्नव्यथतेरामः कच्चिन्नपरितप्यते ॥ उत्तराणिचकार्याणिकुरुतेपुरुषोत्तमः ॥ १५ ॥ कच्चिन्नदीनःसंभ्रांतः
कार्येषुचनमुच्यति ॥ कच्चित्पुरुषकार्याणिकुरुतेनृपतेःसुतः ॥ १६ ॥ द्विविधंत्रिविधोपायमुपायमपिसेवते ॥ विजिगीषुसुहृत्कच्चिन्मित्रेषुचपरंतपः
॥ १७ ॥ कच्चिन्मित्राणिलभतेमित्रैश्चाप्यभिगम्यते ॥ कच्चित्कल्याणमित्रश्चमित्रैश्चापिपुरस्कृतः ॥ १८ ॥ कच्चिदाशास्तिदेवानांप्रसादंपार्थिवात्म
जः ॥ कच्चित्पुरुषकारंचदैवंचप्रतिपद्यते ॥ १९ ॥ कच्चिन्नविगतस्नेहोविवासान्मयिराघवः ॥ कच्चिन्मांव्यसनादस्मान्मोक्षयिष्यतिराघवः ॥ २० ॥ सु
खानामुचितोनित्यमसुखानामनूचितः ॥ दुःखमुत्तरमासाद्यकच्चिद्रामोनसीदति ॥ २१ ॥ कौसल्यायास्तथाकच्चित्सुमित्रायास्तथैवच ॥ अभीक्ष्णं
श्रूयतेकच्चित्कुशलंभरतस्यच ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेनमानार्हः कच्चिच्छोकेनराघवः ॥ कच्चिन्नान्यमनारामः कच्चिन्मांतारयिष्यति ॥ २३ ॥

तदितिबहुव्रीहिः तत्पुरुषश्चेतिकतकः सुहृत्परंतपोरामोविजिगीषुःसंस्त्रिविधोपायंसामदानभेदरूपमुपायंदंडोपायंचमित्रेषुचचादमित्रेषुचद्विविधयथाभवतितथासेवतेकच्चित् मित्रेषुसामदाने
अमित्रेषुभेददंडौचेत्येवंविज्यप्रयुक्तेकच्चिदित्यर्थइतितीर्थः ॥ १७ ॥ मित्राणिलभतेत्ययत्नेनामित्रैश्चस्वयत्नतोभिगम्यते कल्याणमित्रःसौम्यमित्रः मित्रैःपुरस्कृतोबहुमतःकच्चित् ॥ १८ ॥
आशास्तिआशास्तेप्रार्थयतइत्यर्थः ॥ १९ ॥ विवासाद्विदूरवासात् ॥ २० ॥ अनूचितइतिच्छांदसोदीर्घः उत्तरंदुःखं दुःखाद्दुःखमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेनमद्वियोगनिमित्तेनशो
केनकच्चित्परितप्यतइतिशेषः ॥ २३ ॥

नहिरावणआत्मानंकथमपिकपिपुत्रइतिब्रूयादितिज्ञापनपूर्वकंकपित्वनिश्चयायपुनःस्वजन्मानुवादः हतेऽसुरइति ततःशंबसादनासुरवधप्रीतमहर्षेःप्रसादतइत्यर्थः तत्प्रतिमोवायुसदृशइत्यर्थः ॥ ८९ ॥ हृदमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेपंचत्रिंशःसर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ अथदृढतरविश्वासायरामांगुलीयकंदातु माह भूयइति प्रत्ययोविश्वासः ॥ १ ॥ वानरोहंनान्यः रामस्यनामनामाक्षराणितैरंकितंचिह्नितम् ॥ २ ॥ क्षीणदुःस्वरूपपापफलंयस्याःसा असिशीघ्रमेवभविष्यसि ॥ ३ ॥ विभूषितंविभूष

हतेऽसुरेसंयतिशंबसादनेकपिप्रवीरेणमहर्षिचोदनात् ॥ ततोस्मिवायुप्रभवोहिमैथिलिप्रभावतस्तत्प्रतिमश्चवानरः ॥ ८९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामाय णेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेपंचत्रिंशःसर्गः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ भूयएवमहातेजाहनूमानपवनात्मजः ॥ अब्रवीत्प्रश्रितंवाक्यं सीताप्रत्ययकारणात् ॥ १ ॥ वानरोहंमहाभागेदूतोरामस्यधीमतः ॥ रामनामांकितंचेदंपश्येद्व्यंगुलीयकम् ॥ २ ॥ प्रत्ययार्थतवानीतंतेनदत्तंमहात्मना ॥ समाश्वसिहिभद्रंतेक्षीणदुःस्वफलात्यसि ॥ ३ ॥ गृहीत्वाप्रेक्षमाणासाभर्तुःकरविभूषितम् ॥ भर्तारमिवसंप्राप्तंजानकीमुदिताभवत् ॥ ४ ॥ चारुतद्वदनंतस्यास्ताम्रशुक्लायतेक्षणम् ॥ बभूवहर्षोदयंचरादुमुक्तइवोदुराट् ॥ ५ ॥ ततःसाक्रीमतीवालाभर्तुःसंदेशहर्षिता ॥ परितुष्टाप्रियंकृत्वाप्रशशंसमहाकपिम् ॥ ६ ॥ विक्रांतस्त्वंसमर्थस्त्वंप्राज्ञस्त्वंवानरोत्तम ॥ येनेदंराक्षसपदंत्वयैकेनप्रधर्षितम् ॥ ७ ॥ शतयोजनविस्तीर्णःसागरोमकरालयः ॥ विक्रमश्लाघनीयेनक्रमतागोष्पदीरुतः ॥ ८ ॥ नहित्वांप्राकृतंमन्येवानरंवानरर्षभ ॥ यस्यतेनास्तिसंत्रासोरावणादपिसंभ्रमः ॥ ९ ॥ अहंसेचकपिश्रेष्ठमयासमभिभाषितुम् ॥ यद्यसिप्रेषितस्तेनरामेणविदितात्मना ॥ १० ॥ प्रेषयिष्यतिदुर्धर्षोरामोनत्यपरीक्षितम् ॥ पराक्रममविज्ञायमत्सकाशंविशेषतः ॥ ११ ॥ दिष्ट्याचकुशलीरामोधर्मात्मासत्यसंगरः ॥ लक्ष्मणश्चमहातेजाःसुमित्रानंदवर्धनः ॥ १२ ॥

णम् जतरंप्राप्तेवेत्यन्वयः ॥ ४ ॥ बभूवहर्षोदयंचेतिपाठः ॥ ५ ॥ क्रीमतीअंगुलीयसान्निध्येभर्तुसान्निध्यादिवकिंचिल्लज्जावती प्रियंकृत्वाआदरंकृत्वा ॥ ६ ॥ विक्रांतःशूरः समर्थोदेशका लोचितकृत्यचतुरः प्राज्ञःधर्मार्थविषयकसर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः पदस्थानं ॥ ७ ॥ क्रमताक्रामता ॥ ८ ॥ संत्रासः समुद्रादितिशेषः रावणादपिसंभ्रमःचित्तक्षोभः ॥ ९ ॥ यदियस्मात्तेनप्रेषितो सितस्मात्तमयासमभिभाषितुंसंभाषणंकर्तुमर्हसेअर्हसि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

पवनात्मजत्वेनलंघनसामर्थ्यं ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ एकःसंप्राप्तोर्थाच्छेषाःसमुद्रतीरएवासते कामरूपिणा अनेनरावणांतःपुराद्यन्वेषणसामर्थ्यसूचितम् ॥ ७६ ॥ त्वन्नाशंत्वददर्शनम् ॥ ७७ ॥
अधिगमोदर्शनम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तिर्यग्देहस्यतवकथंपवनात्मजत्वमितिशंकापनयन्नाह माल्यवान्नामेति ॥ ८० ॥ गोकर्णतदाख्यम् दिष्टःशंवसादनाख्यासुरवधायाज्ञप्तः उद्धरन्नुद्धृतवा

सुग्रीवसचिवंदेविवुद्धस्वपवनात्मजम् ॥ कुशलीतवकाकुत्स्थःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ ७४ ॥ गुरोराराधनेयुक्तो लक्ष्मणःशुभलक्षणः ॥ तस्यवीर्यवतोदे
विभर्तुस्तवहितेरतः ॥ ७५ ॥ अहमेकस्तुसंप्राप्तःसुग्रीववचनादिह ॥ मयेयमसहायेनचरताकामरूपिणा ॥ ७६ ॥ दक्षिणादिगनुक्रांतात्वन्मार्गविच
यैपिणा ॥ दिष्ट्याहंहरिसैन्यानांत्वन्नाशमनुशोचताम् ॥ ७७ ॥ अपनेष्यामिसंतापंतवाधिगमशासनात् ॥ दिष्ट्याहिनममव्यर्थसागरस्येहलंघनम्
॥ ७८ ॥ प्राप्स्याम्यहमिदंदेवित्वदर्शनकृतंयशः ॥ राघवश्चमहावीर्यःक्षिप्रंत्वामभिपत्स्यते ॥ ७९ ॥ सपुत्रवांधवंहत्वारारवणंराक्षसाधिपम् ॥ माल्यवा
न्नामवैदेहिगिरीणामुत्तमोगिरिः ॥ ८० ॥ ततो गच्छतिगोकर्णपर्वतंकेसरीहरिः ॥ सचदेवर्षिभिर्दिष्टःपितामममहाकपिः ॥ तीर्थेनदीपतेःपुण्येशंवसा
दनमुद्धरन् ॥ ८१ ॥ यस्याहंहरिणःक्षेत्रेजातोवातेनमैथिलि ॥ हनूमानिति विख्यातो लोकेस्वेनैवकर्मणा ॥ ८२ ॥ विश्वासार्थं तुवैदेहिभर्तुरुक्तामया
गुणाः ॥ अचिरात्त्वामितोदेविराघवोनयिताध्रुवम् ॥ ८३ ॥ एवं विश्वासितासीताहेतुभिःशोककर्शिता ॥ उपपन्नैरभिज्ञानैर्दूतं तमधिगच्छति ॥ ८४ ॥
अतुलंचगताहर्षप्रहर्षेणतुजानकी ॥ नेत्राभ्यांवक्रपक्ष्माभ्यामुमोचानंदजंजलम् ॥ ८५ ॥ चारुतद्वदंतस्यास्ताम्रशुक्लायतेक्षणम् ॥ अशोभतवि
शालाक्ष्याराद्रुमुक्तइवोदुराद् ॥ ८६ ॥ हनूमंतंकपिं व्यक्तं मन्यतेनान्यथेतिसा ॥ अथोवाचहनूमांस्तामुत्तरंप्रियदर्शनाम् ॥ ८७ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं
समाश्वसिहिमैथिलि ॥ किकरोमिकथंवातेरोचतेप्रतियाम्यहम् ॥ ८८ ॥

न अवधीदित्यर्थः भूतेपिलटःशतार्धः ॥ ८१ ॥ स्वेनैवउत्पत्तिकालप्रवृत्तेनकर्मणापराक्रमेण ॥ ८२ ॥ भर्तुस्त्वद्भर्तुरामस्य नयितानेता ॥ ८३ ॥ उपपन्नैर्वास्तवैः अभिज्ञानैरामलक्ष्मणचिह्नैः
अधिगच्छतिअध्यगच्छत् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अन्यथानेति मायाकपिर्नेत्यर्थः ॥ ८७ ॥ सर्वमुत्तरंसर्वप्रत्युत्तरमाख्यातमित्यन्वयः अथसीतायैचिकीर्षितं पृच्छति किकरोमीति वर्तमा
नसामीष्येलटौ प्रतियामिप्रतियास्येरामसमीपम् किकरोमिकिकरिष्ये कथंवारोचते चिकीर्षितमितिशेषः ॥ ८८ ॥

विध्येविप्रणष्टानां बिलमध्यैऽदर्शनप्राप्तानाम् गता इति समयात्परेपीतिशेषः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निराशानां त्वत्प्राप्त्या शारहितानाम् स्वामिसंदेशात्तत्संदिष्टकालात्ययाद्धे

तेषां नो विप्रणष्टानां विध्ये पर्वतसत्तमे ॥ भृशं शोकपरीतानामहोरात्रगणागताः ॥ ५७ ॥ ते वयं कार्यनैराश्यात्कालस्यातिक्रमेण च ॥ भयाच्च कपिरा
जस्य प्राणां स्य कुमुपस्थिताः ॥ ५८ ॥ विचित्यगिरिदुर्गाणि नदीप्रसवणानि च ॥ अनासाद्य पदं देव्याः प्राणां स्य कुं व्यवस्थिताः ॥ ५९ ॥ ततस्तस्य गि
रेर्मूर्ध्नि वयं प्रायमुपास्महे ॥ दृष्ट्वा प्रायोपविष्टां श्वसर्वां न्वानरपुंगवान् ॥ ६० ॥ भृशं शोकाणवे मग्नः पर्यदेवयदंगदः ॥ तव नाशं च वै देहिवालिनश्च त
थावधम् ॥ ६१ ॥ प्रायोपवेशमस्माकं मरणं च जटायुषः ॥ तेषां नः स्वामिसंदेशान्निराशानां मुमूर्षताम् ॥ ६२ ॥ कार्यहेतोरिहायातः शकुनिर्वीर्यवा
न्महान् ॥ गृधराजस्य सोदर्यः संपातिर्नाम गृधराद् ॥ ६३ ॥ श्रुत्वा भ्रातृवधं कोपादिदं वचनमब्रवीत् ॥ यवीयान् केन मे भ्राता हतः कच निपातितः ॥ ६४ ॥
एतदाख्यातुमिच्छामि भवद्विर्वानरोत्तमाः ॥ अंगदोऽकथयत्तस्य जनस्थाने महद्वधम् ॥ ६५ ॥ रक्षसाभीमरूपेण त्वामुद्दिश्य यथार्थतः ॥ जटायोस्तु
वधं श्रुत्वा दुःखितः सौरुणात्मजः ॥ ६६ ॥ त्वामाह स वरारोहेव संतीरावणालये ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संपातेः प्रीतिवर्धनम् ॥ ६७ ॥ अंगदप्रमुखाः सर्वे
ततः प्रस्थापिता वयम् ॥ विध्यादुत्थाय संप्राप्ताः सागरस्यांतमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ त्वदर्शने कृतोत्साहात्पुष्टाः पुष्टाः पुष्टाः पुष्टाः ॥ अंगदप्रमुखाः सर्वे वेलोपां
तमुपागताः ॥ ६९ ॥ चिंतां जग्मुः पुनर्भीमां त्वदर्शनसमुत्सुकाः ॥ अथाहं हरि सैन्यस्य सागरं दृश्यसीदतः ॥ ७० ॥ व्यवधूय भयं तीव्रं योजनानां शतं पु
तः ॥ लंकाचापिमयारात्रौ प्रविष्टाराक्षसाकुला ॥ ७१ ॥ रावणश्च मया दृष्टस्त्वं च शोकनिपीडिता ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यथावत्तमनिदिते ॥ ७२ ॥ अ
भिभाषस्व मां देवि दूतो दाशरथेरहम् ॥ तन्मां रामकृतो योगं त्वन्निमित्तमिहागतम् ॥ ७३ ॥

तोर्मुमूर्षताम् ॥ ६२ ॥ कार्यहेतोः कार्यसिद्ध्यर्थमिवायातः देवादितिशेषः ॥ ६३ ॥ कदेशोऽतिशेषः ॥ ६४ ॥ आख्यातुमित्यसमानकर्तृके पितुमुच्चार्यः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अंतंतटम् ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पुनः पुनवान् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

देवप्रकाशेन देवावतारेणातएव देवेन परिदेवितं प्रादीपयत् आभरणदर्शनमिति रोषः ॥ ४१ ॥ शायितं शोकाद्भूमौ पतितम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अग्निपर्वतः संवर्तारव्यकालाग्निनिवासभूतः पर्वतोऽग्निप

तेन देवप्रकाशेन देवेन परिदेवितम् ॥ प्रादीपयद्वाशरथेस्तदाशोकदुताशनम् ॥ ४१ ॥ शायितं च चिरं तेन दुःखार्तेन महात्मना ॥ मयापि विविधैर्वा
क्यैः कृच्छ्रादुत्थापितः पुनः ॥ ४२ ॥ तानि दृष्ट्वा महार्हाणि दर्शयित्वा मुहुर्मुहुः ॥ राघवः सहसौ मित्रिः सुग्रीवे संन्यवेशयत् ॥ ४३ ॥ सतवादर्शनादार्ये रा
घवः परितप्यते ॥ महता ज्वलतानित्यमग्निनेवाग्निपर्वतः ॥ ४४ ॥ त्वत्कृते तमनिद्राचशोकश्चिन्ताचराघवम् ॥ तापयन्ति महात्मानमग्न्यगारमिवाग्न
यः ॥ ४५ ॥ तवादर्शनशोकेन राघवः परिचाल्यते ॥ महता भूमिकं पेन महानिवशिलोच्चयः ॥ ४६ ॥ काननानि सुरम्याणि नदीप्रसवणानि च ॥ चरन्
रतिमाप्नोति त्वामपश्यन् नृपात्मजे ॥ ४७ ॥ सत्वांमनुजशार्दूलः क्षिप्रं प्राप्स्यति राघवः ॥ समित्रवांधवं हत्वा रावणं जनकात्मजे ॥ ४८ ॥ सहितौ रामसु
ग्रीवावुभाव कुरुतां तदा ॥ समयं वालिनं हंतुं तव चान्वेषणं प्रति ॥ ४९ ॥ ततस्ताभ्यां कुमारभ्यां वीराभ्यां सहरीश्वरः ॥ किष्किंधां समुपागम्य वाली युद्धे
निपातितः ॥ ५० ॥ ततो निहत्य तरसारा मां वालिनमाहवे ॥ सर्वर्षहरि संघानां सुग्रीवमकरोत्यतिम् ॥ ५१ ॥ रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत ॥
हनूमंतं च मां विद्धितयोर्दूतमुपागतम् ॥ ५२ ॥ स्वरान्यं प्राप्य सुग्रीवः स्वानानीय महाकपीन् ॥ त्वदर्थं प्रेषयामास दिशो दशमहाबलान् ॥ ५३ ॥ आदि
ष्टावानरैरेण सुग्रीवेण महौजसः ॥ अद्रिराजप्रतीकाशाः सर्वतः प्रस्थिता महीम् ॥ ५४ ॥ ततस्ते मार्गमाणा वै सुग्रीववचनातुराः ॥ चरन्ति वसुधां कृत्स्नां
वयमन्ये च वानराः ॥ ५५ ॥ अंगदो नाम लक्ष्मीवान् वालिसूनुर्महाबलः ॥ प्रस्थितः कपिशार्दूलस्त्रिभागबलसंवृतः ॥ ५६ ॥

वर्तः तत्र माल्यवतः शृंगे दृश्यते हव्यवाट्सदा नाम्ना संवर्तको नाम कालाग्निर्भरतर्षभेति भीष्मपर्वणि भारतोक्तेः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ सहितौ सख्यं प्राप्तौ समयं प्रतिज्ञाम् ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सुग्रीववचनातुराः सुग्रीवाज्ञाभीताः ॥ ५५ ॥ त्रिभागबलसंवृतः सेनायास्त्रिष्वंशेष्वेकांशसेनापरिवृत इत्यर्थः ॥ ५६ ॥

मृगपतिशास्त्राभ्युपनिषुग्रीवंपूर्वजेनवालिना अवरोपितं राज्याद्वंशितम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ परिचर्यामहे तद्वृथनावार्षीं परिचरामइत्यर्थः अवरोपितं राज्येनहीनंकृतं पाणिनौपाणीइतियावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभिपुनः उत्पुत्यारूढः ॥ २९ ॥ ३० ॥ मयापरिज्ञाततत्त्वार्थो मयाविज्ञाताशेषदत्तांतौ विज्ञापिताशेषदत्तांतौ च ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पूर्वदत्तयास्वीयस्वीयदत्तांतगोचर

ददर्शनुर्दृग्पतिपूर्वजेनावरोपितम् ॥ ऋष्यमूकस्यमूलेतुवद्गुपादपसंकुले ॥ २५ ॥ भ्रातुर्भयार्तमासीनंसुग्रीवंप्रियदर्शनम् ॥ वयंचहरिराजंतंसुग्रीवंसत्यसंगरम् ॥ २६ ॥ परिचर्यामहेराज्यात्पूर्वजेनावरोपितम् ॥ ततस्तौचीरवसनौधनुःप्रवरपाणिनौ ॥ २७ ॥ सतौदृष्ट्वानरव्याघ्रौधन्विनौवानरपंभः ॥ २८ ॥ अभिपुनोगिरेस्तस्यशिखरंभयमोहितः ॥ ततःसशिखरेतस्मिन्वानरेंद्रोव्यवस्थितः ॥ २९ ॥ तयोःसमीपंमामेवप्रेषयामाससत्वरम् ॥ तावहंपुरुषव्याघ्रौसुग्रीववचनात्प्रभू ॥ ३० ॥ रूपलक्षणसंपन्नौकृतांजलिरुपस्थितः ॥ तौपरिज्ञाततत्त्वार्थो मयाप्रीतिसमन्वितौ ॥ ३१ ॥ पृष्ठमारोप्यतंदेशंप्रापितौपुरुषपंभौ ॥ निवेदितौचतत्त्वेनसुग्रीवायमहात्मने ॥ ३२ ॥ तयोरन्योन्यसंभाषाद्दृशंप्रीतिरजायत ॥ तत्रतौकीर्तिसंपन्नौहरीश्वरनरेश्वरौ ॥ ३३ ॥ परस्परकृताश्वासौक्ययापूर्वदत्तया ॥ तंततःसांत्वयामाससुग्रीवंलक्ष्मणाग्रजः ॥ ३४ ॥ स्त्रीहेतोर्वालिनाभ्रात्रानिरस्तंपुरुतेजसा ॥ ततस्त्वन्नाशजंशोकंरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणोवानरेंद्रायसुग्रीवायन्यवेदयत् ॥ सश्रुत्वावानरेंद्रस्तुलक्ष्मणेनरितंवचः ॥ ३६ ॥ तदासीन्निष्प्रभोत्यर्थग्रहग्रस्तइवांशुमान् ॥ ततस्त्वद्वात्रशोभीनिरक्षसाक्रियमाणया ॥ ३७ ॥ यान्याभरणजालानिपातितानिमहीतले ॥ तानिसर्वाणिरामायआनीयहरियूथपाः ॥ ३८ ॥ संदृष्टादर्शयामासुर्गतिंतुनविदुस्तव ॥ तानिरामायदत्तानिमयैवोपलूतानिच ॥ ३९ ॥ स्वनवंत्यवकीर्णानितस्मिन्विहतचेतसि ॥ तान्यंकेदर्शनीयानिरुत्वाबहुविधंतदा ॥ ४० ॥

या ॥ ३४ ॥ स्त्रीहेतोःसुग्रीवस्त्रीपरिग्रहार्थं पुरुमहत्तेजोयस्यतेन त्वन्नाशजंत्वदपहारजं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ निष्प्रभःखिन्नचित्तः त्वद्वात्रशोभयितुंशीलंयेषांतानि ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दर्शयामासुःसुग्रीवाज्ञयेतिशेषः ॥ ३९ ॥ मयैवोपलूतानिच प्रथममितिशेषः अवकीर्णानिभूमौपातनात्किंचिद्विशीर्णानि तानिदत्तानि गृहीत्वाशोकात्तस्मिन्विहतचेतसि प्रथमार्थेसप्तमी विहतचेताः मूर्छितचेताअमूर्द्धित्यर्थः ॥ ४० ॥

चतुर्दशसमहं द्वइति समपरिमाणचतुर्दशांगद्वंद्वः तदुक्तं भुवौनासापुटेनेत्रैकर्णावोष्ठौचचूचुकौ कूर्परेमणिबंधौचजानुनीवषणौकटी करौपादौस्फिजौयस्यसमौज्ञेयःसभूपतिः स्कंधौगंडौतथादं
नालुहृत्त्रेयौचजघ्नीत्यन्यत्रपाठः चतुर्दष्टइति चतस्रोदंष्ट्रादंनपंक्तिद्वयेप्रतिपार्श्वशास्त्रोक्तलक्षणायस्यसः तच्च स्निग्धाघनाश्वदशनाःसुतीक्ष्णदंष्ट्राःशुभाश्वतस्रइति दंष्ट्राणांतीक्ष्णत्वंक्रममुकादि
खंहनसमर्थत्वं चतुर्गतिरिति सिंहशार्दूलगजवृषभैश्चतुर्भिस्तुल्यागतिर्यस्यसः महोष्ठहनुनासश्चेति महत्प्रशस्तमोष्ठहनुनासंयस्यसः तत्रौष्ठस्यप्रशस्त्यंविषफलादिवदरुणत्वेसतिमांसलत्वंहनो
स्तुपरिपूर्णमांसलोन्नतत्वं नासिकायास्तुदीर्घोन्नतरुचिरपुटत्वं पंचस्निग्धइति पंचवाग्बक्रनखलोमत्वचंस्निग्धयस्यसः अष्टवंशवान् प्रशस्ताष्टवंशाख्यावयववान् वंशशब्देनैर्ध्वंविचक्षितं वा
हूचनलकावूरुजंघेचेत्यष्टवंशकाः नलकावंगुल्यावितितीर्थः ॥ १९ ॥ दशपद्मः मुखनेत्रास्यजिह्वोष्ठतालुस्तनखंकरौ पादौचदशपद्मानिपद्माकाराणियस्यचेति आस्यमोष्ठमध्यं दशवृह

चतुर्दशसमहं द्वश्चतुर्दष्टश्चतुर्गतिः ॥ महोष्ठहनुनासश्चपंचस्निग्धोष्टवंशवान् ॥ १९ ॥ दशपद्मोदशवृहत्रिभिर्व्याप्तोद्विशुक्लवान् ॥ षडुन्नतो नवतनु
त्रिभिर्व्याप्तोतिराघवः ॥ २० ॥ सत्यधर्मरतःश्रीमान्संग्रहानुग्रहेरतः ॥ देशकालविभागज्ञःसर्वलोकप्रियंवदः ॥ २१ ॥ भ्राताचास्यचद्वैमात्रःसौ
मित्रिरमितप्रभः ॥ अनुरागेणरूपेणगुणैश्चापितथाविधः ॥ २२ ॥ ससुवर्णच्छविःश्रीमान् रामःश्यामोमहायशाः ॥ तावुभौनरशार्दूलौत्वदर्शन
रुतोत्सवौ ॥ २३ ॥ विचिन्वतौमहींकृत्स्नामस्माभिःसहसंगतौ ॥ त्वामेवमार्गमाणौतौविचरंतौवसुंधराम् ॥ २४ ॥

त तानितु उरःशिरोललाटंचपीवाबाहुंसनाभयः पादौपृष्ठश्रुतीचैवविशालास्तेमुखप्रदाइति त्रिभिःश्रीयशस्तेजोभिर्व्याप्तोयुक्तः द्विशुक्लवान् द्वौशुद्धौतुशुभौशुक्लौवंशौमातुःपितुस्तथेत्युक्तेः
षडुन्नतः तानिच कक्षःकुक्षिश्चवक्षश्चघ्राणस्कंधललाटिकाः सर्वभूतेषुनिर्दिष्टाउन्नतास्तुमुखप्रदाइति पूर्वव्युन्नतस्निग्धत्वमुक्तंअत्रपंचस्निग्धत्वंषडुन्नतत्वंचोभयमपिमतभेदादविरुद्धंएवंना
नामतप्रदर्शनंरामस्यनानामतसमतसर्वलक्षणयुक्तत्वसूचनाय नवतनुःनवसुसूक्ष्मः तानिच सूक्ष्माण्यंगुलिपर्वाणिकेशरोमनखत्वचः शोफश्चयेषांसूक्ष्माणितेनरादीर्घजीविनइतिप्रोक्तंषट्कं मृ
दुश्मश्रुत्वंसूक्ष्मदृष्टित्वंसूक्ष्मबुद्धित्वंचेतिनवसूक्ष्मत्वं दृष्टेःसौक्ष्म्यंरत्नवरीक्षांतसूक्ष्मदर्शनचानुर्यं बुद्धेःसूक्ष्मत्वंतत्त्वसाक्षात्कारसमर्थत्वं त्रिभिर्व्याप्तोतिधर्मार्थकामैःकालंयथोचितंव्याप्नोति त्रि
वर्गसिर्वीत्यर्थः ॥ २० ॥ संग्रहानुग्रहे संग्रहो धनबलादीनां अनुग्रहस्ताभ्यांप्रजारक्षणं तदुत्तयनिष्ठः ॥ २१ ॥ द्वैमात्रः राममात्रपेक्षयाद्वितीयामाताद्विमातातस्याअपत्यमित्यर्थः भिनोदर
भ्रातेत्यर्थः वैमात्रइतिपाठांतरम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ अस्माभिःसुर्यावमंत्रिभिरित्यर्थः उक्तमेवविस्तरेणाह त्वामेवेति ॥ २४ ॥

अतएवाचिप्मान् आदित्यरूपः सन् अर्चितस्त्रैर्वर्णिकैरिति शेषः ब्रह्मचर्यव्रते गृहस्थोचितपर्वीदिवर्जनपूर्वकमृतुगमनलक्षणे स्थितः वस्तुतस्तुगार्हस्थ्येऽपि अस्वलितरेताः मनःसंकल्पेनैव देव्यारति
प्रीतिः संतानस्य च संपादनमिति भावः साधूनामुपकारज्ञः उपकर्तव्यकालज्ञः कर्मणां स्वरूपस्यानुष्ठानस्य च तत्त्वज्ञाता ॥ १२ ॥ ब्राह्मणानां वसिष्ठादीनाम् ॥ १३ ॥ यजुर्वेदविनीतश्च चादन्येषां
मपि संपदः विनीतो निरतः ॥ १४ ॥ एवमात्मगुणानुक्ता देहगुणानाह विपुलांस इति ॥ १५ ॥ समः विस्तारायामसमः ॥ १६ ॥ त्रिस्थिरः त्रिषु स्थानेषु स्थिरः ऊरुश्च मणिबंधश्च मुष्टिश्च नृपतेः
स्थिरा इत्युक्तेः त्रिषु प्रलंबः प्रलंबायस्य सधनी त्रयोभूमुष्कवाहव इति सामुद्रिकोक्तेः मुष्को वृषणः त्रिषु समः समश्च व्यवव इत्यर्थः केशाग्रं वृषणं जानुसमं यस्य स भूपतिरित्युक्तेः त्रिषु चोन्नतः ना
भ्यंतः कुक्षिवक्षोभिरुन्नतैः क्षितिपो भवेत् त्रिताम्रः त्रिषु ताम्रः नेत्रांतनखपाण्यंघ्रितलैस्ताम्रस्त्रिभिः सुखी त्रिषु स्निग्धः स्निग्धा भवंति वियेषां पादरेखाः शिरोरुहाः तथा लिङ्गमणिस्तेषां महाभाग्यं विनि

अर्चिप्मानर्चितोऽत्यर्थं ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः ॥ साधूनामुपकारज्ञः प्रचारज्ञश्च कर्मणाम् ॥ १२ ॥ राजनीत्यां विनीतश्च ब्राह्मणानामुपासकः ॥ ज्ञानवान्
शीलसंपन्नो विनीतश्च परंतपः ॥ १३ ॥ यजुर्वेदविनीतश्च वेदविद्विः सुपूजितः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च वेदांगेषु च निष्ठितः ॥ १४ ॥ विपुलांसो महाबाहुः कंबु
ग्रीवः शुभाननः ॥ गूढजत्रुः सुताघाक्षोरामो नाम जनैः श्रुतः ॥ १५ ॥ दुंदुभिस्वननिर्घोषः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ॥ समश्च सुविभक्तांगो वर्णश्यामं समा
श्रितः ॥ १६ ॥ त्रिस्थिरस्त्रिप्रलंबश्च त्रिसमस्त्रिषु चोन्नतः ॥ त्रितामस्त्रिषु च स्निग्धो गंभीरस्त्रिषु नित्यशः ॥ १७ ॥ त्रिवलीमांस्त्र्यवनतश्चतुर्व्यंगस्त्रिशीर्ष
वान् ॥ चतुष्कलश्चतुर्लखश्चतुष्किष्कुश्चतुःसमः ॥ १८ ॥

दिशेत् त्रिषु गंभीरः स्वरे गतौ च नाजौ च गंभीरस्त्रिषु शस्यते ॥ १७ ॥ त्रिवलीमान् उदरे कंठे उभयत्र वा वली प्रयवान् त्रिषु अवनतः निम्नः निम्नत्वं निमग्नत्वं तच्च निमग्नपादतलमभ्यत्वं निमग्नपादे
स्वात्वं निमग्नस्तनचूचुकत्वं च चतुर्व्यंगश्चतुर्लखः श्रीवाप्रजननपृष्ठं स्वजे च पूजिते त्रिशीर्षवान् आवर्तत्रययुक्तशीर्षः आवर्तत्रययुक्तं यस्य शिरः क्षितिभृता मयं नाथः चतुष्कलः चतस्रः कलाः
चतुर्वेदप्रामिसूचकांगुष्ठमूलरेखा यस्य सः मूलैर्गुष्ठस्य रेखानां च तस्रस्त्रि एव वा एका द्वे वा यथायोगं वेदरेखा द्विजन्मनां चतुर्लखः ललाटे चतुरेखा युक्तः ललाटे यस्य दृश्यते चतुस्त्रिंशो करे खिकाः
शतद्वयं शतं पटिस्तस्यायुर्विशतिः क्रमात् चतुष्किष्कुः किष्कुश्चतुर्विंशत्यंगुलात्मको हस्तः चतुर्हस्तप्रमाणः षण्णवत्यंगुलोत्सेध इति यावत् चतुःसमः बाहुजानूरुगंडानि च त्वार्यथ समानि चेति
बाहू रूजानुगंडौ समावित्यर्थः ॥ १८ ॥

॥ ३९ ॥ यथामामवगच्छसिमायावीरावणइतिनथाहमस्मि ॥ ४० ॥ अनुचमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामोयैरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेचतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥
 तांत्विति आदित्यइवेत्यादिकाम् ॥ १ ॥ २ ॥ तानिरामलक्ष्मणचिह्नानि भूयोधिकंविशिष्यसमाचक्ष्वयेनमांशोकोनसमाविशेत् ॥ ३ ॥ संस्थानमवयवसन्निवेशः रूपमाकारोनीलपीतादि
 वर्णश्च ॥ ४ ॥ ५ ॥ जानंतीदिष्ट्यादैवेनरामदूतंमांजानंतीयविपृच्छसिरावणशंकांत्यक्कातदात्वयायानिसंस्थानादीनिपृष्टानियथाचमयालक्षितानिदृष्टानितानिसर्वाणिबदतोमत्तःशृणु ॥ ६ ॥

प्रविष्टेनगरीलंकांलंघयित्वामहोदधिं ॥ कृत्वामूर्ध्नि तदान्यासंरावणस्यदुरात्मनः ॥ ३९ ॥ त्वांद्रष्टुमुपयातोहंसमाश्रित्यपराक्रमं ॥ नाहमस्मितथा
 देवियथामामवगच्छसि ॥ विशंकांत्यज्यतामेपाश्रद्धस्ववदतोमम ॥ ४० ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेचतुस्त्रिंशःस
 र्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ तांतुरामकथांश्रुत्वावैदेहीवानरर्पभात् ॥ उवाचवचनंसांत्वमिदंमधुरयागिरा ॥ १ ॥ कतेरामेणसंसर्गःकथंजाना
 सिलक्ष्मणं ॥ वानराणांनराणांचकथमासीत्समागमः ॥ २ ॥ यानिरामस्यचिह्नानिलक्ष्मणस्यचवानर ॥ तानिभूयःसमाचक्ष्वनमांशोकःसमावि
 शेत् ॥ ३ ॥ कीदृशंतस्यसंस्थानंरूपंतस्यचकीदृशं ॥ कथमूरूकथंवाहूलक्ष्मणस्यचशंसमे ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तुवैदेत्याहनूमान्मारुतात्मजः ॥ ततोरामं
 यथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ५ ॥ जानंतीवतदिष्ट्यामांवैदेहिपरिपृच्छसि ॥ भर्तुःकमलपत्राक्षिसंस्थानंलक्ष्मणस्यच ॥ ६ ॥ यानिरामस्यचिह्नानि
 लक्ष्मणस्यचयानिवै ॥ लक्षितानिविशालाक्षिवदतःशृणुतानिमे ॥ ७ ॥ रामःकमलपत्राक्षःपूर्णचंद्रनिभाननः ॥ रूपदाक्षिण्यसंपन्नःप्रसूतोजनका
 त्मजे ॥ ८ ॥ तेजसादित्यसंकाशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ बृहस्पतिसमोबुध्यायशसावासवोपमः ॥ ९ ॥ रक्षिताजीवलोकस्यस्वजनस्यचरक्षिता ॥ र
 क्षितास्वस्यवृत्तस्यधर्मस्यचपरंतपः ॥ १० ॥ रामोभामिनिलोकस्यचातुर्वर्ण्यस्यरक्षिता ॥ मर्यादानांचलोकस्यकर्ताकारयिताचसः ॥ ११ ॥

॥ ७ ॥ रूपदाक्षिण्यसंपन्नःप्रसूतइति जन्मनासहैवोक्तावक्ष्यमाणाश्रगुणाजाताइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ रामोभामिनिलोकस्येति सर्वस्यकर्ताहर्ताभर्ताचेतिशेषः अनेनसृष्टिस्थितिसंहा
 रकर्तृत्वरूपंप्रब्रह्मलक्षणंरामस्योक्तंगूढं एवंज्ञानंतत्क्षणंभगवन्वैवस्वमायातिरस्करिणीनिरासादितिबोध्यं लोकस्यमर्यादानांवर्णाश्रममर्यादानांकर्ता भगवदवतारत्वात् कारयिताकालात्मना अ
 वतीर्णरूपेणचातुर्वर्ण्यरक्षिताच ॥ ११ ॥

वाधराहित्याद्भूमचतुष्टयमपिनिरस्यति अथवेति मोहोप्युन्मादस्यलक्षणमिवलक्षणं यस्यसः एवंचोन्मादनिराकरणात्सोपिनिरस्तः अर्थतोभूतावेशोपिनिरस्तः यतोहमात्मानमिमंसमीपस्थं वनौकसंचसंबुध्येसम्यक्जानामि निर्वाधंजानामीत्यर्थः उक्तानांसर्वेषामविवेकलक्षणत्वान्ममविवेकसत्त्वात्तेऽसंभाविताः मृगतृणाभमोऽपिदूरत्वदोषाज्जायतेवानरश्चसमीपएवेतिसपक्षोप्य युक्तइतिभावः ॥ २४ ॥ बलाबलं बलंरक्षसांकामरूपबलं अवलंरामदूतस्यवानरस्यात्रागमनसामर्थ्याभावः ॥ २५ ॥ २६ ॥ निश्चितंरावणत्वनिश्चयं श्रोत्रानुकूलैर्वचनैःरामगुणकथनरू

अथवानायमुन्मादोमोहोप्युन्मादलक्षणः॥संबुध्येचाहमात्मानमिमंचापिवनौकसं॥२४॥इत्येवंबहुधासीतासंप्रधार्यबलाबलं॥रक्षसांकामरूपत्वान्मेनेतराक्षसाधिपं॥२५॥एतांबुद्धितदारुत्वासीतासातनुमध्यमा॥नप्रतिव्याजहाराथवानरंजनकात्मजा॥२६॥सीतायानिश्चितंबुद्धाह नूमान्मारुतात्मजः॥श्रोत्रानुकूलैर्वचनैस्तदातांसंप्रहर्षयन्॥२७॥आदित्यइवतेजस्वीलोककांतःशशीयथा॥राजासर्वस्यलोकस्यदेवोवैश्रवणो यथा॥२८॥विक्रमेणोपपन्नश्चयथाविष्णुर्महायशः॥सत्यवादीमधुरवाग्देवोवाचस्पतिर्यथा॥२९॥रूपवान्सुभगःश्रीमान्कंदर्पइवमूर्तिमान्॥स्थानक्रोधेप्रहर्ताचश्रेष्ठोलोकेमहारथः॥३०॥बाहुच्छायामवष्टब्धोयस्यलोकोमहात्मनः॥अपक्रम्याश्रमपटान्मृगरूपेणराघवं॥३१॥शून्येयेनापनीतासितस्यद्रक्ष्यसितफलं॥अचिराद्रावणंसंख्येयोवधिष्यतिवीर्यवान्॥३२॥क्रोधप्रमुक्तैरिषुभिर्ज्वलद्भिरिवपावकैः॥तेनाहंप्रे पितोदूतस्त्वत्सकाशमिहागतः॥३३॥त्वद्वियोगेनदुःखार्तःसत्त्वांकौशलमब्रवीत्॥लक्ष्मणश्चमहातेजाःसुमित्रानंदवर्धनः॥३४॥अभिवाद्यम हाबाहुःसत्त्वांकौशलमब्रवीत्॥रामस्यचमखादेविसुग्रीवोनामवानरः॥३५॥राजावानरमुख्यानांसत्त्वांकौशलमब्रवीत्॥नित्यंस्मरतितेरामःस सुग्रीवःसलक्ष्मणः॥३६॥दिष्ट्याजीवसिवैदेहिराक्षसीवशमागता॥नचिराद्रक्ष्यसेरामंलक्ष्मणंचमहारथं॥३७॥मध्येवानरकोटीनांसुग्रीवंचा मितौजसं॥अहंसुग्रीवसचिवोहनूमान्नामवानरः॥३८॥

पैः विश्वासार्थगुणान् रामस्य कथयति सीतोक्तेरिति भावः संप्रहर्षयन् वक्ष्यमाणं वचः कथयामासेति शेषः ॥ २७ ॥ राजा धनधान्यादिप्रदानेन सर्वलोकस्य रंजकः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्थानक्रोधे उचितक्रोधविषये क्रोधोचित्ये प्रहर्तेति यावत् ॥ ३० ॥ तं राघवमाश्रमादपकृष्य शून्ये आश्रमे येनापनीता तस्य रक्षसस्तत्फलं त्वदपहारपापफलं तेनानुभूयमानं द्रक्ष्यसि तदेवाह अचिरादिति न चिरादिति पाठांतरं योवधिष्यति तेनेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

नाधरण्युपविष्टौ अवंदतनमस्कृतवान् एनंदद्विभयसंत्रस्ताभूयः पुनरेनं नापश्यत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ भूयः संतापयदुत्पादयसितन्नशोभनम् ॥ १४ ॥ तवैवं रूपकरणमपि सुकरमेवेत्याह स्वंपरित्य
ज्येति ॥ १५ ॥ १६ ॥ एवंपरावणदौरात्म्याद्धनमंतरावणमाशंक्यतदर्शनजनितमात्मनो मनः प्रसादमालोच्यतांशं कां निराचटे अथवेति यन्मया परिशंकितं रावणत्वमेतदेवं नयतस्तव दर्शनान्म
ममनसः प्रीतिरुत्पन्ना रावणत्वे हि सानोत्पद्येतेति भावः ॥ १७ ॥ तव मयिरामदूतत्वनिश्चयः कथं स्यादिति चेत्तत्राह यदीति पृच्छामीति रामकथामिति शेषः तदेवाह प्रियारामकथाहीति ॥ १८ ॥

अवंदतमहाबाहुस्ततस्तां जनकात्मजां ॥ साचैनं भयसंत्रस्ताभूयो नैनमुदक्षतः ॥ १२ ॥ तं दृष्ट्वा वंदमानं च सीताशशिनिभानना ॥ अब्रवीद्दीर्घमुच्छ्वस्य
वानरं मधुरस्वरा ॥ १३ ॥ मायां प्रविष्टो मायावीयदित्वं रावणः स्वयं ॥ उत्पादयसि मे भूयः संतापं तन्नशोभनं ॥ १४ ॥ स्वंपरित्यज्य रूपं यः परिव्राजक
रूपवान् ॥ जनस्थाने मया दृष्टस्त्वं स एव हिरावणः ॥ १५ ॥ उपवासकृशां दीनां कामरूपनिशाचर ॥ संतापयसि मां भूयः संतापं तन्नशोभनं ॥ १६ ॥
अथवानैतदेवं हियन्मया परिशंकितं ॥ मनसो हि मम प्रीतिरुत्पन्ना तव दर्शनात् ॥ १७ ॥ यदिरामस्य दूतस्त्वमागतो भद्रमस्तु ते ॥ पृच्छामित्वां हरिश्चेष्ट
प्रियारामकथाहि मे ॥ १८ ॥ गुणान् रामस्य कथय प्रियस्य मम वानर ॥ चित्तं हरसि मे सौम्य नदीकूलं यथारयः ॥ १९ ॥ अहो स्वप्नस्य सुखतायाह मे व
चिरात्तदा ॥ प्रेषितं नाम पश्यामिराघवेण वनौकसं ॥ २० ॥ स्वप्नेऽपि यद्यहं वीरं राघवं सह लक्ष्मणं ॥ पश्येयं नावसीदेयं स्वप्नोपि मम मत्सरी ॥ २१ ॥ ना
हं स्वप्नमिमं मन्ये स्वप्ने दृष्ट्वा हि वानरं ॥ न शक्यो भ्युदयः प्राप्तुं प्राप्तश्चाभ्युदयो मम ॥ २२ ॥ किं नु स्याच्चित्तमोहो यं भवेद्वातगतिस्त्विदं ॥ उन्मादजो विका
रो वा स्यादयं मृगतृणिका ॥ २३ ॥

चित्तं हरसि चित्तं शिथिलयसि विश्वासहेत्वसंपादनादिति भावः रयो नदीवेगः ॥ १९ ॥ रामदूतदर्शननेदं तदागमनस्यात्रासं जावितत्वात्पायेणायं स्वप्नोऽपि मे असौ सुखावह इत्याहाहो इति याचि
रात्तदाह मे वराघवेण प्रेषितं वनौकसं पश्यामि नाम अस्वप्नत्वे त्वन्यासामपि दर्शनं स्यादित्याशयः ॥ २० ॥ अथ रामादिदर्शनस्वरूपस्वप्नोपि मे न जायत इति विद्यति स्वप्नेपीति मत्सरी मत्सरेण मत्समी
पंसोपि नायातीति भावः ॥ २१ ॥ स्वप्नत्वमस्य नेत्याह नाहं स्वप्नमिति प्राप्तश्चाभ्युदय इति तथा मनः संतोषोदयात्प्राप्तप्राय इत्यर्थस्तस्मान्न स्वप्नः ॥ २२ ॥ पुनरुत्पद्यते किंचित् चित्तमोहो निरं
तररामध्यानजनितस्तत्प्रेषितदूतदर्शनसंभाषणादिविषयो भ्रमः वातगतिर्भूतावेशादिजनितो भ्रमः उन्मादो विरहिणां पित्तोद्रेकरूपवस्था विशेषजो भ्रमः मृगतृणिका तद्वत्पक्षो भ्रमः ॥ २३ ॥

दुःखादुःखाभिभूताया इत्यलुगार्षः दुःखपरंपराखिन्नाया इत्यर्थः ॥ १ ॥ तव समीपमिति शेषः ॥ २ ॥ ब्राह्मसंयोगवैद अनेन सर्वास्त्रपारंगत्वमुक्तं तदस्त्रदेवताया ब्रह्मणः सर्वजगत्समष्टित्ववत्तद
स्त्रस्यापि सर्वास्त्रसमष्टित्वात् वेदांश्चेत्यनेन सर्वकर्ममार्गपारंगत्वं वेदविदांवरइत्यनेन ज्ञानमार्गपारंगत्वमुक्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ संदृष्टसर्वांगीपुलकितसर्वांगी ॥ ५ ॥ असंभावितमपिरामप्रसंगजीवितधारणे
न प्राप्तत्वात्तसंवादिनीलौकिकीं गाथांस्तौति कल्याणीति गाथायाः संवादित्वदर्शनजो हर्षो बतेत्यनेन सूच्यते कल्याणी सत्यार्थेति मामां प्रतिभाति मज्ज्ञानविषया भवतीत्यर्थः गाथां पठति एती
ति जीवंतमेवेत्येवातो बहुदुःखं सोढुं पि जीवितव्यमिति भावः ॥ ६ ॥ तस्मिंस्तस्मिन्कालेरामलक्ष्मणकुशलवचःश्रवणकालेतयोः रामलक्ष्मणयोः समागमकाल इव सीतायास्तेन वचसा अद्भुता अ

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनूमान्हरिपुंगवः ॥ दुःखादुःखाभिभूतायाः सांत्वमुत्तरमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहं रामस्य संदेशाद्देवि दूतस्तवागतः ॥ वैदेहिकुशलीरामः
सत्वां कौशलमब्रवीत् ॥ २ ॥ यो ब्राह्मसंवेदांश्च वेदवेदविदांवरः ॥ सत्वां दाशरथीरामो देविकौशलमब्रवीत् ॥ ३ ॥ लक्ष्मणश्च महातेजा भर्तुस्तेऽनुचरः
प्रियः ॥ कृतवाञ्छोकसंतप्तः शिरसा तेभिर्वादनं ॥ ४ ॥ सातयोः कुशलं देवी निशम्य नरसिंहयोः ॥ प्रतिसं दृष्ट सर्वांगी हनूमंतमथाब्रवीत् ॥ ५ ॥ कल्या
णीवतगाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मा ॥ एति जीवंतमानंदो न रं वर्षशतादपि ॥ ६ ॥ तयोः समागमे तस्मिन्प्रीतिरुत्पादिताऽद्भुता ॥ परस्परं चालापं वि
श्वस्तौ तौ प्रचक्रतुः ॥ ७ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ सीतायाः शोकतप्तायाः समीपमुपचक्रमे ॥ ८ ॥ यथा यथा समीपं सहनूमानुपस
र्पति ॥ तथा तथा रावणं सातं सीतापरिशंकते ॥ ९ ॥ अहो धिक् धिक् कृतमिदं कथितं हि यदस्य मे ॥ रूपांतरमुपागम्य स एवायं हिरावणः ॥ १० ॥ तामशो
कस्य शाखां तु विमुक्त्वा शोककर्षिता ॥ तस्यामेवानवद्यां गीधरण्यां समुपाविशत् ॥ ११ ॥

चित्यस्वरूपा प्रीतिरुत्पादिता किंच तयोः सीता हनूमतोस्तस्मिन्समागमे परस्परस्याद्भुता प्रीतिरुत्पादिता देवी दृष्टेति हनूमतः प्रीतिः रामदूतो दृष्ट इति देव्याः प्रीतिः अतस्तौ विश्वस्तौ भूत्वा परस्परं
लापं चक्रतुः ॥ ७ ॥ तद्वचनं कल्याणीत्यादि सीता वचनं समीपमुपचक्रमेत्च्छास्वातोप्यर्वाचीनां शाखामवरुह्य समीपं गंतुं यत्नवान्भूदित्यर्थः ॥ ८ ॥ परिशंकते परिशंकते स्म रामकुशलकथनेन
विश्वस्तापिरावणमायाबाहुल्यस्मरणेनाविश्वासादिति भावः ॥ ९ ॥ यदस्य यदनेन कथितं कथनं कृतं वार्ता कृता इदं धिग्धिक् कथितमिति भावे निष्ठा तत्र हेतुमाह रूपांतरमिति यः पूर्वमायया
मामपाहरत्स एव रावणो रूपांतरं प्राप्य वर्तत इत्यर्थः ॥ १० ॥ अशोकस्य अशोकवनस्थं शिशपावक्षस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥

॥ १५ ॥ अहं नास्मीति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नामप्रसिद्धमित्यर्थः ॥ १९ ॥ प्रत्यहं यन्मम भोजनं भोज्यं वस्तु तन्नपि विवेकं न खादेयमित्यन्वयः ॥ २० ॥ तदेवासुरेयुर्देवरदानरूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ राज्यमया च तन्नरायदातुमिति शेषः ॥ २३ ॥ अभिषेकादपि परमधिकं प्रियं यथा जवति तथा मनसा पूर्वमंगीकृत्य वाचाप्यंगीकृतवान् ॥ २४ ॥ सीतारामं स्तौति दद्यादिति
 पृथिव्यां राजसिंहानां मुख्यस्य विदितात्मनः ॥ सुषादशरथस्याहं शत्रुसैन्यप्रणाशिनः ॥ १५ ॥ दुहिता जनकस्याहं वै देहस्य महात्मनः ॥ सीतेति नाम्ना
 चोक्ताहं भार्यारामस्य धीमतः ॥ १६ ॥ समाद्वादशतत्राहं राघवस्य निवेशने ॥ भुञ्जानामानुषान् भोगान्सर्वकामसमृद्धिनी ॥ १७ ॥ ततस्त्रयोदशे वर्षे
 राज्ये चेक्ष्वाकुनन्दनं ॥ अभिषेचयितुं राजा सोपाध्यायः प्रचक्रमे ॥ १८ ॥ तस्मिन्संभ्रियमाणे तु राघवस्याभिषेचने ॥ कैकेयी नाम भर्तारमिदं वचनम
 ब्रवीत् ॥ १९ ॥ नपि विवेकं न खादेयं प्रत्यहं मम भोजनं ॥ एष मे जीवितस्यांतो रामो यद्यभिषिच्यते ॥ २० ॥ यत्तदुक्तं त्वया वाक्यं प्रीत्या नृपतिस्ततम् ॥ तच्चे
 न्न वितथं कार्यं वनं गच्छतु राघवः ॥ २१ ॥ सराजा सत्यवाग्देव्यावरदानमनुस्मरन् ॥ मुमोह वचनं श्रुत्वा कैकेय्याः क्रूरमप्रियं ॥ २२ ॥ ततस्तं स्थविरो
 राजा सत्यधर्मे व्यवस्थितः ॥ ज्येष्ठं यशस्विनं पुत्रं रुद्रराज्यमया चत ॥ २३ ॥ सपितुर्वचनं श्रीमानभिषेकात्परं प्रियं ॥ मनसा पूर्वमासाद्य वाचा प्रतिगृ
 हीतवान् ॥ २४ ॥ दद्यान्न प्रतिगृहीयात्सत्यं ब्रूयान्न चानृतं ॥ अपि जीवितहेतोर्हिरामः सत्यपराक्रमः ॥ २५ ॥ सविहायोत्तरीयाणि महार्हाणि महाय
 शाः ॥ विस्तृज्य मनसाराज्यं जनन्यै मां समादिशत् ॥ २६ ॥ साहंतस्याग्रतस्तूर्णं प्रस्थिता वनचारिणी ॥ नहि मे तेन हीनाया वासः स्वर्गे पिरोचते ॥ २७ ॥
 प्रागेव तु महाभागः सौमित्रिर्मित्रनन्दनः ॥ पूर्वजस्यानुयात्रार्थं कुशार्चिरैरलंकृतः ॥ २८ ॥ तेव यं भर्तुरादेशं बहुमान्यदृढव्रताः ॥ प्रविष्टाः स्मपुरादृष्टं वनं
 गंभीरदर्शनं ॥ २९ ॥ वसतो दंडकारण्ये तस्याहममि तौ जसः ॥ रक्षसापल्लताभार्यारवणेन दुरात्मना ॥ ३० ॥ द्वौ मासौ तेन मे कालो जीवितानुग्रहः
 कृतः ॥ ऊर्ध्वं द्वाभ्यां तु मासाभ्यां ततस्तस्यामि जीवितं ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥
 ॥ २५ ॥ समादिशद्दृष्ट्वा कारं रक्षणाय निवेदितवान् ॥ २६ ॥ तस्याग्रतः प्रस्थिता वनचारिणी अभूवमिति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ भर्तुर्देशरथस्य पुरा अदृष्टमिति न्येदः ॥ २९ ॥ ३० ॥ जीवितानु
 ग्रहः जीवितानुग्रहकरः कालः कृतः परिच्छिन्नः ॥ ३१ ॥ ॥ अपगमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामाभिरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

अथालिगैःसीतितिनिश्चयेपितयैवसाक्षाद्वाचयितुमजानानइवपृच्छति कान्विति ॥ ३ ॥ विप्रकीर्णभिन्नघटादिवप्रसृतम् ॥ ४ ॥ कान्वित्यादिश्लोकद्वयोक्तार्थस्यैवप्रपंचःसुराणामिति सुरादि
जातिमध्येत्वंकार्किजातीया ॥ ५ ॥ देवताप्रतिभासि दिव्यरूपलक्षणवत्त्वादितिभावः ॥ ६ ॥ कांत्यारोहिणीत्वाशंका श्रेष्ठैःसर्वैर्गुणैरधिका एतदयेकात्वंभवसिकल्याणित्वमनिंदितलोचनेइत्य
र्थप्रक्षिप्तम् ॥ ७ ॥ कोपाद्वेति अत्रापि कान्वितिसंबध्यते कोपादिनावसिष्ठंकोपयित्वाइहागताकल्याण्यरुंधतीकिनुवाऽसि पातिव्रत्यादरुंधतीत्वशंका ॥ ८ ॥ अथशोककारणंपुत्रादिवियो

कानुपग्रपलाशासिक्लिष्टकौशेयवासिनि ॥ द्रुमस्यशाखामालंब्यतिष्ठसित्वमनिंदिता ॥ ३ ॥ किमर्थंतवनेत्राभ्यांवारिस्ववतिशोकजं ॥ पुंडरीकप
लाशाभ्यांविप्रकीर्णमिवोदकं ॥ ४ ॥ सुराणामसुराणांचनागगंधर्वरक्षसां ॥ यक्षाणांकिन्नराणांचकात्वंभवसिशोभने ॥ ५ ॥ कात्वंभवसिरुद्रा
णांमरुतांवावरानने ॥ वसूनांवावरारोहेदेवताप्रतिभासिमे ॥ ६ ॥ किन्नुचंद्रमसाहीनापतिताविबुधालयात् ॥ रोहिणीज्योतिषांश्रेष्ठाश्रेष्ठासर्वगु
णाधिका ॥ ७ ॥ “कात्वंभवसिकल्याणित्वमनिंदितलोचने” ॥ कोपाद्वायदिवामोहाद्भर्तारमसितेक्षणे ॥ वसिष्ठंकोपयित्वात्वंवाऽसिकल्याण्यरुंध
ती ॥ ८ ॥ कोनुपुत्रःपिताभ्राताभर्तावातेसुमध्यमे ॥ अस्माल्लोकादमुंलोकंगतंत्वमनुशोचसि ॥ ९ ॥ रोदनादितिनिःश्वासाद्भूमिसंस्पर्शनादपि ॥ न
त्वादेवीमहंमन्ये राज्ञःसंज्ञावधारणात् ॥ १० ॥ व्यंजनानिहितेयानिलक्षणाचलक्षये ॥ महिषीभूमिपालस्यराजकन्याचमेमता ॥ ११ ॥ रावणेन
जनस्थानाद्वलात्प्रमथितायदि ॥ सीतात्वमसिभद्रंतेतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ १२ ॥ यथाहितववैदेन्यरूपंचाप्रतिमानुषं ॥ तपसाचान्वितोवेषस्त्वंरा
ममहिषीध्रुवं ॥ १३ ॥ सातस्यवचनंश्रुत्वारामकीर्तनहर्षिता ॥ उवाचवाक्यंवैदेहीहनूमंतंद्रुमाश्रितं ॥ १४ ॥

गोन्यद्वेतिपृच्छति कोनुपुत्रइति अस्माल्लोकादमुंलोकंपरलोकंगतंयंत्वमनुशोचसिःपुत्रादिःकोन्वितियोजना ॥ ९ ॥ इदानींदेवयोनित्वशंकांस्वयमेवनिवर्तयति रोदनादिति अश्रुसंबंधोभू
त्सर्पश्चदेवानांनास्तीतिश्रुतम् तद्वत्त्वात्वादेवीनमन्ये किंच राज्ञोरामस्यसंज्ञावधारणान्नामग्रहणात् ॥ १० ॥ भूमिपालस्यरामस्यमहिषीतिमेमतिः यतोव्यंजनानिराममहिषीत्वप्रकाशकानि
तेसामुद्रिकलक्षणानिचलक्षयेऽतोरावणेनजनस्थानाद्वलात्प्रमथितायदिसीतात्वंतदापृच्छतोममाचक्ष्वतत्त्वंब्रूहितेभद्रमस्तु ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनुक्तेपित्वत्समीपनिश्चयोममास्तीति
प्रौढ्याह यथाहीति अपरोक्षानुभवविषयमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥

अथस्वमेहेत्वज्ञानायांस्वमेइत्याह स्वप्नोहीति स्वप्नस्यनिद्रामूलत्वात्निद्रायाश्चसुखंमूलत्वाद्रामवियोगेनचमेसुखाभावादितिभावः ॥ १० ॥ सदारामेतिविचिंत्यवाचातमेवब्रुवंत्यहंतस्याचित
नादेरनुरूपंयथातथाशृणोमि श्रूयमाणांचकथांतथातेनप्रकारेणतदर्थमेवचिंतास्तनुरूपार्थमेवपश्यामि ॥ ११ ॥ उक्तमेवार्थंविवृणोति अहंहीति ॥ १२ ॥ अथमनोरथमात्रमेतदितिसंभा
व्यतदपिनेतिनिश्चिनोति मनोरथइति मनोराज्यमित्यर्थः सनेत्याह तथापीति तथैवेत्यर्थः यथामनोरथोन्नीतोर्थस्तंतथैवबुद्ध्यापिनिश्चयात्मकांतःकरणवृत्त्यापिविषयीकृतंतर्कयामि मनो
राज्यंसंकल्पविकल्पपरंचंचलवृत्तिरूपंबुद्धिस्तुनिश्चयात्मिकास्थिराचेतिविरुद्धमित्यर्थः ननुतर्हिमनोराज्यत्वमेवास्तुइतरदेवारोपितंतत्राह किंकारणमिति मनोराज्यत्वाभावइतिशेषः उत्तरं
तस्यहिमनोराज्यज्ञानार्थस्यनास्तिरूपंअनुभवार्हंरूपंनास्तीतिहिप्रसिद्धम् प्रकृतेतुदृश्यंरूपमस्तीत्याह सुव्यक्तेति योमांवदतिसुव्यक्तरूपोदृश्यते सुव्यक्तरूपंचवदति यतइत्यर्थः मनोराज्यार्थो

स्वप्नोहिनायंनहिमेस्तिनिद्राशोकेनदुःखेनचपीडितायाः ॥ सुखंहिमेनास्तियतोविहीनातेनेंदुपूर्णप्रतिमानेन ॥ १० ॥ रामेतिरामेतिसदैवबुद्ध्यावि
चिंत्यवाचाब्रुवतीतमेव ॥ तस्यानुरूपंचकथांतदर्थामेवंप्रपश्यामितथाशृणोमि ॥ ११ ॥ अहंहितस्याद्यमनोभवेनसंपीडितातद्गतसर्वभावा ॥ वि
चिंतयंतीसतंतमेवतथैवपश्यामितथाशृणोमि ॥ १२ ॥ मनोरथःस्यादितिचिंतयामितथापिबुद्ध्यापिवितर्कयामि ॥ किंकारणंतस्यहिनास्तिरूपं
सुव्यक्तरूपश्चवदत्ययंमाम् ॥ १३ ॥ नमोस्तुवाचस्पतयेसवज्जिणेस्वयंभुवेचैवहुताशनाय ॥ अनेनचोक्तंयदिदंममाग्रतोवनौकसातच्चतथास्तुना
न्यथा ॥ १४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेद्वात्रिंशःसर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ सोवतीर्यद्रुमात्तस्माद्द्विद्रुमप्रतिमा
ननः ॥ विनीतवेषःरुपणःप्रणिपत्योपसृत्यच ॥ १ ॥ तामब्रवीन्महातेजाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ शिरस्यंजलिमाधायसीतांमधुरयागिरा ॥ २ ॥

दृष्टनष्टोवास्त्रेन्द्रियजस्थिरानुभवानर्होऽवास्तवएवायमितिभावः ॥ १३ ॥ एवंहनुमद्वचसोवास्तवत्वंनिर्णीयानामप्रणीतत्वेनमिथ्यार्थकत्वस्यापिसंभवात्तद्व्यावृत्तयेदेवान्प्रणमति नमोस्त्विति
वाचस्पतित्वेनवाचःसत्यत्वसंपादनयोग्यता वज्जिणोपिवृहस्पतितःसत्यवायूपशब्दपारायणयंथरूपमंत्रलाभात्तदुपासकत्वेनवाचःसत्यत्वसंपादनयोग्यता स्वयंभुवेसत्यादिरूपब्रह्मणे वागधि
ष्ठातृदेवतात्वाच्चाग्रयेनतिः ॥ १४ ॥ वायुमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेद्वात्रिंशःसर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ सइति अ
त्यूर्ध्वशाखातःसीतासंसुखशाखायामवतीर्य द्रुमशब्दस्तदवयवपरः अतएवायेद्रुमाश्रितमितिबोध्यति रुपणःमातुःसीतायादुःखदर्शनाद्दीनः दूरात्यणिपत्य ततउपसृत्यसमीपमागत्य ॥ १ ॥
राक्षसीनांनिशाजागरतोनिद्राजाड्यात्रिजटास्वमश्रवणजन्यभयेनात्मत्राणायसत्तैकशरणत्वेनोपेक्षणाच्चदेवानुग्रहाच्चाप्रत्यूहःसीताहनूमतोःसंलापइतिबोध्यम् ॥ २ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ दयमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ लीनं दृष्ट्वा अस्फुरन्तं दृष्ट्वा चलि
तमानसा अदृष्टरूपो यमपि माया मृगो वेति चलितचित्ता पुनः सम्यङ्निरीक्ष्योच्यमानविशेषणं कर्पिददर्शं वेष्टितं परिहितमर्जुनवर्णं वसन्त्येनतम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वानरस्य निर्धारणे पृष्ठी जातावेक
वचनम् वानराणां मध्ये इदं सत्त्वं जीवः जीमं प्राकृतप्राणिभयावहम् अतएव तैर्दुरासदं दुर्निरीक्ष्यं चेति मत्वा पुनरपि मायैवेयमिति भयान्मुमोह ॥ ४ ॥ अथ भयमोहिता सती भृशं करुणं दीनं विलला
निशम्य सीतावचनं कपेश्वदिशश्च सर्वाः प्रदिशश्च वीक्ष्य ॥ स्वयं प्रहर्षं परमं जगाम सर्वात्मनाराममनुस्मरन्ती ॥ १७ ॥ सातिर्यगूर्ध्वं च तथा त्यधस्तान्नि
रीक्षमाणा तमचित्त्वबुद्धिम् ॥ ददर्श पिंगाधिपतेरमात्यं वातात्मजं सूर्यमिवोदयस्यम् ॥ १८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दर
काण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततः शाखांतरे लीनं दृष्ट्वा चलितमानसा ॥ वेष्टितार्जुनवस्त्रं तं विद्युत्संघातपिंगलम् ॥ १ ॥ सादद
र्शकपितत्रप्रश्रितं प्रियवादिनम् ॥ फुल्लाशोकोत्कराभासंतमचामीकरेक्षणम् ॥ २ ॥ साथदृष्ट्वा हरिश्रेष्ठं विनीतवदवस्थितम् ॥ मैथिलींचितयामास
विस्मयं परमंगता ॥ ३ ॥ अहो भीममिदं सत्त्वं वानरस्य दुरासदम् ॥ दुर्निरीक्ष्यमिदं मत्वा पुनरेव मुमोह सा ॥ ४ ॥ विललापभृशं सीताकरुणं भयमोहि
ता ॥ रामरामेति दुःखार्तालक्ष्मणेति च भामिनी ॥ ५ ॥ रुरोद सहसा सीतामंदमंदस्वरा सती ॥ साथदृष्ट्वा हरिवरं विनीतवदुपागतम् ॥ मैथिलींचितया
मासस्वप्नो यमिति भामिनी ॥ ६ ॥ सा वीक्षमाणा पृथुभग्नवक्रं शाखामृगेंद्रस्य यथोक्तकारम् ॥ ददर्श पिंगप्रवरं महार्हं वातात्मजं बुद्धिमतां वरिष्ठम्
॥ ७ ॥ सा तं समीक्ष्यैव भृशं विपन्नागता सुकल्पेव बभूव सीता ॥ चिरेण संज्ञां प्रतिलभ्य चैवं विंचितयामास विशालनेत्रा ॥ ८ ॥ स्वप्नो मया यं विरुतो य
दृष्टः शाखामृगः शाखगणैर्निपिद्धः ॥ स्वस्य स्तुरामायसलक्ष्मणाय तथापि तु मे जनकस्य राज्ञः ॥ ९ ॥

प विलापप्रकारो रामेत्यादि ॥ ५ ॥ मंदमंदस्वरा अस्य दैवगत्या वास्तवत्वे राक्षस्यो माजानं त्वित्यतिमंदस्वररोदनम् विनीतवद्विनीततयोपस्थितम् स्वप्नः जायत्कल्पः स्वप्न इत्यर्थः ॥ ६ ॥ स्वप्नत्वं
चित्तापूर्वकमेव पुनर्दर्शनमुपन्यस्यति सेति किमिदं वाक्यं राक्षस्यः श्रुतवत्येति परितो वीक्षमाणा सा पृथुभग्नवज्रप्रहाराद्वक्रं यस्य तम् शाखामृगेंद्रस्य यथोक्तकारं कामाज्ञाकरम् यद्वा यथोक्तवे
ष्टितार्जुनवस्त्रायाकारम् ल्लांसोद्भूतः पिंगप्रवरं कपिश्रेष्ठमिति निश्चयेन ददर्श ॥ ७ ॥ सा तं कपिरूपं रावणमित्येव समीक्ष्य भृशं विसंज्ञाचित्तक्षोभाद्वता सुकल्पेव ॥ ८ ॥ एवं चितयामासेत्यत्रैवं श
ब्दार्थः स्वप्न इत्यादि दृश्यमानो यं स्वप्नो मया विरुत एव दृष्टः कुतस्तत्राह शाखामृग इत्यादि एवं दुःस्वप्नं मत्वा त्वस्ति प्रार्थयते जनकस्य तद्वंश्यस्य ॥ ९ ॥

चितांचितयित्वा चितोक्त्वा कर्तव्यमर्थनिश्चित्येतियावत् संश्रवेसम्यक्श्रवणयोग्येसमीपदेशे यत्रोक्तं सति वशुगुयान्नान्यइत्यर्थः व्याजहारवृत्तांतमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ मुख्यस्य राजवं
 शेषु श्रेष्ठस्य लक्ष्मिवर्धन इति कृत्यार्थः ॥ ३ ॥ पार्थिवव्यं जनैश्छत्रचामरादिभिर्बाह्यैः सामुद्रिकोक्तैः शारीरैश्च राजचिह्नैर्युक्तः सुखदः मित्राणाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ सत्याभिसंधस्य सत्यसंकल्पस्य
 एवं बहुविधांचितांचितयित्वा महामतिः ॥ संश्रवे मधुरं वाक्यं वैदेत्या व्याजहार ॥ १ ॥ राजा दशरथो नाम रथकुंजरवाजिमान् ॥ पुण्यशीलो महा
 कीर्तिरिक्ष्वाकूणां महायशः ॥ २ ॥ अहिंसारतिरक्षुद्रो घृणी सत्यपराक्रमः ॥ मुख्यस्येक्ष्वाकुवंशस्य लक्ष्मीर्वा लक्ष्मिवर्धनः ॥ ३ ॥ पार्थिवव्यं जनैर्युक्तः
 पृथुश्रीः पार्थिवर्षभः ॥ पृथिव्यांचतुरंतायां विश्रुतः सुखदः सुखी ॥ ४ ॥ तस्य पुत्रः प्रियोज्येष्ठस्ताराधिपनिभाननः ॥ रामो नाम विशेषज्ञः श्रेष्ठः सर्वधनु
 ष्मताम् ॥ ५ ॥ रक्षितास्वस्य वृत्तस्य स्वजनस्यापिरक्षिता ॥ रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य च परंतपः ॥ ६ ॥ तस्य सत्याभिसंधस्य वृद्धस्य वचनात्पितुः ॥
 सभार्यः सहचश्चात्रावीरः प्रव्रजितो वनम् ॥ ७ ॥ तेन तत्र महारण्ये मृगयां परिधावता ॥ राक्षसानिहताः शूरा बहवः कामरूपिणः ॥ ८ ॥ जनस्थानवधं
 श्रुत्वा निहतौ खरदूषणौ ॥ ततस्त्वमर्षापहृता जानकीरावणेन तु ॥ ९ ॥ वंचयित्वा वने रामं मृगरूपेण मायया ॥ समार्गमाणस्तां देवीं रामः सीताम नि
 दिताम् ॥ १० ॥ आससाद वने मित्रं सुग्रीवं नाम वानरम् ॥ ततः स वालिनं हत्वा रामः परपुरं जयः ॥ ११ ॥ आयच्छुल्कपिराज्यं तु सुग्रीवाय महात्मने ॥
 सुग्रीवेणाभिसंदिष्टा हरयः कामरूपिणः ॥ १२ ॥ दिक्षु सर्वासु तं देवीं विचिन्वन्तः सहस्रशः ॥ अहं संपातिवचनाच्छतयोजनमायतम् ॥ १३ ॥ तस्या
 हेतोर्विशालाक्ष्याः समुद्रं वेगवान्पुतः ॥ यथारूपां यथावर्णायथालक्ष्मवतीं च ताम् ॥ १४ ॥ अश्रौ पंराघवस्याहं सेयमासादितामया ॥ विररामैव मु
 क्ता सवाचं वानरपुंगवः ॥ १५ ॥ जानकीचापितच्छ्रुत्वा विस्मयं परमंगता ॥ ततः सा वक्रकेशां तासुकेशीकेशसंवृतम् ॥ उन्नम्य वदनं भीरुः शिशपाम
 न्ववैक्षत ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥ मृगयामुद्दिश्य धावता ॥ ८ ॥ जनस्थानवधं खरदूषणौ निहतौ च श्रुत्वा रावणेनामर्षापहृता वैरेणापहृता तु ॥ ९ ॥ माययामृगरूपेण मारीचेन करणेन रामं वंचयित्वेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्या हेतोस्तद्वेषणहेतोः यथारूपां यादृगूपां यादृग्वर्णां यादृक्किङ्कवतीं च तां सीताम् ॥ १४ ॥ राघवस्य मुखादहमश्रौषम् सेयमासादिता दृष्टा इहेति शेषः ॥ १५ ॥ केशसंव
 तम् असंस्कारतः प्रकीर्णत्वात् ॥ १६ ॥

कार्यविषयेमेवोपपादयति उद्देशेसमुल्लंघनप्राप्यदेशे नष्टमार्गेप्रकारान्तरेणैतत्प्राप्तिसंपादकमार्गरहिते ॥ ३१ ॥ विशस्तेहते ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ननुशक्यामि युद्धश्रांत्येतिभावः ॥ ३४ ॥ किं चयुद्धेजयोपिसंदिग्धइत्याह असत्यानीति अनिश्चितजयानि संशयःसंशयितजयफलकयुद्धव्यापारःअरुचिहेतुः प्राज्ञत्वमेवदर्शयति कश्चेति निःसंशयंनिर्णीतफलकं प्राज्ञोमादृशःसंसंश

उद्देशेनष्टमार्गेस्मिन्नाक्षसैःपरिवारिते ॥ सागरेणपरिक्षिप्तेगुप्तेवसतिजानकी ॥ ३१ ॥ विशस्तेवागृहीतेवारक्षोभिर्मयिसंयुगे ॥ नाशंपश्यामिरामस्यसहायंकार्यसाधने ॥ ३२ ॥ विमृशंश्चनपश्यामियोहतेमयिवानरः ॥ शतयोजनविस्तीर्णंलंघयेतमहोदधिम् ॥ ३३ ॥ कामंहंतुंसमर्थोस्मिसहस्राण्यपिरक्षसाम् ॥ ननुशक्याम्यहंप्राप्तुंपरंपारंमहोदधेः ॥ ३४ ॥ असत्यानिचयुद्धानिसंशयोमेनरोचते ॥ कश्चनिःसंशयंकार्यंकुर्यात्प्राज्ञःसंसंशयम् ॥ ३५ ॥ एषदोषोमहान्हिस्यान्ममसीताभिभाषणे ॥ प्राणत्यागश्चवैदेत्याभवेदनभिभाषणे ॥ ३६ ॥ भूताश्चार्थाविरुद्ध्यंतिदेशकालविरोधिताः ॥ विक्लवंदूतमासाद्यतमःसूर्योदयेयथा ॥ ३७ ॥ अर्थानर्थान्तरेबुद्धिर्निश्चितापिनशोभते ॥ घातयंतिहिकार्याणिदूताःपंडितमानिनः ॥ ३८ ॥ नविनस्येत्कथंकार्यवैक्लव्यंनकथंमम ॥ लंघनंचसमुद्रस्यकथंनुनवृथाभवेत् ॥ ३९ ॥ कथंनुखलुवाक्यंमेशृणुयान्नोद्विजेतच ॥ इतिसंचित्यहनुमांश्चकारमतिमान्मतिम् ॥ ४० ॥ राममक्लिष्टकर्माणंसुबंधुमनुकीर्तयन् ॥ नैनामुद्देजयिष्यामितद्वंधुगतचेतनाम् ॥ ४१ ॥ इक्ष्वाकूणांवरिष्ठस्यरामस्यविदितात्मनः ॥ शुभानिधर्मयुक्तानिवचनानिसमर्पयन् ॥ ४२ ॥ श्रावयिष्यामिसर्वाणिमधुरांप्रब्रुवन्गिरम् ॥ श्रद्धास्यतियथासीतातथासर्वसमादधे ॥ ४३ ॥ इतिसबहुविधंमहाप्रभावोजगतिपतेःप्रमदामवेक्षमाणः ॥ मधुरमवितथंजगादवाक्यंद्रुमविटपांतरमास्थितोहनूमान् ॥ ४४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेत्रिंशःसर्गः ॥ ३० ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

यंसंशयितफलकं नकोपीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सीताभिभाषणे पुरतःस्थित्वेतिशेषः ॥ ३६ ॥ भूताःसिद्धमायाः भूताइत्यादिश्लोकावचैवकांडेद्वितीयसर्गेव्याख्यातौ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ शृणुयात्सीतितिशेषः ॥ ४० ॥ सुबंधुंसीतायाइतिशेषः सचासौबंधुश्चेतितद्वंधुःतद्वंधौरामेगताचेतनाचित्तंयस्याःसा ॥ ४१ ॥ वचनानिसमर्पयन्रामसंदेशवचनान्युच्चारयन् ॥ ४२ ॥ यथेयंश्रद्धास्यतितथासर्वसमादधेसम्यगभिधास्ये ॥ ४३ ॥ जगतिपतेरितिद्रुमवार्पः ॥ ४४ ॥ अज्ञवमानः इतिरामाभि० श्रीरा० रामा० वा० आ० सु० त्रिंशःसर्गः ॥ ३० ॥

संस्कृतकथनेदोषमाशंक्यमनुष्यभाषयैवव्यवहर्तव्यमितिनिश्चिनुते यदीति ॥ १८ ॥ तदेवाह अवश्यमेवेति ॥ १९ ॥ अथदृक्षांतरितैर्नैवेयमयावक्तव्येतिनिश्चयंकुर्वन्पुनरुक्तत्वाऽभिभाषणे
दोषपरंपरामुपन्यस्यति सेयमिति मेरूपवानरीयंपुरतोदृष्ट्वाभाषितंचमानुषंश्रुत्वाविरुद्धव्यापारदर्शनाद्वावणोयमितिमत्वात्रासंगमिष्यति ॥ २० ॥ किंततस्तत्राह ततोजातेति शब्दंआर्तश
ब्दं ॥ २१ ॥ समेयान्मत्संमुखोगच्छेन्मिलितोभवेद्वा ॥ २२ ॥ संपरिक्षिप्यसर्वतश्चक्षुर्विक्षेपेणज्ञात्वा ॥ २३ ॥ शाखाःपरिधावंतंमांदृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ ताभिरप्रधर्षणार्थंपरिगृहीतंममह

यदिवाचंप्रदास्यामिद्विजातिरिवसंस्कृताम् ॥ रावणंमन्यमानामांसीताभीताभविष्यति ॥ १८ ॥ अवश्यमेववक्तव्यमानुषंवाक्यमर्थवत् ॥ मया
सांत्वयितुंशक्यानान्यथेयमनिदिता ॥ १९ ॥ सेयमालोक्यमेरूपंजानकीभाषितंतथा ॥ रक्षोभिस्त्रासितापूर्वंभूयस्त्रासमुपैष्यति ॥ २० ॥ ततोजा
तपरित्रासाशब्दंकुर्यान्मनस्विनी॥जानानामांविशालाक्षीरावणंकामरूपिणम् ॥ २१ ॥ सीतयाचरुतेशब्देसहसाराक्षसीगणः॥ नानाप्रहरणोघो
रःसमेयादंतकोपमः ॥ २२ ॥ ततोमांसंपरिक्षिप्यसर्वतोविरुताननाः ॥ वधेचग्रहणेचैवकुर्युर्यत्तमहाबलाः ॥ २३ ॥ तंमांशाखाःप्रशाखाश्चस्कं
धांश्चोत्तमशाखिनाम् ॥ दृष्ट्वाचपरिधावंतंभवेयुःपरिशंकिताः ॥ २४ ॥ ममरूपंचसंप्रेक्ष्यवनेविचरतोमहत् ॥ राक्षस्योभयवित्रस्ताभवेयुर्विरुतस्व
राः ॥ २५ ॥ ततःकुर्युःसमाद्धानंराक्षस्योरक्षसामपि ॥ राक्षसेंद्रनियुक्तानांराक्षसेंद्रनिवेशने ॥ २६ ॥ तेशूलशरनिस्त्रिशविविधायुधपाणयः ॥ आ
पतेयुर्विमर्देस्मिन्वेगेनोद्वेगकारणात् ॥ २७ ॥ संरुद्धसैस्तुपरितोविधमेराक्षसंबलम् ॥ शक्रुयांतनुसंप्राप्तुंपरंपारंमहोदधेः ॥ २८ ॥ मांवागृहीयुरावृ
त्यवहवःशीघ्रकारिणः ॥ स्यादियंचागृहीतार्थाममचग्रहणंभवेत् ॥ २९ ॥ हिंसाभिरुचयोहिंस्युरिमांवाजनकात्मजाम् ॥ विपन्नंस्यात्ततःकार्यरा
ममुग्रीवयोरिदम् ॥ ३० ॥

दूषंसंप्रेक्ष्यभयवित्रस्ताःभयेनमद्दर्शनजशरीरकंपादियुताःसत्यस्तचित्ताःविरुतस्वराभवेयुः नकेवलमयंशाखामृगोऽपितुकश्चनकामरूपीशत्रुपक्ष्यइतिशंकिताःस्युरित्यर्थः ॥ २५ ॥ ततःकिं
तत्राह ततःकुर्युरिति राक्षसेंद्रनिवेशनेरक्षणाधराक्षसेंद्रेननियुक्तानामाद्धानंकुर्युः ॥ २६ ॥ उद्वेगकारणात्आसामुद्वेगरूपान्निमित्तादस्मिन्देशेवेगेनविमर्देविमर्दायापतेयुरित्यर्थः ॥ २७ ॥ नश
क्रुयां युद्धश्रांत्येतिभावः ॥ २८ ॥ अगृहीतार्थमित्तोऽज्ञातमदागमनप्रयोजना ॥ २९ ॥ इमांवेति एतदर्थंकिलायमागतइत्याशयेनेतिशेषः ॥ ३० ॥

राक्षसानां विशेषस्तारतम्यमैश्वर्यादिकृतं अस्यरावणस्यप्रभावश्चावेक्षितः ॥ ५ ॥ अप्रमेयस्य अपरिच्छेद्यस्वरूपस्य अपरिच्छेद्यगुणस्य च सर्वसत्त्वदयावतः सर्वसत्त्वबलंदयाचयस्य सर्वसत्त्वे
 पुदयावतइतिवा दयावत्त्वादेवसीतार्थे त्रैलोक्यानाशनंरामस्य समाश्वासयितुं युक्तमिति शेषः ॥ ६ ॥ आश्वासयामि वर्तमानसामीप्ये भविष्यति लट् नहिनापि ॥ ७ ॥ दोषवत्कार्यहानिदोष
 वत् ॥ ८ ॥ तदेवाह गतेहीति तत्ररामसमीपे ॥ ९ ॥ आश्वासयितुं सीतासंदेशकथनेन तथा इयमप्याश्वासयितुं न्याय्येति शेषः ॥ १० ॥ सीतासमाश्वासनं च कष्टमित्याह निशाचरीणामिति
 तासांप्रत्यक्षं सीताया अभिभाषणमक्षममयोग्यं अतइदं कार्यं कथं कर्तव्यमित्येवं कुरुच्छ्रुतगतोहमस्मि ॥ ११ ॥ कालविलंबश्चाश्वासनस्यायुक्तइत्याहानेनेति ॥ १२ ॥ संभाषणं चावश्यकमित्या
 राक्षसानां विशेषश्चपुरीचेयं निरीक्षिता ॥ राक्षसाधिपतेरस्यप्रभावोरावणस्य च ॥ ५ ॥ यथा तस्याप्रमेयस्य सर्वसत्त्वदयावतः ॥ समाश्वासयितुं भा
 र्यापतिदर्शनकांक्षिणीम् ॥ ६ ॥ अहमाश्वासयाम्येनां पूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ अदृष्टदुःखांदुःखस्य न ल्यंतमधिगच्छतीम् ॥ ७ ॥ यदि त्यहंसतीमेनां शो
 कोपहतचेतनाम् ॥ अनाश्वास्यगमिष्यामि दोषवद्गमनं भवेत् ॥ ८ ॥ गतेहि मयितत्रेयं राजपुत्रीयशस्विनी ॥ परित्राणमपश्यंती जानकी जीवितं त्यजेत्
 ॥ ९ ॥ यथा च समहाबाहुः पूर्णचंद्रनिभाननः ॥ समाश्वासयितुं न्याय्यः सीतादर्शनलालसः ॥ १० ॥ निशाचरीणां प्रत्यक्षमक्षमं चाभिभाषितम् ॥ कथं
 नु खलु कर्तव्यमिदं कुरुच्छ्रुतगतोहमम् ॥ ११ ॥ अनेन रात्रिशेषेण यदि नाश्वास्यते मया ॥ सर्वथानास्ति संदेहः परित्यक्ष्यति जीवितम् ॥ १२ ॥ रामस्तु यदि पृ
 छेन्मां किं मां सीता ब्रवीद्वचः ॥ किमहंतं प्रतिब्रूयाम संभाष्य सुमध्यमाम् ॥ १३ ॥ सीतासंदेहरहितं मामितस्त्वरयागतम् ॥ निर्दहेदपिकाकुत्स्थः क्रोध
 तीव्रेण चक्षुषा ॥ १४ ॥ यदि वोद्योजयिष्यामि भर्तारं रामकारणात् ॥ व्यर्थमागमनंतस्य ससैन्यस्य भविष्यति ॥ १५ ॥ अंतरं त्वहमासाद्य राक्षसीना
 मवस्थितः ॥ शनैराश्वासयाम्यद्य संतापवद्बुलामिमाम् ॥ १६ ॥ अहं त्यतितनुश्चैव वानरश्च विशेषतः ॥ वाचं चोदाहरिष्यामि मानुषीमिह संस्कृ
 ताम् ॥ १७ ॥

ह रामस्त्विति मामुद्दिश्य सीता किमब्रवीदिति चेत् रामो मां पृच्छेदित्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यद्येनाम संभाष्यैव भर्तारं स्वस्वामिनं सुग्रीवं रामकारणाद्यदिवोद्योजयिष्यामि उद्योगं कारयिष्यामि त
 हितं वागमनं व्यर्थं स्यात् अनाश्वासितया सीतया ततः प्रागेव देहत्यागादिति भावः ॥ १५ ॥ अंतरमवकाशं तासामनवधानसमयम् ॥ १६ ॥ तत्राश्वासनोपायं निश्चिनोति अहं हीति अतितनुः अ
 तिसूक्ष्मवानरतनुरवसन्मानुषीमनुष्यशरीरसाध्यां संस्कृतां व्याकरणसंस्कारवतीम् ॥ १७ ॥

नथेति उपसेविनःसेवकास्तद्व ॥ १ ॥ अरालयावक्रयापक्षमराज्यावृतम् पक्षमणोऽरालयावक्रमराज्यावृतमित्यर्थः तथारुणं कनीनिकामात्रेऽन्यत्र विशालशुक्लत्वयुक्तं अभितस्ताम्रं प्रां
 तरक्तं एकं वामम् ॥ २ ॥ अध्युषितः कृतसंपर्कः ॥ ३ ॥ संहतयोः श्लिष्टयोस्तयोर्होर्मध्ये वाम ऊरुरित्यर्थः ॥ ४ ॥ हेमरूपितत्वाद्धेमसमानवर्णं ईषद्रजोध्वस्तमिव ईषन्मलिनमिव चिरमप
 रिवर्तनात् शिखरं दाडिमबीजंतदघनतुल्यदेत्याः शिखरं शैलवक्ष्यायेकक्षायगृहकोटिषु पकेदाडिमबीजेचेति विश्वः परिसंसतपर्यसंसत आसनादधः पपात ॥ ५ ॥ साधुसिद्धैः सम्यक्संबन्धिभिः सं
 तथागतांतां व्यथितामनिंदितां व्यतीतहर्षां परिदीनमानसाम् ॥ शुभां निमित्तानि शुभानि भोजिरेन रंश्रिया जुष्टमिवोपसेविनः ॥ १ ॥ तस्याः शुभं वाम
 मरालपक्षमराज्यावृतं रुणविशालशुक्लम् ॥ प्रास्पंदतैकं नयनं सुकेश्यामीनाहतं पद्ममिवाभितामम् ॥ २ ॥ भुजश्च चार्वं चितवत्तपीनः परार्ध्यकाला
 गुरुचंदनार्हः ॥ अनुत्तमेनाध्युषितः प्रियेण चिरेण वामः समवेपताशु ॥ ३ ॥ गजेंद्रहस्तप्रतिमश्च पीनस्तयोर्द्वयोः संहतयोः सुजातः ॥ प्रस्पंदमानः पुनरु
 रुरस्यारामं पुरस्तात्स्थितमाचक्षते ॥ ४ ॥ शुभं पुनर्हमसमानवर्णं मीषद्रजोध्वस्तमिवातुलाक्ष्याः ॥ वासः स्थितायाः शिखराग्रदंत्याः किंचित्परिसं
 सतचारुगात्र्याः ॥ ५ ॥ एतैर्निमित्तैरपरैश्च सुभूः संचोदिता प्रागपि साधुसिद्धैः ॥ वातातपक्लांतमिव प्रणष्टं वर्षेण बीजं प्रति संजहर्ष ॥ ६ ॥ तस्याः पुन
 र्विबुद्धसत्त्वा ॥ अशोभतार्यावदनेन शुक्लेशीतांशुनारात्रिरिवोदितेन ॥ ८ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आदि० सु० एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ हनु
 मानपिविक्रांतः सर्वशुश्रावतत्त्वतः ॥ सीतायास्त्रिजटायाश्च राक्षसानां च गर्जितम् ॥ १ ॥ अवेक्षमाणस्तां देवीं देवतामिव नंदने ॥ ततो बहुविधां चिंतां
 चिंतयामासवानरः ॥ २ ॥ यांकपीनां सहस्राणिसुबहून्ययुतानि च ॥ दिक्षु सर्वासु मार्गैस्ते सेयमासादिता मया ॥ ३ ॥ चारेण तु सुयुक्तेन शत्रोः शक्तिमवे
 क्षता ॥ गूढेन चरता तावदवेक्षितमिदं मया ॥ ४ ॥

वादिभिरिति पाठांतरम् ॥ ६ ॥ शोभने अक्षिणी भुवौ केशांता अलकाश्च यत्र तत् सितशुक्लदंष्ट्रं स्फटिकादिसितपदार्थवत् शुक्लादंष्ट्राय त्रतसंबद्धशुक्लदंष्ट्रावदिति च ॥ ७ ॥ हर्षेण विबुद्धं सत्त्वं चित्तं
 यस्याः वदनेन करणेन शुक्लेशुक्लपक्षे ॥ ८ ॥ अजमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वि
 क्रांतः शूरः सीतायाः त्रिजटायाः स्वमकथनमिति शेषः ॥ १ ॥ चिंतां चिंतयामास चिंतां चकारेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ चारेण चारात्मना प्रवर्तमानेन इदं वक्ष्यमाणम् ॥ ४ ॥

वा० रा०

॥ ५२ ॥

हाराभेत्यादौ हेराममांहा अहंशोचे इत्यर्थः हाजीवममप्रागरूप हितः हितकरः प्रियश्चेत्यस्यत्वमिति शेषः ॥ ११ ॥ धर्मो रक्षतीति सर्वा विवादसिद्धमपि मां प्रति निष्फलमित्याह अनन्यदेवत्वमिति पत्येकदेवत्वमित्यर्थः इयं क्षमाशापेन संहारशक्तावपि एवंपीडासहनरूपा पत्यतिरिक्ते कामासक्तिराहित्यं पतिव्रतात्वं कृतमुपकृतम् ॥ १२ ॥ उक्तमेवार्थं दुःखातिशयादावर्तयति मोघं हीति त्वया हीनातव संगमनेन निराशा ॥ १३ ॥ इदानीं तयोरेवमेव निश्चित्य मन्नाशात्तयोर्न कोपि नाशोऽपि तु ममैवेत्याह पितुरिति पितुर्वचनमकृत्वा वनान्निवृत्तिर्न मध्ये व्रतत्यागो नेत्याह च

हारामसत्यव्रतदीर्घबाहो हापूर्णचंद्रप्रतिमानवक्र ॥ हाजीवलोकस्य हितः प्रियश्च वध्यां न मां वेत्सि हिराक्षसानाम् ॥ ११ ॥ अनन्यदेवत्वमियं क्षमा च भूमौ च शय्या नियमश्च धर्मः ॥ पतिव्रतात्वं विफलं ममेदं कृतं कृतं ग्रेष्विव मानुषाणाम् ॥ १२ ॥ मोघं हि धर्मश्चरितो ममायंतथैकपत्नीत्वमिदं निरर्थकम् ॥ यात्वां न पश्यामि कृशाविवर्णा हीना त्वया संगमनेन निराशा ॥ १३ ॥ पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च ॥ स्त्रीभिस्तु मन्ये विपुले क्षणाभिः संरंस्य सेवीत भयः कृतार्थः ॥ १४ ॥ अहं तुरामत्वयि जातकामाचिरं विनाशाय निबद्धभावा ॥ मोघं चरित्वाथ तपोव्रतं च त्यक्ष्यामि धिग्जीवितमल्पभाग्याम् ॥ १५ ॥ संजीवितं क्षिप्रमहंत्यजेयं विप्रेण शस्त्रेण शितेन वापि ॥ विषस्य दातान तु मेस्तिकश्चिच्छस्य वा वेदमनिराक्षसस्य ॥ १६ ॥ “इतीव देवी बहुधा विलप्य सर्वात्मनाराममनुस्मरंती ॥ प्रवेपमाना परिशुष्कवक्रानगोत्तमं पुष्पितमाससाद” ॥ शोकाभितप्ता बहुधा विचिंत्य सीताथ वेणीग्रथनं गृहीत्वा ॥ उद्ब्रुवन्पुद्गल्यनेन शीघ्रमहंगमिष्यामि यमस्य मूलम् ॥ १७ ॥ उपस्थिता सान्द्रदुःसर्वगात्री शाखां गृहीत्वा च नगस्य तस्य ॥ तस्यास्तुरामं परिचिंतयं त्यारामानुजं स्वचकुलं शुभांग्याः ॥ १८ ॥ तस्या विशोकानि तदा बहूनि धैर्यार्जितानि प्रवराणि लोके ॥ प्रादुर्निमित्तानि तदा बभूवुः पुरापि सिद्धान्युपलक्षितानि ॥ १९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सुं० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ५३ ॥

रितव्रतश्चेति ॥ १४ ॥ विनाशाय मरणान्तदुःखाय अल्पभाग्यां मां धिक् ॥ १५ ॥ वेदमनिराक्षसस्येत्येतदनंतरमेकः श्लोकः प्रक्षिप्तः ॥ १६ ॥ यमस्य मूलं समीपं ॥ १७ ॥ तस्याः नगस्य शाखां गृहीत्वोपस्थितायाः ॥ १८ ॥ विशोकानि विशोककराणि धैर्यार्जितानि धैर्यस्यार्जितमर्जनं संपादनं यैस्तानि लोके प्रवराणि प्रसिद्धानि पुरापि सिद्धानि संवादीनि निमित्तानि प्रादुर्बभूवुः ॥ १९ ॥ धयमानः इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

॥ ४ ॥ नचैवंप्राणत्यागे आत्महननदोषः स्यादत आह नैवेति अत्रेदंशो विषये प्राणत्यागेऽपि न दोषमस्ति दोषमिति क्लीबत्वमार्थम् यतोऽहमस्य बध्ना एवं च दुर्मरणजनितदोषस्य दुर्वारत्वेन दोषाभा
 वोक्तिरिति भावः आत्मघातिब्राह्मणहतयोर्दाहादवनधिकारश्च व्रणस्य तुल्यत्वादिति बोध्यम् नचैवंप्राणत्यागेऽपि न दोषमस्ति अद्विजाय शूद्राय द्विजो मंत्रमिवाहं स्वीयं
 भावमांतरमस्यानुप्रदानं अनुकूलनया समर्पयितुं नालं न समर्था एवं च प्रातिव्रत्यस्य प्राणत्यागे न रक्षणात् सर्वदोषनिस्तारइति भावः ॥ ५ ॥ ननु तथाप्यात्मघातेऽतिदोषात् सोऽयुक्त इत्याशंक्य सत्यं
 विचित्रवधाद्विजेमीत्याह तस्मिन्नागच्छतीति तस्मिन्नागच्छतिसति अवधिकालादवागिति शेषः ममांगानि जीवंत्या एव छेत्स्यति निरुद्धाया विशसने दृष्टांतः गर्भेति शल्यं शस्त्रेन कृण
 त्तीति शल्यकृतः आंवष्ठवैद्यः आर्षत्वात्साधु सयथागर्भस्थजंतुं व्याधिरूपं जीवंतं कृणत्तितद्वत् एतत्श्लोकद्वयं कतकेन इत्थं व्याख्यातम् अन्यायप्राप्तवधेऽपि मम दोषो नेत्याह नैवेति यद्यप्य
 सुखाद्विहीनं बहुदुःखपूर्णमिदं तु नूनं हृदयं स्थिरं मे ॥ विदीर्यते यत्र सहस्रधा घवजा हतं शृंगमिवाचलस्य ॥ ४ ॥ नैवास्ति नूनं मम दोषमत्र बध्नाहम
 स्याप्रिवदर्शनस्य ॥ भावं न चास्याहमनुप्रदातुमलं द्विजो मंत्रमिवाहं स्वीयं ॥ ५ ॥ तस्मिन्नागच्छतिलोकनाथे गर्भस्थजंतोरिव शल्यकृतः ॥ नूनं म
 मांगान्यचिरादनार्यः शरैः शितैश्छेत्स्यति राक्षसेन्द्रः ॥ ६ ॥ दुःखं वते दंननुदुःखितायामासौ चिरायामभिगमिष्यतो द्वौ ॥ बद्धस्य बध्यस्य यथानिशांतेरा
 जोपरोधादिव तस्करस्य ॥ ७ ॥ हारामहा लक्ष्मणहासुमित्रे हाराममातः सह मे जनन्यः ॥ एषा विपद्याम्यहमल्पभाग्या महार्णवे नौरिव मूढवाता ॥ ८ ॥ त
 रस्विनौ धारयतामृगस्य सत्त्वेन रूपं मनुजैर्द्रुपुत्रौ ॥ नूनं विशस्तौ मम कारणात्तौ सिंहर्षभौ द्वाविव वैद्युतेन ॥ ९ ॥ नूनं सकालो मृगरूपधारी मामल्पभा
 ग्यां लुलुभे तदानीम् ॥ यत्रार्यपुत्रौ विससर्ज मूढारामानुजं लक्ष्मणपूर्वजं च ॥ १० ॥

स्याहं बध्ना भवामिमम दोषो नैवम् भावाप्रदानेन प्रातिव्रत्यरक्षणात् सर्वदोषनिस्तारइत्यर्थः किंच मरणप्राप्तिः पाक्षिकीत्याह तस्मिन्निति अनागच्छत्येव वधप्रसक्तिर्नान्यथेति भावः अनागमनप
 क्षेप्राप्तविशसने दृष्टांतः गर्भस्थेति ॥ ६ ॥ चिरायमर्तुवियोगदुःखितायामेदं विशसने दुःखमपि वतागमिष्यति यतो द्वौ मासौ विशसना बधिभूतौ कतिपयदिना बधिकावपि अभिगमिष्यतः शीघ्रं
 मिष्यतः किल तत्र वधप्राप्तौ दृष्टांतः बद्धस्येति तस्करस्य वधइति शेषः ॥ ७ ॥ सहश्वश्रूभ्यां सहयामे जनन्यस्ताश्वहायुष्मानदृष्ट्वा स्त्वैवाहं विपद्यामि मूढवाता मोहास्पदमहावात्यादिवातयु
 क्ता ॥ ८ ॥ मृगस्य रूपंधारयता सत्त्वेन राक्षसरूपजीवेन मम कारणाद्विशस्तौ नूनम् वैद्युतेन विद्युत्संबंधितेजसा ॥ ९ ॥ सर्वचेदं दुःखं स्वकृतानर्थमूलमित्याह नूनमिति लुलुभे विमोहयति स्म अ
 हं विससर्ज विस्मृतवती अपरोक्षेऽपि चित्तविक्षेपादिना पारोक्ष्यमारोप्यलिङ् ॥ १० ॥

सीताया अभ्युदयसूचकप्रत्यक्षनिमित्तमपि दर्शयति अपि चेति द्वितीयमपि चेति पादपूरणे विरूपलक्षणसूक्ष्ममपि किंचिन्नोपलक्षय इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ किंतु स्नानानुलेपनाद्यभावमूलकशोभा वैगुण्यमात्रात्मकदुःखमुपस्थितमिति उल्लेखेन ननु मुखवैवर्ण्यदक्षिणाक्षिप्तं दादितुं निमित्तलेशोपीत्यर्थः वैहायसमुपस्थितां स्वमेतथा दृष्टाम् ॥ ४२ ॥ अतएवास्या अर्थसिद्धिदृष्टसिद्धिमुपस्थितां पश्यामि रावणाशंरामविजयं च पश्यामि ॥ ४३ ॥ अपि चास्या महत्प्रियं श्रोतुं निमित्तभूतं मत्स्वमवसूचकमेतत्स्फुरच्चक्षुश्च दृश्यते वाममिति शेषः ॥ ४४ ॥ लघितः पुलकितः वेति वाक्यालं

अपि चास्या विशालाक्ष्यान किंचिदुपलक्षये ॥ विरूपमपि चांगेषु न सूक्ष्ममपि लक्षणम् ॥ ४१ ॥ छाया वैगुण्यमात्रं तु शंकेदुःखमुपस्थितम् ॥ अदुःखा हामिमां देवीं वैहायसमुपस्थिताम् ॥ ४२ ॥ अर्थसिद्धितु वैदेह्याः पश्याम्यहमुपस्थिताम् ॥ राक्षसेन्द्रविनाशं च विजयं राघवस्य च ॥ ४३ ॥ निमित्तभूतमेतत्तु श्रोतुमस्यामहत्प्रियम् ॥ दृश्यते च स्फुरच्चक्षुः पद्मपत्रमिवायतम् ॥ ४४ ॥ ईषच्च लघितो वास्या दक्षिणाया लघुदक्षिणः ॥ अकस्मादेव वैदेह्या वा दुरेकः प्रकंपते ॥ ४५ ॥ करेणुहस्तप्रतिमः सव्यश्चौरुरनुत्तमः ॥ वेपन्कथयती वा स्याराघवं पुरतः स्थितम् ॥ ४६ ॥ पक्षी च शाखानिलयं प्रविष्टः पुनः पुनश्चोत्तमसांत्ववादी ॥ सुस्वागतां वाचमुदीरयाणः पुनः पुनश्चोदयती वल्लभः ॥ ४७ ॥ ततः साङ्गो मतीवाला भर्तुर्विजयहर्षिता ॥ अवोचद्यदितत्तथ्यं भवेयं शरणं हिवः ॥ ४८ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सु० सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ साराक्षसेन्द्रस्य वचोनिशम्य तद्रावणस्याप्रियमप्रियार्ता ॥ सीता वितत्रासयथावनांते सिंहाविपन्ना गजराजकन्या ॥ १ ॥ साराक्षसी मध्यगता च भीरुर्वाग्भिर्भृशं रावणतर्जिता च ॥ कांतारमध्ये विजने विस्मृष्टा बालेव कन्या विललाप सीता ॥ २ ॥ सत्यं वतेदं प्रवदंति लोकेनाकालमृत्युर्भवतीति संतः ॥ यत्राहमेवं परिभर्त्स्यमाना जीवामि यस्मात्क्षणमप्यपुण्या ॥ ३ ॥

करे अदक्षिणो वामः ॥ ४५ ॥ वेपन्वेपमानः स्फुरन्नित्यर्थः राघवमस्याः पुरःस्थितमिव सूचयति ॥ ४६ ॥ पक्षीकाकादिः शाखानिलयं शाखास्थानी इदं प्रविष्टो वारं वारमुत्तमसांत्ववादी उत्तमशांतस्ववादी सुस्वागतां शोभनस्य स्वागतं प्रामिष्यं तां दर्शयित्वा च कथयन् पुनः पुनश्चोदयती वशोभनप्रामिषूचयतीव शोभनमागतं प्रत्युद्गच्छेत्ति सीतां पुनः पुनः प्रेरयतीव वा ॥ ४७ ॥ तत्रिजटोक्तं ॥ ४८ ॥ आह्वयमानः इति रामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ पुनर्दुःखपारमदृष्टेव सीता प्रलापः सेति ॥ १ ॥ विस्मृष्टा बालाकन्येव महादुर्भिक्षक्षोभवशात् बालकन्यायाः परित्यागः ॥ २ ॥ यस्मादपुण्यापुण्यरहिता ॥ ३ ॥

॥ २५ ॥ सलानिपंकानिचयस्मिस्तन्निमिरम् ॥ २६ ॥ अकर्मजलकर्मैनापिरहितम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वैहायसंखेचरत्वम् ॥ ३० ॥ एतदप्येच्छोकद्वयंप्रक्षिप्तमितिकतकः गीतवादि
 त्रनिःस्वनइतिवहुब्रूहिः अयमपिविभीषणविषयोभाव्यर्थः स्पष्टमनुभूतः पिवतां तैलादिपिवतां रक्षसां वासभूतालंकासागरेपतितेत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ भस्मरक्षायां भस्मनारुक्षायाम् ॥ ३३ ॥
 सहस्रोन्थायसंभ्रांतोभयार्तोमदविह्वलः ॥ उन्मत्तरूपोदिग्वासादुर्वक्त्रं प्रलपन्बहु ॥ २५ ॥ दुर्गंधदुःसहंघोरंतिमिरंनरकोपमम् ॥ मलपंकं प्रविश्या
 शुमभ्रस्तत्रसरावणः ॥ २६ ॥ प्रस्थितोदक्षिणामाशांप्रविष्टोऽकर्मजलकर्मैनापिरहितम् ॥ कंठेवध्वादशग्रीवं प्रमदारक्तवासिनी ॥ २७ ॥ कालीकर्ममलिमांगीदि
 शंयान्मां प्रकर्षति ॥ एवं तत्रमयादृष्टः कुंभकर्णो महाबलः ॥ २८ ॥ रावणस्य सुताः सर्वे मुंडास्तैलसमुक्षिताः ॥ वराहेण दशग्रीवः शिशुमारेण चेंद्रजि
 त् ॥ २९ ॥ उप्रेण कुंभकर्णश्च प्रयातो दक्षिणां दिशम् ॥ एकस्तत्रमयादृष्टः श्वेतच्छत्रो विभीषणः ॥ चतुर्भिः सचिवैः सार्धं वैहायसमुपस्थितः ॥ ३० ॥ स
 माजश्च महान्वृत्तो गीतवादि त्रनिःस्वनः ॥ पिवतां रक्तमाल्यानां रक्षसां रक्तवाससाम् ॥ ३१ ॥ लंकाचेयं पुरीरम्या सवाजिरथकुंजरा ॥ सागरेपतिता
 दृष्टा भग्नगोपुरतोरणा ॥ ३२ ॥ पीत्वा तैलं प्रमत्ताश्च प्रहसंत्यो महास्वनाः ॥ लंकायां भस्मरक्षायां सर्वा रक्षस्योषितः ॥ ३३ ॥ कुंभकर्णादयश्च मे सर्वे
 राक्षसपुंगवाः ॥ रक्तं निवसनं गृह्य प्रविष्टा गोमयकर्म ॥ ३४ ॥ अपगच्छत पश्यध्वं सीतामाप्नोति राघवः ॥ घातयेत्परमामर्षी युष्मान् सार्धं हिराक्षसैः
 ॥ ३५ ॥ प्रियां बहुमतां भार्यां वनवासमनुव्रताम् ॥ भर्त्सितां तर्जितां वापिनानुमंस्यति राघवः ॥ ३६ ॥ तदलंकरवाक्यैश्च सांत्वमेवाभिधीयताम् ॥
 अभियाचाम वै देही मे तद्धिममरोचते ॥ ३७ ॥ यस्यात्येवं विधः स्वप्नोदुःखितायाः प्रदृश्यते ॥ सा दुःखैर्बहुभिर्मुक्ता प्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३८ ॥ भ
 र्त्सितामपि याचध्वं राक्षस्यः किं विवक्षया ॥ राघवाद्भिभयं घोरं राक्षसानामुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ प्रणिपातप्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा ॥ अलमे
 पापरिचातुराक्षस्यो महतोभयात् ॥ ४० ॥

निवसनं न्यभूतं कुत्सितं वस्त्रमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ यदेवमतोपगच्छत तत्क्लेशदानं त्यक्तान्यतोऽपसरत राघवश्च सीतामाप्नोत्येव पश्यध्वम् अनपगमेवाधकमाह घातयेदिति युष्मान् सीताक्लेशदात्रीः
 ॥ ३५ ॥ भर्त्सितां युष्मत्कृतभर्त्सनादिभर्त्सनानुमंस्यति नानुमंस्यते न क्षमिष्यते अतस्तत्कर्त्रीर्वीघातयेदिति भावः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ हेराक्षस्यः किं विवक्षया कुत्सितभर्त्सनादिवचनेच्छया
 अलमिति शेषः तत्र हेतुः राघवादिति ॥ ३९ ॥ नन्वेवं क्लेशिता कथमस्माकं प्रसन्ना स्यात्तत्राह प्रणिपातेति ॥ ४० ॥

सागरेणक्षीरसागरेण परिक्षिप्तमावृतम् ॥ ११ ॥ संगतातत्रैवपर्वतइतिशेषः एतेनलंकायामेवरामस्यसीतादर्शनं सूचितम् स्वमांतरमाह राघवश्चेति पुनःस्वमांतरइत्यर्थः ॥ १२ ॥ चकासशु
शुक्ते ॥ १३ ॥ जानकीपर्युपस्थितौजानकीसमीपंप्राप्तौनगस्यश्वेतपर्वतस्य दंतिनःस्कंधमाश्रितौ तदुक्तम् आरोहणंगोवृषकुंजराणांप्रासादशैलायवनस्पतीनाम् ध्रुवमर्थलाभदमिति ॥ १४ ॥
प्रथमंभर्तुरेकैगत्वाततःसमुत्पत्त्यसंकूर्ध्वभर्त्रापरिगृहीतस्यधृतालानस्यगजस्यस्कंधमाश्रिता ॥ १५ ॥ सूर्याचंद्रमसौपाणिभ्यांपरिमार्जनी तदुक्तम् आदित्यमंडलंवापिचंद्रमंडलमेववा स्वमेगृ

स्वप्नेचाद्यमयादृष्टासीताशुक्लांवरावृता ॥ सागरेणपरिक्षिप्तंश्वेतपर्वतमास्थिता ॥ ११ ॥ रामेणसंगतासीताभास्करेणप्रभायथा ॥ राघवश्चपुनर्दृष्ट
श्चतुर्दंतमहागजम् ॥ १२ ॥ आरूढःशैलसंकाशचकाससहलक्ष्मणः ॥ ततस्तुसूर्यसंकाशौदीप्यमानौस्वतेजसा ॥ १३ ॥ शुक्लमाल्यांवरधरौजान
कीपर्युपस्थितौ ॥ ततस्तस्यनगस्याग्रेत्याकाशस्यस्यदंतिनः ॥ १४ ॥ भर्त्रापरिगृहीतस्यजानकीस्कंधमाश्रिता ॥ भर्तुरंकासमुत्पत्त्यततःकमललो
चना ॥ १५ ॥ चंद्रमूर्यौमयादृष्टौपाणिभ्यांपरिमार्जनी ॥ ततस्ताभ्यांकुमाराभ्यामास्थितःसगजोत्तमः ॥ १६ ॥ सीतयाचविशालाक्ष्यालंकायाउप
रिस्थितः ॥ पांडुरर्षभयुक्तेनरथेनाष्टयुजास्वयम् ॥ १७ ॥ शुक्लमाल्यांवरधरोलक्ष्मणेनसहागतः ॥ ततोऽन्यत्रमयादृष्टोरामःसत्यपराक्रमः ॥ १८ ॥
लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयासहवीर्यवान् ॥ आरूढ्यपुष्पकंदिव्यंविमानंसूर्यसन्निभम् ॥ १९ ॥ उत्तरांदिशमालोच्यप्रस्थितःपुरुषोत्तमः ॥ रावणश्च
मयादृष्टोमुंडस्तैलसमुक्षितः ॥ २० ॥ रक्तवासाःपिवन्मत्तःकरवीरकृतस्त्रजः ॥ विमानात्पुष्पकादघरावणःपतितःक्षितौ ॥ २१ ॥ कृप्यमाणःस्त्रिया
मुंडोदृष्टःकृष्णांवरःपुनः ॥ रथेनखरयुक्तेनरक्तमाल्यानुलेपनः ॥ २२ ॥ पिवंस्तैलंहसन्त्यभ्रांतचित्ताकुलेंद्रियः ॥ गर्दभेनययौशीघ्रंदक्षिणांदिशमा
श्रितः ॥ २३ ॥ पुनरेवमयादृष्टोरावणोराक्षसेश्वरः ॥ पतितोविशिराभूमौगर्दभाद्भयमोहितः ॥ २४ ॥

ह्लातिहस्ताभ्यामहद्राज्यंसमाभुयादिति ॥ १६ ॥ पांडुरर्षभेति पांडुरवपभाष्टकयुक्तेनरथेन ॥ १७ ॥ शुक्लमाल्यांवरधरोरामोलक्ष्मणेनसहेहागतइत्यन्वयः अन्यत्रस्वमांतरे ॥ १८ ॥ आरू
ढ्यपुष्पकमित्येतद्वाविस्पष्टमेवदृष्टम् ॥ १९ ॥ अत्रमध्येसांडंभुवनमित्यादयोबहवःश्लोकारामानुजसंप्रदायपुस्तकेषुदृश्यंतेतेप्रक्षिप्ताइतिकतकादयोऽन्येच अथरावणानर्थसूचकःस्वप्नः रावण
श्चेति मुंडःमुंडितमुंडः ॥ २० ॥ पिवन्निति तैलमितिशेषः करवीरकृतस्त्रजइतिविमानादित्यस्यविशेषणम् करवीरेत्यारभ्यस्वमांतरम् ॥ २१ ॥ रथेनेत्यादिस्वमांतरम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

रामेणत्यक्ताअन्विष्यनमोचिताप्रियेणैवसंतोषेणैवप्राणांस्यक्ष्यामि रामेणत्यक्तायाःप्राणत्यागस्यैवपरमप्रियत्वात् ॥ ४७ ॥ छविमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मी
 कीयेआदिकाव्येसुंदरकाण्डेपट्टिशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इत्युक्ताःसरिष्येइत्युक्ताःतदाख्यातुंमरणनिश्चयंकथयितुम् ॥ १ ॥ एकार्थवाक्यमितिशेषः अनर्थार्थस्वेपामनर्थमात्रप्रयो
 जनकम् ॥ २ ॥ तदेववाक्यमाह अद्येदानीमिति अद्यदिनेइदानीमस्मिन्क्षणेपापनिश्चयेकृतमरणनिश्चयेऽस्मासुरक्षिकास्विदानींतदसंभवान्मासमासमात्रम् इदमवधिकालोपलक्षणम् भया
 साहंत्यक्ताप्रियेणैवरामेणविदितात्मना ॥ प्राणांस्यक्ष्यामिपापस्यरावणस्यगतावशम् ॥ ४७ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिका
 व्येसुं० पट्टिशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इत्युक्ताःसीतयाघोरंराक्षस्यःक्रोधमूर्छिताः ॥ काश्चिज्जग्मुस्तदाख्यातुंरावणस्यदुरात्मनः ॥ १ ॥ ततः
 सीतामुपागम्यराक्षस्योभीमदर्शनाः ॥ पुनःपरुषमेकार्थमनर्थार्थमथाब्रुवन् ॥ २ ॥ अद्येदानींतवानार्येसीतेपापविनिश्चये ॥ राक्षस्योभक्षयिष्यंति
 मासमेतद्यथासुखम् ॥ ३ ॥ सीतांताभिरनार्याभिर्दृष्ट्वासंतर्जितांतदा ॥ राक्षसीत्रिजटावृद्धाप्रबुद्धावाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ आत्मानंखादतानार्यान्सी
 तांभक्षयिष्यथ ॥ जनकस्यसुतामिष्टांस्तुपादंशरथस्यच ॥ ५ ॥ स्वप्नोत्थमयादृष्टोदारुणोरोमहर्षणः ॥ राक्षसानामभावायभर्तुरस्याभवायच
 ॥ ६ ॥ एवमुक्तास्त्रिजटयाराक्षस्यःक्रोधमूर्छिताः ॥ सर्वाएवाब्रुवन्भीतास्त्रिजटांतामिदंवचः ॥ ७ ॥ कथयस्वत्वयादृष्टःस्वप्नोत्थंकीदृशोनिशि ॥ तासां
 श्रुत्वातुवचनंराक्षसीनामुखोद्वतम् ॥ ८ ॥ उवाचवचनंकालेत्रिजटास्वप्नसंश्रितम् ॥ गजदंतमयींदिव्यांशिविकामंतरिक्षगाम् ॥ ९ ॥ युक्तांवाजि
 सहस्रेणस्वयमास्थायराघवः ॥ शुक्लमाल्यांबरधरोलक्ष्मणेनसमागतः ॥ १० ॥

निशयार्थमेवमुक्तिः यथासुखंस्थितायास्तदन्तरंरावणाज्ञयाएतत्तवशरीरंराक्षस्योभक्षयिष्यंति ॥ ३ ॥ अनार्याभिःकूराभिः वृद्धाधर्मज्ञानयोगवयोभिर्वृद्धा प्रबुद्धेत्यनेनतावत्पर्यंतंमुप्रव
 तीतिगम्यते ॥ ४ ॥ आत्मानंस्वशरीरंभक्षयिष्यथेति अवधिकालात्परमपीतिशेषः ॥ ५ ॥ कुतोवगतमेतत्तत्राह स्वमइति दारुणःकूरः राक्षसानामभावाद्यदृष्टः तथारोमहर्षणःअत्यद्भुतोरोमां
 चकरोन्योस्याभर्तुर्भवाद्यदृष्टइत्यर्थः ॥ ६ ॥ पूर्वक्रोधमूर्छिताः पश्चात्त्रिजटावचनाद्वीताइत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ कालेप्रातःकाले स्वमसंश्रितंप्रातःकालदृष्टस्वमदृष्टार्थविषयकम् अनेनस्वम
 स्यशीघ्रफलदत्तंस्मृचिंतम् तत्रसीतायाःपीडानिदत्तयेतदभ्युदयसूचकंस्वमंप्रथममाह गजदंतेति शिविकांवाजिसहस्रयुक्तत्वविशेषणाद्विमानमित्यर्थः तामास्थायगच्छन्मयादृष्टःसमागतः
 सहितः ॥ ९ ॥ १० ॥

सर्वदाजीवन्मुक्तेनांगीकारएव न कृतः स्यात् तादृशे कृतेऽंगीकारे त्वेवं विधस्यागोऽनुचित इत्यतो दूरवासात् स्नेहनाशेनाप्रवृत्तिरित्याह दृश्यमान इति सौहृदं प्रीतिः नास्य दृश्यतः ममादृश्यत्वान्मयि
तन्नास्ति नष्टमित्यर्थः अयमपि पक्षोऽसंगतः ईदृशगुणवता कृतप्रीतेर्नाशनायोगादित्याह नाशयंतीति कृतघ्ना एव प्रपन्नजनस्नेहमसन्निकर्षान्नाशयंति नैवं रामोऽकृतघ्नत्वात् स्वस्य प्रकृतित्वेन प्राकृत
प्रपञ्चभोक्तृत्वेन च तस्या कृतघ्नतौचित्यं वनवासादौ संगदानाच्च ॥ ३९ ॥ अतः पक्षांतरम् किंवेति मयितदुपेक्षा हेतवः केचना गुणादोपास्युः अयमपि पक्षो न युक्तः स्वापरिज्ञातस्वापचाराभावा
त् तस्मात्प्राग्भवीयदुष्कर्मजो भाग्यक्षय एव हेतुरित्याह किंवेति अतो क्लिष्टचारित्र्यादिगुणाद्रामाद्याहं च प्राणाहंसीताख्या भामिनी एतावत्पर्यंतं सा हियत इदानीं वरार्हेणोत्तमवस्तु योग्येन रामेण ही
नास्मि अतस्तस्याममेतेन महात्मना हीनायामर्तुं श्रेयः मरणं ज्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भाग्यक्षयनिश्चयस्य कर्तुं मशक्यत्वात् पक्षांतरमथवेति शस्त्रग्रहणमूलत्वात् सर्वथानर्थस्य हिंसा रहितेतपस्ये

दृश्यमाने भवेत्प्रीतिः सौहृदं नास्य दृश्यतः ॥ नाशयंति कृतघ्नास्तु न रामो नाशयिष्यति ॥ ३९ ॥ किं वामय्यगुणाः केचिन्किं वा भाग्यक्षयो हि मे ॥ याहिंसीता
वरार्हेण हीनारामेण भामिनी ॥ ४० ॥ श्रेयो मे जीवितात्मर्तुं विहीनायामहात्मना ॥ रामादक्लिष्टचारित्र्याच्छूराच्छत्रुनिवर्हणात् ॥ ४१ ॥ अथ वान्यस्तश
स्त्रौ तौ वने मूलफलाशनौ ॥ भ्रातरौ हिनरश्रेष्ठौ चरंतौ वनगोचरौ ॥ ४२ ॥ अथ वाराक्षसं द्रेणरावणेन दुरात्मना ॥ छद्मनाघातितौ शूरो भ्रातरौ रामल
क्ष्मणौ ॥ ४३ ॥ साहमेवं विधे काले मर्तुमिच्छामि सर्वतः ॥ न च मे विहितो मृत्युरस्मिन्दुःखेति वर्तति ॥ ४४ ॥ धन्याः खलु महात्मानो मुनयः सत्यसंमताः ॥
जितात्मानो महाभागा येषां नस्तः प्रियाप्रिये ॥ ४५ ॥ प्रियान्न संभवेदुःखमप्रियादधिकं भवेत् ॥ ताभ्यां हिते वियुज्यंते न मस्तेषां महात्मनाम् ॥ ४६ ॥

वयावजीवं वर्तितव्यमिति धियान्यस्तशस्त्रौ जातौ ॥ ४२ ॥ इदमप्यसंभावितं रक्षोभिः कृतवैरेण क्षत्रियेण तच्यागायोगादतः पक्षांतरमथवेति छद्मवंचना सारक्षसां प्रसिद्धैव ॥ ४३ ॥ अतिवर्त
ति अतिशयेन वर्तमाने ॥ ४४ ॥ अथ तस्यादुःखनाशकारणं विवेकज्ञानमेवेत्याह धन्या इति सत्यं ब्रह्मसंमतमात्मत्वेन येषां ते अनेन संसारतरणसामर्थ्यं दर्शितम् अतएव जितात्मानो जितांतः कर
णाः अतएव महात्मानः प्राप्तमहात्मैक्याः अतएव महाभागाः पूर्वजन्माद्यर्जितनिष्कामधर्मरूपमहाभाग्यवतः मुनयो ध्यानशीलास्ते धन्याः तत्र हेतुः येषां कर्मजन्ये प्रियाप्रिये नस्तः ॥ ४५ ॥
प्रियाप्रियाभावं विवृणोति प्रियादिति येषां मुक्तानां प्रियाद्वियुज्यमानादुःखं न संभवेत् अप्रियात्संयुज्यमानादधिकं प्रियवियोगादप्यधिकदुःखं न संभवेत् अप्रियादधिकं भयमिति पाठे संयुज्यमा
नादप्रियादधिकं महद्भयमपि न भवेदित्यर्थः ताभ्यां प्रियवियोगजदुःखाप्रियसंयोगजदुःखभयान्यतराभ्यां येषां वियुज्यंते तेषां महात्मनां मामिकानमस्क्रियास्तु तेषां नमस्कारेण तत्तुल्यताममापि
स्यादित्याशयः ॥ ४६ ॥

ननुलंकानारोऽपिममजीवनंकथंस्यादितिचितयति अनेनेति समयोद्वाद्दशमासरूपः तस्यकालः किंचिदधिकमासद्वयावशिष्टत्वादित्यासन्नकालइत्यर्थः ॥ ३० ॥ अस्मिन्कालेदुष्टेनरावणेन सकालोमेमृत्युर्विहितोवर्ततइत्यर्थः ननुततःपरमपिस्त्रीत्वात्त्वांनहिस्पुस्तत्राह अकार्यमिति येराक्षसाअकार्यइदंकर्तव्यमिदमकर्तव्यमिति न जानंति तैर्नैर्ऋताः पापकारिणः स्युः ॥ ३१ ॥ अपिच सांप्रतंसंपादिनात्परदाराहरणालक्षणात् अधर्मात्तु अधर्मादेवयोयंमहोत्पातोवर्ततेतेन एते सर्वथानभविष्यति नजोत्रानुकर्षइतिकतकः यदेवमतोनैतइतियतो न विजानंति न गणयंति ॥ ३२ ॥ राक्षसस्तस्मादयंरावणोपिमांध्रुवंप्रातराशार्थंकल्पयिष्यति साहंकथंकरिष्यामिप्रातर्विशसनकालात्कालइतिशेषः ॥ ३३ ॥ उक्तमेवाह राममिति कथंकरिष्यामीतिशेषः ॥ ३४ ॥ तदेवं

अनेनतुवृशंसेनरावणेनाधमेनमे ॥ समयोयस्तुनिर्दिष्टस्तस्यकालोयमागतः ॥ ३० ॥ सचमेविहितोमृत्युरस्मिन्दुष्टेनवर्तते ॥ अकार्ययेनजानंति नैर्ऋताः पापकारिणः ॥ ३१ ॥ अधर्मात्तुमहोत्पातोभविष्यतिहिसांप्रतम् ॥ नैतधर्मविजानंतिराक्षसाः पिशिताशनाः ॥ ३२ ॥ ध्रुवंमांप्रातराशार्थं राक्षसः कल्पयिष्यति ॥ साहंकथंकरिष्यामितंविनाप्रियदर्शनम् ॥ ३३ ॥ रामंरक्तांतनयनमपश्यंतीसुदुःखिता ॥ क्षिप्रंवैवस्वतंदेवंपश्येयंपतिनाविना ॥ ३४ ॥ नाजानाज्जीवतीरामः समांभरतपूर्वजः ॥ जानंतौतुनकुर्यातांनोव्याहिपरिमार्गणम् ॥ ३५ ॥ नूनंममैवशोकेनसवीरोलक्ष्मणाग्रजः ॥ देव लोकमितोयातस्यत्वादेहंमहीतले ॥ ३६ ॥ धन्यादेवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ ममपश्यंतियेवीरंरामंराजीवलोचनम् ॥ ३७ ॥ अथवानहित स्यार्थोधर्मकामस्यधीमतः ॥ मयारामस्यराजर्षेर्भार्ययापरमात्मनः ॥ ३८ ॥

वीरतरस्यरामस्यस्वानन्वेपणेकारणान्युल्लेखते नाजानादिति सरामोलक्ष्मणश्चप्रायेणमांजीवतींजीवतींनाजानात् यदिजानीयातांतदाजानंतौतौउर्व्याभूमौपरिमार्गणंकुर्यातामिति न किंतुकुर्यातामेवातोमृतेतिमत्वानूर्णान्तिष्ठतइतिभावः ॥ ३५ ॥ अथवामद्वियोगेनरामोदेहंन्यस्तवानित्याह नूनमिति ॥ ३६ ॥ एवंचदेवलोकस्थाधन्याइत्याह धन्याइति ममवीरमित्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ननुत्वज्जीवनाभावनिश्चयप्रमाणोपलंभविनाकथंरामेणदेहस्यक्तइत्यतःपक्षांतरमाह अथवेति धर्मकामस्यहिभार्ययार्थः अयंतुनतथा तदेवाह धीमतः आत्मानात्मविवेकवतः अतएवपरमात्मनः परमात्मब्रह्मात्मनास्थितस्यजीवन्मुक्तस्यतस्यमयानार्थः अनेनवैराग्यादप्रवृत्तिरितिसूचितम् ॥ ३८ ॥

संभावितं ज्ञानकारणं च विदितमित्याह त्वेति त्वेत्यधिगत्य ज्ञात्वा यो मां राघवाय निवेदयेत् सोऽपीत्यन्वयः ॥ १६ ॥ अभ्यवपद्यता अनुगृह्णानेन रावणवधेति षट्पदारावणवधार्थं यतता रावणद्वेष्टेति पाठे रावणेन सह द्वंद्वयुद्धे इत्यर्थः ॥ १७ ॥ मामिति इह स्थां माम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ यथाह मिदानीमेवं रुदती वर्ते भूयो मत्तो धिकं मृतं भर्तृ कृत्वा द्राक्षस्यो रुदत्यो भविष्यतीत्यत्र न संशय इत्यर्थः ॥ २० ॥ ननु ज्ञानेन खल्विदं संभाव्येत ज्ञानमेव नु दुर्लभं तत्राह अन्विष्येति अर्चित्य सामर्थ्यत्वाद्देवानुग्रहाच्चलं कामप्यन्विष्य मां ज्ञात्वा रक्षसां कुर्यात् विनाशमिति शेषः विनाशस्येष्टकरत्वमाह न त्वेति मां योधिगत्य राघवाय निवेदयेत् ॥ गृधराजोऽपि सरणो रावणेन निपातितः ॥ १६ ॥ कृतं कर्म महत्तेन मां तदाभ्यवपद्यता ॥ तिष्ठतारावणवधे वृद्धे नापि जटायुषा ॥ १७ ॥ यदि मामिह जानीयाद्वर्तमानां हिराघवः ॥ अद्य बाणैरभिकुद्धः कुर्याल्लोकमराक्षसम् ॥ १८ ॥ निर्दहेच्च पुरीलंकां निर्दहेच्च महोदधिम् ॥ रावणस्य च नीचस्य कीर्तिनाम च नाशयेत् ॥ १९ ॥ ततो निहतनाथानां राक्षसीनां गृहे गृहे ॥ यथाह मेवं रुदती तथा भूयो न संशयः ॥ २० ॥ अन्विष्य रक्षसां लंकां कुर्याद्रामः स लक्ष्मणः ॥ नहि ताभ्यां रिपुर्दृष्टो मुहूर्तमपि जीवति ॥ २१ ॥ चिताधूमाकुलपथा गृध्रमंडलमंडिता ॥ अचिरेणैव कालेन श्मशानसदृशी भवेत् ॥ २२ ॥ अचिरेणैव कालेन प्राप्स्याम्येनं मनोरथम् ॥ दुष्प्रस्थानो यमाभाति सर्वेषां वो विपर्ययः ॥ २३ ॥ यादृशानि तु दृश्यंते लंकाया मशुभानि तु ॥ अचिरेणैव कालेन भविष्यति हतप्रभा ॥ २४ ॥ नूनं लंका हते पापे रावणे राक्षसाधिपे ॥ शोषमेप्यतिदुर्धर्षा प्रमदा विधवा यथा ॥ २५ ॥ पुण्योत्सवसमृद्धा च नृपत्र्यं सराक्षसा ॥ भविष्यति पुरीलंका नृपत्र्यं यथांगना ॥ २६ ॥ नूनं राक्षसकन्यानां रुदतीनां गृहे गृहे ॥ श्रोष्यामि न चिरादे व दुःखार्तानां मिह ध्वनिम् ॥ २७ ॥ सांधकाराहतघोता हतराक्षसपुंगवा ॥ भविष्यति पुरीलंका निर्दग्धारा मसायकैः ॥ २८ ॥ यदि नाम स शूरो मां रा मोरकांतलोचनः ॥ जानीयाद्वर्तमानां यां राक्षसस्य निवेशने ॥ २९ ॥

हीति ॥ २१ ॥ निश्चित एवायमर्थ इत्याह जितेति भवेत्लंकेति शेषः ॥ २२ ॥ रक्षोऽनर्थवन्ममार्थोऽपि निश्चित एवेत्याह अचिरेणेति युष्माकमनर्थोऽपि निश्चित इति च राक्षसीः प्रत्याह दुष्प्रस्थान इति दुर्निमित्तप्रवृत्तिरयं विपर्ययः एतद्विपरीतज्ञानमिति भाति ॥ २३ ॥ तामेवाह यादृशानीति यादृशानि दृश्यंते तैरेव हतप्रभा भविष्यतीति ज्ञायत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ शोषं ऐश्वर्यादेरिति शेषः ॥ २५ ॥ पुण्योत्सवसमृद्धा च अद्येति शेषः ॥ २६ ॥ ध्वनिरोदनशब्दं दुःखार्तानां भवेति पाठः ॥ २७ ॥ सांधकारा अलक्ष्मीसहिता ॥ २८ ॥ यदि राक्षसस्य निवेशने वर्तमानां यां मां रामो जानीयात्तदालंकापुरीरामसायकैर्निर्दग्धा भविष्यतीत्यन्वयः ॥ २९ ॥

किंच राक्षसीवशमापन्ना भक्त्यमानाराक्षसीभिः चिंतयन्तीरामम् ॥ ४ ॥ अर्थैः धनैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ असती असती वत्परगृहस्थां जीवामि जीवितं रक्षामीत्यर्थः पाकं पचतीति वत्पयोगः ॥ ७ ॥
एतदुत्तरं चरणेनेति मध्येद्वौ श्लोकौ प्रक्षिप्तौ सव्येन वामेन ॥ ८ ॥ प्रत्याख्यानं मया क्रियमाणं निराकरणं न जानाति काममोहादितिशेषः नृशंसस्वभावेन क्रूरस्वभावेन मां प्रार्थयितुं राक्षसीद्वारा
स्वानुकूलं कर्तुं ॥ ९ ॥ छिन्नाभिर्जावत् जिन्नाभित्तिवत् प्रभिन्ना घटवत् दीप्ता अग्नौ दीप्तशूल्यमांसवत् प्रदीपिता प्रदीप्ता गृहादिवत् वशिरं प्रलापेन किं रावणं नोपतिष्ठेयमित्येव निश्चयसत्त्वात्
राक्षसीवशमापन्ना भक्त्यमाना च दारुणम् ॥ चिंतयन्ती सुदुःखार्तानां हं जीवितुमुत्सहे ॥ ४ ॥ न हि मे जीवितेनार्थो नैवार्थैर्न च भूपणैः ॥ वसंत्याराक्ष
सीमध्ये विनारामं महारथम् ॥ ५ ॥ अश्मसारमिदं नूनमथ वाप्यजरामरम् ॥ हृदयं मम येनेदं न दुःखेन विशीर्यते ॥ ६ ॥ धिक्कामनार्यामसतीं याहंते
न विना कृता ॥ मुहूर्तमपि जीवामि जीवितं पापजीविका ॥ ७ ॥ चरणेनापि सव्येन न स्पृशेयं निशाचरम् ॥ रावणं किंपुनरहं कामयेयं निशाचरम् ॥ ८ ॥
प्रत्याख्यानं न जानाति नात्मानं नात्मनः कुलम् ॥ यो नृशंसस्वभावेन मां प्रार्थयितुमिच्छति ॥ ९ ॥ छिन्नाभिन्ना प्रभिन्ना वा दीप्ता वा अग्नौ प्रदीपिता ॥ राव
णं नोपतिष्ठेयं किंप्रलापेन वशिरम् ॥ १० ॥ ख्यातः प्राज्ञः रुतज्ञश्च सानुक्रोशश्च राघवः ॥ सदृक्तो निरनुक्रोशः शंके मद्भाग्यसंक्षयात् ॥ ११ ॥ राक्ष
सानां जनस्थाने सहस्राणि चतुर्दश ॥ एकेनैव निरस्तानि समां किं नाभिपद्यते ॥ १२ ॥ “निरुद्धा रावणेनाहमल्पवीर्येण रक्षसा ॥ समर्थः खलु मे भर्तारा
वणं हंतुमाहवे ॥ विराधो दंडकारण्ये येन राक्षसपुंगवः ॥ रणे रामेण निहतः समां नाभ्यवपद्यते ॥” ॥ कामं मध्ये समुद्रस्य लंके यंदुष्प्रधर्षणा ॥ नतुराघ
वबाणानां गतिरोधो भविष्यति ॥ १३ ॥ किं नु तत्कारणं येन रामो हृदपरक्रमः ॥ रक्षसापहृतां भार्यामिष्टां यो नाभिपद्यते ॥ १४ ॥ इह स्थां मां न जानी
ते शंके लक्ष्मणपूर्वजः ॥ जानन्नपि स तेजस्वी धर्षणां मर्षयिष्यति ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ अथ स्वापत्स्थैर्यै कारणानि संभावयति ख्यात इति प्रसिद्धः प्रशस्तगुणः ईदृशोऽपि राघवो मद्भाग्यसंक्षयादेव मयि निरनुक्रोशो दयाहीनः संपन्न इति शेषः इति शंके ॥ ११ ॥ न च तस्य म
द्विमोक्षणाशक्तिरित्याह राक्षसानामिति नाभिपद्यते न प्राप्नोति ॥ १२ ॥ एतदुत्तरं कामं मध्ये इति मध्ये श्लोकौ प्रक्षिप्तावितिकतकः काममन्ये पांडुप्रधर्षणा जवतु नतुरामबाणानां गतिरोधो
भविष्यति आब्रह्मलोकं रामबाणगत्य प्रतिरोधस्य भार्गवादिषु प्रसिद्धतरत्वादिनिभावः एतेनातिदुर्गस्थानस्थितत्वान्मोक्षणमित्यपास्तम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्मादत्र मत्स्थित्यज्ञानमेव मद्दि
मोक्षणप्रवृत्त्यभावे कारणमित्याह इह स्थामिति मर्षयिष्यतीत्यत्र काकुः जानंश्चेद्भवेत्तदा मर्षयिष्यति अपि तु न सहिष्यत्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

यत्राहमिति यस्मादहमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तोयहतं नदीपूररुणं ॥ १५ ॥ पद्मदलं विकसितं पद्मं तस्य पद्ममिवाक्षिणीयस्य तम् ॥ १६ ॥ तीक्ष्णं विषं वस्त्रनाभादिकमास्वाद्यस्थितस्येवमे
ममजीवनं दुर्लभम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ जीवितं त्यक्तुमिच्छामि तदपि न शक्यमिति शेषः रामोऽपि नासाद्यते च ॥ १९ ॥ एवं परवशतया दुःखानुभवे हेतुमाह धिगिति मनुष्यस्य विषोद्धं धनादिना देह
त्यागेऽपरमार्थप्राप्तेः परमदुःखस्यापि सोढव्यत्वादप्रयोजको मनुष्यदेह इत्यर्थः राक्षस्यादि परतंत्रतां च मनुष्यत्वप्रयुक्तां धिक् यत्तत्र मनुष्यदेहे आत्मच्छंदेनात्मेच्छया जीवितं परित्यक्तुं न शक्यं

यत्राहमाभिः कूराभीराक्षसीभिरिहादिता ॥ जीवामिहीनारामेण मुहूर्तमपि दुःखिता ॥ १३ ॥ एषाल्पपुण्यारूपणा विनशिष्याम्यनाथवत् ॥ समुद्रम
ध्ये नौः पूर्णावायुवेगैरिवाहता ॥ १४ ॥ भर्तारंतमपश्यंतीराक्षसीवशमागता ॥ सीदामि खलु शोकेन कूलं तोयहतं यथा ॥ १५ ॥ तं पद्मदलपत्राक्षं सिंह
विक्रांतगामिनम् ॥ धन्याः पश्यंति मे नाथं कृतज्ञं प्रियवादिनम् ॥ १६ ॥ सर्वथा तेन हीनायारामेण विदितात्मना ॥ तीक्ष्णं विषमिवास्वाद्यदुर्लभं मम जी
वनम् ॥ १७ ॥ कीदृशं तु महापापं मया देहांतरे कृतम् ॥ येनेदं प्राप्यते घोरे महादुःखं सुदारुणम् ॥ १८ ॥ जीवितं त्यक्तुमिच्छामि शोकेन महता वृता ॥ रा
क्षसीभिश्चरक्ष्यं त्यारामो नासाद्यते मया ॥ १९ ॥ धिगस्तु खलु मानुष्यं धिगस्तु परवश्यताम् ॥ न शक्यं यत्परित्यक्तुमात्मच्छंदेन जीवितम् ॥ २० ॥ इत्या
पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रसक्ताश्रुमुखी त्वेवं ब्रुवती जनकात्मजा ॥ अधो
गतमुखी बालाविलमुमुपचक्रमे ॥ १ ॥ उन्मत्तेव प्रमत्तेव भ्रांतचित्तेव शोचती ॥ उपावृत्ता किशोरीव विचेष्टंती महीतले ॥ २ ॥ राघवस्य प्रमत्तस्य रक्ष
सा कामरूपिणा ॥ रावणेन प्रमथ्याहमानीता कोशतीवलात् ॥ ३ ॥

॥ २० ॥ नारीमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रसक्तानि प्रवृत्तान्यश्रूणि मुखे यस्याः
सा एवं ब्रुवती वक्ष्यमाणरीत्या ब्रुवती विलमुं विलपितुं ॥ १ ॥ उन्मत्ता भूता विष्टा प्रमत्ता पित्तोद्रेकादिना भ्रांतचित्तेव दिङ्मोहादिना मूर्छितचित्तेव शोचती शोचंती उपावृत्ता श्रमापनयनाय परि
वर्तनशीला किशोरीव ब्रुवती ॥ २ ॥ कामरूपिणारक्षसामारीचेन प्रमत्तस्य अस्त्रनिधानं प्राप्तस्य राघवस्य संबन्धिनी अहं रावणेन प्रमथ्य प्रपीड्य कोशंतीवलादानीतास्मि ॥ ३ ॥

शूर्पणखेयमन्या ॥ ४३ ॥ अजामुखसदृशमुखवत्याप्रघसयेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ निकुञ्जिलानामलंकायाःपश्चिमभागवर्तिनीभद्रकालीतानृत्यामःतत्समीपंगत्वानृत्यामः सुरसुतोपमादेवकन्योप
मारोदितिअरुवत् ॥ ४५ ॥ अर्णवमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि०सुंदरकांडेचतुर्विंशःसर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ परुषंवदंतीनांवचः श्रुत्वेतिशे

पेयमानीयतांक्षिप्रंमाल्यंचविविधंबहु ॥ ततःशूर्पणखानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४३ ॥ अजामुख्यायदुक्तंवैतदेवममरोचते ॥ सुराचानीयतां
क्षिप्रंसर्वशोकविनाशिनी ॥ ४४ ॥ मानुषंमांसमासाद्यनृत्यामोऽथनिकुञ्जिलाम् ॥ एवंनिर्भर्त्स्यमानासासीतासुरसुतोपमा ॥ राक्षसीभिर्विरूपाभिर्धै
र्यमुत्सृज्यरोदिति ॥ ४५ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० सु० चतुर्विंशःसर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ अथतासांवदंतीनांपरुषंदारुणंबहु ॥ राक्षसीनामसौ
म्यानांरुरोदजनकात्मजा ॥ १ ॥ एवमुक्तातुवैदेहीराक्षसीभिर्मनस्विनी ॥ उवाचपरमत्रस्तावाप्पगद्गदयागिरा ॥ २ ॥ नमानुषीराक्षसस्यभार्याभ
वितुमर्हति ॥ कामंखादतमांसवानकरिप्यामिवोवचः ॥ ३ ॥ साराक्षसीमध्यगतासीतासुरसुतोपमा ॥ नशर्मलेभेशोकार्तारावणेनेवभर्त्सिता ॥ ४ ॥
वेपतेस्माधिकंसीताविशंतीवांगमात्मनः ॥ वनेयूथपरिभ्रष्टाष्टगीकोकैरिवार्दिता ॥ ५ ॥ सात्वशोकस्यविपुलांशाखामालंब्यपुष्पिताम् ॥ चिंतया
मासशोकेनभर्तारंभग्नमानसा ॥ ६ ॥ सास्त्रापयंतीविपुलौस्तनौनेत्रजलस्रवैः ॥ चिंतयंतीनशोकस्यतदांस्तमधिगच्छति ॥ ७ ॥ सावेपमानापति
ताप्रवातेकदलीयथा ॥ राक्षसीनांभयत्रस्ताविवर्णवदनाऽभवत् ॥ ८ ॥ तस्याःसादीर्घबहुलावेपंत्याःसीतयातदा ॥ ददृशोकंपितावेणीव्यालीवपरि
सर्पती ॥ ९ ॥ सानिःश्वसंतीशोकार्ताकोपोपहतचेतना ॥ आर्ताव्यसृजदश्रूणिमैथिलीविललापच ॥ १० ॥ हारामेतिचदुःखार्ताहापुनर्लक्ष्मणेतिच ॥
हाश्वश्रूर्ममकौसल्येहासुमित्रेतिभामिनी ॥ ११ ॥ लोकप्रवादःसत्योयंपंडितैःसमुदाहृतः ॥ अकालेदुर्लभोमृत्युःस्त्रियावापुरुषस्यवा ॥ १२ ॥

वः ॥ १ ॥ पूर्वसर्गोक्तरीत्योक्ता मनस्विनीपातिब्रत्येदृढमनाः ॥ २ ॥ कामंखादतेति अयंसर्वःसीताप्रलापोगृहीतमनुष्यशरीरतयानद्वदनुकरणरूपइतिबोध्यम् ॥ ३ ॥ शर्मनलेभेइवशोकार्ते
व ॥ ४ ॥ आत्मनोंगंविशंतीवस्त्रीत्याअतिसंकुचितशरीराकमठवदभूदित्यर्थः कोकैर्दकैः ॥ ५ ॥ अशोकस्यअशोकवनिकासंबंधिनःशिशपादक्षस्य तत्समीपवर्तिनोऽशोकस्यैववा ॥ ६ ॥ ७ ॥
राक्षसीनाराक्षसीभ्यः ॥ ८ ॥ सीतयेतिषष्ठ्यर्थेतृतीया परिसर्पतीपरितःप्रसर्पती ॥ ९ ॥ १० ॥ हासुमित्रेतीत्यत्रेकारलोपआर्षः ॥ ११ ॥ अकालेदेवाविहितस्वेच्छाकाले ॥ १२ ॥

कालपुरस्कृतकालोचितनोवाक्यंनचकुरुषे नैतत्तेहितमितिशेषः तवैवोपपादयति आनीतासीति ॥ ३० ॥ गृहेरुद्धाचासि अस्माभिरभिरक्षितारक्षितनिरोधा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रीतिस्नेहं रा
वणेप्रहर्षमानंदम् नित्यैदन्यतानिरंतरदीनत्वम् स्वार्थेप्यञ्ज ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ व्यतिक्रामेत् यौवनमितिशेषः उद्यानानिचरेत्युत्तरस्थेनान्वयः तेषुकीडेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उत्पाटनंस्थानाद

नचनःकुरुषेवाक्यंहितंकालपुरस्कृतम् ॥ आनीतासिसमुद्रस्यपारमन्यैर्दुरासदम् ॥ ३० ॥ रावणांतःपुरेघोरेप्रविष्टाचासिमैथिलि ॥ रावणस्यगृहेरु
द्धाअस्माभिस्त्वभिरक्षिता ॥ ३१ ॥ नत्वांशक्तःपरित्रातुमपिसाक्षात्पुरंदरः ॥ कुरुष्वहितवादिन्यावचनंमममैथिलि ॥ ३२ ॥ अलमश्रुनिपातेनत्यज
शोकमनर्थकम् ॥ भजप्रीतिप्रहर्षचत्यजंतीनित्यैदन्यताम् ॥ ३३ ॥ सीतेराक्षसराजेनपरिक्रीडयथासुखम् ॥ जानीमहेयथाभीरुस्त्रीणांयौवनमधु
वम् ॥ ३४ ॥ यावन्नतेव्यतिक्रामेत्तावदुःखमवाप्नुहि ॥ उद्यानानिचरम्याणिपर्वतोपवनानिच ॥ ३५ ॥ सहाराक्षसराजेनचरत्वंमदिरेक्षणे ॥ स्त्रीसह
स्राणितेदेविवशेस्यास्यंतिसुंदरि ॥ ३६ ॥ रावणंभजभर्तारंभर्तारंसर्वरक्षसाम् ॥ उत्पात्यवातेहृदयंभक्षयिष्यामिमैथिलि ॥ ३७ ॥ यदिमेव्याहृतंवा
क्यंनयथावत्करिष्यसि ॥ ततश्चंडोदरीनामराक्षसीकूरदर्शना ॥ ३८ ॥ भ्रामयंतीमहच्छूलमिदंवचनमब्रवीत् ॥ इमांहरिणशावाक्षींत्रासोत्कंपप
योधराम् ॥ ३९ ॥ रावणेनहृतांद्दृष्ट्वादौर्लभोममहानयम् ॥ यकृत्प्रीहंमहत्क्रोडंहृदयंचसंबंधनम् ॥ ४० ॥ गात्राण्यपितथाशीर्षखादेयमितिमेम
तिः ॥ ततस्तुप्रघसानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ “कंठमस्यानृशंसायाःपीडयामःकिमास्यते ॥ निवेद्यतांततोराज्ञेमानुषीसामृतेतिच ॥ नात्र
कश्चिच्चसंदेहःखादतेतिसवक्ष्यति ॥ ततस्त्वजामुखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥” विशस्येमांततःसर्वान्समान्कुरुतपिंडकान् ॥ विभजामततःस
र्वाविवादोमेनरोचते ॥ ४२ ॥

पकर्षणम् ॥ ३७ ॥ यदीत्यर्थपूर्वान्वयि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ गर्भिण्याःगर्भकृतइच्छाविशेषोदौर्लभम् यकृत्दक्षिणभागस्थःकालखंडाख्योमांसविशेषः स्नायुःस्त्रियांकालखंडयकृतीचसमेउभे
इतिकोशः प्रीहंहृदयवामभागस्थोगुहमाख्योमांसविशेषः यद्यपितद्वाचकःप्रीहाइत्याकारांतस्तथाप्यदंतत्वमार्षि महत्क्रोडंभुजांतरम् अथोत्पीडमितिपाठेउत्पीडंहृदयोपरिस्थितमांसबंधनम्
हृदयंनडीबंधनसहितंमुकुलाकारंहृत्पुंडरीकाख्यम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्रघसावाक्यंविशस्येमामिति मध्येश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तमितिकतकः पिंडकान्मांसखंडान् विवादः अनयासहेतिशेषः ॥ ४२ ॥

अवलीनश्छन्नः निर्वाक्योमौनी शिशपाद्रुमे स्थित इति शेषः सीतां तर्जयंती राक्षसीस्तद्वाक्यान्वशृणोत् ॥ १४ ॥ वेपमानां तामभिक्रम्य तस्मीपमागत्य संरब्धाः क्रुद्धास्ताराक्षस्योदशनच्छ
दानिलिलिङ्गुः लेहने कुर्वति स्म ॥ १५ ॥ परश्वधान् गृहीत्वोचुश्च नेयं रावणं भर्तारमर्हति अपित्वस्माकं भक्षणमेवाहतीति भावः ॥ १६ ॥ भर्त्स्यमाना एवंप्रकारेण पीड्यमाना भूदिति शेषः तां शिश

अवलीनः स निर्वाक्यो हनुमान् शिशपाद्रुमे ॥ सीतां संतर्जयंती स्ताराक्षसी रशृणोत् कपिः ॥ १४ ॥ तामभिक्रम्य संरब्धा वेपमानां समंततः ॥ भृशं संलि
लिङ्गुर्दोषान्प्रलंबान्दशनच्छदान् ॥ १५ ॥ उचुश्च परमक्रुद्धाः प्रगृह्याशु परश्वधान् ॥ नेयमर्हति भर्तारं रावणं राक्षसाधिपम् ॥ १६ ॥ सा भर्त्स्यमाना
भीमाभीराक्षसीभिर्वरांगना ॥ सावाप्यमपमार्जती शिशपांतामुपागमत् ॥ १७ ॥ ततस्तां शिशपां सीताराक्षसीभिः समावृता ॥ अभिगम्य विशा
लाक्षी तस्यौशोकपरिप्लुता ॥ १८ ॥ तां कृशां दीनवदनां मलिनां वरवासिनीम् ॥ भर्त्सयांचक्रिरे भीमाराक्षस्यस्ताः समंततः ॥ १९ ॥ ततस्तु विनतानाम
राक्षसीभीमदर्शना ॥ अब्रवीत्कुपिता काराकराला निर्णतोदरी ॥ २० ॥ सीते पर्याप्तमेतावद्भर्तुः स्नेहः प्रदर्शितः ॥ सर्वत्रातिकृतं भद्रे व्यसनायोपकल्प
ते ॥ २१ ॥ परितुष्टास्मि भद्रं ते मानुषस्ते कृतो विधिः ॥ ममापि तु वचः पथ्यं ब्रुवंत्याः कुरुमैथिलि ॥ २२ ॥ रावणं भज भर्तारं भर्तारं सर्वरक्षसाम् ॥ विक्रां
तमापतंतं च सुरेशमिव वासवम् ॥ २३ ॥ दक्षिणं त्यागशीलं च सर्वस्य प्रियवादिनम् ॥ मानुषं रूपणं रामं त्यक्त्वा रावणमाश्रय ॥ २४ ॥ दिव्यांगरागा
वैदेहि दिव्याभरणभूषिता ॥ अद्य प्रभृति लोकानां सर्वेषामीश्वरी भव ॥ २५ ॥ अग्नेः स्वाहा यथा देवी शची वैद्रस्यशोभने ॥ किं ते रामेण वैदेहि रूपेण न ग
ता युषा ॥ २६ ॥ एतदुक्तं च मे वाक्यं यदित्वं न करिष्यसि ॥ अस्मिन्मुहूर्ते सर्वास्त्वां भक्षयिष्यामहे वयम् ॥ २७ ॥ अन्यातु विकटानामलंबमानपयोध
रा ॥ अब्रवीत्कुपिता सीतां मुष्टिमुद्यम्य तर्जनी ॥ २८ ॥ बहून्यप्रतिरूपाणि वचनानि सुदुर्मते ॥ अनुक्रोशान्मृदुत्वाच्च सोढानितवमैथिलि ॥ २९ ॥

पां हनुमदधिष्ठिता शिशपां अत्यंतं तन्मूलसमीपमित्यर्थः ॥ १७ ॥ ततस्तन्मूलगमनानंतरम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ निर्णतोदरी अतिनिम्नोदरी ॥ २० ॥ अतिकृतं अतिमात्राचरणं श्रीरपि सैव ज्य
यसीतिलोकोक्तेरिति भावः व्यसनंदुःखम् ॥ २१ ॥ मानुषो मनुष्यज्ञात्युचितो विधिरनुष्ठाने त्वया कृतं एतावदेवालमित्यर्थः ॥ २२ ॥ सुरेशं वासवमिव ॥ २३ ॥ रूपणं दीनम् ॥ २४ ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ २७ ॥ तर्जनी तर्जयंती ॥ २८ ॥ अनुक्रोशो दया मृदुत्वमल्पप्रमाणत्वम् ॥ २९ ॥

भार्यार्थेभार्यात्वनिमित्तम् ॥ १८ ॥ साधुकथितंसाधुगृहाण नभविष्यसिमारयामइत्यर्थः ॥ १९ ॥ धायमानः इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायगतिलकेवात्मीकीयेआ० सुंदरकांडेच
योविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ प्रत्याहरनिवर्तय एवंत्वदभीष्टंरामसंगमरूपंवस्तुजातुकदाचिदप्यतःपरंनभविष्यति अत्ररामागमनस्यतववातत्रगमनस्यप्रसक्त्यभावादितिभावः

तस्यनैर्ऋतराजस्यराजराजस्यभामिनि ॥ किंत्वनकुरुपेबुद्धिभार्यार्थेरावणस्यहि ॥ १८ ॥ साधुतेतत्त्वतोदेविकथितंसाधुभामिनि ॥ गृहाणसुस्मि
तेवाक्यमन्वथानभविष्यसि ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षेश्री० वा० आदि० सु० त्रयोविंशःसर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ततःसीतांसमस्तास्ताराक्षस्यो
विकृताननाः ॥ परुषंपरुषानर्हामूचुस्तद्वाक्यमप्रियम् ॥ १ ॥ किंत्वमंतःपुरेसीतेसर्वभूतमनोरमे ॥ महार्हशयनोपेतेनवासमनुमन्यसे ॥ २ ॥ मानुपे
मानुपस्यैवभार्यात्वंबहुमन्यसे ॥ प्रत्याहरमनोरामान्नैवंजातुभविष्यति ॥ ३ ॥ त्रैलोक्यवसुभोक्तारंरावणंराक्षसेश्वरम् ॥ भर्तारमुपसंगम्यविहर
स्वययासुखम् ॥ ४ ॥ मानुषीमानुपंतंतुराममिच्छसिशोभने ॥ राज्याद्भूषमसिद्धार्थंविह्वलंतमनिंदिते ॥ ५ ॥ राक्षसीनांवचःश्रुत्वासीतापद्मनिभे
क्षणा ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदंवचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ यदिदंलोकविद्विष्टमुदाहरतसंगताः ॥ नैतन्मनसिवाक्यमेकिल्विषंप्रतितिष्ठति ॥ ७ ॥ नमा
नुषीराक्षसस्यभार्याभवितुमर्हति ॥ कामंखादतमांसर्वानकरिष्यामिवोवचः ॥ ८ ॥ दीनोवाराज्यहीनोवायोमेभर्तासमेगुरुः ॥ तंनित्यमनुरक्ता
स्मियथामूर्यसुवर्चला ॥ ९ ॥ यथाशचीमहाभागाशक्रंसमुपतिष्ठति ॥ अरुंधतीवसिष्ठंचरोहिणीशशिनंयथा ॥ १० ॥ लोपामुद्रायथागस्यंसुकन्या
च्यवनंयथा ॥ सावित्रीसत्यवंतंचकपिलंश्रीमतीयथा ॥ ११ ॥ सौदासंमदयंतीवकेशिनीसगरंयथा ॥ नैषधंदमयंतीवभैमीपतिमनुव्रता ॥ १२ ॥
तथाहमिक्ष्वाकुवरंरामंपतिमनुव्रता ॥ सीतायावचनंश्रुत्वाक्षस्यःक्रोधमूर्छिताः ॥ भर्त्सयंतिस्मपरुषैर्वाक्यैरावणचोदिताः ॥ १३ ॥

यद्वातःपरंजातुकदाचिदप्येवंभावश्चेद्भवतीनभविष्यति मारयामइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नेत्राभ्यामुपलक्षितेशोषः इदंवचनंयुष्मद्वचोऽनंगीकारेमरणंचेच्छीघ्रंतदेवक्रियतामित्यर्थः
कंवक्ष्यमाणम् ॥ ६ ॥ लोकविद्विष्टलोकविद्विष्टपरपुरुषसंगार्थकं संगताःसमेताः किल्विषंकिल्विषजनकार्यकम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ गुरुपुत्रास्यदेवता सुवर्चलासूर्यपत्नी सूर्याभिमुखपुष्पवती
काचिदोषधिरित्यन्यः ॥ ९ ॥ अतिदुःखसमयेपिदृढव्रतत्वद्योतनायानेकसाध्वीनामुपन्यासोदृष्टान्तविधयेत्याहुः ॥ १० ॥ ११ ॥ भैमीदमयंतीनैषधंपतियथानुव्रता ॥ १२ ॥ १३ ॥

ततः पररावणगमनादनंतरं लोकोक्तौवापरमिति ॥ ३ ॥ भार्यात्वं भार्याभावं बहुमन्यसे मोहादिति शेषः ॥ ४ ॥ ततः सर्वसाधारणैतद्वाक्यप्रयोगोत्तरमेकजटाविशिष्याब्रवीत् करतलोदरीं
अतुदिलामित्यर्थः ॥ ५ ॥ मरीचिरव्यंगिरसौपुलस्यः पुलहः क्रतुरित्यनुकांतषट्प्रजापतीनां चतुर्थः पुलस्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तस्य पुत्र इत्यनेन कुलीनत्वं सूचितम् ॥ ८ ॥ किं किमर्थं ततः कुलनि

ततः सीतामुपागम्य राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ॥ परंपरुषया वाचा वैदेहीमिदमब्रुवन् ॥ ३ ॥ पौलस्यस्य वरिष्ठस्य रावणस्य महात्मनः ॥ दशग्रीवस्य भार्यात्वं सीतेन बहुमन्यसे ॥ ४ ॥ ततस्त्वेकजटानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ आमंभ्यं क्रोधताघाक्षीसीतां करतलोदरीम् ॥ ५ ॥ प्रजापतीनां पण्णांतु
चतुर्थोऽयं प्रजापतिः ॥ मानसो ब्रह्मणः पुत्रः पुलस्य इति विश्रुतः ॥ ६ ॥ पुलस्यस्य तु तेजस्वी महर्षिर्मानसः सुतः ॥ नाम्नास विश्रवानामप्रजापतिसम
प्रभः ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रो विशालाक्षिरावणः शत्रुरावणः ॥ तस्य त्वं राक्षसैर्द्रस्य भार्या भवितुमर्हसि ॥ ८ ॥ मयोक्तं चारुसर्वांगिवाक्यं किं नानुमन्यसे ॥
ततो हरिजटानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ विवृत्त्यनयने कोपान्मार्जारसदृशेक्षणा ॥ येन देवास्त्रयस्त्रिंशद्देवराजश्च निर्जितः ॥ १० ॥ तस्य त्वं राक्ष
सैर्द्रस्य भार्या भवितुमर्हसि ॥ वीर्योत्सिक्तस्य शूरस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ बलिनो वीर्ययुक्तस्य भार्यात्वं किं न ललिप्ससे ॥ ११ ॥ प्रियां बहुमतां भार्या
त्यक्त्वा राजामहाबलः ॥ सर्वासांच महाभागां त्वामुपैष्यति रावणः ॥ १२ ॥ समृद्धं स्त्रीसहस्रेण नानारत्नोपशोभितम् ॥ अंतःपुरं तदुत्सृज्य त्वामुपैष्य
ति रावणः ॥ १३ ॥ अन्यातु विकटानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ असकृद्धीमवीर्येण नागागंधर्वदानवाः ॥ निर्जिताः समरे येन स ते पार्श्वमुपागतः
॥ १४ ॥ तस्य सर्वसमृद्धस्य रावणस्य महात्मनः ॥ किमर्थं राक्षसैर्द्रस्य भार्यात्वं नेच्छसे धमे ॥ १५ ॥ ततस्तांदुर्मुखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ य
स्य सूर्यो न तपति भीतो यस्य समारुतः ॥ न वातिस्मा यता पांगि किं त्वं तस्य न तिष्ठसे ॥ १६ ॥ पुष्पवृष्टिं च तरोमुमुचुर्यस्य वैभयात् ॥ शैलाः सुस्रुवुः पा
नीयं जलदाश्च यदेच्छति ॥ १७ ॥

हृपणानंतरम् ॥ ९ ॥ येनेत्यनेन पराक्रमातिशयसूचनम् ॥ १० ॥ न ललिप्ससेनेच्छसीत्यर्थः ॥ ११ ॥ सर्वासां मध्ये बहुमतां महाभागां अतिभाग्यवतीं मंदोदरीमपित्यक्त्वा त्वामुपैष्यति ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यस्य भीतः सूर्यो न तपतीत्यर्थः न तिष्ठसे वशे इति शेषः ॥ १६ ॥ यदेच्छति तदा सुस्रुवुरित्यर्थः ॥ १७ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तोराक्षस्योयूयंप्रत्येकं तथा कुरुत सर्वा मिलित्वा वा तथा कुरुत प्रतिलोमानुलोमैः प्रतिकूलानुकूलव्यवहारैः ॥ ३७ ॥ आवर्जयत आनुकूल्यं संपादयत ॥ ३८ ॥ प्रतिगर्जत प्रत्य
गर्जन् उपगम्य समीपमागम्य ततः अतिसंतर्जनं दृष्ट्वा सीतायां दययति शेषः ॥ ३९ ॥ परिष्वज्य परिष्वगेन प्रहारादिप्रवृत्तिनिरुध्य ॥ ४० ॥ अमरश्रेष्ठाः इंद्रादयो भोगसत्तमान् विदधति नानु

अतिमात्रशिरोग्रीवामतिमात्रकुचोदरीम् ॥ अतिमात्रास्यनेत्रांच दीर्घजिह्वानखामपि ॥ ३५ ॥ अनासिकांसिहमुखींगोमुखींसूकरीमुखीम् ॥ य
थामदशगासीताक्षिप्रं भवति जानकी ॥ ३६ ॥ तथा कुरुतराक्षस्यः सर्वाः क्षिप्रं समेत्य वा ॥ प्रतिलोमानुलोमैश्च सामदानादिभेदनैः ॥ ३७ ॥ आवर्ज
यत वैदेहीं दंडस्योद्यमनेन च ॥ इति प्रतिसमादिश्वराक्षसेंद्रः पुनः पुनः ॥ ३८ ॥ काममन्युपरीतात्मा जानकीं प्रतिगर्जत ॥ उपगम्य ततः क्षिप्रं राक्षसीधा
न्यमालिनी ॥ ३९ ॥ परिष्वज्य दशग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥ मया क्रीडमहाराज सीतया किंतवानया ॥ ४० ॥ विवर्णया कृपणयामानुष्याराक्षसेश्व
र ॥ नूनमस्यां महाराजन देवाभोगसत्तमान् ॥ ४१ ॥ विदधत्यमरश्रेष्ठास्तव बाहुबलार्जितान् ॥ अकामां कामयानस्य शरीरमुपतप्यते ॥ ४२ ॥ इ
च्छुर्ती कामयानस्य प्रीतिर्भवति शोभना ॥ एवमुक्तस्तुराक्षस्यासमुत्क्षिप्तस्ततो बली ॥ प्रहसन्मेघसंकाशो राक्षसः सन्न्यवर्तत ॥ ४३ ॥ प्रस्थितः सदश
ग्रीवः कंषयन्निवमेदिनीम् ॥ ज्वलद्भास्करसंकाशं प्रविवेश निवेशनम् ॥ ४४ ॥ देवगंधर्वकन्याश्चनागकन्याश्च तास्ततः ॥ परिवार्य दशग्रीवं प्रविशु
स्ता गृहोत्तमम् ॥ ४५ ॥ समैथिलीं धर्मपरां मवस्थितां प्रवेपमानां परिभर्त्स्य रावणः ॥ विहाय सीतां मदनेन मोहितः स्वमेव वेश्म प्रविवेश रावणः ॥ ४६ ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० आदि० सु० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इत्युक्ता मैथिलीं राजारावणः शत्रुरावणः ॥ संदिश्य च ततः सर्वाराक्षसो निर्ज
गाहम ॥ १ ॥ निष्क्रान्ते राक्षसेंद्रे तु पुनरंतःपुरंगते ॥ राक्षस्यो भीमरूपास्ताः सीतां समभिदुद्रुवुः ॥ २ ॥

मन्यते देवहनेयमदृष्टहीनेति जावः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ समुत्क्षिप्तः अन्यतोपसारितः प्रहसन् धान्यमालिन्या उचितव्यवहारदर्शनेन अवशप्राप्तस्त्रीप्रहारापकीर्तिपरिहारेण च प्रसन्न इत्यर्थः ॥ ४३ ॥
॥ ४४ ॥ प्रविशुः प्रविविशुः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उच्चावमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके बाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ शत्रू
रारावयति हाहाशब्दं कारयति शत्रुरावणः ॥ १ ॥ २ ॥

अहंतस्यरामस्यभार्यात्वयाऽपहर्तुंनशक्याऽथापिअयंविधिरपहरणरूपविधिस्तववधार्थायैवेनविहितोन्नसंशयः ॥ २१ ॥ शूरेणेत्याद्युपहासोक्तिः अपोसमारीचमाययाऽपसार्यकस्माद्वार
चौर्यत्वयाकृतम् तस्मादत्यंतमशूस्वमित्युपहासः चिदिदिपादपूरणे ॥ २२ ॥ २३ ॥ सिंहसत्त्वगतिः सिंहवत्सत्त्वंपराक्रमोगतिश्चयस्यसः सिंहसंहननइतिपाठांतरम् ॥ २४ ॥ चलमयंयस्यतादृशमुकुट
वान् ॥ २५ ॥ श्रोणीसूत्रेणकटिसूत्रेण रथानयेत्यर्थः इन्द्रनीलनद्धमुखारक्तमणियुक्तत्वाच्चतस्यमेचकत्वम् भुजंगोवासुकिः सहिनीलवर्णइत्याहुः ॥ २६ ॥ नाभ्यांप्रसिद्धपराक्रमाभ्याम् भुज

नापहर्तुमहंशक्यातस्यरामस्यधीमतः ॥ विधिस्तववधार्थायविहितोनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ शूरेणधनदभ्रात्रावलैःसमुदितेनच ॥ अपोत्यरामंकस्मा
च्चिद्वारचौर्यत्वयाकृतम् ॥ २२ ॥ सीतायावचनंश्रुत्वावणोराक्षसाधिपः ॥ विवृत्यनयनेकूरेजानकीमन्ववैक्षत ॥ २३ ॥ नीलजीमूतसंकाशोमहाभु
जशिरोधरः ॥ सिंहसत्त्वगतिःश्रीमान्दीप्तजिह्वाप्रलोचनः ॥ २४ ॥ चलाग्रमुकुटप्रांशुश्चित्रमाल्यानुलेपनः ॥ रक्तमाल्यांबरधरस्तमांगदविभूषणः
॥ २५ ॥ श्रोणीसूत्रेणमहतामेचकेनसुसंवृतः ॥ अमृतोत्पादनेनद्धोभुजंगेनेवमंदरः ॥ २६ ॥ नाभ्यांसपरिपूर्णाभ्यांभुजाभ्यांराक्षसेश्वरः ॥ शुशुभेऽ
चलसंकाशःशृंगाभ्यामिवमंदरः ॥ २७ ॥ तरुणादित्यवर्णाभ्यांकुंडलाभ्यांविभूषितः ॥ रक्तपल्लवपुष्पाभ्यामशोकाभ्यामिवाचलः ॥ २८ ॥ सकल्प
वृक्षप्रतिमोवसंतइवमूर्तिमान् ॥ इमशानचैत्यप्रतिमोभूषितोपिभयंकरः ॥ २९ ॥ अवेक्षमाणोवैदेहींकोपसंरक्तलोचनः ॥ उवाचरावणःसीतांभु
जंगइवनिःश्वसन् ॥ ३० ॥ अनयेनाभिसंपन्नमर्थहीनमनुव्रते ॥ नाशयाम्यहमग्रत्वांसूर्यःसंध्यामिवौजसा ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वामैथिलींराजारावणः
शत्रुरावणः ॥ संददर्शततःसर्वाराक्षसीर्घोरदर्शनाः ॥ ३२ ॥ एकाक्षीमेककर्णाचकर्णप्रावरणांतथा ॥ गोकर्णीहस्तिकर्णीचलंबकर्णीमकर्णिकाम्
॥ ३३ ॥ हस्तिपद्यश्चपद्यौचगोपदीपादचूलिकाम् ॥ एकाक्षीमेकपादींचपृथुपादीमपादिकाम् ॥ ३४ ॥

द्वयमेवसर्वदा युद्धादौत्येच्छयादशभुजत्वमितिद्विवचनम् वामदक्षेभुजत्वजात्यैकवचनमित्यन्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ वसंतइवभूषितोपिइमशानचैत्यप्रतिमःतदुभयवत्परिहार्यदर्शनः चैत्यं
द्रायतनम् अतएवभयंकरः ॥ २९ ॥ ३० ॥ अनयेनअनीत्यायुक्तम् अर्थहीनप्रयोजनहीनव्रतरामंवा अनुव्रतेइतिसंबोधनम् इदृशींत्वांनाशयामि सूर्यउदितःसंध्यांतत्कालिकमंधकारमि
व ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ एकाक्षीतिद्विरुपादानंव्यक्तिभेदान् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

अवधिः मासान् द्वादश जातिनीत्यारण्यकां डोक्तस्तन्मध्ये द्वौ मासाववशिष्टौ तौ मयारक्षणीयौ यद्यपि वर्तते दशमो मासो द्वौ तु शेषौ प्लवंगमेति सीता वक्ष्यति तथाप्यल्पांतरत्वात्मासद्वयरक्षणोक्तिरवि
रुद्धा ॥ ८ ॥ प्रातराशः प्रातः कालिकं भोजनम् ॥ ९ ॥ देवगंधर्वकन्याः सीता वदेव बलादाहता इत्यर्थः ॥ १० ॥ ओष्ठप्रकारैः वराकोर्यं किं करिष्यति न भेतव्यमित्येव मोष्ठापोक्षेपणैः नैत्रैर्द्रादि
मीलनोन्मीलनवद्भिः वक्रैः मुखचलनैः सीतामाश्वासयामासुः ॥ ११ ॥ आत्महितं रावणात्मनो हितम् वृत्तेन सदाचारेण शौटीर्येण पतिशौर्येण च संजातगर्वम् ॥ १२ ॥ अस्मिन् नगरे ते तव निःश्रेय
सि अभ्युदयसंपादने स्थितो जनो नूनं न कश्चिदस्ति यस्मात्त्वामस्माद्विगर्हितात्कर्मणो न कोपि निवारयति ॥ १३ ॥ मनसाऽपि कः प्रार्थयेत्किं पुनर्वचसेति भावः ॥ १४ ॥ यत्पापं मम शयनमारोहे
द्वौ मासौ रक्षितव्यौ मेयोऽवधिस्ते मया कृतः ॥ ततः शयनमारोहममत्वं वरवर्णिनि ॥ ८ ॥ द्वाभ्यामूर्ध्वं तु मासाभ्यां भर्तारं मामनिच्छतीम् ॥ ममत्वां प्रा
तराशार्थं मूढाश्चेत्स्यंति खंडशः ॥ ९ ॥ तां भर्तार्यमानां संप्रेक्ष्य राक्षसेंद्रेण जानकीम् ॥ देवगंधर्वकन्यास्ता विपेदुर्विकृतेक्षणाः ॥ १० ॥ ओष्ठप्रकारै
रपरानेत्रैर्वक्रैस्तथापराः ॥ सीतामाश्वासयामासुस्तर्जितां तेन राक्षसा ॥ ११ ॥ ताभिराश्वासिता सीतारावणं राक्षसाधिपम् ॥ उवाचात्महितं वाक्यं
वृत्तशौटीर्यगर्वितम् ॥ १२ ॥ नूनं ते जनः कश्चिदस्मिन्निःश्रेयसि स्थितः ॥ निवारयति यो न त्वां कर्मणोस्माद्विगर्हितात् ॥ १३ ॥ मां हि धर्मात्मनः पत्नीं
शचीमिव शचीपते ॥ त्वदन्यस्त्रिपुल्लोके पुप्रार्थयेन्मनसापि कः ॥ १४ ॥ राक्षसाधमरामस्य भार्या ममिते ते जसः ॥ उक्तवानसि यत्पापं कृतस्तस्य मो
क्ष्यसे ॥ १५ ॥ यथा हनश्च मातंगः शशश्च सहितौ वने ॥ तथा द्विरदवद्रामस्त्वं नीचशशवत्स्मृतः ॥ १६ ॥ स त्वमिक्ष्वाकुनाथं वै क्षिपन्निहनलज्जसे ॥ च
क्षुषो विषये तस्य न यावदुपगच्छसि ॥ १७ ॥ इमे तेन यने क्रूरे विकृते रुष्णपिंगले ॥ क्षितौ न पतिते कस्मान्मामनार्यं निरीक्षतः ॥ १८ ॥ तस्य धर्मात्मनः
पत्नीं क्षुपां दशरथस्य च ॥ कथं व्याहरतो मां तेन जिह्वापापशीर्यति ॥ १९ ॥ असंदेशात्तुरामस्य तपसश्चानुपालनात् ॥ न त्वां कुर्मिदशग्रीवभस्मभस्मा
हं ते जसा ॥ २० ॥

त्यादिहृपम् कृतो मोक्ष्यसे तत्साध्यसमूलनाशस्य त्वया परिहारो शक्य इत्यर्थः ॥ १५ ॥ दृष्टो मातंगः शशश्च यदा वनं देवात्सहितौ युयुत्सू भवतः तयोश्च शशो यथाऽतिक्षुद्रस्तथारामेण संयुगे त्वं श
शवत्क्षुद्रः रामो गजवदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सत्वं रामादतिक्षुद्रः क्षिपन्निदं इह न दसन्निधौ यावन्मोपगच्छसि तावदिह निदं न लज्जसे इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ननु न पतिते न शीर्यतीत्युक्ति
र्यदि पाति त्रत्यमूलात् हि तथानियं हं कस्मान्न करोषीत्यत्राह असंदेशादिति शापविषये रामाज्ञाभावात् शापसामर्थ्ये पितपोनुपालनाद्धेतोरपि भस्मार्हेण भस्मजनकत्वशक्तिमता ते जसा स्वीयपा
ति त्रत्यते जसान्न भस्म कुर्मि करोमि ॥ २० ॥

तस्य अधमबलस्याधमकृत्यस्य च ते अयेपिताभ्यां विग्रहे कलहे प्रसक्ते सति युगग्रहणं सहायसंपत्तिरस्थिरा जनस्थानबलसहायसंपत्तिवत् तस्मात्तेन युद्धे तव निग्रह एव वृत्रसंबन्धिन एकस्य बाहो
 द्विभ्यामिदं बाहुभ्यां युद्धे वृत्रबाहुपराजयवत् वज्रच्छिन्नैकबाहुर्वज्रो बहुकालमिद्रेण सहैकबाहुना युद्धं कृतवान् पराजितश्चेति भागवते प्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ मेनाथः सराम इत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ कु
 वेरस्यालयकैलासम् कैलासवरुणसंज्ञे ऊर्ध्वधस्य सकललोकोपलक्षणम् कालहनस्त्वमशनेः संबंधान्महाद्रुम इव दाशरथेः संबंधाद्विमोक्षसे प्राणानिति शेषः विमोक्ष्यसे इति पांक्तः पाठ इति कत
 कः ॥ ३४ ॥ वगमानः ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रियदर्शनां सीतां प्रति अनुनयोक्ति कृ
 त्वा ततो विप्रियमाहेति संबंधः ॥ १ ॥ लोके स्त्रीणां सांत्वयिता पुमान्यथा यथा सांत्वयति तथा तत्तत्सांत्वानुसारेण स स्त्रीणां वश्य इदं भवति त्वयि नु यथा यथा हं प्रियं वक्ताऽभूवं तथा तथा त्वया परि

तस्य ते विग्रहे ताभ्यां युगग्रहणमस्थिरम् ॥ वृत्रस्येवं द्रवाहुभ्यां बाहोरेकस्य विग्रहे ॥ ३२ ॥ क्षिप्रं तव सनाथो मे रामः सौमित्रिणा सह ॥ तोयमल्पमिवा
 दित्यः प्राणानादास्य तेशरैः ॥ ३३ ॥ गिरिकुवेरस्य गतो यवालयं सभागतो वावरुणस्य राज्ञः ॥ असंशयं दाशरथे विमोक्ष्यसे महाद्रुमः कालहतोऽशने
 रिव ॥ ३४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आदि० सुंदरकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ सीतायावचनं श्रुत्वा परुपराक्षसेश्वरः ॥ प्रत्युवाच
 ततः सीतां विप्रियं प्रियदर्शनाम् ॥ १ ॥ यथा यथा सांत्वयिता वस्यः स्त्रीणां तथा तथा ॥ यथा यथा प्रियं वक्ता परिभूतस्तथा तथा ॥ २ ॥ सन्नियच्छति मे
 क्रोधं त्वयि कामः समुत्थितः ॥ द्रवतो मार्गमासाद्य हयानिव सुसारथिः ॥ ३ ॥ वामः कामो मनुष्याणां यस्मिन्किल निबध्यते ॥ जने तस्मिन्स्वनुक्रोशः स्ने
 हश्च किल जायते ॥ ४ ॥ एतस्मात्कारणान्न त्वां घातयामि वरानने ॥ वधार्हामवमानार्हामिथ्याप्रव्रजने रताम् ॥ ५ ॥ परुपाणिहिवाक्यानि यानि या
 नि ब्रवीषि माम् ॥ तेषु ते पुबधो युक्तस्तव मैथिलिदारुणः ॥ ६ ॥ एवमुक्त्वा तु वैदेहीं रावणो राक्षसाधिपः ॥ क्रोधसंरंभसंयुक्तः सीतामुत्तरमब्रवीत् ॥ ७ ॥

नून एवास्मातिशेषः ॥ २ ॥ एवं च त्वद्विषये न्यायप्राप्तमुत्पन्नं क्रोधं क्रोधकार्यं वधं त्वद्विषये समुत्थितः कामो नियच्छति निरुणद्धि तत्र दृष्टांतः द्रवत इति अमार्गमासाद्य द्रवतो धावतो हयानुसार
 थिरिव ॥ ३ ॥ ननु विपरीतं क्रोध एव किं न कामं रुणद्धि इत्यत्र कामस्यौत्कट्यादित्याह वाम इति क्रूर इत्यर्थः सव्ये कौर्ये सुदरे च वाम इति कोशः कामकौर्यमेवाह यस्मिन्निति परमक्रोधविषयेपि
 यत्र जने कामो निबध्यते तत्र जने अनुक्रोशो दया स्नेहश्च जायते तस्मात्क्रोधात्काम उत्कटक्रूरत्ववानित्यर्थः ॥ ४ ॥ एतस्मादिति उत्कटकामविषयत्वादित्यर्थः मिथ्याप्रव्रजने निष्प्रयोजनमेव भोग
 त्यागहृत्प्रव्रजनमार्गे रताम् मिथ्याप्रव्रजने इति पाठो रामे रतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

बुद्धांतरंचोपदिशति मित्रमिति स्थानंपरीप्सतालंकारिरक्षयिषताआत्मनोबंधंचघोरंसकलकुटुंबपीडाकरमनिच्छतात्वयापुरुषर्षभोऽसौरामोमित्रंकर्तुमौपयिकंयुक्तम् ॥ १९ ॥ कथमेवमपरा
द्वस्यमेतेनमैत्रीतचाह विदितइति यतःसर्वधर्मज्ञइति शत्रुरपिशरणागतोरक्षणीयइतिधर्मज्ञत्वेनशरणागतवत्सलत्वेनचविदितःप्रसिद्धःअतस्तेनमैत्रीभवतु तेनमैत्रीप्राप्तकालेत्यर्थः ॥ २० ॥ अत
एवंशरणागतवत्सलत्वंप्रसादयस्त्वमांचास्मैनिर्यातयितुंदातुमर्हसि ॥ २१ ॥ संप्रदायेति मामितिशेषः ॥ २२ ॥ मत्पत्यर्पणंविनासर्वथातवजीवनंनास्तीत्याह वर्जयेदिति त्वद्विधप्राणान्ननाशये
दित्यर्थः राघवोननुवर्जयेन्नाशयेदेव ॥ २३ ॥ महास्वनमहांतनादनादोहिकश्चिच्छब्दधर्मःप्रतिशब्दरूपः श्रोष्यसि यदिमानंददासीतिभावः ॥ २४ ॥ रामलक्ष्मणलक्षितास्तन्नामांकाइत्यर्थः

मित्रमौपयिकंकर्तुरामःस्थानंपरीप्सता ॥ बंधंचानिच्छताघोरंत्वयासौपुरुषर्षभः ॥ १९ ॥ विदितःसर्वधर्मज्ञःशरणागतवत्सलः ॥ तेनमैत्रीभवतुते
यदिजीवितुमिच्छसि ॥ २० ॥ प्रसादयस्त्वत्वंचैनंशरणागतवत्सलम् ॥ मांचास्मैप्रयतोभूत्वानिर्यातयितुमर्हसि ॥ २१ ॥ एवंहितेभवेत्स्वस्तिसंप्रदा
यरघूतमे ॥ अन्यथात्वंहिकुर्वाणःपरांप्राप्स्यसिचापदम् ॥ २२ ॥ वर्जयेद्वज्रमुत्सृष्ट्वर्जयेदंतकश्चिरम् ॥ त्वद्विधंनतुसंकुद्धोलोकनाथःसराधवः
॥ २३ ॥ रामस्यधनुषःशब्दंश्रोष्यसित्वंमहास्वनम् ॥ शतक्रतुविस्मृष्टस्यनिर्घोषमशनेरिव ॥ २४ ॥ इहशीघ्रंसुपर्वाणोज्वलितास्याइवोरगाः ॥ इष
वोनिपतिष्यतिरामलक्ष्मणलक्षिताः ॥ २५ ॥ रक्षांसिनिहनिष्यंतःपुर्यामस्यांसंशयः ॥ असंपातंकरिष्यन्तिपतंतःकंकवाससः ॥ २६ ॥ राक्षसेंद्रमहा
सर्पान्सरामगरुडोमहान् ॥ उद्धरिष्यतिवेगेनवैनतेयइवोरगान् ॥ २७ ॥ अपनेष्यतिमांभर्तात्वत्तःशीघ्रमरिंदमः ॥ असुरेभ्यःश्रियंतीमांविष्णुसिंभि
रिवक्रमैः ॥ २८ ॥ जनस्थानेहतस्थानेनिहतेरक्षसांवले ॥ अशक्तेनत्वयारक्षःकृतमेतदसाधुवै ॥ २९ ॥ आश्रमंतत्तयोःशून्यंप्रविश्यनरसिंहयोः ॥
गोचरंगतयोर्भ्रात्रोरपनीतात्वयाऽधम ॥ ३० ॥ नहिगंधमुपाघ्रायरामलक्ष्मणयोस्त्वया ॥ शक्यंसंदर्शनेस्थातुंशुनाशार्दूलयोरिव ॥ ३१ ॥

॥ २५ ॥ कंकवाससोवाणाः असंपातमनवकाशम् असंबाधमितिपाठेराक्षससंमर्दरहितम् ॥ २६ ॥ राक्षसेंद्ररूपान्महासर्पान् उद्धरणशैल्येउपमवैनतेयइवेति ॥ २७ ॥ नचापिममहस्ताच्चां
प्राप्तुमर्हतिराघवइत्यस्योत्तरमाह अपनेष्यतीति ॥ २८ ॥ हतस्थानेहतास्पदे ॥ २९ ॥ नरसिंहयोःशून्यमाश्रमंप्रविश्यतत्कृतंनदसाधुवृत्तिकिलेत्यर्थः गोचरंगतयोःमायानृगवृत्तांतंज्ञानुगत
योः गोचरंवनप्रदेशंगतयोरितिवार्थः ॥ ३० ॥ यस्माद्दामलक्ष्मणयोःगंधमुपाघ्रायशार्दूलयोःसंदर्शनेशुनेवसमक्षंस्थातुंत्वयानशक्यम् ॥ ३१ ॥

सम्पुष्यत उपदेशसत्त्वेऽपि समूलोन्मूलनचिकीर्षुर्देवशास्त्रं शृणोषीत्याह वच इति विचक्षणैर्भाविकार्यपर्यालोचनचतुरैः पथं हितोदकं वच उक्तमपि मिथ्या प्रणीतात्मा तद्वचो मिथ्याऽवस्तु भूतमसा
रज्जुतमित्यश्रद्धया प्रणीतः प्राप्त आत्मा बुद्धिर्येन तादृशो राक्षसानामभावाय नाशाय न प्रतिपद्यसे न परिगृह्णासि ॥ १० ॥ ननु मया सज्जनोपदेशा यदेकतो राक्षसानाश प्रसंग इत्यत्रोत्तरं वक्तुं लोकस्थि
तिमाह अकृतेति अकृतात्मानं स दुपदेशाया हि बुद्धिः ॥ ११ ॥ तथैवेति राजा पराधनोऽशेष प्रजानां स्य लोकप्रसिद्धत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ किंच सज्जनोपदेशमशृण्वतो नाशं सज्जनो नु मोदत
इत्याह स्वकृतैरिति स्वकृतैर्दुष्कृतैर्हन्यमानस्यावश्यं प्राप्ता नाशस्यादीर्घदर्शिनो भाव्यवर्थदर्शना समर्थस्य विनाशे उपस्थिते भूतानि सर्वप्राणिनो नंदंति ॥ १३ ॥ एवं निराकृतास्त्वया क्लेशिताः सर्वज
नाः एतद्व्यसनं स्वबुद्धिप्राप्तनाशम् ॥ १४ ॥ ऐश्वर्यं कुरु इत्यादियदुक्तं रावणेन प्रलोभनाय तत्प्रत्याख्याति शक्येति अनन्याभिन्नत्वाभावावती ॥ १५ ॥ प्रलोभनाशक्यत्वमेव स्पष्टयति उपधा

वचो मिथ्या प्रणीतात्मा पथ्यमुक्तं विचक्षणैः ॥ राक्षसानामभावाय त्वं वान प्रतिपद्यसे ॥ १० ॥ अकृतात्मानमासाद्य राजानमनये रतम् ॥ समृद्धानि
विनश्यंति राष्ट्राणि नगराणि च ॥ ११ ॥ तथैव त्वां समासाद्य लंकारत्नौघसंकुला ॥ अपराधात्तवैकस्य न चिराद्दिनं शिष्यति ॥ १२ ॥ स्वकृतैर्हन्यमानस्य
रावणादीर्घदर्शिनः ॥ अभिनंदंति भूतानि विनाशोपापकर्मणः ॥ १३ ॥ एवं त्वां पापकर्माणं वक्ष्यंति निरुताजनाः ॥ दिष्ट्यैतद्व्यसनं प्राप्नो रौद्र इत्येव ह
र्षिताः ॥ १४ ॥ शक्या लोभयितुं नाहमैश्वर्येण धनेन वा ॥ अनन्याराघवेणाहं भास्करेण यथा प्रभा ॥ १५ ॥ उपधाय भुजंतस्य लोकनाथस्य सल्लतम् ॥
कथं नामोपधास्यामि भुजमन्यस्य कस्यचित् ॥ १६ ॥ अहमौपयिकी भार्या तस्यैव च धरापतेः ॥ व्रतस्नातस्य विद्येव विप्रस्य विदितात्मनः ॥ १७ ॥
साधुरावणरामेण मांसमानय दुःखिताम् ॥ वनेवासिन्या सार्धं करेण वेव गजाधिपम् ॥ १८ ॥

येति उपधानं कृत्वेति सहशयित्वेति यावत् कस्यचिदतत्त्वभूतस्य ॥ १६ ॥ औपयिकी योग्या व्रतस्नातस्य द्रव्यव्रतपूर्वकं कृतसमावर्तनस्य यथाशास्त्रं मत्प्राणिग्रहणं कृतवतः विदितात्मनः ज्ञा
तस्य तत्त्वस्य ज्ञातपुरुषार्थसाधनस्य च तस्यैवाहं योग्या विप्रस्य विद्येव ब्रह्मविद्येव ब्रह्मविद्या यथा ब्राह्मणस्यैवासाधारणं स्वन्याय प्राप्तं नदत् संन्यासेन तस्यैवाधिकाराद्ब्रह्मविद्यायां ब्राह्मणस्यैवाधि
कार इति भावः अन्ये तु विप्रपदं वैवर्णिकपरम् वैवर्णिकस्यैव ब्रह्मविद्यायामधिकारः अतएव धारस्येति कचित्पाठ इत्याहुः ॥ १७ ॥ हेरावणमारां रामेण समानय तदेव ते साधु वनेवासिन्या कामु
क्या करेण सार्धं गजाधिपमिव उपमानोपमेयवाक्ययोर्वैषम्यं तु कुद्विरहिण्युक्तित्वान्न दोषावहम् करेण गजाधिपेनेति तु वक्तुमुचितम् ॥ १८ ॥

तस्येति दीनमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १ ॥ पतिमेव चितयंती प्रत्युवाचे तिसंबंधः ॥ २ ॥ तृणमंतरतः कृत्वा परपुरुषस्य साक्षात्संभाषणानर्हत्वात् भूम्यां किंचिदंतर्धाय मूत्रादिविसर्जनवत्तृणांतरेण तस्य मुखे प्रत्युत्तरदानम् कथमस्य दुरात्मनोरजस्तमोभिर्भूतस्य मयि दुराशेति शुचिस्मिता प्रत्युवाचेति पुनरभिधानं प्रकारविशेषकथनार्थं एतेन तृणीकृतप्राणतया तृणतुल्यतया रावणस्य ग्रहणाच्च निर्जयप्रत्युत्तरदानमिति बोध्यम् तदेवाह निवर्तयेति मत्तो मनो निवर्तय स्वजने प्रीयतां प्रीतिकुरु स्वजनः स्वभार्यादिः क्रुद्धोक्त्या मनःपदादेः पौनरुक्त्यनदोषभाक् वर्णनीयमयी भावाच्च कवेरपितादृशं न दोषाय ॥ ३ ॥ सिद्धिब्रह्मलोकप्राप्तिं एकपत्न्यापतिव्रतया अकार्यं परपुरुषस्पर्शरूपम् ॥ ४ ॥ तं प्राप्तया विवाहसंबन्धेनेति शेषः ॥ ५ ॥ पृष्ठतः कृत्वा परावृत्य स्थित्वा औपयिकी भो

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सीतारौद्रस्य रक्षसः ॥ आर्तादीनस्वरादीनं प्रत्युवाच ततः शनैः ॥ १ ॥ दुःखार्तारुदती सीता वेपमाना तपस्विनी ॥ चितयंती वरारोहापतिमेव पतिव्रता ॥ २ ॥ तृणमंतरतः कृत्वा प्रत्युवाच शुचिस्मिता ॥ निवर्तय मनो मत्तः स्वजने प्रीयतां मनः ॥ ३ ॥ न मां प्रार्थयितुं युक्तस्त्वं सिद्धिं मिव पापकृत् ॥ अकार्यं न मया कार्यमेकपत्न्या विगर्हितम् ॥ ४ ॥ कुलं संप्राप्तया पुण्यं कुले महति जातया ॥ एवमुक्त्वा तु वैदेही रावणं तं यशस्विनी ॥ ५ ॥ रावणं पृष्ठतः कृत्वा भूयो वचनमब्रवीत् ॥ नाहमौपयिकी भार्या परभार्या सती तव ॥ ६ ॥ साधुधर्ममवेक्षस्व साधुसाधुव्रतंचर ॥ यथा तव तथान्येषां रक्ष्या दारा निशाचरा ॥ ७ ॥ आत्मानमुपमां कृत्वा स्वेषु दारेषु रम्यताम् ॥ अतुष्ट्वेषु दारेषु च पलंच पलेंद्रियम् ॥ नयंति निरुतिप्रज्ञं परदाराः पराभवम् ॥ ८ ॥ इह संतो न वा संतिसतो वानानुवर्तसे ॥ यथा हि विपरीता ते बुद्धिराचारवर्जिता ॥ ९ ॥

गयोम्या तत्र हेतुः सती परभार्येति ॥ ६ ॥ धर्मसाध्विति पश्य साधूनां व्रतंचर यथा तव मंदोदर्याः परपरिग्रहेण दुःखमेव मन्येषामपि स्वदाराणां परपरिग्रहे दुःखमिति ज्ञात्वा अन्येषां दारारक्ष्याः परिहार्याः ॥ ७ ॥ यथा स्वदाराणां स्वस्मिन्नेवरत्येहामुत्र सुखमिति स्वस्य निश्चयस्तथा परेषामपीत्यर्थे आत्मानमेव दृष्टांती कृत्य स्वेष्वेव दारेषु रम्यताम् अन्यथोभयोरपि धर्मलोप इति भावः विपक्षे बाधकांतरमप्याह अतुष्टमिति निरुतिप्रज्ञं निरुतिन्यङ्कारः साधुकृतधिकारस्तदास्पदप्रज्ञम् पराभवमजयरूपम् ॥ ८ ॥ इहलंकानगरे संतः इहलोकपरलोकहितवक्तारो न वानैव संति सत्सु वा ते पुनानानुवर्तसे न तस्मीपं न गच्छसि गतोऽपि वानपृच्छसि यथा ते विपरीता बुद्धिः आचारवर्जिता विहितकर्मविमुखी अविहितसंमुखी च ॥ ९ ॥

॥ २३ ॥ ललस्वईप्सांकुरु मत्प्रसादान्मयिप्रसादान् ललत्याः मदीप्साजनितप्रभावेणवर्धमानायाः ॥ २४ ॥ ऋद्धिपराक्रमादिसंपदम् श्रियंधनादिसंपदम् ॥ २५ ॥ निक्षिप्तविजयःनिरस्तवि
जयसाधनः अतएवगतश्रीत्वादिगुणः जीवनस्यैवसंदेहेपराक्रमादिसंभावनादूरतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ द्रष्टुंवापि प्राप्तिस्तुदूरतरेत्यर्थः उपलभ्यते व्यत्ययेनश्यन्प्रत्ययः समर्थोभवतीत्यर्थः उपल

भुंक्ष्वभोगान्यथाकामंपिवभीरुमस्वच ॥ यथेष्टंचप्रयच्छत्वंपृथिवींवाधनानिच ॥ २३ ॥ ललस्वमयिविस्वब्धाधृष्टमाज्ञापयस्वच ॥ मत्प्रसादाह
लत्याश्चललतांवांधवस्तव ॥ २४ ॥ ऋद्धिममानुपस्यत्वंश्रियंभद्रेयशस्विनि ॥ किंकरिष्यसिरामेणसुभगेचीरवासिना ॥ २५ ॥ निक्षिप्तविजयोरा
मोगतश्रीर्वनगोचरः ॥ व्रतीस्थंडिलशायीचशंकेजीवतिवानवा ॥ २६ ॥ नहिवैदेहिरामस्त्वांद्रष्टुंवाप्युपलभ्यते ॥ पुरोबलाकैरसितैर्मैघैर्ज्योत्स्नामि
वाहताम् ॥ २७ ॥ नचापिममहस्तात्त्वांप्राप्तुमर्हतिराधवः ॥ हिरण्यकशिपुःकीर्तिमिंद्रहस्तगतामिव ॥ २८ ॥ चारुस्मितेचारुदतिचारुनेत्रेविलासि
नि ॥ मनोहरसिमेभीरुसुपर्णःपन्नगंयथा ॥ २९ ॥ छिष्टकौशेयवसनांतन्वीमप्यनलंकृताम् ॥ त्वांदृष्ट्वास्वेषुदारेपुरतिनोपलभाम्यहम् ॥ ३० ॥ अंतः
पुरनिवासिन्यःस्त्रियःसर्वगुणान्विताः ॥ यावत्योममसर्वासामैश्वर्यंकुरुजानकि ॥ ३१ ॥ ममत्यसितकेशांतेत्रैलोक्यप्रवरस्त्रियः ॥ तास्त्वांपरिचरि
ष्यन्तिश्रियमप्सरसोयथा ॥ ३२ ॥ यानिवैश्रवणेसुभ्रुरत्नानिचधनानिच ॥ तानिलोकांश्चसुश्रोणिमयाभुंक्ष्वयथासुखम् ॥ ३३ ॥ नरामस्तपसादे
विनवलेनचविक्रमैः ॥ नधनेनमयातुल्यस्तेजसायशसापिवा ॥ ३४ ॥ पिवविहररमस्वभुंक्ष्वभोगान्धननिचयंप्रदिशाभिमेदिनींच ॥ मयिललल
लनेयथासुखंत्वंत्वयिचसमेत्यललंतुवांधवास्ते ॥ ३५ ॥ कुसुमिततरुजालसंततानिभ्रमरयुतानिसमुद्रतीरजानि ॥ कनकविमलहारभूषितांगीवि
हरमयासहभीरुकाननानि ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि० सु० विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥

पस्यतइतिपाठेसमर्थोभविष्यतीत्यर्थः पुरोबलाकैःअपेसरबलाकैः ॥ २७ ॥ इंद्रहस्तगतांकीर्तिकीर्तितुल्यांभार्यामिंद्रहस्तानारदमुखेनप्रार्थनयायथाहिरण्यकशिपुःप्राप्तवान् नैवंत्वारामःप्रा
प्स्यतीतिभावः इयंचकथाजागवतेप्रसिद्धेतितीर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वेषुदारेषुमंदोदर्यामपि ॥ ३० ॥ ऐश्वर्यमाधिपत्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रदिशदेहि अजितोमेदिनीमपिदृष्टेभ्योदे
हि ललईप्सावतीभव ललंतुप्राप्तसमस्तेप्सिताभवंतु प्रक्षिप्तोयम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तालमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदि० सुंदरकांडेविंशः सर्गः ॥ २० ॥

अधःशय्याभूषणं नौपयिकानि न पुरुषार्थोपयुक्तानि ॥ ८ ॥ मांप्राप्यविचित्रमाल्यादीनिलजस्वेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ अनर्हाभूषणानामिति शेषः सुविग्रहे इति संबुद्धिः ॥ ११ ॥ अतिवर्त्तते अतिक्रम्य गच्छति स्रोतस्विनोजलप्रवाहाः स्रोतस्तेन प्रवहज्जलं अतोभुंक्ष्वभोगानिति शेषः ॥ १२ ॥ रूपकर्ता दिव्यरूपस्रष्टा त्वां कृत्वानिर्माय उपरतो दिव्यरूपनिर्माणा द्विरत इति मन्ये उल्लेखः

एकवर्णी अधःशय्याभ्यानं मलिनमंबरम् ॥ अस्थानेषु पवासश्च नैतान्यौपयिकानि ते ॥ ८ ॥ विचित्राणि च माल्यानि चंदनान्यगुरुणि च ॥ विविधानि च वासांसि दिव्यान्याभरणानि च ॥ ९ ॥ महार्हाणि च पानानि शयनान्यासनानि च ॥ गीतं नृत्यं च वाद्यं चलभमां प्राप्य मैथिलि ॥ १० ॥ स्त्रीरत्नमसिर्मेवंभूः कुरुगात्रेषु भूषणम् ॥ मांप्राप्य हि कथं वास्यास्त्वमनर्हा सुविग्रहे ॥ ११ ॥ इदं ते चारुसंजातं यौवनं त्वतिवर्तते ॥ यदतीतं पुनर्नैति स्रोतः स्रोतस्विनामिव ॥ १२ ॥ त्वां कृत्वोपरतो मन्येरूपकर्ता स विश्वकृत् ॥ न हिरूपोपमा त्वन्यातवास्ति शुभदर्शने ॥ १३ ॥ त्वांसमासाद्य वै देहिरूपयौवनशालिनीम् ॥ कः पुनर्नतिवर्तेत साक्षादपि पितामहः ॥ १४ ॥ यद्यत्पश्यामि ते गात्रं शीतांशुसदृशानने ॥ तस्मिंस्तस्मिन् पृथुश्रोणि च क्षुर्ममनिबध्यते ॥ १५ ॥ भवमैथिलिभार्या मे मोहमेतं विसर्जय ॥ बद्धीनामुत्तमस्त्रीणां ममाग्रमहिषी भव ॥ १६ ॥ लोकेभ्यो यानिरत्नानि संप्रमथ्या लूतानि मे ॥ तानि ते भीरुसर्वाणिराज्यं चैव ददामि ते ॥ १७ ॥ विजित्य पृथिवीं सर्वानानां नगरमालिनीम् ॥ जनकाय प्रदास्यामि तव हेतोर्विलासिनि ॥ १८ ॥ नेह पश्यामि लोकेऽन्यं यो मे प्रतिबलो भवेत् ॥ पश्य मे सुमहद्वीर्यमप्रतिद्वंद्वमाहवे ॥ १९ ॥ असकृत्संयुगे भग्नमया विमृदितध्वजाः ॥ अशक्ताः प्रत्यनीके पुस्थातुं मम सुरामुराः ॥ २० ॥ इच्छामां क्रियतामद्य प्रतिकर्म तवोत्तमम् ॥ सुप्रभाण्यवसज्जंतां तवांगे भूषणानि हि ॥ २१ ॥ साधुपश्यामि ते रूपं सुयुक्तं प्रतिकर्मणा ॥ प्रतिकर्माभिसंयुक्ता दाक्षिण्येन वरानने ॥ २२ ॥

श्रायद्दिनः हियतस्तवरूपोपमानास्ति यदि पुनः स उत्तमरूपनिर्माणे येन ततथापि तवोपमेत्याशयः ॥ १३ ॥ कोनातिवर्तेत क्षुभ्येतेत्यर्थः कः पुमानतिवर्तेतेति पाठे कामवशतामतिक्रम्य कोवर्तेत्यर्थः ॥ १४ ॥ निबध्यते बद्धं जायते ॥ १५ ॥ मोहनैतद्वशाज्जिह्वामिती बुद्धिम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ तव हेतोस्त्वत्पीत्यर्थम् ॥ १८ ॥ प्रतिबलो युद्धे जेता ॥ १९ ॥ प्रत्यनीकेषु प्रतिसैनिकभावेषु ॥ २० ॥ प्रतिकर्मप्रसाधनमलंकरणमितियावत् ॥ २१ ॥ प्रतिकर्मणायुक्ते रूपं पश्यामि भाविकमत्रालंकारः दाक्षिण्येन मद्विषयककृपया प्रतिकर्माभिसंयुक्ता भवेति शेषः ॥ २२ ॥

क्रोधेनरोदनेनवातामप्रातिआयनेशुक्लेचलोचनेयस्यास्तां वधायतावन्मात्रफलकमेवननुस्वेष्टफलकमितितात्पर्यम् ॥ २२ ॥ आखरमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
वाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकाण्डेएकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ परिवृतांराक्षसीभिरितिशेषः साकारैःसाभिप्रायैः आकारस्त्विंगिताकृती न्यदर्शयत्स्वाभिप्रायमितिशे
षः ॥ १ ॥ नागोगजः स्तनोदरगूहमानाजयादिव भयादेवात्मानंस्वशरीरमदर्शननेतुमिच्छसि तत्किमितिशेषः ॥ २ ॥ नैवंभीतिर्मत्तस्तेयुक्तेत्याह कामयेइत्यादि ॥ ३ ॥ किमिदानीमदतिरि
क्तपुरुषांतरजंतवजयमुतममस्पर्शधर्महानिजं नाद्यइत्याह नेहेति मत्तःमदागमनात्समुत्थितंपुरुषांतरागमनसंभावनयाजातंभयंव्यपसर्पतु अन्येषामभावात् ॥ ४ ॥ नांत्यइत्याह स्वधर्मइति

समीक्षमाणांरुदतीमनिदितांसुपक्ष्मताम्रायतशुक्ललोचनाम् ॥ अनुव्रतांराममतीवमैथिलींप्रलोभयामासवधायरावणः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षेश्री
म०वा०आदि०सु०एकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥ सतांपरिवृतांदीनांनिरानंदांतपस्विनीम् ॥ साकारैर्मधुरैर्वाक्यैर्न्यदर्शयतरावणः ॥ १ ॥
मांहृष्टानागनासोरुगूहमानास्तनोदरम् ॥ अदर्शनमिवात्मानंभयान्नेतुंत्वमिच्छसि ॥ २ ॥ कामयेत्वांविशालाक्षिवहुमन्यस्वमांप्रिये ॥ सर्वांगगु
णसंपन्नेसर्वलोकमनोहरे ॥ ३ ॥ नेहकिंचिन्मनुष्यावाराक्षसाःकामरूपिणः ॥ व्यपसर्पतुतेसीतेभयंमत्तःसमुत्थितम् ॥ ४ ॥ स्वधर्मोर्क्षसांभीरुसर्व
दैवनसंशयः ॥ गमनंवापरस्त्रीणांहरणंसंप्रमथ्यवा ॥ ५ ॥ एवंचैवमकामांत्वांनचस्पृक्ष्यामिमैथिलि ॥ कामंकामःशरीरेमेयथाकामंप्रवर्तताम्
॥ ६ ॥ देविनेहभयंकार्यमयिविश्वसिहिप्रिये ॥ प्रणयस्वचतत्त्वेनमैवंभूःशोकलालसा ॥ ७ ॥

नेस्वधर्ममाह गमनंवेति आनुकूल्यसंपाद्येतिशेषः संप्रमथ्यबलात्कृत्य एवंस्वधर्मत्वान्ममनाधर्मः बलात्कारेचास्वतंत्रत्वात्स्त्रियाअपिनदोषइतिभावः ॥ ५ ॥ एवंचएवमपिवलात्कारपक्षेतव
ममचदोषाभावेपितस्यपक्षस्यरसाभाससंपादकत्वात् अतएवमकामांअनेनप्रकारेणमयिकामरहितांत्वांमद्विनेच्छावर्तीचनचनतुस्पृक्ष्यामि एवंचैतदकामांत्वामितिपाठेएतद्रक्षोधर्मत्वं एवं
चएवमेवमदुक्तरीतिकमेव तथाप्युक्तप्रकारेणत्वामकामांनस्पृक्ष्यामीत्यर्थः नन्वेवंसतिदुःसहाकामपीडातवस्यात्तत्राह काममिति कामोमन्मथःयथाकामंयथेच्छंकामंतद्विषयेच्छांप्रवर्ततांप्र
वर्तयत्वित्यर्थः ॥ ६ ॥ अतःसर्वथाभयंकार्यमित्याह देवीति देविसर्वांतःपुरपूज्येइहमयिमद्विषयेप्रणयस्वसंमाननंकुरु संमाननेनयतेरात्मनेपदम् ॥ ७ ॥

आविष्टमंत्राद्यवरुद्धाम् धूप्यमानां संतप्यमानाम् धूमवर्णेन केतुना ॥ १ ॥ वृत्तमाचारः शीलं सत्स्वभावस्तद्युते विहितकर्मानुष्ठानवतिचकुले जाताम् तादृशैव कुले पुनः संस्कारं पाणिग्रहणं
 स्कारमापन्नामपि दुष्कुले जातामुत्पन्नां तत्रैव प्राप्तसंस्कारामिव च मलिनां स्थितां स्त्रीणां विवाहस्यैवोपनयनवद्वितीयजन्मस्थानत्वादिति भावः ॥ १० ॥ सन्नाक्षीणां विमानितां अनादृतम्
 ॥ ११ ॥ आयती धनादिप्राप्तिः आज्ञाराज्ञ इति शेषः काले उत्पातकाले पूजादेव पूजाम् ॥ १२ ॥ पौर्णमासी तत्संबन्धिनीं तमः राहुः ॥ १३ ॥ प्रभारविप्रकाशम् तमो धकारः परामृष्टां वेदवेदीर
 चेषमानामथाविष्टां पन्नगैर्द्रवधूमिव ॥ धूप्यमानां ग्रहेणैव रोहिणीं धूमकेतुना ॥ १४ ॥ वृत्तशीले कुले जातामाचारवति धार्मिके ॥ पुनः संस्कारमापन्नां
 जातामिव च दुष्कुले ॥ १५ ॥ सन्नामिव महाकीर्तिश्रद्धामिव विमानिताम् ॥ प्रज्ञामिव परिक्षीणामाशां प्रतिहतामिव ॥ १६ ॥ आयतीमिव विध्वस्ता
 माज्ञां प्रतिहतामिव ॥ दीप्तामिव दिशंकाले पूजामपहतामिव ॥ १७ ॥ पौर्णमासीमिव निशांतमो ग्रस्तेंदुमंडलाम् ॥ पद्मिनीमिव विध्वस्तां हतशूरां च मू
 मिव ॥ १८ ॥ प्रभामिव तमो ध्वस्तामुपक्षीणामिवापगाम् ॥ वेदीमिव परामृष्टां शांतामग्निशिखामिव ॥ १९ ॥ उत्कृष्टपर्णकमलां वित्रासितविहंगमा
 म् ॥ हस्तिहस्तपरामृष्टामाकुलामिव पद्मिनीम् ॥ २० ॥ पतिशोकातुरां शुष्कां नदीं विस्रावितामिव ॥ परयामृजया हीनां रुग्णपक्षे निशामिव ॥ २१ ॥ सु
 कुमारीं मुजातां गीरत्नगर्भगृहोचिताम् ॥ तप्यमानामिवोष्णेन मृणालीमचिरोद्धृताम् ॥ २२ ॥ गृहीतां लाडितां संभेयूथपेन विनारुताम् ॥ निःश्वसं
 तीं मुदुःखार्तां गजराजवधूमिव ॥ २३ ॥ एकया दीर्घया वेण्या शोभमानामयत्नतः ॥ नीलयानीरदापाये वनराज्यामहीमिव ॥ २४ ॥ उपवासेन शो
 केन ध्यानेन च भयेन च ॥ परिक्षीणां रुशां दीनामल्पाहारांतपोधनाम् ॥ २५ ॥ आयाचमानां दुःखार्तां प्राजलिं देवतामिव ॥ भावेन रघुमुख्यस्य दश
 ग्रीवपराभवम् ॥ २६ ॥

हितपतिवैराकांताम् ॥ २७ ॥ उत्कृष्टानि चूटितानि पर्णानि कमलानि यस्याः सा ॥ २८ ॥ विस्रावितां रोधो भंगादिना अन्यतः प्रापितजलां अतएव शुष्कां मृजया अंगशुद्धा हीनाम् ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥ गृहीतां धृतां पश्चात्संभेलाडितां वद्धाम् कश्चिन्नुगृहीतामालितामिति पठित्वा आलितां आलानितामित्यर्थमाह ॥ ३१ ॥ अयत्नत इति केशसंस्काराभावादयत्नतः सिद्धयेति शेषः
 ॥ ३२ ॥ अल्पाहारां जलमात्राहाराम् अस्नातया अन्नस्य ग्रहीतुमशक्यत्वात् देवराजतः पायसलाभेन तदनपेक्षणाच्च ॥ ३३ ॥ तपोधनत्वादेव रघुमुख्यस्य सकाशाद् दशग्रीवपराभवं आयाच
 मानां प्रार्थयन्तीम् अतएव भावेनांतरध्यानेन देवतामिव एवार्थेनैव स्वकुलदेवतामेवोद्दिश्य प्राजलिं कृतमस्काराम् ॥ ३४ ॥

यः पुरमध्यपुराशेतेशयितः सौयमेवेत्यन्वयः तस्माद्वावणोयमितिसंचित्य अवपुनः स्वाश्रितशाखाया अत्यूर्ध्वशाखांतरे इति शेषः ॥ ३० ॥ यद्यपि सः समुद्रलंघनकर्ता समारुतात्मजो हनूमानुग्रहे जास्तथापितस्य रावणस्य तेजसनिर्धूतस्तस्य पुरोवस्थानुमशक्नुवन् पत्रे पत्रबहुले अतएव गुह्यांतरे शाखांतरे सक्तः स्थितस्तत्राप्यत्यल्पशरीरतया संवृतो गुप्तोऽभवत् सर्वमायातिरस्कारकमायावतस्तस्य दृष्ट्ययेमायया अल्पशरीरादिमत्त्वेन स्थातुमशक्यत्वादेवं करणम् ॥ ३१ ॥ उपावर्तत समीपं प्राप्तः ॥ ३२ ॥ रंगमानः ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आ

रावणोऽयं महाबाहुरितिसंचित्यवानरः ॥ सोऽयमेव पुराशेतपुरमध्यगृहोत्तमे ॥ अवपुतो महातेजा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ ३० ॥ स तथाऽप्युग्रतेजाः सनिर्धूतस्तस्य तेजसा ॥ पत्रे गुह्यांतरे सक्तो मतिमान् संवृतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ स तामसितकेशांतां सुश्रोणीं संहतस्तनीम् ॥ दिदृक्षुरसितापांगीमुपावर्ततरावणः ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० सु० अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ तस्मिन्नेव ततः काले राजपुत्रीत्वनिदिता ॥ रूपयौवनसंपन्नं भूपणोत्तमभूषितम् ॥ १ ॥ ततो दृष्ट्वैव वैदेहीरावणं राक्षसाधिपम् ॥ प्रावेपत वरारोहा प्रवाते कदलीयथा ॥ २ ॥ ऊरुभ्यामुदरं छाद्य बाहुभ्यां च पयोधरौ ॥ उपविष्टा विशालाक्षी रुदती वरवर्णिनी ॥ ३ ॥ दशग्रीवस्तु वैदेहीरक्षितां राक्षसीगणैः ॥ ददर्श दीनां दुःखार्तानां वसन्नामि वार्णवे ॥ ४ ॥ असंवृता यामासीनां धरण्यां संशितव्रताम् ॥ छिन्नाप्रपतितां भूमौ शाखामिव वनस्पतेः ॥ ५ ॥ मलमंडनदिग्धांगीं मंडनार्हाममंडनाम् ॥ मृणालीपंकदिग्धैव विभाति न विभाति च ॥ ६ ॥ समीपं राजसिंहस्य रामस्य विदितात्मनः ॥ संकल्पहयसंयुक्तैर्यातीमिव मनोरथैः ॥ ७ ॥ शुष्यंती रुदती मेकां ध्यानशोकपरायणाम् ॥ दुःखस्यांतमपश्यंतीं रामां राममनुव्रताम् ॥ ८ ॥

दिकाव्ये सुंदरकांडेऽष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः हनूमतः प्लवनानंतरम् तस्मिन्नेव काले अपररात्ररूपे आगमनकाल एव रावणं दृष्ट्वा ततो नंतरं प्रावेपत ॥ १ ॥ २ ॥ रुदत्युपविष्टाऽन्तु भीतस्वजावोक्त्या स्वजावोक्तिरत्रालंकारः ॥ ३ ॥ सन्नां शीर्णी शीर्णनौ स्थंजनमिवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ असंवृतायां आस्तरणरहितायाम् संशितव्रतं रावणवधायतीक्ष्णं व्रतमिव कुर्वाणाम् ॥ ५ ॥ मलेन मंडनस्थानेषु दिग्धांगीरूपितांगी चित्रांगीमिति पठित्वा मलरूपेण मंडनेन चित्रांगी कर्बुरामित्यर्थं तीर्थ आह संन्यासित्वा दुचितैव तस्य मले पिमंडनत्वबुद्धिः ईदृशीयां ददर्श सापंकदिग्धामृणालीव विभाति न विभाति च स्वरूपशोभयातिमलावरणाच्च न विभातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ संकल्पस्तच्चित्तनंतद्रूपाश्वसंयुक्तैर्मनोरथैः रामसमीपं यांतीमिव ॥ ७ ॥ अपश्यंतीं तामिव ॥ ८ ॥

व्याविद्धाः स्थानादीषच्चलिताः सम्यगामृदिनोमृदौवर्णकोनलेपनयासांताः ॥ १६ ॥ समाल्याः सपुष्पा आकुलामूर्धजायासांताः ॥ १७ ॥ मदिरलोचनाः मदकरवीक्षणाः बहुमानाद्भक्तनसंमा
नात् कामात्स्वीयात् ॥ १८ ॥ मंदोदुर्मतिः मंदयथातथाचिन्तागतिर्यस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ द्वारदेशं अशोकवनिकाप्राकारदेशम् ॥ २१ ॥ दीपिकाभिर्भासितम् रात्रिशेषसत्त्वात् द्वादश्यां या
मावशिष्टरात्रौ चंद्रस्यास्तगमनाच्च ॥ २२ ॥ जिह्वादिगुणकेर्दक्षणेयस्यतम् समक्षं प्रत्यक्षं कंदर्पमिव स्थितम् अपविद्धशरासनं त्यक्तेक्षुचापम् ॥ २३ ॥ अमृतं पयः मथितपयः फेनवच्छुद्धा आभा

व्याविद्धहारकेयूराः समामृदितवर्णकाः ॥ समागलितकेशांताः सस्वेदवदनास्तथा ॥ १६ ॥ घूर्णित्योमदशेपेण निद्रया च शुभाननाः ॥ स्वेदक्लिष्टांगकु
मुमाः समाल्याकुलमूर्धजाः ॥ १७ ॥ प्रयांतं नैर्ऋतपतिनार्यो मदिरलोचनाः ॥ बहुमानाच्च कामाच्च प्रियभार्यास्तमन्वयुः ॥ १८ ॥ सच कामपराधी
नः पतिस्तासां महाबलः ॥ सीतासक्तमना मंदोमंदांचितगतिर्वभौ ॥ १९ ॥ ततः कांचीनिनादं च नूपुराणां च निःस्वनम् ॥ शुश्राव परमस्त्रीणां कपिर्मरु
तनंदनः ॥ २० ॥ तंचा प्रतिमकुर्वाणमचित्य बलपौरुषम् ॥ द्वारदेशमनुप्राप्तं ददर्श हनुमान्कपिः ॥ २१ ॥ दीपिकाभिरनेकाभिः समंतादवभासितम् ॥
गंधतैलावसिक्ताभिर्धियमाणाभिरग्रतः ॥ २२ ॥ कामदर्पमदैर्युक्तं जिह्मताग्रायतेक्षणम् ॥ समक्षमिव कंदर्पमपविद्धशरासनम् ॥ २३ ॥ मथितामृ
तफेनाभमरजोवस्त्रमुत्तमम् ॥ सपुष्पमवकर्षतं विमुक्तं सक्तमंगदे ॥ २४ ॥ तंपत्रविटपेलीनः पत्रपुष्पशतावृतः ॥ समीपमुपसंक्रांतं विज्ञातुमुपचक्र
मे ॥ २५ ॥ अवक्षमाणस्तुतदा ददर्श कपिकुंजरः ॥ रूपयौवनसंपन्नारावणस्य वरस्त्रियः ॥ २६ ॥ ताभिः परिवृतो राजा सुरूपाभिर्महायशाः ॥ तन्मृग
हिजसंघुष्टं प्रविष्टः प्रमदावनम् ॥ २७ ॥ क्षीयो विचित्राभरणः शंकुकर्णो महाबलः ॥ तेन विश्रवसः पुत्रः सदृष्टो राक्षसाधिपः ॥ २८ ॥ वृतः परमनारी
भिस्ताराभिरिव चंद्रमाः ॥ तं ददर्श महातेजास्तेजोवंतं महाकपिः ॥ २९ ॥

यस्य तत् अरजः धौतम् सपुष्पपुष्पमालासहितं विमुक्तं विशिष्टमुक्तावंतम् यद्वा स्थानाद्भुतं अंगदे सक्तं वस्त्रं अवकर्षतं अंगदादृक्पुष्पयथास्थाने स्थापयंतम् सपुष्पमवकर्षतमित्येव पाठः तीर्थस्तु
एतद्योजनाशक्त्या सलीलमवकर्षतमिति पाठकल्पयति ॥ २४ ॥ पत्रविटपे निविष्टपत्रशारखायाम् विज्ञातुं अग्रममुक इति विशेषेण ज्ञातुम् ॥ निध्यातुमिति पाठेन्ययमेवार्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्र
मदानां कीडाह्वनं प्रमदावनम् ॥ २७ ॥ शंकुकर्णनामा तद्वनरक्षीराक्षसः तेन विश्रवसः पुत्रो राक्षसो रावणो दृष्टः नान्येन केनापि पुरुषेणेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥

मृशंनियुक्तः गाढाभिनिवेशितचित्तः कामं कामवेगम् ईदृशेषु नीरर्थस्यान्यथायोजनं भात्यैव रक्षसस्तमोगुणाविष्टस्य भगवन्मायामोहितस्याकृत्येष्वेव प्रवृत्तेः तथा क्रियमाणं भगवद्भानमपि पापभोगोत्तरं जन्मान्तरे उत्तमफलायेति बोध्यम् अतएव कक्षाश्वमेधनाभोराज्ञोदानस्तावकीकृञ्च नयुष्मेवाजबन्धो निनिस्तुश्चरमर्त्यः अवयमधिदीधरत इति तस्यार्थः वाजमित्यन्नाम अन्नदानेन ये सर्वेषां बन्धवस्तेषां संबोधनं हेवाजबन्धवः युष्मे युष्मासु अधि सप्तम्यर्थानुवादी अधिः निनिस्तुश्चरन्निदनेच्छाशीलोपिमर्त्यः अवयमन्दीधरतन्धारयति भगवदनुसंधानेनैव निष्पापत्वादि ति एवं च भगवतो निदावरुद्धभावेन ध्यानमपिनरकभोगोत्तरं जन्मान्तरे उत्तमफलायात एवास्य मरणोत्तरं चतुर्थचतुर्युग्यां चेदिराजकुले जन्म चतुर्विंशतिचतुर्युग्यारामावतार इति हरिवंशोक्तेस्ता

मृशंनियुक्तस्तस्यां च मदनेन मदोत्कटः ॥ ननु तं राक्षसः कामं शशाकामनिगूहितुम् ॥ ५ ॥ स सर्वाभरणैर्युक्तो विभ्रच्छ्रियमनुत्तमाम् ॥ तां न गैर्विविधैर्जुष्टां सर्वपुष्पफलोपगैः ॥ ६ ॥ वृतां पुष्करिणीभिश्च नाना पुष्पोपशोभिताम् ॥ स दामतैश्च विहगैर्विचित्रां परमाद्भुतैः ॥ ७ ॥ ईहामृगैश्च विविधैर्वृतां दृष्टिमनोहरैः ॥ वीथीः संप्रेक्षमाणश्च मणिकांचनतोरणाम् ॥ ८ ॥ नाना मृगगणाकीर्णाफलैः प्रपतितैर्वृताम् ॥ अशोकवनिकामेव प्राविशसंततद्रुमाम् ॥ ९ ॥ अंगनाः शतमात्रं तु तं व्रजंतमनुव्रजन् ॥ महेंद्रमिव पौलस्त्यं देवगंधर्वयोषितः ॥ १० ॥ दीपिकाः कांचनीः काश्चिज्जगद्भुस्तत्र योषितः ॥ बालव्यजनहस्ताश्च तालवृंतानि चापराः ॥ ११ ॥ कांचनैश्चैव भृंगारैर्जङ्घुः सलिलमग्रतः ॥ मंडलाग्रावृसीश्चैव गृह्यान्याः पृष्ठतो ययुः ॥ १२ ॥ काचिद्रत्नमयी पात्री पूर्णा पानस्य भ्राजतीम् ॥ दक्षिणादक्षिणेनैव तदा जग्राह पाणिना ॥ १३ ॥ राजहंसप्रतीकाशं छत्रं पूर्णशशिप्रभम् ॥ सौवर्णदंडमपरागृहीत्वा पृष्ठतो ययौ ॥ १४ ॥ निद्रामदपरीताक्ष्योरावणस्योत्तमस्त्रियः ॥ अनुजग्मुः पतिं वीरं घनं विद्युलता इव ॥ १५ ॥

वत्पर्यंतं चैतस्यापफलभोगइत्यर्थायातमिति बोध्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ वीथीः अशोकवनिकामार्गमनवीथीः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अंगनाः शतमात्रमित्यवधारणे इति कतकः देवादयोषितो महेंद्रमिव पौलस्त्यं रावणं अनुव्रजन् अडभावार्थः ॥ १० ॥ कांचनीः कांचनदंडाः बालव्यजनहस्ता इत्यस्यान्वव्रजन्नितीशेषः तालवृंतानीत्यस्य जगद्भुरिति अनेन लंकायां हेमंतशिशिरयोरपि शीताभावो ध्वनितः ॥ ११ ॥ भृंगारैः कलशैः धनूरकुसुमसदृशजलपात्रैरित्यर्थ इति तीर्थः मंडलाग्रावृत्तपर्यन्तावृसीरासनविशेषान् तपस्विनामिमेवृणादिना अस्य तु स्वर्णेनेति विशेषः ॥ १२ ॥ पानस्य पूर्णा पानेन पूर्णाम् शेषेष्वपि भ्राजतीं देदीप्यमानां दक्षिणा अनुकूला ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

अकुसुमलतासादृश्यमाभरणत्यागात् वपुषास्वरूपीयसहजसौंदर्येण कारकदीपकमत्रालंकारः समुच्चयश्च ॥ २५ ॥ २६ ॥ भर्तृतेजसा भर्तृपराक्रमानुसंधानेनादीनदद्यात् ॥ २७ ॥ २८ ॥
दुःखस्य दुःखसागरस्य अत्राधेयेनाधारनिगणम् ॥ २९ ॥ क्षामांकशाम् विनाभरणशोभिनीं आभरणानुग्रहमनपेक्ष्यैव सौंदर्येण शोभमानाम् ॥ ३० ॥ राघवं नमश्चक्रे इति भगवतो राघव
स्यानुग्रहादेवेयं मया दृष्टेति पुनः पुनः स्मृतवानमस्कारः ॥ ३१ ॥ संवतो भवतुराक्षसीनां दर्शनपरिहाराय सूक्ष्मरूपमवलंब्य दक्षमूलसमीपशाखासु निलीनो भवत् ॥ ३२ ॥ अरोगमानः ॥ इति श्री

ददर्श हनुमांस्तत्र लतामकुसुमामिव ॥ सामलेन च दिग्धांगीव पुषाचाप्यलंकृता ॥ मृणालीपंकदिग्धेव विभाति च नभाति च ॥ २५ ॥ मलिनेन तु वस्त्रे
ण परिच्छिष्टेन भामिनीम् ॥ संवतां मृगशावाक्षीं ददर्श हनुमान्कपिः ॥ २६ ॥ तां देवीं दीनवदनामदीनां भर्तृतेजसा ॥ रक्षितां स्वेन शीलेन सीतामसित
लोचनाम् ॥ २७ ॥ तां दृष्ट्वा हनुमान् सीतां मृगशावनिभेक्षणाम् ॥ मृगकन्यामिव त्रस्तां वीक्ष्य माणां समंततः ॥ २८ ॥ दहंतीमिव निःश्वासैर्वक्ष्यान्पल्लव
धारिणः ॥ संघातमिव शोकानां दुःखस्योर्मिर्मिवोत्थिताम् ॥ २९ ॥ तां क्षामां सुविभक्तां गीं विनाभरणशोभिनीम् ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे मारुतिः प्रेक्ष्य मै
थिलीम् ॥ ३० ॥ हर्षजानि च सोश्रूणि तां दृष्ट्वा मदिरक्षणाम् ॥ मुमोच हनुमांस्तत्र नमश्चक्रे चराघवम् ॥ ३१ ॥ नमस्कृत्वा थरामाय लक्ष्मणाय च वीर्य
वान् ॥ सीतादर्शनसंलुप्तो हनुमान् संवतोऽभवत् ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ तथा विप्रेक्षमाणस्य वनं पुष्पितपादपम् ॥ विचिन्वतश्च वै देहीं किंचिच्छेषानि शाऽभवत् ॥ १ ॥ षडंगवेदविदुषां क्रतुप्रवरयाजिनाम् ॥ शुश्राव ब्र
ह्मघोषान्सविरात्रे ब्रह्मरक्षसाम् ॥ २ ॥ अथ मंगलवादित्रैः शब्दैः श्रोत्रमनोहरैः ॥ प्राबोध्य तमहाबाहुर्दशग्रीवो महाबलः ॥ ३ ॥ विबुध्य तु महाभागो
राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ सस्तमाल्यां वरधरो वै देहीमन्वचिंतयत् ॥ ४ ॥

रामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथेति किंचिच्छेषा अपरयाममात्रशेषा विचिन्वतस्तस्याः
स्पष्टदर्शनाय राक्षसीनिद्रारूपमवसरमन्वेषयतः ॥ १ ॥ विरात्रेरात्रिविपर्यासे अपररात्र इत्यर्थः ब्रह्मरक्षसां ब्रह्मवेदस्तज्ज्ञारक्षसाम् तदेव स्पष्टीकृतम् षडंगेत्यादिना ॥ २ ॥ ३ ॥ निद्रावशादे
व सस्तमाल्यां वरधरः ॥ ४ ॥

हरिकर्णीःसिंहकर्णीः ॥ ११ ॥ गजसन्निभनासाःशुद्धादंष्ट्रोपेतनासाः ॥ १२ ॥ पादचूलिकाःपादेसंलग्नाच्छाशिरःकेशायासांताः पादेवाच्छाकाराःकेशायासांताः अतिमात्रंअतिप्रमाणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ सुरामांससदाप्रियाःसुरामांससदाप्रियेयासांताः ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्कंधवंतंप्रशस्तशाखोपशाखावंतंवृक्षंशिशपावृक्षंपरिवार्यनमूलादीषदूरंआसीनाःस्थितास्तस्याध

एकहस्तैकपादाश्चखरकर्ण्यश्चकर्णिकाः ॥ गोकर्णीहस्तिकर्णीश्चहरिकर्णीस्तथापराः ॥ ११ ॥ अतिनासाश्चकाश्चिच्चतिर्यक्श्वासाअनासिकाः ॥ गज
सन्निभनासाश्चललाटोच्छ्वासनासिकाः ॥ १२ ॥ हस्तिपादामहापादागोपादाःपादचूलिकाः ॥ अतिमात्रशिरोग्रीवाअतिमात्रकुचोदरीः ॥ १३ ॥
अतिमात्रास्यनेत्राश्चदीर्घजिह्वाननास्तथा ॥ अजामुखीहस्तिमुखीर्गोमुखीःसूकरीमुखीः ॥ १४ ॥ हयोष्टखरवक्राश्चराक्षसीर्घोरदर्शनाः ॥ शूलमुद्गर
हस्ताश्चक्रोधनाःकलहप्रियाः ॥ १५ ॥ करालधूम्रकेशिन्योराक्षसीर्विकृताननाः ॥ पिबंतिसततंपानंसुरामांससदाप्रियाः ॥ १६ ॥ मांसशोणितदि
ग्धांगीर्मांसशोणितभोजनाः ॥ ताददर्शकपिश्रेष्ठोरोमहर्षणदर्शनाः ॥ १७ ॥ स्कंधवंतमुपासीनाःपरिवार्यवनस्पतिम् ॥ तस्याधस्ताच्चतांदेवींराज
पुत्रीमनिदिताम् ॥ १८ ॥ लक्ष्यामासलक्ष्मीवान्हनूमान्जनकात्मजाम् ॥ निम्नभांशोकसंतप्तांमलसंकुलमूर्धजाम् ॥ १९ ॥ क्षीणपुण्यांच्युतांभूमौ
तारांनिपतितामिव ॥ चारित्र्यपदेशादद्यांभर्तृदर्शनदुर्गताम् ॥ २० ॥ भूपणैरुत्तमैर्हीनांभर्तृवात्सल्यभूषिताम् ॥ राक्षसाधिपसंरुद्धांवंधुभिश्चवि
नाकताम् ॥ २१ ॥ वियूयांसिहसंरुद्धांवद्भागजवधूमिव ॥ चंद्ररेखांपयोदांतेशारदाभ्रैरिवावृताम् ॥ २२ ॥ क्लिष्टरूपामसंस्पर्शादयुक्तामिववल्लकी
म् ॥ सतांभर्तृहितेयुक्तामयुक्तांरक्षसांवशे ॥ २३ ॥ अशोकवनिकामध्येशोकसागरमाप्नुताम् ॥ ताभिःपरिवृतांतत्रसग्रहामिवरोहिणीम् ॥ २४ ॥

स्तान्नमूलसमीपे ॥ १८ ॥ १९ ॥ दिवश्च्युतांभूमौपतितांतारामिव चारित्र्यपदेशःपातिव्रत्यजर्कतिः भर्तृदर्शनदुर्गतदुर्लभंयस्यास्ताम् ॥ २० ॥ उत्तमभूपणजशोभाहीनामपिभर्तृवात्स
ल्येनतद्वियत्वेनशोभावतीम् विनाकतारहिताम् ॥ २१ ॥ पयोदांतैर्वर्षति अनेनदुःखस्यात्यल्पावशिष्टत्वंसूच्यते ॥ २२ ॥ असंस्पर्शाद्भर्तृस्पर्शाभावात् अतएवायुक्तांवीणावादकवादनक्रिया
रहितांवल्लकीवीणामिवस्थिताम् अयुक्तांरक्षसांवशेरक्षोधीनत्वेऽयोग्याम् ॥ २३ ॥ शोकसागरमाप्नुतांतत्रमग्न्याम् ताभिःराक्षसीभिः सग्रहांक्रूरमहाविष्टाम् ॥ २४ ॥

सीतेयमित्येव इयं सीतेति जातबुद्धिस्तामेव बुद्धिः संश्रित्य ततः परानुष्ठेयचिकीर्षया तस्मिन् शिशापाटक्षे एव निषसाद तद्रात्रिशेषं परदिनं च स्थित इत्यर्थः एवं च सरावणांतःपुरा सर्वापिलंकायामत्र
येण समुद्रलंघनदिनरात्रावेव विचितातुर्येयामेऽशोकवनि का प्रवेश इति बोध्यम् ॥ ३२ ॥ रागमानः इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षोडशः सर्गः
॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततस्तद्विनापगमोत्तरं कुमुदखंडं कुमुदसमूहस्तदाभः स्वैत्येन निर्मलं नभोजगाम नभसो निर्मलत्वं स्वच्छनीलवर्णत्वं अतएवाह हं सानीलमुदकमिवेति नभसो
नीलत्वं प्रतीत्या कविसंप्रदायेन च बोध्यं नभोजगाम किंचिन्नभ उपरि भागं जगामेत्यर्थः ॥ १ ॥ साचिव्यमिव सीतादर्शनादौ प्रभया स्वकांत्या साचिव्यमिव साहायकमिव दिवा कचिदेकांतप्रदे

इत्येवमर्थकपिरन्ववेक्ष्य सीतेयमित्येव तु जातबुद्धिः ॥ संश्रित्य तस्मिन् निषसाद वक्षे बलीहरीणामृषभस्तरस्वी ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा० वाल्मी
कीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः कुमुदखंडाभो निर्मलं निर्मलोदयः ॥ प्रजगाम नभश्चंद्रो हं सानीलमिवोदकम्
॥ १ ॥ साचिव्यमिव कुर्वन्सप्रभयानिर्मलप्रभः ॥ चंद्रमारश्मिभिः शीतैः सिपेवेपवनात्मजम् ॥ २ ॥ सददर्शततः सीतां पूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ शोक
भारैरिव न्यस्तां भारैर्नावमिवांभसि ॥ ३ ॥ दिदृक्षमाणं वै देहीं हनूमान्मारुतात्मजः ॥ सददर्शविदूरस्थाराक्षसीर्घोरदर्शनाः ॥ ४ ॥ एकाक्षीमेकक
र्णाचकर्णप्रावरणांतथा ॥ अकर्णांशंकुकर्णाचमस्तकोच्छ्वासनासिकाम् ॥ ५ ॥ अतिकायोत्तमांगींचतनुदीर्घशिरोधराम् ॥ ध्वस्तकेशींतथा केशीं
केशकंबलधारिणीम् ॥ ६ ॥ लंबकर्णललाटांचलंबोदरपयोधराम् ॥ लंबोष्ठींचिबुकोष्ठींचलंबास्यालंबजानुकाम् ॥ ७ ॥ इत्स्वां दीर्घांचकुक्षांचविक
टांबामनांतथा ॥ करालांभुव्रवस्त्रांचपिंगाक्षींचिकृताननाम् ॥ ८ ॥ विकृताः पिंगलाः कालीः क्रोधनाः कलहप्रियाः ॥ कालाय समहाशूलकूटमुदरधा
रिणीः ॥ ९ ॥ वराहमृगशार्दूलमहिषाजशिवा मुखाः ॥ गजोपूहयपादाश्च निखातशिरसोऽपराः ॥ १० ॥

शे स्थितत्वान्निद्राव्याकुलत्वाच्च न सम्यग्राक्षसीनां सीतायाश्च दर्शनं रात्रौ चंद्रोदये सति तु पुनः समीपदेशे आगत्य स्थितस्य सम्यक्सर्वदर्शनम् ॥ २ ॥ शोकभारैर्न्यस्तां अधो नीतामिव निमज्जमाना
मिव ॥ ३ ॥ दिदृक्षमाणः प्रकटनयातां द्रष्टुमिच्छुः ॥ ४ ॥ कर्णप्रावरणमिति विशालकर्णी मस्तकोच्छ्वासनासिकां ऊर्ध्वमुखवनासाम् ॥ ५ ॥ अतिकायोत्तमांगीं अतिप्रवृद्धोपरि भागं देहव
र्त्तं तनुदीर्घशिरोधरां अस्थूलदीर्घघ्रीवामित्यर्थः शारीरकेशैः कंबलधारिणीमिव ॥ ६ ॥ चिबुके संबद्धः ओष्ठो यस्यास्ताम् ॥ ७ ॥ विकटां वक्रशरीरां करालां भयंकरकृष्णवर्णाम् ॥ ८ ॥ वि
कृतत्वादिगुणाश्च याराक्षस्यस्तत्र स्थितास्तावदर्शनेति वक्ष्यमाणेनान्वयः कूटो यस्कारकूटाभ आयुधविशेषः ॥ ९ ॥ निखातशिरसः कबंधवदुरः प्रदेशगतशिरसः ॥ १० ॥

तर्तुशुश्रूषणापरा सन्नेतात्त्वार्थेणिचिण्यासश्र्वेतियुच् ॥ २० ॥ पूर्ववदेवाह सेयमिति यातनाराक्षसीभिः संपाद्यमानतीव्रदुःखं अनर्थानामापदाम् ॥ २१ ॥ शीलसंपन्नाईदृशदुःखेपिचा
रिच्यप्रच्यवरहितां प्रमथितांप्रमथितामपि प्रपापानीयशाला ॥ २२ ॥ २३ ॥ काम्यंतइतिकामाः भुज्यंतइतिभोगाः स्रक्चंदनादयस्तैस्सक्ता तत्समागमकांक्षिणी एतिजीवंतमानंदोनरं वपश
नादपीतिन्यायेनेतिजावः ॥ २४ ॥ राक्षस्यः राक्षसीरित्यर्थः एकस्मिन्लक्ष्येतिष्ठतितादृशंददयंयस्याः सा कितदेकंलक्ष्यंतत्राह नूनंराममेवेति ॥ २५ ॥ राममेवेत्यत्रबीजमाह भर्तानामेति शो

संतुष्टाफलमूलेनभर्तुशुश्रूषणापरा ॥ यापरांभजतेप्रीतिवनेऽपिभवनेयथा ॥ २० ॥ सेयंकनकवर्णांगीनित्यंसुस्मितभापिणी ॥ सहतेयातनामेता
मनर्थानामभागिनी ॥ २१ ॥ इमांतुशीलसंपन्नांद्रष्टुमिच्छतिराघवः ॥ रावणेनप्रमथितांप्रपामिवपिपासितः ॥ २२ ॥ अस्यानूनंपुनर्लाभाद्राघवः
प्रीतिमेप्यति ॥ राजाराज्यपरिश्रष्टः पुनः प्राप्येवमेदिनीं ॥ २३ ॥ कामभोगैः परित्यक्ताहीनावंधुजनेनच ॥ धारयत्यात्मनोदेहंतत्समागमकांक्षिणी
॥ २४ ॥ नैषापश्यतिराक्षस्योनेमान्पुष्पफलद्रुमान् ॥ एकस्थदद्यान्नूनंराममेवानुपश्यति ॥ २५ ॥ भर्तानामपरंनार्याः शोभनंभूषणादपि ॥ एषाहि
रहितातेनशोभनार्हानशोभते ॥ २६ ॥ दुष्करंकुरुतेरामोहीनोयदनयाप्रभुः ॥ धारयत्यात्मनोदेहंतदुःखेनावसीदति ॥ २७ ॥ इमामसितकेशांतांशतप
त्रनिभेक्षणाम् ॥ सुखार्हादुःखितांज्ञात्वाममापिच्यथितंमनः ॥ २८ ॥ क्षितिक्षमापुष्करसन्निभेक्षणायारक्षिताराघवलक्ष्मणाभ्याम् ॥ साराक्षसीभि
र्विकृतेक्षणाभिः संरक्ष्यतेसंप्रतिदृक्षमूले ॥ २९ ॥ हिमहतनलिनीवनपृथोभाव्यसनपरंपरयानिपीड्यमाना ॥ सहचररहितेवचक्रवाकीजनकसुताक
पणांदशांप्रपन्ना ॥ ३० ॥ अस्याहिपुष्पावनताग्रशाखाः शोकंदृढंवैजनयंत्यशोकाः ॥ हिमव्यपायेनचशीतरश्मिरभ्युत्थितोनैकसहस्ररश्मिः ॥ ३१ ॥

जनंशोभा ॥ २६ ॥ एतदेकद्वयत्वज्ञानादेवरामः प्रभुर्यजीवनरूपंदुःखेनावसादनाभावरूपंचदुष्करंकुरुते ॥ २७ ॥ ममापितिर्यग्योनेरपिविषयानभिज्ञस्यापि ॥ २८ ॥ क्षितितुल्याक्षमायस्याः
सा दृष्टिमात्रेणरावणस्याभस्मीकरणान् संरक्ष्यतेपरैरनपहारायगोप्यतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ कृपणांशोच्याम् ॥ ३० ॥ नकेवलमशोकएवशोकजनकश्चंद्रोपीत्याह हिमेति हिमव्यपायेनवसंतसमी
पप्राक्कालेनोपलक्षितः यद्वा लंकायां हिमव्यपायेनशीताभावेनाभ्युत्थितोतिप्रकाशतयास्थितः अतएवनैकसहस्ररश्मिः अभ्युत्थितः उदयंप्राप्तः शीतरश्मिश्चशोकंजनयतीत्यनुकर्षः ॥ ३१ ॥

मनसारांजगामस्याः स एवानुरूप इति स्मारेत्यर्थः न वहे मा भानं वांतरुर्णां हे मा भां चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ अस्या हेतोः सर्वात्मना स्वसदृश्याः प्राप्त्यर्थमित्यर्थः ॥ ७ ॥ दूषणांतरक्षो निपातश्चैतदास
क्त्या शूर्पणखानिरासमूलत्वादन्वेषणप्रतिबंधसंभावनामूलकत्वाच्चैतन्मूल एव शंबरोयं प्रद्युम्नहतादन्य एव महेंद्रपदेन तत्तुल्यप्रद्युम्नलक्षणावा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अस्यानिमित्ते सप्तम्यर्थेष्वपि
अस्यानिमित्तभूतायां सत्यामित्यर्थ इति तीर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ परिवर्तयेत् अधरोत्तरं कुर्यात्संहरेदित्यावत् ॥ १३ ॥ एवं मतेर्युक्तत्वमुपपादयति राज्यावेति त्रैलोक्यराज्यसीताप्राप्त्योः कतरदु

तां हृद्वानवहे मा भां लोककांतामिव श्रियम् ॥ जगाम मनसारां वचनं चेदमब्रवीत् ॥ ६ ॥ अस्या हेतोर्विशालाक्ष्याहतो वाली महाबलः ॥ रावणप्र
तिमो वीर्यकबंधश्च निपातितः ॥ ७ ॥ विराधश्च हतः संख्येराक्षसो भीमविक्रमः ॥ वने रामेण विक्रम्य महेंद्रेण वशंवराः ॥ ८ ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसां
भीमकर्मणाम् ॥ निहतानि जनस्थानेशरैरग्निशिखोपमैः ॥ ९ ॥ खरश्च निहतः संख्ये त्रिशिराश्च निपातितः ॥ दूषणश्च महातेजारा मेण विदितात्मना
॥ १० ॥ ऐश्वर्यवानराणां च दुर्लभं वालिपालितम् ॥ अस्यानिमित्ते सुग्रीवः प्राप्तवाँ लोकविश्रुतः ॥ ११ ॥ सागरश्च मया क्रांतः श्रीमान्नद नदीपतिः ॥
अस्या हेतोर्विशालाक्ष्याः पुरीचेयं निरीक्षिता ॥ १२ ॥ यदिरामः समुद्रांतां मेदिनीं परिवर्तयेत् ॥ अस्याः कृते जगच्चापियुक्तमित्येव मेमतिः ॥ १३ ॥ रा
ज्यं वा त्रिपुलोके पुसीतावा जनकात्मजा ॥ त्रैलोक्यराज्यं सकलं सीतायानामुयात्कलाम् ॥ १४ ॥ इयं सा धर्मशीलस्य जनकस्य महात्मनः ॥ सुता मै
थिलराजस्य सीता भर्तृदृढव्रता ॥ १५ ॥ उत्थिता मेदिनीं भित्वा क्षेत्रे हलमुखक्षते ॥ पद्मरेणुनिभैः कीर्णाशुभैः केदारपांसुभिः ॥ १६ ॥ विक्रांतस्यार्यशी
लस्य संयुगेष्वनिवर्तिनः ॥ स्नुषादशरथस्यैषा ज्येष्ठाराज्ञो यशस्विनी ॥ १७ ॥ धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य रामस्य विदितात्मनः ॥ इयं सा दयिता भार्या राक्षसी
वशमागता ॥ १८ ॥ सर्वान्भोगान्परित्यज्य भर्तृस्नेहबलात्कृता ॥ अचिंतयित्वा कष्टानि प्रविष्टा निर्जनं वनम् ॥ १९ ॥

कृष्टमिति विचारे आद्यं द्वितीयकोटिशतांशेन सादृश्यमपि नार्हतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ आधिक्यमेवोपपादयति इयमिति अनेन कुलम् भर्तृदृढव्रतेत्यनेन चारिष्यातिशयः मेदिनीं भित्त्वेत्यनेनायोनि
जतयाऽपानुषदिव्यरूपत्वं दर्शितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ आर्यशीलस्य पूज्यशीलस्य अनेन महाकुलीनपाणिग्रहणं दर्शितम् ॥ १७ ॥ यच्छेषतयैव प्राशस्यं दर्शितं तस्य कालस्य दुरतिक्रमत्वमाह इयं से
ति राक्षसी वशमागता कालप्रावल्यादिति भावः फलमत उपपत्तेरिति व्याससूत्रेणापि कालात्मनो भगवत एव कर्मफलप्रापणसामर्थ्यं दर्शितम् ॥ १८ ॥ भर्तृस्नेहबलात्कृता बलात्पवर्तिता ॥ १९ ॥

सीतारोचमेवंगुणानिथामलिनवासःसंवीतत्वोपवासकृशत्वशोकध्यानपरायणत्वादिपातिव्रत्यधर्मवर्तीदृष्ट्वाहृष्टःसन् रामं संस्मार स्मृतं चतंप्रशशंस एवं पातिव्रत्यगुणवत्पत्नीलाभेन भाग्योत्तरोरा
मः इदं स्थाविर्योगेनेदृशीपीडाईदृशीप्राप्तये उद्यमश्चोचित एवेति चात्सीतांचप्रशशंस बलवताभध्येन प्रभुणा लुतापिया एवं पातिव्रत्यात्तदेषैव सर्वोत्तमेत्येवंप्रशशंस ॥ ५४ ॥ वममानः ॥ इति
श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सीतांप्रशस्य प्रशंसाच प्रागुक्त रूपा चितापरः सीताविषयदुःखेनेति भावः
॥ १ ॥ सीतामाश्रित्य सीतामुद्दिश्य ॥ २ ॥ गुरुभिर्विनीतस्य शिक्षितस्य लक्ष्मणस्य गुरुप्रियागुरोः रामस्य पत्नीत्वात् तद्देवपरमोपास्यत्वेनाभीष्टासीता अयोनिजानिः सीमपातिव्रत्यारामपत्य
पियदिदुःखार्तादुःखपीडितातर्हि कालोदुरतिक्रम इति हि निश्चितमित्यर्थः दुःखोपायघटकत्वस्य काल एव प्रसिद्धत्वादिति भावः ननु नदुःखं सुखं वा कालमात्रजन्यम् कर्मानुष्ठानवैफल्यपत्तेः त
त्सापेक्षकालजन्यत्वेपि ईश्वरावतारसीतारामयोः कर्माभावात्कथं दुःखमिति चेन्न वस्तुतस्तुतयोर्दुःखाभावेपि लोकानुग्रहाय गृहीतमनुप्यदेहयोस्तेषां मनुप्यत्वाभावबुद्धिप्रतिबंधाय नटवद्वय
एवं सीतां तथा दृष्ट्वा हृष्टः पवनसंभवः ॥ जगाम मनसारा मंप्रशशंस चतंप्रभुम् ॥ ५४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ० सु० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥
प्रशस्यनुप्रशस्तव्यां सीतां तां हरिपुंगवः ॥ गुणाभिरामं रामं च पुनश्चित्तापरोभवत् ॥ १ ॥ समुहूर्तमिव ध्यात्वा वाप्पपर्याकुलेक्षणः ॥ सीतामाश्रित्य ते
जस्वीह नूमान्विललाप ह ॥ २ ॥ मान्यागुरुविनीतस्य लक्ष्मणस्य गुरुप्रिया ॥ यदिसीता हि दुःखार्ता कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ३ ॥ रामस्य व्यवसायज्ञा
लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥ नात्यर्थं सुभ्यते देवी गंगेव जलदागमे ॥ ४ ॥ तुल्यशीलवयोदत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम् ॥ राघवोऽर्हतिवैदेहीं तंचेयमसि
तेक्षणा ॥ ५ ॥

हारमजिनयतोः सुखदुःखादिकालिकमुखविकासाद्यभिनयेन तन्मायामोहितस्यैव देवांशस्य हनूमतोऽभिनीतकार्यदर्शनेन तत्कारणानुमानादुःखार्तत्वाद्युक्तेः सामंजस्यात् यथाच परेणोद्धोधनं वि
ना हनूमतः स्ववलपराक्रमारोमोहस्तथाऽनयोर्गवस्वरूपत्वे इदानीं तस्य मोह इति वक्तुं शक्यत्वात्पश्चात्तु भगवदिच्छयैव तस्य तयोः स्वरूपज्ञानेपि न किंचिदवद्यम् ॥ ३ ॥ नन्वेवं विधुः स्वातिशये
जीवनहानिरेव स्यादत आह रामस्येति लक्ष्मणो राम एव विधेदुर्गे स्थितामपि मां दिव्यास्त्रैः समुद्रमपियेन केनाप्युपायेनोद्धृष्यागत्यात्रायास्यतीति तस्य व्यवसायज्ञापराक्रमज्ञासतीनात्यंतं क्षुभ्यते
नैराश्रयमूलकं प्राणत्यागसंपादकं क्षोभं न प्राप्नोतीत्यर्थः जलदागमेव वर्षाकालेपि गंगायथा इतरक्षुद्रनदीवदुर्धरवेगं न प्राप्नोतीति तद्वत् ॥ ४ ॥ तुल्यशीलवयोदत्तां रामतुल्यस्वभाववयश्चारित्र्याम् अभि
जनः कुलम् लक्षणं सामुद्रिकोक्तम् अतएव सीतारामस्य पुरुषांतरेस्संतरेचाप्रवृत्तिः स्वभावमूलेति सूचितम् ॥ ५ ॥

इतोप्येवमित्याह तत्रेति रामोपदिष्टेषुयान्याभरणानि अवहीनानिपतितानि ऋष्यमूकादावित्यर्थः ॥ ४४ ॥ कानित्यक्तानीतित्वयावगतानितत्राह पीतमिति कनकपट्टाभत्वेनस्वर्णतंतुमात्र
निष्पन्नत्वंतस्यसूच्यते नगासक्तंरक्षासक्तम् ॥ ४५ ॥ ऋष्यमूकेवस्त्रभूषणत्यागोप्यनयैवकृतइत्याह अनयैवेति ॥ ४६ ॥ इदं वसनं अंतरीयवस्त्रमित्यर्थः चिरधृतत्वाक्लिष्टवत्तरंशयनादिनामृ
दितंतथापितद्वर्णं सपीतोरगः अनूनमप्रच्युतं क्रीवत्वमार्धं अर्धर्चादिर्वावर्णशब्दः तथाश्रीमच्छोभावत् यथेतरत् अस्मद्गृहीतमुत्तरीयमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ एवंजातनिश्चयआह इयमिति प्रणष्टा
दर्शनमग्रामापियस्यरामस्यमनसस्तुनप्रणश्यतिनादृष्टाभवति नित्यंसन्निहिताभवतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सादयमेव केचत्वारस्तत्राह कारुण्येनेति ॥ ४९ ॥ परितापहेतुकारुण्यादित्वयमेवदर्शय

तत्रयान्यवहीनानितान्यहंनोपलक्षये ॥ यान्यस्यानावहीनानितानीमानिनसंशयः ॥ ४४ ॥ पीतंकनकपट्टाभंसस्तंतद्वसनंशुभम् ॥ उत्तरीयंनगास
क्तंदाहृष्टंपुवंगमैः ॥ ४५ ॥ भूषणानिचमुख्यानिदृष्टानिधरणीतले ॥ अनयैवापविद्वानिस्वनवंतिमहांतिच ॥ ४६ ॥ इदंचिरगृहीतत्वाद्वसनंक्लिष्टव
त्तरम् ॥ तथाप्यनूनंतद्वर्णंतथाश्रीमद्यथेतरत् ॥ ४७ ॥ इयंकनकवर्णांगीरामस्यमहिषीप्रिया ॥ प्रणष्टापिसतीयस्यमनसोनप्रणश्यति ॥ ४८ ॥ इयं
सायत्कृतेरामश्चतुर्भिरिहतप्यते ॥ कारुण्येनानृशंस्येनशोकेनमदनेनच ॥ ४९ ॥ स्त्रीप्रणष्टेतिकारुण्यादाश्रितेत्यानृशंस्यतः ॥ पत्नीनष्टेतिशोकेनप्रि
येतिमदनेनच ॥ ५० ॥ तस्यादेव्यायथारूपमंगप्रत्यंगसौष्ठवम् ॥ रामस्यचयथारूपंतस्येयमसितेक्षणा ॥ ५१ ॥ अस्यादेव्यामनस्तस्मिस्तस्यचास्यां
प्रतिष्ठितम् ॥ तेनेयंसचधर्मात्मा मुहूर्तमपिजीवति ॥ ५२ ॥ दुष्करंकृतवान्रामोहीनोयदनयाप्रभुः ॥ धारयत्यात्मनोदेहंनशोकेनावसीदति ॥ ५३ ॥

ति स्त्रीति प्रणष्टापरेणपीडितामयाचसतीसानरक्षिता आपदिस्त्रियोरक्ष्याइत्युक्तेस्तदकरणकृतकारुण्यात्परितापः वनंप्रस्थितमपिमामाश्रितासाचनरक्षितेतिआनृशंस्यतः आश्रितसंरक्षणस्य
भावत्वेनतदकरणात्परितापः पत्नीसर्वधर्मसाधनभूतानष्टेतिधर्मनाशचिताशोकेनपरितापः प्रियेतिपरमरूपलावण्यादिमतीपरमसुखसाधनभूतानष्टेतिपूर्वसंभोगादिस्मरणजमदनेनसर्वसिद्धसर्वे
द्वियपरितापः ॥ ५० ॥ अस्यायथारूपादितथारामस्ययथारामस्यरूपादितथाअस्याअपि अतःसोस्यायोग्यइयंचतस्ययोग्येत्यर्थः अनेनोभयोरन्योन्यमानुरूप्यंदर्शितम् ॥ ५१ ॥ अथा
न्योन्यानुरागमाह अस्यादेव्याइति येनास्याश्रितंरामेसक्तंतस्यचास्यातेनेयंसचजीवति चित्तसन्निधानेनवियोगाभावादितिभावः मुहूर्तमपीत्यस्यान्यथेत्यादिः नजीवेदितिचशेषः ॥ ५२ ॥
दुष्करमिति अत्रतेनेतिवर्तते तेनचित्तसन्निधानेन दुष्करंकृतवांस्तत्राह धारयतीति वर्तमानसार्माप्येलट् दधारेत्यर्थः ॥ ५३ ॥

रामोपरोधः रामसेवाप्रतिबंधः ॥ ३५ ॥ कृष्णानिवक्राणि च अक्षिपक्ष्माणियत्रेन ॥ ३६ ॥ संस्कारस्नानराहित्यान्मलपंकधरत्वम् त्वगादिमलरूपः पंकः नक्षत्रराजश्वंद्रः ॥ ३७ ॥ संदिदिहे प्रत्यभिज्ञा बाधकात्कार्थमालिन्यादिति रोहितरूपत्वात्संदेहः आघ्रायोऽभ्यासः ॥ ३८ ॥ बाधकस्याकिंचित्करत्वमाह दुःखेनेति दुःखबोध्यत्वे हेतुरनलंकृतामिति संस्कारेणेति स्नानानुलेपनादिरंगसंस्कारः वाचोव्याकरणज्ञानादिजः संस्कारः देव्या अर्थान्तरगतत्वं देशान्तरगतत्वं वाचस्तुविवक्षितार्थादन्यार्थबोधकत्वम् वाचोर्थो यथा व्याकरणाद्यभ्यासदुःखेन व्युत्पत्ति संपाद्य बुध्यते तद्वत्सीतां कटेन बुबुधे ॥ ३९ ॥ कारणैरुपपादयन् सीतानि श्वयहेतुभिरुपपत्तिमंतं संपादयन् ॥ ४० ॥ इदानीं सीतात्वोपपादकमाह वैदेत्या इति तदा स्वप्रस्थानसमये गात्रशो

रामोपरोधव्ययितारक्षोगणनिपीडिताम् ॥ अवलंभगशावाक्षीं वीक्षमाणां ततस्ततः ॥ ३५ ॥ बाष्पां बुपरि पूर्णेन कृष्णवक्राक्षिपक्ष्मणा ॥ वदनेना प्रसन्नेन निःश्वसंती पुनः पुनः ॥ ३६ ॥ मलपंकधरां दीनां मंडनार्हाममंडिताम् ॥ प्रभां नक्षत्रराजस्य कालमेघैरिवावृताम् ॥ ३७ ॥ तस्य संदिदिहे बुद्धिस्तथा सीतां निरीक्ष्य च ॥ आघ्रायानामयोगेन विद्यां प्रशिथिला मिव ॥ ३८ ॥ दुःखेन बुबुधे सीतां हनूमाननलंकृताम् ॥ संस्कारेण यथा हीनां वाचमर्थान्तरंगताम् ॥ ३९ ॥ तां समीक्ष्य विशालाक्षीं राजपुत्रीमनिदिताम् ॥ तर्कयामास सीतेतिकारणैरुपपादयन् ॥ ४० ॥ वैदेत्यायानि चांगेषु तदारामो न्वकीर्तयत् ॥ तान्याभरणजालानि गात्रशोभीन्यलक्षयत् ॥ ४१ ॥ सुकृतौ कर्णवेष्टौ च श्वदंष्ट्रौ च सुसंस्थितौ ॥ मणिबिद्रुमचित्राणि हस्तेष्वाभरणानि च ॥ ४२ ॥ श्यामानि चिरयुक्तत्वात् तथा संस्थानवन्ति च ॥ तान्येवैतानि मन्येऽहं यानिरामोऽन्वकीर्तयत् ॥ ४३ ॥

जीनीतिपाठः कतकसंमतः येष्वंगेषु यान्याभरणजालान्यकीर्तयत् तान्याभरणजालानि तत्तद्गात्रशोभीन्यलक्षयदिति प्रत्यभिज्ञाप्रामाण्यं सिद्धम् तीर्थस्तुशाखाशोभीनीतिपाठप्रकल्प्य रामविश्लेषसमये भूषणधारणस्यानुचितत्वाद् वैदेत्याभूषणानि स्वांगेभ्य उन्मुच्य शाखायान्यस्तानीति गम्यत इति व्याचख्यौ तत्तु उत्तरश्लोकयोर्हस्तेष्विति तथा श्यामानि चिरयुक्तत्वादिति पदस्वरसविरुद्धम् किंचैवं तद्देगे रामोक्ताभरणाभावादसीतात्वमेव स्यात् ॥ ४१ ॥ अथ कस्मिन्गात्रे किमाभरणं दृश्येत तत्राह सुकृताविति सुकृतौ निर्मितौ कर्णवेष्टौ कुंडले श्वदंष्ट्रौ कर्णाभरणविशेषौ त्रिकर्णकापरनामानौ सुसंस्थितौ कर्णरूपेण मुप्रतिष्ठितौ उपलक्ष्ये इति शेषः हस्तेषु हस्तावयवेषु च यानि मणिबिद्रुमचित्राण्याभरणानिरामेणोक्तानि तथैव सुस्थितानि उपलक्ष्ये ॥ ४२ ॥ चिरयुक्तत्वाच्चिरकालमसंस्कृतदेहस्थितत्वेनासंस्कृतत्वात् श्यामान्यपि श्यामवर्णान्यपि तथा संस्थानवन्ति रामोक्तसन्निवेशवन्ति यानिरामोन्वकीर्तयत् तान्येवैतानि मन्ये ॥ ४३ ॥

प्रियंजनंरामलक्ष्मणमुयीवादिहृपंजनं श्वगणेनशुनांगणेन ॥ २४ ॥ जघनं पृष्ठभागंगतयाप्राप्तयैकयाहरणदिनकृतैकसंस्कारवत्या यद्वा पुरोभागीयवेणीद्वयराहित्येनपृष्ठलंबयैकयावेण्यानीलनागाभयानीलसर्पतुल्ययावेण्योपलक्षितां अनेनतत्स्पर्शोऽन्यस्यमरणमेवेतिसूचितं मेघापायेनीलयावनराज्योपलक्षितामहीमिवस्थिताम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ उपपादिभिःसीतात्वनिश्चयोपपादनसमर्थैः तत्कारणंप्रत्यभिज्ञानमाह क्रियमाणेति यथारूपादृष्टायादृग्पवर्णादिमती अनुभूतातथारूपेयं भेदेहिप्रत्यभिज्ञानमनुपपन्नमितिभावः ॥ २७ ॥ पूर्णचंद्राननत्वादिगुणवती

प्रियंजनमपश्यंतीं पश्यंतींराक्षसीगणम् ॥ स्वगणेनमृगींहीनांश्वगणेनावृतामिव ॥ २४ ॥ नीलनागाभयावेण्याजघनंगतयैकया ॥ नीलयानीरदापायेवनराज्यामहीमिव ॥ २५ ॥ सुखार्हादुःखसंतप्तं व्यसनानामकोविदाम् ॥ तां विलोक्य विशालाक्षीमधिकंमलिनांरुशाम् ॥ २६ ॥ तर्कयामाससीतेतिकारणैरुपपादिभिः ॥ क्रियमाणातदातेनरक्षसाकामरूपिणा ॥ २७ ॥ यथारूपादिदृष्टासातथारूपेयमंगना ॥ पूर्णचंद्राननांसुभ्रूंचारुवत्तपयोधराम् ॥ २८ ॥ कुर्वतींप्रभयादेवीं सर्वावितिमिरादिशः ॥ तां नीलकंठीं विबोर्ष्णीं सुमध्यां सुप्रतिष्ठिताम् ॥ २९ ॥ सीतांपद्मपलाशाक्षीं मन्मथस्य रतिं यथा ॥ इष्टां सर्वस्य जगतः पूर्णचंद्रप्रभामिव ॥ ३० ॥ भूमौ सुतनुमासीनां नियतामिव तापसीम् ॥ निःश्वासबहुलां भीरुं भुजगेंद्रवधूमिव ॥ ३१ ॥ शोकजालेनमहताविततेननराजतीम् ॥ संसक्तांधूमजालेनशिखामिवविभावसोः ॥ ३२ ॥ तां स्मृतीमिवसंदिग्धामृद्धिनिपतितामिव ॥ विहतामिवचश्रद्धामाशांप्रतिहतामिव ॥ ३३ ॥ सोपसर्गायथासिद्धिबुद्धिसकलुपामिव ॥ अभूतेनापवादेनकीर्तिनिपतितामिव ॥ ३४ ॥

निरीक्ष्यतस्यबुद्धिःसंदिदिहेइत्यष्टत्रिंशत्श्लोकेनान्वयः सुभ्रूं सुभ्रुवम् ॥ २८ ॥ सर्वादिशोवितिमिराः कुर्वतीं नीलकंठीं सौभाग्यसूचकेंद्रनीलमणिमयकंठस्थभूषणप्रभयातद्वर्णकंठां सुप्रतिष्ठितां सुप्रतिष्ठितसर्वावयवसंस्थानाम् ॥ २९ ॥ चंद्रप्रभासादृश्यं सर्वानंदकरत्वेन ॥ ३० ॥ नियतां भूशयनादिरूपनियमवतीं तापसीमिवभूमावासीनां भुजगेंद्रवधूसादृश्यं दुष्प्रधृष्यत्वेनरक्षःकुलनाशकत्वेनच ॥ ३१ ॥ नराजतीं अराजतीं विभावसोः शिखामिवपातिव्रत्यतेजसाज्वलंतीम् ॥ ३२ ॥ स्मृतीमिवेतिदीर्घआर्षः संदिग्धामर्थसंदेहवतीं ऋद्धिमैश्वर्यं निपतितामन्यायवशादितिभावः विहतां नास्तिकबुद्ध्येतिभावः प्रतिहतां स्वविषयालाभादितिभावः ॥ ३३ ॥ सोपसर्गासविघ्नां सकलुषां रागद्वेषादिकालुष्यवतीं अभूतेनापवादेनकेवलमारोपितेनकलंकेन ॥ ३४ ॥

॥ १० ॥ नीलांजननिजाति एवमुक्त्याऽशोकानामनेकवर्णपुष्पवत्त्वं सूचितम् विबुधोद्यानं नंदनं यथानंदनं आह्लादकं तद्गुह्यं चैत्ररथं कुबेरवनं यथाचित्रं तद्वच्चित्रम् ॥ ११ ॥ तदुभयम
प्यतिवृत्तमिव अतिक्रम्येव स्थितं पुष्परूपज्योतिर्गणैरायुतम् ॥ १२ ॥ पुष्परूपैः रत्नशतैः ॥ १३ ॥ मृगादिभिः स्त्रीयैर्नानाविधैः शब्दैरम्यं कृतं एवं विशेषणकमुद्यानमशोकवनिकांतर्गतं दर्शेत्य

विविद्धमूलावहवः शोभन्ते स्म सुपुष्पिताः ॥ शतकुंभनिभाः केचित्केचिदग्निशिखप्रभाः ॥ १० ॥ नीलांजननिभाः केचित्तत्राशोकाः सहस्रशः ॥ नंदनं
विबुधोद्यानं चित्रं चैत्ररथं यथा ॥ ११ ॥ अतिवृत्तमिवाचिंत्यं दिव्यं रम्यं श्रिया युतम् ॥ द्वितीयमिव चाकाशं पुष्पज्योतिर्गणायुतम् ॥ १२ ॥ पुष्परत्नश
तैश्चित्रं पंचमं सागरं यथा ॥ सर्वतु पुष्पैर्निचितं पादपैर्मधुगंधिभिः ॥ १३ ॥ नानानिनादैरुद्यानं रम्यं मृगगणद्विजैः ॥ अनेकगंधप्रवहं पुण्यगंधमनोहर
म् ॥ १४ ॥ शैलेन्द्रमिव गंधाढ्यं द्वितीयं गंधमादनम् ॥ अशोकवनिकायां तु तस्यां वानरपुंगवः ॥ १५ ॥ सददर्शा विदूरस्थं चैत्यप्रासादमूर्जितम् ॥ मध्ये
स्तंभसहस्रेण स्थितं कैलासपांडुरम् ॥ १६ ॥ प्रवालरुतसोपानं तप्तकांचनवेदिकम् ॥ मुष्णं तमिव चक्षुषि द्योतमानमिव श्रिया ॥ १७ ॥ निर्मलं प्रांशु
भावत्वाद्दुल्लिखंतमिवांबरम् ॥ ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिः समावृताम् ॥ १८ ॥ उपवासकृशां दीनानिः श्वसंती पुनः पुनः ॥ ददर्श शुक्लपक्षादौ चंद्र
रेखामिवामलाम् ॥ १९ ॥ मंदप्रख्यायमानेन रूपेण रुचिरप्रभाम् ॥ पिनद्धां धूमजालेन शिखामिव विभावसोः ॥ २० ॥ पीतेनैकेन संवीतां क्लिष्टेनोत्त
मवाससा ॥ सपंकामनलंकारां विपद्यामिव पद्मिनीम् ॥ २१ ॥ पीडितां दुःखसंतप्तां परिक्षीणां तपस्विनीम् ॥ ग्रहेणांगारकेणेव पीडितामिव रोहिणीम्
॥ २२ ॥ अश्रुपूर्णमुखीं दीनां रुशामनशनेन च ॥ शोकध्यानपरां दीनानित्यं दुःखपरायणाम् ॥ २३ ॥

नुकर्षः ॥ १४ ॥ शैलेन्द्रो हिमवान् तस्यां पूर्ववर्णितायाम् ॥ १५ ॥ चैत्यं वर्तुलाकारत्वाद्दुद्धायतनमिव प्रासादं स्तंभसहस्रेणाधारभूतेन स्थितम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रांशुभावत्वाद्दुच्चस्वभावत्वात्
तत्तत्तद्दर्शनानंतरं मलिनवासः संवीतत्वादिविशेषणवर्ती सीतां दूरादेव तन्मूलस्थां ददर्शेत्यनुकर्षः ॥ १८ ॥ १९ ॥ मंदप्रख्यायमानेन इदमिदमिति इदं तदिति वाक्यं चिद्वृत्त्यमानेन रूपेण स्वरूपेणोप
लक्षिताम् ॥ २० ॥ क्लिष्टेन जीर्णेन पांडुत्वास्तरणेन वा क्लिष्टेन सपंकामलवच्छरीरां पद्मिनीलक्ष्मीलता च ॥ २१ ॥ अंगारकेणेव तत्तुल्येन ग्रहेण केतुना पीडितां रोहिणीमिव ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ ५१ ॥ प्रतीक्षमाणः सीताया आगमनमिति शेषः अवेक्षमाण इतस्ततोऽवलोकयन् पर्णघने सुपुष्पिते शिशपावक्षे निलीनः सन् सर्ववन्ददर्शेत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ रममाणः इति रामाजिरामेश्वरी
येरामायणतिलके वाल्मीकीये आदि० सुन्दरकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ वीक्षमाण इतस्ततोऽवलोकयन् तत्रस्थः शिशपास्थः मार्गमाणः मैथिलीहेतुनाऽधोदृष्ट्वा महीम
वेक्षमाणः सर्वांतां अशोकवनिकामन्ववैक्षत ॥ १ ॥ तां विशिनष्टि संतानकेति संतानकलताभिः सहितैः पादपैरित्यर्थः ॥ २ ॥ तां सददर्शेत्यन्वयः नन्दनसंकाशां तद्वचनद्राक्षायने कोपादेयवस्तुम

यदि जीवति सा देवी ताराधिपनिभानना ॥ आगमिष्यति साऽवश्यमिमांशीतजलानदीम् ॥ ५१ ॥ एवं तु गत्वा हनुमान्महात्मा प्रतीक्षमाणो मनुजेंद्रप
त्नीम् ॥ अवेक्षमाणश्च ददर्श सर्वसुपुष्पिते पर्णघने निलीनः ॥ ५२ ॥ इत्यार्षे० श्रीम० वा० आदि० सु० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥
सर्वीक्षमाणस्तत्रस्थो मार्गमाणश्च मैथिलीम् ॥ अवेक्षमाणश्च महीं सर्वांतामन्ववैक्षत ॥ १ ॥ संतानकलताभिश्च पादपैरुपशोभिताम् ॥ दिव्यगंधर
सोपेतां सर्वतः समलंकृताम् ॥ २ ॥ तां स नन्दनसंकाशां मृगपक्षिभिरावृताम् ॥ हर्म्यप्रासादसंवाधां कोकिलाकुलनिःस्वनाम् ॥ ३ ॥ कांचनोत्पलपद्माभि
र्वापीभिरुपशोभिताम् ॥ बद्धासनकुथोपेतां बहुभूमिगृहायुताम् ॥ ४ ॥ सर्वतुङ्गकुसुमैरम्यैः फलवद्भिश्च पादपैः ॥ पुष्पितानामशोकानां श्रिया सूर्योद
यप्रभाम् ॥ ५ ॥ प्रदीपामिव तत्रस्थो मारुतिः समुदैक्षत ॥ निष्पन्नशाखां विहगैः क्रियमाणामिवासकृत् ॥ ६ ॥ विनिष्पतद्भिः शतशश्चित्रैः पुष्पावतंस
कैः ॥ समूलपुष्परचितैरशोकैः शोकनाशनैः ॥ ७ ॥ पुष्पभारातिभारैश्च स्पृशद्भिरिव मेदिनीम् ॥ कर्णिकारैः कुसुमितैः किंशुकैश्च सुपुष्पितैः ॥ ८ ॥ स दे
शः प्रजयातेषां प्रदीप इव सर्वतः ॥ पुन्नागाः सप्तपर्णाश्च चंपकोद्दालकास्तथा ॥ ९ ॥

तीम् ॥ ३ ॥ बद्धासनैः कुथैरास्तरणैश्चोपेताम् उपर्युपरिभूमियुक्ता गृहा बहुभूमिगृहाः ॥ ४ ॥ सर्वतुङ्गकुसुमानियेषां तैः पादपैर्युक्ताम् सूर्योदयप्रभां उद्यत्सूर्यसमकांतिम् ॥ ५ ॥ तत्रस्थः शिशपा
स्थो मारुतिरशोकपुष्पैः प्रदीपामिवोदैक्षतेत्युत्प्रेक्षा असकृच्छतशो विनिष्पतद्भिश्चित्रैः पुष्पाण्यवतंसवत्प्रतीयमानानियेषां तैर्विहगैर्निविडशाखामपि निष्पन्नशाखां क्रियमाणाम् बहुपक्षिपक्षपि
हितपर्णतया पत्ररहितशाखामिवेत्यर्थः तथा उच्यमानविशेषणैरशोकैः पुष्पभारेण पुष्पसमूहेन जनितातिभारैरतएवातिभारवशादतिप्रद्वशाखतया भूमिस्पृशद्भिः कर्णिकारैः किंशुकैश्च युतः स देश
स्तेषां प्रजया प्रदीप इव ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

तान्कांचनानिति किंकिण्यस्तेषुफलादिवसहजाः अतएवविस्मयमागमत् ॥ ४० ॥ तेषांतरुधर्ममप्याह सुपुष्पिताग्रानिति तरुणाःकौमलाःअंकुराःपल्लवाश्चयेषांतान्दृष्ट्वाविस्मयंप्राप्तइत्य-
 न्वयः तांयस्याःपर्यंतवृक्षाएवंभूतास्मामारुह्यचितयामासेतिशेषः ॥ ४१ ॥ इतइति आगतामितिशेषः तदेवस्पष्टयति इतश्चेतश्चेति ॥ ४२ ॥ रम्येयमशोकवनिकादुरात्मनोरावणस्यैवदृढध्रुवं
 राक्षसांतरस्यैवंविधतदसंभवात् ॥ ४३ ॥ नलिनीचेयंरम्या साचराजमहिषीत्वाद्विम्यप्रिया अतएवेमांनलिनीनूनमेप्यति ॥ ४४ ॥ अरामारामवियुक्ता राजमहिषीत्वादेवउद्यानवनसंचार-
 कुशला ॥ ४५ ॥ अयमेवार्थआदरेणबुद्धिस्थैर्यार्थचिरावर्त्यते अथवेति सर्वथेत्यर्थः ननुपक्षांतरमिदंतत्त्वासंभवात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अशोकवनिकांतःशिशपाप्रदेशेसीतायाआगमनेहेत्वं

तान्कांचनान्दृक्षगणान्मारुतेनप्रकंपितान् ॥ किंकिणीशतनिर्घोषान्दृष्ट्वाविस्मयमागमत् ॥ ४० ॥ सुपुष्पिताग्रान्रुचिरांस्तरुणांकुरपल्लवान् ॥ ता-
 मारुह्यमहावेगःशिशपांपर्णसंवृताम् ॥ ४१ ॥ इतोद्रक्ष्यामिवैदेहीरामदर्शनलालसाम् ॥ इतश्चेतश्चदुःखार्तांसंतपंतीयदृच्छया ॥ ४२ ॥ अशोकव-
 निकाचेयंदृढंरम्यादुरात्मनः ॥ चंदनैश्चंपकैश्चापिबकुलैश्चविभूषिता ॥ ४३ ॥ इयंचनलिनीरम्याद्विजसंघनिषेविता ॥ इमांसाराजमहिषीनूनमेप्यति-
 जानकी ॥ ४४ ॥ साऽरामाराजमहिषीराघवस्यप्रियासदा ॥ वनसंचारकुशलाध्रुवमेप्यतिजानकी ॥ ४५ ॥ अथवामृगशावाक्षीवनस्यास्यविचक्ष-
 णा ॥ वनमेप्यतिसाऽद्येहरामचिंतासुकर्षिता ॥ ४६ ॥ रामशोकाभिसंतप्तासादेवीवामलोचना ॥ वनवासरतानित्यमेप्यतेवनचारिणी ॥ ४७ ॥ व-
 नेचराणांसततंनूनंस्पृहयतेपुरा ॥ रामस्यदयिताचार्याजनकस्यसुतासती ॥ ४८ ॥ संध्याकालमनाःश्यामाध्रुवमेप्यतिजानकी ॥ नदींचेमांशुभज-
 लांसंध्यार्थेवरवर्णिनी ॥ ४९ ॥ तस्याश्चाप्यनुरूपेयमशोकवनिकाशुभा ॥ शुभायाःपार्थिवेंद्रस्यपत्नीरामस्यसंमता ॥ ५० ॥

तरमुन्नयति वनेचराणामिति वृगपक्ष्यादीनामित्यर्थः ॥ ४८ ॥ संध्यादिनरात्र्योःसंधिरूपानुष्ठानकालोयस्यकर्मणस्तत्रमनोयस्याःसा तथासंध्यार्थेसंध्याकालक्रियमाणस्नानाद्यर्थे पूर्ववेदे-
 वात्राप्युक्तस्यैवार्थस्यावृत्तिः रात्रिशेषेहनुमतोऽस्यवचसःप्रवृत्तेःसंध्याशब्देनात्रप्रातःकालोविवक्षितःतत्रकर्तव्यस्नानादौचास्सेवस्त्रीणामप्यधिकारइतिकथंस्त्रीणांसंध्यावंदनमितिपरास्तंवेदि-
 तव्यम् किंचसम्यग्भगवद्भ्यानस्यैवसंध्यापदार्थत्वेनास्येवतत्रस्त्रियाधिकारः गायत्रीमंत्रेणतदर्थस्मरणपूर्वकंध्यानेतुद्विजस्यैवाधिकारइत्यन्यत् ॥ ४९ ॥ यारामस्यपत्नीसंमताचपतिव्रतेति
 सर्वजनस्यतस्याःशुभायाःइयंनदीअशोकवनिकाचअनुरूपायोग्या ॥ ५० ॥

जगतिलोके स्म्यं सुंदरवस्तुभ्योऽपि परमसुंदरं तीर्थं तु जगतीपर्वतमित्यर्थः इत्थं आर्षः मृत्युर्वतमितियावदितिव्याचक्षाण उपेक्ष्य एव ॥ २८ ॥ निपतेतां निःसृतां समुत्पत्त्य कोपादुत्थाय
मिश्रयिताम् ॥ २९ ॥ जलेन पतिताः पादपैः परिणाहवशाद्धः प्रसन्नशाखाद्वारेण जलनिपतिताः पल्लवक्षणां कूलात्पातेन वा प्रियं प्रतिकुद्धां प्रियसमीपादन्यत्र जिगमिषुं प्रियबंधुभिः ॥ ३० ॥
वार्यमाणां प्रमदामिव ॥ ३० ॥ अतएव कांतस्य प्रसन्नां पुनरुपस्थितां कांतामिव पुनरावृत्ततोयां वक्ष्यति प्रतिघातात्परावृत्तजलांश्च दर्शयति ॥ ३१ ॥ तस्य पर्वतस्य पद्मिन्यः पद्मिनीः अरुचिमादीर्घा

शिलागृहैरवततं नानावृक्षसमावृतम् ॥ ददर्श कपिशार्दूलोरम्यं जगतीपर्वतम् ॥ २८ ॥ ददर्श च नगात्तस्मान्नादीं निपतितां कपिः ॥ अंकादिव समुत्पत्त्य
प्रियस्य पतितां प्रियाम् ॥ २९ ॥ जलेन पतिताः प्रैश्वपादपैरुपशोभिताम् ॥ वार्यमाणां मिव कुद्धां प्रमदां प्रियबंधुभिः ॥ ३० ॥ पुनरावृत्ततोयां च ददर्श
समहाकपिः ॥ प्रसन्नामिव कांतस्य कांतां पुनरुपस्थिताम् ॥ ३१ ॥ तस्यादूरात्स पद्मिन्यो नानाद्विजगणायुताः ॥ ददर्श कपिशार्दूलो हनूमान्मारुतात्म
जः ॥ ३२ ॥ रुचिमां दीर्घिकां चापि पूर्णां शीतेन वारिणा ॥ मणिप्रवरसोपानां मुक्तासिकतशोभिताम् ॥ ३३ ॥ विविधैर्मृगसंघैश्च विचित्रां चित्रका
ननाम् ॥ प्रासादैः सुमहद्विश्वनिर्मितैर्विश्वकर्मणा ॥ ३४ ॥ काननैः रुचिमैश्चापि सर्वतः समलंकृताम् ॥ येकेचित्पादपास्तत्र पुष्पोपगफलोपगाः ॥ ३५ ॥
सच्छत्राः सवितर्दीकाः सर्वे सौवर्णवेदिकाः ॥ लताप्रतानैर्बहुभिः पर्णैश्च बहुभिर्वृताम् ॥ ३६ ॥ कांचनीं शिंशपामेकां ददर्श समहाकपिः ॥ वृतां हेमम
यीभिस्तु वेदिकाभिः समंततः ॥ ३७ ॥ सोपश्यद्भूमिभागांश्च नगप्रस्रवणानि च ॥ सुवर्णवृक्षानपरां ददर्श शिखिसन्निभान् ॥ ३८ ॥ तेषां द्रुमाणां प्र
भयामेरोरिव महाकपिः ॥ अमन्यत तदा वीरः कांचनोऽस्मीति सर्वतः ॥ ३९ ॥

काः ॥ ३२ ॥ उच्यमानविशेषणां रुचिमां दीर्घिकामपि ददर्श सिकतशोभितामित्यत्र इत्थं आर्षः ॥ ३३ ॥ प्रासादैरित्यस्य युतामिति शेषः ॥ ३४ ॥ येकेचित्त्रवृक्षास्ते सर्वेऽपि पुष्पफलोभययु
ता एवेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सच्छत्राः छत्राकारसंस्थानवन्तः तेन शीतलच्छायात्वं सूचितम् सवितर्दीकाः सवेदिकाः सौवर्णवेदिकाः राजतादिमहावेदिकोपरिकृतसौवर्णवेदिका इत्यर्थः लतेत्यर्धमुत्तरा
न्वयि ॥ ३६ ॥ एकां मुख्यां वृक्षांतरसंबन्धरहितां च कांचनीं तद्वर्णां शिंशपां पिच्छिलागुरुशिंशपा इति कोशः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मेरोः प्रभयादिवाकर इव तेषां द्रुमाणां प्रभयाकांचनोऽस्मीत्यम
न्यत कांचनवर्णमात्मशरीरं वीक्षते स्मेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

॥ १३ ॥ बहुप्रकारकंपिताः ॥ १४ ॥ निर्धूतपत्राणिशिखराण्यमाणिचयेषति धूर्ताअक्षधूर्ताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्कंधमात्रस्याश्रयाःनतुपुष्पादीनां अतएवागमाःअसेव्याः मारुतेनतस्युत्रेण हनूमता विनिर्धुताइतिक्वत्वापिदतिकतस्तद्वथा क्वत्स्यापिधुजःसत्त्वात् ॥ १७ ॥ वर्णकोविलेपनम् निपीतःशुभदंतयुक्तःओष्ठोयस्याःसा ॥ १८ ॥ लांगूलहस्तैरित्यत्रैकत्वाभाव वृक्षेभ्यःपतितैःपुष्पैरवकीर्णापृथग्विधैः ॥ रराजवसुधातत्रप्रमदेवविभूषिता ॥ १३ ॥ तरस्विनातेतरवस्तरसावहुकंपिताः ॥ कुसुमानिविचित्राणि ससृजुःकपिनातदा ॥ १४ ॥ निर्धूतपत्रशिखराःशीर्णपुष्पफलद्रुमाः ॥ निक्षिप्तवस्त्राभरणाधूर्ताइवपराजिताः ॥ १५ ॥ हनूमतावेगवताकंपितास्तेन गोत्तमाः ॥ पुष्पपत्रफलान्याशुमुमुचुःफलशालिनः ॥ १६ ॥ विहंगसंधैर्हीनास्तेस्कंधमात्राश्रयाद्रुमाः ॥ बभूवुरगमाःसर्वेमारुतेनविनिर्धुताः ॥ १७ ॥ विधूतकेशीयुवतिर्यथावृद्धितवर्णका ॥ निपीतशुभदंतोष्ठीनखैर्दंतैश्चविक्षता ॥ १८ ॥ तथालांगूलहस्तैस्तुचरणाभ्यांचमर्दिता ॥ तथैवाशोकवनि काप्रभप्रवनपादपा ॥ १९ ॥ महालतानांदामानिव्यधमत्तरसाकपिः ॥ यथाप्रावृषिवेगेनमेघजालानिमारुतः ॥ २० ॥ सतत्रमणिभूमीश्वराजती श्वमनोरमाः ॥ तथाकांचनभूमीश्वविचरन्ददृशोकपिः ॥ २१ ॥ वापीश्वविविधाकाराःपूर्णाःपरमवारिणा ॥ महार्हैर्मणिसोपानैरुपपन्नास्ततस्ततः ॥ २२ ॥ मुक्ताप्रवालसिकताःस्फाटिकांतरकुट्टिमाः ॥ कांचनैस्तरुभिश्चित्रैस्तीरजैरुपशोभिताः ॥ २३ ॥ बुद्धपद्मोत्पलवनाश्वक्रवाकोपशोभिताः ॥ नत्यूहहतसंघुष्टाहंससारसनादिताः ॥ २४ ॥ दीर्घाभिर्दुमयुक्ताभिःसरिद्धिश्चसमंततः ॥ अमृतोपमतोयाभिःशिवाभिरुपसंस्कृताः ॥ २५ ॥ लताश तैरवतताःसंतानकुसुमावृताः ॥ नानागुल्मावृतवनाःकरवीरकृतांतराः ॥ २६ ॥ ततोबुधरसंकाशंप्रवृद्धशिखरंगिरिम् ॥ विचित्रकूटंकूटैश्चसर्वतःप रिवारितम् ॥ २७ ॥

आर्षः ॥ १९ ॥ दामानिजालानि ॥ २० ॥ २१ ॥ उच्यमानविशिष्टावापीर्ददर्श श्लोकपंचकमेकवाक्यम् ॥ २२ ॥ मुक्ताप्रवालरूपाएवसिकतायासाम् आंतरकुट्टिमाःअभ्यंतरनिबद्धभू मियुताः ॥ २३ ॥ नत्यूहोदात्यूहः ॥ २४ ॥ दुमयुक्ताभिःतीरद्रुमयुक्ताभिः वापीनांसरिद्रुपस्कृतत्वंनित्यपूर्णजलत्वाय ॥ २५ ॥ संतानःकल्पवृक्षः गुल्मावृतवनाः वनंजलं करवीरैःकृतमंतरं गवाक्षस्थानीययासांताः ॥ २६ ॥ ततोवापीदर्शनानंतरम् ॥ २७ ॥

नोपधारयतेव्यक्तंशोकवशान्नजानातिस्मेत्यर्थः ॥ १ ॥ उपासीनंसमीपस्थितम् ॥ २ ॥ तेत्वयायत्नागुक्तंतद्वयःश्रोतुमिच्छामि ॥ ३ ॥ यदुक्तंतेदेवेदंवाक्यंपुनर्भाषे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
मिथ्यासंतापंतन्मूलंशोकम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तेनवीरेणेंद्रजितातपसाप्रीतस्यस्वयंभुवोवरदानान्निकुंभिलायादिवीहोमेसमाप्तेकामतुरंगयुक्तोरथोब्रह्मशिरोस्त्रं चाग्नेःसकाशाल्लप्स्यतेते

तस्यतद्वचनंश्रुत्वा राघवःशोककर्षितः ॥ नोपधारयतेव्यक्तंयदुक्तंतेनरक्षसा ॥ १ ॥ ततो धैर्यमवष्टभ्यरामःपरपुरंजयः ॥ विभीषणमुपासीनमुवाच
कपिसन्निधौ ॥ २ ॥ नैर्ऋताधिपतेवाक्यंयदुक्तंतेविभीषण ॥ भूयस्तच्छ्रोतुमिच्छामिब्रूहियत्तेविवक्षितम् ॥ ३ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वावाक्यंवाक्य
विशारदः ॥ यत्तत्पुनरिदंवाक्यंवभाषेयविभीषणः ॥ ४ ॥ यथाज्ञममहाबाहोत्वयागुल्मनिवेशनम् ॥ तत्तथानुष्ठितंवीरत्वद्वाक्यसमनंतरम् ॥ ५ ॥
तान्यनीकानिसर्वाणिविभक्तानिसमंततः ॥ विन्यस्तायूथपाश्र्वेवयथान्यायंविभागशः ॥ ६ ॥ भूयस्तुममविज्ञाप्यंतच्छृणुष्वमहाप्रभो ॥ त्वय्यका
रणसंतपेसंतपहृदयावयम् ॥ ७ ॥ त्यजराजन्निमंशोकमिथ्यासंतापमागतम् ॥ यद्वियंत्यज्यतांचिताशत्रुहर्षविवर्धिनी ॥ ८ ॥ उद्यमःक्रियतांवी
रहर्षःसमुपसेव्यताम् ॥ प्राप्तव्यायदितेसीताहंतव्याश्रनिशाचराः ॥ ९ ॥ रघुनंदनवक्ष्यामिश्रूयतांमेहितंवचः ॥ साध्वयंयातुसौमित्रिर्वलेनमहता
वृतः ॥ १० ॥ निकुंभिलायांसंप्राप्तंहंतुरावणिमाहवे ॥ धनुर्मंडलनिर्मुक्तैराशीविषविषोपमैः ॥ ११ ॥ तेनवीरेणतपसावरदानात्स्वयंभुवः ॥ असंब्रह्म
शिरःप्राप्तंकामगाश्चतुरंगमाः ॥ १२ ॥ सएषकिलसैन्येनप्राप्तःकिलनिकुंभिलाम् ॥ यद्युत्तिष्ठेत्कृतंकर्महतान्सर्वाश्चविद्धिनः ॥ १३ ॥ निकुंभिलामसं
प्राप्तमरुताग्निंचयोरिपुः ॥ त्वामाततायिनंहम्यादिंद्रशत्रोसतेवधः ॥ १४ ॥

नचतवावध्यत्वंसकृत्प्रयोगपर्यंतमितिवरदानाद्ब्रह्मशिरोस्त्रंप्राप्तम् ॥ १२ ॥ सएषएवंप्रकारेणलब्धवरइंद्रजित्सैन्येनसहहोमंकर्तुंनिकुंभिलायांप्राप्तः यदिकृतंकर्महोमकर्मकृत्योत्तिष्ठेत्सर्वानेव
नोस्मान्हतान्विद्धि ॥ १३ ॥ किंचभगवतातद्वधोप्येवंप्रकारेणोक्तइत्याह निकुंभिलामिति निकुंभिलांतद्यागभूमिमहाकालीक्षेत्रंतदारव्यन्ययोधमूलरूपमप्राप्तम् अकृताग्निंअद्भुताभिचारहो
मम् अद्भुताग्निमितिपाठांतरम् अततायिनंगृहीतशस्त्रयोरिपुर्हन्याद्युध्येत् हेइंद्रशत्रोसरिपुस्तेवधःवधकर्ताभविष्यति ॥ १४ ॥

सर्वलोकेश्वरेण ब्रह्मणा एष वरोदत्तो वै प्रसिद्धः राजन्धीमतस्तस्यैव मेघवधो विहितो ब्रह्मणा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हेमहायशः अंतरिक्षे चरतः सरथस्य तस्य गतिर्न ज्ञायते अभ्यसंभवे मेघ
समूहे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मायानामभिज्ञातस्य तद्विषयज्ञानवतः अभिज्ञातस्येति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ २३ ॥ अन्यत्कार्मुकश्रेष्ठम् देवानुग्रहप्राप्तं परमित्यर्थः ॥ २४ ॥ सशरीप्रश

वरोदत्तो महाबाहो सर्वलोकेश्वरेण वै ॥ इत्येवं विहितो राजन्वधस्तस्यैव धीमतः ॥ १५ ॥ वधायेंद्रजितो रामसंदिशस्व महाबलम् ॥ हते तस्मिन्हतं वि
द्विरावणं स सुहृद्गणम् ॥ १६ ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा रामो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ जानामि तस्य रौद्रस्य मायां सत्यपराक्रमम् ॥ १७ ॥ सहिब्रह्मास्त्रविद्या
ज्ञो महामायो महाबलः ॥ करोत्यसंज्ञानसंग्रामे देवान्सवरुणानपि ॥ १८ ॥ तस्यां तिरिक्षे चरतः सरथस्य महायशः ॥ न गतिर्ज्ञायते वीरसूर्यस्येवाभ्यसं
भवे ॥ १९ ॥ राघवस्तुरिपो ज्ञात्वा मायावीर्यं दुरात्मनः ॥ लक्ष्मणं कीर्तिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २० ॥ यद्वा न रेंद्रस्य बलं तेन सर्वेण संवृतः ॥ हनूम
त्प्रमुखैश्चैव यूथपैः सह लक्ष्मण ॥ २१ ॥ जांबवेन क्षपति नासहसैन्येन संवृतः ॥ जहितं राक्षससुतं मायाबलसमन्वितम् ॥ २२ ॥ अयं त्वांसचिवैः सा
धर्ममहात्मारजनीचरः ॥ अभिज्ञातस्य मायानां पृष्ठतो नुगमिष्यति ॥ २३ ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः स विभीषणः ॥ जग्राह कार्मुकश्रेष्ठमन्यद्री
मपराक्रमः ॥ २४ ॥ सन्नद्धः कवचो खट्वी स शरीवामचापभृत् ॥ रामपादावुपस्थत्पृष्ठः सौमित्रिरब्रवीत् ॥ २५ ॥ अद्य मत्कार्मुकोन्मुक्ताः शरानि
भिद्य रावणिम् ॥ लंकामभिपतिष्यंति हंसाः पुष्करिणीमिव ॥ २६ ॥ अद्यैव तस्य रौद्रस्य शरीरं मामकाः शराः ॥ विधमिष्यंति भित्त्वा तं महाचापगुणच्यु
ताः ॥ २७ ॥ एवमुक्त्वा तु वचनं द्युतिमान् भ्रातुरग्रतः ॥ सरावणिवधा कांक्षी लक्ष्मणस्त्वरितं ययौ ॥ २८ ॥ सोऽभिवाद्य गुरोः पादौ कृत्वा चापि प्रदक्षिण
म् ॥ निकुंभिलामभिययौ चैत्यं रावणिपालितम् ॥ २९ ॥ विभीषणेन सहितो राजपुत्रः प्रतापवान् ॥ रूतस्वस्य यनो भ्रात्रा लक्ष्मणस्त्वरितो ययौ ॥ ३० ॥
वानराणां सहस्रैस्तु हनूमान् बहुभिर्वृतः ॥ विभीषणश्च सामात्यो लक्ष्मणं त्वरितं ययौ ॥ ३१ ॥

सशरवान् वामचापभृद्वा महस्तेन चापभृत् ॥ २५ ॥ रावणिर्निर्भिया सक्ताः संतो लंकामभिपतिष्यंति ॥ २६ ॥ २७ ॥ एवमुक्त्वा त्विति स एवमुक्तेति पाठेऽसलक्ष्मणः स एवलक्ष्मणस्त्वरितं यया
वितितच्छब्दद्वयनिर्वाह इति तीर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ त्वरितं ययौ लक्ष्मणमनु ययावित्यर्थः ॥ ३१ ॥

पथिविष्ठितं हनुमतासीतावधत्तांतनिवेदनार्थमागमनसमयेद्वाररक्षार्थपथिस्थापितमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मायायोगमाययैवयोगोयुद्धजयोपायोयस्यतमिद्रजितंप्राप्यब्रह्मविधानेननिकुं
जितलामसंप्राप्तइत्याद्युक्तब्रह्मवरदानप्रकारेणतंविजेतुंस्थौ रघुनंदनोलक्ष्मणः ब्रह्मविमानेनेतिपाठेब्रह्मणोभगवतस्तेजोशोहमस्मीतिविशिष्यजायमानेनध्यानेन शत्रुंजेतुंस्थौ संकटकालेतादृ
शध्यानस्यतस्यनिसर्गसिद्धत्वादितिकतकः ॥ ३४ ॥ सलक्ष्मणोविभीषणादिभिःसहोच्यमानगुणंद्विषतांबलंविवेश प्रतिभयतममतिशयेनभयंकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कतकरी० ॥ ७८ ॥

महताहरिसैन्येनसवेगमभिसंरुतः ॥ ऋक्षराजबलंचैवददर्शपथिविष्ठितम् ॥ ३२ ॥ सगत्वादूरमध्वानंसौमित्रिमित्रिनंदनः ॥ राक्षसेंद्रबलंदूरादप
स्वहृहमाश्रितम् ॥ ३३ ॥ ससंप्राप्यधनुष्याणिर्मायायोगमरिंदमः ॥ तस्थौब्रह्मविधानेनविजेतुंरघुनंदनः ॥ ३४ ॥ विभीषणेनसहितोराजपुत्रःप्रता
पवान् ॥ अंगदेनचर्वारिणतथानिलमुतेनच ॥ ३५ ॥ विविधममलशस्त्रभास्वरंतद्धजगहनंगहनंमहारथैश्च ॥ प्रतिभयतममप्रमेयवेगंतिमिरमि
वद्विषतांबलंविवेश ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
अथतस्यामवस्थायांलक्ष्मणंरावणानुजः ॥ परेषामहितंवाक्यमर्थसाधकमब्रवीत् ॥ १ ॥ यदेतद्राक्षसानीकंमेघस्यामं विलोक्यते ॥ एतदायोध्यतां
शार्धंकपिभिश्चशिलायुधैः ॥ २ ॥ तस्यानीकस्यमहतोभेदनेयतलक्ष्मण ॥ राक्षसेंद्रसुतोप्यत्रभिन्नेदृशोभविष्यति ॥ ३ ॥ सत्वमिद्राशनिप्रख्यैःशरै
रवकिरन्परान् ॥ अभिद्रवाशुयावदैनैतत्कर्मसमाप्यते ॥ ४ ॥ जहिवीरदुरात्मानंमायापरमधार्मिकम् ॥ रावणिंकूरकर्माणंसर्वलोकभयावहम्
॥ ५ ॥ विभीषणवचःश्रुत्वालक्ष्मणःशुभलक्ष्मणः ॥ ववर्षशरवर्षेणराक्षसेंद्रसुतंप्रति ॥ ६ ॥ ऋक्षाःशाखामृगाश्चैवद्रुमप्रवरयोधिनः ॥ अभ्यधावंत
सहितास्तदनीकमवस्थितम् ॥ ७ ॥ राक्षसाश्चशितैर्बाणैरसिभिःशक्तितोमरैः ॥ अभ्यवर्तंतसमरेकपिसैन्यजिघांसवः ॥ ८ ॥

इतिश्रीरा० श्रीरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेपंचाशीतितमःसर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथतस्यामवस्थायांरक्षार्थेनानिवेश्येन्द्रजितोयागकालेपरेषांशत्रूणां
अहितनाशकरं स्वेषामर्थसाधकम् ॥ १ ॥ एतत्कपिभिरायोध्यताम् ॥ २ ॥ हेलक्ष्मणतस्यतत्परस्थितस्यमहतोनीकस्यभेदनेत्यंतयत्नं कुरु ॥ ३ ॥ एतत्कर्महोमकर्मयावन्नसमाप्यतेतावदा
श्वभिद्रव रावणिमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ मायापरंअधार्मिकमितिच्छेदः ॥ ५ ॥ राक्षसेंद्रसुतंप्रतित्यातिमुद्दिश्यतस्तेनायांववर्षेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तेषां निवेशयंतो विकृताननवाहवः संतः सुमहद्वयचक्रुः राक्षसावानरैर्द्रष्टृतिपाठः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विषण्णं श्रुत्वा यागभूमिस्थ इति शेषः अननुष्ठिते पागस्थाना प्रा
त्या असमाप्ते सत्त्वकर्मणीति पाठेः क्षराधिक्यमार्षम् ॥ १४ ॥ दक्षांधकारानि कुंभिलाक्षेत्रीयात् इदं निःसरणं दशम्यां सायाद्रे ॥ १५ ॥ १६ ॥ पर्यवर्तत द्रुलं राक्षसबलमित्यर्थः ॥ १७ ॥

ससंप्रहारस्तु मुलः संजज्ञे कपिरक्षसाम् ॥ शब्देन महतालंकांनादयन्वै समंततः ॥ ९ ॥ शस्त्रैश्च विविधाकारैः शितैर्वाणैश्च पादपैः ॥ उद्यतैर्गिरिशृंगैश्च
घोरैराकाशमावृतम् ॥ १० ॥ राक्षसावानरैर्द्रुपु विकृताननवाहवः ॥ निवेशयंतः शस्त्राणि चक्रुस्ते सुमहद्वयम् ॥ ११ ॥ तथैव सकलैर्दक्षैर्गिरिशृंगैश्च
वानराः ॥ अभिजघ्नुर्निजघ्नुश्च समरे सर्वराक्षसान् ॥ १२ ॥ ऋक्षवानरमुख्यैश्च महाकायैर्महाबलैः ॥ रक्षसां युध्यमानानां महद्वयमजायत ॥ १३ ॥
स्वमनीकं विषण्णं तु श्रुत्वा शत्रुभिरिदितम् ॥ उदतिष्ठत दुर्धर्पः सकर्मण्यननुष्ठिते ॥ १४ ॥ दक्षांधकारान्निर्गम्य जातक्रोधः सरावणिः ॥ आरुरोहरथं
सज्जं पूर्वपुक्तं सुसंयतम् ॥ १५ ॥ स भीमकार्मुकशरः रुष्णां जनचयोपमः ॥ रक्तास्यनयनो भीमो बभौ मृत्युरिवांतकः ॥ १६ ॥ दृष्ट्वैव तुरथ स्थंतं पर्य
वर्तत द्रुलम् ॥ रक्षसां भीमवेगानां लक्ष्मणेन युयुत्सताम् ॥ १७ ॥ तस्मिंस्तु काले हनुमान रुजत्सदुरासदम् ॥ धरणीधरसंकाशो महादक्षमरिदमः
॥ १८ ॥ सराक्षसानां तस्मै न्यंकालाग्निरिव निर्दहनम् ॥ चकार बहुभिर्दक्षैर्निःसंज्ञं युधिवानरः ॥ १९ ॥ विध्वंसयंतं तरसा दृष्ट्वैव पवनात्मजम् ॥ राक्ष
सानां सहस्राणि हनू मंतमवाकिरन् ॥ २० ॥ शितशूलधराः शूलैरसिभिश्चासिपाणयः ॥ शक्तिहस्ताश्च शक्तीभिः पट्टिशैः पट्टिशायुधाः ॥ २१ ॥ परि
घैश्च गदाभिश्च कुतैश्च शुभदर्शनैः ॥ शतशश्च शतग्रीभिरायसैरपि मुद्गरैः ॥ २२ ॥ घोरैः परशुभिश्चैव भिदिपालैश्च राक्षसाः ॥ मुष्टिभिर्वज्रकल्पैश्च त
लैरशनिसन्निभैः ॥ २३ ॥ अभिजघ्नुः समासाद्य समंतात्पर्वतोपमम् ॥ तेषामपि च संक्रुद्धश्चकार कदनं महत् ॥ २४ ॥ सददर्शकपिश्रेष्ठमचलोपम
मिद्रजित् ॥ सूदमानमसंत्रस्तममित्रान्यवनात्मजम् ॥ २५ ॥ स सारथिमुवाचे दंयाहियत्रैपवानरः ॥ क्षयमेव हिनः कुर्याद्राक्षसानामुपेक्षितः ॥ २६ ॥

॥ १८ ॥ राक्षसानां तस्मै न्यंकालाग्निरिव निर्दहनम् ॥ १९ ॥ २० ॥ असिपाणयोसिभिः शक्तिहस्ताः शक्तीभिरित्यादिप्रकारेणोक्तं शक्तीभिरित्यत्र दीर्घमार्षः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ नो राक्षसानां मत्संबन्धिनां राक्षसानाम् ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकांडे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ शापसहनमाह श्रुत्वेति जरां पलिततां उशनः प्रसा

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा कोपेनाभिपरीवृतः ॥ व्याहर्तुमुपचक्राम भार्गवो नहुषात्मजम् ॥ २२ ॥ यस्मान्मामवजानीषेनाहुषत्वं दुरात्मवान् ॥ वयसा
जरया जीर्णः शैथिल्यमुपयास्यसि ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा दुहितरं समाश्वास्य स भार्गवः ॥ पुनर्जगाम ब्रह्मर्षिर्भवनं स्वं महायशाः ॥ २४ ॥ स एव मुक्त्वा हि
जपुंगवाय्यः सुतां समाश्वास्य च देवयानीम् ॥ पुनर्ययौ सूर्यसमानते जादवा च शापं नहुषात्मजाय ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे
अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वा तूशनसं क्रुद्धं तदार्तो नहुषात्मजः ॥ जरां परमिकां प्राप्य यदुं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ यदो त्वमसि धर्मज्ञमद-
र्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ जरां परमिकां पुत्रभोगैरस्य महायशः ॥ २ ॥ न तावत्कृतकृत्योऽस्मि विषये पुनरर्पभ ॥ अनुभूयत दाकामंततः प्राप्स्याम्यहं जराम्
॥ ३ ॥ यदुस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच नरर्पभम् ॥ पुत्रस्ते दयितः पूरुः प्रतिगृह्णातु वै जराम् ॥ ४ ॥ बहिष्कृतो ह मर्थेषु सन्निकर्षाच्च पार्थिव ॥ प्रतिगृह्णातु वै
राजन्यैः सहाश्वासिभोजनम् ॥ ५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजापूरुमथाब्रवीत् ॥ इयं जरामहाबाहो मदर्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ ६ ॥ नाहुषेणैव मुक्तस्तु पूरुः
प्रांजलिर्ब्रवीत् ॥ धन्यास्म्यनुगृहीतोऽस्मि शासने स्मितवस्थितः ॥ ७ ॥ पुरोर्वचनमाज्ञाय नाहुषः परयामुदा ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे जरां संक्रामय च ता-
म् ॥ ८ ॥ ततः सराजा तरुणः प्राप्य यज्ञान्सहस्रशः ॥ बहुवर्षसहस्राणि पालयामास मेदिनीम् ॥ ९ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य राजापूरुमथाब्रवीत् ॥
आनयस्व जरां पुत्रन्यासं निर्यातयस्व मे ॥ १० ॥ न्यासभूता मया पुत्रत्वयि संक्रामिता जरा ॥ तस्मात्प्रतिग्रहीष्यामि तां जरां माव्यथां कृथाः ॥ ११ ॥ प्री-
तश्चास्मि महाबाहो शासनस्य प्रतिग्रहात् ॥ त्वां चाहमभिपेक्षामि प्रीतियुक्तो नराधिपम् ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा सुतं पूरुं ययातिर्नहुषात्मजः ॥ देवयानी-
मुतं क्रुद्धो राजा वाक्यमुवाच ह ॥ १३ ॥

दादन्यत्र संक्रमय योग्यां प्राप्य यदुं देवयानीपुत्रम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ सन्निकर्षाच्च समीपावस्थानोपलालनादिकृत्य च बहिष्कृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ जरां संक्रामयत् असंक्रामयत् योगव-
लादिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तस्मात्पुरो मया जातः प्रतिदेहि जरां ममेति पाठे यस्मान्मयान्यासभूता जरात्वयि संक्रामिता तस्मान्मया जातो मत्तो जात इत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

प्रजार्थे प्रजानामधिपत्यलक्षणे प्रयोजने विफलो भवराज्याधिपत्यरहितो भवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ दुर्मतेस्तव संतान इति शेषः योऽप्यराक्षसस्तव संतानः सोऽपि क्षत्रियमात्रमेव न तु सोमवंशराज
पदाजिपिक्तः भवन्तु ल्यदुर्विनीतत्वादिति भावः ॥ १६ ॥ आश्रमं वानप्रस्थाश्रमम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यमृषिशापं निमिर्न च क्षमेन क्षांतवान् तादृश उशनसामुक्तः शापोत्सर्गो म

राक्षसस्त्वं मया जातः क्षत्ररूपो दुरासदः ॥ प्रतिहंसिममाज्ञां त्वं प्रजार्थे विफलो भव ॥ १४ ॥ पितरंगुरुभूतं मां यस्मात्त्वमवमन्यसे ॥ राक्षसान्या तु धा
तांस्त्वं जनयिष्यसि दारुणान् ॥ १५ ॥ न तु सोमकुलोत्पन्ने वंशे स्यास्यति दुर्मतेः ॥ वंशोऽपि भवतस्तुल्योऽदुर्विनीतो भविष्यति ॥ १६ ॥ तमेव मुक्त्वा रा
जर्षिः पूरुराज्यविवर्धनम् ॥ अभिपेकेण संपूज्य आश्रमं प्रविवेश ह ॥ १७ ॥ ततः कालेन महता दिष्टांतमुपजग्मिवान् ॥ त्रिदिवं स गतो राजाययाति
न दुषात्मजः ॥ १८ ॥ पूरुश्चकार तद्राज्यं धर्मेण महता वृतः ॥ प्रतिष्ठाने पुरवरे काशिराज्ये महायशाः ॥ १९ ॥ यदुस्तु जनयामास या तु धानान्सहस्रशः ॥
पुरे कौचवने दुर्गे राजवंशबहिष्कृते ॥ २० ॥ एष तूशनसामुक्तः शापोत्सर्गो ययातिना ॥ धारितः क्षत्रधर्मेण यं निमिश्च क्षमेन च ॥ २१ ॥ एतत्ते सर्वमा
स्यातं दर्शनं सर्वकारिणाम् ॥ अनुवर्तमिहेऽसौ म्यदोषो न स्याद्यथानृगे ॥ २२ ॥ इति कथयति रामे चंद्रतुल्या ननेन प्रविरलतरतारं व्योमजज्ञेतदानीम् ॥
अरुणकिरणरक्तादिग्वभौ चैव पूर्वाकुसुमरसविमुक्तं वस्त्रमागुं ठितेव ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे एकोनषष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥
एतदग्रे प्रक्षिप्ताः सर्गाः ॥ ३ ॥ ततः प्रभाते विमले कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियाम् ॥ धर्मासनगतो राजारामो राजीवलोचनः ॥ १ ॥ राजधर्मानवेक्षन् वै ब्राह्म
णैर्नैगमैः सह ॥ पुरोधसा वसिष्ठेन ऋषिणा कश्यपेन च ॥ २ ॥ मंत्रिभिर्व्यवहारज्ञैस्तथान्यैर्धर्मपाठकैः ॥ नीतिज्ञैरथ सभ्यैश्च राजभिः सासभावता
॥ ३ ॥ सभायथामहेंद्रस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ शुशुभे राजसिंहस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ४ ॥

हाशापो ययातिना धारितः ॥ २१ ॥ एतत्ते सर्वं प्रजाकार्यानि वलोकने शपः केषां चित्तदक्षमा केषां चित्क्षमेत्यादिकं सर्वमाख्यातं अतः कारः कृत्यंत्येषामस्ति ते कारिणस्तेषां कार्यापेक्षिणां सर्वेषां
दर्शनमनुवर्तमिहेऽंगीकुर्मः यथानृगे दोषो जातस्तथा दोषो मम न स्यान्न भवेदित्येतदर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ विमुक्तं युक्तम् ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वात्मीकी
ये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकोनषष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ एतदुत्तरं श्वमातुराख्या नंगृध्रोलूकाख्या नं च कचिद्दृश्यते तत्तीर्थकतकाद्यस्पृष्टत्वेन प्रक्षिप्तमिति न व्याख्यातम् ॥

अथरामो ब्रवीत्तत्र लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥ निर्गच्छत्वं महाबाहो सुमित्रानंदवर्धन ॥ ५ ॥ कार्यार्थिनश्च सौमित्रे व्याहर्तुं त्वमुपाक्रम ॥ रामस्य भाषि
 तं श्रुत्वा लक्ष्मणः शुभलक्षणः ॥ ६ ॥ द्वारदेशमुपागम्य कार्यिणश्चाद्वयत्स्वयम् ॥ न कश्चिद्ब्रवीत्तत्र मम कार्यमिहाद्य वै ॥ ७ ॥ नाधयो व्याधयश्चैव
 रामे राज्यं प्रशासति ॥ पक्षसस्यावसुमती सर्वोषधिसमन्विता ॥ ८ ॥ न बालो म्रियते तत्र न युवान च मध्यमः ॥ धर्मेण शासितं सर्वं न च बाधा विधीय
 ते ॥ ९ ॥ दृश्यते न च कार्यार्थी रामे राज्यं प्रशासति ॥ लक्ष्मणः प्रांजलिर्भूत्वारामायै वन्यवेदयत् ॥ १० ॥ अथ रामः प्रसन्नात्मा सौमित्रि मिदमब्रवीत् ॥
 भूय एव तु गच्छत्वं कार्यिणः प्रविचारय ॥ ११ ॥ सम्यक् प्रणीतयानीत्यानाधर्मो विद्यते क्वचित् ॥ तस्माद् राजभयात् सर्वे रक्षंतीह परस्परम् ॥ १२ ॥ बा
 णा इव मयामुक्ता इह रक्षंति मे प्रजाः ॥ तथा पितृन् महाबाहो प्रजारक्षस्व तत्परः ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तु सौमित्रि निर्जगाम नृपालयात् ॥ अपश्यद् द्वारदेशे
 वैश्वानंतावदवस्थितम् ॥ १४ ॥ तमेवं वीक्षमाणो वै विक्रोशं तं मुहुर्मुहुः ॥ दृष्ट्वाथ लक्ष्मणः स्तं वै सपप्रच्छाथ वीर्यवान् ॥ १५ ॥ किं ते कार्यं महाभाग
 बृहिविस्मयमानसः ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा सारमेयोभ्यभाषत ॥ १६ ॥ सर्वभूतशरण्याय रामाय क्लिष्टकर्मणे ॥ भयेष्वभयदात्रे च तस्मै वक्तुं समु
 त्सहे ॥ १७ ॥ एतच्छ्रुत्वा च वचनं सारमेयस्य लक्ष्मणः ॥ राघवाय तदा ख्यातुं प्रविवेशालयं शुभम् ॥ १८ ॥ निवेद्य रामस्य पुनर्निर्जगाम नृपालयात् ॥
 वक्तव्यं यदि ते किंचित्त्वं बृहिनृपाय वै ॥ १९ ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा सारमेयोभ्यभाषत ॥ देवागारे नृपागारे द्विजवेश्मसु वै तथा ॥ २० ॥ वक्त्रिः श
 तक्रतुश्चैव सूर्यो वायुश्च तिष्ठति ॥ नात्र योग्यास्तु सौमित्रे योनीनामधमावयम् ॥ २१ ॥ प्रवेष्टुं नात्र शक्यामि धर्मो विग्रहवान् नृपः ॥ सत्यवादीरणपटुः
 सर्वसत्त्वहिते रतः ॥ २२ ॥ षाड्गुण्यस्य पदं वेत्ति नीतिकर्ता सराधवः ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी च रामोरमयतांवरः ॥ २३ ॥ स सोमः स च मृत्युश्च स यमो धनद
 स्तथा ॥ वक्त्रिः शतक्रतुश्चैव सूर्यो वैवरुणस्तथा ॥ २४ ॥ तस्य त्वं बृहिसौमित्रे प्रजापालः सराधवः ॥ अनाज्ञतस्तु सौमित्रे प्रवेष्टुं नेच्छयाम्यहम् ॥ २५ ॥
 आनृशं स्यान्महाभाग प्रविवेश महाद्युतिः ॥ नृपालयं प्रविश्याथ लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ श्रूयतां मम विज्ञाप्यं कौसल्यानंदवर्धन ॥ यन्मयो
 कं महाबाहो तव शासनं जंविभो ॥ २७ ॥ श्रावैतेतिष्ठते द्वारिकार्यार्थी समुपागतः ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वारामो वचनमब्रवीत् ॥ २८ ॥

संप्रवेशयवैस्त्रिप्रकार्यार्थोद्योत्रतिष्ठति ॥ २९ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रोमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुत्वा
 रामस्य वचनं लक्ष्मणस्त्वरितस्तदा ॥ श्वानमाहूय मतिमान् राघवाय न्यवेदयत् ॥ १ ॥ दृष्ट्वा समागतं श्वानं रामो वचनमब्रवीत् ॥ विवक्षितार्थं मे ब्रूहि
 सारमेय न ते भयम् ॥ २ ॥ अथापश्यत तत्र स्थं रामं श्वाभिन्नमस्तकः ॥ ततो दृष्ट्वा स राजानं सारमेयो ब्रवीद्वचः ॥ ३ ॥ राजैव कर्ता भूतानां राजा चैव वि
 नायकः ॥ राजा सुतेषु जागर्ति राजा पालयति प्रजाः ॥ ४ ॥ नीत्या सुनीतया राजा धर्मैरक्षतिरक्षिता ॥ यदान् भालयेद्राजा क्षिप्रं नश्यंति वै प्रजाः ॥ ५ ॥
 राजा कर्ता च गोपा च सर्वस्य जगतः पिता ॥ राजा कालो युगं चैव राजा सर्वमिदं जगत् ॥ ६ ॥ धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मेण विधृताः प्रजाः ॥ यस्माद्धार
 यते सर्वत्रैलोक्यं स चराचरम् ॥ ७ ॥ धारणाद्विद्विषां चैव धर्मेणारंजयन् प्रजाः ॥ तस्माद्धारणमित्युक्तं स धर्म इति निश्चयः ॥ ८ ॥ एष राजन् परो धर्मः फल
 वाप्येत्यराधव ॥ न हि धर्माद्भवेत्किंचिदुश्रापमिति मे मतिः ॥ ९ ॥ दानं दया सतां पूजा व्यवहारेषु चार्जवम् ॥ एष राम परो धर्मो रक्षणात्पेत्य चेह च
 ॥ १० ॥ त्वं प्रमाणं प्रमाणानामसिराधव सुव्रत ॥ विदितश्चैव ते धर्मः सद्विराचरितस्तु वै ॥ ११ ॥ धर्माणां त्वं परं धाम गुणानां सागरोपमः ॥ अज्ञाना
 च्चमयाराजल्लुकस्त्वं राजसत्तम ॥ १२ ॥ प्रसादयामि शिरसान् त्वं क्रोदुमिहार्हसि ॥ शुनः स वचनं श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ किं ते कार्यं
 करोम्यद्य ब्रूहि विस्वव्यमाचिरम् ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा सारमेयो ब्रवीद्विदम् ॥ १४ ॥ धर्मेण राष्ट्रं विदेत धर्मेणैवानुपालयेत् ॥ धर्माच्छरण्यतां याति
 राजा सर्वभयापहः ॥ १५ ॥ इदं विज्ञाय यत्कृत्यं श्रूयतां मम राधव ॥ भिक्षुः सर्वार्थसिद्धश्च ब्राह्मणावसथे वसन् ॥ १६ ॥ तेन दत्तः प्रहारो मे निष्कार
 णमनागसः ॥ एतच्छ्रुत्वा तुरामेण द्वास्थः संप्रेषितस्तदा ॥ १७ ॥ आनीतश्च द्विजस्तेन सर्वसिद्धार्थको विदः ॥ अथ द्विजवरस्तत्र रामं दृष्ट्वा महायुतिः
 ॥ १८ ॥ किं ते कार्यं मयारामत ब्रूहि त्वं ममानघ ॥ एवमुक्तस्तु विप्रेण रामो वचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ त्वया दत्तः प्रहारो यं सारमेयस्य वै द्विज ॥ किं तवाप
 कृतं विप्रदंडेनाभिहतो यतः ॥ २० ॥ क्रोधः प्राणहरः शत्रुः क्रोधो मित्रमुखोरिपुः ॥ क्रोधो ह्यसिर्महातीक्ष्णः सर्वं क्रोधोऽपकर्षति ॥ २१ ॥ तपते यजते
 चैव यच्च दानं प्रयच्छति ॥ क्रोधेन सर्वं हरति तस्मात्क्रोधं विसर्जयेत् ॥ २२ ॥ इन्द्रियाणां प्रदुष्टानां हयानामिव धावताम् ॥ कुर्वीत धृत्या सारथ्यं संदृत्यं
 द्वियगोचरम् ॥ २३ ॥ मनसा कर्मणा वाचा च क्षुपा च समाचरेत् ॥ श्रेयो लोकस्य चरतो न दृष्टिर्न च लिप्यते ॥ २४ ॥

नतत्कुर्यादसिस्तीक्ष्णःसर्पोवाव्याहतःपदा ॥ अरिर्वानित्यसंकुद्धोयथात्मादुरनुष्ठितः ॥ २५ ॥ विनीतविनयस्यापिप्रकृतिर्नविधीयते ॥ प्रकृतिगूह
 मानस्यनिश्चयेनकृतिर्धुवा ॥ २६ ॥ एवमुक्तःसविप्रोवैरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ द्विजःसर्वार्थसिद्धस्तुअब्रवीद्रामसन्निधौ ॥ २७ ॥ मयादत्तप्रहारो
 यंक्रोधेनाविष्टचेतसा ॥ भिक्षार्थमटमानेनकालेविगतभैक्षके ॥ २८ ॥ रथ्यास्थितस्त्वयंश्वावैगच्छगच्छेतिभाषितः ॥ अथस्वैरेणगच्छंस्तुरथ्यांते
 विषमःस्थितः ॥ २९ ॥ क्रोधेनक्षुधयाविष्टस्ततोदत्तोस्यराघव ॥ प्रहारोराजराजेंद्रशाधिमामपराधिनम् ॥ ३० ॥ त्वयाशस्तस्यराजेंद्रनास्तिमेनर
 काद्वयम् ॥ अथरामेणसंपृष्टाःसर्वेएवसभासदः ॥ ३१ ॥ किंकार्यमस्यवैब्रूतदंडोवैकोस्यपात्यताम् ॥ सम्यक्प्रणिहितेदंडेप्रजाभवतिरक्षिता ॥ ३२ ॥
 भृग्वांगिरसकुत्साद्यावसिष्ठश्चसकाश्यपः ॥ धर्मपाठकमुख्याश्चसचिवानैगमास्तथा ॥ ३३ ॥ एतेचान्येचबहवःपंडितास्तत्रसंगताः ॥ अवथ्योब्रा
 ह्मणोदंडैरितिशास्त्रविदोविदुः ॥ ३४ ॥ ब्रुवतेराघवंसर्वेराजधर्मेपुनिष्ठिताः ॥ अथतेमुनयःसर्वेराममेवाब्रुवंस्तदा ॥ ३५ ॥ राजाशास्ताहिसर्वस्य
 त्वंविशेषेणराघव ॥ त्रैलोक्यस्यभवान्शास्तादेवोविष्णुःसनातनः ॥ ३६ ॥ एवमुक्तेतुतैःसर्वैःश्वावैवचनमब्रवीत् ॥ यदितुष्टोसिमेरामयदिदेयोव
 रोमम ॥ ३७ ॥ प्रतिज्ञातंत्वयावीरकिंकरोमीतिविश्रुतम् ॥ प्रयच्छब्राह्मणस्यास्यकौलपत्यंनराधिप ॥ ३८ ॥ कालंजरेमहाराजकौलपत्यंप्रदीय
 ताम् ॥ एतच्छ्रुत्वातुरामेणकौलपत्येभिपेक्षितः ॥ ३९ ॥ प्रययौब्राह्मणोदृष्टोगजस्कंधेनसोर्चितः ॥ अथतेरामसचिवाःस्मयमानावचोब्रुवन्
 ॥ ४० ॥ वरोयंदत्तएतस्यनायंशापोमहाद्युते ॥ एवमुक्तस्तुसचिवैरामोवचनमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ नयूयंगतितत्त्वज्ञाःश्वावैजानातिकारणम् ॥ अथपृ
 ष्ठस्तुरामेणसारमेयोब्रवीदिदम् ॥ ४२ ॥ अहंकुलपतिस्तत्रआसंशिष्टान्नभोजनः ॥ देवद्विजातिपूजायांदासीदासेपुराघव ॥ ४३ ॥ संविभागीशु
 भरतिर्देवद्रव्यस्यरक्षिता ॥ विनीतःशीलसंपन्नःसर्वसत्त्वहितेरतः ॥ ४४ ॥ सोहंप्राप्तइमांघोरामवस्थामधमांगतिम् ॥ एवंक्रोधान्वितोविप्रस्यक्त
 धर्माहितेरतः ॥ ४५ ॥ कुद्धोऽनृशंसःपरुषअविद्वांश्चाप्यधार्मिकः ॥ कुलानिपातयत्येवसप्तसप्तचराघव ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थानुकौलपत्यंन
 कारयेत् ॥ यमिच्छेन्नरकंनेतुंसपुत्रपशुवांधवम् ॥ ४७ ॥ देवेष्वधिष्ठितंकुर्याद्गोपुतंब्राह्मणेषुच ॥ ब्रह्मसंदेवताद्रव्यंस्त्रीणांवालधनंचयत् ॥ ४८ ॥ द
 त्तंहरतियोभूयइष्टैःसहविनश्यति ॥ ब्राह्मणद्रव्यमादत्तेदेवानांचैवराघव ॥ ४९ ॥

सद्यः पतति घोरैर्वैनरके वीचिसंज्ञके ॥ मनसापि हि देवस्वब्रह्मस्वचहरे तु यः ॥ ५० ॥ निरयान्निरयंचैव पतत्येव नराधमः ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं रामो विस्म
योत्फुल्ललोचनः ॥ ५१ ॥ श्वाप्यगच्छन्महाते जायत एवागतस्ततः ॥ मनस्वी पूर्वजात्यासजातिमात्रोपदूषितः ॥ ५२ ॥ वाराणस्यां महाभागः प्रायंचो
पविवेश ह ॥ ५३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० उत्तरकाण्डे सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ तस्मिन्वनोद्देशे रम्ये पादपशोभिते ॥ नदीकी
र्णगिरिवरे कोकिलानेककूजिते ॥ १ ॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णेनानाद्विजगणावृते ॥ गृध्रोलूकौ प्रवसतो बहुवर्षगणानपि ॥ २ ॥ अथोलूकस्य भवनं गृ
ध्रः पापविनिश्चयः ॥ ममेदमितिकृत्वा सौकलहं तेन चाकरोत् ॥ ३ ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य रामो राजीवलोचनः ॥ तं प्रपद्यावहेशीघ्रं यस्यैतद्भवन्नभवेत्
॥ ४ ॥ इतिकृत्वा मतितां तु निश्चयार्थं सुनिश्चिताम् ॥ गृध्रोलूकौ प्रपद्येतां कोपाविष्टौ त्यमर्षितौ ॥ ५ ॥ रामं प्रपद्यतौ शीघ्रं कलिव्याकुलचेतसौ ॥ तौ प
रस्परविद्वेषात्स्पृशतश्चरणौ तदा ॥ ६ ॥ अथ दृष्ट्वानरेन्द्रं तं गृध्रौ वचनमब्रवीत् ॥ सुराणामसुराणां च प्रधानस्त्वं मतो मम ॥ ७ ॥ बृहस्पतेश्च शुक्राच्च वि
शिष्टोऽसि महाद्युते ॥ परावरजोभूतानां कांत्या चंद्रइवापरः ॥ ८ ॥ दुर्निरीक्ष्यो यथा सूर्यो हिमवांश्चैव गौरवे ॥ सागरश्चैव गांभीर्ये लोकपालो यमोऽप्यसि
॥ ९ ॥ क्षांत्या धरण्या तुल्योऽसि शीघ्रत्वेऽप्यनिलोपमः ॥ गुरुस्त्वं सर्वसंपन्नः कीर्तियुक्तश्चराधव ॥ १० ॥ अमर्षी दुर्जयो जेता सर्वास्त्रविधिपारगः ॥ शृणु
ष्वममवै रामविज्ञाप्यं नरपुंगव ॥ ११ ॥ ममालयं पूर्वकृतं बाहुवीर्येण राघव ॥ उलूको हरते राजंस्तत्र त्वं त्रातुमर्हसि ॥ १२ ॥ एवमुक्ते तु गृध्रेण उलूको
वाक्यमब्रवीत् ॥ सोमाच्छतक्रतोः सूर्याद्भनदादायमात्तथा ॥ १३ ॥ जायते वै नृपो राम किंचिद्भवति मानुषः ॥ त्वंतु सर्वमयो देवो नारायण इवापरः
॥ १४ ॥ याचते सौम्यताराज न सम्यक्प्रणिहिता विभो ॥ समंचरसि चान्विष्यते न सोमांशको भवान् ॥ १५ ॥ क्रोधे दंडे प्रजानाथ दाने पापभयापहः ॥
दाता हर्ता सिगोपासिते नैन्द्रइवनो भवान् ॥ १६ ॥ अधृष्यः सर्वभूतेषु तेजसा चानलोपमः ॥ अभीक्ष्णं तपसे लोकांस्तेन भास्करसन्निभः ॥ १७ ॥ साक्षा
द्वित्तेश तुल्योऽसि अथवा धनदाधिकः ॥ वित्तेशस्येव पद्मा श्रीर्नित्यं ते राजसत्तम ॥ १८ ॥ धनदस्य तु कार्येण धनदस्तेन नो भवान् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु
स्थावरेषु चरेषु च ॥ १९ ॥ शत्रौ मित्रे च ते दृष्टिः समतां याति राघव ॥ धर्मेण शासनं नित्यं व्यवहारे विधिक्रमात् ॥ २० ॥

यस्यरुष्यसिवैरामतस्यमृत्युर्विधावति ॥ गीयसेतेनवैरामयमइत्यभिविक्रमः ॥ २१ ॥ यश्चैषमानुषोभावोभवतो नृपसत्तम ॥ आनृशंस्यपरोरा
 जासत्वेषुक्षमयान्वितः ॥ २२ ॥ दुर्बलस्यत्वंनाथस्यराजाभवतिवैबलम् ॥ अचक्षुषोत्तमंचक्षुरगतेःसगतिर्भवान् ॥ २३ ॥ अस्माकमपिनाथस्त्वं
 श्रूयतांममधार्मिक ॥ ममालयंप्रविष्टुगृध्रोमां बाधतेनृप ॥ २४ ॥ त्वंहिदेवमनुष्येषुशास्तावैनरपुंगव ॥ एतच्छ्रुत्वातुवैरामःसचिवानाङ्कयस्व
 यम् ॥ २५ ॥ धृष्टिर्जयंतोविजयःसिद्धार्थोराष्ट्रवर्धनः ॥ अशोकोधर्मपालश्चसुमंत्रश्चमहाबलः ॥ २६ ॥ एतेरामस्यसचिवाराज्ञोदशरथस्यच ॥ नी
 तियुक्तामहात्मानःसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ २७ ॥ क्रीमंतश्चकुलीनाश्चनयेमंत्रेचकोविदाः ॥ तानाहूयचधर्मात्मापुष्पकादवतीर्यच ॥ २८ ॥ गृध्रोलूकवि
 वादंतंपृच्छतिस्मरघूत्तमः ॥ कतिवर्षाणिवैगृध्रतवेदंनिलयंकृतम् ॥ २९ ॥ एतन्मेकारणंब्रूहियदिजानासितत्त्वतः ॥ एतच्छ्रुत्वातुवैगृध्रोभाषतेराघ
 वंसतम् ॥ ३० ॥ इयंवसुमतीराममनुष्यैःपरितोयदा ॥ उत्थितैरावृतासर्वातदाप्रभृतिमेगृहम् ॥ ३१ ॥ उलूकश्चाब्रवीद्रामंपादपैरुपशोभिता ॥ यदे
 यंपृथिवीराजंस्तदाप्रभृतिमेगृहम् ॥ एतच्छ्रुत्वातुवैरामःसभासदमुवाचह ॥ ३२ ॥ नसासभायन्नसन्तिदृष्ट्वादृष्टानतेयेनवदंतिधर्मम् ॥ नासौध
 र्मायन्नसत्यमस्तिनतसत्यंयच्छलेनानुविद्धम् ॥ ३३ ॥ येतुसभ्याःसदाज्ञात्वातूष्णींध्यायंतआसते ॥ यथाप्राप्तंनब्रुवतेतेसर्वेनृतवादिनः ॥ ३४ ॥
 जानन्नवाब्रवीत्प्रश्नात्कामाक्रोधाद्रयात्तथा ॥ सहसंवारुणान्याशानात्मनिप्रतिमुंचति ॥ ३५ ॥ तेषांसंवत्सरेपूर्णेपाशएकःप्रमुच्यते ॥ तस्मात्सत्ये
 नवक्तव्यंजानतासत्यमंजसा ॥ ३६ ॥ एतच्छ्रुत्वातुसचिवाराममेवाब्रुवंस्तदा ॥ उलूकःशोभतेराजन्नतुगृध्रोमहामते ॥ ३७ ॥ त्वंप्रमाणंमहाराज
 राजाहिपरमागतिः ॥ राजमूलाःप्रजाःसर्वाराजाधर्मःसनातनः ॥ ३८ ॥ शास्तानृणानृपोयेपांतेनगच्छंतिदुर्गतिम् ॥ वैवस्वतेनमुक्तास्तुभवन्तिपु
 रूषोत्तमाः ॥ ३९ ॥ सचिवानांवचःश्रुत्वारामोवचनमब्रवीत् ॥ श्रूयतामभिधास्यामिपुराणेयदुदाहृतम् ॥ ४० ॥ द्यौःसचंद्रार्कनक्षत्रासपर्वतमहा
 वना ॥ सलिलार्णवसंपूर्णत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ४१ ॥ एकएवतदाद्यासीद्युक्तोमेरुरिवापरः ॥ पुराभूःसहलक्ष्म्याचविष्णोर्जठरमाविशत् ॥ ४२ ॥
 तांनिगृह्यमहातेजाःप्रविश्यसलिलार्णवम् ॥ सुष्वापदेवोभूतात्माबहून्वर्षगणानपि ॥ ४३ ॥

विष्णौ सुमेतदा ब्रह्मा विवेश जठरं ततः ॥ रुद्रस्योतं तु तं ज्ञात्वा महायोगी समाविशत् ॥ ४४ ॥ नाभ्यां विष्णोः समुत्पन्ने पद्मे हेमविभूषिते ॥ स तु निर्गम्य वै
 ब्रह्मा योगी भूत्वा महाप्रभुः ॥ ४५ ॥ सिंस्तुः पृथिवीं वायुं पर्वतान्समहीरुहान् ॥ तदंतरे प्रजाः सर्वाः समनुष्य सरीसृपाः ॥ ४६ ॥ जरायुजां ङजाः सर्वाः
 सससर्जमहातपाः ॥ तत्र श्रोत्रमलोत्पन्नः कैटभो मधुना सह ॥ ४७ ॥ दानवौ तौ महावीर्यौ घोररूपौ दुरासदौ ॥ दृष्ट्वा प्रजापतिं तत्र क्रोधाविष्टौ बभूवतुः
 ॥ ४८ ॥ वेगेन महता तत्र स्वयं भुवमधावताम् ॥ दृष्ट्वा स्वयं भुवामुक्ता रावौ वैविकृतस्तदा ॥ ४९ ॥ तेन शब्देन संप्राप्तौ दानवौ हरिणा सह ॥ अथ चक्रप्रहा
 रेण मूढौ तौ मधुकैटभौ ॥ ५० ॥ मेदसा प्लाविता सर्वा पृथिवी च समंततः ॥ भूयो विशो धिता तेन हरिणा लोकधारिणा ॥ ५१ ॥ शुद्धां वै मेदिनीं तां तु वक्ष्येः
 सर्वामपूरयत् ॥ ओषध्यः सर्वसस्यानि निष्पद्यंत पृथग्विधाः ॥ ५२ ॥ मेदो गंधा तु धरणी मेदिनीत्यभिसंज्ञिता ॥ तस्मान्न गृधस्य गृहमुलूकस्येति मेमतिः
 ॥ ५३ ॥ तस्माद्गृधस्तु दंष्ट्र्यो वै पापो हर्ता परालयम् ॥ पीडां करोति पापात्मा दुर्विनीतो महानयम् ॥ ५४ ॥ अथाशरीरिणी वाणी अंतरिक्षा त्रयो धिनी ॥
 मावधीराम गृध्रं त्वं पूर्वदग्धं तपो बलात् ॥ ५५ ॥ कालगौतम दग्धो यं प्रजानाथो नरेश्वर ॥ ब्रह्मदत्तेति नामैष शूरः सत्यव्रतः शुचिः ॥ ५६ ॥ गृहं त्वस्याग
 तो विप्रो भोजनं प्रत्यमार्गत ॥ साग्रं वर्षशतं चैव भोक्तव्यं नृपसत्तम ॥ ५७ ॥ ब्रह्मदत्तः स वै तस्य पाद्यमर्घ्यं स्वयं नृपः ॥ हार्दं चैवाकरोत्तस्य भोजनार्थं महा
 द्युतेः ॥ ५८ ॥ मांसमस्या भवत्तत्र आहारे तु महात्मनः ॥ अथ क्रुद्धेन मुनिना शापो दत्तोऽस्य दारुणः ॥ ५९ ॥ गृध्रस्त्वं भव वै राजन्मा मे नंद्यथ सो ब्रवीत् ॥
 प्रसादं कुरु धर्मज्ञ अज्ञानान्मे महाव्रत ॥ ६० ॥ शापस्यांतं महाभाग क्रियतां वै ममानघ ॥ तदज्ञानरुतं मत्पारा जानं मुनिरब्रवीत् ॥ ६१ ॥ उत्पत्स्यति
 कुले राज्ञां रामो नाम महायशः ॥ इक्ष्वाकूणां महाभागो राजा राजीवलोचनः ॥ ६२ ॥ तेन स्पृष्टो विपापस्त्वं भवितानरपुंगव ॥ स्पृष्टो रामेण तच्छ्रुत्वा
 नरेंद्रः पृथिवीपतिः ॥ ६३ ॥ गृध्रस्त्वं त्यक्तवान् राजा दिव्यगंधानुलेपनः ॥ पुरुषो दिव्यरूपो भूदुवाचे दं चराघवम् ॥ ६४ ॥ साधुराघव धर्मज्ञ त्वत्प्रसादाद्
 हं विभो ॥ विमुक्तो नरकाद्द्वोराच्छापस्यांतः कृतस्त्वया ॥ ६५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एतदंतं प्रक्षिप्ताः
 सर्गाः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अथलवणामुरपीडितऋषीणामसमीपागमनम् तयोरिति एवंसंवदतोःप्रतिदिवसंधर्मसंवादंकुर्वतोस्तत्पूर्वप्रजारक्षणंकुर्वतोरितियावत् वासंतिकीवसंतकालभवानिशाप्राप्ता कालांतरेइतिशेषः
इदंकालवचनंऋषिकार्योचितत्वप्रदर्शनार्थम् ॥ १ ॥ दर्शनमभिचक्राम प्रजादृश्यंतेयत्रस्थानेतत्स्थानंदर्शनमभिचक्रामजगाम ॥ २ ॥ प्रतिहताः द्वारिनिरुद्धाइत्यर्थः ॥ ३ ॥ भृगुगोत्रापत्यं
तयोःसंवदतोरेवंरामलक्ष्मणयोस्तदा ॥ वासंतिकीनिशाप्राप्तानशीतानचघर्मदा ॥ १ ॥ ततःप्रभातेविमलेरुतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ अभिचक्रामका
कुत्स्थोदर्शनंपौरकार्यवित् ॥ २ ॥ ततःसुमंत्रस्त्वागम्यराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ एतेप्रतिहताराजनद्वारितिष्ठंतितापसाः ॥ ३ ॥ भार्गवंच्यवनंचैवपुर
स्कृत्यमहर्षयः ॥ दर्शनंतमहाराजचोदयंतिकृतत्वराः ॥ ४ ॥ प्रीयमाणानरव्याघ्रयमुनातीरवासिनः ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारामःप्रोवाचधर्मवित् ॥ ५ ॥
प्रवेश्यंतांमहाभागाभार्गवप्रमुखाद्विजाः ॥ राज्ञस्त्वाज्ञांपुरस्कृत्यद्वास्थोमूर्ध्नाकृतांजलिः ॥ ६ ॥ प्रवेशयामासतदातापसान्सुदुरासदान् ॥ शतंसम
धिकंतत्रदीप्यमानंस्वतेजसा ॥ ७ ॥ प्रविष्टंराजभवनंतापसानांमहात्मनाम् ॥ तेद्विजाःपूर्णकलशैःसर्वतीर्थीबुसल्लतैः ॥ ८ ॥ गृहीत्वाफलमूलंच
रामस्याभ्याहरन्वदु ॥ प्रतिगृह्यतुतस्सर्वरामःप्रीतिपुरस्कृतः ॥ ९ ॥ तीर्थोदकानिसर्वाणिफलानिविविधानिच ॥ उवाचचमहाबाहुःसर्वानेवमहा
मुनीन् ॥ १० ॥ इमान्यासनमुख्यानिययार्हमुपविश्यताम् ॥ रामस्यभाषितंश्रुत्वासर्वएवमहर्षयः ॥ ११ ॥ बृसीपुरुचिराख्यासुनिषेदुःकांचनीपु
त ॥ उपविष्टानृषींस्तत्रहृत्वापरपुरंजयः ॥ प्रयतःप्रांजलिर्भूत्वाराराघवोवाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥ किमागमनकार्यंवःकिंकरोमिसमाहितः ॥ आज्ञाप्या
हंमहर्षीणांसर्वकामकरःसुखम् ॥ १३ ॥ इदंराज्यंचसकलंजीवितंचल्लदिस्थितम् ॥ सर्वमेतद्विजार्थमेसत्यमेतद्वीमिवः ॥ १४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रु
त्वासाधुकारोमहानभूत् ॥ ऋषीणामुग्रतपसांयमुनातीरवासिनाम् ॥ १५ ॥ ऊचुश्चैवमहात्मानोहर्षेणमहतावृताः ॥ उपपन्नंनरश्रेष्ठतवैवभुवि
नान्यतः ॥ १६ ॥

च्यवनंपुरस्कृत्येहमहाराजतवदर्शनंप्रत्यस्मांश्चोदयंतिप्रेरयंति ॥ ४ ॥ ५ ॥ भार्गवप्रमुखाः च्यवनप्रमुखाः ॥ ६ ॥ समधिकंकिंचिदधिकंशतम् ॥ ७ ॥ पूर्णकलशैरुपलक्षिताः ॥ ८ ॥ फलमूलं
गृहीत्वारामस्याभ्याहरन् ॥ ९ ॥ १० ॥ उपविश्यताम् एषुभवद्विरितिशेषः ॥ ११ ॥ रुचिराख्यासुरुचिरशोभासु ॥ १२ ॥ किंकरोमिकिकुर्याम् सर्वकामकरःसर्वाभीष्टसाधकः ॥ १३ ॥ ल
दिस्थितम् लक्ष्मणंश्रीकपदेदेशेस्थितमित्यर्थः ॥ १४ ॥ साधुकारः साधुसाध्वितिशब्दप्रयोगः ॥ १५ ॥ तवैवोपपन्नंत्वय्येवेदृशंवचोयुक्तंनान्यतःनान्यस्य ॥ १६ ॥

कार्यस्य गौरवं मत्वा तच्छ्रवणादुत्तरमधिकरिष्यामीति प्रतिज्ञानाभ्यरोचयन् कुर्वति अशक्यत्वेनेति भावः भवांस्त्वर्थमश्रुत्वैव प्रतिज्ञातवानित्याश्चर्यम् ॥ १७ ॥ तदाह त्वयेति ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ अथ ऋषिभिः स्वकार्यनिवेदनम् एवं ब्रुवद्भिः भयत्राणमिति शेषः

बहवः पार्थिवाराज न्नतिक्रान्ता महाबलाः ॥ कार्यस्य गौरवं मत्वा प्रतिज्ञानाभ्यरोचयन् ॥ १७ ॥ त्वया पुनर्ब्रह्मण गौरवादियं कृता प्रतिज्ञा त्वनवेक्ष्य कारणम् ॥ ततश्च कर्ता त्वसिना त्रसं शयो महाभया त्रातु मृषीं स्वमहंसि ॥ १८ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ब्रुवद्भिरेव ऋषिभिः काकुत्स्थो वाक्यमब्रवीत् ॥ किं कार्यं ब्रूत मुनयो भयं तावदपैतुवः ॥ १ ॥ तथा ब्रुवतिकाकुत्स्थे भार्गवो वाक्यमब्रवीत् ॥ भयानां शृणु यन्मूलं देशस्य च नरेश्वर ॥ २ ॥ पूर्वकृतयुगे राजन्दैते यः सुमहामतिः ॥ लोलापुत्रो भवज्ज्येष्ठो मधुर्नाम महासुरः ॥ ३ ॥ ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च बुद्ध्या च परिनिष्ठितः ॥ सुरैश्च परमोदारैः प्रीतिस्तस्या तुलाभवत् ॥ ४ ॥ समधुर्वीर्यसंपन्नो धर्मचसुसमाहितः ॥ बहुमाना च रुद्रेण दत्तस्तस्याद्भुतो वरः ॥ ५ ॥ शूलं शूलादिनिष्कृष्य महावीर्यमहाप्रभम् ॥ ददौ महात्मा सुप्रीतो वाक्यं चैतदुवाच ह ॥ ६ ॥ त्वया यमतुलाधर्मो मत्प्रसादकरः शुभः ॥ प्रीत्या परमया युक्तो ददाम्या युधमुत्तम् ॥ ७ ॥ यावत्सुरैश्च विप्रैश्च न विरुध्येर्महासुरः ॥ तावच्छूलं तवेदं स्यादन्यथानाशमेष्यति ॥ ८ ॥ यश्च मामभियुंजीत युद्धाय विगतज्वरः ॥ तं शूलो भस्मसात्कृत्वा पुनरेष्यति ते करम् ॥ ९ ॥ एवं रुद्राद्वरं लब्ध्वा भूय एव महासुरः ॥ प्रणिपत्य महादेवं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १० ॥ भगवन्मम वंशस्य शूलमेतदनुत्तम् ॥ भवेत्तु स ततं देवसुराणामीश्वरोत्थसि ॥ ११ ॥ तं ब्रूवाणं मधुदेवः सर्वभूतपतिः शिवः ॥ प्रत्युवाच महादेवो नैतदेवं भविष्यति ॥ १२ ॥ मा भूत्ते विफला वाणी मत्प्रसादकृता शुभा ॥ भवतः पुत्रमेकं तु शूलमेतद्विष्यति ॥ १३ ॥ यावत्करस्थः शूलो यं भविष्यति सुतस्य ते ॥ अवध्यः सर्वभूतानां शूलहस्तो भविष्यति ॥ १४ ॥

ऋषिभिः प्रेरित इति शेषः किं कार्यं किं जन्य भयत्राणं कार्यमित्यर्थः ॥ १ ॥ देशस्य च चादस्माकं भयानां यन्मूलं तच्छृणु ॥ २ ॥ लोलायाः पुत्रो लोलापुत्रः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विनिष्कृष्य तच्छक्तिमाकृष्य ॥ ६ ॥ यतस्त्वयामत्प्रसादकरो धर्मकृतोऽन आयुधं ददामि ॥ ७ ॥ यावन्न विरुध्ये विरोधं न कुर्याः अन्यथानाशमदर्शनम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मत्प्रसादकृता मत्प्रसादजसंतो योक्ता भविष्यति प्राप्स्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ कुंभीनसीमाल्यवत्सुताया अनलायाः दुतारावणस्य सा पूर्वमधुना हतेत्युक्ता तदेवाहानलायामिति कुंभीनसीपितरमाह विश्वावसोरिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वरंयावच्छूलंतवहस्तेतावदवध्य
 त्वंतवेत्येवंरूपंवरदत्तांतन्येवेदयत् ॥ १९ ॥ २० ॥ त्वंप्रमाणम् यथोचितकरणे इति शेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भयजं भयजनकम् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामी० रा० वा० आ० उत्तर
 एवमधुर्वरं लब्ध्वा देवाः सुमहदद्भुतम् ॥ भवनं सोऽसुरश्रेष्ठः कारयामास सुप्रभम् ॥ १५ ॥ तस्य पत्नी महाभागा प्रिया कुंभीनसीतिया ॥ विश्वावसो
 रपत्यंसाप्यनलायां महाप्रभा ॥ १६ ॥ तस्याः पुत्रो महावीर्यो लवणो नामदारुणः ॥ बाल्यात्प्रभृतिदुष्टात्मा पापान्येव समाचरत् ॥ १७ ॥ तं पुत्रं दुर्वि
 नीतं तु हत्वा क्रोधसमन्वितः ॥ मधुः सशोकमापेदेन चैनं किंचिदब्रवीत् ॥ १८ ॥ सविहाय द्रुमं लोकं प्रविष्टो वरुणालयम् ॥ शूलं निवेश्य लवणे वरं त
 स्मैन्यवेदयत् ॥ १९ ॥ सप्रभावेण शूलस्य दौरात्म्येनात्मनस्तथा ॥ संतापयति लोकां स्त्रीन्विशेषेण च तापसान् ॥ २० ॥ एवं प्रभावो लवणः शूलं चैव त
 थाविधम् ॥ श्रुत्वा प्रमाणं काकुत्स्थत्वं हिनः परमागतिः ॥ २१ ॥ बहवः पार्थिवारामभयार्तैर्ऋषिभिः पुरा ॥ अभयं याचिता वीरत्रातारं न च विग्रहे
 ॥ २२ ॥ ते वरं रावणं श्रुत्वा हतं सबलवाहम् ॥ त्रातारं विग्रहेतातनान्यं भुवि नराधिपम् ॥ तत्परित्रातुमिच्छामो लवणाद्रयपीडितान् ॥ २३ ॥ इति
 रामनिवेदितं तु ते भयजं कारणमुत्थितं च यत् ॥ विनिवारयितुं भवान्क्षमः कुरुतं काममहीनविक्रम ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उ० एकप
 ष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तथोक्ते तानृपीनरामः प्रत्युवाच कृतांजलिः ॥ किमाहारः किमाचारो लवणः क्व च वर्तते ॥ १ ॥ राघवस्य वचः श्रु
 त्वा क्रपयः सर्व एव ते ॥ ततो निवेदयामासुर्लवणो वरुधेयथा ॥ २ ॥ आहारः सर्वसत्त्वानि विशेषेण च तापसाः ॥ आचारो रौद्रतानित्यं वा सोमधुवने
 तथा ॥ ३ ॥ हत्वा बहुसहस्राणि सिंहव्याघ्रमृगांश्च जान् ॥ मानुषांश्चैव कुरुते नित्यमाहारमाद्विकम् ॥ ४ ॥ ततोंतराणि सत्त्वानि खादते समहाबलः ॥ सहा
 रे समनुप्राप्ते व्यादितास्य द्रुवांतकः ॥ ५ ॥ तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यमुवाच समहामुनीन् ॥ घातयिष्यामि तद्रक्षो व्यपगच्छतु वोभयम् ॥ ६ ॥ प्रतिज्ञायत
 दातेषां मुनीनामुग्रतेजसाम् ॥ स भ्रातृन्सहितांस्सर्वानुवाच रघुनंदनः ॥ ७ ॥

काद्वै एकपष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ राघुश्च सत्यतद्वार्थं प्रेषणम् तथोक्ते इति परित्राणमिच्छाम इत्युक्ते ॥ १ ॥ यथा वरुधेया दृगाहारादिनाऽवर्धत तन्निवेदयामासुः ॥ २ ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥ ततोंतराणि अन्यान्यपीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

कस्यांश इति पुत्रास्वयमेव निश्चिनोति भरतस्येति लक्ष्मणेन मया चरावणवधवल्लवणवधो भरतश्चुष्माभ्यां कार्य इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ आसनं हित्वा आसनादुत्थायेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ पूर्व
त्वद्वियोगदुःखितस्य भरतस्य पुनरपि क्लेशाय प्रेषणमयुक्तमित्याशयेनाहार्येणेति आर्येण त्वया शून्या यो ध्या भरतेन पालिता आर्यस्यागमनं प्रतितावत्पर्यंतम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रेष्ये विशि

कोहंतालवणं वीरः कस्यांशः स विधीयताम् ॥ भरतस्य महाबाहोः शत्रुघ्नस्य च धीमतः ॥ ८ ॥ राघवेणैव मुक्तस्तु भरतो वाक्यमब्रवीत् ॥ अहमेनं वधि
ष्यामि ममांशः स विधीयताम् ॥ ९ ॥ भरतस्य वचः श्रुत्वा धैर्यशौर्यसमन्वितम् ॥ लक्ष्मणावरजस्तस्थौ हित्वा सौवर्णमासनम् ॥ १० ॥ शत्रुघ्नस्त्वब्रवी
द्वाक्यं प्रणिपत्य नराधिपम् ॥ कृतकर्मा महाबाहुर्मध्यमोरघुनंदन ॥ ११ ॥ आर्येण हि पुरा शून्या त्वयो ध्या परिपालिता ॥ संतापं हृदये कृत्वा आर्यस्या
गमनं प्रति ॥ १२ ॥ दुःखानि च बहूनीह अनुभूतानि पार्थिव ॥ शयानो दुःखशय्यासु नंदि ग्रामे महायशाः ॥ १३ ॥ फलमूलाशनो भूत्वा जटीचीरधर
स्तथा ॥ अनुभूयेद्दुःखमपराधवनंदनः ॥ १४ ॥ प्रेष्ये मयि स्थिते राजन् भूयः क्लेशमाप्नुयात् ॥ तथा ब्रुवति शत्रुघ्ने राघवः पुनरब्रवीत् ॥ १५ ॥ एवं
भवतु काकुत्स्थक्रियतां मम शासनम् ॥ राज्ये त्वामभिषेक्ष्यामि मधोस्तु नगरे शुभे ॥ १६ ॥ निवेशय महाबाहो भरतं यद्यवेक्षसे ॥ शूरस्त्वं कृतविद्य
श्च समर्थश्च निवेशने ॥ १७ ॥ नगरं यमुनाजुष्टं तथा जनपदान् शुभान् ॥ यो हिवंशं समुत्पाद्य पार्थिवस्य निवेशने ॥ १८ ॥ न विधत्ते नृपंतत्र नरकं सहिग
च्छति ॥ सत्त्वं हत्वा मधुसुतं लवणं पापनिश्चयम् ॥ १९ ॥ राज्यं प्रशाधि धर्मेण वाक्यं मे यद्यवेक्षसे ॥ उत्तरं च न वक्तव्यं शूरवाक्यांतरे मम ॥ २० ॥ वा
लेन पूर्वजस्याज्ञा कर्तव्या नात्र संशयः ॥ अभिषेकं च काकुत्स्थप्रतीच्छस्व ममोद्यतम् ॥ २१ ॥ वसिष्ठप्रमुखैर्विप्रैर्विधिं मंत्रपुरस्कृतम् ॥ २२ ॥ ॥ इ
त्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे द्विपष्ठितमः सर्गः ॥ ६२ ॥

प्यभरतस्य नियोज्ये ॥ १५ ॥ १६ ॥ यद्यवेक्षसे अक्लेशनीयत्वेनेति शेषः तदा भरतं निवेशयात्रैव स्थापयेत्यर्थः निवेशने नूतननगरनिवेशने त्वंसमर्थः ॥ १७ ॥ मधोर्नगरे त्वामभिषेक्ष्यामीति यदु
क्तं ब्रहेतुमाह योहीति निवेशने नगरे ॥ १८ ॥ नृपंतत्र उत्पादितवंशं नृपराज्ये ॥ १९ ॥ उत्तरं न वक्तव्यम् लवणं हत्वा त्वत्समीप एव मया स्थेयमित्यादिनवाच्यमित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ विधि
मंत्रपुरस्कृतं विधिना मंत्रेण पुरस्कृतम् ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे द्विपष्ठितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥

अथरामणस्वसन्निधावेवमधुराज्येशत्रुघ्नमभिषिच्यलवणवधोपायोपदेशपूर्वकतद्वधार्थदिव्यास्त्रप्रदानम् एवमिति परां ब्रीडां अनुचित्राज्याभिषेकोक्तिश्रवणजालज्जामतएवमदं दमुवाच
॥ १ ॥ तदेवाह अधर्ममिति विद्यवेद्य अस्मिन्नित्येतद्विशदयन्धर्महेतुमाह कथमिति कनीयानभिषिच्यते न कथमपीत्यर्थः अतएवाधर्मइत्यर्थः ॥ २ ॥ तवशासनंचावश्यं करणीयं यतस्तवशा
सनं वेदशासनवदुरतिक्रमं अतिक्रमितुमशक्यम् एवं चोभयतः पाशारज्जुरियं मे जातेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ज्येष्ठे विद्यमाने कनिष्ठाभिषेकोऽधर्मस्तथा ज्येष्ठवाक्याकरणं चाधर्मइतित्वया कथमवगतं तत्राह
त्वत्तइति सदुरोस्त्वत्तः श्रुतिभ्यश्चममैवं श्रवणमिति भावः एवमधर्मसंकटप्राप्तिरपि मे स्वदोषमूलेत्याह नोत्तरं हीति मध्यमेधातरि भरते घोरं लवणं हंतास्मीति प्रतिजानतिसति हि यस्मान्मया ज्येष्ठव
चनमुलंघ्योत्तरं न वाच्यं न वक्तुं योग्यम् तद्वचस्तिरस्काररूपत्वात् ॥ ४ ॥ तथापि मृधेयुद्धे घोरं लवणं हंतास्मीत्येतदुर्वचो व्याहृतं तस्यास्य दुरुक्तस्य फलभूता इयं दुर्गतिर्ज्येष्ठातिक्रमहेतुना निरयप्राप

एवमुक्तस्तुरामेण परां ब्रीडामुपागमत् ॥ शत्रुघ्नो वीर्यसंपन्नो मंदं दमुवाचह ॥ १ ॥ अधर्मं विद्यकाकुत्स्थ अस्मिन्नर्थे नरेश्वर ॥ कथं तिष्ठसु ज्येष्ठेषु क
नीयानभिषिच्यते ॥ २ ॥ अवश्यं करणीयं च शासनं पुरुषर्षभ ॥ तव चैव महाभाग शासनं दुरतिक्रमम् ॥ ३ ॥ त्वत्तोमया श्रुतं वीरश्रुतिभ्यश्च मया श्रुत
म् ॥ नोत्तरं हि मया वाच्यं मध्यमे प्रतिजानति ॥ ४ ॥ व्याहृतं दुर्वचो घोरं हंतास्मि लवणं मृधे ॥ तस्यैवं मे दुरुक्तस्य दुर्गतिः पुरुषर्षभ ॥ ५ ॥ उत्तरं न हि व
क्तव्यं ज्येष्ठेनाभिहिते पुनः ॥ अधर्मसहितं चैव परलोकविवर्जितम् ॥ ६ ॥ सोऽहं द्वितीयं काकुत्स्थ न वक्ष्यामीति चोत्तरम् ॥ माद्वितीयेन दंडो वै निपतेन्म
यिमानद ॥ ७ ॥ कामकारोऽहं राजंस्तवाऽस्य पुरुषर्षभ ॥ अधर्मजहिकाकुत्स्थ मत्कृते रघुनंदन ॥ ८ ॥ एवमुक्ते तु शूरेण शत्रुघ्नेन महात्मना ॥ उवाच
रामः संलुप्तो भरतं लक्ष्मणं तथा ॥ ९ ॥ संभारानभिषेकस्य आनयध्वंसमाहिताः ॥ अद्यैव पुरुषव्याघ्रमभिषेक्ष्यामिराघवम् ॥ १० ॥

काभिषेकप्राप्तिस्तथापकत्वद्वाक्यातिक्रमप्राप्तिर्वाजातेति शेषः ॥ ५ ॥ अतिपीडावशादुक्तमेव पुनर्वदति उत्तरं हीति ज्येष्ठेन भरतेन त्वया वाभिहिते उत्तरं न वक्तव्यं वक्तुमर्हमेव किंचित् नमूलकं त्व
याऽधर्मसहितमतएव परलोकविवर्जितमभिषेकशासनं कृतम् तच्च दुरतिक्रममिति शेषः ॥ ६ ॥ यदेव यतः सोऽहं भरतोक्तेः प्रथमं कृतोत्तरं वचनः हेकाकुत्स्थ तव ज्येष्ठस्योक्तेरभिषेकं प्रतीच्छेत्यस्याः द्वि
तीयमुत्तरमिति हेतोर्न वक्ष्यामि कुतस्तत्राह माद्वितीयेनेति यथा भरते जिगमिषत्यहं मिष्यामीत्युत्तरेण प्रथमेन राज्याभिषेकापत्तिरूपोदंडः पतितस्तथेदानीं त्वयाभिषेकं प्रतीच्छेत्युक्ते तदनंगीकारो
त्तरेण द्वितीयेन मम दंडोऽमानिपतेदिति ॥ ७ ॥ यदेवमतो हेराज न हं मस्य तव कामकारोऽभीष्टनियोगकर्तास्मियतोऽतो हेरघुनंदन मत्कृते मदनुष्ठिते राज्याभिषेकस्वीकारेऽधर्मजहिममाधर्मसंबंधो यथा
न भवेत्तथा कुरु इहामुत्र सर्वलोकस्य मय्यन्याय्यकारित्वबुद्धिपरिहर ॥ ८ ॥ एवमुक्ते स्वातंत्र्यविहायाभिषेकांगीकारवाक्ये उक्ते ॥ ९ ॥ आनयध्वमिति बहुवचनं मुमंत्रायभिप्रायेण ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ अभिषेकसमारंभं अभिषेकोपकरणवन्तं पुरोधसं पुरस्कृत्य ॥ १२ ॥ राजानः क्षत्रिया ब्राह्मणाश्च राजभवनं प्रविष्टाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आशंसुः आशशंसुः निश्चितवन्तः तेजःशत्रुसंहारोचितबलवीर्यम् ॥ १८ ॥ अयं शरो दीयत इति शेषः ॥ १९ ॥ शरस्या मोघत्वहेतुमाह सृष्ट इति स्वयं भूर्जन्मरहितः अजितो विष्णुर्यदा प्रलयकाले महार्णवेशे ते यन्तदा सुरा असुराश्च नापश्यन् ॥ कैमुतिकन्यायेन सर्वभूतादृश्यः महार्णवेशयनं च वायुरूपेण प्रजापतिर्वायुर्भूत्वा चरेदिति श्रुतेरितिकतकः तेन विष्णुना साक्षादयं शरोत्तमः सृष्टः ॥ २० ॥ तदा किमर्थं तत्सृष्टिस्त

पुरोधसं च काकुत्स्थ नैगमात् त्विजस्तथा ॥ मन्त्रिणश्चैव तान्सर्वानानयध्वं ममाज्ञया ॥ १३ ॥ राज्ञः शासनमाज्ञाय तथाऽकुर्वन्महारथाः ॥ अभिषेकसमारंभं पुरस्कृत्य पुरोधसम् ॥ १२ ॥ प्रविष्टाराजभवनं राजानो ब्राह्मणास्तथा ॥ ततो अभिषेको वदधेशत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ संप्रहर्षकरः श्रीमान् राघवस्य पुरस्य च ॥ अभिषिक्तस्तु काकुत्स्थो वभौ चादित्यसन्निभः ॥ १४ ॥ अभिषिक्तः पुरास्कंदः सेंद्रैरिव दिवौकसैः ॥ अभिषिक्ते तु शत्रुघ्नो रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ १५ ॥ पौराः प्रमुदिताश्चासन् ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ॥ कौसल्या च मुमित्रा च मंगलं केकयी तथा ॥ १६ ॥ चक्रुस्ताराजभवने याश्चाव्याराजयोपितः ॥ कृपयश्च महात्मानो यमुनातीरवासिनः ॥ १७ ॥ हतं लवणमाशंसुः शत्रुघ्नस्याभिषेचनात् ॥ ततो अभिषिक्तं शत्रुघ्नं कमारोप्य राघवः ॥ उवाच मधुरां वार्णातिजस्तस्याभिपूरयन् ॥ १८ ॥ अयं शरस्त्वमोघस्ते दिव्यः परपुरंजयः ॥ अनेन लवणं सौम्यहंता सिरघुनंदन ॥ १९ ॥ सृष्टः शरो यं काकुत्स्थ यदा शोते महार्णवे ॥ स्वयं भूरजितो दिव्यो यनापश्यन् सुरासुराः ॥ २० ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां तेनायं हि शरोत्तमः ॥ सृष्टः क्रोधाभिभूतेन विनाशार्थं दुरात्मनोः ॥ २१ ॥ मधुकैटभयोर्वीरविघाते सर्वरक्षसाम् ॥ स्रष्टुकामेन लोकां स्त्रीस्तौ चानेन हतौ युधि ॥ २२ ॥ तौ हत्वा जनभोगार्थं कैटभं तु मधुं तथा ॥ अनेन शरमुख्येन ततो लोकांश्चकार सः ॥ २३ ॥

ब्राह्म सृष्ट इति त्रीन् लोकान् स्रष्टुकामेन भगवता हिरण्यगर्भेण तस्याः सृष्टेर्मधुकैटभयोः सर्वरक्षसां च सकाशाद्विघाते विघ्ने प्राप्ते तयोर्दुरात्मनो विनाशार्थं क्रोधाभिभूतेनायं शरः सृष्टः सत्यसंकल्पत्वाच्चा नेन तौ हतौ सृष्टः क्रोधाभिभूतेन प्रजो सर्वदुरात्मनोरिति पाठे अभिषिक्तत्वाच्छत्रुघ्नसंबोधनं प्रभो इति ॥ २१ ॥ २२ ॥ उपसंहरति तौ हत्वेति जनभोगार्थं जनानां भोग्यभोगस्थानादिसंपादनद्वारा भोगसिद्धयर्थं लोकांश्चकार निष्प्रत्यूहं ससर्जैत्यर्थः अनेन स्वस्य विष्णुत्वं दृढीकृतम् ॥ २३ ॥

नायंमुक्तस्तत्रहेतुर्लोकानांकासोभवेदिति अल्पलक्ष्ये महास्रप्रयोगेण तस्मात्त्रहननेन शास्यति किंतु भूतानि संहरति अतो भूतदययानक्षित इति भावः अनेन रावणादपिलवणस्य महाबलत्वेन दिव्य शरपर्याप्तविषयत्वमुक्तम् ॥ २४ ॥ अथ निकुंभिलयां समाप्रयागस्थेन्द्रजित इव गृहीतशूलस्य तस्य दुर्जयत्वान्नि कुंभिलानि रोधमिव पुरप्रवेशनिरोधमुपदिशति यच्च तस्येत्यादि मधोर्दत्तमित्य न्वयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आयुधविना कृतं आयुधरहितं युध्यन्तेति शेषः तत्प्रकारमाह अप्रविष्टमिति पुरमप्रविष्टं प्रतीक्षन् पूर्वमेव द्वारितिष्ठ ॥ २८ ॥ उक्तमेवार्थं दाढ्याय स्पष्टमाहाप्रविष्टं चेति ॥ २९ ॥ यदित्वेवमुक्तरीत्या कृतमनुष्ठितं भवति तदाऽवश्यं विनाशमुपयास्यति ॥ ३० ॥ विपर्ययः परिहारः ननु किमनेन निर्वधेन वाणेन शूलं छित्त्वा तमपि हनिष्यामि तत्राह श्रीमत इति कृत्यं

नायं मया शरः पूर्वरावणस्य वधार्थिना ॥ मुक्तः शत्रुघ्नभूतानां महान्कासोभवेदिति ॥ २४ ॥ यच्च तस्य महच्छूलं व्यंबकेण महात्मना ॥ दत्तं शत्रुविना शायमधोरायुधमुत्तमम् ॥ २५ ॥ तस्मिन्निक्षिप्य भवने पूज्यमानं पुनः पुनः ॥ दिशः सर्वासमासाद्य प्राप्नोत्याहारमुत्तमम् ॥ २६ ॥ यदा तु युद्धमाकां क्षन्यदिकश्चिन्ममाङ्कयेत् ॥ तदा शूलं गृहीत्वा तु भस्मरक्षः करोति हि ॥ २७ ॥ सत्त्वं पुरुषशार्दूलतमायुधविना कृतम् ॥ अप्रविष्टं पुरं पूर्वद्वारितिष्ठ धृता युध ॥ २८ ॥ अप्रविष्टं च भवतं युद्धाय पुरुषर्षभ ॥ आङ्कयेथामहाबाहो ततो हंतासिराक्षसम् ॥ २९ ॥ अन्यथा क्रियमाणे तु अवध्यः स भविष्यति ॥ यदित्वेवं कृतं वीरविनाशमुपयास्यति ॥ ३० ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं शूलस्य च विपर्ययः ॥ श्रीमतः शितिकंठस्य कृत्यं हि दुरतिक्रमम् ॥ ३१ ॥ ॥ इत्या र्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिपष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमुक्ता च काकुत्स्थं प्रशस्य च पुनः पुनः ॥ पु नरेवापरं वाक्यमुवाच रघुनंदनः ॥ १ ॥ इमान्यश्वसहस्राणि चत्वारि पुरुषर्षभ ॥ रथानां द्विसहस्रे च गजानां शतमुत्तमम् ॥ २ ॥ अंतरापणवीथ्यश्च नानापण्योपशोभिताः ॥ अनुगच्छंतु काकुत्स्थं तथैव नटनर्तकाः ॥ ३ ॥

शूलमाहात्म्यं दुरतिक्रमं अतिक्रमितुमशक्यं शक्तावप्यनुचितं चेत्यर्थः ईश्वरकृतमर्यादापालनार्थमेवास्मदवतारादिति भावः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मी कीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिपष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ शत्रुघ्नप्रस्थानं एवमिति प्रशस्य स्तुत्वा ॥ १ ॥ २ ॥ अंतरानगरमभ्यवर्तिन्यो या आपणवीथ्यो वीथ्यो वीथिस्था वणिजः नानाविधैः पण्यैः क्रयविक्रयार्हद्रव्यैरुपशोभिताः युक्ताः अनुगच्छंतु नानावर्णोपशोभिता इति पाठेनानावर्णैर्ब्राह्मणादिभिरुपशोभिता इत्यर्थ इति कतकः पण्येति पाठ एव युक्तः नटाः वा क्यार्थाभिनयकर्तारः नर्तकाः पदार्थाभिनयकर्तारः ॥ ३ ॥

सुवर्णस्य उक्तं सुवर्णस्य नियुतं लक्षमित्येके दशलक्षमित्यन्ये पर्याप्तधनवाहनः जीवनपर्याप्तधनः युद्धपर्याप्तवाहन इत्यर्थः ॥ ४ ॥ बलं सुभृतं तदुष्टं तुष्टं अतएव त्वय्यनुद्धतं यथा भवति तथा कुरु वे
तनादिप्रदानेनेत्यर्थः किंच संज्ञापायाः सम्यग्बचनस्य संप्रदानेनोत्तारं जयतु ॥ ५ ॥ किमेवं बलादरेण तत्राह न ह्यर्था इति यत्र रिपुसंकटे भृत्यास्तिष्ठन्ति तत्रार्थादयोनतिष्ठन्तीत्येते सर्वे आदत्तव्या
इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु किमेनया तर्हि लवणेन योत्स्यामि नेत्याहात इति अतोऽयोध्याया इदानीमेव महतीं चमूं प्रस्थाप्य एकएव त्वं मधुनो वनं मधोर्वनं गच्छ अयं भावः सुखेन जाङ्गवीतरणाय ग्रीष्मका
ल एव प्रस्थाप्य जाङ्गवीमुत्तीर्य किंचित्कालं तत्र स्थित्वा तद्वलं तत्रैव संस्थाप्य स्वयमेकएव मधुवनं प्राप्य वर्षाप्रानुभवि लवणं जहीति ॥ ७ ॥ तदेवाह यथेति अशंकितं त्वदागमनशंकारहितं यथा त

हिरण्यस्य सुवर्णस्य नियुतं पुरुषर्षभ ॥ आदाय गच्छ शत्रुघ्न पर्याप्तधनवाहनः ॥ ४ ॥ बलं च सुभृतं वीरहृष्टतुष्टमनुद्धतम् ॥ संज्ञापासंप्रदानेन रंजय
स्वनरोत्तम ॥ ५ ॥ न ह्यर्थास्तत्र तिष्ठन्ति न दारान् च बांधवाः ॥ सुप्रीतो भृत्यवर्गस्तु यत्र तिष्ठति राघव ॥ ६ ॥ अतो हृष्टजना कीर्णा प्रस्थाप्य महतीं चमू
म् ॥ एकएव धनुष्पाणिर्गच्छ त्वं मधुनो वनम् ॥ ७ ॥ यथा त्वानं प्रजानाति गच्छन्तं युद्धकांक्षिणम् ॥ लवणस्तु मधोः पुत्रस्तथा गच्छेत् शंकितम् ॥ ८ ॥
न तस्य हृत्पुरन्योऽस्ति कश्चिद्दिपुरुषर्षभ ॥ दर्शनं यो भिगच्छेत् स वध्यो लवणेन हि ॥ ९ ॥ स ग्रीष्म अपयाते तु वर्षा रात्र उपागते ॥ हन्यास्त्वं लवणं सौम्य
सहिकालोऽस्य दुर्मतेः ॥ १० ॥ महर्षीस्तु पुरस्कृत्य प्रयांतु तव सैनिकाः ॥ यथा ग्रीष्मावशेषेण तरे युर्जाङ्गवीजलम् ॥ ११ ॥ तत्र स्थाप्य बलं सर्वे नदीतीरे
समाहितः ॥ अग्रतो धनुषासार्धं गच्छ त्वं लघुविक्रम ॥ १२ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण शत्रुघ्नस्तान् महाबलान् ॥ सेनामुख्यान् समानीय ततो वाक्यमुवाच ह
॥ १३ ॥ एते वोगणिता वासा यत्र तत्र निवत्स्यथ ॥ स्थातव्यं चाविरोधेन यथावाधानकस्य चित् ॥ १४ ॥ तथा तांस्तु समाज्ञाप्य प्रस्थाप्य च महद्वलम् ॥
कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं चाभ्यवादयत् ॥ १५ ॥ रामं प्रदक्षिणीकृत्य शिरसाभिप्रणम्य च ॥ लक्ष्मणं भरतं चैव प्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ १६ ॥

थागच्छेः ॥ ८ ॥ तस्य लवणस्यान्योऽशंकिततया तदुपरोधकव्यतिरिक्तो मृत्युर्नास्तीत्येतदुपपादयति दर्शनमिति युद्धाकांक्षी समायातीति तत्कर्वकज्ञानविषयो यो भवेदित्यर्थः ॥ ९ ॥ वसते प्र
स्थितस्यापि युद्धकालो नायमित्याह स इति वर्षा रात्रे वर्षा काले वर्षासुकेपि युद्धार्थं नयतं इति निर्भयोनिः शूल एव चरत्यतः स एवास्य वधकाल इति भावः ॥ १० ॥ तर्हि नेदानीं गंतव्यमित्याशंक्य
स्वदेशे कार्यांतरसाधनार्थमेव प्रथमतः शनैः सेनामात्रं गमनं कार्यमित्याह महर्षी निति ॥ ११ ॥ तत्र जाङ्गवीप रतीरे अग्रतः ततः परं भूते मार्गे धनुषासार्धं नान्येन बलेनेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ एते प्र
सिद्धा वोग्युष्माकं वासा गणिता एव सन्ति यत्र यत्र वासे वत्स्यथ तत्र तत्राविरोधेन स्थातव्यं तदेवाह यथेति इदं सैनिकान् प्रतिवाक्यम् ॥ १४ ॥ अनेन केवलसेनैव प्रस्थिता शत्रुघ्नस्तु पश्चादयोध्यात ए
कल एव गमिष्यतीति ज्ञायते ॥ १५ ॥ १६ ॥

तंघटं हस्ते इति जातावेकवचनं मनोजवान्वा नरान् व्यादिदेश ॥ १२ ॥ समुद्रसलिलं तदानयनं ॥ १३ ॥ समुद्राच्चतुःसमुद्रेभ्य इत्यर्थः परमासने विभीषणं संस्थाप्य तमभ्यर्पित् ॥ १४ ॥ १५ ॥
मंत्रदृष्टेन वेददृष्टेन ॥ १६ ॥ भक्तायेचास्य विभीषणस्यामात्यव्यतिरिक्ता भक्तास्तेपीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रकृतयः प्रकृतीः स्वपुराष्ट्रप्रजाः ॥ १९ ॥ पौरास्तस्मै विभीषणाया जङ्घुरामस

तथेत्युक्ता सुसंल्लुप्तः सौवर्णघटमाददे ॥ तंघटं वानरैर्द्राणां हस्ते दत्त्वा मनोजवान् ॥ १२ ॥ व्यादिदेश महासत्त्वः समुद्रसलिलं तदा ॥ अतिशीघ्रं ततो ग
त्वा वानरास्तमनोजवाः ॥ १३ ॥ आगतास्तु जलं गृह्य समुद्राद्वा नरोत्तमाः ॥ ततस्त्वेकं घटं गृह्य संस्थाप्य परमासने ॥ १४ ॥ घटेन तेन सौमित्रिरभ्य
र्पित् विभीषणम् ॥ लंकायां रक्षसां मध्ये राजानं रामशासनात् ॥ १५ ॥ विधिना मंत्रदृष्टेन सुल्लुप्तः समावृतः ॥ अभ्यर्पितं तदा सर्वे राक्षसा वानरा
स्तथा ॥ १६ ॥ प्रहर्षमनुलङ्गत्वा तु पृथुराममेव हि ॥ तस्यामात्या जलपिरे भक्तायेचास्य राक्षसाः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा भिषिक्तं लंकायां राक्षसेन्द्रं विभीषण
म् ॥ राघवः परमां प्रीतिं जगाम सह लक्ष्मणः ॥ १८ ॥ सांत्वयित्वा प्रकृतयस्ततो राममुपागमत् ॥ दध्यक्षतान् मोदकांश्च लाजाः सुमनसस्तथा ॥ १९ ॥
आजङ्घुरथ संल्लुप्ताः पौरास्तस्मै निशाचराः ॥ सतान् गृहीत्वा दुर्धपो राघवाय न्यवेदयत् ॥ २० ॥ मांगल्यं मंगलं सर्वं लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ॥ कृतका
र्यं समृद्धार्थं दृष्ट्वा रामो विभीषणम् ॥ प्रतिजग्राह तत्सर्वं तस्यैव प्रतिकाम्यया ॥ २१ ॥ ततः शैलोपमं वीरं प्रांजलिं प्रणतं स्थितम् ॥ उवाचे दं वचो रामो
हनूमंतं पुवंगमम् ॥ २२ ॥ अनुज्ञाप्य महाराजमिमं सौम्यविभीषणम् ॥ प्रविश्य नगरीं लंकां कौशलं ब्रूहि मैथिलीम् ॥ २३ ॥ वैदेह्या मां च कुशलं सु
ग्रीवं च स लक्ष्मणम् ॥ आचक्ष्व वदतां श्रेष्ठरावणं च हतरणे ॥ २४ ॥ प्रियमेतदिहा ख्यातिं वैदेह्यास्त्वं हरीश्वर ॥ प्रतिगृह्य तु संदेशमुपावर्तितुमर्हसि
॥ २५ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

मीपगमनवेलायामिति शेषः तानुपल्लुप्तार्थान् ॥ २० ॥ लक्ष्मणाय च न्यवेदयत् प्रतिकाम्या इच्छा ॥ २१ ॥ ततः अभिषेकोत्तरं दिनद्वये तस्य प्रजासां त्वनोत्तरं रामपूजार्थमागते विभी
षणे तत्पूजां कृत्वा नगरं गते सति सप्तमे दिने इत्यर्थः ॥ २२ ॥ अनुज्ञाप्य पुराधिपति त्वात्कर्तव्ये र्थे तदनुज्ञापेक्षणं आदौ सीतां प्रतिकुशलप्रश्नस्ततः स्वकुशलनिवेदनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ संदेशं वैदेह्याः
प्रति संदेशमित्यर्थः ॥ २५ ॥ कतकरी ० ॥ १०५ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्वरीरामायणनिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

सुवर्णस्य उक्तं वृणस्य नियुतं लक्षमित्येके दशलक्षमित्यन्ये पर्याप्तधनवाहनः जीवनपर्याप्तधनः युद्धपर्याप्तवाहन इत्यर्थः ॥ ४ ॥ बलं सुभृतं तदृष्टं तुष्टं अतएव त्वय्यनुद्धतं यथा भवति तथा कुरु वे
तनादिप्रदानेनेत्यर्थः किंच संभाषायाः सम्यग्बचनस्य संप्रदानेनोत्तारं जयतत् ॥ ५ ॥ किमेवं बलादरेण तत्राह न स्यादिति यत्र रिपुसंकटे भृत्यास्तिष्ठन्ति तत्रार्थादयोनतिष्ठन्तीत्येते सर्वे आदत्तव्या
इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु किं सेनया तर्हि लवणेन योत्स्यामि नेत्याहात इति अतोऽयोध्याया इदानीमेव महतीं चमूं प्रस्थाप्य एक एव त्वं मधुनो वनं मधोर्वनं गच्छ अयं भावः सुखेन जाङ्गवीतरणाय ग्रीष्मका
ल एव प्रस्थाप्य जाङ्गवीमुत्तीर्य किंचित्कालं तत्र स्थित्वा तद्वलं तत्रैव संस्थाप्य स्वयमेक एव मधुवनं प्राप्य वर्षाभिः दुर्भावे लवणं जहीति ॥ ७ ॥ तदेवाह यथेति अशंकितं त्वदागमनशंकारहितं यथा त
हिरण्यस्य सुवर्णस्य नियुतं पुरुषर्षभ ॥ आदाय गच्छ शत्रुघ्न पर्याप्तधनवाहनः ॥ ४ ॥ बलं च सुभृतं वीरदृष्टुष्टमनुद्धतम् ॥ संभाषासंप्रदानेन रंजय
स्व नरोत्तम ॥ ५ ॥ न त्वयार्थास्तत्र तिष्ठन्ति न दारान् च बांधवाः ॥ सुप्रीतो भृत्यवर्गस्तु यत्र तिष्ठति राघव ॥ ६ ॥ अतो हृष्टजना कीर्णा प्रस्थाप्य महतीं चमू
म् ॥ एक एव धनुष्याणि र्गच्छ त्वं मधुनो वनम् ॥ ७ ॥ यथा त्वानं प्रजानाति गच्छ तं युद्धकांक्षिणम् ॥ लवणस्तु मधोः पुत्रस्तथा गच्छे रशंकितम् ॥ ८ ॥
न तस्य मृत्युरन्योऽस्ति कश्चिद्दिपुरुषर्षभ ॥ दर्शनं यो भिगच्छे तस्य वध्यो लवणेन हि ॥ ९ ॥ स ग्रीष्म अपयाते तु वर्षा रात्र उपागते ॥ हन्यास्त्वं लवणं सौम्य
सहिकालोऽस्य दुर्मतेः ॥ १० ॥ महर्षीस्तु पुरस्कृत्य प्रयांतु तव सैनिकाः ॥ यथा ग्रीष्मावशेषेण तरे युर्जाङ्गवी जलम् ॥ ११ ॥ तत्र स्थाप्य बलं सर्वे नदीतीरे
समाहितः ॥ अग्रतो धनुषासार्धं गच्छ त्वं लघुविक्रम ॥ १२ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण शत्रुघ्नस्तान्महाबलान् ॥ सेनामुख्यान् समानीय ततो वाक्यमुवाच ह
॥ १३ ॥ एते वोगणिता वासाय तत्र तत्र निवत्स्यथ ॥ स्थातव्यं चाविरोधेन यथावाधानकस्यचित् ॥ १४ ॥ तथा तांस्तु समाज्ञाप्य प्रस्थाप्य च महद्वलम् ॥
कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं चाभ्यवा दयत् ॥ १५ ॥ रामं प्रदक्षिणीकृत्य शिरसाभिप्रणम्य च ॥ लक्ष्मणं भरतं चैव प्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ १६ ॥

थागच्छेः ॥ ८ ॥ तस्य लवणस्यान्योऽशंकिततया तदुपरोधकव्यतिरिक्तो मृत्युर्नास्तीत्येतदुपपादयति दर्शनमिति युद्धाकांक्षी समायातीति तत्कर्तृकज्ञानविषयो यो भवेदित्यर्थः ॥ ९ ॥ वसन्ते प्र
स्थितस्यापि युद्धकालो नायमित्याह स इति वर्षा तत्रैव वर्षा काले वर्षासुकेपि युद्धार्थं न यतंत इति निर्भयोनिः शूल एव चरत्यतः स एवास्य वधकाल इति भावः ॥ १० ॥ तर्हि नेदानीं गंतव्यमित्याशंक्य
स्वदेशे कार्यांतरसाधनार्थमेव प्रथमतः शनैः सेनामात्रं गमनं कार्यमित्याह महर्षी निति ॥ ११ ॥ तत्र जाङ्गवी परतरे अग्रतः ततः परभूते मार्गे धनुषासार्धं नान्येन बलेनेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ एते प्र
सिद्धा बोधुष्माकं वासा गणिता एव सन्ति यत्र यत्र वासे वत्स्यथ तत्र तत्राविरोधेन स्थातव्यं तदेवाह यथेति इदं सैनिकान् प्रतिवाक्यम् ॥ १४ ॥ अनेन केवलसेनैव प्रस्थिता शत्रुघ्नस्तु पश्चादयोध्यात ए
कल एव गमिष्यतीति ज्ञायते ॥ १५ ॥ १६ ॥

तवापीति सुधीवस्येवतवापिप्रियंराज्याभिषेकलक्षणंमयाकार्यंकर्तव्यं हियतस्त्वय्यभावान्मयाजितम् ॥ ९७ ॥ तस्मादवश्यंक्षमंअभिषेकसंपादनयोग्यंयत्कृत्यंप्रेतनिर्हरलक्षणंतन्मयात्वंवा
 च्यः यद्यप्ययंत्वदुक्तदोषवांस्तथापिगुणबाहुल्यात्संस्कार्यंएवेत्याह अधर्मेत्यादि ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ त्वच्छत्रुत्वादसंस्कार्यइतिचेत्तत्राह मरणांतानीति नःसात्विकानामस्माकंप्रयोजनंवैरनिर्या
 तनहंपनिर्वृत्तंसंपन्नमतःपरंनवैरप्रयोजनमस्ति ॥ १०० ॥ यदेवमतोस्यसंस्कारःक्रियतामिति एषयथातवभातासंस्कारादिनातवानुग्राह्यस्तथाममाप्यनुग्राह्यएव चतुर्विधमुक्तिष्वेकापिनास्य तदु
 विभीषणमुवाचेदंवाक्यज्ञंवाक्यकोविदः ॥ तवापिमैप्रियंकार्यंत्वय्यभावान्मयाजितम् ॥ ९७ ॥ अवश्यंतुक्षमंवाच्योमयात्वंराक्षसेश्वर ॥ अधर्मा
 नृतसंयुक्तःकामंत्वंपनिशाचरः ॥ ९८ ॥ तेजस्वीवलवाञ्छुरःसंग्रामेषुचनित्यशः ॥ शतक्रतुमुखैर्देवैःश्रूयतेनपराजितः ॥ ९९ ॥ महात्माबलसंप
 न्नोरावणोऽलोकरावणः ॥ मरणांतानिवैराणिनिर्वृत्तनःप्रयोजनम् ॥ १०० ॥ क्रियतामस्यसंस्कारोममाप्येपयथातव ॥ त्वत्सकाशात्महावाहो
 संस्कारंविधिपूर्वकम् ॥ १ ॥ क्षिप्रमर्हतिधर्मेणत्वंयशोभाभविष्यसि ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वात्वरमाणोविभीषणः ॥ २ ॥ संस्कारयितुमारेभेभ्रातरं
 रावणंहतम् ॥ सप्रविश्यपुरीलंकांराक्षसेन्द्रोविभीषणः ॥ ३ ॥ रावणस्याग्निहोत्रंतुनिर्यापयतिसत्वरम् ॥ शकटान्दारुहूपाणिअग्नौन्वेयाजकांस्त
 या ॥ ४ ॥ तथाचंदनकाष्ठानिकाष्ठानिविविधानिच ॥ अगुरुणिसुगंधीनिगंधांश्चसुरभींस्तथा ॥ ५ ॥ मणिमुक्ताप्रवालानिनिर्यापयतिराक्षसः ॥
 आजगाममुहूर्तेनराक्षसैःपरिवारितः ॥ ६ ॥ ततोमाल्यवतासार्धंक्रियामेवचकारसः ॥ सौवर्णींशिविकांदिव्यामारोप्यक्षौमवाससम् ॥ ७ ॥ रा
 वणंराक्षसाधीशमश्रुपूर्णमुखाद्विजाः ॥ तूर्यघोषैश्चविविधैस्तुवद्विश्वाभिनंदितम् ॥ ८ ॥ पताकाभिश्चचित्राभिःसुमनोभिश्चचित्रिताम् ॥ उद्दि
 प्यशिविकांतांतुविभीषणपुरोगमाः ॥ ९ ॥ दक्षिणाभिमुखाःसर्वेगृह्यकाष्ठानिभेजिरे ॥ अग्नयोदीप्यमानास्तेतदाध्वर्युसमीरिताः ॥ ११० ॥
 कंविष्णुपुराणे हिरण्यकशिपोर्विष्णुरयमित्येवंनमनस्यभूत् दशाननत्वेप्यनंगपराधीनतयाजानकीसमासक्तचेतसोदाशरथिरूपदर्शनमेवासीत् नायमच्युतइत्यासक्तिर्विपद्यतोतःकरणस्यमानुष
 बुद्धिरेवकेवलमभूदिति अतएवरावणकुंभकर्णयोःशिथुपालदंतवक्ररूपेणजन्मश्रूयते नहिभगवत्सालोक्यंप्राप्तयोरपिजन्मभवति किंतुब्रह्मणासहमुक्तिरेवेतिसिद्धांतः ॥ १ ॥ यशोभागितिराम
 वाक्येनत्यक्तवैरोभ्रातरंसंस्कृतवानितिरिख्यातिरेवअविष्यतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ निर्यापयति स्मेतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ द्विजाःराक्षसद्विजाः स्तुवद्विर्वेदिजनैरभिनंदितमभिनंदितमिव
 रावणंशिविकामारोप्यद्विजाययुरितिशेषः ॥ ८ ॥ पताकादिभिश्चचित्रांशिविकांवाहकैरुत्थाप्यविभीषणादयः काष्ठानिगृहीत्वादक्षिणामुखाःइमशानमार्गंभेजिरे ॥ ९ ॥ ११० ॥

शरणाभिगताः आधारस्थानकुंडस्थाः ॥ ११ ॥ पुवमानानिचलनाभ्यासाभावाच्चरयाचपुवमानानीव ॥ १२ ॥ पद्मकोगंधदक्षः ब्राह्म्यावेदमार्गानुगतक्रियया रंकुः कृष्णसारमृगस्तत्संबंधिरांकवं
तेनास्तरणेनावृतांचितांसंवर्तयामासुः चक्रुः ॥ १३ ॥ पितृमेधंपितृमेधविहितं कर्म प्रचक्रुः तत्प्रकारो वेदिचेत्यादि दक्षिणाप्राची चिताया दक्षिणाप्राग्देशे इत्यर्थः यथास्थानं पावकं च प्रचक्रुः दक्षिण
पूर्वदेशे आहवनीयं निदधाति उत्तरपश्चिमैर्गार्हपत्यं दक्षिणपश्चिमैर्दक्षिणाग्निमिति सूत्रोक्तस्थानमनतिक्रम्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ पृषदाज्येन सदध्याज्येन संपूर्णेनोपलक्षितं सुवस्कंधेस्कंधदेशे प्रचिक्षिपुः
यद्यपि नासिके सुवावित्यापस्त्रिवेनोक्तं तथापि सूत्रांतरात्स्कंधेऽपि निक्षेपः सुवस्य बोध्यः तथा पादयोः शकटमूर्वोरूलूखलमिति सूत्रांतरादेव बोध्यम् ॥ १५ ॥ दारुपात्रादिसर्वसूत्रोक्ततत्तत्स्थानेद

शरणाभिगताः सर्वे पुरस्तात्तस्य ते ययुः ॥ अंतःपुराणिसर्वाणि रुदमानानि सत्वरम् ॥ ११ ॥ पृष्ठतो नु ययुस्तानि पुवमानानि सर्वतः ॥ रावणं प्रयते दे
शं स्याप्यते भृशदुःखिताः ॥ १२ ॥ चितां चंदनकाष्ठैश्च पद्मकोशीरचंदनैः ॥ ब्राह्म्यासंवर्तयामासूरांकवास्तरणावृताम् ॥ १३ ॥ प्रचक्रूराक्षसैर्द्रस्य
पितृमेधमनुत्तमम् ॥ वेदिं च दक्षिणाप्राचीं यथास्थानं च पावकम् ॥ १४ ॥ पृषदाज्येन संपूर्णं सुवस्कंधे प्रचिक्षिपुः ॥ पादयोः शकटं प्रापुर्दूर्वाश्चो लू
खलंतदा ॥ १५ ॥ दारुपात्राणिसर्वाणि अरणिं चोत्तरारणिम् ॥ दत्त्वा तु मुसलं चान्यं यथास्थानं विचक्रुः ॥ १६ ॥ शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिर्विहि
तं च ॥ तत्र मेध्यं पशुं हत्वा राक्षसैर्द्रस्य राक्षसाः ॥ १७ ॥ परिस्तरणिकाराज्ञो घृताक्तांसमवेशयन् ॥ गंधैर्माल्यैरलंकृत्य रावणं दीनमानसाः ॥ १८ ॥
विभीषणसहायास्ते वस्त्रैश्च विविधैरपि ॥ लाजैरवकिरन्ति स्म वाष्पपूर्णमुखास्तथा ॥ १९ ॥ सददौ पावकं तस्य विधियुक्तं विभीषणः ॥ स्नात्वा चैवार्द्र
वस्त्रेण तिलाद्भविमिश्रितान् ॥ २० ॥ उदकेन च संमिश्रान् प्रदाय विधिपूर्वकम् ॥ ताः स्त्रियो नु नयामास सांत्वयित्वा पुनः पुनः ॥ २१ ॥

त्वा अन्यं मुसलं चानुर्मास्य मुसलं यथास्थानं दत्त्वा च विचक्रुः ॥ १६ ॥ शास्त्रदृष्टेन श्रुतिदृष्टेन महर्षिर्विहितेन कल्पसूत्रकृदपि विहितेन ॥ १७ ॥ परिस्तरिते मुखमनयेति परिस्तरण
कावपातां राक्षसैर्द्रस्य मुखे समवेशयन् वपास्य मुखं प्रौणीतीति सूत्रात् तीर्थस्तु अनुस्तरणिकीराज्ञ इति पठित्वानुस्तरणिकीराजगर्वातामालभ्य तच्चर्मणा यजमानमास्तृतवंत इत्यर्थः मृतायानुस्तर
णीघ्नंतीति श्रुतेरित्याह ॥ १८ ॥ वस्त्रैश्चेति अलंकृत्येत्यनुकर्षः ॥ १९ ॥ १२० ॥ विधिपूर्वकं प्रदाय स्थित इति शेषः ननु निहतं रावणं दृष्ट्वा रामेणाक्लिष्टकर्मणा तस्य जुस्तं महाभागं पंचभूतानिरा
वणम् शरीरधातवो ह्यस्य मांसं रुधिरमेव च नेशुर्ब्रह्मास्त्रनिर्दग्धानच भस्माप्यदृश्यतेति महाभारते उक्तत्वेन कस्यचाल्मीकिना दमशानानयनपूर्वकं दाह उक्त इति चेन्न तस्य रामबाणतेजोवर्णनविषये
त्युक्त्यलंकारपरत्वादिति वदन्ति ॥ २१ ॥

गम्यतामित्युवाचेत्यर्थः रावणपत्नीरितिशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ १२४ ॥ अयंसंस्कारेणवम्यामेवसायंकाले ॥ कतकरी० ॥ १०४ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडेत्रयोदशाधिकशततमःसर्गः ॥ १११३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तेरावणेति ॥ १ ॥ सुग्रीवस्यमंत्रितंसेनासंमेलनसीतान्वेषणादिसर्वकार्यसाधकमंत्रसामर्थ्यम् ॥ २ ॥ मारुति

गम्यतामितिताःसर्वाविविशुर्नगरंततः ॥ प्रविष्टासुपुरींस्त्रीपुराक्षसेंद्रोविभीषणः ॥ रामपार्श्वमुपागम्यसमतिष्ठद्विनीतवत् ॥ २२ ॥ रामोपिसहसैन्येनसमुग्रीवःसलक्ष्मणः ॥ हर्षलेभेरिपुंहत्वावृत्रंवज्रधरोयथा ॥ २३ ॥ ततोविमुक्तासशरंशरासनंमहेन्द्रदत्तंकवचंसतन्महत् ॥ विमुच्यरोपरिपुनिग्रहात्तोरामःससौम्यत्वमुपागतोरिहा ॥ १२४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ०युद्धकांडेत्रयोदशाधिकशततमःसर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ तेरावणवधंहृष्टादेवगंधर्वदानवाः ॥ जग्मुःस्वैःस्वैर्विमानैस्तेकथयंतःशुभाःकथाः ॥ १ ॥ रावणस्यवधंधोरंराघवस्यपराक्रमम् ॥ सुयुद्धंवानराणांचसुग्रीवस्यचमंत्रितम् ॥ २ ॥ अनुरागंचवीर्यंचमारुतेर्लक्ष्मणस्यच ॥ पतिव्रतात्वंसीतायाहनूमतिपराक्रमम् ॥ ३ ॥ कथयंतोमहाभागाजग्मुर्हृष्टायथागतम् ॥ राघवस्तुरथंदिव्यमिन्द्रदत्तंशिखिप्रभम् ॥ ४ ॥ अनुज्ञाप्यमहाबाहुर्मातलिंप्रत्यपूजयत् ॥ राघवेणाभ्यनुज्ञातोमातलिःशक्रसारथिः ॥ ५ ॥ दिव्यंतरथमास्थायदिवमेवोत्पपातह ॥ तस्मिंस्तुदिवमारुढेसरथेरथिनांवरः ॥ ६ ॥ राघवःपरमप्रीतःसुग्रीवंपरिपस्वजे ॥ परिष्वज्यचसुग्रीवंलक्ष्मणेनाभिवादितः ॥ ७ ॥ पूज्यमानोहरिगणैराजगामवलालयम् ॥ अथोवाचसंकाकुत्स्थःसमीपपरिवर्तिनम् ॥ ८ ॥ सौमित्रिमित्रसंपन्नंलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ॥ विभीषणमिमंसौम्यलंकायामभिषेचय ॥ ९ ॥ अनुरक्तंचभक्तंचतथापूर्वोपकारिणम् ॥ एवमेपरमःकामोयदिमंरावणानुजम् ॥ १० ॥ लंकायांसौम्यपश्येयमभिषिक्तंविभीषणम् ॥ एवमुक्तस्तुसौमित्रीराघवेणमहात्मना ॥ ११ ॥

लक्ष्मणयोरामेऽनुरागवीर्यंच ॥ ३ ॥ इन्द्रदत्तंइंद्रप्रेषितम् ॥ ४ ॥ अनुज्ञाप्यरथंनयेत्याज्ञांत्वा यद्यपिभारतेसीतायाआगमनोत्तरंथादवतरणंभगवतउक्तंथापितत्रपौर्वापर्यक्रमेतात्पर्याभावान्नक्षतिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ लक्ष्मणेनाभिवादितोराघवः ॥ ७ ॥ बलालयंसेनानिवेशस्थानं अथत्रिभिर्दिनैर्दशरात्रैकादशाहद्वादशाहकर्तव्यक्रियासमाप्तौचतुर्थेऽहनीत्यर्थः नात्रदशाहमाशौचमितिभ्रमितव्यं उद्यतैराहवेशस्त्रैःक्षत्रधर्ममृतस्यनु सद्यःसंतिष्ठतेयज्ञस्तथाशौचमितिस्थितिरितिमनूक्तेः ॥ ८ ॥ लंकायामभिषेचय रावणसिंहासनेसाक्षादितिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

तंघटं हस्ते इति जातावेकवचनं मनोजवान्वा नरान् व्यादिदेश ॥ १२ ॥ समुद्रसलिलं तदानयनं ॥ १३ ॥ समुद्राच्चतुःसमुद्रेभ्य इत्यर्थः परमासने विभीषणं संस्थाप्य तमभ्यर्पि चत् ॥ १४ ॥ १५ ॥
मंत्रदृष्टेन वेददृष्टेन ॥ १६ ॥ भक्ताये चास्य विभीषणस्यामात्यव्यतिरिक्ता भक्तास्तेपीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रकृतयः प्रकृतीः स्वपुराष्ट्रप्रजाः ॥ १९ ॥ पौरास्तस्मै विभीषणाया जङ्गुः रामस

तथेत्युक्त्वा सुसंलक्षः सौवर्णं घटमाददे ॥ तं घटं वानरैर्द्राणां हस्ते दत्त्वा मनोजवान् ॥ १२ ॥ व्यादिदेश महासत्त्वः समुद्रसलिलं तदा ॥ अतिशीघ्रं तोग
त्वावानरास्तं मनोजवाः ॥ १३ ॥ आगतास्तु जलं गृह्य समुद्राद्वा नरोत्तमाः ॥ ततस्त्वेकं घटं गृह्य संस्थाप्य परमासने ॥ १४ ॥ घटेन तेन सौमित्रिरभ्य
र्पि च द्विभीषणम् ॥ लंकायां रक्षसां मध्ये राजानं रामशासनात् ॥ १५ ॥ विधिना मंत्रदृष्टेन सुलक्ष्मणसमावृतः ॥ अभ्यर्पि चंस्तदा सर्वे राक्षसावानरा
स्तथा ॥ १६ ॥ प्रहर्षमनुलङ्गत्वा तु पुर्वुराममेव हि ॥ तस्यामात्या जहृपिरेभक्ताये चास्य राक्षसाः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वाभिपिक्तं लंकायां राक्षसेन्द्रं विभीषण
म् ॥ राघवः परमां प्रीतिं जगाम सह लक्ष्मणः ॥ १८ ॥ सांत्वयित्वा प्रकृतयस्ततो राममुपागमत् ॥ दध्यक्षतान् मोदकांश्च लाजाः सुमनसस्तथा ॥ १९ ॥
आजङ्गुरथ संलक्षः पौरास्तस्मै निशाचराः ॥ सतान् गृहीत्वा दुर्धपो राघवाय न्यवेदयत् ॥ २० ॥ मांगल्यं मंगलं सर्वं लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ॥ रुतका
र्यं सद्द्वार्थं दृष्ट्वा रामो विभीषणम् ॥ प्रतिजग्राह तत्सर्वं तस्यैव प्रतिकाम्यया ॥ २१ ॥ ततः शैलोपमं वीरं प्राञ्जलिं प्रणतं स्थितम् ॥ उवाचे देवचोरामो
हनूमंतं पुंवंगमम् ॥ २२ ॥ अनुज्ञाप्य महाराजमिमं सौम्यविभीषणम् ॥ प्रविश्य नगरीं लंकां कौशलं ब्रूहि मैथिलीम् ॥ २३ ॥ वैदेत्यामां च कुशलं सु
ग्रीवं च सलक्ष्मणम् ॥ आचक्ष्व वदतां श्रेष्ठरावणं च हतरणे ॥ २४ ॥ प्रियमेतदिहा ख्यातिं वैदेत्यास्त्वं हरीश्वर ॥ प्रतिगृह्य तु संदेशमुपावर्तितुमर्हसि
॥ २५ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

मीपगमनवेलायामिति शेषः तानुपलब्धतान्यदर्थान् ॥ २० ॥ लक्ष्मणाय च न्यवेदयत् प्रतिकाम्या इच्छा ॥ २१ ॥ ततः अभिषेकोत्तरं दिनद्वये तस्य प्रजासां त्वनोत्तरं रामपूजार्थमागते विभी
षणे तत्पूजां कृत्वा नगरं गते सति सप्तमे दिने इत्यर्थः ॥ २२ ॥ अनुज्ञाप्य पुराधिपति त्वात्कर्तव्ये र्थे तदनुज्ञापेक्षणं आदौ सीतां प्रतिकुशलप्रश्नस्ततः स्वकुशलनिवेदनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ संदेशं वैदेत्याः
प्रति संदेशमित्यर्थः ॥ २५ ॥ कतकरी ० ॥ १०५ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीये रामायणमिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ श्रिया उपलक्षितेशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सैवाहंसौभाग्यलक्षणवत्येवतववधादन्येवविधेवसंदत्तैत्यर्थः अत्रान्येवेतीवकारेणदेवस्थित्यावस्तुतोऽवैधव्यंसूचितम् मुभुशोभ
 नभूयुतम् सुत्वक्शोभनत्वगिन्द्रियस्थानम् ॥ ३४ ॥ कांतिरालहादकरीप्रभातयाचंद्रतुल्यम् श्रीरुज्ज्वलतातयापद्मवत् द्युतिःपराभिभवसामर्थ्येजस्तेनरवितुल्यम् कूटःसमूहः तात्रास्यंताभो
 ठम् ॥ ३५ ॥ पानभूमिपुमदव्याकुललोलाक्षंभूत्वायदभाजतेतिशेषः चारुमुंदरम् वल्लुचंचलम् स्मितकथंस्मितोपेतकथायुतम् ॥ ३६ ॥ तदेवतेवक्रम एवमेवकथामापन्नंनभाजते तामव
 सीतानिमित्तजामृत्युस्त्वयादूरादुपाहृतः ॥ मैथिलोसहरामेणविशोकाविहरिष्यति ॥ ३७ ॥ अल्पपुण्यात्वहंयारेपतिताशोकसागरे ॥ कैलासेमं
 दरमेरौतथाचैत्ररयेवने ॥ ३८ ॥ देवोद्यानेपुसर्वेपुविलह्यसहितात्वया ॥ विमानेनानुरूपेणयायाम्यतुलयाश्रिया ॥ ३९ ॥ पश्यंतीविविधान्देशां
 स्तांस्तांश्चित्रसंगवरा ॥ भ्रंशिताकामभोगेभ्यःसास्मिर्वीरवधात्तव ॥ ४० ॥ सैवान्यवास्मिंसंदत्ताधिग्राज्ञांचंचलांश्रियम् ॥ हाराजन्सुकुमारंते
 मुभुमुत्वक्समुन्नसम् ॥ ४१ ॥ कांतिश्रीद्युतिभिस्तुल्यमिंदुपद्मदिवाकरैः ॥ किरीटकूटोज्ज्वलितंताम्रास्यंदीपकुंडलम् ॥ ४२ ॥ मदव्याकुललोला
 क्षंभूत्वायत्पानभूमिपु ॥ विविधसंघंश्चारुवल्लुगुस्मितकथंशुभम् ॥ ४३ ॥ तदेवाद्यतवैवंहिवक्त्रंनभाजतेप्रभो ॥ रामसायकनिर्भिन्नंरक्तंरुधिरवि
 स्रवैः ॥ ४४ ॥ विशीर्णमेदोमस्तिष्कंरुक्षंस्यंदनरेणुभिः ॥ हापश्चिमामेसंप्राप्तादशावैधव्यदायिनी ॥ ४५ ॥ यामयासीन्नसंबुद्धाकदाचिदपिमंदया ॥
 पितादानवराजोमेभर्तामेराक्षसेश्वरः ॥ ४६ ॥ पुत्रोमेशकनिर्जेताइत्यहंगविताभृशम् ॥ दृष्टारिमथनाःकूराःप्रख्यातबलपौरुषाः ॥ ४७ ॥ अकुत
 श्चिद्रयानाथाममेत्यासीन्मतिर्धुवा ॥ तेषामेवंप्रभावाणांयुष्माकंराक्षसर्षभाः ॥ ४८ ॥ कथंभयमसंबुद्धंमानुषादिदमागतम् ॥ स्निग्धेंद्रनीलनी
 लंतुप्रांशुशैलोपमंमहत् ॥ ४९ ॥ केयुरांगदवैदूर्यमुक्ताहारसगुज्ज्वलम् ॥ कांतंविहारेष्वधिकंदीपसंग्रामभूमिपु ॥ ५० ॥ आत्याभरणभाभिर्यद्विद्युद्भि
 रिवतोयदः ॥ तदेवाद्यशरीरंतेतीक्ष्णैर्नकशरैश्चितम् ॥ ५१ ॥ पुनर्दुर्लभसंस्पर्शपरिष्वक्तुंनशक्यते ॥ श्वाविधःशललैर्युक्तंलघैर्वाणैर्निरंतरम् ॥ ५२ ॥
 स्थामाह रामेति रक्तरक्तवर्णम् ॥ ५३ ॥ विशीर्णमेदोस्थिगतमांसमस्तिष्कंमज्जाचयस्यतन् सावैधव्यदापश्चिमादशामेमयासंप्राप्ता ॥ ५४ ॥ यामयासंबुद्धानासीत् दानवराजोमयः ॥ ५५ ॥
 अहंगविताविशिष्टपतिपुत्रपितृत्वात् दृष्टारिमथनत्वादिधर्मात्मनायास्त्रातारःसंतीतिममधुवादृढामतिरासीत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ श्वाविधःशल्यकस्यशललैःकंटकैरिवलघैर्वाणै
 निरंतरम् कृतमितिशेषः ॥ ६१ ॥

नयामर्मसुषुपितैर्वाणैः संछिन्नस्त्रायुबंधनम् रुधिरच्छवितसंबंधेन रक्तकांति ॥ ४६ ॥ वज्रप्रहारमभितो विकीर्णः पर्वत इव तेशरीरं विकीर्णम् हारखेदे स्वमदेवेदं कथं सत्यमेव जातम् ॥ ४७ ॥ वसु
रत्नम् महत् अत्यर्थम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ साधुभूतानां साधुजनानां विदारणं ओजसा बलेन दृढवाक्यानां गर्विष्ठवचसाम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ आहवे निग्रहीतारं जेतारमिति यावत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

स्वपितैर्मर्मसुषुपितैर्वाणैः संछिन्नस्त्रायुबंधनम् ॥ द्वितौ निपतितं राजन् श्यामं वै रुधिरच्छवि ॥ ४६ ॥ वज्रप्रहारमभितो विकीर्ण इव पर्वतः ॥ हास्वन्नः सत्य
मेवेदं त्वं रामेण कथं हतः ॥ ४७ ॥ त्वं मृत्योरपि मृत्युः स्याः कथं मृत्युवशंगतः ॥ त्रैलोक्यवसुभोक्तारं त्रैलोक्योद्वेगदं महत् ॥ ४८ ॥ जेतारं लोकपालानां
तो नारं शंकरस्य च ॥ दृढमानां निग्रहीतारमाविष्कृतपराक्रमम् ॥ ४९ ॥ लोकक्षोभयितारं च साधुभूतविदारणम् ॥ ओजसा दृढवाक्यानां वक्तारं रि
पुसन्निधौ ॥ ५० ॥ स्वयूथमृत्युगो नारं हंतारं भीमकर्मणाम् ॥ हंतारं दानवैर्द्राणां यक्षाणां च सहस्रशः ॥ ५१ ॥ निवातकवचानां तु निग्रहीतारमाहवे ॥
न कयज्ञविलो नारं चातारं स्वजनस्य च ॥ ५२ ॥ धर्मव्यवस्थाभेत्तारं मायास्रष्टारमाहवे ॥ देवासुरनृकन्यानामाहर्तारं ततस्ततः ॥ ५३ ॥ शत्रुस्त्रीशो
कदातारं नेतारं स्वजनस्य च ॥ लंकाद्वीपस्य गोतारं कर्तारं भीमकर्मणाम् ॥ ५४ ॥ अस्माकं कामभोगानां दातारं रथिनां वरम् ॥ एवं प्रभावं भर्तारं
दृष्ट्वारामेण पातितम् ॥ ५५ ॥ स्थिरास्मियादेहमिमं धारयामि हतप्रिया ॥ शयनेषु महार्हेषु शयित्वाराक्षसेश्वर ॥ ५६ ॥ इह कस्मात्प्रसुप्तोसि धर
ण्यरिणुगुंठितः ॥ यदा मे तनयः शस्तो लक्ष्मणेनैन्द्रजिघृषि ॥ ५७ ॥ तदा त्वभिहतातीव्रमद्यत् त्वस्मिन् निपातिता ॥ साहं बंधुजनैर्हीना हीनानाथेन च त्वया
॥ ५८ ॥ विहीना कामभोगैश्च शोचिष्ये शाश्वतीः समाः ॥ प्रपन्नो दीर्घमध्वानं राजन्नद्यसुदुर्गमम् ॥ ५९ ॥ नय मामपि दुःखार्तां नवतिष्ये त्वया वि
ना ॥ कस्मात्त्वं मां विहाये हरुपणांगं तुमिच्छसि ॥ ६० ॥ दीनां विलपतीं मंदां किंच मां नाभिभाषसे ॥ दृष्ट्वा नखत्वं भिक्षुद्धो मामिहानवगुंठिताम्
॥ ६१ ॥ निर्गतां नगरद्वारात्पद्म्यामेवागतां प्रभो ॥ पश्येष्टदरदारां स्तेभ्यश्च लज्जावगुंठनान् ॥ ६२ ॥

॥ ५४ ॥ एवं प्रभावं त्वां हतं दृष्ट्वा हतप्रिया इमं देहं धारयामि अतः स्थिरा कठिनहृदया स्मीति जाने ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तदा त्वभिहता अभिघातमात्रं प्राप्ता अद्य तु निपातिता स्मि ॥ ५८ ॥
॥ ५९ ॥ ६० ॥ अनवगुंठितां भ्रष्टावगुंठनाम् ॥ ६१ ॥ भ्रष्टलज्जारक्षकमवगुंठनं येषां तान् ॥ ६२ ॥

॥६३॥ नैकाः कुलस्त्रियः कप्यादीनामिति शेषः ॥६४॥ यच्छ्रमस्तत्फलं त्वं परवशं शत्रुवशं गतः ॥६५॥ त्वया विप्रकृताभिः कृतापकाराभिस्तदापकारसमये यच्छ्रमं तत्फलमागतं विप्रकृतानां पतिव्रतानामश्रूण्य कस्मात्किंचिदनर्थकारणं विना भूतलेन पतन्तीति योऽयं प्रवादः प्रायशोजने चरति प्रवर्तते सत्यं त्वां प्रति जातः तवानर्थं कर एव जात इत्यर्थः ॥६६॥ ६७॥ शौटोर्यमानिना वीरमानिना ॥६८॥ कातर्यं कातरत्वम् ॥६९॥ पकलक्षणं पकस्य आसन्नविनाशस्य लक्षणमित्यर्थः ॥७०॥ मेदेवरो विभीषणो राक्षसानां विनाश आगत इति यदब्रवीत्तदा गतमिति शेषः ॥७१॥ व्यसनेन स्त्रीप्रसवहिर्निष्पतितान्सर्वान् कथं दृष्ट्वा न कुप्यसि ॥ अयं क्रीडासहायस्तेऽनाथो लालप्यते जनः ॥६३॥ न चैनमाश्वासयसि किं वानबहुमन्यसे ॥ यास्त्वया विध्वाराजन्कृतानैकाः कुलस्त्रियः ॥६४॥ पतिव्रता धर्मरता गुरुशुश्रूषणे रताः ॥ ताभिः शोकाभितप्ताभिः शप्तः परवशं गतः ॥६५॥ त्वया विप्रकृताभिश्च तदा शनस्तदागतम् ॥ प्रवादः सत्यमेवायं त्वां प्रति प्रायशो नृप ॥६६॥ पतिव्रतानां नाकस्मात्पतन्त्यश्रूणि भूतले ॥ कथंचना मते राजन् लोकानां क्रम्य तेजसा ॥६७॥ नारीचौर्यमिदं क्षुद्रं कृतं शौटोर्यमानिना ॥ अपनीयाश्रमाद्रामं यन्मृगच्छन्नना त्वया ॥६८॥ आनीतारामपत्नी सा अपनीयचलक्ष्मणम् ॥ कातर्यं च न ते युद्धे कदाचित्संस्मराम्यहम् ॥६९॥ तत्तु भाग्यविपर्यासान्नूनं ते पकलक्षणम् ॥ अतीतानागतार्थज्ञो वर्तमानविचक्षणः ॥७०॥ मैथिलीमाहतां दृष्ट्वा ध्यात्वानिःश्वस्य चायतम् ॥ सत्यवाक्समहाबाहो देवरो मे यदब्रवीत् ॥७१॥ अयं राक्षसमुख्यानां विनाशः प्रत्युपास्थितः ॥ कामक्रोधसमुत्थेन व्यसनेन प्रसंगिना ॥७२॥ निवृत्तस्त्वत्कृतेनार्थः सोऽयं मूलहरो महान् ॥ त्वया कृतमिदं सर्वमनाथं राक्षसंकुलम् ॥७३॥ न हित्वं शोचितव्यो मे प्रख्यातबलपौरुषः ॥ स्त्रीस्वभावात्तु मे बुद्धिः कारुण्ये परिवर्तते ॥७४॥ सुरुतं दुष्कृतं च त्वं गृहीत्वा स्वांगं तिगतः ॥ आत्मानमनुशोचामित्व हि नाशेन दुःखिताम् ॥७५॥ सुहृदां हितकामानां न श्रुतं वचनं त्वया ॥ भातूणां चैव कातर्येन हितमुक्तं दशानन ॥७६॥ हेत्वर्थयुक्तं विधिबद्धेयस्करमदारुणम् ॥ विभीषणेनाभिहितं न कृतं हेतुमत्त्वया ॥७७॥ मारीचकुंभकर्णाभ्यां वाक्यं मम पितुस्तथा ॥ न कृतं वीर्यमत्तेन तस्येदं फलमादृशम् ॥७८॥ नीलजीमूतसंकाशपीतांबरशुभांगद ॥ स्वगात्राणि विनिक्षिप्य किं शोपेरुधिरावृतः ॥७९॥

किलक्षणेन प्रसंगिना प्रसक्तिमता ॥७२॥ त्वत्कृतेनार्थोऽशेषैश्वर्यलक्षणो निवृत्तः यतः सोऽयं परस्त्रीप्रसक्तिरूपो मूलहरो नर्थ इति शेषः ॥७३॥ ७४॥ दुःखितां संप्राप्तदुःखाम् ॥७५॥ सुहृदां मारीचादीनाम् ॥७६॥ अदारुणं सौम्यं हेत्वर्थयुक्तं हेतुप्रयोजनाभ्यां सहितं हेतुमत्कृतं फलवन्नानुष्ठितमित्यर्थः ॥७७॥ मारीचकुंभकर्णाभ्यामभिहितमिति शेषः ॥७८॥ विनिक्षिप्य भूतले इति शेषः ॥७९॥

॥ ८० ॥ यातुधानस्यसुमालेः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ तेत्वयासततमर्चितः पूजितः बहुप्रहरणो बहुहंता ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ फलतेः कुटति ॥ ८६ ॥ कश्मलो मूर्च्छा सन्नापीडिता ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥ दशाविभागस्य पुण्यपरिपाकदशाविशेषस्य पर्याये विनाशे राज्ञांच चलाः श्रियस्तेन विदिताः किं एवं लोकानां स्थितिर्ध्रुवाचंचलेत्यपि ते किं न विदितम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

प्रसुप्त इव शोकार्ता किं मां न प्रतिभापसे ॥ महावीर्यस्य दक्षस्य संयुगेष्वपलायिनः ॥ ८० ॥ यातुधानस्य दौहित्री किं मां न प्रतिभापसे ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं
 शेषेन वेपरिभवेरुते ॥ ८१ ॥ अथ वै निर्भयालंकाप्रविष्टाः सूर्यरश्मयः ॥ येन सूदयसे शत्रून् समरे सूर्यवर्चसा ॥ ८२ ॥ वज्रं वज्रधरस्येव सोयं ते सतता
 र्चितः ॥ रणे बहुप्रहरणो हेमजालपरिष्कृतः ॥ ८३ ॥ परिधौ व्यवकीर्णस्ते बाणैश्छिन्नः सहस्रधा ॥ प्रियामिवोपसंगृह्य किं शेषेण मे दिनीम् ॥ ८४ ॥
 अप्रियामिव कस्माच्च मां नेच्छस्य भिभापितुम् ॥ धिगस्तु हृदयं यस्याम मे दंनं सहस्रधा ॥ ८५ ॥ त्वयि पंचत्वमापन्ने फलतेशोकपीडितम् ॥ इत्येवं
 विलपन्ती सा वाप्यपर्याकुलेक्षणा ॥ ८६ ॥ स्नेहोपस्कन्न हृदया तदामोहमुपागमत् ॥ कश्मलाभिहता सन्नावभौ सारावणोरसि ॥ ८७ ॥ संध्या नुर
 के जलदेदीप्ता विद्युदिवोज्ज्वला ॥ तथा गतां समुत्थाप्य सपत्न्यस्तां भृशतुराः ॥ ८८ ॥ पर्यवस्थापयामासू रूढत्योरुदतीं भृशम् ॥ किं तेन विदिता देवि
 लोकानां स्थितिर्ध्रुवा ॥ ८९ ॥ दशाविभागपर्याये राज्ञां वै चंचलाः श्रियः ॥ इत्येवमुच्यमाना सा सशब्दं प्ररुरोदह ॥ ९० ॥ स्रपयन्ती तदा स्नेहस्तनौ
 वक्त्रं सुनिर्मलम् ॥ एतस्मिन्नंतरे रामो विभीषणमुवाच ह ॥ ९१ ॥ संस्कारः क्रियतां भ्रातुः स्त्रीगणः परिसांतव्यताम् ॥ तमुवाच ततोर्धामान्विभीषण
 इदं वचः ॥ ९२ ॥ विष्टस्य बुद्ध्या प्रश्रितं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ त्यक्तधर्मव्रतं कूरं नृशंसमनृतं तथा ॥ ९३ ॥ नाहमर्हामि संस्कर्तुं परदाराभिर्मर्शनम् ॥
 भ्रातृरूपो हि मे शत्रुरेष सर्वाहिते रतः ॥ ९४ ॥ रावणो नार्हते पूजां पूज्योऽपि गुरुगौरवात् ॥ नृशंस इति मां रामवक्ष्यंति मनुजा भुवि ॥ ९५ ॥ श्रुत्वा तस्या
 गुणान्सर्वे वक्ष्यंति सुकृतं पुनः ॥ तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः ॥ ९६ ॥

प्रश्रितं राममनो नुकूलं यथा तथा रामं प्रत्युवाच त्यक्तो धर्मो व्रतं च येन तं अचतमचतवादिनम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ गुरुगौरवात् पूज्योऽपि उक्तदोषान्मत्तः पूजां नार्हते नार्हति हेरामसर्वे मनुजाः पूर्वभातुर
 संस्कारश्च वणान्मां नृशंस इति वक्ष्यंति पश्चात्तस्या गुणान् श्रुत्वा पुनः सुकृतं सम्यक्कृतमित्येवं वक्ष्यंति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

कैकेयीचित्तानुवृत्तेस्तवराजसंस्कारेऽधिकारोनास्तीति ध्वनयन्त्याह अथवेति अग्निहोत्रमिति राजदेहस्याप्युपलक्षणम् कैकेयीवर्त्मगमने भरतो मे प्रेतकार्यं न कुर्यादिति राजानिषेधादिति भावः ॥ १४ ॥ अथवा तवा तत्पक्षत्वे राजसंस्कारादिकृत्वा पश्चान्मात्रं च न येत्याह कामं वेति तत्पश्यते तप्यते चेत्यपि बोध्यम् ॥ १५ ॥ समाचितं व्याप्तम् निर्याति तदन्तं निर्यात नंदैरशुद्धौ दानेन्यासार्पणे मतम् ॥ १६ ॥ व्रणे प्राचीने सूचिना प्रतुद्येव संभर्त्सितः कैकेयीपक्षत्वधियागर्हितो विव्यथे पितृभातुवियोगखिन्नेनाश्वासार्थमागतस्थले पिस्वेदेहेतुवचनश्रवणादिति भावः ॥ १७ ॥ असंज्ञ इति च्छेदः ॥ १८ ॥ विलपमानां दंडैराज्यकामस्येत्यादि भाषमाणम् ॥ १९ ॥ अजानंतं अत्रत्यवृत्तांतमिति शेषः राघवेतद्विषये मम हृदि पूर्वस्थितां विपुलां प्रातिजानास्येव इदानीं तु ततो धिकापि

अथवा स्वयमेवाहं सुमित्रानुचरा सुखम् ॥ अग्निहोत्रं पुरस्कृत्य प्रस्थास्ये येन राघवः ॥ १४ ॥ कामं वा स्वयमेवाद्यतत्र मानेतुमर्हसि ॥ यत्रासौ पुरुष व्याघ्रस्तप्यते मे सुतस्ततः ॥ १५ ॥ इदं हितवविस्तीर्णधनधान्यसमाचितम् ॥ हस्यश्वरथसंपूर्णं राज्यं निर्याति तंतया ॥ १६ ॥ इत्यादि बहुभिर्वाक्यैः क्रूरैः संभर्त्सितो नयः ॥ विव्यथे भरतो तीव्रव्रणे तुद्येव सूचिना ॥ १७ ॥ पपात चरणौ तस्यास्तदा संभ्रांतचेतनः ॥ विलप्य बहुधा संज्ञोलब्धसंज्ञस्तदा भवत् ॥ १८ ॥ एवं विलपमानां तां प्रांजलिर्भरतस्तदा ॥ कौसल्यां प्रत्युवाचे दंशो कैर्बहुभिरावृताम् ॥ १९ ॥ आर्यैः कस्मादजानंतं गर्हसे मामकल्मषम् ॥ विपुलां च मम प्रीतिस्थितां जानासि राघवे ॥ २० ॥ कृतशास्त्रानुगाबुद्धिर्माभूत्तस्य कदाचन ॥ सत्यसंधः सतां श्रेष्ठो यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २१ ॥ प्रैष्यं पापीयसां यातुमूर्यं च प्रति मे हेतु ॥ हंतुपादेन गांसु मां यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २२ ॥ कारयित्वा महत्कर्म भर्ता भृत्यमनर्थकम् ॥ अधर्मो योऽस्य सोऽस्यास्तु यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २३ ॥ परिपालयमानस्य राज्ञो भूतानि पुत्रवत् ॥ ततस्तु द्रुत्यतां पापं यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २४ ॥ बलिपद्मागमुद्धृत्य नृपस्यारक्षितुः प्रजाः ॥ अधर्मो योऽस्य सोऽस्यास्तु यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २५ ॥ संश्रुत्य च तपस्विभ्यः सत्रे वै यज्ञदक्षिणाम् ॥ तां चापलपतां पापं यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २६ ॥

तृवुद्धेरपितत्रैवोपसंहारात् ॥ २० ॥ इममर्थं परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वात् शपथैः प्रत्यापयति कृतेति सत्यसंधत्वादिगुणविशिष्टआर्यो रामो यस्य नुमते संमते सति वनंगतः तस्य कृतशास्त्रानुगागुरुशिक्षितश्रुतिस्मृतिमार्गगाबुद्धिर्माभूत् इतो धिकानर्थाभावादयं परमः शपथः अतः परंप्रपंचः सामान्येन शपथकरणमपि विशेषतः स्वस्मिन्पि पर्यवस्यतीति बोध्यम् ॥ २१ ॥ प्रैष्यं प्रैष्यत्वं प्रति मे हेतु अभिमुखं च दिकरोतु ॥ २२ ॥ यो भर्ता भृत्यं महत्कर्म कारयित्वा अनर्थकं भृतिरहितं करोति तस्य योऽधर्मः सोऽस्यास्तु इत्यन्वयः ॥ २३ ॥ ततस्तस्मै आद्यादित्वा चतुर्थ्यर्थे तसिः यस्यानुमते गतस्तस्यास्त्विति शेषः ॥ २४ ॥ बलिः करस्तद्वृषं पद्मागमुद्धृत्यादाय प्रजा अरक्षितुर्योऽधर्मः सोऽस्यास्तु ॥ २५ ॥ सत्रे यागे संश्रुत्य प्रतिज्ञाय अपलपतां तपस्विभ्योऽऋत्विग्भ्यः ॥ २६ ॥

॥ ८० ॥ यातुधानस्यमुमाले ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ तेत्वयासततमर्चितः पूजितः बहुप्रहरणो बहुहंता ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ फलते स्फुटति ॥ ८६ ॥ कश्मलो मूर्च्छा सन्नापीडिता ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥ दशाविभागस्य पुण्यपरिपाकदशाविशेषस्य पर्याये विनाशे राज्ञां चंचलाः श्रियस्तेन विदिताः किं एवलोकानां स्थिति रधुवा चंचलेत्यपि ते किं न विदितम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

प्रसुप्त इव शोकाती किं मानं प्रतिभापसे ॥ महावीर्यस्य दक्षस्य संयुगेष्वपलायिनः ॥ ८० ॥ यातुधानस्य दौहित्री किं मानं प्रतिभापसे ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं
 शेषेन वेपरिभवेरुते ॥ ८१ ॥ अथ वै निर्भयालंकाप्रविष्टाः सूर्यरश्मयः ॥ येन सूदयसे शत्रून् समरे सूर्यवर्चसा ॥ ८२ ॥ वज्रं वज्रधरस्येव सोयं ते सतता
 र्चितः ॥ रणे बहुप्रहरणो हेमजालपरिष्कृतः ॥ ८३ ॥ परिघोऽव्यवकीर्णस्ते बाणैश्छिन्नः सहस्रधा ॥ प्रियामिवोपसंगृह्य किं शेषे रणमेदिनीम् ॥ ८४ ॥
 अप्रियामिव कस्माच्च मानेच्छस्य भिभापितुम् ॥ धिगस्तु हृदयं यस्याममेदं न सहस्रधा ॥ ८५ ॥ त्वयि पंचत्वमापन्ने फलतेशोकपीडितम् ॥ इत्येवं
 विलपन्ती सा वाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ ८६ ॥ स्नेहोपस्कन्न हृदया तदामोहमुपागमत् ॥ कश्मलाभिहता सन्नाय भौ सारावणोरसि ॥ ८७ ॥ संध्यानुर
 के जलदेदीप्ता विद्युदिवोज्ज्वला ॥ तथा गतां समुत्थाप्य सपत्न्यस्तां भृशानुराः ॥ ८८ ॥ पर्यवस्थापयामास रूढत्योरुदतीं भृशम् ॥ किं तेन विदिता देवि
 लोकानां स्थिति रधुवा ॥ ८९ ॥ दशाविभागपर्याये राज्ञां वै चंचलाः श्रियः ॥ इत्येव मुच्यमाना सा सशब्दं प्ररुरोद ह ॥ ९० ॥ स्रपयन्ती तदा स्नेहस्तनौ
 वक्त्रं सुनिर्मलम् ॥ एतस्मिन्नंतरे रामो विभीषणमुवाच ह ॥ ९१ ॥ संस्कारः क्रियतां भ्रातुः स्त्रीगणः परिसांतव्यताम् ॥ तमुवाच ततोर्धामान्विभीषण
 इदं वचः ॥ ९२ ॥ विमृश्य बुद्ध्या प्रश्रितं धर्मार्थं सहितं हितम् ॥ त्यक्तधर्मव्रतं क्रूरं नृशंसमनृतं तथा ॥ ९३ ॥ नाहमर्हामि संस्कर्तुं परदाराभिर्मर्शनम् ॥
 भ्रातृरूपो हि मे शत्रुरेष सर्वाहिते रतः ॥ ९४ ॥ रावणो नार्हते पूजां पूज्योऽपि गुरुगौरवात् ॥ नृशंस इति मां रामवक्ष्यंति मनुजा भुवि ॥ ९५ ॥ श्रुत्वा तस्या
 गुणान्सर्वे वक्ष्यंति सुकृतं पुनः ॥ तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः ॥ ९६ ॥

प्रश्रितं राममनो नुकूलं यथा तथारामं प्रत्युवाच त्यक्तो धर्मो व्रतं च येन तं अचूतमनृतवादिनम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ गुरुगौरवात् पूज्योऽपि उक्तदोषान्मत्तः पूजां नार्हते नार्हति हे राम सर्वे मनुजाः पूर्वभ्रातुर
 संस्कारश्रवणान्मां नृशंस इति वक्ष्यंति पश्चात्तस्या गुणान् श्रुत्वा पुनः सुकृतं तस्य कृतमित्येवं वक्ष्यंति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

अस्त्वौरसस्तनः कितत्राह अंगेत्यादि अंगानिमुखवक्ष उदरपाणिपादरूपाणि प्रत्यंगानिनेत्रांगुल्यादीनि एतेनांगादंगात्संभवसीति श्रुतौ वीषयांगप्रत्यंगग्रहणं सूचितं एतेन तस्य सर्वांगतेजः संभूतत्वं दर्शितं यदेतद्वेतस्तत्सर्वेभ्यो गेभ्यस्तेजः संभूतमिति श्रुतेः स्त्रियारक्तमेवरेतः लहयं लहयपुंडरीकं आत्माधिष्ठानं अनेन लहयादधिजायसे इति श्रुत्यर्थ उक्तः यदेवं तस्मान्मातुरौरसः पुत्रः प्रियतरः आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः निरुपाधिप्रेमास्पदत्वं चात्मनः सर्वलोकसिद्धमेव बांधवाः पितृमात्रादयः प्रिया एव न तु प्रियतराः एवं चौरसवियोगदुःखमतिदुःसहमिति भावः प्रियत्वान्न तु बांधव इति पाठं मत्वा तीर्थे नेत्यव्याख्यातं प्रियत्वादेव न बांधवः बांधुदत्तपुत्रादिवन्न भवतीति तत्र नार्थसामंजस्यमितिकतकसंमतपाठ एव ज्यायान् ॥ १४ ॥ अत्रार्थे इति हासमाह अन्यदेति कस्मिंश्चित् पूर्वकाले इत्यर्थः सुर

अंगप्रत्यंगजः पुत्रो लहयाच्चाभिजायते ॥ तस्मात्प्रियतरो मातुः प्रिया एव तु बांधवाः ॥ १४ ॥ अन्यदा किल धर्मज्ञा सुरभिः सुरसंमता ॥ वहमानौ ददर्शौ व्यापुत्रौ विगतचेतसौ ॥ १५ ॥ तावर्धदिवसं श्रान्तौ दृष्ट्वा पुत्रौ महीतले ॥ रुरोदपुत्रशोकेन बाष्पपर्याकुलेक्षणम् ॥ १६ ॥ अधस्ताद्भुजतस्तस्याः सुरराज्ञो महात्मनः ॥ विंदवः प्रतितागात्रे सूक्ष्माः सुरभिर्गंधिनः ॥ १७ ॥ निरीक्षमाणस्तां शक्रो ददर्श सुरभिं स्थिताम् ॥ आकाशे विष्टितां दीनां रुदतीं भृशदुःखिताम् ॥ १८ ॥ तां दृष्ट्वा शोकसंतप्तां वज्रपाणिर्यशस्विनी ॥ इंद्रः प्राञ्जलिरुद्दिग्धः सुरराजो ब्रवीद्दिव्यः ॥ १९ ॥ भयं कच्चिन्न चास्मा सुकुतश्चिद्विद्यते महत् ॥ कुतो निमित्तः शोकस्ते ब्रूहि सर्वहितैषिणि ॥ २० ॥ एवमुक्ता तु सुरभिः सुरराजेन धीमता ॥ प्रत्युवाच ततो धीरावाक्यं वाक्यविशारदा ॥ २१ ॥ शांतं पापं न वः किंचित्कुतश्चिदमरुः प्रेष ॥ अहं तु मग्नौ शोचामि स्वपुत्रौ विषमे स्थितौ ॥ २२ ॥ एतौ दृष्ट्वा रुशौ दीनौ सूर्यरश्मिप्रतापितौ ॥ वध्यमानौ बलीवदौ कर्षकेण दुरात्मना ॥ २३ ॥ मम कायात्प्रसूतौ हि दुःखितौ भारपीडितौ ॥ यौ दृष्ट्वा परितप्येह नास्ति पुत्रसमः प्रियः ॥ २४ ॥

जितः कामधेनुः किलेत्येतिस्ये धर्मज्ञाः पुराविदो दृष्ट्वा एवं वदन्ति किलेत्यर्थः वहमानौ हलम् ॥ १५ ॥ अर्धदिवसं दिवसस्यार्धं व्याप्य वहनेन श्रान्तौ दृष्ट्वा पुत्रौ स्यांगजौ कुतोपि हेतोर्भुवंगतौ वक्ष्यति च मम कायात्प्रसूताविति ॥ १६ ॥ सुरराज्ञः सुरराजस्य अनित्यत्वान्नटच् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अस्मासु अमरेषु कुतो निमित्तः किं निमित्तकः कुत इत्याद्यादित्वात्प्रथमार्थे तसि ल् न चास्मासु इति नजिका कुर्हद्व्यः ॥ २० ॥ २१ ॥ किंचिदपि भयं कुतोपि हेतोर्युष्माकं नास्ति शांतं पापमित्यादिकं अनुचितश्रवणजदोषनिवर्तको वचनविशेषो युष्मद्दुःखजनकं पापं शांतमित्यर्थकः किंतु अहं मग्नौ दुःखमग्नौ विषमे देशे स्थितौ कर्षकेण प्रतोदादिनावध्यमानौ तादृशौ दृष्ट्वा शोचामि ॥ २२ ॥ २३ ॥ नास्ति पुत्रसमः प्रिय इति सुरभिर्वचनोपसंहारः ॥ २४ ॥

अवेदव्यापारमाह यस्याइति पुत्रसहस्रैः साक्षात्पुत्रसंतानपतितैः तांरुदतीं दृष्ट्वा इन्द्रोऽपि सुतात्परमधिकं किमपि न मन्यते ॥ २५ ॥ इह संसारे भूयसीं सर्वोत्कृष्टान् ॥ २६ ॥ समं सर्वप्राण्यनुग्रहे वैषम्यर
हितमप्रतिमं सर्वोत्तमं वृत्तं चरित्रं यस्याः श्रीमत्याः इष्टदानैश्चर्यशक्तिमत्याः गुणमुख्यायाः सत्यरूपमुख्यगुणवत्याः लोकधारणकाम्यया प्रवृत्ताया इति शेषः स्वभावपरिचेष्टया आहारनिद्राभयमै
थुनानिसामान्यमेतत्पशुभिर्नराणामितिसामान्यप्राप्तमिथुनीभावलक्षणया ॥ २७ ॥ यस्याः पुत्रसहस्राणि संतानपरंपराद्वारेण संतिसापिशोचति किंपुनर्मानुषी एकपुत्राकौ सल्यारामं विनावर्तयिष्य
ति जीविष्यति शोकेन विशिष्टा सतीति शेषः इदं किंवक्तव्यमित्यर्थः ॥ २८ ॥ विवत्सा विवत्सेव यदेवं तस्मादिति ॥ २९ ॥ अपचितिं पूजां पितुरिमां वक्ष्यमाणौ ध्वं देहिकक्रियारूपां पूजां करिष्यामी
यस्याः पुत्रसहस्रैस्तु रूपां व्याप्तमिदं जगत् ॥ तां दृष्ट्वा रुदतीं शक्रो न सुतान् मन्यते परम् ॥ २५ ॥ इन्द्रोऽपि श्रुतिपातं तं स्वगात्रे पुण्यगंधिनम् ॥ सुरभिं मन्य
ते दृष्ट्वा भूयसीं तामिहेश्वर ॥ २६ ॥ तस्मात्प्रतिमं वृत्ताया लोकधारणकाम्यया ॥ श्रीमत्या गुणमुख्यायाः स्वभावपरिचेष्टया ॥ २७ ॥ यस्याः पुत्रसहस्रा
णिसापिशोचति कामधुक् ॥ किंपुनर्या विनारामं कौ सल्यावर्तयिष्यति ॥ २८ ॥ एकपुत्राच साध्वी च विवत्से यं त्वया कृता ॥ तस्मात्त्वं सततं दुःखं प्रेत्य
चेह चलस्यसे ॥ २९ ॥ अहं त्वपचितिं भ्रातुः पितुश्च सकलामिमाम् ॥ वर्धनं यशसश्चापि करिष्यामि न संशयः ॥ ३० ॥ आनाय्य च महाबाहुं कोशलेंद्रं
महाबलम् ॥ स्वयमेव प्रवेक्ष्यामि वनं मुनिनिषेवितम् ॥ ३१ ॥ न त्वहं पापसंकल्पे पापे पापं त्वया कृतम् ॥ शक्तो धारयितुं पौरैरश्रुकंठैर्निरीक्षितः ॥ ३२ ॥
सात्वमग्निं प्रविश वास्व संवाविश दंडकान् ॥ रज्जुं बद्धाथ वाकंठेन हितेन्यत्परायणम् ॥ ३३ ॥ अहमप्यवनीं प्राप्ते रामे सत्यपराक्रमे ॥ कृतकृत्यो भविष्या
मि विप्रवासितकल्मषः ॥ ३४ ॥ इति नागइवारण्येतो मरांकुशतोदितः ॥ पपात भुवि संकुद्धो निःश्वसन्निवपन्नगः ॥ ३५ ॥ संरक्तनेत्रः शिथिलांबरस्त
थाविधूतसर्वाभरणः परंतपः ॥ बभूव भूमौ पतितो नृपात्मजः शचीपतेः केतुरिवोत्सवक्ष्ये ॥ ३६ ॥ ॥ इ० म० आ० अ० चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥
त्यपकर्षः ॥ ३० ॥ अथ यशोवर्धनं भ्रातृपूजां चाह आनाय्येत्यादि महाबाहुं रामं वनं प्रवेक्ष्यामि तद्वत्समाप्रयेतत्यतिनिधितयेति भावः ॥ ३१ ॥ पापं ज्येष्ठविवासनपूर्वकं कनिष्ठराज्यरूपम्
॥ ३२ ॥ अस्य मरणांतमेव प्रायश्चित्तमित्याह सेति बुद्धिपूर्वकृतमहापापेत्यर्थः कंठेरज्जुं बद्धेत्यस्य म्रियस्वेति शेषः परायणंगतिः ॥ ३३ ॥ विप्रवासितकल्मषः दूरीकृतकलंकः ॥ ३४ ॥ इतीत्य
स्य विलप्येति शेषः नागइवारण्यस्तोमरेति पाठांतरं संकुद्धः पन्नगइव श्वसन्नित्यन्वयः पाठांतरे अरण्येतत्संबंधिनिबंधनस्थानेतो मरांकुशतोदितो नागइवेत्यर्थः भुवि पपात भरतइति शेषः ॥ ३५ ॥
शचीपतेः केतुरिदं ध्वज उत्सवक्ष्ये उत्सवाते ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥

दीनां स्वमनीषितजंगतः ॥ १ ॥ अमात्याः भरतागमनं श्रुत्वा प्राप्ताः सुमंत्रादयः अभ्यकुत्सयत् लोकस्येव स्वस्यापि कैकेयीकृतव्यवहारे परमानिष्टताख्यापनायोक्तरीत्यैव सर्वलोकक्षमं जगर्ह इत्यर्थः
 अथ प्रयोजकत्वानुमंतृत्वाद्यपि स्वस्य प्रकृतविषयेनास्तीति मंत्रिणः प्रत्यापयति राज्यमित्यादि मातरनैव मंत्रये अपिरेवार्थे राज्यग्रहणार्थं न प्रेरयामि तत्र हेतूराज्यं न कामये इति ॥ २ ॥ यो भि
 पेको राज्ञा समीक्षितश्चित्तः अज्ञाने हेतुमाह विप्रकृष्टे इति अतिदूरतरे इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ तथैव प्राग्देव ॥ ५ ॥ दीर्घदर्शिनं ऐहिकामुष्मिककर्मणः कालांतरभाविफलज्ञानक्षमबुद्धिमंतम् अ
 तएव तंद्रष्टुमिच्छामि ॥ ६ ॥ ७ ॥ चापि भ्यां सुमंत्रादयः येन मार्गेण निवेशनं प्राप्यत इति शेषः ॥ ८ ॥ कौसल्यां स्वगृहात् स्थिताम् ॥ ९ ॥ समेत्य आलिङ्ग्य तादृशसमये प्यालिङ्गनकरणयोग्यं
 दीर्घकालात्समुत्थाय संज्ञां लब्ध्वा सवीर्यवान् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां दीनामुद्दीक्ष्य मातरम् ॥ १ ॥ सोऽमात्यमध्ये भरतोजननीमभ्यकुत्सयत् ॥ रा
 ज्यं न कामये जातु मंत्रयेनापि मातरम् ॥ २ ॥ अभिपेकं न जानामि यो भूद्राज्ञा समीक्षितः ॥ विप्रकृष्टेत्यहं देशे शत्रुघ्नसहितो भवम् ॥ ३ ॥ वनवासं न जा
 नामिरामस्याहं महात्मनः ॥ विवासनं च सौमित्रेः सीतायाश्च यथा भवत् ॥ ४ ॥ तथैव क्रोशतस्तस्य भरतस्य महात्मनः ॥ कौसल्याशब्दमाज्ञाय सु
 मित्रां चेदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ आगतः क्रूरकार्यायाः कैकेय्या भरतः सुतः ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि भरतं दीर्घदर्शिनम् ॥ ६ ॥ एवमुक्त्वा सुमित्रांतां विवर्णवदना
 कृशाः ॥ प्रतस्थे भरतो यत्र वैपमाना विचेतना ॥ ७ ॥ सतुराजालमजश्चापि शत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ प्रतस्थे भरतो येन कौसल्याया निवेशनम् ॥ ८ ॥ ततः श
 त्रुघ्न भरतौ कौसल्यां प्रेक्ष्य खितौ ॥ पर्यष्वजे तां दुःखार्तापतितां नष्टचेतनाम् ॥ ९ ॥ रुदंतौ रुदती दुःखात्समेत्यार्या मनस्विनी ॥ भरतं प्रत्युवाचे दं कौस
 ल्याश्च शतदुःखिता ॥ १० ॥ ११ ॥ इति राज्यकामस्य राज्यं प्राप्तमकंठकम् ॥ संप्राप्तं वत कैकेय्या शीघ्रं क्रूरेण कर्मणा ॥ ११ ॥ प्रस्थाप्य चीरवसनं पुत्रं मे वनवा
 सिनम् ॥ कैकेयीकं गुणं तत्र पश्यति क्रूरदर्शिनी ॥ १२ ॥ क्षिप्रं मामपि कैकेयी प्रस्थापयितुमर्हति ॥ हिरण्यनाभो यत्रास्ते सुतो मे सुमहायशाः ॥ १३ ॥
 विशेषणम् मनस्विनीति ॥ १० ॥ राज्यं प्राप्तम् भुंक्ष्वेति शेषः राज्यप्राप्तिप्रकारमाह क्रूरेण रामविवासनरूपेण कर्मणा कैकेय्याः तथेत्यर्थे शेषत्वविवक्षायाम् संप्राप्ते राजतः ततश्च त्वया प्राप्तमि
 ति भावः ॥ ११ ॥ त्वमपि मे पुत्र इति तव राज्यदानेन किमपि मे दुःखम् अपितु चीरवसनं वनचारिणं चीरवसनत्वादि वनचारिवेषं मे पुत्रं रामं त्वदागमनादपि पूर्वशीघ्रं वनं प्रति प्रस्थाप्य राजानं मारितवती कै
 केयी तत्र तादृशप्रस्थापने कं गुणं पश्यति इति न जाने इति दुःखमिति शेषः स्थिते तुरामे स एव पितृवाक्याच्चा मेवाभिषिच्य रक्षेदतो व्यर्थो यंत्यया स इति भावः ॥ १२ ॥ मामपि प्रस्थापयितुमर्हति मां
 प्रति तस्या दुःखहेतुत्वं प्रकृतेरिति भावः हिरण्यनाभः हिरण्यवर्णनाभियुक्तः इदमसाधारणं रामलक्षणम् ॥ १३ ॥

कैकेयीचित्तानुवृत्तेस्तवराजसंस्कारेऽधिकारोनास्तीति ध्वनयन्त्याह अथवेति अग्निहोत्रमिति राजदेहस्याप्युपलक्षणम् कैकेयीवर्त्मगमने भरतो मेप्रेतकार्यं न कुर्यादिति राज्ञानिषेधादिति भावः
 ॥ १४ ॥ अथवा तवातत्पक्षत्वे राजसंस्कारादिकृत्वा पश्चान्मातृवचनयेत्याह कामंवेति तत्पश्यते तप्यते चेत्यपि बोध्यम् ॥ १५ ॥ समाचितं व्याप्तम् निर्यातितं दत्तं निर्यातनं दैरशुद्धौ दानेन्यासार्पणे
 मतम् ॥ १६ ॥ व्रणे प्राचीने सूचिना प्रतुद्येव संभस्मितः कैकेयीपक्षत्वधियागर्हितो विव्यथे पितृभ्रातृवियोगविनेनाश्वासार्थमागतस्थले पिस्वेदे हेतुवचनश्रवणादिति भावः ॥ १७ ॥ असंज्ञ इति
 छेदः ॥ १८ ॥ विलपमानां इदं राज्याकामस्येत्यादि भाषमाणाम् ॥ १९ ॥ अजानतं अत्रत्यवृत्तांतमिति शेषः राघवेतद्विषये मम हृदि पूर्वस्थितां विपुलां प्रातिजानास्येव इदानीं तु ततो धिका पि
 अथवा स्वयमेवाहं सुमित्रानुचरा सुखम् ॥ अग्निहोत्रं दुरस्त्य प्रस्थास्ये येन राघवः ॥ १४ ॥ कामं वा स्वयमेवाद्यतत्र मानेतुमर्हसि ॥ यत्रासौ पुरुष
 व्याघ्रस्तप्यते मे सुतस्ततः ॥ १५ ॥ इदं हितव विसर्णधनधान्यसमाचितम् ॥ हस्यश्वरथसंपूर्णं राज्यं निर्यातितं तया ॥ १६ ॥ इत्यादि बहुभिर्वाक्यैः
 क्रूरैः संभस्मितो नयः ॥ विव्यथे भरतो तीव्रव्रणं तुद्येव सूचिना ॥ १७ ॥ पपात चरणौ तस्यास्तदा संभ्रांतचेतनः ॥ विलप्य बहुधा संज्ञोलब्ध संज्ञस्तदा भ
 वत् ॥ १८ ॥ एवं विलपमानां तां प्राजलिर्भरतस्तदा ॥ कौसल्यां प्रत्युवाचे दंशो कैर्बहुभिरावृताम् ॥ १९ ॥ आर्यैकस्मादजानतं गर्हसे मामकल्मषम् ॥
 विपुलां च मम प्रीतिं स्थितां जानासि राघवे ॥ २० ॥ कृतशास्त्रानुगावुद्धिर्माभूत्तस्य कदाचन ॥ सत्यसंधः सतां श्रेष्ठो यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २१ ॥ प्रैष्यं पा
 पीयसां पातु सूर्यच प्रतिमे हेतु ॥ हंतुपादेन गां सुमां यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २२ ॥ कारयित्वा महत्कर्म भर्ता भृत्यमनर्थकम् ॥ अधर्मो योस्य सोऽस्यास्तु य
 स्यार्यो नुमते गतः ॥ २३ ॥ परिपालयमानस्य राज्ञो भूतानि पुत्रवत् ॥ ततस्तु द्रुह्यतां पापं यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २४ ॥ बलिपद्मागमुद्धृत्य नृपस्यारक्षितुः
 प्रजाः ॥ अधर्मो योस्य सोऽस्यास्तु यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २५ ॥ संश्रुत्य च तपस्विभ्यः सत्रे वै यज्ञदक्षिणाम् ॥ तां चापलपतां पापं यस्यार्यो नुमते गतः ॥ २६ ॥
 त्रुवुद्धेरपितत्रैवोपसंहारात् ॥ २० ॥ इममर्थं परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वात् शपथैः प्रत्यापयति कृतेति सत्यसंधत्वादिगुणविशिष्टआर्यो रामो यस्यानुमते संमते सति वनंगतः तस्य कृतशास्त्रानुगागुरुशिक्षितश्च
 तिसृष्टि मार्गगावुद्धिर्माभूत् इतो धिकानर्थाभावादयं परमः शपथः अतः परंपरं च सामान्येन शपथकरणमपि विशेषतः स्वस्मिन्निपर्यवस्यतीति बोध्यम् ॥ २१ ॥ प्रैष्यं प्रैष्यत्वं प्रति मे हेतु अभिमु
 खं मूत्रादिकरोतु ॥ २२ ॥ यो भर्ता भृत्यं महत्कर्म कारयित्वा अनर्थकं भृतिरहितं करोति तस्य योऽधर्मः सोऽस्यास्तु इत्यन्वयः ॥ २३ ॥ ततस्तस्मै आद्यादित्वा चतुर्थार्थे तसिः यस्यानुमते गतस्तस्या
 स्त्विति शेषः ॥ २४ ॥ बलिः करस्तद्रूपं पद्मागमुद्धृत्यादाय प्रजा अरक्षितुर्न्योऽधर्मः सोऽस्यास्तु ॥ २५ ॥ सत्रे यागे संश्रुत्य प्रतिज्ञाय अपलपतां तपस्विभ्योऽक्रुत्विभ्यः ॥ २६ ॥

वा० रा०

॥१॥

॥ १ ॥ अभिषेक्ता लुट् ॥ १० ॥ राममुपवासंतत्संकल्पंकारयामासेतिहकोरितिद्विकर्मकत्वम् ॥ ११ ॥ राज्ञोदशरथस्य ॥ १२ ॥ प्रियंवदैः सुहृद्भिः सभाजितः पूजितः विवेशस्ववेदम तान्सु
 हृदः ॥ १३ ॥ १४ ॥ राजजवनमूलराजभवनं प्रख्यंसदृशम् ॥ १५ ॥ वृंदानां वंदैः अभिसंवाधाः संमर्दयुक्ताः कुतूहलजनैः रामाभिषेकदर्शनजकौतुकसंपन्नैर्जनैः ॥ १६ ॥ जनवृंदा न्येवो
 मयस्तेषां संघर्षी न्योन्यसंघर्षणतेन हर्षेण जातोयः स्वनस्तद्वृतः ॥ १७ ॥ सिक्ताः सुगंधिजलसिक्ताः संमृष्टाः शोधितारथ्याः यस्यां तदहस्तस्मिन्नहनि तथाचतथैव वनमालिनीतोरणमालावती स
 प्रसन्नस्तेपितारामयत्वंराज्यमवाप्स्यसि ॥ उपवासंभवानयकरोतुसहसीतया ॥ १ ॥ प्रातस्त्वामभिषेक्ताहियौवराज्येनराधिपः ॥ पितादशरथः प्री
 त्याययातिनदुषोयथा ॥ १० ॥ इत्युक्त्वासतदाराममुपवासंयतव्रतः ॥ मंत्रवल्कारयामासवैदेत्यासहितंशुचिः ॥ ११ ॥ ततोयथावद्रामेणसराज्ञो
 गुरुरर्चितः ॥ अभ्यनुज्ञाप्यकाकुत्स्थंययौरामनिवेशनात् ॥ १२ ॥ सुहृद्भिस्तत्ररामोपिसहासीनः प्रियंवदैः ॥ सभाजितोविवेशायताननुज्ञाप्यसर्व
 शः ॥ १३ ॥ दृष्टनारीनरयुतंरामवेदमतदावभौ ॥ यथामत्तद्विजगणं प्रफुल्लनलिनंसरः ॥ १४ ॥ सराजभवनप्रख्यातस्माद्रामनिवेशनात् ॥ निर्गत्य
 ददृशेमार्गं वसिष्ठोजनसंवृतम् ॥ १५ ॥ वृंदवृंदैरयोध्यायांराजमार्गाः समंततः ॥ बभूवुरभिसंवाधाः कुतूहलजनैर्वृताः ॥ १६ ॥ जनवृंदोर्मिसंघर्षहर्ष
 स्वनवृतस्तदा ॥ बभूवुराजमार्गस्यसागरस्येवनिःस्वनः ॥ १७ ॥ सिक्तसंमृष्टरथ्याहितथाचवनमालिनी ॥ आसीदयोध्यातदहःसमुच्छ्रितगृहध्वजा
 ॥ १८ ॥ तदात्ययोध्यानिलयः सखीवालाकुलोजनः ॥ रामाभिषेकमाकांक्षन्नाकांक्षन्नुदयरंवेः ॥ १९ ॥ प्रजालंकारभूतंचजनस्यानंदवर्धनम् ॥ उ
 त्सुकोभूज्जनोद्रुप्तमयोध्यामहोत्सवम् ॥ २० ॥ एवंतज्जनसंवाधंराजमार्गपुरोहितः ॥ व्यूहन्निवजनौघंतंशनैराजकुलंययौ ॥ २१ ॥ सिताभ्रशि
 खरप्रख्यंप्रासादमधिरुह्यच ॥ समीयायनरेंद्रेणशक्रेणैववृहस्पतिः ॥ २२ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यहित्वाराजासनंनृपः ॥ पप्रच्छस्वमतंतस्मैकृतमित्य
 भिवेदयत् ॥ २३ ॥ तेनचैवतदानुल्यंसहासीनाः सभासदः ॥ आसनेभ्यःसमुत्तस्युः पूजयंतः पुरोहितम् ॥ २४ ॥

मुच्छ्रितागृहेषुध्वजायस्यांसा ॥ १८ ॥ स्त्रीवालैः सहितश्चासावाकुलः संतोषासंभ्रांतचित्तः सखीवालावलइतिपाठेअवलाटद्धाः स्त्रीवालटद्धसहितोजनइत्यर्थः रामाभिषेकमाकांक्षन्नुदयमि
 च्छन् रवेरुदयमाकांक्षन्अभूदितिशेषः ॥ १९ ॥ महोत्सवंरामाभिषेकसंभूतम् ॥ २० ॥ व्यूहन्निवराजमार्गंव्याप्यस्थितान् एकतः कुर्वन्निव ॥ २१ ॥ सिताभ्रसदृशहिमगिरिशिखरसदृशम्
 ॥ २२ ॥ राजासनंहित्वाप्रत्युत्थायेत्यर्थः स्वमतंस्वानुमतंकृत्यंप्रच्छसचयदाज्ञंतंकृतमितिन्यवेदयत् ॥ २३ ॥ तुल्यंतुल्यकालम् ॥ २४ ॥

कल्याणेनक्षत्रेषु जयुक्तेकाले जातोजनितः येन शुभकालं जननेन ॥ ४० ॥ पुष्करनेत्रे पुरुषे विष्णौ यन्मेक्षांतं कामं परित्यज्य तत्प्राप्तिमात्रफलकं व्रतोपवासादिकृतं तदमोघं सफलं जायते वनेति ह
 र्पे साफल्ये हेतुर्वैयमित्यादि इदमभाषतेत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ स्मयन्निव ईषद्वसन्नेवेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ स्वनिविष्टं राज्यं सौभाग्येण साधारणं करोति लक्ष्मणेति ॥ ४३ ॥ राज्यफलरूपान् इष्टान् मनोनु
 क्लान्तो गान् विषयान् यद्वा राज्यफलानि धर्मार्थौ च प्राप्नुहि त्वदर्थं न स्वप्रयोजनाय ॥ ४४ ॥ सीतां च स्वंच अभ्यनुज्ञाप्य सीतायै स्वस्मै च मातृभ्यामनुज्ञांदापयित्वा निवेशनं स्वगृहं ययौ च
 कल्याणे वतनक्षत्रे मया जातो सिपुत्रकः ॥ येन त्वया दशरथो गुणैराधितः पिता ॥ ४० ॥ अमोघं वतमेक्षांतं पुरुषे पुष्करेक्षणे ॥ येयमिक्ष्वाकुराज्य
 श्रीः पुत्रत्वासंश्रयिष्यति ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्तो मात्रातुरामो भ्रातरमब्रवीत् ॥ प्रांजलिं प्रद्वमासीनमभिवीक्ष्य स्मयन्निव ॥ ४२ ॥ लक्ष्मणे मां मया सा
 धं प्रशाधित्वं वसुंधराम् ॥ द्वितीयं मेंतरात्मानं त्वामियं श्रीरुपस्थिता ॥ ४३ ॥ सौमित्रे भुंक्ष्वभोगांस्त्वमिष्टान् राज्यफलानि च ॥ जीवितं चापिराज्यं च त्व
 दर्थमभिकामयं ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामो मातरावभिवद्य च ॥ अभ्यनुज्ञाप्य सीतां च ययौ स्वंच निवेशनम् ॥ ४५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा
 त्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संदिश्य रामं नृपतिः श्वोभाविन्यभिपेचने ॥ पुरोहितं समाहूय वसिष्ठ
 मिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गच्छोपवासं काकुत्स्थं कारयाद्यतपोधन ॥ श्रेयसे राज्यलाभाय बध्वासहयतव्रत ॥ २ ॥ तथेति च सराजानमुक्त्वा वेदविदां वरः ॥
 स्वयं वसिष्ठो भगवान्ययौ रामनिवेशनम् ॥ ३ ॥ उपवासयितुं वीरं मंत्रविन्मंत्रकोविदम् ॥ ब्राह्मं ब्राह्मणारोहणयोग्यं युक्तं अश्वैः ययाविति पूर्वणान्वयः ॥ ४ ॥ पांडुराभव
 प्यपांडुराभघनप्रभम् ॥ तिस्रः कक्ष्यारथेनैव विवेश मुनिसत्तमः ॥ ५ ॥ तमागतं पिरामस्त्वरन्निवससंभ्रमम् ॥ मानयिष्यन्समानार्हं निश्चक्राम नि
 वेशनात् ॥ ६ ॥ अभ्येत्य त्वरमाणो यरथाभ्याशं मनीषिणः ॥ ततो वतारयामास परिगृह्य रथारुख्यम् ॥ ७ ॥ सचैनं प्रश्रितं दृष्ट्वा संभाष्याभिप्रसाद्य
 च ॥ प्रियार्हं हर्षयन् राममित्युवाच पुरोहितः ॥ ८ ॥

स्वर्थे ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संदिश्य रामं उपवासादिकुर्वित्युक्त्वा
 ॥ १ ॥ गच्छेति उपवाससंकल्पादेः पुरोहितसाध्यत्वादिति भावः श्रेयसे विघ्ननिवृत्तिरूपश्रेयोर्थम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ब्राह्मं ब्राह्मणारोहणयोग्यं युक्तं अश्वैः ययाविति पूर्वणान्वयः ॥ ४ ॥ पांडुराभव
 त्निविष्टप्रभम् कक्ष्याः द्वाराणि ॥ ५ ॥ त्वरन्निव त्वरन्नेव ससंभ्रमं सादरम् ॥ ६ ॥ परिगृह्य हस्तेन हस्ते धृत्वा ॥ ७ ॥ संभाष्य वत्सेत्यादिसंबोध्य अभिप्रसाद्य स्तुतिभिरिति शेषः प्रियार्हं प्रियोत्तयर्हं ॥ ८ ॥

कृतात्मा धर्मैकतबुद्धिः प्रतिज्ञाय उक्ता ॥ २३ ॥ तत्रमासादे प्रासादस्थोददर्शोतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ २४ ॥ आर्यामध्यदेशवासिनः ॥ २५ ॥ २६ ॥ गंधर्वराजप्रतिमत्वंसौंदर्यवत्त्वेन सुस्वरत्वे
न च विख्यातपौरुषत्वेन वीरत्वं ॥ २७ ॥ वीरानुगुणं दीर्घबाहुत्वं महासत्त्वं महाबलवत्त्वं च तदनुमापकं मत्तेत्यादि तेन सगर्वसलीलगमनमुक्तं चंद्रकांताननमिति वाचकमात्रलुप्तोपमा अतएवा
तीवप्रियदर्शनं रामं जनानुरमयंतं ॥ २८ ॥ रूपौदार्यगुणैः क्रमादृष्टिचित्तहरं पीप्मतमाः प्रजाः ह्लादयंतं पर्जन्यमिव स्थितं ॥ २९ ॥ पश्यमान इत्यर्थं न ततर्पेत्यनेनानुक्षणं न वनवप्रेमास्पदत्वं ॥ ३० ॥

रामः कृतात्मा भवताशीघ्रमानीयतामिति ॥ सतयेति प्रतिज्ञाय सुमंत्रो राजशासनात् ॥ २३ ॥ रामं तत्रानयां चक्रे रथेन रथिनां वरम् ॥ अथ तत्र सहा
सीनास्तदादशरथं नृपम् ॥ २४ ॥ प्राच्योदीच्याः प्रतीच्याश्च दक्षिणात्याश्च भूमिपाः ॥ स्लेच्छाश्च आर्याश्च ये चान्ये वनशैलांतवासिनः ॥ २५ ॥ उपासां
चकिरे सर्वे तं देवा वासवं यथा ॥ तेषां मध्ये सराजर्षिर्मरुतामिव वासवः ॥ २६ ॥ प्रासादस्थोदशरथोददर्शायां तमात्मजम् ॥ गंधर्वराजप्रतिमं लोके
विख्यातपौरुषम् ॥ २७ ॥ दीर्घबाहुं महासत्त्वं मत्तमातंगगामिनम् ॥ चंद्रकांताननं राममतीवप्रियदर्शनम् ॥ २८ ॥ रूपौदार्यगुणैः पुंसां दृष्टिचित्ताप
हारिणम् ॥ घर्माभितमाः पर्जन्यं ह्लादयंतमिव प्रजाः ॥ २९ ॥ न ततर्पसमायांतं पश्यमानो नराधिपः ॥ अवतार्य सुमंत्रस्तुराघवं स्यंदनोत्तमात् ॥ ३० ॥
पितुः समीपं गच्छंतं प्रांजलिः पृष्ठतान्वगात् ॥ सतंकैलासशृंगभं प्रासादं रघुनंदनः ॥ ३१ ॥ आरुरोह नृपं द्रुपुंसहसातेन राघवः ॥ स प्रांजलिरभिप्रेत्य
प्रणतः पितुरंतिके ॥ ३२ ॥ नामस्वं श्रावयन् रामो वंदे चरणौ पितुः ॥ तं दृष्ट्वा प्रणतं पार्श्वे कृतांजलिपुटं नृपः ॥ ३३ ॥ गृह्यांजलौ समाकृष्य सस्वजे प्रिय
मात्मजम् ॥ तस्मै चाभ्युदितं सम्यङ्मणिकांचनभूषितम् ॥ ३४ ॥ दिदेश राजारुचिरं रामाय परमासनम् ॥ तथासनवरं प्राप्य व्यदीपयतराघवः ॥ ३५ ॥
स्वयैव प्रभयामे रुमुदये विमलोरविः ॥ तेन विभ्राजिता तत्र सा सभापि व्यरोचत ॥ ३६ ॥

॥ ३१ ॥ सहसावेगेन तेन सुमंत्रेण सहेति शेषः स प्रांजलिः सांजलिः अभिप्रेत्य प्राप्य प्रणतः कृतसाष्टांगनमस्कारः ॥ ३२ ॥ स्वं नाम श्रावयन् रामवर्माहमस्मीत्येवं प्रणम्य पार्श्वे वस्थानं पुत्रधर्मः
॥ ३३ ॥ अंजलौ अंजलिप्रदेशे रामं स्वयमेव गृह्य गृहीत्वा समाकृष्य स्वसंमुखमानीय अभ्युदितं उपस्थापितं ॥ ३४ ॥ परं उत्कृष्टं व्यदीपयत अशोभयत अत्रासनं कर्म ॥ ३५ ॥ स्वयैव प्रभये
निदीपने करणं उदयकालेरविर्मेरुमिव सावसिष्ठदशरथादिभ्राजिता सभापि न केवलमासनमेवेत्यर्थः व्यरोचत विशेषेण चकाशे ॥ ३६ ॥

शतकुंभानां सौवर्णानां अग्निवर्चसामित्यनेन सुवर्णस्यात्युत्तमत्वं ध्वनितं समर्पनखादिसहितमखंडम् ॥ ११ ॥ अन्यत् अनुक्तमपिलोकप्रसिद्धं गंधपुष्पादि एष्टव्यमवश्यापेक्षितं तदित्यर्थः अ
 ग्न्यगारे अग्निहोत्रगृहे उपस्थापयत प्रापयत ॥ १२ ॥ अंतःपुरं राजवेदं घ्राणहारिभिरति सुगंधैः ॥ १३ ॥ प्रशस्तं दृश्यं गुणवत् युक्तं संस्कारं दध्नाक्षीरेण चोपसेचनं संस्कारो यस्य तत् द्विजानां
 शतसाहस्रं प्रतियत्नं काममभिमतं मूलं पर्याप्तं च भवेत् तत्संपाद्य द्विजमुख्यानां तेभ्यः सत्कृत्य प्रातर्दीयताम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तालापचराः तालजीविनः ॥ १७ ॥ कक्ष्यां द्वितीयां अंतःकक्ष्या
 यामभिपेक्ष्य स्थाने ब्राह्मणानामेव वासादिति भावः चैत्यारथ्यादृक्षाः अन्नं ओदनं भक्ष्यं च तत्सहिताः दक्षिणा तत्सहिताः ॥ १८ ॥ माल्ययोग्याः मालामर्हति माल्यमर्चनं तद्योग्यां गंधपुष्पादयः दे
 शतं च शतकुंभानां कुंभानामग्निवर्चसाम् ॥ हिरण्यशृंगमृषभं समग्रं व्याघ्रचर्म च ॥ ११ ॥ यच्चान्यत्किंचिदेष्टव्यं तत्सर्वमुपकल्प्यताम् ॥ उपस्थापय
 त प्रातरग्न्यगारे महीपतेः ॥ १२ ॥ अंतःपुरस्य द्वाराणि सर्वस्य नगरस्य च ॥ चंदनस्रग्भिरर्च्यं तां धूपैश्च घ्राणहारिभिः ॥ १३ ॥ प्रशस्तमन्नं गुणवद्दधिर्क्षी
 रोपसेचनम् ॥ द्विजानां शतसाहस्रं यत्प्रकाममलं भवेत् ॥ १४ ॥ सत्कृत्य द्विजमुख्यानां श्वः प्रभाते प्रदीयताम् ॥ घृतं दधि च लाजाश्वदक्षिणाश्वापि पु
 कलाः ॥ १५ ॥ सूर्येभ्युदितमात्रे शोभवितास्वस्ति वाचनम् ॥ ब्राह्मणाश्च निमंभ्यं तां कल्प्यंतां मासना निच ॥ १६ ॥ आचम्यं तां पताकाश्च राजमार्ग
 श्च सिच्यताम् ॥ सर्वे च तालापचरा गणिकाश्च स्वलं रुताः ॥ १७ ॥ कक्ष्यां द्वितीयामासाद्य तिष्ठंतु नृपवेश्मनः ॥ देवाय तनचैत्येषु सान्नाभक्ष्याः सदक्षि
 णाः ॥ १८ ॥ उपस्थापयितव्याः स्युर्माल्ययोग्याः पृथक् पृथक् ॥ दीर्घासि वद्गोधाश्च सन्नद्धान् नृपवाससः ॥ १९ ॥ महाराजांगनं शूराः प्रविशंतु महोदय
 म् ॥ एवं व्यादिश्य विप्रौ तु क्रियास्तत्र विनिष्ठितौ ॥ २० ॥ चक्रतुश्चैव यच्छेषं पार्थिवाय निवेद्य च ॥ कृतमित्येव चाब्रूतामभिगम्य जगत्पतिम् ॥ २१ ॥
 यथोक्तवचनं प्रीतौ हर्षयुक्तौ द्विजोत्तमौ ॥ ततः सुमंत्रं युतिमान् राजा वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥

वायतनचैत्ययोः पृथक् पृथक् उपस्थापयितव्याः तत्तद्देवतापूजापूर्वकं तत्र ब्राह्मणतर्पणं कार्यमिति तात्पर्यं दीर्घासयोः येषां ते वद्गोधाचर्मणि श्वेति द्वंद्वः दीर्घासि वद्गोधा इति पाठे वद्गोधा
 सयोः योधा इत्यर्थः नृपवासस इत्युपलक्षणमलंकाराणाम् ॥ १९ ॥ महोदयं महोत्सवं विशिष्टमंगनं विप्रौ वसिष्ठवामदेवौ व्यादिश्य अधिकारिण इति शेषः तत्र नृपवेश्मनि स्थितौ क्रियाः पुरोहित
 कर्तव्याश्च कतुरित्युत्तरेणान्वयः ॥ २० ॥ यच्चैव शेषं राजोक्तादन्यदवश्यं कर्तव्यं न दपि पार्थिवाय निवेद्य चक्रतुः ततो जगत्पतिमभिगम्य यथोक्तवचनं उक्तवचनमनतिक्रम्य सर्वकृतं सिद्धं जातमि
 त्यब्रूतौ प्रीतिमानस आनंदः तदुन्नायको मुखविकासादिर्हर्षः ॥ २१ ॥ २२ ॥

याचितं अग्निप्रार्थितं रामाभिषेकरूपं समृद्धात्तां संपद्यताम् ॥ ५३ ॥ राजोत्तमेतिसंबोधनम् ॥ ५४ ॥ देवदेवो विष्णुस्तत्सदृशं अनएव सर्वलोकहिते निविष्टं उदारैर्गुणैर्जुष्टं युक्तं उदारैर्महद्भिश्च परिगृहीतम् ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अंजलिपद्यानि अंजलि रूपाणि पद्मानि पद्माकारानंजलीनितियावत् प्रगृहीतानि प्रकर्षेण शिरसि बद्धानि प्रतिगृह्य वीक्षणं च न प्रत्यंजलिभिर्यथायोगं तासां प्रतियहः ॥ १ ॥ २ ॥ इति प्रत्यर्चितान् पौरजान पदान् कृत्वा ब्राह्मणानि

तेषां तद्याचितं देवत्वस्य सादात्स पृथ्व्याताम् ॥ राममिंदीवरस्यामं सर्वशत्रुनिवर्हणम् ॥ ५३ ॥ पश्यामो यौवराज्यस्थं तव राजोत्तमात्मजम् ॥ ५४ ॥ तं देवदेवोपममात्मजं ते सर्वस्य लोकस्य हिते निविष्टम् ॥ हिताय नः क्षिप्रमुदारजुष्टं मुदाभिषेक्तुं वरदत्वमर्हसि ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वा० आ० अ० द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तेषां अंजलिपद्यानि प्रगृहीतानि सर्वशः ॥ प्रतिगृह्या ब्रवीद्राजा तेभ्यः प्रियहितं वचः ॥ १ ॥ अहो स्मि परमप्रीतः प्रभावश्चातुल्यो मम ॥ यन्मे ज्येष्ठं प्रियं पुत्रं यौवराज्यस्थमिच्छथ ॥ २ ॥ इति प्रत्यर्चितान् राजा ब्राह्मणानि दमब्रवीत् ॥ वसिष्ठं वामदेवं च तेषां मेवोपशृण्वताम् ॥ ३ ॥ चैत्रः श्रीमानयं मासः पुण्यः पुष्पितकाननः ॥ यौवराज्याय रामस्य सर्वमेवोपकल्प्यताम् ॥ ४ ॥ राज्ञस्तूपरते वाक्ये जनघोषो महानभूत् ॥ शनैस्तस्मिन् शान्तिं च जनघोषे जनाधिपः ॥ ५ ॥ वसिष्ठं मुनिशार्दूलं राजा वचनमब्रवीत् ॥ अभिषेकाय रामस्य यत्कर्म सपरिच्छदम् ॥ ६ ॥ तदद्य भगवन् सर्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ तच्छ्रुत्वा भूमिपालस्य वसिष्ठो मुनिसत्तमः ॥ ७ ॥ आदिदेशाग्रतो राज्ञः स्थितान्युक्तान् कृतांजलीन् ॥ सुवर्णादीनि रत्नानि बलीन् सर्वौषधीरपि ॥ ८ ॥ शुक्लमाल्यानि लाजांश्च पृथक् च मधुसर्पिणी ॥ अहतानि च वासांसि रथं सर्वायुधान्यपि ॥ ९ ॥ चतुरंगवलं चैव गजं च शुभलक्षणम् ॥ चामरव्यजने चोभे ध्वजं छत्रं च पांडुरम् ॥ १० ॥

दमब्रवीत् तेषां पौरादीनां शृण्वतां पुर इत्यर्थः चकार संघास्य मपेक्ष्य ब्राह्मणानि ति बहुवचनम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ जनघोषः रामाभिषेकसंभारोपकल्पनाज्ञाश्रवणजः ॥ ५ ॥ वसिष्ठमिति वामदेवोपलक्षणं अग्रएवं व्यादिश्य विप्रौ त्वित्युक्तेः परिच्छदः उपकरणम् ॥ ६ ॥ ७ युक्तान् सावधानां त्रिण इति शेषः बलीन् पूजाद्रव्याणि विघ्नशामकवत्यर्थानि ॥ ८ ॥ पृथक् पृथक् पात्रगृहीते अहतानि सदशानि तदानीमेव तंतुवाययं चाहुद्भूतानि ॥ ९ ॥ चामरव्यजने च मरपुच्छनिर्मिते व्यजने ॥ १० ॥

पिताऔरसानुत्रानिव पौराणकुशलपृच्छनीत्यन्वयः शुश्रूषतेचवःशिष्याइतिब्राह्मणान्यतिप्रश्नः वर्मसुदंशिताअवहिताभृत्यावःसेवंतइतिक्षत्रियान्यतिप्रश्नः कच्चिदितिप्रश्ने कच्चिद्धर्मेषुदंशिता
इतिपाठः ॥ ३९ ॥ व्यसनेदुःखम् ॥ ४० ॥ यथापुत्रमुखेनपिताआनंदवान्भवतितथाप्रजासुखेनरामइतिभावः ॥ ४१ ॥ नविगृह्यकथारुचिःविग्रहोदथाकलहस्तंकृत्वाजल्पवितंडादिकथा
रुचिर्यथाप्राकृतस्तथानेत्यर्थः नविगृह्यकथारुचिरितिपाठेनियकथारुचिर्नेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शौर्ययुद्धेनिर्भयप्रवेशसामर्थ्यं वीर्यस्वस्याविकारेणपरस्यविकारापादनं पराक्रमोयुद्धेल

निखिलेनानुपूर्व्याचपितापुत्रानिवौरसान् ॥ शुश्रूषतेचवःशिष्याःकच्चिद्धर्मसुदंशिताः ॥ ३९ ॥ इतिवःपुरुषव्याघ्रःसदारामोभिभाषते ॥ व्यसनेषुमनु
ष्याणांभृशंभवतिदुःखितः ॥ ४० ॥ उत्सवेषुचसर्वेषुपितेवपरितुष्यति ॥ सत्यवादीमहेष्वासोद्वहसेवीजितेंद्रियः ॥ ४१ ॥ स्मितपूर्वाभिभाषीचधर्म
सर्वात्मनाश्रितः ॥ सम्यग्योक्ताश्रेयसांचनविगृह्यकथारुचिः ॥ ४२ ॥ उत्तरोत्तरयुक्तौचवक्तावाचस्पतिर्यथा ॥ सुभूरायतताम्राक्षःसाक्षाद्विष्णुरिव
स्वयम् ॥ ४३ ॥ रामोलोकाभिरामोयंशौर्यवीर्यपराक्रमैः ॥ प्रजापालनसंयुक्तोनरागोपहितेंद्रियः ॥ ४४ ॥ शक्तैलोक्यमप्येषभोक्तुंकिंनुमहीमिमाम्
नास्यक्रोधःप्रसादश्चनिरर्थोस्तिकदाचन ॥ ४५ ॥ हंत्येषनियमाद्व्यानवध्येषुनकुप्यति ॥ युनक्त्यर्थैःप्रहृष्टश्चतमसौयत्रतुष्यति ॥ ४६ ॥ दातैःसर्व
प्रजाकतैःप्रीतिसंजननैर्वृणाम् ॥ गुणैर्विरोचतेरामोदीप्तःसूर्यइवांशुभिः ॥ ४७ ॥ तमेवंगुणसंपन्नंरामंसत्यपराक्रमम् ॥ लोकपालोपमंनाथमका
मयतमेदिनी ॥ ४८ ॥ वत्सःश्रेयसिजातस्तेदिष्ट्यासौतवराधवः ॥ दिष्ट्यापुत्रगुणैर्युक्तोमारीचइवकश्यपः ॥ ४९ ॥ बलमारोग्यमायुश्चरामस्यविदि
तात्मनः ॥ देवाभिरामनुप्येषुसगंधर्वोरगेषुच ॥ ५० ॥ आशंसतेजनःसर्वोराष्ट्रेपुरवरेतथा ॥ आभ्यंतरश्चवात्यश्चपौरजानपदोजनः ॥ ५१ ॥ स्त्रियोद
हास्तरुण्यश्चसायंप्रातःसमाहिताः ॥ सर्वादेवान्ममस्यंतिरामस्यार्थमनस्विनः ॥ ५२ ॥

पुसंचारः रागोविषयेच्छा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ क्रोधप्रसादसार्थक्यमेवोपपादयति हंतीत्यादि यत्रयस्मिन्विषयेसंतोषस्तमर्थैःपूरयतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ दातैःस्वमनोदमनैः ॥ ४७ ॥ मेदिनीतत्स्थो
जनः ॥ ४८ ॥ असौतेवत्सोदिष्ट्याऽस्मद्भाग्येनश्रेयसिप्रजारक्षणरूपेसमर्थोजातः किंचासौराधवस्तवदिष्ट्याभाग्येनमरीचिप्रजापतेःपुत्रःकश्यपइवपुत्रगुणैर्युक्तोजातइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ देवा
भिरादिराष्ट्रेपुरवरेचवर्तमानःसर्वोपिजनोरामस्यबलादिआशंसते आभ्यंतरःसेवकः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ रामस्यार्थैरामस्यबलादिप्रयोजनार्थं ॥ ५२ ॥

ग्रहनक्षत्रादियुक्तमप्याकाशमिदमेव ॥ ३७ ॥ आदर्शतलप्रतिबिम्बितमलंकृतमात्मानं पश्यन्निवर्तपश्यंस्तुतोष तेन पितृसदृशावयवत्वं सूचितं रामस्य आभाष्य रामेति संबोध्य ॥ ३८ ॥ तदा हयदुवा
च ज्येष्ठायामिति ॥ ३९ ॥ गुणैर्ज्येष्ठोऽतएवममप्रियः यतस्त्वयेत्यन्वयः ॥ ४० ॥ पुण्ययोगेन चंद्रस्य पुण्ययोगोपलक्षितकाले अधिकरणस्य करणत्वविवक्षया तृतीया प्रकृत्या स्वभावेन कामतः
प्रकामं अत्यर्थमिति यावत् ॥ ४१ ॥ गुणवतिसत्यपि स्नेहात्तु स्नेहादेव विनीत एव सन् भूयोधिकं विनयमास्थाय ॥ ४२ ॥ कामजानि स्त्रीयुतमृगयामधुसेवनादीनि क्रोधजानि वा कूपारुण्योग्रदं
त्वार्थदूषणानि व्यसनानित्यजेथाः तत्रार्थदूषणं पित्रादिसंचितार्थस्य नाशनं परोक्षयाचारमुखतः परोक्षानुभवसिद्धया वृत्त्या स्वपरराष्ट्रवृत्तांतविचारेण प्रत्यक्षया सदा सभायां स्थित्वा स्वप्रत्यक्ष

विमलग्रहनक्षत्राशारदीयौ रिवेदुना ॥ तं पश्यमानो नृपतिस्तुतोषप्रियमात्मजम् ॥ ३७ ॥ अलंकृतमिवात्मानमादर्शतलसंस्थितम् ॥ सतंसुस्थित
माभाष्यपुत्रं पुत्रवर्तावरः ॥ ३८ ॥ उवाचे दंवचो राजा देवेन्द्रमिव कस्यपः ॥ ज्येष्ठायामसि मे पत्यांसदृश्यांसदृशः सुतः ॥ ३९ ॥ उत्पन्नस्त्वं गुणज्येष्ठो म
मरामात्मजः प्रियः ॥ त्वया यतः प्रजाश्चेमाः स्वगुणैरनुरंजिताः ॥ ४० ॥ तस्मात्त्वं पुण्ययोगेन यौवराज्यमवाप्नुहि ॥ कामतस्त्वं प्रकृत्यैव निर्णीतो गुणवा
निति ॥ ४१ ॥ गुणवत्यपि तु स्नेहात् पुत्रवक्ष्यामि ते हितम् ॥ भूयो विनयमास्थाय भव नित्यं जितेन्द्रियः ॥ ४२ ॥ कामक्रोधसमुत्थानित्यजस्व व्यसनानि
च ॥ परोक्षया वर्तमानो वृत्त्या प्रत्यक्षया तथा ॥ ४३ ॥ अमात्यप्रभृतीः सर्वाः प्रजाश्चैवानुरंजय ॥ कोष्ठागारायुधागारैः कृत्वा सन्निचयान्वहन् ॥ ४४ ॥
इष्टानुरक्तप्रकृतिर्यः पालयति मे दिनीं ॥ तस्य नंदंति मित्राणि लब्ध्वा मृतमिवामराः ॥ ४५ ॥ तस्मात्पुत्रत्वमात्मानं नियम्यैवं समाचर ॥ तच्छ्रुत्वा सुहृद
स्तस्य रामस्य प्रियकारिणः ॥ ४६ ॥ त्वरिताः शीघ्रमागत्य कौसल्यायै न्यवेदयन् ॥ सा हिरण्यं च गाश्चैव रत्नानि विविधानि च ॥ ४७ ॥ व्यादिदेश प्रिया
स्येभ्यः कौसल्या प्रमदोत्तमा ॥ अथाभिवाद्य राजानं रथमारुह्य राघवः ॥ ययौ संधुतिमद्वेष्टमजनौघैः प्रतिपूजितः ॥ ४८ ॥

यावृत्त्या प्रजान्यायादिविचारेण युक्तो भव ॥ ४३ ॥ तेनामात्यप्रभृतीरमात्यसेनापतिपुरराष्ट्रादिरक्षकपौरजानपदसर्वप्रजा अनुरंजय च अयुतनियुतादिसंख्यखर्वादिपरिच्छिन्नधान्यग्राहीणि
कोष्ठरूपाण्यगाराणि आयुधागाराणि शस्त्रगृहाणितैः सह सम्यक् निचीयंतेऽस्मिन्निति सन्निचयारत्नहेमाभरणरजतवस्त्रादिकोशगृहाणि बहूनि विपुलानि कृत्वा संपूर्य प्रजा अनुरंजयेति पूर्वोक्तान्व
यः ॥ ४४ ॥ इष्टाः स्वस्य अनुरक्ताः स्वस्मिन्मृतयः प्रजायस्य तस्य मित्राणि अमृतं लब्ध्वाऽमरा इव तं लब्ध्वा नंदंति ॥ ४५ ॥ तत्तु अभिषेकप्रयोजनं पित्रुपदेशं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ प्रियास्येभ्यः रा
माभिषेकं रूपप्रियवत्कृम्यः ॥ ४८ ॥

इष्टलाजमिव स्वेष्टवस्तुप्राप्तमिव आनर्चुं रामाभिषेकनिर्वहतायै ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥
 निश्चयज्ञः तत्तत्कार्याहं देशकालनियमज्ञः निश्चयं रामाभिषेककालविषयम् ॥ १ ॥ तदाह श्वएवेति युवराज इति प्रभुरिति निश्चयमिति पूर्वेणान्वयः उभाभ्यां प्रजान्याय दर्शनदंडादिष्वयमेवा
 धिकारीति सूचितम् ॥ २ ॥ आमंत्रयामास आनयेत्याज्ञापयामास ॥ ३ ॥ पूर्वागमनापेक्षया पूर्वानयनापेक्षया पुनस्त्वम् ॥ ४ ॥ आवेदितं विज्ञापितम् प्राप्तं पुनरागतम् शंकान्वितः राज्ञापच्छं
 ते चापि पौरानृपतेर्वचस्तच्छ्रुत्वा तदा लाभमिवेष्टमाशु ॥ नरेन्द्रमामं च गृहाणि गत्वा देवान्समानर्चुरभिप्रहृष्टाः ॥ ४९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गतेष्वथ नृपो भूयः पौरेषु सह मंत्रिभिः ॥ मंत्रयित्वा ततश्च क्रेनिश्चयज्ञः स
 निश्चयम् ॥ १ ॥ श्वएव पुष्यो भविता श्वोभिषेच्यस्तु मे सुतः ॥ रामो राजीवपत्राक्षो युवराज इति प्रभुः ॥ २ ॥ अथांतर्गृहमाविश्य राजा दशरथस्तदा ॥
 सूतमामंत्रयामास रामं पुनरिहानय ॥ ३ ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं सूतः पुनरुपाययौ ॥ रामस्य भवनं शीघ्रं राममानयितुं पुनः ॥ ४ ॥ द्वाः स्थैरावेदितं तस्य
 रामायागमनं पुनः ॥ श्रुत्वाैव चापिरामस्तं प्राप्तं शंकान्वितो भवत् ॥ ५ ॥ प्रवेश्य चैनं त्वरितो रामो वचनमब्रवीत् ॥ यदागमनकृत्यं ते भूयस्तद्वृत्त्यशेषतः
 ॥ ६ ॥ तमुवाच ततः सूतो राजा त्वांद्रष्टुमिच्छति ॥ श्रुत्वा प्रमाणं तत्र त्वंगमना येतराय वा ॥ ७ ॥ इति सूतवचः श्रुत्वा रामो पितरयान्वितः ॥ प्रययौ राज
 भवनं पुनर्द्रष्टुं नरेश्वरम् ॥ ८ ॥ तं श्रुत्वा समनुप्राप्तं रामं दशरथो नृपः ॥ प्रवेशयामास गृहं विवक्षुः प्रियमुत्तमम् ॥ ९ ॥ प्रविशन्नेव च श्रीमान् राघवो भ
 वनं पितुः ॥ ददर्श पितरं दूरात्पणिपत्यकृतां जलिः ॥ १० ॥ प्रणमंतं समुत्थाप्य संपरिष्वज्य भूमिपः ॥ प्रदिश्य चासनं चास्मै रामं च पुनरब्रवीत् ॥ ११ ॥ राम
 वृद्धोऽस्मि दीर्घायुर्भुक्ता भोगायथेप्सिताः ॥ अन्नवद्विः क्रतुशतैर्यथेष्टं भूरि दक्षिणैः ॥ १२ ॥ जातमिष्टमपत्यं मे त्वमद्यानुपमं भुवि ॥ दत्तमिष्टमधीतं च
 मया पुरुषसत्तम ॥ १३ ॥

कान्वितः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ततः रामोक्तिश्रवणानंतरम् श्रुत्वा राजोक्तार्थानुवादिर्नामदुक्तिम् तत्र राजसन्निधौ इतरायागमनाय असर्वनामत्वमार्षम् प्रमाणं निर्णेता ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रियं स्वप्रियम्
 ॥ ९ ॥ दूरात्पणिपातः किं वदिष्यतीति भीत्या ॥ १० ॥ प्रणमंतं समुत्थाप्य तं परिष्वज्येत्यन्वयः प्रदिश्य हस्तेन दर्शयित्वा चाद्वचसाप्युक्त्वा अस्मै रामाय चात्सुमंत्राय रामं च रामं तु ॥ ११ ॥ यथा
 ईप्सितास्तथाभुक्ताः विधिहीनमष्टष्टान्नं मंत्रहीनमदक्षिणम् श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षत इत्युक्तेरन्वदादिविशेषणम् यथायथावत् इष्टं देवानां पूजनं कृतम् ॥ १२ ॥ इष्टं वस्तु दत्तम् ॥ १३ ॥

यागाध्ययनपुत्रदानोपभोगैः पंचभिर्देवर्षिपितृविप्राणामात्मनश्चैत्यैर्वपंचानामनृणोस्मि आत्मासंद्रियग्रामो जीवस्तस्य तत्तत्सुखाधिकारिणस्तदशने ऋणित्वमर्थसिद्धम् तेन सर्वं ऋणाद्विनिर्मुक्तो
स्मीतिभावः ऋण्युणे विप्रर्णस्य देवर्णे जीवर्णस्यांतर्भावं कृत्वा ऋणानि त्रीण्यपाकृत्येति स्मृतिवादः ॥ १४ ॥ यद्व्यांतमेव चः कर्तुमर्हसि अविलंबेनेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अविलंबकरणे हेतुं
तरमाह अपि चेति अशुभान् अशुभसूचकान् सनिघाताः अशनिपातसहिताः दिवोल्काः दिवउल्काः संधिरार्षः दिवा दिवसे इत्यन्ये उल्काज्वालाः पतन्ति ॥ १७ ॥ नक्षत्रं जन्मर्क्षम् अवष्टब्ध
माक्रांतम् ॥ १८ ॥ घोरा मापदमृच्छति पूर्वततो मृत्युं चाप्नोतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तत्तस्माद्यावन्मेचेतो न विमुक्त्यति त्वदभिषेकविमुखं न भवति तावत्ततः पूर्वमेवाभिषिचस्व कृताभिषेकमात्मानं कुरु न
अनुभूतानि चेषानि मया वीरसुखान्यपि ॥ देवर्षिपितृविप्राणामनृणोस्मितथात्मनः ॥ १४ ॥ न किंचिन्मम कर्तव्यं तवान्यत्राभिषेचनात् ॥ अतो य
त्त्वामहं व्यांतमेव कर्तुमर्हसि ॥ १५ ॥ अद्य प्रकृतयः सर्वास्त्वामिच्छन्ति नराधिपम् ॥ अतस्त्वां युवराजानमभिषेक्ष्यामि पुत्रक ॥ १६ ॥ अपि चाद्या
शुभान् रामस्वप्नाभ्यामिराघव ॥ सनिघातादिवोल्काश्च पतन्ति हि महास्वनाः ॥ १७ ॥ अवष्टब्धं च मे राम नक्षत्रं दारुणग्रहैः ॥ आवेदयंति देवज्ञाः सूर्या
गारकराद्गुप्तिः ॥ १८ ॥ प्रायेण च निमित्तानामीदृशानां समुद्रवे ॥ राजा हि मृत्युमाप्नोति घोरां चापदमृच्छति ॥ १९ ॥ तद्यावदेव मेचेतो न विमुक्त्यति रा
घव ॥ तावदेवाभिषिचस्व चलाहिप्राणिनां मतिः ॥ २० ॥ अद्य चंद्रोभ्युपगमत्पुण्यात्पूर्वं पुनर्वसुम् ॥ श्वः पुण्ययोगं नियतं वक्ष्यते देवचितकाः ॥ २१ ॥
तत्र पुण्येभिषिचस्व मनस्वरयती वमाम् ॥ श्वस्त्वाहमभिषेक्ष्यामि यौवराज्ये परंतप ॥ २२ ॥ तस्मात्त्वयाद्यप्रभृतिनिशेयं नियमात्मना ॥ सहवध्वो
पवस्तव्यादर्भप्रस्तरशायिना ॥ २३ ॥ सुहृदश्चाप्रमत्तास्त्वां रक्षंस्त्वद्यसमंततः ॥ भवंति बहुविघ्नानि कार्याण्येवं विधानि हि ॥ २४ ॥ विप्रोऽपि तश्च भरतो
यावदेव पुरादितः ॥ तावदेवाभिषेकस्ते प्राप्तकालो मतो मम ॥ २५ ॥

नृतेचेतसः कामदक्षिषेकवैमुख्यचित्तातत्राह चलाहीति त्वद्विमातृतत्पुत्रोपजापस्य संभावितत्वात्तदेव वक्ष्यति विप्रोऽपि तश्च भरत इत्यादिना ॥ २० ॥ पुण्ययोगं चंद्रस्य नियतं शुद्धगणितनिश्चितं अ
भिषेके प्रशस्तं वा देवचितकाः ज्योतिर्विदो वक्ष्यन्ते वदन्तीत्यर्थे आर्षम् ॥ २१ ॥ अभिषिचस्व अभिषिक्तो भव मे मनश्चित्तं मां त्वरयतीव त्वदभिषेकार्थमिति शेषः ॥ २२ ॥ अद्य प्रभृतिप्रदोषमार
भ्य अनेनाद्विर्जीजनरूपः प्राग्दिननियमो दर्शितः ॥ २३ ॥ रक्षणे हेतुर्भवन्तीत्यादि एवं विधानि शुभोदकाणि बहुविघ्नानीति बहुव्रीहिः ॥ २४ ॥ इतः पुरात् अस्मात्पुरात् यावद्विप्रोऽपि तश्च भरतो
यावदेव विप्रोऽपि तस्य तस्यागमनात्पूर्वमेव प्राप्तकालः योग्यः अन्यथा भरतः प्रतिवद्वीयादिति भावः ॥ २५ ॥

ननु जरे एषां शंका न युक्तेत्यत आह काममिति काममिति यद्यपीत्यर्थे ॥ २६ ॥ किंनु इति तथापीत्यर्थे मनुष्याणां चित्तं स्नेहादिमदपि अनित्यम् विकारनिमित्ते सति विक्रियेतैवेत्यर्थः यतः सतां धर्मनित्यानामपि चित्तं तत्तन्निमित्तकृतेन रागद्वेषादिनाशो भवेत्युच्यते तथा ननु सर्वथा स्वतो नियतं किंचित्स्वभावमित्यर्थः ॥ २७ ॥ अभिषेचने अभिषेचनविषये इत्युक्तो ब्रजेत्यभ्यनुज्ञात इति संबंधः अजिज्ञाप्य आमेव्य ॥ २८ ॥ राज्ञादिष्टे आज्ञा मेऽभिषेचने सीतायै तदपेक्षितराजोपदिष्ट सभार्योपवासानुष्ठाननिवेदनाय स्वगृहं प्रविश्य तत्र सीताम दृष्ट्वा तत्क्षणादेव मातुरंतः पुरं ययौ ॥ २९ ॥ कामं खलु सतां वृत्ते भ्राता ते भरतः स्थितः ॥ ज्येष्ठानुवर्ती धर्मात्मा सानुको शोजितेन्द्रियः ॥ २६ ॥ किंनु चित्तं मनुष्याणामनित्यमिति मेमतम् ॥ सतां च धर्मनित्यानां कृतशोभिचरा घव ॥ २७ ॥ इत्युक्तः सोऽभ्यनुज्ञातः श्वोभा विन्यभिषेचने ॥ ब्रजेति रामः पितरमभिभाष्याभ्ययाद्ब्रह्म ॥ २८ ॥ प्रविश्य चात्मनो वैश्मराज्ञादिष्टे अभिषेचने ॥ तत्क्षणादेव निष्क्रम्य मातुरंतः पुरं ययौ ॥ २९ ॥ तत्र तां प्रवणामेव मातरं क्षौमवासिनीम् ॥ वाग्यतां देवतागारे ददर्शायाचतीं श्रियम् ॥ ३० ॥ प्रागेव चागता तत्र सुमित्रालक्ष्मणस्तथा ॥ सीता चानायिता श्रुत्वा प्रियं रामाभिषेचनम् ॥ ३१ ॥ तस्मिन्कालेऽपि कौसल्या तस्यावामीलितेक्षणा ॥ सुमित्रयान्वास्यमाना सीतया लक्ष्मणेन च ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा पुण्ये च पुत्रस्य यौवराज्ये अभिषेचनम् ॥ प्राणायामेन पुरुषं ध्यायमाना जनार्दनम् ॥ ३३ ॥ तथा स नियमा मेव सोऽभिगम्याभिवाद्य च ॥ उवाच वचनं रामो हर्षयं स्तामिदं वरम् ॥ ३४ ॥ अंब पित्रा नियुक्तोऽस्मि प्रजापालनकर्मणि ॥ भविता श्वोभिषेको मे यथामेशासनं पितुः ॥ ३५ ॥ सीतयाप्युपवस्तव्यारजनीयं मया सह ॥ एवमुक्तमुपाध्यायैः सह मामुक्तवान्पिता ॥ ३६ ॥ यानियान्यत्र योग्यानि श्वोभा विन्यभिषेचने ॥ तानि मे मंगलान्यद्य वै देत्याश्चैव कारय ॥ ३७ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौसल्या चिरकालाभिकांक्षितम् ॥ हर्षवाष्पाकुलं वाक्यमिदं राममभाषत ॥ ३८ ॥ वत्सरामचिरं जीव हतास्ते परिपंथिनः ॥ ज्ञातीन्मे त्वं श्रिया युक्तः सुमित्रायाश्च नंदय ॥ ३९ ॥ प्रवणादेव ताराधनतत्परां आयाचतीमिति च्छेदः श्रियं रामाय राज्यालक्ष्मीम् ॥ ३० ॥ आनायिता कौसल्ययेति शेषः ॥ ३१ ॥ तस्मिन्काले पिरामागमनविशिष्टे कालेऽपि आमीलितेक्षणा ध्यानवशात् अन्वास्यमानोपास्यमाना ॥ ३२ ॥ पुण्येणेति पाठेन युक्तकालस्याधिकरणस्यापिकरणत्वविवक्षा बोध्या ॥ ३३ ॥ वरं श्रेष्ठं अतएव हर्षयन् ॥ ३४ ॥ यथामेपितुः स्वसंबंधेन राज्ञोदशरथस्यात्युल्लेख्य ननम् शासनमाज्ञा तथा श्वोभे अभिषेको भवितेति संबंधः ॥ ३५ ॥ सहीति हिरप्यर्थे सपितापि मामेवमुक्तवानित्यर्थः ॥ ३६ ॥ मंगलानि महार्हगंधमाल्याभरणादिरूपाणि मंगलानादीनि च ॥ ३७ ॥ चिरकालाभिकांक्षितमेतदभिषेकरूपम् हर्षजवाष्पेणाकुलमव्यक्तमधुरम् ॥ ३८ ॥ हताः भवंत्विति शेषः मेममसुमित्रायाश्च ज्ञातीन्बन्धून्भिनंदय ॥ ३९ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अयोध्याख्येनुगुर्वर्थेत्युक्त्वा राज्याङ्गिरौवसन् पादुकेभरतायादात्सरामः शरणं नम अथरामस्यराज्याभिषेकार्हाङ्गुणान्प्रतिपादयितुंराज्याभिषेकादिचप्रतिपादयितुमे
तदारंभः मातुलकुलं मातुलगृहम् अनघः सोदरस्यलक्ष्मणस्यबलवद्रामाश्रयप्रयुक्तेर्प्यारहितः नित्यशत्रवः कामादयस्तद्वता नीतः अनेन विना मातुलगृहं भुज्यमानसुखमसत्कल्पमिति धियानी
तद्व्यर्थः प्रीत्या भरतविषयस्नेहेन पुरस्कृतो युक्तः तेन भरतनिर्वधेन गमनशंकावारिता किंच भरतेन प्रीत्या पुरस्कृतः अघेसरः कृतः तेन परस्परानुरागसूचनम् ॥ १ ॥ भरतः तत्र मातुलकुले विशिष्ट
वत्त्वात्तरणतोजनादिरूपसत्कारेण सत्कृतः पुत्रस्नेहेन पुत्रादप्यधिकस्नेहेनेत्यर्थ इत्येके ॥ २ ॥ तत्रापि तादृशसत्कारवत्यपि मातुलगृहे कामतः कामैरभिमतविषयैः सार्वविभक्तिकस्तसिः तर्प्य

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ गच्छतामातुलकुलं भरतेन तदानघः ॥ शत्रुघ्नो नित्यशत्रुघ्नो नीतः प्रीतिपुरस्कृतः ॥ १ ॥ सतत्रन्यवसद्वात्रा सहसत्कारसत्कृतः ॥
मातुलेनाश्वपतिना पुत्रस्नेहेन लालितः ॥ २ ॥ तत्रापि निवसंतौ तौ तर्प्यमाणौ च कामतः ॥ भ्रातरौ स्मरतां वीरौ वृद्धं दशरथं नृपम् ॥ ३ ॥ राजापितौ म
हातेजाः सस्मार प्रोपितौ सुतौ ॥ उभौ भरतशत्रुघ्नौ महेंद्रवरुणोपमौ ॥ ४ ॥ सर्वएव तु तस्येष्टाश्चत्वारः पुरुषर्षभाः ॥ स्वशरीराद्विनिर्वृत्ताश्चत्वार इव बाह
वः ॥ ५ ॥ तेषामपि महातेजारा मोरतिकरः पितुः ॥ स्वयं भूरिव भूतानां वभूव गुणवत्तरः ॥ ६ ॥ सहिदेवैरुदीर्णस्यरावणस्यवधार्थिभिः ॥ अर्थितो मानुषे
लोकैर्जज्ञे विष्णुः सनातनः ॥ ७ ॥ कौसल्याशुशुभे तेन पुत्रेणामिततेजसा ॥ यथावरेण देवानामदितिर्वज्रपाणिना ॥ ८ ॥ सहिरूपोपपन्नश्च वीर्यवा
ननसूयकः ॥ भूमावनुपमः स नुगुणैर्दशरथोपमः ॥ ९ ॥ सच नित्यं प्रशांतात्मा मृदु पूर्वच भाषते ॥ उच्यमानोपि पुरुषं नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥ १० ॥

माणौ अनेन सार्वदिकी विषयसुखानिवृत्तिर्विधिता वृद्धं अनेन शुश्रूषाकालात्ययेन धर्मलोपज्ञया त्पितृस्मरणमिति सूचितम् स्मरतामस्मरताम् अङ्गावार्पः ॥ ३ ॥ प्रोपितौ विदेशगतौ ॥ ४ ॥
विनिर्वृत्ताः विनिर्गताः अनेन राज्ञो विष्णुरूपकध्वनिः ॥ ५ ॥ तत्रापि रामस्यात्यन्ताभिमतत्वमुत्कर्षं चाह तेषामिति तेषामपि मध्ये पितृमोरतिकरो बभूव भूतानां प्राणिनां मध्ये स्वयं भूश्चतुर्मुख इव
गुणवत्तरश्च वत्तव ॥ ६ ॥ गुणवत्तरत्वे हेतुः सहीति उदीर्णस्य हृत्तस्य अर्थितः प्रार्थितः जज्ञे आविर्भूतः ॥ ७ ॥ देवानां वरेणेति वज्रपाणि विशेषणम् वज्रपाणिना प्रार्थितेन देवानां वरेण वामनेनादि
तिरिवेत्यर्थ इत्यन्ये ॥ ८ ॥ गुणवत्तर इत्युक्तगुणानेवाह सहीति रूपं लावण्यं सौंदर्यं च असूयागुणेषु दोषत्वाविष्करणं तद्रहितः भूमावनुपमः उक्तगुणविषये सतुः कौसल्याया इति शेषः दशरथोप
मत्वं वक्ष्यमाणगुणैर्बोध्यम् ॥ ९ ॥ मृदु पूर्वमृदूक्तिपूर्वम् स्वजनेन पुरुषमुच्यमानोपि पुरुषमुत्तरं प्रतिपद्यतेन प्रयच्छति ॥ १० ॥

रातमनेनम् आत्मवत्तयास्वाधीनानःकरणतया ॥ ११ ॥ शीलं सुचरितम् ज्ञानमात्मानात्मविवेकज्ञानं वेदतदर्थज्ञानं च अस्रयोग्यान्तरेष्वपि अस्त्रास्त्रपरिश्रमयोग्यकालस्य यदंतरं मध्यं तेष्वपि सज्जनैरेव शास्त्रहस्त्यं कथयन्नास्त अन्यदा तु कैमुतिकन्यायसिद्धं सज्जनैकसंभाषणम् ॥ १२ ॥ मधुराभाषी मधुरभाषितुं शीलमस्य पूर्वभाषी आगतान्प्रतिप्रथमभाषणेन स्वाभिमुख्यप्रदर्शकः मधुरं शब्दतः प्रियमर्थतः न च विस्मितः अप्राप्तगर्वः ॥ १३ ॥ न चानृतकथः तेन सदा सत्यवचनायोगव्यवच्छेदो बोध्यते अनुरक्तो नुरंजितः अंतर्भावितण्यर्थः अनुरज्यते अनुरंजयति तेन परस्परानुरागः ॥ १४ ॥ अनुक्रोशो दयादुःखिषु न द्वान् दीनानुक्रंपी दीनानुक्रं पयातदभिलषितप्रापकः अतो न पौनरुक्त्यम् प्रयहो दुष्टनियहं द्रियनियहश्च ॥ १५ ॥ कुलोचितमतिः स्वकुलोचितद

कदाचिदुपकारेण कृते नैकेन तुष्यति ॥ न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥ ११ ॥ शीलवृद्धैर्ज्ञानवृद्धैर्वयोवृद्धैश्च सज्जनैः ॥ कथयन्नास्त वै नित्यमस्रयोग्यान्तरेष्वपि ॥ १२ ॥ बुद्धिमान्मधुराभाषी पूर्वभाषी प्रियंवदः ॥ वीर्यवान्न च वीर्येण महतास्वेन विस्मितः ॥ १३ ॥ न चानृतकथो विद्वान् वृद्धानां प्रतिपूजकः ॥ अनुरक्तः प्रजाभिश्च प्रजाश्चाप्यनुरज्यते ॥ १४ ॥ सानुक्रोशो जितक्रोधो ब्राह्मणप्रतिपूजकः ॥ दीनानुक्रंपी धर्मज्ञो नित्यं प्रग्रहवाञ्छुचिः ॥ १५ ॥ कुलोचितमतिः क्षात्रं स्वधर्मं बहु मन्यते ॥ मन्यते परयाप्रीत्या महत्स्वर्गफलं ततः ॥ १६ ॥ नाश्रेयसिरतो यश्च न विरुद्धकथारुचिः ॥ उत्तरोत्तरयुक्तीनां वक्ता वाचस्पतिर्यथा ॥ १७ ॥ अरोगस्तरुणो वाग्मावपुष्मान् देशकालवित् ॥ लोके पुरुषसारज्ञः साधुरेको विनिर्मितः ॥ १८ ॥ स तु श्रेष्ठगुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ॥ बहिश्चरद्भवप्राणो बभूव गुणतः प्रियः ॥ १९ ॥

यादाक्षिप्य शरणागतसंरक्षणादिधर्मैकप्रवणबुद्धिः अतएव क्षात्रधर्मप्रजापालनादिबहुमन्यते ततः क्षात्रधर्मात्प्रजापालनजन्यया शत्रुसंहारजन्यया च कीर्त्या महत्स्वर्गरूपं फलं साध्यं मन्यते यतोऽतः क्षात्रधर्मं बहुमन्यत इवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ अश्रेयसि अश्रेयस्करे निषिद्धकर्मणीत्यर्थः धर्मविरुद्धकथारुचिर्न वादादिषु बृहस्पतिरिव स्योक्तनिर्वाहकयुक्तिवक्ता ॥ १७ ॥ अरोगइत्यनेन सत्कमानुष्ठानसामर्थ्यं च वपुष्मान्विपुलां सत्त्वादिलक्षणवपुर्विशेषवान् देशकालविदिततत्कर्मयोग्यदेशकालज्ञाता नियहानुग्रहाय पुरुषाणां धर्मिष्ठत्वाधर्मिष्ठत्वरूपसारज्ञाता स एक एव रामो लोके साधुः सर्वगुणयुक्तो ब्रह्मणा कृतः ॥ १८ ॥ एवं श्रेष्ठगुणैर्युक्तत्वापदेशेऽपि दाढ्याय सत्यत्वप्रत्यापनाय च पुनरुपदिशति सत्विति श्रेष्ठगुणैरुक्तैर्बुद्ध्यामाणैश्च प्राणसादृश्यकथनात्प्रजानां रामाधिकमिष्टं नास्तीति सूचितम् गुणतः गुणैः ॥ १९ ॥

सर्वविद्येति तत्तद्विद्यापेक्षितव्रतचर्यव्रतानंतरमेवस्नातः कृतसमावर्तनः अतएवयथावदित्यादि इषवोमंत्रहीनाः समंत्रास्तेऽस्त्राणि समाहारेद्वंद्वः पितुःश्रेष्ठस्तदपेक्षयाश्रेष्ठः ॥ २० ॥ कल्याणाना
मभिजनोजन्मभूमिः अदीनःक्षोभहेतावपिअक्षुब्धांतःकरणः सत्यवाक्कुरुच्छेपिसत्यवक्ता अभिविनीतःशिक्षितः ॥ २१ ॥ स्मृतिप्रतिभानयोर्भेदःसंक्षेपेव्याकृतः लौकिकेरुतकल्पःसंपादित
सामर्थ्यः समयाचारेधर्मविशारदःकुशलः ॥ २२ ॥ निभृतोविनीतः संवृताकारोगूढाभिप्रायः गुप्तमंत्रइतिपाठेफलपर्यंतमन्याविदितमंत्रः गुप्तैर्मित्रैरितिपाठःप्रचुरः गुप्तैःमित्रत्वेनसर्वाज्ञातैः ता
दृशाहिपरराष्ट्रभेदादौमुख्यसहायाः त्यागोवितादेःसत्याचेदानं संयमोन्यायेनार्जनंतत्समयज्ञः ॥ २३ ॥ दृढभक्तिर्गुर्वादिषु स्थिरप्रज्ञोविस्मृतिहीनः नासद्वाहीअसद्वस्तुग्रहणशीलो न दुर्वचः
परोद्वेजकवचनहीनः निस्तंद्रीःनिरालस्यः स्वीयानांदोषःस्वदोषः ॥ २४ ॥ कृतज्ञःपरेणअल्पमपिकृतमुपकारंजानातितथा पुरुषाणामंतरंतरतर्म्यंतद्विवेचनेकोविदः यद्वा पुरुषाणामंतरमभि

सर्वविद्याव्रतस्नातोयथावत्सांगवेदवित् ॥ इष्वस्त्रेचपितुःश्रेष्ठोयभूवभरताग्रजः ॥ २० ॥ कल्याणाभिजनःसाधुरदीनःसत्यवाग्गुणः ॥ दृढैरभिविनी
तश्चद्विजैर्धर्मार्थदर्शिभिः ॥ २१ ॥ धर्मकामार्थतत्त्वज्ञःस्मृतिमात्रप्रतिभानवान् ॥ लौकिकेसमयाचारेकृतकल्पोविशारदः ॥ २२ ॥ निभृतःसंवृताका
रोगुप्तमंत्रःसहायवान् ॥ अमोघक्रोधहर्षश्चत्यागसंयमकालवित् ॥ २३ ॥ दृढभक्तिःस्थिरप्रज्ञोनासद्वाहीनदुर्वचः ॥ निस्तंद्रीरप्रमत्तश्चस्वदोषपरदो
षवित् ॥ २४ ॥ शास्त्रज्ञश्चकृतज्ञश्चपुरुषांतरकोविदः ॥ यःप्रग्रहानुग्रहयोर्यथान्यायंविचक्षणः ॥ २५ ॥ सत्संग्रहानुग्रहणस्थानविन्निग्रहस्यच ॥ आ
यकर्मण्युपायज्ञःसंदृष्टव्ययकर्मवित् ॥ २६ ॥ श्रेष्ठ्यं चास्त्रसमूहेषुप्राप्तोव्यामिश्रकेषुच ॥ अर्थधर्मौचसंगृह्यसुखतंत्रो न चालसः ॥ २७ ॥ वैहारिका
णांशिल्पानांविज्ञातार्थविभागवित् ॥ आरोहेविनयेचैवयुक्तोवारणवाजिनाम् ॥ २८ ॥

प्रायस्तज्ञः प्रग्रहोनिग्रहः यथान्यायंयथोचितंकर्तुंविचक्षणः ॥ २५ ॥ उक्तमर्थमेवविदुषोति सत्संग्रहानुग्रहणेइति संग्रहःस्वीकारस्ततोनुग्रहंसपरिवारस्यपालनम् प्रग्रहणेइतिपाठेप्यय
मेवार्थः तत्रनिग्रहस्यदुष्टनिग्रहस्यचकरणेस्थानवित्देशकालज्ञः आयकर्मणिउपायज्ञः पुष्पेभ्योमधुकरइवप्रजाभ्यःकरेणधनग्रहणकर्मणिचतुरइत्यर्थः कच्चिदायस्यचार्धेनचतुर्भागेनवापुनः
पादभागेस्त्रिजिर्वापिव्ययःकार्योन्तैरिहेतिशास्त्रसंदृष्टव्ययकर्मज्ञः ॥ २६ ॥ व्यामिश्रकेषुप्राकृतादिभाषामिश्रितनाटकादिषुश्रेष्ठ्यंनिपुणताम् अर्थधर्मौसंगृह्यतदविरोधेनसुखतंत्रः कामसेवी
त्यर्थः कर्तव्येष्वालस्यरहितः ॥ २७ ॥ वैहारिकाणांक्रीडाप्रयोजनानांशिल्पानांगीतवाद्यचित्रकर्मदीनांविज्ञाता अर्थविभागवित् धर्माययशसेऽर्थायआत्मनेस्वजनायच पंचधाविभजन्वि
त्तमिहामुत्रचशोभतइत्युक्तरीत्यातद्विभजनज्ञः विनयोविविधगत्यानयनंशिक्षणंवा ॥ २८ ॥

अभियातापरसेनाभिमुखंवाता प्रहर्ताशत्रूणाम् सेनानयःचकादिव्यूहेनसेनान्यासस्तत्रविशारदो निपुणः ॥ २९ ॥ मत्सरःपरसंपद्वेषः ॥ ३० ॥ भूतानांप्राणिनाम् सिद्धानामितिपाठेसिद्धादेव
जेदादिकतककत् कालवशःकालपारतंत्र्यप्राकृतवत्तदनुसारीनस्यायत्तसर्वपरिकरइतियावत् ॥ ३१ ॥ एवंद्विवारंगुणश्रेष्ठयमुपपाद्यपुनरतिदाढ्यायतदुपपादयति संमतइत्यादि क्षमाप्रधा
नेगुणैर्वसुधायास्तुल्यइतिपरेणान्वयः ॥ ३२ ॥ तथेति कांतिरिष्टैःतथापितुःप्रीतिसंजननैर्गुणैःकरणैर्विरुचइत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ एवमभिपेकोपयोगिगुणश्रेष्ठयमुक्त्वा राज्ञोभिपेकेच्छां दर्शयति

धनुर्वेदविदांश्रेष्ठोलोकेऽतिरथसंमतः ॥ अभियाताप्रहर्ताचसेनानयविशारदः ॥ २९ ॥ अप्रवृष्यश्वसंग्रामेक्रुद्धैरपिसुरासुरैः ॥ अनसूयोजितक्रो
धानदृप्तो न च मत्सरी ॥ ३० ॥ नावज्ञेयश्चभूतानां न च कालवशानुगः ॥ एवंश्रेष्ठैर्गुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ॥ ३१ ॥ संमतस्त्रिपुलोकेषु वसुधा
याः क्षमागुणैः ॥ बुद्ध्या बृहस्पतेस्तुल्यो वीर्ये चापिशचीपतेः ॥ ३२ ॥ तथा सर्वप्रजाकांतैः प्रीतिसंजननैः पितुः ॥ गुणैर्विरुच्ये रामो दीप्तः सूर्य इवांशुभिः
॥ ३३ ॥ तमेवं वृत्तसंपन्नमप्रवृष्य पराक्रमम् ॥ लोकनाथोपमं नाथमकामय तमेदिनी ॥ ३४ ॥ एतैस्तु बहुभिर्युक्तं गुणैरनुपमैः सुतम् ॥ दृष्ट्वा दशरथो
राजा च केचिं तां परंतपः ॥ ३५ ॥ अथ राज्ञो बभूवै वददस्य चिरजीविनः ॥ प्रीतिरेपाकथं रामो राजा स्यान्मयि जीवति ॥ ३६ ॥ एपात्यस्य पराप्रीतिर्ह
दिसंपरिवर्तते ॥ कदानामनुतंद्रस्याम्यभिषिक्तमहंप्रियम् ॥ ३७ ॥ वद्विकामो हिलोकस्य सर्वभूतानुकंपकः ॥ मत्तः प्रियतरं लोके पर्जन्य इव वृष्टि
मान् ॥ ३८ ॥ यमशक्रसमो वीर्ये बृहस्पतिसमोमतौ ॥ महीधरसमो धृत्या मत्तश्च गुणवत्तरः ॥ ३९ ॥ महीमहमिमां कृत्स्नामधितिष्ठंतमात्मजम् ॥ अ
नेन वयसा दृष्ट्वा यथास्वर्गमवाप्नुयाम् ॥ ४० ॥ इत्येवं विविधैस्तैस्तैरन्यपार्थिवदुर्लभैः ॥ शिष्टैरपरिमेयैश्च लोकोत्तमैर्गुणैः ॥ ४१ ॥

तमेवमिति मेदिनी तदेव तातद्वर्तिप्रजाश्च ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ चिंताप्रकारमाह अथेति मयि जीवति रामो राजा कथं भवेत् तादृशस्य तस्य दर्शनजायेषा अत्युत्कटाः निर्वचनीया प्रीतिर्मैकथं स्यादिति
चिंता बभूवेत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ प्रीतिरभिलाषः अभिलाषाकारमाह कदानामेति पूर्वपद्ये प्रीतिरानंदः ॥ ३७ ॥ पर्जन्यो मेघः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अनेन वयसा वार्धकेन तथा भूतमात्मजं दृष्ट्वा यथास्वर्गं य
था कालं यथा योग्यं वास्वर्गमवाप्नुयामिति चिंतां च के इत्यनुकर्षणान्वयः ॥ ४० ॥ तैस्तैरुक्तैः एतैरिति पाठेऽप्येवमेव शिष्टैरुक्ता दन्यैश्चापरिच्छिन्नैर्लोकोत्तमत्वेन प्रसिद्धैर्गुणैरुपलक्षितम् ॥ ४१ ॥

तमुक्तानुक्तैः समुदितैर्गुणैर्युक्तं पुत्रं समीक्ष्य दृष्ट्वा सचिवैः सार्धं निश्चित्य तादृशगुणवत्त्वेन पुत्रस्य यौवराज्यं मन्यत विचारितवान् ॥ ४२ ॥ दिव्युत्पाताग्रहनक्षत्रादिवैकृतं अंतरिक्षे महावातदि
ग्दाहादयः नृम्युत्पाताः भूकंपादयः तज्जंतस्मृचिंतं भयमात्मनिष्ठं मंत्रिभ्यः संचक्षे उक्तवान् तथारामाभिषेककारणांतरमात्मनः शरीरे जरां चावोचत् अनेनोत्पातसूचितानिष्टयोग्यताध्वननं
॥ ४३ ॥ अथात्मनः शोकापनुदं शोकहर्तृपूर्णचंद्रमुखस्य महात्मनो रामस्य संप्रियत्वं राज्याभिषेकेण सर्वानंदकरत्वं बुधे ज्ञातवान् ॥ ४४ ॥ अत आत्मनश्च श्रेयसे प्रजानां च श्रेयसे प्रियेण च
प्रजानिष्ठरामविषयप्रीतिरूपहेतुना च भक्त्या च रामपालनेन प्रजाधन्या भवंत्विति प्रजाविषयस्नेहेन च सत्पुत्रो मंत्रिणः रामाभिषेकाय त्वरितवान् ॥ ४५ ॥ त्वरयित्वा च नाना नगरवासिनस्तत्रा

तं समीक्ष्य तदाराजायुक्तं समुदितैर्गुणैः ॥ निश्चित्य सचिवैः सार्धं यौवराज्यममन्यत ॥ ४२ ॥ दिव्यं तरिक्षे भूमौ च घोरमुत्पातजं भयम् ॥ संचक्षेथ मेधा
वी शरीरे चात्मनो जराम् ॥ ४३ ॥ पूर्णचंद्राननस्याथ शोकापनुदमात्मनः ॥ लोके रामस्य बुधे संप्रियत्वं महात्मनः ॥ ४४ ॥ आत्मनश्च प्रजानां च श्रेय
से च प्रियेण च ॥ प्राप्ते काले स धर्मात्मा भक्त्या त्वरितवान् नृपः ॥ ४५ ॥ नाना नगरवास्तव्यान् पृथग् जानपदानपि ॥ समानि नायमेदिन्यां प्रधानान् पृथि
वीपतिः ॥ ४६ ॥ तान्वेदमनानाभरणैर्यथार्हं प्रतिपूजितान् ॥ ददर्शालंरुतो राजा प्रजापतिरिव प्रजाः ॥ ४७ ॥ न तु के कयराजानं जनकं वानराधिपः ॥
त्वरया चानयामास पश्चात्तौ श्रोष्यतः प्रियम् ॥ ४८ ॥ अथोपविष्टे नृपतौ तस्मिन् रपुरार्दने ॥ ततः प्रविशिशुः शेषाराजानो लोकसंमताः ॥ ४९ ॥ अथ
राजवितीर्णेषु विविधेष्वसनेषु च ॥ राजानमेवाभिमुखानिषेदुर्नियतान् नृपाः ॥ ५० ॥ सलब्धमानैर्विनयान्वितैर्नृपैः पुरालयैर्जानपदैश्च मानवैः ॥ उपो
पविष्टैर्नृपतिर्वतो वभौ सहस्रचक्षुर्भगवानिवामरैः ॥ ५१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥

धिकृतान् भिन्नभिन्नजनपदस्वामिनश्च मंत्रिद्वारा समानि नाय ॥ ४६ ॥ वेदमनानाभरणैस्तद्मानैः प्रजापतिर्ब्रह्मा ॥ ४७ ॥ के कया जनानयने हेतुस्त्वरया चेति च स्वर्थे अभिषेकविषयत्वरया
त्वित्यर्थः प्रियं रामाभिषेकं अस्येति विचार्यति शेषः अत्र भरतजनकयोरागमने विघ्नभिया देवास्तथा बुद्धिराज्ञे दत्तवन्त इति तात्पर्यं ॥ ४८ ॥ शेषाः के कय जनकव्यतिरिक्ता आसन्नाः ॥ ४९ ॥
राजवितीर्णेषु राजदक्षितेषु नियतानियतदेशाधिपत्याः यद्वा राजमुखमात्रनिरीक्षकाः ॥ ५० ॥ मानः सत्कारः पुरालयैः राजसेवार्थं सदा योध्यास्थितैः जानपदैः स्वस्वदेशस्थैः उपोपविष्टैः
सत्पायांस्वसमीपोपविष्टैः सहस्रचक्षुर्भद्रः राज्ञोपि चरैस्तथा तैरेव च सर्वप्रजाराजचित्तस्थज्ञानं ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयो
ध्याकाण्डे आयः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥

अथराज्याभिषेकस्य सर्वप्रजायत्वात्तदनुमतये आह राजेत्याह तत इति आमन्त्र्य अभिमुखीकृत्य हितं श्रेयस्करं अतएवोद्धर्षणं उत्कृष्टहर्षजनकं प्रथितं सर्वजनश्राव्यं यथाभवति तथोवाच ॥ १ ॥
 नदेवाह दुन्दुभीति अनुनादः प्रतिध्वनिः नादयन् दिश इति शेषः ॥ २ ॥ स्वरेण जलक्षणयुक्तत्वं स्निग्धगंभीरत्वादियुक्तत्वं कांतत्वं मृदुमधुरत्वादिना रसयुक्तेन अद्भुतरसयुक्तेन ॥ ३ ॥ मेराज्यं मया
 संप्रतिपाल्यमानं मम पूर्वमन्वादिभिः पालितमिति विदितमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ततः किं तच्चाह सोहमिति श्रेयसारा मराज्याभिषेकद्वारा विशिष्टेन सुखेन यत इक्ष्वाकुभिः प्रतिपालितमत एव सुखाहं
 ॥ ५ ॥ पूर्वमन्वादिभिः पन्थानं प्रजापालनमार्गं अनिद्रेण स्वसुखनिरपेक्षेण यथाशक्तीति विनयप्रदर्शनं ॥ ६ ॥ जरितं प्रापितजरं कृतं न कदापि प्रजापालनविरोधेन विषयासक्तिः कृतेति भावः
 ततः परिषदं सर्वामामन्त्र्य वसुधाधिपः ॥ हितमुद्धर्षणं चैव मुवाच प्रथितं वचः ॥ १ ॥ दुन्दुभिस्वरकल्पेन गंभीरेणानुनादिना ॥ स्वरेण महताराजजीमू
 तइव नादयन् ॥ २ ॥ राजलक्षणयुक्तेन कांतेनानुपमेन च ॥ उवाच रसयुक्तेन स्वरेण नृपतिर्नृपान् ॥ ३ ॥ विदितं भवता मे तद्यथामेराज्यमुत्तमम् ॥ पूर्वकै
 र्ममराजैर्द्रैः सुतवत्परिपालितम् ॥ ४ ॥ सोहमिदं विदुः कुभिः सर्वैर्नरेन्द्रैः प्रतिपालितम् ॥ श्रेयसायोक्तुमिच्छामि सुखाहं मखिलं जगत् ॥ ५ ॥ मयाप्याचरि
 तं पूर्वं पन्थानमनुगच्छता ॥ प्रजानित्यमनिद्रेण यथाशक्त्यभिरक्षिताः ॥ ६ ॥ इदं शरीरं कृत्स्नस्य लोकस्य चरता हितम् ॥ पांडुरस्यातपत्रस्य च्छायायां
 जरितं मया ॥ ७ ॥ प्राप्य वर्षसहस्राणि बहून्यायूंषि जीवतः ॥ जीर्णस्यास्य शरीरस्य विश्रांतिमभिरोचये ॥ ८ ॥ राजप्रभावजुष्टां च दुर्वहामजितेन्द्रियैः ॥
 परिश्रान्तोऽस्मि लोकस्य गुर्वीधर्मधुरं वहन् ॥ ९ ॥ सोहं विश्राममिच्छामि पुत्रं कृत्वा प्रजाहिते ॥ सन्निरुष्टानि मान्सर्वाननुमान्य द्विजर्षभान् ॥ १० ॥ अ
 नुजातो हि मां सर्वैर्गुणैः श्रेष्ठो ममात्मजः ॥ पुरंदरसमो वीर्यैरामः परपुरंजयः ॥ ११ ॥ तं चंद्रमिव पुण्येण युक्तं धर्मभृतां वरम् ॥ यौवराज्येनियोक्तास्मि
 प्रातः पुरुषपुंगवम् ॥ १२ ॥ अनुरूपः सवोनाथो लक्ष्मीर्वा लक्ष्मणाग्रजः ॥ त्रैलोक्यमपि नाथेन येन स्यान्नाथवत्तरम् ॥ १३ ॥
 ॥ ७ ॥ वर्षसहस्राणि पटिवर्षसहस्राणि बहून्यायूंषि वत्सरशतरूपानेकपुरुषायूंषि विश्रांतिं प्रजाचिताराहित्यरूपिणी ॥ ८ ॥ राजप्रभावाः शौर्यादयस्तद्युक्तैर्जुष्टां वहन्ति तिहेतौ शता ॥ ९ ॥
 प्रजाहिते पुत्रं कृत्वा तं नियुज्य अनुमान्य कृतानुमतिकान् कृत्वा ॥ १० ॥ राज्याहं त्वं पुत्रस्य दर्शयति अनुजात इति मत्संबंधिसर्वगुणविशिष्टो जात इत्यर्थः इत्थं भूतारख्यानविषयेऽनुःकर्मप्रवचनी
 य इति मामिति द्वितीया स्ववृत्तिगुणाधिकगुणवत्तामप्याह पुरंदरेति ॥ ११ ॥ पुण्येण युक्तं चंद्रमिव सर्वकार्यसिद्धिदं यौवराज्ये तत्पदे प्रातः नियोक्तास्मीति लुट् पुंगवं श्रेष्ठं ॥ १२ ॥ सवोयुष्मा
 कं राजा अनुरूपो योग्यः येन राज्ञानकेवलं यूयमेव नाथवंतोऽपि त्रैलोक्यमपि नाथवत्तरं एवं प्रभावो राम इति भावः ॥ १३ ॥

श्रेयसाप्रशस्तरेणरामेणमहींसंयोक्ष्ये राज्याभिषेकद्वारेणेत्यर्थः एवंसतितस्मिन्सुतेतत्पालनभारंनिवेश्यगतक्लेशोभविष्यामि ॥ १४ ॥ मेइदंअभिषेकरूपंकार्ययत्तुयदिमयासाधुसुमंत्रितंभव
तामनुरूपार्थंअनुकूलप्रयोजनावहंचतदाभवतोमेममअनुमन्यन्तांअनुमतिप्रयच्छंतु हर्षयुक्तत्वाद्वक्तुरस्मच्छब्दपौनरुक्त्यमदोषाय इतोतिरिक्तंवाक्यंकेनप्रकारेणकिंकरवाणितद्वदंत्वितिशेषः
॥ १५ ॥ ननुत्वदधिकःकोहिताहितविचारसमर्थोतिआह यद्यपीति एषाचिंतायद्यपिममप्रीतिस्तद्विषयातथापिअन्यद्विंतयद्यस्तितदाविचिंत्यताम् यतोमध्यस्थानारागद्वेषहीनानांचिंतातुवि
चारस्तुतद्वतांचिंतापेक्षयाऽन्याविलक्षणा तदेवाह विमर्देनपूर्वापरपक्षसंघर्षेणाभ्यधिकोदयाअधिकार्थप्रादुर्भाववती ॥ १६ ॥ दृष्टिमंतंमहामेघंनर्दंतोवर्हिणइवमुदितानृपानृपंप्रत्यनंदनप्रशं
अनेनश्रेयसासद्यःसंयोक्ष्येमिमांमहीं ॥ गतक्लेशोभविष्यामिसुतेतस्मिन्निवेश्यवै ॥ १४ ॥ यदिदंमेनुरूपार्थंमयासाधुसुमंत्रितम् ॥ भवंतोमेनुम
न्यंतांकथंवाकरवाण्यहम् ॥ १५ ॥ यद्यप्येषाममप्रीतिर्हितमन्यद्विचिंत्यताम् ॥ अन्यामध्यस्थचिंतातुविमर्दाभ्यधिकोदया ॥ १६ ॥ इतिब्रुवंतंमुदि
ताःप्रत्यनंदनृपानृपम् ॥ दृष्टिमंतंमहामेघंनर्दंतइववर्हिणः ॥ १७ ॥ स्निग्धोनुनादःसंजज्ञेततोहर्षसमीरितः ॥ जनौघोद्गुष्टसन्नादोमेदिनीकंपयन्नि
व ॥ १८ ॥ तस्यधर्मार्थविदुषोभावमाज्ञायसर्वशः ॥ ब्राह्मणावलमुख्याश्चपौरजानपदैःसह ॥ १९ ॥ समेत्यतेमंत्रयितुंसमतागतबुद्धयः ॥ ऊचुश्च
मनसाज्ञात्वादृढंदशरथंनृपम् ॥ २० ॥ अनेकवर्षसाहसोदृढस्त्वमसिपार्थिव ॥ सरामंयुवराजानमभिषिंचस्वपार्थिवम् ॥ २१ ॥ इच्छामोहिमहा
बाहुरंगुवीरंमहाबलम् ॥ गजेनमहतायांतंरामंछत्रावृताननम् ॥ २२ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाराराजातेपांमनःप्रियम् ॥ अजानन्निवजिज्ञासुरिदंवच
नमब्रवीत् ॥ २३ ॥ श्रुत्वेतद्वचनंयन्मेराघवंपतिमिच्छथ ॥ राजानःसंशयोयमेतदिदंब्रूततत्त्वतः ॥ २४ ॥

सापूर्वकमंगीचक्रुः ॥ १७ ॥ अनुनादःसामंतकृतहर्षजवाक्यप्रतिध्वनिःसंजज्ञे सभायामितिशेषः जनौघानामुद्गुष्टेनशब्देनसन्संभवन्नादःप्रतिध्वनिःपृथिवीकंपयन्निवसंजज्ञे बहिरितिशेषः
विमानमितिपाठेराजस्थानमित्यर्थः ॥ १८ ॥ भावंधर्मविषयमभिप्रायम् बलंसेनातपोबलंवा चानृपाः ॥ १९ ॥ समतांएकरूपतांगताःप्राप्ताबुद्धयोयेषांते मंत्रयितुम् प्रवृत्ताइतिशेषः मंत्र
णोत्तरंज्ञात्वापुनःपुनःपर्यालोचनेननिश्चित्य ॥ २० ॥ अनेकेत्यादिपदंबहुव्रीहिः साहस्रैस्त्वार्थिकोण् युवराजानमितिसमासांतविधेरनित्यत्वादजभावः ॥ २१ ॥ इच्छामः कृताभिषेकंद्रष्टु
मितिशेषः ॥ २२ ॥ अजानन्निवतदभिषेकस्यसर्वमनःप्रियत्वंजानन्नपिअजानन्निवप्रजामुखात्स्पष्टंजिज्ञासुः ॥ २३ ॥ हेराजानोमेवचनंश्रुत्वातन्निर्बधादेवकेवलंरामंपतिमिच्छथनवस्तु
तदितिसंशयः ॥ २४ ॥

संशयबीजमाह कथं न्विति युवराजम् तेन युवत्वान्न त्रनानाविधधर्माणामभिसंभवइति भावः ॥ २५ ॥ अस्मिन्नाधर्मलेशसंज्ञावनापीत्याशयेनोत्तरयंति तइति तेनृपाः कल्याणगुणाः प्रजा
कल्याणजनकागुणाः ॥ २६ ॥ देवकल्पस्य देवतुल्यस्य रामस्य प्रियानुशात्रूणामपि आनंदनान् अनिट्टनिवारणपूर्वकेष्टप्रापकत्वेनानंदजनकान् ॥ २७ ॥ दिव्यैरमानुषैः इक्ष्वाकुभ्यस्तद्वंश्येभ्यः
अतिरिक्तोधिकः ॥ २८ ॥ साक्षाद्रामाद्विनिर्वृत्तः रामेणैव प्रतिष्ठापितइत्यर्थः श्रिया अर्थेन ॥ २९ ॥ सुखत्वइत्यादेस्तुल्यइत्यनेनान्वयः प्रत्येकगुणेषु एकैकस्योपमानत्वदर्शनेन रामनिष्ठगुणा
कथं नुमविधर्मेण पृथिवीमनुशासति ॥ भवंतो द्रष्टुमिच्छंतियुवराजं महाबलम् ॥ २५ ॥ तेतमूचुर्महात्मानः पौरजानपदैः सह ॥ बहवो नृपकल्याणगु
णाः संतिसुतस्यते ॥ २६ ॥ गुणान् गुणवतो देवदेवकल्पस्य धीमतः ॥ प्रियानानंदनान् कृत्स्नान् प्रवक्ष्यामो घतान् शृणु ॥ २७ ॥ दिव्यैर्गुणैः शक्रसमो रामः
सत्यपराक्रमः ॥ इक्ष्वाकुभ्यापि सर्वेभ्योऽत्यतिरिक्तो विशांपते ॥ २८ ॥ रामः सत्पुरुषो लोके सत्यः सत्यपरायणः ॥ साक्षाद्रामाद्विनिर्वृत्तो धर्मश्चापि श्रि
या सह ॥ २९ ॥ प्रजासुखत्वे चंद्रस्य वसुधायाः क्षमागुणैः ॥ बुद्ध्या बृहस्पतेस्तुल्यो वीर्ये साक्षाच्छचीपते ॥ ३० ॥ धर्मज्ञः सत्यसंधश्च शीलवाननसू
यकः ॥ क्षांतः सांव्ययिता श्लक्ष्णः कृतज्ञाविजितेन्द्रियः ॥ ३१ ॥ मृदुश्च स्थिरचित्तश्च सदाभव्यो नसूयकः ॥ प्रियवादी च भूतानां सत्यवादी च राघवः
॥ ३२ ॥ बहुश्रुतानां वृद्धानां ब्राह्मणानामुपासिता ॥ तेनास्येहा तुलाकीर्तिर्यशस्तेजश्च वर्धते ॥ ३३ ॥ देवासुरमनुष्याणां सर्वास्त्रेषु विशारदः ॥ सम्यग्वि
द्याव्रतश्चातोयथावत्सांगवेदवित् ॥ ३४ ॥ गांधर्वे च भुवि श्रेष्ठो बभूव भरताग्रजः ॥ कल्याणाभिजनः साधुरदीनात्मा महामतिः ॥ ३५ ॥ द्विजैरभिवि
नीतश्च श्रेष्ठैर्धर्मार्थनैपुणैः ॥ यदा व्रजतिसंग्रामंग्रामार्थेन गरस्यवा ॥ ३६ ॥ गत्वा सौमित्रिसहितो नाविजित्यनिवर्तते ॥ संग्रामात्पुनरागत्य कुंजरेण
रथेन वा ॥ ३७ ॥ पौरान् स्वजनवन्नित्यं कुशलं परिपृच्छति ॥ पुत्रेष्वग्निपुदारे पुत्रेष्वशिष्यगणे पुच ॥ ३८ ॥

नामन्यत्रैकत्रवासा संभवो दर्शितः ॥ ३० ॥ संधाप्रतिज्ञा अनसूयकोऽन्यविषयसूयारहितः सांव्ययिता दुःखितानां दुःखशमयिता श्लक्ष्णः प्रियवचनः ॥ ३१ ॥ मृदुः सुकरोपासनः स्थिरचित्त
त्वमत्तिसंकटेऽपि अंगीकृतापरित्यागः अव्योदयः अनसूयकोऽन्यनिष्ठासूयाया अविषयः भूतानां प्राणिनाम् ॥ ३२ ॥ तेनोक्तगुणसमूहेन कीर्तिः शौर्यादिजा यशोदानादिजा प्रसिद्धिः तेजः शौ
र्यम् ॥ ३३ ॥ देवासुरेत्यादिनिर्धारणेष्वपि ॥ ३४ ॥ गांधर्वे संगीतशास्त्रे कल्याणानामभिजनो वासस्थानम् अदीनः क्षोभहेतावप्यक्षुभितआत्मा चित्तं यस्य ॥ ३५ ॥ अभिविनीतः शिक्षितः
धर्मेऽर्थे च नैपुण्येनैपुण्यं येषतिः ग्रामेति लुप्रपठकं पृथक्पदम् ग्रामस्य नगरस्य वारक्षार्थे संग्रामं यदा व्रजतीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ १५ ॥ तद्वलाधिष्ठानंस्तदुचितैःस्वबलैःप्रतिरोधकानुपदिश्यतत्रत्यबलस्यसमाधिकन्यूनतापरिज्ञानायतत्परिच्छेदमाह गजानामिति गजयोधिनामित्यर्थः रथानांरथिनांदशसाहस्रमयुतं सा
प्रकोटिःकिंचिल्लक्षसंख्याधिकाकोटिरित्यर्थः ॥ १६ ॥ आततायिनःशस्त्रपाणयः एतेयूथपागणिताः ॥ १७ ॥ सहस्राणांसहस्रंअनेकलक्षमित्यर्थः एकैकस्याक्षसस्यपरिवाराःपरैर्युद्धार्थे
उक्तसंख्याउपतिष्ठति ॥ १८ ॥ एतांमंत्रिप्रोक्तांप्रवृत्तिं एवंप्रकारेणोक्तातान्राक्षसान्अनलादींश्चतुरोमंत्रिणोऽदर्शयत् ॥ १९ ॥ तैःसचिवैःकरणभूतैःसर्वलंकायायदृत्तंतत्प्रत्यवेदयत् तदुक्त
एतानेवंविधानगुल्मानलंकायाःसमुदीक्ष्यते ॥ मामकामंत्रिणःसर्वेशीघ्रंपुनरिहागताः ॥ १५ ॥ गजानांदशसाहस्रंरथानामयुतंतथा ॥ हयानाम
युतेद्वेचसाग्रांकोटिंचरक्षसाम् ॥ १६ ॥ विक्रांतावलवंतश्चसंयुगेष्वाततायिनः ॥ इष्टाराक्षसराजस्यनित्यमेतेनिशाचराः ॥ १७ ॥ एकैकस्यात्रयु
द्धार्येराक्षसस्यविशांपते ॥ परीवारःसहस्राणांसहस्रमुपतिष्ठति ॥ १८ ॥ एतांप्रवृत्तिलंकायांमंत्रिप्रोक्तांविभीषणः ॥ एवमुक्तामहाबाहूराक्षसां
स्तानदर्शयत् ॥ १९ ॥ लंकायांसचिवैःसर्वरामायप्रत्यवेदयत् ॥ रामंकमलपत्राक्षमिदमुत्तरमब्रवीत् ॥ २० ॥ रावणावरजःश्रोमान्रामप्रियचि
कीर्षया ॥ कुबेरंतुयदारामरावणःप्रतियुध्यति ॥ २१ ॥ षष्टिःशतसहस्राणितदानिर्यातिराक्षसाः ॥ पराक्रमेणवीर्येणतेजसासत्वगौरवात् ॥ सदृशा
त्यत्रदर्पेणरावणस्यदुरात्मनः ॥ २२ ॥ अत्रमन्युर्नकर्तव्यःकोपयेत्वांनभीषये ॥ समर्थोऽस्यसिवीर्येणसुराणामपिनिग्रहे ॥ २३ ॥ तद्ववांश्चतुरंगे
णबलेनमहतावृतम् ॥ व्यूढंदवानरानीकंनिर्मथिष्यसिरावणम् ॥ २४ ॥ रावणावरजेवाक्यमेवंब्रुवतिराघवः ॥ शत्रूणांप्रतिघातार्थमिदंवचन
मब्रवीत् ॥ २५ ॥ पूर्वद्वारंतुलंकायानीलोवानरपुंगवः ॥ प्रहस्तंप्रतियोद्धास्याद्दानरैर्बहुभिर्वृतः ॥ २६ ॥ अंगदोवालिपुत्रस्तुबलेनमहतावृतः ॥ दक्षि
णेबाधतांद्वारमहापार्श्वमहोदरौ ॥ २७ ॥ हनूमान्पश्चिमद्वारंनिष्पीड्यपवनात्मजः ॥ प्रविशत्वप्रमेयात्माबहुभिःकपिभिर्वृतः ॥ २८ ॥

राममिदमब्रवीच्च ॥ २० ॥ २१ ॥ षष्टिःशतसहस्राणिषष्टिलक्षमित्यर्थः इदानींबद्धधिकमित्यर्थः पराक्रमादिनारावणस्यसदृशाः सत्वगौरवाद्धैर्यातिशयाच्चतसदृशाः ॥ २२ ॥ अत्ररावण
बलवर्णनविषयेमन्युःस्वांतःकरणेनैवमपिरोषश्चनकार्योरावणवत् यतस्त्वांरावणंप्रतिरोषयेइत्यर्थः तत्रहेतुमाह समर्थइति ॥ २३ ॥ यस्मात्तेनतत्तद्वारेपुसवासिनाविभज्यस्थापितातत्तस्माद्भ
वानपिइंदवानरानीकंतद्वदेवविभागेनव्यूहव्यूहितेनचतुरंगेणबलेनवृत्तरावणंनिर्मथिष्यसि ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रहस्तंप्रतियोद्धाप्रहस्तस्यसेनापतेःप्रतियोद्धा ॥ २६ ॥ २७ ॥ हनूमान्पश्चिमद्वार
मिति तस्येन्द्रजिह्वारत्वात्तदुचितमहाबलनियोजनं तदेवौचित्यमाह अप्रमेयात्मा ॥ २८ ॥

विप्रकारोवधः ॥ २९ ॥ सर्वान्लोकान्परिक्रमतिदिग्विजयाय अहंतस्यवधेधृतः कृतप्रतिज्ञोयतोऽतोहमेवोत्तरं द्वारं प्रवेक्ष्यामीत्युत्तरश्लोकैर्नयोजना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अथवानराणा
मपिकामरूपतया रूपान्तरकरणेयुद्धेस्वीयपरकीयविवेकासंभवादाह नचैवेति संज्ञानित्यवानररूपधारणसंकेतः एवंचास्मान्सप्रहित्वामनुष्याकारोनिःशंकवध्यः वानररूपधारीवानरैर्युध्यतेतदा
वध्यएवेतिभावः ॥ ३३ ॥ संकेतप्रकारमाह वानराएवेति वीर्युष्माकंस्वजनेस्वजनत्वपरिज्ञानेवानराएववानरत्वविशिष्टाएवचिह्नं तद्वैशिष्ट्यमेवचिह्नमित्यर्थः मानुषेणरूपेणेतिशेषः ॥ ३४ ॥
केसमतत्राहाहमिति आत्मनापंचमः मंत्रिचतुष्टयसहितोविभीषणइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ रक्षसामपिसंस्थानंमनुष्यवदेवेतिइतएवज्ञायते कतककृतुरक्षोरूपाणामपितेषांमानुषत्वेनप्रच्छादनंस्या
दैत्यदानवसंघानामृषीणांचमहात्मनाम् ॥ विप्रकारप्रियः क्षुद्रोवरदानबलान्वितः ॥ २९ ॥ परिक्रमतियः सर्वान्लोकान्संतापयन्प्रजाः ॥ तस्याहं
राक्षसेन्द्रस्यस्वयमेववधेधृतः ॥ ३० ॥ उत्तरंनगरद्वारमहंसौमित्रिणासह ॥ निपीड्याभिप्रवेक्ष्यामिसबलोयत्ररावणः ॥ ३१ ॥ वानरेंद्रश्चबलवानृ
क्षराजश्चवीर्यवान् ॥ राक्षसेन्द्रानुजश्चैवगुल्मेभवतुमध्यमे ॥ ३२ ॥ नचैवमानुषंरूपंकार्यंहरिभिराहवे ॥ एषाभवतुनःसंज्ञायुद्धेस्मिन्वानरेबले
॥ ३३ ॥ वानराएववश्चिह्नंस्वजनेऽस्मिन्भविष्यति ॥ वयंतुमानुषेणैवसप्तयोस्यामहेपरान् ॥ ३४ ॥ अहमेवसहभ्रात्रालक्ष्मणेनमहौजसा ॥ आ
त्मनापंचमश्चायंसखाममविभीषणः ॥ ३५ ॥ सरामःकृत्यसिद्ध्यर्थमेवमुक्त्वाविभीषणम् ॥ सुवेलारोहणेबुद्धिचकारमतिमान्प्रभुः ॥ ३६ ॥ रम
णीयतरंदृष्ट्वासुवेलस्यगिरेस्तटम् ॥ ३७ ॥ ततस्तुरामोमहतावलेनप्रच्छाद्यसर्वापृथिवींमहात्मा ॥ प्रहृष्टरूपोभिजगामलंकांकृत्वामतिंसोरिवधे
महात्मा ॥ ३८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० युद्धकांडे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ सतुकृत्वासुवेलस्यमतिमारोहणं प्रति ॥ लक्ष्मणा
नुगतोरामः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ विभीषणंचधर्मज्ञमनुरक्तं निशाचरम् ॥ मंत्रज्ञंचविधिज्ञंच श्लक्ष्णयापरयागिरा ॥ २ ॥
यानुरोधेनपरेषामपरिज्ञानार्थंचतदेवाह कृत्यसिद्ध्यर्थंविभीषणमेवमुक्तेति मानुषरूपेणस्वसमीपेस्थित्वायोद्धव्यमित्युक्तेत्यर्थइत्याह सुवेलारोहणेबुद्धिचकार तस्यदुर्गत्वाद्रात्रौतत्रावस्थान
स्यमुखत्वाच्च मतिमान्मतिमितिपाठे मतिमर्थनिर्धारणात्मिकांबुद्धिमित्यर्थः अर्थनिर्धारणंमतिरितितीर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ एतदग्रे ततस्तुरामइतिपद्यं पठंतितनवक्ष्यमाणसंघहोनाप्युक्तानुवा
दोनाप्यत्रप्रकरणविच्छेदइतीमंश्लोकं दृष्ट्वाप्रक्षिप्यात्रसर्गच्छेदंकुर्वेतिभ्रांताइतिकतककृत् ॥ सगमानः ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडे
सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ सत्विति ॥ १ ॥ विधिज्ञंकार्यविदम् ॥ २ ॥

अध्यारोहामहे आरोक्ष्यामहे ॥ ३ ॥ मरणांताय मरणपर्यंतदुःखमनुभविनुम् ॥ ४ ॥ राक्षस्यारक्षः संबंधिन्या नीचयाक्रूया तत्सीताहरणरूपम् ॥ ५ ॥ संमंत्रयन्संचितयन् चित्रसानुं सुवेल
 मित्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वायुवेगप्रवणाः वायुवेगगतयः ॥ ८ ॥ यत्र राघवः येन राघव आरूढ इत्यर्थः ॥ ९ ॥ शिखरे तस्येति स्थित्वेति शेषः खे आकाशे विपत्कारं चितामिव ॥ १० ॥ रक्षार्थं प्रा
 कारवरसंस्थैर्निशाचरैरपरंप्राकारं कृतमिव ददृशुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रतिरंजितः प्रतिप्रापितरागः पूर्णचंद्रप्रदीप्ताक्षपेत्यनेन पौषशुक्लचतुर्दश्यां पूर्णिमायां वा सुवेला रोहणमिति बोध्यम् सुवेला येरा
 सुवेलं साधुशैलेंद्रमिमं धातुशतैश्चितम् ॥ अध्यारोहामहे सर्ववत्स्यामो त्रनिशामिमाम् ॥ ३ ॥ लंकां चालोकयिष्यामो निलयंतस्य रक्षसः ॥ येन
 ममरणांताय लताभार्यादुरात्मना ॥ ४ ॥ येन धर्मो न विज्ञातो न वृत्तं न कुलं तथा ॥ राक्षस्यानीचया बुद्ध्या येन तद्गर्हितं कृतम् ॥ ५ ॥ एवं संमंत्रयन्नेव
 सक्रोधो रावणं प्रति ॥ रामः सुवेलमासाद्य चित्रसानुमुपारूढत् ॥ ६ ॥ पृष्ठतो लक्ष्मणश्चैनमन्वगच्छत्समाहितः ॥ स शरं चापमुद्यम्य सुमहद्विक्रमेर
 तः ॥ ७ ॥ तमन्वारोहन् सुग्रीवः सामात्यः स विभीषणः ॥ तं वायुवेगप्रवणास्तंगिरिगिरिचारिणः ॥ ८ ॥ अध्यारोहंतं शतशः सुवेलयत्र राघवः ॥ ते त्वदी
 र्घेण कालेन गिरिमारुह्य सर्वतः ॥ ९ ॥ ददृशुः शिखरे तस्य विपत्कामिव खेपुरीम् ॥ तां शुभां प्रवरद्वारां प्राकारवरशोभिताम् ॥ १० ॥ लंकां राक्षससंपू
 र्णां ददृशुर्हरियूथपाः ॥ प्राकारवरसंस्थैश्च तथानीलैश्च राक्षसैः ॥ ददृशुस्ते हरिश्चेष्टाः प्राकारमपरं कृतम् ॥ ११ ॥ तं दृष्ट्वा वानराः सर्वे राक्षसान्युद्धकां
 क्षिणः ॥ मुमुचुर्विविधान्नादांस्तस्य रामस्य पश्यतः ॥ १२ ॥ ततोऽस्तमगमन्सूर्यः संध्याप्रतिरंजितः ॥ पूर्णचंद्रप्रदीप्ताक्षपासमतिवर्तत ॥ १३ ॥ ततः
 सरामो हरिवाहिनीपतिर्विभीषणेन प्रतिनंद्य सल्लतः ॥ स लक्ष्मणो यूथपयूथसंयुतः सुवेलपृष्ठेन्यवसद्यथा सुखम् ॥ १४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आ० युद्धकांडे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तां रात्रिमुपितास्तत्र सुवेले हरियूथपाः ॥ लंकायां ददृशुर्वीराव नान्युपवनानि च ॥ १ ॥ सम
 सौम्यानि रम्यानि विशालान्यायतानि च ॥ दृष्टिरम्यानि ते दृष्ट्वा बभूवुर्जातविस्मयाः ॥ २ ॥

मः सैन्यं न्यवेशयदित्यग्निवेश्योक्तेः अत्र पूर्णचंद्रत्वोक्तिः पूर्णकल्पत्वादिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ अवकमानः कतकरी ० ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीरामाक्षिरामेश्रीरामीधेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदि
 काव्ये युद्धकांडे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तामिति ॥ १ ॥ समसौम्यानि आयामविस्तराभ्यां समानिसमभूतलानि च दुष्टमृगाद्युपद्रवराहित्येन सौम्यानि अतएव क्रीडादौ रम्याणी
 त्यर्थ इति तीर्थः समसौम्यानीति पाठः ॥ समप्रदेशे साम्यसंस्थानानि रम्याणि मृगाद्युपद्रवराहित्यादितिकतकः विशालानि विपुलानि आयतानि दीर्घाणि दृष्टिरम्याणि चक्षुः प्रियाणि ॥ २ ॥

चंपकेत्यादिलंकाविशेषणम् नागमालानागदक्षपत्तिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्रुमैरुपलक्षिता दृश्यैर्दृष्टिप्रियवस्तुभिरुपलक्षिता ॥ ५ ॥ दृश्यान्वेवाह विचित्रेति ॥ ६ ॥ अगमादक्षाः ॥ ७ ॥ सर्वेकृत
वोयस्मिंस्तत्सर्वतुक्म् ॥ ८ ॥ बर्हिणैर्मयूरैः परभृताः कोकिलाः वननिर्झरेनिर्झरयुतेवने राजदंतादिः ॥ ९ ॥ कोकिलैराकुलाः खंडादक्षखंडायेषुतानिवनोपवनानि अयेपिवहुव्रीहिरेव ॥ १० ॥

चंपकाशोकवकुलशालतालसमाकुला ॥ तमालपेनसच्छन्नानागमालासमावृता ॥ ३ ॥ हिंतालैरर्जुनैर्नीपैः सप्तपर्णैः सुपुष्पितैः ॥ तिलकैः कर्णिक
कारैश्चपाटलैश्चसमंततः ॥ ४ ॥ शुशुभेपुष्पिताग्रैश्चलतापरिगतद्रुमैः ॥ लंकाबहुविधैर्दृश्यैर्यथेन्द्रस्यामरावती ॥ ५ ॥ विचित्रकुसुमोपेतैरक्तकोमल
पल्लवैः ॥ शाद्वलैश्चतयानीलैश्चित्राभिर्वनराजिभिः ॥ ६ ॥ गंधाढ्यान्यतिरम्याणि पुष्पाणि च फलानि च ॥ धारयंत्यगमास्तत्रभूषणानीवमानवाः
॥ ७ ॥ तच्चैत्ररथसंकाशं मनोज्ञं नंदनोपमम् ॥ वनं सर्वतुर्कंरम्यं शुशुभे पट्पदायुतम् ॥ ८ ॥ दात्यूहकोयष्टिवकैर्नृत्यमानैश्चबर्हिणैः ॥ रुतं परभृतानां
चशुश्रुवेवननिर्झरे ॥ ९ ॥ नित्यमस्तविहंगानिभ्रमराचरितानि च ॥ कोकिलाकुलखंडानिविहंगानिभ्रुतानि च ॥ १० ॥ भृंगराजाधिगीतानि कुरुर
स्वनितानि च ॥ विविशुस्तेतस्तानिवनान्युपवनानि च ॥ ११ ॥ लृष्टाः प्रमुदिता वीराहरयः कामरूपिणः ॥ तेषां प्रविशतां तत्रवानराणां महौजसाम्
॥ १२ ॥ पुष्पसंसर्गसुरभिर्ववौ प्राणसमो निलः ॥ अन्येतुहरिवीराणां यूथान्निष्क्रम्य यूथपाः ॥ सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञातालंकां जग्मुः पताकिनीम् ॥ १३ ॥
वित्रासयंतो विहगान्प्लापयंतो मृगद्विपान् ॥ कंपयंतश्च तां लंकां नादैः स्वैर्नदतां वराः ॥ १४ ॥ कुर्वतस्ते महावेगामहीं चरणपीडिताम् ॥ रजश्च सह
सैवोर्ध्वजगामचरणोत्थितम् ॥ १५ ॥ ऋक्षाः सिंहाश्च महिषावारणाश्च मृगाः खगाः ॥ तेन शब्देन वित्रस्ता जग्मुर्भीतादिशोदश ॥ १६ ॥ शिखरंतु
त्रिकूटस्य प्रांशुचैकं दिवि स्पृशम् ॥ समंतात्पुष्पसंछन्नं महारजतसन्निभम् ॥ १७ ॥ शतयोजनविस्तीर्णं विमलं चारुदर्शनम् ॥ श्लक्ष्णं श्रीमन्महच्चै
बहुप्रापंशकुनैरपि ॥ १८ ॥ मनसापिदुरारोहं किंपुनः कर्मणा जनैः ॥ निविष्टा तस्य शिखरे लंकारावणपालिता ॥ १९ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ प्राणसमत्वेन मंदता अन्येतुवनोपवनप्रवेष्टव्यतिरिक्ताः यूथान्निष्क्रम्य लंकां जग्मुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वारणाः वनगजाः ॥ १६ ॥ एकमखंडम् दिवि स्पृशं दिवि स्पृक् पूर्वं
पदे लघुभ्यांचेति डेरलुक् स्पृशोः कप्रत्ययश्चार्धः समंतात्परित इत्यर्थः महारजतं स्वर्णम् ॥ १७ ॥ शतयोजनेति अनेकयोजनेत्यर्थः श्लक्ष्णं कुट्टिमभूमिवत् ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तेनैवरावणप्रयुक्तशरवर्षेण षष्टिहायनाः षष्टिवर्षाः ॥ ४५ ॥ सुतान्वरुणस्येति ॥ ४६ ॥ वारुणान्वरुणपुत्रान् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वारुणः वरुणस्यायम् ॥ ४९ ॥

धनं पिकृत्वासज्जानिविनिर्भिद्यमहोदरम् ॥ रावणं समरे कुद्वाः सहिताः समवारयन् ॥ ४१ ॥ सायकैश्चापविभ्रष्टैर्वज्रकल्पैः सुदारुणैः ॥ दारयन्ति
स्म संकुद्वा मेघा इव महागिरिम् ॥ ४२ ॥ ततः कुद्वा दशग्रीवः कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥ शरवर्षं महाघोरं तेषां मर्मस्वपातयत् ॥ ४३ ॥ मुसलानिविचित्रा
णिततो भलशतानि च ॥ पट्टिशांश्चैव शक्तीश्च शतग्रीर्महतीरपि ॥ पातयामास दुर्धर्षस्तेषामुपरिविष्टितः ॥ ४४ ॥ ततस्तेनैव सहसा सीदंति स्म पदा
तिनः ॥ महापंकमिवासाद्य कुंजराः षष्टिहायनाः ॥ ४५ ॥ सीदमानान्सुतान् दृष्ट्वा विह्वलान्समहाबलः ॥ ननादरावणो हर्षान्महानंबुधरो यथा ॥ ४६ ॥
ततो रक्षो महानादान्मुक्त्वा हंति स्म वारुणान् ॥ नानाप्रहरणोपेतैर्धारापातैरिवांबुदः ॥ ४७ ॥ ततस्ते विमुखाः सर्वे पतिता धरणीतले ॥ रणात्स्वपुरुषैः
शीघ्रं गृहाण्येव प्रवेशिताः ॥ ४८ ॥ तानब्रवीत्ततो रक्षो वरुणाय निवेद्यताम् ॥ रावणं त्वब्रवीन्मन्त्री प्रहासो नाम वारुणः ॥ ४९ ॥ गतः खलु महाराजो
ब्रह्मलोकं जलेश्वरः ॥ गांधर्ववरुणः श्रोतुं यं त्वमाह्वयसे युधि ॥ ५० ॥ तत्किं तव यथा वीरपरिश्रम्य गते नृपे ॥ ये तु सन्निहिता वीराः कुमारस्ते पराजिताः
॥ ५१ ॥ राक्षसेन्द्रस्तु तच्छ्रुत्वा नाम विश्राव्य चात्मनः ॥ हर्षान्नादं विमुंचन् नैक्रान्तो वरुणालयात् ॥ ५२ ॥ आगतस्तु पथा येन तेनैव विनिवृत्त्यसः ॥ लंका
मभिमुखो रक्षो न भस्तलगतो ययौ ॥ ५३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततो
ऽमनगरं भूयो विचेर्युर्दुर्मदाः ॥ यत्रापश्यद्दशग्रीवो गृहं परमभास्वरम् ॥ १ ॥ वैदूर्यतोरणाकीर्णमुक्ताजालविभूषितम् ॥ सुवर्णस्तं भगहनं वेदिका
भिः समंततः ॥ २ ॥ वज्रस्फटिकसोपानं किंकिणीजालसंवृतम् ॥ बद्धासनयुतं रम्यं महेंद्रभवनोपमम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा गृहवरं रम्यं दशग्रीवः प्रतापवान् ॥
कस्येदं भवनं रम्यं मे रुमंदरसन्निभम् ॥ ४ ॥ गच्छुः प्रहस्तशीघ्रं त्वं जानीष्वभवनोत्तमम् ॥ एवमुक्तः प्रहस्तस्तु प्रविवेश गृहोत्तमम् ॥ ५ ॥

॥ ५० ॥ तत्तस्मात्तेहीरवृत्पे तथा गते इह दृष्ट्वा परिश्रम्यतर्वाकिनिकमपि ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रयोविं
शः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति उत्तरपंचसर्गाः प्रक्षिप्ता बोध्याः ॥ ५ ॥

निःशून्यं प्रैक्षतवरं पुनः कक्ष्यांतरं ययौ ॥ सप्तकक्ष्यांतरं गत्वा ततो ज्वालामपश्यत् ॥ ६ ॥ ततो दृष्टः पुमांस्तत्र लष्टो हासं मुमोच सः ॥ श्रुत्वा स तु महाहासमूर्ध्वरोमाभवत्तदा ॥ ७ ॥ ज्वालामध्ये स्थितस्तत्र हेममालीविमोहितः ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः साक्षादिव यमः स्थितः ॥ ८ ॥ तथा दृष्ट्वा तु वृत्तांतं त्वरमाणां विनिर्गतः ॥ विनिर्गम्या ब्रवीत् सर्वं रावणाय निशाचरः ॥ ९ ॥ अथ रामदशग्रीवः पुष्पकादवरुत्थसः ॥ प्रवेष्टुमिच्छन्वेश्माथ भिन्नां जनचयोपमः ॥ १० ॥ चंद्रमौलिर्वपुष्मांश्च पुरुषोऽस्याग्रतः स्थितः ॥ द्वारमावृत्य सहसा ज्वालाजिह्वोभयानकः ॥ ११ ॥ रक्ताक्षश्चारुदशनो विंबोष्ठश्चारुदर्शनः ॥ महाभीषणनासश्च कंबुग्रीवो महाहनुः ॥ १२ ॥ रूढश्मश्रुर्निगूढास्थिर्दंष्ट्रालोलो महर्षणः ॥ गृहीत्वा लोहमुसलं द्वारं विष्टभ्यतिष्ठति ॥ १३ ॥ अथ संदर्शनात्तस्य ऊर्ध्वरोमावभूव सः ॥ हृदयं कंपते चास्य वेपथुश्चाप्यजायत ॥ १४ ॥ निमित्तान्यमनोज्ञानि दृष्ट्वा रामव्यचिंतयत् ॥ अथ चिंतयतस्तस्य स एव पुरुषो ब्रवीत् ॥ १५ ॥ किं त्वं चिंतयसे रक्षो ब्रूहि विस्मयमानसः ॥ युद्धातिथ्यमहं वीरकरिष्ये रजनीचर ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा स तद्रक्षः पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ योत्स्यसे बलिना सार्धं मथ वामन्यसे कथम् ॥ १७ ॥ रावणो भिहतो भूय ऊर्ध्वरोमाव्यजायत ॥ अथ धैर्यं समालंब्य रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ गृहेषु तिष्ठते को हितद्वीहिवदतां वर ॥ तेनैव सार्धं योत्स्यामि यथा वामन्यते भवान् ॥ १९ ॥ स एनं पुनरप्याह दानवेंद्रोऽत्र तिष्ठति ॥ एष वै परमोदारः शूरः सत्यपराक्रमः ॥ २० ॥ वीरो बहुगुणोपेतः पाशहस्त इवांतकः ॥ बालार्क इव तेजस्वी समरेष्वनिवर्तकः ॥ २१ ॥ अमर्षी दुर्जयो जेता बलवान्गुणसागरः ॥ प्रियंवदः संविभागी गुरुविप्रप्रियः सदा ॥ २२ ॥ कालाकांक्षी महासत्वः सत्यवाक्सौम्यदर्शनः ॥ दक्षः सर्वगुणोपेतः शूरः स्वाध्यायतत्परः ॥ २३ ॥ एष गच्छति वात्येष ज्वलते तपते तथा ॥ देवैश्च भूतसंघैश्च पन्नगैश्च पतत्रिभिः ॥ २४ ॥ भयं यो नाभिजानाति तेन त्वं योद्धुमिच्छसि ॥ बलिना यदिते यो दुरोचते राक्षसेश्वर ॥ २५ ॥ प्रविश त्वं महासत्वसंग्रामं कुरुमाचिरम् ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः प्रविवेश यतो बलिः ॥ २६ ॥ स विलोक्याथ लंकेशं जहा सदहनोपमः ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः स्थितो दानवसत्तमः ॥ २७ ॥ अथ संदर्शनादेव बलिर्वै विश्वरूपवान् ॥ स गृहीत्वा च तद्रक्ष उत्संगं स्थाप्य चाब्रवीत् ॥ २८ ॥ दशग्रीव महाबाहो कंते कामं करोम्यहम् ॥ किमागमनकृत्यं ते ब्रूहि त्वं राक्षसेश्वर ॥ २९ ॥

एवमुक्तस्तुबलिनारावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ श्रुतंमयामहाभागबद्धस्त्वंविष्णुनापुरा ॥ ३० ॥ सोहंमोक्षयितुंशक्तोबंधनात्त्वांनसंशयः ॥ एवमुक्तेत
 तोहासंबलिर्मुक्तैनमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ श्रूयतामभिधास्यामियत्त्वंपृच्छसिरावण ॥ यएषपुरुषःस्यामोद्वारेतिष्ठतिनित्यदा ॥ ३२ ॥ एतेनदानवेंद्राश्चत
 थान्येबलवत्तराः ॥ वशंनीताबलवतापूर्वेपूर्वतराश्चये ॥ ३३ ॥ बद्धःसोहमनेनैवंरुतांतोदुरतिक्रमः ॥ कएनंपुरुषोलोकेवंचयिष्यतिमानवः ॥ ३४ ॥
 सर्वभूतापहर्तावैयएषद्वारितिष्ठति ॥ कर्ताकारयिताचैवधाताचभुवनेश्वरः ॥ ३५ ॥ नत्वंवेदनचैवाहंभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ कलिश्चैवैषकालश्चसर्वभू
 तापहारकः ॥ ३६ ॥ लोकत्रयस्यसर्वस्यहर्तासृष्टातथैवच ॥ संहरत्येषभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ३७ ॥ पुनश्चसृजतेसर्वमनाद्यंतमहेश्वरः ॥ इष्टंचै
 वहिदत्तंचदुतंचैवनिशाचर ॥ ३८ ॥ सर्वमेवहिलोकेशोधातागोप्तानसंशयः ॥ नैवंविधंमहद्भूतंविद्यतेभुवनत्रये ॥ ३९ ॥ अहंत्वंचैवपौलस्त्ययेचा
 न्येपूर्ववत्तराः ॥ नेताद्येषांमहद्भूतंपशुरशनयायथा ॥ ४० ॥ दत्त्रोदनुःशुकःशंभुर्निशुंभःशुंभएवच ॥ कालनेमिश्चप्राह्लादिःकूटोवैरोचनोमृदुः
 ॥ ४१ ॥ यमलार्जुनौचकंसश्चकैटभोमधुनासह ॥ एतेतपंतिघोतंतिवांतिवर्षतिचैवहि ॥ ४२ ॥ सर्वैःऋतुशतैरिष्टंसर्वैस्तप्तमहत्तपः ॥ सर्वैतेसुमहात्मा
 नःसर्वैवैयोगधर्मिणः ॥ ४३ ॥ सर्वैरैश्वर्यमासाद्यभुक्तंभोगैर्महत्तरैः ॥ दत्तमिष्टमधीतंचप्रजाश्चपरिपालिताः ॥ ४४ ॥ स्वपक्षेष्वनुगोप्तारःप्रहंतारः
 परेष्वपि ॥ सामरेष्वपिलोकेषुनैतेषांविद्यतेसमम् ॥ ४५ ॥ शूरास्त्वभिजनोपेताःसर्वशास्त्रार्थपारगाः ॥ सर्वविद्याप्रवेत्तारःसंग्रामेष्वनिवर्तकाः
 ॥ ४६ ॥ सर्वैस्त्रिदशराज्यानिकारितानिमहात्मभिः ॥ युद्धेसुरगणाःसर्वैर्निर्जिताश्चसहस्रशः ॥ ४७ ॥ देवानामप्रियेसक्ताःस्वपक्षपरिपालकाः ॥ प्र
 मत्ताश्चोपसक्ताश्चबालार्कसमतेजसः ॥ ४८ ॥ यस्तुदेवाग्रधर्षेततदेषांविष्णुरीश्वरः ॥ उपायपूर्वकंनाशंसवेत्ताभगवान्हरिः ॥ ४९ ॥ प्रादुर्भावंवि
 कुरुतेयेनैतन्निधनंनयेत् ॥ पुनरेवात्मनात्मानमधिष्ठायसतिष्ठति ॥ ५० ॥ एवमेतेनदेवेनदानवेंद्रामहात्मना ॥ तेहिसर्वेक्षयंनीताबलिनःकामरूपि
 णः ॥ ५१ ॥ समरेचदुराधर्षाःश्रूयंतेयेऽपराजिताः ॥ तेपिनीतामहद्भूताःरुतांतबलचोदिताः ॥ ५२ ॥ एवमुक्ताथप्रोवाचराक्षसंदानवेश्वरः ॥ यदे
 तद्दृश्यतेवीरचक्रंदीप्तानलोपमम् ॥ ५३ ॥ एतद्गृहीत्वागच्छत्वंममपार्श्वमहाबल ॥ ततोहंतवव्याख्यास्येमुक्तिकारणमव्ययम् ॥ ५४ ॥

तत्कुरुष्वमहाबाहोमाविलंबस्वरावण ॥ एतच्छ्रुत्वागतोरक्षः प्रहसंश्चमहाबलः ॥ ५५ ॥ यत्रस्थितंमहादिव्यंकुंडलंरघुनंदन ॥ लीलयोत्पाटनंचक्रे
 रावणोबलदर्पितः ॥ ५६ ॥ नचचालयितुंशक्तोरावणोभूत्कथंचन ॥ लज्जयासपुनर्भूयोयत्नंचक्रेमहाबलः ॥ ५७ ॥ उल्लिख्यमात्रेदिव्येचपपातभुवि
 राक्षसः ॥ छिन्नमूलोयथाशालोरुधिरौघपरिपुतः ॥ ५८ ॥ एतस्मिन्नंतरेजज्ञेशब्दःपुष्पकसंभवः ॥ राक्षसेन्द्रस्यसचिवैर्भुक्तोहाहाकृतोमहान् ॥ ५९ ॥
 ततोरक्षोमुहूर्तेनचैतनालभ्यचोत्थितम् ॥ लज्जयावनतीभूतंबलिर्वाक्यमुवाचह ॥ ६० ॥ आगच्छराक्षसश्रेष्ठवाक्यंशृणुमयोदितम् ॥ यत्त्वयाचो
 द्यतंवीरकुंडलंमणिभूषितम् ॥ ६१ ॥ एतद्विपूर्वजस्यासीत्कर्णाभरणमीक्ष्यताम् ॥ एतत्पतितवच्चैवमत्रभूमौमहाबल ॥ ६२ ॥ अन्यत्पर्वतसानौहि
 पतितंकुंडलादनु ॥ मुकुटंवेदिसामीप्येपतितंयुध्यतांभुवि ॥ ६३ ॥ हिरण्यकशिपोःपूर्वममपूर्वपितामहात् ॥ नतस्यकालोमृत्युर्वानव्याधिर्नविहिं
 सकाः ॥ ६४ ॥ नदिवामरणंतस्यनरात्रौसंध्ययान्हि ॥ नशुक्लेणनचार्द्रेणनचशस्त्रेणकेनचित् ॥ ६५ ॥ विद्यतेराक्षसश्रेष्ठतस्यनास्त्रेणकेनचित् ॥
 प्रह्लादेनसमंचक्रेवादंपरमदारुणम् ॥ ६६ ॥ तस्यवादेसमुत्पन्नेधीरोलोकभयंकरः ॥ सर्ववर्यस्यवीरस्यप्रह्लादस्यमहात्मनः ॥ ६७ ॥ उत्पन्नोराक्ष
 सश्रेष्ठसिंहाकृतिरूपधृक् ॥ दृष्टंचतेनरोद्रणक्षुब्धंसर्वमशेषतः ॥ ६८ ॥ ततउद्धृत्यबाहुभ्यांनखैर्निन्येयमक्षयम् ॥ एपतिष्ठतिद्वारस्योवासुदेवोनि
 रंजनः ॥ ६९ ॥ तस्यदेवाधिदेवस्यगदतोमेशृणुष्वह ॥ वाक्यंपरमभावेनयदितेवर्ततेहृदि ॥ ७० ॥ इंद्राणांचसहस्राणिसुराणामयुतानिच ॥ कृपी
 णांचैवमुख्यानांशतान्यब्दसहस्रशः ॥ ७१ ॥ वशंनीतानिसर्वाणियएपहारितिष्ठति ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ ७२ ॥ मयाप्रेते
 श्वरोदृष्टःकृतांतःसहमृत्युना ॥ पाशहस्तोमहाज्वालऊर्ध्वरोमाभयानकः ॥ ७३ ॥ दंष्ट्रालोवियुज्जिह्वश्चसर्पदृश्चिकरोमवान् ॥ रक्ताक्षोर्भामवेगश्च
 सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ ७४ ॥ आदित्यइवदुष्प्रेक्ष्यःसमरेष्वनिवर्तकः ॥ पापानांशामिताचैवसमयायुधिनिर्जितः ॥ ७५ ॥ नचमेतत्रभीःकाचिद्वथा
 वादानवेश्वर ॥ एनंतुनाभिजानामितद्रवान्वक्तुमर्हति ॥ ७६ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वाबलिर्वैरोचनोब्रवीत् ॥ एषत्रैलोक्यधाताचहरिनारायणःप्रभुः
 ॥ ७७ ॥ अनंतःकपिलोजिष्णुर्नरसिंहोमहाद्युतिः ॥ क्रतुधामासुधामाचपाशहस्तोभयानकः ॥ ७८ ॥

सामपदिवेषु विघ्नस्यतत्कृतत्वज्ञानात् ॥ १० ॥ तदाह सर्वमिति अहोरात्रापदेशेन एकाहोरात्रतुल्यतया ॥ ११ ॥ १२ ॥ वेपंतीवेपमानां मधुरैः मत्पार्थनया स्थितासीतितवनकश्चनदोषइत्यादिवाक्यैः क्रोधस्य संकल्पपूर्वत्यक्त्वादत्र शापादानेनास्य क्रोधजयोजातइत्युक्तं ॥ १३ ॥ ततस्तत्र बहुविघ्नदर्शनादुत्तरगमनं नैष्ठिकीकामस्याप्यकरणसंकल्प्य अत्युक्तद्वयचर्यविषयांबुद्धिदृढनिश्चयं जेतुकामः काममिति शेषः ॥ १४ ॥ कौशिकी विश्वामित्रभगिनी नदी ॥ १५ ॥ उत्तरेपर्वते इत्येतत्पूर्वान्वयि समागम्य ब्रह्मणेति शेषः ॥ १६ ॥ लभतां भगवन्निर्गोषः ॥ १७ ॥

सब्रीडइव संवृत्तश्चिताशोकपरायणः ॥ बुद्धिर्मुनेः समुत्पन्ना सामपारधुनंदन ॥ १० ॥ सर्वसुराणां कर्मैतत्तपोपहरणं महत् ॥ अहोरात्रापदेशेन गताः संवत्सरादश ॥ ११ ॥ काममोहाभिभूतस्य विघ्नोऽयं प्रत्युपस्थितः ॥ सनिःश्वसन्मुनिवरः पश्चात्तापेन दुःखितः ॥ १२ ॥ भीतामप्सरसं दृष्ट्वा वेपंतीं प्रांजलिं स्थिताम् ॥ मेनकां मधुरैर्वाक्यैर्विस्तृत्य कुशिकात्मजः ॥ १३ ॥ उत्तरं पर्वतराम विश्वामित्रो जगाम ह ॥ सकृत्वा नैष्ठिकीं बुद्धिं जेतुकामो महायशः ॥ १४ ॥ कौशिकी तीरमासाद्य तपस्तेपे दुरासदम् ॥ तस्य वर्षसहस्राणि घोरं तप उपासतः ॥ १५ ॥ उत्तरेपर्वते रामदेवतानामभूद्भयम् ॥ अमंत्रयन्समागम्य सर्वसर्पिणाः सुराः ॥ १६ ॥ महर्षि शब्दं लभतां साध्वयं कुशिकात्मजः ॥ देवतानां वचः श्रुत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ १७ ॥ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ महर्षे स्वागतं वत्स तपसोऽग्रेण तोषितः ॥ १८ ॥ महत्त्वमपि मुख्यत्वं ददामि तव कौशिक ॥ ब्रह्मणस्तु वचः श्रुत्वा विश्वामित्रस्तपोधनः ॥ १९ ॥ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा प्रत्युवाच पितामहम् ॥ ब्रह्मर्षि शब्दं तुलंस्वार्जितैः कर्मभिः शुभैः ॥ २० ॥ यदि मे भगवान्नाहततो हं विजितेन्द्रियः ॥ तमुवाच ततो ब्रह्मानता वत्सं जितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ यतस्वमुनि शार्दूल इत्युक्त्वा त्रिदिवंगतः ॥ विप्रस्थिते पुदेव पु विश्वामित्रो महामुनिः ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वं बाहुनि रालंबो वायुभक्षस्तपश्चरन् ॥ घर्मे पंचतपा भूत्वा वर्षास्वाकाशसंश्रयः ॥ २३ ॥ शिशिरे सलिले शायी रात्र्यहानितपोधनः ॥ एवं वर्षसहसंहितपो घोरमुपागमत् ॥ २४ ॥

देवप्रार्थनयामहर्षि शब्देनैव संबोधयति महर्षे इति ॥ १८ ॥ महत्त्वस्य विवरणं ऋषिमुख्यत्वमिति ॥ १९ ॥ प्रत्युवाचेति पितामहमिति शेषः अतुलं सर्वोत्तमं ब्रह्मर्षि शब्दं मदन्तीं स्वार्जितैः कर्मभिः प्राप्यं यदियतो भगवान्नाहनवदति ततो मन्येहं विजितेन्द्रियः अत्र काकुः न विजितेन्द्रिय इत्यर्थः न तावदिति विकारहेतुसंनिधाने विकाराभावे हितत्वमिति भावः न तावदिति लोकोक्तौ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ घर्मेऽग्निं आकाशं निरावरणदेशः ॥ २३ ॥ २४ ॥

पवित्रैर्दत्तैर्जुभिः कृतपशुत्वज्ञापनं पशुकृत्वा यज्ञपशुत्वेन संपाद्य अवंधयत् राजेति शेषः ॥ २४ ॥ इंद्रानुजो विष्णुर्यूपदेवः अत्र पूर्वमग्निस्तु त्वात एतौ उपदेशकालेन थोक्तत्वात् ॥ २५ ॥ सह
 साक्ष इत्युपलक्षणं विष्णोरपि रहस्यस्तुतिर्विश्वामित्रोपदिष्टा ॥ २६ ॥ समाप्तवान् फलं सम्यगाप्तवानित्यर्थः यद्यपि बहुचक्रात्मणे हरिश्चंद्रो ह वै धस ऐश्वराकोराजेत्यादिना हरिश्चंद्रयज्ञेशुनः शेष
 स्याज्जीर्गतिस्तु तस्य पशुत्वं प्राजापत्यादिस्तुत्या च मोक्षः श्रूयते तथापि अंबरीषविषयमप्येतत् एतत्प्रामाण्यात् तन्मूलश्रुतिश्चान्वेष्येति बहवः केचित्तु हरिश्चंद्रपदं सादृश्यादंबरीष एव प्रयुक्तं अजीग
 सदस्यानुमतेराजापवित्रकृतलक्षणम् ॥ पशुरंकां वरं कृत्वा युपेतं समबंधयत् ॥ २४ ॥ सवद्भो वाग्भिरग्न्याभिरभितुष्टाववै सुरौ ॥ इंद्रमिंद्रानुजं चैव
 यथा वन्मुनिपुत्रकः ॥ २५ ॥ ततः प्रीतः सहस्राक्षोरहस्यस्तुतिर्तौ पितः ॥ दीर्घमायुस्तदा प्रादाच्छुनः शेषाय वासवः ॥ २६ ॥ स च राजानरश्रेष्ठ यज्ञस्य च
 समाप्तवान् ॥ फलं बहुगुणं रामसहस्राक्षप्रसादजम् ॥ २७ ॥ विश्वामित्रोऽपि धर्मात्मा भूयस्तेपे महातपाः ॥ पुष्करे पुनरश्रेष्ठ दशवर्षशतानि च ॥ २८ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ० बालकांडे द्विष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु व्रतस्नातं महामुनिम् ॥ अभ्यगच्छन् सुराः
 सर्वे तपःफलचिकीर्षवः ॥ १ ॥ अब्रवीत्सुमहातेजा ब्रह्मासुरुचिरं वचः ॥ ऋषिस्त्वमसि भद्रं ते स्वार्जितैः कर्मभिः शुभैः ॥ २ ॥ तमेव मुक्त्वा देवेश सिद्धिदिवं पु
 नरभ्यगात् ॥ विश्वामित्रोऽमहातेजा भूयस्तेपे महत्तपः ॥ ३ ॥ ततः कालेन महता मेनका परमाप्सरा ॥ पुष्करे पुनरश्रेष्ठ स्नातुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ तां ददर्श
 महातेजामेनकां कुशिकात्मजः ॥ रूपेणाप्रतिमां तत्र विद्युतं जलदेयथा ॥ ५ ॥ कंदर्पदर्पवशा गोमुनिस्तामिदमब्रवीत् ॥ अप्सरः स्वागतं ते स्तुव स चेहममा
 श्रमे ॥ ६ ॥ अनुगृह्णीष्व भद्रं ते मदनेन विमोहितम् ॥ इत्युक्त्वा सारारोहा तत्रावासमथाकरोत् ॥ ७ ॥ तपसो हि महाविघ्नो विश्वामित्रमुपागमत् ॥ त
 स्यां वसंत्यां वर्षाणि पंचपंचचराधव ॥ ८ ॥ विश्वामित्राश्रमे सौम्ये सुखेन व्यतिचक्रमुः ॥ अथ काले गते तस्मिन् विश्वामित्रो महामुनिः ॥ ९ ॥

तपश्चक्रचीके प्रयुक्तं श्रुतावस्मादेवोपबृंहणादित्याहुः ॥ २७ ॥ भूयः पूर्वतपसः पुत्रेषु क्रोधेन नाशा क्रोधेन करिष्यामीति संकल्प्य पुनस्तपोकरोत् ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा
 मायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे द्विष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ व्रतस्नातं समाप्तव्रतं तपःफलचिकीर्षवः तपःफलं दातुकामाः ॥ १ ॥ ऋषिस्त्वमसि अत्र राज
 शब्दानुपादानेन क्षत्रजातिविश्लेषः सूचितः ॥ २ ॥ ३ ॥ परमारूपादिभिः सर्वोत्तमा अप्सरा इत्यार्षे ॥ ४ ॥ तत्र सरसि जलदेविद्युतमिव ॥ ५ ॥ कंदर्पकृतो दर्पो मदः ॥ ६ ॥ अनुगृह्णीष्व भो
 गदानेनेति शेषः वरारोहाश्रेष्ठजयना ॥ ७ ॥ पंचपंचदशवर्षाणि ॥ ८ ॥ ९ ॥

परलोकहितप्रयोजनमाह अयमिति शरणंरक्षणं जीवितमात्रेण जीवितप्रदानमात्रेण प्रियमित्यस्यममस्वस्य जीवतोवाक्यकरणादितिस्मृतेः शुनकवत्परलोकसाधनत्वेनप्रियमित्यर्थः ॥१०॥
तत्रप्रवृत्त्यर्थस्तौति सर्वेइति पशुभूताःअस्यराज्ञापशुत्वेनग्रहणादेतत्प्रतिनिधित्वेनपशुभूतानरेंद्रस्ययज्ञेऽग्रेस्तृप्तिप्रयच्छथेत्यर्थः ॥११॥ नाथवान्मयारक्षकवान् ममयुष्मत्पितुःजीवतोवाक्यक
रणात्त्वचःकृतंभवति ॥ १२ ॥ साभिमानंसाहंकारम् सलीलेंसपरिहासम् ॥ १३ ॥ लोकतःशास्त्रतश्चानुचितानुष्ठातृत्वेदृष्टांतमाह श्वमांसमिवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ साध्यसंभयम् पितृत्वप्रयुक्त

अयमुनिमुतोवालोमत्तःशरणमिच्छति ॥ अस्यजीवितमात्रेणप्रियंकुरुतपुत्रकाः॥१०॥ सर्वेसुकृतकर्माणःसर्वेधर्मपरायणाः॥ पशुभूतानरेंद्रस्य
तृप्तिमग्नेःप्रयच्छत ॥ ११ ॥ नाथवांश्चशुनःशेषोयज्ञश्चाविघ्नतोभवेत् ॥ देवतास्तर्पिताश्चस्युर्ममचापिकृतंवचः ॥ १२ ॥ मुनेस्तद्वचनंश्रुत्वामधुच्छंदा
दयःसुताः ॥ साभिमानंनरश्रेष्ठसलीलमिदमब्रुवन् ॥ १३ ॥ कथमात्मसुताह्निवात्रायसेऽन्यसुतंविभो ॥ अकार्यमिवपस्यामःश्वमांसमिवभोजने
॥ १४ ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वापुत्राणांमुनिपुंगवः ॥ क्रोधसंरक्तनयनोव्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ १५ ॥ निःसाध्यसमिदंप्रोक्तंधर्मादपिविगर्हितम् ॥ अतिक्र
म्यतुमद्वाक्यंदारुणंरोमहर्षणम् ॥ १६ ॥ श्वमांसभोजिनःसर्वेवासिष्ठाइवजातिषु ॥ पूर्णवर्षसहसंतुपृथिव्यामनुवत्स्यथ ॥ १७ ॥ कृत्वाशापसमायु
क्तान्पुत्रान्मुनिवरस्तदा ॥ शुनःशेषमुवाचार्तकृत्वारक्षांनिरामयाम् ॥ १८ ॥ पवित्रपाशैरावद्धोरक्तमाल्यानुलेपनः ॥ वैष्णवंयूपमासाद्यवाग्भिरग्नि
मुदाहर ॥ १९ ॥ इमेचगायद्देदिव्येगायेथामुनिपुत्रक ॥ अंघरीपस्ययज्ञोस्मिंस्ततःसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ २० ॥ शुनःशेषोगृहीत्वातेद्वेगाथेसुसमाहि
तः ॥ त्वरयाराजसिंहंतमंघरीपमुवाचह ॥ २१ ॥ राजसिंहमहाबुद्धेशीघ्रंगच्छावहेवयम् ॥ निवर्तयस्वराजेंद्रदीक्षांचसमुपाहर ॥ २२ ॥ तद्वाक्यमृषि
पुत्रस्यश्रुत्वाहर्षसमन्वितः ॥ जगामनृपतिःशीघ्रंयज्ञवाटमतंद्रितः ॥ २३ ॥

जीतिरहितम् जीवतोवाक्याकरणाद्धर्मादपिविगर्हितंभष्टम् एवमद्वाक्यमतिक्रम्ययतोदारुणंपरुषंरोमहर्षणंरोमांचरूपविकारजनकमुक्तंतस्मादितिशेषः ॥ १६ ॥ जातिषुमुष्टिकजातिषु
॥ १७ ॥ निरामयांसर्वदुःखनाशिकारक्षांकृत्वाशुनःशेषमुवाच ॥ १८ ॥ वाक्यमाह पवित्रेति पवित्रपाशाःदर्भरशनाः वैष्णवंविष्णुदेवत्यम् वैष्णवोवैदेवतयायूपइतिश्रुतेः वाग्भिराग्नेयमंत्रैर
ग्निमुदाहरस्तुहि ॥ १९ ॥ इमेमयोपदिश्यमानेद्रोपेंद्रवैदेवत्ये सिद्धिर्जीवितसिद्धिम् ॥ २० ॥ २१ ॥ गच्छावहेइत्यार्षस्तद् निवर्तयस्व यज्ञमितिशेषः समुदाहरकुरु ॥ २२ ॥ २३ ॥

मध्यममध्यमपुत्रविक्रेयमातापित्रोर्विक्रेयत्वेनसमतमन्वेऽर्थादितिशेषः ॥ २१ ॥ ब्रह्मवादिनःमध्यमपुत्रस्य ॥ २२ ॥ गृहीत्वाक्रीत्वा यद्यप्यपत्यस्यदानक्रयौशास्त्रनिषिद्धैतथापिअनेनकु
लहानौधमार्थमपत्यदानमिवयज्ञायापत्यक्रयोनविगीतइतिस्मृचितं पुत्रस्यचैवपित्रधीनतोचितेतिचबोधितं ॥ २३ ॥ शुनःशेपंरथमारोप्येत्यन्वयः ॥ २४ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरा
मायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येबालकांडेएकषष्टितमःसर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ व्यश्रमत् व्यश्राम्यदितिपाठांतरं ॥ १ ॥ विश्रममाणस्येतिविश्रामतइत्यर्थेआर्षं ॥ २ ॥

पिताज्येष्ठमविक्रेयमाताचाहकनीयसम् ॥ विक्रेयमध्यममन्वेराजपुत्रनयस्वमाम् ॥ २१ ॥ अथराजामहाबाहोवाक्यांतेब्रह्मवादिनः ॥ हिरण्यस्य
सुवर्णस्यकोटिभीरत्तराशिभिः ॥ २२ ॥ गवांशतसहस्रेणशुनःशेपंनरेश्वरः ॥ गृहीत्वापरमप्रीतो जगामरघुनंदन ॥ २३ ॥ अंबरीषस्तुराजर्षीरथमा
रोप्यमत्वरः ॥ शुनःशेपंमहातेजाजगामाशुमहायशाः ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०बालकांडेएकषष्टितमःसर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शुनःशे
पंनरेश्वरगृहीत्वातुमहायशाः ॥ व्यश्रमत्पुष्करराजामध्याङ्गेरघुनंदन ॥ १ ॥ तस्यविश्रममाणस्यशुनःशेपोमहायशाः ॥ पुष्करंज्येष्ठमागम्यविश्वामि
त्रंददर्शह ॥ २ ॥ तप्यंतमृषिभिःसार्धमातुलं परमातुरः ॥ विषण्णवदनोदीनस्तृणयाचश्रमेणच ॥ ३ ॥ पपातांकेमुनेरामवाक्यंचेदमुवाचह ॥ नमे
स्तिमातानपिताज्ञातयोवांधवाःकुतः ॥ ४ ॥ त्रातुमर्हसिमांसौम्यधर्मेणमुनिपुंगव ॥ त्रातात्वंहिनरश्रेष्ठसर्वेषांत्वंहिभावनः ॥ ५ ॥ राजाचकृतकार्यः
स्यादहंदीर्घायुरव्ययः ॥ स्वर्गलोकमुपाश्रीयांतपस्तप्त्वात्यनुत्तमम् ॥ ६ ॥ समेनाथोत्थनाथस्यभवभव्येनचेतसा ॥ पितेवपुत्रंधर्मात्मस्त्रातुमर्हसि
किल्बिषात् ॥ ७ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाविश्वामित्रोमहातपाः ॥ सांत्वयित्वाबहुविधंपुत्रानिदमुवाचह ॥ ८ ॥ यत्कृतेपितरःपुत्रान्जनयंतिशुभार्थिनः ॥
परलोकहितार्थायतस्यकालोयमागतः ॥ ९ ॥

तृणयापिपासयाजिजीविषयाच श्रमेणचेतिविषण्णवदनत्वेदीनत्वेपरमातुरत्वेचहेतुः ॥ ३ ॥ अंकेउत्संगे ॥ मातुलत्वान्नत्रपातः वांधवाःकुतोदूरादेवसर्वथानसंत्येवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ धर्मेणस्वा
जितेन सर्वेषांशरणागतानांभावनःसर्वेष्टसाधनं एकोहिस्त्वर्थे ॥ ५ ॥ यथाचराजाकृतकार्यःस्यात्अहंचअव्ययोधर्मलोपाभाववान्दीर्घायुस्तपस्तप्त्वास्वर्गंप्राप्नुयांतथाकुर्वितिशेषः ॥ ६ ॥
किल्बिषात्जीवविपत्तिरूपात् भव्येनप्रसन्नेन पुत्रंज्येष्ठं ॥ ७ ॥ ८ ॥ यत्कृतेयस्ययोजनाय तदेवप्रयोजनमाह परलोकहितार्थायपरलोकहितरूपप्रयोजनाय तस्यप्रयोजनस्य ॥ ९ ॥

अभ्याहृतइदानीमस्माजिरानीतः पशुस्तवदुर्नयात् त्वत्पापवशात्तावकरक्षिणां प्रमादाच्च प्रनष्ट इत्यन्वयः राजपापमाह अरक्षितारं प्रजानामिति शेषः ॥ ७ ॥ एतत्पशुनाशरूपं महत्पापश्चित्तं मह
तः प्रायश्चित्तस्य कारणं प्रकातं कर्मयावत्प्रवर्तते प्रवर्तिष्यते तावत्ततः प्रागेव नष्टं पशुमन्विष्यान् यत् तत्पतिनिधित्वेन क्रीत्वानरं वा पशुमानयेत्यर्थः ॥ ८ ॥ सहस्रशो गोभिर्निष्क्रय भूनाभिरित्यर्थः ॥ ९ ॥

पशुरभ्याहृतो राजन् नष्टस्तव दुर्नयात् ॥ अरक्षितारं राजानं घ्नंति दोषानरेश्वर ॥ ७ ॥ प्रायश्चित्तं महद्ध्येतन्नरं वा पुरुषर्षभ ॥ आनयस्व पशुं शीघ्रं याव
त्कर्मप्रवर्तते ॥ ८ ॥ उपाध्यायवचः श्रुत्वा स राजापुरुषर्षभः ॥ अन्वियेपमहाबुद्धिः पशुंगोभिः सहस्रशः ॥ ९ ॥ देशान् जनपदां स्तां स्तान्नगराणिवना
निच ॥ आश्रमाणि च पुण्यानि मार्गमाणो महीपतिः ॥ १० ॥ सपुत्रसहितं तात सभार्यरघुनन्दन ॥ भृगुतुंगे समासीन मृचीकं संददर्शह ॥ ११ ॥ तमुवाच
महातेजाः प्रणम्याभिप्रसाद्य च ॥ महर्षितपसादीमं राजर्षिरमितप्रभः ॥ १२ ॥ पृष्ट्वा सर्वत्र कुशल मृचीकं तमिदं वचः ॥ गवां शतसहस्रेण विक्रीणीषे सु
तं यदि ॥ १३ ॥ पशोरर्थे महाभाग कृतकृत्योऽस्मि भार्गव ॥ सर्वे परिगता देशाय ज्ञियं न लभे पशुम् ॥ १४ ॥ दातुमर्हसि मूल्येन सुतमेकमितो मम ॥ एव
मुक्तो महातेजाः कृचीकस्त्वब्रवीद्वचः ॥ १५ ॥ नाहं ज्येष्ठं नरश्रेष्ठ विक्रीणीयां कथंचन ॥ कृचीकस्य वचः श्रुत्वा तेषां माता महात्मनाम् ॥ १६ ॥ उवाच नर
शार्दूलमं बरीषमिदं वचः ॥ अविक्रेयं सुतं ज्येष्ठं भगवानाह भार्गवः ॥ १७ ॥ ममापि दयितं विद्धि कनिष्ठं शुनकं प्रभो ॥ तस्मात्कनीयसं पुत्रं न दास्ये तव
पार्थिव ॥ १८ ॥ प्रायेण हिनरश्रेष्ठ ज्येष्ठाः पितृपुत्रलभाः ॥ मातृणां च कनीयां सस्तस्माद्रक्ष्ये कनीयसम् ॥ १९ ॥ उक्तवाक्ये मुनौ तस्मिन्मुनिपत्यांतथै
व च ॥ शुनः शेषः स्वयं राममभ्यमोवाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥

॥ १० ॥ सपुत्रेति स इति पृथक् पदं सौवरीषः भृगुतुंगं पर्वतशृंगविशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ तं प्रसिद्धतपसमृचीकं इदं वक्ष्यमाणं वचो ब्रवीदिति शेषः यद्विक्रीणीषेतदा कृतकृत्योऽस्मि भवेयं यतो यज्ञि
यं यज्ञे पूर्वपरिकल्पितं पशुं कापिनलजे ॥ १३ ॥ १४ ॥ इतः एतेषु सार्वविभक्तिकस्तसिः ॥ १५ ॥ कथंचन बहूनापि मूल्येन अनेनेतरयोरनुमतिः सूचिता अप्रतिषिद्धमनुमतमिति न्यायात्
॥ १६ ॥ १७ ॥ शुनक इति कनिष्ठपुत्रनाम ॥ १८ ॥ पितृपुत्रपुत्रां रक्षिष्यामीत्यर्थे रक्ष्ये इत्यर्थः ॥ १९ ॥ रामेति संबुद्धिः ॥ २० ॥

लोकाः सुरादिसत्यांताः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैश्वानरपथान् ज्यातिः शोच्यप्रसिद्धानादिज्योतिश्चक्रमार्गाद्वर्हिर्वर्हिर्देशोऽतानितानि नक्षत्राणि तिष्ठन्ति पूर्वैर्णान्वयः तेषु त्वदीयेषु ज्योतिःषु नक्षत्रेषु
जाज्वलन्मृशं ज्वलन् ॥ ३१ ॥ अवाकूशिराः अस्मदुक्तावाकूशिरस्त्वानेव त्रिशं कुर्वेदनुत्यसुखवान्तिष्ठन् एतानि तव ज्योतींषितं अनुयास्यन्ति च ॥ ३२ ॥ स्वर्गलोकगतं यथा स्वर्गलोकगतमि
वेत्यंतं पूर्वान्वयि ॥ ३३ ॥ बाढमित्येव आहेशेषः दुराग्रहस्यानर्थहेतुतां प्रति संधाय देवतावचनमंगीचकार ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीधेरा मायण० वा० आदिकाव्ये बालकां

यावल्लोकाधरिष्यन्ति तिष्ठन्ते तानि सर्वशः ॥ मल्लतानि सुराः सर्वे तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ २९ ॥ एवमुक्ताः सुराः सर्वे प्रत्यूचुर्मुनिपुंगवम् ॥ एवं भवतु भद्रं तेति
ष्ठन्ते तानि सर्वशः ॥ ३० ॥ गगनेतान्यनेकानि वैश्वानरपथाद्वहिः ॥ नक्षत्राणि मुनिश्रेष्ठे तेषु ज्योतिःपुजाज्वलन् ॥ ३१ ॥ अवाकूशिरास्त्रिशंकुश्च तिष्ठ
त्वमरसन्निभः ॥ अनुयास्यन्ति चैतानि ज्योतींषि नृपसत्तमम् ॥ ३२ ॥ कृतार्थं कीर्तिमंतं च स्वर्गलोकगतं यथा ॥ विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा सर्वदेवैरभिष्टुतः
॥ ३३ ॥ ऋषिमध्ये महातेजा बाढमित्येव देवताः ॥ ततो देवा महात्मानो ऋषयश्च तपोधनाः ॥ जग्मुर्यथागतं सर्वं यज्ञस्यांते नरोत्तम ॥ ३४ ॥ ॥ इत्या
र्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विश्वामित्रो महातेजाः प्रस्थितान् वीक्ष्य तानृषीन् ॥
अब्रवीन्नरशार्दूलसर्वास्तान्वनवासिनः ॥ १ ॥ महाविघ्नः प्रवृत्तो यं दक्षिणामास्थितो दिशम् ॥ दिशमन्यां प्रपत्स्यामस्तत्र तप्स्यामहेतपः ॥ २ ॥ पश्चि
मायां विशालायां पुष्करेषु महात्मनः ॥ सुखं तपश्चरिष्यामः सुखं तद्धितपो वनम् ॥ ३ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः पुष्करेषु महामुनिः ॥ तपउग्रं दुराधर्षं ते पेम्
लफलाशनः ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु अयोध्याधिपतिर्महान् ॥ अंबरीष इति ख्यातो यष्टुं समुपचक्रमे ॥ ५ ॥ तस्य वै यजमानस्य पशुमिद्रो जहार ह ॥
प्रनष्टे तु पशौ विप्रो राजानमिदमब्रवीत् ॥ ६ ॥

षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वनवासिनः तपोवनवासिनस्तान् स्वाज्ञया यज्ञार्थमागतान् स्थितान् वीक्ष्य सर्वास्तान् ब्रवीदित्यन्वयः वनवासिन इत्यस्य स्थाने विनयान्वितानि तिपाठां
तरम् ॥ १ ॥ दक्षिणां दिशमासमंताद्याप्यास्थितो यं त्रिशंकु रूपो महाविघ्नोऽस्माकं तपोनाशकत्वात् प्रवृत्तस्तच्छायाक्रान्तत्वाच्चायं देशोऽतः परंतपोऽयोग्य इति भावः ॥ २ ॥ विशालायां विशालतपो
वनवत्यां पश्चिमायां वर्तमानेषु पुष्करेषु तत्तीरे तपोवनेष्वित्यर्थः महात्मन इति महात्मान इत्यर्थकं ऋषिसंबोधनमदीर्घत्वमार्पणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विप्रः पुरोहितः ॥ ६ ॥

तदाह हेराजनृत्वं तस्य तेजसा वैभवेन सशरीरो दिवंगच्छ कुद्धत्वात्पुनरुक्त्यादिन दोषः ॥ १५ ॥ मुनीनां पश्यतां मुनिषु पश्यत्सु ॥ १६ ॥ स्वर्गकृतालयः स्वर्गे निजपुण्यकर्मणा कृतं आलयो यस्य तां
दृशः स्वर्गवासाहो नासीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तत्र हेतुः गुरुशापेत्यादि ॥ १८ ॥ १९ ॥ आहारयत् अकरोत् ॥ २० ॥ सृजन्निति यथा उत्तरतो ध्रुवः अचलस्तिष्ठति एवं त्रिशंकुस्तिष्ठतु तस्य परितो
यथा सर्पसर्पिर्मंडलं तथा अस्यापि भवत्वित्याशयः सृजन्निति हेतौ शतप्रत्ययः सृष्टिकुर्वन्तद्वेतोः दक्षिणमार्गस्थान परानसृजत् पुनः सप्तविंशतिनक्षत्रमालामसृजत् ॥ २१ ॥ नक्षत्रवंशं क्षुद्रनक्ष

राजं स्वं तेजसा तस्य सशरीरो दिवंग्रज ॥ उक्तवाक्ये मुनौ तस्मिन् सशरीरो नरेश्वरः ॥ १५ ॥ दिवं जगाम काकस्त्यमुनीनां पश्यतां तदा ॥ स्वर्गलोकं गतं दृ
ष्ट्वा त्रिशंकुं पाकशासनः ॥ १६ ॥ सह सर्वैः सुरगणैरिदं वचनमब्रवीत् ॥ त्रिशंकोगच्छ भूयस्त्वं नासि स्वर्गकृतालयः ॥ १७ ॥ गुरुशापहतो मूढपतभूमि
मवाकृशिराः ॥ एवमुक्तो महेंद्रेण त्रिशंकुरपतत्पुनः ॥ १८ ॥ विक्रोशमानस्त्राहीति विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य क्रोशमानस्य कौशिकः
॥ १९ ॥ रोषमाहारयत्तीव्रं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ऋषिमध्ये स तेजस्वी प्रजापतिरिवापरः ॥ २० ॥ सृजन् दक्षिणमार्गस्थानं सप्तर्षीं परान्युनः ॥ नक्षत्र
वंशमपरमसृजत् क्रोधमूर्च्छितः ॥ २१ ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय ऋषिमध्ये महायशाः ॥ सृष्ट्वानक्षत्रवंशं च क्रोधेन कलुषीकृतः ॥ २२ ॥ अन्यमिंद्रं क
रिष्यामि लोको वा स्यादनिंद्रकः ॥ दैवतान्यपि स क्रोधात्सृष्टुं समुपचक्रमे ॥ २३ ॥ ततः परमसंभ्रांताः सर्पिसंघाः सुरासुराः ॥ विश्वामित्रं महात्मानमृचुः
सानुनयं वचः ॥ २४ ॥ अयं राजा महाभाग गुरुशापपरिक्षतः ॥ सशरीरो दिवं यातुं नार्हत्येव तपोधन ॥ २५ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां मुनिपुंगवः ॥
अब्रवीत्सु महद्वाक्यं कौशिकः सर्वदेवताः ॥ २६ ॥ सशरीरस्य भद्रं वस्त्रिशंकोरस्य भूपतेः ॥ आरोहणं प्रतिज्ञातं नानृतं कर्तुमुत्सहे ॥ २७ ॥ स्वर्गोऽस्तु सश
रीरस्य त्रिशंकोरस्य शाश्वतः ॥ नक्षत्राणि च सर्वाणि मामकानि ध्रुवाण्यथ ॥ २८ ॥

त्रगणम् ॥ २२ ॥ अन्यमिंद्रं स्वसृज्यमानस्वर्गस्येति शेषः अथ वामयासृज्यमानः स्वर्गः अनिद्रएवास्तु त्रिशंकुरेव तत्रेंद्रो भवत्वित्याशयः एवमिंद्रस्थाने त्रिशंकुं प्रतिष्ठाप्य तस्य परिवारभूतदेवता
निष्पद्यमुपचक्रमे ॥ २३ ॥ तत इति देवप्रतिस्वर्गवत्स्वस्यापि प्रतिस्वर्गं कुर्यात् इति हेतोः सुरासुराश्च संभ्रांताः पर्याकुलचित्ता इत्यर्थः ॥ २४ ॥ अनुनयप्रकारमाह अयं राजेत्यादि गुरुशापेन प
रिक्षतः चंडालत्वं प्राप्तः दिवं ब्रह्मसृष्टं तत्सृष्टं वा स्वर्गम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ भद्रं इत्यनेन अनुनयः ॥ २७ ॥ स्वर्गोऽस्तु स्वर्गपदवाच्यसुखविशेषानुभवोऽस्तु ॥ २८ ॥

ज्ञात्वायोगबलेन ॥ १ ॥ इक्ष्वाकुदायादः तद्वंश्यः एवमादिगुणैर्यागाधिकारित्वं सूचितम् ॥ २ ॥ स्वंप्रतिशरणमागमने हेतुमाह स्वेनेत्यादि ॥ ३ ॥ प्रवर्त्यतां आरभ्यताम् ॥ ४ ॥ धर्मसंहितमि
ति क्रियाविशेषणम् ऊचुरित्यस्य अन्योन्यमिति शेषः यदूचुस्तदाह अयमित्यादि ॥ ५ ॥ अग्निकल्पः अजितकामक्रोधत्वाच्छापंदास्यतियतस्तस्मादिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ततः सशरीरस्य स्वर्गगम
नाय यज्ञः प्रवर्त्यताम् सर्वे भवन्तः स्वस्वरूपं अधितिष्ठत प्रारभध्वम् ताः क्रियाः स्वस्वार्तिव्यकर्माणि ॥ ८ ॥ याजकः अध्वर्युरितियावत् अतएव वक्ष्यति सुवमुद्यम्येति ॥ ९ ॥ यथा कल्पशास्त्रानु

तपो बलहतान् ज्ञात्वा वासिष्ठान्समहोदयान् ॥ ऋषिमध्ये महातेजा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥ अयमिक्ष्वाकुदायादस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ॥ ध
र्मिष्ठश्च वदान्यश्च मां चैव शरणं गतः ॥ २ ॥ स्वेनानेन शरीरेण देवलोकं जिगीषया ॥ यथायं स्वशरीरेण देवलोकं गमिष्यति ॥ ३ ॥ तथा प्रवर्त्यतां यज्ञो
भवद्भिश्च मया सह ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा सर्व एव महर्षयः ॥ ४ ॥ ऊचुः समेताः सहसा धर्मज्ञा धर्मसंहितम् ॥ अयंकुशिकदायादो मुनिः परमकोपनः
॥ ५ ॥ यदा हवचनं सम्यगेतत्कार्यं न संशयः ॥ अग्निकल्पो हि भगवान् शापंदास्यतिरोषतः ॥ ६ ॥ तस्मात्प्रवर्त्यतां यज्ञः सशरीरो यथादिवि ॥ गच्छेदि
क्ष्वाकुदायादो विश्वामित्रस्य तेजसा ॥ ७ ॥ ततः प्रवर्त्यतां यज्ञः सर्वे समधितिष्ठत ॥ एवमुक्त्वा महर्षयः संजहुः स्ताः क्रियास्तदा ॥ ८ ॥ याजकश्च महाते
जा विश्वामित्रोऽभवत्कृतौ ॥ ऋत्विजश्चानुपूर्व्येण मंत्रवन्मंत्रकोविदाः ॥ ९ ॥ चक्रुः सर्वाणि कर्माणि यथा कल्पं यथाविधि ॥ ततः कालेन महता विश्वा
मित्रो महातपाः ॥ १० ॥ चकारावाहनं तत्र भागार्थं सर्वदेवताः ॥ नाभ्यागमंस्तदा तत्र भागार्थं सर्वदेवताः ॥ ११ ॥ ततः कोपसमाविष्टो विश्वामित्रो म
हामुनिः ॥ सुवमुद्यम्य स क्रोधस्त्रिशंकुमिदमब्रवीत् ॥ १२ ॥ पश्य मे तपसो वीर्यं स्वार्जितस्य नरेश्वर ॥ एषत्वां स्वशरीरेण नयामि स्वर्गमोजसा ॥ १३ ॥
दुष्प्रापं स्वशरीरेण स्वर्गं गच्छत नरेश्वर ॥ स्वार्जितं किंचिदप्यस्ति मया हितपसः फलम् ॥ १४ ॥

सारेण यथाविधियथासंप्रदायानुष्ठानम् कल्पशास्त्रेनानापक्षोपन्यासस्थले अनुष्ठेयांशे संप्रदायस्यैव शरणत्वात् महता कालेन अधिककालसाध्ययत्नपूर्वकमंत्रपाठेन ॥ १० ॥ सर्वदेवताः प्रती
तिशेषः तदा तथापि अनधिकारिणा याजनाद्यजनाच्च ॥ ११ ॥ उद्यम्य ऊर्ध्वं क्रोधेन प्रक्षिप्य कोपस्यैवाधिकावस्था क्रोधः ॥ १२ ॥ पश्य मे इति भागार्थं देवानामनागमनेन असाध्यत्वेऽपि स्वतः
पोव्ययेन त्वामभीष्टं स्वर्गं नयामीति भावः ॥ १३ ॥ स्वशरीरेण दुष्प्रापमित्यन्वयः हियदि मया स्वार्जितं यत्किंचिदपि तपसः फलं सुकृतमस्ति ॥ १४ ॥

नेतव ॥ ११ ॥ सर्वदेशेष्वित्यस्य स्थिता इति शेषः आगच्छन्नित्यस्य केचिदिति शेषः महोदयं तन्नामानमृषिम् वासिष्ठं यच्छतं सर्वतश्च वर्जयित्वेति योजना तद्वासिष्ठशतं क्रोधपर्याकुलाक्षरं यथा ये
न प्रकारेण वचनमाह तत्सर्वं शृण्वित्यर्थः क्षत्रिय इत्यादि ब्राह्मणस्यैव याजनाधिकारात् चंडालस्य यज्ञेऽनधिकाराच्च ॥ १२ ॥ १२ ॥ सुराणां देवतात्वेन भोक्तृत्वम् ऋषीणां ऋत्विक्त्वेन यज्ञशिष्ट
भोक्तृत्वम् ॥ १४ ॥ पालिता इति व्यंग्योक्तिः वचनैर्घुर्यम् अर्श आद्यजंतम् नैर्घुर्यं वद्वचनमित्यर्थः ॥ १५ ॥ वासिष्ठा इत्याद्यर्थपूर्वान्वयि सह महोदयामहोदयेन सहिताः ॥ १६ ॥ अदुष्टत्वे हे

उचुश्च वचनं सर्वं सर्वेषां ब्रह्मवादिनाम् ॥ श्रुत्वा ते वचनं सर्वं समायांति द्विजातयः ॥ ११ ॥ सर्वदेशेषु चागच्छन् वर्जयित्वा महोदयम् ॥ वासिष्ठं यच्छतं
सर्वं क्रोधपर्याकुलाक्षरम् ॥ १२ ॥ यथा ह वचनं सर्वं शृणुत्वं मुनिपुंगव ॥ क्षत्रियो याजको यस्य चंडालस्य विशेषतः ॥ १३ ॥ कथं स दसिभोक्तारो ह वि
स्तस्य सुरर्षयः ॥ ब्राह्मणा वामहात्मानो भुक्त्वा चंडालभाजनम् ॥ १४ ॥ कथं स्वर्गं गमिष्यंति विश्वामित्रेण पालिताः ॥ एतद्वचनं नैर्घुर्यमूचुः संरक्तलो
चनाः ॥ १५ ॥ वासिष्ठामुनिशार्दूलसर्वं सह महोदयाः ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सर्वेषां मुनिपुंगवः ॥ १६ ॥ क्रोधसंरक्तनयनः सरोपमिदमब्रवीत् ॥ यदूषयं
त्यदुष्टं मानपउग्रं समास्थितम् ॥ १७ ॥ भस्मीभूता दुरात्मानो भविष्यंति न संशयः ॥ अद्य ते कालपाशेन नीता वैवस्वतक्षयम् ॥ १८ ॥ सप्तजातिशता
न्येव मृतपाः संभवन्तु ते ॥ श्वमांसं नित्यं ताहारामुष्टिकानामनिर्घृणाः ॥ १९ ॥ विकृताश्च विरूपाश्च लोकाननुचरं त्विमान् ॥ महोदयश्च दुर्बुद्धिर्मांसदूष्यं
त्यदूषयत् ॥ २० ॥ दूषितः सर्वलोकेषु निपादत्वं गमिष्यति ॥ प्राणातिपातनिरतो निरनुक्रोशतांगतः ॥ २१ ॥ दीर्घकालं मम क्रोधादुर्गतिं वर्तयिष्यति ॥
एतावदुक्त्वा वचनं विश्वामित्रो महातपाः ॥ विरराम महातजा ऋषिर्मध्ये महामुनिः ॥ २२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वा
लकांडे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥

॥ ५९ ॥

॥ ५९ ॥

तुः तपउग्रमिति तपस्तेजसा क्षत्रियस्य चंडालयाजनमपिन दोषायेति ज्ञात्वा पियत् दूषयंति स्म ॥ १७ ॥ तस्माद्भस्मीभूता इत्यादि ॥ १८ ॥ सप्तजातिशतानि सप्तजन्मशतानि मृतपाः शववस्त्रादि
हारिणः मुष्टिकानामतन्नामानः इदानीं ढोवा इति प्रसिद्धाः ॥ १९ ॥ विकृता विकृतव्यापाराः विरूपाः विकृताकाराः अदूष्यं दूषयदिति प्राग्वत् ॥ २० ॥ प्राणातिपातनिरतः प्राणिनां प्राणना
शोद्यतः अनुक्रोशोदया ॥ २१ ॥ वर्तयिष्यति प्राप्स्यति अत्रेदं बोध्यम् क्षत्रियत्वेऽपि याजने प्रवृत्तिस्तत्रापि शापदूषितचंडालयाजने प्रवृत्तिर्ब्राह्मणेषु वासिष्ठेषु वधादिकच्छापकृत्या प्रवृत्तिरेतत्स
र्वब्राह्मणत्वेच्छया प्रवर्तमानतपसो विनाशायैव कृतमिति बोध्यम् ॥ २२ ॥ ॥ इति श्री० श्रीरा० रामा० वा० आ० बाल० एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥ ५९ ॥

॥ ५९ ॥

नगच्छन्तिनगच्छन्तिस्म यदेवमतोदैवमेवप्रारब्धफलमदृष्टमेव परंश्रेष्ठं हिताहितप्रापणे पौरुषं दानीतनधर्मानुष्ठानं निरर्थकम् प्रारब्धतिरस्कारे दुर्बलमित्यर्थः ॥ २२ ॥ दैवमुक्तम् आक्रम्यते अभि
सूयते परमागतिः साक्षादितरतिरस्कारेणैहिकसुखदुःखदम् प्रसादं देवानुकूल्यसमर्थत्वदीयं प्रसादमिच्छतो मे प्रसादं कर्तुमर्हसि दैवेनोपहतंतिरस्कृतमिहानुष्ठीयमानं कर्म यस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥
इति श्री रामाक्षिरामेश्वरीरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ उक्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ यज्ञसाध्यं यज्ञसाहाय्यम् ॥ ३ ॥ अ

परितोषं न गच्छन्ति गुरवो मुनिपुंगव ॥ दैवमेव परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ॥ २२ ॥ दैवेनाक्रम्यते सर्वं दैवं हि परमागतिः ॥ तस्य मे परमार्तस्य प्रसादम
भिकांक्षतः ॥ कर्तुमर्हसि भद्रं ते देवोपहतकर्मणः ॥ २३ ॥ नान्यांगतिं गमिष्यामि नान्यच्छरणमस्ति मे ॥ दैवं पुरुषकारेण निवर्तयितुमर्हसि ॥ २४ ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे अष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ उक्तवाक्यं तुराजानं रूपया कुशिकात्म
जः ॥ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं साक्षाच्चंडालतांगतम् ॥ १ ॥ इक्ष्वाको स्वागतं वत्सजानामित्वां सुधार्मिकम् ॥ शरणं ते प्रदास्यामि मा भैषीर्नृपपुंगव ॥ २ ॥
अहमामंत्रये सर्वांन्महर्षीन्पुण्यकर्मणः ॥ यज्ञसाध्यकरान् राजंस्ततो यक्ष्यसि निर्वृतः ॥ ३ ॥ गुरुशापकृतं रूपं यदिदं त्वयि वर्तते ॥ अनेन सह रूपेण सश
रीरोगमिष्यसि ॥ ४ ॥ हस्तप्राप्तमहं मन्ये स्वर्गतवनराधिप ॥ यस्त्वं कौशिकमागम्य शरण्यं शरणागतः ॥ ५ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः पुत्रान्परमधार्मि
कान् ॥ व्यादिदेश महाप्राज्ञान्यज्ञसंभारकारणात् ॥ ६ ॥ सर्वान्शिष्यान्समाहूय वाक्यमेतदुवाच ह ॥ सर्वानृषीन्सवासिष्ठानानयध्वं ममाज्ञया ॥ ७ ॥
सशिष्यान्सुहृदश्चैव सर्वांजः सुबहुश्रुतान् ॥ यदन्यो वचनं ब्रूयान्महाक्यबलचोदितः ॥ ८ ॥ तत्सर्वमखिलेनोक्तं ममाख्येयमनादृतम् ॥ तस्य तद्वचनं श्रु
त्वादिशो जग्मुस्तदाज्ञया ॥ ९ ॥ आजग्मुरथ देशेभ्यः सर्वेभ्यो ब्रह्मवादिनः ॥ ते च शिष्याः समागम्य मुनिं ज्वलिततेजसम् ॥ १० ॥

तेन रूपेण गुरुपुत्रशापकृतेन चंडालरूपेण ऋषिशापस्यान्यथा कर्तुमशक्यत्वात् गमिष्यसि स्वर्गमिति शेषः जातिचांडालत्वाभावाच्च यज्ञप्रवृत्तिः ॥ ४ ॥ हस्तप्राप्तं अनायासलभ्यम् तत्र हेतुः
यस्त्वमित्यादि ॥ ५ ॥ यज्ञसंभारकारणात् यज्ञसामग्रीसंपादनार्थम् ॥ ६ ॥ शिष्याणां क्रप्यानयने आज्ञा ॥ ७ ॥ सुहृदः स्वस्य स्वस्य कृत्स्नहितान् तद्विशेषणम् सुबहुश्रुतानिति यदिति
आहूतो न्योवा अनादृतं उपेक्षारूपं चंडालयाजनरूपं निंदात्मकं वायद्वाक्यं ब्रूयात्तत्सर्वमुक्तमखिलेन ममाख्येयम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

अन्यांगतिगमिष्यामिस्वस्तिवोस्तुतपोधनाः ॥ ऋषिपुत्रास्तुतच्छ्रुत्वावाक्यंघोराभिसंहितम् ॥ ८ ॥ चंडालत्वंगमिष्यसीतिशेषुरितियोजना तादृश
पापिष्ठदर्शनस्यपापजनकत्वात्स्वस्वाश्रमप्रवेशस्तेषाम् ॥ ९ ॥ परुषोरुक्षांगः ध्वस्तमूर्धजःखर्वकेशः ॥ १० ॥ चिताश्मशानंतत्रभवंपुष्पभस्मादिमाल्यांगरागोयस्य अयोविकारआयसंत
साभरणः त्यज्यत्यक्ता ॥ ११ ॥ अनुगामिनःसहगताः प्राद्रवन्त्यक्तागताः परमात्मवान्धीरः ॥ १२ ॥ दसमानइत्यस्यदुःखेनेत्यादि विश्वामित्रंजगामेतिपूर्वेणान्वयः वसिष्ठैर्विरत्नातुविफ

अन्यांगतिगमिष्यामिस्वस्तिवोस्तुतपोधनाः ॥ ऋषिपुत्रास्तुतच्छ्रुत्वावाक्यंघोराभिसंहितम् ॥ ८ ॥ शेषुःपरमसंकुद्धाश्चंडालत्वंगमिष्यसि ॥ इत्युक्त्वा
तेमहात्मानोविविशुःस्वस्वमाश्रमम् ॥ ९ ॥ अथरात्र्यांयतीतायांराजाचंडालतांगतः ॥ नीलवस्त्रधरोनीलःपुरुषोध्वस्तमूर्धजः ॥ १० ॥ चित्यमाल्यां
गरागश्चआयसाभरणोऽभवत् ॥ तदृष्ट्वामंत्रिणःसर्वेत्यज्यचंडालरूपिणम् ॥ ११ ॥ प्राद्रवन्सहितारामपौरायेस्यानुगामिनः ॥ एकोहिराजाकाकु
त्स्यजगामपरमात्मवान् ॥ १२ ॥ दसमानोदिवारात्रंविश्वामित्रंतपोधनम् ॥ विश्वामित्रस्तुतदृष्ट्वाराजानंविफलीकृतम् ॥ १३ ॥ चंडालरूपिणंरा
ममुनिःकारुण्यमागतः ॥ कारुण्यात्समहातेजावाक्यंपरमधार्मिकः ॥ १४ ॥ इदंजगादभद्रंतराजानंघोरदर्शनम् ॥ किमागमनकार्यंतेराजपुत्रम
हावल ॥ १५ ॥ अयोध्याधिपतेवीरशापाचंडालतांगतः ॥ अथतद्वाक्यमाकर्ण्यराजाचंडालतांगतः ॥ १६ ॥ अब्रवीत्पांजलिर्वाक्यंवाक्यज्ञोवाक्य
कोविदम् ॥ प्रत्याख्यातोस्मिगुरुणागुरुपुत्रैस्तथैवच ॥ १७ ॥ अनवाप्यैवतंकामंमयाप्राप्तोविपर्ययः ॥ सशरीरोदिवंयायामितिमेसौम्यदर्शन
॥ १८ ॥ मयाचेष्टंक्रतुशतंतच्चनावाप्यतेफलम् ॥ अमृतंनोक्तपूर्वमेनचवक्ष्येकदाचन ॥ १९ ॥ रुच्छ्रेष्वपिगतःसौम्यक्षत्रधर्मेणतेशपे ॥ यज्ञैर्वहुवि
धैरिष्टंप्रजाधर्मेणपालिताः ॥ २० ॥ गुरवश्चमहात्मानःशीलवृत्तेनतोपिताः ॥ धर्मेप्रयतमानस्ययज्ञंचाहर्तुमिच्छतः ॥ २१ ॥

लीकृतंवसिष्ठतत्पुत्रैर्विनाशितैर्हिकामुष्मिकार्थम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ यस्त्वंशापाचंडालतांगतस्तस्यतेइहागमनकार्यंकिमित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ यंकाममुद्दिश्यगतस्तंकाममनवाप्य
नैतावदेवअपितुविपर्ययोजातिभंशएवंवेषरूपः काममाह सशरीरइत्यादि इतीत्यस्यकामइतिशेषः सौम्यदर्शनेतिसंबोधनम् ॥ १८ ॥ तच्चतथापि तत्फलंसशरीरस्वर्गप्राप्तिरूपंनवाप्यतइत्य
न्वयः क्रतुशतंनकृतंत्वयेतिचेत्तत्राह अमृतमिति ॥ १९ ॥ रुच्छ्रेष्वपिगतोऽमृतंनवक्ष्येइत्यन्वयः क्षत्रधर्मेणतत्साक्षितया ॥ २० ॥ शीलंसद्गुणः वृत्तमाचारः इच्छतोममेतिशेषः ॥ २१ ॥

तत्पितृकृतप्रत्याख्यानजया महात्मन इति द्वितीयार्थं महात्मान इत्यर्थम् ॥ १६ ॥ शरण्यान् रक्षणसमर्थान् शरणंगतः अन्येषां रक्ष्याणां शरणंगतोऽपि शरणं त्वं प्राप्तोऽपीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥
 ब्राह्मणान् अन्यर्थं ब्राह्मणान् ॥ १९ ॥ सिद्ध्यर्थं सशरीरस्वर्गगमनसिद्ध्यर्थम् ॥ २० ॥ गुरुपुत्रान्वृतेतान्विना अन्यां कांचन गतिमहं न पश्यामीत्यन्वयः ॥ २१ ॥ अयं श्लोकः प्रक्षिप्त इति कतकस्य र
 सः तस्मात् इक्ष्वाकूणां परमागतिरुपात्तपुरोधसो वसिष्ठादनंतरमित्यर्थः ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ क्रो
 सो भिगम्य महात्मानः सवनिव गुरोः सुतान् ॥ अभिवाद्यानुपूर्व्येण क्रिया किंचिदवाङ्मुखः ॥ १६ ॥ अब्रवीत्स महात्मानः सर्वानेव कृतांजलिः ॥ शरणं वः
 प्रपन्नो हं शरण्यान् शरणंगतः ॥ १७ ॥ प्रत्याख्यातो हि भद्रं वो वसिष्ठेन महात्मना ॥ यष्टुकामो महायज्ञं तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ १८ ॥ गुरुपुत्रानहं सर्वान्नम
 स्कृत्य प्रसादये ॥ शिरसा प्रणतो याचे ब्राह्मणां स्तपसि स्थितान् ॥ १९ ॥ ते मा भवन्तः सिद्ध्यर्थं याजयंतु समाहिताः ॥ सशरीरो यथा हं वै देवलोकमवाप्नु
 याम् ॥ २० ॥ प्रत्याख्यातो वसिष्ठेन गतिमन्यांतपोधनाः ॥ गुरुपुत्रान्वृते सर्वान्नाहं पश्यामि कांचन ॥ २१ ॥ इक्ष्वाकूणां हि सर्वेषां पुरोधाः परमागतिः ॥
 तस्मादनंतरं सर्वे भवन्तो देवतमम ॥ २२ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रा० वा० आ० वालकांडे सप्तपंचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ततस्त्रिशं
 कोर्वचनं श्रुत्वा क्रोधसमन्वितम् ॥ ऋषिपुत्रशतं रामराजानमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ प्रत्याख्यातो सिद्धुर्मधोगुरुणा सत्यवादिना ॥ तं कथं समतिक्रम्य
 शास्त्रांतरमुपेयिवान् ॥ २ ॥ इक्ष्वाकूणां हि सर्वेषां पुरोधाः परमागतिः ॥ न चातिक्रामितुं शक्यं वचनं सत्यवादिनः ॥ ३ ॥ अशक्यमिति सो वाचवसिष्ठो
 भगवानृषिः ॥ तं वयं वै समाहर्तुं कृतुं शक्ताः कथंचन ॥ ४ ॥ बालिशस्त्वं न रश्रेष्ठ गम्यतां स्वपुरंपुनः ॥ याजने भगवान् शक्तस्त्रैलोक्यस्यापि पार्थिव ॥ ५ ॥
 अवमानं कथं कर्तुं तस्य शक्यामहे वयम् ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्रोधपर्याकुलाक्षरम् ॥ ६ ॥ सराजा पुनरेवैतानिदं वचनमब्रवीत् ॥ प्रत्याख्यातो भगव
 ता गुरुपुत्रैस्तथैव हि ॥ ७ ॥

यसमन्वितमिति ऋषिपुत्रशतविशेषणम् ॥ १ ॥ दुर्मधः दुर्वृद्धे शास्त्रांतरं याजनादिनारक्षकांतरम् ॥ २ ॥ न चातिक्रामितुं शक्यमिदं वाक्कुभिरिति शेषः ॥ ३ ॥ सो वाचेति सोऽचिलोपेचेदिति साधु तं
 कर्तुं यमशक्यमित्युवाच तं यज्ञमित्यर्थः कथंचन कथमपि न शक्ता इत्यर्थः ॥ ४ ॥ बालिशोऽज्ञः त्रैलोक्यस्यापि सिद्ध्यर्थं याजने इत्यर्थः भगवान्वसिष्ठः ॥ ५ ॥ अवमानं तेनासाध्यतयोक्तार्थस्य साध
 नरूपम् ॥ ६ ॥ एतान्वासिष्ठान् ॥ ७ ॥

तस्य हतस्य रक्षसः सहायं सहायभूतमात्मानं निरीक्षमाणं तं राजानं दृष्ट्वा संतापमकरोत् ॥ १५ ॥ १६ ॥ कालपर्याययोगेन बहुकालानंतरं प्राप्य राज्यप्रापककर्मवशेन मित्रसहो राजा भवत्वीर्यं सहस्यैव मित्रसह इति नामांतरम् ॥ १७ ॥ अस्याश्रमे तिलुप्तपृष्ठीकं अस्याश्रमस्य समीपतो राजाय ज्ञं यजते स्म ॥ १८ ॥ गणायुत इत्यत्राङ्प्रश्लेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सं

निरीक्षमाणं तं दृष्ट्वा सहायं तस्य रक्षसः ॥ संतापमकरोद्द्वोरं सौदासं चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ यस्मादनपराधं तं सहायं मम जघ्निवान् ॥ तस्मात्तवापि पापिष्ठप्रदास्यामि प्रतिक्रियाम् ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा तु तद्रक्षस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कालपर्याययोगेन राजा मित्रसहोऽभवत् ॥ १७ ॥ राजापियजते यज्ञं मस्याश्रमसमीपतः ॥ अश्वमेधं महायज्ञं तं वसिष्ठोऽप्यपालयत् ॥ १८ ॥ तत्र यज्ञो महानासीद्बहुवर्षगणायुतः ॥ समृद्धः परयालक्ष्म्या देवयज्ञसमोऽभवत् ॥ १९ ॥ अथावसाने यज्ञस्य पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ वसिष्ठरूपी राजानमिति होवाच राक्षसः ॥ २० ॥ अद्य यज्ञावसानां तेषामिषं भोजनं मम ॥ दीयतामिति शीघ्रं वै नात्र कार्या विचारणा ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वा व्याहृतं वाक्यं रक्षसा ब्रह्मरूपिणा ॥ सूदान्संस्कारकुशलानुवाच पृथिवीपतिः ॥ २२ ॥ हविष्यं सामिषं स्वादु यथा भवति भोजनम् ॥ तथा कुरु तशीघ्रं वै परितुष्येद्यथा गुरुः ॥ २३ ॥ शासनात् पार्थिवेन्द्रस्य सूदः संभ्रांतमानसः ॥ तच्च रक्षः पुनस्तत्र सूदवेषमथाकरोत् ॥ २४ ॥ समानुषमथो मांसं पार्थिवाय न्यवेदयत् ॥ इदं स्वादु हविष्यं च सामिषं चान्नमाहृतम् ॥ २५ ॥ स भोजनं वसिष्ठाय पत्न्या सार्धं मुपाहरत् ॥ मदयंत्या नरश्रेष्ठ सामिषं रक्षसाहृतम् ॥ २६ ॥ ज्ञात्वा तदामिषं विप्रो मानुषं भोजनागतम् ॥ क्रोधेन महता विष्टो व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ २७ ॥ यस्मात्त्वं भोजनं राजन्ममैतद्दानुमिच्छसि ॥ तस्माद्भोजनमेतत्ते भविष्यति न संशयः ॥ २८ ॥ ततः क्रुद्धस्तु सौदासस्तोयं जग्राह पाणिना ॥ वसिष्ठं शनुमारे भेभार्या चैनमवारयत् ॥ २९ ॥ राजन्प्रभुर्यतोऽस्माकं वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ प्रतिशमुं न शक्तस्त्वं देवतुल्यं पुरोधसम् ॥ ३० ॥

भ्रांतमानसः अजृदिनिशेषः पाकत्वरयेति शेषः सूदवेषमिति तत्र महानसे सूदांतरवेषं गृहीत्वा मुख्यसूदेन पाकसमये मानुषं मांसं प्राचिक्षिपदिति शेषः ॥ २४ ॥ अथानंतरं सूदवेषो राक्षसः पार्थिवाय मानुषमांसं पक्वं न्यवेदयत् इदमन्नं सिद्धमिति निवेदनप्रकारः ॥ २५ ॥ राजापि सामिषं मानुषमप्यमानुषं द्वविष्यमित्येव विज्ञाय पत्न्या सार्धं वसिष्ठायोपाहरत् ॥ २६ ॥ मानुषमा मिषं भोजनागतं ज्ञात्वा भोजनरसवशेनेति भावः ॥ २७ ॥ एतद्भोजनं मानुषमिषं भोजनम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामा श्रीरा० रा० वा० आ० उ० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ सेनाप्रस्थानोत्तरं मासमात्रमयो व्यायामपित्वापश्चादेकाकिनो गच्छतः शत्रु
प्रस्यमार्गवशाद्वाल्मीक्याश्रमप्राप्तिः प्रस्थाप्येति मासमात्रोपितः अयोध्यायामितिशेषः पथ्येक एवासहाय एव जगाम ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दारुणां लवणाधिष्ठितत्वात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदमाश्र

पुरोहितं वसिष्ठं च शत्रुघ्नः प्रयतात्मवान् ॥ रामेण चाभ्यनुज्ञातः शत्रुघ्नः शत्रुतापनः ॥ प्रदक्षिणमथो कृत्वा निर्जगाम महाबलः ॥ १७ ॥ निर्याप्य सेना
मथ सोऽग्रतस्तदा गजेंद्रवाजिप्रवरौ घसंकुलाम् ॥ उपास्यमानः सनरेंद्रपार्श्वतः प्रतिप्रयातोरघुवंशवर्धनः ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
कीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रस्थाप्य च बलं सर्वमासमात्रोपितः पथि ॥ एक एवाशुशत्रुघ्नो जगाम त्वरि
तं तदा ॥ १ ॥ द्विरात्रमंतरे शूरउत्थराघवनंदनः ॥ वाल्मीकेराश्रमं पुण्यमगच्छद्वासमुत्तमम् ॥ २ ॥ सोऽभिवाद्य महात्मानं वाल्मीकिं मुनिसत्तमम् ॥
कृतांजलि रथो भूत्वा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ३ ॥ भगवन् वस्तुमिच्छामि गुरोः कृत्यादिहागतः ॥ श्वः प्रभाते गमिष्यामि प्रतीचीं दारुणां दिशम् ॥ ४ ॥ शत्रुघ्न
स्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य मुनिपुंगवः ॥ प्रत्युवाच महात्मानं स्वागतं ते महायशः ॥ ५ ॥ स्वमाश्रममिदं सौम्यराघवाणां कुलस्य वै ॥ आसनं पाद्यमर्थ्यं च नि
विशंकः प्रतीच्छ मे ॥ ६ ॥ प्रतिगृह्य तदा पूजां फलमूलं च भोजनम् ॥ भक्षयामास काकुत्स्थस्तृप्तिं च परमांगतः ॥ ७ ॥ स भुक्त्वा फलमूलं च महर्षितमु
वाच ह ॥ पूर्वायज्ञविभूतीयं कस्याश्रमसमीपतः ॥ ८ ॥ तत्तस्य भाषितं श्रुत्वा वाल्मीकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ शत्रुघ्नशृणुयस्येदं बभूवायतनं पुरा ॥ ९ ॥ यु
ष्माकं पूर्वको राजा सौदासस्तस्य भूपतेः ॥ पुत्रो वीर्यसहो नाम वीर्यवानतिधार्मिकः ॥ १० ॥ स बाल एव सौदासो मृगयामुपचक्रमे ॥ चंचूर्यमाणं ददृ
शे स शूरराक्षसद्वयम् ॥ ११ ॥ शार्दूलरूपिणौ घोरौ मृगान्वदुसहस्रशः ॥ भक्षमाणावसंतुष्टौ पर्याप्तिं नैव जग्मतुः ॥ १२ ॥ स तु तौ राक्षसौ दृष्ट्वा निर्भृगं
च वनं कृतम् ॥ क्रोधेन महता विष्टो जघानैकं महेषुणा ॥ १३ ॥ विनिपात्य तमेकं तु सौदासः पुरुषर्षभः ॥ विज्वरो विगतामर्षो हतं रक्षो ह्युदैक्षत ॥ १४ ॥

मंराघवाणां कुलस्य स्वमेव स्वीयमेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ पूर्वायज्ञविभूतीयमित्यार्षः संधिः आश्रमसमीपतः पूर्वापूर्वप्रदेशे दृश्यमाना पुरातनी चेयं यज्ञविभूतिर्युपादियज्ञोपकरणसमृद्धिः कस्य यजमानस्ये
त्यर्थः ॥ ८ ॥ यस्य यजमानस्येदमायतनं बभूवतच्छृणु ॥ ९ ॥ १० ॥ चंचूर्यमाणं मुहुर्मुहुश्चरंतं ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्भृगं कृतं वनं च दृष्ट्वेत्यनुकर्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ २५ ॥ आत्महितं आत्मा इन्द्रः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरा० वा० आ० बालकांडे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ लोभनं प्रतारणं काममोहेन कामज्वलितचित्तवैवश्येन स
 मन्वितं युक्तम् ॥ १ ॥ ब्रीडिता असामर्थ्यवचननिमित्ता ब्रीडा ॥ २ ॥ उत्सृज्यते इति पाठेऽपि उत्सृज्यत इत्येवार्थः ॥ ३ ॥ हियतोऽतः प्रसादं एवं नियोगाभावरूपम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ माधवे वसंते कोकि
 लो ज्ञत्वा हमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ बहुगुणं हावभावादिगुणोपेतं रूपं रूपपरिष्कारं भेदयस्व कामोत्पादनेन तपसश्चालय ॥ ७ ॥ ललिताललितारव्यभावयुक्ता ॥ ८ ॥ वल्गुमनोहरं कमनीयविष
 तस्मिन्संतप्यमानेतु विश्वामित्रो महामुनी ॥ संतापः सुमहानासीत्सुराणां वासवस्य च ॥ २५ ॥ रंभामप्सरसं शक्रः सर्वैः सह मरुद्गणैः ॥ उवाचात्महितं
 वाक्यमहितं कौशिकस्य च ॥ २६ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुरका
 र्यमिदं रंभे कर्तव्यं सुमहत्त्वया ॥ लोभनं कौशिकस्येह काममोहसमन्वितम् ॥ १ ॥ तथोक्ता साप्सरारामसहस्राक्षेण धीमता ॥ ब्रीडिता प्रांजलिर्वाक्यं
 प्रत्युवाच सुरेश्वरम् ॥ २ ॥ अयं सुरपते घोरो विश्वामित्रो महामुनिः ॥ क्रोधमुत्सृज्यते घोरो मयि देवनसंशयः ॥ ३ ॥ ततो हि मे भयं देव प्रसादं कर्तुमर्ह
 सि ॥ एवमुक्तस्तयारामसभयं भीतया तदा ॥ ४ ॥ तामुवाच सहस्राक्षो वेपमानां कृतांजलिम् ॥ मा भैषीरंभे भद्रं ते कुरुष्व मम शासनम् ॥ ५ ॥ कोकि
 लो हृदयग्राही माधवे रुचिरद्रुमे ॥ अहं कंदर्पसहितः स्यास्यामितवपार्श्वतः ॥ ६ ॥ त्वंहिरुपं बहुगुणं कृत्वा परमभास्वरम् ॥ तमृषिं कौशिकं भद्रे भेदयस्व
 तपस्विनम् ॥ ७ ॥ सा श्रुत्वा वचनं तस्य कृत्वा रूपमनुत्तमम् ॥ लोभयामास ललिता विश्वामित्रं शुचिस्मिता ॥ ८ ॥ कोकिलस्य तु शुश्राव वल्गुव्याहरतः
 स्वनम् ॥ संप्रदृष्टेन मनसा सचैनामन्ववैक्षत ॥ ९ ॥ अथ तस्य च शब्देन गीतेना प्रतिमेन च ॥ दर्शनेन च रंभायामुनिः संदेहमागतः ॥ १० ॥ सहस्राक्ष
 स्य तत्सर्वं विज्ञाय मुनिपुंगवः ॥ रंभां क्रोधसमाविष्टः शशाप कुशिकात्मजः ॥ ११ ॥ यन्मां लोभयसे रंभे कामक्रोधजयैषिणम् ॥ दशवर्षसहस्राणि शै
 ली स्यास्यसि दुर्भग ॥ १२ ॥ ब्राह्मणः सुमहातेजास्तपोयलसमन्वितः ॥ उद्धरिष्यति रंभे त्वां मत्क्रोधकलुषी कृताम् ॥ १३ ॥

यलाजाच्चेतसो हर्षः ॥ ९ ॥ तस्य कोकिलस्य गीतेन रंभाया इति शेषः संदेहं त्यत एवास्यायदृच्छया आगमनं उतेंद्रप्रेरितायामत्तपोभंगार्थमित्येवं रूपम् ॥ १० ॥ तत्सर्वं रंभागमनं तत्कृतप्रलोभ
 नं च सहस्राक्षप्रेरणामूलमिति युक्त्या ध्यानेन च विज्ञाय निश्चित्य रंभां शशापेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ शैलीशिलाप्रतिमा रूपा ॥ १२ ॥ यद्यपि स्वामिनि योगतः प्रवृत्तायारंभायाः शापदानमनुचितं इंद्रे ए
 वतदानमुचितं तथापि क्रोधावेशेन युक्ता युक्तविवेकाभावः अतएव पश्चाद्विवेकलब्धा तामनुगृह्णाति ब्राह्मण इति वसिष्ठ इत्यर्थ इति कतकः एतेन कामादपि क्रोधो दुर्जय इति सूचितम् ॥ १३ ॥

आत्मनः कोपंधारयितुं अशक्रुवन्तं राधावतपोव्ययजन्यदुःखेन संतापं पश्चात्तापमुपागत इति शेषः ॥ १४ ॥ महर्षेर्वचः श्रुत्वा कंदर्पः सच इंद्रश्च निर्गत इत्यन्वयः ॥ १५ ॥ कोपेन चात्कामेन च तपोपहरणे कृते स तिका मक्रोधहृत्वा देवाजितैरिंद्रियैरित्यन्वयः आपाततोरं भादर्शनप्रवृत्त्या कामेनापितपः क्षयः आत्मनो मनसः शान्तिदुःखोपशमम् ॥ १६ ॥ न व वक्ष्ये शापादिवचनमिति शेषः ॥ १७ ॥ आत्मानं शरीरम् ॥ १८ ॥ यावत् यावता कालेन ब्राह्मण्यं प्राप्तं भवेत्तावच्छाश्वतीः समाः बहून्वत्सरान् ॥ १९ ॥ मूर्तयः शरीरावयवाः तपोर्यत्वाद् अनुच्छासा भोजनयोस्तद्वलेन स्या

एवमुक्त्वा महातेजा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ अशक्रुवन्धारयितुं कोपं संतापमात्मनः ॥ १४ ॥ तस्य शापेन महतारं भाशौलीतदाभवत् ॥ वचः श्रुत्वा च कंदर्पो महर्षेः सच निर्गतः ॥ १५ ॥ कोपेन च महातेजास्तपोपहरणे कृते ॥ इंद्रियैरजितैरामनले भे शान्तिमात्मनः ॥ १६ ॥ बभूवा स्य मनश्चिता तपोपहरणे कृते ॥ नैवं क्रोधं गमिष्यामि न च वक्ष्ये कथं चन ॥ १७ ॥ अथ वानोच्छुसिष्यामि संवत्सरशतान्यपि ॥ अहं हि शोपयिष्यामि आत्मानं विजितेन्द्रियः ॥ १८ ॥ तावद्यावद्दिमे प्राप्तं ब्राह्मण्यं तपसार्जितम् ॥ अनुच्छुसन्नभुंजानस्तिष्ठेयं शाश्वतीः समाः ॥ १९ ॥ न हि मे तप्यमानस्य क्षयं यास्यंति मूर्तयः ॥ एवं वर्षसहस्रस्य दीक्षां समुनिपुंगवः ॥ चकारा प्रतिमां लोके प्रतिज्ञारघुनंदन ॥ २० ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीम० वा० आ० वा० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ हैमवतीं रामदिशं त्यक्त्वा महामुनिः ॥ पूर्वादिशमनुप्राप्य तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ १ ॥ मौनं वर्षसहस्रस्य कृत्वा ब्रतमनुत्तमम् ॥ चकारा प्रतिमं रामतपः परमदुष्करम् ॥ २ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु काष्ठभूतं महामुनिम् ॥ विघ्नैर्वहुभिराधृतं क्रोधोनांतरमाविशत् ॥ ३ ॥ सकृत्त्वानिश्चयं रामतप आतिष्ठता व्ययम् ॥ तस्य वर्षसहस्रस्य ब्रते पूर्णं महाब्रतः ॥ ४ ॥ भोक्तुमारब्धवानन्नं तस्मिन्काले रघूत्तम ॥ इंद्रो द्विजातिर्भूत्वा तं सिद्धमन्नमयाचत ॥ ५ ॥ तस्मै दत्त्वा तदा सिद्धं सर्वविप्राय निश्चितः ॥ निःशेषितेऽन्ने भगवानभुक्त्वाैव महातपाः ॥ ६ ॥

स्यं त्येवेति भावः दीक्षां अनुच्छासा भोजने उद्दिश्य अप्रतिमां प्रतिज्ञां सर्वथैवं करिष्ये इत्यध्यवसायम् ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकां षष्ठतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ प्रतिज्ञोत्तरं हैमवती उत्तराम् ॥ १ ॥ मौनरूपं ब्रतं वर्षसहस्रसंबन्धि मौनं चात्र काष्ठमौनम् ॥ २ ॥ आधूतमाकुलीकृतमपि आंतरमंतःकरणम् ॥ ३ ॥ निश्चयं क्रोधाकरणविषयकं वर्षसहस्रसंबन्धि ब्रते पूर्णं सति ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले ब्रतपारणाकाले ॥ ५ ॥ सिद्धं पक्वं निःशेषिते निरवशेषतो दत्ते अभुक्त्वाैव पुनः पाकाकरणादभुक्त्वाैव ॥ ६ ॥

मौनं कृत्वा आसीदित्यन्वयः ॥ ७ ॥ नोच्छ्वसन्श्वासोच्छ्वासरहितः धूम इति धूमकेतुरित्यर्थः अग्निरित्यावत् अतएवाग्ने आतापितमिवेति वक्ष्यति अयं शुद्धसत्त्वगुणप्रभवो अग्निरितरेषां रजस्तमः
 प्रधानानां तन्मिश्रसत्त्वप्रधानानां च देवादीनां तापजनक इति बोध्यम् ॥ ८ ॥ येन वह्निना यथा तापितः पुमान्संभ्रांतो व्याकुलो भवति तद्वद्वैलोक्यं संभ्रांतमभूदित्यर्थः ॥ ९ ॥ तपसा तेजसा तपोरूपे
 ण तेजसा मोहिताः विषयाग्राहिचित्ताः कृताः मंदरश्मयः क्षीणतेजसः कश्मलं दुःखम् ॥ १० ॥ तत्तद्विषयैर्लोभितः क्रोधितोऽपि निर्विघ्नमेव तौ त्यक्त्वा तपसा भिवर्धत इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ सूक्ष्म
 न किंचिदवदद्विप्रं मौनव्रतमुपास्थितः ॥ तथैवासीत्पुनर्मौनमनुच्छ्वासं चकार ह ॥ ७ ॥ अथ वर्षसहस्रं च नोच्छ्वसन्मुनिपुंगवः ॥ तस्यानुच्छ्वसमानस्य
 मूर्ध्नि धूमो व्यजायत ॥ ८ ॥ त्रैलोक्यं येन संभ्रांतमातापितमिवाभवत् ॥ ततो देवर्षिगंधर्वाः पन्नगोरगराक्षसाः ॥ ९ ॥ मोहितास्तपसा तस्य तेजसा मंद
 रश्मयः ॥ कश्मलोपहृताः सर्वे पितामहमथाब्रुवन् ॥ १० ॥ बहुभिः कारणैर्देवविश्वामित्रो महामुनिः ॥ लोभितः क्रोधितश्चैव तपसा चाभिवर्धते ॥ ११ ॥
 न त्वस्य वृजिनं किंचिदृश्यते सूक्ष्ममप्युत ॥ न दीयते यदित्यस्य मनसा यदभीप्सितम् ॥ १२ ॥ विनाशयति त्रैलोक्यं तपसा सचराचरम् ॥ व्याकुलाश्च
 दिशः सर्वानच किंचित्स्यकाशते ॥ १३ ॥ सागराः क्षुभिताः सर्वे विशीर्यंते च पर्वताः ॥ प्रकंपते च वसुधा वायुर्वाती ह संकुलः ॥ १४ ॥ ब्रह्मन् प्रतिजानी
 मो नास्तिको जायते जनः ॥ समूढमिव त्रैलोक्यं संप्रक्षुभितमानसम् ॥ १५ ॥ भास्करो निप्रभश्चैव महर्षेस्तस्य तेजसा ॥ बुद्धिं न कुरुते यावन्नाशे देव
 महामुनिः ॥ १६ ॥ तावत्प्रसादा भगवन्नाग्निरूपो महायुतिः ॥ कालाग्निना यथा पूर्वं त्रैलोक्यं दह्यतेऽखिलम् ॥ १७ ॥ देवराज्यं चिकीर्षेत्तदीयतामस्य
 यन्मनः ॥ ततः सुरगणाः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ १८ ॥ विश्वामित्रं महात्मानं वाक्यं मधुरमब्रुवन् ॥ ब्रह्मर्षे स्वागतं तेऽस्तु तपसा स्मसुतोऽपि ताः ॥ १९ ॥
 ब्राह्मण्यं तपसोऽग्रेण प्राप्तवानसि कौशिक ॥ दीर्घमायुश्च ते ब्रह्मन्ददामि समरुद्गणः ॥ २० ॥

मपि वृजिनं अल्पमपि कामक्रोधरूपं यदभीप्सितं ब्रह्मर्षित्वम् ॥ १२ ॥ अन्यथा लोकनाश इत्याह विनाशयतीति तेलघुतरपाठान्नच्छंदोऽंगः नाशप्रकारमाह व्याकुला इति ॥ १३ ॥ १४ ॥
 प्रतिजानीमः प्रतिक्रियानजानीम इत्यर्थः नास्तिको जायते जगत्क्षोभवशान् नास्तिक इव कर्मानुष्ठानशून्य इत्यर्थः तदाह समूढमिवेति संप्रक्षुभितमानसं व्याकुलचित्तम् ॥ १५ ॥ नाशे जगन्नाशे
 ॥ १६ ॥ पूर्वयुगांतकाले ॥ १७ ॥ यद्यसौ देवराज्यमपि चिकीर्षेत्तदा तदप्यस्य दीयतामित्यर्थ इति केचित् यद्यस्य अभीष्टं न दीयते तदा सौ देवराज्यं चिकीर्षेतातोऽस्य यन्मनस्तत्स्थं ब्रह्मर्षित्वं तद्दी
 यतामित्यर्थ इत्यन्ये ॥ १८ ॥ स्वागतं जद्रं स्मेति विसर्गलोप आर्षः ॥ १९ ॥ दीर्घायुर्दानं स्य दर्शनफलम् ॥ २० ॥

स्वस्तिमुखं यथासुखं तपसउपरतेइतिशेषः ॥ २१ ॥ यदिइत्यसंदिग्धेसंदिग्धवचनवेदाःप्रमाणं चेदितिवत् ॥ २२ ॥ ओमितिब्रह्मज्ञानसाधनं वषडितियज्ञसाधनं वेदाश्चतदपेक्षितांगोपांगादि
 प्रतिपादकाः वरयंतु यथावसिष्ठादीन्सहजब्राह्मणान्वरयंतितथावरणंचाध्यापनयाजनयोरनुमतिः ब्रह्माद्यनुग्रहेपिजातिब्राह्मण्याभावात्वसिष्ठेनानंगीकारेव्यर्थमेवसर्वमतआह क्षत्रेत्यादि
 सूर्यवंशानादिपुरोहितत्वात्तदध्यापकत्वाच्चतेषांयुद्धजयादिप्रयोजनसंपत्तयेक्षत्रवेदविदांउक्तप्रयोजनधनुर्वेदविदांश्रेष्ठः ब्रह्मवेदावेदचतुष्टयी ब्रह्मप्रतिपादकोपनिषद्भागवत्त्वात् ॥ २३ ॥ अन्य
 दपिश्रैष्ठ्यवीजं ब्रह्मपुत्रइति एवंब्रह्मर्षेइति एवंवसिष्ठमुखेनब्रह्मर्षित्ववादरूपेममपरमःकामोमनोरथोयदिकृतस्तदामद्विषयेकतकृत्याःसुरर्षभायांतु नान्यथेतिभावः अन्यथापुनस्तपश्चरि
 स्वस्तिप्राप्नुहिभद्रंतेगच्छसौम्ययथासुखम् ॥ पितामहवचःश्रुत्वासर्वेषांत्रिदिवौकसाम् ॥ २१ ॥ कृत्वाप्रणामंमुदितोव्याजहारमहामुनिः ॥ ब्राह्मण्यं
 यदिमेप्राप्तंदीर्घमायुस्तथैवच ॥ २२ ॥ ओंकारोयवपट्कारोवेदाश्चवरयंतुमाम् ॥ क्षत्रवेदविदांश्रेष्ठोब्रह्मवेदविदामपि ॥ २३ ॥ ब्रह्मपुत्रोवसिष्ठो
 मामेवंवदतुदेवताः ॥ यद्येवंपरमःकामःकृतोयांतुसुरर्षभाः ॥ २४ ॥ ततःप्रसादितोदेवैर्वसिष्ठोजपतांवरः ॥ सख्यंचकारब्रह्मर्षिरेवमस्त्वितिचाब्रवी
 त् ॥ २५ ॥ ब्रह्मर्षिस्त्वंनसंदेहःसर्वसंपद्यतेतव ॥ इत्युक्तादेवताश्चापिसर्वाजग्मुर्यथागतम् ॥ २६ ॥ विश्वामित्रोपिधर्मात्मा लब्ध्वाब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥
 पूजयामासब्रह्मर्षिवसिष्ठंजपतांवरम् ॥ २७ ॥ कृतकामोमहींसर्वाचचारतपसिस्थितः ॥ एंवत्वेनब्राह्मण्यंप्राप्तंराममहात्मना ॥ २८ ॥ एपराममुनि
 श्रेष्ठेषुविग्रहवांस्तपः ॥ एषधर्मःपरोनित्यंवीर्यस्यैपपरायणम् ॥ २९ ॥ एवमुक्तामहातेजाविररामद्विजोत्तमः ॥ शतानंदवचःश्रुत्वारामलक्ष्मणस
 त्त्रिधौ ॥ ३० ॥ जनकःप्रांजलिर्वाक्यमुवाचकुशिकात्मजम् ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोस्मियस्यमेमुनिपुंगव ॥ ३१ ॥ यज्ञंकाकुत्स्थसहितःप्राप्तवानसि
 कौशिक ॥ पावितोहंत्वयाब्रह्मन्दर्शनेनमहामुने ॥ ३२ ॥ गुणाबहुविधाःप्राप्तास्तवसंदर्शनान्मया ॥ विस्तरेणचवैब्रह्मन्कीर्त्यमानंमहत्तपः ॥ ३३ ॥
 प्यामीतितात्पर्यम् ॥ २४ ॥ ततोविश्वामित्रोक्त्यनंतरं प्रसादितोविश्वामित्रस्यब्रह्मर्षित्वानुमतये एवंब्रह्मर्षित्वं सख्यंचविश्वामित्रेण ॥ २५ ॥ सर्वब्राह्मण्यप्रयोजकंब्राह्मणाज्जन्मतस्संस्कारादिसं
 पद्यतेसंपन्नं अनेनत्रिपुरुषपर्यंतंविश्वामित्रस्यब्राह्मण्यलाभःसूचितः एतच्चानृप्यानेतर्येइतिसूत्रेमहाभाष्येस्पष्टं इतिवसिष्ठोक्तंदेवताअप्युक्ताजग्मुरित्यन्वयः ॥ २६ ॥ पूजयामास सपरि
 वारस्यममसत्कारकरणेनब्रह्मर्षिताप्रापकसाधनौन्मुख्यसंपादनेनकृतार्थीकृतोस्मिभगवतेतिपूजयामासेत्यर्थः ॥ २७ ॥ चचारेति विश्वामित्रइतिशेषः अथप्रकृतशतानंदवचनमेवंवित्यादि
 ॥ २८ ॥ नित्यमिदानीमपिवीर्यस्यतपोवीर्यस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पात्रितःपवित्रःकृतः ॥ ३२ ॥ गुणाःकर्मश्रेष्ठ्यज्ञातिश्रेष्ठ्यलक्षणाः ॥ ३३ ॥

महातेजइतिसंबुद्धिः सयाजनकेनरामेणचसदःप्राप्यस्थितैःसदस्यैश्चनेगुणाःश्रुताः ॥ ३४ ॥ तुभ्यमितितवेत्यर्थे अप्रमेयंदयत्ताज्ञानाविषयम् ॥ ३५ ॥ कथानामिति शृण्वतइतिशेषः कर्म
कालइति अतिवर्ततइतिशेषः तदेवाह लंबतइति ॥ ३६ ॥ स्वागतंभद्रं अनुज्ञातुं कर्मणेइतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ स्ववासंस्वनिवेशं स्ववाटमितिपाठेप्ययमेवार्थः ॥ ४० ॥
॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकांडेपंचषष्ठितमःसर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कृतकर्माकृतनित्यक्रियः ॥ १ ॥ कर्मणाअर्थपाद्या

श्रुतंमयामहातेजोरामेणचमहात्मना ॥ सदस्यैःप्राप्यचसदःश्रुतास्तेबहवोगुणाः ॥ ३४ ॥ अप्रमेयंतपस्तुभ्यमप्रमेयंचतेबलम् ॥ अप्रमेयागुणाश्चै
वनित्यंतकुशिकात्मज ॥ ३५ ॥ तृप्तिराश्चर्यभूतानांकथानानास्तिमेविभो ॥ कर्मकालोमुनिश्रेष्ठलंबतेरविमंडलम् ॥ ३६ ॥ श्वःप्रभातेमहातेजोद्रष्टु
मर्हसिमांपुनः ॥ स्वागतंजपतांश्रेष्ठमामनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३७ ॥ एवमुक्तोमुनिवरःप्रशस्यपुरुषर्षभम् ॥ विससर्जाशुजनकंप्रीतंप्रीतमनास्तदा ॥ ३८ ॥
एवमुक्तामुनिश्रेष्ठंवैदेहोमिथिलाधिपः ॥ प्रदक्षिणंचकाराशुसोपाध्यायःसबांधवः ॥ ३९ ॥ विश्वामित्रोपिधर्मात्मासहरामःसलक्ष्मणः ॥ स्ववास
मभिचक्रामपूज्यमानोमहात्मभिः ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकांडेपंचषष्ठितमःसर्गः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त
तःप्रभातेविमलेकृतकर्मानराधिपः ॥ विश्वामित्रंमहात्मानमाजुहावसराघवम् ॥ १ ॥ तमर्चयित्वाधर्मात्माशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ॥ राघवौचमहात्मा
नौतदावाक्यमुवाचह ॥ २ ॥ भगवन्स्वागतंतेस्तुकिंकरोमितवानघ ॥ भवानाज्ञापयतुमामाज्ञाप्योभवताल्यहम् ॥ ३ ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माजनके
नमहात्मना ॥ प्रत्युवाचमुनिश्रेष्ठोवाक्यंवाक्यविशारदः ॥ ४ ॥ पुत्रौदशरथस्येमौक्षत्रियौलोकविश्रुतौ ॥ द्रष्टुकामौधनुःश्रेष्ठंयदेतत्त्वयितिष्ठति ॥ ५ ॥
एतद्दर्शयभद्रंतेकृतकामौनृपात्मजौ ॥ दर्शनादस्यधनुषोयथेष्टंप्रतियास्यतः ॥ ६ ॥ एवमुक्तस्तुजनकःप्रत्युवाचमहामुनिम् ॥ श्रूयतामस्यधनुषो
यदर्थमिहतिष्ठति ॥ ७ ॥

विलक्षणेन राघवौचसंपूज्यवाक्यमुवाच विश्वामित्रंप्रतीतिशेषः ॥ २ ॥ आज्ञाप्यःआज्ञापयितुंयोग्यः भवतेतिकत्यानांकर्तरिषष्ठीविकल्पात्तृतीया आगमनप्रयोजनंबोधनीयइतितात्पर्यम्
॥ ३ ॥ ४ ॥ द्रष्टुकामौ आगतावितिशेषः ॥ ५ ॥ कृतकामौप्राप्तकामौ ॥ ६ ॥ ततोधनुर्वृत्तांतमाहजनकः एवमिति अस्यदिदक्षितस्यधनुषःश्रूयतामागमनादिदृत्तांतइतिशेषः यदर्थंयत्प्रयो
जनायतिष्ठतितच्चश्रूयताम् ॥ ७ ॥

निमिःकूटस्थः तस्यज्येष्ठः पुत्रो देवरातः न्यासो निक्षेपः अयं धनूरूपः अपरे तु नितरामास्ते देवता यत्रेति व्युत्पत्त्या न्यासो देवपूजास्थानं तत्पूजार्थं शत्रुवधार्थं च दत्त इत्यर्थः निक्षेप परतया व्याख्या
नेतु निक्षेपस्य शुल्कीकरणमनुचितं भगवता तद्वगे च निक्षेपारक्षणप्रयुक्तदोषभागिता जनकस्य स्यादिति प्राहुः ॥ ८ ॥ कैर्दत्तस्तत्राह दक्षेत्यादि दक्षयज्ञवधे इति निमित्तसप्तमी आयम्यनमनसजी
करणपूर्वमाकृत्य सलीलमिति वधविषया प्रयासो द्योत्यते ॥ ९ ॥ आगार्थिनः स्विष्टकृदादियज्ञभागार्थिनो मम भागं यतो नाकल्पयंत सुरा अतो वरांगानि शिरांसि अकल्पयन्त्येकवचनमार्थं महा
हर्षिणमहापूजायोग्यानि ॥ १० ॥ विमनसो दीनाः भवोरुद्रः ॥ ११ ॥ ददौ संहारार्थं गृहीतं धनुरिति शेषः देवदेवस्य रुद्रस्य देवैर्लब्धं धनूरतम् ॥ १२ ॥ अस्मत्पूर्वजे देवराते तैः शिवसहितैर्देवैर्न्यासभूतं

देवरात इति ख्यातो निमेज्येष्ठो महीपतिः ॥ न्यासो यंतस्य भगवन् हस्ते दत्तो महात्मनः ॥ ८ ॥ दक्षयज्ञवधे पूर्वधनुरायम्यवीर्यवान् ॥ विध्वंस्य त्रिदशान्
रोषात्सलोलमिदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ यस्माद्वागार्थिनो भागान्नाकल्पयत मे सुराः ॥ वरांगानि महार्हाणि धनुषा शातयामिवः ॥ १० ॥ ततो विमनसः सर्वे
देवा वै मुनिपुंगव ॥ प्रसादयंत देवेशं तेषां प्रीतोऽभवद्भवः ॥ ११ ॥ प्रीतियुक्तस्तु सर्वेषां ददौ तेषां महात्मनाम् ॥ तदेतद्देवदेवस्य धनूरतं महात्मनः ॥ १२ ॥
न्यासभूतं तदान्यस्तमस्माकं पूर्वजैर्बभौ ॥ अथ मे रुपतः क्षेत्रं लांगलादुत्थिता ततः ॥ १३ ॥ क्षेत्रं शोधयता लब्धानां म्नासीतेति विश्रुता ॥ भूतलादुत्थि
ता सा तु व्यवर्धत ममात्मजा ॥ १४ ॥ वीर्यशुल्केति मे कन्या स्यापिते यमयोनिजा ॥ भूतलादुत्थितां तां तु वर्धमानां ममात्मजाम् ॥ १५ ॥ वरयामासु
रा गत्य राजानो मुनिपुंगव ॥ तेषां वरयतां कन्यां सर्वेषां पृथिवीक्षिताम् ॥ १६ ॥ वीर्यशुल्केति भगवन्नददामि सुतामहम् ॥ ततः सर्वे नृपतयः समेत्य मु
निपुंगव ॥ १७ ॥

देवपूजास्थानभूतं न्यस्तं दत्तं तदुक्तं कौर्मै एकविंश्याये प्रीतश्च भगवानीशस्त्रिशूलीनीललोहितः प्रददौ शत्रुनाशार्थं जनकायाद्भुतं धनुरिति पाद्वेपि च चापं शंभोर्दयादत्तं कन्याशुल्कीकृतं मयेति
यदर्थमिह तिष्ठतीत्यस्याप्युत्तरं न्यासभूतमित्येन जातं पूजास्थानत्वेन पूजार्थमित्यर्थलाभात् अथेति रुपत इति अग्रिचयनार्थमिति शेषः षड्वेन कृषतीत्यादिशास्त्रात् लांगलात् लांगलपद्धतेः
उत्थिता कन्येति शेषः ॥ १३ ॥ यतः क्षेत्रं शोधयता सीताया लांगलपद्धतेर्मया लब्धाऽतो नान्नासीतेति प्रसिद्धा भूतलात् यज्ञियात् व्यवर्धत इति प्राप्ता पाद्वेपि अथलोके श्वरीलक्ष्मीर्जनकस्य पु
रेष्वतः शुभक्षेत्रे हलोत्खाते तारे चोत्तरफाल्गुने अयोनिजापद्मकरा बालार्कशतसन्निभा सीतामुखे समुत्पन्ना बालभावेन सुंदरी सीतामुखोद्भवा सीता इत्यस्यैनामचाकरोत् ततो भूदौ रसीतस्य
ऊर्मिलानामकन्यकेति ॥ १४ ॥ वीर्यशुल्काधनुःसजीकरणादि क्षमं वीर्यमेव शुल्कं मूल्यं यस्याः ॥ १५ ॥ १६ ॥ नददामि न प्रादाम् ॥ १७ ॥

वीर्यधनुषःसारं जिज्ञासव इत्यस्या भूवन्निति शेषः उपाहृतं दर्शितमानीयेत्यर्थः ॥ १८ ॥ ग्रहणं धारणं तोलनं भारपरीक्षणार्थं हस्तेन चालनं ॥ १९ ॥ प्रत्याख्याताः कन्यानदत्तेति यावत् तदित्य-
व्ययं ततो नंतरं यद्वृत्तं तन्निबोधजानीहि तत इत्युत्तरान्वयि ॥ २० ॥ अरुंधन् पुरुद्धवंतः वीर्यसंदेहं धनुरारोपणलक्षणवीर्यविषयेऽन्येषां संदेहविषयत्वं गताः अतो बलेनैव कन्यां गृहीष्याम इत्यरुं-
धन्नित्यर्थः ते च सर्वे नृपा आत्मानं स्वमात्मानं मे मयाऽवधूतं वीर्यं शुल्ककरणेन तिरस्कृतं विज्ञाय ॥ २१ ॥ रोपेणा विटामिथिलामपीडयन् अडभाव आर्षः क्षयं यातानि दुर्गस्थित्या युद्धवशा-
मिथिलामप्युपागम्य वीर्यं जिज्ञासवस्तदा ॥ तेषां जिज्ञासमानानां शैवं धनुरुपाहृतम् ॥ १८ ॥ न शो कुर्यग्रहणे तस्य धनुषस्तोलनेपि वा ॥ तेषां वीर्यवतां
वीर्यमल्पं ज्ञात्वामहामुने ॥ १९ ॥ प्रत्याख्यातानृपतयस्तन्निबोधतपोधन ॥ ततः परमकोपेन राजानो मुनिपुंगव ॥ २० ॥ अरुंधन्मिथिलां सर्वे वीर्य-
संदेहमागताः ॥ आत्मानमवधूतं मे विज्ञायन् पुंगवाः ॥ २१ ॥ रोपेण महता विष्टाः पीडयन्मिथिलां पुरीम् ॥ ततः संवत्सरे पूर्णं क्षयं यातानि सर्वशः
॥ २२ ॥ साधनानि मुनिश्रेष्ठततोऽहं भृशदुःखितः ॥ ततो देवगणान्सर्वास्तपसाऽहं प्रसादयम् ॥ २३ ॥ ददुश्च परमप्रीताश्चतुरंगवलंसुराः ॥ ततो भ-
ग्नानृपतयो हन्यमाना दिशो ययुः ॥ २४ ॥ अवीर्या वीर्यसंदिग्धाः सामात्याः पापकारिणः ॥ तदेतन्मुनिशादूलधनुः परमभास्वरम् ॥ २५ ॥ रामलक्ष्मण-
योश्चापि दर्शयिष्यामि सुव्रत ॥ यद्यस्य धनुषो रामः कुर्यादारोपणं मुने ॥ २६ ॥ सुतामयो निजांसीतां दद्यांदाशरथैरहम् ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा-
यणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ जनकस्य वचः श्रुत्वा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ धनुर्दर्शय रा-
माय इति होवाच पार्थिवम् ॥ १ ॥ ततः सराजा जनकः सचिवान् व्यादिदेश ह ॥ धनुरानीयतां दिव्यं गंधमाल्यानुलेपितम् ॥ २ ॥ जनकेन समादिष्टाः स-
चिवाः प्राविशन्पुरम् ॥ तद्धनुः पुरतः कृत्वानिर्जग्मु रमितौ जसः ॥ ३ ॥

दिति शेषः ॥ २२ ॥ साधनानि दुर्गरक्षणसाधनानि प्रसादयं प्रसादितवान् लङ्यडभाव आर्षः ॥ २३ ॥ सुराददुः जगन्मातुः रक्षणार्थं स्वकार्यसिद्ध्यर्थं चेदं बलदानं दिशो ययुः समूहं विस्तृत्येति शेषः
॥ २४ ॥ अवीर्याः अल्पवीर्याः स्ववीर्यसंदिग्धाः संदिग्धस्ववीर्याः आहिताभ्यादित्वान्निष्ठायाः परनिपातः तदेतत् उक्तवृत्तांतकम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्री० रा० वा० आ०
वा० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रामाय इति हेत्यसंधिरैच्छिकः आरोपयिष्यति सीतां गृहीष्यति चेति भावः ॥ १ ॥ सचिवान्समीपे विद्यमानान् अनुलेपितं युक्तम् ॥ २ ॥
प्राविशन्पुरं यज्ञवाटादित्यर्थः ॥ ३ ॥

शतानिपंचाशत् पंचसहस्राणीत्यर्थः अनेन धनुषोर्दुर्ग्रहत्वादिदर्शितं आयताः दीर्घाः महात्मानो हृष्टपुष्टशरीराः अष्टचक्रांश्चांगायुक्तां तां दृढत्वेन प्रसिद्धां कथंचन तत्संख्या अपि महता प्रयत्नेनैत्यर्थः ॥ ४ ॥ आयसी अष्टलोहनिर्मितां सुरोपममिति जनकविशेषणम् ॥ ५ ॥ यदि दर्शनीयमितीच्छसितदा दर्शयेत्यर्थः ॥ ६ ॥ उभौरामलक्ष्मणौ तदाश्रयं धनुः प्रदर्शनमुद्दिश्य विश्वामित्रमभाषते तियोजना ॥ ७ ॥ पूरितुं अशक्तैस्तोलनादिवक्ष्यमाणव्यापाराशक्तैः राजभिस्तु जनकैर्देवरातातिरिक्तैः पूजितं ऐश्वरत्वादीश्वरवेदेवकेवलं पूजितमित्यर्थः ॥ ८ ॥ नैतदिति एतद्धनुः सुरादयो न सज्जीकर्तुं शक्ता इति शेषः ॥ ९ ॥ गतिः शक्तिः सामर्थ्यं च स्वर्थं प्रपूरणं आकर्णाकर्षणं आरोपणं सज्जीकरणं समायोगः शोरेण योजनं वेपनं ज्यास्फालनं तोलनमुक्तम् ॥ १० ॥ आनीतं अतृणां शतानिपंचाशद्वायतानां महात्मनाम् ॥ मंजूषामष्टचक्रांतां समूहस्ते कथंचन ॥ ४ ॥ तामादाय सुमंजूषामायसीं यत्र तद्धनुः ॥ सुरोपमं ते जनकमृचुर्बुधपतिमंत्रिणः ॥ ५ ॥ इदं धनुर्वरं राजन् पूजितं सर्वराजभिः ॥ मिथिलाधिपराजेंद्रदर्शनीयं यदीच्छसि ॥ ६ ॥ तेषां नृपो वचः श्रुत्वा कृतांजलिं रभाषत ॥ विश्वामित्रं महात्मानं तावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ ७ ॥ इदं धनुर्वरं ब्रह्मन् जनकैरभिपूजितम् ॥ राजभिश्च महावीर्यैरशक्तैः पूरितुं तदा ॥ ८ ॥ नैतत्सुरगणाः सर्वे सासुरान चराक्षसाः ॥ गंधर्वयक्षप्रवराः सकिन्नरमहोरगाः ॥ ९ ॥ क्व गतिर्मानुषाणां च धनुषोऽस्य प्रपूरणे ॥ आरोपणे समायोगे वेपने तोलने तथा ॥ १० ॥ तदेतद्धनुषां श्रेष्ठमानीतं मुनिपुंगव ॥ दर्शयैतन्महाभाग अनयो राजपुत्रयोः ॥ ११ ॥ विश्वामित्रः सरामस्तु श्रुत्वा जनकभाषितम् ॥ वत्स रामधनुः पश्य इति राघवमब्रवीत् ॥ १२ ॥ महर्षेर्वचनाद्रामो यत्र तिष्ठति तद्धनुः ॥ मंजूषां तामपावृत्य दृष्ट्वा धनुरथा ब्रवीत् ॥ १३ ॥ इदं धनुर्वरं दिव्यं संस्पृशामीह पाणिना ॥ यत्नवांश्च भविष्यामि तोलने पूरणेऽपि वा ॥ १४ ॥ बाढमित्यब्रवीद्राजामुनिश्च समभाषत ॥ लीलया स धनुर्मध्ये जग्राह वचनान्मुनेः ॥ १५ ॥ पश्यतां नृसहस्राणां बहूनां रघुनंदनः ॥ आरोपयत्सधर्मात्मा स लीलमिव तद्धनुः ॥ १६ ॥

यापित्व दग्धयेत्यादिः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यत्र धनुस्तिष्ठति तामंजूषां अपावृत्य अपगतावरणां कृत्वा ॥ १३ ॥ स्पृशामीति दर्शनौत्सुक्यस्य निवृत्तेः वाचार्थं यत्नवान् भविष्यामि किमित्यब्रवीत् अपृच्छदित्यर्थः ॥ १४ ॥ तं राजामुनिश्च बाढमित्येव चाब्रवीत् समभाषतेति प्रत्येकमन्वयः मध्ये मध्यप्रदेशे लीलया अनायासेन जग्राह पादांगुलेनोन्नतं कृत्वा करेण जग्राह तदुक्तं पादौ रामोऽपि तद्धनुः कोटिस्पृष्ट्वा पादांगुलात्ततः उन्नतं चापमारोप्य बभ्रजे मोहिता जना इति अतिभारवद्वस्तुनः पादांगुल्यामध्यभागपर्यंतमुन्नमनं मध्ये गृहीत्वोद्धारश्च महाबलसाध्य इति महाबलवत्त्वमनेन सूचितम् ॥ १५ ॥ पश्यतामनादरेषु ॥ १६ ॥

पूरणमाकर्षणं ॥ १७ ॥ निर्धनोऽनिध्वनिस्तन्निःस्वनसमः शब्द आसीत् दीर्यतः पर्वतस्य समीपदेशे यथा भूमिकंपस्तथा भूकंप आसीत् ॥ १८ ॥ मुनिवरो विश्वामित्रः राजा जनकः ॥ १९ ॥
 विगतसाध्वसः रामेण धनुरनारोपणे कन्याऽविवाहितैव स्थास्यतीति याभीः स्थिता सा गतेत्यर्थः ॥ २० ॥ अतर्कितमिदं मया एतदारोपणमित्यर्थः ॥ २१ ॥ आहरिष्यति संपादयिष्यति ॥ २२ ॥
 मम प्रतिज्ञा सत्या जातेति शेषः प्राणैः प्राणेभ्यः ॥ २३ ॥ मम मंत्रिण इत्यन्वयः अनुमते अनुमतकृत्य साधननिमित्तमित्यर्थः भवतोऽनुमत्येति वार्थः ॥ २४ ॥ प्रश्रितैर्विनयसहितैः सर्वशश्च सर्व
 आरोपयित्वा मौर्वीचपूरयामास तद्धनुः ॥ तद्वभंजधनुर्मध्ये नरश्रेष्ठो महायशः ॥ १७ ॥ तस्य शब्दो महानासीन्निर्घातसमनिःस्वनः ॥ भूमिकंपश्चरु
 महान्पर्वतस्येव दीर्यतः ॥ १८ ॥ निपेतुश्च नराः सर्वे तेन शब्देन मोहिताः ॥ वर्जयित्वा मुनिवरं राजानं तौ चराघवौ ॥ १९ ॥ प्रत्याश्वस्ते जने तस्मिन् रा
 जा विगतसाध्वसः ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं वाक्यज्ञो मुनिपुंगवम् ॥ २० ॥ भगवन् दृष्टवीर्यो मे रामो दशरथात्मजः ॥ अत्यद्भुतमर्चित्यं च अतर्कितमिदं
 मया ॥ २१ ॥ जनकानां कुले कीर्तिमाहरिष्यति मे सुता ॥ सीता भर्तारमा सा घरा मंदशरथात्मजम् ॥ २२ ॥ मम सत्या प्रतिज्ञा सा वीर्यशुल्केतिकौशि
 क ॥ सीता प्राणैर्वहुमता देयारामाय मे सुता ॥ २३ ॥ भवतोऽनुमते ब्रह्मन् शीघ्रं गच्छतु मंत्रिणः ॥ मम कौशिक भद्रं ते अयोध्यां त्वरितारथैः ॥ २४ ॥ रा
 जानं प्रश्रितैर्वाक्यैरानयंतु पुरं मम ॥ प्रदानं वीर्यशुल्कायाः कथयंतु च सर्वशः ॥ २५ ॥ मुनिगुप्तौ च काकुत्स्थौ कथयंतु नृपाय वै ॥ प्रीतियुक्तं तुराजान
 मानयंतु शुशीघ्रगाः ॥ २६ ॥ कौशिकस्तु तथेत्याहराज आभाष्य मंत्रिणः ॥ अयोध्यां प्रेषयामास धर्मात्मा कृतशासनान् ॥ २७ ॥ यथावृत्तं समाख्या
 तु मानेतुं च नृपं तथा ॥ २८ ॥ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे सप्तपष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 जनकेन समादिष्टा दूतास्ते क्क्षांतवाहनाः ॥ त्रिरात्रमुपिता मार्गं तेऽयोध्यां प्राविशन्पुरीं ॥ १ ॥ ते राजवचनाद्वत्पराजवेऽश्मप्रवेशिताः ॥ ददृशुर्देवसं
 काशं वृद्धं दशरथं नृपम् ॥ २ ॥

मप्यत्रत्यं वृत्तांतमित्यर्थः ॥ २५ ॥ गुप्तौ रक्षितौ प्रीतियुक्तमिति क्रियाविशेषणं ॥ २६ ॥ आभाष्य आहूय कृतशासनान् दत्तकल्याणसंदेशपत्रान् ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे
 श्रीरामायणे रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे सप्तपष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त्रिरात्रं रात्रिचयं उपिता मार्गं कृतवासाः तावद्वासकरणे निमित्तं क्क्षांतवाहनत्वं ते दूतक
 र्माणिनियुक्ता मंत्रिणः तदनंतरं तेऽयोध्यां प्राविशन् ॥ १ ॥ राजवचनात् जनकोऽस्मानिह प्रेषितवानिति स्वराजनामसंकीर्तनात् राजवेऽश्मदशरथवेऽश्म प्रवेशितास्तदीये द्वारपालैरिति शेषः ॥ २ ॥

विगतसाध्वसाः महाराजदूतत्वेनतद्व्यवत्तसन्निधौभयरहिताः ॥ ३ ॥ साग्निहोत्रपुरस्कृतः पुरस्कृताग्निहोत्रसहितः आहिताग्न्यादिः पुरस्कृतामंत्र्यादयः अग्निहोत्रपदेनतत्साधनकृत्विजस्तैः सहित इत्यर्थ इत्यन्ये ॥ ४ ॥ कुशलंक्षेमं अव्ययमनपायं हेमहाराज आपृच्छते आङ्गिनुपृच्छयोरित्यात्मनेपदं पुरःसराभृत्यास्तत्सहितं ॥ ५ ॥ अनुमते अनुमतकृत्यसाधननिमित्तं ॥ ६ ॥ वीर्यवद्वांजलिपुटाः सर्वेदूताविगतसाध्वसाः ॥ राजानं प्रश्रितं वाक्यमब्रुवन्मधुराक्षरम् ॥ ३ ॥ मैथिलोजनकोराजासाग्निहोत्रपुरस्कृतः ॥ मुहुर्मुहुर्मधुरयिलाधिपः ॥ कौशिकानुमते वाक्यं भवंतमिदमब्रवीत् ॥ ६ ॥ पूर्वप्रतिज्ञाविदिता वीर्यशुल्काममात्मजा ॥ राजानश्चकृतामर्षानिर्वीर्याविमुखीकृताः ॥ ७ ॥ सेयंममसुताराजन्विश्वामित्रपुरस्कृतैः ॥ यहच्छयागतैराजन्निर्जितातवपुत्रकैः ॥ ८ ॥ तच्चरत्तन्धनुर्दिव्यमभ्येभग्नमहात्मना ॥ रामेणहिमहाबाहोमहत्यांजनसंसदि ॥ ९ ॥ अस्मैदेयामयासीता वीर्यशुल्कामहात्मने ॥ प्रतिज्ञां तनुमिच्छामितदनुज्ञातुमर्हसि ॥ १० ॥ सोपाध्यायो महाराजपुरोहितपुरस्कृतः ॥ शीघ्रमागच्छ भद्रं ते द्रष्टुमर्हसिराघवौ ॥ ११ ॥ प्रतिज्ञांममराजेंद्रनिर्वर्तयितुमर्हसि ॥ पुत्रयोरुभयोरेव प्रीतिवमुपलप्स्यसे ॥ १२ ॥ एवंविदेहाधिपतिर्मधुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातः शतानंदमते स्थितः ॥ १३ ॥ दूतवाक्यंतु तच्छ्रुत्वा राजा परमहर्षितः ॥ वसिष्ठो जनकेन महात्मना ॥ संप्रदानं सुतायास्तुराघवे कर्तुमिच्छति ॥ १४ ॥ यदि वारोचते दत्तं जनकस्य महात्मनः ॥ पुरीं गच्छामहेशीघ्रं माभूत्कालस्य पर्ययः ॥ १५ ॥

पूज्यत्वेन बहुवचनप्रयोगः ॥ ८ ॥ तच्च पूर्वदक्षाध्वरध्वंससमये रुद्रेण यद्वलाच्छक्रादिपुरःसरसकलसुरजयः कृतस्तच्चेत्यर्थः रत्नं धनुः उत्तमं धनुः ॥ ९ ॥ प्रतिज्ञां वीर्यशुल्कतयासीतादानप्रतिज्ञां तनुं पूरयितुं ॥ १० ॥ ११ ॥ उभयोरेव उभयोरपि पुत्रयोः न केवलं रामस्यैवेत्यर्थः प्रीतिविवाहजां एतेन लक्ष्मणायोर्मिलाप्रदानं सूचितं ॥ १२ ॥ अभ्यनुज्ञातः अभ्यनुज्ञातकन्याप्रदानकृत्यः ॥ १३ ॥ एवं वक्ष्यमाणं ॥ १४ ॥ विदेहेषु विदेहानां निवासभूते जनपदे ॥ १५ ॥ १६ ॥ यदि वारोचते दत्तं यौनसंबंधयोग्यमित्यर्थः पर्ययोऽतिक्रमः ॥ १७ ॥

श्वोयात्रेतिमंत्रिणोब्रवीदित्यन्वयः तदर्थउच्यमःक्रियतामितिशेषः ॥ १८ ॥ मंत्रिणोजनकमंत्रिणः गुणैःसत्कारातिशयैः नरेंद्रश्चेतिपाठेसचमुदितउवासेतिविपरिणामः नरेंद्रस्येतिपाठेजनकस्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीरामाजिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीयेअष्टपष्टितमःसर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥ धनाध्यक्षाःकोशरक्षाधिकारिणः पुष्कलंवहुश्रेष्ठं च सुविहिताःसुरक्षिताःसुसंपादितकल्याणोचितकर्माणोवा ॥ २ ॥ यानंशिविकादि युग्यमश्वादि अनुत्तमानिश्रेष्ठानियानानियुग्यानिचयांतु वसिष्ठार्थ

मंत्रिणोवाढमित्याहुःसहसर्वैर्महर्षिभिः ॥ सुप्रीतश्चाब्रवीद्राजाश्वोयात्रेतिचमंत्रिणः ॥ १८ ॥ मंत्रिणस्तुनरेंद्रस्यरात्रिपरमसत्कृताः ॥ ऊपुःप्रमुदिताःसर्वेगुणैःसर्वैःसमन्विताः ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येवाल्मीकीयेअष्टपष्टितमःसर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततोरात्र्यांव्यतीतायांसोपाध्यायःसर्वांधवः ॥ राजादशरथोत्तुष्टःसुमंत्रमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ अद्यसर्वेधनाध्यक्षाधनमादायपुष्कलम् ॥ ब्रजंत्वग्रेसुविहितानानारत्नसमन्विताः ॥ २ ॥ चतुरंगवलंचापिशोघ्रनिर्यातुसर्वशः ॥ ममाज्ञासमकालंचयानंयुग्यमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठोवामदेवश्चजावालिरथकश्यपः ॥ मार्कण्डेयस्तुदीर्घायुर्ऋषिःकात्यायनस्तथा ॥ ४ ॥ एतेद्विजाःप्रयांत्वग्रेस्यंदनंयोजयस्वमे ॥ यथाकालात्ययोनस्यादूताहित्वरयंतिमाम् ॥ ५ ॥ वचनाच्चनरेंद्रस्यसेनाचचतुरंगिणी ॥ राजानमृषिभिःसार्धंब्रजंतंपृष्ठतोन्वयात् ॥ ६ ॥ गत्वाचतुरहंमार्गेविदेहानभ्युपेयिवान् ॥ राजाचजनकःश्रीमानश्रुत्वापूजामकल्पयत् ॥ ७ ॥ ततोराजानमासाद्यदृष्टदशरथंनृपम् ॥ मुदितोजनकोराजाप्रहर्षपरमंययौ ॥ ८ ॥ उवाचवचनंश्रेष्ठो नरश्रेष्ठमुदान्वितम् ॥ स्वागतंतेनरश्रेष्ठदिष्ट्याप्राप्तोसिराघव ॥ ९ ॥ पुत्रयोरुभयोःप्रीतिलप्स्यसेवीर्यनिर्जिताम् ॥ दिष्ट्याप्राप्तोमहातेजावसिष्ठोभगवानृषिः ॥ १० ॥ सहसर्वैर्द्विजश्रेष्ठैर्देवैरिवशतक्रतुः ॥ दिष्ट्यामेनिर्जिताविघ्नादिष्ट्यामेपूजितंकुलम् ॥ ११ ॥

मितिशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अथेद्विजप्रयाणंप्रयाणेकल्याणाय प्रयांतुउक्तयानयुग्यैरितिशेषः दूताजनकदूताः ॥ ५ ॥ चद्वयंचित्यफलंपादपूरणमात्रार्थ ॥ ६ ॥ दूतानांचिदिनगम्योपिमार्गश्चतुरंगवलोपेतप्रयाणत्वाच्चतुर्दिनंवासोमध्ये श्रुत्वादशरथागमनं ॥ ७ ॥ राजानमासाद्यमुदितोहर्षययौ मोदस्यैवाधिकावस्थाहर्षइतिभेदः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वीर्यशौर्य ॥ १० ॥ वसिष्ठेन्द्रसादृश्यं पूर्णधर्मत्वेन विघ्नाःकन्यादानप्रतिबंधाः ॥ ११ ॥

राघवैः सहसंबंधप्राप्य पूजितं मेकुलं नरेन्द्रसर्वराजश्रेष्ठ संवर्तयितुं निर्वर्तयितुं विवाहमित्यभिमेणान्वयः ॥ १२ ॥ यज्ञाति अवभृथे ॥ १३ ॥ प्रतिग्रहः कन्यागवादीनां दातृवशः यदि दाता ददाति
 तदा प्रतिग्रहं प्रतिग्रहीत्रेति स्थितः एतद्वाक्यं मया श्रुतं क्षत्रियतया प्रतिग्रहधर्मस्याद्याप्यज्ञानमेव सांप्रतमेवानुभवो भविष्यतीति श्रुतमित्युक्तम् ॥ १४ ॥ अतो यथा त्वं वक्ष्यसि तद्वयं करिष्यमहे
 ॥ १५ ॥ विस्मयं कन्याया वीर्येण शुल्केन जितत्वा तु मदनुमत्यनपेक्षायामपिराज्ञो विनयेन तादृशवचनाद्विस्मयः ॥ १६ ॥ निशाम्य दृष्ट्वा ॥ १७ ॥ यज्ञस्यावशिष्टाः क्रियाः सुताभ्यां दुहित्रोः
 कन्यादानशेषतया यत्कर्तव्यं मं कुरारोपणादिलौकिकालौकिकं तत्सर्वं कृत्वो वास ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे एकोनसप्तति
 राघवैः सहसंबंधाद्वीर्यश्रेष्ठैर्महाबलैः ॥ श्वः प्रभाते नरेन्द्रत्वं संवर्तयितुं महसि ॥ १२ ॥ यज्ञस्यांते नरश्रेष्ठ विवाहमृषिसत्तमैः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ऋषि म
 ध्येन राधिपः ॥ १३ ॥ वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठः प्रत्युवाच महीपतिम् ॥ प्रतिग्रहो दातृवशः श्रुतमेतन्मया पुरा ॥ १४ ॥ यथा वक्ष्यसि धर्मज्ञ तत्करिष्यामहे
 वयम् ॥ तद्धर्मिष्ठं यशस्यं च वचनं सत्यवादिनः ॥ १५ ॥ श्रुत्वा विदेहाधिपतिः परं विस्मयमागतः ॥ ततः सर्वे मुनिगणाः परस्परसमागमे ॥ १६ ॥ हर्षेण
 महता युक्तास्तां रात्रिं मवसन्मुखम् ॥ राजा च राघवौ पुत्रौ निशाम्य परिहर्षितः ॥ १७ ॥ उवास परमप्रीतो जनकेनाभिपूजितः ॥ जनकोपि महातेजाः
 क्रियाधर्मेण तत्त्ववित् ॥ यज्ञस्य च सुताभ्यां च कृत्वा रात्रिमुवासह ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकांडे एकोनसप्त
 तितमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततः प्रभाते जनकः कृतकर्मामहर्षिभिः ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः शतानंदं पुरोहितम् ॥ १ ॥ भ्राता मम महा
 तेजा वीर्यवानतिधार्मिकः ॥ कुशध्वज इति ख्यातः पुरीमध्यवसन्नुभाम् ॥ २ ॥ वार्याफलकपर्यं तां पिवन्निक्षुमतीं नदीम् ॥ सांकाश्यां पुण्यसंकाशां वि
 मानमिव पुष्पकम् ॥ ३ ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि यज्ञगोप्तासमेततः ॥ प्रीतिं सोऽपि महातेजा इमां भोक्ता मया सह ॥ ४ ॥
 तमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ ब्राह्मसंबंधसदृशे यौनसंबंधे बध्वपेक्षितः परस्परकुलाचारः सर्गाभ्यां तत इति कृतकर्मकृतनित्यक्रियः ॥ १ ॥ पुरीमध्यवसन् उपान्वध्याङ्कितकर्मत्वम्
 ॥ २ ॥ परवलं वारयितुं महो वार्यः प्राकारस्तस्या आफलकायं च फलकास्तद्युक्तः पर्यंतः परिसरोयस्याः सा तथा इक्षुमती पिवन्तज्जलं पिवन् सांकाश्यां तदाख्यां नगरीं वार्यामलकपर्यंतामिति पा
 ठे वार्यामलका आमलकविशेषाः पर्यंतेषु यस्या इत्यर्थः पुण्यसंकाशां पुण्यशब्देन तत्फलं स्वर्गस्तत्संकाशां तदुपमामित्यर्थः पुष्पकं विमानं कौबेरं प्रसिद्धम् ॥ ३ ॥ तं उक्तपुरवासिनं यज्ञगोप्तामि
 थिलायां क्रियमाणयज्ञस्य सांकाश्यायामेव स्थित्वाऽस्मद्यज्ञापेक्षितसामग्रीसंपादकत्वेन रक्षिता इमां प्रीतिं जानकीपरिणयजाम् ॥ ४ ॥

अव्ययः समर्थाः समादिशन् शतानंदेन गंतुं प्रैरयत् ॥ ५ ॥ नरेंद्रशासनात् शतानंदप्रेरिताः प्रययुर्दूता इति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ नृपतिः कुशध्वजः ॥ ८ ॥ पूर्वशतानंदमभिवाद्य ततो जनकं चाभिवाद्ये
त्यर्थः ॥ ९ ॥ अध्यारोहत पुरोहितजनकयोरनुमत्येति शेषः ॥ १० ॥ सुदामनं सुदामनाख्यम् ॥ ११ ॥ औपकार्या उपकार्या शब्दात् स्वार्थेऽण् दशरथशिविरसन्निवेशमित्यर्थः ॥ १२ ॥
एवमुक्ते तु वचने शतानंदस्य सन्निधौ ॥ आगताः केचिदव्यग्रा जनकस्तान्समादिशत् ॥ ५ ॥ शासनात्तु नरेंद्रस्य प्रययुः शीघ्रवाजिभिः ॥ समानेतुं नर
व्याघ्रं विष्णुमिन्द्राज्ञया यथा ॥ ६ ॥ सांकाश्यां ते समागम्य ददृशुश्च कुशध्वजम् ॥ न्यवेदय न्यथा वृत्तं जनकस्य च चिंतितम् ॥ ७ ॥ तद्वृत्तं नृपतिः श्रुत्वा दूत
श्रेष्ठैर्महाजवैः ॥ आज्ञया तु नरेंद्रस्य आजगाम कुशध्वजः ॥ ८ ॥ सददर्शमहात्मानं जनकं धर्मवत्सलम् ॥ सोऽभिवाद्य शतानंदं जनकं चाति धार्मिकम्
॥ ९ ॥ राजार्हं परमं दिव्यमासनं सोऽध्यरोहत ॥ उपविष्टा बुभौतौ तु भ्रातरावमितद्युती ॥ १० ॥ प्रेषयामास तु वीरौ मंत्रिश्रेष्ठं सुदामनम् ॥ गच्छ मंत्रिप
ते शीघ्रमिक्ष्वाकुममितप्रभम् ॥ ११ ॥ आत्मजैः सह दुर्धर्पमानयस्व समं त्रिणम् ॥ औपकार्या सगत्वा तुरघूणां कुलवर्धनम् ॥ १२ ॥ ददर्श शिरसा चै
नमभिवाद्येदमब्रवीत् ॥ अयोध्याधिपते वीरवैदेहो मिथिलाधिपः ॥ १३ ॥ सत्वां द्रष्टुं व्यवसितः सोपाध्याय पुरोहितम् ॥ मंत्रिश्रेष्ठवचः श्रुत्वा राजा स
पिंगणस्तथा ॥ १४ ॥ स बंधुरगमत्तत्र जनको यत्र वर्तते ॥ राजा च मंत्रिसहितः सोपाध्यायः स बांधवः ॥ १५ ॥ वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो वैदेहमिदमब्र
वीत् ॥ विदितं ते महाराज इक्ष्वाकुकुलदेवतम् ॥ १६ ॥ वक्ता सर्वेषु कृत्येषु वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातः सह सर्वैर्महर्षिभिः ॥ १७ ॥ एष
वक्ष्यति धर्मात्मा वसिष्ठो मे यथाक्रमम् ॥ तूष्णीं भूते दशरथे वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ १८ ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञो वैदेहं स पुरोधसम् ॥ अव्यक्तप्रभवो ब्रह्मा
शाश्वतो नित्य अव्ययः ॥ १९ ॥ तस्मान्मरीचिः संजज्ञे मरीचैः कश्यपः सुतः ॥ विवस्वान्कश्यपाज्ज्ञे मनुर्वैवस्वतः स्मृतः ॥ २० ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदं वाक्यं वक्ष्यमाणम् वसिष्ठमुखेन कन्यावरयितुं इक्ष्वाकुकुलदेवतं भगवान्वसिष्ठः इक्ष्वाकूणां सर्वेषु कृत्येषु वसिष्ठेति विदितमित्यन्वयः अतो विश्वामित्राभ्यनुज्ञया क्र
पिभिः सह कुलप्रजवर्धनं क्रममनतिक्रम्य क्रमं ज्येष्ठानुक्रमं चानतिक्रम्य दशपुरुषविख्यातादिति न्यायेन यौनसंबंधोपेक्षितवंशपारंपर्यमेष वक्ष्यति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अव्यक्तशब्देन माया
शबलं ब्रह्म ब्रह्माचतुर्मुखः शाश्वतत्वनित्यत्वाव्ययत्वान्यस्य आपेक्षिकाणि द्रष्टव्यानि ॥ १९ ॥ २० ॥

मनोःप्रजापतित्वं प्रजासर्गाधिकारित्वेन पूर्वकं आद्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ यस्य असितस्य प्रतिराजानः शत्रुभूताराजानः ॥ २८ ॥ सोसितः प्रतिमुध्यन् प्रति
पक्षतया युध्यन् प्रवासितः राज्यानि सारितः ॥ २९ ॥ इति श्रुतिः पुरातनकथा इत्यर्थः ॥ ३० ॥ सगरं रसहितं भक्ष्यं शैलवरेहिमवत्यभिरतो बभूव ॥ ३१ ॥ तत्र हिमवति एका प्राशितगरा

मनुः प्रजापतिः पूर्वमिक्ष्वाकुश्च मनोः सुतः ॥ तमिक्ष्वाकुमयोध्यायां राजानं विद्धि पूर्वकम् ॥ २१ ॥ इक्ष्वाकोऽस्तु सुतः श्रीमान् कुक्षिरित्येव विश्रुतः ॥ कु
क्षेरथात्मजः श्रीमान् विक्ष्वाकुक्षिरुदपद्यत ॥ २२ ॥ विकुक्षेऽस्तु महातेजा वाणः पुत्रः प्रतापवान् ॥ वाणस्य तु महातेजा अनरण्यः प्रतापवान् ॥ २३ ॥ अनर
ण्यात्पृथुर्जज्ञे त्रिशंकुस्तु पृथोरपि ॥ त्रिशंकोरभवत्पुत्रो धुंधुमारो महायशः ॥ २४ ॥ धुंधुमारान् महातेजा युवनाश्वो महारथः ॥ युवनाश्वसुतश्चासी
न्मांधाता पृथिवीपतिः ॥ २५ ॥ मांधातुस्तु सुतः श्रीमान् सुसंधिरुदपद्यत ॥ सुसंधेरपि पुत्रौ द्वौ ध्रुवसंधिः प्रसेनजित् ॥ २६ ॥ यशस्वी ध्रुवसंधेस्तु भरतो ना
मनामतः ॥ भरता तु महातेजा असितो नाम जायत ॥ २७ ॥ यस्यैते प्रतिराजान उदपद्यन्त शत्रवः ॥ हैहयास्तालजंघाश्च शूराश्च शशविंदवः ॥ २८ ॥
तांश्च सप्रतियुध्यन् वै युद्धे राजा प्रवासितः ॥ हिमवंतमुपागम्य भार्याभ्यां सहितस्तदा ॥ २९ ॥ असितोऽल्पबलो राजा कालधर्ममुपेयिवान् ॥ द्वे चास्य
भार्ये गभिण्यौ बभूवतुरिति श्रुतिः ॥ ३० ॥ एका गर्भविनाशार्थं सपत्न्यैः सगरं ददौ ॥ ततः शैलवरेरभ्येव भूवाभिरतो मुनिः ॥ ३१ ॥ भार्गवश्च्यवनो नाम
हिमवंतमुपाश्रितः ॥ तत्र चैकामहाभागा भार्गवं देववर्चसम् ॥ ३२ ॥ ववंदे पद्मपत्राक्षीकां क्षन्ती सुतमुत्तमम् ॥ तमृषिं साभ्युपागम्य कालिंदीचाभ्य
वादयत् ॥ ३३ ॥ सतामभ्यवदद्विप्रः पुत्रेप्सु पुत्रजन्मनि ॥ तव कुक्षौ महाभागे सुपुत्रः सुमहाबलः ॥ ३४ ॥ महावीर्यो महातेजा अचिरात्संजनिष्यति ॥
गरेण सहितः श्रीमान् माशुचः कमलेक्षणे ॥ ३५ ॥ च्यवनं च नमस्कृत्य राजपुत्री पतिव्रता ॥ पत्या विरहिता तस्मात्पुत्रं देवी व्यजायत ॥ ३६ ॥

॥ ३२ ॥ कालिंदी तस्यानाम अभ्युपागम्य शरणं गत्वा अभ्यवादयच्च चेन शुश्रूषणमप्यकरोत् ॥ ३३ ॥ पुत्रजन्मनितद्विषयेऽभ्यवदत् उक्तवान् ॥ ३४ ॥ गरेण सहितो जनिष्यतीत्यन्वयः माशु
चः पतिमरणजंगरदानजंचशोकं त्यज पुत्रेणैव सुखिनी भविष्यतीति भावः ॥ ३५ ॥ पतिनारहितेति पाठेनाभावार्थः तस्माच्च्यवनप्रसादात् व्यजायत असूत ॥ ३६ ॥

यतोगरेणसहजातोऽनःसगरोनाम्नाऽभवत् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रवृद्धस्तन्नामापुरुषादकःवसिष्ठशापवशाद्राक्षसोभवत् वसिष्ठायप्रतिशापंदातुमुद्धृतंजलंस्वपत्यनुनयेनस्वपादयोर्विसृष्टवान्ततः
कल्माषवर्णपादस्तदाख्यश्चाभवत् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यद्यपिवंशपरंपरापुराणादिष्वन्यथादृश्यन्तेतथापितत्रकल्पभेदेनविरोधपरिहारः एकस्यानेकनामकत्वाद्वा आदीति
आदितोब्रह्माणमारभ्यवंशेनशुद्धानांवीराणांसत्यवादिनांसंबन्धिनोरामलक्ष्मणयोरित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीरा०रा०वा०आदि०वा०सप्ततितमःसर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥

सपत्यातुगरस्तस्यैदत्तोगर्भजिघांसया ॥ सहतेनगरेणैवसंजातःसगरोभवत् ॥ ३७ ॥ सगरस्यासमंजस्तुअसमंजादथांशुमान् ॥ दिलीपोंशुमतःपु
त्रोदिलीपस्यभगीरथः ॥ ३८ ॥ भगीरथात्ककुत्स्थश्चककुत्स्थाच्चरघुस्तथा ॥ रघोस्तुपुत्रस्तेजस्वीप्रवृद्धःपुरुषादकः ॥ ३९ ॥ कल्माषपादोप्यभवत्त
स्माज्जातस्तुशंखणः ॥ सुदर्शनःशंखणस्यअग्निवर्णःसुदर्शनात् ॥ ४० ॥ शीघ्रगस्त्वग्निवर्णस्यशीघ्रगस्यमरुःसुतः ॥ मरुःप्रशुश्रुकस्त्वासीदंवरीषःप्र
शुश्रुकात् ॥ ४१ ॥ अंवरीषस्यपुत्रोभून्नुदुपश्चमहीपतिः ॥ नदुपस्यययातिस्तुनाभागस्तुययातिजः ॥ ४२ ॥ नाभागस्यवभूवाजअजादशरथोभव
त् ॥ अस्मादशरथाज्जातौभ्यातरौरामलक्ष्मणौ ॥ ४३ ॥ आदिवंशविशुद्धानांराज्ञांपरमधर्मिणाम् ॥ इक्ष्वाकुकुलजातानांवीराणांसत्यवादिनाम्
॥ ४४ ॥ रामलक्ष्मणयोरर्थेत्वत्सुतेवरयेनृप ॥ सदृशाभ्यांनरश्रेष्ठसदृशेदातुमर्हसि ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम०वा०आ०वा०सप्ततितमःसर्गः ॥ ७० ॥
एवंब्रुवाणंजनकःप्रत्युवाचरुतांजलिः ॥ श्रोतुमर्हसिभद्रंतेकुलंनःपरिकीर्तितम् ॥ १ ॥ प्रदानेहिमुनिश्रेष्ठकुलंनिरवशेषतः ॥ वक्तव्यंकुलजातेनतन्नि
बाधमहामते ॥ २ ॥ राजाभूत्रिपुलोकेषुविश्रुतःस्वेनकर्मणा ॥ निमिःपरमधर्मात्मासर्वसत्त्ववतांवरः ॥ ३ ॥ तस्यपुत्रोमिथिर्नामजनकोमिथिपुत्र
कः ॥ प्रथमोजनकोराजाजनकादप्युदावसुः ॥ ४ ॥ उदावसोस्तुधर्मात्माजातोवैनंदिवर्धनः ॥ नंदिवर्धसुतःशूरःसुकेतुर्नामनामतः ॥ ५ ॥ सुकेतोर
पिधर्मात्मादेवरातोमहाबलः ॥ देवरातस्यराजर्षेर्वृहद्रथइतिस्मृतः ॥ ६ ॥ वृहद्रथस्यशूरोभून्महावीरःप्रतापवान् ॥ महावीरस्यधृतिमान्सुधृतिःस
त्यविक्रमः ॥ ७ ॥

अथजनकःकन्यापितृत्वात्जामातृवर्गेप्रभुतायाअनौचित्ये

नस्त्ववंशस्वयमेवाह एवमिति ब्रुवाणंवसिष्ठं अस्माज्जिःपरिकीर्तितंनोस्माकंकुलंश्रोतुमर्हसि ॥ १ ॥ कुलजातेनसत्कुलप्रसूतेनप्रदानेकन्यादानविषयेकुलंवक्तव्यमित्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ त
स्यनिमिः मिथिनाम्नाचमिथिलेति प्रथमोजनकःसर्वेषामस्माकंजनकशब्दव्यवहारार्थत्वेमूलभूतः ॥ ४ ॥ नामप्रसिद्धं नामतःसुकेतुरित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्य द्रुत्तरोम्णः ज्येष्ठो हम् ममानुजः कुशध्वजः ॥ १३ ॥ सममपितामां ज्येष्ठं तुरा ज्येष्ठिपिच्यकुशध्वजं भारं भरणीयं यद्वा कुशध्वजं भारं राज्यभारं च मयि
समावेश्य स्थापयित्वा वनं गत इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ धुरं राज्यभारम् स्नेहात्पश्यन्पालयन् ॥ १५ ॥ सांकाश्यमिति सुधन्वनगरनाम अवरोधकोऽगमत् अवरोद्धुमागतवानित्यर्थः ॥ १६ ॥ शैवं ध

सुपुतेरपि धर्मात्मा धृष्टकेतुः सुधार्मिकः ॥ धृष्टकेतोश्च राजर्षेर्हर्यश्व इति विश्रुतः ॥ ८ ॥ हर्यश्वस्य मरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रतीधकः ॥ प्रतीधकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिरथः सुतः ॥ ९ ॥ पुत्रः कीर्तिरथस्यापि देवमीदृ इति स्मृतः ॥ देवमीदृस्य विबुधो विबुधस्य महीधकः ॥ १० ॥ महीधकसु तो राजा कीर्तिरातो महा बलः ॥ कीर्तिरातस्य राजर्षेर्महारोमा व्यजायत ॥ ११ ॥ महारोम्णस्तु धर्मात्मा स्वर्णरोमा व्यजायत ॥ स्वर्णरोम्णस्तुराजर्षेर्द्रुत्तरोमा व्यजायत ॥ १२ ॥ तस्य पुत्रद्वयं राज्ञो धर्मज्ञस्य महात्मनः ॥ ज्येष्ठो हम् अनुजो भ्राता मम वीरः कुशध्वजः ॥ १३ ॥ मां तु ज्येष्ठं पितरा ज्येष्ठो भिपिच्यपितां मम ॥ कुशध्वजं समावेश्य भारं मयि वनं गतः ॥ १४ ॥ वृद्धे पितरि स्वर्ग्यार्थे धर्मेण धुरमावहम् ॥ भ्रातरं देवसंकाशं स्नेहात्पश्यन्कुशध्वजम् ॥ १५ ॥ कस्यचित्त्वथ कालं त्यवैदीयतामिति ॥ १७ ॥ तस्याप्रदानान्महर्षेयुद्धमासीन्मया सह ॥ सह तो विमुखो राजा सुधन्वा तु मयारणे ॥ १८ ॥ निहत्य तं मुनिं श्रेष्ठं सुधन्वानं नराधिपम् ॥ सांकाश्ये भ्रातरं शूरमभ्यर्षिचं कुशध्वजम् ॥ १९ ॥ कनीयानेप मे भ्राता अहं ज्येष्ठो महामुने ॥ ददामि परमप्रीतो वध्वौ ते मुनिपुंगव ॥ २० ॥ सीतां रामाय भद्रं ते ऊर्मिलां लक्ष्मणाय वै ॥ वीर्यशुल्कं मम सुतां सीतां सुरसुतोपमाम् ॥ २१ ॥ द्वितीयामूर्मिलां चैव त्रिर्वदामि न संशयः ॥ ददामि परमप्रीतो वध्वौ ते मुनिपुंगव ॥ २२ ॥ रामलक्ष्मणयोराजगोदानं कारयस्वह ॥ पितृकार्यं च भद्रं ते ततो वैवाहिकं कुरु ॥ २३ ॥

तुः सीताचकन्यामस्वदीयतामिति दूतान्येषयामासमे इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ तस्य उक्तवस्तुद्वयस्य विमुखो युद्धविमुखः ॥ १८ ॥ सांकाश्ये सुधन्वनगरे ॥ १९ ॥ २० ॥ ऊर्मिलां योनिजां निजपुत्रीम् ॥ २१ ॥ त्रिर्वदामि उक्तमपि दाढ्यायेत्याशयः ॥ २२ ॥ गोदानं समावर्तनम् वैवाहिकं विवाहादौ कर्तव्यम् पितृकार्यं नां दीमुखश्चाद्वम् ॥ २३ ॥

अद्यतृतीयदिवसेतवमिथिलाप्रवेशात्तृतीयदिवसेयज्ञसमाप्तेस्तृतीयदिवसेवाद्यमघानक्षत्रम् फल्गुन्यापूर्वफल्गुनीनक्षत्रे उत्तरेश्वरे अतएवभगौयत्रप्रजापतिरित्यनेनअविरोधः भगौहिपूर्वफल्गुनीदिवःउत्तरफल्गुन्यास्वर्यमेतिबोध्यम् वैवाहिकंविवाहम् विनयादित्वात्ठक् मघानक्षत्रं पितरोदेवताफल्गुनीनक्षत्रमर्यमादेवताफल्गुनीनक्षत्रं भगोदेवतेतितैत्तिरीयसंहितायाम् अर्यम्णःपूर्वफल्गुनीजगस्योत्तरेइतितद्वाहणेचोक्तत्वेनयथाश्रुतमेवसम्यगितितत्त्वम् उत्तरेइतिपुंस्त्वमार्षम् यद्यप्युत्तराफल्गुनीसीतायाजन्मक्षेतथापितदक्षेप्रथमचरणंविहायतज्जन्मसत्त्वेनतस्याःकन्याराशित्वात्तृतीयैकादशरूपभक्तदुष्टद्वेस्तस्यनदोषः भक्तदुष्टद्वौनन्दुष्टमितिय्योतिःशास्त्रेप्रसिद्धम् किंच पूर्वसुतस्याद्वादशश्वंद्रइतितत्रविवाहोऽनुचितएव एकनाडीदोषेणचरामसीतयोर्वियोग

मघाद्यद्यमहाबाहोतृतीयदिवसेप्रभो ॥ फल्गुन्यामुत्तरेराजंस्तस्मिन्वैवाहिकंकुरु ॥ २४ ॥ रामलक्ष्मणयोरर्थेदानंकार्यं सुखोदयम् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ तमुक्तवंतं वैदेहं विश्वामित्रो महामुनिः ॥ उवाच वचनं वीरं वसिष्ठसहितो नृपम् ॥ १ ॥ अचिन्त्यान्यप्रमेयाणि कुलानि नरपुंगव ॥ इक्ष्वाकूणां विदेहानां नैपांतुल्योऽस्ति कश्चन ॥ २ ॥ सदृशो धर्मसंबंधः सदृशो रूपसंपदा ॥ रामलक्ष्मणयोराजन्सीताचोर्मिलया सह ॥ ३ ॥ वक्तव्यं च नरश्रेष्ठ श्रूयतां वचनं मम ॥ भ्राताय वीयान् धर्मज्ञ एष राजा कुशध्वजः ॥ ४ ॥ अस्य धर्मात्मनो राजन रूपेणाप्रतिमं भुवि ॥ सुताद्वयं नरश्रेष्ठ पत्न्यर्थं वरयामहे ॥ ५ ॥ भरतस्य कुमारस्य शत्रुघ्नस्य च धीमतः ॥ वरयेते सुते राजंस्तयोरर्थं महात्मनोः ॥ ६ ॥ पुत्रादशरथस्य मे रूपयौवनशालिनः ॥ लोकपालसमाः सर्वे देवतुल्यपराक्रमाः ॥ ७ ॥ उभयोरपि राजेन्द्र संबंधेनानुबध्यताम् ॥ इक्ष्वाकुकुलमव्यग्रं भवतः पुण्यकर्मणः ॥ ८ ॥

इति ध्येयम् ॥ २४ ॥ रामलक्ष्मणयोरर्थं तदभ्युदयाय सुखोदयं सुखोदकं दानं गोभूतिलहिरण्यादेर्दानं कार्यम् त्वयेति शेषः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ वीरं जनकम् ॥ १ ॥ एषांतुल्यः परस्परव्यतिरेकेणापरो नास्ति ॥ २ ॥ धर्मसंबंधो युवयोर्विवाहसंबंधः सदृशोऽनुरूपः किंचोर्मिलया सह वर्तमानायासीता तस्याः यथायोग्ययोरा रामलक्ष्मणयोर्यः संबंधः स्वरूपसंपदा सदृशः सीतयोर्मिलयेति पाठस्तु सुगम एव ॥ ३ ॥ किंचिद्व्यद्वक्तव्यमस्ति तच्छ्रूयतामित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ कयोः पत्नीत्वार्थं तत्राह भरतस्येत्यादि आद्यार्थपूर्वाच्चयि तथाते सुते सीतोर्मिले तयोरर्थं रामलक्ष्मणयोरर्थं ॥ ६ ॥ दशरथपुत्रेषु न कस्मिन्पिवरगुणन्यूनतेत्याह पुत्रा इति ॥ ७ ॥ उभयोर्धात्रोः संबंधेन इक्ष्वाकुकुलं संबध्यताम् तत्रच संबंधे पुण्यकर्मणो भवतोऽव्यग्रं चित्तं भवत्विति शेषः कथमीदृशेन महाराजेन युगपन्मया संबंधचतुष्टयं कार्यमिति व्यपतामास्त्वित्यर्थः ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ स्वयं न तु शिष्यादिमुखतो यत्स्मादाज्ञापयतस्तस्मादिदं कुलं धन्यं मन्ये ॥ १० ॥ सहितौ नित्यसहचरौ अत्र क्रमेण तात्पर्यम् ॥ ११ ॥ एकाङ्के तिष्ठजभावाऽनित्याः समासांता इति समस्यैतृतीया एकदिवसे इत्यर्थः चतसृणामिति दीर्घत्वमार्षम् ॥ १२ ॥ फल्गुनीभ्यामुत्तरफल्गुनीभ्यामुपलक्षिते उत्तरेदिवसे द्वितीयेदिवसे प्रजापतिर्देवता प्राशस्त्यं च विवाहप्रजोत्पत्तिसाधनयोर्निलिगाधिष्ठातृत्वं देवत्वत्वेनेतिकतकः ॥ १३ ॥ प्रत्युत्थाय आसनादुत्थाय ॥ १४ ॥ परोधर्मः कन्यादानरूपः अहंभवतोः शिष्योऽस्मि तथा यथादशरथश्च युवयोः शिष्यः स्वस्य शिष्यत्वे कनीयसः कुशध्वजस्य शिष्यत्वमर्थसिद्धम् आसनमुख्यानि त्रयाणां त्रीणि सिंहासनानि आस्यतामित्यार्षपरिपालयेतामित्यर्थकम् राज्यत्रयमपियुष्मदीयमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ननु दशरथासिंहासनं कथं त्वया विश्वामित्रवचः श्रुत्वा वसिष्ठस्य मते तदा ॥ जनकः प्राञ्जलिर्वाक्यमुवाच मुनिपुंगवौ ॥ १ ॥ कुलं धन्यमिदं मन्ये ये पातौ मुनिपुंगवौ ॥ सदृशं कुलसंबन्धं यदाज्ञापयतः स्वयम् ॥ १० ॥ एवं भवतु भद्रं वः कुशध्वजसुते इमे ॥ पत्न्यौ भजेतां सहितौ शत्रुघ्नभरतावुभौ ॥ ११ ॥ एकाङ्काराजपुत्रीणां च तसृणामहा मुने ॥ पाणीन् गृह्णेतु च त्वारोराजपुत्रामहाबलाः ॥ १२ ॥ उत्तरेदिवसे ब्रह्मन् फल्गुनीभ्यामनीषिणः ॥ वैवाहिकं प्रशंसंति भगो यत्र प्रजापतिः ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा वचः सौम्यं प्रत्युत्थाय कृताञ्जलिः ॥ उभौ मुनिवरौ राजा जनको वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ परोधर्मः कृतो मत्स्यं शिष्योऽस्मि भवतोस्तथा ॥ इमान्यासनमुख्यानि आस्यतां मुनिपुंगवौ ॥ १५ ॥ यथादशरथस्येयं तथाऽयोध्यापुरीमम ॥ प्रभुत्वेनास्ति संदेहो यथाहं कर्तुमर्हथ ॥ १६ ॥ तथा ब्रुवति वैदेहे जनके रघुनन्दनः ॥ राजादशरथो दृष्टः प्रत्युवाच महीपतिम् ॥ १७ ॥ युवामसंख्येयगुणौ भ्रातरौ मिथिलेश्वरौ ॥ ऋषयो राजसंघाश्च भवद्भ्यामभिपूजिताः ॥ १८ ॥ स्वस्ति प्राप्तुहि भद्रं ते गमिष्यामः स्वमालयम् ॥ श्राद्धकर्माणि विधिवद्विधास्य इति चाब्रवीत् ॥ १९ ॥ तमापृष्ट्वा नरपतिराजादशरथस्तदा ॥ मुनीन्द्रौ तौ पुरस्कृत्य जगामाशु महायशाः ॥ २० ॥ सगत्वा निलयं राजा श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ प्रभाते काल्यमुत्थाय च क्रेगोदानमुत्तमम् ॥ २१ ॥ शक्यदानमत आह यथेति यथेयमिथिलादशरथस्य यथेष्टविनियोगार्हा एवमयोध्यापुरीमम अतो युष्माकं त्रिसिंहासनप्रभुत्वेनास्ति संदेहः अतो यथायोग्यं प्रभुत्वं कर्तुमर्हथ पूजायां बहुवचनम् वयं सर्वे न वदधीना इत्याशयः ॥ १६ ॥ दृष्टः एवमैक्यवादेनेति शेषः ॥ १७ ॥ ऋषिरूपाभवदंशाराजसंघास्ते भवद्भ्यामभिपूजिताः अनेन विनयेन सर्वोत्कर्षप्रापिताः भवदंशा एवैवं विनीतोऽत्यं कर्मचक्रे ॥ २१ ॥

तदेगत्वेनप्रसिद्धगोदानमाह गवामित्यादि एकैकश इत्यापम ॥ २२ ॥ संपन्नाबहुदुग्धाः ईदृश्योयागावस्तासांगवांचत्वारिलक्षाणिददावित्युत्तरेणान्वयः ॥ २३ ॥ गोदानंतदारव्यंकर्मविशेषम्
गोदानंचौलवत्कार्येषोदशेद्वेदुच्यते अंकोपवेशनंनास्तिदमश्रूणांमुंडनंभवेत् स्नात्वाचवाग्यतस्तिष्ठजहःशेषनयेदथ आदित्येस्तमितेवाचंविस्तृजेतांतिकेगुरोः अहंवरंददामीतिदद्याद्रोमिथुनं
ततइत्याश्वलायनकारिकायाम् इदंसमावर्तनपूर्वांगम् वेदव्रतानिवापारंतीत्याद्युभयमेववा गुरवेतुवरंदत्वास्नायीततदनुज्ञयेतियाज्ञवल्क्यात् ॥ २४ ॥ सौम्यःसोमइवसौम्यःसोम्यएवसौम्यः
गवांशतसहस्रंचब्राह्मणेभ्योनराधिपः ॥ एकैकशोददौराजापुत्रानुद्विष्यधर्मतः ॥ २२ ॥ सुवर्णशृंग्यःसंपन्नाःसवत्साःकांस्यदोहनाः ॥ गवांशतस
हस्राणिचत्वारिपुरुषर्षभः ॥ २३ ॥ वित्तमन्यच्चसुबहुद्विजेभ्योरघुनंदनः ॥ ददौगोदानमुद्विष्यपुत्राणांपुत्रवत्सलः ॥ २४ ॥ ससुतैःकृतगोदानैर्वृतःस
हृपतिस्तदा ॥ लोकपालैरिवाभातिवृतःसौम्यःप्रजापतिः ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येचालकांडेद्विसप्ततितमःसर्गः
॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ यस्मिंस्तुदिवसेराजाचक्रेगोदानमुत्तमम् ॥ तस्मिंस्तुदिवसेवीरोयुधाजित्समुपेयिवान् ॥ १ ॥ पुत्रःकेकयराजस्यसा
क्षाद्वरतमातुलः ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वाचकुशलंराजानमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ केकयाधिपतीराजास्नेहात्कुशलमब्रवीत् ॥ येषांकुशलकामोसितेषांसंप्रत्यनाम
यम् ॥ ३ ॥ स्वस्वीयंममराजेंद्रद्रष्टुकामोमहीपतिः ॥ तदर्थमुपयातोहमयोध्यांरघुनंदन ॥ ४ ॥ श्रुत्वात्वहमयोध्यायांविवाहार्थंनवात्मजान् ॥ मिथि
लामुपयातांस्तुत्वयासहमहीपत ॥ ५ ॥ त्वरयाभ्युपयातोहंद्रष्टुकामःस्वसुःसुतम् ॥ अथराजादशरथःप्रियातिथिमुपस्थितम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वापरमसत्का
रैःपूजनार्हमपूजयत् ॥ ततस्तामुषितोरात्रिसहपुत्रैर्महात्मभिः ॥ ७ ॥ प्रभातेपुनरुत्थायकृत्वाकर्माणितत्त्ववित् ॥ ऋषींस्तदापुरस्कृत्ययज्ञवाटमुपाग
मत् ॥ ८ ॥ युक्तमुहूर्तेविजयेसर्वाभरणभूषितैः ॥ भ्रातृभिःसहितोरामःकृतकौतुकमंगलः ॥ ९ ॥ वसिष्ठंतुपुरस्कृत्यामहर्षीनपरानपि ॥ वसिष्ठोभगवा
नेत्यवेदेहमिदमब्रवीत् ॥ १० ॥

॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
वालकांडेद्विसप्ततितमःसर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समुपेयिवान्दशरथमितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ केकयाधिपतिर्युधाजित्पिताकुशलमब्रवीदिति युष्मान्प्रतीतिशेषः येषामस्माकं
त्वंकुशलकामोसितेषामस्माकंसंप्रत्यनामयमितिचाब्रवीत् ॥ ३ ॥ आगमनप्रयोजनमाह स्वस्वीयमिति स्वस्वीयंभरतम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ अयोध्यायामदृष्ट्वाभरतंद्रष्टुकामइहाभ्युपयातइत्यन्वयः
॥ ६ ॥ ७ ॥ यज्ञवाटयज्ञशालाद्वारम् ॥ ८ ॥ युक्तेइत्यादिसार्धश्लोकस्योपागमदितिपूर्वेणान्वयः युक्तेशुभलग्नादियुक्ते विजयेतदारव्ये ॥ ९ ॥ एत्ययज्ञवाटांतर्वीतिनंवैदेहम् ॥ १० ॥

दातारं दातुस्तवाज्ञां प्रवेष्टुमाकांक्षते ॥ ११ ॥ दातृप्रतिग्रहीतृभ्याम् योगेऽतिशेषः सर्वार्थादानधर्माः हियतोऽतः उत्तमं वैवाह्यम् आर्पः प्यज् विवाहोपयोगिलौकिकालौकिकं कर्म कृत्वा ततः स्व
धर्मप्रवेशाज्ञादानरूपं प्रतिपद्यस्व तावद्द्वार्येव तिष्ठाम इति भावः ॥ १२ ॥ परमोदारः परमदाता ॥ १३ ॥ प्रतिहारो द्वारपालः येन राजा गमनं प्रतिवध्यते इति शेषः यथेदं मम राज्यं तथा तव तत्र स्वगृ
हे प्रवेशो कोविचार इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अपिच कृतस्य कर्तव्येन मयैव युष्मत्पतीक्षा क्रियत इत्याह कृतेति कृतं कौतुकसर्वस्वं वैवाहिककृतस्य मंगलानुष्ठानं यासां ताः वेदिमूलं वेदिसमीपम् ॥ १५ ॥ सद्यः
अस्मिन्काले त्वां प्रतीक्षन् इति त्वत्पतीक्षाः अविघ्नमविलंबं यथा तथा सर्वविवाहकर्म भवता क्रियताम् किमर्थं द्वायं वस्थानेन विलंब्यते भवतेति शेषः ॥ १६ ॥ श्रुत्वा वसिष्ठमुखात् ॥ १७ ॥ सर्वा
राजादशरथो राजन कृतकौतुकमंगलैः ॥ पुत्रैर्नरवरश्रेष्ठो दातारमभिकांक्षते ॥ ११ ॥ दातृप्रतिग्रहीतृभ्यां सर्वार्थाः संभवन्ति हि ॥ स्वधर्मप्रतिपद्यस्व
कृत्वा वैवाह्यमुत्तमम् ॥ १२ ॥ इत्युक्तः परमोदारो वसिष्ठेन महात्मना ॥ प्रत्युवाच महातेजा वाक्यं परमधर्मवित् ॥ १३ ॥ कः स्थितः प्रतिहारो मे कस्या
ज्ञां संप्रतीक्षते ॥ स्वगृहे कोविचारोऽस्ति यथाराज्यमिदं तव ॥ १४ ॥ कृतकौतुकसर्वस्वावेदिमूलमुपागताः ॥ मम कन्यामुनिश्रेष्ठ दीप्तावद्वेति वाचिषः
॥ १५ ॥ सद्यो हं त्वत्पतीक्षोऽस्मि वेद्यामस्यां प्रतिष्ठितः ॥ अविघ्नं क्रियतां सर्वं किमर्थं हि विलंब्यते ॥ १६ ॥ तद्वाक्यं जनकेनोक्तं श्रुत्वा दशरथस्तदा ॥ प्रवे
शयामास सुतान्सर्वानृषिगणानपि ॥ १७ ॥ ततो राजा विदेहानां वसिष्ठमिदमब्रवीत् ॥ कारयस्व ऋषेः सर्वानृषिभिः सह धार्मिक ॥ १८ ॥ रामस्य लो
करामस्य क्रियां वैवाहिकीं प्रभो ॥ तथेत्युक्त्वा तु जनकं वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ १९ ॥ विश्वामित्रं पुरस्कृत्य शतानंदं च धार्मिकम् ॥ प्रपामध्ये तु विधिवद्देदिं
कृत्वा महातपाः ॥ २० ॥ अलंचकार तां वेदिं गंधपुष्पैः समंततः ॥ सुवर्णपालिकाभिश्च चित्रकुंभैश्च सांकुरैः ॥ २१ ॥ अंकुराद्यैः शरावैश्च धूपपात्रैः सधू
पकैः ॥ शंखपात्रैः सुवैः सुग्भिः पात्रैरर्घ्यादिपूजितैः ॥ २२ ॥ लाजपूर्णैश्च पात्रोभिरक्षतैरपि संस्कृतैः ॥ दर्भैः समैः समास्तीर्य विधिवन्मंत्रपूर्वकम् ॥ २३ ॥
अग्निमाधाय तं वेद्यां विधिमंत्रपुरस्कृतम् ॥ जुहावाग्नौ महातेजा वसिष्ठो मुनिपुंगवः ॥ २४ ॥

वैवाहिकीमित्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ लोकरामस्य लोकप्रियस्येति यावत् ॥ १९ ॥ प्रपामध्ये यज्ञशालामध्ये इति कतकः प्रपामंडप इत्यन्ये नृणां शामकत्वेन प्रपात्वारोपः वेदिं विवाहवेदिम्
इयं वेदि रम्यार्था ॥ २० ॥ सुवर्णपालिकाभिः सांकुराभिरित्यनुकर्षः चित्रकुंभैः नानावर्णादियुतकुंभैः अच्छिद्रकुंभैरिति पाठे स्फुटनादिदोषरहितैः स्वर्णकुंभैरित्यर्थ इति कतकः अच्छिद्रकुंभैः क
रैरिति तीर्थः ॥ २१ ॥ अर्घ्यादिपूजितैस्तद्युक्तैः ॥ २२ ॥ लाजपूर्णैश्च पात्रोभिरित्यर्घ्यम् संस्कृतैर्हरिद्रालेपादिसंस्कारवद्भिः समैः समप्रमाणैः समास्तीर्य वेदिमिति शेषः ॥ २३ ॥ विधिना क
ल्योक्तं तत्र कलापेन मंत्रैश्च पुरस्कृतम् हविरिति शेषः विवाहहोमादीनां वरकृत्यत्वात् तत्पुरोहितो वसिष्ठो जुहाव ॥ २४ ॥

अग्नेः समक्षं राघवाभिमुखे देशे संस्थाप्येत्यन्वयः ॥ २५ ॥ इयं त्वद्वजवीर्यनिर्जिता मम सुतेत्याभिजात्य सूचनम् सहधर्मचरी अनेन यत्कर्तव्यं तदनया सहेति स्मारितम् ॥ २६ ॥ प्रतीच्छ प्रतिगृहा
णतदुपयोगित्वेन पाणिना पाणिगृहीष्व पाणिगृहीती हि सर्वथानतिक्रमणीयेति एवमुक्तम् छायेवानुगता भविष्यतीत्यन्वयः ॥ २७ ॥ मंत्रपूतं कन्यादानमंत्रेण पूतं जलं प्राक्षिपन् रामहस्ते इति शेषः
वदतां शब्द आसीदिति शेषः ॥ २८ ॥ दानीयमंत्रोदकाभ्यां पुरस्कृताम् ॥ २९ ॥ उद्यतां दातुं कृतनिश्चयाम् ॥ ३० ॥ प्रतीच्छेत्यादि प्राग्व्याख्यातम् ज्येष्ठाद्वरतात्पूर्वं लक्ष्मणपाणिग्रहस्तु भिन्नो
ततः सीतां समानीय सर्वाभरणभूषिताम् ॥ समक्षमग्नेः संस्थाप्य राघवाभिमुखे तदा ॥ २५ ॥ अब्रवीज्जनको राजा कौसल्यानंदवर्धनम् ॥ इयं सीता
मम सुता सहधर्मचरी तव ॥ २६ ॥ प्रतीच्छ चैनां भद्रं ते पाणिगृहीष्व पाणिना ॥ पतिव्रता महाभागा छायेवानुगता सदा ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वा प्राक्षिपद्राजा
मंत्रपूतं जलं तदा ॥ साधुसाध्विति देवानामृषीणां वदतां तदा ॥ २८ ॥ देवदुंदुभिनिर्घोषः पुष्पवर्षो महानभूत् ॥ एवं दत्त्वा सुतां सीतां मंत्रोदकपुरस्कृताम्
॥ २९ ॥ अब्रवीज्जनको राजा हर्षेणाभिपरिप्लुतः ॥ लक्ष्मणा गच्छ भद्रं ते ऊर्मिलामुद्यतां मया ॥ ३० ॥ प्रतीच्छ पाणिगृहीष्व माभूत्कालस्य पर्ययः ॥ त
मेवमुक्त्वा जनको भरतं चाभ्यभाषत ॥ ३१ ॥ गृहाण पाणिमांडव्याः पाणिनारघुनंदन ॥ शत्रुघ्नं चापि धर्मात्मा अब्रवीन्मिथिलेश्वरः ॥ ३२ ॥ श्रुतकीर्त
र्महाबाहो पाणिगृहीष्व पाणिना ॥ सर्वे भवन्तः सौम्याश्च सर्वे सुचरितव्रताः ॥ ३३ ॥ पत्नीभिः संतुकाकुल्यामाभूत्कालस्य पर्ययः ॥ जनकस्य वचः श्रुत्वा
पाणीन्याणिभिरस्मृशन् ॥ ३४ ॥ चत्वारस्ते च तसृणां वसिष्ठस्य मते स्थिताः ॥ अग्निं प्रदक्षिणं कृत्वा वेदिं राजानमेव च ॥ ३५ ॥ ऋषींश्चापि महात्मानः
सहभार्यारघूदृहाः ॥ यथोक्तेन ततश्च कुर्विवाहं विधिपूर्वकम् ॥ ३६ ॥ पुष्पवृष्टिर्महत्यासीदंतरिक्षात्सुभास्वरा ॥ दिव्यदुंदुभिनिर्घोषैर्गीतवादित्रनिः
स्वनैः ॥ ३७ ॥ नवतुश्वाप्सरःसंघागंधर्वाश्च जगुः कलम् ॥ विवाहे रघुमुस्यानां तदद्भुतमदृश्यत ॥ ३८ ॥ ईदृशे वर्तमाने तु तूर्योद्दृष्टिना दिते ॥ त्रिरग्निं ते
परिक्रम्य ऊद्गुर्भार्यामहौजसः ॥ ३९ ॥

वरत्वान्न दोषाय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सुचरितं व्रतं ब्रह्मचर्यादियैः ॥ ३३ ॥ पत्नीभिः सहिताः संतुभवंतु इत्यप्यर्थः ॥ ३४ ॥ वेदिविवाहवेदिम् राजानं जनकम् ॥ ३५ ॥ ऋषींश्चापि प्रदक्षिणं कृत्वेति
शेषः यथोक्तेन शास्त्रोक्तेन प्रकारेण विवाहं तत्कृत्य शेषं होमादि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तदद्भुतं दुंदुभिनिर्घोषादिसहितपुष्पवृष्ट्यादि ॥ ३८ ॥ तूर्याणां यद्दुष्टं घोषस्तन्निनादिते काले त्रिरग्निमित्युपसं
हारेण पुनर्वादः ॥ ३९ ॥

उपकार्येति विरम् पश्यन्वधुवरसंबंधकल्याणम् ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्वरीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ आपृष्ट्वा
 आपृच्छ्य तौ दशरथजनकौ उत्तरपर्वतकौ शिकीतटावच्छिन्नम् ॥ १ ॥ जगाम गंतुमुद्यतो भूत् ॥ २ ॥ कन्याधनं विवाहकाले कन्यायै देयं धनं यौतकाख्यम् तस्यैव प्रपंचोगवामित्यादि ॥ ३ ॥ मुख्या
 नां कंवलानां निपालादि तानां कंवलानां बहूनि इति संबंधः क्षौमान् बहूनि इति विपरिणामः कोट्यंबराणि कोटिसंख्यानि सामान्यवासांसि ॥ ४ ॥ कन्याशतं सखीत्वेन तासां राजकुमारीणाम् प्रत्येक
 अथोपकार्यं जग्मुस्ते सभायारिपुनंदनाः ॥ राजाप्यनुययौ पश्यन् सर्पिसंघः सबांधवः ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 बालकांडे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अथ राज्यां व्यतीतायां विश्वामित्रो महामुनिः ॥ आपृष्ट्वा तौ च राजानौ जगामोत्तरपर्व
 तम् ॥ १ ॥ विश्वामित्रे गते राजा वैदेहं मिथिलाधिपम् ॥ आपृष्ट्वैव जगामाशुरा राजा दशरथः पुरीम् ॥ २ ॥ अथ राजा विदेहानां ददौ कन्याधनं बहु ॥ ग
 वांशत सहस्राणि बहूनि मिथिलेश्वरः ॥ ३ ॥ कंवलानां च मुख्यानां क्षौमान् कोट्यंबराणि च ॥ हस्यश्वरथपादातं दिव्यरूपं स्वलंकृतम् ॥ ४ ॥ ददौ कन्या
 शतं तासां दासी दासमनुत्तमम् ॥ हिरण्यस्य सुवर्णस्य मुक्तानां विद्रुमस्य च ॥ ५ ॥ ददौ राजा सुसंदृष्टः कन्याधनमनुत्तमम् ॥ दत्त्वा बहुविधं राजा सम
 नुज्ञाप्य पार्थिवम् ॥ ६ ॥ प्रविवेश स्वनिलयं मिथिलां मिथिलेश्वरः ॥ राजाप्ययोध्याधिपतिः सहपुत्रैर्महात्मभिः ॥ ७ ॥ ऋषीन् सर्वान् पुरस्कृत्य जगाम
 सबलान्वितः ॥ गच्छंतं तु नरव्याघ्रं सर्पिसंघं सराघवम् ॥ ८ ॥ घोरस्तु पक्षिणो वाचो व्याहरंति समंततः ॥ भौमाश्चैव मृगाः सर्वे गच्छंति स्म प्रदक्षिणम्
 ॥ ९ ॥ तान् दृष्ट्वा राजा शार्दूलो वसिष्ठं पर्यपृच्छत ॥ असौ म्याः पक्षिणो घोरान् मृगाश्चापि प्रदक्षिणाः ॥ १० ॥ किमिदं दृश्यं लोकं पिमनो मम विषीदति ॥ रा
 जा दशरथस्यैतच्छ्रुत्वा वाक्यं महानृपिः ॥ ११ ॥ उवाच मधुरां वाणीं श्रूयतामस्य यत्फलम् ॥ उपस्थितं भयं घोरं दिव्यं पक्षिमुखाच्युतम् ॥ १२ ॥
 मिति शेषः दासी दासमिति गवाश्वादिवादेकत्वम् हिरण्यं रजतम् सुवर्णं हेम षष्ठ्यंतानां कोटिपदाध्याहारेणान्वयः ॥ ५ ॥ पार्थिवं दशरथम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ बलैश्च नृगैरनुगैः किं करैश्च सहितः तथा
 गच्छंतम् दशरथमिति शेषः ॥ ८ ॥ पक्षिणः करटादयः तत्र पक्षिणां घोरव्याहरणमादौ दुर्निमित्तं ततो मृगप्रदक्षिणगमनं तु निमित्तम् ॥ ९ ॥ तान् शूभाशुभसूचकोत्पातान् असौ म्याः पक्षिणो घो
 राः घोरशब्दा इत्यर्थः ॥ १० ॥ इदं दृश्यं कंपजनकम् किमिदं दुःखो दर्कं सुखो दर्कं वेति प्रश्नः अनिश्चयान्मे मनो विषीदति ॥ ११ ॥ दिवि स्वे भवं दिव्यम् पक्षिमुखाच्युतं वचनम् घोरं भयमुपस्थि
 तं प्राप्तमाशुवेदयतीति शेषः ॥ १२ ॥

प्रशमयति प्रशमं सूचयतीत्यर्थः तेषां संवदतामित्यस्य पुर इति शेषः ॥ १३ ॥ तमो भस्मचो भयमप्युत्पातजम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ ससंज्ञा इव ईषसंज्ञा इत्यर्थः अन्यतु वलं निःसंज्ञमेव भस्मच्छले
वाचूदिति शेषः ॥ १६ ॥ भीमसंकाशं भयं करदर्शनम् ॥ १७ ॥ कैलासमिवेत्यनेन महाकारत्वं दुर्धर्मशक्त्यातिक्रमं पृथग्जनः पामरजनः ॥ १८ ॥ प्रभातिशयेन विद्युद्गणोपमं धनुर्गुणं शरं च प्रगृ
ह्य चित्रपुरं शिवमिव स्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ जपहोमपरायणा आसन्निति शेषः यद्यपि होमोऽग्न्यधिकरणस्तदापि चिह्नलनसमये वा धितस्तथाप्यपाने जुह्वति प्राणमित्यादिर्बोध्य इति केचित् परेतु ज
मृगाः प्रशमयन्त्येते संतापस्य न्यतामयम् ॥ तेषां संवदतां तत्र वायुः प्रादुर्बभूव ह ॥ १३ ॥ कंपयन्मेदिनीं सर्वापातयंश्च महाद्रुमान् ॥ तमसा संवृतः सू
र्यः सर्वेनावेदिपुर्दिशः ॥ १४ ॥ भस्मना चावृतं सर्वसंमूढमिव तद्दलम् ॥ वसिष्ठकृपयश्चान्ये राजा च स सुतस्तदा ॥ १५ ॥ ससंज्ञा इव तत्रासन् सर्वम
न्यद्विचेतनम् ॥ तस्मिंस्तमसि घोरे तु भस्मच्छन्नेव सा चमूः ॥ १६ ॥ ददर्श भीमसंकाशं जटामंडलधारिणम् ॥ भार्गवं जामदग्न्यं राजाराजविमर्दन
म् ॥ १७ ॥ कैलासमिव दुर्धर्मकालाग्रिमिव दुःसहम् ॥ ज्वलंतमिव तेजोभिर्दुर्निरीक्ष्यं पृथग्जनैः ॥ १८ ॥ स्कंधे चासज्जय परशुं धनुर्विद्युद्गणोपमम् ॥
प्रगृह्य शरमुग्रं चित्रपुरं यथा शिवम् ॥ १९ ॥ तदृत्वा भीमसंकाशं ज्वलंतमिव पावकम् ॥ वसिष्ठप्रमुखा विप्रा जपहोमपरायणाः ॥ २० ॥ संगता मु
नयः सर्वे संजजल्पुरथामिथः ॥ कच्चिद्विद्वदधामर्षी क्षत्रं नोत्सादयिष्यति ॥ २१ ॥ पूर्वक्षत्रवधं कृत्वा गतमन्युर्गतज्वरः ॥ क्षत्रस्योत्सादनं भूयो न ख
त्वस्य चिकीर्षितम् ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा र्घ्यमादाय भार्गवं भीमदर्शनम् ॥ कृपयोरामरामेति मधुरं वाक्यमब्रुवन् ॥ २३ ॥ प्रतिगृह्य तु तां पूजां नृपिदत्तां
प्रतापवान् ॥ रामं दाशरथिं रामां जामदग्न्योभ्यभाषत ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकान्दे चतुःसप्ततितमः सर्गः
॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ रामदाशरथे वीरवीर्यतेश्रूयतेऽद्भुतम् ॥ धनुषो भेदनं चैव निखिलेन मया श्रुतम् ॥ १ ॥ तदद्भुतमचित्यं च भेदनं धनुष
स्तथा ॥ तच्छ्रुत्वा ह मनुप्राप्तो धनुर्गत्या परं शुभम् ॥ २ ॥

पहोमपरायणत्वमुपलक्षणं अतएवाप्ये संजजल्पुरिति संगच्छतेऽन्यथा तादृशहोमादिपरायणानां जल्पा संभवादित्याहुः ॥ २० ॥ ऋषीणां परस्परं जल्पमाह कच्चिदित्यादि श्लोकद्वयेऽपि न शब्दो
ननु शब्दकदेशेन न्यत्यर्थको वितर्कः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री० वा० आ० वा० चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ किमभापतेत्यत्राह रामेति निखिले
न कातर्येन चेन तादृकावधादिसमुच्चयः ॥ १ ॥ यच्च यातथाऽनायासेन धनुषो भेदनं कृतं तदद्भुतमचित्यं चान्येन मनसापि अशक्यं अतस्तच्छ्रुत्वादि गृह्यगृहीत्वा ॥ २ ॥

जामदग्न्यं जमदग्नेः स्वपितुरागतम् अत्रार्थेऽप्यञ्जुः शरेण युक्तं पूरयत्यैव आकर्षयत् ॥ ३ ॥ अस्यापि धनुषः पूरणे सति वीर्यं श्लाघ्यं वीर्यं व्रतं श्लाघ्यं च वीर्येण तद्वत्तया श्लाघ्यमित्यन्ये ॥ ४ ॥ तद्वचनं द्वंद्वयुद्धवचनम् ॥ ५ ॥ क्षत्रोपात्तजक्षत्रवधात् ॥ ६ ॥ सहस्राक्षे तस्मिन्निधौ प्रतिज्ञाय अतः परं शस्त्रं न यहीष्यामीत्येवम् प्रक्षेपस्यागः ॥ ७ ॥ तपसे महेंद्रकृतकेतनत्वम् ॥ ८ ॥ त्वं तदिदं घोरसंकाशं जामदग्न्यं महद्भुः ॥ पूरयस्व शरेणैव स्वबलं दर्शयस्व च ॥ ३ ॥ तदहं ते बलं दृष्ट्वा धनुषोप्यस्य पूरणे ॥ द्वंद्वयुद्धं प्रदास्यामि वीर्यं श्लाघ्यमहं तव ॥ ४ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजा दशरथस्तदा ॥ विषण्णवदनो दीनः प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ क्षत्रोपात्तशान्तस्त्वं ब्राह्मणश्च महातपाः ॥ बालानां मम पुत्राणामभयं दातुमर्हसि ॥ ६ ॥ भार्गवाणां कुले जातः स्वाध्यायव्रतशालिनाम् ॥ सहस्राक्षे प्रतिज्ञाय शस्त्रं प्रक्षिप्तवानसि ॥ ७ ॥ सत्वं धर्मपरो भूत्वा कश्यपाय वसुंधराम् ॥ दत्त्वा वनमुपागम्य महेंद्रकृतकेतनः ॥ ८ ॥ मम सर्वविनाशाय संप्राप्तस्त्वं महामुने ॥ न चैकस्मिन् हते रामे सर्वे जीवामहे वयम् ॥ ९ ॥ ब्रुवत्येवं दशरथे जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ अनाहत्य तु तद्वाक्यं राममेवाभ्यभाषत ॥ १० ॥ इमे द्वे धनुषी श्रेष्ठे दिव्ये लोकाभिपूजिते ॥ दृढे बलवतीमुख्ये सुकृते विश्वकर्मणा ॥ ११ ॥ अनुसृष्टं सुरैरेकं त्र्यंबकाय युयुत्सवे ॥ त्रिपुरघ्नं नरश्रेष्ठं भग्नं काकुत्स्थयत्त्वया ॥ १२ ॥ इदं द्वितीयं दुर्धर्षं विष्णोर्दत्तं सुरोत्तमैः ॥ तदिदं वैष्णवं रामधनुः परपुरंजयम् ॥ १३ ॥ समानसारं काकुत्स्थरौद्रेण धनुषा त्विदम् ॥ तदा तु देवताः सर्वा पृच्छंति स्म पितामहम् ॥ १४ ॥ शितिकंठस्य विष्णोश्च बलावलनिरीक्षया ॥ अभिप्रायं तु विज्ञाय देवतानां पितामहः ॥ १५ ॥ विरोधं जनयामास तयोः सत्यवतां वरः ॥ विरोधे तु महद्युद्धमभवद्रोमहर्षणम् ॥ १६ ॥ शितिकंठस्य विष्णोश्च परस्परजयैषिणोः ॥ तदा तु जृम्भितं शैवं धनुर्भीमपराक्रमम् ॥ १७ ॥ ते यत्ननिर्मिते ॥ ११ ॥ युयुत्सवे त्रिपुरवासिभिरिति शेषः त्रिपुरघ्नं तद्धननसाधनम् ॥ १२ ॥ वैष्णवं विष्णवे दत्तम् तदिदं वैष्णवं वैष्णवत्वेन प्रसिद्धम् ॥ १३ ॥ रौद्रेण शैवेन शैवस्येदानीं सारत्वमाह तदा त्विति ॥ १४ ॥ विष्णोस्त्रिपुरसंहारे शरत्वेन रुद्रपरिकरांतर्भाविश्रवणात् अयं रुद्राहुर्बलउत सम इत्येवं शितिकंठविष्णवोर्बलावलज्ञानाय देवताः पितामहं पृच्छंति स्म सच पितामहस्तेषां देवानां उक्तमभिप्रायं विज्ञाय ॥ १५ ॥ सत्यवतां वरः सत्यसंकल्पः स्वसंकल्पेन देवानां मोहं निरसितुमेकात्मनोरपिरुद्रविष्णवो विरोधं जनयामास तावपि तत्संकल्पसिद्ध्यर्थमेव विरोधं चक्रतुः इदं युतं दक्षयज्ञवधे बोध्यम् अतः पूर्वोक्तविरोधः ॥ १६ ॥ तदा हुंकारेण विष्णुना शैवं धनुर्विजृम्भितं शिथिलीकृतं महादेवश्च स्तंभितः ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ याचिताविति एतावत्यर्थेदृष्ट्वाप्राप्तनिश्चयैर्वैर्युद्धादुपरति याचितौ देवतानुग्रहायप्रशमंजग्मतुः ॥ १९ ॥ विष्णुं अधिकं श्रेष्ठं सेव्यत्वेन मे निरेजातवतः वस्तुतस्तु प्रकृतयुद्धे विष्णोराधि-
 क्यदर्शनात्त्रिपुरवधेशिवस्याधिक्यदर्शनात्तयोः साम्यग्रहणमिति तात्पर्यं अधिकमित्यस्य स्वीयपूर्वज्ञानविषयस्वरूपापेक्षया अधिकमित्यर्थः धनुरुद्रस्त्विति एवं युद्धदशायां कुद्धः पश्चाद्देवप्रार्थन-
 याप्रसन्नः शिवो देवेभ्यो दत्त्वा ततः सर्वैर्देवैः सह युद्धार्थं धनुरिच्छतो देवरातस्य ददौ अतएव वरुणेन दत्तमिति वक्ष्यमाणेन रुद्रेण देवानां दत्तमित्युक्तमंथेन चन विरोध इत्याहुः ॥ २० ॥ एवं च शैवस्य धनु-
 र्पस्तदारभ्य शिथिलत्वेन तद्गङ्गाकृतं न ते वीर्याधिक्यमिति भार्गवाभिप्रायः अथ स्वधनुष आगममाह इदं चेत्यादि परपुरंजयमित्यार्षमसंज्ञायां ॥ २१ ॥ भार्गवे भृगुपुत्रे स उक्तं रूपो विष्णुः न्यासं
 हुंकारेण महादेवस्तं भितो यत्रिलोचनः ॥ देवैस्तदा समागम्य सर्पिसंघैः सचारणैः ॥ १८ ॥ याचितौ प्रशमंतत्र जग्मतुस्तौ सुरोत्तमौ ॥ जृम्भितं तद्धनुर्दृष्ट्वा
 शैवं विष्णुपराक्रमैः ॥ १९ ॥ अधिकं मे निरेविष्णुं देवाः सर्पिगणास्तथा ॥ धनुरुद्रस्तु संकुद्धो विदेहेषु महायशाः ॥ २० ॥ देवरातस्य राजर्षेर्ददौ हस्ते स-
 सायकम् ॥ इदं च वैष्णवं रामधनुः परपुरंजयम् ॥ २१ ॥ ऋचीकं भार्गवंप्रादाद्विष्णुः स न्यासमुत्तमम् ॥ ऋचीकस्तु महातेजाः पुत्रस्याप्रतिकर्मणः ॥ २२ ॥
 पितुर्मम ददौ दिव्यं जमदग्नेर्महात्मनः ॥ न्यस्तशस्त्रे पितरि मे तपो बलसमन्विते ॥ २३ ॥ अर्जुनो विदधे मृत्युं प्राकृतां बुद्धिमास्थितः ॥ वधमप्रतिरूपं तु पितुः
 श्रुत्वा सुदारुणम् ॥ क्षत्रमुत्सादयं रोषाज्जातं जातमनेकशः ॥ २४ ॥ पृथिवीं चाखिलां प्राप्य कस्य पायमहात्मने ॥ यज्ञस्यांते ददं रामदक्षिणां पुण्यक-
 र्मणः ॥ २५ ॥ दत्त्वा महेन्द्रं निलयस्तपो बलसमन्वितः ॥ श्रुत्वा तु धनुषो भेदं ततो हं द्रुतमागतः ॥ २६ ॥ तदेवं वैष्णवं रामपितृपैतामहं महत् ॥ क्षत्रधर्मं पुर-
 स्तुत्य गृहीत्वा धनुरुत्तमम् ॥ २७ ॥ योजयस्व धनुः श्रेष्ठेशरं परपुरंजयम् ॥ यदि शक्तोसि काकुत्स्थ इदं ददामि ते ततः ॥ २८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकदिपंचसप्ततितमः सर्गः ॥ ७५ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

प्रादात् अप्रतिकर्मणः स्वहंत्यपि शापादिप्रतिक्रियारहितस्य ॥ २२ ॥ न्यस्तशस्त्रे न्यस्तं त्यक्तं विष्णुधनुरुपशंभेन तथा भूते तपो बल युते पि पितरि प्राकृतां बुद्धिमास्थितोर्जुनः कार्तवीर्यः मत्पितुर्मृ-
 त्युं विदधे ॥ २३ ॥ तमयोग्यं पितुर्वधं श्रुत्वा हं रोषात् क्षत्रमुत्सादयं उत्सादितवान् अब्रुव आर्षः ॥ २४ ॥ प्राप्य स्वबलेनेति शेषः पुण्यकर्मणे यज्ञरूपपुण्यसादुण्यार्थं ॥ २५ ॥ दत्त्वा भूमि-
 ति शेषः महेन्द्रो महेन्द्रपर्वतः धनुषः शैवस्य ॥ २६ ॥ पितृपैतामहं पितृपितामहकमादागतं उत्तरपदद्विद्विरापीं क्षत्रधर्ममद्वर्तिनं मया पूर्वमंगीकृतं क्षत्रधर्मं न तु ब्राह्मणधर्ममाश्रित्य त्यजेत्यर्थः
 ब्राह्मणवत्शांतिमास्थाय नाहं शक्त इति मा ब्रूहीत्यर्थ इति कतकः ॥ २७ ॥ शक्तोसि शरयोजने इति शेषः तावतापि न त्वां त्यक्ष्याम्यपितुर्द्वंद्वं ददामि तेत्यर्थः अन्यथा मां शरणं व्रजेति तात्पर्यं ॥ २८ ॥
 इति श्रीरामाजिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये वालकदिपंचसप्ततितमः सर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७३ ॥

पितुर्गौरवान्पितृसन्निधिवशात् यन्त्रितानियमिताकथोच्चैः कथनं येन सः ॥ १ ॥ पितुरानृण्यं पितृहंतृक्षत्रवधेन पितृवैरशुद्धिमास्थितः स नृयत्कर्मत्रिः समकृत्वः क्षत्रियवधरूपं कृतवानसितदं नुरुध्यां
महोऽमीकुर्मः शूरेणावश्यं वैरशुद्धेः कर्तव्यत्वात् ॥ २ ॥ यन्मां क्षत्रधर्मेण युक्तं वीर्यहीनमशक्तमिव मन्यमानोऽवजानासितन्वानुरुध्यामहे अतोद्यमे तेजः पराभिभासहनंतन्मूलं मे पराक्रमं च पश्य
॥ ३ ॥ क्रुद्धः प्रागुक्तरूपावमानवचनेन क्रोधादेव तद्वत्तात्स्वयमेव धनुः चाद्गार्गवनिष्ठां वैष्णवीं शक्तिं जग्राह तदुक्तं पादो इत्युक्त्वा देवि वैष्णव्याशक्त्या तद्वनया सह जग्राह वैष्णवं चापं विनयेन च
लीलयेति अत्राप्येवैवक्ष्यति निर्वीर्यो जामदग्न्यो साविति लघुः शीघ्रः पराक्रमो यस्य सः ॥ ४ ॥ आरोप्य ज्यारोपकृत्वा शरं सज्यं ज्यायुक्तं चकार ॥ ५ ॥ जमदग्निपुत्रत्वेन ब्राह्मणोसीति विश्वा
श्रुत्वा तु जामदग्न्यस्य वाक्यं दाशरथिस्तदा ॥ गौरवाद्यन्त्रितकथः पितूराममथाब्रवीत् ॥ १ ॥ श्रुतवानसियत्कर्मकृतवानसि भार्गव ॥ अनुरुध्यामहे
ब्रह्मपितुरानृण्यमास्थितः ॥ २ ॥ वीर्यहीनमिवाशक्तं क्षत्रधर्मेण भार्गव ॥ अवजानासि मे तेजः पश्य मेघपराक्रमम् ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा राघवः क्रुद्धो भार्ग
वस्य वरायुधम् ॥ शरं च प्रतिजग्राह हस्ताल्लघुपराक्रमः ॥ ४ ॥ आरोप्य सधनूरामः शरं सज्यं चकार ह ॥ जामदग्न्यंततोरामं रामः क्रुद्धो ब्रवीदिदम् ॥ ५ ॥
ब्राह्मणोसीति पूज्यो मे विश्वामित्रकृतेन च ॥ तस्माच्छक्तो न ते राम मोक्तुं प्राणहरं शरम् ॥ ६ ॥ इमां वा त्वद्गतिं राम तपो बलसमर्जितान् ॥ लोकानप्रति
मान्वापि हनिष्यामीति मे मतिः ॥ ७ ॥ न त्वयं वैष्णवो दिव्यः शरः परपुरंजयः ॥ मोघः पतति वीर्येण बलदर्पविनाशनः ॥ ८ ॥ वरायुधधरं रामं द्रुपुंसर्पिण
णाः सुराः ॥ पितामहं पुरस्कृत्य समेतास्तत्र सर्वशः ॥ ९ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव सिद्धचारुकिन्नराः ॥ यक्षराक्षसनागाश्च तद्द्रुपुं महदद्भुतम् ॥ १० ॥ ज
डीकृतं तदालोके रामे वरधनुर्धरे ॥ निर्वीर्यो जामदग्न्यो सौरामो राममुदैक्षत ॥ ११ ॥ तेजोभिर्गतवीर्यत्वाज्जामदग्न्योजडीकृतः ॥ रामं कमलपत्राक्षं
मंदं मंदमुवाच ह ॥ १२ ॥

मित्रमगिन्याः पौत्रोसीति पूज्यत्वं मेऽसि वधानर्होसि अतस्ते प्राणहरं शरं मोक्तुं न शक्तोऽस्मीति शेषः ॥ ६ ॥ इमां प्रत्यक्षसिद्धांगतिगतिसाधनपादौ तच्छक्तिं चाकाशगमनादिरूपां लोकान् लोकप्राप्ति
साधनं धर्मं त्वत्पादकमलेहन्मिब्रूहि ते द्यावपृथिवीमिति पादोक्तेः दृषो धर्मः उभयोर्मध्ये यदिच्छसियत्तवेष्टंतद्वेदित्यर्थः ॥ ७ ॥ कुत एव मत आह नहीति वीर्येण स्वशक्त्या शत्रूणां बलदर्पविनाशनः
मोघोऽव्यर्थः ॥ ८ ॥ वरायुधं वैष्णवं धनुः समेतामिलिताः ॥ ९ ॥ तद्द्रुपुमागना इति शेषः ॥ १० ॥ वरधनुर्धरे रामेऽधिकरणे तस्य भार्गवस्यालोके ते जसि संक्रांतिसतीति शेषः ततः परशुरामस्य देहा
न्निर्गत्य वैष्णवं पश्यतां सर्वदेवानतिजोराममुपागमदिति नृसिंहपुराणात् पूर्वोक्तपाद्वाच्च अतएव भार्गवे जडीकृते सति निर्वीर्यः सरामोराममुदैक्षत उद्धृतवैष्णुतेजस्कमपश्यदित्यर्थः ॥ ११ ॥
तदेव विवृणोति तेजोभिरित्यादि रामसंक्रांतस्तेजोभिर्हेतुभिर्गतवीर्यतया जडीकृतः परशुराम उवाच शरवध्यप्रभोत्तरमिति शेषः ॥ १२ ॥

विषयेदेशे एवमुक्तिश्चक्षुषीत्यादिनिवृत्तये ॥ १३ ॥ गुरुवचःकाश्यपवचः निशारार्चिनवसे तडार्चः तदायदादत्तायदाचनवस्तव्यमित्युक्तं तदाप्रभृतीतिशेषः पृथिव्यांनवसेइत्यर्थः यतोहंप्र
 सिद्धंकाश्यपस्यअयेप्रतिज्ञाकृताइतिशेषः पृथिव्यांरात्रौनवसामीत्येवंरूपाप्रतिज्ञाकृता ॥ १४ ॥ यदेवमनस्तामिमामित्यादि तांमद्वितीयाकाशगमनसाधनौपादौचेन्नहनिष्यसि तदामनोजवं
 पादमास्थायकाश्यपेनसमुद्रेणचदत्तमहेन्द्रंगमिष्यामि अन्यथाप्रतिज्ञाहान्यामहस्तंकटस्यादितिभावः ॥ १५ ॥ तपसायज्ञादिरूपेण निर्जिताअर्जिताः अत्रपुण्यार्जितलोकहननाभ्यनुज्ञया
 स्वस्यतत्त्वज्ञत्वव्यंग्यं रामस्यलोकदानप्रतिबंधयोः स्वातंत्र्यदर्शनेनपरेशत्वबोधनंच पाप्मेपि शतयज्ञकृतंपुण्यंतदस्त्रायन्यवेदयदिति ॥ १६ ॥ यतउतामृतत्वस्येशानइतिश्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्मैवत्वमि
 काश्यपायमयादत्तायदापूर्ववसुंधरा ॥ विषयेमेनवस्तव्यमितिमांकाश्यपोब्रवीत् ॥ १३ ॥ सोहंगुरुवचःकुर्वन्पृथिव्यांनवसेनिशाम् ॥ तदाप्रभृति
 काकुत्स्थकृतामेकाश्यपस्यह ॥ १४ ॥ तामिमांमद्वितीयांवीरहंतुंनार्हसिराघव ॥ मनोजवंगमिष्यामिमहेन्द्रंपर्वतोत्तमम् ॥ १५ ॥ लोकास्त्वप्रतिमारांम
 निर्जितास्तपसामया ॥ जहितान्शरमुख्येनमाभूत्कालस्यपर्ययः ॥ १६ ॥ अक्षय्यंमधुहंतारंजानामित्वांसुरेश्वरम् ॥ धनुषोस्यपरामर्शात्स्वस्तितेस्तु
 परंतप ॥ १७ ॥ एतेसुरगणाःसर्वेनिरीक्षंतेसमागताः ॥ त्वामप्रतिमकर्माणमप्रतिद्वंद्वमाहवे ॥ १८ ॥ नचेयंतवकाकुत्स्थब्रीडाभवितुमर्हति ॥ त्वया
 त्रैलोक्यनाथेनयदहंविमुखीकृतः ॥ १९ ॥ शरमप्रतिमंराममोक्तुमर्हसिसुव्रत ॥ शरमोक्षेगमिष्यामिमहेन्द्रंपर्वतोत्तमम् ॥ २० ॥ तथाब्रुवतिरामेतु
 जामदग्न्येप्रतापवान् ॥ रामोदाशरथिःश्रीमांश्चिक्षेपशरमुत्तमम् ॥ २१ ॥ सहतान्दृश्यरामेणस्वाँल्लोकांस्तपसार्जितान् ॥ जामदग्न्योजगामाशुम
 हेन्द्रंपर्वतोत्तमम् ॥ २२ ॥

त्याह अक्षय्यमिति अक्षय्यंअनाद्यंतंकैनापिपराजयेनेतुमशक्यंच एवंनिश्चयेहेतुर्धनुषइत्यादि अस्यवैष्णवस्येतरदुरारोपस्य परामर्शोघहणाकर्षणादि ॥ १७ ॥ अप्रतिद्वंद्वप्रतिभट्टरहितम्
 ॥ १८ ॥ इयंत्वद्विषयःशक्तिःब्रीडाब्रीडार्हा तत्रहेतुस्त्वयेत्यादि विमुखीकृतत्वशक्तेःस्वस्मिन्योजनेनाशक्तःकृतः एतेनस्वस्यभगवदंशत्वंरामस्यचपूर्णभगवद्वतारत्वंसूचितं स्वातिरिक्तेनवि
 मुखीकरणेहिब्रीडाननुस्वात्मनामाययातथाकरणेइतिभावः एतद्व्यवहारप्रयोजनंचदययादशरथादीन्यतिस्वरूपबोधनंरामस्यपूर्णतेजोवत्त्वसंपादनंचेतिभाति वैष्णवतेजसोशेनान्यत्रसत्त्वेराव
 णवधस्यदुष्करत्वात् एतदर्थमेवरावणवधेच्छुदेवगंधर्वादीनांद्रष्टुमागमनंपूर्वमुक्तम् ॥ १९ ॥ शरमोक्षेगमिष्यामि पापस्यतपसादग्धत्वात्पुण्यस्यचशरमोक्षेणफलप्रतिबंधेजीवन्मुक्तोभूत्वागमि
 ष्यामीत्यर्थः अनेनलोकावरोधःस्वेष्टएवेतिदर्शितम् ॥ २० ॥ २१ ॥ दृश्यदृष्टा ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ रामः दाशरथिना ब्राह्मणत्वात् पूजितो नमस्कृतश्च प्रशस्यहेति पाठांतरं दाशरथिप्रदक्षिणीकृत्य अंतर्यामित्वेन ज्ञानात् प्रदक्षिणकरणं चक्षत्रियत्वाच्च तस्य प्रणत्यकरणं कायेनेति बोध्यं
 आत्मगतितत्त्वज्ञानं स्वस्थानं जगामेत्यर्थः प्रभुरिति ब्रह्मत्वेन सर्वलोकप्रभुत्वम् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा० आदिकाव्ये वा० षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥
 रामे परशुरामे प्रशान्तो गतक्रोध आत्माचित्तं यस्य हस्ते स्वहस्ते स्थितं धनुर्वरुणा यदेवैः सह कौतुकदर्शनार्थं मंतरिक्षे स्थिता यदौन्यासात्मनेति शेषः वरुणस्याप्रमेयत्वं भृगवे साक्षाद्ब्रह्मविधाप्रदत्वा
 ततो विविमिराः सर्वादिशश्चोपदिशस्तथा ॥ सुराः सर्पिगणारामं प्रशशंसुरुदायुधम् ॥ २३ ॥ रामं दाशरथिरामोजामदभ्यः प्रपूजितः ॥ ततः प्रदक्षि
 णीकृत्य जगामात्मगतिप्रभुः ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ गतेरा
 मे प्रशान्तात्मा रामो दाशरथिर्धनुः ॥ वरुणाया प्रमेया यदौहस्ते महायशाः ॥ १ ॥ अभिवाद्य ततो रामो वसिष्ठप्रमुखानृषीन् ॥ पितरं विकलं दृष्ट्वा प्रोवा
 चरघुनंदनः ॥ २ ॥ जामदग्न्यांगतोरामः प्रयातु चतुरंगिणी ॥ अयोध्याभिमुखी सेना त्वयानाथेन पालिता ॥ ३ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा राजा दशरथः सु
 तम् ॥ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य मूर्ध्न्युपाग्राय राघवम् ॥ ४ ॥ गतोराम इति श्रुत्वा हृष्टः प्रमुदितो नृपः ॥ पुनर्जातं तदामेने पुत्रमात्मानमेव च ॥ ५ ॥ चोदयामास
 तां सेनां जगामाशु ततः पुरीम् ॥ पताकाध्वजिनीं रम्यां तूर्योद्घुष्टनिनादिताम् ॥ ६ ॥ सित्तराजपथारम्यां प्रकीर्णकुसुमोत्कराम् ॥ राजप्रवेशसु मुखैः पौ
 रैर्मंगलपाणिभिः ॥ ७ ॥ संपूर्णां प्राविशद्राजा जनौघैः समलंकृताम् ॥ पौरैः प्रत्युद्गतो दूरं द्विजैश्च पुरवासिभिः ॥ ८ ॥ पुत्रैरनुगतः श्रीमान् श्रीमद्विश्वम
 वधुप्रतिग्रहे युक्तायाश्चान्याराजयोपितः ॥ ततः सीतां महाभागामूर्मिलां च यशस्विनीम् ॥ ११ ॥
 त इव चैतत्तिरीयोपनिषदि स्पष्टम् ॥ १ ॥ विकलं परशुरामभयेन धनुर्दानं तत्तांतस्य माययातिरोधानमन्यान्वति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ हर्ष एवाधिकावस्थः प्रमोदः ॥ ५ ॥ तां सेनां प्रथमं क्षुभितां
 पश्चात्प्राप्ताश्वासांचेत्यर्थः जगाम सेनेति शेषः पताकाध्वजपटः ध्वजोदंडः पताकायुक्तध्वजवती पताकाः क्षुद्रध्वजाः ध्वजामहांत इत्यन्ये रम्यां स्वभावतः उद्घुष्टं घोषः ॥ ६ ॥ सित्तेन राज
 पथेन आसमंताद्रम्याम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रीमद्विदारपरिग्रहादधिकलक्ष्मीवद्भिः पुत्रैः सुधालेपजधावल्यदौ न त्याच्च हिमवत्सादृश्यं गृहे ॥ ९ ॥ कामैः विषयभोगपरिकरसकृच्छं दनादिभिः सुपूजि
 तः प्राप्तपूजः ननंद ॥ १० ॥ वधूनां स्नुषाणां प्रतिग्रहं मंगलाचरणपूर्वकं दर्शनं स्पर्शने ॥ ११ ॥

मंगलालापनैर्मंगलार्थमालापनैराशीर्वाङ्मलक्षिताइतिशेषः हौमिर्गृहप्रवेशनीयहौमैः प्राप्तशोभनाः ॥ १२ ॥ देवतायतनानिपुरगृहदेवतायतनानि ताःसर्वाराजसुताःस्नुषाःसर्वाराजपत्न्यःप्र
त्यपूजयन्त्यणामयंतिस्म अभिवाद्यान्अभिवादनार्हान् अभिवाचनमस्कार्य ॥ १३ ॥ कृतास्त्राःलब्धास्त्राः कृताज्ञाइतिपाठेअनुष्ठितपित्रभियोगाः ॥ १४ ॥ वर्तयंतिपित्रुक्तंकुर्वन्ति नरर्षभाः
रामादयः कस्यचित्कालस्य अत्ययेइतिशेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ मातुलस्तवेति अनस्तन्नगरंगत्वाआगच्छेतिशेषः एतद्वाक्यम् ॥ १७ ॥ अक्लिष्टं कस्यापिदुःखंयथानभवतितथाकर्तुंशीलमस्य

कुशध्वजसुतेचोभेजगृहुर्नृपयोषितः ॥ मंगलालापनैर्हौमैःशोभिताःक्षौमवाससः ॥ १२ ॥ देवतायतनान्याशुसर्वास्ताःप्रत्यपूजयन् ॥ अभिवाद्या
भिवाद्यांश्चसर्वाराजसुतास्तदा ॥ १३ ॥ रेमिरेमुदिताःसर्वाभर्तृभिर्मुदितारहः ॥ कृतदाराःकृतास्त्राश्चसधनाःसमुद्वज्जनाः ॥ १४ ॥ शुश्रूषमाणाःपि
तरंवर्तयन्तिनरर्षभाः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यराजादशरथःसुतम् ॥ १५ ॥ भरतकैकयीपुत्रमब्रवीद्रघुनन्दनः ॥ अयंकैकयराजस्यपुत्रोवसतिपुत्र
क ॥ १६ ॥ त्वानितुमागतोवीरोयुधाजिन्मातुलस्तव ॥ श्रुत्वादशरथस्यैतद्भरतःकैकयीसुतः ॥ १७ ॥ गमनायाभिचक्रामशत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ आपृ
च्छपितरंशूरोरामंचाक्लिष्टकारिणम् ॥ १८ ॥ मातृश्चापिनरश्रेष्ठःशत्रुघ्नसहितोययौ ॥ युधाजित्प्राप्यभरतंसशत्रुघ्नंप्रहर्षितः ॥ १९ ॥ स्वपुरंप्राविश
शः ॥ २० ॥ चकाररामःसर्वाणिप्रियाणिचहितानिच ॥ मातृभ्योमातृकार्याणिकृत्वापरमयंत्रितः ॥ २१ ॥ गुरुणांगुरुकार्याणिकालेकालेन्ववैक्षत
एवंदशरथःप्रीतोब्राह्मणानैगमास्तथा ॥ २२ ॥ रामस्यशीलवृत्तेनसर्वेविषयवासिनः ॥ तेषामतियशालोकेरामःसत्यपराक्रमः ॥ २३ ॥ स्वयंभूरिव
भूतानांवभूवगुणवत्तरः ॥ रामश्चसीतयासार्धंविजहारबहूवृतून् ॥ २४ ॥

तंरामम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रियाणीहितानि हितानिपर्यन्तेइष्टजनकानिपौराणां परममत्यंतयंत्रितःश्रुतिस्मृतिमर्यादाऽलंघी ॥ २२ ॥ गुरुणांतद्विषयेपरमयंत्रितः गुरुकार्याणि
गुरुसंबन्धिशुश्रूषादीनि नैगमावणिजः ॥ २३ ॥ विषयवासिनःप्रीताइतिशेषः तेषांचतुर्णांपुत्राणामध्येसत्यपराक्रमोरांमएवातियशाः भूतानांमध्येस्वयंभूरिवगुणवत्तरोवभूवेत्युत्तरेणान्वयः
॥ २४ ॥ बहूवृतून्द्वादशवर्षाणीत्यर्थइतिवहवः ॥ २५ ॥

मनस्वी अनुकूलमनस्कः अतएव तद्वतमनानित्यं सीतागतमनाः तस्याहृदिसमर्पितः संबंधसामान्येषु तथेत्यर्थः एतेन परस्परानुरागो दर्शितः पितृकृताः ब्राह्मविवाहसदृशविवाहेन पितृदत्ताः सविवाहएव सर्वथा श्लाघ्य इति भावः ॥ २६ ॥ नैतावदेव किंतु गुणाद्धितकारित्वपातिव्रत्यादिरूपात् रूपसौंदर्यतद्रूपाद्गुणाच्च भूयोधिकं रामस्य प्रीतिर्वर्धते स्म तस्याश्च हृदये गुणाद्रूपगुणाच्च भर्ता द्विगुणं परिवर्तते स्म ॥ २७ ॥ तस्य रामस्यांतर्गतं हृदयं हृदयाभिप्रायं मैथिलीहृदास्वहृदयेन भूयोधिकं विशेषेण मैथिलीजनकामजा रूपिणी श्रीरिव रूपे देवताभिः समासीता आख्यातिजानाति अ

मनस्वी तद्वतमनास्तस्याहृदिसमर्पितः ॥ प्रिया तु सीतारामस्य दाराः पितृकृता इति ॥ २६ ॥ गुणाद्रूपगुणाच्चापि प्रीतिर्भूयो भिवर्धते ॥ तस्याश्च भर्ता द्विगुणं हृदये परिवर्तते ॥ २७ ॥ अंतर्गतमपि व्यक्तमाख्यातिहृदयं हृदा ॥ तस्य भूयो विशेषेण मैथिलीजनकामजा ॥ देवताभिः समारूपे सीता श्रीरिव रूपिणी ॥ २८ ॥ तथा सराजर्षिसुतो भिकामया समेयिवानुत्तमराजकन्यया ॥ अतीवरामः शुशुभे मुदान्वितो विभुः श्रिया विष्णुरिवामरेश्वरः ॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये चतुर्विंशतिसाहसिकायां संहितायां बालकांडे रामक्रीडाख्यानं नाम सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ अतः परमयोध्याकांडं तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ गच्छतामातुलकुलं भरते न तदानघः ॥ शत्रुघ्नो नित्यशत्रुघ्नो नीतः प्रीतिपुरस्कृतः ॥ १ ॥ ॥ ७८ ॥

तो ज्ञायते तर्तान् हृदयस्थ इति ॥ २८ ॥ अजिकामयास्य विषयेच्छावत्यास्वेच्छाविषययाच समेयिवान्संयुक्तः विभुः विभुत्वशक्तिमान् अमरेश्वरो विष्णुः श्रियेव तत्र द्वादशवर्षाणिराघवः सह सीतया रमयामास धर्मात्मानारायण इव श्रियेति पादोक्तं एकोनषोडशवर्षस्य विश्वामित्रेण नयनात् पंचदशवर्षसमाप्तौ विवाह इति बोध्यम् ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ बालकांडे तु सर्गाणां कथिता सप्तसप्ततिः ॥ श्लोकानां द्वे सहस्रे च पंचाशच्च शतद्वयम् ॥ १ ॥ बालकांडे तु सर्गाणां कथिता सप्तसप्ततिः ॥ श्लोकानां द्वे सहस्रे च पंचाशच्च शतद्वयम् ॥ १ ॥ बा इदं वाल्मीकिरामायणस्य बालकांडं प्रथमं मुंबय्याख्य राजधान्यां गणपतकृष्णाजी मुद्रायंत्रालये मुद्रितम्

॥ इति श्रीवाल्मीकिरामायणे बालकांडं समाप्तम् ॥

॥ मुद्रायनाल

यतोयस्यांदिशिततस्तस्यांदिशि ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अभसंजुवेसूर्यस्यगत्यादिकमिवनास्यवेगयुक्तगत्यादिकंकिंचिद्विदितम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अयुध्यमानंत्यक्तयुद्धंप्रच्छ
 न्ययुद्धजीत्यागृहेऽस्मददृश्यतयास्थितम् अयुध्यमानत्वाविषट्प्रकाराणामपि सर्वरक्ष उद्देशेन ब्रह्मास्त्रसंधानेवधोभवति ननु तद्युज्यत इत्यर्थः अंततो विभीषणस्यापि नाशप्रसंग इत्याशयः ॥ ३९ ॥
 माययांतर्हितमेनमेव हंतुं घोरा नाशी विषोपमानस्नान् अस्त्राणि आदेक्ष्यावः अदृष्टवधोऽस्मदेकसाध्यः दृष्टस्य तु वध ईषत्करो वानराणामपीत्याह राक्षसमिति यदि दर्शनं स्यात्तदा दृष्ट्वा दर्शनमात्रेण
 यतो हि दृष्ट्वा ते तौ शरान्निपतिताञ्छितान् ॥ ततस्तु तौ दाशरथीसस्तृजातेस्त्रमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ रावणिस्तु दिशः सर्वारथेनातिरथोपतत् ॥ विव्याध तौ
 दाशरथी लघ्वस्त्रौ निशितैः शरैः ॥ ३३ ॥ तेनातिविद्धौ तौ वीरौ रुक्मपुंखैः सुसंहतैः ॥ बभूवुर्दाशरथी पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ ३४ ॥ नास्य वेगगतिक
 श्विन्नचरूपधनुः शरान् ॥ न चास्य विदितं किंचित्सूर्यस्येवाभ्रसंप्लवे ॥ ३५ ॥ तेन विद्धाश्च हरयो निहताश्च गताः सवः ॥ बभूवुः शतशस्तत्र पतिता धरणी
 तले ॥ ३६ ॥ लक्ष्मणस्तु ततः क्रुद्धो भ्रातरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ब्राह्ममखं प्रयोक्ष्यामिव धार्थं सर्वरक्षसाम् ॥ ३७ ॥ तमुवाच ततारामो लक्ष्मणं शुभलक्षण
 म् ॥ नैकस्य हेतोरक्षां सि पृथिव्यां हंतुमर्हसि ॥ ३८ ॥ अयुध्यमानं प्रच्छन्नं प्राजलिं शरणागतम् ॥ पलायमानं मत्तं वानहंतुं त्वमिहार्हसि ॥ ३९ ॥ तस्यै
 व तु वधे यत्नं करिष्यामि महाभुज ॥ आदेक्ष्यावो महावेगान् स्नाना नाशी विषोपमान् ॥ ४० ॥ तमेनं मायिनं क्षुद्रमंतर्हितरथं बलात् ॥ राक्षसं निहनिष्यं
 ति दृष्ट्वा वानरयूथपाः ॥ ४१ ॥ यद्येष भूमिं विशते दिवं वारसा तलं वापि न भस्तलं वा ॥ एवं विगूढोऽपि ममास्त्रदग्धः पतिष्यते भूमि तले गतासुः ॥ ४२ ॥
 इत्येवमुक्त्वा वचनं महार्थं रघुप्रवीरः पुनर्गर्भभेदतः ॥ वधाय रौद्रस्य नृशंसकर्मणस्तदामहात्मा त्वरितं निरीक्षते ॥ ४३ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा०
 आदिकाव्ये युद्धकांडे अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

हनूमदादय एनं राक्षसं निहनिष्यन्ति दृष्ट्वा वानरयूथपा इत्यत्र तद्दर्शनोपायो भारते उक्तः इदमं भोगृहीत्वानुराजराजस्य शासनात् गुह्यकोभ्यागतः कश्चित्त्वत्सकाशमरिदम इदमं भः कुबेरस्ते महाराज
 प्रयच्छति अंतर्हितानां भूतानां दर्शनार्थं परंतप अनेन मृष्टनयनो भूतान्यंतर्हितान्युत भवान्द्रक्ष्यति यस्मै च प्रदास्यति नरः स चेति विभीषणवाक्येन ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भूमिभूमिविवरम् दिवं स्वर्गम्
 एतदुपरितनलोकोपलक्षणम् रसातलमित्येतद्वत्तललोकोपलक्षणम् ॥ ४२ ॥ त्वरितं त्वरोपेतं निरीक्षते स्म ॥ ४३ ॥ कतकरी० ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा
 ल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकांडे अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

मनोविज्ञायदिव्याख्यलेनसर्वथामांजिघांसतीतिज्ञात्वा ॥ १ ॥ तेषांकुंभकर्णादीनाम् ॥ २ ॥ ३ ॥ मायांपरव्यामोहकरांशक्तिप्रादुष्करोत्पादुर्भाविष्यामास निकुंभिलंगंतुकामः पश्चिमेनद्वारे
गनिर्गच्छन्वगमनविधातकंरामलक्ष्मणयोर्युद्धोद्योगंदृष्ट्वातन्निवारणार्थमायांप्रकटितवानित्याशयः ॥ ४ ॥ तांमायामाह इंद्रजित्त्विति तस्यावधंमायासीतावधम् बुद्धिरुत्तामंभक्तत्वासीतां
हंतुंव्यवसितः सन्ययौ इदंरात्रिशेषपरदिनेदशम्यांवाइतिबोध्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ परिक्रिष्टंमलिनम् अमृजांउद्वर्तनादिसंस्काररहिताम् सर्वगात्रैरुपलक्षिताम् ॥ १० ॥ अध्यवस्य

विज्ञायतुमनस्तस्यराघवस्यमहात्मनः ॥ सनिवृत्याहवात्तस्मात्प्रविवेशपुरंततः ॥ १ ॥ सोनुस्मृत्यवधंतेषांराक्षसानांतरस्विनाम् ॥ क्रोधताम्रेक्षणः
भूरोनिर्जगामाथरावणिः ॥ २ ॥ सपश्चिमेनद्वारेणनिर्ययौराक्षसैर्वृतः ॥ इंद्रजित्सुमहावीर्यः पौलस्त्योदेवकंटकः ॥ ३ ॥ इंद्रचित्तुततोदृष्ट्वाभ्रातरौरा
मलक्ष्मणौ ॥ रणायात्युद्धतौवीरौमायांप्रादुष्करोत्तदा ॥ ४ ॥ इंद्रजित्तुरथेस्थाप्यसीतांमायामयीतदा ॥ बलेनमहतावृत्यतस्यावधमरोचयत् ॥ ५ ॥
मोहनार्थंतुसर्वेषांबुद्धिरुत्तामसुदुर्मतिः ॥ हंतुंसीतांव्यवसितोवानराभिमुखोययौ ॥ ६ ॥ तंदृष्ट्वात्वभिनिर्यातंसर्वेतेकाननौकसः ॥ उत्पेतुरभिसंकु
द्वाःशिलाहस्तायुयुत्सवः ॥ ७ ॥ हनूमान्पुरतस्तेषांजगामकपिकुंजरः ॥ प्रगृह्यसुमहच्छृंगंपर्वतस्यदुरासदम् ॥ ८ ॥ सददर्शहतानंदांसीतामिंद्रजि
तोरथे ॥ एकवेणीधरांदीनामुपवासरुशाननाम् ॥ ९ ॥ परिक्रिष्टैकवसनाममृजांराघवप्रियाम् ॥ रजामलाभ्यामालिप्तैःसर्वगात्रैर्वरस्त्रियम् ॥ १० ॥
तांनिरीक्ष्यमुहूर्तंतुमैथिलीमध्यवस्यच ॥ बभूवाचिरदृष्टाहितेनसाजनकात्मजा ॥ ११ ॥ अब्रवीत्तांतुशोकार्तांनिरानंदांतपस्विनीम् ॥ दृष्ट्वा रथस्थि
तांदीनाराक्षसैर्द्रुतश्रिताम् ॥ १२ ॥ किंसमर्थितमस्येतिचितयन्समहाकपिः ॥ सहतैर्वानरश्रेष्ठैरभ्यधावतरावणिम् ॥ १३ ॥ तद्वा नरबलंदृष्ट्वा रा
वणिः क्रोधमूर्च्छितः ॥ कृत्वाविकोशंनिस्त्रिशंमूर्ध्निसीतामकर्षयत् ॥ १४ ॥

निश्चित्य विषण्णोवभूवेतिशेषः निश्चयहेतुमाह अचिरेत्यादि ॥ ११ ॥ शोकार्तात्वादिगुणविशिष्टांराक्षसैर्द्रुतमिंद्रजितंश्रितांसीतांदृष्ट्वाकिमस्यसमर्थितमभिप्रेतमितिस्वयंचितयन्सन्वानरान्
त्यर्पिकिसमर्थितमस्येत्यब्रवीत् ॥ १२ ॥ अस्तुयत्किंचिदस्यसमर्थितमपितुदुष्टमेनंहन्मइत्युद्योगंकृतवानित्याह सहतैरिति ॥ १३ ॥ विकोशंविगतपिधानंनिस्त्रिशंखड्गंमूर्ध्नि तस्थेकेशपाशे
स्पृष्ट्वेतिशेषः ॥ १४ ॥

पश्यतांतेषांपश्यतस्ताननादृत्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ हेदुरात्मन्यदेनाकेशपक्षेकेशकलापेपरामृशस्तदात्मनाशाय पाशःपक्षश्चहस्तश्चकलापार्थाःकचात्परे यतोब्रह्मर्षिकुलेजातोपि
राक्षसीयोनिमाश्रितोसिअतस्त्वांधिगित्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ पापपराक्रमकूटयोधिन्हेनिर्घृणतेस्त्रीविषयेपिघृणानास्तिअतोऽनार्यस्येदृशंकर्मधिगित्यनुकर्षः ॥ १९ ॥ २० ॥ हेवधार्ह

तांस्त्रियंपश्यतांतेषांताडयामासराक्षसः ॥ क्रोशंतींरामरामेतिमाययायोजितारथे ॥ १५ ॥ गृहीतमूर्धजांदृष्ट्वाहनूमान्दैन्यमागतः ॥ दुःखजंवारि
नेत्राभ्यामुत्सृजन्मारुतात्मजः ॥ १६ ॥ तांदृष्ट्वाचारुसर्वांगीरामस्यमहिषींप्रियाम् ॥ अब्रवीत्परुषंवाक्यंक्रोधाद्रक्षोधिपात्मजम् ॥ १७ ॥ दुरात्म
न्मात्मनाशायकेशपक्षेपरामृशः ॥ ब्रह्मर्षीणांकुलेजातोराक्षसीयोनिमाश्रितः ॥ १८ ॥ धिक्त्वांपापसमाचारंस्यतेमतिरीदृशी ॥ नृशंसानार्यदु
र्वृत्तक्षुद्रपापपराक्रम ॥ अनार्यस्येदृशंकर्मघृणातेनास्तिनिर्घृण ॥ १९ ॥ च्युतागृहाच्चराज्याच्चरामहस्ताच्चमैथिली ॥ किंतवैपापराद्धाहियदेनांहंसिनि
र्दय ॥ २० ॥ सीतांहत्वातुनचिरंजीविष्यसिकथंचन ॥ वधार्हकर्मणातेनममहस्तगतोत्यसि ॥ २१ ॥ येचस्त्रीघातिनांलोकालोकवध्यैश्चकुत्सिताः ॥
इहजीवितमुत्सृज्यप्रेत्यताम्रतिलप्स्यसे ॥ २२ ॥ इतिब्रुवाणोहनुमान्सायुधैर्हरिभिर्वृतः ॥ अभ्यधावत्सुसंकुद्धोराक्षसेन्द्रसुतंप्रति ॥ २३ ॥ आपतं
तमहावीर्यतदनीकंवनौकसाम् ॥ रक्षसांभीमकोपानामनीकेनन्यवारयत् ॥ २४ ॥ सतांबाणसहस्रेणविक्षोभ्यहरिवाहिनीम् ॥ हनूमंतंहरिश्रेष्ठ
मिंद्रजित्प्रत्युवाचह ॥ २५ ॥ सुग्रीवस्त्वंचरामश्चयन्निमित्तमिहागताः ॥ तांवधिष्यामिवैदेहीमद्यैवतवपश्यतः ॥ २६ ॥ इमांहत्वाततोरामंलक्ष्मणं
त्वांचवानर ॥ सुग्रीवंचवधिष्यामितंचानार्यविभीषणम् ॥ २७ ॥ नहंतव्याःस्त्रियश्चेतियद्वीषिप्लुवंगम ॥ पीडाकरममित्राणांयच्चकर्तव्यमेवतत्
॥ २८ ॥ तमेवमुक्त्वारुदतींसीतांमायामयींचताम् ॥ शितधारेणखड्गेननिजघानेन्द्रजित्स्वयम् ॥ २९ ॥

तेनकर्मणानचिरंजीविष्यसि हियतोममहस्तगतोसि ॥ २१ ॥ येलोकवध्यैश्चोरादिभिरपिकुत्सिताअतिदुःखितयापरितृताःस्त्रीघातिनांलोकास्तानिहेदानींजीवितमुत्सृज्यप्रेत्यप्रतिलप्स्यसे
॥ २२ ॥ २३ ॥ आपतंतमितिर्लिंगव्यत्ययआर्षः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अमित्राणांशत्रूणांयत्पीडाकरंतत्पापमपिकर्तव्यमेव ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ एषा वै देही विशस्तातोवः परिश्रमो निष्फलः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ व्यादितास्यस्य विवतास्यस्य तद्गुर्गखे चरथरूपं दुर्गम् ॥ ३४ ॥ तद्वद्वपमतिशयेन तद्वद्वप प्रशंसायां रूपम् ॥ ३५ ॥
यज्ञोपवीतमार्गेण छिन्नातेन तपस्विनी ॥ सा पृथिव्यां पृथुश्रोणीपपातप्रियदर्शना ॥ ३० ॥ तामिन्द्रजित्स्त्रियं हत्वा हनूमंतमुवाच ह ॥ मयारामस्य प
स्येमां प्रियां शस्त्रनिषूदिताम् ॥ ३१ ॥ एषा विशस्ता वै देही निष्फलोवः परिश्रमः ॥ ३२ ॥ ततः खड्गेन महता हत्वा तामिन्द्रजित्स्त्रियम् ॥ तद्वद्वपमतिशयेन तद्वद्वप
यननादचमहास्वनम् ॥ ३३ ॥ वानराः शुश्रुवुः शब्दमदूरे प्रत्यवस्थिताः ॥ व्यादितास्यस्य नदतस्तद्गुर्गसंश्रितस्य तु ॥ ३४ ॥ तथा तु सीतां विनिहत्य दुर्म
तिः प्रहृष्टचेताः सबभूवरावणिः ॥ तं तद्वद्वपं समुदीक्ष्य वानरा विषण्णरूपाः समभिप्रदुद्रुवुः ॥ ३५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकांडे एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुत्वा तं भीमनिर्द्वादं शक्राशनिसमस्वनम् ॥ वीक्षमाणादिशः सर्वा दुद्रुवुर्वानराभृशम् ॥ १ ॥
तानुवाच ततः सर्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ विषण्णवदनान्दीनां स्त्रस्तान्विद्रवतः पृथक् ॥ २ ॥ कस्माद्विषण्णवदनाविद्रवध्वं प्लवंगमाः ॥ त्यक्तयुद्धस
मुत्साहाः शूरत्वं कनुवोगतम् ॥ पृष्ठतो न ब्रजध्वं मामग्रतो यांत माहवे ॥ ३ ॥ एवमुक्ताः सुसंकुद्धा वायुपुत्रेण धीमता ॥ शैलशृंगान्द्रुमांश्चैव जगद्दुर्लभ
मानसाः ॥ ४ ॥ अभिपेतुश्च गर्जतो राक्षसान्वानरर्षभाः ॥ परिवार्य हनूमंतमन्वयुश्च महाहवे ॥ ५ ॥ स तैर्वानरमुखैस्तु हनूमान्सर्वतो वृतः ॥ दुताशन
इवाचिष्मानदहच्छुवाहिनीम् ॥ ६ ॥ सराक्षसानां कदनं चकार सुमहाकपिः ॥ वृतो वानरसैन्येन कालांतकयमोपमः ॥ ७ ॥ स तु शोकेन चाविष्टः
कोपेन महता कपिः ॥ हनूमान्परावणिरथे महतीं पातयच्छिलाम् ॥ ८ ॥ तामापततीं दृष्ट्वैव रथं सारथिना तदा ॥ विधेयाश्वसमायुक्तो विदूरमपवाहितः
॥ ९ ॥ तमिन्द्रजितमप्राप्य रथस्थं सह सारथिम् ॥ विवेश धरणीं भित्त्वा साशिलाव्यर्थमुद्यता ॥ १० ॥ पतितायां शिलायां तु व्यथितारक्षसांचमूः ॥ नि
पतंत्याच शिलायां राक्षसामथिताभृशम् ॥ ११ ॥

कनकरी ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० आ० यु० एकाशीतितमः सर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुत्वेति भीमोयोनिर्द्वादः शब्दस्तं श्रुत्वा इन्द्रजित इति शेषः शक्राशनिसमस्वनंतमिन्द्रजितं वी
क्षमाणादिशो दुद्रुवुः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विधेयाश्वैः सारथ्यधीनाश्चैः समायुक्तः ॥ ९ ॥ साशिलाव्यर्थमुद्यता अभवदिति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥

ततः समागतान्दिव्यैर्देहेतरिस्त्रेसुसमीपं प्राप्तां विवित्तदुचितस्वर्गस्थापयित्वा स्वयं भगवदागमनाद्दृष्टैर्देवैः सह महद्भिदिवं स्वलोकं जगाम ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरामायणमायणतिलके वा
ल्मीकीये आदिकाव्ये उ० दशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ अथ तत्काव्यफलोपदेशः एतावदिति सौत्तरं उत्तरकाण्डसहितम् ब्रह्मणा चतुर्मुखेन भगवद्वतारचरितविषयत्वात् पूजितम्
किंच ब्रह्मजिब्रह्मर्षिभिः पूजितम् ब्रह्मणा स्वयं प्रवर्त्य वाल्मीकिना कारितत्वात् सर्वाख्यानेभ्यः प्रशस्तं रामायणमिति ख्यातम् परानन्दमयो रामो ह्ययं ते श्रवणादिभिः अतोऽस्य चाभिधापुण्या रामायण
मितोरिता वाल्मीकिना कृतमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत् श्लोकसर्गकाण्डसंख्याकमेव न्यूननाधिकमित्यर्थः ॥ १ ॥ अथ पूर्वसर्गवृत्तानुवादपूर्वकाव्यस्यापवर्गति साधकत्वेन श्रोतव्यार्थत्वप्रति

ततः समागतान्सर्वान्स्थाप्य लोकगुरुर्दिवि ॥ तृष्टैः प्रमुदितैर्देवैर्जगाम त्रिदिवं महत् ॥ २८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उ० दशाधिकशततमः सर्गः
॥ ११० ॥ ॥ ॥ एतावदेतदाख्यानं सौत्तरं ब्रह्मपूजितम् ॥ रामायणमिति ख्यातं मुख्यं वाल्मीकिना कृतम् ॥ १ ॥ ततः प्रतिष्ठितो विष्णुः स्वर्ग
लोके यथापुरा ॥ येन व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ नित्यं शृण्वन्ति संलृष्टाः काव्यं रामायणं दिवि
॥ ३ ॥ इदमाख्यानमायुष्यं सौभाग्यं पापनाशनम् ॥ रामायणं वेदसमं श्राद्धेषु श्रावयेद्बुधः ॥ ४ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो लभते धनम् ॥ सर्वपापैः प्र
मुच्येत पादमप्यस्य यः पठत् ॥ ५ ॥ पापान्यपि च यः कुर्यादहन्यहनिमानवः ॥ पठत्येकमपि श्लोकं पापात्सपरिमुच्यते ॥ ६ ॥ वाचकाय च दातव्यं वस्त्रं धे
नुहिरण्यकम् ॥ वाचके परितुष्टे तु तुष्टाः स्युः सर्वदेवताः ॥ ७ ॥ एतदाख्यानमायुष्यं पठन् रामायणं नरः ॥ स पुत्रपौत्रो लोके स्मिन् प्रेत्य चेहमहीयते ॥ ८ ॥
रामायणं गोविं सर्ममभ्याङ्गे वा समाहितः ॥ सायाङ्गे वा पराले च वाचयन्नावसीदति ॥ ९ ॥

पादनम् तत इति ततो जन्तुजनस्य स्वर्गप्रापणानंतरं स्वयमपि विष्णुरुपेन्द्रत्वं प्राप्तः स्वर्गलोके उपेन्द्रलोके यथापुरायथापूर्वं प्रतिष्ठितः एवं तर्हि सपरिच्छेदः किं सनेत्याह येनेति येन सचराचरं सर्वं त्रैलो
क्यं जगदुपादानत्वेन व्याप्तम् स्वर्गप्रतिष्ठितत्वं तु मनुष्यदेहधारणवन्मायिकमिति भावः ॥ २ ॥ ततः अस्य काव्यस्य जगदुपादानकारणावतारचरित्राख्यानत्वं तो देवादयोऽपि दिव्यं रामायणं दिवि शृण्वन्ति
॥ ३ ॥ यत एवमत इदमाख्यानमायुष्यमिति श्रुतं पठितं च सदायुर्जनकमित्यर्थः सौभाग्यं सौभाग्यवर्धनम् वेदसमं वेदवद्वत्त्वविषयत्वेऽपि पौरुषेयत्वेन वेदतः किंचिन् न्यूनमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ लोकेऽस्मिन् महीयते इत्यर्थः प्रेत्य मरणोत्तरमपि इह च चात्परलोके इह लोके च महीयते इह लोके पूजाचकीर्त्यविच्छेदात् ॥ ८ ॥ ९ ॥

ततः परमयोध्याकेन रूपेण स्थितेति शंका निवृत्तये भविष्यद्वृत्तांतरमाहायोध्यापीति रम्या अयोध्यापूर्यपि बहून्वर्षगणान् शून्यासती कालांतरं ऋषभं राजानमवाप्य निवासं जनाश्रयत्वमुपयास्य
ति अत्र कतकः एवं चायोध्याविषयेऽभिषिक्तेन भरतेनायोध्यादेशो नंदिग्रामे स्थित्वैव रक्षित इति द्रष्टव्यमिति तत्र मानं चित्यम् सत्येन च शपेराजन्स्यर्गलाभेन चैव हि न कामयेयथाराज्यं त्वां विना
रघुनंदनेति पूर्वभरतोक्त्या विरुद्धं च तथा भरतश्चापिशत्रुघ्नस्तयोर्दारा उभे शुभे राघवस्यानुगमने निश्चितार्थाः समाययुः राघवस्तु चतुर्वाहुरभूत्तस्य कराजयोः उभौ भरतशत्रुघ्नौ शंखचक्रौ बभूवु
रिति पादविरुद्धं चेत्यन्ये ॥ १० ॥ एतदिति सभविष्यं भगवद्यानानंतरं भगवदयोध्यावृत्तांतकथनसहितम् सहोत्तरं एतावदेतदाख्यानमित्यतः प्राक्तनोत्तरकांडसहितम् प्रचेतसः पुत्रो वाल्मीकिः ए
तद्रामायणाख्यानं कृतवान् प्रचेतसः पुत्र इत्यक्षराधिक्यमार्पत्वात् तद्वत्ताहिरण्यगर्भोऽप्यन्वमन्यत सत्यशब्दतया वेदोपबृंहणतया सर्वार्थसाधकतया चांगीकृतवानिति सर्वेष्टसिद्धिः ॥ ११ ॥ ॥ इ

अयोध्यापि पुरी रम्या शून्या वर्षगणान् बहून् ॥ ऋषभं प्राप्य राजानं निवासमुपयास्यति ॥ १० ॥ एतदाख्यानमायुष्यं सभविष्यं सहोत्तरम् ॥ कृतवा
प्रचेतसः पुत्रस्तद्वत्ताप्यन्वमन्यत ॥ ११ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये चतुर्विंशतिसहस्रसंहितायां उत्तरकांडे स्वर्गारोहणं नामै
कादशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तम् वाल्मीकीयम् रामायणम् ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

निश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकादशाधिकशततमः सर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ निर्मलं कतकक्षोदादपिरामायणांबुधिम् अत्यंतं निर्म
लं च केरामः स्वमतिवाससा ॥ १ ॥ रामोरामायणां भोधौ सेतुं कृत्वा सुविस्तृतम् पार्श्वद्विरक्षोवक्राणि ध्वस्तवान् साधुतोषकः ॥ २ ॥ उत्तरतैः सुवर्णिते निषेधावधिके परे सममेराघवे रामेरतिरस्तु चि
दात्मके ॥ ३ ॥ अथ रामायणश्रवणविधिर्लिख्यते रामायणे श्रुते दद्याद्ग्रंथं हेममयं सुधीः चतुर्भिर्वाजिभिर्भुक्तं तथा क्षौमपताकया ॥ १ ॥ रत्नैश्च विविधैर्युक्तं किंकिणीनादनादितम् संपादिते रथे स
ग्धेन दद्यात्पयस्विनीम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्छतमष्टोत्तरं सुधीः एवं कृते विधाने च महाकाव्यं फलप्रदम् रामायणं भवेन्नूनं नात्र कार्या विचारणा ॥ ३ ॥ श्रुत्वा रामायणं पुण्यं दद्याद्वासा
यदक्षिणाम् सुवर्णधेनुं संयुक्तं वासांसि विविधानि च ॥ ४ ॥ कर्णयोः कुण्डले दद्याद्गुलीयकमेव च शय्यासनं तथा लघुमुपानत्करं तथा ॥ ५ ॥ भूमिदानं तथा न्यस्य दानं तं वूलमेव च भक्ष्यं भोज्यं
च विविधं लेखं चोप्यं सहस्रं हि मत् ॥ ६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वा जपेयशतस्य च लभते श्रवणादेवाध्यायस्यैकस्य मानवः ॥ ७ ॥

प्रवागाद्यानितीर्थानिगंगाद्याःसरितस्तथा नैमिषादीन्यरण्यानिकुरुक्षेत्रादिकान्यपि ॥ ८ ॥ कृतानितेनलोकेस्मिन्येनरामायणंश्रुतम् हेमभारंकुरुक्षेत्रेयस्तेभानौप्रयच्छति ॥ ९ ॥ यश्चरामाय
 णंलोकेशृणोतिसमएवसः सम्यक्श्रद्धासमायुक्तोलभतेराघर्वाकथाम् ॥ १० ॥ सर्वपापात्प्रमुच्येतविष्णुलोकंसगच्छति आदिकाव्यमिदंसर्वपुरावाल्मीकिनाकृतम् ॥ ११ ॥ यःशृणोतिसदा
 भक्त्यासगच्छेद्वैष्णवींगतिम् पुत्रदाराश्ववर्धतेसंपदःसंततिस्तथा सत्यमेतद्विदित्वातुश्रोतव्यंनियतात्मभिः ॥ १२ ॥ इतिरामायणश्रवणविधिः ॥ रामंरामानुजंसीतांभरतंभरतानुजम् सु
 ग्रीवंवायुमनुचप्रणमामिपुनःपुनः ॥ १ ॥ यत्रयत्ररघुनाथकीर्तनंतत्रतत्रकृतमस्तकांजलिम् बाष्पत्रारिपरिपूर्णलोचनंमारुतिनमतराक्षसांतकम् ॥ २ ॥ रामायरामभद्रायरामचंद्रायवेधसे रघु
 नाथायनाथायसीतायाःपतयेनमः ॥ ३ ॥ मंगलंलेखकानांचपाठकानांचमंगलम् मंगलंसर्वलोकानांभूमौभूपतिमंगलम् ॥ ४ ॥

हरेस्तनूजः खलुरेव दंडवासी महादेव इति द्विजन्मा ॥ श्रीकृष्णकारुण्यवलादिहेदं हंता विदग्धोपि चकार शुद्धम्
 ॥ १ ॥ गोविंदस्य तनूजस्तात्याशास्त्री सहायतांतस्य ॥ खेडकरोपाभिख्यो वीधीकर्तुं विधत्ते स्म ॥ २ ॥ श्रीवै
 कुण्ठविराजमान कमलाकांतावर्नादेव तत्रोत्फुल्लचरणारविंदमकरंदास्वादने दिंदिरः ॥ निष्णातोगणपत्यभि
 स्य इति यः कृष्णाभिधस्यात्मजो मुद्रायंत्रनिकाय्य उज्ज्वलतरस्तस्यास्ति मुंवापुरे ॥ ३ ॥ मुद्राक्षरैस्तत्र तदीयपौ
 त्र आत्मादिरामो कितवांश्चतुर्थीम् ॥ वाल्मीकिरामायणकाव्यवर्यावृत्तिं सुरम्यां बुधवर्यतुष्ट्यै ॥ ४ ॥ द्विव्यो
 मवस्विदु १८० २ मितेशकाब्दे विक्रमाभिधे ॥ तपस्यासितसप्तम्यां पूर्तिमंकनमभ्यगात् ॥ ४ ॥

अथसीतापरिग्रहेच्छयादूतमुखेनकर्तव्यांशप्रतिपादनं रामइति ॥ १ ॥ तस्मिन्गीतेतस्मिन्नेवप्रबंधेसीताप्रसववृत्तांतप्रतिपादककाव्यश्रवणेनकुशलवौसीतापुत्रावितिज्ञात्वाननुततःपूर्वकस्यचि
न्मुखादित्यर्थः ॥ २ ॥ हेदूताइतो गच्छस्व भगवतोतिकेगत्वाचैतन्मद्वचोब्रूत ॥ ३ ॥ किंतदित्यत्राह यदीति सीतेतिशेषः शुद्धसमाचारा अनुत्पन्नदोषायदिवेति तपोवनवासेनविनष्टदोषावेत्यर्थः
महामुनिमनुमान्य तदनुमतिगृहीलेत्यर्थः ॥ ४ ॥ छंदमभिप्रायं प्रत्ययंदातुकामायामनोगतंप्रत्ययदानंयदितदातद्विज्ञायततोलघुशीघ्रंमेशंसत ॥ ५ ॥ यद्यपिसीताशुद्धिर्लंकायांज्ञातपूर्वात्था

रामोवदूतहान्येवतद्गीतंपरमंशुभम् ॥ शुश्रावमुनिभिःसार्धपार्थिवैःसहवानरैः ॥ १ ॥ तस्मिन्गीतेतुविज्ञायसीतापुत्रौकुशीलवौ ॥ तस्याःपरिपदो
मध्यंरामोवचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ दूतान्शुद्धसमाचारानाहूयात्ममनीषया ॥ मद्वचोब्रूतगच्छध्वमितोभगवतोतिके ॥ ३ ॥ यदिशुद्धसमाचारायदि
वावीतकल्मषा ॥ करोत्विहात्मनःशुद्धिमनुमान्यमहामुनिम् ॥ ४ ॥ छंदंमुनेश्चविज्ञायसीतायाश्चमनोगतम् ॥ प्रत्ययंदातुकामायास्ततःशंसत
मेलघु ॥ ५ ॥ श्वःप्रभातेतुशपथंमैथलीजनकात्मजा ॥ करोतुपरिपन्मध्येशोधनार्थंममैवच ॥ ६ ॥ श्रुत्वातुराघवस्यैतद्वचःपरममद्भुतम् ॥ दूताःसंप्र
ययुर्वाटंयत्रवैमुनिपुंगवः ॥ ७ ॥ तेप्रणम्यमहात्मानंज्वलंतममितप्रभम् ॥ ऊचुस्तेरामवाक्यानिमृदूनिमधुराणिच ॥ ८ ॥ तेषांतद्वापितंश्रुत्वाराम
स्यचमनोगतम् ॥ विज्ञायसुमहातेजामुनिर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ९ ॥ एवंभवतुभद्रंवायथावदतिराघवः ॥ तथाकरिष्यतेसीतादेवतंहिपतिःस्त्रियः
॥ १० ॥ तथोक्तामुनिनासर्वेराजदूतामहौजसः ॥ प्रत्येत्यराघवंसर्वमुनिवाक्यंबभापिरे ॥ ११ ॥ ततःप्रहृष्टःकाकुत्स्थःश्रुत्वावाक्यंमहात्मनः ॥ ऋ
षीस्तत्रसमेताश्चराज्ञश्चैवाभ्यभाषत ॥ १२ ॥ भगवंतःसशिष्यावैसानुगाश्चनराधिपाः ॥ पश्यंतुसीताशपथंयश्चैवान्योपिकांक्षते ॥ १३ ॥ तस्यत
द्वचनंश्रुत्वाराराघवस्यमहात्मनः ॥ सर्वेपामृपिमुख्यानांसाधुवादोमहानभूत् ॥ १४ ॥ राजानश्चमहात्मानःप्रशंसंतिस्मराघवम् ॥ उपपन्नंनरश्रेष्ठ
त्वय्येवभुविनान्यतः ॥ १५ ॥ एवंविनिश्चयंरुत्वाश्वोभूतइतिराघवः ॥ विसर्जयामासतदासर्वास्ताऊच्छत्रुसूदनः ॥ १६ ॥

पीदानीप्राप्तापवादमार्जनेनसर्वलोकपुरतोममैवस्त्रीसौंदर्यलुब्धइतिकलंकशोधनार्थंशुद्धयापितयापुनःशपथःकार्यइत्याह श्वःप्रभातइति ॥ ६ ॥ ७ ॥ मृदूनिअपरुषाणि मधुराणिमधुरा
क्षराणि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तथोक्ताःसीतातथैवकरिष्यतेइत्युक्ताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यश्चान्योपिसीतायांदोषारोपकर्तायोपिशपथमाकांक्षतेसोपिपश्यत्वित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥१॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे पंचनवतितमः सर्गः ॥१५॥ ॥१॥ अथ सम्मिलितनानादेशीयपरिषन्मध्यसीतया सह वाल्मीकिरागत्य तच्च भूतार्थप्रत्यभिज्ञापनं करोति त
स्यामिति शब्दापयति आद्वयति स्म ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अश्मभूतमिवाचलं पर्वतवन्निश्चलं कौतुकदर्शनार्थमिति श्रुत्वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्माणमनुगामिनीं श्रुतिमिव

इति संप्रविचार्य राजसिंहः श्वोभूतेशपथस्य निश्चयं ॥ विससर्ज मुनीन्द्रपांश्वसर्वांस्महात्मा महतो महानुभावः ॥ १७ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा
यणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे पंचनवतितमः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ १॥ ॥ तस्यां रजन्यां व्युष्टायां यज्ञवाटंगतो नृपः ॥ ऋषींस्सर्वा
न्महातेजाः शब्दापयति राघवः ॥ १ ॥ वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः ॥ विश्वामित्रो दीर्घतमा दुर्वासाश्च महातपाः ॥ २ ॥ पुलस्त्योऽपि तथा
शक्तिर्भार्गवश्चैव वामनः ॥ मार्कण्डेयश्च दीर्घायुर्मौद्गल्यश्च महायशः ॥ ३ ॥ गर्गश्च च्यवनश्चैव शतानन्दश्च धर्मवित् ॥ भरद्वाजश्च तेजस्वी अग्निपुत्रश्च
सुप्रभः ॥ ४ ॥ नारदः पर्वतश्चैव गौतमश्च महायशः ॥ एते चान्ये च बहवो मुनयः संशितव्रताः ॥ ५ ॥ कौतूहलसमाविष्टाः सर्वे एव समागताः ॥ राक्षसा
श्च महावीर्या वानराश्च महाबलाः ॥ ६ ॥ सर्वे एव समाजग्मुर्महात्मानः कुतूहलात् ॥ क्षत्रिया ये च शूद्राश्चैव स्याश्चैव सहस्रशः ॥ ७ ॥ नानादेशगताश्चै
व ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ सीताशपथवीक्षार्थं सर्वे एव समागताः ॥ ८ ॥ तदा समागतं सर्वं मश्मभूतमिवाचलम् ॥ श्रुत्वा मुनिवरस्तूर्णं ससीतः समु
पागमत् ॥ ९ ॥ तमृषिं पृष्ठतः सीता अन्वगच्छुदवाङ्मुखी ॥ कृतांजलिर्वाष्पकलारुत्वारामं मनोगतम् ॥ १० ॥ तां दृष्ट्वा श्रुतिमायां तीव्रह्माणमनुगा
मिनीम् ॥ वाल्मीकेः पृष्ठतः सीता साधुवादो महानभूत् ॥ ११ ॥ ततो हलहलाशब्दः सर्वेषामेव मावभौ ॥ दुःखजन्म विशालेन शोकेनाकुलितात्मनाम्
॥ १२ ॥ साधुरामेति केचित्तु साधुसीतेति चापरे ॥ उभावेव च तत्रान्ये प्रेक्षकाः संप्रचुक्रुशुः ॥ १३ ॥ ततो मध्ये जनौ घस्य प्रविश्य मुनिपुंगवः ॥ सीतास
हायो वाल्मीकिरिति होवाच राघवम् ॥ १४ ॥ इयं दाशरथे सीता सुव्रता धर्मचारिणी ॥ अपवादात्परित्यक्ता ममाश्रमसमीपतः ॥ १५ ॥

वाल्मीकिः पृष्ठतः सीता मायां तीव्रह्णा अनयोपमया सीतायाः श्रुतेः श्वसकलदोषराहित्येन प्रमाणत्वं दर्शितम् ॥ ११ ॥ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण दुःखजन्मना दुःखोत्पत्त्या विशालेन विस्तीर्णेन शो
केनाकुलात्मनां क्षुब्धांतः करणानाम् ॥ १२ ॥ उभौ सीतारामौ साध्विति प्रचुक्रुशुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अपवादोऽर्हेतुर्भिर्ममाश्रमसमीपेत्यक्ता इयं तव प्रत्ययं दास्यते तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ यमजातकौयमलतयोत्पन्नौ यथाहंप्रचेतसोदशमऔरसःपुत्रोयद्वाप्रचेतसोदशमःसंतानपरंपरयापुत्रोऽपत्यमतोहमनृतंवाक्यंमनसापिनस्मरामिकथनंनदूरे अतइमौतवपुत्रकावितिम
द्वाक्यंसत्यमेवजानीहीतिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथसीताचारित्रंप्रतिमुनिनाशपथकरणम् बहुवर्षेति यदिमैथिलीदुष्टातदातपसःफलमहंनप्राप्नुयाम् ॥ १९ ॥ मनआदिनाममकिल्बिषंनभूत
पूर्वम् मयार्किचिदपिनकृतमित्यर्थः यद्यपापमैथिलीतदातस्यकिल्बिषानाचरणस्यफलमश्रामिअश्रीयाम् अनेनसंकल्पपूर्वनिषिद्धत्यागोपिधर्मायेतिसूचितम् ॥ २० ॥ पंचसुभूतेषुश्रोत्रादि

लोकापवादभीतस्यतवराममहाव्रत ॥ प्रत्ययंदास्यतेसीतातामनुज्ञातुमर्हसि ॥ १६ ॥ इमौतुजानकीपुत्रावुभौचयमजातकौ ॥ सुतौतवैवदुर्ध
र्षौसत्यमेतद्वर्षमिते ॥ १७ ॥ प्रचेतसोहंदशमःपुत्रोराघवनंदन ॥ नस्मराम्यनृतंवाक्यमिमौतुतवपुत्रकौ ॥ १८ ॥ बहुवर्षसहस्राणितपश्चर्यामया
कृता॥नोपाश्रीयांफलंतस्यादुष्टेयंयदिमैथिली॥ १९ ॥ मनसाकर्मणावाचाभूतपूर्वनकिल्बिषम् ॥ तस्याहंफलमश्रामिअपापामैथिलीयदि॥ २० ॥
अहंपंचसुभूतेषुमनःषष्ठेपुराघव॥विचिंत्यसीताशुद्धेतिजग्राहवननिर्झरे ॥ २१ ॥ इयंशुद्धसमाचाराअपापापतिदेवता॥लोकापवादभीतस्यप्रत्य
यंतवदास्यति ॥ २२ ॥ तस्मादियंतरवरात्मजशुद्धभावादिव्येनदृष्टिविषयेणमयाप्रदिष्टा ॥ लोकापवादकलुषीकृतचेतसायात्यक्तात्वयाप्रियतमा
विदितापिशुद्धा ॥ २३ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०उत्तरकांडेपणवतितमःसर्गः॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वाल्मीकिनैवमुक्तस्तुराघवःप्रत्यभाषत ॥
प्रांजलिर्जगतोमध्येहृत्वातांवरवर्णिनीम् ॥ १ ॥ एवमेतन्महाभागयथावदसिधर्मवित् ॥ प्रत्ययस्तुममब्रह्मस्तववाक्यैरकल्मषैः ॥ २ ॥ प्रत्ययश्चपु
रावृत्तोवैदेत्याःसुरसन्निधौ ॥ शपथश्चकृतस्तत्रतेनवेश्मप्रवेशिता ॥ ३ ॥

पंचेन्द्रियेषु जग्राहगृहीतवान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ दिव्येनदृष्टिविषयेणदिव्यज्ञानेनतवशुद्धाविदितापित्वयालोकापवादभीतेनत्यक्तेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायण
निलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकांडेपणवतितमःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथसीतायाःशपथपूर्वभूमिप्रवेशः वाल्मीकिनेति एवमुक्तस्तवप्रत्ययंदास्यतीत्युक्तः ॥ १ ॥ एवमेतद्य
द्यपिलंकायांसुरासुरसन्निधौप्रत्ययोदत्तस्तववाक्यैश्चशपथरूपैर्ममप्रत्ययोजातएवतथापिहेमहाभागब्रह्मन्त्वंयथावदसितदेवमेवप्रत्ययंकरोत्वित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥

किमर्थं तर्हि पुनः प्रत्ययकरणं तत्राह लोकेति येन लोकापवादेन जानकीत्यक्तासलोकापवादो बलवान् अतस्तन्निवृत्तये पुनः प्रत्ययकरणमिति भावः तवापिलोकवदेवास्यांशं कास्ति कितत्रनेत्याह सेयमिति अपापेत्यभिजानतापिमया लोकभयात्त्यक्ता ॥ ४ ॥ इमौ मे पुत्राविति च जानामि अथापि जगतो मध्ये शुद्धायामेव मैथिल्यां मे प्रीतिरस्तु ॥ ५ ॥ सीतायाः शपथे शपथप्रसंगे इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शुद्धायामिति अस्य तथापीत्यादिः सीताशपथे तद्वर्णनसंभ्रांता आहृता इत्यर्थः ॥ १० ॥ शुभपुण्यशब्दौ शैत्यमांघ्र्योपलक्षणौ दिव्यगंधः सन्निहितसर्वदेवशरीरवर्तिदिव्य

लोकापवादो बलवान्येत्यक्ता हि मैथिली ॥ सेयं लोकभयाद्ब्रह्मन्नापापेत्यभिजानता ॥ परित्यक्ता मया सीता तद्भवान्क्षंतुमर्हति ॥ ४ ॥ जानामि चे मौ पुत्रौ मे यमजातौ कुशीलवौ ॥ शुद्धायां जगतो मध्ये मैथिल्यां प्रीतिरस्तु मे ॥ ५ ॥ अभिप्रायं तु विज्ञाय रामस्य सुरसत्तमाः ॥ सीतायाः शपथे तस्मिन् सर्वे एव समागताः ॥ ६ ॥ पिता महं पुरस्कृत्य सर्वे एव समागताः ॥ आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवामरुद्रणाः ॥ ७ ॥ साध्याश्च देवाः सर्वे ते सर्वे च परमर्षयः ॥ नागाः सुपर्णाः सिद्धाश्च ते सर्वे दृष्टमानसाः ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा देवानृषींश्चैव राघवः पुनरब्रवीत् ॥ प्रत्ययो मे नरश्रेष्ठः कृपिवाक्यैरकल्मषैः ॥ ९ ॥ शुद्धायां जगतो मध्ये वैदेह्यां प्रीतिरस्तु मे ॥ सीताशपथसंभ्रांताः सर्वे एव समागताः ॥ १० ॥ ततो वायुः शुभः पुण्यो दिव्यगंधो मनोरमः ॥ तं जनौघं सुरश्रेष्ठो हृदयामास सर्वतः ॥ ११ ॥ तदद्भुतमिवाचिंत्य निरैक्षंत समाहिताः ॥ मानवाः सर्वराष्ट्रेभ्यः पूर्वकृतयुगे यथा ॥ १२ ॥ सर्वा न समागताः दृष्ट्वा सीताकाषायवासिनी ॥ अब्रवीत्पांजलिर्वाक्यमधोदृष्टिरवाङ्मुखी ॥ १३ ॥ यथा हं राघवादन्यं मनसापि न चिंतये ॥ तथामे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति ॥ १४ ॥ मनसा कर्मणा वाचा यथारामं समर्चये ॥ तथामे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति ॥ १५ ॥

चंदनमाल्यगंधः सुरश्रेष्ठः सर्वपुण्यपापसाक्षी ॥ ११ ॥ तदद्भुतं दिव्यगंधवायुवहनं सर्वराष्ट्रेभ्य आगता मानवानि रैक्षंत पूर्वयथा कृतयुगे दिव्यगंधवायुस्पर्शनं तथा त्रेतायामप्यभूदित्यर्थः रामसांनिध्यादनाश्चर्यमपि साधारणदृष्ट्याश्चर्यमितीवशब्दः ॥ १२ ॥ ततः सीता चतुर्दशभुवनस्थजनानेकत्र मिलितान् दृष्ट्वा अपवादपरिहाराय शपथव्याजेन स्वपदं प्रवेष्टुमाह सर्वानिति काषायवासिनी तपस्युचितवासोधारिणी पातिब्रत्योचिताधोदृष्टिर्विवरयाचनायमहीनिरीक्षणार्थं च अतएवावाङ्मुखी ॥ १३ ॥ यथा हं राघवादन्यं मनसापि न चिंतयेन चिंतयामीति सत्यं तथा सत्येन चिरकालवियोगे पिपातिब्रत्यपरिपालनक्लेशविन्नायास्तज्जनितपरमदुःखसमापये पुनरपि भुवं प्रवेष्टुं माधवी देवी माधवपत्नी भूदेवी विवरं धंदातुमर्हति एवमप्येपिव्याख्येयम् ॥ १४ ॥ १५ ॥

एकान्तक्रपिवाटानामिति पाठे समीपे इति शेषः ॥ क्रपिसंघात इति पाठे वाल्मीकिना सहागतो क्रपिसमूह इत्यर्थः ॥ उटजानिति बहुवचनं बहुशिष्यत्वात् ॥ २ ॥ शकटानन्नादिपूर्णान्फलमूलांश्च शोभनान् सर्वतो रुचिरे वाल्मीकिवाटेः स्थापयन्नित्यर्थः ॥ रुचिरो भूदिति शेष इति कतकव्याख्यानसारी पाठो मृग्यः ॥ कचित् शकटैर्बहुभिः पूर्णैः फलमूलैश्च शोभनैः वाल्मीकिवाटो रुचिरः शोभयन्निव सर्वत इति पाठः स इत्यन्ये ॥ ३ ॥ शिष्यौ कुशलवौ ॥ ४ ॥ रथ्यासुरामार्गेषु ॥ ५ ॥ यत्र कर्म अश्वमेधया गइत्यर्थः ॥ ६ ॥ अत्रास्मद्वाटसमीपपर्वताये विद्यमानानि फलान्या स्वाद्यगायतां लोट्प्रथमपु

सदृश्वदिव्यसंकाशं यज्ञमद्भुतदर्शनम् ॥ एकान्तक्रपिसंघातश्चकार उटजान् शुभान् ॥ २ ॥ शकटांश्च बहुपूर्णान् फलमूलांश्च शोभनान् ॥ वाल्मीकिवाटे रुचिरे स्थापयन्न विदूरतः ॥ ३ ॥ स शिष्यावब्रवीद्भूष्टौ युवांगत्वासमाहितौ ॥ कृत्स्नं रामायणं काव्यं गायतां परयामुदा ॥ ४ ॥ क्रपिवाटे पुपुण्ये पुब्राह्मणावसथेषु च ॥ रथ्यासुराजमार्गेषु पार्थिवानां गृहेषु च ॥ ५ ॥ रामस्य भवनद्वारि यत्र कर्म च कुर्वते ॥ क्रत्विजामग्रतश्चैव तत्र गेयं विशेषतः ॥ ६ ॥ इमानि च फलान्यत्र स्वादूनि विविधानि च ॥ जातानि पर्वताग्रेषु आस्वाद्या स्वाद्यगायताम् ॥ ७ ॥ नयास्यथः श्रमं वत्सो भक्षयित्वा फलान्यथ ॥ मूला निचमुष्टानि नरागात्परिहास्यथः ॥ ८ ॥ यदि शब्दापयेद्रामः श्रवणाय महीपतिः ॥ कृषीणामुपविष्टानां यथायोगं प्रवर्तताम् ॥ ९ ॥ दिवसे विंशतिः सर्गा गीयामधुरया गिरा ॥ प्रमाणैर्बहुभिस्तत्र यथोद्दिष्टं मया पुरा ॥ १० ॥ लोभश्चापि न कर्तव्यः स्वल्पोऽपि धनवाञ्छया ॥ किं धनेनाश्रमस्थानां फलमूला शिनांसदा ॥ ११ ॥ यदि पृच्छेत् सकाकुत्स्थो युवाङ्कस्येति दारकौ ॥ वाल्मीकेरथ शिष्यौ द्वौ ब्रूतमेवं नराधिपम् ॥ १२ ॥ इमास्तं त्रीः सुमधुराः स्यान्वाऽपूर्वदर्शनम् ॥ मूर्छयित्वा सुमधुरं गायतां विगतज्वरौ ॥ १३ ॥

रुपद्विवचनं यदा यदा श्रमस्तदा तदा भवंताविति शेषः ॥ ७ ॥ फलानि भुक्तानां श्रमं यास्यथो नापिरागात्कंठमाधुर्यात्परिहास्यथः ॥ नगराद्वहिरास्यथ इति पाठे रात्रिकाले इति शेषः ॥ उटजेऽपि त्यर्थः ॥ आस्यथः अवतिष्ठेतां आसिरार्थेऽन्यस्मैपदे ॥ ८ ॥ शब्दापयेदाद्वाययेत् कृषीणामये इति शेषः ॥ ९ ॥ दिवसे इति तत्र रामायणे बहुभिः प्रमाणैर्नानासंख्यश्लोकैर्यथा पुरा मया सर्गादिपाठेषु सर्गेषु दिवसे दिवसे विंशति सर्गा गीयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ आवां वाल्मीकेः शिष्यौ स्वइत्येवमेव ब्रूतं नामुक्तदारकाविति ॥ १२ ॥ इमास्तं त्रीं वीणाशिरा इत्यर्थः ॥ मधुरामधुरशब्दाः अपूर्वदर्शनं अपूर्वाणां स्वरानां दर्शनं यत्र तादृशं स्थानं पृज्जादिस्वरभेदसिद्धये वीणादंडोपरिकल्पितशिराधारकाष्ठपंक्तिरूपं तच्च मूर्छयित्वा तत्रापि नादव्याप्तिकृत्वा सुमधुरं गायताम् ॥ १३ ॥

आदिप्रभृति संक्षेपमारभ्येत्यर्थः पार्थिवं न चावज्ञाय स्थलांतर इव तत्समीपे लीलापरिहासादिकं न कर्तव्यमित्यर्थः तत्र हेतुः पिता हीति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भार्गवनीतिसंहितामश्विना विवर्तौ तां वार्ष्णेयं निवेश्य श्वो गातव्यमित्येवं हूपां गार्तुं समुत्सुकौ निशामृषिणा सहोषतुः ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिनव तितमः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ अथ राघवेण परिषदा सह रामायणश्रवणम् ताविति ॥ १ ॥ पूर्वाचार्यविनिर्मितां गाथकानां गानसिद्धये पूर्वाचार्येण भरतेन निर्मिताम् पूर्वचर्यातस्तत इति पाठे

आदिप्रभृतिगेयस्यान्त्रचावज्ञाय पार्थिवम् ॥ पिता हि सर्वभूतानां राजा भवति धर्मतः ॥ १४ ॥ तद्युवां लष्टमनसौ श्वः प्रभाते समाहितौ ॥ गायतं मधु रंगेयं तं त्रीलयसमन्वितम् ॥ १५ ॥ इति संदिश्य बहुशो मुनिः प्राचेतसस्तदा ॥ वाल्मीकिः परमोदारस्तूष्णीमासीन्महामुनिः ॥ १६ ॥ संदिष्टौ मुनिना ते न तावुभौ मैथिलीसुतौ ॥ तथैव करवावेति निर्जग्मतुररिंदमौ ॥ १७ ॥ तामद्भुतांतौ लदये कुमारौ निवेश्य वाणीमृषिभाषितां तदा ॥ समुत्सुकौ तौ सु खमूषतुर्निशां यथाश्विनौ भार्गवनीतिसंहिताम् ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे त्रिनव तितमः सर्गः ॥ १३ ॥ तौरजन्यां प्रभातायां स्नातौ द्रुतद्रुताशनौ ॥ यथोक्तमृषिणा पूर्वसर्वतत्रोपगायताम् ॥ १ ॥ तां सशुश्राव काकुत्स्थः पूर्वाचार्यविनिर्मिताम् ॥ अपूर्वां पाठ्यजातिचगेयेन समलंकृताम् ॥ २ ॥ प्रमाणैर्वहुभिर्वद्वांतं त्रीलयसमन्विताम् ॥ बालाभ्यां राघवः श्रुत्वा कौतूहलपरो भवत् ॥ ३ ॥ अथ कर्मांतरे राजा समाहूय महामुनीन् ॥ पार्थिवांश्च नरव्याघ्रपंडितान्नैगमांस्तथा ॥ ४ ॥ पौराणिकान् शब्दविदो ये वृद्धाश्च द्विजातयः ॥ स्वराणां लक्षणज्ञांश्च उत्सुकान् द्विजसत्तमान् ॥ ५ ॥ लक्षणज्ञांश्च गांधर्वान्नैगमांश्च विशेषतः ॥ पादाक्षरसमासज्ञांश्छंदः सुपरिनिष्ठितान् ॥ ६ ॥

ततस्ततो यो व्यावनादौ कृतं स्वकीयं पूर्वचरितमित्यर्थः अपूर्वा प्रागश्रुतां पाठ्यजातिपाठ्यस्य गेयस्य जातिपटुजादिस्वरूपामितिकतकः पाठ्यजातमिति पठित्वा पाठ्यं नाम गानाधारस्य केवलवा क्यस्य स्वरूपोच्चारणमात्रमिति तीर्थ आह गेयेन गानधर्मेण स्वरविशेषेण समलंकृतां प्रमाणैर्ध्वनिपरिच्छेदसाधनैर्द्रुतमध्यविलंबितावृत्तिभिः प्रागुक्तस्थानैर्वायुकांतांगीतिशुश्राव बालाभ्यां गीतां तां श्रुत्वा कौतूहलपरो विस्मयवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ कर्मांतरे अश्वमेधप्रयोगाणां विरामकाले इत्यर्थः ॥ ४ ॥ स्वराणां पटुजादिस्वराणां उत्सुकान् रामायणश्रवणोत्सुकान् ॥ ५ ॥ लक्षणज्ञान् सामु द्रिकलक्षणज्ञान् गांधर्वान्संगीतशास्त्रज्ञान् नैगमान् पौरान् पादाक्षराणां गुरुलघुप्रयोगलक्षणं समाससंबंधं जानंति तान् छंदः सुवेदेषु गायत्र्यादिच्छंदः प्रतिपादकशास्त्रेषु ॥ ६ ॥

कलाः स्वरास्तेषां मात्रा एकद्वित्रिलक्षणास्तेषां विभागज्ञानं परंगतान् अंतर्ज्ञानिवतः क्रियांत्यतिपादकं कल्पसूत्रं च विदितान् कार्यविशारदान् आवापोद्धारादिकृत्य विशेषज्ञानं ॥ ७ ॥ हेतूपचारकुशलान्केवलव्यवहारकाले युक्तिप्रयोगसमर्थान् हेतुकान् तार्किकान् छंदोगयन्यादि वैदिकान् वैदिकपादादिलक्षणज्ञानं ॥ ८ ॥ चित्रज्ञान्गोमूत्रमुरजादिचित्रश्लोकनिबंधनचतुरान् वृत्तज्ञानधर्मशास्त्रमुखेन सदाचारज्ञानं सूत्राणि पदवाक्यादिसूत्राणि तज्ज्ञानं एतानिति एतेनाशेषविद्यास्थानं रामायणमिति दर्शितं समवेशयत्सर्वपरिषन्मध्यगानायेति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

कलामात्राविशेषज्ञानं ज्योतिषे च परंगतान् ॥ क्रियाकल्पविदश्चैव तथा कार्यविशारदान् ॥ ७ ॥ हेतूपचारकुशलान् हेतुकांश्च बहुश्रुतान् ॥ छंदोविदः पुराणज्ञान् वैदिकान् द्विजसत्तमान् ॥ ८ ॥ चित्रज्ञानं वृत्तमूत्रज्ञानं गीतनृत्यविशारदान् ॥ एतान्सर्वान्समानीय गातारौ समवेशयत् ॥ ९ ॥ तेषां संवदतां तत्र श्रोतॄणां हर्षवर्धनम् ॥ गेयं प्रचक्रतुस्तत्र तावुभौ मुनिदारकौ ॥ १० ॥ ततः प्रवृत्तं मधुरं गांधर्वमतिमानुषम् ॥ न च तृप्तिं ययुः सर्वे श्रोतारो गेयसंपदा ॥ ११ ॥ लृष्ट्वा मुनिगणाः सर्वे पार्थिवाश्च महौजसः ॥ पिवंत इव च क्षुभिः पश्यन्ति स्म मुहुर्मुहुः ॥ १२ ॥ ऊचुः परस्परं चेदं सर्व एव समाहिताः ॥ उभौ रामस्य महर्षौ विवाद् द्विविबोद्धतौ ॥ १३ ॥ जटिलौ यदि न स्यातां न वल्कलधरौ यदि ॥ विशेषं नाधिगच्छामो गायतो राघवस्य च ॥ १४ ॥ एवं प्रभाषमाणे पुषोर जानपदेषु च ॥ प्रवृत्तमादितः पूर्वसर्गं नारददर्शितम् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृतिसर्गं श्रयावद्विंशत्यगायताम् ॥ ततो पराह स मये राघवः समभाषत ॥ १६ ॥ श्रुत्वा विंशतिसर्गांस्तान् भ्रातरं भ्रातृवत्सलः ॥ अष्टादशसहस्राणि सुवर्णस्य महात्मनोः ॥ १७ ॥ प्रयच्छ शीघ्रं काकुत्स्थ यदन्यदभिकांक्षितम् ॥ ददौ स शीघ्रं काकुत्स्थो बालयोर्वै पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ दीयमानं सुवर्णं तु नागृहीतां कुशीलवौ ॥ ऊचतुश्च महात्मानौ किमनेनेति विस्मितौ ॥ १९ ॥ वन्येन फलमूलैर्न निरतौ वनवासिनौ ॥ सुवर्णेन हिरण्येन किं करिष्यावहे वने ॥ २० ॥

॥ १२ ॥ विवाद् द्वे विवाद् द्विविवांतरमिवोद्धतौ ॥ १३ ॥ जटिलौ वल्कलधरौ यदि न स्यातां तदाराघवस्य गायतोश्च विशेषं नाधिगच्छाम इत्युचुः ॥ १४ ॥ तत्र गेये नारददर्शितं पूर्वसर्गमादितः प्रवृत्तं कृत्वा ततः प्रभृतियावद्विंशतिसर्गं न गायतां अनेन प्रत्यहं संक्षेपं रामायणमादितः कृत्वा यावद् रामायणसमाप्तिं विंशतिसर्गाणां गानमिति तीर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ कुशीलवौ कुशलवौ विस्मितौ सकृदेव बहुदानतो विस्मयवंतौ ॥ १९ ॥ किमनेनेति क्षेपाशयमेव स्पष्टीकुरुतः वन्येनेति निरतौ निरताहारौ नियताहारावितियावत् सुवर्णेन सुवर्णरूपेण हिरण्येन द्रव्येणेत्यर्थः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ आगमंकुशलवयोस्तस्यामिकारणं तौताविति वीप्सा ॥ २२ ॥ प्रथमदिवसश्रुतविशतिसर्गमध्ये श्रुतस्यैव प्रमाणाद्यर्थस्यादराद्यश्रेषु न स्ताभ्यां प्रतिपादनं मुनिना चतर्दीयोत्तरत्वेन तस्यति
पादकर्मथयथनं किंप्रमाणमित्यादि महात्मनः कवेः काप्रतिष्ठाकोविषय इत्यर्थः महात्मनोरिति पाठे महात्मनोर्भवतोः प्रतिष्ठा आश्रयः क इत्यर्थः कर्ता काव्यस्येत्यत्र क इत्यनुकर्षः कचासौ आस्ते
इति शेषः ॥ २३ ॥ येन काव्येनाशेषमिदं तुभ्यं तव चरितं संप्रदर्शितं तस्य काव्यस्य कर्ता वाल्मीकिः कास्ते इत्यस्योत्तरं संप्राप्तो यज्ञसंविधं अनुस्वारार्थः यज्ञसदः सविधे देशं संप्राप्तस्तत्र तिष्ठतीति
भावः संविदमिति वा पाठ इति कश्चित् ॥ २४ ॥ चतुर्विंशत्सहस्रकमितिकाव्यसंख्या उपाख्यानशतमिलोपाख्यानांतं भार्गवः कविः काव्यनिर्माणे तत्तुल्येनेत्यर्थः यद्वा प्राचेतसत्वेनास्यापि भा

तया तयोः प्रब्रुवतोः कौतूहलसमन्विताः ॥ श्रोतारश्चैव रामश्च सर्व एव सुविस्मिताः ॥ २१ ॥ तस्य चैवागमं रामः काव्यस्य श्रोतुमुत्सुकः ॥ पप्रच्छ तौ
महातेजास्तावुभौ मुनिद्वारकौ ॥ २२ ॥ किंप्रमाणमिदं काव्यं काप्रतिष्ठामहात्मनः ॥ कर्ता काव्यस्य महतः कचासौ मुनिपुंगवः ॥ २३ ॥ पृच्छं तं राघवं
वाक्यमूचतु मुनिद्वारकौ ॥ वाल्मीकिर्भगवां कर्ता संप्राप्तो यज्ञसंविधम् ॥ येनेदं चरितं तुभ्यमशेषं संप्रदर्शितम् ॥ २४ ॥ सन्निवद्धं हि श्लोकानां चतु
विंशत्सहस्रकम् ॥ उपाख्यानशतं चैव भार्गवेण तपस्विना ॥ २५ ॥ आदिप्रभृतिवैराज्यं च सर्गशतानि च ॥ कांडानि षट्कृतानीह सौत्तराणि महात्म
ना ॥ २६ ॥ कृतानि गुरुणास्माकमपि नाचरितं तव ॥ प्रतिष्ठाजीवितं यावत्तावत्सर्वस्य वर्तते ॥ २७ ॥ यदि बुद्धिः कृताराज उलूवणाय महारथ ॥ क
र्मांतरे क्षणीभूतस्तच्छृणुष्व सहानुजः ॥ २८ ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामस्तौ चानुज्ञाप्य राघवौ ॥ प्रहृष्टौ जग्मतुः स्थानं यत्रास्ते मुनिपुंगवः ॥ २९ ॥ रामोपि
मुनिभिः सार्धं पार्थिवैश्च महात्मभिः ॥ श्रुत्वा तद्गीतिमाधुर्यं कर्मशालामुपागमत् ॥ ३० ॥ शुश्राव तत्ताललयोपपन्नं सर्गान्वितं सस्वरशब्दयुक्तम् ॥ तं
त्रोलयव्यं जनयोगयुक्तं कुशीलवाभ्यां परिगीयमानम् ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उ० चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ ९४ ॥ ॥ ९३ ॥

गैवत्वं ऋगोर्वरुणपुत्रत्वात् ऋगोर्भाता भार्गव इत्यर्थ इत्यन्ये ॥ २५ ॥ यानि सौत्तराणि षट्कांडानीह कृतानि तत्सर्गसंख्यापंचशतानीति उपलभ्यमानसर्गसंख्याधिक्यं तु केषांचिदेकैकस्य द्विसर्गत्वक
रणेन लेखकप्रमादात् पंचसर्गशतानीति षट्कांडसंख्याचकारादुत्तरकांडसर्गसंख्यासमुच्चय इति कश्चित् ॥ २६ ॥ तव चरितं मुद्दिश्यास्माकं गुरुणा कृतानि प्रतिष्ठाजीवितमिति च्छेदः काव्यनाय
कस्य तव जीवितं यावद्यच्छुभाशुभं कर्म तस्य सर्वस्यात्र प्रतिष्ठानिवंधनं वर्तते इत्यर्थः ॥ २७ ॥ हेराजन्तस्य सर्वस्य श्रवणाय श्रवणं कर्तुं यदि बुद्धिः कृता तदा कर्मांतरे यागप्रयोगविरामसमये क्षणीभूतः
सुखीभूतस्तच्छृणु ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ ९४ ॥ ॥ ९३ ॥

॥ २० ॥ वाङ्मिमुत्सृज्य ज्येष्ठपुत्रशर्वाविद्विधितमितिशेषः ॥ २१ ॥ वाङ्मि अश्वमेधेतिशेषः ॥ २२ ॥ बलीउवासेतिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ पौरुषं पुरुषत्वम् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभि
रामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेनवतितमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथाश्वमेधयागायनैमिषेभरतप्रेषणं एतदिति भ्रातृभ्यामितिचतुर्थी ॥ १ ॥ अश्वमेधपु
इलायैसुमहातेजादत्वाचांतरधीयत ॥ निवृत्तेहयमेधेचगतेचादर्शनंहरे ॥ २० ॥ यथागतं द्विजाः सर्वे ते गच्छन्दीर्घदर्शिनः ॥ राजा तु वाङ्मिमुत्सृज्य
मध्यदेशेत्यनुत्तमम् ॥ २१ ॥ निवेशयामास पुरं प्रतिष्ठानं यशस्करम् ॥ शशविंदुश्च राजर्षिर्वाङ्मिपरपुरंजयः ॥ २२ ॥ प्रतिष्ठाने इलोराजा प्रजाप
तिमुतोवली ॥ सकाले प्रातर्वाङ्मि लोकमिलो ब्राह्मणमुत्तमम् ॥ २३ ॥ ऐलः पुरुरवारजा प्रतिष्ठानमवाप्तवान् ॥ ईदृशोऽश्वमेधस्य प्रभावः पुरुषर्षभ
॥ २४ ॥ स्त्रीपूर्वः पौरुषं लेभेयच्चान्यदपि दुर्लभम् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यर्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डेनवतितमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ एतदाख्या
यकाकुत्स्थो भ्रातृभ्यामनितप्रभः ॥ लक्ष्मणं पुनरेवाह धर्मयुक्तमिदं वचः ॥ १ ॥ वसिष्ठं वामदेवं च जाबालि मथ कश्यपम् ॥ द्विजांश्च सर्वप्रवरान्श्च
मेधपुरस्कृतान् ॥ २ ॥ एतान्सर्वान्समानीय मंत्रयित्वा च लक्ष्मण ॥ हयं लक्षणसंपन्नं विमोक्ष्यामि समाधिना ॥ ३ ॥ तद्वाक्यं राघवेणोक्तं श्रुत्वा त्वरित
विक्रमः ॥ द्विजान्सर्वान्समाहूय दर्शयामास राघवम् ॥ ४ ॥ ते दृष्ट्वा देवसंकाशं कृतपादाभिवंदनम् ॥ राघवं सुदुराधर्षमाशीभिः समपूजयन् ॥ ५ ॥
प्रांजलिः स तदा भूत्वा राघवो द्विजसत्तमान् ॥ उवाच धर्मसंयुक्तमश्वमेधाश्रितं वचः ॥ ६ ॥ ते पिरामस्य तच्छ्रुत्वा न मस्कृत्वा वृषध्वजम् ॥ अश्वमेधं
द्विजाः सर्वे पूजयन्ति स्म सर्वशः ॥ ७ ॥ स ते पां द्विजमुख्यानां वाक्यमद्भुतदर्शनम् ॥ अश्वमेधाश्रितं श्रुत्वा भृशं प्रीतो भवत्तदा ॥ ८ ॥ विज्ञाय कर्म तत्ते पां
रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ प्रेषयस्व महाबाहो सुग्रीवाय महात्मने ॥ ९ ॥ यथामहद्भिर्हरिभिर्वहुभिश्च वनौकसाम् ॥ सार्धमागच्छ भद्रं ते अनुभोक्तुं म
होत्सवम् ॥ १० ॥

स्कृतान् अश्वमेधप्रयोगसमर्थान् ॥ २ ॥ मंत्रयित्वा विचार्य समाधिना सावधानचित्ततया हयं विमोक्ष्यामि इति लक्ष्मणमाहेति पूर्वेण संबंधः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वृषध्वजं रुद्रं त्रेताग्रिहपत्वाद्भु
स्य यज्ञनिर्विघ्नार्थं तन्मस्कारः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्कर्म विज्ञाय तत्कर्मकरणांगीकारं विज्ञाय ॥ ९ ॥ महद्भिर्हरिभिर्हनुमदादिभिः बहुभिश्च वनौकसां अनुचररूपाणां बहुभिः समुदायैरित्यर्थः अनुभो
क्तुं द्रष्टुं यथायथा कालमागच्छ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तालं गृहीत्वा वचरास्तालावचराः नटाः सूत्रधाराः गोमत्यानद्यास्तीरइतिशेषः ॥ १५ ॥ आज्ञाप्यतां कार्यतां तद्विनैमिषं वनम् ॥ १६ ॥ शतशोऽनेके धर्मज्ञाः नैमिषे महायज्ञं महान्तोऽंगभूता यज्ञायस्यतं क्रतुमुख्यमनुभूय दृष्ट्वा कृतार्था भवंति ति शेषः ॥ १७ ॥ अतः शीघ्रमामन्व्यतां जनः स चास्माभिर्मानितः पूजितः संस्तुष्टः पुष्टश्च भूत्वा प्रतियास्यति ॥ १८ ॥ वपुष्मतांतं दुलानां अन्नं स्वस्वरूपाणामित्यर्थः शतं वाहानामनेकानि सहस्राणि अनेकलक्षं वलीवर्दादय इत्यर्थः ॥ अयुतं वाहकं पशवः ॥ १९ ॥ अतो नुरूपं उक्तान् भोजनीयव्रात्तणभोजनानु

विभीषणश्चरक्षोभिः कामगैर्बहुभिर्वृतः ॥ अश्वमेधं महायज्ञमायात्वं तुल्यविक्रमः ॥ ११ ॥ राजानश्च महाभागा ये मे प्रियचिकीर्षवः ॥ सानुगाः क्षिप्रमायां तु यज्ञभूमिनिरीक्षकाः ॥ १२ ॥ देशांतरगता ये च द्विजाधर्मसमाहिताः ॥ आमंत्रयस्व तान्सर्वान् अश्वमेधाय लक्ष्मण ॥ १३ ॥ ऋषयश्च महाबाहो आहूयतां तपोधनाः ॥ देशांतरगताः सर्वे स दाराश्च द्विजातयः ॥ १४ ॥ तथैव तालावचरास्तथैव नटनर्तकाः ॥ यज्ञवाटश्च सुमहान् गोमत्या नैमिषे वने ॥ १५ ॥ आज्ञाप्यतां महाबाहो तद्विपुण्यमनुत्तमम् ॥ शांतयश्च महाबाहो प्रवर्ततां समंततः ॥ १६ ॥ शतशश्चापि धर्मज्ञाः क्रतुमुख्यमनुत्तमम् ॥ अनुभूय महायज्ञं नैमिषे रघुनंदन ॥ १७ ॥ तुष्टः पुष्टश्च सर्वोऽसौ मानितश्च यथाविधि ॥ प्रतियास्यति धर्मज्ञः शीघ्रमामन्व्यतां जनः ॥ १८ ॥ शतं वाहसहस्राणां तं दुलानां वपुष्मताम् ॥ अयुतं तिलमुद्रस्य प्रयात्वं ग्रेमहाबल ॥ १९ ॥ चणकानां कुलित्यानां मापाणां लवणस्य च ॥ अतो नुरूपं स्नेहं च गंधं संक्षिप्तमेव च ॥ २० ॥ सुवर्णकोट्यो वहुला हिरण्यस्य शतोत्तराः ॥ अग्रतो भरतः कृत्वा गच्छत्वग्रे समाधिना ॥ २१ ॥ अंतरापणवीथ्यश्च सर्वे च नटनर्तकाः ॥ सूदानार्यश्च बहवो नित्यं यौवनशालिनः ॥ २२ ॥ भरतेन तु सार्धं ते यां तु सैन्यानि चाग्रतः ॥ नैगमान् बालवृद्धांश्च द्विजांश्च सुसमाहिताः ॥ २३ ॥ कर्मांतिकां न्वर्धकिनः कोशाभ्यक्षांश्च नैगमान् ॥ मम मातृस्तथा सर्वाः कुमारान्तःपुराणि च ॥ २४ ॥

रूपं स्नेहं घृततैलपयोदध्यादिकमित्यर्थः संक्षिप्तं गंधं अघृष्टमेवेत्यर्थः ॥ २० ॥ हिरण्यस्य रजतस्य शतोत्तराः कोट्य इत्यनुकर्षः समाधिना सावधानतया ॥ २१ ॥ अंतरामार्गमध्ये तत्र तत्रापेक्षिता आपणवीथ्यस्तत्प्रवर्तकावणिज इत्यर्थः सर्व इति दुंदुभीन्समाघ्रंति वीणागाथिनौ गायत इत्यादिकल्पसूत्रोक्तप्रयोगापेक्षिताः यौवनशालिन इति पुमान्निब्रियेत्येकशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ कर्मांतिकाः किकराः अंतःपुराणि भरतादीनाम् ॥ २४ ॥

कांचनीकांचनमयी दीक्षायां दीक्षानिमित्तं कर्मणि ज्ञान्कर्मविषयज्ञानवतः ऋषीन् ज्ञोविद्वान्सोमजोपिचेत्यमरः नचपत्न्या अपियजमानत्वायज्ञस्वामित्वाच्च स्वामिनो यजमानस्य प्रतिनिधिप्रति
वेधात्कथं पत्न्याः प्रतिनिधिः स्वामिनो ग्रेदेवतायाश्च शब्दात्कर्मणश्च प्रतिनिधिर्निवृत्त इत्यापस्तंबसूत्रात् स्वामिनो यजमानस्य पत्न्या वा इति चेन्न यस्य भार्या न्यदेशस्थानेप्यते पतिनाथवा अशक्ताप्र
तिकृतावातस्याः प्रतिनिधिक्रियेत्येवं विधेविषये प्रतिनिधेरनुमतत्वात् अन्ये कुशमर्यापत्नीकृत्वा तु गृहमेधिनः अग्निहोत्रमुपासंती यावज्जीवमनुव्रताः सौवर्णी वा षोडशपलैर्मर्षिकैः षोडशैरपीति
स्मृतेश्च मृतायामपि भार्यायां वैदिकी नत्यजेद्विजः उपाधिनापित्कर्मयावज्जावं समापयेदिति विष्णुस्मृतेश्च वस्तुतस्तु एषा सौवर्णी न प्रतिनिधिः देवताप्रतिमास्त्वित्तत्त्वबुद्धिरेव न तु सादृश्यबुद्धिर

कांचनीममपत्नीच दीक्षायां ज्ञान्कर्मणि ॥ अग्रतो भरतः कृत्वा गच्छत्वग्रे महायशाः ॥ २५ ॥ उपकार्या महार्हाश्च पार्थिवानां महौजसाम् ॥ सानु
गानां नरश्रेष्ठव्यादिदेश महाबलः ॥ २६ ॥ अन्नपानानिवस्त्राणि अनुगानां महात्मनाम् ॥ भरतः सतदायातः शत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ २७ ॥ वानराश्च म
हात्मानः सुग्रीवसहितास्तदा ॥ विप्राणां प्रवराः सर्वे चक्रुश्च परिवेषणम् ॥ २८ ॥ विभीषणश्च रक्षोभिः स्त्रीभिश्च बहुभिर्वृतः ॥ ऋषीणामुग्रतपसां पू
जांचक्रमहात्मनाम् ॥ २९ ॥ ॥ इत्यर्पेश्रोमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत्स
र्वमखिलेनाशुप्रस्थाप्य भरताग्रजः ॥ हयं लक्षणसंपन्नं रुक्मसारं मुमोच ह ॥ १ ॥ ऋत्विग्भिर्लक्ष्मणं सार्धमश्वे च विनियुज्य च ॥ ततोभ्यगच्छत्का
कुत्स्यः सहसैन्येन तैमिषम् ॥ २ ॥ यज्ञवाटं महाबाहुर्दृष्ट्वा परममद्भुतम् ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे श्रीमानिति च सो ब्रवीत् ॥ ३ ॥ तैमिषेव सतस्तस्य सर्व एव
नराधिपाः ॥ आनिन्युरुपहारांश्च तान् रामः प्रत्यपूजयत् ॥ ४ ॥ अन्नपानादिवस्त्राणि सर्वोपकरणानि च ॥ भरतः सह शत्रुघ्नो नियुक्तो राजपूजने ॥ ५ ॥

त्रेति प्रतिनिधित्वाभावात् किनु जगवतः ऋषीणां चावाहनादिसामर्थ्येन घटना कौशलेन च तत्त्वबुद्धेरेवोत्पादात् पत्नीकर्मनिर्वाहकत्वं च तत एव अतएव कांचनीममपत्नीमितिसंगच्छते एतेन काव्ये
ष्वश्वमेधादिव कथं प्रतिनिधिरिति परास्तमित्याहुः ॥ २५ ॥ उपकार्या वासस्थानानि ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिका
व्ये उत्तरकाण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथाश्वमेधप्रवृत्तिः तत्सर्वमिति यागोपकरणं सर्वमित्यर्थः अखिलेनान्यूनतया जनेन वा रुक्मसारं रुक्मसारमृगसमानवर्णं यद्वा रुक्म
वर्णं सर्वयज्ञपशुभ्यः सारभूतं चेत्यर्थः ॥ १ ॥ ऋत्विग्भिरिति तंचतुःशतारक्षं तियज्ञस्याघाताय तथा शतेन राजपुत्रैः सहा ध्वर्युः पुरस्तात्पत्यङ्गतिष्ठन् ओक्षतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ उपहा
रानुपदाः ॥ ४ ॥ तेषामेव स्वरूपकथनमन्वेत्यादि ॥ अथ राजसत्कारे भरतशत्रुघ्ननियोगः सुग्रीवादीनां विप्रपरिवेषणे विभीषणस्य ऋषिसत्कारे विनियोग इत्याह भरत इत्यादि ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हयचर्या अश्वमेधयागानुष्ठानमित्यर्थ इति तीर्थकतकौ हयमार्गगमनमित्यर्थमन्ये ॥ ९ ॥ यज्ञप्रवरमुत्तममभवदिति शेषः याचकायावत्तुष्यंति तावद्देहिदेहीति शब्दादन्यः शब्दो नाभवत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वाणि दत्तानीत्यस्यैव प्रपञ्चो विविधानीति यावदर्थिमुखाद्देहीति वचनं न निःसृतं भवति ॥ १२ ॥ तावद्दत्तमेवाभ्यदृश्यत ॥ १३ ॥ १४ ॥ नास्मरंस्तादृशं यज्ञं

वानराश्च महात्मानः सुग्रीवसहितास्तदा ॥ परिवेषणं च विप्राणां प्रयताः संप्रचक्रिरे ॥ ६ ॥ विभीषणश्च रक्षोभिर्बहुभिः सुसमाहितः ॥ ऋषीणामुग्र
तपसां किंकरः समपद्यत ॥ ७ ॥ उपकार्या महार्हाश्च पार्थिवानां महात्मनाम् ॥ सानुगानां नरश्रेष्ठो व्यादिदेश महाबलः ॥ ८ ॥ एवं सुविहितो यज्ञो ह्य
श्वमेधो ह्यवर्तत ॥ लक्ष्मणेन सुगुप्तासाहयचर्या प्रवर्तत ॥ ९ ॥ ईदृशं राजसिंहस्य यज्ञप्रवरमुत्तमम् ॥ नान्यः शब्दो भवत्तत्र हयमेधमहात्मनः ॥ १० ॥
तुदतो देहि विस्वभ्यां यावत्तुष्यंति याचकाः ॥ तावत्सर्वाणि दत्तानि क्रतुमुस्ये महात्मनः ॥ ११ ॥ विविधानि च गौडानि खांडवानि तथैव च ॥ न निःसृ
तं भवत्योष्ठाद्वचनं यावदर्थिनाम् ॥ १२ ॥ तावद्वा नररक्षोभिर्दत्तमेवाभ्यदृश्यत ॥ न कश्चिन्मलिनो वा पिदीनो वाप्यथ वारुशः ॥ १३ ॥ तस्मिन् यज्ञव
रे राज्ञो ह्यष्टपुष्टजनावृते ॥ ये च तत्र महात्मानो मुनयश्चिरजीविनः ॥ १४ ॥ नास्मरंस्तादृशं यज्ञं दानौघसमलंकृतम् ॥ यः कृत्यवान्सुवर्णेन सुवर्णल
भते स्म सः ॥ १५ ॥ वित्तार्थी लभते वित्तरत्नार्थी रत्नमेव च ॥ हिरण्यानां सुवर्णानां रत्नानामथ वा ससाम् ॥ १६ ॥ अनिशं दीयमानानां राशिः समुप
दृश्यते ॥ न शक्रस्य न सोमस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ १७ ॥ ईदृशो ह्यष्टपूर्वान एव मूचुस्तपोधनाः ॥ सर्वत्र वानरास्तस्थुः सर्वत्रैव चराक्षसाः ॥ १८ ॥ वा
सोधनान्न कामेभ्यः पूर्णहस्ताददुर्भृशम् ॥ ईदृशो राजसिंहस्य यज्ञः सर्वगुणान्वितः ॥ संवत्सरमथोसाग्रं वर्तते न च हीयते ॥ १९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
वा० आ० उत्तरकाण्डे द्विनावतितमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वर्तमाने तथा भूते यज्ञे च परमाद्भुते ॥ सशिष्य आजगामाशुवाल्मीकिर्भगवानृषिः ॥ १ ॥

न चाप्यासीत् कदाचनेति पाठे तादृशं यज्ञं इतः पूर्वनासीदित्याहु रिति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ उक्त एवार्थ आदरादभ्यस्यते न शक्येति ॥ १७ ॥ १८ ॥ वर्तते न च हीयते संवत्सरात्परमपीति शेषः पुनः
पुनरश्वमेधः प्रावर्ततेत्यर्थः तावत्पर्यंतमेकाश्वमेधदीक्षेत्यन्ये ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० आ० उत्तरकाण्डे द्विनावतितमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अथ यज्ञार्थमागतेन वाल्मी
किना कुशलवयो रामायणगानेनियोगः वर्तमाने इति तथा भूते उक्तप्रकारे ॥ १ ॥

॥ १० ॥ जलाशयंक्षोभयामास कीडयेतिशेषः ॥ ११ ॥ आत्मानंनोपलेभेआत्मध्यानंनप्राप्तवान् काममोहपरवशचित्तोभूदित्यर्थः अंभसिस्थितःसचचाल ॥ १२ ॥ चित्तंसमभ्यतिक्राम
त इलायामितिशेषः इलाविषयाचितांप्राप्तमभूदित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यदिनान्यपरिग्रहःअन्यपरिग्रहत्वरहिता ॥ १५ ॥ शब्दापयतआकृतयत ॥ १६ ॥ १७ ॥ मधुरंसंध्यादिकतश्रु
तिकदुत्तरहितं मधुराक्षरंदवर्गादिरहितम् ॥ १८ ॥ अपतिःपतिहीना ॥ १९ ॥ आव्यक्तपदंआसमंताद्यक्तानिपदानियत्रतत् आवर्तनीविद्यासांपहणीपर्यायनामिकासंवर्तविद्यातांआव
तपंतंचतपस्तीव्रमंभोमयेदुरासदम् ॥ यशस्करंकामकरंकारुण्येपर्यवस्थितम् ॥ १० ॥ सातंजलाशयंसर्वक्षोभयामासविस्मिता ॥ सहतैःपूर्वपुरु
षैःस्त्रीभूतैरघुनंदन ॥ ११ ॥ बुधस्तुतांसमीक्ष्यैवकामचाणवशंगतः ॥ नोपलेभेतदात्मानंसचचालतदांभसि ॥ १२ ॥ इलांनिरीक्षमाणस्तुत्रैलोक्या
दधिकांशुभाम् ॥ चित्तंसमभ्यतिक्रामत्कान्वियंदेवताधिका ॥ १३ ॥ नदेवीपुननागीपुनासुरीष्वप्सरःसुच ॥ दृष्टपूर्वामयाकाचिद्रूपेणानेनशोभि
ता ॥ १४ ॥ सदृशीयंममभवेद्यदिनान्यपरिग्रहः ॥ इतिबुद्धिसमास्थायजलात्कूलमुपागमत् ॥ १५ ॥ आश्रमंसमुपागम्यततस्ताःप्रमदोत्तमाः ॥
शब्दापयतधर्मात्माताश्चैनंचववंदिरे ॥ १६ ॥ सताःपप्रच्छधर्मात्माकस्यैपालोकसुंदरी ॥ किमर्थमागताचैवसर्वमाख्यातमाचिरम् ॥ १७ ॥ शुभं
तुतस्यतद्वाक्यंमधुरंमधुराक्षरम् ॥ श्रुत्वास्त्रियश्चताःसर्वाऊचुर्मधुरयागिरा ॥ १८ ॥ अस्माकमेषासुश्रोणीप्रभुत्वेवर्ततेसदा ॥ अपतिःकाननातेषु
सहास्माभिश्चरत्यसौ ॥ १९ ॥ तद्वाक्यमाव्यक्तपदंतासांस्त्रीणांनिशम्यच ॥ विद्यामावर्तनींपुण्यामावर्तयतिसद्विजः ॥ २० ॥ सौर्थंविदित्वासकलं
तस्यराज्ञोयथातथा ॥ सर्वाएवस्त्रियस्ताश्चवभाषेमुनिपुंगवः ॥ २१ ॥ अत्रकिंपुरुषीर्भूत्वाशैलरोधसिवत्स्यथ ॥ आवासस्तुगिरावस्मिन्शीघ्रमेव
विधीयताम् ॥ २२ ॥ मूलपत्रफलैःसर्वावर्तयिष्यथनित्यदा ॥ स्त्रियःकिंपुरुषान्नामभर्तृन्समुपलप्स्यथ ॥ २३ ॥

तयतिस्मतद्विधैकसाध्यप्रकृतप्रयोजनार्थमितिशेषः ॥ २० ॥ राज्ञःसकलमर्थदत्तांतंविदित्वा ध्यानयोगतइतिशेषः ताःस्त्रियः इलाव्यतिरिक्ताइतिशेषः ॥ २१ ॥ किंपुरुषीर्भूत्वाकिंपुरुषा
व्यदेवयोनिस्त्रियोभूत्वात्रास्मिन्शैलरोधसिवत्स्यथ अस्मिन्गिरौआवासउटजादिःशीघ्रमेवविधीयताम् ॥ २२ ॥ स्त्रियःकिंपुरुषस्त्रियोयूयंकिंपुरुषान्नामप्रसिद्धान्भर्तृन्समुपलप्स्यथान्विष्यप्रा
प्स्यथेत्यर्थः ॥ २३ ॥

किपुरुषीकृताः बुधेनयोगबलात्किपुरुषस्त्रीकृताः शैलमुपशैलसमीपेआसांचक्रिरे ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्येउत्तरकाण्डेअष्टाशी
तितमःसर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रुत्वेति किपुरुषोत्पत्तिर्किपुरुषजातित्वेनतासांस्त्रीणामुत्पत्तिं ब्रूतामब्रुवताम् ॥ १ ॥ २ ॥ विल्लताःगतादृष्ट्वा विद्रुताइतिपाठांतरं प्रहसन्नेवसर्वासांस्वबुद्ध्या
ताःश्रुत्वासोमपुत्रस्यस्त्रियःकिपुरुषीकृताः ॥ उपासांचक्रिरेशैलंवध्वस्ताबहुलास्तदा ॥ २४ ॥ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
उत्तरकाण्डेअष्टाशीतितमःसर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रुत्वाकिपुरुषोत्पत्तिलक्ष्मणोभरतस्तथा ॥ आश्चर्यमितिचब्रूतामुभौरामंजनेश्वरम् ॥ ३ ॥
अथरामःकथामेतांभूयएवमहायशाः ॥ कथयामासधर्मात्माप्रजापतिसुतस्यवै ॥ २ ॥ सर्वास्ताविल्लतादृष्ट्वाकिन्नरीर्कपिसत्तमः ॥ उवाचरूपसं
पन्नांतांस्त्रियंप्रहसन्निव ॥ ३ ॥ सोमस्याहंसुदयितःसुतःसुरुचिरानने ॥ भजस्वमांवरारोहेभक्त्यास्निग्धेनचक्षुषा ॥ ४ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशून्येस्व
जनवर्जिते ॥ इलासुरुचिरप्रख्यंप्रत्युवाचमहाप्रभम् ॥ ५ ॥ अहंकामचरीसौम्यतवास्मिवशवर्तिनी ॥ प्रशाधिमांसोमसुतयथेच्छसितथाकुरु ॥ ६ ॥
तस्यास्तदद्भुतप्रख्यंश्रुत्वाहर्षमुपागतः ॥ सवैकामीसहतयारेमेचंद्रमसःसुतः ॥ ७ ॥ बुधस्यमाधवोमासस्तामिलारुचिराननाम् ॥ गतोरमयतो
त्यर्थक्षणवत्तस्यकामिनः ॥ ८ ॥ अथमासेतुसंपूर्णंपूर्णंदुसदृशाननः ॥ प्रजापतिसुतःश्रीमान्शयनेप्रत्यबुध्यत ॥ ९ ॥ सोपश्यत्सोमजंतत्रतपंतंस
लिलाशये ॥ ऊर्ध्वबाहुंनिरालंबंतराजाप्रत्यभापत ॥ १० ॥ भगवन्पर्वतंदुर्गंप्रविष्टोस्मिसहानुगः ॥ नचपश्यामितस्सैन्यंकनुतेमामकागताः ॥ ११ ॥ त
च्छ्रुत्वातस्यराजर्षेर्नष्टसंज्ञस्यभाषितं ॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंसांत्वयन्परयागिरा ॥ १२ ॥ अश्मवर्षेणमहताभृत्यास्तेविनिपातिताः ॥ त्वंचाश्रमप
देमुपोवातवर्षभयार्दितः ॥ १३ ॥ समाश्वसिहिभद्रंतेनिर्भयोविगतज्वरः ॥ फलमूलाशनोवीरनिवसेहयथासुखम् ॥ १४ ॥ सराजातेनवाक्येनप्र
त्याश्वस्तोमहामतिः ॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंदीनोभृत्यजनक्षयात् ॥ १५ ॥

निराकरणावहासः ॥ ३ ॥ भक्त्याऽनुरागेणस्निग्धंस्नेहयुक्तंनकेवलंचक्षुषैवतथाभूतम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ कामचरीस्वतंत्रा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रजापतिसुतइलः ॥ ९ ॥ १० ॥ विस्मृतस्वकस्त्रीत्वा
दिवन्तांतःपृच्छति भगवन्निति ॥ ११ ॥ नष्टसंज्ञस्य देवीप्रसादवशादितिभावः ॥ १२ ॥ अश्मवर्षेणेतिमायावचनमीश्वरवाक्यानुरोधेनेतिकतकः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तेनवाक्येनेति इहयथासु
खंवसेतिवाक्येन ॥ १५ ॥

अहंभृत्यैर्विनाकृतोपि स्वकं राज्यं न त्यक्ष्यामि त्यक्तुं न शक्नोमि इह वासत इति शेषः अतो हे ब्रह्मन्निह क्षणमपि न वर्तयेयं न जइहानु कर्षः तस्मान्मांगमनाय समनुज्ञातुमर्हसि ॥ १६ ॥ उक्तमेवरा
 ज्योत्कंठाप्रदर्शनायाह सुत इति प्रपत्स्यते समराज्यं प्रतिगमनाभावे इति शेषः ॥ १७ ॥ सुखान्वितान्देशस्थान्भृत्यदारां न्हित्वा हं न शक्ष्यामि इह स्थातुमिति शेषः यदेवमतो मां प्रतिकिंचिदप्यशु
 भं इह वासनियोगलक्षणानिष्टं वक्तुं नार्हसीति शेषः ॥ १८ ॥ अद्भुतमागम्याद्भुतकर्मसिद्धिजनकं परमं वचः सांत्वपूर्वतव किंचित्कालवासेन सुखं भविष्यतीत्येवं वादपूर्वते इह वासो रोचतामित्युवाच
 ॥ १९ ॥ २० ॥ यदुक्तं ब्रह्मवादिना तस्य तद्वचनं श्रुत्वेति संबन्धः ॥ २१ ॥ २२ ॥ नवमेमासीति नचैवं मध्ये पुरुषत्वावस्थायांगर्भदर्शनेन पूर्वावस्थास्मरणाभावरूपपार्वतीवरान्धथाभावापत्तिः
 त्यक्ष्याम्यहं स्वकं राज्यं न हंभृत्यैर्विनाकृतः ॥ वर्तयेयं क्षणं ब्रह्मन्समनुज्ञातुमर्हसि ॥ १६ ॥ सुतो धर्मपरो ब्रह्मन् ज्येष्ठो मम महायशाः ॥ शशविंदुरिति
 ख्यातः समराज्यं प्रपत्स्यते ॥ १७ ॥ न हि शक्ष्याम्यहं हित्वा भृत्यदारां सुखान्वितान् ॥ प्रतिवक्तुं महातेजः किंचिदप्यशुभं वचः ॥ १८ ॥ तथा ब्रुवति राजे
 द्रे बुधः परममद्भुतम् ॥ सांत्वपूर्वमथोवाच वासस्तद्वहरोचताम् ॥ १९ ॥ न संतापस्त्वया कार्यः कार्दमेय महाबल ॥ संवत्सरोपितस्याद्यकारयिष्यामि ते
 हितम् ॥ २० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बुधस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ वासाय विदधे बुद्धिं यदुक्तं ब्रह्मवादिना ॥ २१ ॥ मासं सखीतदा भूत्वारमयत्यनिशं सदा ॥ मासं पु
 रुषभावेन धर्मबुद्धिचकारसः ॥ २२ ॥ ततः सानवमेमासि इलासो मसुता सुतम् ॥ जनयामास सुश्रोणी पुरुषवसमूर्जितम् ॥ २३ ॥ जातमात्रे तु सु
 श्रोणीपितुर्हस्तेन्यवेशयत् ॥ बुधस्य समवर्णं च इलापुत्रं महाबलम् ॥ २४ ॥ बुधस्तु पुरुषीभूतं सवै संवत्सरांतरम् ॥ कथाभीरमयामास धर्मयुक्ताभि
 रात्मवान् ॥ २५ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकांडे एकोनवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तथोक्तवतिरामे तु तस्य जन्मतदद्भुतम् ॥
 उवाच लक्ष्मणो भूयो भरतश्च महायशाः ॥ १ ॥ इलासासो मपुत्रस्य संवत्सरमथोपिता ॥ अकरोत्किं नरश्रेष्ठ तत्त्वं शंसितुमर्हसि ॥ २ ॥
 तद्वरवलादेव विद्यमानस्यापि गर्भस्यानेनाज्ञानमिति कल्पनेनादोषात् एतदनुपपत्त्यैव बुधस्य समागममारभ्य नवमेमासि सद्य एव गर्भग्रहणप्रसवाविति तीर्थः ॥ २३ ॥ जातमात्रं तद्वक्षण एव पितुः
 मानाकारं पितुर्हस्ते उपनयनादिकृत्यार्थं न्यवेद्यं स्थापितवती ॥ २४ ॥ संवत्सरांतरं संवत्सरांतरं प्राप्य पेक्षितावशिष्टमासत्रयपर्यंतम् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायण
 तिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे एकोनवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तस्य पुरुषवसः जन्म ॥ १ ॥ सोमपुत्रस्य समीप इति शेषः किमकरोत्संवत्सरानंतरमिति शेषः पु
 रुषवसः शशविंदोश्च तत्पुत्रतया पश्चाज्जातपुरुषवसो राज्यामभून्वेति प्रश्नार्थः ॥ २ ॥

प्रजापतिसुतेतद्विषयाम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सुहृदः स्वमित्रभूतान् ॥ ६ ॥ यथाभूतं ईश्वराज्ञयाऽनुभवसिद्धं स्त्रीपुंसरूपप्रकारद्वयं प्राप्तमेनं जानीत ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वृषभध्वजए
वत्सकृतशापनिवर्तनसमर्थस्तत्प्रीतिश्चाश्वमेधेन सर्वदेवताप्रीतिकरेणैवेत्याह नान्यमिति नान्यं भैषज्यं पश्यामि नान्यमित्येतद्विदुषोति अंतरा वृषभध्वजं नाश्वमेधात्परो यज्ञः राज्ञां ब्रह्महत्यांत
तयोस्तद्वाक्यमाधुर्यं निशम्य परिपृच्छतोः ॥ रामः पुनरुवाचेदं प्रजापतिसुते कथाम् ॥ ३ ॥ पुरुषत्वं गतेशूरे बुधः परमबुद्धिमान् ॥ संवर्तं परमोदारमा
नुहावमहायशाः ॥ ४ ॥ च्यवनं भृगुपुत्रं च मुनिं चारिष्ये नमिनम् ॥ प्रमोदनं मोदकरं ततो दुर्वासं मुनिम् ॥ ५ ॥ एतान्सर्वान्समानीय वाक्यज्ञस्तत्त्वदर्श
नः ॥ उवाच सर्वान्सुहृदो धैर्येण सुसमाहितान् ॥ ६ ॥ अयं राजा महाबाहुः कर्दमस्य इलः सुतः ॥ जानीतैनं यथाभूतं श्रेयोत्यत्र विधीयताम् ॥ ७ ॥ ते
षां संवदतामेव द्विजैः सह महात्मभिः ॥ कर्दमस्तु महातेजास्तदाश्रममुपागमत् ॥ ८ ॥ पुलस्त्यश्च क्रतुश्चैव वषट्कारस्तथैव च ॥ ओंकारश्च महातेजा
स्तमाश्रममुपागमन् ॥ ९ ॥ ते सर्वे लष्टमनसः परस्परसमागमे ॥ हितैषिणो वाह्निपतेः पृथग्वाक्यान् यथाब्रुवन् ॥ १० ॥ कर्दमस्त्वब्रवीद्वाक्यं सुतार्थं प
रमहितम् ॥ द्विजाः शृणुत महाकथं यच्छ्रेयः पार्थिवस्य हि ॥ ११ ॥ नान्यं पश्यामि भैषज्यमंतरा वृषभध्वजम् ॥ नाश्वमेधात्परो यज्ञः प्रियश्चैव महात्मनः
॥ १२ ॥ तस्माद्यजामहे सर्वे पार्थिवार्थे दुरासदम् ॥ कर्दमेनैव मुक्तास्तु सर्वे एव द्विजर्षभाः ॥ १३ ॥ रोचयंति स्म तं यज्ञं रुद्रस्याराधनं प्रति ॥ संवर्तस्य
तुराजर्षिः शिष्यः परपुरंजयः ॥ १४ ॥ मरुत्त इति विख्यातस्तं यज्ञं समुपाहरत् ॥ ततो यज्ञो महानासीद्बुधाश्रसमीपतः ॥ १५ ॥ रुद्रश्च परमंतोषमाजगा
ममहायशाः ॥ अथ यज्ञे समानेतु प्रीतः परमया मुदा ॥ १६ ॥ उवापतिर्द्विजान्सर्वानुवाच इलसन्निधौ ॥ प्रीतोऽस्मि हयमेधेन भक्त्या च द्विजसत्तमाः
॥ १७ ॥ अस्य वाह्निपतेश्चैव किं करोमि प्रियं शुभम् ॥ तथा वदति देवेशो द्विजास्ते सुसमाहिताः ॥ १८ ॥ प्रसादयंति देवेशं यथा स्यात्पुरुषस्त्विहा ॥ त
तः प्रीतो महादेवः पुरुषत्वं ददौ पुनः ॥ १९ ॥

सर्वपापनिवर्तकत्वादिति भावः नन्वश्वमेधेन कथं वृषभध्वजसंतोषोऽत आह प्रिय एव महात्मनः यद्यपि प्रजापतिर्देवत्वत्वात् प्रजापतिप्रीतिकरः स तथापि हिरण्यगर्भावस्थाविशेषस्यैव रुद्रत्वान्न दोषः
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तं यज्ञं समुपाहरत् इलयज्ञापेक्षितसंभारमुपाहृतवानित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवेशं प्रसादयंति स्म पुरुषत्वं विनान्यं वरं वृणीष्वेति पूर्ववद्यथानवदेत्तथा वि
शिष्यप्रसन्नमकुर्वन्नित्यर्थः तदेवोक्तं यथा स्यादिति ॥ १९ ॥

वा

वा ० ५७५

॥ १० ॥

नमुतेतद्विषय

अदूषकान्त्रत्नव्रत्नविद्याऽत्रात्तणव्रत्नलोकानां मार्गोऽत्रावलंबेन दूषणकरणरहितान् उक्तपदार्थेषु दृढविश्वासान् मृषापूर्वमृषा वादपूर्वयेराजस्थानादौघातं कुर्वन्ति धिक्कारादिकुर्वन्तिलो
 कुर्वन्ति कैमुतिकन्यायेनैवयेप्राणवियोगं कुर्वन्ति । श्वतुर्थेन भागेन संश्रयिष्ये योलोहितं करद्यावतः प्रस्कन्धं पांसूस्संगृह्णान् तावत्संवत्सरं पितृलोकं न प्रजानात् तस्माद्वात्सल्येनापगुरे ० कां ०
 लोहितं कुर्यादिति श्रुतेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यज्ञं विष्णुम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीरा० श्रीरा० रा० वा० अ० १० उ० षडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ
 हंतारो ब्राह्मणान्येतु मृषा पूर्वमदूषकान् ॥ तांश्चतुर्थेन भागेन संश्रयिष्ये सुरर्षभाः ॥ १६ ॥ प्रत्युचुरेस्तांततो देवायथावदसि दुर्वसे ॥ तथाभ ७
 साधयस्व यदीप्सितम् ॥ १७ ॥ ततः प्रीत्युन्विता देवाः सहस्राक्षं वंदिरे ॥ विज्वरः पूतपाप्मा च व ॥ सवः समपद्यत ॥ १८ ॥ प्रशांतं च जगत्स
 क्षेपतिष्ठिते ॥ यज्ञं चाद्भुतसंकाशं तदाशक्रोऽभ्युपूजयत् ॥ १९ ॥ ईदृशोऽप्यश्वमेधस्य प्रसादो रघुनंदन ॥ यजस्व सुमहाभाग हयमेधेन पार्थि
 इति लक्ष्मणवाक्यमुत्तमं नृपतिरतीव मनोहरं महात्मा ॥ परितोपमवाप हृष्टचेताः स निशम्येंद्रसमा ॥ न विक्रमौजाः ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकांडे षडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा लक्ष्मणेनोक्तं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ प्रत्युवाच
 प्रहसन् राघवो वचः ॥ १ ॥ एवमेव नरश्रेष्ठ यथावदसि लक्ष्मण ॥ वृत्रघातमशेषेण वाजिमेधफलं चायत् ॥ २ ॥ श्रूयते हि पुरा सौम्य कर्दमस्य
 पुत्रो वाह्मीश्वरः श्रीमानिलोनाम सुधार्मिकः ॥ ३ ॥ सराजाष्टथिर्वीसर्वावशोरुत्वा महायशाः ॥ राज्यं चैव नरव्याघ्रपुत्रवत्पर्यपालयत् ॥ ४
 रमोदारैर्देवैश्च महाधनैः ॥ नागराक्षसगंधर्वैश्चैव सुमहात्मभिः ॥ ५ ॥ पूज्यते नित्यशः सौम्यभक्त्यै रघुनंदन ॥ अविभ्यंश्च त्रयां लोका
 महात्मनः ॥ ६ ॥ सराजा तादृशोऽप्यासीद्धर्मवीर्ये च निष्ठितः ॥ बुद्ध्या च परमोदारो वाह्मीकेशो महायशाः ॥ ७ ॥ स प्रचक्रे महाबाहुर्दृग्यां
 चैत्रे मनोरमे मासे स भृत्यवलवाहनः ॥ ८ ॥ प्रजघ्ने स नृपोऽरण्ये मृगांस्तुत सहस्रशः ॥ हत्वैव तृतिर्नाभूच्च राजस्तस्य महात्मनः ॥ ९ ॥
 ख्यानेनाश्वमेधस्य राज्ञामशेषानर्थनिवृत्तिपूर्वकपरमेष्ठसाधनत्वं दर्शयति तदिति अश्वमेधमहात्म्यमजानानं प्रतीवलक्ष्मणस्तद्वैभवमुक्तवानिति भावेन हासः ॥ १ ॥ वृत्रघातं वाजि
 थावदसितदेवमेवेत्यन्वयः ॥ २ ॥ अथ स्वस्य परिपूर्णश्वमेधज्ञातृत्वज्ञापनायाह श्रूयते इति वाङ्मिर्देशविशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ भयार्तत्वं कुतस्तत्राहाविभ्यन्निति अविभय ११० ॥
 सरोषस्येति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हत्वैव हत्वापीत्यर्थः ॥ ९ ॥

अयुतमयुतसंख्याकंवध्यमानमभूदितिशेषः अथयत्रमहासेनःस्कंदोजातस्तदेशमुपचक्रमेजगाम ॥ १० ॥ ११ ॥ गोपतिध्वजोदृषभध्वजआत्मानंस्त्रीरूपंकृत्वातत्रपर्वतेति
मर्थमेवंतत्राह देव्याःप्रियचिकीर्षुरिति ॥ १२ ॥ पुरुषवादिनःपुरुषइतिवादोव्यपदेशोपेपांते पुलिगवत्त्वेनशब्दवाच्यायेपदार्थाःसंतियच्चान्यकिंचननपुंसकवाच्यंतत्सर्वनारी
वाच्यत्वाहंस्त्रीविषेवभूव ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ सानुगमात्मानंस्त्रीकृतंस्त्रीरूपंकृतंदृष्ट्वा आत्मानंतथागतंथावस्थांप्राप्तमात्मानंदृष्ट्वा इदमुत्तरान्वयि ॥ १६ ॥ तच्चआत्मनः

नानासृगाणामयुतंवध्यमानंमहात्मना ॥ यत्रजातोमहासेनस्तदेशमुपचक्रमे ॥ १० ॥ तस्मिन्प्रदेशेदेवेशशैलराजसुतांहरः ॥ रमयामा
वैरनुचरैःसह ॥ ११ ॥ कृत्वास्त्रीरूपमात्मानमुमेशोगोपतिध्वजः ॥ देव्याःप्रियचिकीर्षुःसंस्तस्मिन्पर्वतनिर्झरे ॥ १२ ॥ यत्रयत्रवनोद्देशेसल
दिनः ॥ दृष्ट्वाःपुरुषनामानस्तसर्वेस्त्रीजनाभवन् ॥ १३ ॥ यच्चकिंचनतत्सर्वनारीसंज्ञंवभूवह ॥ एतस्मिन्नंतरेराजासइलःकर्दमात्मजः ॥
नृसृगसहस्राणितंदशमुपचक्रमे ॥ सदृवास्त्रीकृतंसर्वसव्याल्लसृगपक्षिणम् ॥ १५ ॥ आत्मानंस्त्रीकृतंचैवसानुगंरघुनंदन ॥ तस्यदुःखं
ध्वात्मानंतथागतम् ॥ १६ ॥ उमापतेश्चत्कर्मज्ञात्वात्रासमुपागमत् ॥ ततोदेवंमहात्मानंशितिकंठंकपर्दिनम् ॥ १७ ॥ जगामशरणंरा
वलवाहनः ॥ ततःप्रहस्यवरदःसहदेव्यामश्वरः ॥ १८ ॥ प्रजापतिसुतंवाक्यमुवाचवरदःस्वयम् ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजर्षेकार्दमेयमहाबल
रूपत्वमृतेसौम्यवरंवरयमुव्रत ॥ ततःसराजशोकार्तःप्रत्याख्यातोमहात्मना ॥ २० ॥ स्त्रीभूतोसौनजग्राहवरमन्यंसुरोत्तमात् ॥ ततःशो
शैलराजसुतांनृपः ॥ २१ ॥ प्रणिपत्यउमांदेवीसर्वेणैवांतरात्मना ॥ ईशेवराणांवरदे लोकानामसिभामिनी ॥ २२ ॥ अमोघदर्शनेदेवी
नचक्षुषा ॥ लहृतंतस्यराजर्षेर्विज्ञायहरसन्निधौ ॥ २३ ॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंदेवीरुद्रस्यसंमता ॥ अर्धस्यदेवोवरदोवरार्धस्यतवत्यहम्

मिरूपमुमापतेःकर्मतदिच्छावशप्राप्तंज्ञात्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुरुषत्वमृतेतद्विना प्रत्याख्यातःपुरुषत्वप्राप्तेरितिशेषः ॥ २० ॥ नचजग्राहस्त्रीभूतइतिपाठेगुरुवैषम्यमार्थं
तिरिक्तंवरंनजग्राह अन्यद्वाक्यमितिपाठेपुंस्वातिरिक्तवरदातृवाक्यंनजग्राहेत्यर्थः ॥ २१ ॥ सर्वेणैवांतरात्मनामनोबुद्ध्याभिमानलक्षणेनसर्वेणांतःकरणेनप्रणिपत्य साष्टांगंप्रणि
णामीशेअतएवलोकानांवरदेत्वंभामिनीअसि ॥ २२ ॥ अतोऽमोघेत्यादि सौम्येनचक्षुषाऽनुग्रहचक्षुषामांभजानुगृहाण ॥ २३ ॥ २४ ॥

वा० रा०

॥१०८॥

स्त्रीपुंसोः समासांताभावार्थः स्त्रीपुंसयोरावयोः सञ्ज्ञाशब्दमिच्छसीतिशेषः तत्रवरदोदेवोऽर्धस्यवरस्यदाता वरार्धस्याहंदात्री तस्माद्यावदिच्छसितदधर्ममत्तो गृहाण ॥ २५ ॥ २६
त्वाप्राप्य ॥ २७ ॥ देवीस्यतोनुग्रहांतरं करोति ॥ जन्मिति ॥ २८ ॥ कर्दमिः कर्दमापत्यम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वाल्मीकीये अ
समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥ ॥ अथ कथावशेषप्रश्नेत्यतिपादनं तां कथामिति ॥ १ ॥ तस्य राज्ञ इलस्य तस्य भावस्य स्त्रीपुंसभावस्य ॥ २ ॥ स्त्रीभूतोत एव कां०
तस्मादधर्मगृहाण त्वं स्त्रीपुंसोऽर्थावदिच्छसि ॥ तदद्भुततरं श्रुत्वा देव्या वरमनुत्तमम् ॥ २५ ॥ संप्रलप्टमना भूत्वा राजा वाक्यमथाब्रवीत् ॥ यदि दे
मेरुपेणाप्रतिमा भुवि ॥ २६ ॥ मासं स्त्रीत्वमुपासित्वा मासं स्यां पुरुषः पुनः ॥ ईप्सितं तस्य विज्ञाय देवी सुरुचिरानना ॥ २७ ॥ प्रत्युवाच शुभं द
मेव भविष्यति ॥ राजन् पुरुषभूतस्त्वं स्त्रीभावं न स्मरिष्यसि ॥ २८ ॥ स्त्रीभूतश्च परं मासं न स्मरिष्यसि पौरुषम् ॥ एवं सराजा पुरुषो मासं भू
मिः ॥ २९ ॥ त्रैलोक्यसुन्दरी नारी मासमेकमिलाभवेत् ॥ ३० ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० उत्तरकाण्डे समाशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥
तां कथामैलसं वद्धारामेण समुदीरिताम् ॥ लक्ष्मणो भरतश्चैव श्रुत्वा परमविस्मितौ ॥ १ ॥ तौ रामं प्राञ्जलीभूत्वा तस्य राज्ञो महात्मनः ॥ दि
भावस्य तदापप्रच्छतुः पुनः ॥ २ ॥ कथं सराजा स्त्रीभूतो वर्तयामास दुर्गतिः ॥ पुरुषः स यदा भूतः कां वृत्तिं वर्तयत्यसौ ॥ ३ ॥ तयोस्तद्भाषितं श्रु
लसमन्वितम् ॥ कथयामास काकुत्स्थस्तस्य राज्ञो यथागमम् ॥ ४ ॥ तमेव प्रथमं मासं स्त्रीभूत्वा लोकसुन्दरी ॥ ताभिः परिवृता स्त्रीभिर्येऽस्य
गाः ॥ ५ ॥ तत्काननं विगाढ्याशुविजङ्गेलोकसुन्दरी ॥ द्रुमगुल्मलताकीर्णपद्भ्यां पद्मदलेक्षणा ॥ ६ ॥ बाहनानि च सर्वाणि संत्यक्त्वा वैसमं
ताभोगविवरे तस्मिन् रे मेइला तदा ॥ ७ ॥ अथ तस्मिन्वनोद्देशे पर्वतस्याविदूरतः ॥ सरः सुरुचिरप्रख्यं नानापक्षिगणायुतम् ॥ ८ ॥ ददश
स्मिन्बुधं सोमसुतं तदा ॥ ज्वलंतं स्वेन वपुषा पूर्णं सोममिवोदितम् ॥ ९ ॥
यामास तत्कालमिति शेषः तथा पुरुषभूतो सौ कां वृत्तिं वर्तयति ॥ ३ ॥ यथागमं यथा प्राप्तम् ॥ ४ ॥ लोकसुन्दरी लोकेभ्यः सर्वस्त्रीलोकेभ्यः सुन्दरी एवं भूतापि सा स्त्री परिवृता कास्ता
ऽस्येति ॥ ५ ॥ ६ ॥ पर्वतानामाभोगो विस्तारस्तस्य विवरे पर्वतमध्यप्रदेशे ॥ ७ ॥ पर्वतस्याविदूरतः सरोददर्शेत्यन्वयः यत्रेश्वराज्ञया स्त्रीत्वप्राप्तिस्ततः परस्मिन् विदूरे प्रदेशे इत्यर्थः
सरसितपश्चरतः स्त्रीत्वाप्राप्तिरिति बोध्यम् ॥ ८ ॥ ९ ॥

११०॥